

URANTIA'NIN KİTABI'NA



Beşinci çağ Vahiy

(USGNY-TUR-001-2017-1.1)

This eBook is provided by:

The Urantia Society of Greater New York

P.O. Box 175
Fort Lee, NJ 07024-0175

website: www.urantia.onyc
email : support@urantia.nyc

NOTE¹: The format of this eBook is copyright © Urantia Society of Greater New York. Permission to post or re-distribute can be obtained by contacting: Support@urantia.nyc.

NOTE²: The English text of of *The Urantia Book* is in the public domain.

URANTIA'NIN KİTABI'NA

Kitabın parçaları

I. BÖLÜM MMERKEZİ VE AŞKIN-EVRENLER

Orvonton Zamanın Ataları'nın yetkisiyle ile hareket etmekte olan bir Uversa Aşkın-Evren Kişilik Birliği tarafından sağlanmıştır.

II. BÖLÜM YEREL EVREN

Salvington Cebraili'nin yetkisiyle ile hareket etmekte olan bir Nebadon Yerel Evren Kişilik Birliği tarafından sağlanmıştır.

III. BÖLÜM URANTIA'NIN TARİHİ

Bu makaleler, Salvington Cebraili'nin yetkisiyle ile hareket etmekte olan bir Yerel Evren Kişilik Birliği tarafından sağlanmıştır.

IV. BÖLÜM İSA'NIN HAYATI VE ÖĞRETİLERİ

Bu makaleler topluluğu, bir Melçizedek açığa çıkarımsal yöneticisinin yüksek denetimi altında hareket etmekte olan on iki Urantia yarı-ölümlüsünden oluşan bir heyet tarafından sağlanmıştır. Bu anlatının temeli, bir zamanlar Havari Andreas'ın insan-ötesi gözetimine verilmiş olan bir ikincil yarı-ölümlüden temin edilmiştir.

URANTIA'NIN KİTABI'NA

Önsöz

0:0.1 (1.1) SİZİN yaşadığınızın dünyanın ismi olan Urantia'nın beşerilerinin akıllarında; Tanrı, kutsallık ve ilahiyat gibi kavramların kavramsallaşması hususunda büyük bir anlam karışıklığı bulunmaktadır. Bu çok sayıda isimlendirmenin tanımladığı kutsal karakterlerinin anlamsal ilişkilendirmeleri sebebiyle insanoğulları hala daha fazla akılları karışık ve kararsızdır. Bu kavramsal yoksunluğun bağlantılı olduğu birçok düşünsel kargaşalık sebebiyle; ben bu giriş bölümünü, anlamlara karşılık gelen esas kelimelerin ve sembollerin, bundan sonra kullanılacağı Urantia'nın İngilizce diline çevrilmesine, yetkilendirildiğim Orvonton'un gerçeği aydınlığa çıkaran topluluğu tarafından makalelerde geçtiği biçimiyle açıklanmasının kurgulamasına yönlendirildim.

0:0.2 (1.2) Âlemin sınırları belirlenmiş herhangi bir dilini kullanmakla kısıtlandığımızdan dolayı; kâinatın bilincini derinleştirmek ve ruhani algısını geliştirmek için harcadığımız emeklerde, genişletilmiş kavramların ve en yüksek düzeydeki gerçeğin sunulması aşırı bir biçimde güç hale gelmektedir. Fakat yükümlü olduğumuz bu görev bizi İngilizce dilinin kelime sembollerini kullanarak bildirilimizi taşımamızda her türlü çabayı göstermemizi buyuruyor. Yeni bir terim sunmayı, sadece kavramı İngilizce dilinde karşılayacak bir terminolojinin bulunmadığı durumlarda, yeni terimin karşılık geldiği anlamın kısmi derecede taşınmasında veya hatta anlamın az veya çok bozulmaya uğradığı koşullarda kullanmamız gerektiği konusunda görevlendirildik.

0:0.3 (1.3) Her beşerinin dikkatle okuyabileceği bu makalelerde kavrayışı kolaylaştırmak ve anlam karışıklığını önlemek ümidiyle, bu başlangıç kısmında; birçok İngilizce kelimeye bağlı gelen, İlahiyat'ın ve evrensel gerçekliğin iniltili belirli mevzularının, içeriğinin ve değerlerinin tanımlanmasında kullanılan kelimelerinin anlamları için bir taslağı sunmayı faydalı bir çaba olarak görüyoruz.

0:0.4 (1.4) Fakat terminolojinin sınırlanışının ve tanımlanmasının Önsöz'ünü hazırlamak için bu terimlerin bundan daha sonraki sunuşlarında nasıl kullanılacağını öngörmek önemlidir. Bu bakımdan bu Önsöz kendi içinde tamamlanmış bir bildiri niteliği taşımaz; bunun yerine kitabın bu bölümü sadece, Orvonton'un bir komisyonu tarafından İlahiyat ve kâinatın âlemlerinin tümü hakkındaki makaleleri okuyacaklara yardımcı olmak amacıyla Urantia'ya gönderilenler tarafından hazırlanan tanımlayıcı bir rehberdir.

0:0.5 (1.5) Sizin dünyanız, Urantia, yerel evren olan *Nebadon*'u oluşturan, içinde yaşam alanı barındıran birçok gezegenden biridir. Bu evren, benzer oluşumlarla birlikte başkenti Uversa'dan komisyonumuzun seslendiği aşkın-evren olan Orvonton'u tamamlar. *Orvonton* zamanın ve mekânın kuşatıldığı, başlangıcı ve sonu olmayan kutsal mükemmeliyetin yarattığı ana evren olan *Havona'nın* yedi evrimsel aşkın-evreninden biridir. Bu ebedi ve merkezi evrenin kalbini, sonsuzluğun coğrafi üssünün ve ezeli olan Tanrı'nın ikamet ettiği yerleşik Cennet Adası oluşturur.

0:0.6 (1.6) Bu merkezi ve kutsal evren ile ilişkili yedi evrimsel aşkın-evreni, planlı bir biçimde kurgulanmış ve içinde yaşamı barındıran bu yaratılmışlıkları biz yaygın bir biçimde *asli*

kâinat olarak tanımlarız. Bu aşkın-evrenler uzay boşluğunun düzenleyici ve bununla birlikte ikame edilmemiş *üstün evrenin* bir parçasıdır.

1. İlahiyat ve Kutsallık

0:1.1 (2.1) Kâinatın âlemlerinin tümü; türlü derecelerdeki kâinat gerçeklikler, akli anlamlar ve ruhani değerler üzerindeki İlahiyat'ın faaliyetlerinin olgusallığını yansıtır, fakat tüm bu bireysel veya diğer hizmetler kutsallıkla düzenlenmiştir.

0:1.2 (2.2) İLAHİYAT tıpkı Tanrı gibi kişiselleştirilebilir, fakat onun birey-öncesi ve aşkın birey formu insan tarafından tasavvur edilemez. İlahiyat gerçekliği aşan, aşkın maddesel seviyelerin tümünde birlikteliğin olağan veya olası niteliğiyle tanımlanır ve bu bütünleştiren nitelik yaratılmışlar tarafından en iyi bir biçimde kutsallık olarak kavranabilir.

0:1.3 (2.3) İlahiyat bireysel, birey-öncesi ve aşkın birey derecelerinde işlevini yerine getirir. İlahiyatın Bütünlük'ü takip eden yedi seviyede kendisini gerçekleştirir:

0:1.4 (2.4) 1. *Yerleşik*— kendinden müstakil ve kendiliğinden var olan İlahiyat.

0:1.5 (2.5) 2. *Potansiyel* — kendiliğinden arzulayan ve kendiliğinden amaçlayan İlahiyat.

0:1.6 (2.6) 3. *Katılımsal* — kendiliğinden kişileştirilmiş ve kutsalca birikleştirilmiş İlahiyat.

0:1.7 (2.7) 4. *Yaratıcı* — kendiliğinden paylaşımcı ve kutsalca açığa çıkarılmış İlahiyat.

0:1.8 (2.8) 5. *Evrimsel* — kendiliğinden gelişen ve yaratılan ile özdeşleşen İlahiyat.

0:1.9 (2.9) 6. *Yüce* — kendiliğinden deneyimleyen ve yaratılan ile Yaratanı birleştiren İlahiyat. İlahiyat'ın ilk derece yaratılan-tanımlanma seviyesinin asli kâinatın zaman-mekân yüksek denetimcileri olarak faaliyeti, zaman zaman atfedilen kavramıyla İlahiyat'ın Yüceliği.

0:1.10 (2.10) 7. *Mutlak* — kendiliğinden planlayan ve zaman-mekânı aşkınlaştıran İlahiyat. Sınırsız gücü yeten, sonsuz bilgiye sahip ve her yerde var olan İlahiyat. İlahiyat'ın ikinci derecede birleştirici kutsallığının, etkili yüksek denetimcileri ve asli kâinatın absonit koruyucuları olarak faaliyeti. İlahiyat'ın üstün evrene olan hizmetiyle karşılaştırıldığında bu üstün evrendeki absonit faaliyet evrensel yüksek denetlemenin ve aşkın devamlılığının eşdeğeridir, bu zaman zaman İlahiyat'ın mutlaklığı olarak da adlandırılır.

0:1.11 (2.11) *Gerçekliğin sınırlı seviyesi* yaratılmışların yaşamlarıyla ve zaman-mekân kısıtlanmasıyla tanımlanır. Sınırlı gerçeklikler bir sona sahip olmayabilirler, fakat onlar her zaman yaratılmış oldukları doğalarının sebebiyle bir başlangıca sahiptirler. Yüceliğin İlahi seviyesi sınırlı varlıklar ile ilişkide bir faaliyet olarak algılanabilir.

0:1.12 (2.12) *Gerçekliğin absonit seviyesi* zamanın aşkınlığı ve başlangıcı ve sonu olmayan varlıklar ve mevzular tarafından tanımlanır. Absonitler yaratılmamışlardır; onlar sadece oldukları gibi var olmuşlardır. Mutlaklığın İlahi seviyesi aynı zamanda absonit gerçeklikler ile ilgili bir faaliyeti çağırır. Üstün evrenin hangi parçasında olursa olsun, her ne koşulda

zaman ve mekân aşkınılaşırsa aşkınılaşırsın bu gibi absanit olgusalılığı İlahiyat'ın Mutlaklılığı'nın bir eylemidir.

0:1.13 (2.13) 13 *En yüce seviye* başlangıcı ve sonu olmayıp zamandan ve mekândan bağımsızdır. Örnek olarak: Cennet üzerinde zaman ve mekân bulunmaz; Cennet'in zaman-mekân düzeyi en son noktasındadır. Bu düzey Cennet Tanrısallıkları tarafından Kutsal Üçleme'nin atandığı seviyedir, fakat bütünleştirici İlahiyat'ın dışavurumunun bu üçüncü düzeyi tamamen deneyimleştirilerek birleştirilmemiştir. Hangi zaman zarfında veya her nerede olursa olsun, İlahiyat'ın en yüce seviyedeki faaliyetlerinden bağımsız Cennet'in yüce değerleri ve anlamları her zaman alenidir.

0:1.14 (3.1) İlahiyat Ebedi Evlat'ta olduğu gibi varoluşsal; Yüce Varlık'ta bulunduğu gibi deneyimsel; Yedi Katmanlı Tanrı'daki gibi katılımsal ve Cennetsel Kutsal Üçleme'de içerdiği gibi bölünmez olarak değişik formlarda bulunabilir.

0:1.15 (3.2) İlahiyat kutsal olan her şeyin kökenidir. İlahiyat tipik ve değişmeyen bir yapıda kutsaldır, fakat kutsal olan her şey her ne kadar İlahiyat ile eş güdüm halinde olursa olsun ve belirli bir faza kadar İlahiyat ile ruhsal, akli veya kişisel birlikteliğe meyilli olursa olsun İlahi olma zorunluluğunu beraberinde getirmez.

0:1.16 (3.3) KUTSALLIK İlahiyat'ın tipik, birleştirici ve düzenleyici niteliğidir.

0:1.17 (3.4) Kutsallık yaratılanlar tarafından tıpkı gerçeğin, güzelliğin ve iyiliğin kavranabildiği gibi tasavvur edilebilir bir kavram; kişilik ile sevginin, affetmenin ve hizmetin olduğu gibi

alakalı; adaletin, gücün ve egemenliğin kişiler üstü düzeylerde kendini ortaya çıkarması gibi apaçıktır.

0:1.18 (3.5) Kutsallık, Cennetin mükemmelliğinin varoluşsal ve yaratıcı seviyelerinin üzerinde olduğu gibi mükemmel ve tamamlanmış olabilir; zaman-mekânın evriminin varoluşsal ve yaratıcı seviyelerinin üzerinde olduğu gibi mükemmel bir düzeyde olmayadabilir veya kutsallık ne mükemmel olan ne de mükemmel olmayan bir seviyede, tıpkı belirli bir Havona düzeyindeki varoluşsal-deneyimsel ilişkileri üzerinde olduğu gibi görecelidir.

0:1.19 (3.6) Göreceliliğin tüm şekillerini ve fazlarının içinde mükemmelliği hissetmeye çalıştığımızda, yedi tane sınıflanabilir çeşitle karşılaşacağız:

0:1.20 (3.7) 1. Tüm hallerde mutlak mükemmeliyet.

0:1.21 (3.8) 2. Bir takım fazlarda mutlak mükemmeliyet ve tüm geri kalan durumlarında göreceli mükemmeliyet.

0:1.22 (3.9) 3. Çeşitli birlikteliklerde mutlak, göreceli ve kusursuz olmayan mükemmeliyet halleri.

0:1.23 (3.10) 4. Bazı hallerde mutlak mükemmeliyet, diğerlerinde kusurlu olma durumu.

0:1.24 (3.11) 5. Hiçbir yönde mutlak mükemmeliyet olmaması, tüm dışavurumlarda göreceli mükemmeliyet.

0:1.25 (3.12) 6. Mutlak mükemmelliğin hiçbir fazda olmaması, bazılarında göreceli mükemmeliyet ve kalan diğerlerinde kusurluluk olma durumu.

0:1.26 (3.13) 7. Mutlak mükemmelliğin hiçbir nitelikte olmaması, kusursuzluğun hepsinde bulunma durumu.

2. Tanrı

0:2.1 (3.14) Evrimleşen sonlu yaratılanlar karşı koyulamaz bir istekle kendilerinin sınırlı Tanrı kavramlarını simgelemeyi deneyimler. Bireyin ahlaki görev bilinci ve onun ruhani nitelikteki olası en yüksek amacını simgelenmesi zor olan deneyimsel gerçeklikte bir değer seviyesini yansıtır.

0:2.2 (3.15) Kâinat bilincinin varlığı yalnızca bir tek olan ve sebebi olmayan İlk Sebep'i tanıma anlamına gelir. Tanrı, Kâinatın Yaratıcısı, alt-sınırsızlık ve göreceli kutsallığın dışavurumunun üç İlahiyat-karakter seviyesi üzerinde faaliyetini gerçekleştirir:

0:2.3 (3.16) 1. *Birey-öncesi* — Yaratıcı nüvesinin hizmetinde olarak, Düşünce Denetleyicisi buna örnek olarak gösterilebilir.

0:2.4 (3.17) 2. *Bireysel* — yaratılan ve hayat veren canlıların evrimsel deneyimlerinde olarak.

0:2.5 (3.18) 3. *Birey Üstü* — belirli absonit ve katılımcı varlıkların olduğu gibi var edilen varoluşlarında olarak.

0:2.6 (3.19) TANRI İlahiyat'ın tüm kişileştirmelerine atıfta bulunan bir kelime sembolüdür. Bu kavram İlahiyat faaliyetinin her birey seviyesi için farklı bir tanıma ihtiyaç duyar ve bu tüm seviyelerin her biri için hala bundan daha öte tekrar tanımlamayı zorunlu kılar. Tanrı terimi İlahiyat'ın uyumu sağlayan ve emri altındaki kişileştirmelerini tanımlamak için de kullanılabilir tıpkı Cennetin Yaratıcı Evlatları'nın 'yerel evrensel yaratıcıları' olarak isimlendirilmesi gibi.

0:2.7 (4.1) Kavram olarak Tanrı kullandığımız biçiminde farklı anlamlara gelebilecek biçimde anlaşılabilir:

0:2.8 (4.2) *Adlandırma biçiminde* — Yaratıcı olarak Tanrı,

0:2.9 (4.3) *İçerik biçiminde* — bazı ilahiyat seviyesi veya birlikteliği konusundaki tartışmalarda kullanıldığı zamanlarda. Tanrı kelimesinin esas yorumu konusunda duyulacak şüphe durumunda Kâinatın Yaratıcı'sının kişiselliğine atıfta bulunmak tavsiye edilir.

0:2.10 (4.4) Kavram olarak Tanrı her zaman *kişilike* karşılık gelir. İlahiyat her zaman ve her koşulda kutsallığın kişiliğini tanımlamakta yeterli olmayabilir.

0:2.11 (4.5) TANRI'nın bu makalelerde kullanıldığı kelime varlığı aşağıda adı geçen anlamlara karşılık gelmektedir:

0:2.12 (4.6) 1. *Yaratıcı olan Tanrı* — Yaratan, Denetleyen Koruyan ve Kollayan. Kâinatın Yaratıcısı İlahiyat'ın İlk Kişiliği.

0:2.13 (4.7) 2. *Evlat olan Tanrı* — Yardımcı Yaratan, Ruh Düzenleyicisi ve Ruhani Yönetici. Ebedi Evlat, İlahiyat'ın İkinci Kişiliği.

0:2.14 (4.8) 3. *Ruhani olan Tanrı* — Birleştirici Bünye, Evrensel Tamamlayıcı ve Akıl Bahşedici. Sonsuz Ruh, İlahiyat'ın Üçüncü Kişiliği.

0:2.15 (4.9) 4. *Yüce olan Tanrı* — zaman ve mekânın kendini gerçekleştiren veya evrimleşen Tanrısı. İlahi Kişilik katılımsal olarak yaratılan-Yaratıcı kimliğinin zamansal ve mekânsal deneyimlere dayanan kazanımlarını gerçekleştirir. Zaman ve

mekânın evrimsel yaratılanlarının dönüşen ve deneyimleyen Tanrı'sı olarak Yüce Varlık İlâhi bütünlüğün kazanımlarını kişisel olarak deneyimler. Asli kâinat olan bu seviye evrimsel yaratılanların zaman ve mekânın dışına çıkmasının Cennet kişiliklerinin zaman ve mekânın içine girmesiyle karşılıklı ilişkide olduğu bir fazdır.

0:2.16 (4.10) *5. Yedi Katmanlı olan Tanrı* — İlâhi kişilik zaman ve mekânın bağlayıcılığında her yerde eş zamanlı olarak faaliyet göstermesi. Kişisel Cennet İlâhları ve onların yaratıcı yardımcıları merkezi evrende ve onun sınırları dışında hizmet eder ve zaman ve mekân içinde bütünleştirici İlâhiyat'ın açığa çıkmasının ilk yaratılan seviyesinde gücü kişiselleştirici olarak görev yapar. Asli kâinat olan bu seviye evrimsel yaratılanların zaman ve mekânın dışına çıkmasının Cennet kişiliklerinin zaman ve mekânın içine girmesiyle karşılıklı ilişkide olduğu bir fazdır.

0:2.17 (4.11) *6. Nihai olan Tanrı* — üstün zamanın ve aşkın mekânın var-eden Tanrısı. İlâhiyat'ın bütünleştirici dışavurumunun ikinci deneysel seviyesidir. Mutlak olan Tanrı birey senteze ulaşan bireyüstü abonitin kendini gerçekleştirmesi, zaman-mekân aşkınlaşması, İlâhi gerçekliğin son yaratım seviyelerinde eş güdüm halinde olan var olan deneyimsel değerler anlamına gelir.

0:2.18 (4.12) *7. Mutlak olan Tanrı* — aşkın bireyüstü değerlerin ve kutsal anlamları deneyimleştiren Tanrısı, bunların sonucunda *İlâhi Mutlaklık'ın* varoluşu. Bütünleştirici İlâhiyat'ın dışavurumu ve genişlemesinin üçüncü seviyesidir. Bu aşkın yaratıcı seviyesi üzerinde İlâhiyat kişileştirme olanağını sonuna kadar deneyimler, kutsallığın tamamlanmasına ulaşır

ve kendini açığa çıkarma kapasitesini diğer kişileştirmelerin başarılı ve gelişen seviyelere harcayarak bir dönüşüme uğrar. Bunun sonucunda İlahiyat *Koşulsuz Mutlaklık*'ın kimliğine ulaşır, onu etkiler ve deneyimler.

3. İlk Kaynak ve Merkez

0:3.1 (4.13) Bütünsel ve sonsuz gerçeklik yedi fazda yedi yardımcı Mutlaklık olarak var olur:

0:3.2 (5.1) 1. İlk Kaynak ve Merkez.

0:3.3 (5.2) 2. İkincil Kaynak ve Merkez.

0:3.4 (5.3) 3. Üçüncül Kaynak ve Merkez.

0:3.5 (5.4) 4. Cennet Adası.

0:3.6 (5.5) 5. İlahi Mutlaklık.

0:3.7 (5.6) 6. Evrensel Mutlaklık.

0:3.8 (5.7) 7. Koşulsuz Mutlaklık.

0:3.9 (5.8) Tanrı İlk Kaynak ve Merkez olarak koşulsuz bir biçimde gerçekliğin bütünüyle olan ilişkilerinde başat bir yere sahiptir. İlk Kaynak ve Merkez sonsuz olduğu kadar sınırsızdır, bu sebeple ancak kendi iradesi tarafından bağımlı ve sınırlı hale gelebilir.

0:3.10 (5.9) Kâinatın Yaratıcısı olan Tanrı İlk Kaynak ve Merkez'in kişiliğidir ve bununla birlikte tüm yardımcı ve emrindeki kaynaklar ve merkezler üzerinde sınırsız denetiminin kişisel ilişkilerini düzenler. Bu denetime gerçekte her ne kadar onun

yardımcı ve emrindeki kaynakların, merkezlerin ve kişiliklerin kusursuz bir biçimde hizmet etmesinden dolayı ihtiyaç duyulmasa da bu denetim *mümkün olan doğası gereği* kişisel ve sonsuzdur.

0:3.11 (5.10) İlk Kaynak ve Merkez, yine bu nedenle, ilahlaştırılmış veya ilahlaştırılmamış, bireysel veya bireyüstü, mevcut veya olası, sınırlı veya sınırsız tüm alanlarda başattır. Hiçbir madde veya varlık, hiçbir görecelik veya kesinlik onların İlk Kaynak ve Merkez'le olan dolaylı veya dolaysız ilişkilerinin ve ona bağımlı olma durumlarının dışında var olamaz.

0:3.12 (5.11) *İlk Kaynak ve Merkez* kâinat ile bahsi geçen şu durumlarda ilişki halinde bulunur:

0:3.13 (5.12) 1. Maddi evrenlerin yerçekimi güçleri altında bulunan Cennet'in yer çekim merkeziyle birleşir. Bu duruma onun kişiliğinin coğrafi konumunun ebedi bir biçimde Cennetin maddi yüzeyinin veya altının güç-enerji merkeziyle olan mutlak ilişkisine sabitlenmiş olması sebep teşkil eder. Fakat yine de İlahiyat'ın mutlak kişiliği Cennet'in yukarı bölümünde veya ruhani yüzeyi üzerinde var olabilir.

0:3.14 (5.13) 2. Akli kuvvetler Sonsuz Ruh'ta; birbirinden farklı ve çeşitli kâinat akli Yedi Üstün Ruh'ta, Yüce'liğin gerçeği bulan akli Majeston'da bir zaman-mekân deneyimi olarak birleşir ve bütünleşir.

0:3.15 (5.14) 3. Evrensel ruh kuvvetleri Edebi Evlat'ın bünyesinde birleşir ve bütünleşir.

0:3.16 (5.15) 4. İlahi eylem için sınırsız kabiliyet İlahi Mutlaklık'ta ikamet eder.

0:3.17 (5.16) 5. Sonsuz karşılık için sınırsız kabiliyet Koşulsuz Mutlaklık'ta bulunur.

0:3.18 (5.17) 6. Koşullu ve koşulsuz olarak iki Mutlaklık Kâinatsal Mutlaklık içinde ve onun tarafından eş güdümsel ve bütünseldir.

0:3.19 (5.18) 7. Bir evrimsel ahlaki varlığın veya herhangi bir ahlaki varlığın muhtemel kişiliği Kâinatın Yaraticısı'nın kişiliğinin merkezindedir.

0:3.20 (5.19) GERÇEKLİK, sonlu varlıklar tarafından kavrandığı gibi, kısmi, göreceli ve açık değildir. En son kertedeki İlahiyat'ın gerçekliğini tamamen kavramak sınırlı evrimsel yaratılanlar tarafından Yüce Varlık'ın içerisinde mümkündür. Yine de evrimsel zaman-mekân yaratılmışlarının Yüce İlahiyat'ına atalık yapan ezeli ve edebi aşkın sonsuz gerçeklikler bulunmaktadır. Evrensel gerçekliğin kökenini ve doğasını resmetmek amacıyla, sınırlı akıl seviyesine ulaşmak için zaman-mekân nedenselliği tekniğini uygulamaya yükümlüyüz. Bu sebeple, ebediyetin ansızın gelişen birçok bağımsız olayını birbirinin peşi sıra takip eden gelişmeleri gibi yansıtmaya zorlanıyoruz.

0:3.21 (6.1) Bir zaman-mekân yaratılmışı Gerçekliğin farklılaşmasını ve kökenini gözlemlediğinde, sonsuz ve sınırsız BEN İlahi bağımsızlığa koşulsuz sonsuzluğun engellerinden içsel ve ebedi olan özgür istencini uygulamasıyla ulaştı ve koşulsuz sınırsızlıktan bu ayrılık ilk *mutlak-kutsallık gerilimini*

yarattı. Sonsuzluluğun farklılaşan bu gerilim, Bütünsel İlahiyat'ın devinimsel ve Koşulsuz Mutlaklık'ın durağansal sonsuzluğunu birleştirici ve düzenleyici Kâinatsal Mutlaklık tarafından giderildi.

0:3.22 (6.2) Teorik BEN'in bu özgün etkileşimi kişiliğin kendini gerçekleştirmesini Özgün Evlat'ın Ebedi Yaratıcısı tarafından Cennet Adası'nın Ebedi Köken'ine birlikte dönüşerek ulaştı. Yaratıcı'yı Evlat'dan ayıran ve Cennet'in merkezi evreninde olan farklılaşmayla birlikte Sınırsız Ruh ve Havona'nın merkezi evreninin karakteri açığa çıktı. Ebedi Evlat, Sınırsız Ruh ve İlahiyat'ın beraberinde barındırdığı kişisel görünümle birlikte Yaratıcı bir kişilik olan Tanrı Bütüncül İlahiyat'ın kapasitesi boyunca kaçınılmaz ayrışmadan kurtulmayı başardı. Deneyimsel İlahiyat artan bir biçimde Yüceliğin, Nihayetin ve Mutlaklığın kutsal seviyelerinde gerçekleşirken, bu nedenle sadece Kutsal Üçleme birlikteliğinde onun iki İlahi dengiyle birlikte Yaratıcı, İlahiyat'ın tüm mümkün kudretini tek başına harekete geçirir.

0:3.23 (6.3) *BEN'in kavramsallaşması* bizim zamana bağlığa, mekânla sınırlandırılmaya ve insanın sınırlı akli kapasitesine karşı ve başlangıcı, sonu olmayan gerçekliklerden ve ilişkilerden oluşan ebediyetin varlıklarının algılanması mümkün olmayan yaratılmışlıklarına karşı getirdiğimiz felsefi bir yanıttır. Zaman-mekân yaratılmışlıkları için her maddenin bir başlangıcı olması hakkında vardıkları yargı sadece TEK BİR SEBEBİ OLMAYAN VARLIK'ı, tüm sebeplerin ezeli sebebi olarak ortaya çıkarır. Bu sebeple, felsefi değer olan BEN'i kavramsallaştırıyor ve aynı zamanda tüm yaratılmışlıkların yani Sonsuz Evlat ve Sonuz Ruh'un BEN ile

birlikte ebedi olduğuna ulaşıyor; bir diğer değişle, BEN'in Evlat'ın *Yaratan'ı* olarak, Evlat olarak ve Ruh'un bir parçası olarak kabul etmediğimiz bir zamanın olduğunu reddediyoruz.

0:3.24 (6.4) İlk Kaynak ve Merkez olan tarının yüceliğinde kullanılır *Sınırsızlık* bütünlüğün beraberinde getirdiği kesinliği tanımlamak için kullanılır. *Teorik olarak* BEN “sınırsız istencin” yaratılmış felsefi uzantısıdır, fakat Sınırsızlık Kâinatın Yaratıcısı'nın engellenemeyen ve mutlak olan özgür istencinin gerçek sonsuzluğunun *mevcut* değer seviyesini yansıtır. Bu kavram aynı zamanda Sonsuz-Yaratıcı'yı tanımlamak için kullanılır.

0:3.25 (6.5) Sonsuz-Yaratıcıyı keşfetmek için ortaya konulan emeklerde varlıkların yüksek ve düşük mertebeleri hakkındaki karışıklığın çoğu onların doğalarından gelen kavramalarındaki sınırlandırmaların sonucudur. Kâinatın Yaratıcısı'nın mutlak önemi alt-sınırsızlık seviyelerinde gözle görülemez; bu sebeple Ebedi Evlat ve Sınırsız Ruh'un Yaratan'ı bir sonsuzluk olarak görmesi ve bu durumun diğer kişiliklere bir kavram olarak yansıması inancın uygulanışı olarak mümkündür.

4. Evren Gerçekliği

0:4.1 (6.6) Gerçeklik farlılıkla çeşitli evrensel seviyelerde kendisini açığa çıkarır; gerçeklik Kainatın Yaratıcısı'nın sınırsız iradesinde ve onun tarafından harekete geçer ve evrensel meydana gelişin üç değerik seviyesinde, üç ezeli fazda gerçekteşir.

0:4.2 (6.7) 1. *İlahlaştırılmamış gerçeklik* birey olmayan enerji seviyelerinden evrensel varoluşun kişileştirilemez değerlerine,

hatta Koşulsuz Mutlaklık'ın varlığına kadar uzanan bir alanı kapsar.

0:4.3 (7.1) 2. *İlahlaştırılmış gerçeklik* İlahiyat'ın muhtemel tüm sınırsızlıklarıyla kişiliğin bütün alanları boyunca en alt düzey sınırlılıktan en üst düzey sınırlılığa kadar olan, yukarı doğru hareket eden bir alanı kapsar, bu sebeple İlâhi Mutlaklık'ın varlığına kadar bile olan kişilikleştirilebilen tüm alanları kapsamı dâhiline alır.

0:4.4 (7.2) 3. *İçsel Biçimde Birbirine Bağımlı Olan Gerçeklik.* Evren'in gerçekliği beklenildiği gibi ya ilahlaştırılmıştır veya ilahlaştırılmamıştır, fakat alt düzeyde ilahlaştırılmış varlıklar için ayırt edilmesi zor olan mevcut veya olası geniş bir düzeyde bağımlı bir gerçeklik alanı bulunur. Bu katılımsal gerçekliğin büyük bir kısmı Kâinatsal Mutlaklık'ın alanı içinde kendisine yer bulur.

0:4.5 (7.3) Yaratıcı'nın Gerçekliği yaratması ve onu idame ettirmesi bu özgün gerçekliğin ezeli kavramıdır. Gerçekliğin öteden bu yana olan *farklılaşması* İlâhi Mutlaklık biçimde ilahlaştırılmış veya Koşulsuz Mutlaklık yapısında ilahlaştırılmamıştır. Bu ezeli *ilişki* aynı zamanda bu iki yapının arasında bulunan gerginliği simgeler. Yaratıcı tarafından başlatılan bu kutsal gerginlik Kâinatsal Mutlaklık tarafından çözümlenir ve yine kendisi olarak edebileştirilmesini sağlar.

0:4.6 (7.4) Zaman ve mekân'ın bakış açısından gerçeklik bundan başka aşağıda bahsi geçen biçimlerde ayrıştırılabilir:

0:4.7 (7.5) 1. *Mevcut ve Potansiyel.* Gerçeklikler büyüme için açığa çıkmamış imkânı taşımayanlara tezatla bütün bir dışavurumla

bulunurlar. Ebedi Evlat mutlak bir ruhani mevcudiyettir; ölümlü birey büyük bir ölçekte gerçekleşmemiş ruhani potansiyeli oluşturur.

0:4.8 (7.6) *2. Mutlaklık ve Alt Mutlaklık.* Mutlak gerçeklikler ebedi varoluşlardır. Alt mutlak gerçeklikler iki düzeye karşılık gelirler: bunlardan bir tanesi Absonitler'in zaman ve ebediyete göreceli olan gerçeklikleri şeklindedir, bir diğeri ise Sınırlılar'ın mekâna bağımlı ve zamanda kendisini açığa çıkaran gerçeklikleridir.

0:4.9 (7.7) *3. Varoluşsal ve Deneyimsel.* Cennet İlahiyat'ı varoluşsaldır, fakat oluşum içerisinde olan Yücelik ve Mutlaklık deneyimseldir.

0:4.10 (7.8) *4. Bireysel ve Bireyler Üstülük.* İlahi genişleme, kişisel dışavurum ve evrensel evrilim ebediyete kadar Yaratıcı'nın özgür istencinin faaliyetleri tarafından belirlenir. Bu faaliyetler akıl-ruhaniyet-birey anlamlarını ve mevcudiyetin ve muhtemelliğin değerlerinin merkezinde bulunan Ebedi Evlat'ı, ebedi Cennet Adası'nın içinde ve doğasında olan niteliklerden ayırır.

0:4.11 (7.9) CENNET bir kavram olarak evrensel gerçekliğin tüm fazlarının bireysel ve bireysel olmayan odakların Mutlaklıklar'ını kapsamı dâhiline alır. Cennet, düzgün bir biçimde ehlileştirmiş olup gerçekliğin İlahiyat, kutsallık, kişilik ve ruhani, akli veya maddesel olan enerjinin tüm biçimlerinin anlamına kaynaklık edebilir. Bütün bu biçimler Cennet'i değerler, anlamlar ve bilgisel gerçeklikler olarak kökenin, faaliyetin ve kaderin merkezi olarak tanımlamayı paylaşırlar.

0:4.12 (7.10) *Cennet Adası* — Cennet aksi bir biçimde ehlileştirilmeyecek bir biçimde İlk Kaynak ve Merkez'in maddesel yerçekimi denetiminin Mutlaklık'dır. Cennet devinimsiz bir biçimde sadece kâinatın âlemlerinin tümünde sabit bir konumdadır. Cennet Adası evrensel bir konuma sahiptir, fakat bu konum uzay boşluğunda bulunmaz. Bu ebedi Ada geçmiş, şimdiki zaman ve geleceğin fiziksel âlemlerinin mevcut kaynaklığını yapar. Işğın Adası'nın özü bir İlahiyat uzantısıdır, fakat bu durum onun İlahiyat'ın kendisi olarak veya İlahiyat'ın bir parçasının maddi yaratılmışlıkları olarak tanımlanmasına yetmez; sadece onların bir sonucudur.

0:4.13 (7.11) Cennet bir yaratıcı değildir; o sadece birçok evrensel faaliyetin benzersiz bir denetleyicisidir, bu bağlamda sadece tepkisel bir doğaya sahip olmasına kıyasla bir denetleyiciden çok daha fazlasıdır. Maddi evrenler boyunca Cennet tüm varlıkların kuvvetlerinin, enerjilerinin ve güçlerinin tepkimeleri ve işleyişi üzerinde bir etkide bulunur; fakat Cennet'in kendisi âlemler içinde benzersiz, ayrıcalıklı ve soyutlanmış bir konumdadır. Cennet hiçbir şeyin yansıması değildir ve hiçbir şey Cennet'i yansıtmaz. Cennet ne bir güçtür nede bir varlıksal mevcudiyettir; o tüm bunların üzerinde bir değerdir, *Cennet* kendiliğiyle tanımlı olan bir değerdir.

5. Kişilik Gerçeklikleri

0:5.1 (8.1) Kişilik; ilahlaştırılmış gerçekliğin bir düzeyi olup, ibadet ve erdemin yüksek akıl etkinleştirmesinin ölümlü ve yarı-ölümlü varlık düzeylerinden morontial ve ruhani seviyesi boyunca karakter düzeyinin kesinliğine ulaşmasına kadar olan alanı kapsar. Bu ölümlü ve aynı türden olan yaratılmışlık

kişiliğinin evrimleşen yükselişidir, fakat evren kişiliklerinin diğer birçok seviyesi bulunmaktadır.

0:5.2 (8.2) Gerçeklik evrensel gelişime, kişilik ise sonsuz çeşitliliğe bağlıdır ve bu ikisi sınırsız İlahi etkileşime ve ebedi istikrara ulaşmada neredeyse tamamen yetkindir. Birey dışı gerçekliğin başkalaşan kapsamı kesinlikle sınırsız olsa da, kişilik gerçekliklerinin ilerlemeci evrimleşmesine engel olacak herhangi bir sınırlamanın bulunmadığı bilgisine sahibiz.

0:5.3 (8.3) Erişilen deneyimsel seviyelerde tüm kişilik düzeyleri ve değerleri ilişkili ve hatta eş yaratılmışlıklardır. Tanrı ve insan bile İnsan'ın Evladı ve Tanrı'nın Evladı Hazreti Mikâil'in varlığının kendisinde seçkince gösterildiği gibi bütünleşmiş bir karakterde bulunabilir.

0:5.4 (8.4) Kişiliğin tüm alt-sınırsızlık düzeyleri ve fazları katılımcı ulaşılabilirliklerdir ve olası bir biçimde eş yaratılmışlıklardır. Birey-öncesi, bireyci ve bireyler üstü durumlar eş yaratımsal ulaşılabilirlik, ilerlemeci başarı ve eş güdümsel ehliyetin ortak bir potansiyeli tarafından birbirlerine bağlıdır. Fakat birey dışı düzey kişiliğin varlıksal bütünlüğü üzerinde herhangi bir etkiye sahip değildir. Kişilik kendiliğinden olan bir yapıda bulunmaz, çünkü kişilik Cennet Yaraticısı'nın bahsettiği bir kabiliyettir. Kişilik enerjinin üstüne inşa edilmiş bir bütünlük olup ve sadece yaşayan enerji sistemleriyle ilişkide bulunduğu; kimlik cansız olan enerji yapılarıyla ilişkilendirilebilir.

0:5.5 (8.5) Kâinatın Yaraticısı kişilik gerçekliğinin, onun bahşedilişinin ve kaderinin bir gizidir. Ebedi Evlat mutlak kişilik olup, ruhani enerjinin sırrı, morontia ve mükemmelle

ulaştırılan ruhlarıdır. Birleştirici Bünye ruh-akıl kişiliği olup, zekânın, nedenselliğin ve evren aklının kökenidir. Fakat Cennet Adası evrensel bütünlüğün özü ve fiziksel oluşumun merkezi ve kökeni olarak birey dışı ve ruhaniyetin üstüdür, aynı zamanda Cennet Adası evrensel madde gerçekliğinin üstün mutlak yapıdır.

0:5.6 (8.6) Evrensel gerçekliğin bu nitelikleri Urantia'ya özgü insan deneyimlemelerinde aşağıda geçen düzeylerdedir:

0:5.7 (8.7) 1. *Beden*. İnsan'ın maddi ve fiziksel organizmasıdır. Hayvansal doğanın ve kökenin elektrokimyasal yaşayan işleyiştir.

0:5.8 (8.8) 2. *Akıl*. İnsan organizmasının düşünen, kavrayan ve hisseden yapısıdır. Bilinçsel ve bilinçdışı bütünlüğün deneyimlendiği yerdir. Duygusal hayat ile etkileşimde bulunan zekâ ibadet ve erdemle ruhani seviyelere doğru yukarı yönde harekete geçer.

0:5.9 (8.9) 3. *Ruhaniyet*. Kutsal ruh, Düşünce Denetleyicileri biçiminde insan aklında ikamet eder. Ölümsüz ruh hayatta kalmaya çalışan fani yaratılmışlıkların kişiliklerinin bir parçası olmaya yönetilmiş olsa da ezeli bir biçimde kişilikten bağımsız birey-öncesi düzeye özgüdür.

0:5.10 (8.10) 4. *Ruh*. İnsan canının ruhu deneyimsel bir erişimdir. Bir fani yaratılmışın Yaratıcı'nın cennetteki istencini yerine getirmek istemesiyle ikamet eden ruh insan deneyiminde yeni gerçekliğin yaratıcısı haline gelir. Fani ve maddesel akıl bu açığa çıkan gerçekliğin ise doğurganlığını yapar. Bu *yeni gerçekliğin* özü ne maddi ne de ruhanidir; bu yapı *morontial*

olarak adlandırılır. Bu fani ölümden kurtulmaya ve Cennet'e yükselme yazgısına sahip oluşum içerisinde olan ve ölümsüzlüğe sahip canın ruhudur.

0:5.11 (9.1) *Kişilik*. Fani insanın kişiliği ne beden, ne ruhtur; canın ruhu hiç değildir. Kişilik insanın sürekli değişen yaratılan deneyimleri karşısında değişmeyen bir gerçekliktir ve bireyselliğin tüm katılımcı etmenlerini bütünleştirir. Kâinatın Yaratıcısı'nın özgün bahşedişi olan kişilik maddenin ilişkide olduğu enerjilerinin, aklın ve ruhun yaşamını oluşturur ve kişilik morontial ruhun yaşamını devam ettirmesiyle hayatta kalır.

0:5.12 (9.2) *Morontia* maddiyat ve ruhaniyet arasındaki geniş bir seviyeyi temsil eden kavramdır. Bu kavram yaşan kişisel veya yaşamayan, kişiler dışı gerçekliğe referans için kullanılabilir. Morontia'nın nüvesi ruahidir, ve onun dokusu fizikseldir.

6. Enerji ve Yöntem

0:6.1 (9.3) Yaratıcı'nın kişisel çevresiyle alakalı her şey bizim tarafımızdan kişisel olarak adlandırılır. Evlat'ın ruhsal çevresiyle alakalı her şey ise ruhani tanımlanır. Bütünleştirici Bünye'nin akli çevresiyle alakalı her şey Sınırsız Ruh'un bir özelliği olarak akıl biçiminde ifade edilir. Cennet'in altında merkezde bulunan maddi yer çekimiyle alakalı her şeyi biz; enerji düzeyinin tüm başkalaşım süreçlerinde enerji-maddesi biçiminde, madde olarak tarif etmekteyiz.

0:6.2 (9.4) ENERJİ, her şeyi kapsayan ruhani, akli ve maddi biçiminde kullandığımız biçimiyle kavramsallaşmıştır. *Kuvvet* bu sebeple geniş anlamında kullanılır. *Güç*'ün kavramsal

açılımı genellikle asli kâinatın içinde doğrusal-tepkisel-yerçekimine bağlı maddenin veya maddenin elektronsal düzeyinin tanımına karşılık gelir. Güç aynı zamanda egemenlik anlamına karşılık olarak da kullanılır. Günümüz insanları olarak kullandığımız dilin doğasından gelen yoksunluk sebebiyle bu gibi terimlere günlük hayatta birden çok anlamlar yüklemekteyiz, bu sebeple biz enerjinin, kuvvetin ve gücün mevcut bütün kullanılan durumlarını takip edemeyiz.

0:6.3 (9.5) *Fiziksel Enerji* olgusal devinimin, hareketin ve potansiyelin tüm fazlarını ve şekillerine atfen kullanılan bir tabirdir.

0:6.4 (9.6) Fiziksel-enerji dışavurumunda genel olarak kozmik güç, açığa çıkan enerji ve evrensel güç gibi kavramları kullanırız. Bu kavramlar şu gibi durumlarda uygulanırlar:

0:6.5 (9.7) 1. *Kozmik Güç* Koşulsuz Mutlaklık tarafından türeyen tüm enerjilere karşılık gelir, fakat bu enerjiler hala Cennet'in yerçekimine karşı tepkisizdirler.

0:6.6 (9.8) 2. *Açığa Çıkan Enerji* Cennet'in yerçekimine tepkide bulunmaya devam ederken yerel ve doğrusal yerçekimine tepkide bulunmayan enerjilerdir. Bu elektronsal öncesi enerji-madde düzeyidir.

0:6.6 (9.9) 3. *Evren gücü*, Cennet'in yerçekimine tepkide bulunmaya devam ederken doğrusal yerçekimi doğrudan cevap veren enerjinin tüm türlerini içine alır. Bu enerji-maddesinin elektronsal düzeyi ve bunlarla ilgili bütün peşi sıra gelen evrimlerdir.

0:6.8 (9.10) *Akıl* bir olgu olarak çeşitli enerji sistemlerinin yanı sıra yaşayan *yardımcının* varlık eylemlerini tanımlar ve bu durum tüm zekâ düzeyleri için doğrudur. Kişilikte zekâ ruh ile madde arasındaki ilişkiye müdahale edemez; bu sebeple evren maddi ışık, entellektüel derinlik ve ruhani parıltı olarak üç çeşit aydınlık tarafından aydınlanır.

0:6.9 (10.1) *Işık* — ruhani parıltı — bir kelime sembolü ve konuşmanın bir şekli olarak çeşitli düzeylerin ruhani varlıklarının karakteristik kişiliğinin dışavurumu olarak tanımlanır. Bu parıltının incelemesinin fiziksel ışıkla veya entellektüel derinlikle bir alakası kesinlikle yoktur.

0:6.10 (10.2) YÖNTEM maddi, ruhani ve akli veya bu enerjilerin her türlü karşılıklı birleşimi olarak yansıtılır. Bu yansıma kişiliklere, kimliklere, bütünlüklere veya yaşamayan maddelere yayılabilir. Fakat yöntem her durumda kendi yapısını korumaya devam eder, bu durumlarda sadece kendisinin birebir örneklerini *çoğaltır*.

0:6.11 (10.3) Yöntem enerjiyi dönüştürebilir, fakat onun üzerinde hâkimiyet kuramaz. Yerçekimi enerji-maddenin tek denetleyicisidir. Uzay veya yöntemden hiçbiri yerçekimine tepkide bulunmaz, fakat yine de yöntem ile uzay arasında bir ilişki yoktur; uzay ne mevcut ne de olası bir yöntemdir. Yöntem gerçekliğin bir belirlenişi olarak yerçekimiyle olan tüm ilişkisini çoktan tamamlamıştır; herhangi bir yöntemin *gerçekliği* onun enerji, akıl, ruh ve maddi bileşenlerinden oluşmuştur.

0:6.12 (10.4) *Bütünlüğün* görünümünün tersine, yöntem kişiliğin ve enerjinin *bireysel* görünümünü açığa çıkarır. Kişilik veya

kimlik yapısı fiziksel, ruhsal ve akli enerjinin sonuçsal yöntemleridir, fakat yöntem özel olarak bu enerjilerin doğasında bulunmaz. Enerji veya kişiliğin niteliği hangi yöntemin açığa çıkmasının sebebi kişiliğin ve gücün ortak varoluşunun simgelediği Tanrı İlahiyatı'nın ve Cennet'in kuvvet ihsanının etken olmasıyla ilişkilendirilebilir.

0:6.13 (10.5) Yöntem bu çoğalmanın yapıldığı üstün bir tasarımdır. Ebedi Cennet yöntemlerin mutlaklığı; Ebedi Evlat yöntem kişiliği ve Kâinatın Yaratıcısı bu ikisinin dolaylı soy-kökenidir. Fakat ne Cennet yöntemi ne de Evlat kişiliği ihsan edebilir.

7. Yüce Varlık

0:7.1 (10.6) Üstün evrenin İlahi işleyişi ebediyet ilişkileri bakımından iki katmanlıdır. Yüce olan Tanrı, Nihai olan Tanrı ve Mutlak olan Tanrı Havona sonrası çağın İlahi kişiliklerini üstün evrenin evrimsel genişleyen zaman-mekân ve aşkın zaman-mekân fazlarında *gerçekleştirirken*, Yaratıcı olan Tanrı, Evlat olan Tanrı ve Ruhani olan Tanrı varoluşu simgeleyen varlıklar olarak ebedidir. Gerçekleşen İlahi kişilikler geleceğin ebedileri olarak; ebedi Cennet İlahları'nın katılımcı-yaratıcı potansiyellerinin deneyimsel gerçekleştirmeleri yöntemiyle, büyüyen evrenlerde güç-kışileştirmeleri yaptıkları zaman ve ondan itibaren var olurlar.

0:7.2 (10.7) İlahiyat bu bakımdan varlığında ikircikli bir yapıya sahiptir:

0:7.3 (10.8) 1. *Varoluşsal* — geçmiş, şimdiki zamanın ve geleceği ebedi varoluşunun varlıkları olarak.

0:7.4 (10.9) *2. Deneyimsel* — Havona-sonrası döneminde kendini açığa çıkaran fakat tüm gelecek ebediyet boyunca sonu gelmeyen varoluş varlıkları olarak.

0:7.5 (10.10) Her ne kadar tüm olasılar varoluşsal olarak zannedilse de Yaratıcı, Evlat ve Ruh mevcudiyette var olan varoluşlardır. Yüce ve Mutlak ise tamamen deneyimseldir. İlahi Mutlaklık kendisini açığa çıkarmada varoluşsal bir yapıya sahip olmasına ek olarak onun potansiyeli de varoluşsaldır. İlahiyat'ın özü ebedidir, fakat İlahiyat'ın sadece üç bireyi koşulsuz bir biçimde ebedidir. Geride kalan diğer İlahi kişilikler bir başlangıç noktasına sahip olsa da bu kişilikler gelecekleri bakımdan ebediyete sahiptirler.

0:7.6 (10.11) Varoluşsal İlahi dışavurumunu Evlat ve Ruh'ta yakalamış olarak Yaratıcı, ilahiyatın birey dışı ve henüz açığa çıkmamış olarak bilinen Mutlak olan Tanrı, Nihai olan Tanrı ve Yüce olan Tanrı seviyelerinde artık varoluşsallığa erişmektedir; fakat bu deneyimsel İlahlar henüz tamamen varoluşu tamamlamamışlardır; kendini bu yönde gerçekleştirmeye devam etmektedirler.

0:7.7 (11.1) *Yüce olan Tanrı* Cennet İlahiyat'ının üçleme bütünlüğünün Havona'daki kişisel ruhani yansımasıdır. Böylelikle bu katılımsal İlahiyat ilişkisi Yedi Katmanlı olan Tanrı'nın içinde yaratıcı bir biçimde dışa doğru genişler ve asli kâinatın ve Her Şeye Gücü Yeten Yücelik'in deneyimsel gücünü bütünleştirir. Bu ikircikli fazlarda güç-kişilik bir tek Koruyucu'yu, Yüce Varlığı birleştirirken Cennet İlahiyat'ı bu üç birey içerisinde var olur; bu sebeple deneyimsel biçimde Yücelik'in iki fazında evrimleşir.

0:7.8 (11.2) Evrensel Yaratıcı üç katmalı İlahi kişileştirme ve üçleme işleyişiyle ebediyetinin engellerinden ve sınırsızlığın bağlarından özgür istencin bağımsızlığına ulaşır. Böylelikle, Yüce Varlık asli kâinatın zaman ve mekân aralıklarında İlahiyat'ın yedi katmanlı dışavurumunun alt ebedi kişilik bütünleşmesi olarak evrimine devam eder.

0:7.9 (11.3) *Yüce Varlık* Majeston'un Yaratıcı'sı olması dışında dolaylı bir yaratıcı değildir, fakat tüm yaratılan-Yaratıcı evren faaliyetlerinin bütünleştirici yardımcısıdır. Böylelikle, Yüce Varlık zaman-mekân kutsallığının birleştiricisi, zaman ve mekânın Yüce Yaratıcıları'nın deneyimsel birlikteliğinde Cennet İlahiyat'ın üçlü bütünlüğünün İlahi bağlayıcısı olarak evrimleşen evrenlerde kendisini açığa çıkarır. Tamamiyle kendisini açığa çıkardığında, bu evrimsel İlahiyat deneyimsel güç ve ruh kişiliğinin sonsuza kadar süren ve ayrıştırılamaz bütünlüğü olarak sınırlılığın ve sınırsızlığın ebedi bütünlüğünü oluşturacaktır.

0:7.10 (11.4) Evrimleşen Yüce Varlık'ın gözetimi etkisinin altında tüm zaman-mekân sınırlılığının gerçekliği, sınırlı gerçekliğin tüm değerleri ve fazlarının güç-karakter sentezi olarak mükemmelleştirici bütünlüğünün ve bir sürekle yükselen hareketiyle bağlanmıştır. Bu bağlılık Cennet gerçekliğinin çeşitli fazlarıyla ilişki halinde olarak, üstün yaratılmışlığa varışın absonit seviyelerine ulaşmayı peşi sıra takip eden çabaya sonuna kadar gidecek biçimde girişir.

8. Yedi Katmanlı Tanrı

0:8.1 (11.5) Sınırlılığın düzeyinin karşılığını göstermek ve yaratılmışların sınırlılık kavramını telafi etmek için Kâinat'ın

Yaratıcısı evrimsel varlığın İlahiyat'a yakınlaşmasının yedi katmanını oluşturdu:

0:8.2 (11.6) 1. Cennet Yaratıcısı Evlatlar.

0:8.3 (11.7) 2. Zaman'ın Ataları.

0:8.4 (11.8) 3. Yedi Üstün Ruh.

0:8.5 (11.9) 4. Yüce Varlık.

0:8.6 (11.10) 5. Ruhani olan Tanrı.

0:8.7 (11.11) 6. Evlat olan Tanrı.

0:8.8 (11.12) 7. Yaratıcı olan Tanrı.

0:8.9 (11.13) Zaman ve mekânda ve aşkın yedi evrenin karşısında İlahiyat'ın yedi katmanlı bu kişileştirmesi fani insanın ruhani olan Tanrı'nın varlığına ulaşmasının önünü açar. Bu yedi katmanlı İlahiyat, sınırlı zaman-mekân yaratılmışlıklarının Yüce Varlık içerisinde bir dönem güç-kışileştirmesi açısından Cennet-yükselim uğraşının fani evrimsel yaratıklarının İlahi faaliyetidir. Tanrı'yı gerçekleştirmenin böyle bir deneyimsel-uğraşı yerel evrenin Yaratıcı Evlat'ının kutsallığının tanınmasıyla başlar, bu oluşum Yedi Üstün Ruhu'nun bir tanesinin kişiliğinden geçerek Cennet üzerinde bulunan Evrensel Yaratıcı'nın kişiliğine ulaşmanın keşfini ve tanınmasına ulaşmak için gerçekleşir.

0:8.10 (12.1) Yüceliğin Kutsal Üçlemesi, Yedi Katmanlı Tanrı ve Yüce Varlığın İlahiyatı'nın üçlü alanı kutsal evreni oluşturur. Yüce olan Tanrı potansiyel olarak Cennetin Kutsal

Üçlemesi'nin içerisinde, bu kişilikten kendi kişiliğini ve ruhani özelliklerini elde eder. Fakat kendisi şu anda Yaratıcı Evlatları'nın, Zamanın Ataları'nın ve Yüce Ruhlar'ın içerisinde kendisini gerçekleştirir ve bu kişiliklerden zaman ve mekânın aşkın-evrenleri karşısında Her Şeye Gücü Yeten olarak gücünü elde eder. Evrimleşen yaratılmışlıkların Tanrı'sının nedensiz oluşunun gücünün dışavurumu zaman-mekânın mevcudiyetiyle bu kişilikleri birbirini tamamlayan biçimde evrimleşir. Birey dışı faaliyetlerin değer-seviyesinde evrimleşen Her Şeye Gücü Yeten En Yüce ve Yüce olan Tanrı'nın ruhani bireyselliği Yüce varlık olarak *tek gerçekliktir*.

0:8.11 (12.2) Yedi Katmanlı olan Tanrı'nın İlâhi birlikteliğinde Yaratıcı Evlatlar fani yaşamın ölümsüzlüğe dönüşmesinin ve sınırlılığının sınırsızlığa olan kavuşmasına ulaşımının işleyişini sağlar. Yaratıcı Varlık güç-karakter devinimi, kutsal bütünlük, katmanların *hepsinin* işlemleri için bir yöntem tedarik eder; bu yöntem sayesinde sınırlı olanlar absonit seviyesi ulaşır ve diğer gelecekte olası kendini gerçekleştirmeleriyle Nihai olana erişmeye çabalar. Yaratıcı Evlatlar ve onların etkileşimde bulunduğu Kutsal Hizmetkârlar yüceliğe doğru olan bu hareketin katılımcılarıdır, fakat Zamanın Ataları ve Yedi Üstün Ruh asli kâinat içerisinde daimi çalışan olarak büyük bir olasılıkla sabitlenmiştir.

0:8.12 (12.3) Yedi Katmanlı Tanrı'nın faaliyeti yedi aşkın-evrenin oluşumu zamanına kadar uzanır ve bu faaliyet muhtemel bir biçimde uzay boşluğunun yaratılmışlıklarının gelecekteki evrimiyle bağlantılı olarak genişleyecektir. Bu ilerlemeci evrimin gelecekteki evrenlerinin birincil, ikincil, üçüncül ve

dördüncül uzay derecelerinin oluşumu İlahiyat’a erişimin aşkın ve absonit oluşumlarının başlangıcını tecrübe edecektir.

9. Nihayi Olan Tanrı

0:9.1 (12.4) Yaratıcı Varlık’ın asli evrenin potansiyel enerji ve karakteri kapsamının kendisine verilen ön kutsallık bahşedilişinden ilerleyici bir evriminle gelişmesi gibi Nihai olan Tanrı asli kâinatın aşkın zaman-mekân alanında bulunan kutsallık potansiyelinden kendisini var-eder. Nihai İlahiyat’ın kendisini gerçekleştirme deneyimsel Kutsal Üçleme’nin absonit birleşimini işaret eder ve İlahiyat’ın yaratıcı birey-gelişiminin ikinci düzeyinde olan birleştirici genişlemesini simgeler. Bu durum; aşkınlaştırılmış zaman-mekân değerlerinin var-eden seviyelerinde Cennet absonite gerçekliğinin deneyimsel-İlahiyat’ın kendini gerçekleştirme olarak evreninin kişilik-güç denkliliğini oluşturur. Böyle bir deneyimsel açılımın tamamlanması Yedi Katmanlı Tanrı’nın hizmetkârlığı tarafından, Yaratıcı Varlık’ın tamamlanmış kendini gerçekleştirmeyle tüm absonit seviyelere ulaşan zaman-mekân yaratılmışlıkları için, nihai hizmet-kaderini karşılayabilmek amacıyla tasarlanmıştır.

0:9.2 (12.5) *Nihai olan Tanrı* zaman üstü ve aşkın uzayın evren bölgeleri üzerinde ve absonitin kutsal seviyeleri üzerinde hizmet eden kişisel İlahiyat’ın tasarımıdır. Nihaiyet, İlahiyat’ın aşkınlığın üstünde bir edilişidir. Yücelik Kutsal Üçleme’nin bütünlüğünün sınırlı varlıklar tarafından algılanışdır ve Nihaiyet absonit varlıklar tarafından Cennet Kutsal Üçlemesi’nin birleşimi olarak kavranmasıdır.

0:9.3 (13.1) Kâinatın Yaraticısı, İlahiyat'ın evrimsel işleyişiyle sınırlılığın, absonitin ve hatta mutlaklığın saygın evren anlam-düzeyleri üzerinde güç deviniminin ve kişilik odaklanmasının bir hayli etkileyici ve mükemmel *eylemiyle* katılım halinde bulunur.

0:9.4 (13.2) Kâinatın Yaraticısı, Ebedi Evlat ve Sınırsız Ruh'un bu ilk üç ve ebediyet sonrası Cennet İlahları, Yüce olan Tanrı'nın, Nihai olan Tanrı'nın ve muhtemel olarak Mutlak olan Tanrı'nın evrimsel ilişkili İlahları'nın deneyimsel kendilerini gerçekleştirmeleriyle ebedi gelecekte kişilik-tamamlayıcı olacaklardır.

0:9.5 (13.3) Böylelikle deneyimsel evrenlerde evrimleşen Yüce olan Tanrı ve Nihai olan Tanrı geçmiş ebediyetlikler olarak değil, sadece geleceğin ebediyetlikleri, zaman-mekân-belirlenmişlikleri ve aşkınlaştırılmış-belirlenmişlerin ebediyetlikleri bakımından varoluşçu değillerdir. Onlar yüceliğin, nihaiyetin ve muhtemelen yüce-nihai bahşedilmişliklerin İlahları'dır, fakat onlar tarihsel evren kökenlerini deneyimlemişlerdir. Kişisel bir başlangıca sahip olsalar bile hiçbir zaman bir sona sahip değillerdir. İlahiyat'ın sınırsız ve ebedi potansiyellerinin esas kendini gerçekleştirmeleridir, fakat onlar koşulsuz olarak ne ebedi ne de sınırsıdır.

10. Mutlak Olan Tanrı

0:10.1 (13.4) *İlahi Mutlaklık*'ın edebi gerçekliğinin zaman-mekân aklına tam olarak anlatılamayacak birçok niteliği bulunmaktadır, fakat *Mutlak olan Tanrı'nın* kendisini gerçekleştirmesi deneyimsel olan Üçleme'nin deneyimsel

ikincisi bünyesinin, Kutsal Üçlemenin bütünleşmesinin sonucu olacaktır. Bu durum mutlak kutsallığın deneyimsel kendini gerçekleştirmesini ve mutlak anlamların mutlak düzeylerini oluşturacaktır; fakat Şartlı Mutlaklık'ın Sınırsız olanın bir dengi olduğu hakkında hiçbir zaman bilgilendirilmediğimizden tüm mutlak değerlerin kapsamı konusunda emin değiliz. Aşkın nihaiyetin sahip oldukları gerekli kaderler mutlak anlamlar ile sınırsız ruhaniyetle etkileşim halindedirler, fakat bu tamamlanmamış gerçekliklerin ikisinin yoksunluğunda mutlak değerleri oluşturamayız.

0:10.2 (13.5) Mutlak olan Tanrı tüm aşkın absonit varlıkları kendini gerçekleştirmeye ulaşmak hedefidir, fakat güç ve İlâhi Mutlaklık'ın kişisel kapasitesi bizim kavramsal tanımlamalarımızı aşan bir yapıda bulunur ve şu ana kadar deneyimsel kendini gerçekleştirmeden ayrılmış bu gerçeklikler hakkında tartışmalardan kendimizi uzak tutuyoruz.

11. Üç Mutlaklık

0:11.1 (13.6) Kâinatın Yaratıcısı ve Ebedi Evlat, Eylemin Tanrısı'nın hizmetinde kutsal ve merkezi evreni oluşturduğu bilgisi bir araya geldiğinde; bunun sonrasında Yaratıcı, Havona varlığını sınırsızlığın potansiyelinden farklılaştırma vasıtasıyla düşüncelerini kendisinin Evlat'ının sözleriyle ve onların Birleştirici Yöneticisi'nin eylemleriyle dışavurma yöntemini takip etmiştir. Koşulsuz Mutlaklık ve İlâhi Mutlaklık açığa çıkmamış Cennet Yaratıcısı'nın sınırsız-bütünlüğü olan Kâinatsal Mutlak'da tek bir vücut olarak hizmette bulunurken, bu açığa çıkan sınırsızlık potansiyelleri Koşulsuz Mutlak'da ve tamamen örtülmüş İlâhi Mutlaklık'ta saklı bir yere sahip olmaya devam ederler.

0:11.2 (13.7) Tüm gerçekliğin zenginliği olarak ilerlemeci açığa çıkış-gerçekleştirmesi biçiminde işleyişine devam eden Kâinatın ve ruhaniyetin kuvvetinin kudretinin ikilisi deneyimsel büyüme tarafından Kâinatsal Mutlak'ın varoluşunun deneyimselliğin eş güdümüyle etkilenir. Kâinatsal Mutlak'ın dengeleyen varlığının erdemiyile İlk Kaynak ve Merkez deneyimsel gcnm kapsamını arttırmayı gerçekleştirir, onun evrimsel yaratılanlarının kimlik sahibi oluşlarıyla hoşnut olur ve Yücelik, Nihayet ve Mutlaklık seviyelerindeki deneyimsel İlahiyat'ın büyümesine ulaşır.

0:11.3 (14.1) İlahi Mutlaklık'ı Koşulsuz Mutlaklık'tan tamamen ayırmanın mümkün olmadığı durumlarda onların varsayılan ortak faaliyetleri ve birlikteliklerinin varlığı Kâinatsal Mutlaklık'ın bir eylemi olarak tanımlanır.

0:11.4 (14.2) 1. *İlahi Mutlaklık*. Yüce bir biçimde birleştirilmiş ve nihai olarak birliktelendirilmiş kâinatların âleminin, yaratılmış, yaratılmakta olan ve henüz yaratılmamış olan tüm evrenlerin üzerindeki evrenlerde bile etkili-tüm devinimcisi olarak Koşulsuz Mutlak görünürken, İlahi Mutlaklık tüm-güçlü etkinleştirici olarak gözlenir.

0:11.5 (14.3) 1. İlahi Mutlaklık. Yüce bir biçimde birleştirilmiş ve nihai olarak eş güdüm haline getirilmiş kâinatların âlemlerinin tümü, yaratılmış, yaratılmakta olan ve henüz yaratılmamış olan tüm evrenlerin üzerindeki evrenlerde bile etkili-tüm devinimcisi olarak Koşulsuz Mutlaklık görünürken, İlahi Mutlaklık tüm-güçlü etkinleştirici olarak gözlenir.

0:11.6 (14.4) İlahi Mutlaklık bir potansiyel olarak, tüm sınırsız gerçekliğin bütünselliğinden kutsal Kâinatın Yaratıcı'nın

özgür istencinin tercihiyle varoluşsal ve deneyimsel tüm eylemlerin içerisinde gerçekleşmesiyle ayrılmıştır. Bu durum *Şartlı Mutlaklık'ın Koşulsuz Mutlaklık'a* karşı bir ayrılığını oluşturur; fakat Kâinatsal Mutlaklık bu iki bünye için mutlaklığın tüm potansiyeli kapsamında aşkın bir etkidir.

0:11.7 (14.5) 2. *Koşulsuz Mutlaklık* kişisel olmayan, kutsallığın dışında ve ilahlaştırılmamıştır. Bu sebeple Koşulsuz Mutlaklık kişilikten, kutsallıktan ve tüm yaratıcı imtiyazlarından mahrumdur. Evren yeterliliğinin yoksun bir biçimde ne bir gerçek, doğru, vahiy, deneyim, felsefe veya absonite bu Kutsallığın doğasına ve karakterine nüfuz edemez.

0:11.8 (14.6) Açıkçası, Koşulsuz Mutlaklık, yedi aşkın-evrenin ötesindeki uzay bölgelerinin dengesiz biçiminde gerinen kuvvet eylemlerinin ve madde öncesi evrimlerine doğru, asli evrene yayılan ve onun eşit uzay varlığı üzerindeki varlığıyla birlikte gözle görülen bir biçimde genişleyen *olumlu bir gerçekliktir*. Koşulsuz Mutlaklık, evrenselliğin, üstünlüğün ve koşulsuzluğun ve şartsızlığın önceliğiyle alakalı metafiziksel içi boş tartışmalar üzerine tahminleri tamamlayan felsefi kavramsallığın basit bir olumsuzluğu değildir. Koşulsuz Mutlaklık sınırsızlıkta bir olumlu evren üst denetimidir; bu üst denetim sınırı olmayan uzay-kuvvetidir, fakat bu olgusalık yaşamın varlığı, akıl, ruh ve kişilik ile belirlenir ve buna ek olarak Cennetin Kutsal Üçlemesi'nin istenç-tepkimelerinin ve niyetli buyruk altındakileri tarafından sınırlanır.

0:11.9 (14.7) Biz Koşulsuz Mutlaklık'ın farklılaşmamış olduğunun ve tamamen-yayılan etkisinin bilimin bir zamanlardaki eter hipotezin ve metafiziğin panteist kavramlarıyla karşılaştırılabilir olduğuna ikna olduk. Koşulsuz Mutlaklık

kuvvet bakımından sınırsız olup, İlahiyat tarafından sınırlıdır; fakat bu Mutlaklık'ın evrenlerin ruhani gerçeklikleriyle olan ilişkilerini bütünüyle algılayamıyoruz.

0:11.10 (14.8) 3. *Kâinatsal Mutlaklık*, mantıksal bir biçimde vardığımız anladığımız biçimiyle, ilahlaştırılmış ve ilahlaştırılmış kişileştirilebilen veya kişileştirilemeyen değerleriyle, farklılaşan evren gerçekliklerinin Evrensel Yaratıcı'nın mutlak özgür istencinde kaçınılmazdı. Kâinatsal Mutlaklık farklılaşan evren gerçekliği ve varoluşçu kişiliklerin bu tüm birlikteliğinin katılımcı denetleyicisi olarak hizmetlerinin özgür istenç eylemi tarafından yaratılan gerginliğin çözümlenmesinin İlâhi olgusalılığıdır.

0:11.11 (15.1) Kâinatsal Mutlaklık'ın gergin-varlığı, koşulsuz sonsuzluğun durağan yapısından özgür istencin kutsallığının işleyişinin ayrımının doğasında olan ilahlaştırılmış gerçeklik ile ilahlaştırılmamış gerçeklik arasındaki farkın ayarlanmasını simgeler.

0:11.12 (15.2) Şunu hiçbir zaman unutmayın: Potansiyel sınırsızlık bir mutlaklıktır ve ebediyetten ayrılamaz. Anın içindeki mevcut sınırsızlık kısmi olmasından başka hiçbir şey olamaz ve bu sebeple mevcut sınırsızlık mutlaklık dışıdır; böylelikle koşulsuz İlahiyat'ın varlığının dışındaki mevcut kişiliğin sonsuzluğu mutlak olamaz. Ve bu durum Koşulsuz Mutlaklık'ta sınırsız potansiyelin farklılaşmasıdır ve Evren Mutlaklık'ı ebedileştiren İlâhi Mutlaklık'ın kendisidir, dolayısıyla onu kozmik bir biçimde boşlukta maddi evrenlere sahip olmasını olanaklı kılmak ve zamana bağımlı kişilikleri içermesi ruhsal olarak mümkündür.

0:11.13 (15.3) Sınırlı olan Sınırsız ile kainat içerisinde sadece bir sebepten dolayı bir arada bulunabilir, bu ise Kâinatsal Mutlaklık'ın katılımsal varlığı çok mükemmel bir biçimde zaman ile ebediyet, sınırlılık ile sınırsızlık gerçeklik potansiyeli ve mevcudiyeti, Cennet ve uzay, insan ile tanrı arasındaki farklılıktan kaynaklanan gerginlikleri eşitlemesidir. Katılımsal bir biçimde Kâinatsal Mutlaklık zaman-mekânda, aşkınlaşmış zaman-mekânda ve alt-sınırsızlığın İlâhi dışavurumlarının evriminde ilerlemeci evrimsel gerçekliğin alanının kimlikleşmesini oluşturur.

0:11.14 (15.4) Kâinatsal Mutlaklık sabit-değişken İlâhiyat faal bir biçimde sınırlı-mutlak değerlerinin ve deneysel-varoluşçu yönteminin bir olasılığı olarak kendisini gerçekleştirir. Bu kavranamaz İlâhi nitelik sabit, olası ve katılımcı olabilir, fakat üstün evrende şu an faal olan zekâ sahibi kişilikler bakımından deneysel olarak yaratıcı veya evrimsel değildir.

0:11.15 (15.5) *Mutlaklık*. Şartlı ve koşulsuz olarak iki Mutlaklık faaliyetlerinde zekâ sahibi yaratılanlar tarafından gözlenebileceği gibi açık bir biçimde farklı olsalar da Kâinatsal Mutlaklık içinde ve onun tarafından çok mükemmel ve kutsal bir biçimde bütünlük halindedir. Son tahlilde ve son kertede tüm bu üç ayrı ayrı bahsedilen mutlaklıklar tek bir mutlaklıktır. Alt-sınırsızlık düzeylerinde faaliyetleri bakımdan farklılardır, fakat sonsuzlukta onlar tamamen BİR'dir.

0:11.16 (15.6) Mutlaklık'ı her şeye hayır demek için veya her şeyi reddetmek için kavramlaştırılan bir terim olarak kullanmayız. Ne Kâinatsal Mutlaklık'ı kendi kaderini kendisi belirleyen bir değer olarak ne de bir takım panteist birey dışı İlâhiyat olarak değerlendiririz.

12. Kutsal Üçlemeler

0:12.1 (15.7) Özgün ve ebedi Cennetin Kutsal Üçlemesi varoluşçu ve kaçınılmazdır. Bu başlangıcı olmayan Kutsal Üçleme, Yaratıcı'nın bağımsız istenciyle birey ve birey dışı farklılaşmanın özünde bulunuyordu ve onun kişisel istenci bu ikircikli gerçekliği akıl la eş güdümlü hale getirdiğinde bilgi haline geldi. Havona sonrası Kutsal Üçlemeler üstün evrende güç-kişilik dışavurumu seviyelerinin iki alt mutlaklık ve evrimsel düzeylerine özgü olarak deneyimseldir.

0:12.2 (15.8) *Cennet Kutsal Üçlemesi* — Kâinatın Yaratıcısı, Ebedi Evlat ve Sınırsız Ruh ebedi İlahiyat birliği olarak mevcudiyette var olur, fakat onların tüm potansiyellikleri deneyimseldir. Bu sebeple bu Üçleme sınırsızlığı içine alan tek İlahiyat'dır, ve yine bundan dolayı Yüce olan Tanrı, Nihai olan Tanrı ve Kutsal olan Tanrı'nın kendisini gerçekleştirmesinin evresel olgusallığı ortaya çıkar.

0:12.3 (15.9) İlk ve ikincil deneyimsel Havona sonrası Kutsal Üçlemeler sınırsız olamazlar, çünkü onlar gerçekliklerin deneyimsel kendini gerçekleştirmesiyle veya Cennetin Kutsal Üçlemesi'nin varoluşumuyla var-edilen *türemiş İlahiyatlar*'la bütünleşir. Kutsallığın sınırsızlığı yaratılan ve Yaratan deneyiminin sınırlılığı ve absonitesi tarafından genişlemediği sürece zenginleşemez.

0:12.4 (16.1) Kutsal Üçlemeler İlahiyat'ın yardımcı dışavurumunun bilgileri ve ilişkinin doğrularıdır. Üçleme İlahi gerçeklikleri kapsar ve İlahi gerçeklikler kişileştirme ile her zaman kendilerini gerçekleştirmeye ve açığa vurmaya çalışırlar. Yüce olan Tanrı, Nihai olan Tanrı ve Mutlak Olan tanrı bile bu

sebeple kutsal kaçınılmazlıklardır. Bu üç deneyimsel kutsallıklar, varoluşsal Üçleme olan Cennetin Kutsal Üçlemesinde potansiyel olarak bulunur, fakat gücün kişilikleri olarak onların evren oluşumu kısmen gücün ve kişiliğin âlemlerinde kendi deneyimsel faaliyetlerine ve bir parça ise Havona sonrası Yaratıcılar'ı ve Kutsal Üçlemeleri'nin deneyimsel erişimlerine bağlıdır.

0:12.5 (16.2) Nihai ve Mutlak deneyimsel Kutsal Üçlemeleri Havona sonrası Kutsal Üçlemeleri olarak tamamiyle kendisini dışa vurmuş değildir; bunun yerine onlar evren gerçekleştirmesinin sürecidir. Bu ilahi katılımlar bahsi geçen şekilleriyle tarif edilebilirler:

0:12.6 (16.3) 1. *Nihai Kutsal Üçleme* evrim halindedir, buna ek olarak son kertede Yüce Varlık, Yüce Yaratıcı Kişilikleri ve Üstün Evrenin absonit Mimarlarından oluşacaktır, bu evren planlayıcıları ne yaratıcı ne de yaratılındır. Nihai olan Tanrı neredeyse sınırı olmayan üstün evrenin genişleyen sahasında bu deneyimsel Nihai Kutsal Üçlemenin birleşiminin İlahi sonucunu sonunda ve kaçınılmaz olarak güçlendirecek ve kişilikleştirecek.

0:12.7 (16.4) 2. *Mutlak olan Kutsal Üçleme* ikinci deneyimsel Üçleme olup sonunda Yüce olan Tanrı'sı, Nihai olan Tanrı'sı ve açığa çıkmamış Evren Nihai Sonu'nun Tamamlayıcısı'ndan oluşacak bir biçimde kendisini gerçekleştirmektedir. Bu üçleme birey ve bireyüstü düzeylerde ve hatta birey dışılığın sınırlarında faaliyet gösterir; buna ek olarak onun evrensellikteki bu bütünlüğü Mutlak İlahiyat'ı deneyimselleştirecektir.

0:12.8 (16.5) Nihai Kutsal Üçleme bütünlüğünü deneyimsel olarak ortak birlikteliğinden sağlar, fakat samimi olarak Mutlak Kutsal Üçleme'nin böyle bir bütünlüğünden kuşku duyuyoruz. Bunun karşısında bizim bakış açımız ebedi Cennetin Üçlemesi'nin gerçekliği olan, ezelden beri var olan İlâhi üçlemenin başaramadığı bir şeyin başarılamayacağı şeklindeki hatırlatılmasıdır; bu sebeple *Yüce-Nihayet'in* bir zamandaki görünüşü ve Mutlak olan Tanrı'nın olası üçleme bilgisinin bilinmeyen bir zamandaki görünümünü doğru olarak farz ediyoruz.

0:12.9 (16.6) Âlemlerin filozofları *Kutsal Üçlemeler'in Üçleme'sini* bir varoluşçu-deneyimsel Sınırsızlığın Kutsal Üçlemesi olarak öne sürerler, fakat onlar bunun kişileştirilebileceğini tasavvur edemezler; muhtemel olarak onların kavramsal bakışı BEN'in kavramsal seviyesinde Kâinatın Yaratıcı'nın kişiliğine denk düşecektir. Fakat bütün bunlardan bağımsız olarak, özgün Cennetin Kutsal Üçlemesi Kâinatın Yaratıcı'nın mevcut sınırsızlığı sebebiyle potansiyel olarak sınırsızdır.

0:12.10 (16.7) Takdim

0:12.11 (16.8) Kâinatın Yaratıcısı'nın karakteri ve onun Cennet yardımcılarının betimlenmesi, bunlarla birlikte mükemmel ana evren ve onu çevreleyen yedi üstün evrenin tasvirine girişilmesine konu olan bu sunumların hazırlanmasında, aşkın âlemin emir altında bulunan yöneticileri tarafından tüm çabalarımızda gerçeği açığa çıkarmamız, esas bilgiyi düzenlememiz, bulunan en yüksek özneler ile ilişkili insan kavramlarının temsil etmemiz hususunda yönlendirildik. Biz ancak insan aklı tarafından yaratılmış denk herhangi bir tanımı

olmadığı durumlarda saf vahiyin kendisini kullanmaya zorunlu hale gelebiliriz.

0:12.12 (17.1) Kutsal gerçeğin gezegensel ardışık açığa çıkmaları gezegensel bilginin yeni ve gelişmiş denetiminin bir parçası olarak ruhani değerlerin var olan en yüksek kavramlarıyla çeşitli biçimlerde bir araya gelebilir. Bu bakımdan, Tanrı ve onun evren katılımcıları hakkında bu sunuşları yaparken bu makalelere konu olan tanımlamaları evren anlamlarının ve ruhani değerlerin gezegensel bilgisinin en yüksek ve en gelişmiş bin insan kavramı arasından seçtik. Geçmişin ve şimdiki zamanın Tanrı tanıyan fanilerinden derlenen terimler bizim gerçeği açığa çıkarmak için yönlendirildiğimizden hareketle yetersizdirler. Bu bakımdan biz yeni kavramları tereddüt etmeden ve yılmadan gerçekliğin ve Cennetin İlahları'nın kutsallığının üstün bilgisine yaklaştırmak için tedarik edeceğiz.

0:12.13 (17.2) Bize verilen sorumluluğun zorluklarının tamamen farkındayız; kutsallığın ve ebediyetin kavramlarının dilini fani aklın sınırlı kavramlarının dil sembollerine çevirmenin imkânsızlığının bilincindeyiz. Buna rağmen, Tanrı'nın bir nüvesinin insan aklında ikamet ettiğini biliyoruz ve buna ek olarak bu ruh kuvvetlerinin maddi insanın ruhani değerlerini algılamasını ve onların evren anlamlarının felsefesini kavramasını sağlaması için görevini yaptığının bilgisine sahibiz. Fakat daha kesin bir biçimde Kutsal Varoluş'un bu ruhlarının insanın tüm doğruluğun ruhsal kazanımlarının Tanrı-bilincinin kişisel dini bir deneyimin ezelden beri ilerleyen gerçekliğinin gelişimine katkı olacak bir biçimde yardım edeceğinden eminiz.

0:12.14 (17.3) [Yüksek Evren Kişilikleri Topluluğun Başı tarafından Urantia'daki Cennetin İlahları ve kâinatın âlemlerinin tümü hususundaki doğruları yansıtmak için atanan bir Kutsal Orvonton Danışmanı tarafından yazılmıştır.]

URANTİA'NIN KİTABI'NA

Kısım I. Merkezi ve Aşkın Evrenler

1. Makale Kâinatın Yaratıcısı

1:0.1 (21.1) KÂİNATIN Yaratıcısı tüm yaratılmışların Tanrı'sı, tüm madde ve varlıkların İlk Kaynak ve Merkezi'dir. İlk önce Tanrı'yı bir yaratan olarak, daha sonra bir denetleyici olarak ve en sonunda sınırsız bir koruyucu olarak düşünün. Kâinatın Yaratıcısı hakkındaki gerçek peygamberin “Sen Tanrım teksin ve senin yanında hiçbir eşin benzerin yok. Cenneti, cennetlerin tümünü barınan tüm misafirleriyle yaratan, koruyan ve denetleyen sensin. Tanrı Evlatları tarafından evrenler inşa edildi ve Yaratıcı kendisini bir elbise gibi olan ışıkla kapladı ve tüm cennetler âlemine bir perde gibi yaydı” sözüyle insan aklına yerleşmeye başlamıştır. Sadece birçok tanrının bulunabileceği yerde tek Tanrı olarak hüküm süren Kâinatın Yaratıcısı kavramı fani insanın Yaratıcı'yı kutsal yaratan ve sınırsız denetleyici olarak kavramasına imkân sağladı.

1:0.2 (21.2) Sayısız gezen sistemlerinin hepsi; onu tanıyacak, onun kutsal şefkatini algılayacak ve onu bunun karşılığında sevecek çeşitli birçok akıl sahibi yaratılmışlıklara sonunda ev sahibi yapması için onun tarafından yaratıldı. Kâinatın âlemlerinin tümü, Tanrı'nın bir yapıtı ve onun türlü yaratılmışlarının

ikamet ettiği bir yaşam alanıdır. “Tanrı cenneti yaratmış ve yeryüzüne şekil vermiştir; evren düzenini kurmuş ve bu dünyayı sadece yaratmak için oluşturmamıştır, onu yaşama mesken oluşturmaları için belirli bir amaç dâhilinde şekillendirmiştir.

1:0.3 (21.3) Aydınlanan dünyaların tümü Kâinatın Yaratıcısı’nı, ebedi yapıcı ve tüm yaratılmışlıkların sınırsız koruyucusu olarak tanır ve ona ibadet eder. Evren’in irade sahibi yaratılmışlıkları âlemler Yaratıcı olan Tanrı’ya ulaşmanın ebedi serüveninin cezp edici uğraşına çok uzun bir Cennet yolculuğuyula başlamışlardır. Zaman tarafından belirlenen bu çocukların bu aşkın hedefi ebedi Tanrı’yı bulmak, onun kutsal doğasını kavramak ve Kâinatın Yaratıcısı’nı tanımaktır. Tanrı-bilen yaratılmışlar; onun kişiliğın Cennet mükemmeliyetinde ve haklı yüceliğın evrensel alanında olduğu gibi kendi yaşam alanlarında tıpkı onun gibi olmak gibi onları sürükleyen tek bir isteğē, sadece tek bir yüce amaca sahiptirler. Ebediyeti taşıyan Kâinatın Yaratıcısı’ndan “Kusursuz olun, hatta benim olduğum kadar kusursuz olun” biçiminde yüce bir buyruk çıktı. Cennet’in habercileri sevgi ve bağışlama içerisinde bu kutsal emri çağlar ve evrenler boyunca ve hatta en düşük seviyede hayvan-kökenli Urantia’nın insan ırklarına varıncaya kadar taşıdı.

1:0.4 (22.1) Kutsallığın kusursuzluğuna ulaşmak için verilen bu muhteşem ve evrensel hüküm, kusursuzluğın Tanrısı’nın tüm uğraş veren yaratılmışlarının en yüksek amacı olması gereken ilk emridir. Kutsal kusursuzluğā varışın olanaklılığı tüm insanlığın ebedi ruhsal gelişiminin kesin ve nihai kaderidir.

1:0.5 (21.2) Urantia fanileri sınırsız bir biçimde kusursuzluk için neredeyse hiçbir umut besleyemezler, fakat bu kusursuzluğa erişim tüm insanoğlu için tamamiyle mümkündür. Sınırsız Tanrı'nın fani insan için belirlediği tanrısal ve kutsal hedefe ulaşmak için bu amaç doğrultusunda gezende faaliyetlerde bulunduklarında ve bu kaderi elde ettiklerinde, onların tüm kendilerini gerçekleştirmeleriyle ve akla ulaşımalarıyla Tanrı'nın kendisinin sınırsız ve ebedi alanında olduğu gibi kutsal kusursuzluğun onların yaşam alanlarındaki tamamlanmışlığına erişeceklerdir. Böyle bir kusursuzluk maddi bakımdan evrensel, idraki algılayışla sınırsız veya ruhani deneyimle nihai olmayabilir; fakat iradenin, kişiliğin kusursuzluk istencinin ve Tanrı-bilincinin kutsallığının tüm sınırlı yönleriyle nihai ve eksiksizdir.

1:0.6 (22.3) “Kusursuz olun, hatta benim olduğum kadar kusursuz olun” kutsal emrinin gerçek anlamı fani insanı onların bu uzun ve cezp edici çabalarında ruhsal değerlere ve gerçek evren anlamlarının daha üst düzeylerine erişimi için dışsal bir biçimde başından beri teşvik eder ve içsel bir biçimde onu sürekli kendisine doğru çağırır. Bu âlemlerin Tanrı'sı için gösterilen bu görkemli arayış zaman ve mekânın tüm dünyalarının sakinlerinin yüce serüvenidir.

I. Yaratıcı'nın İsmi

1:1.1 (22.4) Yaratıcı olan Tanrı'nın tüm isimleri tüm evrenler boyunca bilinir, onların arasında onu İlk Kaynak ve Kâinatın Merkezi olarak tanımlayanlar en sıklıkla karşılaşılanlardır. Baş Yaratıcı farklı evrenlerde ve aynı evrenin farklı bölümlerinde bile çeşitli birçok isimlerde bilinir. Yaratılanın Yaratana atfettiği isimler yaratılanın Yaratıcı'yı algılayışından doğan

kavramsallaştırmasına fazlasıyla bağlıdır. İlk Kaynak ve Kâinatın Merkezi kendisini doğasını dolaysız olarak açığa vurma dışında hiçbir zaman bir isim üzerinden açığa çıkarmamıştır. Eğer biz kendimizi bu Yaratıcı'nın çocukları olduğumuza inanıyorsak bizim onu Yaratıcı olarak adlandırmak zorunda oluşumuz sadece doğal bir gerekliliktir. Fakat bizim bu kendi tercihimiz sonucunda açığa çıkan isimdir, ve bu isim İlk Kaynak ve Merkez'le olan kişisel ilişkimizin tanınmasıyla doğmuş ve değişime uğramıştır.

1:1.2 (22.5) Kâinatın Yaratıcısı hiçbir zaman keyfi bir tanınma biçimini, resmi ibadeti veya kölesel hizmeti evrenlerin akıl sahibi yaratılmışlarının iradesine dayatmaz. Zaman ve mekân dünyalarının evrimsel sakinleri kendi kalpleri doğrultusunda onu tanır, sever ve gönüllü olarak ona ibadet eder. Yaratıcı onun maddi yaratılmışlarının ruhani özgür iradelerinin teslimiyetini zorla veya baskıyla sağlamayı reddeder. Yaratıcı'nın istencini yapma konusunda insan iradesinin sevgi dolu bağlılığı insanın seçkin tercihinin Tanrı'ya sunulan bir hediyesidir; gerçekte yaratılan iradesinin böyle bir ithafı Cennet Yaratıcısı'na karşı verilebilecek gerçek değer tek olası hediyesini oluşturur. Tanrı'da, insan yaşar, hareket eder ve kendi varlığına sahip olur; Yaratıcı'nın iradesine bağlı olmayı tercih etmekten başka insanın Tanrı'ya verebileceği hiçbir şey yoktur. Bu ilaveten bu kararlar evrenlerin akli iradeye sahip yaratılanlar tarafından etkileşim halinde olup Yaratıcı Yaratan'ın sevgi dolu baskın doğasını oldukça tatmin edecek gerçek ibadeti oluşturur.

1:1.3 (22.6) Siz tam anlamıyla Tanrı-bilincine sahip olduğunuz zaman, görkemli Yaratıcı'yı gerçekten keşfettiğinizde ve kutsal

denetleyicinin nüfuz edici varlığının kendisini gerçekleştirmesini denetimlemeye başladığınızdan sonra, ve tüm bunların sonucunda kendi aydınlanmanızın ve Kutsal Evlatlar'ın Tanrı'yı aşığa çıkarış biçimiyle ve anlamınca siz İlk Muhteşem Kaynak ve Merkez'i yeterli bir biçimde tanımlayacak bir kavramsallaşmayla Kâinatın Yaratıcısı için bir isim bulacaksınız. Ve böylece, farklı dünyalarda ve çeşitli evrenlerde Yaratan bu isimlere karşılık gelen tüm ilişkiler bütününde birçok tanımlamalarla aynı anlamla bilinir hale gelir; fakat bu isimlerin ve sembollerin her birinin herhangi bir âlemdeki yaratılmışların kalplerinde kurduğu tahtın karşılık bulduğu derece ve derinlik farklılık gösterir.

1:1.4 (23.1) Kâinatın âlemlerinin tümünün merkezinin yakınında Kâinatın Yaratıcısı genel olarak İlk Kaynak anlamına gelen adlandırmalarla bilinir. Uzay evrenlerinin çevrelerine doğru Evrensel Merkez anlamına gelen kavramlar sık bir biçimde kullanılır. Yıldızlar tarafından aydınlatılmış yaratılmışlıkların daha uzağında ise sizin yerel evreninizin yönetim merkezi olan dünyasında İlk Yaratıcı Kaynak ve Kutsal Merkez olarak bilinir. Buraya yakın bir yıldız kümesinde Tanrı, Âlemlerin Yaratıcısı olarak ifade edilir. Bir diğerinde ise, Sınırsız Koruyucu, ufuk noktasında ise Kutsal Denetleyici olarak bilinir. Kendisi aynı zamanda Aydınlığın Yaratıcısı, Yaşamın Bahşedişi ve Her-Şeye-Gücü-Yeten Birlik olarak tarif edilir.

1:1.5 (23.2) Bir Cennet Evladı'nın bahşedilmiş bir yaşam yaşadığı bu dünyalar üzerinde Tanrı genel olarak kişisel ilişkilerin, duygusal sevginin, ve yaratıcı sadakatin tanımlayıcı sıfatlarıyla adlandırılır. Sizin yıldız kümenizin yönetim merkezinde Tanrı Kâinatın Yaratıcısı olarak kaynak gösterilir, ve yerleşik

dünyaların üyesi olan sizin yerel güneş siteminin farklı gezegenlerinin üzerinde Yaratıcıların Yaratıcısı, Cennet Yaratıcısı, Havona Yaratıcısı ve Ruh Yaratıcısı olarak çeşitli biçimlerde bilinir. Cennet Evlatları'nın bahşedişlerinin açığa çıkardıklarıyla Tanrı'yı tanıyanlar sonunda Yaratan-yaratılanın güçlü etkileyici ilişkisinin duygusal cazibesine erişebilir ve Tanrı'yı “bizim Yaratıcımız” biçiminde içselleştirebilirler.

1:1.6 (23.3) Cinsiyete sahip olan yaratılmışların bir gezegeni üzerinde, aile duygusu uyarılarının akıl sahibi varlıkların kalplerinde bulunduğu bir dünyada, bir Baba olarak Yaratıcı kavramı ebedi Tanrı'yı tanımlamak için hayli tanımlayıcı ve yerinde bir isim haline gelir. Sizin gezegeniniz üzerinde, Urantia'da, en iyi bilinen biçimde ve evrensel olarak kabul edilmiş biçimiyle kendisi *Tanrı* olarak bilinir. Geçmişte sizin peygamberleriniz onu düzgün bir biçimde “sonsuz kadar var olan Tanrı” olarak adlandırıp onu “ebediyeti barındıran” olarak kaynak gösterdiler. Ona verilen isim aslında baskın bir öneme sahip değildir, aslında dikkate değer nokta sizin onu bilmenizin ve onun gibi mükemmel olmak için ondan feyz almanızın gerekliliğidir.

2. Tanrı'nın Gerçekliği

1:2.1 (23.4) Tanrı ruhani dünyanın başat bir gerçekliği; akli alanın gerçeklik kökenidir; Tanrı'nın varlığı tüm maddi alanlar boyunca onların hepsini etkisi altına alacak biçimde hüküm sürer. Tüm yaratılmış akli varlıklara göre Tanrı bir kişiliktir, ve kâinatın âlemlerinin tümüne göre ise o ebedi gerçekliğin İlk Kaynak ve Merkezi'dir. Tanrı ne bir insan gibi ne de makine gibidir. Baş Yaratıcı evrensel bir ruhaniyet, ebedi doğru, sınırsız gerçeklik ve yaratıcı kişiliğidir.

1:2.2 (23.5) Ebedi Tanrı sınırsız bir biçimde gerçekliğin olası en yüksek amaca getirilmesinden veya evrenin kişiselleştirmesinden her zaman çok daha fazlasıdır. Tanrı sadece basit bir tanımlamayla insanın en yüce isteği veya onun fani arayışının bir amacı değildir. Yine Tanrı ne sadece bir kavram, ne de doğruluğun olası-kudreti değildir. Kâinatın Yaraticısı doğayı tarif etmek için kullanılan ne eş anlamlı bir sözcük ne de doğa kanunlarının ete kemiğe büründüğü bir bünyeye için kullanılan bir anlamdır. Tanrı başlı başına aşkın bir gerçekliktir, sadece yüce değerler içerisinde insanın geleneksel kavramlaştırmalarından ibaret değildir. Ne Tanrı ruhsal anlamların bir psikolojik odaklanması, ne de “insanın en soylu yapısı”dır. Tanrı insanların akıllarında bu kavramların herhangi biri veya hepsi bile olabilir, fakat gerçekte kendisi her zaman bütün bunlardan daha fazlasıdır. Tanrı, ruhani barışı dünya üzerinde sevinçle karşılayan ve kişiliğin ölümden hayatta kalışını deneyimlemeyi arzulayan herkes için bir kurtarıcı kişilik ve sevgi dolu bir Yaraticı’dır.

1:2.3 (24.1) Tanrı’nın varlığının mevcudiyeti, Cennet’ten fani insanın aklında yaşaması ve ebedi varlığını sürdürmesinin evrimleşen ölümsüz ruhuna yardımcı olmak için gönderilen ruh Gözlemleyicisi olan kutsal varlığın nüfuzu tarafından insan deneyimlemesinde gösterilmiştir. İnsan aklında bu kutsal Düzenleyici’nin varlığı üç deneysel olgular bütününde açığa çıkar:

1:2.4 (24.2) 1. Tanrı’yı kavramak için akli kabiliyet — Tanrı-bilinci.

1:2.5 (24.3) 2. Tanrı’yı bulmak için ruhani arzu — Tanrı-arayışı.

1:2.6 (24.4) 3. Tanrı gibi olmak için duyulan özlem kişiliği — Yaratıcı'nın iradesini gerçekleştirmek için duyulan samimi istek.

1:2.7 (24.5) Tanrı'nın varlığı hiçbir zaman bilimsel deneylerle veya mantıksal çıkarsamalardan biri olan saf akılla ispatlanamaz. Bunun yerine Tanrı sadece insan deneyimlemelerinin yaşam alanlarında açığa çıkabilir; yine de Tanrı'nın gerçekliğinin asli kavramı mantığa uygunluk, felsefeye yatkınlık, dine özsellik, ve herhangi bir kişiliğin varlığını sürdürmesi umuduna karşı olmazsa olmazlık gösterir.

1:2.8 (24.6) Tanrı'yı gerçekten bilenler onun varlığının gerçekliğini deneyimlemiş olanlardır; bunun gibi Tanrı-bilen faniler deneyimlemelerinde sadece insanoğlunun diğerleriyle paylaşabileceği yaşayan Tanrı'nın varlığının olumlu kanıtını taşırlar. Tanrı'nın varlığı; insan aklının Tanrı-bilinci ve onun fani düşünme gücünde ikamet eden, Kâinatın Yaratıcısı tarafından ona karşılıksız olarak verilen hediye olan Düşünce Denetleyicisi'nin Tanrı-varlığı arasındaki bütünlük dışında tüm olası görüngülerin ötesindedir.

1:2.9 (24.7) Kuramsal bir biçimde Tanrı'yı Yaratan olarak düşünebilir, ve onu Cennet'in kişisel yaratıcı ve kusursuzluğun merkezi evreni olarak görebilirsiniz, fakat zaman ve mekân evrenlerinin tümü Yaratan Evlatlar'ın Cennet birliği tarafından yaratılmış ve düzenlenmiştir. Kâinatın Yaratıcısı Nebadon'un yerel evreninin kişisel yaratıcı değildir; sizin yaşadığınız evren onun Mikâil olan Ebadı'nın yapıtıdır. Yaratıcı evrimsel evrenleri kişisel olarak yaratmadıysa bile; onları fiziksel, akli ve ruhani enerjilerin dışavurumlarında ve onların evresel ilişkilerinin birçoğunda kontrol eder. Yaratıcı olarak Tanrı

Cennet âleminin kişisel yaratıcısıdır, ve Ebedi Evlat ile etkileşim halinde tüm diğer kişisel evren Yaratanları'nın yaratıcısıdır.

1:2.10 (24.8) Maddi olan kâinatın âlemlerinin tümü içinde bir fiziksel denetleyici olarak İlk Kaynak ve Merkez, ebedi Cennet Adası'nın işleyişleri dâhilinde faaliyetlerde bulunur, ve bu mutlak yerçekimi merkeziyle ebedi Tanrı kâinatın âlemlerinin tümü boyunca ve merkezi evrende kozmik fiziksel düzeyin üst denetimini eşit bir biçimde uygular. Akıl olarak Tanrı, Sınırsız Ruh'un İlahiyatı'nda faaliyet gösterir; ruh olarak Ebedi Evlat'ın ve onun kutsal çocuklarının kişiliğinde açığa çıkmış bir biçimde bulunur. Bu İlk Kaynak ve Merkez'in Cennet Kişilikleri ve Mutlaklıkları ile eş güdümünün ilişkisi, Kâinatın Yaratıcısı'nın tüm yaratılanlar ve onların bütün düzeyleri üzerindeki *doğrudan* kişisel faaliyetlerini hiçbir biçimde küçükte olsa engellemez. Onun katmanlı ruhunun varlığıyla Yaratan Yaratıcı onun yaratılmış çocuklarıyla ve kendi yarattığı evrenleriyle aracısız bir ilişkiyi yönetir.

3. Evrensel Bir Ruh Olarak Tanrı

1:3.1 (25.1) “Tanrı ruhaniyettir.” O evrensel bir ruhani mevcudiyettir. Kâinatın Yaratıcısı sınırsız bir ruhani gerçekliktir; O “egemen, ebedi, ölümsüz, gözle görülemez, ve tek gerçek Tanrı”dır. Siz “Tanrı'nın doğumu” olsanız bile, Yaratıcı'yı sizin gibi sizin yapınızda veya fiziğinizde düşünmemeniz gerekir, çünkü onun ebedi mevcudiyetinin yerleşkesinden gönderilen Gizem Görüntüleyiciler'i tarafından yerleştirilmiş “onun görüntüsü içinde” yaratılmanız gerektiği söylenmiştir. Ruhani varlıklar her ne kadar insan gözlerine karşı görünmez ve ete ve kana sahip olmasalar da gerçeklerdir.

1:3.2 (25.2) Geçmişin kâhini zamanında “Bak işte, Tanrı benimle birlikte hareket ve ben onu göremiyorum; o benden bağımsız olarak da devinim halinde, fakat ben bunu algılayamıyorum” dedi. Biz Tanrı’nın yapıtlarını sürekli bir biçimde gözlemleyebiliriz, ve aynı zamanda onun görkemli idaresinin maddi kanıtları hakkında yüksek bir bilince sahip olabiliriz, fakat bırakın insan nüfuzunda onun temsilci ruhunun farkına varmayı onun kutsallığının açığa çıkmış halinin gözle görülebilen niteliklerine nadir bir biçimde gözlerimizi yöneltebiliriz.

1:3.3 (25.3) Kâinatın Yaratıcısı kısıtlı ruhani niteliklere ve maddi engellerin düşük seviyedeki yaratılmışlarından kendisini sakladığı için görülmez değildir. Onun görünmezliği hususunda bu durumun yerine: “Siz benim yüzümü göremezsiniz, hiçbir fani için benim varlığımın görülmesi ve bire bir biçimde benimle bir yaşanması söz konusu değildir.” Hiçbir maddi insan Tanrı’nın ruhaniyetini dolaysız olarak gözle göremez ve onlar kendilerinin fani varlığını koruyamazlar. Kutsal kişiliğin mevcudiyetinin ruhani mükemmelliği ve ihtişamı alt sınıf ruhani varlıklar veya maddi kişiliklerin herhangi bir düzeyi tarafından erişimi imkânsızdır. Yaratıcı’nın kişisel mevcudiyetinin ruhani ışıltısı “hiçbir fan, insanın yaklaşılamayacağı; hiçbir maddi yaratılmışın gördüğü veya göreceği bir ışıktır.” Fakat ruhanileştirilmiş aklın inanç-gözüyle Tanrı’yı anlamak için bedenın gözlerinden Tanrı’yı görüp görememek hiçbir önem arz etmez.

1:3.4 (25.4) Kâinatın Yaratıcısı’nın ruhani doğası onun ortak varlığı olan Cennetin Ebedi Evladı tarafından tamamen paylaşılır. Yaratıcı ve Evlat onların birleşik kişilik eş güdümü olan

Sınırsız Ruhla birlikte aynı ölçüde evrensel ve ebedi ruhaniyeti bütünüyle ve koşulsuz olarak paylaşır. Tanrı'nın kendisinin ve kendi içinde bulunan ruhu mutlak, Evlat'ta koşulsuz, Ruhaniyet'te evrensel, ve bunların hepsinde ve bunlar tümüyle birlikte sınırsızdır.

1:3.5 (25.5) Tanrı evrensel bir ruhaniyet; Tanrı evrensel bir kişiliktir. Sınırlı yaratılmışların yüce kişisel gerçekliği ruhtur; kişisel kainatın nihai gerçekliği ise absonit ruhtur. Sadece sınırsızlığın dereceleri mutlakdır, ve sadece bu seviyeler üzerinde madde, akıl ve ruh arasında kesinsel bir bütünlük mevcuttur.

1:3.6 (25.6) Âlemler içinde Yaratıcı olan Tanrı potansiyel olarak maddenin, aklın ve ruhun üst deneticisidir. Sadece kendisinin ucu bucağı olmayan kişilik itibarı sayesinde Tanrı kendisinin ifade edilemeyecek ölçüde yarattığı irade sahibi yaratılmışlarının kişilikleriyle dolaysız olarak iletişim halindedir. Fakat, âlemlerdeki geniş bir alana yayılan Tanrı iradesi olan sadece onun birimlere ayrılmış oluşumlarında Cennet'in dışından ilişkiye geçilebilir. Bu Cennet ruhaniyeti zamanın fanilerinin akıllarında ikamet eder, ve burada Kâinatın Yaratıcısı'nın kutsallığı ve doğasının bir parçası olan ölümsüz ruhun varlığını sürdürmeye çalışan yaratılmışların evrimini geliştirir. Fakat bu evrimsel yaratılmışların akıllarının kökeni yerel evrenlerde başlar, ve cennete Yaratıcı'nın iradesini yerine getirmeyi tercih eden yaratılmışlarının bu ruhani erişiminin deneyimsel dönüşümlerinin nihai sonucu olan kutsal kusursuzluğu elde etmelidirler.

1:3.7 (26.1) İnsan'ın içsel deneyimlerinde, akıl maddeyle bütünleşir. Böyle maddesel-birlikteliğe sahip olan akıllar fani

ölümünden kurtulamazlar. Ölümsüz ruhun varlığını devam ettirmenin düzeni, böyle bir Tanrı-bilincine sahip aklın yavaşça ruh öğretisine dönüşmesi ve sonunda ruhaniyetle yönetilen bir oluşuma sahip olması vasıtasıyla fani aklın içindeki bu dönüşümleri ve insan iradesinin bu türlü düzenlenmelerinde sağlanmış olur. İnsan aklının maddesel etkileşimden ruhsal bütünlüğe olan bu evrimi fani aklın potansiyel ruh fazlarının ebedi ruhun morantiya gerçekliklerine doğru hal değişimiyle sonuçlanır. Maddenin hükmü altında olan fani akıl gittikçe artan bir biçimde maddeleşmeye, ve sonuçta nihai kişilik tükenmesinden yoksunluk duymaya mecburdur. Fakat akıl tarafından zemini hazırlanan ruh, bu kişilik varoluşunun varlığını devam ettirmesi ve ebediyete ulaşmasının yoluyla artan bir biçimde ruhanileşerek sonunda benzersizliğe erişir.

1:3.8 (26.2) Ben Ebediyet'ten geliyorum, ve ben birçok kere Kâinatın Yaratıcısı'nın varlığına dönüşlerde bulundum. Ebedi ve Evrensel Yaratıcı olan İlk Kaynak ve Merkez'in kişiliğini ve mevcudiyetinin bilgisine sahibim. Tanrı'nın mutlak, ebedi ve sınırsız olmasının yanı sıra kendisinin aynı zamanda doğası gereği iyi erdem sahibi, kutsal ve merhametli olduğunun bilincindeyim. “Tanrı ruhaniyettir” ve “Tanrı sevgidir” gibi büyük bildirilerin doğruluğunu, ve onun bu iki niteliğinin neredeyse tamamının bütünlüksel bir biçimde Ebedi Evladı'nın bünyesinde evrende açığa çıkarıldığını biliyorum.

4. Tanrı'nın Gizemi

1:4.1 (26.3) Tanrı'nın kusursuzluğunun sınırsızlığı öyle bir derecededir ki bu sınırsızlık ebedi bir biçimde onun gizemini oluşturur. Ve Tanrı'nın idrak edilemeyen gizemlerinin en büyüğü fani akılların içlerinde kutsallığı barındırışının

olguşallığıdır. Kâinatın Yaratıcısı'nın zamanın yaratılmışları arasındaki bu geçici ikamesinin anlamı kâinattaki tüm gizemlerin arasından en derinidir; insan aklındaki bu kutsal mevcudiyet gizemlerin gizemidir.

1:4.2 (26.4) Fanilerin fiziksel bedenleri “Tanrı’nın tapınaklarıdır”. Egemen Yaratan Evlatlar kendilerinin yaşam verdikleri dünyaların yaratılmışlarının yakınlarına gelmelerine ve “tüm insanları kendilerine doğru çekmelerine”; onların bilinçlerinin “kapılarında durmalarına” “ve bu kapıları çalmalarına” bunların sonucunda “onlara kalplerinin kapılarını açanların” içeriye buyur ettiklerine karşı hoşnutluk duymalarına, Yaratan Evlatlar ve onların fani yaratılmışları arasında bu içten kişisel iletişimin olmasına rağmen yine de fani insanlar onların içinde ikamet eden Tanrı’dan bir nüveye sahip olduklarından onların bedenleri Tanrı’nın tapınaklarıdır.

1:4.3 (26.5) Siz bizim bulunduğumuz yerin aşağısında ikamet ettiğinizde, hayatınızın gidişatı geçici bir biçimde dünya üzerinde harekete geçirildiğinde, bedendeki bu deneyimleme yolculuğu tamamlandığında, ruhun geçici kaldığı bu fani bedeni oluşturan tozun “geldiği dünyaya tekrar geri döndüğünde”; tüm bu gelişmelerin aydınlığında artık açığa çıkmıştır ki içinizde ikamet eden Ruh onu size veren Tanrı’ya geri dönecektir. Kutsallığın bir parçası ve bölümü olan Tanrı nüvesi bu gezegenin her fani varlığında geçici bir süreliğine barınır. Size verilen bu nüve kullanım hakkından doğan bir özel mülkiyet niteliği göstermez ve bu sebeple tamamen size ait değildir, bunun yerine siz fani varoluşunuzdan ruhani varlığınızı devam ettirmeyi başarırırsanız bilinçli bir biçimde sizinle birlikte var olması için tasarlanmıştır.

1:4.4 (26.6) Biz sürekli Tanrı'nın gizemiyle karşılaşmaktayız; onun sınırsız iyiliği, bitip tükenmek bilmeyen bağışlaması, kıyaslanamaz bilgeliği ve üstün karakteri gerçeğinin sınırsız tayfinin sürekli artan bir biçimde kendisini ortaya çıkarmasıyla hayretler içinde kalmaktayız.

1:4.5 (26.7) Kutsal gizem kaynağını; insanın kusurlu niteliği ile Cennet Kutsal Üçlemesi'nin kusursuzluğu olarak maddi ile ruhsal, zaman-mekan yaratılmışı ile Kainatsal Yaratan, zamansal ile ebedi olan biçimindeki, sınırlı ile sınırsız arasında mevcut bulunan içkin farklılıktan alır. Kainatsal derin sevginin Tanrısı yaratılmışlarının her birine her koşulda, kutsal gerçeklik, güzellik ve iyilik niteliklerini ruhsal olarak kavramaları için onların kabiliyetlerinin en üst noktasına kadar kendisini açığa çıkarır.

1:4.6 (27.1) Her ruhsal varlık ve her fani yaratılmışlık için kâinatın âlemlerinin tümünün her dünyası üzerinde ve her kâinat alanında Kâinatın Yaratıcısı kendi merhametli ve kutsal kişiliğinin bütünü bu tür ruh varlıklarının ve fani yaratılmışlarının algılayacağı ve kavrayacağı biçiminde kendisini açığa çıkarır. Tanrı ruhani veya maddi hiçbir bünyenin tarafını tutmaz. Evrenin herhangi bir evladının verilen bir zaman aralığında Kutsal mevcudiyetten hoşnutlukla yararlanması böyle bir yaratılmışın sadece yüce maddi dünyanın ruhani gerçekliklerini algılaması ve onu kavraması kabiliyetiyle sınırlıdır.

1:4.7 (27.2) İnsanın ruhani deneyimlemelerinin bir gerçekliği olarak Tanrı bir gizem değildir. Fakat, maddi düzenin fiziksel akıllarına göre ruhani dünyanın gerçekliği hakkında tekdüze bir yargıya varılmaya teşebbüs edildiğinde bu gizem ortaya çıkar.

Bu gizemler o kadar güç algılanır ve o kadar derindir ki; zaman ve mekânın maddi dünyalarının evrimleşen fanileri tarafından ebedi Tanrı'nın algılanışı ve Sınırsızın sınırlılar tarafından tanınışının felsefî mucizesine ulaşımı sadece Tanrı-bilen fanilerinin inanç-algısıyla mümkündür.

5. Kainatın Yaratıcısı'nın Kişiliği

1:5.1 (27.3) Tanrı'nın büyüklüğünün ve sınırsızlığının onun kişiliğinin açıkça görülmemesine ve onu perdelemesine izin vermeyin. “Kulağı tasarlayanın kendisi, duyamaz mı?” Gözleri biçimlendirenin kendisi, göremez mi?” Kâinatın Yaratıcısı kutsal kişiliğin en yüksek noktası; tüm yaratılmışlar boyunca kişiliğin kökeni ve kaderidir. Tanrı sınırsız ve kişiseldir; ve kendisi sınırsız bir kişiliktir. Yaratıcı'nın kişisel sınırsızlığı onu maddi ve sınırlı varlıkların bütüncül kavramalarının sonsuz ötesinde konumlandırırsa da Yaratıcı tam anlamıyla bir kişiliktir.

1:5.2 (27.4) Tanrı, insan aklının anladığı kişilik kavramından ve kendisi herhangi bir üstün kişilik kavramsallaşmasından bile çok daha fazlasıdır. Fakat, kişiliğin nihai amacının ve bilgisinin oluşturduğu en üst düzey varlık gerçekliği kavramına sahip maddi yaratılmışların akıllarıyla bu tür idrak edilemeyecek kavramları tartışmak gereksizdir. Maddi yaratılmışların Kâinatın Yaratıcısı için en nihai olası kavramı, kutsal kişiliğin engin bilgisinin ruhani nitelikteki olası en yüksek amacında bütünleşir. Bu sebeple her ne kadar Tanrı'nın kişiliğin insan kavramsallaşmasının ötesinde olduğunu biliyor olsanız bile, siz Kâinatın Yaratıcısı'nın ebediyetten, sınırsızlıktan, gerçeklikten, iyilikten ve güzel kişilikten çok daha azı anlamına gelemeyeceğini de eşit ölçüde bilmelisiniz.

1:5.3 (27.5) Tanrı kendi yarattığı hiçbir yaratılmışlarından saklanmaz. Kendisi sadece “hiçbir maddi yaratılmışın yaklaşılamayacağı bir ışığın içinde ikamet ettiğinden” dolayı birçok varlık düzeyi için erişilemezdir. Kutsal kişiliğin bu enginliği ve ihtişamı evrimsel fanilerin sınırlı akıllarının algılayışının çok ötesindedir. Tanrı “elinin derinliğiyle suların hacmini, ve yine elinin bir karışıyla evreninin büyüklüğünü ölçebilir. Dünyanın yörüngesinde oturup bir perde gibi cennetleri bir perde gibi kapatıp sonunda içinde yaşamın hüküm süreceği bir evreni oluşturan Tanrı’dır.” “Tüm bunları yaratana, onların dünyalarını sırayla getirip onları isimleriyle çağırana gözlerinizi dört açıp dikkatlice bakın”; ve göreceksiniz ki “Tanrı’nın görünmeyenleri onun tarafından var edilenler tarafından ancak kısmen anlaşılabilmesi doğruluk arz eder. Bugün, siz yaşayan bir varlık olarak; görünmez Yapıcı’yı onun çok katmanlı ve çeşitli yapıtlarıyla, ve aynı zamanda onun Evlatlarının ve sayılamayacak derecedeki yardımcılarının hizmetleri ve açığa çıkarışlarıyla kavramak zorundasınız.

1:5.4 (28.1) Maddi faniler Tanrı’nın kişiliğini göremeseler de onlar kendisinin bir kişilik olduğu kesinliğinden memnuniyet duymalı; Kâinatın Yaraticısı’nın kendi düşük seviyedeki sakinlerinin ebedi ruhani gelişimlerini sağlayacak kadar dünyayı çok sevdiği gerçeğini yansıtacak doğruları inançla kabul etmeli; onun “kendi çocuklarının varlığından büyük bir keyif aldığından emin olmalıdır. Bir kusursuz, ebedi, sevgi dolu ve sınırsız Yaratıcı kişiliği oluşturan bu insan-üstü ve kutsal niteliklerin hiçbirinden Tanrı mahrum değildir.

1:5.5 (28.2) Üstün evrenlerin çalışanları dışında yerel yaratılmışlarda Tanrı, yerel evrenlerin egemenleri ve imara

açılmış dünyalardaki yaratıcılar olan Cennet Yaratıcı Evlatları'ndan başka kişilerden veya yerleşik bir durumdan oluşan hiçbir dışavuruma sahip değildir. Yaratılmışın inancı eğer kusursuz olsaydı kendi Yaratıcısı'nı ararken Yaratıcı Evladı ile karşılaştığı zaman Kâinatın Yaratıcısı'nı gördüğünden emin olacak, ve onun Evladı'ndan başka bir şeyi görmek için kanıt istemeyecek veya beklemeyecekti. Fani insan yalın bir değişle ruh değişimini tamamlamadan ve Cennet'e gerçekte ulaşmadan Tanrı'yı göremez.

1:5.6 (28.3) Cennet Yaratıcı Evlatları'nın doğaları İlk Muhteşem Kaynak ve Merkezi'nin sınırsız doğalarının evrensel mutlaklığı içerisinde koşulsuz potansiyellerin hepsini kapsamaz, fakat Kâinatın Yaratıcısı her durum ve koşulda Yaratıcı Evlatlar'da *kutsal bir biçimde* var olur. Mikâil'in emri altındaki bu Cennet Evlatları, Işıldayan Sabah Yıldızı'ndan ilerlemeci hayvan evriminin en düşük insan yaratılmışına kadar tüm yerel evren kişiliğinin yönetimi için bile kusursuz kişiliklerdir.

1:5.7 (28.4) Tanrı ve onun muhteşem ve merkezi kişiliği olmadan, uçsuz bucaksız olan kâinatın âlemlerinin tümü boyunca hiçbir kişilik oluşmazdı. Bu bakımdan *Tanrı bir kişiliktir*.

1:5.8 (28.5) Her ne kadar Tanrı ebedi bir kudret, görkemli bir mevcudiyet, aşkın bir nihai amaç ve muhteşem bir ruh olsa bile, ve kendisi tüm bunların hepsinden sınırsız bir biçimde daha fazlası olsa da, yine de Tanrı sonsuza kadar sürecek kelimenin tam anlamıyla kusursuz Yaratan kişiliğidir. “Seven ve sevilen” bir kişi “bilebilir ve bilinebilir,” ve bu kişi bizimle arkadaş olabilir, ve böylece sizin diğer insanlar tarafından bilinişiyle ve diğer insanların bilindikleri biçimde Tanrı'nın bir dostu olarak

tanınırsınız. Bunların ışığında Tanrı gerçek bir ruh ve ruhani bir gerçekliktir.

1:5.9 (28.6) Kâinatının tümüne açığa çıkarıldığı şekliyle; Kâinatın Yaratıcısı'nı gördüğümüz, onun sınırsız sayıdaki çeşitli yaratılmışlarının içinde onun bulunduğunu anladığımız, onun Egemen Evlatları'nın kişiliklerinde ona dikkatle baktığımız, onun kutsal mevcudiyetini burada veya orada, yakında ve uzakta hissetmeye devam ettiğimizde onun kişiliğinin yüceliğinden ne kuşku duyalım ne de onu sorgulayalım. Tüm bu ucu bucağı olmayan yetki dağıtımına rağmen, Tanrı her zaman gerçek kişiliğini korur ve kâinatın âlemlerinin tümü boyunca değişik bölgelere ayrılmış yaratılmışlarının sayısız ev sahipleriyle kişisel iletişimini sonsuza kadar sürdürür.

1:5.10 (28.7) Kâinatın Yaratıcısı'nın kişiliğinin bilgisi genişlemiş ve daha doğru bir Tanrı kavramı olarak akla başat biçimde vahiy yoluyla ulaşmıştır. Nedensellik, bilgelik ve dinsel deneyimin bütünü Tanrı'nın kişiliğini çağrıştırır ve onun yorumlanmasını sağlar, fakat hepsinin birleşimi yine de tamamıyla onun kişiliğini tanımlamaya yetmez. İkame eden Düşünce Denetleyicileri bile birey öncesi niteliğini taşır. Herhangi bir dinin olgunluğu ve taşıdığı doğruluk payı onun Tanrı'nın sınırsız kişiliğine dair kavramlaştırmasıyla ve İlahiyat'ın mutlak birlikteliğini algılayışıyla orantılıdır. Bununla birlikte Kişisel İlahiyat'ın bilgisi Tanrı'nın bütünlüğü kavramını ilk kez tasarlanışından sonra dinsel olgunluğun bir ölçüsü haline gelir.

1:5.11 (29.1) İlk çağ dinleri birçok kişisel tanrılara sahiplerdi, ve onlar insan görüntüsü biçiminde yansıtılmışlardı. Açığa çıkarılan bilgi İlk Sebep'in bilimsel nedenselliğinde yalnızca

mümkün olan Tanrı'nın kişilik kavramının doğruluğunu onaylar ve sadece Evrensel Bütünlük'ün nihai olmayan felsefi bilgisinde belirtilir. Sadece kişilik yaklaşımıyla herhangi bir insan Tanrı'nın birliğini kavramaya başlayabilir. İlk Kaynak ve Merkez'in kişiliğini reddetmek maddecilik ve panteizm arasında bir tercih yapılmasını gerektirecek iki felsefi karmaşayı beraberinde getirir.

1:5.12 (29.2) İlahiyat'ın üzerine yapılacak tasavvurlarda kişilik kavramı bedensellik fikrinden yoksun bırakılmalıdır. Bir maddesel beden ne insan ne de Tanrı'daki karakter için hayatiyet arz etmez. Bedenselliğin hatası insan felsefesinin bu iki örneğinde görülebilir. Maddecilikte insan kendi bedenini ölüm esnasında kaybettiği için kişilik olarak varlığının sona geldiği varsayılır; panteizmde ise Tanrı herhangi bir bedene sahip olmadığı için bir kişilik olarak tasvir edilmez. İlerleyici kişiliğin insan-üstü türü akıl ve ruhun bir bütünlüğünde faaliyette bulunur.

1:5.13 (29.3) Kişilik, Tanrı'nın basit bir niteliği değildir; bunun yerine bu nitelik, kelimenin tam anlamıyla kusursuz dışavurumun ebediyeti ve evrenselliğinde gösterilen sınırsız doğanın ve bütünleştirilmiş kutsal iradenin birliksel eş güdümünü simgeler. Kişilik, yüce bir anlamda, kâinatın âlemlerinin tümü için Tanrı'nın açığa çıkarılışıdır.

1:5.14 (29.4) Tanrı, ebedi, evrensel, mutlak ve sınırsız olarak ne bilgelikte ne de bilgide büyümeye devam eder. Tanrı sınırlı insanın eksik bir yargıyla veya algıyla düşünebileceği bir biçimde deneyim kazanmaz; fakat onun kendi ebedi kişiliğinin alanlarında, kendini gerçekleştirmenin devamlı ilerlemesinden faydalanması, evrimsel dünyaların sınırlı yaratılmışları

tarafından yeni bir deneyim elde edilmesiyle belli bir biçimde karşılaştırılabilir ve benzetilebilir.

1:5.15 (29.5) Engin evren içinde Kâinatın Yaratıcısının, kutsal yardımla ruhani bakımdan kusursuz dünyalara doğru yukarı çıkmayı arzulayan sınırlı her ruhun kişilik mücadelesinde dolaysız olarak katkıda bulunuşu bir gerçek olmasaydı, sınırsız Tanrı'nın mutlak kusursuzluğu, kusursuzluğun koşulsuz kesinliğinden kaynaklanabilecek istenmeyen bağlayıcılıklarının sebebini oluştururdu. Kâinatın âlemlerinin tümü boyunca her ruhani varlığın ve her ölümlü yaratılmışın ilerleyici deneyimi, sonu olmayan kendini gerçekleştirmenin bitmeyen kutsal çevresi içerisinde Tanrı'nın ezelden beri gelişen İlâhi-bilincinin bir parçasıdır.

1:5.16 (29.6) “Tüm sıkıntılarınızda Tanrı'da acı çeker” söylemi kelimenin tam anlamıyla doğru bir yargıdır, tıpkı “tüm zaferlerinizde Tanrı'da sizinle beraber bir başarı elde eder” gerçeği gibi. Onun birey öncesi kutsal ruhu sizin gerçek bir parçanızdır. Cennet Adası kâinatın âlemlerinin tümünün tüm fiziksel başkalaşımlarıyla iç içedir; Ebedi Evlat tüm yaratılanların akli yansımalarını içine alır, ve Birleştirici Bünye tüm akli yansımaları ve genişleyen kâinatı kapsar ve bütünlüğü altına toplar. Zaman ve mekânın evrimsel yaratılmışlarının tümünün kişiliğinde, her varlığın ve birlikteliğin yükselen ruhlarının ve genişleyen akıllarının içerisinde ilerlemeci mücadelelerinin bireysel deneyimlerinin hepsinde Kâinatın Yaratıcısı kutsallık bilincinin bütününde kendisini gerçekleştirir. Bu sebeple “Onun bünyesinde biz hepimiz yaşar, hareket eder ve varlığımıza sahip oluruz” sözünün tüm anlamı kuşkuyla yer bırakmayacak bir biçimde doğrudur.

6. Kâinat İçindeki Kişilik

1:6.1 (29.7) İnsan kişiliği kutsal Yaratan kişiliği tarafından şekillendirilmiş zaman-mekân ve ışık-gölgenin bir ürünüdür. Bu bakımdan hiçbir gerçekliğin ışığı onun gölgesi incelenerek yeterli bir biçimde kavranamaz. Bunun yerine gölgeler onların esas kaynakları olan gerçek özü bakımından değerlendirilmelidir.

1:6.2 (30.1) Tanrı bilime göre bir neden, felsefeye göre bir fikir, dinselliğe göre bir kişilik ve hatta şefkat sahibi cennetlik Yaratıcı'dır. Tanrı bilim adamına göre bir esas kuvvet, filozofa göre bütünlüğün bir hipotezi, din adamına göre yaşayan ruhani bir deneyimdir. İnsanın Yaratıcı Tanrı'nın kişiliği hakkında yeterli olmayan kavramsallaşması yalnızca evrende insanın ruhani gelişimiyle arttırılabilir ve bu kavramsallaşma, yalnızca zaman ve mekânda kutsal yolculuğu yapanların sonunda Cennet'te yaşayan Tanrı'nın kutsal karşılaşmasına ulaştığında gerçekten yeterli bir anlamsal bütünlüğü haline gelecektir.

1:6.3 (30.2) Kişiliğin Tanrı ve insan tarafından birbirine taban tabana zıt idrak edildiği farklı bakış açılarının varlığını hiçbir zaman gözden kaçırmayınız. İnsan kişiliğe sınırlılıktan sınırsızlığa bakmaya çalışarak kişiliği görür ve onu algılar; bunun karşısında Tanrı sınırsızlıktan sınırlılığı görerek onu değerlendirir. İnsan kişiliğin olası en alt seviyesine sahiptir, Tanrı ise en yüksek, hatta en yüce, nihai ve mutlak kişiliği kendi içerisinde barındırır. Bu sebeple, kutsal kişiliğin daha yerinde kavramları insan kişiliğinin gelişmiş düşüncelerinin, özellikle Yaratan Evlat olan Mikâil'in Urantia'daki yaşamının bahşedilişinin insani ve kutsal kişiliğinin gelişmiş

dışavurumunun ortaya çıkmasını sabırla beklemek zorunda kalmıştır.

1:6.4 (30.3) Fani insan aklında ikame eden birey öncesi kutsal ruh, kendi mevcut varoluşunun geçerli kanıtını kendi mevcudiyetinde taşır, fakat kutsal kişiliğin kavramsallaşması samimi olan kişisel dini deneyimlerin ruhani içeriğiyle ancak algılanabilir. Herhangi bir insan olan veya kutsal olan kişilik, kutsallığın dışsal tepkilerden veya bu insanın maddi mevcudiyetinden bağımsız olarak bilinebilir ve kavranabilir.

1:6.5 (30.4) Ahlaki yakınlığın ve ruhani uyumun belli bir derecedeki birlikteliği iki birey arasındaki arkadaşlık için olmazsa olmaz koşullardan biridir; sevgi dolu bir kişilik kendisini kalbinde sevgi taşımayan bireye çok nadiren kendisini anlatabilir. Kutsal bir kişiliğin bilgisine yaklaşmak için bile, insanın kişilik kazanımlarının tümü onun bu yöndeki çabalarına tamamen adanmalıdır; aksi halde yeteri kadar istekli olmayan kısmi bir sadakat boş bir uğraş olacaktır.

1:6.6 (30.5) İnsan kendisini ve kendi türünün kişilik değerlerini daha fazla bir bütünlükte anladığı ve takdir ettiğinde kendisi Özgün Kişilik'i tanımak için daha büyük bir arzu duyacak, ve böyle bir Tanrı-tanıyan insan daha samimi olarak Özgün Kişilik'e benzemek için yüksek bir gayret gösterecektir. Siz Tanrı hakkında kendi görüşlerinizi tartışabilirsiniz, fakat onunla ve onun içinde yaşanan deneyim sade bir akli mantığın ve insanın tüm uzlaşmaz tartışmalarının ötesindedir ve üstündedir. Tanrı-tanıyan insan kendi ruhani deneyimlerini, inanmayanları ikna etmek için değil bunun aksine inananların karşılıklı memnuniyeti ve onların aydınlanmasını sağlamak için açıklar.

1:6.7 (30.6) Evren bilgisinin bilinebileceğini ve anlaşılabilirliğini varsaymak evrenin bir akıl tarafından inşa edildiğini ve bir kişilikle idare edildiğini farz etmektir. İnsan akli sadece diğer insan veya insan-üstü akılların akli olgusallığını algılayabilir. Eğer insanın kişiliği evreni deneyimleyebiliyorsa orada evrenin bir yerinde saklı kutsal bir akıl ve mevcut bir kişiliğin varlığı söz konusudur.

1:6.8 (30.7) Tanrı ruh kişiliği olarak ruhaniyettir, ve insanda aynı zamanda bir ruhtur. Nasıralı İsa, insan deneyimlerinde bu ruh kişiliğinin olası kendini gerçekleştirmesinin tamamına ulaşmıştı, bu sebeple onun Tanrı'nın iradesini yerine getirdiği hayatı Tanrı'nın kişiliğinin insan için en nihai ve en gerçek açığa çıkışının temsilidir. Kâinatın Yaratıcısı'nın kişiliği bile sadece mevcut dinsel deneyimde anlaşılabilir, bu bakımdan İsa'nın dünyevi yaşamında, gerçek bir insan deneyimiyle Tanrı'nın kişiliğinin kendini böyle gerçekleştirmesinin ve onun açığa çıkışının kusursuz örneğinden ilham alırız.

7. Kişilik Kavramının Ruhani Değeri

1:7.1 (31.1) İsa “yaşayan Tanrı” hakkında konuştuğu zaman cennet içindeki Yaratıcı olan bir kişisel İlahiyat'ı kaynak olarak gösterdi. İlahiyat'ın kişilik kavramı amaç birliğinin oluşmasına olanak sağlar; akli ibadeti destekler; ve ferahlatıcı doğruluğu beraberinde getirir. Etkileşim birey olmayan maddeler arasında söz konusu olabilir, fakat amaç birliği ilişkileri için aynı durum söz konusu değildir. Yaratıcı ve evladın Tanrı ve insan olarak amaç birliği ilişkileri ikisinin de kişisel olmayan bünyevi durumlarında mümkün değildir. Her ne kadar kişisel bütünlük sadece Düşünce Düzenleyicisi'nin birey dışı varlığı tarafından

fazlasıyla sağlansa da, yalnızca kişilikler birbirleriyle bir bütünlük ve birliktelik oluşturabilirler.

1:7.2 (31.2) İnsanın Tanrı'yla olan bütünleşmesi bir su damlacığının okyanustaki tamamlanmışlığını bulabilmesine benzetilemez. İnsan kutsal bütünlüğe ilerleyici olan karşılıklı ruhani bütünlükle, kişisel Tanrı ile kişilik temasıyla, tüm samimiyetle kutsal doğaya artan bir biçimde varışla ve kutsal iradeye akli benimseyişle erişir. Böyle bir yüce ilişki sadece kişilikler arasında gerçekleşebilir.

1:7.3 (31.3) Doğrunun kavramsallaşması kişilikten ayrı, olası bir biçimde uygulanabilir, güzelliğin kavramsallaşması kişilikten bağımsız var olabilir, fakat kutsallığın kavramsallaşması sadece kişiliğin ilişkilerinde anlaşılabilir. *Sadece kişiliğe sahip bir birey* sevip sevillebilir. Güzellik ve gerçeklik değerleri bile eğer onlar sevgi dolu Yaratıcı olan kişisel Tanrı'nın kendine ait niteliklerinden biri olmasaydı, onlar varlığını devam ettirme içinde olan ümidin kapsamından ayrılırdı.

1:7.4 (31.4) Tanrı'nın nasıl ebedi, değişmeyen, her şeye gücü yeten ve kusursuz olduğunu, fakat aynı zamanda sürekli değişen ve açıkça gözle görülebilen yasayla-sınırlandırılmış, göreceli sınırlılıkların evrimleşen evreni tarafından nasıl kuşatıldığını bizim tamamiyle anlamamız mümkün değildir. Fakat bünyelerimizin ve yaşadığımız çevrenin sürekli değişmesine rağmen hepimiz iradenin bütünlüğünün ve kişiselliğinin kimliğini idare ettiğimizden dolayı kendi kişisel deneyimlerimizde böyle bir doğruyu *bilebiliriz*.

1:7.5 (31.5) Nihai evren gerçekliği matematikle, mantıkla veya felsefeyle algılanamaz; ancak bu durum bir kişilik olan

Tanrı'nın kutsal iradesine ilerleyici bir biçimde uyumla mümkündür. Ne bilim, ne felsefe, ve ne de din felsefesi Tanrı'nın kişiliğini başlı başına doğrulayabilir. Sadece Cennetsel Yaratıcı'nın inanç sahibi evlatlarının kişisel deneyimleri Tanrı'nın kişiliğinin mevcut ruhani gerçekleştirmeleri üzerinde etkide bulunabilir.

1:7.6 (31.6) Evren kişiliğinin daha yüksek seviyedeki kavramsallaşmaları kişiliği, birey-bilincini, birey-iradesini ve bireyin kendisini gerçekleştirmesi için olasılık anlamlarını çağırıştırır. Ve bu karakteristik özellikler bu anlamlara ek olarak Cennet İlahiyatları'nın kişilik birlikteliğinde olan bu tür diğer ve eşit kişiliklerin amaç birlikteliği anlamını karşılar. Ve bu birlikteliklerin mutlak bütünlükleri o kadar kusursuzdur ki kutsallık tek bir bölünmez bütünlük olarak tanınmaya başlar. “Koruyucu Tanrı *tek*dir.” İnsan olan baba figürünün bölünmez karakteri her nasıl fani kız ve erkek evlatların doğmasına engel olmuyorsa, kişiliğin bölünemezliği Tanrı'nın fani insanların kalplerinde yaşaması için kendi ruhunu bahşedişi onun kişiliğinin bölünmezliğine engel olmaz.

1:7.7 (31.7) Birliktelik kavramıyla ilişkili bölünmezliğin bu kavramsallaşması İlahiyatın Nihayet'i tarafından zaman ve mekânın aşkınlığını yansıtır; bu sebeple ne zaman ne de mekân mutlak veya sınırsız olabilir. İlk Kaynak ve Merkez tüm akıl, madde ve ruhu aşan bir sınırsızlıktır.

1:7.8 (31.8) Ne Cennetin Kutsal Üçlemesi kutsal birlikteliğin gerçekliğine herhangi bir biçimde zarar verebilir, ne de bu üç ebedi kişiliğin varlığından herhangi biri İlahiyat'ın bölünmezliği gerçekliğini değiştirebilir. Cennet İlahiyatı'nın bu üç kişiliği tüm evren gerçeklik yansımalarında ve tüm

yaratılmışların ilişkilerinde tek bir bütünündür. Bu noktada, emrim altındaki hiçbir dilin evren hakkında bahsi geçen sorunlarının bize nasıl görüldüğü hususunda fani canlı aklını yeterli bir derecede aydınlığa kavuşturmayacağını tamamen bilincindeyim. Fakat siz böyle bir sebepten ötürü güven kaybetmemelisiniz; Cennet varlıkları içerisinde benim topluluğuma ait yüksek kişilikler için bile bu kavramların tamamı apaçık bir aydınlığa kavuşmamıştır. İlahiyat ile alakalı bu derin ve karmaşık gerçeklerin Cennet'e olan uzun fani yükselişin başarılı evreleri süresince sizin aklınızın ilerleyici bir şekilde ruhaniyet kazanımıyla artan bir biçimde açıklık kazanacağını da buna ek olarak unutmayın.

1:7.9 (32.1) [Yedinci aşkın-evrenin yönetim merkezi olan Uversa üzerinde bulunan Zamanın Ataları tarafından görevlendirilen göksel kişiliklerin bir topluluğunun üyesi olan bir Kutsal Danışman tarafından Nebadon'un yerel evreninin sınırlarının ötesinde olan bu planlı açığa çıkarımların belirtilen kısımlarının denetlenmesi ve yönetilmesi için sunulmuştur. Tanrı'nın doğasını ve niteliklerini tasvir eden bu sayfaların yazımına destek olmak için görevlendirildim. Varlığım herhangi bir yerleşik dünya üzerinde bu görev için muktedir en yüksek bilgi kaynağının temsilcisidir. Yedi aşkın-evrenin yedisinde de bir Kutsal Danışman olarak hizmet ve her şeyin merkezi olan Cennet'te yeteri kadar uzunlukta ikamet ettim. Tanrı'nın karşı koyulamaz hâkimiyetiyle birlikte onun doğası ve niteliklerinin gerçekliği ve doğruluğunu tasvir ediyorum; bu bağlamda ne söylediğimin tam anlamıyla bilincindeyim.]

2. Makale

Tanrı'nın Doğası

2:0.1 (33.1) İNSANIN olası en yüksek Tanrı kavramının sınırsız ve özüt bir kişiliğin bünyesinde bütünleştiği ölçüde İlahiyat'ın karakterini oluşturan kutsal doğanın niteliklerini irdelemek mümkün ve aynı zamanda yararlı hale gelecektir. Tanrı'nın doğası Nebadon'a ait olan Mikâil'in çok çeşitli öğretilerinde ve bedensel yaşamının üstün ölümlü hayatında ortaya çıktığı şekliyle Tanrı'nın kendini açığa çıkarmasıyla en iyi bir biçimde anlaşılabilir. Bu kutsal doğa kendisini Tanrı'nın evladı olarak değerlendiren ve Cennet Yaratıcı'na gerçek bir ruhani Yaratıcı olarak atfeden insan tarafından da en iyi bir biçimde anlaşılabilir.

2:0.2 (33.2) Tanrı'nın doğası yüce düşüncelerin kendini açığa çıkarmasının birinde bile irdelenebilir, bu kutsal karakter ruhani nihai amaçların bir tasviri olarak tahayyül edilebilir; fakat kutsal doğanın tüm kendini açığa çıkarışlarının ruhani öğretileri ve aydınlatışı, Nasıralı İsa'nın kutsallığın bütüncül bilincine varışının öncesini ve sonrasını kapsayan dinsel yaşamının idrakinde bulunur. Mikâil'in ete kemiğe büründürülen yaşamı Tanrı'nın insana bahsettiği gerçeğin açığa çıkarışına temel oluşturursa, Kâinatın Yaratıcısı'nın kişiliği ve karakterinin insani kavramsallaşmasını daha ileri düzeyde aydınlatacak ve bütünleştirecek belirli düşünceleri ve olası en yüksek amaçları insana ait olan kelimeler üzerine inşa etmeye çabalayabiliriz.

2:0.3 (33.3) Tanrı'nın insan tarafından kavramsallaşmasını genişletecek ve ruhanileştirecek tüm gayretlerimizde bizler fani bir hayatı olan aklımızın sınırlı kabiliyeti tarafından çok etkili bir biçimde kısıtlanırsınız. Bizler aynı zamanda üzerimize düşen bu görevi yerine getirmemizde dilimizin sınırlı doğası

tarafından ve kutsal değerleri ve ruhani anlamları sınırlı ve fani olan insan aklına sunma çabalarımızda tasvir etmek amacıyla kullanacağımız imgesel açıklamalardaki veya karşılaştırmalarındaki maddi yetersizlik tarafından ciddi bir biçimde engellenmekteyiz. Tanrı'nın insana ait kavramsallaşmasını genişletecek tüm çabalarımız, bahsedilen Kâinatın Yaratıcı'sının Düzenleyicisi'nin ikame ettiği ve Yaratan Evlat'ın Gerçek Ruhaniyeti'nin hüküm sürdüğü ölümlü insan aklının gerçekliği dışında neredeyse tamamen kısırdır. Bunların sonucunda, insan kalbi içerisinde bahsi geçen kutsal ruhların mevcudiyeti üzerine Tanrı kavramsallaştırmasının genişlemesi amacıyla ihtiyaç duyulan destek için; Tanrı'nın doğasının daha kapsamlı bir tasvirini ortaya koyacak çabayı bu bağlamda tarafıma tahsis edilen vazifeyi memnuniyetle uygulayarak göstereceğim.

1. Tanrı'nın Sınırsızlığı

2:1.1 (33.4) “Sınırsızlıkta hüküm süren Onu biz tam anlamıyla idrak edemeyiz. Onu sınırsızlığa götüren kutsal yol takip edilemezdir.” “Onun sınırsız anlayışı ve onun büyüklüğü irdelenemezdir.” Tanrı'nın mevcudiyetinin göz kamaştırıcı ışığı onun düşük derecede bulunan yaratılanlarının ikame ettiği zifiri karanlığı karşısında kör edici bir aydınlıktır. Onun düşünceleri veya planları yalnızca araştırılmaz olması sebebiyle irdelenemez değildir, aynı zamanda “Onun sayısız muhteşem ve eşsizliklere imzasını atması” bakımından o tamamiyle takip edilemez. “Tanrı muhteşemdir; ne biz onu tam anlamıyla algılayabiliriz, ne de onun yaşamına dair seneler numaralara dökülebilir.” “Tanrı gerçekten dünya üzerinde ikame ediyor mu?” biçiminde yöneltile sorulara “İşte, Onu cennet (evren) ve cennetlerin tümü (kâinatın âlemlerinin tümü)

bile içine sığdıramıyor.” “Onun yargılarının ve geçmişinin izlerinin ne kadar algılanamaz ve irdelenemez olduğunu artık siz hesap edin!”

2:1.2 (34.1) “Aynı zamanda inançlı bir Yaratan olarak sınırsız olan Yaratıcı tek bir Tanrı’dır.” “Kutsal Yaratan aynı zamanda ruhların kökeni ve kaderi olan Evrensel Bahşedici’dir. Kendisi Aşkın Ruh, Ezeli Akıl ve tüm yaratılmışların Sınırsız Ruhaniyeti’dir.” “Bahsettiğimiz bu muazzam Düzenleyici hiçbir hataya yer vermez. Kendisi görkeminde ve ihtişamında göz kamaştırıcıdır.” “Yaratan Tanrı tüm korkulardan ve düşmanlıklardan tamamen arınmıştır. Kendisi ölümsüz, ebedi, kendiliğinden var olan, kutsal ve cömerttir.” “Kendisi nasıl da saf ve güzel, derin ve sırrına erişilemez olan her şeyin tanrısal Ata’sıdır!” “Onun kendisinin insanlığa olan takdiminde ve iletişimde Sınırsız en mükemmel yapısında bulunur. O başlangıç ve sondur, her iyiliğin ve kusursuz niyetin Yaratıcısı’dır.” “Tanrı ile her şey mümkün hale gelir; ebedi Yaratan tüm sebeplerin kaynaklandığı tek kökendir.”

2:1.3 (34.2) Yaratıcı’nın ebedi ve evrensel kişiliğinin kendini dışavurumunun göz alıcı görkeminin sınırsızlığı yanı sıra tıpkı tamamiyle kendi kusursuzluğu ve gücünün bilgisine sahip olduğu gibi kendisi koşulsuz bir biçimde kendi sınırsızlığı ve ebediyetinin bilincindedir. O kendisinin kusursuz, düzgün ve tamamlanmış bir değerlendirmesini kendi kutsal yardımcılarından bağımsız bir biçimde deneyimleyen kâinattaki tek varoluştur.

2:1.4 (34.3) Yaratıcı sürekli ve hatasız olarak onun asli evreninin farklı birçok bölümünde zaman zaman kendisi için farklılaşan ihtiyaçlara göre değişimleri karşılar. Muhteşem olan Tanrı

kendi mevcudiyetinin bütünsel anlamının farkında ve ayırdında; sınırsız bir biçimde kusursuzluğun içerisinde onun asli niteliklerinin bütününün bilincindedir. Ne tanrı kozmik bir tesadüften kaynaklanan bir oluşum, ne de kendisi bir evren tarafından kullanılan bir deneyimleyici değildir. Evren Egemenleri bu tür maceraların içinde olabilirler; Takımyıldız Yaratıcıları deneyimleyebilir; düzenin başlarında bulunanlar uygulayabilirler; fakat Kainatın Yaratıcısı kâinata dair her şeyi zaman bakımından başından sonuna apaçık bir biçimde görür. Bununla birlikte, onun kutsal tasarıları ve ebedi amacı, kendi çok çeşitli nüfuzuna ait her dünyada, düzende ve her evrende kendisi için hizmet veren tüm yardımcılarının deneyimlemelerini ve serüvenlerini gerçekte kapsar ve onları kavrar.

2:1.5 (34.4) Tanrı için hiçbir şey yeni değildir, ve hiçbir kozmik durum ona hiçbir zaman bir sürpriz olarak gelmez; çünkü kendisi ebediyetin döngüsünde ikamet eder. O günlerin başlangıcından veya sonundan tamamiyle bağımsızdır. Tanrı'ya göre, ne geçmiş, ne şimdiki zaman veya gelecek bulunmaktadır; bu üçünü kapsayan zamanın kendisi için her an her saniye herhangi bir kısıtlamadan bağımsız, 'an'a ait olan mevcudiyettir. O harikulade ve o sadece BEN'dir.

2:1.6 (34.5) Kâinatın Yaratıcısı kendisinin tüm niteliklerinde herhangi bir koşuldan bağımsız ve mutlak olarak sınırsızdır ve bu gerçeklik kendi içinde ve kendiliğinden sınırlı maddi canlılar ve diğer düşük seviyede yaratılmış akli varlıklar ile olan tüm dolaysız bireysel iletişimden kendisini doğal olarak ayırır.

2:1.7 (34.6) Bunun yanı sıra bu durumun bütünsel varlığı, çok çeşitli yaratılmışlarıyla olan bu tür ilişki ve iletişimin düzenlenmesini emredildiği gibi ilk olarak Tanrı'nın Cennet Evlatları'nın kişiliklerinin varlığına olan ihtiyacı doğurur. Bu Evlatlar her ne kadar kutsal olarak kusursuz olursa olsun gezegen ırklarının bedeni ve kanının doğasından sıklıkla gözlenen bir biçimde bir parça paylaşarak, sizden biri gibi olarak sizinle birlikte olmak için, Mikâil'in bahşedilişinin değişik adlarla Tanrı'nın Evladı ve İnsanoğlundan Doğan olarak adlandırıldığı ve onun varlığının fani bir yaşamda gözlenişi gibi bu sebeple Tanrı insan haline gelir. Ve ikincil olarak, alt düzey kökenindeki maddi varlıklara yakınlaşan ve onlara birçok çeşitli biçimlerde yardımcı olan ve hizmet eden yüksek meleksel ev sahipleri ve diğer göksel akli varlıklarının çok çeşitli düzeylerinin oluşturduğu Sınırsız Ruhaniyet'in kişilikleri mevcuttur. Üçüncü ve sonuncu olarak bildirilmeden ve açıklanmadan Urantia'nın içinde ikame eden insanlarına muhteşem Tanrı'nın gerçek bir hediyesi olarak birey dışı Gizem Gözlemleyicileri ve Düşünce Denetleyicileri gönderilmiştir. Bitip tükenmeyen bollukta, onlar ihtişamın yücesinden Tanrı-bilinci niteliğine sahip veya bu amacın potansiyeline haiz bu fanilerin alçak gönüllü akıllarında şükranlıkla ikamet etmek için indirilir.

2:1.8 (35.1) Bu biçimlerde veya tarafınızdan bilinemeyecek biçimlerdeki veya tamamen sınırlı algılayışın çok ötesindeki yolların vasıtasıyla, Cennet Yaratıcısı sevgiyle ve tüm istenciyle bulunduğu konumdan aşağıya doğru ve doğasının aksine kendi sınırsızlığını kısıtlayarak, sınırlayarak ve kapsamını daraltarak kendi yarattığı çocuklarının sınırlı akıllarına daha fazla yakınlaşabilmek amacındadır. Ve

böylelikle, mutlaklığın alt seviyelerinde birbirini izleyen kişilik dağıtımları sürecinde, sınırsız Yaratıcı uçsuz bucaksız kâinatının birçok âlemlerinin birbirinden farklı akıl sahipleriyle yakın ilişki kurabilmesinin memnuniyetine kavuşmuş olur.

2:1.9 (35.2) Onun şu ana kadar gerçekleştirmiş, şu an yapmakta ve gelecekte eylemlerini daha fazla bir biçimde sürdürecektir olduğu tüm bu faaliyetleri onun sınırsızlığının, ebediyetinin ve üstünlüğünün gerçekliği veya doğruluğunu bir nebze olsun değiştirmez. Buna ek olarak ona ait tüm bu nitelikler her ne kadar onların algılamalarında yaşadıkları zorluğa, bu gizemin görülmeyecek bir biçimde örtülü oluşuna ve Urantia’da ikamet eden yaratılmışların deneyimlediği gibi onlar tarafından tamamen anlaşılmasının imkânsızlığına rağmen tamamen gerçektir.

2:1.10 (35.3) Öncül Yaratıcı’nın kendi tasarılarında sınırsız oluşundan ve kendi niyetlerinde ebedi olmasından dolayı herhangi sınırlı bir varlığın bu tasarıları ve niyetleri tam anlamıyla algılaması veya onları kavraması bu durumun doğası gereği mümkün değildir. Fani olan insan Tanrı’nın amaçlarını evren işleyişinin birbirini takip eden seviyelerinde yaratılmışın göğe çıkışının tamamlanmış tasarılarıyla ilişkili açığa çıkarıldığı biçimde anlık bir sınırlı kapsamla algılayabilir. Sınırsız Yaratıcı en yüksek kesinlikle, sevgiyle ve bütünsel bir kavramayla tüm âlemlerdeki tüm çocuklarının sınırlılığıyla bütünleşirken insanın nitelikleri bu derecedeki sınırsızlığı kapsayamaz.

2:1.11 (35.4) Yaratıcı’nın daha yüksek derecedeki Cennet varlıklarının büyük bir kısmıyla paylaştığı kutsallık ve ebediyet karşısında biz sınırsızlığın ve bunun sonucundaki evrensel

üstünlüğün Cennetin Kutsal Üçlemesi'ndeki eş güdümü sağlayan herhangi bir yardımcısı tarafından tam olarak paylaşılıp saklandığı ve bunun olmadığını sorgularız. Kişiliğin sınırsızlığı kişiliğin tüm sınırlarıyla bütünleşmek zorunda ve durumundadır; bu sebeple kelimenin tam anlamıyla bir doğruluk olarak öğretinin gerçekliği “biz Onun içinde yaşar, hareket eder ve varoluşumuza sahip oluruz” sözünü haykırır. Kâinatın Yaratıcısı'nın saf İlahiyatı'nın fani insanda ikamet eden bu nüvesi Yaratıcıların Yaratanı olan İlk Muhteşem Kaynak ve Merkezin sınırsızlığının bir *parçasıdır*.

2. Yaratıcı'nın Ebedi Kusursuzluğu

2:2.1 (35.5) Geçmiş dönemlerdeki peygamberleriniz bile ebedi, başlangıcı ve sonu olmayan Kâinatın Yaratıcısı'nın döngüsel doğasını anlamışlardı. Tanrı kelimenin tam anlamıyla ebedi bir biçimde kendisinin yarattığı kâinatın âlemlerinin tümünün içinde mevcut bulunmaktadır. Mutlak ihtişamıyla ve ebedi büyüklüğüyle O akıp giden her ‘an’a ikamet eder. “Tanrı kendi içerisinde yaşama sahiptir ve bu yaşam ebedidir.” Ebedi çağlar boyunca “tüm yaşamı bahşeden” Yaratıcı kendisi olmuştur. Kutsal bütünlükte sınırsız kusursuzluk bulunur. “Ben Koruyucunuz’um, ve ben değişmeyenim.” Kâinatın âlemlerinin tümü hakkındaki bilgimiz aydınlığın Yaratıcısı gerçeğini açığa çıkarmaz, fakat aynı zamanda gezegensel arası ilişkiler içerisinde kendi faaliyetlerinde “ne değişkenler ne de değişimin gölgesi mevcuttur.” O “sonu başından itibaren bildirir.” Kendisi “Evladım’ın mevcudiyetinde amaçladığım ebedi niyetin ışığında” “benim tavsiyemin geçerliliğini sürdürmesi için elimden gelen her şeyi yapacağım.” Bu sebeple İlk Kaynak ve Merkez’in tasarıları ve niyetleri tıpkı kendisi gibi ebedi, kusursuz ve sonsuza kadar değişmezdir.

2:2.2 (35.6) Yaratıcı'nın hâkimiyeti altında tamamlanmışlığın kusursuzluğu ve bütünlüğünün kesinliği vardır. “Tanrı ne yaparsa yapsın, onun yaptığı sonsuza kadar baki kalacaktır; buna ne bir şey eklenebilir ne de ondan bir şey alınabilir.” Kâinatın Yaratıcısı erdemin ve kusursuzluğun içindeki kendi özgün niyetleri hakkında pişmanlık duymaz veya geri adım atmaz. Onun hareketleri kutsal ve hatasızken kendisinin tasarıları değişmez, tavsiyeleri ise sabittir. “Onun bir bakışıyla bin yıllık bir süreç dün kadar yakındır, ve bu süreç tamamlandığında geçen süre gece içerisinde birkaç saatlik bir nöbet vakti kadardır.” Kutsallığın kusursuzluğu ve ebediyetin büyüklüğünün şiddeti fani insanın sınırlar içerisinde faaliyet gösteren aklının bütüncül algısının sonsuza kadar ötesindedir.

2:2.3 (36.1) Değişmeyen bir Tanrı'nın kendi ebedi niyetinin uygulamalarındaki tepkimeleri onun yarattığı akıl sahibi yaratılmışların mantık dönüşümleri ve bakış açılarının değişimiyle birlikte farklılık gösteriyormuş gibi görünür. Bu durum açık ve doğal olmayan bir biçimde farklılığa uğruyormuş gibidir, fakat tüm çevreye doğru olan dışavurumların altında ve onların görünen yüzeyinin aşağısında ebedi Tanrı'nın ezeli tasarısı olan değişmeyen niyetinin varlığı sürekli olarak yatar.

2:2.4 (36.2) Yaşadığınız evrenin dışındaki diğer âlemlerin içinde kusursuzluk doğası gereği göreceli bir kavramsallaşmayı tanımlar, fakat merkezi evrende ve özellikle Cennet üzerinde kusursuzluk katışıksız; ve hatta belirli fazlarda ise mutlaklıdır. Kutsal Üçleme'nin dışavurumları kutsal kusursuzluğun kendisini yansıtmalarıyla değişkenlik gösterebilir, fakat bu

durum onun bu yöndeki kendi niteliğinden bir şey kaybettirmez.

2:2.5 (36.3) Tanrı'nın asli kusursuzluğu varsayılan bir doğruluk üzerinde oluşmaz, bunun yerine onun kutsal doğasının varlığının kendisinden gelen iyiliğinin kusursuzluğunda kendisine bir yer bulur. O nihai, tamamlanmış ve kusursuzdur. Onun doğruluğu simgeleyen karakterinin kusursuzluğu ve güzelliğinden hiçbir şey eksik değildir. Bununla birlikte, yaşayan varlıkların tüm uyumsal düzeni, boşluk üzerindeki dünyalarda tüm idrak sahibi yaratılmışların ruhu temiz tutan kutsal niyetinde Yaratıcı'nın Cennetsel kusursuzluğunun paylaşımcı deneyiminin yüksek nihai sonuna ulaşması etrafında merkezileştirilmiştir. Tanrı ne ben-merkezci ne de kimsenin varlığına ihtiyaç duymayacak kadar kibirli bir tavırla kendinden müstakildir; bunun yerine uçsuz bucaksız olan kâinat âlemlerinin tümünün öz bilinç sahibi yaratılmışlarına karşı güzelliklerini bahşetmekten kendisini hiçbir zaman alamaz.

2:2.6 (36.4) Tanrı ebedi ve sınırsız olarak kusursuzdur, kendi deneyimlerinde kişisel olarak kusurluluğun ne olduğunu bilemez, fakat Cennetin Yaratan Evlatları'nın evrimsel âlemleri içerisinde kusursuzluğa ulaşmak için çaba gösteren yaratılmışların hepsinin kusursuz olmayan deneyimlerinin bütününe bilincini paylaşır. Tanrı'nın kişisel ve özgürleştirici kusursuzluğunun etkisi ahlaki farkındalığın evrensel seviyesine yükselen tüm bu fani yaratılmışların kalplerini kapsamı içine alır ve onların doğalarını bütünlüğü içerisinde çevreler. Bu bağlamda, kutsal mevcudiyetin ilişki içerisindeki olanların vasıtasıyla birlikte Kâinatın Yaratıcısı tüm kâinatın

her ahlaki varlığının evrimleşen gelişiminde onların *olgunlaşmamışlıkla* ve kusurlulukla geçen deneyimleme sürecinin içerisinde.

2:2.7 (36.5) İnsana ait sınırlılıklar ve onlara atfedilebilecek olası kötülükler kutsal doğanın bir parçası değildir, fakat fani deneyimlemelerin *kötülükle olan etkileşimi* ve tüm insan ilişkileri, Tanrı'nın Cennet'ten çıkmış her Yaratan Evlat tarafından yaratılmış ve evrimleşmiş ahlak sorumluluğuna sahip yaratılanlar olarak zamanın evlatları içerisinde onun ezelden beri genişleyen kendisini gerçekleştirmesinin çok kesin bir parçasıdır.

3. Adalet ve Doğruluk

2:3.1 (36.6) Tanrı'nın kendisi başlı başına doğrudur; bu sebeple kendisi adaletin timsalidir. “Koruyucu her bir biçimde doğrudur.” Koruyucu bu bağlamda “Ben şu ana kadar yaptığım hiçbir şeyi bir sebebe dayanmadan gerçekleştirmedim,” sözünü söyler. Kâinatın Yaratıcısı'nın adaleti onun yaratılmışlarının faaliyetleri veya davranışları tarafından etkilenmez, Koruyucu olan Tanrımız'a atfedilecek hiçbir kötülük ve adaletsizlik yoktur, O ne kimseden kendisine gösterilecek saygıya ne de onların hediyelerine muhtaçtır.”

2:3.2 (36.7) Tanrı'ya, onun değişmeyen kurallarına, arkasında derin bir zekâ bulunan doğa yasaların ve adil ruhani çalışanlarının işleyişinden kaynaklanan sonuçları değiştirmek için ona çocukça karşı gelmek ne kadar da gereksiz bir uğraştır! “Kendinizi kandırmayın; Tanrı aldanmaz, ve insan neyi ekerse onu biçer.” Aynı zamanda yanlış olan bir ekimin adalet içerisindeki biçimi bile ılımanlaştırıcı bir bağışlanmayla

kendisini gösterir. Sınırsız olan bilgelik hangi durumda olursa olsun uygulanacak adalet ve bağışlanmanın oranını belirleyecek ebedi karar verici ve arabulucudur. Tanrı'nın hükümranlığına karşı gösterilecek kararlı kötülüğün ve kasıtlı isyanın karşılığında kaçınılmaz bir sonuç olan en yüksek derecedeki ceza hükümranlığın altında barınan bir bireysel öznenin mevcudiyetini hiç yaşanmamış gibi kaybetmesidir. Bilinçli olarak yapılan bir günahın nihai sonucu onun hiç oluşmamış gibi ortadan kaldırılmasıdır. Son kertede, böyle günah ile özleşen bireyler ahlak dışılıkla bütünleşerek tamamen gerçek-dışı haline gelerek kendilerini yok ederler. Fakat, böyle bir yaratılmışlığın bilgiye dayanan bu ortadan kayboluşu mevcut evrenin tamamen bağlı olduğu adaletin hüküm vereceği karara kadar ertelenir.

2:3.3 (37.1) Varlığın kesin bir biçimde sona ermesi genellikle âlemlerin veya âlemin çağsal veya yazgı dönemi yargısında karara varılır. Urantia gibi bir dünya üzerinde bu karar gezegensel bir yagı döneminin sonucunda ortaya çıkar. Varlığın mevcudiyetinin son buluşu gezegensel kuruldan Yaratan Evladı'nın mahkemeleri boyunca Zamanın Ataları'nın karar alıcı adli yapılarına uzanan yargı mahkemelerinin yardımcı faaliyetleri tarafından bu tür zamanlarda karara vardırıılır. Yok oluşun emri, suç işleyen bireyin ikamet ettiği âlemde suçlama hakkında değiştirilemez yargıya varılmasının ardından aşkın evrenin daha yüksek seviyedeki mahkemeleri tarafından oluşturulur. Bunun sonucunda ortandan kaldırılmasına karar verilen varoluşun ceza kararı yüksek mahkemede onaylanınca, aşkın âlemin yönetim merkezinden ve orada ikamet ederek faaliyetlerde bulunan hâkimlerin doğrudan eylemleriyle bu yok oluş yerine getirilir.

2:3.4 (37.2) Bu karar kesin olarak onaylanınca, suçlanan kötülükle tanımlanan varlık anında sanki hiç yaşamamış gibi yok olur. Böyle bir kaderden tekrar diriliş söz konusu değildir; bu karar sonsuza kadar bağlayıcı ve ebedidir. Kimliğin yaşayan enerji yapıları kozmik potansiyele olan zamanın dönüşümü ve mekânın başkalaşımı tarafından onların ilk olarak ortaya çıktıkları yerden çözülmeye ve yok olmaya başlar. Kötülük sahibi olanın kişiliği hakkında, yaratılmışlığının ebedi yaşamı sağlayacağı tercihleri ve kararları alma konusundaki başarısızlığı tarafından devam etmesi beklenen yaşamından mahrum kalma durumu söz konusudur. Günah ile devam eden bütünleşme onun etkileşimde bulunduğu akıl tarafından kötülük ile bütüncül bir kişilik birleşimine ulaşmasının ardından; hayatın sona ermesinin kozmik yok oluşunu deneyimleyen böyle bir soyutlanmış kişilik Yüce Varlık'ın evrimleşen deneyiminin bir parçası haline gelerek yaratılanın üst ruhu tarafından içine alınarak soğurulur. Bir daha hiçbir biçimde kişilik olarak tekrar açığa çıkmaz; onun kimliği sanki hiç oluşmamış gibi ortadan çekilir. Düzenleyici-ikamesine sahip bir kişiliğin böyle bir durumunda deneyimsel ruhaniyet, yaşamasını sürdüren Düzenleyici'nin gerçekliğin hayatına devam ettirmesini önemser ve bu olanağı ona sağlar.

2:3.5 (37.3) Gerçekliğin mevcut düzeyleri arasında herhangi bir evren mücadelesinde, daha yüksek seviyedeki kişilik daha alt düzey kişilikle olan yarışından zaferle ayrılacaktır. Evrenin bu tartışla gelen engel olunamaz sonucu, herhangi bir irade sahibi yaratılmışın mevcudiyeti veya gerçekliğinin derecesine eşit nitelikli kutsallığın doğru olan bilgisinin doğasında bulunur. Kesinleşmiş bütünlükte bir hata, iradeyle işlenen bir günah ve mutlak bir ahlak dışı hareket olarak katışıksız kötülük doğası

gereği ve kendiliğinden olarak intihar vakasıdır. Kozmik gerçek dışılığıının bu tür davranışları, sadece evren içerisinde doğruluk yargısının âlem mahkemeleri işleyişi içerisinde adalet-sağlayıcı ve hakkaniyet-bulucu eylemlerini bekleyen kısa süreli bağışlayıcı-merhameti sayesinde barınabilir.

2:3.6 (37.4) Yaratan Evlatlar'ın yerel evrenlerdeki yönetimi ruhaniyetin ve yaratılmışın bir örneğidir. Bu Evlatlar fani yükselişin Cennet tasarılarının etkili uygulamalarına ve yanlış ve tarumar edici bir isyankârlıkla düşünenlerin geri kazanımlarına kendilerini adanmışlardır, fakat onların tüm bu emekleri kesin ve sonsuza kadar reddedildiği zaman yok oluşun son kararı Zamanın Ataları'nın yetki alanı altında hareket eden kuvvetler tarafından uygulanır.

4. Kutsal Bağışlama

2:4.1 (38.1) Bağışlama, sınırlı yaratılmışların çevresel kusurlarından ve doğal zayıflılığının bir bütün olarak tanınmasından ve kusursuz bilgidен türeyen adalet temelli bir bilgeliktir. “Tanrımız merhamette, kutsal lütufta ve nezakette, ümit dolu sabırlı bekleyişte sınır tanımaz, ve kendisi bağışlayıcılıkta oldukça cömerttir.” Bu sebeple, “her kim en sonunda Koruyucu'nun yardımına ihtiyaç duyarsa, o kişi onun tarafından kullanılacaktır,” “ve bunun için yardıma ihtiyaç duyan kişi fazlasıyla affedilecektir.” “Koruyucu'nun bağışlaması sonsuzluktan geldiği için onun etkisi de sonsuzdur”; bu sebeple kuşkusuzdur ki “onun bağışlaması ebediyete kadar dayanır.” “Ben sevgi-dolu iyi niyeti, adaleti ve doğruluğu dünya üzerinde uygulayan ve bunların içinde büyük memnuniyet duyan Koruyucu'yum.” “Ben kasıtlı olarak veya iradem dâhilinde insan evlatlarına ne zarar verebilirim ne de

onlara ıstırap çektirebilirim,” bunların karşısında ben “bütüncül bir huzurun Tanrı’sı ve bağışlamanın Yaratıcısı’yım.”

2:4.2 (38.2) Tanrı özü gereği sıcak, doğası gereği merhamet sahibi, ve etkisi sonsuza kadar sürecektir ölçüde bağışlayıcıdır. Buna ek olarak, Tanrı’nın sevgi-dolu sıcaklığını herhangi bir etkiyle harekete geçirmek gibi gereklilik hiçbir zaman söz konusu bile değildir, onun bu sevgi dolu doğası kesinlikle koşulsuzluk ve süreklilik arz eder. Yaratılanın ona olan ihtiyacı Yaratıcı’nın incelikli bağışlaması ve onun kurtarıcı lütfunun eksiksiz deviniminin varlığına sebep teşkil eder. Tanrı kendi çocukları ile ilgili her şeyi bilmesi sebebiyle onun için onları affetmek hiçbir zorluk yaratmaz. Tıpkı, insanın komşusunu daha iyi anladığında onu affetmesi ve hatta ona sevgi beslemesinin önü rahatlıkla açıldığı gibi Yaratan’ın kendi çocuklarını bilmesi için de aynı durum söz konusudur.

2:4.3 (38.3) Yalnızca sınırsız bilgeliğin algısı, hangi evren durumunda olursa olsun adil bir Tanrı’yı aynı zamanda hem adalete yardımcı olmak ve hem de bağışlamak için harekete geçirir. Cennetsel Yaratıcı kendi evren çocuklarına karşı birbiriyle çelişen davranışlarla bölünmez; Tanrı kişisel düşmanlıkların hiçbir zaman kurbanı olmaz. Tanrı’nın her şeyi biliyor oluşu, onun ebedi doğasının sınırsız niteliklerini ve kutsal özelliklerinin tümünün isteklerine eşit bir ölçüde anında ve kusursuzca cevap verecek bir evren faaliyetini tercih edecek bir biçimde onun özgür iradesini kusursuz bir biçimde yönlendirir.

2:4.4 (38.4) Bağışlama, sevginin ve iyiliğin doğal ve karşı konulamaz bir biçimde doğumudur. Sevgi dolu bir Yaratıcı’nın iyi olan doğası, onun evren çocuklarının herhangi bir biriminin

herhangi bir üyesine bağışlamanın akıllıca yardımını göstermemeyi hiçbir olasılık dâhilinde kabul etmez. Ebedi adalet ve kutsal bağışlama insan deneyimlerinde birleşerek *adiliyet* adı verilen yapıyı oluştururlar.

2:4.5 (38.5) Kutsal bağışlama, kusurluluğun ve kusursuzluğun evren düzeyleri arasındaki adiliyetin düzenlemesinin bir araçsallığını yansıtır. Bağışlama, evrimleşen sınırlılığın durumlarına uyum sağlayan Yücelik’in adaleti ve ebediyetin doğruluğunun zamanın çocuklarının evrensel refahını ve en yüksek seviyedeki amaçlarını karşılamak için değişim geçirmesidir. Bağışlama adaletin içinde onun mevcudiyetine bir tezat oluşturmaz, fakat bunun yerine evrimleşen evrenlerin maddi yaratılmışlarına ve emir altında çalışan ruhani varlıklara adil bir biçimde uygulandığı biçimiyle yüksek yargının isteklerinin yorumlanmasının bir anlayışıdır. Bağışlama, Kâinatın Yaratıcısı ve onun tüm yardımcı Yaratanları’nın egemen özgür iradesi ve bilgiye sahip akli tarafından belirlenmiş ve kutsal bilgelik tarafından tasarlanmış haliyle, zaman ve mekân yaratılmışlarının çok çeşitli akli yapılarını akıllıca ve sevgiyle ziyaret eden Cennetin Kutsal Üçlemesi’nin adaletidir.

5. Tanrı’nın Sevgisi

2:5.1 (38.6) “Tanrı derin sevginin ta kendisidir”; bu sebeple onun evren olaylarına karşı kişisel tutumu her zaman kutsal sevgi ve şefkatin bir karşılığıdır. Yaratıcı kendi hayatını bizlere bahşedecek kadar bizleri çok sevmektedir. “Kötülüğün ve iyiliğin üstüne kendi güneşini doğurur, ve adil ve adil olmayanların üstüne yağmuru gönderen O’dur.

2:5.2 (39.1) Kendi Evlatları'nın fedakârlıkları yüzünden yâda onun emri altındaki yaratılmışların “Yaratıcı'nın sizi sevmesinden dolayı” sizin adına dua etmesi sebebiyle Tanrı'nın biz çocuklarına dair olan sevgisine dışsal yollardan çekilmesini düşünmek yanlışlık olur. Bunun yerine Tanrı kendi içinden gelen babalık sevgisi karşısında ihtişamlı Düzenleyicileri insan aklına ikamet etmesi için göndermiştir. Tanrı'nın sevgisi evrenseldir; “kim olursa olsun herkes bu sevgiye doğru yönelebilir.” Kendisi “tüm insanların bu gerçeğin bilgisine doğru yönelerek kurtulmasını arzu eder.” O “hiç kimsenin ortadan yok olmasını arzulamaz.”

2:5.3 (39.2) Yaratanlar, kutsal kanunların insanlar tarafından mantıksız bir biçimde uyulmamasından doğan zarar verici etkilerden onları koruyamaya ilk elden çabalamakla yükümlüdürler. Tanrı'nın sevgisi doğası gereği koruyucu ve kollayıcı olan bir baba şefkati gibidir; bu sebeple insan bazı zamanlar “bizim doğru yolu bulmamızdan doğan kazancımız için bizi ıslah etki biz de senin kutsallığından nasibini alanlardan olalım.” En şiddetli sıkıntılarınızda bile “tüm ıstırap ve acılarınızı onunda sizinle birlikte hissettiğini” unutmayın.

2:5.4 (39.3) Tanrı kutsal bir biçimde günahkârlara bile sıcak ve samimidir. Ona isyan edenler doğruluk yoluna döndüklerinde, “bizim Tanrı'mız bizleri fazlasıyla affedecektir” gerçeğini bağışlanmayla deneyimler. “Ben sizin kurallarımın dışına çıkmanızı bilerek kendim için görmezden gelen ve günahlarınızı hatırlamayacak olan Yaratıcı'yım.” “Yaratıcı'nın nasıl bir anlamda bir sevgiyi bizlere bahsettiğinin işte ayırında ol ki bizim Tanrı'nın evlatları olarak anılmamız gerektiğini anlayabilesin.”

2:5.5 (39.4) Son kertede, onu sevmenin en yüce sebebi ve Tanrı'nın iyiliğinin en mükemmel kanıtı Tanrı'nın sizde ikamet eden hediyesi olan, siz onunla birlikte ebedi haline geldiğiniz saati oldukça sabırlı bir biçimde bekleyen Düzenleyici'dir. Her ne kadar siz Tanrı'yı fiziksel bir biçimde arayarak bulamasanız da, kendinizi bu ikamet eden ruhaniyetin öncülüğüne teslim ettiğiniz zaman; Kâinatın Yaratıcısı'nın Cennet kişiliğinin mevcudiyetinde en sonunda durmaya başlayacağınız vakte kadar âlemler ve çağlar boyunca kusursuz bir biçimde adım adım yaşamın her düzeyinde onun rehberliğinde ilerleyeceksiniz.

2:5.6 (39.5) Kısıtlı olan insan doğası sebebiyle ve sizin maddi yaratılmışlığınızdan gelen kusurların onu görmenizi imkânsız hale getirmesinin sizin Tanrı'ya ibadet edemeyeceğiniz gibi bir sonuca varması ne kadar kabul edilemez bir mantıksal yargıdır. Sizinle Tanrı arasında katetmek için fiziksel boşluktan kaynaklanan korkunç bir uzaklık bulunmaktadır. Aynı zamanda buna benzer olarak birbirine bağlanması için aranızda büyük bir ruhani farklılaşmadan kaynaklanan boşluk bulunur, fakat sizi Tanrı'nın Cenneti kişiliğinin mevcudiyetinden fiziksel ve ruhani olarak ayıran bu farklılaşma karşısında durun ve Tanrı'nın sizin içinizde yaşadığınız kutsal bilgisini düşünün. Tanrı kendisine ait olan biçimlerde çoktan bu farklılaşmalardan doğan boşluğu doldurur ve sizi kendisine bağlar. O, kendi mevcudiyetinden bir parça olan kendi ruhunu, sizinle birlikte yaşaması ve zahmetlere sizlerle birlikte göğüs germek için göndermiştir.

2:5.7 (39.6) Ben, onun düşük düzeydeki yaratılmışlarının yüceltici yardımına oldukça sevgi dolu bir biçimde adanmış ve aynı

zamanda bu kadar mükemmel olan birine ibadet etmeyi çok kolay ve çok memnuniyet verici olarak buluyorum. Ben, yaratmada ve bu sebeple düzenlemede bu derece güçlü olan birini, ve aynı zamanda hiç durmadan bizi kapsamına alan sevgi-dolu sıcaklıkta bu kadar iyi ve inanç dolu olan oldukça kusursuz birini doğal olarak çok seviyorum. Düşündüğümde şayet o bu kadar mükemmel ve güçlü olmasaydı fakat böyle iyi ve bağışlayıcı olsa bile Tanrı'yı yine bu kadar severdim. Hepimiz Yaratıcı'yı, onun harikulade güçsel özelliklerinin farkına varmamızdan daha çok onun doğasının büyüleyici güzelliği sebebiyle ona sevgiyle bağlıyız.

2:5.8 (39.7) Mekânın evrenlerinin evriminin doğasında olan çeşitli birçok zorluklarla cesurca başa çıkmak için uğraş veren Yaratan Evlatlar ve onların emri altında olan yöneticileri gözlemlediğimde bu âlemlerin yardımcı yönetenlerini büyük ve derin bir sevgiyle karşıladığımı keşfettim. Tüm bunların sonucunda, tüm âlemlerin faniler dâhil hepimiz Kâinatın Yaratıcısı'nı ve kutsal olan veya insani bir hüviyette olan tüm diğer varlıkları çok seviyoruz, çünkü biz bu kişiliklerin bizleri çok sevdiklerini algılıyoruz. Böyle bir sevginin bu deneyimi sevilmenin doğrudan bir karşılığıyla oldukça iniltilidir. Eğer Tanrı mutlak, nihai ve yüce olan tüm özelliklerinden mahrum olsaydı bile Tanrı'nın beni çok sevdiğini bildiğim için onu çok yüce bir biçimde sevmeye devam ederdim.

2:5.9 (40.1) Yaratıcı'nın sevgisi bizi şu an ve ebedi çağların bitip tükenmek bilmeyen döngüsü boyunca takip etmeye devam eder. Tanrı'nın sevgi dolu doğasını derin bir biçimde düşündüğünüzde sadece tek bir mantıklı ve doğal kişilik karşılığı olduğunu göreceksiniz. Bu ise sizin artan bir biçimde

sizi Yaratan'ı çok seveceğiniz; bir çocuğun dünyevi ebeveynine karşı gösterdiği karşılaştırılabilir bir sevgiyi ve bağlılığı Tanrı'ya karşı açığa çıkaracağınız; ve gerçek, doğru ve olması gerektiği gibi bir babanın çocuklarını sevmesi gibi Kainatın Yaratıcısı'nın sevmesi ve sonsuza kadar kendi yarattığı oğulların ve çocukların refahını arzulaması gerçeğidir.

2:5.10 (40.2) Fakat Tanrı'nın sevgisi uzak görüşlü ve mantıksal bir ebeveyn sevgisidir. Kutsal Yaratıcı'nın kusursuz doğasının tüm diğer sınırsız nitelikleri ve kutsal bilgeliğiyle birlikte bütünsel olarak faaliyet gösterir. Tanrı başlı başına bir sevgidir, fakat sevgi tek başına Tanrı değildir. Kutsal sevginin fani varlıklar için en büyük dışavurumu Düşünce Denetleyicileri'nin bahşedilişinde gözlemlenir, fakat Yaratıcı'nın sevgisinin sizin için bahşedilmiş en muhteşem açığa çıkarılışı dünya üzerinde en nihai ruhani hayatı yaşamış olan Mikâil Evladı'nın armağan edilmiş yaşamında görülür. Tanrı'nın sevgisini her insan ruhu için kişiselleştiren içsel olarak barınan Düzenleyici'dir.

2:5.11 (40.3) Bir insan kelimesinin sembolik dışavurumu olan *sevginin* kullanımı vasıtasıyla cennetsel Yaratıcı'nın kendi kâinat çocukları için beslediği kutsal şefkati tasvir etmeye çalışmak konusunda hissettiğim zorluk karşısında bazen neredeyse acı hissettim. Bu kavram her ne kadar saygının ve bağlılığın fani ilişkileri içinde insanın en yüce kavramsallaşmasını tam olarak karşılasa da; bu kavram aynı zamanda sıklıkla, tamamiyle soylu olmayan ve bütünüyle uygunsuz herhangi bir kelimeyle de bilinebilecek olan insan ilişkilerinin birçoğuna atıfla ve yaşayan Tanrı'nın kendi kainatın yaratılmışları için karşılaştırılmaz şefkatinin

tanımlayıcısı olarak da kullanılmaktadır! Ne kadar talihsizdir ki, Cennet Yaratıcısı'nın kutsal sevgisinin harikulade güzel önemini ve gerçek doğasını insan aklında yer edecek bir biçimde yüce ve tamamıyla sıra dışı başka bir kavramı kullanamıyorum.

2:5.12 (40.4) İnsan bir kişisel Tanrı'nın sevgisini gözden kaçırırsa ona Tanrı'nın hükümranlığı sadece iyiliğin hükümranlığı gibi görünmeye başlar. Kutsal doğanın sınırsız bütünlüğünün yanı sıra Tanrı'nın kendi yaratılmışlarıyla ilgili kişisel ilişkilerinin baskın karakteri yine sevgidir.

6. Tanrı'nın İyiliği

2:6.1 (40.5) Fiziksel âlemde biz kutsal güzelliği görebilir, akli dünyada ebedi gerçeği anlayabiliriz, fakat Tanrı'nın iyiliği sadece bireyin dinsel deneyimlerin ruhani dünyasında bulunabilir. Gerçek özünde din Tanrı'nın iyiliğine olan bir inanç-güvenidir. Tanrı mükemmel ve mutlak, felsefî olarak akıl sahibi ve kişisel olabilir, fakat dinsel olarak Tanrı'nın ahlaki olması ve bunun sonucunda iyi olması gerekir. Tanrı'nın iyiliği Tanrı kişiliğinin bir parçası olup, onun bir bütün olarak kendini gerçekleştirmesi sadece Tanrı'nın inanç sahibi evlatlarının bireysel olan dini deneyimlerinde açığa çıkar.

2:6.2 (40.6) Din, ruhani doğanın üstün dünyasının insan dünyasının temel gereksinimlerinin farkındalığı ve ona karşı gösterilen bir cevap niteliğindedir. Evrimsel din etik hale gelebilir, fakat sadece açığa çıkarılan din (vahiy edilen din) gerçek ve ruhani olarak ahlaki olabilir. Tanrı'nın geçmiş zamanlardaki kavramsallaşması hakimane bir ahlak anlayışı tarafından baskın bir konumda olan bir İlahiyat'tı. Bu buyurucu ahlak

anlayışı İsa tarafından daha ince ve düşünceli ton ile, fani deneyimlerde daha sevecen ve güzel başka bir ilişkide bulunamayacak ebeveyn-çocuk ilişkisi içerisinde sıcak aile ahlakının sevgi dolu etkileyici seviyesine getirildi.

2:6.3 (41.1) “Tanrı’nın iyiliğinin zenginliği kusurlu insanı pişmanlığa kavuşturur.” “Her iyi bağış ve her kusursuz hediye aydınlanmanın Yaratıcı’sı tarafından gelir.” “Koruyucu Tanrı bağışlayıcı ve merhamet sahibidir. O gerçeklikte ve iyilikte fazlasıyla sabırlı ve cömerttir.” “Tanrı’nın iyiliğin kendisi olduğunu deneyimle ve gör! Kutsanan ona inanan insandır.” “Koruyucu inayetli ve tamamen merhamet sahibidir. O kötülüklerden arınmanın Tanrı’sıdır.” “O kırık kalbi iyileştirir, ve ruhun yaralarını sarar. O insanın tüm-kuvvetinin kökeni ve sahibidir.”

2:6.4 (41.2) Tanrı’nın bir buyurgan olarak kavramsallaşması her ne kadar yüksek ahlaki seviyeyi ileri bir noktaya taşıdıysa ve insanları yasalara saygılı bir zümre haline getirdiyse de, onları inançlı bireyler olarak zamanın ve ebediyetin içerisinde kendi düzeyi hakkında güven bunalımına sokan üzüntülü bir konumda bıraktı. Daha sonra gelen İbrani peygamberler Tanrı’yı İsrail’in bir yaratıcı olarak ilan ettiler, fakat bunun karşısında İsa Tanrı’yı her insanoğlunun bir Yaratıcı’sı olarak açığa çıkardı. Tanrı’nın bütüncül ahlaki kavramsallaşması aşkın bir biçimde İsa’nın yaşamı tarafından aydınlatılmıştır. Ebeveyn sevgisinin doğasında kendini unutma başta gelir. Tanrı bir *baba gibi* sevmez, bir *baba olarak* çok sever. O her evren kişiliğinin Cennet Yaratıcısı’dır.

2:6.5 (41.3) Doğruluk, evrenin ahlaki yasasının Tanrı olduğunu atfeder. Gerçeklik Tanrı’yı bir gerçekleri açığa çıkaran ve bir

öğretmen olarak gösterir. Fakat şefkatini gösterirken onu tekrar geri almayı fazlasıyla arzular, ebeveyn ile çocuk arasındaki kenetlenmeyi anlamanın peşine düşer. Doğruluk kutsal bir düşünce olabilir, fakat sevgi bir babada gözlenen özelliktir. İlahiyat'ın doğasında varsayıldığı gibi bir bütünlüğün olmadığından ve bundan dolayı doğrudan İsa'nın kefareti çekmesi savının yorumlanmasına dayandırmaktan hareketle, Tanrı'nın doğruculuğunun cennetsel Yaratıcı'nın içinde kendini unuttuğu sevgisiyle bağdaştırılamayacağını farz etmeye dayanan hatalı varsayımlar Tanrı'nın özgür istençli oluşunun ve birlikteliğinin ikisinde üzerine yapılan felsefi birer saldırıdır.

2:6.6 (41.4) Ruhaniyeti dünya üzerindeki çocuklarında ikame eden sevgi dolu cennetsel Yaratıcı ne adalet ve bağışlamadan oluşan bölünmüş bir kişiliktir, ne de Tanrı'nın görüşleri ve bağışlayışı arasında dengeyi sağlamak için bir arabulucuya ihtiyaç duyar. Kutsal doğruluk sıkı sıkıya tertip edilmiş dağıtımsal bir adalet anlayışı tarafından baskın değildir; Tanrı adaletini gösterirken bir yaratıcı bünyesinden bir hâkim olan Tanrı'ya doğru aşkınlaşır.

2:6.7 (41.5) Tanrı hiçbir zaman ne kin doludur, ne öç alıcıdır veya ne de nefret dolu bir düşmanlık besler. Şu gerçektir ki, adaletin şartları bağışlama durumunun reddedilmesini gerektiriyorsa onun erdemi sık sık onun gösterdiği sevgiyi kısıtlar. Doğruluğun bir parçası olarak onun sevgisi, kötülük karşısında yaratılmış eş değer nefretin bir uzantısı olarak algılanışının yıkılmasına başlı başına yararlı olmaz. Yaratıcı tutarsız bir kişilik değildir; kutsal birliktelik tamamiyle kusursuzdur.

Cennetin Kutsal Üçlemesi’nde Tanrı’nın yardımcılarının ebedi kimliklerine rağmen mutlak bir bütünlük vardır.

2:6.8 (41.6) ‘Tanrı günahkârı bile sever, fakat o sadece gûnahtan *nefret eder*’ söylemi felsefî olarak doğru bir söylemdir; fakat Tanrı aşkın bir kişiliktir ve sadece kişiler diğer kişileri sever veya ondan nefret ederler. Kötülük bir kişilik değildir. Tanrı kötülük yapanı sever, çünkü kötülük işleyen bile potansiyel olarak ebedi olabilecek bir kişilik gerçekliğidir. Tanrı kişisel bir tavırla kötülüğe karşı bir duruş almamasının altında günahın ruhani bir gerçekliğe sahip bir kişilik olmamasının sebebi yatar. Bu sebeple, Tanrı sadece adaleti vasıtasıyla onun varlığıyla yüzleşir. Tanrı’nın sevgisi kötülük sahibini kurtarıırken Tanrı’nın kanunları onun günahlarını yok eder. Kutsal doğanın böyle bir niteliği, eğer kötülük sahibinin kendisini sonunda kesin bir teslimiyetle günahla özdeşleştirmesi durumunda tamamen değişikliğe uğrar. Böyle bir teslimiyet, bireyden beklenen, onun fani aklının barınan ruhani Düzenleyicisi ile bütüncül bir birleşimi arzusuyla tıpatıp benzerlik gösterir, fakat önceki durum sonraki durumun tamamen zıt yönündedir. Böyle bir kötülükle özdeşleşen fani gittikçe tamamen doğasının özünde ruhundan mahrum kalarak kişisel olarak gerçek dışı olur, ve varlığın nihai yok oluşunu deneyimlemek zorunda kalır. Gerçek dışılık, yaratılmışın doğasının tamamlanmamışlığında bile, genişleyen ruhani evrende ve ilerleyen bir gerçeklikte sonsuza kadar varlığını koruyamaz.

2:6.9 (42.1) Kişiliğin doğası karşısında, Tanrı seven bir insan olarak keşfedilir; ruhani dünya önünde O bireysel bir sevgidir; ve dinsel deneyimde O bu iki durumun her ikisidir. Sevgi Tanrı’nın iradesinden doğan istencini açığa çıkarır. Tanrı’nın

iyiliği; sevgiye olan evrensel yönelimin kutsal özgür istenci temelinde bulunur, merhamet gösterir, sabrını dışa vurur ve affetmeyi sağlar.

7. Kutsal Doğruluk ve Güzellik

2:7.1 (42.2) Tüm sınırlı bilginin ve yaratılmışların anlayışı *görecelidir*. En yüksek kaynaklardan derlenen bilgi ve akıl bile göreceli olarak kesin, yerel olarak doğru ve kişisel olarak gerçektir.

2:7.2 (42.3) Fiziksel gerçekler adilane bir biçimde tek tiptir, fakat doğru olarak atfedilen değerler evrenin barındırdığı felsefesinde yaşayan ve esnek bir değişkendir. Evrimleşen kişilikler kendi iletişimlerinde sadece belirli bir ölçüde mantıklı ve göreceli olarak doğru olabilirler. Onların kişisel deneyimleri ancak sürmeye devam ettikçe onlar herhangi bir şeyden emin olabilirler. Çünkü tamamen bir yerde doğru olarak görünen bir şey yaratılmışın diğer bölümünde ancak göreceli olarak doğru olabilir.

2:7.3 (42.4) Kesin olan kutsal gerçek sabit ve evrenseldir, fakat yaşam alanlarından gelen sağanak şeklince gelen birçok birey tarafından anlatıldığı şekliyle bu doğruların altında yatan oluşum biçimleri ruhanidir. Bu hikâyelerin detayları zaman zaman bilginin tamamlanmışlığından kaynaklanan görecelik sebebiyle ve bireysel deneyimin doygunluk düzeyi, uzunluğu ve bu deneyimin ölçeği ölçüsünde değişkenlik gösterebilir. İlk Muhteşem Kaynak ve Merkez'in yasaları ve kuralları, düşünceleri ve davranışları ebedi, sınırsız ve evrensel olarak doğrudur; ve aynı zamanda onların her evrene, sisteme, dünyaya ve yaratılmış akla uygulanması ve onun için

düzenlenmesi Yaratan Evlatlar'ın kendi idareleri altında oldukları evrenlerde ve tüm diğer katılımsal gökyüzü kişiliklerinin ve Sınırsız Ruhaniyet'in yerel tasarıları ve işleyişleriyle uyum içinde faaliyet gösterirlerken uyguladıkları yöntemler ve tasarılarıyla iniltilidir.

2:7.4 (42.5) Maddiyatçılığın yanlış yapılan bilimi fani insanı evrende dışlanmış hale getirmek için cezalandırır. Böyle kısmi bilgi taşıdığı potansiyel olarak kötüdür; böyle bir bilgi iyi ve kötü olan unsurlardan meydana gelmiştir. Doğru güzeldir, çünkü onun yargısı hem tamamlanmış hem de düzgün bir biçimde simetrik olarak örülmüş görülür. İnsan doğruluğu bulmak için yola çıktığında aslında o kutsal bir biçimde gerçek olanı amaçlar.

2:7.5 (42.6) Filozoflar kendileri için en büyük hataya soyutlamanın yanılgısı, gerçeğin sadece bir parçasına odaklanma yöntemi ve bunun sonucunda yalıtılmış bu parçayı bütüncül bir gerçek gibi sunması tarafından yanlış yönlendirilerek düşerler. Akıl sahibi bir filozof evrensel olgular bütünüünün arkasında ve mevcudiyet-öncesinde yaratıcı bir tasarımı arar. Yaratan düşüncesi her koşulda değişecek bir biçimde yaratıcı eylemin varlığına ihtiyaç duyar ve onu takip eder.

2:7.6 (42.7) Akli birey-bilinci doğrunun güzelliğini, onun ruhani niteliğini, sadece onun kavramsallaşmasının felsefi tutarlılığıyla değil fakat daha kesin ve emin bir biçimde ezeli Doğruluğun Ruhaniyeti'nin yanılmaz karşılığı tarafından keşfedilebilir. Mutluluk doğruluğun tanınmasının ardından ortaya çıkar, çünkü bu doğrular *davranışlarla ortaya konulup*, onlar yaşamın içerisinde deneyimlenebilir. Hayal kırıklığı ve ıstıraplar yanlış hizmet eder, çünkü bir gerçeklik

olmadığından deneyimlerle gerçekleştirilemezler. Kutsal gerçek en iyi bir biçimde onun *ruhani farklılığıyla* bilinir.

2:7.7 (42.8) Ebediyeti arayış bütünleşmek ve kutsal birliktelik içindir. Cennet Adası içinde uçsuz bucaksız fiziksel kâinat; Birleştirici Bünye olan Tanrı'nın aklında mantıksal âlem, Ebedi Evlat'ın kişiliğinde ruhani evren bütünleşir. Bunun karşısında, Kâinatın Yaratıcısı'nın ve içimizde ikamet eden Düşünce Düzenleyicileri'nin arasındaki doğrudan ilişkiyle, Yaratıcı olan Tanrı'nın mevcudiyetinde zaman ve mekânın soyutlanmış fanileri bütünleşir. İnsanın Düzenleyicisi Tanrı'nın bir nüvesidir ve bitip tükenmeyen bir biçimde kutsal birlikteliğin peşindedir; İlk Kaynak ve Merkez'in Cennet İlahiyatı'yla ve onun içinde bütünlüğe ulaşır.

2:7.8 (43.1) Yüce güzelliğin algısı gerçekliğin bir araya gelmesi ve bunun keşfidir: ebedi doğrulukta kutsal iyiliğin algısının tamda kendisi nihai güzelliştir. İnsan sanatının büyüğü bile onun birlikteliği ve uyumunda oluşur.

2:7.9 (43.2) İbrani dininin en büyük hatası Tanrı'nın iyiliğini bilimin bilgiye dayanan doğrularına ve sanatın çekici güzelliğine iniltileme hususundaki eksikliğinden kaynaklanan başarısızlığıydı. Medeniyetler geliştikçe ve din Tanrı'nın iyiliğini doğruluğun reddi ve güzelliğin görmezden gelinmesi olarak haddinden fazla bir biçimde aynı mantıksızlıkla vurgulamayı amaçlamaya devam ettikçe, yapay bir biçimde ayrıştırılmış iyiliğin ilişkisini kaybetmiş soyut kavramsallaşmasından belirli tip insanların yollarını ayırmaları biçiminde artan bir yönelim gelişti. Aşırı bir biçimde tekrarlanan ve soyutlanan çağdaş dinin birçok yirminci yüzyıl insanının sadakatini ve bağlılığını tutamayan ahlakı; onun

ahlaki emirlerinin yanı sıra bilimin, felsefenin, ve ruhani deneyimin doğrularına ve buna ek olarak fiziksel yaratılmışın güzelliklerine, akıl dolu sanatın büyüüne ve benzersiz karakter erişiminin yaratacağı ihtişam karşısında düşünce önemini verirse kendisini tedavi edebilecektir.

2:7.10 (43.3) Bu çağın dinsel zorluk; kutsal iyiliğin, evrensel güzelliğin ve kozmik doğruluğun pürüzsüz bir biçimde iç içe geçmiş ve genişlemiş çağdaş kavramsallaşması içerisinde, yeni ve çekici gelecek yaşayan felsefeyi yaratmayı arzulayan ruhani donanıma sahip ileri görüşlü ve ileriye-bakmayı isteyen kadın ve erkekler içindir. Böyle bir ahlakın yeni ve doğru bakış açısı insan ruhunda en iyi şeyi bulmadaki zorluğu ve insan aklında güzele dair her şeyi beraberinde kendisine çekecektir. Doğruluk, güzellik, ve iyilik kutsal gerçeklikler olup, insan ruhani yaşam ölçeğine yükseldikçe Ebediyet'in bu yüce nitelikleri sevgi olan Tanrı'nın bünyesinde giderek bütünleşir ve düzenlenir.

2:7.11 (43.4) Maddi, felsefi veya ruhani tüm doğrular hem güzel hem de iyidir. Maddi sanat veya ruhani eşlenikten oluşan tüm gerçek güzellik hem doğru hem de iyidir. Bireysel ahlak, sosyal hakkaniyet veya kutsal hizmetten hangisi olursa olsun tüm benzersiz iyilikler eşit bir biçimde doğru ve güzeldir. Sağlık, akıl sağlığı ve mutluluk doğruluğun, güzelliğin ve iyiliğin insan deneyimlerinde birleşmiş halinin bütünlüğüdür. Bu türden bir etkili yaşam enerji, düşünce ve ruhani sistemlerin birleşmesiyle ortaya çıkmıştır.

2:7.12 (43.5) Doğru bütüncül, güzellik çekici, iyilik düzen sağlayıcıdır. Ve insan deneyimlerinde gerçek olan doğrunun bu değerleri eş güdümlü hale gelince sonuç; sevginin yüksek bir

düzeyinin bilgelikle belirleniş ve sadakatle nitelikli hale gelmesidir. Tüm kâinat eğitiminin esas amacı dünyaların soyutlanmış evladının daha iyi uyumlu hale gelmesine etkide bulunmak ve bunu onun genişleyen deneyimiyle birlikte daha büyük gerçekliklere yaymaktır. Gerçeklik insan seviyesinde sınırlıdır, daha yüksek ve kutsal seviyelerde ise sınırsız ve ebedidir.

2:7.13 (43.5) [Uversa üzerinde Zamanın Ataları'nın yönetimi altında hareket eden bir Kutsal Danışman tarafından sunulmuştur.]

3. Makale

Tanrı'nın Özellikleri

3:0.1 (44.1) TANRI'nın mevcudiyeti her yerdedir; Kâinatın Yaratıcısı ebediyetin döngüsünü yönetir. Fakat bu yönetim yerel evrenlerdeki onun Cennetsel Yaratan Evlatları'nın bireylerinde gerçekleşir, hatta onun yaşamı bahşedişi bu Evlatlar kanalıyla ortaya çıkar. “Tanrı bize ebedi hayatı sunar, ve bu yaşam onun Evlatları'nın bünyesinde.” Tanrı'nın bu yaratan Evlatları mekânın evrimleşen âlemlerinin içinde hareket eden gezegenlerin çocukları ve zamanın bölümlerindeki kendi bireysel dışavurumudur.

3:0.2 (44.2) Tanrı'nın yüksek bir biçiminde kişilikleştirilmiş Evlatları yaratılan aklın düşük seviyeleri tarafından açık biçimde algılanabilir, ve böylece bu Evlatlar Yaratıcı'nın daha zor algılanabilen doğasını bir ölçüde sınırsızlığın görünmezliğinden kurtararak onu algılanabilir kılar ve bu zorluğu nispeten telafi etmiş olur. Kâinatın Yaratıcısı'nın Cennetsel Yaratan Evlatları görünmez varlığın bir diğer açığa çıkarılışıdır, bu görünmezlik Cennet İlahiyatları'nın

kişiliklerinde ve ebediyetinin döngüsünün özünde olan sınırsızlıktan ve mutlaklıktan kaynaklanır.

3:0.3 (44.3) Yaratıcılık hemen hemen hiçbir biçimde Tanrı'nın bir özelliği olarak addedilemez, çünkü daha yüksek bir biçimde yaratıcılık onun faaliyet içerisinde bulunan doğasının bütünlüğünden açığa çıkan bir kavramsallaşmadır. Ve bu yaratıcılığın evrensel işleyişi, İlk Kaynak ve Merkez'in kutsal ve sınırsız gerçekliğinin yardımcı özelliklerinin tümü tarafından belirlenmesi ve düzenlenmesi olarak ebedi bir biçimde dışa vurulmuştur. Biz açık gönüllülükle, kutsal doğanın herhangi bir niteliğinin diğerlerine öncül teşkil edecek şekilde onları belirleyici bir niteliği teşkil edip edemeyeceği hakkındaki yargılar üzerinde kuşku duymaktayız, fakat böyle bir durum gerçekten oluşmuş olsa bile İlahiyat'ın yaratıcı doğasının kendisinin tüm diğer doğaların, faaliyetlerin ve özelliklerin üzerinde öncelikli bir konumu almış olabileceğini düşünmekteyiz. Buna ek olarak, İlahiyat'ın yaratıcılığı Tanrı'nın Yaratıcılığı'nın evrensel gerçekliğinde en doruk noktasına ulaştığına inanmaktayız.

1. Tanrı'nın Her Yerde Oluşu

3:1.1 (44.4) Kâinatın Yaratıcı'nın her yerde mevcut oluşunun yetisi öte yandan onun her yerde eş zamanlı bulunuşu niteliğini oluşturur. Tanrı kendi başına iki yerde birden bulunabilir, ve aynı zamanda sayılamayacak kadar yerde de onun varlığı mevcuttur. Tanrı, kutsal kitabın bir kaside Yazarı'nın "Senin ruhaniyetinden başka nereye gidebilirim? veya senin mevcudiyetinden nereye kaçabilirim?" biçiminde haykırdığı gibi kendisi eş zamanlı olarak "hem yukarıdaki cennette ve hem de aşağıdaki dünyada" mevcuttur.

3:1.2 (44.5) Koruyucu “Ben sizin hemen ulaşacağınız bir yakınlıkta fakat aynı zamanda sizden uzaktayım” der. “Cenneti ve dünyayı dolduran ben değil miyim?” Kâinatın Yaratıcısı onun uçsuz bucaksız yaratılmışlarının kalplerinin bütününde ve her parçasında her zaman mevcuttur. O “kendi bütünlüğünün her şeyi içiyle bir tamamladığı” ve “her şeyin içinde faaliyet gösteren”dir, ve buna ek olarak onun kişiliğinin kavramsallığı öyle bir büyüklüktür ki o “cennete (evren) ve cennetlerin tümü (kâinatın âlemlerinin tümü) sığamaz.” Tanrı’nın her şeyde ve daha fazlası olarak her şey olduğu kelimenin tam anlamıyla doğrudur. Fakat bu yargıların hepsi bile Tanrı’nın *bütünü* değildir. Sınırsızlık sadece sınırsızlığın içerisinde kesin olarak açıklığa kavuşturulabilir; onun nedenselliği onun sonuçlarının bir irdelenişi olarak algılanamaz; yaşayan Tanrı, onun koşulsuz özgür iradesinin yaratıcı faaliyetlerinin bir sonucu olarak varlığa kavuşan tüm yaratılmışlarından ölçülemeyecek bir biçimde daha büyüktür. Tanrı Kâinat boyunca açığa çıkarılmıştır, fakat Kâinat Tanrı’nın sınırsızlığını ve bütünselliğini hiçbir zaman ne taşıyabilir ne de onu tamamen kapsayabilir.

3:1.3 (45.1) Yaratıcı’nın mevcudiyeti durmaksızın asli evreni göz altında bulundurur. “Onun etki alanı cennetin bitiminden başlar, ve onun döngüsü cennetin sınırlarını çevreler; bu sebeple onun aydınlığı altında saklı hiçbir şey yoktur.”

3:1.4 (45.1) Yaratılan sadece Tanrı içerisinde var olmaz, aynı zamanda Tanrı yaratılanın içinde mevcuttur. “Biz onun içinde ikamet ettiğimizi biliyoruz; çünkü o bize kendi ruhunu verdiği için o içimizde yaşıyor. Cennet Yaratıcısı’nın bu hediyesi insanın ayrılmaz can yoldaşdır.” “O ezeli ve her şeye nüfuz

eden Tanrı'dır." "Sonsuza kadar hüküm sürecektir olan Yaratıcı ger fani çocuğunun aklında saklıdır." "Evladının bu can dostu kendinin kalbinde yaşarken insan bir arkadaş bulmanın peşine düşer." "Gerçek Tanrı hiçbir zaman erişilemez bir uzaklıkta değildir; o bizim bir parçamız olup; onun ruhaniyeti bizim içimizden bize seslenir." "Yaratıcı evladının içinde yaşar. Tanrı her zaman bizimledir. O ebedi kaderin yol gösterici ruhaniyetidir."

3:1.5 (45.1) İnsan ırkı bağlamında ve onun adına "Siz Tanrı'nınsınız", çünkü "sevgi içinde ikamet eden Tanrı'nın içinde barınır, ve Tanrı onun içindedir" sözü söylenmiştir. Herhangi bir yanlışınızda bile Tanrı'nın içinizde barınan hediyesine zarar verirsiniz, çünkü Düşünce Düzenleyicisi insan aklı içerisindeki kötü düşüncenin sonuçlarıyla başa çıkmak zorunda kalır.

3:1.6 (45.1) Tanrı'nın her yerde eş zamanlı olarak bulunuşu onun sınırsız doğasının gerçekte bir parçasıdır; mekân İlahiyat'a herhangi bir sınır getiremez. Tanrı herhangi bir sınırlama olmayan kusursuzluğunda sadece Cennet üzerinde ve merkezi evrende algılanabilir. Kendisi bu sebeple Havona'yı çevreleyen yaratılmışlarda gözle görülebilen bir biçimde mevcut değildir, çünkü Tanrı egemenliğin tanınmasında, yardımcı yaratanların kutsal imtiyazlarında ve zaman ve mekân âlemlerinin yöneticilerinde kendi doğrudan ve mevcut varlığının erişimini kısıtlamıştır. Böylece kutsallığın mevcudiyetinin kavramsallaşması Cennet Adası'nın, Sınırsız Ruhaniyet'in ve Ebedi Evlat'ın döngüsel varoluşunu içine alan daha büyük ölçekte çeşitli şekilde ve biçimde dışavurumların oluşmasına zemin hazırlayacaktır. Kâinatın Yaratıcısı'nın mevcudiyeti ile

onun ebedi yardımcılarının ve kurumlarının faaliyetlerini birbirinden ayırmak ne her zaman mümkündür değildir, çünkü bu yapıların hepsi onun değişmez niyetinin sınırsız koşullarının tümünü kusursuz bir biçimde yerine getirir. Fakat bu durum onun kişilik döngüsü ve Düzenleyiciler için söz konusu değildir; bu özel alanda Tanrı benzersiz, doğrudan ve ayrıcalıklı bir biçimde hareket eder. .

3:1.7 (45.1) Kainatsal Düzenleyici Cennet Adasının yer çekim döngülerinde, evrenin tüm bölümlerinde her anda ve aynı düzeyde mevcuttur. Bu mevcudiyetin fiziksel gerekliliklerine karşılık olarak ağırlık ölçüsünde ve tüm yaratılmışların özünden gelen doğasından dolayı her şey ona bağlı olup her şey onun bünyesinde bütünleşir. Bu durum tıpkı İlk Kaynak ve Merkez'in ebedi geleceğin içindeki yaratılmamış âlemlerin muhafaza edildiği Koşulsuz Mutlaklık'ın varlığında potansiyel olarak mevcut oluşu gibidir. Tanrı bu sebeple geçmiş, şimdiki ve gelecek zamanın fiziksel evrenlerinin tümüne olası bir biçimde nüfuz eder. Maddi yaratılmış olarak sözde anılanların bütünlüğünün ezeli oluşumudur. Bu tür ruhani olmayan İlahiyat'ın potansiyeli, fiziksel varlıklar seviyesince onun ayrıcalıklı kurumlarının içerisinde bulunanların birkaçının açıklanamayacak müdahalesi sonucunda, evren faaliyeti düzeyinde her yerde olacak bir biçimde mevcudiyet kazanır.

3:1.8 (45.1) Tanrı'nın akli varlığı Sınırsız Ruhaniyet olan Bütünleştirici Bünye'nin mutlak aklıyla eş güdümlüdür, fakat sınırlı yaratılmışlar için Cennetsel Yüce Ruhaniyetleri'nin Kâinat akıllarının her yerde faaliyetlerini göstermesinde bu durum daha iyi bir biçimde algılanabilir. İlk Kaynak ve Merkez'in Bütünleştirici Bünye'nin akli döngüsünde olası bir

biçimde mevcut oluşu gibi kendisi Kâinatsal Mutlak'ın gerilimsel çekiminde potansiyel olarak mevcuttur. Fakat insan düzeninin aklı, evrimleşen evrenlerin Kutsal Hizmetkârlar'ı olan Bütünleştirici Bünye'nin Kızları'nın bir bahşedişidir.

3:1.9 (46.1) Kâinatın Yaratıcısı'nın her yerde mevcut olan ruhaniyeti, İlahi Mutlaklık'ın sonsuza kadar sürecektir olan kutsal potansiyeli ve Ebedi Evlat'ın evrensel ruhani varlığının faaliyetiyle eş güdüm halindedir. Fakat ne Ebedi Evlat'ın ne Cennet Evlatları'nın ruhani etkinlikleri, ne de Sınırsız Ruhaniyet'in akıl bahşedilmişliği, ona ait olan yaratılmış çocuklarının kalplerinde Tanrı nüvesi olarak ikame eden Düşünce Denetleyiciler'in doğrudan hareketlerini dışlamaz.

3:1.10 (46.2) Tanrı'nın bir gezegende, sistemde, takımyıldızda veya bir evrende mevcudiyeti hususunda, onun böyle bir varlığının herhangi yaratılan bir birimde karşılık gelen düzeyi Yüce Varlığın evrimleşen mevcudiyetinin seviyesinin bir ölçümüdür. Bu değer, Tanrı'nın bütünüyle tanınması ve devasa evren işleyişinin bir parçasından sistemlere ve oradan gezegenlerin yapılarına kadar izleyen bu yapıların üzerinde onun varlığına olan sadakatin ölçüsünde belirlenir. Bu sebeple, bazı gezenler veya hatta sistemler ruhani karanlığa fazlasıyla gömüldüğünde, Tanrı'nın kıymetli varlığının bu bölgelerde korunması ve güvence altına alınması için özellikle bu alanlar belirli bir derecede karantina altına alınır veya kısmen yaratılmışların daha büyük ölçekte birimlerinin erişiminden ve iletişiminden soyutlanır. Ve tüm bunlar, Urantia'da uygulandığı biçimiyle, bağnaz, yolsuz ve isyancı bir azınlığın yalnızlaştırıcı eylemlerinin soyutlayıcı sonuçlarının ıstırap verici etkilerinden, dünyalardaki çoğunluğun olabildiğince

kendilerini kurtarmak amacıyla sergiledikleri ruhani özü olan koruyucu tepkimelerdir.

3:1.11 (46.3) Yaratıcı ebeveyn olarak kişiliklerin bütünü olan tüm evlatlarını çevrelerken, Yaratıcı'nın onlar üzerindeki etkisi onların kökenlerinin İlahiyat'ın İkinci ve Üçüncü Bireyler Düzeyi'ne olan uzaklığıyla kısıtlanır ve onların nihai sonlarının bu seviyelere olan yaklaşımlarıyla bu etki artar. Tanrı'nın varlığının yaratılmışların aklındaki gerçekliği, her koşulda Gizem Görüntüleyicileri gibi onun içinde ikamet eden Yaratıcı nüveleri tarafından belirlenir. Fakat bu *etkili* mevcudiyet bahsi geçen nüvelerin yaratılmışların akıllarındaki kısmi süreli ikamesin tarafından belirlenen barınan Düzenleyiciler'in eş güdüm düzeylerince şekillenir.

3:1.12 (46.4) Yaratıcı'nın varlığındaki dalgalanmalar Tanrı'nın değişebiliyor olmasından kaynaklanmaz. Yaratıcı kimse tarafından umursanmıyor diye inzivaya çekilmez; onun şefkati yaratılmışların yanlışları tarafından sınırlanmaz. Bunun yerine, Yaratıcı'yı tercih etme gücü tarafından donatılan onun çocuklarının bu tercihlerini uygulamaya geçirmesi, Yaratıcı'nın onların kalplerinde ve ruhlarındaki kutsal etkisinin kısıtlanış düzeyini doğrudan belirler. Yaratıcı hiçbir kısıtlama ve iltimas olmadan kendisini bizlere özgürce bahşetmiştir. O hiçbir insandan, gezegenden, sistemden veya evrenden birini diğerine tercih etmez. Zamanın belirli dilimlerinde, sınırlı âlemlerin yardımcı yaratanları olan Yedi Katmanlı Tanrı'nın sadece Cennet kişilikleri üzerinde farklılaşan bir saygınlığı takdim eder.

2. Tanrı'nın Sınırsız Gücü

3:2.1 (46.5) Tüm Kâinat âlemleri “Korucu olan Tanrı’nın hakimiyetinin her şeye gücünün yettiğini” bilir. Bu dünyanın ve diğerlerinin olayları kutsal bir biçimde denetlenir. “O cennet içerisinde birliğin içinde ve yeryüzünün sakinlerinin arasında kendi iradesi doğrultusunda hareket eder.” “ Tanrı dışında hiçbir kudret yoktur” sözü ebediyete kadar doğrudur.

3:2.2 (46.6) Kutsal doğa ile uyumlu olan bağlar içerisinde “Tanrı ile her şey mümkündür” yargısı kelimenin tam anlamıyla gerçektir. İnsanların, gezegenlerin ve evrenlerin bitip tükenmez gibi görünen evrimsel gelişimi evren yaratanlarının ve yöneticilerinin kusursuz denetimi altındadır. Bu evrimsel ilerleyiş Kâinatın Yaratıcısı’nın ebedi amacı ile ilişkili olarak kendisini açığa çıkarır ve Tanrı’nın tüm akıl dolu tasarısıyla düzenli ve uyumlu bir biçimde gelişimini sürdürür. Sadece tek bir yasa koyucu vardır. O dünyaları boşlukta bir arada tutar ve ebedi döngünün sonu gelmeyen çevreleri etrafında âlemleri döndürür.

3:2.3 (47.1) Onun tüm kutsal özelliklerinin içinde her şeye gücünün yeter oluşu, özellikle onun maddi evrendeki hükümlerliliği en iyi anlaşılabilen olanıdır. Ruhani olmayan bir olgu olarak gözlemlendiğinde Tanrı bir enerjidir. Bu fiziksel gerçekliğin bildirimi, İlk Kaynak ve Merkez’in tüm uzay boşluğunun evrensel fiziksel olgular bütünü başat sebebi olmasının algılanamaz gerçekliğinin ifadesidir. Bu kutsal etkileşimden tüm fiziksel enerji ve diğer maddi dışavurumlar türemiştir. Isıdan bağımsız ışık olarak aydınlanma İlahiyatlar’ın ruhani olmayan dışavurumlarının bir diğeridir. Ve bununla birlikte, Urantia’da görsel olarak bilinmeyen ve böylece henüz

tanınmamış ruhani olmayan bir diğer enerji biçimi bulunmaktadır.

3:2.4 (47.2) Tanrı “aydınlanmayı ortaya çıkaracak yolu” yarattığı; tüm enerji çevrelerini oluşturduğu için o tüm gücü denetler. Enerji düzeyinin tüm biçimlerinin dışa vurduğu zamanın ve çeşidinin kararını vermiştir. Buna ek olarak, cennet’in altında merkezileşen yer çekimi denetlenmesi biçimde olan onun sonsuza kadar sürecektir kavrayışında tüm bu bahsi geçen her şey ebedi bir biçimde bir arada tutulur. Ebedi Tanrı’nın ışığı ve enerjisi bu sebeple onun sonu olmayan görkemli çevresi etrafında, sonu gelmeyen fakat kâinat âlemlerinin tümünü oluşturan yıldızlarla dolu ev sahipliğinin düzenli geçişiyle döner. Her şeyin ve her varlığın Cennet-Kişiliği merkezi etrafında tüm yaratılmışlar ebedi bir biçimde tavaf eder.

3:2.5 (47.3) Yaratıcı’nın her şeye gücünün yetmesi; her şeyin Köken’i olan Ona yakınlaştıkça ayırt edilemez biçimde bulunan maddi, akli ve ruhani olan üç enerji seviyesi üzerindeki mutlak düzeyin her yerde baskın oluşu ile alakalıdır. Yaratılmışın akli, ne Cennet’in ruhani olmayan fakat yaşayan enerji düzeyinin ismi olan monotasına ne Cennet ruhaniyetine, ne de doğrudan Kâinatın Yaratıcısı’na bağlıdır. Tanrı, Urantia’nın fanileri olan kusurluluğun akliyle birlikte Düşünce Denetleyicileri vasıtasıyla *uyumlu* hale gelir.

3:2.6 (47.4) Kâinatın Yaratıcısı ne geçici bir kudret, ne ölçeği değişen bir güç ve ne de dalgalanan bir enerjidir. Yaratıcı’nın kudreti ve bilgeliği tüm evren gerekliliğiyle ve her şeyle başa çıkabilecek bütünsel bir yeterliliktir. İnsan deneyiminin olağanüstü durumları ortaya çıkınca O her şeyi çok önceden öngörmüştür, ve bu sebeple O evrenin meselelerine alakasız bir

biçimde karşılık vermez. Fakat bunun yerine, ebedi bilgeliğin buyurduklarına ve sınırsız yargının emirlerine uygun olarak tepki gösterir. Görüntülerden bağımsız olarak, Tanrı'nın kudreti evren üzerinde amacı belli olmayan kör gibi güç olarak faaliyette bulunmaz.

3:2.7 (47.5) Tanrı'nın kudretinin ortaya çıktığı durumlar; olağanüstü idarelerin oluşturulması, doğa yasalarının askıya alınması, doğru olmayan uyarlamaların kabul görmesi ve böyle bir durumu düzeltmek için çabanın gösterilmesi şeklinde görünen koşullardan ibaret olduğu bilgisi doğru değildir. Tanrı hakkındaki bu kavramsallaşmalar sizin bakış açınızın kısıtlı aralığı, algınızdaki sınırlılık ve sizin araştırmalarınızın daraltılmış kapsamından kaynaklanmaktadır. Tanrı üzerinde böyle bir yanlış anlama; âlemin yüksek kanunların varlığı, Yaratıcı'nın karakterinin ölçeği, onun yetilerinin sınırsızlığı ve özgür-iradesinin gerçekliği karşısında hoşnut bir biçimde hayatınıza onları görmezden gelerek devam etmenizden ileri gelmektedir.

3:2.8 (47.6) Tanrı'nın ruhaniyetinin uzay boşluğu âlemleri boyunca öteye ve beriye dağılmış olarak içinde barındığı gezegensel yaratılmışlar sayıca ve sıracı neredeyse sınırsızdır. Onların idrakı kabiliyetleri çok çeşitli, akli yapıları oldukça sınırlı ve bazı zamanlarda inceliksiz, öngörüsü perdelenmiş ve daralmıştır ki Yaratıcı'nın sınırsız niteliklerini yeterli bir biçimde yansıtacak ve aynı zamanda bu yaratılan idrak sahiplerinin herhangi bir algılayış düzeyine sunmak için bu hususta kanun genelleştirmelerini tasarlamak neredeyse imkansızdır. Bu sebeple, siz yaratılmışlara göre her şeye gücü yeten Yaratan'ın birçok faaliyeti; keyfi, alakasız, ve sık sık adı

konulmasa da kalpsiz ve acımasız olarak gelmektedir. Fakat yine de sizi temin ederim ki bu doğru değildir. Tanrı'nın hareketlerinin bütünü her zaman bir sebebe ve derin bilgiye dayanan, mantıklı ve sıcaktır. Onun bu faaliyetleri en yüksek iyiliğinin ebedi düşüncesinden ilhamını alır, bu sebeple onun hareketleri her zaman bir insan varlığının, belirli bir ırkın, gezegenin veya hatta tek bir âlemin üzerine herhangi bir karşılıkla yapılmış faaliyetler değildir. Nihayetinde onun faaliyetleri en düşük düzeyden ve en yüksek seviyesine kadar alakalı her oluşumun olası en yüksek iyiliği ve refahı içindir. Zamanın belirli dilimlerimde bütünün bir kısmının rahatlığı tamamının refahından farklılık gösterebilir, fakat ebediyetin döngüsü içerisinde böyle gözle görünebilen farklılar mevcut değildir.

3:2.9 (48.1) Hepimiz Tanrı'nın ailesinin bir parçasıyız, ve bu bakımdan zaman zaman ailenin sahip olması gereken işleyiş kurallarına uymakla yükümlüyüz. Tanrı'nın bizi olumsuz anlamda etkileyen ve bizde kafa karışıklığına sebep olan birçok faaliyeti; sınırsız aklın içindeki kusursuz iradenin seçimini uygulamak, onun uçsuz bucaksız olan tüm devasa yaratılmışlarının en yüksek ve ebedi refahını sağlayan amaç, öngörü ve ilgisine sahip kusursuzluğun kişiliğinin kararlarının yaptırımını sağlamak için atanan Birleştirici Bünye'ye ait bütüncül bilgeliğin kesin yönetimi ve kararlarının sonucudur.

3:2.10 (48.2) Bu sebeple; varoluşunuzun doğasının özünde olan kısıtlılıklar ve soyut, dar görüşlü, sınırlı, özensiz ve fazlasıyla maddiyatçı olan bakış açınız kutsal etkinliklerin birçoğundaki sıcaklığı ve bilgeliği anlayabilmekten, algılayabilmekten, veya görebilmekten mahrum bırakan böyle bir kusurluluğu

oluşturuyor. Bu kutsal etkinlikler karşısında onların size olumsuz gelebilecek tarafları için baskın bir kabalıkla dolu olup, onların sizin ve sizinle aynı yolda yürüyen yaratılmışların rahatını ve refahını sağlamasını, gezegensel mutluluğu ve bireysel zenginliği getirmesini ise tamamiyle görmezden geliyorsunuz. İnsan öngörüsünün sınırlarından, sizin kısıtlı anlayışınızdan ve sınırlı algılayışınızdan dolayı Tanrı'nın niyetlerini yanlış anlıyorsunuz ve amaçlarını saptırıyorsunuz. Fakat şunu aynı zamanda unutmamanız gerekir ki, evrimsel dünyalarda Kâinatın Yaratıcısı'nın bireysel faaliyetleri adı altında adlandırılmayacak birçok olay meydana geliyor.

3:2.11 (48.3) Kutsal her şeye gücünün yetmesi Tanrı'nın kişiliğinin diğer özellikleriyle kusursuz olarak eş güdüm halindedir. Tanrı'nın kudreti onun âlemsel ruhani dışavurumlarının sadece üç durumunda veya şartında olağan bir biçimde kısıtlıdır:

3:2.12 (48.4) 1. Tanrı'nın doğası olarak, özellikle onun sınırsız sevgisi, gerçekliği, güzelliği ve iyiliği tarafından.

3:2.13 (48.5) 2. Tanrı'nın iradesi olarak, onun bağışlayıcı görevi ve evren kişilikleri ile arasındaki ebeveynsel ilişki tarafından.

3:2.14 (48.6) 3. Tanrı'nın yasası olarak, ebedi Cennet Kutsal Üçlemesi'nin adaleti ve doğruluğu tarafından.

3:2.15 (48.6) Tanrı gücü bakımından sınırsız, doğası bakımından kutsal, iradesi bakımından kesin, nitelikleri bakımından sınırsız, bilgeliği bakımından ebedi ve gerçekliği bakımından mutlaktır. Fakat Kâinatın Yaratıcısı'nın tüm bu nitelikleri İlahiyat içinde bütünleşir ve Cennet Kutsal Üçlemesi'nde ve Kutsal Üçlemenin kutsal Evlatları'nda evrensel olarak ifade

edilir. Bunların dışında, Cennet'in ve Havona'nın merkezi evreninin dışarısında; Tanrı ile alakalı her şey Yüce'nin evrimsel mevcudiyeti tarafından sınırlı, Nihayet'in meydana gelmiş varlığı tarafından koşullanmış ve İlahiyat, Evrensel ve Koşulsuz olan varoluşçu üç Mutlaklıklar tarafından eş güdümlenmiştir.

3. Tanrı'nın Evrensel Bilgisi

3:3.1 (48.8) “Tanrı her şeyi bilir.” Kutsal akıl tüm yaratılmışların düşüncesinin bilincinde ve onlara aşınadır. Onun olaylara dair bilgisi evrensel ve kusursuzdur. Ondan türemiş olan varlıksal birimler onun bir parçasıdır; “bulutları dağıtan ve dengeleyen” O aynı zamanda “bilgide de kusursuzdur.” “Koruyucunun gözleri her yerdedir.” Sizin büyük öğretmeninizin önemsiz bir haberci serçesinin zamanında ifade ettiği gibi “Yaratıcı'nın haberi olmadan biriniz bile yere düşmez,” ve aynı zamanda “Başınızdaki bir saç teliniz bile sayılıdır.” “O yıldızların sayısını bilir, ve hepsini kendi ismiyle çağırır.”

3:3.2 (49.1) Kâinatın Yaratıcısı tüm evrende onun uzay boşluğunda tam olarak kaç tane yıldızın ve gezegenin gerçekte olduğunu bilen tek kişiliktir. Her evrenin dünyalarının hepsi Tanrı bilincinde sürekli olarak bulunur. O aynı zamanda “Ben kesin olarak insanlarımla ıstıraplarını gördüm, hıçkırıklarını duydum, ve acılarını biliyorum” der. “Cennet'ten bakan Koruyucu; insanlığın tüm evlatlarını gözlemler; onun ikamet ettiği yerden yeryüzünün tüm sakinlerine görür.” Her yaratılan evlat içten bir biçimde şu sözleri söyleyebilir: “O benim neyi nasıl aldığımı ve kazandığımı bilir, ve O beni denediğinde ben pirüpak bir altın gibi tertemiz çıkacağım.” “Tanrı bizim güçlü ve zayıf yanlarımızı bilir, bizim düşüncelerimizi çok uzaktan

bile olsa anlar ve bizim tercih ettiğimiz tüm yollarla kendisi çoktan karşılaşmıştır.” “Bizim her kimle yapmak zorunda olduğumuz tüm ilişkiler onun gözlerine sonuna kadar açık ve çırılçıplaktır.” Bu bakımdan her insan varlığının bahsi geçen şu yargıları anlaması onlara gerçek bir huzur kaynağı olacaktır: “O sizin tüm kimyanızı biliyor; ve aynı zamanda O sizin daha bir toz parçası olduğunuz hali bile hatırlıyor.” Yaşayan Tanrı hakkında konuşurken İsa, “Yaratıcınız siz daha ondan bir ihtiyacınızı istemeden bile neyi arzuladığınızı bilir” gerçeğini dile getirmiştir.

3:3.3 (49.2) Tanrı her şeyi bilebilecek sınırsız bir güçle donanmıştır; onun bilinci evrenseldir. Onun bireysel çevresi kişiliklerin tümünü kapsar, ve düşük seviyedeki yaratılmışlar bile onun bilgisiyle, gökten sırayla inen kutsal Evlatlar vasıtasıyla dolaylı olarak ve içimizde barınan Düşünce Düzenleyicileri tarafından doğrudan tamamlanmıştır. Ve buna ek olarak, Sınırsız Ruhaniyet her zaman ve her yerdedir.

3:3.4 (49.3) Tanrı’nın kötülüğün olaylarını önceden bilmeyi tercih edip etmeyeceği konusunda tamamiyle bilgimizden emin değiliz. Fakat Tanrı kendi çocuklarının özgür iradesinden kaynaklanan eylemlerini önceden bilse bile, böyle bir bilgi onların eylemlerini gerçekleştirmedeki özgürlerine en ufak bir derecede bile engel teşkil etmez.

3:3.5 (49.4) Tanrı’nın her şeye gücünün yetmesi tanrısal olmayacak bir eylemi yerine getirmeye dair bir güç anlamına gelmez. Onun bu varoluşu bilinmeyi bilmek anlamına gelecek bir atıf da değildir. Fakat bu söylemler neredeyse hiçbir biçimde sınırlı aklın algılayabileceği bir bütünlüğe kavuşturulamazlar.

Yaratılan Yaratan'ın iradesinin kapsamını ve kısıtlılığını büyük bir zorlukla ancak anlayabilir.

4. Tanrı'nın Sınırsızlığı

3:4.1 (49.5) Evrenlerin yaratılmasına ilişkin Tanrı'nın birbirini takip eden biçimlerde kendisini âlemlere bahşedişi, bu evrenlerin İlahiyat'ın kişiliğinin merkezindeki ikamesi ve geçici yerleşkesi olarak kendi gücünün sınırlarını veya bilgeliğinin muhafaza hazinesini katiyen değiştirmez ve onun bu değerlerini düşürmez. Onun gücünün, bilgeliğinin ve sevgisinin sınırlarında, Yaratıcı kendisinin Cennet Evlatları'na, emri altında olan yaratılmışlarına ve çok katmanlı yaratılanlarına olan sınırsız bahşedişinin bir sonucu olarak hiçbir zaman ne sahip olduğu bu değerleri zerre kadar azalttı ne de kendi muazzam kişiliğinin herhangi bir özelliğinden mahrum kaldı.

3:4.2 (49.6) Her yeni evrenin yaratılmışlığı yerçekiminin yeni bir uyarlamasını beraberinde getirmektedir. Fakat yine de bu yaratılmışlık süresiz olarak, ebedi ve hatta sınırsızlığa kadar devam etse bile ve bunun sonucunda maddi yaratılmışlık herhangi bir kısıtlama olmadan süreceksin olsa dahi; düzenleme ve eş güdümün Cennet Adası'ndaki yerleşik gücü böyle bir sınırsız evren yaratılmışlığın üstünlüğü, denetimi ve eş güdümüne eşit ve onun için hala yeterli bir durumda olacaktır. Buna ek olarak, sınırı olmayan bir evren üzerine kısıtlanmamış bu kuvvetin bahşedilişinin hemen ardından, Sınırsızlık hala aynı güç ve enerjiyle yüklenecek, Koşulsuz Mutlaklık devam eden bir biçimde azalmamış; tıpkı kudret, güç ve enerjinin Kâinata diğer evrenler üzerinde etkisi olması için bağışının

onlardan hiçbir şey eksiltemediği gibi Tanrı da hala aynı ölçüde sınırsızlık potansiyelini barındırmaya devam edecektir.

3:4.3 (50.1) Bu durum bilgelik için de ayniyet taşır. Aklın çok geniş biçimde âlemlerin düşünce gücüne olan tedariki hiçbir biçimde kutsal bilgeliliğin merkezi kaynağını zayıflatmaz. Evrenler çoğaldıkça ve âlemlerin varlıkları sınırlı algılama dahilinde sayıca artmaya başladıkça, akıl sonu gelmez bir biçimde yüksek ve düşük yoğunlukta bu varlıkların bahşedilişiyile varlığını sürdürdükçe Tanrı'nın merkezi kişiliği aynı ebedi, sınırsız ve tamamiyle akılcı zekasıyla bütünleşmeye devam edecektir.

3:4.4 (50.2) Sizin dünyanızın erkek ve kadınlarında ikamet etmesi için ruhani habercileri kendi bünyesinden göndermesi gerçeği hiçbir biçimde onun kutsal ve tamamiyle kudretli ruhani bir kişiliğinin faaliyetini gerçekleştirmesini ne azaltır; ne de onun göndereceği ve gönderebileceği bu tür ruhani Gözlemleyicilerin kapsamını veya sınırını kesin bir biçimde sınırlayacak bir sınır vardır. Onun kendisini yaratılanlarına bu adayışı; sınırları olmayan, neredeyse tahmin edilemeyecek ilerlemenin gelecek potansiyeline sahip ve birbirini takip eden varlıkları bu kutsallıkla bahşedilen faniler için yaratır. Ve kendisinin bu tür yardımcı ruhani varlıkları yaratarak gösterdiği bu fazlasıyla olan cömertliği, tamamiyle kudretli, akıl dolu ve her şeyi bilen Yaratıcı'nın kişiliğinde barınan bilginin ve gerçekliğin kusursuzluğunu kesinlikle eksiltmez.

3:4.5 (50.3) Zamanın fanileri için geleceğin bir varlığı sözkonusudur, fakat Tanrı ebediyetin içinde ikamet eder. Ben sonsuzluğun hüküm sürdüğü İlahiyat'ın yakınlarından sizlere seslensem de birçok kutsal özelliklerin sınırsızlığı ile alakalı

kusursuzluğun anlamı hakkındaki varsayımlar hakkında konuşamam. Sınırsızlığın aklı tek başına sınırsızlığın varoluşunu ve ebediyetin etkinliğini tamamen kavrayabilir.

3:4.6 (50.4) Fani insan cennetsel Yaratıcı'nın sonsuzluğunun sınırlarının bilgisine hiçbir biçimde ulaşamaz. Sınırlı akıl böyle bir mutlak gerçek ve bilgiyle düşüncesini bağdaştıramaz. Fakat aynı sınırlı insan varlığı bütüncül ve hiçbir şekilde eksilmeyen böyle bir Yaratıcı'nın sınırsız SEVGİ'sinin etkisini gerçekte kelimenin tam anlamıyla *hissedebilir*. Her ne kadar böyle bir deneyimin niteliği sınırsız dahi olsa da, ve yine ruhani algı için bu deneyimin niceliği insan kabiliyeti tarafından ve Tanrı'yı sevmenin karşılığında onun ilişkili kapsamı tarafından baskın bir biçimde kısıtlansa da, böyle bir sevgi içten bir biçimde deneyimlenebilir.

3:4.7 (50.5) Fani insanla birlikte yaşayan sınırsızlığın bir nüvesi olarak Tanrı'nın imgeleminde onun yaratılmış olmasından dolayı, sınırsız niteliklerin maddi bir biçimde tanınması yaratılmışların mantıksal olarak kısıtlı yeteneklerinin oldukça ötesindedir. Bu sebeple, insanın Tanrı'ya olan en yakın ve en içten yaklaşımı sevgi tarafından ve bu sevgi boyunca sağlanır. Ve bu tür benzersiz ilişkilerin bütünü âlemsel toplum biliminde yer eden Yaratıcı-evlat sevgisi olan Yaratan-yaratıcı ilişkisinin gerçek bir deneyimidir.

5. Yaratıcı'nın Yüce Hakimiyeti

3:5.1 (50.6) Havona sonrası yaratılmışlarla onun ilişkisinde, Kâinatın Yaratıcısı kendi sınırsız gücünü ve kesin nüfuzunu doğrudan iletme yerine Evlatları ve onların emri altında faaliyette bulunun kişiliklerin vasıtasıyla sağlar. Bununla

birlikte Tanrı her şeyi kendi özgür iradesiyle gerçekleştirir. Tüm güçlerini temsilcilerine dağıtarak görevlendirmesine rağmen, kutsal aklının tercihi doğrultusunda herhangi bir durumun ortaya çıkması durumunda kudretini doğrudan uygulayabilir. Fakat hakimiyetinin bir parçası olarak böyle bir faaliyet, onun temsilci kişiliklerinin kutsal güvenin gerekliliklerini yerine getirmedeki başarısızlığın bir sonucu olarak ancak böyle bir durumda açığa çıkar. Böyle zamanlarda ve bu tür yükümlülüğün yerine getirilmediği durumların karşısında, kutsal gücün ve onun potansiyelinin yetki sınırları dahilinde Yaratıcı bağımsız olarak kendi tercihinin sonuçları dahilinde hareket eder; ve bu tercih her zaman hataya mahal vermeyecek bir kusursuzlukta ve sınırsız bilgeliktedir.

3:5.2 (51.1) Yaratıcı yukarıdan Evlatları üzerinden yönetimini gerçekleştirir; aşağıdan ise evren işleyişi boyunca Yaratıcı'nın uçsuz bucaksız etki alanı içerisindeki evrimsel bölgelerinin nihai sonlarına yön veren Gezegensel Prensler'in son halkasını oluşturduğu kırılmaz bir yönetim zinciri bulunur. “Yeryüzü Koruyucu ve bu sebeple onun tamamlanmışlığıdır” ifadesi artık şiirsel bir söylemden çok daha fazlasıdır. “O kralları tahtlarından indirir ve yeni krallıklar kurar.” “En Yüksektekiler insanlığın krallıkları içinde yönetimlerini gerçekleştirir.”

3:5.3 (51.2) İnsanların kalplerinde gerçekleşen olaylarda Kâinatın Yaratıcısı'nın her zaman kendine ait izlediği yol açığa çıkmaya bilir, fakat bir gezegenin işleyişi ve onun nihai sonunda bu kutsal tasarı üstün bir biçimde baskın bir duruma gelir; bilgeliğin ve sevginin ebedi amacı baskın bir biçimde zaferle çıkar.

3:5.4 (51.3) İsa şu sözleri buyurdu: “Şu an elimde tuttuğum şeylerin hepsini bana veren Babam her şeyden daha büyük ve her şeyin üstündedir; ve hiçbir kimse onları benim Babam’ın ellerinden koparamaz.” Siz Tanrı’nın neredeyse sınırı olmayan yaratıcılığının şaşırtıcı enginliğini gördüğünüzde ve onun çok katmanlı eserlerine baktığınızda onun yüceliği hakkında sizde oluşan kavramsallaşmada bocalayabilirsiniz. Fakat siz, tüm akli varlıkların ait olduğu Yaratıcı olarak ve her şeyin merkezi olan Cennet’te sonsuza kadar sürecek bir biçimde güven içinde Tanrı’nın taht kurmuş olmasını kabul etmede hataya düşmemelisiniz. Orada yalnızca “her şeyin Yaratıcısı olarak yalnızca tek bir Tanrı vardır, ve o aynı anda hem her şeyin içinde ve hem de her şeyin üstündedir.”

3:5.5 (51.4) Yaşamın sahip olduğu bilinmezlikler ve mevcudiyetin beklenmedik iniş çıkışları, hiçbir biçimde, Tanrı’nın kainatsal egemenliğine ait kavramsallaşma ile çelişmez. Tüm evrimsel yaratılmış yaşamı belirli bir takım *kaçınılmazlıklar* tarafından çevrelenmiştir. Şunları düşünün:

3:5.6 (51.5) 1. *Cesaret* — karakterin kuvveti olarak — arzu edilen bir değer midir? Eğer öyleyse, insan, zorluklara karşı koymayı ve hayal kırıklıklarına karşılık göstermeyi gerektiren bir çevrede yetişmelidir.

3:5.7 (51.6) 2. *Fedekârlık* — bir kişinin akranlarına hizmeti olarak — arzu edilen bir değer midir? Eğer öyleyse, yaşam deneyimi, toplumsal eşitsizliklerle yüzleşilen durumları sağlamalıdır.

3:5.8 (51.7) 3. *Umut* — güvenin ihtişamı olarak — arzu edilen bir değer midir? Eğer öyleyse, insan mevcudiyeti sürekli olarak, güvensizliklerle ve tekrarlanan belirsizliklerle karşılaşmalıdır.

3:5.9 (51.8) 4. *İnanç* — insan düşüncesinin yüce bildirimi olarak — arzu edilen bir değer midir? Eğer öyleyse, insanın sahip olduğu akıl kendisi; inanabileceği ölçüden her zaman daha azını bilebildiği kargaşalı çıkmazda bulmalıdır.

3:5.10 (51.9) 5. *Gerçeğin sevgisi* ve onun öncülüğünde götürdüğü yere kadar gitmek, arzu edilen bir değer midir? Eğer öyleyse, insan, hatanın mevcut ve yanlışın her zaman olası olduğu bir dünyada büyümelidir.

3:5.11 (51.10) 6. *Nihai hedeflerin peşinden gitmek* — kutsalın yaklaşan kavramsallığı olarak — arzu edilen bir değer midir? Eğer öyleyse, insan; daha iyi şeylere ulaşmak için durdurulamaz arzuyu harekete geçiren çevreleyiciler olarak, göreceli iyilik ve güzelliğin bir çevresi içinde mücadele vermek zorundadır.

3:5.12 (51.11) 7. *Sadakat* — en yüksek göreve bağlılık olarak — arzu edilen bir değer midir? Eğer öyleyse, insan; ihanete uğramanın ve terk edilmenin olasılıkları ortasında yaşamına devam etmelidir. Göreve olan bağlılığın bu gözüpekliliği, yükümlülüğü yerine getirememenin içkin tehlikesinden gücünü alır.

3:5.13 (51.12) 8. *Bencil olmamak* — bireyin-kendini-unutuşunun ruhaniyeti olarak — arzu edilen bir değer midir? Eğer öyleyse, fani insan; tanınma ve onur için, kaçınılmaz nitelikteki benliğin bitmek bilmeyen haykırılarıyla yüzyüze yaşamak zorundadır. Eğer ortada insanın terk edemeyeceği herhangi bir benlik-yaşamı olmasaydı, insan kutsal yaşamı sürekli faal olan bir biçimde seçemezdi. Eğer yüceltmek ve ayrıştırmak amacıyla

karşıtının kullanıldığı potansiyel nitelikli kötülük olmasaydı, insan hiçbir zaman, doğruluğa sımsıkı sarılamazdı.

3:5.14 (51.13) 9. *Keyif* — mutluluğun memnuniyeti olarak — arzu edilen bir değer midir? Eğer öyleyse, insan; içinde, onun zıttı olan acı ve ızdırabın olanaklılığının sürekli mevcut deneyimsel olasılıklar olduğu bir dünya içinde yaşamak zorundadır.

3:5.15 (52.1) Evren boyunca, herbir birim bütünün bir parçası olarak değerlendirilir. Parçanın varlığını devam ettirmesi, Yaratıcı'nın kutsal iradesini yapmak için duyulan kusursuz istenç ve samimi arzu olarak bütünlüğün niyeti ve tasarına dayanan eş güdümüne bağlıdır. Akılcı olmayan yargının bir olasılığı olarak hataya mahal vermeyen tek bir evrimsel dünya *özgür* düşünceye ve bilgiye yer vermeyen bir dünya olacaktır. Havona âleminde kusursuz sakinleriyle birlikte yaşayan milyarlarca mükemmel dünya mevcuttur, fakat evrimleşen insan eğer özgür olmak istiyorsa hataya meyilli olmak zorundadır. Özgür ve deneyimsiz akıl başlangıçta hiçbir koşul altında evrensel bir biçimde mantıklı olamaz. Yanlış yargı olan kötülüğün olasılığı sadece; insan iradesinin bilerek ve özümseyerek, bilinçli bir biçimde, kasıtlı ahlaki olmayan yargıyla bütünleşmesiyle günaha dönüşür.

3:5.16 (52.2) Gerçeğin, güzelliğin ve iyiliğin bütünsel takdiri kutsal âlemin kusursuzluğunun doğasında mevcuttur. Havona dünyalarının sakinleri, bir tercih uyarıcısı olarak göreceli değer seviyelerinin olanaklılığına ihtiyaç duymazlar; böyle kusursuz varlıklar iyiliği tanıyıp onu tüm çelişkili ve düşünmeye sevk eden ahlaki durumların yokluğunda tercih ederler. Fakat bu tür kusursuz varlıklar ahlaki doğaları ve ruhani konumları itibariyle varoluşlarının erdeminin gerçekliğinin ürünüdür.

Onlar deneyimsel olarak gelişmelerini sadece özlerinde olan doğalarının içinde kazandılar. Bunun karşısında fani insan göğe çıkma adayı olarak kendi derecesini bile sadece kendi inancı ve ümidiyle kazanabilir. İnsan aklının algıladığı ve insan ruhunun elde ettiği kutsal olan her şey deneyimsel bir erişimdir. Havona'nın yanılmaz kişiliklerinin doğasına doğrudan verilen iyilik ve doğruluk karşısında fani insanın bu erişimi kişisel deneyimin bir *gerçekliği* ve bu sebeple bu durum onun özgün bir sahipliğidir.

3:5.17 (52.3) Havona'nın yaratılmışları özü itibariyle cesurdur, fakat insani bakımdan cesaret dolu değildir. Onlar doğuştan sıcak ve düşünceli, fakat insanların tercih ettikleri biçimde neredeyse hiçbir şekilde herkesi düşünen fedakârlığa sahip değildir. Onlar olumlu bir geleceğin bekleyicileridir, fakat belirsiz evrimsel âlemlerinin güven duyan fanilerinin sahip olduğu gibi seçkin bir umut doluluk onlar için bahsedilemez. Onlar evrenin düzenine inanç beslerler, fakat fani insanın bir hayvansal düzeyden Cennet'in kapılarına olan yükselişindeki inançlarını korumalarına tamamen yabancılardır. Onlar gerçeği severler, fakat onun ne tür ruhu-koruma niteliklerine sahip olduğu hakkında hiçbir şey bilmezler. Nihai hedeflerinin peşinden giderler, fakat onlar doğuştan bu nitelikle var olmuşlardır; onlar tüm hücrelerine kadar mutluluğu hissettiren tercih edebilme imkanı tarafından oluşum içinde var olmanın yüksek sevincinden tamamen habersizdirler. Onlar sadıktır, fakat yükümlülüğü yerine getirmemenin çekiciliği karşısında göreve karşı samimi ve akıl dolu sadakatin heyecanını deneyimlemediler. Onlar bencil değildir, fakat onlar kavgacı bir bireyselliğin harikulade yenilgisi sayesinde bu tür

deneyimleme seviyeleri kazanmadılar. Onlar keyif alırlar, fakat potansiyel acıdan kaçışın keyfinin tadını kavrayamazlar.

6. Yaratıcı'nın Yüceliği

3:6.1 (52.4) Eksiksiz bir cömertlik olan kutsal bencil olmama durumuyla Kâinatın Yaratıcısı kendi hakimiyetini açığa çıkarır ve kendi gücünü temsilcilerine onu taşıması için devreder, fakat Tanrı hala en yücedir; onun eli evrensel âlemlerin şartlarını belirleyen güçlü manivelasının üzerindedir. Kâinatın Yaratıcısı tüm nihai karar yetkisini saklı tutar ve genişleyen, devinim içerisinde olan ve ezelden beri döngüsel bir biçimde hareket halinde bulunan yaratılmışlığın nihai sonu ve refahı üzerinde sarsılamaz hakimiyetle, ebedi amacının bütünüyle güçlü reddediş esasını hatasız bir biçimde tutar ve onu kullanır.

3:6.2 (52.5) Tanrı'nın hakimiyeti sınırsızdır; ve bu mutlaklık tüm yaratılmışlığın en temel bilgisidir. Evrenin yaratılmışlığı kaçınılmaz değildi. Bu bakımdan evren ne kendi haline olmuş bir varoluş, ne de bir kaza sonucu meydana gelmiş bir oluşumdur. Evren yaratılmışlığın bir eseridir ve bu nedenle Yaratan'ın iradesine tamamen bağlıdır. Tanrı'nın iradesi kutsal gerçek ve yaşayan sevgidir. Bu değerler, kutsallığa yakınlığın iyilik olarak, ona uzaklığın kötülüğün olanaklılığı olarak nitelendirildiği evrimsel âlemin kusursuzlaştıran yaratılmışlığıdır.

3:6.3 (53.1) Tüm dinsel felsefeler eninde sonunda bütünlükçü evren hakimiyetin, Tanrı'nın hakimiyetinin kavramsallaşmasına ulaşır. Evren'nin sebepleri evren etkilerinden daha az veya alt seviyede değildir. Evren yaşam akışının ve Kâinat aklının kaynağı onların dışavurum seviyelerinin üstünde olmalıdır.

İnsan aklı varoluşun düşük düzeyleri bakımından tutarlı bir biçimde açıklanamaz. İnsan aklı, ancak amaçsal iradenin ve düşüncenin yüksek düzeylerinin gerçekliğinin tanınması vasıtasıyla gerçekten kavranabilir. Kâinatın Yaratıcı'nın gerçekliği bilinmeden ve tanınmadan insan ahlaki bir varlık olarak açıklanamaz.

3:6.4 (53.2) Fiziksel işleyişe sadık bir filozof evrensel ve egemen iradenin varlığı fikrini şiddetle reddeder, fakat onun çok derin bir biçimde saygı duyduğu evren yasalarının hareketlerinin yorumlanması aslında bahsi geçen egemen iradede başkası değildir. Bu filozofun böyle yasaları kendi kendine hareket eden ve açıklaması kendisinde olan kanunlar olarak anlaması, aslında onun istemeden de olsa yasa-Yaratan'a nasıl da saygı dolu bir takdiridir!

3:6.5 (53.3) Tanrı'yı Düşünce Denetleyicileri'nin ikamesinin kavramsallaşması dışında insanileştirmeye çalışmak hep boşa çıkacak büyük bir yanıltır. Fakat yine de bu durum İlk Büyük Kaynak ve Merkez fikrini bütünüyle *fiziksel işleyişe* indirgemekten daha budalaca değildir.

3:6.6 (53.4) Tanrı ıstırap çeker mi? Bilmiyorum. Yaratan Evlatlar neredeyse kesin olarak acıyı hisseder ve bazı zamanlar acı çeker. Ebedi Evlat ve Sınırsız Ruhaniyet farklılaşan bir şekilde bunu deneyimler. Kâinatın Yaratıcısı'nın da acı çektiğini tahmin ediyorum, fakat *nasıl* olduğunu anlayamıyorum; bu durum büyük olasılıkla kişilik döngüsüyle veya Düşünce Denetleyicileri'nin bireyselliğiyle ve onun ebedi doğasının diğer bahşedilmişlikleri vasıtasıyla gerçekleşiyor olabilir. Kâinatın Yaratıcısı fani ırklara “İstıraplarınızın tümünde ben de acı çekerim” biçiminde seslenmiştir. O sorgulanamaz bir

biçimde ebeveynsel ve duygudaşsal algılayışı ve anlayışı deneyimler; o gerçekten acı da çekebilir, fakat onun bu bahsi geçen doğasını kavramaktan mahrumum.

3:6.7 (53.5) Kâinat âlemlerinin tümünün sınırsız ve ebedi İdareci'si güçsel, şekilsel, enerjisel, süreçsel, yöntemsel, ilkesel, mevcudiyetsel ve nihai amaca vardırılmış gerçekliktir. Fakat o bütün bu bahsi geçen değerlerden daha fazlasıdır. O kişiseldir ve böylece; bir egemen iradeyi uygular, kutsallığın birey bilincini deneyimler, bir yaratıcı aklın emirlerini yerine getirir, bir ebedi amacın gerçekleşmesinden doğan memnuniyeti amaçlar, ve bir Yaratıcı sevgisini ve şefkatini Kâinat çocukları için dışa vurur. Ve tüm bu daha ileri olan kişisel özellikler, sizin Yaratan Evlat'ın Urantia'da ete kemiğe büründürülmüş yaşamı olan Mikâil'in bahşedilmiş hayatında açığa çıkarıldığı biçimde gözlemlenmesiyle daha iyi bir şekilde anlaşılabilir.

3:6.8 (53.6) Yaratıcı olarak Tanrı insanları çok sever; Evlat olarak Tanrı onlara hizmet eder; Ruhaniyet olarak Tanrı, Evlatlar olarak Tanrı tarafından buyurulan yollarla Yaratıcı olan Tanrı'yı bulmak için Ruhaniyet olan Tanrı'nın lütfunun yardımcılığıyla ezeli-göğe yükseliş serüveninde evren çocuklarına ilham verir.

3:6.9 (53.7) [Kâinatın Yaratıcısı gerçeğinin açığa çıkarılmasının sunuşunu yapmak için görevlendirilen Kutsal Danışman olarak İlahiyat'ın niteliklerinin ifade edilmesine bu bildiriyle devam etmiş bulunmaktayım.]

4. Makale

Tanrı'nın Evren ile İlişkisi

4:0.1 (54.1) KÂİNATIN Yaratıcısı; tüm zamanlar boyunca yönettiği kâinat âlemlerinin tümünün maddi, akli ve ruhani olgularıyla iniltili ebedi bir amacı vardır. Tanrı kendi özgür ve egemen iradesinin âlemlerini yaratmıştır, ve onları kendisinin tümüyle akıl dolu ve ebedi amacının doğrultusunda oluşturmıştır. Cennet İlahiyatları'nın ve onların en yüksek yardımcılarının dışında Tanrı'nın ebedi amacı hakkında gerçekten yüksek bilgiye sahip herhangi birinin olup olması şüphe götürür bir gerçektir. Cennet'in engin vatandaşları bile İlahiyatlar'ın ebedi niyetinin doğası hakkında fazlasıyla farklı düşünceleri içlerinde barındırırlar.

4:0.2 (54.2) Havona'nın kusursuz merkezi evrenini yaratımını saf bir biçimde kutsal doğanın kendisinin tatminine bağlamak kolay bir çıkarım olacaktır. Havona tüm diğer âlemlerin oluşumunda yöntemsel bir yaratım olarak hizmet eder, bununla birlikte kutsallığa ulaşmaya çalışan zamanın yolcularının Cennet'e olan yolculuğunda eğitimin tamamlandığı bir okul olarak görev yapar. Fakat böyle bir cennetsel yaratım başat olarak sınırsız Yaratanlar'ın kusursuz tatmini ve memnuniyeti için var olmalıdır.

4:0.3 (54.3) Kusursuzluğa doğru gelişen evrimsel faniler ve sonrasında onların Cennet'e ulaşımı ve Kesinliğe Erişecek Olanların Birlikleri'ne katılımı için var olan, bazı açıklanmamış gelecek yükümlülüklerinin ileri düzeyde öğrenimi sağlayacak mükemmel tasarısı şu an yedi üstün evrenin ve onların birçok alt bölgesinin başlıca meselelerinden birisidir. Fakat zamanın ve mekânın fanilerinin ruhanileştirilmesi ve ehlileştirilmesi için olan bu yükseliş yapısı her bakımdan evren akli varlıklarının sıra dışı bir

görevsel yetisidir. Bunların yanı sıra, gerçekten, göksel sakinlerinin zamanında nüfuz oluşturan ve onun enerjilerini göreve çağıran birçok büyüleyici uğraşlar mevcuttur.

1. Yaratıcı'nın Evrensel Tutumu

4:1.1 (54.4) Urantia'nın sakinleri yüzyıllar boyunca Tanrı'nın ilahi takdirini yanlış bir biçimde anladı. Sizin dünyanızda kutsallığın savunucusu olan bir takdiresel özen mevcuttur, fakat bu özen birçok faninin algısının aksine çocuksu, keyfi ve maddi bir hizmet değildir. Tanrı'nın ilahi takdiri; onun onuru ve kendi evren çocuklarının ruhani gelişimi için sonu gelmez bir emeğin ve kâinatsal kanunun ışığında bulunan kutsal ruhaniyetlerin ve göksel varlıkların kenetlenen faaliyetlerinde oluşur.

4:1.2 (54.5) Tanrı'nın insan ile olan ilişkisine dair sizin kavramsallaştırmanızdan evrenin esas amacını tanımaya başladığınız seviyeye olan ilerlemeniz bir *gelişim* değildir. İnsan ırkı uzun çağlar boyunca şimdiki konumuna ulaşmak için çok emek sarf etti. Tüm bu milyon yıllar boyunca, Takdiri İlahi ilerleyici evrimin tasarısıyla kendisini gerçekleştiriyordu. Bu iki kavramsal düşünce uygulamada birbirine tezatlık oluşturmaz, bu durum sadece insanın yanılgıya düştüğü kavramsallaşmalar için geçerlidir. Kutsal takdiri ilahi geçici veya ruhani olan gerçek insan gelişimine hiçbir biçimde aykırı şekilde bir düzeni barındıramaz. Takdiri İlahi yüce Yasa Yapıcı'nın değişmeyen ve kusursuz doğasıyla her zaman uyum halindedir.

4:1.3 (55.1) “Tanrı inanç sahibidir” ve “onun tüm emirleri adildir.” “Onun inançlılığı tam da gökyüzünün kendisinde oluşturulmuştur.” “İşte benim Koruyucum, senin sözün

sonsuzu kadar cennette yerini almıştır. Ve senin inançlılığın tüm nesillere nüfuz etmiştir; dünyayı sen ortaya çıkardın ve sana itaat eden odur.” “O inançlı bir Yaratan’dır.”

4:1.4 (55.2) Tanrı’nın kendi amacını idame ettirmek ve onun yaratılmışlarını bütünsel mevcudiyetlerini sağlamak için kullanabileceği güçlerin ve kişiliklerin sınırı yoktur. “Ebedi Tanrı sonsuzu kadar uzanan kollarına ve onun altına sığındığımız sığınağımızdır.” En Yüksek’in gizli yerinde ikamet eden Tanrı Her Şeye Gücü Yeten’in gölgesi altında barınır.” “İşte bakın, bizi koruyan ne uyur ne de vaktini boşa harcar.” “Tanrı’yı sevenler için her şeyin sonsuzu kadar bir arada iyi bir biçimde sonuçlanacağını biliriz,” “Koruyucu’nun gözleri doğrunun üzerinde, ve onun kulakları bu insanların dualarına açıktır.”

4:1.5 (55.3) Tanrı “her şeyi kendi gücünün bir sözüyle” ayakta tutar. Bununla birlikte yeni dünyalar doğduğu zaman O “kendi Evlatları’nı gönderir ve bu dünyalar bir araya gelir.” Tanrı sadece yaratımda bulunmaz, aynı zamanda “tüm yarattıklarını muhafaza eder.” Tanrı sürekli bir biçimde tüm maddi şeyleri ve tüm ruhani varlıkları idame ettirir. Âlemler ebedi bir biçimde sabittir. Bu sabitlik görünen istikrarsızlığın içinde mevcuttur. Yıldızsal âlemlerin fiziksel ani değişimleri olan afetlerinin ve enerjisel çalkantılarının ortasında temel sarsılmaz bir düzen ve güvenlik vardır.

4:1.6 (55.4) Kâinatın Yaratıcısı âlemlerin idaresinden hiçbir biçimde ayrılmaz, bu bakımdan kendisi etkin olmayan bir İlahiyat değildir. Tanrı eğer tüm yaratılmışların mevcut kollayıcısı görevini bırakırsa, vakit kaybetmeksizin ortaya çıkacak olan evrensel bir çöküş baş gösterecektir. Tanrı

haricinde ondan bağımsız hiçbir *gerçeklik* mevcut değildir. Şu an içerisinde tıpkı geçmişin uzak çağlarında ve ebedi gelecekte olduğu gibi Tanrı idame etme görevini sürdürür. Kutsal erişim ebediyetin döngü çevresine kadar uzanır. Evren bir saatin yeteri kadar işleyip daha sonra faaliyetinin sonuna gelmesi gibi ömrünü tamamlamaz, o ve onun içerisindeki her şey sürekli bir biçimde kendisini yeniler. Yaratıcı bitip tükenmeyen bir biçimde enerjinin, ışığın ve yaşamın üzerine doğru nüfuzunu sürdürür. Tanrı'nın eseri gözle görülebilir bir biçimde algılanmasının yanı sıra ruhanidir. “O boşluk uzayın kuzeyinden dünyaya ve oradan hiçliğin bulunduğu mekâna kadar uzanır ve orada kalıcı bir biçimde etkisi altındaki tüm bir alanı bir arada tutar.”

4:1.7 (55.5) Benim bulunduğum düzen içerisindeki bir varlık nihai uyumu keşfetmeye ve evren idaresinin tekrarlanan olaylarında geniş-kapsamlı ve iç içe işleyen eş güdümün farkındalığına varmaya yetkindir. Fani akla iniltisiz ve düzensizmiş gibi görünen bu olayların birçoğu benim anlayışıma yerli yerinde ve yapıcı olarak gelmektedir. Fakat bununla birlikte âlemlerde vuku bulan benim tamamen kavrayamadığım birçok şey bulunmaktadır. Ben yerel ve aşkın-evrenlerin tanınmış kuvvetlerinin, enerjilerinin, akıllarının, morontialarının, ruhaniyet ve kişiliklerinin uzun bir süredir öğrencisiyim ve onlara şimdiye kadar az veya çok aşınayım. Bu bakımdan, bu kurumların ve kişiliklerin nasıl işledikleri hakkında genel bir bilgiye sahibim, ve yakinen bütüncül kainatın yetki sahibi ruhani akli yapılarının eserlerinin bilgisine vakıfım. Benim sahip olduğum, âlemlerin olgular bütünlüğüne dair bilgime rağmen, kesin bir biçimde çözemediğim kozmik karşıt etkileşimlerle sürekli bir biçimde karşılaşmaktayım. Devam

eden bir biçimde tatmin edici bir açıklamaya sahip olamayacağım, güçlerin, enerjilerin, akli yapıların ve ruhaniyetlerin karşılıklı etkileşimlerinin rastlantısal olarak açığa çıkan gizli düzenleriyle yüz yüze gelmekteyim.

4:1.8 (55.6) Kâinatın Yaratıcısı, Ebedi Evlat, Sınırsız Ruhaniyet ve daha büyük bir açıdan Cennet Adası'nın işleyişinden doğrudan sonuçlanan tüm olgular bütünü'nün çalışma biçimini ortaya çıkarmaya ve onu irdelemeye tamamiyle yetkinim. Olanaklılığın üç Mutlaklıklar'ı olan onların gizemli yardımcılarının kendilerini ortaya koymalarının sadece dışsal görüntüsüyle yüz yüze gelmem dolayısıyla yaşadığım bahsi konu akıl bulanıklığı oluşur. Bu Mutlaklıklar maddenin yerine geçiyormuş, akli aşıyormuş ve ruhun devamında oluşuyormuş gibi görünür. Evresel Mutlaklık, İlâhi Mutlaklık ve Koşulsuz Mutlaklık'ın mevcudiyetlerine ve kendilerini ortaya koymalarına atfettiğim bu karmaşık ilişkilerin tarafımdan algılanmasındaki yetersizlikle devam eden bir biçimde şaşkınlığa ve sık sık zihin karışıklığına düşmekteyim.

4:1.9 (56.1) Bu Mutlaklıklar diğer aşkın nihayetlerin faaliyetlerinde ve mekan güç etkisinin olgular bütünlüğünde olan evrenin her tarafında tamamen-açıığa-çıkmamış mevcudiyetler olmalıdır. Mevcudiyetlerin bu nitelikleri karşısında, karmaşık bir gerçeklik durumuyla iç içe yüce düzenlemelerin ve nihai değerlerin ihtiyaçlarına karşı kuvvet, kavramsallaşma ve ruhani iradenin ezeli öncüllerinin nasıl cevap vereceğini fizikçiler, filozoflar ve hatta din âlimleri kesin bir biçimde tahmin edemezler.

4:1.10 (56.2) Kâinatsal olayların bütünsel görüngülerinin altında yatıyormuş gibi görünen zaman ve mekân evrenlerinde aynı

zamanda organik bir birliktelik bulunur. Bu Tasarlanan Tamamlanmamışlığın Enginliği olan evrimleşen Yüce Varlık'ın yaşayan mevcudiyeti, görünüşü itibariyle evren oluşumlarından bağımsız mükemmel bir biçimde rastlantısal eş güdümü tarafından açıklanamaz bir biçimde zaman zaman kendini orta çıkarışdır. Bu nitelik Yüce Varlık'ın ve Birleştirici Bünye'nin etki alanı olan Takdiri İlahi'nin bir faaliyetidir.

4:1.11 (56.3) Evren etkinliğinin tüm fazları ve şekillerinin eş güdümü ve karşılıklı etkileşiminin genellikle farkına varılmayacak ve uçsuz bucaksız olan denetimi; Tanrı'nın ihtişamına oldukça hatasız bir biçimde ulaşmak için fiziksel, mantıksal, ahlaki ve ruhani olgusalılıkların böyle ümitsizceymiş gibi görülen zihin karıştırıcı bir çeşitliliğe ve değişikliliğe insanların ve meleklerin iyiliği için sebep olurlar.

4:1.12 (56.4) Fakat kâinatın görünen biçimiyle bu “tesadüfleri”, kendi Mutlaklıklar'ının ebedi güdümünde Sınırsız'ın zaman ve mekân serüveninin kısıtlı ve sınırlı bir dramatik durumunun kuşkuyla yer vermeyecek biçimde bir parçasıdır.

2. Tanrı ve Doğa

4:2.1 (56.5) Doğa dar bir bakış açısıyla Tanrı'nın fiziksel bağımlılığıdır. Tanrı'nın idaresi veya etkinliği bir yerel evrenin, bir takımyıldızının, bir sistemin veya bir gezegenin evrimsel yöntemleri veya deneyimsel tasarıları tarafından yetkinleştirilmiş ve şartlı olarak değiştirilmiştir. Geniş alana yayılan aşkın-evren boyunca Tanrı en iyi şekilde tanımlanan, değişmeyen ve kesin bir kanunla hareket eder. Fakat evrimsel açığa çıkışların sınırlı kurgularının yerel tasarıları, amaçları ve

maddelerine bağılı olarak her evren, yıldız kümesi, sistem, gezegen ve kişiliğin dengeli ve yardımcı işleyişine katkıda bulunmak için kendi faaliyetlerinin yöntemlerini değiştirir.

4:2.2 (56.6) Bu bakımdan doğa, fani insanın algıladığı gibi değişmez İlahiyat'ın ve Tanrı'nın kesin kanunlarının temel altyapısını ve onun altında yatan kuruluşunu sunar. Doğa; yerel evren, yıldız kümesi, sistem ve gezegen kuvvetleri ve kişilikleri tarafından başlatılan ve düzenlenen yerel tasarıların, amaçların, yöntemlerin ve şartların işleyişi tarafından değişir, ve bu sebeple dalgalanmaya açıktır ve ani farklılaşmaları bu süreçler boyunca deneyimler. Örneğin: Tanrı'nın kanunların Nebadon'un içinde buyruluşunda, bu yerel evrenin Yaratan Evlat'ı ve Yaratıcı Ruhaniyeti tarafından oluşturulan tasarılar tarafından değişikliğe uğrar; ve buna ek olarak bu kanunların tüm bu uygulandığı, sizin gezegeniniz üzerinde ve ara gezegensel sisteminiz olan Satania'ya ait sakinlerin belirli varlıklarının hatalarından, görevlerini yerine getirememelerinden ve şiddetli isyanlarından daha büyük bir biçimde etkilenir.

4:2.3 (56.7) Doğa iki kâinatsal etkenin zaman-mekân sonuçlarından biridir. Bunlarda birincisi Cennet İlahiyatı'nın doğruluğu, kusursuzluğu ve kesinliğidir. Ve diğeri ise en yüksek seviyesinden en düşüğüne kadar Cennet dışı yaratılmışlarının bilgeliğinin kusurluluğu, gelişmelerinin tamamlanmamışlığı, isyancı yanlışları, uygulama hataları ve deneme yanılmaya dayanan tasarılarıdır. Bu sebeple doğa ebediyetin döngüsünden kusursuzluğun bütüncül, değişmez, ihtişamlı ve sıra dışı bir nüvesini alır; fakat her gezegen üzerindeki her âlem içindeki her bir birey yaşamında bu doğa; âlemlerin evrimsel

sistemlerinin yaratılmışlarının sadakatsizlikleri, hataları ve eylemleri tarafından değişir, koşullanır ve büyük bir olasılıkla zarara uğrar. Bu bakımdan, yerel bir evrenin işleyiş düzenine göre doğa; değişken bir çehreye, bununla beraber tuhaflıkları içinde barındıran, alt yapısı sabit olsa da farklılaşma arz eden bu düzenin başından beri bir parçasıdır.

4:2.4 (57.1) Doğa, Cennet'in kusursuzluğunun tamamlanmamışlık, kötülük ve bütünleşmemiş âlemlerin günahı tarafından bölünmüşlüğüdür. Bu bölümden çıkan oran, bu sebeple, ebedi ve geçici, kusursuz ve kısmi olanın ikircikliliğinin dışavurumudur. Devem eden evrim Cennet'in içeriksel etkisini arttırarak ve aynı zamanda kötülüğün, yanlışın, uyumsuzluğun ve göreceli gerçekliğin muhtevisiyatını azaltarak doğayı değiştirmektedir.

4:2.5 (57.2) Tanrı kişisel olarak doğada veya doğanın herhangi bir kuvvetinin içerisinde bulunmamaktadır. Doğanın olgusalılığı, Tanrı'nın evrensel kanununun kurulumu üzerine ilerlemeci evrimin kusurluluğunun aşırı dayatmaları ve bazen yanlış olanın isyanının sonuçlarıdır. Urantia gibi bir dünyada gözlemlenebileceği gibi, doğa bütünüyle mantığın kendisi olan sınırsız bir Tanrı'nın inançlı tasviri, gerçek temsili ve yeterli dışavurumunun simgesi olamaz.

4:2.6 (57.3) Doğa, sizin dünyanızda, yerel evrenin evrimsel tasarıları tarafından oluşturulmuş kusursuzluğun kanunlarının bir yetkinliğidir. Tanrı tarafından koşulluluk ve sınırlılık arz etmesi için yaratılmış bir doğaya ibadet etmek ne de tutarsız bir yanıltır; çünkü Tanrı kâinatın bir fazı olduğu için ve bu sebeple kendisi başlı başına kutsal gücün kendisidir! Ayrıca doğa kâinatsal evrimde bir evren deneyiminin gelişimi,

büyümesi ve ilerlemesinin kusurlu, tamamlanmamış ve bitmemiş çalışmalarının bir dışavurumudur.

4:2.7 (57.4) Doğal dünyanın gözle görünen kusurları Tanrı'nın karakterindeki kusurlar biçiminde ona hiçbir biçimde mal edilemez. Bunun yerine, bu gözlenen kusurlar, sınırsızlığın imgelemindeki başından beri hareket eden salınışının sadece karşı konulamaz duruş anlarının gösterimidir. Kusursuzluğun devamının bu kusurlu duraklamalarının kendisi, maddi insanın sınırlı aklının zaman ve mekândaki kutsal gerçekliklerine olan çok kısa süreliğine bir bakışı yakalamasının olasılığını sağlar. Kutsallığın maddi dışavurumları insanın evrimsel aklına kusurlu olarak görünür, bunun sebebi gerçeğin açığa çıkmasının zamanın dünyaları üzerindeki telefî edici değişimi tarafından veya morontianın erdemi veya bilgeliği tarafından desteklenmemiş insan bakış açısının sadece doğal gözleri tarafından doğanın olgusallığına bakışta fani insanın ısrarıdır.

4:2.8 (57.5) Ve doğa; doğanın bir parçası olan fakat onun zaman içerisinde bozulmasına zemin hazırlayan çok çeşitli yaratılmışların yanlış düşünceleri, işlemleri, ve isyanlarıyla zarar görmüş, onun güzel yüzü yaralanmış ve onun özellikleri dağlanmışır. Hayır, doğa Tanrı değildir. Doğa ibadetin bir aracı olamaz.

3. Tanrı'nın Değişmez Karakteri

4:3.1 (57.6) Uzun bir süre boyunca insan Tanrı'yı kendi gibi düşünmüştür. Tanrı ne şimdi, ne geçmişte ve ne de gelecekte kâinatın âlemlerinin tümü içinde barınan insana veya herhangi bir varlığa kıskançlık beslememiştir. Yaratan Evlat'ın gezegensel yaratılmışlığının örnek başyapıtsallığının bilinmesi

karşısında; insanların tüm dünyanın hâkimi olmak istemesi, kendi basit tutkularının varlıklarının gören gözlerine baskın gelmesi, korunun, kayanın, altının ve bencil hedefin önünde göz alıcı bir biçimde diz çöküşünü yaratan bu ahlak dışı sahneler karşısında ancak Tanrı ve onun Evlatları'nın *insanlar tarafından* gıpta edilmesi gerekir, bunun tam tersi olan onun insanları kıskanması değil.

4:3.2 (57.7) Ebedi Tanrı insan duygularında ve onun algıladığı biçimde tepkimeler olarak nefret ve kırgınlık duymaktan yoksundur. Bu hissiyatlar bayağı ve değersizdir; onlar insani olarak bile neredeyse adlandırılmayacak bir değerde olup fazlasıyla kutsallık dışıdır; bu tür nitelikler Kâinatın Yaraticısı'nın kusursuz doğasına ve bağışlayıcı karakterine tamamen yabancıdır.

4:3.3 (58.1) Urantia fanilerinin Tanrı anlayışlarındaki zorluğun fazlasıyla büyük bir kısmı Lucifer isyanının ve Caligastia ihanetinin geniş kapsamlı sonuçlarıyla iniltidir. Günah tarafından bölünmemiş dünyalarda, evrimsel ırklar Kâinatın Yaraticısı hakkında çok daha fazla sağlıklı fikirler ortaya atabilmeye yetkindirler. Bu ırklar kavramsal sapkınlıktan, kargaşadan ve çarpıklıktan daha az bir biçimde zarar görürler.

4:3.4 (58.2) Tanrı ne şimdiye kadarki, ne şimdi ve ne de gelecekte yaptığı hiçbir şeyden pişmanlık duymaz. O tamamiyle güç sahibi olduğu gibi aynı zamanda da mantık sahibidir. İnsanın bilgeliği insan deneyimlerinin deneme ve yanılmalarından oluşur; Tanrı'nın bilgeliği onun sınırsız evren derinliğinin koşulsuz kusursuzluğundan bir araya gelir. Ve bu kutsal öngörüye dayanan bilgi yaratıcı özgür iradeyi verimli bir biçimde yönlendirir.

4:3.5 (58.3) Kâinatın Yaratıcısı bir pişmanlığa veya acıya sebep olacak hiçbir şey yapmaz, fakat âlemlerin çok uzaklarında kendi Yaratıcı kişiliklerinin tasarlayan ve oluşturan irade sahibi yaratılmışlıkları, kendi talihsiz tercihleriyle bazı zaman ve durumlarda onların Yaratıcı ebeveynlerinin kişiliklerinde derin acı duygularını yaratabiliyorlar. Fakat Yaratıcı ne hata yapmaz, ne pişmanlığa sığınmaz ve ne de büyük üzüntüyü deneyimlemezken o aslında bir baba sevgisinin varlığıdır. Bununla birlikte, âlemlerin fani-yükselme yasaları ve ruhani erişim tasarıları tarafından özgürce sağlanan yardım karşısında kolaylıkla erişebilecekleri ruhani seviyelere ulaşmada çocukları başarısızlık yaşayınca onun kalbi kuşkusuz ağır bir yara alır.

4:3.6 (58.4) Yaratıcı'nın sınırsız iyiliği zamanın sınırlı aklının kavrayışının ötesindedir; bu sebeple göreceli iyiliğin tüm fazlarının etkili bir biçimde gösterilimi için, bir tezat olarak günah olmayan kötülüğün karşıtlığı her zaman öne çıkarılır. Kutsal iyiliğin kusursuzluğu fani kusurluluğun bakışı tarafından, bu durum sadece uzay boşluğunun hareketlerinde madde ve zamanın ilişkisinin göreceli kusurluluğunun tezatsal birlikteliğinde gerçekleştiği için algılanabilir.

4:3.7 (58.5) Tanrı'nın karakteri sınırsız olarak insan-üstüdür; bu sebeple kutsallığın böyle bir doğası tıpkı kutsal Evlatlar'ın mevcudiyetinde olduğu gibi insanın sınırlı aklı tarafından inançla algılanmasından öncesinde bile kişileştirilebilir.

4. Tanrı'nın Kendisini Gerçekleştirme

4:4.1 (58.6) Tanrı kâinat âlemlerinin tümünde tek olarak değişmez, kendisinden müstakil ve nihai bir varlıktır, hiçbir dışsallığı

yoktur, ne ondan aşkın bir şey, ne ondan eski bir geçmiş ne de ondan ileride olacak bir gelecek mevcuttur. Tanrı yaratıcı ruhaniyet olarak amaçsal bir enerji ve nihai idaredir, ve tüm bu niteliklerin hepsi kendiliğinden var olan bir varoluşa sahip olup ve evrenseldir.

4:4.2 (58.7) Tanrı'nın varoluşu kendisinden ibaret olduğu için O mutlak bir biçimde bağımsızdır. Tanrı'nın kimliğinin kendisi dışsal bir değişime başından itibaren aykırıdır. “Ben, Koruyucu'nuz olarak, değişmem.” Tanrı sabit bir tamamlanmışlıktadır; fakat siz Cennet düzeyine ulaşana kadar Tanrı'nın birliktelikten nasıl iki ve üç katmandan oluşumuna, kutsallıktan insanlığa, sınırsızlıktan sınırlılığa, bağıllıktan harekete, kimlikten farklılaşmaya, basitlikten derinliğe nasıl geçtiğini anlamaya bile daha başlamayacaksınız. Bunun haricinde, onun kutsal değişmezliği hareketindeki sabitlik anlamına gelemeyeceği için bu sebeple kendi mutlaklıklarının dışavurumlarını değiştirebilir; Tanrı irade sahibidir — *O iradenin kendisidir.*

4:4.3 (58.8) Tanrı kendini-belirlemenin mutlak varlığıdır; onun kendisine uyguladığı evrensel karşıt eylemlerine getirilebilecek hiçbir sınır yoktur, ve onun özgür iradesinin eylemleri sadece özünden gelen bir biçimde onun ebedi doğasını şekillendiren bu kusursuz özellikleri ve kutsal nitelikleri tarafından belirlenir. Bunun sonucunda Tanrı, yaratıcı sınırsızlığın bir özel iradesine ek olarak nihai iyiliğin varlığı biçiminde kâinat ile ilişki içerisindedir.

4:4.4 (58.9) Mutlak-Yaratıcı merkezi ve kusursuz âlemin yaratıcı ve tüm diğer Yaratanlar'ın Yaratıcısı'dır. Kişilik, iyilik, ve sayılamayacak kadar birçok diğer nitelik Tanrı tarafından insan

ve diğerk varlıklarla paylaşılır, fakat iradenin sınırsızlığı sadece kendisine aittir. Tanrı sadece kendi sınırsız bilgeliğinin belirledikleri ve onun ebedi doğasının hissiyatları tarafından etkilendiğı biçimiyle kendi yaratıcı eylemlerinde sınırlıdır. Tanrı kişisel olarak sadece sınırsız bir biçimde olan kusursuzluğu tercih eder, bu sebeple merkezi evrenin göksel kusursuzluğuna erişir. Buna ek olarak Yaratıcı Evlatlar onun kutsallığını onun mutlaklığının fazlarına varıncaya kadar tamamen paylaşıp bile Tanrı'nın sınırsız iradesini yönlendiren bilgeliğin kesinliği tarafından bütünlükçü bir biçimde üstün sınırlılıkla belirlenmezler. Bu sebeple, mutlak olmasa bile Mikâil'in oğulluğunun düzeyinde yaratıcı özgür irade hatta daha fazla bir biçimde fazla etkin, tamamen ebedi ve neredeyse nihai hale gelir. Yaratıcı sınırsız ve ebedidir, fakat onun iradesini uygulamasından doğan kendisini kısıtlamasını reddetmek onun irade uygulayıcı mutlaklığının kendisinin bütüncül kavramsallaşmasını reddetmekle eş değerk olacaktır.

4:4.5 (59.1) Tanrı'nın mutlaklığı tüm evren gerçekliğinin yedi düzeyine de yayılır ve onlarla bütünlleşir. Ve bu mutlak doğanın bütünü Yaratan'ın kendi evren yaratılmışlığı olan ailesiyle ilişkisine bağlıdır. Kâinat âlemlerinin tümünde kesinlik kutsal üçlemeyle iniltili adaleti tasvir edebilir, fakat zamanın yaratılmışlarıyla olan ucu bucağı olmayan tüm ailesel ilişkisinde âlemlerin Tanrı'sı *kutsal hissiyat* tarafından yönetilir. Ebedi bakımdan ilk ve son olan sınırsız Tanrı bir *Yaratıcı'dır*. Onun uygun bir biçimde bilinebilecek tüm olası tasvirlerinin içerisinde, tüm yaratılmışların Tanrı'sını Kâinatın Yaratıcısı olarak adlandırma konusunda bilgilendirilerek görevlendirildim.

4:4.6 (59.2) Yaratıcı olan Tanrı'nın özgür iradesinin uygulanması ne kuvvet tarafından yönetilir ve ne de akli yapı tarafından rehberlik edilir; kutsal kişilik ruhaniyette oluşarak ve kendisini âlemlere sevgi olarak dışa vurarak tanımlanır. Bu sebeple, evrenlerin yaratılmış kişilikleriyle olan onun tüm kişisel ilişkilerinde İlk Kaynak ve Merkez her zaman bütünsel olarak sevgi dolu bir Yaratıcı'dır. Tanrı kavramın en yüksek anlamıyla bir Yaratıcı'dır. O kutsal sevginin kusursuz nihai amacı tarafından ebedi bir biçimde harekete geçirilmiştir ve bu hassas doğa en güçlü ifadesini ve en yüksek memnuniyetini sevme ve sevilmenin kendisinde bulmaktadır.

4:4.7 (59.3) Bilimde, Tanrı Başat Neden; dinde, evrensel ve sevgi dolu Yaratıcı; felsefede, hiçbir diğer varlığa varoluş için bağlı olmayan bunun tam tersi bir biçimde cömertçe varlığının gerçekliğini her şey içinde ve tüm diğer varlıklarda bahşeden, kendi başına mevcudiyetini kazanan bir varoluştur. Fakat bilimin Başat Neden'ini, felsefenin varlığı kendisinden mevcut Birlik'ini ve dinin tamamıyla iyilik ve bağışlama sahibi ve onun çocuklarının yeryüzü üzerinde ebedi yaşamını sürdürmesine söz vermişliğini göstermek için gerçeğin açığa çıkarılmasına ihtiyaç vardır.

4:4.8 (59.4) Biz sınırsızlığın kavramsallaşmasına ulaşmak için çok derin bir arzu duyarız, fakat İlahiyat kavramsallaştırmamızın en yüksekliğinin kutsallık ve kişilik etmenlerinin herhangi bir yer ve herhangi bir zamanda algılama yetisi olarak Tanrı'nın deneyimselliği-düşüncesine ibadet ederiz.

4:4.9 (59.5) Dünya üzerinde zafer sahibi bir insan yaşamının bilinci; insan kısıtlılığının çirkin gösterisiyle karşılaştığı zaman, varoluşun her tekrar eden bölümünü sarsan, hataya yer

bırakmayan bir biçimde “Bunu yapamazsam bile, benim içimde yaşayan bunu yapabilecek biri kainat âlemlerinin tümünün Yaratıcı-Mutlaklık’ının bir parçası olarak yapamadığımı gerçekleştirecek” bildiriminin yansıttığı yaratılmış inançla doğar. Ve bu “dünyanın ve hatta sizin inancınızın üstesinden gelen bir zaferdir.”

5. Tanrı Hakkındaki Yanlış Bilgiler

4:5.1 (59.6) Dinsel gelenek geçmiş çağların Tanrı-tanıyan insanların deneyimlerinin kusurlu bir biçimde muhafaza edilen kayıtlarıdır, ve bu bakımdan bu kayıtlar dinsel bir yaşam veya Kainatın Yaratıcısı hakkında gerçek bir bilgi için güvenilir rehberlerdir. Bu tür tarihi inanışlar ilk insanın bir mit yaratıcısı olması gerçeğinden hareketle her koşul ve her şart altında birçok biçimde değişikliğe uğramıştır.

4:5.2 (60.1) Urantia üzerinde Tanrı’nın doğasıyla alakalı zihin bulanıklılığının en büyük kaynaklarından bir tanesi sizin kutsal kitaplarınızın Cennetin Kutsal Üçlemesi’nin, Cennet İlahiyatı’nın ve yerel evren yaratanlarınızın ve yöneticilerinizin kişilikleri arasında ayrımı açık bir biçimde ortaya koyamaması sonucu büyüyen yetersizliktir. Bahsi geçen kısmi olarak bu dar anlayışın geçmiş yazgı dönemi boyunca, sizin rahiplerinizi ve papazlarınızı Gezegenel Prensler’i, Düzen Egemenleri’ni, Takımyıldız Yaratıcıları’nı, Yaratıcı Evlatlar’ı, Aşkın-evren Yöneticileri’i, Yüce Varlık’ı ve Kâinatın Yaratıcısı’nı birbirinden açık bir biçimde ayırt etmekte başarısız oldular. Yaşam Taşıyıcıları ve meleklerin birçok seviyesi gibi emir altında çalışan kişiliklerin birçok iletisi sizin kaynaklarınızda Tanrı’nın kendisinin geliş biçiminde sunulmuştur. Urantia’nın dinsel düşüncesi İlahiyat’ın yardımcı kişiliklerini Kâinatın

Yaratıcısı'nın öz kişiliğiyle hala karıştırıyor, bu bakımdan tüm bu farklı olması gereken kavramsallaşmalar bir potada yanlış bir biçimde toplanmış oluyor.

4:5.3 (60.2) Urantia'nın insanları Tanrı'nın hala ilk çağ kavramsallaşmalarının etkisinden zarar görmektedir. Fırtınada ortalığı kasıp kavuran; yeryüzünü nefretiyle sarsan ve insanı siniriyle yerle bir eden; memnuniyetsizliklerinden kaynaklanan yargılarını açlık ve sel olarak şeklindeki cezalandırmayla ortaya çıkaran ilk çağ dinlerinin bu tanrıları gerçekte yaşamakta olan ve evrenleri yöneten Tanrılar değildirler. Bu tür kavramsallaşmalar, insanların evrenin bu biçimde hayal ürünü olan tanrılarının kaprislerinin ve keyfiyetlerinin baskınlığı ve rehberliği altında olduğunu varsaydığı zamanların bir kalıntısıdır. Fakat fani insan Yüce Yaratanlar'ın ve Yüce Denetleyiciler'in yönetsel işlemi ve yasalarıyla olabildiğince ilişkili karşılaştırmalı yasaların ve düzenin bir âlemi içerisinde yaşadığının farkına varmaya başlıyor.

4:5.4 (60.3) Sinirli bir Tanrı'nın yatıştırılması, alınan bir Koruyucu'nun kalbinin tekrar kazanılması, İlahiyat'ın takdiri için kurbanların verilmesi ve bireyin gönüllü olarak kendisini cezalandırması ve hatta kan akıtılmasına kadar bu durumun vardırılışı gibi fazlasıyla gerçek dışı bir düşüncenin; çocuksu bir biçimde gerçeklerden uzak ve çağdışı olarak bir din, ve bilim ve gerçekliğin baskın olduğu bir aydınlanma çağının eşleniği olmayan felsefesi olarak sunumudur. Bu tür inanışlar, âlemlerde hizmet halinde bulunan ve onların içinde hüküm süren göksel varlıklara ve kutsal yöneticilere karşı tamamen itici gelmektedir. Masumlüğün kanını Tanrı'nın rızasını kazanmak veya onun gerçek olmayan kutsal nefretinin yönünü

değiştirmek için akıtmaya inanmak, bu inanışı beslemek ve onu öğretmek aslında ona karşı yapılan bir aşağılamadır.

4:5.5 (60.4) İbraniler “kanın akıtılması olmadan hiçbir günahın affedilmesinin gerçekleşmeyeceğine” inandılar. Onun çocuksu Bedevi takipçilerinin ilkel akıllarından ve hayvanların dini merasimlerde kurban edilmesinden gelen, kanın bir görünüşü dışında Tanrılar’ın sakinleştirilemeyeceği gibi eski ve putperestlikten gelme düşünceden, Musa’nın farklı bir gelişim yaratarak insanların kurban edilmesini ve onların yerine geçebilecek şeyleri yasaklamasına rağmen, Museviler bu düşünceden kurtuluşu bir türlü bulamadılar.

4:5.6 (60.5) Bir Cennet Evladı’nın sizin dünyanıza bahşedilmesi bir gezegensel çağın kapanması durumunun doğasında bulunuyordu; bu kaçınılmazdı, ve aynı zamanda bu durum Tanrı’nın takdirinin kazanılması amacıyla da yapılmamaktaydı. Onun evreninin deneyimsel egemenliğini kazanmanın uzun serüveninde, bu bahşediş bir Yaratan Evlat’ın kesin kişisel eylemleri olması için de ortaya çıktı. Onun baba ve yaratıcı sevgisiyle dolu olan kalbinin tüm katı soğukluğuyla ve sertliğiyle yaratılmışlarının şansızlıkları ve ıstırapları karşısında hiçbir biçimde etkilenmediğinin; ve suçsuz Evladı’nın Calvary tepesinde çarmığa gerilişyle onu kanlar içinde ve ölüyorken görmesi anına kadar onun hassas bağışlamasının ve merhametinin harekete geçmediğinin öğretisi Tanrı’nın sınırsız karakterine ne de büyük bir yergidir!

4:5.7 (60.6) Fakat Urantia’nın sakinleri, Kâinatın Yaratıcısı’nın doğasına atfen yapılmış bu tarihi yanlışlardan ve putperestlikten gelen hurafelerden kurtuluşu bulacaktır. Tanrı ile alakalı gerçeğin açığa çıkması sürekli olarak gerçekleşir, ve

Urantia üzerinde geçici bir süreliğine İnsan'ın Evladı ve Tanrı'nın Evladı olarak ikame eden Yaratan Evlat tarafından oldukça harikulade bir biçimde tasvir edilen onun özelliklerinin sevgi doluluğu ve karakterinin güzelliğinin tümünde insan ırkı Kainatın Yaratıcısı'nın bilgisine ulaşmak gibi nihai bir sonla yönlendirilmiştir.

4:5.8 (61.1) [Uversa'nın bir Kutsal Danışmanı tarafından sunulmuştur.]

5. Makale

Tanrı'nın Bireyle olan İlişkisi

5:0.1 (62.1) EĞER insanın sınırlı akli, bir Tanrı olarak Kâinatın Yaratıcısı'nın ebedi ikamesinden sınırsız bir kusursuzlukta bireysel insan yaratılmışlığıyla bütünleşmek için yeryüzüne inmesinin nasıl mükemmel ve harikulade olduğunu kavrayamıyorsa; böyle bir durumda bu tür sınırlı bir akli yapı, yaşayan Tanrı'nın mevcut bir nüvesinin her olağan akılda ve ahlaksal bakımdan bilinç sahibi Urantia fanilerinde ikamet ettiği kutsal birlikteliğin doğrusuna dayandığı gerçeğinin güvencesiyle iç huzura erişmelidir. İkame eden Düşünce Denetleyicileri Cennet Yaratıcısı'nın ebedi İlahiyat'ının bir parçasıdır. İnsanın, Tanrı'yı bulmak ve onunla gönüldaşlık kurmaya çalışmak için bu ruhani-gerçeklik mevcudiyetinin ruh tasavvurlarının kendi içindeki deneyimlemelerinden daha uzağa gitmesine gerek yoktur.

5:0.2 (62.2) Tanrı kendi ebedi doğasının sınırsızlığını kendisinin altı mutlak düzenleyicilerinin varoluşçu gerçeklikleri boyunca paylaştırmıştır, fakat onun birey öncesi nüvelerinin kurumsallığı sayesinde herhangi bir bölgeyle, faz ile veya

herhangi bir çeşit yaratılmışla doğrudan kişisel bir iletişim kurabilir. Buna ek olarak, Ebedi Tanrı kişilik döngüsü boyunca kişisel varlıklarla doğrudan veya ebeveynsel iletişimini sağlamanın ayrıcalığını fazlasıyla saklı tutarken, ebedi Tanrı kâinatın âlemlerinin tümünün kişilik bahşedeni olmasının imtiyazını aynı zamanda tam anlamıyla saklı tutar.

1. Tanrı'ya olan Erişim

5:1.1 (62.3) Sınırlı yaratılmışların sınırsız Yaratıcı'ya olan erişimden yoksunluğu Yaratıcı'nın onlara karşı beslediği soğukluktan değil, fakat yaratılmış varlıkların sınırlı ve maddi kısıtlılıklarının doğasından gelir. Evren mevcudiyetinin en yüksek kişiliği ve yaratılmış akli yapıların daha düşük düzeydeki birimleri arasındaki ruhani farklılaşmanın ölçüğü idrak edilemez derecede büyüktür. Akli yapıların düşük düzeyde bulunan katmanları Yaratıcı'nın kendi mevcudiyetine anında ulaştırılsalardı, onlar onun mevcudiyetine eriştikten sonra aslında nereye geldiklerini içsel bir biçimde kavrayamazlardı. Tıpkı şimdi onların dünyalarında neden bulunduklarından habersiz oldukları gibi böyle bir durumda Kâinatın Yaratıcısı'nın mevcudiyetinden aynı biçimde habersiz olacaklardı. Kâinatın Yaratıcısı'nın Cennet mevcudiyetine güvenli bir biçimde erişim için fani insanın tutarlı bir biçimde ve olanaklılığın sınırları içerisinde istekte bulunmasından çok önce onun önünde izlemesi gereken çok uzun bir yol bulunmaktadır. İnsanın Yedi Üstün Ruhaniyet'in bir tanesini bile görebilmesine olanak yaratacak ruhani bakışı ona sağlayacak bir düzeye ulaşabilmesi için insanın ruhani bakımdan birçok kez değişmesi ve dönüşmesi gerekir.

5:1.2 (62.4) Bizim Yaratıcı'mız hiçbir biçimde ne gizli saklıdır, ne de keyfi bir soyutlanmanın içerisinde. O kutsal bilgeliğin kaynaklarını bitip tükenmeyen bir çabayla kendisini evrensel bölgelerinin çocuklarına açığa çıkarmak için seferber etmiştir. Onu kavrayan, seven ve ona yaklaşmak isteyen her yaratılmış varlığıyla olan birlikteliğini arzulamasına sebep olan kendi sevgisinin ihtişamıyla inilti sınırsız bir büyüklük ve tarif edilemez bir cömertlik vardır. Sizin sınırsız kişiliğinizden ve maddi mevcudiyetinizden ayrılamaz bir biçimde, bu durum her şeyin merkezinde bulunan Yaratıcı'nın mevcudiyetine fani yükselişin yolculuğunun hedefiyle erişebileceğiniz ve onda ikamet edeceğiniz zaman, mekân ve koşulları belirler.

5:1.3 (63.1) Yaratıcı'nın Cennet mevcudiyetine olan erişim sizin ruhani gelişiminizin en yüksek sınırlılık seviyelerine ulaşmanızı bekliyor olsa da; sizin içsel ruhunuzla ve ruhanileşen benliğinizle oldukça içten bir biçimde ilişkili olan Yaratıcı'nın bahşedilmiş ruhaniyetiyle birlikte ezelden beri var olan dolaysız bütünleşmenin olasılığını tanımada siz bu memnuniyeti duyumsamalısınız.

5:1.4 (63.2) Zaman ve mekanın fanileri özlerinden gelen yetenekleri ve akli yapılarının bağışlanma dereceleri bakımından fazlasıyla değişkenlik gösterebilir, onlar aynı zamanda toplumsal gelişmişliğe ve ahlaki ilerleyişe eşine az rastlanacak elverişli çevrelerde bulunmanın ayrıcalığına sahip olabilir, veya medeniyetin sanatı içerisinde kültüre ve beklenen ilerlemeye katkıda bulunacak her türlü insani yardımdan mahrum kalabilirler; fakat yükselimin süreci içerisinde ruhani gelişimin olanaklılığı herkes için eşit bir düzeydedir. Evrimsel dünyalar üzerinde ruhani derinliğin yükselen seviyeleri ve kâinatsal

anlamları bu bahsi geçen değişkenlik gösteren maddi çevrelerin tüm bu tür toplumsal ve ahlaki farklılaşmalarından fazlasıyla bağımsız bir biçimde eşit ölçüde erişilir.

5:1.5 (63.3) Bu rağmen Urantia fanileri kendilerinin akli, toplumsal, ekonomik ve hatta ahlaki olanaklılıklarının ve kendilerine bağışlanan niteliklerinin bakımından değişkenlik gösterse de, unutmayınız ki onların ruhani bağışlanmışlıkları benzersiz ve eş değerdir. Onların Yaratıcı tarafından verilen kutsal mevcudiyetin aynı hediyesine sahiptirler, ve onlar Gizem Görüntüleyicileri'nin eşdeğer ruhani üstünlüğünü eşit bir biçimde kabul etmeyi tercih ederlerken kutsal kökenin ikame eden ruhaniyetiyle içten bireysel bir bütünleşmeyi aramanın ayrıcalığını hepsi eşit bir biçimde tadarlar. Paper 3

5:1.6 (63.4) Eğer fani insan samimi bir biçimde ruhaniyet tarafından yönlendirilmeyi amaç edinir, koşulsuz bir biçimde Yaratıcı'nın iradesini gerçekleştirmeye adanırsa; ikame eden ve kutsal olan Düzenleyici tarafından oldukça kesin ve etkili bir biçimde ruhaniyete sahip edildiği için böylelikle Tanrı'yı tanımanın kutsal bilincini ve Tanrı'yı bulmak amacı için varlığını devam ettirmenin göksel güvencesini bireyin deneyimlemelerinde gerçekleştirememenin başarısızlığı her zaman daha fazla onun gibi olmanın ilerleyici deneyimiyle söz konusu olamayacaktır.

5:1.7 (63.5) İnsan ruhani olarak her koşulda varlığını sürdüren bir Düşünce Denetleyicisi tarafından donatılmıştır. Eğer böyle bir insan akli samimi ve ruhani bir biçimde yönlendirilmeyi amaç edinir, eğer böyle bir insan ruhu Tanrı'yı tanımak ve onun gibi olmayı arzularsa ve Tanrı'nın iradesini yerine getirmeyi dürüst bir biçimde isterse; ne kutsallıkla yönlendirilmeyi arzulamış bir ruhu Cennet'in ana kapılarına güvenle yükselmekten alı

koyacak olası bir müdahalenin olumlu bir gücü ne de fani yoksunluğun olumsuz etkisi söz konusu olabilir.

5:1.8 (63.6) Yaratıcı tüm yaratılmışlarının kendisiyle birlikte kişisel bütünleşme halinde olmalarını arzular. Böyle bir erişimi erişilebilir haline getirecek varlığını devam ettirici bir düzeye ve ruhani doğaya sahip olan varlıklarının tümünü barındırabileceği Cennet üzerinde bir yere sahiptir. Bu sebeple felsefenizi şimdi sonsuza kadar bu yargılar boyunca belirleyin: “Her biriniz ve hepimiz için Tanrı ulaşılabilir, Yaratıcı erişilebilirdir ve bunu sağlayacak olan yol herkese açıktır; kutsal sevginin güçleri ve biçimleri buna ek olarak kutsal yönetimin araçları, Kainatın Yaratıcısı’nın Cennet mevcudiyeti karşısında her bir evrenin tüm muktedir akıl sahiplerinin gelişimini sağlamak için bir emekte bunların tümü bir araya gelmiştir.

5:1.9 (63.7) Tanrı’ya erişim süreci boyunca geçen büyük bir zamanın bilgisi Sınırsızlık’ın kişiliğinin mevcudiyetini daha az gerçek haline getirmez. Sizin yükselmeniz yedi aşkın-evrenin dairesel döngüsünün bir parçasıdır, ve onun çevresinde sayısız defa salınmanıza rağmen siz ruhaniyet ve içinde bulunduğunuz seviyede başından beri içe doğru bir dönüşü bekleyebilirsiniz. Siz bölgeden bölgeye, dışsal döngülerden içsel merkezin yakınlarına olan terfiiniz bakımından koşullu bir doğaya sahip olabilirsiniz, fakat şundan kuşku duymayınız ki siz kutsallığın ve merkezi mevcudiyetin karşısında durmalı ve onu, görsel olarak söylemek gerekirse, karşı karşıya görmelisiniz. Bu durum sadece mevcut ve belirli olan ruhani seviyelere olan erişimin bir sorunsalıdır; ve bu ruhani düzeyler bir Gizem Görüntüleyicileri tarafından ikame edilmiş bununla birlikte

ebedi bir biçimde Düşünce Denetleyiciler'i tarafından bütünleştirilmiş her varlık tarafından erişilebilir.

5:1.10 (64.1) Yaratıcı ruhani bir gizleniş içerisinde değildir; fakat onun birçok yaratılmışları, kendilerini irade dâhilinde gerçekleştirdikleri kararların sis perdesi arkasına saklarlar ve yine kabul edilemez yöntemleri tercihi etmeleri ve hoşgörüsü olmayan ruhsuz doğalarının kendisini açığa çıkarmalarına karşı koyamamaları sonucunda kendilerini onun ve Evladı'nın ruhaniyetinin birlikteliğinden bir süreliğine ayırırlar.

5:1.11 (64.2) Fani insan Tanrı'ya yakınlaşabilir ve aynı zamanda karar verme gücü kendisinde bulunmaya devam ettikçe kutsal iradeyi istediği kadar dışlayabilir. İnsanın geri döndürülemez biçimde son buluşu Yaratıcı'nın iradesini seçme gücünü kaybedene kadar gerçek bir kesinliğe kavuşmaz. Onun çocuklarının ihtiyaçlarına ve ricalarına karşı Yaratıcı'nın kalbinin herhangi bir biçimde kapanması söz konusu bile değildir. Bu kapanış sadece, ondan doğumu olan çocuklarının onun kutsal iradesi olan onu tanımak ve onun gibi olmak biçimindeki öğretisini uygulamada tüm istencini kesin ve ebediyen kaybettiğinde onların kalplerinin sonsuza kadar Yaratıcı'nın çekici gücüne kapanması şeklinde kendisini gösterir. Yine aynı şekilde, insanın ebedi nihai sonu Düzenleyici'nin birleşiminin evrene yaptığı “bu tür bir yükselen varlığın Yaratıcı'nın iradesini gerçekleştirmek için kesin ve geri dönüşü olmayan bir tercihte bulundu” açıklamasıyla birlikte kesinleşir.

5:1.12 (64.3) Muhteşem Yaratıcı fani insanlarla birlikte dolaylı yollardan iletişim halindedir, çünkü kendisinin sınırsız, ebedi ve kavranamaz derecedeki benliğinin bir parçasını onu

yaşamak ve onun içinde ikamet etmek için bu varlığına verir. Tanrı bu ebedi serüvene insan ile birlikte yola çıkmıştır. Eğer siz kendi içinizdeki ve çevrenizdeki ruhani güçlerin yönlendirmelerine izin vererseniz, mekânın evrimsel dünyalarından onun yükselen yaratılmışlarının evrensel hedefi olarak sevgi dolu bir Tanrı tarafından oluşturulmuş en yüksek nihai sona ulaşmada başarısız olamazsınız.

2. Tanrı'nın Mevcudiyeti

5:2.1 (64.4) Sınırsızlığın fiziksel mevcudiyeti maddi evrenin gerçekliğidir. İlahiyat'ın akli mevcudiyetinin anlaşılması bireysel zihinsel deneyimlerinin derinliği ve evrimsel kişilik düzeyi tarafından yakından alakalıdır. Kutsallık'ın ruhani varlığının evrende farklılaşan bir niteliğe sahip olması ihtiyaç bakımından zorunludur. Onun varlığı algılamanın ruhani yetisi ve yaratılmışın kutsallığın iradesini uygulamadaki adanmışlığın derecesi tarafından belirlenir.

5:2.2 (64.5) Tanrı onun her ruhaniyetle doğan evladının içinde yaşar. Cennet Evlatları Tanrı'nın varlığına “Yaratıcı'nın sağ kolu olarak” her zaman erişim haline sahiptirler. Bununla birlikte onun yaratılmış kişiliklerinin tümü “Yaratıcı'nın bağrına” olan bağlanmışlığa sahiptirler. Bu durumun kendisi kişilik döngüsünün kaynağını oluşturur; buna göre nerede, ne zaman ve hangi koşulda olursa olsun, onun ikamet ettiği merkezi yerleşkesinde veya Cennet'in yedi kutsal bölgelerinden biri üzerinde bulunan diğer belirlenmiş yerlerde sürekli temas halinde olan veya böyle olmadığı durumlarda Kâinatın Yaratıcısı ile kişisel, öz bilinç dâhilinde bir iletişim ve bütünlük mevcuttur.

5:2.3 (64.6) Kutsal mevcudiyet, buna rağmen, doğa üzerinde hiçbir yerde ve hatta Tanrı-bilen fanilerinin yaşamlarında oldukça tamamlanmış ve kesinleşmiş haliyle Gizem Gözetleyicileri ve Cennet Düşünce Denetleyicileri'nin ikamesiyle bütünleşmenin çabasında bile keşfedilemez. Kâinatın Yaratıcısı'nın ruhaniyeti sizin kendi aklınız içerisinde ikamet ediyorken Tanrı'yı ufkun ve gökyüzünün çok ötesinde düşlemeye çalışmak ne de büyük bir hatadır!

5:2.4 (64.7) Tanrı nüvesinin sizin içinizde olan ikamesi sebebiyle, siz Düzenleyici'nin ruhani yönlendirmesiyle uyumlu hale gelmede ilerlerken sizin başat etken bir parçanız olarak faaliyet göstermeyen fakat sizin üzerinizde veya çevrenizde diğer ruhani tesirlerin dönüştürücü gücünü ve mevcudiyetini daha fazla bir biçimde tamamen algılayacağınızı ümit edebilirsiniz. Sizin bilgisel bakımdan ikamet eden Düzenleyici ile yakın ve içten olan ilişkinizin bilincine sahip olmamanız böyle bir engin deneyimin gerçekleşmemesini bir parça bile olsun desteklemez. Kutsal Düzenleyici ile olan bütünleşmenin kanıtı tamamen, bireysel inananın hayat deneyiminde üretilmiş ruhaniyetin içinden türeyen sonuçların kapsamından ve doğasından oluşur. “Onların sonuçlarından onların aslında ne olduklarını bilmelisin.”

5:2.5 (65.1) Cennet Düzenleyicileri gibi bu tür kutsal varlıkların ruhani faaliyetlerinin belirli bir bilincine varmak eksik bir biçimde ruhaniyetini tamamlayamamış fani insanın maddi aklı için oldukça zordur. Düzenleyici yaratılmışlık ve birleşik aklın ruhu artan bir biçimde kendi varlığını hissettirmeye başlayınca, Gizem Görüntüleyicileri'nin varlığını, tanımlayıcı ruhani yönlendirmelerini ve diğer madde üstü faaliyetlerini

deneyimlemeye yetkin hale gelecek ruh bilinci yeni bir faza doğru gelişir.

5:2.6 (65.2) Düzenleyici birlikteliğin bütüncül deneyimi bir katılımcı ahlaki düzey, ussal yönelim ve ruhani deneyimdir. Böyle bir başarının kendisini gerçekleştirmesi başlıca olarak fakat istisnai bir özellik göstermeden ruh bilincinin bölgeleriyle sınırlıdır, buna rağmen tüm bu tür içsel ruh iletişimcilerinin yaşamlarında ruhaniyetin ürünlerinin kendilerini açığa çıkarması hususunda kanıtlar oldukça zengin ve her zaman her ihtiyaca cevap verecek niteliktedir.

3. Gerçek İbadet

5:3.1 (65.3) Evrenin bakış açısından Cennet İlahiyatları bir olmasına rağmen onların Urantia'da ikamet eden bu tür varlıklarla olan ruhani ilişkilerinde onlar aynı zamanda üç farklı ve üç ayrı kişiliktirler. Tanrılıklar arasında kişisel çağrılar, bütünleşmeler ve diğer içten ilişkiler konularında bir farklılık vardır. En yüce bağlamda, biz Kâinatın Yaratıcısı'na yalnızca ona olmak üzere ibadet ederiz. Yaratıcı'nın Yaratan Evlatları'nda kendini dışa vurduğu haliyle bizim onlara ibadet edebilmemiz ve bunu gerçekleştiriyor olmamız doğru bir yargıdır, fakat Yaratıcı doğrudan veya dolaylı olarak bizim ibadet ettiğimiz ve hayran olduğumuz kişiliktir.

5:3.2 (65.4) Yakarışların tüm türleri Ebedi Evlat ve Evlat'ın ruhani idare alanına aittir. Dualar tüm resmi iletişimler olarak Kâinatın Yaratıcısı'na olan ibadet ve hayranlığın dışında yerel bir evreni ilgilendiren hususlardır; dualar bu bakımdan bir Yaratan Evlat'ın yetki alanına alışılacelmiş bir biçimde girmez. Fakat ibadet kuşkusuz Yaratıcı'nın kişiliğinin döngüsünün bir

faaliyeti tarafından Yaratan'ın bünyesine yönlendirilir ve ona ulaştırılır. Biz buna ek olarak, bir Düzenleyici-ikame edilmiş yaratılmışın bu tür onursal tescilinin Yaratıcı'nın ruhani mevcudiyeti tarafından zemin hazırlandığına inanmaktayız. Bu tür inancı destekleyecek olağanüstü bir ölçekte kanıtlar bulunmaktadır, ve Yaratıcı nüvelerinin tüm emirlerinin Kâinatın Yaratıcısı'nın varlığında kabul edilecek bir biçimde onun bireylerinin tüm samimiyetiyle ona hayranlık beslemesini sağlamak için verildiğinin bilgisine sahibim. Kuşkuyla hiçbir biçimde yer bırakmayacak bir biçimde Düzenleyiciler aynı zamanda Tanrı'yla bütünleşmenin doğrudan birey öncesi bağlantılarını kullanır, ve onlar buna ek olarak Ebedi Evlat'ın ruhani-çekim döngülerinden yararlanmaya yetkindir.

5:3.3 (65.5) İbadette bulunmak sadece ibadeti gerçekleştirmek içindir, dua ise öz benliği veya yaratılmışın kendisi için herhangi bir isteğinin unsurunu somutlaştırır; bu bakımdan ibadet ile dua arasında büyük bir fark vardır. Gerçek bir ibadette kesinlikle ne bireysel rica ne de kişisel beklentilerin diğer unsurlarından biri bulunur; biz sade bir değişle Tanrı'ya onu nasıl idrak ettiğimiz uyarınca ibadet ederiz. İbadet kendisinin yerine getirilmesi için hiçbir koşul öne sürmez, ve ibadet onu gerçekleştirenden hiçbir beklentisi yoktur. Biz Yaratıcı'ya karşılığında ondan herhangi bir saygı elde etmek beklentisiyle ibadet etmeyiz. Bunun yerine, biz bu tür sadakati gösterir ve böyle saf bir ibadetle içli dışlı olurken bunu sadece onun sevgi dolu doğası ve hayranlık uyandırıcı özellikleri ve Yaratıcı'nın eşi benzeri olmayan kişiliğinin tanımak için bir doğal ve kendiliğinden olan yansıma biçiminde yaparız.

5:3.4 (65.6) Bireysel beklenti unsuru ibadet süreci içerisine zorla dâhil olduğu andan itibaren kendiliğinden olan bireyin kendini adaması ibadetten duaya dönüşür, ve böyle bir durumda bu tür bir değişimin yaşandığı ibadet daha uygun olan bir biçimde Ebedi Evlat'ın veya Yaratan Evlat'ın kişiliği adına yapılmalıdır. Fakat uygulanan dinsel deneyim içinde neden duanın Yaratıcı olan Tanrı'ya gerçek ibadetin bir parçası olarak yapılamayacağı hakkında aleni herhangi bir sebep yoktur.

5:3.5 (66.1) Siz günlük yaşamınızın işleyişsel olaylarıyla başa çıktığınızda Üçüncü Kaynak ve Merkez'in içinde kökeni olan ruhaniyet kişiliklerinin gözetiminde olup siz Bütünleştirici Bünye'nin kurumlarıyla birlikte eş güdüm halindesinizdir. Ve böylelikle: Siz Tanrı'ya dua eder, ve Evlat'la bütünleşir; bununla beraber sizin dünyanızda ve evreniniz boyunca faaliyette bulunan Sınırsız Ruhaniyet'in akli yapılarıyla ilişki dâhilinde kendi dünyevi kısa süreli olan ikamenizin detaylarının sorunlarını çözmeye çalışırsınız.

5:3.6 (66.2) Yerel Evrenlerin nihai sonları üzerinde hüküm süren Yaratan veya Egemen Evlatlar Kâinatın Yaratıcısı'nın ve Cennetin Ebedi Evladı'nın yerleşkesinde onların vekâletinde görevlerini sürdürürler. Evren Evlatları Yaratıcı adına ibadetin hayranlığını şükranlıkla kabul eder ve onların ilgili yaratılmışları boyunca bu yaratılmışların öz benlikleriyle ilgili ricalarına kulak verirler. Yerel bir evren çocuklarına göre bir Mikâil Evladı tüm işlevsel gerekçeleri ve niyetleri bakımından Tanrı'dır. O Kâinatın Yaratıcısı'nın ve Ebedi Evlat'ın yerel evren kişilikleştirilmiş halidir. Sınırsız Ruhaniyet, Cennet Yaratan Evlatları'nın yaratıcı ve idari yardımcıları olan Evren

Ruhaniyetleri boyunca bu âlemlerin çocuklarıyla birlikte kişisel iletişimi sürdürür.

5:3.7 (66.3) İçten ibadet, eş güdüm halindeki Düşünce Denetleyicileri'nin kutsal yönlendirmelerine bağlı ve evrimleşen ruhun baskınlığı altında insan kişiliğinin tüm güçlerinin devinimine atıfta bulunur. Maddi kısıtlanmaların akli, gerçek ibadetin taşıdığı asli önemin yüksek bilincine hiçbir zaman nail olamaz. İnsanın ibadet deneyimini gerçekleştirmesi onun evrimleşen ruhunun gelişimci düzeyi tarafından başlıca olarak belirlenir. Ruhun ruhani gelişimi akli birey bilincinden tamamen bağımsız bir biçimde gerçekleşir.

5:3.8 (66.4) İbadet deneyimi, Tanrı'yı bulmaya çalışan fani aklın birleşik yaratılmışlığı ve Tanrı'yı açığa çıkaran ölümsüz Düzenleyici'den oluşan insan ruhunun tarifsiz derecede yoğun arzularının ve açıklanamayacak özlemlerinin kutsal Yaratıcı'yla olan iletişimini sağlamak için süreç dâhilinde ilişki içerisinde bulunan Düzenleyici'nin ulvi çabalarından bir araya gelir. Böylelikle ibadet, maddi aklın onun ruhanileşen öz benliğini onaylaması uğraşının bir faaliyeti olarak, ilişkide bulunduğu ruhaniyetin rehberliği altında Kâinatın Yaratıcısı'nın bir inanç evladı olarak Tanrı'yla iletişim kurmasıdır. Fani akıl ibadet etmeye razı olur; sınırsız ruh derin bir biçimde ibadeti arzular ve onu gerçekleştirir; kutsal Düzenleyici varlığı böyle bir ibadeti evrimleşen ölümsüz ruhun ve fani aklın adına yerine getirir. Gerçek ibadet son kertede dört kâinatsal düzeyde bir deneyim halinde gerçekleşir: aklın bilinci olarak ussallık, ruhun bilinci olarak morontial, ruhaniyetin bilinci olarak ruhi ve tüm bunların kişilikte birleşimi olarak kişisel seviyeleridir.

4. Din İçerisinde Tanrı'nın Yeri

5:4.1 (66.5) Evrimin dinlerinin ahlak anlayışı insanları Tanrı arayışına korkunun güdüsel gücü vasıtasıyla ileriye doğru *sürükler*. Gerçekleri açığa çıkarmanın oluşturduğu dinler insanları bir Tanrı sevgisinin peşine düşmek için onların *aklını çeler*, çünkü onlar Tanrı gibi olmanın derin bir arzusunu duyarlar. Fakat din yalnızca “mutlak bir bağıllık” ve “hayatı devam ettirmenin olmazsa olmazı” gibi niteliklerin oluşturduğu bir durağan hissiyat değildir; bunun yerine din insanlığın hizmetine dayandırılmış kutsallığa erişimin yaşayan ve sürekli devinim içerisinde olan halidir.

5:4.2 (66.6) Gerçek dinin büyük ve doğrudan hizmeti, insan deneyiminde gerçekleşecek sonsuza kadar sürecektir bir barışta ve engin derinlikte bütünlüğü sağlamanın oluşumudur. İlk insanla birlikte, çok tanrılı dinler bile İlahiyat'ın evrimleşen kavramsallaşmasının göreceli bir bütünlüğüdür. Er ya da geç Tanrı nihai olarak değerlerin gerçekliği, anlamların özü ve doğruluğun yaşamı olarak kavranmasının yazgısına sahiptir.

5:4.3 (67.1) Tanrı sadece kaderin bir belirleyicisi değildir; *o* aynı zamanda insanın ebedi istikametidir. Tüm din-dışı insan faaliyetleri evreni, bireyin zarar verici hizmeti doğrultusunda şekillendirme amacındadır; içten bir biçimde inanan dindar birey, kendi benliğini evrenin bütüncül varlığı ile tanımlar ve bunun sonucunda bu bütünleşmiş bünyesinin faaliyetlerini insan ve insan-ötesi unsurlar olarak ortak kaderi paylaştığı varlıkların oluşturduğu evren ailesinin hizmetine adar.

5:4.4 (67.2) Sanat ve felsefenin etki alanı insan özünün dini ve dinsel olmayan faaliyetlerinin arasında bir yerde kendisine yer

bulur. Sanat ve felsefe vasıtasıyla, maddi akla sahip olan insan ebedi anlamların kâinatsal değerlerinin ve ruhani gerçekliklerinin tasavvuru içine çekilir.

5:4.5 (67.3) Tüm dinler İlahiyat'ın ibadetini ve insanın kurtuluşunun bazı öğretilerinin öğrenilmesini amaçlar. Budist dini ıstıraplardan kurtuluşu sonu gelmeyecek bir barış içinde; Musevi dini zorluklardan kurtuluşu zenginliğin doğruluk üzerine dayanmasında; Yunan dini uyumsuzluktan ve çirkinlikten kurtuluşu güzelliğin kendisini açığa çıkarmasında; Hristiyanlık günahattan kurtuluşu kutsallıkta; İslamiyet ise kurtuluşu Musevilik ve Hristiyanlık'ın katı ahlaki öğretilenlerin arınıştta müjdeler. İsa'nın dini ise zaman ve ebediyetin içerisinde yaratılmışın tecridinin kötülüklerinden arındırılışı ve bireyin kendisinden *kurtuluşudur*.

5:4.6 (67.4) İbraniler dinlerini iyilik, Yunanlılar ise güzellik üzerine dayandırdılar; sonuçta bu iki din de bu öğretileriyle doğruyu aramaya çalıştılar. İsa ise bir sevginin Tanrı'sını açığa çıkardı, çünkü derin sevgi hem gerçeğin, hem güzelliğin ve hem de iyiliğin bütününe kapsamı içerisine alır.

5:4.7 (67.5) Zerdüşterde ahlaki ilkelerin, Hindularda metafiziğin, Konfüçyanizmde ise etik değerlerin oluşturduğu bir din anlayışı mevcuttur. İsa ise *hizmetin dinini* yaşadı. Bahsi geçen bu üç din de içlerinde İsa'nın dininin özüne olan geçerli yaklaşımları barındırmaları sebebiyle bir değer teşkil ederler. Din insan deneyiminde iyi, güzel ve gerçek olanın hepsinin bütünsel ruhani birleşiminin gerçekliği haline nihayeten gelmesinin yazgısına sahiptir.

5:4.8 (67.6) Yunan dini “Kendini tanı” biçiminde genel bir öğretiye sahipti; İbrahimler “Tanrı’nı tanı” öğretisini merkezine aldı; Hristiyanlar İncil’in öğretilerinden biri olan “Koruyucu Hazreti İsa’nın bilgisi” vaazını verdiler. Bunların karşısında ise İsa “Tanrı’yı bilmenin sizin Tanrı’nın bir evladı olarak bilmeniz” anlamına geleceğinin olumlu haberini bildirdi. Dinin amaçsal farklılaşan bu kavramları, bireyin değişken hayat şartlarda onların davranışlarını belirler, ve bireysel dua alışkanlıklarının doğasının ve ibadetinin derinliğinin habercisi olur. Bu bakımdan herhangi bir dinin ruhani düzeyi onun dualarının doğası tarafından belirlenebilir.

5:4.9 (67.7) Yarı-insan ve kıskanç Tanrı kavramsallaşması çoklu dinler ile ulvi tek tanrılı dinler arasında kaçınılmaz olan bir geçiş döneminin ürünüdür. Tanrı’ya insana dair niteliklerin atfedilmesi ve onun bu özellikler tarafından tahayyül edilmesinin bir engin biçimi saf olarak evrimleşen dinin en yüksek erişim düzeyidir. Hristiyanlık bu insanbiçimcilik kavramsallaşmasını insanın nihai hedeflerinden yüceltilmiş Hazreti İsa’nın kutsal ve aşkın kişilik kavramsallaşmasına yüceltmıştır. Ve bu anlamsal yüceltme insanın algılayabileceği en yüksek insanbiçimciliğidir.

5:4.10 (67.8) Tanrı’nın Hristiyan kavramsallaşması birbirinden ayrı üç öğretinin birleştirilmesinin bir denemesidir.

5:4.11 (67.9) 1. *İbrani dininin kavramsallaşması* — Tanrı ahlaki değerlerin yargılarının haklılığını doğrulayan olarak, doğruluğun Tanrısı.

5:4.12 (67.10) 2. *Yunan dininin kavramsallaşması* — Tanrı bir bütünleştirici olarak, bilgeliğin bir Tanrısı.

5:4.13 (68.1) 3. *İsa'nın kavramsallaşması* — Tanrı yaşayan bir arkadaş, bir sevgi dolu Yaratıcı olarak, kutsallığın mevcudiyeti Tanrı.

5:4.14 (68.2) Bu bakımdan birçok farklı öğelerden oluşmuş Hristiyan tanrıbiliminin kendi bünyesinde tutarlılığa ulaşmada büyük zorlukla karşılaşmasının nedeni bariz olmalıdır. Bu zorluk Hristiyanlığın erken dönem öğretilerinin genel olarak İskenderiyeli Filo, Nasıralı İsa, ve Tarsuslu Paul'dan oluşan üç farklı kişinin bireysel dini deneyimlerine dayanması sebebinin gerçeğiyle daha fazla bir biçimde derinleşmiştir.

5:4.15 (68.3) İsa'nın dinsel yaşamının irdelenmesinde ona olumlu olarak bakın. Onun doğruluğu ve günahlardan arınmışlığı hakkında fazla düşünmek yerine, onun sevgi dolu hizmetini önemseyin. İsa cennetsel Yaratıcı'nın İbrani dinindeki kavramsallaşmasında açığa vurulmuş durağan sevgi anlayışından, her bireyin hatta kötülük işleyenin Yaratıcı'sı olan bir Tanrı'nın daha üstün olan *etkin* ve yaratılmış-sevgi şefkatinin yüksek kavramsallaşmasını açığa çıkarmıştır.

5. Tanrı'nın Bilinci

5:5.1 (68.4) Ahlak'ın kökeni birey öz bilincinin nedenselliğindedir; bu durum hayvanlar üstü bir durum arz eder, fakat tamamen evrimseldir. İnsan evrimi, Gerçekliğin Ruhaniyeti'nin beslenişine ve Düzenleyiciler'in bahşedilişine öncüllük eden, kendisine ihsan edilmiş tüm niteliklerin ortaya çıkmasıyla karşılaşır. Fakat ahlakın bu erişim düzeyleri insanı fani yaşamının gerçek mücadelelerinden özgürleştirmez. İnsanın fiziksel çevresi varoluşun mücadelesini zorunlu kılar; onun toplumsal çevrilmişlikleri etik düzenlemelerinin varlığını

gerektirir; ahlaki durumlar nedenselliğin en yüksek düzeylerinde tercihler yapmayı şart koşar; ve nihayet Tanrı'yı gerçekleştirmeden doğan ruhani deneyim ise insanın onu bulmasını ve samimi bir biçimde onun gibi olmasını arzulamasını ondan bekler.

5:5.2 (68.5) Din; ne bilimin gerçeklerinde, ne toplumun ödevlerinde, ne felsefenin varsayımlarında ne de ahlakın ima edilen görevlerinde temellenmiştir. Din hayat şartlarına karşı insan tepkilerinin bağımsız bir düzeyidir ve ahlak sonrası olan insan gelişiminin tüm seviyelerinde hataya yer bırakmayacak bir biçimde dışa vurulur. Din, değerlerin ve evren birlikteliğinin coşkusunun kendisini gerçekleştirmesinin dört düzeyinin tümüne nüfuz edebilir. Bu düzeyler; bireyin kendini korumasının maddi ve fiziksel düzeyi, birlikteliğin toplumsal ve duygusallık düzeyi, nedenselliğin ahlaki ve görevsel düzeyi, ve kutsal ibadet boyunca evren birliktelik bilincinin ruhani düzeyidir.

5:5.3 (68.6) Gerçeği arayan bilim adamı kudretin bir Tanrı'sı biçiminde Tanrı'yı İlk Sebep olarak algılar. Duygusal sanatçı estetiğin bir Tanrı'sı biçiminde Tanrı'yı nihai güzellik olarak görür. Nedensel düşünen filozof Tanrı'yı bir evrensel bütünlük hatta bir panteistik İlahiyat olarak önermeye zaman zaman yatkınlaşır. İnancın sofusu varlığı devam ettiren olarak Tanrı'ya, cennetteki Yaratıcı'ya ve sevginin Tanrı'sına inanır.

5:5.4 (68.7) Ahlaki davranış her zaman evrimleşen dinin ve hatta açığa çıkarılan dinin bir parçasının öncülüdür, fakat bu davranış hiçbir zaman dinsel bir deneyimin tümünü teşkil etmez. Toplumsal hizmet ahlaki düşünüşün ve dinsel yaşamın bir sonucudur. Ahlak, dinsel deneyimin daha yüksek olan

ruhani düzeylerine biyolojik olarak öncülük etmez. Yapay güzelliğe olan hayranlık Tanrı'ya ibadet değildir; ne doğanın yüceltilmesi ne de bütünlüğe duyulan derin saygı Tanrı'nın ibadeti olamaz.

5:5.5 (68.8) Evrimsel din; insanı, fiziksel algı düzeyinden Düzenleyiciler'in bahşedilişinin ve Gerçekliğin Ruhaniyeti'nden sonuçlarının dâhil olduğu açığa çıkarılmış dine yükselten bilimin, sanatın ve felsefenin anasıdır. Evrimsel ve biyolojik, açığa çıkarımsal ve dönemsel olan birbirinden çok farklı nitelikte dinlerin olmasına rağmen insan varlığının evrimsel resmi dinle başlar ve dinle biter. Ve böylelikle, din insana olağan ve doğal görülürken aynı zamanda onun için dinler arasında farklılaşmadan dolayı tercihseldir. Dolayısıyla insan kendi rızasına aykırı gelecek bir biçimde dindar olma zorunluluğunda değildir.

5:5.6 (69.1) Öz bakımından ruhani olan dinsel deneyim maddi akıl tarafından hiçbir zaman tamamen anlaşılamaz; bu bakımdan tanrı biliminin faaliyeti ve dinin psikolojik olgusallığı ussal değildir. Tanrı'nın insan gerçekleştirmesinin temel öğretisi bu sınırlı olan kavrama yetisinde bir çelişki yaratır. Tanrı'nın her bireyin içinde ve onun bir parçası olması, onun aşkınlığının düşüncesi ile birlikte kâinatın âlemlerinin tümünün kutsal üstünlüğünün ulvi içkinliğinin kavramsallaşmasını uyumlu hale getirmek neredeyse imkânsızdır. İlahiyat'ın bu iki kavramsallaşması, kişiliğin varlığını devam ettirme ümidini doğrulamak ve ussal ibadeti haklı çıkarmak için kişisel bir Tanrı'nın aşkınlığının kavramının içinde inanç algılayışında ve Tanrı'nın bir nüvesinin ikamet eden mevcudiyetinin kendisini gerçekleştirmesinde bütünleşmelidir. Din içerisinde var olan

anlayışa dayalı zorluklar ve karmaşalar; onun önermiş olduğu doğruların, ussal kavrayış için fani yetkinliğin tamamıyla ötesinde bulunması gerçeğinden kaynaklanmaktadır.

5:5.7 (69.2) Fani insan dinsel deneyimlerden dünya üzerindeki geçici ikamesi sürecinde geçen günlerde bile üç büyük tatminiyet elde eder:

5:5.8 (69.3) 1. *Ussal olarak* daha fazla bütünleşmiş bir insan bilincinin memnuniyetini elde eder.

5:5.9 (69.4) 2. *Felsefi olarak* kendi nihai amaçları içinde ahlaki değerlerinin doğrulanmasının coşkusunu yaşar.

5:5.10 (69.5) 3. *Ruhani olarak* gerçek ibadetin ruhani memnuniyetinde olan kutsal bütünleşmesinin deneyiminde gözle görülür bir biçimde büyür ve gelişir.

5:5.11 (69.6) Tanrı bilinci, âlemlerin evrimleşen bir fanisi tarafından deneyimlendiği gibi gerçekliğin ortaya çıkmasının üç farklı düzeyinden ve onların taşıdığı içerik bakımından üç değişken etkenden meydana gelir. Birincil olarak Tanrı *düşüncesinin* kavranması — akli bilinç bulunur. Bunun akabinde Tanrı *düşüncesinin* gerçekleştirilmesi — ruh bilinci onu takip eder. Sonuncusu ise Tanrı'nın *ruhani gerçekliğinin* gerçekleştirilmesi — ruhaniyet bilinci olarak kendisine yer bulur. Hangi bir biçimde nasıl tamamlanmamış olduğundan bağımsız, kutsal kendini gerçekleştirmenin bu etmenlerinin bütünleşmesi tarafından fani kişilik tüm zamanlarda bir Tanrı'nın *kişiliğinin* ortaya çıkışıyla birlikte bilinç düzeylerinin bütününe yayılır. Kesinliğe Erişecek Olanların Birlikleri'ne erişen bu fanilerde tüm bu düzeyler Tanrı'nın *yüceliğinin*

zaman içerisinde ortaya çıkışına öncülük edecektir ve Cennet Yaraticısı'nın absonit üstün bilincinin bazı fazları olan Tanrı'nın *nihayetinin* gerçekleşmesinde birbirini takip eden biçimlerde sonuçlanmasına sonlanabilirler.

5:5.12 (69.7) Tanrı-bilincinin deneyimi kuşaktan kuşağa değişmeyen bir biçimde aynı kalır, fakat her ilerleyen çağda Tanrı'nın tanrıbilimsel ve felsefi kavramsallaşmasının bilgisi değişmek *zorundadır*. Tanrı'nın bilgisini bilme durumu ve dinsel bilinç bir evren gerçekliğidir, fakat gerçek dinsel deneyim her ne kadar geçerli olursa olsun bu gerçeklik kendisini ussal eleştirilere ve mantıksal felsefi yorumlara açıklılıkta istence sahip olması gerekir. Bu bağlamda insan deneyimlerinin bütünlüğünden ayrık bir biçimde bir şeyin arayışında bulunmaması zorunludur.

5:5.13 (69.8) Kişiliğin ebedi varlığını devam ettirmesi, kararları ölümsüz ruhun varlığını devam ettirme olanağını belirleyen fani aklın tercihine tamamen bağımlıdır. Akıl Tanrı'ya inandığı ve ruh Tanrı'yı tanıdığı zaman, bununla birlikte destekleyici Düzenleyici'yle birlikte bu esnada hepsinin Tanrı'yı *arzulamasiyla* ruhun varlığını devam ettirmesi kesinleşir. Akli yapının sınırlılığı, eğitimin perdelenmesi, kültürden yoksunluk, toplumsal düzeyin fakirleşmesi, hatta eğitimin, kültürün ve toplumsal faydaların talihsiz eksikliğinden kaynaklanan ahlakın insani ölçütlerindeki düşüklük bile, kutsal ruhun mevcudiyetini böyle bir talihsiz ve insani bir biçimde engellenmiş ama inançlı bireylerde varlığını ortadan kaldıramaz. Gizem Görüntüleyicisi'nin ikamesi ölümsüz ruhun varlığını devam ettirmesinin kuruluşunu oluşturur ve onun olası ilerlemesinin olanaklılığının teminat altına alır.

5:5.14 (70.1) Fani ebeveynlerin doğurganlık yetisi onların eğitimsel, kültürel, toplumsal veya mali düzeylerinden bağımsızdır. Doğal koşullar altında ebeveynsel etkenlerin birliği, doğumu başlatmak için fazlasıyla yeterlidir. Tanrı'ya ibadetin yetisine sahip ve neyin doğru neyin yanlış olduğunu anlayan insan aklı, bir kutsal Düzenleyici'yle bütünlük içerisinde; eğer böyle bir ruhaniyet-ihsanına sahip birey Tanrı'yı arıyor ve samimi bir biçimde onun gibi olmayı arzuluyor, dürüstçe cennette bulunan Yaratıcı'nın iradesini yerine getirmeyi seçiyorsa, fani insanda varlığını devam ettirme niteliklerine sahip ölümsüz ruhun yeniden üretimini başlatmasının ve onu desteklemesinin tüm koşullarına sahiptir.

6. Tanrı'nın Kişiliği

5:6.1 (70.2) Kâinatın Yaratıcısı kişiliklerin Tanrı'sıdır. Evren kişiliğinin nüfuz alanı, kişilik düzeyinin maddi ve en düşük fani yaratılmışlığından kutsal düzeyin ve yaratan saygınlığının en yüksek bireylerine kadar, Kâinatın Yaratıcısı'nda kendi odağına ve çembersel merkeze sahiptir. Yaratıcı olan Tanrı her kişiliğin bahşedicisi ve koruyucusudur. Buna ek olarak, Cennet Yaratıcısı benzer bir biçimde kutsal iradeyi tüm kalbiyle gerçekleştirmeyi tercih eden, Tanrı seven ve onun gibi olmayı özlemleyen tüm sınırlı kişiliklerin nihai kaderidir.

5:6.2 (70.3) Kişilik âlemlerin çözölemeyen gizemlerinden biridir. Biz kişiliğin düzeyleri ve birçok seviyelerinin düzenlemesine katılan etkenlerin yeterli kavramsallaştırmasını oluşturacak yetiye sahibiz, fakat kişiliğin kendisinin gerçek doğasını tamamiyle kavrayamayız. İnsan kişiliğinin yönsel devinimini bir araya getirilince oluşturan birçok etkeni açık bir biçimde

algılayabiliriz, fakat böyle sınırlı bir kişiliğin doğasını ve önemini tamamiyle kavrayamayız.

5:6.3 (70.4) Kişilik, en düşük düzeyde bulunan bireyin öz benliğinin bilincinden en yüksek Tanrı bilincine kadar değişen bir akıl ihsanına sahip tüm yaratılmışlarda bir potansiyeldir. Buna rağmen akıl ihsanı tek başına ne kişilik, ne ruhaniyet ne de fiziksel enerjidir. Kişilik; birliktelikte ve eş güdüm halinde bulunan ruhaniyet, akıl ve madde enerjilerinin bu yaşayan sistemlerde Yaratıcı olan Tanrı tarafından ayrıcalıklı bir biçimde bahşedilen kâinatsal gerçeklikteki nitelik ve değerdir. Kişilik bu bakımdan ne de ilerleyici bir başarıdır. Kişilik maddi veya ruhani olabilir, fakat kişiliğin varlığı ya var ya da yok olma durumudur. Cennet Yaratıcısı'nın doğrudan faaliyeti dışında kişilik düzeyine kişilikten başka hiçbir şey ulaşamaz.

5:6.4 (70.5) Kişiliğin bahşedilişi, Kâinatın Yaratıcısı'nın göreceli yaratıcı bilincinin ve bu sebeple özgür irade düzenlemesinin özellikleriyle ihsan ettiği yaşayan enerji sistemlerinin kişilikleştirilmesi olan onun ayrıcalıklı bir faaliyetidir. Yaratıcı olan Tanrı'nın kişiliğinden ayrı bir biçimde hiçbir kişilik yoktur, ve Yaratıcı olan Tanrı'nın haricinde hiçbir kişilik var olamaz. İnsanın bireyselliğinin temel özellikleri, insan kişiliğinin mutlak Düzenleyici çekirdeği dâhil olmak üzere, Kâinatın Yaratıcısı'nın ayrıcalıklı kişiliğinin nüfuz alanındaki kâinatsal hizmetinde faaliyet göstere onun bahşedişidir.

5:6.5 (70.6) Birey öncesi düzeyin Düzenleyiciler'i birden çok çeşitte bulunan fani yaratılmışlarda ikamet eder; bu sebeple, bu aynı varlıkların morontia yaratılmışları olarak nihai ruhaniyet erişimiyle kişilikleştirilmesi için fani ölümden kurtularak varlığını devam ettirebilir. Bunun için, kişilik ihsanının böyle

bir yaratılmış aklı kişisel Yaratıcı'nın birey öncesi bahşedişi olan ebedi Tanrı'nın ruhaniyetinin bir nüvesi tarafından ikame edildiğinde, bu sınırlı kişilik kutsal ve ebedi olanaklılığı elinde bulundurur ve bununla birlikte, Nihayet'e benzer olan bir sona ve hatta Mutlaklık'ın bir kendisini gerçekleştirmesine ulaşmayı amaç edinir.

5:6.6 (71.1) Kutsal kişilik için yeti birey öncesi Düzenleyici'nin doğasında bulunur; insan kişiliği için yeti insan varlığının kâinatsal-akıl ihsanının olanaklılığıdır. Fakat, fani yaratılmışlığın maddi yaşam yönlendirmesi Kâinatın Yaratıcısı'nın özgürleştirici kutsallığı tarafından dokunuluncaya, böylece bir benlik bilinci, benliğin göreceli bir biçimde kendini belirlemesi ve bireysel yaratıcı kişiliği olarak deneyimin enginliğinin onun üzerinde harekete geçirilmesine kadar fani insanın deneyimsel kişiliği faal ve işlevsel bir gerçeklik olarak gözlenemez. Maddi benlik kelimenin tam anlamıyla ve *koşulsuz olarak bireyseldir*.

5:6.7 (71.2) Maddi benlik geçici bir kimlik olarak kişiliğe ve kimliğe sahip olup birey öncesi ruhaniyet Düzenleyicisi de ebedi kimlik olarak kimliğe sahiptir. Bu maddi kişilik ve birey-öncesi ruhaniyet, ölümsüz ruhun varlığını devam ettiren kimliğini mevcudiyete dönüştüren yaratıcı özelliklerini birleştirmede oldukça yetkindir.

5:6.8 (71.3) İnsanın içsel benliğinin öncül nedensellik üzerine dayanan mutlak bağlılığının engellerinden insanın içsel bünyesini özgürleştirdiği ve böylece ölümsüz ruhunun gelişimini sağladığı için Yaratıcı bu hususta kendisini kenara çekmiştir. Tüm bunların sonucunda; nedenselliğin karşılığının engellerinden özgürleşmesiyle birlikte insan en azından ebedi

nihai sona uygun olarak ve ölümsüz ruh olan benliğin ilerlemesinin yargısına varılmasıyla, bu ebedi ve varlığını devam ettiren bünyenin yaratılmışlığını kısıtlamak veya onun yaratılmasında irade gösterme konusu tercih için kendisine bırakılmıştır. Hiçbir diğer varlık, güç, yaratıcı, veya kurum uçsuz bucaksız olan kâinat âlemlerinin tümünde, ebedi kutsallığın kişiliğinin tercihte bulunan fanisi olarak ölümlü özgür iradenin mutlak egemenliğine hiçbir derecede müdahale edemez. Ebedi varlığı sürdürmeye ilişkin olarak Tanrı maddi ve fani iradenin egemenliğini buyurmuştur ve bu hüküm kesin bir mutlaklık arz eder.

5:6.9 (71.4) Yaratılmışın kişiliğinin bahşedilişi, ilkel nedenselliğe karşı kölece boyun eğmeden göreceli bir bağımsızlaşmayı sağlar, bununla birlikte tüm bu tür ahlaki varlıkların kişilikleri, evrimsel ve diğer geride kalanlar olarak farklılaşmasından bağımsız, Kâinatın Yaratıcısı'nın kişiliğinin merkezindedir. Ebedi Tanrı'nın bütünleştirici döngüsünü ve sayısız evrensel aile çevresini oluşturan varlıksal kan bağı tarafından, onlar ezelden beri onun Cennet mevcudiyetine doğru çekilirler. Tüm kişiliklerde kutsal kendiliğinden gerçekleşmenin bir kan bağı bulunmaktadır.

5:6.10 (71.5) Kâinat âlemlerinin tümünün kişilik döngüsü Kâinatın Yaratıcısı'nın kişiliğinde merkezi bir konumdadır, ve Cennet Yaratıcısı bireysel olarak öz benlik mevcudiyetinin tüm düzeylerinin içinde bütün kişiliklerinin bireysel olarak bilincinde ve kişisel olarak onlarla iletişim halindedir. Ve tüm yaratılmışların bu kişilik bilinci Düşünce Düzenleyicileri'nin amacından bağımsız olarak mevcuttur.

5:6.11 (71.6) Cennet Adası'nda çevrimleştirilmiş yer çekiminin bütünü, Bütünleştirici Bünye'de ve Ebedi Evlat'ta ruhaniyetin tümünde döngüleştirilen, ve bunun sonucunda Kâinatın Yaratıcısı'nın bireysel varlığında kişiselliğin tamamının çevrilmesi olarak bu döngü hataya yer bırakmayacak biçimde tüm kişiliklerin ibadetini Özgün ve Ebedi Kişiliğe ulaştırır.

5:6.12 (71.7) Düzenleyici'nin ikamet etmediği bu kişiliklerle ilgili olarak; onların tercih-özgürlüğünün özelliği aynı zamanda Kâinatın Yaratıcısı tarafından bahşedilmiştir, ve bu bireyler benzer biçimde Kâinatın Yaratıcısı'nın kişilik döngüsü olan kutsal sevginin büyük döngüsünde bütünleşir. Tanrı gerçek kişiliklerin tümünün egemen tercih hakkını sağlamıştır. Hiçbir kişisel yaratılmışlık ebedi serüveni yaşamaya zorlanamaz; ebediyetin kapısı sadece özgür iradenin Tanrı'sının özgür iradeye sahip çocuklarının özgür tercihlerine verilen karşılıktadır.

5:6.13 (72.1) Ve bu makale yaşayan Tanrı'nın zamanın çocuklarıyla olan ilişkisini sunma çabalarımı yansıtır. Bununla birlikte her şey söylendiğinde ve geriye yapılacak bir şey kalmadığında, Tanrı'nın sizin kâinatınızın Yaratıcısı olduğunu ve onun tüm gezegensel çocuklarının sizin bünyenizde taşındığını tekrar tekrar söylemekten daha yararlı bir şey yapamam.

5:6.14 (72.2) [Bu makale Uversa'nın bir Kutsal Danışmanı tarafından Kâinatın Yaratıcısı'nın anlatımının sunuşunu konu alan dizinin beşinci ve son kısmıdır.]

6. Makale Ebedi Evlat

6:0.1 (73.1) EBEDİ Evlat, Kâinatın Yaratıcısı'nın “başat” kişisel ve mutlak kavramsallaşmasının kusursuz ve nihai dışavurumudur. Bununla inilti olarak, nerede ve nasıl olursa olsun Yaratıcı kişisel ve mutlak olarak kendisini açığa çıkarır, kutsal ve yaşayan Söz'ün şimdiki ve gelecekte ezeli bir biçimde olduğu gibi Yaratıcı bunu kendisinin Ebedi Evlat'ı üzerinden gerçekleştirir. Bununla birlikte, bu Ebedi Evlat her şeyin merkezinde ikamet eder ve her şeyle, buna ek olarak gözlerden saklı Ebediyetin ve Kâinatın Yaratıcısı'nın kişisel mevcudiyetiyle doğrudan birliktelik içerisinde.

6:0.2 (73.2) Tanrı'nın “başat” olma düşüncesinden bahsetmeyi ve Ebedi Evlat'ın kavranılması olanaksız bir zaman kökenini kastetmeyi insanın akli yapısının düşünce bağlantılarına olan erişimi elde etmek amacıyla gerçekleştiriyoruz. Dilin bu yönde oluşan olağan dışına çıkma durumu, zamana bağlı fani yaratılmışların akıllarıyla ilişkinin uzlaşması noktasında bizim elimizden gelen en iyi uğraşlarımızı yansıtıyor. Sonsuzluğun doğası içerisinde oluşum sırası bakımından ne Kâinatın Yaratıcısı bir ilk düşünceye, ne de Ebedi Evlat bir başlangıca sahip olabilir. Fakat yine de, ben sırasallığın bu tür zaman kavramları vasıtasıyla ebediyetin ilişkilerini tanımlamakla, ve düşüncenin bu tür sembolleriyle fanilerin zaman tarafından sınırlandırılmış akıllarına ebediyetin gerçekliklerini yansıtmakla görevlendirildim.

6:0.3 (73.3) Ebedi Evlat, Cennet Yaratıcısı'nın evrensel ve sınırsız kavramsallaşmasının, koşulsuz ruhaniyetinin ve mutlak kişiliğinin tamamının kutsal gerçekliğinin ruhani kişileşmesidir. Ve bununla birlikte Evlat Kâinatın Yaratıcısı'nın yaratan kimliğinin kutsal gerçeği açığa

çıkarmasını oluşturur. Evlat'ın kusursuz kişiliği, Yaratıcı'nın gerçekten ruhani, iradi, amaçsal ve kişisel değerleri ve anlamlarının tümünün evrensel kökeni ve ebediyeti olduğunu açığa çıkarır.

6:0.4 (73.4) Zamanın sınırlı aklını harekete geçirmekte verilen bir uğraşta Cennet Kutsal Üçlemesi'nin sınırsız ve ebedi varlıklarının ilişkilerinin bazı sırasal kavramsallaşmasını oluşturma amacıyla, biz “Yaratıcı'nın başat olan kişisel, evrensel ve sınırsız kavramsallaşmasına” atıfta bulunarak bu tür kavramların kullanımından yararlanıyoruz. İlahiyat'ın ebedi ilişkilerinin herhangi yeterli bir fikrini insan aklına taşımak benim için imkânsızdır; bu sebeple, zamanın sırasal dönemlerinde bu ebedi varlıkların ilişkisi hakkında birkaç düşünceyi sınırlı akla ulaştırabilmenin üstesinden gelebilmek için bu terimleri kullanıyorum. Biz Yaratıcı'dan türeyen Evlat'a inanıyoruz; ve biz ikisinin de koşulsuz olarak ebedi olduğu hususunda bilgilendirildik. Bir Evlat'ın Yaratıcı'dan türediği gizeminin tamamen kavramasının ve yine onun olağan bir biçimde Yaratıcı'nın kendisiyle birlikte ebedi olduğunun hiçbir zaman yaratılmışlığı tarafından en başından beri tamamen kavranamaması bu sebeple aşikârdır.

1. Ebedi Evlat'ın Kimliği

6:1.1 (73.5) Ebedi Evlat benzersiz ve Tanrı'nın kendisinden türeyen tek Evlat'tır. O Evlat olarak Tanrı, İlahiyat'ın İkinci Kişisi ve her şeyin yardımcı yaratandır. Yaratıcı'nın nasıl İlk Büyük Kaynak ve Merkez olduğunu belirttiyseniz Ebedi Evlat ise İkincil Büyük Kaynak ve Merkez'dir.

6:1.2 (74.1) Ebedi Evlat kâinat âlemlerinin tümünün ruhani yönetiminin kutsal yöneticisi ve ruhaniyet merkezidir. Kâinatın Yaratıcısı ilk olarak bir yaratan ve daha sonrasında ise denetleyicidir; Ebedi Evlat ise aynı biçimde ilk olarak bir yardımcı yaratan ve daha sonrasında ise bir *ruhani yöneticidir*. “Tanrı ruhaniyettir,” ve Evlat ruhaniyetin bir kişisel açığa çıkarılışıdır. İlk Kaynak ve Merkez, İradesel Mutlaklık; İkincil Kaynak ve Merkez ise Kişilik Mutlaklık’dır.

6:1.3 (74.2) Kâinatın Yaratıcısı, Evlat’ın birlikteliğinin dışında veya Evlat’ın yardımcı faaliyetleri olmadan kişisel biçimde hiçbir zaman bir yaratıcı olarak faaliyet göstermez. Yeni Ahit yazarının Ebedi Evlat’a atıfta bulunduğu zaman, o yazmaya başladığında gerçeği şöyle dile getirecekti: “Her şeyin başlangıcında Söz vardı, ve Söz Tanrı’yla birlikte dile geldi, bunun sonucunda Söz Tanrı’ydı. Her şey onun tarafından yapılmıştı, ve o olmadan yapılmış hiçbir şey yoktu.”

6:1.4 (74.3) Ebedi Evlat’ın bir Evlat’ı Urantia’da görüldüğünde, bu insan vücudunda olan kutsal varlıkla bütünleşenler şu sözleri kendisi için kastettiler: “O başlangıçtan gelen, duyduğumuz, gözlerimizle gördüğümüz, baktığımız ve ellerimizin dokunduğu, hatta yaşamın Söz’üydü.” Ve bu bahsedilen Evlat Yaratıcı’dan tıpkı gerçekten Özgün Evlat’ın türediği gibi gelmiştir, onun dünyevi dualarından bir tanesinde söylediği biçimiyle: “ve şimdi sen, benim Yaratıcım, beni kendi bünyenle birlikte yücelt, tıpkı bu dünya olmadan önce seninle sahip olduğum ihtişamda olduğu gibi.”

6:1.5 (74.4) Ebedi Evlat farklı evrenler içerisinde değişik isimler altında bilinir. Merkezi evrende kendisi; Eş güdüm Kökeni, Eş Yaratan ve Yardımcı Mutlak olarak bilinir. Aşkın-evrenin

yönetim merkezi olan Uverta üzerinde, Evlat'ı Eş Ruhaniyet Merkezi ve Ebedi Ruhaniyet Yöneticisi olarak adlandırırız. Sizin yerel evreninizin yönetim merkezi olan Salvington üzerinde bu Evlat İkincil Ebedi Kaynak ve Merkez olarak kayıtlıdır. Melçizedekler onun hakkında Evlatların Evlat'ı olarak bahsetmişlerdir. Sizin dünyanız üzerinde, fakat ikame edilen âlemlerin sizin sisteminizde bulunmayanlarında, bu Özgün Evlat, kendisini Urantia'nın fani ırklarına bahşeden Nebadonlu Mikâil olan bir yardımcı Yaratan Tanrı'yla karıştırılmaktadır.

6:1.6 (74.5) Cennet Evlatları'nın herhangi biri Tanrı'nın Evlatları olarak uyuşan bir biçimde adlandırılrsa da; sınırsız İlahiyatlar'dan türeyen diğer tüm kutsal Evlatlar'ın eş yaratıcısı, kusursuzluğun ve kudretin merkezi evreni olan Kainatın Yaratıcısı'yla birlikte yardımcı yaratıcı, İkinci Kaynak ve Merkez olan bu Özgün Evlat için biz “Ebedi Evlat” atfını kullanma alışkanlığındayız.

2. Ebedi Evlat'ın Doğası

6:2.1 (74.6) Ebedi Evlat, Kâinatın Yaratıcısı kadar değişmez ve sonsuza kadar sorumluluklarına sadıktır. O aynı zamanda Yaratıcı kadar ruhsal ve tıpkı onun olduğu gibi tamamiyle sınırsız bir ruhaniyettir. Sizin gibi düşük seviye kökenlerinden gelen faniler için Evlat daha fazla birey olarak görülecektir, çünkü Kâinatın Yaratıcısı'na kıyasla o size yaklaşılabirlik bakımından bir adım daha yakındır.

6:2.2 (74.7) Ebedi Evlat Tanrı'nın ebedi Sözü'dür. O tamamen Yaratıcı gibidir; aslında Ebedi Evlat Yaratıcı olan Tanrı'nın kişisel biçimde kâinat âlemlerinin tümüne olan *dışavurumudur*.

Ve bu sebeple geçmişte ve şu an olduğu, bununla beraber gelecekte olacağı gibi, Ebedi Evlat'ın ve tüm yardımcı Yaratan Evlatlar'ın şu gerçek yargısı mevcuttur: “Evlat'ı gören Yaratıcı'yı görür.”

6:2.3 (74.8) Doğası bakımından Evlat tamamiyle ruhani Yaratıcı gibidir. Biz Kâinatın Yaratıcısı'na ibadet ettiğimizde, gerçekte biz aynı zamanda Evlat olan Tanrı'ya ve Ruhaniyet olan Tanrı'ya ibadet ederiz. Evlat olan Tanrı doğası bakımından Yaratıcı olan Tanrı kadar kutsal bir biçimde gerçek ve ebedidir.

6:2.4 (75.1) Evlat Yaratıcı'nın sınırsız ve aşkın doğruluğunun sadece bütününü elinde bulundurmaz, fakat aynı zamanda Evlat Yaratıcı karakterinin kutsallığının tümünün yansıtıcısıdır. Evlat, Yaratıcı'nın kusursuzluğunu ve onunla bütünleşmiş bir biçimde onların kutsal mükemmeliyete erişimlerinin ruhani çabalarında kusurluluğun tüm yaratılmışlıklarına yardım etmenin sorumluluğunu paylaşır.

6:2.5 (75.2) Ebedi Evlat Yaratıcı'nın kutsallığının karakterinin ve ruhaniyetinin özelliklerinin tümüne sahiptir. Evlat kişilik ve ruhaniyette Tanrı'nın mutlaklığının *tamamlanmış halidir*, ve Evlat bu nitelikleri kâinat âlemlerinin tümünün ruhani yönetiminin içindeki kendi iradesinde açığa çıkarır.

6:2.6 (75.3) Tanrı kelimenin tam anlamıyla evrensel bir ruhaniyettir; Tanrı bir ruhtur, ve Yaratıcı'nın bu ruh doğası Ebedi Evlat'ın İlahiyat'ı içerisinde odaklanmış ve kişileşmiştir. Evlat içinde tüm ruhani nitelikler gözle görülür bir biçimde fazlasıyla İlk Kaynak ve Merkez'in evrenselliğinden türeyerek gelişir. Ve Yaratıcı olarak onun ruhani doğasını Evlat'ıyla paylaşır, ve böylelikle koşulsuz ve tamamiyle Sınırsız

Ruhaniyet olan Bütünleştirici Bünye ile birlikte kutsal ruhaniyeti tıpkı kendileriyle paylaştıkları gibi onunla paylaşırlar.

6:2.7 (75.4) Gerçeğin sevgisinde ve yaratılmışın güzelliğinde Yaratıcı ve Evlat, Evlat'ın evrensel değerlerin ruhani güzelliğinin gerçekleşmesine kendisini daha fazla ayrıcalıklı bir biçimde adayışının *görünüŧü* haricinde, eşittirler.

6:2.8 (75.5) Kutsal iyilikte Yaratıcı ve Evlat arasında bir farkın olmadığını ayırt ediyorum. Yaratıcı kendi evren çocuklarını bir baba gibi sever; Ebedi Evlat ise tüm yaratılmışlara bir baba ve bir kardeş gibi bakar.

3. Yaratıcı'nın Sevgisinin Hizmeti

6:3.1 (75.6) Evlat Kutsal Üçleme'nin adalet ve doğruluğunu paylaşır, yine de Yaratıcı'nın sevgisi ve bağışlamasının sınırsız kişileşmesi tarafından bu kutsallık niteliklerini kendi üstünlüğüyle gölgede bırakır; Evlat âlemlere açığa çıkarılan kutsal sevgidir. Tanrı nasıl sevgi ise Evlat bağışlamadır. Evlat Yaratıcı'dan daha fazla sevgi gösteremez, fakat yaratılmışlara ilave bir biçimde bağışlama gösterebilir. Evlat, Yaratıcı gibi sadece yaratıcı temelli değildir; o aynı zamanda aynı Yaratıcı'nın Ebedi Evlat'ıdır, bu sebeple Kâinatın Yaratıcısı'nın tüm diğer evlatlarının evlat olma deneyimini paylaşabilme farklılığına sahiptir.

6:3.2 (75.7) Ebedi Evlat tüm yaratılmışlara karşı büyük bir bağışlama hizmeti gösterir. Bağışlama Evlat'ın ruhani karakterinin özüdür. Ebedi Evlat'ın yardımcıları, İkincil

Kaynak ve Merkez'in ruhani döngülerinde hareket ettikleri gibi, bağışlama durumuyla görevlidir.

6:3.3 (75.8) Ebedi Evlat'ın sevgisini kavramak için, *sevginin ta kendisi* Yaratıcı olan onun kutsal kaynağını ilk olarak algılamamız; ve bunun akabinde onun neredeyse sayısız yardımcı kişiliklerinin ev sahipliğinde ve Sınırsız Ruhaniyet'in uçsuz bucaksız hizmetinde kendini gerçekleştiren bu sınırsız sevgiye dikkatli bakmanız gerekir.

6:3.4 (75.9) Ebedi Evlat'ın hizmeti, kâinat âlemlerine sevginin Tanrı'sının kendisini açığa çıkarmasına adanmıştır. Bu kutsal Evlat, merhamet sahibi Yaratıcı'sını, zamanın kötülük işleyenlerine bağışlama ve düşük düzeyde bulunan yaratılmışlarına sevgi göstermesine ikna etmeye çalışmak gibi soylu olmayan bir davranışın içinde değildir. Ebedi Evlat'ı Kâinatın Yaratıcısı'na mekânın maddi dünyaları üzerindeki düşük düzeydeki yaratılmışlarına bağışlama göstermesi için başvurması biçiminde tahayyül etmek ne kadar da yanlıştır! Tanrı'ya dair bu tür kavramsallaşmalar kaba ve çirkindir. Bunun yerine şunun farkına varmanız gerekir ki Tanrının Evlatları'nın bağışlayıcı hizmetlerinin tümü Yaratıcı kalbinin evrensel sevgisi ve sınırsız merhametinin doğrudan bir açığa çıkışıdır. Yaratıcı'nın sevgisi Evlat'ın merhametinin gerçek ve ebedi kaynağıdır.

6:3.5 (75.10) Tanrı sevgi, Evlat ise bağışlamadır. Bağışlama sevginin uygulamalı halidir, Yaratıcı'nın sevgisi Ebedi Evlat'ın kişiliği içinde devinime geçer. Bu evrensel Evlat'ın sevgisi evrenselin kendisi gibidir. Sevginin cinsiyetlerin var olduğu bir gezegende algılanışı düşünüldüğünde, Ebedi Evlat'ın şefkati daha çok anne sevgisine benzetilebilirken

Tanrı'nın sevgisi ise bir babanın sevgisi gibidir. Bu tür benzetmeler gerçekte nezaketsiz olan benzetmelerdir, fakat ben onları, kutsal içerik bakımından değil ama Yaratıcı'nın ve Evlat'ın sevgisi arasındaki dışavurumun niteliksel ve biçimsel farklılığı bakımından insan aklına ulaştırmak ümidiyle kullandım.

4. Ebedi Evlat'ın Özellikleri

6:4.1 (76.1) Ebedi Evlat kâinat gerçekliğinin ruhaniyet düzeyini harekete geçirir; Evlat'ın ruhaniyet kudreti tüm evren mevcudiyetleriyle ilişkili olarak mutlaktır. Kendisi tüm farklılaşmamış ruhaniyet enerjisinin eş birlikteliği ve gerçekleştirilen ruhaniyet gerçekliğinin tümü üzerinde mutlak algısının ruhaniyet çekimiyle kusursuz düzenlemeyi uygular. Parçalanmamış saf ruhaniyetin tümü ve ruhani varlık ve değerlerin bütünü temel Cennet Evlat'ının sınırsız çekim kudretine karşılık verirler. Ve eğer ebedi gelecek kısıtlanmamış evrenin açığa çıkışına şahitlik edecekse, Özgün Evlat'ın ruhaniyet çekimi ve ruhaniyet kudreti böyle sınırı olmayan bir yaratılmışlığın etkili yönetimi ve ruhani denetlemesi için tamamen yeterli bir düzeyde bulunacaktır.

6:4.2 (76.2) Evlat'ın her şeye gücü yetmesi sadece ruhani âlemedir. Evren yönetiminin ebedi muhasebesinde, hizmetin müsrif ve ihtiyaca gerek olmayan tekrarına hiçbir zaman rastlanmaz; İlahiyatlar evren hizmetinin ihtiyaç duyulmayan suretleri için verilmezler.

6:4.3 (76.3) Özgün Evlat'ın her zaman her yerde oluşu kâinat âlemlerinin tümünün ruhani birlikteliğini oluşturur. Tüm yaratılmışların ruhani birleşmesi Ebedi Evlat'ın kutsal ruhunun

faal mevcudiyetinin her yerde oluşuna dayalıdır. Yaratıcı'nın ruhani mevcudiyetini algıladığımızda onu Ebedi Evlat'ın ruhani mevcudiyetinden düşüncelerimizde ayırmayı zor buluyoruz. Yaratıcı'nın ruhaniyeti Evlat'ın ruhaniyetinin ebediyete kadar sakiniştir.

6:4.4 (76.4) Yaratıcı ruhani bakımdan her zaman her yerdedir, fakat böyle bir her yerde oluş Ebedi Evlat'ın ruhani faaliyetlerinin her yerde oluşundan ayrılamaz görünmektedir. Buna rağmen biz, ikircikli ruhsal bir doğanın mevcudiyeti olan Yaratıcı-Evlat ilişkisinin tüm durumları altında Evlat'ın ruhaniyetinin Yaratıcı'nın ruhaniyetiyle iş güdüm halinde olduğuna inanıyoruz.

6:4.5 (76.5) Onun kişilikle olan ilişkisinde, Yaratıcı kişilik döngüsünde faaliyet gösterir. Onun ruhsal yaratılmışla olan bireysel ve takip edilebilir ilişkisinde o ilahiyatın bütünlüğünün nüvelerinde açığa çıkar, ve bu Yaratıcı nüveleri âlemler içinde hangi zamanda ve hangi yerde ortaya çıkarsa çıksın benzersiz, ayrıcalıklı ve tek başına bir faaliyet gösterir. Tüm bu durumlarda Evlat'ın ruhaniyeti, Kâinatın Yaratıcısı'nın bölümlere ayrılmış mevcudiyetinin ruhani faaliyetiyle eş güdüm halindedir.

6:4.6 (76.6) Ruhani bakımdan Ebedi Evlat her zaman her yerdedir. Ebedi Evlat'ın ruhaniyeti kesinlikle sizinle ve sizin etrafınızdadır, fakat Gizem Görüntüleyicisi'nde olduğu gibi sizin içinizde veya sizin bir parçanız değildir. İkamet eden Yaratıcı nüvesi, İkincil Kaynak ve Merkezi'nin çok güçlü ruhaniyet çekim döngüsünün kendisine çeken ruhani kudretine artan bir biçimde karşılık verir hale gelen böyle yükselen bir

aklın olduğu koşullarda, insan aklını ilerleyici bir biçimde kutsal görüşlerle uyumlu hale getirir.

6:4.7 (76.7) Özgün Evlat evrensel ve ruhani bakımdan birey bilincine sahiptir. Bilgelik bakımından Evlat Yaratıcı'nın tamamıyla eşitidir. Bilginin nüfuz alanında her şeyin bilgisine sahip olmayı Birincil ve İkincil Kaynakları birbirinden ayırt edemeyiz; çünkü Evlat tıpkı Yaratıcı gibi her şeyi bilir; hiçbir evren olayı karşısında hayrete kapılmaz; ve O sonu başlangıcından itibaren kavrar.

6:4.8 (77.1) Yaratıcı ve Evlat kâinat âlemlerinin tümü içinde ruhaniyetlerin ve kendisine ruh verilmiş varlıkların tümünün sayısını ve bulunduğu yeri gerçekten bilir. Evlat sadece her şeyi kendisinin her zaman her yerde olan ruhaniyetinin erdemi sayesinde bilmez; aynı zamanda yedi aşkın-evrenin tüm dünyalarında her yerde ve her biçimde gerçekleşen her şeyin farkındalığına sahip us olarak Yüce Varlık'ın akli yapısının çok geniş dışavurumundan bütünüyle, Yaratıcı ve Bütünleştirici Bünye ile birlikte eşit derecede, haberdardır. Ve Cennet Evladı'nın her şeyin bilgisine sahip olduğu diğer biçimler de mevcuttur.

6:4.9 (77.2) Düşük düzeylerin yükselen varlıklarıyla birlikte bu tür bağışlayıcı ve şefkat dolu iletişimde Ebedi Evlat, tıpkı kendilerini zamanın evrimsel dünyalarına oldukça sıklıkla bahşeden yerel âlemlerdeki onun Cennet Evlatları gibi sabırlı ve metanetli, sıcak ve düşünceli olurken; sevgi dolu, bağışlayıcı, ruhani kişiliği düzenleyici biri olarak Ebedi Evlat Kainatın Yaratıcısı'yla bütünüyle ve sınırsızca eşittir.

6:4.10 (77.3) Ebedi Evlat'ın özelliklerini üzerine daha fazla detaylı bir biçimde görüş belirtmek gereksizdir. İstisnalar göz önünde bulundurulmak şartıyla, Evlat olan Tanrı'nın özelliklerini doğru bir biçimde değerlendirmek ve anlamak Yaratıcı olan Tanrı'nın ruhani nitelikleri irdelemek için tek yeterlidir olacaktır.

5. Ebedi Evlat'ın Sınırlılıkları

6:5.1 (77.4) Ebedi Evlat, ne fiziksel nüfuz alanlarında kişisel olarak, ne de Bütünleştirici Bünye'nin vasıtası dışında yaratılmış varlıklara akıl hizmetinin düzeylerinde faaliyette bulunur. Fakat bu koşullanmalar *ruhani* her şeyin bilgisine sahip olma, her yerde birden bulunma ve her şeye gücü yetmenin kutsal özelliklerinin tümünün özgür ve bütüncül uygulamalarından Ebedi Evlat'ı hiçbir biçimde sınırlandıramaz.

6:5.2 (77.5) Ebedi Evlat, İlahi Mutlaklık'ın sınırsızlığının doğasında olan ruhaniyet olanaklarına kişisel olarak hâkim değildir, fakat bu olanakların mevcut bir biçimde gerçekleşmesi olarak onlar Evlat'ın ruhani çekim döngüsünün her şeye gücü yeten algısı içinde bu dönüşüme ulaşırlar.

6:5.3 (77.6) Kişilik Kâinatın Yaratıcısı'nın ayrıcalıklı bir hediyesidir. Ebedi Evlat kişiliği Yaratıcı'dan elde eder, fakat Yaratıcı olmadan kişilik bahsedemez. Evlat çok geniş bir ruhaniyet ev sahipliğine kaynaklık eder, fakat ondan türeyen bu farklılaşmalar kişilik örnekleri olarak gösterilemez. Evlat, kişiliği yarattığı zaman, o bu yaratımı Yaratıcı veya Yaratıcı için bu tür ilişkilerde faaliyetlerde bulunabilecek Bütünleştirici Bünye ile birlikte gerçekleştirir. Ebedi Evlat bu sebeple kişiliklerin eş yaratıcısıdır, fakat o hiçbir varlık veya kendisi

için bile ne tek başına kişilik bahşedebilir, ne de bireysel varlıkların yaratımını gerçekleştirebilir. Faaliyetin bu kısıtlanma durumu buna rağmen birey gerçekliğinden başka herhangi veya tüm diğer biçimlerin yaratma yetisinden onu mahrum bırakmaz.

6:5.4 (77.7) Ebedi Evlat yaratan ayrıcalıklarının iletimi hususunda da sınırlıdır. Yaratıcı, Özgün Evlat'ın ebedileştirilmesi sürecinde yaratıcı özelliklere sahip daha fazla Evlatlar'ı yaratmanın kutsal faaliyetinde Yaratıcı'ya sonradan katılımın ayrıcalığını ve kudretini ona bahşetmiştir, ve böylelikle onlar eskiden ve şimdi olduğu gibi artık bu yaratımı beraber gerçekleştirmektedirler. Fakat bu eş güdüm Evlatları yaratıldığı zaman açık bir biçimde yaratmanın ayrıcalıkları daha ileri taşınacak bir şekilde iletimsel değildir. Ebedi Evlat yaratma doğasının kudretini sadece ilk ve doğrudan kişileştirmelere iletebilir. Bu bakımdan, Yaratıcı ve Evlat bütünleşip bir Yaratan Evlat'ı kişileştirdikleri zaman onlar bu amaca ulaşır; fakat Yaratan Evlat'ın varlığa dönüşümü sonucunda onun daha sonrasında yaratacağı değişik düzeylerde Evlatlar'a yaratıcılığın ayrıcalıklarını iletmeye ve onları devretme yetisine kendisi sahip değildir. Tüm bunlara rağmen en yüksek yerel evren Evlatlar'ında bir Yaratan Evlat'ın çok kısıtlı da olsa yaratıcı özellikleri mevcuttur.

6:5.5 (78.1) Ebedi Evlat, sınırsız ve ayrıcalıklı bir bireysel varlık olarak; kendi doğasını parçalara ayıramaz, Sınırsız Ruhaniyet ve Kâinatın Yaratıcısı'nın yaptığı gibi benliğinin bireyselleşmiş bölümlerini diğer birimlerle ve kişilerle paylaşamaz ve onları bahşedemez. Fakat Evlat tüm yaratılmışların arınması için kendi sınırsız ruhaniyetini

bahşedebilme yetisine sahiptir ve bunu faal olarak yerine getirir, bununla beraber durmaksızın ruhaniyet kişiliklerini ve ruhsal gerçekliklerini yanına çeker.

6:5.6 (78.2) Şunu unutmayınız ki, Ebedi Evlat ruhani Yaratıcı'nın tüm yaratılmışlara olan kişisel tasviridir. Evlat İlahiyat bakımından kişisel olmasından başka hiçbir biçimde tanımlanamaz; böyle bir kutsal ve mutlak kişilik bölünemez ve parçalanamaz. Yaratıcı olan Tanrı ve Ruhaniyet olan Tanrı kelimenin tam anlamıyla kişiseldir, fakat bu tür İlahiyat kişiliklerine ek olarak onlar aynı zamanda her kavrama karşılık gelen bir bütünlüğe sahiptir.

6:5.7 (78.3) Ebedi Evlat, Düşünce Düzenleyicileri'nin bahşedilişine bireysel olarak katılamasa da; ebedi geçmişte Yaratıcı Düşünce Denetleyicileri'nin bahşedilişini öne sürdüğünde ve Evlat'a “fani insanı kendi görünüşümüzde yaratalım” niyetini buyurduğu zaman Evlat bu tasarımı onaylayarak ve sonu gelmeyen eş güdümünün güvencesinin sözünü ona vererek Kainatın Yaratıcısı'yla beraber bu kurulda bulundu. Bunun sonucunda, Yaratıcı'nın ruhaniyet nüvesi sizin içinizde ikamet ederek, Evlat'ın mevcudiyetinin ruhaniyeti sizi sarıp sarmalayarak, bu iki olay bir bütün olarak sonsuza kadar sizin ruhsal ilerleyişinizi gerçekleştirir.

6. Ruhaniyet Aklı

6:6.1 (78.4) Ebedi Evlat bir ruhaniyettir ve bunun eşleniğinde bir akli yapısı bulunur, fakat bu akıl ve ruhaniyet fani us tarafından kavranılamaz bir niteliktedir. Fani insan akli sınırlı, kâinatsal, maddi ve kişilik düzeylerinde algılar. İnsan aynı zamanda akli olgusallığı alt birey düzeyi olan hayvan seviyesinde yaşayan

organizmaların işleyişi olarak görür, fakat üstün maddi varlıklarla ilişkili ve ayrıcalıklı ruhaniyet kişiliklerinin bir parçası olduğunda aklın doğasını algılamak onun için bir zorluk hale gelir. Buna rağmen akıl, ruhaniyet düzeyinin mevcudiyeti bağlamında ve akli yapının ruhani faaliyetlerine atfedildiğinde farklı bir biçimde tanımlanmalıdır. Ruhaniyetle doğrudan birliktelik kurmuş bu tür akıl, ne ruhaniyet ve madde arasında eş güdümü düzenleyen akılla ve ne de sadece madde ile birliktelik kurmuş akılla karşılaştırılabilir.

6:6.2 (78.5) Ruhaniyet en başından beri bilinç ve akıl sahibidir, ve kimliğin değişken fazlarını elinde bulundurur. Bazı fazlarda akıl olmadan ruhani varlıkların birlikteliğinde hiçbir ruhsal bilinç olmayacaktır. Aklın eşleniği, onun anlayabilme ve anlaşılabilme bilinci olarak İlahiyat’a özgü bir durumdur. İlahiyat bireysel, birey öncesi, bireyüstü veya birey dışı olabilir, fakat İlahiyat hiçbir zaman akıldan yoksun olamaz. Bu durum İlahiyat’ın benzer birimler, varlıklar ve kişiliklerle hiçbir zaman en azından iletişim kurmanın yetisinden mahrum kalmaması anlamına gelmektedir.

6:6.3 (78.6) Ebedi Evlat’ın akli Yaratıcı gibidir, fakat evren içindeki diğer akli yapılar için aynı benzerliği göstermez. Ve Yaratıcı’nın akıyla birlikte Bütünleştirici Yaratıcı’nın uçsuz bucaksız ve çeşitli akıllarına öncülük eder. Yaratıcı ve Evlat’ın Üçüncül Kaynak ve Merkez’in mutlak aklına öncülük eden akli yapısı galiba en iyi bir biçimde bir Düşünce Denetleyicisi’nin akıl önceliğinde gösterilir. Bunun için, bu Yaratıcı nüveleri her ne kadar Bütünleştirici Bünye’nin akli döngülerinin tamamıyla dışında olsa da, onlar bir çeşit akıl önceliğinin biçimine sahiptirler, bununla beraber anlamının ve anlaşılmanın yetisine

sahip oldukları için insanın düşünmesine benzer ve ona eşlenik bir yetiyi tadarlar.

6:6.4 (78.7) Ebedi Evlat bütünsel bir biçimde ruhsaldır; insan ise bu duruma yakın bir biçimde neredeyse tamamiyle maddidir. Bu sebeple Ebedi Evlat'ın ruhaniyet kişiliğine, onun Cenneti çevreleyen yedi ruhsal nüfuz alanına, ve Cennet Evlatları'nın birey dışı yaratımlarının doğasına fazlasıyla uygun olmak, sizin Nebadon'un yerel evreninin morontial yükselimini tamamlamanızı takip eden ruhani düzeye erişiminizi beklemek zorundadır. Ve bunun sonucunda Havona üzerinde aşkın-evren boyunca geçiş yapmış olarak ruhaniyet saklı bu birçok gizem, ruhani içerik olan “ruhaniyetin aklına” ihsan edilmeye başladığınızda andan itibaren gün ışığına çıkacaktır.

7. Ebedi Evlat'ın Kişiliği

6:7.1 (79.1) Ebedi Evlat, kutsal üçleme biçimiyle Kâinatın Yaratıcısı'nın koşulsuz mutlaklığın kişilik engellerinden kurtulduğu bu sınırsız kişiliktir. Bu erdemle, yaratılmışların Yaratanları'nın kendisinin en başından genişleyen evrenine bünyesini bitip tükenmek bilmeyen bir büyüklükte bahşetmeye ezelden beri devam etmiştir. Evlat *mutlak bir kişiliktir*; Tanrı ise kişiliğin kaynağı, onun bahşedicisi ve onun sebebi olarak *yaratıcı kişiliğidir*. Her bireysel varlık, tıpkı Özgün Evlat'ın ebedi bir biçimde kendi kişiliğini Cennet Yaratıcısı'ndan aldığı gibi, kişiliğini Kâinatın Yaratıcısı'ndan alır.

6:7.2 (79.2) Cennet Evladı'nın kişiliği mutlak ve saf bir biçimde ruhanidir, bununla birlikte bu mutlak kişilik kutsal ve ebedi bir yönlemsel oluşuma sahiptir. Buna göre, ilk olarak Yaratıcı'nın kişiliği Bütünleştirici Bünye'ye ve bunun ardından uçsuz

bucaksız bir kâinat boyunca çok çeşitli yaratılmışlara olan bahşedişi vardır.

6:7.3 (79.3) Ebedi Evlat; tamamiyle bağışlayıcı bir hizmetkâr, kutsal bir ruhaniyet, ruhsal bir kudret ve gerçek bir kişiliktir. Evlat; birey olmayan, kutsallık dışı, ruhani olmayan ve sadece saf bir potansiyelden oluşma durumlarının dışında olan İlk Kaynak ve Merkez'in bütünü ve özü olan âlemlerde Tanrı'nın dışı vurulmuş ruhsal ve kişisel doğasıdır. Fakat Ebedi Evlat'ın bu göksel kişiliğinin ihtişamını ve güzelliğini bir kelimesel resmedişte insan aklına yerleştirmek imkânsızdır. Kâinatın Yaratıcısı'nın görünümünü bulanıklaştırma eğiliminde olan her şey Ebedi Evlat'ın kavramsal olarak tanınmasını neredeyse eşit ölçekte etkilemektedir. Siz şu an sınırsız aklın anlayışına bu mutlak kişiliğin karakterini neden tasvir etmede yetkin olmadığımı anlamak için Cennet'e erişmeyi beklemek zorundasınız.

8. Ebedi Evlat'ın Kendisini Gerçekleştirmesi

6:8.1 (79.4) Kişiliğin kimliği, doğası ve diğer özellikleriyle ilgili olarak, Ebedi Evlat Kâinatın Yaratıcısı'nın ebedi eşleniği, kusursuz tamamlayıcısı ve bütüncül eşidir. Yine bu bakımdan, Tanrı Evrenin Babası, Evlat ise Evrenin Annesi'dir. Bununla birlikte hepimiz en düşük düzey yaratılmışlardan en yükseğine kadar kâinat ailesini oluşturuyoruz.

6:8.2 (79.5) Evlat'ın karakterini takdir etmek için Yaratıcı'nın kutsal karakterinin açığa çıkmasını irdelemeniz gerekir; çünkü onlar sonsuza kadar ve ayrılmaz bir biçimde bir tektirler. Kutsal kişilikler olarak görsel bir biçimde aklın düşük seviyeleri tarafından ayırt edilemezler. İlahiyat'ın kendilerinin

yaratıcı faaliyetlerinde kökeni olanlar tarafından bu farklılığı tanımak zor da değildir. Merkezi evrende ve Cennet üzerinde saflığın varlıkları, Tanrı'yı ve Evlat'ı sadece evrensel denetlemenin bir bireysel birliği olarak değil, aynı zamanda evren yönetiminin kesin nüfuz alanlarında iki ayrı kişiliğin faaliyetleri varlıkları olarak algırlar.

6:8.3 (79.6) Bireyler Kâinatın Yaratıcısı'nı ve Evlat'ı ayrı bireyler olarak özümseyebilirlerken, kaldı ki gerçekten de onlar ayrıdırlar; fakat evrenlerin yönetiminde onlar o kadar bütünleşmiş ve iç içe geçmiştir ki onları birbirinden ayırt etmek her zaman olanaklı değildir. Âlemleri ilgilendiren olaylarda, Tanrı'nın ve Evlat'ın kafa karıştırıcı bir birlikteliğiyle karşı karşıya kalındığı zaman onların hizmetlerini birbirinden ayırmaya çalışmak her zaman yararlı değildir; böyle bir durumda sadece Tanrı'nın başlatıcı düşünce olduğunu ve Evlat'ın onun dışı vurucu sözünü teşkil ettiğini unutmayın. Bu birbirinden ayıramama durumu, her yerel evrende, Yaratıcı ve Evlat için on milyon yerleşik dünyaların yaratılmışlarını destekleyen Yaratan Evlat'ın kutsallığında kişileşir.

6:8.4 (80.1) Ebedi Evlat sınırsızdır, fakat kendisi Cennet Evlatları'nın kişileri ve Sınırsız Ruhaniyet'in sabırlı hizmeti sayesinde erişilebilirdir. Cennet Evlatları'nın bahşedici hizmeti ve Sınırsız Ruhaniyet'in yaratılmışlarının sevgi dolu hizmeti olmadan maddi kökenin varlıkları neredeyse hiçbir biçimde Ebedi Evlat'a ulaşmayı ümit edemez. Böylelikle bu göksel kurumların yardımı ve rehberliğinin sayesinde, Tanrı-bilincine sahip fanilerin kesinlikle Cennet'e ve Evlatların bu görkemli Evlat'ının bireysel varlığı huzuruna erişeceği yukarıda bahsi geçen yargı kadar gerçektir.

6:8.5 (80.2) Ebedi Evlat fani kişiliğe erişimin bir yöntemsel biçimi olsa da sizin için Yaratıcı ve Ruhaniyet'in gerçekliğini algılamak size daha kolay gelecektir, çünkü Yaratıcı sizin insan kişiliğinizin mevcut bahşedicisidir ve Sınırsız Ruhaniyet sizin fani aklınızın mutlak kaynağıdır. Fakat ruhani gelişimde Cennet yoluna yükseldiğiniz zaman, Ebedi Evlat'ın kişiliği size artan bir biçimde gittikçe gerçek olarak görünecek ve onun sınırsız ruhsal aklının gerçekliği sizin gelişerek ruhanileşen aklınıza daha algılanabilir hale gelecektir.

6:8.6 (80.3) Ebedi Evlat'ın kavramsallaşması sizin maddi veya sonradan sahip olacağınız morontial aklınızda çok parlak bir biçimde hiçbir zaman ışıldamaz. Bu durum ta ki, sizin ruhani yükselişinizi başlatmanız ve onu ruhsallaştırmanız, bunun neticesinde Ebedi Evlat'ın kişiliği kavramının, bir insan olarak ve şahsen insanlar arasında bir insan bedeninde Urantia'da bir kere ete kemiğe büründüğü ve yaşadığı öz olan sizin kavramsallaştırmanızdaki Cennet'in Yaratan Evladı'nın kişiliğinin berraklığına eşit olmasına kadar devam edecektir.

6:8.7 (80.4) İnsan tarafından kişiliği algılanabilen Yaratan Evlat, bu fazlasıyla ve ayrıcalıklı bir biçimde ruhsal fakat yine de kişisel olan Cennetin Ebedi Evladı'nın bütüncül önemini anlamanızdaki yetersizliğinizi sizin yerel evren deneyiminiz boyunca mutlaka telafi edecektir. Havona ve Orvonton boyunca ilerlediğiniz, yerel evreninizin Yaratan Evlat'ının derin hatıralarını ve berrak resmini geride bıraktığınız zaman; bu maddi ve morontia deneyiminizin gerçekliği ve yakınlığı, siz Cennet huzurunda ilerledikçe başından beri varlığını artan bir biçimde hissettiren Cennet Ebedi Evladı'nın yoğunlaşan

kavrayışı ve ezelden beri genişleyen kavramsallaşması tarafından olumlu bir biçimde tazmin edilecektir.

6:8.8 (80.5) Ebedi Evlat muhteşem ve yüce bir kişiliktir. Böyle sınırsız bir varlığın kişiliğinin mevcudiyetini maddi aklın anlaması her ne kadar onun gücünün ötesinde olsa da onun bir birey olduğundan kuşku duymayınız. Bu bağlamda ne söylediğimin tam anlamıyla bilincindeyim. Sayısız zaman Ebedi Evlat'ın kutsal varlığında ikamet ettim, ve bunun sonrasında onun kutsal yücelikte olan isteğini yerine getirmek için kâinat içerisinde seyahatime bu ikameden ayrılarak başladım.

6:8.9 (80.6) [Cennetin Ebedi Evladı'nı tasvir eden bu makaleyi oluşturmak için görevlendirilen bir Kutsal Danışman tarafından kâğıda dökülmüştür.]

7. Makale

Ebedi Evlat'ın Evren ile İlişkisi

7:0.1 (81.1) ÖZGÜN Evlat, Yaratıcı'nın ebedi amacının ruhsal yönlerinin uygulanmasıyla bu amaç evrimleşen evrenlerin yaşayan varlıklarının çok çeşitli birimleriyle olan olgusallığında ilerleyici bir biçimde açığa çıkarken onunla en başından beri ilişki halindedir. Biz bütüncül olarak bu ebedi tasarımı kavrayamayız, fakat Cennet Evladı kuşkusuz bunu gerçekleştirir.

7:0.2 (81.2) Yaratıcı'nın yardımcı Evlatlar'a ve onların emri altında bulunan Evlatlar'a kendisinin sahip olduğu her şeyi bahşetmenin arayışında bulunuşunda Evlat tıpkı Yaratıcı gibidir. Ve Evlat, Yaratıcı'nın kendi paylaşımcı doğasını

onların birleşik yöneticisi olan Sınırsız Ruhaniyet üzerinde sınırsız olan bahşedişinde paylaşır.

7:0.3 (81.3) Ruhaniyet gerçekliklerinin koruyucusu olarak, İkincil Kaynak ve Merkez muhteşem bir biçimde tüm maddi şeylerin koruyuculuğunu yapan Cennet Adası'nın ebedi dengesidir. Bu sebeple İlk Kaynak ve Merkez, Ebedi Evlat'ın göksel kişiliğinin ruhani değerlerinde ve merkezi Ada'nın harikulade seçkin yöntemlerinde ve maddi güzelliğinde sonsuza kadar açığa çıkarılmıştır.

7:0.4 (81.4) Ebedi Evlat, ruhsal varlıkların ve ruhaniyet gerçekliklerinin çok geniş yaratılmışlarının mevcut koruyucusudur. Ruhani dünya Evlat'ın bireysel işleyişinin yaşam biçimidir ve ruhani doğanın birey dışı gerçeklikleri Mutlak Evlat'ın kusursuz kişiliğinin amacına ve iradesine her zaman karşılık verir.

7:0.5 (81.5) Evlat, buna rağmen, tüm ruhaniyet kişiliklerinin işleyişinden sorumludur. Bireysel yaratılmışlığın iradesi göreceli olarak bağımsızdır ve bu sebeple irade sahibi varlıkların faaliyetlerini belirler. Bunun sonucunda, özgür iradenin ruhaniyet dünyası her zaman Ebedi Evlat'ın karakterinin gerçek bir yansıması değildir, bununla beraber Urantia'nın doğası bile Cennet ve İlahiyat'ın değişmezliğinin ve kusursuzluğunun tam anlamıyla kendisini açığa çıkarışı değildir. Fakat insanın ve meleğin özgür iradesinden kaynaklanan eylemlerini ne belirlerse belirlesin, Evlat'ın tüm ruhaniyet gerçekliklerinin evrensel çekim denetiminin ebedi algısı mutlak olarak kendisini devam ettirir.

1. Ruhaniyet-Çekim Döngüsü

7:1.1 (81.6) Tanrı'nın içselliği ile ilgili her düşünce, yani onun her zaman her yerde oluşu, her şeye gücünün yetişi ve her şeyin bilgisine sahip oluşu ruhani nüfuz alalarında Evlat için eşit derecede gerçektir. Bu ayrıcalıklı ruhani döngü biçimindeki tüm yaratılmışların evrensel ve saf olan ruhani çekimi, bu hususu doğrudan Cennet üzerinde İkincil Kaynak ve Merkez'in kişiliğine geri götürür. O tüm gerçek ruhani değerlerin hataya yer bırakmayan ve ezeli ruhsal algısının işleyişi ve denetimi üzerinde hâkimiyet kurar. Bu bakımdan Ebedi Evlat mutlak ruhsal egemenliği uygular. O kelimenin tam anlamıyla avucunun içinde tüm ruhanileştirilmiş değerleri ve tüm ruhani gerçeklikleri tutar. Evrensel biçimindeki ruhsal çekim *evrensel olan ruhsal egemenliktir*.

7:1.2 (82.1) Ruhsal şeylerin bu çekim denetimi zaman ve mekândan bağımsız olarak işlevsellik gösterir; bu sebeple ruhaniyet enerjisi herhangi bir kaybı olmadan iletimine devam eder. Ruhaniyet çekimi, hiçbir zaman ne ertelemelerden doğan zaman kaybına ne de mekân daralmasının sonuçlarına tabiidir. Onun iletiminin uzaklık alanı ölçüsünde küçülme yaşamaz; saf ruhaniyet kudretinin döngüleri maddi yaratılmışlığın kitlesi tarafından sekteye uğramaz. Bununla birlikte zaman ve mekânın bu aşkınlığı saf ruhaniyet enerjileri tarafından Evlat'ın mutlaklığının doğasında bulunur; Üçüncül Kaynak ve Merkez'in karşı-çekim güçlerinin bu süreç içerisinde araya girmesine bağlı değildir.

7:1.3 (82.2) Ruhaniyet gerçeklikleri, onların ruhaniyet doğası ölçüsünde olan onların niteliksel değeriyle birlikte ruhani çekimin çekim gücüne karşılık verir. Ruhani niteliksel özüt, fiziksel maddenin niceliksel örgütlenmiş enerjisinin fiziksel

çekimine olan karşılığı gibi ruhani çekime karşılık verir. Ruhani değerler ve ruhani güçler *gerçektir*. Kişiliğin bakış açısından, ruhaniyet yaratılmışın ruhu; madde is onun kesinlik arz etmeyen doğaya sahip fiziksel bedenidir.

7:1.4 (82.3) Ruhani çekimin tepkimeleri ve dalgalanmaları, bir bireyin veya bir dünyanın niteliksel ruhani seviyesi olan ruhani değerlerin içeriği bakımından en başından beri doğruluk arz eder. Bu çekim gücü, gezegensel halin veya herhangi bir evren durumunun ruhaniyet içi ve ruhaniyetler arası değerlerine durmaksızın karşılık verir. Bir ruhani gerçeklik her zaman evren içinde kendisini gerçekleştirir, bu değişiklik ruhaniyet çekiminin sürekli ve doğrudan bir biçimde tekrar düzenlenmesini zorunlu kılar. Bu tür bir ruhaniyet gerçekte İkincil Kaynak ve Merkez'in bir parçasıdır ve fani insanın ruhanileşmiş varlık haline kesin olarak gelişi gibi o ruhsal çekimin merkezi ve kaynağı olan ruhsal Evlat'a erişecektir.

7:1.5 (82.4) Evlat'ın ruhani çekim gücü evlat olma durumunun birçok Cennet düzeylerinde daha düşük bir seviyenin doğasında bulunur. Orada mutlak ruhaniyet-çekim döngüsü içinde bulunması sebebiyle, yaratılmışın daha düşük birimlerinde ruhani ilgi çekiminin bu yerel sistemleri faaliyet gösterirler. Bu tür ruhaniyet çekiminin alt mutlak odaklanması, zaman ve mekânın Yaratan kişiliklerinin kutsallığının bir parçası ve Üstün Varlık'ın açığa çıkan deneyimsel üstün denetimiyle birlikte ilişkilidir.

7:1.6 (82.5) Ruhani-çekiminin etki ve tepkisi sadece evren üzerinde bir bütün olarak buradan işlevini yerine getirmez, aynı zamanda birey sınıfları ve bireyler arasında bile görevini yerine getirir. İnanan bireylerin sınıfları, ülkeler, ırklar, veya herhangi

bir dünyanın ruhsal ve ruhanileştirilmiş bireyleri arasında ruhsal bir bütünlük mevcuttur. Aynı zamanda, özelemler ve istekler bakımından benzer ruhani akla sahip bireyler arasında ruhani bir doğanın doğrudan bir çekiciliği bulunmaktadır. *Ruhdaşlık* kavramı bu bakımdan tamamiyle sözün alelade temsilci kelimesi değil, içeriği bakımından da derinliği olan bir kavramsallaşmadır.

7:1.7 (82.6) Cennet'in maddi çekimine benzer bir biçimde, Ebedi Evlat'ın ruhani çekimi mutlaktır. Günah ve isyan yerel evren döngüsünün işleyişini sekteye uğratabilir, fakat Ebedi Evlat'ın ruhani çekimini hiçbir şey bütünüyle askıya alamaz, onun işleyişini engelleyemez. Lucifer isyanı sizin sisteminiz üzerinde ikame ettiğiniz dünyalarda ve Urantia üzerinde birçok değişikliğin ortaya çıkmasına sebep oldu, fakat Ebedi Evlat'ın her zaman her yerde olan ruhaniyetinin işleyişine veya mevcudiyetinin etkileşiminde veya ilişkili ruhaniyet-çekim döngüsünde sizin gezegeninizin ruhani tecridinin herhangi bir etkisine asla rastlamıyoruz.

7:1.8 (82.7) Muhteşem Kâinat'ın ruhaniyet-çekim döngüsünün tüm tepkimeleri tahmin edilebilirdir. Ebedi Evlat'ın her zaman her yerde olan ruhaniyetinin tüm etki ve tepkilerini tanırız ve bu bulgularımızın güvenilir olması için uğraşırız. Çok iyi bir biçimde bilinen yasalar uyarınca, tıpkı insanın sınırlı fiziksel yerçekiminin işleyişini hesaplamaya çalışması gibi biz ruhani çekimi ölçebiliyor ve bu ölçümleri devamlı bir biçimde uyguluyoruz. Evlat'ın ruhaniyetinin tüm ruhani şeylere, varlıklara ve kişilere değişmez bir karşılığı vardır, ve bu karşılık her zaman bu tür ruhsal değerlerinin tümünün gerçeğin niceliksel seviyesi olan mevcudiyetin ölçüsü uyarıncadır.

7:1.9 (83.1) Fakat Ebedi Evlat'ın ruhsal mevcudiyetinin fazlasıyla bağımlı ve tahmin edilebilen faaliyeti boyunca tepkimeleri yeterli ölçüde tahmin edilemeyecek olgular bütünüyle karşılaşılır. Bu belirli olgular büyük bir olasılıkla İlahi Mutlaklık'ın açığa çıkan ruhsal olanaklarının âlemlerinde eş güdüm eylemleriyle iniltilidir. Ebedi Evlat'ın ruhani mevcudiyetinin bir sınırsız ve ihtişamlı kişiliğin etkisi olduğunun bilgisine sahibiz, fakat İlahi Mutlaklık'ın varsayımsal dışavurumlarıyla ilgili tepkimeleri neredeyse hiçbir biçimde bireysel olarak değerlendiremeyiz.

7:1.10 (83.2) Bireyselliğin bakış açısından ve insanlar tarafından gözlemlendiğinde, Ebedi Evlat ve İlahi Mutlaklık aşağıda bahsi geçen bir biçimde birbirleriyle iniltili bir şekilde ortaya çıkar: Ebedi Evlat mevcut ruhani değerlerin âleminde baskındır, bunun karşısında bir diğer yandan İlahi Mutlaklık olanaklı ruhaniyet değerlerinin geniş bölgesine yayılmış gibi durmaktadır. Ruhani doğanın tüm mevcut değeri Ebedi evlat'ın çekim algısında kendisine bir yer bulur, fakat şayet bu durum potansiyellik arz ederse, bunun sonucunda İlahi Mutlaklık'ın mevcudiyetinde açıkça görülür.

7:1.11 (83.3) Ruhaniyet İlahi Mutlaklık'ın olanaklarından ortaya çıkıyormuş gibi görülür; evrimleşen ruhaniyet Nihayet ve Üstünlük'ün tamamlanmamış ve deneyimsel olan algısında bir ilişki bulur; ruhaniyet sonuç olarak Ebedi Evlat'ın ruhsal çekiminin mutlak algısında kendisine nihai bir son bulur. Bu durum karşımıza deneyimsel ruhaniyetin çevrimi olarak karşımıza çıkar, fakat varoluşçu ruhaniyet sınırsızlığın ve İkincil Kaynak ve Merkez'in doğasında bulunur.

2. Ebedi Evlat'ın Yönetimi

7:2.1 (83.4) Cennet üzerinde Özgün Evlat'ın bireysel eylemi ve mevcudiyeti ruhsal anlamda mutlak olarak derindir. Cennet'ten Havona boyunca ve yedi aşkın-evrenin âlemlerine doğru dışa yönelik geçiş yaptığımızda, biz Ebedi Evlat'ın daha fazla azalan bir biçimde karşımıza çıkan bireysel eylemlerini tespit ediyoruz. Havona-sonrası evrenlerde Ebedi Evlat'ın mevcudiyeti Cennet Evlatları'nda kişileşir, Üstünlük ve Nihayet'in deneyimsel gerçeklikleri tarafından belirlenir, ve İlahi Mutlaklık'ın sınırsız ruhani olanaklarıyla birlikte eş güdümlü hale gelir.

7:2.2 (83.5) Merkezi evrende Özgün Evlat'ın bireysel eylemleri ebedi yaratılmışın seçkin ruhsal uyumunda anlaşılabilir. Havona o kadar harikulade bir biçimde kusursuzdur ki, bu yöntemsel bir varoluşa sahip evrenin ruhsal düzeyi ve enerji durumları kusursuz ve değişmez bir dengededir.

7:2.3 (83.6) Aşkın-evrenlerde Evlat bireysel olarak mevcut veya yerleşik değildir; bu yaratılmışlarda kendisi sadece bir aşkın birey sunumunu devam ettirir. Evlat'ın bu ruhaniyet dışavurumları bireysel değildir; ve onlar Kâinatın Yaratıcısı'nın bireysel döngüsünde bulunmazlar. Onları *üstün kişilikler* olarak atfetmekten başka daha iyi kullanılabilir bir kavramın bilincinde değiliz; çünkü onlar ne absonit ve ne mutlaklırlar, onlar sadece sınırlı varlıklardır.

7:2.4 (83.7) Ebedi Evlat'ın aşkın-evrenlerdeki idaresi ayrıcalıklı bir biçimde ruhani ve bireyüstü olarak yaratılmış kişilikler tarafından algılanamaz. Yine de, Evlat'ın kişisel etkisinin her yanı kuşatıcı ruhsal isteği Zamanın Ataları'nın nüfuz alanlarındaki tüm bölümlerdeki eylemlerin her fazında karşılaşılır. Yerel evrenlerde, buna rağmen, Ebedi Evlat'ı

Cennet Evlatları'nın bünyelerinde bireysel olarak mevcut bir biçimde gözlemlemekteyiz. Burada sınırsız Evlat, eş güdüm halindeki Yaratan Evlatları'nın ihtişamlı birliği kişilerinde ruhsal ve yaratımsal faaliyetlerini gerçekleştirir.

3. Ebedi Evlat'ın Birey İlişkisi

7:3.1 (84.1) Yerel evren yükselişinde, zamanın fanileri Yaratan Evlat'ı Ebedi Evlat'ın bireysel temsilcisi olarak görür. Fakat onlar aşkın-evren eğitim düzeni yükselişine başladıklarında, zamanın kutsal yolculuğu artan bir biçimde Ebedi Evlat'ın ilham verici ruhaniyetinin göksel mevcudiyetini tespit eder, ve onlar ruhsal enerji doluşunun bu hizmetini kabul ederek kazançlı çıkabilmeye yetkin hale gelirler. Yükselmişler Havona'da, Özgün Evlat'ın her yanı hâkimiyeti altına alan ruhaniyetinin sevgi dolu kucaklaşmasının bilincine daha fazla bir biçimde sahip olurlar. Fani yükselişin bütününün hiçbir aşamasında, Ebedi Evlat'ın ruhaniyeti akıl, ruh veya zamanın kutsal yolculuğunda ikamet etmez, fakat onun iyiliğinin cömertliği zamanın ilerleyen çocuklarının ruhsal güvenliği ve refahıyla her zaman ilişkili ve başından beri onların her zaman yakınındadır.

7:3.2 (84.2) Ebedi Evlat'ın ruhsal-çekiminin etkisi varlığını devam ettirmeye çalışan insan ruhlarının Cennet yükseliminin doğasında bulunan sırrı oluşturur. Tüm samimi ruhani değerler ve tüm hesapsız ruhanileşmiş bireyler Ebedi Evlat'ın ruhsal çekiminin hataya yer bırakmayan algısında tutulur. Bir örnek olarak, fani akıl bu bağlamdaki yaşamını maddi bir işleyiş olarak başlatır ve sonunda Kesinliğe Erişecek Olanların Birlikleri'nde neredeyse kusursuzlaştırılmış bir ruhani mevcudiyet olarak toplanır. Bunun sonucunda, maddi çekime

gittikçe azalan bir biçimde bağlı hale, buna karşın bu durumla iniltili olarak ruhaniyet çekiminin içe doğru çekiş etkisine daha fazla uyum gösterir bir hale gelir. Ruhaniyet-çekim döngüsü, kelimenin tam anlamıyla, insan ruhunu Cennet huzuruna doğru çeker.

7:3.3 (84.3) Ebedi Evlat'ın ruhsal-çekiminin etkisi varlığını devam ettirmeye çalışan insan ruhlarının Cennet yükseliminin doğasında bulunan sırrı oluşturur. Tüm samimi ruhani değerler ve tüm hesapsız ruhanileşmiş bireyler Ebedi Evlat'ın ruhsal çekiminin hataya yer bırakmayan algısında tutulur. Bir örnek olarak, fani akıl bu bağlamdaki yaşamını maddi bir işleyiş olarak başlatır ve sonunda Kesinliğin Birliği'nde neredeyse kusursuzlaştırılmış bir ruhani mevcudiyet olarak toplanır. Bunun sonucunda, maddi çekime gittikçe azalan bir biçimde bağlı hale, buna karşın bu durumla iniltili olarak ruhaniyet çekiminin içe doğru çekiş etkisine daha fazla uyum gösterir bir hale gelir. Ruhaniyet-çekim döngüsü, kelimenin tam anlamıyla, insan ruhunu Cennet huzuruna doğru çeker.

7:3.4 (84.4) Ruhaniyet-çekim döngüsünün farklılaşan hizmeti maddi insan bedeninde sinirsel döngülerin işlevleri ile muhtemel bir biçimde karşılaştırılabilir: Duyular sinirsel yönlerden içe doğru hareket eder; en önemli ve en hayati olan dışarıdan gelen bu uyarılar bahsi geçen emir altında çalışan merkezler tarafından iletilirken ve doğrudan insan bilincinin en yüksek seviyelerine ulaştırılırken, bunlardan bazıları daha alt seviyedeki kendiliğinden hareket eden omurilik merkezleri tarafından tutulur ve onlara karşılık verilir; bazıları ise daha az kendiliğinden hareket eden fakat alışkanlık tarafından şekillenmiş alt beyin merkezlerine geçer.

7:3.5 (84.5) Fakat ruhsal dünyanın muhteşem işleyiş biçimi ne kadar da fazlasıyla kusursuzdur! Eğer bilinciniz içerisinde hayat bulan herhangi bir şey yüce ruhani değer ile dolup taşmışsa, onu dışa vuracağınız zaman evren içinde hiçbir güç onun doğrudan bir biçimde tüm yaratılmışlarının Mutlak Ruhaniyet Kişiliği'ne iletimine engel olamaz.

7:3.6 (84.6) Bunun zıttı bir biçimde, eğer arzularınız tamamiyle maddi ve bütüncül olarak birey merkezci ise, Ebedi Evlat'ın ruhaniyet döngüsünde bu tür değeri olmayan dualarınızla ilgili hiçbir tasarı kendisine bir yer bulamaz. “Ruhaniyetin yazılı olmadığı” hiçbir arzularınızın içeriği evrensel olan ruhsal döngüde herhangi bir yere sahip olamaz; bu tür tamamiyle bencil ve maddi istekler ölü hale gelirler; ve onlar gerçek ruhaniyet değerlerinin döngüsü içerisinde yükselmezler. Onların taşıdığı kelimeler “sesli bir müzik topluluğun notasız gürültüsü ve bir çimbalinin çınlaması” gibi manadan uzaktır.

7:3.7 (85.1) Ruhani içerik bir hareketle geçirici düşünce olarak fani istekleri geçerli kılar. Bu bakımdan kelimeler değersizdir.

4. Kutsal Kusursuzluk Tasarıları

7:4.1 (85.2) Ebedi Evlat sonsuza kadar Yaratıcı'yla bağlantılı uyum içerisinde olarak, ilerlemenin irade sahibi yaratılmışlarının yaratımı, evrimi, yükselişi ve kusursuzluğu için var olan kâinatsal tasavvuru biçimindeki *kutsal tasarısının başarılı uygulaması* içindedir. Ve kutsal inançlılıkta Evlat Yaratıcı'nın ebedi eşitidir.

7:4.2 (85.3) Yaratıcı ve Evlat, zamanın maddi varlıklarını ebediyetin kusursuzluğuna doğru ilerletiş için bu koskocaman

tasarıya ulaşımın oluşturulmasında ve uygulamasında bir tek bünyeye dönüşür. Mekânın yükselen ruhlarının ruhani kaldırılışı için oluşturulan bu tasarı Yaratıcı ve Evlat'ın birleşik bir yaratımıdır, ve onlar Sınırsız Ruhaniyet ile eş güdüm halinde kutsal niyetlerinin birlikte gerçekleştirilen uygulanmasında katılımda bulunurlar.

7:4.3 (85.4) Kusursuzluğa ulaşmanın bu kutsal tasarısı evrensel serüvenin üç tane benzersiz fakat mucizevî bir biçimde birbiriyle inilti teşebbüsleriyle bütünleşir.

7:4.4 (85.5) 1. *İlerleyici Erişimin Tasarısı*: Bu tasarı Kâinatın Yaratıcısı'nın evrimsel yükseliminin tasarısıdır. Bir düzen yapısı olarak, Ebedi Evlat Tanrı'nın “fani insanı kendi görünüşümüzde yaratalım” niyetinde fikir birliğine vardığında onun tarafından koşulsuz olarak kabul edilmiştir. Zamanın yaratılmışlarının yükselimi için verilen bu hüküm Yaratıcı'nın Düşünce Düzenleyicileri'nin bahşedişini ve kişiliğin ayrıcalıklarıyla birlikte maddi yaratılmışların kazanımlarını ihsan etmeyi içine alır.

7:4.5 (85.6) 2. *Bahşedilişin Tasarısı*: Bu bir diğer evrensel tasarı Ebedi Evlat ve onun emri altında bulunan eş güdüm halindeki Evlatlar'ın büyük Yaratıcı'nın açığa çıkarılmasının teşebbüsüdür. Bu tasarı Ebedi Evlat'ın niyetsel önergesi olup, kendisinin Tanrı'nın Evlatları'nın evrimsel yaratılmışlara olan bahşedilişi, ve böylelikle tüm âlemlerin yaratılmışlarına Evlatlar'ın merhametini ve Yaratıcı'nın sevgisini kişileştirmek, onların bir gerçeği haline getirmek, ete kemiğe büründürmek ve hayata geçirmek içindir. Bahşedilişin tasarısının doğasında bulunarak ve sevginin bu hizmetinin bir hükümsel özelliği olarak, Cennet Evlatları ruhsal tehlike içerisinde bulunan yanlış

yönlendirilmiş yaratılmış iradesinin iyileştiricileri olarak eylemlerde bulunur. Muhtemel bir isyanın böyle bir teşebbüse zarar vermesi veya onu zora sokacak olması kaynaklanan ne zaman ve her nerede olursa olsun bu erişim tasarısında bir gecikme olursa, bahşedilişin tasarısının acil hükümleri bu esnadan itibaren harekete geçer. Cennet Evlatları düzelticiler olarak isyanın yaşandığı bölgelere bizzat gitmek ve orada bu fazların ruhsal düzenini eski haline getirmek için söz vermiş olup bu faaliyette bulunmaya hazırlardır. Bu bağlamda, bu tür eş güdüm halinde olan bir Yaratıcı Evlat'ın Urantia'da onun deneyimsel bahşedilen yaşantısının egemenlik kazanımıyla inilti bir biçimde bir kahramanca hizmet olarak zamanında icra edilmiş örneği bulunmaktadır.

7:4.6 (85.7) 3. *Bağışlama Hizmet Tasarısı:* Erişim ve bahşediliş tasarısı oluşturulurken ve onlar duyurulurken, tek başına Sınırsız Ruhaniyet bağışlama hizmetinin olağanüstü derecede büyük ve evrensel teşebbüsünü hedefledi ve onu yürürlüğe koydu. Bu hizmet, bahşetme girişimleri ve erişiminin işlevsel ve verimli uygulanması için oldukça temel bir hizmettir. Üçüncül Kaynak ve Merkez, İlahiyatın Üçüncü Bireyi'nin doğasının fazlasıyla bir parçası olan bağışlama hizmetinin ruhaniyetine bütünüyle katılır. Sınırsız Ruhaniyet sadece yaratımda değil aynı zamanda yönetimde de gerçekten ve kelimenin tam anlamıyla Yaratıcı ve Evlat'ın birleşik idarecisi olarak faaliyet gösterir.

7:4.7 (86.1) Ebedi Evlat, Yaratıcı'nın kâinatsal tasarısı olan yaratılmışların yükselişinin kutsal koruyucusu olarak onun bireysel vekilidir. “Kusursuz olun, hatta benim olduğum kadar kusursuz olun” evrensel emri resmi olarak duyurulduğunda,

Yaratıcı bu olağanüstü girişimin yerine getirilmesini Ebedi Evlat’a emanet etti; ve bu andan itibaren Ebedi Evlat, Sınırsız Ruhaniyet olan onun kutsal yardımcısıyla birlikte bu göksel teşebbüsün desteklenme görevini paylaşır. Bu bakımdan, İlahiyatlar gerektiği koşullarda düzeltme ve eski hale getirmeye ek olmak üzere yaratma, denetleme, evrimleştirme, açığa çıkarma ve hizmet etme görevlerinde etkin bir biçimde eş güdüm halindedir.

5. Bahşedişin Ruhaniyeti

7:5.1 (86.2) Ebedi Evlat, koşulsuz olarak Kâinatın Yaratıcısı’nın tüm yaratılmışlara olan şu olağanüstü büyüklükte kesin emrinin herkese duyurulmasında ona katıldı: “Kusursuz olun, hatta Yaratıcınızın Havona’da olduğu gibi kusursuz olun.” Ve bu andan itibaren bu emre davet, Ebedi Evlat’ın bahşediş projelerini ve varlığın sürdürülüşüne dair tüm tasarılarını harekete geçirdi. Bunun sonucunda Tanrı’nın Evlatları’nın bu bahsi geçen bahşedişlerinde tüm evrimsel yaratılmışlar “onun yolu, onun gerçekliği, ve onun yaşamı” haline geldi.

7:5.2 (86.3) Ebedi Evlat, Yaratıcı’nın birey öncesi Düşünce Denetleyicileri’nin ihsanıyla gerçekleştirdiği gibi insan varlıklarıyla doğrudan iletişimde bulunamaz; fakat Ebedi Evlat insanın mevcudiyetinde ve bazı zamanlarda kendisi insan halinde bulunmaya yetkin hale gelinceye kadar kutsal evlatlık olma durumunun alçalan kademelerinin bir sırası tarafından yaratılmış kişiliklerin yakınına gelebilirler.

7:5.3 (86.4) Ebedi Evlat’ın saf bireysel doğası bölümlere ayrılmaya uygun değildir. Ebedi Evlat bir ruhsal etki olarak veya bir birey olarak hizmet eder, bunların dışında başka hiçbir benlikte

bulunmaz. Evlat'ın Yaratıcı-Düzenleyici'nin içinde katılımı bakımından yaratılmışa ait bir deneyiminin parçası olması onun için imkânsızdır, fakat Ebedi Evlat bu kısıtlılığı bahşedişin yöntemi sayesinde telafi eder. Bölünmüş birimlerin deneyiminin Kâinatın Yaratıcısı için ne anlam ifade ettiği Cennet Evlatları'nın bedene bürünmesi deneyimlerinin Ebedi Evlat'a ifade ettiği anlamla eş değerdir.

7:5.4 (86.5) Ebedi Evlat, insan aklında ikamet eden Düşünce Düzenleyicisi biçiminde kutsal irade olarak fani insana gelmez; fakat Ebedi Evlat, Nebadonlu Mikâil olarak onun Evlat'ının *kutsal kişiliğinde* Nasıralı İsa'nın insan doğasında ete kemiğe büründüğünde Urantia üzerindeki fani insana ulaşır. Yaratılan kişiliklerin deneyimini paylaşmak için, Tanrı'nın Cennet Evlatları mevcut yaratılmışlar biçiminde kendileri olarak onların kutsal kişiliklerini bedene büründürmesi ve bu yaratılmışların bahse konu doğalarını tahayyül etmeleri gerekir. Bedene bürünme, Sonarington'ın bir sırrı olarak, kişilik mutlaklığının tüm kuşatıcı engellerinden Evlat'ın kurtuluş biçimidir.

7:5.5 (86.6) Çok ama çok uzun bir süre önce, Ebedi Evlat, merkezi yaratılmışın döngülerinin her birine, zamanın yükselen kutsal yolcularına ek olarak Havona'nın yolcularının ve sakinlerinin tümünün ilerleyişi ve aydınlanması için kendisini bahşetmiştir. Bu yedi bahşediş üzerinde ya yükseltici ya da Havona'ya ulaştırıcı olarak görev yapmıştır. Onun varoluşu kendiliğindendir. Onun deneyimi bu bakımdan benzersizdi; bir *insan olarak*, veya bir *insanla* yapılmamıştı ve diğer kutsal yolculara benzemezdi, fakat bazı biçimlerde bireyüstü olması bakımından onlarla ilişkideydi.

7:5.6 (86.7) Kendisi, Havona'nın içsel döngüsü ve Cennet'in kıyısı arasında bulunan hiçbir kısım boyunca geçişte bulunmamıştır. Mutlak bir varlık olarak ruhsal çekimin tüm hatlarının onun merkezinde bulunuşu olan kişiliğin bilincini askıya almak onun için olanaklı değildir. Ve bu bahşediliş zamanlarında, ruhsal aydınlanmanın merkezi cennet ikamesi kararmamış ve Evlat'ın evrensel ruhaniyet çekiminin algısı azalmamıştı.

7:5.7 (87.1) Ebedi Evlat'ın Havona'daki bahşedişleri insanın hayali kapsamında değildir, bu bahşedişler aşkın bir niteliktedir. O tüm Havona deneyimi her şeyin sonrasında ve sonucunda bir araya getirdi, fakat varsayılan kendi varoluşçu doğasının deneyimsel yetisini bu sürece dâhil edip etmediğinin bilgisine sahip değiliz. Bu durum Cennet Evlatları'nın bahşediş gizeminin sınırları içerisine girmektedir. Buna rağmen, biz Ebedi Evlat'ın bu bahşediş görevlerini elde ettiğine ve onu en başından beri elinde bulundurmaya devam ettiğine inanıyoruz, fakat onun içeri bakımından gerçekte ne olduğu hakkında bir bilgiye sahip değiliz.

7:5.8 (87.2) İlahiyatın İkinci Bireyi'nin bahşedişlerini kavramaktaki hangi zorluğu çekersek çekelim, İlahiyat'a erişim için yükselenin bir hazırlanışını oluşturan bu deneyimlerin gerçekte paylaşılmasında ve merkezi evrenin döngüleri boyunca kelimenin tam anlamıyla geçişte bulunan Ebedi Evlat'ın bir Evlat bahşedişi olarak Havona'yı kavrayabiliriz. Bahse konu bu birey durumu Yaratan Evlat'ın ilk doğumu olan benzersiz Mikâil'e aitti, ve kendisi bir döngüden diğerine yükselen kutsal yolcuların hayat deneyimleri boyunca, kişisel olarak her çevrenin bir aşamasını

Grandfanda günlerinde onlarla birlikte geçerek Havona'ya ulaşan tüm fanilerden ilki oldu.

7:5.9 (87.3) Benzersiz Mikâil her neyi açığa çıkardıysa yaptığı her şey Havona'nın yaratılmışlarına Benzersiz Ana Evlat'ının aşkın bahşedilişini onların bir gerçekliği haline getirdi. Onun sağladığı bu gerçeklik o kadar doğrudur ki, Havona döngülerini yaratmanın serüveninde emek veren zamanın her kutsal yolcusu; zaman-mekân kutsal yolcularının deneyimlerine katılmak için ilerleyici Havona erişiminin yedi döngüsü üzerinde Tanrı'nın Ebedi Evladı Cennet'in ihtişamını ve gücünü yedi kat düşürdü biçimindeki kesin bilgi sayesinde mutlu oldu ve kendisini daha güçlü hissetti.

7:5.10 (87.4) Ebedi Evlat zaman ve mekânın âlemleri boyunca bahşediciliklerinin hizmetinde tüm Tanrı'nın Evlatları için örnek alınacak bir ilham kaynağıdır. Eş güdüm halindeki Yaratan Evlatlar ve yardımcı Hakimane Evlatlar, diğer açığa kavuşturulmamış evlatlığın değişken düzeyleriyle beraber, yaratılmışların kendisi olarak ve yaratılmış hayatın değişken düzeyleri üzerinde kendilerini bahşetmenin bu muhteşem isteğine tümü etkin bir biçimde katılırlar. Bunun sonucunda, ruhaniyet bakımından ve köken olması itibariyle doğada içsel olan kan bağı sebebiyle, mekânın dünyaları üzerinde Tanrı'nın Evladı'nın her bahşedişinde ve bu bahşedişlerin içinde ve onlar boyunca, Ebedi Evlat âlemlerin ussal iradeye sahip yaratılmışlarına kendisini bahşetmesi bir gerçeklik haline gelir.

7:5.11 (87.5) Ruhaniyet ve doğa bakımından, tüm özellikleri için olmasa da her Cennet Evladı Özgün Evlat'ın kutsal bir biçimde kusursuz bir tasviridir. Bir Cennet Evladı'nı gören Tanrı'nın

Ebedi Evladı'nı görmüş olur sözü kelimenin tam anlamıyla doğrudur.

6. Tanrı'nın Cennet Evlatları

7:6.1 (87.6) Tanrı'nın Evlatları'nın birden çok oluşu hakkındaki bilgi eksikliği Urantia'daki büyük kafa karışıklılığının bir kaynağıdır. Ve bu ilgisizlik bahse konu kutsal kişiliklerin bir oturumu sonrasında kayda alınmış şu sözlerinin karşısında bile devam eder: “Tanrı'nın Evlatları neşeyi buyurduğu zaman, Sabah Yıldızları beraber şarkı söyler.” Sabit zaman sürecine göre her bin yılda kutsal Evlatlar'ın birçok düzeyleri hep birlikte onların düzenli özel kurulları için bir araya gelir.

7:6.2 (87.7) Ebedi Evlat, yeryüzüne inen Tanrı'nın Evlatları yaratım boyunca faaliyetlerini sürdürürlerken onların tüm düzeylerini fazlasıyla belirleyen bağışlama ve hizmetin hayran olunası özelliklerinin bireysel kökenidir. Her ne kadar bu durum özelliklerin sınırsızlığının bütünü olmasa da, Ebedi Evlat kutsal doğanın tümünü, ebedi Ada'dan dışarıya doğru ayrılarak onun kutsal karakterini kâinat âlemlerinin tümüne hataya yer bırakmayacak bir biçimde iletir.

7:6.3 (88.1) Benzersiz ve Ebedi Evlat, Kâinatın Yaratıcısı'nın “ilk” tamamlanmış ve sınırsız düşüncesinin doğumu olan evlat-bireyidir. Ne zaman Kâinatın Yaratıcısı ve Ebedi Evlat birlikte yeni, özgün, özdeş, benzersiz ve mutlak bir bireysel düşüncüyü öne sürseler bu andan itibaren benzersiz *Yaratan Evlat* ve yeni bir kişilik ve varlıkta bu yaratıcı düşünce kusursuz ve nihai olarak kişileşir. Ruhani doğa içinde, kutsal bilgelik ve eş güdüm halindeki yaratıcı gücün sonucu oluşan kişikleşen bu

Yaratan Evlatlar, Yaratıcı olan Tanrı'yla ve Evlat olan Tanrı'yla onların sahip oldukları olanakları bakımından eşittir.

7:6.4 (88.2) Yaratan Evlatlar Cennet'ten zamanın âlemlerine doğru hareket ederler ve Üçüncül Kaynak ve Merkez'in yaratıcı ve denetleyici birimlerinin eş güdümüyle birlikte ilerleyici evrimin yerel âlemlerinin düzenlenmesini tamamlarlar. Bu Evlatlar, maddenin, aklın ve ruhaniyetin evrensel ve merkezi denetimlerine ne bağlıdır, ne de onlarla ilişkilidir. Bu bakımdan, İlk Kaynak ve Merkez'in varoluş önceliği, öncüllüğü, üstünlüğü ve onun eş güdümünde bulunan Mutlaklıklar tarafından bu Evlatlar yaratıcı eylemlerinde sınırlıdır. Bu Evlatlar sadece varoluş haline getirebileceklerini idare etmeye yetkinlerdir. Mutlak idare varoluşun öncüllüğünün doğasında bulunur ve bu durum mevcudiyetin sınırsızlığından ayrılamaz. Yaratıcı âlemler içinde her zaman onların özütü olma durumunu sürdürür.

7:6.5 (88.3) Yaratıcı ve Evlat tarafından Yaratan Evlatlar ne kadar kişileştirilirse; *Hakimane Evlatlar*, Evlat ve Ruhaniyet tarafından o ölçüde kişileştirilir. Yaratılmışın bedenine bürünme deneyiminde olan Evlatlar zaman ve mekânın yaratılmışlarında varlığı devam ettirişin hâkimleri olarak hizmet etme hakkını kazanır.

7:6.6 (88.4) Yaratıcı, Evlat ve Ruhaniyet; insan veya kutsal olan tüm kişiliklerin göksel öğreticileri olarak, muhteşem kâinatı kapsayan birçok biçimde niteliğe sahip *Kutsal Üçlemenin Öğretici Evlatları*'nı birleşerek kişileştirir. Ve buna ek olarak, Urantia fanilerinin ilgisine ve alakasına sunulmayan Cennet evlatlığının sayısız diğer düzeyleri ve seviyeleri bulunmaktadır.

7:6.7 (88.5) Benzersiz Ana Evlat ve tüm yaratılmışlar boyunca dağıtılmış bu Cennet Evlatları'nın sakinleri arasında doğrudan ve ayrıcalıklı olan bir iletişim bağlantısı bulunmaktadır. Bu bağlantı, yakın-mutlak ruhsal birlikteliğin örgülerinde onları birleştiren ruhsal bağ ve onun niteliğinin doğasında bulunan faaliyete sahip bir bağlantıdır. Bu içsel evlatlık döngüsü, aynı zamanda İkincil Kaynak ve Merkez'in kişiliğinde merkezileşen ruhaniyet çekiminin evrensel döngüsünden tamamen farklıdır. Cennet İlahiyatları'nın bireylerinden kaynağını alan Tanrı'nın Evlatları'nın hepsi Ebedi Ana Evlat ile birlikte doğrudan ve sürekli iletişim halindedir. Ve bu iletişim anlık olan bir doğaya sahiptir; bazen mekân tarafından belirlense de zamandan tamamiyle bağımsızdır.

7:6.8 (88.6) Ebedi Evlat, Cennet evlatlığının tüm düzeylerinin çok çeşitli eylemleri, düşünceleri ve düzeyleriyle alakalı her zaman sadece kusursuz bir bilgiye sahip olmakla kalmaz; aynı zamanda ebediyetin ilk derece merkezi yaratımının tüm yaratılmışlarının ve eş güdüm halinde olan Yaratan Evlatları'nın ikincil zaman yaratımlarının kalplerinde ruhani değere dair her şey ile ilgili her zaman kusursuz bir bilgiye sahiptir.

7. Yaratıcı'nın Yüce Açığa Çıkarılışı

7:7.1 (88.7) Ebedi Evlat, ruhaniyetin ve Kâinatın Yaratıcısı'nın kişiliğinin tamamlanmış, ayrıcalıklı, evrensel ve nihai bir açığa çıkarılışıdır. Tanrı ile alakalı tüm kanaatler ve onlara ilişkin tüm bilgiler onun Cennet Evlatları ve Ebedi Evlat tarafından taşınmış olmalıdır. Ebedi Evlat ebediyetten gelir ve tamamiyle herhangi bir ruhsal koşullanmadan bağımsız olarak Yaratıcı ile

birlikte tek'tir. Kutsal kişilikte onlar eş güdüm halinde; ruhsal doğada ise eşit; son olarak kutsallıkta ise özdeşirler.

7:7.2 (89.1) Tanrı'nın karakterinin Evlat'ın kişiliğinde içkin olarak geliştirilebilmesi olanak dışıdır, çünkü kutsal Yaratıcı sınırsız olarak kusursuzdur. Fakat kişilik ve karakter birey ve ruhaniyet dışı öğelerin tasfiyesiyle yaratılmış varlıklara gerçeğin açığa çıkarılması için daha artan bir içerikle genişler. İlk Kaynak ve Merkez bir kişilikten çok daha fazlasıdır, ama İlk Kaynak ve Merkez'in yaratıcı kişiliğinin ruhaniyet niteliklerinin hepsi Ebedi Evlat'ın mutlak kişiliğinde ruhani olarak mevcuttur.

7:7.3 (89.2) Göksel Evlat ve onun Evlatlar'ı, Yaratıcı'nın kişisel ve ruhani doğasının tüm yaratılmışlara evrensel bir açığa çıkarılışını gerçekleştirme sürecine dâhil olmuşlardır. Merkezi evrende, aşkın-evrenlerde, yerel evrenlerde veya ikame edilmiş gezegenlerde Kâinatın Yaratıcısı'nı insanlara ve meleklerle açığa çıkaran bir Cennet Evladı'dır. Ebedi Evlat ve onun Evlatları Kâinat Yaratıcısı'na yaratılmışlarının erişiminin çehresini açığa çıkarır. Buna ek olarak, Yaratıcı'nın karakteri ve kişiliğinin Ebedi Evlat'da ve Ebedi Evlat'ın Evlatları'nda açığa çıkışını daha yoğun bir biçimde irdelersek Yaratıcı'yı daha yüksek biçimlerde anlayabiliriz.

7:7.4 (89.3) Yaratıcı size bir kişilik olarak sadece Ebedi Evlat'ın kutsal olan Evlatlar'ı vasıtasıyla ulaşır. Buna ek olarak, Yaratıcı'ya bu aynı yaşayan biçimde eriştiğiniz zaman; kutsal Evlatlar'ın bu biriminin rehberliğinde Yaratıcı'ya yükselirsiniz. Böylelikle, sizin bahse konu kişiliğinizden bağımsız olarak bu durum Kâinatın Yaratıcısı'nın doğrudan bahşedişi olarak hükmünü korur.

7:7.5 (89.4) Ebedi Evlat'ın uçsuz bucaksız ruhsal yönetiminin bu geniş bir alana yayılmış eylemlerinin tümünde, Yaratıcı'nın bir birey olması gibi tıpkı Evlat'ın gerçekten ve mevcut bir biçimde birey olduğunu aklınızdan çıkarmayın. Gerçekten, bir seferliğine insan düzeni içerisinde barınacak varlıklara göre, Ebedi Evlat Kâinatın Yaratıcısı'ndan daha kolay ulaşılabilir gelmektedir. Bu bakımdan, zamanın kutsal yolculuğunun ilerleyişinde Havona'nın döngüleri boyunca Yaratıcı'yı kavramaya hazır olmaktan çok daha önce Evlat'a ulaşmaya muktedir olacaksınız.

7:7.6 (89.5) Yaratan Evlat'ınız, bir kereliğine yeryüzüne gelen İnsanoğlu Evlat'ınız, ve bununla beraber Tanrı'nın Evladı ve İnsanoğlu Evladı biçiminde olan yerel evreninizin yüceltilmiş egemenliği tarafından sevgi dolu bir hizmet haline getirilen bu kutsal özelliklerin açığa çıkması üzerine enine boyuna düşündüğünüzde, bağışlamanın Ebedi Evlat'ının merhamet dolu doğası ve karakteri hakkında daha fazla kavrayış edinimlerine sahip olacaksınız.

7:7.7 (89.6) [Cennetin Ebedi Evladı'nı tasvir eden bu makaleyi oluşturmak için görevlendirilen bir Kutsal Danışman tarafından kâğıda dökülmüştür.]

8. Makale

Sınırsız Ruhaniyet

8:0.1 (90.1) EBEDİYETE döndüğünde, Kâinatın Yaratıcısı'nın “ilk” sınırsız ve mutlak düşüncesi Ebedi Evlat'ta onun kutsal nitelendirmesi için bir tür kusursuz ve yeterli kelime bulur, orada bu karşılığın bulunuşundan sonra Düşünce-Tanrısı ve Sözü-Tanrısı'nın yüce istenci karşılıklı bir tanımlama ve

birleşik eylemin evrensel ve sınırsız bir görevlisi için onun arkasından gelir.

8:0.2 (90.2) Ebediyetin ilk ortaya çıkışında, Yaratıcı ve Evlat karşılıklı olarak birbirlerine bağlı olduklarının ve ebedi ve mutlak tek oluşlarının sınırsız bir biçimde farkına varırlar; ve bu sebeple kutsal birlikteliğin sonsuza kadar sürecek ve sınırsız olacak olan anlaşmasına varırlar. Bu hiçbir zaman sona ermeyecek olan sözleşme ebediyetin tüm döngüleri boyunca bütünleşmiş kavramsallaşmalarının uygulanması için yapılır, ve bu ebediyet hadisesinden itibaren Yaratıcı ve Evlat kutsal birleşmelerini sürdürür.

8:0.3 (90.3) Bu bakımdan biz, İlahiyatın Üçüncül Bireyi olan Sınırsız Ruhaniyet'in ebediyet kökeniyle karşı karşıya geliriz. Yaratıcı olan Tanrı ve Evlat olan Tanrı'nın mutlak bir düşünce-tasarısını uygulamasından doğan özdeş ve sınırsız bir eylemini birliktelikle kabul ettikleri bu esnada, Sınırsız Ruhaniyet kesin bir biçiminde eksiksiz olarak var olur.

8:0.4 (90.4) Bu nedenle, İlahiyatlar'ın kökeninin bahsi geçen düzeninde ben sadece sizi onların bu ilişkisini düşünmeye sevk ediyorum. Gerçekte onlar üçü olarak ebediyetten gelmektedir ve onlar varoluş halindedir. Onlar günlerin başlangıcından veya bitişinden bağımsız; ve onlar eş güdüm halinde, yüce, nihai, mutlak ve sınırsızdır. Onlar her zaman bu niteliklerde şimdiki gibi olup, gelecekte de böyle olmayı süreceklerdir. Bununla birlikte, bu üç farklı biçimde bireyleşmiş ama ebedi bir biçimde birlikte olan bireyler; Yaratıcı olan Tanrı, Evlat olan Tanrı ve Ruhaniyet olan Tanrı'dır.

1. Eylem olan Tanrı

8:1.1 (90.5) Geçmişin ebediyetinde, Sınırsız Ruhaniyet'in tüm kişileştirmeleri üzerinde kutsal kişilik çevrimi kusursuz ve tamamlanmış bir hale gelir. Eylemin Tanrı'sı mevcuttur, ve mekânın çok büyük bir kısmı ebedi çağların kutsal farklılaşan görünüşü olan evrensel serüven biçimindeki yaratılmışın fazlasıyla göz alıcı olan olaylarına sahne olması için oluşturulmuştur.

8:1.2 (90.6) Sınırsız Ruhaniyet'in ilk eylemi onun kutsal ebeveynleri olan Yaratıcı-Baba ve Ana-Evlat'ın farkına varması ve onları incelemesidir. O Ruhaniyet olarak koşulsuz bir biçimde ikisini de kimlikleri bakımından tespit eder. Onların farklı olan kişiliklerinin, sınırsız özelliklerinin ve onların bütünleşen doğaları ve birleşen faaliyetlerinin tamamen bilincine varır. Öte yandan, gönüllü olarak, aşkın istençlilikle ve ilham verici kendiliğinden hareketle, ama İlk ve İkincil Bireyler'le eşit olan bir konumda, Üçüncül İlahiyat Bireyi Yaratıcı olan Tanrı'ya ebedi bir sadakatle bağlı bulunacağını sözünü verir ve Evlat olan Tanrı'ya sonsuza kadar sürecek olan bağlılığını kabul eder.

8:1.3 (90.7) Bu karşılıklı iletişimin doğasında ve uygulayıcı birliğin üç biriminden her birinin kişilik bağımsızlığının karşılıklı tanınmasında, ebediyetin çevrimi kurulmuş olur. Cennet Kutsal Üçlemesi böylelikle mevcut hale gelir. Evrensel mekânın sahnesi, Ebedi Evlat'ın kişiliği boyunca ve Yaratıcı-Evlat yaratan birlikteliğinin gerçeklik dışavurumları için yönetici bünye biçimindeki Eylem olan Tanrı'nın idaresi tarafından Kâinatın Yaratıcısı'nın sürekli kendisini açığa çıkaran niyetinin farklılaşan ve hiçbir zaman sona ermeyen uygulamaları için kurulmuş olur.

8:1.4 (91.1) Eylem olan Tanrı faaliyetlerde bulunur ve mekânın sınırlı olan ve onları bir arada tutan çatıları hareket halindedir. Bir milyar kusursuz âlem böylece varlığın aydınlığına kavuşur. Bu varsayılan ebediyet anının öncesinde, Cennet'in doğasında bulunan mekân-enerjileri varoluş içindedir ve potansiyel olarak faaliyete hazırdır; fakat onlar ne varlığın gerçekliğine sahiptir ne de fiziksel çekimleri maddi gerçekliklerin durmaksızın devam eden çekişine verilen tepki dışında ölçülebilir. Bu varsayılan, ebedi bir biçimde uzak olan anda maddi bir evren bulunmaz; fakat yine bu an bir milyar dünyanın gerçekleşmesine sebep olur, bu durumun kanıtı Cennet'in sonsuza kadar süren algısında onları bir arada da tutabilecek yeterli ve yetkin çekimin varlığıdır.

8:1.5 (91.2) Bunun sonucunda, Evlatlar'ın yaratımı boyunca enerjinin ikinci biçimi açığa çıkar, ve bu ortaya çıkan ruhaniyet Ebedi Evlat'ın ruhsal çekimi tarafından aynı esnada algılanır. Bu nedenle, çift katmanlı çekimle yüzleşen evren sınırsızlığın enerjisiyle etkileşime girer ve kutsallığın ruhaniyetinde bir araya gelir. Bununla birlikte yaşam toprağı, Sınırsız Ruhaniyet'in birliktelikte bulunduğu akli döngülerde dışa vurulmuş aklın bilinci için hazırlanmış olur.

8:1.6 (91.3) Olanaklı varoluşun bu tohumları üzerinde Tanrılar'ın merkezi yaratımı boyunca yayılmasıyla, Yaratıcı faaliyette bulunur ve yaratılmış kişilik açığa çıkar. Bunun ardından Cennet İlahiyatları'nın mevcudiyeti tüm düzenlenmiş mekânı doldurur, bununla birlikte her şeyi ve Cennet huzuru varlıklarını etkin bir biçimde yanına çekmeye başlar.

8:1.7 (91.4) Sınırsız Ruhaniyet Havona dünyalarının doğuşuyla aynı anda olan bir biçimde ebedileşir, bu merkezi evren onun

tarafından, onunla ve onun içinde Yaratıcı ve Evlat'ın bütünleşmiş iradelerine ve birliktelik kurmuş kavramlarına bağlı kalınarak yaratılmıştır. Üçüncül Birey bu birliktelikle oluşmuş yaratımın eylemini ilahileştirir ve böylelikle kendisi sonsuza kadar Bütünleştirici Yaratan haline gelir.

8:1.8 (91.5) Yaratıcı, Evlat ve onların birlikteliğinin yardımcı ve ayrıcalıklı idarecisi olan Üçüncül Kaynak ve Merkez tarafından ve onların içinde oluşan bu anlar yaratılmışın gelişiminin bu büyük ve merak uyandırıcı anlarıdır. Bu heyecan uyandırıcı anların hiçbir kaydı yoktur. Biz bu konuda sadece Sınırsız Ruhaniyet'in sınırlı dışavurumlarına bu üstün etkileşimi ete kemiğe büründürmek için sahibiz. Buna ek olarak kendisi sadece merkezi evren ve orada onunla alakalı onun kişiliğiyle ve bilinç varlığıyla aynı esnada ebedileşen her şeyin varlığını sadece doğrular.

8:1.9 (91.6) Kısacası, Sınırsız Ruhaniyet kendisi ebedi olduğu için merkezi evrenin aynı zamanda ebedi olduğunu doğrular. Ve bununla beraber bu durumun kendisi kâinat âlemlerinin tümünün tarihinin geleneksel olarak başladığı yerdir. Mutlak olarak; her şeyin merkezinde var olan, oldukça seçkin biçimde faaliyette bulunan, çok geniş evreni belirginleştiren idari bilgelik ve yaratıcı enerjinin bu görkemli açığa çıkışına öncül olan herhangi bir olay veya etkileşim hakkında hiçbir kayıt yoktur ve buna dair hiçbir bilgi bulunmamaktadır. Bu durumun ötesinde bu olay, mutlak gizem olan sınırsızlığın derinlerinde ve ebediyetin araştırılmaz etkileşimlerinde yatmaktadır.

8:1.10 (91.7) Ve bu sebeple Üçüncül Kaynak ve Merkez'in ardıl kökenini fani yaratılmışların zaman tarafından bağlı ve mekân tarafından şartlanmış akıllarına irdeleyici bir lütuf olarak tasvir

ediyoruz. İnsan akli evren tarihini gözlerinin önüne getirmesi için bir başlangıç noktasına ihtiyaç duyar, ve ben ebediyetin tarihsel kavramına bu yaklaşma biçimini size tedarik etmek için yönlendirildim. Fani akılda, tutarlılık İlk Sebebe ihtiyaç duyar; bu sebeple Kâinatın Yaratıcısı'nı tüm yaratılmışların İlk Kaynak ver Mutlak Merkez'i olarak temel alıyoruz. Aynı zamanda, biz tüm yaratılmışların akıllarına Evlat ve Ruhaniyet'i, evren tarihinin bütün fazlarında ve yaratılma faaliyetinin tüm âlemlerinde Yaratıcı'yla birlikte eş ebedi olduğunu öğretiyoruz. Bunu yaparken biz; İlâhi, Koşulsuz, Kâinatsal Mutlak'ın ve Cennet Adası'nın ebediyeti ve gerçekliği hakkında hiçbir biçimde saygısızlıkta bulunmuyoruz.

8:1.11 (92.1) Zamanın çocuklarının maddi aklının ebediyet içindeki Yaratıcı'yı algılamaları onların yeteri kadar erişebilecekleri bir noktadadır. Biz herhangi bir evladının gerçekle kendisini, ilk olarak çocuk-ebeveyn ilişkilerini anlamasıyla ve daha sonra bu kavramın genişleyerek bir bütünlük biçiminde aileyle kucaklaşması tarafından gerçekle en iyi bir biçimde bağdaştırabileceğinin bilincindeyiz. Bunun hemen ardından, evladın gelişen akli aile ilişkilerinin kavramsallaşmasını toplum, ırk, dünya ve daha sonra evren, üstün evren ve hatta kâinatın âlemlerinin tümüne uygun bir biçimde aktarmaya ve onları bunun doğrultusunda düzenlemeye yetkin hale gelecektir.

2. Sınırsız Ruhaniyet'in Doğası

8:2.1 (92.2) Bütünleştirici Yaratan ebediyetten gelmiştir ve tamamiyle hiçbir koşullamadan bağımsız olarak Kâinatın Yaratıcısı ve Ebedi Evlat'la birlikte tek'tir. Sınırsız Ruhaniyet

kusursuzlukla sadece Cennet Yaratıcısı'nın doğasını dışa vurmaz, aynı zamanda Özgün Evlat'ın doğasını da yansıtır.

8:2.2 (92.3) Üçüncül Kaynak ve Merkez birçok başlık altında bilinir. Evren Ruhaniyeti, Yüce Rehber, Bütünleştirici Yaratan, Kutsal Uygulayıcı, Sınırsız Akıl, Ruhaniyetlerin Ruhu, Cennet Ana Ruhaniyeti, Bütünleştirici Bünye, Nihai Yardımcı, Her Zaman Her Yerde Bulunan Ruhaniyet, Mutlak Akıl, ve Kutsal Eylem bunlardan birkaçıdır. Bununla birlikte kendisi zaman zaman Urantia üzerinde kâinat aklıyla karıştırılır.

8:2.3 (92.4) İlahiyatın Üçüncül Bireyi'ni Sınırsız Ruhaniyet olarak atfetmek tamamiyle uygundur, çünkü Tanrı ruhaniyettir. Fakat maddi yaratılmışlar maddeyi sadece yavan gerçeklik ve akıl olarak değerlendirme hatasına düşmeye eğilimlidirler. Eğer kendisi Sınırsız Gerçeklik, Kâinatsal Düzenleyici veya Kişilik Yardımcısı olarak çağrılırsa, maddenin kökeninde hüküm sürdüğü biçimde maddeyi ruhaniyet ile birlikte görmek Üçüncül Kaynak ve Merkez'in daha iyi bir şekilde kavranmasının önünü açacaktır.

8:2.4 (92.5) Sınırsız Ruhaniyet, kutsallığın bir evren açığa çıkarılışı olarak araştırılamaz olup bütünüyle insan kavramsallığının dışındadır. Ruhaniyet'in mutlaklığını hissetmek için sadece Kâinatın Yaratıcısı'nın sınırsızlığı üzerinde düşünmeniz ve Özgün Evlat'ın ebediyetinin merak dolu saygısının huzurunda olmanız gerekir.

8:2.5 (92.6) Sınırsızlığın Ruhaniyeti'nin kişiliğinde gerçekten bir gizem bulunur, fakat bu gizem Evlat ve Yaratıcı'da olan gizem kadar fazla değildir. Yaratıcı'nın doğasının tüm yönlerinde Bütünleştirici Yaratan kendi sınırsızlığını en etkili bir biçimde

ortaya çıkarır. Üstün evren nihai olarak sınırsızlığa genişlese de; Bütünleştirici Bünye'nin ruhani mevcudiyeti, enerji düzenlemesi ve akli potansiyeli bu tür sınırı olmayan bir yaratılmışın ihtiyaçlarına cevap vermek için yeterli bulunacaktır.

8:2.6 (92.7) Kâinatın Yaratıcısı'nın sevgisinin, doğruluğunun ve kusursuzluğunun her türlü paylaşımında Sınırsız Ruhaniyet Ebedi Evlat'ın bağışlama özelliklerine benzer bir biçimde yaklaşsa da ve bunun sonucunda Cennet İlahiyatları'nın muhteşem kâinata olan bağışlama hizmeti haline gelse de, kutsal Evlatlar Tanrı'nın sevgisini açığa çıkardıkları için ve kutsal Ruhaniyet Tanrı'nın bağışlamasını temsil ettiği için başından beri evrensel ve ebedi olarak her zaman Ruhaniyet bir bağışlama hizmetkârıdır.

8:2.7 (93.1) Ruhaniyet'in Tanrı'nın iyiliğinden daha fazlasına sahip olması mümkün değildir, çünkü iyiliğin tümü kökenini Tanrı'dan alır. Fakat Ruhaniyet'in eylemleri içerisinde böyle bir iyiliği biz daha iyi kavrayabiliriz. Yaratıcı'nın inançlılığı ve Evlat'ın sürekliliği âlemlerin maddi yaratılmışları ve ruhani varlıklarına Sınırsız Ruhaniyet'in kişiliklerinin sonu gelmez hizmetiyle ve sevgi dolu yardımıyla sahip olabilecekleri gerçeklik haline getirildi.

8:2.8 (93.2) Bütünleştirici Yaratan, Yaratıcı'nın sahip olduğu gerçeğin güzelliğinin ve karakterinin tümünü ondan alır. Bununla beraber, kutsallığın tüm bu ulvi özellikleri Üçüncül Kaynak ve Merkez'in sınırı ve koşulu olmayan aklının ebedi ve sınırsız bilgeliği altında ona bağlı olarak kâinat aklının üstünlüğe yakın düzeylerinde eş güdüm halindedir.

3. Ruhaniyet'in Yaratıcı ve Evlat'la olan İlişkisi

8:3.1 (93.3) Ebedi Evlat'ın Kâinatın Yaratıcısı'nın "ilk" mutlak ve sınırsız düşüncesinin kelimesel olarak dışavurumu olmasından dolayı, böylelikle mutlak düşünce-kelime birliğinin Yaratıcı-Evlat kişilik ilişkisi tarafından bütünlükçü bir faaliyet için "başat" olarak tamamlanmış yaratıcı kavramsallaşması veya tasarısının kusursuz uygulayıcısı Bütünleştirici Bünye'dir. Üçüncül Kaynak ve Merkez merkezi veya emredilen yaratımla birlikte aynı anda ebedileşir, ve sadece bu merkezi yaratım âlemler arasında mevcut bir biçimde ebedidir.

8:3.2 (93.4) Üçüncül Kaynak'ın kişilikleştirilmesinden itibaren, İlk Kaynak artık bireysel olarak evren yaratımına katılmaz. Kâinatın Yaratımı bu bağlamda tüm görevlerini onun Ebedi Evlat'ına devreder; benzer bir biçimde Ebedi Evlat tüm olası gücü ve otoriteyi Bütünleştirici Yaratan'a bahşeder.

8:3.3 (93.5) Ebedi Evlat ve Bütünleştirici Yaratan birliğin üyeleri olarak ve onların yardımcı kişilikleri vasıtasıyla varlığa kavuşturulan her Havona sonrası evreni tasarladı ve ona arzuladığı şekli verdi. Ruhaniyet, Evlat'ın Yaratıcı'yla ilk ve merkezi yaratımda elinde bulundurduğu ilişkinin aynısını Ruhaniyet tüm ardıl yaratımda Evlat'a karşı bulundurulur.

8:3.4 (93.6) Ebedi Evlat'ın bir Yaratan Evlat'ı ve Sınırsız Ruhaniyet'in bir Yaratıcı Evlat'ı sizi ve sizin bulunduğunuz evreni yarattı; ve Yaratıcı inançlılıkla onların oluşturduklarını korurken bu oluşum bu Evren Evladı'na ve bu Evren Ruhaniyeti'ne çalışmalarını desteklemek ve onları sürdürmek için, aynı zamanda onların kendi yaratım süreçlerinin yaratılmışlarına hizmet için devredildi.

8:3.5 (93.7) Sınırsız Ruhaniyet, bütünüyle sevgi dolu Yaratıcı ve tamamiyle bağışlama dolu Evlat'ın zaman ve mekân üzerindeki tüm dünyalarda, gerçek-aşkî içerisinde yanıp tutuşan tüm ruhları kendilerine doğru çekmesinin ortak tasarılarını uygulamak için kurdukları etkin kurumdur. Ebedi Evlat onun Yaratıcı'sının âlemlerin yaratılmışlarının kusursuzluğa ulaşma tasarısını kabul ettiği bu andan itibaren, yükselişin projesi bir Yaratıcı-Evlat tasarısına dönüştü, ve aynı anda Sınırsız Ruhaniyet, Yaratıcı ve Evlat'ın birleşik ve ebedi olan niyetinin bütünleşmiş idarecisi haline geldi. Sınırsız Ruhaniyet bu görevi yerine getirerek tüm kaynaklarının kutsal mevcudiyetini ve ruhaniyet kişiliklerini Yaratıcı ve Evlat'a sunacağına teminatını verdi; ve bunun sonucunda kendisini yüceltilmiş varlığını sürdürmeye çalışan irade sahibi yaratılmışlarının göz kamaştırıcı tasarısını *tamamiyle* Cennet kusursuzluğunun kutsal doruklarına adadı.

8:3.6 (93.8) Sınırsız Ruhaniyet; Kâinatın Yaratıcısı ve onun Ebedi Evlat'ının tamamlanmışlığı, onların ayrıcalıklı doğası, ve onların kâinatsal açığa çıkarılışıdır. Yaratıcı-Evlat birlikteliğinin tüm bilgisi kutsal düşünce-söz birliğinin birleşik tanıtımcısı olarak Sınırsız Ruhaniyet vasıtasıyla sahip olunabilir.

8:3.7 (93.9) Ebedi Evlat, Kâinatın Yaratıcısı'na erişimin ona bağlanan tek çıkar yoludur; ve Sınırsız Ruhaniyet, Ebedi Evlat'a erişimin tek vasıtasıdır. Sadece Ruhaniyet'in sabır dolu hizmetiyle zamanın yükselen varlıkları Evlat'ı keşfedebilir.

8:3.8 (94.1) Kâinata dair her şeyin merkezinde, Sınırsız Ruhaniyet yükselen kutsal yolcular tarafından ulaşılacak Cennet İlahiyatları'nın ilkidir. Üçüncül Birey, İkincil ve Birincil

Bireyleri kendi görüntüsüyle kaplayarak onları dışarıdan görünmez hale getirir, bu sebeple Evlat ve Yaratıcı'nın tanıtımını sağlayacak tüm adaylar tarafından her zaman ilk sırada kendisi ayırt edilmelidir.

8:3.9 (94.2) Buna ek olarak, diğer birçok biçimde Ruhaniyet eşit bir şekilde Yaratıcı ve Evlat'ı tanıtır ve buna benzer olarak ona hizmet eder.

4. Kutsal Hizmetin Ruhaniyeti

8:4.1 (94.3) Fiziksel evren içinde Cennet çekiminin her şeyi beraberinde tutmasına benzer bir biçimde, içinde Evlat'ın sözünün Tanrı düşüncesini ve “ete kemiğe büründürme zamanının” anlaşılabacak bir biçimde aktardığı ruhsal evren, yardımcı Yaratanlar'ın bütünleşmiş doğasının sevgi dolu bağışlamasını gösterir. Fakat bu maddi ve ruhani yaratılmışlığın tümü içinde ve onun boyunca, Sınırsız Ruhaniyet ve onun ruhani doğumunun; onların eş güdüm halinde tasarımlarının ve yapımlarının akli yapıya sahip çocuklarına doğru kutsal ebeveynlerin bağışlama, sabır ve sonu gelmez şefkatinin hepsinin birleşmiş halini üzerinde gösterdiği bir büyük bir alan vardır. Akla yapılan sonsuza kadar sürecek olan bu hizmet Ruhaniyet'in kutsal karakterinin özüdür. Bununla beraber, Bütünleştirici Bünyenin ruhaniyet doğumu, hizmette bulunmak için olan bu kutsal istenç biçimindeki yardım etme arzusunun içinde yar alır.

8:4.2 (94.4) Tanrı sevgi, Evlat bağışlama, Ruhaniyet ise tüm akli yapıya sahip yaratılmışların kutsal sevgisinin ve bitmek bilmeyen bağışlama yardımı olan hizmettir. Ruhaniyet, Yaratıcı'nın sevgisi ve Evlat'ın bağışlamasının birey haline

gelişidir; onun içinde evrensel hizmet için tüm bunlar ebedi bir biçimde bütünleşir. Ruhaniyet yaratılmışın yaratılması üzerine *sevginin gösterilişidir*, ve bu sevgi Yaratıcı ve Evlat'ın bir araya gelen sevgisidir.

8:4.3 (94.5) Urantia üzerinde Sınırsız Ruhaniyet, kâinatsal bir mevcudiyet olarak onun her zaman her yerde birden bulunuşu olarak bilinir; fakat Havona üzerinde onu, asli hizmetin kişisel mevcudiyeti olarak bilmelisiniz. Burada Cennet Ruhaniyeti'nin hizmeti, zaman ve mekânın dünyaları üzerinde onun eş güdüm halinde bulunan Ruhaniyetler'inin ve yaratılmış varlıklara hizmet ederek ona bağlı olarak görev yapan kişiliklerin her biri için örnek alınacak ve ilham verici biçimidir. Bu kutsal evrende Sınırsız Ruhaniyet, Ebedi Evlat'ın yedi aşkın görünüşüne katılır; buna benzer bir biçimde benzersiz Mikâil Evladı'yla birlikte Havona'nın döngülerine yapılan yedi bahşedilmişliğe katılır, ve bunun sonucunda ruhaniyet hizmetinin bu kusursuz döngülerin zirvesinde seyahat halinde olan zamanın her kutsal yolcusuna duygudaşlığın ve anlayışın ruhaniyet hizmeti haline gelir.

8:4.4 (94.6) Tanrı'nın bir Yaratan Evlat'ı gösterilen bir yerel evrende yaratma görevinin sorumluluğunu kabul ettiği zaman, Sınırsız Ruhaniyet'in kişilikleri Mikâil Evladı'nın yaratım serüveni görevinin peşinden gitmesinin yorulmak bilmeyen hizmetlerinde olduğu gibi sorumluluklarını yerine getireceklerine dair teminat verirler. Özellikle yerel evren Ana Ruhaniyetleri olan Yaratıcı Kız Evlatları'nın kişiliklerinde, ruhsal erişimin gittikçe yükselen seviyelerine maddi yaratılmışların yükselişini desteklemek görevine Sınırsız Ruhaniyet'in kendisini adayışını buluruz. Buna ek olarak

yaratım hizmetinin bu görevi, bahsi geçen niyetlerle kusursuz bir uyumda ve bu yerel evrenlerin Yaratan Evlatlar'ın kişilikleriyle yakın ilişkide yerine getirilir.

8:4.5 (94.7) Tanrı'nın Evlatları'nın bir evrene Yaratıcı'nın kişiliğinin açığa çıkarılışının bu devasa görevine katılımına benzer bir biçimde, Sınırsız Ruhaniyet her evrenin tüm çocuklarının bireysel akıllarına Yaratıcı ve Evlat'ın birleşik sevgisini açığa çıkarışın bitmek tükenmek bilmeyen hizmetine kendisini adanmıştır. Bu yerel yaratılmışlarda Ruhaniyet, Tanrı'nın Evlatları'nın kesin olarak yaptığı gibi fani bedene benzer bir yapı içerisinde maddi ırklara gelmezler, fakat Sınırsız Ruhaniyet ve onun eş güdüm halindeki Ruhaniyetler'i bulundukları göksel mekândan aşağıya inerler, ve sizin yanınızda duran melekler olarak görünene ve dünyevi varoluşun düşük seviyedeki yolları için size rehberlikte bulununcaya kadar memnuniyet içinde mükemmel bir dizi kutsallığından feragat etmenin deneyimini yaşarlar.

8:4.6 (95.1) Sınırsız Ruhaniyet'in bu kutsallığının azalan dizisi sayesinde gerçekte bir birey olarak hayvan kökenli âlemlerin her varlığının yakınına gelebilir. Ve Ruhaniyet, tüm bunları her şeyin merkezinde olan İlahiyatın Üçüncül Birey varoluşu olarak kendisinin mevcudiyet değerini kesinlikle dışlamadan gerçekleştirir.

8:4.7 (95.2) Bütünleştirici Yaratan, gerçek anlamıyla ve sonsuza kadar evrensel bağışlama hizmetkârı olarak hizmette bulunan muhteşem kişiliktir. Ruhaniyet'in hizmetini kavramak için, kendisinin Yaratıcı'nın bitmek tükenmek bilmeyen sevgisinin ve Evlat'ın ebedi bağışlamasının birleşik tasviri olduğu gerçeğini enine boyuna düşünün. Buna rağmen Ruhaniyet'in

hizmeti Ebedi Evlat ve Kâinatın Yaratıcısı'nın sadece tanıtılmasıyla sınırlı değildir. Sınırsız Ruhaniyet aynı zamanda kendi ismi altında ve kendisinin hakkı olarak âlem yaratılmışlarına hizmet etme gücünü elinde bulundurur; Üçüncül Birey kutsal saygınlığın bir parçasıdır ve kendi adına evrensel hizmetin başlamasını bahşeder.

8:4.8 (95.3) İnsan bu Sınırsız Ruhaniyet'in yaratılmış ailesinin daha düşük düzeyde bulunan sevgi dolu ve yorulmak nedir bilmeyen hizmetini daha fazla öğrendiğinde; Ebedi Evlat ve Kâinatın Yaratıcısı'nın bu bütünleşen Eylemi'nin benzersiz karakterini ve aşkın doğasını daha fazla bir biçimde takdir edecek ve onlara her zamankinden daha fazla hayranlık besleyecektir. Gerçekten, Ruhaniyet “Koruyucu'nun her zaman doğrunun üzerinde olan gözleri”dir ve “onların dualarına en başından beri açık olan kutsal kulaklar”ıdır.

5. Tanrı'nın Mevcudiyeti

8:5.1 (95.4) Sınırsız Ruhaniyet'in sıra dışı özelliği onun her zaman her yerde aynı anda bulunuşudur. Kâinat âlemlerinin tümü boyunca her yerde mevcut olan kutsal ve evrensel bir aklın varlığına oldukça benzer biçimde her yeri saran ruhaniyet bulunmaktadır. İlahiyat'ın İkincil ve Üçüncül bireyleri onların başından beri mevcut olan ruhaniyetleri tarafından tüm dünyalarda temsil edilirler.

8:5.2 (95.5) Yaratıcı *sınırsızdır* ve bu sebepten dolayı sadece kendi iradesi tarafından sınırlıdır. Düzenleyiciler'in bahşedilişinde ve kişiliğin kendi içerisindeki döngüsünde Yaratıcı tek başına hareket eder, fakat akli yapı varlıklarıyla olan ruhaniyet güçlerinin ilişkisinde Sınırsız Ruhaniyet ve Ebedi Evlat'ın

kişiliklerini ve ruhaniyetlerini kullanır. Kendisi sahip olduğu iradesinin tercihiyle ruhani olarak Evlat'la veya Bütünleştirici Bünye ile eşit bir biçimde varoluş içindedir; çünkü kendisi Evlat'la *birlikte* ve Ruhaniyet'in *içerisinde* var olur. Yaratıcı kesin bir biçimde her yerde mevcuttur, ve biz onun mevcudiyetini, tüm bu farklı görünen fakat özünde birleşik olan güçlerin, etkilerin ve varoluşlarının herhangi birisi veya hepsi tarafından ve onların vasıtasıyla algılayabiliriz.

8:5.3 (95.6) Sizin kutsal yazılarınızda *Tanrı'nın Ruhaniyeti* kavramı değişken bir biçimde Cennet üzerindeki Sınırsız Ruhaniyet ve yerel evreninizin Yaratıcı Ruhaniyet'ini tanımlamak için kullanılmış gözlenmektedir. Kutsal Ruhaniyet, Cennet Sınırsız Ruhaniyeti'nin bu Yaratıcı Kız Evlatları'nın döngüsüdür. Kutsal Ruhaniyet her yerel evren için onların yerel niteliklerine uyumlu olan bir döngüdür ve bu yaratımın ruhsal âlemiyle sınırlıdır. Fakat şu unutulmamalıdır ki Sınırsız Ruhaniyet her zaman her yerde aynı anda bulunur.

8:5.4 (95.7) Birçok ruhsal etki bulunmaktadır, ve bunların tümü aslında bir *tek'tir*. Düşünce Düzenleyicileri'nin çalışması bile, tüm diğer etkilerden bağımsız olmasına rağmen, değişmeyen bir biçimde bir yerel evren Ana Ruhaniyet'in ve Sınırsız Ruhaniyet'in birleşik etkilerinin ruhaniyet hizmetiyle örtüşür. Bu ruhsal mevcudiyetler Urantia sakinlerinin yaşamlarında işlevini yerine getirirlerken bu süreç içerisinde biri diğerinden ayrı tutulamaz. Sizin akıllarınızda ve ruhlarınız üzerinde farklı olan kökenlerine rağmen onlar bir ruhaniyet olarak faaliyette bulunurlar. Buna ek olarak, bu birleşik ruhsal hizmet deneyimlendiğinde, bu hizmet “başından beri sizi hataya düşmekten koruyan ve yüksekte bulunan Yaratıcı'nızdan önce

sizlere masumiyeti sunan bünye” olarak Yücelik’in etkisi haline gelir.

8:5.5 (96.1) Şunu unutmayınız ki: Sınırsız Ruhaniyet *Bütünleştirici* Bünye’dir; Yaratıcı ve Evlat beraberce onun içinde ve onun vasıtasıyla faaliyetlerini gerçekleştirir; o sadece kendisi olarak varoluş içerisinde değildir, fakat aynı zamanda Yaratıcı, Evlat ve Yaratıcı-Evlat olarak mevcuttur. Bunun farkındalığından ve birçok buna ilave sebeplerden dolayı Sınırsız Ruhaniyet’in ruhaniyet mevcudiyeti “Tanrı’nın ruhaniyeti” olarak sıklıkla atıfta bulunulur.

8:5.6 (95.2) Tüm ruhsal hizmetin ilişkisini Tanrı’nın ruhaniyeti olarak adlandırmak aynı zamanda tutarlı olacaktır, böyle bir bağlantısal iletişim Yaratıcı olan Tanrı, Evlat olan Tanrı, Ruhaniyet olan Tanrı ve hatta Yücelik olan Tanrı’nın ruhaniyeti olarak Yedi Katmanlı olan Tanrı’nın ruhaniyetlerinin tam anlamıyla birliğidir.

6. Sınırsız Ruhaniyet’in Kişiliği

8:6.1 (96.3) Üçüncül Kaynak ve Merkez’in uçsuz bucaksız dağıtımının ve çok geniş bir alana yayılan bahşedişinin onun kişiliğinin gerçeğinin apaçıklığını bulandırmasına veya onun değerini azaltmasına izin vermeyin. Sınırsız Ruhaniyet; bir evren varoluşu, bir ebedi eylem, bir kâinatsal güç, bir kutsal etki ve bir evren aklıdır. Kendisi tüm bunların hepsi ve onların sınırsız bir biçimde daha fazlasıdır, fakat tüm bu niteliklerinin yanı sıra o aynı zamanda gerçek ve kutsal bir kişiliktir.

8:6.2 (96.4) Sınırsız Ruhaniyet tamamlanmış ve kusursuz bir kişiliktir, Kâinatın Yaratıcısı ve Ebedi Evlat’ın kutsal eşiti ve

yardımcısıdır. Bütünleştirici Yaratan, tıpkı Yaratıcı ve Evlat gibi, âlemlerin daha yüksek olan akli yapılarına benzer bir biçimde gerçek ve gözle görülebilir olarak gelmektedir; gerçekte bunlardan daha fazlası olarak kendisi, tüm yükselenlerin Evlat vasıtasıyla Yaratıcı'ya yaklaşmadan önce erişmek durumunda oldukları bünyedir.

8:6.3 (96.5) İlahiyatın Üçüncül Bireyi olan Sınırsız Ruhaniyet sizin karakterle birliktelik kurduğunuz tüm özelliklerden oluşmuştur. Ruhaniyet'e mutlak akıl kazandırılmıştır: "Ruhaniyet her şeyi ve hatta Tanrı'nın en derinliklerini irdeler." Ruhaniyet sadece akılla değil aynı zamanda iradeyle de donatılmıştır. Kendisinin bu hediyelerinin bahşedilişi hususunda, "Fakat tüm bunlar tek ve özdeş olan Ruhaniyet'inin bir eseridir, bunu her insana ayrı ayrı ve kendi iradesi uyarınca paylaşır" söylemi biçiminde kayıt altına alınmıştır.

8:6.4 (96.6) "Ruhaniyet sevgisi" ve aynı zamanda onların ıstırapları gerçektir; bu sebeple "Tanrı'nın Ruhaniyeti'nden üzüntü çekmeyin." Sınırsız Ruhaniyet'i Cennet İlahiyatı veya yerel bir evren Yaratıcı Ruhaniyet'i olarak gözlemleyelim veya gözlemlemeyelim Bütünleştirici Yaratan sadece Üçüncül Kaynak ve Merkez değil, fakat aynı zamanda kutsal bir kişiliktir. Bu kutsal kişilik aynı zamanda evrene bir kişilik olarak karşılık verir. Ruhaniyet sizinle konuşur, tıpkı şu sözde olduğu gibi: "O bir kulağı Ruhaniyet'in ne söylediğini duyması için yarattı". "Ruhaniyet kendisi olarak sizin için ricalarda bulunur." Ruhaniyet yaratılmış varlıklar üzerinde doğrudan ve kişisel bir etkiyi kullanır, "Tanrı'nın Ruhaniyeti tarafından olabildiği kadar fazla bir biçimde yönlendirildiği için onlar Tanrı'nın evlatlarıdır."

8:6.5 (96.7) Sınırsız Ruhaniyet'in kâinat âlemlerinin tümünün uzak dünyalarına olan hizmetinin olgusallığını dikkatle değerlendirmemize rağmen, Üçüncül Kaynak ve Merkez içinde kökenini alan çok çeşitli varlıkların söylenmeyen birliğinin içinde ve onun vasıtasıyla hareket eden bu aynı yardımcı İlahiyat'ı tasavvur etmemize rağmen, Ruhaniyet'in her zaman her yerde aynı anda bulunuşunu tanımamıza rağmen, bu aynı Üçüncül Kaynak ve Merkez'in her âlemin, her varlığın ve her şeyin Bütünleştirici Yaratan'ı olarak bir kişilik olduğunu yine de hala kabul ederiz.

8:6.6 (96.8) Âlemlerin yönetiminde Yaratıcı, Evlat ve Ruhaniyet kusursuz ve ebedi bir biçimde birbirleriyle etkileşimde bulunarak ilişki halindedir. Her biri tüm yaratılmışlara bireysel bir hizmetin içinde olsa bile, tüm bu üçü kutsal ve mutlak olarak onları her zaman *tek bir bütün* yapan yaratımın ve hizmetin bir servisinde kenetlenmiştir.

8:6.7 (97.1) Ruhaniyet; Yaratıcı, Evlat ve tıpkı aynı zamanda onların ikisinin sonsuza kadar tek bir bütün olması gibi benzer bir biçimde var olduğundan dolayı, Sınırsız Ruhaniyet'in kişiliğinde Yaratıcı ve Evlat karşılıklı olarak her zaman koşulsuz kusursuzluğun içinde mevcuttur.

8:6.8 (97.2) [Zamanın Ataları tarafından Sınırsız Ruhaniyet'in doğasını ve eserini tasvir etmek için Uversa'nın bir Kutsal Danışmanı tarafından Urantia üzerinde sunulmuştur.]

9. Makale

Sınırsız Ruhaniyet'in Evren ile İlişkisi

9:0.1 (98.1) CENNET'in mevcudiyetinde Kâinatın Yaratıcısı ve Ebedi Evlat kendilerini kişileştirmek için bir araya geldiklerinde şaşırtıcı bir durum meydana geldi. Bu ebediyet durumunda hiçbir şey, Bütünleştirici Bünye'nin mutlak akılla eş güdüm halinde bulunan ve enerji işletiminin benzersiz ayrıcalıklarıyla bahşedilmiş bir sınırsız ruhaniyet olarak kişileştirmesinin önceden belirticisi olamaz. Onun varlığa bürünüşü, kişilik mutlaklığının engellerinden ve merkezleştirilmiş kusursuzluğun bağlarından Yaratıcı'nın kurtuluşunu sağlar ve böylelikle onun özgürleşmesini tamamlamış olur. Ve bu özgürleşme, daha sonra açığa çıkacak olan evrimleşen âlemlerin maddi yaratılmışlarına bile hizmet halinde bulunan ruhaniyetler olarak yardımda bulunmaya fazlasıyla uyum sağlamış varlıkları yaratmak amacıyla Bütünleştirici Bünye'nin muhteşem kudretinde açığa çıkarılmıştır.

9:0.2 (98.2) Yaratıcı sevgi ve iradesini yerine getirmede, ruhsal fikir ve niyette sınırsızdır; o evrensel koruyucudur. Evlat doğrunun bilgisine sahiplikte ve bilgelikte, ruhsal dışavurumda ve onun anlamlandırılmasında sınırsızdır; o evrensel gerçeğin açığa çıkarıcısıdır. Cennet gücün bahşedilişinin potansiyelinde ve enerji üstünlüğünün büyüklük ölçeğinde sınırsızdır; o evrensel düzen sağlayıcısıdır. Bütünleştirici Bünye, tüm var olan evren enerjilerini, tüm mevcut evren ruhaniyetlerini ve tüm gerçek evren akli yapılarını düzenlemek için birleşimin benzersiz ayrıcalığı olan sınırsız yetiyi elinde bulundurur; Üçüncül Kaynak ve Merkez, Kâinatın Yaratıcısı'nın ebedi niyeti ve kutsal tasarısının sonucunda açığa çıktığı haliyle çeşitli yaratılmışların ve çok katmanlı enerjilerin evrensel birleştiricisidir.

9:0.3 (98.3) Bütünleştirici Yaratan olarak Sınırsız Ruhaniyet evrensel ve kutsal bir yardımcıdır. Ruhaniyet sonu gelmez bir biçimde Evlat'ın bağışlamasına ve Yaratıcı'nın sevgisine hizmet eder, ve bunu Cennet Kutsal Üçlemesi'nin doğruluğu savunan, farklılıklar göstermeyen tutarlı ve değişmez adaletiyle bile uyumlu halde gerçekleştirir. Onun etkisi ve kişilikleri en başından beri sizin en yakınınızdadır; onlar tüm gerçekliğiyle sizi bilir ve içten bir biçimde sizi anlar.

9:0.4 (98.4) Âlemler boyunca Bütünleştirici Bünye'nin kurumları durmak bilmeden tüm mekânın güçleri ve enerjilerinin işletilmesini sağlarlar. İlk Kaynak ve Merkez'in sahip olduğu niteliğe benzer bir biçimde, Üçüncül Kaynak ve Merkez ruhsallıkla ve maddeyle etkileşim halindedir. Bütünleştirici Bünye, anlamların ve maddelerin, buna ek olarak enerjiler, akıllar ve ruhaniyetler olarak değerlerin tümünün içinde bir araya geldiği Tanrı'nın bütünlüğünün bir açığa çıkışıdır.

9:0.5 (98.5) Sınırsız Ruhaniyet tüm mekânı kapsamı altına alır ve içine nüfuz eder; o ebediyetin döngüsünde ikame eder; bununla birlikte Yaratıcı ve Evlat gibi Ruhaniyet mutlak bir biçimde kusursuz ve değişmezdir.

1. Üçüncül Kaynak ve Merkez'in Özellikleri

9:1.1 (98.6) Üçüncül Kaynak ve Merkez, bahse konu ilişkiyi atfeden isimlerin tümünde ve onun hizmetinin tanınmasında "Ruhaniyet olarak Tanrı, Yaratıcı olan Tanrı'nın ve Evlat olan Tanrı'nın kutsal eşiti ve onların eş güdüm halindeki kişiliği olarak" birçok isim altında bilinir. Sınırsız Ruhaniyet olarak o, her zaman her yerde bulunan ruhsal bir etkidir. Evrensel İdareci olarak güç-denetleyici yaratılmışların atası ve mekânın

kâinatsal güçlerinin etkinleştiricisidir. Bütünleştirici Bünye olarak o, Yaratıcı-Evlat'ın yönetici birlikteliğinin eş temsilcisidir. Mutlak Akıl olarak o, âlemler boyunca ussal bahşedilişin kaynağıdır. Eylem olan Tanrı olarak o, hareketin, değişimin ve ilişkinin görünürdeki atasıdır.

9:1.2 (99.19) Üçüncül Kaynak ve Merkez'in bir takım özellikleri Yaratıcı'dan türemiş olup, bazıları ise kaynağını Evlat'dan almaktadır. Bunların dışında kalanlar ise etkin ve kişisel bir biçimde Yaratıcı veya Evlat'ın mevcudiyetinde gözlenemese de; bu özellikler, Üçüncül Kaynak ve Merkez'i ebedileştiren Yaratıcı-Evlat birlikteliğinin Cennet'in mutlaklığının ebedi gerçekliğinin farkındalığında ve onunla uyum halinde devamlı bir biçimde faaliyette bulunuyor olmasının varsayımının dışında başka bir biçimde açıklanamazlar. Bütünleştirici Yaratan, Birincil ve İkincil İlahiyat Bireyleri'nin sınırsız ve bütünleşmiş kavramsallaşmasının tamamlanmışlığını mevcudiyetiyle somutlaştırır.

9:1.3 (98.8) Yaratıcı'yı özgün bir yaratan ve Evlat'ı ruhani bir idareci olarak tahayyül ederken, Üçüncül Kaynak ve Merkez'i sınırsız eş güdümün bir hizmetkârı biçiminde olan evrensel bir denetleyici olarak düşünmeniz gerekir. Bütünleştirici Bünye tüm mevcut gerçekliğin bağdaştırıcısıdır; o Yaratıcı'nın düşüncesinin ve Evlat'ın sözünün İlahi muhafaza yeridir, ve eylemlerinde merkezi Ada'nın maddi mutlaklığının ebedi bir biçimde saygın bilinci içerisinde hareket eder. Cennet Kutsal Üçlemesi *ilerleyişin* evrensel emrinin hükmünü verdi, ve bu bağlamda Tanrı'nın takdiri ilahisi Bütünleştirici Yaratan'ın ve evrimleşen Yüce Varlık'ın nüfuz alanını oluşturur. Hiçbir

mevcut veya oluşum içerisinde olan gerçeklik Üçüncül Kaynak ve Merkez'in nihai ilişkisinden kaçamaz.

9:1.4 (98.9) Kâinatın Yaratıcısı enerji öncesi, ruhaniyet öncesi ve kişiliğin âlemleri üzerinde hâkimiyet sahibidir; Ebedi Evlat ruhsal eylemlerin alanlarında üstündür; Cennet Adası'nın mevcudiyeti fiziksel enerjinin ve maddileştiren gücün nüfuz alanını birleştirir; Bütünleştirici Bünye, Evlat'ı temsil eden sadece sınırsız bir ruhaniyet olarak faaliyette bulunmaz, aynı zamanda Cennet'in enerjilerinin ve güçlerinin kâinatsal bir işletimcisi olarak görev yapar, böylelikle mutlak ve evrensel akli mevcut hale getirir. Bütünleştirici Bünye, yapıcı ve benzersiz bir kişilik olarak özellikle ruhsal değerlerin daha yüksek alanlarında, fiziksel-enerji ilişkilerinde ve gerçek akıl anlamlarında olmak üzere muhteşem kâinat boyunca faaliyette bulunur. Daha ayrıntılı olarak o, her ne zaman ve her yerde olursa olsun enerji ve ruhaniyet etkileşim ve birliktelik içinde girdiğinde faaliyette bulunur; aklıyla birlikte tüm tepkimelere üstünlük kurar, ruhsal dünyada muhteşem gücünü elinde barındırır, ve buna ek olarak enerji ve maddi üzerinde çok büyük bir etkiyi ortaya koyar. Her zaman Üçüncül Kaynak, İlk Kaynak ve Merkez'in doğasının dışavurumsal halidir.

9:1.5 (98.10) Üçüncül Kaynak ve Merkez kusursuz bir biçimde ve herhangi bir koşuldan bağımsız olarak İlk Kaynak ve Merkez'in her zaman her yerde aynı anda bulunma özelliğini paylaşır, ve bu bakımdan bazı durumlarda Her Zaman Her Yerde Bulunan Ruhaniyet olarak adlandırılır. Alışılmışın biraz dışında ve fazlasıyla kişisel bir biçimde aklın Tanrı'sı Kâinatın Yaratıcısı'nın ve onun Ebedi Evladı'nın her şeyin bilgisine sahip oluşuna dair niteliğini paylaşır; Ruhaniyet'in bilgisi bu

bakımdan çok derin ve eksiksizdir. Bütünleştirici Yaratan, Kâinatın Yaratıcısı'nın her şeye gücünün yetme özelliğinin belirli fazlarını dışa vurur, fakat kendisi gerçekte sadece aklın nüfuz alanında her şeye kadirdir. Üçüncül İlahi Birey akıl âlemlerinin evrensel idarecisi ve ussal merkezidir; burada onun egemenliği her hangi bir koşuldan bağımsız olduğu için o mutlaktır.

9:1.6 (98.11) Bütünleştirici Bünye, Yaratan-Evlat birlikteliği tarafından olumlu yönde yönlendiriliyormuş gibi görünebilir, fakat onun tüm eylemleri Yaratıcı-Cennet ilişkisini tanımak için ortaya çıkar. Zaman zaman ve bazı belirli faaliyetlerinde o, Yüce olan Tanrı ve Nihai olan Tanrı gibi deneyimsel İlahiyatlar'ın tamamlanmamış gelişimini telafi ediyormuş gibi görünür.

9:1.7 (100.1) Ve burada sınırsız bir gizem mevcuttur: Sınırsız'ın kendi sınırsızlığını Evlat içinde ve Cennet olarak eş zamanlı bir biçimde açığa çıkarışı, ve bunun sonucunda kutsallıkta, Evlat'ın ruhani doğasının yansımada ve Cennet işleyişini etkinleştirmeye yetkinlikte Tanrı'ya eşit bir varlık olarak buradan mevcudiyete bürünür. Bu varlık, duruma bağlı bir biçimde egemenliğin emri altındadır, fakat birçok biçimde *eylem bakımından* bariz olarak çok yönlüdür. Ve eylem bakımından bu tür apaçık üstünlük, Cennet Adası'nın kâinatsal dışavurumu olan fiziksel çekiminden bile daha üstün olan Üçüncül Kaynak ve Merkez'in bir özelliğinde dışa vurulmuştur.

9:1.8 (100.2) Enerji ve maddi şeyleri kapsamına alan bu fiziksel yüksek denetime ek olarak; Sınırsız Ruhaniyet üstün bir biçimde, onun ruhsal hizmetinde oldukça seçkin bir biçimde

açığa çıkarılmış olan sabrın, bağışlamanın ve sevginin bu özellikleriyle bahşedilmiştir. Ruhaniyet yüce bir biçimde sevgiye hizmet etmeye ve bağışlamayla adaleti etkisi altına almaya yetkindir. Ruhaniyet olan Tanrı, Benzersiz ve Ebedi Evlat'ın bağışlayıcı sevgisinin ve tanrısal iyiliğinin tümünü elinde barındırır. Evreninizin kökeni adaletin örsü ve mahrumiyetin çekici arasında şekillenmiştir, fakat çekici elinde bulunduranlar Sınırsız Ruhaniyet'in ruhaniyet doğumu biçimindeki bağışlamanın çocuklarıdır.

2. Her Zaman Her Yerde Aynı Anda Bulunan Ruhaniyet

9:2.1 (100.3) Tanrı ruhani üç katmanlıdır: Tanrı öncelikle kendisi olarak bir ruhaniyettir; buna ek olarak kendi Evlat'ının içinde herhangi bir koşuldan bağımsız olarak ruhaniyet biçimde ortaya çıkar; ve son olarak akılla birliktelik halinde bulunan ruhaniyet olarak Bütünleştirici Bünye'nin içindedir. Ve bu ruhsal gerçekliklere ek olarak, Yüce Varlık'ın, Nihai İlahiyat'ın ve İlahi Mutlaklık'ın ruhaniyetleri olarak deneyimsel ruhaniyet olgular bütünü'nün düzeylerini algılayabildiğimizi düşünmekteyiz.

9:2.2 (100.4) Sınırsız Ruhaniyet, tıpkı Evlat'ın Kâinatın Yaratıcısı'nın bir tamamlayıcısı olduğu gibi aynı ölçekte Ebedi Evlat'ın bir tamamlayıcısıdır. Ebedi Evlat, Yaratıcı'nın ruhsallaştırılmış bir kişilikleştirilmesidir; Sınırsız Ruhaniyet ise Ebedi Evlat ve Kâinatın Yaratıcısı'nın kişileşmiş bir ruhsallaştırılışıdır.

9:2.3 (100.5) Urantia insanlarını doğrudan bir biçimde Cennet İlahiyatları'na bağlayan kısıtlanmamış birçok ruhsal güç hatları

ve maddeler üstü güç kaynakları bulunmaktadır. Bunların arasında; Düşünce Denetleyicileri'nin Kâinatın Yaratıcısı'yla doğrudan ilişkisi, Ebedi Evlat'ın ısrarlı ruhsal-çekim yönlendirmesinin çok geniş etkisi, ve Bütünleştirici Bünye'nin ruhsal varoluşu mevcuttur. Bu noktada, Ruhaniyet ve Evlat'ın ruhaniyetleri arasında yükümlü oldukları faaliyetleri bakımından bir fark bulunmaktadır. Üçüncül Birey kendi ruhsal hizmeti içinde akıl ve ruhaniyetle beraber veya yalnız ruhaniyet olarak faaliyette bulunabilir.

9:2.4 (100.6) Bu Cennet mevcudiyetlerine ek olarak, Urantialı unsurlar yüce kusursuzluk hedefine ve kutsallığın nihai amaçlarına yukarı ve derinlemesine doğru, niyetin gerçekliğine ve kalbin dürüstlüğüne başından beri onları taşıyacak bu evrenlerin sevgi dolu kişiliklerinin neredeyse sonu olmayan dizilimleriyle beraber yerel ve aşkın-evrenin ruhsal etkilerinden ve eylemlerinden yararlandılar.

9:2.5 (100.7) Ebedi Evlat'ın kâinatsal ruhaniyetinin mevcudiyeti tamamiyle bizim *bilgisine sahip olduğumuz* niteliktedir, biz hiçbir hataya yer bırakmadan onu tanırız. Üçüncül İlahi Birey'i olan Sınırsız Ruhaniyet'in mevcudiyetini, fani insanın bile bilebileceği bir biçimde, insan aklının ırklarına bahşedilmiş olan yerel evrenin Kutsal Ruhaniyet'i olarak faaliyet gösteren bu kutsal etkinin cömert ihsanlarını maddi yaratılmışlar gerçekte deneyimleyebilir. İnsanoğulları Kâinatın Yaratıcısı'nın birey dışı mevcudiyeti olan Düzenleyici'nin bilincine bir ölçüde varabilir. İnsan hizmetinde onun ruhsallaştırılması ve ahlaksal olarak yükseltilmesi için çalışan bu kutsal ruhaniyetlerin hepsi eş zamanlı olarak faaliyette bulunur ve onlar kusursuz bir eş güdüm halindedir. Fani

yükselişin ve kusursuzluğa erişimin tasarılarının ruhsal işletim görevinde onlar bir tek bütün halindedirler.

3. Evrensel İdareci

9:3.1 (101.1) Cennet Adası fiziksel çekimin özü ve kaynağıdır; ve bu durum çekimin fiziksel kâinat âlemlerinin tümünde *en gerçek* ve ebedi olarak üzerinde emin olunabilecek şeylerden biri olduğu hususunda sizi yeterli bir ölçüde bilgilendirmeye yetkindir. Kendisine emanet edilen ve faaliyetlerinde birliktelik halinde olduğu Üçüncül Kaynak ve Merkez'in kişiliğiyle birlikte Yaratıcı ve Evlat tarafından bütünleşmiş bir biçimde sağlanan güçler ve enerjilerin dışında, bu çekim hiçbir biçimde değiştirilemez veya ortadan kaldırılamaz.

9:3.2 (101.2) Sınırsız Ruhaniyet benzersiz ve muhteşem bir gücü elinde barındırır, bu ise *karşı-çekimdir*. Bu güç gözle görülen bir biçimde işlevsel olarak ne Yaratıcı'da ne de Evlat'da mevcut değildir. Maddi çekimin etkisine karşı koyma yetisi Üçüncül Kaynak'ın doğasındadır, ve bu yeti Bütünleştirici Bünye'nin evren ilişkilerinin belirli fazlarında sergilenen bireysel tepkimelerinde açığa çıkarılmıştır. Ve bu özgün özellik Sınırsız Ruhaniyet'in daha yüksekte bulunan belirli kişiliklerine iletilebilir bir niteliktedir.

9:3.3 (101.3) Karşı-çekim yerel bir çerçevelenmişlik içerisinde çekimi ortadan kaldırabilir; bu eylemi eşit güç mevcudiyetinin uygulanması sayesinde yapar. Bu yapı görevini sadece maddi çekimle olan kaynaksal ilişkisi sayesinde yerine getirir, bu bakımdan aklın bir eylemi değildir. Bir denge çarkı olan jireskop'un çekim-karşıtlığı ve ona dayanıklılığı bahse konu karşı-çekimin *etkisinin* uygun bir örneğidir, fakat bu durum

karşı-çekimin *sebebini* sergilemede hiçbir öneme sahip değildir.

9:3.4 (101.4) Bütünleştirici Bünye daha ileri bir biçimde kuvveti aşan ve enerjiyi etkisiz hale getiren güçleri ortaya koyar. Bu tür güçler maddileştirme seviyesine kadar enerjiyi düşürme vasıtasıyla ve daha sizin için bilinmez olan diğer yöntemler tarafından görevlerini yerine getirir.

9:3.5 (101.5) Bütünleştirici Bünye ne bir enerji, ne bir enerji kaynağı, ne de enerjinin nihai sonudur; bunun yerine o enerjinin *işletimcisidir*. Bütünleştirici Bünye; devinim, değişim, değişiklik, eş güdüm, sabitleştirme ve denkleştirmeden oluşan bir eylemdir. Cennet'in doğrudan veya dolaylı denetimine bağımlı olan bu enerjiler, doğası gereği Üçüncül Kaynak ve Merkez ve onun çok katmanlı kurumlarının eylemleriyle karşılıklı etkileşim içerisindedir.

9:3.6 (101.6) Kâinat âlemlerinin tümü, Üçüncül Kaynak ve Merkez'in güç-denetim yaratılmışları tarafından çevrelenmiştir: bunlar fiziksel denetimciler, güç yöneticileri, güç merkezleri ve fiziksel enerjilerin istikrara kavuşturulması ve düzenlenmesiyle ilgilenen Eylem olan Tanrı'nın diğer temsilcileridir. Fiziksel işlevin bu benzersiz yaratılmışlıklarının hepsi, muhteşem kâinatın enerjilerini ve maddenin fiziksel dengesini kendi çabalarında oluşturmak için kullanılan karşı-çekim gibi güç düzenlemesinin çeşitli özelliklerinin tümünü elinde bulundurur.

9:3.7 (101.7) Eylem olan Tanrı'nın tüm maddi eylemleri onun Cennet Adası'yla olan faaliyetiyle ilişkili olmak üzere ortaya çıkar, ve gücün bu kurumları ebedi Ada'nın mutlaklığının

tümüyle bilincinde ve hatta ona bağımlıdır. Fakat Bütünleştirici Bünye Cennet'e karşılık olarak veya onun için hareket içinde bulunmaz. O bireysel olarak Yaratıcı ve Evlat için eylemlerini gerçekleştirir. Cennet bir birey değildir. Üçüncül Kaynak ve Merkez'in birey olmayan, birey dışı ve ayrıca kişisel olmayan faaliyetleri Bütünleştirici Bünye'nin tamamıyla iradesi dâhilinde gerçekleşen eylemlerdir; onlar herhangi bir şeyin veya birinin yansıması, türemesi veya sonuçları değildir.

9:3.8 (101.8) Cennet sınırsızlığın bir işleyiştir; Eylem olan Tanrı ise bu işleyişi etkinleştirendir. Cennet sınırsızlığın maddi dayanak noktasıdır; Üçüncül Kaynak ve Merkez'in kurumları, maddi seviyeyi yönlendiren ve fiziksel yaratılışın işleyişine kendiliğinden kendisini gerçekleştirmeyi aşıl原因an akli yapı kaldıraçlarıdır.

4. Mutlak Akıl

9:4.1 (102.1) Üçüncül Kaynak ve Merkez'in fiziksel ve ruhsal özelliklerinden farklı olarak onun bir akli doğası bulunur. Böyle bir doğa ilişki halinde olamaz, fakat kişisel olmayan bir biçimde ussal olarak birliktelik içerisindedir. Bu durum Üçüncül Birey'in ruhsal karakteri ve fiziksel özelliklerinden faaliyetin akıl seviyeleri üzerinde ayırt edilebilir, fakat kişiliklerin kavranması için bu doğa hiçbir zaman fiziksel veya ruhsal dışavurumlardan bağımsız bir biçimde faaliyette bulunmaz.

9:4.2 (102.2) Mutlak akıl Üçüncül Birey'in aklıdır; bu akıl Ruhaniyet olan Tanrı'nın kişiliğinden ayrılamaz. Varlıklar içerisinde faaliyette bulunan biçimiyle akıl enerjiden, ruhaniyetten veya her ikisinden de ayrık değildir. Akıl enerjinin

doğasında bulunmaz; bunun yerine enerji akıl karşısında algılayıcı bir konumda ve onunla ilişkilidir; akıl enerji üzerine konumlandırılabilir, fakat bilinç saf bir biçimde maddi düzeyin doğasında bulunmaz. Akıl katışıksız ruhaniyete eklenmek zorunda değildir, çünkü ruhaniyet kendiliğinden bilinç sahibi ve kimliğini tamamiyle açığa çıkarıcıdır. Ruhaniyet her zaman akıl sahibidir, ve belirli bir biçimde *mantık doğrultusunda hareket eder*. Onun ussal nitelikleri gözlemlediğiniz bu veya şu akıllar, hatta tabirinize göre akıl öncesi veya yüksek akıl olabilir, fakat kesin olan bir şey vardır ki bu akıl düşünmenin ve bilgiye sahipliğin eşleniği olan bir akıldır. Ruhaniyetin içeriksel derinliği aklın bilincini aşar, onu dönüşüme uğratar ve yapısal olarak ona öncüllük eder.

9:4.3 (102.3) Bütünleştirici Yaratan, kâinatsal akli yapıların âlemleri olarak sadece aklın nüfuz alanında mutlaktır. Üçüncül Kaynak ve Merkez'in akli sınırsızdır; ve bu akıl bütünüyle kâinat âlemlerinin tümünün etken ve işleyen akıl döngüleri karşısında aşkın bir konumdadır. Yedi aşkın-evrenin akıl bahşedilmişlikleri, Bütünleştirici Yaratan'ın öncül kişilikleri olan Yedi Üstün Ruhaniyet'den türemiştir. Bu Üstün Ruhaniyetler kâinat akli olarak akli muhteşem kâinata dağıtır, ve sizin yerel evreniniz Orvonton kökenli olan kâinatsal aklın Nebadon'a özgü değişik bir biçimi tarafından etki altına alınmıştır. qw

9:4.4 (102.4) Sınırsız akıl zamanı göz ardı eder, nihai akıl zaman karşısında aşkınlaşır ve onun üzerine geçer, kâinat akli ise zaman tarafından koşullanır. Ve böylelikle mekânla birlikte: Sınırsız Akıl mekândan bağımsızdır, fakat köken bakımından sınırsızlıktan aklın emir-yardımcı düzeylerine kadar

oluşturulurken, akli yapı mekânın kısıtlanması ve onun göz ardı edilemeyecek gerçekliğiyle artan bir biçimde yüzleşmesi gerekir.

9:4.5 (102.5) Kâinatsal kuvvet, tıpkı kâinatsal aklın ruhaniyet ile karşılıklı etkileşim halinde bulunması gibi akılla karşılık bir ilişki halindedir. Ruhaniyet kutsal bir niyettir, ve ruhani akıl eylem bakımından bu nedenle aynı ölçekte kutsal bir niyettir. Enerji bir meta, akıl ise anlam, ruhaniyet bir değerdir. Zaman ve mekân içinde bile; ebediyet bakımından fikir veren, birliktelik içindeki enerji ve ruhaniyet arasında bu göreceli ilişkileri akıl oluşturur.

9:4.6 (102.6) Akıl ruhaniyetin değerlerini ussal anlamlara dönüştürür; iradeyi kullanma durumu, aklın anlamlarına maddi ve ruhani nüfuz alanlarında hayat kazandıracak güce sahiptir. Cennet yükseliş; ruhaniyette, akılda ve enerjide göreceli ve farklılaşan bir büyümeyle iç içedir. Kişilik, deneyimsel bireyselliğın bu bileşenlerinin bütünleştiricisidir.

5. Aklın Hizmeti

9:5.1 (102.7) Üçüncül Kaynak ve Merkez akıl bakımından sınırsızdır. Evren eğer sınırsızlığa doğru bir biçimde büyüme içerisinde ilerlemesini sürdüreceksen; onun akli kapasitesi, sınırı olmayan sayıda yaratılmışlara uygun akıl ve buna imkân sağlayacak ussal diğer koşulları onlara ihsan edilmeye yetkin halde olacaktır.

9:5.2 (102.8) Üçüncül Birey, *yaratılmış aklın* nüfuz alanında, onunla eş güdüm halinde olan ve onun emri altında görev yapan yardımcılarıyla birlikte yüceliğın idareciliğini yapar.

Yaratılmış aklın âlemleri Üçüncül Kaynak ve Evren’de ayrıcalıklı kökenine sahiptir; o aklın bahşedicisidir. Yaratıcı nüveleri bile, Sınırsız Ruhaniyet’in ruhsal faaliyetleri ve akli eylemleri tarafından onlar için buna uygun yol düzgün bir biçimde hazırlanana kadar insanların akıllarında ikamet etmeyi imkânsız bulurlar.

9:5.3 (103.1) Aklın benzersiz özelliği onun bu kadar geniş bir yaşam üzerinde bahşedilebilir olmasıdır. Onun yaratıcı ve yaratılmış birlikteliğiyle Üçüncül Kaynak ve Merkez, tüm âlemler üzerindeki bütün akıllara hizmet eder. Yerel evrenlerin emir-yardımcıları vasıtasıyla tüm insan ve alt-insan akli yapılarına hizmet eder, fiziksel denetleyicilerin kurumsallığı vasıtasıyla yaşayan şeylerin en ilkel çeşitleri olan en düşük düzeyde deneyimleme yetisinden yoksun varlıklara bile hizmet eder. Bununla beraber her zaman aklın doğrultusunda bir akıl-ruhaniyet veya akıl-enerji kişiliklerinin hizmetkârıdır.

9:5.4 (103.2) Üçüncül İlahiyat Bireyi aklın kökeni olduğu için, evrimsel irade yaratılmışlarının Sınırsız Ruhaniyet hakkında algılanabilir kavramsallaştırmalar oluşturmayı Kâinatın Yaratıcısı veya Ebedi Evlat’dan herhangi biri hakkında bunu yapmaktan daha kolay bulmaları fazlasıyla olağandır. Bütünleştirici Yaratan’ın gerçekliği insan aklının varoluşunun tam da kendisinde kusursuz olmayan bir biçimde açığa çıkarılmıştır. Bütünleştirici Yaratan kâinatsal aklın atasıdır, buna ek olarak insan akli bireyselleştirilmiş bir döngü ve yerel evrende Üçüncül Kaynak ve Merkez’in bir Yaratıcı Kız’ı tarafından bahşedildiği şekliyle kâinatsal aklın bir birey dışı bölümüdür.

9:5.5 (103.3) Üçüncül Birey aklın kökeni olduğu için, aklın tüm olgularının kutsal olmak zorunda olacağı gibi bir varsayımda bulunmayın. İnsanın sahip olduğu akli yapısı hayvan ırklarının maddi kökeninden gelmektedir. Evren akli yapısı ise, Cennet'in uyumu ve güzelliğinin gerçek bir açığa çıkarılışı olan fiziksel doğadan farklı olarak akıl olan Tanrı'nın gerçek bir açığa çıkarılışından başka bir şey değildir. Kusursuzluk doğanın içindedir, fakat doğa başlı başına kusursuz değildir. Bütünleştirici Yaratan aklın kökenidir, fakat akıl yine bu bağlamda başlı başına Bütünleştirici Yaratan değildir.

9:5.6 (103.4) Urantia üzerinde akıl, sizin olgunlaşmamış insan doğanızın evrimleşen mantıksallığı ve düşünce kusursuzluğunun temeli arasındaki bir uzlaşmanın ürünüdür. Sizin ussal evriminiz için yaratılan tasarı gerçekte ilahi olan kusursuzluklardan bir tanesidir, fakat bedeninizin sizlere ev sahipliği yaptığı bünye içerisinde yaşamaya devam ettikçe bu kutsal hedefin gerisinde kalmaya devam edeceksiniz. Akıl bütünüyle kutsal köken içindedir, ve o kutsal nihai bir sona sahiptir; fakat sizin fani akıllarınız bu yapı içerisinde henüz bu kutsal soylulukta içinde barınmazlar.

9:5.7 (103.5) Çok fazla sıklıkla ve bunların hepsinde akıllarınıza samimi olmayan bir biçimde zarar verip, onları doğruluk dışına çıkarak dağlamaktasınız; onların hayvanlara özgü olan bir korku duymalarına sebep olmakta ve onları gereksiz olan endişelerle işlemez hale getirmektesiniz. Bu nedenle aklın kökeni kutsal olmasına rağmen; akıl, yükselişte olan dünyanızda sizin bildiğiniz gibi bırakınız kendisine duyulabilecek hayranlık veya ona yapılacak ibadet şöyle dursun, büyük bir beğeninin öznesi olması bile beklenemez.

Olgunlaşmamış ve etkin bir durumda olmayan insanın akli yapısı hakkındaki düşünceler sadece teması alçak gönüllülük olan tepkimelere yol açmalıdır.

6. Akıl-Çekim Döngüsü

9:6.1 (103.6) Kâinatsal akli yapı olan Üçüncül Kaynak ve Merkez; tüm yaratılmışlardaki *her aklın* ve her usun kişisel olarak bilincine sahiptir. Buna ek olarak, uçsuz bucaksız âlemlerde akıl ihsan edilen ruhsal, morontial ve fiziksel bu tüm yaratılmışlarla bireysel ve kusursuz bir ilişkiyi sürdürür. Aklın tüm bu eylemleri Üçüncül Kaynak ve Merkez’de odaklanan akıl-çekim döngüsünde algılanabilir ve bu çekim Sınırsız Ruhaniyet’in bireysel bilincinin bir parçasıdır.

9:6.2 (103.7) Yaratıcı tüm kişilik kavramsallaşmasını kendisine doğru çektiği ve Evlat bütün ruhsal gerçekliği üzerinde topladığı, bununla beraber Bütünleştirici Bünye bir çekim kuvvetini tüm akıllar üzerinde uyguladığı kadar; aynı ölçüde o, koşulsuz olarak evren akli döngüsünü denetler ve onun üzerinde üstünlük kurar. Tüm gerçek ve samimi ussal değerler, kutsal düşüncelerin ve kusursuz fikirlerin bütünü hataya yer bırakmayacak bir biçimde aklın bu mutlak döngüsüne doğru çekilir.

9:6.3 (104.1) Akıl çekimi maddi ve ruhsal çekimden bağımsız olarak işleyişte bulunabilir, fakat her nerede ve her ne zaman olursa olsun ruhsal çekim bir etkiye sahip olduğunda akıl çekimi her zaman faaliyet içinde bulunmaya devam eder. Tüm bu üç çekim bir araya gelip etkileşim haline geçtiklerinde, kişilik çekimi fiziksel veya morontial, sınırlı veya absonit seviyede olan maddi yaratılmışla bütünleşebilir. Fakat bu durumdan

bağımsız olarak, aklın ihsanı birey dışı varlıklarda bile onları düşünmeye yetkin kılar ve onların bilinç edinimini kişiliğin bütüncül yokluğuna rağmen sağlar.

9:6.4 (104.2) İnsan veya kutsal, ölümsüz veya ölümsüzlük olanağına sahip kişilik saygınlığının şahsiyeti kaynağını ne akıldan ne de maddeden alır; bunun yerine gerçekte o Kâinatın Yaratıcısı'nın bir bahşedişidir. Bununla inilti olarak, ne de ruhaniyetin, aklın ve maddenin çekiminin etkisi kişiliğin çekiminin ortaya çıkması için bir ön koşuldur. Yaratıcı'nın döngüsü ruhaniyet çekimine karşılık vermeyen akli-maddi varlıkla bile bütünleşebilir veya maddi çekimle etkileşime girmeyen bir akıl-ruhaniyet varlığını kapsamı içine alabilir. Kişilik çekiminin işleyişi her zaman Kâinatın Yaratıcısı'nın iradesi dâhilinde gerçekleşen bir eylemdir.

9:6.5 (104.3) Akıl saf bir biçimde maddi varlıklar içinde enerji birlikteliğinde ve katışıksız ruhsal kişiliklerinde ruhaniyet birlikteliğindeyken; içine insanı da alacak bir biçimde kişiliğin sayılamayacak kadar çok olan düzeyleri, enerji ve ruhaniyet ile birliktelik halinde olan akli ellerinde bulundurur. Yaratılmış aklın ruhsal nitelikleri hatasız bir biçimde Ebedi Evlat'ın ruhaniyet-çekiminin etkisine karşılık gösterir; maddi özellikler ise maddi evrenin çekim istenciyle etkileşim halindedir.

9:6.6 (104.4) Kâinatsal akıl, ne enerjiyle ne de ruhaniyetle etkileşim halinde olduğunda, yine bu bağlamda ne maddenin ne de ruhsallığın döngüsünün çekim gücüne bağlıdır. Saf akıl sadece Bütünleştirici Bünye'nin kâinatsal çekim algısına bağımlıdır. Saf akıl, sınırsız aklın geldiği kökene yakın bir soydandır, ve sınırsız akıl (ruhaniyet ve enerjinin mutlaklıklarının yapısal

yardımcısı olduğu için) açık bir biçimde kendi başına bir işleyiş yasasına sahiptir.

9:6.7 (104.5) Daha büyük bir ölçekte gerçekleşen ruhaniyet-enerji ayrımı daha yakından gözlemlenebilecek aklın faaliyetine yol açar; daha düşük düzeyde olan enerji ruhaniyet farklılaşması ise bu bakımdan aklın hizmetini daha az görünmez kılar. Açık bir biçimde, kâinat aklının en yüksek sınırdaki faaliyeti mekânın zaman âlemlerindedir. Burada akıl, enerji ve ruhaniyet arasında bir orta alanda faaliyette bulunuyormuş gibi görünür, fakat bu aklın daha yüksek seviyeleri için doğru değildir; Cennet üzerinde, enerji ve ruhaniyet temel olarak bir bütündür.

9:6.8 (104.6) Akıl-çekim döngüsü güvenilirdir; o bu niteliğini Cennet üzerindeki Üçüncül İlahiyat Bireyi'nden alır, fakat aklın tüm gözle görülebilir faaliyeti tahmine açık değildir. Tüm bilinen yaratılmışlar boyunca, aklın bu döngüsüne benzerlik teşkil eden, faaliyetleri tahmin edilemeyen, hakkında çok az şey anlaşılabilmiş mevcudiyetler bulunur. İnanıyoruz ki bu tahmin edilemezlik Kâinatsal Mutlaklık'ın faaliyetiyle kısmen ilişkilendirilebilir. Bu faaliyetin ne olduğunun bilgisine tam anlamıyla sahip değiliz; onun neyi belirli bir yönde harekete geçirdiği hususunda sadece varsayımda bulunup; onun yaratılmışlar ile olan ilişkisi konusunda ise yalnızca doğruluğu kanıtlanmamış tahminlerde bulunabiliyoruz.

9:6.9 (104.7) Sınırlı aklın tahmin edemeyişinin belirli aşamaları Üstün Varlık'ın tamamlanmamışlığından kaynaklanabilir, buna ek olarak Bütünleştirici Bünye ve Kâinatsal Mutlaklık'ın muhtemelen birbirlerine teğet oluşturdıkları burada eylemlere sahiplik eden geniş bir alan bulunmaktadır. Akıl hakkında

bilinmeyen birçok şey mevcuttur, fakat bizim emin olduğumuz gerçek: Sınırsız Ruhaniyet'in, Yaratan'ın aklının tüm yaratılmışlara olan kusursuz dışavurumu; Yüce Varlık'ın, onların Yaratan'ının tüm yaratılmışlarının akıllarındaki evrimleşen ifadesidir.

7. Evren Yansıması

9:7.1 (105.1) Bütünleştirici Bünye; akılsal, maddi ve ruhsal olanın eş zamanlı olarak tanınmasını mümkün kılan bir biçimde evren mevcudiyetinin tüm seviyelerini eş güdümsel hale getirmeye yetkindir. Bu benzersiz ve açıklanamaz gücün görülmesi, duyulması, hissedilmesi ve her şeyin aşkın bir evren boyunca gerçekleştiği biçimde bilinmesi, buna ek olarak yansıma tarafından tüm bu bilginin ve bilgisel edinimin herhangi bir arzu edilen noktada üzerine odaklanması olarak bu olgular bütünü *evren yansımasının* tam da kendisidir. Yansımanın eylemi yedi aşkın-evrenin her bir yönetim merkezi olan dünyalarında kusursuzluk içinde gösterilmiştir. Bu durum yerel evrenlerin sınırları içerisinde ve aşkın-evrenlerin tüm bölümleri boyunca aynı zamanda işleyiş halindedir. Yansıma böylece en son aşamada Cennet üzerinde bir merkezde toplanır.

9:7.2 (105.2) Yansımanın olgusallığı, aşkın-evren idari merkezlerinde orada yerleştiği ve muhteşem dışavurumlarda ortaya çıktığı haliyle, her yaratılmışta bulunabilecek varoluşun tüm fazlarının en girişik karşılıklı birlikteliğini yansıtır. Ruhaniyetin bağlantıları Evlat'a kadar, fiziksel enerjinin Cennet'e kadar ve aklınkiler Üçüncül Kaynak'a kadar uzanır; fakat evren yansımasının sıra dışı olgusallığında tüm bu üçünün benzersiz ve eşine az rastlanır bir birlikteliği vardır. Bu bahsi geçen birlikteliğin üç unsuru, uzak koşulları anında ve eş

zamanlı olarak onların oluşlarıyla birlikte, evren idarecilerini bunlardan haberdar olmaya yetkin kılmak için birliktelik halindedir.

9:7.3 (105.3) Yansımanın işleyiş biçiminin büyük bir kısmını her ne kadar kavrasak da orada bizi kafa karışıklığına iten birçok faz bulunmaktadır. Bütünleştirici Bünye'nin akıl döngüsünün evren merkezi olduğunun, onun kâinatsal aklın atası olduğunun, kâinatsal aklın Üçüncül Kaynak ve Merkez'in mutlak akıl çekiminin baskınlığı altında işleyişini gerçekleştirdiğinin bilgisine sahibiz. Buna ek olarak, kâinatsal aklın döngülerinin tüm bilinen varoluşların ussal düzeylerini etkilediğini; bu döngülerin evrensel mekân raporlarını taşıdığını ve kesin bir biçimde Yedi Üstün Ruhaniyet'e odaklandığını ve Üçüncül Kaynak ve Merkez'de bir araya geldiğini biliyoruz.

9:7.4 (105.4) Sınırlı kâinatsal akıl ve kutsal mutlak akıl arasındaki ilişki Yücelik'in deneyimsel aklında evrimleşme biçiminde ortaya çıkar. Zamanın ilk ortaya çıktığı anda, bu deneyimsel aklın Yücelik'e Sınırsız Ruhaniyet tarafından bahşedildiğinin bilgisi bize öğretildi ve biz bu bakımdan yansımanın olgusallığının belirli niteliklerinin sadece Yüce Akıl'ın eylemlerinin varsayımı tarafından açıklanabileceğini tasavvur ediyoruz. Yücelik yansımayla ilişki halinde olmasaydı, kâinatın bu bilincinin hataya yer bırakmayan faaliyetlerini ve karmaşık işlemlerini açıklamada ne yapacağını bilmez bir hale düşerdik.

9:7.5 (105.5) Yansıma, deneyimsel sınırlılığın sınırları dâhilinde her şeyin bilgisine sahip olma biçiminde ortaya çıkar ve yansıma Yüce Varlık'ın mevcudiyet-bilincinin oluşumunu yansıtır.

Eğer bu varsayım doğruysa, yansımanın ona ait herhangi bir fazda kullanılması Yücelik'in bilinciyle birlikte kısmi iletişime denk bir durumda olacaktır.

8. Sınırsız Ruhaniyet'in Kişilikleri

9:8.1 (105.6) Sınırsız Ruhaniyet güçlerinin ve ayrıcalıklarının birçoğunu kendi yardımcılara ve emri altındaki kişiliklere ve kurumlara iletmenin bütüncül gücünü elinde bulundurur.

9:8.2 (105.7) Sınırsız Ruhaniyet'in ilk İlahiyat-yaratıcı eylemi, Kutsal Üçleme'den ayrı bir biçimde faaliyet gösterip yine de Yaratıcı ve Evlat ile birlikte bazı açığa çıkarılmamış birliktelik içerisinde kalarak, Sınırsız Ruhaniyet'in âlemlere dağıtıcısı olan Cennetin Yedi Üstün Ruhaniyet'in mevcudiyetinde kişileşmiştir.

9:8.3 (106.1) Bir aşkın-evren yönetim merkezinde Üçüncül Kaynak ve Merkez'in doğrudan bir temsilcisi bulunmamaktadır. Bu yedi yaratılmışlığın her biri, aşkın-evrenin başkentinde yerleşik bir durumda olan yedi Yansıtıcı Ruhaniyetler vasıtasıyla faaliyette bulunan Cennetin Üstün Ruhaniyetleri'nden birine bağlıdır.

9:8.4 (106.2) Sınırsız Ruhaniyet'in bir diğer ve devamlılık içinde olan yaratıcı eylemi zaman zaman Yaratıcı Ruhaniyetler'in üretiminde ortaya çıkmaktadır. Kâinatın Yaratıcısı ve Ebedi Evlat bir Yaratan Evlat'a ebeveyn haline geldikleri her zaman; tüm bunları takip eden evren deneyiminde Sınırsız Ruhaniyet, Yaratan Evlat'ın yakın birlikteliğinde olacak yerel bir evrenin Yaratıcı Ruhaniyet'inin atası haline gelir.

9:8.5 (106.3) Ebedi Evlat'ı Yaratan Evlatlar'dan ayırmak her ne kadar gerekliyse aynı ölçüde Sınırsız Ruhaniyet ve Yaratan Evlatlar'ın yerel evren düzenleyicileri olan Yaratıcı Ruhaniyetler'i birbirinden ayırt etmek gereklidir. Bütünsel yaratımda Sınırsız Ruhaniyet ne ifade ediyorsa Yaratıcı Ruhaniyet ise yerel bir evren için o anlama gelmektedir.

9:8.6 (106.4) Üçüncül Kaynak ve Merkez, muhteşem kâinatta geniş bir dizilimde hizmet eden ruhaniyetler, haber taşıyıcıları, öğretmenler, yargıçlar, yardımcılar, ve danışmanlarla birlikte fiziksel, morontial ve ruhsal doğanın belirli döngülerinin denetçileriyle temsil edilir. Bu varlıkların tümü kişiliğin katı kavramsallaşması dâhilinde değildir. Sınırlı-yaratılmışın çeşitliliğinin kişiliği şu biçimlerde tanımlanır:

9:8.7 (106.5) 1. Öznel birey-bilinci.

9:8.8 (106.6) 2. Tanrı'nın birey döngüsüne verilen nesnel karşılık.

9:8.9 (106.7) Yaratan ve yaratılmış kişiliklerine ek olarak bu iki temel çeşitlerin dışında, Sınırsız Ruhaniyet'e kişisel olarak bağlı bulunan *Üçüncül Kaynak ve Merkez'in kişilikleri* bulunmaktadır; fakat bu kişilikler koşulsuz olarak yaratılmış varlıklara kişisel olarak bağlı değildir. Bu Üçüncül Kaynak kişilikleri Yaratıcı'nın kişilik döngüsünün bir parçası değildir. İlk Kaynak ve Üçüncül Kaynak kişilikleri karşılıklı olarak iletişim halinde olmasına ek olarak tüm kişilikler iletişim halindedir.

9:8.10 (106.8) Yaratıcı, kendi kişisel özgür iradesi vasıtasıyla kişilik bahşedişinde bulunur. Onun bunu neden yaptığının sadece tasavvurda bulunabiliriz; fakat onun bunu nasıl

gerçekleştirdiğine dair bir bilgiye sahip değiliz. Buna ek olarak Üçüncül Kaynak'ın Yaratıcı-dışı kişilik bahşetmesinin nedenini bilmiyoruz, fakat bu konuda bildiğimiz bir şey var ki o da Sınırsız Yaratıcı'nın bu bahşedişini yaratım bakımından Ebedi Evlat'la birlikte ve sayılamayacak biçimlerde sizin tarafınızdan bilinemeyecek bir şekilde kendi adına gerçekleştirdiğidir. Sınırsız Ruhaniyet aynı zamanda İlk Kaynak kişiliğinin bahşedilişinde Yaratıcı için eylemlerde bulunur.

9:8.11 (106.9) Üçüncül Kaynak kişiliklerinin birçok çeşidi bulunmaktadır. Sınırsız Ruhaniyet; Üçüncül Kaynak kişiliğini, Yaratıcı'nın kişilik döngüsüne dâhil olmayan belli başlı güç yöneticileri gibi birçok birim üzerinde bahşeder. Buna benzer bir biçimde Sınırsız Ruhaniyet; Yaratıcı Ruhaniyetler gibi, Yaratıcı'nın döngüsü içine alınmış yaratılmışlarıyla ilişkilerinde kendilerinin oluşturduğu birliktelikte sayılamayacak kadar çok olan varlık birimlerini kişilikler gibi idare eder.

9:8.12 (106.10) İlk Kaynak ve Üçüncül Kaynak kişilikleri, insanın kişilik kavramsallaşmasıyla olan birlikteliğinden daha fazlası olarak bu kavramsallaşmanın bütünüyle ihsan edilmiştir; onlar hafızayla, nedensellik, yargılamayla, yaratıcı hayal gücüyle, fikir birlikteliğiyle, tercihsellik ve faniler tarafından hiçbir biçimde bilinemeyecek sayısız ilave güçleri içine alan akla sahiplerdir. Az sayıda birkaç istisna dışında, sizin algınızda açığa çıkarılan düzeyler yapısal biçimselliği ve benzerlerinden farklı olan bireyselliği elinde bulundurur; çünkü onlar gerçek varlıklardır. Onların büyük bir çoğunluğu ruhani mevcudiyetin tüm düzeylerine görünebilir bir haldedir.

9:8.13 (107.1) Mevcut maddi gözlerinizin sınırlı bakış açısından kurtarıldığınız anda ve morontia bünyesi ile beraberinde gelen ruhsal unsurların gerçekliğine karşı genişleyen hassaslıkla birlikte, siz daha düşük düzeydeki ruhsal birliktelik içinde bulunduklarınızı bile görmeye yetkin hale geleceksiniz.

9:8.14 (107.2) *Üçüncül Kaynak ve Merkez'in işlevsel ailesi*, bu anlatımda ortaya çıkarıldığı biçimiyle üç muhteşem birim altında toplanır:

9:8.15 (107.3) I. *Yüce Ruhaniyetler*. Birleşik kökenin bir birimi olarak diğerleri arasında aşağıda bahsi geçen düzeylerle birlikte bütünleşir:

9:8.16 (107.4) 1. Cennetin Yedi Üstün Ruhaniyeti.

9:8.17 (107.5) 2. Yüce Evrenlerin Yansıtıcı Ruhaniyetleri.

9:8.18 (107.6) 3. Yerel Evrenlerin Yaratıcı Ruhaniyetleri.

9:8.19 (107.7) II. *Güç Yöneticileri*. Denetleyici yaratılmışların ve kuruluşların bir birimi olarak, işleyiş halinde olan tüm mekân boyunca faaliyette bulunur.

9:8.20 (107.8) III. *Sınırsız Ruhaniyetin Kişilikleri*. Bu adlandırma, bahse konu varlıkların bazılarının irade sahibi yaratılmışlar gibi benzersiz olmasına rağmen Üçüncül Kaynak kişilikleri olduğu anlamına gelmez. Bu kişilikler genel olarak üç büyük sınırlandırma altında toplanır.

9:8.21 (107.9) 1. Sınırsız Ruhaniyet'in Daha Yüksek Kişilikleri.

9:8.22 (107.10) 2. Mekân'ın İletici Ev Sahipleri.

9:8.23 (107.11) **3. Zamanın Hizmetkâr Ruhaniyetleri.**

9:8.24 (107.12) Bu birimler üstün evrenlerde merkezi ve yerleşik evren olan Cennet üzerinde hizmet eder; buna ek olarak yerel evrenlerde hatta yıldız takımlarına, sistemlere ve gezegenlere faaliyette bulunan düzeylerle bütünleşir.

9:8.25 (107.13) Kutsal ve Sınırsız Ruhaniyet'in geniş ailesinin ruhaniyet kişilikleri, zaman ve mekânın evrimsel dünyalarının akıl sahibi yaratılmışlarının tümüne ve Tanrı'nın sevgisinin ve Evlat'ın bağışlamasının yardımının hizmetine sonsuza kadar kendilerini adamıştır. Bu ruhaniyet varlıkları, fani insanın kargaşadan ihtişama ulaşacakları yaşayan bir merdiveni onlar için oluşturur.

9:8.26 (107.14) [Zamanın Ataları tarafından Sınırsız Ruhaniyet'in doğasını ve eserini tasvir etmek için Uversa'nın bir Kutsal Danışmanı tarafından Urantia üzerinde sunulmuştur.]

10. Makale

Cennet Kutsal Üçlemesi

10:0.1 (108.1) İLAHİYATLAR'ın Cennet Kutsal Üçlemesi, Yaratıcı'nın kişilik mutlakıyetinden kurtulmasını sağlar. Kutsal Üçleme, İlahiyat'ın mutlaklığıyla birlikte Tanrı'nın sınırsız kişisel iradesinin sınırlanmamış dışavurumuyla kusursuz bir biçimde birliktelik kurar. Ebedi Evlat ve çok çeşitli Evlatlar'ın kutsal kökeni, Bütünleştirici Bünye ve onun evren çocuklarıyla birlikte; kurtuluşun, öncüllüğün, kusursuzluğun, değişmezliğin, ebediyetin, evrenselliğin, mutlaklığın ve sınırsızlığın özünde olan bir biçimde Yaratıcının kısıtlılıklardan etkili bir şekilde kurtulmasını sağlar.

10:0.2 (108.2) Cennet Kutsal Üçlemesi, İlahiyat'ın ebedi doğasının kusursuz açığa çıkarılışının ve dışavurumunun tümünü etkin bir biçimde yerine getirir. Kutsal Üçlemenin Yerleşik Evlatları buna benzer bir biçimde kutsal adaletin bütüncül ve kusursuz bir açığa çıkarılışına imkân sağlar. İlahiyatın Kutsal Üçlemesi birliktelik halindedir; ve bu birliktelik, üç özgün eş güdüm ve eş varoluş halindeki Yaratıcı olan Tanrı, Evlat olan Tanrı ve Ruhaniyet olan Tanrı'nın kişiliklerin kutsal bir bütün halindeliğinin mutlak temelleri üzerine ebedi bir biçimde dayanır.

10:0.3 (108.3) Ebediyetin döngüsünün mevcut durumundan sonu olmayan geçmişe doğru bakarak biz, kâinat olaylarında tek bir başka çıkar yolu olmayan kaçınılmazı keşfederiz, bu ise Cennet Kutsal Üçlemesi'dir. Ben Kutsal Üçlemenin ezelden beri kaçınılmaz olduğunu bu ifadelerimle addediyorum. Geçmişe, şimdiki ve gelecek zamana baktığımda, kâinat âlemlerinin tümü içinde başka hiçbir şeyin kaçınılmaz olmadığını tasavvur etmekteyim. Geçmişten veya gelecekte mevcut olan üstün evrene Kutsal Üçleme olmadan bakılması bile düşünülemez. Cennet Kutsal Üçlemesi'nin bilgisiyle biz, her şeyi gerçekleştirmenin başka şeklini veya çok çeşitli biçimlerini varsayabiliriz; fakat Yaratıcı, Evlat ve Ruhaniyet'in oluşturduğu Kutsal Üçleme olmadan, İlahiyat'ın mutlak bir bütünlüğü karşısında Sınırsız'ın nasıl üç katmanlı ve eş güdüm halindeki kişiselleşmesine ulaştığını algılamaktan yoksunuz. Yaratımın hiçbir diğer kavramsallaşması, İlahiyat'ın üç katmanlı kişiselleşmesinin doğasında olan iradesel bağımsızlaşmanın doygunluğuyla bütünleşmiş, İlahiyat birlikteliğinin doğasından kaynaklanan mutlaklığın tamamlanmışlığının ölçülerine ulaşamaz.

1. İlk Kaynak ve Merkez'in Bireysel Dağıtımı

10:1.1 (108.4) Ebediyete bakıldığında Yaratıcı'nın kapsamlı bir bireysel dağıtım yasasını hayata geçirdiği görülür. Bu durumda; Kâinatın Yaratıcısı'nın fazlasıyla sevgiye layık, sevgi dolu ve bireysel olmayan doğasında olan bazı şeylerin, onun temsili için devredilmesini veya bahşedilmesini gözlenen biçimiyle imkânsız bulduğu bu güçlerin ve onlara olan hâkimiyetin sadece kendisi tarafından uygulanmasının kendisinde kalacak olan imtiyazına neden olmuştur.

10:1.2 (108.5) Kâinatın Yaratıcısı başından beri süre gelen bir biçimde, herhangi bir Yaratan veya yaratılmışlığa bahşedilebilecek olası her bir parçasından kendisini mahrum bırakmıştır. Kutsal Evlatlar'ına ve onların birliktelik içerisinde olduğu akli yapılara temsil edilmesi mevzu bahis olan her gücünü ve otoritesini devretmiştir. Egemen Evlatlar'ına onların bağlı bulundukları âlemlerde, devredilebilen yönetsel hâkimiyetin her ayrıcalığını aktarmıştır. Yerel bir evrene konu olan olay durumlarında, her Egemen Yaratan Evlat'ı, benzersiz ve merkezi evrende Ebedi Evlat'ın olduğu gibi eşit derecede kusursuz, yetkin ve yetkili kıldı. O; kişiliği elinde bulundurmanın kutsallığı ve saygınlığıyla, kendisinden bir parça olarak teslim edebileceği sahip olduğu her şeyi ve her özelliği, her bir biçimde, her çağda ve her bireye, ikamet ettiği merkeziyet haricinde her evrene kendisini gerçekte bahşederek ulaştırdı.

10:1.3 (109.1) Kutsal kişilik birey merkezci değildir; bireysel dağıtım ve kişiliğin paylaşımı öz benliğin kutsal özgür istencini tanımlar. Yaratılmışlar diğer yaratılmışlar ile kurulacak olan birlikteliği derinden arzular; Yaratanlar onların evren

çocuklarıyla olan kutsallığını paylaşmak için harekete geçer; Sınırsız'ın kişiliği, Ebedi Evlat ve Bütünleştirici Bünye olarak iki eş güdüm halindeki kişiliklerle bireyin eşitliğini ve varlığın gerçekliğini paylaşan Ebedi Evlat olarak açığa çıkar.

10:1.4 (109.2) Yaratıcı'nın kişiliğiyle ve kutsal özellikleriyle inilti bilgiye sahip olmak için biz her zaman Ebedi Evlat'ın açığa çıkarışlarına bağımlıyız. Çünkü, yaratımın bütünleştirici eyleminin sonuçlandığı, Üçüncül İlahiyat Bireyi'nin kişilik mevcudiyetine kavuştuğu, ve kutsal ebeveynlerin bütünleşen kavramsallaşmasını yerine getirdiği anda Yaratıcı koşulsuz kişilik olarak varoluşunu sonlandırdı. Bütünleştirici Bünye'nin mevcudiyete kavuşması ve yaratımın merkezi çekirdeğinin gerçekleşmesiyle belirli ebedi değişikliklerin yerleşmeye başladı. Tanrı kutsal bir kişilik olarak kendisini Ebedi Evlat'ına adadı. Bu nedenle, Yaratıcı “sınırsızlığın kişiliğini” onun kendisinden türeyen tek Evlat'ına bahşederken, ikisi beraber bir biçimde Sınırsız Ruhaniyet üzerinde ebedi birlikteliklerinin “bütünleşmiş kişiliğini” bahşederler.

10:1.5 (109.3) Bu sebepler ve sınırlı aklın kapsamı dışında olan diğerleri nedeniyle, insan yaratılmışı için Tanrı'nın sınırsız yaratan-kişiliğini anlamak, Ebedi Evlat içinde evrensel bir şekilde açığa çıkarıldığı ve böylece Sınırsız Ruhaniyet içinde kâinatsal bir biçimde etkin olduğu halin dışında fazlasıyla zordur.

10:1.6 (109.4) Tanrı'nın Cennet Evlatları evrimsel dünyaları ziyaret ettiği ve hatta bazı zamanlarda insan bedeni halinde buralarda ikamet ettiği için, buna ek olarak bu bahşedilmişlerin kutsal kişiliğin karakteriyle ve doğasıyla ilgili bazı şeyleri fani insanın öğrenebilmesini olanaklı hale getirdikleri için, Yaratıcı, Evlat

ve Ruh ile ilgili güvenilir ve doğru bilgi elde etmek amacıyla gezegensel âlemlerin yaratılmışlıkları bu Cennet Evlatları'nın bahşedişlerini irdelemek zorundadır.

2. İlahiyat Kişileşmesi

10:2.1 (109.5) Kutsal üçleştirmenin işleyiş biçimi vasıtasıyla Yaratıcı, Evlat olan koşulsuz ruhaniyeti kendisinden bir parça olarak ayırır. Fakat bunu yaparken kendisini bu bahse konu Evlat'ın Yaratıcısı olarak oluşturur, ve böylelikle ussal irade sahibi yaratılmışların zaman içinde yaratılmış, var edilmiş ve diğer kişileştirilmiş türlerinin hepsinin kutsal Yaratıcısı haline gelmek için kendisinin sınırsız yetisini elinde bulundurur. *Mutlak ve koşulsuz* kişilik olarak Yaratıcı sadece Evlat ile birlikte faaliyet içerisinde bulunabilir; fakat bir *kişisel Yaratıcı* olarak ussal irade sahibi yaratılmışların farklılaşan düzeylerinin çeşitli ev sahiplerinin üzerine kişilik bahşetmesine devam eder, ve sonsuza kadar kâinat çocuklarıyla olan bu çok geniş ailesinin sevgi dolu bu kişisel birliktelik ilişkilerini düzenler

10:2.2 (109.6) Yaratıcı Evlat'ının kişiliği üzerinde kendi bütünlüğünü bahsettikten sonra ve bunun sonucunda Yaratıcı-Evlat birlikteliğinin kökeninde olan onun sınırsız gücü ve doğası bu birey bahşedişinin eylemiyle tamamlanıp kusursuz hale geldiğinde, ebedi ilişki üyeleri bütüncül bir biçimde kendileri gibi olan fakat farklı bir varlığı oluşturan bu nitelikleri ve özellikleri bahşederler. Sınırsız Ruhaniyet olarak bu bütünleştirici kişilik İlahiyat'ın varoluşçu kişileşmesini tamamlar.

10:2.3 (110.1) Evlat, Tanrı'nın yaratıcı bünyesi için kaçınılmaz bir öneme sahiptir. Ruhaniyet, İkincil ve Üçüncül Bireyler'in kenetlenmişliği için hayatidir. Bu üç kişilik en azından sosyal bir zümredir, fakat bu durumun kendisi Bütünleştirici Bünye'nin kaçınılmazlığına inanmak için birçok sebepler bütününden sadece asgari olanıdır.

10:2.4 (110.2) İlk Kaynak ve Merkez, kısıtlanmamış kişilik kaynağı olarak sınırsız *yaratıcı-kişiliğidir*. Ebedi Evlat, Tanrı'nın kişisel doğasının kusursuz açığa çıkarılışı biçiminde ebediyet ve zamanın tümü boyunca var olan kutsal varlık olarak koşulsuz *kişilik-mutlaktır*. Sınırsız Ruhaniyet, sonsuza kadar sürecektir olan Yaratıcı-Evlat birlikteliğinin benzersiz bireysel sonucu olan *bütünleştirici kişiliktir*.

10:2.5 (110.3) İlk Kaynak ve Merkez'in kişiliği, Ebedi Evlat'ın mutlak kişiliği dışında kalan sınırsızlığın kişiliğidir. Üçüncül Kaynak ve Merkez'in kişiliği, Yaratıcı-kişilik ve mutlak Evlat-kişiliğinin bağımsızlaştırılmış birliğinin üstün ilave sonucudur.

10:2.6 (110.4) Kâinatın Yaratıcısı, Ebedi Evlat ve Sınırsız Ruhaniyet özgün kişiliklerdir; biri diğerinin kesinlikle bir taklidi değildir; her biri benzersiz ve hepsi bütünleşmiş bir haldedir.

10:2.7 (110.5) Ebedi Evlat tek başına, kutsal kişilik ilişkisinin tamamlanmışlığını, Yaratıcı'yla olan evlatlığın bilincini, buna ek olarak Yaratan-atası ve Ruhaniyet-birlikteliğiyle beraber kutsal eşitliğin Ruhaniyet'ine yapmakta olduğu ebeveynliği deneyimler. Yaratıcı, kendisine eş olan bir Evlat'a sahip olmanın deneyimini bilir, fakat kendisinden önce gelen, geçmişe ait hiçbir ata bağlarına sahip olmadığı için böyle bir husus hakkında kendisinin hiçbir bilgisi bulunmamaktadır.

Ebedi Evlat, evlatlığa ait deneyime ve kişiliğin kökeninin farkındalığına sahip olup, buna ek olarak Evlat aynı zamanda Sınırsız Ruhaniyet’e eş ebeveyn olmanın bilinci içerisinde. Sınırsız Ruhaniyet iki katmanlı kişilik soyunun bilincindedir, fakat eş güdüm halindeki bir İlahiyat kişiliğine ebeveynlik etmez. Ruhaniyet’le birlikte İlahiyat kişileşmesinin varoluş döngüsü tamamlanmışlığa ulaşır; Üçüncül Kaynak ve Merkez’in başat kişilikleri deneyimsel olup sayı bakımından yedidenedir.

10:2.8 (110.6) Bunları size ulaştıran olarak ben, Cennet Kutsal Üçlemesi’nin kökenindenim. Kutsal Üçleme’nin birleşik İlahiyat olduğunu biliyorum; aynı zamanda Yaratıcı, Evlat ve Ruhaniyet’in var olduklarını, kesin bir biçimde belirli olan kişilik yetilerinde eylemde bulunduklarının bilgisine sahibim. Buna ek olarak bilmekteyim ki: onlar sadece kişisel ve ortaklaşa bir biçimde faaliyetlerde bulunmazlar, onlar aynı zamanda değişik birimler altında görevlerini eş güdüm halinde yürütüp böylece son kerte de yedi değişik tekil ve çoğul yetiler içerisinde hizmet ederler. Bu yedi birliktelik böyle bir kutsal değişken birleşimini yerine getirdikleri için, evren gerçekliklerinin yedi farklı değerler, anlamlar ve kişilikler halinde görünmesi kaçınılmaz olacaktır.

3. İlahiyat’ın Üç Ayrı Kişilikleri

10:3.1 (110.7) Sadece bir İlahiyat olmasına rağmen İlahiyat’ın aynı zamanda üç olumlu ve kutsal kişileşmesi bulunmaktadır. İnsanın kendisine verilen ihsanıyla olan kutsal Düzenleyiciler hususunda Yaratıcı şu sözleri ifade etmiştir: “fani insanı kendi görünüşümüzde yaratalım”. Tekrar eden bir biçimde Urantia hakkında yazılmış yazılar boyunca, üç Kaynak ve Merkez’in

işleyişi ve mevcudiyetinin tanınmasını açıkça gösteren çoğul İlahiyat'ın eserleri ve eylemlerine yapılan bu atıf sıkça dile getirilir.

10:3.2 (110.8) Evlat ve Ruhaniyet'in Kutsal Üçleme'nin birlikteliğinde Yaratıcı'yla olan ilişkilerinin eşit ve aynı olduğu konusunda bilgilendirildik. Ebediyette ve İlahiyatlar olarak kuşkusuz bu durumu yerine getirirler, fakat zaman içinde ve kişilikler olarak kesin bir biçimde çok çeşitli bir doğanın ilişkilerini açığa vururlar. Cennet'den çevreye doğru bakıldığında, âlemler üzerinde bu ilişkiler birbirine çok benzer olarak görünürler, fakat mekânın nüfuz alanlarından bakıldığında onların çok farklı oldukları açığa çıkar.

10:3.3 (111.1) Kutsal Evlatlar gerçektede “Tanrı'nın Sözü”dür, fakat Ruhaniyet'in çocukları gerçekte “Tanrı'nın Eylemi”dir. Tüm kâinat eylemlerinde Evlat ve Ruhaniyet ayrıcalıklı bir biçimde kenetlenmiş olsalar ve varlığına onurla ve kutsallıkla saygı duyulan ortak bir Yaratıcı'ya karşı sevgi ve hayranlık besleyen iki eşit kardeş biçimde çalışsalar da; Tanrı, Evlat'ı vasıtasıyla kendisini ifade eder ve Evlat'la beraber Sınırsız Ruhaniyet'in üzerinden eylemlerini gerçekleştirir.

10:3.4 (111.2) Yaratıcı, Evlat ve Ruhaniyet kesin bir biçimde doğaları bakımından eşit, varlıkları bakımından ise eş güdüm halindedir; fakat onların kâinatsal dışavurumlarında apaçık farklılıklar bulunmaktadır, ve her biri tek başına eylemde bulunurken İlahiyat'ın her bireyi açık bir biçimde mutlaklıkla sınırlıdır.

10:3.5 (111.3) Kâinatın Yaratıcısı, onun kendi iradesi dâhilinde Evlat ve Ruhaniyet'i oluşturan kişiliğinin, güçlerinin ve

özelliklerinin ayrılmasından önce felsefi olarak düşünüldüğünde koşulsuz, mutlak ve sınırsız bir İlahiyat'tı. Fakat, bir Evlat olmadan kuramsal bir haliyle İlk Kaynak ve Merkez, *Kâinatın Yaratıcısı* olarak hiçbir bağlamda düşünülemez; yaratıcılığa ait olan babalık müessesesi evlat olmadan gerçekliğini koruyamaz. Buna ek olarak Yaratıcı'nın bütüncül bir anlamda mutlak olabilmesi için, onun ebedi bir biçimde uzak olan bir anda yalnız başına mevcut olması gerekirdi. Fakat o hiçbir zaman böyle soyutlanmış bir deneyimi tercih etmedi; Evlat ve Ruhaniyet Yaratıcı'ya birlikte ezelden beri eş ebedi olarak varoluş içindeydi. İlk Kaynak ve Merkez başından beri olduğu gibi ve sonsuza kadar sürececek bir biçimde Özgün Evlat'ın ebedi Yaratıcısı, Evlat ile birlikte ise Sınırsız Ruhaniyet'in ebedi atası olacaktır.

10:3.6 (111.4) Yaratıcı'nın, mutlak yaratıcılığı ve iradece gücü dışında mutlakıyetinin tüm dolaylı dışavurumlarını kendisinden ayırdığını gözlemlemekteyiz. İradesini kullanma gücünün Yaratıcı'nın kendisinden ayrılabilir bir özelliği olup olmadığının bilgisine sahip değiliz; bu bağlamda biz sadece kendi iradesini bünyesinden *ayırmadığını* gözlemleyebiliriz. Buna dayanarak iradenin böyle bir sınırsızlığının İlk Kaynak ve Merkez'in doğasında en başından beri ebedi bir biçimde mevcut olmuş olduğunu varsaymaktayız.

10:3.7 (111.5) Ebedi Evlat'ın kişiliği üzerinde mutlaklığın bahşedilişinde, *Kâinatın Yaratıcısı* kişiliğin mutlaklığının engellerinden kurtulmuş olur; fakat bu oluşumun kendisiyle kişilik-mutlak olarak yalnız başına bir daha eylemde bulunmayı sonsuza kadar imkânsız kılacak adımı atmış olur. Ayrıca, Bütünleştirici Bünye olarak İlahiyat'ın eş varoluşunun

nihai kişileşmesiyle birlikte, mutlaklık içerisinde İlahiyat hizmetinin bütünlüğüyle iniltili üç kutsal kişiliklerinin birbirlerine olan hayati üçleme bağılıkları bunun sonucunda oluşmuş olur.

10:3.8 (111.6) Tanrı, kâinat âlemlerinin tümü içindeki tüm kişiliklerin Yaratıcı-Mutlaklık'ıdır. Yaratıcı, eylemin bağımsızlığı bakımından kişisel olarak mutlak; fakat inşa aşamasında olup henüz tamamlanmamış zaman ve mekân âlemlerinde Yaratıcı, Cennet Kutsal Üçlemesi dışında algılanabilecek bir biçimde bütüncül İlahiyat olarak kutsal değildir.

10:3.9 (111.7) İlk Kaynak ve Merkez, Havona'nın dışında şu olgular âlemlerinde faaliyette bulunur:

10:3.10 (111.8) 1. Yaratan olarak, onun torunları olan Yaratan Evlatları'nın vasıtasıyla.

10:3.11 (111.9) 2. Denetleyici olarak, Cennet'in çekimi merkezi vasıtasıyla.

10:3.12 (111.10) 3. Ruhaniyet olarak, Ebedi Evlat vasıtasıyla.

10:3.13 (111.11) 4. Akıl olarak, Bütünleştirici Yaratan vasıtasıyla.

10:3.14 (111.12) 5. Bir Yaratıcı olarak, kendi kişilik döngüsü vasıtasıyla tüm yaratılmışlarla ebeveynsel ilişkiyi sürdürür.

10:3.15 (111.13) 6. Bir kişilik olarak, fani insanda mevcut halde bulunan Düşünce Denetleyiciler biçimindeki — onun ayrıcalıklı nüveleri tarafından yaratım boynuca *doğrudan* eylem içinde bulunur.

10:3.16 (111.14) 7. Bütüncül İlahiyat olarak, sadece Cennet Kutsal Üçlemesi içerisinde faaliyette bulunur.

10:3.17 (112.1) Kâinatın Yaratıcısı tarafından onun karar yetkisi dâhilindeki tüm bu yapılan feragatler ve devirler, tamamiyle gönüllü bir biçimde olup kendiliğinden hayata geçirilmiştir. Yaratıcı'nın her şeye gücünün yeterliliği, bilinçli bir biçimde evren yönetim idaresinin bu kısıtlanmışlıklarını üstlenir.

10:3.18 (112.2) Ebedi Evlat, Tanrı nüvelerinin bahşedilmişlikleri ve diğer birey öncesi faaliyetler haricinde, tüm ruhsal bakımlardan Yaratıcı ile birlikte bir bütünlük halinde faaliyet ediyormuş gibi görülür. Evlat, ne maddi yaratılmışların akli eylemleriyle, ne de maddi âlemlerin enerji hareketleriyle yakın bir biçimde tanımlanır. Mutlak olarak Evlat, bir birey biçimde ve sadece ruhsal âlemin nüfuz alanında faaliyette bulunur.

10:3.19 (112.3) Sınırsız Ruhaniyet, tüm işleyişlerinde muhteşem bir biçimde kâinatsal ve inanılmayacak bir biçimde çok yönlüdür. Kendisi aklın, maddenin ve ruhaniyetin nüfuz alanlarında faaliyet gösterir. Bütünleştirici Bünye Yaratıcı-Evlat birlikteliğini temsil eder, fakat aynı zamanda kendi bünyesini temsilen faaliyette bulunur. Doğrudan bir biçimde fiziksel ve ruhsal çekimle veya kişisel döngüyle iniltili değildir, fakat o az veya çok bir biçimde tüm diğer kâinat faaliyetlerine katılır. Varoluş içerisindeki ve mutlak olan üç denetime açık bir biçimde bağlı bulunurken, Sınırsız Ruhaniyet ortaya çıkan şekliyle üç üst denetimi uygular. Bu üç katmanlı kendisine ihsan edilmiş kazanım, mutlaklığın üst nihai sınırlarına doğru olan başat güçlerin ve enerjilerin dışavurumlarını bile gözlenen biçimiyle aşkınlaştırarak etkisiz hale getirmek için birçok biçimde uygulanır. Belirli durumlarda, bu üst denetimler

mutlak bir nitelikte olan kâinatsal gerçekiğin temel dışavurumlarını bile aşar.

4. İlahiyatın Kutsal Üçleme Birliği

10:4.1 (112.4) Tüm mutlak birlikteliklerin içerisinde ilk üçlü bütünlük olan Cennet Kutsal Üçlemesi, kişisel İlahiyat'ın ayrıcalıklı bir birlikteliği olarak benzersizdir. Tanrı bünyesel biçimiyle, sadece Tanrı'yla ve Tanrı'yı bilenlerle ilişki halindedir, fakat mutlak İlahiyat olarak sadece Cennet Kutsal Üçlemesi'nde olup kâinatsal bütünlükle ilişki halindedir.

10:4.2 (112.5) Ebedi İlahiyat kusursuz bir biçimde bütünleşmiş haldedir; yinede İlahiyat'ın kusursuzca bireyselleşen üç kişiliği mevcuttur. Cennet Kutsal Üçlemesi, bölünmemiş İlahiyat'ın evren faaliyetleri içindeki kutsal birlikteliğinin tümünü, İlk Kaynak ve Merkez'in ve onun ebedi yardımcılarının çeşitli sınırsız güçleri ve karakter niteliklerinin bütününe eş zamanlı dışavurumunu olanaklı hale getirir.

10:4.3 (112.6) Kutsal Üçleme, bir birey dışı yetkinlikte faaliyet gösteren sınırsız kişiliklerin birlikteliğidir, fakat bu birliktelik hiçbir biçimde kişiliğin ihlal edilmesiyle gerçekleşmez. Yapılacak olan benzetim basit gibi görünebilir, ancak bir baba, evlat ve torun birey dışı fakat yine de onların kişisel iradelerine bağlı bütünlükçü bir birlik oluşturabilirler.

10:4.4 (112.7) Cennet Kutsal Üçlemesi *gerçektir*. Bu gerçeklik Yaratıcı, Evlat ve Ruhaniyet'in İlahiyat birliği olarak mevcuttur; yine de bu mevcudiyet içerisinde tek başına Yaratıcı, Evlat veya Ruhaniyet olarak, ya da onlardan herhangi ikisinin birlikteliği, tamamiyle aynı olan Cennet Kutsal

Üçlemesi ile ilişkili halde faaliyet gösterebilir. Yaratıcı, Evlat ve Ruhaniyet, Kutsal Üçlemenin ilişkisi dışında olan bir biçimde işbirliği yapabilirler, fakat üçü birden bu yapının dışında ortak işbirliğine katılmazlar. Kişiler olarak seçtikleri bir biçimde işbirliğinde bulunabilirler, fakat bu durum Kutsal Üçleme olarak adlandırılmaz.

10:4.5 (112.8) Şunu her zaman hatırlayınız ki: Sınırsız Ruhaniyet'in hizmeti Bütünleştirici Bünye'nin faaliyetidir. Yaratıcı ve Evlat onun içinde ve onun vasıtasıyla faaliyette bulunur, bu faaliyeti onun bünyesi olarak yerine getirirler. Fakat, üçünün bir bütün ve bir tek birliktelikte olması, ayrıca bir olarak görünenin iki bünyeden meydana gelmesi ve bu bir bünyenin diğer ikisi için eylemlerde bulunması durumu olan Kutsal Üçleme'nin gizemini izah etmeye çalışmak faydasız olacaktır.

10:4.6 (112.9) Kutsal üçleme, kişilik ilişkilerinin veya soyutlanmış kâinatsal herhangi bir olayın bütünlüğünü açıklamak için bizim girişimlerimizde yüzleşmek zorunda olan bütüncül evren olaylarıyla oldukça ilişkilidir. Kutsal Üçleme, kâinatın tüm düzeyleri üzerinde faaliyette bulunur ve fani insan sınırlı düzeyle kısıtlanmıştır; bu sebeple, insan bu muhteşem bütünlüğün Kutsal Üçleme olarak sınırlı kavramsallaşmasıyla yetinmek zorundadır.

10:4.7 (113.1) Bedene bürünmüş bir fani olarak siz Kutsal Üçlemeyi, aklınız ve ruhunuzun karşılıklarıyla birlikte uyum içerisinde ve bireysel aydınlanmanızla inilti olarak değerlendirmelisiniz. Kutsal Üçleme'nin mutlaklığıyla ilgili çok az şey bilebilirsiniz, fakat Cennet huzuruna yükseldikçe Kutsal Üçleme'nin mutlaklığı olmasa bile onun üstünlüğü ve nihayetinin şaşırtıcı

keşifleri ve birbirini takip eden açığa çıkarışlarında birçok zaman şaşkınlık içinde kalmayı deneyimleyeceksiniz.

5. Kutsal Üçleme'nin Faaliyetleri

10:5.1 (113.2) Kişisel İlahiyatlar belli başlı özelliklere sahiptir, fakat Kutsal Üçleme hakkında onların bu tür özelliklere sahip olduğunu söylemek doğru olmayacaktır. Kutsal varlıkların bu birlikteliği; adalet yönetimi, bütünlük davranışları, eş güdüm halindeki eylem ve kâinatsal üst denetim gibi *işlevlere* sahip olma biçiminde daha uygun olarak tanımlanabilir. Bu faaliyetler, kişilik değerinin yaşayan gerçeklikleri söz konusu oldukça etkin olarak üstün, nihai, ve İlahiyat'ın sınırları içinde mutlaktır.

10:5.2 (113.3) Cennet Kutsal Üçlemesi'nin faaliyetleri, Ruhaniyet ve Evlat'ın bireysel mevcudiyetinde benzersiz olan özelleşmiş niteliklerine ek olarak basit bir biçimde Yaratıcı'nın gözle görünen kutsallık edinimin toplamı değildir. Cennet İlahiyatları'nın üçünün Kutsal Üçleme birlikteliği, kâinatsal eylemin, yönetimin ve gerçeğin açığa çıkarılması için yeni yetkinliklerin, güçlerin, değerlerin, anlamların evrimleşmesinde, var edilmesinde ve ilahileşmesinde açığa çıkar. Yaşayan birliktelikler, insan aileleri, toplumsal gruplar veya Kutsal Cennet Üçlemesi yalnızca aritmetik bir toplamla bir araya gelmemiştir. Bu grup potansiyeli onu oluşturan bireylerin özelliklerinin basit toplamından her zaman çok daha fazladır.

10:5.3 (113.4) Kutsal Üçleme, bütüncül evrenin geçmiş, şimdiki ve gelecek zaman karşısında benzersiz olan tutumunu muhafaza eder. Kutsal Üçleme'nin faaliyetleri en yerinde bir biçimde

onun evren tutumlarıyla ilişkili bir biçimde değerlendirilir. Bu tutumlar eş zamanlı olup herhangi bir soyutlanmış durum veya olay karşısında değişkenlik gösterebilir:

10:5.4 (113.5) 1. *Sınırlı'ya karşı olan tutumu.* Kutsal Üçleme'nin en yüksek bireysel kısıtlaması onun sınırlılığa karşı olan tutumudur. Kutsal Üçleme ne bir birey, ne de onun ayrıcalıklı bir kişileşmesi olan Yüce Varlık'tır; fakat Yücelik, sınırlı yaratılmışlar tarafından kavranabilecek olan Kutsal Üçleme'nin bir güç-kişilik odaklanmasına en yakın yaklaşımdır. Bu nedenle, sınırlı olan ile Kutsal Üçleme'nin ilişkisi zaman zaman Üstünlüğün Kutsal Üçlemesi adı altında anılır.

10:5.5 (113.6) 2. *Absonit'e karşı olan tutumu.* Cennet Kutsal Üçlemesi, mutlaklıktan aşağı bir seviyede olan fakat sınırlılıktan daha yukarıdaki bu düzeylerle bağlantı içindedir; bu ilişki zaman zaman Nihayet'in Kutsal Üçlemesi olarak adlandırılır. Cennet Kutsal Üçlemesi'nin bütüncül temsilcisi ne Nihayet ne de Yücelik'tir, fakat yetkin bir biçimde ve onların ilişkili düzeylerine karşı her biri Kutsal Üçleme'yi deneyimsel-güç gelişiminin birey öncesi dönemleri boyunca temsil etmekte olarak gözlemlenir.

10:5.6 (113.7) 3. Cennet Kutsal Üçlemesi'nin *Mutlak karşısında olan tutumu*, mutlak mevcudiyetleriyle ilişkisi olup bütüncül İlahiyat'ın eyleminde sonuçlanır.

10:5.7 (113.8) Kutsal Üçleme, İlk Kaynak ve Merkez'in ilahileştirilmiş veya ilahileştirilmemiş tüm üçlü birlik ilişkilerinin eş güdüm eylemlerine katılır, ve bu katılımın çeşitliliği sebebiyle bu durumun kişilikler için algılanması bir

hayli zordur. Kutsal Üçleme'nin sınırsızlık olarak düşünülmesinde yedili birliği görmezlikten gelmeyiniz; böylelikle anlama sürecindeki belirli zorluklar aşılabılır, ve belli başlı anlam karmaşası kısmen de olsa açıklığa kavuşturulabilir.

10:5.8 (114.1) Fakat, sınırsız kusursuzluğun üç varlığının bitmek tükenmek bilmeyen birlikteliğinin doğası ve Cennet Kutsal Üçlemesi'nin ebedi önemi ve tüm doğruluğunu sınırlı insan aklına taşımak için beni yetkin hale getirecek bir dil üzerinde bu düşüncelerimi ifade etmiyorum.

6. Kutsal Üçleme'nin Yerleşik Evlatları

10:6.1 (114.2) Tüm yasalar İlk Kaynak ve Merkez'den kökenini alır; *o kanunun ta kendisidir*. Ruhsal yasa idaresi İkincil Kaynak ve Merkez'in doğasından gelir. Kanunun açığa çıkarılması, kutsal hükümlerin ilan edilmesi ve yorumlanması Üçüncül Kaynak ve Merkez'in faaliyetidir. Adaletin kendisi olan kanunun uygulanması Cennet Kutsal Üçlemesi'nin sorumluluğuna düşer ve bu uygulama Kutsal Üçleme'nin belirli Evlatları tarafından yürütülür.

10:6.2 (114.3) *Adalet* Cennet Kutsal Üçlemesi'nin kâinatsal egemenliğinin doğasındadır; fakat iyilik, bağışlama ve gerçeklik, Kutsal Üçleme'yi oluşturan İlahiyat birlikteliğine ait olan kutsal kişiliklerin evren hizmetidir. Adalet; Yaratıcı, Evlat veya Ruhaniyet'in ayrı ayrı gerçekleşen bireysel bir tutumu değildir. Adalet; Kutsal Üçleme'nin sevgi, bağışlama ve hizmet kişiliklerinin bir tutumudur. Cennet İlahiyatları'nın hiçbirisi adalet idaresinin yürütülmesini tek başına yerine getirmez.

Adalet hiçbir zaman bireysel bir tutum değildir; bunun yerine her zaman o çoğul bir faaliyettir.

10:6.3 (114.4) *Kanıt*, bağışlamayla uyum içerisindeki adalet olan adiliyetin kaynağı biçiminde, Yaratıcı ve Evlat'ın bütüncül temsilcisi olan Üçüncül Kaynak ve Merkez'in kişilikleri tarafından tüm yaratılmışların ussal varlıklarının akıllarına ve tüm âlemlerine sunulmuştur.

10:6.4 (114.5) *Yargı*, Sınırsız Ruhaniyet'in kişilikleri tarafından sunulmuş olan kanıt uyarınca adaletin nihai uygulanması olarak, Yaratıcı, Evlat ve Ruhaniyet'in birleşik Kutsal Üçleme doğasının parçası varlıklar olan Kutsal Üçleme'nin Yerleşik Evlatları'nın görevidir.

10:6.5 (114.6) Kutsal Üçleme Evlatları'nın bu birimi şu kişilikler ile bütünleşir:

10:6.6 (114.7) 1. Yüceliğin Kutsal Üçleme Haline Getirilmiş Sırları.

10:6.7 (114.8) 2. Zamanın Ebediyetleri.

10:6.8 (114.9) 3. Zamanın Ataları.

10:6.9 (114.10) 4. Zamanın Kusursuzlukları.

10:6.10 (114.11) 5. Zamanın Geçmişleri.

10:6.11 (114.12) 6. Zamanın Birliktelikleri.

10:6.12 (114.13) 7. Zamanın İnançlıları.

10:6.13 (114.14) 8. Bilgeliğin Kusursuzlaştırıcıları.

10:6.14 (114.15) 9. Kutsal Danışmanlar.

10:6.15 (114.16) 10. Kâinatsal Denetimciler.

10:6.16 (114.17) Bizler, Kutsal Üçleme olarak faaliyet gösteren Cennet İlahiyatları'nın üçünün çocuklarıyız, ve ben bu grubun onuncu düzeyinde olan Kâinatsal Denetimciler'e dâhil olma şansına eriştim. Bu düzeyler kâinatsal bakımdan Kutsal Üçleme'nin tutumunun bir yansıtıcısı değildir; bunun yerine adalet olan yürütücü yargının yalnızca nüfuz alanlarında İlahiyat'ın birliktelik halindeki tutumunu yansıtır. Onlar kendilerine verilen belirli görevi yerine getirmek için özel olarak Kutsal Üçleme tarafından tasarlanmıştır, ve onlar Kutsal Üçleme'yi bu görev için kişileştirilmiş bünyeler olarak sadece bu faaliyetlerde temsil ederler.

10:6.17 (115.1) Zamanın Ataları ve onların Kutsal Üçleme-köken birliktelikleri, yedi aşkın-evrene yüce adiliyetin adil yargısını yerine getirirler. Merkezi evrende bu tür faaliyetler sadece yapısal bir biçimde mevcuttur; orada adalet kusursuz bir biçimde kendiliğinden gerçekleşmektedir, ve Havona kusursuzluğu, uyumsuzluğun olası tüm olasılıklarını önler.

10:6.18 (115.2) Adalet, doğruluğun bir araya gelmiş ortaklaşa düşüncesidir; bağışlama ise onun kişisel dışavurumudur. Bağışlama aynı zamanda sevginin bir tutumudur; onun hassas kesinliği kanunun işleyişini tanımlar. Kutsal yargı adil olmanın ruhudur, bununla birlikte onun mevcudiyeti Kutsal Üçleme'nin adaletiyle başından beri uyumlu olup Tanrı'nın kutsal sevgisini en başından beri yerine getirir. Bütünüyle algılandığında ve tamamiyle anlaşıldığında, Kutsal Üçleme'nin doğruluğu savunan adaleti ve Kâinatın Yaratıcı'nın bağışlama dolu

sevgisi birbirleriyle kesişir. Fakat insan, kutsal adalete dair böyle bir bütüncül anlayışa sahip değildir. Bu nedenle, Kutsal Üçleme içerisinde insanın ayırt edeceği biçimde; Yaratıcı, Evlat ve Ruhaniyet'in kişilikleri, zamanın deneyimsel âlemlerinde sevgi ve kanunun hizmetinin düzenlenmesine göre belirlenmiştir.

7. Yüceliğin Aşkın Denetimi

10:7.1 (115.3) İlahiyat'ın Birincil, İkincil ve Üçüncül Bireyleri birbirlerine eşittir, ve onlar bir bütündür. “Tanrı’mız olan Koruyucumuz birdir.” Burada niyetin kusursuzluğu ve ebedi İlahiyatlar'ın Kutsal Üçlemesi'nde birliğin yerine getirilmesi bulunmaktadır. Yaratıcı, Evlat ve Bütünleştirici Bünye tamamiyle ve kutsal olarak bir bütündür. Bu bağlamda gerçek çoktan yazılmıştır: “Ben ilk ve sonum, benim mevcudiyetim dışında hiçbir Tanrı bulunmamaktadır.”

10:7.2 (115.4) Sınırlı düzey üzerinde faninin gözleri önünde yerel biçimde ortaya çıkanlar gerçekleşirken; Cennet Kutsal Üçlemesi tıpkı Yüce Varlık gibi, bütüncül gezegen, bütüncül kâinat, bütüncül aşkın-evren, ve bütüncül muhteşem kâinatı içerisine alan sadece bu bütünsellikten sorumludur. Bu bütünsellik tutumu, İlahiyat'ın bütününe Kutsal Üçleme olması ve diğer birçok sebepten dolayı mevcut haldedir.

10:7.3 (115.5) Yüce Varlık, sınırlı âlemlerde faaliyet gösteren bünye olarak Kutsal Üçleme'den farklı ve ondan daha alt bir düzeydedir; fakat bazı belirli sınırlar içerisinde ve tamamlanmamış güç-kışileşmesinin mevcut dönemi boyunca, bu evrimsel İlahiyat, Yüceliğin Kutsal Üçlemesi'nin tutumunu yansıtan olarak ortaya çıkar. Yaratıcı, Evlat ve Ruhaniyet,

Kutsal Varlık'la kişisel olarak faaliyet içerisinde bulunmaz, fakat mevcut evren çağı boyunca onunla Kutsal Üçleme olarak işbirliği halindedir. Anladığımız biçimiyle onlar Nihayet ile birlikte benzer bir ilişkiyi aynı biçimde sürdürür. Yüce Varlık'ın evrimleşmesini tamamladıktan sonra, Cennet Kutsal İlahiyatları ve Yüce olan Tanrıyla kişisel ilişkisinin nasıl olacağına dair sık sık tasavvurlarda bulunmaktayız, fakat bu konu hakkında kesin bir bilgiye gerçekten sahip değiliz.

10:7.4 (115.6) Yüceliğin üst denetimi tamamen tahmin edilebilir olarak karşımıza çıkmaz. Buna ek olarak, bu tahmin edilemezlik, kuşkusuz bir biçimde Yücelik'in bitmemişliğinin belirleyici özelliği ve Cennet Kutsal Üçlemesi'ne olan sınırlı tepkinin eksikliği olan belirli bir gelişimsel tamamlanmamışlık tarafından meydana gelmiş olarak ortaya çıkar.

10:7.5 (115.7) Fani akıl; karmaşık fiziksel olaylar, korkutucu kazalar, dehşet verici doğal afetler, acı dolu hastalıklar ve dünya genelindeki felaketler biçimindeki bin bir şeyi bir anda düşünebilir, ve bunları düşünürken bu tür korkunç yaşantıların Yüce Varlık'ın hizmetinin bu olası işleyişinin bilinmez manevrasıyla bir bağlantısı olup olmadığını sorgular. Dürüst bir biçimde, bu sorgunuza verilecek cevabın ne olduğunu emin olmadığımız için bilemiyoruz. Fakat, zaman geçtikçe, tüm bu zor ve az veya çok gizemli durumların *her zaman* âlemlerin ilerleyişi ve refahı lehine sonuçlandığını gözlemliyoruz. Varoluşun koşulları ve yaşamın açıklanamayan iniş çıkışları, Kutsal Üçleme'nin aşkın denetimi ve Yücelik'in hizmeti tarafından yüksek değerin anlamlı bir işleyişine bütünüyle bağlanmıştır.

10:7.6 (116.1) Tanrı'nın bir evladı olarak, Yaratıcı olan Tanrı'nın tüm eylemlerinde sevginin kişisel tutumunu sezebilirsiniz. Fakat siz, Cennet Kutsal Üçlemesi'nin kâinatsal eylemlerinin kaç tanesinin mekânın evrimsel dünyaları üzerinde bireysel fanilerin iyiliğine büyük bir biçimde katkıda bulunduğunu hiçbir zaman anlamaya yetkin olamayacaksınız. Ebediyetin ilerleyişi içinde, Kutsal Üçleme'nin eylemleri her zaman bütünüyle anlamlı ve düşünceli olarak açığa çıkarılır, fakat zamanın yaratılmışları için bu durum her zaman bu biçimde görünmez.

8. Sınırlılığın Ötesindeki Kutsal Üçleme

10:8.1 (116.2) Cennet Kutsal Üçlemesi ile ilgili birçok bilgi ve gerçek, sınırlılığı aşan bir faaliyetin farkındalığında bulunmak tarafından sadece kısmen de olsa kavranabilir.

10:8.2 (116.3) Nihayet'in Kutsal Üçlemesi'nin hizmetlerini tartışmak önerilemez bir durumu kendi içerisinde barındırır, fakat Aşkınlar tarafından kavranabilen Kutsal Üçleme'nin dışavurumunun Nihai olan Tanrı olduğu gerçeği gün ışığına kavuşturulabilir. Üstün evrenin bir bütün haline gelmesinin, Nihayet'in var etme eylemi ve Cennet Kutsal Üçlemesi'nin absonit düzeyindeki aşkın denetiminin tüm değil fakat bazı fazlarının olası yansıması olduğu inancını kabul etmeye yatkın bir haldeyiz. Nihayet; Yücelik'in, sınırlılıkla ilişki halinde olan Kutsal Üçlemesi'ni kısmen temsil etmesi bağlamında, Kutsal Üçleme'nin absonit düzey ile olan ilişkisinin bu nedenle yetkin bir dışavurumudur.

10:8.3 (116.4) Kâinatın Yaratıcısı, Ebedi Evlat ve Sınırsız Ruhaniyet belirli bir bağlamda bütüncül İlahiyat'ın bileşen kişilikleridir.

Cennet Kutsal Üçlemesi'nde ve Kutsal Üçleme'nin mutlak hizmetindeki birliktelikleri bütüncül İlahiyat'ın faaliyetine denk düşmektedir. Ve İlahiyat'ın böyle bir tamamlanmışlığı sınırlı ve absonit düzeyi aşan bir konumdadır.

10:8.4 (116.5) Cennet Kutsal Üçlemeleri'nin hiçbir kişiliği gerçekte tek başına tüm İlahiyat potansiyelini yerine getiremez, bunun yerine onların üçü birlikte işbirliği halinde bunu yerine getirir. Sınırsız kişiliklerin üçlü birlikteliği, İlahiyat Mutlaklığı olan bütüncül Mutlaklık'ın birey öncesi ve mevcut potansiyelini etkin hale getirmek için yeterli olan asgari rakam gibi görünmektedir.

10:8.5 (116.6) Kâinatın Yaratıcısı, Ebedi Evlat ve Sınırsız Ruhaniyeti *kişilikler* olarak tanıyoruz, fakat ben İlahi Mutlaklık'ı kişisel olarak tanımamaktayım. Yaratıcı olan Tanrı'yı seviyorum ve ona ibadet ediyorum; diğer bir yandan ise İlahi Mutlaklık'a saygı duyuyorum ve onun varlığına itibar ediyorum.

10:8.6 (116.7) Ebediyet içindeki kesinliğe erişeceklerin İlahi Mutlaklık'ın sonunda çocukları haline geldiğinin bilgisini veren varlıkların belirli bir topluluğunun bulunduğu bir evrende kısa bir süreliğine ikamet ettim. Fakat, kesinliğe erişeceklerin geleceğini gizleyen gizemin böyle bir öğretiye dayanarak aydınlığa kavuşturulmasını kabul etmede isteksizim.

10:8.7 (116.8) Kesinliğe Erişecek Olanların Birlikleri, diğerleri arasında, Tanrı'nın iradesiyle ilişkin her şeyde kusursuzluğa erişen zaman ve mekânın bu fanileriyle bütünleşir. Yaratılmışlar ve yaratılmışın yetkinliğinin sınırları içerisinde, onlar içten ve bütüncül bir biçimde Tanrı'nın bilgisine sahiptir.

Tüm yaratılmışların Yaratıcı'sı olarak Tanrı'yı bulmuş olmalarından dolayı bu kesinliğe erişecekler, elinde sonunda sınırlılığını aşan bir aşkınlıkta bulunan Yaratıcı'nın izinin peşine düşmek zorundadırlar. Fakat bu sorgulama, Cennet Yaratıcısı'nın karakteri ve nihai özelliklerinin absonit doğasına dair bir algıyla birleşir. Ebediyet, bu tür bir erişimin olanaklı olup olmadığını ortaya çıkarır; fakat bu kesinliğe erişeceklerin kutsallığının bu nihayetini algılamalarına rağmen onların mutlak İlahiyat'ın aşkın nihai düzeylerine erişiminde muhtemelen yetkin olmadıkları konusunda biz ikna olmuş durumdayız.

10:8.8 (116.9) Kesinliğe erişeceklerin İlahi Mutlaklık'a kısmen erişebilecek olmaları olanak dâhilindedir; fakat onlar bunu başarsalar bile, ebediyetin sonsuzluğu içerisinde Kâinatsal Mutlak, ilerleyiş ve yükseliş halindeki kesinleştiricilerin ilgisini çekmeye, kafalarını karıştırmaya, onları şaşırtmaya ve zorlamaya devam edecektir. Bu nedenle, maddi evrenler ve onların ruhsal yönetim genişlemesi sürdürdükçe, bu ölçekte Kâinatsal Mutlak'ın kâinatsal ilişkisinin anlaşılabilirliğinin büyümeye devam edeceğini öngörüyoruz.

10:8.9 (117.1) Sadece sınırsızlık Sınırsız-Yaratıcı'yı meydana getirebilir.

10:8.10 (117.2) [Bu anlatım, Uversa üzerinde yerleşik olan Zamanın Ataları'nın idaresiyle hareket eden Bir Kutsal Denetimci tarafından sağlanmıştır.]

11. Makale

Cennetin Ebedi Adası

11:0.1 (118.1) CENNET, kâinat âlemlerinin tümünün ebedi merkezi olup; o, Kâinatın Yaratıcısı'nın Ebedi Evlat'ın, Sınırsız Ruhaniyet'in, onların kutsal yardımcılarının ve birliktelik içinde bulundukları bünyelerin kalıcı olarak bulundukları yerdir. Bu merkezi Ada, tüm merkezi âlemde Kâinat gerçekliğinin bir düzen halinde işleyen en büyük bedenidir. Cennet, maddi bir âlem olduğu kadar aynı zamanda ruhani bir ikame yeridir. Kâinatın Yaratıcısı'nın tüm akli yapıya sahip yaratılmışları maddi yerleşkelerde barınır halledir; bu nedenle mutlak denetleme merkezi aynı zamanda kelimenin tam anlamıyla maddi olmak durumundadır. Ve tekrar yinelemek gerekirse, ruhaniyetin unsurları ve ruhsal varlıklar *gerçektir*.

11:0.2 (118.2) Cennetin maddi güzelliği onun fiziksel kusursuzluğunun muhteşemliğinden oluşur; Tanrı'nın Adası'nın ihtişamı onun sakinlerinin akli gelişimi ve olağanüstü ussal kazanımlarında ortaya koyulmuştur; merkezi Ada'nın görkemi, yaşamın ışığı olan kutsal ruhaniyet kişiliğinin sınırsız edinimlerinde sergilenmiştir. Fakat, ruhsal güzelliğin derinlikleri ve bu muhteşem bir aradalığın harikaları, maddi yaratılmışların sınırlı aklının kavramasının tamamen dışındadır. Kutsal yerleşkenin ruhsal parlaklığının görkemi fani algısı için bir imkânsızlığı içerisinde barındırır. Buna ek olarak, Cennet ebediyetten gelir; ve Yaşam'ın ve Işığın Adası'nın bu çekirdeğinin kaynağı ile iniltili ne herhangi bir kayıt ne de bununla alakalı geçmişten süre gelen gelenekler mevcuttur.

1. Kutsal İkamet

11:1.1 (118.3) Cennet, Kâinatsal âlemlerin yönetiminde birçok amacı yerine getirir, fakat yaratılmış varlıkların gözünde öncelikle o

sadece İlahiyat'ın ikamet yeri olarak mevcut bir haldedir. Kâinatın Yaratıcısı'nın kişisel mevcudiyeti, İlahiyatların yerleşke yeri olan, küresel bir biçimde değil fakat çevresele benzer bu yapının yukarıda bulunan yüzeyinin tam merkezinde ikamet eder. Kutsal Yaratıcı'nın bu Cennet mevcudiyeti, Ebedi Evlat'ın kişisel mevcudiyeti tarafından eş zamanlı olarak çevrelenirken, onlar birlikte Sınırsız Ruhaniyet'in söze gerek olmayan ihtişamıyla genişlerler.

11:1.2 (118.4) Tanrı geçmişte ve şimdi ikamet ettiği gibi sonsuza kadar da bu merkezi ve ebedi yerleşkede ikamet edecektir. Biz onu aradığımızda her zaman bu yerleşkede ikamet eder halde bulduk ve kendisini burada bulmaya devam edeceğiz. Kâinatın Yaratıcısı, kâinat âlemlerinin tümünün bu merkezinde Kâinatsal olarak odaklanmış, ruhsal olarak kişileşmiş ve coğrafi olarak yerleşmiştir.

11:1.3 (118.5) Kâinatın Yaratıcısı'nı bulmak için hangi yolu izlememiz gerektiğinin tümünün bilincine sahibiz. Kutsal yerleşke hakkında fazla bir kavrama dâhilinde bulunmaya onun sizden uzaklığı ve kapladığı alanın enginliği sebebiyle yetkin değilsiniz. Fakat bu muazzam uzaklıkların anlamını kavramaya yetkin olanlar, Tanrı'nın konumu ve yerleşkesinin, Urantia üzerinde coğrafi ve kesinlik dâhilinde konumlanmış olarak bulunan, tıpkı sizin malum bir biçimde bilgisine sahip olduğunuz New York, Londra, Roma ve Singapur gibi konumlarla benzerlik gösterdiğini kavrarlar. Eğer siz; gemi, haritalar ve pusula ile donanmış ne yaptığını bilen bir gezgin olsanız bu şehirleri rahatlıkla bulabilirsiniz. Buna benzer bir biçimde, eğer siz yeterli olan zamana ve yolculuk için gerekli araçlara sahip olursanız, ruhsal bir yetkinlikteyseniz ve bir

gereklilik olan rehberliğe sahipseniz; Kâinatın Yaratıcısı'nın ruhsal ihtişamının merkezi parıltısı huzuruna en azından çıkana kadar, ışıldayan âlemler boyunca en başından beri merkeze doğru seyahat ederek, bir âlemden ve bir döngüden diğerine ulaştırılabilirsiniz. Seyahatin tüm gerekliliklerinin sağlanmasıyla, Tanrı'nın kişisel mevcudiyetini her şeyin merkezinde bulmak, tıpkı gezegeninizde uzak yerleri bulmak kadar olanak dâhilindedir. Sizin bu yerleri ziyaret etmemiş olmanız, onların gerçekliğini veya mevcut varoluşunu hiçbir biçimde dışlamaz. Sayıları çok az olan Kâinat yaratılmışlarının Cennet üzerinde Tanrı'yı bulmuş olmaları, buna benzer bir biçimde ne her şeyin merkezinde olan onun varlığının gerçekliğini ne de ruhsal bünyesinin mevcudiyetini geçersiz kılar.

11:1.4 (119.1) Yaratıcı her zaman bu merkezi konumda bulunur. Eğer o bulunduğu bu konumu değiştirirse, bu merkezi yerleşkede bulunan yaratımın nihayetinden kaynaklanan çekimin evrensel bağlantıları onun bünyesinde bir araya geldiği için, Kâinatsal karışıklık baş gösterir. Biz ya âlemler boyunca kişilik döngüsünün izlerini süreceğiz, veya onların Yaratıcı'ya doğru merkeze yaptıkları yolculukları biçimindeki yükselen kişiliklerini takip edeceğiz. Biz ya Cennet'in aşağısında olan maddi çekimin izlerini süreceğiz, veya Kâinatsal gücün yükselen çevrimlerini takip edeceğiz. Biz ya Ebedi Evlat'ın ruhsal çekiminin izlerini süreceğiz, veya Tanrı'nın Cennet Evlatları'nın merkeze doğru olan hareket yörüngesini takip edeceğiz. Biz ya akıl döngülerinin izini süreceğiz, veya Sınırsız Ruhaniyet'den gelen trilyonlarca göksel varlığı takip edeceğiz. Bütün bu gözlemlerin herhangi biri veya hepsi, bizi onun merkezi yerleşkesi olan Yaratıcı'nın mevcudiyetine doğrudan

ulaştıracak. Burada Tanrı; kişisel olarak, kelimenin tam anlamıyla gerçekten mevcuttur. Ve onun burada bulunan sınırsız varlığından tüm âlemlere yaşam, enerji ve kişilik dolu ırmaklarının akışı sağlanır.

2. Ebedi Adanın Doğası

11:2.1 (119.2) Yıldız sistemleri içindeki mekânsal yerleşkeniz olan bulunduğunuz astronomik konumuzdan bile sezilebilen maddi evrenin muazzam büyüklüğüne göz atmaya başlamanızdan itibaren, böyle muhteşem maddi bir evrenin yetkin ve ona layık, yaşayan varlıkların ve maddi âlemlerin bu çok geniş ve uçsuz bucaksız olan Kâinatsal Yönetici'nin soyluluğu ve sonsuzluğuna denk bir yönetim merkezi olarak başkentinin olması gerektiği bariz bir biçimde ortaya çıkar.

11:2.2 (119.3) Biçim bakımından Cennet, yerleşime açık mekân bedenlerinden ayrılır: Cennet küresel değildir. O, kuzey-güney çapının batı-doğu çapından altıda bir oranında daha uzun olduğu bir geometrik şekliyle kesin olarak elips biçimindedir. Merkezi Ada temel olarak yatay bir konumda olup, onun st ve alt yüzeyi arasındaki uzaklık batı-doğu çapının onda biri kadardır.

11:2.3 (119.4) Boyutlar arasındaki bu farklılıklar, Ada'nın kuzey ucunda onun kuvvet-enerjinin dışa doğru olan baskısı ve sabit konumuyla ilişkisi bakımından, merkezi evrende mutlak işleyişin oluşturulmasını olanaklı kılmak için oluşturulmuştur.

11:2.4 (119.5) Merkezi Ada, coğrafi olarak eylemin üç ayrı nüfuz alanına ayrılmıştır:

11:2.5 (119.6) 1. st Cennet.

11:2.6 (119.7) 2. Çevresel Cennet.

11:2.7 (119.8) 3. Alt Cennet.

11:2.8 (119.9) Yukarı kısım olarak cennet eylemleriyle kaplı olan Cennet'in yüzeyi hakkında konuşmaya başladığımızda, bunun tam zıt yönündeki taraf alt Cennet olarak adlandırılır. Cennet'in çevresel kısmı, tam bir biçimde kişisel veya kişisel olarak sayılamayacak, bunların ikisi arasından kalan eylemleri sağlar. Kutsal Üçleme kişisel veya diğer bir değişle yukarı düzlemde, Koşulsuz Mutlaklık ise kişisel olmayan veya diğer bir tabirle alt düzlemde baskındır. Biz Koşulsuz Mutlaklık'ı bir kişilik olarak algılayamayız, fakat bu Mutlak'ın işlevsel mekân mevcudiyetinin alt Cennet'e odaklandığını biliyoruz.

11:2.9 (120.1) Ebedi Ada, gerçekliğin değişmez işleyişleri olan maddileşmenin tek bir biçiminden oluşmuştur. Cennet'in gerçek özü, uçsuz bucaksız kâinat âlemlerinin tümü olarak onun başka hiçbir yerinde bulunamayacak mekân gücünün uyum halindeki bir işleyiştir. Bu durum değişik âlemlerde birçok farklı isim altında anılmıştır, fakat özel olarak Nebadon'un Melçizedekleri başından beri onu *absolutum* olarak isimlendirmektedir. Cennet'in maddi kökeni ne cansız ne de canlı bir maddeden oluşmaktadır; o İlk Kaynak ve Merkez'in ruhsal olmayan özgün dışavurumudur; o *Cennet'dir*, ve Cennet'in bir eşi ve benzeri yoktur.

11:2.10 (120.2) İlk Kaynak ve Merkez, alt-sınırsızlığı, hatta zaman-mekân ve yaratımı mümkün kılmanın bir aracı şeklinde sınırsızlığın kısıtlanmasından kendisini bağımsızlaştırmasının bir biçimi olarak, Cennet üzerinde Kâinatsal gerçeklik için tüm mutlak potansiyelini birleştirdi. Fakat, kâinat âlemlerinin tümü

bu yetkinlikler üzerinde kendisini açığa çıkardığı için, bu durum Cennet'in zaman ve mekân tarafından sınırlı olduğu anlamına gelmez. Cennet zaman olmadan da mevcut halindedir, buna ek olarak o mekân içerisinde hiçbir konuma sahip değildir.

11:2.11 (120.3) Kabataslak ifade etmek gerekirse: mekân alt Cennet'in altında oluşumunu gerçekleştirir; zaman ise üst Cennet'in hemen yukarisındadır. Merkezi Ada'nın vatandaşları olayların zaman bağlamından ayrık ilerleyişinin tamamıyla bilinci halinde olmasına rağmen; zaman, sizin algıladığınız biçimde Cennet mevcudiyetinin bir özelliği değildir. Devinim Cennet doğasında bulunmaz; o irade dâhilinde gerçekleşir. Fakat, uzaklığın ve hatta mutlak uzaklığın kavramsallaşması, Cennet üzerinde göreceli konumlara uygulanabilecek birçok anlama sahiptir. Cennet, sınırları belli olmayan mekânsal bir yer değildir; bu sebeple onun sınırları ve alanı mutlaktır; buna ek olarak da o işlevsel bakımdan fani aklın kavramasını aşan bir birçok biçimde yetkin hizmetini gerçekleştirir.

3. Üst Cennet

11:3.1 (120.4) Üst Cennet üzerinde, *İlahi mevcudiyet, En Yüksek Kutsal Alan* ve *Kutsal Bölge* olarak eylemin muazzam büyüklükteki üç nüfuz alanı bulunmaktadır. İlahiyatlar'ı doğrudan doğruya çevreleyen bu çok geniş ikamet alanı, En Yüksek Kutsal Alan olarak ayrı bir bölge biçiminde belirlenip, burası yüksek ruhsal erişimin, kutsal üçleştirilmenin birleştiriciliğinin ve ilahiyatın işlevleri için ayrılmıştır. Bu alan içerisinde ne maddi herhangi bir yapılaşma ne de ussal yaratılmışlar bulunmaktadır; çünkü bahsi geçen unsurlar orada mevcut bir halde var olamazlar. Cennetin En Yüksek Kutsal

Alan'ının muhteşemliğini ve kutsal doğasını insan aklına tasvir etmeye girişmek benim için gereksiz bir uğraş olacaktır. Bu nüfuz alanı tamamiyle ruhsaldır, fakat bunun karşısında siz ise neredeyse bütünüyle maddi bir yapıya sahipsiniz. Katışıksız bir ruhsal gerçeklik, saf bir maddi varlık karşısında tamamiyle mevcudiyet dışı olarak görünür.

11:3.2 (120.5) En Yüksek Kutsal'ın bölgesinde fiziksel maddileşme olmasa da, Kutsal Kara bölgelerinde sizin maddi günlerinize ait çok fazla sayıda hatıralık eşyalar bulunmakta olup ve bunlardan daha fazlası ise çevresel Cennet'in tarihi alanlarını anımsatan hatıratlarında mevcuttur.

11:3.3 (120.6) Merkez dışı bulunan veya diğer bir değişle ikamet alanı olan Kutsal Bölge, eş merkeze ait olan yedi bölüme ayrılmıştır. Cennet, Tanrı'nın ebedi ikamet alanı olması sebebiyle zaman zaman “Yaratıcı'nın Evi” olarak da anılmakta olup, bu yedi bölge sıklıkla “Yaratıcı'nın Cennet malikâneleri” olarak da tanımlanır. En iç bölgede olan kısım veya diğer bir değişle birinci bölüm, Cennet üzerinde ikame etme şansına sahip olan Cennet Vatandaşları ve Havona Yerlileri tarafından yerleşim yeri olarak kullanılmaktadır. Bu bölgeye bitişik olan kısım ikinci bölge, yedi engin bölümün bir parçası olarak, ruhani varlıkların ve evrimsel ilerlemenin âlemlerinden gelen yükselen yaratılmışların Cennet evidir. Bu bölümlerin her biri, tek bir aşkın-evrenin kişiliklerin gelişimi ve refahına ayrıcalıklı bir biçimde adanmıştır; fakat bölgeler biçiminde karşımıza çıkan bu yerleşke imkânları, mevcut olan yedi aşkın-evrenin gereksinimlerinin neredeyse sınırsız bir biçimde ötesindedir.

11:3.4 (121.1) Cennet'in yedi bölümünün her biri, sayı bakımından bir milyarı bulan onurlandırılmış bireysel çalışma birimlerinin

yönetim merkezlerinin ağırlanmasına uygun ikame bölgelerine kendi içinde ayrılmıştır. Bu birimlerin bin tanesi bir bölümü oluşturmaktadır. On milyonunun birlikteliği bir kurulu oluşturmaktadır. Bir milyar kuruldan oluşan topluluk asli bir birliği meydana getirmektedir. Ve sayıları artan bu diziler, ikinci asli birlikten devam ederek yedinci asli birlikte son bulur. Bununla birlikte, yedi asli birliğin bütünü üstün birlikleri bir araya getirir, ve yedi üstün birlikler yüce bir birliği ortaya çıkarır. Bu nedenle, yükselen bu yedili seriler; yüce, aşkın yüce, göksel, aşkın göksel ve yüce birimlere doğru aşamalı olarak genişler. Fakat, bu muhteşem sayıda çok olan birimler bile ayrılan mekânın tümünü kaplamakta yetersiz kalır. Kavramanızı aşan bir rakamsal boyutta olan Cennet üzerinde yerleşkesel tasarımların bu şaşırtıcı sayısı, Kutsal Alan'ın kapladığı alanın sadece yüzde birini oluşturur. Cennet'in merkezine doğru yolculuğuna devam eden veya ebedi geleceğin zamanda Cennet'e tırmanmaya başlayacaklar için bile burada hali hazırda birçok yer mevcuttur.

4. Çevresel Cennet

11:4.1 (121.2) Merkezi Ada sınırsal bakımdan onun çevresinde sonlanır; fakat onun alanı o kadar büyüktür ki göreceli olarak bu bahsi geçen sınırsal son, alan ölçümünün herhangi sınırlandırılmış biçimiyle idrak edilemeyecek bir durumdadır. Cennet'in çevresel yüzeyi kısmi bir biçimde, ruhaniyet kişiliklerin çeşitli birimleri için iniş ve kalkış alanlarıyla kaplanmıştır. Yerleşkelerle sarılmamış mekân bölgeleri çevresel Cennet'e yakın olduğu için, Cennet parçasına yapılan tüm kişilik aktarımı bu bölgelere gerçekleştirilir. Ne Üst ne de Alt Cennet, birincil hizmetkâr ruhaniyetlerin ulaştırması veya

mekân seyahat katedicilerinin diğer biçimleri tarafından erişilebilir değildir.

11:4.2 (121.3) Yedi Üstün Ruhaniyet, Ruhaniyet'in yedi nüfuz alanında kişisel güç ve idare mevkilerine sahiptir; Cennet'e dair bu dairesel hareket, Evlat'ın parlak küresi ve Havona dünyalarının içsel döngüleri arasında kalan mekânda bulunur. Fakat onlar Cennet çevresi üzerinde güç-odak yönetim merkezlerini idare etmeye devam ederler. Burada Yedi Üstün Güç Yöneticileri'nin ağır bir biçimde ilerleyen döngüsel mevcudiyetleri, yedi aşkın-evrene yayılan belirli Cennet enerjileri için yedi ışık istasyonlarının konumuna işaret eder.

11:4.3 (121.4) Çevresel Cennet üzerinde, zaman ve mekânın yerel âlemlerine adanmış olup Yaratan Evlatlar'a tahsis edilen çok büyük tarihi ve peygambersel teşhir alanları bulunmaktadır. Orada kurulum halinde veya ayırılmış bir biçimde olan bu koruma altına alınmış tarihsel alanlardan sadece yedi trilyon adet bulunmaktadır, ve düzenlemelerin hepsi bahse konu tahsis edilen çevresel alanın sadece yüzde dördünü kaplamaktadır. Yaratılmışlara tahsis edilen bu geniş yedek birliklerden biz, vakti gelince yerleşik yedi aşkın-evrenin ve onlara dair mevcut olarak bilinen sınırlarının ötesinde onların konumlandırılacağıın çıkarımını yapmaktayız.

11:4.4 (121.5) Mevcut âlemlerin kullanımı için tasarlanmış Cennet'in bu bölümü, bahse konu niyetler için gerçekte gerekecek alanın en az bir milyon katı büyüklükte olan bir bölge bu faaliyetler için ayrılmış olurken, onun kapladığı alan sadece Cennet'in yüzde biri ile yüzde dördü arasındadır. Cennet, neredeyse sınırsız sayıda yaratılmışın eylemlerine zemin hazırlamak ve onların oluşumunu sağlayacak kadar yeteri kadar geniştir.

11:4.5 (121.6) Fakat, Cennet'in ihtişamını bütün bunlara ilave bir biçimde sizin için tasvir etmeye girişmek faydasız bir uğraş olacaktır. Siz sabırla bekleyiş içerisinde olmalı ve bekleyiş içindeyken de yükselişinize devam etmelisiniz, çünkü kelimenin tam anlamıyla “Kâinatın Yaratıcısı'nın, zaman ve mekânın dünyaları üzerinde varlığını beden içinde devam ettirmeye çalışanlar için hazırladıklarını, ne göz onu gördü, ne kulak onu işitti, ve ne de onlar fani insanın aklının içerisinde kendisine bir yer buldu.”

5. Alt Cennet

11:5.1 (122.1) Alt Cennet ile ilgili olarak, biz bizim için sadece gerçeğin açığa çıkarıldığı şekliyle, kişiliklerin burada geçici olarak ikame halinde olmadığı bilgisine sahibiz. Bu durum, ruhani akılların herhangi bir olgusallığıyla veya İlâhi Mutlaklık'ın burada faaliyet göstermesiyle ilişkili değildir. Tüm fiziksel-enerji ve Kâinatsal-kuvvet döngülerinin Cennet üzerinde kaynaksal kökenine sahip olduğu hakkında bilgilendirildik, ve bu durum aşağıda bahsi geçen şu oluşumların gerçekleşmesine zemin hazırlamaktadır:

11:5.2 (122.2) 1.Kutsal Üçleme'nin konumunun doğrudan bir biçimde altında, alt Cennet'in merkezi bölümünde, bilinmeyen ve açığa çıkarılmamış Sınırsızlığın Bölgesi'ni oluşturmuştur.

11:5.3 (122.3) 2. Bu Bölge, doğrudan doğruya bilinmeyen bir alan tarafından kaplanmıştır.

11:5.4 (122.4) 3. Yüzey altında uzak dışsal sınırları kaplayan alan, başat bir biçimde mekân gücü ve kuvvet-enerjisiyle ilişkili bir bölgedir. Bu çok geniş oval kuvvet merkezinin eylemleri,

herhangi bir kutsal üçlemenin bilinen faaliyetleriyle tanımlanabilir bir nitelik arz etmez, fakat mekânın ezeli kuvvet-etkisi bu alan içerisinde odaklanmış bir biçimde karşımıza çıkmaktadır. Bu merkez, merkezleri ortak olan üç oval kısım tarafından bir araya gelmiştir: En içte olan kısım, Cennet'in kendisinin kuvvet-enerji faaliyetlerinin odak noktasıdır; en dışta olan kısım ise muhtemelen Koşulsuz Mutlaklık'ın işlevleri ile tanımlanabilir. Fakat, en iç ile en dış kısımlar arasında kalan orta bölgenin mekân işlevleri ile ilgili kesin bir bilgiye sahip değiliz.

11:5.5 (122.5) Bu kuvvet merkezinin *en iç kısmı*, devasa bir kalp gibi atışlarının fiziksel mekânın en dış sınırlarının akımlarını yönettiği bir biçimde hareket eder. Burası kuvvet-enerjilerini yönlendirir ve onu değişikliğe uğratar, fakat bahse konu bu işlev onu bizzat harekete geçirmez. Bu temel kuvvetin gerçeklik baskı-mevcudiyeti, Cennet merkezinin kuzey sonunda onun güney bölgelerine kıyasla kesin olarak daha büyük bir ölçektedir; bu durumun kendisi bütüncül bir biçimde kayıt altına alınan farklılık olarak karşımıza çıkar. Mekânın ana kuvveti kuzey dışında ve güneyde, kuvvet-enerjinin bu temel biçiminin dağılımıyla iniltili bilinmeyen döngüsel sistemin bazılarının işleyişi vasıtasıyla hareket eder. Zaman zaman batı-doğu baskıları arasında farklılıklar da gözlenmiştir. Bu bölgeden yayılan kuvvetler, gözle görünen fiziksel çekimle etkileşim içerisinde, fakat onlar her zaman Cennet çekiminin etki gücüne bağımlıdır.

11:5.6 (122.6) Kuvvet merkezinin *ara kısmı* doğrudan doğruya bu alanı çevreler. Bu ara kısım, eylemin üç çevrimsel hareketi vasıtasıyla genişlemesi ve içe doğru bükülmesi dışında sabit bir

özellik gösterir. En büyük akış, bir genişleme ve daralma olarak her yönde gerçekleşse de; bu tepkimelerin düzey bakımından en sönük olanı batı-doğu doğrultusunda olup, düzeysel olarak onun bir kademe daha yukarısında olan ise bir kuzey-güney istikametinde bulunur. Bu ara kısmın işlevi, bütüncül bir biçimde hiçbir zaman tanımlanmadı, fakat onun bu işlevi muhtemelen kuvvet merkezinin iç ve dış bölgelerinin karşılıklı düzenlenmesiyle ilişkili dâhilinde olabilir. Birçokları tarafından bu ara kısmın, ardışık mekân düzeylerini birbirinden ayıran orta sınır veya boş alanların denetim biçimi olduğuna inanıldı, fakat bunun doğru olduğuna dair elimizde ne bir kanıtı veya ne de gerçeğin açığa çıkarılışına sahibiz. Bu doğrultuda ortaya çıkan kanılar, üstün evrenin yerleşkelerle sarılmamış mekân bölgelerinin işleyişinin hizmetiyle bu ara kısmın bazı bakımlardan ilişkili olduğuna dair bilgiden kaynaklanmaktadır.

^{11:5,7 (122,7)} *Dışsal kısım*, tanımlanmayan mekân potansiyelin üç eş merkezli olan oval kemerlerinin en geniş ve en etkin olanıdır. Bu alan, dışsal uzaya doğru tüm dışsal mekânın devasa ve kavranılamaz nüfuz alanların yüzeyinin ötesinde ve yedi aşkın-evrenin dışsal sınırlarına her yönde ilerleyen merkezi döngü noktasının yayılmalarından oluşan hayal edilemeyecek eylemlerin merkezidir. Kutsal Üçleme olarak eylemde bulunduğu zaman sınırsız Ruhaniyet'in iradesine ve emirlerine dolaylı olarak karşılık gösteren bir biçimde bazı bakımlardan ortaya çıkmamış olmasına rağmen, bu mekân mevcudiyeti tamamiyle birey dışıdır. Bu durum, Koşulsuz Mutlaklık'ın mekân mevcudiyeti biçiminde Cennet merkezi'nin asli odak noktası olarak kabul edilir.

11:5.8 (123.1) Kuvvetin tüm biçimleri ve enerjinin tüm fazları birbirleriyle ilişkin bir biçimde döngüsel bir haldedir; onlar âlemler boyunca çevrimlerini gerçekleştirirler ve kesin güzergâhları vasıtasıyla başladıkları yere geri dönerler. Fakat Kutsal Mutlak'ın etkinleştirilmiş bölgesinin kaynaklığıyla, bu güzergâh ya geliş veya gidiş biçiminde karşımıza çıkar, aksi halde bu iki yön hiçbir zaman eş zamanlı olarak kullanılmaz. Dışsal kısım, devasa ölçeklerde yüzyıllar süren çevriminde kalbe benzer atışını gerçekleştirir. Urantia'nın zaman akışına göre bir milyar yıldan biraz daha fazla bir süreliğine, bu merkezin mekân-kuvveti gidiş yönünde seyretmektedir; belirtilen sürenin bitiminde ise yine buna benzer bir zaman aralığı için bu akış geliş istikametine çevrilecektir. Buna ek olarak, bu merkezin mekân-kuvvetinin dışavurumları evrenseldir; onlar ikameye açık tüm mekân boyunca genişlerler.

11:5.9 (123.2) Tüm fiziksel güç, enerji ve madde bir bütündür. Kuvvet-enerjinin tümü, kaynaklık olarak Alt Cennet'den yayılmakta olup, onun mekân döngüsünün tamamlanmasıyla nihayetinde tekrar kaynağına geri dönecektir. Fakat, kâinat âlemlerinin tümünün maddi ve enerjilerinin oluşumsal düzenlenmelerinin tümü, onların mevcut olgusal durumlarında olan Alt Cennet'den kaynaklanmaz; mekân, maddenin ve madde öncesinin birkaç biçiminin kaynaklığını yapmaktadır. Cennet kuvvet merkezinin dışsal kısmı mekân-enerjilerinin kökeni olmasına rağmen, mekânın oluşumsal mevcudiyeti kökeni bakımından buradan türememiştir. Mekân ne bir kuvvet, ne bir enerji ve ne de bir güçtür. Veya ne de bu kısmın atışları mekânın solumasıyla ilişkilidir, fakat bu kısmın geliş ve

gidiş fazları, mekânın iki milyar yıllık genişleme ve daralma döngüleriyle uyumlu olarak eş zamanlı bir hale getirilmiştir.

6. Mekân'ın Solunumu

11:6.1 (123.3) Mekân solunumunun mevcut işleyişi hakkında bir bilgiye sahip değiliz; bunun yerine biz sadece tüm mekânın değişimli olarak genişlemesi ve daralmasını gözlemleyebiliyoruz. Bu solunum, yerleşkeye açık mekânın yatay genişlemesi ve Cennet'in üst ve alt kısımlarındaki geniş mekân rezervlerinde bulunan yerleşkeye açılmamış mekânın dikey genişlemesi üzerinde etkide bulunur. Eğer bu mekân rezervlerinin hacminin ana hatlarının nasıl olduğunu hayal etmeye çalışacak olursanız, bir kum saatini gözünüzün önüne getirebilirsiniz.

11:6.2 (123.4) Âlemlerin yerleşkeye açık olan mekânının yatay uzantısı genişlediği zaman, yerleşkeye açık olmayan mekân rezervlerinin dikey uzantısı daralmaya başlar veya bu ilişki tam tersi bir biçimde gerçekleşir. Alt Cennet'in hemen altında, yerleşkeye açık ve yerleşkeye açık olmayan mekânların bir bileşke noktası bulunmaktadır. Kâinatın genişleme ve daralma çevriminde, yerleşik mekânı yerleşik olmayan haline getirecek veya bunun tam tersini gerçekleştirecek değişikliklerin yapıldığı dönüşümsel düzenleyici kanallar aracılığıyla mekânın bu iki biçimi akış halindedir.

11:6.3 (123.5) “Yerleşkeye açık olmayan” mekân; yerleşkeye açık olan mekânda var olduğu bilenen mevcudiyetlerin ve bunların kuvvetlerinin, enerjilerinin ve güçlerinin yayılmadığı alanlardır. Dikey olan rezerv mekânın her zaman yatay olan âlem mekânının bir dengeleyicisi olarak faaliyet içerisinde

bulunmakla nihai olarak yükümlendirildiği hakkında bir bilgiye sahip değiliz; buna ek olarak yerleşkeye açık olmayan mekân ile ilişkili yaratıcı bir niyetin arkasında bulunup bulunmadığını da bilmiyoruz. Bizim bu hususta bilgisinden emin olduğumuz az da olsa tek gerçek, mekân rezervlerin gerçekten mevcut olduğu ve onların Kâinat âlemlerinin tümünün mekân genişleme ve daralmasının karşıt dengesini oluşturuyor olmasıdır.

11:6.4 (123.6) Mekân solumasının çevrimi, bir milyar Urantia yılından biraz daha fazlası kadar bir süre içinde her fazda genişleme gösterir. Bir faz boyunca âlemler genişleme gösterirken, bunu takip eden diğer bir fazda bu genişleme kendisini daralmaya bırakır. Yerleşmeye açık olan evren, mevcut an içerisinde genişleme fazının orta noktasına doğru yaklaşmaktadır, ve mekân genişlemelerinin en ücra noktalardaki sınırlarının, şu anki haliyle kuramsal bakımdan Cennet'den yaklaşık olarak eşit uzaklıkta bulundukları konusunda bilgilendirildik. Yerleşkeye açık olmayan mekân rezervleri, içinde bulunduğumuz şu an içerisinde Üst Cennet üzerinde ve Alt Cennet altında dikey olarak genişlemekte; ve bu durumla eş zamanlı olarak Kâinatın yerleşkeye açık olan mekânı, Çevresel Cennet'in dışından dışsal dört mekân düzeyinin sonlarına kadar varacak şekilde bile yatay genişlemesini sürdürmektedir.

11:6.5 (124.1) Urantia zamanına göre bir milyar yıl içinde üstün evren ve bütün yatay mekânın kuvvet etkinlikleri genişlerken, mekân rezervleri daralır. Bu nedenden dolayı bu döngünün genişleme ve daralma çevrimini tamamlaması için iki

milyardan biraz daha fazla sürmesi gereken zamana ihtiyaç vardır.

7. Cennetin Mekân Faaliyetleri

11:7.1 (124.2) Mekân, Cennet'in hiçbir yüzeysel bölgesi üzerinde mevcut değildir. Eğer birisi Cennet'in üst yüzeyinden doğrudan bir biçimde aşağıya doğru “bakabilse”; tıpkı şimdi onun daralma halinde olmasından dolayı, yerleşkeye açık olmayan mekânın içeri veya dışarı doğru kasılıp genişlemelerinden başka bir şey “göremediğinin” ayırtına varacaktır. Mekân, Cennet ile doğrudan bir temas halinde değildir; fakat yalnızca, sakin bir doğaya sahip olan *ara-mekân kısımları*, merkezi Ada ile etkileşim haline geçer.

11:7.2 (124.3) Cennet gerçekte, yerleşime açık ve açık olmayan mekân arasında kalan bu göreceli olarak sakin bölgelerin hareketsiz çekirdeğidir. Coğrafi bakımdan bu alanlar, Cennet'in göreceli bir uzantısı olarak göze çarpar, fakat bu alanlarda muhtemelen bir takım devinim bulunmaktadır. Biz onlar hakkında çok az şey bilmekteyiz; fakat azaltılmış mekân hareketinin bu bölgeleri yerleşkeye açık ve açık olmayan mekân biçiminde ayırdığını gözlemlemekteyiz. Buna benzer olan bölgeler bir zamanlar yerleşkeye açık olan mekânın düzeyleri arasında mevcut bulunmuştu; fakat bahse konu bu bölgeler artık daha hareketsiz bir konumdalar.

11:7.3 (124.4) Mekânın bütününün dikey kesit bölgesi, dikey kollarının yerleşkeye açık olmayan rezerv kısmın ve yatay kollarının yerleşkeye açık olan evren mekânını temsil etmesiyle kısmen de olsa Malta haçını anımsatır. Dört kol arasında kalan bu alanlar, yerleşkeye açık olan veya olmayan

mekânlar arasındaki ara-mekân kısımlarına benzer bir işlevde, hepsini birbirinden ayırır. Bu hareketsiz olan ara-mekân kısımları, Cennet’den artan bir biçimde uzaklaşarak büyür, buna ek olarak en sonunda bütün mekânın sınırlarını çevreler ve yerleşkeye açık olan mekânın bütüncül yatay uzantısını ve mekân rezervini tamamiyle içine alır.

11:7.4 (124.5) Mekân, Koşulsuz Mutlaklık’ın içinde ne bir alt mutlak hali ne onun bir mevcudiyeti, ne de Nihayet’in bir işlevidir. Mekân, Cennet’in bir bahşedişidir; buna ek olarak muhteşem Kâinatın ve tüm dışsal bölgelerin mekânının, Koşulsuz Mutlaklık’ın geçmişten gelen mekân gücü vasıtasıyla bütünüyle sarıldığına inanılır. Çevresel Cennet’e yakın bir açıdan bakıldığında, bu yerleşime açık olan mekânın, dört mekân düzeyi boyunca ve asli evrenin çevresel bölümünün ötesine doğru dışsal bir biçimde yatay olarak genişlediği gözlenir, fakat onun hangi ölçekte bu genişlemenin ötesine geçtiği konusunda bir bilgiye sahip değiliz.

11:7.5 (124.6) Eğer siz maddi fakat kavranılamayacak kadar büyük olan bir V-biçimindeki düzlemi, Cennet’in üst ve alt yüzeylerinin doğru açılarına konumlandırırsanız, onların kenarlarının birleştiği nokta neredeyse Çevresel Cennet’e teğet bir konuma gelir. Ve buna ek olarak bu düzlemi Cennet’e dair oval biçimdeki döngüye uyarlayacak olursanız, onun şekli dolayısıyla çizeceği döngü size kabataslak bir biçimde yerleşime açık olan mekânın hacminin ana hatlarını gösterecektir.

11:7.6 (124.7) Evren içerisinde herhangi verilen bir konumdaki yatay mekânda bir üst ve alt sınır bulunmaktadır. Eğer birisi Orvonton düzleminin doğru açılarında yukarı veya aşağı olarak

yeteri kadar ilerlerse, sonunda yerleşime açık olan mekânın üst ve alt sınırlarına ulaşır. Asli evrenin bilinen boyutları içerisinde, bu sınırlar arasındaki fark Cennet'den uzaklaştıkça artmaya başlar; buna ek olarak mekân kalınlaşmaya başlar ve bu kalınlaşma, âlemler olan yaratılmışın düzleminden bir biçimde daha hızlı bir şekilde gerçekleşir.

11:7.7 (125.1) İlk dışsal mekân seviyesinden yedi aşkın-evreni ayıranlardan birinde olduğu gibi mekân düzeyleri arasındaki görece sessiz kısımlar, hareketsiz mekân eylemlerinin devasa yapıdaki oval bölgeleridir. Bu kısımlar, Cennet etrafında belirli bir düzen içerisinde dönen çok geniş galaksileri birbirinden ayırır. Hakkında bahsi geçmemiş âlemlerin şu an içerisinde oluşum aşamasında bulunduğu ilk dışsal mekân düzeyini; hareketsizliğin ara-mekân kısımları tarafından üstten ve alttan, buna ek olarak görece sessiz mekân kısımları tarafından iç ve dış kenarları üzerinde sabitlenmiş, Cennet etrafında belirli bir düzen içerisinde dönen çok geniş galaksiler olarak gözünüzün önüne getirebilirsiniz.

11:7.8 (125.2) Bu bakımdan bir mekân düzeyi, göreceli hareketsizlik vasıtasıyla tüm kenarları üzerinde çevrelenmiş hareketin oval bir bölgesi biçiminde faaliyet gösterir. Eylem ve hareketsizlik arasındaki bu türden bir ilişki, Cennet Adası'nın etrafında sonsuza kadar çevresel bir biçimde hareket eden Kâinatsal kuvvet ve açığa çıkan enerji tarafından evrensel bir biçimde takip edilen hareket etkisi azaltılmış direncin kavisli bir mekân yörüngesini oluşturur.

11:7.9 (125.3) Galaksilerin saat yönünde ve onun aksi yönündeki dönüşümlü akışıyla birliktelik halinde olan asli evrenin bu değişimli bölgelendirilişi, engelleyici ve zarar verici eylemler

noktasına kadar uzanan çekim basıncının kuvvetlenmesini engellemek için tasarlanan fiziksel çekim sabitlenmesi içinde bir etmendir. Bu türden bir düzenleme, karşı-çekim etkisini ortaya çıkarıp tehlikeli olan akışkanların üzerinde bir engelleyici olarak faaliyette bulunur.

8. Cennet'in Çekimi

11:8.1 (125.4) Çekimin kaçınılmaz olan etkisi, etkin bir biçimde tüm mekânın bütün âlemlerinin her dünyasını sıkıca bir arada tutar. Çekim, Cennet'in fiziksel mevcudiyetinin her şeye gücü yeten kavrayışıdır. Bu çekim; her şeyin kendisi olduğu, her şeyi mevcudiyetinin doldurduğu ve onun içinde her şeyin var olduğu ebedi Tanrı'nın Kâinatsal olan fiziksel donatımını oluşturan, üzerinde ışıldayan yıldızların, parıldayan güneşlerin ve dönen âlemlerin dizili olduğu her şeye gücü yeten halattır.

11:8.2 (125.5) Mutlak maddi çekimin merkezi ve odak noktası Cennet Adası'dır; bu yapı Havona'yı çevreleyen karanlık çekim bünyeleri tarafından tamamlanmakta olup, alt ve üst mekân rezervleri tarafından dengelenmektedir. Alt Cennet'in tüm bilinen yayılımı, asli evrenin oval mekân düzeylerinin sonsuz döngüleri üzerinde merkezi çekim etkisinin uygulamasına karşı değişmez ve hatasız bir biçimde karşılık gösterir. Kâinatsal gerçekliğin her bilinen biçimi, çağların eğilimini, çevrimin seyrini ve muhteşem ovalin salınımını beraberinde taşır.

11:8.3 (125.6) Mekân çekimle ilişki içerisinde değildir, fakat çekim üzerinde bir denge unsuru olarak hareket eder. Acil durumlar için sağlanan mekân desteği olmasaydı, mekân bünyelerini çevreleyecek patlayıcı bir ani olay meydana gelebilirdi.

Yerleşime açık olan mekân, fiziksel veya doğrusal çekim üzerinde aynı zamanda bir karşı-çekimi uygular; mekân her ne kadar bu çekim kuvvetini geciktiremese de, gerçekte bu tür çekim eylemini etkisizleştirebilir. Mutlak çekim Cennet'in çekimidir. Yerel veya doğrusal çekim, maddenin veya enerjinin elektriksel aşamasıyla ilişkilidir; bu çekim maddeleşmenin gerçekleştiği hangi uygun konumda olursa olsun merkezi, aşkın ve dışsal âlemler içinde işlevini gerçekleştirir.

11:8.4 (125.7) Kâinatsal kuvvetin, fiziksel enerjinin, evren gücünün ve değişik birçok maddileşmelerin sayısız biçimleri, her ne kadar birbirlerinden kesin çizgilerle ayrılmamış da olsa, Cennet çekiminin üç genel düzey karşılığında kendisini açığa çıkarır:

11:8.5 (126.1) 1. *Çekim-Öncesi Düzeyler (Kuvvet Seviyeleri)*. Bu düzey, mekân gücünün Kâinatsal kuvvetin enerji öncesi biçimlerine doğru bireyselleşmesinde ilk aşamadır. Bu konum aynı zamanda, mekânın ezeli kuvvet-etkisinin kavramsallaşmasına örneksel bir durum arz ederek zaman zaman *saf enerji* veya *segregata* olarak adlandırılır.

11:8.6 (126.2) 2. *Çekim Düzeyleri (Enerji Seviyeleri)*. Mekânın kuvvet-etkisinin bu değişimi, Cennet güç örgütleyicilerinin eylemleri tarafından üretilir. Bu değişim, Cennet çekim etkisine karşılık veren enerji sistemlerinin görünümüne işaret eder. Bu ortaya çıkan enerji özü bakımından doğallık arz eder, fakat daha ileri bir düzeyde olan dönüşümün sonucu üzerine olumlu veya olumsuz biçiminde adlandırılan nitelikleri sergiler. Biz bu düzeyleri *ultimata* olarak tanımlıyoruz.

11:8.7 (126.3) 3. *Çekim Sonrası Düzeyler (Evren Gücü Seviyeleri)*. Bu aşamada, enerji-maddesi, doğrusal çekimin idaresine

karşılık olarak açığa çıkar. Merkezi evrende, bu fiziksel sistemler üç katmanlı oluşumlar olup *triata* olarak bilinir. Zaman ve mekânın yaratılmışlarının aşkın güç ana sistemleri mevcut bir halde bulunmaktadır. Aşkın-evrenlerin bu fiziksel sistemleri, Kainat Güç Yöneticileri ve onların yardımcıları tarafından harekete geçirilir. Bu maddi düzenlenmeler, oluşum itibariyle ikircikli bir yapıda olup *gravita* olarak bilinir. Havona'yı kuşatan karanlık çekim bünyeleri, bu bağlamda ne *triata* ne de *gravita*dır; buna ek olarak onların çekim gücü doğrusal ve mutlak olan fiziksel çekimin iki tür olan biçimlerinde açığa çıkar.

11:8.8 (126.4) Mekân gücü, çekimin hiçbir biçiminin etkileşimine bağlı değildir. Cennet'in bu temel edinimi, gerçekliğin mevcut bir düzeyi değildir; fakat güç ve maddenin oluşumu ve kuvvet-enerji dışavurumlarının tümü olan işlevsel ruhaniyet dışı gerçekliklerin bütününe kökensel bir yapıda kaynaklık eder. Mekân gücü tanımlanması zor olan bir kavramdır. Bu kavram, mekânın kökeni olduğu anlamına gelmez; bunun yerine onun anlamı, mekân içinde var olan güçlere ve potansiyellere dair fikri taşınmalıdır. Yine bu kavram kabataslak bir biçimde, Cennet'den yayılan ve Koşulsuz Mutlaklık'ın mekân mevcudiyetini oluşturan tüm bu mutlak etkileri ve potansiyelleri kapsamı dâhiline alan bir biçimde algılanabilir.

11:8.9 (126.5) Cennet, kâinat âlemlerinin tümü içinde tüm enerji-maddesinin ebedi odak noktası ve mutlak kaynağıdır. Koşulsuz Mutlaklık, kaynağında ve özünde Cennet'in olduğu hazine, düzenleyici ve gerçeğin açığa çıkarıcısıdır. Koşulsuz Mutlaklık'ın Kâinatsal mevcudiyeti, Cennet mevcudiyetinin esnek bir gerilimi olarak çekim uzantısının potansiyel bir

sınırsızlığının kavram dengi biçiminde görünmektedir. Bu kavram, her şeyin Cennet'in merkezine doğru çekildiği gerçeğinin anlaşılmasında bize yardımda bulunur. Bu türden derin bir oluşum hakkında maddi benzetmelerle açıklamalarda bulunmak yapısal olarak uygun olmayabilir, fakat yine de bu tür benzetmeler kavrayışımıza yardım etmesi bakımından önemlidir. Aynı zamanda bu benzetmeler, Cennet'in farklılaşan boyutlarının ve onları çevreleyen yaratılmışlarının belirleyici bir olgusallığı olarak çekim kuvvetinin kütle yüzeyine neden dik bir biçimde hareket etmeyi tercih etmesinin sebebini de açıklar.

9. Cennet'in Benzersizliği

11:9.1 (126.6) Cennet, tüm ruhaniyet kişilikleri için nihai hedefinin son noktası ve esas kökenin nüfuz alanı olması bakımından benzersizdir. Yerel âlemlerin düşük düzey ruhaniyet varlıklarının hepsinin nihai sonları doğrudan doğruya Cennet'de son bulmayacak olması her ne kadar gerçek olsa da; Cennet her koşulda tüm aşkın maddesel kişilikler için arzulanan bir amaç olarak kalmaya devam eder.

11:9.2 (126.7) Cennet, sınırsızlığın coğrafi merkezidir; o bu bakımdan bırakınız Kâinatsal yaratımın bir kısmı olmayı Havona evreninin bile gerçek bir parçası değildir. Biz, merkezi Ada'yı ortaklaşa bir biçimde kutsal Kâinata ait bir biçimde tarif ederiz, fakat gerçekte böyle bir durum söz konusu dahi değildir. Cennet ebedi ve başlı başına ayrıcalıklı bir mevcudiyettir.

11:9.3 (127.1) Geçmişin ebediyeti içerisinde Kâinatın Yaraticısı, Ebedi Evlat'ın varlığında kendi ruhani benliğinin sınırsız kişilik yansımasını ona verdiğinde, eş zamanlı olarak onun

birey dışı benliğinin sınırsız potansiyelini Cennet olarak açığa çıkardı. Birey ve ruhsallık dışı olan Cennet, Yaratıcı'nın iradesinin ve Özgün Evlat'ı ebedileşen eyleminin kaçınılmaz sonucu olarak karşımıza çıkar. Bu bakımdan Yaratıcı, bireysel-birey dışı ve ruhsal-ruhsallık dışı olarak iki mevcut faz halinde gerçekliği yansıtır. Yaratıcı ve Evlat tarafından iradenin eyleme dönüşmesi karşısında bu niteliklerin arasındaki zıtlık, Bütünleştirici Bünye'nin mevcudiyetine ek olarak maddi dünyaların ve ruhsal varlıkların merkezi evreninin var olmasını sağlamıştır.

11:9.4 (127.2) Gerçeklik, bireysel ve (Ebedi Evlat ve Cennet olarak) birey dışı biçiminde farklılaşmaya uğradığı zaman; aksi bir biçimde nitelendirilmedikçe hangisinin birey dışı “İlahiyat” olarak uygun bir biçimde tanımlanacağı hemen hemen imkânsız bir hal almaktadır. İlahiyat'ın eylemlerinin maddi ve enerjisel sonuçları neredeyse hiçbir biçimde İlahiyat olarak adlandırılmaz. İlahiyat'ın onun özsel varlığını aşan sonuçları olabilir. Buna ek olarak, ne Cennet bir İlahiyat'dır, ne de fani insan böyle bir kavramsallaşmayı olanak dâhilinde anlayacak bir bilince sahiptir.

11:9.5 (127.3) Cennet, herhangi bir varlığa veya yaşayan bünyeye öncül bir biçimde kaynaklık sağlamaz, bu bağlamda o bir yaratan değildir. Kişilik ve akıl-ruhaniyet ilişkileri *aktarılabılır* bir doğaya sahiptir, fakat onların üretim düzeni böyle bir doğadan yoksundur. Üretim düzeni hiçbir zaman yansımaların bir çeşidi olmamıştır; gerçekte onlar yeniden doğum biçimindeki çoğalmalardır. Cennet üretim biçimlerinin mutlaklığı; Havona ise mevcut haldeki bu potansiyellerin bir sergileniştir.

11:9.6 (127.4) Tanrı'nın yerleşkesi merkezi ve ebedi olmasının yanı sıra, muhteşem ve nihai olarak amaçsal sonu simgeler. Onun evi, tüm evren yönetim merkez dünyaları için güzel olanın ne olması gerektiğinin biçimidir; buna ek olarak onun doğrudan doğruya bulunduğu ikamesinin merkezi evreni, tüm âlemler için onların esas amaçları, işleyişsel oluşumları ve nihai sonları bakımından örnek biçimini yansıtır.

11:9.7 (127.5) Cennet; tüm kişilik eylemlerine ek olarak, bütün kuvvet-mekân ve enerji dışavurumlarının merkez-kökeninin Kâinatsal yönetim merkezidir. Bundan önce ve şimdi var olan, buna ek olarak bundan sonra var olacak her şey, ebedi Tanrılar'ın merkezi yerleşim yerinden geçmişte ve şimdi yaşandığı gibi türemiş olup bundan sonra da kaynağını oradan almaya devam edecektir. Cennet; tüm yaratımın merkezi, enerjilerin bütününün kaynağı ve kişiliklerin hepsinin temel kökeninin bulunduğu yerdir.

11:9.8 (127.6) Tüm bunların neticesinde, faniler için ebedi Cennet hakkında en önemli şey; Kâinatın Yaratıcısı'nın bu kusursuz yerleşkesinin, zaman ve mekânın evrimsel dünyalarının yükselen yaratılmışları olarak Tanrı'nın maddi ve fani evlatlarının sahip olduğu ölümsüz ruhlarının uzakta bekleyen nihai ve gerçek sonu olduğudur. Tanrı'nın iradesini yerine getirmek uğraşına sonuna kadar bağlanmış olan, Tanrı'nın varlığını kabul eden her fani; çok uzun olan kusursuzluğuna erişimin ve kutsallığı takip etmenin ait olduğu Cennet yoluna çoktan koyulmuştur. Buna ek olarak, bu türden bir hayvan-kökenli varlık, mekânın düşük âlemlerinden yükselerek şu an sayısız defa yaşandığı gibi, Tanrılar'la kucaklaşmadan önce

Cennet huzuruna erişir. Böyle bir erişim, yüceliğin sınırlarında gerçekleşen ruhsal bir dönüşümün gerçekliğini yansıtır.

11:9.9 (127.7) [Uversa üzerindeki Zamanın Ataları tarafından bu bağlamda faaliyet göstermesi için görevlendirilen bir Bilgelik Kusursuzlaştırıcısı tarafından sunulmuştur.]

12. Makale Kâinatın Âlemlerinin Tümü

12:0.1 (128.1) KÂİNATIN Yaratıcısı'nın uçsuz bucaksız yaratımının enginliği sınırlı bir yapıda olan tasavvur algısının tamamıyla ötesindedir; üstün evrenin devasılığı, benim düzeyimde bulunan varlıkların bile kavramsal anlayışının bocalamasına sebep olmaktadır. Fakat fani akıl, âlemlerin düzeni ve tasarımı hakkında daha çok bilgiyi içselleştirebilir; bu nedenle siz onların fiziksel işleyişi ve fevkalade yönetimi hakkında bazı bilgilere sahip olabilirsiniz; buna ek olarak siz, zamanın yedi aşkın-evrenlerinde ve ebediyetin merkezi evreninde ikamet eden akli yapılara sahip varlıkların birçok farklı birimleri hakkında daha fazla şey öğrenebilirsiniz.

12:0.2 (128.2) Kuramsal olarak onun ebedi olanaklılığında, Kâinatın Yaratıcısı mevcut bir biçimde sınırsız olduğu için, maddi yaratılmışı sınırsız olarak algılıyoruz; fakat bütüncül maddi yaratılmışlığı gözlemlediğimizde ve onun üzerinde çalışmalarımızı sürdürdüğümüzde, her ne kadar sizin sınırlı akıllarınız için onlar karşılaştırmaya dayanan bir biçimde sınırsız ve görsel olarak tüm koşullanmalardan uzak olarak görünse de, zamanın herhangi bir anı içerisinde onlar her zaman sınırlıdır.

12:0.3 (128.3) Fiziksel kanunun çalışmaları ve yıldızsal lemlerin gözlemleri bakımından, sınırsız Yaratana'ın henüz kâinatsal dışavurumunun nihailiğinde kendisini açığa vurmadiğına ve Sınırsız'ın kâinatsal potansiyelinin hala kendisinden müstakil ve bunun açığa ıkarılmadiğına ikna olmuş durumdayız. Yaratılmış varlıklar için, üstün evren neredeyse sınırsız olarak görünse de, üstün evren nihayete erişiminden hala çok uzak bir durumdadır; maddi yaratım için fiziksel engeller devam etmekte olup ebedi niyetin deneyimsel açığa çıkışı hala bir gelişim halindedir.

1. Üstün Evrenin Mekân Düzeyleri

12:1.1 (128.4) Kâinatın âlemlerinin tümü ne sınırsız bir düzlem, ne hudutları olmayan bir küp ve ne de sınırları bulunmayan bir dairedir; o kesin olarak belirli ve sınırlı boyutlara sahiptir. Fiziksel işleyiş düzeni ve idarenin kanunları; madde-g ve kuvvet-enerjinin bütüncül bir biçimde bu devasa bir araya gelişinin, düzen ve eş güdüm kazandırılmış bütünlük olarak bir mekân birimi şeklinde nihayeten faaliyet gösterdiğini doğrular. Maddi yaratımın bu gözlemlenebilir davranışı, bir fiziksel evrenin belirlenmiş sınırlarının varoluşunun kanıtını oluşturur. Döngüsel ve sınırlanmış evrenin kesin kanıtı bize; temel enerjinin tüm biçimlerinin Cennet çekiminin mutlak ve aralıksız etkisine itaat halinde üstün evrenin mekân düzeylerinin kavisli yörüngesi etrafında en başından beri dönüşünün çok iyi bilinen bilgisi tarafından sağlanmıştır.

12:1.2 (128.5) Yedi Aşkın Evren, temel fiziksel oluşumlar değildir; ne onların sınırları bir biçimde herhangi bir nebula oluşum ailesinin sınırlarını böler, ne de onlar başat bir yaratım birimi olan yerel bir evrenin içinden geçer. Her aşkın evren sade bir

anlatımla, işlevsel bakımdan düzenlenmiş ve kısmen yerleşik hale gelmiş Havona-sonrası yaratımın yaklaşık yedi de biri olan coğrafi mekân kümelenmesinden biridir; buna ek olarak her biri kapladığı alan ve bütünleştiği yerel evrenlerin sayısı bakımından birbirine eşittir. Sizin yerel evreniniz olan Nebadon, aşkın evrenlerin yedincisi olarak Orvonton'un yeni yaratılmışlarından biridir. .

12:1.3 (129.1) Cennet'in dışından yerleşkeye açık mekânın yatay uzantısı boyunca ilerledikçe üstün evren, merkezi Ada'yı çevreleyen mekân düzeyleri olan yedi eş merkezli oval düzlemler içinde mevcut bir haldedir:

12:1.4 (129.2) 1. Merkezi Evren — Havona.

12:1.5 (129.3) 2. Yedi Aşkın-evren.

12:1.6 (129.4) 3. Birincil Dışsal Mekân Düzeyi.

12:1.7 (129.5) 4. İkincil Dışsal Mekân Düzeyi.

12:1.8 (129.6) 5. Üçüncül Dışsal Mekân Düzeyi.

12:1.9 (129.7) 6. Dördüncü ve En Dıştaki Mekân Düzeyi.

12:1.10 (129.8) Merkezi Evren *Havona*, bir zaman yaratılmışı değildir; o başlı başına ebedi bir mevcudiyettir. Bu başlangıcı ve sonu olmayan evren, ulvi yaratımın bir milyar âlemi tarafından bir araya gelmiştir ve o devasa karanlık çekim bünyeleri tarafından çevrelenmiştir. Havona'nın merkezinde Cennet Adası mutlak ve değişmez bir biçimde konumlandırılmış olup onun çevresi yirmi-bir uydu tarafından sarılmıştır. Merkezi evrenin ayrıcalıklı doğası hususunda;

karanlık çekim bünyelerinin çevreleyici devasa kütleleri nedeniyle bu merkezi yaratımın kütsel bütünlüğü, asli kâinatın tüm yedi bölümünün bilinen bütünsel kütsinden çok daha fazladır.

12:1.11 (129.9) Ebedi Ada'yı çevreleyen sonsuz evren olarak *Cennet-Havona Sistemi*, üstün evrenin ebedi ve kusursuz çekirdeğini oluşturur; tüm yedi aşkın-evren ve dışsal mekânın bütün bölgeleri, Havona âlemleri ve Cennet uydularının merkezi devasa bir araya gelişlerinin etrafında oluşturulan yörüngelerde dönüşlerini gerçekleştirir.

12:1.12 (129.10) *Yedi Aşkın-Evren*, temel fiziksel oluşumlar değildir; ne onların sınırları bir biçimde herhangi bir nebula oluşum ailesinin sınırlarını böler, ne de onlar başat bir yaratım birimi olan yerel bir evrenin içinden geçer. Her aşkın-evren sade bir anlatımla, işlevsel bakımdan düzenlenmiş ve kısmen yerleşik hale gelmiş Havona-sonrası yaratımın yaklaşık yedi de biri olan coğrafi mekân kümelenmesinden biridir; buna ek olarak her biri kapladığı alan ve bütünleştiği yerel evrenlerin sayısı bakımından birbirine eşittir. Sizin yerel evreniniz olan *Nebadon*, aşkın-evrenlerin yedincisi olarak *Orvonton'un* yeni yaratılmışlarından biridir.

12:1.13 (129.11) *Muhteşem Kâinat*, mevcut olarak düzenlenmiş ve yerleşik halde olan yaratımdır. O, yedi aşkın-evren ve onların beraberinde taşıdığı yedi trilyon yerleşik gezegen etrafındaki evrimsel potansiyelin bir araya gelmesinden oluşmaktadır; buna ek olarak merkezi yaratımın ebedi âlemleri de bu oluşuma dâhildir. Fakat bu kesinlik belirtmeyen tasvir, ne imardan sorumlu yönetici âlemlerin mevcudiyetini hesaba katar ne de düzenlenmemiş âlemlerin ücra birimlerini içine alır. Muhteşem

Kâinat'ın mevcut olan eksik sınırlarına ek olarak onun tamamlanmamış ve eşitsiz olan çevresi bütüncül astronomik yerleşke genişliğinin çok büyük bir biçimde henüz kesinleşmemiş durumuyla birlikte, bizim yıldız öğrencilerimize yedi aşkın-evrenin bile henüz tamamlanmamış olduğunun öğretisini sağlar. Kutsal merkez içerisinde veya onun dışına doğru herhangi bir yön dâhilinde hareket ettiğimizde, son kertede düzenlenmiş ve ikame edilmiş yaratımın dışsal sınırlarına ulaşarak böylece muhteşem kâinatın çevresel hudutlarına varmış oluruz. Ve bu dışsal sınırın yakınında, böyle bir muhteşem yaratımın ücra köşelerinin birinde sizin yerel evreniniz macera dolu olan mevcudiyetine sahiptir.

12:1.14 (129.12) *Dışsal Mekân Düzeyleri*. Uzayın derinliklerinde, yedi yerleşik aşkın evrenden çok büyük bir uzaklıkta, kuvvetin ve maddileşen enerjilerin inanılması çok güç ve çok büyük olan muhteşem döngülerinin bir araya gelişi bulunmaktadır. Yedi aşkın evrenin enerji döngüleri ve kuvvet hareketinin bu devasa dışsal kemeri arasında, genişliği değişkenlik arz etmekle birlikte ortalama dört yüz bin ışık yılı olan görece sessiz bir mekân bölümü bulunmaktadır. Bu mekân bölümleri, kâinatsal sis olan yıldız tozundan arınmış bir haldedir. Bu olgular bütünü karşısında bizim öğrencilerimiz, yedi aşkın evreni çevreleyen görece sessiz olan bu bölüm içerisinde mekân-kuvvetlerinin mevcut olup olmadığının kesin durumu hakkında kuşkuya düşmektedirler. Fakat mevcut muhteşem kâinatın çevresinin yaklaşık olarak bir buçuk milyon ışık yılı ötesinde, yirmi beş ışık yılının üzerinde hacim ve yoğunluk bakımından artış gösteren inanılması güç olan bir enerji eyleminin kendine ait bir bölgesinin oluşmaya başladığını gözlemlemekteyiz.

Harekete geçiren kuvvetlerin bu devasa burgaçları, düzenlenmiş ve yerleşik olarak bilinen yaratımın bütününe çevreleyen, kâinatsal eylemin süregelen bir kemeri olarak birincil dışsal mekân düzeyinde konumlanmıştır.

12:1.15 (130.1) Kapsamı daha geniş olan eylemler hala bu gölgelerin ötesinde gerçekleşmektedir; bu bilgi, Uversa fizikçilerinin kuvvet dışavurumlarının ilk kanıtını, birincil dışsal mekân düzeyinde bahse konu olgular bütününe çevresel aralıklarının elli milyon ışık yılı ötesinde tespit etmelerine dayanmaktadır. Bu eylemler kuşkuya yer bırakmayan bir biçimde, üstün evrenin ikincil dışsal mekân düzeyi içinde maddi yaratılmışlarının işleyişsel oluşumunun gerçekleşeceğini öngörür.

12:1.16 (130.2) Merkezi evren ebediyetin yaratımı; yedi aşkın evren ise zamanın yaratılmışlarıdır; bahse konu dört dışsal mekân düzeyleri kuşkusuz olarak yaratımın nihai gelişimini var etmekle yükümlüdür. Buna ek olarak, Sınırsız'ın hiçbir zaman sonsuzluk haricinde bütüncül bir dışavuruma erişemeyeceğini savunanlar bulunmaktadır; bu nedenle onlar, sınırsızlığın ezelden beri genişleyen ve sonu olmayan olası bir evreni biçiminde, dördüncü ve çevresel mekân düzeyinin ötesinde açığa çıkarılmamış ayrıca bir yaratımın bulunduğunu öne sürerler. Kuramsal olarak ne Yaratan'ın sınırsızlığının ne de yaratımın potansiyel sonsuzluğunun nasıl kısıtlanabileceği hakkında bir bilgiye sahip değiliz, fakat mevcut olduğu ve idare edildiği biçimiyle biz üstün evreni, açık uzay tarafından onun dışsal uçlarının kesin bir biçimde kısıtlandığı ve sınırlandığı hali olan onun kısıtlılıklarıyla değerlendiriyoruz.

2. Koşulsuz Mutlaklık'ın Nüfuz Alanları

12:2.1 (130.3) Urantia'nın gök bilimcileri dışsal uzayın gizemli derinlikleri boyunca güçlü teleskopları vasıtasıyla gözlerini çevirdikleri ve orada fiziksel âlemlerin neredeyse sayısız olan muhteşem evrimine dikkatle baktıkları zaman, onlar Üstün Evren Mimarları'nın takip edilemez tasarılarının muazzam oluşumlarına bakakaldıklarının farkına varmalıydılar. Bu dışsal bölgelerin özelliği olan bahse konu geniş enerji dışavurumları boyunca, belirli Cennet kişilik etkilerinin buralarda mevcudiyetini doğrulayacak kanıtları elimizde bulundurduğumuz doğrudur. Fakat daha geniş bir bakış açısından bakıldığında, yedi aşkın evrenin dışsal sınırlarını aşan bu mekân bölgeleri, genellikle onların Koşulsuz Mutlaklık'ın nüfuz alanlarını oluşturması niteliğiyle tanınırlar.

12:2.2 (130.4) Her ne kadar insan gözü tek başına Orvonton'un aşkın evren sınırlarının dışındaki sadece iki veya üç nebulasını gözlemleyebilirken; sizin teleskoplarınız, oluşum içerisindeki bu fiziksel âlemlerin kelimenin tam anlamıyla milyonlarcasını açığa çıkarır. Sizin şu an mevcut teleskoplarınızın taramasına görsel olarak erişilebilir olan yıldız âlemlerinin birçoğu Orvonton üzerindedir. Fakat fotoğraflama tekniğiyle birlikte daha geniş teleskoplar; muhteşem kâinatın sınırlarının çok uzağına, düzenleme içerisinde olan bahsi geçmemiş evrenlerin bulunduğu dışsal uzayın nüfuz alanlarına doğru, erişimlerini sağlayabilirler. Yine de sizin mevcut ekipmanlarınızın kapsamının ötesinde olan milyonlarca sayıda olan âlem bulunmaktadır.

12:2.3 (130.5) Uzak olmayan bir gelecekte yeni teleskoplar, dışsal uzayın uzak derinliklerinde üç yüz yetmiş beş milyondan az olmayan yeni galaksilerin varlığını, Urantialı gökbilimcilerinin

merak dolu bakışlarının önüne serecekler. Aynı zamanda daha güçlü olan teleskoplar, eskiden dışsal uzayda olduğuna inanılan birçok ada âlemlerinin gerçek haliyle Orvonton'un galaktik sisteminin bir parçası olduğunu açığa çıkaracaklar. Bu yedi aşkın evren süre gelen bir biçimde büyümesine devam etmekte; onun her bir çevresi düzenli olarak genişlemekte; yeni nebulalar durmaksızın düzenlenmekte ve sabitlenmekte; ve Urantialı gök bilimcilerinin galaktik dışı olarak tanımladıkları bazı nebulalar aslında Orvonton'un ceperinde bizimle birlikte seyahat etmektedir.

12:24 (131.1) Uversa yıldız öğrencileri muhteşem kâinatı; dışsal âlemlerin üst üste bir araya gelmiş eş merkezli halkaları olarak, mevcut yerleşik yaratımı tamamen çevreleyen gezegensel ve yıldızsal bir dizi kümelenmelerin ataları tarafından çevrelenmiş olarak gözlemlemektedirler. Uversa'nın fizikçileri, enerji ve maddenin bu dışsal ve keşfedilmemiş bölgelerinin, yedi aşkın evrenin tümünde bütünleşen enerji ve toplam maddesel kütle etkisinin birçok katına eş olduğunu çoktan hesaplamış bir durumdalar. Bu dışsal mekân düzeylerinde kâinatsal kuvvetin dönüşümünün, Cennet'in kuvvet düzenleyicilerinin bir faaliyeti olduğu konusunda bilgilendirildik. Buna ek olarak biz aynı zamanda bu kuvvetlerin, muhteşem kâinatı hali hazırda harekete geçiren bahse konu fiziksel enerjilere kaynaklık sağladıklarının bilgisine sahibiz. Fakat Orvonton güç yöneticileri ne bu uzak âlemler ile bir bağlantıya sahiptir, ne de onlar orada düzenlenmiş ve yerleşik yaratılmışlarının güç döngüleriyle algıya açık bir biçimde ilişki halinde bulunan enerji hareketleridirler.

12:2.5 (131.2) Biz dışsal uzayın bu muazzam olgular bütünlüğünün önemi hakkında çok az bir bilgiye sahibiz. Geleceğın daha büyük bir yaratımı hala oluşum aşamasındadır. Biz onun enginliğini gözlemleyebilir, ihtişamlı boyutlarını hissedip içsel kapsamını algılayabiliriz, fakat bunların dışında Urantia'nın gök bilimcilerinin sahip oldukları bilgisel bütünlüğün sadece biraz daha fazlasına sahibiz. Bildiğımız kadarıyla insan, melek veya diğerk ruhaniyet yaratılmışlarının düzeyinde hiçbir maddi varlık; nebulaların, güneşlerin ve gezegenlerin bu halkasının dışında mevcut değildir. Bu uzak nüfuz alanı, aşkın evren hükümetlerinin yönetimi ve yetki sınırlarının dışındadır.

12:2.6 (131.3) Bir araya gelen Kesinliğe Erişecek Olanların Birlikleri'nin gelecek eylemlerinin sergileneceğiki âlemlerin bir düzeyi haline nihayeten erişmekle sonlandırılmış yeni bir yaratımın gerçekleşmekte olduğuna Orvonton boyunca inanılmaktadır; ve eğer bizim tasavvurlarımız doğruysa, sonsuz geçmişin sizden önce ve onlardan da öncekileri taşımış olduğui gibi, büyüleyici bu benzer görünüm biçiminde sonu olmayan gelecek hepinizi bir arada tutabilecektir.

3. Evrensel Çekim

12:3.1 (131.4) Maddi, akli veya ruhsal tüm kuvvet-enerji biçimleri, çekim olarak adlandırdığımız bu evrensel mevcudiyetler olarak bahse konu etkilerine benzer bir şekilde bağımlıdır. Kişilik aynı zamanda, Yaratıcı'nın ayrıcalıklı döngüsü olan çekime karşılık gösterir; fakat bu döngü her ne kadar Yaratıcı için ayrıcalıklı olsa da, kendisi diğerk döngülerden bağımsız bir konumda değildir; Kâinatın Yaratıcısı sınırsız olup, üstün evrende dört tane olan *tüm* mutlak-çekim döngüleri üzerinde hareket halindedir:

12:3.2 (131.5) 1. Kâinatın Yaratıcısı'nın Kişilik Çekimi.

12:3.3 (131.6) 2. Ebedi Evlat'ın Ruhaniyet Çekimi.

12:3.4 (131.7) 3. Bütünleştirici Bünye'nin Akıl Çekimi.

12:3.5 (131.8) 4. Cennet Adası'nın Kâinatsal Çekimi.

12:3.6 (131.9) Bu dört döngü alt Cennet kuvvet merkezi ile ilişkili değildir; onlar ne kuvvet, ne enerji ve ne de güç döngüleridir. Onlar mutlak *mevcudiyet* döngüleridir, ve onlar tıpkı Tanrı gibi zaman ve mekândan bağımsızdırlar.

12:3.7 (132.1) Bu ilişki içerisinde, çekim araştırmacılarının birliği tarafından geçmiş bin yıllar boyunca Uversa üzerinde belirli gözlemlerin yapılmış olduğunu kaydetmek ilginçtir. Bu uzman çalışanların birimi, üstün evrenin farklı çekim sistemleri hakkında aşağıda bahsi geçen şu sonuçlara ulaşmışlardır.

12:3.8 (132.2) 1. *Fiziksel Çekim.* Muhteşem kâinatın bütüncül fiziksel-çekim kapasitesinin ortalama bir hesabı formülleştirildiğinde onlar, şu an işlev dâhilinde olan mutlak çekim mevcudiyetinin tahmini toplamıyla birlikte elde ettikleri bu sonuçlarının bir karşılaştırmasına, yorucu emekler sonucunda etkide bulunmuşlardır. Bu hesaplamalar göstermektedir ki; muhteşem kâinat üzerindeki bütüncül çekim etkisi, evren maddesinin temel fiziksel birimlerinin çekime gösterdiği karşılık üzerinden hesaplanan Cennet'in tahmini çekim etkisinin çok küçük bir kısmını oluşturmaktadır. Merkezi evren ve onları çevreleyen yedi aşkın evrenin, etkin bir biçimde şu an faaliyet içerisinde bulunan Cennet mutlak-çekim kavrayışının sadece yüzde beşini kullandığına dair

muazzam sonuca bu araştırmalar varmıştır. Diğer bir değişle bu bütönlükçü kuram üzerinde yapılan hesaplamayla, mevcut an içerisinde Cennet Adası'nın kâinatsal-çekim eyleminin yüzde doksan beşi, mevcut düzenlenmiş âlemlerin sınırlarının ötesindeki denetleyici maddi sistemlerle katılım içerisinde. Tüm bu hesaplamalar mutlak çekime kaynaklık göstermektir; buna ek olarak doğrusal çekim etkileşimli bir olgular bütünü olarak sadece mevcut Cennet çekiminin bilinmesiyle hesaplanabilir.

12:3.9 (132.3) 2. *Ruhsal Çekim*. Aynı karşılaştırmalı tahmin ve hesaplamalar biçimiyle, bu araştırmacılar ruhaniyet çekiminin mevcut tepki kapasitesini keşfettiler; buna ek olarak Yalnız İleticiler'in eş güdümüyle ve diğer ruhaniyet kişilikleriyle birlikte, İkincil Kaynak ve Merkez'in etkin ruhaniyet çekiminin toplamına ulaştılar. Bununla birlikte onların, etkin ruhaniyet çekiminin mevcut toplamını hakkındaki varsayımlarıyla muhteşem kâinat içindeki gerçek ve işlevsel ruhaniyet çekimin mevcudiyetini aynı değerde bulmaları kayda değer en öğretici bilgidir. Diğer bir değişle bu bütönlükçü kuram üzerinde yapılan hesaplamayla, mevcut an içerisinde işlevsel olarak Ebedi Evlat'ın ruhaniyet çekiminin tamamı, muhteşem kâinat içinde faaliyet halinde gözlemlenebilir. Eğer bu varılan sonuçlar güvenilir ise, dışsal uzayda şu an itibariyle evrimleşen âlemlerin mevcut haliyle bütöncül olarak ruhaniyet dışı olduğu sonucuna varabiliriz. Buna ek olarak eğer bu tasavvurumuz doğruysa; neden ruhaniyet ihsan edilmiş varlıkların, bu geniş enerji dışavurumlarının fiziksel mevcudiyeti bilgisinin haricinde neredeyse hiçbir şey bilmedikleri gerçegini tatmin edici bir biçimde açıklayabilir.

3. *Akli Çekim*. Karşılaştırmalı hesaplamanın aynı ilkeleri vasıtasıyla bu uzmanlar, akli-çekim mevcudiyeti ve tepkisinin sorununu çözmek için harekete geçtiler. Her ne kadar güç yöneticilerinde ve onların yardımcılarında bulunan akıl biçimi, akli-çekim tahmini için temel bir birime ulaşma çabasında karışıklık çıkaran bir etken olmasına rağmen; akli birimin tahminine, zihniyetin üç maddi ve üç ruhsal biçiminin ortalaması vasıtasıyla ulaşıldı. Bu bütünlükçü kuram üzerinde yapılan hesaplama ile inilti olarak, akli-çekim işlevi hakkında Üçüncül Kaynak ve Merkez'in mevcut yetisinin tahminini zorlaştıracak veya onu engelleyecek çok az şey vardı. Her ne kadar bu bağlamda elde edilen sonuçlar, ruhaniyet ve fiziksel çekimin tahmini için tamamlayıcı bir nitelikte değilse bile, göreceli olarak düşünüldüğünde onlar oldukça bilgilendirici ve hatta ilgi çekicilerdir. Bu araştırmacılar, Bütünleştirici Bünye'nin ussal çekimine karşı akli-çekim tepkisinin yaklaşık yüzde seksen beşinin kaynağını mevcut muhteşem kâinattan aldığı sonucuna vardılar. Bu durum dışsal uzay alanları boyunca akıl eylemlerinin, şu an gelişim içerisinde olan gözlenebilir fiziksel eylemlerle ilişki dâhilinde olmasının olanaklılığına dair yargıyı sağlayacaktır. Her ne kadar bu tahmin muhtemel bir biçimde doğru olmaktan öte bir konumda olursa olsun; akli güç düzenleyicilerinin, mevcut bir biçimde muhteşem kâinatın günümüz dış sınırlarının ötesindeki mekân düzeylerinde kâinat evrimini yönettiklerine dair varsayım ilkesel olarak bizim bu konu hakkındaki inancımızla uyum gösterir. Bu tasavvura dayanan ussal çıkarımın doğası her ne olursa olsun, o açık bir biçimde ruhaniyet-çekimine tabi değildir.

12:3.11 (133.1) Fakat tüm bu hesaplamalar, varsayılan kanunlara dayanan yapılabilecek en iyi tahminlerdir. Bu bakımdan biz onların oldukça güvenilir olduğunu düşünüyoruz. Ruhaniyet varlıklarının çok az bir kısmı dışsal uzay içerisinde yerleşmiş olsaydı bile, onların bütüncül mevcudiyeti bu tür devasa ölçümlerle ilişkili hesaplamaları hissedilir bir oranda etkilemeyecekti.

12:3.12 (133.2) *Kişilik Çekimi* hesaplanamaz. Bu bağlamda biz bu döngünün farkındalığına sahip olabiliriz, fakat ona karşı olan tepkinin ne niceliksel ne de niteliksel gerçekliklerini ölçebiliriz.

4. Mekân ve Hareket

12:4.1 (133.3) Temel devir içinde kâinatsal enerjinin tüm birimleri, kâinatsal yörüngenin çevresi etrafında dönüş halindeyken kendilerine verilen görevleri yerine getirirler. Mekânın âlemlerine ek olarak onların yetkin sistemleri ve dünyaları, üstün evren mekân düzeylerinin sonsuz döngüleri üzerinde hareket içerisinde olan bütünüyle dönüş halinde bulunan alanlardır. Çekimin odağı ebedi Cennet Adası olan Havona'nın tam anlamıyla merkezi dışında, üstün evrenin bütününde hiçbir şey mutlak olarak hareketsiz bir konumda bulunmaz.

12:4.2 (133.4) Koşulsuz Mutlaklık, işleyiş bakımından mekân tarafından sınırlanmıştır, fakat bu Mutlak'ın hareket ile ilişkisi hakkında aynı derecede kesin bir bilgiye sahip değiliz. Hareketin onun içinde olup olmadığını bilmiyoruz. Biz sadece, hareketin mekânın doğasında olmadığını ve hatta *mekânın hareketlerinin* doğuştan gelen bir niteliğe sahip olmadığını biliyoruz. Fakat biz Koşulsuz'un hareketle olan ilişkisi

hakkında aynı derecede kendimizden emin bir konumda değiliz. Mevcut yedi aşkın evren sınırlarının ötesinde şu an ilerleme içerisinde olan kuvvet-enerji dönüşümünün devasa eylemleri hakkında kimin ve neyin sorumlu olduğuna dair şu düşüncelere sahibiz:

12:4.3 (133.5) 1. Bütünleştirici Bünye'nin mekân *içinde* hareketi başlattığını düşünüyoruz.

12:4.4 (133.6) 2. Eğer Bütünleştirici Bünye *mekânın hareketlerini* üretiyorsa, biz bunu kanıtlayacak bir konumda değiliz.

12:4.5 (133.7) 3. Kâinatsal Mutlak ilk harekete kaynaklık sağlamamakta, fakat hareket vasıtasıyla oluşturulan tüm gerilimi denetlemekte ve onları ortadan kaldırmaktadır.

12:4.6 (133.8) Dışsal uzayda kuvvet düzenleyicileri, açık bir biçimde şu an yıldızsal evrimde ilerleme halinde olan devasa evren burgaçlarının üretilmesinden sorumludur; fakat onların faaliyet gösterme yetisi, Koşulsuz Mutlaklık'ın mekân mevcudiyetinde yapılan bazı değişiklikler vasıtasıyla olanaklı hale gelmiş olmalıdır.

12:4.7 (133.9) 7 İnsan bakış açısına göre uzay olumsuz bir anlamda hiçliktir; ve ona göre uzay sadece olumlu ve uzay dışı bir takım şeylerle var olabilir. Fakat buna rağmen uzay gerçektir. O hareketi taşır, onu koşullandırır ve hatta onu harekete geçirir. Mekân hareketleri kabataslak bir biçimde şu biçimlerde sınıflandırılabilir:

12:4.8 (133.10) 1. Birincil Hareket — mekânın kendi hareketi olarak mekânın solumu.

12:4.9 (133.11) 2. İkincil Hareket — artarda gelen mekân düzeylerinin birbirini izleyen yönsel dönüşleri.

12:4.10 (133.12) 3. Göreceli Hareketler — temel bir dayanak olarak Cennet ile birlikte değerlendirilmemesi bakımından göreceli olma durumu. Birincil ve ikincil hareketler, hareketin sabit bir konumda olan Cennet’le ilişkisi bakımından mutlaktır.

12:4.11 (133.13) 4. Telafi edici ve bağdaştırıcı hareket tüm diğer hareketler için uyum sağlaması için tasarlanmıştır.

12:4.12 (134.1) Güneşiniz ve onun yardımcı gezegenlerinin mevcut ilişkisi mekân içinde birçok mutlak ve göreceli hareketleri açığa çıkarsa da, onun bu ilişkisi gök bilim gözlemcilerine sizin uzayda görece sabit bir durumda olduğunuz; ve buna ek olarak sizin hesaplamalarınız uzayın derinliklerini içine alacak şekilde ilerledikçe, çevreleyen yıldız kümeleri ve onun akışları en başından beri artan hızlarda dışa doğru uçma imgelemine yansıtma eğilimindedir. Fakat gerçekte böyle bir durum söz konusu değildir. Yerleşkeye açılmış mekânın bütünlüğünün fiziksel yaratılmışlarının mevcut dışsal ve birliktelik halindeki genişlemesinin ayırt edilmesinde başarısızlığa uğradınız. Barındığınız yerel yaratım olan Nebadon, kâinatsal dışsal gelişimin bu hareketine katılmaktadır. Yedi aşkın evrenin hepsi, üstün evrenin dışsal bölgeleriyle birlikte mekân solunumunun iki milyar yıllık çevrimi içinde rol alır.

12:4.13 (134.2) Âlemler genişleyip daraldıkları zaman, yerleşkeye açılmış mekândaki maddi kütleler, dönüşümlü olarak Cennet çekiminin etkisiyle birlikte veya ona karşı olarak hareket eder. Yaratımın enerji kütesinin bu hareketinin gerçekleşme işi *güç-enerji* işlevi değil bunun yerine bir *mekân eseridir*.

12:4.14 (134.3) Her ne kadar gök bilimsel hızlar hususunda sizin spektroskopik tahminleriniz, aşkın evreniniz ve onun yardımcı aşkın evrenlerine ait olan yıldızsal âlemlere uygulandığında oldukça güvenilir bir nitelik gösterse de, bu hesaplamalar dışsal uzay alanlara kaynaklık göstermesi bakımından bütünüyle güvenilmezdir. Işık tayfının çizgileri yaklaşan bir yıldızla birlikte olağandan uzaklaşarak eflatun rengine doğru dönüşür; buna benzer bir biçimde bu tayf çizgileri uzaklaşan bir yıldız etkisiyle olağandan uzaklaşarak kırmızıya doğru yaklaşır. Dışsal âlemlerin durgunlaşan hızlarının, her bir milyon ışık yılı uzaklığı için saniyede yüz milden daha fazla bir ölçekte artıyor görünmesine aracılık eden birçok etki bulunmaktadır. Bu hesaplama yöntemi sayesinde daha kapsamlı teleskopların kusursuzlaşmasını takiben, evrenin bu kısımdan saniyede otuz bin milden daha fazla olan inanılmaz bir ölçekte uzaklaşıyor görünen bahse konu çok uzak sistemler ortaya çıkacaktır. Fakat görünen bu yavaşlama gerçek değildir; bunun yerine o, farklı zaman-mekân sapmalarından ve gözlemin bütünleşen açılarındaki sayılamayacak kadar çok olan etmeni içine alan hatadan kaynaklanmaktadır.

12:4.15 (134.4) Fakat bu tür sapmaların en büyüğü, yedi aşkın evrenin nüfuz alanlarına bitişik bölgelerde dışsal uzayın geniş âlemlerinin muhteşem kâinatın karşı yönünde dönüyormuş gibi görünmesi nedeniyle ortaya çıkar. Bu olay gerçekte, sayısız nebulalara ek olarak onlara eşlik eden güneşlerin ve kürelerin, merkezi yaratıma göre saat yönünde dönüyor olma durumudur. Yedi aşkın evren, Cennet'e göre saat yönünün tersi istikamette dönüşünü gerçekleştirmektedir. Yedi aşkın evrene benzer bir biçimde, ikincil dışsal âlemin galaksilerinin Cennet'e göre saat yönünün tersi yönde dönmekte olduğu gözlenmektedir. Buna

ek olarak Uversa'nın gök bilimi gözlemcileri, saat yönü doğrultusunda hareket eden bir doğanın yönsel eğilimlerini açığa çıkarmaya başlayan, uzayın derinliklerinde bir üçüncül kemerde döngüsel hareketlerin kanıtını tespit ettiklerini düşünmektedirler.

12:4.16 (134.5) Âlemlerin ardışık mekân dizisinin bu dönüşümlü istikametlerinin, mekân gerilimlerinin ortadan kaldırılmasından ve kuvvetlerin bir eş güdümünden oluşan Kâinatsal Mutlak'ın içsel-üstünlüğü olan kâinatsal çekim biçimiyle ilişkili olması olanak dâhilindedir. Tıpkı mekân gibi hareket de çekimin bir tamamlayıcısı veya dengeleyicisidir.

5. Mekân ve Zaman

12:5.1 (134.6) Tıpkı mekân gibi, zaman da Cennet'in bir bahşedişidir; fakat bu bahşediş mekândaki niteliğinin aksine sadece dolaylı bir yapıdadır. Zaman hareketin erdemi tarafından ortaya çıkar, çünkü akıl doğası gereği peş peşe gerçekleşme olgusunun bilincine sahiptir. İşlevsel bir bakış açısından zaman için hareket hayati bir öneme sahiptir, fakat Cennet-Havona'nın olağan bir günlük zaman diliminin oldukça isteğe bağlı bir biçimde belirlenmesinin dışında harekete dayalı şu ana kadar belirlenen hiçbir kâinatsal zaman birimi bulunmamaktadır. Mekân solunumunun bütünlüğü bir zaman kaynağı olarak onun yerel değerini ortadan kaldırmaktadır.

12:5.2 (135.1) Mekân kaynağını Cennet'den alsa bile sınırsız değildir; buna ek olarak mutlaklık niteliğine sahip değildir, çünkü o Koşulsuz Mutlaklık tarafından sarılmıştır. Mekânın mutlak sınırlarının ne olduğunun bilgisine sahip değiliz, fakat biz zamanın mutlaklığının ebediyet olduğundan eminiz.

12:5.3 (135.2) Zaman ve mekân sadece yedi aşkın evren olan zaman-mekân yaratımlarında birbirlerinden ayrılmaz bütünlüğe sahiptir. Geçici olmayan mekân (zamanı içermeyen mekân) kuramsal olarak mevcuttur, fakat sadece gerçek geçici olmayan mekân Cennet *bölgesidir*. Mekânsal olmayan zaman (mekânı içermeyen zaman) Cennet düzey faaliyetin aklında mevcuttur.

12:5.4 (135.3) Cennet üzerinde etkide bulunan ve yerleşik mekânı yerleşkeye açık olmayan mekândan ayıran göreceli olarak hareketsiz biçimdeki ara-mekân kısımları, zaman ile ebediyet arasındaki geçiş bölgelerini oluşturur; bu nedenle Cennet vatandaşlığına ait olmayla sonuçlanıncaya kadar, Cennet'e yapılacak kutsal yolculuğun gerekliliği bu geçiş süreci boyunca bilince dayanak teşkil eden nedenselliğini kaybeder. Zaman-bilincine sahip *ziyaretçiler* Cennet'e bu nedenle uyku devresine girmeden gidebilir, fakat onlar bu durumda zamanın yaratılmışları olarak kalmaya devam edeceklerdir.

12:5.5 (135.4) Zamanla olan ilişkiler, mekân içerisinde hareketler olmadan var olamaz, fakat zaman bilinci bu mevcudiyeti gerçekleştirebilir. Peş peşe gerçekleşme olgusu, hareketin yokluğunda bile zamanı bilinç dâhiline getirebilir. İnsan akli usun doğasından gelen özü nedeniyle, mekâna bağlılığa kıyasla daha az bir biçimde zamana bağlıdır. Beden içindeki dünya yaşamının günleri boyunca bile, her ne kadar insan akli katı bir biçimde mekâna bağlı olursa olsun, yaratıcı insan imgelemi göreceli olarak zamandan bağımsızdır. Fakat zaman kendi başına, aklın kalıtsal bir niteliği değildir.

12:5.6 (135.5) Zaman bilincinin üç farklı düzeyi bulunmaktadır:

12:5.7 (135.6) 1. Aklın algıladığı zaman — peş peşe gelme olgusunun, hareketin ve sürece dair bir algının bilincidir.

12:5.8 (135.7) 2. Ruhaniyetin algıladığı zaman — Tanrı huzuruna erişim için yapılan harekete ve çoğalan kutsallığın düzeylerine olan yükseliş hareketinin farkındalığına dair kavrayış.

12:5.9 (135.8) 3. Kişilik, süreç hakkında bir farkındalığa ve mevcudiyetin bir bilincine ek olarak Gerçeklik'e dair kavrayıştan benzersiz bir zaman algısı *yaratır*.

12:5.10 (135.9) Ruhsal olmayan hayvanlar, sadece geçmişin ve içinde yaşadıkları anın bilincine sahiptirler. Ruhaniyet barındıran insan, kavrayış olan ön-sezinin gücüne sahiptir; bu bakımdan insan geleceği imgelemiyse canlandırabilir. Sadece ileri görüşlü ve gelişimi olumlayan tutumlar kişilik bakımından gerçektir. Durağan etik anlayışı ve geleneksel ahlak, sadece çok hafif bir derecede hayvanlar üstü bir niteliğe sahiptir. Bu bakımdan bireyin dışsal yaşamını içermeyen içsel bir özgürlük, benliğin kendisini gerçekleştirmesinin yüksek bir düzeyi değildir. Etik ve ahlak, faal ve ilerlemeci olması ek olarak kâinat gerçekliğiyle birlikte canlı olduğu müddetçe gerçek anlamıyla insani olurlar.

12:5.11 (135.10) İnsan kişiliği sadece zaman ve mekân olaylarının beraberinde getirdiği bir sonuç değildir; insan kişiliği aynı zamanda bu olayların kâinatsal sebebi olarak da eylemde bulunur.

6. Kâinatsal Üst Denetim

12:6.1 (135.11) Kâinat durağan değildir. Sabitlik hareketsizliğin bir sonucu değil, bunun yerine denk enerjilerin, eş güdüm

halindeki akılların, düzenlenmiş morontiaların, ruhaniyet üst denetimin ve kişilik birleşiminin bir sonucudur. Sabitlik her zaman bütünüyle kutsallıkla orantılıdır.

12:6.2 (135.12) Üstün evrenin fiziksel denetiminde Kâinatın Yaratacısı, Cennet Adası vasıtasıyla üstünlüğü ve önceliği uygular; Tanrı, Ebedi Evlat'ın kişiliğinde kâinatın ruhsal idaresi bakımından mutlaklıdır. Aklın nüfuz alanları bakımından Yaratacıcı ve Evlat, Bütünleştirici Bünye'nin içinde eş güdüm halinde faaliyet gösterir.

12:6.3 (136.1) Üçüncül Kaynak ve Merkez; onun kavrayışındaki kâinatsal aklın mutlaklığı ve doğasından gelen fiziksel ve ruhsal çekim tamamlayıcılarının evrensel uygulanması vasıtasıyla, dengenin sürdürülmesine, fiziksel ve ruhsal enerji ve düzenlenmelerin bütünlenmiş eş güdümüne yardımda bulunur. Her nerede ve her ne zaman olursa olsun, maddi ve ruhsal olan arasında bir bağlantı ortaya çıkar, böyle bir akıl olgusu Sınırsız Ruhaniyet'in bir eylemidir. Akıl tek başına, ruhaniyet düzeyinin varlıkları ve ruhsal güçleriyle birlikte, maddi seviyenin enerjileri ve fiziksel kuvvetleriyle birliktelik kurabilir.

12:6.4 (135.14) Kâinatsal olgular bütünü üzerine bütün düşüncelerinizde; fiziksel, ussal ve ruhsal enerjilerin karşılıklı ilişkilerine ek olarak kişilik tarafından onların birleşimine dayalı olarak beklenmeyen ve Mutlaklıklar ve deneyimsel İlahiyat'ın eylem ve karşılıklarından kaynaklanan tahmin edilemez olguları hesaba kattığınızdan emin olun.

12:6.5 (135.15) Evren sadece niceliksel ve çekim-ölçümü bakımından hayli tahmin edilebilir bir niteliğe sahiptir; fakat ne nihai evren

gerçekliklerinin esas ruhaniyet değerleri ve yüksek akıl anlamları, ne de başat fiziksel kuvvetler doğrusal çekime tabidirler. Her ne kadar bu tür fiziksel, akli veya ruhsal kuvvetlerin birleşimleri eleştirel gözleme tabi tutulunca kısmen tahmin edilebilir olsa da, niteliksel olarak kâinat; bu kuvvetlerin her birinin farklı birliktelikleri bakımından büyük oranda tahmin edilebilen bir niteliğe sahip değildir. Madde, akıl ve ruhaniyet yaratılmışın kişiliği tarafından bütünleşince, böyle bir özgür irade sahibi varlığın kararlarını tahmin etmede bütünüyle yetersiz kalmaktayız.

12:6.6 (135.16) Ezeli kuvvet, oluş halinde bulunan ruhaniyet ve diğer kişilik dışı nihayetlerin tüm fazları, belirli göreceli sabit ama bilinmeyen kanunlarla ilişkili olarak tepki halinde ortaya çıkıyormuş gibi görünür; buna ek olarak bu fazlar, sınırlandırılmış ve yalıtılmış bir durumun olgularıyla karşılaştığında sık sık beklenmedik bir karakter sergileyen tepkinin bir esnekliği ve uygulamanın bir serbestliği tarafından nitelendirilmektedir. Peki bu oluşan kâinat gerçeklikleri tarafından açığa çıkarılmış tepkinin öngörülemez özgürlüğünün açıklaması nedir? Kuvvetin ezeli bir biriminin davranışıyla, aklın tanımlanmamış düzeyinin tepkisiyle, veya dışsal uzayın nüfuz alanları içinde yapım bakımından geniş bir kâinat öncesi olgularıyla ilişkili olursa olsun; muhtemel bir biçimde bu bilinmez, kavranılamaz ve öngörülemezler, tüm kâinat Yaratıcıların faaliyetlerine kökensel dayanak teşkil eden Mutlaklıklar'ın varoluş-uygulamaları ve Nihayet'in eylemlerini açığa çıkaracaktır.

12:6.7 (135.17) Biz her ne kadar onlara dair özsel gerçekliklerin bilgisine sahip olmasak da, Mutlaklıklar'ın uygulamaları ve

mevcudiyetini simgeleyen bu tür derin eş güdümü ve muhteşem çok yönlülüğü, buna ek olarak bariz olan tek-tip nedensellik karşısında sadece anlık ve durumsal nedenselliğe karşı değil, fakat aynı zamanda bütün üstün evren boyunca ilgili tüm diğer nedenselliklere karşılık bu karşı-eylem çeşitliliğinin Mutlaklıklar'ın tepkisini ortaya çıkaracağı hakkında kanıya varabiliriz.

12:6.8 (135.18) Bireyler nihai sonlarının koruyucularına sahip olup; gezegenlerin, sistemlerin, yıldız takımlarının, evrenlerin ve aşkın âlemlerin her biri, onların nüfuz alanlarının iyiliği için emek harcayan ilgili idarecilere sahiptir. Havona ve muhteşem kâinat bile, bu tür yüksek sorumluluklar emanet edilmiş kişiler tarafından gözlenmektedir. Peki Cennet'den dördüncü ve en dış mekân düzeyine kadar üstün evrenin temel ihtiyaçları için bir bütün olarak onu kollayan ve ona destek sağlayan kişiler kimlerdir? Varoluş bakımından böyle bir üst kollama muhtemelen Cennet Kutsal Üçlemesi'ne atfedilebilecek bir özelliktir, fakat deneyimsel bir bakış açısından ise Havona-sonrası âlemlerin görünümü şu niteliklere bağlıdır:

12:6.9 (135.19) 1. Potansiyel bakımından Mutlaklıklar.

12:6.10 (135.20) 2. Yönelim bakımından Nihayet.

12:6.11 (137.1) 3. Evrimsel eş-güdüm bakımından Sınırsız.

12:6.12 (137.2) 4. Belirli idarecilerin ortaya çıkmasına öncül yönetim bakımından Üstün Evren Mimarları.

12:6.13 (137.3) Koşulsuz Mutlaklık tüm mekân üzerine yayılır. Kâinatsal Mutlak ve İlahiyat'ın tam durumu hakkında aynı

derecede kesin bir yargıya sahip değiliz, fakat biz, Koşulsuz Mutlaklık ve İlahiyat her ne zaman faaliyet içerisinde olursa olsun bu süreç içerisinde Kâinatsal Mutlak'ın işlev dâhilinde olduğunun bilgisine sahibiz. İlahi Mutlaklık, kâinatsal olarak mevcut olabilir; fakat o aynı biçimde mekânsal olarak varoluş içerisinde değildir. Nihayet şimdi ve daha sonra olacağı gibi, dört mekân düzeyinin dışsal sınırlarına karşı mekânsal mevcudiyet halindedir. Nihayetin üstün evrenin çevresi dışında herhangi bir zaman içinde bir mekân mevcudiyetine sahip olacağından kuşku duymaktayız; fakat bilmekteyiz ki bu sınır içerisinde Nihayet, Mutlaklıklar'ın üçünün yaratıcı işleyişinin potansiyelini ilerlemeci bir biçimde bir araya getirir

7. Parça ve Bütün

12:7.1 (137.4) Kâinatsal bir takdiri ilahinin işleyişine denk olan, tüm gerçekliğin bireysel olmayan ve engellenemeyen herhangi bir kanunu hakkında tüm zaman ve mekân boyunca işlevsel bir etkinlik bulunmaktadır. Bağışlama, Tanrı'nın bireye karşı beslediği sevginin niteliğini belirler; ve bağışlama taraf gözetmeksizin Tanrı'nın bütünlüğe karşı olan tutumunu yansıtır. Tanrı'nın iradesi, herhangi bir kişiliğin kalbi biçimde bütünün bir tür parçasında hüküm sürmek zorunda değildir; fakat onun iradesi gerçekte kâinatın âlemlerinin tümü olan bütünlüğü yönetir.

12:7.2 (137.5) Bütün varlıklarıyla olan her ilişkisinde, Tanrı'nın kanunları gerçek olup, doğasından kaynaklanan bir biçimde keyfi değildir. Kısıtlı algınız ve sınırlı bakış açınız nedeniyle sizin için Tanrı'nın eylemleri, sık sık amirane ve keyfi olarak görünüyor olmalıdır. Tanrı'nın kanunları onun tekrar eden faaliyetlerinin biçimi bakımından sadece onun

alışkanlıklarıdır; buna ek olarak o her zaman her şeyin en iyisini yapar. Tanrı'nın tekrar eden bir şekilde benzer şeyleri hep aynı biçimde gerçekleştirdiğini gözlemlersiniz, bunun nedeni en basit biçimiyle bahse konu bir koşul içinde belirli bir tercihin en iyi biçimde onun uyguladığı şekliyle gerçekleştiriliyor olmasıdır. En iyi tercih doğru tercihtir, bu nedenle sınırsız bilgelik bu tercihin kusursuz ve eksiksiz olarak her zaman uygulanmasını emreder. Aynı zamanda, doğanın İlahiyat'ın ayrıcalıklı bir sanatı olmadığını unutmamalısınız; çünkü insanın doğa olarak atfettiği onun görünen olgular bütünü içerisinde, etkin olan ve onun kendisinden gelmeyen birçok farklı etkiler bulunmaktadır.

12:7.3 (137.6) Kutsal doğanın herhangi bir tür bozulmaya uğrayabileceği ve katışıksız bir kişilik eyleminin bunun uygulanmasına bayağı bir biçimde müsaade edebileceği kesinlikle kabul edilemez. Yine de bu husus açıklığa kavuşturulmalıdır ki: Herhangi bir kutsallık durumunda, herhangi bir olağandışı koşulda ve yüce bilgeliğin tercihinin farklı bir uygulamayı işaret edeceği herhangi bir şartta; *eğer* kusursuzluğun gereklilikleri farklı bir karşılık biçimini herhangi bir nedenden dolayı daha iyi olduğu için belirleyebilir. Bunun sonucunda, tamamiyle bilgeliğin kendisi olan Tanrı'nın bu faaliyeti bu yeni karşılıkta daha iyi ve daha uygun bir haldedir. Bahse konu yeni karşılık daha yüksek olan bir yasayı temsil eder; ve bu hiçbir zaman var olan yasadan atılmış geri bir adım değildir.

12:7.4 (137.7) Tanrı, kendi gönüllü eylemlerinin tekrarının süregeliyor olmasına karşı bir alışkanlık bağımlısı değildir. Sınırsız'ın kanunları arasında hiçbir çelişki yoktur; onların

hepsi, hataya yer bırakmayan temel doğasının bütünüyle kusursuzlaşmış halleridir; onların tümü hatasız yargıların sorgulanamayan eylemlerinin dışavurumudur. Kanun; sınırsız, kusursuz ve kutsal bir aklın kesin olan karşılığıdır. Tanrı'nın eylemlerinin hepsi, benzer görünümüne rağmen onun iradesi dâhilinde gerçekleşir. Tanrı'nın içinde, “ne bir değişkenlik ne de değişimin bir gölgesi” bulunur. Fakat Kâinatın Yaratıcısı hakkında tüm içtenliğiyle ifade edilen bu sözler, onun evrimsel yaratılmışları olan emri altındaki ussal varlıkları için eşit bir kesinlikte dillendirilemez.

12:7.5 (137.8) Tanrı değişmeyen olduğu için; tüm olağan koşullarda aynı şeyi özdeş ve alelade biçimde gerçekleştirmesi bakımından ona güven duyabilirsiniz. Tanrı, tüm yaratılmış unsurlar ve varlıklar için düzenin güvencesi ve istikrarın sağlayıcısıdır. O Tanrı'dır; bu sebeple o değişmez olandır.

12:7.6 (138.1) Muhteşem Tanrı kendi kusursuzluğu ve sınırsızlığı karşısında çaresiz bir bağımlı olmadığı için; eylemin birlik içerisindeki düzeni ve onu gerçekleştirmenin bu azmi bir bütün olarak kişisel olup bilinç ve fazlasıyla irade dâhilindedir. Tanrı, tek başına istemsiz olarak hareket eden bir kuvvet; veya yasaya çaresizce bağlı bir güç değildir. Tanrı ne matematiksel bir denklem, ne de kimyasal bir formüldür. Tanrı özgür iradeye sahip olan asli bir kişiliktir. O tüm niteliklerine ek olarak kişilikle donanmış bir varlık ve tüm yaratılmış kişiliğin kâinatsal kökeni olarak Kâinatın Yaratıcısı'dır.

12:7.7 (138.2) Tanrı'nın iradesi, Tanrı'yı arayan maddi faninin kalbinde tek bir biçimde bütün olarak hüküm sürmez; fakat eğer zaman zarfı ilk yaşamın bütününe kapsayacak şekilde genişlerse, Tanrı'nın iradesi artan bir biçimde, onun ruhaniyet

rehberliğinde hareket eden çocuklarının yaşamlarında doğan güzelliklerde algılanabilir hale gelecektir. Buna ek olarak sonuçta insan yaşamı eğer morontia deneyimini içinde alacak bir biçimde daha fazla genişlerse; Kâinatın Yaratıcısı'nın kişiliğiyle birlikte insan kişiliğinin ilişkisini deneyimleyen kutsal hazları tatmaya başlayan zamanın yaratıcılarının ruhsallaştıran eylemlerinde kutsal irade, daha berrak bir biçimde parıltılar halinde gözlemlenecektir.

12:7.8 (138.3) Tanrı'nın Yaratıcılığı ve insanın kardeşliği, kişilik düzeyindeki parça ve bütünün karmaşıklığını yansıtır. Tanrı *her bireyi*, cennetsel ailesindeki kişisel bir evladı olarak sever. Her bireye engin bir sevgi beslemesinden dolayı, yine de Tanrı *hiçbir kişiyi* diğerinden ayırt etmez; buna ek olarak onun sevgisinin evrenselliği, kâinatsal kardeşlik olan bir bütünlüğün ilişkisini mevcut kılar.

12:7.9 (138.4) Yaratıcı'nın sevgisi her kişiliği mutlak bir biçimde, sınırsızlığın içinde eşi benzeri olmayan bir evlat ve tüm ebediyet içerisinde yeri doldurulamayacak irade sahibi bir yaratılmış olarak Kâinatın Yaratıcısı'nın benzersiz bir evladı biçiminde bireyselleştirir. Yaratıcı'nın sevgisi; göksel ailesinin her üyesini yansıtan ve bütünlüğün Yaratıcısı'nın birlikteliğinin döngüsü dışında kalan birey olmayan düzeylere karşı her kişisel varlığın benzersiz doğasını kesin hatlarıyla anımsatan Tanrı'nın her evladını yüceleştirir. Tanrı'nın sevgisi oldukça etkileyici bir biçimde her irade sahibi yaratılmışın aşkın değerini tasvir eder; ve onun sevgisi hataya yer bırakmayan bir şekilde Cennet'in en yüksek yaratıcı kişiliğinden, zaman ve mekânın bazı evrimsel dünyaları üzerinde insan türlerinin alacakaranlık evresindeki insanlığın ilkel kabileleri arasında

irade soyluluğunun en düşük düzeyindeki kişiliğine kadar evlatlarının teker teker her biri üzerinde Kâinatın Yaratıcı'nın yüksek değerini takdim etmesi gerçeğini açığa çıkarır.

12:7.10 (138.5) Tanrı'nın bahse konu tam da bu sevgisi, Cennet Yaratıcısı'nın özgür irade sahibi evlatlarının kâinatsal kardeşliği olan tüm bireylerin kutsal ailesini bireysel varlıklar için mevcut kılar. Ve evrensel olarak bu kardeşlik, bütünlüğün bir ilişkisidir. Kâinatsal olduğu zaman bu kardeşlik kendisini teker teker *her* ilişki üzerinde açığa çıkarmak yerine, kendisini ilişkilerin *bütünü* biçiminde açığa çıkarır. Kardeşlik bütünlüğün bir gerçekliği ve bu nedenden dolayı, parçanın tanımlayıcı özelliklerine zıt bir biçimde bütünlüğün niteliklerini açığa çıkarır.

12:7.11 (138.6) Kardeşlik, evrensel mevcudiyet içinde her kişilik arasındaki ilişkinin bir gerçekliğini oluşturur. Hiçbir kişi, diğer bireylerle olan ilişkinin bir sonucu olarak gerçekleşen yararlardan veya zararlardan kaçamaz. Fayda veya zararlar her zaman parçanın bütüne olan kıyasıdır. Her insanın iyi için gösterdiği bireysel çaba tüm insanlık için yarar sağlar; buna benzer bir biçimde her insanın hatası veya kötülüğü insanlığın tümünün kederinin artmasına neden olur. Parça hareket ettikçe, bütün de devinim haline geçer. Bütünün ilerlemesiyle parça da gelişim gösterir. Parça ve bütünün göreceli hızları; parçanın, bütünlüğün hareketsizliği tarafından mı yavaşlamış olduğunu yoksa parçanın, kâinatsal kardeşliğin devinimi tarafından mı yürütüldüğünü belirler.

12:7.12 (139.1) İkamet ettiği yönetim merkeziyle birlikte Tanrı'nın oldukça kişisel bir öz bilince sahip olması, buna ek olarak aynı zamanda onun böyle geniş bir evrende kişisel bir biçimde var

olması, ve neredeyse sınırsız bir sayıdaki bu tür varlıklarla bireysel olarak ilişki dâhilinde bulunması başlı başına bir gizemdir. Böyle bir olgular bütünü'nün bir gizem olarak sizin kavrayışınızı aşan nitelikte olması, hiçbir biçimde sizin inancınızda bir eksilmeye sebebiyet vermemelidir. Sınırsızın ölçeğinin, ebediyetin enginliğinin, ve Tanrı'nın benzersiz karakterinin görkemi ve ihtişamının sizi korkutmasına, sersemletmesine veya sizin güveninizi kırmasına izin vermeyiniz; çünkü Yaratıcı'nın mevcudiyeti, herhangi birinin size olan mesafesinden daha uzakta değildir; o sizin içinizde ikamet eder, ve onun içinde hepimiz kelimenin tam anlamıyla hareket edip, mevcut bir biçimde yaşar, ve öz itibarıyla kendi varlığımıza sahip oluruz.

12:7.13 (139.2) Cennet Yaratıcısı bile kendi kutsal yaratanları ve yaratılmış evlatları vasıtasıyla faaliyette bulunur, fakat o aynı zamanda sizinle birlikte en samimi olan içsel ilişkinin mutluluğunu deneyimler. Bu ilişki o kadar yüce ve bir o kadar kişiseldir ki, Yaratıcı nüvesinin insan ruhu ve onun mevcut olarak barındırdığı fani akıllarla birlikte bu gizemli bütünleşmesi benim bile kavrayışımın dışındadır. Tanrı'nın bu ihsanlarıyla nasıl bir etkinlik içerisinde olduğunuzu bilmekle, Yaratıcı'nın sadece kutsal yardımcılarıyla değil fakat aynı zamanda zamanın evrimsel fani evlatlarıyla olan samimi iletişiminin böylece bilincinde olursunuz. Yaratıcı gerçekten Cennet üzerinde yerleşkeye sahiptir, ve onun kutsal mevcudiyeti aynı zamanda insanların akıllarında ikamet eder.

12:7.14 (139.3) Bir Evlat'ın ruhaniyeti beden bütünü'nü bile kapsasa, bir Evlat fani bedenin ortaklığı içerisinde sizinle birlikte bir kez bile yaşamış olsa, yüksek melekler sizi kişisel olarak korusa ve

kollasa da; nasıl olur da İkincil ve Üçüncül Merkezler’in bahse konu varlıklarından herhangi bir tanesi size yaklaşmayı, kendisinden bir parçasını sizin içinde var olmak, sizin gerçekliğiniz, kutsallığınız ve ebediyetiniz olan benliğiniz haline gelmek için size vermiş olan Yaratıcı kadar arzulayabilir veya onun kadar bütüncül bir biçimde sizi anlayabilir?

8. Madde, Akıl ve Ruhaniyet

12:8.1 (139.4) “Tanrı ruhaniyettir,” fakat Cennet bu nitelikte değildir. Maddi evren, her zaman tüm ruhsal eylemlerin içinde gerçekleştiği alandır; ruhaniyet varlıkları ve ruhaniyet yükselenleri, maddi gerçekliğin fiziksel alanlarında yaşar ve görevlerini onun üzerinde sürdürürler.

12:8.2 (139.5) Kâinatsal çekimin nüfuz alanı olan evrensel kuvvetin bahşedilişi Cennet Adası’nın faaliyetidir. Kuvvet-enerjisinin kaynaksal bütünlüğü Cennet üzerinden sağlanır, ve sözü edilmemiş âlemlerin yapılışında madde, yerleşime açık olan mekânın kuvvet-etkisini oluşturan bir aşkın çekim mevcudiyeti biçiminde üstün evren boyunca an itibariyle çevrim halindedir.

12:8.3 (139.6) Merkezin çevresel âlemlerde kuvvetin herhangi bir başkalaşımı; Cennet’den uzaklaşan bir biçimde, âlemlerin ebedi mekân yörüngeleri etrafında sonsuza kadar itaatkâr ve yaratılışına içkin biçimdeki dönüşü olan, ebedi Ada’nın hataya mahal vermeyen, ezelden beri var olan ve ebediyete kadar devam edecek çekimine bağlılıkla seyahat eder. Fiziksel enerji, evrensel yasaya bağlılığında dosdoğru ve değişmez olan bir gerçekliktir. Sadece yaratılmışın iradesini gerçekleştirmesine dair alanlarda, özgün tasarımlardan ve izlenecek kutsal yollardan türemiş olan nüveler bulunmaktadır. Kuvvet ve enerji; merkezi

Cennet Adası'nın ebediyetinin, devamlılığının ve değişmezliğinin kâinatsal kanıtlarıdır.

12:8.4 (139.7) Ruhsal çekimin nüfuz alanı olarak ruhaniyetin bahşedilişi ve kişiliklerin ruhsallaştırılması Ebedi Evlat'ın yetki alanıdır. Buna ek olarak Evlat'ın başından beri tüm ruhsallıkları kendisine doğru yakınlaştıran bu ruhaniyet çekimi, Cennet Adası'nın her şeye gücü yeten maddi kavrayışı kadar gerçek ve mutlaktır. Fakat maddi-akla sahip insan doğası gereği, sadece ruhun algılayışı tarafından kavranabilecek bir ruhsal doğanın eşit derecedeki gerçek ve üstün faaliyetlerine kıyasla fiziksel bir doğanın maddi dışavurumlarına daha yakın bir biçimde aşınadır.

12:8.5 (140.1) Evren içinde herhangi bir kişilik akli olarak onun Tanrısal ruhsallık haline daha fazla yakınlaşması, maddi çekime daha az bir biçimde karşılık göstermesiyle sonuçlanır. Fiziksel-çekim tepkisi tarafından ölçülen gerçeklik, ruhaniyet içeriğinin niteliği tarafından belirlenen gerçekliğin karşıtlığıdır. Fiziksel-çekim eylemi, ruhaniyet olmayan enerjinin sayısal bir belirleyicisidir; bunun yanında ruhsal-çekim eylemi, kutsallığın yaşayan enerjisinin niteliksel bir ölçümüdür.

12:8.6 (140.2) Fiziksel yaratılmış için Cennet, ve ruhsal evren için Ebedi Evlat ne ise; maddi, morontial ve ruhsal varlıklara ek olarak onların kişiliklerinin ussal evreni olan akıl âlemleri için, Bütünleştirici Bünye o değere karşılık gelmektedir.

12:8.7 (140.3) Bütünleştirici Bünye maddi ve ruhsal gerçekliklere karşılık verir; ve bu nedenle, yaratımın maddi ve ruhsal fazlarının bir birlikteliğini yansıtabilecek olan tüm ussal

yaratılmışlara doğası gereği kâinatsal bir hizmetkâr haline gelir. Usun olgular bütünlüğü içinde, maddeselliğe ve ruhsallığa olan hizmeti olarak aklın ihsanı dolayısıyla; zamanın evrimsel yaratılmışlarının maddi aklının özü, morontial aklın temeli ve ruhsal aklın işbirlikçisi haline gelen Bütünleştirici Bünye'nin ayrıcalıklı nüfuz alanıdır.

12:8.8 (140.4) Akıl, onun vasıtasıyla ruhaniyet gerçekliklerinin yaratılmış kişilikler için deneyimsel hale geldiği bir işleyiş biçimidir. Buna ek olarak; maddeleri, düşünceleri ve değerleri düzenleme yetisi biçimindeki, insan aklının bile sahip olduğu bütünleştirme olanakları son kertede maddeler üstü bir konumdadır.

12:8.9 (140.5) Fani akıl için göreceli kâinatsal gerçekliğin yedi düzeyini kavramak her ne kadar neredeyse imkânsız olsa da; insan aklı, sınırsız gerçekliğin işlev dâhilinde olan şu üç düzeyinin anlamının birçoğuna dair çıkarsama yapmaya yetkin olmalıdır:

12:8.10 (140.6) 1. *Madde*. Hareket tarafından değişikliğe uğraması ve akıl tarafından belirlenmesinin dışında, doğrusal çekime bağlı olan düzenlenmiş enerji.

12:8.11 (140.7) 2. *Akıllık*. Maddi çekime bütünüyle bağlı olmayan, ve ruhaniyet tarafından değişikliğe uğraması vasıtasıyla tamamiyle özgür hale gelebilen düzenlenmiş bilinç.

12:8.12 (140.8) 3. *Ruhaniyet*. En yüksek kişisel gerçeklik. Gerçek ruhaniyet fiziksel çekime tabi değildir; fakat nihai olarak, kişilik saygınlığının evrim içinde bulunan tüm enerji sistemlerinin yönlendirici etkisi haline gelir.

12:8.13 (140.9) Tüm kişiliklerin varoluş amacı ruhaniyettir; bunun karşısında ise maddi dışavurumlar görecelidir; ve kâinatsal akıl bu evrensel karşıtlıklar arasında düzenleyici olarak görev yapar. Aklın bahşedilişi ve ruhaniyetin hizmeti, Sınırsız Ruhaniyet ve Ebedi Evlat olan İlahiyat'ın yardımcı kişiliklerinin eseridir. Bütüncül İlahiyat gerçekliği sadece akıl değildir, bunun yerine kişilik vasıtasıyla akıl-ruhaniyet birleşimi olan ruhaniyet-aklıdır. Buna rağmen ruhaniyetin ve maddenin mutlaklıkları, Kâinatsın Yaratıcısı'nın kişiliğinde bir araya gelir.

12:8.14 (140.10) Cennet üzerinde fiziksel, ussal ve ruhsal olarak bu üç enerji biçimi eş güdüm halindedir. Evrimsel kâinatta enerji-maddesi, ruhaniyetin ikamet ettiği ve aklın aracılığıyla üstünlüğü arzulayan kişilik dışında, baskın bir niteliğe sahiptir. Ruhaniyet tüm yaratılmışların kişilik deneyiminin temel gerçekliğidir, çünkü Tanrı ruhaniyettir. Ruhaniyet değişmezdir, ve bu nedenle o tüm kişilik ilişkilerinde, ilerleyici erişimin deneyimsel farklılıkları olan akıl ve maddeden aşkınlaşır.

12:8.15 (140.11) Kâinatsal evrimde madde, kutsal aydınlanmanın ruhaniyet parıltısının mevcudiyetinde akıl vasıtasıyla felsefî bir gölge haline gelir; fakat bu durum, maddi-enerjinin gerçekliğini geçersiz bir hale getirmez. Akıl, madde ve ruhaniyet eşit olarak gerçektir; fakat onlar, kişilik için kutsallığa erişimde birbirine eş değerlere sahip değildir. Kutsallığın bilinci ilerleyici bir ruhsal deneyimdir.

12:8.16 (141.1) Bireysel yaratılmıştaki potansiyel ruhaniyet kişiliğinin nüvesi olarak evren içinde Yaratıcı biçimindeki ruhsallaştırılmış kişiliğin parıltısı artan bir biçimde

berraklaşınca, etkileşim içerisinde bulunan aklın maddi oluşum üzerindeki gölgesi gittikçe büyür. Zamanda insanın bedeni akıl veya ruhaniyet kadar gerçektir; fakat ölümden, bedeninin aksine kimlik olan akıl ve ruhaniyet varlığını sürdürmeye devam eder. Kâinatsal bir gerçeklik kişilik deneyiminde mevcudiyet dışı olabilir. Buna ek olarak, sahip olduğunuz bir Yunan mecazi değişimi olan daha gerçek ruhaniyet özünün gölgesi olarak madde, felsefi bir öneme sahiptir.

9. Kişisel Gerçeklikler

12:9.1 (141.2) Ruhaniyet, âlemlerde asli bir kişilik gerçekliğidir; ve kişilik, ruhsal gerçeklikle birlikte tüm ilerleme deneyimine temel teşkil eder. Evren ilerleyişinin her ardışık düzeyi üzerinde kişilik deneyiminin her safhası, cezp edici kişisel gerçekliklerin keşfini taşıyan ipuçlarıyla dolup taşar. İnsanın gerçek nihai sonu, yeninin ve ruhaniyet amaçlarının yaratılmasından, ve bunun sonrasında madde dışı değerin bu tür tanrısal amaçlarının kâinatsal cezp ediciliklerine yanıt vermesinden oluşur.

12:9.2 (141.3) Sevgi, kişilikler arasında faydalı birlikteliğin sırrıdır. Bir insanı tek bir iletişimin sonucunda tam anlamıyla tanıyamazsınız. Müzik her ne kadar matematiksel bir ritim biçimi olsa da, siz müziği matematiksel bir çıkarım vasıtasıyla hakkını vererek değerlendiremezsiniz. Telefon defterinde bir abonmana ait numara hiçbir biçimde ne bu abonmanın kişiliğini açığa çıkarır ne de onun sahip olduğu karakteriyle ilgili herhangi bir şeyi belirtir.

12:9.3 (141.4) Maddi bilim olarak Matematik, evrenin maddesel yönlerinin ussal tartışmaları için hayati bir öneme sahiptir;

fakat böyle bir bilgi, gerçeğin daha üst bir kademedeki kendisini gerçekleştirmesinin veya ruhsal gerçekliklerinin kişisel değerinin bilinmesinin zorunlu olarak bir parçası değildir. Sadece hayat alanlarında değil fiziksel enerji dünyalarında bile, iki veya daha fazla unsurun toplamı çoğunlukla, bu tür birlikteliğin tahmin edilebilen toplama sonucundan bazen *farklı* veya yine bazı durumlarda ise onların bütünlüğünden çok *daha fazladır*. Felsefenin tamamını kaplayan yetki alanı, matematiğin bütünsel ilimi, en yüksek kimya veya fizik bilimi; gaz halindeki iki hidrojen atomunun bir oksijen gaz atomuyla birleşmesinin, sıvı halindeki su biçiminde niceliksel ve yeni bir aşkın birleşmenin özü olarak sonuçlanacağını, ne bilebilirdi ve ne de onu tahmin edebilirdi. Bu tek bir fizyokimyasal olgunun bilgisel bakımdan önceden bilinebiliyor olması, maddesel felsefenin ve mekanik evren biliminin gelişmesini engelleyebilirdi.

12:9.4 (141.5) Teknik inceleme bir insanın veya bir unsurun neyi yapabileceğini açığa çıkarmaz. Örneğin su etkin olarak yangının söndürülmesi için kullanılır. Yangının dindirilmesi için suyun kullanılması gerektiği günlük deneyimin bir bilgisidir; fakat su üzerinde tek başına yapılacak hiçbir inceleme, onun böyle bir işlevinin olduğunu yangın olmadan açığa çıkarmayacaktır. Su araştırıldığında onun hidrojen ve oksijenden oluştuğu; daha ileri bir safhadaki araştırmalarda ise bu elementlerden oksijenin yanmanın gerçek bir tetikleyicisi ve hidrojenin ise kendi başına yanıcı bir madde olduğu açığa çıkmıştır.

12:9.5 (141.6) Dininiz gittikçe gerçek bir hal almaktadır, çünkü o köleliğin korkusundan ve hurafelerin esaretinden kurtularak

açığa çıkmıştır. Felsefeniz gelenek ve dogmadan özgürleşmeye çabalamaktadır. Biliminiz; soyutlamanın boyunduruğu altından, matematiğin köleliğinden ve mekanik maddeselliğin göreceli körlüğünden kurtulmak için savaşıırken o, gerçek ve yanlış arasında asırlardır süregelen çekişmenin mücadelesini vermektedir.

12:9.6 (142.1) Fani insan ruhani bir çekirdeğe sahiptir. Akıl, kutsal bir ruhaniyet çekirdeği etrafında mevcut ve maddi bir çevrede faaliyet gösteren kişisel bir enerji sistemidir. Kişisel aklın ve ruhaniyetin bu tür yaşayan bir ilişkisi, ebedi kişiliğin kâinat potansiyelini oluşturur. Gerçek karışıklık, devam eden hayal kırıklığı, ciddi yenilgi veya kaçınılmaz olan ölüm sadece; öz benlik kavramlarının bütüncül olarak merkezi ruhaniyet çekirdeğinin yönetici gücünü ortadan kaldırmayı farz etmesi ve böylece kişilik kimliğinin kâinatsal düzenini bozması sonucunda meydana gelmektedir.

12:9.7 (142.2) [Zamanın Ataları'nın iradesi altında hareket eden bir Bilgelğin Kusursuzlaştırıcısı tarafından sunulmuştur.]

13. Makale

Cennetin Kutsal Alanları

13:0.1 (143.1) MERKEZİ Cennet Adası ve Havona gezegensel döngülerinin en iç kısmı arasında, uzay içinde konumlanan üç tane daha küçük olan özel alanların döngüsü bulunmaktadır. En iç kısım döngüsü, Kâinatın Yaratıcısı'nın yedi gizli alanından meydana gelmekte olup; ikinci topluluk ise, Ebedi Evlat'ın yedi tane parlak dünyasından oluşmaktadır; en dış kısım ise, Yedi Üstün Ruhaniyet'in yönetim merkez dünyaları olan Sınırsız Ruhaniyet'in yedi engin alanıdır.

13:0.2 (143.2) Bu sayısı üç olan yedi-dünyadan meydana gelmiş Yaratıcı, Evlat ve Ruhaniyet'in döngüleri, hayal edilemeyen ihtişamın ve eşsiz görkemin alanlarıdır. Onların her maddi veya fiziksel inşası bile, sizin için henüz açığa çıkarılmayan gerçekliğinin bir düzeyidir. Her döngü, maddesel bakımdan farklılık arz eder; ve her döngünün her dünyası fiziksel oluşum bakımından birbirlerinin aynısı olan Evlat'ın yedi dünyası dışında birbirlerinden tamamiyle farklıdır. Yirmi-bir dünyanın hepsi çok muazzam olan alanlardır, ve onların yedişerli her bir grubu farklılaşan bir biçimde ebedileştirilmiştir. Bildiğimiz kadarıyla onlar başından beri tıpkı Cennet gibi ebedidir. Onların kökeni hakkında ne bir kayıt ne de bir gelenek bulunmaktadır.

13:0.3 (143.3) Ebedi Ada'ya yakın bir biçimde Cennet etrafında dönen Kâinatsal Yaratıcı'nın yedi saklı alanı; ebedi İlahiyatlar'ın merkezi parlaklığının ruhsal aydınlığının yüksek bir biçimde yansıtıcıları olup, onlar kutsal ihtişamın bu aydınlığını Cennet ve hatta Havona'nın yedi döngüsü üzerine yansıtırlar.

13:0.4 (143.4) Ebedi Evlat'ın yedi kutsal dünyası üzerinde, ruhaniyet aydınlığının birey dışı enerjilerinin kaynağını oradan alıyor olduğu açığa çıkmaktadır. Hiçbir kişisel varlık, bu yedi parıldayan alanların herhangi biri üzerinde geçici olarak ikamet edemez. Ruhsal ihtişamla birlikte, onlar Cennet ve Havona'nın tümünü aydınlatır, buna ek olarak onlar yedi aşkın-evrene saf ruhaniyet aydınlığının yönlendirici idaresini yaparlar. Buna benzer bir biçimde, ikincil döngünün bu harikulade alanları ısıya sahip olmayan ışıklarını Cennet üzerine ve yedi-döngüden oluşan merkezi evrenin bir milyar olan dünyasına yayar.

13:0.5 (143.5) Sınırsız Ruhaniyet'in yedi dünyası; yedi aşkın-evrenin nihai sonları üzerinde yönetimlerini gerçekleştiren, ve İlahiyatın Üçüncül Bireyi'nin ruhsal aydınlanmasını bu zaman ve mekân yaratılmışlarına ulaştıran Yedi Üstün Ruhaniyet tarafından doldurulmuştur. Buna ek olarak Cennet Adası dışındaki tüm Havona bu ruhsallaştırıcı etkilerle kaplanmıştır.

13:0.6 (143.6) Yaratıcı'nın dünyaları, Yaratıcı-ihsanına sahip tüm kişilikler için nihai düzey alanları olsa da, bu onların ayrıcalıklı faaliyetini oluşturmaz. Birçok varlık ve unsur, kişisel bir geçici süreli olan ikamet dışında bu dünyalar üzerinde mevcutturlar. Yaratıcı'nın döngüsü ve Evlat'ın döngüsündeki her dünya, farklı bir kalıcı vatandaşlık biçimine sahiptir; fakat Evlat'ın dünyalarının kişisel varlıkların dışında tek tip biçimlerde olan unsurlar tarafından ikamet edildiğini düşünmekteyiz. Yaratıcı nüveleri, Divinington'un yerlileri arasındadır; kalıcı vatandaşlıkların diğer düzeyleri ise sizler için açığa çıkarılmamışlardır.

13:0.7 (143.7) Yirmi-bir Cennet uydusu, merkezi ve aşkın evrenlerde bu anlatımda açığa çıkarılmayan birçok amaca hizmet eder. Bu alanlardaki hayat hakkında çok az şeyi anlamaya yetkin bir durumdasınız; bu nedenle, onların sizin için açığa çıkarılmayan, doğası veya işleyişi bakımından binlerce devam eden faaliyeti hakkında tutarlı bir görüşü elde etmeyi düşleyemezsiniz. Bu yirmi-bir alan, üstün evren faaliyetinin *potansiyelleriyle* bütünleşir. Bu makaleler muhteşem kâinatın yedi bölgesinden birinin mevcut evren çağıyla ilgili olarak, kapsamı sınırlı olan bahse konu belirli eylemlerine sadece kısa bir anlık bakışı sizlere sunar.

1. Yaratıcının Yedi Kutsal Dünyası

13:1.1 (144.1) Yaratıcı'nın kutsal yaşam alanlarının döngüsü, kâinat âlemlerinin tümü içinde sadece doğasında olan kişilik sırlarını taşır. Üç döngünün en iç kısmında bulunan Cennet'in bu uyduları, merkezi evrende kişilik ile alakalı tek yasaklı nüfuz alanlarıdır. Alt Cennet ve Evlat'ın dünyaları benzer bir biçimde kişiliklere ayrılmıştır, fakat bu alanların hiçbirisi hiçbir biçimde doğrudan kişilik ile ilişkili değildir.

13:1.2 (144.2) Yaratıcı'nın Cennet dünyaları, Yüceliğin Kutsal Olarak Üçleştirilmiş Sırları olan Kutsal Üçlemenin Yerleşik Evlatları'nın en yüksek düzeyi tarafından idare edilir. Bu dünyalar hakkında size çok az şey ifade edebilirim; onların çok katmanlı faaliyetleri hakkında ise önceki duruma nazaran sizlere daha da az bilgiler sunabilirim. Böyle bir bilgi, sadece orada faaliyet eden ve oradan faaliyetlerini yürüten varlıklara ilişkindir. Buna ek olarak, bu özel dünyaların altısına az veya çok aşına olsam da, ben hiçbir zaman Divinington üzerinde ikamet etmedim; çünkü bu dünya benim için tamamiyle yasaklı bir durumdadır.

13:1.3 (144.3) Bu dünyaların sır dolu olmasına ilişkin nedenlerden bir tanesi; bu kutsal alanlardan her birinin bir kişilik olarak değil, fakat sadece bu ilgili alan üzerinde ikamet eden veya ona erişebilen belirli us sahibi topluluklar tarafından değeri anlaşılabilen ve kavranabilen Kutsallık'ın benzersiz bir mevcudiyeti olarak, Cennet Kutsal Üçlemesi'ni meydana getiren İlahiyatlar hakkında özelleşmiş bir tanıtımın veya dışavurumunun ayrıcalığına sahip oluşudur. Yüceliğin Kutsal Olarak Üçleştirilmiş Sırları, Kutsallık'ın bu birey dışı ve özelleşmiş mevcudiyetlerinin kişisel görevlileridir. Buna ek olarak Yüceliğin Sırları, onların engin ve zahmetli görevleri

için üstün bir biçimde donanmış ve muhteşem bir biçimde onlara uyum sağlamış olan oldukça kişisel varlıklardır.

13:1.4 (144.4) 1. DİVİNİNGTON. Bu dünya tamamiyle özgün bir biçimde, Kâinatın Yaratıcısı'nın kişisel-bütünleşme alanı ve bu sebeple onun kutsallığının özel bir dışavurumu olması bakımından "Yaratıcı'nın bağıdır."Divinington, Düşünce Düzenleyicileri'nin Cennet buluşma yeridir; fakat o aynı zamanda, kaynağını Kâinatın Yaratıcısı'ndan aldığı sayısız birçok diğer unsurun, kişiliğin ve varlığın evidir. Ebedi Evlat'ın yanı sıra birçok kişilik, Kâinatın Yaratıcısı'nın tek başına gerçekleştirdiği eylemlerinin doğrudan bir kökenidir. Doğrudan ve ayrıcalıklı kaynağını Kâinatın Yaratıcısı'ndan alan Yaratıcı nüvelerine ek olarak sadece bu kişilikler ve diğer varlıklar, bu yerleşke üzerinde bir araya gelip faaliyette bulunabilir.

13:1.5 (144.5) *Divinington'un sırları*, Düşünce Düzenleyicileri'nin bahşedişinin ve onun asli görevinin sırrını içine alır. Onların doğası, kaynağı ve evrimsel dünyaların düşük düzeyde bulunan yaratılmışlarıyla olan iletişim biçimi, bu Cennet alanının bir sırrıdır. Bu muhteşem iletişim, kişisel olarak hiçbirimizi ilgilendirmemektedir; bu nedenle İlahiyatlar, bu büyük ve kutsal hizmetin belirli özelliklerini bizim bütüncül anlayışımızın dışında tutmayı uygun olarak görmektedirler. Kutsal eylemin bu fazıyla ilişki dâhiline geçtiğimiz kadarınca, bu iletişimin tüm bilgisine erişmemize izin verilmiştir, fakat bu büyük bahşedişin içsel ayrıntılarıyla ilgili olarak bütünüyle bilgilendirilmedik.

13:1.6 (145.1) Bu faz aynı zamanda; Çekim İleticileri'nin, Yaratıcı nüvesinin, ve sizin için açığa çıkarılmamış diğer varlıkların ev

sahiplerinin tüm diğer biçimlerinin doğasının, nihai amacının ve eylemlerinin sırlarını içinde barındırmaktadır. Divinington ile ilgili benim erişiminden uzak tutulan, açığa çıkarılsaydı bile muhtemelen şu an yazdığım bu eser sürecinde benim yalnızca bocalamama ve kısıtlanmama sebep olacak bu gerçekler, büyük bir olasılıkla benim düzeyimde bulunan varlığın kavramsal yetisini hala aşan bir konumdadır.

13:1.7 (145.2) 2. SONARİNGTON. Bu alan Ebedi Evlat'ın kişisel varış dünyası olarak "Evlat'ın bağıdır." Bütünüyle çağrılması ve kesin olarak kabul edilmesiyle birlikte ve onun hemen sonucunda yeryüzüne inen ve oradan yükselen Tanrı'nın Evlatları'nın Cennet yönetim merkezidir. Bu dünya, Ebedi Evlat'dan ve onun eş güdüm halindeki yardımcı Evlatları'ndan türeyen tüm Evlatları'nın Cennet evidir. İnsanın ruhsal ilerleyişinin âlemler ve Cennet huzuru boyunca yükselişinin işleyişi ile ilgili tasarılar fanileri ilgilendirmedeği için, kutsal evlatlığın sayısız düzeninin bağlı bulunduğu bu aşkın yerleşke faniler için açığa çıkarılmamıştır.

13:1.8 (145.3) *Sonarington'un sırları*, kutsal evlatların ete kemiğe bürünmesinin sırrını içine alır. Tanrı'nın bir Evlat'ın bin dokuz yüz yıl önce gerçekleştiği gibi kelimenin tam anlamıyla bir anneden İnsan olan Evlat halinde dünyaya gelmesi hala kâinatsal bir gizemdir. Bu oluşum âlemler boyunca süregelmeye devam etmekte olup, bu gizem kutsal evlatlığın bir Sonarington sırrıdır. Düzenleyiciler Yaratıcı olan Tanrı'nın bir gizemidir. Kutsal Evlatlar'ın ete kemiğe bürünmesi Evlat olarak Tanrı'nın bir gizemidir; bu bir sır olarak, bahse konu benzersiz deneyim vasıtasıyla kişisel olarak oraya geçen kişileri koruyan, hiç kimsenin erişemediği bir alan olan

Sonarington'un yedinci bölgesinde saklı kalmaktadır. Yükseliş uğraşınızla ilgili olarak yalnızca ete kemiğe bürünmenin bu fazları, sizin algısal dikkatinize çekilmiştir. Sizin için ortaya serilmemiş kâinatsal hizmetin görevleri içinde, Cennet Evlatları'nın ete kemiğe bürünmesinin açığa çıkarılmamış biçimlerinin gizemi arasında diğer birçok faz bulunmaktadır. Buna ek olarak hala bahsi geçmemiş diğer Sonarington gizemleri mevcuttur.

13:1.9 (145.4) 3. SPIRITINGTON. This world is the “bosom of the Spirit,” the Paradise home of the high beings that exclusively represent the Infinite Spirit. Here forgather the Seven Master Spirits and certain of their offspring from all universes. At this celestial abode may also be found numerous unrevealed orders of spirit personalities, beings assigned to the manifold activities of the universe not associated with the plans of upstepping the mortal creatures of time to the Paradise levels of eternity.

13:1.10 (145.5) *Spiritington'un sırları* yansımanın erişilemez gizemlerini içine alır. Yansımanın bu çok geniş ve kâinatsal olgular bütünü hakkında ifadelerimizi belirtirken, daha detaylı olarak yedi aşkın evrenin yönetim merkez dünyaları üzerinde onların işleyiş halinde olmasından bahsediyoruz; fakat bu bağlamda hiçbir zaman bu olgular bütününe tamamiyle açıklayamıyoruz, çünkü onu hiçbir biçimde bütünüyle kavrayamadık. Onu ne kadar fazlasıyla algılamaya çalışırsak çalışalım, onlarla iniltili birçok temel detay hala bizim için algılamamızı engelleyen bir biçimde gizemini koruyama devam edecektir. Yansıma, Ruhaniyet olan Tanrı'nın bir sırrıdır. Fani varlığı devam ettirmenin yükseliş işleyişi ile alakalı yansıma işlevleri bakımından bilgilendirildiniz ve işlev

bu biçimde görevini yerine getirmektedir; fakat yansıma aynı zamanda, evren yerleşiminin sayısız diğer fazlarının olağan işleyişinin hayati bir özelliğidir. Sınırsız Ruhaniyet’in bu ihsanı aynı zamanda, kaynaksal bilginin elde edilmesinden ve bu gerçeğin dağıtılmasından farklı olan kanallarda kullanılmaktadır. Buna ek olarak Springton’un burada bahsi geçmemiş diğer sırları da bulunmaktadır.

13:1.11 (145.6) 4. VİCEGERINGTON. Bu gezegen “Yaratıcı ve Evlat’ın bağı” olup o Yaratıcı ve Evlat’ın eylemleriyle kökenini alan açığa çıkarılmamış belirli varlıkların gizli alanıdır. Burası aynı zamanda, yedi aşkın evrende birçok farklı biçimlerde işlev göstermesi sebebiyle kökensel bakımdan karmaşık olan birbiri içine girişik haldeki soyun birçok yüceltilmiş varlıklarının Cennet evidir. Bu varlıkların birçok topluluğu, kimlikleri Urantia’nın fanileri için açığa çıkarılmamış bu dünya üzerinde bir araya gelir.

13:1.12 (146.1) *Vicegerington’un sırları*, kutsal üçleştirmenin sırlarını içine almakta olup bu kutsal üçleştirme, Tanrılar’ın vekilleri olarak faaliyet gösterme biçiminde Kutsal Üçleme’yi temsil eden idarenin sırrını oluşturur. Kutsal Üçleme’yi temsil etmek için irade sadece, Cennet Kutsal Üçlemesi’nin herhangi iki üyesi veya hepsi tarafından açığa çıkarılmış ve çıkarılmamış, kutsal üçlemeleştirilmiş, yaratılmış, var edilmiş veya ebedileştirilmiş bu varlıklara aittir. Kişilikler her ne kadar bu tür yaratılmışlar onların türlerinin tümüyle bütünleşmeye açık olarak İlahiyat’ın yolunda yükselebilseler de; onlar, kutsal üçleştirme içerisinde kavramsallığı belirlenen potansiyel hareketlerinin fazlasını yansıtmaya yetkin olmayan yüceltilmiş

yaratılmışların belirli biçimlerinin kutsal üçleştirilmiş faaliyetleri tarafından mevcudiyet kazandırılmıştır.

13:1.13 (146.2) Kutsal bir biçimde üçleştirilmemiş varlıklar; iki veya üç Yaratıcı'nın, veya belirli yaratılmışların üçleştirme biçimini bütünsel olarak anlayamazlar. Böyle bir olgular bütünü, yüceltilmiş uğraşınızın uzak geleceğinde bu tür bir tecrübeye girişmedikçe ve bu maceranın içinde yer almadıkça hiçbir zaman kavrayamayacaksınız; çünkü Vicegerinton'un bu sırları sizin için her zaman yasaklı bir nitelikte olacaktır. Fakat benim gibi yüksek bir Kutsal Üçleme kökeninden gelen biri için, Vicegerinton'un tüm bölümleri erişime açıktır. Bu bakımdan, kökenimin ve nihai sonumun sırrını tamamiyle anladığım gibi onu her zaman bütünsel ve kutsal olarak korumaktayım.

13:1.14 (146.3) Urantia insanların dikkati çekilmemiş, kutsal üçleştirmenin hala bahsi geçmemiş diğer biçimleri ve fazları mevcuttur; ve bu deneyimler onların kişisel yönleri bakımından, Vicegerinton'un gizli bölgesinde gerektiğine uygun olarak korunmaktadır.

13:1.15 (146.4) 5. SOLİTARİNGTON. Bu dünya “Yaratıcı ve Ruhaniyet'in bağı” olup; kalıtsal Ruhaniyet edinimlerine ek olarak Yaratıcı özelliklerini alan açığa çıkarılmamış bu varlıklar, Sınırsız Ruhaniyet ve Kâinatın Yaratıcı'nın bütünleştirici eylemlerinde onların muazzam bir ev sahipliğini yaptığı buluşma yeridir.

13:1.16 (146.5) Burası aynı zamanda Yalnız İleticiler'in ve aşkın meleksel düzeylerin diğer kişiliklerin evidir. Bu varlıklar hakkında çok az şey bilmektesiniz; ve buna ek olarak Urantia üzerine açığa çıkarılmamış çok geniş sayıda ve düzeyde varlık

bulunmaktadır. Onların beşinci dünyada yerleşik olması sebebiyle, Yaratıcı'nın hiçbir biçimde Yalnız İleticiler'in veya onların aşkın meleksel birlikteliklerin yaratımı ile ilgili bir ilişkisinin olamayacağı yönünde bir çıkarsama kendiliğinden yapılamaz; fakat bu evren çağında Yaratıcı'nın bu varlıkların işleyişi ile ilgisi olduğu ifade edilebilir. Mevcut olan evren çağı süresinde, bahse konu bu düzen Kainat Güç Yöneticileri'nin konumsal alanıdır.

13:1.17 (146.6) *Solitarington'u* kendilerinin Cennet ev alanı olarak gören, fani insanlar için bilinmez bir durumda olan varlıklar biçiminde ruhaniyet kişiliklerinin sayısız ek düzeyleri mevcuttur. Evren eylemlerinin tüm bölümleri ve düzeylerinin; tıpkı fani insanın onun kutsal Cennet nihai sonuna yükselimi için yardım görmesiyle iniltili olan alanda olduğu gibi, ruhaniyet yardımcılarıyla birlikte bütünsel olarak desteklenmiş oldukları unutulmamalıdır.

13:1.18 (146.7) *Solitarington'un sırları*. Kutsal üçleştirmenin belirli sırlarının yanı sıra bu dünya, Üçüncül Kaynak ve Merkez'in daha yüksek olan belirli doğumuyla birlikte Sınırsız Ruhaniyet'in kişisel ilişkisinin sırlarını saklar. Solarington üzerinde; Ruhaniyet'in, Yaratıcı'nın, Evlat'ın, Yücelik'in, Nihayet'in, Yüce-Nihayet'in ruhaniyetlerine ek olarak, Kutsal Üçleme'nin üç katmanlı ruhaniyetiyle birlikte açığa çıkarılmamış sayısız düzeylerin içsel birlikteliğinin gizemleri saklı tutulur.

13:1.19 (146.8) 6. SERAPHINGTON. Bu alan “Evlat ve Ruhaniyet'in bağı” olup; Ruhaniyet ve Evlat tarafından yaratılmış, açığa çıkarılmamış varlıkların geniş yerleşkelerinin ev sahipliğini yapan ana dünyadır. Buna ek olarak bu dünya; birincil, ikincil

hizmetkâr ruhaniyetlerine ek olarak yüksek melekleri içine alan melekssel yerleşkenin tüm yardımcı düzeylerinin nihai alanıdır. Burası aynı zamanda, “kurtuluşun mirasçıları için var olan yardımcı ruhaniyetlerden" olmayan aşkın ruhaniyetlerin birçok düzeyine, merkezi ve dışsal âlemlerde hizmet eder. Tüm bu ruhaniyet çalışanları, kâinat eylemlerinin bütün seviyelerinde ve alanlarında Seraphington’u onların Cennet evi olarak değerlendirir.

13:1.20 (147.1) *Seraphington’un sırları*; yüksek melekssel taşımanın gizemi olan, benim sadece bir tanesi hakkında görüşlerimi ifade edebileceğim üç katmanlı bir gizemi içine alır. Yüksek meleklerin çeşitli birçok düzeyinin ve onların müttefik ruhaniyet varlıklarının, maddiyat dışı kişiliklerin tüm düzeylerini kendi ruhaniyet biçimlerinde sarmalama ve uzun gezegenler arası seyahatler boyunca onları taşıma yetisi, Seraphington’un kutsal bölgelerinde saklı bir sırdır. Bahse konu taşıyıcı yüksek melekler bu gizemi kavrayabilir, fakat onlar bu yeti hakkında hiçbirimizle iletişim kurmaz veya muhtemelen böyle bir niteliğe sahip değildir. Ruhaniyet sağlayıcılarının kişisel deneyimlerinin biçimleri hakkındaki Seraphington’un diğer gizemleri henüz faniler için açığa çıkarılmamıştır. Buna ek olarak size yakın olan bu tür düzeylerin mevcudiyetini neredeyse tamamen kavrayabilir olmanızdan dolayı ve bizim bu tür olgular hakkındaki sınırlı bilgimizi sunmamız bile tarafımıza olan güvenin boşa çıkmasına benzer durumla sonuçlanabileceğinden dolayı; bahse konu varlıklarla çok yakından ilişkili olan sırları tartışmaktan kendimizi uzak tutmaktayız.

13:1.21 (147.2) 7. ASCENDINGTON. Bu özgün dünya “Yaratıcı, Evlat ve Ruhaniyet’in bağı” olup, Havona âlemleri boyunca Cennet’e doğru olan yolda ilerleyen zamanın kutsal yolcularını kabul eden alan olarak mekânın yükseliş halindeki yaratılmışlarının buluşma yeridir. Ascendington, Cennet düzeyine erişimlerine kadar zaman ve mekânın yükselen ruhlarının mevcut Cennet evidir. Siz faniler Havona “istirahatınızın” büyük bir kısmını Ascendington üzerinde geçireceksiniz. Yerel ve aşkın-evren yükseliş süreci için anımsama yöneticileri için ne anlama geldiyse, Havona yaşamınız boyunca Ascendington sizin için o anlamı beraberinde taşımaktadır. Burada siz, fani hayalinin kavrayışının çok ötesinde olan binlerce eylem içerisine katılacaksınız. Buna ek olarak Tanrı huzuruna olan yükselişin her öncül aşamasında, insan benliğiniz sahip olduğu kutsal özünüzle birlikte yeni ilişkiler içine girecektir.

13:1.22 (147.3) *Ascendington’un sırları*, kimliğin ve karakterin ruhsal ve potansiyel olarak ölümsüz eşleniği içerisinde maddi ve fani bir akıl üzerinde yavaş ve belirli olan inşasının gizemini içine alır. Bu olgular bütünü, maddi ve fani yaratılmışın akli içerisinde ölümsüz bir ruhun evrimi olan en şaşırtıcı gizemlerden bir tanesini oluşturur.

13:1.23 (147.4) Ascendington’a erişiminizden önce bu gizemli iletişimi hiçbir biçimde bütünsel olarak kavrayamayacaksınız. Ve bu nedenden dolayı Ascendington’un bütünü merak dolu bakışlarınıza açık bir halde olacaktır. Mevcut bir biçimde varlığın sizin türünüzde olanlarının ayrıcalıklı deneyimi ve edinimi olmasına ek olarak her zaman böyle bir biçimde kalacak olan, bu çok gizli sırla ilişkili Ascendington’un yedide

biri olan bölüm benim için yasaklı bir bölgedir. Bu deneyim varoluşun sahip olduğunuz insan düzeyine aittir. Benim kişilik düzeyim, bu tür iletişimlerle doğrudan ilişkili değildir. Bu nedenle, benim için yasaklı olan bu iletişim nihai olarak sizin için açığa çıkarılacaktır. Fakat sizin açığa çıkarılmasından sonra bile, bir takım nedenlerden dolayı o her zaman sizin sırrınız olarak kalmaya devam edecektir. Siz bu sırrı ne bizim ne de varlığın hiçbir düzeyi için açığa çıkarmayacaksınız. İnsan kökenli kutsal bir Düzenleyici'nin ve ölümsüz bir ruhun ebedi bütünleşmesi hakkında bir takım bilgiye sahibiz, fakat yükseliş kesinliğine erişecekler bu bahse konu deneyimi mutlak bir gerçeklikte bilmektedirler.

2. Yaratıcı-Dünya İlişkileri

13:2.1 (147.5) Ruhsal varlıkların farklı düzeylerinin bu ev sahibi dünyaları, muazzam ve bir hayli hayret verici alanlardır; buna ek olarak onlar, benzersiz güzellikleri ve üstün ihtişamı bakımından Cennet'e eş değerlik gösterir. Kalıcı kâinatsal adresleri biçiminde hizmet ederek onlar buluşma yeri dünyaları ve birleşim alanlarıdır. Kesinliğe erişecekler olarak siz Cennet üzerinde yerleşik bir durumda olacaksınız; fakat dışsal uzayda görev alsanız bile, Ascendington her zaman sizin ev adresiniz olarak kalmaya devam edecektir. Tüm ebediyet boyunca Ascendington'u, duygusal anılarınızın ve anımsadığınız hatıratlarınızın evi olarak göreceksiniz. Ruhaniyet varlıklarının yedinci düzeyine eriştiğinizde, muhtemelen siz Cennet üzerindeki yerleşik düzeyinizden vazgeçeceksiniz.

13:2.2 (148.1) Eğer dışsal âlemler oluş sürecinde olup ve onlar yükseliş potansiyeline sahip zaman yaratılmışları tarafından ikame edileceklerse; bunun sonucunda geleceğin bu

evlatlarının da Ascendington'u nihai olarak kendilerinin Cennet ev dünyası biçiminde değerlendireceklerinin çıkarımını yapabiliriz.

13:2.3 (148.2) Ascendington, bir Cennet varış alanı olarak sizin incelemenize koşulsuz bir biçimde açık olan tek kutsal alandır. Vicegerington ise, benim denetimime bütüncül ve şartsız olarak açık tek kutsal alandır. Onun sırları kökenimle iniltili olsa da, bu evren çağında ben Vicegerington'u kendi evim olarak değerlendirmemekteyim. Kökensel Kutsal Üçleme varlıkları ile kutsal bir biçimde üçleştirilmiş varlıklar birbirinin aynı değildir.

13:2.4 (148.3) Kökensel Kutsal Üçleme varlıkları Yaratıcı'nın dünyalarını bütünsel olarak paylaşmamakta olup, En Yüksek Kutsal Alan'a yakın bir uzaklıkta Cennet Adası üzerinde kendi özel evlerine sahiplerdir. Onlar; mekânın alt düzey dünyalarından gelen kardeşleriyle birlikte bütünleştiği, Yaratıcı, Evlat ve Ruhaniyet'in bağı" olan Ascendington üzerinde sık sık ortaya çıkarlar.

13:2.5 (148.4) Yaratıcı-Evlat kökeninden gelmesi bakımından Yaratıcı Evlatlar'ın Vicegerington'u kendi evleri olarak göreceğini düşünebilirsiniz, fakat Yedi Katmanlı olan Tanrı'nın bu evren çağındaki işlevi bakımından böyle bir durum söz konusu değildir. Buna ek olarak, Cennet'e çok yakın olan bu unsurları anlamaya çalışırken birçok zorlukla karşılaşmakta kararlı olduğunuz için, bu çabalarınızda sizlerin bocalamasına sebebiyet verecek benzer birçok sorunun mevcut bulunduğunu sizlere hatırlatmak gerekmektedir. Bu durumla ilgili sorularınızı bile yeterli ölçüde mantıksal düzleme bağlayamazsınız, çünkü siz onlar hakkında çok az şey

bilmektesiniz. Buna ek olarak, Yaratıcı'nın dünyaları hakkında daha çok şey biliyor olsaydınız bile, ona dair *her şeyi* öğrenene kadar açıkçası daha fazla bir biçimde karşınıza çıkacak zorluklara mücadele etmek zorunda kalmaya devam edecektiniz. Bu sır dünyalarda mevki, hizmete ek olarak kaynakсал doğayla elde edilir, ve ardışık evren çağları bu kişilik toplumların bazılarını yeniden dağıtır veya dağıtabilir.

13:2.6 (148.5) İçsel döngü dünyaları, mevcut yerleşik alanlardan açıkçası daha bütünlükçü veya itibarlı dünyalardır. Faniler, Yaratıcı'nın dünyaları arasında izin verdiği her bir dünya için belirli bir konuma erişeceklerdir. Örneğin siz faniler Havona'ya ulaşınca, sonuna kadar hoşnutlukla karşılaşacağınız yer olan Ascendington'a giriş hakkını kazanırsınız; fakat geride kalan altı diğer dünyayı ziyaret etmenize izin verilmez. Cennet iradesine olan geçişiniz ve onun sonrasında Kesinliğe Erişecek Olanların Birlikleri'ne olan kabulünüzle, Tanrı'nın evlatlarına ek olarak onun yükselmişleri ve daha fazlası olarak Sonarington için giriş hakkını elde edersiniz. Fakat kutsal Evlatlar'ın ete kemiğe bürünüşünün sırlarının olduğu bölüm olan Sonarington'un yedide biri, sizin incelemenize kapalı bir durumda bulunacaktır. Bu sırlar hiçbir zaman Tanrı'nın yükseliş evlatları için açığa çıkarılmayacaktır.

13:2.7 (148.6) Nihai olarak siz Ascendington'a tamamiyle ve Yaratıcı'nın Divinington hariç diğer âlemlerine göreceli olarak erişim hakkına sahip olacaksınız. Siz kesinliğe erişeceklerden biri haline geldikten sonra ilave beş sır bölgesi üzerinde oturma hakkını elde edeceksiniz, ancak bu durumda ise bu dünyaların bütün bölgelerini ziyaret etmenize izin verilmeyecek. Her ne kadar siz kesin ve tekrarlanan bir biçimde “Yaratıcı'nın sağ

elinde” olsanız da, “Yaratıcı’nın bağı olan” Divinington’un kıyılarında ikamet etmenize izin verilmemektedir. Ebediyetin bütünü boyunca orada Düşünce Denetleyicileri’nin dünyası üzerinde, sizin mevcudiyetiniz için hiçbir zaman herhangi bir zorunluluk oluşmayacaktır.

13:2.8 (149.1) Ruhani hayatın bu buluşma yeri olan dünyaları, deneyimsel algımızın bütünüyle dışında olan bu alanların bahse konu aşamalarına giriş için müzakere etmememizin istenmesi bakımından onlar yasaklıdırlar. Tıpkı Kâinatın Yaratıcısı’nın ilahi kusursuz oluşu gibi siz yaratılmış kusursuzluğa erişebilirsiniz, fakat kâinat kişiliklerinin tüm diğer düzeylerinin deneyimsel sırlarının tamamının bilgisine erişemezsiniz. Yaratıcı yaratılmışıyla ilgili deneyimsel bir kişilik sırrına sahip olduğunda, Yaratan bu sırrı ebedi gizlilikte muhafaza eder.

13:2.9 (149.2) Varsayılan bir biçimde tüm bu sırlar, Yüceliğin Kutsal Olarak Üçleştirilmiş Sırları’nın birleşik bünyesi tarafından bilinen bir haldedir. Bu varlıklar bütüncül olarak onların özel dünya toplulukları tarafından bilinmekte olup; siz Ascendington’u yöneten Yücelik Sırları’nın onuyla birden tanışıp, bunun akabinde ona sevgi besleyeceksiniz. Divinington’un haricinde, her ne kadar Ascendington’un üzerinde oldukça kusursuz bir biçimde olmasa da Yaratıcı’nın diğer dünyaları üzerinde, ilaveten Yücelik Sırları’nın kısmi bir anlayışına erişeceksiniz.

13:2.10 (149.3) Yüceliğin Kutsal Olarak Üçleştirilmiş Sırları, isminin belirttiği gibi Yücelik ile ilişkilidir; buna ek olarak onlar Nihayet ve gelecek Nihai-Yücelik’e benzer bir biçimde iniltilidir. Bu Yücelik Sırları, Yücelik’e ek olarak Nihayet’in ve hatta Nihai-Yücelik’in sırlarıdır.

3. Ebedi Evlat'ın Kutsal Dünyaları

13:3.1 (149.4) Ebedi Evlat'ın yedi aydınlık alanı, saf-ruhaniyet varlığının yedi fazının dünyalarıdır. Bu parıldayan küreler, Cennet ve Havona'nın üç katmanlı ışığının kaynağını oluşturur; ancak onlar etkileri çok geniş olmasıyla sebebiyle tamamiyle merkezi evrenle sınırlı kalmamıştır.

13:3.2 (149.5) Kişilik, Cennet uyduları üzerinde mevcut değildir; bu nedenle fani ve maddi kişilikler için temsil edilebilecek bu saf-ruhaniyet yerleşkeleriyle alakalı orada çok az şey bulunmaktadır. Bu dünyaların, Ebedi Evlat'ın varlıklarının kişisel yaşamlarından farklı olan hayatlarıyla kaynaşmış olmaları hakkında bilgilendirildik. Dışsal uzayın tasarlanan yeni âlemlerinde bu oluşumların hizmet için bir araya geldiklerinin çıkarsamasını yapmaktayız. Cennet filozofları; Urantia zamanının yaklaşık iki milyar yıllık süreçsel döngüsünde her Cennet çevriminin, Ebedi Evlat'ın gizli dünyaları üzerinde bu düzeylerin ilave yedek birliklerinin yaratımına şahit oldukları bilgisini öne sürerler.

13:3.3 (149.6) Bilgilendirildiğim kadarıyla; hiçbir kişilik, Ebedi Evlat'ın bu alanlarının hiçbirinde şimdiye kadar hiçbir biçimde mevcut bir halde bulunmamıştır. Şu ana kadar uzun deneyimlerimin tümü boyunca, Cennet içinde veya dışında hiçbir zaman bu dünyalardan birini ziyaret etmek için görevlendirilmedim. Ebedi Evlat'ın eş yaratımı olan kişilikler bile bu dünyalara uğramamışlardır. Biz, geldikleri ebeveynsel kökenden bağımsız olarak kişilik dışı ruhaniyetlerin bütün türlerinin bu ruhaniyet evlerine kabul edildiklerinin çıkarımını yapmaktayız. Bir kişilik ve ruhaniyet biçimine sahip olarak bahse konu dünyaları ziyaret etmem izin verilmiş olsaydı bile,

bu tür bir dünya benim için kuşkusuz olarak ıssız ve terk edilmiş olarak görünecekti. Yüksek ruhaniyet kişilikleri, katıksız bir biçimde gereksiz maceradan oluşan amacı olmayan meraktan memnuniyet duymamaktadır. Bu tür gereksiz veya gerçek dışı olan niyetlerde herhangi bir büyük merakın gelişmesine izin verilemeyecek kadar fazla merak uyandırıcı ve amaç dolu serüven bulunmaktadır.

4. Sınırsız Ruhaniyet'in Dünyaları

13:4.1 (149.7) Havona'nın içsel döngüleri ve Ebedi Evlat'ın parıldayan alanlarının arasında; Sınırsız Ruhaniyet'in doğumu tarafından, yüceltilen yaratılmış kişiliklerin kutsal olarak üçleştirilmiş evlatları tarafından, ve kâinat eylemlerinin çeşitli âlemlerinin birçok girişimlerinin etkili iradesiyle inilti olarak açığa çıkarılmamış varlıkların diğer biçimleri tarafından, Sınırsız Ruhaniyet'in yedi küresi dönüş halindedir.

13:4.2 (150.1) Yedi Üstün Ruhaniyet, Sınırsız Ruhaniyet'in yüce ve nihai temsilcileridir. Onlar Cennet'in çevresi üzerinde bahsi geçen bu kişiliklerin güç odakları olan kişisel konumlarını idare ederler; fakat onların muhteşem kâinat idaresi ve yönlendirmesiyle ilgili tüm faaliyetler, Sınırsız Ruhaniyet'in yedi özel yönetim alanları üzerinde ve bu konumlardan gerçekleştirilir. Gerçekte Yedi Üstün Ruhaniyet gerçekte; her şeyi düzenleyen, her şeyi içine alan ve her şeyle bütünleşen bir merkezi konum olan kâinatın âlemlerinin tümünün akıl-ruhaniyet denge burgacıdır.

13:4.3 (150.2) Üstün Ruhaniyetler bu yedi özel alandan, muhteşem kâinatın kâinatsal-akıl döngülerini sabitler ve onları birbirine denkleştirir. Buna ek olarak muhteşem kâinat boyunca onlar,

İlahiyatlar'ın mevcudiyeti ve farklılaşan ruhsal tutumuyla alakalıdır. Fiziksel tepkimeler; tek tip, değişmez ve her zaman anlık olarak ortaya çıkan mekanik bir karşılıklardır. Fakat deneyimsel olan ruhsal mevcudiyet, âlemlerin bireysel akıllarının doğasında bulunan ruhsal algının içinde bulunduğu durumlar ve şartlarla her zaman iniltidir.

13:4.4 (150.3) Fiziksel irade, mevcudiyet ve işleyiş, tüm âlemlerde küçük veya büyük ölçeklerde farklılık göstermesinden bağımsız olarak değişmezdir. Ruhsal mevcudiyette veya ruhsal karşılıklı farklılığı yaratan etmen, irade sahibi yaratılmışlar tarafından onların farkındalığında ve algısında yatan sabit olmayan farklılaşmadır. Her ne kadar mutlaklığın ruhsal mevcudiyeti ve varoluşsal İlahiyat, hiçbir biçimde yaratılmış varlıkların sadakati veya sadakatsizliğinin herhangi bir tutumu tarafından etkilenmemesine rağmen; bireysel varlığın, gezegenin, sistemin, takımyıldızının veya evrenin sadakati ve bağlılığı olan bu tür yaratılmış varlıkların iradesel tutumları, tercihleri ve kararlarından alt mutlağın işlevsel mevcudiyetinin ve varoluşsal İlahiyat'ın kesin ve doğrudan bir biçimde etkilendiği aynı zamanda doğrudur. Fakat kutsallığın bu ruhsal mevcudiyeti ne tuhaf bir değişkenlikte ne de keyfidir; onun deneyimsel değişimi, kişisel yaratılmışların özgür irade edinimlerinin doğasından kaynaklanmaktadır.

13:4.5 (150.4) Farklılaşmanın veya ruhsallığın belirleyicisinin kalplerinizde ve akıllarınızda mevcut olmasına ek olarak, onlar tercih etme biçiminizden, akıllarınızın kararlardan ve kendi iradelerinizin belirleyiciliğinden meydana gelir. Bu farklılaşma; Kâinatın Yaratıcısı'nın hükmünü verdiği ve uygulanmasını istediği tercih özgürlüğüne sahip, akli

barındıran kişisel varlıkların bağımsız iradesinin tepkilerinin doğasında bulunur. Buna ek olarak İlahiyatlar, yaratılmışın bu farklılaşan tercihin isteklerini ve şartlarını yerine getirmesi bakımından onların ruhaniyetlerinin hareketi ve işleyişi içinde de başından beri gerçeklik arz eder. Bununla birlikte onların kutsal bir biçimde bahşettiği özgür tercihin uygulanması bakımından; onlar yaratılmışların samimi istekleri karşısında kendi mevcudiyetlerinin bahşedişlerini daha fazla bir biçimde gösterirken, bu varlıkların tam tersi bir biçimde olan istekleri karşısında ise İlahiyatlar mevcudiyetlerini geri plana çekerler. Bu nedenle, kutsallığın ruhaniyeti, âlemlerin yaratılmışların tercihine alçak gönüllülükle bağlı bir duruma gelmektedir.

13:4.6 (150.5) Yedi Üstün Ruhaniyet'in yönetim yerleşkeleri gerçekte, dışsal uzayda yedi aşkın evrenin Cennet yönetim merkezlerinde ve onların bağlantılı bölümlerindedir. Her üstün Ruhaniyet bir aşkın evren üzerine hükmetmekte olup, bu yedi dünyanın her biri ayrıcalıklı olan Üstün Ruhaniyetler'den biri için görevlendirilmiştir. Bu yönetim dünyaları üzerinde sağlanmayan yedi aşkın evrenin alt-Cennet idaresinin hiçbirisi, kelimenin tam anlamıyla orada mevcut bir biçimde bulunmamaktadır. Onlar Yaratıcı'nın veya Evlat'ın âlemleri gibi ayrıcalıklı bir niteliğe sahip değildirler, ve onların yerleşik konumu sadece onun üzerine çalışan yerli varlıkların yerleşimiyle sınırlandırılmıştır. Buna ek olarak bu yedi yönetim gezegenleri, gerekli ulaşım araçlarını yönlendirecek olan ve buraları ziyaret etme arzusu taşıyan tüm varlıklara her zaman açıktır.

13:4.7 (151.1) Benim için bu yönetim dünyaları, Cennet'in dışında olan en ilgi çekici ve en şaşırtıcı olan yerlerdir. Herhangi bir

kimse geniş kâinatta başka hiçbir yerde; maddi, akli ve ruhsal olan işlerin bir arada olduğu, birçok farklı düzeyde işlevlerle bu kadar ilişkili olan, yaşayan varlıkların birçok farklı düzeylerinin katıldığı böyle değişken eylemleri aynı mekân içerisinde gözlemleyemez. Görevimden bir süreliğine uzaklaşmaya razı olduğumda, Cennet üzerinde veya Havona içerisinde bir yeri seçme şansı sunulduğunda, genel olarak Yedi Üstün Ruhaniyet'in bu yoğun olan dünyalarından bir tanesine yönlendirilirim. Orada etkileyiciliğin, bilgeliğin, sadakatin, bağlılığın ve girişimin bu tür görüntüleri benim aklım için ilham niteliği oluşturmaktadır. Başka hiçbir yerde, kâinatsal gerçekliğin tüm yedi düzeyi üzerinde kişilik uygulamalarının böyle bir muhteşem içsel birlikteliğini gözlemleyememekteyim. Buna ek olarak, görevlerini nasıl yerine getirmesi gerektiğini çok iyi bilen ve yaptıkları işlerden fazlasıyla zevk alan bu kişiliklerin eylemlerinden her zaman yararlı dersler çıkarırım.

13:4.8 (151.2) [Uversa üzerindeki Zamanın Ataları tarafından bu bağlamda faaliyet göstermesi için görevlendirilen bir Bilgelik Kusursuzlaştırıcısı tarafından sunulmuştur.]

14. Makale

Merkezi ve Kutsal Evren

14:0.1 (152.1) KUSURSUZ ve kutsal âlem tüm yaratımın merkezini kaplar; o, zaman ve mekânın çok geniş yaratılmışlarının etrafında döngüsü ebedi temel parçadır. Cennet, muhteşem ebedi evrenin tam da kalbinde hareketsiz bir biçimde ikamet eden devasa çekirdek Ada'nın mutlak sabitliğidir. Bu gezegensel merkezi aile Havona olarak adlandırılmakta olup, kendisi Nebadon'un yerel evrenin çok uzağındadır. O devasa

boyutlardan oluşmakta olup, hayal dahi edilemeyecek güzelliğin ve aşkın ihtişamın sayısı bir milyar olan âlemlerinden ve bununla iniltili neredeyse inanılmayacak derece büyük olan kütleden meydana gelmiştir; fakat bu geniş yaratımın gerçek ölçeği, insan aklının anlamaya dönük kavrayışının kesin bir biçimde ötesindedir.

14:0.2 (152.2) Bu düzen tek olup; sadece yerleşmiş, kusursuz ve oluşturulmuş dünyaların birlikteliğidir. O bütüncül olarak yaratılmış ve kusursuz olan bir evrendir; bu bakımdan o evrimsel olarak bir gelişim değildir. O; ebedi kusursuzluğun, nihai gerçekliğin, yüce kesinliğin ve kutsal tamamlanmışlığın en yüksek amacı olan yöntemsel evrenin mekân içinde yeniden üretilmesini ve zaman içinde çoğaltılmasını arzulayan Tanrı'nın Yaratan Evlatları'nın cüretkâr serüveni biçimindeki devasa evrimsel deneyimini oluşturan, âlemlerin sonsuz dönüşsel takibinin gerçekleştiği kusursuzluğun ebedi çekirdeğidir.

1. Cennet-Havona Sistemi

14:1.1 (152.3) Cennet'in çevresinden yedi aşkın evrenin içsel sınırlarına kadar, orada şu yedi mekân durumu ve hareketi bulunmaktadır:

14:1.2 (152.4) 1. Cennet üzerinde etkisi olan hareketsiz orta-mekân kısımları.

14:1.3 (152.5) 2. Üç Cennet döngüsü ve yedi Havona döngüsüne ait saat yönündeki hareket yörüngesi.

14:1.4 (152.6) 3. Havona döngülerini merkezi evrenin karanlık çekim bünyelerinden ayıran yarı hareketsiz mekân kısmı.

14:1.5 (152.7) 4. Karanlık çekim bünyelerinin saat yönünün tersinde hareket eden içsel kemeri.

14:1.6 (152.8) 5. Karanlık çekim bünyelerinin iki mekân doğrultusunu bölen ikincil özgün mekân kısmı.

14:1.7 (152.9) 6. Cennet etrafında saat yönünde dönen karanlık çekim bünyelerinin dışsal kemeri.

14:1.8 (152.10) 7. Karanlık çekim bünyelerinin dışsal kemerini yedi aşkın evrenin en iç döngülerinden ayıran, — bir yarı hareketsiz mekân olarak — bir üçüncül mekân kısmı.

14:1.9 (152.11) Havona'nın milyarları bulan dünyası, Cennet uydularının bu üç döngüsünü eş zamanlı olarak çevreleyen yedi eş merkezli döngüler biçiminde düzenlenmiştir. Orantılı olan müdahil sayılarla birlikte, en iç Havona döngülerinde yirmi-beş milyona kadar ve Havona'nın en dış kısım döngülerinde ise iki-yüz-kırk-beş milyon'u aşan dünya mevcut bir halde bulunmaktadır. Her döngü farklılık göstermektedir, fakat bu döngülerin hepsi kusursuz bir biçimde dengelenmiş olup, onlar ender bir zarafetle düzenlenmiştir; buna ek olarak onların her biri, Döngülerin Yedi Ruhaniyeti'nden bir tanesi olan Sınırsız Ruhaniyet'in özelleştirilmiş bir temsillinin nüfuzu altındadır. Diğer işlevlerine ek olarak, bu kişilik dışı Ruhaniyet her döngü boyunca göksel olayların işletimsel işleyişini düzenler.

14:1.10 (153.1) Havona gezegensel döngüleri konumsal bakımdan üst üste yerleşen bir mevcudiyeti kendi içinde barındırmaz; bunun yerine onların dünyaları, doğrusal olarak takip eden şekilde birbirlerini ardışık bir biçimde izler. Merkezi evren; Cennet alanlarının sayıca üç ve Havona dünyalarının sayıca yedi olan,

sabitleştirilmiş on eş merkezli birimlerinden oluşan çok geniş bir tane düzlemde, hareketsiz Cennet Adası'nın etrafında dönüşünü gerçekleştirir. Fiziksel olarak düşünüldüğünde Havona ve Cennet döngüleri aynı ve tek bir bütün halindeki sistemdir; onların arasındaki ayrım, işlevsel farklılıklarının ve yönetimsel ayrılıklarının tanınmasından kaynaklanmaktadır.

14:1.11 (153.2) Cennet üzerinde zaman ona dair varsayılan bir nitelik olarak karşımıza çıkmaz; çünkü birbirini takip eden olayların sırasal boyutu, merkezi Ada'ya özgü olan kişilerin kavramsallaşmasının doğasından kaynaklanmaktadır. Fakat Havona döngüleri ve onun üzerinde geçici bir süreyle ikamet eden göksel veya karasal kökenli sayısız varlık için zaman onların tabi oldukları bir olgudur. Her Havona dünyası bağlı olduğu döngüsü tarafından belirlenen kendisine ait yerel bir zamana sahiptir. Herhangi bir döngü içerisindeki tüm dünyalar eşit sürece haiz bir yıl aralığında sahiptir, çünkü onlar bütüncül olarak aynı döngü içerisinde Cennet etrafında dönmektedirler. Bu duruma ek olarak, bu gezegensel yılların uzunluğu en dışsal döngüden en içe doğru gittikçe azalır.

14:1.12 (153.3) Havona-döngü zamanının yanı sıra; Sınırsız Ruhaniyet'in yedi Cennet uydusundan gönderilen ve onlar üzerinde belirlenen, Cennet-Havona'nın bir günlük zamanı ve bununla beraber diğer zaman kabulleri mevcuttur. Cennet-Havona'nın bir günlük zamanı; ilk veya diğer bir değişle en içte bulunan Havona döngüsünün gezegensel yerleşkesinin, Cennet Adası'nın etrafında bir kez dönüşünü tamamlaması için geçen süre ölçüsünde belirlenmiştir. Buna ek olarak onun hızı, karanlık çekim bünyeleri ve devasa Cennet'in arasında olan konumu nedeniyle her ne kadar çok büyük olursa olsun, bu

alanların kendi döngüsünü tamamlaması için neredeyse bin yıl geçmesi gerekir. “Tanrı ile bir günün bin yıl kadar sürmesine, ancak bu geçen sürenin bir gece seyri kadar kısa olmasına” dair satırlar üzerinde göz gezdirdiğinizde, farkında olmadan ona dair gerçeğin bilgisine erişeceksiniz. Cennet-Havona’nın bir günü sadece yedi dakikadır; bu yedi dakika, Urantia’nın mevcut artık-yıl takvimine göre bin yılının üç nokta on sekiz saniyesi kadar daha az olan bir süreçtir.

14:1.13 (153.4) Her ne kadar yedi aşkın evrenin her biri kendisine ait yerel zaman birimlendirmelerini taşısa da, bu Cennet-Havona günü onların bütünü için merkezi saat ölçümünü oluşturur.

14:1.14 (153.5) Havona dünyalarının yedinci kemerinin oldukça uzağında olarak bu geniş merkezi evrenin dışsal kısımlarında, inanılması güç olan bir sayıdaki devasa karanlık çekim bünyeleri dönüşlerini gerçekleştirir. Bu sayıca çok olan karanlık kütleler, biçim olarak bile çok farklı olmalarına ek olarak birçok nitelik bakımından diğer mekân bünyelerinden oldukça ayrı bir konumda bulunur. Bu karanlık çekim bünyeleri ne ışığı yansıtır, ne de onu soğurur; fiziksel-enerji ışığı karşısında tepkisel olmayan bir özellik sergilemelerine ek olarak onlar, zaman ve mekânın ikame edilmiş âlemlerin yakınından bile görünmesini engelleyecek şekilde Havona’yı oldukça bütüncül bir biçimde çevreleyip onu gizlemişlerdir.

14:1.15 (153.6) Karanlık çekim bünyelerinin bu büyük kemeri, benzersiz olan bir mekân eklentisiyle iki eşit oval döngüye ayrılır. İçsel kemer saat yönü etrafında, dışsal olan ise saat yönüne ters istikamette dönüşünü gerçekleştirir. Karanlık bünyelerinin olağandışı kütlesiyle birleşen bu çok yönlü dönüşümsel hareket; merkezi evreni fiziksel olarak dengeli

hale getiren ve onu kusursuz bir biçimde sabitleştirilen yaratımın açığa çıkması olarak gözlenen Havona çekiminin işlev hatlarını çok etkili bir biçimde birbirine denkleştirir.

14:1.16 (153.7) **Karanlık çekim bünyelerinin içsel işleyiş düzeni, üç çevresel sınıflandırmadan oluşan düzenleme bakımından borusal bir nitelik gösterir. Bu döngünün bir kesişim noktası, eşit yoğunluk etrafındaki eş merkezli üç daireyi simgeler. Karanlık çekim bünyelerinin dışsal döngüsü, içsel döngüden on bin kez daha fazla olarak dik bir şekilde hizalanmıştır. Dışsal döngünün boylamasına olan çapı, enlemesine olan çapının elli bin katıdır.**

14:1.17 (154.1) **Çekim bünyelerinin iki döngüsü arasında bulunan müdahil mekân, geniş âlemin tümü üzerinde başka hiçbir yerde bulunamayacak olması bakımından *benzersizdir*. Bu özgün alan, boylamasına olan bir doğanın devasa dalga hareketleri tarafından tanımlanmasına ek olarak, bilinmeyen bir düzenin çok büyük enerji eylemleri vasıtasıyla nüfuz eder hale getirilir.**

14:1.18 (154.2) **Kanımca merkezi evrenin karanlık çekim bünyeleri dışında ona benzer hiçbir şey, dış mekân düzeylerinin gelecek evrimini ondan daha iyi bir şekilde tanımlayamaz; bu nedenle biz üstün evrende, muhteşem çekim-dengeleyici bünyelerin bu dönüşümlü takibini benzersiz olarak algılayıp onu bu biçimde tarif ediyoruz.**

2. Havona'nın Oluşumu

14:2.1 (154.3) **Ruhani varlıklar ne belirsiz olan bir mekânda, ne de ruhani dünyalarda ikamet ederler; onlar bunun yerine, fanilerin yaşadığı ve onlar kadar gerçek dünyaların oluşturduğu maddi**

bir doğanın mevcut alanlarında yerleşiklerdir. Havona dünyaları, her ne kadar onların bütüncül özü yedi aşkın evrenin gezegenlerinin maddi düzenlenişinden farklılık gösterse de, mevcut ve bütünüyle varoluş halindedir.

14:2.2 (154.4) Havona'nın fiziksel gerçeklikleri, mekânın evrimsel âlemlerinde egemen olan herhangi bir unsurdan temel olarak farklı bir biçimde, enerji düzenlenmesinin bir seviyesini temsil eder. Havona enerjileri üç katmanlı olup, enerjinin bir biçiminin olumlu ve olumsuz fazlarda mevcut olmasına rağmen enerji-maddesinin aşkın evren birimleri iki katmanlı bir enerji etkisi taşır. Merkezi evrenin yaratımı Kutsal Üçleme biçiminde üç katmanlı, bir yerel evrenin yaratımı ise bir Yaratan Evlat ve bir Yaratıcı Ruhaniyet'in doğrudan olan katılımıyla iki katmanlıdır.

14:2.3 (154.5) Havona'nın maddesi, Havona enerjisinin yedi biçiminin dengeli işlevi ve tamı tamına bin temel kimyasal yapıtaşının düzenlenmesiyle bir araya gelmiştir. Bu temel enerjilerin her biri, Havona yerlilerinin kırk dokuz uyarıcıyı algılayışına cevap vermesi için uyarımın dokuz düzeyinde açığa çıkar. Diğer bir deyişle saf bir fiziksel açıdan bakıldığında, merkezi evrenin yerlileri kırk dokuz adet özelleşmiş duyuyu ellerinde bulundurur. Buna ek olarak morontial duyular yetmiş olup, daha yüksek düzeylerde bulunan unsurların tepkisel karşılıkları yetmişten iki yüz ona kadar değişen sayısal aralıkta bulunur.

14:2.4 (154.6) Merkezi evrenin hiçbir fiziksel varlığı Urantialı unsurlar için görülebilir olma özelliği taşımaz. Bu uzak dünyaların herhangi bir fiziksel uyarıcısı, sizin hassaslaşmamış organlarınızda bir karşıt hisse yol açacak etkiyi harekete

geçirmez. Eğer bir Urantia fanisi Havona'ya seyahat ettirilse, kendisi orada gözleri görmeyen, kulakları duymayan ve tamamiyle tüm diğer duyusal karşılıklardan yoksun bir durumda olacaktır; bunun karşısında ise orada bu kişi, tüm çevresel uyarıcılar ve onlardan kaynaklanacak bütüncül dışavurumsal karşılıklardan mahrum bir biçimde, sadece öz benliğe sahip sınırlı bir varlık olarak faaliyet gösterecekti.

14:2.5 (154.7) Urantia gibi dünyalar üzerinde bilinmeyen, merkezi yaratım içinde gerçekleşen sayısız ruhsal tepki ve fiziksel olgu bulunmaktadır. Üç katmanlı bir yaratımın temel işleyiş düzeni, zaman ve mekânın yaratılmış âlemlerinin iki katmanlı oluşumunun bütünüyle dışındadır.

14:2.6 (154.8) Doğa yasalarının bütünü evrimleşen yaratılmışların ikircikli enerji sistemleri bakımından bütünüyle farklı bir belirleyici temel üzerinde düzenlenir. Merkezi evrenin tamamı, kusursuz ve simetrik denetimin üç katmanlı işleyiş düzeniyle uyumlu olarak düzenlenir. Cennet-Havona sisteminin bütünü boyunca, kâinatsal gerçekliklerin ve ruhsal kuvvetlerin hepsi arasında kusursuz bir denge sağlanır. Maddi yaratımın mutlak bir kavrayışıyla birlikte Cennet, bu merkezi evrenin fiziksel enerjilerini düzenler ve onların işleyişini sağlar; ruhaniyet kavrayışıyla tamamiyle bütünleşmenin bir parçası olarak Ebedi Evlat ise, Havona üzerinde ikamet eden unsurların ruhsal konumunu en kusursuz bir biçimde muhafaza eder. Cennet üzerinde hiçbir şey deneyimsel değildir, ve Cennet-Havona sistemi yaratıcı kusursuzluğun bir birimidir.

14:2.7 (155.1) Ebedi Evlat'ın kâinatsal olan ruhsal çekimi merkezi evren boyunca muhteşem bir biçimde etkindir. Tüm ruhaniyet değerleri ve ruhsal kişilikler, sonu gelmez bir biçimde

Tanrı'nın yerleşkesine doğru çekim içerisindedirler. Bu Tanrı huzuruna olan ulaşma isteği yoğun ve kaçınılmazdır. Tanrı'ya erişme arzusu merkezi evrende daha güçlüdür; bunun olma sebebi ruhaniyet çekiminin dış evrenlerde daha güçlü olması değil, Havona'ya erişen bu varlıkların daha bütüncül olarak ruhanileştirildiği ve bu sebeple Ebedi Evlat'ın kâinatsal olan ruhaniyet çekiminin başından beri etkin olan eylemine daha baskın bir biçimde karşılık veriyor olmasıdır.

14:2.8 (155.2) Benzer bir biçimde Sınırsız Ruhaniyet tüm ussal değerleri Cennet yolu huzuruna çeker. Merkezi evren boyunca Sınırsız Ruhaniyet'in akli çekimi; Ebedi Evlat'ın ruhaniyet çekimiyle inilti bir biçimde faaliyet içerisinde bulunur, ve birlikte onlar yükselen ruhların Tanrı'yı bulmak, İlahiyat'a erişmek, Cennet'e kavuşmak ve Yaratıcı'yı tanımak biçimindeki bütünleşen arzularını oluştururlar.

14:2.9 (155.3) Havona ruhsal olarak kusursuz ve fiziksel olarak sabit bir evrendir. Merkezi evrenin denge ve denetim halindeki sabitliği kusursuz olarak açığa çıkar. Fiziksel veya ruhsal olan her şey tahmin edilebilir bir niteliktedir, fakat aklın olgusallığı ve kişiliğin benliksel iradesini yerine getirmesi böyle bir kalıtsal özelliği beraberinde taşımaz. Günahın imkânsızlığın meydana gelişi olarak tarif edilebilir olduğu kanısındayız; çünkü biz bu kanıya, Havona'nın yerel özgür irade sahiplerinin İlahiyat'ın iradesine karşı gelmedikleri için hiçbir zaman suçluluk duymadıkları temelinden hareketle varmaktayız. Tüm ebediyet boyunca bu tanrısal varlıklar, Zamanın Ebediyetleri'ne kararlı bir biçimde sadık kaldılar. Havona'ya kutsal bir yolcu olarak giriş yapan hiçbir yaratılmışta günahın işlenmesine rastlanmadı. Orada, merkezi Havona evrenine

kabul edilen veya orada yaratılmış herhangi bir hiçbir kişilik topluluğun yaratılmışının yanlış bir uygulaması veya hareketi gerçekleşmemiştir. Zamanın âlemlerinde tercih edilen yöntem ve araçlar o kadar kusursuz ve o kadar kutsaldır ki, Havona'nın kayıtlarında ortaya çıkan herhangi bir hataya ve yapılan bir yanlışla rastlanılmadığı gibi yükseliş halindeki hiçbir ruh vaktinden önce bir biçimde merkezi evrene kabul edilmemiştir.

3. Havona Dünyaları

14:3.1 (155.4) Merkezi evrenin yönetimi ile ilgili hiçbir şey mevcut bir biçimde bulunmamaktadır. Havona eşine az rastlanır bir biçimde o kadar kusursuzdur ki, hiçbir ussal yönetim sistemi onun iradesi için gereklilik arz etmez. Orada ne sık sık düzenli olarak toplanan mahkemeler ne de yasamanın organı olan meclisler bulunmaktadır; Havona sadece idaresel bir gidişata ihtiyaç duyar. Bu noktada gerçek *öz yönetimin* nihai amacının en üst noktasına olan erişimi gözlenebilir.

14:3.2 (155.5) Böyle bir kusursuz ve ona yakın olan bu ussal yapılar arasında hiçbir yönetime ihtiyaç yoktur. Onlar hiçbir düzenlemeye ihtiyaç duymaz; çünkü onlar evrimsel yaratılmışlara katılmış asli kusursuzluğun varlıkları olarak aşkın evrenlerin yüce yargısının denetiminden çoktan geçmişlerdir.

14:3.3 (155.6) Havona'nın idaresi kendiliğinden gerçekleşmez, fakat o hayretler içinde bırakan bir biçimde kusursuz ve kutsal olarak etkilidir. Bu idare başlıca olarak gezegensel olup, yerleşik Zamanın Ebediyeti'nde yetkilendirilmiştir; bununla birlikte her Havona alanı, Kutsal Üçleme'nin kökensel kişiliklerinin biri tarafından idare edilmektedir. Zamanın Ebediyetleri yaratan

değillerdir, ancak onlar kusursuz idarecilerdir. Yüce yetenekleriyle öğretimde bulunmalarına ek olarak onlar, gezegensel evlatlarını Mutlaklığa yakın bilgeliğin bir kusursuzluğuyla yönlendirirler.

14:3.4 (156.1) Merkezi evrenin milyarı bulan alanları, Havona ve Cennet için yerel olan yüksek kişiliklerinin eğitim dünyalarını oluşturmalarına ek olarak, zamanın evrimsel dünyalarından gelen yükseliş halinde olan yaratılmışlar için nihai “kendini kanıtlama” alanları olarak görev yapar. Kâinatın Yaratıcısı’nın yaratılmışın yükselişi için oluşturduğu muhteşem tasarısının uygulanmasında, zamanın kutsal yolcuları yedinci veya diğer bir değişle en dışta olan döngünün varış dünyaları üzerine iniş yapar; bununla birlikte artan öğrenimleri ve genişleyen deneyimlerini izleyen bir biçimde, gezegenden gezegene ve döngüden döngüye sonunda kesin olarak İlahiyatlar’a ulaşınca ve Cennet üzerinde yerleşime erişinceye kadar içe doğru ilerlerler.

14:3.5 (156.2) Her ne kadar bu yedi döngü alanı hâlihazırda kendilerinin göksel ihtişamının bütününde yerine getiriliyor olsa da; tüm gezegensel kapasitenin sadece yüzde biri kadar olan bölümü Yaratıcı’nın kâinatsal tasarımı olan fani yükselimin ilerleyen safhalarının uygulanmasında kullanılır. Bu devasa dünyaların bahse konu yüzde biri olan kısmının yaklaşık olarak bir bölü onu; Havona dünyaları üzerinde sık sık geçici süreliğine ikamet eden ve orada hizmette bulunan, ebedi olarak yaşamda ve aydınlıkta ikamet eden varlıklar olarak Kesinleştirici Birlikler’in eylemleri ve yaşamına ayrılmıştır. Bu yüceltilmiş varlıklar kendi kişisel yerleşimlerine Cennet üzerinde sahiptirler.

14:3.6 (156.3) Havona alanlarının gezegensel inşası, mekânın evrimsel dünyaları ve sistemlerinin yapısal oluşumunun bütünüyle dışındadır. Muhteşem kâinatta başka hiçbir yer, yerleşik dünyalar kadar devasa alanları kullanmaya elverişli değildir. Engin karanlık çekim bünyelerinin dengeleyici etkisiyle bütünleşen triata fiziksel oluşumu, bu olağanüstü derecede büyük olan yaratımın çok çeşitli çekimlerini ender bir biçimde dengelemeyi ve fiziksel kuvvetleri oldukça kusursuz bir biçimde birbirlerine denkleştirmeyi mümkün hale getirir. Karşı-çekim aynı zamanda, bu devasa dünyaların ruhsal eylemlerinin ve maddi işleyişlerinin düzenlenmesinde uygulanır.

14:3.7 (156.4) Biyolojik özelliklerine ek olarak Havona alanlarının sanatsal hatları biçiminde karşımıza çıkan onun mimarisi, aydınlatması ve ısıtması insan tahayyülünün en nihai sınırlarının bile çok ötesindedir. Havona hakkında hiçbir zaman yeterli bir bilgiye erişemezsiniz, çünkü onun güzelliğini ve ihtişamını anlamak için onu görmeniz gerekmektedir. Yine de belirtmek gerekir ki, bu kusursuz dünyalarda gerçek nehirler ve göller bulunmaktadır.

14:3.8 (156.5) Ruhsal olarak bu dünyalar olası en yüksek düzeyde hazırlanmış olup, merkezi evrende faaliyet gösteren farklı varlıkların sayısız düzeylerinin sığınması amacını karşılayan bir biçimde uyarlanmıştır. Çok katmanlı eylemler, insan kavrayışının fazlasıyla ötesinde olan bu güzel dünyalar üzerinde gerçekleşir.

4. Merkezi Evren'in Yaratılmışları

14:4.1 (156.6) Havona dünyaları üzerinde yaşayan yedi temel varlık ve unsur biçimi bulunmaktadır, bu temel çeşitlerden her biri üç farklı fazda mevcut bulunur. Bu üç fazın her biri yetmiş büyük bölüme ayrılmış olup, her büyük bölüm bin küçük bölümden, alt bölümlerden ve diğerlerinden meydana gelir. Bu temel yaşam birimleri şu biçimlerde sınıflandırılabilir:

14:4.2 (156.7) 1. Maddi.

14:4.3 (156.8) 2. Morontial.

14:4.4 (156.9) 3. Ruhsal.

14:4.5 (156.10) 4. Absonit.

14:4.6 (156.11) 5. Nihai.

14:4.7 (156.12) 6. Eş Mutlak.

14:4.8 (156.13) 7. Mutlak.

14:4.9 (157.1) Yıpranma ve yaşamın son bulması Havona dünyaları üzerinde yaşam çevriminin bir parçası değildir. Merkezi evrende yaşayan unsurların daha düşük düzeyde olanları dönüşümün gerçekleşmesi sürecinden geçerler. Onlar biçin ve görünüm değiştirirler, fakat onlar yıpranma süreci veya hücrel ölüm tarafından dönüşerek yok olmazlar.

14:4.10 (157.2) Havona yerlileri tamamiyle Cennet Kutsal Üçleme'sinin doğumudur. Onlar yaratılmış ebeveynlerden yoksun olup, doğuma yetkin olmayan varlıklardır. Hiçbir zaman yapım süreci sonucunda yaratılmamış varlıklar olarak merkezi evrenin bu vatandaşlarının yaratımını sizlere tasvir

edemeyiz. Havona'nın bütüncül geçmişi, fani insanın kavradığı zaman veya mekânla hiçbir ilgisi olmayan, zaman-mekânın içinden ifade edilmeye çalışılan bir ebediyet gerçeğidir. Fakat insanın yaratımsal felsefesinin bir başlangıç kökenine sahip olduğunu kabul etmemiz gerekir; insan düzeyinin çok üzerinde olan kişilikler bile “başlangıcın” yapısal bir kavramsallaşmasına ihtiyaç duyarlar. Her ne kadar bu başlangıçsal kavramsallaşma bir etken olsa da, Cennet-Havona sistemi ebedidir.

14:4.11 (157.3) Havona'nın yerlileri; kendilerine ait yerelliğin alanlarında ikamet eden kalıcı vatandaşların diğer düzeyleri gibi merkezi evren üzerinde milyarı bulan alanlarda yaşarlar. Bir aşkın evrende bir milyar yerel sisteminin maddi, ussal ve ruhsal işleyişini yerine getiren evlatlığın maddi düzeyleri gibi, daha büyük bir kapsamda Havona yerlileri merkezi evrenin milyarı bulan dünyaları üzerinde yaşar ve faaliyette bulunur. Siz muhtemelen, “maddeselliği” kutsal âlemin fiziksel gerçekliklerini tarif edecek bir biçimde anlamsal olarak geniş haliyle kullanıp bahse konu Havonalılar'ı maddi yaratılmışlar şeklinde değerlendirebilirsiniz.

14:4.12 (157.4) Orada Havona için yerel olan bir yaşam mevcut olup bu yaşam sadece kendisinde ve kendi içinde önem arz eder. Havonalılar birçok biçimde Cennet'in alçalanlarına ve aşkın evren yükselenlerine hizmet eder, fakat onlar aynı zamanda merkezi evrende benzersiz olan hayatlarını yaşarlar. Buna ek olarak onlar hem Cennet'den hem de aşkın evrenden fazlasıyla ayrık olan göreceli bir anlama sahiptirler.

14:4.13 (157.5) Evrimsel dünyaların inanç evlatlarının ibadeti Kâinatın Yaratıcısı'nın sevgisinin memnuniyetini yerine

getirirken, Havona yaratılmışlarının yüceltilmiş hayranlığı kutsal güzelliğin ve gerçeğin kusursuz nihai amaçlarını fazlasıyla tatmin eder. Fani insan Tanrı'nın iradesini yerine getirme arzusunu taşıırken, merkezi evrenin bu varlıkları Cennet Kutsal Üçlemesi'nin nihai amaçlarını sağlamak için yaşar. Tam da onların sahip oldukları bu doğada, onlar Tanrı'nın iradesinin *kendisidir*. Her ne kadar İnsan ve Havonalılar yaşayan gerçeğin bağımsız hizmetinin mevcudiyetinden hoşnut olsa da; İnsan, Tanrı'nın iyiliğinin mevcudiyetinde memnuniyeti, Havonalılar ise kutsal güzellikte çok büyük bir neşeyi bulur.

14:4.14 (157.6) Havonalılar tercihlere açık olan mevcut ana ve kendileri için açığa çıkarılmamış gelecek nihai sonlarına sahiplerdir. Orada aynı zamanda sadece merkezi evren için ayrıcalıklı olan, yerli yaratılmışların ait olduğu bir ilerleme durumu söz konusudur; bu ilerleme ne Cennet'e doğru alçalmayla ilişkin olup, ne de aşkın evrenlere katılımı ile iniltilidir. Yüksek Havona düzeyine olan ilerleme şu biçimlerde gerçekleşebilir:

14:4.15 (157.7) 1. Birinci döngüden yedinci döngüye olan dışsal biçimdeki deneyimsel ilerleme.

14:4.16 (157.8) 2. Yedinci döngüden ilk döngüye olan içsel biçimdeki ilerleme.

14:4.17 (157.9) 3. Herhangi bir döngü içerisinde gelişim biçimindeki döngü içi ilerleme.

14:4.18 (157.10) Havona yerlilerine ek olarak, merkezi evrenin içinde ikamet edenler; yaratım boyunca kendi türündeki

danışmanların, yöneticilerin ve öğreticilerinin olduğu birçok evren birimleri için sayısız yöntemsel işleyiş sınıfıyla birlikte bütünleşir. Tüm âlemler içindeki bütün varlıklar; Havona'nın milyarı bulan dünyalarının bazılarında, yöntemsel işleyişin içinden türeyen cana sahip olan yaratılmışın bir takım düzeylerinin belirleyicileri boyunca şekillenir. Zamanın fanileri bile, yücelikte olan bu yöntemsel işlev alanlarının dışsal döngüleri üzerinde, yaratılmış mevcudiyetinin kendi amacına ve nihai hedeflerine sahiptir.

14:4.19 (157.11) Bunlara ek olarak orada; Kâinatın Yaratıcısı'na erişen, oraya giriş çıkış yetkisine sahip, özel hizmetin görevleri üzerinde âlemler içinde her alanda faaliyet göstermek için atanan bahse konu varlıklar bulunmaktadır. Buna ek olarak her Havona dünyasında, merkezi evrene fiziksel olarak ulaşan erişim adayları bulunabilir; fakat onlar, Cennet'de ikamet etme hakkını sağlamada onları yetkin hale getirecek ruhsal gelişimi henüz elde edememişlerdir.

14:4.20 (158.1) Sınırsız Ruhaniyet, Havona dünyaları üzerinde; merkezi evrenin karmaşık ve ruhsal olan olaylarının ayrıntılarını idare eden, ihtişamın ve lütfün varlıkları olarak kişiliklerin bir ev sahipliği tarafından temsil edilir. Kutsal kusursuzluğun bu dünyaları üzerinde onlar, bu geniş yaratımın olağan işleyişine özgü olan sorumluluğu yerine getirirler; buna ek olarak onlar, mekânın karanlık dünyalarından ihtişama yükselen yükseliş yaratılmışlarının sayıca devasa düzeyde olan bireylerine eğitim, öğretim ve yardımdan oluşun çok katmanlı görevleri yerine getirir.

14:4.21 (158.2) Orada, yaratılmışın kusursuzluğa erişiminin yükseliş taslağıyla doğrudan hiçbir biçimde birliktelik halinde

bulunmayan, Cennet-Havona sistemine özgün olan sayısız varlık birimleri mevcuttur; bu nedenle onlar, fani ırklara sunulan kişilik sınıflandırmalardan uzak tutulmuştur. Sadece insan-üstü varlıklarının büyük toplulukları ve sizin varlığınızı devam ettirme deneyiminizle doğrudan bağlantılı olan bu düzeydekiler burada temsil edilirler.

14:4.22 (158.3) Havona; çabalarında alçak döngülerden daha yüksek olan döngülere ilerlemeyi kutsallığın gerçekleşmesinin yukarı seviyelerine erişmek için, buna ek olarak mutlak gerçekliklerin, nihai değerlerin, yüce anlamların genişleyen takdirine sahip olmak için amaçlayan ussal varlıkların tüm fazları, yaşam ile birlikte bir bütünlük içerisinde birbiriyle etkileşir.

5. Havona’da Yaşam

14:5.1 (158.4) Urantia üzerinde, maddi varoluşunuzun öncül yaşamında kısa fakat yoğun olan bir denemeden geçersiniz. Bulunduğunuz sistem, takımyıldızı ve yerel evren boyunca konaklama dünyalarınız üzerinde, yükselimin morontia fazlarında katedersiniz. Aşkın evrenin öğrenim dünyalarında ise, ilerlemenin gerçek ruhaniyet düzeyleri boyunca geçişinize ek olarak, Havona’ya nihai erişiminiz için hazır bir hale getirilirsiniz. Havona’nın yedi döngüsü üzerinde sizin erişiminiz ussal, ruhsal ve deneyimseldir. Buna ek olarak, bu döngülerin her birine ait dünya üzerinde erişilmesi gereken belirli bir görev bulunmaktadır.

14:5.2 (158.5) Merkezi evrenin kutsal dünyalarında hayatın oldukça zengin ve tamamlanmış olmasının yanı sıra onların üzerinde yaşam o kadar eksiksiz ve doygun ki, o yaratılmış bir varlığın muhtemel bir biçimde deneyimleyebileceği herhangi

bir insan kavramsallaşmasını bütünüyle aşar. Bu ebedi yaratımın toplumsal ve mali eylemleri, Urantia'ya benzer olan evrimsel dünyalarda yaşayan maddi yaratılmışların sahip oldukları mesleklerle hiçbir biçimde benzerlik göstermez. Havona fikirlerinin üretim biçimi bile, Urantia üzerindeki düşünce süreçlerinden farklıdır.

14:5.3 (158.6) Merkezi evrenin düzenlemeleri uyumlu ve kalıtsal bir biçimde doğaldır; işleyişin kuralları keyfi değildir. Havona'nın her gerekliliğinde, adaletin idaresi ve doğruluğun nedenselliği mevcut bir halde açığa çıkar. Buna ek olarak bu iki etmen birleşmiş bir halde Urantia üzerinde *hakkaniyet* olarak atfedilen kavrama denk düşer. Havona'ya eriştiğinizde şu anki yaşamınızda yapmaktan zevk duyduğunuz şeyleri orada gerçekleştirmekten doğal olarak memnuniyet duyacaksınız.

14:5.4 (158.7) Ussal varlıklar ilk olarak merkezi evrene ulaştıklarında, onlar yedinci Havona döngüsünün öncü dünyasında karşılandı ve oraya yerleştirildi. Varışlarını yeni gerçekleştirenler, kendileriyle ilişkili aşkın evren Üstün Ruhaniyeti'nin kimlik kavrayışına erişerek ruhsal olarak ilerlemeye devam ettiğinde, buradan altıncı döngüye ulaştırılır. (Merkezi evrendeki bu düzenlemelerden insan aklında olan ilerleme döngüleri tasarlanmıştır.) Yükseliş halinde olanlar Yücelik'in bir gerçekleştirilişine erişince ve oradan da İlahiyat serüveni için hazırlanınca beşinci döngüye götürülürler; buna ek olarak Sınırsız Ruhaniyet'e erişince dördüncü döngüye aktarılırlar. Ebedi Evlat'a erişimi takiben üçüncü bölüme; ve Kâinatın Yaraticısı'nı tanımlarıyla birlikte, Cennet ev sahiplerine daha fazla aşına olacakları yer olan ikinci döngü dünyaları üzerinde geçici olarak ikamet etmek için oraya

hareket ederler. Havona'nın ilk döngüsüne olan varış Cennet'in hizmetine zamanın bireylerinin kabul edilmesini simgeler. Süresi belirlenmemiş bir biçimde yaratılmışın yükselişinin uzunluğu ve doğasına bağlı olarak, ilerleyici ruhsal erişimin içsel döngüsü üzerinde onlar beklemeye devam eder. Yükseliş halindeki kutsal yolcular bu içsel döngüden Cennet yerleşkesinin içine doğru ve Kesinliğe Erişecek Olanların Birlikleri'nin kabulüne doğru ilerlerler.

14:5.5 (159.1) Bir yükselimin kutsal yolcusu olarak Havona üzerinde geçici ikamenizde, tarafınıza atanan döngünün dünyaları arasında özgür bir biçimde seyahat etmenize izin verilecek. Aynı zamanda daha önceden katettiğiniz döngülerdeki gezegenlere geri dönmenize müsaade edilecek. Buna ek olarak, birincil hizmetkâr ruhaniyetleri olarak oluşturulmasına gerek olmaksızın Havona döngüleri üzerinde geçici olarak ikamet eden tüm unsurlar için bahse konu bütün bu durumlar muhtemeldir. Zamanın kutsal yolcuları, “erişilen” mekânı katetmek için kendilerini gerekli bir biçimde hazırlamaya yetkindirler; fakat bu durum, “erişilmemiş” mekân üzerinde yapılacak anlaşma için hükmedilen işleyiş biçimine bağlıdır. Bir kutsal yolcu ne Havona'yı terk edebilir, ne de birincil hizmetkâr ruhaniyetlerinin ulaştırma desteği olmadan kendisine atanan döngünün ötesine geçebilir.

14:5.6 (159.2) Bu çok geniş olan merkezi yaratımda zindeliği sağlayan bir özgünlük bulunmaktadır. Ussal varlıkların veya diğer yaşayan unsurların en temel düzeylerinin asli oluşumu ve maddenin fiziksel düzenlenmesinin dışında, Havona'nın dünyaları arasında ortak hiçbir şey yoktur. Bu gezegenlerin her biri özgün, benzersiz ve ayrıcalıklı bir yaratımdır; her gezegen

benzersiz, harikulade ve kusursuz bir yapıdır. Buna ek olarak bireyselliğin bu farklılığı, gezegensel mevcudiyetin ruhsal, fiziksel ve ussal olan yönlerinin tüm özelliklerine kadar uzanır. Bu milyarı bulan kusursuz alanlardan her biri, yerleşik Zamanın Ebediyeti'nin tasarıları uyarınca gelişmiş ve göz alıcı hale getirilmiştir. Ve bu durum onların arasından seçilen herhangi bir alanın diğerine neden benzemediğinin sebebidir.

14:5.7 (159.3) Havona döngülerinin sonuna kadar seyahatinizi gerçekleştirmeden ve en sonunda arta kalan Havona dünyasını ziyaret etmeden önce, içinde bulunduğunuz maceranın canlandırıcılığı ve merakın teşviki sizin bu kutsal sürecinizde yok olmayacaktır. Ve bunun sonucunda, ebediyetin ileriye yönlendiren uyarıcısı olarak arzu, onun öncülü olan zamanın macera cezp edicisinin yerini alacaktır.

14:5.8 (159.4) Tekdüzelik, yaratıcı düşüncenin olgunlaşmamışlığının ve ruhsal edinimle birlikte akli eş güdümün etkisizliğinin göstergesidir. Yükseliş içinde bulunan faninin bu cennetsel dünyaların keşfine başlamasından önce, kendisi ruhsal olmasa da duygusal, ussal, ve toplumsal olgunluğa çoktan erişmiş bir düzeyde olur.

14:5.9 (159.5) Havona üzerinde bir döngüden diğerine ilerlerken siz sadece hayal edilmeyen değişikliklerle karşılaşmayacaksınız, buna ek olarak sizin şaşkınlığınız her döngü içerisinde bir gezegenden diğerine ilerleyişinizde tarif edilemez bir boyutta olacaktır. Bu milyarı bulan öğrenim dünyalarının her biri şaşkınlıkların gerçek bir üniversitesidir. Bitip tükenmek bilmeyen gerçeği bilme arzusu olarak süregelen şaşkınlıklar, bu döngülerde seyahat eden ve bu devasa alanlarda dolaşan

kişilerin deneyimidir. Bu bakımdan tekdüzelik Havona sürecinin bir parçası değildir.

14:5.10 (159.6) Evrim halindeki insan doğasının özünde bulunan nitelikler olarak — serüven aşkı, merak ve tekdüzeliğe karşı duyulan tiksinti; yeryüzü üzerindeki kısa süreli ikameniz süresince sadece sizi sinir etmek veya rahatsızlık duymanıza sebep olmak için oraya konulmamıştır, bunun yerine onlar ölümün, keşfin ebedi bir yolculuğu, beklentinin sonsuza kadar sürecek bir yaşamı biçiminde serüvenin sonu gelmez bir sürecinin sadece başlangıcı olduğunu sizlere önermek için verilmiştir.

14:5.11 (160.1) Araştırmanın ruhu, keşfin dürtüsü ve incelemenin güdüsü olarak merak, evrimsel mekân yaratılmışlarının kutsal ve onların doğasından gelen edinimlerinin bir parçasıdır. Bu doğal dürtüler sadece bastırılması veya engellenilmesi için verilmemiştir. Bu arzu sahibi dürtülerin dünya üzerindeki kısa olan yaşamınız sürecinde sık sık kısıtlandığı ve hayal kırıklıklarının tekrar eden biçimlerde deneyimlendiği gerçektir, fakat onlar gelecek çok uzun asırlar boyunca bütüncül olarak gerçekleştirilip muhteşem bir biçimde tatmin edilecektir.

6. Merkezi Evren'in Nihai Amacı

14:6.1 (160.2) Yedi döngüden oluşan Havona eylemlerinin kapsamı devasa bir büyüklüktedir. Genel olarak bu kapsam şu başlıklar altında tarif edilir.

14:6.2 (160.3) 1. Havonasal.

14:6.3 (160.4) 2. Cennetsel.

14:6.4 (160.5) 3. Evrimsel Nihai-Yücelik olarak sınırlı-yükselen.

14:6.5 (160.6) Aşkın olan birçok sınırlı eylem, ruhaniyet ve akıl işlevlerinin absonit ve diğer fazlarının içinde dile getirilmeyen farklılıklarına katılan Havona'nın mevcut evren çağında gerçekleşir. Merkezi evrenin yaratılmış aklın kavrayışının ötesinde birçok şekilde faaliyet göstermesi gibi, tıpkı onun benim için açığa çıkarılmayan birçok nihai amaca hizmet etmesi olanak dâhilindedir. Yine de bu kusursuz yaratımın, kâinat aklının yedi düzeyinin ihtiyaçlarını karşılamada nasıl hizmet ettiğini ve onların memnuniyetine hangi biçimlerde katkıda bulunduğunu tasvir etmeye çabalayacağım.

14:6.6 (160.7) 1. *Kâinatın Yaratıcısı* — Birincil Kaynak ve Merkez. Yaratıcı olan Tanrı, yüce ebeveynsel memnuniyetini merkezi yaratımın kusursuzluğundan elde eder. Kendisi yakın-eşitlik düzeylerinde sevgiye doyum deneyiminin hoşnutluğunu taşır. Kusursuz Yaratıcı kusursuz yaratımın hayranlığıyla kutsal olarak hoşnuttur.

14:6.7 (160.8) Havona, Yaratıcı'nın yüce erişiminin memnuniyetini yerine getirir. Havona içinde kusursuzluğun yerine getirilmesi, sınırsız genişlemenin ebedi istenci içinde zaman-mekân kısıtlanması dolayısıyla yaşanan gecikmeyi telafi eder.

14:6.8 (160.9) Yaratıcı, kutsal güzellik karşısında Havona'nın onu tamamlayan karşılığında memnuniyet duyar. Bu durum, tüm evrimleşen âlemler için ender uyumun kusursuz bir işleyişsel yöntemini sağlamak için kutsal akli hoşnut kılar.

14:6.9 (160.10) Yaratıcımız merkezi evreni kusursuz bir memnuniyetle karşılar; çünkü o, kâinat âlemlerinin tümünün

bütün kişilikleri için ruhaniyet gerçekliğinin bu değere layık bir açığa çıkarılmış halidir.

14:6.10 (160.11) Âlemlerin Tanrı'sı, zaman ve mekân üzerinde birbirlerini peşi sıra takip eden evren genişlemesinin bütünü için, ebedi güç çekirdeği olarak Havona ve Cennet'i ayrı bir gözle değerlendirir.

14:6.11 (160.12) Ebedi Yaratıcı, Yaratan-Yaratıcı'nın ebedi evine erişen kendisinin mekâna ait fani torunları olarak zamanın yükseliş adayları için değerli ve cezp edici bir hedef olarak Havona yaratımını bitmek tükenmek bilmeyen bir hoşnutlukla değerlendirir. Buna ek olarak Tanrı, kutsal aile ve İlahiyat'ın ebedi evi olarak Cennet-Havona'nın kendisinden haz duyar.

14:6.12 (160.13) 2. *Ebedi Evlat* — İkincil Kaynak ve Merkez. Mümkün olan en üst düzeydeki merkezi yaratım Ebedi Evlat için; Yaratıcı, Evlat ve Ruhaniyet olarak kutsal ailenin birliksel işlevselliğinin ebedi kanıtını sağlar. Bu durum, Kâinatın Yaratıcısı'nın içindeki mutlak huzurun maddi ve ruhsal altyapısını oluşturur.

14:6.13 (160.14) Havona, ruhaniyet gücünün en başından beri genişleyen kendisini gerçekleştirişinin neredeyse sınırsız olan kaynağını Ebedi Evlat için sağlar. Merkezi evren Ebedi Evlat'a bu alanı; onun içinde güvenli ve emin bir biçimde, birliktelik halinde bulunduğu Cennet Evlatları'nın eğitimi için ruhsal ve biçimsel bahşediş hizmetini öğretmesi amacıyla tahsis etti.

14:6.14 (161.1) Havona, Ebedi Evlat'ın sahip olduğu kâinatın âlemlerinin tümünün ruhani-çekim düzenlenmesinin özel

oluşumudur. Bu merkez, ruhsal çoğalma olan ebeveynsel arzunun tatminini sağlar.

14:6.15 (161.2) Havona dünyaları ve onların kusursuz sakinleri, Yaratıcı Sözü olan Evlat'ın ilk ve nihai olarak son temsilidir. Bu bakımdan Evlat'ın bilinci, kendisinden kusursuz bir biçimde hoşnut olan Yaratıcı'nın sınırsız bir tamamlayıcısıdır.

14:6.16 (161.3) Buna ek olarak bu âlem, Kâinatın Yaratıcısı ve Ebedi Evlat arasında bulunan eşitliğin birlikteliğinin içerisinde onun tamamlayıcı karşılığının gerçekleşmesi için imkân sağlar, ve bu durum her birinin sınırsız kişiliğinin sonsuza kadar sürecek olan kanıtını oluşturur.

14:6.17 (161.4) 3. *Sınırsız Ruhaniyet* — Üçüncül Kaynak ve Merkez. Havona âlemi, bütünleşen Yaratıcı-Evlat'ın sınırsız temsilcisi olarak Bütünleştirici Bünye'nin Sınırsız Ruhaniyet olduğu kanıtını sağlar. Sınırsız Ruhaniyet; bu kutsal meydana gelişin mutlak eş mevcudiyetinin yerine getirilmesinden hoşnut olurken, bir diğer yandan ise yaratıcı bir eylem olarak bütünleşen faaliyetler tatmini Havona içinde elde eder.

14:6.18 (161.5) Havona içinde Sınırsız Ruhaniyet, olası bağışlama yardımcısı olarak hizmet etmenin yetisini ve istekliliğini gösterebileceği bir alan bulmuştur. Bu kusursuz yaratımda Ruhaniyet, evrimsel âlemlerde hizmetin serüveni için alıştırma görevini gerçekleştirmiştir.

14:6.19 (161.6) Bu kusursuz yaratım Sınırsız Ruhaniyet'e; yardımcı-Yaratan doğumu olarak bir evreni idare etmek için kutsal ebeveynleriyle birlikte kâinat yönetimine katılma, ve bu bakımdan Yaratan Evlatlar'ın yardımcıları olarak Yaratıcı

Ruhaniyet biçiminde yerel evrenlerin birleşik idaresinin hazırlanması imkânını sağlamıştır.

14:6.20 (161.7) Havona dünyaları; mevcudiyet içerisinde bulunan her yaratılmış akıl için belirli yardımcıları olup, kâinatsal usun yaratanlarının akıl laboratuvarıdır. Akıl her Havona dünyası üzerinde farklıdır, ve o tüm ruhsal ve maddi yaratılmış akli yapıları için bir işleyiş yöntemi olarak hizmet eder.

14:6.21 (161.8) Bu kusursuz dünyalar, Cennet toplumuna erişim amacıyla nihai olarak belirlenmiş tüm varlıklar için akli yüksek-lisans programlarıdır. Onlar Ruhaniyet'e, güvenli ve fikir veren kişilikler üzerinde akli hizmet biçiminin denenmesinin olanağını fazlasıyla sağladı.

14:6.22 (161.9) Havona, mekânın âlemlerinde Sınırsız Ruhaniyet'in bencil olmayan ve yaygın çalışmaları için ona tahsis edilen bir yerdir. Aynı zamanda Havona, zaman ve mekânın yorulmak bilmez Akıl Hizmeti'nin kusursuz bir evi ve istirahat yerleşkesidir.

14:6.23 (161.10) 4. *Yüce Varlık* — deneyimsel İlahiyat'ın evrimsel birleşimi. Havona yaratımı Yüce Varlık'ın ruhsal gerçekliğinin ebedi ve kusursuz kanıtıdır. Bu kusursuz yaratım; zaman ve mekânın deneyimsel âlemleri içinde Cennet İlahiyatları'nın sınırlı yansımalarının güç-kişilik bütünleşmesinin başlangıcından önce, Yüce olan Tanrı'nın simetrik ve kusursuz olan ruhaniyet doğasının bir açığa çıkarılışıdır.

14:6.24 (161.11) Havona içinde Her-Şeye-Gücü-Yeten'in güç olanakları Yücelik'in ruhsal doğasıyla birlikte bütünleşmiş bir

haldedir. Bu merkezi yaratım, Yücelik'in gelecek-ebediyet birlikteliğinin bir örneğidir.

14:6.25 (161.12) Havona, Yücelik'in kâinatsal potansiyelinin kusursuz bir işleyişsel yöntemidir. Bu evren, Yücelik'in gelecek kusursuzluğunun tamamlanmış bir tasviri olup Nihayet'in potansiyeli mevcudiyetinin hatırlatıcısıdır.

14:6.26 (162.1) Havona; kusursuz öz benlik denetimi ve yüceliğin yaşayan irade sahibi yaratılmışlarının varoluşu, ruhaniyetin nihai bir biçimde dengi olan aklın mevcudiyeti, ve sınırsız bir olanaklılıkla aklın gerçekliği ve birliği olarak ruhani değerlerin kesinliğini sergiler.

14:6.27 (162.2) 5. *Eş Güdüm Halindeki Yaratan Evlatlar*. Havona, Cennet Mikâilleri'nin evren yaratımındaki bir sonraki serüvenleri için hazır hale getirildikleri eğitimsel hazırlama merkezidir. Bu kutsal ve kusursuz yaratım, her Yaratan Evlat için işleyişsel bir yöntemdir. Kendisi evreninin, kusursuzluğun bu Cennet-Havona düzeylerine nihai olarak erişimini sağlamak için çaba gösterir.

14:6.28 (162.3) Bir Yaratan Evlat, kendi fani evlatları ve ruhaniyet varlıkları için Havona yaratılmışlarını kişiliğin-işleyişsel yöntemi olarak kullanır. Mikâil ve diğer Cennet Evlatları, Cennet ve Havona'yı zamanın evlatlarının kutsal nihai sonu olarak görürler.

14:6.29 (162.4) Yaratan Evlatlar, yerel evrenlerini birleştiren ve istikrarlı hale getiren hayati evren üst denetiminin gerçek kaynağının merkezi yaratım olduğunun bilincindedirler. Onlar aynı zamanda, Yücelik'in ezelden beri var olan etkisinin kişisel

mevcudiyetinin ve Nihayet'in Havona'nın içinde mevcut olduğunun bilgisine sahiptirler.

14:6.30 (162.5) Havona ve Cennet, bir Mikâil Evladı'nın yaratıcı gücünün kaynağıdır. Burada onunla evren yaratımında eş güdüm halinde olan varlıklar ikamet eder. Evren Ana Ruhaniyetleri olarak bu yerel âlemlerin eş yaratanları Cennet'den gelmektedirler.

14:6.31 (162.6) Cennet Evlatları merkezi yaratımı kutsal ebeveynlerinin evi olarak kendi yerleşkeleri biçiminde görürler. Burası onların zaman geri döndükleri ve ziyaret etmekten hoşnut kaldıkları bir yerdir.

14:6.32 (162.7) 6. *Eş Güdüm Halinde olan Yardımcı Kız Evlatlar.* Yerel evrenlerin eş yaratanları olarak Evren Ana Ruhaniyetleri, Döngülerin Ruhaniyetleri'yle yakın bir birliktelikte Havona dünyaları üzerinde kendi kişilik öncesi eğitimini tamamlarlar. Bu merkezi evrende yerel evrenlerin Ruhaniyet Kız Evlatları, Yaratıcı'nın iradesine her zaman tabi olan Cennet Evlatları'yla birlikte eş güdüm yöntemleri içinde uygun bir biçimde eğitilmişlerdir.

14:6.33 (162.8) Havona dünyaları üzerinde Ruhaniyet ve Ruhaniyet'in Kız Evlatları, kendi topluluklarının tümünün ruhsal ve maddi akli yapılarının ussal işleyiş yöntemleriyle karşılaşır; buna ek olarak bu merkezi evren, bir Evren Ana Ruhaniyeti'nin birleşik bir biçimde ilişkili bir Yaratıcı Evlat'la desteklediği bu yaratılmışların gelecekteki nihai sonudur.

14:6.34 (162.9) Evren Ana Yaratıcı, Cennet ve Havona'yı kendi kökensel yeri ve Sınırsız Akıl'ın kişilik mevcudiyetinin yerleşkesi olan Sınırsız Ana Ruhaniyet'in evi olarak hatırlar.

14:6.35 (162.10) Bir Evren Kutsal Hizmetkârı'nın yaşayan irade sahibi yaratılmışların oluşturulması görevinde, bir Yaratıcı Evlat için tamamlayıcı olarak uyguladığı yaratma yetisinin kişisel ayrıcalıklarının bahşedişi bu merkezi evrenden gelmiştir.

14:6.36 (162.11) Ve son olarak, Sınırsız Ana Ruhaniyet'in bu Kız Evlat Ruhaniyetleri kendilerine ait Cennet evine muhtemelen bir daha geri dönmeyecekleri için, Cennet üzerinde Majeston'da kişileşen ve Havona'da Yüce Varlık ile birliktelik halinde bulunan kâinatsal yansımanın olgular bütününden büyük bir haz duyarlar.

14:6.37 (162.12) 7. *Yükselim Sürecinin Evrimsel Fanileri*. Havona, her fani türünün işleyişe dayanan yöntemsel kişiliğinin evi olup, zamanın yaratılmışlarına özgü olmayan fani birlikteliğinin insan-üstü kişiliklerinin bütünü ana yerleşkesidir.

14:6.38 (162.13) Bu dünyalar, algılanabilecek en yüksek gerçeklik düzeyleri üzerinde gerçek ruhaniyet değerlerinin erişimine karşı tüm insan duyularının uyarıcılığını sağlar. Havona, yükseliş halinde bulunan her fani için Cennet öncesi eğitim amacının hayata geçtiği yerdir. Havona, Cennet ve Tanrı'ya olan erişim öncesinde bir ana kapı olarak her irade sahibi yaratılmış için mevcut bir halde bulunur.

14:6.39 (163.1) Cennet bir ev, Havona ise kesinliğe erişecek olanlar için bir atölye ve keyif veren mutluluk yeridir. Bununla birlikte,

Tanrı'yı tanıyan herkes kesinliğe erişeceklerden biri olmayı çok derin bir biçimde arzular.

14:6.40 (163.1) Merkezi evren, insan için oluşturulmuş sadece nihai bir son değildir; burası aynı zamanda, Kâinatın Yaratıcısı'nın sınırsızlığını keşfetmenin deneyiminde açığa çıkmamış ve evrensel olan serüven içinde kesinliğe erişeceklerin ebedi sürecinin gelecekte yola koyulacakları başlangıç yeridir.

14:6.41 (163.1) Havona, aşkın sınırlı düzeyler üzerinde Tanrı'yı bulmak için çabalayan mekânın kutsal yolcularına şahit olacak gelecek evren çağları üzerinde bile, absonitsel önemiyle birlikte kuşkusuz olarak faaliyet göstermeye devam edecektir. Havona, absonit varlıklar için eğitim evreni olarak hizmet verme yetkinliğine sahiptir. Dış uzayın ilkokulunun mezunları için ortaokul olarak faaliyet gösteren yedi aşkın-evrenin mevcudiyetsel varlığı göz önüne alındığında, Havona bu benzetme içerisinde muhtemelen eğitimin tamamlandığı okul olacaktır. Bu bakımdan, Havona'nın ebedi olanaklarının gerçek bir biçimde sınırsız olduğuna; ve merkezi evrenin, yaratılmış varlıkların geçmiş, mevcut ve gelecek biçimlerinin tümü için deneyimsel eğitim evreni olarak hizmet etmesinin ebedi yetisine sahip olduğu fikrini onaylıyoruz.

14:6.42 (163.1) [Uversa üzerindeki Zamanın Ataları tarafından bu bağlamda faaliyet göstermesi için görevlendirilen bir Bilgelik Kusursuzlaştırıcısı tarafından sunulmuştur.]

15. Makale

Yedi Aşkın Evren

15:0.1 (164.1) BİR Yaratıcı olarak Kâinatın Yaratıcısı'nın ilişkisi bakımından âlemler neredeyse tamamen mevcudiyet dışı bir konumdadır; kendisi sadece kişilikler ile ilişki halindedir; o kişiliklerin Yaratıcısı'dır. Yaratan birliktelikler olarak Ebedi Evlat ve Sınırsız Ruhaniyet bakımından âlemler, Yaratan Evlatlar'ın ve Yaratıcı Ruhaniyetler'in birleşik idaresi altında sınırlanmış ve bireysel bir karakter kazandırılmıştır. Cennet Kutsal Üçlemesi bakımından Havona dışında, Havona sonrası mekân düzeyinin ilk döngüsü üzerinde idare yetkisini elinde barındıran sadece yedi aşın evren olarak yedi yerleşik evren bulunmaktadır. Yedi Üstün Ruhaniyet, merkezi Ada üzerinden kendi etkisini yaymakta olup; bu nedenle, muhteşem Kâinatın dış bölgelerinin çevresinden, Yedi Üstün Ruhaniyet'in yayılımının yedi merkezi bağlantı noktasından, ebedi Cennet Adası'nın merkezinden oluşan bir devasa burgaç olarak bu uçsuz bucaksız yaratımı meydana getirmiş olur.

15:0.2 (164.2) Kâinatsal yaratımın maddileşmesinin öncül safhalarında, aşkın evrenin işleyişsel idaresinin ve yönetiminin taslağı oluşturuldu. İlk Havona sonrası yaratım yedi muazzam birimlere ayrıldı, ve bu yerel evren hükümetlerinin merkezi yönetim dünyaları tasarlandı ve inşa edildi. Bahse konu yönetimin mevcut olan taslağı yakın ebediyetten kaynaklanan bir biçimde varoluş içindedir, buna ek olarak bu yedi aşkın evrenin idarecileri Zamanın Ataları biçiminde doğru bir şekilde ifade edilir.

15:0.3 (164.3) Yedi aşkın evren ile ilgili olarak uçsuz bucaksız olan bilgiler bütünü içerisinde, size sadece ona dair çok az şey söyleyebilmenin ümidi içerisindeyim; fakat görkemli gücün ve kusursuz uyumun içerisinde orada faaliyet gösteren Kâinatsal

çekim mevcudiyetlerine ek olarak fiziksel ve ruhsal kuvvetlerinin akli denetiminin bir yöntemi olan bu alanlar boyunca bu bilgiler bütünü faaliyet içerisindedir. İlk olarak aşkın evren nüfuz alanlarının maddi düzenlenmesi ve fiziksel oluşumuna dair tatmin edici bir fikre sahip olmak önemlidir; çünkü bunun sonucunda siz, bu yedi aşkın evren boyunca sayısız yerleşik gezegenin üzerinde etrafa dağılmış olan irade sahibi yaratılmışların akıl gelişimleri ve ruhsal yönetimi için sağlanan muhteşem düzenlemenin önemini daha iyi kavramak için hazır bir konuma geleceksiniz.

1. Yedi Aşkın Evren Mekân Düzeyi

15:1.1 (164.4) Kısa olan yıllarınızın bir milyonunun veya bir milyarının içinde yaşamış kuşaklarınızın bellekleri, gözlemleri ve kayıtlarının sınırlı kapsamı içinde; Urantia'ya ve bahse konu âlemlere ait olan tüm işlevsel niyetler ve amaçlar yeni mekâna keşfedilmemiş erişimin uzun bir serüvenini deneyimlemektedir. Fakat Uversa kayıtlarına göre, daha önce yapılan gözlemler ışığında, bulunduğumuz düzeyin çıkarsamaları ve daha kapsamlı olan deneyimiyle uyumlu olarak, ilaveten bu ve diğer bulguların sonuçlarına dayanan yargıların neticesinde biz; evrenlerin oldukça iyi idrak edilen bir düzen içinde bulunmasına ek olarak, İlk Muhteşem Kaynak ve Merkez ve onun ikamet ettiği evrenin etrafında görkemli bir büyüklük içerisinde dönerek kusursuz bir biçimde biçimde denetlenen hareket yörüngesinin bilgisine sahibiz.

15:1.2 (165.1) Uzunca bir zamandır yedi aşkın evrenin, devasa ve genişliğine kıyasla boyunun çok uzun olduğu bir döngü olan muhteşem bir elips üzerinde katettiğini gözlemlemekteyiz. Güneş sisteminiz ve zamanın diğer dünyaları, sınırları açık bir

biçimde belirtilmemiş mekâna doğru yönergesiz ve pusulası olmayan bir şekilde dönüşel hareketini gerçekleştirmemektedir. Sizin içinde bulunduğunuz sistemin ait olduğu yerel evren, merkezi evreni çevreleyen çok geniş olan döngü etrafında saat yönünün tersi istikamette kesin ve açık olarak gözlenen biçimiyle dönüşünü gerçekleştirir. Bu Kâinatsal işleyiş düzeni çok mükemmel bir biçimde belirlenmiş olup; tıpkı güneş sisteminizi oluşturan gezegenlerin yörüngelerinin Urantia gök bilimcileri tarafından bilinmesine benzer bir biçimde bu belirleniş, aşkın evren yıldız gözlemcileri tarafından bilinmektedir.

15:1.3 (165.2) Urantia, bütünüyle düzenlenmemiş aşkın bir evrenin yerel evreni içerisinde konumlanmıştır; buna ek olarak yerel evreniniz, kısmi biçimde tamamlanmış sayısız fiziksel yaratımlarıyla doğrudan doğruya yakınlık içerisinde. Bu bakımdan siz, görece yeni olan âlemlerden birine ait bir konumda bulunmaktasınız. Fakat diğer bir yandan şu an itibariyle siz, ne bilinmeyen bölgelere doğru körü körüne dönüşünüzü gerçekleştirmektesiniz, ne de belirlenmemiş bir mekân üzerinde ne yaptığınızı bilmez bir biçimde seyrir halindesiniz. Mevcut an içerisinde siz, gezegensel sisteminiz veya ondan öncekilerinin çok uzun bir zaman önce katettiği aynı mekân boyunca seyrinizi gerçekleştirmektesiniz; buna ek olarak uzak gelecek içerisinde bir gün sisteminiz veya onu takip edenler, şu an çok çabuk bir biçimde hareket eden seyriniz boyunca aynı mekân üzerinde bu döngüyü tekrar katedecektir.

15:1.4 (165.3) Bu çağda ve Urantia üzerinde yönsel kavramın algılandığı biçimiyle ilk aşkın evren kuzeye doğru, Muhteşem

Kaynaklar ve Merkezler'in ikamet ettiği ve Cennet ve Havona'nın merkezi evrenine göre ise yaklaşık olarak ters istikamette bulunan daha doğruya yakın bir doğrultuda dönüşünü gerçekleştirir. Batıya doğru ilişkin olan bu konum, ebedi Ada'ya göre zamanın alanlarının en yakın fiziksel yaklaşımını temsil eder. İkinci aşkın evren kuzeyde bulunan konumundan batıya doğru olan dönüşüne hazırlanırken; üçüncü aşkın evren bu anda, güneye doğru olan eğilimine çoktan yönelişiyle bu büyük mekân yörüngesinin en kuzey birimini elinde bulundurur. Dördüncü aşkın evren bahse konu an içinde, Muhteşem Çevreler'e karşıt yönde ileri bölgelere olan yaklaşımı biçiminde güneysel hareketin görece dosdoğru ilerleyişi üzerindedir. Beşinci aşkın evren, doğruya doğru dönüşü takip eden doğrusal güney ilerleyişi üzerinde hareketini sürdürürken, Eş Merkezler'e karşıt bir istikamette kendi konumunu yaklaşık olarak terk eder. Altıncı aşkın evren, bulunduğunuz evrenin kısmi bir biçimde yakınından geçtiğı birim olan güney kavisinin büyük bir kısmını oluşturur.

15:1.5 (165.4) Yerel evreniniz Nebadon, yedinci aşkın evren olan ve bizim zaman algımıza göre uzun zamandan beri aşkın evren mekân düzeyinin güneydoğı eğilimine yönelmemiş birinci ve altıncı yerel evren arasında döngüsünü sürdüren Orvonton'a bağlıdır. Günümüzde Urantia'nın ait olduğı güneş sistemi, birkaç milyar yılı aşkın bir süredir güney eğrisi etrafında dönmektedir; ve bu dönüş sayesinde siz şu an güneydoğı eğiliminin ötesine doğru ilerlemekte olup görece doğrusal olan kuzey yörüngesi boyunca hızla hareketinize devam etmektesiniz. Bahsi geçmeyen gelecek çağlar boyunca Orvonton, neredeyse doğrusal olan bu kuzey istikametinde seyrini sürdürecektir.

15:1.6 (165.5) Urantia, yerel evreninizin sınırlarının çok dışına doğru olan bir sisteme aittir; buna ek olarak yerel evreniniz mevcut haliyle Orvonton'un çevresinde seyir halindedir. Sizin varlığınızın ötesinde hala mevcut olan diğer unsurlar bulunmaktadır; fakat siz, İlk Kaynak ve Merkez'in görece yakınlığındaki muhteşem döngü etrafında dönüşünü gerçekleştiren bu fiziksel sistemlerden mekân bakımından çok büyük bir ölçekte uzaklaştırılmış bir konumda bulunmaktasınız.

2. Aşkın Evrenlerin Düzenlenmesi

15:2.1 (165.6) Sadece Kâinatın Yaratıcısı, mekân içinde yerleşik dünyaların mevcut olan sayısının ve konumunun bilgisine sahiptir; kendisi onların tamamını isimleri ve sayısal değerleriyle tek tek tanımlar. Ben size, yerleşik veya yerleşime elverişli gezegenlerin sadece yaklaşık olarak rakamsal değerini sunabilirim; çünkü bazı yerel evrenler, ussal yaşamlar için onlar dışında kalanlara kıyasla elverişli olan daha fazla dünyaya sahiptir. Bu nedenle, benim sizlere sunabileceğim yaklaşık değerler yalnızca maddesel yaratımın enginliğine dair bazı fikirlerin oluşması amacına hizmet etmesi içindir.

15:2.2 (166.1) Muhteşem kâinat içerisinde yedi aşkın evren bulunmaktadır, ve onlar yaklaşık olarak bahse konu şu birimler tarafından meydana gelmektedir:

15:2.3 (166.2) 1. *Sistem*. Yaklaşık olarak bin adet yerleşik veya yerleşmeye açık olan dünya tarafından oluşan aşkın yönetimin temel birimidir. Kavurucu güneşler, soğuk dünyalar, sıcaklık yayan güneşlerin çok yakınında bulunan gezegenler ve yaratılmışların ikamesi için elverişli olmayan diğer alanlar bu

topluluğa dâhil değildir. Yaşamı sağlamak için uyumlu hale getirilen bu bin dünya bir sistem olarak adlandırılır, fakat yaş bakımından daha genç olan sistemlerde bu dünyaların görece az sayıda olanları ikame edilebilir bir niteliktedir. Her yerleşik gezegen bir Gezegensel Emir'in hâkimiyeti altındadır; ve her yerel evren yönetim merkezi olarak bir mimari alana sahip olup burası bir Sistem Egemeni tarafından yönetilir.

15:2.4 (166.3) 2. *Takımyıldızı*. Yaklaşık olarak 100.000 tane yerleşime açık olan gezegen biçiminde yüz sistem bir takımyıldızını meydana getirir. Her takımyıldızı bir tane mimari yönetim merkezi alanına sahip olup burası En Yüksektekiler olan üç Vorondadek Evlatları'nın yönetimi altındadır. Her takımyıldızı aynı zamanda, Cennet Kutsal Üçlemesi'nin bir elçisi olan gözlemle görevli bir Zamanın İnançlısı'na sahiptir.

15:2.5 (166.4) 3. *Yerel Evren*. Yaklaşık olarak 10.000.000 tane yerleşime açık olan gezegenden meydana gelmekte olan yüz takımyıldızı bir yerel evreni oluşturur. Her yerel evren muhteşem bir yönetim merkez dünyasına sahiptir, ve burası Mikâil'in düzeyi olan eş güdüm halindeki Tanrı'nın Yaratan Evlatları'nın bir tanesi tarafından idare edilir. Her evren, Cennet Kutsal Üçlemesi'nin bir temsilcisi olan bir Zamanın Birlikteliği mevcudiyeti tarafından kutsanmıştır.

15:2.6 (166.5) 4. *Azınlık Birimi*. Yaklaşık olarak 1.000.000.000 tane yerleşime açık olan gezegenden meydana gelmekte olan bin yerel evrenin oluşturduğu aşkın evren yönetiminin bir azınlık birimini oluşturur; burası muazzam bir yönetim merkezi dünyasına sahip olup, Zamanın Geçmişleri olarak onun yöneticileri azınlık biriminde gerçekleşen olayları idare

ederler. Her azınlık birimi merkezleri üzerinde, Yüceliğin Kutsal Üçleme Kişilikleri olan üç Zamanın Geçmişi bulunmaktadır.

15:2.7 (166.6) **5. Çoğunluk Birimi.** Yaklaşık olarak 100.000.000.000 tane yerleşime açık olan gezegenden meydana gelmekte olan bin azınlık birimi bir tane çoğunluk birimini meydana getirmektedir. Her çoğunluk birimi, muhteşem bir yönetim merkezine sahip olup, burası Yüceliğin Kutsal Üçleme Kişilikleri olan Zamanın Kusursuzlukları'nın üçünün idaresi altındadır.

15:2.8 (166.7) **6. Aşkın Evren.** Yaklaşık olarak 1.000.000.000.000 tane yerleşime açık olan gezegenden meydana gelmekte olan on çoğunluk birimi bir aşkın evreni meydana getirir. Her aşkın evren, devasa ve muazzam yönetim merkezleriyle donatılmış olup buralar Zamanın Ataları'nın üçü tarafından yönetilir.

15:2.9 (166.8) **7. Muhteşem Kâinat.** Yedi aşkın evren, yaklaşık olarak yedi trilyon yerleşime açık dünyaya ek olarak Havona'nın bir milyar yerleşim bölgesinden oluşan mevcut haldeki düzenlenmiş muhteşem Kâinatı meydana getirir. Aşkın evrenler, Yedi Üstün Ruhaniyet tarafından Cennet'in konumsal yerleşkesinden dolayı ve aracısız bir biçimde yönetilip hükmedilir. Havona'nın milyarı aşan dünyaları doğrudan bir biçimde, bu tür bir Yüceliğin Kutsal Üçleme Kişiliklerinin bahse konu kusursuz alanlarının her birine hükmetmesi biçiminde, Zamanın Ebediyetleri tarafından idare edilir.

15:2.10 (167.1) Cennet-Havona âleminin dışında kalan kâinat düzeninin tasarımı aşağıdaki şu verileri sağlamaktadır:

15:2.11 (167.2) Aşkın Evrenler 7

15:2.12 (167.3) Çoğunluk Birimleri 70

15:2.13 (167.4) Azınlık Birimleri 7,000

15:2.14 (167.5) Yerel Evrenler. 700,000

15:2.15 (167.6) Yıldız Takımları 70,000,000

15:2.16 (167.7) Yerel Sistemler. 7,000,000,000

15:2.17 (167.8) Yerleşime Elverişli Gezegenler . . 7,000,000,000,000

15:2.18 (167.9) Yedi aşkın evrenden her biri yaklaşık olarak şu oluşumlardan meydana gelmiştir:

15:2.19 (167.10) Bir sistemin oluşumu yaklaşık olarak 1,000 dünyadan

15:2.20 (167.11) Yüz sistemden meydana gelen bir takımyıldızının oluşumu 100,000 dünyadan

15:2.21 (167.12) Yüz takımyıldızından meydana gelen bir evren oluşumu 10,000,000 dünyadan

15:2.22 (167.13) Yüz evrenden meydana gelen bir azınlık birimi oluşumu 1,000,000,000 dünyadan

15:2.23 (167.14) Yüz azınlık biriminden meydana gelen bir çoğunluk birimi oluşumu 100,000,000,000 dünyadan

15:2.24 (167.15) On çoğunluk biriminden meydana gelen bir aşkın evren oluşumu 1,000,000,000,000 dünyadan

15:2.25 (167.16) Tüm bu tahmini ölçümler yaklaşık olarak bu bağlamda yapılabileceklerinin en iyisini yansıtır; diğer düzensel oluşumlar geçici bir süreliğine maddi mevcudiyetin yok oluşuyla karşılaşırken, bunun karşısında yeni sistemler aralıksız bir biçimde evrilmeye devam etmektedir.

3. Orvonton'un Aşkın Evreni

15:3.1 (167.17) İşlevsel olarak yıldızsal âlemlerin tümü, Orvonton'un aşkın evreni olarak muhteşem Kâinatın yedinci bölümüne ait olan Urantia üzerinde çıplak gözle görünebilir durumdadır. Geniş Samanyolu yıldız sistemi, yerel sisteminizin sınırlarının oldukça ötesinde olan Orvonton'un merkezi çekirdeğini temsil eder. Bu muhteşem güneşlerin, mekânın karanlık adalarının, çifte yıldızların, küresel kümelerin, yıldız bulutlarının, buna ek olarak sarmal ve diğer nebulaların bir araya gelişi sayısız bireysel gezegenlerle birlikte; yerleşik evrimsel âlemlerin yaklaşık olarak bir bölü yedisinin uzatılmış-çevrimsel toplulukları biçiminde bir saat gibi işleyişini oluşturur.

15:3.2 (167.18) Urantia'nın gök bilimsel konumundan yakınıınızda bulunan sistemlerin kesişim noktası boyunca muhteşem Samanyolu'na doğru baktığınızda, genişliği kalınlığından çok daha fazla olan ve uzunluğu genişliğinden bile daha büyük olan uçsuz bucaksız bir uzatılmış düzlem üzerinde seyahat ettiğinizi gözlemlersiniz.

15:3.3 (167.19) Samanyolu olarak tarif ettiğiniz yapının gözlemi; cennetler tek bir yönden gözlendiğinde Orvonton üzerindeki

yıldızsal yoğunluğun karşılaştırmalı olarak artışını ve aynı zamanda herhangi farklı bir taraftan bakıldığında ise onun yoğunluğun azalışını açığa çıkarır. İçinde bulunduğumuz maddesel aşkın evrenin merkezi düzleminden ise yıldızların ve diğer alanların sayılarının azalmakta olduğu gözlemlenir. En yüksek yoğunluğun bu alanının ana bedensel bütünlüğüne doğru dikkatlice baktığınızda, gözlem açısı müsait olduğu takdirde siz, her şeyin merkezi ve yerleşik evrene doğru bakmakta olduğunuzu fark edersiniz.

15:3.4 (167.20) Orvonton'un on büyük kısmından sekizi Urantialı gökbilimcileri tarafından kabataslak bir biçimde saptanmıştır. Geride kalan iki büyük kısım ayrımsal fark ediliş bakımından zor bir konumda bulunmaktadır, çünkü bu olgular bütününi görebilmeniz için onları içeriden görebiliyor olmanız gerekmektedir. Orvonton'un aşkın evrenine uzayın çok uzak bir konumundan bakabilerseniz, yedinci galaksinin on büyük kısmını eş zamanlı olarak ayırt edebilirsiniz.

15:3.5 (168.1) Sizin azınlık biriminizin dönüşümlü merkezi; yerel evreniniz ve onunla birliktelik içinde bulunan yaratılmışların hepsinin onun etrafında hareket ettiği Yay Takımyıldızı'nın devasa büyüklükte ve yoğun olan yıldız bulutunun çok uzağında konumlanmıştır. Buna ek olarak bu çok geniş olan Yay Takımyıldızı'nın alt galaktik sisteminin karşıt taraflarından, muhteşem yıldız sarmalının içinde ortaya çıkan bulutların iki büyük akımını gözlemleyebilirsiniz.

15:3.6 (168.2) Güneşinizin ve onunla birliktelik halinde bulunan gezegenlerin ait olduğu fiziksel sistemin çekirdeği, eskinin Andronover nebulasının merkezidir. Bu eskinin sarmal nebulası, güneş sisteminizin doğuşu üzerine görevlendirilen

olaylarla ilişkili çekim kesintileri tarafından hafif bir biçimde bozulmaya uğramıştır; buna ek olarak bu duruma, geniş komşu bir nebulanın yakın biçimde yaklaşımı sebebiyet vermiştir. Neredeyse bütünsel olan bu çarpışma, Andronover'in küresel bir birlikteliğe benzer bir biçimde dönüşmesine sebebiyet vermiştir; fakat bu olay güneşlerin iki yönlü takibinin ve onların birliktelik içinde bulunduğu fiziksel topluluğun tamamıyla tahrip olmasıyla sonuçlanmamıştır. Şu an güneş sisteminiz, yaklaşık olarak merkezden yıldız sisteminizin uç noktasına kadar olan uzaklığın orta konumunda bulunan bu bozulmaya uğrayan sarmalın kollarının birinde oldukça merkezi bir konumu elinde bulundurur.

15:3.7 (168.3) Yay Takımyıldızı birimi, tüm diğer birimler ve Orvonton'un bölümleri Uversa etrafında dönüşümlü olan döngüsel bir yapıdadır. Ve Urantialı yıldız gözlemcilerin sahip olduğu bir takım kafa karışıklıkları, aşağıda bahsi geçen şu çoklu döngüsel hareket tarafından üretilmiş görece bozulmaların ve yanılsamaların sonucunda açığa çıkar:

15:3.8 (168.4) 1. Urantia'nın kendi güneş etrafında dönüşü.

15:3.9 (168.5) 2. Eski Andronover nebulasının çekirdeği etrafında güneş sisteminizin dönüşü.

15:3.10 (168.6) 3. Andronover yıldız ailesinin ve onunla birliktelik içerisinde bulunan kümenin, Nebadon'un yıldız bulutunun bütüncül döngüsel-çekim merkezinin etrafında dönüşü.

15:3.11 (168.7) 4. Nebadon'un yerel yıldız bulutunun ve onun birliktelik içerisinde bulunan yaratılmışlarının Yay Takımyıldızı'nın sahip olduğu azınlık birimi etrafında dönüşü.

15:3.12 (168.8) 5. Yay Takımyıldızı'na ek olarak yüz azınlık biriminin kendilerinin çoğunluk birimi etrafında dönüşü.

15:3.13 (168.9) 6. Yıldız akıntısı olarak da adlandırılan on çoğunluk biriminin Orvonton'un Uversa yönetim merkezleri etrafında dönüşü.

15:3.14 (168.10) 7. Aşkın evren mekân düzeyinin saat yönü tersine olan hareket yörüngesi biçimindeki, Cennet ve Havona etrafında Orvonton'un ve onun birliktelik içerisinde bulunduğu altı aşkın evreninin hareketi.

15:3.15 (168.11) Bu birkaç düzenin çoklu hareketleri hususunda gezegeninizin uzay yörüngesi ve güneş sisteminiz doğalarından gelen köken bakımından kalıtsaldır. Aynı zamanda Orvonton'un mutlak saat yönünün tersi istikametteki hareketi, üstün evrenin mimari tasarılarının doğasından kaynaklanan bir biçimde kalıtsaldır. Fakat bu düzene katılan hareketler; kısmen Cennet'in kuvvet düzenleyicilerin ussal ve bilinçli eylemi tarafından üretilen ve kısmen bütünleştirici madde-enerji bölünmesinden aşkın evrenlere kadar elde edilen bütüncül kaynağa aittir.

15:3.16 (168.12) Yerel evrenler Havona'ya yaklaştıklarında birbirlerine daha yakın bir konuma gelirler; döngüler sayı bakımından fazlalaşır ve orada katman üzerine katman biçimindeki üst üste ekleniş artar. Fakat ebedi merkezin dışına doğru gidildikçe daha az sayıda sistem, katman, döngü ve âlem bulunmaktadır.

4. Âlemlerin Ataları olarak Nebula

15:4.1 (169.1) Yaratım ve evren düzenlemesi sonsuza kadar, sınırsız Yaratıcılar ve onlarla birliktelik içinde bulunanların denetimi altında kalacak olsa da; bu düzenin olgusal bütünlüğü, emredilen bir işleyiş yöntemi uyarınca ve maddenin, enerjinin ve kuvvetin çekim yasalarına bağlı olarak gerçekleşir. Fakat mekânın Kâinatsal kuvvet-etkisiyle ilgili olarak gizemsel birtakım unsurlar bulunmaktadır. Biz maddesel yaratımların düzenlenmesini onların ultimatonik düzeyinden başlayarak sonuna kadar bütünüyle kavramaktayız, fakat ultimatonların Kâinatsal kökenlerinin tümüyle bilincine sahip değiliz. Biz bu kökensel kuvvetlerin bir Cennet özüne sahip olduğundan eminiz, çünkü onlar Cennet'in kesin olan devasa hatları içinde yerleşime açık mekân boyunca sonsuza kadar dönmektedirler. Her ne kadar Cennet çekimine bağlı olmasa da, tüm maddeleşme sürecinin kökeni olan mekânın bu kuvvet-etkisi; Alt Cennet merkezi içinde ve dışında açık bir biçimde döngü halinde olan alt Cennet'in mevcudiyetine her zaman tabidir.

15:4.2 (169.2) Cennet kuvvet düzenleyicileri, mekân gücünü ezeli kuvvete dönüştürür; ve bununla birlikte bu madde öncesi potansiyelin, fiziksel gerçekliğin birincil ve ikincil enerji dışavurumlarına evrilmesini sağlar. Bu enerji çekim-karşılık düzeylerine erişince; güç yöneticileri ve onların aşkın evren düzen yardımcıları sahneye çıkar, buna ek olarak mekânın ve zamanın âlemlerinin enerji kanallarını ve çok katmanlı güç döngülerini oluşturması için tasarlanan, kendilerine ait sonu olmayan etkilerini uygulamaya koyulurlar. Bu nedenle fiziksel madde mekân içinde açığa çıkar, ve evrenin işleyişsel düzenlenmesinin faaliyetine başlaması böylelikle hazırlanmış olur.

15:4.3 (169.3) Enerjinin bu bölünmesi, Nebadon fizikçileri tarafından hiçbir zaman açığa çıkarılamamış bir olgudur. Onların çektiği başlıca zorluk, Cennet kuvvet düzenleyicilerinin görece erişilemez oluşunda yatmaktadır; çünkü yaşayan güç yöneticileri her ne kadar mekân enerjisiyle başa çıkmakta yetkin olsalar da, oldukça yetkin ve ussal bakımından son derece etkin bir biçimde yönlendirebilecekleri enerjilerin kaynaksal kavramsallaşmasına sahip değillerdir.

15:4.4 (169.4) Cennet kuvvet düzenleyicileri nebula yaratıcılarıdır; onlar, kâinat maddesinin ultimatonic birimlerinin nihai açığa çıkışları için yayılımcı kuvvetlerin tümünün harekete geçirilmesine kadar bir kere başladıktan sonra hiçbir zaman kısıtlanamayacak veya sonlandırılmayacak olan devasa kuvvet tufanının kendi mekân mevcudiyetini sunmaya yetkindirler. Bu nedenle, sarmal ve diğer nebular, doğrusal-köken güneşin ve onların çeşitli sistemlerine ait ana burgaçları mevcut hale getirilmiştir. Dış uzayda öncül Kâinatsal evrimin fazları olan nebula'nın farklı biçimlerde gözlenen on değişik bütünlüğü bulunabilir, ve bu geniş enerji burgaçları yedi aşkın evrende tıpkı ait olduğu gibi aynı kökene sahip olmuştur.

15:4.5 (169.5) Nebular ölçek bakımından ve onların yıldızsal ve gezegensel doğumlarının bir araya getirdiği kütleler ve bunun sonucundaki sayısal topluluk bakımından fazlasıyla çeşitlilik gösterir. Orvonton'un hemen kuzey sınırında bulunan fakat aşkın evren mekân düzeyinin içinde kalan bir güneş-meydana getiren nebula, yaklaşık olarak kırk bin güneşin oluşmasına çoktan kaynaklık eder. Buna ek olarak bu ana burgaç güneşleri dışarı doğru fırlatarak oluşturmaya devam eder, ve bu üretimin sonucunda ortaya çıkan güneşlerin büyük bir çoğunluğu sizin

güneşinizden kat be kat daha büyüktür. Dış uzayın daha büyük olan bir takım nebulaları, yüz milyon kadar güneş oluşumuna kaynaklık etmektedir.

15:4.6 (169.6) Her ne kadar bazı yerel evrenler tek bir nebulanın üretimiyle düzenlenmiş olsa da, nebulalar doğrudan bir biçimde azınlık birimleri veya yerel evrenler olan herhangi bir idari birimleriyle alakalı değildir. Her yerel evren, nebulasal ilişkiden bağımsız olarak bir aşkın evrenin bütünsel enerji etkisinin tamı tamına on-bin parçasından biriyle bütünleşir; çünkü enerji nebulalar tarafından düzenlenmemekte olup o tamamıyla Kâinatsal olarak dağıtılmaktadır.

15:4.7 (170.1) Sarmal nebulaların hepsi güneş yapımına katılmaz. Bazıları onların bölünmüş yıldızsal doğumlarının bir çoğunundaki denetimlerini elinde bulundurur; buna ek olarak onların sarmal görünüşü, güneşlerinin nebula kolundan benzer bütünlük içerisinde dışarı çıkması fakat farklı doğrultularda geri dönmesi sebebiyle belirlenmiştir. Bu sebeple onların bu durumu bir noktadan onların gözlenebilmesini kolay hale getirmektedir, fakat nebulasal kolundan dışarı ve onun uzağından gerçekleşen dönüş doğrultuları üzerinde güneşler geniş bir biçimde dağıldıklarında onları görmek daha zor bir hale gelir. Mevcut an içerisinde Orvonton üzerinde etkin olan fazla sayıda bir güneş-oluşturan nebula bulunmamaktadır, fakat yerleşik aşkın evrenin dışında olan Andromeda nebulaları bu bağlamda fazlasıyla etkindir. Bu çok uzakta bulunan nebula çıplak göz için görülebilir bir niteliktedir; ve siz onu gördüğünüzde, güzünüze yansıyan ışığın uzak güneşlerden bir milyar yıl önce salındığını bir durup düşünün.

15:4.8 (170.2) Samanyolu galaksisi, geçmiş sarmal ve diğer nebulaların çok geniş sayıdaki birlikteliklerinden meydana gelmiştir; ve onların birçoğu hala, kökensel oluşumlarını kendi içlerinde barındırmaya devam etmektedir. Fakat içsel felaketler ve dışsal çekim sonucunda onların birçoğu, Macellansal Bulut’a benzer yakıcı güneşlerin devasa derecedeki aydınlık kütleleri olarak bu çok büyük kümelenmelerin sebebini oluşturan bu tür bozulmalara ve yeniden düzenlenmelere maruz kalmıştır. Küresel biçimdeki yıldız kümelenmeleri, Orvonton’un dışsal uçlarının yakınında baskın bir konumdadır.

15:4.9 (170.3) Orvonton’un çok geniş yıldız bulutları maddenin bireysel bir araya gelişleri olarak değerlendirilebilir, ve bu durum Samanyolu galaksisine dışsal olan mekân bölgelerinde gözlemlenen ayırık nebulalarla karşılaştırılabilir bir niteliktedir. Mekânın yıldız bulutları olarak adlandırılan unsurların birçoğu, aslında sadece gazsal maddeden oluşmuştur. Bu yıldızsal gaz bulutlarının enerji potansiyeli çok şaşırtıcı bir biçimde devasadır, buna ek olarak onlardan bazıları her yakın olan güneşten diğerlerine doğru kabul edilip, uzay içerisinde güneş salınımı olarak tekrar çevrime katılır.

5. Mekân Bedenlerinin Kökeni

15:5.1 (170.4) Kütle yığını, nebulasal burgaçlardan kaynağını alan bir aşkın evrenin güneşi ve gezegenleri içinde taşınır. Maddenin sürekli farklılık gösteren miktarı açık uzay içinde oluşsa da; aşkın evren kütlesinin çok azı, mimari alanları inşasında olduğu gibi güç yöneticilerinin doğrusal eylemi tarafından düzenlenir.

15:5.2 (170.5) **Kaynak bakımından güneşlerin, gezegenlerin ve diğer alanların çok büyük bir kısmı şu on topluluklardan biri olarak tanımlanabilir:**

15:5.3 (170.6) **1. *Eş Merkezli Daralım Halkaları.*** Her nebula sarmal bir halde değildir. Engin bir nebula'nın büyük bir kısmı, çifte bir yıldız sisteminin içine doğru dağılması veya sarmal olarak evrimleşmesi yerine, çoklu-halka dizilişi tarafından yoğunlaşmaya uğrar. Uzun süreçler boyunca bu tür bir nebula, maddenin halka şeklinde görünen dizilişi biçimindeki sayısız miktardaki çevreleyici devasa bulutlar tarafından sarılan çok büyük bir güneş olarak görünür.

15:5.4 (170.7) **2. *Sarmal Biçiminde Dönen Yıldızlar,*** çok yüksek ısılarda ısıtılmış gazların muazzam ana burgaçları tarafından oluşturulan bu güneşlerle bütünleşir. Onlar halkalar şeklinde dışarıya salınmamaktadır, fakat bunun yerine onlar sağlı-sollu olan seyirleri biçiminde oluşturulmuşlardır.

15:5.5 (170.8) **3. *Çekim-Patlama Gezegenleri.*** Bir güneş bir sarmaldan veya bir sarmal nebulasından doğduğunda, nadir olmayan bir biçimde o çok büyük olan bir uzaklığa salınır. Böyle bir güneş yüksek bir oranda gazsal olup, bu hali takiben o bir biçimde soğuyunca veya yoğunlaşınca, uzayın karanlık bir adası veya devasa bir güneş biçimindeki maddenin çok büyük ölçekteki bir takım kütlelerinin yakınında dönme şansına sahip olabilir. Böyle bir yaklaşım çarpışmaya sebebiyet verecek kadar yakınlıkta olmayabilir; fakat bu yaklaşım aynı zamanda, daha büyük olan bünyenin çekim etkisinin daha küçük olan parçasında gelgitsel kasılmaların oluşturmaya başlamasına izin verecek kadar yakındır. Bu nedenle sürecin kendisi, kasılmış güneşin karşıt tarafları üzerinde eş zamanlı

olarak ortaya çıkan bir gelgitsel ani değişimi harekete geçirmiş olur. Onların en üst noktasında patlamanın bu açığa çıkışı, püsküren güneşin çekimin-yeniden kazanımı bölgesinin ötesinde yönlendirilebilecek maddenin değişen boyutlarının bir araya gelmesinin bir dizisini üretir. Bu durumun sonucunda bahse konu bölüm ile alakalı, iki bedenden birinin etrafında kendisine ait yörüngelerde sabit bir hale gelir. Bu süreçlerden daha sonra, maddenin daha büyük olan toplulukları bir bütün biçiminde birleşip, daha küçük olan bedenleri gittikçe kendilerine doğru çekerler. Böylece daha küçük olan sistemlerin cisimsel gezegenlerinden birçoğu mevcudiyete kavuşturulur. Kendi güneş sisteminiz tıpkı böyle bir kökene sahiptir.

15:5.6 (171.1) 4. *Merkezden Uzaklaşan Gezegensel Kız Evlatlar.*

Devasa güneşler büyümenin belirli aşamalarında, ve onların döngüsel hızları fazlasıyla artış gösterdiğinde, birliktelik halinde bulunduğu güneşi çevrelemeye devam eden küçük dünyaları oluşturmak için daha sonradan bir araya getirilebilecek maddenin geniş niceliklerinin salınmasına başlarlar.

15:5.7 (171.2) 5. *Yetersiz Çekim Alanları.*

Bireysel yıldızların büyüklüğü için önemli bir sınır bulunmaktadır. Bir güneş bu sınıra ulaşıncı ve çevrimsel hızında her hangi bir yavaşlama olmazsa, mecbur olarak bu yapı ayrılmaya uğrayacaktır. Güneşin bölünmesi bu aşamada meydana gelip yeni bir çifte yıldızın bu çeşitliliği hayata geçer. Sayısız küçük gezegen bu oluşumun sonrasında bahse konu devasa parçalanmanın bir yan ürünü olarak oluşabilir.

15:5.8 (171.3) *6. Kasılım Yıldızları.* Daha küçük olan sistemlerde en geniş dışsal gezegen bazen kendisine komşu olan dünyaları, güneş yakınında bu dünyalar kendilerinin oluşumsal atılımlarına başlarken, kendisine doğru çeker. Sizin güneş sisteminiz bakımından böyle bir son, dört içsel gezegenin güneş tarafından çekilmesi anlamına gelebilir. Böyle bir durum karşısında ise, güneş sisteminin büyük bir gezegeni olan Jüpiter, dört gezegenden arta kalan dünyaları içine alarak fazlasıyla genişlemiş olacaktır. Bir güneş sisteminin böyle bir sonu, çifte yıldız oluşumunun bir çeşidi biçimindeki bitişik olan fakat eşit olmayan iki güneşin çoğalımla sonuçlanacaktır. Bu tür yıkımsal olaylar, aşkın evren yıldızsal bütünleşmesinin sınırları üzerinin dış bölgesi haricinde nadiren gerçekleşen bir niteliğe sahiptir.

15:5.9 (171.4) *7. Toplu Alanlar.* Mekânda çevrim içindeki maddenin çok büyük miktarından küçük gezegenler yavaş bir biçimde toplu olarak birikebilir. Onlar çok hızlı bir biçimde birikerek ve küçük çaplı çarpışmalar sonucunda büyüyebilir. Uzayın belirli birimlerinde, var olan şartlar gezegensel doğuşun bu biçimlerini destekler. Birçok yerleşik halde bulunan bir dünya böyle bir kökene sahip olmuştur.

15:5.10 (171.5) Bazı yoğun karanlık adalar, uzay içinde enerji dönüşümünün birikimlerinin doğrudan sonucu olarak karşımıza çıkar. Bu karanlık adaların bir diğer topluluğu; uzay içinde döngü halinde olan, yalnızca parçacıklardan ve göktaşlarından oluşan soğuk maddenin devasa ölçekteki miktarlarının bir araya gelmesiyle var olmuştur. Maddenin bu tür bütünleşmesi hiçbir zaman sıcak bir içeriğe sahip olmamıştır, buna ek olarak yoğunluk olarak farklılık

göstermesi haricinde bu bütünleşme oluşum bakımından Urantia'ya oldukça benzerlik gösterir.

15:5.11 (171.6) 8. *Sönmüş Güneşler*. Uzayın bazı karanlık adaları sönmüş olan yalıtılmış güneşler olup onların sahip olduğu mevcut olan tüm mekân-enerjisi harcanmıştır. Maddenin düzenlenen birimleri varsayılan bütüncül yoğunlaşma olan tam yoğunlaşma yaklaşır; buna ek olarak, uzayın döngüleri içinde bir hayli yoğunlaşma içinde olan maddenin bu tür devasa kütlelerinin yeniden yüklenmesi için süre bakımından birçok çağın geçmesi gerekir. Böylece bu süreç sonunda, bir çarpışmanın veya aynı diriltici etkiye sahip bazı Kâinatsal oluşumlar sonucunda Kâinatsal faaliyetin yeni döngüleri için onlar hazırlanmış olurlar.

15:5.12 (171.7) 9. *Çarpışma Alanları*. Daha kalın olan kümelenmenin bu bölümlerinde çarpışmalar sıra dışı bir nitelik taşımaz. Böyle bir gökbilimsel yeniden düzenleme, madde dönüşümleri ve muazzam enerji değişimleri tarafından eşlik edilir. Sönmüş güneşlerle olan çarpışmalar, geniş enerji dalgalanmalarının yaratılmasında özel bir etkiye sahiptir. Çarpışmanın sonucunda ortaya çıkan enkaz, fani yerleşimine uyumlu hale getirilen gezegensel bedenlerin daha sonraki oluşumu için zaman zaman maddi çekirdekleri oluşturur.

15:5.13 (172.1) 10. *Mimari Dünyalar*. Bazı özel amaçlar için tasarılar ve belirtilen özellikler uyarınca inşa edilen dünyalar bulunmaktadır. Yerel evreninizin yönetim merkezi olan Salvington ve bizim içinde bulunduğumuz aşkın evreninin idari mevkisi olan Uversa bunlardan biridir.

15:5.14 (172.2) Evrim halindeki güneşler ve ayırım içinde bulunan gezegenler için sayısız derececek çok olan diğer yöntemler bulunmaktadır; fakat sözü geçen usullerin sunduğu yöntemler vasıtasıyla, yıldız sistemlerinin ve gezegensel ailelerin bu çok büyük çoğunluğu mevcut hale getirilir. Yıldızsal dönüşüme ve gezegensel evrilişe katılan birçok işleyiş biçiminin tümünü tanımlamak amacıyla böyle bir girişimi üstlenmek, gezegensel kökenin ve güneş oluşumunun yaklaşık yüz farklı biçiminin anlatımına ihtiyaç duymaktadır. Sizin yıldız öğrencileriniz cennetleri incelediği zaman, onlar yıldız evriminin bahse konu bütün biçimlerinin belirtilerinden oluşan olgular bütününü gözlemleyecektir; fakat onlar çok seyrek olarak, geniş maddi yaratımların en önemli kısmı olan yerleşik gezegenlerde hizmet halindeki, maddenin aydınlık olmayan bir araya gelişlerinden meydana gelen bu küçük oluşumların kanıtını tespit edeceklerdir.

6. Uzay Mekânları

15:6.1 (172.3) Kökeninden bağımsız olarak uzayın birçok alanı aşağıda bahsi geçen şu büyük farklılaşmalar altında sınıflandırılabilir:

15:6.2 (172.4) 1. Uzayın yıldızları olarak güneşler.

15:6.3 (173.1) 2. Uzayın karanlık adaları.

15:6.4 (173.2) 3. Kuyruklu yıldızlar, göktaşları ve gezegenimsi alanlar olarak ölçek bakımından küçük uzay bedenleri.

15:6.5 (173.3) 4. Yerleşik dünyaları içine alan gezegenler.

15:6.6 (173.4) 5. Düzenleme amacıyla yaratılan dünyalar olarak mimari alanlar.

15:6.7 (173.5) Mimari alanların istisnai durumuyla birlikte tüm bu uzay bedenleri evrimsel bir kökene sahiptir. İlahiyat'ın iradesi tarafından mevcudiyet haline getirilmemiş olması bakımından, buna ek olarak İlahiyat'ın yaratılan ve var edilen akli yapılarının birçoğunun işleyişi boyunca bir zaman-mekân faaliyet biçimi tarafından Tanrı'nın yaratıcı eylemlerinin kendisini açığa çıkartışı bakımından evrimsel bir niteliğe sahiptir.

15:6.8 (173.6) *Güneşler.* Bu unsurlar, onların mevcudiyetinin çok çeşitli düzeylerinin tümü bakımından uzayın yıldızlarıdır. Onlardan bazıları kendi başına evrim içinde olan uzay sistemleridir; bunların dışında kalan diğerleri ise, kasılan veya genişleyen gezegensel sistemleri biçimindeki çifte yıldızlardır. Uzayın yıldızları, sayıca binden az olmayan farklı durumlarda ve düzeylerde mevcut bir halde bulunmaktadır. Siz güneşlerin ısı yardımıyla ışık yayması durumuna aşina bir durumdasınız; fakat ısı olmadan sadece ışık yayan güneşlerde bulunmaktadır.

15:6.9 (173.7) Olağan bir güneş trilyonlarca yıl boyunca, maddenin her biriminin taşıdığı enerjinin çok geniş muhafaza alanlarını çok iyi bir biçimde temsil eden ısı ve ışık yayışına devam edecektir. Fiziksel maddenin bu görünmeyen parçacıklarında muhafaza edilen mevcut enerji neredeyse hayal edilemeyecek kadar büyüktür. Buna ek olarak, yakıcı güneşlerin içinde hüküm süren ilgili enerji faaliyetlerine ve devasa ısı basıncına maruz kaldığı zaman bu enerji neredeyse ışık kadar erişilebilir hale gelir. Bunun yanı sıra, oluşturulan uzay döngülerinde kendi yörüngelerine oturan uzay enerjilerinin büyük bir

çoğunluğunun dönüşümü ve yayılımı için diğer koşullar da güneşleri onların bahse konu bu faaliyetlerinde etkin hale getirir. Fiziksel enerjinin birçok fazı ve maddenin tüm biçimleri güneş dinamolarına bağlanmış bir konumda olup, onlar bu mekanizmalar tarafından dağıtılır. Böylelikle güneşler, kendiliğinden faaliyet gösteren güç-denetim istasyonları biçiminde hareket eden enerji çevriminin yerel hareketlendiricileri olarak görev yaparlar.

15:6.10 (173.8) Orvonton'un aşkın evreni, sayıca on trilyondan daha fazla bir miktardan oluşan yakıcı güneşler tarafından aydınlanır ve ısıtılır. Bu güneşler, sizin gözlenebilir gökbilimsel sisteminizin yıldızlarıdır. Onların arasında iki milyondan daha fazla sayıda olan güneş, Urantia'dan hiçbir zaman gözlenemeyecek kadar uzaklıkta ve küçüklüktedir. Fakat üstün evrende, dünyanızın içinde var olan okyanusların taşıdığı bardaklarca su kadar çok güneş bulunmaktadır.

15:6.11 (173.9) *Uzayın Karanlık Adaları.* Bu unsurlar, ışıktan ve ısıdan mahrum olan, maddenin ölü güneşlerinden ve diğer birlikteliklerinden oluşan yapılardır. Bahse konu karanlık adalar kütle bakımından bazı durumlarda devasa boyutlarda karşımıza çıkar, ve onlar evren dengesinde ve enerji yönetiminde çok güçlü bir etki bırakırlar. Bu geniş kütlelerin bazılarının yoğunluğu neredeyse hayal dahi edilemeyecek bir ölçüğe dayanır. Buna ek olarak kütlenin bu devasa yoğunluğu, etkin bağlayıcılıkta geniş komşu sistemleri bir arada tutan çok kuvvetli denge burgaçları olarak faaliyet göstermesi amacıyla bu karanlık adaları etkin hale getirir. Onlar birçok takımyıldızında gücün çekim dengesini bir arada tutar; bahse konu koruyucu karanlık adalarının çekim kavrayışı tarafından

güvenli bir biçimde bir arada tutulan birçok fiziksel sistemler, bu düzenin yoksunluğu halinde yakın güneşlere hızla bir biçimde yönelerek çok büyük bir zarara sebep olurdu. Bu işleyiş nedeniyle, biz onların yerini bir arada olarak doğru bir biçimde tespit etmekteyiz. Biz ışık saçan bu bünyelerin çekim etkisini ölçmüş bir durumda bulunmaktayız, bu nedenle herhangi bir sistemde sabit bir biçimde birlikteliğin muhafazası şeklinde çok etkin olarak faaliyet gösteren uzayın karanlık adalarının ölçüsel olarak tam bir boyutunu ve konumunu hesaplayabiliriz.

15:6.12 (173.10) *Küçük Uzay Bedenleri.* Uzay içinde evrimleşen ve çevrim halinde bulunan göktaşları ve maddenin diğer parçacıkları, enerjinin ve maddesel özün çok devasa bir birlikteliğini meydana getirirler.

15:6.13 (173.11) Birçok kuyruklu yıldız, merkezi yönetici güneş tarafından kademeli olarak denetim altına alınan ana güneş burgaçlarının irade dâhilinde oluşturulmamış yabani doğumlarıdır. Buna ek olarak kuyruklu yıldızlar sayısız derecede farklı kökenlere sahiplerdir. Bir kuyruklu yıldızın kuyruğu, güneşten veya bağlı bulunduğu bedeninden uzağa doğru yönlenir; bunun nedeni, onun sahip olduğu genleşme bakımından bir hayli yüksek gazların elektriksel tepkimesine ek olarak güneşten kaynaklığını alan diğer enerjilerin ve ışığın mevcut basıncıdır. Bu olgular bütünü, ışığın gerçekliğinin olumlu kanıtlarından birini ve onunla ilişkili enerjilerini meydana getirir; bahse konu bu olgular aynı zamanda ışığın da fiziksel bir ağırlığı olduğunu ortaya koyar. Bu bakımdan ışık gerçek bir öz olup, basit bir biçimde varsayımlara dayanan havanın bir bölümündeki dalgalardan ibaret değildir.

15:6.14 (173.12) *Gezegenler.* Bu yapılar bir güneş veya diğer uzay bedeni etrafında bir yörüngeyi takip eden maddenin daha geniş topluluklarıdır; onlar büyüklük bakımından, gezegenimsi yapılardan devasa gazlara, sıvılara veya katı alanlara varan geniş bir çerçevede mevcut bir halde bulunabilirler. Yüzen uzay maddesinin birlikteliği tarafından inşa edilmiş katı dünyalar, yakın bir güneş ile elverişli bir ilişki içerisinde bulundukları zaman, akli yapılara sahip sakinlerin sığınması için daha uygun gezegenler haline gelirler. Bir prensip olarak ölü güneşler yaşam için elverişli değildir; onlar genellikle, yaşamı etrafında barındıran yakıcı bir güneşten çok daha uzakta bulunur, ve buna ek olarak onlar bütünsel bir biçimde kütleli bakımından çok büyük olup, yüzeylerinde bulunan çekim elverişli olmayan bir şekilde devasa boyuttadır.

15:6.15 (173.13) *Aşkın evreninizde kırk gezegen arasında sadece tek bir ılıman gezegen düzeyinizde bulunan varlıklar için yerleşime elverişli değildir.* Buna ek olarak çok aşırı derece sıcak olan güneşler ve uzak olan dondurucu derecedeki soğuk dünyalar daha üstün yaşamın sığınması için tabii ki uygun değildir. Güneş sisteminizde mevcut haliyle sadece üç gezegen yaşam için elverişlidir. Mevcut haliyle Urantia; büyüklük, yoğunluk ve konum itibarıyla insan yerleşkesi için birçok bakımdan en uygundur.

15:6.16 (173.14) *Fiziksel-enerji tutumunun kanunları temel olarak evrenseldir; fakat yerel etkiler, daha çok bireysel gezegenler üzerindeki ve yerel sistemler içinde etkin olan fiziksel şartlar ile alakalıdır.* Yaratılmış yaşamın neredeyse sonsuz olan bir çeşitliliği ve diğer yaşam dışavurumları, uzayın sayısız dünyalarını tanımlar. Fakat ussal yaşamın ayrıca Kâinatsal bir

işleyiş biçimi olmasına rağmen, herhangi bir sistem içerisinde ilişki içerisinde bulunan dünyaların bir topluluğu içinde benzerliğin belirli ortak noktaları bulunmaktadır. Aynı fiziksel döngüye ait olan bu gezegensel sistemler arasında fiziksel ilişkiler bulunmaktadır; buna ek olarak onlar, âlemlerin çevresi etrafında sayısız olan dönüşlerinde birbirlerini yakın olarak takip ederler.

7. Mimari Alanlar

15:7.1 (174.1) Her aşkın evren hükümeti onların uzay bölümünün evrimsel âlemlerinin merkezi yakında yönetimini gerçekleştirirken; aynı zamanda bu oluşum, idare etmek için yaratılan bir dünyayı elinde bulundurup, bu dünya liyakat sahibi kişilikler tarafından toplanır. Bu merkezi yönetim alanları, onların belirli yaratılma amacı için özellikle yaratılmış mekân bedenlerinin mimari alanlarıdır. Yakın güneşlerin ışığını paylaşıırken bu alanlar, bağımsız olarak ısı ve ışık alırlar. Her biri tıpkı Cennet'in uyduları gibi ısı olmadan ışık veren bir güneşe sahip olurken, aynı zamanda alanlarının yüzeyine yakın olan belirli enerji akımlarının çevrimi tarafından ısıyla beslenirler. Bu yönetim merkezleri dünyaları, onların ilişkili oldukları aşkın evrenlerinin gök bilimsel merkezinin yakınında konumlanmış daha büyük sistemlerden birine aittir.

15:7.2 (174.2) Aşkın evrenlerin yönetim merkezleri üzerinde zaman, her biçimde aynı olarak tespit edilebilecek bir ölçüm haline getirilmiştir. Orvonton'un aşkın evreninde bir ortak gün, Urantia zamanına göre neredeyse otuz güne karşılık gelmektedir; buna ek olarak bir Orvonton yılı, yüz kadar Urantia gününe eşittir. Bu Uversa yılı, yedinci aşkın evrende tek bir ölçüm süresi olarak ortaktır, ve bu sayısal değer sizin

yıllarınızın yaklaşık olarak sekiz nokta iki katı olarak Urantia zamanının üç bin gününden yirmi iki dakika eksiktir.

15:7.3 (174.3) Yedi aşkın-evrenin merkezi yönetim dünyaları, kusursuzluğun merkezi işleyişsel yöntemi bakımından Cennet'in doğasını ve ihtişamını alır. Gerçekte tüm merkezi yönetim dünyaları cennetseldir. Onlar tam anlamıyla cennetsel biçimdeki yerleşim yerleri olup, Jerusem'den merkezi Ada'ya gidildikçe maddesel büyüklük, morontial güzellik ve ruhaniyet ihtişamı bakımından artış gösterirler. Buna ek olarak, bu yönetim merkezleri dünyalarının tüm uyduları aynı zamanda mimari alanlardır.

15:7.4 (174.4) Yönetim merkezlerinin birçok çeşidi, maddi ve ruhsal yaratımın her aşamasıyla donatılmıştır. Maddi, morontial ve ruhsal varlıkların tüm türleri, âlemlerin bu buluşma yerlerini kendi evleri olarak hisseder. Fani yaratılmışlar, maddi ve ruhsal alanlardan geçerek bu âleme yükseldiklerinde; kendi mevcudiyet düzeylerinin önceki âlemlere ilişkin takdirini ve hoşnutiyetini hiçbir zaman yitirmezler.

15:7.5 (174.5) Satania'ya ait olan yerel sisteminizin yönetim merkezi *Jerusem*, kendisine ait geçiş kültürünün yedi dünyasına sahiptir; bu dünyalardan her biri yedi uydu tarafından çevrilmiş olup, onların arasında insanın fani yaşam sonrası ilk yerleşkesi olan morontia gözetim alanının yedi malikâne dünyaları bulunmaktadır. Urantia üzerinde cennet kavramı kullanılırken, bu kavramsallaşma zaman zaman bu yedi malikâne dünyaları anlamına gelmektedir; bu dünyalar arasında ilk malikâne dünyası birincil cennet olarak adlandırılırken, aynı sıralandırma içerisinde yedinci dünya ise yedinci cennete karşılık gelir.

15:7.6 (174.6) Norlatiadek'e ait olan sizin takımyıldızınızın yönetim merkezi *Edentia*, sosyalleştiren kültüre ve öğretime kaynaklık eden yetmiş uyduya sahiptir. Yükseliş içinde olanlar bu uyduların üzerinde; kişiliğin taşınmasının, birliğinin ve onun gerçekleştirilmesinin düzeni olan Jerusem'in tamamlanışı ardından kısa bir süreliğine ikamet ederler.

15:7.7 (174.7) Yerel evreniniz Nebadon'un başkenti *Salvington*, her biri kırk dokuz alandan oluşan on üniversite topluluğu tarafından çevrenmiştir. Yıldız takımının sosyalleştirme sürecinin ardından, bahse konu bu yerleşkelerin üzerinde insan ruhanileştirilme sürecine girer.

15:7.8 (174.8) İçinde bulunduğunuz azınlık birimi olan Ensa'nın yönetim merkezi *Uversa azınlık üçüncü birimi*, yükselim yaşamının daha yüksek olan fiziksel çalışmalarının yedi alanı tarafından çevrenmiştir.

15:7.9 (174.9) Sizin çoğunluk biriminiz olan Splandon'un yönetim merkezi *Uversa çoğunluk beşinci birimi*, aşkın evrenin ilerleyici ussal eğitiminin yetmiş alanı tarafından çevrenmiştir.

15:7.10 (175.1) Sizin aşkın evreniniz olan Orvonton'un yönetim merkezi *Uversa*, yükseliş içerisinde olan irade sahibi tüm yaratılmışlar için, ilerici ruhsal eğitiminin daha üst düzeyde bulunan yedi üniversitesi tarafından eş zamanlı olarak çevrenmiştir. Bahse konu başyapıt alanlarının bu yedi topluluğunun her biri; zamanın kutsal yolcuların Havona'ya olan uzun yolculuğuna hazırlık için üzerinde yeniden eğitildiği ve değerlendirildiği, kâinat eğitimi ve ruhsal kültüre adanan dopdolu kurumların ve düzenlenmelerin binlercesini taşıyan

sayıca yetmiş tane olan özelleşmiş dünyadan meydana gelir. Zamanın kutsal yolcularının varışları her zaman bu birliktelik içerisinde bulunan dünyalar üzerinde karşılanır, fakat buralardan Havona için ayrılacak olan mezunlar her koşulda Uversa'nın sınırlarından doğrudan bir biçimde yönlendirilir.

15:7.11 (175.2) Uversa, sayıca yaklaşık olarak bir trilyonu bulan yerleşik veya yerleşime açık olan dünyalar için ruhsal ve idari yönetim merkezi konumundadır. Orvonton'un başkentinin ihtişamı, görkemi ve kusursuzluğu zaman-mekân yaratılmışlarının herhangi bir başyapıtını aşan derecede üstün olan bir niteliğe sahiptir.

15:7.12 (175.3) Eğer tasarlanan yerel evrenler ve onları bir araya getiren kısımların tümü oluşturulmuş olsalardı, yedi aşkın evren üzerinde beş yüz milyar mimari dünyadan sayıca biraz daha az olan yapıtlar karşımıza çıkacaktı.

8. Enerji Denetimi ve Düzenlenmesi

15:8.1 (175.4) Aşkın evrenlere ait olan alanların yönetim merkezleri öyle bir biçimde inşa edilmişlerdir ki; onlar, yerel evren oluşum unsurlarına enerjinin yönlendirilmesi amacıyla merkezi noktalar olarak hizmet eden çok çeşitli birimleri için etkin güç-enerji düzenleyicileri olarak faaliyet göstermeye yetkin hale gelmişlerdir. Onlar, düzenlenmiş mekân boyunca döngü içerisinde bulunan fiziksel enerjilerin denetimi ve dengesi üzerine çok güçlü bir etkide bulunurlar.

15:8.2 (175.5) Bu ifade edilen niyet amacıyla oluşturulan tam zamanlı veya yarı zamanlı yaşayan ussal unsurlar biçimindeki aşkın evren güç merkezleri ve fiziksel denetleyicileri

tarafından, daha ileri düzeydeki düzenleyici faaliyetler uygulanır. Bu kuvvet merkezleri ve denetleyicileri anlaşılması zor olan bir niteliği içerisinde barındırır; onların düşük olan düzeyleri öz iradeleri dâhilinde hareket etmez, bu nedenle onlar ne bir iradeye sahiptirler ne de tercih etme konumunda bulunurlar. Onların faaliyetleri son derece ussaldır; fakat bu nitelik açık bir biçimde istemsiz olarak, onların çok yüksek derece özelleşen düzenlenmesinin doğasından kaynaklanır. Aşkın evrenin kuvvet merkezleri ve fiziksel denetleyicileri, yerçekimi nüfuz alanını oluşturan otuz enerji sisteminin kısmi denetimini ve yönlendirmesini yerine getirir. Uversa'nın kuvvet merkezleri tarafından yönetilen fiziksel-enerji döngüleri, aşkın evrenin dolanımını tamamlaması için 968 milyondan sayıca biraz daha fazla olan yıla ihtiyaç duyar.

15:8.3 (175.6) Evrimleşen enerji bir öze sahiptir; onun fiziksel ağırlığı olup, bu ağırlık her zaman, döngüsel hıza, kütle ve karşı-çekime bağlı olarak, göreceli bir niteliğe sahiptir. Madde içerisindeki kütle, enerji içindeki hızı yavaşlatma eğilimine sahiptir. Buna ek olarak enerjinin herhangi bir yerinde mevcut olan hız; çok yüksek miktarda ısıtılan veya baskın olarak etkilenen bünyelerin yakınındaki fiziksel etkinin ve aşkın evrenin yaşayan enerji denetleyicilerinin düzenleyici faaliyetinin karşısında, taşınma esnasında karşılaşılan kütle tarafından yavaşlama sonucunda açığa çıkan hızın öncül edinimini temsil eder.

15:8.4 (175.7) Madde ve enerji arasındaki dengenin sağlanması için Kâinatsal tasarı, daha küçük düzeydeki maddi birimlerin sonsuza kadar sürecektir olan bozulması ve yeniden yapılmasını gerektirir. Kâinat Güç Yöneticileri enerjinin değişen miktarları

olarak yoğunlaştırmanın ve muhafazanın veya genişlemenin ve salınımın yetisine sahiptir.

15:8.5 (175.8) Yavaşlayan etkinin herhangi yeterli bir süreci içerisinde, çekim nihai olarak tüm enerjiyi madde biçimine iki unsurun mevcudiyeti sebebiyle dönüştürmez. Bu unsurlardan birincisi enerji denetleyicilerinin karşı-çekim etkileri olup; ikinci olarak ise düzenlenen maddenin, çok yüksek miktarda enerji kazandırılmış yoğunlaşan maddenin soğuk bedenleri yakınında belirli ayrıcalıklı koşullar altında ve çok fazla sıcak olan yıldızlarda bulunan belirlenmiş şartlar altında çözülme eğilimi göstermesidir.

15:8.6 (176.1) Kütle, aşırı bir biçimde bütünleşmesinin sonucunda büyüdüğünde ve enerjinin dengesini tehdit eder hale geldiğinde; çekimin enerjiyi haddinden fazla bir biçimde maddileştirmesinin ileriki aşamalarda ortaya çıkan kendi eğilimi mekânın ölü olan devasa bedenleri arasındaki bir çarpışmanın ortaya çıkması tarafından bertaraf edilmediği takdirde, uzay fiziksel güç döngülerini boşaltmak için fiziksel denetleyiciler çekimin eklemesel bir araya gelişlerini bu nedenle anlık bir tepkime biçimiyle tamamiyle yok ederek müdahale eder. Bu çarpışmasal olaylarda maddenin devasa kütleleri aniden enerjinin en az rastlanan biçimlerine çevrilir, buna ek olarak Kâinatsal denge için verilen mücadele böylece yeniden başlamış olur. Nihai olarak daha büyük fiziksel sistemler fiziksel sabitlenme biçiminde dengesel konuma gelir; ve onlar, aşkın evrenlerin oluşturulan ve dengelenen döngülerine doğru olan dönüş seyirlerine yerleştirilirler. Bu oluşumun sonrasında bu tür inşa edilmiş sistemlerde artık hiçbir çarpışma veya diğer yıkımsal afet gerçekleşmez.

15:8.7 (176.2) Artan enerjinin zamanları boyunca, elektriksel dışavurumlar tarafından etkileşimsel olarak açığa çıkan güçsel bozukluklar ve ısısal dalgalanmalar mevcuttur. Azalan enerjinin zamanlarında ise; çevrim içinde olan enerjinin ve aslına daha uygun olarak sabitlenen maddenin arasındaki dengenin hızla yerine getirilmesini sağlayan gelgitsel veya çarpışmasal düzenlenmelerin sonucuyla birlikte, daha hassas bir biçimde dengeye oturtturulmuş döngülerde maddenin bütünleşmesi, yoğunlaşması ve denetimden çıkması için artış gösteren eğilimler mevcuttur. Uzayın karanlık adalarının ve yakıcı güneşlerinin buna benzer bir davranışını tahmin etmek ve ayrıca onu anlamak göksel yıldız gözlemleyicilerin görevlerinden biridir.

15:8.8 (176.3) Kâinatsal dengeyi idare eden yasaların birçoğunu tanımaya ve evren dengesiyle alakalı birçok unsuru öngörmeye yetkin bir durumdayız. Gerçeğe uygulanabilir olarak bizim tahminlerimiz güvenilir, fakat biz, tarafımızca bilinen maddenin davranışı ve enerjinin denetimi yasalarına bütünüyle tabi olmayan belirli kuvvetler tarafından karşılaşmaktayız. Tüm fiziksel olgular bütünüünün tahmin edilebilirliği, Cennet'in âlemlerinden dışa doğru olarak ilerlediğimizde artan bir biçimde zor bir hale gelir. Cennet Yöneticiler'in kişisel idaresinin sınırları dışına geçtiğimizde ise, oluşturulan ortak ölçütlerle ve yanı başında bulunan gökbilimsel sistemlerin fiziksel olgular bütünüyle ayrıcalıklı gözlemlerimizle inilti bir biçimde kazanılan deneyime bağlı olarak ayırt etmede yaşanan artan acziyetimizle karşılaşmaktayız. Yedi aşkın evrenin alanlarında bile biz, dışsal uzayın tüm bölgelerinin üzeri boyunca bütünleşen denge içinde, nüfuz alanlarımızın tümü

üzerine yayılan ve genişleyen enerji tepkimelerinin ve kuvvet eylemlerinin ortasında yaşamaktayız.

15:8.9 (176.4) Bulunduğumuz bölgeden daha dışarı doğru hareket ettiğimizde, deneyimsel İlahiyatlar'ın ve Mutlaklıklar'ın kavranılamaz mevcudiyet-uygulamalarının hataya hiçbir biçimde yer bırakmayan niteliği biçimindeki bu tahmin edilemez ve çeşitlilik arz eden olgular bütünüyle daha kesin bir biçimde karşılaşmaktayız. Buna ek olarak bu olgular bütünü, kuvvetle muhtemel bir biçimde her şeye ait olan bazı Kâinatsal üst denetimlerin belirleyicisi olmalıdır.

15:8.10 (176.5) Şu an itibariyle Orvonton'un aşkın evreni açıkça gözlenen bir biçimde çöküş eğilimindedir; dışsal evrenler ise benzeri olmayan gelecek faaliyetleri için oluşum ve toparlanma aşamasında olduğu gözlenmektedir; nihai olarak ise merkezi Havona evreni ebedi bir biçimde sabitleştirilmiştir. Çekim ve soğukluk biçimindeki ısının yoksunluğu maddeyi bir arada tutup onu düzenler; ısı ve karşı-çekim maddede bozulmaya sebep olup onun enerjisini dağıtır. Yaşayan güç denetleyicileri ve kuvvet düzenleyicileri, Kâinatsal insanın, yıkımın ve yeniden yapımın sonu gelmeyen başkalaşımının ussal yönlendirilişinin ve özel denetiminin sırrıdır. Nebulalar ortalığa saçılabilir, güneşler sönebilir, sistemler ortadan kalkabilir ve planetler bile tamamen yok olabilir; fakat âlemler hiçbir zaman yıkım süreci içerisine girmezler.

9. Aşkın Evrenlerin Döngüleri

15:9.1 (176.6) Cennet'in Kâinatsal döngüleri gerçekte yedi aşkın evrenin alanlarını tümüyle kuşatır. Bu mevcudiyet döngüleri şu çekimler tarafından meydana gelir: Kâinatın Yaratıcısı'nın

kişilik çekimi, Ebedi Evlat'ın ruhsal çekimi, Bütünleştirici Bünye'nin ussal çekimi ve ebedi Ada'nın maddi çekimi.

15:9.2 (177.1) Kâinatsal Cennet döngülerine ve deneyimsel İlahiyatlar'ın ve Mutlaklıklar'ın mevcudiyet-uygulamalarına ek olarak, aşkın evren uzay düzeyinde faaliyet gösteren güç ayrımının ve bölünmesinin sadece iki enerji döngüsü bulunmaktadır. Bunlar aşkın evren döngüleri ve yerel evren döngüleridir.

15:9.3 (177.2) *Aşkın Evren Döngüleri:*

15:9.4 (177.3) 1. Cennetin Yedi Üstün Ruhaniyet'in birinin birleştiren ussal döngüsüdür. Bu tür bir Kâinatsal-akıl döngüsü tek bir aşkın evrenle kısıtlıdır.

15:9.5 (177.4) 2. Yedi Yansıtıcı Ruhaniyetler'in her aşkın evrendeki yansıtıcı-hizmet döngüsü.

15:9.6 (177.5) 3. Cennet üzerinde Kâinatın Yaraticısı'na doğru olan, Divinington tarafından birtakım biçimler dâhilinde gerçekleştirilen yönlendiriliş ve karşılıklı etkileşim biçimindeki Gizem Görüntüleyicileri'nin gizli döngüleri.

15:9.7 (177.6) 4. Ebedi Evlat'ın Cennet Evlatları ile olan karşılıklı ilişkisinin döngüsü.

15:9.8 (177.7) 5. Sınırsız Ruhaniyet'in ışıltılı olan mevcudiyeti.

15:9.9 (177.8) 6. Havona'nın uzay bildirimleri olarak Cennet'in yayımlayıcıları.

15:9.10 (177.9) 7. Kuvvet merkezlerinin enerji döngüleri ve fiziksel denetleyicileri.

15:9.11 (177.10) *Yerel Evren Döngüleri:*

15:9.12 (177.11) 1. Bahşedilmiş dünyaların Huzur Sağlayıcısı olarak Cennet Evlatları'nın ruhaniyet bahşedişi. Urantia üzerinde Mikâil'in ruhaniyeti olarak Gerçekliğin Ruhaniyeti.

15:9.13 (177.12) 2. Dünyanızın Kutsal Ruhaniyet'i olarak Ana Ruhaniyetler'in yerel evreni biçimindeki Kutsal Hizmetkârlar'ın döngüsü.

15:9.14 (177.13) 3. Emir-yardımcı akıl-ruhaniyetlerin çok farklı alanlarda faaliyet içerisindeki mevcudiyetine ek olarak bir yerel evrenin us-hizmet döngüsü.

15:9.15 (177.14) Aşkın evrenlerin herhangi birinden ayırt edilebilir hale gelen bu tür ruhsal uyumun bireysel birleşik döngüleri olan yerel bir evrende onun gelişimi olduğu, faaliyetin ve hizmetin birliğinin bu tür bir kimliği gerçekte hüküm sürdüğü zaman; yerel evren, aşkın yaratımın kusursuzlaştırılan birliğinin ruhsal konfederasyonuna giriş için aynı anda uygun hale gelerek eş zamanlı olarak ışığın ve yaşamın yerleştirilen döngüleri içinde dönüş seyrine geçer. Aşkın evren konfederasyonunun üyeliği biçimindeki Zamanın Ataları'nın kurullarına katılım için şartlar şunlardır:

15:9.16 (177.15) 1. *Fiziksel Denge.* Yerel bir evrenin yıldızları ve gezegenleri denge içinde olmak durumunda olup; dolaysız yıldızsal başkalaşımının süreçleri tamamlanmış olmalıdır. Kâinat pürüzsüz bir işleyiş içerisinde işleyişine devam etmek

zorunda olup; onun yörüngesi güvenli ve nihai bir biçimde tamamen yerleştirilmiş olmalıdır.

15:9.17 (177.16) **2. Ruhsal Sadakat.** Yerel bir evrenin olayları üzerinde hâkimiyete sahip olan Tanrı'nın Egemen Evladı'nın kâinatsal bir biçimde tanınmasının ve ona bağlılığın bir durumu mevcut bulunmak zorundadır. Buna ek olarak orada, yerel evrenin tamamının takımyıldızlarının, bireysel gezegenleri ve sistemlerinin arasında uyumlu eş güdümün varlığı oluşmalıdır.

15:9.18 (177.17) Yerel evreniniz, aşkın hükümetin tanınan ruhsal ailesinde bir üyeliğe sahip olması şöyle dursun aşkın evrenin yerleştirilen fiziksel düzenine ait olarak bile gösterilemez. Her ne kadar Nebadon, Uversa üzerinde henüz bir temsilciliğe sahip olmasa da; aşkın evren hükümetinin görevlileri olan bizler, tıpkı Uversa üzerinden doğrudan olarak Urantia'ya doğru olan benim hareketimde olduğu gibi, zaman zaman özel görevler için ona ait dünyalara gönderiliriz. Biz, bu dünyaların zor olan sorunlarının çözümü amacıyla sizin yöneticileriniz ve idarecileriniz için olası her yardımı sunmakla mükellefiz; aynı zamanda biz, evreninizin aşkın evren ailesinin birliktelik içerisinde bulunan yaratılmışlarına bütüncül katılımı için yetkin hale geldiğini görmeyi arzuluyoruz.

10. Aşkın Evren'in Yöneticileri

15:10.1 (178.1) Aşkın evrenin yönetim merkezleri, zaman-mekân nüfuz alanlarının en yüksekte bulunan ruhsal hükümetinin mevkileridir. Kutsal Üçlemenin Kurulları'ndan kaynağını alan aşkın hükümetin yönetim kolu; Cennet'in en dış uyduları olan Sınırsız Ruhaniyet'in yedi özel dünyası üzerine konumlanan Yedi Yüce İdarecileri vasıtasıyla aşkın evrenleri idare eden ve

Cennet otoritesinin mevkisi üzerinde oturan varlıklar olarak, yüce denetimin Yedi Üstün Ruhaniyet'in bir tanesi tarafından eş zamanlı olarak yönetilir.

15:10.2 (178.2) Aşkın evren yönetim merkezleri, Yansıtıcı Ruhaniyetler ve Yansıtıcı Görüntü Yardımcıları'nın yerleşim mekânlarıdır. Bu arasal konumdan, bahse konu olağanüstü varlıklar kendilerinin mükemmel olan yansıma faaliyetlerini yerine getirip, aşağıda olan yerel evrenlere ve yukarıda bulunan merkezi evrene yardımcı olurlar.

15:10.3 (178.3) Her aşkın evren, aşkın hükümetin birleşik ana yöneticileri olan Zamanın Ataları'nın üçü tarafından idare edilir. Ona ait olan yönetim kolunda, aşkın evren hükümetinin çalışanları yedi farklı topluluk tarafından meydana gelmiştir.

15:10.4 (178.4) 1. Zamanın Ataları.

15:10.5 (178.5) 2. Bilgelğin Kusursuzlaştırıcıları.

15:10.6 (178.6) 3. Kutsal Danışmanlar.

15:10.7 (178.7) 4. Kâinatsal Denetimciler.

15:10.8 (178.8) 5. Kudretli Haberciler.

15:10.9 (178.9) 6. Yetkide Yüksek Olanlar.

15:10.10 (178.10) 7. İsme ve Sayıya Sahip Olmayanlar.

15:10.11 (178.11) Zamanın Ataları'nın üçü eş zamanlı olarak, üç milyar Kutsal Danışmanla beraberlik içinde bulunduğu Bilgelğin Kusursuzlaştırıcıların bir milyarının bir birimi tarafından desteklenir. Kâinatsal Denetimcilerin sayıca bir

milyar kadarı her aşkın evren idaresine bağlanmıştır. Bu üç topluluk, kaynağını doğrusal ve kutsal olarak Cennet Kutsal Üçlemesi'nden alan Eş Güdüm Kutsal Üçleme Kişilikleridir.

15:10.12 (178.12) Kudretli Haberciler, Yetkide Yüksek Olanlar ve İsme ve Sayıya Sahip Olmayanlar biçimindeki geriye kalan üç ayrı düzeyde bulunanlar fanilerin yüceltilmiş yükselenleridir. Bu düzeydekilerden ilki, Grandfanda zamanı içinde yükseliş düzeni boyunca gelip, Havona'ya doğru geçiş yapar. Cennet'e erişimle birlikte onlar, Cennet Kutsal Üçlemesi vasıtasıyla bütünleşen Kesinliğe Erişecek Olanların Birlikleri'nde toplanırlar; ve bunun sonucunda ise Zamanın Ataları'nın tanrısal hizmetine atanırlar. Bir sınıf olarak bu üç ayrı düzey, mevcudiyet bakımından Kutsal Üçleme hizmeti olarak bilinen fakat ikircikli bir kökene sahip olarak Erişimin Kutsal Üçleme Evlatları olarak bilinirler. Bu nedenle aşkın evrenin yönetim kolu, evrimsel dünyaların kusursuzlaştırılan ve yüceltilen evlatlarını içine alacak şekilde genişletilmiştir.

15:10.13 (178.13) Aşkın evrenin eş güdüm halindeki kurulu, önceki adlandırılışlarıyla, ve bunları takip eden birim yöneticileri ve diğer bölgesel denetçileri olarak yedi idare birimlerinden meydana gelmiştir.

15:10.14 (179.1) 1. Zamanın Ataları — aşkın evren çoğunluk birimlerinin yöneticileri.

15:10.15 (179.2) 2. Zamanın Geçmişleri — aşkın evrenin azınlık birimlerinin yönlendiricileri.

15:10.16 (179.3) 3. Zamanın Birliktelikleri — yerel evrenlerin idarecileri için Cennet danışmanları.

15:10.17 (179.4) 4. Zamanın İnançlıları — Yıldız takımı hükümetlerinin En Yüksek idarecileri için Cennet rehberleri.

15:10.18 (179.5) 4. Zamanın İnançlıları — Yıldız takımı hükümetlerinin En Yüksek idarecileri için Cennet rehberleri.

15:10.19 (179.6) 6. Aşkın evren yönetim merkezlerinde mevcut olma yetkinliğine sahip olan Zamanın Ebedileri.

15:10.20 (179.7) 7. Yedi Yansıtıcı Görüntü Yardımcıları — yedi Yansıtıcı Ruhaniyetler ve onlar vasıtasıyla Cennetin Yedi Üstün Ruhaniyet'in temsilcilerinin sözcüleri.

15:10.21 (179.8) Yansıtıcı Görüntü Yardımcıları aynı zamanda, aşkın evren hükümetlerinde etkin bir konuma sahip olan varlıkların sayısız topluluklarının temsilcileri olarak da faaliyet gösterir; fakat onlar şu mevcut an içerisinde birçok farklı nedenden dolayı bireysel yetilerinde tamamen etkin değildirler. Bu toplulukla bütünleşenler: Yüce Varlık'ın evrim içinde bulunan aşkın evren kişilik dışavurumları, Yücelik'in Koşulsuz Yüksek Denetimcileri, Nihayet'in Yetkin Vicegerentleri, Majeston'un isim verilmemiş ilişki yansıtıcıları, ve Ebedi Evlat'ın üstün kişilik ruhaniyet temsilcileridir.

15:10.22 (179.9) Neredeyse her zaman, aşkın evrenlerin yönetim merkezi dünyaları üzerinde yaratılmış varlıkların tüm topluluklarının temsilcilerini bulmak mümkündür. Aşkın evrenin olağan yardımcı olarak çalışması, kudretli ikincil hizmetkâr ruhaniyetleri ve Sınırsız Ruhaniyet'in çok geniş ailesinin diğer bireyleri tarafından gerçekleştirilir. Aşkın evren idaresi, denetimi, hizmeti, ve yönetsel yargısının işlevinde; Kâinatsal yaşamın her alanının akli yapıları, etkin hizmetle,

mahir yönetimle, sevgi dolu yardımla ve adil yargıyla kucaklaşır.

15:10.23 (179.10) Aşkın evrenler elçisel temsilin hiçbir biçimini taşımazlar; onlar bütünüyle birbirlerinden ayrık bir konumdadır. Onlar kendilerine ait ortak olayları sadece Yedi Üstün Ruhaniyet tarafından yerine getirilen Cennet değişim merkezi vasıtasıyla öğrenebilirler. Onların idarecileri, Kâinatsal yaratımın diğer bölümlerinde hangi koşulda oluşum gösterdiğinden bağımsız olarak kendi aşkın evrenlerinin refahı için kutsal bilgeliğin kurullarında çalışırlar. Aşkın evrenlerin bu yalıtımı; onların eş güdümünün, evrim içerisinde olan deneyimsel Yüce Varlık'ın kişilik-egemenliğinin daha fazla kesinleşmiş gerçekleşmesi tarafından erişilinceye kadar devam edecektir.

11. Katılımcı Meclis

15:11.1 (179.11) Uversa olarak bu tür dünyalar üzerinde, kusursuzluğun mutlakıyeti ve evrimin demokrasisinin temsilci varlıkları yüz yüze görüşmek için buluşurlar. Aşkın hükümetin yönetim kolu, kusursuzluğun âlemleri içinde bir kökensel oluşum olarak meydana gelir; yasama kolu ise evrim içindeki âlemlerin yükselişinden kaynağını alır ve buradan yayılır.

15:11.2 (179.12) Aşkın evrenin katılımcı meclisi yerleşke olarak yönetim merkezi dünyasıyla sınırlıdır. Bu yasama veya danışma kurulu yedi yasama organından meydana gelmektedir, aşkın evren kurullarına kabul edilen her yerel evrenden biri bağımsız bir temsilci seçer. Onların temsilcileri, Havona'ya erişim hakkını kazanmış Uversa üzerinde beklenenden daha uzun süre kalan, Orvonton'un yükseliş içinde olan kutsal yolcu

mezunları arasından bu tür yerel evrenlerin yüksek kurulları tarafından seçilir. Onların ortalama görev süresi yaklaşık olarak aşkın evren ortak zamanının yüz yılı kadardır.

15:11.3 (180.1) Orvonton yöneticileri ve Uversa meclisi arasında hiçbir bir anlaşmazlığın yaşanmadığının bilgisine sahibim. Yine de buna ek olarak ifade etmek gerekir ki; içinde bulunduğumuz aşkın evren tarihinde, aşkın hükümetin yürütme bölümü katılımcı meclis bünyesinin yürürlüğe koyduğu bir tavsiye kararını uygulamakta tereddüt dahi etmemiştir. Bu iki yapı arasında her zaman en kusursuz uyum ve işlevsel anlaşma hüküm sürmüştür. Bu ifadeler bütünü göstermektedir ki; evrimsel varlıklar, kutsal doğa ve kusursuz kaynağın kişilikleriyle birlikte onları yakınlık içerisine sokmak için yetkin hale getiren kusursuzlaştırılmış bilgeliğin yükseklerine gerçekten erişebilirler. Aşkın evren yönetim merkezleri üzerindeki katılımcı meclisler, Kâinatın Yaratıcısı ve onun Ebedi Evladı'nın çok geniş olan bütüncül evrimsel kavramsallaşmasının bilgeliğini açığa çıkarır ve onun nihai zaferinin haberciliğini yapar.

12. Yüce Yargı Organları

15:12.1 (180.2) Uversa hükümetinin yürütücü ve karar alıcı kolları hakkında bilgilerimizi paylaşıırken, Urantia'da olan sivil hükümetin belirli biçimlerinin karşılaştırılmasından bizim aynı zamanda üçüncü bir idare koluna veya tam adıyla yargı koluna sahip olmamız gerektiğinin çıkarsamasını yapabilirsiniz. Bu çıkarsamanız yerinde bir çıkarsamadır, fakat sahip olduğumuz yargı kolu ayrı bir görevlilerden oluşan bir yapıyı içinde barındırmaz. Mahkemelerimiz davanın çekimi ve doğası uyarınca bir Kutsal Danışman, bir Bilgeliğin

Kusursuzlaştırıcısı ve bir Zamanın Ataları vasıtasıyla hükmedilen yapı tarafından meydana gelmektedir. Bir birey, bir gezegen, sistem, takımyıldızı veya evren için, yâda bunlara karşı sunulacak herhangi bir kanıt Denetimciler tarafından takdim edilip yorumlanır. Zamanın çocuklarının ve evrimsel gezegenlerin savunması, yerel evrenler ve sistemler için aşkın evren hükümetinin yasal gözlemcileri olarak Kudretli Haberciler tarafından verilir. Yüksek hükümetin tavrı Yetkide Yüksek Olanlar tarafından şekillenir. Buna ek olarak bu mahkeme davalarının sonucunda çıkacak olan karar genellikle, katılımcı meclis tarafından seçilen algılayış kişiliklerinin bir topluluğu ve İsme ve Sayıya Sahip Olmayanlar tarafından eşit olarak katılan değişik büyüklükteki bir kurul vasıtasıyla oluşturulur.

15:12.2 (180.3) Zamanın Ataları'nın mahkemeleri, tüm katılımcı âlemlerin ruhsal hükmü için yüksek yargı mahkemeleridir. Yerel evrenlerin Egemen Evlatları kendilerine ait olan nüfuz alanlarında yüce bir konuma sahiptirler; onlar, irade sahibi yaratılmışların ortadan kaldırılması dışında kalan meselelerde Zamanın Ataları tarafından hüküm veya danışma için gönüllü olarak görüşlerini bildirdikleri ölçüde aşkın hükümete bağımlıdır. Yargının talimatları yerel evrenlerde oluşturulur, fakat irade sahibi yaratılmışların ortadan kaldırılmasıyla ilgili kararlar her zaman aşkın evrenin yönetim merkezlerinde alır ve onlar bu kurum tarafından uygulanır. Yerel evrenlerin Evlatlar'ı fani insanın varlığını sürdürmesine dair bir hükme varabilir, fakat sadece Zamanın Ataları ebedi yaşam ve ölüm hususlarında yönetici yargılayıcı mevkisinde oturabilir.

15:12.3 (180.4) Dava açılmasını gerektirmeyen tüm meselelerde; kanıtın sunulması, Zamanın Ataları veya onların birlikteliklerinin aldıkları kararlar ve onların idareleri her zaman oybirliğiyle alınır. Burada biz tam anlamıyla kusursuzluğun kurullarından bahsetmekteyiz, bu bakımdan yüce ve en üstün nitelikte olan mahkemelerin herhangi bir hükmü için hiçbir bir biçimde anlaşmazlıklar veya azınlıkta kalan düşünceler bulunmamaktadır.

15:12.4 (180.5) Belirli başlı küçük istisnalar dışında, aşkın hükümetler kendilerine ait nüfuz alanları üzerinde her unsur ve her varlık üzerinde yaptırım gücü uygularlar. Aşkın evren yönetimlerinin kararları ve idarelerinden kaynaklanan hiçbir temyiz talebi bulunmamaktadır, çünkü onlar Cennet'den gelenler olarak ilgili aşkın evrenin nihai sonu üzerinde hüküm sahibi biçimindeki Üstün Ruhaniyet ve Zamanın Ataları'nın çakışan düşüncelerini temsil ederler.

13. Birim Hükümetleri

15:13.1 (181.1) Bir *çoğunluk birimi*; yaklaşık olarak yüz milyar yerleşime açık dünyalar biçimindeki on bin yerel evrenin oluşturduğu yüz azınlık biriminden meydana gelmiş olup, bir aşkın evrenin takriben onda birini teşkil eder. Bu çoğunluk birimleri, Yüce Kutsal Üçleme Kişilikleri olan Zamanın Kusursuzlaştırıcıları'nın üçü tarafından idare edilir.

15:13.2 (181.2) Zamanın Kusursuzlaştırıcıları'nın mahkemeleri her ne kadar Zamanın Ataları'nın bu kişileri tarafından oluşsa da, bu koşul onların âlemler üzerinde ruhsal karar mevkisinde oturmalarının dışında gerçekleşir. Bu çoğunluk birim hükümetlerinin işlevi başlıca uçsuz bucaksız bir yaratılmışın

ussal düzeyiyle iniltilidir. Çoğunluk birimleri; Cennet İdarecileri'ne ait olan fani-yükselim tasarılarının işleyişiyle veya âlemlerin ruhsal idaresiyle eş zamanlı biçimde ilgilisi bulunmayan, rutin ve idari doğanın aşkın evren önemine ilişkin tüm vakalar, Zamanın Ataları'nın mahkemelerine sunuş için el koyulabilir, hüküm verebilir ve sınıflandırabilir. Bir çoğunluk birimi hükümetinin görevlisi aşkın evrendeki eşleniğinden herhangi bir farklılığı içinde barındırmaz.

15:13.3 (181.3) Uversa'nın muhteşem uyduları Havona'ya erişim için sizin nihai olan ruhsal hazırlığınızla ilgilidir; tıpkı bunun gibi Uversa çoğunluk beşinci biriminin yetmiş uydusu sizin aşkın evren ussal eğitim ve gelişiminiz için ayrılmıştır. Orvonton'un bütününden onlar, zamanın fanilerini ebediyetin sürecine doğru hazırlamak için yorulmak bilmeden çabalayan bilge varlıklarla birlikte burada toplanır. Yükseliş içinde bulunan fanilerin bu eğitiminin büyük bir kısmı yetmiş eğitim dünyası üzerinde gerçekleştirilir.

15:13.4 (181.4) *Azınlık birim* hükümetleri Zamanın Geçmişlerinin üçü tarafından idare edilir. Onların yönetimi, başlıca tamamlayıcı yerel evrenlerin idaresinin işleyişsel eş güdümü, fiziksel denetimi, birleşimi ve dengelenmesiyle iniltilidir. Her azınlık birimi, yaklaşık olarak sayıca bir milyar yerleşime açık dünyalardan veya bir milyon sistemlerden meydana gelen on bin takımyıldızının oluşturduğu yüz yerel evren kadarıyla bütünleşir.

15:13.5 (181.5) Azınlık birimi yönetim merkez dünyaları, Üstün Fiziksel Denetleyiciler'in çok büyük buluşma yerleridir. Bu yönetim merkez dünyaları; aşkın evrenin giriş okullarını oluşturan yedi eğitim alanları tarafından çevrelenmiş olup,

kâinat âlemlerinin tümüyle ilgili iradesel ve fiziksel bilgi için eğitim merkezleridir.

15:13.6 (181.6) Azınlık birim hükümetlerinin yöneticileri, çoğunluk birim idarecilerinin eş zamanlı karar yetkisi altındadır. Zamanın Geçmişleri; takımyıldızlarının yönetim merkezlerindeki En Yüksekler'in kurullarına benzer bir biçimde bağlı olan Zamanın İnançlıları tarafından ve yerel evrenlerin yönetim merkezleri üzerindeki Kutsal Üçleme danışmanları ve gözlemcileri olarak konumlanan Zamanın Birliktelikleri'nden, bir aşkın evren için getirilen tüm tavsiyeleri eş güdüm haline getirmekten ve gözlemlerin raporlarının bütününe almakla sorumludur. Bu tür raporların tümü çoğunluk birimi üzerindeki Zamanın Kusursuzlaştırıcıları'na iletilmekte olup, bunun sonrasında ise onlar Zamanın Ataları'nın mahkemelerine ulaştırılır. Bu nedenle Kutsal Üçleme düzeni yerel evrenlerin takımyıldızlarından aşkın evren yönetim merkezlerine kadar olan bir çerçevede genişler. Yerel sistem yönetim merkezleri Kutsal Üçleme temsilcilerine sahip değillerdir.

14. Yedi Aşkın Evren'in Amaçları

15:14.1 (181.7) Yedi aşkın evrenin evriminde kendini gerçekleştirmekte olan yedi ana amaç bulunmaktadır. Aşkın evren evriminde her ana amaç kendisinin bütüncül dışavurumunu sadece yedi evrenden birinde bulur, bu bakımdan her yerel evren kendisine özel bir işleve ve benzersiz olan bir doğaya sahiptir.

15:14.2 (182.1) Yedinci aşkın evren olan ve sizi yerel evreninizin ait olduğu Orvonton, âlemlerin fanileri tarafından başlıca

bağışlayıcı hizmetin fazlasıyla cömert ve devasa olan bahşedilmişliği sebebiyle tanınır. Zamanın özverisi, özgür olarak ebediyetin dengelenmesini sağlamak için yapılırken; o, sabır tarafından koşullanan bağışlama ve güç yöneticileri tarafından ölçülü hale getirilen adaletin hüküm sürdüğü durumlar için yenilenir. Orvonton, sevgi ve bağışlamanın Kâinatsal bir temsili örneğidir.

15:14.3 (182.2) Fakat Orvonton üzerinde kendisini gerçekleştiren evrimsel niyetin gerçek doğasına dair bizim kavrayışımızı tarif etmek çok zordur. Yine de bütünlüğün tek bir anlamıyla karşılıklı olarak burada bütünleşen altı yardımcı aşkın yaratımların içinde dışa vurulduğu biçimiyle, bu aşkın yaratım üzerinde Kâinatsal evrimin benzersiz olan altı amacını hissettiğimizi söylemek yerine olabilir. Ve bu nedenlerden dolayı biz bazı zamanlar, Yüce olan Tanrı'nın tamamlanmış ve evrimini gerçekleştirmiş kişileşmesinin uzak bir zamanda ve Uversa'dan, kendisinin bütüncül deneyimsel büyüklüğünde ve bunun neticesinde her şeye gücü yeten egemen kuvvetinde kusursuzlaştırılmış yedi aşkın evreni idare edeceğinin varsayımında bulunmaktayız.

15:14.4 (182.3) Tıpkı Orvonton'un doğası bakımından benzersiz ve nihai sonu itibariyle bireysel olması gibi, onun altı yardımcı aşkın evreninden her biri aynı niteliği taşır. Fakat bunun yanı sıra Orvonton'da gerçekleşen birçok oluşum sizin için açıklığa kavuşturulmamıştır; Orvonton yaşamının bu açığa çıkarılmamış özellikleri içinde onların birçoğunun bazı diğer aşkın evrenlerde çoğunlukla tamamlanmış dışavurumu bulunabilir. Aşkın evren evriminin yedi amacı tüm aşkın yedi aşkın evren boyunca işlev halindedir, fakat her aşkın yaratım

bu amaçların en tamamlanmış dışavurumundan sadece bir tanesi açığa çıkaracaktır. Bu aşkın evren amaçlarını daha fazla kavramak hususunda, sizin algılayamadığınız birçok şeyden daha fazlası sizin için açığa çıkarılsa bile bunların sadece çok az bir kısmını kavrayabileceksiniz. Bu bütüncül anlatım bile sadece, sizin dünyanız ve yerel sisteminizin bir parçası olduğu engin yaratımın kısacık bir anlık bakışını yansıtır.

15:14.5 (182.4) İçinde bulunduğunuz dünya Urantia olarak adlandırılır, ve onun numarası Satania sistemi olan gezegensel topluluğunun içinde 606'dır. Bu sistem 619 tane yerleşime açık dünyadan oluşur, ve bunlara ek olarak iki yüz gezegen gelecek zamanın birinde yerleşmeye açık dünyalar haline gelmeye uygun olarak evrim içerisindedir.

15:14.6 (182.5) Satania, Jerusem olarak adlandırılan bir yönetim merkezine sahiptir, ve onun Norlatiadek takımyıldızının içerisindeki sistem numarası yirmi-dördtür. Norlatiadek yüz yerel sistemden oluşmakta olup, o Edentia olarak adlandırılan bir yönetim merkez dünyasına sahiptir. Nortlatiadek'in Nebadon âlemi içerisindeki numarası yetmiştir. Nebadon'un yerel evreni yüz takımyıldızından oluşmakta olup, onun başkenti Salvington olarak bilinir. Nebadon'un âleminin Ensa'nın azınlık birimi içerisindeki numarası seksen-dördtür.

15:14.7 (182.6) Ensa'nın azınlık birimi yüz yerel evrenden oluşmakta olup, Uversa üçüncü azınlık birimi olarak adlandırılan bir başkente sahiptir. Splandon'un çoğunluk birimi içerisinde bu azınlık biriminin numarası üçtür. Splandon yüz azınlık birimlerinden oluşmuş olup, o Uversa beşinci çoğunluk birimi olarak adlandırılan bir yönetim merkez dünyasına sahiptir. Burası, muhteşem Kâinatın yedinci bölgesi olan Orvonton'un

aşkın evreninin beşinci çoğunluk birimidir. Bu nedenle kendi gezegeninizi, kâinat âlemlerinin tümünün düzenlenmesi ve idaresinin oluşumsal yapısı içerisinde tespit edebilirsiniz.

15:14.8 (182.7) Sizin dünyanız Urantia'nın muhteşem kâinat numarası 5,342,482,337,666. Bu kayıt numarası, Uversa ve Cennet üzerinde yerleşime açık dünyaların bulunduğu dizilim içindeki size ait numaralandırmadır. Buna ek olarak fiziksel alan kayıt numarasının bilgisine sahibim, fakat böyle bir olağandışı büyüklüğe sahip olan dizilim fani akıl için çok az bir işlevsel yere sahiptir.

15:14.9 (183.1) İçinde bulunduğunuz gezegen devasa bir Kâinatın üyesidir; siz neredeyse sınırsız olan dünyalar ailesine aitsiniz. Fakat sizin âleminiz, tıpkı tüm varoluşun tek yerleşmeye açık dünyasıymışçasına eksiksiz bir biçimde idare edilip bütünsel bir sevgiyle beslenir.

15:14.10 (183.2) [Yerleşkesi Uversa'dan gelen bir Kâinatsal Denetimci tarafından sunulmuştur.]

16. Makale

Yedi Üstün Ruhaniyet

16:0.1 (184.1) CENNET'in Yedi Üstün Ruhaniyeti, Sınırsız Ruhaniyet'in öncül kişilikleridir. Bu öz benliğin çoğaltılmasının yedi katmanlı yaratıcı eylemi içinde Sınırsız Ruhaniyet, İlahiyat'ın üç kişiliğinin eksiksiz mevcudiyetinin doğasında matematiksel olarak var olan tüm ilgili olasılıkları denemiştir. Üstün Ruhaniyetler'in daha büyük sayılardaki oluşumlarını ortaya çıkarmak mümkün olsaydı onlar bu tür bir yaratımı gerçekleştirirlerdi, fakat üç İlahiyat'ın doğasında

sadece sayıca yedi tane olan birliktelik içinde bulunan olasılıklar bütünü mevcuttur. Ve bu durum neden evrenin yedi büyük bölge içinde işlev dâhilinde olduğunu ve neden bu yedi sayısının temel olarak onun düzenlenmesinde ve yönetiminde esas olduğunu açıklar.

16:0.2 (184.2) Yedi Üstün Ruhaniyet, bu nedenden dolayı, kendi özünü ve bireysel niteliklerini şu yedi kaynaktan alır:

16:0.3 (184.3) 1. Kâinatın Yaratıcısı.

16:0.4 (184.4) 2. Ebedi Evlat.

16:0.5 (184.5) 3. Sınırsız Ruhaniyet.

16:0.6 (184.6) 4. Yaratıcı ve Evlat.

16:0.7 (184.7) 5. Yaratıcı ve Ruhaniyet.

16:0.8 (184.8) 6. Evlat ve Ruhaniyet.

16:0.9 (184.9) 7. Yaratıcı, Evlat ve Ruhaniyet.

16:0.10 (184.10) Yaratıcı ve Evlat'ın Üstün Ruhaniyetler'in yaratımı sürecindeki eylemleri hakkında çok az şeyin bilgisine sahibiz. Görüldüğü biçimiyle onlar, mevcudiyetlerine Sınırsız Ruhaniyet'in bireysel faaliyetleri sonucunda erişmişlerdir; fakat biz kesin bir biçimde Yaratıcı ve Evlat'ın onların kökenine katıldıkları yönünde bilgilendirildik.

16:0.11 (184.11) Ruhaniyet karakteri ve doğası bakımından Cennetin Yedi Ruhaniyetleri bir bütündür; fakat kimliklerinin tüm diğer özellikleri bakımından onlar birbirine benzememekte olup, onların aşkın-evrenler içindeki faaliyetlerinin sonuçları öyle bir

nitelik gösterir ki onların her birinin arasındaki bireysel farklılıklar hataya yer bırakmayacak bir biçimde algılanabilir haldedir. Muhteşem evrenin yedi bölümünün tasarlanan sonuçlarının tümü, ve hatta dışsal uzayın bağdaşık bölümleri bile, yüce ve nihai yüksek denetimin bu Yedi Üstün Ruhaniyet'in ruhsal farklılıklarının dışında kalan nitelikleri tarafından koşullanmıştır.

16:0.12 (184.12) Üstün Ruhaniyetler birçok işleve sahiptir, fakat şu mevcut an içinde onların kendilerine özgü nüfuz alanı yedi aşkın evrenin merkezi yüksek denetimidir. Her Üstün Ruhaniyet devasa bir kuvvet-odak yönetim merkezlerini idare eder. Bu yönetim merkezleri Cennet çevresinin etrafında yavaş olan dönüşü gerçekleştirirken, bölümsel enerji dağıtımı ve onun özelleşen kuvvet denetiminin Cennet odak merkezinde ve aşkın evrenin eş zamanlı üstün denetiminin karşısındaki bir konumu her zaman korur. Herhangi bir aşkın evrenin dairesel çevre hatları gerçekte, üstün denetimi sağlayan Üstün Ruhaniyet'in Cennet yönetim merkezlerinde birleşir.

1. İlahiyat'ın Üçleme Bütünlüğü'yle olan İlişki

16:1.1 (185.1) Sınırsız Ruhaniyet olarak Bütünleştirici Yaratan, bölünmeye uğramamış olan İlahiyat'ın üçleme bütünlüğü kişileştirilmesinin tamamlanması için gereklidir. Bu üç katmanlı İlahiyat kişileştirilmesi içsel olarak bireyselliğin olanaklılığı ve birliktelik içindeki dışavurum bakımından yedi katmanlıdır; bu nedenle Yaratıcı, Evlat ve Ruhaniyet'in akli yapılara sahip ve potansiyel bakımdan ruhsal varlıklar tarafından yerleşik hale getirilecek âlemleri yaratmak için bunu takip eden planı Yedi Üstün Ruhaniyet'in kişileştirmesini kaçınılmaz hale getirmiştir. Yedi Aşkın Ruhaniyetleri *alt*

mutlak kaçınılmaz olarak tanımlarken, İlahiyat'ın üç katmanlı kişileştirmesini *mutlak kaçınılmaz* olarak nitelendireceğiz.

16:1.2 (185.2) Yedi Üstün Ruhaniyet *üç katmanlı* İlahiyat'ın temsilcisi olarak gösterilemez olsalar da onlar, İlahiyat'ın ezelden beri varoluş içinde olan üç kişiliğinin yardımcı ve etkin faaliyetleri biçimindeki İlahiyat'ın *yedi katmanlılığının* ebedi temsilcisidir. Bu Yedi Ruhaniyetler, Kâinatın Yaratıcısı, Ebedi Evlat, Sınırsız Ruhaniyet veya onların herhangi bir ikircikli birlikteliği tarafından, onların içinde ve onlar boyunca bu tür faaliyetlerde bulunmaya yetkindir. Yaratıcı, Evlat ve Ruhaniyet birlikte hareket ettiklerinde, onlar aynı zamanda Yedinci Üstün Ruhaniyet boyunca hareket edebilme yetisine sahip olup bunu gerçekleştirir. Fakat bu eylem Kutsal Üçleme olarak yerine getirilmez. Üstün Ruhaniyetler tek ve bütüncül olarak herhangi bir veya olanak dâhilindeki tüm İlahiyat işlevlerini temsil ederler, fakat bu temsili katılımsal olarak veya Kutsal Üçleme olarak yerine getirmezler. Yedinci Üstün Ruhaniyet kişisel olarak Cennet Kutsal üçlemesi bakımından işlev dışıdır, ve bu durum onun *kışisel olarak* Yüce Varlık için neden faaliyet içinde olma yetisine sahip olduğunun nedenini oluşturur.

16:1.3 (185.3) Fakat Yedi Üstün Ruhaniyet kişisel gücün bireysel mevkilerinden, aşkın evren hâkimiyetinden ve Cennet İlahiyat'ının üçleme birlikteliği içinde Bütünleştirici Bünye'nin oluşturduğu birleşimden ayrıldıklarında, onlar burada bunun sonucunda evrimleşen âlemlerde ve Kutsal Üçleme olan bölünmez İlahiyat'ın yetki alanı, bilgeliği ve işlevsel gücünü toplu olarak temsil ederler. İlahiyat'ın böyle bir Cennet birlikteliğinin başat yedi katmanlı dışavurumu

gerçekte, Nihayet ve Yücelik içindeki üç ebedi İlahiyat'ın davranışını ve her niteliğinin bütününe kelimenin tam anlamıyla kapsar ve onunla bütünleşir. Bunun sonucunda ve orada Yedi Üstün Ruhaniyet'in katıldığı tüm işlevsel amaçlar ve niyetler, üstün evrende ve onun için olan Yücelik-Nihayet'inin faaliyet içerisindeki nüfuz alanlarını kapsamı içine alır.

16:1.4 (185.4) Bizim algılayabildiğimiz kadarıyla bu Yedi Ruhaniyet, İlahiyat'ın üç ebedi kişilerinin kutsal eylemleriyle birliktelik halindedir; fakat bunun yanı sıra Mutlak'ın üç ebedi fazının işlevsel mevcudiyetiyle doğrudan bir birlikteliğinin hiçbir kanıtını tespit edememiş durumdayız. Onlar bir araya geldiklerinde Üstün Ruhaniyetler, eylemin kabataslak bir biçimde sınırlı nüfuz alanı olarak algılanabilecek olan Cennet İlahiyatları'nı yansıtır. Bu durum her ne kadar nihayet kavramsallaşmasıyla bütünleşebilirken, o *mutlak değildir*.

2. Sınırsız Ruhaniyet'le olan İlişki

16:2.1 (185.5) Tıpkı Ebedi ve Özgün Evlat'ın, kutsal Evlatlar'ın sürekli artan sayılarının kişileri vasıtasıyla açığa çıkarıldığı gibi; Sınırsız ve Kutsal Ruhaniyet, Yedi Üstün Ruhaniyet ve onların birliktelik içerisinde olduğu ruhaniyet toplulukları bağlantılarıyla açığa çıkarılır. Her şeyin merkezinde Sınırsız Ruhaniyet erişilebilir bir niteliğe sahiptir, fakat Cennet'e erişenlerin hepsi onun kişiliğini ve farklılaşan mevcudiyetini eş zamanlı olarak kavrayamaz. Fakat merkezi evrene ulaşan herkes, yolculuklarını henüz tamamlamış olan mekân yolcuların kökeninden geldiği aşkın evren üzerinde hâkim olan Yedi Üstün Ruhaniyet'den biriyle eş zamanlı olarak bütünleşme yetisine sahip olup bunu gerçekleştirir.

16:2.2 (186.1) Cennet Yaratıcısı ve Evlat bütüncül olarak sadece Sınırsız Ruhaniyet biçiminde faaliyet içerisinde bulunurken, Cennet Yaratıcısı kâinat âlemlerinin tümü için sadece kendi Evlat'ı vasıtasıyla iletişim kurar. Havona ve Cennet dışında ise Sınırsız Ruhaniyet sadece Yedi Üstün Ruhaniyet'in *seslenişiyle* kendisini ifade eder.

16:2.3 (186.2) Sınırsız Ruhaniyet *kişisel mevcudiyetini* Cennet-Havona sisteminin sınırları içerisinde ortaya koyar; bunların dışında kalan herhangi bir yerde onun kişisel ruhaniyeti Yedi Üstün Ruhaniyetin biri tarafından ve onun vasıtasıyla uygulanır. Bu nedenle Üçüncül Kaynak ve Merkez'in herhangi bir dünya veya herhangi bir birey üzerindeki aşkın evren ruhaniyet mevcudiyeti, yaratımın bu biriminin Üstün Ruhaniyet üst denetiminin benzersiz doğası tarafından belirlenir. Bunun tersi bir biçimde ruhaniyet kuvveti ve usunun bütünleşen doğrultularının içsel geçişi İlahiyatın Üçüncül Kişiliği'ne Yedi Üstün Ruhaniyet'in kanalı tarafından sağlanır.

16:2.4 (186.3) Yedi Üstün Ruhaniyet, Üçüncül Kaynak ve Merkez'in toplu olarak yücelik-nihayet özellikleriyle donatılmıştır. Onlardan her biri bu edinimden bireysel olarak bir parça alsa da, onlar sadece bütünsel olarak her şeye gücü yetmenin, her yerde mevcut bulunmanın ve her şeyi bilmenin özelliklerini dışa vururlar. Onlardan hiçbirisi kâinatsal olarak faaliyette bulanamazlar; bireysel olmalarına ek olarak yüceliğin ve nihayetin güçlerinin uygulanmasında onlardan her biri kişisel bir biçimde aşkın evrenin dolaysız üstün denetimiyle sınırlıdır.

16:2.5 (186.4) Bütünleştirici Bünye'nin kişiliği ve kutsallığı ile ilgili size söylenen her şeyin tümü; muhteşem kâinatın yedi birimi için onların kutsal edinimi uyarınca ve farklılaşan bireysel

olarak benzersiz doğaları bakımından, Sınırsız Ruhaniyet'i çok etkin bir biçimde dağıtan Yedi Üstün Ruhaniyet'e eşit ve bütüncül olarak birebir uyar. Bu nedenle Sınırsız Ruhaniyet'in isimlerinin herhangi biri veya tümü, yedisel birliğin bütünsel topluluğuna uygulanmak için uygundur. Toplu olarak onlar alt mutlak düzeylerinin tümü üzerinde Bütünleştirici Bünye ile bir bütündür.

3. Üstün Ruhaniyetlerin Kimliği ve Çeşitliliği

^{16:3.1 (186.5)} Yedi Üstün Ruhaniyet tarif edilemez varlıklardır, fakat onlar belirgin ve kesin olarak bireysel bir hüviyete sahiptirler. Onların isimleri vardır, fakat biz onları numaralarıyla adlandırmayı tercih etmekteyiz. Sınırsız Ruhaniyet'in öncül kişileşmesi olarak onlar birbirine benzerdir, fakat üçleme halinde bulunan İlahiyat'ın yedi olası birlikteliğin öncül dışavurumları olarak onlar doğaları bakımından öz itibariyle çeşitlilik gösterir. Buna ek olarak bahse konu doğanın bu çeşitliliği onların aşkın evren faaliyetinin farklılaşmasını belirler. Bu Yedi Üstün Ruhaniyet şu biçimlerde tarif edilebilir:

^{16:3.2 (186.6)} *Birinci Üstün Ruhaniyet.* Özel bir biçimde bu Ruhaniyet Cennet Yaratıcısı'nın doğrudan temsilidir. Kendisi, Kâinatın Yaratıcısı'nın bilgeliğinin, kuvvetinin ve sevgisinin etkili ve özel bir dışavurumudur. Divinington üzerindeki Kişileştirilmiş Düzenleyicilerin Okulu'nda yöneticilik yapan varlık olarak Gizem Görüntüleyicileri'nin yüksek danışmanı ve yakın yardımcısıdır. Yedi Üstün Ruhaniyet'in tüm birlikteliklerinde Kâinatın Yaratıcısı adına konuşan her zaman Birinci Üstün Ruhaniyet'dir.

16:3.3 (186.7) Bu Ruhaniyet ilk aşkın evren üzerinde hâkimiyetine sahip olup, Sınırsız Ruhaniyet'in başat bir kişileşmesinin kutsal doğasını hataya yer bırakmayan bir biçimde dışa vururken özellikle Kâinatın Yaratıcısı'na kişilik bakımından daha çok benzemektedir. O her zaman, ilk aşkın evrenin yönetim merkezlerinde yedi Yansıtıcı Ruhaniyetler'le birlikte kişisel birlikteliğin içindedir.

16:3.4 (187.1) *İkinci Üstün Ruhaniyet.* Bu Ruhaniyet, tüm yaratılmışların ilk doğanı olan Ebedi Evlat'ın cezp edici karakterini ve eşi benzeri olmayan doğasını çok yerinde bir biçimde resmeder. Tanrı'nın Evlatları bireyler veya onların hoşnut oldukları özel topluluğunun içinde olarak yerleşik evrende her nerede açığa çıkarsa çıksınlar, o her zaman onların tüm düzeyleriyle yakın birliktelik içerisindedir. Yedi Üstün Ruhaniyet'in meclislerinin tümünde, o her zaman Ebedi Evlat adına konuşmaktadır.

16:3.5 (187.2) Bu Ruhaniyet ikinci aşkın-evrenin nihai sonlarını yönlendirmekte olup, tıpkı Ebedi Evlat'ın yapacağı gibi bu çok geniş olan nüfuz alanını idare eder. O her zaman, ikinci aşkın-evrenin başkentinde konumlanmış yedi Yansıtıcı Ruhaniyetler'le birliktelik içerisindedir.

16:3.6 (187.3) *Üçüncü Üstün Ruhaniyet.* Bu Ruhaniyet kişiliği özellikle Sınırsız Ruhaniyet'e benzemekte olup, o Sınırsız Ruhaniyet'in yüksek kişiliklerinin birçoğunun hareketlerini ve faaliyetlerini yönlendirir. O kendi meclisleri üzerinde hâkimiyet sağlamakta olup, Üçüncül Kaynak ve Merkez'den ayrıcalıklı kökenini alan tüm kişiliklerle birlikte yakın birliktelik içerisindedir. Yedi Üstün Ruhaniyet bahse konu olan

kurulda bulunduğu zaman, Sınırsız Ruhaniyet adına her zaman konuşan Üçüncü Üstün Ruhaniyet'tir.

16:3.7 (187.4) Bu Ruhaniyet üçüncü aşkın-evrenin yönetiminde olup, o tıpkı Sınırsız Ruhaniyet'in fazlasıyla yapacağı gibi bu birimin olaylarını idare eder. O her zaman üçüncü aşkın-evrenin yönetim merkezlerinde olan Yansıtıcı Ruhaniyetler'le birliktelik içerisinde.

16:3.8 (187.5) *Dördüncü Üstün Ruhaniyet.* Yaratıcı ve Evlat'ın bütünleşen doğalarından kaynağını olan bu Üstün Ruhaniyet, Yedi Üstün Ruhaniyet'in kurullarındaki Yaratıcı-Evlat politikaları ve işlevsel süreçleri hususunda belirleyici bir etkiye sahiptir. Bu ruhaniyet, Sınırsız Ruhaniyet'e erişen bu yükseliş varlıklarının başlıca yöneticisi ve danışmanı olup; bu nedenle Yaratıcı ve Evlat'ı görme yetisine sahip olabilecek adaylardan biri haline gelir. Kendisi, Yaratıcı ve Evlat'dan kaynağını alan kişiliklerin devasa topluluğunu destekler. Yaratıcı ve Evlat'ı temsil etmek gerekli haline geldiğinde ve Evlat Yedi Üstün Ruhaniyet'le birliktelik içinde olduğunda, onlar adına her zaman konuşacak olan Dördüncü Üstün Ruhaniyet'dir.

16:3.9 (187.6) Bu Ruhaniyet, kendisinin özel birlikteliğinin Ebedi Evlat ve Kâinatın Yaratıcısı'nın özellikleri uyarınca muhteşem kâinatın dördüncü birimini destekler. O her zaman, dördüncü aşkın evrenin yönetim merkezlerinin Yansıtıcı Ruhaniyetleri ile birlikte kişisel bütünlük içerisinde.

16:3.10 (187.7) *Beşinci Üstün Ruhaniyet.* Kâinatın Yaratıcısı ve Sınırsız Ruhaniyet'in karakterini ayrıcalıklı bir biçimde harmanlayan bu kutsal kişilik; fiziksel denetleyiciler, güç merkezleri ve güç yöneticileri olarak bilinen varlıkların devasa

topluluklarına danışmanlık yapmaktadır. Bu Ruhaniyet aynı zamanda, Yaratıcı ve Bütünleştirici Bünye içerisinde kaynağını alan kişiliklerin tümünü destekler. Yedi Üstün Ruhaniyet'in kurullarında Yaratıcı-Ruhaniyet tutumu sorgulandığında, her zaman bu husus hakkında konuşan Beşinci Üstün Ruhaniyet'dir.

16:3.11 (187.8) Bu Ruhaniyet, beşinci aşkın evrenin refahını Sınırsız Ruhaniyet ve Kâinatın Yaratıcısı'nın bütünleşen faaliyetini yansıtan bir biçimde yönlendirir. Kendisi her zaman, beşinci aşkın evrenin yönetim merkezinde Yansıtıcı Ruhaniyetler ile birliktelik halindedir.

16:3.12 (187.9) *Altıncı Üstün Ruhaniyet.* Bu kutsal varlık, Ebedi Evlat ve Sınırsız Ruhaniyet'in birleşik karakterini temsil ediyor bir biçimde karşımıza çıkmaktadır. Her ne zaman yaratılmışlar, merkezi evrende Evlat ve Ruhaniyet'in birlikteliği tarafından bütüncül bir biçimde yaratıldığında, onların danışmanı bu Üstün Ruhaniyet'dir. Buna ek olarak her ne zaman Yedi Üstün Ruhaniyet'in meclislerinde Ebedi Evlat ve Sınırsız Ruhaniyet hakkında bütüncül bir biçimde yapılacak görüşün ihtiyacı hissedilse bu duruma cevap veren her zaman Altıncı Üstün Ruhaniyet'dir.

16:3.13 (188.1) Bu Ruhaniyet, tıpkı Ebedi Evlat ve Sınırsız Ruhaniyet'in fazlasıyla yapacağı gibi altıncı aşkın evren olaylarını yönetir. Kendisi her zaman altıncı aşkın evren yönetim merkezlerinde Yansıtıcı Ruhaniyetler'le birliktelik halindedir.

16:3.14 (188.2) *Yedinci Üstün Ruhaniyet.* Yedinci aşkın evrenin yönetiminde olan bu Ruhaniyet; Kâinatın Yaratıcısı, Ebedi

Evlat ve Sınırsız Ruhaniyet'in benzersiz bir biçimde eşit olan temsilini sergiler. Yedinci Ruhaniyet tüm üçleme bütünlüğü-kaynaklı olan varlıklarının yardımcı danışmanı olarak; Yaratıcı, Evlat ve Ruhaniyet'in bütünleşen hizmeti yardımıyla ihtişamın mahkemelerine ulaşan bu düşük düzeyde bulunan varlıklar biçimindeki Havona'nın yükselen kutsal yolcularının tümünün yöneticisi ve danışmanıdır.

16:3.15 (188.3) Yedinci Üstün Ruhaniyet yaşamsal işleyiş bakımından Cennet Kutsal Üçlemesi'nin temsilcisi değildir; fakat onun kişisel ve ruhsal doğası, üç sınırsız kişiliğin eşit temsillerindeki Bütünleştirici Bünye'nin *tasviri* olduğu bilinen bir gerçektir. Bu kişiliğin İlahi *birlikteliği Cennet Kutsal Üçlemesi'dir*; buna ek olarak onun bu yöndeki işlevi Yüce olan Tanrı'nın kişisel ve ruhsal doğasının *kaynağıdır*. Bu nedenle Yedinci Üstün Ruhaniyet, evrimleşen Yücelik'in ruhaniyet kişiliğiyle bireysel ve organik ilişkiyi açığa çıkarır. Bunun sonucunda yüksek konumda bulunan Üstün Ruhaniyet meclisleri içinde; Yaratıcı, Evlat ve Ruhaniyet'in bütünleşen kişisel veya Yüce Varlık'ın ruhsal tutumunu temsil için seçim işlemi gerekli olduğunda Yedinci bu hususta faaliyette bulunan Yedinci Üstün Ruhaniyet'dir. Kendisi doğası gereği bu bakımdan, Yedi Üstün Ruhaniyet'in Cennet kurulunun başkanlığını idare eden bir konuma gelir.

16:3.16 (188.4) Yedi Ruhaniyetler'in hiçbiri yaşamsal işleyiş bakımından Cennet Kutsal Üçlemesi'nin temsilcisi değildir; fakat onlar yedi katmanlı İlahiyat olarak bir araya geldiklerinde, bireysel bakımdan değil fakat ilahi bir bakımından bu birliktelik içinde olabilecek Kutsal Üçleme faaliyetleri işlevsel bir düzeyde birbirine denk düşmektedir.

Aynı zamanda bu bağlamda Yedinci Üstün Ruhaniyet bazı zamanlarda Kutsal Üçleme tutumlarıyla uyum içerisinde veya Cennet Kutsal Üçlemesi'nin tutumu olan Üç Katmanlı İlahiyat-birliğinin tutumuyla alakalı olan Yedi-Katmanlı-Ruhaniyet-birliğinin tutumu için sözcü biçiminde faaliyet gösterir.

16:3.17 (188.5) Yedinci Üstün Ruhaniyet'in çok yönlü faaliyetleri bu nedenle; Yaratıcı, Evlat ve Ruhaniyet'in *kişilik doğalarının* bütünleşen bir tasvirinden, Yüce olan Tanrı'nın *kişilik tutumunun* bir temsili boyunca, Cennet Kutsal Üçlemesi'nin *ilahi tutumunun* bir dışavurumuna kadar genişleyen çerçeveye yayılır. Buna ek olarak bazı belirli açılardan bu hükmeden Ruhaniyet, Nihayet ve Yüce-Nihayet'inin *tutumlarının* benzer bir biçimde yansımasıdır.

16:3.18 (188.6) Çok yönlü olan yetilerinde, zamanın dünyalarından kendi çabalarıyla Yücelik'in bölünmez İlahiyat'ının kavrayışına ulaşmayı amaçlayan yükseliş adaylarının ilerleyişini kişisel olarak sağlayan Yedinci Üstün Ruhaniyet'in kendisidir. Bu tür bir kavrayış, Yücelik'in birliğinin yaratılmışın kavrayışını oluşturması için Yüce Varlık'ın genişleyen deneyimsel egemenlik kavramsallaşmasıyla birlikte oldukça eş güdüm haline getirilmiş Yüceliğin Kutsal Üçlemesi'ne ait olan deneyimsel egemenliğin bir algısını içine alır. Yaratılmışın bu üç unsuru gerçekleştirmesi; İlahiyat'ın üç sınırsız kişilerini keşfetmek biçimindeki Kutsal Üçleme'ye nihai olarak erişimin yetisiyle birlikte zamanın kutsal yolcularını donatıp, Kutsal Üçleme'nin Havona algısının bir araya gelmesini sağlar.

16:3.19 (188.7) Havona kutsal yolcularının Yüce olan Tanrı'yı tamamiyle bulma hususundaki yetkinsizliği, Yücelik'in

ruhaniyet kişiliğinin çok özel bir biçimde açığa çıkarılmasının üçleme bütünlüğü doğasına sahip olan Yedinci Üstün Ruhaniyet tarafından telafi edilir. Yücelik'in kişiliğinin erişilemezliğinin mevcut evren çağı sürecinde Yedinci Üstün Ruhaniyet, kişisel ilişkiler hususunda yükseliş yaratılmışlarının Tanrı'sı konumunda faaliyet gösterir. O, yükseliş içinde olanların tümü ihtişamın merkezlerine ulaştığında onların kesin olarak tanıyacakları ve bir biçimde kavrayacakları bir yüksek ruhaniyet varlığıdır.

16:3.20 (189.1) Bu Üstün Ruhaniyet her zaman, yaratımın bizim birimizde bulunan yedinci aşkın evrenin yönetim merkezi olan Uversa'nın Yansıtıcı Ruhaniyetleri ile birliktelik halindedir. Orvonton'a ait olan onun yönetimi; Yaratıcı, Evlat ve Ruhaniyet'in kutsal doğalarının eş güdümsel harmanlanmasının muhteşem olan simetrisini açığa çıkarır.

4. Üstün Ruhaniyetler'in Özellikleri ve Faaliyetleri

16:4.1 (189.2) Yedi Üstün Ruhaniyet, evrimsel âlemler için Sınırsız Ruhaniyet'in bütüncül temsilidir. Onlar; enerji, akıl ve ruhaniyet ilişkilerinde Üçüncül Kaynak ve Merkezi temsil ederler. Onlar Bütünleştirici Bünye'nin kâinatsal idari denetiminin eş güdüm halindeki baş sorumluları olarak faaliyette bulunurken, onların kendilerine olan kökensel kaynağını Cennet İlahiyatları'nın eylemlerinden aldığını unutmayınız. Bu Yedi Ruhaniyet'in, "Tanrı'nın Yedi Ruhaniyet'inin kâinatın tümüne gönderildiği" biçimindeki söylemsel haliyle, üçleme haline bulunan İlahiyat'ın kişiselleşmiş fiziksel gücü, kâinatsal aklı ve ruhsal mevcudiyeti olduğu kelimenin tam anlamıyla gerçektir.

16:4.2 (189.3) Üstün Ruhaniyetler, mutlak haricindeki gerçekliğin kâinat düzeylerinin tümü üzerinde onların faaliyette bulunması bakımından benzersizdir. Onlar bu sebepten dolayı, aşkın evren eylemlerinin tüm düzeyleri üzerinde yönetsel olaylarının bütün fazlarının kusursuz ve etkin yüksek denetimcileridir. Üstün Ruhaniyetler ile ilgili birçok konu hakkında fani aklın algısı zorluk çekmektedir, çünkü onların görevleri bir hayli özelleşmiştir ve aynı zamanda oldukça istisnai bir biçimde maddesel ve bunun yanında fazlasıyla benzersiz bir biçimde ruhsaldır ki yine de bu bakımdan o tümüyle bütünseldir. Kâinatsal aklın bu çok yönlü olan yaratılmışları, Evren Güç Yönlendiricileri'nin ataları olup; onlar kendileri içinde çok geniş ve uçsuz bucaksız olan yaratılmış-ruhaniyet yaratımının yüce yöneticileridir.

16:4.3 (189.4) Yedi Üstün Ruhaniyet; üstün kâinatın fiziksel enerjilerinin düzenlenmesi, denetimi ve işleyişsel yapılandırılması için hayati öneme sahip olan unsurlar olarak, Kâinat Güç Yöneticileri'nin ve onların yardımcılarının yaratıcılarıdır. Buna ek olarak yine bu Üstün Ruhaniyetler, yerel evrenlerin düzenlenmesi ve şekillenmesi görevinde Yaratan Evlatlar'a oldukça maddi bir biçimde destek olurlar.

16:4.4 (189.5) Koşulsuz Mutlaklık'ın kuvvet faaliyetleri ve Üstün Ruhaniyetler'in kâinatsal enerji görevi arasındaki herhangi kişisel bir ilişkinin izini sürmeye yetkin değiliz. Üstün Ruhaniyetler'in yetki alanı altında enerji dışavurumlarının tümü Cennet'in çevresinden yönlendirilir; onlar, Cennet'in alt yüzeyi ile birlikte tanımlanan kuvvet olgular bütünüyle herhangi bir doğrusal biçimde birliktelik halinde ortaya çıkmazlar.

16:4.5 (189.6) Şüphesiz olarak birçok Morontia Güç Üstün Denetleyicileri'nin işlevsel eylemleriyle karşılaştığımızda, Üstün Ruhaniyet'in açığa çıkarılmamış belirli eylemleriyle karşı karşıya gelmekteyiz. Fiziksel denetleyicilerin ve ruhaniyet yardımcılarının bu atalarının dışında, kim morontia özü ve usu olan evren gerçekliğinin şimdiye kadar bir mevcudiyet dışı fazını üretmek için maddi ve ruhsal enerjileri bir araya getirip onları bütünleştirmeyi sağlayabilirdi?

16:4.6 (189.7) Ruhsal dünyalarla ilgili gerçekliğin birçoğu, Urantia üzerinde tamamıyla bilinmez bir niteliğe sahip olan kâinat gerçekliğinin bir fazı olan morontia düzeyine aittir. Kişiliğin mevcudiyetinin amacı ruhsallıktır; fakat morontia yaratılmışları her zaman, ilerleyen ruhsal düzeyin aşkın evren alanları ve fani kaynağının maddi alanları arasındaki açıklığın birbirine bağlanması biçiminde sürece müdahil olurlar. Bu alan üzerinde Üstün Ruhaniyetler, insanın Cennet yükselişinin tasarısına kendilerinden gelen büyük bir katkı sağlarlar.

16:4.7 (190.1) Yedi Üstün Ruhaniyet, muhteşem evren boyunca faaliyet gösteren kişisel temsilcilere sahiptir; fakat kendilerine tabi bu varlıkların geniş bir çoğunluğu doğrudan bir biçimde, Cennet kusursuzluğun doğrultusu dâhilinde fani ilerlemenin yükseliş düzeniyle iniltili değildir. Bu hususta onlar hakkında az veya çok hiçbir şey açığa çıkarılmamıştır. Yedi Üstün Ruhaniyet'in eyleminin çok büyük çoğunluğu insan algılayışından saklı bir biçimde tutulmaktadır, çünkü bu durum hiçbir biçimde sizin Cennet yükselim sorununuzla doğrudan bir ilişkiye sahip değildir.

16:4.8 (190.2) Her ne kadar biz kesin bir kanıt sağlayamasak da, Orvonton'un Üstün Ruhaniyet'inin eylemin bahse konu şu

alanları üzerinde belirli bir etki bırakması yüksek bir olasılık dâhilindedir:

16:4.9 (190.3) 1. Yerel evren Yaşam Taşıyıcıları'nın hayat başlatım mevzuatları.

16:4.10 (190.4) 2. Yerel bir evren Yaratıcı Ruhaniyet'i tarafından dünyalar üzerinde bahşedilen emir-yardımcı akıl-ruhaniyetleri.

16:4.11 (190.5) 3. Düzenlenmiş maddenin doğrusal çekime tabi olan birimleri tarafından enerji dışavurumlarında sergilenen dalgalanmalar.

16:4.12 (190.6) 4. Koşulsuz Mutlaklık'ın kavrayışından tamamen serbest bırakıldığında ortaya çıkan enerjinin davranışı sebebiyle, Kâinat Güç Yöneticileri ve onların yardımcılarının etkilerine ve doğrusal çekimin dolaysız tepkisine karşılık verir bir konuma gelmesi.

16:4.13 (190.7) 5. Urantia üzerinde Kutsal Ruh olarak bilinen yerel bir evren Yaratıcı Ruhaniyeti'nin yardımcı ruhaniyetinin bahşedilişi.

16:4.14 (190.8) 6. Urantia üzerinde Huzur Sağlayıcı veya Doğruluğun Ruhaniyeti olarak adlandırılan bahşedilmiş Evlatlar'ın ruhaniyetinin takip eden ihsanı.

16:4.15 (190.9) 7. Yerel evrenlerin ve aşkın evrenin yansıma işleyişi. Bu olağandışı olgular bütünüyle bağlı birçok özellik, Yüce Varlık ve Bütünleştirici Bünye'nin birlikteliğinde Üstün Ruhaniyetler'in eylemleri hakkında tasavvurlarda bulunmadan ne ussal olarak anlaşılabilir ne de mantıksal bir biçimde açıklanabilir.

16:4.16 (190.10) Yedi Üstün Ruhaniyet'in çok katmanlı çalışmalarını yeteri bir biçimde kavrayamayışımızla inilti olan başarısızlığımıza rağmen; kâinat eylemlerinin bu çok geniş olan kapsamı her neyle ilişki dâhilinde olursa olsun, onun hiçbir biçimde Düşünce Denetleyicileri'nin hizmeti ve bahşedilmişliğine ek olarak Koşulsuz Mutlaklık'ın anlaşılamaz faaliyetlerinin iki alanıyla inilti olmadığından eminiz.

5. Yarattılmışlarla olan İlişki

16:5.1 (190.1) Her bireysel evren ve dünya biçimindeki muhteşem kâinatın tüm birimleri, Yedi Üstün Ruhaniyet'in bütünleşen desteği ve bilgeliğinin yararlarından faydalanır; fakat onlar sadece biri tarafından kişisel iletişimine ve onun varlıksal izine ulaşabilirler. Buna ek olarak Üstün Ruhaniyet'in kişisel doğası, onun içinde bulunduğu aşkın evreni bütünüyle hâkimiyeti altına alıp, onu özgür bir biçimde şekillendirir.

16:5.2 (190.1) Yedi Üstün Ruhaniyet'in bahse konu kişisel etkisi boyunca, Havona ve Cennet'in dışındaki ussal varlıkların her düzeyinin her bir yaratılmışı, bu Yedi Cennet Ruhaniyetleri'nin birinin atalarından gelen birtakım doğasal kişisel belirtilerinin karakteristik özelliğini taşımakla yükümlüdür. Yedi aşkın evren ile inilti insan veya melek halindeki her özgün yaratılmış, bahse konu bu doğum izinin tanımlayıcı nişanını sonsuza kadar taşıyacaktır.

16:5.3 (191.1) Yedi Üstün Ruhaniyet doğrudan bir biçimde, mekânın evrimsel dünyaları üzerinde bireysel yaratılmışların maddi akıllarına müdahalede bulunmaz. Urantia'nın fanileri, Orvontonun Üstün Ruhaniyeti'nin akıl-ruhaniyet etkisinin kişisel mevcudiyetini deneyimlememektedir. Eğer bu Üstün

Ruhaniyet, yerleşime açık bir dünyanın daha önceki evrimsel çağları boyunca bireysel fani akılla birlikte herhangi bir iletişime erişebilirse; bu durum, her yerel yaratımın nihai sonu üzerinde hâkimiyete sahip olan, Tanrı'nın Yaratan Evladı'nın yardımcısı ve eşi biçimindeki yerel evren Yaratıcı Ruhaniyet'in hizmeti vasıtasıyla gerçekleşir. Fakat tam da bu Yaratıcı Ana Ruhaniyet doğası ve karakteri bakımından Orvontonun Üstün Ruhaniyeti'ne fazlasıyla benzemektedir.

16:5.4 (191.2) Bir Üstün Ruhaniyet'in fiziksel ayırt edici belirtisi, insanın maddi kökeninin bir parçasıdır. Morontia sürecinin tamamı, bu aynı Üstün Ruhaniyet'in devam eden etkisi altında yaşanmaktadır. Yükseliş içinde bulunan bir faninin daha sonra içinde bulunacağı ruhani sürecin, bahse konu bu üstün denetimini sürdüren Ruhaniyet'in ayırt edici belirtisini tamamiyle ortadan kaldırmayacak oluşu, herhangi bir biçimde şaşılması gereken bir durumu içinde barındırmaz. Bir Üstün Ruhaniyet'in etkisi, fani yükselimin Havona öncesi her düzeyinin bu mevcudiyeti için temel bir nitelik arz eder.

16:5.5 (191.3) Evrimsel fanilerin yaşam deneyimlerinde sergilenen farklı kişilik türleri, her aşkın evrenin kendine özgü bir karakteri ve baskın olan Üstün Ruhaniyet'in doğasının doğrudan bir dışavurumu olarak bütüncül bir biçimde silinemez. Bu durumun gerçekliği; bahse konu yükseliş içinde olanların, Havona'nın bir milyara varan eğitim alanları üzerinde karşılaşılan uzun süreli öğretimine ve birleştirici disiplinine tabi olmasında sonra bile değişmez. Bunu takiben gerçekleşen yoğun Cennet kültürü bile aşkın evren kökeninin ayırt edici doğum izlerini silmeye yetmez. Tüm ebediyet boyunca yükseliş içinde bulunan bir fani, kökenini aldığı aşkın

evreninde hâkimiyete sahip olan Ruhaniyet'in belirleyici özelliklerini göstermeye devam edecektir. Kesinliğe Erişecek Olanların Birlikleri'nde bile evrimsel yaratım için *tamamlanmış* bir Kutsal Üçleme ilişkisini yansıtmak veya ona ulaşmak arzulandığında, kesinleştiricilerin yedisinin oluşturduğu bir birlik her bir aşkın evrenden bir tane üye alınmak suretiyle toplanır.

6. Kâinatsal Akıl

16:6.1 (191.4) Üstün Ruhaniyetler, muhteşem kâinatın akli potansiyeli olarak kâinatsal aklın yedi katmanlı kaynağıdır. Bu kâinatsal akıl, Üçüncül Kaynak ve Merkez aklının alt-mutlak bir dışavurumudur; buna ek olarak belirli biçimler dâhilinde o, işlevsel olarak evrimleşen Yüce Varlık'ın aklıyla ilişkilidir.

16:6.2 (191.5) Urantia gibi bir dünya üzerinde, insan ırklarını ilgilendiren olaylar içinde Yedi Üstün Ruhaniyet'in doğrudan etkisiyle karşılaşmamaktayız. Siz bu ırkların mensubu olan üyeler olarak, Nebadonun Yaratıcı Ruhaniyeti'nin dolaysız biçimdeki etkisi altında yaşamınızı sürdürmektесiniz. Yine de bahse konu bu Üstün Ruhaniyetler tüm yaratılmış aklın temel tepkileri üzerinde baskın bir etkiye sahiptir; çünkü onlar, zaman ve mekânın evrimsel dünyalarında yerleşik olan bu bireylerin yaşamlarında faaliyet göstermek için, yerel evrenler içinde özelleşen ruhsal ve ussal potansiyellerin mevcut kaynaklarıdır.

16:6.3 (191.6) Kâinatsal aklın gerçekliği, insan ve insan-üstü akılların çeşitli türleri arasındaki akrabalığı açıklamaktadır. Sadece ruhaş olan ruhaniyetler birbirleri için çekici değillerdir; fakat aynı zamanda akıldaşlar olan uslar bütünlük

içinde olup birbirleriyle yapacakları eş güdüme yatkındırlar. İnsan akılları bazen açıklanamayan anlaşmanın ve hayranlık verici benzerliğin kanallarında hareket ediyor bir biçimde gözlenir.

16:6.4 (191.7) Kâinatsal aklın tüm kişilik birlikteliklerinde “gerçeklik tepkisi” olarak adlandırılabilcek bir nitelik bulunmaktadır. İrade sahibi yaratılmışların bu kâinatsal akıl edinimi onları; dinin, felsefenin ve bilimin kastedilen öncül varsayımlarının çaresiz birer kurbanları olmasından alıkoyar. Kâinatsal aklın bu gerçeklik hassasiyeti, tıpkı çekime karşılık veren enerji-maddesi gibi gerçekliğin belirli fazlarına karşılık vermektedir. Bu üstün maddi gerçekliklerinin buna benzer bir biçimde kâinatın aklına tepki verdiğini söylemek daha yerinde olan bir ifadedir.

16:6.5 (192.1) Kâinatsal akıl hataya yer bırakmayan bir biçimde, verilen karşılığı tanıyan bir şekilde kâinat gerçekliğinin üç düzeyi üzerinde tepkide bulunur. Bu karşılıklar; derin düşünen ve açık bir muhakemeye sahip olan akıllar için aşikârdır. Gerçekliğin bahse konu bu düzeyleri şunlardır:

16:6.6 (192.2) 1. *Nedensellik* — fiziksel hislerin gerçeklik nüfuz alanı, mantıksal bütünlüğün bilimsel alanları, bilgisel olan ile olmayanın farklılaşması ve kâinatsal karşılık üzerinde yapılan yansıtıcı çıkarsamalar. Bu düzey kâinatsal ayrımın matematiksel biçimidir.

16:6.7 (192.3) 2. *Görev* — felsefi alan içindeki ahlakın gerçeklik nüfuz alanı, sebepselliğin merkezi, göreceli olan doğru ve yanlışın tanınması. Bu düzey, kâinatsal ayrımın yargısal biçimidir.

16:6.8 (192.4) 3. *İbadet* — dinsel deneyimin gerçekliğinin ruhsal nüfuz alanı, kutsal birlikteliğin kişisel olarak gerçekleştirilmesi, ruhani değerlerin tanınması, ebedi olan varlığı devam ettirmenin güvencesi, Tanrı'nın hizmetkârları düzeyinden Tanrı'nın evlatlarının özgürlüğü ve memnuniyetine olan yükseliş. Bu düzey, kâinatsal ayrımın saygıya layık ve ibadetsel biçimi olan kâinatsal aklın en yüksek olan içeriksel derinliğidir.

16:6.9 (192.5) Bahse konu karşılıklar biçimindeki bu bilimsel, ahlaki ve ruhsal olan içeriksel derinlik, tüm irade sahibi yaratılmışlara bahşedilen kâinatsal akılda içkindir. Yaşama durumunun bu deneyimi, bahse kâinatsal üç oluşumu geliştirmekte hiçbir zaman başarısızlığa uğramaz; onlar yansıtıcı düşüncenin bilinci içerisinde bir araya gelir. Fakat Urantia üzerinde sayı bakımından çok az olan, sadece bir takım insanların özgür ve cesur olan kâinatsal düşüncenin bu niteliklerinde memnuniyeti elde ettiğini kayıt altına almak bizim için üzüntü vericidir.

16:6.10 (192.6) Yerel evren akıl bahşedicileri içinde, kâinatsal aklın bu üç içeriği; bilimin, felsefenin ve dinin alanlarında birey bilincine sahip ve akılcı olan bir kişilik olarak insanı faaliyet eder hale getirmesinin önünü açan öncel varsayımları oluşturmaktadır. Aksi belirtilmediği takdirde Sınırsızlık'ın bu üç dışavurumunun *gerçekliğinin* tanınması, bireysel açığa çıkarımın kâinatsal bir biçimi tarafından sağlanır. Madde-enerjisi, algıların matematiksel mantığı tarafından tanınmaktadır; akli-sebebi ise kendisine ait ahlaki görevin bilincine sezgisel olarak ulaşmaktadır; ibadet biçimindeki ruhani-inanç, ruhsal deneyimin gerçekliğinin dinidir. Yansıtıcı düşünce içerisinde bu üç temel unsur, kişilik gelişiminde

birleşebilir veya eş güdüm haline gelebilir; ya da bunların dışında olarak onlar, kendilerine ait faaliyetleri içinde gözle görünen bir biçimde ilişki dışı ve orantısız hale gelebilir. Fakat onlar bütünleştiklerinde; bilgiye dayanan bir bilimin, ahlaki bir felsefenin ve içten bir dinsel deneyimin etkileşiminde bir araya gelen güçlü bir karakteri yaratırlar. Buna ek olarak, maddesel unsurlarda, anlamlarda ve değerlerde insanın deneyimine tarafsız geçerlilik ve gerçeklik kazandıran bu üç kâinatsal oluşumdur.

16:6.11 (192.7) İnsan aklının bu içkin edinimlerini geliştirmek ve onları daha keskin bir hale getirmek eğitimin; onları dışa vurmak medeniyetin; onları gerçekleştirmek yaşam deneyiminin; onları aslileştirmek dinin; buna ek olarak onları bütünleştirmek kişiliğin görevidir.

7. Ahlaki Değerler, Erdem, ve Kişilik

16:7.1 (192.8) Akıl tek başına ahlaki doğayı açıklığa kavuşturamaz. Erdem olarak ahlak insan kişiliğine özgüdür. Görevin yerine getirilmesi olarak ahlaki sezgi, insan aklının ediniminin bir bileşenidir; ve o insan doğasının diğer inkâr edilemezleri olan bilimsel merak ve ruhsal derinlikle birlikte bütünlük halindedir. İnsanın sahip olduğu zihinsel yetisi, aynı kökeni paylaştığı hayvan kuzenlerini fazlasıyla aşan bir niteliğe sahiptir; fakat özellikle onun ahlaki ve dinsel olan doğası, onu hayvan dünyasından ayırır.

16:7.2 (193.1) Bir hayvanın tercihsel tepkisi, davranışın hareketsel düzeyiyle sınırlıdır. Daha yüksek bir düzeyde bulunan hayvanların varsayılan derinliği bir hareketsel düzey üzerinde olup, bu durum genellikle hareketsel deneme ve yanılmanın

deneyimi sonrasında ancak açığa çıkar. İnsan, keşfin ve deneyimin tümüne öncüllük eden bilimsel, ahlaksal ve ruhsal derinliği uygulamaya yetkindir.

16:7.3 (193.2) Sadece bir kişilik, bir şeyin yapılmadan önce onun ne işe yaradığını bilebilir; sadece kişilikler deneyimin öncül içeriğine sahip olabilirler. Bir kişilik harekete geçmeden önce bile düşünsel yargıya varabilir, ve bu sebepten dolayı bu tür zihinsel faaliyetlerden bile tıpkı hareketinde olduğu gibi bilgiye erişebilir. Birey olmayan bir hayvan tekrar eden bir olağanlıkta sadece hareket vasıtasıyla bilgiyi içselleştirir.

16:7.4 (193.3) Deneyimin bir sonucu olarak bir hayvanın, herhangi bir hedefe ulaşmanın farklı yollarını irdelemekte yetkin bir hale gelişine ek olarak, o birikmiş deneyimi ışığında herhangi bir yaklaşımı tercih eder. Fakat bir kişilik aynı zamanda niyetin kendisini irdeleme yetkinliğine sahip olup, onun gerçek ederi biçimindeki değeri üzerinde bir yargıya varır. Akıl tek başına geliş güzel amaçlara ulaşmak için en iyi araçları ayırt edebilir; fakat ahlaki bir birey, araçlar ile amaçlar arasındaki niteliksel farkı ayırt etmeyi etkin hale getiren bir derinliği elinde bulundurur. Buna ek olarak bir ahlaki varlık, tercihsel erdemi bakımından yine de ussaldır. Bu birey neyi ve neden yaptığının farkında olup, nereye gittiğini ve gitmek isteği bu yere nasıl ulaşacağını bilir.

16:7.5 (193.4) İnsan fani çabalarının sonunu ayırt etmede başarısızlığa uğradığı zaman, kendisini mevcudiyetin hayvan düzeyinde hareket ediyor halde bulur. Bu kişi; kişisel bir varlık olarak kendi kâinatsal akıl ediniminin maddi kavrama yeteneğinin, ahlaki ayırımın ve ruhani derinliğin tamamlayıcı

bir parçasını oluşturan yüksek faydalarından yararlanmayı başaramamıştır.

16:7.6 (193.5) Kâinatla uyum halinde olan bir biçimde erdem doğruluktur. Erdemleri isimlendirmek onları tanımlamak anlamına gelmemektedir, fakat onları yaşamak onların bilgisine sahip olmak demektir. Erdem ne yalnızca bir bilgi ne de bilgeliktir; fakat bunun yerine o, kâinatsal kazanımın yükselen düzeylerine olan erişimde ilerleyici deneyim gerçekliğidir. Fani insanın günlük hayatında erdem, kötülük karşısında iyiliğin tutarlı tercihi tarafından gerçekleştirilir, ve bu tür bir tercih yetkinliği ahlaki bir doğaya sahip olmanın kanıtıdır.

16:7.7 (193.6) İnsanın iyi ve kötü arasında tercihte bulunması sadece onun ahlaki doğasının dirayetinden etkilenmemekte olup, aynı zamanda önemsememe, olgunlaşmamışlık ve yanılgı bahse konu bu etki üzerinde önemli bir rol oynar. Erdemin uygulanmasında aynı zamanda niceliksel bir durum söz konusudur; çünkü kötülük çarpıtılmışlığın ve aldanmanın bir sonucu olarak çoğunluğun içinde azınlığın tercih edilmesiyle de işlenebilir. Göreceli tahminin ve karşılaştırmalı ölçümün sanatı, ahlaki alanın erdemlerinin uygulanması hususuna girmektedir.

16:7.8 (193.7) İnsanın ahlaki doğası, onun anlamları irdelemesinin yetkinliğinde bütünleşen ayrım biçimindeki ölçülülüğün sanatı olmadan etkisiz bir bütünlükte olacaktır. Buna benzer bir biçimde ahlaki tercih, ruhsal değerlerin bilincini sağlayan kâinatsal içerik olmadan faydasız bir niteliğe sahip olacaktır. Aklın bakış açısına göre insan ahlaki bir varlık düzeyine yükselir, çünkü o kişilik ile donatılmıştır.

^{16:7.9 (193.8)} Ahlak hiçbir zaman kanun veya kuvvet ile gelişemez. Bu olgu başlı başına kişisel bir biçimde özgür irade meselesidir; ve o, ahlaki olarak iyiliği özümsemiş insanların, ahlak bakımından daha düşük bir düzeyde tepkide bulunan fakat aynı zamanda Yaratıcı'nın iradesini bir ölçüye kadar yerine getirmekte niyetli olanlarla girdiği ilişkilerinin etkilenmesi yoluyla yayılır.

^{16:7.10 (193.9)} Ahlaki eylemler; ahlaki araçların ahlaki amaçlara erişimindeki tercihin ek olarak daha yüce olan amaçların seçiminde tercihsel ayırım tarafından yönlendirilme biçimindeki en yüksek akli yapılar tarafından tanımlanan bu insan uygulamalarıdır. Böyle bir davranış erdemli olandır. Yüce erdem bu nedenle, cennette olan Yaratıcı'nın iradesini yerine getirmemeyi kalpten bir biçimde tercih etmektir.

8. Urantia Kişiliği

^{16:8.1 (194.1)} Kâinatın Yaratıcısı kendi kişiliğini, varlıklarının sayısız derece çok olan düzeylerine, onlar kâinat gerçekliğinin farklı aşamalarında faaliyet gösterirlerken bahşeder. Urantia insan varlıkları için, Tanrı'nın yükselen evlatlarının düzeyi üzerinde faaliyet gösteren bir biçimde olan sınırlı-ölümlü türün kişiliği kazandırılmıştır.

^{16:8.2 (194.2)} Her ne kadar biz kişiliği tanımlamayı bütüncül olarak yükümlenemesek de; Kâinatın Yaratıcısı'nın bahşedilmiş kişiliğinin orada, onun üzerinde ve onunla faaliyet içerisinde bulunmaya sebep olduğu, işleyişi oluşturan içsel birlikteliğe sahip olan ruhsal, maddi ve akli enerjileri bir araya getiren bilinen unsurların bizim tarafımızdan nasıl anlaşıldığını size aktarabiliriz.

16:8.3 (194.3) Kişilik, Düşünce Denetleyicisi'nin bahşedilmişliğine başat olarak ve ondan bağımsız bir biçimde mevcudiyete sahip olan özgün doğanın benzersiz bir edinimidir. Yine de Denetleyici'nin mevcudiyeti, kişiliğin niteliksel dışavurumunu arttırmaktadır. Düşünce Denetleyicileri Yaratıcı'dan türedikleri zaman onlar doğaları bakımından birbirlerinin aynıdır, fakat kişisel olarak çeşitli, özgün ve ayrıcalıklı bir biçimde birbirinden farklıdır; buna ek olarak kişiliğin dışavurumu, onun için canlı oluşumun araçsallığını oluşturan maddi, ussal ve ruhsal doğanın birlikte bulunduğu enerjilerin nitelikleri ve özü tarafından daha ileri bir biçimde koşullanması ve yetkin hale getirilişidir.

16:8.4 (194.4) Kişilikler benzer bir yapıda bulunabilir, fakat onlar hiçbir zaman birbirlerinin aynı değildir. Belirli bir sıradaki, biçimdeki, düzeydeki ve işleyişsel yöntem içindeki kişiler birbirlerine benzeyebilir ve onlar gerçekte birbirlerine benzemektedir; fakat onlar hiçbir zaman özdeş değildir. Kişilik bir insanın *bilebildiğimiz* bir özelliğidir; buna ek olarak bu özellik biçim, akıl ve ruhani düzey bakımından herhangi bir gelecek zaman diliminde değişimin düzeyi ve doğasından bağımsız olarak bu tür bir varlığı tanımlamamızı sağlar. Kişilik; zaman içinde kişiliğinin dışavurumu ve yansımasının araçsallığındaki değişiklik sebebiyle ne kadar değişebileceğinden bağımsız olarak bizim geçmişte tanıştığımız bu insanı olumlu olarak tanımlamamız ve onu tanımamızı yetkin hale getiren bireyin bir parçasıdır.

16:8.5 (194.5) Yaratılmışın kişiliği, fani tepkisel davranışın özgün ve kendiliğinden dışa vurulan iki olgular bütünü tarafından ayırt

edilir. Bunlardan ilki birey bilinci ve ikinci olarak ise onunla birliktelik halinde olan göreceli özgür iradedir.

16:8.6 (194.6) Birey bilinci, kişilik gerçekliğinin ussal farkındalığından meydana gelir; bu yapı, diğer kişiliklerin gerçekliğini tanıma yetisini içine alır. O, evrenin kişilik ilişkileri içinde birey düzeyine erişimi çağrıştıran kâinatsal gerçeklikler içinde ve onlarla birlikte bireyselleştirilen deneyim için yetkinliğin belirticisidir. Birey bilinci, akli hizmet gerçekliğinin tanınmasına ek olarak yaratıcı ve belirleyici özgür iradenin göreceli özgürlüğün gerçekleşmesini ifade eder.

16:8.7 (194.7) Göreceli özgür irade, insan kişiliğinin birey bilincini tanımlayan şu bahsi geçen durumlarla ilişki halindedir:

16:8.8 (194.8) 1. En yüksek bilgelik olarak, Ahlaki karar.

16:8.9 (194.9) 2. Gerçekliğin algısı olarak, Ruhsal tercih.

16:8.10 (194.10) 3. Kardeşlik hizmeti olarak, Bencil olmayan sevgi.

16:8.11 (194.11) 4. Topluluğa sadakat olarak, Amaçsal eş güdüm.

16:8.12 (194.12) 5. Kâinat anlamlarının kavrayışı olarak, Kâinatsal derinlik.

16:8.13 (194.13) 6. Yaratıcı'nın iradesini yerine getirmedeki samimi bağlılık olarak, Kişisel sadakat.

16:8.14 (195.1) 7. Kutsal olan Değer-Belirleyen'in kalpten sevgisi ve kutsal değerlerinin samimi arayışı olarak, İbadet.

16:8.15 (195.2) İnsan kişiliğinin Urantia'ya özgün olan biçimi, hayat etkinliğinin elektrokimyasal düzeyine ait olan Nebadon türü

canlı oluşumun gezegensel değişiminin fiziksel bir işleyişinde faaliyet gösteren şekilde görülebilir; buna ek olarak bu biçim, kâinatsal aklına ait olan ebeveynsel üretim işleyiş biçiminde Orvonton sırasının Nebadon düzeyi ile birlikte donatılmıştır. Kişiliğin bu kutsal hediyesinin akılla donatılmış böyle bir fani işleyişe bahşedilmişliği, kâinatsal vatandaşlığın soyluluğunu beraberinde getirip; bu bahşedilmişlik, böyle bir fani yaratımın bir an önce kâinatın şu üç temel akıl gerçekliklerinin oluşumsal farkındalığı için yeniden etkin hale gelişinin önünü açar:

16:8.16 (195.3) 1. Fiziksel nedenselliğin bütünlüğünün matematiksel veya mantıksal farkındalığı.

16:8.17 (195.4) 2. Ahlaki faaliyetin yükümlülüğünün mantıksal bir sebebe bağlanmış olan farkındalığı.

16:8.18 (195.5) 3. İnsanlığın sevgi dolu hizmetiyle bütünlük halinde olan, İlahiyat'ın birliktelik ibadetinin inanç-kavrayışı.

16:8.19 (195.6) Böyle bir kişilik ihsanının bütünsel faaliyeti, İlahiyat'ın kökensel bağının kendisini gerçekleştirmesinin başlangıcıdır. Yaratıcı olan Tanrı'nın bir birey-öncesi nüvesinin ikamet ettiği bu tür bir birey benliği, doğru biçimiyle ve gerçek olarak Tanrı'nın ruhsal bir evladıdır. Böyle bir yaratım; sadece kutsal mevcudiyetin bahşedilmişliğinin kabul edilmesi için yetkinliği ortaya çıkarmakla kalmaz, aynı zamanda kişiliklerin tümünün Cennet Yaratıcısı'nın kişilik-çekim döngüsüne göstermiş olduğu karşılığı ortaya koyar.

9. İnsan Bilincinin Gerçekliği

16:9.1 (195.7) Düzenleyici'nin ikamet edilişiyle birlikte kâinatsal aklın ihsan edildiği kişisel yaratılmışlık; ruhani gerçekliğin,

ussal gerçekliğin ve enerji gerçekliğinin içkin farkındalık-gerçekleştirmesini elinde bulundurur. İrade sahibi olan yaratılmışlık bu nedenle Tanrı'nın sevgisini, kanununu ve onun gerçekliğini algılamayla donatılmıştır. İnsan bilincinin bu üç inkâr edilemez unsuru dışında, geçerliliğin sezgisel gerçekleşmesinin kâinatsal farkındalığın bu üç evren gerçeklik karşılığının *bütünleşmesine* bağlanması durumu haricinde, tüm insan deneyimi tamamiyle kişiseldir.

16:9.2 (195.8) Tanrı'yı kavrayan fani; ölümsüz olan ruhu ikircikli hale getirmek için yerleşik kutsal ruhaniyetle birlikte fani aklın işbirliği yaptığı yer olan fiziksel muhafazası içinde insanın yüce yükümlülüğü biçimindeki, varlığını devam ettirmeye çalışan ruhun evriminde bu üç kâinatsal niteliğin bütünleşmiş değerini anlamaya yetkin hale gelir. En öncül başlangıcından itibaren ruh *gerçektir*; o kâinatsal olan, varlığını devam ettirmenin niteliklerine sahiptir.

16:9.3 (195.9) Eğer fani insan doğal olan ölümden varlığını sürdürmeyi başaramazsa, onun insan deneyiminin gerçek ruhsal değerleri Düşünce Denetleyicisi'nin devam eden deneyiminin bir parçası olarak varlığını sürdürür. Bu tür bir varlığını devam ettiremeyen bireyin kişilik değerleri, Yüce Varlık'ın kendini gerçekleştiren kişiliği içinde bir unsur olarak kalmaya devam eder. Kişiliğin bu tür varlığını sürdürmeye devam eden nitelikleri kimlikten mahrum olan bir konumdadır; fakat bu nitelikler, fani yaşam boyunca beden içinde bütünleşen deneyimsel değerlerden yoksun bir durumda değildir. Kimliğin varlığını devam ettirishi, morontia düzeyinde bulunan ölümsüz ruhun varlığını sürdürüşüne ve onun artan kutsal değerine bağlıdır. Kişilik kimliği, ruhun varlığını korumaya devam

etmesi tarafından ve onun içinde varlığının bütünlüğünü muhafaza eder.

16:9.4 (195.10) İnsanın öz benlik bilinci, yalnızca birey bilinci yerine diğer bireylerin bireyselliklerinin gerçekliğinin tanınması anlamına gelir; buna ek olarak bu unsur, böyle bir farkındalığın karşılıklı olduğunu işaret eder; bireyin tıpkı kendisinin bilincine sahip olması gibi, dışsal bir biçimde aynı ölçüde tanınır. Toplumsal bilinç, Tanrı bilinci gibi inkâr edilemez bir nitelik taşır; bu unsur kültürel bir gelişim olup bilim, ahlak ve din biçimindeki insanın oluşumsal edinimlerinin katkıları, simgeleri ve bilgisine bağlıdır. Buna ek olarak toplumlaşma biçimindeki bu kâinatsal hediye medeniyeti bir araya getirir.

16:9.5 (196.1) Medeniyetler dengesiz bir yapıya sahiptirler, çünkü onlar kâinatsal değillerdir; onlar ırkların bireyleri içinde doğalarından kaynaklanan içkin bir konumda bulunmazlar. Onlar; bilim, ahlak ve din biçimindeki insanın oluşumsal unsurlarının bütünleşen katkılarından beslenmelidir. Medeniyetler gelir ve geçerler; fakat bilim, ahlak ve din her zaman çöküntüden varlığını sürdürmeye devam eder.

16:9.6 (196.2) İsa sadece Tanrı'yı insan için açığa çıkarmamıştır, o aynı zamanda insana dair yeni bir açığa çıkarılışı hem kendisi ve hem de diğer insanlar için gerçekleştirmiştir. İsa'nın yaşamında siz insan biçiminin en iyi halini gözlemlersiniz. İnsan bu nedenle oldukça güzel bir biçimde gerçek hale gelmiştir. Çünkü İsa kendi yaşamında Tanrı'dan aldığı birçok niteliğe sahip olup, insanlığın tümü içinde Tanrı'nın tanınması biçimindeki bu kendini gerçekleştirmesi temel ve inkâr edilemezdir.

16:9.7 (196.3) Ebeveynsel sezgi dışında bencil olmamak tümüyle doğal olan bir niteliğe sahip değildir; diğer insanlar kendiliğinden sevilmemekte veya toplumsal olarak hizmet edilmemektedir. Bencil olmayan ve fedakâr bir toplum düzeni yaratmak için; Tanrı'nın bilgisine sahip olma biçimindeki dinsel istek, ahlak ve ussal aydınlanma gerekmektedir. Öz benlik biçimindeki insanın kendisine dair bireysel farkındalığı aynı zamanda; insandan kutsala değişen bir kapsam içinde, diğer kişilik gerçekliğinin kavranması ve onun tanınması için bu tabiattan gelen yeti biçimindeki 'diğer' olanın içkin farkındalığın tam da bu gerçekliğine doğrudan bir biçimde bağlıdır.

16:9.8 (196.4) Bencil olmayan toplumsal bilinç özünde dinsel bir bilinçtir; eğer toplumsal bilinç tarafsız bir biçimde ise onun kökeninde bu bahse konu dinsel bilinç bulunmaktadır. Aksi halde, o katışıksız bir biçimde kişisel felsefi soyutlamalar biçiminde olup bu nedenle sevgiden yoksundur. Sadece Tanrı'yı kavrayan bir birey diğer bir kişiyi kendisi gibi sevebilir.

16:9.9 (196.5) Birey bilinci özünde müşterek bir bilinç olarak şu unsurlardan meydana gelir: Tanrı ve insan, Tanrı ve evlat, Yaratan ve yaratılmış. İnsan bilinci içinde dört kâinat-gerçekliğinin kendini gerçekleşmesi onun doğasında bulunmasına ek olarak saklı bir niteliğe sahiptir.

16:9.10 (196.6) 1. Bilimin mantığı olarak, Bilginin arayışı.

16:9.11 (196.7) 2. Görev hissi olarak, Ahlaki değerlerin arayışı.

16:9.12 (196.8) 3. Dinsel deneyim olarak, Ruhsal değerlerin arayışı.

16:9.13 (196.9) 4. Tanrı'nın gerçekliğini tanıma yetisi ve bunun sonucundaki ortak kaderi paylaştığımız kişiliklerle olan bütünsel ilişkimizin gerçekleşmesi olarak, Kişilik değerlerinin arayışı.

16:9.14 (196.10) Yarattılmış kardeşiniz biçimindeki insan bilincine sahip bir hale gelirsiniz çünkü siz çok daha önceden Yaratan Yaratıcı biçimindeki Tanrı bilincine sahip bir konumda bulunmaktasınız. Yaratıcılık, kardeşliğin tanınmasıyla kendi mevcudiyetimizi mantıksal bir çerçeveye oturttuğumuz ilişkidir. Buna ek olarak Yaratıcılık, tüm ahlaki yaratılmışlar için bir kâinat gerçekliği haline gelir veya gelebilir; çünkü Yaratıcı kendi kişiliğini, bu tür varlıkların tümü üzerinde bahşetmiş olup, onları kâinatsal kişilik döngüsünün kavrayışı içinde çevrelemiştir. Biz Tanrı'ya ibadet etmekteyiz; çünkü o öncelikle *bizim Yaratıcımızdır*, bunun sonrasında ise *o bizim içimizde barınır* ve son olarak *biz onun içinde varlığımıza sahip oluruz*.

16:9.15 (196.11) Kâinatsal aklın, sınırsız Ruhaniyet'in sınırsız olan akli biçimindeki kendi kaynağının bireysel bilinciyle farkındalık içinde olmasına ek olarak aynı zamanda Kâinatın Yaratıcısı'nın kişilik gerçekliğinin, Ebedi Evlat'ın ruhaniyet gerçekliğinin ve uçsuz bucaksız evrenlerde fiziksel gerçekliğinin bilincinde olması gerekliliği şaşılacak bir durum mudur?

16:9.16 (196.12) [Bu anlatım, Uversa'da ikamet eden bir Kâinatsal Denetimci tarafından sağlanmıştır.]

17. Makale

Yedi Üstün Ruhaniyet'in Toplulukları

17:0.1 (197.1) YEDİ Üstün Ruhaniyet toplulukları, muhteşem kâinatın yedi birime ayrılmış yönetiminin eş güdümü sağlayan evren idarecileridir. Her ne kadar onlar Sınırsız Ruhaniyet'in işlevsel ailesi arasında gösterilse de, onlar Cennet Kutsal Üçlemesi'nin çocukları olarak genellikle şu bahsi geçen üç topluluk altında sınıflandırılır.

17:0.2 (197.2) 1. Yedi Üstün Ruhaniyet.

17:0.3 (197.3) 2. Yedi Yüce İdareci.

17:0.4 (197.4) 3. Yansıtıcı Ruhaniyetler.

17:0.5 (197.5) Geride kalan dört topluluk, Sınırsız Ruhaniyet'in yaratıcı faaliyetleri veya yaratım düzeyi içinde onun birliktelik içerisinde bulunduğu yardımcıları tarafından mevcut hale getirilir.

17:0.6 (197.6) 4. Yansıtıcı Görüntü Yardımcıları.

17:0.7 (197.7) 5. Döngülerin Yedi Ruhaniyeti.

17:0.8 (197.8) 6. Yerel Evren Yaratıcı Ruhaniyetleri.

17:0.9 (197.9) 7. Emir-Yardımcı Akıl-Ruhaniyetleri.

17:0.10 (197.10) Bu yedi düzey Uversa üzerinde yedi Üstün Ruhaniyet toplulukları olarak bilinir. Onların işlevsel nüfuz alanı; ebedi Ada'nın çevresi üzerinde Yedi Üstün Ruhaniyet'in kişisel mevcudiyetinden, Ruhaniyet'in yedi Cennet uydusu, Havona döngüleri, aşkın-evren hükümetleri ve yerel evrenlerin üst denetimi boyunca, zaman ve mekânın dünyaları üzerinde

evrimsel aklın alanlarına bahşedilmiş olan emir-yardımcıların düşük düzeyde olan hizmetine kadar çok geniş bir alana yayılır.

17:0.11 (197.11) Yedi Üstün Ruhaniyet, bu uçsuz bucaksız olan idari alanın eş güdümü sağlayan idarecileridir. Birey dışı ruhaniyet hizmeti, akli enerji ve düzenlenmiş fiziksel gücün idari düzenlenişiyle alakalı olarak bazı konularda onlar doğrudan bir biçimde kişisel olarak hareket eder; bunların dışında kalanlarda ise onlar çok çeşitli olan birliktelikleri vasıtasıyla faaliyet gösterir. Yönetimler, düzenlemeler, ölçülendirmeler ve idari kararlar biçimindeki bir yürütme doğasının tüm olayları içinde Üstün Ruhaniyetler, Yedi Yüce İdareciler'in kişiliklerinde hareket ederler. Merkezi evrende Üstün Ruhaniyetler, Havona Döngülerinin Yedi Ruhaniyeti vasıtasıyla faaliyet gösterebilir; yedi aşkın-evrenin yönetim merkezleri üzerinde onlar kendilerini Yansıtıcı Ruhaniyetler'in kanalıyla açığa çıkarırlar. Buna ek olarak onlar, Yansıtıcı Görüntü Yardımcıları vasıtasıyla kişisel ilişki içinde olan Zamanın Ataları'nın kişilikleriyle hareket ederler.

17:0.12 (197.12) Yedi Üstün Ruhaniyet, doğrudan ve kişisel bir biçimde Zamanın Ataları'nın mahkemeleri altında bulunan kâinat idaresiyle iletişim halinde değildir. Sizin yerel evreniniz, Orvonton'un Üstün Ruhaniyet'i tarafından bizim içinde bulunduğumuz aşkın evrenin bir parçası olarak idare edilir; fakat onun Nebadon'un yerel varlıklarıyla olan ilişkisi doğrudan bir biçimde kesilir, ve yerel evreninizin yönetim merkezi olan Salvington üzerinde ikamet eden Yaratıcı Ana Ruhaniyet tarafından kişisel olarak yönetilir.

1. Yedi Yüce İdareci

17:1.1 (198.1) Üstün Ruhaniyetler'in yürütücü yönetim merkezi, en içte bulunan Havona döngüsü ve Ebedi Evlat'ın ışıldayan alanları arasındaki merkezi Ada etrafında dönen Sınırsız Ruhaniyet'in yedi Cennet uydusunda yerini teşkil etmektedir. Bu yürütme alanları; onların kâinat temsilcileri olarak faaliyet gösterebilen bir biçimde bulunan varlıklar için Yedi Üstün Ruhaniyet'in özellikleri uyarınca, Yaratıcı, Evlat ve Ruhaniyet tarafından kutsal bir biçimde üçleme haline getirilmiş Yüce İdareciler'in yönetimi altındadır.

17:1.2 (198.2) Üstün Ruhaniyetler, bu Yüce İdareciler boyunca aşkın evren hükümetlerinin çok çeşitli olan birimleriyle olan ilişkisinin devamını sağlar. Yedi aşkın evrenin temel oluşum eğilimlerini geniş bir ölçüde belirleyen onlardır. Onlar bütüncül ve kutsal bir biçimde kusursuzdur, fakat onlar aynı zamanda kişiliğin çeşitliliğini elinde bulundurur. Onlar kalıcı olan yönetici bir başkanlığa sahip değildir; onlar ne zaman bir araya gelseler, kendileri arasından bir yöneticiyi bu bütüncül kurula başkanlık etmesi için seçerler. Onlar belirli zaman aralıkları dâhilinde Cennet'e yolculukta bulunup, Yedi Üstün Ruhaniyet ile birlikte aynı kurul topluluğuna katılırlar.

17:1.3 (198.3) Yedi Yüce İdareci, muhteşem kâinatın yönetici düzenleyicileri olarak faaliyet gösterirler; onlar Havona sonrası yaratımın idareci yöneticileri kurulunda görev alabilirler. Onlar Cennet'in içsel olayları ile ilişki dâhilinde olmayıp, Döngülerin Yedi Ruhaniyet'i boyunca kendilerine ait alanların Havona etkinliklerini idare ederler. Bunların dışında kalan olaylarda, onların üst denetiminin kapsamı bakımından sayıca çok az olan kısıtlamalar bulunmaktadır; onlar fiziksel, ussal ve ruhsal olan unsurların yönetimine katılırlar; onlar Havona içinde ve yedi

aşkın evrende ortaya çıkan her şeyi görür, hisseder ve hatta her şeyin bilgisine sahiptir.

17:1.4 (198.4) Bu Yüce İdareciler yönetim içinde oldukları alanlarda ne siyasaları belirler, ne de evren düzenlemelerinde değişiklikte bulunurlar; onlar, Yedi Üstün Ruhaniyet tarafından duyurulan kutsallığın yürütüm tasarılarıyla ilişkilidir. Onlar aşkın evrenlerde ne Zamanın Ataları'nın yönetimine müdahalede bulunurlar, ne de yerel evrenlerde bulan Yaratan Evlatlar'ın egemenliğine müdahil olurlar. Onlar, muhteşem kâinat içinde gerektiği biçimde oluşturulmuş yöneticilerin bütünleşen siyasalarını yürütme işlevine sahip olan düzenleyici iradecilerdir.

17:1.5 (198.5) İdarecilerin her biri ve onların alanlarındaki olanaklar tek bir aşkın evrenin etkin idaresine ayrılmıştır. Birinci yürütme alanı üzerinde faaliyet içerisinde olan Birinci Yüce İdareci, tamamıyla birinci aşkın evren olaylarıyla görevlendirilmiş olup; yedinci aşkın evrenin idaresi için çabalarını adayan ve Ruhaniyet'in yedinci Cennet uydusundan faaliyette bulunan Yedinci Yüce İradecisi'ne kadar her idareci buna benzer bir biçimde görev alır. Bu yedinci alanın ismi Orvonton olup, Ruhaniyet'in Cennet uyduları içinde onların ilişkide bulundukları aşkın evrenler olarak aynı isimlere sahiptir; gerçekte aşkın evrenlerin isimlendirilmesi onların sahip oldukları adlandırmalardan sonra belirlenmiştir.

17:1.6 (198.6) Yedinci aşkın evrenin yönetim alanı üzerinde Orvonton'un olaylarını istikrarlı hale getirmekte olan görevliler insan kavrayışını aşan bir sayıda olup, onlar işlevsel olarak kutsal aklın her düzeyiyle bütünleşir. Düşünce Denetleyicileri ve Muazzam Kutsal Üçleme Ruhaniyetleri

haricinde kişiliğin tüm aşkın evren hizmeti, Cennet'den ve ona doğru olan kâinat seyahatleri üzerinde yedi yürütme dünyasından birine doğru geçecek bir biçimde yönlendirilir; buna ek olarak, aşkın evrenler içinde faaliyet gösteren Üçüncül Kaynak ve Merkez tarafından yaratılmış tüm kişilikler için merkezi kayıtlar burada idare edilir. Ruhaniyet'in bu yürütme dünyalarının biri üzerinde maddi, morontial ve ruhsal kayıtların düzeni benim düzeyimde olan bir varlığı bile hayretler içine düşürür.

17:1.7 (199.1) Yüce İdareciler'in altında doğrudan hizmette bulunanlar; zaman ve mekânın yükseliş düzeninin çağlar süren öğreniminden mezun olan yüceltilmiş fanilerin kutsal üçleme haline getirilmiş doğumlarından ve Cennet-Havona kişiliklerinin kutsal üçleme haline getirilmiş evlatlarının büyük bir kısmından oluşur. Bu kutsal üçleme haline getirilmiş evlatlar, Kesinliğe Erişecek Olanların Cennet Birlikleri'nin Yüce Kurulu'nun başı tarafından Yüce İdareciler ile birlikte hizmeti tayin edilmiştir.

17:1.8 (199.2) Her Yüce İdareci iki danışma kabinine sahiptir. Her aşkın evren yönetim merkezi üzerinde Sınırsız Ruhaniyet'in çocukları, kendilerinin Yüce İdareci'sinin öncül danışma kabini içinde bin yıl boyunca hizmet etmesi için kendi rütbelerinden temsilcileri seçerler. Zamanın yükseliş halinde bulunan fanilerini etkileyen tüm meselelerde, yüceltilmiş fanilerin kutsal üçleme haline getirilmiş evlatlarından ve Cennet erişiminin fanilerinden oluşan ikincil bir kabine bulunmaktadır; bu bünye, yedi aşkın evren yönetim merkezleri üzerinde geçici olarak ikamet eden kusursuzlaşan ve yükseliş halinde olan varlıklar tarafından seçilir. Bunların dışında kalan

tüm diğerk sorumlulukların baş sorumluları Yüce İdareciler tarafından atanır.

17:1.9 (199.3) Zaman zaman Ruhaniyet'in bu Cennet uyduları üzerinde büyük özel kurullar toplanır. Bu dünyalar üzerine atanan kutsal üçleme haline getirilmiş evlatlar Cennet'e erişen yükselim içinde olanlarla birlikte, yükselim sürecinin çaba ve zaferlerinin yeniden birleşimlerinde Üçüncül Kaynak ve Merkez'in ruhaniyet kişiliklerini bir araya getirir. Yüce İdareciler her zaman bu tür bütünlükçü bir araya gelişlere başkanlık ederler.

17:1.10 (199.4) Yedi Yüce İdareci her Cennet bin yılında bir kere, yaratımın ussal ev sahipleri için kâinatsal karşılamamanın ve iyi dileklerin bin yıllık oturumunun yapıldığı Cennet'i ziyaret etmek için yönetim mevkilerinden ayrılırlar. Bu önemli olay, tüm yansıtıcı ruhaniyet toplulukların başı olan Majeston'un dolaysız mevcudiyetinde gerçekleşir. Buna ek olarak onlar bu nedenle, kâinatsal yansımanın özgün işlevi boyunca muhteşem evren içinde kendi yardımcılarıyla eş zamanlı olarak iletişim haline geçme imkânına sahip olurlar.

2. Yansımanın Baş Sorumlusu, Majeston

17:2.1 (199.5) Yansıtıcı Ruhaniyetler kutsal Kutsal Üçleme'nin kökenine aittir. Orada bu özgün ve bir biçimde gizemli olan varlıkların elli tanesi bulunmaktadır. Bu olağanüstü kişiliklerin yedi tanesi bir seferde yaratılmış olup, bu tür her yaratım bölümü Cennet Kutsal Üçlemesi ve Yedi Üstün Ruhaniyet'in birinin herhangi bir ilişkisi tarafından etkilenmiştir.

17:2.2 (199.6) Zamanın başlangıcında oluşan bu önemli etkileşim; Cennet Kutsal Üçlemesi ile birlikte eş yaratanlar olarak faaliyette bulunmak için, Üstün Ruhaniyetler tarafından temsil edilen Yüce Yaratan Kişilikleri'nin öncül çabalarını yansıtır. Yüce Yaratanlar'ın yaratıcı gücünün bu birlikteliği Kutsal Üçleme'nin yaratıcı potansiyelleriyle birlikte, Yüce Varlık'ın mevcudiyetinin tam da bahse konu kaynağıdır. Bu nedenle, yansıtıcı yaratımın çevrimi kendi istikameti doğrultusunda hareket ettiği, Yedi Üstün Ruhaniyet'in her biri Cennet Kutsal Üçlemesi ile birlikte kusursuz yaratıcı eş zamanlılığı bulduğu, kırk dokuz Yansıtıcı Ruhaniyet kişileştiği zaman; bunun sonucunda, kâinat âlemlerinin tümü boyunca kırk dokuz Yansıtıcı Ruhaniyet'in ve onların yardımcılarının çalışmaların tümünün Cennet merkezi ve yansımanın baş sorumlusu olarak, Majeston'un kişileşmesinde sonuçlanan ve Yüce Varlık'ın yeni kişilik ayrıcalıklarını açığa çıkaran İlahi Mutlaklık'ın içinde yeni ve geniş kapsamlı bir tepki oluşur.

17:2.3 (200.1) Zaman ve mekânın tüm yedi aşkın evreninin yansıma olgular bütünüünün kişisel ve mutlak merkezi olarak Majeston gerçek bir kişiliktir. Bu kişilik, Yedi Üstün Ruhaniyet'in buluşma alanında her şeyin merkezinin yakınında bulunan kalıcı Cennet yönetim merkezlerini idare eder. O sadece uçsuz bucaksız yaratım içinde yansıma hizmetinin eş güdümü ve onun devamlılığının sağlanmasıyla ilgilidir; o, bunun dışında kalan kâinat olaylarının yönetimine katılmamaktadır.

17:2.4 (200.2) Majeston, sahip olduğumuz Cennet kişiliklerinin sıralı olan dizisinde yer teşkil etmemektedir; çünkü o sadece, İlahi Mutlaklık ile işlevsel bir biçimde bağlantılı olması bakımından Yüce Varlık tarafından yaratılmış kutsallığın mevcut

kişiliğidir. O bir kişiliktir; fakat açık ve ayrıcalıklı bir biçimde, kâinat idaresinin bahse konu bu bir fazıyla kendiliğinden ilişki halindedir. Kâinat kişiliklerinin yansıtıcı olmayan biçimdeki diğer düzeyleriyle ilişkili olarak herhangi bir fiziksel yetkinlik içinde şu an faaliyet göstermemektedir.

17:2.5 (200.3) Majeston'un yaratımı, Yüce Varlık'ın ilk yücelik yaratıcı eylemini simgelemekteydi. Eylem için bu irade, Yüce Varlık içinde iradenin uygulanması ile iniltiydi; fakat İlâhi Mutlaklık'ın muazzam tepkisi önceden bilinebilir bir niteliğe sahip değildi. Havona'nın ebedi ortaya çıkışından itibaren kâinat, işlevsel ruhaniyet eylemlerin eş güdümü ve gücünün bu türden uçsuz bucaksız olan bir devasa düzenlenişinin, bu derecedeki muazzam bir gerçekleşmesine o zamana kadar şahit olmamıştı. Yüce Varlık ve onların yardımcılarının yaratıcı iradelerine karşı İlâhi karşılık, onların kavramsal gözlemlerini fazlasıyla aşan bir biçimde olup, onların anlamlı niyetlerinin çok geniş bir biçimde ötesindeydi.

17:2.6 (200.4) Yücelik ve Nihayet içinde gelecek çağların; kişilik faaliyetin hangi yeni nüfuz alanlarına yükselebileceğinin ve kutsallığın hangi yeni düzeylerine erişebileceğinin, ilerlemiş kâinat eş güdümünün hayal dahi edilmemiş kuvvetlerini elinde bulunduracak olan düşünmemiş ve beklenmeyen hali hazırdaki hangi diğer varlıkların ilahileştirilmesinin alanlarında neyi gözlemleyebileceğinin olasılıklarının arifesinde bulunmaktayız. Varoluşsal Cennet Kutsal Üçlemesi ve deneyimsel İlâhiyat arasındaki ilişkilerin bu tür bir birleşimine İlâhi Mutlaklık'ın potansiyel karşılığı için hiçbir kısıtlamanın olmadığı görünmektedir.

3. Yansıtıcı Ruhaniyetler

17:3.1 (200.5) Kırk dokuz Yansıtıcı Ruhaniyet Kutsal Üçleme'nin kökeninden gelmektedir; fakat oluşumları için görevlendirilen yedi yaratıcı bölümden her biri, Üstün Ruhaniyet'in eş köken niteliklerine doğası bakımından benzeyen varlığın bir türünün üretimidir. Bu nedenle onlar değişen biçimlerde; Kâinatın Yaratıcısı, Ebedi Evlat ve Sınırsız Ruhaniyet'in kutsallık karakterlerinin yedi olası bileşimlerinin ve birlikteliklerinin karakterlerini ve doğalarını yansıtır. Bu sebepten dolayı her aşkın evrenin yönetim merkezi üzerinde bu Yansıtıcı Ruhaniyetler'den yedisine sahip olmak gereklidir. Yedi türden her biri; Cennet İlahiyatları'nın üçünün her olası dışavurumu, böyle bir olgular bütünü yedi aşkın evrenin herhangi bir parçasında ortaya çıkabilirken, tüm fazlarının kusursuz yansımaya ulaşmak için gereklidir. Her türden bir tanesi bu nedenle, aşkın evrenin her biri içinde hizmet etmesi için görevlendirilmiştir. Birbirine benzemeyen yedi Yansıtıcı Ruhaniyet'in bu toplulukları, her âlemin yansıtıcı noktasında aşkın evrenlerin başkentleri üzerinde yönetim merkezlerini idare eder; buna ek bu durum ruhsal kutuplaşma noktasıyla özdeşlik taşımamaktadır.

17:3.2 (200.6) Yansıtıcı Ruhaniyetler kendilerine ait isimlere sahiptirler, fakat bu adlandırmalar mekânın dünyaları üzerinde açığa çıkarılmamışlardır. Bu isimler bahse konu varlıkların doğalarıyla ve karakterleriyle ilişkili olup, Cennet'in gizli alanlarının yedi kâinatsal gizemlerinin bir tanesinin bir parçasıdır.

17:3.3 (201.1) Bütünleştirici Bünye, Yüce Varlık ve Üstün Ruhaniyetler'in akli düzeylerinin olgular bütünü olan yansımanın özelliği, kâinatsal aklının bu geniş düzeninin

işleyişinde ilgili tüm varlıklar için iletilebilir olma niteliğini taşır. Ve bu durumun kendisi ise gerçek bir gizemdir. Ne Üstün Ruhaniyetler ne de Cennet İlahiyatları tek başına veya ortaklaşa olarak tıpkı Majeston'un ilişki halinde bulunan bu kırk dokuz kişiliğinde açığa çıktıkları gibi, eş güdüm halinde bulunan kâinatsal yansımanın bu güçlerini açığa çıkarmazlar; buna ek olarak yine de onlar, muazzam bir biçimde bahşedilmiş bu varlıkların tümünün yaratıcılarıdır. Kutsal soyaçekim bazı zamanlar, Yaratıcı içinde algılanamayan belirli özellikleri yaratılmış içinde açığa çıkarır.

17:3.4 (201.2) Majeston ve Yansıtıcı Ruhaniyetler haricinde yansıtma hizmetinin görevlileri, Sınırsız Ruhaniyet ve onun doğrudan yardımcılara ek olarak onun emri altında çalışanlarının tüm yaratılmışlarıdır. Her aşkın evren Yansıtıcı Ruhaniyeti, Zamanın Ataları'nın mahkemeleri için onların kişisel sözcülüğünü yapan Yansıtıcı Görüntü Yardımcıları'nın yaratıcılarıdır.

17:3.5 (201.3) Yansıtıcı Ruhaniyetler sadece iletimi sağlayan sorumlular değildir; onlar aynı zamanda muhafaza eden kişiliklerdir. Onların doğumu olan ikincil hizmetkâr ruhaniyetleri aynı zamanda muhafaza eden veya kayıt altına alan kişiliklerdir. Gerçek ruhsal değer ile alakalı her şey bir nüshası alınma biçiminde kayıt altına alınır; buna ek olarak bir izlenim, Yansıtıcı Ruhaniyetler'in geniş çalışanlarına ait ikincil hizmetkâr ruhaniyet kişiliklerinin sayısız olan düzeylerinden birindeki bazı üyelerinin kişisel donanımlarında muhafaza edilir.

17:3.6 (201.4) Evrenlerin resmi kayıtları, meleksel yazıcılar boyunca ve onlar tarafından aktarılır; fakat gerçek ruhsal yazıcılar

yansıma tarafından bir araya gelir ve onlar Sınırsız Ruhaniyet'in ailesine ait olan uygun ve yerinde kişiliklerin akıllarında muhafaza edilir. Bu kayıtlar, kâinatın resmi ve *ölü* olan kayıtlarının tersi bir biçiminde *canlı* kayıtlardır; buna ek olarak onlar, Sınırsız Ruhaniyet'in kayıt altına alan kişiliklerinin yaşayan akıllarında kusursuz bir biçimde muhafaza edilir.

17:3.7 (201.5) Yansıma düzeni, tüm yaratımın hüküm ulaştırıcı ve haber toplayıcı işleyiştir. Bu düzen, birçok yayın hizmetinin dönemsel faaliyetine karşıt bir biçimde sürekli etkin bir konumdadır.

17:3.8 (201.6) Yerel bir evren yönetim merkezi üzerinde açığa çıkan her önemli veri onun aşkın evreninin başkentinde içkin olarak yansıtılır. Buna ek olarak zıt bir biçimde, yerel evrenin dikkate değer olaylarıyla ilgili her şey onların aşkın evren yönetim merkezlerinden yerel evren başkentlerine doğru dışsal bir biçimde yansıtılır. Zamanın evrenlerinden aşkın evrenlere kadar olan bu yansıma hizmeti, görüldüğü biçimiyle istemsiz veya kendiliğinden faaliyet gösteren bir niteliktedir; fakat gerçekte bu durum böyle değildir. Bu yansıma hizmeti tamamiyle kişisel ve ussaldır; onun duyarlılığı eş güdümün kişiliğinin kusursuzlaşmasından kaynaklanır, ve bu sebeple Mutlaklıklar'ın kişilik dışı mevcudiyet-uygulamalarıyla ilişkilendirilemez.

17:3.9 (201.7) Düşünce Denetleyicileri, kâinatsal yansıma sisteminin işletimine katılmamaktadırlar; tüm Yaratıcı nüvelerinin bütüncül bir biçimde bu etkileşimlerden haberdar olduklarına ve onların içeriğinden istifade ettiklerine inanmak için her türlü nedene sahibiz.

17:3.10 (201.8) Mevcut evren çağı boyunca ek-Cennet yansıma hizmetinin uzay kapsamı, yedi aşkın evrenin çevresi tarafından kısıtlı olarak görünmektedir. Bunların dışında kalanlarda ise, bu hizmetin işlevi zaman ve mekândan bağımsız olarak göze çarpmaktadır. Bu işlev, bilinen tüm alt mutlak kâinat döngülerinden bağımsız olarak ortaya çıkmaktadır.

17:3.11 (201.9) Her aşkın evrenin yönetim merkezi üzerinde yansıma düzeni bölünmüş bir birim olarak hareket eder; fakat tıpkı Yedi Yüce İdareciler'in bin yıllık karşılama zamanlarına ek olarak ışıktaki ve yaşamda bütüncül bir yerel evrenin yerleşimi tarafından belirlenen yıldönümü etkinliğinde olduğu gibi belirli özel durumlarda, Majeston'un iradesi altında onların yedisi birden kâinatsal birliktelik içerisinde hareket eder ve edebilir.

4. Yansıtıcı Görüntü Yardımcıları

17:4.1 (202.1) Kırk dokuz Yansıtıcı Görüntü Yardımcıları Yansıtıcı Ruhaniyetler tarafından yaratılmıştır, ve onlar her aşkın evrenin yönetim merkezlerinde Yardımcı olarak sayıca sadece yedi tane bulunmaktadır. Uversa'nın yedi Yansıtıcı Ruhaniyeti'nin ilk yaratıcı eylemi onların yedi Görüntü Yardımcıları'nın üretimi olup; her Yansıtıcı Ruhaniyet, kendisine ait Görüntü'sünü yaratmaktadır. Görüntü Yardımcıları belirli özelliklerinde ve niteliklerinde onların Yansıtıcı Ana Ruhaniyetleri'nin kusursuz üretimleridir; onlar yansımanın özelliğinden yoksun olarak gerçek suretleridir. Onlar gerçek görüntüler olup, Yansıtıcı Ruhaniyetler ve aşkın evren idarelerinin arasında iletişim kanalı olarak sürekli faaliyet halindedir. Görüntü Yardımcıları, kelimenin yalın anlamıyla sadece yardımcılar olmayıp, onlar gerçekte

kendileriyle ilgili Ruhaniyet atalarının mevcut temsilcileridir; onlar *görüntüler* olup, tıpkı isimlerinin ima ettiği gibi gerçektir.

17:4.2 (202.2) Yansıtıcı Ruhaniyetler kendileri içinde gerçek kişilikler olup, böyle bir düzeyin üyeleri olarak maddi varlıklar için kavranılamaz bir durumdadırlar. Bir aşkın evren yönetim merkez alanını üzerinde bile onlar, Zamanın Ataları ve onların yardımcıları ile tüm kişisel ilişkilerinde kendilerine ait olan Görüntü Yardımcıları'nın desteğine ihtiyaç duyarlar. Görüntü Yardımcıları ve Zamanın Ataları arasındaki tüm ilişkilerde, bazen bir Yardımcı yeterli bir biçimde faaliyet gösterirken; diğer durumlarda ise iki, üç, dört veya hatta onların yedisi birden, aktarımları için görevlendirilen iletişimin bütüncül ve uygun temsili için gereklidir. Buna benzer bir biçimde Görüntü Yardımcıları'nın iletileri, iletişimin içeriğinin gerektirebileceği bir biçimde; Zamanın Atalarının biri, ikisi veya üçü tarafından da çok çeşitli biçimlerde alınabilir.

17:4.3 (202.3) Görüntü Yardımcıları, onların öncül Ruhaniyetler'inin tarafları vasıtasıyla sonsuza kadar hizmet edip; yardımcı ikincil hizmetkâr ruhaniyetlerin inanılması güç olan bir ev sahipliğinde kendilerine ait konumlanmalarına sahiptir. Görüntü Yardımcıları doğrudan bir biçimde, yükseliş içinde olan fanilerin eğitim dünyalarıyla ilişkin olarak faaliyet göstermez. Onlar, fani ilerlemesinin kâinatsal düzeninin ussal hizmetiyle yakın bir biçimde birliktelik halindedir; fakat siz Uversa eğitim kurumlarında kısa zamanlı olarak ikamet ettiğiniz zaman onlarla kişisel olarak iletişim dâhilinde olmayacaksınız. Bunun nedeni kişisel varlıklar olarak görünen bu unsurların iradeden yoksun oluşudur; onlar tercih etme gücünü uygulamazlar. Onlar, bireysel Ruhaniyet atasının akli

ve kişiliğinin bütüncül yansıtıcısı olarak gerçek görüntülerdir. Bir sınıf olarak yükseliş halinde olan faniler, yansımayla içten bir biçimde ilişki kurmazlar. Her zaman yansıtıcı doğanın bazı varlıkları, siz ve hizmetin gerçek işleyişi arasına girecektir.

5. Döngülerin Yedi Ruhaniyeti

17:5.1 (202.4) Havona Döngülerinin Yedi Ruhaniyeti, merkezi evrenin yedi döngüsü için Yedi Üstün Ruhaniyet ve Sınırsız Ruhaniyet'in bütüncül birey dışı temsilidir. Onlar, Üstün Ruhaniyetler'in ortak doğumları olarak onların hizmetkârlarıdır. Üstün Ruhaniyetler, yedi aşkın evrende farklı ve çeşitli bir hale getirilmiş yönetsel kişiliği sağlarlar. Havona döngülerinin bu bütünlüğü vasıtasıyla onlar, merkezi evrenin birleşen, bütünleşen ve eş güdüm haline getirilen bir ruhsal aşkın denetimini sağlamak için yetkin hale getirilmişlerdir.

17:5.2 (202.5) Döngülerin Yedi Ruhaniyeti'nden her biri, tek bir Havona döngüsünün yayılışıyla sınırlıdır. Onlar doğrudan bir biçimde, bireysel Havona dünyalarının idarecileri olan Zamanın Ebedileri'nin yönetimleriyle ilişkili değildirler. Fakat onlar Yedi Yüce İdareciler ile bağlantılı bir konumda olup, Yüce Varlık'ın merkezi evren mevcudiyetiyle eş uyumluluğu sağlarlar. Onların görevi bütünüyle Havona ile sınırlıdır.

17:5.3 (203.1) Döngülerin bu Ruhaniyetleri, üçüncü derece birincil hizmetkâr ruhaniyetleri biçimindeki onların kişisel doğumları boyunca, Havona içinde geçici olarak ikamet edenler ile ilişkide bulunur. Döngü Ruhaniyetleri, Yedi Üstün Ruhaniyet ile eş zamanlı olarak mevcut halde olurken; onların üçüncü derece birincil hizmetkâr ruhaniyetleri yaratımındaki faaliyeti,

zamanın ilk kutsal yolcuları Grandfanda'nın zamanı boyunca Havona'nın dışsal döngüleri üzerine erişene kadar büyük bir önem kazanmamıştır.

17:5.4 (203.2) Havona içinde döngüler boyunca ilerlediğiniz zaman, Döngülerin Ruhaniyetleri'ni öğrenmiş olacaksınız; fakat her ne kadar siz, onların ruhsal etkisinin birey dışı mevcudiyetinden kişisel olarak hoşnutluk duyacak ve onların varlığını tanıyacak olsanız da, onlarla birlikte kişisel bütünlüğü barındırmaya yetkin olamayacaksınız.

17:5.5 (203.3) Düşünce Düzenleyicileri evrimsel evrenlerin dünyalarında ikamet eden fani yaratılmışlarla ilişkide olduğu kadar; Döngü Ruhaniyetleri Havona'nın yerli sakinleriyle ilişkilidir. Düşünce Denetleyicileri gibi Döngü Ruhaniyetleri birey dışı olup; Kâinatın Yaratıcısı'nın birey dışı ruhaniyetlerinin fani insanın sınırlı akıllarında ikamet ettiği kadar, onlar Havona varlıklarının kusursuz akıllarıyla birliktelik halindedir. Fakat Döngülerin Ruhaniyetleri, Havona kişiliklerinin kalıcı bir parçası haline hiçbir zaman gelemezler.

6. Yerel Evren Yaratıcı Ruhaniyetleri

17:6.1 (203.4) Yerel evren Yaratıcı Ruhaniyetler'inin doğası ve işlevinin büyük bir kısmı, yerel yaratılmışların idaresi ve düzenlenmesinde Yaratan Evlatlar ile onların birlikteliğinin anlatımına uygun bir biçimde aittir; fakat orada, yedi Yüce Ruhaniyet topluluğunun bu hususunun bir parçası olarak anlatılabilecek bahse konu muazzam varlıkların yerel evren öncesi deneyimlerinin birçok özelliği bulunmaktadır.

17:6.2 (203.5) Biz, yerel bir evren Ana Ruhaniyeti sürecinin altı fazının bilgisine aşınayız; buna ek olarak biz, eylemin bir yedinci düzeyinin olasılığı ile alakalı birçok şeyi ifade edebilir Mevcudiyetin bu farklı düzeyleri şunlardır:

17:6.3 (203.6) 1. *Öncül Cennet Farklılaşması*. Yaratan bir Evlat, Kâinatın Yaratıcısı ve Ebedi Evlat'ın birleşik faaliyeti sonucunda kişiselleştirildiğinde; o, eş zamanlı olarak “tamamlanmanın yüce tepkisi” biçiminde bilindiği haliyle Sınırsız Ruhaniyet'in kişiliğinde meydana gelir. Biz bu tepkinin doğasını kavrayamayız; fakat biz bu tepkiden, Bütünleştirici Yaratan'ın yaratıcı potansiyeli içinde bütünleşmiş bu kişileştirilebilen olasılıkların içkin bir değişimini tanımladığını anlayamamaktayız. Bir eş güdüm Yaratan Evlat'ının doğuşu, bu Cennet Evladı'nın gelecek yerel evren eşinin potansiyelindeki Sınırsız Ruhaniyet kişiliğindeki doğumunu simgeler. Varlığın bu yeni birey öncesi kimlikleşmesinin bilincinde değiliz; fakat bu gerçeğin, böyle bir Yaratan Evlat'ın mevcudiyet sürecinin Cennet kayıtları üzerinde kendisine bir yer bulduğunun bilgisine sahibiz.

17:6.4 (203.7) 2. *Hazırlıksal Yaratıcılık Eğitimi*. Âlemlerin düzenlenmesinde ve idaresinde bir Mikâil Evladı'nın hazırlıksal eğitiminin uzun süreci boyunca, onun gelecekteki eşi birliğin daha ileri gelişimine uğrayıp, varlığın topluluk bilinci halini alır. Bu duruma dair kesin bir bilgiye sahip olmamakla beraber; böyle bir topluluk bilincinin uzay farkındalığı haline gelmesine ek olarak evren yaratımında ve idaresinde hazırlıksal eğitimin, tamamlayıcı Mikâil ile birlikte işbirliğinin kendisine ait gelecek görevinde ruhaniyet

yeteneğinin erişimi için bir ön koşul haline gelmeye başladığını varsaymaktayız.

17:6.5 (204.1) *3. Fiziksel Yaratımın Düzeyi.* Yaratıcılık etkisi Ebedi Evlat tarafından bir Mikâil Evladı'na uygulandığı anda; Sınırsız Ruhaniyet'in mevcudiyetinde bu yeni Yaratan Evlat'ın nihai bir biçimde yükümlü olduğu aşkın evreni yöneten Üstün Ruhaniyet, “tanınmanın duası” için karşılıklıta bulunurlar. Ve bunun sonrasında Yaratıcı Ruhaniyet'in varlığı ilk defa Sınırsız Ruhaniyet'in kişiliğinden farklılaşan bir halde ortaya çıkar. Dilekte bulunan Üstün Ruhaniyet'in kişiliğine doğrudan bir biçimde ilerleyerek bu varlık; bahse konu Üstün Ruhaniyet'in kişiliğinin bir parçası haline gözle görülür bir biçimde gelerek, eş zamanlı olarak bizim algımızın dışına çıkar. Yeni bir kimlik kazanan Yaratıcı Ruhaniyet, uzay serüveni için Yaratan Evlat'ın ayrılış anına kadar Üstün Ruhaniyet ile birlikte kalır; bununla beraber Üstün Ruhaniyet, Yaratan Evlat'ın muhafazasına yeni Ruhaniyet eşini teslim edip, aynı zamanda sonu gelmez sadakatın ve ebedi bağlılığın etkisini Ruhaniyet eşine uygular. Tüm bunların sonucunda Cennet üzerinde o zamana kadar gerçekleşmiş mevcudiyeti en derinden etkileyen bölümlerden bir tanesi ortaya çıkar. Kâinatın Yaratıcısı, Yaratıcı Evlat ve Yaratıcı Ruhaniyet'in ebedi birliğinin tanınmışlığı ve aşkın evren hâkimiyet alanının Üstün Ruhaniyet'i tarafından idarenin belirli birleşik güçlerinin bahşedilmişliğinin kabulü uyarınca konuşur.

17:6.6 (204.2) Yaratıcı'ya bütünleşen Yaratan Evlat ve Yaratıcı Ruhaniyet bunun sonucunda kâinat yaratımı içinde kendilerine ait serüvenlerin ardından giderler. Buna ek olarak onlar, kendilerine ait evrenin maddi düzenlenmesinin uzun ve

çetrefilli süreci boyunca birlikteliğin bu biçimi içinde beraber görev yaparlar.

17:6.7 (204.3) *4. Yaşam-Yaratım Devri.* Yaratan Evlat tarafından yaşamın yaratılması hususundaki niyetin bildirilmesi üzerine, Yedi Üstün Ruhaniyet'in katılımcılığıyla ve üstün denetimi gerçekleştiren Üstün Ruhaniyet'in kişisel olarak deneyimleyişiyle Cennet üzerinde "kişileştirme törenleri" meydana gelir. Bu oluşum, Yaratan Evlat'ın Ruhaniyet eşinin kişiliğine katkı olan bir Cennet İlahiyatı olup; o, Sınırsız Ruhaniyet'in kişiliğinde "temel patlamanın" olgular bütününde evren için gözle görülen bir hale gelir. Cennet üzerindeki bu olgular bütünüyle eş zamanlı olarak, Yaratan Evlat'ın bundan öncesine kadar birey dışı olan Ruhaniyet eşi, işlevsel amaçlarının ve niyetlerinin tümünde gerçek bir insan haline gelir. Bundan dolayı ve sonsuza kadar bahse konu bu yerel evren Ana Ruhaniyeti bir birey olarak görülüp, açığa çıkan yaşam yaratımının tüm kişilik ev sahipleriyle birlikte kişisel ilişkilerini sürdürecektir.

17:6.8 (204.4) *5. Bahşedilmişlik Sonrası Çağlar.* Yaratan Evlat, kendisinin yedinci bahşedilmişliğinin tamamlanmasının ardından ve evren egemenliğinin tümüne erişimini takiben evren yönetim merkezine geri döndüğünde; Yaratıcı bir Ruhaniyet'in sonu gelmez olan süreci boyunca farklı ve muhteşem bir değişim meydana gelir. Bu olay üzerine evrenin idarecileri bir araya gelmeden önce; başarılı olan Yaratan Evlat, Evren Ana Ruhaniyeti düzeyine eş egemen olarak yükselir ve Ruhaniyet eşini kendisinin dengi olarak tanır.

17:6.9 (204.5) *6. Işığın ve Zamanın Çağları.* Işık ve zaman devrinin oluşturulması üzerine, yerel evren eş egemeni bir Yaratıcı

Ruhaniyet sürecinin altıncı fazına giriş yapar. Fakat biz bu büyük deneyimin doğasını tasvir edemeyiz. Bu tür unsurlar, Nebadon içinde evrimin gelecek bir düzeyiyle ilişkilidir.

^{17:6.10 (204.6)} **7. Açıklığa Çıkarılmamış Süreç.** Yerel bir evren Ana Ruhaniyet sürecinin altı fazının bilgisine sahibiz. Orada yedinci bir sürecin var olup olmadığı bizim sormamız gereken kaçınılmaz bir sorudur. Kesinliğe erişebilecek olanlar görüldüğü biçimiyle ahlaki yükseliş içinde kendilerine ait nihai sonlarına eriştiklerinde, onların altıncı düzey ruhaniyet sürecine giriş yaptıklarına dair kaydın farkındayız. Evren görevi içinde, kesinliğe erişecek olanları hali hazırda bekleyen açığa çıkarılmamış diğer bir sürecin mevcut olduğunun çıkarımını yapmaktayız. Evren Ana Ruhaniyetleri’ni; Yaratıcı Mikâiller’in düzeyi ile birlikte sadık eş güdüm ve evren hizmeti içinde, kişisel deneyimin yedinci düzeylerini oluşturacak açığa çıkmamış bir takım sürecin onların önünde olduklarını buna benzer bir biçimde düşünmemiz, yerinde olarak bizden tek beklenecek şeydir.

7. Emir-Yardımcı Akıl-Ruhaniyetleri

^{17:7.1 (205.1)} Bu emir-yardımcı ruhaniyetleri; bir yerel evren Ana Ruhaniyeti’nin, bu tür bir Yaratıcı Ruhaniyet ve Yaratıcı Evladı’nın birleşik yaratımının yaşayan varlıkları üzerinde yedi katmanlı olan akıl bahşedişidir. Bu bahşediş, kişilik ayrıcalıklarının düzeyi için Ruhaniyet’in yükseliş zamanında mümkün hale gelir. Yedi emir-yardımcı akıl-ruhaniyetinin doğası ve işlevinin anlatımı daha uygun olarak, Nebadon’un içinde bulunan sizin yerel evreninizin hikâyesine aittir.

8. Yüce Ruhaniyetler’in İşlevleri

Yüce Ruhaniyetlerin yedi topluluğu, Sınırsız Ruhaniyet ve Bütünleştirici Bünye olarak Üçüncül Kaynak ve Merkez'in işlevsel ailesinin çekirdeğini oluşturur. Yüce Ruhaniyetler'in nüfuz alanı uzayın gezegenleri üzerinde, Cennet üzerinde bulunan Kutsal Üçleme'nin mevcudiyetinden evrimsel-fani düzey aklının işlevine kadar uzanır. Bu nedenle onlar, alçalan yönetim düzeylerini bir araya getirip bunlardan sorumlu görevlilerin çok katmanlı olan faaliyetlerini düzenlerler. Bir Yaratıcı Ruhaniyet topluluğunun Zamanın Ataları ile bağlantılı olup olmadığından, bir Yaratıcı Ruhaniyeti'nin bir Mikâil Evladı ile birlikte uyum içinde hareket edip etmediğinden veya Yedi Üstün Ruhaniyet'in Cennet Kutsal Üçlemesi etrafında çevrenip çevrenmediğinden bağımsız olarak; Yüce Ruhaniyetler'in eylemi yerel, merkezi ve aşkın evrenler içinde her yerde karşılaşılan bir niteliktedir. Onlar, "Zamanın" düzeyinin Kutsal Üçleme kişilikleriyle ve "Evlatlar"ın Cennet kişilikleriyle tipatıp benzer bir biçimde faaliyet gösterirler.

Yüce Ruhaniyet toplulukları onların Sınırsız Ana Ruhaniyet'i birlikte, Üçüncül Kaynak ve Merkez'in geniş olan yaratım ailesinin doğrudan yaratanlarıdır. Yardımcı ruhaniyetlerin tüm düzeyleri bu birliktelikten doğar. Birinci derece birincil hizmetkâr ruhaniyetleri, Sınırsız Ruhaniyetler içinde açığa çıkıp; bu düzeyin ikincil varlıkları Üstün Ruhaniyetler tarafından yaratılır; üçüncü derece birincil hizmetkâr ruhaniyetleri ise Döngülerin Yedi Ruhaniyet'i vasıtasıyla oluşturulur. Yansıtıcı Ruhaniyetler ortaklaşa bir biçimde, aşkın evren hizmetlerinin ikincil hizmetkâr ruhaniyetleri biçimindeki meleksel ev sahiplerinin muazzam bir düzeyinin ana-yapıcılarıdır. Bir Yaratıcı Ruhaniyet, bir

yerel yaratımın yüksek melekse düzeylerinin kaynağıdır; bu tür melek hizmetkârları, her ne kadar merkezi evrenin işleyiş biçimleri sonrasında şekillendirilse de, her bir yerel evrende özgün bir nitelikte bulunurlar. Yardımcı ruhanîyetlerin tüm bu yaratanları sadece dolaylı bir biçimde, tüm melekse hizmetin özgün ve ebedî kaynağı olan Sınırsız Ruhaniyet'in merkezi yerleşimi tarafından desteklenir.

17:8.3 (205.4) Yedi Yüce Ruhaniyet topluluğu, yerleşik yaratımın düzenleyicileridir. Yedi Üstün Ruhaniyet biçimindeki onların yönlendirici başlarının birlikteliği, Yedi Katmanlı Tanrı'nın uçsuz bucaksız olan eylemlerini düzenlemek amacıyla ortaya çıkar:

17:8.4 (205.5) 1. Ortaklaşa bir biçimde Üstün Ruhaniyetler, Cennet İlahiyatları'nın Kutsal Üçlemesi'nin kutsallık düzeyini yakın bir biçimde denk düşmektedir.

17:8.5 (205.6) 2. Bireysel olarak onlar, İlahiyat üçleme bütünlüğünün öncül birliktelik olasılıklarını denemektedirler.

17:8.6 (206.1) 3. Bütünleştirici Bünye'nin farklılaşan temsilcileri olarak onlar, Yüce Varlık'ın henüz kişisel olarak uygulamadığı onun ruhsal-akıl-güç egemenliğinin muhafaza alanlarıdır.

17:8.7 (206.2) 4. Yansıtıcı Ruhaniyetler boyunca onlar, kâinatsal yansımanın Cennet Merkezi olan Majeston ile birlikte Zamanın Ataları'nın aşkın evren hükümetlerini eş zamanlı hale getirirler.

17:8.8 (206.3) 5. Onların katıldığı yerel evren Kutsal Hizmetkârları'nın bireyselleşmesinde Üstün Ruhaniyetler,

yerel evrenlerin Yaratan Evlat-Yaratıcı Ruhaniyet birlikteliği olan Yedi Katmanlı Tanrı'nın son düzeyine katkıda bulunurlar.

17:8.9 (206.4) Bütünleştirici Bünye'nin doğasında bulunan işlevsel bütünlük, onun öncül kişilikleri olan Yedi Üstün Ruhaniyet içinde evrimleşen evrende açığa çıkarılmıştır. Fakat geleceğin kusursuz hale getirilen aşkın evrenleri içinde bu birlik, kuşkusuz olarak Yücelik'in deneyimsel egemenliğinden ayırt edilemez bir halde olacaktır.

17:8.10 (206.5) [Uversa'nın bir Kutsal Danışmanı tarafından sunulmuştur.]

18. Makale

Yüce Kutsal Üçleme Kişilikleri

18:0.1 (207.1) YÜCE Kutsal Üçleme Kişilikleri'nin tümü belirli bir hizmet için yaratılmışlardır. Onlar ulvi Kutsal Üçleme tarafından belirli özel görevlerin yerine getirilmesi için tasarlanmış olup, bağlılığın kesinliği ve işleyiş biçiminin kusursuzluğuna hizmet etmek için yetkin hale getirilmişlerdir. Yüce Kutsal Üçleme Kişilikleri'nin yedi düzeyi bulunmaktadır:

18:0.2 (207.2) 1. Yüceliğin Kutsal Üçleme Haline Getirilmiş Sırları.

18:0.3 (207.3) 2. Zamanın Ebedileri.

18:0.4 (207.4) 3. Zamanın Ataları.

18:0.5 (207.5) 4. Zamanın Kusursuzlukları.

18:0.6 (207.6) 5. Zamanın Geçmişleri.

18:0.7 (207.7) 6. Zamanın Birliktelikleri.

18:0.8 (207.8) 7. Zamanın İnançlıları.

18:0.9 (207.9) İdari kusursuzluğun bu varlıkları sayıca belirli ve kesindir. Onların yaratımı geçmişe ait bir olaydır; ve onlar artık kişileştirilmemektedirler.

18:0.10 (207.10) Muhteşem kâinat boyunca bu Yüce Kutsal Üçleme Kişilikleri, Cennet Kutsal Üçlemesi'nin idari siyasetlerini yansıtır; onlar adaleti temsil etmekte olup, Cennet Kutsal Üçlemesi'nin *yürütücü yargı organlarıdır*. Yaratıcı'nın Cennet alanlarından genişleyerek yerel evrenlerin yönetim merkezi dünyalarına, ve oradan da onların tamamlayıcı yıldız takımlarının başkentlerine uzanan bir biçimde, idari kusursuzluğun karşılıklı ilişkili olan bir hattını oluşturur.

18:0.11 (207.11) Kutsal Üçleme kökenli tüm varlıklar, onların sahip olduğu tüm kutsal özellikler bakımından Cennet kusursuzluğu içinde yaratılmışlardır. Sadece deneyimin alanlarında zamanın işleyiş süreci, Kâinat hizmeti için onların sahip olduğu niteliklere eklenmiştir. Kutsal Üçleme kökenli varlıklar ile inilti olarak karşı çıkışın herhangi bir riski veya yükümlülüğün herhangi bir biçiminin yerine getirilmeme tehlikesi hiçbir zaman bulunmamaktadır. Onlar kutsallığın özüne aittirler, ve onlar hiçbir zaman kişilik faaliyetinin kusursuz ve kutsal doğrultusunun dışına çıkan varlıklar olarak tanınmamaktadırlar.

1. Yüceliğin Kutsal Üçleme Haline Getirilmiş Sırları

18:1.1 (207.5) Cennet uydularının en iç döngüsü içerisinde yedi dünya bulunmakta olup; bu yüceltilmiş dünyalardan her biri,

Yüceliğin Kutsal Üçleme Haline Getirilmiş Sırları'nın sayıca on tanesinin oluşturduğu bir birlik tarafından idare edilir. Onlar yaratan değildir, fakat onlar yüce ve nihai idarecilerdir. Bu yedi bütünlük içerisinde bulunan alanlara ait olaylarının işleyişi tamamıyla, yetmiş yüce yöneticilerin oluşturduğu bu birliklere ayrılmıştır. Kutsal Üçleme'nin doğumu olan bu oluşum her ne kadar Cennet'e en yakın olan yedi kutsal alanda üst denetimi sağlasa da, dünyaların bu birliği evrensel olarak Kâinatın Yaraticısı'nın kişisel döngüsü olarak bilinir.

18:1.2 (208.1) Yüceliğin Kutsal Üçleme Haline Getirilmiş Sırları; onarlı topluluklar halinde, kendilerine ait olan alanların eş güdüm ve birleşik yöneticileri biçiminde faaliyet gösterir. Bu özel dünyaların her birinin görevi yedi büyük bölüme ayrılmış olup; bu eş güdüm idarecilerinin her biri, özelleşmiş eylemlerin bu kısmının her biri üzerinde hâkimiyeti sağlar. Onarlı birlikler içerisinde ayrışan üç unsur; bir tanesi Yaraticı'yı, bir tanesi Evlat'ı ve diğeri ise Ruhaniyet'i temsil eden bir biçimde geride kalan yedisiyle ilişkili olarak, İlahiyat'ın üçleme bütünlüğünün kişisel temsilcileri olarak hareket eder.

18:1.3 (208.2) Yüceliğin Kutsal Üçleme Haline Getirilmiş Sırları'nı simgeleyen kesin bir sınıf benzerliği olmasına rağmen, onlar aynı zamanda yedi farklı topluluk niteliklerini açığa çıkarır. Divinington'un on yüce idarecisi, Kâinatın Yaraticısı'nın kişisel karakteri ve doğasının yansıtıcısı olup; onlar, onların nüfuz alanlarının ortak niteliği olan İlahiyat'ın veya onun birlikteliğine benzeyen onlu topluluğun her bir tanesi biçimindeki bu yedi alanın her biri ile iniltidir. Ascendington'u idare eden bu on yönetici; Yaraticı, Evlat ve Ruhaniyet'in bir araya gelen doğalarının yansıtıcılarıdır.

18:1.4 (208.3) Ben Yaratıcı'nın yedi kutsal dünyası üzerinde bulunan bu yüksek kişiliklerin görevleri hakkında çok az şeyi açığa çıkarabilirim, çünkü onlar gerçek anlamda Yüceliğin *Sırları*'dır. Kâinatın Yaratıcısı, Ebedi Evlat veya Sınırsız Ruhaniyet'e olan erişimle birliktelik içerisinde olan hiçbir keyfi sır bulunmamaktadır. İlahiyatlar, kutsal kusursuzluğa erişen herkes için gizlisi saklısı olmayan bir gerçekliktir; fakat Yüceliğin Kutsal Üçleme Haline Getirilmiş Sırları, hiçbir zaman bütüncül olarak erişilemez. Biz hiçbir zaman, yaratılmış varlıkların bu yedi katmanlı topluluğuyla birliktelik içerisinde bulunan İlahiyat'ın kişilik sırlarını taşıyan âlemlere tamamiyle erişim için yetkin bir durumda olamayacağız.

18:1.5 (208.4) Bu yüce idarecilerin görevi; bahse konu yedi özel dünya üzerinde yer aldığı anda veya muhteşem Kâinat boyunca faaliyet içerisindeyken İlahiyatlar'ın Kâinat varlıklarının bu yedi temel topluluğuyla olan kişisel ve içten ilişkileriyle inilti olduğu için, bu kişisel ilişkilerin ve olağan üstün etkileşimlerin kutsal bir biçimde sır olarak saklanması anlamlı bir yere oturur. Cennet Yaratıcıları, onlara ait olan alt düzey yaratılmışlarında bile kişiliğin mahremiyeti ve kutsallığına saygı gösterir. Buna ek olarak bu durum, kişiliklerin birçok farklı düzeyleri ve bireyleri için doğruluk gösterir.

18:1.6 (208.5) Yüksek evren erişiminin varlıkları için bile bu sır dolu dünyalar başından beri sadakatin bir sıvanışı olarak kalmaktadır. Bu nitelik, bize bütünüyle ve kişisel olarak ebedi Tanrılar'ı tanımamıza ek olarak onların kutsallık ve kusursuzluk karakterlerini özgür olarak öğrenmemiz için verilmiştir; fakat bu nitelik, Cennet İdarecileri'nin onlara ait

olan yaratılmış varlıklarının bütünüyle olan kişisel ilişkilerinin tümüyle, bütünsel olarak etkileşim hakkını sağlamamaktadır.

2. Zamanın Ebedileri

18:2.1 (208.6) Havona'nın milyarı aşan dünyalarının her biri, tek bir Yüce Kutsal Üçleme Kişiliği tarafından idare edilmektedir. Bu idareciler Zamanın Ebedileri olarak bilinmekte olup, Havona alanlarından her bir tanesi biçiminde tam olarak bir milyarı bulan sayıdadır. Onlar Cennet Kutsal Üçlemesi'nin doğumudur, fakat Yüceliğin Sırları'na benzer bir biçimde onlar kökenlerine ait herhangi bir kaydı taşımaz. Tümüyle akıl sahibi olan bu yaratıcıların iki topluluğu sonsuza kadar Cennet-Havona sisteminin kendilerine ait olan seçkin dünyalarını idare edip, onlar herhangi bir nöbetleşe çalışma veya yeniden görevlendirme içinde bulunmaksızın faaliyet gösterirler.

18:2.2 (208.7) Zamanın Ebedileri, onların nüfuz alanlarında ikamet eden tüm idare sahibi yaratılmışları için görünebilir bir haldedir. Onlar düzenli bir biçimde toplanan özel gezegensel kurullara başkanlık ederler. Belli aralıklar dâhilinde ve dönüşümlü olarak onlar yedi aşkın-evrenin yönetim merkez alanlarını ziyaret ederler. Onlar yedi aşkın hükümetin nihai sonları üzerinde iradeye sahip olan Zamanın Ataları'na yakın bir soydan olup, onların kutsal denkleridir. Bir Zamanın Ebedisi kendi alanında bulunmadığı zamanlarda, onun dünyası bir Kutsal Üçlemenin Öğretici Evladı tarafından idare edilir.

18:2.3 (209.1) Hayatın oluşturulan düzeyleri dışında, bu tür Havona yerlileri ve merkezi evrenin diğer yaşayan yaratılmışları olarak yerleşik Zamanın Ebedileri kendilerine ait alanları, onların kişisel düşünceleri ve nihai amaçları doğrultusunda

geliştirmiştir. Onlar kendilerinin dışında her bir diğeri unsura ait olan gezegeni ziyaret eder, fakat onlar taklit veya birebir çoğaltım yoluyla faaliyetlerini gerçekleştirmezler; onlar her zaman ve bütünüyle özgündürler.

18:2.4 (209.2) Mimari oluşum, doğal olan güzelleştirme, morontia yapıları ve ruhani yaratımlar ayrıcalıklı niteliğeri sahip olup; onlar her alan üzerinde benzersizdir. Her dünya sonsuza kadar sürecek olan güzelliğinin mekânı olup; yine her dünya, merkezi evren içinde diğeri herhangi bir dünyadan bütünüyle farklıdır. Buna ek olarak siz Havona'dan Cennet'e olan içeri doğru yolculuğunuzda bu benzersiz ve heyecan verici alanların her biri üzerinde kısa veya uzun bir süre geçireceksiniz. Sizin dünyanız üzerinde Cennet hakkında *yukarı doğru* ifadesini kullanmak doğal bir durumdur, fakat yükselişinin kutsal amacını *içeri doğru* olarak tanımlamak daha doğru olacaktır.

3. Zamanın Ataları

18:3.1 (209.3) Zamanın fanileri, yerel bir evrenin yönetim merkezini çevreleyen öğrenim dünyalarından mezun olduğu ve onların aşkın evreninin eğitimsel alanlarına ilerlediğeri zaman; ruhsal gelişim bakımından onlar, Zamanın Ataları'nı da içine alan bu gelişmiş alanların yüksek ruhsal idarecileri ve yöneticilerini tanımaya ve onlarla birlikte iletişime yetkin olacakları bir noktaya gelirler.

18:3.2 (209.4) Zamanın Ataları'nın tümü temel olarak özdeşirler; onlar, Kutsal Üçleme'nin bütünleşen doğasını ve bir araya gelen karakterini ortaya çıkarırlar. Onlar bireyselliğeri ellerinde bulundurup, kişisel bakımdan çeşitlilik arz ederler; fakat onlar, Yedi Üstün Ruhaniyet'e içkin olan bir biçimde olduğu gibi

birbirleri bakımından farklılık göstermez. Onlar, aksi bir biçimde her biri diğerinden belirgin olan, ayrılmış ve benzersiz bir yaratım olarak farklılaşan yedi aşkın evrenin yöneticiliğindeki bütünlüğü sağlarlar. Yedi Üstün Ruhaniyet doğaları ve özellikleri bakımından farklılık gösterir; fakat aşkın evrenlerin kişisel yöneticileri olarak Zamanın Ataları'nın tümü, Cennet Kutsal Üçlemesi'nin tek-tip ve üstün kusursuz olan doğumlarıdır.

18:3.3 (209.5) Yedi Üstün Ruhaniyet, yönetim bakımından üstün olan bir konumda kendilerine ait aşkın evrenlerin *doğasını* belirler; fakat Zamanın Ataları, bahse konu bu aşkın evrenlerin *idaresini* yerine getirir. Onlar yaratıcı farklılık üzerinde idari bütünlüğü üstün bir biçimde uygulayıp, muhteşem evrenin yedi ayrımsal topluluğunun temelini oluşturan yaratımsal farklılıklar karşısında bütünlüğün uyumunu sağlarlar.

18:3.4 (209.6) Zamanın Ataları'nın tümü aynı anda kutsal üçleme haline getirilmiştir. Kâinat âlemlerinin kişilik kayıtlarının başlangıcını temsil ettikleri için onların isimleri Zamanın *Ataları*'dır. Cennet'e ulaştığınızda ve her şeyin başlangıcına dair olan yazılı kayıtları araştırdığınız zaman; kişilik bölümünde göze çarpan ilk kayıt, bu yirmi bir Zamanın Atası'nın kutsal bir biçimde üçleştirmesinin kaydı olacaktır.

18:3.5 (209.7) Bu yüksek varlıklar her zaman üçlü topluluklar haline idaresini yerine getirir. Onların birey olarak veya ikili birliktelikler halinde faaliyet gösterdiği eylemin birçok fazı bulunmasına karşın, idarelerinin daha yüksek olan alanlarında onlar birliktelik halinde hareket etmek durumundadır. Onlar hiçbir zaman bireysel olarak kendilerine ait yerleşik dünyalardan ayrılmazlar. Onlar bunu yapmak zorunda

değillerdir, çünkü bu dünyalar uçsuz bucaksız olan yansıma sisteminin aşkın evren odak noktalarıdır.

18:3.6 (209.8) Zamanın Ataları'nın her bir üçlüsünün bireysel yerleşkeleri, onların yönetim merkezleri alanı üzerinde ruhsal kutuplaşma noktasında konumlanmıştır. Böyle bir alan yetmiş idari bölüme ayrılmış olup, zaman zaman Zamanın Ataları'nın içinde ikamet ettiği yetmiş ayrımsal başkente sahiptir.

18:3.7 (210.1) Güç, yönetim kapsamı ve yetki alanın boyutu bakımından Zamanın Ataları, zaman-mekân yaratılmışlarının doğrudan herhangi bir idarecisinin en güçlü ve en kudretli olanıdır. Uçsuz bucaksız olan kâinat âlemlerinin tümünde onlar, idare sahibi yaratılmışların ebedi sonunun gelmesiyle ilgili olarak kesin yürütüm yargısının yüksek güçleriyle donatılmıştır. Buna ek olarak Zamanın Ataları'nın üçünün tümü, bir aşkın-evrenin yüksek mahkemesinin kesin hükümlerine katılmak zorundadırlar.

18:3.8 (210.2) İlahiyatlar ve onların Cennet birlikteliklerinin haricinde, Zamanın Ataları zaman-mekân mevcudiyetinin tümü boyunca en kusursuz, en çok yönlü ve en kutsal bir biçimde donatılmış yöneticilerdir. Açık bir biçimde onlar aşkın-evrenlerin yüce idarecileridir; fakat onlar deneyimsel biçimde idare etmek için olan bu hakkı kazanmamışlardır. Bu nedenle onlar, deneyimsel bir egemen olan Yüce Varlık tarafından bir zaman aralığında yerine geçilmesinin nihai sonuna sahip olup, ona vekâlet edecek olanlar haline kuşkusuz bir biçimde geleceklerdir.

18:3.9 (210.3) Yüce Varlık, tıpkı bir Yaratan Evlat'ın deneyimsel olarak kendi yerel evreninin egemenliğini elde ettiği gibi,

deneyimsel hizmet vasıtasıyla yedi aşkın-evrenin egemenliğine ulaşmaktadır. Fakat Yücelik'in tamamlanmamış evriminin mevcut çağı boyunca Zamanın Ataları, zaman ve mekânın evirilen âlemlerinin kusursuz ve eş güdümsel idari üst denetimini sağlar. Buna ek olarak özgünlüğün bilgeliği ve bireyselliğin bağımsız teşebbüsü, Zamanın Ataları'nın yönetimi ve hükümlerinin tümünü tanımlar.

4. Zamanın Kusursuzlukları

18:4.1 (210.4) Tamı tamına iki yüz on Zamanın Kusursuzlukları bulunmakta olup, onlar her aşkın evrenin on çoğunluk biriminin hükümetleri üzerine başkanlık ederler. Onlar, aşkın evren yöneticilerine yardımın özel görevi için kutsal üçleme haline getirilmiş olup, Zamanın Ataları'nın kişisel ve dolaysız vekilleri olarak idarede bulunurlar.

18:4.2 (210.5) Zamanın Kusursuzlukları'nın üçü her çoğunluk başkent birimine atanmıştır, fakat Zamanın Ataları'nın aksine, onların üçününde her zaman mevcut bir durumda bulunması gerekmemektedir. Zaman zaman bu üçlü, kendi alanının refahı ile ilgili hususlarda Zamanın Ataları'na bireysel olarak danışmak için konumundan ayrılabilir.

18:4.3 (210.6) Çoğunluk birimlerin bu üçleme bütünlüğü yöneticileri, özel olarak idari detayların üstünlüğünde kusursuzlardır; bu nedenle onların ismi Zamanın *Kusursuzlukları*'dır. Ruhsal dünyanın bu varlıklarının isimlerinin kayda geçirilmesi sürecinde biz, sizin konuştuğunuz dile çeviride bulunmanın sorunuyla karşılaşmaktayız; ve buna ek olarak, tatminkâr bir çevriyi ortaya koymak bizim için bir hayli sıklıkla tekrar eden bir

şekilde aşırı bir biçimde zordur. Sizin için anlamsız gelebilecek yapay tanımlamaları kullanmaktan hoşlanmamaktayız; bu nedenle, özgün olanı bir biçimde temsil edecek ve aynı zamanda sizin için açık bir anlamda olacak uygun bir ismi seçmekte sıklıkla zorlanmaktayız.

18:4.4 (210.7) Zamanın Kusursuzlukları; onların hükümetlerine bağlı olan Kâinatsal Denetimciler, Bilgelğin Kusursuzlaştırıcıları ve Kutsal Danışmanlar'ın orta büyüklükteki bir birimlerine sahiptir. Onlar hali hazırda Kudretli Haberciler, Yetkide Yüksek Olanlar ve İsme ve Sayıya Sahip Olmayanlar'ın sayıca yüksek olan unsurlarına sahiptirler. Fakat çoğunluk birim olaylarının işleyişsel görevinin fazlası Göksel Koruyucular ve Yüksek Evlat Yardımcıları tarafından sürdürülür. Bu iki topluluk, Cennet-Havona kişiliklerinden veya yüceltilmiş fani kesinliğe erişebileceklerden bir tanesinin kutsal bir biçimde üçleştirilmiş doğumları arasından seçilir. Kutsal bir biçimde üçleştirilmiş yaratılmış varlıklarının bu iki düzeyinin bazıları, Cennet İlahiyatları tarafından yeniden kutsal bir biçimde üçleştirilir; ve bunun sonrasında onlar, aşkın evren hükümetlerinin yönetiminde yardımda bulunması için buralara gönderilir.

18:4.5 (211.1) Göksel Koruyucular'dan ve Yüksek Evlat Yardımcıları'ndan birçoğu, azınlık ve çoğunluk birimlerinin hizmeti için görevlendirilmiştir; fakat Kutsal Üçleme ile bütünleşmiş yüksek melekler ve yarı-ölümlüler olarak Kutsal Bir Biçimde Üçleştirilmiş Sorumlular, Zamanın Geçmişleri, Zamanın Kusursuzlukları, ve Zamanın Ataları'nın yüksek mahkemelerinde faaliyet gösteren tüm üç birimin mahkemelerinin görevlileridir. Evlat veya Ruhaniyet ile

bütünleşme doğasına sahip Kutsal Üçleme ile bütünleşmiş yükseliş içinde olan faniler olarak, Kutsal bir biçimde Üçleştirilmiş Elçiler'le aşkın bir evrenin herhangi bir yerinde karşılaşılabilir; fakat onların çoğunluğu azınlık birimlerinin hizmetinde bulunmaktadır.

18:4.6 (211.2) Yedi aşkın evrenin hükümeteşel düzeninin bütüncül olarak açığa çıktığı zamanlardan önce, işlevsel olarak Zamanın Ataları'nın haricindeki bu hükümetlerin çok çeşitli bölümlerinin tüm yöneticileri, kusursuz Havona evreninin çeşitli dünyaları üzerinde Zamanın Ebedileri altında farklılaşan süreçlerin hazırlanış eğitimine hizmet etmiştir. Bunun sonrasında ise kutsal üçleme haline getirilmiş varlıklar benzer bir biçimde; Zamanın Geçmişleri, Zamanın Kusursuzlukları ve Zamanın Ataları'nın hizmetine bağlanmadan önce Zamanın Ebedileri altında bir hazırlanış dönemi boyunca ilerlemişlerdir. Onların hepsi hazırlanmış, denenmiş ve deneyim kazandırılmış idarecilerdir.

18:4.7 (211.3) Sizin azınlık birimi dünyaları üzerindeki kısa süreli ikamenizden sonra Splandon'un yönetim merkezine ilerlediğiniz zaman, ilk önce Zamanın Kusursuzlukları'nı göreceksiniz; çünkü bu yüceltilmiş yöneticiler, zamanın yükseliş yaratılmışları için yüksek hazırlanışın yetmiş çoğunluk dünyasıyla birlikte yakın bir biçimde birliktelik halindedir. Zamanın Kusursuzlukları bizzat, çoğunluk birim okullarının yükseliş halinde olan mezunları haline gelmeyi vaat eden bahse konu topluluğu idare eder.

18:4.8 (211.4) Zamanın kutsal yolcularının görevi, bir çoğunluk birim yönetim merkezini çevreleyen dünyalar üzerinde, bir azınlık biriminin yedi eğitim alanlarının üzerinde

hazırlanmanın daha fazla olan maddi ve fiziksel niteliğine ve bir aşkın evren yönetim merkezinin dört yüz doksan üniversite dünyası üzerinde ruhsal üstlenime tezat bir biçimde başat olarak akli bir doğaya aittir.

18:4.9 (211.5) Her ne kadar siz sadece, kökeninizin yerel evreniyle bütünleşen bir biçimde olan Splandon çoğunluk biriminin kabulü üzerine giriş yapsanız da; bizim aşkın evrenimizin on çoğunluk bölümünden her biri boyunca geçmek zorunda olacaksınız. Siz Uversa'ya ulaşmadan önce, Zamanın Orvonton Kusursuzlukları'nın tümü olan otuzunu da göreceksiniz.

5. Zamanın Geçmişleri

18:5.1 (211.6) Zamanın Geçmişleri aşkın evrenlerin yüce yöneticilerinin en gencidir; üçlü topluluklar halinde azınlık birimlerinin olayları üzerinde idareye sahiptirler. Doğası bakımından onlar Zamanın Kusursuzlukları ile birlikte eş güdüm halindedirler, fakat idari yönetim bakımından onlar Zamanın Kusursuzlukları'na tabidirler. Orada sayıca sadece, bu kişisel biçimde muhteşem ve kutsal olarak etkin Kutsal Üçleme kişiliklerinin yirmi bir bin tanesi bulunur. Onlar eş zamanlı olarak yaratılmışlardır, ve toplu bir biçimde Zamanın Ebediyetleri altında kendilerinin Havona hazırlanışı boyunca ilerlerler.

18:5.2 (211.7) Zamanın Geçmişleri, Zamanın Kusursuzlukları'na benzer bir biçimde yardımcılara ve birliktelik içerisinde bulunduğu eşlerin bir birliğine sahiptir. Buna ek olarak onlara, göksel varlıkların çeşitli birçok tabi düzeylerinin devasa sayıdaki unsurları atanmıştır. Azınlık birimlerin yönetiminde

onlar; yerleşik halde bulunan yükseliş fanilerini, çeşitli eşlenik topluluklarının görevlilerini ve Sınırsız Ruhaniyet içinden kökenini alan birçok birlikteliğin geniş sayıdaki bütünlüklerini kullanır.

18:5.3 (211.8) Azınlık birimlerinin hükümetleri çok geniştir, bu nitelik her ne kadar ayrıcalıklı olmasa da aşkın evrenlerin büyük fiziksel sorunlarıyla iniltidir. Azınlık birim alanları, Üstün Fiziksel Denetleyicileri'nin yönetim merkezleridir. Bu dünyalar üzerinde yükseliş fanileri, Yüce Güç Merkezleri'nin üçüncü düzeyinin ve Üstün Fiziksel Denetleyicileri'nin tüm yedi düzeyinin eylemlerinin bir incelenişi ile ilgili olan deneyimleri ve çalışmaları sürdürür.

18:5.4 (212.1) Bir azınlık birimi fazlasıyla geniş bir biçimde fiziksel sorunlar ile ilgili olduğu için, onun içinde bulunan üç Zamanın Geçmişi seyrek bir biçimde başkent alanında beraberce mevcut haldedirler. Çoğu zaman onlardan biri yüksek denetim çoğunluk biriminin Zamanın Kusursuzlukları ile birlikte görüşme halinde olduğu veya yüksek Kutsal Üçleme kökenli varlıkların Cennet özel kurullarında Zamanın Ataları'nı temsil ettikleri için yerlerinden ayrı bir konumda bulunurlar. Onlar Zamanın Kusursuzlukları ile Cennet üzerinde yüce kurullarda Zamanın Atalarını temsil etmede dönüşümlü bir rol üstlenirler. Bu arada diğer Zamanın Geçmişleri, kendilerine ait olan yetki alanı içerisindeki yerel evrenlerin yönetim merkezi dünyalarının teftişinin bir gezisi için görev yerlerinde bulunmayabilirler. Fakat en azından bu yöneticilerden bir tanesi her zaman bir azınlık biriminin yönetim merkezinde görev başında kalmaya devam eder.

18:5.5 (212.2) Siz hepiniz, belirli bir zaman içerisinde azınlık biriminiz olan Ensa'nın iradesiyle sorumlu olan Zamanın Geçmişleri'nin üçünü de tanıyacaksınız; çünkü çoğunluk birimlerinin hazırlık dünyalarına olan içe doğru yolculuğunuzda onların elleri boyunca ilerlemeniz gerekmektedir. Uversa'ya olan yükselişte siz sadece, azınlık biriminin hazırlık alanlarının bir topluluğu boyunca ilerleyeceksiniz.

6. Zamanın Birliktelikleri

18:6.1 (212.3) “Zamanın” düzeyinin Kutsal Üçleme kişilikleri, idari bir iktidar yetisi bakımından aşkın evren hükümetleri seviyesinin altında faaliyet göstermez. Evirilen yerel evrenlerde onlar sadece, danışmanlar veya yardımcıları olarak hareket ederler. Zamanın Birliktelikleri, yerel evrenlerin ikircikli yöneticileri için Cennet Kutsal Üçlemesi tarafından kabul edilen kişilik bağlantılarının bir topluluğudur. Düzenlenen ve ikamet edilen her yerel evren, Kutsal Üçleme'nin temsilcisi ve bazı durumlarda Kâinatın Yaratıcısı olarak yerel yaratım için hareket eden bahse konu Cennet danışmanlarından bir tanesine atanmıştır.

18:6.2 (212.4) Mevcut halde bulunan bu varlıkların sayısı her ne kadar hepsi görevlendirilmese de yedi yüz bini bulmaktadır. Zamanın Birliktelikleri'nin ayrılan birlikleri Cennet üzerinde, Kâinat Düzenlenmesinin Yüce Kurulu olarak faaliyet gösterir.

18:6.3 (212.5) Özel bir biçimde bu Kutsal Üçleme gözlemcileri, bahse konu yerel evrenlerden birim hükümetleri boyunca bu aşkın evrenlere kadar uzanan biçimiyle evrensel hükümetin tüm kollarının idari eylemlerini düzenler; bu nedenle onların

ismi Zamanın *Birliktelikleri*'dir. Onlar üstlerine karşı üç katmanlı bir sunuş yapar. Bunlardan ilki onların azınlık biriminin Zamanın Geçmişleri için fiziksel ve yarı-akli doğasının ilgili verilerini sunuşudur; ikinci olarak ise onların çoğunluk biriminin Zamanın Kusursuzlukları için ussal ve neredeyse-ruhsal olan oluşumları sunmasıdır; sonuncu olarak onların aşkın evreninin başkentinde Zamanın Ataları için ruhsal ve yarı-cennetsel olayları aktarmasıdır.

18:6.4 (212.6) Onlar Kutsal Üçleme kökenli varlıklar oldukları için, Cennet döngülerinin tümü karşılıklı iletişim amacıyla onların erişimine açık bir haldedir; ve bu nedenle onlar her zaman birbirleriyle ve Cennet'in yüce kurullarına kadar olan gerekli tüm diğer kişilikler ile iletişim halindedir.

18:6.5 (212.7) Bir Zaman Birlikteliği, kendisine atanan yerel evrenin hükümetiyle birlikte organik olarak etkileşim halinde değildir. Bir gözlemci olarak ona ait olan görevleri haricinde o, sadece yerel idarelerin istekleri doğrultusunda hareket eder. O, yerel yaratımın tüm öncül heyetlerinin ve önemli özel kurullarının reysen bir üyesidir; fakat o idari sorunların işleyişsel düşünsel tespit sürecine katılmaz.

18:6.6 (213.1) Yerel bir evren ışık ve yaşamda konumlandığı zaman, onun yüceltilmiş varlıkları, evrimsel kusursuzluğun bu tür bir âlemi içinde genişleyen bir yeti içerisinde, bunun sonrasında faaliyet gösteren Zamanın Birlikteliği ile birlikte özgür bir biçimde bütünlük içerisine girer. Fakat o hala başat bir biçimde bir Kutsal Üçleme elçisi ve Cennet danışmanıdır.

18:6.7 (213.2) Yerel bir evren doğrudan bir biçimde, ikircikli İlahiyat kökeninin bir kutsal Evladı tarafından yönetilir; fakat o sürekli

bir biçimde kendi yanında bir Kutsal Üçleme köken kişiliği olarak bir Cennet kardeşine sahiptir. Yaratan Evladı'nın yerel evreninin yönetim merkezinden onun bir geçici yokluğu durumunda, idare halindeki yöneticiler büyük kararlarında geniş bir biçimde, kendilerine ait olan Zamanın Birlikteliği'nin tavsiyesi vasıtasıyla yönlendirilir.

7. Zamanın İnançlıları

18:7.1 (213.3) Bu yüksek Kutsal Üçleme kökenli kişilikler, her yerel evrende yüz takımyıldızının yöneticileri için Cennet danışmanlarıdır. Orada yetmiş milyon Zamanın İnançlısı mevcut bir halde olup, Zamanın Birliktelikleri'ne benzer bir biçimde onların tümü hizmet halinde bulunmamaktadır. Onların Cennet ayrımsal birlikleri, Karşılıklı Evren Etiği ve Öz Yönetim'in Danışma Heyeti'dir. Zamanın İnançlıları hizmet bakımından, onların ayrımsal birliklerinin yüce kurulunun yönetimleri uyarınca dönüşüm halindedirler.

18:7.2 (213.4) Bir Zamanın Birlikteliği yerel bir evrenin bir Yaratan Evladı için ne anlama geliyorsa, Zamanın İnançlıları yerel yaratımın yıldız takımlarını yöneten Zamanın İnançlıları için o anlama gelmektedir. Onlar yüce bir biçimde ve kutsal bir şekilde, onların yıldız takımlar görevinin refahına sadık olup, ona derin bir inanç beslemektedir. Bu nedenden dolayı onların ismi Zamanın *İnançlıları*'dir. Onlar sadece danışmanlar olarak hareket ederler; onlar yıldız takım idarelerinin daveti dışında hiçbir zaman yönetim eylemlerine katılmaz. Ne de onlar, bir takımyıldızı yönetim merkezini çevreleyen mimari hazırlanma alanları üzerinde yükselişin kutsal yolculuğu için eğitim hizmeti bakımından doğrudan bir biçimde ilişkili değildir. Bu

tür bir sorumluluk üstlenişinin tümü, Vorondadek Evlatları'nın üst denetimi altındadır.

18:7.3 (213.5) Yerel bir evrenin takımıyıldızları içinde faaliyet gösteren Zamanın İnançlıları'nın tümü, Zamanın Birliktelikleri'nin yetki altında olup Zamanın İnançlıları bildirimlerini doğrudan bir biçimde onlara sunar. Onlar, yerel bir evrenin sınırları içinde karşılıklı bir ilişki için olağan bir biçimde kendini sınırlayan bir varlık olarak, karşılıklı etkileşimin uçsuz bucaksız bir düzenine sahip değillerdir. Nebadon üzerinde görevde olan herhangi bir Zamanın İnançlısı, bu yerel evrende görevde olan kendi düzeyinin tüm diğer unsurlarıyla birlikte iletişim kurabilir ve bunu yerine getirir.

18:7.4 (213.6) Zamanın Birliktelikleri bir evren yönetim merkezinde olduğu gibi Zamanın İnançlıları, bu tür alanların bahse konu idari yöneticilerinden ayrı olarak yıldız takım başkentleri üzerinde kendilerine ait kişisel yerleşkelerini sağlarlar. Onların yerleşkeleri, yıldız takımlarının Vorondadek yöneticilerinin evlerine kıyasla tam anlamıyla daha küçüktür.

18:7.5 (213.7) Zamanın İnançlıları, her şeyin merkezinin yakınındaki Kâinatın Yaratıcısı'nın kutsal alanlarından yerel evrenlerin başat bölümlerine kadar olan bir alanı kapsayan uzun idari-danışma zincirinin en son halkasını oluşturur. Kutsal Üçleme kökenli yönetim düzeni, yıldız takımlarıyla birlikte sona erer; bu tür hiçbir Cennet danışmanı kalıcı olarak onların tamamlayıcı düzenleri ve ikame edilmiş dünyaları üzerinde konumlanmamaktadır. Bahse konu bu son idari birimler tamamen, yerel evrenlerin özgün varlıklarının yetki alanı altındadır.

18:7.6 (213.8) [Uversa'nın bir Kutsal Danışmanı tarafından sunulmuştur.]

19. Makale

Kutsal Üçleme Kökenli Eş Güdüm Varlıkları

19:0.1 (214.1) KUTSAL Üçleme Kökenli Eş Güdüm Varlıkları olarak tanımlanan bu Cennet topluluğu, Kutsal Üçleme Eğitimci Evlatları ile bütünleşip; aynı zamanda yüksek aşkın evren idarecilerinin üçlü topluluğu olarak Tanrı'nın Cennet Evlatları'nın ve bir biçimde Muazzam Kutsal Üçleme Ruhaniyetleri'nin birey dışı sınıflandırmaları arasında gösterilir. Havona yerlileri bile, Cennet üzerinde yerleşik olan varlıkların sayısız topluluklarıyla birlikte Kutsal Üçleme kişiliklerinin bu sınıflandırmasının içinde alınabilir. Bu husus hakkında değerlendirilecek bahse konu Kutsal Üçleme kökenli varlıklar şunlardır:

19:0.2 (214.2) 1. Kutsal Üçleme Eğitimci Evlatları.

19:0.3 (214.3) 2. Bilgeliğin Kusursuzlaştırıcıları.

19:0.4 (214.4) 3. Kutsal Danışmanlar.

19:0.5 (214.5) 4. Kâinatsal Denetimciler.

19:0.6 (214.6) 5. Muazzam Kutsal Üçleme Ruhaniyetleri.

19:0.7 (214.7) 6. Havona Yerlileri.

19:0.8 (214.8) 7. Cennet Vatandaşları.

19:0.9 (214.9) Kutsal Üçleme Eğitimci Evlatları ve muhtemelen Muazzam Kutsal Üçleme ruhaniyetleri dışında, bu topluluklar

sayıca kesin olan sayılara sahiptir; onların yaratım süreci geçmiş ve tamamlanmış bir olaydır.

1. Kutsal Üçleme Eğitim Evlatları

19:1.1 (214.10) Sizin için açığa çıkarılan göksel kişiliklerinin yüksek düzeyleri arasında Kutsal Üçleme Eğitim Evlatları, tek başına ikircikli bir yeti içinde hareket eder. Kutsal Üçleme doğasının kökeni vasıtasıyla faaliyet bakımından onlar, neredeyse bütüncül olarak kutsal evlatlığın hizmetlerine bağlıdır. Onlar, Kutsal Üçleme ve ikircikli kökene sahip olan kişilikler arasındaki evren uzaklığını birbirine bağlayan bağlantı varlıklarıdır.

19:1.2 (214.11) Kutsal Üçlemenin Yerleşik Evlatları sayıca tamamlanmış sayıda bulunurken, Eğitim Evlatlar sürekli bir biçimde sayıca artmaktadır. Eğitim Evlatlar'ın kesin sayısının ne olacağının bilgisine sahip değilim. Fakat, Uversa'nın düzenli olarak güncellenmiş en son verilerine göre, Cennet kayıtları şu an hali hazırda hizmet içinde olan 21.001.624.821 tane Eğitim Evladı'nın bulunduğunu göstermektedir.

19:1.3 (214.12) Bu varlıklar, Cennet Kutsal Üçlemesi içinden kaynaklılığını alan sizin için açığa çıkarılmış tek Tanrı Evlatları topluluğudur. Onlar merkezi ve aşkın evrenleri içine alan bir kapsam dâhilinde bulunup, onların devasa bir birliği her bir yerel evren için görevlendirilmiştir. Onlar aynı zamanda, diğer Tanrı'nın Cennet Evlatları'nın yaptığı gibi bireysel gezegenlere hizmet eder. Muhteşem evrenin düzeni bütüncül olarak gelişmediği için, Eğitim Evlatları'nın büyük bir kısmı Cennet üzerindeki yedek birlikleri içerisinde tutulmaktadır; buna ek olarak onlar, Havona dünyalarına ek olarak yerel ve aşkın

evrende ve uzayın yalnız dünyalarının üzerinde bulunan aşkın evrenin tüm birimlerinin içinde, eşine rastlanmayan hizmeti ve acil durum görevini gönüllü olarak yerine getirmektedir. Onlar bununla birlikte Cennet üzerinde de faaliyet içerisindedir, fakat Tanrı'nın Cennet Evlatları'nın bahsi konusuna gelene kadar onların detaylı incelenmesini ertelemek daha yararlı olacaktır.

19:1.4 (215.1) Her ne kadar bu ilişki bakımından Eğitimci Evlatlar'ın Kutsal Üçleme kökenli yüce düzenleyici kişilikleri olduğu anlamı çıkarılabilir. Bu tür bir uçsuz bucaksız kâinat âlemlerinin tümünde, gerçekliğin ve kutsallığın kısımlara ayrılmış bir kavramsallaşmasında içkin olan kötülük bakımından sınırlandırılmış bakış açısının hatasının karşı konulamaz büyük bir tehlikesi bulunmaktadır.

19:1.5 (215.2) İnsan aklının, insan kökenin niteliklerden Kâinat nihailerine doğru olan biçimindeki basit ve sınırlı olandan karmaşık ve sınırsız olana düşünce tahlilinin ilerleyişi vasıtasıyla bu açığa çıkarılanlar içinde tasvir edilen Kâinatsal felsefeye olan yaklaşımı genel bir biçimde arzulaması örnek gösterilebilir. Fakat bu izlenen yöntem *ruhsal bilgelige* götüren yönü izlememektedir. Böyle bir işleyişsel süreç, *kalıtsal bilginin* belirli bir biçimine erişimin en kolay yoludur; bu süreç en iyi ihtimalle insanın kökenini açığa çıkarabilir, fakat bu durum onun kutsal nihai sonu hakkında çok az şey açığa çıkarabilir veya hatta hiçbir şey açığa çıkarmaz.

19:1.6 (215.3) Urantia üzerinde insanın biyolojik evriminin çalışmalarında bile, onun mevcut sorunlarına ve onun güncel olan durumuna olan ayrıcalıklı tarihsel yaklaşım bakımından ciddi bir biçimde karşıtlıklar bulunmaktadır. İnsan veya kutsal, dünyevi veya Kâinatsal olan biçimdeki herhangi bir gerçeklik

sorunu için doğru bakış açısı; köken, tarih ve nihai sonu oluşturan Kâinat gerçekliğinin üç fazının karşılıklı ilişkisine ek olarak bütüncül ve önyargısız çalışmalar tarafından elde edilebilir.

19:1.7 (215.4) İnsan aklı, ister biyolojide veya ister tanrı biliminde olsun daha düşük düzeyden daha yüksek olana doğru başlayan felsefi işleyiş biçimini üstlendiğinde, her zaman mantıksal akıl yürütmenin şu dört hatasına düşmenin tehlikesini içinde barındırır:

19:1.8 (215.5) 1. O, Kâinatsal nihayetin veya bireysel erişimin kesin ve tamamlanmış evrimsel hedefini algılamakta bütünüyle başarısızlığa uğrayabilir.

19:1.9 (215.6) 2. O, deneyimsel olan Kâinatın evrimsel gerçekliğini indirgemeci bir biçimde inceleyerek büyük bir felsefi hataya düşebilir ve bunun sonucunda, nihai sonların yanlış bir biçimde olan kavramsallaşması, gerçekliğin çarpıtılması ve bilginin bozulmasına sebep olabilir.

19:1.10 (215.7) 3. Nedenselliğin irdelenmesi tarihin incelenişidir. Fakat bir varlığın *nasıl* oluş içinde olduğuna dair bilgi, böyle bir varlığın gerçek karakteri ve mevcut olan durumunun ussal bir anlayışını kendiliğinden sağlamaz.

19:1.11 (215.8) 4. Nihai son biçimindeki geleceğin gelişimini açığa çıkarma bakımından tarih tek başına yetersiz kalmaktadır. Bu durum için sınırlı kökene sahip olanlar bir nebze olsun yardımcıdır, fakat sadece kutsal nedenler nihai etkileri açığa çıkarırlar. Ebedi sonlar zaman başlangıcında gösterilmezler.

Mevcut olan gerçek anlamıyla sadece inilti geçmiş ve geleceğin ışığı altında yorumlanabilir.

19:1.12 (215.9) Bu ve buna benzer diğer nedenler sebebiyle, tüm Kâinatsal mevcudiyetin ve kişilik geręeklięinin bütünüünün sınırsız, ebedi ve kutsal Cennet Kaynağı ve Merkezi'nden zaman-mekân yolculuğuna başlanmasıyla, yaklaşan insanın ve gezegensel sorunlarının işleyiş biçimini uygulamaktayız.

2. Bilgeleğin Kusursuzlaştırıcıları

19:2.1 (215.10) Bilgeleğin Kusursuzlaştırıcıları, aşkın evrenler içinde kutsallığın bilgeleğini kişiselleştirmek için tasarlanan Cennet Kutsal Üçlemesi'nin özelleşmiş bir yaratımıdır. Mevcut bir halde bu varlıkların sayıca tam olarak yedi milyar kadarı bulunmakta olup, bir milyarı yedi aşkın evrenin her birine atanmıştır.

19:2.2 (215.11) Kutsal Danışmanlar ve Kâinatsal Denetimciler olarak onların eş güdüm halinde bulundukları unsurlarla ortak bir biçimde Bilgeleğin Kusursuzlaştırıcıları; Cennet'in, Havona'nın, ve Divinington haricindeki Yaratıcı'nın Cennet alanlarının bilgeleği boyunca ilerler. Bu deneyimlerden sonra Bilgeleğin Kusursuzlaştırıcıları, kalıcı olarak Zamanın Ataları'nın hizmetine atanmıştır. Onlar ne Cennet üzerinde ne de Cennet-Havona döngü dünyalarının üzerinde hizmet eder; onlar bütünüyle aşkın evren hükümetlerinin idaresiyle yükümlüdür.

19:2.3 (216.1) Her nerede ve her ne zaman olursa olsun Bilgeleğin Kusursuzlaştırıcıları faaliyet içerisinde bulunduğu anda, bunun sonucunda orada kutsal bilgelik faaliyet durumuna geçer. Bu

kudretli ve ihtişamlı kişiliklerin eylemlerinde yansıtılan bilgi ve bilgeliğin içinde gerçekte kusursuzluğun dışavurumunun mevcudiyeti bulunmaktadır. Onlar Cennet Kutsal Üçlemesi'nin bilgeliğini *yansıtmamaktadır*; onlar bunun yerine *bilgeliğin kendisidir*. Kâinat bilgisinin uygulanması içerisinde tüm eğitimciler için onlar bilgeliğin kaynaklarıdır; onlar tüm âlemler içerisinde kavrayışın ve öğrenmenin kurumları için ayırt etmenin kökenleri ve sağduyunun kaynaklarıdır.

19:2.4 (216.2) Bilgelik, kusursuz varlıkların doğasının içinde bulunan kutsal sezişin kusursuzluğundan ve evrimsel yaratılmışlar vasıtasıyla elde edilen kişisel deneyimden türetilmiş kaynak bakımından iki katmanlıdır. Bilgeliğin Kusursuzlaştırıcıları, İlâhi sezişin Cennet kusursuzluğunun kutsal *bilgeliğidir*. Kudretli Haberciler, İsme ve Sayıya Sahip Olmayanlar ve Yetkide Yüksek Olanlar biçiminde onlar bir arada hareket ettikleri zaman, onların Uversa üzerindeki idari birliktelikleri *deneyimin Kâinat bilgeliğidir*. Kutsal bir varlık, kutsal bilginin kusursuzluğuna sahip olabilir. Evrimsel bir fani herhangi bir zaman aralığında ilerlemenin bilgisinin kusursuzluğuna erişebilir, fakat bu varlıkların hiçbirisi olası bilgeliğin tüm olanaklarını tek başına deneyimleyemez. Bu nedenle, aşkın evrenin faaliyeti içerisinde her ne zaman idari bilgeliğin en yüksek noktasına erişilmek istense; kutsal sezişin bilgeliğinin bu kusursuzlaştırıcıları, evrimsel ilerlemenin deneyimsel büyük sorunları vasıtasıyla aşkın evren yönetiminin yüksek olan sorumluluklarıyla karşılaşan bu yükseliş kişilikleriyle her zaman birliktelik halinde olurlar.

19:2.5 (216.3) İlâhiyatın Kusursuzlaştırıcıları her zaman, onların idari ferasetinin tamamlanması için deneyimsel bilgeliğin bu

tamamlanışına ihtiyaç duyacaklardır. Fakat ilahiyatın şimdiye kadar erişilememiş olan yüksek bir seviyesinin, Cennet kesinliğine erişebileceklerin ruhaniyet mevcudiyetinin yedinci düzeyine ulaştıkları bir zaman *sonrasında* onlar tarafından muhtemel bir biçimde erişilebilecek olması öngörülmektedir. Eğer bu varsayım doğru çıkarsa, evrimsel yükselişin bu tür kusursuzlaştırılmış varlıkları bunun sonucunda, kuşkusuz bir biçimde tüm yaratım içinde sonsuza kadar bilinecek olan en etkin Kâinat idarecileri haline gelecektir. Böyle bir nihai sonun kesinliğe erişecek olanların yüksek kaderi olduğuna inanmaktayım.

19:2.6 (216.4) Bilgeliğin Kusursuzlaştırıcıları'nın çok yönlülüğü, yükseliş halinde olan yaratılmışların göksel hizmetlerinin tümüne onların işlevsel olarak katılmasını etkin hale getirir. Kâinatsal Denetimciler ile birlikte Kutsal Danışmanlar biçimindeki kişiliğin benim bir parçası olduğum düzeyi ve Bilgeliğin Kusursuzlaştırıcıları; varlıkların yüksek düzeylerinin öncül çağlarında veya zaman ve ışık altında yerleşmelerinden sonra bireysel gezegenler için gerçeği açığa çıkaran göreve katılabilmeye yetkin olup, bunu yerine getiren bu varlıkları oluştururlar. Zaman zaman biz, bir öncül yaşam gezegeninden başlayarak yukarı doğru olan yerel bir evren ve özel olarak aşkın evren boyunca yükseliş halinde olan fanilerin hizmetiyle ilişki halinde oluruz.

3. Kutsal Danışmanlar

19:3.1 (216.5) Bu Kutsal Üçleme kökenli varlıklar, yedi aşkın evren alanları için İlahiyat'ın danışmanıdır. Onlar Kutsal Üçleme'nin kutsal danışmanlığının *yansıtıcısı değildir*; onlar başlı başına danışmanlığın *kendisidir*. Hizmet halinde bulunan yirmi

bir milyar Danışman bulunmaktadır, ve onların sayıca üç milyar kadarı her aşkın evren için görevlendirilmiştir.

19:3.2 (217.1) Kutsal Danışmanlar, Kâinatsal Denetimciler ve Bilgelik Kusursuzlaştırıcıların birliktelik içinde bulundukları yardımcıları ve eşleridir; birden başlayarak yediye kadar uzanan Danışmanlar, bu bahse konu kişiliklerin her biriyle birliktelik halindedir. Onların bu üç düzeyinin tümü; azınlık ve çoğunluk birimlerine, yerel evrenlere ve yıldız takımlarına, ve yerel evren egemenlerinin kurullarına ek olarak Zamanın Ataları'nın hükümetine katılırlar.

19:3.3 (217.2) Tıpkı bu ifadeleri kaleme alırken olduğu gibi biz, bireyler olarak hareket ederiz; fakat aynı zamanda biz, her ne zaman olursa olsun gereken bir durum açığa çıkarsa üçlü olarak faaliyet göstermekteyiz. Yönetimsel bir yetkinlik içerisinde hareket ettiğimiz zaman, orada birden yediye kadar uzanan Kutsal Danışmanlar, bir Kâinatsal Denetimci ve bir Bilgeliğin Kusursuzlaştırıcısı her zaman birliktelik halinde mevcut olacaktır.

19:3.4 (217.3) Bir Bilgeliğin Kusursuzlaştırıcısı, yedi Kutsal Danışman ve bir Kâinatsal Denetimci zaman ve mekân âlemleri içerisinde en yüksek düzeyde faal olan danışma organı biçimindeki Kutsal Üçleme kutsallığının bir hâkimiyet makamını oluşturur. Dokuz unsurun bir araya geldiği bu tür bir topluluk, bir doğruluk arayıcısı veya gerçeği açığa çıkarmanın bir hâkimiyet makamı olarak bilinir; buna ek olarak o herhangi bir sorun için yargıya vardığında ve bunun sonucunda bir karara sahip olduğunda, tıpkı sanki Zamanın Ataları'nın madde hakkında hüküm veriyor olması gibi, aşkın evrenlerin tarihi

olaylarının tümü için yargıya varılan bir hüküm Zamanın Ataları tarafından hiçbir zaman geri çevrilmemiştir.

19:3.5 (217.4) Zamanın üç Atası faaliyet içinde olduğu zaman, Cennet Kutsal Üçlemesi faaliyet haline geçer. Dokuz unsurun oluşturduğu hâkimiyet makamı, onların birleşik görüşmelerini takiben Zamanın Ataları'nın ifade ettiği tüm niyetler ve amaçlar için bir karara varırlar Buna ek olarak Cennet İdarecileri bu bağlamda; bireysel dünyalar, sistemler ve evrenlerle birlikte hükümete düzenlenme ve idari konular bakımından kişisel ilişkide bulunurlar.

19:3.6 (217.5) Kutsal Danışmanlar, Cennet Kutsal Üçlemesi'nin kutsal danışmanlığının kusursuzluğudur. Gerçekte biz *kusursuzluğun danışmanlarıyız*. Evrimsel yükselişin kusursuzlaştırılmış ve Kutsal Üçleme ile bütünleşmiş varlıkları biçimindeki birliktelik içerisinde bulunduğumuz deneyimsel danışma tarafından desteklendiğimizde, bizim bir araya gelmiş kanılarımız sadece tamamlanmış bir nitelik göstermez, aynı zamanda onlar bütünsel olarak kesin bir doygunluktadır. Bizim bütüncül danışmanlığımız bir Kâinatsal Denetimci tarafından birliktelik içinde bulunduğu, hükme varıldığında ve resmi olarak duyurulduğunda; onun Kâinatsal bütünlüğün eşğine yaklaşıyor olması bir hayli olanak dâhilindedir. Bu tür kararlar, sorunlarla alakalı ve ilgili durumun zaman-mekân sınırları içinde İlahiyat'ın mutlak tutumuna olası en yakın yaklaşımı temsil eder.

19:3.7 (217.6) Yedi Kutsal Danışman; bir Kudretli Haberci, bir İsme ve Sayıya Sahip Olmayan ve bir Yetkide Yüksek Olan ile birliktelik biçimindeki kutsal üçleme haline getirilmiş bir evrimsel üçlemeyle bütünlük içerisinde, gerçeklik değerlerin

ve ruhsal anlamların yakın cennet düzeylerinin kutsal tutumunun ve insani bakış açısının birliğine en yakın olan aşkın evren yaklaşımını temsil eder. Yaratan ve yaratılmışın bir araya gelmiş Kâinatsal tutumlarının bu türden bir yakın yaklaşımı sadece, Tanrı ve insan biçimindeki kişilik deneyiminin her fazında olan Cennet'in bahşedilmiş Evlatları içinde aşılabilir.

4. Kâinatsal Denetimciler

19:4.1 (217.7) Mevcut bir durumda olan, sayıca tam olarak sekiz milyarı bulan Kâinatsal Denetimci bulunmaktadır. Bu eşî benzeri olmayan varlıklar İlahiyat'ın *yargısıdır*. Onlar kusursuzluğun kararlarının sadece yansıtıcısı değil; onlar Cennet Kutsal Üçlemesi'nin yargısının *kendisidir*. Zamanın Ataları bile, Kâinatsal Denetimciler ile birliktelik halinde olmadan herhangi bir karar için hükme varmamaktadırlar.

19:4.2 (217.8) Bir Denetimci, yerleşik Zamanın Ebedisi'nin gezegensel idaresine bağlı olan bir biçimde merkezi evrenin milyarı bulan dünyalarının her biri üzerinde görevlendirilmiştir. Ne Bilgeliğin Kusursuzlaştırıcıları ne de Kutsal Danışmanlar bu nedenle kalıcı olarak Havona yönetimlerine bağlanmışlardır. Bu bağlamda ne de herhangi birimiz Kâinatsal Denetimciler'in neden merkezi evren üzerinde konumlandığını anlayabilmektedir. Onların mevcut faaliyetleri, Havona üzerindeki onların görevleri bakımından herhangi bir ilişkiyi kendi içinde barındırmamaktadır; bu bakımdan biz, Havona nüfusunun kısmen değişiyor olmasının olanak dâhilinde bulunduğu gelecek bir evren çağının ihtiyaçlarının beklentileri için onların orada ikamet ettiği çıkarımında bulunmaktayız.

19:4.3 (218.1) Bir milyarı bulan Denetimci, yedi aşkın evrenin her birine atanmıştır. Kutsal Danışmanlar ve Bilgelğin Kusursuzlaştırıcıları ile birliktelik halinde ve bireysel bir yetkinlikte onlar, yedi aşkın evrenin tüm birimleri boyunca faaliyet gösterir. Bu nedenle Denetimciler, Havona'nın kusursuz dünyalarından Düzen Egemenleri'nin kurullarına uzanan aşkın evrenin tüm düzeyleri üzerinde hareket eder; buna ek olarak onlar, evrimsel dünyaların tüm yazgı dönemi yargılarının organik bir parçasıdır.

19:4.4 (218.2) Her ne zaman ve her nerde olursa olsun bir Kâinatsal Denetimci mevcudiyet halinde olduğunda bunun sonucunda İlahiyat'ın yargısı hazır bir durumda bulunur. Buna ek olarak, Denetimciler kararlarını her zaman Kutsal Danışmanlar ve Bilgelğin Kusursuzlaştırıcıları ile birliktelik halinde mevcut kıldığında, bu tür kararlar Cennet Kutsal Üçlemesi'nin bir araya gelmiş bilgeliği, danışmanlığı ve yargısıyla bütünleşir. Bu yargısal üçleme içerisinde Bilgelğin Kusursuzlaştırıcıları “bireysel geçmişi” ve Kutsal Danışmanlar “bireysel geleceği” temsil ederlerken, Kâinatsal Denetimciler her zaman “bireysel şimdiki zamanı” yansıtır.

19:4.5 (218.3) Denetimciler evrenin bütünleştirici kişilikleridir. Bin veya bir milyon gözlemci tanıklığını sunduğu, bilgeliğin sesi ifadesini verdiği, kutsallığın danışmanlığı kayıt altında alındığı ve bütün bunlara ek olarak yükseliş kusursuzluğunun şahitliği eklendiği zaman; bunun sonucunda orada bütünüyle ortaya çıkan kutsal ve hataya yer bırakmayan kutsal bir bütünleşme eş zamanlı biçimde açığa çıkarılır. Ve böyle bir açığa çıkış, kesin ve kusursuz kararın özü ve bütünlüğü biçimindeki kutsal hükmünü temsil eder. Bu nedenle, bir Denetimci konuştuğu

zaman hiç kimse bunun üzerine görüşlerini ifade etmeyebilir; çünkü bahse konu Denetimci, bundan önce gerçekleşen her şeyin gerçek ve hatasız olan bütünlüğünü tasvir etmiştir.

19:4.6 (218.4) Olabilecek en bütünsel biçimde bir Bilgelik Kusursuzlaştırıcısı'nın aklının faaliyetini anlamaktayım, fakat kesin bir biçimde bir Kâinatsal Denetimci'nin yargısal aklının işleyişini tümüyle kavrayamamaktayım. Bana öyle gelmektedir ki; Denetimciler, evren olaylarının bir araştırması hususunda kendilerine sunulan bilgilerin, gerçeklerin ve bulguların birlikteliğinden yeni değerler üretmekte ve yeni anlamlar oluşturmaktadırlar. Kâinatsal Denetimciler'in kusursuzlaştırılmış yaratılmış deneyimini ve kusursuz Yaratan seziş birliğinin özgün yorumlanışını meydana getirmede yetkin oldukları olarak dâhilinde görünmektedir. Cennet kusursuzluğu ve evren deneyiminin bu birlikteliği kuşkuya yer bırakmayan bir biçimde nihailer içerisinde yeni bir değeri mevcut hale getirmektedir.

19:4.7 (218.5) Fakat bu durum, Kâinatsal Denetimciler'in akli işleyişi ile iniltili yaşadığımız zorlukların sonunu oluşturmamaktadır. İlgili herhangi bir evren durumu içerisinde, bir Denetimci'nin faaliyeti ile alakalı bizim bildiğimiz veya kanıya sahip olduğumuz beklenen ayrımı yaptıktan sonra, alınacak kararı tahmin etmekte veya varılacak yargıları önceden kestirebilmekte kendimizi hala yetkin olmayan bir konumda bulmaktayız. Biz, Yaratan tutumunun ve yaratılmış deneyiminin birlikteliğinin olası sonucunu çok isabetli bir biçimde belirleyebiliriz; fakat bu tür kanılar her zaman, Denetimci dışavurumunun kesin öngörülerini oluşturmamaktadır. Denetimciler'in bir takım biçimlerde İlahi

Mutlaklık ile birlikte bağlantı içinde bulunduğu mümkün olarak görünmektedir; bunların dışında kalan hususlarda ise, onların kararlarının ve idarelerinin birçoğunu açıklamakta yetkin bir durumda bulunmamaktayız.

19:4.8 (218.6) Bilgeliğin Kusursuzlaştırıcıları, Kutsal Danışmanlar ve Kâinatsal Denetimciler Yüce Kutsal Üçleme Kişilikleri'nin yedi düzeyi ile birlikte, zaman zaman *Kutsal Üçlemenin Yerleşik Evlatları* olarak adlandırılan, bu sayıca on olan topluluğu oluşturmaktadır. Onlar hep birlikte; Kutsal Üçleme idarecileri, yöneticileri, yardımcıları, danışmanları ve yargıçlarının muhteşem birliğini bir araya getirir. Onların sayıları otuz yedi milyarı birazcık aşan bir seviyededir. Onların sayıca iki milyar yetmiş kadar olanı merkezi evrende konumlanmış olup, beş milyardan biraz fazlası ise her aşkın evrende ikamet etmektedir.

19:4.9 (219.1) Kutsal Üçlemenin Yerleşik Evlatları'nın işlevsel sınırlarını tasvir etmek çok zordur. Onların eylemlerinin sonlu bir biçimde sınırlandırılmış olduğunu söylemek doğru olmaz, çünkü bunun aksini işaret eden aşkın evren etkileşim kayıtları bulunmaktadır. Onlar; üstün evrenin geçmiş, şimdiki ve gelecek evrimiyle iniltili olmasına ek olarak zaman-mekân şartları tarafından gerekli olan evren idaresinin veya yargısının herhangi bir düzeyi üzerinde hareket edebilir.

5. Muazzam Kutsal Üçleme Ruhaniyetleri

19:5.1 (219.2) Muazzam Kutsal Üçleme Ruhaniyetleri ile ilgili olarak siz çok az şey söylemeye yetkin olacağım; çünkü onlar, mevcut haldeki varlıkların bütünüyle sır dolu olan birkaç düzeyinden biridir. Onlar kuşkusuz olarak sırdır, çünkü onların

yaratımına çok yakın bir kaynağa sahip olan bizler için bile onların kendilerini açığa çıkarması imkânsızdır. Onlar Cennet Kutsal Üçlemesi'nin faaliyeti tarafından varlığa kavuşmuş olup, onlar İlahiyat'ın herhangi birinin, ikisinin veya hatta üçü tarafından da kullanılabilir. Bu Ruhaniyetler'in tamamlanmış sayılarda olup olmadığının veya onların sayılarının artıp artmadığının bilgisine sahip değiliz, fakat biz onların sayılarının belirli bir düzeyde olmadığına dair inancı kabul etmeye eğilimliyiz.

19:5.2 (219.3) Biz, Muazzam Ruhaniyetler'in ne faaliyetlerini ne de doğalarını bütüncül bir biçimde anlamaktayız. Onlar olasılık dâhilinde üstün kişilik ruhaniyetlerinin sınıflandırmasına ait olabilir. Onların zaman ve mekândan neredeyse bağımsız olarak hareket ettikleri gözlenmekte olup, yine onların tüm bilinen döngüler üzerinde faaliyet içerisinde olduğu görünmektedir. Fakat biz, âlemler içinde çeşitli yerlerde kesin olarak gözlemlediğimiz sonuçlar biçimindeki eylemlerinin doğasından, onların karakterlerinin çıkarımını yapmamız dışında onlar hakkında çok az şey bilmekteyiz.

19:5.3 (219.4) Belirli şartlar altında bu Muazzam Ruhaniyetler, Kutsal Üçleme kökenli varlıklar tarafından yeterli bir biçimde tanınmaları için kendilerini bireyselleştirebilirler. Ben, onların bu durumu gerçekleştirdiklerini bizzat gözlemlemiş durumdayım; fakat göksel varlıkların daha alt düzeyleri tarafından onlardan birinin tanınması hiçbir zaman mümkün olmayacaktır. Kutsal Üçleme kökenli herhangi bir varlığın doğrudan bir biçimde bu Ruhaniyetleri kendi görevlerinin ilerleyişi için kullandığı evrimleşen âlemlerin faaliyetinde zaman zaman belirli koşullar da ortaya çıkmaktadır. Bu

nedenle biz onların mevcut bir durumda olduklarını bilmekteyiz, ve belirli şartlar altında biz onları yönlendirebilir, onların yardımını alabilir ve zaman zaman onların mevcudiyetini tanıyabiliriz. Fakat onlar, bu tür maddi yaratımların ışıık ve yaşam içinde konumlandırılmalarından önce zaman-mekân evrenlerinin faaliyetiyle görevlendirilmiş, kesin bir biçimde dışa vurulmuş ve açığa çıkarılmış düzenlenmenin bir parçası değildir. Onlar, evrimleşen yedi aşkın evrenin idaresinde veya mevcut refah yönetiminde açık bir biçimde kavranabilecek yere sahip değillerdir. Onlar Cennet Kutsal Üçlemesi'nin bir sırrıdır.

19:5.4 (219.5) Nebadon'un Melçizedekleri; kutsal bir biçimde üçleştirilmiş evlatların belirli biçimlerinin birliktelikleri olarak, Muazzam Kutsal Üçleme Ruhaniyetleri'nin görevleri tarafından yavaşça kesin bir biçimde tüketilmekte olan düzeylere sahip Yalnız İleticiler'in yerleşim yerlerinde, ebedi gelecek içinde herhangi bir zaman zarfında onların faaliyet göstermesinin nihai sonuna sahip olduğunun öğretisini yaymaktadır.

19:5.5 (219.6) Muazzam Ruhaniyetler, kâinat âlemlerinin tümünün yalnız Ruhaniyetleri'dir. Ruhaniyetler olarak onlar, Yalnız İleticiler'in farklı olan kişilikleri haricinde bu unsurlara çok büyük bir oranda benzerlik gösterir. Biz Muazzam Ruhaniyetler ile ilgili edindiğimiz bilginin büyük bir kısmını; tıpkı çekim etkisinde olan bir iğnenin manyetik bir kutbu göstermesi gibi, hataya yer bırakmayan bir biçimde faaliyet gösteren Muazzam Ruhaniyetler'in mevcudiyeti için, içkin olan bir hassasiyetin erdemi tarafından onların yakınlığını tespit eden Yalnız İleticiler'den elde etmiş bulunmaktayız.

Yalnız bir İletici bir Muazzam Kutsal Üçleme Ruhaniyeti'nin yakınında olduğu zaman, o kutsal bir mevcudiyetin niteliksel bir belirtisinin bilincine sahiptir. O aynı zamanda kendisinin gerçekte, Ruhaniyet'in mevcudiyeti veya mevcudiyetlerinin sınıflandırılışını veya sayısını öğrenmesini etkin hale getiren, fazlasıyla belirli olan niceliksel bir kaydın bilincine sahiptir.

19:5.6 (220.1) Bu husus ile ilgili daha ilginç olan bir bilgiyi ilişkilendirebilirim. Bir Yalnız İletici, tıpkı Urantia üzerinde olduğu gibi Düşünce Denetleyicileri'nin ikamet ettiği yerleşimcilerin ait olduğu bir gezegen üzerinde olduğu zaman; kendisi, ruhaniyet mevcudiyeti için onun hassasiyet tespiti içerisinde niteliksel bir uyarımın farkındalığında bulunur. Bu durum, Düşünce Denetleyicileri'nin bazı bakımlardan Cennet Kutsal Üçlemesi'nin Muazzam Ruhaniyetleri ile ilişkide veya iletişimde olduğu fikrini verir. Bazı biçimlerde onlar muhtemel olarak kendilerine ait görevin belirli fazlarında birliktelik halindedirler; fakat bu husus hakkında kesin bir gerçekliğin bilgisine sahip bir durumda bulunmamaktayız. Onlar, her şeyin merkezi ve kaynağının yakınında meydana gelirler; fakat onlar varlığın aynı düzeyine ait değildirler. Düşünce Denetleyicileri Yaratıcı'dan tek başına bir biçimde türemiştir; Muazzam Ruhaniyetler ise Cennet Kutsal Üçlemesi'nin doğumudur.

19:5.7 (220.2) Muazzam Ruhaniyetler görüldüğü biçimiyle bireysel gezegenlerin veya evrenlerin evrimsel düzenine ait değildir; yine de buna ek olarak onlar, her yerde bulunuyormuş gibi görünmektedirler. Bu ifadelerin oluşturulmasına katılırken bile benim birliktelik içerisinde bulunduğum Yalnız İletici'nin Ruhaniyeti'nin bu düzeyinin mevcudiyeti için sahip olduğu kişisel hassasiyeti, şu an içerisinde bizden yirmi beş adım

uzakta olmayacak bir biçimde güç mevcudiyetinin üçüncü seviyesinin Muazzam düzeyinin bir Ruhaniyeti biçiminde onun bizimle birlikte olduğunun işaretçisidir. Güç mevcudiyetinin bu üçüncü seviyesi bize, üç Muazzam Ruhaniyeti'nin birliktelik içerisinde hareket ettiğine dair olanaklılığın fikrini verir.

19:5.8 (220.3) Şu sıralar benimle birliktelik içerisinde olan varlıkların on iki düzeyinden daha fazlası arasında sadece Yalnız İletici, Kutsal Üçleme'nin gizem dolu bu unsurlarının mevcudiyetinin farkındalığına sahip olan tek varlıktır. Buna ek olarak, bahse konu kutsal Ruhaniyetler'in yakınlığını böylece bildirirken, eş değer bir biçimde hepimiz onların görevlerinden habersiz bir durumda bulunmaktayız. Biz; onların bizim faaliyetlerimizle sadece ilgili gözlemciler olup olmadıklarını, veya onların bizim tarafımızdan bilinmeyen bir takım biçimlerde aslında girişimlerimizin başarısına katkıda bulunup bulunmadığını gerçekten bilmemekteyiz.

19:5.9 (220.4) Biz, Kutsal Üçleme Eğitimci Evlatları'nın Kâinat yaratılmışlarının *bilinçsel* aydınlanmasına adanmış olduğunun bilgisine sahibiz. Muazzam Kutsal Üçleme Ruhaniyetleri'nin *üstün* bilinç biçimleri tarafından alanların eğitmeleri olarak da faaliyet gösterdiklerinin sabit kanısına ulaşmış bulunmaktayız. Bilinçsel bir biçimde algılanamayacak, yüksek ruhsal erişim için hayati derecede öneme sahip olan doğru biçimindeki temel ruhsal bilginin geniş bir bedeninin var olduğuna ikna olmuş bir durumdayım; birey-bilinci algının kesinliğini etkin bir biçimde tehlikeye sokacak bir niteliğe sahiptir. Eğer biz bu kavram bakımından haklı bir durumda bulunuyorsak ve varlığın benim içinde bulunduğum düzeyi bunu paylaşıyor bir halde ise; ruhsal

ilerleme ve ahlaki aydınlanmanın Kâinatsal düzeni içinde bu ayrımı birbirine bağlamak için bu zorluğun üstesinden gelmesi, bahse konu bu Muazzam Ruhaniyetler'in görevi olabilir. Kutsal Üçleme kökenli eğitmenlerin bu iki biçiminin onların eylemlerindeki belirli bir bağlantı üzerinde etkisi olduğunu düşünmekteyiz, fakat biz bu durum hakkında kesin bir biçimde emin olamamaktayız.

19:5.10 (220.5) Aşkın evren eğitim dünyaları ve Havona'nın ebedi döngüleri üzerinde ben, evrimsel alanlardan ruhanileştirilmiş ve yükseltilmiş ruhlar olarak kusursuzlaşan faniler ile bütünlük kurmuş bulunmaktayım; fakat onlar hiçbir zaman, Yalnız İleticiler içinde ikamet eden tespit güçlerinin zaman zaman gösterdiği şekliyle bize çok yakın olan Sınırsız Ruhaniyetler'in farkında değillerdir. Yüksek ve alt seviyede bulunan Tanrı'nın Evlatları'nın tüm düzeyleriyle birlikte özgür bir iletişim kurma şansına eriştim, ve onlar da benzer bir biçimde Muazzam Kutsal Üçleme Ruhaniyetleri'nin öğretilerinden habersiz bir durumda bulunmaktadırlar. Onlar, herhangi bir Ruhaniyet'in eylemi dışında, açıklanması zor olan olayları yeniden dillendirme ve kendi deneyimlerini yeniden gözden geçirebilme yetisine sahip olup bunu hayata geçirirler. Fakat Yalnız İleticiler ve zaman zaman Kutsal Üçleme kökenli varlıklar dışında, şimdiye kadar göksel ailenin hiçbir üyesi Muazzam Ruhaniyetler'in varlığının yakınlığının bilincine sahip olamamıştır.

19:5.11 (221.1) Muazzam Kutsal Üçleme ruhaniyetlerinin benden bilinçli bir biçimde saklandığına inanmamaktayım. Muhtemel bir biçimde onlar, tıpkı benim onlarla iletişim kurmak istemem kadar kendilerini benim için açığa çıkarmak konusunda

fazlasıyla gayret göstermektedirler; yine olasılık dâhilinde, bizim bu süreç içerisinde karşılaştığımız zorluklar ve kısıtlamalar karşılıklı ve içkin bir yapıya sahip olmalıdır. Kâinat içinde keyfi hiçbir sırrın olmadığından memnun bir durumda bulunmaktayım; bu nedenle ben, yaratımın benim düzeyime ait olan bu Ruhaniyetler’in yalıtılmış gizemini kendi çabalarım ile çözmeye çalışmaktan vazgeçmeyeceğim.

19:5.12 (221.2) Buna ek olarak bahse konu tüm bu olay ve durumlardan hareketle, siz faniler şu an itibariyle ebedi yolculuğunuz üzerindeki ilk adımı atmakta olup, ‘maddi’ ve ‘görsel’ destek tarafından ilerlemenizi gerçekleştirmeden önce çok uzun bir yolu kat etmeniz gerektiğini de eş zamanlı olarak gözlemlemektesiniz. Eğer siz hızlı ve güven içinde ilerlemeyi umuyorsanız, inancınızı uzun bir süre korumaya ve açığa çıkarılmış gerçeklere bağlı bulunmaya devam edeceksiniz.

6. Havona Yerlileri

19:6.1 (221.3) Havona yerlileri Cennet Kutsal Üçlemesi’nin doğrudan yaratımı olup, onların sayısı sizin kısıtlanmış olan ussal yetinizin kavrayışının ötesindedir. Urantialı unsurlar için, ebedi Kâinatın bahse konu Kutsal Üçleme kökenli ırkları gibi, bu tür kutsal bir biçimde kusursuz olan yaratılmışların doğalarından gelen kazanımlarını kavramak mümkün değildir. Bu muazzam yaratılmışları hiçbir zaman gerçek bir biçimde zihninizde canlandıramazsınız; bunun yerine sizler, ruhaniyet yoldaşları olarak onları karşılayacağınız zaman olan Havona’ya varışınızı beklemek zorundasınız.

19:6.2 (221.4) Havona medeniyet ikliminin milyarı bulan dünyaları üzerinde sizin uzun süreli olan ikameniz boyunca, bu

muhteşem varlıklarla ebedi bir dostluk kuracak ve onu geliştireceksiniz. Buna ek olarak, mekânın dünyalarından gelen en alt düzeyde bulunan kişisel yaratımdan, merkezi evrenin kusursuz alanlarına özgün olan bu üst düzey kişisel varlıklara kadar kurulan ve büyüyen bu dostluk oysa ne kadar da derindir! Havona yerlileri ile uzun ve sevgi dolu olan birlikteliklerinde yükseliş içerisinde bulunan faniler, fani ilerlemenin öncül düzeylerinin ruhsal gelişimini sağlamak için bir çok şeyi yerine getirmekle yükümlüdürler. Aynı zamanda yükseliş içinde bulunan kutsal yolcular ile birlikte kendi ilişkileri boyunca Havonalılar, kutsal kusursuzluğun bir hayatını her zaman yaşamış olmanın deneyimsel engelinin üstesinden azımsanmayacak bir biçimde gelen bir tecrübe kazanırlar. Yükseliş içinde bulunan fani ve Havona yerlisi için bu durumdan doğan fayda muhteşem ve karşılıklıdır.

19:6.3 (221.5) Tüm diğer Kutsal Üçleme kişilikleri gibi Havona yerlileri kutsal kusursuzluk içerisinde amaçlanmış olup, diğer Kutsal Üçleme kökenli kişiliklerle birlikte zamanın ilerleyişini kendi deneyimsel kazanımlarına ekleyebilirler. Fakat Kutsal Üçlemenin Yerleşik Evlatları'nın aksine Havonalılar, açığa çıkarılmamış geleceğin ebedi bir nihai sonuna sahip olabilme ihtimali içerisinde düzey bakımından evrimleşebilir. Bu durum, Denetleyici olmayan bir Yaratıcı nüvesiyle birlikte bir araya gelmenin yetkinlik gerçekleştirici-hizmetini sağlayıp, ve böylece Kesinliğe Erişecek Olanların Fani Birlikleri'ne olan üyelik için fazlasıyla nitelikli hale gelen bu Havonalılar tarafından örnek bir biçimde gösterilmiştir. Buna ek olarak, merkezi evrenin bu yerlileri için kesinliğe erişebilecek olanların diğer birlikleri hazır ve uygun bir durumdadır.

19:6.4 (221.6) Havona'nın düzeysel evrimi, Uversa üzerinde birçok varsayımın ortaya atılmasına sebebiyet vermiştir. Onlar, Kesinliğe Erişecek Olanların Cennet Birlikleri'nin birkaçını sürekli bir biçimde elemekten geçirdikleri ve bu sürecin sonucunda artık hiçbir yeni bir varlık yaratılmadığı için; Havona'da arta kalan yerlilerin sayısının düzenli bir biçimde azalması aşikâr bir durumdur. Bahse konu bu hareketlerin nihai sonuçları hiçbir zaman bizim için açığa çıkarılmamıştır, fakat biz Havona'nın hiçbir zaman kendisine ait yerlilerden mahrum kalacağına inanmamaktayız. Biz; Havonalılar'ın muhtemel bir biçimde, dışsal uzay düzeylerinin ardışık yaratımlarının çağları boyunca bir zaman içinde, kesinliğe erişecek olanların birliğine dâhil olmayı sonlandıracakları kuramını göz önünde bulundurmuş bir durumdayız. Aynı zamanda biz, özgün Havona yerlilerinin sadece bir parçasını oluşturan bir çeşit vatandaşlık biçimindeki ardışık evren çağları içinde ikamet eden varlıkların çoklu bir topluluğu tarafından bir araya gelecek olan merkezi evren düşüncesini de hesaba katmış bir konumda bulunmaktayız. Bununla beraber biz, yaratılmışın hangi bir türünün veya düzeyinin bu nedenle gelecek Havona içinde yerleşik seviyeye nihai olarak sonlandırıldığını bilmemekteyiz; fakat biz şu unsurlar hakkında bir takım fikirlere sahip bir konumda bulunmaktayız:

19:6.5 (222.1) 1. Yerel evren yıldız takımlarının hâlihazırdaki kalıcı vatandaşları, univitatılar.

19:6.6 (222.2) 2. Işığın ve yaşamın yeşeren çağları içinde aşkın evrenlerin yerleşik alanları üzerinde doğabilecek olan fanilerin gelecekteki biçimleri.

19:6.7 (222.3) 3. Ardışık dışsal âlemlerin geliş içinde olan ruhsal soylu tabakası.

19:6.8 (222.4) Biz, Havona'nın geçmiş evren çağının bir biçimde şu andaki çağdan farklı olduğunun bilgisine sahibiz. Şimdiki zaman içinde gözlemlediğimiz bahse konu yavaş olan değişimlerin, gelecek çağlar için gerçekleşmesi beklenen ileriye dönük faaliyetler olduğunu varsaymamızdan daha makul bir şey olamayacağını farz etmekteyiz. Evrenin durağan olmadığı, bununla birlikte sadece Tanrı'nın değişmez olduğu kesin olan tek bir gerçekliktir.

7. Cennet Vatandaşları

19:7.1 (222.5) Cennet Vatandaşları biçimindeki muhteşem varlıkların sayısız topluluğu Cennet üzerinde ikamet halindedir. Doğrudan bir biçimde onlar kusursuzlaşan yükseliş halindeki irade sahibi yaratılmışlarıyla ilişkili olmayıp, bu nedenle Urantia fanileri için bütünüyle açığa çıkarılmamışlardır. Orada zamanın ve mekânın yedi aşkın evreninin yaratıcı tasarısını duyuran, Kutsal Üçleme'nin yönetimiyle birlikte eş zamanlı olarak kişileştirilmiş en son topluluk biçimindeki bu tanrısal akli yapıların üç bin düzeyinden daha fazlası bulunmaktadır.

19:7.2 (222.6) Cennet Vatandaşları ve Havona yerlileri bir arada zaman zaman *Cennet-Havona kişilikleri* olarak tanımlanırlar.

19:7.3 (222.7) Bu durumun kendisi, Cennet Kutsal Üçlemesi tarafından mevcut hale getirilen bu varlıkların hikâyesini tamamlayan bir nitelik gösterir. Onlardan hiçbiri konumlandıkları doğrultudan ayrılmamışlardır. Yine de buna

ek olarak onlar, en yüksek bir biçimde bütünüyle özgür iradeyle donatılmışlardır.

19:7.4 (222.8) Kutsal Üçleme varlıkları, yüksek melekler gibi, taşıyıcı kişiliklerden kendilerini bağımsız hale getirecek iletişim ayrıcalıklarının ellerinde bulundurlar. Hep beraber biz, kâinat âlemlerinin tümü içinde çabuk ve özgür bir biçimde hareket etmenin gücüne sahibiz. Muazzam Kutsal Üçleme Ruhaniyetleri haricinde biz, Yalnız İleticiler'in neredeyse inanılmayacak düzeyde olan hızına erişemeyecek bir konumda bulunmaktayız; fakat biz yine de uzay içinde taşıma imkânlarının bütününe kullanmaya yetkin bir durumdayız. Böylelikle aşkın evrenin yönetim merkezinden onun içinde herhangi bir noktaya Urantia zamanına göre bir yıldan daha kısa bir süre içinde erişebiliriz. Benim için Uversa'dan Urantia'ya olan yolculuk, sizin zamanınıza göre 109 yıl sürmektedir.

19:7.5 (222.9) Yine bu ortamlar sayesinde sürekli bir biçimde karşılıklı iletişimi sağlayabilmeye yetkin hale gelmiş bulunmaktayız. Yaratımın bizim düzeyimizde bulunanların bütünü, yalnızca Muazzam Ruhaniyetler dışında kalacak şekilde kendisini Cennet Kutsal Üçlemesi'nin çocuklarının her bir bölümü içindeki her bir bireyle ilişki halinde bulur.

19:7.6 (222.10) [Uversa'nın bir Kutsal Danışmanı tarafından sunulmuştur.]

20. Makale

Tanrı'nın Cennet Evlatları

20:0.1 (223.1) TANRI'nın Evlatları Orvonton'un aşkın-evreninde faaliyet gösterirlerken, onlar şu üç genel başlık altında sınıflandırılır:

20:0.2 (223.2) 1. Tanrı'nın Alçalış Halinde olan Evlatları.

20:0.3 (223.3) 2. Tanrı'nın Yükseliş Halinde olan Evlatları.

20:0.4 (223.4) 3. Tanrı'nın Kutsal Üçleme Haline Getirilmiş Evlatları.

20:0.5 (223.5) Evlatlığın alçalan düzeyleri, kutsal ve doğrudan yaratıma ait olan kişilikleri içine alır. Fani yaratılmışlar biçiminde olduğu gibi yükseliş halinde olan evlatlar bu düzeye, evrim olarak bilinen yaratıcı işleyişi biçimi içine deneyimsel katılımlarıyla erişirler. Kutsal Üçleme Haline Getirilmiş Evlatlar, doğrudan Kutsal Üçleme kökenine ait olmasa da, Cennet Kutsal Üçlemesi tarafından bütünleşen tüm varlıkları içine alan birleşik kökenin bir topluluğunun üyesidir.

1. Tanrı'nın Alçalış Halinde olan Evlatları

20:1.1 (223.3) Tanrı'nın Alçalış Halinde olan Evlatları'nın tümü yüksek ve kutsal kökenlere sahiplerdir. Onlar, zaman ve mekânın sistemleri ve dünyaları üzerinde hizmetin alçalış görevine adanmış olup; burada onlar, Tanrı'nın alçalış halinde olan evlatları biçimindeki, evrimsel kökenin alt düzey yaratılmışlarına ait olan Cennet erişiminin ilerleyişine olanak sağlarlar. Alçalış halinde olan Evlatlar'ın sayısız düzeyi içinde yedi tanesi bu anlatımın içinde tasvir edilecektir. Işığın ve Yaşamın Adası'nın merkezi üzerinde İlahiyatlar'dan kökenlerini alan bu Evlatlar, *Tanrı'nın Cennet Evlatları* olarak adlandırılıp; onlar, bahse konu şu üç düzeyle bütünleşir:

20:1.2 (223.4) 1. Yaratan Evlatlar olarak — Mikâiller.

20:1.3 (223.5) 2. Hakimane Evlatlar olarak — Avonallar.

20:1.4 (223.6) 3. Kutsal Üçleme Eğitimci Evlatları — Daynallar.

20:1.5 (223.7) Alçalan evlatlığın geride kalan şu dört düzeyi *Tanrı'nın Yerel Evren Evlatları* olarak bilinir:

20:1.6 (223.8) 4. Melçizedek Evlatları.

20:1.7 (223.9) 5. Vorondadek Evlatları.

20:1.8 (223.10) 6. Lanonandek Evlatları.

20:1.9 (223.11) 7. Yaşam Taşıyıcıları.

20:1.10 (223.12) Melçizedekler; bir yerel evren Yaratan Evlat'ın, Yaratıcı Ruhaniyet'in ve Yaratıcı Melçizedek'in ortak bir doğumudur. Vorondadekler ve Lanondadekler, bir Yaratan Evlat ve onun birliktelik halinde bulunduğu Yaratıcı Ruhaniyet tarafından mevcudiyet haline getirilmiştir. Vorondadekler en yaygın biçimiyle, Takımyıldızları Yaratıcıları olan En Yüksekler olarak bilinirler; Lanonandekler ise Düzen Egemenleri ve Gezegensel Prensler olarak adlandırılır. Yaşam Taşıyıcıları'nın üç katmanlı olan düzeyi, yetki alanının aşkın-evrenine ait olan Zamanın Ataları'nın üçünden biriyle birliktelik halinde olan bir Yaratan Evlat ve Yaratıcı Ruhaniyet tarafından mevcut hale getirilmiştir. Fakat bu Tanrı'nın Yerel Evren Evlatları'nın doğaları ve etkinlikleri, yerel yaratımların olaylarıyla ilgili olan bu makaleler içinde daha yerinde bir biçimde tasvir edilmiştir.

20:1.11 (224.1) Tanrı'nın Cennet Evlatları üç katmanlı kökene aittir: Öncül olan veya ismiyle adlandırıldığı gibi Yaratan Evlatlar, Kâinatın Yaratıcısı ve Ebedi Evlat tarafından mevcut hale getirilmiştir; ikincil olan veya ismiyle adlandırıldığı gibi Hakimane Evlatlar, Ebedi Evlat ve Sınırsız Ruhaniyet'in evlatlarıdır; Kutsal Üçleme Eğitimci Evlatları ise Yaratıcı, Evlat ve Ruhaniyet'in doğumudur. Hizmet, ibadet ve arzuyu dile getirme bakımından Cennet Evlatları bir bütündür; onların ruhaniyeti tek olup, onların faaliyetleri kesinlik ve nitelik bakımından özdeştir.

20:1.12 (224.2) Zamanın Cennet düzeylerinin kutsal idareciler olarak onaylanmasıyla Cennet Evlatları'nın düzeyleri kendilerini; yaratanlar, hizmetkârlar, bahşediciler, hâkimler, eğitimci ve gerçeği açığa çıkarıcılar biçimindeki kutsal yardımcılar olarak açığa çıkardılar. Onlar kâinat âlemlerinin tümü içinde; ebedi Ada'nın kıyılarından, bu anlatımlarda ortaya çıkarılmamış aşkın ve merkezi evrenlerde çok katmanlı hizmeti uygulayan zaman ve mekânın yerleşik dünyalarına kadar uzanan bir kapsamda hareket eder. Onlar, hizmetlerinin doğaları ve konumlarına bağlı olarak çeşitli biçimlerde düzenlenmişlerdir; fakat yerel bir evren içinde Hakimane ve Eğitimci Evlatlar, bu nüfuz alanı üzerinde idareyi sağlayan Yaratan Evlat'ın yönlendirmesi altında görevlerini yerine getirirler.

20:1.13 (224.3) Yaratan Evlatlar, onların denetledikleri ve bahşedebildikleri kendi bireylerinin merkezinde olan ruhsal bir edinimi ellerinde bulundurur bir görünüme sahiptirler. Bu durum tıpkı Yaratan Evlat'ınızın kendi ruhaniyetini Urantia üzerindeki tüm fani beden üzerine yaymasıyla benzerlik gösterir. Her Yaratan Evlat, kendisine ait olan alan içindeki

bahse konu bu ruhsal çekim gücüyle birlikte donatılmıştır; o, kendi nüfuz alanı içinde hizmet eden Tanrı'nın alçalış halinde olan her Evlat'ının her faaliyeti ve duygusunun bireysel olarak bilincine sahiptir. Bu durum; kâinat âlemlerinin tümü içerisinde nerede bulunurlarsa bulunsunlar, Ebedi Evlat'ın kendisini Cennet Evlatları'nın bütününe ulaştırmada, onlarla iletişimi geçirmede ve bu ilişkiyi sürdürmede yetkin hale getiren, onun mutlak olan ruhsal çekim gücünün yerel bir evren sureti biçimindeki kutsal bir yansımasıdır.

20:1.14 (224.4) Cennet Yaratan Evlatları, hizmetin ve bahşedişin kendilerine ait alçalış görevlerinde sadece Evlatlar olarak hizmet etmemekte olup; onlar kendilerine ait olan bahşedişin süreçlerini tamamladıklarında, her biri kendi yaratımlarında bir evren Yaratıcısı olarak faaliyet gösterirlerken; Tanrı'nın Evlatları'nın diğerleri, Cennet Yaratıcısı'nın Yaratan Evlat'ının kâinat egemenliği için gezegensel bağlılığında ve onun iradesine adanan yaratım içinde sonuçlanan biçimiyle, Kâinatın Yaratıcısı'nın sevgi dolu yönetiminin istençli tanınması amacıyla gezegenleri bir bir kazanmak için tasarlanan bahşedici ve ruhsal canlanmanın hizmetine devam ederler.

20:1.15 (224.5) Yedi Katmanlı bir Yaratan Evlat'da Yaratan ve yaratıcı, anlayışlı, cana yakın ve bağışlayıcı birliktelik içinde sonsuza kadar harmanlanmış bir haldedir. Yaratan Evlatlar biçimindeki Mikâil'in düzeyinin tümünün oldukça benzersiz bir biçimde olan onların doğalarının ve etkinliklerinin önemi, bu yazı dizisi içindeki diğer makalede ele alınacak iken; bu makaledeki anlatım başlıca, Hakimane Evlatlar ve Kutsal

Üçleme Eğitimci Evlatları biçimindeki Cennet evlatlığının geride kalan iki düzeyiyle ilişkili biçimde olacaktır.

2. Hakimane Evlatlar

20:2.1 (224.6) Her ne zaman Ebedi Evlat tarafından tasarlanmakta olan bir özgün ve mutlak kavramsallaşma Sınırsız Ruhaniyet tarafından algılanan sevgi dolu hizmetin yeni ve kutsal bir nihai amacıyla birlikte bütünleştğinde, bir Cennet Hakimane Evladı biçimindeki Tanrı'nın özgün ve yepyeni bir Evlat'ı türetilmiş olur. Bu Evlatlar, Yaratan Evlatlar biçimindeki Mikâil düzeyine tezat bir biçimde Avonallar'ın düzeyini oluşturur. Bireysel biçimde yaratan olmasalar da onlar tüm görevlerinde Mikâiller ile yakın bir biçimde birliktelik halindedirler. Avonallar; tüm ırkların içinde, tüm dünyalar için ve tüm âlemler üzerinde zaman-mekân alanlarının hâkimleri biçiminde gezegensel yardımcıları ve yargıçlardır.

20:2.2 (225.1) Muhteşem kâinat içinde Hakimane Evlatlar'ın toplam sayısının yaklaşık bir milyar olduğuna inanmak için sebeplerimiz bulunmaktadır. Onlar; tüm âlemlerin hizmetlerinden seçilen deneyimli Avonallar tarafından oluşturulan Cennet üzerindeki yüce kurulları vasıtasıyla yönlendirilmekte olan bir özerk düzeydir. Fakat onlar yerel bir evrende görevlendirildiğinde ve onun üzerine atandığında, bu nüfuz alanının Yaratan Evladı'nın yönlendirmesi altında hizmet vermektedir.

20:2.3 (225.2) Avonallar, yerel evrenlerin bireysel gezegenleri için hizmetin ve bahşedişin Cennet Evlatları'dır. Buna ek olarak her Avonal Evladı ayrıcalıklı bir kişiliğe sahip olduğundan ve onlardan herhangi birinin bile bir diğerine benzememesinden

dolayı, onların görevi bireysel olarak kendilerine ait kısa süreli ikamet ettikleri âlemlerde benzersizdir. Bu âlemlerde onlar sık sık, fani bedene benzeyen bir suretin içinde ete kemiğe bürünüp, zaman zaman evrimsel dünyalar üzerinde dünyevi annelerden doğarlar.

20:2.4 (225.3) Daha yüksek olan idari düzeyler üzerinde hizmetlerine ek olarak Avonallar, yerleşik dünyalar üzerinde şu üç katmanlı faaliyete sahiptir:

20:2.5 (225.4) 1. *Yargısal Faaliyetler*. Onlar gezegensel yazgı döneminin bitimine doğru faaliyet gösterirler. Zaman içinde bu tür görevlerin sayıca yüzlercesi her bireysel dünya üzerinde yerine getirilebilir; ve buna ek olarak onlar, uyku halinde bulunan varlığını sürdürmeye çalışanların özgürleştiricileri biçimindeki yazgı dönemi sonlandırıcıları olarak sayısız bir biçimde, aynı veya diğer dünyalara hareket edebilir.

20:2.6 (225.5) 2. *Hakimane Görevler*. Bu türün gezegensel bir teftişi genellikle bir bahşedici Evlat'ın varışının öncesinde ortaya çıkar. Böyle bir görev üzerinde bir Avonal, fani doğumla ilgisi olmayan ete kemiğe bürünmenin bir işleyişi tarafından âlemin bir erişkini olarak ortaya çıkar. Bu ilk ve olağan hakimane ziyaretini takiben Avonallar, bahşedilen Evlat'ın ortaya çıkışından önce ve sonra aynı gezegen üzerinde hakimane bir yetkinlik içerisinde tekrar eden biçimlerde hizmet halinde olabilir. Bu ek hakimane görevlerinin üzerine bir Avonal, görünebilen ve maddi bir biçimde açığa çıkabilir veya çıkmayabilir; fakat onların hiçbirisi yardıma ihtiyaç duymayan bir bebek olarak dünyaya getirilmeyeceklerdir.

20:2.7 (225.6) *3. Bahşetme Görevleri.* Avonal Evlatların hepsi, en azından bir kere, kendilerini bazı fani ırkı üzerinde bazı evrimsel dünyalar üzerinde bahşedebilirler. Yargısal ziyaretler sayısız derecede ve hakimane görevler çoklu olabilir, fakat her gezegen üzerinde tek bir bahşedilen Evlat bulunmaktadır. Bahşedilmiş Avonallar, Urantia üzerinde ete kemiğe bürünen Nebadonlu Mikâil olarak kadın cinsiyetinden doğmuştur.

20:2.8 (225.7) Hakimane ve bahşedici vazifeleri üzerinde hizmet edebilecek Avonal Evlatları, görevleri bakımından sayıca kısıtlayacak hiçbir sınır bulunmamaktadır; fakat genellikle bahse konu deneyim yedi kez kat edildiğinde, bu tür hizmeti daha az yerine getirenleri gözetten bir askıya alma durumu söz konusudur. Çoklu bahşediş deneyiminin bu Evlatları bunun sonucunda bir Yaratan Evladı'nın yüksek bireysel kuruluna atanıp, bunun sonucunda kâinat olaylarının yönetiminde katılımcılar haline gelir.

20:2.9 (225.8) Yerleşik dünyalar üzerinde ve onlar için kendilerine ait olan tüm görevlerinde Hakimane Evlatlar, Melçizedekler ve başmelekler biçimindeki yerel evren yaratımlarının iki düzeyi tarafından desteklenirken; bahşedici görevleri üzerinde ise onlar aynı zamanda, yerel yaratımlar içinde benzer bir kökene ait olan Berrak AkşamYıldızları tarafından eşlik edilir. Her gezegensel çabada Avonallar olarak ikincil Cennet Evlatları, hizmetin kendilerine ait yerel evreninde Yaratan Evlat biçimindeki öncül bir Cennet Evladı'nın bütüncül gücü ve yönetimi tarafından desteklenir. Yerleşik alanlar üzerinde tüm niyetler ve amaçlar için onların görevleri, bir Yaratan Evladı'nın hizmetinin fani yerleşimin bu tür dünyaları üzerinde olması gerektiği gibi etkin ve kabul edilebilir bir niteliktedir.

3. Yargısal Faaliyetler

20:3.1 (226.1) Avonallar Hakimane Evlatlar olarak bilinirler, çünkü onlar zamanın dünyalarının ardışık yazgı dönemlerinin yargıçları biçiminde âlemlerin yüksek hâkimleridir. Onlar, uyku halinde bulunan varlığını devam ettirmeye çalışan varlıkların uyanması üzerinde iradeye sahip olup; bu alan üzerinde karar için yargıya varıp; askıya alınan adaletin bir yazgı dönemini tamamlayıp; şartlı bağışlamanın bir çağının emrini uygulayıp; yeni bir yazgı döneminin görevleri için gezegensel hizmetin mekân yaratılmışlarını yeniden görevlendirip; bunların tümü sonucunda ise, görevlerini tamamlamaları üzerine kendilerine ait yerel evrenin yönetim merkezlerine geri dönerler.

20:3.2 (226.2) Onlar bir çağın nihai sonları üzerinde bir yargıya varmak için karara oturduklarında, Avonallar evrimsel ırkların nihai sonlarının hükmünü verdiklerinde; onlar her ne kadar bireysel yaratılmışların kimliğini ortadan kaldıran yargılara varsalar bile, bu kararları yine de bireysel olarak uygulamazlar. Bu doğanın kararları, bir aşkın-evrenin yönetim mercileri dışında hiçbir kimse tarafından uygulanamaz.

20:3.3 (226.3) Bir Cennet Avonali'nın gezegensel devamlılığın yeni bir çağının başlatılması ve bir yazgı döneminin tamamlanması amacıyla bir evrimsel dünya üzerine varışı, bir bahşedilme veya hakimane görevi olmak zorunda değildir. Hakimane görevleri zaman zaman ve bahşedilme görevleri ise her zaman ete kemiğe bürünme şeklindedir; bu durum ise, her bu tür bir görevde Avonallar'ın bir gezegen üzerinde kelimenin tam anlamıyla maddi bir biçimde hizmet etmesidir. Onların diğer ziyaretleri “işleyişseldir,” ve bu yetkinlik içerisinde bir Avonal

gezegensel hizmet için ete kemiğe büründürülmemiştir. Eğer bir Hakimane Evlat sadece bir yargı dönemi hâkimi olarak geliyorsa, o âlemin maddi yaratılmışları için görünebilen bir ruhsal varlık olarak bir gezegene ulaşır. Bu tür işleyişsel ziyaretler, bir yerleşik dünyanın uzun tarihi içerisinde tekrar eden biçimlerde ortaya çıkar.

20:3.4 (226.4) Avonal Evlatları, hakimane ve bahşediş deneyimleri öncesinde gezegensel yargıçlar olarak hareket edebilir. Bu görevler üzerinde bununla birlikte, ete kemiğe bürünen Evlat geçmekte olan gezegensel çağının yargısına varacaktır; bu durum, fani bedenın sureti içerisinde bahşedilmişin bir görevi üzerinde bir Yaratan Evlat'ın ete kemiğe büründüğündeki faaliyetine benzerdir. Bir Cennet Evladı evrimsel bir dünyayı ziyaret ettiğinde, ve onun varlıklarından biri haline geldiğinde; onun mevcudiyeti, bir yazgı dönemini tamamlayıp, bir âlem yargısını oluşturur.

4. Hakimane Görevler

20:4.1 (226.5) Bir bahşedilmiş Evlat'ın gezegensel ortaya çıkışının öncesinde bir yerleşik dünya, genellikle bir Cennet Avonalı tarafından hakimane bir görev dâhilinde ziyaret edilir. Eğer bu ziyaret öncül bir hakimane teftişi ise, Avonal her zaman bir maddi varlık olarak ete kemiğe bürünecektir. O, kendisine ait olan zamanın ve neslin fani yaratılmışları için bütünüyle görünebilen ve onlarla fiziksel ilişki halindeki bir varlık biçiminde fani ırkların uçsuz bucaksız bir erkek cinsiyeti olarak gezegensel görev üzerinde ortaya çıkar. Bir hakimane ete kemiğe bürünme süreci boyunca, Avonal Evlatları'nın yerel ve kâinatsal ruhsal kuvvetleriyle olan ilişkisi tamamlanmış ve bölünemez bir niteliktedir.

Bir gezegen, bir bahşedilmiş Evlat'ın ortaya çıkmasından önce ve sonra birçok hakimane ziyaretleri deneyimleyebilir. Burası, yazgı dönemi hâkimler olarak hareket eden aynı veya diğer Avonallar tarafından birçok kez ziyaret edilebilir; fakat, yargının bu tür işleyişsel görevleri ne bahşedişsel ne de hakimanedir, buna ek olarak Avonallar hiçbir zaman bu tür süreçler içerisinde ete kemiğe bürünmezler. Bir gezegen tekrar eden hakimane görevleri tarafından kutsanmış olsa bile, Avonallar her zaman fani özüne ait olan ete kemiğe bürünmeye başvurmazlar. Buna ek olarak onlar fani bendenin sureti içinde hizmet etse bile, her zaman âlemin erişkin varlıkları olarak ortaya çıkarlar; onlar bir kadın cinsiyetinden doğmamaktadırlar.

Hali hazırda Urantia, hakimane bir görev üzerinde ete kemiğe bürünmekle görevlendirilmiş bir Avonal tarafından ziyaret edilebilir; fakat Cennet Evlatları'nın gelecekteki ortaya çıkışları bakımından, “bu tür ziyaretlerin biçimini ve zamanlamasını cennette bulunan melekler dahi” bilmemektedir. Bu durumun sebebi, bir Mikâil-bahşedilmiş dünyasının bir Üstün Evlat'ının kişisel ve bireysel vesayeti haline gelmesi; ve böylelikle bu dünyanın bütünüyle kendi tasarıları ve idaresine bağımlı bir nitelik kazanmasıdır. Buna ek olarak sizin dünyanızla birlikte bu durum, Mikâil'in geri dönmek için verdiği söz tarafından daha karmaşık bir hal almıştır. Nebadonlu Mikâil'in Urantia'daki kısa süreli ikamesiyle ilgili olan yanlış anlamalardan bağımsız olarak tek bir şey kesin olarak doğrudur; bu ise onun sizin dünyanıza geri dönmek için verdiği sözdür. Bu ihtimal bakımından sadece zaman, Urantia üzerinde Tanrı'nın Cennet Evlatları'nın ziyaretlerinin gelecek düzeylerini açığa çıkarabilir.

20:4.4 (227.2) Urantia hiçbir zaman bir hakimane görevi üzerinde bir Avonal Evladı'na ev sahipliği yapmamıştır. Urantia yerleşik dünyaların genel tasarımını takip etmiş olsaydı, Âdem'in zamanı ve Hazreti Mikâil'in bahşedilmiş arasında bir zaman zarfında bir hakimane göreviyle kutsanmış olacaktı. Fakat Cennet Evlatları'nın düzenli takibi bütüncül olarak, bin dokuz yüz yıl öncesinde Yaratıcı Evlat'ınızın dönemsel bahşedilişi üzerinde onun ortaya çıkmasıyla birlikte dengesiz hale gelmiştir.

20:4.5 (227.3) Hali hazırda Urantia, hakimane bir görev üzerinde ete kemiğe bürünmekle görevlendirilmiş bir Avonal tarafından ziyaret edilebilir; fakat Cennet Evlatları'nın gelecekteki ortaya çıkışları bakımından, “bu tür ziyaretlerin biçimini ve zamanlamasını cennette bulunan melekler dahi” bilmemektedir. Bu durumun sebebi, bir Mikâil-bahşedilmiş dünyasının bir Üstün Evlat'ının kişisel ve bireysel vesayeti haline gelmesi; ve böylelikle bu dünyanın bütünüyle kendi tasarımları ve idaresine bağımlı bir nitelik kazanmasıdır. Buna ek olarak sizin dünyanızla birlikte bu durum, Mikâil'in geri dönmek için verdiği söz tarafından daha karmaşık bir hal almıştır. Nebadon'un Mikâili'nin Urantialı kısa süreli ikamesiyle ilgili olan yanlış anlamalardan bağımsız olarak tek bir şey kesin olarak doğrudur; bu ise onun sizin dünyanıza geri dönmek için verdiği sözdür. Bu ihtimal bakımından sadece zaman, Urantia üzerinde Tanrı'nın Cennet Evlatları'nın ziyaretlerinin gelecek düzeylerini açığa çıkarabilir.

5. Tanrı'nın Cennet Evlatları'nın Bahşedilişi

20:5.1 (227.4) Ebedi Evlat Tanrı'nın Ebedi Sözü'dür. Ebedi Evlat, onun ebedi Yaratıcısı'nın sınırsız ve mutlak olan “öncül”

düşüncesinin kusursuz bir dışavurumudur. Bu Özgün Evlat'ın bir kusursuz uzantısı veya bir kişisel sureti, fani ete kemiğe bürünmenin bir bahşedilme görevine başlarsa, kutsal olan “Söz’ün bedene bürünmesi” kelimenin tam anlamıyla gerçek haline gelir; ve böylece Söz hayvan kökenli alt düzey varlıkları arasında ikamet eder bir nitelik kazanır.

20:5.2 (227.5) Urantia üzerinde, bir Evlat'ın bahşedilişinin amacının bir şekilde Kâinatın Yaratıcısı'nın tutumu üzerinde etkide bulunmak için olduğuna dair yaygın bir inanç bulunmaktadır. Fakat sizin aydınlanmanız bu yargının doğru olmadığını göstermelidir. Avonal ve Mikâil Evlatları'nın bahşedilişleri, bu Evlatları zaman ve mekânın gezegenleri ve insanların yöneticileri ve hâkimleri olarak güvenilir ve anlayışlı hale getirmek için tasarlanan deneyimsel sürecin gerekli bir parçasıdır. Yedi katmanlı bahşedişin varlıksal süreci, tüm Cennet Yaratan Evlatları'nın yüce hedefidir. Buna ek olarak tüm Hakimane Evlatlar, öncül Yaratan Evlatları'nı ve Cennetin Ebedi Evladı'nı fazlasıyla tanımlayan hizmetin bu aynı ruhaniyeti tarafından harekete geçirilmektedir.

20:5.3 (227.6) Cennet Evladı'nın bazı düzeyleri, bahse konu alan üzerinde tüm olağan insan varlıklarının akıllarında Düşünce Düzenleyicileri'nin ikamesini mümkün kılmak amacıyla her fani yerleşik dünya üzerinde bahşedilmelidir; çünkü Düzenleyiciler, Gerçekliğin Ruhaniyeti'nin tüm beden üzerine yayılmasına kadar *tüm* gerçek insan varlıkları için gelmemektedir; buna ek olarak Gerçekliğin Ruhaniyeti'nin bu gönderimi, bir evrimleşen dünya üzerinde fani bahşedişin görevini başarıyla uygulayan bir Cennet Evladı'nın evren yönetim merkezine dönmesine bağlıdır.

20:5.4 (228.1) Bir yerleşik gezegenin uzun tarih süreci boyunca birçok yargı dönemi hâkimleri ortaya çıkacak olup, birden fazla hakimane görevi meydana gelecektir; fakat olağan bir biçimde, bir bahşedilmiş Evlat sadece bir kere bu alan içinde hizmet edecektir. Her yerleşik dünyanın, doğumundan ölümüne kadar bütüncül fani hayatı yaşamak için gelmekte olan bir bahşedilmiş Evlat'a sahip olması tek gerekli koşuldur. Elinde sonunda ruhsal düzeyden bağımsız bir biçimde her fani-yerleşik dünya, bir Yaratan Evlat'ın kendi fani bahşedilişini üzerinde seçtiği her yerel evren içinde bir gezegen dışında, bir bahşedilmiş görevi üzerinde bir Hakimane Evladı'na ev sahipliği yapması bakımından nihai bir biçimde sonlandırılmıştır.

20:5.5 (228.2) Bahşedilmiş Evlatlar ile ilgili daha geniş bir anlayışa sahip olmakla birlikte, Nebadon'un tarihi içinde Urantia için neden bu kadar önem atfedildiğini kavrayacaksınız. İçinde bulunduğunuz küçük ve önemsiz olan gezegen yerel evren öneminin bir parçasıdır, bu durumun nedeni yalın bir ifadeyle onun Nasıralı İsa'nın fani ana dünyası olmasıdır. Yaratan Evlat'ınızın kesin ve zafer dolu bahşedilişinin yarattığı imgelem, Mikâil'in Nebadon evreninin kişisel egemenliğini kazandığı mücadele alanını simgeler.

20:5.6 (228.3) Bir Yaratan Evlat'ın yerel evreninin yönetim merkezinde, özellikle onun fani bahşedilişinin tamamlanmasından sonra, zamanının büyük bir kısmını Hakimane Evlatları ve diğerleri biçimindeki birliktelik içinde bulundukları Evlatlar'ın okullarında danışmanlık ve eğitmenlik görevlerinde geçirir. Sevgi ve sadakat içerisinde, şefkatli bağışlama ve sevecen düşünceyle birlikte bu Hakimane

Evlatları kendilerini mekânın dünyaları üzerine bahşeder. Buna ek olarak bu gezegensel hizmetler hiçbir biçimde Mikâiller'in fani bahşedilmişlerinin altında bulunan bir konumda değildir. Yaratan Evlat'ınızın kendi nihai serüveni için seçmiş olduğu âlemin yaratım deneyimi bakımından olağan olmayan talihsizliklere sahip olduğu bir gerçektir. Fakat hiçbir gezegen bir Yaratan Evladı'nın bahşedilmesini onun ruhsal tedavisi üzerinde etkide bulunması amacıyla gerektirecek kadar böyle bir konumda bulunmamıştı. Bahşedilmişlerin topluluğu içerisinde herhangi bir Evlat eşit bir derecede bu görev için yeterli bir konumda olabilirdi; çünkü onların görevlerinin tümü bakımından yerel bir evrenin dünyaları üzerinde Hakimane Evlatlar, Yaratan Evlat biçimindeki onların Cennet kardeşinin olması gerektiği gibi, tıpkı onun kadar kutsal bir biçimde etkin ve bütünüyle akılcıdır.

20:5.7 (228.4) Her ne kadar herhangi bir felaketin olasılığı, bu Cennet Evlatları'nın bahşedilmesinin ete kemiğe bürünme sürecinde onların başına gelse de; ben bahşedilmenin herhangi bir görevi üzerinde, bir Yaratan veya Hakimane Evladı'nın herhangi birinin başarısızlığı veya yükümlülüğünü yerine getirememesinin kaydına rastlamadım. Onların ikisinin de ait olduğu köken, başarısızlığa uğramayacak kadar mutlak kusursuzluğa yakındır. Gerçekte onlar, beden ve kanın fani yaratılmışları haline kelimenin tam anlamıyla gelme ve böylece benzersiz yaratılmış deneyimini etme biçimindeki tehlikenin farkındadırlar; fakat benim gözlemim kapsamında onlar, her zaman bu tür zorluğun üstesinden gelmeyi başarmış bir durumdadırlar. Onlar bahşedilmişliğin görevinin hedeflerini yerine getirmekte hiçbir zaman başarısız olmamışlardır. Nebadon boyunca onların bahşedilme ve gezegensel

hizmetinin hikâyesi, yerel evreninizin tarihi içinde en soylu ve en büyüleyici bölümü oluşturur.

6. Fani-Bahşedilme Süreçleri

20:6.1 (228.5) Bir Cennet Evladı'nın, bahşedilmiş gezegen üzerinde bir anne tarafından dünyaya gelme biçimindeki, bir bahşedilmiş Evlat olarak fani ete kemiğe bürünmesi için hazır hale gelmesinin işleyiş biçimi kâinatsal bir gizemdir. Buna ek olarak bu Sonarington'un işleyiş biçimini tespit etmek için harcanacak herhangi bir çabanın kesin başarısızlıkla karşılaşacak olması eli mahkûm bir durumdur. Nasıralı İsa'nın fani yaşamının bu ulvi bilgisinin sizin ruhlarınıza doğru yayılmasına izin verin; fakat aynı zamanda, Neadonlu Mikâil'in bu gizemli ete kemiğe bürünmesinin nasıl meydana geldiği hakkında gereksiz varsayımlar üzerinde herhangi bir düşünceyi boş yere harcamayın. İzin verin hepimiz bu bilgi ve güvence içinde, bu tür erişimlerin kutsal doğa için mümkün olduğunun memnuniyetini yaşayalım; ve böyle bir olgusallığı etkilemek için kutsal bilgelik tarafından işleyiş biçiminin nasıl uygulandığı hakkında faydasız olan varsayımlar üzerinde boş yere vakit harcamayalım.

20:6.2 (229.1) Fani-bahşedilişin bir görevi üzerinde bir Cennet Evladı her zaman bir kadından dünyaya gelmiş olup, Urantia üzerinde İsa'nın gerçekleştirdiği gibi, bu âlemin erkek bir çocuğu olarak büyümesini tamamlamıştır. Yüce hizmetin bu Evlatları'nın hepsi, tıpkı bir insanoğlunun yerine getirdiği gibi, bebeklikten gençlik boyunca erişkinliğe geçmişlerdir. Her açıdan onlar dünyaya geldikleri ırkın fanilerine benzer bir halde oluşum içerisindedirler. Onlar, hizmet ettikleri âlemlerin çocuklarının yaptıkları gibi Yaratıcı'ya yakarıшта bulunurlar.

Maddi bir bakış açısından, bu insan-kutsal Evlatlar bir istisna dışında olağan bir biçimde yaşarlar. Onlar, kısa süreli olan ikamelerinin dünyaları üzerinde kendilerinden olan bir doğum bırakmamaktadırlar; gerçekte bu durum, Cennet bahşedilmiş Evlatları'nın tüm düzeyleri üzerinde uygulanan kâinatsal bir kısıtlamadır.

20:6.3 (229.2) Sizin dünyanız üzerinde İsa bir marangozun oğlu olarak çalıştığı gibi, diğer Cennet Evlatları kendilerine ait olan bahşedilmiş gezegenleri üzerinde çeşitli yetkinlikler içinde çaba harcayacaklardır. Zamanın evrimsel gezegenlerinin herhangi biri üzerinde, kendi bahşedilmişliklerinin süreci içinde herhangi bir Cennet Evladı tarafından çalışılmamış bir mesleğin bulunduğuna dair düşünceye sahip olamazsınız.

20:6.4 (229.3) Bir Bahşedilmiş Evlat fani hayatın yaşanmışlığını deneyimi üzerinde üstünlüğe sahip olduğu, kendisine ait olan ikamet halindeki Düzenleyici'si ile birlikte uyumun kusursuzluğuna eriştiği zaman; bunun üzerine o, beden içinde onun kardeşlerinin ruhları için ilhamda bulunmak ve onların akıllarını aydınlatmak amacıyla tasarlanan gezegensel görevinin bu kısmına başlamış olur. Eğitimci olarak bu Evlatlar ayrıcalıklı bir biçimde, kendilerinin kısa süreli olan ikametlerinin dünyaları üzerinde fani ırkların ruhsal aydınlanmasına adanmışlardır.

20:6.5 (229.4) Mikâil ve Avonallar'ın fani-bahşedilmiş süreçleri birçok açıdan karşılaştırılabilir olsa da, onlar bütüncül olarak özdeş değildir. Hiçbir zaman bir Hakimane Evlat, “Her kim Evlat'ı görmüşse gerçekte Yaratıcı'nın kendisini gözlemlemiştir” biçiminde Yaratan Evladı'nızın beden halinde ve Urantia'da bulunduğu zaman zarfında yaptığı gibi bir

bildiride bulunmaz. Fakat bir bahşedilmiş Avonal'ı; “Her kim beni görmüşse Tanrı'nın Ebedi Evladı'nı gözlemlemiştir” biçiminde ilanda bulunur. Hakimane Evlatlar, ve Kâinatın Yaratıcısı'nın doğrudan bir soyuna aittirler; ne de Yaratıcı'nın iradesine bağlı bir biçimde bireysel bir ete kemiğe büründürmeyi gerçekleştirirler; onlar her zaman kendilerini, Cennetin Ebedi Evladı'nın iradesine bağlı olan Cennet *Evlatları* olarak bahşederler.

20:6.6 (229.5) Yaratan veya Hakimane biçimindeki bahşedilmiş Evlatlar ölümün kapılarından içeriye girdiklerinde, üçüncü gün içerisinde tekrar ortaya çıkarlar. Fakat onların, bin dokuz yüz yıl önce sizin dünyanız üzerinde kısa süreli olarak ikamet eden Yaratan Evlat tarafından karşılaşılan acıklı son ile her zaman karşılaştıklarına dair bir fikri yürütmemelisiniz. Nasıralı İsa tarafından geçirilen bu olağandışı ve nadiren ortaya çıkan zalim deneyim, Urantia'nın yerel olarak “haçın dünyası” olarak bilinmesine sebep oldu. Böyle bir insanlık dışı davranışı bir Tanrı'nın Evladı'yla ilişkilendirmek gerekli bir neden değildir; gezegenlerin geniş bir çoğunluğu, onların kendilerine ait fani süreçlerini bitirmelerine izin vererek, çağlarını sonlandırarak, uyku halinde bulunan varlığını devam ettiren varlıkların yargısına vararak ve yeni bir yazgı dönemini şiddetli bir ölümle onlar üzerinde uygulamayarak başlatmasıyla, onların daha düşünceli bir biçimde karşılanmasını sağladı. Bir bahşedilmiş Evlat ölümle karşılaşmalı ve âlemlerin fanilerinin mevcut deneyimlerinin süreçsel bütünlüğünü takip etmelidir; fakat bu ölümün şiddetli veya olağanın dışında olması kutsal tasarının bir gerekliliği değildir.

20:6.7 (229.6) Bahşedilmiş Evlatlar şiddet tarafından ölüme gönderilmediklerinde onlar gönüllü olarak hayatlarını bırakıp ölüm kapıları boyunca hareket ederler. Bu süreç “katı adaletin” veya “kutsal gazabın” gerekliliklerini tatmin etmek için değil; fakat bunun yerine, fani deneyimin gezegenleri üzerinde bir yaratılmışın yaşamının yaşanacağı gibi bunu oluşturan her şey içinde, kişisel deneyimin ve ete kemiğe bürünmenin sürecinin “kadehi içme” biçimindeki bahşedilişi tamamlaması içindir. Bahşedilme bir gezegensel ve kâinatsal gereklilik olup, fiziksel ölüm bir bahşediliş görevinin gerekli bir parçasından daha fazlası değildir.

20:6.8 (230.1) Fani ete kemiğe bürünme süreci tamamlandığında, hizmetin Avonal’ı Cennet’e ilerleyip, Kâinatın Yaratıcısı tarafından kabul edilip, bunun sonrasında yerel evren görevine geri dönüp, ve son olarak ise Yaratan Evlat tarafından tanınır. Bunun üzerinde Bahşedilmiş Avonal ve Yaratan Evlat, kendilerine ait olan birleşik bir haldeki Gerçekliğin Ruhaniyeti’ni, bahşedilmiş dünya üzerinde ikamet eden fani ırkların kalpleri içinde faaliyet göstermesi için gönderir. Yerel bir evrenin bu egemenlik öncesi çağlarında, bahse konu iki Evlat’ın bu birleşik ruhaniyeti, Yaratıcı Ruhaniyet tarafından uygulanır. Bu durum, bir Mikâil’in yedinci bahşedişini takip eden yerel evren çağlarını tanımlayan Gerçekliğin Ruhaniyeti’nden bir şekilde farklılık gösterir.

20:6.9 (230.2) Bir Yaratan Evlat’ının nihai bahşedilişinin tamamlanması üzerine, bahse konu yerel evrenin tüm Avonal bahşedilmiş dünyaları üzerine daha önceden gönderilen Gerçekliğin Ruhaniyeti, egemen Mikâil’in ruhaniyeti haline kelimenin tam anlamıyla daha fazla gelerek doğası bakımından

değişikliğe uğrar. Bu olgular bütünü, Mikâil'in fani bahşedilmiş gezegeni üzerinde hizmet etmek için Gerçekliğin Ruhaniyeti'nin özgürleşmesiyle birlikte eş zamanlı olarak ortaya çıkar. Bunun sonucunda bir Hakimane bahşedilişi tarafından onurlandırılan her dünya, bahse konu Hakimane Evlat ile bütünlük halinde yedi katmanlı olan Yaratan Evlat tarafından aynı ruhaniyet Huzur Sağlayıcısı'na erişecektir. Eğer her yerel evren Egemeni kişisel olarak kendisinin bahşedilmiş Evladı biçiminde ete kemiğe büründürmeyi gerçekleştirmiş olsaydı, o kendi içinde bu erişime ulaşmış olacaktı.

7. Kutsal Üçleme Eğitim Evlatları

^{20:7.1 (230.3)} Bu son derece kişisel ve ruhsal olan Cennet Evlatları, Cennet Kutsal Üçlemesi tarafından mevcudiyet haline getirilmişlerdir. Onlar Havona içinde Daynallar'ın düzeyi olarak bilinirler. Orvonton içinde ise onlar, soylarının ait olduğu kimlik sebebiyle adlandırıldıkları biçimiyle Kutsal Üçleme Eğitim Evlatları olarak kayıt altına alınmışlardır. Salvington üzerinde onlar zaman zaman Cennet Ruhsal Evlatları olarak isimlendirilirler.

^{20:7.2 (230.4)} Sayıları bakımından Eğitim Evlatlar sürekli bir biçimde artış halindedir. En son yayınlanan kâinatsal nüfus sayımı, merkezi ve aşkın evrenler içinde faaliyet gösteren Kutsal Üçleme Evlatları'nın bu sayısının yirmi bir milyardan biraz daha fazla olduğunu göstermiştir; buna ek olarak bu rakam, mevcut haldeki tüm Kutsal Üçleme Eğitim Evlatları'nın üçte birinden daha fazlasını içine alan Cennet yedek birliklerini içine almamaktadır.

20:7.3 (230.5) Evlatlığın Daynal düzeyi, yerel veya aşkın evren idarelerinin organik bir parçası değildir. Onların üyeleri ne yaratıcılar, ne düzelticiler; ne yargıçlar ne de idarecilerdir. Onlar, ahlaki aydınlanmanın ve ruhsal gelişimle inilti olan evren idaresiyle yakın bir ilişki içinde değillerdir. Onlar, tüm âlemlerin ruhsal uyanışına ve ahlaki yönlendirilişine adanan varlıklar olarak kâinatsal eğitimcilerdir. Onların hizmeti, Sınırsız Ruhaniyet'in kişilikleriyle birlikte içten bir biçimde karşılıklı ilişki içinde olup; onlar, yaratılmış varlıkların Cennet yükselimiyle yakın bir biçimde birliktelik halindedir.

20:7.4 (230.6) Kutsal Üçleme'nin bu Evlatları, üç Cennet İlahiyatı'nın bir araya gelmiş doğalarının bir parçasıdır; fakat Havona içinde onlar, Kâinatın Yaratıcısı'nın doğasını daha fazla bir biçimde yansıtan bir görünüme sahiptirler. Yerel yaratımlar içinde onlar, Sınırsız Ruhaniyet'in karakterini açıklığa kavuşturan bir biçimde ortaya çıkarlarken; aşkın-evrenler içinde ise onlar, Ebedi Evlat'ın doğasını tasvir eden bir görünüme sahiptirler. Tüm evrenler içinde onlar, bilgeliğin hizmetinin ve sağduyusunun somutlaşmış halidir.

20:7.5 (230.7) Onların Cennet kardeşleri olan Mikâiller ve Avonallar'ın aksine Kutsal Üçleme Eğitimci Evlatları, merkezi evren içinde öncül bir eğitim görmezler. Onlar doğrudan bir biçimde aşkın-evrenlerin yönetim merkezlerine gönderirler; ve buradan onlar, birtakım yerel evrenler içinde hizmet vermek için görevlendirilirler. Bu evrimsel âlemler için hizmetlerinde onlar, bir Yaratan Evlat'ın ve onunla birliktelik içinde bulunan Hakimane Evlatlar'ın bir araya gelen ruhsal etkisini kullanırlar; çünkü Daynallar kendileri içinde ve kendilerine ait olan bir biçimde bir ruhsal çekim gücünü ellerinde barındırmazlar.

8. Daynallar'ın Yerel Evren Hizmeti

20:8.1 (231.1) Cennet Ruhsal Evlatları eşı benzeri olmayan Kutsal Üçleme kökenli varlıklar olup; sadece Kutsal Üçleme yaratılmışları, çifte kökenli olan âlemlerin faaliyetiyle oldukça bütüncül bir biçimde birliktelik halindedir. Onlar sevgi dolu bir biçimde, ruhsal varlıkların alt düzeyleri ve fani yaratılmışları için eğitimsel hizmete adanmışlardır. Onlar, çalışmalarına yerel sistemlerde başlayıp; deneyimleri ve kazanımları uyarınca, yerel evrenin en yüksek görevine uzanan takımyıldız hizmeti boyunca içsel bir doğrultuda ilerlemektedirler. Yetkinlikleri üzerine onlar, yerel evren hizmetlerini temsil eden ruhsal elçiler haline gelebilirler.

20:8.2 (231.2) Nebadon içindeki Eğitimci Evlatlar'ın kesin sayısını bilmemekteyim; fakat orada onların binlercesinin bulunduğunu ifade edebilirim. Melçizedek okulları içindeki bölüm başlarının birçoğu bu düzeye ait iken; Salvington Üniversitesi'ni düzenli bir biçimde oluşturan bir araya gelmiş bahse konu görevliler, bu Evlatlar'ın yüz bininden fazlasıyla bütünleşmektedir. Geniş sayıda unsur, çeşitli morontia-eğitim dünyaları üzerinde konumlanmış bir haldedir; fakat bütüncül bir biçimde onlar, fani yaratımların ussal ve ruhsal erişimiyle birlikte donanmamışlardır. Onlar eşit bir biçimde, yerel yaratılmışların diğer yerellerinin ve yüksek meleksel varlıkların öğrenimleriyle birlikte ilişkilidir. Onların yardımcılarının birçoğu, yaratılmış biçimindeki kutsal üçleme haline getirilmiş olan varlıkların düzeylerinden seçilmiştir.

20:8.3 (231.3) Eğitimci Evlatları; çevre merkez koruyucularının görevlerinden yıldız öğrencilerinin yükümlülüklerine kadar uzanan, kâinat hizmetinin tüm alt düzey fazlarının bütünüdür.

yetkinliği ve tasdiki için yapılan tüm sınavları uygulayan ve bütün sınamaları idare eden eğitim sorumlularını oluştururlar. Onlar, gezegensel derslerden Salvington üzerinde konumlanan Bilgeliliğin yüksek Üniversitesi'ne kadar uzanan bir kapsamda eğitimin yüzyıllar süren akışını yerine getirirler. Çabanın ve kazanımın belirticisi olan tanınma, bilgelik ve doğruluk içinde bu serüvenleri tamamlayan yükseliş içindeki fani veya arzu dolu çocuksu melekler biçimindeki herkes için sağlanmıştır.

20:8.4 (231.4) Tüm aşkın-evrenler içinde Tanrı'nın Evlatları'nın hepsi, bu ezeli bir biçimde inançlı olan ve kâinatsal olarak etkin Cennet Eğitim Evlatları'na borçludur. Onlar, Tanrı'nın Evlatları'nın kendilerinin bile gerçek ve güvenilir eğitimcileri olarak, tüm ruhaniyet kişiliklerinin yüceltilmiş öğretmenleridir. Fakat Eğitim Evlatları'nın faaliyetleri ve görevlerinin sonu gelmez ayrıntıları hakkında sizleri bilgilendirememekteyim. Daynal-evlatlığının faaliyetlerinin geniş nüfuz alanı Urantia üzerinde; gezegeninizin ruhsal olan tecridi sona erdiği ve siz us bakımından daha ileri bir düzeye eriştiğiniz zaman, daha iyi bir biçimde anlaşılacaktır.

9. Daynallar'ın Gezegensel Hizmeti

20:9.1 (231.5) Evrimsel bir dünya üzerindeki olayların ilerleyişi; zamanın ruhsal bir çağının başlatılması için olgun bir hale geldiğini gösterdiği an, Kutsal Üçleme Eğitim Evlatları her zaman bu hizmet için gönüllükte bulunur. Siz, evlatlığın bu düzeyine aşına olan bir konumda bulunmamaktasınız; çünkü Urantia hiçbir biçimde, kâinatsal aydınlanmanın bir bin-yıl süreci biçimindeki bir ruhsal çağı deneyimlememiştir. Fakat Eğitim Evlatlar şu an bile, âleminiz üzerinde onların hedeflenen kısa süreli ikametleriyle iniltili olan tasarılarını

oluşturma amacıyla dünyanızı ziyaret etmektedir. Onlar Urantia'da; buranın sakinlerinin hayvan olma durumunun zincirlerinden ve maddiyatın engellerinden göreceli olan kurtuluşlarını kazanmalarından sonra ortaya çıkacaklardır.

20:9.2 (231.6) Kutsal   leme Eğitmen Evlatları'nın gezegensel yazgı dönemini nihayetlendirme ile ilgili hiçbir ilişkisi bulunmamaktadır. Onlar ne ölümün yargıçları ne de yaşamın dönüştürücüleridir; fakat her gezegensel görev üzerinde onlar, bu hizmetleri yerine getiren bir Hakimane Evlat ile birliktelik halindedirler. Eğitmen Evlatlar bütünüyle, evrimsel bir gezegen üzerinde ruhsal gerçekliklerin döneminin doğuşu biçimindeki bir ruhsal çağın başlangıcına ilişkindir. Onlar maddi bilginin ve dünyevi bilgeliğin ruhsal eşleniklerini gerçek hale getirirler.

20:9.3 (232.1) Eğitmen Evlatlar genellikle, gezegensel zamana göre bin yıl süresince ziyaret ettikleri gezegen üzerinde kalmaya devam ederler. Bir Eğitmen Evlat, bin yıllık gezegensel egemenliğini idare edip, bu süreç içinde kendisine ait düzeyin sayıca yetmiş olan birlikteliği tarafından desteklenir. Daynallar ne ete kemiğe bürünür ne de başka bir biçimde fani varlıklar için görünebilir bir halde kendilerini maddileştirir; bu nedenle onların ziyaretlerinin ilişkisi, Kutsal   leme Evlatları'yla birliktelik halinde bulunan yerel evren kişilikleri biçimindeki Berrak Akşam Yıldızları'nın etkinlikleri tarafından sağlanır.

20:9.4 (232.2) Daynallar bir yerleşik dünyaya birçok kez geri dönebilir; ve buna ek olarak onların nihai görevini takiben bahse konu gezegen, mevcut evren çağının fani-yerleşim dünyalarının tümünün evrimsel amacı biçimindeki ışığın ve yaşamın bir âleminin sabitlenmiş düzeyine getirilmiş olur.

Kesinliğe Erişecek Olanların Fani Birlikleri, ıfık ve yaşam içinde sabitlenen âlemlerle yakın bir biçimde ilgilidir; bununla birlikte onların gezegensel etkinlikleri bahse konu bu Eğitim Evlatları'yla temas halindedir. Gerçekte Daynal evlatlığının bütün düzeyi içten bir biçimde, zamanın ve mekânın evrimsel yaratılmışları içinde kesinliğe erişecek olanların etkinliklerinin tüm fazlarıyla ilişki halindedir.

20:9.5 (232.3) Kutsal Üçleme Evlatları, evrimsel yükselişin öncül aşamaları vasıtasıyla fani ilerleyiş düzeyiyle bütüncül bir biçimde tanımlanmış bir görünüme sahiptir ki; sıklıkla biz, gelecek evrenlerin açığa çıkarılmamış süreci içerisinde onların kesinliğe erişecek olanlarla olası birlikteliği hakkında varsayımda bulunmaya yönelmekteyiz. Biz, aşkın evrenlerin idarecilerinin Kutsal Üçleme kökenli kişiliklerin ve Kutsal Üçleme ile bütünleşmiş yükseliş halindeki evrimsel yaratılmışların bir parçası olduğunu gözlemekteyiz. Biz kararlı bir biçimde; mevcut an içerisinde Eğitim Evlatları'nın ve kesinliğe erişecek olanların, açıklanmayan gelecek bir son içerisinde daha yakın birliktelik amacıyla onları hazırlayacak olan öncül eğitim nitelikte olabilecek zaman-birlikteliğinin deneyimini elde etmekle meşgul bir durumda olduklarına inanmaktayız. Aşkın evrenler nihai bir biçimde ıfık ve yaşam içinde sabit bir konuma getirildikleri zaman; evrimsel dünyaların sorunlarıyla fazlasıyla aşına olmuş bir hale gelen ve evrimsel fanilerin süreçleriyle oldukça uzun bir süre boyunca birliktelik içinde olan bu Cennet Eğitim Evlatları'nın, Kesinliğe Erişecek Olanların Cennet Birlikleri ile yaşanacak ebedi birlikteliğe muhtemel bir biçimde aktarılacaklarına dair inanca Uversa üzerinde sahip bulunmaktayız.

10. Cennet Evlatları'nın Bütünleşmiş Hizmeti

20:10.1 (232.4) Tanrı'nın Cennet Evlatları'nın tümü kökeni ve doğası bakımından kutsaldır. Her dünya adına her bir Cennet Evladı'nın görevi, hizmetin Evladı'nın Tanrı'nın ilk ve tek Evladı olmuşçasına benzersiz bir öneme sahiptir.

20:10.2 (232.5) Cennet Evlatları, zamanın ve mekânın nüfuz alanları için İlahiyat'ın üç bireyinin faaliyet içerisinde olan doğalarının kutsal temsilidir. Yaratan, Hakimane ve Eğitimci Evlatlar; insanlığın çocukları ve yükseliş olanağının tüm diğer kâinat yaratılmışları için ebedi İlahiyatlar'ın hediyeleridir. Tanrı'nın bahse konu bu Evlatları, ebediyetin yüksekte bulunan ruhaniyet hedefine erişen zamanın yaratılmışlarına yardım etme görevine durmak bilmeyen bir biçimde bağlı olan kutsal yardımcılardır.

20:10.3 (232.6) Yaratan Evlatlar içinde, Kâinatın Yaratıcısı'nın sevgisi Ebedi Evlat'ın bağışlamasıyla harmanlanmış olup; bu nitelik yerel evrenler için Mikâiller'in yaratıcı gücü, sevgi dolu hizmeti ve anlayışlı egemenliği içerisinde açığa çıkarılmıştır. Hakimane Evlatlar içinde Sınırsız Ruhaniyet'in hizmeti ile bütünleşen Ebedi Evlat'ın bağışlaması; bahse konu Avonallar'ın yargısının, hizmetinin ve bahşedilmişliğinin süreci içinde evrimsel nüfuz alanları için açığa çıkarılmıştır. Kutsal Üçleme Eğitimci Evlatları içinde Cennet İlahiyatları'nın üçünün de sevgisi, bağışlaması ve hizmeti en yüksek zaman-mekân değer-düzeyleri üzerinde eş güdüm haline getirilmiş olup; bu nitelikler evrenlere yaşayan doğruluk, kutsal iyilik ve gerçek ruhsal güzellik olarak sunulmuştur.

20:10.4 (233.1) Yerel evrenler üzerinde evlatlığın bu düzeyleri, mekânın yaratılmışları için Cennet'in İlahiyatları'nın açığa

Çıkarılmış gerçeklikleri üzerinde etkide bulunmak amacıyla işbirliği halindedirler. Bu işbirliği içerisinde yerel bir evrenin Yaratıcısı olarak bir Yaratan Evlat, Kâinatın Yaratıcısı'nın sınırsız olan karakterini temsil eder. Bağışlamanın bahşedilmiş Evlatları olarak Avonallar, sınırsız merhametin Ebedi Evladı'nın eşi benzeri olmayan doğasını açığa çıkarır. Yükseliş halinde bulunan kişiliklerin gerçek öğretmenleri olarak Kutsal leme Daynal Evlatları, Sınırsız Ruhaniyet'in eğitmen kişiliğini ortaya koyar. Onların kutsal bir biçimde kusursuz olan eş güdümü içerisinde; Mikâiller, Avonallar ve Daynallar zaman-mekân evrenleri için ve onun içerisinde Yüce olan Tanrı'nın kişiliğinin ve egemenliğinin gerçekleştirilmesine ek olarak açığa çıkarılmasına katkıda bulunur. Onların leme bütünlüğü etkinliklerinin uyumunda Tanrı'nın bu Cennet Evlatları; sonsuza kadar sürecek olan Cennet Adası'ndan mekânın bilinmeyen derinliklerine kadar olan İlk Muhteşem Kaynak ve Merkez'in kutsallığının hiçbir zaman sona ermeyecek olan büyümesini takip ederlerken, İlahiyat'ın kişiliklerinin öncülüğünde ezelden beri faaliyet içerisinde bulunurlar.

20:10.5 (233.2) [Uversa'dan olan bir Bilgeliğin Kesinleştiricisi tarafından sunulmuştur.]

21. Makale

Cennet Yaratan Evlatları

21:0.1 (234.1) YARATAN Evlatlar, zaman ve mekânın yerel evrenlerinin yaratıcıları ve yöneticileridir. Bu evren yaratanları ve egemenleri, Yaratıcı olan Tanrı'nın ve Evlat olan Tanrı'nın somutlaşmış karakterleri biçimindeki ifte kökene aittirler. Fakat her Yaratan Evlat bir diğerinden farklıdır; onların her

biri, doğalarına ek olarak kişilik bakımından benzersizdir; onların her biri, kendisine ait olan kökenin kusursuz ilahiyat nihai amacının “kendisinden türeyen tek Evladı”dır.

21:0.2 (234.2) Düzenlenen, evirilen ve kusursuzlaşan bir yerel evrenin geniş olan görevi içinde bu yüksek Evlatlar her zaman, Kâinatın Yaratıcısı’nın sürekli bir biçimde sağlanan onaylayışından memnuniyet duyarlar. Yaratan Evlatlar’ın Cennet Yaratıcısı ile olan ilişkisi içten ve en üst düzeydedir. Şüphesiz olarak İlahiyat’ın kendilerine ait olan kutsal soyları için gösterdiği ebeveynsel derin sevgisi, fani ebeveynlerin kendi çocuklarını yetiştirirken dahi gösterdikleri güzel ve neredeyse kutsal olan sevginin bir kökenidir.

21:0.3 (234.3) Bu temel Cennet Evlatları, Mikâiller olarak kişileştirilmişlerdir. Onlar Cennet’den kendi evrenlerini bulmak için ayrıldıklarında, Yaratan Mikâiller olarak tanınırlar. Yüce idare sağlandığında ise onlar, Üstün Mikâiller olarak adlandırılırlar. Nebadon içindeki evreninizin egemenini zaman zaman Hazreti Mikâil olarak ifade ederiz. Onlar her zaman ve sonsuza kadar, onların düzeyinin ve doğasının ilk Evladı’nın “Mikâil’in düzeyi” biçiminde tanımlanması ardından egemenliklerini sağlarlar.

21:0.4 (234.4) Asli veya ilk-doğan Mikâil, bir maddi varlık olarak ete kemiğe bürünmeyi hiçbir zaman deneyimlememiştir; fakat dışta bulunan âlemlerden en içte bulunan merkezi yaratımın döngülerine ilerlerken, Havona’nın yedi döngüsü üzerinde yükseliş halinde olan ruhsal yaratımın deneyimi boyunca yedi kez geçiş halinde bulunmuştur. Mikâil’in düzeyi, muhteşem kâinatı bir sonundan diğerine kadar bilmektedir; Mikâiller’in bireysel olarak katılmadıkları, zaman ve mekânın

çocuklarından herhangi birinin asli deneyimi bulunmamaktadır; gerçekte onlar, sadece kutsal doğanın bir parçasına sahip olmakla kalmaz, aynı zamanda en üst düzeyden en alt seviyede bulunan düzeye kadar tüm doğaları içine alan bir biçimde, sizin doğanızın da bir parçasıdır.

21:0.5 (234.5) Özgün Mikâil, her şeyin merkezinde Cennet Evlatları büyük bir biçimde katılımsal olan toplantı için bir araya geldiklerinde onların idareci başkanlığını yapmaktadır. Kâinat âlemlerinin tümünün bütünleşmesinin ve düzeninin sağlanmasının ilerleyişi ile ilgili görüşmelere katılan ve ebeveynsel mevcudiyet içerisinde bir araya gelen yüz elli bin Yaratan Evlat'ının ebedi Adası üzerinde muhteşem bir biçimde olan bir özel bir kurulun kâinatsal bir yayınını Uversa üzerinde kaydetmemizden uzun bir zaman geçmemiştir. Geçmiş zamanda olan bahse konu bu unsur, yedi katmanlı bahşedilmiş Evlatlar biçimindeki Egemen Mikâiller'in seçilmiş bir topluluğudur.

1. Yaratan Evlatlar'ın Kökeni ve Doğası

21:1.1 (234.6) Ebedi Evlat içerisinde mutlak ruhsallığın düşünce olarak oluşturulmasının tamamlanması, Kâinatın Yaratıcısı içinde mutlak kişilik kavramsallaşmasının bütünlüğüyle birleştiğinde; böyle bir yaratıcı birliktelik kesin ve bütüncül olarak erişildiğinde; ruhaniyetin böyle bir mutlak kimliği ve kişilik kavramsallaşmasının bu tür sınırsız tekliği ortaya çıktığında; bunun sonucunda, sınırsız İlahiyatlar'ın herhangi biri tarafından kişiliğin veya ayrıcalığın herhangi bir şeyi kaybolmadan, kusursuzluğun ve gücün bu yeni yaratan kişiliğini üreten kusursuz nihai amacın ve güçlü düşüncenin

kendisinden türeyen tek Evlat'ı biçimindeki özgün ve yeni bir Yaratan Evlat'ın uçsuz bucaksız varlığı ortaya çıkar.

21:1.2 (235.1) Her Yaratan Evlat, kâinat âlemlerinin tümünün ezelden beri mevcut olan Yaratanlar'ının kusursuz ve ebedi biçimindeki sayıca iki sınırsız akıllarının özgün kavramsallaşmalarının kusursuz birlikteliklerinin doğmuş olan ve doğrulabilen tek çocuğudur. Orada buna benzer başka herhangi bir Evlat bulunmamaktadır; çünkü her yaratan Evlat, bahse konu Mikâil Evladı'nı mevcut hale getirmek için bütünleşen bahse konu kutsal yaratıcı potansiyeller içinde tüm ebediyet boyunca en başından beri bulunan, onun tarafından ifade edilen veya ondan evirilen, her kutsal gerçekliğin her olanağının içinde her özelliğin her fazına ait bütünlüğün nihai bir temsili ve somutlaşmasına ek olarak tamamlanmışlığı ve koşulsuzluğudur. Her Yaratan Evlat, onun kutsal kökenini oluşturan bütünleşmiş ilahiyat kavramlaşmalarının mutlaklığıdır.

21:1.3 (235.2) İlke olarak Yaratan Evlatlar'ın kutsal doğaları, Cennet ebeveynlerinin ikisinin niteliklerinden eşit bir biçimde elde edilir. Kâinatın Yaratıcısı'nın kutsal doğasının tamamlanmışlığı ve Ebedi Evlat'ın yaratıcı ayrıcalıklarının benzer olan unsurlarının tümü içinde, evrenler içinde Mikâil'in işlevlerinin uygulanan işleyişlerini gözlemlediğimiz zaman gözle görülür bir biçimde olan farklılıkları algılarız. Bazı Yaratan Evlatlar daha çok Yaratıcı olan Tanrı'ya benzer bir biçimde görünmekte olup; diğerleri ise Yaratıcı olan Tanrı'ya benzemektedir. Nebadon evreni içindeki idarenin eğiliminin, onun Yaratan'ı ve idare eden Evlat'ının Ebedi Ana Evlat'a sahip oldukları doğa ve karakter bakımından daha çok

benzediğini öne sürmesi örnek olarak gösterilebilir. Buna ilaveten, Cennet Mikâilleri tarafından idare edilen evrenlerin Yaratıcı olan Tanrı ve Evlat olan Tanrı'ya eşit olarak benzeyen bir görünüme sahip oldukları ifade edilmelidir. Bu bakımdan bahse konu gözlemler hiçbir biçimde ima edilen eleştiriler olmayıp, basit bir biçimde gerçeğin kayıt altına alınmış bir ifadesidir.

21:1.4 (235.3) Mevcut halde bulunan Yaratan Evlatlar'ın kesin sayısının bilgisine sahip değilim, fakat onların sayıca yedi yüz binden daha fazla olduğuna inanmak için yeterli nedenlere sahip bulunmaktayım. Şu an içerisinde, sayıca yedi yüz bin Zamanın Birliktelikleri olduğunu ve artık yeni hiçbir varlığın yaratılmadığını bilmekteyim. Bunun yanı sıra biz; mevcut evren çağının emredilen tasarılarının, Zamanın Birliktelikleri'nden birinin her yerel evren içinde Kutsal Üçleme'nin danışma halinde bulunan elçisi olarak konumlandığını belirten görünümü gözlemlemekteyiz. Buna ilaveten biz; Yaratan Evlatlar'ın sürekli bir biçimde artan sayısının, Zamanın birlikteliklerinin sayıca değişmeyen nüfusunu geçtiğini kaydetmekteyiz. Fakat Mikâiller'in sayıca yedi yüz bini geçen nüfusunun nihai sonlarıyla alakalı olarak biz hiçbir zaman bilgilendirilmedik.

2. Yerel Evrenler'in Yaratanları

21:2.1 (235.4) Öncül düzeyin Cennet Evlatları; yedi evrimsel aşkın-evrenin temel yaratıcı birimleri biçimindeki zaman ve mekânın yerel evrenleri olarak onların ilgili nüfuz alanlarının idarecileri, kurucuları, yaratanları ve tasarımcılarıdır. Bir Yaratan Evlat'ın kendisine ait olan gelecek kâinat etkinliğinin mekânsal alanını seçmesine izin verilmiştir; fakat kendisine ait âleminin fiziksel

olan düzenlenmesine başlayabilmesinden önce bile o, onun hedeflenen eyleminin aşkın-evreni içinde konumlanmış çeşitli yaratımlar arasındaki kendi büyük kardeşlerinin çabalarının çalışmalarına adanan gözlemin uzun bir süreci boyunca zaman harcaması gerekmektedir. Buna ek olarak tüm bahse konu bu olayların öncesinde Mikâil Evladı, Havona eğitiminin ve Cennet gözleminin kendisine ait olan uzun ve benzersiz deneyimini tamamlamış bir düzeyde olacaktır.

21:2.2 (235.5) Bir Yaratan Evlat Cennet'den ayrılıp, neredeyse Tanrı biçiminde kendisine ait olan düzenlenmenin yerel evreninin başı haline gelmek için evren yapımının serüvenine girdiğinde; ilk olarak kendisini, bazı açılardan bağımlı olan bir biçimde Üçüncül Kaynak ve Merkez ile içten bir ilişki içerisinde bulur. Her şeyin merkezinde Yaratıcı ve Evlat ile birlikte ikame etmesine rağmen Sınırsız Ruhaniyet, her Yaratan Evlat'ın etkin ve mevcut yardımcısı olarak faaliyet gösterme biçimindeki nihai son ile sonlandırılmıştır. Bu nedenden dolayı her Yaratan Evlat, yeni yerel evrenin Ana Ruhaniyet'i biçiminde Kutsal Hizmetkâr haline gelmekle nihai olarak sonlandırılmış varlık olarak Sınırsız Ruhaniyet'in bir Yaratıcı Kız Evladı tarafından eşlik edilmektedir.

21:2.3 (236.1) Bir Mikâil Evladı'nın bu durumdaki ayrılığı; belirli diğer yükseliş güçleri ve mevcudiyetlerine ek olarak bahse konu Kaynaklar'ın ve Merkezler'in mevcudiyet öncesi konumlarının doğasında bulunan belirli kısıtlamalara yalnızca bağlı olan Cennet Kaynakları ve Merkezleri'nden onun yaratan ayrıcalıklarını sonsuza kadar özgürleştirir. Bu kısıtlamalar arasında bir yerel evren Yaratıcısı'nın her şeye gücü yeten diğer yaratan ayrıcalıkları için olan kısıtlamalar şunlardır:

21:2.4 (236.2) 1. *Enerji-maddesi* Sınırsız Ruhaniyet'in idaresi altındadır. Büyük veya küçük unsurların herhangi yeni bir biçiminin yaratılmasından, enerji-maddesinin herhangi yeni bir dönüşümü denenmesinden önce; bir Yaratan Evlat, Sınırsız Ruhaniyet'in rızasını ve işlevsel eş güdümünü sağlamak zorundadır.

21:2.5 (236.3) 2. *Yaratılmış tasarımları ve biçimleri* Ebedi Evlat tarafından denetlenir. Bir Yaratan Evlat'ın, yaratılmışın herhangi yeni bir tasarımı biçimindeki varlığın yeni bir türünün yaratılmasına katılmasından önce, o Ebedi ve Özgün Ana Evlat'ın rızasını sağlamak zorundadır.

21:2.6 (236.4) 3. *Kişilik*, Kâinatın Yaratıcısı tarafından tasarlanır ve bahşedilir.

21:2.7 (236.5) *Aklın* türleri ve işleyiş biçimleri, varlığın yaratılma öncesi etkenleri tarafından belirlenir. Bu etkenlerin, kişisel veya diğer türde olan bir yaratılmışı oluşturmak için bir araya gelmesinden sonra; akıl, Cennet Yaratanları'nın düzeyinin altındaki tüm varlıklar için ussal hizmetin kâinatsal kökeni biçimindeki Üçüncül Kaynak ve Merkez'in edinimidir.

21:2.8 (236.6) *Ruhaniyet* tasarımları ve türlerinin denetimi, onların dışavurumlarının düzeyine bağlıdır. Son kertede ruhsal tasarı; Kutsal Üçleme veya Yaratıcı, Evlat ve Ruhaniyet biçimindeki Kutsal Üçleme kişiliklerinin Kutsal Üçleme öncesi ruhaniyet edinimleri tarafından denetlenir.

21:2.9 (236.7) Böyle bir kusursuz ve kutsal olan Evlat, kendi seçtiği âlemin mekân bütünlüğünü eline aldığı zaman; âlemin maddileşmesinin ve bütüncül dengenin öncül sorunları

çözüldüğü zaman; o, Sınırsız Ruhaniyet'in tamamlayıcı Kız Evlat'ı ile birlikte eş güdümsel ve etkin olan bir işleyiş birlikteliğini oluşturduğu zaman; bunun sonucunda bahse konu Evren Evladı ve Evren Ruhaniyeti, onların yerel evren çocuklarının sayısız olan ev sahiplerine kökeni sağlamak için tasarlanan birleşimi başlatırlar. Bu durumla ilişki içerisinde Cennet Sınırsız Ruhaniyeti'nin Yaratıcı Ruhaniyet odaklanması, bir yerel evrenin Ana Ruhaniyeti'nin kişisel nitelikleri açısından doğası bakımından değişmeye uğrar.

21:2.10 (236.8) Yaratan Evlatlar'ın tümü kutsal bir biçimde kendilerinin Cennet ebeveynlerine benzemesine rağmen, hiçbirisi kesin bir biçimde diğerine benzememektedir; her biri *doğasına* ek olarak kişilikleri bakımından benzersiz, çeşitlilik gösteren, ayrıcalıklı ve özgündür. Buna ek olarak onlar, kendileriyle ilgili olan âlemlerin yaşam tasarılarının yapıcıları ve mimarları oldukları için; bahse konu bu çeşitlilik, onların nüfuz alanlarının aynı zamanda, orada muhtemel bir biçimde yaratılacak veya takip eden bir biçimde evirilecek biçimdeki Mikâil'den türeyen yaşayan mevcudiyetinin her türü ve fazı içinde çeşitlilik gösterecektir. Bu nedenden dolayı, yerel evrenler için özgün olan yaratılmışların düzeyleri oldukça değişiklik gösterir. Her bakımdan özdeş olan çifte kökenli yerel varlıklar tarafından onlardan herhangi bir ikisi ne idare edilebilir ne de yerleşik hale getirilebilir. Herhangi bir aşkın evren içinde, Yaratıcı Ruhaniyetler'in bütünlenmiş mevcudiyetinden türeyen bir biçimde onların doğalarından gelen niteliklerin bir yarısı oldukça benzerlik gösterir; geride kalan, farklılaşan Yaratan Evlatlar tarafından türeyen bir biçimdeki diğer yarısı çeşitlilik arz eder. Fakat bu tür bir farklılaşma; ne Yaratıcı Ruhaniyet içindeki benzersiz kökenin

bu yaratılmışlarını, ne de merkezi veya aşkın evrenlere özgü olan buraya getirilmiş bahse konu varlıkları tanımlar.

21:2.11 (237.1) Bir Mikâil Evladı kendi evreni üzerinde bulunmadığı zaman, onun hükümeti yerel evren baş idarecisi olan Berrak ve Sabah Yıldızı biçimindeki ilk-doğan yerel varlık tarafından yönetilir. Zamanın Birlikteliği'nin tavsiyesi ve danışması bu zamanlar için oldukça değerlidir. Onun bu yokluğunun zamanları boyunca bir Yaratan Evlat, yerleşik dünyalar üzerinde ve kendisinin fani çocuklarının kalplerinde onun ruhsal mevcudiyetinin üst denetimiyle birliktelik içinde bulunan Ana Ruhaniyet'i yetkilendirmeye yetkin haldedir. Buna ek olarak yerel bir evrenin Ana Ruhaniyet'i, yetiştirme için gösterdiği bakımı ve ruhsal hizmeti bu tür bir evrimsel nüfuz alanının en dış bölümlerine doğru genişleten bir biçimde, onun yönetim merkezinde kalmaya her zaman devam etmektedir.

21:2.12 (237.2) Bir Yaratan Evlat'ın kendi yerel evreni içindeki kişisel mevcudiyeti, oluşturulan maddi yaratımın pürüzsüz bir biçimde işlemesi için gerekli değildir. Bu tür Evlatlar Cennet'e doğru yolculukta bulunabilirlerken, kendi evrenleri uzay üzerindeki döngülerine buna rağmen devam ederler. Onlar zamanın çocukları olarak ete kemiğe bürünmek için gücün kendi doğrultularını ellerinden bıraktığında bile; onların âlemleri, kendileriyle iniltili olan merkezler etrafında dairesel hareketlerine devam ederler. Hiçbir maddi düzenleme, Koşulsuz Mutlaklık'ın mekân mevcudiyetinin doğasında bulunan kâinatsal üst denetiminden veya Cennet mutlak-çekim kavrayışından bağımsız bir konumda bulunmamaktadır.

3. Yerel Evren Egemenliği

21:3.1 (237.3) Bir Yaratan Evlat'a, Cennet Kutsal Üçlemesi'nin rızası tarafından ve ilgili aşkın evrene ait olan üst denetimi sağlayan Üstün Ruhaniyet'in onaylaması ile birlikte bir evren alanı verilmiştir. Bu tür faaliyet, emanet edilmiş bir kâinatsal alan biçimindeki fiziksel iyeliğin kapsamını oluşturur. Fakat bir Mikâil Evladı'nın, idareciliğin bu başlangıçtaki ve kendiyle sınırlı olan düzeyinden kendisinin kazandığı egemenliğin deneyimsel üstünlüğüne doğru olan yükselimi; kâinat yaratımının ve ete kemiğe bürünmenin bahşedilmesinin görevi içinde ona ait olan kişisel deneyimlerin bir sonucu olarak gerçekleşir. Bahşedilmenin kazanılan egemenliğinin erişimine kadar o, Kâinatın Yaratıcısı'nın vekilleri olarak idaresini gerçekleştirir.

21:3.2 (237.4) Bir Yaratan Evlat, herhangi bir zaman içinde kendi kişisel yaratımı üzerine bütüncül egemenliğini uygulayabilir; fakat o, bilge bir biçimde bunu yapmamayı tercih eder. Yaratılmış bahşedilmeleri sürecinin öncesinde eğer o, kazanılmamış bir yüce egemenliği edinmiş olsaydı, kendi yerel evreni içinde bulunan yerleşik Cennet kişilikleri bu âlemi terk ederlerdi. Fakat zaman ve mekânın tüm yaratılmışları boyunca böyle bir şey hiçbir zaman gerçekleşmemiştir.

21:3.3 (237.5) Yaratanlığın gerçeği, egemenliğin tamamlanmışlığı anlamına gelmektedir; fakat Mikâiller bunu deneyimsel olarak *kazanmayı* tercih eder, böylelikle yerel evren yönetimine bağlı olan tüm Cennet kişiliklerinin bütüncül eş güdümünü ellerinde bulundurmaya devam ederler. Biz, Mikâiller'in aksi bir biçimde bunu gerçekleştirdiklerinin bilgisine sahip değiliz; fakat onlar bütünüyle bunu yapmaya yetkindirler, çünkü onlar gerçek bir biçimde özgür iradeye sahip Evlatlar'dır.

21:3.4 (237.6) Bir Yaratan Evlat'ın yerel bir evrendeki egemenliği, altı veya muhtemel bir biçimde yedi olan deneyimsel açığa vurumun düzeyinden geçer. Onlar şu düzeyler içinde ortaya çıkarlar:

21:3.5 (237.7) 1. Öncül vekâlet egemenliği — birliktelik içerisinde bulunan Yaratıcı Ruhaniyet tarafından kişisel niteliklerin elde edilmesinden önce, bir Yaratan Evlat tarafından uygulanan kalıcı olmayan yalnız hâkimiyeti.

21:3.6 (237.8) 2. Bütünlük içerisindeki vekâlet egemenliği — Evren Ana Ruhaniyeti'nin kişilik erişiminin ardından Cennet eşinin birleşik idaresi.

21:3.7 (238.1) 3. Çoğalan vekâlet egemenliği — onun yedi yaratım bahşedilmişlerinin süreci boyunca bir Yaratan Evlat'ın ilerleyici hâkimiyeti.

21:3.8 (238.2) 4. Yücelik egemenliği — yedinci bahşedilmişliğin tamamlanmasını takiben yerleştirilmiş hâkimiyeti. Nebadon içinde yücelik egemenliği tarihsel olarak, Urantia üzerinde Mikâil'in bahşedilmişliğinin tamamlanmasına dayanmaktadır. O sadece, sizin gezegensel zamanınıza göre bin dokuz yüz yılı biraz aşkın bir süredir mevcut bir haldedir.

21:3.9 (238.3) 5. Çoğalan yücelik egemenliği — ışık ve yaşam içinde yaratılmış nüfuz alanlarının bir çoğunluğunun yerleştirilmesinden doğan ilerlemiş ilişkisi. Bu düzey yerel evreninizin erişilmemiş geleceği ile ilgilidir.

21:3.10 (238.4) 6. Kutsal Üçlemesel egemenlik — ışık ve yaşam içindeki yerel evrenin bütününün yerleştirilmesinin ardından uygulanması.

21:3.11 (238.5) 7. Açığa çıkarılmamış egemenlik — gelecek bir evren çağının bilinmeyen ilişkileri.

21:3.12 (238.6) Öngörölmüş bir yerel evrenin başlangışsal vekâlet egemenliğin kabul edilmesinde bir Yaratan Mikâil, aşkın evren idarecileri tarafından yedi yaratılmış bahşedilmişliklerinin tamamlanmasına ve onaylanmasına kadar yüce egemenliği kullanmaya başlamayacağına dair Kutsal Üçleme'ye söz verir. Fakat eğer bir Mikâil Evladı bunu irade dâhilinde yerine getirmeseydi, ve böylece bu tür bir kazanılmamış egemenliğini açıklasaydı; aksi olan bu durumu gerçekteştirmek için söz vermenin hiçbir anlamı olmazdı.

21:3.13 (238.7) Bahşedilmenin öncesinde olan çağlarda bile bir Yaratan Evlat, onun nüfuz alanlarının bölümlerinin herhangi birinde uyumazlığın bulunmadığı zamanlarda neredeyse yüce olan bir biçimde bu alanı idare eder. Eğer egemenlik hiçbir biçimde zorlanmasaydı sınırlı olan iradecilik herhangi bir biçimde açığa çıkmamış olurdu. Bir bahşedilme öncesi Yaratan Evlat tarafından bir evren içinde uygulanan egemenlik, kendisine karşı olan bir başkaldırının bulunmadığı zamanda olanına kıyasla başkaldırının olduğu zamanlardan daha büyük bir nitelikte değildir; fakat bu ilk durum için egemenliğin kısıtlılıkları gözle görölür bir biçimde olmayıp, ikincisinde ise bariz bir durumda bulunur.

21:3.14 (238.8) şayet nadiren de olsa bir Yaratan Evlat'ın idaresi veya hâkimiyeti sarsılırsa, saldırıya uğrarsa veya tehlikeye düşerse;

onun ebedi bir biçimde kollanması, korunması ve savunulmasına ek olarak, eğer gerekli görülürse onun kişisel yaratımının eski haline getirilmesi taahhüt edilmiştir. Bu tür Evlatlar, yalnızca kendilerinin yaratmış oldukları yaratılmışlar veya kendilerinin seçmiş olduğu daha yüksek olan varlıklar tarafından zor durumda bırakılabilir veya sıkıntıya düşürülebilir. Bu ifade içerisinde, yerel bir evrenin üzerinde bulunan düzeyler üzerinden kökenini alan “daha yüksek olan varlıkların” pek olası olmayan bir biçimde bir Yaratan Evlat’ı sıkıntıya düşürmeyeceği anlaşılabılır; ve bu yorum doğru bir çıkarsamadır. Yine de eğer onlar bunu yapmayı tercih ederlerse bunu gerçekleştirmeye yetkin bir durumda bulunurlar. Erdem, kişilik ile birlikte irade dâhilinde olan bir niteliktir; doğruluk ise irade sahibi yaratılmışlar içinde kendiliğinden gerçekleşen bir doğaya sahip değildir.

21:3.15 (238.9) Bahse konu bahşedilme sürecinin tamamlanmasından önce bir Yaratan Evlat, egemenliğin kendiliğinden konan belirli sınırlamalarıyla iradesini gerçekleştirmektedir; fakat bu tamamlanmış bahşedilme hizmetinin ardından o, kendisine ait olan çok katmanlı yaratılmışların türü ve benzerliği içinde kendisine ait olan mevcut deneyimin erdemi tarafından idaresini gerçekleştirecektir. Bir Yaratan, kendi yaratılmışları arasında yedi kez kısa süreli olan ikamesini gerçekleştirdiğinde, bir bahşedilme süreci tamamlandığında, bunun sonucunda o yüce bir biçimde evren hâkimiyeti içinde yerleşik bir konuma oturup; o, bir egemen ve yüce idareci biçiminde Üstün Evlat haline gelir.

21:3.16 (238.10) Yerel bir evren üzerinde yücelik egemenliğini elde etmenin işleyiş biçimi şu yedi deneyimsel aşamayla gerektirmektedir:

21:3.17 (238.11) 1. Deneyimsel olarak, ilgili düzey üzerinde yaratılmışların bahse konu benzerliği içinde ete kemiğe büründürülmüş bahşedilişin işleyiş biçimi boyunca varlığın yedi yaratılma düzeyine katılım.

21:3.18 (238.12) 2. Yedi Üstün Ruhaniyet içinde kişilikleştirildiği biçimiyle, Cennet İlahiyatı'nın yedi katmanlı iradesinin her fazı için deneyimsel bir kutsamanın yapılması.

21:3.19 (239.1) 3. Cennet İlahiyatı'nın iradesi için yedi kutsamadan birinin uygulanmasıyla birlikte eş zamanlı olarak yaratılma düzeyleri üzerinde yedi deneyimden her birinin kat edilmesi.

21:3.20 (239.2) 4. Her yaratılmış düzeyi üzerinde, deneyimsel olarak Cennet İlahiyatı ve tüm kâinat usları için yaratılmış yaşamının doruk noktasının tasvir edilmesi.

21:3.21 (239.3) 5. Her yaratılmış düzeyi üzerinde, deneyimsel olarak bahşedilme düzeyi ve kâinatın tümü için İlahiyat'ın yedi katmanlı olan iradesinin bir fazının açığa çıkarılması.

21:3.22 (239.4) 6. Deneyimsel olarak, yedi katmanlı olan yaratılmış deneyiminin İlahiyat'ın idaresi ve doğasının açığa çıkarılması için kutsamanın yedi katmanlı deneyimiyle birlikte bütünleşmesi.

21:3.23 (239.5) 7. Yüce Varlık ile yeni ve daha yüksek ilişkinin erişilmesi. Bu Yaratan-yaratılmış deneyiminin bütünlüğünün etkisi; Yüce olan Tanrı'nın aşkın evren gerçekliğini ve Her

Şeye Gücü Yeten Yücelik'in zaman-mekân egemenliğini arttırıp, bir Cennet Mikâili'nin yüce yerel evren egemenliğini gerçek hale getirir.

21:3.24 (239.6) Yerel bir evren içerisinde egemenliğin sorgusunun yerleşmesinde Yaratan Evlat sadece irade etmek için kendi becerisel liyakatini göstermekle kalmaz; o aynı zamanda Cennet İlahiyatları'nın doğasını ortaya çıkarıp, yedi katmanlı olan tutumunu tasvir eder. Yaratıcı'nın başatlığının yaratılmış takdiri ve onun sınırlı bir biçimde anlaşılması; bir Yaratan Evlat'ın alçak gönüllülükle kendisini yaratılmışlarının deneyimleri ve biçiminin yerine koyduğu, ona ait olan serüven ile alakalıdır. Bu ana Cennet Evlatları, Yaratıcı'nın sevgi dolu doğasının ve faydalı hâkimiyetinin gerçek açığa çıkarıcılarıdır. Bahse konu, Ruhaniyet ve Evlat ile birliktelik içerisinde bulunan bu Yaratıcı, kâinatsal âlemlerin tümü boyunca gücün, kişiliğin ve hükümetin tümünün kâinatsal başıdır.

4. Mikâil Bahşedilmişleri

21:4.1 (239.7) Bahşedilmiş Yaratan Evlatları'nın yedi topluluğu bulunmakta olup; onlar tekrar eden sayıları uyarınca öyle bir biçimde sınıflandırılmışlardır ki, kendilerine ait olan âlemlerin yaratılmışları üzerine kendilerini bahşedebilirler. Onlar, yaratılmış-Yaratan deneyiminin yedinci ve son bölümüne erişene kadar, başlangıçsal deneyimden ilerleyici bahşedilmişliğin beş ek alanına kadar uzanan bir kapsamda bulunmaktadır.

21:4.2 (239.8) Avonal bahşedilmişlikleri her zaman fani bedenin benzerliği içinde bulunmaktadır; fakat bir Yaratan Evlat'ın yedi bahşedilmişliği, varlığın yedi yaratılmışlık düzeyi

üzerindeki onun ortaya çıkışına katılır, ve İlahiyat'ın doğası ve iradesinin yedi başat dışavurumunun açığa çıkarılmasıyla ilişkilidir. İstisna olmaksızın tüm Yaratan Evlatlar; kendilerine ait olan yaratımın âlemleri üzerinde yerleşik ve yüce yetki alanını üzerlerine almadan önce, yaratmış oldukları çocuklarına kendilerini yedi kez bahşetmenin bu sürecinden geçerler.

21:4.3 (239.9) Her ne kadar bu yedi bahşedilmişler farklı birimler ve evrenler için değişkenlik gösterse de, onlar her zaman fani-bahşedilme serüveni ile bütünleşirler. Son bahşedilme içerisinde bir Yaratan Evlat, bazı yerleşik dünya üzerindeki daha yüksek olan fani ırkların birinin üyesi olarak ortaya çıkar. Genellikle o, hayvan kökenli insanların fiziksel durumunu yukarı bir düzeye taşımak için bir önceki dönemden aktarılan Âdemsel birikimin en büyük kalıtımsal mirasını taşıyan, ırksal topluluğun bir üyesi olarak açığa çıkar. Bir bahşedilmiş Evlat olarak onun yedi katmanlı süreci içinde sadece bir kez bir Cennet Mikâil'i, sizin Beytüllahim'in bebeği olarak kayıt altına aldığınız gibi, bir kadından dünyaya gelmiştir. Sadece bir kez o, evrimsel irade sahibi yaratılmışların en alt düzeyinin bir üyesi olarak yaşamış ve ölmüştür.

21:4.4 (239.10) Onun bahşedilmişliklerinin her biri sonrasında bir Yaratan Evlat; orada Yaratıcı'nın bahşedilmişlik onayını elde etmek ve kâinat hizmetinin takip eden bölümüne hazırlanış öğrenimini almak için “Yaratıcı'nın sağ eline doğru” ilerler. Yedinci ve son olan bahşedilmişliği takiben bir Yaratan Evlat, kendi evreni üzerinde Kâinatın Yaratıcısı'ndan yüce hakimiyeti ve yetki alanını teslim alır.

21:4.5 (240.1) Gezegeniniz üzerinde kutsal Evlat'ın son ortaya çıkışının, kendisine ait olan bahşedilmişlik sürecinin altı fazını tamamlamış olan bir Cennet Yaratan Evladı olduğu bu kayıtlara aittir. Bunun sonucunda o, Urantia üzerinde ete kemiğe bürünen yaşamının bilinçsel kavrayışını elden bıraktığında, gerçek anlamda “o tamamlandı” biçimindeki ifadesini söylemeye yetkin olan bir biçimde bunu gerçekleştirdiğinde, bu faz kelimenin tam anlamıyla tamamlanmış bir konumda bulunmaktaydı. Urantia üzerindeki onun ölümü, kendine ait olan bahşedilme sürecini tamamlamıştır; bu düzey bir Cennet Yaratan Evladı'nın kutsal sözünün yerine getirilmesindeki son aşamadır. Buna ek olarak, bu tür Evlatlar'ın yüce kâinat egemenleri biçimindeki bu deneyimi elde edildiğinde; onlar artık Yaratıcı'nın vekilleri olarak idarede bulunmamaktadırlar, bunun yerine onlar kendilerinin ayrıcalıkları hakları içerisinde “Hâkimlerin Hâkimi ve Koruyucuların Koruyucusu” ismiyle hâkimiyetlerini gerçekleştirirler. Bahse konu belirli istisnalar dâhilinde, bu yedi katmanlı bahşedilme Evlatları koşulsuz bir biçimde ikamet ettikleri evrenler içinde yücedirler. Onun yerel evreni ile alakalı “cennet ve dünya üzerindeki tüm güçler” bu zafer sahibi olan tahta geçmiş Üstün Evlat'ın önüne serilmiştir.

21:4.6 (240.2) Yaratan Evlatlar; kendilerine ait olan bahşedilme süreçlerinin tamamlanışını takiben, yedi katmanlı Üstün Evlatlar biçiminde ayrı bir düzen olarak ortaya çıkarlar. Kişisel bakımdan Üstün Evlatlar, Yaratan Evlatlar ile birlikte özdeşlik gösterir; fakat onlar, farklı bir düzen olarak ortaklaşa bir biçimde tanımlanan, bu tür bir benzersiz bahşedilme deneyiminden geçmişlerdir. Bir Yaratan bir bahşedilmeyi gerçekleştirmek için tasarımda bulunduğu zaman, gerçek ve

kalıcı olan bir değişiklik gerçekleşmek için nihai bir son kazanır. Bahşedilmiş Evlat'ın hala ve yine de bir Yaratan olduğu doğrudur; fakat o, onun dünyalarını bütünüyle idare etmek ve onun âlemini yönetmek için gerekli olan hakkı bütünüyle kazanmış bir Üstün Evlat'ın deneyimsel düzlemine onu yükseltmiş olan ve bir Yaratan Evlat'ın kutsal seviyesinden onu sonsuza kadar ayıran bir yaratılmış deneyimini kendi doğasına eklemlemiştir. Bu tür varlıklar, kutsal ebeveynlikten kaynaklanan her şeyi içlerinde barındırıp, kusursuzlaştırılan yaratılmış deneyiminden türeyen her şey ile bütünleşirler. Bahse konu Tanrılar deneyimsel biçimde değerli ve muktedir olmalarına ek olarak kendi âlemlerinin nüfuz alanlarını idare etmek için nihai ve bütüncül bir biçimde sorumlu olmalarından önce insaninkine benzer olan eş değer bir deneyim sürecinden geçmeleri gerekirken, neden insan kendi alt düzey kökeninden ve ona uygulanan evrimsel sürecinden yakınmaktadır!

5. Üstün Evlatlar'ın Kâinat ile İlişkisi

21:5.1 (240.3) Bir Üstün Mikâil'in gücü, Cennet Kutsal Üçlemesi ile olan deneyimlenmiş birliktelikten kaynaklandığı için sınırsızdır. Aynı zamanda bu güç, bahse konu yaratılmışların bu tür yönetime bağlı olmaları biçimindeki mevcut olan deneyimden kaynaklandığı için sorgulanmayan bir niteliktedir. Bir yedi katmanlı Yaratan Evlat'ın egemenliğinin doğası yücedir çünkü o:

21:5.2 (240.4) 1. Cennet İlahiyatı'nın yedi katmanlı bakış açısıyla bütünleşir.

21:5.3 (240.5) 2. Zaman-mekân yaratılmışlarının bir yedi katmanlı tutumunu bünyesinde barındırır.

21:5.4 (240.6) 3. Cennet tutumunu ve yaratılmış bakış açısını kusursuz bir olarak bütüncül bir biçimde birleştirir.

21:5.5 (240.7) Bu deneyimsel egemenlik, bu nedenden dolayı Yüce Varlık içinde sonuçlanan Yedi Katmanlı Tanrı'nın kutsallığının her şeyi kapsamı dâhiline almış halidir. Buna ek olarak bir yedi katmanlı Evlat'ın kişisel egemenliği, ilgili zaman-mekân sınırları içinde dışa vurulabilen bir biçimde Cennet Kutsal Üçlemesi'nin gücü ve idaresinin olası en bütüncül içeriğinin bütünleşmesi gibi Yüce Varlık'ın bir zaman içinde tamamlanacak olan gelecek egemenliğine benzer bir niteliktedir.

21:5.6 (240.8) Yüce yerel evren egemenliğinin erişimiyle birlikte orada, mevcut evren çağı boyunca yaratılmış varlıkların bütünüyle yeni olan çeşitlerini yaratmak için bir Mikâil Evladı'ndan güç ve imkân aktarımı gerçekleşmektedir. Fakat bir Üstün Evlat'ın; varlıkların bütünüyle yeni olan düzeylerinin meydana gelmesi için sahip olduğu gücünün kaybı, açığa çıkışın süreci içinde ve çoktan oluşturulmuş hayat detaylandırılmasının görevi için hiçbir biçimde engel teşkil etmemektedir. Kâinat evriminin bu geniş işleyişsel düzeni, herhangi bir kesinti veya sınırlama olmadan devam etmektedir. Bir Üstün Evlat tarafından yüce egemenliğin erişimi, mevcut bir biçimde çoktan tasarlanmış ve yaratılmış olan ve onlar tarafından peşi sıra bir biçimde türeyeceklerin idaresi ve desteğine olan kişisel adanmışlığın sorumluluğu anlamına gelmektedir. Zaman içinde orada, çeşitli varlıkların neredeyse sonu gelmeyen bir evrimi gerçekleşebilir; fakat akli

yaratılmışın bütünüyle yeni düzensel işleyişinden veya biçiminden hiçbir, bu nedenden dolayı, bir Üstün Evlat'dan aracısız olan kaynağını almayacaktır. Bahse konu bu durum, herhangi bir yerel evren içinde yerleşik hale getirilmiş bir idarenin başlangıcına ait olan ilk aşamadır.

21:5.7 (241.1) Yedi katmanlı bir bahşedilmiş Evlat'ın kendi âleminin sorgulanmayan egemenliğine olan yükselişi, göreceli olan kargaşanın ve çağlarca süren belirsizliğinin sona erişinin başlangıcı anlamına gelecektir. Bahse konu olan bu oluşumu takiben, herhangi bir zaman içinde ruhsallaştırılamayanlar nihai bir biçimde düzensiz hale geleceklerdir. Buna ek olarak herhangi bir zaman içinde kâinatsal gerçeklik ile birlikte eş güdüm haline getirilemeyenler ise nihai olarak yok edilecektir. Sonu olmayan bağışlama ve tarifi olmayan sabrın yükümlülükleri âlemlerin irade sahibi yaratılmışların sadakati ve bağlılığını kazanmak için bu doğrultuda olan bir çaba içinde yerine getirildiğinde, adalet ve doğruluk bu sürecin sonucundan her zaman üstün bir biçimde çıkacaktır. Bu bağlamda bağışlamanın iyileştiremediklerini adalet nihai olarak ortadan kaldıracaktır.

21:5.8 (241.2) Üstün Mikâiller, egemen yöneticiler olarak konumsal bir biçimde bir kez görevlendirildikleri zaman kendilerine ait olan yerel evrenler içerisinde yüce bir niteliktedirler. Onların idaresi üzerinde olan bir kaç kısıtlama, belirli kuvvetlerin ve kişiliklerin kâinatsal öncül-mevcudiyetin doğasında bulunanlardır. Bunların dışında kalan durumlarda ise Üstün Evlatlar, kendilerinin ilgili evrenlerinde yönetim, sorumluluk ve idari güç bakımından yüce bir konumdadırlar; onlar Yaratanlar ve Tanrılar gibi neredeyse her bakımından yüce bir

niteliğe sahiptirler. Orada, bahse konu bir evrenin işleyişi ile alakalı olarak onların bilgeliğinin ötesinde hiçbir etki söz konusu değildir.

21:5.9 (241.3) Yerel bir evren içerisinde oluşturulan egemenliğine olan onun yükseliminin ardından bir Cennet Mikâili, kendi nüfuz alanı içerisinde faaliyet halinde olan Tanrı'nın diğer Evlatları'nın tümünün bütüncül denetimine sahiptir; buna ek olarak o, kendisine ait olan âlemlerin ihtiyaçlarının kavramsallaşması uyarınca özgür bir yönetime sahip olabilir. Bir Üstün Evlat irade dâhilinde, yerleşik gezegenlerin evrimsel uyumlaştırılmasının ve ruhsal yargılamasının düzeninde çeşitlik gösterebilir. Buna ek olarak bu tür Evlatlar, özel gezegensel ihtiyaçların, bilhassa fani bedenin benzerliği içinde ete kemiğe bürünmenin gezegeni olan kısa süreli bahşedilmenin âlemiyle daha çok bir biçimde ilgili ve onların yaratılmış kısa süreli ikamesinin dünyalarıyla alakalı tüm konularında, kendilerine ait olan tercihlerin tasarılarını yapar ve onları harekete geçirir.

21:5.10 (241.4) Üstün Evlatlar; sadece kendilerinin kısa süreli olan kişisel ikamesinin dünyalarında değil, fakat bir Hakimane Evlat'ın kendisini üzerinde bahşettiği tüm dünyalar üzerinde olan bir biçimde, onlara ait olan bahşedilmiş dünyalarıyla birlikte kusursuz bir iletişim içinde olan bir görünüme sahiptir. Bu iletişim, onların “tüm beden üzerine yaymaya” yetkin oldukları Gerçekliğin Ruhaniyeti biçimindeki kendilerine ait olan ruhsal mevcudiyet tarafından sağlanır. Bu Üstün Evlatlar aynı zamanda her şeyin merkezinde olan Ebedi Ana Evladı ile birlikte koparılması mümkün olmayan bir iletişimi sürdürürler. Onlar, en yüksek düzeyde bulunan Kâinatın Yaratıcısı'ndan

zamanın âlemleri içinde gezegensel hayatın alt düzey ırklarına kadar uzanan bir duygudaş erişimi ellerinde bulundurur.

6. Üstün Mikâiller'in Nihai Sonu

21:6.1 (241.5) Hiçbir kimse yönetimin kesinliğiyle birlikte ne yerel âlemlerin yedi katmanlı Üstün Egemenleri'nin nihai sonlarını ne de doğalarını tartışmak amacıyla tahmin yürütmeyebilir; yine de hepimiz, bu konularla ilgili olarak varsayımda bulunmaya devam ederiz. Biz; her Cennet Mikâili'nin sahip olduğu kökenin çift ilahiyat kavramsallaşmasının *mutlaklığı* olduğu, ve bu nedenle onun Kâinatın Yaratıcısı ve Ebedi Evlat'ın sınırsızlığının mevcut fazlarını içinde bulundurduğu konusunda bilgilendirilmiş olmamıza ek olarak bunun gerçekliğine inanmaktayız. Mikâiller bütüncül sınırsızlıkla ilişkin olarak tamamlanmamış bir niteliğe sahip olmalıdır; bunun karşısında ise onlar, kendilerine ait olan köken bakımından sınırsızlığın parçasıyla ilgili olarak muhtemel bir biçimde mutlaklırlar. Fakat mevcut kâinat çağı içinde onların faaliyetlerini gözlemlediğimizde ise biz, sınırlı olandan nitelik bakımından daha üstün olan bir eylem tespit etmemekteyiz; varsayılan herhangi bir sınırlılığı aşan bir aşkınlıkta bulunan yetkinlikler kendisinden müstakil fakat henüz açıklığa çıkarılmamış bir nitelikte olmalıdır.

21:6.2 (242.1) Bahşedilmiş-yaratılmış süreçlerin tamamlanışı ve yüce kâinat egemenliğine olan yükselimi, sınırlı olan bir hizmetten daha fazlası için yetkinliğin görünüşü tarafından desteklenen bir Mikâil'in sınırlı-eylem etkinliklerinin tamamlanmış özgürleşmesini temsil etmek zorundadır. Bu ilişki içerisinde bu tür Üstün Evlatlar'ın yaratılmış varlıklarının yeni biçimlerinin türetilmesi bakımından sınırlanmış

olduklarını belirtmemiz hususunda, bir sınırlama kuşkuya yer bırakmayan bir biçimde onların sınırlılığı aşan olanaklarının özgürleşmesi tarafından gerekli hale getirilmiştir.

21:6.3 (242.2) Bu açığa çıkarılmamış yaratan güçlerinin mevcut kâinat çağı boyunca kendinden müstakil bir halde kalacak olması bir hayli muhtemel bir durumdur. Fakat uzak bir gelecekte herhangi bir zaman zarfında dışsal uzayın şu an hareket halindeki evrenleri içinde yedi katmanlı bir Üstün Evlat ile yedinci bir düzeyde bulunan Yaratıcı Ruhaniyet arasındaki birlikteliksel bağlantı, nihai kâinat öneminin aşkın düzeyleri üzerindeki yeni unsurların, anlamların ve değerlerin görünümü tarafından katılan hizmetin absonit düzeylerine erişebilir.

21:6.4 (242.3) Tıpkı Yüceliğin İlahiyatı'nın deneyimsel hizmetin erdemiyle gerçekleştirmesine benzer bir biçimde, Yaratan Evlatlar kendilerinin kavranılamaz doğaları içinde Cennet-kutsallık potansiyellerinin kişisel gerçekleşmesine erişmektedir. Urantia üzerinde Hazreti Mikâil bir keresinde “Ben nihayete uzanan doğrultu, gerçeklik ve hayatının kendisiyim” demiştir. Buna ek olarak ebediyet içerisinde Mikâiller'in kelimenin tam anlamıyla, yüce kutsallıktan nihai absonit boyunca ebedi ilahiyat kesinliğine olan uzanımı sürecinde tüm kâinat kişilikleri için en başından beri göz alıcı olan yön biçimindeki, “nihayete uzanan doğrultu, gerçeklik ve hayatın kendisi” olma ile nihai olarak sonlandırıldıklarına inanmaktayız.

21:6.5 (242.4) [Uversa'dan olan bir Bilgeliğin Kesinleştiricisi tarafından sunulmuştur.]

22. Makale

Tanrı'nın Kutsal Bir Biçimde Üçleştirilmiş Evlatları

22:0.1 (243.1) TANRI'nın Evlatları olarak adlandırılan varlıkların üç topluluğu bulunmaktadır. Evlatlığın alçalan ve yükselen düzeylerine ek olarak Tanrı'nın Kutsal Bir Biçimde Üçleştirilmiş Evlatları olarak bilinen üçüncü bir topluluk bulunmaktadır. Evlatlığın kutsal bir biçimde üçleştirilmiş düzeyi, onun açığa çıkarılmamış ve açığa çıkarılmış biçimindeki kişiliklerin birçok çeşidinin kökenleriyle inilti olarak üç öncül sınıfa ayrılmıştır. Bu öncül sınıflar:

22:0.2 (243.2) 1. İlahiyat kökenine sahip kutsal bir biçimde üçleştirilmiş Evlatlar.

22:0.3 (243.3) 2. Kutsal Üçleme ile bütünleşmiş Evlatlar.

22:0.4 (243.4) 3. Yaratılmış kökene sahip kutsal bir biçimde üçleştirilmiş Evlatlar.

22:0.5 (243.5) Kökeninden bağımsız olarak Tanrı'nın Kutsal Bir Biçimde Üçleştirilmiş Evlatları'nın tümü; ya onların kökeninin bir parçası olarak veya Kutsal Üçleme'nin deneyiminin takiben eriştiği bütünlük biçimindeki kutsal üçleştirmenin deneyiminde ortak özelliğe sahiptir. İlahiyat kökenli kutsal bir biçimde üçleştirilmiş Evlatlar, bu anlatımlarda açığa çıkarılmamışlardır; bu nedenden dolayı bu sunum, özellikle Kutsal Üçleme ile bütünleşmiş Evlatlar'ı içine alan bir biçimde sadece geride kalan iki topluluğunun bir tasviriyle sınırlıdır.

1. Kutsal Üçleme ile Bütünleşmiş Evlatlar

22:1.1 (243.6) Kutsal Üçleme ile bütünleşmiş Evlatlar'ın tümü köken bakımından tek veya çift kökenlidir, fakat Kutsal Üçleme ile bütünleşmeyi takiben onlar sonsuza kadar Kutsal Üçleme'nin hizmeti ve görevine adanmıştır. Aşkın-evren hizmeti için açığa çıkarıldığı ve düzenlendiği biçimiyle bu birlikler kişiliklerin yedi düzeyi ile bütünleşir:

22:1.2 (243.7) 1. Kudretli Haberciler.

22:1.3 (243.8) 2. Yetkide Yüksek Olanlar.

22:1.4 (243.9) 3. İsme ve Sayıya Sahip Olmayanlar.

22:1.5 (243.10) 4. Kutsal Bir Biçimde Üçleştirilmiş Sorumlular.

22:1.6 (243.11) 5. Kutsal Bir Biçimde Üçleştirilmiş Elçiler.

22:1.7 (243.12) 6. Göksel Koruyucular.

22:1.8 (243.13) 7. Yüksek Evlat Yardımcıları.

22:1.9 (243.14) Kişiliklerin bu yedi topluluğu; köken, doğa ve işlev bakımından üç büyük bölüme ayrılma biçiminde daha ileri bir biçimde sınıflandırılmıştır. Bu sınıflar; Erişimin Kutsal Bir Biçimde Üçleştirilmiş Evlatları, Seçim'in Kutsal Bir Biçimde Üçleştirilmiş Evlatları ve Kusursuzluk'un Kutsal Bir Biçimde Üçleştirilmiş Evlatları.

22:1.10 (244.1) *Erişimin Kutsal Bir Biçimde Üçleştirilmiş Evlatları* — Kudretli Haberciler, Yetkide Yüksek Olanlar ve İsme ve Sayıya Sahip Olmayanlar — Kesinliğe Erişecek Olanların Birlikleri'ne ve Cennet'e erişen, Düzenleyici ile bütünleşmiş olan yükseliş fanilerinin tümüdür. Fakat onlar kesinliğe

erişecek olanlar değillerdir; onlar Kutsal Üçleme ile bütünleştikleri zaman, onların isimleri kesinliğe erişecek olanların yer aldığı yoklama çağrısından çıkarılır. Bu düzenin yeni evlatları, Zamanın Ebedileri'nin yönlendirmesi altında Havona döngülerinin döngüsel yönetim merkezi gezegenleri üzerinde göreceli olarak kısa süreliğine hazırlanmanın özel dersleri boyunca geçerler. Bu süreç sonrasında ise onlar, yedi aşkın-evren içinde Zamanın Ataları'nın hizmetleri görevine atanırlar.

22:1.11 (244.2) *Seçimin Kutsal Bir Biçimde Üçleştirilmiş Evlatları, Kutsal Bir Biçimde Üçleştirilmiş Sorumlular ve Kutsal Bir Biçimde Üçleştirilmiş Elçiler ile bütünleşir. Onlar; Işığın ve Yaşamın merkezi Adası'na benzer bir biçimde yükselmiş olan belirli Evlat ve Ruhaniyet-ile-bütünleşmiş fanilere ek olarak, Havona'ya katetmiş ve Cennet'e erişen yarı-ölümlü yaratılmışlardan kazandırılıp belirli evrimsel yüksek meleklerden toplanır. Cennet Kutsal Üçlemesi tarafından onların bütünleşmesini takiben ve Havona içinde kısa süreli olan bir eğitimleri ardından Seçimin Kutsal Bir Biçimde Üçleştirilmiş Evlatları, Zamanın Ataları'nın mahkemelerine atanır.*

22:1.12 (244.3) *Kusursuzluğun Kutsal Bir Biçimde Üçleştirilmiş Evlatları. Göksel Koruyucular ve Yüksek Evlat Yardımcıları biçimindeki onların eş güdümde bulundukları unsurlar, iki kez kutsal bir biçimde üçleştirilmiş kişiliklerin eşi benzeri olmayan bir topluluğunu oluşturur. Onlar; Cennet-Havona kişiliklerinin yaratılmış kökene sahip kutsal bir biçimde üçleştirilmiş evlatları, veya Kesinliğe Erişecek Olanların Birliği içerisinde uzun bir süre zarfında kendilerini seçkin hale getiren,*

kusursuzlaştırılmış yükseliş halinde bulunan fanilerindendir. Bu yaratılmış kökene sahip kutsal bir biçimde üçleştirilmiş evlatların bazılarının Yedi Üstün Ruhaniyet'in Yüce İdarecileri ile birlikte yaptıkları ve Kutsal Üçleme Eğitimci Evlatları altındaki hizmetleri sonrasında, onlar Cennet Kutsal Üçlemesi tarafından bütünleşme biçiminde yeniden kutsal bir biçimde üçleştirilip, bunun sonucunda Göksel Koruyucular ve Yüksek Evlat Yardımcıları olarak Zamanın Ataları'nın mahkemeleri için görevlendirilir. Kusursuzluğun Kutsal Bir Biçimde Üçleştirilen Evlatları, daha ileri bir derecedeki eğitim olmadan aşkın evren hizmetine doğrudan bir biçimde görevlendirilir.

22:1.13 (244.4) Bilgeliğin Kusursuzlaştırıcıları, Kutsal Danışmanlar ve Kâinatsal Denetimciler'i biçimindeki bizim Kutsal Üçleme kökenli yardımcılarımız yeterli bir sayıda bulunmaktadır; fakat bunun karşısında ise, Kutsal Üçleme ile bütünleşmiş evlatların sayısı sürekli bir biçimde artmaktadır. Kutsal Üçleme ile bütünleşmiş evlatların yedi düzeyinin tümü, yedi aşkın evren hükümetlerinin birinin üyeleri olarak görevlendirilir; buna ek olarak her aşkın evren görevinde bulunanların sayısı kesin bir biçimde birbirinin aynısı değildir, bu eşitsizlik onlardan herhangi birinin kaybı sebebiyle oluşmamaktadır. Kutsal Üçleme ile bütünleşen varlıklar hiçbir zaman kendileri için öngörülen doğrultunun dışına çıkmamışlardır; onlar kısa bir süreliğine hatada bulunabilirler, fakat onlardan hiçbirisi şimdiye kadar aşkın evren hükümetlerine yapılmış herhangi bir saygısızlık hükmüyle mahkûm edilmemiştir. Erişimin ve Seçimin Evlatları, Orvonton'un hizmeti içinde hiçbir zaman bocalamamışlardır; fakat Kusursuzluğun Kutsal Bir Biçimde Üçleştirilmiş Evlatları zaman zaman yargı bakımından hatada bulunmuş ve bu sebeple geçici kargaşaya sebebiyet vermiştir.

22:1.14 (244.5) Zamanın Ataları'nın yönlendirmesi altında yedi düzeyin tümü, kendilerini idare eden topluluklara fazlasıyla benzer bir biçimde faaliyet gösterir. Onların hizmetinin kapsamı uçsuz bucaksızdır: Kusursuzluğun Kutsal Bir Biçimde Üçleştirilmiş Evlatları görevin aşkın evreninden ayrılmamaktadırlar, fakat onların kutsal bir biçimde üçleştirilmiş yardımcıları zaman ve mekânın evrimsel dünyalarından Cennet'in ebedi Adası'na kadar uzanan muhteşem kâinat üzerinde çeşitlilik gösterir. Onlar herhangi bir aşkın evren içinde faaliyet gösterebilir, fakat bu faaliyeti her zaman asli tayin alanının aşkın hükümet üyeleri olarak gerçekleştirir.

22:1.15 (244.6) Kutsal Üçleme ile bütünleşmiş evlatlar açık bir biçimde, yedi aşkın evrenlerin hizmetine kalıcı bir biçimde atanmışlardır; bu atanma kesin bir biçimde mevcut evren çağının süreci boyuncadır, fakat bu durumun ebedi olduğu konusunda hiçbir biçimde bilgilendirilmemiş bir durumda bulunmaktayız.

2. Kudretli Haberciler

22:2.1 (245.1) Kudretli Haberciler, Kutsal Bir Biçimde Üçleştirilmiş Evlatlar'ın yükseliş halinde bulunan topluluğuna aittir. Onlar, karşı gelme bakımından sınanmış veya diğer bir deyişle kişisel sadakati bakımından eşit bir biçimde denenmiş olan kusursuzlaştırılmış fanilerin bir sınıfıdır; onların hepsi, kâinat bağlılığının bazı belirli sınavlarından geçmişlerdir. Bu zamanlar içindeki Cennet yükselişlerinde onlar, üstlerinin sadakatsizliklerine karşı kararlı ve sadık bir biçimde kalmaya devam ettiler; buna ek olarak onların bazıları, bu tür inanca

sahip olmayan yöneticilerinin yerleşkeleri içinde etkin bir biçimde ve sadık olarak faaliyette bulundular.

22:2.2 (245.2) Sadakatin ve bağlılığın bu tür kişisel kayıtlarıyla birlikte, bahse konu yükseliş halinde bulunan faniler Havona boyunca zamanın kutsal yolcularının dalgalarıyla birlikte hareket ederler. Bu hareketleri sonucunda Cennet'e erişip, buradan mezun olup ve bunların sonucunda Kesinliğe Erişecek Olanların Birlikleri altında toplanırlar. Bunun sonucu olarak onlar, Cennet Kutsal Üçlemesi'nin gizli bütünleşmesi içinde kutsal bir biçimde üçleştirilip; bunu takiben onlar, yedi aşkın-evren hükümetinin idaresi içinde Zamanın Ataları ile birlikte bütüncül hale gelmek için görevlendirilir.

22:2.3 (245.3) Başkaldırı karşısında sadık bir biçimde faaliyet gösteren isyancı deneyimin fani yükseliş fanisi, nihai olarak aşkın-evren hizmetin bir Kudretli Habercisi haline gelme sonuna sahiptir. Buna benzer bir biçimde; yanlışın, kötülüğün veya günahın bu tür başkaldırılarını etkin bir biçimde engelleyen herhangi bir yükseliş yaratılmışı yine aynı sona sahiptir. Çünkü bir kâinat buhranı içinde sadakatin daha yüksek olan biçimlerini ortaya koymak veya isyanı engellemek için tasarlanan her faaliyet, mevcut isyan karşısında hissedilen sadakatten bile daha yüksek bir değerde görülür.

22:2.4 (245.4) Kıdemli Kudretli Haberciler; Grandfanda zamanları içinde Havona'yı katetmiş birçok unsur biçimindeki, daha önceki Cennet varışlarından olan zaman ve mekânın bahse konu yükseliş fanileri arasından seçilmiştir. Fakat Kudretli Haberciler'in kutsal bir biçimdeki ilk üçleştirilmişleri, aday birliklerinin yedi aşkın evrenin her birinden gelen temsilcileri içinde barındırmasına kadar etkin bir hale gelmemiştir. Buna

ek olarak bu düzenin son topluluğu, Cennet üzerinde yetkin bir hale gelmek için Nebadon'un yerel evreninden yükseliş halinde bulunan kutsal yolcuları ile birlikte bütünleşmiştir.

22:2.5 (245.5) Kudretli Haberciler, her aşkın evrene görev için sayıca yüz bin olacak şekilde yedi yüz bin unsurun sınıflandırması içinde Cennet Kutsal Üçlemesi tarafından bütünleştirilir. Neredeyse sayıca bir trilyon olan Kudretli Haberci Uversa üzerinde görevlendirilir; buna ek olarak orada, yedi aşkın evrenin her biri içinde hizmet eden unsurun sayıca birbirinin tamı tamına aynı olduğuna inanmak için her türlü neden bulunmaktadır.

22:2.6 (245.6) Ben bir Kudretli Haberci'yim; ve Urantialı unsurların, benim fani deneyimimin refakatçisi ve yardımcısının aynı zamanda büyük sınanmadan başarıyla geçtiğini bilmesi onları ilgilendirebilir. Buna ek olarak her ne kadar biz; birçok kez ve uzun süreçler boyunca Havona'ya olan çağlar süren içsel yükseliş boyunca ayrılmış olsak bile, bahse konu bu aynı yedi-yüz-bin topluluk içinde bütünleştiğimizi ve Vicegerington boyunca yakın ve sevgi dolu birliktelik boyunca zamanımızı geçirdiğimizi Urantialı unsurların bilmesi bu bağlamda yine onları ilgilendirebilir. Biz nihai olarak görevlendirilip, Orvonton'un Uversa'sına birlikte atandık; buna ek olarak iki Haberci'nin hizmetini gerektiren görevlerin yerine getirilmesi için, bulunduğumuz konumdan birliktelik içinde bu hizmetlere sık sık sevk edildik.

22:2.7 (245.7) Kudretli Haberciler, Kutsal Üçleme ile bütünleşmiş tüm evlatlarla ortaklaşa bir biçimde aşkın evren etkinliklerinin tüm fazları için görevlendirilmektedir. Onlar, aşkın evren yansıma hizmeti boyunca kendilerine ait olan yönetim

merkezleri ile sürekli olan ilişkiyi sağlarlar. Kudretli Haberciler, bir aşkın evrenin tüm birimleri içinde faaliyette bulunup, yerel evrenlere ve hatta benim de bu vesile ile yerine getirdiğim gibi bireysel dünyalara olan görevlerini sıklıkla yerine getirirler.

22:2.8 (245.8) Aşkın evren mahkemeleri içinde Kudretli Haberciler, yargısal hüküm için bir araya geldiklerinde bireylerin ve gezegenlerin savunucuları olarak hareket ederler; onlar aynı zamanda, çoğunluk birimlerinin olaylarının yönlendirmesinde Zamanın Kusursuzlukları'na yardımda bulunurlar. Onlar, Zamanın Ataları'nın resmi gözlemcileri olarak önemin bireysel gezegenleri üzerinde ve çeşitli yönetim merkezi dünyaları üzerinde konumlanmışlardır. Onlar bu hizmet için görevlendirildiklerinde, kısa süreli olan ikametlerinin âlemlerinin olaylarını yönlendiren yönetimlere danışmanlar olarak hizmet ederler. Haberciler, ahlaki gelişimin yükseliş düzeninin tüm fazları içinde etkin görev alırlar. Fani kökenlerinin yardımcıları ile birlikte onlar, aşkın hükümetlerin Tanrı'nın alçalış halinde olan Evlatları'nın tasarılarının durumu ve yürütülmesiyle birlikte olan ilişkisini yakın ve kişisel bir düzeyde tutarlar.

22:2.9 (246.1) Kudretli Haberciler, kendilerine ait olan bütüncül yükseliş süreçlerinin tamamıyla bilincindedir; buna ek olarak bu nedenden dolayı onlar, zamanın herhangi bir yaratılmışı ve mekânın herhangi bir dünyası üzerindeki hizmet için bu derece faydalı ve sıcakkanlı yardımcılar olup aynı zamanda anlayışlı habercilerdir. Siz bedenden ayrılır ayrılmaz, bizimle özgür ve anlayışlı bir biçimde iletişim haline geçeceksiniz; çünkü biz, mekânın evrimsel dünyalarının tümü üzerindeki bütün

ırklardan kaynaklanmış bir niteliğe sahibiz, bu durumun sebebi ise bu fani ırklarda Düşünce Denetleyicileri'nin ikame etmesi ve bunu takiben bahse konu ırkların onlarla birlikte bütünleşmesidir.

3. Yetkide Yüksek Olanlar

22:3.1 (246.2) Erişimin Kutsal Bir Biçimde Üçleştirilmiş Evlatları'nın ikinci topluluğu olan Yetkide Yüksek Olanlar, fani kökenin Düzenleyici ile bütünleşmiş varlıkların tümüdür. Bu unsurlar, kendilerine ait uzun yükseliş süreçleri boyunca olağanüstü yönetim dehasını ortaya koymuş ve üstün idari yetkinliği sergilemiş olan kusursuzlaştırılmış fanilerdir. Onlar, mekânın varlığını sürdüren fanilerinden elde edilen idari yetkinliğin en üst tabakasıdır.

22:3.2 (246.3) Yetkide Yüksek Olanlar'ın yetmiş bini her Kutsal Üçleme bağlantısında kutsal bir biçimde üçleştirilmiştir. Nebadon'un yerel evreni her ne kadar göreceli olarak genç bir yaratım olsa da burası, bu düzenin yakın bir zamanda kutsal bir biçimde üçleştirilmiş sınıfı arasından temsilcilere sahiptir. Mevcut an içerisinde Orvonton içerisinde görevlendirilen bu yetenekli idarecilerin on milyardan fazlası bulunmaktadır. Göksel koruyucuların tüm ayrı düzeyleri gibi onlar, Uversa üzerinde kendilerine ait olan yönetim merkezlerini idare ederler; buna ek olarak onların Uversa üzerindeki yedek birlikleri, Kutsal Üçleme ile bütünleşmiş olan diğer evlatlar gibi, Orvonton içinde kendilerine ait olan düzeyin merkezi yönetim bedeni olarak hareket eder.

22:3.3 (246.4) Yetkide Yüksek Olanlar, herhangi bir sınırlamaya sahip olmayan idarecilerdir. Onlar, Zamanın Ataları'nın her

yerde mevcut olan ve her zaman etkin biçimde bulunan yöneticileridir. Onlar, herhangi bir yerleşik dünya üzerinde, herhangi bir alan üzerinde ve yedi aşkın evrenin herhangi birinde etkinliğin herhangi bir fazında hizmet edebilir.

22:3.4 (246.5) Üstün idari bilgeliğe ve olağandışı idari yeteneğe sahip olmasıyla birlikte bu muhteşem varlıklar, aşkın evren mahkemeleri adına adaletin nedenselliğini sunmak için bu görevi üstlerine alırlar; onlar, evrimsel âlemler içinde yanlış bir biçimde yapılan uyarlamaların düzeltilmesi ve adaletin yerine getirilmesini desteklerler. Bu nedenden dolayı siz; sizin hükmedilen kâinatsal ilerleyiş süreciniz içindeki alanlara ve dünyalara yükselirken adaletin saptamış olduğu yanlışlar için herhangi bir biçimde çağrılırsanız, adaletsizlikten dolayı ızdırıp çekmeniz olanaklı değildir, çünkü sizin savcılarınız, üzerinde katettiğiniz veya etmekte olduğunuz sürecinizin her aşamasıyla birlikte kişisel olarak aşına olan bir seferliğine yükseliş halinde bulunmuş yaratılmışlarındandır.

4. İsme ve Sayıya Sahip Olmayanlar

22:4.1 (246.6) İsme ve Sayıya Sahip Olmayanlar, Erişimin Kutsal Bir Biçimde Üçleştirilmiş Evlatları'nın üçüncü ve son topluluğunu oluşturur; onlar, zaman ve mekân dünyalarından evrimsel ırklarının oğulları ve kızlarının hepsinin yeteneğinin ötesinde ibadet etmek için yetkinliğini geliştiren yükseliş içindeki ruhlardır. Onlar, isim veya sayının evrimsel yaratılmışlarının kavramsallaşmasını göreceli olarak aşan Kâinatın Yaraticısı'nın ebedi amacının ruhsal bir kavramını elde etmişlerdir; bu nedenle onlar, İsme ve Sayıya Sahip Olmayanlar olarak adlandırılırlar. Daha doğru bir biçimde

çevrilişiyile onların isimleri “İsim ve Sayı’nın *üzerinde* Olanlar” şeklinde olacaktır.

22:4.2 (247.1) Evlatların bu düzeyi, yedi bin topluluk içindeki Cennet Kutsal Üçlemesi tarafından bütünleşir. Uversa üzerinde, Orvonton içinde görevlendirilmiş bu evlatların sayıca yüz milyon tanesinden fazlasının bulunduğuna dair kayıt bulunmaktadır.

22:4.3 (247.2) İsme ve Sayıya Sahip Olmayanlar, varlığını sürdürmeye çalışan üstün ruhsal akıllar oldukları için; ruhsal bir bakış açısı arzulanabilen bir durumda olduğunda, ve yükseliş süreci içindeki deneyim hakkında yargıya varılacak bir sorunla ilgili soruların yeterli bir kavrayışı için hayati olduğunda, özellikle onlar, yargıda bulunmak amacıyla karara oturmak ve görüşlerini ortaya koymak için yetkin bir niteliğe sahiptirler. Onlar Orvonton’un yüce jürileridir. Kötü idare edilen bir jüri sistemi az veya çok, bazı dünyalar üzerinde adaletin yanlış bir biçimde temsilidir; fakat Uversa üzerinde ve onun uzantılı olduğu mahkemelerinde biz, jüri üyeleri ve yargıçlar olarak gelişmiş ruhsal zihniyetin en üstün biçimini uygulamaktayız. Yargılama, herhangi bir hükümetin en yüksek düzeydeki faaliyetidir; buna ek olarak karara varma ile görevlendirilmiş olanlar, en deneyimli ve anlayışlı bireylerin en yüksek ve en soylu biçimlerinden seçilmelidir.

22:4.4 (247.3) Kudretli Haberciler, Yetkide Yüksek Olanlar ve İsme ve Sayıya Sahip Olmayanlar’ın kutsal bir biçimde üçleştirilmiş sınıfları için adayların seçimi içkin bir biçimde ve kendiliğinden gerçekleştirilir. Cennet’in seçimsel biçimleri hiçbir biçimde keyfi değildir. Kişisel deneyim ve ruhsal değerler, Erişimin Kutsal Bir Biçimde Üçleştirilmiş

Evlatları'nın görevlilerini belirler. Bu tür varlıklar, idari düzey içinde yönetim ve bütünlük bakımından birbirine eşittir; fakat, onların tümü bireyselliği ve çeşitli karakterleri ellerinde bulundururlar; bu bağlamda onlar tek tipleştirilmemiş varlıklardır. Onların hepsi, kendilerine ait olan yükseliş süreçlerinin farklılaşmasına bağlı olarak karakter bakımından farklıdırlar.

22:4.5 (247.4) Bahse konu bu deneyimsel yetkinliklere ek olarak Erişimin Kutsal Bir Biçimde Üçleştirilmiş Evlatları, Cennet İlahiyatları'nın kutsal bütünleşmesi içinde üçleştirilmişlerdir. Sonuçta onlar, Kutsal Üçlemenin Yerleşik Evlatları'nın eş güdüm yardımcıları olarak faaliyette bulunurlar; çünkü Kutsal Üçleme bütünleşmesi, yaratılmış varlıkların gerçekleşmemiş olanaklarının birçoğunun gelecek bir zaman akışında gerçekleşmesine zemin hazırlamakta olduğu görünümüne sahiptir. Fakat bu durum sadece mevcut kâinat çağıyla ilgili olaylar için bir gerçeklik taşır.

22:4.6 (247.5) Evlatların bu topluluğu, başlıca bir biçimde fakat bütünlükçü olmayan bir şekilde, zaman-mekân fanilerinin yükseliş sürecinin hizmetleriyle alakalıdır. Bir fani yaratılmışın görüşü, eğer herhangi bir biçimde kuşku içinde olursa; onun kuşkuya dayanan şüphesi bir Kudretli Haberci, Yetkide Yüksek Olanlar'dan ve İsme ve Sayıya Sahip Olmayanlar'dan biri tarafından oluşan bir yükseliş kuruluna yapılan itiraz sonucunda giderilir.

22:4.7 (247.6) Bu bildiriye okuyan siz faniler, kendinizi Cennet'e yükseltebilir, Kutsal Üçleme ile bütünleşmeye erişebilir ve uzak gelecek çağlarında yedi aşkın evrenden bir tanesi içinde Zamanın Ataları'nın hizmetine bağlı bulunabilirsiniz; buna ek

olarak herhangi bir zaman içinde, benim şu an Urantia üzerinde faaliyette bulunmam gibi, bazı evrimleşen yerleşik gezegenler için gerçeğin açığa çıkışını yaymak amacıyla bile görevlendirilebilirsiniz.

5. Kutsal Bir Biçimde Üçleştirilmiş Sorumlular

22:5.1 (247.7) Kutsal Bir Biçimde Üçleştirilmiş Sorumlular, Seçimin Kutsal Bir Biçimde Üçleştirilmiş Evlatları'dır. Sadece varlığını devam ettirmenin değerine ait olan sizin ırklarınız veya diğer faniler Havona'yı katedip, Cennet'e erişip ve kendilerini zaman zaman Kutsal Üçlemenin Yerleşik Evlatları ile birlikte aşkın evren hizmetiyle sonlandırılmış bir biçimde bulmamaktadır; bunun yerine aynı zamanda sizin inanç dolu yüksek melekse koruyucularınız ve eşit derecede bulunan inançlı yarı-ölümlü yardımcılarınız, bahse konu aynı Kutsal Üçleme tanıtışı ve muhteşem kişilik nihayeti için aday haline gelirler.

22:5.2 (248.1) Kutsal Bir Biçimde Üçleştirilmiş Sorumlular; Havona boyunca hareket eden, Cennet'e ve Kesinliğe Erişecek Olanların Birlikleri'ne erişen yükseliş yüksek melekleri ve dönüştürülmüş yarı-ölümlü yaratılmışlarıdır. Bunu takiben onlar, Cennet Kutsal Üçlemesi tarafından bütünleşmiş ve daha sonra ise Zamanın Ataları'nın hizmeti için görevlendirilmişlerdir.

22:5.3 (248.2) Kutsal Üçleme bütünleşmesi için yükseliş yüce melekleri arasından olan bu adaylara, Kesinliğe Erişecek Olanların Birliği'ne erişen ve bunu takiben kutsal bir biçimde üçleştirilen bazı yükseliş fanileri ile birlikte onların sahip olduğu cesur işbirliği sebebiyle bu tanınma sağlanmıştır. Fani

sürece ait olan benim meleksele koruyucum bu ilerleyişe benim ile birlikte katıldı, daha sonra ise kutsal bir biçimde üçleştirildi ve şimdi ise Kutsal Bir Biçimde Üçleştirilmiş Sorumlu olarak Uversa hükümetine bağılı bir konumda bulunmaktadır.

22:5.4 (248.3) Buna ek olarak yarı-ölümlü yaratılmışlar ile birlikte; birçoğı dönüştürülmüş ve Cennet'e erişmiş olup, aynı nedenlerden dolayı ve yüksek melekler ile birlikte onlar, aşkın evrenler içinde Kutsal Üçleme ile bütünleşmiş ve Sorumlular olarak görevlendirilmiştir.

22:5.5 (248.4) Kutsal Bir Biçimde Üçleştirilmiş Sorumlular, sayıca yetmiş binden oluşan topluluklar içinde Cennet Kutsal Üçlemesi tarafından bütünleştirilir; buna ek olarak her topluluğun bir bölü yedisi bir aşkın evren için görevlendirilir. Şu an itibariyle Orvonton'un hizmeti içerisinde orada, güvenilir ve yüksek bir mertebede olan Sorumlular'ın sayıca on milyondan biraz daha fazlası bulunmaktadır. Onlar; Uversa, çoğunluk ve azınlık yönetim merkezi alanları üzerinde hizmet etmektedirler. Kendi görevleri içinde onlar, sayıca birkaç milyarı bulan ikincil hizmetkâr ruhaniyetlerin bir birliğı ve diğere yetkin aşkın evren kişilikleri tarafından yardım görür.

22:5.6 (248.5) Kutsal Bir Biçimde Üçleştirilmiş Sorumlular; kendilerine ait olan yaşam süreçlerine sorumlular olarak başlayıp, bu görev içinde aşkın hükümetlerin olaylarıyla ilgilenmeye devam ederler. Bir bakımdan onlar, aşkın evren hükümetlerinin görevlileridir; fakat onlar, Göksel Koruyucular'ın yaptıkları gibi bireyler ile bire bir biçimde ilişki kurmazlar. Kutsal Bir Biçimde Üçleştirilmiş Sorumlular; topluluk olaylarını yönetip, toplu bir biçimde sürdürülen çalışmaları desteklerler. Onlar; kayıtların, tasarıların ve

kurumların sorumlularıdır. Buna ek olarak onlar; yükümlülüklerin, kişilik topluluklarının, yükseliş projelerinin, morontia tasarımlarının, kâinat tasarımlarının ve sayısız diğer birçok girişimin emanetçileri olarak hareket ederler.

6. Kutsal Bir Biçimde Üçleştirilmiş Elçiler

22:6.1 (248.6) Kutsal Bir Biçimde Üçleştirilmiş Elçiler, Seçimin Kutsal Bir Biçimde Üçleştirilmiş Evlatları'nın ikinci düzeyidirler; buna ek olarak Sorumlular biçimindeki onların yardımcıları gibi onlar, yükseliş yaratılmışlarının iki türünden toplanmışlardır. Her yükseliş fanisi Düzenleyici veya Yaratıcı-ile-bütünleşmiş bir halde değildir, onlardan bazıları Ruhaniyet bazıları ise Evlat ile bütünleşmiştir. Bahse konu bu Ruhaniyet ve Evlat ile bütünleşmiş fanilerin belirli bir kısmı Havona'ya ulaşır, Cennet'e erişir. Adaylar Cennet'e yükseliş halinde olanlar arasından Kutsal Üçleme bütünleşmesi için seçilir, ve zaman zaman onlar sayıca yedi bin olan sınıflar içerisinde kutsal bir biçimde üçleştirilir. Bunun sonucunda ise onlar, Zamanın Ataları'nın Kutsal Bir Biçimde Üçleştirilmiş Elçileri olarak aşkın evrenler içerisinde görevlendirilir. Uversa üzerinde kayıtlı olan sayıca yaklaşık olarak bir buçuk milyarı bulan bahse konu unsur bulunmaktadır.

22:6.2 (248.7) Kutsal Bir Biçimde Üçleştirilmiş Elçiler, kendilerine ait olan Havona eğitimcilerinin tavsiyeleri üzerine Kutsal Üçleme bütünleşmesi için seçilir. Onlar; kendilerine ait olan toplulukların üstün akıllarını temsil edip, bu nedenden dolayı Ruhaniyet-ile-bütünleşmiş fanilerin geldiği bu dünyaların niyetlerini idarede ve aşkın evren yöneticilerine anlayış bakımından yardım etmekte en yetkin olanlardır. Evlat-ile-bütünleşmiş Elçiler, kişiliğin Evlat-ile-bütünleşmiş düzeyiyle

olan sorunlarla ilgili bizim uğraşlarımızda büyük bir yardıma sahiptirler.

22:6.3 (248.8) Kutsal Bir Biçimde Üçleştirilmiş Elçiler, kendi görevlerine ait olan aşkın evren içindeki âlemlerin ve dünyaların herhangi biri veya tümü üzerinde herhangi bir amaç veya tüm niyetler için Zamanın Ataları'nın temsilcileridir. Onlar, azınlık birimlerin yönetim merkezleri üzerinde belirli ve önemli hizmetlerin yerine getirilmesini sağlarlar; buna ek olarak onlar, bir aşkın evrenin sayısız olan çeşitli görevlerini uygularlar. Onlar, aşkın hükümetlerin Kutsal Bir Biçimde Üçleştirilmiş Evlatları'nın olağanüstü durumlar veya yedek birlikleridir; buna ek olarak onlar bu nedenle, sorumlulukların çok geniş bir kapsamı için uygun bir durumdadırlar. Onlar, insan akılları için tasvir etmesi imkânsız olan aşkın evren olayları içinde yükümlülüklerin yüzlercesine katılmaktadır; çünkü Urantia üzerinde, bu etkinliklere herhangi bir biçimde benzeyen hiçbir şey gerçekleşmemektedir.

7. Kutsal Üçleştirme'nin İşleyiş Biçimi

22:7.1 (249.1) Kutsal üçleştirme eylemi biçimindeki, kusursuz ve kusursuzlaştırılmış ruhsal varlıkların yüce yaratıcı uygulamalarının deneyimini maddi akıl için bütüncül bir biçimde açığa çıkaramam. Kutsal üçleştirmenin işleyiş biçimleri, Vicegerington ve Solitarington'un sırları arasındadır; buna ek olarak onlar, bu benzersiz deneyimler boyunca geçenler dışında kimse tarafından açığa çıkarılabilir veya anlaşılabilir değildir. Bu nedenden olayı, bu olağandışı etkileşimin doğası ve anlamını insan aklı için başarılı bir biçimde tasvir etmek herhangi bir varlığın olanağının ötesindedir.

22:7.2 (249.2) İlahiyatlar'ın dışında, kesinliğe erişecek olanların birliklerinin her birinin belirli üyeleri ve sadece Cennet-Havona kişilikleri kutsal üçleştirmeye katılırlar. Cennet kusursuzluğunun belirli şartları altında bu muhteşem varlıklar, kavram-kimliğinin benzersiz deneyimi üzerine atılabilirler; buna ek olarak onlar, yaratılmış kökenli kutsal bir biçimde üçleştirilmiş bir evlat biçimindeki yeni bir varlığın üretiminde birçok kez başarılı olurlar.

22:7.3 (249.3) Kutsal üçleştirmenin bu tür serüvenlerine katılan bahse konu bu yaratılmışlar, sadece bu tür tek bir deneyime katılabilir; oysa Cennet İlahiyatları ile orada, kutsal üçleştirmenin süreçlerinin devam eden uygulamaları için herhangi bir sınır bulunmadığı gözlenmektedir. İlahiyat'ın sadece tek bir açıdan sınırlı olduğu göze çarpmaktadır; bu durum ise Yaratıcı-Evlat'ın bütünleşmiş iradesinin tek bir sınırsız yönetimi biçimindeki Özgün ve Sınırsız Ruhaniyet'in bulunabilmesidir.

22:7.4 (249.4) Cennet kültürü ve ruhsal gelişiminin belirli düzeylerine erişmiş olan Düzenleyici ile bütünleşmiş yükseliş halindeki kesinliğe erişecek olan faniler, bir yaratılmış varlığını kutsal bir biçimde üçleştirmeye kalkışacak olanlar arasındandır. Kesinliğe erişecek onlar fanilerin birlikteliklerine, Cennet üzerinde konumlandıkları zaman Havona zamanının her bin yılında bir ara dönem verilir. Herhangi bir görevden muaf olunan bu süre zarfını geçirmek için, bu tür kesinliğe erişecek olanları seçmek amacıyla yedi farklı yol bulunmaktadır; bunlardan biri, bazı kesinliğe erişecek olanların birliktelik içinde bulundukları veya bazı

Cennet-Havona kişilikleri ile işbirliği halindeki yaratılmış kutsal üçleştirme uygulamasının teşebbüsüdür.

22:7.5 (249.5) Eğer kesinliğe erişecek olan iki fani, Üstün Evren'in Mimarları'ndan önce devam eden bir biçimde kutsal üçleştirme için özdeş bir kavramsallaşmayı özgür bir biçimde seçtiklerini gösterirlerse; kendi takdir yetkileri içinde Mimarlar, bahse konu yüceltilmiş yükseliş halinde bulunan fanilerin ara sürecini genişletmeye ve onları bir süreliğine Cennet Vatandaşları'nın kutsal üçleştirme birimi için ortadan kaldırmaya izin veren talimatları duyurmak amacıyla yetkilendirilirler. Kendilerine verilen bu inziva döneminin sonunda eğer onlar, o vakte kadar kutsal bir biçimde üçleştirilmemiş olan seçilmiş ve özgün bir kavramsallaşmayı ruhsallaştıracak, nihai amaç haline getirecek ve onu gerçekleştirecek cennetsel çabayı göstermek için tek başına veya birleşik bir biçimde tercihte bulunmalarına dair bir kaydı sunarlarsa; bunun sonucunda Yedinci Üstün Ruhaniyet, bu türden bir olağanüstü yükümlülüğe izin veren yetkilendirmeyi gerçekleştirir.

22:7.6 (249.6) Zamanın inanılması güç olan uzun süreçleri, zaman zaman bu serüvenler içinde tüketilir. Bir çağ; kâinatsal gerçek içinde onların tercih ettiği kavramsallaşmayı mevcut varlık haline tam anlamıyla getirmekte başarılı olmalarından önce olan bir biçimde, bahse konu inançlı ve kararlı, bir kereliğine fani bulunanların — buna ek olarak zaman zaman Cennet-Havona kişiliklerinin — kendi amaçlarına kesin olarak ulaşmalarından önce geçmiş olduğu gözlenmektedir. Buna ek olarak bahse konu bu adanmış çiftler, her zaman başarıyla sonuçlanmamaktadır; bunun yerine onlar birçok kez başarısızlık ile sonuçlanmakta, ve buna ek olarak kendilerinin

neden olduğu herhangi bir biçimde keşfedilebilecek bir hata bulunmamaktadır. Bu nedenle kutsal üçleştirme için başarısız olan adaylar, yüce çabayı göstermiş ve yüce hayal kırıklığını deneyimlemiş varlıklar olarak tasarlanmış biçimdeki kesinliğe erişecek olanların özel bir topluluğuna kabul edilirler. Cennet İlahiyatları kutsal üçleştirme için bir araya geldiklerinde, onlar her zaman başarılı olurlar; fakat bu başarıyı, varlığın aynı düzeyinin iki üyesinin teşebbüs edilen birliği biçimindeki yaratılmışların uyumlu bir çifti ile gerçekleştirmezler.

22:7.7 (250.1) Yeni ve özgün bir varlık Tanrılar tarafından kutsal bir biçimde üçleştirildiği zaman, kutsal ebeveynler değişmeyen ilahi potansiyel içindedir; fakat yüceltilmiş biçimdeki yaratılmış varlıklar böyle bir yaratılmış sürecini uyguladıkları zaman, anlaşmanın üyesi ve katılımcı olan bireylerden bir tanesi eşi benzeri olmayan bir kişilik dönüşümüne uğramaktadır. Yaratılmış kökenli kutsal bir biçimde üçleştirilmiş bir evladın iki atası, belirli bir ruhsal biçimde bir bütün haline dönüşür. Muhtemel bir biçimde kişiliğin belirli ruhsal fazlarının çifte-bütünleşmesinin bu durumunun, Yüce Varlık'ın muhteşem kâinat içinde kişiliğin bütüncül ve tamamlanmış dışavurumuna ulaşana kadar varlığını sürdüreceğine inanmaktayız.

22:7.8 (250.2) Yeni bir yaratılmış kökenli kutsal bir biçimde üçleştirilmiş evladın görünüşüyle birlikte eş zamanlı olarak orada, iki atanın bahse konu bu işlevsel olan ruhsal birliği ortaya çıkar; kutsal bir biçimde üçleştirilen bu iki ebeveyn nihai işlevsel düzey üzerinde tek bir bütün haline gelir. Kâinat içinde hiçbir yaratılmış varlık, bu muhteşem olguyu bütüncül bir biçimde açıklayamaz; bu durum neredeyse kutsal olan bir

deneyimdir. Bir Yaratıcı ve Evlat, Sınırsız Ruhaniyet'i ebedileştirmek için bir bütün haline geldiğinde, amaçlarının başarıyla sonlanması üzerine onlar en başından beri bir tekmiş gibi bir bütün haline gelir. Buna ek olarak, iki yaratılmışın bu kutsal üçleştirme birliği, Kâinatın Yaratıcısı ve Ebedi Evlat'ın kusursuz İlahiyat birliğinin sınırsız kapsamı düzeni üzerinde iken, yaratılmışın kutsal üçleştirilişinin sonuçları doğası bakımından ebedi değildir. Onlar, deneyimsel İlahiyatlar'ın tamamlanan kendini gerçekleştirmesi üzerine ortadan kaldırılacaklardır.

22:7.9 (250.3) Yaratılmış kökene sahip kutsal bir biçimde üçleştirilmiş evlatların bahse konu bu ebeveynleri kendilerinin kâinat görevleri içinde bir bütün haline gelirlerken, onlar Üstün Evren'in Mimarları ve Kesinliğe Erişecek Olanların Birlikleri'nin içeriksel oluşumunda ve yoklama çağrısında iki kişilik olarak yer almaya devam edeceklerdir. Mevcut kâinat çağı boyunca, kutsal üçleştirme ile bütünleşmiş olan ebeveynlerin hepsi, faaliyet ve görev bakımından ayrılamaz bir durumdadır. Birinin gittiği yere diğeri de gider, ve birinin yaptığı işi diğeri de yapar. Eğer ebeveynsel çifte-bütünleşim, bir fani veya diğer kesinliğe ulaşacak olanla ve bir Cennet-Havona kişiliğiyle gerçekleşiyorsa, bütünleşmiş ebeveynsel varlıklar ne Cennetliler, Ne Havonalılar ve ne de kesinliğe erişecek olanlarla faaliyet halinde bulunur. Bu tür karma birliktelikler, benzer varlıkların bir araya geldiği özel bir birlik halinde bir araya gelir. Buna ek olarak, karma veya diğer biçimde olan kutsal üçleştirme birlikteliklerinin hepsinde ebeveynsel varlıklar birbirlerinin bilincine sahip olup, birbirleriyle ilişki halinde bulunabilirler; ve onlar, önceden verilmemiş olan sorumlulukları yerine getirebilirler.

Yedi Üstün Ruhaniyet, kesinliğe erişecek olanların kutsal üçleştirici birliği ve Cennet-Havona kişilikleri üzerinde yaptırım uygulayacak yönetsel yetkiye sahiptir; buna ek olarak bu türden karma ilişkiler her zaman başarılı bir niteliğe sahiptir. Sonuç olarak ortaya çıkan yaratılmış kökenli kutsal bir biçimde üçleştirilmiş muhteşem evlatlar, ya Cennet'in ebedi yaratılmışlarının veya mekânın zaman yaratılmışlarının kavrayışı için elverişsiz olan kavramların temsilcileridir; bu nedenden dolayı onlar, Üstün Evren'in Mimarları'nın vesayet altındaki evlatları haline gelir. Nihai sonun kutsal bir biçimde üçleştirilmiş bu evlatları; gelecek bir evren çağıyla ilgili olan ve bu nedenle merkezi ve aşkın kâinat yönetimlerinden biri için doğrudan işlevsel bir değeri olmayan düşünceleri, nihai amaçları ve *deneyimleri* beraberinde taşır. Zamanın çocuklarının ve ebediyetin vatandaşlarının bu benzersiz evlatlarının tümü; Yaratan Evlatlar'ın birliklerinin gizli üniversitelerinin yer aldığı alanın özel bir birimi içinde, geleceğin gerçekliklerinin ve zamanın kavramsallaşmalarının çalışması içine katıldıkları yer olan Vicegerington üzerinde yedek bir biçimde tutulur.

Yüce Varlık, İlahiyat gerçekliğinin üç fazının bütünleşmesidir: Yüce olan Tanrı, Cennet Kutsal Üçlemesi'nin sınırlı olan belirli yönlerinin ruhsal bütünleşmesi; Her Şeye Gücü Yeten Yücelik, muhteşem kâinat Yaratanları'nın güç bütünleşmesi; Yüce Akıl, Üçüncül Kaynak ve Merkez'in ve onlara ait olan Yüce Varlık'ın gerçekliği için eş güdüm halinde bulunduğu unsurların bireysel katılımıdır. Onların kutsal üçleştirme serüvenleri içinde Cennet ve merkezi evrenin üstün yaratılmışlarının serüvenleri, yaratılmış kökene sahip kutsal bir biçimde üçleştirilmiş evlatların üç düzeyinin üretimi içinde

sonuçlanan Yüceliğin İlahiyatı'nın şu üç katmanlı yapıda olan bir keşfine katılır.

22:7.12 (251.2) 1. *Yükseliş halinde olan kutsal bir biçimde üçleştirilmiş Evlatlar.* Onların yaratıcı çabalarında kesinliğe erişecek olanlar, Cennet için zaman ve mekân boyunca yükselişlerinde deneyimsel olarak elde ettikleri Her Şeye Gücü Yeten Yücelik'in belirli kavramsal gerçekliklerini kutsal bir üçleştirmenin teşebbüsünde bulunurlar.

22:7.13 (251.3) 2. *Cennet-Havona kökenli kutsal bir biçimde üçleştirilmiş Evlatları.* Cennet Vatandaşları ve Havonalılar'ın yaratıcı çabaları, Nihayet ve Ebediyet'e sınır teşkil eden aşkın bir yücelik temeli üzerinde onların deneyimsel olarak elde ettikleri Yüce Varlık'ın belirli olan yüksek ruhsal taraflarının kutsal bir biçimde üçleştirilmesiyle sonuçlanır.

22:7.14 (251.4) 3. *Nihai Sonun Kutsal Bir Biçimde Üçleştirilmiş Evlatları.* Ancak kesinliğe erişecek olanlardan biri ve bir Cennet-Havonalısı beraber yeni bir yaratılmışı kutsal bir biçimde üçleştirdiği zaman, bu ortak çaba Yüce-Nihai Akıl'ın belirli fazları içinde sonuçlanır. Bu durum sonucunda ortaya çıkan Yaratılmış kökene sahip kutsal bir biçimde üçleştirilmiş evlatları aşkın bir yaratımdır; onlar, deneyimsel olarak başka bir biçimde elde edilmemiş, ve bu nedenle mevcut kâinat çağının yaratımsal sınırlarını aşan bu unsurların sorumluları olan Üstün Evren'in Mimarları'nın uzmanlık alanı altına kendiliğinden giren Yüce-Nihayet İlahiyatı'nın mevcudiyetlerini yansıtır. Nihai sonun kutsal bir biçimde üçleştirilmiş evlatları, Yüce-Nihayet'in açığa çıkmamış üstün evren işlevinin belirli yönlerini içinde barındırır. Zamanın ve ebediyetin birleşmiş bir biçimde olan bu çocukları hakkında

çok fazla bilgiye sahip değiliz; fakat biz yine de, tarafımıza açığa kavuşturmak izin verilenden daha çok şeyin bilgisine sahip bulunmaktayız.

8. Yaratılmış Kökenli Kutsal Bir Biçimde Üçleştirilmiş Evlatlar

22:8.1 (251.5) Bu anlatımda dikkate alınan bir biçimde yer eden yaratılmış kökene sahip kutsal bir biçimde üçleştirilmiş evlatlara ek olarak, Cennet-Havona kişiliklerinin kesinliğe ulaşacak olan yedi birliğin çoklu birleşiminin çeşitli türevleri biçimindeki yaratılmış kökene sahip kutsal bir biçimde üçleştirilmiş evlatların açığa çıkarılmamış sayısız düzeyleri mevcuttur. Fakat açığa çıkarılmış veya çıkarılmamış bahse konu yaratılmış kökenli kutsal bir biçimde üçleştirilmiş varlıkların tümü, Kâinatın Yaratıcısı'nın kişiliğiyle donatılmıştır.

22:8.2 (251.6) Yükseliş halinde olan kutsal bir biçimde üçleştirilmiş yeni evlatlar ve Cennet-Havona kökenli kutsal bir biçimde üçleştirilmiş evlatlar, genç ve deneyimsiz oldukları zaman genellikle; Yedi Yüce İdareci'nin himayesi altında onların görev yaptıkları yer olan Sınırsız Ruhaniyet'in yedi Cennet alanı üzerinde hizmetin uzun süreçleri için görevlendirilir. Bunu takiben onlar, Kutsal Üçleme Eğitim Evlatları tarafından yerel evrenler içinde daha ileri derece olan eğitim için kabul edilebilirler.

22:8.3 (251.7) Yüksek olan ve yüceltilmiş yaratılmış kökenin bu kabul edilen evlatları; Eğitim Evlatları'nın öğrenci biçimindeki yardımcıları olan çıraklarıdır. Buna ek olarak sınıflandırma bakımından onlar, geçici bir biçimde sık sık bu Evlatlar ile

sayılmaktadır. Hizmete ait olan kendilerinin tercih ettikleri âlemler adına birçok soylu görevi kendilerinden feragat ederek gerçekleştirebilmeye yetkin olup, bunu yerine getirir.

22:8.4 (251.8) Yerel evrenlerdeki Eğitimci Evlatlar, bütünleşme için Cennet İlahiyatı tarafından kendilerine ait olan yaratılmış kökenli kutsal bir biçimde üçleştirilmiş vesayet altındaki evlatlarını aday gösterebilir. Kusursuzluğun Kutsal Bir Biçimde Üçleştirilmiş Evlatları olarak bu bütünleşmeden ortaya çıkarak onlar, iki kez kutsal bir biçimde üçleştirilmiş varlıkların bu benzersiz topluluğunun mevcut bilinen nihai sonu olarak yedi aşkın evren içinde Zamanın Ataları'nın hizmetine girerler.

22:8.5 (252.1) Yaratılmış kökene sahip kutsal bir biçimde üçleştirilmiş evlatların hepsi Kutsal Üçleme ile bütünleşmiş bir halde değildir; onlardan birçoğu, Cennet'in Yedi Üstün Ruhaniyeti'ne, aşkın evrenlerin Yansıtıcı Ruhaniyetleri'ne ve yerel yaratımların Ana Ruhaniyetleri'ne ait olan yardımcı ve elçiler haline gelirler. Diğerleri ise ebedi Ada üzerindeki özel görevleri kabul edebilir. Buna ek olarak bazıları ise, Ruhaniyet'in Cennet alanları ve Yaratıcı'nın gizli dünyaları üzerinde özel görevlere katılabilirler. Nihai olarak ise onlar, Havona'nın iç döngüsü üzerinde Kutsal Bir Biçimde Üçleştirilmiş Evlatlar'ın bir araya gelmiş birliklerine doğru kendi yollarını bulabilir.

22:8.6 (252.2) Kusursuzluğun Kutsal Bir Biçimde Üçleştirilmiş Evlatları ve Vicegerington üzerinde toplananlar dışında yaratılmış kökene sahip kutsal bir biçimde üçleştirilmiş evlatların yüce nihai sonu, Kesinliğe Erişecek Olanların Cennet Birlikleri'nin yedisinden biri biçimindeki Kutsal Bir Biçimde

Üçleştirilmiş Kesinliğe Ulaşacak Olanların Birlikleri'ne katılım olarak gözlenmektedir.

9. Göksel Koruyucular

22:9.1 (252.3) Yaratılmış kökene sahip kutsal bir biçimde üçleştirilmiş evlatlar, sayıca yedi binden oluşan sınıflar içinde Cennet Kutsal Üçlemesi tarafından bütünleştirilir. Cennet-Havona kişilikleri ve kusursuzlaştırılmış insanların bahse konu bu kutsal bir biçimde üçleştirilmiş doğumu, eşit bir biçimde İlahiyatlar tarafından bütünleştirilir; fakat onlar, Kutsal Üçleme Eğitimci Evlatları olan kendilerinin bir önceki öğretmenlerinin tavsiyesi uyarınca aşkın evrenler için görevlendirilir. Bahse konu bu unsurların karşılaştırmalı olarak daha uygun hizmeti, Yüksek Evlat Yardımcıları biçiminde görevlendirilir; yine bu bağlamda onların daha az bir biçimde farklılaşan uygulamaları ise Göksel Koruyucular olarak tanımlanır.

22:9.2 (252.4) Bahse konu bu eş benzeri olmayan varlıklar Kutsal Üçleme tarafından bütünleştikleri zaman, onlar aşkın evren hükümetleri için değerli yardımcıları haline gelirler. Onlar, yükseliş sürecinin olayları içinde belli bir biçimde konumlandırılmışlardır; fakat bu durum onların kişisel yükselişleri tarafından değil, mekânın dünyaları üzerinde Kutsal Üçleme Eğitimci Evlatları ile birlikte onların hizmetlerinin bir sonucunda gerçekleşmiştir.

22:9.3 (252.5) Orvonton üzerinde sayıca neredeyse bir milyara varan Göksel Koruyucu bulunmaktadır. Onlar başlıca olarak, çoğunluk birimlerin yönetim merkezleri üzerinde Zamanın Kusursuzlukları'nın idarelerine atanmış olup; Evlat-ile-

bütünleşmiş yükseliş halinde bulunan fanilerin bir birliği tarafından yetkin bir biçimde yardım görür.

22:9.4 (252.6) Göksel Koruyucular, aşkın evren hükümetlerinin çeşitli mahkemelerinin kararlarına ek olarak onların toplantılarının sorumluları ve mahkeme habercileri olarak faaliyet gösteren, Zamanın Ataları'nın mahkemelerinin görevlileridir. Onlar, Zamanın Ataları'nın tutuklamadan sorumlu temsilcileridir; Uversa'dan, aşkın evren yargısından önce mahkeme için kimin mevcudiyeti gerekli ise onu getirmek için ayrılır; ve onlar, aşkın evren içinde herhangi bir kişiliğin gözaltına alınması için çıkarılan hükmü uygularlar. Onlar aynı zamanda, Uversa üzerinde mevcudiyetleri herhangi bir neden için gerekli olduğu anda yerel evrenlerin Ruhaniyet-ile-bütünleşmiş fanilerine eşlik eder.

22:9.5 (252.7) Göksel Koruyucular ve onların birliktelik halinde bulundukları Yüksek Evlat Yardımcıları hiçbir biçimde Düzenleyiciler tarafından ikame edilmemişlerdir. Onlar ne Ruhaniyet ne de Evlat ile bütünleşmiş bir haldedirler. Buna rağmen Cennet Kutsal Üçlemesi'nin bütünleşmesi, Kusursuzluğun Kutsal Bir Biçimde Üçleştirilmiş Evlatları'nın bütünleşmemiş durumunu telafi eder. Kutsal Üçleme bütünleşmesi yalnızca, yaratılmış kökene sahip kutsal bir biçimde üçleştirilmiş evlat içinde kişilikleşen, bütünleşmiş evladı herhangi bir biçimde değişmeden bırakan fikir üzerine hareket edebilir; fakat bu türden bir kısıtlama sadece bu yönde tasarlandığında ortaya çıkabilir.

22:9.6 (252.8) Bahse konu iki kez kutsal bir biçimde üçleştirilmiş evlatlar muhteşem varlıklardır; fakat onlar, kendilerine ait olan yükseliş birliktelikleri gibi ne çok yönlü ne de

güvenilebilirlerdir. Onlar; mekânın karanlık nüfuz alanlarından gerçekte muhteşemliğe yükseliş tarafından, bu topluluğa ait olan evlatların geride kalanlarınca elde edilen muazzam ve derin kişisel deneyimden mahrumlardır. Yükseliş sürecine ait olan bizler onları sevmekte olup, tüm kusurlarını telafî etmek için hepimiz sahip olduğumuz gücü kullanmaktayız; yine de onlar, sahip olduğumuz alt düzeyde bulunan kökenimize ve deneyim için yetkinliğimize karşı bizlerin daima memnuniyet duymasını sağlamaktadır. Onların, kâinat yükselişinin deneyimlenebilen gerçeklikleri içinde kendilerine ait olan kusurlarının farkına varmak ve onların bilincinde olmak için sahip oldukları istenç aşkın bir biçimde güzel olup, zaman zaman en etkili bir şekilde dokunaklı olabilmektedir.

22:9.7 (253.1) Kusursuzluğun Kutsal Bir Biçimde Üçleştirilen Evlatları, diğer Kutsal Üçleme ile bütünleşmiş Evlatlar'ın aksine sınırlıdır; çünkü onların deneyimsel yetkinliği zaman ve mekân tarafından kısıtlanmaktadır. Onlar, Yüce İdareciler ve Eğitimci Evlatlar ile birlikte yapmış oldukları uzun süreli eğitime rağmen deneyimden yoksundurlar; buna ek olarak eğer bu durum söz konusu olmasaydı, deneyimsel doygunluk gelecek bir kâinat çağı içinde deneyim kazanmak için onların varlığının yedekte kalmasına engel olacaktı. Mevcut kişisel deneyime ait gerçekleşen tüm evrensel mevcudiyetin içinde, yalın bir ifadeyle hiçbir şey bulunmamaktadır; buna ek olarak bahse konu yaratılmış kökenli olan kutsal bir biçimde üçleştirilen evlatlar, herhangi bir gelecek kâinat çağı içinde deneyimsel işlev için yedekte tutulmaktadır.

22:9.8 (253.2) Malikâne dünyalar üzerinde, aşkın evrenin yüksek mahkemelerinin bahse konu soylulaştırılmış görevlilerinin,

mekânın evrimsel dünyalarından oraya henüz ulaşmış olanları bile oldukça hasretle ve arzulayan bir biçimde karşıladıklarına sık sık şahit oldum ki; herhangi bir kişi, mevcut yaşamın ve iyi niyetli deneyimin aşamaları tarafından kâinatsal doğrultu üzerinde yükselen, varsayılan biçimiyle onların daha az talihli olan kardeşlerini gerçekten kıskanan deneyim dışı kutsal bir üçleştiririnin bu sahiplerinin tanımasına engel olamaz. Sahip oldukları yetersizliklere ve kısıtlamalara rağmen onlar, aşkın evren hükümetlerinin karmaşık idari tasarılarının uygulamalarına geldiğinde çalışanların muhteşem bir biçimde yararlı ve en başından beri idare sahibi bir birliğidir.

10. Yüksek Evlat Yardımcıları

22:10.1 (253.3) Yüksek Evlat Yardımcıları, Cennet-Havona kişilikleri biçimindeki onların ebedi birlikteliklerine ve Kesinliğe Erişecek Olanların Fani Birlikleri'nin yüceltilmiş yükseliş varlıklarına ait olan yeniden kutsal bir biçimde üçleştirilmiş evlatlarının daha üstün olan topluluğudur. Onlar, aşkın evren hizmeti ve Zamanın Ataları'nın hükümetlerinin yüksek evlatları için kişisel yardımlar biçiminde faaliyet göstermesi amacıyla görevlendirilmiştir. Onlar, uygun olabilecek bir biçimde özel yardımcılar şeklinde tanımlanabilir. Onlar zaman zaman, yüksek evlatların özel kurulları ve diğer topluluk birliktelikleri için kâtipler biçiminde hareket edebilir. Onlar; Bilgeliğin Kusursuzlaştırıcıları'na, Kutsal Danışmanlar'a, Kâinatsal Denetimciler'e, Kudretli Haberciler'e, Yetkide Yüksek Olanlar'a ve İsme ve Sayıya Sahip Olmayanlar'a hizmet ederler.

22:10.2 (253.4) Göksel Koruyucular ile alakalı, iki kez kutsal bir biçimde üçleştirilmiş bahse konu evlatların sınırlılıkları ve

yetersizlikleri hususunda eğer dikkati çeken bir görünüme sahip olduysam; şimdi adil bir biçimde, onları bizim için neredeyse paha biçilmez kılan özellikleri biçimindeki onların üstün oldukları bir noktaya dikkati çekmeme izin verin. Bu varlıklar bahse konu mevcudiyetlerini, tek ve yüce olan kavramın kişileşmeleri olmalarının gerçekliğine borçludur. Onlar; hiçbir şekilde önceden algılanmamış, dışa vurulmamış ve kutsal bir biçimde üçleştirilmemiş bazı kâinatsal nihai amaçlar biçimindeki bir takım kutsal düşüncelerin kişiliksel olarak somutlaşmasıdır. Buna ek olarak onlar, bu durumu takiben Kutsal Üçleme tarafından bütünleşmiştir; ve bu nedenden dolayı onlar, kendilerine ait olan kişilik mevcudiyetinin düşünce-nihai amacıyla ilgili ulvi Kutsal Üçleme'nin bahse konu bilgeliğini dışa vurmakta ve onu gerçekte kendi içinde taşımaktadır. Bahse konu bu özel kavramsallaşmanın kâinatlar için açığa çıkarılabilir halde bulunduğu kadarıyla bu kişilikler, herhangi bir yaratılmışın ve Yaratan aklının muhtemel bir biçimde algılayacağı, dışa vuracağı veya örneklendirebileceği her şeyi bünyesinde barındırır. *Onlar kişilikleşen düşüncedir.*

22:10.3 (253.5) Kâinat gerçekliğinin tek bir yüce kavramsallaşmasına ait olan bu türden bir yaşayan yoğunlaşmasının, aşkın evrenlerin idaresiyle sorumlu olanlar için ifade edilmemiş hizmetinin bir parçası olduğunu görmüyor musunuz?

22:10.4 (254.1) Yüksek evlatların her bir çiftinin bir birimi biçimindeki, Orvonton'un güney kısımları içinde yeni kâinatların bir topluluğuyla alakalı üç sorunun çalışması için görevlendirilmiş olarak onların altısının bulunduğu bir kurula başkanlık etmek için yönlendirilmemin üzerinden çok uzun bir

zaman geçmemiştir. Ben kendi kurulumun bu tür yardımcılarının kısa süreli görevleri için Uversa üzerinde onların bulunduğu düzeyin başı olarak getirildiğimde, Yüksek Evlat Yardımcıları'nın değeri hakkında derin bir biçimde haberdar edildim. Bizim düşüncelerimizin ilki, bulunduğumuz topluluğa derhal katılan Uversa üzerindeki bir Yüksek Evlat Yardımcısı tarafından temsil edilmiştir. Bizim ikinci sorunumuz, üçüncü aşkın evren için görevlendirilen bir Yüksek Evlat Yardımcısı'nın bünyesinde bulunmaktaydı. Biz, merkezi evren değişim bölgesi boyunca temel bilginin dağıtımını ve düzenlenmesi için bu kaynak üzerinden fazlasıyla bir yardım sağladık; fakat yücelik bakımından yaratılmış kökenli kutsal üçleştirilmenin ve kesinlik bakımından İlahiyat kökenli kutsal bir biçimde üçleştirilmenin bir *kavramsallaşması* olan, bir kişiliğin mevcut varlığı tarafından sağlanan yardım karşısında hiçbir şey kıyaslanabilir bir nitelikte değildir. Üçüncü sorunumuz ile alakalı Cennet kayıtları, böyle bir düşüncenin hiçbir zaman yaratılmış kökenli olan kutsal bir biçimde üçleştirilmediğini ortaya çıkarmıştır.

22:10.5 (254.2) Yüksek Evlat Yardımcıları, muazzam kavramların ve muhteşem nihai amaçların benzersiz ve özgün olan kişilikleşmesidir. Buna ek olarak aslında onlar, zaman zaman akıl yürütmelerimizle dışa vurulamayacak olan görsel örneklendirmeyi açığa çıkarmaya yetkindirler. Mekânın âlemleri içinde bazı uzak görevler için faaliyette bulunduğum zamanlarda, üzerine gitmek ve çözmek için gönderildiğim bahse konu sorunla ilgili kutsal kavramın bütünlüğü olan bir Yüksek Evlat Yardımcısı'na görevim bağlandığında, gördüğüm yardım bakımından kendimi oldukça şanslı hissettiğimin ne anlama geldiğini bir düşünün; dahası ben

bahse konu bu deneyime sürekli bir biçimde sahip oldum. Bu tasarımı ile ilgili tek bir zorluk, kutsal bir biçimde üçleştirilmiş düşüncelerin bahse konu tamamlanmış bir haline hiçbir aşkın evrenin sahip olamamasıdır; biz bu varlıkların sadece yedide birini elde edebiliriz. Bu bakımdan yedi seferde sadece bir kez kayıtlar bir düşüncenin kutsal bir biçimde üçleştirildiğini gösterdiğinde, bu varlıkların bireysel birlikteliğinden memnuniyet duyarız.

22:10.6 (254.3) Biz, Uversa üzerindeki bu varlıkların daha büyük sayılardaki nüfusunu büyük bir yarar olarak kullanabiliriz. Onların aşkın evren idareleri için sahip oldukları değer sebebiyle biz; bu tür yaratıcı serüvenlerin uygulanması için temel teşkil eden bahse konu deneyimsel gerçekliklerin her birine katkıda bulunmalarından sonra, olası her bir biçimde kutsal üçleştirme teşebbüsünde bulunmak amacıyla mekânın kutsal yolcularını ve aynı zamanda Cennet'in sakinlerini cesaretlendirmekteyiz.

22:10.7 (254.4) Şu an itibariyle biz, içinde bulunduğumuz aşkın evren içinde yaklaşık olarak bir milyon iki yüz elli bin Yüksek Evlat Yardımcısı'na sahibiz; buna ek olarak onlar, Uversa üzerinde faaliyet gösterecekler bile azınlık ve çoğunluk birimleri üzerinde hizmet halindedirler. Çok sık bir biçimde onlar, uzak olan âlemler için görevlerimizde bize eşlik etmektedirler. Yüksek Evlat Yardımcıları, herhangi bir Evlat veya kurul için kalıcı bir biçimde görevlendirilmemişlerdir. Onlar, Cennet Kutsal Üçlemesi'nin çocukları haline geldikleri bu üçlemenin ebedi niyetlerini en iyi biçimde yerine getirecek düşünce veya nihai amaçları *biçimindeki* varlıklar olarak, bu düşünce veya amaçlara hizmet eder bir şekilde sürekli olarak dönüşüm halinde görevlendirilir.

22:10.8 (254.5) Onlar etkileyici bir biçimde sevgi dolu, üstün bir biçimde sadık, seçkin bir biçimde ussal, tek bir düşünce bakımından yüce bir biçimde akıllı, ve aşkın bir biçimde alçak gönüllüdür. Onlar; sahip oldukları tek bir düşünce veya nihai amaç ile ilgili kâinatın ilmini sizler için açığa çıkarırken, yükseliş halinde bulunan fanilerden bile olacak şekilde diğer öznelerin ev sahipliği üzerinden bilgi ve haber elde etmeye çalışmalarını gözlemlemek neredeyse duygusal olarak dokunaklı bir durumdur.

22:10.9 (254.6) Tüm bunlara ek olarak bu anlatım; Tanrı'nın Kutsal Bir Biçimde Üçleştirilmiş Evlatları olarak adlandırılan bu belirli unsurların kaynağı, doğası ve faaliyetinin; daha ayrıntılı bir biçimde Cennet Kutsal Üçlemesi'nin kutsal bütünleşmesi boyunca ilerleyen bu varlıkların; buna ek olarak aşkın evrenlerin hizmetleri için görevlendirilenlerin; bu görevler içinde, zamanın yükseliş halinde bulunan fanilerinin dolaysız Havona istikametlerine ve nihai olan Cennet amaçlarına doğru onların içsel ilerleyişini kolaylaştırmak amacıyla, yorulmak bilmeyen çabaları içinde, Zamanın Ataları'nın idarecileri ile birlikte gerekli olan bilgisel aklı ve anlayış dolu işbirliği sağlamak amacıyla bulunanların anlatımıdır.

22:10.10 (255.1) [Bu anlatım, Orvonton'un açığa çıkarım birliğine ait olan bir Kudretli Haberci tarafından gerçekleştirilmiştir.]

23. Makale

Yalnız İleticiler

23:0.1 (256.1) YALNIZ İleticiler, Bütünleştirici Yaratan'ın kişisel ve kâinatsal birliğidir; onlar Sınırsız Ruhaniyet'in Yüksek olan Kişiliklerinin ilk ve üstün düzeyidir. Onlar, yalnız kişilik

ruhaniyetlerini mevcudiyet haline getirme amacıyla yalnız bir biçimde faaliyet göstererek Sınırsız Ruhaniyet'in öncül yaratıcı eylemini temsil eder. Ne Yaratıcı ne de Evlat doğrudan bir biçimde bu muhteşem ruhsallaştırmaya katılır.

23:0.2 (256.2) Bu ruhaniyet ileticileri, tek bir yaratım süreci içinde kişilikleştirilmiş olup, onların sayısı sabit bir konumdadır. Her ne kadar bu mevcut görev için bahse konu bu olağanüstü varlıklardan bir tanesine sahip olsam da, kâinat âlemlerinin tümü içinde mevcut olan bu tür kişiliklerin sayıca ne kadarının bulunduğu bilgisine sahip değilim. Bunun yerine ben sadece, zaman zaman aşkın-evrenimizin yetki alanı içinde bir süreliğine faaliyet gösterir halde bulunanlara dair kayıt altına alınanların ne kadar olduğunun bilgisine sahibim. En son yayınlanan Uversa raporundan, Orvonton'un sınırları içinde faaliyet gösteren neredeyse 7,690 trilyon Yalnız İleticiler'in mevcut bulunmuş olduğunu gözlemledim; bu bakımdan ben, bahse konu bu rakamın onların toplam nüfusun yedi de birinden oldukça daha az olduğunun tahmininde bulunmaktayım.

1. Yalnız İleticiler'in Doğası ve Kökeni

23:1.1 (256.3) Havona Döngüleri'nin Yedi Ruhaniyeti'nin yaratımını eş zamanlı olarak takiben Sınırsız Ruhaniyet, Yalnız İleticiler'in geniş birlikleri şeklinde mevcudiyete kavuşturulmuştur. Cennet ve Havona döngüleri dışında Yalnız İleticiler için mevcudiyet-öncesi olan kâinatsal yaratımın hiçbir parçası yoktur; onlar, ebediyet yakınından muhteşem kâinat boyunca faaliyet içinde bulunur. Onlar, zaman ve mekânın uçsuz bucaksız yaratımları için ve onlarla kişisel ilişki halinde benliksel gerçekliğini açığa çıkarmak amacıyla, Sınırsız

Ruhaniyet'in kutsal işleyiş biçimi bakımından temel olan bir niteliğe sahiptir.

23:1.2 (256.4) Her ne kadar bu ileticiler ebediyetin yakın zamanlarından mevcut bir halde olsa da, onların tümü birey olmanın başlangıcından haberdardır. Onlar, bahse konu bir zaman bilincini elinde bulundurmak bakımından Sınırsız Ruhaniyet'in yaratımından ilki olarak zamanın bilincinin kendisidir. Onlar, zaman içinde kişilikleştirilen ve mekân içinde ruhsallaştırılan Sınırsız Ruhaniyet'in ilk doğan yaratılmışlarıdır.

23:1.3 (256.5) Onlar, uçsuz bucaksız bir biçimde ve kusursuzca donanmış olan ruhaniyet varlıkları olarak zamanın başlangıcı anında ortaya çıkmıştır. Onların tümü eşit olup, onlara dair kişisel farklılaşma üzerine kurulan hiçbir sınıflandırma veya alt bölümlendirme bulunmamaktadır. Onların sınıflandırılması bütünüyle, zaman zaman onların görevlendirildiği işlerin biçimi üzerine yapılmaktadır.

23:1.4 (256.6) Faniler, mekânın dünyaları üzerinde neredeyse maddi varlıklar olarak mevcudiyetlerine başlayıp; onlar Muhteşem Çevreler'e doğru olan içsel yükseliş haline geçerler. Bahse konu yalnız ruhaniyetler, her şeyin merkezinde mevcudiyetlerine başlayıp; onlar, en dış yerel evrenler ve hatta onun ötesinde bulunanlar biçimindeki bireysel dünyalar için görevlendirilmeyi arzularlar.

23:1.5 (256.7) Her ne kadar Yalnız İleticiler olarak adlandırılırsalar da onlar, yalnız bir halde bulunan ruhaniyetler değildir; bunun yerine onlar, kelimenin tam anlamıyla yalnız çalışmak isteyen varlıklardır. Onlar her ne kadar kâinat aklının çok az

miktardaki düzeyiyle kardeşlik içinde bulunacakları birlikten eşit bir derece memnuniyet duysa da, tüm yaratım içinde yalnız bir mevcudiyetten hoşlanabilen ve bunu hissedebilen tek varlıktır.

23:1.6 (257.1) Yalnız İleticiler, hizmetleri bakımından soyutlanmış bir konumda bulunmamaktadırlar; onlar, kısa süreli olarak ikamet ettikleri âlemlerin tüm yayınlarını “dinler bir halde” olmaya yetkin bir biçimde tüm yaratım aklının huzuruyla sürekli bir biçimde iletişim halindedir. Onlar aynı zamanda, aynı aşkın-evren içinde benzer bir görev yapan varlıklar biçiminde olan kendilerine ait dolaysız birliklerin üyeleri ile karşılıklı iletişimde bulunabilir. Onlar, kendilerine ait olan topluluğun diğerleri ile birlikte iletişim halinde olabilir; fakat onlar, Yedi Üstün Ruhaniyet’in kurulu tarafından bunu yerine getirmemesi hususunda yönlendirilmektedir. Buna ek olarak onlar sadık bir topluluktur; bu bağlamda onlar, verilen bir yükümlülüğü yerine getirmemek veya emirlere riayet etmemek gibi bir davranışta bulunmamaktadırlar.

23:1.7 (257.2) Kâinat Güç Yöneticileri gibi Yalnız İleticiler, zaman ve mekânın mahkemeleri tarafından gözaltına alınmadan veya tutuklamadan muaf olan âlemler boyunca faaliyet gösteren varlıkların sayıca çok az olan türü arasındadır. Onlar, Yedi Üstün Ruhaniyet dışında herhangi bir unsurdan önce ortaya çıkmış varlık olarak gösterilebilir; buna rağmen üstün âlemlerin tarihsel kayıtlarının tümünde, bahse konu bu Cennet kurulu şimdiye kadar herhangi bir Yalnız İletici’nin davası hakkında yargıya varmak çağrıldığına dair bir bilgi bulunmamaktadır.

23:1.8 (257.3) Yalnız görevin bu habercileri; Üçüncül Kaynak ve Merkez'den türeyen yaratılmış varlıkların güvenilir, özgüvenli, çok yönlü, bütünüyle ruhsal ve kapsamlı bir biçimiyle duygudaş olan topluluğudur. Onlar, merkezi Cennet Adası üzerinde yerleşik olan ve yerel evrenlerin yönetim merkezi alanları üzerinde kişilikleştirilen Sınırsız Ruhaniyet'in yönetimi tarafından faaliyet içinde bulunur. Onlar; yerel evren Ana Ruhaniyetleri'nin dolaysız olan etkisi altında, yerel yaratımlar içinde faaliyet gösterirlerken bile Sınırsız Ruhaniyet'den kaynaklanan doğrusal döngünün sürekli bir biçimde devam eden katılımcılarıdır.

23:1.9 (257.4) Bahse konu Yalnız Haberciler'in yalnız başlarına seyahat etmeleri ve çalışmalarına dair işleyişsel bir neden bulunmaktadır. Onlar kısa süreli süreçler için ve sabit bir konumda bulundukları zaman, bir topluluk içerisinde ortaklaşa bir biçimde işbirliğinde bulunabilirler; fakat onlar bu nedenle bir araya geldiklerinde, kendilerine ait olan Cennet döngüsünün devamlılığından ve istikametinden bütünüyle mahrum bırakılırlar. Hareket halinde oldukları anda veya zamanın akışı ve mekânın döngüleri içinde faaliyet içerisinde bulundukları zaman, eğer bu düzeyin sayıca iki veya daha fazla olan unsuru birbirlerine yakın olan bir konumda bulunuyorsa, onların ikisi veya tümü daha yüksek olan döngüsel kuvvetlerine olan birleşim için reddedilir. Sizin görsel simgeler ile tarif edebileceğiniz bir biçimde onlar “kısa devre” yapmaktadır. Bu nedenden dolayı onlar, yerinde ve etkin faaliyetlerine müdahalede bulunmamak amacıyla, hataya yer bırakmayan bir biçimde yaklaşan çakışma durumu için onları bilgilendirecek ve eksiksiz bir biçimde onları etkin olarak ayrı tutacak, bir uyarı sinyali şeklinde kendiliğinden harekete geçen

ikaz sisteminin bir gücüne kendi doğalarında sahiplerdir. Onlar aynı zamanda, Muazzam Kutsal Üçleme Ruhaniyetleri ve kutsal Düşünce Düzenleyicileri'nin yakınlığını tespit edecek ve bunu bildirecek, doğalarından kaynaklanan ve kendiliğinden hareket geçen güçleri ellerinde bulundurlar.

23:1.10 (257.5) Bahse konu ileticiler, kişilik genişlemesinin veya yeniden üretiminin hiçbir gücünü ellerinde barındırmamaktadır; buna rağmen âlemler içinde onların katılamadıklarına ek olarak, temel teşkil edecek ve yardımcı olacak bir biçimde katkıda bulunamadıkları hiçbir görev bulunmamaktadır. Özellikle onlar, kâinat olaylarının idaresi ile ilgili olan varlıklar için çok büyük zaman kazandırıcılardır; buna ek olarak onlar, en yükseğinden en düşüğüne kadar hepimize yardımda bulunur.

2. Yalnız İleticiler'in Görevleri

23:2.1 (257.6) Yalnız İleticiler, göksel kişiliklerin herhangi bir bireyine veya topluluğuna kalıcı bir biçimde bağlanmamışlardır. Onlar her zaman görevlendirme sonucunda hizmet halinde bulunur; buna ek olarak bu tür hizmet boyunca onlar, kendilerine ait olan bağlılığın âlemlerini yönlendiren unsurların doğrudan üst denetimi altında görevlerini yerine getirir. Onlar arasında ne bir yapısal düzenin veya hükümetin bir türü bulunmaktadır; onlar *Yalnız* Haberciler'dir.

23:2.2 (258.1) Yalnız Haberciler, hizmetin şu yedi bölümü için Sınırsız Ruhaniyet tarafından görevlendirilmektedir:

23:2.3 (258.2) 1. Cennet Kutsal Üçlemesi'nin Habercileri.

23:2.4 (258.3) 2. Havona Döngüleri'nin Habercileri.

23:2.5 (258.4) 3. Aşkın Evrenler'in Habercileri.

23:2.6 (258.5) 4. Yerel Evrenler'in Habercileri.

23:2.7 (258.6) 5. Yönlendirilmemiş Görev'in Kâşifleri.

23:2.8 (258.7) 6. Özel Görev'in Elçileri ve Temsilcileri.

23:2.9 (258.8) 7. Gerçeğin Açığa Çıkarıcıları.

23:2.10 (258.9) Bahse konu ruhaniyet elçileri her bakımdan, hizmetin bir çeşidinden diğerine kıyasla karşılıklı olarak değiştirilebilir bir niteliğe sahiptir; bu tür devretme olayları sürekli bir biçimde ortaya çıkmaktadır. Yalnız İleticiler'in ayrı hiçbir düzeyi bulunmamaktadır; onlar ruhsal bakımdan birbirlerinin aynı olup her bakımdan eşittirler. Onlar genel olarak sayılarca tanımlanırken, Sınırsız Ruhaniyet tarafından kişisel isimleriyle bilinmektedir. Onlar, mevcut görevlerinin isim ve sayıca tanımlanışı vasıtasıyla geride kalanlarımız tarafından tanınmaktadır.

23:2.11 (258.10) 1. *Cennet Kutsal Üçlemesi'nin Habercileri.* Ben, Kutsal Üçleme için görevlendirilen haberciler topluluğun görevi ile ilgili fazla bir şeyi gerçeğe çıkarmak için izne sahip bulunmaktayım. Onlar, İlahiyatların güvenilir ve gizli olan hizmetlileridir; buna ek olarak kendilerine Tanrılar'ın açığa çıkarılmamış siyasaları ve gelecek işleyişi ile ilgili olan özel iletiler emanet edildiği zaman, onların düzeylerine ait olan sükûnetin gizliliğine ihanet edecek veya bir sırrı ifşa edecek bir biçimde davrandıklarına hiçbir zaman rastlanmamıştır. Buna ek olarak bu bağlantıyla ilgili olan her şey, onların kusursuzluğunun kendini beğenmişliğinin göstergesini değil;

İlahiyatlar'ın *kusursuz varlıklarını* yapmaya olan yetkinliğini ve bunu gerçekleştirmesini ortaya koyar.

23:2.12 (258.11) Urantia'nın karışıklığı ve karmaşıklığı, Cennet İdarecileri'nin Urantia'ya dair olan olaylar hakkında ne sahip olduğu ilgisinin yetersizliğini ne de onları farklı bir biçimde yönetmesi hususundaki yetkinsizliğini gösterir. Yaratanlar, Urantia'yı gerçek bir cennet haline getirmek için bütüncül güç ile donatılmıştır; fakat böyle bir Cennet Bahçesi, Tanrılar'ın kederin çekiçleri ve gerekliliğin örsleri arasında sizin dünyanızı kesin bir biçimde şekillendiren bahse konu bu güçlü, soylu ve deneyimli karakterlerin gelişimine katkıda bulunmayacaktı. Sizin deneyişleriniz ve hayal kırıklıklarınız biçimindeki kaygılarınız ve kederleriniz, tıpkı merkezi ve kusursuz kâinatın dünyaları üzerinde onların yüce amaçları için her şeyin seçkin kusursuzluğu ve sınırsız uyumu olduğu gibi, onlar sizin âleminiz üzerindeki kutsal tasarının bir parçasıdır.

23:2.13 (258.12) 2. *Havona Döngüleri'nin İleticileri*. Yükseliş süreci boyunca siz, Yalnız İleticiler'in mevcudiyetini saptamakta bariz bir biçimde görünmeyen ama yine de artan ölçeklerde yetkinleşeceksiniz; fakat siz, Havona'ya erişene kadar onları hataya yer bırakmayan bir biçimde tanıyamayacaksınız. Sizin yüz yüze göreceğiniz İleticiler'den ilki, bahse konu bu Havona döngülerinin unsurları olacaktır.

23:2.14 (258.13) Yalnız İleticiler, Havona dünyalarının sakinleriyle birlikte olan özel ilişkilerinden memnuniyet duyarlar. Birbirleriyle birliktelik halinde bulundukları zaman işlevsel olarak oldukça yetersiz olan bu ileticiler, Havona yerlileri ile birlikte fazlasıyla yakınlıkta bulunmaya ve kişisel bütünleşmeye yetkin olup, gerçekte bu niteliklere sahiptirler.

Fakat kutsal bir biçimde kusursuz olan bahse konu bu varlıkların akıllarının, neredeyse aşkın olan bu türden bir kişiliklerin ruhaniyetleriyle olan ilişkisi sonucunda elde edilen yüce memnuniyeti insan aklına taşımak neredeyse imkânsızdır.

23:2.15 (259.1) 3. *Aşkın Evrenlerin İleticileri*. Kutsal gücün ve idari bilgeliğin bu üçlüsü şeklindeki, yedi aşkın evrenin nihai sonları üzerinde idarede bulunan Kutsal Üçleme kökenli bahse konu bu kişilikler biçimindeki Zamanın Ataları, Yalnız İleticiler tarafından oldukça cömert bir biçimde desteklenir. Bir aşkın evrenin bu üçleme bütünlüğünün yöneticilerinin doğrudan ve kişisel bir biçimde diğer idareciler ile iletişim halinde bulunabilmesi, ileticilerin sadece bu düzeyi vasıtasıyla gerçekleşebilir. Yalnız İleticiler, Muazzam Kutsal Üçleme Ruhaniyetleri'nden muhtemel bir biçimde ayrı olarak, ruhaniyet aklın tek olanaklı biçimidir. Onlar, doğrudan bir biçimde bir aşkın evren yönetim merkezinden bir diğerine sevk edilebilir. Tüm diğer kişilikler bu türden bir yolculuğu, Havona ve Üstün Ruhaniyetler'in yönetici dünyaları kanalıyla gerçekleştirmek zorundadır.

23:2.16 (259.2) Orada, Çekim İleticileri, yansıma veya yayının herhangi biri tarafından elde edilemeyecek bazı bilgi türleri mevcuttur. Buna ek olarak Zamanın Ataları kesin bir biçimde bu şeylerin bilgisine sahip olduğunda, onlar bir Yalnız İletici'ye bilginin kaynağı için sevk edilmek durumundadır. Urantia üzerindeki yaşam mevcudiyetinin çok öncesinde, mevcut an içerisinde benim ile birliktelik halinde olan iletici; merkezi evrenin bir Uversa görevi için bulunduğu yerin dışına doğru görevlendirilmiş olduğunda, yaklaşık bir milyon yıl boyunca Orvonton'un yoklama çağrısında yer almamasına

rağmen kendisinden beklenen zaman içinde istenilen bilgiye ulaşp geri dönmüştür.

23:2.17 (259.3) Aşkın evrenler içinde Yalnız İleticiler'in hizmeti için hiçbir kısıtlama bulunmamaktadır; onlar, yüksek mahkemelerin yargılarının uygulayıcıları veya âlemin iyiliği için bilgi toplayıcıları olarak faaliyet gösterebilir. Aşkın yaratılmışların bütünü içinde onlar, Orvonton üzerinde hizmet etmekten en büyük keyfi alanlardır; çünkü burada duyulan ihtiyaç en yüksek derecede olup, kahramansal çabalar için ortaya çıkan olanaklar fazlasıyla çoğalmış bir durumdadır. Bu bağlamda hepimiz, daha fazla ihtiyaç duyulan âlemlerde daha fazla doygun bir düzeyde bulunan faaliyete dair memnuniyeti duyumsamaktayız.

23:2.18 (259.4) 4. *Yerel Evrenlerin Habercileri.* Yerel bir evrenin hizmetleri içerisinde, Yalnız İleticiler'in faaliyetleri üzerinde hiçbir kısıtlama bulunmamaktadır. Onlar, her ne kadar hükmeden bir durumda olan Üstün Evlat'ın bütüncül yetki alanı altında olsalar da, yerel evren Ana Ruhaniyeti'nin amaçları ve niyetlerinin inanç sahibi olan gerçeği açığa çıkaranlarıdır. Buna ek olarak bu durum; evren yönetim merkezlerinden doğrudan bir biçimde dışa doğru seyir halinde olmalarından veya Takımyıldız Yaratıcıları, Sistem Egemenleri ve Gezegensel Prensler ile birlikte geçici olarak birliktelik halinde bulunmalarından bağımsız olarak, bir yerel evren içinde faaliyet halinde olan tüm ileticiler için doğru bir nitelik taşır. Bir Yaratan Evlat kendisine ait olan âlemin egemen idarecisi olarak yükseldiği anda onun eli altında tüm güçlerin toplanmasından önce; yerel âlemlerin bu ileticileri Zamanın Ataları'nın genel yönlendirmesi altında faaliyet

gösterir, buna ek olarak onlar, Zamanın Birlikteliği biçimindeki kendilerine ait olan yerleşik temsilciye doğrudan bir biçimde sorumludur.

23:2.19 (259.5) *5. Yönlendirilmemiş Görev'in Kâşifleri.* Yalnız İleticiler'in yedek birlikleri haddinden fazla bir biçimde görevlendirilmek üzere toplandığında, orada Yedi Yüce Güç Yöneticisi'nden biri tarafından gönüllülerin keşfi için bir çağrıda bulunulur. Buna ek olarak hiçbir zaman orada herhangi bir gönüllü eksikliği yaşanmamaktadır; çünkü onlar, yenedünyaların ve âlemlerin düzenleyici bir konumdaki çekirdeklerini bulmanın heyecanını deneyimlemek için özgür ve kısıtlanmamış kâşifler olarak sevk edilmekten büyük bir memnuniyet duyarlar.

23:2.20 (259.6) Onlar, âlemlerin mekân düşünürleri tarafından sağlanan izleri araştırmak için harekete geçerler. Kuşkuya yer bırakmayan bir biçimde Cennet İlahiyatları, mekânın keşfedilmemiş bahse konu enerji sistemlerinin varlığının bilgisine sahiptir, fakat onlar hiçbir zaman bu bilgiyi ifşa etmemektedirler. Eğer Yalnız İleticiler; düzenlenmekte olan bu yeni enerji sistemlerini keşfetmemiş ve onların konumlarını tespit etmemiş olsalardı, bu tür olgular komşu âlemlerin akli varlıkları tarafından bile uzun bir süreliğine fark edilmemiş olarak kalmaya devam edecekti. Bir sınıf olarak Yalnız İleticiler, yer çekimine karşı bir hayli hassastırlar; bu nedenle onlar bazen, yaşam deneyimleri için en iyi bir biçimde uyumlu hale gelmiş olan bahse konu dünyalar şeklindeki küçük karanlık gezegenlerin olası mevcudiyetini tespit ederler.

23:2.21 (260.1) Yönlendirilmemiş görevin bahse konu iletici-kâşifleri, üstün evren içinde devriye halinde bulunmaktadır.

Onlar sürekli olarak, dışsal uzayın tümünün ortaya çıkarılmamış kısımları için keşifsel seferler düzenlerler. Dışsal uzayın âlemleri içindeki etkileşimlerine dair elimizde bulundurduğumuz bilgilerin büyük bir kısmını biz, onların sık sık tekrar eden göksel gökbilimcileri ile olan görevleri ve çalışmaları biçimindeki Yalnız İleticiler'in keşiflerine borçlu bulunmaktayız.

23:2.22 (260.2) 6. *Özel Görev'in Elçileri ve Temsilcileri.* Yerel evrenler, evlatlığa ait olan elçilerin özgün düzeylerinden seçilen onların geleneksel olarak değişime uğradıkları aynı aşkın evren üzerinde konumlanmıştır. Fakat yaşanacak herhangi bir gecikmeden kaçınmak için sık sık Yalnız İleticiler'den, bir âlemi diğerine tanıtmak ve ifade etmek amacıyla bir yerel yaratımdan diğerine elçiler olarak ziyaret etmesi istenir. Örnek olarak; yeni bir yerleşik âlem keşfedildiğinde, yüksek bir melek uykusuna yatırılmış elçinin bahse konu bu uzak âleme ulaşabilmesinden önce uzun bir sürenin geçmesi, onun mekân üzerinde oldukça uzak bir konumda bulunduğunu kanıtlayabilir. Yüksek bir melek uykusuna yatırılmış bir varlık mümkün olan bir biçimde, sizin zamanınıza göre bir saniyede 558,840 Urantia milini aşan bir hıza ulaşamaz. Devasa yıldızlar, çapraz akıntılar ve tali yollara ek olarak ilgi çekici teğetler bu türden bir hızın tümünü yavaşlatmaya o kadar eğilimlidir ki, uzun bir yolculuk sürecinde sahip olunan hız ortalama olarak saniyede 550,000 mile düşmektedir.

23:2.23 (260.3) Bir özgün elçinin uzun bir yerel evrene ulaşmasının bin yıllar sürecektir olması gerektiğinde, çoğunlukla bir Yalnız İletici'den geçici olarak elçi biçiminde doğrudan faaliyet

göstermeye başlaması istenir. Yalnız İleticiler, Çekim İleticiler'in yaptığı gibi zamandan ve mekândan bağımsız olan bir şekilde değil fakat neredeyse ona benzer bir biçimde, çok kısa olan süreler içinde hareket edebilir. Onlar aynı zamanda, özel görevin sorumluları olarak diğer şartlar altında hizmet gösterebilir.

23:2.24 (260.4) *7. Gerçeğin Açığa Çıkarıcıları.* Yalnız İleticiler, gerçeği açığa çıkarmayı kendilerine ait olan düzeyin en yüksek olan yetkinliği olarak değerlendirirler. Buna ek olarak onlar zaman zaman, aşkın evrenlerden mekânın bireysel gezegenlerine bu yetkinlik içerisinde faaliyet gösterirler.

3. Yalnız İleticiler'in Zaman ve Mekân Hizmetleri

23:3.1 (260.5) Yalnız İleticiler; yayın hizmetinin veya yansıma işleyişinin uygulanmasının elverişsiz olduğu zamanlarda, önemli ve acil iletimlerin hızlı aktarımı için tüm âlemler içinde olanaklı olan kusursuz ve güvenilir kişiliğin en yüksek biçimidir. Onlar, özellikle zaman unsurunun bir etken olarak bulunduğu yerlerde olan âlemlerin ruhsal ve maddi varlıklarına yardım etme biçimindeki görevlerinin sonu olmayan çeşitliliği içinde hizmet eder. Aşkın evren nüfuz alanlarının hizmetleri için görevlendirilen tüm düzeyler içinde onlar, zaman ve mekânın sınırlamasına karşı durmaya çok yaklaşan, en yüksek ve en çok yönlü niteliğe sahip olan kişilikleştirilmiş varlıklardır.

23:3.2 (260.6) Kâinat'a, ulaşım amaçları için çekim gücünü kullanan ruhaniyetler oldukça yeterli bir biçimde tedarik edilmiştir; onlar, herhangi bir yere aniden gerçekleşen bir biçimdeki zaman aralığında hareket edebilir, fakat onlar bu bağlamda

kişiler değildir. Çekim İleticileri ve Aşkın Kaydediciler gibi belirli diğer çekim katedicileri kişisel varlıklardır; fakat onlar aşkın ve yerel evren idarecileri için uygun bir durumda değildirler. Dünyalar; melekler, insanlar ve diğer yüksek kişisel varlıklar tarafından doldurulmuş bir durumdadır, fakat onlar zaman ve mekân tarafından sınırlandırılmış bir durumdadır. Yüksek bir melek uykusuna yatırılmamış olan varlıklar için hız sınırı, sizin dünyanızın ölçümüne ve zamanına göre saniyede 186,280 mildir; yarı-ölümlü yaratılmışlar ve belirli diğer varlıklar, yetkinliğe sahip oldukları biçimiyle ve çoğunlukla bunu gerçekleştikleri şekliyle hız sınırının iki katı olan saniyede 372,560 mile erişirler. Bunun karşısında ise yüksek melekler ve diğerleri, hız sınırının üç katı olan saniyede 558,840 mil ile uzayı kat edebilir. Buna rağmen orada, Yalnız İleticiler'in dışında yüce meleklerin görece düşük hızları ve çekim katedicilerinin anlık hızları arasında faaliyet gösteren hiçbir taşıma veya iletici kişiliği bulunmamaktadır.

23:3.3 (261.1) Bu nedenle Yalnız İleticiler genel olarak; kişiliğin görevin başarılması için temel olduğu, ve kişilik ileticisinin hazır bir biçimde uygun olan diğer türlerinin gönderimiyle oluşması mümkün zaman kaybından kaçınılması arzulanan bu durumlarda, sevk ve görevlendirilme için kullanılırlar. Onlar kesinlikle, muhteşem evrenin bir araya gelmiş kâinatsal akımlarını eş zamanlı haline getirebilen kişileştirilmiş tek varlıklarıdır. Onların uzay içindeki hareketleri bakımından sahip oldukları hızlar, müdahil olan etkilerin çok büyük bir çeşitliliğine bağlı olarak değişkenlik gösterir; fakat kayıtlar göstermektedir ki, bu anlatım görevini yerine getirmek için hareket halinde olan birliktelik içinde bulunduğum ileticinin

hızı, ölçümlerinize ve zamanınıza göre saniyede 841.621.642.000 mile ulaşmıştır.

23:3.4 (261.2) Bir ruhaniyetin nasıl gerçek bir insan olabileceğini, ve aynı zamanda uzay içinde bu türden devasa hızlar içinde nasıl katedebileceğini, aklın maddesel bir biçimine açıklamam sahip olduğum yetkinliğin bütünüyle ötesindedir. Yine de bahse konu bu Yalnız İleticiler gerçekte, Uratia'ya ve Urantia'dan bu kavranılamaz hızlarda hareket etmektedir; aslında kâinatsal idarenin bütüncül işleyişsel yapısı böyle bir gerçekliğe sahip olmasaydı, kendisine ait olan kişisel unsurdan büyük bir biçimde yoksun bir şekilde olacaktı.

23:3.5 (261.3) Yalnız İleticiler; muhteşem kâinatın oluşturulan döngüleri içinde, bütünleşmemiş âlemler biçimindeki uzayın derinliklerindeki bölgeler boyunca iletişimin acil hatları olarak faaliyet gösterebilir. Bir ileticinin bahse konu biçimde faaliyet halinde olduğunda, Urantia'nın gök bilimcilerinin yıldızsal uzaklıkları ölçtüğü biçimiyle yaklaşık yüz güneş yılı uzaklıkta bulunan birliktelik içindeki bir ileticiye uzay boyunca bir iletimi veya uyarıyı aktarabilmesi gerçekleşen bir durumdur.

23:3.6 (261.4) Aşkın-evrenlerin olaylarının işleyişinde bizler ile eş güdüm halinde bulunan varlıkların sayısız türü içinde hiçbirisi, zaman kazandıran destek ve işlevsel yardım bakımından onlar kadar önemli değildir. Mekânın âlemleri içinde, zamanın yetersizlikleri ile yüzleşmek durumundayız; bu nedenden dolayı Yalnız İleticiler'in, iletişimin kişisel ayrıcalıklarının araçları vasıtasıyla gerçekleştirdikleri büyük hizmeti bir biçimde mekândan, ve onların devasa hızlarının niteliği nedeniyle ise neredeyse zamandan da bağımsızdır.

23:3.7 (261.5) Urantia faniler için, Yalnız İleticiler'in herhangi bir biçime sahip olmadan nasıl gerçek ve kesin kişiliklere sahip olabildiklerini anlatacak olmanın şaşkınlığı içerisindeyim. Her ne kadar onlar, doğal olarak kişilik ile ilişkilendirilen bahse konu biçime sahip olmasalar da; ruhaniyet varlıklarının tüm diğer biçimleri tarafından algılanabilecek bir ruhaniyet mevcudiyetini ellerinde bulundurlar. Yalnız İleticiler; uçsuz bucaksız olan bir kişiliğin tüm ayrıcalıklarıyla bir araya gelmiş olan, biçimi bulunmayan bir ruhaniyetin neredeyse tüm olumlu özellikleriyle donatılmış görünümüne sahip olan varlıkların tek bir sınıfıdır. Onlar, yine de kişisel olmayan ruhaniyet dışavurumları özelliklerinin neredeyse tümüyle donatılmış olduğu gerçek kişiliklerdir.

23:3.8 (261.6) Yedi aşkın evren içinde genel olarak fakat her zaman gerçekleşmeyen bir biçimde, zaman ve mekânın yetersizlikleri karşısında herhangi bir yaratımın özgürlüğünü arttıran her şey, kişiliğin ayrıcalıklarını orantılı bir biçimde azaltmaya eğilimlidir. Yalnız İleticiler, bu genel kanun için istisnai bir niteliğe sahiptir. Onlar etkinliklerinin tümünde; ruhsal dışavurumun, kutsal hizmetin, kişisel yardımın ve kâinatsal iletişimin sınırı olmayan alanlarının herhangi birinin ve tümünün uygulanması bakımından neredeyse kısıtlanmamış bir haldedir. Kâinat idaresi içinde bu olağanüstü varlıklara benim deneyimim gözünden bakacak olursanız, onların çok yönlü olan eş güdümü olmadan kâinat olaylarını düzenlemenin ne kadar zor olacağını kavrayacaksınız.

23:3.9 (262.1) Kâinat ne kadar genişlerse genişlesin, muhtemelen herhangi bir ilave Yalnız İletici bir daha yaratılmayacaktır. Âlemler büyürken idarenin genişleyen görevi artan bir

biçimde; ruhaniyet yardımcılarının diğer türlerine ek olarak yerel evren Ana Ruhaniyetleri ve Egemen Evlatları'nın yaratılmışları gibi bahse konu yeni yaratılmışlar içinden kaynaklığını alan varlıklar tarafından yüklenilmelidir.

4. Yalnız İleticiler'in Özel Hizmeti

23:4.1 (262.2) Yalnız İleticiler, ruhaniyet varlıklarının tüm türleri için kişilik eş güdümçüleri şeklindeki görünüme sahiptirler. Onların hizmeti, uçsuz bucaksız ruhsal dünyanın tüm kişiliklerinin birbirine benzemesine yardımda bulunacaktır. Onlar tüm ruhaniyet varlıkları içinde topluluk kimliğinin bir bilincine ait olan bu gelişime fazlasıyla katkıda bulunmaktadır. Ruhaniyet varlığının her bir türüne, farklı olmasına rağmen tüm diğer türler ve düzeylerle olan bu tür varlıkların anlayışını ve kardeşlik biçimindeki bütünleşmesini geliştiren Yalnız İleticiler'in özel toplulukları tarafından hizmet edilir.

23:4.2 (262.3) Yalnız İleticiler'in, üstün evren üst denetimcilerinin absonit düzeniyle iletişim halinde bile bulunması şeklinde, sınırlı kişiliğin tüm türleri ve düzenlerini eş güdüm haline getirmede bu kadar muazzam bir yetkinliği ortaya koyması; bazılarımızın, Sınırsız Ruhaniyet tarafından bu ileticilerin yaratımının bazı yönleriyle Yüce-Nihai Akıl'a ait olan Bütünleştirici Bünye'nin bahşedilişi ile inilti olduğu varsayımında bulunmasına sebep olmaktadır.

23:4.3 (262.4) Kesinliğe erişecek olanlardan biri ve bir Cennet Vatandaşı; Yüce-Nihayet'in açığa çıkarılmamış olan akıl potansiyelleri ile alakalı bir etkileşim biçimindeki, “ebediyetin ve zamanın bir çocuğunun” kutsal bir biçimde üçleştirilmesinde eş güdüm halinde bulunur. Buna ek olarak bu

türden sınıflandırılmamış bir kişilik Vicegerington'a sevk edilince bir Yalnız İletici her zaman, bu tür ilahiyat aklının bahşedilmesinin kişilik etkisinin bir varsayımı olarak, yaratılmış kökenli olan kutsal bir biçimde üçleştirilmiş bu türden bir evlat için koruyucu-refakatçi olarak görevlendirilir. Bu iletici, görevinin dünyası için nihai sonun yeni evladına eşlik eder, ve bir daha Vicegerington'dan ayrılmaz. Zamanın ve ebediyetin bir çocuğunun nihai sonuna bu nedenle bağlı olduklarında bir Yalnız İletici, sonsuza kadar Üstün Evren Mimarları'nın tek olan üst denetimine taşınır. Bu türden bir olağanüstü birlikteliğin geleceğinin ne olduğunun bilgisine sahip değiliz. Benzersiz kişiliklerin bu birliktelikleri çağlar boyunca Vicegerington üzerinde bir arada bulunmaya devam etmiş olup, buna rağmen onların bir çifti bile şimdiye kadar oradan ayrılmamıştır.

23:4.4 (262.5) Yalnız İleticiler, sayıca değişmez bir nüfusa sahiptir; fakat nihai sonun evlatlarının kutsal üçleştirilmesi, açık bir biçimde sınırı olmayan bir işleyiş biçimidir. Nihai sonun kutsal olarak üçleştirilen her bir evladı bir Yalnız İletici'ye atandığı için, bize öyle gelmektedir ki gelecek zaman içinde ileticilerin arzı karşısında onların talebinde bir artma olacaktır. Peki, bu durumda muhteşem kâinat içinde onların görevini kim devralacaktır? Onların hizmeti Muazzam Kutsal Üçleme Ruhaniyetleri arasındaki bazı yeni gelişimler tarafından mı üstlenilecektir? Tek ve çift kökenli yaratılmışlar dışsal uzayın âlemlerine doğru hareket ederlerken, muhteşem kâinat bazı uzun süreçler boyunca Kutsal Üçleme kökenli varlıklar tarafından daha yakından bir biçimde mi idare edilecektir? Eğer ileticiler bir önceki hizmetlerine dönerlerse nihai sonun bahse konu bu evlatları onlara eşlik edecek mi? Etkin Yalnız

İleticiler'imizin hepsi Vicegerington üzerinde mi toplanacak? Bahse konu bu olağanüstü ruhaniyet kişilikleri ebedi olarak, açığa çıkarılmamış nihai sonun kutsal bir biçimde üçleştirilmiş evlatları ile birliktelik halinde mi olacaklar? Vicegerington üzerinde bir araya gelen, Üstün Evren'in Mimarları biçimindeki bahse konu bu kudretli olan gizemli varlıkların ayrıcalıklı yönlendirilişi altında olan bu çiftlerin gerçekliğine hangi önemi atfetmeliyiz? Bu ve buna benzer kendimize ve göksel varlıkların sayısız diğer düzenlerine yönelttiğimiz soruların bilgisine sahip değiliz.

23:4.5 (263.1) Kâinat yönetiminin birçok benzer oluşumlarıyla birliktelik halindeki bu etkileşim; hataya yer bırakmayan biçimde Havona ve Cennet'e bile ait olan biçimdeki muhteşem kâinatın görevlilerinin, dışsal uzayın âlemleri boyunca şu an içinde ortaya çıkan çok geniş enerji evrimleriyle uyumlu ve onunla ilişkili olarak, belirli ve kesin olan bir yeniden düzenleniş sürecinden geçtiğini göstermektedir.

23:4.6 (263.2) Biz; gelecek zamanın, ebedi geçmişin deneyimlediği her şeyi fazlasıyla aşan kâinat evriminin olgular bütününü gözlemleyeceğine dair inancı kabul etmekteyiz. Buna ek olarak biz bu tür devasa serüvenleri, sizin bile yapmanız gereken bir biçimde, şevk dolu keyfiyetle ve en başından beri artan bir biçimde olan beklentilerle öngörmekteyiz.

23:4.7 (263.3) [Uversa'dan olan bir Kutsal Danışman tarafından sunulmuştur.]

24. Makale

Sınırsız Ruhaniyet'in Yüksek Kişilikleri

24:0.1 (264.1) UVERSA üzerinde biz, Bütünleştirici Yaratan'ın tüm kişiliklerini ve unsurlarını üç büyük bölüme ayırdık: bunlar Sınırsız Ruhaniyet'in Yüksek Kişilikleri, Mekânın İletici Ev sahipleri ve Zamanın Yardımcı Ruhaniyetleri'dir. Bu ruhsal varlıklar, fani ilerlemenin yükseliş düzenine ait olan irade sahibi yaratılmışlarına hizmet etme ve onların eğitimi ile görevlidir.

24:0.2 (264.2) Bu anlatımlarda ifade edilen Sınırsız Ruhaniyet'in Yüksek Kişilikleri, muhteşem kâinat içinde yedi bölüm altında faaliyet gösterir:

24:0.3 (264.3) 1. Yalnız İleticiler.

24:0.4 (264.4) 2. Kâinat Döngü-Yüksek Denetimcileri.

24:0.5 (264.5) 3. Nüfus İdarecileri.

24:0.6 (264.6) 4. Sınırsız Ruhaniyet'in Kişisel Yardımcıları.

24:0.7 (264.7) 5. Yardımcı Müfettişler

24:0.8 (264.8) 6. Görevlendirilmiş Koruyucular.

24:0.9 (264.9) 7. Mezun Rehberleri.

24:0.10 (264.10) Yalnız İleticiler, Döngü-Yüksek Denetimcileri ve Kişisel Yardımcılar, karşı-çekimin devasa edinimlerinin iyeliği tarafından tanımlanmaktadırlar. Yalnız İleticiler, genel bir yönetim merkezine sahip olmamalarıyla tanınırlar; çünkü onlar kâinat âlemlerinin tümü içerisinde sürekli hareket halindedirler. Kâinat Döngü-Yüksek Denetimcileri ve Nüfus İdarecileri, aşkın-evrenlerin başkentleri üzerindeki yönetim

merkezlerini idame ettirirler. Sınırsız Ruhaniyet'in Kişisel Yardımcıları, Işığın Adası'nın merkezi üzerinde konumlanmışlardır. Yardımcı Müfettişler ve Görevlendirilmiş Koruyucular sırasıyla, yerel evrenlerin ve bağlı bulundukları sistemlerin başkentleri üzerinde ayrı ayrı konumlanmışlardır. Mezun Rehberleri, Havona evreni üzerinde ikamet edip, ona ait sayıca milyara varan dünyaların hepsi üzerinde faaliyet gösterir. Bahse konu bu yüksek kişiliklerin büyük bir çoğunluğu, yerel evrenler üzerinde yerel merkezlere sahiptir; fakat onlar, organik olarak evrimsel âlemlerin idarelerine bağlı değildir.

24:0.11 (264.11) Bu topluluğu oluşturan yedi sınıf içerisinde sadece Yalnız İleticiler ve muhtemelen Kişisel Yardımcılar kâinat âlemlerinin tümünü kapsar. Yalnız İleticiler'e; Havona döngüleri boyunca aşkın-evren başkentlerine doğru, ve buradan dışa doğru uzanan yerel evrenlere ait olan alt bölümlerle birlikte onların birimleri boyunca yerleşik dünyalara bile varasıya kadar uzanan bir kapsam dâhilinde Cennet'in dışına doğru rastlanır. Her ne kadar Yalnız İleticiler, Sınırsız Ruhaniyet'in Yüksek Kişilikleri'ne dâhil olsalar da; onların kökeni, doğası ve hizmeti bir önceki makalede etraflıca dile getirilmiştir.

1. Kâinat Döngü-Yüksek Denetimcileri

24:1.1 (265.1) Mekânın geniş güç mevcutları ve ruhani enerji döngüleri kendiliğinden işler bir görünüme sahip olabilir; onlar herhangi bir izin veya engelleme olmadan işlevini yerine getiriyormuş gibi görünebilir, fakat böyle bir durum bahse konu unsurlar için söz konusu değildir. Enerjinin bu olağanüstü derecede görkemli olan sistemlerinin tümü denetim altında

bulunur; onlar akli yüksek denetime bağılıdır. Kâinat Döngü-Yüksek Denetimcileri; Kâinat Güç Yöneticileri'nin nüfuz alanı olan, saf bir biçimde bulunan fiziksel veya maddi enerjinin alanlarıyla ilgili değildir; bunun yerine onlar, akli yaratılmışların morontia veya geçiş türüne ek olarak bir hayli gelişmiş ruhsal varlıkların ikisinin de idamesi için temel teşkil eden, bahse konu değişikliğe uğratılmış ve göreceli olan ruhsal enerjinin döngüleriyle ilgilidir. Yüksek denetimciler, kutsallığın aşkın özünün ve enerjisinin döngülerine kökenlik teşkil etmezler; fakat onlar genel olarak, aşkın evreni bir araya getiren kısımlarının idaresi içerisinde ilgili olan göreceli ruhaniyet döngülerinin tümüne ek olarak ebediyetin ve zamanın tüm yüksek ruhaniyet döngüleriyle alakalıdır. Onlar, Cennet Adası'nın dışında bulunan bu tür ruhaniyet-enerji döngülerinin tümünü yönetir ve yönlendirir.

24:1.2 (265.2) Kâinat Döngü-Yüksek Denetimcileri, Sınırsız Ruhaniyet'in ayrıcalıklı yaratılmışları olup; onlar sadece Bütünleştirici Bünye'nin görevlileri olarak faaliyet gösterirler. Onlar şu dört düzey içinde hizmet vermek amacıyla kişileştirilmiştir:

24:1.3 (265.3) 1. Yüce Döngü-Yüksek Denetimcileri.

24:1.4 (265.4) 2. Bağlı Döngü-Yüksek Denetimcileri.

24:1.5 (265.5) 3. İkincil Döngü-Yüksek Denetimcileri.

24:1.6 (265.6) 4. Üçüncül Döngü-Yüksek Denetimcileri.

24:1.7 (265.7) Havona'nın yüce yüksek denetimcileri ve aşkın evrenlerin bağlı yüksek denetimcileri nüfusları bakımından

tamamlanmıştır; bu düzeylere ait olan hiçbir yeni unsur artık yaratılmamaktadır. Yüce yüksek denetimciler sayıca yedi olup, yedi Havona döngüsünün öncü dünyaları üzerinde konumlanmışlardır. Yedi aşkın evrenin döngüleri; Yedi Yüce İdareci'nin dünyaları biçimindeki Sınırsız Ruhaniyet'in yedi Cennet alanı üzerinde yönetim merkezlerini düzenleyen, yedi bağlı yüksek denetiminin muhteşem bir topluluğundan sorumludur. Onlar buradan mekânın aşkın evrenlerinin döngülerini yönlendirir ve onlar üzerinde yüksek denetimde bulunur.

24:1.8 (265.8) Ruhaniyet'in bu Cennet alanları üzerinde, yedi bağlı döngü-yüksek-denetimcileri ve Yüce Güç Merkezleri'nin ilk düzeyi; Yüce İdareciler'in yönetimi altında yedi aşkın-evrene doğru yayılan, tüm maddi ve ruhsal döngülerin alt Cennet eş güdümünde sonuçlanan bir birlikteliği yerine getirir.

24:1.9 (265.9) Her aşkın evrenin yönetim merkezi üzerinde, ikincil yüksek deneyimciler zaman ve mekânın yerel evrenleri için konumlanmışlardır. Azınlık ve çoğunluk birimleri, aşkın hükümetlerin yönetim bölümleridir; fakat onlar, ruhaniyet-enerji yüksek denetiminin bahse konu olaylarıyla ilişkili değildir. Ben, muhteşem kâinat içinde ne kadar ikincil-döngü-yüksek denetimsinin var olduğunun bilgisine sahip değilim; fakat Uversa üzerinde bu varlıkların sayıca nüfusu 84.691'dir. İkincil yüksek denetimciler sürekli bir biçimde yaratılış halindedir; zaman zaman onlar, Yüce İdareciler'in dünyaları üzerinde yetmişerli topluluklar halinde ortaya çıkar. Biz; yetki alanımız içinde bulunan evrim halindeki yeni evrenler için kuvvet birliğinin ve ruhaniyet enerjisinin ayrı döngülerinin

oluşturulması amacıyla düzenlemede bulunurken, onları kullanmak üzere idari talebimiz ile birlikte elde ederiz.

24:1.10 (265.10) Üçüncül bir döngü-yüksek denetimcisi her yerel evrenin yönetim merkezi üzerinde faaliyette bulunur. Bu düzey, ikincil yüksek denetimcilere benzer bir biçimde, yedi yüzlü topluluklar halinde yaratılma biçiminde sürekli devam eden yaratımın bir parçasıdır. Onlar, Zamanın Ataları tarafından yerel evrenler için görevlendirilmiştir.

24:1.11 (266.1) Döngü-yüksek denetimcileri belirli görevler için yaratılmışlardır, buna ek olarak onlar ebedi bir biçimde kendilerine ait özgün görevlerinin toplulukları içinde hizmet eder. Onlar hizmet içinde dönüşümlü olarak faaliyette bulunmazlar, ve bu nedenden dolayı onlar özgün görevlerinin âlemleri içinde bulunan sorunların çok uzun yıllar süren araştırmasını gerçekleştirebilirler. Örnek olarak; 572.842'nci üçüncül döngü-yüksek denetimcisi, yerel evreninizin öncül halinden beri Salvington üzerinde faaliyet göstermekte olup; o Nebadonlu Mikâil'in bireysel görevlilerinin bir üyesidir.

24:1.12 (266.2) Yerel veya daha yüksek olan evrenler içinde faaliyet göstermesinden bağımsız olarak döngü-yüksek denetimcileri; tüm kişiliklerin taşınması amacıyla ruhaniyet iletilerinin bütünüün aktarımı için ilgili tüm uygun döngüleri uygulama gayesiyle yönlendirir. Döngü-yüksek denetiminin kendilerine ait olan görevlerinde bu etkili varlıklar; kâinat âlemlerinin tümü içindeki tüm kurumları, kuvvetleri ve kişilikleri kullanır. Onlar, açığa çıkarılmamış olan “döngü denetiminin yüksek ruhaniyet kişiliklerini” görevlendirip; Sınırsız Ruhaniyet'in kişiliklerinden oluşan sayısız görevli tarafından çok yetkin bir biçimde yardım görür. Eğer bir evrimsel dünyanın Gezegensel

Prensi Kâinatın Yaratıcısı'na ve ona vekâlet Evlat'a karşı gelecek olursa, bahse konu bu dünyayı tecrit altına alacak olan onlardır. Onlar, yüksek ruhsal düzeyin belirli kâinat döngülerinin herhangi bir dünyasını dışarı çıkarmaya yetkindirler; fakat onlar, kuvvet yöneticilerinin maddi mevcudiyetlerini feshedemezler.

24:1.13 (266.3) Kâinat Döngü-Yüksek Denetimcileri, Kâinat Güç Yöneticileri'nin maddi döngülerle sahip olması gereken ilişkisine benzer bir ilişkiye ruhaniyet döngüleriyle sahiptir. Bahse konu bu iki düzey, bir birini tamamlar bir nitelikte olup; beraber bir biçimde, yaratılmışlar tarafından denetlenebilen ve onlar tarafından düzenlenebilen tüm ruhani ve maddi döngülerin gözetimine sahiptir.

24:1.14 (266.4) Döngü-yüksek denetimcileri, güç yöneticilerinin mekanik akıl biçimindeki fiziksel-enerji ile birliktelik halinde olan aklın düzeyleri üzerinde belirli yetkiye sahip olduğu kadar, ruhaniyet ile birliktelik halinde bulunan bahse konu akıl döngülerinin belirli gözetimini uygularlar. Genel olarak, her düzeyin faaliyeti bir diğerinin etkileşimsel birlikteliği tarafından genişlemiştir; fakat saf aklın döngüleri, hiçbirinin yüksek denetimine bağlı değildir. Buna ek olarak iki düzeyden hiçbirisi eş güdüm halinde değildir; Kâinat Döngü-Yüksek Denetimcileri çok katmanlı görevlerinin tümünde, Yedi Yüce Güç Yöneticileri ve onların emri altındaki unsurlara bağımlıdır.

24:1.15 (266.5) Döngü-yüksek denetimcileri kendilerine ait olan düzey içinde bütüncül olarak birbirlerine benzerlerken, gerçekte onların hepsi farklı bireylerdir. Onlar kelimenin tam anlamıyla kişisel varlıklardır; fakat yine onlar, kâinatsal mevcudiyetin tümü içinde yaratılmışın herhangi bir diğer

biçiminde karşılaşılmanın, Yaratıcı'nın bahşettiği kişiliğin dışında olan bir kişilik türünü elinde bulundururlar.

24:1.16 (266.6) Her ne kadar siz, içsel doğrultuda bulunan Cennet'e doğru olan yolculuğunuzda onları tanıyacak ve onların farkına varacak olsanız bile, onlar ile hiçbir kişisel ilişkiye sahip olmayacaksınız. Onlar döngü-yüksek denetimcileri olup, kendilerini ilgilendiren görevlerine katı ve etkin bir biçimde katılım halinde bulunmaktadır. Onlar sadece, kendilerinin yüksek denetimlerine bağlı olan döngülerle ilgili bu eylemlerin denetimine sahip olan bahse konu unsurlar ve kişilikler ile etkileşim halindedir.

2. Nüfus İdarecileri

24:2.1 (266.7) Her ne kadar Evrensel Us'un sahip olduğu kâinat aklı, tüm *düşünen yaratılmışların* mevcudiyetinin ve onların nerede bulunduklarının farkında olsa da; orada, tüm *irade sahibi* yaratılmışların sayımının yapıldığı kâinat âlemlerinin tümü içinde işlev dâhilinde olan bağımsız bir yöntem bulunmaktadır.

24:2.2 (266.8) Nüfus İdarecileri, Sınırsız Ruhaniyet'in özel ve tamamlanmış bir yaratımıdır, ve onlar bizler tarafından bilinmeyen bir nüfusa sahiptirler. Onlar; ussal *iradeye* kişisel olarak duyarlı ve ona karşılık veren bir niteliğe sahip olurken, aşkın âlemlerin yansıma işleyiş biçimiyle kusursuz eş zamanlılığı yerine getirmeye yetkin olması amacıyla yaratılmıştır. Bahse konu bu idareciler, muhteşem kâinatın herhangi bir parçası içinde herhangi bir iradenin doğuşundan - tamamiyle anlaşılamamış bir işleyiş biçimiyle- anında haberdar olan bir nitelikte yaratılmıştır. Bu nedenle onlar her zaman; yedi aşkın-evren ve merkezi yaratımın herhangi bir parçası

üzerindeki tüm irade sahibi yaratılmışların nüfusu, doğası ve nerede bulunduklarını bizlere bildirmeye yetkindirler. Fakat onlar Cennet üzerinde faaliyet göstermemektedir; çünkü onların burada bulunmalarını gerektirecek herhangi bir neden bulunmamaktadır. Cennet üzerinde bilgi içkin olup; İlahiyatlar her şeyin bilgisine sahiptir.

24:2.3 (267.1) Yedi Nüfus İdarecisi, onlardan her birinin her bir Havona döngüsünün öncül dünyası üzerinde konumlanması biçiminde Havona içinde faaliyet gösterir. Ruhaniyet'in Cennet dünyaları üzerinde düzeyin bahse konu yedi unsuru ve yedek birlikleri haricinde tüm Nüfus İdarecileri, Zamanın Ataları'nın yetkisi altında faaliyet gösterir.

24:2.4 (267.2) Bir Nüfus İdarecisi, her aşkın evrenin yönetim merkezi üzerinde hâkimiyeti yerine getirir; böyle bir baş yöneticiye tabi olma durumu her yerel evrenin bir başkenti üzerinde binlercedir. Bu düzeyin tüm kişilikleri, Havona öncül dünyaları üzerinde bulunan unsurlar ve yedi aşkın evren baş yöneticileri haricinde eş niteliğe sahiptir.

24:2.5 (267.3) Yedinci aşkın evren üzerinde, yüz bin Nüfus İdarecisi bulunmaktadır. Ve bu sayı bütünüyle, yerel evrenler için hali hazırda görevlendirilebilecek olanlardan oluşmaktadır; bu sayı, tüm Orvonton yöneticilerinin aşkın evren baş yöneticisi biçimindeki Usatia'nın kişisel görevlilerini kapsamamaktadır. Usatia, diğer aşkın evren baş yöneticilerine benzer bir biçimde, ussal aklın onayına doğrudan bir biçimde bağlı bir halde değildir. O sadece, Orvonton âlemleri içinde konumlanmış kendisinin emri altında bulunan unsurlarına bağımlıdır; bu nedenle o, yerel yaratılmışların başkentlerinden gelen raporları için muhteşem bir bütünleştirici kişilik olarak hareket eder.

24:2.6 (267.4) Zaman zaman Uversa'nın resmi yazıcıları, Usatia'nın kişiliği üzerinde ve onun içindeki kütük kayıtları tarafından tanımlandığı biçimde aşkın evrenlerin durumunu kendi kayıtlarına geçirirler. Bu tür sayım verileri aşkın evrenlere özgüdür; bahse konu bu raporlar ne Havona'ya ne de Cennet'e iletilirler.

24:2.7 (267.5) Nüfus İdarecileri sadece, diğer irade sahibi varlıklarla olduğu gibi, irade faaliyetinin gerçekliğini kayıt altına alma kapsamında insan varlığıyla ilişkilidir. Onlar, sizin yaşamınız veya onun eylemlerinin kaydı ile ilgili değildir; onlar hiçbir biçimde yazıcı kişilikler değildir. Şu an Salvington üzerinde konumlanmış bir biçimde bulunan Orvonton'un sayıca 81.412'ncisi olan Nebadon'un Nüfus İdareci'si, mevcut an içerisinde Urantia üzerindeki sizin yaşayan mevcudiyetinizin kişisel olarak bilincinde ve ondan haberdardır; buna ek olarak o, bir irade sahibi yaratılmış olarak faaliyetinizin sonuna geldiğimiz ölüm anınızın onaylanmasına dair kayıtları yerine getirecektir.

24:2.8 (267.6) Nüfus İdarecileri, iradenin ilk eylemi ortaya konulduğu zaman yeni bir irade yaratılmışının mevcudiyetini kayıt altına alacaktır; bu bağlamda yine onlar, iradenin en son eylemi gerçekleştiği anda bir irade yaratılmışının ölümünü bildireceklerdir. Yüksek hayvanların belirli tepkileri içinde gözlemlenen iradenin kısmi ortaya çıkışı, Nüfus İdarecileri'nin nüfuz alanlarına dâhil değildir. Onlar, tamamiyle gerçek olan irade yaratılmışları dışında hiçbir şeyin kaydını tutmamaktadırlar; buna ek olarak onlar, *irade faaliyeti* dışında hiçbir şeye karşılık vermemektedirler. Onların iradenin

faaliyetini nasıl kayıt altına aldıklarına dair olan etraflıca bilgiye sahip bulunmamaktayız.

24:2.9 (267.7) Bu varlıklar, şimdiye kadar her zaman oldukları gibi ve gelecekte her zaman olacakları gibi Nüfus İdarecileri'dir. Onlar, kâinat görevinin herhangi bir diğer bölümü için görece yararsız olabilirlerdi. Fakat onlar faaliyetleri içinde hataya yer bırakmayan bir biçimde görev yaparlar; onlar hiçbir zaman ne yükümlülüğünü yerine getirememe durumuyla karşılaşır, ne de kendilerinden beklenen niteliklerin dışına çıkarak aksi yönde değişirler. Buna ek olarak her ne kadar onlar olağanüstü görkemli olan kuvvetlere ve inanılmayacak derecedeki ayrıcalıklara sahip olsalar da, onlar son kerte de kişiliklerdir; onlar tanınabilen ruhaniyet mevcudiyeti ve biçimine sahiptir.

3. Sınırsız Ruhaniyet'in Kişisel Yardımcıları

24:3.1 (268.1) Kişisel Yardımcılar'ın yaratımlarının biçimine ve zamanına dair özgün hiçbir bilgiye sahip bulunmamaktayız. Onların nüfusu çok kalabalık olmalıdır, fakat bu varsayım Uversa üzerinde bulunan hiçbir bir kayda dayanmamaktadır. Onların görevlerine dair olan bilgimize dayanan tutarlı çıkarımlardan yola çıkarak, onların nüfusunun sayıca trilyonlara kadar uzanan yüksek rakamlara ulaştığını tahmin etme girişiminde bulunmaktayım. Biz, Sınırsız Ruhaniyet'in bahse konu bu Kişisel Yardımcılar'ın yaratımı içindeki nüfus ile sınırlı olmadığı görüşünü beslemekteyiz.

24:3.2 (268.2) Sınırsız Ruhaniyet'in Kişisel Yardımcıları, İlahiyat'ın Üçüncül Bireyi'nin Cennet mevcudiyetini ayrıcalıklı bir biçimde desteklemek amacıyla mevcut bir halde bulunmaktadır. Her ne kadar Cennet üzerinde konumlanmış ve

doğrudan bir biçimde Sınırsız Ruhaniyet'e bağlanmış olsa da onlar, yaratımın en uzakta bulunan kısımlarına doğru ileri ve geri, sağa ve sola olan bir biçimde her yana doğru sürekli bir halde ışık saçmaya devam ederler. Bütünleştirici Yaratan'ın döngüleri nerede genişlerse orada bahse konu bu Kişisel Yardımcılar, Sınırsız Ruhaniyet'in emrini yerine getirme amacıyla ortaya çıkabilirler. Onlar, Yalnız İleticiler gibi mekân üzerinde çok fazla bir biçimde yol kat edebilirler, fakat onlar ileticilerin olduğu gibi kişiler değildirler.

24:3.3 (268.3) Kişisel Yardımcılar bütünüyle birbirine eşit ve özdeştir; onlar bireyselliğin hiçbir farklılaşmasını sergilemezler. Her ne kadar Bütünleştirici Bünye, onlara gerçek kişilikler gibi davransa da, diğerleri için onları gerçek kişilikler olarak görmek bir hayli zordur; onlar diğer ruhaniyet varlıkları için bir ruhaniyet mevcudiyeti ortaya koymazlar. Cennet-kökenli varlıklar her zaman bu Yardımcılar'ın yakın bir konumda bulunduklarından haberdardır; fakat biz bir kişilik mevcudiyetinin farkına varamayız. Bu türden bir mevcudiyet-biçiminin yoksunluğu kuşkusuz olarak, İlahiyat'ın Üçüncül Birey'i için onların bütünüünün daha yetkin bir biçimde hizmet verebilen bir nitelikle olmasını mümkün kılar.

24:3.4 (268.4) Sınırsız Ruhaniyet içinden kaynağını alan ruhani varlıkların açığa çıkarılmış düzeylerinin tümü içerisinde Kişisel Yardımcılar, Cennet'e yapacağınız içe doğru olan yolculuğunuzda sizin karşılaşmayacağınız tek unsurdur.

4. Yardımcı Müfettişler

24:4.1 (268.5) Sınırsız Ruhaniyet'in yedi Cennet alanı üzerinde bulunan Yedi Yüce İdareci, yedi aşkın evren için aşkın

idarecilerin idari kurulu olarak ortaklaşa bir biçimde faaliyet gösterir. Yardımcı Müfettişler, zaman ve mekânın yerel evrenleri için Yüce İdareciler'in yetki gücünün kişisel bir biçimde bütünleşmiş halidir. Yerel yaratımların olaylarının bahse konu bu yüksek gözlemcileri, Cennet'in Yedi Üstün Ruhaniyeti ve Sınırsız Ruhaniyet'in ortak doğumudur. Ebediyetin yakın zamanları içinde onların yedi yüz bini kişileştirilmiş olup, onların yedek birlikleri Cennet üzerinde ikamet eder.

24:4.2 (268.6) Yardımcı Müfettişler, zamanın ve mekânın yerel evrenleri için Yedi Yüce İdareci'nin kişisel ve güçlü temsilcileri olarak onların doğrudan yüksek denetimi altında görev yapar. Bir Müfettiş, her yerel yaratımın yönetim merkezi alanı üzerinde konumlanmıştır; ve o, yerleşik Zamanın Birlikteliği'nin yakın bir birlikteliği içindedir.

24:4.3 (268.7) Yardımcı Müfettişler, raporlarını sadece onların doğrudan üstü olan aşkın evren olaylarından sorumlu Yüce İdareci için hazırlarken; onlar raporları ve tavsiyeleri sadece, yerleşik dünyaların yerel sistemlerinin başkentleri üzerinde konumlanan Görevlendirilmiş Koruyucular biçimindeki onların emri altında çalışan unsurlardan alırlar.

5. Görevlendirilmiş Koruyucular

24:5.1 (268.8) Görevlendirilmiş Koruyucular, Yedi Yüce İdareci'nin eş güdüm sağlayıcı kişilikleri ve irtibat temsilcileridir. Onlar Cennet üzerinde Sınırsız Ruhaniyet tarafından kişilikleştirilmiştir, ve onlar bu görevin özel amaçları için yaratılmışlardır. Onların sabit bir nüfusa sahiptirler, ve

mevcudiyet halinde bulunan onlardan sayıca tam olarak yedi milyarı bulunmaktadır.

24:5.2 (269.1) Bir Bağlı Müfettişin tüm bir yerel evrene Yedi Yüce İdareci'yi temsil ettiği kadar; yerel yaratım içindeki on bin sistemden her birinde yedi aşkın evrenin tümünün olayları için, üst denetimin yüce kurulu ve uzaklığın doğrudan temsilcisi olarak orada hareket eden bir Görevlendirilmiş Koruyucu bulunmaktadır. Orvonton'un yerel sistem hükümetleri içinde görev halindeki koruyucular, yedinci aşkın evrenin eş güdüm sağlayıcısı biçimindeki Yedinci Yüce İdareci'nin doğrudan yetki alanı altında hareket eder. Fakat, onların sahip olduğu idari düzenlenme altında yerel bir evrende görevlendirilmiş tüm koruyucular, kâinat yönetim merkezinde konumlanan Yardımcı Müfettişler'e bağlıdır.

24:5.3 (269.2) Yerel bir yaratım içinde Görevlendirilmiş Koruyucular, bir sistemden diğerine aktarılma biçiminde değişmeli olarak hizmet ederler. Onlar genellikle, yerel evren zamanına göre her bin yıllık bir süre sonunda değiştirilir. Onlar, bir sistem merkezi üzerinde konumlanan en yüksek kıdeme sahip olan kişilikler arasındadır; fakat onlar, sistem olaylarıyla ilgili karar alma süreçlerine hiçbir zaman katılmazlar. Yerel sistemler içinde onlar, evrimsel dünyalardan gelen yirmi idareci ve reysen görev halinde olan dört baş yönetici olarak hizmet ederler; fakat bunların haricindeki durumlarda, yükseliş halinde olan faniler onlarla çok kısıtlı bir iletişime sahiptir. Koruyucular neredeyse tümüyle ayrıcalıklı bir biçimde; ilgili evrenlerinde bulunan Yardımcı Müfettişler, görevlerine ait olan sistemlerin durumu ve refahı ile alakalı olan tüm konularda bütünüyle haberdar kılmaktan sorumludur.

24:5.4 (269.3) Görevlendirilmiş Koruyucular ve Yardımcı Müfettişler, bir aşkın evren yönetim merkezi kanalıyla Yüce İdareciler'e raporlarını sunmazlar. Onlar sadece, ilgili aşkın evrenin Yüce İdareci'sine karşı sorumludur; onların eylemleri, Zamanın Ataları'nın idaresinden farklıdır.

24:5.5 (269.4) Yüce İdareciler, Yardımcı Müfettişler ve Görevlendirilmiş Koruyucular, açığa çıkarılmamış kişiliklerin bir ev sahibi ve dördüncül hizmetkâr ruhaniyetleri ile birlikte; varlıklar ve unsurların muhteşem kâinatının tümünün idari eş güdümüne ek olarak etkin, doğrudan, merkezi ve aynı zamanda uçsuz bucaksız olan danışmanın sistemini oluşturur.

6. Mezun Rehberleri

24:6.1 (269.5) Bir topluluk olarak Mezun Rehberleri; Tanrı, geride kalan her şey ve bunun sonrasında kusursuzlaştırılan hizmetin ebediyeti biçimindeki çağların nihai amacının fani erişimi için oldukça temel olan ruhsal eğitimin ve teknik öğretimin yüksek üniversitesini destekleyip onu işler hale getirirler. Bu oldukça kişisel olan varlıklar, isimlerini görevlerinin amacı ve doğasından almaktadır. Onlar ayrıcalıklı bir biçimde; Cennet ve Kesinliğe Erişecek Olanların Birlikleri'ne kabul için, yükselişin kutsal yolcularını hazırlamak amacıyla hizmet eden, eğitim ve öğretiminin Havona çalışması boyunca zamanın aşkın evrenlerinden fani mezunlarını yönlendirme görevlerine adanmıştır.

24:6.2 (269.6) Bahse konu bu Mezun Rehberleri'nin görevlerini sizlere söyleme girişiminde bulunmam benim için yasaklanmış bir nitelik taşımaz; fakat onların çok katmanlı olan eylemlerinin bir kavramını, maddi akıl için yetkin bir biçimde

tasvir etmeye yetkin olabilmenin umutsuzluğunu taşıyor olmam aynı zamanda son derece ruhsal bir durumdur. Malikâne dünyalar üzerinde, görüş kapsamınız genişledikten ve maddi karşılaştırmanın engellerinden özgürleştirildikten sonra; “bir gözün göremediği bir kulağın duyamadığı ve buna ek olarak insan aklının hiçbir zaman erişemediği kavramlar”, ve hatta “böyle ebedi gerçeklikleri sevenler için Tanrı’nın hazırladığı” gerçekliklerin anlamını kavramaya başlayabileceksiniz. Siz her zaman, sahip olduğunuz ufkun ve ruhsal kavramın kapsamı içinde bu kadar sınırlı bir biçimde olmayacaksınız.

24:6.3 (270.1) Mezun Rehberleri, Havona dünyalarının yedi döngüsü boyunca zamanın kutsal yolcularına kılavuzluk etmekle görevlidir. Dış Havona döngüsünün varış dünyası üzerine olan varışınız üzerine sizi karşılayan rehber, cennetsel döngüler üzerinde olan deneyimleyeceğiniz sürecin bütünü boyunca sizinle birlikte kalmaya devam edecektir. Her ne kadar, bir milyar dünya üzerindeki kısa süreli olan ikametiniz boyunca sayısız kişilik ile birliktelik içinde bulunacak olsanız da, sizin Mezun Rehberi’niz sahip olacağınız Havona ilerleyişinin sonuna kadar sizi takip etmeye devam edecektir. Buna ek olarak Mezun Rehberi’niz; uyanmanız üzerine sizi karşılamak için görevlendirilmiş Cennet Refakatçisi tarafından selamlanacağınız yer olan, Cennet amacına erişmek için ebediyet uykusu biçimindeki zamanın geçici süreliğine olan duruşu sürecine girişinizi gözlemleyecektir. Ayrıca o muhtemel bir biçimde, Kesinliğe Erişecek Olanların Fani Birlikleri’nin bir üyesi olarak kabul edilmenize kadar sizinle birlikte kalacaktır.

24:6.4 (270.2) Mezun Rehberleri'nin nüfusu, insan aklının kavrayışa dair gücünün ötesindedir; ve buna ek olarak onlar, sayıca çoğalmaya devam etmektedir. Onların kökeni bir gizeme benzer nitelik taşır. Onlar ebediyetten gelen bir biçimde var olmamışlardır; onlar ihtiyaç duyuldukları bir süreçte gizemli bir biçimde ortaya çıkmışlardır. Oldukça uzun bir sürece önce gerçekleşen bir zaman zarfında tüm zamanların ilk fani kutsal yolcusu merkezi yaratımın dışı kemerine doğru kendi yolculuğunu gerçekleştirdiği ana kadar, merkezi evrenin tüm âlemleri içinde bir Mezun Rehberi'ne dair herhangi bir kayıt bulunmamaktadır. En dışta bulunan döngünün öncül dünyasına ulaştığı andan itibaren bu kutsal yolcu, Mezun Rehberleri'nin ilki olan ve şu an onların geniş eğitim düzeninin yöneticiliğine ek olarak onların yüce kurulunun başı olarak görev yapan Malvorian'ın arkadaşça selamıyla tanıştırılmıştır.

24:6.5 (270.3) Havona'nın Cennet kayıtları üzerinde “Mezun Rehberleri” olarak ayrılmış bölüm içerisindeki ilk kayıt şu şekilde görünmektedir:

24:6.6 (270.4) “Ve Malvorian, bu düzenin ilk üyesi, Havona'nın kutsal yolcu kâşifini karşıladı ve onu yönlendirdi; buna ek olarak o, kâşifin Cennet için ebediyetin eşiğini geçmesini takiben öncül deneyimin dışta bulunan döngülerinden tüm kişiliğin Nihai Sonu ve Kökeni'nin tam da mevcudiyetinde ikamet etmesine kadar, bir aşamadan diğerine bir döngüden diğer bir döngüye ona rehberlik etmeye devam etti.

24:6.7 (270.5) Çok uzun bir zaman önce gerçekleşen bir zaman zarfında ben Uversa üzerinde Zamanın Ataları'nın hizmetine bağlanmışım; ve benimle birlikte hepimiz, bulunduğumuz aşkın evrenden olan kutsal yolcuların nihai olarak Havona'ya

erişecek olmasının güvencesinden oldukça büyük memnuniyet duymuştuk. Çağlar boyunca biz; mekânın evrimsel yaratılmışlarının Cennet’e erişecek olmalarına ek olarak, tüm zamanın gergin bekleyişinin ilk kutsal yolcunun gerçekte Cennet’e ulaşmasıyla cennetsel mahkemeler aracılığıyla sona erdiği hususunda bilgilendirildik.

24:6.8 (270.6) Havona’nın bahse konu bu kutsal yolcusunun ismi *Grandfanda* olup; o, birinci aşkın evren üzerinde konumlanmış 1.131’inci yerel evrenin 62’nci takımyıldızının 84’üncü sisteminin 341’inci gezegeninden gelmiştir. Onun varışı, kâinat âlemlerinin tümünün yayın hizmetinin kurulması içi bir uyarı niteliğinde olmuştur. O zaman zarfına kadar, sadece aşkın evrenlerin ve yerel evrenlerin yayıncıları faaliyet halinde bulunmaktaydı; fakat Grandfanda’nın varışının duyurulması, Havona kapılarında “ihtişamın mekân raporlarının” faaliyete geçmesine dair olan gereksinimi işaret etmiştir. Bu türden bir isim verilmesinin sebebi; ilk evren yayınının, yükseliş mevcudiyetinin nihai amacı üzerinde evrimsel varlıkların ilkinin katılımda bulunmaya erişmesi için Havona’ya varışını duyuruşudur.

24:6.9 (270.7) Mezun Rehberleri, Havona dünyalarından hiçbir zaman ayrılmamaktadırlar; onlar zaman ve mekânın mezun kutsal yolcularının hizmetine adanmışlardır. Buna ek olarak eğer siz; yükselişinizi ve varlığınızı devam ettirmeyi yerine getirme amacıyla planlanan belirlenmiş ve tümüyle kusursuzlaştırılmış tasarıyı reddetmezseniz, bahse konu bu kutsal varlıklarla herhangi bir zaman aralığında yüz yüze gelerek onlarla tanışacaksınız.

7. Mezun Rehberleri’nin Kökeni

24:7.1 (270.8) Her ne kadar evrim, merkezi evrenin düzeni olmasa da Mezun Rehberleri'nin; Havona Hizmetlileri biçimindeki merkezi evren yaratılmışlarının diğer düzeyinin kusursuzlaştırılmış veya daha deneyimli getirilmiş üyeleri olduğuna inanmaktayız. Mezun Rehberleri'nin yükseliş yaratılmışlarını anlamak için bu türden bir yetkinliği ve duygudaşlığın böyle bir düzeyini göstermiş olması; onların bu türden bir kültürü, kâinat hizmetinin Havona Hizmetlileri olarak aşkın evren âlemleri içinde mevcut hizmet ile birlikte kazandıkları hususunda ikna olmamıza sebep olmuştur. Eğer bu türden bir yargı doğru değilse peki biz, kıdemli veya daha deneyimli olan hizmetlilerin sürekli bir biçimde yok olmasını nasıl açıklayabiliriz?

24:7.2 (271.1) Bir hizmetli, aşkın evren görevi için Havona'dan uzun bir süre ayrı bir konumda olacaktır. Bu türden birçok görevde bulunduktan sonra evine geri dönecektir. Kendisine Cennet Merkezi Işıltısı ile "kişisel ilişki" halinde bulunmanın ayrıcalığı verildiğinde, Aydınlık Kişiler ile bütünleşecektir. Bunun sonrasında ise ruhani yoldaşlarının algısı içinde gözden kaybolacak, ve bir daha kendi türünden hiç kimse için yeniden ortaya çıkmayacaktır.

24:7.3 (271.2) Aşkın evren hizmetinden dönüşü üzerine bir Havona Hizmetli'si sayısız kutsal bütünlüğe erişebilir, ve buradan yalnızca yüceltilmiş bir hizmetli olarak ortaya çıkabilir. Aydınlıkla bütünleşmeyi deneyimlemek, bir hizmetlinin Mezun Rehberi'sine dönüşmesini zorunlu kılmamaktadır; fakat kutsal bütünleşmeye erişen bu unsurların neredeyse dörtte biri, âlemlerin hizmetine bir daha geri dönmemektedir.

24:7.4 (271.3) Yüce olan bu arşivlerde bu türden olan kayıtların birbirini takip eden sıralarından birinde şu detaylar ortaya çıkmaktadır:

24:7.5 (271.4) “Ve İsmi Sudna olan, sayıca Havona’nın 842.842.682.846.782’ncisi hizmetli; aşkın evren hizmetinden geldiğinde Cennet üzerinde karşılanmıştır. Yaratıcısını tanımış olan ve kutsal bütünlüğe giriş yapan bu hizmetli artık yoktur.”

24:7.6 (271.5) Arşivler üzerinde bu türden bir kayıt ortaya çıktığında böyle bir hizmetlinin süreci tamamlanmıştır. Fakat sadece üç an içinde (bu zaman zarfı sizin zamanınıza göre üç günden daha az olan süreye denk gelmektedir) yeni doğan bir Mezun Rehberi “kendiliğinden” Havona evreninin dış döngüleri üzerinde belirir. Buna ek olarak geçiş sürecinde olanların dikkate alınması sonucunda ufak bir yanılma payı göz ardı edildiğinde, Mezun Rehberleri’nin nüfusu tam olarak ortadan kaybolan hizmetlilerin sayısına eşittir.

24:7.7 (271.6) Mezun Rehberleri’nin Havona Hizmetlileri’nden evirildiğini varsaymak için ilave bir neden bulunmaktadır; bu ise bahse konu rehberlerin ve onların birliktelik halinde bulundukları hizmetlilerin, bu türden bir olağanüstü bağ kurmalarına dair hataya yer bırakmayan eğilime sahip olmalarıdır. Varlıkların önceden kabul edildiği biçimiyle ayrı olan düzeylerinin bu biçimde birbirlerini anlamaları ve duygudaşlık kurmaları tamamiyle, açıklanamaz olan bir nitelik taşır. Onların karşılıklı olan sadakatini gözlemlemek canlandırıcı ve ilham vericidir.

24:7.8 (271.7) Yedi Yüce İdareci ve onların birliktelik halinde bulundukları Yedi Yüce Güç Yöneticisi sırasıyla, henüz kişisel

olarak işlev göstermeyen Yüce Varlık'ın akıl ve güç potansiyelinin kişisel muhafaza unsurlarıdır. Buna ek olarak bahse konu Cennet birliktelikleri Havona Seritalleri'ni yaratmak için işbirliğinde bulundukları zaman, Havona Hizmetlileri içkin olarak Yücelik'in belirli fazlarına katılmış olur. Havona Hizmetlileri bu nedenle mevcudiyetleri içinde; bir hizmetli dönüşüm ve yeniden yaratım süreci geçirdiğinde bahse geçen her şeyin ortaya çıktığı, zaman-mekân nüfuz alanlarının belirli evrimsel potansiyellerinin kusursuz merkezi evreninde bir yansımadır. Biz bu dönüşümün kuşkusuz, Yücelik adına hareket eden Sınırsız Ruhaniyet'in iradesine karşılık olarak ortaya çıktığına inanmaktayız. Mezun Rehberleri, Yüce Varlık tarafından yaratılmamıştır; fakat hepimiz, deneyimsel İlahiyat'ın bazı biçimlerde bu varlıkları mevcut hale getiren bahse konu etkileşimler ile ilgili olduklarının kanısına varmaktayız.

24:7.9 (271.8) Havona şu an içinde, Grandfanda zamanlarından önce olduğu gibi, merkezi evrenden birçok açıdan farklılık gösteren yükseliş fanileri tarafından kat edilir. Yükseliş halinde bulunan fanilerin Havona döngüleri üzerine varışı, merkezi ve kutsal yaratımın işleyişsel düzeni içinde köklü değişiklikleri beraberinde getirdi. Bu değişiklikler kuşkusuz olarak; yedi aşkın evrenden olan, kendisine ait deneyimsel çocuklarının ilkinin varışına karşılık biçiminde, evrimsel yaratılmışların Tanrı'sı konumundaki Yüce Varlık tarafından başlatılmıştır. Mezun Rehberleri'nin üçüncü derece birincil hizmetkâr ruhaniyetlerinin yaratımı ile birlikte ortaya çıkışı, Yüce olan Tanrı'nın bahse konu dışavurumlarının bir göstergesidir.

24:7.10 (271.1) [Uversa'nın bir Kutsal Danışmanı tarafından sunulmuştur.]

25. Makale

Mekân'ın İletici Ev Sahipleri

25:0.1 (273.1) SINIRSIZ Ruhaniyet ailesi içinde sıra bakımından ortanca olanlar Mekân'ın İletici Ev Sahipleri'dir. Bu çok yönlü olan varlıklar, yardımcı ruhaniyetler ile daha yüksek olan kişilikleri birbirine bağlayan uzantılar olarak faaliyet gösterir. İletici ev sahipleri göksel varlıkların şu düzeylerini kapsamaktadır.

25:0.2 (273.2) 1. Havona Hizmetlileri.

25:0.3 (273.3) 2. Kâinatsal Arabulucular.

25:0.4 (273.4) 3. Teknik Danışmanlar.

25:0.5 (273.5) 4. Cennet üzerindeki Arşiv Sorumluları.

25:0.6 (273.6) 5. Göksel Kaydediciler.

25:0.7 (273.7) 6. Morontia Dostları.

25:0.8 (273.8) 7. Cennet Dostları.

25:0.9 (273.9) Yukarıda sıralanmış yedi topluluk içerisinde; hizmetliler, arabulucular ve Morontia Refakatçileri şeklindeki unsurlardan sadece üçü bu biçimde yaratılmıştır; geride kalan dördü ise, meleksel düzeylerin erişim seviyelerini yansıtmaktadır. İçkin olan dünyaya ve erişilen düzeye bağlı olarak, iletici ev sahipleri kâinat âlemlerinin tümü içinde değişken bir biçimde hizmet halinde olabilir; fakat onlar her

zaman, görevli bulundukları âlemleri yöneten unsurların yönlendirmesine tabidir.

1. Havona Hizmetlileri

25:1.1 (273.10) Her ne kadar hizmetliler olarak adlandırılmış olsalar da, bahse konu merkezi evrenin “yarı-ölümlü yaratılmışları” kelimenin uşak kabilinden anlaşılacağı biçimde hizmetçi değillerdir. Ruhsal dünya içerisinde uşak hizmeti gibi bayağı bir görev bulunmamaktadır; burada her hizmet kutsal ve canlandırıcıdır; varlıkların yüksek düzeyleri, mevcudiyetin daha alçakta bulunan düzeylerini küçük görür bir gözle değerlendirmemektedir.

25:1.2 (273.11) Havona Hizmetlileri, Yedi Yüce Güç Yöneticisi biçimindeki Yedi Üstün Ruhaniyet’in birliktelik içinde bulundukları unsurların ve Yedi Üstün Ruhaniyet’in ortak yaratıcı görevinin bir sonucudur. Bu yaratıcı işbirliği; bir Yaratan Evlat-Yaratıcı Ruhaniyet birlikteliği tarafından bir Berrak ve Sabah Yıldızı’nın yaratımından, Urantia gibi dünyalar üzerindeki doğum olaylarına kadar uzanan bir kapsam dâhilindeki, evrimsel evrenler içindeki çifte düzey doğumlarının uzun bir listesi için doğum biçimi olmaya çok yaklaşır.

25:1.3 (273.12) Hizmetlilerin nüfusu oldukça kalabalık olup, onların düzenine ait olan unsurların yenileri sürekli bir biçimde yaratılmaya devam etmektedir. Onlar; Cennet’in kuzeyssel birimlerinin uzağındaki ortak bölgelerinde, Üstün Ruhaniyetler ve Yüce Güç Yöneticileri’nin bir araya gelmesini takiben üç an içinde, binerli topluluklar halinde ortaya çıkarlar. Her dört hizmetliden biri diğerlerine kıyasla türü itibariyle daha

fizikseldir; bu durumda her bin hizmetli içinde yedi yüz ellisi - bu bilgiden anlaşılacağı üzere- ruhaniyet biçimi bakımından aslı olan ruhaniyet türüne ait niteliğe sahiptir, fakat onlardan iki yüz ellisi doğası bakımından yarı-fizikseldir. Bahse konu bu *dördüncü yaratılmış* bir şekilde; Üstün Ruhaniyetler'e kıyasla fiziksel güç yöneticilerine daha çok benzer bir biçimde, Havonasal anlamda maddi olan maddi varlıklar düzeyi üzerindedir.

25:1.4 (274.1) Her ne kadar Urantia üzerinde mevcut an içerisinde ortaya çıkmamış olsa da, kişisel ilişkiler içerisinde ruhsal ilişkiler maddi olanlar üzerinde baskındır. Buna ek olarak Havona Hizmetlileri'nin yaratımında; üç ruhsal varlığın bir yarı-fiziksel varlığa karşılık gelmesi şeklindeki oluşturulan oran biçimindeki ruhaniyet'in baskınlığının bu kanunu, her zaman hüküm sürmektedir.

25:1.5 (274.2) Yeni yaratılmış hizmetliler yeni bir biçimde ortaya çıkan Mezun Rehberleri ile birlikte hepsi, Yedi Havona döngüsünün her biri üzerinde kıdemli rehberlerin sürekli bir biçimde faaliyet gösterdikleri eğitimin derslerinden geçerler. Bunun sonucunda Hizmetliler, en iyi biçimde uyum sağladıkları etkinlikler için görevlendirilirler; ve onlar ruhsal ve yarı-fiziksel biçiminde iki türde oldukları için, bahse konu bu çok yönlü varlıkların yapabildikleri kapsamdaki görevler için oldukça az bir kısıtlılık söz konusudur. Daha yüksek olan veya diğer bir deyişle ruhani topluluklar; Yaratıcı, Evlat ve Ruhaniyet'in hizmetlerine ek olarak Yedi Üstün Ruhaniyet'in görevlerine ayrı ayrı seçilen biçimde görevlendirilirler. Sayıca büyük topluluklar halinde onlar zaman zaman; Havona'nın döngüleri için ilerleme amacıyla hazırlanan zamanın yükseliş

halinde bulunan ruhlarının nihai eğitimlerine ve ruhsal kültürlere adanan dünyalar biçimindeki, yedi aşkın-evrenlerin yönetim merkezi alanlarını çevreleyen eğitim dünyaları üzerinde hizmet vermek için atanırlar. Ruhani hizmetliler ve onların tür bakımından daha çok fiziksel olan birlikteleri aynı zamanda; Havona'ya erişmiş ve Cennet'e ulaşmayı amaçlayan yükseliş halindeki yaratılmışların çok çeşitli düzeylerine yardım etme ve onları eğitme hususunda, Mezun Rehberleri'nin yardımcıları ve birliktelikleri olarak tasarlanmışlardır.

25:1.6 (274.3) Havona Hizmetlileri ve Mezun Rehberleri, birbirleri için görevlerine aşkın bir bağlılık ve birbirlerine karşı dokunaklı bir sevgi ortaya koyarlar. Ruhsal olan bu türden bir sevgiyi siz ancak, insan aşkının olgusallığının bu duygu ile olan karşılaştırılması sonucunda anlayabilirsiniz. Hizmetlilerin merkezi evrenin sınırları ötesindeki görevlerine atanmasıyla sıklıkla ortaya çıkan durumlar olan onların rehberlerden ayrılmasında kutsal dokunaklılık bulunmaktadır; fakat onlar yine de bu görevlerine üzüntü yerine mutlulukla gitmektedirler. Yüksek görevin tatmin edici memnuniyeti, ruhsal varlıkların baskın gelen duygusudur. Üzüntü, inançlı bir biçimde yerine getirilen kutsal görevin bilinci karşısında var olamaz. Buna ek olarak insanın yükselen ruhu Yüce Hâkim huzurunda durduğu zaman, ebedi kabulün kararı maddi başarılar ve sayısal kanımlar ile belirlenmeyecektir. Bunun yerine karar; “Aferin sana, iyi ve *inançlı* hizmetkâr: birkaç olmazsa olmaz nitelik üzerinde inancını hep korudun; sen kâinat gerçeklikleri üzerinde idareci olarak yükseltilmelisin.” şeklinde yüce mahkemelerin buyurması vasıtasıyla aksettirilecektir.

25:1.7 (274.4) Aşkın-evren hizmetinde Havona Hizmetlileri her zaman, onların genel ve özel ruhaniyet ayrıcalıklarında benzedikleri Üstün Ruhaniyet tarafından idare edilen nüfuz alanı için görevlendirilir. Onlar sadece, yedi aşkın-evrenin başkentlerini çevreleyen eğitimsel dünyalar üzerinde hizmet ederler; buna ek olarak Uversa'nın son raporu yaklaşık olarak 138 milyar hizmetlinin Uversa'nın 490 uydusu üzerinde hizmet ettiğini bildirmiştir. Onlar, Orvonton'un aşkın-evreninin yüksek üniversitelerini oluşturan bahse konu eğitimsel dünyaların görevleriyle bağlantılı olan sayısız çeşitlikteki etkinliklere katılırlar. Bu noktada onlar sizin refakatçilerinizdir; onlar, zamanın evrenlerinden ebediyetin âlemleri için nihai mezuniyetinizin kesinliği ve gerçekliği hususunda sizi hazırlamak ve sizin için ilham kaynağı olmak amacıyla, bundan sonraki gerçekleşecek olan sürecinizden gelecektir. Buna ek olarak bu ilişkiler içerisinde hizmetliler, zamanın yükseliş halinde bulunan yaratılmışlarına hizmetin başlangıçsal deneyimini kazanacaklardır. Bu hizmet, kendilerinin Mezun Rehberleri olarak çevrilmesi biçiminde veya Mezun Rehberleri'nin birliktelik içerisinde bulundukları unsurlar olarak Havona döngüleri üzerinde takip eden görevleri içi oldukça yararlıdır.

2. Kâinatsal Arabulucular

25:2.1 (275.1) Her Havona Hizmetlisi'nin yaratımı için, her aşkın-evrende bir tane olacak şekilde yedi Kâinatsal Arabulucu mevcut hale getirilir. Bu yaratıcı uygulama; Cennet üzerinde gerçekleşen etkileşimlere, belirli bir nitelikte olan aşkın-evren yansıtıcı karşılığının işleyiş biçimini içine alır.

25:2.2 (275.2) Yedi aşkın evrenin yönetim merkezi dünyaları üzerinde faaliyet gösteren Yedi Üstün Ruhaniyet'in yedi yansıması bulunmaktadır. Yansıtıcı Ruhaniyetler'in doğalarını fani akıllar için tasvir etmeye girişmek zordur. Onlar gerçek kişiliklerdir; buna rağmen bir aşkın evren topluluğundaki her bir üye, Yedi Üstün Ruhaniyet'den sadece birinin kusursuz yansıtıcısıdır. Buna ek olarak Üstün Ruhaniyetler, Havona Hizmetlileri'nin bir topluluğunu yansıtma amacıyla güç yöneticileri ile birliktelik içerisine girdikleri her seferde; aşkın evren topluluklarının her birinde, Yansıtıcı Ruhaniyetleri'nden biri üzerinde eş zamanlı olarak gerçekleşen bir odaklanma gerçekleşir; ve aşkın yaratımların yönetim merkezi dünyaları üzerinde anında ortaya çıkan ve tamamiyle gelişimini tamamlamış eşit sayıdaki Kâinatsal Arabulucu görünmeye başlar. Eğer hizmetlilerin yaratımı içinde Yedinci Üstün Ruhaniyet kişisel girişimde bulunursa, yedinci düzeyin Yansıtıcı Ruhaniyetleri'nden başka hiçbir unsur arabuluculara gebe kalmayacaktır; bununla birlikte Orvonton'da bulunanlara benzer biçimde olan bin hizmetlinin yaratımıyla eş zamanlı olarak, her aşkın evren başkentinde yedinci-düzey arabulucuların bin tanesini ortaya çıkacaktır. Bu olaylar sonucunda Üstün Ruhaniyetler'in yedi katmanlı doğasını yansıtan bir biçimde, her aşkın evren içinde hizmet eden arabulucuların yedi yaratılmış düzeni ortaya çıkar.

25:2.3 (275.3) Cennet öncesi düzeyin arabulucuları; yaratımın kendilerine özgün olan birimleri için sınırlandığı biçimde, aşkın evrenler arasında dönüşümlü bir biçimde hizmet etmemektedir. Her yaratılmış düzeyin yedide biri ile bütünleşme biçiminde olan her aşkın evren birliği; Üstün Ruhaniyetleri'nin yedisi de aşkın evren başkentlerinde

yansıtıldıklarında, içlerinden yalnızca biri her aşkın yaratımda *baskınken*, bu nedenle Üstün Ruhaniyetleri'nin birinin etkisi altında çok uzun bir süre geçirir.

25:2.4 (275.4) Yedi aşkın yaratımlardan her biri gerçekte, onların nihai sonları üzerinde hâkim bir durumda olan Üstün Ruhaniyetleri'nin birinin etkisi tarafından çepeçevre sarılır. Her aşkın evren bu nedenle, yüksek denetimde bulunan Üstün Ruhaniyet'in karakteri ve doğasını yansıtan devasa bir aynaya benzer bir hale dönüşür; buna ek olarak bu dönüşümlerin tümü, Yaratıcı Ana Ruhaniyetleri'nin mevcudiyeti ve işlevi tarafından her bağımlı yan aşkın evren içinde ilerleyen bir biçimde devam eder. Evrimsel büyüme üzerinde bu türden bir çevresel etki o kadar derindir ki; aşkın evren sonrası süreçleri içerisinde arabulucular işbirliği içinde, henüz tamamlanmamış olan her yönden gelen kırk-dokuz deneyimsel görüşü veya bakış açısını ortaya koyarlar. Yine de bu görüşler karşılıklı olarak dengeleyici ve onların birlikteliklerinde Yücelik'in döngüsünü kapsamaya eğilimlidir.

25:2.5 (275.5) Her aşkın evren içinde Kâinatsal Arabulucular kendilerini, içinde hizmet etmeye devam ettikleri birliktelikler halinde, şaşırtıcı olan ve doğalarından gelen bir şekilde dörtlü topluluklara ayrılmış biçimde bulur. Her topluluk içinde, üç ruhaniyet kişiliği bulunmaktadır; buna ek olarak geride kalan diğer unsur ise, tıpkı hizmetlilerin dördüncü yaratılmışlarında olduğu gibi yarı-maddi bir varlıktır. Bu dörtlü bir arabulucu heyetini oluşturmakta olup, bu heyet şu unsurlardan meydana gelmektedir:

25:2.6 (275.6) 1. *Hâkim-Son Söz Sahibi*: Bu bünye; geride kalan üç unsur tarafından, topluluğun yargısal başı olarak hareket etmesi

amacıyla en yetkin ve liyakat sahibinin oybirliği ile belirlenmesiyle tasarlanır.

^{25:2.7 (275.7)} *2. Ruhaniyet-Müdafaa Makamı:* Bu bünye; hâkim-son söz sahibi tarafından, arabulucu heyetin yargısının baktığı herhangi bir davadaki tüm kişiliklerin haklarını kollama ve bu dava ile ilgili kanıtları sunma amacıyla atanmaktadır.

^{25:2.8 (276.1)} *3. Kutsal Karar Uygulayıcı:* Bu arabulucu, maddi varlıklar ile ilişki kurma ve heyetin kararlarını uygulama amacıyla içkin doğa tarafından yetkin bir hale getirilmiş bünyedir. Kutsal karar uygulayıcıları yarı-maddi varlıklar olarak, fani ırkların dar kapsamlı görüş açıları için neredeyse fakat bütünüyle olmayan bir biçimde fark edilebilir bir nitelikte bulunur.

^{25:2.9 (276.2)} *4. Yazıcı:* Heyetin geride kalan üyesi kendiliğinden, mahkeme görevlisi biçiminde olan yazıcı konumunda faaliyet gösterir. Bu bünye, aşkın evren arşivleri ve yerel evrenin zabıtları için tüm kayıtların düzgün bir biçimde hazırlandığından emin olur. Eğer heyet, evrimsel bir dünya üzerinde hizmet ediyorsa; üçüncü bir kayıt, karar uygulayıcının yardımıyla, yargının sistem hükümetinin fiziksel arşivleri için hazırlanır.

^{25:2.10 (276.3)} Bir oturum içinde bir heyet üçlü bir topluluk olarak faaliyet gösteriyorsa; müdafaa makamı karar sırasında oturumdan ayrılmış olup, sadece davanın sonuçlandığı esnada kararın duyurulmasına katılır. Bu bakımdan bahse konu heyetler, zaman zaman hakem üçlüsü olarak da adlandırılır.

25:2.11 (276.4) Arabulucular, kâinat âlemlerinin tümünün pürüzsüz bir biçimde işleyişinin devam etmesinde büyük bir öneme sahiptir. Onlar; boşlukta meleksel hızın üç katı bir ölçekte yol kat edebilmek, küçük olan zorlukların çabucak bir şekilde karara bağlanmasına adanan heyetler biçiminde, dünyaların seyahat halindeki mahkemeleri olarak hareket ederler. Bahse konu bu hareketli ve oldukça adil olan heyetler bulunmasaydı, evrenlerin mahkemeleri; âlemlerde gerçekleşmekte olan küçük çaptaki yaşanan yanlış anlamalar tarafından oldukça fazla bir biçimde çoğalmış olacaktı.

25:2.12 (276.5) Bahse konu bu hakem üçlüsü, ebedi kabul ile ilgili durumlara bakmamaktadır; zamanın bir yaratılmışının ebedi geleceği biçiminde olan ruh, onların eylemleri tarafından hiçbir zaman tehlikeye atılmamaktadır. Arabulucular, zamanın yaratılmışlarının kısa süreli olan mevcudiyetini ve kâinatsal refahını aşan sorulara muhatap olmamaktadır. Fakat bir heyet, bir sorunun davasını kabul ettiği zaman; onun bu dava hakkında verdiği yargı, kesin ve her zaman oybirliğinde niteliğindedir; burada hâkim-son söz sahibinin kararından temyiz durumu söz konusu değildir.

3. Arabulucular'ın Geniş Kapsamlı Hizmeti

25:3.1 (276.6) Arabulucular; öncül yedek birliklerinin tutulduğu yer olan aşkın evrenlerinin başkenti üzerinde, topluluk yönetim merkezini idare ederler. Onların ikincil yedek birlikleri, yerel evrenlerin başkentlerinde konumlanmıştır. Yaş bakımından genç ve daha az deneyime sahip olan heyet üyeleri görevlerine, düzey bakımından daha alçakta bulunan Urantia gibi dünyalar üzerinde başlar; ve onlar, olgun deneyime sahip olduktan sonra daha büyük sorunların yargısına yükselirler.

25:3.2 (276.7) Arabulucuların düzeyi tamamiyle güvenilirdir; onlardan hiçbirisi şimdiye kadar yanlış bir yola sapmamıştır. Her ne kadar bilgeliklerinde ve yargılarında hatasız olmasalar da; onlar, inanç bakımından hataya yer bırakmayan ve sorgulanmaya gerek duyulmayan güvenin birer parçalarıdır. Onlar kökenini, bir aşkın evrenin yönetim merkezinden alıp; nihai olarak evren hizmetinin şu düzeyleri boyunca ilerleyerek, tekrar yine buraya dönerler:

25:3.3 (276.8) 1. *Dünyalar'ın Arabulucuları*. Bireysel dünyaların yüksek deneyim kişilikleri, mevcut şartlar altında olması gereken işleyiş ile ilgili ne zaman fazlasıyla kafa karışıklığı yaşasa ve gerçekte açmaza düşse; ve eğer bahse konu durum, âlemlerin düzenli bir biçimde toplanan mahkemelerinden önce dikkatin çekilmesi için uygun olmayan öneme sahip olursa, bunun sonucunda her tarafın bir temsilciden oluşan iki kişiliğin oluşturduğu bir dilekçenin alınması üzerine, bir arabulucu heyeti bu durum üzerine hemen işlev gösterecektir.

25:3.4 (277.1) Bahse konu bu idari ve yargısal zorluklar; yetki bakımından yüce olan arabulucuların ellerine incelemeleri ve karar vermeleri için verilmektedir. Fakat onlar, dava ile ilgili olan tüm kanıtların incelenmesine kadar bir karara varmayacaklardır; buna ek olarak onların herhangi bir yerden ve her yerden gelecek olan şahitleri çağırımlarına dair yetkilerini kısıtlayan kesinlikle hiçbir şey bulunmamaktadır. Ve onların kararları her ne kadar temyiz edilmese de; bazen dava ile ilgili olaylar öylesine gelişir ki, heyetin kayıtlarını belirli bir noktada durdurup, görüşlerini sonlandırıp, âlemin daha yüksek mahkemelerine bütün davayı aktarabilir.

25:3.5 (277.2) Heyet üyelerinin kararları, gezegensel arşivler içinde toplanır; eğer ihtiyaç duyulursa onlar, kutsal karar uygulayıcıları tarafından yerine getirilir. Onun gücü oldukça büyük olup, onun etkinliklerinin bir yerleşik dünya üzerindeki kapsamı oldukça geniştir. Kutsal karar uygulayıcıları, dikkatlerini olması gerektiği gibi arz edecek durumların üstün idarecileridir. Onların görevleri zaman zaman, apaçık bir nitelikte olan âlemlerin refahı için yerine getirilir; bazı zamanlarda ise zaman ve mekânın dünyaları üzerindeki eylemlerini açıklamak oldukça zordur. Her ne kadar yürütülen hükümler, ne doğa hukukuna ne de âlemlerin salık verilen uygulamalarına dayanmasa da; onlar, sistem idaresinin yüksek kanunları uyarınca, anlaşılması zor olan eylemlerini yerine getirip, arabulucuların emirlerini uygular.

25:3.6 (277.3) *2. Sistem Yönetim Merkezleri'nin Arabulucuları.* Dörtlü topluluğun bahse konu heyetleri evrimsel dünyalar üzerindeki hizmetlerinden, bir sistem yönetim merkezi üzerindeki göreve yükseltilir. Burada onları bekleyen fazlasıyla görev yükü bulunmaktadır; buna ek olarak onlar burada, insanların meleklerin ve diğer ruhani varlıklara dair anlayışa sahip olduklarını kanıtlar. Üçlü hakemler, topluluk içindeki anlaşmazlıklarla ve yaratılmışların farklı düzeyleri arasındaki açığa çıkan yanlış anlamalarla olduğu kadar bireysel farklılıklar ile ilgilenmezler; ve bir sistem yönetim merkezi üzerinde, Maddi Evlatlar biçiminde olan bir araya gelmiş türlere ek olarak ruhsal ve maddi varlıklar yaşamaktadır.

25:3.7 (277.4) Yaratıcılar'ın tercih yetkisi ile birlikte evrimleşen bireyleri mevcut hale getirdiği anda, kutsal kusursuzluğun pürüzsüz olan işleyişinden bir kopuş yaratılmıştır; bu bakımdan

yanlış anlamaların ortaya çıkacak olması bariz olup, bakış açısı bakımından bu samimi farklılıklar için adil bir düzenlenmenin tedarik edilmesi şarttır. Hiçbirimizin unutmaması gerekir ki; tümüyle akli ve her şeye gücü yeten Yaratıcılar, yerel evrenleri tıpkı Havona gibi kusursuz hale getirmeye dair olan yetkinliğe sahip bulunmaktaydı. Merkezi evren içinde hiçbir arabulucu heyetine ihtiyaç duyulmamaktadır. Fakat Yaratıcılar, tamamiyle bilgelığe sahip olan nitelikleri içinde, böyle bir koşulu yerel evrenler için gerçekleştirmeyi tercih etmemişlerdir. Buna ek olarak onlar evrenleri, içlerinde birçok farklılığı barındıracak ve birçok zorluğa mesken tutacak şekilde yaratırlarken; buna benzer bir biçimde onlar aynı zamanda, tüm farklılıkları dengelemek ve bütünüyle karmaşa olarak görünen bu durumu uyumlu hale getirmek için gerekli olan araçlar ve işleyiş düzenlerini sağlamıştır.

25:3.8 (277.5) 3. *Takımyıldızı'nın Arabulucuları.* Arabulucular, sistemler içindeki hizmetlerinden; yerleşik dünyaların bir yüz sistem topluluğu içinde çıkan küçük çaplı zorlukları çözme biçiminde olan bir takımyıldızının sorunlarının yargısına yükseltirler. Takımyıldız yönetim merkezleri üzerinde gelişen, onların yetki alanına düşen çok fazla sorun bulunmamaktadır; fakat onlar burada, bir sistemden diğerine kanıt toplamak ve öncül ifadeler hazırlamak amacıyla meşgul tutulur. Zorluklar görüşten doğan samimi farklılıklar ve bakış açılarından kaynaklanan dürüst farklılaşmadan doğan bir biçimde anlaşmazlık içten olursa; dava her ne kadar az sayıda kişiliği içine alıyor olursa olsun, her ne kadar anlaşmazlık önemsiz bir biçimde görünürse görünsün, bir arabulucu heyet her zaman tartışmanın esası hakkında karar verebilmelidir.

25:3.9 (277.6) *4. Yerel Evrenler'in Arabulucuları.* Bir evrenin bu türden büyük bir görevi içinde heyet üyeleri; Melçizedekler ve Hakimane Evlatlar'a ek olarak, yüz takımyıldızının idaresi ve eş güdümü ile ilgili kişiliklerin ev sahipleri ve takımyıldız idarecilerine büyük destekte bulunur. Aynı zamanda yüksek meleklerin farklı düzeyleri ve bir yerel evrenin yönetim merkezi âlemlerinin diğer sakinleri, bahse konusun hakem üçlüsünün yardımı ve kararlarından yarar sağlamaktadır.

25:3.10 (278.1) Bir sitemin, bir takımyıldızının veya bir evrenin detaylı olayları içinde ortaya çıkabilecek bahse konu bu farklılıkların doğasını açıklamak neredeyse imkânsızdır. Zorluluklar kesin bir biçimde ortaya çıkabilmektedir, fakat onlar evrimsel dünyalar üzerinde yaşandığı gibi maddi mevcudiyetin küçük sorunlarından veya sancılarından tamamiyle farklıdır.

25:3.11 (278.2) *5. Aşkın Evren Azınlık Birimleri'nin Arabulucuları.* Arabulucular, yerel evrenlerin sorunlarından aşkın evrenlere ait olan azınlık birimlerinde oluşan sorunların incelenmesine yükseltilir. Bireysel gezegenlerden onlar içsel doğrultuda daha çok yükseldikleri zaman, kutsal karar uygulayıcıların maddi görevleri azalmaktadır; ve aynı zamanda yarı-maddi varlık olarak o yavaş yavaş; heyeti bir bütün olarak soruşturmalarının maddi açılarıyla duygudaş ilişki içerisinde tutarak, merhamet-adalet yargııcı biçimindeki yeni görevini üstlenir.

25:3.12 (278.3) *6. Aşkın Evren Çoğunluk Birimleri'nin Arabulucuları.* Heyet üyelerinin görevinin karakteri, onların kıdemsel olarak yükselmeleriyle değişmeye devam eder. Hakkında yargıya varılması gereken yanlış anlama gittikçe azalan bir biçimde ortaya çıkarken, açıklanmaya ve yorumlanmaya ihtiyaç

duyulan daha çok gizemli olgu kendisini göstermektedir. Düzeyden düzeye değişen bir biçimde onlar; farklılıkların karar vericileri konumundan, yorumlayıcı eğitimlere evrilen yargıçlar biçiminde gizemlerin açıklayıcılarına evrilirler. Onlar karar verici olduklarında, bahse konu unsurlar görmezlikten gelerek zorlukların ve yanlış anlamaların ortaya çıkmasına izin verirler; fakat şimdi onlar, aklın çatışmalarından ve görüşlerin savaşlarından kaçmak için yeterli bir biçimde us sahibi ve hoşgörülü olan eğitimler haline gelmektedir. Bir yaratılmışın eğitimi yükseldiğinde, onun diğerlerinin bilgisine, deneyimine ve görüşlerine olan saygısı artmaktadır.

25:3.13 (278.4) 7. *Aşkın Evren'in Arabulucuları.* Burada arabulucular, karar verici-eğitmenler olarak kusursuz bir şekilde faaliyet gösteren ve dördünün karşılıklı biçimde birbirlerini anladıkları biçimde eş güdümlü hale gelirler. Kutsal karar uygulayıcı dağıtımsal gücünden mahrum bırakılıp, ruhaniyet üçlünün fiziksel sesi haline gelir. Bu andan itibaren bahse konu bu danışmanlar ve eğitimler uzman bir biçimde, aşkın evren olaylarının işleyişinde karşılaşılan mevcut problemlerin ve zorlukların büyük bir çoğunluğuna aşina olur. Bu nedenden olayı onlar, aşkın evrenlerin yönetim merkezi dünyalarını çevreleyen eğitimsel âlemler üzerinde ikamet eden yükseliş halindeki kutsal yolcuların mükemmel danışmanları ve akıl dolu eğitimleri haline gelirler.

25:3.14 (278.5) Tüm arabulucular; Cennet'e yükselişlerine kadar olan bu süre zarfında, Zamanın Ataları'nın genel yüksek denetimi ve Görüntü Yardımcıları'nın doğrudan yönlendirmesi altında hizmet eder. Cennet üzerindeki kısa süreli olan ikametleri

boyunca onlar, kökenlerinin aşkın evreni üzerinde irade sahibi olan Üstün Ruhaniyet'e raporlarını sunmaktadırlar.

25:3.15 (278.6) Aşkın evren kayıtları, yetkileri altına geçen bahse konu bu arabulucuların nüfusunu belirtmemektedir; buna ek olarak bu heyetler muhteşem kâinat boyunca çok geniş bir şekilde dağılmış bir halde bulunmaktadır. Uversa üzerindeki kaydın son raporuna göre; Orvonton içinde faaliyet gösteren, sayıca yetmiş trilyon bireyden oluşan, yaklaşık olarak on sekiz trilyon heyet bulunmaktadır. Fakat bahse konu bu nüfus sadece, Orvonton içinde yaratılmış olan arabulucuların çok küçük bir kısmını oluşturur; onların bütünü'nün nüfusu bütünüyle daha büyük ölçeğe sahip olup, bu rakam Havona Hizmetlileri'nin Mezun Rehberleri'ne olan farklılaşanları göz önünde bulundurularak belirli bir pay bırakıldığında bahse konu Hizmetliler'in toplam nüfusuna eşittir.

25:3.16 (278.7) Zaman zaman aşkın evren arabulucuların sayıları arttığında onlar; nüfus ve etkinlik bakımından sürekli bir biçimde artan varlıkların muhteşem bir topluluğu biçiminde kâinat âlemlerinin tümü için Sınırsız Ruhaniyet tarafından evirilen eş güdüm birlikleri olarak, daha sonrasında ortaya çıkacakları Cennet üzerindeki kusursuzluğun kuruluna çevrilirler. Deneyimsel yükseliş ve Cennet eğitimi vasıtasıyla onlar, Yüce Varlık'ın ortaya çıkan gerçekliğinin benzersiz bir kavrayışına erişip; yine onlar, kâinat âlemlerinin tümü üzerinde özel görevler için sürekli yer değiştirirler.

25:3.17 (279.1) Bir arabulucu heyetinin üyeleri hiçbir zaman birbirlerinden ayrılmazlar. Bir dördü topluluk, tıpkı ilk kez birliktelik halinde bulundukları şekliyle sonsuza kadar hizmet etmeye devam ederler. Yüceltilmiş hizmetlileri içinde bile

onlar, biriken kâinat deneyimi ve kusursuz hale getirilmiş deneyimsel bilgeliğin dörtlüleri olarak görev yapmaya devam ederler. Onlar ebedi olarak, zaman ve mekânın yüce adaletinin somut bir hali olarak birliktelik içinde bulunurlar.

4. Teknik Danışmanlar

^{25:4.1 (279.2)} Ruhaniyet dünyasının bu yasal ve düzensel işleyiş akılları, bu biçimlerde yaratılmamışlardır. Bahse konu bu geniş ve çok yönlü topluluğun çekirdeği olarak Sınırsız Ruhaniyet tarafından, erken birincil yüksek melekler ve dördüncü yüksek melekler arasından en düzenli akılların sayıca bir milyon kadarı seçilmiştir. Buna ek olarak çok uzun bir zamandan beri evrimsel yaratımın tasarıları için kusursuzluğun kanunlarının uygulanmasında mevcut deneyim, Teknik Danışmanlar haline gelmeyi arzulayan herkes için gereklidir.

^{25:4.2 (279.3)} Teknik Danışmanlar, şu kişilik düzeylerinin rütbelerinden seçilmektedir:

^{25:4.3 (279.4)} 1. Birincil Hizmetkâr Ruhaniyetleri.

^{25:4.4 (279.5)} 2. İkincil Hizmetkâr Ruhaniyetleri.

^{25:4.5 (279.6)} 3. Üçüncül Hizmetkâr Ruhaniyetleri.

^{25:4.6 (279.7)} 4. Dördüncül Hizmetkâr Ruhaniyetleri.

^{25:4.7 (279.8)} 5. Yüksek Melekler.

^{25:4.8 (279.9)} 6. Yükseliş Fanileri'nin Belirli Türleri.

^{25:4.9 (279.10)} 7. Yükseliş Yarı-Ölümlüler'in Belirli Türleri.

25:4.10 (279.11) Mevcut zaman zarfı içinde, geçici bağılılığa ait olan faniler ve yarı-ölümlüler sayılmadığında, Orvonton üzerinde faaliyet gösteren ve Uversa üzerinde kayıtlı olan Teknik Danışmanlar'ın nüfusu altmış bir trilyondan biraz daha fazladır.

25:4.11 (279.12) Teknik Danışmanlar sıklıkla tekrar eden bir biçimde, bireyler olarak faaliyet gösterirler; fakat onlar yedili topluluklar halinde, görev alanları üzerinde ortak yönetim merkezlerine hizmet etmek ve onların idamesini sağlamak amacıyla düzenlenmiştir. Her topluluk içinde en azından beş unsur kalıcı düzeyde bulunmak zorundayken, geride kalan ikisi geçici birliktelik içinde bulunabilir. Yükseliş halinde bulunan faniler ve yarı-ölümlü yaratılmışlar, Cennet yükselişlerine devam ederlerken bahse konu danışma heyetleri üzerinde hizmet ederler; fakat onlar, ne Teknik Danışmanlar'ın düzenli eğitim derslerine katılır, ne de bahse konu düzenin herhangi bir zaman aralığında kalıcı üyeleri haline gelirler.

25:4.12 (279.13) Danışmanlar için geçici süreliğine hizmet eden bahse konu faniler ve yarı-ölümlüler, bu türden görevler için seçilmişlerdir; çünkü onların uzmanlık alanları evrensel hukuk ve yüce adaletin kavramsallaşması üzerinedir. Cennet amacı doğrultusunda seyahatine devam ettiğinizde sürekli olarak artan bilginiz ve genişleyen yeteneklerinizle birlikte siz, çoktandır biriktirdiğiniz bilgelik ve deneyimi diğerleriyle paylaşmanın olanağına aralıksız bir biçimde kavuşacaksınız. Havona'ya doğru olan tüm yolculuğunuz boyunca bir öğrenci-öğretmen rolü üstleneceksiniz. Siz kendi yolunuzda; ilerleme içindeki sürecinize ait olan bilgiyi yeni-keşfedenlere aktararak, bahse konu bu geniş deneyimsel üniversitenin yükseliş

düzeyleri boyunca ilerleyeceksiniz. Kâinatsal düzen içerisinde, bahse konu bu bilgiyi ve gerçeği diğerlerine aktarmak için yeteneğinizi ve isteğinizi ortaya koyana kadar, bilgiyi ve gerçekliği elinizde bulundurmakta olduğunuz varsayılmayacaktır.

25:4.13 (280.1) Uzun eğitim ve mevcut deneyim sonrasında, çocuksu melekler biçimindeki unsurların düzeyinin üzerinde bulunan yardımcı ruhaniyetlerden herhangi birisinin; Teknik Danışmanlar biçimde kalıcı olarak görev almasına izin verilmiştir. Tüm adaylar gönüllü olarak hizmetin bu düzeyine giriş yaparlar; fakat onlar, bu tür sorumlulukları bir kez yerine getirdikleri zaman, bir daha bahse konu bu görevlerden ayrılamazlar. Sadece Zamanın Ataları bahse konu danışmanları diğer etkinliklere atayabilir.

25:4.14 (280.2) Teknik Danışmanlar'ın yerel evrenlerin Melçizedek yüksek eğitim bünyelerinden başlayan eğitimi, Zamanın Ataları'nın mahkemelerine kadar devam eder. Onlar bu aşkın evren eğitiminden, Havona döngülerinin öncül dünyaları üzerinde konumlanmış olan “yedi çevrenin okullarına” geçiş yaparlar. Buna ek olarak onlar, öncül dünyalardan Teknik Danışmanlar'ın kusursuzlaştırılmasını sağlayan Cennet eğitim okulu biçimindeki “Yüceliğin işleyişsel düzeninin ve hukuk etiğinin yüksek öğretimine” kabul edilirler.

25:4.15 (280.3) Bahse konu bu danışmanlar aslında, yasal uzmanlardan başkası değildir; onlar, uçsuz bucaksız yaratımın geniş nüfuz alanları üzerinde ikamet eden her unsurun yaşamına ve nihai sonuna uygulanan kâinat kanunları biçimindeki, *uygulamalı* hukukun öğretmenleri ve öğrencileridir. Zaman ilerledikçe onlar; ebediyetin idarecileri

için en kabul edilir durumda olan işleyişsel yönetmeliğin biçimleri ve çeşitleri ile alakalı olan zamanın kişiliklerini eğiterek, sonu gelmez kargaşayı ve gereksiz gecikmeyi engeller biçimdeki zaman ve mekânın yaşayan hukuk kütüphaneleri haline gelirler. Onlar, mekânın çalışanlarının Cennet'in gereklilikleri ile birlikte uyum halinde faaliyet göstermesini etkin hale getirmek amacıyla danışma hizmetinde bulunmaya da yetkindirler; onlar Yaratıcılar'ın işleyişsel düzeni ile ilgili tüm yaratılmışların öğretmenleridir.

25:4.16 (280.4) Bu türden bir yaşayan kütüphane ve uygulamalı hukuk yaratılmaz, böyle varlıklar mutlak bir biçimde mevcut deneyim vasıtasıyla evirilmelidir. Sınırsız İlahiyatlar varoluşsaldır, bu nedenden dolayı onların deneyim eksikliği telafi edilmelidir; onlar her şeyin bilgisine tümüyle deneyimlemeden önce bile sahiptir, fakat onlar, bu deneyimsel olmayan bilgiyi emri altında bulunan yaratılmışlara aktaramaz.

25:4.17 (280.5) Teknik Danışmanlar; gecikmeyi önlemenin, kolaylaştırılan ilerlemenin ve rehberlik kazanımının görevlerine adanmışlardır. Orada her zaman herhangi bir faaliyeti yerine getirmenin *en iyi* ve *en doğru* yolu bulunmaktadır; orada her zaman kutsal bir yöntem olan kusursuzluğun işleyiş düzeni bulunmaktadır, buna ek olarak bahse konu bu danışmanlar bu daha iyi yolun bulunmasında hepimizi nasıl yönlendirmeleri gerektiğinin bilgisine sahiptir.

25:4.18 (280.6) Bu fazlasıyla akli ve işlevsel olan varlıklar her zaman, Kâinatsal Denetimciler'in görevi ve hizmetiyle yakın bir biçimde birliktelik halindedir. Melçizedekler'e yetkin olan bir birlik tasdik edilmiştir. Sistemlerin, yıldız takımlarının, evrenlerin ve aşkın evren birimlerinin idarecilerinin tümüne,

ruhsal dünyanın bahse konu teknik ve yasal kaynak akılları cömert bir biçimde tedarik edilmiştir. Özel bir topluluk, Yaşam Taşıyıcıları için hukuk danışmanları olarak hareket eder. Onlar bu Evlatlar'a; hayati çoğalımının oluşturulmuş düzeninden izin verilen ayrılışın boyutu ile ilgili hususları, ve bunun dışında kalan faaliyet içinde sahip oldukları ayrıcalıkları ve sınırları öğretir. Onlar, ruhaniyet-dünya etkileşimlerinin tümünün uygun kullanımları ve işleyiş düzenleri ile ilgili olan varlıkların tüm sınıflarının danışmanlarıdır. Fakat onlar, doğrudan ve kişisel olarak âlemlerin maddi yaratımlarıyla irtibat kurmamaktadırlar.

25:4.19 (280.7) Yasal kullanımlar ile ilgili olan danışmanın yanı sıra Teknik Danışmanlar eşit bir biçimde; fiziksel, akılsal ve ruhsal şekilde bulunan yaratılmış varlıklar ile ilgili tüm kanunların etkin yorumlanmasına adanmıştır. Onlar, Kâinatsal Arabulucular ve hukukun gerçeğini bilme arzusu taşıyan tüm diğerleri için erişilebilir bir durumdadır; diğer bir deyişle İlahiyat'ın Yüceliği'nin nasıl olduğunu bilmek, oluşturulan fiziksel, maddi ve ruhsal bir düzenin etkenlerine sahip olan herhangi bir durum için karşılık vermeye bağlı olabilir. Onlar, Nihayet'in işleyiş düzenini aydınlatmak için makale bile kaleme almaya yetkin bir durumdadırlar.

25:4.20 (281.1) Teknik Danışmanlar, seçilmiş ve denenmiş varlıklardır; ben, onların hiçbir zaman kendilerine atanan doğrultudan saptıklarına şahit olmadım. Uversa üzerinde biz, onların oldukça etkin bir biçimde yorumladıkları ve ikna edici bir şekilde açıkladıkları kutsal yasalara karşı gelmekten şimdiye kadar bir kez dahi olsun hüküm giydiklerine dair herhangi bir kayda sahip bulunmamaktayız. Onların

hizmetlerinin nüfuz alanı için getirildiği ve ilerleyişlerinin üzerinde uygulandığı bilinen bir sınır bulunmamaktadır. Onlar, danışmanların Cennet'in kapılarına varan bir biçimde olan ilerleyişlerine benzer bir şekilde yükselmeye devam eder; deneyimin ve hukukun tüm kâinat kapıları onlar için sonsuza kadar açıktır.

5. Cennet Üzerindeki Arşiv Sorumluları

25:5.1 (281.2) Belirli kıdemli baş kaydedicileri Havona içindeki üçüncül hizmetkâr ruhaniyetleri arasından, Işığın Adası'nın resmi arşivlerinin koruyucuları biçimindeki Arşiv Sorumluları olarak seçilirler. Bilginin sorumlularının akıllarındaki kaydın yaşan arşivlerine tezat bir biçimde bulunan bahse konu bu arşivler, zaman zaman “Cennet'in yaşayan kütüphanesi” olarak adlandırılırlar.

25:5.2 (281.3) Yerleşik gezegenlerin kaydedici melekleri, tüm bireysel kayıtların kaynağıdır. Evrenler boyunca diğer kaydediciler resmi ve yaşayan kayıtlar ile ilişki halinde faaliyet göstermektedir. Urantia'dan Cennet'e kadar bahse konu bu iki kayıt birbirleriyle bütünleşir. Cennet üzerinde daha az resmi kayda karşılık daha çok yaşayan kayıt bulunmakta olup; Uversa üzerinde ise bunların her ikisi eşit bir biçimde erişime açıktır.

25:5.3 (281.4) Düzenlenmiş ve yerleşik yaratım içinde anlama dair nüvenin her ortaya çıkışı, kayıt için bir nedeni yaratır. Yerel konumdan daha fazlası için önem taşımayan olaylar sadece yerel bir kayıt içerisinde bulunur; bahse konu bu durum, farklılaşan düzeydeki önemler için buna uygun olarak değişir. Nebadon'un gezegenlerinden, sistemlerinden ve yıldız

takımlarından kâinat kabulüne dair her şey Salvington üzerinde kayda geçirilir; buna ek olarak bahse konu bu olaylar bu türden olan başkentlerden, aşkın hükümetler ve birimlerinin olaylarıyla ilgili daha yüksekteki kayıtlara iletilir. Aynı zamanda Cennet, aşkın evren ve Havona verisinin ilgili özetine sahiptir; buna ek olarak kâinat âlemlerinin tümünün bahse konu tarihsel ve bütünsel öyküsü, bu yüceltilmiş üçüncül hizmetkâr ruhaniyetlerinin sorumluluğundadır.

25:5.4 (281.5) Bu varlıkların belirli olanları, aşkın evrenlere Göksel Kaydediciler'in eylemlerini yönlendirme hizmetiyle Arşivlerin Baş İdarecileri olarak atanırken, onlardan bir tanesi bile en başından beri düzeylerinin kalıcı yoklama çağrısından bir yere gönderilmemişlerdir.

6. Göksel Kaydediciler

25:6.1 (281.6) Bu unsurlar; bir karbon kopya olarak adlandırılabilir, özgün bir ruhaniyet kaydını yarı-maddi eşleniğiyle birlikte yapma biçiminde olan çoğaltma görevi içinde, tüm kayıtlar üzerinde aynı işlemi uygulayan kaydedicilerdir. Bu işlemi onlar yapmaya yetkindirler, çünkü bu durum eş zamanlı olarak ruhsal ve maddi enerjiyi düzenleme biçimindeki onların bu benzeri olmayan yetisinden kaynaklanmaktadır. Göksel Kaydediciler yaratılma süreçlerine benzer bir biçimde var edilmemiştir; onlar yerel evrenlerden olan yükseliş yüksek melekleridir. Onlar, yedi aşkın-evrenlerin üzerindeki yönetim merkezleri üzerinde Arşivlerin Baş İdarecileri'nin kurulları tarafından görev alanları için teslim alınıp, sınıflanır ve görevlendirilir. Orada aynı zamanda, Göksel Kaydediciler'i eğitmek için yerleştirilen okullar

mevcuttur. Uversa üzerindeki okul, Bilgeliğin Kusursuzlaştırıcıları ve Kutsal Danışmanlar tarafından işletilir.

25:6.2 (281.7) Bir evren hizmetinde kaydediciler gelişme kaydettiklerinde, çifte kaydediş düzenlerine devam eder. Bu nedenden dolayı onların kayıtları, maddi düzeyin üyelerinden ışığın yüksek ruhlarına kadar olan varlıkların tüm sınıfları için erişilebilirdir. Geçiş deneyiminiz içinde maddi dünyadan yükselirken siz her zaman, bulduğunuz alan düzeyinin tarihi ve geleneklerinin kayıtlarına danışmaya ve bunun dışında onlara aşına olmaya yetkin bir halde olacaksınız.

25:6.3 (282.1) Kaydediciler denenmiş ve sınanmış bir birliktir. Bir Göksel Kaydedici'nin kusuru hakkında hiçbir zaman bir şey duymadım, buna ek olarak onların kayıtlarında gerçeğin herhangi bir biçimde saptırılmasına ise hiçbir zaman rastlamadım. Onlar çifte bir denetime tabidir, onların kayıtları özgün ruhaniyet kayıtlarının yarı-fiziksel çoğaltımlarının doğruluğunu denetleyen Kudretli Haberciler ve Uversa'dan onların yüceltilmiş yoldaşları tarafından etraflıca incelenir.

25:6.4 (282.2) Orvonton'un evrenleri içindeki bağlı alt alanların arşivi üzerinde trilyonlarca ilerleyen kaydedici konumlanırken, Uversa üzerinde erişilen düzeyin bahse konu unsurlarının nüfusu sekiz milyon gibi bir sayıda bulunmamaktadır. Bahse konu kıdemli veya mezun kaydediciler, zaman ve mekânın desteklenen arşivlerinin aşkın-evren sorumluları ve ileticileridir. Onların kalıcı yönetim merkezi, Uversa üzerindeki arşivlerin bulunduğu alanı çevreleyen dairesel yerleşim yeri içindedir. Onlar bu kayıtların sorumluluğunu hiçbir zaman kimseye vermemiştir; bireyler olarak onlar,

görevlerinde bulunmayabilirler, fakat bu durum hiçbir biçimde sayıca büyük topluluklarca gerçekleşmemektedir.

25:6.5 (282.3) Arşiv Sorumluları haline gelen bahse konu birincil hizmetkâr ruhaniyetleri gibi, Göksel Kaydediciler'in birlikleri kalıcı görev konumlarıdır. Yüksek melekler veya birincil hizmetkâr ruhaniyetleri bu görevler altında toplandıkları zaman; onlar sırasıyla Göksel Kaydediciler ve Arşiv Sorumluları olarak, Yüce olan Tanrı'nın bütüncül kişileşmesinin yeni ve değişikliğe uğramış olan idaresi gününe kadar kalacaklardır.

25:6.6 (282.4) Uversa üzerinde bahse konu kıdemli Göksel Kaydediciler; Zamanın Ataları'nın çok uzun zamandan önce gerçekleşmiş olan varışından beri, Orvonton'un tümü üzerinde kâinatsal kabule dair her şeyin arşivini gösterirken; ebedi Ada üzerindeki Arşiv Sorumluları, Sınırsız Ruhaniyet'in kişileşmesi zamanlarından beri Cennet etkileşimlerine tanıklık eden ilgili âlemin arşivlerini korumaktadır.

7. Morontia Dostları

25:7.1 (282.5) Yerel evren Ana Ruhaniyetleri'nin bahse konu bu evlatları, yükseliş halinde bulunan morontia hayatını yaşayan arkadaşların ve birliktelik halinde bulundukları unsurların tümüdür. Onlar; ne bir yükselişte bulunan unsurun yaratım ilerleyişi içinde gerçek görev için olmazsa olmaz niteliktedir, ne de Cennet seyahati üzerinde kendilerine ait olan fani birlikteliklere sık sık eşlik eden yüksek melek koruyucularının herhangi bir biçimde yerini alır. Morontia Dostları basit bir değişle, içsel olan uzun yükselişe henüz yeni başlamakta olan bahse konu bu unsurlar için iyilik sahibi ev sahipleridir. Aynı

zamanda onlar, yetenek gerektiren etkinlik ve eğlencelerin destekçileri olup, buna ek olarak geri dönüşün idarecileri tarafından görevleri hususunda yardım görmektedir.

25:7.2 (282.6) Her ne kadar siz Nebadon'un morontia eğitim dünyaları üzerinde sergilemek amacıyla içten ve artan bir biçimde olan zor görevlere sahip olacak olsanız bile, size istirahatın ve çekilmenin düzenli mevsimleri sürekli bir biçimde tedarik edilecektir. Cennet'e olan yolculuğunuz boyunca orada her zaman, istirahat ve ruhsal eğlence için ayrılmış zamanınız olacaktır; buna ek olarak hayatın ve ışığın süreci içinde orada her zaman, ibadet ve yeni kazanımlar için yeterli zaman olacaktır.

25:7.3 (282.7) Bahse konu Morontia Dostları öyle arkadaşçıl birlikteliklerdir ki; morontia deneyiminin son fazından nihai olarak ayrılışınızda, aşkın evren ruhaniyet serüvenine başlamak için hazırlandığınızda, bahse konu dostluk edebilen yaratılmışların size bu süreç içinde eşlik edemeyecek olmasından dolayı samimi bir biçimde pişmanlık duyacaksınız, ancak onlar sadece ayrıcalıklı bir biçimde yerel evrenler üzerinde hizmet ederler. Yükseliş sürecinin her aşamasında irtibat kurulabilecek tüm kişilikler, dostane ve candan bir halde olacaktır; ancak Cennet Dostları ile olan buluşmanıza kadar, arkadaşlığa ve samimi yakınlığa bu kadar bağlı olan bir başka topluluk daha bulamazsınız.

25:7.4 (283.1) Morontia Dostları'nın görevi, yerel evreninizin olaylarıyla ilgili olan bahse konu anlatımlarda daha bütünsel bir biçimde tasvir edilmiştir.

8. Cennet Dostları

25:8.1 (283.2) Cennet Dostları; yüksek meleklerle ek olarak birincil, ikincil ve dördüncül hizmetkâr ruhaniyetlerinin düzeylerinden seçilen oluşturulmuş veya bir araya getirilmiş bir topluluktur. Her ne kadar siz, onların hizmet etme sürelerini olağanüstü bir zaman aralığı olarak değerlendirecek olsanız da; onlar kalıcı bir düzeye ait olan unsurlar değildir. Bu hizmet tamamlandığı zaman değişmeyen bir irade olan onlar, Cennet hizmeti için çağrılmadan önceki sergiledikleri görevlerine geri dönerler.

25:8.2 (283.3) Meleksel ev sahiplerinin üyeleri bu hizmet için; yerel evren Ana Ruhaniyetleri, aşkın evren Yansıtıcı Ruhaniyetleri ve Cennet'in Majeston'u tarafından aday gösterilir. Bu unsurlar merkezi Ada'ya çağrılıp, bunun sonrasında ise Yedi Üstün Ruhaniyet'in biri tarafından Cennet Dostları olarak görevlendirilir. Cennet üzerindeki kalıcı görevlerinin dışında bu Cennet dostluğunun geçici hizmeti, hizmetkâr ruhaniyetlerine şimdiye kadar bahşedilmiş en yüksek onurdur.

25:8.3 (283.4) Bahse konu bu seçilmiş melekler, dostluğun hizmeti için adanmış olup; onlar, başta yükseliş halinde fanilere ama aynı zamanda merkezi Ada üzerinde yalnız olan tüm geride kalanlar biçimindeki, Cennet üzerinde yalnız kalabilecek olan varlıkların tüm sınıfları için birliktelikler olarak görevlendirilmiştir. Cennet Dostları, onların birlikte samimi bütünlük kuracakları bu unsurlar adına başaracakları görevlerinden başka özel hiçbir nitelikleri bulunmamaktadır; onlar sade dostlardır. Kutsal yolcular olan yoldaşlarınızdan başka, siz fanilerin Cennet'deki kısa süreli ikameti boyunca karşılaşacağınız neredeyse her diğer varlığın; sizin için veya sizinle birlikte yapmak durumunda olduğu tanımlı bir ilişkisi bulunmaktadır. Fakat bahse konu bu dostlar, sadece size eşlik

etmek için ve kişilik birliktelikleri olarak sizinle bütünleşmek için görevlendirilmiştir. Onlar sık sık, inayet sahibi ve harikulade olan Cennet Vatandaşları tarafından bulundukları hizmetlerde destek görmektedirler.

25:8.4 (283.5) Faniler, oldukça sosyal olan ırklardan gelmektedir. Yaratıcılar, “insanın yalnız olmasının iyi olmadığını” oldukça iyi bilmektedirler; ve bu hüküm, taşıdığı yargıya uygun biçimde dostluk olarak Cennet üzerinde bile somutlaştırılmıştır.

25:8.5 (283.6) Bir yükseliş fanisi olarak eğer siz, dünyasal süreciniz içinde bulunan yakın birliktelikte bulunduğunuz biri veya bir dostun eşliğinde Cennet’e erişecek olursanız; veya nihai sonun yüksek melek koruyucunuz sizinle birlikte oraya varma imkânına sahip olursa, ya orada sizi bekliyor bir konumdaysa; sizin için kalıcı olarak görevlendirilebilecek hiçbir dost bulunmayacaktır. Fakat eğer siz bu sürece yalnız olarak erişiyor olursanız bir dost kesin bir biçimde sizi, zamanın kısa süreli olan uykusundan Işığın Adası üzerinde uyanmanız üzerine karşılayacaktır. Yükseliş birlikteliğinden biri tarafından bile eşlik edildiğiniz bilinse de; geçici dostların ebedi kıyılarda sizi karşılayacak olmalarına ek olarak, onlar sizin ve sizinle birlikte bulunanların girişi için hazırlanan kabul konumuna kadar sizlere refakat edecektir. Cennet’in sonsuza kadar uzanan kıyıları üzerinde ebediyetin yeniden dirilişini deneyimlediğiniz zaman, sıcak bir biçimde karşılanacak olmanızdan emin olabilirsiniz.

25:8.6 (283.7) Giriş dostları, Havona’nın son döngüsü üzerinde yükseliş halindikilerin kısa süreli ikametlerinin sayılı günleri boyunca görevlendirilir; buna ek olarak onlar, Havona’nın

döngüleri ve mekânın dünyaları boyunca fani kökenin ve kayda değer yükselişin kayıtlarını dikkatli bir biçimde inceler. Onlar zamanın fanilerini karşıladıkları zaman; bahse konu gelen kutsal yolcularının süreçleri içinde zaten oldukça kat etmiş bir biçimde olup, kendilerini hemen duygudaş ve etkileyici dostlar olarak kabul ettirirler.

25:8.7 (283.8) Cennet üzerinde sizin kesinliğe erişmeniz öncesi kısa süreli olan ikametiniz boyunca, eğer herhangi bir sebepten dolayı fani veya meleksel yükseliş sürecinizin bir birlikteliğinden geçici süreyle ayrılmak zorunda olursanız, bir Cennet dostu bunun üzerine derhal danışma ve dostluk için görevlendirilir. Cennet üzerinde yalnız ikametini bir yükseliş fanisine bir dost atandığında bu dost, ya faninin yükseliş birlikteliğine tekrar kavuştuğu ana kadar ya da zamanı geldiğinde Kesinliğe Erişecek Olanların Birliği'ne katılımına kadar onunla beraber kalır.

25:8.8 (284.1) Cennet Dostları; bir yükseliş halindeki unsur için, kendi aşkın evren türünün doğasından farklı olan bir dostu verilmesi dışında kalan hallerde bekleyiş içinde olmakla yükümlüdür. Eğer bir Urantia fanisi bugün Cennet üzerine erişiyor olsa, Orvonton'un veya onun dışında kalan Yedinci Üstün Ruhaniyet'in doğasının birinden olan bekleyiş halindeki bir dost kendisine atanır. Bu nedenden dolayı dördüncül hizmetkâr ruhaniyetleri, yedi aşkın evrenden olan yükseliş halindeki yaratılmışlara hizmet etmemektedir.

25:8.9 (284.2) Cennet Dostları tarafından birçok ek hizmet ortaya konmaktadır. Eğer bir yükseliş fanisi merkezi evrene yalnız olarak ulaşırsa ve Havona'da kat ederken İlahiyat serüveninin bir fazında başarısızlığa uğrarsa; sırası geldiğinde o, zamanın

evrenlerine geri gönderildiğinde bu durum üzerine Cennet Dostları'nın yedek birlikleri derhal bir çağrıda bulunulacaktır. Bu düzenden biri; başarısızlığa uğramış olan kutsal yolcuyu sakinleştirmek ve neşelendirmek amacıyla onunla birlikte olacak, ve onun Cennet yükselişine devam etmesi için merkezi evrene olan dönüşüne kadar onu takip etmekle görevlendirilecektir.

25:8.10 (284.3) Eğer bir yükseliş kutsal yolcusu, fani sürecin koruyucu meleği şeklindeki bir yükseliş yüksek meleğinin eşliği içinde Havona içinde kat ederken İlahiyat serüveni içinde başarısızlığa uğrarsa; bahse konu bu melek, eşlik edeceği fani birlikteliği kendisi seçecektir. Bahse konu bu yüksek melekler; zamanın ve mekânın hizmetinden olan, dostlukları uzun zamana dayanan fanilere eşlik etmeye her zaman gönüllü olup bunu gerçekleştirmelerine izin verilir.

25:8.11 (284.4) Fakat bu durum yükseliş halinde olan yakın bir biçimde birliktelik içinde bulunan iki fani için söz konusu değildir. Eğer biri Tanrı'ya erişirken diğer geçici olarak başarısızlığa uğrarsa, başarılı olan birey her durumda hayal kırıklığına uğramış olan kişilik ile birlikte evrimsel yaratımlara geri dönmeyi tercih edeceği için bu duruma izin verilmemektedir. Bunun yerine, Cennet Dostları'nın yedek birliklerine bir çağrıda bulunup; gönüllülerden biri hayal kırıklığına uğramış olan kutsal yolcuya eşlik etmesi amacıyla seçilir. Bir gönüllü Cennet Vatandaşı bunun sonucunda; başarısızlığa uğramış olan dostun Havona dönüşünü merkezi Ada üzerinde beklerken bu süre zarfında belirli Cennet okullarında evrimsel yükselişin macera dolu hikâyesini sunma

biçiminde öğretmenlik yapan başarılı fani ile birliktelik duruma gelmektedir.

25:8.12 (284.5) [Bu anlatım, Uversa’da ikamet eden Yetkide Yüksek Olan Biri tarafından sağlanmıştır.]

26. Makale

Merkezi Evren’in Hizmetkâr Ruhaniyetleri

26:0.1 (285.1) BİRİNCİL Hizmetkâr Ruhaniyetleri, merkezi evrenin ve Cennet’in hizmet ruhaniyetleridir; onlar, meleksel ev sahipleri biçimindeki Sınırsız Ruhaniyet’in en alt düzeyde bulunan topluluğunun en üst düzeyinde yer alır. Bu türden hizmetkâr ruhaniyetler ile, Cennet Adası’ndan zaman ve mekân dünyalarına kadar her yerde karşılaşılabilir. Onların hizmetleri olmadan, düzenlenmiş ve yerleşik hale getirilmiş yaratımın büyük bir kısmı var edilemezdi.

1. Hizmetkâr Ruhaniyetler

26:1.1 (285.2) Melekler, tüm mekânın evrimsel ve yükseliş halindeki irade yaratılmışlarının hizmetkâr-ruhaniyet birliktelikleridir; onlar aynı zamanda, âlemlerin kutsal kişilikleri içindeki yüksek ev sahiplerinin çalışma birliktelikleri ve iş arkadaşlarıdır. Meleklerin düzeylerinin tümü, apayrı kişilikler olup; oldukça yüksek bir biçimde bireyselleştirilmişlerdir. Onların tümü, geri dönüşüm idarecilerinin hizmetlerinin takdiri için büyük bir yetkinliğe sahiptirler. Mekânın İletici Ev Sahipleri ile birlikte hizmetkâr ruhaniyetler, istirahatın ve değişimin mevsimlerinden hoşnutiyet duyarlar; onlar, oldukça sosyal olan doğaya sahip olup, insanları fazlasıyla aşan bir birliktelik yetkinliğine sahiptir.

26:1.2 (285.3) Muhteşem kâinatın hizmetkâr ruhaniyetleri şu şekilde sınıflandırılmıştır.

26:1.3 (285.4) 1. Birincil Hizmetkâr Ruhaniyetleri.

26:1.4 (285.5) 2. İkincil Hizmetkâr Ruhaniyetleri.

26:1.5 (285.6) 3. Üçüncül Hizmetkâr Ruhaniyetleri.

26:1.6 (285.7) 4. Dördüncül Hizmetkâr Ruhaniyetleri.

26:1.7 (285.8) 5. Yüksek Melekler.

26:1.8 (285.9) 6. Çocuksu Melekler ve Sanobimler.

26:1.9 (285.10) 7. Yarı-Ölümlü Yaratılmışlar.

26:1.10 (285.11) Meleksel düzeylerin bireysel üyeleri, evren içinde bireysel düzey bakımından bütünüyle sabit değildir. Belirli düzeylerin melekleri bir mevsimliğine Cennet Dostları, bazıları ise Göksel Kaydediciler'i haline gelebilirler; geride kalanları ise Teknik Danışmanlar'ın düzeylerine yükselir. Belli başlı çocuksu melekler, meleksel düzeye ve onun nihai sonuna erişmeyi arzulayabilirlerken; evrimsel yüksek melekler yükseliş halindeki Tanrı'nın Evlatları'nın ruhsal düzeylerine erişebilir.

26:1.11 (285.12) Hizmetkâr ruhaniyetlerinin yedi düzeyi, açığa çıkarıldığı biçimiyle, yükseliş yaratılmışları için faaliyetlerinin en yüksek önemiyle iniltili olarak bu anlatımın sunumu amacıyla şu şekilde toplanmıştır:

26:1.12 (285.13) 1. *Merkezi Evren'in Hizmetkâr Ruhaniyetleri: Birincil hizmetkâr ruhaniyetlerinin üç düzeyi Cennet-Havona*

sistemi içinde hizmet eder. Öncül veya Cennet birincil hizmetkâr ruhanîyeti, Sınırsız Ruhaniyet tarafından yaratılmıştır. Havona içinde hizmet eden ikincil ve üçüncül düzeyler sırasıyla, Üstün Ruhaniyetler'den ve Döngülerin Ruhaniyetleri'nden türemiştir.

26:1.13 (286.1) 2. *Aşkın-Evrenler'in Hizmetkâr Ruhaniyetleri* — ikincil, üçüncül ve dördüncül hizmetkâr ruhanîyetleri. Yansıtıcı Ruhaniyetler'in çocukları biçimindeki *ikincil hizmetkâr ruhanîyetleri* değişken bir biçimde yedi aşkın-evren içinde hizmet eder. Sınırsız Ruhaniyet'in kökenine ait olan biçimdeki *üçüncül hizmetkâr ruhanîyetleri* nihai olarak, Zamanın Ataları'nın Yaratan Evlatları'nın irtibat hizmetine adanmıştır. *Dördüncül hizmetkâr ruhanîyetleri* Sınırsız Ruhaniyetler ve Yedi Yüce İdareci tarafından birlikte yaratılmış olup; onlar, Yedi Yüce İdareci'nin ayrıcalıklı hizmetçileridir. Bahse konu bu üç düzey hakkındaki tartışma, bu yazı dizisi içinde bulunan bir sonraki anlatımın konusunu oluşturmaktadır.

26:1.14 (286.2) 3. *Yerel Evrenler'in Hizmetkâr Ruhaniyetleri; yüksek melekler* ve onların yardımcıları biçimindeki *çocuksu melekler* ile bütünleşir. Yükseliş halindeki faniler bir Evren Ana Ruhaniyeti'nin bu doğumları ile birlikte ilk irtibatı kurmaktadır. Her ne kadar *yarı-ölümlü yaratılmışlar* işlev bakımından sık sık hizmetkâr ruhanîyetler ile birlikte sınıflandırılrsa da; yerleşik dünyalar üzerinde doğuma ait olan onlar, bütüncül bir biçimde melekse düzeylere aslında ait değildirler. Yüksek melekler ve çocuksu melekler ile ilgili olan onların hikâyesi, yerel evreninizin olaylarıyla inilti bahse konu bu makalelerde sunulmuştur.

26:1.15 (286.3) Meleksel ev sahiplerinin tüm düzeyleri, çok çeşitli evren hizmetlerine adanmış olup; onlar, göksel varlıkların yüksek düzeylerine bir şekilde hizmet etmektedir. Ancak zamanın çocukları için ilerlemenin kusursuzluğuna ait olan yükseliş düzeyinin devamının sağlanmasında görevli olan unsurlar, birincil ve ikincil hizmetkâr ruhaniyetlerine ek olarak sayıca kalabalık olan nüfuslar halindeki yüksek meleklerdir. Merkezi, aşkın ve yerel evrenlerde faaliyet içinde bulunarak onlar; Sınırsız Ruhaniyet tarafından, Ebedi Evlat vasıtasıyla Kâinatın Yaratıcısı'na erişmeyi arzulayan her unsurun yardımı ve rehberliği için sağlanan ruhaniyet yardımcılarının kırılmaz zincirini oluşturur.

26:1.16 (286.4) Birincil hizmetkâr ruhaniyetleri, Kâinatın Yaratıcısı ile ilgili eylemin sadece bir fazıyla alakalı olan “ruhaniyet kutuplaşması” ile sınırlıdır. Onlar, Yaratıcı'nın ayrıcalıklı olan döngülerinde doğrudan bir biçimde görev almalarının dışında, tek başlarına çalışabilirler. Yaratıcı'nın doğrudan olan hizmeti üzerinde güç alıcılığında bulundukları zaman; birincil hizmetkâr ruhaniyetlerinin, faaliyet göstermeye yetkin hale gelmek için çiftler halinde gönüllü olarak birliktelik içine girmeleri gerekmektedir. İkincil hizmetkâr ruhaniyetleri benzer bir biçimde sınırlı olup; onlar, Ebedi Evlat'ın döngüleri ile birlikte eş zamanlı hale gelebilmek için çiftler halinde çalışmaya zorunludur. Yüksek melekler, bireysel ve konumsal şeklinde ayrı kişilikler olarak tek başlarına çalışabilirler; fakat onlar sadece bağlı çiftler olarak kutuplaştıklarında, döngüleştirmeye yetkin hale gelebilmektedirler. Bu türden ruhaniyet varlıkları çiftler halinde birliktelik içine girdikleri zaman, onlardan biri diğeri için tamamlayıcı olarak tanımlanır.

Tamamlayıcı ilişkiler geçici olabilir; onlar kalıcı bir doğaya ait olmak zorunda değildir.

26:1.17 (286.5) Işığın bahse konu bu muazzam yaratılmışları, âlemin öncül döngülerinin ruhsal enerjisinin alımı tarafından doğrudan bir biçimde sağlanır. Urantia fanileri ılık-enerjisine mutlaka doğumsal ete kemiğe bürünüş ile erişmek zorundadır; fakat meleksel ev sahipleri, döngüleştirme ile bu süreci gerçekleştirir. Onlar “sizin bilmediğiniz yiyeceklere sahiptir.” Onlar aynı zamanda, harikulade Kutsal Üçleme Eğitim Evlatları’nın dağıtım içinde bulunan öğretilerinden beslenir; yine onlar bir bilgi alışına sahip olup, bahse konu Evlatlar’ın hayat enerjilerini sindirme işleyiş biçimine fazlasıyla benzeyen bilgeliğin beslenmesini içlerinde barındırır.

2. Kudretli Birincil Hizmetkâr Ruhaniyetleri

26:2.1 (286.6) Birincil Hizmetkâr Ruhaniyetleri, Cennet ve merkezi evren üzerinde kısa süreli olarak ikamet eden varlıkların tüm türleri için yetenekli hizmetkârlardır. Bahse konu bu yüksek melekler; birinci, ikinci ve üçüncü derece biçimindeki üç ana düzey içerisinde yaratılmıştır.

26:2.2 (287.1) *Birinci Derece Birincil Hizmetkâr Ruhaniyetleri*, Bütünleştirici Yaratan’ın ayrıcalıklı doğumudur. Onlar kendi hizmetlerini, Cennet Vatandaşları ve yükseliş halindeki kutsal yolcuların başından beri genişleyen birliklerinin belirli toplulukları arasında eşit olarak bölerler. Ebedi Ada’nın bahse konu melekleri, Cennet sakinlerinin bu iki topluluğunun temel eğitimini ilerletmede yüksek bir biçimde etkilidir. Onlar; kusursuz irade yaratılmışlarının ve kutsallığın en yüksek türünden bir varlık olarak ve diğeri ise kâinat âlemlerinin tümü

içinde irade sahibi yaratılmışın en alçakta bulunan türünün kusursuzlaştırılmış evrimi olarak, kâinat yaratılmışlarının bu iki benzersiz düzeyinin birbirlerini anlamasında oldukça fazla bir biçimde katkıda bulunur.

26:2.3 (287.2) Birinci derecedeki birincil hizmetkâr ruhaniyetlerinin görevi o kadar benzersiz ve ayırt edicidir ki, onların bu görevi ilerleyen anlatımlarda ayrı bir biçimde irdelenecektir.

26:2.4 (287.3) *İkinci Derecedeki Birincil Hizmetkâr Ruhaniyetleri*, Havona'nın yedi döngüsü üzerindeki yükseliş varlıkları olaylarının yönlendiricileridir. Onlar, merkezi yaratımın dünya döngüleri üzerinde uzun süreçler boyunca geçici şekilde ikamet eden Cennet Vatandaşları'nın sayısız düzeylerinin eğitimsel hazırlanmasına hizmet etmede eşit bir derecede ilgilidir; fakat biz onların hizmetinin bu fazını irdelemeyebiliriz.

26:2.5 (287.4) Orada, kaynağının her birini Yedi Üstün Ruhaniyet'in birinden alan ve doğasının da ona göre belirlendiği biçimde bahse konu bu yüksek meleklerin yedi türü bulunmaktadır. Ortaklaşa bir biçimde Yedi Üstün Ruhaniyet, benzersiz varlıkların ve birimlerin birçok farklı topluluklarını yaratmakta olup; her düzeyin bireysel üyeleri göreceli bir biçimde doğaları bakımından tek tiptir. Fakat bahse konu bu Yedi Ruhaniyet bireysel olarak yaratımda bulunduğu zaman, açığa çıkan düzeyler her zaman doğası bakımından yedi katmanlıdır; her Üstün Ruhaniyet'in çocukları kendilerini yaratanın doğasını alır, ve buna uygun olarak diğerlerinden farklılaşır. Böyle bir nitelik, ikinci derece birincil hizmetkâr ruhaniyetinin kaynağı olup; yaratılmış türlerinin yedisinin de melekleri, başlıca merkezi ve kutsal evrenin yedi döngüsü üzerinde olacak

biçimde bütün düzeyleri için eylemin tüm kanalları içinde faaliyet gösterir.

26:2.6 (287.5) Havona'nın yedi gezegensel döngüsünden her biri; Yedi Üstün Ruhaniyet'in ortaklaşa ve böylece tek tip yaratılmışları olarak, Döngülerin Yedi Ruhaniyeti'nin birinin doğrudan yüksek denetimi altındadır. Her ne kadar Üçüncül Kaynak ve Merkez'in doğasını almış olsalar da; bahse konu Havona'nın yedi yardımcı Ruhaniyeti, evrenin özgün doğum biçiminin bir parçasına ait değillerdi. Onlar, ebedi biçimde olan özgün yaratım sonrasında faaliyet halindeydiler, fakat bu faaliyet Grandfanda zamanlarından çok önce bir zaman aralığındaydı. Onlar kuşkusuz olarak, Yüce Varlık'ın ortaya çıkmakta olan niyetine Üstün Ruhaniyetler'in yaratıcı bir karşılığı olarak belirdiler; buna ek olarak onlar, muhteşem kâinatın düzeni üzerinde faaliyet halinde iken keşfedildiler. Sınırsız Ruhaniyet ve kâinatsal düzenleyiciler olarak onların yaratıcı birlikteliklerinin tümü; deneyimsel İlahiyatlar ve evrimleşen evrenler içindeki eş zamanlı olarak gerçekleşen gelişmeler için, yararlı yaratıcı karşılıkları yaratma yetkinliğiyle bol miktarda donatılmış bir görünüme sahiptirler.

26:2.7 (287.6) *Üçüncü Derece Birincil Hizmetkâr Ruhaniyetleri*, kaynağını bahse konu Döngülerin Yedi Ruhaniyeti'nden alır. Onların her biri ayrı Havona döngüleri içinde, merkezi evrenin ihtiyaçlarını karşılamak amacıyla yeterli bir sayıdaki üçüncü düzetin yüksek birincil hizmetkâr ruhaniyet yardımcılarının yaratılması için Sınırsız Ruhaniyet tarafından yetkilendirilmiştir. Döngü Ruhaniyetleri, zamanın kutsal yolcularının Havona'sına olan varışlarının öncesinde bahse konu bu meleksel yardımcılarının görece az miktarda olan

unsurlarını yaratmışken; Yedi Üstün Ruhaniyet, Grandfanda'nın varışına kadar ikinci derece birincil hizmetkâr ruhaniyetlerinin yaratımlarına bile başlamamıştır. İki düzeyden daha önce bir zamanda meydana gelmiş olarak, üçüncü derece birincil hizmetkâr ruhaniyetlerinin irdelenmesi bu nedenden dolayı anlatımın ilk sırasını teşkil edecektir.

3. Üçüncü Derece Birincil Hizmetkâr Ruhaniyetleri

26:3.1 (288.1) Yedi Üstün Ruhaniyet'in bu hizmetlileri, Havona'nın çeşitli döngülerinin meleksel uzmanları olup; onların hizmetleri, zamanın yükselen kutsal yolcuları ve ebediyetin alçalan yolcularına kadar uzanır. Kusursuz merkezi yaratımın milyarlarca varan eğitim dünyaları üzerinde, tüm düzeyler içinde birincil hizmetkâr ruhaniyet birliktelikleriniz sizin için bütünüyle görülebilir halde olacaktır. Orada sizin hepiniz en yüksek anlamda, karşılıklı iletişimin ve duygudaşlığın kardeşsel bütünlükteki ve anlayış sahibi varlıkları olacaksınız. Aynı zamanda siz; Havona'ya ilk döngünün öncü dünyası boyunca giriş yapan ve buradan yedinci döngüye doğru dışsal doğrultuda kateden şekilde Cennet Vatandaşları biçimindeki alçalan kutsal yolcularını bütünüyle tanıyıp onlarla seçkin bir biçimde bütünleşeceksiniz.

26:3.2 (288.2) Yedi aşkın evrenlerden gelen alçalan kutsal yolcular; Havona'yı bahse konu doğrultunun tersi istikamette, yedinci döngünün öncü dünyasına giriş yaparak ve içsel olarak ilerleyerek geçerler. Alçalan yaratılmışların bir dünyadan diğerine olan ilerleyişleri üzerinde herhangi bir zaman limiti getirilmemiştir; buna benzer bir biçimde belirlenmiş zaman aralıkları keyfi olarak, morontia dünyaları üzerinde ikamet durumu için atanmamıştır. Fakat her ne kadar yeterli bir

biçimde gelişen bireyler, yerel evren eğitim dünyalarının bir veya daha fazlasında olan kısa süreli ikametlerinden muaf tutulabilirler; hiçbir kutsal yolcu, ilerleyici ruhsallaşmanın Havona döngülerinin yedisinden de geçmekten kaçınmaz.

26:3.3 (288.3) Zamanın kutsal yolcularının hizmet için atanan üçüncü derece birincil hizmetkâr ruhaniyet birlikleri başlıca şu biçimde sınıflanmıştır:

26:3.4 (288.4) 1. *Uyum Yüksek Denetimcileri*. Havona üzerinde bile düzenleyici etkinin bir türünün; zamanın kutsal yolcularını, takip eden Cennet erişimlerine hazırlamak için onların tüm görevlerindeki uyumu sağlamak amacıyla gerekli olduğu açık bir biçimde görülmelidir. Bahse konu bu durum, uyum yüksek denetimcilerinin işleyen her şeyi pürüzsüzce ve hızlı bir biçimde tutmak biçimindeki gerçek görevidir. Birinci döngü üzerinde var olan bu unsurlar Havona boyunca hizmet eder; buna ek olarak onların döngüler üzerindeki mevcudiyeti, hiçbir şeyin herhangi bir biçimde ters gitmeyeceği anlamına gelmektedir. Farklı düzeylerin etkileşimde bulunduğu kişiliklerin eylemlerinin bütün bir çeşitliliğini çok katmanlı düzeylerde bile düzenleme gibi büyük bir yetkinlik, bu birincil hizmetkâr ruhaniyetlerinin nerede ve ne zaman ihtiyaç duyulduğunda destek sağlamalarının önünü açar. Onlar, ebediyetin ve zamanın kutsal yolcularının karşılıklı olarak birbirlerini anlamalarına çok büyük bir biçimde katkıda sağlar.

26:3.5 (288.5) 2. *Baş İdareci Kaydediciler*. Bu melekler ikinci döngüde yaratılmıştır, fakat onlar merkezi evren üzerinde her yerde hareket eder. Onlar yürütümsel kayıtları üç kopya halinde; Havona'nın yazılı dosyaları, onların düzeylerinin ruhsal dosyaları ve Cennet'in resmi kayıtları için kaydeder.

Buna ek olarak onlar kendiliğinden, birincil hizmetkâr ruhaniyetlerinin birinci derece düzeyinin bilgi sorumluları şeklindeki Cennet'in yaşayan kütüphanelerine gerçek-bilgi aktarım işlemlerini gerçekleştirirler.

26:3.6 (288.6) 3. *Yayınlayıcılar*. Her ne kadar Üçüncü Döngü Ruhaniyeti'nin çocuklarının resmi merkezi, en dışta bulunan döngü içinde yetmişinci gezegen üzerinde konumlansa da; onlar Havona boyunca faaliyet gösterir. Bu üstün düzensel uygulayıcılar, merkezi yaratımın yayın alıcıları ve vericileridir; buna ek olarak onlar, Cennet üzerindeki tüm İlahiyat olgunun mekân raporlarının yönlendiricileridir. Onlar, mekânın temel döngülerinin tümü için işlev gösterebilirler.

26:3.7 (288.7) 4. *İleticiler*, kaynağını dördüncü döngüden alır. Onlar, kişisel iletimin gerekli tüm iletilerinin sorumluları olarak Cennet-Havona sistemini kapsar. Onlar; kendi düzeyinden olan unsurlara, göksel kişiliklere, Cennet kutsal yolcularına ve hatta zamanın yükseliş halindeki ruhlarına hizmet eder.

26:3.8 (289.1) 5. *Akli Düzenleyiciler*. Beşinci Döngü Ruhaniyeti'nin çocukları olarak bahse konu bu üçüncü derece birincil hizmetkâr ruhaniyetleri her zaman; yükseliş ve alçalış kutsal yolcuları arasındaki kardeşsel bütünlük birlikteliğinin ussal ve duygudaş olan destekleyicileridir. Onlar, Havona'nın tüm sakinlerine hizmet eder; ve özellikle bu hizmeti onlar, yükseliş halindeki unsurları kâinat evrenlerinin tümünün olaylarıyla ilgili güncel bir biçimde haberdar tutarak gerçekleştirir. Yayınlayıcılar ve yansıtıcılar ile birlikte kişisel irtibatın erdemi sayesinde bahse konu Havona'nın bu “yaşayan gazeteleri”, merkezi evrenin bahse konu geniş yeni döngüleri üzerindeki yeni bilgilerin tümünden anında haberdardır. Onlar; Havona

kavrayış yöntemi sayesinde bilgiyi sabitler; bu yöntem, şu an sahip olduğunuz en hızlı telgraf tekniğinizin kaydetmek için bin yıllara ihtiyaç duyacağı bilgiyi Urantia zamanına göre bir saat içinde onun kendiliğinden ulaşmasına imkân sağlar.

26:3.9 (289.2) **6. Taşıma Kişilikleri.** Altıncı döngü üzerinden kaynağını alan bahse konu bu varlıklar genellikle, en dışta bulunan döngünün kırkırıncı numaralı gezegeninden faaliyetini gerçekleştirir. İlahiyat serüveni içinde geçici bir süreliğine başarısız olan hayal kırıklığına uğramış adayları teslim alan onlardır. Onlar, Havona'nın hizmetinde gelmek ve gitmek zorunda olan tüm unsurlara ve mekân katedicileri olmayan herkese hizmet etmeye hazır bir biçimde beklemektedir.

26:3.10 (289.3) **7. Yedek Birlikler.** Cennet kutsal yolcuları biçimindeki yükseliş varlıkları ve Havona içinde kısa süreliğine ikamet eden unsurların diğer düzeyleriyle olan görevlerdeki dalgalanmalar, birincil hizmetkâr ruhaniyetlerinin bu yedek birliklerinin yer aldığı yedinci döngünün öncül dünyası üzerinde onları idare etmeyi önemli hale getirmektedir. Onlar özel bir tasarım olmadan yaratılmış olup; üçüncü derece düzeyine ait olan kendilerinin birincil hizmetkâr ruhaniyetleri birliklerinin görevlerinin herhangi birinin daha az meşakkatli olan fazları içinde hizmeti devralmaya yetkindirler.

4. İkinci Derece Birincil Hizmetkâr Ruhaniyetleri

26:4.1 (289.4) İkinci derece birincil hizmetkâr ruhaniyetleri, merkezi evrenin yedi gezegensel döngülerinin hizmetlileridir. Onların bir kısmı zamanın kutsal yolcularının hizmetine adanmış olup; evren düzeninin bir yarısı, ebediyetin Cennet kutsal yolcularının hazırlanmasıyla görevlendirilmiştir. Cennet

Vatandaşları Havona döngüleri boyunca onların kutsal yolculuğu içinde aynı zamanda, Kesinliğe Erişecek Olanların Fani Birlikleri'nden görevliler katılmaktadır. Bu türden olan bir düzenleme, kesinliğe erişmiş topluluğunun tamamlanmasından beri var olmaktadır.

26:4.2 (289.5) Yükseliş halindeki kutsal yolcuların hizmeti için onların düzenli dönemsel görevlerine göre, ikinci derece birincil hizmetkâr ruhaniyetleri şu yedi topluluk altında görev vermektedir:

26:4.3 (289.6) 1. Kutsal Yolcu Yardımcıları.

26:4.4 (289.7) 2. Yüce Rehberler.

26:4.5 (289.8) 3. Kutsal Üçleme Rehberleri.

26:4.6 (289.9) 4. Evlat Bulucuları.

26:4.7 (289.10) 5. Yaratıcı Rehberleri.

26:4.8 (289.11) 6. Danışmanlar ve Karar Yardımcıları.

26:4.9 (289.12) 7. İstirahatın Tamamlayıcıları.

26:4.10 (289.13) Bu çalışma topluluklarından her biri, yedi yaratılmış türün hepsinin meleklerini içinde barındırıp; mekânın bir kutsal yolcusu her zaman, özgünlüğe ait olan kutsal yolcunun aşkın-evreni üzerinde iradeye sahip olan Üstün Ruhaniyet içinde kökenin ikinci derece birincil hizmetkâr ruhaniyeti tarafından eğitilir. Urantia'nın fanileri olarak sizler Havona'ya eriştiğiniz zaman; evrimleşen doğalarınıza benzer bir biçimde Orvonton'un Üstün Ruhaniyeti'nden türeyen birincil

hizmetkâr ruhaniyetlerinin yaratılmış doğaları tarafından kesinlikle bir biçimde yönlendireceksiniz. Buna ek olarak sizin eğitmenleriniz, aşkın-evreninize ait olan Üstün Ruhaniyet’den türediği için; Cennet kusursuzluğuna erişmek amacıyla tüm çabalarınızda sizi anlamaya, rahatınızı sağlamaya ve size yardımda bulunmaya özellikle yetkindirler.

26:4.11 (290.1) Zamanın kutsal yolcuları; Havona’nın karanlık çekim bünyelerinin öncesinden dışta bulunan gezegensel döngüye doğru, yedi aşkın-evrenin yönetim merkezlerinden faaliyet gösteren ikincil hizmetkâr ruhaniyetlerinin birinci derece düzeyinin taşıma kişilikleri tarafından taşınmaktadır. Cennet yükselimi için kabul edilen gezegensel ve yerel kâinat hizmetinin yüce meleklerinin tamamı değil fakat onun içindeki bir çoğunluğu, Havona için uzun uçuş yolculuğundan önce kendilerine ait fani birlikteliklerinden ayrılacaklardır. Buna ek olarak onlar; mevcudiyetin kusursuzluğu ve hizmetin yüceliğine yüksek melekler olarak erişmeyi bekler biçimde, tanrısal görev için bir kereliğine uzun ve yoğun eğitimlerine başlayacaktır. Ve zamanın kutsal yolcularına tekrar katılma umuduyla gerçekleştirdikleri bu eylemi; Kâinatın Yaratıcısı’na erişmiş bu tür fanilerin izlediği yolu sonuna kadar takip edenler ve Kesinliğe Erişecek Olanların Birlikleri’nin açığa çıkarılmamış hizmeti için görev alanlar arasında tanınmak için yapmaktadırlar.

26:4.12 (290.2) Yedinci döngünün öncül dünyası biçimindeki Havona’nın alıcı gezegeni üzerine kutsal yolcu, amacın kusursuzluğu şeklindeki kusursuzluğun sadece bir kazanımı için inmektedir. Kâinatın Yaratıcısı şöyle buyurmuştur: “Kusursuz olun, hatta benim olduğum kadar kusursuz olun.”

Bu ifade, mekânın dünyalarına ait olan sınırlı evlatlar için hayretler verici davet-emrinin yayınıdır. Bu emrin ilanı; İlk Büyük Kaynak ve Merkez'in bahse konu devasa buyruğunun yerine getirilmesi ve gerçekleştirilmesini beraberinde getirmede göksel varlıkların işbirliği çabalarında destek vermek amacıyla, tüm yaratımları heyecanlı bir şekilde hareket haline getirmiştir.

26:4.13 (290.3) Varlığı devam ettirmenin kâinatsal düzenine ait olan tüm yardımcı ev sahiplerinin hizmeti tarafından ve onun boyunca siz, nihai olarak Havona'nın alıcı dünyalarına teslim edildiğinizde; *amacın kusursuzluğu* biçimindeki tek bir çeşit kusursuzluk ile oraya varırsınız. Amacınız tamamen doğrulandığında sizin inancınız sınanmadan geçmiş olur. Siz, hayal kırıklığı geçirmez olarak bilirsiniz. Kâinatın Yaratıcısı'nı kavramadaki bile başarısızlık, Havona'nın kusursuz âlemlerine erişmek amacıyla yol katetmek zorunda olan herkesin deneyimden geçtiği yükseliş halindeki bir faninin inancını ne sarsabilir ne de onun güvenini ciddi bir biçimde kırabilir. Havona'ya ulaştığınız zaman, sizin içtenliğiniz ulvilik kazanmaktadır. Amacın kusursuzlaşması ve istencin kutsallığı inancın azimli bağlılığı ile birlikte, ebediyetin oluşturulmuş yerleşim yerlerine olan girişinizi güvence altına alır; zamanın belirsizliklerinden olan kurtuluşunuz bütüncül ve tamamlanmıştır. Buna ek olarak şu anda siz; mekânın dünya okulları üzerindeki zamanın deneyimsel çağları içinde olan uzun bir süredir gördüğünüz eğitimle buluşmak biçiminde, Havona'nın sorunlarıyla ve Cennet enginlikleriyle karşı karşıya gelirsiniz.

26:4.14 (290.4) İnanç; ebediyetin kapılarından zamanın çocuklarını kabul eden amacın bir kusursuzlaşmasını, yükseliş kutsal yolcusu için kazanmıştır. Şu an kutsal yolcu yardımcıları, kişiliğin Cennet kusursuzluğu için hayati derecede önemli olan kavrayışın işleyiş biçimi ve anlayışın kusursuzluğunu geliştirme görevlerine başlamalıdır.

26:4.15 (290.5) *Kavrama yetisi Cennet için gerekli olan fanilerin pasaportudur.* İnanmak için sahip olunacak isteklilik Havona için anahtar işlevi görür. İkamet eden Düzenleyici ile birlikte eş güdüm halinde evlatlığın kabulü evrimsel varlığı devam ettirmenin gereğidir.

5. Kutsal Yolcu Yardımcıları

26:5.1 (291.1) İkinci derece birincil hizmetkâr ruhaniyetlerinin yedi topluluğundan ilki; merkezi evrenin sabitleştirilmiş dünyaları ve oluşturulmuş düzeni için mekânın fazlasıyla yol kat etmiş olan yükseliş halinde bulunan unsurlarını kolayca anlamının ve geniş duygudaşlığın bu varlıkları şeklindeki, kutsal yolcu yardımcıları ile karşılaşırlar. Eş zamanlı olarak bu yüksek hizmetkârlar; dış döngünün öncül dünyası üzerinde Grandfanda'nın varışıyla başlayan, iç Havona döngüsünün öncül dünyası üzerinde varanların ilki biçimindeki ebediyetin Cennet kutsal yolcuları için görevlerine başlarlar. Bahse konu bu çok uzun zaman önce gerçekleşmiş günlerde, Cennet'ten ve zamandan gelen kutsal yolcular dördüncü döngünün varış dünyası üzerinde karşılaşmıştır.

26:5.2 (291.2) Havona dünyalarının yedinci döngüsü üzerinde faaliyet gösteren bahse konu bu kutsal yolcu yardımcıları, yükseliş fanileri için görevlerini üç ana bölüm altında

gerçekleştirir. Bunlardan ilki, Cennet Kutsal Üçlemesi'nin yüce anlayışı; ikincisi, Yaratıcı-Evlat birlikteliğinin ruhsal kavrayışı; ve üçüncü olarak ise, Sınırsız Ruhaniyet'in ussal tanınmasıdır. Eğitimin bu fazlarının her biri, yetmiş bağımlı topluluğun on iki alt bölümlerinin yedi koluna ayrılmıştır; buna ek olarak bahse konu eğitimin bu yetmiş bağımlı topluluklarından her biri, sayıca bin olan sınıflandırmalar ile sunulmuştur. Daha detaylı olan eğitim, takip eden döngüler üzerinde sağlanmaktadır, fakat her Cennet gerekliliğinin çerçevesi, kutsal yolcu yardımcıları tarafından öğretilir.

26:5.3 (291.3) Bu durum sonrasında, mekânın inançla sınanmış ve fazlasıyla yol kat etmiş mekânın kutsal yolcularının karşılaştığı başlangıç veya ön eğitim dersi bulunmaktadır. Fakat Havona'ya ulaşmadan çok önce bahse konu zamanın yükseliş çocukları; belirsizlikten beslenmeyi, hayal kırıklığını içselleştirmeyi, bariz başarısızlık üzerine daha çok gayrete gelmeyi, zorluklar karşısında hayat bulmayı, enginlik karşısında boyun eğmez cesareti sergilemeyi ve açıklanamaz olanın zorluğuyla karşılaşıldığında yenilmez inancı yerine getirmeyi öğrenmiştir. Uzun zamandan beri, bahse konu kutsal yolcularının mücadele söylemi şu hale gelmiştir: “Tanrı ile olan bütüncül bağımlılık içerisinde; hiçbir şey, kesinlikle hiçbir şey imkânsız değildir.”

26:5.4 (291.4) Havona döngülerinin her biri üzerinde, zamanın kutsal yolcularının belirlenmiş bir koşulu bulunmaktadır. Buna ek olarak her kutsal yolcu, doğasından gelen bir biçimde yükseliş yaratımının belirli bir türüne yardım etmek için uyum sağlamış olan birincil hizmetkâr ruhaniyetinin vesayeti altında eğitimlerini sürdürürken; üstün bir biçimde tamamlanması

gereken ders, merkezi evrene ulaşan yükseliş halinde bulunan unsurların tümü için tamamiyle tek-tiptir. Bu dersin getirdiği kazanım; ussal, ruhsal, ve yüce olan bir biçimde niceliksel, niteliksel ve deneyimseldir.

26:5.5 (291.5) Havona döngüleri üzerinde zaman, sadece ufak bir sonuca aittir. Kısıtlı bir biçimde o, ilerleyişin olanaklarına dâhil olmaktadır, fakat kazanım nihai ve yüce sınanmadır. Sizin birincil hizmetkâr ruhaniyet birlikteliğinizin, diğer döngüye doğru içsel olarak geçmeye yetkin olduğunuzu değerlendirdiği bahse konu bu anda; siz, yedinci Döngü Ruhaniyeti'nin on iki emir-yardımcısından önce teslim alınacaksınız. Burada, kökeninizin aşkın evreniniz ve özgünlüğe ait olan sisteminiz tarafından belirlenmiş döngü sınavlarını geçmeniz gerekecek. Bu döngünün kutsallık erişimi; öncül dünya içinde gerçekleşip, yükseliş halindeki kutsal yolcunun ait olduğu aşkın evreninin Üstün Ruhaniyeti'nin ruhsal tanınması ve gerçekleştirilmesinden oluşur.

26:5.6 (291.6) Dış Havona döngüsündeki görev tamamlandığında ve sunulan ders üstün bir biçimde öğrenildiğinde; kutsal yolcu yardımcıları kendilerine ait olan unsurları diğer döngünün öncül dünyasına taşıyıp, onları yücelik rehberlerinin yardımcısal sorumluluğuna emanet eder. Kutsal yolcu yardımcıları her zaman, devir görevini güzel ve yararlı bir biçimde gerçekleştirmeye yardımcı olmak amacıyla bir mevsimliğine orada hazır bir biçimde beklemektedir.

6. Yücelik Rehberleri

26:6.1 (292.1) Mekânın yükseliş halinde bulunanları; yedinci döngüden altıncısına doğru çevrildiklerinde, ve onlar yücelik

rehberlerinin doğrudan yüksek denetimi altında konumlandıklarında, “ruhsal mezunlar” olarak adlandırılırlar. Bahse konu bu rehberler; yükseliş ve alçalış kutsal yolcuları için Havona’nın tüm döngüleri üzerinde hizmetli birliktelikleri ile beraber hizmette bulunan, Sınırsız Ruhaniyet’in Yüksek Kişilikleri’ne ait olan Mezuniyet Rehberleri ile karıştırılmamalıdır. Yücelik rehberleri, merkezi evrenin sadece altıncı döngüsü üzerinde faaliyet gösterir.

26:6.2 (292.2) Yükseliş halinde bulunanların yeni bir Yüce Kutsallık gerçekleşmesine erişmesi bu döngü içerisinde. Onların uzun süreçleri boyunca evrimsel âlemlerde zamanın kutsal yolcuları, zaman-mekân yaratılmışlarının her şeye gücü yeten bir yüksek denetimi gerçekliğinin gelişen bir farkındalığını deneyimler. Burada bahse konu Havona döngüsü üzerinde onlar, Yüce olan Tanrı’nın ruhsal gerçekliği biçimindeki zaman-mekân birliğinin merkezi evren kaynağıyla karşılaşmaya yaklaşır.

26:6.3 (292.3) Ben, bu döngü üzerinde neyin gerçekleştirildiğini açıklama noktasında bir şekilde yetersiz bulunmaktayım. Yükseliş halinde bulunan unsurlar için Yücelik’in hiçbir kişileşmiş mevcudiyeti algılanabilir değildir. Bir takım yönden Yedinci Üstün Ruhaniyet ile kurulan yeni ilişkiler, Yüce Varlık’ın bahse konu erişilemezliğini telafi etmektedir. Fakat bahse konu işleyiş düzenini kavramamız hususundaki bizim yetkin olmayışımızdan bağımsız olarak, her yükseliş yaratılmışı Yüce Varlık’ın açığa çıkarılmamış olan etkinliğini varsaymadan başarılı bir biçimde açıklanamayacak olan; bir dönüştüren deneyim, bilincin yeni bir eklemlenişi, amacın yeni bir ruhsallaşması ve kutsallık için yeni bir duyarlılık sürecinden geçer. Bahse konu bu gizemli etkileşimleri gözlemlemiş olan

bizlere göre: eğer Yüce olan Tanrı sevgi dolu bir biçimde kendilerine ait olan deneyimsel yetkinliklerin en üst sınırına kadar deneyimsel çocuklarına sevgi dolu bir biçimde bahşetmede bulunmuş olsaydı; ussal kavrayış, ruhsal sezîş ve kişilik erişimin bu türden çoğalımlarına, ebedi ve varoluşsal olan Cennet'in İlahiyatları'na ulaşmak amacıyla, Yüceliğin Kutsal Üçlemesi'nin kutsallık düzeyine katılımları içinde onların tüm çabalarında fazlasıyla ihtiyaç duyulacaktı.

26:6.4 (292.4) Yücelik rehberleri öğrencilerinin ilerleyiş için olgunlaştıkları yargısına varırsa; onlar, altıncı döngünün öncül dünyası üzerinde sınavıcılar olarak hizmet eden karma bir topluluk biçimindeki sayıca yetmiş olan unsurun heyetinden önce, öğrencilerini bulundukları yerden alır. Bu heyeti, içindeki unsurların Yüce Varlık ve Yüceliğin Kutsal Üçlemesi kavrayışlarına göre tatmin ettikten sonra; kutsal yolcular, beşinci döngüye çevrilmek için onaylanır.

7. Kutsal Üçleme Rehberleri

26:7.1 (292.5) Kutsal Üçleme rehberleri, zaman ve mekânın ilerleyici kutsal yolcularının Havona eğitimlerine ait olan beşinci döngüsünün yorulmak nedir bilmez hizmetkârlarıdır. Ruhsal mezunlar burada “İlahiyat serüveni için adaylar” olarak adlandırılırlar; çünkü bu döngü üzerinde Kutsal Üçleme rehberlerinin yönlendirmesi altında kutsal yolcular, Sınırsız Ruhaniyet'in kişilik tanınmasına erişme çabasında bulunmaya hazırlanmada ilgili Kutsal Üçleme ileri eğitimini alırlar. Buna ek olarak burada yükseliş kutsal yolcuları; bahse konu döngünün dünyaları üzerinde onların erişimi için konulan yüksek hedefin isteklerini yerine getirmek amacıyla gerekecek olan artan beklentilerin ve çok daha fazla çetin ruhsal gayretin

doğasını anlamaya başladıklarında, doğru çalışmanın ve gerçek zihinsel çabanın ne olduğunu keşfedecekler.

26:7.2 (292.6) En fazla inançlı ve etkin olanlar Kutsal Üçleme habercileridir; buna ek olarak her kutsal yolcu, bu düzeye ait olan bir birincil hizmetkâr ruhaniyetinin tüm ilgisini alır ve onun bütüncül sevgisine erişir. Zamanın bir kutsal yolcusu Cennet Kutsal Üçlemesi'nin ilk elden yaklaşılabilen kişisini hiçbir zaman; yaklaşan İlahiyat serüveninin doğası ve işleyiş biçimiyle ilgili yükseliş halinde olanların eğitimine katılan diğer ruhsal varlıkların ev sahiplerinden, bu rehberlerin desteğinden ve yardımından yoksun bir halde bulamaz.

26:7.3 (293.1) Bu döngü üzerinde eğitimin dersinin tamamlanmasından sonra Kutsal Üçleme rehberleri; İlahiyat serüveninin adaylarının sınavıcıları ve onaylayıcıları olarak faaliyet gösteren birçok üçleme bütünlüğü heyetinden biri öncesinde, öğrencilerini onun öncül dünyasına taşıyıp onlara sunar. Bahse konu bu heyetler; kesinliğe erişecek olan düzey unsurlarından biri, birinci derece birincil hizmetkâr ruhaniyetleri düzeyinin görev yöneticilerinden biri, ve Cennet'in Kutsal Bir Biçimde Üçleştirilmiş Evladı veya mekânın bir Yalnız İleticisi'nden oluşur.

26:7.4 (293.2) Bir yükseliş ruhu Cennet'e gerçek anlamda başladığı zaman, o sadece ulaştırıcı şu üçleme tarafından eşlik edilir. Bunlar; birincil hizmetkâr ruhaniyetleri döngü birliktelikleri, Mezun Rehberleri ve onun ezelden beri mevcut olan hizmetli birliktelikleridir. Havona döngülerinden Cennet'e olan bu yolculuklar deneme gezileridir; yükseliş halinde bulunanlar Cennet düzeyine henüz ait bir konumda bulunmamaktadırlar. Onlar; Kâinatın Yaratıcısı'na erişimden ve Havona'nın

döngülerinin nihai kabulünden hemen sonra, zamanın geçici süreliğine olan durması boyunca ilerleyişlerine kadar, Cennet üzerinde yerleşik düzeye erişemezler. Kutsal konumlanmaya kadar onlar, “ebediyetin özüne” ve “yüceliğin ruhaniyetine” katılamazlar; buna ek olarak onlar, ebediyetin döngüsü ve Kutsal Üçleme’nin mevcudiyeti içinde faaliyet göstermeye başlayamazlar.

26:7.5 (293.3) Yükseliş dostları olan ulaştırıcı üçlü, Kutsal Üçleme’nin ruhsal parıltısının coğrafi mevcudiyetini konumlamada onu yetkin hale getirmek için gerekli değildir; bunun yerine onlar, bir kutsal yolcunun Sınırsız Ruhaniyet’in farkındalığına varmasının, onu algılamasının ve onu kavramasının yeterli bir biçimde kişilik tanınmasını oluşturmadaki zorlu görevi içinde olası tüm yardımı sağlar. Cennet üzerinde herhangi bir yükseliş kutsal yolcusu, Kutsal Üçleme’nin coğrafi veya konumsal mevcudiyetini algılayabilir; onların büyük bir çoğunluğu, özellikle Üçüncül Kişilik olmak üzere İlahiyatlar’ın ussal gerçekleriyle irtibat kurmaya yetkindir. Fakat onların hepsi, Yaratıcı ve Evlat’ın ruhsal mevcudiyetinin gerçekliğini tanımaya veya hatta onu kısmen de olsa kavramaya yetkin değildir. Fakat yine de Kâinatın Yaratıcısı’nın en alt düzeyde olan ruhsal kavrayışı bile fazlasıyla zordur.

26:7.6 (293.4) Sınırsız Ruhaniyet için arayış seyrek de olsa yerine getirilmede başarısız olursa, buna ek olarak onların altında bulunan unsurları İlahiyat’ın serüveninin bu fazına ilerlediklerinde; Kutsal Üçleme rehberleri, onları Havona’nın dördüncü döngüsü üzerindeki Evlat bulucularının hizmeti için taşımaya hazırlar.

8. Evlat Bulucuları

26:8.1 (293.5) Dördüncü Havona döngüsü zaman zaman “Evlatlar’ın döngüsü” olarak adlandırılır. Yükseliş halindeki kutsal yolcular, bu döngünün dünyalarından Cennet’e Ebedi Evlat ile birlikte bir anlayış irtibatına erişmek için ayrılırken; bu döngünün dünyaları üzerinde alçalış halindeki kutsal yolcular, zamanın ve mekânın Yaratan Evlatları’nın doğası ve görevinin yeni bir kavrayışına erişir. Yükseliş ve alçalış kutsal yolcularının karşılıklı hizmeti için var olan özel hizmet okullarını idare eden, Cennet Mikâilleri’nin yedek birliklerinin bu döngü içinde bulunduğu yedi dünya bulunmaktadır; buna ek olarak, zamanın ve ebediyetin kutsal yolcularının birbirlerini ilk kez gerçek bir biçimde anlamaya eriştikleri yer Mikâil Evlatları’nın bu dünyaları üzerindedir. Birçok açıdan bu döngünün deneyimleri, Havona kısa süreli ikamesinin bütünü içinde en merak uyandırıcısı olanıdır.

26:8.2 (294.1) Evlat bulucuları, dördüncü döngünün yükseliş halinde bulunan fanileri için birincil hizmetkâr ruhaniyetleri yardımcılarıdır. Ebedi Evlat’ın Kutsal Üçleme ilişkilerinin bir biçimde gerçekleştirilmesi için adaylarını hazırlamanın genel görevine ek olarak bahse konu bu Evlat bulucuları, altlarında bulunan unsurları bütünüyle başarılı olan bir hale getirmek için onları oldukça bütüncül bir biçimde eğitmelidir. Bu eğitimlerden ilki, Evlat’ın yeterli ruhsal kavrayışı; ikincisi, Evlat’ın kişiliğinin başarılı bir biçimde tanınması; ve üçüncü olarak, Evlat’ın Sınırsız Ruhaniyet’in kişiliğinden yerinde bir biçimde farklılaşması hususundadır.

26:8.3 (294.2) Sınırsız Ruhaniyet’e erişimden sonra ek hiçbir sınanma gerçekleştirilmez. İçsel döngülerin sınavları,

İlahiyatlar'ın gizlenişinin bütünlüğünde bulunan zamanlardaki kutsal yolcu adaylarının ortaya koyduklarıdır. İlerleme saf bir biçimde bireyin ruhsallığı tarafından belirlenir, ve Tanrılar'dan başka hiç kimse bu iyeliği devretmeye yetkili değildir. Başarısızlık durumunda hiçbir zaman herhangi bir sebep aranmaz; ne adayların kendileri ne de onların çeşitli eğitmenleri ve rehberleri azarlanır veya eleştirilir. Cennet üzerinde hayal kırıklığı, hiçbir zaman yenilgi olarak değerlendirilmemektedir; kazanımlar hususundaki erteleyiş hiçbir zaman bir utanç olarak addedilmemektedir; zamanın bariz başarısızlıkları ebediyetin kayda değer ertelemeleri ile hiçbir zaman karıştırılmamaktadır.

26:8.4 (294.3) İlahiyat serüveni içinde başarısızlık olarak görünenin gecikmesini çok fazla kutsal yolcu deneyimlemez. Her ne kadar birinci aşkın evrenden olan bir kutsal yolcu zaman zaman ilk denemesinde başarılı olamasa da, neredeyse onların tümü Sınırsız Ruhaniyet'e erişir. Ruhaniyet'e erişen kutsal yolcular seyrek olarak Evlat'ı bulmada başarısızlığa uğrar; ilk serüveninde başarısız olan bu kutsal yolcuların neredeyse tamamı üçüncü ve beşinci aşkın evrenden gelmektedir. Ruhaniyet ve Evlat'ı bulduktan sonra Yaratıcı'ya erişmede ilk serüveni içinde başarısız olanların bu yolcuların büyük çoğunluğu, her ne kadar azınlıkta olan bir biçimde ikinden ve üçten gelenler benzer bir biçimde başarısız olsalar da, altıncı aşkın evrenden gelmektedir. Buna ek olarak tüm bunlar, bahse konu bariz başarısızlıklar için bazı iyi ve yararlı sebeplerin olduğunu açık bir biçimde göstermektedir; gerçekte bu sebepler basit bir değişle kaçınılmaz olan gecikmelerdir.

26:8.5 (294.4) İlahiyat serüveninde başarısızlığa uğrayan adaylar, birinci derece birincil hizmetkâr ruhaniyetlerinin bir topluluğu biçiminde bulunan görevin baş idarecilerinin yetki alanı altında konumlanır; buna ek olarak onlar, bin yıllık bir süreden az olmayan bir zaman aralığı için mekânın âlemlerinde göreve geri gönderilir. Onlar, özgünlüğün aşkın evrenine hiçbir zaman geri dönmezler; bunun yerine onlar her zaman, ikinci İlahiyat serüveni için hazırlanmada yeniden eğitilmeleri amacıyla, aşkın yaratımın en müsait olan evrenine gönderilirler. Bu hizmeti takiben devinimleri içinde onlar, Havona'nın dış döngüsüne geri dönerler. Bu aşamadan sonra kesintiye uğramış süreçlerinin döngüsüne götürülmek için kendilerine eş zamanlı olarak refakat edilir; ve onlar, İlahiyat serüveni için hazırlanmalarına derhal devam eder. İkinci derece birincil hizmetkâr ruhaniyetleri, altında bulunan unsurların ikinci denemelerini başarılı bir biçimde yerine getirmelerindeki öncüllüklerinde hiçbir zaman başarısızlığa uğramaz; buna ek olarak bahse konu bu birincil hizmetkâr ruhaniyetleri ve diğer rehberler, bu ikinci serüven boyunca her zaman bu adaylara katılırlar.

9. Yaratıcı Rehberleri

26:9.1 (294.5) Bir kutsal yolcu Havona'nın üçüncü döngüsüne eriştiği zaman; birincil hizmetkâr ruhaniyetlerinin en kıdemli, en yetkin ve en deneyimli olanlar biçiminde bulunan Yaratıcı rehberlerinin vesayeti altına girer. Bu döngünün dünyaları üzerinde Yaratıcı rehberleri; merkezi evrende ikamet eden varlıklarının tümünün öğretmenleri olarak hizmet verdikleri işleyiş düzeninin üniversitelerini ve bilgeliğin okullarını yönetir. Ebediyet erişiminin bahse konu aşkın serüveni içinde

zamanın bir yaratılmışı için hizmete dair hiçbir şey görmezden gelinmeyecektir.

26:9.2 (294.6) Her ne kadar geride kat edilmesi gereken döngüler geride kalsa da, Kâinatın Yaratıcısı'nın erişimi ebediyet için bir pasaport niteliğindedir. Ebediyetin kapıları boyunca Cennet'e girmeye çabalayan mekânın diğer bir yaratılmışı hususunda bir taşıma üçlüsü zamanın son girişiminin sonuçlanmaya başladığını duyurduğu zaman, bu gerçekleşmenin kendisi bu nedenle üçüncü döngünün öncül dünyası üzerinde çok önemli bir durumdur.

26:9.3 (295.1) Zamanın sınanması neredeyse tamamlanmış bir durumdadır; ebediyet için yarış, tüm zamanlar boyunca mevcut bir haldeydi fakat bu yarış gittikçe hızlanmaktadır; kuşku duymak için ortaya çıkan arzu ortadan kaybolmaktadır; *kusursuz* olmak için buyrulan emir uyulmaktadır. Zamansal ve maddi kişiliğin yaratılmışı akli mevcudiyetin en tabanından, mekânın evrimsel âlemlerine yükselmiştir; bu nedenden dolayı bahse konu bu durum, Kâinatın Yaratıcısı'nın dünyaların alt düzeyde bulunan yaratılmışlarına “Kusursuz olun, hatta benim olduğum kadar kusursuz olun” biçimindeki buyruğunun adaletini ve doğruluğunu sonsuza kadar gösterirken, aynı zamanda yükseliş tasarımının olanaklılığını da kanıtlamaktadır.

26:9.4 (295.2) Yükseliş süreci; bir adımdan diğerine, bir yaşamdan diğer yaşama, bir dünyadan ötekine üstün bir hale getirilmiş olup, İlahiyat'ın amacına erişilmiştir. Varlığı devam ettirme kusursuzluk içinde tamamlanmış, ve buna ek olarak kusursuzluk kutsallığın yüceliği içinde doygunluk noktasına ulaşmıştır. Zaman ebediyet içinde kaybolmakta; mekân ise,

Kâinatın Yaratıcısı ile ibadetin kimliği ve uyumu içinde içine çekilerek yok olmaktadır. Havona yayınlayıcıları; doğruluğu amaç edinen hayvan kökenli ve maddi özlü yaratılmışların evrimsel yükseliş boyunca gerçeklik içinde ve ebedi olarak Tanrı'nın kusursuzlaştırılmış evlatları haline gelmesinin bahse konu bu gerçekliği biçimindeki gelişmeleri iyi haberler olarak, ihtişamın mekân raporlarını bülteninden sunar.

10. Danışmanlar ve Karar Yardımcıları

26:10.1 (295.3) İkinci döngüye ait olan birincil hizmetkâr ruhaniyetleri danışmanları ve karar yardımcıları, ebediyetin süreci ile ilgili zamanın çocuklarının eğitmenleridir. Cennet'in erişimi, yeni ve yüksek düzeyin sorumluluklarını gerektirir; buna ek olarak ikinci düzey üzerindeki kısa süreli ikamet, bahse konu bu adanmış birincil hizmetkâr ruhaniyetlerinin yardımcı danışmanlığını almak için çok geniş olanaklar sağlamaktadır.

26:10.2 (295.4) İlahiyat erişimi içinde ilk çabalarında başarısız olanlar, aşkın evren hizmetine dönmelerinden önce doğrudan bir biçimde başarısız olunan döngüden ikinci düzeye ilerletilir. Bu nedenle danışmanlar ve karar yardımcıları aynı zamanda, bu hayal kırıklığına uğramış olan kutsal yolcuların danışmanları ve teselli sağlayıcıları olarak hizmet eder. Bahse konu bu unsurlar burada, mevcudiyetlerinin en büyük hayal kırıklığıyla karşılaşmış olur; ölçeği dışında bu hayal kırıklığı, kargaşadan ihtişama olan bir merdiven gibi üzerindeki yükseldikleri bu türden deneyimlerin uzun listesinden hiçbir biçimde farklılık taşımamaktadır. Bu unsurlar, deneyimsel kadehi son damlasına kadar tüketmiş olanlardır; buna ek olarak ben onların, aşkın evrenler hizmetlerine zamanın ve geçici

hayal kırıklıklarının çocukları için sevgi dolu hizmetkârların en yüksek türü olarak geçici bir biçimde geri döndüklerini gözlemlemiş bulunmaktayım.

26:10.3 (295.5) İkinci döngü üzerinde uzun süren bir geçici ikamet sonrasında hayal kırıklığının unsurları, bahse konu döngünün öncü dünyası üzerinde oturmakta olan kusursuzluk heyetleri tarafından incelenir; ve onlar, Havona sınavını geçmiş olarak onaylanırlar. Buna ek olarak şu ana kadar ruhsal olmayan düzey ile ilgili olan bu durum, İlahiyat serüveni içinde gerçek bir biçimde başarıya uğramışçasına zamanın evrenlerinde aynı düzeyi onlara sağlar. Bu türden olan adayların ruhaniyeti tümüyle kabul edilir durumdadır; onların başarısızlığı, yaklaşımın işleyiş düzenin bazı fazları veya onların deneyimsel alt yapısının bazı kısımları için içkin bir durumdadır.

26:10.4 (295.6) Onlar bu durum sonrasında; Cennet üzerindeki görevlerinin baş yöneticilerinden önce döngü danışmanları tarafından alınmakta, mekânın dünyaları üzerindeki zamanın hizmetine geri götürülme, ve onlar bu yolculuğa geçmiş günlerin ve çağların görevleri için mutluluk ve hoşnutiyet ile gitmektedir. Başka bir zaman günde onlar, en büyük hayal kırıklıklarının döngüsüne geri dönüp yepyeni bir İlahiyat serüvenine girişeceklerdir.

26:10.5 (296.1) İkinci döngü üzerinde başarılı olan kutsal yolcular için evrimsel belirsizliğin dışsal etki unsur tamamlanmıştır, fakat ebedi görevin serüveni henüz başlamamış bir haldedir; ve bu döngü üzerinde kısa süreli olan ikametleri tamamiyle hoşnutiyet verici ve bir hayli yararlı iken, bu ikamet önceki döngülerin belirsizlik karşısındaki sezişe ait olan bazı şevklerinden yoksundur. Kutsal yolculardan birçoğu böyle bir

zamanda geçmişe dönüp baktığında; uzun mücadelelerini neşe dolu bir kıskançlıkla yâd edip, gerçekten tıpkı siz fanilerin yaşadığı şekilde zamanın dünyalarına geri dönmek ve her şeye yeniden başlamak için iç geçirirler. Yaklaşan ileri bir çağda zaman zaman siz; gençliğinizin ve yaşamınızın ilk dönemlerinin mücadelelerine bakıp, yaşamınızın bu kesitlerini yeniden yaşamak istemenin gerçek bir biçimde arzusunu duyacaksınız.

26:10.6 (296.2) Fakat en içte bulunan dünyanın kat edilmesi önünüzde sizi bekler bir halde bulunacak, yakın bir zamanda ise bu gelişmeden sonra nihai taşıma uykusu tamamlanacak ve ebedi sürecin yeni serüveni başlayacaktır. Danışmanlar ve karar yardımcıları ikinci döngü üzerinde; yükseliş sürecinin çağsal aşamaları arasında en başından beri bulunan önüne geçilemez uyku biçimindeki, nihai ve bu büyük istirahat için hazırlıklara başlayacaktır.

26:10.7 (296.3) Kâinatın Yaraticısı'na erişen bahse konu bu yükseliş kutsal yolcuları ikinci-döngü deneyimini tamamladığında; onlara en başından beri eşlik eden Mezun Rehberleri, nihai döngüye onların kabul edilmesi için emir verir. Bu rehberler altlarındaki unsurları içte bulunan döngüye doğru kişisel olarak yönlendirir; ve buna ek olarak onlar bu unsurları, Havona'nın dünya döngüleri üzerinde zamanın kutsal yolcularının hizmeti için atanan ikinci derece birincil hizmetkâr ruhanîyetlerinin bu düzeylerinin son unsurları biçimindeki, istirahatın tamamlayıcılarının sorumluluğuna bırakır.

11. İstirahatın Tamamlayıcıları

26:11.1 (296.4) Bir yükseliş unsurunun son döngü içindeki zamanın büyük bir kısmı, Cennet ikamesinin olması yakın sorunlarının incelenmesinin devamlı olan bir durumuna adanmıştır. Çoğunluğu açığa çıkarılmamış olan varlıkların geniş ve çeşitli ev sahipleri, Havona dünyalarının bu iç halkasının kalıcı ve geçici sakinleridir. Buna ek olarak bahse konu bu çok katmanlı türlerin birbirine karışması; Cennet üzerinde yakın bir zamanda karşılaşılacak olan, özellikle varlıkların birçok topluluğunun düzenlenmesinin sorunlarıyla ilgili biçimde, yükseliş kutsal yolcularının eğitiminin geliştirilmesinde onların etkin bir şekilde kullandığı zengin bir durumsal çevreyi, birincil hizmetkâr ruhaniyetlerine ait olan istirahatın tamamlayıcılarına sağlar.

26:11.2 (296.5) Bahse konu bu iç döngü içinde ikamet edenler arasında bulunanlar, yaratılmış kökene sahip kutsal bir biçimde üçleştirilmiş evlatlardır. Birinci ve ikinci derece birincil hizmetkâr ruhaniyetleri; Cennet Vatandaşları'nın kesinliğe erişecek olan fanileri ve benzer soyunun kutsal bir biçimde üçleştirilmiş doğumunu içine alan, bu evlatların bütünleştirici birliklerinin genel sorumlularıdır. Bu evlatların belli başlı olanları, aşkın hükümetler ile bütünleşip onlar içinde görevlendirilir; diğerleri ise çeşitli biçimlerde atanır, fakat onların büyük çoğunluğu iç Havona döngüsünün kusursuz dünyaları üzerinde bütünleştirici birliklerde bir araya getirilir. Burada birincil hizmetkâr ruhaniyetinin yüksek denetimi altında onlar; Grandfanda zamanları öncesinde Zamanın Ebediyetleri için ilk yönetici yardımcıları olan, yüksek Cennet Vatandaşları'nın özel ve ismi konulmamış bir birlikleri tarafından bazı gelecek görevleri için hazırlanırlar. Kutsal bir biçimde üçleştirilmiş varlıkların bu benzersiz topluluklarının

gelecek bir zaman için beraber çalışacaklarına dair varsayımda bulunmak için birçok neden bulunmaktadır; Kutsal Bir Biçimde Üçleştirilmiş Kesinliğe Erişecek Olanların Cennet Birlikleri'nin yedekler birlikleri içinde ortak nihai sona sahip olmaları bu nedenlerin arasında en önemsiz olanıdır.

26:11.3 (296.6) Bu en içte bulunan döngü içinde yükseliş ve alçalış kutsal yolcuları, birbirleriyle ve yaratılmış kökene sahip kutsal bir biçimde üçleştirilmiş evlatlarla kardeşçe bütünleşir. Ebeveynleri gibi bu evlatlar, karşılıklı birliktelikten çok büyük yararlar sağlamaktadır; buna ek olarak, Cennet Vatandaşları'nın kesinliğe erişecek olan fanileri ve kutsal bir biçimde üçleştirilmiş evlatlarının beraberliğinden olan, kutsal bir biçimde üçleştirilmiş evlatlarının kardeşlik birlikteliğini gerçekleştirmek ve bunu kesin olarak sağlamak birincil hizmetkâr ruhaniyetlerinin özel görevidir. Birincil hizmetkâr ruhaniyetlerine ait olan istirahatın tamamlayıcıları, farklı topluluklar ile birlikte onların anlayışlı birlikteliğinin desteklenmesiyle fazla bir biçimde ilgili değillerdir.

26:11.4 (297.1) Faniler “Kusursuz olun, hatta Cennet Yaratıcı'nız kadar kusursuz olun” şeklindeki Cennet buyruğunu işittiler. Birincil hizmetkâr ruhaniyetleri; “Yükseliş kardeşlerinize karşı anlayışlı olun, onları Cennet Yaratın Evlatları'nın yaptığı gibi tanıyın ve onlara sevgi besleyin” şeklindeki, bütünleştirici birliklerin bahse konu bu kutsal bir biçimde üçleştirilmiş evlatları için yaptıkları bildirilerinin iletimine bir an olsun ara vermemiştir.

26:11.5 (297.2) Fani yaratılmış Tanrı'yı bulmak zorundadır. Yaratın Evlat, en alt düzeyde bulunan irade sahibi yaratılmış olan insanı bulana kadar hiçbir şekilde durmaz. Şüphesiz olarak

Yaratan Evlatlar ve onların fani çocukları, gelecekteki bir amaç ve bilinmez kâinat hizmeti için hazırlanmaktadırlar. Onların ikisi de, deneyimsel evreni bir uçtan diğerine kat eder; buna ek olarak onlar, kendilerine ait olan ebedi görev için eğitilmiş ve hazırlanmıştır. Âlemler boyunca, yaratılmış ve Yaratan'ın bir araya karışması biçimindeki insan ve kutsal olanın benzersiz bir araya geliş ortaya çıkmaktadır. Düşüncesini kullanmadan hareket eden faniler; özellikle güçsüz olana karşı ve ihtiyaç duyanlar adına kutsal merhametin ve şefkatin dışavurumunu, insan biçiminde olan bir Tanrı'nın işareti olarak tanımladılar. Bu nasıl bir hatadır! Bunun yerine bağışlamanın ve hoşgörünün bu türden olan dışavurumlarının, yaşayan Tanrı'nın ruhaniyetinin fani insanda ikamet etmesinin kanıtı olarak insanlar tarafından alınması gerekirdi; bu türden bir yaratım en sonunda kutsallık tarafından güdülen bir varlıktır.

26:11.6 (297.3) İlk-döngü üzerindeki kısa süreli ikamet sonuna doğru yükseliş kutsal yolcuları, birinci derece birincil hizmetkâr ruhaniyetlerine ait olan istirahatın başlatıcıları ile tanışır. Bahse konu bu Cennet melekleri; ebediyetin eşliğinde bekleyenleri karşılamak ve yeniden dirilmenin sonuncusunun hafif geçiş uykusu için onları hazırlamayı tamamlamak için dışarı çıkarlar. Siz içsel döngü içinde kat edene ve zamanın geçici uykusundan ebediyetin yeniden dirilmesini deneyimleyene kadar, Cennet'in bir çocuğu düzeyine gerçek bir şekilde ait bulunmamaktasınız. Kusursuzlaştırılan yolcular bu istihata Havona'nın ilk döngüsü üzerinde uykuya geçerek başlar; konumsal olarak ancak onlar, Cennet sahilleri üzerinde kendilerini uyanmış bir halde bulur. Ebedi Ada'ya yükselenlerin bütünü içinde sadece buraya erişenler, ebediyetin

çocukları olarak adlandırılır; diğerleri ise buraya oturma düzeyi olmayan misafirler biçimindeki ziyaretçiler olarak uğrarlar.

26:11.7 (297.4) Ve şimdi Havona sürecinin sonucunda, siz faniler içsel döngünün öncül dünyası üzerinde uykuya daldığınızda: siz istirahatınıza; ne fani ölümün doğal uykusu içinde gözlerini kapattığınız andaki gibi ve ne de Havona'ya olan yolculuğunuza hazırlanış için taşımanın uzun kendinden geçme halinde olduğu gibi, kökeninizin dünyaları üzerinde yaptığınız biçimiyle yalnız bir şekilde gitmemektesiniz. Burada erişimin istirahatı için hazırlandığınızda; taşımanızın tamamlanmasının ve sadece kusursuzluğun nihai dokunuşları bekler bir halde bulunacak olmanızın Havona vaadi olarak, istirahata sizinle birlikte girmek için hazırlıkta bulunan istirahatın ihtişamlı tamamlayıcısı, ilk döngüye ait olan uzun-zaman birlikteliğiniz sizin etrafınızda hareket eder.

26:11.8 (297.5) Sizin ilk taşımanız gerçekten ölüm şeklinde; ikincisi en uygun uyku biçiminde; ve şimdi ise üçüncü başkalaşım, çağların dinlenmesi olarak gerçek istirahat halindedir.

26:11.9 (297.6) [Uversa'dan olan bir Bilgeliğin Kesinleştiricisi tarafından sunulmuştur.]

27. Makale

Birinci Derece Birincil Hizmetkâr Ruhaniyetleri'nin Hizmeti

27:0.1 (298.1) BİRİNCİ Derece Birincil Hizmetkâr Ruhaniyetleri, Cennet'in ebedi Ada'sı üzerinde İlahiyatlar'ın tanrısal hizmetlileridir. Onların, doğruluğun ve ışığın doğrultusundan bir zaman bile ayrıldıkları bilinmemektedir. Kabul edilen

unsurların yoklama çağrısı tamamlanmıştır; bahse konu bu muhteşem ev sahiplerin bir tanesi bile ebediyetin bu listesinden çıkmamıştır. Bahse konu bu yüksek birincil hizmetkâr ruhaniyetleri, kusursuzluk bakımından yüce olan bir şekilde kusursuz varlıklardır; fakat onlar ne absonit ne de mutlaklırlar. Kusursuzluğun özünün varlıkları olarak bahse konu Sınırsız Ruhaniyet'in bu evlatları, kendilerine ait olan çok katmanlı görevlerinin tüm fazlarında irade dâhilinde ve dönüşümlü olarak görevde bulunurlar. Her ne kadar onlar, merkezi evrenin çeşitli bin yıllık toplanmalarına ve topluluksal birleşmelerine katılsalar da; onlar kapsamlı bir biçimde Cennet dışında faaliyet göstermezler. Onlar aynı zamanda İlahiyatlar'ın özel ileticileri olarak hareket edip, büyük topluluklar biçiminde Teknik Danışmanlar haline gelebilmek için yükselişte bulunurlar.

27:0.2 (298.2) Birinci derece birincil hizmetkâr ruhaniyetleri aynı zamanda, isyan sebebiyle tecrit edilmiş dünyalar üzerinde yüksek meleksel ev sahiplerinin emri altında konumlandırılır. Bir Cennet Evladı; bu türden bir dünya üzerine bahşedilir, burada kendi görevini tamamlar, Kâinatın Yaratıcısı'na doğru yükselişte bulunur, bunun sonrasında ise onun tarafından kabul edilerek bahse konu tecrit edilmiş dünyanın resmi olarak tanınmış kurtarıcısı olarak geri döner. Bu durum üzerine birincil derece birincil hizmetkâr ruhaniyetlerinin bir tanesi her zaman; yeniden düzeni tekrar sağlanan âlem içinde görevde bulunmak üzere, hizmetkâr ruhaniyetlerinin görevini yerine getirmek amacıyla görevin baş idarecileri tarafından atanır. Birincil hizmetkâr ruhaniyetleri bu özel hizmet içinde, dönemsel olarak dönüşümlü bir biçimde değiştirilmektedir. Hazreti Mikâil'in bahşedildiği zamanlardan beri, Urantia

üzerinde mevcut olan “yüksek meleklerin baş idarecisi”, bu görevi yerine getirmek amacıyla bu düzeyinin ikinci unsurudur.

27:0.3 (298.3) Ebediyetten beri birinci derece birincil hizmetkâr ruhaniyetleri Işığın Adası üzerinde hizmet vermekte olup; mekânın dünyaları için liderliğin görevlerine katılmıştır. Fakat zamanın Havona kutsal yolcularının Cennet üzerinde varışlarından beri onlar, mevcut haliyle tanımlandıkları biçimde hizmette bulunmaktadır. Bahse konu bu yüksek melekler mevcut an itibariyle başlıca olarak hizmetin şu yedi düzeyinde hizmette bulunmaktadır:

27:0.4 (298.4) 1. İbadetin Yönlendiricileri.

27:0.5 (298.5) 2. Felsefenin Üstatları.

27:0.6 (298.6) 3. Bilginin Sorumluları.

27:0.7 (298.7) 4. Davranışın Yöneticileri.

27:0.8 (298.8) 5. Etiğin Yorumcuları.

27:0.9 (298.9) 6. Görevin Baş İdarecileri.

27:0.10 (298.10) 7. İstirahatın Başlatıcıları.

27:0.11 (298.11) Yükseliş halinde bulunan kutsal yolcuların Cennet yerleşimine mevcut olarak erişmelerinden önce onlar, bahse konu birincil hizmetkâr ruhaniyetlerinin doğrudan etkisinin altına girmemektedirler; bu sürecin sonrasında onlar, topluluklarının sıralandırılmasının tersinden başlayarak bahse konu meleklerin yönlendirmesi altında bir hazırlanma

deneyiminden geçerler. Bu süreç; Cennet sürecinize istirahat başlatıcılarınızın gözetimi altında giriş yapmanız, ve bunu takip eden aşamalardaki düzeylerin katıldığı dönemlerin sonrasında ise ibadetin yönlendiricilerin eğitim süreci ile tamamlamanızdan oluşmaktadır. Bunun sonrasında ise siz, kesinliğe erişecek olan bir unsurun sonsuz sürecine başlayamaya hazır hale gelirsiniz.

1. İstirahatın Başlatıcıları

27:1.1 (299.1) İstirahatın başlatıcıları, merkezi Ada'dan Havona'nın en içte bulunan döngüsüne hareket eden Cennet müfettişleridir; burada onlar, birincil hizmetkâr ruhaniyetlerinin ikinci düzeyinin istirahat tamamlayıcıları biçimindeki görev arkadaşları ile işbirliğinde bulunur. Cennet'in hoşnutiyeti için hayati öneme sahip olan bir nitelik, kutsal dinlenme biçimindeki istihattır; buna ek olarak istirahatın bahse konu bu başlatıcıları, ebediyetin tanıtımı için zamanın kutsal yolcularını hazır hale getiren nihai eğitmenlerdir. Onlar, görevlerine nihai erişim döngüsü üzerinde başlayıp; mekânın bir yaratılmışını ebediyetin âlemine mezun eden hafif uyku biçimindeki son geçiş uykusundan zamanın yolcusu uyandığı an görevlerine devam eder.

27:1.2 (299.2) İstirahat yedi katmanlı bir doğaya aittir. Alt seviyede bulunan yaşam düzeyleri içinde uykunun ve eğlencenin istirahattı, yüksek varlıkların düzeyinde keşfin istirahattı ve ruhaniyet kişiliğinin en yüksek türü içinde ise ibadetin istirahattı bulunmaktadır. Aynı zamanda orada, ruhsal veya fiziksel enerji ile birlikte varlıkların yeniden enerji dolumu biçimindeki enerji alımının olağan istirahattı bulunmaktadır. Buna ek olarak bir âlemden diğerine olan geçiş zamanı olarak yüksek melekler

uykusuna yatırılma anındaki bilinçsiz bir hafif uyku biçimindeki geçiş uykusu bulunmaktadır. Bunların tümünden bütünüyle farklı bir biçimde; bir aşamadan diğerine, bir yaşamdan diğer yaşama ve bir mevcudiyet düzeyinden bir diğerine olan biçimdeki geçiş istirahati şeklinde başkalaşımın derin uykusu bulunmaktadır. Bu uyku, herhangi bir düzeyin çeşitli *aşamaları* boyunca gerçekleşen evrime tezat olan bir biçimde mevcut evren *düzeyinden* olan geçişe katılmaktadır.

27:1.3 (299.3) Fakat bahse konu son başkalaşım uykusu, yükseliş sürecinin takip eden düzey erişimlerine taşıyan önceki geçiş hafif uykularından biraz daha farklıdır; bunun sonucunda zaman ve mekânın yaratılmışları, Cennet'in zamansız ve mekânın yerleşim yerleri içinde yerleşik düzeye erişmek için zamansal ve mekânsal olan ölçümlerin en içte bulunan sınırlarında kat ederler. Tıpkı yüksek meleklerin ve onların birliktelik içinde bulunduğu varlıkların, ölümden fani yaratılmışın varlığını devam ettirmesi için hayati derecede temel öneme sahip olması gibi; istirahatın başlatıcıları ve tamamlayıcıları, bahse konu bu aşkınlaşan başkalaşım için aynı öneme sahiptir.

27:1.4 (299.4) Nihai olan Havona döngüsü üzerindeki istirahatınıza giriş yaptığınız zaman siz, ebedi olarak Cennet üzerinde yeniden dirilirsiniz. Buna ek olarak siz orada ruhsal olarak yeniden kişilikleştirildiğiniz zaman; Havona'nın en içte bulunan döngüsü üzerinde nihai uykuyu yaratan bahse konu bu birinci derece birincil hizmetkâr ruhaniyetleri olarak ebedi kıyılarda sizi karşılayan istirahatın başlatıcılarını eş zamanlı olarak tanıyacaksınız; ve siz, Kâinatın Yaratıcısı'nın ellerine koruduğunuz kimliğinizi bir kez daha emanet etmek için hazır

hale geldiğinizde, inancın bu son muhteşem güçlenişini hatırlayacaksınız.

27:1.5 (299.5) Zamanın en son istirahatı hoşnut bir biçimde yaşandığında; en son geçiş uykusu deneyimlendiğinde; ebedi yerleşkenin kıyılarında sonsuza kadar sürecektir olan yaşam için uyanırsınız. “Bununla birlikte burada artık hiçbir uyku bulunmamaktadır. Tanrı’nın ve onun Evladı’nın mevcudiyeti sizden önce gelmekte olup, siz ebedi olarak onun hizmetinde bulunmaktasınız. Onun yüzünü görmüş olacaksınız, ve onun ismi ruhaniyetinizdir. Orada gece olmamakta, ve güneşin ışığına ihtiyaç duyulmamaktadır; çünkü Muhteşem Kaynak ve Merkez onlara ışığı sağlamaktadır. Onlar orada sonsuza kadar yaşayacaklardır. Bununla birlikte Tanrı gözlerden tüm yaşları silecektir; artık ne ölüm bulunacak, ne bir keder ne bir hüznün, ne artık bir acı olacaktır, çünkü orada her şey artık geçmiş olacaktır.”

2. Görevin Baş İdarecileri

27:2.1 (300.1) Bu topluluk zaman zaman, “özgün doğum-biçimi meleği” olan birincil hizmetkâr ruhaniyetlerinin baş idarecisi tarafından; birinci, ikinci ve üçüncü derecede bulunan bu meleklerin üç düzeyinin tümünün işleyişsel düzeni üzerine hâkimiyet sağlaması için tasarlanmıştır. Bir beden olarak birincil hizmetkâr ruhaniyetleri; bahse konu ruhaniyet kişiliklerinin tümü üzerinde hâkimiyete en başından beri sahip olan Cennet’in ilk meleği biçimindeki onların ortak baş idarecisinin faaliyetleri dışında, bütünüyle özerk olup öz denetime sahiptir.

27:2.2 (300.2) Görevin melekleri, Cennet'in yüceltilmiş fani sakinlerinin Kesinliğe Erişecek Olanların Birlikleri'ne kabul edilmelerinden önce onların mevcudiyetiyle fazlasıyla ilgilidir. Eğitim ve öğretim, Cennet'e ulaşanların ayrıcalıklı görevleri değildir; hizmet aynı zamanda kesinliğe erişimden önceki Cennet'in eğitimsel deneyimlerinde temel bir rol oynar. Buna ek olarak yükseliş fanileri serbest zamanların belirli dönemlerine sahip olduğunda, görevin birincil hizmetkâr ruhaniyetleri baş idarecilerinin yedek birlikleriyle birlikte onların kardeşçe bir bütünleşmeyi yeğlemeyi tercih etmelerini gözlemlemiş bulunmaktayım.

27:2.3 (300.3) Siz yükselişte bulunanlar faniler Cennet'e eriştiğinizde, engin ve kutsal olan varlıkların bir ev sahipliğine ek olarak yüceltilmiş yoldaş fanilerin benzer bir topluluğuyla irtibattan daha büyük olan bir ilişki içerisine gireceksiniz. Siz aynı zamanda; Cennet Vatandaşları'nın sayıca üç bini aşan farklı düzeyleriyle, Aşkınlık'ın çeşitli topluluklarıyla, Urantia üzerinde henüz açığa çıkarılmamış geçici ve kalıcı biçimdeki Cennet sakinlerinin sayısız diğer türleriyle kardeşsel bir biçimde bütünleşmelisiniz. Cennet'in bahse konu bu kudretli uslarıyla irtibatı sağladıktan sonra, aklın melekse türleriyle ziyarette bulunmak aynı zamanda oldukça rahatlatıcı olacaktır; onlar, zamanın fanilerinin yüksek meleklerinin kiminle bu türden uzun bir irtibata ve bir canlandırıcı birlikteliğe sahip olduğunu hatırlatır.

3. Etiğin Yorumlayıcıları

27:3.1 (300.4) Hayatın ölçeğinde daha yukarı yükseldiğinizde, kâinat etiğine daha fazla ilgi göstermeniz gerekmektedir. Etiksel farkındalık, tüm bireylerin veya herhangi birinin

mevcudiyetinde içkin olan herhangi bir bireyin haklarının temel bir biçimde tanınmasıdır. Fakat ruhsal etik, kişisel ve topluluk ilişkilerinin fani ve hatta morontia kavramsallaşmasını oldukça aşmaktadır.

27:3.2 (300.5) Etik; Cennet'in ihtişamlarına zamanın kutsal yolcularının uzun yükselişinde gerektiği gibi öğretilip, onlar tarafından yetkin bir biçimde öğrenilir. Bahse konu bu içsel olan yükseliş süreci, mekânın özgünlük dünyalarından itibaren gerçekleşmeye başlayınca; yükseliş halinde bulunan unsurlar, kâinat birlikteliklerinin en başından beri genişleyen döngüsü için bir topluluktan diğerine eklenmesine devam eder. Görev arkadaşlarının her yeni topluluğu, tanınmak ve uyumlu hale gelmek için fanilerin Cennet erişimine yükseldiği ana kadar etiğin artan düzeyleriyle buluşmaya devam eder; onlar, etiksel olan yorumlamalar ile ilgili yardımcı ve arkadaşsal tavsiyeyi sağlamak için birilerine gerçek anlamda ihtiyaç duyar. Onların, etik üzerine eğitim almalarına gerek yoktur; fakat onlar, oldukça yeni olanla irtibat kurmanın olağanüstü görevi ile yüz yüze getirilmiş olarak, fazlasıyla emek verilerek öğrenilen niteliklerin olması gerektiği gibi *yorumlanışına* ihtiyaç duymaktadır.

27:3.3 (300.6) Etiğin yorumlayıcıları; yerleşik düzeyin erişiminden Kesinliğe Ulaşacak Olanların Fani Birlikleri'ne yapılacak resmi girişe kadar uzanan önemli süreç boyunca, görkemli varlıkların sayısız toplulukları için onların düzenlenmesi amacıyla onlara yardımda bulunmak bakımından Cennet'e varan unsurların paha biçilmez desteğine aittirler. Yükseliş kutsal yolcuları, Cennet Vatandaşları'nın sayısız türlerinin birçoğuyla Havona'nın yedi döngüsü üzerinde çoktan tanışmış

bir halde olacaktır. Yüceltilmiş faniler aynı zamanda; bahse konu varlıkların eğitimlerinin büyük bir çoğunluğunu aldıkları yer olan, iç Havona döngüsü üzerindeki bütünleştirici birliklerin yaratılmış kökene sahip kutsal bir biçimde üçleştirilmiş evlatları ile birlikte içten bir ilişkiyi yaşamaktan memnuniyet duyarlar. Buna ek olarak yükseliş kutsal yolcuları diğer döngüler üzerinde, geleceğin açığa çıkarılmamış olan görevleri için hazırlanma amacıyla topluluk eğitimlerine ulaşmaya çalışan Cennet-Havona sistemlerinin sayısız derecedeki açığa çıkarılmamış olan sakiniyle buluşur.

27:3.4 (301.1) Tüm bu göksel dostluklar devamlı bir biçimde karşılıklıdır. Yükseliş halinde bulunan siz faniler sadece, bahse konu ardışık kâinat dostlarından ve bu türden olan gittikçe çoğalan kutsal birlikteliklerin sayısız düzeninden yararlanmazsınız; siz aynı zamanda, bahse konu kardeşsel varlıkların her birini zaman ve mekânın evrimsel dünyalarından bir yükseliş fanisiyle önceden kurmuş olduğu birlikteliği için sonsuza kadar daha iyi ve farklı yapan kendi kişiliğiniz ve deneyiminizden bazı şeyleri onlara aktarırsınız.

4. Davranışın Yöneticileri

27:4.1 (301.2) Ne anlamsız adetler ne de yapay olan sınıflandırmanın emirleri halinde bulunan fakat bunun yerine içkin şekildeki görgü kuralları biçimindeki Cennet ilişkilerinin etiği içinde çoktan eğitim görmeleri sebebiyle yükselen faniler; Işığın ve Yaşamın merkezi Ada'sı üzerinde kısa süreli olarak ikamet edecek olan yüksek varlıkların kusursuz davranışının uygulamalarında Cennet toplumunun yeni üyelerini eğiten, davranışın birincil hizmetkâr ruhaniyetleri yöneticilerinin tavsiyesini almayı yararlı olarak görürler.

27:4.2 (301.3) Ahenk, merkezi evrenin temel taşıdır; ve algı tarafından kavranabilen düzey Cennet üzerinde hüküm sürmektedir. Olması gereken davranış, felsefe vasıtasıyla elde edilen biçimdeki bilgi kanalıyla gelişme için hayati öneme sahiptir. Kutsallık'a yaklaşımda kutsal bir işleyiş düzeni bulunmaktadır; buna ek olarak bu işleyiş düzeninin elde edilmesi mutlaka Cennet üzerine kutsal yolcuların varışını beklemek zorundadır. Bahse konu durumunun bu ruhaniyeti Havona'nın döngülerine aktarılmıştır, fakat zamanın kutsal yolcularının eğitiminin nihai dokunuşları sadece Işığın Adası'na onların mevcut bir biçimde erişmelerinden sonra uygulanabilir.

27:4.3 (301.4) Tüm cennet davranışı, her bakımdan doğal ve özgür olması itibariyle bütünüyle kendiliğinden gerçekleşmektedir. Fakat ebedi Ada üzerinde bir takım şeyleri gerçekleştirmenin olması gereken ve kusursuz bir yolu her zaman bulunmakta olup; davranışın yöneticileri, onları eğitmeye ek olarak adımlarını kusursuz bir refaha atmaları için yönlendirmek ve aksi halde kaçınılmaz olan karmaşadan ve belirsizlikten kutsal yolcuların kaçınmasını aynı zamanda etkin hale getirmek amacıyla “geçitler arasında bulunan yabancıların” yanındadır. Yalnızca bu türden bir düzenleme vasıtasıyla sınırsız olan karmaşadan kaçınılabılır; ve karmaşa Cennet üzerinde hiçbir zaman ortaya çıkmamaktadır.

27:4.4 (301.5) Davranışın bu yöneticileri gerçekten, yüceltilmiş öğretmenler ve rehberler olarak hizmet eder. Başlıca olarak onlar, neredeyse sonsuz olan kapsamda bulunan yeni durumlar ve aşına olunmayan uygulamalar ile ilgili yeni fani sakinlerini eğitmek ile ilgilidir. Her ne kadar bahse konu bu uzun süreli

hazırlanmanın tümü onun için gerçekleştirilse ve uzun seyahat buraya doğru olsa da, Cennet hala dışa vurulmayacak biçimde garip ve yerleşik düzeye nihai olarak erişenler için beklenmeyen bir biçimde yenidir.

5. Bilginin Sorumluları

27:5.1 (301.6) Bilginin birincil hizmetkâr ruhaniyet sorumluları, yüksek “yaşayan kutsal mektuplar” olarak bilinir ve onlar Cennet üzerinde ikamet eden herkes tarafından okunur. Onlar, gerçek bilginin yaşayan kitapları olarak gerçeğin kutsal kayıtlarıdır. Siz, “hayatın kitabı” içindeki kayıtları duymuş bir halde bulunmaktasınız. Bilginin sorumluları, kutsal yaşamın ve yüce teminatın ebedi levhaları üzerine yazılmış olan kusursuzluğun kayıtları biçimindeki bu türden yaşayan kitaplardır. Onlar gerçekte, kendiliğinden ortaya çıkan kütüphaneler biçimindeki yaşayan unsurlardır. Evrenlerin gerçekleri, mevcut bir halde bu meleklerde kaydedildiği biçimiyle bahse konu bu birinci derece birincil hizmetkâr ruhaniyetleri içinde içkin bir haldedir; buna ek olarak bu durum için aynı zamanda, zamanın usu ve ebediyetin gerçeğinin bahse konu bu kusursuz ve tamamlanmış kaynaklarının akıllarında doğru olmayan bir şeyin kendisine yer bulması imkânsızdır.

27:5.2 (302.1) Bahse konu bu sorumlular, ebedi Ada’nın sakinleri için eğitimin resmi olmayan derslerini yönlendirirler; fakat onların başlıca işlevi, kaynak gösterme ve doğrulama görevleridir. Cennet üzerinde kısa süreliğine ikamet eden herhangi bir unsur irade dâhilinde, bilmek istediği belirli bir bilgi veya gerçeğin yaşayan kaynağını kendi yanında bulabilir. Ada’nın kuzey uçlarında; aranılan bilginin toplu bir biçimde elde bulundurulmasının yöneticisini atayacak ve bunun

sonucunda bilmek istediğiniz tam da bu muazzam varlıkların *kendisinin* derhal oluşmasını sağlayacak, bilginin yaşayan bulucuları mevcut bir durumdadır. Burada artık siz ussal bilgiyi, bütünüyle düşünceye daldığınız kâğıtlarda aramak zorunda bulunmamaktasınız; bunun yerine şimdi siz yaşayan ussal bilgi ile yüz yüze bütünleşebilirsiniz. Siz bu nedenle yüce bilgiyi, onların nihai sorumluları olan yaşayan varlıklardan elde edersiniz.

27:5.3 (302.2) Sizin doğrulamayı arzuladığınız bilginin tam olarak kendisi olan birincil hizmetkâr ruhaniyetini konumlandığınızda, tüm âlemlerin *bütün* bilinen bilgilerini sizin için ulaşılabilir bir halde bulacaksınız; çünkü bilginin bu sorumluları, yerel ve aşkın-evrenlerin yüksek melekleri ve ikincil hizmetkâr ruhaniyetlerinden Havona'nın üçüncül hizmetkâr ruhaniyetlerinin başlıca kaydedicilerine uzanan kaydedici meleklerin geniş ağının nihai ve yaşayan özetleridir. Buna ek olarak bilginin bu yaşayan birikimi, kâinatsal tarihin bir araya gelmiş olan özeti biçiminde bulunan Cennet'in resmi kayıtlarından farklıdır.

27:5.4 (302.3) Gerçeğin bilgeliği kaynağını merkezi evrenin kutsallığından almaktadır, fakat deneyimsel bilgi biçimindeki bilgi başlangıcına büyük bir ölçekte zaman ve mekânın nüfuz alanlarında sahiptir. Bu nedenden dolayı, yüksek meleklerin ve birincil hizmetkâr ruhaniyetlerinin uçsuz bucaksız aşkın-evren düzenlemelerinin yürütülmesi için ortaya çıkan gereksinim Göksel Kaydediciler tarafından sağlanır.

27:5.5 (302.4) Kâinat bilgisini içkin bir biçimde elinde bulunduran bahse konu birinci derece birincil hizmetkâr ruhaniyetleri aynı zamanda, bu bilginin düzenlenmesi ve sınıflandırılmasından da

sorumludur. Kâinat âlemlerinin tümünün yaşayan kaynak kütüphanesi olarak kendilerini oluşturmalarında onlar bilgiyi, her biri bir milyon alt bölüme ayrılmış olan yedi muhteşem düzeyde sınıflandırmıştır. Cennet'in sakinlerinin bu geniş bilgi kaynağına danışabileceği bahse konu imkân, yalnızca bilginin sorumlularının gönüllü ve ussal çabaları sayesinde gerçekleşmiştir. Koruyucular aynı zamanda; Havona döngülerinin herhangi biri üzerindeki tüm varlıklar için yaşayan hazinelerini karşılık beklemeden onlara sunan, ve Zamanın Ataları'nın mahkemeleri tarafından her ne kadar dolaylı olsa da geniş çaplı bir biçimde kullanılan unsurlar halinde merkezi evrenin engin öğretmenleridir. Fakat merkezi evrenin ve aşkın-evrenin kullanımına açık olan bu yaşayan kütüphane yerel yaratımlar için erişilebilir bir niteliğe sahip değildir. Yalnızca dolaylama ve yansıtma biçiminde Cennet bilgisinin yararları yerel evrenlerde teminat altına alınabilir.

6. Felsefenin Üstatları

27:6.1 (302.5) Nitelik bakımından ibadetin yüce memnuniyetinin hemen yanında felsefenin hoşnutiyeti bulunmaktadır. Şimdiye kadar bu kadar yükseğe veya ileri düzeye erişmiş olmasaydınız, bir çözüm teşebbüsü içinde felsefenin uygulanmasını gerektirecek sayıca bini bulan gizem kalmaya devam etmeyecekti.

27:6.2 (302.6) Cennet'in felsefe üstatları; kâinat sorunlarını çözmeye girişmenin memnuniyet verici arayışı içinde, özgün ve yükseliş halinde bulunan unsurlar biçimindeki sakinlerinin akıllarını yönlendirmekten büyük keyif duyar. Bahse konu felsefenin birincil hizmetkâr ruhaniyet üstatları, bilinmeyen üzerinde üstünleşmek amacıyla bilginin doğruluğunu ve deneyimin

gerçekliğini kullanan bilgeliğin varlıkları biçiminde, “cennetin ussal varlıklarıdır.” Onlarla birlikte bilgi doğruluğa erişip, deneyim bilgeliğe yükselir. Cennet üzerinde mekânın yükseliş kişilikleri varlığın yüksek ufuklarını deneyimler: Onlar bilgiye sahiptir; onlar gerçeği bilir; onlar doğruluğu düşünme biçiminde felsefe yapabilirler; hatta onlar, Nihayet’in kavramlarını kapsama arayışına girişebilir ve Mutlaklıklar’ın işleyiş biçimlerini kavramak için teşebbüste bulunabilirler.

27:6.3 (303.1) Geniş Cennet nüfuz alanlarının güney sınırlarında felsefenin üstatları, bilgeliğin işlevsel yetmiş bölümü içinde ayrıntılı dersleri yönlendirirler. Burada onlar, Sınırsızlık’ın amaçları ve tasarıları üzerine söylevde bulunarak, deneyimleri eş güdüm haline getirmeyi amaçlarlar. Buna ek olarak onlar, kendilerinin bilgeliğine ulaşan herkesin bilgisini oluştururlar. Onlar, birçok kâinat sorununa karşı bir hayli özelleşmiş bakış açısını geliştirirler, fakat onların nihai yargıları her zaman görüş birliği bakımından bütünsel bir birlikteliktir.

27:6.4 (303.2) Bu Cennet filozofları; Havona’nın yüksek kavrama biçimi ve iletişimsel bilginin belirli Cennet şekillerini içine alan olası her türlü eğitim yöntemiyle öğretimde bulunur. Bilgi aktarımının ve düşünce taşıyıcının bu yüksek biçimlerinin tümü, en yüksek derecede gelişmiş insan aklının kavrayış yetisinin bile tamamıyla ötesindedir. Cennet üzerinde bir saatin eğitimi, Urantia’nın kelime-hafıza yöntemlerinin on bin yılına denk gelir. Siz, bu türden olan iletişim biçimlerini kavrayamazsınız; ve yalın bir ifadeyle fani deneyim içinde, bahse konu bu yöntemlerin karşılaştırılabileceği veya benzerlik gösterdiği hiçbir şey bulunmamaktadır.

27:6.5 (303.3) Felsefenin üstatları, kâinat âlemlerinin tümünün yorumlanmasını mekânın dünyalarından yükselen bahse konu olan varlıklara aktarmada yüce olan nitelikte bir haz alır. Buna ek olarak felsefe her ne kadar yargılarında bilginin gerçekleri ve deneyimin doğruları olarak hiçbir zaman sabitleştirilemese de yine de siz; ebediyetin çözüme kavuşmamış sorunları ve Mutlaklıklar'ın uygulamaları üzerine bahse konu bu birinci derece birincil hizmetkâr ruhaniyetlerinin söylevlerini dinlediğinizde, bu yetkinleşmemiş sorularla ilgili belirli ve etkisi sürekli devam eden bir memnuniyeti hissedeceksiniz.

27:6.6 (303.4) Cennet'in bahse konu bu ussal arayışları yayınlanmamaktadır; kusursuzluğun felsefesi sadece kişisel olarak mevcut olanlar için erişilebilir bir durumdadır. Çevreleyen yaratılmışlar, bu öğretileri sadece bu deneyimden geçenler ve mekânın âlemleri için bu bilgiyi peşi sıra ileri aşamalar için taşıyanlar vasıtasıyla öğrenir.

7. İbadetin Yönlendiricileri

27:7.1 (303.5) İbadet, yaratılmış akli varlıkların tümünün en yüksek ayrıcalığı ve ilk sorumluluğudur. İbadet, Yaratanlar'ın kendilerine ait olan yaratılmışları ile içten ve kişisel olan ilişkilerinin doğruluğu ve gerçekliğinin tanınmasına ek olarak onun tasdik edilmesinin bilinçli ve memnuniyet verici eylemidir. İbadetin niteliği, yaratılmışın algısının derinliği tarafından belirlenir; buna ek olarak Tanrılar'ın sınırsız karakterinin bilgisi genişlemeye devam ederken ibadet eylemi, yaratılmış varlıklar tarafından bilinen en yüksek deneyimsel haz ve en seçkin memnuniyetin ihtişamına nihai olarak erişene kadar, her şeyi artan bir biçimde kapsamaya devam edecektir.

27:7.2 (303.6) Cennet Adası ibadetin belirli mekânlarını içinde barındırırken, o neredeyse kutsal hizmetin bir geniş ibadethanesidir. İbadet; Tanrı'nın mevcudiyetine erişmek için onun hakkında yeteri kadar bilgi edinmiş varlıkların kendiliğinden duyumsadıkları coşku biçimindeki, onun mutluluk dolu kıyılarına tırmanan herkesin ilk ve baskın olan tutkusudur. Havona'ya olan içsel yolculuk boyunca bir döngüden diğerine ibadet, Cennet üzerinde onun dışavurumunun yönlendirilmesi ve bunun haricinde düzenlenmesi için gereksinim duyulana kadar artan bir tutkudur.

27:7.3 (304.1) Cennet üzerinde memnuniyetle yaşanan yüce hayranlık ve ruhsal takdirin dönemsel, anlık, topluluksal ve diğer özel dışavurumları; birinci derece birincil hizmetkâr ruhaniyetlerinin özel bir birliğinin öncüllüğü altında uygulanır. İbadetin bahse konu yönlendiricilerinin öncülüğü altında bu türden onur verici hürmet, yüce memnuniyetin yaratılmış varlık amacına erişmesine ek olarak ulvi olan öz-dışavurumun ve kişisel hoşnutiyyetin kusursuzluğunun doruklarına erişir. Tüm öncül birincil hizmetkâr ruhaniyetleri, ibadetin yönlendiricileri olmaya can atar; ve şayet bahse konu görevin baş idarecileri dönemsel olarak bu toplulukları ayırmasa, tüm yükseliş varlıkları ibadet tutumunda kalmaya devam edecektir. Fakat ibadette bütüncül memnuniyete erişene kadar hiçbir yükseliş varlığı hiçbir zaman, ebedi hizmetin görevlerine katılmakta yükümlü değildir.

27:7.4 (304.2) Yükseliş yaratılmışlarının öz-dışavurumun bahse konu bu memnuniyetini elde etmelerini etkin hale getirebilecek, ve aynı zamanda Cennet düzeninin temel olan

etkinliklerine önem vermelerini sağlayabilecek ibadetin nasıl olması gerektiğini öğretmek, ibadetin yönlendiricilerinin görevidir. İbadetin işleyiş biçimindeki gelişim olmadan, Cennet'e erişen olağan bir fani için ussal minnettarlığın ve yükseliş şükranının duygularını bütüncül ve tatminkâr bir biçimde dışa vurmak yüzlerce yılın geçmesini gerektirecektir. İbadetin yönlendiricileri; mekânın rahminden ve zamanın doğum sancılarından ortaya çıkmış olan bu muhteşem evlatların daha kısa bir süre içinde ibadetin bütüncül tatminini elde etmesini etkin hale getirmek amacıyla, şimdiye kadar dışavurumun bilinmeyen ve yeni alanlarını ortaya çıkarırlar.

27:7.5 (304.3) Minnettarlığın dışa vurulması ve taşınmasına ait olan kabiliyetleri derinleştirmeye ve enginleştirmeye muktedir olan bütün kâinatın tüm varlıkları ve sanatları, Cennet İlahiyatları'nın ibadeti içinde onların en yüksek yetkinliği için uygulanır. *İbadet, Cennet mevcudiyetinin en yüksek sevincidir*; o, Cennet'in canlandırıcı etkinliğidir. Dünya üzerinde yorgun olan akıllarınız için oyunsal etkinlik nasıl bir etkide bulunuyorsa; ibadet Cennet üzerindeki kusursuzlaştırılmış ruhlarınız için aynı etkide bulunacaktır. Cennet üzerindeki ibadetin türü tamamen fani kavrayışının ötesindedir; fakat onun ruhaniyetini burada Urantia üzerinde bile takdir etmeye başlayabilirsiniz, çünkü Tanrı'nın ruhaniyetleri şu an bile sizin içinizde ikamet etmekte, sizin üzerinizde durmakta ve gerçek ibadet için size esin kaynağı olmaktadır.

27:7.6 (304.4) Cennet üzerinde ibadet için ayrılmış zaman ve mekân bulunmaktadır; fakat bunlar, ebedi Ada için deneyimsel yükselişin muazzam varlıklarının artan akli yapılarına ve genişleyen kutsallık tanıyışına ait olan ruhsal duyguların

başından beri çoğalan doygunluğunu karşılamakta yetkin değildir. Grandfanda'nın zamanından beri birincil kutsal ruhaniyetleri hiçbir şekilde, Cennet üzerindeki ibadetin ruhaniyetini bütünüyle karşılamakta yetkin bir konumda bulunamamıştır. Orada her zaman, ibadet için hazırlanış tarafından ölçülen ibadetselliğin bir fazlası bulunmaktadır. Ve bu nedenden dolayı içkin kusursuzluğun kişilikleri hiçbir zaman bütüncül bir biçimde, zaman ve mekânın daha alt düzeyde bulunan dünyalarının ruhsal karanlığının derinliklerinden Cennet ihtişamına doğru yukarı bir doğrultuda bulunan yollarında yavaş bir şekilde emek vererek seyir halindeki varlıkların ruhsal duygularının devasa tepkilerini bütüncül olarak takdir edememiştir. Zamanın bu türden olan melekleri ve fanileri Cennet Güçleri'nin mevcudiyetine eriştiği zaman orada, Cennet'in melekleri için şaşırtıcı ve Cennet İlahiyatları'nın kutsal memnuniyetinin yüce sevincinin üretimi olan bir temsil biçimindeki çağların bir araya gelmiş olan duygularının dışavurumu ortaya çıkar.

27:7.7 (304.5) Zaman zaman Cennet'in tümü, ruhsal ve ibadetsel dışavurumun baskın bir gel-giti içinde kaybolmuş bir hale gelir. Sıklıkla ibadetin yönlendiricileri; ihtişamın kusursuz vatandaşları ve zamanın yükseliş yaratılmışları biçimindeki Cennet'in sakinlerinin içten ibadeti tarafından bütünüyle ve kesin bir biçimde memnun hale gelen Tanrılar'ın kutsal kalbini işaret eden, İlahiyat yerleşkesi ışığının üç katmanlı olan dalgalanmasının ortaya çıkışına kadar bu türden olan olguyu düzenleyemez. Bahse konu bu durum ne de başarı dolu bir işleyiş düzenidir! Yaratan Yaratıcı'nın sınırsız olan sevgisini bütünüyle tatmin etmesi gereken yaratılmışın akli sevgisi,

Tanrılar'ın ebedi tasarımının ve amacının nasıl da bir kendini gerçekleştirmesidir.

27:7.8 (305.1) İbadetin bütünlüğünün yüce memnuniyetine erişimden sonra siz, Kesinliğe Erişecek Olanların Birliği'ne katılım için yetkin hale geleceksiniz. Yükseliş süreci neredeyse tamamlanmış bir halde bulunmaktadır, ve yedinci sevinç ve bayram töreni kutlanması için hazırlanmaktadır. İlk sevinç ve bayram töreni, varlığı sürdürmenin amacı kesinleştiği andaki Düşünce Denetleyicisi ile yapılan fani anlaşmayı simgeler. İkinci sevinç ve bayram töreni, morontia hayatının uyanışının; üçüncüsü, Düşünce Düzenleyicisi ile bütünleşmenin; dördüncüsü, Havona içindeki uyanışın; beşincisi Kâinatın Yaratıcısı'nı bulmanın ve altıncısı ise zamanın ilk geçiş uykusundan Cennet uyanışı durumunun kutlanmasıdır. Yedinci sevinç ve bayram töreni, kesinliğe erişecek fani birliklerine olan katılımı ve ebedi hizmetin başlamasını simgeler. Kesinliğe erişecek olan bir unsur tarafından ruhani gerçekleşmenin yedinci düzeyine olan erişim muhtemel bir biçimde, ebediyetin sevinç ve bayram törenlerinin ilkinin kutlanmasına işaret edecektir.

27:7.9 (305.2) Ve tüm hizmetkâr ruhaniyetlerinin en yüksek düzeyi olan Cennet birincil hizmetkâr ruhaniyetlerinin hikâyesi; kökeninizin dünyasından başlayarak, Kutsal Üçleme yeminini etmenizle ve Kesinliğe Erişecek Olanların Fani Birlikleri için toplanmanızla birlikte ibadetin yönlendiricileri tarafından nihai bir biçimde uğurlanmanıza kadar, kâinatsal bir sınıf olan bu varlıkların en başından beri sizin sürecinize olan katılımı böylelikle bu biçimde sonlanır.

27:7.10 (305.3) Cennet Kutsal Üçlemesi'nin sonu gelmez bu hizmeti başlamak üzeridir; ve böylelikle kesinliğe erişecek olan unsur, Nihai olan Tanrı'nın sınavılarıyla karşı karşıyadır.

27:7.11 (305.4) [Uversa'dan olan bir Bilgeliğin Kesinleştiricisi tarafından sunulmuştur.]

28. Makale

Aşkın Evrenlerin Hizmetkâr Ruhaniyetleri

28:0.1 (306.1) BİRİNCİL hizmetkâr ruhaniyetlerinin merkezi evrenin, ve yüksek meleklerin yerel evrenlerin ev sahipleri olması gibi tıpkı, ikincil hizmetkâr ruhaniyetleri aşkın-evrenlerin yardımcı ruhaniyetleridir. Buna rağmen kutsallığın derecesinde ve yüceliğin olanağında Yansıtıcı Ruhaniyetleri'nin bu evlatları, yüksek meleklerle kıyasla birincil hizmetkâr ruhaniyetlerine daha çok benzemektedir. Onlar yüksek yaratımlar içinde yalnız bir biçimde hizmet vermemektedir; buna ek olarak sayısız ve merak uyandırıcı nitelikler, onların açığa çıkarılmamış olan birliktelikleri tarafından sağlanmakta olan etkinliklerdir.

28:0.2 (306.2) Bu anlatımlarda sunulduğu gibi aşkın-evrenlerin hizmetkâr ruhaniyetleri şu üç düzeyle bütünleşir:

28:0.3 (306.3) 1. İkincil Hizmetkâr Ruhaniyetleri.

28:0.4 (306.4) 2. Üçüncül Hizmetkâr Ruhaniyetleri.

28:0.5 (306.5) 3. Dördüncül Hizmetkâr Ruhaniyetleri.

28:0.6 (306.6) Bahse konu son iki düzey, fani ilerlemenin yükseliş düzeni ile oldukça doğrudan bir biçimde ilişkili olmadığı için;

ikincil hizmetkâr ruhaniyetlerinin daha ayrıntılı olan incelenmesinden önce onlara kısa bir biçimde değinilecektir. Her ne kadar üçüncül ve dördüncül hizmetkâr ruhaniyetleri, ruhaniyet yardımcıları olarak aşkın evrenlerin nüfuz alanları *içinde* hizmet etseler de; teknik olarak ne üçüncül ne de dördüncül hizmetkâr ruhaniyetleri, aşkın evrenlere *ait olan* hizmet halindeki ruhaniyetler değillerdir.

1. Üçüncül Hizmetkâr Ruhaniyetleri

28:1.1 (306.4) Bahse konu bu yüksek melekler, aşkın evren yönetim merkezleri üzerinde kayıtlı olup, yerel yaratımlar içindeki hizmetlerine rağmen; onlar teknik olarak, yerel evrenlerin özgün varlıkları olmamalarına denk bir kapsamında bu aşkın evren başkentlerinin sakinleridir. Üçüncül hizmetkâr ruhaniyetleri Sınırsız Ruhaniyet'in çocukları olup, sayıca binerli topluluklar halinde Cennet üzerinde kişilikleştirilir. Kutsal özgünlüğün ve nerdeyse yüce olan çok yönlülüğün bu tanrısal varlıkları, Sınırsız Ruhaniyet'in ve Tanrı'nın Yaratan Evlatları'nın hediyesidir.

28:1.2 (306.5) Bir Mikâil Evladı, Cennet'in ebeveynsel düzeninden ayrıldığı ve mekânın kâinat serüveni üzerinde hareket etmeye hazır hale getirildiği zaman; Sınırsız Ruhaniyet, bu dost ruhaniyetlerinin sayıca binli olan bir topluluğu tarafından ulaştırılır. Buna ek olarak bu görkemli üçüncül hizmetkâr ruhaniyetleri, bahse konu Yaratan Evlat'a kâinat düzeninin serüvenine başladığı zaman eşlik eder.

28:1.3 (306.6) Kâinat inşasının öncül zamanları boyunca bahse konu sayıca bu bir binlik üçüncül hizmetkâr ruhaniyetleri, bir Yaratan Evlat'ın tek kişisel görevlileridir. Onlar Evlat

yardımcıları olarak, kâinat bir araya gelişinin ve diğer gök bilimsel düzenlemelerinin bu heyecan verici çağları boyunca çok zengin bir deneyim elde ederler. Onlar, bir yerel evrenin ilk-doğumu biçimindeki Berrak ve Sabah Yıldızı'nın kişiselleşmesinin yaşandığı ana kadar Yaratan Evlat'ın yanında hizmet eder. Bu durum üzerine, üçüncül hizmetkâr ruhaniyetlerinin resmi olan ayrılımı önerilip kabul edilir. Buna ek olarak özgün meleksel yaşamın öncül düzeylerinin ortaya çıkmasıyla birlikte onlar; yerel evren içindeki etkin hizmetten emekli olarak, öncül bağlanmanın Yaratıcı Evlat'ı ile ilgili aşkın evrenin Zamanın Ataları arasında irtibat yardımcıları haline gelir.

2. Dördüncül Hizmetkâr Ruhaniyetleri

28:2.1 (307.1) Dördüncül hizmetkâr ruhaniyetleri, Sınırsız Ruhaniyet tarafından Yedi Yüce İdareci ile bağlantılı bir halde yaratılır; buna ek olarak onlar, bahse konu bu Yüce İdareciler'in ayrıcalıklı hizmetkârları ve ileticileridir. Dördüncül hizmetkâr ruhaniyetleri, muhteşem kâinat görevine aittir; buna ek olarak Orvonton içinde onların birlikleri, özel bir eşlenik bütünlükleri olarak ikamet ettikleri yer olan Uversa'nın kuzeyssel bölümleri içinde yönetim merkezlerini idare ederler. Onlar ne Uversa üzerinde kayıtlıdır, ne de onlar bizim idaremize bağlı bir konumda bulunmaktadır. Buna ek olarak onlar, fani ilerleyişin yükseliş düzeni ile doğrudan bir biçimde ilgili değildir.

28:2.2 (307.2) Dördüncül hizmetkâr ruhaniyetleri bütüncül olarak; Yedi Yüce İdareciler'in bakış açısından idari düzenlemenin amaçları içinde, aşkın evrenlerin denetimini ile görevsel olarak yüklenmişlerdir. Uversa üzerinde dördüncül hizmetkâr ruhaniyetlerine ait olan bizim bütünlüklerimiz yönergeleri

sadece; Cennet uydularının dışsal halkası içinde bağlı yedinci idari alan üzerinde konumlanan Orvonton'un Yüce İdarecisi'nden alıp, raporları yalnız ona sunar.

3. İkincil Hizmetkâr Ruhaniyetleri

28:3.1 (307.3) İkincil hizmetkâr ruhaniyet ev sahipleri, her aşkın evrenin yönetim merkezlerine atanan yedi Yansıtıcı Ruhaniyet tarafından yaratılmıştır. Orada, sayıca yedili topluluk içinde bu meleklerin yaratımı ile birlikte olan belirli bir Cennet-karşılık işleyiş biçimi bulunmaktadır. Her yedili birliktelik içinde her zaman, sayıca bir tane birinci derece, üç tane ikinci derece ve yine üç tane üçüncü derece ikincil hizmetkâr ruhaniyeti bulunmaktadır; onlar her zaman bu belirli oran dâhilinde kişileşir. Bu türden yedi ikincil hizmetkâr ruhaniyeti yaratıldığında, birinci derece olan bir unsur Zamanın Ataları'nın hizmetine bağlı hale gelir. Sayıca üç tane olan ikinci derece melekler; Kutsal Danışmanlar, Bilgelğin Kusursuzlaştırıcıları ve Kâinatsal Denetimcileri biçimindeki aşkın hükümetlerin Cennet kökenli idarecilerinin üç topluluğu ile birliktelik içinde bulunur. Üçüncül derecedeki meleklerin sayıca üç tanesi; Kudretli İleticiler, Yetkide Yüksek Olanlar ve İsme ve Sayıya Sahip Olmayanlar biçimindeki aşkın evren idarecilerinin kutsal bir biçimde üçleştirilmiş yükseliş birlikteliklerine bağlanırlar.

28:3.2 (307.4) Aşkın evrenlerin bahse konu bu ikincil hizmetkâr ruhaniyetleri, Yansıtıcı Ruhaniyetler'in doğumudur; ve bu nedenle yansıma onların doğasında içkin bir halde bulunur. Onlar, Üçüncül Kaynak ve Merkez'e ek olarak Cennet Yaratan Evlatları içinde kökenin her yaratılmışının her fazının bütününe yansıtıcı bir biçimde karşılık gösterir; fakat onlar doğrudan bir

biçimde, İlk Kaynak ve Merkez'in tek kökenine ait olan kişisel ve bunun dışında bulunan biçimdeki varlıkların ve unsurların doğrudan yansıtıcısı değildir. Biz, Sınırsız Ruhaniyet'in kâinatsal akli döngülerinin mevcudiyetinin birçok kanıtını elimizde bulundurmaktayız; fakat hiçbir kanıta sahip olmasaydık bile ikincil hizmetkâr ruhaniyetlerinin yansıtıcı uygulamaları, Bütünleştirici Bünye'nin sınırsız aklının kâinatsal mevcudiyetinin gerçekliğini göstermede fazlasıyla yeterli olacaktı.

4. Birinci Derece İkincil Hizmetkâr Ruhaniyetleri

28:4.1 (307.5) Zamanın Ataları için görevlendirilen birinci derece ikincil hizmetkâr ruhaniyetleri, bu üçleme bütünlüğü yöneticilerinin hizmeti içinde yaşayan yansıtıcılardır. Bir aşkın evren düzeni içinde yaşayan bir yansıtıcı için, bulunduğu hale geri dönebilmesine ek olarak buranın içinden bakabilmesinin ve burayla birlikte bin veya yüz bin yıl ışıık-yılı uzaklıkta bulunan başka bir varlığın belirli karşılıklarını duyabilmesinin, hatta bunu durmaksızın ve hataya yer vermeden gerçekleştirebilmesinin ne anlama geldiğini bir düşünün. Kayıtlar, evrenlerin işleyişi için hayati nitelikte, yayınlar faydalı, Yalnız ve diğer ileticilerin görevi ise oldukça yararlıdır; fakat insan ve Tanrı arasında olan biçimde yerleşik dünyalar ve Cennet arasındaki onların bulunduğu ara konumdan Zamanın Ataları sürekli bir biçimde iki tarafı görür, iki tarafı duyar ve iki tarafın *bilgisine sahiptir*.

28:4.2 (308.1) Her şeyi olduğu gibi görme ve duyma biçiminde olan bu yetkinlik, sadece Zamanın Ataları tarafından ve yalnızca onların ilgili yönetim merkezi dünyaları üzerinde aşkın evrenler içinde kusursuz bir biçimde gerçekleştirilebilir.

Burada bile sınırlarla karşılaşılır: Uversa'dan bu türden bir iletişim Orvonton'un dünyaları ve evrenleriyle sınırlıdır; ve bahse konu bu yansıma işleyiş biçimi aşkın evrenler arasında işlerlik göstermezken o, onlardan her birini merkezi evren ve Cennet ile yakın iletişim halinde tutar. Bireysel olarak ayrılmış olsalar da yedi aşkın hükümet böylelikle üstünde bulunan yönetimin kusursuz bir biçimde yansıtıcıdır; buna ek olarak onlar, altlarında bulunanların ihtiyaçlarıyla kusursuz bir biçimde ilgili olmalarının yanı sıra bütünüyle duygudaş bir niteliğe sahiptirler.

28:4.3 (308.2) Birinci derece ikincil hizmetkâr ruhaniyetleri, hizmetin yedi türüne içkin doğaları tarafından yatkın olarak gözlenmektedir; buna ek olarak bu düzeyin ilk sırasının Zamanın Ataları için Ruhaniyet'in aklını içkin olarak yorumlamak amacıyla fazlasıyla donatılması gerekliliği yerinde bir yargı olacaktır:

28:4.4 (308.3) 1. *Bütünleştirici Bünye'nin Sesleri*. Her aşkın evrende ilk birinci derece ikincil hizmetkâr ruhaniyeti ve bu düzeyin takip eden yaratılmışının her yedinci unsuru, Zamanın Ataları ve onların aşkın hükümetleri içinde bulunan birliktelikleri için Sınırsız Ruhaniyet'in aklının anlaşılması ve yorumlanması amacıyla uyumun yüksek bir düzeyini ortaya koyarlar. Bu durum aşkın evrenlerin yönetim merkezleri üzerinde büyük bir değere sahiptir; çünkü Kutsal Hizmetkârlar'ın yerel yaratımları ile olan birlikteliğinin aksi bir biçimde bir aşkın hükümet yönetim konumu, Sınırsız Ruhaniyet'in özelleşmiş bir kişileşmesine sahip değildir. Bu nedenden dolayı bahse konu ikincil hizmetkâr ruhaniyeti sesleri, bu türden bir başkent âlemi üzerinde Üçüncül Kaynak ve Merkez'in kişisel temsilcilerinin

en yakınına gelmektedir. Yedi Yansıtıcı Ruhaniyeti'nin burada olduğu doğrudur; fakat ikincil hizmetkâr ruhaniyetleri ev sahiplerinin bu anneleri, Yedi Üstün Ruhaniyet'e nazaran Bütünleştirici Bünye'nin daha az gerçeklik içeren ve daha az kendiliğinden olan bir biçimde yansıtıcısıdır.

28:4.5 (308.4) *2. Yedi Üstün Ruhaniyet'in Sesleri.* İkinci derece ikincil hizmetkâr ruhaniyeti ve onun mevcudiyeti sonucunda yaratılmış olan her yedinci unsuru, Yedi Üstün Ruhaniyet'in ortak doğalarını ve tepkilerini yansıtmaya meyillidir. Her ne kadar her Üstün Ruhaniyet, görevin yedi Yansıtıcı Ruhaniyet'in belirli bir unsuru tarafından bir aşkın evren üzerinde mevcut bir biçimde hali hazırda temsil ediliyor olsa da, bu türden bir temsil bireysel olup katılımsal değildir. Katılım içinde onlar sadece yansıma bakımından bir varoluş içerisindedir. Bu nedenle Üstün Ruhaniyetler; onları Zamanın Ataları'ndan önce temsil etmeye oldukça yetkin olan birinci derece ikincil hizmetkâr ruhaniyetlerinin ikinci sırası biçimindeki, bahse konu bu yüksek kişisel meleklerin hizmetlerini kabul eder.

28:4.6 (308.5) *3. Yaratan Evlatlar'ın Sesleri.* Sınırsız Ruhaniyet, Mikâil'in düzeyine ait olan Cennet Evlatları'nın yaratımı veya eğitimiyle ilgili bir niteliğe sahip olmalıdır; çünkü birinci derece hizmetkâr ruhaniyetlerinin üçüncü unsuru ve onlardan yaratılmış olan her yedinci sıradaki unsuru, bahse konu Yaratan Evlatlar'ın akıllarının yansıtıcılığına ait olan dikkate değer hediyeği ellerinde barındırır. Eğer Zamanın Ataları tüm derinliğiyle hali hazırda irdelenmekte olan bir konu ile ilgili Neadonlu Mikâil'in tavrını öğrenmek isterse, onlar mekânın iletişim kanalları üzerinde onu çağırmak zorunda değildir.

Bunun yerine onlar sadece, istek üzerine kaydın Mikâil ikincil hizmetkâr ruhaniyetlerini takdim edecek olan Nebadon Sesleri'nin Baş İdarecisi'ni çağırması yeterlidir. Bu durumun hemen sonrasında orada Zamanın Ataları, Nebadon'un Üstün Evladı'nın seslerini algılayacaktır.

28:4.7 (309.1) Evlatlığın başka hiçbir düzeyi bu bakımdan “yansıtılabilir” değildir, ve bu nedenle meleklerin başka hiçbir düzeyi faaliyet göstermeye yetkin değildir. Biz, sadece bahse konu bu durumun nasıl bir biçimde gerçekleştirildiğini bütüncül bir biçimde anlamış bir konumda bulunmamaktayız; ve ben, Yaratan Evlatları'nın kendilerinin bile bu durumu tümüyle idrak ettiğinden oldukça kuşku duymaktayım. Fakat biz kesin olarak bu işleyişin gerçekleştiğini bilmekte olup, aynı zamanda bu düzenin hatasız bir biçimde işlerlik gösterdiğine dair gerçekliğin bilincine hemfikir halinde sahibiz; çünkü Uversa tarihinin bütünü içinde ikincil hizmetkâr ruhaniyetlerinin seslerini sunumlarında hiçbir zaman yanılgıya düşmemiştir.

28:4.8 (309.2) Bahse konu bu anlatımlar vasıtasıyla siz; kutsallığın, zamanın mekânını etraflica kapsaması ve mekânın zamanı üzerinde üstünlük kurması biçime dair bir takım nitelikleri görmeye başlamaktasınız. Burada siz; mekânın çetin engelleri üzerinde üstünlük kurmaya ait olan onların görevleri içinde zamanın çocuklarına yardımda bulunma anından farklı bir biçimde, ebediyet döngüsünün işleyiş düzenine dair kısacık öncül bakışlarınızdan birini elde etmektedir. Buna ek olarak bu olgular bütünü, Yansıtıcı Ruhaniyetler'in oluşturulmuş kâinat işleyiş düzeni mevcudiyetinin üzerine ek olan niteliktedir.

Her ne kadar üstlerinde bulunan Üstün Ruhaniyetleri'nin ve altlarında bulunan Yaratan Evlatları'nın kişisel mevcudiyetinden bariz bir biçimde mahrum kalsalar da Zamanın Ataları; yansıtıcı kusursuzluğun ve nihai kesinliğin kâinatsal işleyiş düzenleri için uyumlu hale getirilmiş emirleri altında bulunan yaşayan varlıklar vasıtasıyla, kişisel mevcudiyetlerinden onları yoksun bıraktırılmış bahse konu yüceltilmiş varlıkların tümünün yansıtıcı mevcudiyetini memnuniyet ile yaşayabilirler. Bu araçlar ve sizin tarafınızdan bilinmeyen diğerleri boyunca ve onlar vasıtasıyla, Tanrı aşkın evrenlerin yönetim merkezleri üzerinde potansiyel olarak mevcut bir halde bulunmaktadır.

Zamanın Ataları Yaratıcı'nın iradesi hakkında, üstlerinden gelen Ruhaniyet ses-parıltısını altlarından gelen Mikâil ses-parıltısı ile eşleştirme vasıtasıyla kusursuz bir biçimde çıkarsamada bulunur. Böylelikle onlar, yerel evrenlerin yönetim olayları ile ilgili Yaratıcı'nın iradesini hesaplamada hatasız bir biçimde emin olabilirler. Fakat Tanrılar'dan birinin iradesi hakkında diğer ikisinin sahip olduğu bir bilgiden çıkarsamada bulunmak için Zamanın Ataları'ndan üçü beraber bir biçimde hareket etmek zorundadır, çünkü onların ikisi bir cevaba erişmeye yetkin olmayabilir. Ve bu nedenden dolayı orada hiç kimse olmasa bile, aşkın evrenler her zaman ne sayıca bir ne de hatta iki unsur tarafından fakat her zaman Zamanın Ataları'nın üçü tarafından idare edilir.

4. *Meleksel Ev Sahipleri'nin Sesi*. Birinci derece ikincil hizmetkâr ruhaniyetlerinin dördüncü unsuru ve aynı sıranın yedincisi, üstlerinde bulunan birincil hizmetkâr

ruhaniyetleri ve altlarında bulunan yüksek melekler biçimindeki meleklerin tüm düzeylerinin duygularına özel bir biçimde karşılık gösteren melekler olmayı kanıtlar niteliktedir. Böylelikle herhangi bir emir verici veya yüksek denetim meleğinin tutumu, Zamanın Ataları'nın herhangi bir kurulunda eş zamanlı olarak irdelenmek için olanaklı hale gelir. Dünyanız üzerinde, Urantia'daki yüksek meleğin baş idarecisinin Uversa'dan gelen bir biçimde aynı amaç için belirli bir süreç dâhilinde seyir halinde olan yansıtıcı aktarımın olgular bütününden haberdar edilmediği bir gün geçmemektedir; fakat bir Yalnız İletici tarafından önceden uyarılmadığı takdirde o neyin amaçlandığından ve nasıl bir biçimde kazanıldığından bütünüyle habersiz olarak kalmaktadır. Zamanın bahse konu bu hizmetkâr ruhaniyetleri sürekli bir biçimde, Zamanın Ataları'nın ve onların birlikteliklerinin ilgisine ve danışmasına katılan konuların sonsuz kapsamı ile ilgili bilinçsiz olan ve böylelikle kesin bir biçimde önyargısız biçimdeki tanıklığın bu türünü sağlamaktadır.

28:4.12 (309.6) *5. Yayın Alıcıları.* Yalnızca bahse konu bu birinci derece ikincil hizmetkâr ruhaniyetleri tarafından alınacak olan yayın iletimlerinin özel bir sınıfı bulunmaktadır. Onlar her ne kadar Uversa'nın düzenli yayıncıları olmasalar da; kâinat iletişimin oluşturulmuş döngüleri üzerine gelen belirli mevcut iletimlerle birlikte Zamanın Ataları'nın yansıtıcı görüşünü eş zamanlı hale getirme amacıyla, yansıtıcı seslerin melekleri ile birlikte irtibat halinde faaliyet gösterirler. Yayın alıcıları, yaratılacak olan birinci derece beşinci hizmetkâr ruhaniyetinin ve onun peşi sıra gelen her yedinci unsuru biçimindeki beşinci sırasına aittir.

28:4.13 (310.1) **6. Taşıma Kişilikleri.** Bu unsurlar, aşkın evrenlerin yönetim merkezleri dünyasından Havona'nın dış döngüsüne kadar zamanın kutsal yolcularını taşıyan ikincil hizmetkâr ruhaniyetleridir. Onlar, Cennet içine ve kendilerine ait olan bölümlerinin dışına doğru faaliyet gösteren aşkın evrenlerin taşıma birlikleridir. Bu birlikler, sayıca birinci derece ikincil hizmetkâr ruhaniyetlerinin altıncı ve onlardan yaratılmış olan her yedinci unsurundan oluşur.

28:4.14 (310.2) **7. Yedek Birlikler.** Sayıca birinci derece yedinci sıra biçimindeki ikincil hizmetkâr ruhaniyetlerinin oldukça geniş bir topluluğu, âlemlerin sınıflandırılmamış sorumlulukları ve acil görevleri için yedekte bekletilir. Yüksek bir biçimde özelleşmemiş olarak onlar, kendilerinin farklı birlikteliklerinin yetkinliklerinin herhangi biri içinde oldukça iyi bir biçimde faaliyet gösterebilirler; fakat bu türden özelleşmiş görev sadece acil durumlarda üstlenir. Onların olağan görevleri, özel görevin meleklerinin kapsamı dâhilinde girmeyen bir aşkın evrenin genelleşmiş sorumluluklarının yerine getirilmesidir.

5. İkinci Derece İkincil Hizmetkâr Ruhaniyetleri

28:5.1 (310.3) İkinci derece düzeyine ait olan ikincil hizmetkâr ruhaniyetleri, onların birinci derece olan görevdeşlerine kıyasla daha az yansıtıcıdırlar. Birinci, ikinci ve üçüncü derece olarak sınıflandırılmış olmaları, ikincil hizmetkâr ruhaniyetleri için durumsal veya faaliyetsel bir farklılaşma durumunun göstergesi değildir; bu adlandırma yalnızca işleyişin düzeylerini simgeler. Özdeş nitelikler, bu üç topluluğun tümü tarafından sergilenmektedir.

28:5.2 (310.4) İkinci derece ikincil hizmetkâr ruhaniyetlerinin yedi yansıtıcı türü, Zamanın Ataları'nın eş güdüm halindeki Kutsal Üçleme kökenli birlikteliklerinin hizmetleri için şu biçimde atanır:

28:5.3 (310.5) Bilgeliğin Kusursuzlaştırıcıları için — Bilgeliğin Sesleri, Felsefenin Ruhları ve Ruhların Birlikleri biçiminde.

28:5.4 (310.6) Kutsal Danışmanlar için — Danışmanın Kalpleri, Mevcudiyetin Sevinçleri ve Hizmetin Memnuniyetleri biçiminde.

28:5.5 (310.7) Kâinatsal Denetimciler için — Ruhaniyetlerin Ayırt Edicileri biçiminde.

28:5.6 (310.8) Birinci derece düzeyine benzer bir biçimde bu topluluk sıralı bir biçimde yaratılmıştır; ilk-doğum bir Bilgeliğin Sesi olup, bu yansıtıcı meleklerin diğer altı türü gibi bunu takip eden yedinci unsur benzer bir biçimde oluşturulmuştur.

28:5.7 (310.9) 1. *Bilgeliğin Sesi*. Belirli ikincil hizmetkâr ruhaniyetleri, birinci derece birincil hizmetkâr ruhaniyetlerine ait olan bilginin koruyucuları biçimindeki Cennet'in yaşayan kütüphaneleri ile birlikte sürekli irtibat halindedir. Özelleşmiş yansıma hizmeti içinde Bilgeliğin Sesleri; kâinat âlemlerinin tümünün eş güdüm haline getirilmiş olan bilgeliğinin yaşayan, mevcut, tamamlanmış ve en ince ayrıntısına kadar güvenilir olan yoğunlaşmaları ve odaklanmalarıdır. Aşkın evrenlerin üstün döngüleri üzerinde dağıtımda olan bilginin neredeyse sınırsız olan hacmi için bu muhteşem varlıklar; Bilgeliğin Kusursuzlaştırıcıları biçimindeki üstleri için bilgeliğin özünü

ayırma ve onu almaya ek olarak düşünsel etkinliğin bu mücevheratını aktarmaya yetkin olma bakımından oldukça hassas bir biçimde yansıtıcı ve seçicidir. Buna ek olarak onlar; Bilgeliğin Kusursuzlaştırıcıları'nın bilgeliğin mevcut ve özgün bu dışavurumlarını sadece duyması amacıyla değil, aynı zamanda bu dışavurumlara seslerini vermiş olan yüksek veya alt düzey kökenli bahse konu bu varlıkları yansımasal olarak görmeleri için faaliyette bulunur.

28:5.8 (310.10) “Eğer herhangi bir insan bilgelikten yoksunsa, onun soru sormasına izin verin” şeklinde yazılmıştır. Uversa üzerinde aşkın evren hükümetinin karmaşık olaylarının şaşırtıcı durumları içinde bilgeliğin kararlarına varma durumu gerekli olduğunda, kusursuzluğun ve uygulanabilirliğin bilgeliğinin ihtiyaç duyulduğunda hazır bir halde bulunması gerektiği zaman; Bilgeliğin Kusursuzlaştırıcıları, Bilgeliğin Sesleri'nin bir bölümünü çağırır. Buna ek olarak kâinat âlemlerinin tümünün ussallaştırılan ve dağıtılan bilgeliğinin bahse konu bu yaşayan alıcıları, onların düzeyinin kusursuz yetisi tarafından o derece uyumlu hale getirilmiş ve yönlendirilmiştir ki; mevcut bir biçimde bu ikincil hizmetkâr ruhaniyetleri sesleri vasıtasıyla, üstlerinde bulunan âlemden kutsallığın bilgeliğinin bir ırmağı ve altlarında bulunan âlemlerin yüksek akıllarından işlevselliğin bilgeliğinin bir nehri ortaya çıkar.

28:5.9 (311.1) Bilgeliğinin bu iki türünün uyumlu hale gelmesiyle ilgili olarak kafa karışıklığı ortaya çıkarsa, işleyişin olması gereken birleşimini gecikmeden yöneten Kutsal Danışmanlar'a eş zamanlı olarak itirazda bulunulur. Orada başkaldırının yaygın olduğu âlemlerden gelen bir takım düşüncelerin

gerçekliği hakkında herhangi bir kuşku bulunursa; Ruhaniyetlerin Ayırt Edicileri ile birlikte, danışmanı “ruhaniyetin hangi niteliğinin” harekete geçirdiği ile ilgili eş zamanlı olarak idarede bulunmaya yetkin olan Denetimciler’e itirazda bulunulur. Bu bakımdan çağların bilgeliği ve anın usu Zamanın Ataları ile birlikte, onların yararlı gözlemlerinden önce tıpkı açık bir kitap gibi en başından beri mevcut bir halde bulunmaktadır.

28:5.10 (311.2) Siz, bahse konu bu anlatımların aşkın evren hükümetlerinin işlevinden sorumlu olan bu varlıklar için tümüyle ne anlama geldiğini sadece yüzeysel bir biçimde kavrayabilirsiniz. Bu etkileşimlerin enginliği ve derin olan kapsamı, sınırlı kavramsallaşmanın oldukça ötesindedir. Uversa üzerinde bilgeliğin tapınağının özel kabul bölümlerinde benim defalarca yaptığım gibi bulunduğunuz zaman ve bahse konu tüm bu anlatılanları mevcut işleyiş içerisinde gözlemlediğiniz zaman; âlemlerin gezegenler arası iletişime ait olan biçimde karmaşıklığın kusursuzluğu ve işleyişin kesinliği tarafından hayranlığa kapılacaksınız. Siz, bu türden muhteşem bir işleyiş biçimini tasarlayan ve yürürlüğe koyan Tanrılar’ın kutsal bilgeliğine ve erdemine karşı derin bir saygı göstereceksiniz. Ve bahse konu bu tutumlar mevcut olarak tıpkı tasvir ettiğim gibi gerçekleşmektedir.

28:5.11 (311.3) 2. *Felsefe’nin Ruhı*. Bahse konu bu olağanüstü öğretmenler aynı zamanda, Bilgeliğin Kusursuzlaştırıcıları’na bağlanmıştır; aksi yönlendirilmedikçe onlar, Cennet üzerinde felsefenin üstünleri ile birlikte odaksal eş zamanlılık içinde kalmaya devam ederler. Bahse konu bu durum için çok büyük bir yaşayan aynaya olduğunuz gibi çıktığınızı düşünün; siz bu

ayna karşısında kısıtlı ve maddi bireysel mevcudiyetinizin benzerini karşınızda görmeniz yerine, Cennet'in felsefesi ve kutsallığına ait olan bilgeliğin bir yansımasını algıyorsunuz. Buna ek olarak kusursuzluğun felsefesini 'ete kemiğe büründürmek", alt düzey dünyaların alt düzey insanları tarafından işlevsel olarak uygulanması ve onlar tarafından kavranabilmesi biçiminde arzulanan bir nitelik haline gelirse; bu yaşayan aynalar yüzlerini sadece, evrenin veya diğer dünyanın ihtiyaçları veya ortak ölçütlerini yansıtmak amacıyla alt düzeyde bulunan unsurlara karşı dönmezler.

28:5.12 (311.4) Bilgeliğin Kusursuzlaştırıcıları bahse konu bu işleyiş biçimleriyle, inşa aşamasında olan dünyaların ve onların insanların gerçek ihtiyaçları ve mevcut konumları için kararlara ve tavsiyelere kendilerini uyarlarlar; buna ek olarak onlar her zaman, Kutsal Danışmanlar ve Kâinat Denetimcileri ile uyumlu bir biçimde hareket ederler. Fakat bu etkileşimlerin yüce olan tamamlanmışlığı benim sahip olduğum yetkinliğin ötesindedir.

28:5.13 (311.5) 3. *Ruhların Birliği*. Bilgeliğin Kusursuzlaştırıcıları'na olan bağlılığın üçleme bütünlüğünü tamamlayarak onlar, etik ilişkilerin nihai amaçları ve durumlarının yansıtıcılarıdır. Deneyimin ve uyumluluğun tamamlanmış bilgeliğinin bir uygulamasını gerektiren evren içindeki tüm sorunlar içinde hiçbir, akli varlıkların ilişkileri ve birlikteliklerinden kaynaklanan bu durumlardan daha önemli değildir. Alım satım, ticaret, arkadaşlık ve evlilik biçimindeki insan birlikteliklerinde olsun veya meleksel ev sahiplerinin ilişkilerinde olsun, arabulucuların ilgisini gerektirecek derecede bile küçük anlaşmazlıklar şeklinde önemsiz pürüzler

çıkmaya devam eder. Bu nedenle Bilgeliğin Kusursuzlaştırıcıları, bir aşkın evrenin tümü için “uzlaşmanın sağlayıcısı” olarak, onların düzeyinin akıl dolu deneyimini olanaklı hale getirir. Tüm bu görev içinde aşkın evrenlerin bahse konu bu akıl dolu insanları; evrenin durumu ile ilgili mevcut olan bilgiyi olanaklı hale getiren ve bahse konu kafa karışıklığına sebep olan sorunların en iyi biçimde uyumlu hale getirilmesinin Cennet en yüksek amacını eş zamanlı olarak temsil eden, Ruhların Birlikleri biçimindeki onların yansıtıcı birliktelikleri tarafından yetkin bir biçimde desteklenir. Herhangi bir konum için özel olarak yönlendirilmedikleri takdirde bu ikincil hizmetkâr ruhaniyetleri, Cennet üzerinde etiğin yorumlayıcıları ile birlikte yansıtıcı bağlantı içinde kalmaya devam ederler.

28:5.14 (312.1) Bu unsurlar, tüm Orvonton’un topluluk çalışmasını destekleyen ve onun devamlılığını sağlayan meleklerdir. Fani süreciniz boyunca öğrenilecek en önemli derslerden bir tanesi *topluluk çalışmasıdır*. Kusursuzluğun âlemleri, diğer varlıklar ile çalışmanın bu sanatında üstünlük sağlamış olan bu unsurlar tarafından güçlendirilmiştir. Kâinat içindeki görevlerin çok azı tek başına yapılacak olan hizmetten oluşur. Daha yukarı yükseldiğinizde yoldaşlarınızın birlikteliğinden geçici bir süreliğine uzak kalır bir biçimde daha yalnız hale gelirsiniz.

28:5.15 (312.2) 4. *Danışmanın Kalbi*. Bahse konu bu unsurlar, Kutsal Danışmanların üst denetimi altında konumlandırılacak olan bu yansıtıcı dehaların ilk topluluğudur. Bu türün ikincil hizmetkâr ruhaniyetleri, zamanın döngüleri içinde mekânın bilgileri türünden olan veriler için seçici olarak bu bilgilere sahiptir. Onlar özellikle, birincil hizmetkâr ruhaniyetlerinin akli eş

güdüm sağlayıcılarının yansıtıcılarıdır, fakat onlar aynı zamanda üst veya alt düzeyde olan tüm varlıkların danışmanlığının seçici bir biçimde yansıtıcısıdır. Her ne zaman olursa olsun Kutsal Danışmanlar önemli bir tavsiye veya karar için çağrıldığında, onlar eş zamanlı olarak Danışmanın Kalpleri'nin bir araya gelmesini talep eder; ve bunun ardından orada, Havona'nın ve hatta Cennet'in yüksek akıllarının danışmanlığının aydınlığı altında denetimlenen ve yeniden düzenlenen şeylerin bütünü biçimindeki aşkın evrenin tümünün en yetkin akıllarının eş güdüm halindeki bilgeliği ve tavsiyesini mevcut bir biçimde kapsayan bir yönetim devredilir.

28:5.16 (312.3) *5. Mevcudiyetin Sevinci.* Doğası bakımından bu varlıklar yansıma biçiminde, üstlerinde bulunan birincil hizmetkâr ruhaniyetlerinin ahenk üst denetimcileri ve altlarında bulunan belirli yüksek melekler için uyumlu hale getirilmiştir; fakat bu ilgi çekici topluluğun üyelerinin tam anlamıyla ne yaptığını açıklamak oldukça zor bir husustur. Onların başlıca etkinlikleri, meleksel ev sahiplerinin ve daha alt düzeyde bulunan iradeye sahip yaratılmışlarının birçok düzeyi arasında sevincin dışavurumlarını desteklemek için yönlendirilmiştir. Onların bağlanmış oldukları Kutsal Danışmanlar, seyrek olarak onları özel memnuniyet arayışı amacıyla kullanır. Daha genel bir çerçevede ve geri dönüşün idarecileri ile işbirliği içinde onlar, faniler ve melekler arasında aşkın bir mizah anlayışını geliştirmek için insan beğenisini ilerletmeye çalışarak âlemlerin memnuniyet karşılıklarını bir üst düzeye çıkarmayı amaçlama biçiminde memnuniyetin değişim bünyesi olarak faaliyet gösterirler. Onlar, dışsal kökenli etkilerin tümünden bağımsız bir biçimde bulunan

özgür irade mevcudiyeti içinde içkin bir sevincin olduğunu göstermeye çabalar; ve ilkel insanların akıllarında bu gerçekliği yaymaya çalışmada çok büyük bir zorlukla karşılaşsalar da, onların çabalarında tamamen haklıdırlar. Daha yüksek ruhaniyet kişilikleri ve melekleri, bu eğitimsel çabalara daha çabuk bir biçimde karşılık gösterir.

28:5.17 (312.4) *6. Hizmetin Memnuniyeti.* Bu melekler yüksek bir biçimde, Cennet üzerindeki davranışın yönlendiricilerinin tutumlarının yansıtıcısıdır; ve Mevcudiyetin Sevinci kadar faaliyet göstererek onlar, hizmetin değerini genişletmeyi ve buradan elde edilecek memnuniyeti çoğaltmayı derinden arzular. Onlar, doğruluğun idaresinin genişlemesi için verilecek olan hizmet biçimindeki bencil olmayan hizmet içinde içkin olan ertelenmiş ödülleri açık bir biçimde göstermek için her şeyi yapmaktadır.

28:5.18 (312.5) Onların düzeyinin bağlanmış olduğu Kutsal Danışmanlar onları, ruhsal hizmetten elde edilecek yararları bir dünyadan diğerine yansıtmak amacıyla kullanır. Buna ek olarak vasat olan unsurlara ilham vermek ve onları cesaretlendirmek için en iyinin dışavurumlarını kullanarak bu ikincil hizmetkâr ruhaniyetleri, aşkın evrenler içinde adanmış hizmetin niteliğine engin bir biçimde katkıda bulunur. Etkin kullanım, özellikle en iyi olan unsur biçimindeki diğerlerinin ne yapmakta olduğu ile ilgili herhangi bir dünya bilgisinin dağıtılması vasıtasıyla kardeşsel rekabetçi ruhaniyetten oluşturulmuştur. Canlandırıcı ve yararlı türden olan bir rekabet, yüksek melekler arasında bile desteklenmektedir.

28:5.19 (313.1) *7. Ruhaniyetlerin Ayırt Edicisi.* İkinci Havona döngüsü ve bu yansıtıcı meleklerin danışmanları ve karar

yardımcıları arasında özel bir bağlantı bulunmaktadır. Onlar, Kâinat Denetimcileri'ne atanan tek ikincil hizmetkâr ruhaniyetleridir; fakat muhtemel bir biçimde onlar, görev arkadaşlarının tümü içinde en benzersiz bir biçimde özelleşmiş olanıdır. Onların yansıtıcı incelemesine tabi olduğunda bu ayırt ediciler; bilginin kaynağından ve alınış biçiminden bağımsız olarak, elde edilen kanıtın ne ölçüde yetersiz bir biçimde bulunduğunu dikkate almadan, onun kaynağının gerçek doğası, mevcut amacı ve temel niyeti bakımından bizleri derhal bilgilendirir. Ben, odaksal bir dışavurum ile ilgili herhangi bir bireyin mevcut olan fani ve ruhsal karakterini oldukça hatasız bir biçimde yansıtan bu meleklerin faaliyeti karşısında hayranlık duymaktayım.

28:5.20 (313.2) Ruhaniyetlerin Ayırt Edicileri, bu karmaşık görevleri içkin “ruhsal kavrayışın” erdemi vasıtasıyla yerine getirir; insan aklı için bu düşüncenin taşınması çabası içinde onları tanımlamak için eğer bir takım zamirleri kullanacak olursam, bu yansıtıcı melekler içgüdüsel, içkin ve hatasız bir biçimde faaliyet gösterir. Kâinat Denetimcileri bu sunumlara dikkatle baktığı zaman, yansıtılmış bireyin çıplak ruhu ile karşı karşıya gelir; ve tasvirin bu türden kesinliği ve kusursuzluğu kısmen de olsa Denetimciler'in her zaman, doğrudan yana olan yargıçlar olarak ne kadar da adil bir biçimde faaliyet göstermeye yetkin olmalarının nedenini açıklar. Ayırt ediciler her zaman, Uversa'nın dışında olan herhangi bir görevi üzerinde Denetimciler'e eşlik eder; ve onlar tıpkı Uversa yönetim merkezlerinde olduğu gibi evrenler içinde de etkindir.

28:5.21 (313.3) Kâinatsal nüfuz alanlarının değişmez yasaları ile birlikte uyum halinde ve oluşturulmuş kullanımlar uyarınca

ortaya çıkan bir biçimde, ruhaniyet dünyasının tüm bu etkileşimlerinin gerçek olduğu hususunda sizi temin ederim. Yeni yaratılmış düzeyin her yeni varlığı yaşam nefesini almasına eş zamanlı olarak, derhal yüksek düzeyde yansıtılır; yaratılmış doğanın ve potansiyelin bir yaşayan tasviri, aşkın evrenlerin yönetim merkezi üzerinde parlatılır. Böylelikle ayırt edicilerin aracılığı ile Denetimciler, mekânın dünyaları üzerinde tam anlamıyla “ruhaniyetin hangi niteliğinin” doğmuş olduğundan bütünüyle haberdar kılınır.

28:5.22 (313.4) Bu durum fani insan için de doğruluk gösterir: Salvington’un Ana Ruhaniyeti sizi bütüncül olarak bilmektedir, çünkü Kutsal Ruhaniyet dünyanız üzerinde “her şeyi araştırır”; ve ne zaman ikincil hizmetkâr ruhaniyetlerinin ayırt edicileri, Ruhaniyet’in size dair olan bilgisiyle Ruhaniyet’i yansıtırsa, sizin hakkınızda bilgi sahibi olan ilgili kutsal Ruhaniyet eş zamanlı biçimde olanaklı hale gelir. Buna rağmen, Yaratıcı bünyelerinin bilgisi ve tasarılarının yansıtılamaz olduğunun belirtilmesi gerekmektedir. Ayırt ediciler, Denetimciler’in kutsal olarak tanımladıkları Düzenleyiciler’in mevcudiyetini yansıtabilir ve bunu yerine getir; fakat onlar, Gizem Görüntüleyicileri’nin düşünselliğinin içeriğini çözemez.

6. Üçüncü Derece İkincil Hizmetkâr Ruhaniyetleri

28:6.1 (313.5) Görev arkadaşlarına benzer bir nitelik dâhilinde, bu melekler sırasal olarak ve yedi yansıma türü içinde yaratılmıştır; fakat bu türler, aşkın evren idarecilerinin ayrı hizmetleri için bireysel olarak atanmamaktadır. Üçüncü derece ikincil hizmetkâr ruhaniyetlerinin tümü, ortaklaşa bir biçimde Erişim’in Kutsal Bir Biçimde Üçleştirilmiş Evlatları için

görevlendirilmiştir; ve bu yükseliş evlatları onları dönüşümlü olarak kullanmaktadır; Kudretli İleticiler’e benzer bir biçimde, Yetkide Yüksek Olanlar’a ek olarak İsme ve Sayıya Sahip Olmayanlar biçimindeki onların eş güdüm içinde oldukları unsurlar; üçüncü türlerin herhangi birini kullanmaya yetkin olup bunu mevcut bir biçimde gerçekleştirir. Üçüncü derece ikincil hizmetkâr ruhaniyetlerinin bahse konu yedi türü şunlardır:

28:6.2 (314.1) 1. *Kökenlerin Önemi*. Bir aşkın evren hükümetinin Kutsal Bir Biçimde Üçleştirilmiş yükseliş Evlatları; herhangi bir bireyin, ırkın veya dünyanın kökeninden kaynaklanan sorunların tümüyle ilgilenmenin sorumluluğuyla görevlendirilmiştir; ve kökenin önemi, âlemin yaşayan yaratılmışlarının kâinatsal ilerleyişi için tüm tasarılarımızda en yüksek öneme sahip olan sorgudur. Tüm ilişkiler ve etiğin uygulanması, kökenin temel olan gerçekliğinden türemiştir. Köken, Tanrılar’ın ilişkisel karşılıklarının temelidir. Bütünleştirici Bünye her zaman “insanı, hangi nitelikte doğduğu ölçüde dikkate alır.”

28:6.3 (314.2) Daha yüksekte bulunan alçalış varlıklarıyla köken, doğrulanması gereken temel bir geçektir. Fakat her ne kadar kâinat olaylarının neredeyse her birinde eşit bir hayati öneme sahip olsa da, meleklerin alt düzeylerini içine alan bir biçimde yükseliş varlıklarıyla kökenin doğası ve koşulları her zaman bu kadar açık değildir; bu nedenle merkezi evrenin veya bir aşkın evrenin bütün âlemi boyunca herhangi bir varlığın kökensel doğumu ile ilgili gerekli olan her şeyi sürekli bir biçimde tasvir eden yansıtıcı ikincil hizmetkâr ruhaniyetlerinin bir sırasına sahip olmanın değeri emrimiz altında bulunmaktadır.

28:6.4 (314.3) Kökenlerin önemleri, yedi aşkın evren üzerinde ikamet eden insanlar, melekler ve diğerleri biçimindeki varlıkların bu çok geniş çerçevedeki ev sahiplerinin yaşayan hazır-kaynakları biçimindeki soy kütükleridir. Onlar; soysal kökenlerin güncel, tamamlanmış ve güvenilir olan tahminine ek olarak onların ilgili aşkın evrenlerinin herhangi bir dünyası üzerindeki herhangi bir bireyin mevcut gerçek düzeyi hakkında üstlerini bilgilendirmeye her zaman hazır bir halde bulunmaktadır; ve elde edilen bilgilere dayanan onların işlemleri, her zaman mevcut olan anı kapsayan bir biçimde günceldir.

28:6.5 (314.4) 2. *Bağışlamanın Hafızası*. Bahse konu bu unsurlar; Kökenlerin Önemi'nin tasvirleri tarafından açığa çıkarıldığı şekliyle, âlemlerin düzeyi için doğruluğun adaletinin uyumlu hale getirilmesinin görevi içinde Sınırsız Ruhaniyeti'nin nedensel araçlarının şefkatli hizmetleri tarafından bireylere ve ırklara kadar genişletilmiş olan bağışlamanın mevcut, bütünsel ve tamamlanmış biçimindeki yaşayan kayıtlarıdır. Bağışlamanın Hafızası; Tanrı'nın Evlatları tarafından oluşturulmuş kurtarıcı hükme ait olan kendilerinin sahip oldukları değerler karşısında belirlenen onların ruhsal yükümlülükleri şeklindeki, bağışlamanın evlatlarının ahlaki borcunu açığa çıkarır. Yaratıcı'nın mevcudiyet-öncesi bağışlamanın açığa çıkarılmasında Tanrı'nın Evlatları, her şeyin varlığını devam ettirmesini teminat altına almak için gerekli olan değersel vadeyi oluşturur. Ve bunun sonucunda bir bağışlama vadesi; kutsal vatandaşlığı gerçekten arzulayan her ruhun varlığını devam ettirmesini teminat altına almak için cömert orantılamanın ve gerekli olan inayetin bir vadesi

biçiminde, her mantıksal yaratılmışın varlığını devam ettirmesi için oluşturulur.

28:6.6 (314.5) Bağışlamanın Hafızası, âlemlerin doğa-ötesi güçleriyle sizin hesabınızın mevcut durumunu gösteren biçimdeki bir yaşayan adli bakiyesidir. Bu unsurlar; “dokuz katmanlı göksel sıra düzeninin en yüksek üçüncül düzeyine ait olan unsurlar toplandığında ve Zamanın Ataları’nın kurulu toplandığında”, her bireyin sonsuz olan yaşam için sahip olduğu hakkı karara varıldığında, Uversa üzerindeki mahkemelerde tanıklık için okunan bağışlama hizmetinin yaşayan kayıtlarıdır. “Uversa’nın yayıncıları onlardan gelir ve ortaya çıkar; binlercesi onlara hizmet eder, ve on binlercesi ise onların huzurunda durur. Hüküm verilir ve cezai müeyyide işleme konulur.” Ve bu türden anlık bir durum için işleme konulan cezai müeyyideler, aşkın-evrenlerin üçüncü derece ikincil hizmetkâr ruhaniyetlerinin yaşayan kayıtlarıdır. Gerektiğinde Bağışlamanın Hafızaları’nın tanıklığını doğrulamak amacıyla resmi kayıtlar dosyalanır.

28:6.7 (314.6) Bağışlamanın Hafızası; Üçüncül Kaynak ve Merkez’in sabırlı kişiliklerinin sevgi dolu hizmeti içinde, Tanrı’nın Evlatları tarafından oluşturulmuş kurtarıcı vadenin bütünüyle ve inançlı bir biçimde karşılandığını göstermek zorundadırlar. Fakat bağışlamanın vadesi kullanıldığında, “hafıza” onun tükendiğine tanıklık ettiğinde, bunun sonunca adalet yürürlüğe geçer ve doğruluk hükümde bulunur. Bağışlama, onu küçümseyenler için zorla kabul ettirilemez; bağışlama, zamanın inatçı isyankârları tarafından ayaklar altına alınacak bir hediye değildir. Yine de her ne kadar bağışlama, böylelikle kıymetli ve çok özel bir biçimde bahşedilirse

bahşedilsin; eğer amacınızda içten ve kalbinizde dürüst olursanız sizin için oluşturulmuş bireysel vadeniz, ayrılmış olan vadeyi tüketmeniz için sahip olduğunuz yetiden her zaman oldukça daha fazla olacaktır.

28:6.8

(315.1)

Bağışlama yansıtıcıları üçüncü derece birliktelikleriyle birlikte, yükseliş yaratılmışlarının eğitimi içine alan sayısız aşkın-evren hizmetlerine katılmaktadır. Diğer birçok görevlerinin yanı sıra Kökenlerin Önemleri, yükseliş halinde bulunan bu unsurlara ruhaniyet etiğinin nasıl uygulanacağını öğretir; ve bu eğitimi takiben Bağışlamanın Hafızaları, onlara gerçekte nasıl bağışlayıcı olmaları gerektiğini öğretir. Bağışlama hizmetinin ruhaniyet işleyiş biçimi her ne kadar sizin kavramsallaşmalarınız dışında olsa da, gelişmenin bir niteliği olan bağışlamayı şu an içinde bile anlamanız gerekmektedir. İlk olarak adil, daha sonra ise hakkaniyeti gözeten, bunun ardından sabırlı ve nihayeten yardımsever olmanızda kişisel memnuniyetin büyük bir ödülünün var olduğunun farkına varmanız gerekmektedir. Ve bunun sonucunda bahse konu bu ilkesel düzeni seçerseniz ve onu kalbinizde taşırsanız, diğer bir aşamaya ulaşıp gerçek bir anlamda bağışlamada bulunmayı gösterebilirsiniz; fakat siz bağışlamayı, sadece kendisi için ve ona bütünüyle ait olan bir biçimde ortaya koyamazsınız. Bu aşamaların mutlaka kat edilmesi gerekmektedir; aksi halde içten bir bağışlama hiçbir şekilde var olamaz. Bunun yerine bağışlama adına sergilenen davranışlar gerçekte; hamisel yardım, lütufta bulunma ve hatta acıma biçiminde sadaka verme şeklinde olacaktır. Gerçek bağışlama yalnızca; topluluk anlayışı, karşılıklı minnettarlık, kardeşsel birliktelik, ruhsal bütünleşme ve kutsal uyum

şeklindeki bu nitelikleri tamamlayan bir biçimde çok güzel bir birleşim olarak gerçekleşmektedir.

28:6.9 (315.2) 3. *Zamanın Belirleyicileri*. Zaman, tüm irade sahibi yaratılmışlarının tek bir kâinatsal edinimidir; o, tüm ussal varlıklarına emanet edilmiş olan “tek bir yetidir.” İçinde varlığınızı devam ettirmeyi teminat altına alacağınız zamanın tümüne sahip bir halde bulunmaktasınız; ve zaman yalnızca, umursamazlık içinde üzeri örtüldüğünde ve ruhunuzun varlığını devam ettirmesini kesinleştirmede onu kullanmanızda başarısız olduğunuz anda geri getirilemeyecek bir biçimde boşa harcanmış olur. Bir unsurun zamanını olabilecek en bütüncül bir biçimde geliştirmesindeki başarısızlık, hayati cezaları beraberinde getirmez; ancak bunun yerine bu durum yalnızca, yükselişe ait olan kendi yolculuğu içinde zamanın kutsal yolcusunun gecikmesine sebep olur. Eğer varlığını sürdürme kazanılırsa, tüm diğer kayıplar geri getirilebilir.

28:6.10 (315.3) Güvenlerin görevlendirilmesinde Zamanın Belirleyicileri paha biçilemez bir biçimde değerlidir. Zaman, Havona ve Cennet tarafında bulunan her şey içinde hayati derecede önemli olan bir etkindir. Zamanın Ataları’ndan önce nihai hüküm içinde zaman, kanıtın bir unsurudur. Zamanın Belirleyicileri her zaman, her sanığın herhangi bir tercihe erişmede karar vermek için yeteri kadar zamanı olduğunu göstermede tanıklığı sağlamak zorundadır.

28:6.11 (315.4) Bu zaman değerlendiricileri aynı zamanda kehanetin bir sırrıdır; onlar, herhangi bir görevin tamamlanmasında gerekli olan zamanın unsurunu tasvir eder; ve onlar belirleyiciler olarak, diğer yaşayan düzeylerin frandalankları ve kronoldekleri gibi güvenilirdir. Tanrılar öngöründe bulunur ve

bu nedenle geleceğin bilgisine önceden sahip olabilirler; fakat zamanın evrenlerine ait olan yükseliş halinde bulunan yetki sahiplerinin, geleceğin olaylarını öngörmeye yetkin hale gelebilmesi için Zamanın Belirleyicileri'ne danışmaları zorunludur.

28:6.12 (315.5) Siz bahse konu bu varlıklar ile ilk olarak malikâne dünyaları üzerinde karşılaşacaksınız; ve onlar burada, sizin “zaman” olarak tanımladığınız niteliğin olumlu bir biçimde uygulanmasına ek olarak onun aksi bir biçimde dinlenme olarak kullanılması şeklinde olan yararlı bir biçimde kullanımı hususunda size eğitimde bulunacaktır. Zamanın bahse konu bu iki biçimde olan kullanımı eş değer bir biçimde önemlidir.

28:6.13 (315.6) 4. *Güvenin Asli Niteliği*. Güven, irade sahibi yaratılmışların hayati derecede öneme sahip olan bir sınanmasıdır. Güvenilirlik, karakter biçimindeki benliksel-üstünlüğün gerçek ölçüsüdür. Bahse konu bu ikincil hizmetkâr ruhaniyetleri, aşkın evrenlerin işleyişsel düzeni için bir çifte amacı yerine getirir: Onlar tüm irade sahibi yaratılmışları için; güvenin yükümlülüğünün, kutsallığının ve asli niteliğinin algısını tasvir eder. Aynı zamanda onlar, yönetsel yetki sahiplerine hatasız bir biçimde, güven veya itimat için herhangi bir adayın olması gereken güvenilirliğinin bu vasıflarını yansıtır.

28:6.14 (316.1) Urantia üzerinde siz, karakteri tespit etmek ve belirli yetkinlikleri tahmin etmek için anlamsız bir biçimde incelemede bulunursunuz; fakat Uversa üzerinde biz, bahse konu bu nitelikleri kusursuz bir biçimde yerine getiririz. Bu ikincil hizmetkâr ruhaniyetleri güvenilirliği, hatasız karakter tespitinin yaşayan ölçütleri içinde belirler. Ve onlar size baktıklarında biz onları yalnızca; sizin sorumluluğu yerine

getirmeniz, güveni sağlamanız ve görevleri tamamlamanız hususundaki yetkinliğinizin sınırlarını öğrenmek amacıyla gözlemlemek zorundayız. Güvenirlik içinde sizin sahip olduğunuz değerler, olası güveni boşa çıkarma veya ihanetin mesuliyetleri boyunca açık bir biçimde belirlenir.

28:6.15 (316.2) Karakteriniz, onun bahse konu bu ek sorumlulukları erdemle yüklenmesi için yeterli bir şekilde ne kadar hızlı bir biçimde gelişirse; aynı ölçüde çoğalan güven vasıtasıyla sizin ilerlemenizi sağlamak üstleriniz tasarımıdır. Fakat bireyi gereğinden fazla bir biçimde bu sorumluluklarla yüklemek, yıkımlardan başka bir şeye sebep olmamakta ve sonuçta hayal kırıklılıklarına sebebiyet vermektedir. Buna ek olarak sorumluluğun vaktinden önce bir biçimde insan veya melek üzerinde yüklenmesinden doğan hata, zaman ve mekânın bireylerine ait olan güven yetkinliğinin hatasız belirleyicileri tarafından kaçınılabilir bir hale getirilebilir. Bahse konu bu ikincil hizmetkâr ruhaniyetleri, başından beri Yetkide Yüksek Olanlar’a eşlik eder; ve bu yöneticiler hiçbir zaman, adayları ikincil hizmetkâr ruhaniyetlerinin incelemesi içinde ölçülmeden ve “istemediklerine” dair olan niyetleri telaffuz edilmeden görevlendirmede bulunmazlar.

28:6.16 (316.3) 5. *Hizmetin Kutsallığı*. Hizmetin ayrıcalığı eş zamanlı olarak güvenirliliğin belirlenmesini takip eder. Hiçbir şey; güvenirliliğin asli niteliğinin değerli bir biçimde kabul edilmesindeki yetersiz yetkinliğiniz biçimindeki güvenilirsizliğiniz haricinde, siz ve artan hizmet için sahip olduğunuz olanaklar arasına giremez.

28:6.17 (316.4) Kölelik biçiminde olmayan amaçsal hizmet biçimindeki hizmet, en yüksek memnuniyetin üretkenliği ve en

kutsal şerefin dışavurumudur. Daha fazla biçimdeki hizmeti, artan hizmeti, zor olan hizmeti, serüven dolu hizmeti, ve nihayet kutsal ve kusursuz olan hizmeti kapsayan bütünsel hizmet; zamanın amacı ve mekânın doğrultusudur. Fakat zamanın çevrimsel düzeni ilerlemenin hizmet çevrimi ile dönüşümlü olarak yer değiştirecektir. Buna ek olarak zamanın hizmetinin ardından, ebediyetin aşkın hizmeti bunun yerini alacaktır. Ebediyetin hizmeti boyunca bile zamanın düzenini memnuniyetle yâd edeceğiniz gibi, zamanın düzeni boyunca ebediyetin görevini tahayyül etmelisiniz.

28:6.18 (316.5) Kâinatsal işleyiş düzeni, girdilere ve çıktılara dayanmaktadır; ebedi süreç içinde siz hiçbir zaman, kişiliğin durgunluğunun veya durağanlığının ataleti ile karşılaşmayacaksınız. İlerleme içkin hareket vasıtasıyla mümkün bir hale gelir, gelişim eylemin kutsal yetkinliğinden kaynağını alarak büyümektedir, ve erişim hayal gücüne dayanan serüvenin bir evladıdır. Fakat erişim bu yetkinlik içinde içkin olarak, varlığın farklılaşan türlerinin sayısız bir çoğunluğu tarafından doldurulmuş dünya ve âlemin zorunluluğunu tanıma biçimindeki etiğin sorumluluğudur. *Sizin benliksel mevcudiyetinizi içine alan* bu muhteşem yaratımın tümü, sadece sizler için oluşturulmamıştır. Bu düzen, merkezinde öznelliğin olduğu bir evren değildir. Tanrılar “Veren el alan elden daha üstündür” şeklindeki hükümde bulunduğu anda, sizin Üstün Evladı’nız “Aranızda her şeyin hizmeti içinde bulunan kişi en iyiniz olandır” ifadesinde bulunmuştur.

28:6.19 (316.6) Bir insan veya melek tarafından yerine getirilen herhangi bir hizmetin gerçek doğası; Hizmetin Kutsallıkları

biçimindeki ikincil hizmetkâr ruhaniyetlerinin hizmet belirticilerinin yüzlerinde bütünüyle açığa çıkarılmıştır. Gerçek ve gizli olan amaçların bütüncül irdelenmesi açık bir biçimde gösterilmiştir. Bahse konu bu melekler gerçek anlamda; âlemlerin akıl okuyucuları, kalp arayıcıları, ruh ortaya çıkarıcılarıdır. Faniler, düşüncelerini saklamakta birtakım kelimeler kullanabilirler; fakat bu yüksek ikincil hizmetkâr ruhaniyetleri, insan kalbinin ve meleksel aklın derin amaçları ortaya çıkarırlar.

28:6.20 (317.1) *6 ve 7. Büyüklüğün Sırrı ve İyiliğin Ruhu.* Yükseliş kutsal yolcuları zamanın belirleyicisi için uyandırılmış olduğunda bu yöntem, güvenin asli niteliğinin gerçekleştirilmesi ve hizmetin kutsallığının değerli bir biçimde kabul edilmesi için hazırlanmıştır. Bu nitelikler her ne kadar büyüklüğün ahlaksal unsurları olsa da, büyüklüğün aynı zamanda sırları da mevcut bir halde bulunmaktadır. Büyüklüğün ruhsal sınamaları uygulandığında, ahlaksal unsurlar göz ardı edilmemektedir; fakat özellikle sıkıntı içinde yardıma muhtaç varlıklar biçiminde, bir unsurun dünyasal yoldaşlarının refahı için çıkarsız görevinde açığa çıktığı şekliyle özverinin niteliği; gezegensel büyüklüğün gerçek ölçüsüdür. Urantia gibi bir dünya üzerinde büyüklüğün *dışavurumu*, öz denetimin sergilenmesidir. Büyük insan; “bir şehri elde eden” veya “bir ulusu bozguna uğratan” kişi değil, bunun yerine “dilini zapt edendir”.

28:6.21 (317.2) Büyüklük, kutsallığın eş anlamlısıdır. Tanrı yüce bir biçimde büyük ve iyidir. *Yalın bir deyişle büyüklük ve iyilik birbirinden ayrı tutulamaz.* Bu iki nitelik, Tanrı içinde sonsuza kadar bir bütün haline getirilmiştir. Bu doğruluk, tam anlamıyla

ve çarpıcı bir biçimde Büyüklüğün Sırrı ve İyiliğin Ruhu'nun yansıtıcı bağımlılığı tarafından ortaya konulmuştur; çünkü onlardan herhangi biri, diğeri olmadan faaliyette bulunamaz. Kutsallığın diğ er niteliklerinin yansıtılmasında, aşkın evren ikinci hizmet ruhaniyetleri yalnız başına hareket edebilir ve bunu gerçekte yerine getirir; fakat büyüklüğün ve iyiliğin yansıtıcı takdiri birbirinden ayrı tutulamaz. Bu nedenden dolayı herhangi bir âlem içinde herhangi bir dünya üzerinde büyüklüğün ve iyiliğin bu yansıtıcıları; üzerinde odaklandıkları her varlığa dair çifte ve karşılıklı bağımlı olan bir raporu her zaman gösteren bir biçimde, birlikte çalışmak zorundadır. İyilik, ona ait olan içkin ve kutsal büyüklüğün ortaya konulmasından önce tasvir edilemezken; büyüklük, iyiliğin içeriğine dair olan bilgiye sahip olunmadan belirlenemez.

28:6.22 (317.3) Büyüklüğün belirlenmesi, bir âlemden diğ erine değişmektedir. Büyük olmak, Tanrısal olmaktır. Ve büyüklüğün niteliği, bütüncül olarak iyiliğin içeriği tarafından belirlendiği için; mevcut olan insan varlığınızda bile, kutsal erdemle iyi bir hale gelebilerseniz böylelikle büyüklüğe erişmekte olan bir durumda bulunursunuz. Kutsal iyiliğin kavramlarına daha kararlı bir biçimde bakarsanız, ve onları daha ısrarcı bir biçimde amaçlarsanız; karakterin özgün olan varlığını devam ettirmesinin gerç ek kapsamında, büyüklük içinde daha kesin bir şekilde büyüyeceksiniz.

7. İkincil Hizmetkâr Ruhaniyetleri'nin Hizmeti

28:7.1 (317.4) İkincil hizmetkâr ruhaniyetleri, kökenlerine ve yönetim merkezlerine aşkın evrenlerin başkentleri üzerinde sahiptirler; fakat birliktelik halindeki görev arkadaşlarıyla onlar, Cennet'in kıyılarından mekânın evrimsel dünyalarına

kadar olan bir kapsamda çeşitlilik gösterirler. Onlar, aşkın evren hükümetlerinin karar alıcı meclislerinin üyeleri için değerli yardımcılar olarak hizmet edip; Havona taşınması için beklemekte olan yükseliş varlıklarını içine alan bir biçimde yıldız öğrencileri, bin yıllık ziyaretçiler, göksel gözlemciler ve diğerlerin bir ev sahipliği şeklindeki Uversa'nın eşlenik topluluklarına yapılan büyük yardımın içinde bulunurlar. Zamanın Ataları; Uversa'yı çevreleyen sayıca dört yüz doksan tane olan eğitim dünyası üzerinde konumlanmış yükseliş yaratılmışlarına yardım için amacıyla, birinci derece ikincil hizmetkâr ruhaniyetlerini görevlendirmekten büyük bir keyif alır; ve burada ikinci ve üçüncü derece düzeyleri aynı zamanda öğretmenler olarak görevde bulunurlar. Bahse konu Uversa uyduları, Havona'nın yedi döngüye sahip olan üniversitesi için hazırlık dersini sunma biçimindeki zamanın evrenlerinin tamamlayıcı okullarıdır.

28:7.2 (317.5) İkincil hizmetkâr ruhaniyetlerinin üç düzeyi içinde yükseliş yetki sahiplerine bağlı olan üçüncü derece topluluğu, en kapsamlı olan bir biçimde zamanın yükseliş yaratılmışlarına hizmette bulunur. Her ne kadar siz, Orvonton'un beklemekte olan dünyalarına ulaşana kadar onların hizmetlerinden özgür bir biçimde faydalanamayacak olsanız da; Urantia'dan olan ayrılışınız sonrasında zaman zaman onlarla karşılaşacaksınız. Siz, Uversa okul dünyaları üzerinde kısa süreli olan ikametiniz boyunca onlarla bütüncül bir biçimde tanıştığınız zaman, onların dostluğundan keyif alacaksınız.

28:7.3 (318.1) Bahse konu bu üçüncü derece ikincil hizmetkâr ruhaniyetleri, büyük kafa karışıklığı ve ruhsal belirsizliğin olduğu anlarda kaygılı kutsal yolcuların eylemlerini

yönlendirdikleri yer olan zamanın dönüm noktalarında bağışlama içinde konumlandırılmış; zaman kazandırıcıları, mekân kısaltıcıları, hata tespit edicileri, inançlı öğretmenler ve sonsuza kadar sürecek olan kutsal kesinliğin yaşayan simgeleri biçimindeki işaret bünyeleridir. Kusursuzluğu kapılarına ulaşmanın çok öncesinde siz; kutsallığın araçlarına erişme hakkı kazanmaya başlayıp, İlahiyat'ın işleyiş biçimleriyle irtibata geçeceksiniz. Öncül malikâne dünyasına olan varışınızdan, Cennet ulaşımınıza hazırlık olan Havona uykusunu içinde gözlerinizi kapatana kadar artan bir biçimde siz; kusursuzluğun kapılarına olan uzun yolculuk içinde sizden önce hareket eden bu tehlikeden uzak ve güvenilir olan kutsal yolcuların kendinden emin bilgisi ve kesin bilgeliğinin oldukça bütüncül ve özgür olan yansıtıcısı biçimindeki, bu muhteşem varlıkların acil durum desteğinden istifade edeceksiniz.

28:7.4 (318.2) Biz, Urantia üzerinde yansıtıcı düzeyin bahse konu meleklerini kullanmanın bütüncül olan ayrıcalığına sahip olma hususunda reddedildik. Onlar, görevlendirilmiş kişiliklere eşlik eden bir biçimde dünyalarınıza sıklıkla uğrayan ziyaretçilerdir; fakat burada onlar özgür bir biçimde faaliyet göstermeye yetkin değillerdir. Bu âlem; devam eden bir biçimde kısmi olan ruhsal tecrit altında olup, onların hizmetleri için hayati derecede önemli olan döngülerden bazıları burada mevcut bulunmamaktadır. Dünyanız, ilgili olan yansıtıcı döngüler için bir kerede daha onarımdan geçirildiği zaman; gezegenler ve evrenler arası iletişim görevinin büyük bir kısmı, önemli bir ölçüde kolaylaşacak ve hızlı bir hale gelecektir. Urantia üzerindeki göksel görevliler, yansıma birlikteliklerinin bu işleyişsel kısıtlılığından dolayı birçok sorunla karşılaşmaktadır. Mekânın yaşayan aynaları ve zamanın mevcut yansıtıcıları

biçimindeki bu muhteşem varlıkların hizmetlerinin birçoğundan yerel bir biçimde yoksun oluşumuza rağmen biz, elimiz altında bulunan araçlar ile birlikte görevlerinizi memnuniyetle yerine getirmeye devam etmekteyiz.

28:7.5 (318.3) [Bu anlatım, Uversa'nın bir Kudretli İleticisi tarafından sağlanmıştır.]

29. Makale

Kâinat Güç Yöneticileri

29:0.1 (319.1) GEZEĞENLER arası ve evrenler arası olan olayların idaresiyle ilgili kâinat kişiliklerinin tümü içinde, güç yöneticileri ve onların birliktelikleri Urantia üzerinde en az anlaşılan olanıdır. Her ne kadar sizin ırklarınız, göksel varlıkların melekleri ve buna benzer düzeylerinin varlığını uzun bir süreden beri biliyor olsa da; fiziksel nüfuz alanının düzenleyicileri ve idarecileri ile ilgili şimdiye kadar çok az bir bilgi aktarılmıştır. Şu an bile üstün evren içindeki kuvvet düzenlenmesi ve enerji idaresi ile ilgili olan yaşayan varlıkların şu üç topluluğun en sonuncusunu bütünüyle açığa çıkarmaya izin verildim:

29:0.2 (319.2) 1. Varedilmiş Öncül Üstün Kuvvet Düzenleyicileri.

29:0.3 (319.3) 2. Aşkın Yardımcı Üstün Kuvvet Düzenleyicileri.

29:0.4 (319.4) 3. Kâinat Güç Yöneticileri.

29:0.5 (319.5) Her ne kadar kâinat gücünün yöneticilerinin, merkezlerinin ve düzenleyicilerinin çok çeşitli olan topluluklarının bireyselliğini tasvir etmeyi olanaksız görsem de; onların etkinliklerinin nüfuz alanı ile ilgili bir takım şeyleri

size açıklamakta yetkin olabilmeyi umuyorum. Onlar, muhteşem kâinat boyunca enerjinin akli düzenlenmesine ilişkin yaşayan varlıkların benzersiz bir topluluğudur. Yüce yöneticileri içine alan bir biçimde onlar, şu ana topluluklar ile bütünleşir:

29:0.6 (319.6) 1. Yedi Yüce Güç Yöneticisi.

29:0.7 (319.7) 2. Yüce Güç Merkezleri.

29:0.8 (319.8) 3. Üstün Fiziksel Düzenleyicileri.

29:0.9 (319.9) 4. Morontia Güç Üst Denetimcileri.

29:0.10 (319.10) Yüce Güç Yöneticileri ve Merkezleri, ebediyetin yakın zamanlarından beri mevcut bir durumda bulunmaktadır; ve bildiğimiz kadarıyla bu düzeylerin varlıklarına ek olarak yeni unsurlar yaratılmamaktadır. Yedi Yüce İdareci, Yedi Üstün Ruhaniyet tarafından kişileştirilmiştir; ve onlar bunun sonucunda, sayıca on milyardan fazla olan birlikteliklerinin yapımında ebeveynleri ile birlikte işbirliğinde bulunmuştur. Güç yöneticilerinin zamanlarından önce merkezi evrenin dışında olan mekânın enerji döngüleri, Cennet'in Üstün Kuvvet Düzenleyicileri'nin akli üst denetimi altında bulunmuştur.

29:0.11 (319.11) Maddi yaratımlar ile ilgili bilgiye sahip olarak en azından siz, ruhsal varlıkların karşılaştırmalı bir kavramsallaşmasına sahip bir halde bulunmaktasınız; fakat fani akıl için güç yöneticilerini tahayyül etmek oldukça zor bir durumdur. Mevcudiyetin daha yüksek olan düzeylerine olan yükseliş ilerleyişinin düzeni içinde siz, ne yüce yöneticiler ve ne de güç merkezleri ile ilgili doğrudan bir ilişkiye sahip

bulunmamaktasınız. Belirli olan nadir durumda siz, fiziksel düzenleyiciler ile etkileşim halinde olacaksınız; buna ek olarak siz, malikâne dünyalarına olan erişiminiz üzerine morontia gücünün üst denetimcileri ile özgür bir biçimde çalışacaksınız. Bahse konu bu Morontia Güç Üst Denetimcileri; yerel evren ile ilgili bölüm içerisinde onların etkinliklerini en iyi anlatan niteliğe sahip olarak kabul edilen, yerel yaratımların morontia düzeni içinde oldukça ayrıcalıklı bir biçimde faaliyet içerisinde bulunmaktadır.

1. Yedi Yüce Güç Yöneticisi

29:1.1 (320.1) Yedi Yüce Güç Yöneticisi, muhteşem evrenin fiziksel-enerji düzenleyicileridir. Yedi Üstün Ruhaniyet tarafından onların yaratımı, gerçek ruhaniyet soyundan gelen yarı-maddi kuşağın türevlerine ait bir biçimde ilk olarak kaydedilen emsalleridir. Yedi Üstün Ruhaniyet bireysel olarak yaratımda bulunduğu zaman, onlar meleksel düzen içinde oldukça yüksek ruhsal kişilikleri meydana getirirler; onlar ortaklaşa bir biçimde yaratımda bulunduğu zaman, zaman zaman yarı-maddi varlıkların bahse konu bu yüksek türlerini üretirler. Fakat bu yarı-fiziksel varlıklar bile, Urantia fanilerinin kısa olan görüş açıları için görünmez bir nitelikte bulunacaktır.

29:1.2 (320.2) Yüce Güç Yöneticileri, sayıca yedi tane olup; görünüş ve faaliyet bakımından onlar özdeşirler. Üstün Ruhaniyet haricinde onlar içinde birini diğerinden ayırmak mümkün değildir; Üstün Ruhaniyet ile birlikte onların her biri doğrudan birliktelik halinde olup, onun için her biri bütüncül bir işlevsel hizmet içindedir. Bahse konu bir yönetici, her zaman aynı Ruhaniyet ile birliktelik halindedir; ve onların görevsel işbirliği, yarı-fiziksel bir varlık ve bir ruhaniyet kişiliğine ait

olan bir biçimde fiziksel ve ruhsal enerjilerin benzersiz bir birlikteliği olarak sonuçlanır.

29:1.3 (320.3) Yedi Yüce Güç Yöneticisi; onların yavaş bir biçimde çevride bulunan mevcudiyetlerinin Üstün Ruhaniyetler'in kuvvet-odak yönetim merkezlerinin nerede olduğunu belirttiği yer olan, Cennet'in çevresi üzerinde konumlanmıştır. Bahse konu bu güç yöneticileri, aşkın-evrenlerin güç-enerji düzenlenmesi içinde tek başına faaliyette bulunur; fakat onlar işbirliği halinde merkezi yaratımın idaresi içinde görev yaparlar. Onlar, konumsal olarak Cennet'den faaliyetlerinde bulunurlar; fakat kendilerini, muhteşem kâinatın tüm bölümleri içinde etkin kuvvet merkezleri olarak idare ederler.

29:1.4 (320.4) Bahse konu bu kudretli varlıklar; güç merkezlerinin çok geniş bir ev sahipliğinin fiziksel soylarıdır, ve onlar vasıtasıyla yedi aşkın evren boyunca dağıtılmış fiziksel düzenleyicilerine aittir. Bu türden emir altında bulundan fiziksel-düzenleme oluşumları, her aşkın evren birliğinin farklılaşan güçlendirilmesi haricinde özdeş bir şekilde tek tiptir. Aşkın evren hizmeti içinde değişiklikte bulunmak için onlar yalnızca, yeniden güçlendirme amacıyla Cennet'e dönmek zorundadır. Fiziksel yaratım idari bakımdan temel olarak tek-tiptir.

2. Yüce Güç Merkezleri

29:2.1 (320.5) Yedi Yüce Güç Yöneticisi, bireysel olarak kendilerini yeniden yaratmak için yetkin değildirler; fakat işbirliği içinde ve Yedi Üstün Ruhaniyet ile birliktelik halinde onlar, yaratma biçiminde olan kendileri gibi diğer varlıkların üretilmesine yetkin olup bunu gerçekleştirirler. Muhteşem Kâinat'ın Yüce

Güç Merkezleri'nin kökeni olan bu türden unsurlar, şu yedi topluluk içinde faaliyet gösterir:

29:2.2 (320.6) 1. Yüce Merkez Üst Denetimcileri.

29:2.3 (320.7) 2. Havona Merkezleri.

29:2.4 (320.8) 3. Aşkın Evren Merkezleri.

29:2.5 (320.9) 4. Yerel Evren Merkezleri.

29:2.6 (320.10) 5. Takımyıldız Merkezleri.

29:2.7 (320.11) 6. Sistem Merkezleri.

29:2.8 (320.12) 7. Sınıflandırılmamış Merkezler.

29:2.9 (321.1) Bahse konu bu güç merkezleri Yüce Güç Yöneticileri ile birlikte, yüksek irade özgürlüğü ve eyleminin varlıklarıdır. Onların tümü, Üçüncül Kaynak kişiliği ile donatılmış olup; bir yüksek düzeyin sorgulanmayacak olan iradesel yetkinliğini açığa çıkarır. Kâinat güç sisteminin bahse konu bu yönetici merkezleri, seçkin akli edinimin işleticileridir; onlar, muhteşem kâinatın güç sisteminin akli yapısı olup, Üstün Fiziksel Denetleyiciler'in ve Morontia Güç Üst Denetimcileri'nin uçsuz bucaksız işletimlerinin geniş ağının tümüne ait olan akli düzenlenmesinin işletim düzenidir.

29:2.10 (321.2) 1. *Yüce Merkez Üst Denetimcileri.* Yüce Güç Yöneticileri'nin bahse konu bu yedi yardımcısı ve birlikteliği, muhteşem kâinatın üstün enerji döngülerinin düzenleyicileridir. Her merkez üst deneticisi, Yedi Yüce İdareci'nin özel dünyalarının biri üzerinde yönetim merkezi

halinde konumlandırılmıştır; ve onlar genel kâinat olaylarının bu yardımcıları ile birlikte yakın birliktelik içinde görev yapar.

29:2.11 (321.3) Yüce Güç Yöneticileri ve Yüce Merkez Üst Denetimcileri, “çekim enerjisinin” düzeyleri altında tüm kâinatsal olgular bütünü ile ilgili bireysel olarak ve işbirliği halinde faaliyet gösterir. İrtibat halinde faaliyette bulunurken bahse konu bu on dört varlık; Yedi Yüce İdareci genel evren olayları için ve Yedi Üstün Ruhaniyet kâinat aklı için ne anlama geliyorsa kâinat gücü için o derece öneme sahiptir.

29:2.12 (321.4) 2. *Havona Merkezleri*. Zaman ve mekânın evrenlerinin yaratımından önce, Havona içinde güç merkezlerine ihtiyaç duyulmamaktaydı; fakat bu oldukça uzun zaman önce gerçekleşmiş zamanlardan beri, sayıca bir bin Havona dünyasının üst denetimine her merkezin sahip olduğu biçimde bir milyon unsur merkezi yaratım içinde faaliyet göstermektedir. Burada kutsal evren içinde, hiçbir yerde bulunmayan bir durum olarak enerji denetiminin kusursuzluğu bulunmaktadır. Enerji düzenlenmesinin kusursuzluğu, mekânın güç merkezleri ve fiziksel düzenleyicilerinin tümünün nihai amacıdır.

29:2.13 (321.5) 3. *Aşkın Evren Merkezleri*. Onlar, aşkın evrenlerin her birinin başkent âlemi üzerinde çok büyük bir alan kaplayarak üçüncü düzeyin sayıca bin tane olan güç merkezleridir. On ayrışımın öncül enerjisinin üç akımından her biri bu güç merkezlerine gelmektedir; fakat her ne kadar kusursuz olmayan bir biçimde düzenlenmiş olsa da yedisi özelleşmiş ve oldukça iyi bir şekilde yönlendirilmiş bir biçimde, gücün döngüleri birleşik eylem içindeki bulundukları konumlardan hareket eder. Bu işleyiş, kâinat gücünün elektronsal işletim düzenidir.

29:2.14 (321.6) Enerjinin tümü, Cennet çevrimi içinde döngüsel halde bulunur; fakat Kâinat Güç Yöneticileri alt Cennet'in kuvvet-enerjilerini, merkezi ve aşkın evrenlerin mekân faaliyetleri içinde onları değişikliğe uğramış bir biçimde bulduklarında onları yararlı ve yapıcı uygulamanın kanallarına çevirerek ve yönlendirerek, *yönetir*. Havona enerjisi ve aşkın evrenlerin enerjileri arasında bir farklılık bulunmaktadır. Bir aşkın evrenin kuvvet etkisi, on ayrışımın her birinin enerjisine ait olan üç fazdan oluşmaktadır. Bu üç katmanlı enerji etkisi, muhteşem kâinatın mekânı boyunca yayılır; bu durum, yedi aşkın yaratımının her birinin bütününe içine alan ve onu bütünüyle kaplayan biçimde enerjinin hareket eden çok geniş bir okyanusu gibidir.

29:2.15 (321.7) Kâinat gücünün elektronsal işleyiş düzeni, yedi faz içinde faaliyet gösterip; yerel veya doğrusal çekime farklılaşan biçimlerde karşılık gösteren biçimde açığa çıkar. Bu yedi katmanlı döngü, aşkın evren güç merkezlerinden başlayıp her aşkın yaratımı kapsamı altında alır. Zamanın ve mekânın bu türden olan özelleşmiş akımları, özel amaçlar için başlatılan ve yönlendirilen belirli ve yerelleşmiş enerji hareketleridir; onların birçoğu Körfez Akıntısı gibi Atlas Okyanusu'nun ortasında sınırlandırılmış bir oluşum biçiminde faaliyet gösterir.

29:2.16 (321.8) 4. *Yerel Evren Merkezleri*. Her yerel evren merkezinin yönetim merkezleri üzerinde, dördüncü düzeyin sayıca yüz güç merkezi konumlanmıştır. Onlar, azaltıcı biçimde ve diğer hallerde ise aşkın evren yönetim merkezlerinden kökenini alan yedi güç döngüsünü değiştirme şeklinde faaliyet gösterir; bu nedenden dolayı onlar, takımyıldızları ve sistemlerin hizmetleri

için bu döngüleri uygulanabilir hale getirirler. Mekânın yerel gök bilimsel felaketleri, bu güç merkezlerinin ilgili olduğu olaylara aittir; onlar, bağımlı takımyıldızları ve sistemleri için etkin enerjiyi düzenli bir biçimde dağıtma görevine katılırlar. Onlar, kâinatın işlevsel düzenlenmesinin ve enerji hareketlendirilmesinin sonraki zamanları boyunca Yaratıcı Evlatlar'a yapılan büyük yardım içinde bulunurlar. Bu merkezler, önemli yerleşik konumlar arasında gezegensel iletişim için yararlı olan enerjinin yoğunlaşmış şeridini sağlamaya yetkindirler. Bir enerji yolu olarak da zaman zaman adlandırılan bu türden enerjinin bir *şeridi* veya *hattı*, bir güç merkezinden diğerine veya bir fiziksel düzenleyiciden diğerine olan enerjinin doğrusal döngüsüdür. Bahse konu bu nitelik, gücün bireyselleşmiş bir akıntısı olup; farklılaşmamış enerjinin özgür mekân hareketlerine tezat bir biçimde bulunmaktadır.

29:2.17 (322.1) 5. Takımyıldız Merkezleri. Bahse konu bu yaşayan güç merkezlerinin sayıca on unsuru; yüz ırmak kolu yerel sistemi için enerji yansıtıcıları olarak faaliyet gösteren bir biçimde, her takımyıldızı içinde konumlanmıştır. Bu varlıklardan, iletişim ve taşımaya ek olarak yaşamın sağlanması amacıyla fiziksel enerjinin belirli biçimlerine bağlı olan bu yaşayan yaratılmışlarına enerji vermek için güç hatları uzanmaktadır. Fakat ne güç merkezleri ne de onların altında bulunan fiziksel düzenleyiciler, bir işlevsel düzen olarak yaşamla bunların dışında olan bir biçimde ilişkili değildir.

29:2.18 (322.2) 6. Sistem Merkezleri. Bir Yüce Güç Merkezi, kalıcı olarak her yerel sistem için görevlendirilmiştir. Bu sistem merkezleri, güç döngülerini zaman ve mekânın yerleşik dünyalarına dağıtır. Onlar, altlarında bulunan fiziksel

düzenleyicilerin etkinliklerini eş güdüm haline getirir; ve bunun dışında ise, yerel sistem içinde gücün tatmin edici dağıtımını teminat altına almak için faaliyette bulunur. Bahse konu gezegenler arasında döngü rölesi, belirli maddi enerjilerin kusursuz olan eş güdümüne ve fiziksel gücün etkin düzenlenmesine bağlıdır.

29:2.19 (322.3) *7. Sınıflandırılmamış Merkezler.* Bu unsurlar, yerleşik gezegenlerde değil fakat özel yerel konumlar içinde faaliyet gösteren merkezlerdir. Bireysel dünyalar; Üstün Fiziksel Düzenleyiciler'in sorumluluğu altında olup, onların sisteminin güç merkezi tarafından dağıtılan gücün döngüleştirilmiş hatlarını alırlar. En olağandışı enerji ilişkilerinin sadece bu âlemleri, evren denge burgaçları veya enerji idarecileri olarak hareket eden yedinci düzeyin güç merkezlerine sahiptir. Eylemin her fazı içinde bu güç merkezleri, düzenin daha yüksekte bulunan birimleri üzerinde faaliyette bulunan bu unsurlarının bütüncül eşitleridir; fakat sayıca bir milyonu bulan mekân bünyesi içinde hiçbirisi, bu türden yaşayan bir kuvvet işleyiş düzeninde barınmamaktadır.

3. Güç Merkezleri'nin Nüfuz Alanları

29:3.1 (322.4) Yüce Güç Merkezleri, sayıca on milyardan fazla olan bir biçimde birliktelikleri ve altlarında bulunan unsurlar ile birlikte aşkın evrenler boyunca dağıtılmıştır. Ve onların tümü, Yedi Yüce Güç Yöneticileri biçimindeki Cennet atalarıyla kusursuz uyum ve bütüncül birliktelik içerisinde bulunmaktadır. Muhteşem kâinatın güç denetimi bu nedenle, Yedi Yüce Güç Yöneticisi'nin yaratıcıları olan Yedi Üstün Ruhaniyet'in koruması ve yönlendirmesine emanet edilmiştir.

29:3.2 (322.5) Yüce Güç Yöneticileri ve onların birliktelikleri, yardımcıları ve emirleri altında bulunan unsurların hepsi; tüm mekânın mahkemelerinin hepsi tarafından yürütülecek olan herhangi bir tutuklamadan veya sorgulamadan muaftır; onlar ne Zamanın Ataları'nın aşkın evren hükümetinin idari yönetimine, ne de Yaratan Evlatlar'ın yerel evren idaresine bağlıdır.

29:3.3 (323.1) Bu güç merkezleri ve yöneticileri, Sınırsız Ruhaniyet'in evlatları tarafından mevcut hale getirilir. Her ne kadar onlar, maddi kâinat işleyiş düzeninin sonraki çağları boyunca Yaratan Evlatlar ile ilişki halinde olsalar da; Tanrı'nın Evlatları'na ait olan idareye bağlı değildirler. Fakat güç merkezleri bazı biçimlerde Yüce Varlık'ın kâinatsal üst denetim ile yakın olarak birliktelik içindedir.

29:3.4 (323.2) Güç merkezleri ve fiziksel düzenleyiciler hiçbir eğitim sürecinden geçmemektedirler; onların tümü kusursuzluk içinde yaratılmış olup, eylemleri bakımından içkin olarak kusursuzdur. Onlar hiçbir zaman bir faaliyetten diğerine geçmemektedir, bunun yerine onlar her zaman özgün olarak görevlendirildikleri görevlerde hizmetlerini sürdürür. Onların sıralanmalarında hiçbir evrimsel gelişim bulunmamaktadır, ve bu durum iki düzeyin yedi kısmının tümü için gerçeklik taşır.

29:3.5 (323.3) Hafızalarında ziyaret edecekleri hiçbir yükseliş geçmişine sahip olmadıkları için, güç merkezleri ve fiziksel düzenleyiciler hiçbir zaman eğlencesel etkinlikler içinde bulunmamaktadırlar; onlar tüm eylemlerinde bütünüyle iş ciddiyetine sahiptir. Onlar her zaman görev üzerinde bulunur; kâinatsal düzen içinde enerjinin fiziksel hatlarının aksaklığa uğraması için hiçbir hüküm bulunmamaktadır; bir saniye içinde

bir saliseliğine bile bu varlıklar, zamanın ve mekânın enerji döngüleri üzerinde sahip oldukları doğrudan üst denetimi elden bırakamazlar.

29:3.6 (323.4) Gücün bu yöneticileri, merkezleri ve düzenleyicileri; güç, maddi veya yarı-fiziksel enerji dışında yaratımın tümü içinde hiçbir ilişkiye sahip bir biçimde bulunmamaktadır; onlar enerjiyi oluşturmazlar, fakat onu dönüştürebilir, değiştirebilir ve yönlendirebilirler. Onlar, çekim gücüne karşı koyma dışında fiziksel çekim ile ilgili hiçbir şeyle alakalı değildirler. Onların çekim ile olan ilişkisi bütünüyle aksi bir yöndedir.

29:3.7 (323.5) Güç merkezleri; birçok ayrılmış enerji yoğunlaşmasının yaşayan işleyiş düzenleri ile bağlılık içinde, bir maddi düzenin geniş bir kapsamda bulunan işleyiş düzenlerini ve düzenlemelerini kullanır. Her bireysel güç merkezi, faaliyetler düzenlemenin sayıca tam olarak bir milyon birimi içinde oluşturulmuş olup; bu enerji-dönüştürücü birimleri, insanın fiziksel bedeninin hayati organları gibi sabit değildir; bu güç düzenlenmesinin bahse konu “hayati organları” birliktelik olanakları içinde hareket halinde ve gerçek anlamda sürekli değişen bir niteliktedir.⁵

29:3.8 (323.6) Bu yaşayan varlıkların, kâinat enerjisinin üstün döngülerinin idaresi ve düzenlenmesini nasıl bir biçimde kapsadıklarını açıklamak bütünüyle benim yetkinliğimin dışındadır. Bahse konu bu devasa ve neredeyse kusursuz bir biçimde etkin olan güç merkezlerinin büyüklüğü ve faaliyeti ile ilgili sizi daha detaylı bir biçimde bilgilendirmeye girişmek, sizin kafa karışıkllığınıza ve şaşkınlığınıza sadece yenilerini ekleyecektir. Onlar, yaşayan ve “kişisel” varlıklardır; fakat onlar, kavrayışınızın ötesindedir.

29:3.9 (323.7) Havona dışında Yüce Güç Merkezleri sadece, mimari bir biçimde özellikle inşa edilmiş alanlarda veya bunun dışındaki buna uygun bir biçimde oluşturulmuş mekân bünyeleri üzerinde faaliyet gösterir. Bu mimari dünyalar öyle bir biçimde inşa edilmişlerdir ki; yaşayan güç merkezleri seçici bir biçimde bu alanlar üzerinde yayılan mekânın enerjilerini yönlendirir, dönüştürür ve yoğunlaştırır. Onlar, olağan bir evrimsel güneş veya gezegen üzerinde bu biçimde faaliyet gösterecek yetkinliğe sahip değildir. Belirli topluluklar aynı zamanda, bu özel yönetim merkezi dünyalarının ısıtılması ve diğer maddi ihtiyaçları ile ilgilidir. Buna ek olarak her ne kadar bu durum, Urantia bilgisinin kapsamının ötesinde bulunsa da; yaşayan güç kişiliklerinin bu düzeylerinin daha çok, ısı vermeden ışık yayan ışığın dağıtımıyla ilgili olduğunu söyleyebilirim. Onlar bu olgular bütününe üretmemektedir, fakat yine de onlar bahse konu bu oluşumun dağıtımı ve yönlendirmesi ile ilgilidir.

29:3.10 (323.8) Güç merkezleri onların altlarında görev yapan düzenleyiciler, düzenlenmiş mekânın fiziksel enerjilerinin bütününe çalışması ile görevlendirilmiştir. Onlar, on enerjinin her birinin üç temel akımıyla birlikte görev yapar. Bu durum, düzenlenmiş mekânın enerji etkisidir; ve düzenlenmiş mekân onların nüfuz alanıdır. Kâinat Güç Yöneticilerinin, yedi aşkın-evrenin mevcut sınırlarının dışında şu an içinde gerçekleşen kuvvetin bahse konu devasa eylemleriyle hiçbir ilişkisi bulunmamaktadır.

29:3.11 (324.1) Güç merkezleri ve düzenleyicileri, her kâinat temel akımı içinde taşınan enerjinin on biçiminden sadece yedisi üzerinde kusursuz bir denetim sağlar; onların denetiminden

kısmi veya bütünüyle muaf olan bu biçimler, Koşulsuz Mutlaklık tarafından hâkim bir biçimde yönlendirilen enerji dışavurumunun tahmin edilemez âlemlerini temsil etmekle yükümlüdür. Eğer onlar bu Mutlaklık üzerinde ezeli kuvvetler üzerinde bir etkide bulunursa; bir takım fiziksel düzenleyicilerin zaman zaman kendiliğinden Kâinatsal Mutlak'ın belirli tepkilerine karşılık verdiği dair kesin bir görüşü sağlayacak azıcık da olsa bir takım kanıtların mevcut bir biçimde bulunmasına rağmen, bu faaliyetlerin farkında bulunmamaktayız.

29:3.12 (324.2) Bu yaşayan güç işleyiş biçimleri, bilinçli bir biçimde Koşulsuz Mutlaklık'ın üstün kâinat enerji üst denetimiyle ilişkili değildir; fakat onların bütüncül ve neredeyse kusursuz olan güç yönetimi düzeninin, bilinmeyen bir biçimde bahse konu bu aşkın çekim mevcudiyetinin etkisi altına bağlanmış olduğunu varsayabiliriz. Herhangi bir yerel enerji durumunda, merkezler ve düzenleyiciler yakın yüceliği uygularlar; fakat onlar her zaman, aşkın enerjinin mevcudiyetinin ve Koşulsuz Mutlaklık'ın farkında bulunulamayacak olan uygulamasının bilincindedir.

4. Üstün Fiziksel Denetimciler

29:4.1 (324.3) Bu varlıklar, Yüce Güç Merkezleri'nin emrinde hareket halinde bulunan unsurlardır. Fiziksel düzenleyiciler; Yalnız İleticiler'in seyahatine yaklaşan hızlarda yerel mekânı kat etmeye yetkin olan bir biçimde, kendiliğinden olan taşımının belirgin bir çeşitliliğine katılan bu türden bir doğanın bireysellik dönüşümünün yetkinlikleriyle donatılmıştır. Fakat tüm diğer mekân kat edicileri gibi onlar; çekim eyleminin üstesinden gelmede ve maddi bir alandan ayrılış içinde

eylemsizliğe karşı koymada, görevdeşlerinin ve varlıkların belirli diğer türlerinin desteğine ihtiyaç duymaktadır.

29:4.2 (324.4) Üstün Fiziksel Düzenleyiciler, muhteşem kâinat boyunca hizmette bulunurlar. Onlar doğrudan bir biçimde, Yedi Yüce Güç Yöneticisi tarafından olabildiğinde aşkın-evrenlerin yönetim merkezlerinden idare edilirler; buradan onlar, Birliktelik İçindeki Üstün Kuvvet Düzenleyicileri'nin sorumlu görevlileri olarak Yedi Üstün Ruhaniyet tarafından görevlendirilen yüksek güç delegeleri biçimindeki Dengenin Heyeti tarafından yönlendirilip dağıtılır. Bahse konu bu yüksek delegeler; bir bütüncül aşkın-evrenin güç baskısını ve enerji etkisini işaret eden yaşayan araçlar biçimindeki üstün frandalankların ölçümlerini ve kayıtlarını yorumlamakla güçlendirilmiştir.

29:4.3 (324.5) Cennet İlahiyatları'nın mevcudiyeti, muhteşem kâinatı çevrelerken ve ebediyetin döngüsü etrafında yayılırken; Yedi Yüce Ruhaniyet'in herhangi birinin etkisi tek bir aşkın evrenle sınırlıdır. Her yedi aşkın yaratımın biri arasında, farklı bir ayrışım ve güç döngülerinin bir bölünüşü mevcuttur; bu nedenle bireyselleşmiş düzenlenme biçimleri, yürürlükte bulunmak yükümlülüğünde olan bir biçimde bunu gerçekleştirir.

29:4.4 (324.6) Üstün Fiziksel Düzenleyicileri, Yüce Güç Merkezleri'nin doğrudan doğumu olup; onların nüfusu şu düzeyleri içine alır:

29:4.5 (324.7) 1. Yardımcı Güç Yöneticileri.

29:4.6 (324.8) 2. Mekanik Düzenleyiciler.

29:4.7 (324.9) 3. Enerji Dönüştürücüleri.

29:4.8 (325.1) 4. Enerji Taşıyıcıları.

29:4.9 (325.2) 5. Birinci Derece Birliktelik Sağlayıcıları.

29:4.10 (325.3) 6. İkinci Derece Birliktelik Ayırıştırıcıları.

29:4.11 (325.4) 7. Frandalanklar ve Kronoldekler.

29:4.12 (325.5) Bu düzeylerin bütünü, tercihte bulunmanın bireysel güçlerini elinde bulundurma bakımından kişiler biçiminde bulunmamaktadır. Özellikle onların son dört düzeyi; üstlerinin etkilerine cevap vermede ve mevcut olan enerji durumlarına karşılık vermede, bütünüyle kendiliğinden hareket eden bir biçimde olup tamamiyle mekanik bir görünüme sahiptir. Fakat her ne kadar bu türden karşılık tümüyle mekanik olarak görünse de, gerçekte durum böyle değildir; onlar bir çeşit robot görülse de, onların hepsi akli yapının farklı bir işleyişini açığa çıkarır.

29:4.13 (325.6) Kişilik nedensel bir biçimde, usun beraberinde getirdiği bir sonuç değildir. Akıl; hayvanların alt düzeyde bulunan sayısız türleri ve bu emir altında bulunan fiziksel düzenleyicilerinin birtakım unsurları içinde, tercihin gücünden bütünüyle yoksun olunan zamanlarda bile düşünme işlevini yerine getirebilir. Fiziksel gücün kendiliğinden daha fazla bir biçimde hareket eden bahse konu bu düzenleyicilerinin birçoğu, kavramsal olarak kişiler biçiminde bulunmamaktadır. Onlar, paylarına düşen görevler için tasarımın mekanik kusursuzluğuna bütünüyle tabi olarak irade ve karar vermenin

bağımsızlığıyla donatılmamıştır. Yine de onların tümü bütünüyle ussal varlıklardır.

29:4.14 (325.7) Fiziksel düzenleyiciler başlıca olarak, Urantia üzerinde keşfedilmemiş temel enerjilerin düzenlenmesinden sorumludur. Bahse konu bu bilinmeyen enerjiler, taşımının gezegensel sistemi ve iletişimin belirli işleyiş biçimleri için oldukça hayati bir nitelikte bulunmaktadır. Biz, ses eşdeğerlerinin taşınması ve görüşün genişlemesi amacıyla enerjinin hatlarını oluşturduğumuzda; bahse konu enerjinin bu keşfedilmemiş biçimleri, yaşayan fiziksel düzenleyiciler ve onların birliktelikleri tarafından kullanılır. Yeri geldiğinde bahse konu bu enerjiler aynı zamanda, olağan görevleri içinde yarı-ölümlü yaratılmışlar tarafından kullanılır.

29:4.15 (325.8) 1. *Yardımcı Güç Yöneticileri*. Olağanüstü biçimde etkin olan bu varlıklar; âlemlerin sürekli değişen enerji düzeylerinin başından beri yön değiştiren ihtiyaçlarıyla iniltili bir biçimde, Üstün Fiziksel Düzenleyiciler'in tüm düzeylerinin görevlendirilmesi ve dağıtımı ile yükümlü hale getirilmiştir. Fiziksel düzenleyicilerin bu geniş sayıdaki yedek birlikler, azınlık birimlerinin yönetim merkezleri üzerinde idare edilip; bu odak noktalarından onlar dönemsel olarak, birliktelik halinde bulunan güç yöneticileri tarafından âlemlerin yönetim merkezlerine, takımyıldızlarına ve bireysel gezegenlere atanır. Onlar bu şekilde görevlendirildiğinde, fiziksel düzenleyiciler geçici olarak arabulucu heyetlerin kutsal uygulayıcılarının düzeylerine tabi bir biçimde bulunmaktadır; fakat onlar aksi halde, yalnızca birliktelik yöneticilerine ve Yüce Güç Merkezleri'ne bağımlıdır.

29:4.16 (325.9) Birliktelik içinde bulunan sayıca üç milyon güç yöneticisi; bu olağanüstü biçimde çok yönlü olan varlıkların aşkın evren kotasını bir bütün halinde üç milyara tamamlayan bir şekilde, Orvonton azınlık birimlerinin her biri için görevlendirilmiştir. Onların kendi yedek birlikleri; akli enerji düzenlenmesinin ve dönüştürülmesinin bilimleri üzerinde çalışan herkesin öğreticileri olarak aynı zamanda hizmet ettikleri yer olan, bu aynı azınlık birim dünyaları üzerinde idare edilir.

29:4.17 (325.10) Bahse konu bu yöneticiler; mekânın âlemleri için müfettişlik hizmetinin eşit süreçleriyle birlikte, azınlık birimleri içinde yönetim hizmetinin belirli zaman aralıklarında dönüşümlü olarak görevde bulunur. Faaliyet içindeki en az bir müfettiş, onun başkent âlemi içindeki yönetim merkezlerini idare eder bir biçimde her yerel sistem içinde her zaman mevcut bir halde bulunmaktadır. Onlar, yaşayan enerjinin geniş bir biçimde olan tüm bir araya gelişini uyum halinde bulunan eş güdüm içinde tutar.

29:4.18 (325.11) 2. *Mekanik Düzenleyiciler.* Bu unsurlar, birliktelik halindeki güç yöneticilerinin oldukça çok yönlü ve hareket halinde olan yardımcılarıdır. Onların sayıca trilyonlarcası, azınlık birimizin olan Ensa üzerinde görevlendirilmiştir. Bu varlıklar, mekanik düzenleyiciler olarak adlandırılırlar; çünkü onlar, birliktelik içinde bulunan güç yöneticilerin idaresine oldukça bütüncül bir biçimde tabi olan bir şekilde üstleri tarafından eksiksiz bir şekilde idare edilir. Yine de kendileri oldukça akıl sahibi olup; her ne kadar görevleri doğası bakımından mekanik ve maddi bir biçimde işlevsel olsa da, bu görevler maharet dolu bir biçimde onlar yerine getirilir.

Yerleşik dünyalar için görevlendirilen üstün Fiziksel Düzenleyiciler'in tümü içinde mekanik düzenleyiciler, açık ara en güçlü olanlarıdır. Tüm diğer varlıkları aşan bir şekilde karşı-çekimin yaşayan edinimini elinde bulunduran bir biçimde her düzenleyici, devasa hızlarda dönen ve sadece çok büyük alanlar tarafından eşitlenen bir çekim direncine sahiptir. Bu düzenleyicilerin sayıca onu, şu an içinde Urantia üzerinde konumlanmıştır; ve onların en önemli gezegensel etkinliklerinden biri, yüksek meleksel taşımaya ait olan ayrılışı yerine getirmedir. Sayıca bin enerji taşıyıcısının bir bölümü meleksel ayrılış için öncül devinimi sağlarken, bu biçimde faaliyet göstererek mekanik düzenleyicilerin onunun da hepsi uyum içinde hareket eder.

Mekanik düzenleyiciler; enerjinin akışını yönlendirmeye ve onun özelleşmiş akımlarına veya döngülerine olan yoğunlaşmasını gerçekleştirmeye yetkindir. Bu kudretli varlıklar daha çok; fiziksel enerjilerin ayrışması, yönlendirilmesi ve yoğunlaşması ile birlikte gezegenler arası döngülerin basınçlarının eşitlenmesiyle ilgilidir. Onlar, bir aşkın evrenin güç etkisini oluşturan bir haldeki mekânın sayıca otuz fiziksel enerjisinin yirmi birinin idaresinde uzmandır. Onlar aynı zamanda, fiziksel enerjinin ayrıntısal olarak farklılaşan dokuz ek biçiminden altısının idaresine ve düzenlenmesine daha çok dönük bir biçimde erişim sağlamaya yetkindir. Bu düzenleyicilerin, her biriyle ve belirli güç merkezleriyle olması gereken teknik ilişkiler içine yerleştirilmesiyle, birliktelik halindeki güç yöneticileri; güç düzenlenmesi ve enerji denetimi içinde hayretler içinde bıraktıracak değişimleri gerçekleştirmeye etkin hale getirilir.

29:4.21 (326.3) Üstün Fiziksel Düzenleyiciler sıklıkla; yüzlükler, binlikler ve hatta milyonlar halindeki bölükler içinde faaliyet gösterir; ve değişen konumları ve farklılaşan dizilimleriyle onlar, bir bireysel kabiliyete ek olarak işbirliği halinde enerji düzenlemesini yerine getirmeye yetkindir. Değişen gerekliliklere bağlı olarak onlar; enerji hacmini ve hareketini yükseltip hızlandırır, veya enerji akımlarını engeller, yoğunlaştırır ve yavaşlatır. Onlar; katalizör etkenlerinin kimyasal tepkimeleri arttırması olarak bir biçimde adlandırılan haliyle enerji ve güç dönüşümleri üzerinde etkide bulunur. Onlar, içkin yetkinlikleri tarafından ve Yüce Güç Merkezleri ile işbirliği içinde faaliyet gösterir.

29:4.22 (326.4) 3. *Enerji Dönüştürücüleri.* Bu varlıkların bir aşkın evren içindeki nüfusu inanılmaz derecededir. Sadece Satania içinde onlardan neredeyse bir milyon unsur bulunmakta olup, her yerleşik dünya için olağan sınır sayıca yüz unsurun mevcudiyetinden oluşmaktadır.

29:4.23 (326.5) Enerji dönüştürücüleri, Yedi Güç Yöneticisi ve Yedi Merkez Üst Denetimcisi'nin bütünleştirici yaratımıdır. Onlar, fiziksel düzenleyicilerin daha kişisel olan düzeyleri arasında olup; bir birliktelik halindeki güç yöneticisi bir yerleşik dünya üzerinde mevcut bir halde bulunduğu zamanın dışında kalan hallerde dönüştürücüler, her zaman idari konumda bulunmaktadır. Onlar, ayrılış meleksel taşımanın tümünün gezegensel müfettişleridir. Göksel yaşamın tüm sınıfları, sadece birliktelik halindeki yöneticiler ve enerji dönüştürücülerinin daha kişisel olan düzeyleriyle olan bütünlük vasıtasıyla fiziksel düzenleyicilerin daha az kişisel olan düzeylerini kullanabilir.

29:4.24 (326.6) Bu dönüştürücüler; verilen bir güç düzenlenmesi veya yönlendirilmesi için veya ona karşı kendilerini konumlandırmaya yetkin olarak, güçlü ve etkin yaşayan akım anahtarlarıdır. Onlar aynı zamanda; devasa gezegensel ve yıldızsal komşuları arasında geçen güçlü enerji akımlarına karşı gezegenleri yalıtma bakımından, kendi çabalarında oldukça hünerlidir. Onların enerji-dönüştürücü nitelikleri, kâinatsal enerji dengesi ve güç eşitliği idaresinin önemli olan görevi içinde onları en olanaklı biçimde hizmet verebilen bir konuma getirir. Bir zaman aralığından bakıldığında onlar enerjiyi harcayan veya biriktiren bir biçimde gözlenir, diğer zamanlarda ise onlar enerjinin boşalması veya onun özgürleşmesini sağlayan bir görünüme sahiptir. Dönüştürücüler, kendilerinin ilgili âlemlerin yaşayan ve ölü enerjilerinin “biriktirilen-depolanması” potansiyelini arttırmaya ve azaltmaya yetkindir. Fakat onlar sadece, fiziksel ve yarı-maddi enerjiler ile ilgilidir; doğrudan bir biçimde ne yaşamın nüfuz alanı içinde faaliyet gösterir, ne de yaşayan varlıkların oluşumlarını değiştirir.

29:4.25 (327.1) Bazı açılardan enerji dönüştürücüleri, yarı-maddi yaşayan yaratılmışların tümü içinde en göze çarpan ve en gizemli olanıdır. Onlar, bilinmeyen biçimlerde fiziksel olarak farklılaşmıştır; ve bütünlük ilişkilerinin değişen biçimleri vasıtasıyla onlar, birliktelik içinde bulundukları mevcudiyetler boyunca geçen enerji üzerinde derin bir etkide bulunmaya yetkindir. Fiziksel âlemlerin durumu, onların hünerli idaresi altında bir dönüşüm altında bulunan görünüme sahip bulunmaktadır. *Onlar, mekânın enerjilerinin fiziksel biçimini değiştirmeye yetkin olup bunu yerine getirir. Eş düzenleyicilerinin yardımıyla onlar mevcut olarak, aşkın evren*

güç etkisinin sayıca otuz olan fiziksel enerjisinin yirmi yedisinin biçimini ve potansiyelini değiştirmeye yetkindir. Bahse konu geriye kalan enerjilerin bu üç tanesinin onların denetiminin dışında olması, Koşulsuz Mutlaklık'ın kullandığı araçların dışında bulunduğunu gösterir.

29:4.26 (327.2) **Üstün Fiziksel Düzenleyiciler**'in geriye kalan dört topluluğu, kişiler olarak kullanılan kelimenin herhangi kabul edilen tanımı içinde ifade edilebilecek düzeyde bir niteliğe sahip değildir. Bahse konu bu taşıyıcılar, birliktelik sağlayıcılar, ayrıştırıcılar ve frandalanklar; karşılıklarında bütünüyle istemsiz olarak hareket eder. Biz, bahse konu bu muhteşem birimlerin bilgisinde oldukça kısıtlı bir durumda bulunmaktayız; çünkü biz, onlarla iletişim kuramamaktayız. Onlar, âlemlerin dilini anlar bir görünüme sahiptir; fakat onlar bizimle iletişime geçemez. Onlar, iletişimlerimizi bütünüyle algılayamaya yetkin görünmektedir; fakat iletişimlerimize karşılık vermede oldukça güçsüz bir durumda bulunmaktadır.

29:4.27 (327.3) **4. Enerji Taşıyıcıları.** Bu varlıklar başlıca olarak fakat bütününi kapsamayan bir biçimde, gezegenler-içi bütünlüğü içerisinde faaliyet gösterir. Onlar, bireysel dünyalar üzerinde dışa vurulduğu biçimiyle enerjinin muazzam dağıtıcılarıdır.

29:4.28 (327.4) Enerji yeni bir döngü için çevrildiği zaman, taşıyıcılar kendilerini arzulanan enerji yolunun hattı boyunca konumlandırır; ve sahip oldukları enerji-çekimin benzersiz nitelikleri vasıtasıyla onlar mevcut bir biçimde, arzulanan yön dâhilinde arttırılan bir enerji akımını başlatabilir. Onların faaliyet içinde bulundukları bu eylem kelimenin tam anlamıyla, belirli madeni döngülerin elektrik enerjisinin belirli türlerinin

akımını yönlendirmesine benzer; ve onlar, fiziksel enerjinin otuz türünün yarısından fazlası için yaşayan aşkın-ileticileridir.

29:4.29 (327.5) Taşıyıcılar; bir bireysel gezegen üzerinde, bir gezegenden diğerine ve konumlanmış bir görev merkezinden bir diğerine geçmekte olan özelleşmiş enerjinin gücünü kaybeden akımlarını onarmada etkin olan hünerli birliktelikleri oluşturur. Onlar, yaşayan varlıkların diğer türleri tarafından tanınabilecek derecede oldukça güçsüz hale gelmiş olan akımları tespit eder; ve onlar, eşlik eden iletimin kusursuz bir biçimde ussal hale gelmesini sağlamak amacıyla bu enerjileri oldukça arttırabilir. Onların hizmetleri, yayın alıcıları için oldukça paha biçilmezdir.

29:4.30 (327.6) Enerji taşıyıcıları, iletişimsel algılıının tüm biçimleri bakımından faaliyet göstermeye yetkindir; onlar, uzak bir sesi “duyulabilen” hale getirmeye ek olarak uzak bir görüşü “görünebilir” kılar. Onlar, yerel sistemler içinde ve bireysel gezegenler üzerinde iletişimin acil durum hatlarını sağlarlar. Onların hizmetleri, düzenli bir biçimde oluşturulmuş döngülerin dışındaki iletişim amaçları için tüm yaratımlar tarafından işlevsel olarak kullanılmak durumundadır.

29:4.31 (327.7) Bu varlıklar enerji dönüştürücüleri ile birlikte, güçsüzleşen bir atmosfere sahip olan bahse konu dünyalar üzerinde fani mevcudiyetin iradesi için hayati derece öneme sahiptir; ve onlar, nefes almayan gezegenler içinde yaşamın işleyiş biçiminin bütünleyici bir parçasıdır.

29:4.32 (328.1) *5. Birinci Derece Birliktelik Sağlayıcıları.* Bu ilgi çekici ve çok değerli birimler, üstün bir biçimde enerji koruyucuları ve sorumlularıdır. Bir bitkinin güneş enerjisini

içinde depolamasına benzer bir biçimde bu yaşayan canlı varlıklar, artı yönlü olan dışavurumların zamanı boyunca enerjiyi bünyelerinde muhafaza eder. Onlar, mekânın enerjilerini Urantia üzerinde bilinmeyen bir fiziksel duruma çevirme şeklindeki devasa bir ölçek dâhilinde görev yapmaktadır. Onlar aynı zamanda bu dönüştürmeleri, maddi mevcudiyetin öncül birimlerinin bazılarının üretilmesi noktasına kadar taşımaya yetkindir. Bu varlıklar, basit bir değişle mevcudiyetleri vasıtasıyla hareket eder. Onlar hiçbir biçimde bu işlevden yorulmuş veya bitap düşmüş bir hale gelmez; onlar, yaşayan katalizör etkenleri olarak hareket eder.

29:4.33 (328.2) Eksi yönlü dışavurumların dönemleri boyunca onlar, muhafaza edilen bu enerjilerin salınımıyla güçlendirilmiştir. Fakat enerji ve madde hususundaki sizin bilginiz, onların görevlerinin bu fazının işleyiş biçimini açıklamayı uygun hale getirmek için yeterli bir gelişmişlik düzeyinde değildir. Onlar her zaman; bahse konu alfabetik sembolleri onların çok geniş olan oluşumlarını anlatabilmek için ciddi bir biçimde uyguladığınız türler biçimindeki atomların, elektronların ve ultimatonların kullanımını ve idare edilmesini içine alan evrensel yasa ile uyumluluk halinde görev yapar.

29:4.34 (328.3) Birliktelik sağlayıcıları, oluşumsal olarak düzenlenmekte olan bir maddi âlem üzerinde ortaya çıkmak amacı taşıyan yaşamın ilk topluluğudur; ve onlar, yaşayan varlıkların mevcudiyeti ile tamamiyle bağdaşmaz olarak tanımlayacağınız fiziksel sıcaklık koşullarında faaliyet gösterebilir. Onlar, insan hayal gücünün kapsamının basit bir değişle ötesinde olan yaşamın bir düzeyini temsil eder. Yardımcı çalışanları olan ayrıştırıcılar ile birlikte onlar, tüm

akli yaratılmışlar içinde en fazla hizmet gösteren emir altındaki unsurlardır.

29:4.35 (328.4) *6. İkinci Derece Ayrıştırıcılar.* Birinci derece birliktelik sağlayıcılarıyla karşılaştırıldıklarında devasa karşı-çekim ediniminin bu varlıkları, karşıt bir biçimde faaliyet gösteren çalışanlardır. Yerel dünyalar üzerinde veya yerel sistemler içinde fiziksel enerjinin özel veya dönüştürülmüş biçimlerinin herhangi bir biçimde tükenecek olmasına dair hiçbir tehlike bulunmamaktadır; çünkü bu yaşayan oluşumsal düzenlenmeler, enerjinin evrimleşen sınırsız arzının benzersiz gücü ile donatılmıştır. Başlıca olarak onlar, Urantia üzerinde neredeyse hiçbir biçimde bilinmeyen enerjinin bir türünün, daha az biçimde tanınan maddenin bir türünden olan evrimi ile ilgilidir. Onlar gerçek anlamıyla mekânın simyacıları ve zamanın harika-yaratıcılarıdır. Fakat onların görev yaptıkları harikaların tümü içinde onlar, Kâinatsal Yüceliği'nin emirlerine hiçbir zaman karşı gelmezler.

29:4.36 (328.5) *7. Frandalanklar.* Bu varlıklar; birinci ve ikinci kuvvet düzenleyicileri ve güç yöneticileri biçimindeki, enerji-düzenleyici varlıkların üç düzeyinin tümünün bütünleştirici yaratımıdır. Frandalanklar, Üstün Fiziksel Düzenleyiciler'in tümü içinde en fazla nüfusa sahip olanlardır; Satania içinde faaliyet gösterenlerin nüfusu tek başına sizin rakamsal kavramlarınızın ötesindedir. Onlar, yerleşik dünyaların tümü üzerinde konumlanmış olup, her zaman fiziksel düzenleyicilerin yüksek düzeylerine bağlanmıştır. Onlar dönüşümsel olarak, merkezi ve aşkın evrenler içinde ve dışsal uzayın nüfuz alanları üzerinde faaliyet gösterirler.

29:4.37 (328.6) Frandalanklar, temel evren kuvvetinin her türüne karşılık gelen bir biçimde otuz bölüm içinde yaratılmıştır; ve onlar, yaşayan ve istemsiz mevcudiyetlerine ek olarak basınç ve hız ölçücülerini biçiminde ayrıcalıklı bir şekilde faaliyet gösterir. Bu yaşayan basınçölçerler yalnızca, kuvvet-enerjisinin tüm biçimlerinin durumunun istemsiz ve hataya yer bırakmayan kaydı ile ilgilidir. Geniş yansıtma işleyiş düzeni ussallık kazandırılmış evren için ne anlama geliyorsa, onlar fiziksel evren için eşdeğer bir değere sahiptir. Niteliksel ve niceliksel enerji mevcudiyetine ek olarak zamanı kaydeden frandalanklar, *kronoldekler* olarak adlandırılır.

29:4.38 (328.7) Frandalankların ussal niteliğe sahip olduklarının bilincine sahibim, fakat onları yaşayan istemsiz makinelerden başka bir sınıflandırma altında tanımlamamaktayım. Bahse konu bu yaşayan işleyiş düzenlerini anlamana yardım edebilmemin tek yolu onları, neredeyse ussal kesinlik ve doğruluk ile çalışan sizin mekaniksel buluşlarınız ile karşılaştırmak olacaktır. Bunun sonucunda eğer bu varlıkları, muhteşem kâinat içinde tanımanız ölçeğinde hayalinizde canlandırma biçiminde algılayacak olursanız; doğruluğun daha hassas kesinliği ve kesinliğin nihayeti ile bile daha hayranlık uyandırıcı hesaplamaları içine alan daha karmaşık görevleri yerine getirebilen ussal ve *yaşayan* birimler şeklindeki işleyiş düzenlerine gerçekte sahip olduğumuzu ifade edebiliriz.

5. Üstün Kuvvet Düzenleyicileri

29:5.1 (329.1) Kuvvet düzenleyicileri Cennet üzerinde yerleşik bir konumdadır; fakat onlar daha özel bir biçimde, düzenlenmemiş mekânın nüfuz alanlarını içine alan bir biçimde üstün evren boyunca faaliyette bulunur. Bu olağanüstü varlıklar ne

yaratanlar ne de yaratılmışlardır, ve onlar hizmetin bu iki devasa bölümünden oluşmaktadır:

29:5.2 (329.2) 1. Varedilmiş Öncül Üstün Kuvvet Düzenleyicileri.

29:5.3 (329.3) 2. Aşkın Yardımcı Üstün Kuvvet Düzenleyicileri.

29:5.4 (329.4) Ezeli-kuvvet düzenleyicilerinin bu iki kudretli düzeyi, Üstün Evren Mimarları'nın yüksek denetimi altında ayrıcalıklı bir biçimde görev yapmaktadır; ve onlar mevcut zaman içinde muhteşem kâinatın sınırları dâhilinde kapsamlı bir biçimde faaliyet içerisinde bulunmamaktadır.

29:5.5 (329.5) Öncül Üstün Kuvvet Düzenleyicileri, Koşulsuz Mutlaklık'ın ezeli veya temel mekân-kuvvetlerinin idarecileridir; onlar nebula yaratıcılarıdır. Onlar, mekânın enerji tufanlarının yaşayan başlatıcıları ve bu devasa dışavurumların öncü düzenleyicileri ve yönlendiricileridir. Bu kuvvet düzenleyicileri; doğrusal Cennet çekime karşılık veren bir niteliğe sahip olmayan biçimdeki *ezeli kuvveti*, Koşulsuz Mutlaklık'ın ayrıcalıklı kavrayışından Cennet Adası'nın çekim kapsayışına değişen enerji biçimindeki birincil veya *muazzam enerjisine* dönüştürür. Bunun sonucunda onların görevi, birincil düzeyden ikincil veya *çekim-enerji* aşaması boyunca enerji dönüşümünün sürecine devam eden birliktelik halindeki kuvvet düzenleyicileri tarafından devralınır.

29:5.6 (329.6) Bir Yaratan Evlat'ın varışı tarafından simgelenen biçimdeki yerel bir evrenin yaratımı için tasarıların tamamlanması üzerine Birliktelik İçindeki Üstün Kuvvet Düzenleyicileri, gökbilimsel yargı yetkisinin aşkın evreni içinde hareket etmesi için güç yöneticilerinin düzeylerinin

önünü açar. Fakat bu türden olan tasarıların yoksunluğunda birliktelik içindeki kuvvet düzenleyicileri, şu an içinde bile dışsal uzay içinde faaliyet gösterdiği biçimdeki bahse konu maddi yaratımların sorumluluğuna sahip olmaya sonsuza kadar devam eder.

29:5.7 (329.7) Üstün Kuvvet Düzenleyicileri, sıcaklık değerlerine karşı dayanıklı olup; Orvonton'un çok yönlü güç merkezleri ve fiziksel düzenleyicileri için bile tahammül edilemez olan fiziksel koşullar altında faaliyet gösterir. Bahse konu bu varlıkların haricinde, dışsal uzayın bu alanları içinde faaliyet göstermeye yetkin olan açığa çıkarılmış varlıkların diğer tek türü; Yalnız İleticiler ve Muazzam Kutsal Üçleme Ruhaniyetleri'dir.

29:5.8 (329.8) [Bu anlatım, Uversa üzerinde Zamanın Ataları'nın yönetimi altında hareket eden bir Kâinatsal Denetimci tarafından sağlanmıştır.]

30. Makale

Muhteşem Kâinat'ın Kişilikleri

30:0.1 (330.1) ŞU an Cennet üzerinde ve muhteşem kâinat içinde faaliyet gösteren kişilikler ve kişilik varlıklarının diğerleri, yaşayan varlıkların neredeyse sınırsız olan bir nüfusunu oluştur. Bırakınız alt türlerinin ve bu türlerin arasındaki farklılaşmaları, çoğunluk düzeylerinin ve türlerinin nüfusu bile insan tahayyülünü aşmaya yeter bir nitelikte bulunmaktadır. Buna rağmen, Cennet tasnifinin bir önermesi ve Uversa Kişilik Kaydedicisi'nin sadeleştirilmiş tanımlandırması biçimindeki yaşayan varlıkların iki temel sınıflandırmasını sunmak arzu edilen bir durumdur.

30:0.2 (330.2) Muhteşem kâinatın kişiliklerinin kavramsal ve bütünüyle tutarlı sınıflandırmasını formülleştirmek mümkün değildir, çünkü bu toplulukların *hiçbiri* açığa çıkarılmamıştır. Tüm toplulukların sitemli bir biçimde sınıflandırılmasını içine alması amacıyla gerekli olan ileri düzeydeki açığa çıkarılış, sayısız ek makalelerin oluşturulmasını zorunlu kılacaktır. Bu kavramsal büyüme; ileriki bin yıllar boyunca fanilerin bu kısmen açığa çıkarılmış beslenen kavramlar hakkındaki yaratıcı tahayyüllerin oluşmasına zemin hazırlayacak şartlardan onların mahrum kalmasına neden olacağı için, arzu edilmeyen bir niteliği içerisinde barındırır. Bu bakımdan, insanın gerektiğinden fazla sunulacak olan bir açığa çıkarılma bütününe sahip olmaması onların açısından en iyi olandır; çünkü aksi halde bu durum, onların hayal gücünü perdeleyecektir.

1. Yaşayan Varlıkların Cennet Sınıflandırılması

30:1.1 (330.3) Yaşayan varlıklar, Cennet üzerinde Cennet İlahiyatları ile olan içkin ve erişilmiş ilişkileri uyarınca sınıflandırılır. Merkezi ve aşkın-evrenlerin devasa olan bir araya gelişleri boyunca bahse konu bu mevcut varlıklar sıklıkla; Üçleme bütünlüğü kökenine veya Kutsal Üçleme erişimine ait olanlar, çifte kökene ait olanlar ve tek kökene ait olanlar şeklinde, kökenleri bakımından sınıflandırılır. Yaşayan varlıkların Cennet sınıflandırılmasını fani akıl için anlaşılacak bir biçimde iletmeye çalışmak oldukça zordur, fakat yine de biz, şu bahse konu sınıflandırmayı sunmak için yetkilendirilmiş bulunmaktayız:

30:1.2 (330.4) **I. ÜÇLEME BÜTÜNLÜĞÜ KÖKENLİ VARLIKLAR.** Cennet İlahiyatları'nın üçü tarafından, benzer bir biçimde veya

Kutsal Üçleme olarak Kutsal Bir Biçimde Üçlendirilmiş Birlikler ile beraber yaratılmış varlıklar olup; bu tanımsal sınıflandırma, açığa çıkarılmış veya çıkarılmamış kutsal bir biçimde üçleştirilmiş tüm toplulukları içine alır.

30:1.3 (330.5) *A. Yüce Ruhaniyetler.*

30:1.4 (330.6) 1. Yedi Üstün Ruhaniyet.

30:1.5 (330.7) 2. Yedi Yüce İdareci.

30:1.6 (330.8) 3. *Yansıtıcı Ruhaniyetler'in Yedi Düzeyi.*

30:1.7 (330.9) *B. Kutsal Üçleme'nin Yerleşik Evlatları.*

30:1.8 (330.10) 1. Yücelik'in Kutsal Bir Biçimde Üçleştirilmiş Sırları.

30:1.9 (330.11) 2. Zamanın Ebedileri.

30:1.10 (330.12) 3. Zamanın Ataları.

30:1.11 (330.13) 4. Zamanın Kusursuzları.

30:1.12 (331.1) 5. Zamanın Geçmişleri.

30:1.13 (331.2) 6. Zamanın Birliktelikleri.

30:1.14 (331.3) 7. Zamanın İnançlıları.

30:1.15 (331.4) 8. Bilgeliğin Kusursuzlaştırıcıları.

30:1.16 (331.5) 9. Kutsal Danışmanlar.

30:1.17 (331.6) 10. Kâinatsal Denetimciler.

30:1.18 (331.7) *C. Kutsal Üçleme kökenli ve Kutsal Bir Biçimde Üçleştirilmiş Varlıklar.*

30:1.19 (331.8) 1. Kutsal Üçleme Eğitimci Evlatları.

30:1.20 (331.9) 2. Muazzam Kutsal Üçleme Ruhaniyetleri.

30:1.21 (331.10) 3. Havona Yerlileri.

30:1.22 (331.11) 4. Cennet Vatandaşları.

30:1.23 (331.12) 5. Açığa Çıkarılmamış Kutsal Üçleme kökenli Varlıkları.

30:1.24 (331.13) 6. Açığa Çıkarılmamış İlahiyat-kökenli kutsal bir biçimde üçleştirilmiş Varlıkları.

30:1.25 (331.14) 7. Erişimin Kutsal Bir Biçimde Üçleştirilmiş Evlatları.

30:1.26 (331.15) 8. Seçimin Kutsal Bir Biçimde Üçleştirilmiş Evlatları.

30:1.27 (331.16) 9. Kusursuzluk'un Kutsal Bir Biçimde Üçleştirilmiş Evlatları.

30:1.28 (331.17) 10. Yaratılmış kökene sahip kutsal bir biçimde üçleştirilmiş Evlatları.

30:1.29 (331.18) II. *ÇİFTE KÖKENLİ VARLIKLAR.* Cennet İlahiyatları'nın herhangi bir ikisi içinden kökenini alan veya bunun dışında Cennet İlahiyatları'ndan doğrudan veya dolaylı olarak türemiş herhangi bir iki varlık tarafından yaratılmış varlıklardır.

30:1.30 (331.19) *A. Alçalan Düzeyler.*

30:1.31 (331.20) 1. Yaratan Evlatlar.

30:1.32 (331.21) 2. Hakimane Evlatlar.

30:1.33 (331.22) 3. Berrak ve Sabah Yıldızı.

30:1.34 (331.23) 4. Yaratıcı Melçizedekler.

30:1.35 (331.24) 5. Melçizedekler.

30:1.36 (331.25) 6. Vorondadekler.

30:1.37 (331.26) 7. Lanonandekler.

30:1.38 (331.27) 8. Berrak Akşam Yıldızları.

30:1.39 (331.28) 9. Baş Melekler.

30:1.40 (331.29) 10. Yaşam Taşıyıcıları.

30:1.41 (331.30) 11. Açığa Çıkarılmamış Evren Yardımcıları.

30:1.42 (331.31) 12. Açığa Çıkarılmamış Tanrı Evlatları.

30:1.43 (331.32) *B. Yerleşik Düzeyler.*

30:1.44 (331.33) 1. Abandonterler.

30:1.45 (331.34) 2. Susatia.

30:1.46 (331.35) 3. Univitatialar.

30:1.47 (331.36) 4. Spironga.

30:1.48 (331.37) 5. Açığa Çıkarılmamış Çifte-kökenli Varlıklar.

30:1.49 (331.38) *C. Yükseliş Düzeyleri.*

30:1.50 (331.39) 1. Düzenleyici-ile-bütünleşmiş Faniler.

30:1.51 (331.40) 2. Evlat-ile-bütünleşmiş Faniler.

30:1.52 (331.41) 3. Ruhaniyet-ile-bütünleşmiş Faniler.

30:1.53 (331.42) 4. Dönüştürülmüş Yarı-Ölümlüler.

30:1.54 (331.43) 5. Açığa Çıkarılmamış Yükseliş Halinde Bulunanlar.

30:1.55 (332.1) III. *TEK-KÖKENLİ VARLIKLAR.* Cennet İlahiyatları'nın birinden kökenini alan veya bunun dışında Cennet İlahiyatları'ndan doğrudan veya dolaylı olarak türeyen herhangi bir varlık tarafından yaratılmış varlıklardır.

30:1.56 (332.2) *A. Yüce Ruhaniyetler.*

30:1.57 (332.3) 1. Çekim İleticileri.

30:1.58 (332.4) 2. Havona Döngüleri'nin Yedi Ruhaniyeti.

30:1.59 (332.5) 3. Havona Döngüleri'nin On iki-katmanlı Emir-Yardımcıları.

30:1.60 (332.6) 4. Yansıtıcı Görüntü Yardımcıları.

30:1.61 (332.7) 5. Evren Ana Ruhaniyetleri.

30:1.62 (332.8) 6. Yedi Katmanlı Akıl-Ruhaniyet Emir-Yardımcıları.

30:1.63 (332.9) 7. Açığa Çıkarılmamış İlahiyat-kökenli Varlıklar.

30:1.64 (332.10) *B. Yükseliş Düzeyleri.*

30:1.65 (332.11) 1. Kişileşmiş Düzenleyiciler.

30:1.66 (332.12) 2. Yükseliş Halindeki Maddi Evlatlar.

30:1.67 (332.13) 3. Evrimsel Yüksek Melekler.

30:1.68 (332.14) 4. Evrimsel Meleksel Çocuklar.

30:1.69 (332.15) 5. Açığa Çıkarılmamış Yükseliş Halinde Bulunanlar.

30:1.70 (332.16) *C. Sınırsız Ruhaniyet'in Ailesi.*

30:1.71 (332.17) 1. Yalnız İleticiler.

30:1.72 (332.18) 2. Kâinat Döngü Yüksek Denetimcileri.

30:1.73 (332.19) 3. Nüfus İdarecileri.

30:1.74 (332.20) 4. Sınırsız Ruhaniyet'in Kişisel Yardımcıları.

30:1.75 (332.21) 5. Yardımcı Müfettişler.

30:1.76 (332.22) 6. Görevlendirilmiş Koruyucular.

30:1.77 (332.23) 7. Mezun Rehberleri.

30:1.78 (332.24) 8. Havona Hizmetlileri.

30:1.79 (332.25) 9. Kâinatsal Arabulucular.

30:1.80 (332.26) 10. Morontia Dostları.

30:1.81 (332.27) 11. Birincil Hizmetkâr Ruhaniyetleri.

30:1.82 (332.28) 12. İkincil Hizmetkâr Ruhaniyetleri.

30:1.83 (332.29) 13. Üçüncül Hizmetkâr Ruhaniyetleri.

30:1.84 (332.30) 14. Dördüncül Hizmetkâr Ruhaniyetleri.

30:1.85 (332.31) 15. Yüksek Melekler.

30:1.86 (332.32) 16. Meleksel Çocuklar ve Sanobimler.

30:1.87 (332.33) 17. Açığa Çıkarılmamış Ruhaniyet kökenli Varlıklar.

30:1.88 (332.34) 18. Yedi Yüce Güç Yöneticisi.

30:1.89 (332.35) 19. Yüce Güç Merkezleri.

30:1.90 (332.36) 20. Üstün Fiziksel Düzenleyiciler.

30:1.91 (332.37) 21. Morontia Güç Yüksek Denetimcileri.

30:1.92 (332.38) IV. *VAREDİLMİŞ AŞKIN VARLIKLAR*. Işık ve yaşam içinde konumlanana kadar kökenleri zaman ve mekânın evrenleri için olağan bir biçimde açığa çıkarılmamış olan aşkın varlıkların, Cennet üzerindeki geniş bir ev sahipliği bulunabilmektedir. Bahse konu bu Aşkınlaştırılmışlar ne yaratıcı ne de yaratılmışlardır; onlar, kutsallığın, nihayet ve ebediyetin *var edilmiş* çocuklarıdır. Bu “var edilmişler”, *absonit* olarak ne sınırlı ne de sınırsızdır; absonitlik ne sınırsızlık ne de mutlaklıktır.

30:1.93 (333.1) Bu yaratılmamış olan yaratan-olmayan unsurlar, başından beri Cennet Kutsal Üçlemesi’ne sadık ve Nihayet’e itaatkâr bir konumda bulunmaktadır. Onlar, kişilik etkinliğinin dört nihai düzeyinde mevcut bir durumda olup; her biri yedi

sınıftan meydana gelmiş bin ana çalışma topluluğundan oluşan sayıca on iki devasa bölümlendirme içinde absonitin yedi düzeyi üzerinde işlevsel niteliğe sahiptir. Bu var edilmiş varlıklar şu düzeyleri kapsamı altına almaktadır:

30:1.94 (333.2) 1. Üstün Evren'in Mimarları.

30:1.95 (333.3) 3. Aşkın-evren Merkezleri.

30:1.96 (333.4) 3. Diğer Aşkınlaştırılmışlar.

30:1.97 (333.5) 4. Varedilmiş Öncül Üstün Kuvvet Düzenleyicileri.

30:1.98 (333.6) 5. Aşkın Yardımcı Üstün Kuvvet Düzenleyicileri.

30:1.99 (333.7) Bir aşkın kişilik olarak Tanrı var eder; bir kişilik olarak Tanrı yaratır; bir kişilik öncesi unsur olarak Tanrı nüvelere ayırır; ve benliğine ait olan bu türden bir Düzenleyici nüvesi, bir Yaratıcı olarak Tanrı'nın ebeveynsel eylemi tarafından böyle bir yaratılmış üzerine bahşedilmiş olan kişiliğin özgür irade tercihi uyarınca ruhani ruhu maddi ve fani akıl üzerinde evrimleştirir.

30:1.100 (333.8) V. *İLAHİYAT'IN NÜVELERE AYRILMIŞ UNSURLARI*. Kâinatın Yaratıcısı'ndan kaynağını alan yaşayan mevcudiyetin bu düzeyi; her ne kadar bahse konu bu unsurlar hiçbir biçimde İlk Kaynak ve Merkez'in kişilik öncesi gerçekliğinin nüvelere ayrılışının tek örneği olmasa da, en iyi biçimde Düşünce Düzenleyicileri'nin mevcudiyeti tarafından temsil edilir. Düzenleyici olmayan nüvelerin faaliyetleri çok katmanlı olup, onların bu özellikleri çok az ölçüde bilinmektedir. Bir Düzenleyici veya bu türden olan diğer

nüveler ile olan bütünleşme, bir *Yaratıcı-ile-bütünleşmiş varlığı* meydana getirir.

30:1.101 (333.9) Üçüncül Kaynak ve Merkez'in akıl öncesi ruhaniyet nüvelere ayrılışı her ne kadar Yaratıcı nüveleri ile karşılaştırılmaz olsa da, onların bu anlatımda kayıt altına alınması gerekmektedir. Bu tür unsurlar Düzenleyiciler'den çok büyük ölçüde farklılık gösterir; onlar bahse konu bu nüveler gibi ne Spirington üzerinde ikamet eder, ne de akıl-çekim döngülerini bu biçimde kat eder. Onlar, Düzenleyiciler'in olduğu biçimde kişilik öncesi değildir; fakat akıl öncesi ruhaniyetin bu tür nüveleri, varlığını devam ettiren belirli faniler üzerinde bahşedilir; ve böyle bir durum sonucunda ortaya çıkan birleşme, Düzenleyici-ile-bütünleşen fanilere tezat bir biçimde onların *Ruhaniyet-ile-bütünleşmesini* oluşturur.

30:1.102 (333.10) Bahse konu bu tanımlamadan daha zor olan bir açıklama; bir Yaratan Evlat'ın bireyselleşmiş ruhaniyeti ile birlikteliğin, yaratılmışı bir *Evlat-ile-bütünleşmiş fani* biçiminde oluşturmasınıdır. Buna ek olarak orada hala, İlahiyat'ın diğer nüvelere ayrılışı bulunmaktadır.

30:1.103 (333.11) VI. *AŞKIN-KİŞİLİK VARLIKLARI*. Kutsal kökene ve kâinat âlemlerinin tümü içinde çok katmanlı olan hizmete ait olan, kişilik varlıklarının diğer unsurlarının geniş bir ev sahipliği bulunmaktadır. Bu varlıkların belirli olanları, Evlat'ın Cennet dünyaları üzerinde yerleşik bir konumdadır; diğerleri ise Ebedi Evlat'ın aşkın-kişilik temsilleri gibi, her yerde karşılaşılabılır bir biçimde konumlanmıştır. Onlar bu anlatımlarda büyük bir ölçüde bahsedilmemiştir, ve *kişilik*

yaratılmışları için onların tanımlanmasına girişmek oldukça faydasız olacaktır.

30:1.104 (333.12) VII. *SINIFLANDIRILMAMIŞ VE AÇIĞA ÇIKARILMAMIŞ DÜZEYLER*. Mevcut kâinat çağı boyunca kişisel ve bunun dışında kalan unsurlar biçimindeki tüm varlıkları, mevcut kâinat çağı ile ilgili sınıflandırmalar içinde konumlandırmak mümkün değildir; bu türden olan sınıflandırılmalardan hiçbiri bu anlatımlarda açığa kavuşturulmamıştır; bu nedenle sayısız düzey bu listelerden çıkarılmıştır. Bu durum hakkında şu sınıflandırmaları bir düşünün:

30:1.105 (333.13) Kâinat Nihai Son Tamamlayıcısı.

30:1.106 (333.14) Nihayet'in Yetkin Vekilleri.

30:1.107 (334.1) Yücelik'in Koşulsuz Yüksek Denetimcileri.

30:1.108 (334.2) Zamanın Ataları'nın Açığa Çıkarılmamış Yaratıcı Görevlileri.

30:1.109 (334.3) Cennet'in Majeston'u.

30:1.110 (334.4) Majeston'un İsimlendirilmemiş Yansıtmayı Gerçekleştirici Birliktelikleri.

30:1.111 (334.5) Yerel Evrenler'in Midsonit Düzeyleri.

30:1.112 (334.6) Burada açığa çıkarıldığı biçimde cennet sınıflandırması içinde onların hiçbirinin görünmemesi dışında bu düzeylerin bu sınıflandırmalar altında bir araya gelmesine hiçbir özel önem atfedilmesine gerek bulunmamaktadır. Bahse

konu bu unsurlar sadece sınıflandırılmamış bir azınlıktır; fakat yine de siz, onların açığa çıkarılmamış birçoğunu öğrenmeniz gerekmektedir.

30:1.113 (334.7) Ne sizin fani diliniz ne de fani ussal yetiniz için yeterli bir nitelikte olan; ruhani birimler, ruhani mevcudiyetler, kişilik ruhaniyetleri, kişilik öncesi ruhaniyetleri, aşkın-kişilik ruhaniyetleri, ruhaniyet mevcudiyetleri ve ruhaniyet kişilikleri mevcut bulunmaktadır. Buna rağmen biz, “saf aklın” hiçbir kişiliğinin bulunmadığını ifade edebiliriz; hiçbir unsur, ruhaniyet olan Tanrı tarafından kazandırılmadıkça bir kişiliğe sahip olamaz. Ruhsal veya fiziksel enerjinin herhangi biri tarafından birliktelik içinde bulunmayan hiçbir ussal unsur, bir kişilik değildir. Fakat yine bu düşünce doğrultusu içinde, akli yapıya sahip olan ruhaniyet kişilikleri olduğu gibi ruhaniyete sahip olan ussal kişilikler mevcuttur. Majeston ve onun birliktelikleri, ussal bakımdan baskın olan varlıkların oldukça iyi olan temsilleridir, fakat, sizin tarafınızdan bilinmeyen kişiliğin bu türünün daha iyi temsilleri bulunmaktadır. Bu türden *ussal kişiliklerinin* açığa çıkarılmamış bütüncül düzeyleri bile bulunmaktadır, fakat onlar her zaman ruhaniyet ile birliktelik halindedir. Diğer açığa çıkarılmamış yaratılmışların belli başlı olanları, *ussal veya fiziksel enerji kişilikleri* olarak tanımlanabilir. Varlığın bu türü, ruhaniyet çekimi karşısında tepkisizdir; fakat yine de gerçek bir kişilik — Yaratıcı’nın döngüsü içerisinde.

30:1.114 (334.8) Bu anlatımlar; zamanın fazlasıyla yerleşik âlemleri ve ebediyetin merkezi kâinatı içinde yaşayan, ibadet ve hizmet eden yaşayan varlıklarının, yaratanlarının, var edilmişlerinin ve bunların dışında kalan mevcut varlıklarının hikâyesini etraflıca

— yetkin olmayan bir biçimde — anlatmaya bile girişmez. Siz faniler kişilik olan bir nitelikte bulunmaktasınız; bu nedenle biz varlıkları *kişilikleştirilmişler* olarak tanımlayabiliriz, fakat bunun karşısında bir *absonitleştirilmiş* varlık size nasıl açıklanabilir?

2. Uversa Kişilik Kaydedicisi

30:2.1 (334.9) Yaşayan varlıkların kutsal ailesi, Uversa üzerinde şu yedi büyük bölüm içinde sınıflandırılmıştır:

- 30:2.2 (334.10) 1. Cennet İlahiyatları.
- 30:2.3 (334.11) 2. Yüce Ruhaniyetler.
- 30:2.4 (334.12) 3. Kutsal Üçleme kökenli Varlıklar.
- 30:2.5 (334.13) 4. Tanrı'nın Evlatları.
- 30:2.6 (334.14) 5. Sınırsız Ruhaniyet'in Kişilikleri.
- 30:2.7 (334.15) 6. Kâinat Güç Yöneticileri.
- 30:2.8 (334.16) 7. Kalıcı Vatandaşlık'ın Birlikleri.

30:2.9 (334.17) İrade sahibi yaratılmışların bu toplulukları, sayısız sınıflara ve alt topluluklara ayrılmıştır. Asli evrenin kişiliklerinin bu sınıflandırılmasının sunumu buna rağmen başlıca olarak; Cennet'e doğru ilerleyici yükselişleri üzerinde zamanın fanilerinin yükseliş deneyimleri içinde karşılaşılabilecek olan unsurların büyük bir çoğunluğu biçimindeki, bu anlatımlarda açığa çıkarılan ussal varlıkların bahse konu bu düzeylerinin izah edilmesiyle ilgilidir. Şu takip eden sıralama, fani yükseliş düzeninden ayrı bir biçimde görevlerini yerine

getiren kâinat varlıkların geniş düzeyleri hakkında hiçbir biçimde bir önermede bulunmamaktadır.

30:2.10 (335.1) **I. CENNET İLAHİYATLARI.**

30:2.11 (335.2) **1. Kâinatın Yaratıcısı.**

30:2.12 (335.3) **2. Ebedi Evlat.**

30:2.13 (335.4) **3. Sınırsız Ruhaniyet.**

30:2.14 (335.5) **II. YÜCE RUHANİYETLER.**

30:2.15 (335.6) **1. Yedi Üstün Ruhaniyet.**

30:2.16 (335.7) **2. Yedi Yüce İradeci.**

30:2.17 (335.8) **3. Yansıtıcı Ruhaniyetler'in Yedi Topluluğu.**

30:2.18 (335.9) **4. Yansıtıcı Görüntü Yardımcıları.**

30:2.19 (335.10) **5. Döngülerin Yedi Ruhaniyeti.**

30:2.20 (335.11) **6. Yaratıcı Ruhaniyetler'in Yerel Evreni.**

30:2.21 (335.12) **7. Emir-Yardımcı Akıl-Ruhaniyetleri.**

30:2.22 (335.13) **III. KUTSAL ÜÇLEME KÖKENLİ VARLIKLAR.**

30:2.23 (335.14) **1. Yücelik'in Kutsal Bir Biçimde Üçleştirilmiş Sırları.**

30:2.24 (335.15) **2. Zamanın Ebedileri.**

30:2.25 (335.16) **3. Zamanın Ataları.**

30:2.26 (335.17) 4. Zamanın Kusursuzlukları.

30:2.27 (335.18) 5. Zamanın Geçmişleri.

30:2.28 (335.19) 6. Zamanın Birliktelikleri.

30:2.29 (335.20) 7. Zamanın İnançlıları.

30:2.30 (335.21) 8. Kutsal Üçleme Eğitimci Evlatları.

30:2.31 (335.22) 9. Bilgeliğin Kusursuzlaştırıcıları.

30:2.32 (335.23) 10. Kutsal Danışmanlar.

30:2.33 (335.24) 11. Kâinat Denetimcileri.

30:2.34 (335.25) 12. Muazzam Kutsal Üçleme Ruhaniyetleri.

30:2.35 (335.26) 13. Havona Yerlileri.

30:2.36 (335.27) 14. Cennet Vatandaşları.

30:2.37 (335.28) IV. *TANRI'NIN EVLATLARI.*

30:2.38 (335.29) A. *Alçalan Evlatlar.*

30:2.39 (335.30) 1. Yaratan Evlatlar — Mikâiller.

30:2.40 (335.31) 2. Hakimane Evlatlar — Avonallar.

30:2.41 (335.32) 3. Kutsal Üçleme Eğitimci Evlatları - Daynallar.

30:2.42 (335.33) 4. Melçizedek Evlatları.

30:2.43 (335.34) 5. Vorondadek Evlatları.

30:2.44 (335.35) 6. Lanondadek Evlatları.

30:2.45 (335.36) 7. Yaşam Taşıyıcı Evlatları.

30:2.46 (335.37) B. *Yükseliş Evlatları.*

30:2.47 (335.38) 1. Yaratıcı-ile-bütünleşmiş Faniler.

30:2.48 (335.39) 2. Evlat-ile-bütünleşmiş Faniler.

30:2.49 (335.40) 3. Ruhaniyet-ile-bütünleşmiş Faniler.

30:2.50 (335.41) 4. Evrimsel Yüksek Melekler.

30:2.51 (335.42) 5. Maddi Yükseliş Evlatları.

30:2.52 (335.43) 6. Dönüştürülmüş Yarı-Ölümlüler.

30:2.53 (335.44) 7. Kişileşmiş Düzenleyiciler.

30:2.54 (336.1) C. *Kutsal Bir Biçimde Üçleştirilmiş Evlatlar.*

30:2.55 (336.2) 1. Kudretli İleticiler.

30:2.56 (336.3) 2. Yetkide Yüksek Olanlar.

30:2.57 (336.4) 3. İsme ve Sayıya Sahip Olmayanlar.

30:2.58 (336.5) 4. Kutsal Bir Biçimde Üçleştirilmiş Sorumlular.

30:2.59 (336.6) 5. Kutsal Bir Biçimde Üçleştirilmiş Elçiler.

30:2.60 (336.7) 6. Göksel Koruyucular.

30:2.61 (336.8) 7. Yüksek Evlat Yardımcıları.

30:2.62 (336.9) 8. Yükseliş halinde olan kutsal bir biçimde
üçleştirilmiş Evlatlar.

30:2.63 (336.10) 9. Cennet-Havona kökenli kutsal bir biçimde
üçleştirilmiş Evlatları.

30:2.64 (336.11) 10. Ebediyet'in Kutsal Bir Biçimde Üçleştirilmiş
Evlatları.

30:2.65 (336.12) *V. SINIRSIZ RUHANİYET'İN KİŞİLİKLERİ.*

30:2.66 (336.13) *A. Sınırsız Ruhaniyet'in Yüksek Kişilikleri.*

30:2.67 (336.14) 1. Yalnız İleticiler.

30:2.68 (336.15) 2. Kâinat Döngü Yüksek Denetimcileri.

30:2.69 (336.16) 3. Nüfus İdarecileri.

30:2.70 (336.17) 4. Sınırsız Ruhaniyet'in Kişisel Yardımcıları.

30:2.71 (336.18) 5. Yardımcı Müfettişler.

30:2.72 (336.19) 6. Görevlendirilmiş Koruyucular.

30:2.73 (336.20) 7. Mezun Rehberleri.

30:2.74 (336.21) *B. Mekân'ın İletici Ev Sahipleri.*

30:2.75 (336.22) 1. Havona Hizmetlileri.

30:2.76 (336.23) 2. Kâinatsal Arabulucular.

30:2.77 (336.24) 3. Teknik Danışmanlar.

30:2.78 (336.25) 4. Cennet üzerindeki Arşiv Sorumluları.

30:2.79 (336.26) 5. Göksel Kaydediciler.

30:2.80 (336.27) 6. Morontia Dostları.

30:2.81 (336.28) 7. Cennet Dostları.

30:2.82 (336.29) *C. Hizmetkâr Ruhaniyetleri.*

30:2.83 (336.30) 1. Birincil Hizmetkâr Ruhaniyetleri.

30:2.84 (336.31) 2. İkincil Hizmetkâr Ruhaniyetleri.

30:2.85 (336.32) 3. Üçüncül Hizmetkâr Ruhaniyetleri.

30:2.86 (336.33) 4. Dördüncül Hizmetkâr Ruhaniyetleri.

30:2.87 (336.34) 5. Yüksek Melekler.

30:2.88 (336.35) 6. Meleksel Çocuklar ve Sanobimler.

30:2.89 (336.36) 7. Yarı-Ölümlüler.

30:2.90 (336.37) *VI. KÂİNAT GÜÇ YÖNETİCİLERİ.*

30:2.91 (336.38) *A. Yedi Yüce Güç Yöneticisi.*

30:2.92 (336.39) *B. Yüce Güç Merkezleri.*

30:2.93 (336.40) 1. Yüce Merkez Yüksek Denetimcileri.

30:2.94 (336.41) 2. Havona Merkezleri.

30:2.95 (336.42) 3. Aşkın evren Merkezleri.

30:2.96 (336.43) 4. Yerel Evren Merkezleri.

30:2.97 (336.44) 5. Takımyıldız Merkezleri.

30:2.98 (336.45) 6. Sistem Merkezleri.

30:2.99 (336.46) 7. Sınıflandırılmamış Merkezler.

30:2.100 (337.1) *C. Üstün Fiziksel Düzenleyiciler.*

30:2.101 (337.2) 1. Yardımcı Güç Yöneticileri.

30:2.102 (337.3) 2. Mekanik Düzenleyiciler.

30:2.103 (337.4) 3. Enerji Dönüştürücüler.

30:2.104 (337.5) 4. Enerji Taşıyıcıları.

30:2.105 (337.6) 5. Birinci Derece Birliktelik Sağlayıcıları.

30:2.106 (337.7) 6. İkinci Derece Birliktelik Ayrıştırıcıları.

30:2.107 (337.8) 7. Frandalanklar ve Kronoldekler.

30:2.108 (337.9) *D. Morontia Güç Yüksek Denetimcileri.*

30:2.109 (337.10) 1. Döngü Düzenleyicileri.

30:2.110 (337.11) 2. Sistem Eş Güdüm Sağlayıcıları.

30:2.111 (337.12) 3. Gezegenel Sorumlular.

30:2.112 (337.13) 4. Birleşik Denetleyiciler.

30:2.113 (337.14) 5. Birliktelik Düzenleyicileri

30:2.114 (337.15) 6. Seçici Sınıflandırıcılar.

30:2.115 (337.16) 7. Yardımcı Kaydediciler.

30:2.116 (337.17) VII. *KALICI VATANDAŞLIK'IN BİRLİKLERİ.*

30:2.117 (337.18) 1. Gezegensel Yarı-Ölümlüler.

30:2.118 (337.19) 2. Sistemlerin Âdemsal Evlatları.

30:2.119 (337.20) 3. Univitatia Takımyıldızı.

30:2.120 (337.21) 4. Susatia Yerel Evreni.

30:2.121 (337.22) 5. Yerel Evrenler'in Ruhaniyet-ile-bütünleşmiş Fanileri.

30:2.122 (337.23) 6. Aşkın evren Abandonterleri.

30:2.123 (337.24) 7. Aşkın evrenlerin Evlat-ile-bütünleşmiş Fanileri.

30:2.124 (337.25) 8. Havona Yerlileri.

30:2.125 (337.26) 9. Ruhaniyet'in Cennet Âlemleri'nin Yerlileri.

30:2.126 (337.27) 10. Yaratıcı'nın Cennet Âlemleri'nin Yerlileri.

30:2.127 (337.28) 11. Cennet'in Yaratılmış Vatandaşları.

30:2.128 (337.29) 12. Cennet'in Düzenleyici-ile-bütünleşmiş Fani Vatandaşları.

30:2.129 (337.30) Bu bölümlendirme, Uversa'nın yönetim merkezi dünyaları üzerinde onların kaydedildikleri şekliyle evrenlerin kişiliklerinin görev halindeki sınıflandırılmasıdır.

30:2.130 (337.31) *BİRLEŞİK KİŞİLİK TOPLULUKLARI.* Uversa üzerinde muhteşem kâinatın işleyişsel düzeni ve iradesi ile aynı zamanda yakın bir biçimde ilgili varlıklar olarak, akli varlıkların sayısız derecedeki ilave topluluklarına ait olan kayıtlar mevcuttur. Bu türden düzeylerin arasında şu birleşik kişilik toplulukları bulunmaktadır:

30:2.131 (337.32) *A. Kesinliğe Erişecek Olanların Cennet Birlikleri.*

30:2.132 (337.33) 1. Kesinliğe Erişecek Olanların Fani Birlikleri.

30:2.133 (337.34) 2. Kesinliğe Erişecek Olanların Cennet Birlikleri.

30:2.134 (337.35) 3. Kesinliğe Erişecek Olanların Kutsal Bir Biçimde Üçleştirilmiş Birlikleri.

30:2.135 (337.36) 4. Kesinliğe Erişecek Olanların Kutsal Bir Biçimde Üçleştirilmiş Birleşik Birlikleri.

30:2.136 (337.37) 5. Kesinliğe Erişecek Olanların Havona Birlikleri.

30:2.137 (337.38) 6. Kesinliğe Erişecek Olanların Aşkın Birlikleri.

30:2.138 (337.39) 7. İlahiyat'ın Açığa Çıkarılmamış Evlatları'nın Birlikleri.

30:2.139 (337.40) Kesinliğe Erişecek Olanların Fani Birlikleri, bu anlatımların oluşturduğu sıralamanın bir sonraki ve aynı zamanda son olan makalesinde irdelenmektedir.

30:2.140 (338.1) *B. Evren Yardımcıları.*

30:2.141 (338.2) 1. Berrak ve Sabah Yıldızları.

30:2.142 (338.3) 2. Berrak Akşam Yıldızları.

30:2.143 (338.4) 3. Baş Melekler.

30:2.144 (338.5) 4. En Yüksek Yardımcılar.

30:2.145 (338.6) 5. Yüksek Heyet Üyeleri.

30:2.146 (338.7) 6. Göksel Denetçiler.

30:2.147 (338.8) 7. Malikâne Dünya Eğitimcileri.

30:2.148 (338.9) Yerel ve aşkın evrenlerin yönetim merkezi dünyalarının tümü üzerinde, yerel evren idarecileri olan Yaratan Evlatlar için özel görevlendirmelere katılan bu varlıklar hakkında bir hükümde bulunulmuştur. Biz, bahse konu bu *Evren Yardımcıları'nı* Uversa üzerinde karşılamaktayız; fakat yine de biz, onlar üzerinde herhangi bir yönetim yetki alanına sahip bulunmamaktayız. Bu türden görevlendirilmişler, Yaratan Evlatlar'ın yönetimi altında görevlerini uygular ve gözlemlerini yerine getirir. Onların etkinlikleri, yerel evreninizin anlatımı içinde daha bütünsel bir biçimde tanımlanmıştır.

30:2.149 (338.10) C. *Yedi Eşlenik Topluluğu*.

30:2.150 (338.11) 1. Yıldız Öğrencileri.

30:2.151 (338.12) 2. Göksel Zanaatkârlar.

30:2.152 (338.13) 3. Geri Dönüşüm İdarecileri.

30:2.153 (338.14) 4. Genişleme-okulu Eğitimcileri.

30:2.154 (338.15) 5. Çeşitli Yedek Birlikleri.

30:2.155 (338.16) 6. Ziyaretçi Öğrenciler.

30:2.156 (338.17) 7. Yükseliş Kutsal Yolcuları.

30:2.157 (338.18) Böylelikle varlıkların bu yedi topluluğuyla; yerel sistemlerden başlayarak özellikle son olarak aşkın evrenlerin başkentlerine kadar uzanan yönetim merkezi dünyalarının tümü üzerinde, işleyişsel bir biçimde düzenlenmiş ve yönetilmiş olarak karşılaşılabacaktır. Yedi aşkın evrenin başkentleri, ussal varlıkların sınıfları ve düzeylerinin neredeyse tümü için buluşma noktalarıdır. Cennet-Havonahıları'nın sayısız topluluğunun haricinde mevcudiyetin her fazına ait olan irade sahibi varlıkları, burada gözlemlenebilir ve irdelenebilir.

3. Eşlenik Toplulukları

30:3.1 (338.19) Yedi eşlenik topluluğu; yükümlülüklerinin taşınmasına ve özel görevlerinin uygulamasına katılırken uzun veya kısa bir süreliğine mimari âlemler üzerinde ikamet ederler. Onların görevleri şu biçimde tanımlanabilir:

30:3.2 (338.20) 1. *Yıldız Öğrencileri*, göksel gökbilimcileri olarak Uversa gibi âlemler üzerinde çalışmayı tercih ederler; çünkü bu türden olan özel bir biçimde oluşturulmuş dünyalar, gözlemleri ve hesaplamaları için olağanüstü bir biçimde elverişlidir. Uversa, bu eşlenik topluluğunun görevi için elverişli bir biçimde konumlanmıştır; bu durumun sebebi sadece onun merkezi konumu olmayıp aynı zamanda orada enerji akımlarını mevcut bir biçimde rahatsız eden çevresinde yaşayan veya ölü hiçbir devasa güneşin bulunmamasıdır. Bu öğrenciler, aşkın

evrenin olayları ile hiçbir biçimde organik olarak ilgili değildir; onlar sadece ziyaretçilerdir.

30:3.3 (338.21) Uversa'nın gökbilimsel eşlenik topluluğu; merkezi evrenden gelen bir biçimde, hatta Norlatiadek'ten bile olan, yakın birçok âlemlerden katılan bireyleri içinde barındırır. Herhangi bir evrene ait olan herhangi bir sistem içindeki herhangi bir dünya üzerinde bulunan herhangi bir varlık; göksel gökbilimcilerinin bazı birliklerine katılmayı arzulayan bir şekilde bir yıldız öğrencisi haline gelebilir. Bunu gerçekleştirmek için tek koşul; devam eden yaşam ve özellikle evrime ve denetime ait olan fiziksel yasalar biçimindeki mekânın dünyaları hakkındaki yeterli bilgidir. Yıldız öğrencileri bu birlikler içinde ebedi biçimde hizmet etmekle yükümlü değildir; fakat bu topluluğa kabul edilen hiçbir varlık, Uversa zamanına göre bin yıldan aşağı bir süre içinde görevinden ayrılamaz.

30:3.4 (339.1) Uversa'nın yıldız-gözlemci eşlenik topluluğu mevcut an içinde nüfus bakımından bir milyonu aşan bir düzeyde bulunmaktadır. Bu gökbilimcilerinden bazıları her ne kadar göreceli olarak uzun süreçler dâhilinde kalsalar da, onlar geçici olarak bu konumda bulunmaktadır. Onlar görevlerini, mekanik araçlar ve fiziksel uygulamaların bir ölçeğinin yardımı vasıtasıyla yerine getirir; aynı zamanda onlar önemli bir ölçüde, Yalnız İleticiler ve diğer ruhaniyet kâşifleri tarafından yardım görmektedir. Bu göksel gökbilimciler; yıldız çalışmalarının ve mekân araştırmalarının görevleri içinde, yansıtıcı kişiliklerinkine ek olarak yaşayan enerji dönüştürücüleri ve taşıyıcılarından sürekli bir biçimde faydalanmaktadır. Onlar, mekân maddesinin ve enerji

dışavurumlarının türleri ve fazlarının tümünü inceler; ve onlar, yıldızsal olgular bütünü ile olduğu kadar kuvvet işlevi ile oldukça ilgilidir; mekânın bütünü içinde gerçekleşen hiçbir şey onların ilgisinden kaçamaz.

30:3.5 (339.2) Benzer gökbilimci eşlenik toplulukları; yerel evrenlerin ve onların idari alt-bölümlerinin mimari başkentlerine ek olarak, aşkın evrenlerinin yönetim merkezi birimleri üzerinde bulunabilir. Cennet üzerinde olanın haricinde bilgi içkin değildir; fiziksel evrenin anlayışı, geniş bir biçimde gözleme ve araştırmaya dayanmaktadır.

30:3.6 (339.3) 2. *Göksel Zanaatkârlar* yedi aşkın evren boyunca hizmet etmektedir. Yükseliş fanileri bu topluluklar ile ilk irtibatına, yerel evrenin morontia süreci içinde sahip olur; bu zanaatkârlar ile ilgili detaylar daha etraflıca bir biçimde tartışılacaktır.

30:3.7 (339.4) 3. *Anımsama Yöneticileri* geçmiş anıların geri dönüştürücüsü biçimde rahatlamanın ve mizahın sağlayıcılarıdır. Onlar; özellikle morontia geçişinin ve ruhaniyet deneyiminin öncül fazları boyunca olan bir biçimde fani ilerleyişin yükseliş düzeninin işlevsel işleyişi içindeki büyük hizmetin bir parçasıdır. Onların hikâyesi, yerel evren içindeki fani sürecin anlatımına aittir.

30:3.8 (339.5) 4. *Genişleme-Okulu Eğitimcileri*. Yükseliş sürecinin daha yüksek olan yerleşik dünyaları her zaman; bu âlemin ilerleyen sakinleri için hazırlık okulunun bir biçimi şeklinde, tam altlarında bulunan dünya üzerinde eğitimcilerin güçlü bir birliğini düzenler. Bu durum, zamanın kutsal yolcularının ilerlemesi için yükseliş düzeninin bir fazıdır. Bu okullar; eğitim

ve sınaıa içindeki kendi yöntemleri bakımından, Urantia üzerinde davranışlarınızın denetlenmesiyle kıyaslanabilecek hiçbir benzerliğe sahip değildir.

30:3.9 (339.6) Fani ilerleyişin bütüncül yükseliş tasarımı, yeni bir doğruluğun ve deneyimin elde edilir edilmez diğer varlıklara aktarılmasının uygulanışı tarafından nitelendirilmiştir. Siz ilerleyişinizi; Cennet erişiminin uzun süren okul yaşamı boyunca, gelişimin ölçeğı içinde arkanızdan gelen bahse konu bu öğrencilere eğitmen olarak hizmet ederek yerine getirirsiniz.

30:3.10 (339.7) 5. *Çeşitli Yedek Birlikleri.* Bizim doğrudan yüksek denetimimiz altında bulunmayan varlıkların geniş yedek unsurları, yedek-birlikler eşlenik topluluğı olarak Uversa üzerinde harekete geçirilir. Uversa üzerinde bu topluluğun yetmiş ana bölümü bulunmaktadır; ve onun bahse konu bu niteliğı, bu olağanüstü kişilikler ile birlikte bir dönem geçirmesine izin verilmiş olan özgür bir eğitimidir. Benzer genel yedek birlikleri, Salvington ve diğer kâinat başkentleri üzerinde idare edilmektedir; onlar etkin hizmete, ilgili topluluk yöneticilerinin talebi üzerine gönderilmektedir.

30:3.11 (339.8) 6. *Öğrenci Ziyaretçileri.* Âlemlerin tümünden gelen göksel ziyaretçilerinin devamlı olan bir akımı, çeşitli yönetim merkezi hükümetleri boyunca hareket etmektedir. Bireyler ve sınıflar olarak varlıkların bu değişken türleri; gözlemciler, dönüşümlü öğrenciler ve öğrenci yardımcıları biçiminde sorumluluğumuz altında toplanır. Uversa üzerinde eşlenik topluluğı içinde mevcut olarak bir milyardan fazla unsur bulunmaktadır. Tümünün sahip olduğı görevlerin doğasına bağılı olarak, bu ziyaretçilerden bazıları bir gün bekleyebilir, bazıları ise bir yıl kalabilir. Bu eşlenik topluluğı, Yaratan

kişilikleri ve morontia fanileri haricinde kâinat varlıklarının neredeyse her sınıfını içinde barındırmaktadır.

30:3.12 (340.1) Morontia fanileri, kökenlerinin geldiği yerel evrenlerin sınırları içinde öğrenci ziyaretçileridir. Onlar, sadece ruhani düzeye erişmelerinden sonra bir aşkın evren yetkinliği içinde ziyarette bulunabilir. Bizim ziyaretçi eşlenik topluluğumuzun yarısı, başka bir yere hareket ederken Orvonton başkentini ziyaret etmek için duraklamış olan varlıklar biçimindeki “konaklayıcılardan” oluşmaktadır. Bu kişilikler, bir kâinat görevini uygular halde veya görevden bir süreliğine uzaklaşarak dinlenmenin bir sürecini mutlu bir şekilde yaşıyor olarak bulunabilir. Evren içi seyahat ve gözlemin ayrıcalığı, tüm yükseliş varlıklarına ait olan sürecinin bir parçasıdır. Seyahat etme ve yeni insanları ve dünyaları gözleme arzusu; yerel, aşkın ve merkezi evrenler boyunca Cennet’e olan uzun ve görkemli yükseliş sürecinde bütünüyle tatmin edilecektir.

30:3.13 (340.2) 7. *Yükseliş Kutsal Yolcuları*. Yükseliş kutsal yolcuları; kendilerinin Cennet ilerleyişi ile ilişkin olarak çeşitli hizmetler için görevlendirilirken, çeşitli yönetim merkezi dünyaları üzerinde bir eşlenik topluluğu olarak konumlandırılmıştır. Bir aşkın evren boyunca dağılmış olarak faaliyette bulunurken bu tür topluluklar, geniş bir ölçüde öz-yönetime sahip olan bir haldedir. Onlar; evrimsel fanilerin ve onların yükseliş birlikteliklerinin tüm düzeyleriyle bütünleşen, sürekli bir biçimde değişkenlik gösteren bir eşlenik topluluğudur.

4. Yükseliş Fanileri

30:4.1 (340.3) Her ne kadar zaman ve mekânın varlığını devam ettiren fanileri *yükseliş kutsal yolcuları* olarak tanımlansalar da, bu evrimsel yaratılmışlar bu anlatımlarda bu türden önemli bir konumu teşkil eder. Bu bakımdan biz burada, yükseliş kâinat sürecinin şu yedi aşamasının bir taslağını sunma arzusunu taşıyoruz:

30:4.2 (340.4) 1. Gezegensel Faniler.

30:4.3 (340.5) 2. Uyku Halindeki Varlığını Sürdürenler.

30:4.4 (340.6) 3. Malikâne Dünya Öğrencileri.

30:4.5 (340.7) 4. Morontia İlerleme Sağlayıcıları.

30:4.6 (340.8) 5. Aşkın Evren Vesayetleri.

30:4.7 (340.9) 6. Havona Kutsal Yolcuları.

30:4.8 (340.10) 7. Cennet'e Ulaşanlar.

30:4.9 (340.11) Bu anlatımları takip eden anlatım, Düzenleyici'nin ikamet ettiği bir faninin kâinat sürecini sunmaktadır. Evlat ile ve Ruhaniyet ile bütünleşmiş faniler, bu sürecin bazı kısımlarını paylaşmaktadır; fakat biz, Düzenleyici ile bütünleşmiş faniler ile ilgili olan bu hikâyeyi anlatmayı tercih etmiş bulunmaktayız; çünkü bu türden bir nihai son, Urantia'nın insan ırklarının tümü tarafından öngörülebilir.

30:4.10 (340.12) 1. *Gezegensel Faniler*. Faniler, yükseliş olanağının hayvan-kökenli evrimsel varlıklarının tümüdür. Köken, doğa ve nihai son bakımından insan varlıklarının bu çeşitli toplulukları ve türleri, Urantia insanlarından bütünüyle farklı

değildir. Her dünyanın insan ırkları, Tanrı'nın Evlatları'nın aynı hizmetini almakta olup; zamanın hizmetkâr ruhaniyetlerinin mevcudiyetinin varlığını memnuniyetle deneyimlemektedir. Doğal olan ölüm sonrası, yükseliş halindeki varlıkların tüm türleri, malikâne dünyaları üzerinde bir morontia ailesi olarak bütünleşir.

30:4.11 (341.1) *2. Uyku Halindeki Varlığını Sürdürenler.* Varlığını sürdürme düzeyindeki tüm faniler; nihai sonun kişisel gözetimcilerin sorumluluğu içinde doğal ölümün kapıları boyunca ilerleyip, ve üçüncü süreç içinde malikâne dünyaları üzerinde tekrar kişilikleşir. Kişisel gözetimcilerin yetkisi altına girmesini gerektiren, herhangi bir nedenden dolayı akli üstünlüğün ve ruhsallığın ediniminin düzeyine erişmede yetkin olamama durumuna sahip olan bu kabul edilmiş varlıklar bu nedenle; eş zamanlı ve doğrudan bir biçimde malikâne dünyalarına gidemezler. Bu tür varlığını sürdüren ruhlar; Tanrı'nın bir Evladı'nın yaşamı huzuruna çağırması ve âlemi yargılaması biçimindeki yeni bir yargı sonu olarak, yeni bir çağın yargı dönemine kadar bilinçsiz bir biçimde istirahat etmek durumundadır; bu niteliksel durum, tüm Nebadon boyunca yerine getirilen genel uygulamadır. Dünya üzerindeki görevinin bitiminde yükseğe çıktığı zaman “Alıkonulanların büyük bir çoğunluğunu yönlendirmiş olduğu” Hazreti Mikâil için söylenmiştir. Ve bu alıkonulanlar, Âdem'in zamanlarından Urantia üzerindeki Rehber'in yeniden dirildiği güne kadar uyku halinde varlığını sürdürenlerdi.

30:4.12 (341.2) Zamanın geçişi, uyku halindeki faniler için hiçbir ana karşılık gelmemektedir; onlar, istirahatlarının uzunluğu karşısında tamamiyle bilinç dışı ve habersiz bir konumda

bulunmaktadır. Bir yaşam çağının sonunda kişiliğin yeniden bir araya gelmesi süreci üzerinde beş bin yıl uyuyan varlıklar, beş gün istirahat eden varlıklardan farklı bir biçimde karşılık vermeyecektir. Bu zamansal gecikmenin dışında bahse konu varlığını sürdüren unsurlar; ölümün uzun veya kısa olan uykusundan kaçınan varlıklar ile özdeş bir biçimde yükseliş düzeni boyunca ilerleyecekler.

30:4.13 (341.3) Dünya kutsal yolcularının bu yazgı dönemi sınıfları, yerel evrenlerin görevi içinde morontia etkinliklerinin topluluğu için kullanılır. Bu türden olan devasa toplulukların harekete geçirilmesinde büyük bir yarar bulunmaktadır; onlar böylelikle, etkin hizmetin uzun süreçleri boyunca bir arada tutulmaktadır.

30:4.14 (341.4) 3. *Malikâne Dünya Öğrencileri*. Malikâne dünyaları üzerinde yeniden uyanan bu varlığını sürdüren fanilerin tümü bu sınıfa aittir.

30:4.15 (341.5) Fani bedeninin fiziksel bünyesi, uyku halindeki varlığını sürdüren unsurun yeniden bir araya gelişinin bir parçası değildir; fiziksel bünye geldiği yer olan hiçliğe karışmaktadır. Görevin yüksek melekleri; ölümsüz ruh ve geri dönen Düzenleyici'nin ikamesi için yeni yaşam aracı olarak morontia bünyesi biçimindeki yeni bir bedeni mümkün kılar. Düzenleyici, uyku halindeki varlığını sürdüren unsura ait olan aklın ruhaniyet suretinin sorumlusudur. Görevlendirilen yüksek melek, evrimleştiği kadar ölümsüz ruh biçimindeki varlığını sürdüren kimliğin koruyucusudur. Ve Düzenleyici ve yüksek melek olarak bu iki unsur, sahip oldukları kişilik niteliklerini yeniden bir araya getirdiklerinde; ruhun evrimleşen morontia kimliğinin varlığını sürdürmesi biçiminde

yeni birey eski kişiliğin yeniden dirilişini oluşturur. Düzenleyici ve ruhun bu türden bir yeniden birliktelik kazanışı oldukça yerine bir biçimde, kişilik etmenlerinin yeniden bir araya gelişi biçimindeki bir yeniden diriliş olarak adlandırılır; fakat bu durum bile bütünsel bir biçimde varlığını sürdüren *kişiliğin* yeniden ortaya çıkışını etraflı bir biçimde açıklamaz. Her ne kadar siz, bu türden açıklanamaz olan bir etkileşimin gerçekliğini muhtemelen hiçbir zaman anlamayacaksınız olsanız da; eğer fani varlığı sürdürmenin tasarımını reddetmezseniz sonunda deneyimsel olarak doğruluğun bilgisine ulaşacaksınız.

30:4.16 (341.6) İlerleyici hazırlanmanın yedi dünyası üzerinde öncül fani alıkoyuşun tasarımı Orvonton içinde neredeyse evrenseldir. Yaklaşık olarak bin yerleşik gezegenin her yerel sistemi içinde, yedi malikâne dünyası ve genellikle sistem başkentinin ana veya tali uyduları bulunmaktadır. Onlar, yükseliş fanilerinin çoğunluğu için varış dünyalarıdır.

30:4.17 (341.7) Zaman zaman fani yerleşkesinin tüm eğitim dünyaları, kâinat “malikâneleri” olarak adlandırılır; ve İsa “Babamın evi içinde birçok malikâne bulunmaktadır” ifadesinde bulunduğu zaman bahse konu bu âlemleri kastetmiştir. Buradan hareketle malikâne dünyaları gibi âlemlerin verilen bir topluluğu içinde yükseliş içinde bulunanlar, bir âlemden diğerine ve yaşamın bir fazından diğer bir fazına ilerleyecektir; fakat onlar her zaman, kâinat öğreniminin bir aşamasından diğerine sınıfsal bir oluşum içinde ilerleyecektir.

30:4.18 (342.1) 4. *Morontia İlerleme Sağlayıcıları*. Malikâne dünyaları üzerinden sistem, takımyıldız ve evren alanları

boyunca faniler, morontia ilerleme sağlayıcıları olarak sınıflandırılır. Yükseliş fanileri, alt düzeyden morontia dünyalarının daha yüksekte olanlarına gerçekleşen yükseliş ilerleyişinde bulunurken; onlar, öğretmenleri ile bütünlük halinde ve daha fazla ilerleme sağlamış olanlara ek olarak daha deneyimli unsurdaşlarının eşliğinde sayısız biçimde bulunan görevler üzerinde hizmet vermektedir.

30:4.19 (342.2) Morontia ilerleyişi; akli, ruhsal ve kişilik biçiminin devam eden gelişimi ile ilgilidir. Varlığını sürdürenler hala üç-doğalı varlıklardır. Bütüncül morontia deneyimi boyunca onlar, yerel evrenin vesayetleridir. Aşkın evren düzeni, ruhaniyet süreci başlayıncaya kadar faaliyet göstermemektedir.

30:4.20 (342.3) Faniler; aşkın evrenin azınlık birimlerinin varış dünyaları için yerel evren yönetim merkezlerinden ayrılmadan hemen önce, gerçek ruhaniyet kimliğini elde ederler. Nihai morontia aşamasından ilk ve en alt ruhaniyet düzeyine olan geçiş yine de hafif olan bir geçiş sürecidir. Akıl, kişilik ve karakter bu türden bir gelişim tarafından değişikliğe uğramaz; sadece biçim dönüşüm geçirmektedir. Fakat ruhaniyet biçimi, morontia bedeni kadar gerçektir; ve o, eşit bir biçimde algılanabilir bir niteliğe sahiptir.

30:4.21 (342.4) Aşkın evren varış dünyaları için yerel evrenlerinden ayrılmalarından önce zamanın fanileri, Yaratan Evlat'ın ve yerel evren Ana Ruhaniyeti'nin ruhaniyet kabulünün alıcılarıdır. Bu aşamadan itibaren yükseliş fanisinin düzeyi oluşturulan bir biçimde sonsuza kadar sabitleştirilir. Aşkın evren vesayetleri, hiçbir zaman amaçlarından sapan bir duruma yönelmezler. Yükseliş yüksek melekleri aynı zamanda, yerel

evrenlerden ayrılışlarının zamanında meleksele düzey içinde ileri düzeyde gelişmiş bir konumda bulunmaktadır.

30:4.22 (342.5) *5. Aşkın Evren Vesayetleri.* Aşkın evrenlerin eğitim dünyaları üzerine varan tüm yükseliş halindeki unsurlar, Zamanın Ataları'nın vesayetleri haline gelirler; onlar, yerel evrenin morontia yaşamını kat etmiş bir durumda olup, artık bu anın sonrasında kabul edilen ruhanîyetler halindedirler. Genç ruhanîyetler olarak onlar; azınlık birimlerinin varış âlemlerinden, on çoğunluk birimi dünyalarının eğitim dünyaları boyunca, nihayet aşkın evren yönetim merkezinin yüksek kültür âlemlerine uzanan bir biçimde eğitimin ve kültürün aşkın evren sisteminin yükselişine başlarlar.

30:4.23 (342.6) Ruhanîyet ilerlemesinin azınlık birimi, çoğunluk birimleri ve aşkın evren yönetim merkezleri üzerinde kısa süreli ikametlerine bağlı olarak öğrenci ruhanîyetlerinin üç düzeyi bulunmaktadır. Morontia yükselişleri, yerel evrenin dünyaları üzerinde öğrenimlerine devam ederken ve görevlerini sürdürürken; benzer bir biçimde ruhanîyet yükselişleri, bilgeliğin deneyimsel kaynaklarından bütünüyle özümser bir biçimde faydalandıkları niteliklerin diğerleri için aktarımında bulunmayı uygularken, yeni dünyalar üzerinde üstünlük sağlamaya devam ederler. Fakat aşkın evren süreci içinde bir ruhanîyet varlığı olarak onun okula gitmesi durumu, insanın maddi aklının hayal gücünün sınırlarına şu ana kadar girmiş bir şeye benzememektedir.

30:4.24 (342.7) Havona için aşkın evrenden ayrılımlarından önce bu yükseliş ruhanîyetleri, yerel evren yüksek denetiminde morontia deneyimleri boyunca almış oldukları aynı bütüncül dersi aşkın evren idaresinde tekrar görmektedir. Ruhanîyet

fanilerinin Havona'ya ulaşmasından önce onların -ayrıcalıklı görevi olmayan- başlıca eğitimi, yerel ve aşkın evren idaresinin üstünlüğüdür. Bu deneyimin bütünü hakkında gerekli olan neden mevcut an içerisinde bütünüyle aşikâr değildir; fakat bu türden bir eğitim, Kesinliğin Birlikleri'nin üyeleri olarak onların gelecekte gerçekleşecek mümkün nihai sonu açısından akli ve gerekli olan bir niteliktedir.

30:4.25 (342.8) Aşkın evren düzeni, tüm yükseliş fanileri için aynı değildir. Onlar aynı genel eğitimi alırlar; fakat özel topluluklar ve sınıflar eğitimin özel derslerinden geçmekte olup, hazırlanmanın özel derslerine tabi tutulurlar.

30:4.26 (343.1) 6. *Havona Kutsal Yolcuları*. Her ne kadar doygun bir düzeye ulaşmasa bile ruhaniyet ilerleyişi tamamlandığında, bunun ardından varlığını sürdüren fani unsur evrimsel ruhaniyetlerin cenneti olan Havona'ya doğru uzun bir uçuş gerçekleştirir. Dünya üzerinde siz, beden ve kanın bir yaratılmışı halinde bulundunuz; yerel evren boyunca siz, bir morontia varlığı halinde ikamet ettiniz; aşkın evren boyunca siz, evrimleşen bir ruhaniyet oldunuz; bu süreçlerin hepsinin ardından Havona'nın varış dünyaları üzerinde ise, sizin ruhsal eğitiminiz gerçek ve bütüncül bir biçimde başlamakta olup; Cennet üzerindeki nihai görünüşünüz kusursuzlaştırılmış bir ruhaniyet haline gelecektir.

30:4.27 (343.2) Aşkın evren yönetim merkezlerinden Havona varış âlemlerine olan seyahat her zaman yalnız bir biçimde gerçekleşmektedir. Bu andan itibaren artık hiçbir sınıf veya topluluk eğitimi verilmemektedir. Siz, zaman ve mekânın evrimsel dünyalarının teknik ve idari eğitimleri ile birlikte bulunmaktasınız. Şimdi artık bireysel olan ruhsal

hazırlanmanız biçimindeki sizin *kişisel eğitiminiz* başlamaktadır. Havona'nın tümü boyunca başından sonuna kadar eğitim, kişisel olup; doğası bakımından akli, ruhsal ve deneyimsel olmak üzere üç katmanlıdır.

30:4.28 (343.3) Havona sürecinizin ilk eylemi, uzun ve güvenli olan seyahatinizi tanımak ve ona minnettar kalmak olacaktır. Bunun ardından öncül Havona etkinliklerinizi sağlayan bu varlıklara tanıtılacaksınız. Bunun sonrasında siz; varışınızı kayıt altına alacak olup, evlatlık sürecinizi mümkün kılan kâinat Yaratıcısı biçimindeki yerel evreninizin Yaratan Evladı'na gönderilmek üzere şükranlığınızın ve hayranlığınızın iletisini hazırlayacaksınız. Bahse konu bu son süreç, Havona varışının resmi olan yükümlülüklerinin tamamlanışıdır; bunun ertesinde siz, özgür gözlemin serbest zamanındaki uzun bir süreç için uyumlu hale gelmekte olup, bu durum uzun yükseliş deneyimine ait olan arkadaşlarınız, yoldaşlarınız ve birlikteliklerinizi aramanıza imkân sağlamaktadır. Siz aynı zamanda, Uversa'dan ayrıldığınız andan beri Havona için yolculuğa çıkmış olan kutsal yolcu yoldaşlarınızdan haberdar olmak için yayıncılara başvurabilirsiniz.

30:4.29 (343.4) Havona'nın varış dünyaları üzerine olan varışınızın bilgisi; yerel evreninizin yönetim merkezine olması gerektiği gibi aktarılacak, ve kendisi her nerede olursa olsun sizin yüksek meleksel koruyucunuza bireysel olarak taşınacaktır.

30:4.30 (343.5) Yükseliş fanileri, mekânın evrimsel dünyalarının olayları içinde oldukça yetkin bir biçimde eğitilmişlerdir; şu an itibarıyla onlar, kusursuzluğun yaratılmış âlemleriyle uzun ve yararlı ilişkilerine başlayabilirler. Gelecek görev için böyle bir hazırlanma nasıl da bütünleşmiş, benzersiz ve olağandışı bu

deneyim tarafından sağlanmıştır! Fakat size ben Havona'yı anlatamam; onların büyüklüğünü takdir etmek ve onların ihtişamını anlamak için sizin bu dünyaları görmemiz gerekmektedir.

30:4.31 (343.6) *7. Cennet'e Ulaşanlar.* Cennet'e yerleşik düzeyle ulaşma üzerine siz, kutsallık ve absonite içinde ilerleyici dersinize başlarsınız. Cennet üzerindeki ikametiniz, Tanrı'yı bulmuş olduğunuzu simgelemektedir; ve siz buradan, Kesinliğe Erişecek Olanların Fani Birlikleri altında toplanacaksınız. Asli evrenin tüm yaratılmışları içinde sadece Tanrı ile bütünleşmiş olanlar, Kesinliğe Erişecek Olanların Fani Birlikleri'ne katılmaktadır. Cennet kusursuzluğu veya erişiminin diğer varlıkları, geçici olarak bu kesinliğe erişecek olanların birliklerine bağlanabilir; fakat onlar, zaman ve mekânın evrimsel olan ve kusursuzlaştırılmış emektarlarının bu bir araya gelmiş ev sahipliğinin bilinmeyen ve açığa çıkarılmamış ebedi görevine dâhil değildir.

30:4.32 (343.7) Cennet'e ulaşanlar, birinci derece birincil hizmetkâr ruhaniyetlerinin yedi topluluğu ile birlikte onların birlikteliklerine başladıktan sonra özgürlüğün bir sürecine uyum gösterir. Onlar; ibadetin yönlendiricileri ile birlikte olan derslerini tamamladıkları, ve bunun sonucunda kesinliğe erişecek olanlar olarak uçsuz bucaksız yaratımın nihai amaçları için gözlemsel ve eş güdümsel hizmet üzerinde görevlendirildikten sonra, Cennet mezunları olarak tanımlanırlar. Her ne kadar Kesinliğe Erişecek Olanların Birlikleri, ışık ve yaşamda oluşturulmuş dünyalar üzerinde birçok yetkinlik dâhilinde hizmet etseler de; yine de onların

görevlendirilmesi için özel veya oluşturulmuş hiçbir görev bulunmuyormuş gibi görünmektedir.

30:4.33 (344.1) Eğer Kesinliğe Erişecek Olanların Fani Birlikleri için gelecek olan ve açıklığa çıkarılmamış hiçbir son olmasaydı bile, bu yükseliş varlıklarının mevcut görevlendirilmesi yine de bütünüyle yeterli ve muhteşem olurdu. Onların mevcut nihai sonu, evrimsel yükselişin kâinatsal tasarımını bütünüyle doğrular niteliktedir. Fakat dışsal uzay âlemlerine ait olan evrimin gelecek çağları kuşkuya yer bırakmayan bir biçimde; insan varlığının sürdürülüşüne ve fani yükselişe ait olan kutsal tasarımlarının uygulanması içinde Tanrılar'ın bilgeliğini ve sevgi-dolu iyiliğini ilave bir biçimde ayrıntılandırarak ve daha tamlanmış bir biçimde onu kusursuzca ortaya çıkaracaktır.

30:4.34 (344.2) Dünyanızla ilgili eğitim ile alakalı sizin için açığa çıkarılan ve bununla birlikte sizin kavrayabileceğiniz bu anlatım, bir yükseliş fanisinin sürecinin bir taslağını sunmaktadır. Bu anlatımın içeriği, farklı aşkın evrenler için oldukça değişmektedir; fakat özellikle bu anlatım, Orvonton'un aşkın evreni olan Nebadon'un yerel evreni ve asli evrenin yedinci bölümü içinde faaliyet halindeki fani ilerleyişinin olağan tasarımının genel bir görünümünü sunmaktadır.

30:4.35 (344.3) [Bu anlatım, Uversa'dan olan bir Kudretli İletici tarafından sağlanmıştır.]

31. Makale

Kesinliğe Erişecek Olanların Birlikleri

31:0.1 (345.1) KESİNLİĞE Erişecek Olanların Fani Birlikleri, zamanın yükseliş halindeki Düzenleyici ile bütünleşmiş fanilerin mevcut bir biçimde bilinen varış noktalarını temsil eder. Fakat bu birlikler için aynı zamanda görevlendirilmiş olan diğer topluluklar da bulunmaktadır. Kesinliğe erişecek olanların birinci derece birlikleri şu unsurlardan meydana gelmiştir:

31:0.2 (345.2) 1. Havona Yerlileri.

31:0.3 (345.3) 2. Yerçekimi İleticileri.

31:0.4 (345.4) 3. Yüceltilmiş Faniler.

31:0.5 (345.5) 4. Dönüştürülmüş Yüksek Melekler.

31:0.6 (345.6) 5. Yüceltilmiş Maddi Evlatlar.

31:0.7 (345.7) 6. Yüceltilmiş Yarı-Ölümlü Yaratılmışlar.

31:0.8 (345.8) Yüceltilmiş varlıkların bu altı topluluğu, ebedi nihai sonun bu benzersiz bünyesini bir araya getirir. Biz onların gelecekteki görevlerini bildiğimizi düşünmekteyiz, fakat yine de biz bu konu üzerinde emin değiliz. Kesinliğe Erişecek Olanların Fani Birlikleri; Cennet üzerinde hareket halinde iken, mevcut an içerisinde oldukça geniş bir biçimde mekânın evrenlerine hizmet ederlerken ve ışık ve yaşam içinde oluşturulmuş dünyaları idare ederlerken, onların gelecekteki varış noktası dışsal uzayın hali hazırda düzenlenmekte olan evrenleri olmalıdır. En azından bu önerge Uversa'ya ait olan varsayımdır.

31:0.9 (345.9) Bahse konu bu birlikler; mekânın dünyalarının çalışan birliktelikleri uyarınca, ve dikkate değer olan yükseliş süreci boyunca elde edilen birlikteliksel deneyim ile uyumlu bir halde düzenlenmiştir. Bu birliklere kabul edilmiş yükseliş yaratılmışlarının tümü eşit bir şekilde kabul edilmektedir, fakat bu yüceltilmiş nitelik hiçbir biçimde bireyselliği ortadan kaldırmamakta veya kişisel kimliğe zarar vermemektedir. Bir kesinliğe erişecek olan unsur ile iletişim halinde biz; onun bir yükseliş fanisi mi, Havona yerlisi mi, dönüştürülmüş yüksek melek mi, yarı-ölümlü yaratılmış mı yâda Maddi Evlat mı olduğunu doğrudan bir biçimde algılayabiliriz.

31:0.10 (345.10) Mevcut evren çağı boyunca kesinliğe erişecek olanlar, zamanın âlemleri içinde hizmet vermek amacıyla geri dönerler. Onlar, farklı aşkın-evrenler içinde sıralı bir biçimde emek vermek için görevlendirilirler; ve onlar hiçbir zaman, diğer altı aşkın yaratımın tümü içinde hizmet vermeden özgün aşkın-evrenleri için görevlendirilmezler. Böylelikle onlar, Yüce Varlık'ın yedi katmanlı olan kavramını elde edebilirler.

31:0.11 (345.11) Fani kesinliğe erişecek olanların bir veya birden fazla olan dostları, sürekli bir biçimde Urantia üzerinde hizmet halindedir. Burada kâinat hizmeti için onların görevlendirilmediği hiçbir nüfuz alanı bulunmamaktadır; onlar kâinatsal olan biçime ek olarak, atanan görev ve özgür hizmetin dönüşümlü olan ve özdeş süreçleriyle birlikte faaliyette bulunmaktadır.

31:0.12 (345.12) Bu olağanüstü topluluğun gelecekteki işleyişsel düzenlenmesi hakkında hiçbir bilgiye sahip değiliz, fakat kesinliğe erişecek olanlar mevcut an içinde bütünüyle özerk bir bünyedir. Onlar kendilerine ait olan kalıcı, süreçsel ve

görevlendirilmiş baş yöneticilerini ve idarecilerini seçmektedir. Hiçbir dış etki, onların siyasalarının üzerine buyurgan bir nitelikte sunulamaz; ve onların bağıllık yemini sadece Cennet Kutsal Üçlemesi'ne aittir.

31:0.13 (346.1) Kesinliğe erişecek olanlar kendilerine ait olan yönetim merkezlerini; Cennet üzerinde, aşkın-evrenlerde, yerel evrenlerde ve tüm bölüm başkentleri üzerinde idare ederler. Onlar evrimsel yaratımın aynı bir düzeyidir. Biz onları doğrudan bir biçimde idare etmekte veya düzenlememekteyiz, ve fakat yine de onlar mutlak bir biçimde sadık olup her zaman bizim tasarılarımızın tümü ile eş güdüm halinde bulunmaktadır. Onlar gerçek anlamda, evrenin evrimsel kimyası biçimindeki zaman ve mekânın çoğalan denenmiş ve gerçek olan ruhlarıdır; ve sonsuza kadar onlar, kötülük karşısında onun tesir edemeyeceği bir nitelikte olup günah karşısında ise her zaman güvenli bir konumda bulunmaktadır.

1. Havona Yerlileri

31:1.1 (346.2) Merkezi evrenin kutsal-yolcu-eğitim okullarında öğretmenler olarak hizmet veren Havona yerlilerinin birçoğu, büyük bir biçimde yükseliş fanilerine bağlı bir hale gelmektedir; ve onlar, Kesinliğe Erişecek Olanların Fani Birlikleri'nin gelecek görevleri ve nihai sonu ile hala daha fazla bir biçimde ilgili haldedir. Cennet üzerinde birliklerin idari yönetim merkezlerinde Grandfanda'nın birlikteliği tarafından idare edilen, Havona gönüllüleri için yönetilen bir tescil birimi bulunmaktadır. Bugün itibariyle siz, bu bekleme listesinde milyonlarca Havona yerlisini bulabilirsiniz. Doğrudan ve kutsal yaratımın bu kusursuz varlıkları, Kesinliğe Erişecek Olanların Fani Birlikleri'nin büyük yardımının bir parçasıdır;

ve onlar kuşkusuz olarak, çok uzak bir zamanda gerçekleşecek gelecekte daha büyük olan hizmete bile dâhil olacaktır. Onlar, kusursuzluk ve kutsal doygunluk içinde doğan birinin bakış açısını sağlamaktadır. Kesinliğe erişecek olanlar böylelikle, kusursuz ve kusursuzlaştırılmış biçimde olan deneyimsel mevcudiyetin fazlarının ikisiyle de bütünleşir.

31:1.2 (346.3) Havona yerlileri; Kâinatın Yaratıcısı'nın ruhaniyetinin bir nüvesinin bahşedilmesi için algı yetisi yaratacak olan evrimsel varlıklar ile irtibat halinde, belirli deneyimsel gelişmeleri elde etmekle yükümlüdür. Kesinliğe Erişecek Olanların Fani Birlikleri kalıcı üyeler olarak sadece; İlk Kaynak ve Merkez'in ruhaniyeti ile bütünleşmiş olan, veya Çekim İleticileri gibi içkin olarak Yaratıcı olan Tanrı'nın bahse konu ruhaniyetini taşıyan bu türden varlıklara sahiptir.

31:1.3 (346.4) Merkezi evrenin sakinleri birliklere, kesinliğe erişecek olan unsurların bir bölümü biçimindeki bin unsur arasından bir unsur oranında kabul edilir. Birlikler; 997 tane olan yükseliş yaratılmışına bir Havona yerlisi ve bir Çekim İleticisi düşecek şekilde orantılandırılan biçimiyle, binli bölükler halinde geçici hizmet için işlevsel olarak düzenlenir. Kesinliğe erişecek olanlar böylelikle bölükler halinde harekete geçirilmiştir, fakat kesinliğin yemini bireysel olarak idare edilir. Bu yemin, bütüncül anlamın ve ebedi kabulün bir yeminidir. Havona yerlisi aynı yemini eder ve sonsuza kadar bahse konu birliklere bağlı hale gelir.

31:1.4 (346.5) Havona seçilmişleri, görevlerine ait olan bölümü takip eder; bu topluluk nereye giderse gitsin onlar aynı yöne doğru hareket eder. Ve siz, kesinliğe erişecek olanların yeni görevi içinde taşıdıkları şevki görmelisiniz. Kesinliğe Erişecek

Olanların Birlikleri'ne erişme ihtimali, Havona'ya ait olan en yüksek heyecanlardan bir tanesidir; kesinliğe erişecek unsurlardan bir tanesi haline gelme olasılığı, bu kusursuz ırkların yüce serüvenlerinden biridir.

31:1.5 (346.6) Havona yerlileri aynı zamanda; Vicegerington üzerindeki Kesinliğe Erişecek Olanların Kutsal Bir Biçimde Üçleştirilmiş Birleşik Birlikleri'ne ve Cennet üzerindeki Kesinliğe Erişecek Olanların Aşkın Birlikleri'ne aynı oranda kabul edilirler. Havona vatandaşları bu üç nihai sonu, Kesinliğe Erişecek Olanların Havona Birlikleri'ne olan olası kabulleriyle birlikte onların ulvi süreçlerinin yüce amaçlarını oluşturan bir nitelikte değerlendirirler.

2. Çekim İleticileri

31:2.1 (346.7) Her nerede ve her ne zaman olursa olsun Çekim İleticileri faaliyet halinde olup, kesinliğe erişecek olanlar emir altındadır. Çekim İleticileri'nin tümü, Grandfanda'nın ayrıcalıklı yetkisi altındadır; ve onlar sadece Kesinliğe Erişecek Olanların birinci derece Birliği için görevlendirilmektedir. Onlar şimdi bile kesinliğe erişecek olanlar için oldukça değerlidir, ve onlar ebedi gelecek içinde tümüyle hizmet verebilir bir halde olacaktır. Akli yaratılmışların hiçbir diğer topluluğu, zaman ve mekânı aşmaya yetkin olan bu türden bir kişileşmiş ileticiyi ellerinde bulundurmamaktadır. Kesinliğe erişecek olanların diğer birliklerine bağlı olan iletici-kaydedicilerinin benzer türleri kişilikleştirilmemiştir; bunun yerine onlar absonitleştirilmiş bir halde bulunmaktadır.

31:2.2 (347.1) Çekim İleticileri Divinington'dan gelmiş olup, onlar dönüştürülmüş ve kişileşmiş olan Düzenleyicilerdir; fakat bizim Uversa topluluğumuzun hiçbirisi, bu ileticilerin herhangi birinin doğasını açıklamaya girişmeyecektir. Biz; onların bir hayli yüksek kişisel varlıklar olduklarını, ve kutsal, ussal ve içten olan anlayışa sahip olduklarını bilmekteyiz; fakat biz, zamandan bağımsız olan işleyiş biçimlerinin mekân kat edişini kavrayamayız. Onlar; enerjilerin, döngülerin ve hatta çekimin herhangi birini ve tümünü kullanmaya yetkin olan bir görünüme sahiptir. Kesinlik unsurları, zaman ve mekâna karşı gelemmez; bunun yerine onlar, bahse konu bu iki nitelik ile birliktelik haline gelmiş olup, neredeyse bütünüyle sınırsız ruhaniyet kişiliğine sahip unsurların emir verme yetkinliğinde olduğu bu niteliklerin tüm belirlemelerine tabidir. Biz Çekim İleticileri'ni kişilikler olarak adlandırmayı tercih etmekteyiz; fakat gerçekte onlar, sınırsız ve koşulsuz olan aşkın ruhaniyet varlıklarıdır. Yalnız İleticiler ile karşılaştırıldığında onlar, kişiliğin bütünüyle farklı bir düzeyine aittir.

31:2.3 (347.2) Çekim İleticileri, sınırsız sayıdaki birlikler halinde bir kesinliğe erişecek olan unsura bağlanabilir; fakat yoldaşlarının başı olarak sadece tek bir iletici, Kesinliğe Erişecek Olanların Fani Birlikleri altında toplanabilir. Bu doğrultuda bahse konu baş iletici, 999 yoldaş ileticinin kalıcı bir görevli topluluğunu bu unsur için görevlendirir; buna ek olarak belirli durumlar gerektirdiğinde o, sınırsız sayılardaki yardımcıları için düzeyin yedekte bulunan unsurlarını çağırabilir.

31:2.4 (347.3) Çekim İleticileri ve kesinliğe erişecek olan yüceltilmiş fani birlikleri, birbirleri için içten olan ve derin bir sevginin düzeyine erişir; onların ortak birçok niteliği bulunmaktadır.

Biri, Kâinatın Yaratıcısı'nın bir nüvesinin doğrudan bir kişilikleşmesi; diğeri ise ruhani Düşünce Düzenleyicisi olarak aynı Kâinatın Yaratıcısı nüvesi ile bütünleşmiş olan, varlığını sürdüren ölümsüz ruh içinde mevcut haldeki bir yaratılmış kişiliğidir.

3. Yüceltilmiş Faniler

^{31:3.1 (347.4)} Düzenleyici ile bütünleşmiş olan yükseliş fanileri, Kesinliğe Erişecek Olanların birinci derece Birlikleri'nin bütünlüğünü oluşturur. Dönüştürülmüş ve yüceltilmiş yüksek melekler ile birlikte onlar genellikle, kesinliğe erişecek olanların birliğinin her bölümü içinde sayı bakımından 990 unsur birlikteliğini meydana getirirler. Her ne kadar fanilerin sayısı yüksek meleklerin nüfusunu geçse de, herhangi bir topluluk içindeki fanilerin ve meleklerin oranı değişiklik göstermektedir. Havona yerlileri, yüceltilmiş Maddi Evlatlar, yüceltilmiş yarı-ölümlü yaratılmışlar ve Çekim İleticileri'ne ek olarak bilinmeyen ve eksik olan üye, birliklerin sadece yüzde birini meydana getirmektedir; kesinliğe erişecek olan sayıca bin kadar unsurun her bölümü, bahse konu fani ve yüksek-meleksel olmayan bu kişiliklerin sadece onu için uygun olan mevkie sahiptir.

^{31:3.2 (347.5)} Uversa'nın üyeleri olarak bizler, zamanın yükseliş fanilerine ait olan “kesinliğin nihai sonunu” bilmemekteyiz. Mevcut an içerisinde onlar; Cennet üzerinde ikamet etmekte, ve geçici olarak Işık ve Yaşamın Birlikleri içinde hizmet vermektedir; fakat yükseliş eğitimi ve böyle uzun olan kâinat disiplininin bu türden devasa bir süreci, güvenin daha bile büyük olan sınanışı ve sorumluluğun daha yüce hizmetleri için onları yetkin hale getirmek amacıyla tasarlanmalıdır.

31:3.3 (347.6) Her ne kadar bu yükseliş fanileri; Cennet'e erişmiş, Kesinliğe Erişecek Olanların Birlikleri altında toplanmış ve bu *aşıkâr* olan nihai sonları karşısında bile geniş topluluklar içinde yerel evrenlerin işleyişine katılmak ve aşkın evren olaylarının idaresi içinde yardımda bulunmak amacıyla gönderilmiş olsalar da, onların sadece altıncı düzey ruhaniyetleri olduklarına dair kaydın gerçeği önemini korumaktadır. Kesinliğe Erişecek Olanların Birlikleri'nin süreci içerisinde kuşkusuz olarak ilave bir aşama daha bulunmaktadır. Biz bu aşamanın doğasına dair herhangi bir bilgiye sahip bulunmamaktayız; fakat yine de biz şu üç gerçeği göz önüne alıp, burada onlar hakkında dikkatinizi çekmek istiyoruz:

31:3.4 (348.1) 1. Fanilerin azınlık birimleri içerisinde kısa süreli ikametleri boyunca ilk düzeyin ruhaniyetleri olduklarına, çoğunluk birimlerine dönüştürüldükleri zaman ikinci düzeye, ve aşkın evrenin merkezi eğitim dünyaları için ilerledikleri zaman üçüncü düzeye eriştiklerine dair bilgiye biz, bu durum üzerine tutulmuş olan kayıtlar sayesinde sahip bulunmaktayız. Faniler, Havona'nın altıncı döngüsüne eriştikten sonra dördüncü düzeyin unsurları veya mezun ruhaniyetler haline gelirler; ve Kâinatın Yaratıcısı'nı bulduklarında beşinci düzeyin ruhaniyetleri biçimini alırlar. Bu durumu takiben onlar, Kesinliğe Erişecek Olanların Fani Birlikleri'nin ebediyet görevi altında onları sonsuza kadar bir araya getirecek olan yemini etmenleri üzerine ruhaniyet mevcudiyetinin altıncı düzeyine erişirler.

31:3.5 (348.2) Ruhaniyet sınıflandırmasının veya tanımlamasının, evren hizmetinin bir âleminden diğerine veya bir evrenden bir diğerine olan mevcut ilerleyişi tarafından belirlenmiş olduğunu

gözlemlemekteyiz. Buna ek olarak biz yedinci ruhaniyet sınıflandırılışının Kesinliğe Erişecek Olanların Fani Birlikleri üzerine bahşedilmesinin, o ana kadar kaydedilmemiş ve açığa çıkarılmamış hizmet için ebedi görevlerine olan ilerleyişleriyle eş zamanlı olacağının ve Yüce olan Tanrı'ya erişmeleriyle bir arada gerçekleşeceğinin çıkarımında bulunmaktayız. Fakat bu kesin varsayımlar dışında, bu hususun tümü hakkında biz gerçekten sizin bildiğinizden daha çok bilgiye sahip bulunmamaktayız; fani süreç hakkındaki bilgimiz, mevcut Cennet nihai sonunun ötesine gitmemektedir.

31:3.6 (348.3) 2. Kesinliğe erişecek olanların fani birlikleri, “Kusursuz olun” biçimindeki çağların hükmüne bütüncül bir biçimde uyum göstermiştir; onlar, fani erişimin evrensel olan doğrultusuna yükselmiştir; onlar Tanrı'yı bulmuş olup, Kesinliğe Erişecek Olanların Birlikleri'ne olması gerektiği gibi kabul edilmişlerdir. Bu türden varlıklar, ruhaniyet ilerleyişinin mevcut sınırına erişmiştir; fakat onlar henüz, *nihai ruhaniyet düzeyinin kesinliğine* ulaşmamışlardır. Onlar, yaratılmış kusursuzluğunun mevcut sınırına erişmiştir; fakat onlar, *yaratılmışa ait olan hizmetin kesinliğine* erişmemişlerdir. Onlar, İlahiyat ibadetinin bütünlüğünü deneyimlemişlerdir; fakat onlar, *deneyimsel İlahiyat'a erişmenin kesinliğini* yaşamamışlardır.

31:3.7 (348.4) 3. Kesinliğe Erişecek Olanların Cennet Birlikleri'ne ait olan yüceltilmiş faniler, ussal mevcudiyetin en bütüncül olası yaşamının gerçekliği ve felsefesinin her aşamasına ait olan deneyimsel bilgiyi elinde bulunduran yükseliş varlıkları iken; en alt düzeyde bulunan maddi dünyalardan Cennet'in ruhsal yüksekliklerine kadar bu yükseliş çağları boyunca bahse

konu varlığını sürdüren yaratılmışlar, zaman ve mekânın evrensel yaratımının tümünün adil ve etkin bir halde bulunmasına ek olarak aynı zamanda bağışlayıcı ve sabırlı biçimdeki idaresinin her kutsal ilkesine ait olayın her detayı ile ilgili yetkinliklerinin sınırları için eğitilmişlerdir.

31:3.8 (348.5) Biz, insan varlıklarının bizim düşüncelerimizi paylaşmakla yükümlü olduklarını; ve Kesinliğe Erişecek Olanların Cennet Birlikleri'nin nihai sonunun gizemi ile ilgili bizlerle birlikte varsayımında bulunmakta özgür bulunduklarını öngörmekteyiz. Kusursuzlaştırılmış evrimsel yaratılmışlarının mevcut görevlerinin, evren anlayışı ve aşkın evren idaresi içindeki mezuniyet sonrası derslerinin doğasına ait olduğu bizim için aşikâr olan bir görünüme sahiptir. Ve böylece hepimiz, “Neden Tanrılar’ın, evren idaresinin işleyiş biçimi içindeki varlığını sürdüren fanilerin eğitimiyle bu kadar büyük bir biçimde ilgili olduklarının” sorusunu yöneltmekteyiz.

4. Dönüştürülmüş Yüksek Melekler

31:4.1 (348.6) Fanilerin inançlı yüksek melekse koruyucularının büyük bir çoğunluğunun, insan vesayetleri ile birlikte yükseliş süreci boyunca ilerlemesine izin verilmiştir; ve bu koruyucu meleklerin birçoğu Tanrı ile bütünleşmelerinden sonra, ebediyetin kesinliğe erişecek olan unsurunun yemini sürecinde sorumlulukları altında bulunan bireylere katılıp, onların fani birlikteliklerinin nihai sonunu sonsuza kadar kabul eder. Fani varlıkların yükseliş deneyimi boyunca ilerleyen melekler, insan doğasının nihai sonunu paylaşabilir; onlar, eşit ve ebedi bir biçimde Kesinliğe Erişecek Olanların bahse konu bu Birlikleri altında toplanabilir. Dönüştürülen ve yüceltilen yüksek

meleklerin sayıca büyük düzeydeki unsurları, kesinliğe erişecek olan fani-olmayan birçok unsura bağlanmıştır.

5. Yüceltilmiş Maddi Evlatlar

31:5.1 (349.1) Zaman ve mekânın âlemleri içinde gezegensel görevin alınışı sürecinde, uzun süreliğine geciken durumlarda, yerel sistemlerin Âdemsal vatandaşları vasıtasıyla kalıcı-vatandaşlık düzeyinden ayrılış için bir dilekçe başvuru sürecinin başlatabilmesi ile ilgili hüküm bulunmaktadır. İzin verildiği takdirde onlar; evren başkentleri üzerinde yükseliş kutsal yolcularına katılıp, buradan Cennet ve Kesinliğe Erişecek Olanların Birliği'ne doğru ilerler.

31:5.2 (349.2) İlerlemiş bir evrimsel dünya, ışığa ve yaşama ait olan çağının geç dönemlerine eriştiği zaman, Gezegensel Âdem ve Havva biçimindeki Maddi Evlatlar; insana dönüşmeyi tercih edebilir, Düzenleyiciler'i alabilir ve Kesinliğe Erişecek Olanların Fani Birlikler'in unsurlarına doğru olan kâinat yükselişinin evrimsel doğrultusunda ilerlemeye başlayabilir. Bu Maddi Evlatlar Âdem'in Urantia'da deneyimlediği gibi, biyolojik hızlandırıcılar olarak görevleri üzerinde kısmi olarak başarısızlığa uğramış veya işleyişsel bakımdan yükümlülüklerini yerine getirememiş olabilirler; ve bunun sonucunda onlar, Düzenleyicileri alıp, ölüm sürecinden geçip ve inanç vasıtasıyla yükseliş düzeninde ilerleyerek bunun sonucunda Cennet'e ve Kesinliğe Erişecek Olanların Birliği'ne ulaşma biçimindeki âlemin insanların olağan doğrultusunda ilerlemeye mecbur olan bir duruma düşerler.

31:5.3 (349.3) Bahse konu bu Maddi Evlatlar, kesinliğe erişecek olan birliklerin birçok bölümü içerisinde bulunmamaktadır. Onların

mevcudiyeti, bu türden bir topluluk için en yüksek hizmetin olanaklılığı bakımından büyük bir imkân sağlamaktadır; ve onlar her zaman, bu türden bir topluluğun öncüleri olarak seçilmektedir. Eğer Cennet Bahçesi'nin çiftleri bu topluluğu bağlanacak olursa, genellikle onların tek bir kişilik olarak birlikte faaliyet göstermelerine izin verilir. Bu türden yükseliş çiftleri, kutsal bir biçimde üçleştirmenin serüveni içinde yükseliş fanilerine kıyasla oldukça belirgin bir biçimde başarılı olmaktadır.

6. Yüceltilmiş Yarı-Ölümlü Yaratılmışları

31:6.1 (349.4) Birçok gezegen üzerinde yarı-ölümlü yaratılmışlar, sayıca geniş olan nüfuslar halinde yaratılmışlardır; onlar nadiren, ışık ve yaşam içinde konumlandırılmalarını takiben özgün dünyaları üzerinde gereğinden fazla olan bir biçimde ikamet ederler. Bu konumlandırmanın hemen ardından veya üzerinden belirli bir süre geçtikten sonra onlar, kalıcı vatandaşlık düzeyinden çıkarılır; ve onlar, zaman ve mekânın fanilerinin eşliğinde morontia dünyalarını, ilgili aşkın evreni ve Havona'yı geçerek Cennet'e olan yükselişlerine başlarlar.

31:6.2 (349.5) Çeşitli birçok evrenlerden gelen yarı-ölümlü yaratılmışlar, doğaları ve kökenleri bakımından oldukça değişkenlik göstermektedir; fakat onların hepsi, kesinliğe erişecek olan Cennet birliklerinin herhangi birine katılmanın nihai sonuna sahiptir. İkinci derece yarı-ölümlü varlıkların hepsi nihai olarak Düzenleyici ile bütünleşmiş bir hale gelmekte olup, fani birlikler altında toplanmaktadır. Kesinliğe erişecek olanların birliklerin birçok bölüğü kendi toplulukları içinde bu yüceltilmiş varlıklardan birine sahiptir.

7. Işığın Müjdeleri

31:7.1 (349.6) Mevcut an içinde kesinliğe erişecek olan birliğin her bölüğü, kalıcı üyeler biçimindeki yemin düzeyinin 999 kişiliğine sahiptir. Boşta kalan bir unsurluk mevki, herhangi bir tekil görev üzerine görevlendirilmiş olan Işığın Müjdeleri'nin baş idarecisi tarafından doldurulmaktadır. Fakat bu varlıklar sadece, birliklerin geçici olan üyeleridir.

31:7.2 (349.7) Kesinliğe erişecek olan herhangi bir birliğin hizmeti için görevlendirilmiş olan herhangi bir göksel kişilik, bir Işığın Müjde'si olarak tanımlanmaktadır. Bu varlıklar, kesinliğe erişecek olanların birliklerinin yeminini etmemektedir; onlar he ne kadar birliklerin işleyişsel düzenine bağlı olsalar da, onlara ait olan kalıcı bağlılığın bir parçası değildir. Bu topluluk; kesinliğe erişecek olan birliklerin bir geçici görevinin uygulamasında ihtiyaç duyulacak herhangi bir varlık şeklinde Yalnız İleticiler, birincil hizmetkâr ruhaniyetleri, ikincil hizmetkâr ruhaniyetleri, Cennet Vatandaşları veya onların kutsal bir biçimde üçleştirilmiş doğumları ile bütünleşebilir. Birliklerin, ebedi göreve bağlı olan bir biçimde bu varlıklara sahip olup olmadığı hakkında herhangi bir bilgiye sahip bulunmamaktayız. Bağlanmanın sonunda Işığın Müjdeleri, bahse konu görevlere atanmalarından önceki düzeylerine geri dönmektedir.

31:7.3 (350.1) Kesinliğe Erişecek Olanların Fani Birlikleri mevcut an içinde oluşturulurken, bu oluşum içinde kalıcı üyelerin sadece altı sınıfı bulunmaktadır. Kesinliğe erişecek olanlar, kendilerinden beklenebileceği gibi, gelecek yoldaşlarının kimliği hakkında birçok varsayıma girişmektedir; fakat onların

arasında bu varsayımlar hususunda çok zayıf bir görüş birliği bulunmaktadır.

31:7.4 (350.2) Uversa'nın üyeleri olarak bizler sıklıkla, kesinliğe erişecek olan birliklerin yedinci topluluğunun kimliği ile ilgili varsayımda bulunmaktayız. Bizler; Cennet, Vicegerington ve iç Havona döngüsü üzerinde sayısız derecede bulunan kutsal bir biçimde üçleştirilmiş toplulukların artan birliklerinin bazılarının olası görevlendirmeleriyle bütünleşen birçok düşünceyi aklımızdan geçirmekteyiz. Kesinliğe Erişecek Olanların Birlikleri'nin; şu an inşa aşamasında olan evrenlere yapacakları hizmet biçimindeki nihai sona sahip olanların bu büyük etkinlik dâhilinde evren idaresinin görevi içinde, onların yardımcılarının birçoğunu kutsal bir biçimde üçleştirmelerine izin verilecek olması bile varsayılmaktadır.

31:7.5 (350.3) Bizlerden biri, bu boş olan mevkiinin onların gelecek hizmetinin yeni evreni içinde kökenin varlığının bir türü tarafından doldurulacağı görüşüne sahip olup; diğerleri ise, bu mevkiinin henüz yaratılmamış, var edilmemiş veya kutsal bir biçimde üçleştirilmemiş Cennet kişiliğinin bir türüne ait olacağı varsayımını desteklemektedir. Fakat biz bu duruma dair kesin bir gerçeğe ulaşmadan önce olması en muhtemel şekilde, kesinliğe erişecek olanların bu birliklerinin ruhaniyet erişiminin yedinci düzeyine girmelerini bekleyeceğiz.

8. Aşkınlaştırılmışlar

31:8.1 (350.4) Kesinliğe erişecek olan bir unsur olarak kusursuzlaştırılmış fani deneyiminin bir parçası, absonit niteliklerin var edilmiş varlıkları biçimindeki Cennet'in aşkın yüksek vatandaşlarının binden fazla olan topluluklarına ait

doğanın ve işleyişin kavrayışına erişmenin çabasından oluşmaktadır. Bahse konu bu aşkın kişilikler ile onların birliktelikleri içerisinde, kesinliğe erişecek olan yükseliş halindeki birlik unsurları; evrimleşen kesinliğe erişecek olanların unsurlarını onların yeni Cennet kardeşleri için tanıştırmak amacıyla görevlendirilen aşkın yardımcılarının sayısız düzeylerinin yararlı yönlendirmesinden büyük derecede yardım görmektedir. Aşkınlaştırılmışların bütün düzeyi, Cennet'in kuzeyi içinde ayrıcalıklı bir biçimde ikamet ettikleri geniş bir alan üzerinde yaşamaktadır.

31:8.2 (350.5) Aşkınlaştırmalar hakkındaki anlatımlar hususunda; sadece insan kavrayışının kısıtlı oluşuyla değil, aynı zamanda Cennet'in kişilikleri ile alakalı bu açığa çıkarımları düzenleyen hükmün şartları tarafından sınırlandırılmış bir durumda bulunmaktayız. Bu varlıkların hiçbir biçimde Havona'ya olan fani yükseliş ile bir ilgisi bulunmamaktadır. Cennet Aşkınlaştırılmışları'nın geniş ev sahipliğinin, ne Havona ne de yedi aşkın evrenlerin herhangi birinin olayları ile ilişkisi bulunmaktadır; onlar yalnızca, üstün evrenin olaylarının aşkın idaresinden sorumludur.

31:8.3 (350.6) Bir yaratılmış olarak siz, bir Yaratan'ı algılayabilirsiniz; fakat siz, ne Yaratanlar ne de yaratılmışlar olan ussal varlıkların devasa ve oldukça farklılaşmış olan bir bütünlüğünün mevcut olduğunu neredeyse hiçbir biçimde kavrayamazsınız. Bu Aşkınlaştırılmışlar ne herhangi bir varlığı yaratmakta, ne de herhangi bir unsur tarafından yaratılmaktadır. Onların kökeni hususunda soyut ve herhangi bir anlamı karşılamayacak olan tanımlama biçimindeki yeni bir kavram kullanmaktan kaçınmak amacıyla,

Aşkınlaştırılmışlar'ın basit bir değişle *var ettiklerini* söylememizin kullanılabilecek en iyi ifade olduğunu öngörmekteyiz. İlahi Mutlaklık, onların kökeni ile oldukça büyük bir biçimde ilgili olabilir; fakat bu benzersiz varlıklar şu an itibariyle İlahi Mutlaklık tarafından baskın bir biçimde bir idare edilmemektedirler. Onlar, Nihai olan Tanrı'ya tabi olup; onların Cennet üzerindeki kısa süreli mevcut ikamesi, her bakımdan Kutsal Üçleme tarafından yüksek bir biçimde denetlenmekte ve yönlendirilmektedir.

31:8.4 (351.1) Her ne kadar Cennet'e erişen fanilerin tümü, onların Cennet Vatandaşları ile yaptıkları gibi Aşkınlaştırılmışlarla birlikte sıklıkla kardeşsel bütünlük kursa da; kesinliğe erişecek olan birlik topluluğunun yeni bir üyesi olarak yükseliş fanisinin, ebediyetin Kutsal Üçleme yemini Üstün Evren'in Mimarları'nın yönetimde bulunan başı biçimindeki Aşkınlaştırılmışların baş idarecisi tarafından yürütülürken kesinliğe erişecek olanların birliğinin alıcı döngüsü üzerinde beklemesiyle ortaya çıkan bu dikkate değer olay üzerine, insanın bir Aşkınlaştırılmış ile olan ilk ciddi irtibatı gelişmemektedir.

9. Üstün Evren'in Mimarları

31:9.1 (351.2) Üstün Evren'in Mimarları, Cennet Aşkınlaştırılmışları'nın yönetici birliğidir. Bu yönetici birlik; üstün akılları, yüksek ruhanîyetleri ve göksel absonitleri elinde bulunduran 28.011 kişilikten meydana gelmektedir. Deneyimli Üstün Mimar olarak bu muhteşem topluluğun görevlisi, İlahiyat'ın düzeyinin altında bulunan tüm Cennet ussal varlıklarının eş-güdüm sağlayıcı başıdır.

31:9.2 (351.3) Bu anlatımları onaylayan hükmün on altıncı yasaklayıcı maddesi şu biçimdedir: “eğer ussal olarak görülürse, Üstün Evren Mimarları ve onların birliktelikleri açığa çıkarılabilir; fakat onların kökeni, doğası ve nihai sonu bütünüyle açıklığa kavuşturulamayabilir.” Buna rağmen biz, bu Üstün Mimarlar’ın absonitin yedi düzeyi içinde mevcut bir halde bulundukları konusunda sizleri bilgilendirebiliriz. Bahse konu bu yedi topluluk şu şekilde sınıflandırılmıştır:

31:9.3 (351.4) 1. *Cennet Düzeyi*. Sadece deneyimli olan veya ilk-var edilmiş Mimar, absonitin bu en yüksek düzeyi üzerinde faaliyet gösterir. Ne yaratan ne de yaratılmış biçimindeki bu nihai kişilik, ebediyetin doğumunda var edilmiş olup; şu anda Cennet’in ve onun birliktelik içindeki yirmi-bir dünyasının seçkin eş güdüm sağlayıcısı olarak faaliyet göstermektedir.

31:9.4 (351.5) 2. *Havona Düzeyi*. Mimarların ikinci var edilişi, üç üstün tasarlayıcıyı ve absonit idarecisini beraberinde getirmiştir; ve onlar her zaman, merkezi evrenin bir milyarı bulan kusursuz âlemlerinin eş güdümü için adanmıştır. Cennet inancı, önceden var edilmiş olan deneyimli Mimar’ın tavsiyesi ile birlikte bu üç Mimar’ın Havona’nın tasarımına katkıda bulunmuş olduğunu ileri sürmektedir; fakat biz bu husus hakkında kesin bir bilgiye sahip değiliz.

31:9.5 (351.6) 3. *Aşkın Evren Düzeyi*. Bu üçüncü absonit düzeyi, yedi aşkın evrenin yedi Üstün Mimarı ile bütünleşir. Bir topluluk olarak bu Mimarlar, Cennet üzerindeki Yedi Üstün Ruhaniyet’in eşliği içinde ve Sınırsız Ruhaniyet’in yedi özel dünyası üzerinde Yedi Yüce İdareci ile birlikte eşit bir biçimde zaman geçirmektedir. Onlar, asli evrenin aşkın eş güdüm sağlayıcılarıdır.

31:9.6 (351.7) 4. *Birinci Derece Mekân Düzeyi*. Bu topluluk, yetmiş Mimardan oluşmaktadır; ve biz onların, şu an içinde mevcut yedi aşkın evrenin sınırlarının ötesinde hareket halinde olan dışsal uzayın ilk evreni için nihai tasarımlar ile ilgili oldukları varsayımına sahibiz.

31:9.7 (351.8) 5. *İkinci Derece Mekân Düzeyi*. Mimarların bu beşinci birlikleri 490 unsurdan meydana gelmiş olup, benzer biçimde biz onların, fizikçilerimizin belirli enerji hareketlenmeleri olarak tespit ettikleri yer olan dışsal uzayın ikinci evreniyle ilgili olmaları gerektiğinin varsayımına sahibiz.

31:9.8 (352.1) 6. *Üçüncü Derece Mekân Düzeyi*. Üstün Mimarlar'ın bu altıncı topluluğu, 3.430 unsurdan meydana gelmektedir; aynı şekilde biz, onların dışsal uzayın üçüncü evreni için devasa tasarımlara dâhil olabileceklerinin çıkarımında bulunmaktayız.

31:9.9 (352.2) 7. *Dördüncü Mekân Düzeyi*. Son ve en geniş olan birlikler biçimindeki bu düzey, 24.010 Üstün Mimar tarafından meydana gelmiştir; buna ek olarak şayet bizim bahsi geçmiş olan varsayımlarımız doğruysa eğer, onlar dışsal uzayın en başından beri genişleyen evrenlerinin dördüncüsü ve en sonuncusu olan âlemi ile ilgili olmalıdır.

31:9.10 (352.3) Üstün Mimarlar'ın bu yedi topluluğunun bütününün nüfusu 28,011 kâinat tasarımcısından oluşmaktadır. Cennet üzerinde ebediyetin çok öncelerine dayanan bir inanış bulunmaktadır; bu inanışa göre 28.012'nci Üstün Mimar'ın var edilme sürecine girilmiştir, fakat Kâinatsal Mutlak tarafından deneyimlenen kişilik elde edilmesi biçimindeki absonitleştirme başarısız olmuştur. Üstün Mimarlar'ın yükseliş sıralamasının,

28.011'nci Mimar'ın yaratımında absonitliğin sınırına erişmiş olması; ve 28.012'nci Mimar'ın var edilme girişiminin Mutlaklık'ın mevcudiyetinin matematiksel sınırıyla karşılaşmış olması muhtemeldir. Diğer bir deyişle 28.012'nci var edilme düzeyinde absonitliğin niteliği, Kâinatsal'ın düzeyine ve Mutlaklık'ın erişilmiş değerine denk düşmüş bulunmaktadır.

31:9.11 (352.4) İşlevsel olan işleyiş düzenlenmelerinde Havona'nın yüksek denetimde bulunan üç Mimar'ı, yalnız Cennet Mimarı için birliktelik halindeki yardımcılar olarak hareket ederler. Aşkın evrenlerin yedi Mimar'ı, Havona'nın üç yüksek denetimcisinin eş güdüm sağlayıcıları olarak etkinlikte bulunur. Birinci derece dışsal uzay düzeyinin evrenlerine ait olan yetmiş tasarılayıcı, yedi aşkın evrenin yedi Mimar'ı için birliktelik halindeki yardımcılar olarak mevcut an içerisinde hizmet vermektedir.

31:9.12 (352.5) Üstün Evren'in Mimarları; birinci derece var edilmişler ve birliktelik içinde bulunan aşkınlaştırılmışlar biçimindeki kuvvet düzenleyicilerinin iki geniş düzeyine ek olarak, emirleri altında sayısız derecede olan yardımcılar ve destekleyicilerden oluşan topluluklara sahip bulunmaktadır. Bu Üstün Kuvvet Düzenleyicileri, asli evrenle ilgili olan güç yöneticileriyle karıştırılmamalıdır.

31:9.13 (352.6) Kesinliğe erişecek olan birliklerin unsurlarına ait olan kutsal bir biçimde üçleştirilmiş doğumları ve Cennet Vatandaşları gibi, zaman ve ebediyetin evlatlarının birliği tarafından yaratılmış tüm varlıklar; Üstün Mimarlar'ın vesayetleri haline gelir. Fakat mevcut haliyle düzenlenmiş evrenler içinde faaliyet gösteren biçimde açığa çıkarılmış olan

tüm diğer yaratılmışlar veya unsurlar arasında, sadece Yalnız İleticiler ve Muazzam Kutsal Üçleme Ruhaniyetleri; Aşkınlaştırılmışlar ve Üstün Evren'in Mimarları ile bir organik birlikteliği sağlayabilir.

31:9.14 (352.7) Üstün Mimarlar; yerel evrenlerinin işleyiş düzenlenmesi amacıyla onların mekân alanları için, Yaratan Evlatlar'ın görevlerinin teknik onaylanışına katkıda bulunur. Üstün Mimarlar ve Cennet Yaratan Evlatları arasında oldukça yakın bir birliktelik bulunmaktadır; ve her ne kadar bu ilişki açığa çıkarılmamış olsa da siz, Mimarlar'ın birlikteliği ve ilk deneyimsel Kutsal Üçleme'nin ilişkisi içinde Yüce Yaratanlar'ın asli evreni hakkında bilgilendirilmiş bir halde bulunmaktasınız. Evrimleşen ve deneyimsel Yüce Varlık ile birlikte bu iki topluluk, aşkınlaştırılmış değerler ve üstün evren anlamlarına ait olan Kutsal Üçleme Nihayet'ini oluşturacaktır.

10. Nihai Serüven

31:10.1 (352.8) Deneyimli Üstün Mimar, Kesinliğe Erişecek Olanların yedi Birliği'nin gözetimine sahiptir; bu birlikler şunlardır:

31:10.2 (352.9) 1. Kesinliğe Erişecek Olanların Fani Birlikler.

31:10.3 (352.10) 2. Kesinliğe Erişecek Olanların Cennet Birlikleri.

31:10.4 (352.11) 3. Kesinliğe Erişecek Olanların Kutsal Bir Biçimde Üçleştirilmiş Birlikleri.

31:10.5 (353.1) 4. Kesinliğe Erişecek Olanların Kutsal Bir Biçimde Üçleştirilmiş Birleşik Birlikleri.

31:10.6 (353.2) 5. Kesinliğe Erişecek Olanların Havona Birlikleri.

31:10.7 (353.3) 6. Kesinliğe Erişecek Olanların Aşkın Birlikleri.

31:10.8 (353.4) 7. İlahiyat'ın Açığa Çıkarılmamış Evlatları'nın Birlikleri.

31:10.9 (353.5) Bu nihai son birliklerinin her biri bir baş idareciye sahip olup, onların yedisi Cennet üzerinde Nihai Son'un Yüce Kurulu'nu oluşturmaktadır; ve mevcut evren çağında Grandfanda, nihai sonun evlatları için kâinat görevinin bu yüce bünyesinin baş idarecisidir.

31:10.10 (353.6) Bahse konu kesinliğe erişecek olanların bu yedi birliğinin bir araya gelişi; Yüce Varlık'ın gelecek üstün evren faaliyetlerini bile muhtemel bir biçimde aşan olanakların, kişiliklerin, akılların, ruhaniyetlerin, absonitlerin ve deneyimsel mevcudiyetlerin gerçek bir biçimde hareketlenişini işaret eder. Kesinliğe erişecek olan bu yedi birlik muhtemel bir biçimde; dışsal uzayın evrenleri içinde anlaşılmaz olan gelişmeler için hazırlık aşamasında bulunan sınırlı ve absonit kuvvetlerinin toplanışına katılan Nihai Kutsal Üçlemesi'nin mevcut etkinliğini işaret etmektedir. Cennet Kutsal Üçlemesi'nin bunu takiben Cennet ve Havona'nın mevcut kişiliklerini benzer bir biçimde harekete geçirdiği ve onları zaman ve mekânın öngörülen yedi aşkın evreninin idarecileri ve yöneticileri olarak görevlendirdiği zaman olan ebediyetin yakın çağlarından beri, bu hayata geçirmeye benzeyen büyüklüğe ve öneme sahip olan hiçbir hareketlenme yaşanmamıştır. Kesinliğe erişecek olanların yedi birliği, gelecek-ebedi etkinliklerin dışsal evrenleri içinde gelişmemiş

olan olanakların gelecekteki ihtiyaçları için asli evrenin kutsallık karşılığını temsil eder.

31:10.11 (353.7) Biz; yükseliş mevcudiyetine ait olan kâinatsal yaşam içinde *sınırlı deneyimin* varlığı biçimindeki sadece tek bir önemli detayın eksik olduğu uçsuz bucaksız yaratım olan, nihayeti içinde ulvi bir maddi evren olarak seçkin ve benzersiz varlıklarının yeni düzeyleri ile birlikte doldurulan yeni alanlar şeklindeki yerleşik dünyaların gelecekteki ve daha büyük olan dışsal evrenlerinin öngörüsünde bulunmaya girişmekteyiz. Bu türden bir evren, Her Şeye Gücü Yeten Yücelik’in evirilişine katılımdan yoksun biçimdeki devasa bir deneyimsel engel içinde mevcudiyete kavuşacaktır. Bu dışsal evrenler, Yüce Varlık’ın benzersiz hizmetinin ve göksel üst denetiminin tümünü memnuniyetle deneyimleyecektir; fakat onun etkin mevcudiyetinin bahse konu bu gerçeği, Yüce Varlık’ın kendini gerçekleştirmesine onların katılmasını engellemektedir.

31:10.12 (353.8) Mevcut evren ağı boyunca asli evrenin evrimleşen kişilikleri, Yüce olan Tanrı’nın egemenliğinin tamamlanmamış haldeki kendini gerçekleştirmesi sebebiyle birçok zorlukla karşı karşıya gelmektedir; fakat biz hepimiz, onun evriminin benzersiz deneyimini paylaşır bir konumda bulunmaktayız. Biz onun içinde evrimleşirken, o da bizim içimizde evrimleşmektedir. Ebedi gelecek içinde belirli bir süre zarfı içinde Yüce İlahiyat’ın evrimi, kâinat tarihinin tamamlanmış bir gerçekliği haline gelecektir; buna ek olarak bu muhteşem deneyime katılmanın imkânı, kâinatsal etkinlik aşamasından geçmiş bir halde bulunacaktır.

31:10.13 (353.9) Fakat evren gençliği süresince bu benzersiz deneyimi elde etmiş olan bizler, bu deneyimden gelecek ebediyetin

bütünü boyunca faydalanacağız. Ve birçoğumuz; Yüce Varlık'ın zaman-mekân evrimi içine katılmamasından doğan onların deneyimsel eksikliklerini telafi etmek için çabada bulunmanın içerisinde bu dışsal evrenleri idare etmenin, benzer bir biçimde bir araya gelmiş olan diğer altı birlik ile birlikte Kesinliğe Erişecek Olanların Birlikleri'nin yükseliş ve kusursuzlaştırılmış fanilerinin düzenli bir biçimde artan yedek birliklerinin görevi olduğunu düşünmekteyiz.

31:10.14 (353.10) Bu eksiklikler, kâinat mevcudiyetinin tüm düzeyleri üzerinde kaçınılmazdır. Mevcut evren çağı boyunca ruhsal mevcudiyetlerin yüksek düzeylerine ait olan bizler şu an içinde, evrimsel evrenleri idare etmek ve yükseliş fanilerine hizmet etmek için alçalmış bir konumda bulunmaktayız; böylelikle biz, daha yüksek olan ruhsal deneyimin gerçeklikleri içinde onların eksikliklerini telafi etmek için uğraş vermekteyiz.

31:10.15 (354.1) Fakat her ne kadar Üstün Evren'in Mimarları'nın bahse konu dışsal yaratımları ile ilgili olan tasarıları hakkında gerçekten hiçbir bilgiye sahip olmasak da, yine de bu durumla alakalı olarak şu üç nitelik hakkında emin bir konumda bulunmaktayız:

31:10.16 (354.2) 1. Dışsal uzayın nüfuz alanları içinde düzenli bir biçimde düzenlenmekte olan evrenlerin geniş bir yeni sistemi orada mevcut bir biçimde bulunmaktadır. Yerleşik ve işleyişsel bir biçimde düzenlenmiş olan yaratımların mevcut bağlarının çok ötesinde bulunan, sürüler halindeki evrenin muazzam ve devasa olan döngüleri biçimindeki fiziksel yaratımların yeni düzeyleri; sizin teleskoplarınız vasıtasıyla mevcut bir biçimde görülebilen bir konumda bulunmaktadır. Mevcut an içerisinde bu dışsal yaratılmışlar, bütünüyle fiziksel olup; bariz bir

biçimde onlar yerleşik olmayıp, yaratılmış idaresinden yoksun bir görünüme sahiptir.

31:10.17 (354.3) 2. Kesinliğe erişecek olanların diğer altı birliğiyle birliktelik halinde, zaman ve mekânın kusursuzlaştırılmış yükseliş varlıklarının açıklanmamış ve bütünüyle gizemli olan Cennet hareketlenmesi orada çağlar boyunca devam etmektedir.

31:10.18 (354.4) 3. Bu etkileşimlerle birlikte eş zamanlı olarak gerçekleşen bir biçimde İlahiyat'ın Yüce Kişisi, aşkın yaratılmışların her şeye gücü yeten egemeni olarak güç sağlamaya devam etmektedir.

31:10.19 (354.5) Yaratılmışların, evrenlerin ve İlahiyat'ın bütünleşmesi biçimindeki bu üçleme bütünlüğünün gelişimini değerlendirirken; yeni ve açığa çıkarılmamış olanın yaklaşan sonuçlanmasını öngörmemizden dolayı eleştirilebilir miyiz? Fiziksel evrenlerin çağlar boyu süregelmekte olan bu hareketlenişini ve işleyişsel düzenlenişini; mevcut ana kadar bilinmeyen bir ölçek ve Yüce Varlık'ın kişilik ortaya çıkışı üzerinden, kâinat gizemi içinde gizlenmiş olan bir tasarım ve nihai son biçiminde olan kutsal kusursuzluk için zamanın fanilerinin yükselmelerinin bu oldukça büyüleyici düzeniyle ve onların Cennet üzerinde Kesinliğe Erişecek Olanların Birlikleri içindeki hareketlenmeleriyle ilişkilendirmememiz doğal değil midir? Kesinliğe Erişecek Olanların Birlikleri'nin bütünleşen mevcudiyetinin; mevcut aşkın evrenlerin herhangi birinden her bir tanesinin daha büyük olduğu, maddenin en az yetmiş bin tanesinin bir araya geldiği kümelenmesini hali hazırda tanımlayabildiğimiz yer olan dışsal uzayın evrenleri içindeki gelecekteki bir hizmetiyle ilgili nihai sona sahip olduklarına

dair Uversa'nın tümü üzerinde yaygınlaşan bir kanı bulunmaktadır.

31:10.20 (354.6) Evrimsel faniler; mekânın gezegenleri üzerinde doğmuş olup, morontia dünyaları boyunca ilerleyip, ruhaniyet evrenlerine yükselip, Havona âlemlerinde kat edip, Tanrı'yı bulup, Cennet'e katılıp, Kesinliğe Erişecek Olanların birinci derece Birlikleri altında toplanıp, burada kâinat hizmetinin diğer görevi için bekleyiş halinde bulunmaktadırlar. Orada, kesinliğe erişecek olanların toplanma halinde olan diğer altı birliği bulunmaktadır; fakat ilk yükseliş fanisi olan Grandfanda, kesinliğe erişecek olan unsurların tüm düzeyinin Cennet baş idarecisi olarak yönetimde bulunmaktadır. Ve biz bu ulvi düzeni değerlendirdiğimizde, hepimiz hep bir ağızdan şu sözleri haykırmaktayız: Mekânın maddi evlatları olan zamanın hayvan-kökenli evlatları için ne de kadar da ihtişamlı bir nihai son bulunmaktadır!

31:10.21 (354.7) [Bu anlatım, Uversa üzerinde Zamanın Ataları tarafından bu bağlamda faaliyet göstermesi için yetkilendirilmiş bir Kutsal Danışman ve Bir İsme ve Sayıya Sahip Olmayan aracılığıyla ortak bir biçimde sağlanmıştır.]

31:10.22 (354.8) İlahiyat'ın doğasını, Cennet'in gerçekliğini, merkezi ve aşkın evrenlerin işleyişsel düzenlenmesini ve çalışmasını, asli evrenin kişiliklerini ve evrimsel fanilerin yüksek nihai sonunu tasvir eden bu otuz-bir makale; M.S. 1934 yılında Nebadon'un Norlatiadek'i içindeki Satania'nın 606'ncı dünyası olan Urantia üzerinde gerçekleştirmekle yükümlü kılındığımız, Zamanın Ataları tarafından verilen bir hüküm uyarınca hareket eden yirmi-dört Orvonton idarecisinden

oluşan yüksek bir kurul tarafından desteklenmiş, oluşturulmuş ve İngilizce dilinde yazıya geçirilmiştir.

URANTİA’NIN KİTABI’NA

Kısım II. Yerel Evrenler

32. Makale Yerel Evrenler’in Evrimi

^{32:0.1 (357.1)} BİR yerel evren, Mikâil’in Cennet düzeyine ait olan bir Yaratan Evladı’nın kendi eseridir. Bu türden bir evren, her biri yerleşik dünyaların yüz sistemini içine alan yüz takımyıldızından meydana gelmektedir. Her sistem nihai olarak, yaklaşık bin yerleşik âlemi içinde barındıracaktır.

^{32:0.2 (357.2)} Zaman ve mekânın bu evrenlerinin tümü evrimseldir. Cennet Mikâilleri’nin yaratıcı tasarımı her zaman; bu türden bir yerel evreni meydana getiren âlemlerin değişen düzeylerin içinde barındığı çok katmanlı olan yaratılmışların fiziksel, ussal ve ruhsal olan doğaları ve yetkinliklerinin düzenli bir biçimde olan evriminin ve ilerleyici gelişmesinin doğrultusu boyunca ilerler.

^{32:0.3 (357.3)} Urantia; Nasıralı İsa ve Salvington’un Mikâil’i olarak, Nebadon’un Tanrı-insanı’nın egemen olduğu yerel bir evrene aittir. Buna ek olarak Mikâil’in bu yerel evren için sahip olduğu tasarılarının tümü, mekânın yüce serüvenine başlamasından önce Cennet Kutsal Üçlemesi tarafından bütünüyle kabul edilmiştir.

32:0.4 (357.4) Tanrı'nın Evlatları, yaratan eylemlerinin âlemlerini seçebilirler; fakat bu maddi yaratımlar özgün olarak Üstün Evren'in Cennet Mimarları tarafından tasarlanmış ve arzu edilen bir biçimde hayata geçirilmişlerdir.

1. Evrenlerin Fiziksel Ortaya Çıkışı

32:1.1 (357.5) Mekân-kuvvet ve kökensel enerjilerin evren öncesi düzenlenmeleri, Cennet Üstün Kuvvet Düzenleyicileri'nin görevidir; fakat aşkın-evren nüfuz alanları içinde ortaya çıkan enerji yerel veya doğrusal olan çekime karşılık gösterir bir hale geldiğinde onlar, ilgili aşkın-evrenin güç yöneticilerinin yararına görevlerinden ayrılır.

32:1.2 (357.6) Bu güç yöneticileri, yerel bir evren yaratımının madde-öncesi ve kuvvet-sonrası fazları içinde yalnız başına faaliyet gösterir. Bir Yaratan Evlat'ın evren düzenlemesine başlaması; güç yöneticilerinin ortaya çıkan evrene, bağımlı güneşler ve maddi âlemler biçimindeki maddi bir oluşumu yeterli bir biçimde sağlamak için mekân-enerjilerini harekete geçirdiği ana kadar mümkün değildir.

32:1.3 (357.7) Her ne kadar onlar fiziksel boyutlar bakımından büyük bir ölçüde farklılık gösterebilirler de ve zaman zaman dışsal-maddi içerik bakımından değişiklik arz etseler de, yerel evrenlerin tümü yaklaşık olarak aynı enerji potansiyelinin bir parçasıdır. Yerel bir evrenin güç etkisi ve potansiyel-maddi edinimi; Yaratan Evlat'ın etkinliklerine ek olarak güç yöneticileri ve onlardan önce gelen unsurların düzenlemeleri ve onun yaratıcı birlikteliğinin elinde bulundurduğu içkin fiziksel denetimin edinimi tarafından belirlenmektedir.

32:1.4 (358.1) Bir yerel evrenin enerji etkisi yaklaşık olarak, ona ait olan aşkın-evrenin kuvvet ediniminin yüz binde biridir. Yerel evreniniz olan Nebadon'un durumunda ise kütlenin maddeleşmesi, önemsiz derece olan bir biçimde daha azdır. Fiziksel olarak bahsedecek olursak Nebadon, Orvonton yerel yaratımlarının herhangi biri içinde bulunabilecek olan enerji ve maddenin fiziksel edinimlerinin tümünü elinde bulundurmaktadır. Nebadon evreninin gelişimsel büyümesi üzerinde olan tek fiziksel kısıtlama; bir araya gelen evren işleyiş düzenin birliktelik halindeki güçleri ve kişiliklerinin çekim düzenleyicileri tarafından alıkonulan mekân-enerjisinin niceliksel olan etkisinden meydana gelmektedir.

32:1.5 (358.2) Enerji-maddesi, kütlenin maddeleşmesi sürecinde mevcut bir düzeye eriştiğinde; bir Cennet Yaratan Evladı, Sınırsız Ruhaniyet'in bir Yaratıcı Kız Evladı tarafından eşlik edilen bir biçimde bu durumda ortaya çıkar. Yaratan Evlat'ın varışıyla birlikte eş zamanlı olarak bahse konu görev, tasarlanan yerel evrenin yönetim merkezi dünyaları haline gelecek olan mimari âlem üzerinde başlar. Takımyıldız yönetim merkezleri ve sistem başkentleri olarak hizmet etmek için bulunan mimari dünyaların yaratımlarının görevi devam ederken; uzun çağlar boyunca bu türden yerel bir yaratım evrimleşmekte, güneşler sabitleşmekte, gezegenler yörüngeleri oluşturmakta onlar etrafında dönmektedir.

2. Evrenin İşleyişsel Düzenlenişi

32:2.1 (358.3) Evrenin işleyişsel düzenlenişi içinde Yaratan Evlatlar, Üçüncü Kaynak ve Merkez'den kökenini alan güç yöneticileri ve diğer varlıkları takip ederler. Yaratan Evlat'ınız olan Mikâil böylelikle, önceden işleyişsel olarak düzenlenmiş olan

mekânın enerjilerinden Nebadon’a ait olan evrenin yerleşik âlemlerini oluşturmuştur; ve bahse konu bu zamandan itibaren kendisi, onların idaresine titizlikle atanmış bir halde bulunmaktadır. Mevcudiyet-öncesi enerjiden bahse konu bu kutsal Evlatlar; görülebilen maddeyi oluşturmakta, yaşayan yaratımları sağlamakta ve Sınırsız Ruhaniyet’in evren mevcudiyetinin eş güdümüyle birlikte ruhaniyet kişiliklerinin çeşitlilik arz eden bir maiyetini yaratmaktadır.

32:2.2 (358.4) Evrenin işleyişsel düzenlemesinin başlangıçsal fiziksel görevi içinde Yaratan Evlat’dan çok önce görev yapan bu güç yöneticileri ve enerji düzenleyicileri; Yaratan Evlat’ın mevcudiyeti sonrasında Evren Evladı ile muhteşem bir birliktelik içinde, onların özgün olarak düzenledikleri ve döngülestirdikleri bu enerjilerin birliktelik haline getirilmiş olan denetiminde sonsuza kadar kalmaya devam eder. Salvington üzerinde şu an, bu yerel evrenin özgün oluşumu içinde Yaratan Evlat’ınız ile birlikte eş güdümde bulunan bahse konu bu yüz güç merkezi faaliyet halinde bulunmaktadır.

32:2.3 (358.5) Nebadon içindeki fiziksel yaratımın ilk tamamlanmış eylemi; Salvington’un mimari âlemi biçimindeki yönetim merkezi dünyasının uyduları ile birlikte olan işleyişsel düzenlenişinden oluşmuştur. Güç merkezi ve fiziksel düzenleyicilerin öncül devinimlerinin gerçekleştiği andan Salvington’un tamamlanmış âlemleri üzerinde yaşayan görevlilerin varışına kadarki olan bu ara süreç, mevcut olan gezegensel zamanınızın bir milyar yılından biraz daha fazla sürmüştür. Salvington’un inşası eş zamanlı olarak; tasarlanan takımyıldızlarının yüz yönetim merkezi dünyasına ek olarak gezegensel denetimin ve idarenin tasarlanan yerel sistemlerinin

mimari uyduları ile birlikte yaratımlarını izlemiştir. Bu türden mimari dünyalar; varlığın ara düzeyi olan morontia veya geçiş aşamalarına ek olarak, fiziksel ve ruhsal varlıkların ikisine birden yerleşke alanı sağlamak için tasarlanmıştır.

32:2.4 (359.1) Nebadon'un yönetim merkezi olan Salvington, yerel evrenin tam olarak enerji-kütle merkezinde konumlandırılmıştır. Fakat sizin yerel evreniniz tek bir gökbilimsel sistem değildir, gerçekte daha büyük bir sistem onun fiziksel merkezinde mevcut bir durumda bulunmaktadır.

32:2.5 (359.2) Salvington, Nebadonlu Mikâil'e ait olan kişisel yönetim merkezidir; fakat o her zaman burada bulunmamaktadır. Her ne kadar yerel evreniniz, başkent âleminde Yaratan Evlat'ın sabit mevcudiyetine ihtiyaç duymasa da; bu durum, fiziksel düzenlenmenin önceki çağları için geçerli bulunmamaktaydı. Karşılıklı maddi çekim tarafından birbirlerini dengelemek için çeşitli döngüleri ve sistemleri etkin hale getirmek amacıyla yeterli enerjinin maddileştirilmesi boyunca âlemin çekimsel sabitleştirilmesinin harekete geçirildiği bu türden bir zamana kadar bir Yaratan Evlat, kendi yönetim merkezinden ayrılmaya yetkin değildir.

32:2.6 (359.3) Mevcut an içerisinde bir âlemin fiziksel tasarımı tamamlanmış olup; Yaratıcı Ruhaniyet ile birliktelik içerisindeki Yaratan Evlat, tasarımını ve yaşam yaratımını hayata geçirmektedir. Bu durumun hemen sonrasında Sınırsız Ruhaniyet'in bu temsili, farklı bir yaratıcı kişiliği olarak kendi evren faaliyetine başlamaktadır. İlk yaratıcı eylem oluşturulduğunda ve uygulandığında, kutsallığın kimliğine ve nihai amacına ait olan bahse konu bu öncül kavramsallaşmasının bireysel hale gelişi biçimindeki Berrak ve

Sabah Yıldızı orada mevcudiyetine kavuşmaktadır. Her ne kadar kutsallığın nitelikleri bakımından önemli bir ölçüde kısıtlı olan, Yaratan Evlat'ın tüm nitelikleri ve karakterleri göz önüne alındığında ona benzeyen onun kişilik birlikteliği biçimindeki bu unsur evrenin baş yöneticisidir.

32:2.7 (359.4) Yaratan Evlat'ın sağ kolu olan yardımcısı ve baş yöneticisi böylelikle sağlanırken orada, çeşitlilik içerisinde bulunan yaratılmışların çok geniş ve muazzam bir kapsamdaki varoluşu gerçekleşir. Yerel evrenlerin erkek ve kız evlatları burada belirecek olup, bu durumun hemen sonrasında; evrenin yüce kurullarından, irade sahibi yaratılmışların çeşitli fani ırklarının evleri haline gelmesi için peşi sıra tasarlanan bu dünyaların bir araya toplanması şeklindeki yerel sistemlerin takımıyıldızlarının ve egemenlerinin yaratıcılarına kadar uzanan bu türden bir yaratımın hükümeti sağlanacaktır; ve bu dünyaların her biri, bir Gezegensel Prens tarafından idare edilecektir.

32:2.8 (359.5) Ve bu durumun sonrasında bu türden bir evren oldukça bütüncül bir biçimde işleyişsel olarak düzenlendiğinde, ve oldukça tamamlayıcı bir şekilde güçlendirildiğinde; Yaratan Evlat, onların kutsal görüntüsü içinde fani insanı yaratmak için Yaratıcı'nın niyetini gerçekleştirme yolunda adım atmış olur.

32:2.9 (359.6) Gezegensel yerleşkelerin işleyişsel düzenlenmesine dair süreç, Nebadon içinde hala devam etmektedir; çünkü bu evren gerçekten de, Orvonton'un yıldızsal ve gezegensel âlemleri içinde henüz genç kümelenme şeklindedir. Son kayıtlara göre Nebadon içerisinde 3.840.101 yerleşik gezegen bulunmaktadır; buna ek olarak dünyanızın ait olduğu yerel

sistem olan Satania, diğer sistemlere oldukça benzer bir niteliktedir.

32:2.10 (359.7) Satania, yalnız bir gökbilimsel birim veya işleyişsel düzenleme şeklinde bulunan bir biçimde tek-tip bir fiziksel sistem değildir. Onun 619 yerleşik dünyası, beş yüzü aşkın farklı fiziksel sistem içerisinde konumlandırılmıştır. Orada iki yerleşik dünyaya sahip olan kırk altı tane sistem bulunurken, onlardan sadece beşi, iki yerleşik dünyadan daha fazlasına sahip olup; bu beşi arasında yalnızca biri dört yerleşik gezegene sahiptir.

32:2.11 (359.8) Yerleşik dünyaların Satania sistemi; Uversa'dan, ve yedinci aşkın evrenin fiziksel veya gökbilimsel olan merkezi biçiminde faaliyet gösteren büyük güneş kümelenmesinden oldukça uzak bir şekilde konumlandırılmıştır. Satania'nın yönetim merkezi Jerusem'den, Samanyolu'nun oldukça geniş çapı içerisinde çok uzak bir konumda bulunan Orvonton'un aşkın evreninin fiziksel merkezine olan uzaklık iki yüz bin ışık yılından fazladır. Satania, yerel evrenin çevresel kısmı üzerinde bulunmaktadır; ve Nebadon şu anda Orvonton'un sınırlarına yönelen bir biçimde oldukça dışa doğru bir konumda bulunmaktadır. Yerleşik dünyaların en dışta bulunan sisteminden aşkın evrenin merkezine doğru olan uzaklık, iki yüz elli bin ışık yılından biraz daha azdır.

32:2.12 (360.1) Nebadon'a ait olan evren mevcut an içinde, Orvonton'un aşkın-evren döngüsü içinde güney ve doğu istikametine çok daha yakın olan bir konumda dönüşünü gerçekleştirmektedir. Ona en yakın olan komşu evrenler: Avalon, Henselon, Sanselon, Portalon, Wolvering, Fanoving ve Alvoring'dir.

32:2.13 (360.2) Fakat yerel bir evrenin evrimi, uzun bir anlatımı gerektirecek içeriğe sahiptir. Aşkın evren ile ilgili olan makaleler bu konuya giriş yapmakta, yerel yaratımları kaleme alan bu kısım ise bahse konu bu anlatımı devam ettirmekte, ve son olarak bu makaleyi takip eden biçimdeki Urantia'nın tarihi ve nihai sonuna değinen makaleler ise bu hikâyeyi tamamlamaktadır. Fakat siz böyle bir yerel yaratıma ait olan fanilerin nihai sonunu ancak; evrimsel dünyanız üzerinde fani bedeni sureti içinde insan yaşamını bir kez deneyimlemiş olarak, Yaratan Evlat'ın yaşamının ve öğretilerinin anlatımlarının irdelenmesiyle yeterli bir biçimde kavrayabilirsiniz.

3. Evrimselliğin Düşüncesi

32:3.1 (360.3) Kusursuz bir biçimde oluşturulmuş tek yaratım, Kâinatın Yaratıcısı'nın düşüncesi ve Ebedi Evlat'ın emri ile doğrudan bir biçimde oluşturulmuş olan merkezi evren biçimindeki Havona'dır. Havona; her şeyin merkezi olan ebedi İlahiyatlar'ın çevreleyici evi biçimindeki deneyimsel, kusursuz ve tamamlanmış olan bir evrendir. Yedi aşkın evrenin yaratımları; sınırlı, evrimsel ve tutarlı bir biçimde ilerleyicidir.

32:3.2 (360.4) Zaman ve mekânın fiziksel sistemlerinin tümü kökeni bakımından evrimseldir. Onlar; kendilerine ait olan aşkın evrenlerin oluşturulmuş döngüleri etrafında dönüşlerine gerçekleştirinceye kadar, fiziksel olarak bile sabitleştirilmiş bir konumda bulunmamaktadır. Bir yerel evrene ait olan gelişmenin ve büyümenin fiziksel olanakları gerçekleştirilinceye, ve onun yerleşik dünyalarının tümünün ruhsal düzeyi sonsuza kadar oluşturuluncaya ve sabitleştirilinceye kadar bahse konu bu yerel evren; ışık ve

yaşam içinde sabit bir biçimde konumlandırılmış niteliğe sahip değildir.

32:3.3 (360.5) Merkezi evren içindeki niteliğinin dışında kusursuzluk, ilerleyici bir erişimdir. Yerel yaratım içinde biz, kusursuzluğun bir yaratım biçimine sahip bulunmaktayız; fakat tüm diğer âlemler, bu belirli dünyalar veya evrenlerin ilerleyişi için oluşturulmuş olan yöntemler aracılığıyla bahse konu bu kusursuzluğa erişmek zorundadırlar. Buna ek olarak neredeyse sınırsız olan çeşitlilik; Yaratan Evlatlar'ın ilgili yerel evrenlerinin düzenlemesi, evrilmesi, yetiştirilmesi ve oluşturulmasına dair olan tasarıları simgelemektedir.

32:3.4 (360.6) Yaratıcı'nın ilahiyat mevcudiyetinin dışında her yerel evren belirli bir biçimde, merkezi veya doğum biçimindeki yaratımın idari işleyişsel düzenlenmesinin bir suretidir. Her ne kadar Kâinatın Yaratıcısı, kişisel olarak yerleşkesel âlem içinde mevcut bir biçimde bulunuyorsa da; o, zaman ve mekânın fanilerinin ruhlarıyla birlikte gerçek anlamda ikamet ederken bahse konu bu evren içinden kökenini alan varlıkların akıllarında yerleşik değildir. Uçsuz bucaksız olan yaratımın ruhsal olaylarının düzenlenmesi ve idare edilmesi içinde bütünüyle ussal olan bir telafinin var olduğu gözlenmektedir. Merkezi evren içinde Yaratıcı bu haliyle mevcut olurken, yine de bahse konu kusursuz yaratıma ait olan evlatların akıllarında yer almamaktadır. Mekânın evrenleri içinde Yaratıcı, kendisine ait olan Egemen Evlatlar tarafından temsil edildiği biçimde kişisel olarak ikamet etmezken; bahse konu irade sahibi yaratılmışlarının akıllarında barınan Gizem Görüntüleyicileri'nin birey öncesi mevcudiyeti tarafından

ruhsal olarak temsil edilerek, fani çocuklarının akıllarında çok yakın bir biçimde var olmaktadır.

32:3.5 (360.7) Yerel bir evrenin yönetim merkezi dünyaları üzerinde; Kâinatın Yaratıcısı'nın kişisel mevcudiyeti dışında, kendinden müstakil yönetim yetkisini ve idari özerkliği temsil eden bahse konu yaratan ve yaratıcı kişiliklerin tümü ikamet etmektedir. Yerel evren üzerinde merkezi evren içinde Kâinatın Yaratıcısı dışında, mevcut olan ussal varlıkların neredeyse her sınıfına ait olan ortak bir takım varlık ve her bireyine ait olan ortak bir takım şey bulunmaktadır. Her ne kadar Kâinatın Yaratıcısı kişisel olarak yerel evren içinde var olmasa da, Tanrı'nın ileride gerçekleşecek olan vekili ve bunun hemen sonrasında kendinden müstakil bir biçimde yüce ve egemen iradecisi olacak biçimdeki onun Yaratan Evladı tarafından kişisel olarak temsil edilir.

32:3.6 (361.1) Yaşamın daha derininde bulunan derecelerine doğru gittiğimizde, görünmez olan Yaratıcı'ya inancın gözü ile konumlandırmak daha zor bir hale gelmektedir. Alt düzeyde bulunan yaratılmışlar için — hata zaman zaman yüksek kişilikler için bile — Yaratan Evlatlar içerisinde Kâinatın Yaratıcısı'nı tahayyül etmek her zaman zor bir durumdur. Ve bu zorluk sonucunda, gelişmenin kusursuzluğu onların Tanrı'yı bizzat görmelerini yetkin hale getireceği an olarak ruhsal yüceltilmelerinin zamanı gerçekleşinceye kadar onlar; ilerlemeden yorgun düşüp, ruhsal kuşkuları barındırıp, kafa karışıklığına uğrayıp bu sebepten dolayı kendilerini zamanlarının ve evrenlerinin ilerleyici ruhsal gelişiminin dışında bırakırlar. Böylelikle onlar, Yaratıcı Evlat'a dikkatli bir biçimde bakarken onun bünyesinde Yaratıcı'yı görmenin

yetkinliğini kaybederler. İçkin koşulların böyle bir erişimi imkânsız kıldığı anlar olan bu türden zamanlar süresince, yaratılmış için Yaratıcı'ya ulaşmanın uzun uğraşları boyunca en güvenilir olan koruyucu; Yaratıcı'nın Evlatları bünyesinde onun mevcudiyetine ait doğru-olan-gerçekliğe sınıksız sarılmaktadır. Gerçek ve mecazi anlamıyla, ruhsal ve kişisel olarak, Yaratıcı ve Evlatlar bir bütündür. “Bir Yaratıcı Evlat'ı gören Tanrı'yı görmüştür yargısı” başlı başına bir gerçektir.

32:3.7 (361.2) Herhangi bir evrenin kişilikleri; ilk olarak yalnızca İlahiyat ile olan bağının derecesiyle inilti bir biçimde yerleşik bir konumda olup, güvenilir bir niteliğe sahiptir. Yaratılmış kökeni, oldukça farklı bir doğrultu içerisinde kökensel ve kutsal Kaynaklar'dan uzaklaştığında; ister Tanrı'nın Evlatları veya ister Sınırsız Ruhaniyet'e ait olan hizmetin yaratılmışları olsun fark etmeyen bir biçimde, orada kötülük olarak bulunan uyumsuzluğun, kafa karışıklığının ve zaman zaman başkaldırının bir artışı var olmaktadır.

32:3.8 (361.3) İlahiyat kökenine ait olan kusursuz varlıklar haricinde, aşkın evrenler içindeki irade sahibi yaratılmışlarının tümü; gerçekte içe doğru olan yolculuk biçimindeki, alt düzeyden başlayıp sürekli bir biçimde yukarı düzeylere doğru çıkarak gerçekleşen evrimsel doğanın bir parçasıdır. Her yüksek ruhsal kişilik; bir hayattan diğer bir hayata ve bir âlemden bir diğerine gerçekleşen biçimde, ilerleyici dönüşümler aracılığıyla yaşamın dereceleri içinde yukarı doğru olan yükselişlerine devam etmektedir. Ve Gizem Görüntüleyicileri'nden faydalananlar hususunda ise, onların ruhsal yükselişleri ve evren erişimlerinin olası sınırları için gerçek anlamda herhangi bir kısıtlama bulunmamaktadır.

32:3.9 (361.4) Zamanın yaratılmışlarının kusursuzluğu nihai olarak erişildiğinde, tüm içtenliğiyle elde bulundurulmuş bir kişilik sahipliği biçiminde bütüncül bir kazanımdır. İnanç unsurları özgür bir biçimde seçilen bir şekilde bir araya getirilirken, yaratılmış erişimleri yine de var olan çevreye karşı kişiliğin tepkisi biçimindeki bireysel çaba ve mevcut yaşamın sonuçlarıdır.

32:3.10 (361.5) Hayvansal evrilmiş kökenine dair gerçeklik; sınırlı bir biçimde ussal olan irade sahibi yaratılmışlarının iki temel türünden bir tanesini ortaya çıkaran ayrıcalıklı yöntem olarak, evrenin görünümü içindeki herhangi bir kişilik için utanç verici bir anlam taşımamaktadır. Kusursuzluk ve ebediyetin yüksek olan düzeylerine erişildiği zaman daha fazla onur; hayatın merdivenlerinin en altından basamak basamak memnuniyetle çıkanların, ve yüceliğin en yüksek düzeyine ulaştıklarında en alttan en yüksek düzeye kadar yaşamın her fazına dair mevcut olan bir bilgiyi bünyesinde taşıyan kişisel bir deneyim kazanacakların tümüne aittir.

32:3.11 (361.6) Bahse konu bu kazanımların hepsi Yaratanlar'ın bilgeliğinde gösterilmiştir. Kâinatın Yaratıcısı için, kutsal emri vasıtasıyla kusursuzluğun aktarımı biçiminde tüm fanileri kutsal varlıklar haline getirmek çok kolay bir durum olacaktır. Fakat böyle bir girişim; yaşam mevcudiyetinin en altından başlayacak kadar uğurlu olan sadece bu varlıklar tarafından elde edilecek bir deneyim biçimindeki, uzun ve aşamalı olarak gerçekleşen içsel doğru yükselişle birlikte bütünleşen serüvenin ve eğitimin muhteşem bir deneyiminden onların mahrum kalmasına neden olacaktır.

32:3.12 (362.1) Havona'yı çevreleyen evrenler içinde; yaşamın evrimsel ölçeği boyunca yükselmekte olan unsurlar için, yaratım biçimi öğretmen rehberlerinin ihtiyaçlarını karşılamak amacıyla kusursuz yaratılmışların sadece yeterli bir sayıdaki nüfusu sağlanmıştır. Kişiliğin evrimsel türüne ait olan deneyimsel doğa, Cennet-Havona yaratılmışlarının başından beri kusursuz olan doğalarının doğal olan kâinatsal tamamlayıcısıdır. Gerçekte kusursuz ve kusursuzlaştırılmış olan yaratılmışlar, sınırlı bütünlük bakımından tamamlanmamış bir halde bulunmaktadır. Fakat evrimsel evrenlerden yükselen deneyimsel olarak kusursuzlaştırılmış kesinliğe ulaşacak olan unsurlarla birlikte, Cennet-Havona sisteminin deneyimsel olarak kusursuz yaratılmışlarının tamamlayıcı birliktelikleri içinde iki tür de; içkin olan kısıtlamalardan kurtulmanın olanağına sahiptir; ve böylelikle onlar, yaratılmış düzeyinin nihayetine ait olan ulvi yüksek seviyelere birlikte erişme girişiminde bulunabilirler.

32:3.13 (362.2) Bu yaratılmış etkileşimleri, Yedi Katmanlı Olan İlahiyat içindeki etki ve tepkilerin evren sonuçlarıdır. Burada Cennet Kutsal Üçlemesi'nin ebedi kutsallığı; Yüce Varlık'ın güç-etkinleştirici İlahiyatı içinde, onun aracılığıyla ve onun tarafından zaman-mekân evrenlerinin Yüce Yaratanları'nın evrimleşen kutsallığı ile birlikte bütünleşir.

32:3.14 (362.3) Kutsal bir biçimde kusursuz olan yaratılmış ve evrimsel bir biçimde kusursuzlaştırılmış yaratılmış, kutsallık potansiyelinin düzeyi bakımından eşittir; fakat onlar türleri bakımından farklılık göstermektedir. Evrimsel aşkın evrenler, yükseliş vatandaşlarına verilecek nihai eğitimin sağlaması için kusursuz Havona'ya ihtiyaç duymaktadır; ancak kusursuz

merkezi evren, alçalan sakinlerinin bütüncül gelişimini sağlamak için kusursuzlaştırıcı aşkın evrenlerin mevcudiyetine ihtiyaç duymaktadır.

32:3.15 (362.4) İster kişilikler için veya ister evrenler için olsun sınırlı gerçekliğin içkin kusursuzluk ve evrimleşmiş kusursuzluk biçimindeki iki temel dışavurumu; eş güdüm halinde, bağlı ve birbirleriyle bütünlük içerisinde. Her biri; faaliyetin, hizmetin ve nihai sonun tamamlanışına erişmek için bir diğerine ihtiyaç duymaktadır.

4. Tanrı'nın Yerel Bir Evrenle İlişkisi

32:4.1 (362.5) Kendisine ait birçok niteliği ve gücü, temsil etmesi için diğerlerine aktarması sebebiyle; Kâinatın Yaratıcısı hakkında, İlahiyat birlikteliğinin sessiz veya etkisiz bir üyesi olduğu şeklinde bir düşünceyi sakın aklınızdan geçirmeyin. Kişilik nüfuz alanları ve Düzenleyici'nin bahşedilmesi dışında o; kendisine ait olan İlahiyat eş güdüm sağlayıcılarının, Evlatlar'ın ve sayısız ölçekte bulunan yaratılmış ussal varlıkların kendi ebedi amacının yerine getirilmesinde oldukça tatmin edici bir biçimde görev yapmalarına izin vererek, bariz bir biçimde Cennet İlahiyatları arasında en az etkin olan üyedir. Onun, yaratıcı üçlemeye ait olan sessiz bir üyesi oluşu sadece; eş güdümde bulunduğu unsurların veya emri altındaki birlikteliklerin herhangi birinin yapabileceği bir etkinliğe zerre kadar bile müdahalede bulunmamasından kaynaklanmaktadır.

32:4.2 (362.6) Tanrı, işlev ve deneyim için her ussal yaratılmışın ihtiyacı hususunda bütüncül bir anlayışa sahiptir. Ve bu sebepten dolayı ister bir evrenin nihai sonu ile ilgili olsun isterse de yaratılmışların en alçak gönüllü olanının refahı için

olsun, hiçbir koşul altında fark etmeyen bir biçimde Tanrı; kendisi ve herhangi bir evren durumu veya yaratıcı etkinlik arasında içkin olarak müdahil olan, yaratıcı ve Yaratıcı kişiliklerinin bütüncül topluluğu yararına eylemine son verir. Fakat sınırsız eş güdümün bu biçimde temsili şeklindeki bahse konu bu faaliyetten çekiliş gerçekleşmiş olsa da; bahse konu bu emredilen topluluklar ve kişilikler tarafından ve onlar aracılığıyla bu etkinlikler içinde Tanrı'nın rol aldığı mevcut, tam anlamıyla gerçek ve kişisel katılım bulunmaktadır. Yaratıcı, kendisine ait olan uçsuz bucaksız yaratımın refahı için tüm bu kanallar içinde ve onun vasıtasıyla görev yapmaktadır.

32:4.3 (363.1) Yerel bir evrenin siyasaları, davranışları ve idaresi ile ilgili olarak Kâinatın Yaratıcısı, Yaratıcı Evlat'ın kişiliği içinde hareket etmektedir. Tanrı'nın Evlatları'na ait olan karşılıklı ilişkiler içerisinde, Üçüncül Kaynak ve Merkez'in kökenine ait olan kişiliklerin topluluk birlikteliklerinde, veya insan varlıkları olarak herhangi bir diğer yaratılmışlar arasındaki ilişkilerde — bu tür birlikteliklerin bütünü kapsayan genel bir biçimde — Kâinatın Yaratıcı hiçbir zaman müdahalede bulunmamaktadır. İlgili olan evren için hükmedilen siyasalar ve usuller biçiminde; Yaratıcı Evlat'ın yasası, Takımyıldız Yaratıcıları'nın idaresi, Sistem Egemenleri ve Gezegenel Prensler her zaman etkin bir konumda üstünlüklerini sürdürmektedir. Ne yetkide bir bölünme var olmakta, ne de kutsal güç ve amacının çelişkili bir görevi mevcut bulunmaktadır. İlahiyatlar, kusursuzluk ve ebedi görüş birliği içerisinde.

32:4.4 (363.2) Yaratıcı Evlat; herhangi bir topluluk içindeki yaratılmışların herhangi bir bölümünün, yaratılmışların ya da

iki veya daha fazla bireyin herhangi bir diğ er sınıfı ile olan ilişkileri biçimindeki etik birlikteliklerinin olayları içinde yüceliğ in yönetimini sağlamaktadır. Fakat bu türden bir tasarımın; Kâinatın Yaratıcısı'nın arzuladığı şekliyle müdahil olamayacağı, ve bireyin mevcut durumu veya gelecek olanaklarına ek olarak Yaratıcı'nın ebedi tasarımı ve sınırsız amacı ile ilgili olan bir biçimde, herhangi bir *bireysel yaratım* ile kutsal aklı yaratımın tümü boyunca tatmin eden zerre kadar bir etkinlikte bulunmadığı anlamına gelmemektedir.

32:4.5 (363.3) İrade sahibi fani yaratılmışları içinde Yaratıcı; kendisinin birey öncesi ruhaniyetinin bir nüvesi biçimindeki, mevcut olarak ikamet eden Düzenleyici içerisinde varoluş içerisinde; buna ek olarak Yaratıcı aynı zamanda, bu türden bir irade sahibi fani yaratılmış içerisinde kişiliğ in kaynağıdır.

32:4.6 (363.4) Kâinatın Yaratıcısı'nın bahşedilmişleri olarak bahse konu bu Düşünce Düzenleyicileri, göreceli olarak yalıtılmış bir durumdadır; onlar insan akıllarında ikamet etmektedirler, fakat yerel bir yaratımın etik olayları ile birlikte algılanabilen hiçbir ilişkiye sahip değildir. Onlar; ne doğrudan bir biçimde yüksek meleksel hizmetle, ne de sistemlerin, takımyıldızların veya bir yerel evrenin idaresi ile birlikte eş güdüm haline getirilmiştir; hatta onlar, iradesinin kendisine ait olan evrenin yüce kanunu olduğu bir Yaratıcı Evlat'ın yönetimiyle birlikte bile ortak bir biçimde hareket etmemektedir.

32:4.7 (363.5) İkamet eden Düzenleyiciler; Tanrı'nın neredeyse sınırsız nitelikteki yaratılmışları ile birlikte, ayrımsallaşmış bir konumda bulunan fakat yine de bütünleşmiş özelliğ e sahip olan ilişkisinin türlerinden biridir. Fani insan için görünmez bir biçimde olan o, mevcudiyetini bu şekilde ortaya çıkarır; o

kendisini diğerk biçimlerle de bize göstermeye yetkindir, fakat bu türden ilave bir açığa çıkariş kutsal olarak mümkün değildir.

32:4.8 (363.6) Evlatlar'ın kendilerine ait olan yetki alanlarının evrenleri ile ilgili memnuniyetle yaşadıkları içten ve bütüncül bilgiyi elde ettikleri işleyiş biçimini görüyor ve onu anlıyoruz. Fakat her ne kadar biz, Kâinatın Yaratıcısı'nın engin yaratılmışlarıyla ilgili bilgi aldığı ve kendi mevcudiyetini onlar için dışa vurduğu biçime en azından aşına olsak da; Tanrı'nın oldukça bütüncül ve fazlasıyla kişisel olarak kâinatın âlemlerinin en ufak ayrıntılarına aşına olduğu yöntemleri etraflı bir biçimde kavrayamayız. Kişilik döngüsü vasıtasıyla bireysel olarak sahip olduğu bilgi biçiminde Yaratıcı, yaratımın tümüne ait olan evrenlerin bütünüünün sistemlerinin hepsi içindeki tüm varlıkların düşünceleri ve eylemlerinin tamamından haberdardır. Her ne kadar biz, Tanrı'nın kendi evlatları ile olan bütünlüğünün bu işleyiş biçimini bütüncül olarak kavrayamasak da; “Koruyucu evlatlarını bilir,” ve her birimiz için ifade edildiğı biçimiyle “o, nerede doğduğumuzun kaydını tutmaktadır” şeklindeki güvenceler vasıtasıyla güçlendirilmiş bir yetkinliğe sahip olabiliriz.

32:4.9 (363.7) Ruhsal bir ifadeyle; merkezi yerleşkenin Yedi Üstün Ruhaniyeti'nden biri, ve özellikle fani aklın derinlikleri içinde yaşayan, görev yapan ve bekleyen kutsal Düzenleyici vasıtasıyla, Kâinatın Yaratıcısı evreninizde ve kalbiniz içinde var olmaktadır.

32:4.10 (363.8) Tanrı birey-merkezci bir kişilik değildir; Yaratıcı özgür bir biçimde kendisini, yaratımına ve yaratılmışlarına bahşetmektedir. O sadece İlahiyatlar içerisinde değil, aynı zamanda kutsal bir biçimde gerçekleştirmeleri mümkün olan

her Şeye dair faaliyeti onlara öğrettiği Evlatları içinde yaşar ve hareket eder. Kâinatın Yaratıcısı, diğer varlığın gerçekleştirmesi mümkün olan her faaliyeti kendisinden alıp bu varlıklara aktarmıştır. Ve bu durum, yerel bir evrenin yönetim merkezi üzerinde Tanrı'nın yerinde idarede bulunan Yarat n Evlat'a ek olarak fani insan içinde aynı gerçekliği taŐıtmaktadır. Bu nedenden dolayı biz, Kâinatın Yaratıcısı'nın nihai ve sınırsız sevgisinin işleyişine dikkatlice bakmaktayız.

32:4.11 (364.1) Kendisinin bu kâinatsal bahşedişi içerisinde biz, Yaratıcı'nın kutsal doğasının  l eği ve yüceliğinin oldukça fazla olan kanıtına sahip bulunmaktayız. EĞer Tanrı, kâinatsal yaratımdan kendisinin bir zerresini bile saklı tutmuş olsaydı; böyle bir durumun sonucunda, sonsuza kadar devam eden yaşam için fani adaylar içinde fazlasıyla sabırlı bir biçimde ikamet eden zamanın Gizem Görüntüleyicileri biçimindeki âlemlerin fanileri üzerinde Düşünce Denetleyicileri'nin oldukça zengin olan cömert bahşedilmişliği içerisinde onun mevcudiyetine dair geride kalan her Şey var olmuş olacaktı.

32:4.12 (364.2) Kâinatın Yaratıcısı kendisini, kişilik sahipliği ve potansiyel ruhsal erişim içinde tüm yaratımları zengin kılmak için adeta bahşetmiştir. Tanrı, bizim kendisi gibi olabilmemizin ihtimali için kendisini bize bahşetmiş olup; gücünü ve ihtiyaŐını yalnızca, her Şeye kendisini böylelikle bahŐediŐine ait olan sevgisi için bu varlıkların idaresine özgü gerekli koşullar  Ğruna saklı tutmuştur.

5. Ebedi ve Kutsal Amaç

32:5.1 (364.3) Mekân boyunca evrenlerin ilerleyişinde çok büyük ve yüce olan bir amaç bulunmaktadır. Sizin fani çabalarınızın

hiçbiri amaçsız değildir. Bizim hepimiz, devasa olan bir girişim biçimindeki engin bir tasarımın parçasıdır; ve bu tasarımın yürütülmesine ait olan uçsuz bucaksızlık, herhangi bir yaşam boyunca ve belirli bir an içinde bu gayeye dair birçok şeyi görmemizi imkânsız kılmaktadır. Bizim hepimiz, Tanrılar'ın yüksek denetimde bulundukları ve işlettikleri bir ebedi tasarımın birer parçasıyız. Bahse konu bu olağanüstü ve kâinatsal olan işleyiş düzeni, İlk Büyük Kaynak ve Merkez'in sınırsız düşüncesinin ve ebedi amacının ölçülü ahengi içerisinde mekân boyunca tüm ihtişamıyla hareket etmektedir.

32:5.2 (364.4) Ebedi Tanrı'nın ebedi amacı, yüksek bir ruhsal nihai gayedir. Zamanın etkinlikleri ve maddi mevcudiyetin çabaları ancak; ruhsal gerçekliğin ve göksel mevcudiyetin vaat edilmiş âlemi biçimindeki diğer tarafa bağlayacak köprü niteliğindeki geçici oluşumlardır. Tabiidir ki siz faniler, ebedi amacın nihai gayesini kavramakta zorluk çekmektesiniz; ancak gerçekte siz, başlangıcı ve sonu olmayan bir şey biçimindeki ebediyetin düşüncesini algılamakta yetkin bir durumda bulunmamaktasınız. Siz aşına olduğunuz her şeyin bir sonu bulunmaktadır.

32:5.3 (364.5) Bir bireysel yaşam, bir âlemin süreci veya birbiriyle ilişkili olan sıralı etkinliklerin zaman dizini ile ilgili olarak bizim sadece zamanın yalıtılmış olan bir kapsamı ile karşı karşıya olduğumuza dair bir görünüş ortaya çıkabilir; her şeyin bir başlangıcı ve sonu varmış gibi gözlenmektedir. Buna ek olarak bu tür deneyimlerin, yaşamların, çağların veya devirlerin bir sırası birbirlerini takip eden sıralı bir şekilde bir araya getirildiğinde, zamanın yalıtılmış bir olayının ebediyetin sınırsız yüzeyi boyunca anlık bir biçimde parlaması şeklinde

düz bir doğrultuyu oluşturuyormuşçasına bir görünüme sahiptir. Fakat biz bu olayların tümüne perde arkasından baktığımızda, daha derin olan bir bakış açısı ve daha tamamlayıcı bir anlayış; bu türden bir açıklamanın, ebediyetin altında yatan amaçlarla ve temel tepkimelerle birlikte zamanın etkileşimlerini yeterli bir biçimde açıklamak ve diğer bir taraftan onunla ilişkilendirmek için yetersiz, ilgisiz ve bütünüyle elverişsiz olduğunu göstermektedir.

32:5.4 (364.6) Ebediyetin bir döngüsünün bir şekilde zamanın geçici olan maddi döngüleriyle uyumlu olduğu bir biçimde, ebediyeti bir döngü ve ebedi amacı sonu olmayan bir daire olarak algılamamızın fani akıl için açıklama amacıyla daha uygun olduğunu düşünmekteyim. Zamanın bölümlerinin bağlı olduğu ve onun bir parçasını oluşturduğu ebediyetin döngüsü ile ilgili biz, bu tür geçici çağların tıpkı zamanın geçici varlıkları gibi doğduğu, yaşadığı ve öldüğünün farkındalığına zorlanmaktayız. Birçok insan varlığı ölmektedir; çünkü Düzenleyici ile bütünleşmenin ruhani düzeyine erişmede başarısız olarak ölümün başkalaşımı, onların maddi yaratımın sınırları ve zamanın kısıtlılıklarından kaçarak ebediyetin ilerleyici süreci ile ruhsal aşamayı gerçekleştirmeye yetkin hale geldikleri tek mümkün işleyiş biçimini oluşturmaktadır. Zamanın ve maddi mevcudiyetin sınavı yaşamında varlığınızı sürdürdükten sonra; ebedi çağların dairesi etrafından mekânın dünyalarıyla birlikte dönen bir biçimde, ebediyet ile ilişki halinde onun bir parçası bile olmayı sürdürmeniz mümkün hale gelmektedir.

32:5.5 (365.1) Zamanın bölümleri, geçici biçimdeki kişiliğin parıltıları gibidir; onlar bir süreliğine görünüp, daha sonra ise

insan gözünden kaybolurlar; onlar, ebedi döngü etrafından sonsuz bir biçimdeki dönüşün yüksek yaşamları içinde yeni etkenler ve devam eden etmenler olarak yeniden ortaya çıkarlar. Sınırlandırılmış bir kâinat içinde Kâinatın Yaratıcısı'nın merkezi yerleşik konumu etrafında çok uzun olan geniş bir daire üzerindeki dönüşü dair bizim görüşlerimize göre ebediyet, doğrusal bir doğrultu olarak algılanamaz.

32:5.6 (365.2) Doğruyu söylemek gerekirse ebediyet, zamanın sınırlı aklı için kavranamaz niteliktedir. Yalın bir değişle sizin, onu algılamaya ve kavrayamaya dair bir yetkinliğiniz bulunmamaktadır. Ben ebediyeti, bütüncül bir biçimde tahayyül edememekteyim; eğer bunu gerçekleştirmiş olsaydım bile, bunu insan aklı için taşımaya çalışmak benim için imkânsız bir nitelikte olacaktı. Yine de ben; ebedi olan şeylere dair anlayışımızın bir türünü sizlere aktarma biçiminde, bizim görüşlerimizin bazılarını tasvir etmek için elimizden gelenin en iyisini yapmış bulunmaktayım. Ben, sınırsız doğaya ve ebedi aktarıma ait olan bu değerler ile ilgili sizin görüşlerinizin belirginleşmesine yardım etmek için çabalamaktayım.

32:5.7 (365.3) Tanrı'nın aklında, geniş nüfuz alanlarının tümüne ait olan her yaratım ile bütünleşen bir tasarı bulunmaktadır; ve bu tasarı sonsuz olanağın, sınırsız ilerlemenin ve sonu olmayan yaşamın ebedi bir amacıdır. Buna ek olarak, bu türden bir benzersiz sürecin sınırsız hazineleri onu arzulamanız için sizlere aittir.

32:5.8 (365.4) Ebediyetin hedefi önünüzde sizi beklemektedir! Kutsallık erişiminin serüveni nihai sonunuz olarak sizlere aittir! Kusursuzluğun yarışı başlamıştır! Bu yarışa girecek olanlar arasında kesin olan zafer; bedeninin tümü üzerinde özgür

bir biçimde bahşedilmiş olan bu yolun her aşamasındaki ikamet eden Düzenleyici'nin yönlendirmesine ve Evren Evladı'nın iyi ruhaniyetinin rehberliğine bağlı olarak, inancın ve güvenin yarışını koştan her insan varlığının çabasını taçlandıracaktır.

32:5.9 (365.5) [Nebadon'un Yüce Kurulu'na geçici bir biçimde bağlanmış ve Salvingtonlu Cebail tarafından bu göreve atanmış olan bir Kudretli İletici tarafından sunulmuştur.]

33. Makale

Yerel Evren'in İdaresi

33:0.1 (366.1) KÂİNATIN Yaratıcısı; olabilecek en kesin biçimde kendisine ait olan uçsuz bucaksız yaratım üzerinde hâkimiyetine sahip iken, yerel evren idaresinde Yaratan Evladı'nın kişiliği vasıtasıyla faaliyet gösterir. Yaratıcı bu durum haricinde, yerel bir evrenin yönetim olayları içinde kişisel olarak faaliyet göstermemektedir. Bahse konu bu yönetim hususları; Yaratan Evlat'a, yerel evren Ana Ruhaniyeti'ne ve onların çok katmanlı olan evlatlarına emanet edilmiştir. Yerel evrenin tasarıları, siyasaları ve idari eylemleri; kendisine ait olan Ruhaniyet birliktelikleriyle beraber, temsil etmesi için yönetim gücünü Cebail'e ve karar yetkisi yönetimini Takımyıldız Yaratıcıları'na, Sistem Egemenleri'ne ve Gezegensel Prensler'e aktaran bu Evlat tarafından oluşturulur ve uygulanır.

1. Nebadonlu Mikâil

33:1.1 (366.2) Bizim Yaratan Evladı'mız, Kâinatın Yaratıcısı ve Ebedi Evlat içinde eş zamanlı kökene ait olan sınırsız kimliğin 611.121'inci özgün kavramsallaşmasının kişilikleşmesidir. Nebadonlu Mikâil, kutsallığın ve sınırsızlığın 611.121'inci

kâinatsal kavramsallaşmasını kişilikleştiren “kendisinden türeyen tek Evladı”dır. Onun yönetim merkezi, Salvington üzerindeki ışığın üç katmanlı olan malikânesi içindedir. Ve bu yerleşke oldukça düzenli bir hale getirilmiştir, çünkü Mikâil ruhsal, morontial ve maddi biçimindeki ussal yaratılmış deneyiminin üç fazına da ait olan yaşamı deneyimlemiştir. Bahse konu bu isim, Urantia üzerindeki onun yedinci ve son bahşedilmişliği ile ilişkilendirildiği için; onun bahsi, zaman zaman Hazreti Mikâil olarak da geçmektedir.

33:1.2 (366.3) Bizim Yaratan Evladı’mız, Kâinatın Yaratıcısı ve Sınırsız Ruhaniyet’in deneyimsel Cennet birlikteliği biçimindeki Ebedi Evlat değildir. Nebadonlu Mikâil, Cennet Kutsal Üçlemesi’ne ait olan bir üye değildir. Yine de bizim üstün Evladı’mız; Salvington üzerinde gerçekte mevcut bir halde bulunduğu ve Nebadon içinde faaliyet gösterdiği zaman gibi, Ebedi Evlat’ın kendi başına dışa vurduğu kutsal niteliklerin ve güçlerin tümüne kendi âlemi içerisinde sahiptir. Mikâil, buna ek olan güç ve yetkiyi bile elinde barındırır; çünkü o yalnızca Ebedi Evladı kişilikleştirmekle kalmaz, gerçekte aynı zamanda Kâinatın Yaratıcısı’nın kişilik mevcudiyetini bu yerel evrende bütünüyle temsil edip, onun içinde bu mevcudiyeti bütüncül bir biçimde somutlaştırır. Kendisi hatta Yaratıcı-Evlat’ı bile temsil etmektedir. Bahse konu bu ilişkiler; olgunlaşmamış yaratılmış varlıklarla olan kişilik ilişkisine ait evrimsel evrenlerin doğrudan idaresine yetkin olan tüm kutsal varlıkların en güçlüsü, en çok yönlüsü ve en etkin biçimindeki bir Yaratan Evlat’ı oluşturmaktadır.

33:1.3 (366.4) Bizim Yaratan Evladı’mız; Cennet’in Ebedi Evladı’nın Salvington üzerinde kişisel olarak var olacağı bir

koşulda elde etmeye yetkin olacağı ruhaniyet çekimi biçimindeki aynı ruhsal çekim gücünü, yerel evrenin yönetim merkezinden elde etmektedir. Buna *ek olarak*; bu Evren Evladı aynı zamanda, Nebadon evreni için Kâinatın Yaratıcısı'nın kişilikleşmesidir. Yaratan Evlatlar, Cennet Yaratıcı-Evlat'ının ruhsal kuvvetleri için kişilik merkezleridir. Yaratan Evlatlar, Yedi Katmanlı Tanrı'nın kudretli zaman-mekân niteliklerinin nihai güç-kişilik odaklanmalarıdır.

33:1.4 (367.1) Yaratan Evlat; Kâinatın Yaratıcısı'nın vekâletsel kişilikleşmesi, Ebedi Evlat'ın kutsallık eş güdüm sağlayıcısı ve Sınırsız Ruhaniyet'in yaratıcı birlikteliğidir. Bizim evrenimiz ve onun yerleşik dünyalarının tümü için Egemen Evlat, işlevsel niyetler ve amaçlar bakımından Tanrı'dır. Kendisi, evrimleşen fanilerin algılayan bir biçimde kavradıkları Cennet İlahiyatları'nın tümünü kişiliğinde temsil etmektedir. Bu evlat ve onun Ruhaniyet birlikteliği, sizin yaratan *ebeveynlerinizdir*. Sizin için Yaratan Evlat olarak Mikâil, yüce kişiliktir; sizin için Ebedi Evlat, sınırsız bir İlahiyat kişiliği biçiminde aşkın yüceliktir.

33:1.5 (367.2) Yaratan Evlat'ın kişiliği içerisinde biz; Kâinatın Yaratıcısı ve Ebedi Evlat'ın ikisinin de varsayımsal olarak Salvington üzerinde var olduğu ve Nebadon evreninin idari olaylarına katıldığı bir koşulda, onlar kadar kudretli, etkin ve yararlı olacak idareci ve kutsal olan ebeveynlere sahip bulunmaktayız.

2. Nebadon'un Egemeni

33:2.1 (367.3) Yaratan Evlatlar'ın gözlemi; bazı Evlatlar Tanrı'ya daha fazla benzerken, diğerlerinin ise onların sınırsız

ebeveynlerinin bir karışımı olduğunu açığa çıkarmaktadır. Bizim Yaratan Evladı'mız kesin bir biçimde, Ebedi Evlat'a daha fazla benzeyen nitelikleri ve kişilik özellikleri dışa vurmaktadır.

33:2.2 (367.4) Mikâil, bu yerel evreni düzenlemeyi tercih etmiş olup; o burada şu an, yüceliğin hâkimiyetini sürdürmektedir. Onun kişisel gücü; Cennet'i merkez alan mevcudiyet-öncesi çekim döngüleri tarafından, ve Zamanın Ataları'na ait kişiliğin sona ermesi ile ilgili nihai uygulayıcı yargıların tümünün aşkın-evren hükümetinin bir kısmı üzerindeki çekince tarafından sınırlandırılmıştır. Kişilik, Yaratıcı'nın tek başına bahsettiği bir edinimdir; fakat Yaratan Evlatlar Ebedi Evlat'ın onayı ile yeni yaratım tasarılarını başlatır, ve Ruhaniyet birlikteliklerinin görevsel eş güdümü eşliğinde enerji-maddesinin yeni dönüşümlerini gerçekleştirme teşebbüsünde bulunabilir.

33:2.3 (367.5) Mikâil, Nebadon'un yerel evreni için ve onun üzerinde Cennet Yaratıcı-Evlat'ının kişilikleşmesidir. Bu nedenle Sınırsız Ruhaniyet'in yerel evren temsilcisi biçimindeki Yaratıcı Ana Ruhaniyet; Urantia üzerindeki nihai bahşedilmişliğinden dönüşü üzerine kendisini Hazreti Mikâil'in emrine adadığında, bunun üzerine o "cennet ve dünya üzerindeki gücün tümü" üzerinde karar yetkisini elde etmektedir.

33:2.4 (367.6) Yerel evrenlerin Yaratan Evlatları'nın emrine olan Kutsal Hizmetkârlar'ın bu bağlantısı; Yaratıcı, Evlat ve Ruhaniyet'in sınırlı bir biçimde dışa vurulan nitelikteki kutsallığının kişisel kaynakları olarak Üstün Evlatlar'ı oluştururken; Mikâiller'in yaratılmış-bahşedilme deneyimleri, Yüce Varlık'ın deneyimsel kutsallığını temsil etmek için onları

yetkin bir hale getirir. Evrenler içinde başka hiçbir varlık, bu biçimde var olan sınırlı deneyimin olanaklarını kişisel olarak zorlamamıştır; ve evrenler içindeki hiçbir varlık, yalnız egemenliğin bu türden niteliklerini elinde barındırmamaktadır.

33:2.5 (367.7) Her ne kadar Mikâil'in yönetim merkezi, resmi olarak Nebadon'un başkenti Salvington üzerinde konumlandırılmışsa da; o zamanın büyük bir çoğunluğunu takımyıldızını, yönetim merkezini ve hatta bireysel gezegenleri ziyaret ederek harcamaktadır. Dönemsel olarak o Cennet'i ziyaret etmekte, ve Zamanın Ataları'na danıştığı yer olan Uversa'ya doğru sıklıkla yolculukta bulunmaktadır. Salvington'dan ayrı olduğu zamanda onun boşluğu, bunun sonrasında Nebadon evreninin vekili olarak faaliyette bulunan Cebail tarafından doldurulur.

3. Evren Evladı ve Ruhaniyeti

33:3.1 (368.1) Sınırsız Ruhaniyet zaman ve mekânın tüm evrenleri üzerinde hâkim bir halde bulunurken o; Yaratan Evlat ile birlikte yaratıcı eş güdümünün işleyişsel biçimi aracılığıyla, tüm kişilik niteliklerini elde ettiği özelleşmiş bir odaklanma biçiminde, her yerel evrenin yönetim merkezinden faaliyette bulunmaktadır. Yerel bir evren ile ilgili olarak, bir Yaratan Evlat'ın idari yetkisi yücedir; Kutsal Hizmetkâr olarak Sınırsız Ruhaniyet, her ne kadar kusursuz bir biçimde eş güdüm sağlayıcısı olsa da bütünüyle işbirliğine yatkındır.

33:3.2 (368.2) Nebadon'un denetimi ve idaresi içinde Mikâil'in birlikteliği olarak Salvington'un Evren Ana Ruhaniyeti, bu düzeyin 611.121'inci varlığı biçimindeki Yüce Ruhaniyetler'in altıncı topluluğunun bir parçasıdır. Kendisi; Cennet yükümlülüklerinden Mikâil'in özgürleşmesinde ona eşlik

etmekte gönüllü olup, Mikâil'e ait olan evreninin yaratılmasında ve onun idare edilmesinde onunla birlikte en başından beri faaliyette bulunmuştur.

33:3.3 (368.3) Üstün Yaratan Evlat, kendisine ait olan evrenin kişisel egemenidir; fakat bu evrenin idare edilmesindeki detayların tümünde Evren Ruhaniyeti, Evlat ile birlikte eş idareci olarak faaliyet göstermektedir. Ruhaniyet, Evlat'ın egemenliğini ve hâkimiyetini en başından beri tanırken; Evlat her zaman, bu âlemin olaylarının tümünde bir eş güdüm düzeyi ve yetkide eşitlik içinde Ruhaniyet'e uyum sağlamaktadır. Sevgiye ve yaşama ait görevinin bütününde Yaratan Evlat her zaman ve en başından beri; bütünüyle ussal ve ezelden beri inançlı olan Evren Ruhaniyeti'ne ek olarak onun çeşitlendirilmiş meleksel maiyet kişilikleri tarafından kusursuz bir biçimde bu bağlılık içerisinde sabit kılınıp, yetkin olarak desteklenir. Bu türden bir Kutsal Hizmetkâr gerçekte; Cennet Sınırsız Ruhaniyeti'nin inançlı ve gerçek bir dışavurumu biçimindeki Yaratan Evlat'ın ezelden beri var olan ve bütünüyle ussal danışmanı olarak ruhaniyetlerin ve ruhaniyet kişiliklerinin annesidir.

33:3.4 (368.4) Evlat, kendisine ait olan yerel evreni içinde bir baba olarak faaliyet gösterir. Fani yaratılmışlarının anlayacağı biçimde Ruhaniyet, her zaman Evlat'a yardım etmesi ve evrenin idaresi için sonsuza dek hayati bir önem arz etmesi biçiminde bir anne görevini uygular. Başkaldırı karşısında yalnızca Evlat ve onun birliktelik içinde bulunduğu Evlatlar, karşı koyucular olarak faaliyet gösterir. Ruhaniyet, ayaklanmayı bastırmaya veya yönetim yetkisini savunmaya hiçbir zaman yetkin değildir; fakat Ruhaniyet, kötülüğün hüküm sürdüğü veya günahın baskın çıktığı dünyalar üzerinde

hükümeti tekrar istikrara kavuşturma ve yönetim gücünü sağlamlaştırma içindeki çabalarında gerekli olacak deneyime dair her şeyle Evlat'ı en başından beri destekler. Yalnızca bir Evlat, kendilerine ait olan ortak yaratımın çalışmasını eski haline getirebilir; fakat hiçbir Evlat, Kutsal Hizmetkâr'ın devamlı eş güdümüne ek olarak oldukça inançlı ve cesaretli bir şekilde fani insanların refahı ve kutsal ebeveynlerinin ihtişamı için çaba sarf eden Tanrı'nın kız evlatları biçimindeki, bu Yardımcılar'ın ruhaniyet destekçilerinin geniş bir birlikteliği olmadan nihai başarıyı hayal dahi edemez.

33:3.5 (368.5) Yaratan Evlat'ın yedinci ve son olan yaratılmış bahşedilişinin tamamlanışı üzerine; dönemsel yalıtımın belirsizlikleri Kutsal Hizmetkâr için ortadan kalkar, ve Evlat'ın evren yardımcısı kesinliğin ve denetimin içinde sonsuza kadar sabit bir konuma oturmuş bir hale gelir. Yaratan Evlat'ın bir Üstün Evlat olarak sevinç ve bayram törenlerinin en önemlisi şeklinde yönetime gelmesinde; ev sahiplerin bir araya gelmesinden önce ilk olarak Evren Ruhaniyeti, sadakatin ve bağlılığın sözünü vererek Evlat'a olan tabiiyetinin genel ve evrensel duyurusunda bulunur. Bu olay, Mikâil'in Urantialı olan bahşedilmişliğinin ardından Salvington'a dönüşü esnasında gerçekleşmiştir. Bu önemli olaydan önce hiçbir şekilde Evren Ruhaniyeti, Evren Evladı'na olan tabiiyetini resmi olarak tanımamıştır; ve Ruhaniyet tarafından güç ve yönetim yetkisinin gönüllü feragatinin öncesine kadar Evlat'a dair “cennet içindeki ve dünya üzerindeki tüm güç onun eline teslim edilmiştir” biçimindeki ifade, gerçek olarak ilan edilememiştir.

33:3.6 (369.1) Yaratıcı Ana Ruhaniyet'in bu tabiiyet yemininden sonra Nebadonlu Mikâil soylu bir şekilde; kendisine ait olan evren nüfuz alanlarının Ruhaniyet eş yöneticisini oluşturan ve yaratılmışlarının tümünün zamanında Evlat'a vermiş oldukları gibi sadakat içinde Ruhaniyet'e tabii olacaklarının sözünü vermelerini gerektiren biçimdeki, Ruhaniyet dostuna olan ebedi bağlılığını resmi olarak tanır; buna ek olarak orada "Eşitliğin İlanı" düzenlenip, yürürlüğe girmiştir. Her ne kadar Evlat, bu yerel evrenin egemeni olsa da; kendisi, kişiliğin edinimleri ve kutsal karakterin niteliklerinin tümü içinde Ruhaniyet'in onu eşiti olduğunun gerçekliğini dünyalara duyurmuştur. Ve bu durum, mekânın dünyalarının alt düzey yaratılmışlarına ait olan aile kurumsallaşması ve idaresi için bile aşkın yöntem haline gelmektedir. Doğrusu bu durum gerçekte, gönüllü evliliğin aile ve insan kurumuna ait olan yüksek nihai amacıdır.

33:3.7 (369.2) Mevcut an içerisinde Evlat ve Ruhaniyet, bir baba ve annenin aile içindeki erkek ve kız çocukları üstündeki gözetimi ve yardımı kadar evren üzerinde hâkimiyete sahiptir. Evren Ruhaniyeti'ni Yaratan Evlat'ın yaratıcı dostu olarak, ve ayrıcalıklı bir biçimde bahsi geçmemiş sorumluluklara ek olarak sonu gelmez gözetim ilgisinden biri olan büyük ve muhteşem bir aile biçimindeki erkek ve kız çocukları olarak âlemlerin yaratılmışlarını değerlendirmek bütünüyle yersiz değildir.

33:3.8 (369.3) Evlat, belirli evren çocuklarının yaratımını başlatırken; Ruhaniyet yalnızca, bahse konu bu Ana Ruhaniyet'in yönlendirmesi ve rehberliği altında yardımda bulunan ve hizmet eden ruhaniyet kişiliklerinin sayısız

düzeyinin mevcut hale getirilmesinden sorumludur. Evren kişiliklerinin diğer türlerinin yaratımı içinde Evlat ve Ruhaniyet birlikte faaliyet gösterir; ve hiçbir bir diğerinin tavsiyesi ve onayı olmadan, bir yaratıcı eylemin zerresini dahi gerçekleştirmemektedir.

4. Cebrail — Baş İdareci

^{33:4.1 (369.4)} Berrak ve Sabah Yıldızı, Yaratıcı Evlat ve Sınırsız Ruhaniyet'in yerel evren dışavurumu tarafından algılanan kişiliğe ait olan kimlik ve nihai amacın ilk kavramsallaşmasının kişilikleşmesidir. Yerel evrenin ilk zamanlarına geri döndüğümüzde, yaratıcı birlikteliğin bağları içindeki Yaratıcı Evlat ve Ana Ruhaniyet'in bütünlüğünden önce, çok yönlü ailesine ait olan erkek ve kız çocukların yaratımının başlangıcından önceki zamanlarda; bu kutsal iki kişiliğin öncül ve özgür olan birlikteliği, Berrak ve Sabah Yıldızı biçimindeki Evlat ve Ruhaniyet'in en yüksek olan ruhaniyet kişiliğinin yaratımını meydana getirir.

^{33:4.2 (369.5)} Yalnızca bilgeliğin ve ihtişamın bu türden bir bireyi, her yerel evrende meydana getirilmektedir. Kâinatın Yaratıcısı ve Ebedi Evlat, kutsallık bakımından kendilerine eş olan Evlatlar'ın sınırsız sayıdaki bir varlığını yaratma yetkinliğine sahip olup, bunu gerçekte yerine getirirler; fakat Sınırsız Ruhaniyet'in Kız Evlatları ile birlikte bütünlük içerisinde olan bu türden Evlatlar; kendilerine benzer bir varlık olan ve onların yaratıcı ayrıcalıklarına ait olmayan bir araya gelmiş doğalarından özgür bir şekilde parçasını alan biçimde her evren içinde yalnızca bir Berrak ve Sabah Yıldızı'nı yaratabilirler. Her ne kadar İlahiyat'ın nitelikleri içinde oldukça sınırlı olsa da

Salvingtonlu Cebrail, doğanın kutsallığı bakımından Evren Evladı'na benzemektedir.

33:4.3 (369.6) Yeni bir evrene ait olan ebeveynlerden doğan ilk unsur; örneğine rastlanmamış olan çok yönlülüğün ve hayal edilmemiş muhteşemliğin bir varlığı şeklinde, iki atasının herhangi birinde gözle görülen bir biçimde mevcut olmayan birçok olağanüstü niteliği elinde bulunduran benzersiz bir kişiliktir. Bu tanrısal kişilik, Ruhaniyet'in yaratıcı hayal gücü ile birlikte bir araya gelmiş olan Evlat'ın kutsal iradesi ile bütünleşir. Berrak ve Sabah Yıldızı'nın fikirleri ve eylemleri, Yaratan Evlat ve Yaratıcı Ruhaniyet'in ikisinin de daimi olarak bütüncül temsilcisi olacaktır. Bu türden bir varlık aynı zamanda; ruhsal yüksek melek ev sahiplerinin ve irade sahibi evrimsel maddi yaratılmışların geniş bir anlayışına yetkin olup, onunla duygudaş bir ilişki içinde bulunacaktır.

33:4.4 (370.1) Berrak ve Sabah Yıldızı, bir yaratan değildir; ancak o, Yaratan Evlat'ın kişisel idari temsilcisi olarak muazzam bir idarecidir. Yaratım ve yaşam aktarımının dışında Evlat ve Ruhaniyet, Cebrail'in varlığı olmadan önemli evren işleyişlerinde hiçbir zaman bir görüşte bulunmaz.

33:4.5 (370.2) Salvingtonlu Cebrail, Nebadon evreninin baş yöneticisi olup; bu evrenin idaresi ile ilgili tüm yönetsel itirazların arabulucusudur. Bahse konu bu evren yönetimi, onun görevi için bütünüyle bahsedilmiş bir biçimde yaratılmıştır; ancak o, yerel yaratımımızın büyümesi ve evirilişi ile deneyim kazanmıştır.

33:4.6 (370.3) Cebrail, yerel evren içindeki kişisel olmayan olaylar ile ilgili aşkın evren hükümlerini yerine getirmede baş

görevlidir. Zamanın Ataları tarafından yargısına varılan kitle kararları ve yazgı dönemi yeniden dirilişleri, yetki uygulamaları için aynı zamanda Cebrail'e ve onun görevlilerine aktarılmıştır. Cebrail böylelikle, aşkın ve yerel idarecilerin bir araya gelmiş baş yöneticisidir. Kendisi; evrimsel faniler için açıklığa kavuşturulmamış olan, özel görevleri için yaratılmış biçimdeki idari yardımcılarının yetkin bir birliğine emri altında sahip bulunmaktadır. Bu yardımcılara ek olarak Cebrail, Nebadon içinde faaliyet gösteren göksel varlıkların düzeylerinin herhangi birini veya hepsini görevlendirebilir; ve o aynı zamanda, göksel ev sahipleri biçimindeki “cennetin ordularının” başkumandanıdır.

33:4.7 (370.4) Cebrail ve onun görevlileri eğitmen değillerdir, gerçekte onlar idarecilerdir. Mikâil'in bir yaratılmış bahşedilmişliği içinde ete kemiğe büründüğü zamanın dışında, onların olağan görevlerinden herhangi bir biçimde ayrıldıklarına dair bir durum yaşanmamıştır. Bu türden bahşedilme sürecinde Cebrail her zaman, ete kemiğe büründürülen Evlat'ın iradesine bağlı olup; Zamanın Birlikteliği'nin işbirliği ile birlikte o, daha sonraki bahşedilmişlerinin sürecinde evren olaylarının mevcut idarecisi haline gelmiştir. Mikâil'in fani bahşedilmişliği zamanından beri Cebrail, Urantia'nın tarihi ve gelişmesiyle birlikte yakın bir biçimde özdeşleşen bir hale gelmiştir.

33:4.8 (370.5) Bahşedilmiş dünyalar üzerinde Cebrail ile buluşmanın yaşandığı ana ek olarak genel ve özel yeniden diriliş yoklama çağrılarının yapıldığı zamanların dışında faniler, yerel evren boyunca yükselişleri boyunca yerel yaratımın idari görevine tayin edildikleri zamana kadar onunla nadiren karşılaşırlar.

İdareciler olarak hangi düzeye veya mevkie ait olursanız olun siz, Cebrail'in yönlendirmesi altına gireceksiniz.

5. Kutsal Üçleme Elçileri

^{33:5.1 (370.6)} Kutsal Üçleme kökenli kişiliklerin idaresi, aşkın evren hükümeti ile tamamlanmaktadır. Yerel evrenler, baba-anne kavramlaşmasının başlangıcı olarak çifte yüksek denetim tarafından tanımlanır. Evren babası Yaratan Evlat; evren annesi ise yerel evren Yaratıcı Ruhaniyeti olarak Kutsal Hizmetkâr'dır. Buna rağmen her yerel evren aynı zamanda, merkezi evren ve Cennet'ten olan belirli kişiliklerin mevcudiyetiyle kutsanmıştır. Nebadon içinde bu Cennet topluluğunun başında bulunan Salvingtonlu Immanuel; Zamanın Birlikteliği'nin Nebadon'un yerel evreni için görevlendirdiği, Cennet Kutsal Üçlemesi'nin elçisidir. Bir bakımdan bu yüksek Kutsal Üçleme Evladı, Yaratan Evlat'ın mahkemesi için Kâinatın Yaratıcısı'nın aynı zamanda kişisel temsilcidir; bu nedenle onun ismi Immanuel'dir.

^{33:5.2 (370.7)} Yüce Kutsal Üçleme Kişilikleri'nin altıncı düzeyinin 611,121'inci unsuru olarak Salvingtonlu Immanuel; tüm yaşayan varlıkların kendisine olan ibadeti ve hayranlığını reddetmesiyle, ulvi asaletin ve bu türden olan olağanüstü lütfun bir varlığıdır. Kendisi, kardeşi Mikâil'e olan bağlılığını hiçbir zaman resmi biçimde tanımayarak Nebadon'un tümü içinde varlığın ayırt ediciliğini üzerinde taşıyan tek kişiliktir. O, Egemen Evlat'ın danışmanı olarak faaliyet göstermektedir; fakat tavsiyelerini yalnızca talep üzerine vermektedir. O Yaratan Evlat'ın yokluğunda, herhangi bir yüksek evren kurulu üzerinde hâkimiyete sahip olabilir; fakat geride kalan

durumlarda talep edilenin dışında evrenin yönetim olaylarına katılmamaktadır.

33:5.3 (371.1) Nebadon için Cennet'in bu elçileri, yerel evren hükümetinin yönetim yetkisine bağlı değildir. Aynı zamanda onlar; takımyıldızların yönetim merkezi üzerinde hizmet veren Zamanın İnançlıları biçimindeki onun bütüncül kardeşliğinin yüksek denetimi dışında, evrimleşen bir yerel evrenin yönetim olaylarında hükmedici karar yetkisini uygulamamaktadır.

33:5.4 (371.2) Zamanın İnançlıları Zamanın Birliktelikleri gibi, kendisine sorulmadıkça takımyıldız idarecilerine herhangi bir tavsiyede bulunmamakta veya onlara yardım etmeyi önermemektedir. Takımyıldızları için bahse konu bu Cennet elçileri; yerel evrenler üzerindeki danışma görevleri içinde faaliyet gösteren, Kutsal Üçleme'nin Yerleşik Evlatları'nın nihai kişisel mevcudiyetini temsil etmektedir. Takımyıldızları; yerel evrene özgü kişilikler tarafından ayrıcalıklı bir biçimde idare edilen yerel sistemlere nazaran, aşkın evren idaresi ile daha yakından ilgilidir.

6. Genel İdare

33:6.1 (371.3) Cebrail, Nebadon'un baş yöneticisi ve şu an görev yapmakta olan idarecisidir. Salvington üzerindeki Mikâil'in yokluğu, evren olaylarının düzensel işleyişini hiçbir biçimde sekteye uğratmaz. Cennet üzerinde Orvonton Üstün Evlatları'nın tekrar bütünleşmesi görevinde yakın zamanda gerçekleştiği gibi Mikâil'in yokluğu süresince Cebrail, evrenin vekilidir Bu türden olan zamanlarda Cebrail, büyük sorunların hepsi ile ilgili her zaman Salvingtonlu Immanuel'in tavsiyesine başvurmaktadır.

33:6.2 (371.4) Yaratıcı Melçizedek, Cebrail'in ilk yardımcısıdır. Berrak ve Sabah Yıldızı Salvington üzerinde bulunmadığı zamanlarda, onun sorumlulukları bu özgün Melçizedek Evladı tarafından yerine getirilir.

33:6.3 (371.5) Evrenin birçok alt idari yönetimleri, sorumluluğun belirli özel nüfuz alanları içinde onlara verilmiştir. Genel olarak bir sistem hükümeti, kendisine ait olan gezegenlerin refahı ile ilgilenirken; bu hükümet, daha çok biyolojik sorunlar biçimindeki yaşayan varlıkların fiziksel düzeyi ile özel olarak ilgilidir. Bunun sonucunda takımyıldız idarecileri, farklı gezegenler ve sistemler üzerinde hüküm sürmekte olan toplumsal ve hükümeteşel durumlara özel önem göstermektedir. Bir takımyıldız hükümetinin yönetimi başlıca olarak bütünleşme ve sabitleşme üzerinde uygulanır. Daha da yüksek olan düzeylerde evren idarecileri, daha çok âlemlerin ruhsal durumu ile ilgilidir.

33:6.4 (371.6) Elçiler, yargısal kararnameler vasıtasıyla atanmakta olup; onlar, evrenleri diğerleri için temsil eder. Konsoloslar; takımyıldızlarının, bir diğer takımyıldızı ve evren yönetim merkezi için olan temsilcileridir; onlar yasama kararnamesi tarafından atanıp, sadece yerel evrenin sınırları içerisinde faaliyet göstermektedir. Gözlemciler, bir sistemi diğer için temsil etmek amacıyla bir Sistem Egemeni'nin yürütücü kararnamesi tarafından görevlendirilir.

33:6.5 (371.7) Yayınlar Salvington'dan eş zamanlı olarak; takımyıldız yönetim merkezine, sistem yönetim merkezine ve bireysel gezegenlere aktarılır. Göksel varlıkların yüksek düzeylerinin tümü, evren boyunca dağılmış olan görevdaşları ile birlikte iletişim kurmak amacıyla bu hizmeti kullanmaya

yetkindir. Evren yayını, ruhsal düzeylerinden bağımsız olarak yerleşik dünyaların tümünü kapsar bir hale getirilmiştir. Gezegenel karşılıklı iletişim yalnızca, ruhsal tecrit altında olan bu tür dünyalar için engellenmiştir.

33:6.6 (372.1) Takımyıldız yayınları, Takımyıldız Yaratıcıları'nın baş idarecisi tarafından dönemsel olarak takımyıldız yönetim merkezinden aktarılmaktadır.

33:6.7 (372.2) Zaman dizini, Salvington üzerindeki varlıkların özel bir topluluğu tarafından tutulur, hesaplanır ve düzeltilir. Nebadon'un bir günü, Urantia zamanının on sekiz gün alt saat ve iki buçuk dakikasına denk gelmektedir. Nebadon'un bir senesi, Uversa döngüsü etrafındaki evren dönüş zamanının bir biriminden oluşmaktadır; ve bu bir sene, Urantia zamanının yaklaşık olarak beş yılı süresinde olan ortak evren zamanının yüz gününe eşittir.

33:6.8 (372.3) Salvington'dan olan yayın biçimindeki Nebadon zamanı, yerel evren içindeki takımyıldızları ve sistemlerinin tümü için ortaktır. Her takımyıldız, Nebadon zamanına göre faaliyetlerini yerine getirir; fakat sistemler bireysel gezegenler gibi, zaman dizinlerinin tutulmasını kendi başlarına yerine getirmektedir.

33:6.9 (372.4) Satania üzerindeki bir gün, Urantia zamanına göre üç günden 1 saat 4 dakika ve 15 saniye biçiminde biraz daha az olarak Jerusem üzerinde ölçülmektedir. Bu zamanlar genel olarak, Salvington veya evren zamanına ek olarak Satania veya sistem zamanı olarak bilinmektedir. Ortak olarak kabul edilen zaman, evren zamanıdır.

7. Nebadon'un Mahkemeleri

^{33:7.1 (372.5)} Mikâil olarak Üstün Evlat, yüce bir biçimde yaratım, beslenme ve hizmet olarak yalnızca bu üç şeyle ilgilidir. Kendisi kişisel olarak, evrenin yargısal görevine katılmamaktadır. Yaratanlar, yaratılmışları ile ilgili olan yargısal kararlara hiçbir zaman katılmamaktadır; bu durum, yüksek eğitimin ve mevcut yaratılmış deneyiminin ayrıcalıklı faaliyetidir.

^{33:7.2 (372.6)} Nebadon'un bütüncül yargısal işleyişi, Cebrail'in yüksek denetimi altındadır. Salvington üzerinde konumlandırılmış olan yüksek mahkemeler, genel evren kabulüne dair sorunlara ek olarak sistem yüksek mahkemelerinden gelen temyiz davalarına bakmaktadır. Bahse konu bu evren mahkemelerinin yetmiş kolu bulunmakta olup, onlar her on birim içinde yedi bölüm halinde faaliyet gösterir. Yargının tüm olayları içinde, kusursuzluğun soylarından gelen bir hâkimden ve yükseliş deneyiminden gelen bir arabulucu yargıçtan oluşan çifte bir hâkimlik yönetimi bulunmaktadır.

^{33:7.3 (372.7)} Yargı yetkisi bakımından yerel evren mahkemeleri, şu durumlardaki hususlar ile sınırlıdır:

^{33:7.4 (372.8)} 1. Yerel evrenin yönetimi; yaratım, eviriliş, işleyiş ve hizmet ile ilgilidir. Bu nedenle evren yüksek mahkemelerinin, ebedi yaşam ve ölümün sorgusunu içeren bu türden davalarda görüş bildirmesi engellenmiştir. Bu durumun, Urantia üzerinden kaynağını olan doğal ölüm ile herhangi bir ilgisi bulunmamaktadır; fakat yaşamın ebediyeti biçimindeki devam eden mevcudiyetin hakkı hususundaki sorgu eğer yargı aşamasına gelirse, bu davanın Orvonton'un yüksek

mahkemelerine iletilmesi gerekmektedir. Ve eğer bu dava için yargı, bireyin aksi yönünde karara varılırsa; varlığı sonlandırmanın tüm hükümleri, aşkın hükümetin yöneticilerine ait olan düzeyler üzerinde onların sorumlu birimleri vasıtasıyla yürütülür.

^{33:7.5 (372.9)} 2. Tanrı'nın Yerel Evren Evlatları'nın düzeylerini ve yönetimlerini tehlikeye atacak, onların görevini yerine getirmemelerinin veya herhangi bir kusurlarının bulunduğu durumlarda; Evlatlar hakkındaki yargı, hiçbir biçimde bir Evlat'ın yüksek mahkemelerinde karara varılmamaktadır. Bu türden bir anlaşmazlık davası, doğrudan aşkın evren mahkemelerinde yargısal olarak görülmektedir.

^{33:7.6 (372.10)} 3. Ruhsal tecridin sonrasındaki yerel yaratım içindeki bütüncül ruhsal düzeyin birlikteliği hakkında — bu türden bir yerel evren biçimindeki — yerel evrenin herhangi bir parçasının yeniden kabulüne dair sorgu, aşkın evrenin yüksek meclisi tarafından oybirliği ile kabul edilmelidir.

^{33:7.7 (373.1)} Geride kalan tüm diğer durumlar için Salvington mahkemeleri, nihai ve yücedir. Onların kararlarına ve hükümlerine hiçbir biçimde itirazda bulunamaz, ve bu yargılardan hiçbir şekilde bir kaçış bulunmamaktadır.

^{33:7.8 (373.2)} Buna rağmen adil olmayan ciddi insan anlaşmazlıkları zaman zaman, Urantia üzerinde yargısal olarak karara varıldığı gibi, evren adaletinde ortaya çıkabilir; ama kutsallığın hakkaniyeti, her zaman hükmünü sürdürecektir. Siz, oldukça mükemmel biçimde düzenlenmiş bir kâinat içerisinde yaşamaktasınız; elinde ve sonunda siz, adalete ve hatta bağışlamaya kavuşacaksınız.

8. Yasama ve Yürütme Faaliyetleri

33:8.1 (373.3) Nebadon'un yönetim merkezi olan Salvington üzerinde, gerçek hiçbir yaşama bünyesi bulunmamaktadır. Evren yönetim merkezi dünyaları, çoğunlukla yargıyla ilgilidir. Yerel evrenin yasama meclisleri, bin takımyıldızının yönetim merkezi üzerinde konumlandırılmıştır. Sistemler başlıca olarak, yerel yaratılmışların yürütümsel ve idari görevi ile ilgilidir. Sistem Egemenleri ve onların birliktelikleri; takımyıldız yöneticilerinin yasama hükümlerini uygulayıp, evrenin yüksek mahkemelerinin yargısal kararlarını yerine getirmektedir.

33:8.2 (373.4) Gerçek yasama, evren yönetim merkezlerinde uygulanmazken; kapsamı ve amacı ile iniltili olarak türlü biçimlerde oluşturulmuş ve işlerlik kazandırılmış, tavsiye ve araştırma meclislerinin geniş bir çeşitliliği Salvington üzerinde faaliyet göstermektedir. Bu meclislerden bazıları, kalıcı bir nitelikte bulunurken; diğerleri ise görevlerini tamamlamaları üzerine dağılır.

33:8.3 (373.5) Yerel evrenin *yüce kurulu*, her sistemden gelen üç üyeden ve her takımyıldızından katılan yedi temsilciden oluşmaktadır. Tecrit altındaki sistemler, bu meclis içinde temsile sahip değildir; fakat meclislerin karar alma süreçlerinin tümüne katılmak ve bunları irdelemek için, onların gözlemciler göndermelerine izin verilmiştir.

33:8.4 (373.6) *Yüce yaptırımın yüz kurulu* da Salvington üzerinde konumlandırılmıştır. Bu üç kurulun başkanı, Cebrail'in doğrudan görev kabinesini oluşturmaktadır.

33:8.5 (373.7) Yüksek evren danışma kurullarının tüm bulguları, ya Salvington yargı bünyelerine veya takımyıldızlarının yasama meclislerine aktarılır. Bu yüksek kurullar, yönetim yetkisi veya gücü kullanmadan tavsiyelerinin uygulanmasını sağlar. Eğer onların tavsiyesi evrenin temel yasalarıyla ilgili olursa, bunun sonrasında Nebadon mahkemeleri uygulamaya dair yürütmelik hazırlar; fakat eğer onların tavsiyeleri yerel veya acil durumlar ile ilgili olursa bu tavsiyeler, karar alıcı kanunlaştırma için takımyıldızın yasama meclislerinden ve sonrasında ise uygulanması için sistem yetkililerinden geçmek zorundadır. Bu yüksek kurullar, gerçekte evren aşkı yasamacılarıdır; fakat onlar, yasama yetkisi ve yürütme gücü olmadan faaliyet göstermektedir.

33:8.6 (373.8) Her ne kadar biz evren idaresi hakkında, “mahkemeler” ve “meclisler” kavramları ile anlatımımızı sunuyor olsak da; onların, bu ruhsal etkileşimlere karşılık gelen isimler taşıyan Urantia’nın henüz ilkel ve maddi etkinliklerinden oldukça farklı olduğunun anlaşılması gerekmektedir.

33:8.7 (373.9) [Nebadon’a ait Baş Melekler’in Baş İdareci’si tarafından sunulmuştur.]

34. Makale

Yerel Evren Ana Ruhaniyeti

34:0.1 (374.1) BİR Yaratan Evlat, Kâinatın Yaraticısı ve Ebedi Evlat tarafından kişileştirildiğinde; bunun sonrasında Sınırsız Ruhaniyet, mekânın âlemleri için bu Yaratan Evlat’a eşlik etmesi amacıyla kendisine ait yeni ve benzersiz bir temsili bireyselleştirdiği zaman; ilk olarak fiziksel işleyiş düzeni

içinde ve daha yaratımda ve hizmette ona eşlik eden unsur ortaya çıkar.

34:0.2 (374.2) Bir Yaratan Ruhaniyet, tıpkı bir Yaratan Evlat'ın gerçekleştirmekte olduğu gibi, fiziksel ve ruhsal gerçekliklerin ikisine birden karşılıklıta bulunur; ve böylelikle onlar, zamanın ve mekânın yerel evrenine ait olan idare içinde eş güdüm ve birliktelik halindedir.

34:0.3 (374.3) Bahse konu bu Kız Evlat Ruhaniyetleri, Sınırsız Ruhaniyet'in özünün bir parçasıdır; fakat onlar, fiziksel yaratımın ve ruhsal hizmetin görevinde eş zamanlı olarak faaliyet göstermez. Evren Ruhaniyeti fiziksel gerçekliklerin varoluşunu başlatırken, fiziksel yaratım içinde Evren Evladı bu varoluşa dair işleyiş biçimini sağlamaktadır. Evlat, güç tasarımları içinde işlev göstermektedir; fakat Ruhaniyet, bu enerji yaratımlarını fiziksel özlere dönüştürmektedir. Her ne kadar bir kişilik olarak Sınırsız Ruhaniyet'in bu öncül evren mevcudiyetini temsil etmek bir bakımdan zor olsa da; yine de Yaratan Evlat için Ruhaniyet birlikteliği kişisel olup, o her zaman farklı bir birey olarak faaliyet göstermektedir.

1. Yaratıcı Ruhaniyet'in Kişileşmesi

34:1.1 (374.4) Aşkın-evren güç merkezleri tarafından, yıldızsal ve gezegensel bir kümelenmenin fiziksel işleyiş düzenlenişinin tamamlanmasından ve enerji döngülerinin oluşturulmasından sonra; Sınırsız Ruhaniyet'in birimleri tarafından yaratımın bu başlangıç görevini takiben, onun yerel evren yaratım odaklanmasına boyunca faaliyet gösteren bir biçimde ve onun yönlendirmesi altında; işleyişsel olarak düzenlenen yeni evren içinde amaçlanan bir sonraki yaşam biçimindeki Mikâil

Evlatı'nın varlığının bildirisi gerçekleşir. Amacın bu duyuruluşuna ait olan bu Cennet tanınması üzerine, bahse konu bu yeni yaratımın düzenlenmekte olduğu Üstün Ruhaniyet'in İlahiyatları'na ait olan aşkın-evren içinde; onların ruhsal parıltısı içinde daha sonra gözden kaybolacak olan, Cennet Kutsal Üçlemesi'nde kabul edilimine dair bir karşılık ortaya çıkar. Bu arada diğer Üstün Ruhaniyetler, Cennet İlahiyatları'nın bu merkezi yerleşkesinin yakına doğru hareket eder; bunun sonrasında İlahiyat ile bütünleşmiş Üstün Ruhaniyet kendi yoldaşlarının algısında belirlediği zaman, “temel patlama” olarak bilinen oluşum ortaya çıkar. Bu oluşum; ilgili aşkın-evrenin yönetim merkezi olarak oldukça uzak bir konumdan açık bir biçimde gözlenen bir olgular bütünü biçimindeki, devasa bir ruhsal parıltıdır; ve hakkında çok azı anlaşılabilecek olan bu Kutsal Üçleme dışavurumuyla eş zamanlı olarak, ilgili yerel evrende Sınırsız Ruhaniyet saikininin yaratıcı ruhaniyet mevcudiyeti ve gücüne ait olan doğa içinde önemli bir değişiklik ortaya çıkar. Bu Cennet olgular bütününe verilen karşılık içinde Yaratan Evlat'ın bahse konu bu mevcudiyetinde, eş zamanlı olarak Sınırsız Ruhaniyet'in yeni bir kişisel temsili kişilikleşir. Bahse konu bu unsur Kutsal Hizmetkâr'dır. Yaratan Evlat'ın bu kişiliğe kavuşmuş olan Yaratıcı Ruhaniyet yardımcısı, yerel evren Ana Ruhaniyeti biçimindeki onun kişisel yaratıcı birlikteliği haline gelmiştir.

34:1.2 (375.1) Bütünleştirici Yaratan'ın bu yeni kişisel ayrılışından ve onun vasıtasıyla; ilgili yerel evrenin varlıkları ve dünyalarının tümünü kapsayacak biçimde nihai sona sahip olan, ruhani gücün ve ruhsal etkinin oluşturulmuş akımları ve emredilen döngüleri baş göstermektedir. Gerçekte bu yeni ve

kişisel olan varoluş, Evlat'ın fiziksel evren işleyiş düzenlenişinin önceki görevi içinde onun mevcudiyet-öncesi ve daha zayıf olan kişisel birlikteliğinin bir dönüşümüdür.

34:1.3 (375.2) Yalın bir ifadeyle bu oluşum, hayretler içinde bırakan bir olaylar dizisinin işleyiştir; yine de bu türden bir söylem, bahse konu bu oldukça önemli etkileşimler ile ilgili ifade edilebilecek her şeyi başlı başına temsil etmektedir. Bu etkileşimler; anlık olup, tahayyül edilemeyen ve kavranılamayan bir niteliğe sahiptir; işleyiş düzeninin ve sürecinin sırrı, Cennet Kutsal Üçlemesi'nin bağrında ikamet etmektedir. Bu etkileşimler ile ilgili sadece tek bir şeyden emin bir halde bulunmaktayız: Saf fiziksel yaratımın veya onun işleyişsel düzenlenişinin zamanı boyunca yerel evren içindeki Ruhaniyet mevcudiyeti; Cennet Sınırsız Ruhaniyeti'nin ruhaniyetinden bütünüyle ayırt edilemez bir halde bulunmaktaydı; fakat Tanrılar'ın gizli bütünleşmesinden ve bunun ardından gerçekleşen ruhsal enerjinin parıltısından sonra Sınırsız Ruhaniyet'in yerel evren dışavurumu, Sınırsız Ruhaniyet ile dönüşümsel bağlılık içinde bulunmuş olan Üstün Ruhaniyet'in kişisel suretine aniden ve bütünüyle dönüşmektedir. Yerel evren Ana Ruhaniyeti böylelikle, Üstün Ruhaniyet'in aşkın-evren gökbilimsel karar yetkisi ile bütünleşen ve onunla uyumlu hale gelen kişisel bir doğaya erişir.

34:1.4 (375.3) Yerel evrenin Yaratıcı Ana Ruhaniyeti biçimindeki Sınırsız Ruhaniyet'in bahse konu bu kişilikleşen mevcudiyeti, Satania içinde Kutsal Hizmetkâr olarak bilinmektedir. İşlevsel niyetlerin ve ruhsal amaçların tümü için İlahiyat'ın bu dışavurumu, bir ruhaniyet kişiliği biçimindeki bir kutsal

bireydir. “Cennet içindeki ve dünya üzerindeki gücün tümü ona emanet edilmiştir” biçiminde gerçek anlamıyla ifade edildiği şekliyle, Ruhaniyet’in böylelikle bu Evlat’ın Yaratan Evladı’na oldukça bütüncül bir biçimde tabi olan bir hale gelmesi; yerel evren içinde Üçüncül Kaynak ve Merkez’in bu yerelleşmesi ve kişilikleşmesi vasıtasıyla gerçekleşmektedir.

2. Kutsal Hizmetkâr’ın Doğası

^{34:2.1 (375.4)} Yaşam yaratımının anı içinde bu çok önemli kişilik başkalaşımını geçirdikten sonra Kutsal Hizmetkâr bunun ardından; kendilerine ait olan yerel yaratımın geniş kapsamlı olaylarının tasarlanması ve idare edilmesinde, bir kişilik olarak faaliyet gösterir ve Yaratan Evlat ile oldukça kişisel bir biçimde eş güdüm halinde bulunur. Varlığın birçok evren türü için, Sınırsız Ruhaniyet’in bu temsili bile; nihai Mikâil bahşedilmesini takip eden çağlar boyunca, bütünüyle kişisel olan bir biçimde gözlenmeyebilir; fakat Yaratan Evlat’ın Üstün Evlat egemen yetkisine olan yükselişini takiben Yaratıcı Ana Ruhaniyet, iletişim içindeki tüm bireyler tarafından kişisel olarak tanınacak kişilik nitelikleri içinde oldukça bütünleşmiş bir hale gelir.

^{34:2.2 (375.5)} Yaratan Evlat ile olan en erken birliktelikten bu yana Evren Ruhaniyeti; karşı-çekimin bütüncül edinimini içine alan bir biçimde, Sınırsız Ruhaniyet’in fiziksel-denetim niteliklerinin tümünü elinde bulundurur. Kişisel düzeyin erişimi üzerine Evren Ruhaniyeti; eğer yerel evren içinde kişisel olarak mevcut bir biçimde bulunmuş olsaydı Sınırsız Ruhaniyet’in gerçekleştireceği gibi, akıl çekimi üzerinde bütüncül ve nihai bir denetim uygulamaktadır.

34:2.3 (375.6) Her yerel evren içinde Kutsal Hizmetkâr; Cennet'in Yedi Üstün Ruhaniyeti'nden biri içinde vücut bulan bir biçimde, Sınırsız Ruhaniyet'in doğası ve içkin karakter nitelikleri uyarınca faaliyet gösterir. Evren Ruhaniyetleri'nin tümünde karakter bakımından temel bir tek-tiplilik bulunurken; onların bünyesinde, Yedi Üstün Ruhaniyet'in biri vasıtasıyla kökenleri tarafından belirlenen faaliyetin bir çeşitliliği aynı zamanda mevcut bir haldedir. Kökene ait olan bahse konu bu farklılaşma, farklı aşkın evrenlerde yerel evren Ana Ruhaniyetleri'nin faaliyeti içinde farklı işleyiş biçimleri ile ilgilidir. Yine de bu Ruhaniyetler; aşkın evren farklılaşmasından bağımsız olarak temel ruhsal niteliklerinin tümü bakımından özdeş olup, eşit bir biçimde ruhsal ve bütünüyle kutsal olan bir niteliğe sahiptir.

34:2.4 (376.1) Yaratıcı Ruhaniyet; dünyalara ait olan yaratılmışların doğumundan Yaratan Evlat ile eş bir biçimde sorumlu olup, bu yaratılmışların korunması ve kollarındaki çabaların tümü içinde Evlat'ı hiçbir zaman başarısızlığa uğratmamaktadır. Yaşam, Yaratıcı Ruhaniyet'in kurumsal varoluşu vasıtasıyla sağlanır ve idare edilir. “Sen, Ruhaniyet'ini hizmet için gönderdin ve onlar yaratıldı. Sen dünyanın çehresini yeniden var ettin.”

34:2.5 (376.2) Ussal yaratılmışların bir evreninin yaratılmasında Yaratıcı Ana Ruhaniyet ilk olarak; Berrak ve Sabah Yıldızı'nın doğumu içinde Evlat ile işbirliği halinde evren kusursuzluğunun âlemi içinde faaliyet gösterir. Ruhaniyet'in bahse konu bu doğumunu takiben onlar; Melçizedekler'den âlemlerin fanileri ile mevcut bir biçimde iletişim halinde bulunan Maddi Evlatlar'a kadar olan Evlatlar'ın yükselen

düzeylerini bile içine alan bir şekilde, gezegenler üzerinde yaratılmış varlıkların düzeylerine yükselen bir biçimde yaklaşır. Evren Ruhaniyeti, “yaşam nefesine” katkıda bulunurken; Yaşam Taşıyıcı Evlatları, âlemin mevcut olarak işleyişsel bir biçimde düzenlenmiş maddesinden üretilen fiziksel bedeni sağlama görevinde bulunur.

34:2.6 (376.3) Birçok açıdan asli evrenin yedinci bölümünün gelişme bakımından geç kalmış bir durumda bulunması muhtemel olsa da; sorunlarımızı irdeleyen düşünür öğrenciler, gelecek çağlar içinde olağanüstü bir biçimde dengeli olan yaratımın evirilişini dört gözle beklemektedir. Biz, Orvonton içinde uyumun çok yüksek bir düzeyinin var olacağının tahmininde bulunmaktayız; çünkü bu aşkın-evrenin idaresinde bulunan Ruhaniyet, ebedi İlahiyatlar’ın tümünün niteliklerine ve karakterine ait olan dengeli birliği ve kusursuz eş güdümü somutlaştıran bir ruhaniyet aklının varlığı biçimindeki yüksekte bulunan Üstün Ruhaniyetler’in baş idarecisidir. Diğer birimlere kıyasla eviriliş bakımından biz, geride ve geç kalmış bir durumda bulunmaktayız; fakat kuşkusuz bir biçimde geleceğin ebedi çağları içinde bir zaman zarfında, aşkın bir gelişme ve benzeri olmayan bir kazanım bizleri beklemektedir.

3. Zaman ve Mekân içinde Evlat ve Ruhaniyet

34:3.1 (376.4) Ne Ebedi Evlat ne de Sınırsız Ruhaniyet, zaman veya mekânın herhangi biri tarafından sınırlandırılmakta veya onun tarafından belirlenmektedir; fakat onların doğumlarının büyük bir çoğunluğu, bu durumun aksi bir niteliğe sahiptir.

34:3.2 (376.5) Sınırsız Ruhaniyet; tüm mekânı kapsamı altına alıp, ebediyetin dairesi içinde ikamet eder. Buna rağmen zamanın

evlatlarıyla olan onların kişisel ilişkilerinde Sınırsız Ruhaniyet'in kişilikleri sıklıkla; mekân ile oldukça ilişkili olmasa da, zamansal unsurları göz önünde bulundurmakla yükümlüdür. Birçok akıl hizmetkârı, mekânın sınırlayıcılığını göz önünde bulundurmamaktadır; fakat onlar, kâinat gerçekliğinin farklı düzeylerine ait olan eş güdümü gerçekleştirme içinde zamansal bir oluş süreciyle kısıtlı bir konumda bulunmaktadır. Bir Yalnız İletici; gerçekte bir konumdan diğerine olan seyahatlerinde geçen zaman dışında, mekândan neredeyse tamamen bağımsız bir niteliğe sahiptir; ve buna benzer niteliklere sahip, sizler için bilinmeyen bir konumda bulunan unsurlar bulunmaktadır.

34:3.3 (376.6) Kişisel ayrıcalıkları içinde bir Yaratıcı Ruhaniyet, bütünüyle ve tamamen mekândan bağımsızdır; fakat bu durum zaman için söz konusu değildir. Takımyıldızı veya sistem yönetim merkezinin herhangi biri üzerinde, bu türden kısıtlılığını taşımayan bir Evren Ruhaniyeti'nin özelleşmiş hiçbir kişisel mevcudiyeti bulunmamaktadır. O, kendisine ait olan yerel evrenin bütünü boyunca eşit ve yayılmış bir biçimde varoluş halindedir; ve bu bakımdan o, bir dünya üzerinde herhangi bir diğerinde olduğu gibi kişisel olarak ve tam anlamıyla mevcut bir konumdadır.

34:3.4 (376.7) Sadece zaman unsuru bakımından bir Yaratıcı Ruhaniyet, kendisine ait evren hizmetlerinde her zaman sınırlıdır. Bir Yaratan Evlat, kendisine ait olan evreni boyunca anlık olarak hareket eder; fakat Yaratıcı Ruhaniyet, bilinçli ve amaçlandığı biçimiyle Evren Evladı'na ait olan kişisel ayrıcalıklarından yararlanması dışında, evren aklının hizmeti içinde zamanı göz önünde bulundurmakla yükümlüdür. Saf-

ruhaniyet işlevi içinde Yaratıcı Ruhaniyet; evren yansımasının gizemli işlevi içinde kendisinin işbirliğine ek olarak, zamandan bağımsız bir biçimde hareket eder.

34:3.5 (377.1) Her ne kadar Ebedi Evlat'ın ruhaniyet-çekim döngüsü, zaman ve mekândan bağımsız olarak işlev gösterse de; Yaratan Evlatlar'ın faaliyetlerinin tümü, mekân kısıtlılıklarından muaf değildir. Eğer evrimsel dünyaların işlemleri ayrı tutulursa, bahse konu bu Mikâil Evlatları; zamandan göreceli bir biçimde bağımsız olarak işlev göstermeye yetkin olan bir görünüme sahiptirler. Bir Yaratan Evlat, zaman tarafından kısıtlı bir halde bulunmamaktadır; fakat o, mekân tarafından belirlenmektedir; o kişisel olarak iki konumda eş zamanlı olarak var olamaz. Neadonlu Mikâil; kendisine ait evren içinde zamandan bağımsız olarak hareket etmekte olup; yansıma vasıtasıyla kendisi, işlevsel olarak yine aynı biçimde aşkın evren içinde de bu hareketi gerçekleştirmektedir. O zamandan bağımsız bir biçimde, Ebedi Evlat ile doğrudan iletişim kurmaktadır.

34:3.6 (377.2) Kutsal Hizmetkâr; mekân ile ilgili olan içkin kısıtlılıklarının üstesinden gelmekte ve onu telafi etmekte muktedir kıldığı, Yaratan Evlat'ın anlayışlı yardımcısıdır. Çünkü bahse konu bu iki unsur; idari birliktelik içerisinde faaliyette bulunduğu zaman, kendilerine ait yerel yaratımın sınırları içinde zamandan ve mekândan bağımsız bir niteliğe sahip olmaktadır. Bu nedenden dolayı, yerel bir evren boyunca işlevsel olarak gözlendiği biçimiyle, Yaratan Evlat ve Yaratıcı Ruhaniyet; zamandan ve mekândan genellikle bağımsız olarak faaliyette bulunur; çünkü orada her zaman, zaman ve mekândan bir diğeri için özgürleşme durumu söz konusudur.

34:3.7 (377.3) Sadece mutlak varlıklar, mutlak anlamda zamandan ve mekândan bağımsız olan bir niteliğe sahiptir. Ebedi Evlat ve Sınırsız Ruhaniyet’in emri altında bulunan kişiliklerin büyük bir çoğunluğu, zaman ve mekâna tabidirler.

34:3.8 (377.4) Bir Yaratıcı Ruhaniyet, “mekân bilincine sahip” bir hale geldiği zaman; mevcudiyetinin olağan şartlar içinde belirlenmiş olacağı tüm diğer mekân niteliklerine tezat bir biçimde, mekândan bağımsız olacak bir âlem biçiminde kendisine ait olan sınırlandırılmış bir “mekân nüfuz alanını” tanımaya hazırlanır. Bu türden bir unsur yalnızca; kendi bilincine ait âlem içerisinde tercihte bulunma ve hareket etme özgürlüğüne sahiptir.

4. Yerel Evren Döngüleri

34:4.1 (377.5) Nebadon’un yerel evreni içinde üç farklı ruhaniyet döngüsü bulunmaktadır:

34:4.2 (377.6) 1. Gerçekliğin Ruhaniyeti biçimindeki, Huzur Sağlayıcısı olan, Yaratan Evlat’ın bahşedilmiş ruhaniyeti.

34:4.3 (377.7) 2. Kutsal Ruhaniyet olarak, Kutsal Hizmetkâr’ın ruhaniyet döngüsü.

34:4.4 (377.8) 3. Yedi emir-yardımcı akıl-ruhaniyetinin bütünleşmiş fakat farklı faaliyetlere sahip olan kabataslak etkinliklerini içine alan bir biçimde, ussal-hizmet döngüsü.

34:4.5 (377.9) Yaratan Evlatlar; Cennet’in Yedi Üstün Ruhaniyeti’nin sahip olduğu evren mevcudiyetine birçok bakımdan benzer olan, bu mevcudiyete ait bir ruhaniyetle bahşedilmiştir. Bu kazanım; bir bahşedilmiş Evlat’ın bu türden

bir âlem için ruhsal unvanı almasının ardından, onun tarafından bir dünya üzerine sunulan Gerçekliğin Ruhaniyeti'dir. Bu bahşedilen Huzur Sağlayıcısı, yerel evren içinde gerçekliğin kişilikleşmiş bünyesi olan Ona doğru gerçeği arayanların tümünü başından beri kendisine çeken ruhsal kuvvetidir. Bu ruhaniyet; tıpkı Cennet İlahiyatları'nın kişilik mevcudiyetlerinden elde edilen asli evrenin üstün döngüleri gibi, Yaratan Evlat'ın kutsal doğasından açığa çıkmış onun içkin edimidir.

34:4.6 (377.10) Yaratan Evlat gelebilir, gidebilir; onun kişisel mevcudiyeti, yerel evren içinde veya herhangi bir yerde var olabilir. Fakat yine de Gerçekliğin Ruhaniyeti; bu gibi herhangi bir durumdan etkilenmeden faaliyet göstermeye devam eder; çünkü bir yandan bu kutsal mevcudiyet Yaratan Evlat'ın kişiliğinden elde edilmiş bir niteliğe sahip bulunurken, faaliyetsel olarak Kutsal Hizmetkâr'ın kişiliğinin merkezinde konumlanmıştır.

34:4.7 (378.1) Evren Ana Ruhaniyeti buna rağmen, yerel evren yönetim merkezi dünyasını hiçbir zaman terk etmemektedir. Yaratan Evlat'ın ruhaniyeti, Evlat'ın kişisel mevcudiyetinden bağımsız olarak faaliyet gösterebilir ve bunu gerçekte yerine getirir; fakat böyle bir durum, kendisine ait kişisel ruhaniyet ile söz konusu değildir. Eğer Evren Ana Ruhaniyeti'nin kişisel mevcudiyeti, Salvington'dan ayrılacak olursa; Kutsal Ruhaniyet ve Kutsal Hizmetkâr, işlevsiz hale bürünecek bir niteliğe sahip olacaktır. Onun ruhaniyeti, evren yönetim merkez dünyası üzerinde sabitlenmiş bir görünüme sahiptir; ve bahse konu bu durum, Evlat'ın nerede ikamet etmekte olduğu gerçeğinden bağımsız olarak Yaratan Evlat'ın ruhaniyetinin

faaliyette bulunması için onu yetkin hale getirmektedir. Evren Ana Ruhaniyetleri; Kutsal Ruhaniyet biçimindeki kendisinin kişisel etkisine ek olarak, Gerçekliğin Ruhaniyeti'nin evren odağı ve merkezi olarak hareket eder.

34:4.8 (378.2) Yaratan Yaratıcı-Evlat ve Yaratıcı Ana Ruhaniyet, kendilerine ait yerel evren evlatlarının akli edinimleri için çok çeşitli biçimlerde katkıda bulunmaktadır. Fakat Yaratıcı Ruhaniyet; kendisine kişisel ayrıcalıklar kazandırılana kadar, akli diğer unsurlara bahşetmemektedir.

34:4.9 (378.3) Bir yerel evren içindeki kişiliğin aşkın evrimsel düzeyleri, aklın aşkın evren yöntem biçimine ait yerel evren türüne sahip kılınmıştır. Evrimsel yaşamın insan ve alt-insan düzeyleri, akli hizmetin emir-yardımcı ruhaniyet türlerine sahip kılınmıştır.

34:4.10 (378.4) Yedi emir-yardımcı akıl-ruhaniyet, yerel bir evrene ait Kutsal Hizmetkâr'ın yaratımıdır. Bu akıl-ruhaniyetler, karakter bakımından birbirlerine benzerlik göstermektedir; fakat güç bakımından farklı niteliklere sahiptir. Her ne kadar onlar, kendilerinin Ana Yaratan'ından bağımsız bir nitelikte kişilikler olarak değerlendirilmeseler de; onların tümü, Evren Ruhaniyeti'ne ait doğanın benzerliğini paylaşır. Yedi emir-yardımcısına; *bilgeliğin* ruhaniyeti, *ibadetin* ruhaniyeti, *danışmanın* ruhaniyeti, *bilginin* ruhaniyeti, *cesaretin* ruhaniyeti, *anlayışın* ruhaniyeti ve anlık algı biçimindeki *içgüdüünün* ruhaniyeti olarak bu isimler verilmiştir.

34:4.11 (378.5) Bu ruhaniyetler; peygamberin görsel algısına ait simgeler olarak deneyimlediği biçimde “egemen idarenin başa geçmesinden önce yanan mumlara benzer şekilde,” “Tanrı'nın

yedi ruhaniyetidir.” Fakat peygamber, bahse konu bu yedi emir-yardımcı akıl-ruhaniyetlerle ilgili olan yirmi dört koruyucunun yönetsel makamını görmemiştir. Bahse konu bu kayıt, iki ayrı tasvire ait anlam karmaşasını yansıtmaktadır: Bu tasvirlerden biri, evren yönetim merkezi ile ilgili olup; diğeri ise sistem başkenti hakkındadır. Yirmi dört kıdemli unsurun yönetsel makamı, yerleşik dünyalara ait yerel sisteminizin yönetim merkezi olan Jerusem üzerindedir.

34:4.12 (378.6) Fakat Yuhanna’nın; “ve egemen iradenin başa geçmesini takiben yıldırımlar, gök gürültüleri ve sesler ortaya çıktı” şeklindeki evrenin yerel sistemlere olan yayını olarak ifadesi, Salvington’a ait bir durumdu. Buna ek olarak Yuhanna; yönetim merkezi dünyasının kapsamı içinde bulunan yaşam biçimindeki, yerel evrene ait idaresel düzenlemenin yaratımlarını tahayyül etmiştir. Nebadon içindeki bu idaresel düzenleme; evren akımları üzerinde işleve sahip olan, ve “anlık anlayışın” ruhaniyeti biçimindeki içgüdünün emir-yardımcısı olarak ilk elden faaliyet gösteren akıl-ruhaniyet tarafından yetkin bir biçimde desteklenen, Salvington’un dört düzenleme yaratımı tarafından idare edilir. Fakat bu dört yaratımın — yaratık biçimindeki — tasviri, üzücü bir biçimde onların algılanışına zarar vermiştir; onlar, eşi benzeri bulunmayan güzelliğın ve seçkin olan biçimin bir parçasıdır.

34:4.13 (378.7) Bahse konu bu kapsam içindeki dört varlık; evrensel olup, Nebadon’un yaşamı içinde içkin bir niteliğe sahiptir. Tüm yaşayan yaratılmışlar bedensel olarak, bu idaresel akımlara duyarlı olan nitelikte ve onlara karşılık veren biçimde bulunan birimlere sahiptir. Bahse konu bu varlık yaratılmışları, bulundukları evrenden bireysel gezegenlere kadar uzanan alt

kapsam boyunca ve dünyaların manyetik kuvvetleri ile birliktelik içerisinde çoğaltılmıştır; böylece onlar, bu idaresel hücrelerin kuzey ve güney yönünde en başından beri konumlandırmakta olduğu hayvansal organizma içinde mikroskobik bedenlerin ev sahiplerini etkinleştirir. Bu bakımdan yönelimin bahse konu algısı, evren üzerindeki yaşayan varlıklar içinde sonsuza kadar sabit bir konuma oturtturulur. Bu algı bütüncül olarak, insan türü tarafından bir bilinç sahipliğini amaçlamamaktadır. Bahse konu bu bedenler, bu anlatımların ifade edildiği sürece yaklaşık bir zaman zarfı içinde ilk defa Urantia üzerinde gözlemlenmiştir.

5. Ruhaniyet'in Hizmeti

34:5.1 (379.1) Kutsal Hizmetkâr; yaşamın oluşturulmasında, ve Yaratan Evlat'ın yedinci bahşedilişinin zamanına kadar olan varlıkların yeni düzeylerinin yaratılmasında onunla iş birliği yapmaktadır. Ve bu sürecin hemen ardından Hizmetkâr; Evlat'ın evrenin bütüncül egemenliğine olan yükselişinden sonra onunla ve onun bahşedilmiş ruhaniyeti ile birlikte, dünya hizmeti ve gezegensel olan ilerleyiş y r t m n n daha sonraki görevleri içinde iş birliğini sürdürmektedir.

34:5.2 (379.2) Yerleşik dünyalar üzerinde Ruhaniyet, evrimsel ilerlemenin görevine âlemin cansız maddesel b t nl   üzerinden başlamaktadır. Bu bütünlük; ilk olarak bitkisel yaşamı, daha sonra hayvansal organizmaları ve bunun sonrasında ise insan varoluşunun ilk düzeylerini kapsamına alır. Ve birbirini takip eden her bahşediliş; başlangıçsal ve öncül aşamalardan irade sahibi yaratılmışların ortaya çıkmasına kadar olan, gezegensel yaşamın evrimsel potansiyelinin ileri düzeylerdeki ger ekleştirilişlerine katkıda

bulunmaktadır. Ruhaniyet'in bu çabası; büyük ölçüde yedi emir-yardımcısı, bağlılığın ruhaniyetleri, evrimleşen gezegenlerin bütünleştiren ve eş güdüm sağlayan ruhaniyet-aklı vasıtasıyla gerçekleştirilmekte olup, yüksek fikirlere ve ruhsal nihai amaçlara yönelen insan ırklarını her zaman ve bütünleştiren bir biçimde yönlendirir.

34:5.3 (379.3) Evrimsel yaratılmışların saf hayvansal akı, ibadet ve erdemin emir-yardımcılarını algılama doğrultusunda bir yetkinliği geliştirdiği zaman; fani insan ilk olarak akıl ile birliktelik halinde Ruhaniyet'in hizmetini deneyimler. Altıncı ve yedinci emir-yardımcısının bu hizmeti, akli evrimin ruhsal hizmetin sınırına girmiş olduğunu simgelemektedir. Buna ek olarak ibadet ve bilgelik işleyişine ait olan bu türden akıllar eş zamanlı olarak, Kutsal Hizmetkâr'ın ruhsal döngüleri içine kabul edilirler.

34:5.4 (379.4) Böylelikle akıl; Kutsal Ruhaniyet'in hizmetine sahip kılındığı zaman, bilinçli veya bilinçsiz olarak Düşünce Düzenleyicisi biçimindeki Kâinatın Yaratıcısı'nın ruhsal mevcudiyetini tercih etmedeki yetkinliği elinde bulundurur. Fakat bu durum bir bahşedilmiş Evlat'ın Gerçekliğin Ruhaniyeti'ni, Düşünce Düzenleyicisi'nin algısına kendiliğinden hazırlanan tüm olağan akıllar şeklindeki fanilerin tümü için gezegensel hizmet amacıyla özgürleştirdiği ana kadar gerçekleşmemektedir. Gerçekliğin Ruhaniyeti, Kutsal Hizmetkâr'ın ruhaniyetinin mevcudiyeti ile birlikte bir bütün olarak görev yapmaktadır. Bu çifte ruhaniyet birlikteliği; gerçeği öğretmeye ek olarak insan akıllarını ruhsal olarak aydınlatmayı, yükseliş ırklarına ait yaratılmışların ruhları için ilham kaynağı olmayı ve evrimsel gezegenler üzerinde ikamet

eden insanları Cennet amaçlarının nihai kutsal sonuna doğru her zaman yönlendirmeyi amaçlayan bir biçimde dünyalar üzerinde hareket halindedir.

34:5.5 (379.5) Her ne kadar Gerçekliğin Ruhaniyeti, bedenın tümü üzerine bahşedilmiş olsa da; Evlat'ın bahse konu bu ruhaniyeti, bahşedilmiş Evlat'ın görevinin bütünlüğünü ve özünü oluşturan niteliğe dair insanın kişisel algısı tarafından işlev ve güç bakımından neredeyse tümüyle sınırlanmaktadır. Kutsal Ruhaniyet; insan tutumundan bir dereceye kadar olarak bağımsız olup, insan iradesinin kararları ve iş birliği tarafından kısmi bir biçimde belirlenmektedir. Yine de Kutsal Ruhaniyet'in hizmeti, kutsal yönlendirmelere daha bütüncül bir biçimde *itaat eden* bahse konu bu fanilerin içsel yaşamlarının kutsallaşması ve ruhsallaşmasında artan bir şekilde etkin hale gelmektedir.

34:5.6 (379.6) Bireyler olarak siz kişisel bir biçimde, Yaratan Yaratıcı-Evlat veya Yaratıcı Ana Ruhaniyet'in ruhaniyetine ait herhangi bir parçaya veya onun bütüncül mevcudiyetine sahip bulunmamaktasınız; bu hizmetkârlar, Gizem Görüntüleyicileri'nin aksi yönde gerçekleştirdikleri gibi bireylerin akıllarına ait düşünce merkezleri ile ne iletişim kurarlar ne de onlar içinde ikamet ederler. Düşünce Düzenleyicileri; gerçekte aklın bir parçası olarak fani akıl içerisinde ikamet eden bir biçimde Kâinatın Yaratıcısı'nın belirli birey-öncesi bireyselleşmeleri olup, Yaratan Evlat ve Yaratıcı Ruhaniyet'in bütünleşmiş ruhaniyetleri ile birlikte kusursuz uyum halinde en başından beri görev yapmaktadır.

34:5.7 (380.1) Evrimsel bir fani içinde ikamet eden veya onunla birliktelik halinde bulunan Sınırsız Ruhaniyet'in Evren Kız

Evladı'na ait Kutsal Ruhaniyet'in, Ebedi Evlat'ın Evren Evladı'na ait Gerçekliğin Ruhaniyeti'nin ve Cennet Yaratıcısı'na ait Düzenleyici-ruhaniyet'in mevcudiyeti; ruhsal edinimin eş uyumunu göstermekte olup, bu türden bir faninin bilinç dâhilinde Tanrı ile olan evlatlığına dair inanç-bilgisinin farkında olmasını yetkin hale getirmektedir.

6. İnsan İçindeki Ruhaniyet

34:6.1 (380.2) Bir yerleşik dünyanın ilerleyen evrimi ve onun sakinlerinin ileri düzeylerdeki ruhsallaşması ile birlikte bu tür olgun kişilikler, ek ruhsal etkileri deneyimleyebilir. Faniler akli denetim ve ruhani algı içinde ilerlerken, bahse konu bu çok çeşitli ruhani hizmetkârlar; işlev bakımından gittikçe artan bir biçimde eş güdümsel hale gelmekte olup, Cennet Kutsal Üçlemesi'nin üst hizmeti ile birlikte giderek bütünleşir.

34:6.2 (380.3) Her ne kadar Kutsallık, görüntü itibariyle çoğul olsa da; insan deneyiminde İlahiyat, her zaman *bir bütün* olarak tekildir. Buna tezat bir biçimde, insan deneyiminde ruhsal hizmet tekil değildir. Kökene ait çoğunluksal nitelikten bağımsız olarak, ruhani etkilerin tümü işlev bakımından bir bütündür. Asli evren içinde ve ona ait yaratılmışlar için, Yedi Katmanlı Tanrı'nın ruhaniyet hizmeti olarak onlar gerçek anlamıyla bir bütündür; ve yaratılmışlar ruhaniyetin bütünleştiren hizmetinin takdiri ve algısı içinde gelişirken, onların deneyimlerinde Yüce olan Tanrı'nın hizmeti ortaya çıkar.

34:6.3 (380.4) Ebedi ihtişamın yüksek düzeylerinden kutsal Ruhaniyet; uzun bir dizi aşamalar vasıtasıyla, sahip olduğunuz ve ikamet ettiğiniz kimliğinizle buluşmak, inancın birlikteliği

içinde sevgi dolu bir biçimde fani kökenin ruhu ile bütünleşmek ve lütfun bu aşamalarının belirli ve kesin doğrultusunu takip etmeye başlamak amacıyla alçalmaktadır. Bu alçalış süreci boyunca kutsal Ruhaniyet; hizmetin ve bağışlamanın bu görevi üzerinde özgün bir biçimde hareketine başladığı yer olan büyük mutluluğunun yüksek düzeylerine evrimsel ruhun güvenli bir biçimde yükselişine kadar hiçbir zaman durmamaktadır.

34:6.4 (380.5) Ruhsal kuvvetler hataya yer bırakmayan bir biçimde; kendilerine ait özgün düzeyleri arayıp, onlara erişmektedir. Ebediyet’den ayrılmış bir konumda bulunarak; Tanrı’nın inanç evlatları biçiminde, gerçek anlamda “Ruhaniyet’in doğumu” olarak ikamet eden Düzenleyici’nin yönlendirmesini ve öğretilerini benimsemiş zaman ve mekânın bahse konu çocuklarının tümünü beraberinde getirerek onların buraya tekrar geri dönmeleri kesin bir gerçektir.

34:6.5 (380.6) Kutsal Ruhaniyet, insandan doğan çocuklar için sürekli olan hizmetin ve desteklemenin kaynağıdır. Sizin gücünüz ve kazanımlarınız, “Ruhaniyet’in dinçleşmesi vasıtasıyla olan bir biçimde onun bağışlaması uyarınca” gerçekleşmektedir. Ruhsal yaşam, fiziksel enerjiye benzer bir biçimde, tüketilmektedir. Ruhsal çaba, göreceli olan ruhsal yorgunlukla sonuçlanmaktadır. Tüm yükseliş deneyimi, ruhsal olmasına ek olarak gerçeklik arz eder; bu nedenle, gerçek anlamıyla kaydedildiği biçimiyle, “Canlandıran Ruhaniyet’in tam da kendisidir.” “Ruhaniyet, hayat verir.”

34:6.6 (380.7) En yüksek dinsel öğretilerin bile sahip olduğu ölüm varsayımı, insan karakterini dönüştürmede veya fani davranışını düzenlemede yetersizdir. “Sadece sözde değil aynı

zamanda güçte ve Kutsal Ruhaniyet içinde doğruluk” ifadesiyle sizin eski öğreticinizin duyurmuş olduğu gibi, bugünün dünyasının ihtiyaç duyduğu şey doğruluktur. Şayet kutsal Ruhaniyet, gerçekliğin türleri içinde nefes almazsa ve doğruluğa erişmenin yöntemlerine hayat vermezse; bunun aksi gerçekleşinceye kadar, en yüksek ahlaki kavramların etkisiz bir biçimde var olduğu varsayımsal doğruluğun tohumu ölü olarak kalmaya devam edecektir.

34:6.7 (381.1) Tanrı’nın ikamet eden unsurunu almış olanlar ve onu tanıyanlar, Ruhaniyet’in doğumuna aittir. “Siz, Tanrı’nın mabedisiniz; ve Tanrı’nın ruhaniyeti sizin içinizde ikamet etmektedir.” Bahse konu bu ruhaniyetin size bahşedilmiş olması yeterli değildir; kutsal Ruhaniyet mutlak bir biçimde, insan deneyiminin her fazını etkisi altına almalı ve onu denetlemelidir.

34:6.8 (381.2) Fani memnuniyetsizliğin tüketen susuzluğunu ve ruhsallaşmamış insan aklının tarif edilemez açlığını engelleyen, hayatın öz suyu biçimindeki kutsal Ruhaniyet’dir. Ruhaniyet’i amaçlayarak hareket eden varlıklar, “hiçbir zaman susuz kalmazlar; çünkü bu ruhsal öz suyu, sonsuza kadar yaşamı türeten büyük bir memnuniyet olarak onlar içinde var olacaktır.” Bu türden kutsal bir biçimde beslenen ruhlar, yaşamın mutlulukları ve dünyasal varoluşun tatminleri bakımından maddi çevreden neredeyse tamamen bağımsızdır. Onlar; ruhsal olarak aydınlatılmış ve canlandırılmış olup, ahlaksal olarak güçlendirilmiş ve sahip kılınmıştır.

34:6.9 (381.3) Her fani içinde bir çifte doğa bulunmaktadır. Bunlardan ilki hayvansal tutumların mirası, ve diğeri ise ruhsal edinimin yüksek dürtüsüdür. Urantia üzerindeki kısa süreli

yaşamınız boyunca bu iki farklı ve birbirine tezat olan arzu, nadiren bütüncül bir biçimde uzlaşmaktadır; onlar neredeyse hiçbir zaman uyumlu bir hale gelmemekte veya bütünleşmemektedir; fakat yaşam süreciniz boyunca bütünleşen Ruhaniyet en başından beri, bedeninizi daha fazla denetim altına almanızda ve giderek Ruhaniyet’e yönelmenizde size yardım etmek amacıyla hizmet vermektedir. Her ne kadar siz; maddi yaşam boyunca yaşamakla yükümlü olsanız da, beden ve onun gerekliliklerinden kaçmaya yetkin olmasanız da; yine de niyet ve nihai amaçlar bakımından siz, hayvansal doğayı Ruhaniyet’in üstünlüğü için artan bir biçimde denetim altına almakla güçlendirilmiş bir niteliğe sahip halde bulunmaktasınız. Maddi tutsaklıktan ve sınırlı olan engellerden sizin nihai özgürleşmenizi gerçekleştirecek ayrıcalıklı amaca sahip kutsal güçlerin bir büyük ittifakı şeklindeki, ruhsal kuvvetlerin bir gizli düzeni sizin içinizde gerçek anlamıyla var olmaktadır.

34:6.10 (381.4) “İnsan ruhu içinde Onun ruhaniyeti vasıtasıyla güç ile kuvvetlendirilebilecek olmanız,” bahse konu hizmetin bütünüdür. Oysa buna ek olarak, bu durumun bütünlüğü; inanç ve hizmetin kusursuzluğuna olan nihai erişim için başlangıç aşamalarını temsil etmektedir. Bu deneyim, “içinde sizin Tanrı’nın bütünlüğünün tümüyle dolup taşacak olmanızı gerektiren” bir niteliktir; “çünkü Tanrı’nın ruhaniyeti tarafından yönlendirilmiş olan bahse konu bu unsurların tümü, Tanrı’nın evlatlarıdır.”

34:6.11 (381.5) Ruhaniyet hiçbir zaman sizi, nihai amacı uyarınca *zorla sürüklemeyi*; o sizi yalnızca yönlendirir. Eğer siz istekli bir öğrenci olursanız, eğer ruhaniyet seviyelerine erişmeyi ve

kutsal düzeylere ulaşmayı amaçlarsanız, eğer içten bir biçimde ebedi amacı elde etmeyi arzularsanız; tüm bunların sonucunda kutsal Ruhaniyet, evlatlığın ve ruhsal ilerlemenin doğrultusu boyunca sizi pürüzsüz ve sevgi dolu bir biçimde yönlendirecektir. Bu doğrultuda atacağınız her adım, usun ve mutluluğun işbirliği biçimindeki gönüllü olan istencin bir parçası olmakla yükümlüdür. Ruhaniyet'in egemenliği hiçbir zaman; ne dayatma tarafından bozulan bir içeriğe sahip niteliğe büründürülür; ne de mecburiyet tarafından kabul edilmek zorunda bırakılır.

34:6.12 (381.6) Ve ruhaniyetin bu türden yaşamı, özgür ve ussal bir biçimde kabul edildiği zaman; bunun sonrasında insan aklı içinde, kutsal ilişkinin olumlu bir bilinci ve ruhani bütünlüğün kesinliği giderek gelişme gösterir; er ya da geç “Sizin Tanrı'nın bir evladı olduğunuza dair Ruhaniyet, Düzenleyici biçimindeki sizin ruhaniyetiniz ile birlikte tanıklık eder.” Ruhaniyet'in “*sizin ruhaniyetinize*” değil, “*sizin ruhaniyetiniz ile birlikte*” tanıklık ettiğine dair kaydı doğrulamak amacıyla; kendi Düşünce Düzenleyici'niz, Tanrı ile kan bağına sahip olduğunuzu size hali hazırda bildirmiştir.

34:6.13 (381.7) Bir insan yaşamına ait ruhani egemenliğin bilinci; bu türden ruhaniyet ile yönlendirilmekte olan faninin yaşam dışavurumlarında, Ruhaniyet'in karakter niteliklerinin artan bir sergilenişi tarafından mevcut bir biçimde sonuçlanmaktadır; “çünkü ruhaniyetin meyveleri sevgi, neşe, tahammül, nezaket, iyilik, inanç, uysallık ve ölçülülüktür.” Ruhaniyet ile yönlendirilmekte ve kutsal bir biçimde aydınlatılmakta olan bu tür faniler; her ne kadar uğraşın alt düzeylerini henüz arşınıyor ve insan inancı içindeki kendi dünyevi görevlerinin

sorumluluklarını uyguluyor olsalar da, diğer dünyanın oldukça uzak kıyıları üzerinde parıldayan biçimdeki ebedi yaşamın ışıklarını algılamaya çoktan başlamışlardır. Onlar; “Tanrı’nın hükümranlığı, maddi bir biçimde tüketilen şekliyle, yenen veya içilen bir içeriğe sahip değildir; bunun yerine onun egemenliği, Kutsal Ruhaniyet içerisindeki doğruluk, barış ve neşedir” biçimindeki ilham verici ve huzur sağlayıcı gerçekliğin mevcudiyetini kavramaya çoktan başlamışlardır. Buna ek olarak her sınav boyunca ve her zorluğun mevcudiyeti içinde ruhaniyetin doğumu olan ruhlar, umut etmenin tüm korkuların üstesinden gelmesi vasıtasıyla bütünlüğünü muhafaza eder; çünkü Tanrı’nın sevgisi, kutsal Ruhaniyet’in mevcudiyeti tarafından kalplerin tümüne bütüncül bir biçimde yayılır.

7. Ruhaniyet ve Beden

34:7.1 (382.1) Hayvan-kökenli ırklardan türemiş olan içkin doğa biçimindeki beden, doğal bir şekilde kutsal Ruhaniyet’in meyvelerini bünyesi içerisinde sunmamaktadır. Urantia ırklarının bir ölçü dâhilinde Âdem’in bahşedilişi ile üst düzeye taşınmış olduğu biçimde, Tanrı’nın Maddi Evlatları’nın doğasının eklenmesi vasıtasıyla fani doğanın üstesinden geldiği zaman; ruhaniyetin karakter meyvelerinin olağanüstü derecedeki güzel hasadını gerçekleştirmek için ikamet eden Düzenleyici ile işbirliğini sağlamak amacıyla, Gerçekliğin Ruhaniyeti’ne giden yol daha iyi hazırlanır. Her ne kadar ebediyet kadar uzun bir süre zarfı bu görevin yerine getirilmesi için gerekli olsa da, eğer bu ruhaniyeti reddetmezseniz “o sizi gerçekliğin tümüne yönlendirecektir.”

34:7.2 (382.2) Ruhsal ilerleyişin olağan dünyalarında ikamet eden evrimsel faniler; mevcut zaman zarfı içindeki Urantia ırklarını

tanımlayan, ruhaniyet ve beden arasındaki şiddetli çatışmaları deneyimlememektedir. Fakat olası en yüksek düzeyde konumlanan gezegenler üzerinde bile Âdem-öncesi insan; varoluşun saf hayvansal düzleminden, giderek artan ussal anlamların ve yüksek ruhsal değerlerin ardışık seviyeleri boyunca yükselmek için olumlu çabaları sarf etmekle yükümlüdür.

34:7.3 (382.3) Olağan bir dünyanın fanileri, kendilerinin fiziksel ve ruhsal doğaları arasında sürekli devam eden bir savaşı deneyimlememektedir. Onlar, mevcudiyetin hayvansal düzeylerinden ruhsal yaşamın yüksek düzlemlerine olan yükselişin gerekliliği ile karşılaşmaktadır; fakat bu yükseliş, farklı maddi ve ruhsal doğaların bahse konu âlemi içinde Urantia fanilerinin yoğun çatışmaları ile karşılaştırıldığında daha çok eğitimsel bir öğrenim sürecinden geçiş haline benzemektedir.

34:7.4 (382.4) Urantia'nın insanları; gezegensel ilerleyici ruhsal erişimin bu görevi içinde, yardımın çifte bir yoksunluğunun sonuçlarından muzdarip bir durumda bulunmaktadır. Caligastia ayaklanması; dünya çapında bir kafa karışıklığını beraberinde getirip, oldukça düzenli bir toplumun sağlayabileceği ahlaksal desteğe ait takip eden nesillerin tümünün ortaya çıkma olanağını yok etmiştir. Fakat bu durumdan daha bile talihsiz olanı; ruhsal istençler ile daha uyumlu olabilecek fiziksel doğanın yüksek türüne ait ırkların ortaya çıkma olanağından yoksun bırakan, Ademsal'in yükümlülüğünü yerine getirmemesidir.

34:7.5 (382.5) Urantia fanileri, ruhaniyet ve beden arasında bu türden dikkate değer bir uğraşın sürecinden geçmeye maruz

bırakılmıştır; çünkü onların uzak ataları, Cennetsel bahşediliş tarafından daha yeterli bir bütünlükte Âdemselleştirilmemiştir. Urantia'nın fani ırklarına ait fiziksel doğaların, daha doğal bir biçimde ruhani karşılığa sahip olması kutsal tasarımın bir parçasıydı.

34:7.6 (382.6) İnsanın doğası ve onun çevresi karşısındaki bu çifte felakete rağmen, eğer günümüz fanileri; cennetteki Yaratıcı'nın iradesini gerçekleştirmeye içten bir biçimde adanışın aydınlatıcı ve özgürleştirici hizmeti içinde, Tanrı'nın inanç evlatlarının bedenin köleleştirici-tutsaklığından göreceli olan bağımsızlığı memnuniyet ile yaşayacakları yer olan ruhani hükümlanlığa girecek olurlarsa, beden ve ruhaniyet arasındaki bu belirgin savaşı daha az deneyimleyeceklerdir. İsa; insani varlıkların, Caligastik başkaldırının feci sonuçlarından oldukça geniş bir biçimde kaçabilecekleri ve Ademsel'in yükümlülüğünü yerine getirmemesinden kaynaklanan yoksunlukları en etkin bir biçimde telafi edecekleri fani yaşamın yeni bir biçimini insan aklına sunmuştur. "Hazreti İsa'nın yaşamına ait ruhaniyet, hayvansal yaşamın işleyişine ek olarak kötülük ve günahın cezp ediciliğinden bizleri özgür kılmıştır." "Bu durum, beden ve hatta sizin inancınızın bile üstesinden gelen zaferdir."

34:7.7 (383.1) Ruhaniyet deneyiminin doğumu olan Tanrı'yı-tanıyan bahse konu bu erkek ve kadınlar; herhangi bir biçimde bir kere bile olsun günah ile lekelenmemiş ve başkaldırıcıyı görmüş geçirmemiş olan gezegenler biçimindeki dünyaların en olağanlarına ait sakinlerin yaşadıklarına kıyasla bile, fani doğaları ile artık çatışma yaşamazlar. İnanç evlatları; ussal seviyeler üzerinde görev yapıp, kısıtlanmamış veya olağandışı

bir biçimde bulunan fiziksel arzular tarafından üretilen çatışmaların çok üzerinde bulunan ruhsal düzlemlerde yaşamaktadır. Hayvansal varlıkların olağan dürtüleri ve fiziksel doğanın doğal istekleri ve arzuları; ilgisiz, yanlış eğitilmiş veya talihsiz bir biçimde gereğinden fazla vicdan sahibi kişiliklerin akılları dışında, en yüksek ruhsal erişimle bile çatışma halinde bulunmamaktadır.

34:7.8 (383.2) Sonsuza kadar sürecektir yaşam doğrultusunda yola koyulmuş bir biçimde bulunduktan, görevi kabul etmiş ve yerine getirmek için emirleri almış bir duruma ait olduktan sonra siz; insani unutkanlığın ve ahlaksal tutarsızlığın tehlikelerinden korkmayın, başarısız olmanın kuşkusuyla veya kafa karıştıran karmaşa tarafından etkilenmeyin, düzeyinize ve konumuza dair duraklamaya kapılmayın ve bunları sorgulamayın; çünkü ileriye doğru olan mücadelenin her kesişim noktasında bulunan her karanlık saat içerisinde Gerçekliğin Ruhaniyeti, her zaman “Doğru yol bu” diyerek sizlerle iletişim halinde olacaktır.

34:7.9 (383.3) [Urantia üzerinde hizmet vermek için geçici bir süreliğine atanan bir Kudretli İletici tarafından sunulmuştur.]

35. Makale

Tanrı’nın Yerel Evren Evlatları

35:0.1 (384.1) ÖNCEKİ anlatımlarda tanıtılan Tanrı’nın Evlatları, bir Cennet kökenine sahiptir. Onlar, evrensel nüfuz alanlarına ait kutsal Yöneticiler’in doğumlarıdır. Yaratan Evlatlar biçiminde evlatlığın bir Cennet düzeyi içerisinde, Nebadon’da Mikâil olarak sadece bir tek evren yaratıcısı ve egemeni bulunmaktadır. Avonal veya Hakimane Evlatlar biçimindeki

Cennet evlatlığının ikinci düzeyi içerisinde, Nebadon kendisine ayrılmış sınırın tamamına 1.062 sayıdaki unsura sahip olarak erişmiş bir halde bulunmaktadır. Buna ek olarak bahse konu bu “daha alt düzeyde bulunan Hazreti unsurları”; Urantia üzerinde Yaratan ve Üstün Evlat’ın gerçekleştirdikleri gibi, gezegensel bahşedilmişlikleri içerisinde tıpkı onlar kadar etkin ve bütünüyle güç sahibidir. Kutsal Üçleme kökeninin varlığı olarak üçüncü düzey, yerel bir evrende kayıtlı değildir; fakat Nebadon içinde, tutulan kayda ait 9.642 yaratılmış biçimindeki kutsal üçleme haline getirilmiş olan varlığın dışında, on beş bin ila yirmi bin arasında değişen bir nüfusa sahip Kutsal Üçleme Eğitimci Evlatları’nın bulunmakta olduğunu tahmin etmekteyim. Bu Cennet Daynalları, ne hâkim ne de idarecilerdir; onlar aşkın eğitimcilerdir.

35:0.2 (384.2) İrdelenecek olan Evlatlar’ın türleri, yerel evren kökenine aittir; onlar, tamamlayıcı Evren Ana Ruhaniyeti ile birlikte değişen birliktelikler içerisinde bir Cennet Yaratan Evladı’nın doğumudur. Bu anlatımlarda ifade edilen yerel evren evlatlığının düzeyleri şunlardır:

35:0.3 (384.3) 1. Melçizedek Evlatları.

35:0.4 (384.4) 2. Vorondadek Evlatları.

35:0.5 (384.5) 3. Lanonandek Evlatları.

35:0.6 (384.6) 4. Yaşam Taşıyıcı Evlatları.

35:0.7 (384.7) Cennet Üçleme Bütünlüğü İlahiyat’ı, evlatlığın üç düzeyinin yaratılması için faaliyette bulunmaktadır. Bu düzeyler; Mikâiller, Avonallar ve Daynallar’dır. Evlat ve

Ruhaniyet olarak yerel evren içerisinde bulunan Çifte İlahiyat aynı zamanda, Evlatlar'ın üç düzeyinin yaratılmasında faaliyette bulunur. Bu düzeyler; Melçizedekler, Vorondadekler ve Lanonandekler'dir; ve üç katmanlı dışavuruma erişmiş olarak onlar, Yaşam Taşıyıcılar'ın çok yönlü düzeyinin yaratılmasında Yedi Katmanlı Tanrı'nın bir sonraki düzeyi ile işbirliğinde bulunurlar. Bahse konu bu varlıklar, Tanrı'nın alçalan Evlatları ile birlikte sınıflandırılmaktadır; fakat onlar, evren yaşamının benzersiz ve özgün bir biçimidir. Onlar hakkındaki inceleme, bir sonraki makalenin bütününe teşkil edecektir.

1. Yaratıcı Melçizedek

^{35:1.1 (384.4)} Bu tür Berrak ve Sabah Yıldızı ve diğer idari kişilikler biçimindeki kişisel yardımın varlıklarını mevcut hale getirdikten sonra, ilgili evrene ait kutsal amacın ve yaratıcı tasarıların uyarınca; Sınırsız Ruhaniyet'in yerel evren Kız Evladı olarak Yaratan Evlat ve Yaratıcı Ruhaniyet arasında yaratıcı birlikteliğin yeni bir türü açığa çıkar. Bu yaratıcı birliktelikten ortaya çıkan kişilik doğumu, Yaratıcı Melçizedek biçimindeki özgün Melçizedek'dir. Bu benzersiz varlık bunun sonrasında, bu isim altındaki bütüncül topluluğu mevcut hale getirmek için Yaratan Evlat ve Yaratıcı Ruhaniyet ile birlikte işbirliğinde bulunmaktadır.

^{35:1.2 (385.1)} Nebadon evreni içerisinde Yaratıcı Melçizedek, Berrak ve Sabah Yıldızı'nın ilk yönetici birlikteliği olarak hareket eder. Cebrail, daha çok evren siyasetleri ile ilgili bir konumda bulunurken; Melçizedekler, işleyişsel yönetmeliklerden sorumludur. Cebrail, Nebadon'a ait düzenli bir biçimde oluşturulan mahkemeler ve kurullar üzerinde

hâkimiyete sahipken; Melçizedek özel, olağanüstü ve acil kurullara ek olarak danışma birimleri üzerinde iradeye sahiptir. Cebrail ve Yaratıcı Melçizedek hiçbir zaman aynı anda Salvington'dan ayrı bir konumda bulunmamaktadır; çünkü Cebrail'in yokluğunda Yaratıcı Melçizedek, Nebadon'un baş idareci yöneticisi olarak faaliyet gösterir.

35:1.3 (385.2) Bizim evrenimize ait Melçizedekler'in tümü; Yaratıcı Melçizedek ile birliktelik halinde Yaratan Evlat ve Yaratıcı Ruhaniyet tarafından, ortak zamana göre bir bin yıllık süreç içerisinde yaratılmıştır. Nüfusları içerisinde bir unsurun eş güdüm yaratıcısı olarak faaliyet gösterdiği, evlatlığın bir düzeyi olarak Melçizedekler; oluşum bakımından kısmen benliksel kökene sahip olup, bu nedenle öz yönetimin tanrısal bir türünün gerçekleştirilmesine adaylardır. Her ne kadar özgün Melçizedek belirli içkin eş-ebeveynsel ayrıcalıklara sahip olmasa da, Melçizedekler; ortak zamana göre yedi yıllık bir dönem için kendilerinin idari baş yöneticisini dönemsel olarak seçmekte olup, bunun dışında kendiliğinden düzen sağlayıcı düzey olarak faaliyet gösterir. Zaman zaman bu Yaratıcı Melçizedek, kendi düzeyine ait belirli bireyleri; Urantia üzerinde henüz açığa çıkarılmamış olan yerleşik gezegenin bir türü biçimindeki midsonit dünyaları için, özel Yaşam Taşıyıcıları olarak faaliyet göstermesi için atamaktadır.

35:1.4 (385.3) Melçizedekler; aşkın-evrenin mahkemelerinden önce beklemekte olan olaylarda şahitler olarak çağrıldıkları ve özel elçiler olarak aynı aşkın-evren içinde bir evreni diğeri için temsil etme göreviyle atandıkları zaman zarfı haricinde, yerel evrenin dışında geniş bir ölçüde faaliyet göstermemektedir. Her evrenin özgün veya ilk doğan Melçizedek'i her zaman,

kendi düzeyinin çıkarları ve sorumlulukları ile ilgili olan görevler üzerinde komşu evrenlere veya Cennet'e seyahat etme özgürlüğüne sahiptir.

2. Melçizedek Evlatları

35:2.1 (385.4) Melçizedekler; ete kemiğe bürünmenin gerekliliğine ihtiyaç duymadan evrimsel ırklara hizmet eden bir biçimde, fani yükselişin hizmeti içinde doğrudan faaliyet göstermeye yetkin hale gelebilmek amacıyla alt düzey yaratım yaşamına yeterli bir biçimde yakınlaşmada kutsal Evlatlar'ın ilk düzeyidir. Bu Evlatlar doğal bir biçimde; irade bahşedilişine ait en yüksek Kutsallık ile en alçak düzeyde bulunan yaratılmış yaşamı arasında yaklaşık olarak ara bir konumda bulunan köken varlığı aracılığıyla büyük kişilik kökeninin orta noktasında bulunmaktadır. Onlar böylelikle; evrimsel dünyalar üzerindeki yaşam türleri olarak maddi yaşamı bile içine alan bir biçimde, yaşam varoluşunun yüksek ve kutsal seviyeleri ile alt düzeyleri arasında doğal araçlar haline gelmektedir. Melekler olarak yüksek melek düzeyleri, Melçizedekler ile beraber görev yapmaktan büyük mutluluk duymaktadır; gerçekte ussal yaşamın bütün türleri, bu Evlatları anlayış sahibi arkadaşlar, duygudaş eğitimciler ve bilge danışmanlar olarak değerlendirmektedir.

35:2.2 (385.5) Melçizedekler, öz idareye sahip bir düzeydir. Bu benzersiz topluluk ile birlikte biz; yerel evren varlıklarının bir kısmı üzerinde özerkliğin öncül girişimiyle karşılaşmakta olup, gerçek öz iradenin en yüksek biçimini gözlemlemekteyiz. Bu Evlatlar; birliktelik içinde bulunan altı âlem ve onların alt dünyalarına ek olarak, topluluklarına ait kendi öz işleyiş biçimini ve bulundukları gezegen idaresini düzenlemektedir.

Tüm bunlara ek olarak, onların hiçbir zaman sahip oldukları ayrıcalıkları kötüye kullanmamış olmaları belirtilmelidir; Orvonton'un aşkın-evreninin tümü boyunca bahse konu bu Melçizedek Evlatları, kendilerine duyulan güveni bir kere bile olsun boşa çıkarmamışlardır. Onlar, öz iradeye sahip olmayı arzulan her evren topluluğunun umudu olmaktadır; onlar, Nebadon'a ait âlemlerin tümü için öz idarenin yöntemi ve eğitmenleridir. Kendilerinin alt düzeyleri için üstün bir konumda bulunan ve aynı zamanda üst düzeyleri karşısında ast bir mevkîe sahip olan ussal varlıkların düzeylerinin tümü, Melçizedekler'in hükümetini takdir etmede oldukça samimidir.

35:2.3 (386.1) Evlatlığın Melçizedek düzeyi; geniş bir aile içinde yaşça en büyük olan evladın mevkisini elinde bulundurup, bunun sorumluluğunu almaktadır. Onların görevlerinin büyük bir çoğunluğu, düzenli ve bir ölçüde sürekli tekrar eden etkinliklerden oluşmaktadır; fakat yine bunların büyük bir çoğunluğu gönüllü olup, bütünüyle bireysel olarak belirlenen faaliyetlerdir. Zaman zaman Salvington üzerinde toplanan özel meclislerin büyük bir kısmı, Melçizedekler'in kararı üzerine bir araya gelmesi için çağrılır. Kendi öz kararlarına bağlı olarak bu Evlatlar, özgün evrenleri üzerinde hareket eder. Onlar; âlemin olağan idaresi ile ilgili düzenli bir biçimde faaliyet gösteren birimler boyunca evren yönetim merkezine gelen bilgilerin tümünden bağımsız olarak, Yaratan Evlat'a düzenli bir biçimde bildirimde bulunarak evren usu için adanmış özerk bir idareyi sağlamaktadır. Onlar doğalarından kaynaklanan bir biçimde, ön yargıya sahip olamayan gözlemcilerdir; onlar, ussal varlıkların tüm sınıfları için bütüncül inanca sahiptirler.

35:2.4 (386.2)

Melçizedekler, âlemlerin hareketli bir biçimde bulunan ve danışma niteliğinde olan inceleme mahkemeleridir; bu evren Evlatları danışma kurulları biçiminde hizmet vermek, mahkemeleri için ifadeleri dinlemek, tavsiye almak ve danışmanlar olarak faaliyet göstermek amacıyla küçük topluluklar halinde bu dünyalara hareket etmektedir; böylelikle onlar, zaman zaman evrimsel nüfuz alanları içerisinde açığa çıkan olaylardaki büyük zorlukları gidermek ve ciddi farklılıkları düzeltmek amacıyla yardımda bulunmaktadır.

35:2.5 (386.3)

Bir evrenin en kıdemli Evlatları, Yaratan Evlat'ın emirlerini yerine getirmede Berrak ve Sabah Yıldızı'nın baş yardımcılarıdır. Bir Melçizedek, Cebrail adına uzak bir dünyaya hareket ettiği zaman; bahse konu bu özel görevin amaçları için kendisini görevlendiren unsur adına vekâlet edip, bu etkinlik içerisinde Berrak ve Sabah Yıldızı'nın bütüncül yönetim yetkisiyle birlikte görevlendirildiği gezegen üzerinde ortaya çıkar. Özellikle bahse konu bu durum, daha yüksek olan Evlat'ın âlemin yaratılmışların suretinde henüz ortaya çıkmadığı bu âlemler için doğruluk teşkil etmektedir.

35:2.6 (386.4)

Bir Yaratan Evlat, evrimsel bir dünya üzerinde bahşedilme sürecine giriş yapmasından itibaren bu yükümlülüğü tek başına yerine getirir; fakat bir Avonal Evladı biçiminde onun Cennet kardeşlerinden biri bir bahşedilme sürecine girdiği zaman, bahşedilme görevinin başarısına oldukça etkin bir şekilde katkıda bulunan sayıca on iki unsurdan oluşan Melçizedek destekçileri tarafından eşlik edilir. Onlar aynı zamanda, yerleşik dünyalar için hakimane görevleri üzerinde Cennet Avonalları'na yardım etmektedir; eğer Avonal Evladı belirgin bir görünüme sahip bir konumda bulunuyorsa,

bunun sonucunda bu görevleri içinde Melçizedekler aynı zamanda fani göz için görünebilen bir niteliktedir.

35:2.7 (386.5) Gezegensel ruhsal ihtiyaca ait onun hizmetini gerektirmeyen hiçbir faz bulunmamaktadır. Onlar; Yaratan Evlat ve onun Cennet Yaratıcısı'nın nihai ve bütüncül olan tanınması sağlamak amacıyla, gelişmiş yaşamın bütüncül dünyalarının desteğini oldukça sık bir biçimde kazanan eğitimcilerdir.

35:2.8 (386.6) Melçizedekler, bilgelik bakımından neredeyse kusursuz bir niteliğe sahiptir; fakat kararda bulunma bakımından onlar hatasız değildir. Gezegensel görevler üzerinde ayrılmış ve yalnız bir konumda bulunduğu zaman onlar; yüksek denetimcilerinin onayına sunulmayan belirli sorumlulukları yerine getirmek amacıyla seçildikleri, ufak çaplı yükümlülüklerde zaman zaman yanılığa düşmektedir. Karara varmada bu türden bir hata; bir Melçizedek'in Salvington'a hareket etmesine ve burada Yaratan Evlat'ın yönetsel sorgusu içinde kendi yoldaşları arasında anlaşmazlığa sebep olan uyuşmazlığı etkin bir biçimde düzeltecek talimatı almasına kadar, onu yetki dışı bırakır; bu durumun sonrasında düzeltici istirahati takiben üçüncü gün içerisinde, görevine dair hak kendisine tekrar teslim edilir. Fakat Nebadon üzerindeki Melçizedek faaliyeti içerisinde bahse konu bu tür küçük çaplı uyum bozuklukları nadiren ortaya çıkmıştır.

35:2.9 (387.1) Bu Evlatlar, sayıları bakımından artan nitelikte bulunan bir düzey değildir; her ne kadar her yerel evren için farklılık gösterse de onların nüfusu sabittir. Nebadon içinde

kendilerine ait yönetim merkezi üzerinde kaydedilen Melçizedek nüfusu, on milyondan fazladır.

3. Melçizedek Dünyaları

35:3.1 (387.2) Melçizedekler, evren yönetim merkezi olarak Salvington yakınlarında kendilerine ait bir dünyada ikamet ederler. Melçizedek adı altındaki bu âlem; her birinin özelleşmiş etkinliklere adanan altı bağlı âlem tarafından çevrildiği yetmiş ana âleme ait Salvington döngüsünün öncül dünyasıdır. Yetmiş ana ve 420 bağlı yerleşkeden oluşan bu muazzam âlemler, sıklıkla Melçizedek Üniversitesi olarak adlandırılır. Nebadon'un takımyıldızlarının tümünden gelen yükseliş fanileri, Salvington üzerinde yerleşik düzeyin elde edilmesinde 490 dünyanın hepsi üzerinden eğitimden geçerler. Fakat yükseliş halinde bulunan unsurların eğitimi, mimari dünyaların Salvington kümelenmesi üzerinde gerçekleşen çok katmanlı etkinliklere ait aşamalardan yalnızca bir tanesidir.

35:3.2 (387.3) Salvington döngüsüne ait 490 âlem, her biri yedi ana ve kırk iki bağlı âlemi içinde barındıran on topluluğa ayrılmıştır. Bu topluluklardan her biri, kâinat yaşamının ana düzeylerinin herhangi birine ait olan genel yüksek denetimi altında bulunmaktadır. Çevreleyen gezegensel dönüş hareketi içinde öncül dünya ve ona komşuluk eden altı ana âlem ile bütünleşen ilk topluluk, Melçizedekler'in yüksek denetimi altındadır. Bahse konu bu Melçizedek dünyaları şunlardır:

35:3.3 (387.4) 1. Öncül Dünya — Melçizedek Evlatları'nın ana dünyası.

35:3.4 (387.5) 2. Fiziksel-yaşam okullarının ve yaşayan enerjilere ait laboratuvarların dünyası.

35:3.5 (387.6) 3. Morontia yaşamının dünyası.

35:3.6 (387.7) 4. Başlangıçsal ruhani yaşamın âlemi.

35:3.7 (387.8) 5. Orta-ruhani yaşamın dünyası.

35:3.8 (387.9) 6. Gelişmekte olan ruhani yaşamın âlemi.

35:3.9 (387.10) 7. Eş güdümsel ve yüce olan benliğin gerçekleştirilmesinin nüfuz alanı.

35:3.10 (387.11) Bu Melçizedek âlemlerinin her birine ait altı bağlı dünya, birliktelik içinde bulunan ana âlemin görevine ilişkin etkinliklere adanmıştır.

35:3.11 (387.12) *Melçizedek* âlemi olan öncül dünya, zaman ve mekânın yükseliş fanilerinin eğitime ve ruhsallaşmasına katılan varlıkların tümü için ortan buluşma noktasıdır. Yükseliş halindeki bir unsur için bu dünya muhtemelen Nebadon'un tümü içerisinde bulunan en ilginç yerleşkedir. Takımyıldız eğitimlerinden mezun olan evrimsel fanilerin tümü, Salvington eğitim sisteminin davranışsal ve ruhani ilerleme düzenine adım atarlar. Ve siz; Cennet varış istikametinize ulaştıktan sonra bile, bu benzersiz dünya üzerindeki yaşamın ilk gününe karşı göstermiş olduğunuz tepkileri hiçbir zaman unutmayacaksınız.

35:3.12 (387.13) Yükseliş fanileri; özelleşmiş eğitimin çevreleyen altı gezegeni üzerinde eğitimlerine devam ederken, Melçizedek dünyası üzerinde yerleşimlerini sürdürür. Ve bahse konu bu yöntem, Salvington döngüsünün ana dünyaları biçimindeki

yetmiş kültürel dünya üzerindeki onların kısa süreli ikametleri boyunca aynı biçimiyle kalmaya devam eder.

35:3.13 (387.14) Çeşitli birçok etkinlik, Melçizedek âleminin altı bağlı dünyası üzerinde ikamet eden sayısız varlığın zamanını teşkil etmektedir; fakat yükseliş fanileri ile ilgili bu uydular, çalışmanın şu özel fazlarına adanmıştır:

35:3.14 (388.1) 1. Birinci âlem, yükseliş fanilerinin başlangıçsal gezegen yaşamının incelenmesine ayrılmıştır. Bu görev, fani kökene ait ilgili bir dünyadan gelen bahse konu unsurlardan oluşmuş sınıflar tarafından yerine getirilir. Urantia'dan gelen unsurlar, bu türden bir deneyimsel incelenmesini hep birlikte yerine getirirler.

35:3.15 (388.2) 2. İkinci âlemin özel görevi, yerel sistem yönetim merkezine ait baş uyduyu çevreleyen malikâne dünyalar boyunca gerçekleşmekte olan deneyimlerin benzer bir incelenişinden oluşmaktadır.

35:3.16 (388.3) 3. Üçüncü âlem olarak bu âleme ait inceleme; yerel sistemin başkenti üzerindeki kısa süreli ikamet ile ilgili olup, sistem yönetim merkezi kümelenmesine ait mimari dünyaların geride kalan etkinlikleriyle bütünleşir.

35:3.17 (388.4) 4. Dördüncü âlem, takımyıldızlarının ve onların birliktelik içinde bulundukları âlemlerin yetmiş bağlı dünyasına ait deneyimlerin bir incelenmesine ayrılmıştır.

35:3.18 (388.5) 5. Beşinci âlem üzerinde, takımyıldız yönetim dünyasında kısa süreli yükseliş ikamesinin incelenmesi gerçekleştirilir.

35:3.19 (388.6) 6. Altıncı âlem üzerinde zaman; bahse konu beş çağı bağdaştırma amacıyla girifilen bir teşebbüse adanmış olup, evren eğitiminin Melçizedek ana okullarına olan giriş için hazırlık niteliğindeki deneyiminin eş güdümünü böylece elde eder.

35:3.20 (388.7) Evren idaresi ve ruhsal bilgeliğın okulları; enerji, madde, işleyişsel düzenleme, iletişim, kayıt, etik ve karşılaştırmalı yaratılmış mevcudiyeti biçimindeki araştırmanın özelleşmiş bir koluna ayrılmış bahse konu okullarının da aynı zamanda bulunduğı, Melçizedek ana dünyası üzerinde konumlandırılmıştır.

35:3.21 (388.8) Ruhsal Kazanımın Melçizedek Üniversitesi içinde, Cennet düzeylerini bile içine alan Tanrı'nın Evlatları'nın tüm düzeyleri; evrenin uzak dünyalarına bile ruhsal özgürlüğü ve kutsal evlatlığı duyuran bir biçimde nihai sonun müjdecileri olarak hareket eden ev sahiplerinin eğitilmesinde, Melçizedekler ve yüksek melek eğitimcileri ile iş birliği yapmaktadır. Melçizedek Üniversitesi'nin bahse konu bu özelleşmiş okulu, ayrıcalıklı bir üniversite kurumudur; diğer âlemlerden gelen ziyaretçi öğrenciler buraya kabul edilmemektedir.

35:3.22 (388.9) Evren idaresinde eğitimin en yüksek dersi, ana dünyaları üzerinde Melçizedekler tarafından verilmektedir. Yüksek Etik'in bu Üniversitesi, özgün Yaratıcı Melçizedek tarafından idare edilmektedir. Çeşitli evrenlerin değişim öğrencileri gönderdiği eğitim kurumları bu okullardır. Nebadon'un genç evreni, ruhsal erişim ve yüksek etik gelişimi bakımından evrenler ölçeğinde düşük bir konumda bulunsa da; yine de bizim idari sorunlarımız, ziyaretçi öğrencilerin ve diğer

âlemlerden katılan gözlemcilerin akın ettiği Melçizedek üniversiteleri biçimindeki, yakın bir konumda bulunan diğer yaratılmışlar için bütün evreni böylece geniş bir tedavi mekânı haline dönüştürmüştür. Kayıt altındaki yerel katılımcıların engin topluluğunun yanı sıra, Melçizedek okullarına katılımda bulunan sayıca yüz binden fazla yabancı öğrenci her zaman mevcut bulunmaktadır; çünkü Nebadon içindeki Melçizedekler'in düzeyi, Splandon'un tümü boyunca tanınmış bir niteliğe sahiptir.

4. Melçizedekler'in Özel Görevi

35:4.1 (388.10) Melçizedek etkinliklerinin oldukça özelleşmiş bir kolu, yükseliş halindeki fanilerin ilerleyici morontia sürecinin yüksek denetimi ile ilgilidir. Bu eğitimin büyük bir kısmı; evren erişiminin görece yüksek düzeylerine yükselmiş olan faniler tarafından desteklenen, sabırlı ve bilge yüksek melek hizmetkârları vasıtasıyla yerine getirilir; fakat bu eğitimsel görevin bütünü, Kutsal Üçleme Eğitimci Evlatları ile birliktelik halinde bulunan Melçizedekler'in genel yüksek denetimi altındadır.

35:4.2 (389.1) Melçizedek düzeyleri; yerel evrenin geniş eğitim sistemine ve deneyimsel hazırlanış düzenine ayrılmış bir niteliğe sahipken, aynı zamanda benzersiz görevler içinde ve olağan dışı koşullar altında faaliyet göstermektedir. Nihai olarak bütünleşen yaklaşık olarak on milyon yerleşik dünya biçimindeki evrimleşen bir evren içinde, olağanın dışında mevcut olan birçok şeyin gerçekleşmesi kaçınılmazdır; ve bu tür acil durumlarda Melçizedekler hareket etmektedir. Sizin takımıyıldızınızın yönetim merkezi olarak Edentia üzerinde onlar, acil durum Evlatları olarak bilinir. Onlar her zaman; bir

gezegen, bir sistem, bir takımyıldızı veya bir evren fark etmeksizin fiziksel, ussal veya ruhsal biçimdeki acil eylem gerektiren tüm durumlarda hizmet vermeye hazırdır. Her ne zaman ve her nerde olursa olsun özel bir yardıma ihtiyaç duyulduğunda, burada siz bir veya daha fazla Melçizedek Evladı'nı mevcut bir halde bulacaksınız.

35:4.3 (389.2) Yaratan Evlat'a ait tasarımın bazı nitelikleri başarısızlığa uğrama olasılığıyla yüzleştiği zaman, bir Melçizedek yardım sağlamak için derhal harekete geçer. Fakat Satania içinde ortaya çıktığı gibi kötülüğün başkaldırısının mevcudiyeti durumunda onlar, faaliyette bulunmak amacıyla sıklıkla çağrılmamaktadır.

35:4.4 (389.3) Melçizedekler, idare sahibi yaratılmışların ikamet ettiği dünyaların tümü üzerindeki doğılardan bağımsız bir biçimde acil durumların hepsinde ilk olarak harekete geçen unsurlardır. Onlar zaman zaman; yükümlülüğünü yerine getirmeyen bir gezegensel hükümetin teslim alıcıları biçiminde hizmet ederek, geçici koruyucular olarak düzensiz gezegenler üzerinde faaliyette bulunur. Bir gezegensel buhranda bahse konu bu Melçizedek Evlatları, birçok benzersiz yetkinlik içerisinde hizmet vermektedir. Bu türden bir Evlat'ın kendisini fani varlıklar için görünebilir halde kılması şüphesiz mümkündür, ve hatta zaman zaman bu düzeyin bir unsuru fani beden sureti içinde ete kemiğe bile bürünmüştür. Nebadon içinde bir Melçizedek yedi kez, fani bedeninin benzerliği içinde bir evrimsel dünya üzerinde hizmet vermiştir; buna ek olarak sayısız birçok durumda bu Evlatlar, evren yaratılmışlarının diğer düzeylerinin sureti içinde ortaya çıkmışlardır. Onlar gerçekten; evren akli varlıklarının tüm düzeylerine ek olarak,

dünyaların ve onlara ait olan sistemlerin hepsi için çok yönlü ve gönüllü acil durum hizmetkârlarıdır.

35:4.5 (389.4) İbrahim döneminde Urantia üzerinde yaşamış olan Melçizedek, yerel olarak Salem'in Prensi biçiminde tanınmaktaydı; çünkü o, Salem olarak adlandırılan bir yerleşkede ikamet eden doğruyu arayanların küçük bir eşlenik topluluğu üzerinde yöneticilik yapmaktaydı. O; fani bedeninin sureti içinde ete kemiğe bürünmeye gönüllü olmuş, ve artan ruhsal karanlığın dönemi boyunca yaşamın ışığının söneceğinden korku duyan gezegenin Melçizedek teslim alıcılarına ait onayla bu vücuda bürünmeyi gerçekleştirmiştir. Buna ek olarak o; var olduğu zamana ait doğruluğun mevcudiyetini güçlendirmiş, ve güvenli bir biçimde bu doğruyu İbrahim'e ve onun birlikteliklerine aktarmıştır.

5. Vorondadek Evlatları

35:5.1 (389.5) Kişisel yardımcılarının ve çok yönlü Melçizedekler'in ilk topluluğunun yaratımından sonra, Yaratan Evlat ve yerel evren Yaratıcı Ruhaniyeti; Vorondadekler biçimindeki evren evlatlığının ikinci büyük ve çeşitli düzeyini tasarlayıp, onları mevcut hale getirmiştir. Onlar, daha genel olarak Takımyıldız Yaratıcıları olarak bilinirler; çünkü bu düzeyin bir Evladı, her yerel evren içindeki her takımyıldız hükümetinin başında her koşulda aynı niteliğe sahip bir halde bulunmaktadır.

35:5.2 (389.6) Vorondadekler'in nüfusu, her yerel evren içinde değişkenlik göstermektedir; sadece Nebadon içinde kayıt altına alınmış bir milyon Vorondadek bulunmaktadır. Melçizedekler olarak onların eş güdüm sağlayıcıları gibi bu Evlatlar, çoğalımsal doğumun hiçbir gücünü ellerine

bulundurmamaktadır. Nüfuslarını arttırabilecekleri bilinen hiçbir yöntem bulunmamaktadır.

35:5.3 (389.7) Birçok bakımdan bu evlatlar, bir öz iradeye bünyesidir; bireyler ve hatta bir bütün halinde topluluklar olarak onlar, büyük bir ölçüde tıpkı Melçizedekler kadar özerktir; fakat Vorondadekler, etkinliklerin bu türden geniş bir kapsamı dâhilinde faaliyet göstermemektedir. Onlar, harikulade bir nitelikte olan çok yönlülük bakımından Melçizedek kardeşlerine denk değildir; fakat onlar, yöneticiler ve ileri görüşlü idareciler olarak daha bile güvenilir ve etkin niteliğe sahiptir. Buna ek olarak onlar, Lanonandek Sistem Egemenleri olarak emirleri altında bulunan unsurlarının tam anlamıyla idari denklere değildir; yine de onlar, amacın istikrarı ve yargının kutsallığı bakımından evren evlatlığının tüm düzeylerinden üstündür.

35:5.4 (390.1) Her ne kadar Evlatlar'ın bu düzeyine ait kararlar ve yönetimler, her zaman kutsal evlatlığın ruhaniyeti uyarınca gerçekleşse ve Yaratan Evlat'ın siyasaları ile uyum içinde bulunsun da; onlar, Yaratan Evlat'ın mevcudiyeti karşısında hatalı bulunan durumlara sahip olmuştur, ve işleyiş biçiminin ayrıntılarında onların kararları zaman zaman evrenin yüksek mahkemelerine yapılan itirazlar sonunda geri alınmıştır. Yine de bu Evlatlar; nadiren hataya düşmekte olup, hiçbir zaman emirlere karşı gelmemişlerdir; Nebadon'un tüm tarihi boyunca bir Vorondadek, evren hükümetinin nefretinde hiçbir zaman yer teşkil etmemiştir.

35:5.5 (390.2) Vorondadekler'in yerel evrenler içindeki hizmeti, geniş olup değişkenlik arz eder. Onlar, diğer evrenler için elçiler olarak ve özgün evrenleri içinde takımyıldızlarını temsil

eden konsoloslar biçiminde hizmet eder. Yerel evren evlatlığının tüm düzeyleri içinde onlar çok sık bir biçimde, ciddi evren durumları içinde uygulanacak egemen güçlerinin bütüncül temsiliyle görevlendirilmektedir.

^{35:5.6 (390.3)} Başkaldırı ve görevini yerine getirmeme nedeniyle gezegensel tecritten mustarip olan bu tür âlemler biçimindeki ruhsal karanlık içinde tecrit edilmiş bahse konu dünyalar üzerinde bir gözlemci Vorondadek çoğunlukla, olağan düzey yeniden sağlanana kadar mevcut bir biçimde bulunmaktadır. Belirli acil durumlar içinde bu En Yüksek gözlemci, bahse konu gezegen için görevlendirilmiş her göksel varlık üzerinde mutlak ve isteğe bağlı olan yetkisini kullanabilir. Vorondadekler'in bu türden gezegenlerin En Yüksek vekilleri olarak bahse konu yetkiyi zaman zaman uygulandıkları Salvington üzerinde tutulmuş kayda aittir. Buna ek olarak, başkaldırının rastlanmadığı yerleşik dünyalar için bile bu durum aynı zamanda doğruluk arz eder.

^{35:5.7 (390.4)} On iki veya daha fazla Vorondadek Evladı'nın bir birliği sıklıkla; incelemenin bir yüksek mahkemesi olarak jüri koltuğunda oturmakta, ve bir gezegenin veya sistemin durumu ile ilgili olan özel davalar hakkında itirazda bulunmaktadır. Fakat onların görevi daha geniş bir biçimde, takımyıldız hükümetlerine özgü olan yasama faaliyetleri ile ilgilidir. Tüm bu hizmetlerin bir sonucu olarak Vorondadek Evlatları, yerel evrenlerin tarihçileri haline gelmişlerdir; onlar kişisel olarak, yerleşik dünyaların siyasi mücadelelerinin ve toplumsal karmaşalarının bütünü ile aşınadır.

6. Takımyıldız Yaratıcıları

35:6.1 (390.5) En az üç Vorondadek, yerel bir evrenin yüz takımyıldızının her birine ait olan yöneticiliğe atanır. Bu Evlatlar; Yaratan Evlat tarafından seçilip, Urantia zamanına göre 50.000 yıla karşılık gelen 10.000 ortak zaman yılı biçimindeki dekamilyenyum boyunca hizmet vermek için takımyıldızlarının *En Yüksek Unsurları* olarak Cebrail tarafından görevlendirilir. Takımyıldız yaratıcısı biçimindeki egemen olan En Yüksek, bir kıdemli ve bir kıdemsiz unsurdan oluşan iki birlikteliğe sahiptir. Salvington dünyaları üzerinde ikamet eden görevlendirilmemiş Vorondadekler, kendi unsurlarından birini kıdemsiz birlikteliğin sorumluluklarını üstlenmesi için aday olarak gösterirken; idarenin her değişiminde kıdemli olan unsur hükümetin başı haline gelmekte, kıdemsiz olan unsur ise kıdemli olan unsurun bırakmış olduğu sorumlulukları üstlenmektedir. Mevcut olan siyasa uyarınca En Yüksek yöneticilerin her biri böylece, Urantia zamanına göre yaklaşık olarak 150.000 yıl süren üç dekamilyenyum boyunca bir takımyıldızın yönetim merkezi üzerinde bir hizmet dönemine sahiptir.

35:6.2 (390.6) Takımyıldız hükümetlerinin mevcut olarak yönetimde bulunan baş unsurları biçimindeki yüz Takımyıldız Yaratıcısı, Yaratan Evlat'ın yüce danışma kabinesini oluşturmaktadır. Bu kurul; evren yönetim merkezinde sürekli bir biçimde toplantı halinde olup, karara alma süreçlerinin kapsamı ve çeşitliliği bakımından kısıtlandırılmamıştır; fakat bu kurul başlıca olarak, takımyıldızlarının refahı ve yerel evrenin tümüne ait idarenin bütüncül hale gelmesi ile ilgilenmektedir.

35:6.3 (391.1) Bir Takımyıldız Yaratıcısı; sıklıkla gerçekleştirdiği biçimiyle evren yönetim merkezi üzerindeki sorumluluklarına

katıldığı zaman, birliktelik içinde bulunduğu kıdemli unsur takımyıldız olaylarının faal yöneticisi haline gelir. Kıdemsiz birliktelik kişisel olarak takımyıldızının fiziksel refahından sorumlu iken, kıdemli birlikteliğin olağan faaliyeti ruhsal olayların gözetimidir. Buna rağmen geniş kapsamlı hiçbir siyasa bir takımyıldızında, En Yüksek Üç Unsur'un uygulamanın detayları üzerine anlaşılmaya varmamaları durumunda hiçbir zaman uygulanmamaktadır.

35:6.4 (391.2) Ruhani usa ve iletişim kanallarına ait işleyiş biçiminin bütünü, takımyıldız En Yüksekleri'nin yetkisi altındadır. Onlar; Salvington üzerindeki üstlerine ek olarak, yerel sistemlerin egemenleri biçimindeki doğrudan emirleri altında bulunan unsurlar ile kusursuz iletişime sahiptir. Onlar sıklıkla, takımyıldızının durumu üzerine karara varmak için bahse konu bu Sistem Egemenleri ile bir kurul altında toplanır.

35:6.5 (391.3) En Yüksekler; takımyıldız yönetim merkezindeki çeşitli toplulukların mevcudiyetine ve yerel şartların değişmesine bağlı olarak, zaman zaman nüfus ve çalışan görevli bakımından farklılık gösteren danışmanların bir birliğiyle kendisini çevrelemiştir. Kargaşanın süreci içerisinde onlar; idari göreve desek sağlaması için Vorondadekler'in ilave Evlatları'nı çağırabilir, ve bu durumda onları hızlı bir biçimde teslim alır. Sizin takımyıldızınız olan Norlatiadek, mevcut an içerisinde on iki Vorondadek Evladı tarafından idare edilmektedir.

7. Vorondadek Dünyaları

35:7.1 (391.4) Salvington'u çevreleyen yetmiş ana âlemine ait döngü içerisinde yedi dünyanın ikinci topluluğu, Vorondadek

gezegenlerini bir araya getirir. Bu âlemlerin her biri onu çevreleyen altı uydu ile birlikte, Vorondadek etkinliklerinin özel bir fazına adanmıştır. Bu kırk dokuz âlem üzerinde yükseliş fanileri, evren yasaması ile ilgili eğitimlerinin doruk noktasını tamamlar.

35:7.2 (391.5) Yükseliş fanileri, takımyıldızlarına ait yönetim merkezi dünyaları üzerinde faaliyet gösteren bir biçimde bulunan yasama meclislerini gözlemlemişlerdir; fakat burada Vorondadek dünyaları içinde onlar, kıdemli Vorondadekler'in vesayeti altında yerel evrenin genel mevcut yasamasının uygulamasına katılmaktadır. Bu tür uygulamalar, yüz takımyıldızına ait özerk yasama meclislerinin değişen karar beyanlarını eş güdümsel hale getirmek için tasarlanmıştır. Vorondadek okulları içinde bilgilendirilecek olan yönerge, Uversa üzerinde bile eşine rastlanılmayan bir niteliğe sahiptir. Bu eğitim; ilk âlemden başlayarak onun altı uydusunun tamamlayıcı görevi ile birlikte, geride kalan altı âleme ve onun birliktelik halindeki uydu topluluklarına kadar uzanan bir biçimde ilerleyici özellik taşımaktadır.

35:7.3 (391.6) Yükseliş halinde bulunan kutsal yolcular, eğitimin ve işlevsel görevin bu dünyaları üzerinde sayısız yeni etkinlik ile tanıştırlacaktır. Bizim, bahse konu bu yeni ve hayal edilmemiş uğraşın açığa çıkarılışına girişmemiz engellenmemiştir; fakat fani varlıkların maddi aklı için bu girişimleri temsil etmeye dair yetkiliğimizden kuşku duymaktayız. Bu tanrısal etkinliklerin anlamını taşımada yeterli kelime bulamaktayız, ve yükseliş fanileri bu kırk dokuz dünya üzerinde çalışmalarına devam ederlerken onların bu yeni görevlerinin temsilleri olarak kullanılabilecek hiçbir şey benzer insan yükümlülüğü

bulunmamaktadır. Buna ek olarak yükseliş düzeninin bir parçası olmayan birçok diğer etkinlik, Salvington döngüsüne ait bu Vorondadek dünyaları üzerinde merkezi bir biçimde konumlanmıştır.

8. Lanonandek Evlatları

^{35:8.1 (392.1)} Vorondadekler'in yaratımından sonra Yaratan Evlat ve Evren Ana Ruhaniyeti, Lanonandekler biçimindeki evren evlatlığının üçüncü düzeyini mevcut hale getirme amacıyla bir araya gelir. Her ne kadar sistem idaresi ile ilişkili birçok görevle yükümlü hale getirilmiş olsa da onlar en yaygın şekliyle, yerel sistemlerin idarecileri olarak Sistem Egemenleri ve yerleşik dünyaların idari başları biçimindeki Gezegensel Prensler bilinir.

^{35:8.2 (392.2)} Kutsallığın seviyeleri bakımından evlatlığın yaratımlarına ait daha sonra ve daha alt düzey olarak bu varlıkların; Melçizedek dünyaları üzerindeki eğitimin belirli derslerinden, takip eden hizmete hazırlık amacıyla geçmeleri gerekmektedir. Onlar; Melçizedek Üniversitesi'nin ilk öğrencileri olup, yetkinlik, kişilik ve kazanımlarına göre Melçizedek eğitmenleri ve sinayıcıları tarafından sınıflandırılmış ve onaylanmışlardır.

^{35:8.3 (392.3)} Nebadon evreni mevcudiyetine, tam olarak on iki milyon Lanonandek unsuru ile başlamıştır; ve onlar Melçizedek âlemini geçtikleri zaman, nihai sinayış içinde üç sınıfa ayrılmıştır:

^{35:8.4 (392.4)} 1. *Birinci Derece Lanonandekler*. En yüksek düzeye ait olarak onların nüfusu 709.841'di. Bu unsurlar, Sistem

Egemenleri'ne ek olarak takımyıldızlarının yüce kurullarına olan yardımcılar ve evrenin yüksek idari görevi içindeki danışmanlar olarak tasarlanan Evlatlar'dır.

35:8.5 (392.5) *2. İkinci Derece Lanonandekler.* Melçizedeklerden türeyen düzey onların nüfusu 10.234.601'di. Onlar, Gezegensel Prensler olarak ve bahse konu düzeyin yedek birliklerine atanmışlardır.

35:8.6 (392.6) *3. Üçüncü Derece Lanonandekler.* Bu topluluk 1.055.558 unsuru içinde barındırmaktadır. Bu Evlatlar; emir altında bulunan yardımcılar, ileticiler, koruyucular, delegeler ve gözlemciler olarak faaliyette bulunup, bir sitemin ve onun bağlı dünyalarının çeşitli görevlerini yerine getirir.

35:8.7 (392.7) Evrimsel varlıkların gerçekleştirebildiklerinin aksine bu Evlatlar'ın bir topluluktan diğerine ilerlemesi mümkün değildir. Sınandıkları ve sınıflandırıldıkları an olan Melçizedek eğitimine bağlı olduklarında onlar, görevlendirildikleri sıralama içinde sürekli bir biçimde hizmet verirler. Benzer bir biçimde bu Evlatlar da üreme biçimde doğum faaliyetine katılmazlar; onların nüfusu evren içinde sabittir.

35:8.8 (392.8) Evlatlar'ın Lanonandek düzeyi, Salvington üzerinde yuvarlak rakamlar halinde şu biçimde sınıflandırılmıştır:

35:8.9 (392.9) Evren Eş Güdüm Sağlayıcıları ve Takımyıldız Danışmanları.

35:8.10	(392.10)	Sistem	Egemenleri	ve
Yardımcıları.....		600.000		

35:8.11 (392.11) Gezegenel Prensler ve Yedek
Birlikler..... 10.000.000

35:8.12 (392.12) İletici
Birlikler.....
400.000

35:8.13 (392.13) Koruyucular ve
Kaydediciler..... 100.000

35:8.14 (392.14) Yedek
Birlikler.....
800.000

35:8.15 (392.15) Lanonandekler'in Melçizedekler ve
Vorondadekler'den bir ölçüde daha alt bir düzey olmasından
dolayı, onlar evrenin bağımlı alt birimleri içinde daha bile
büyük bir hizmetin parçasıdır; çünkü onlar, ussal ırkların daha
alt düzeyde bulunan yaratılmışlarına daha fazla yakınlaşma
yetisine sahiptir. Aynı zamanda onlar; evren hükümetinin
kabul edilen işleyiş biçiminden uzaklaşma biçiminde, yanlış
yola sapma bakımından daha büyük bir tehlike altında
bulunmaktadır. Yine de özellikle birinci derece düzeye ait olan
bahse konu Lanonandekler, tüm yerel evren idarecileri arasında
en yetkin ve en çok yönlü olan unsurlardır. Yönetim yetisinde
bakımından sadece Cebrail ve onun açığa çıkarılmamış
birliktelikleri, bahse konu bu unsurlardan üstün bir konumda
bulunmaktadır.

9. Lanonandek Yöneticileri

35:9.1 (393.1) Lanonandekler; gezegenlerin devamlı yöneticileri
olup, sistemlerin dönüşümlü egemenleridir. Bu türden bir Evlat

mevcut an içerisinde, yerleşik dünyalar içindeki sizin yerel sisteminize ait yönetim merkezi olan Jerusem üzerinde yönetimde bulunmaktadır.

35:9.2 (393.2) Sistem Egemenleri, yerleşik dünyalara ait her sistemin yönetim merkezi üzerinde ikişerli veya üçerli heyetler halinde idarede bulunmaktadır. Takımyıldız Yaratıcısı, her dekamilenyumun baş yöneticisi olarak bahse konu bu Lanonandekler'den birini tayin etmektedir. Zaman zaman bahse konu üçlemenin başı içinde hiçbir değişiklik yapılmamaktadır; bu durum bütünüyle takımyıldız yöneticilerinin tercihinine bağlıdır. Sistem hükümetleri, bir takım felaket ortaya çıkmadığı takdirde görevlileri bakımından ani değişikliğe uğramamaktadır.

35:9.3 (393.3) Sistem Egemenleri veya yardımcıları geri çağrıldıklarında, onların boşalan mevkileri; Edentia üzerinde belirtilmiş olağan topluluktan daha büyük sayıda bulunan bu düzeyin yedek birliklerinden, takımyıldız yönetim merkezi üzerinde konumlanan yüce kurul tarafından yapılan seçimler aracılığıyla doldurulur.

35:9.4 (393.4) Yüce Lanonandek kurulları, birçok farklı takımyıldız yönetim merkezi üzerinde konumlanmıştır. Bu türden bir bünye, Takımyıldız Yaratıcısı'nın kıdemli En Yüksek birlikteliği tarafından yönetilirken; kідemsiz birliktelik, ikinci derece düzeye ait yedek birliklerin yüksek denetimini yapmaktadır.

35:9.5 (393.5) Sistem Egemenleri, isimlerinin çağrıştırdığı anlamı karşılayan bir niteliğe sahiptir; onlar, yerleşik dünyalara ait yerel olaylara neredeyse bütünüyle egemendir. Onlar;

Gezegensel Prensler'i, Maddi Evlatlar'ı ve hizmetkâr ruhaniyetleri yönlendirmeleri bakımından adeta ebeveynsel bir niteliğe sahiptir. Egemene ait olan kişisel kavrayış neredeyse tamamlanmış bir haldedir. Bahse konu bu yöneticiler, merkezi evrenden olan Kutsal Üçleme gözlemcileri tarafından yüksek denetime tabi değildir. Onlar, yerel evrene ait yönetim kolu olup; yasama emirlerinin uygulama sorumluları ve yargısal kararların yerine getirilmesinin idarecileri olarak onlar, evren idaresinin tümü içinde Mikâil Evladı'nın yönetimine olan kişisel sadakatsizliğin en kolay ve en hazır bir biçimde kendisini savunmak için konumlandıracağı ve gücünü kanıtlamak amacıyla fırsat kollayacağı yer olan bir konumu temsil etmektedir.

35:9.6 (393.6) Bizim yerel evrenimiz, evren hükümetine karşı başkaldırıda bulunmuş Lanonandek düzeyine ait yedi yüz Evlat bakımından talihsiz bir konumda bulunmuştur; bahse konu durum bu nedenle, birkaç sistem içinde ve sayısız gezegen üzerinde kafa karışıklığına sebebiyet vermektedir. Sayılı olan başarısızlığın tümü içinde sadece üçü Sistem Egemenleri unsurları ile ilgili olmuştur; gerçekte bahse konu bu Evlatlar'ın tümü, Gezegensel Prensler ve üçüncü derece Lanonandekler olarak ikinci ve üçüncü düzeye ait bir halde bulunmuştur.

35:9.7 (393.7) Doğruluktan ayrılan bahse konu bu Evlatlar'ın geniş nüfusu, yaratımdan kaynaklanan hiçbir hatanın varlığını işaret etmemektedir. Onlar, kutsal bir biçimde kusursuz olarak yaratılabilirlerdi; fakat onlar, zaman ve mekânın dünyaları üzerinde ikamet eden evrimsel yaratılmışları daha iyi anlamaları ve onlara yakınlaşmaları için bu biçimde yaratılmışlardır.

35:9.8 (393.8) Orvonton içinde yerel evrenler arasında Henselon'un haricinde bizim evrenimiz, Evlatlar'ın bu düzeyinin en geniş nüfusunu yitirmiştir. Uversa üzerindeki fikir birliğine göre; Nebadon içinde bu kadar idari soruna sahip olmamızın sebebi, bize ait Lanonandek Evlatları'nın tercihte ve tasarımda kişisel özgürlüğün bu türden geniş bir kapsamıyla yaratılmış olmasıdır. Ben bahse konu bu gözlemi, eleştirme biçiminde gerçekleştirmemekteyim. Evrenimizin Yaratan'ı, bu durumu gerçekleştirmekte bütüncül yönetime ve güce sahiptir. Bizim yüksek yöneticilerimizin iddiasına göre; bahse konu evrenin öncül çağları içinde bu tür özgür tercih Evlatlar'ı aşırı bir biçimde sorun yaratırken, olaylar ve durumlar bütüncül olarak incelendiğinde ve nihai olarak düzene kavuşturulduğunda, bahse konu bu tamamıyla sınanmış Evlatlar'ın yüksek sadakatinin ve bütüncül özgür irade hizmetinin kazanımları öncül zamanların kafa karışıklığını ve sıkıntılarını telafi etmeden çok daha fazlasını gerçekleştirecektir.

35:9.9 (394.1) Bir sistem yönetim merkezi üzerindeki başkaldırı olayında, çoğunlukla yeni bir egemen göreceli olan kısa bir süre zarfında atanmaktadır; fakat böyle bir durum, bireysel gezegenler üzerinde bu şekliyle gerçekleşmemektedir. Onlar, maddi yaratımın tamamlayıcı birimleridir; buna ek olarak yaratılmış özgür iradesi, bu türden sorunların tümüne ait nihai yargı kararı içinde bir etkindir. Varis Gezegensel Prensleri, yanlış yola sapmış yetkinin prenslerinin ait olduğu gezegenler biçimindeki tecrit edilmiş dünyalar için atanır; fakat onlar, ayaklanmanın sonuçlarının Melçizedekler ve diğer hizmetkâr kişilikleri tarafından uygulanan çözüme yönelik önlemleri tarafından kısmi bir biçimde üstesinden gelinmesine ve ortadan kaldırılmasına kadar bu türden dünyaların etkin idareciliğini

üstlenmemektedir. Bir Gezegenel Prens'in başkaldırısı, kendisine ait gezegenin derhal tecrit altına alınmasına sebebiyet vermektedir; buna ek olarak yerel ruhsal döngüleri eş zamanlı olarak diğerlerinden ayrılmaktadır. Sadece bahşedilmiş bir Evlat, bu türden ruhsal bir biçimde tecrit edilmiş dünya üzerinde iletişimin gezegenler arası hatlarını yeniden oluşturmaya yetkindir.

35:9.10 (394.2) Bahse konu dik başlı ve bilgeliğe sahip olmayan bu Evlatlar için bir tasarım bulunmakta olup, onların bir çoğu bu merhametli hükümden olumsuz bir biçimde çıkar sağlamaktadır; fakat onlar, yükümlülüklerini yerine getirmedikleri bu mevkiler içinde artık hiçbir biçimde yeniden faaliyet gösteremeyebilirler. İyileşme sürecinin sonunda onlar, emanet görevlerine ve fiziksel idarenin dairelerine atanmaktadır.

10. Lanonandek Dünyaları

35:10.1 (394.3) Yetmiş gezegenin Salvington döngüsü içinde yedi dünyanın bu üç topluluğu, kendilerine ait ilgili kırk iki uydu ile birlikte, idari âlemlerin Lanonandek kümelenişini bir araya getirmektedir. Bu âlemler üzerinde eski-Sistem Egemen birliklerine ait olan deneyim kazanmış Lanonandekler, yükseliş halindeki kutsal yolcuların idari öğretmenleri ve yüksek meleksel ev sahipleri olarak resmi bir biçimde görev vermektedir. Evrimsel faniler, sistem başkentleri üzerinde görev halindeki sistem idarecilerini gözlemlemektedir; ancak burada onlar, on bin yerel sistemin idari beyanlarının mevcut eş güdümüne katılmaktadır.

35:10.2 (394.4) Yerel evrenin bu idari okulları, Sistem Egemenleri ve takımı yıldız danışmanları olarak geniş bir deneyime sahip olan Lanonandek Evlatları'nın bir birliğinin yüksek denetimi altındadır. Bu yönetim üniversitelerine kıyasla sadece Ensa'nın idari okulları daha üstün bir konumda bulunmaktadır.

35:10.3 (394.5) Lanonandek dünyaları; bir taraftan yükseliş fanileri için eğitim âlemleri olarak hizmet ederken, diğer bir taraftan evrenin olağan ve alışlagelmiş faaliyetleri ile ilgili olan geniş yükümlülüklerin merkezidir. Cennet'e olan doğrultunun bütünü içinde yükseliş halindeki kutsal yolcuları; eğitildikleri hususları gerçek anlamıyla yerine getirmedeki mevcut eğitim olarak, uygulamalı bilginin işlevsel okulları içinde çalışmalarına devam ederler. Melçizedekler tarafından sağlanan evren eğitim sistemi; işlevsel, ilerleyici, anlamlı ve deneyimseldir. Bahse konu bu eğitim sistemi; maddi, ussal, morontial ve ruhsal olan hususlardaki eğitim ile bütünleşir.

35:10.4 (394.6) Lanonandekler'in bahse konu bu idari âlemleri ile bağlantılı bir biçimde, bu düzeye ait kurtarılmış Evlatlar'ın büyük bir çoğunluğu; gezegensel olaylarının koruyucuları ve idarecileri olarak hizmet vermektedir. Ve önerilen iyileştirme sürecini kabul etmeyi tercih etmiş olan görevlerini yerine getirmemiş bu Gezegensel Prensler ve başkaldırıda bulunmuş onların birliktelikleri; en azından Nebadon evreninin ışık ve yaşam içinde düzene tekrar kavuşturulmasına kadar bahse konu bu alışlagelmiş yetkinlikler içinde hizmet vermeye devam etmektedir.

35:10.5 (394.7) Buna rağmen, daha eski sistemlerde bulunan Lanonandek Evlatları'nın birçoğu; hizmet, idare ve ruhsal erişimin muazzam başarılarına imza atmışlardır. Her ne kadar

kişisel özgürlüğün yanılsaması ve özerkliğin yanlış inancı boyunca hataya düşme eğilimine sahip olsalar da, onlar soylu, inançlı ve sadık bir topluluktur.

35:10.6 (394.8) [Bu anlatım, Salvingtonlu Cebrail'in yetkilendirmesi vasıtasıyla hareket eden Baş Melekler'in Baş İdareci'si tarafından sağlanmıştır.]

36. Makale

Yaşam Taşıyıcıları

36:0.1 (396.1) YAŞAM kendiliğinden meydana gelmemektedir. Yaşam; açığa çıkarılmamış Yaşam'ın Mimarları tarafından oluşturulmuş tasarımlar uyarınca inşa edilmiş olup, yerel evrenlerin Yaşam Taşıyıcıları'nın doğrudan aktarımlarının veya çalışmalarının bir sonucu olarak yerleşik gezegenler üzerinde ortaya çıkmaktadır. Bu yaşam taşıyıcıları, evren Evlatları'nın çeşitlilik arz eden geniş ailesine ait en ilgili çekici ve en çok yönlü olanlarındandır. Onlar, gezegensel âlemler için yaratılmış yaşamının tasarlanması ve taşınmasıyla görevlendirilmiştir. Ve bu türden yeni dünyalar üzerinde bu yaşamın yerleştirilmesinden sonra onlar, yaşamın gelişmesini desteklemek amacıyla uzun süreçler dâhilinde bu dünyalar üzerinde kalmaya devam ederler.

1. Yaşam Taşıyıcıları'nın Kökeni ve Doğası

36:1.1 (396.2) Her ne kadar Yaşam Taşıyıcıları kutsal evlatlığın ailesine ait olsalar da onlar; bir aşkın-evrenin iradecilerinin bir yerel evren içinde onların yaratımına katıldıkları ussal yaşamın tek topluluğu olarak, evren Evlatları'nın ayrıcalıklı ve farklı bir türüdür. Yaşam Taşıyıcıları; Yaratan Evlat, Evren Ana Ruhaniyeti ve, tasarlandığı biçimiyle, ilgili aşkın-evrenin nihai

sonları üzerinde idare sahibi olan üç Zamanın Atası'ndan birinden oluşan üç mevcudiyet-öncesi kişiliğin doğumudur. Ussal yaşamın sonlanması hususunda tek başına hüküm vermeye yetkin olan bu Zamanın Ataları; evirilen dünyalar üzerinde fiziksel yaşamın oluşturulmasıyla görevlendirilmiş olan Yaşam Taşıyıcıları'nın yaratımına katılmaktadır.

36:1.2 (396.3) Nebadon'un evreni içinde biz, kayıt altına alınmış yüz milyon Yaşam Taşıyıcısı'nın yaratımına sahip bulunmaktayız. Yaşam dağıtıcılarının bu etkin birlikleri, gerçek anlamıyla özerk bir topluluk değildir. Onlar; Cebrail, Yaratıcı Melçizedek ve Nebadon'un ilk doğan Yaşam Taşıyıcısı olan Nambia'dan oluşan yaşamı belirleyen üçlü yönetim tarafından idare edilmektedir. Fakat bölümlere ayrılmış idarelerinin tüm fazları içinde onlar özerktir.

36:1.3 (396.4) Yaşam Taşıyıcıları, üç büyük sınıflandırılma ile derecelendirilmiştir: Birinci bölüm kıdemli Yaşam Taşıyıcıları, ikincisi yardımcılar ve üçüncüsü ise koruyuculardır. Ana bölüm, yaşam temsiliinin birçok biçimi içerisinde uzmanların on iki topluluğu altına ayrılmıştır. Bu üç bölümün ayrılışı, Yaşam Taşıyıcıları'nın yönetim merkez âlemi üzerindeki bu türden amaçlar için sınavı düzenleyen Melçizedekler tarafından yerine getirilmiştir. Melçizedekler; en başından beri Yaşam Taşıyıcıları ile yakın bir biçimde birliktelik halinde bulunmuş olup, yeni bir gezegen üzerinde yaşamı oluşturmak için yola çıktıklarında her zaman onlara eşlik etmişlerdir.

36:1.4 (396.5) Evrimsel bir gezegen nihai olarak ışıık ve yaşam içinde yerleşik bir konuma getirildiğinde Yaşam Taşıyıcıları, dünya ve onun yüceltilmiş varlıklarının ileri idaresine ve gelişmesine yardımda bulunmak amacıyla danışma yetkinliğinin daha

yüksek karar alıcı bünyeleri haline gelecek bir biçimde düzenlenir. Bir evirilen evrenin daha ileriki ve daha yerleşik hale geçtiği çağları içerisinde bu Yaşam Taşıyıcıları birçok yeni görevle görevlendirilir.

2. Yaşam Taşıyıcı Dünyaları

^{36:2.1 (397.1)} Melçizedekler, Salvington döngüsü içinde yedi ana âleme ait dördüncü topluluğun genel yüksek denetimine sahiptir. Yaşam Taşıyıcıları'nın bu dünyaları şu biçimde adlandırılmıştır:

^{36:2.2 (397.2)} 1. Yaşam Taşıyıcıları yönetim merkezi.

^{36:2.3 (397.3)} 2. Yaşam-tasarımı âlemi.

^{36:2.4 (397.4)} 3. Yaşam-korunumu âlemi.

^{36:2.5 (397.5)} 4. Yaşam evriminin âlemi.

^{36:2.6 (397.6)} 5. Akıl ile ilişkili yaşam âlemi.

^{36:2.7 (397.7)} 6. Yaşayan varlıklar içindeki akıl ve ruhaniyetin âlemi.

^{36:2.8 (397.8)} 7. Açığa çıkarılmamış yaşamın âlemi.

^{36:2.9 (397.9)} Bu ana âlemlerin her biri; evren içerisindeki Yaşam Taşıyıcıları'nın tümüne ait özel fazların üzerinde merkezi bir konuma oturturulduğu, altı uydu tarafından çevrilmiştir.

^{36:2.10 (397.10)} *Birinci Dünya*, kendisine ait altı alt uydusu ile birlikte yönetim merkezi âlemi olarak, dışavurumun bilinen bütün fazlarıyla birlikte evren yaşamının çalışmasına ayrılmıştır. Burada, Uversa ve Havona'ya ek olarak Cennet'den bile

katılan eğitimcilerin ve danışmanların içerisinde faaliyette bulundukları yaşam tasarımının üniversitesi konumlanmıştır. Ve benim, Yaşam Taşıyıcıları'nın bu dünyası üzerinde konumlanan emir-yardımcı akıl-ruhaniyetlerinin yedi merkezi yerleştirilmesini açığa çıkarmama izin verilmiştir.

36:2.11 (397.11) Ondalık sistem olarak on sayısı; fiziksel sistem içerisinde içkin bir niteliğe sahip olurken, bu durum ruhsal evren için söz konusu değildir. Yaşamın nüfuz alanı; üç, yedi ve on iki veya bu temel sayıların çarpımlarının veya bileşimlerinin tarafından tanımlanmıştır. Orada üç ana ve asli farklı yaşam tasarımları bulunmaktadır; üç Cennet Kaynağı ve Merkezi'nin düzeyinden sonra ve Nebadon'un evreni içerisinde, bahse konu bu üç temel yaşam türü gezegenlerin üç farklı biçimine ayrılmıştır. Özgün olarak orada aktarılabilir yaşama ait on iki farklı ve kutsal kavram bulunmaktaydı. Çarpımları ve alt bölümleri ile birlikte bu on iki sayısı, yedi aşkın evrenin tümüne ait temel yaşam biçimlerinin hepsi boyunca temel belirleyici olarak geçerliliğini sürdürmektedir. Orada aynı zamanda, yaşam maddesinin kendisini yenileyen yapılandırılmasına ait temel düzenlenmeler biçimindeki yaşam tasarımlarının yedi mimari türü bulunmaktadır. Orvonton yaşam biçimleri, yedi kalıtım taşıyıcısı olarak yapılandırılır. İrade sahibi yaratılmışlarının farklılaşan düzeyleri; 12, 24, 48, 96, 192, 384 ve 768 olarak yapılandırılır. Urantia üzerinde insan doğumunun altı cinsiyet hücresi içinde, karakter belirleyicileri biçimindeki doğum biçimi düzenlenmesine ait kırk sekiz birim bulunmaktadır.

36:2.12 (397.12) *İkinci Dünya* yaşam tasarım âlemidir; burada yaşam düzenlenmesinin tüm yeni türleri denenmektedir. Özgün yaşam

tasarımları Yaratan Evlat tarafından sağlanırken, bahse konu bu tasarımların mevcut işleyişinin sorumluluğu Yaşam Taşıyıcıları ve onların birlikteliklerine verilmiştir. Yeni bir dünya için genel yaşam tasarımları oluşturulduğu zaman onlar; danışma haline bulunan Melçizedekler'in bir birliği ile iş birliği halindeki kıdemli Yaşam Taşıyıcıları'nın yüce kurulu tarafından anlık olarak incelenir. Eğer tasarımlar; kabul edilen bir önceki işleyişsel oluşumlardan bir ayrılık gösterirse, onlar Yaratan Evlat tarafından kabul edilip uygulanmak zorundadır. Melçizedekler'in baş idarecisi, bu karar alma süreçleri içerisinde Yaratan Evlat'ı sıklıkla temsil etmektedir.

36:2.13 (397.13) Gezegensel yaşam böylelikle, her ne kadar bazı durumlarda benzerlik gösterse de, her evrimsel dünya üzerinde birçok bakımdan farklılık arz etmektedir. Dünyalar'ın bir tek ailesi içindeki tek-tip bir yaşam dizileri üzerinde bile yaşam, herhangi iki gezegen için bütünüyle aynı değildir; orada her zaman bir gezegensel biçim bulunmaktadır, çünkü Yaşam Taşıyıcıları onların muhafazasına adanmış olan hayati işleyişsel oluşumları geliştirmenin bir gayreti içerisinde sürekli olarak çalışmaktadır.

36:2.14 (398.1) Orada, yaşam dışavurumlarının ana biçimlerini ve sayısız derecedeki işleyişsel farklılaşmasını oluşturan bir milyonun üzerinde temel veya kâinatsal kimyasal oluşum bulunmaktadır. Yaşam tasarım âlemine ait olan birinci uydu; çekirdek plazması biçiminde sizin dünyanızda adlandırılmakta olan yaşam aktarımının maddi araçlarının inşasında uygulanan enerjinin temel birimlerinin yakalanması, düzenlenmesi ve idare edilmesi görevi içerisinde Yaşam Taşıyıcıları'na teknik

yardımcılar olarak hizmet eden evren fizikçilerinin ve elektrokimyacılarının âlemdir.

36:2.15 (398.2) Gezegensel yaşam tasarım laboratuvarları, bu ikinci dünyanın ikinci uydusu üzerinde konumlandırılmıştır. Bu laboratuvarlar içerisinde Yaşam Taşıyıcıları ve onların tüm birliktelikleri Melçizedekler ile birlikte; Nebadon'un *ondalık gezegenleri* üzerinde yaşam tohumunu ekme gayesiyle tasarlanan yaşamı değiştirme ve onu muhtemel bir biçimde geliştirme amaçlı çabası içerisinde işbirliğinde bulunur. Urantia üzerinde şu an evrim içerisinde bulunan yaşam, bu dünya üzerinde tasarlanmış ve burada kısmen denenmiştir; çünkü Urantia, bir yaşam deneyim dünyası olarak bir ondalık gezegenidir. Her on dünyanın biri içinde standart yaşam tasarımları içerisinde daha büyük bir farklılaşmaya (deneyimsel olmayan) diğer dünyalara kıyasla daha çok izin verilmektedir.

36:2.16 (398.3) *Üçüncü Dünya* yaşamın korunumuna adanmıştır. Burada yaşam korunumunun ve muhafazasının birçok türü, Yaşam Taşıyıcı birliklerinin yardımcıları ve korucuları tarafından çalışılmakta ve geliştirilmektedir. Her yeni dünya için yaşam tasarımları her zaman, temel yaşam biçimlerinin uzman idaresi içerisinde koruyucu uzmanlardan oluşan yaşam muhafaza heyetine ait öncül oluşumu sağlamaktadır. Urantia üzerinde yaşam maddesinin mimari düzenlenişine ait olan temel veya ana biçiminin her biri için iki tane unsurdan oluşacak bir biçimde, bu tür koruyucu heyet üyelerinin yirmi dört tanesi mevcut bulunmaktaydı. Sizinki gibi gezegenler üzerinde yaşamın en yüksek türü, yirmi dört işleyiş biçimi birimine sahip olan bir yaşam taşıyıcı demeti tarafından

yeniden üretilir. (Ve ussal yaşam, fiziksel yaşamdan oluştuğu ve onun temeli üzerinde geliştiği için; orada fiziksel düzenlemenin yirmi dört temel düzeyi mevcut hale gelmektedir.)

^{36:2.17 (398.4)} *Dördüncü Âlem* ve onun bağımlı alt uyduları, genel olarak yaratılmış yaşamının evriminin çalışmasına ve özellikle herhangi bir yaşam düzeyinin evrimsel atalarına adanmıştır. Bir evrimsel dünyanın özgün yaşam plazması, gelecek gelişimsel farklılaşmanın tümü ve onların sonrasında gerçekleşecek evrimsel değişikliklerin ve düzenlenmelerin hepsi için bütüncül potansiyele sahip olmalıdır. Yaşam başkalaşımının bu tür geniş kapsamlı tasarımlarına ait olan hüküm, hayvan ve bitkisel yaşamın görünürde gereksiz olan türlerinin birçoğunun ortaya çıkmasını gerektirebilir. Gezegensel evrimin görünür olan veya olmayan bu tür yan yaratımları, eylem aşaması üzerine ortaya çıkıp sonrasında yalnızca ortadan kaybolur; fakat tüm bu uzun süreç içerisinde ve boyunca, gezegensel yaşam planının ve varlık düzeninin özgün tasarımcılarına ait bilgi ve ussal işleyiş oluşumunun bir uzantısı gerçekleşmektedir. Büyük dışsal uyumsuzluk, birçoğunun evrimleşen irade sahibi yaratılmışlarının barışı ve rahatına zaman zaman düşman olduğu yaşamın alt düzey biçimlerinin üstünlüğünü etkilemek amacıyla yüksek yaratılmışların yukarı doğru olan uzun çabaları içerisinde zaman zaman etkisini gösterse de; biyolojik evrimin çok katmanlı yan yaratımları, yaşamın yüksek ussal türlerinin nihai ve bütüncül işleyişi için bütünüyle hayatidir.

^{36:2.18 (398.5)} *Beşinci Dünya* bütünüyle, akıl ile birliktelik içerisinde bulunan yaşam ile ilgilidir. Onun dünyalarının her biri,

yaratılmış yaşam ile ilişkilendirilmiş yaratılmış aklın tek bir fazının çalışmasına adanmıştır. İnsanın kavramış olduğu gibi akıl, Sınırsız Ruhaniyet'in birimleri tarafından aklın öğretilemez bir nitelikte bulunan veya diğer bir deyişle aklın mekaniksel düzeyleri üzerinde üst üste getirilmiş yedi emir-yardımcı akıl-ruhaniyetinin bir edinimidir. Yaşam biçimleri, bu emir-yardımcılarına ek olarak zaman ve mekânın evrenleri boyunca faaliyet gösteren farklı ruhaniyet yardımcılarına değişen bir biçimde karşılık göstermektedir. Maddi yaratılmışların ruhaniyet karşılığını etkilemek için sahip olduğu yetkinlik bütünüyle, sonrasında bu aynı fani yaratılmışların biyolojik evriminin sürecini yönlendirdiği birliktelik içinde bulunduğu akıl edinimine bağlıdır.

^{36:2.19 (399.1)} *Altıncı Dünya*, akıl ve ruhaniyet yaşayan türler ve organizmalar ile birliktelik içerisinde bulunurken onların karşılıklı ilişkisine adanmıştır. Bu dünya ve onun alt bağlı yerleşkeleri; merkezi evren ve aşkın evrenden gelen eğitmenlerin Nebadon öğretmenleri ile birlikte zaman ve mekân içerisindeki yaratılmış erişiminin en yüksek düzeylerini tanıtmada işbirliğinde bulundukları, yaratılmış eş güdümünün okulları ile bütünleşir.

^{36:2.20 (399.2)} Yaşam Taşıyıcıları'nın *Yedinci Âlemi*, Yüce Varlık'ın genişleyen gerçekleşmesinin kâinatsal felsefesi ile ilişkili olarak evrimsel yaratılmış yaşamın açıklığa çıkarılmamış nüfuz alanlarına ayrılmıştır.

3. Yaşam Nakli

^{36:3.1 (399.3)} Yaşam, evrenler içinde kendiliğinden ortaya çıkmamaktadır; Yaşam Taşıyıcıları kıraç gezegenler üzerinde

yaşam sürecini başlatmak zorundadır. Onlar, mekânın evrimsel dünyaları üzerinde ortaya çıktığı gibi yaşamın taşıyıcıları, dağıtıcıları ve koruyucularıdır. Her ne kadar gezegensel yaşamın türlerin hepsi Urantia üzerinde mevcut olmasa da, Urantia üzerinde düzenin ve türlerin tümünün yaşamı bu Evlatlar ile birlikte ortaya çıkar.

36:3.2 (399.4) Yeni bir dünya üzerinde yaşamı yerleştirmekle görevlendirilmiş Yaşam Taşıyıcıları'nın birlikleri genellikle; yüz kıdemli taşıyıcı, yüz yardımcı ve bin koruyucudan oluşmaktadır. Yaşam Taşıyıcıları sıklıkla, yeni bir dünya üzerine mevcut yaşam plazmasını taşımaktadır; fakat bu taşıma her zaman gerçekleşmemektedir. Onlar zaman zaman; yaşam oluşumu içinde yeni bir serüven için daha öncesinden kabul edilen işleyiş oluşumları uyarınca, görev gezegeni üzerine varışları sonrasında yaşam türlerini düzenlemektedir. Urantia'nın gezegensel yaşamına ait köken bu tür bir şekilde gerçekleşmiştir.

36:3.3 (399.5) Kabul edilen işleyiş oluşumları uyarınca fiziksel işleyiş biçimleri sağlandığında; bunun sonrasında Yaşam Taşıyıcıları kişileri vasıtasıyla hayati ruhaniyet kıvılcımını başlatarak bahse konu bu yaşamsız maddeyi hızlandırır, ve derhal durağan işleyiş biçimleri yaşayan madde haline gelir.

36:3.4 (399.6) Yaşamın gizemi olarak hayati kıvılcım, Yaşam Taşıyıcıları boyunca bahşedilmiştir, bu bahşedilme onlar tarafından yapılmamaktadır. Onlar bu tür etkileşimleri gerçek anlamıyla yüksek bir biçimde denetlemekte olup, yaşam plazmasının kendisini oluştururlar; fakat bu yaşayan plazmanın hayati etkenini sağlayan Evren Ana Ruhaniyeti'dir. Sınırsız

Ruhaniyet'in Yaratıcı Kız Evladı'ndan, bedeni canlandıran ve akla önsezi sağlayan enerji kıvılcımı gelmektedir.

36:3.5 (399.7) Yaşamın bahşedilmesi içinde Yaşam Taşıyıcıları, kendilerinin kişisel doğalarından hiçbir şeyi taşımamaktadırlar; bu durum, yaşamın yeni düzeylerinin amaçlandığı bu âlemler üzerinde bile söz konusu değildir. Bu türden zamanlarda onlar basit bir değişle; yaşamın kıvılcımını harekete geçirip onu aktarmakta olup, hükmedilen tasarımların ve işleyiş biçimlerinin fiziksel, kimyasal ve elektriksel özellikleri uyarınca maddenin ihtiyaç duyulan döngüsünü başlatır. Yaşam Taşıyıcıları; mevcudiyetin maddi düzeyinin aksi durumda durağan halde bulunan unsurlarını hareketlendirir, düzenler ve onlara hayat verir.

36:3.6 (400.1) Bir gezegensel birliğe ait Yaşam Taşıyıcıları'na; ilgili gezegene ait zamanın yaklaşık yarım milyon yıl süresince, içerisinde yeni bir dünya üzerinde yaşamın oluşturulduğu belirli bir süreç tanınmaktadır. Gezegensel yaşamın belirli gelişimsel erişimleri tarafından belirlenen bu sürecin sona ermesi ile onlar; yaşam tohumunu ekme çabalarını sonlandırıp, nakil sonrasında ilgili gezegenin yaşamı için herhangi yeni ve tamamlayıcı bir şey eklemeyebilirler.

36:3.7 (400.2) Yaşam oluşumunun ve fani düzeye ait insan yaratılmışlarının ortaya çıkışı arasında geçen ara çağlar boyunca Yaşam Taşıyıcıları'nın, yaşam çevresi üzerinde değişiklikte bulunmalarına ve aksi durumda ise biyolojik evrimin gidişatını olumlu bir biçimde yönlendirmelerine izin verilmiştir. Ve onlar bahse konu bu durumu zamanın uzun süreçleri boyunca gerçekleştirirler.

36:3.8 (400.3) Yeni bir dünya üzerinde faaliyet göstermekte olan Yaşam Taşıyıcıları bir varlığı; ahlaki kararın ve ruhsal tercihin gücü biçimindeki iradesi ile birlikte üretmede bir kez başarılı olduğu zaman, bunun sonrasında onların görevi — evrimleşen yaşamı artık ek hiçbir biçimde değiştiremeyecekleri biçimde; tamamlanmış olarak — sonlanır. Bu noktadan itibaren yaşayan varlıkların evrimi; gezegensel yaşam işleyiş oluşumlarına ve biçimlerine kazandırılan ve onlar içerisinde oluşturulan içkin doğa ve eğilimlerinin edinimleri uyarınca ilerlemek zorundadır. Yaşam Taşıyıcıları'nın, irade ile deney yapmalarına veya ona müdahalede bulunmalarına izin verilmemektedir; onların ahlaki yaratılmışların üzerinde baskı kurmalarına veya onları keyfi olarak etkilemelerine onaylanmamaktadır.

36:3.9 (400.4) Her ne kadar kıdemli taşıyıcıların ikisi ve on iki koruyucu; geçici devir teslim yemini ederek yaşam plazmasının ileri derecedeki gelişimi ve muhafazası hususunda danışmanlar olarak ilgili gezegen üzerinde sonsuza kadar kalmaya devam etmeye gönüllü olabilirlerse de; onlar, Bir Gezegensel Prens'in gelişi üzerinde görevden ayrılmak için hazırlıkta bulunurlar. Bahse konu bu tür Evlatlar ve onların on iki birlikteliği şu an Urantia üzerinde hizmet vermektedir.

4. Melchizedek Yaşam Taşıyıcıları

36:4.1 (400.5) Nebadon boyunca yerleşik dünyaların her yerel sistemi içerisinde, Melçizedekler'in yaşam taşıyıcıları olarak üzerinde faaliyet gösterdikleri tek bir âlem bulunmaktadır. Bu yerleşim alanları; *midsonit* sistem dünyaları olarak bilinmekte olup, onların her biri üzerinde maddi olarak değişikliğe uğramış bir Melçizedek Evladı evlatlığın maddi düzeyinin

seçilmiş Kız Evladı ile birliktelik kurmak için eşleşmektedir. Bu tür midsonit dünyalarının Havva Anaları; atanan Melçizedek yaşam taşıyıcısının âlemine ait Maddi Kız Evlatları'na yöneltilen Sistem Egemeni'nin çağrısına cevap veren sayısız gönüllü arasından seçilen bir biçimde, yargının sistem yönetim merkezinden görevlendirilmektedir.

^{36:4.2 (400.6)} Bir Melçizedek yaşam taşıyıcısı ve bir Maddi Kız Evlat'ın ortak doğumu *midsoniterler* olarak bilinmektedir. Tanrısal yaratılmışların bu türden bir ırkına ait olan Melçizedek yaratıcısı; nihai olarak kendisinin benzersiz yaşam faaliyetinin gezegeninden ayrılır, ve aynı zamanda evren varlıklarının bu özel düzeyine ait Havva Ana'sı gezegensel doğumun yedinci kuşağının ortaya çıkışı üzerine bulunduğu konumu terk eder. Bu durumun sonrasında bu türden bir dünyanın gidişatı onun ilk evladına devredilir.

^{36:4.3 (400.7)} Midsonit yaratılmışları, ortak zamana göre bin yaşına gelinceye kadar muhteşem dünyaları üzerinde çoğalan varlıklar olarak yaşar ve faaliyet gösterir; bu zaman zarfından sonra ise onlar, meleksel taşıma vasıtasıyla yer değiştirilir. Midsoniterler; bahse konu bu yer değiştirme sonrasında çoğalımsal olmayan varlıklardır, çünkü meleksel hale gelmek için hazırlanma sürecinden geçtikleri maddi halden çıkışa ait işleyiş biçimleri onları çoğalım ayrıcalıklarından sonsuza kadar mahrum bırakmaktadır.

^{36:4.4 (400.8)} Bu varlıkların mevcut durumu, neredeyse hiçbir biçimde ne fani ne de ölümsüz olarak belirlenebilir; buna ek olarak onlar kesin bir biçimde insan veya kutsal olarak sınıflandırılmazlar. Bu varlıklar, Düzenleyici'nin ikamet ettiği unsurlar değildir; böylelikle onlar, neredeyse hiçbir

biçimde ölümsüz değillerdir. Nebadon üzerinde şimdiye kadar doğmuş olan midsoniterlerin tümü; özgün dünyaları, birtakım ara âlemler veya kesinliğe erişecek olanların topluluğuna ait dünyalar içerisinde Salvington midsonit âlemi üzerinde faaliyet gösteren bir biçimde bu gün bile yaşamlarını sürdürmektedir.

^{36:4.5 (401.1)} *Kesinliğe Erişecek Olanlar'ın Salvington Dünyaları.* Birliktelik içerisinde bulundukları Havva Anaları'na ek olarak Melçizedek yaşam taşıyıcıları; midsonit sistem âlemlerinden, doğumlarının aynı zamanda bir araya geldiği yer olan kesinliğe erişecek olanların dünyalarına ait Salvington döngüsüne kadar hareket ederler.

^{36:4.6 (401.2)} Salvington döngüsü içerisinde yedi ana dünyaya ait olan beşinci topluluğun, kesinliğe erişecek olanların Nebadon dünyaları olduğu bu bağlamda açıklanmalıdır. Melçizedek yaşam taşıyıcıları ve Maddi Evlatlar, Salvington midsonit âlemi biçimindeki kesinliğe erişecek olanların yedinci dünyası üzerinde yerleşik olarak konumlanmıştır.

^{36:4.7 (401.3)} Kesinliğe erişecek olanların yedi ana dünyasına ait olan uydular, Nebadon içerisinde görevleri uygulayabilecek olan aşkın ve merkezi evrenlerin kişiliklerinin buluşma alanlarıdır. Yükselen faniler, Melçizedek Üniversitesi'ni oluşturan 490 dünyanın kültürel âlemlerinin ve hazırlık alanlarının tümü üzerinde özgür bir biçimde hareket ederken; onların giriş yapmalarına izin verilmeyen belirli özel okullar ve yasak alanlar bulunmaktadır. Bu durum, kesinliğe erişecek olanların yetki alanı altında bulunan kırk dokuz âlem için özellikle doğru bir nitelik taşır.

^{36:4.8 (401.4)} Midsonit yaratılmışlarının amacı mevcut an itibariyle bilinmemektedir; fakat görüldüğü kadarıyla bu kişilikler, evren evrimi içerisinde nihai olarak gelecek bir zaman için hazırlanmakta olan kesinliğe erişeceklerin yedinci dünyası üzerinde toplanmaktadır. Midsonit ırkları ile ilgili bizim sorgularımız her zaman kesinliğe erişecek olanlarla alakalıdır; ve kesinliğe erişecek olanlar, vesayetlerinin nihai sonları hakkında tartışmayı daima reddeder. Midsonitlerin geleceği ile ilgili belirsiz bir konumda bulunmamızdan bağımsız olarak biz, Orvonton içindeki her yerel evrenin bahse konu bu gizemli varlıkların bu türden bir artan birliğine ev sahipliği yaptığını bilmekteyiz. Melçizedek yaşam taşıyıcılarının bir gün Nihai olan Tanrı tarafından absonitliğin aşkın ve ebedi ruhaniyeti ile bahşedileceği onlar adına beslenen bir inançtır.

5. Yedi Emir-Yardımcı Akıl-Ruhaniyeti

^{36:5.1 (401.5)} Organik evrimin gidişatını belirleyen, ilkel dünyalar üzerindeki yedi emir-yardımcı akıl-ruhaniyetinin varlığıdır; bu durum, evrimin neden tesadüfi değil fakat bir amaca sahip olduğunu açıklamaktadır. Bu emir-yardımcıları, bir yerel evren Ana Ruhaniyeti'nin faaliyetleri boyunca ussal yaşamın alt düzeylerine uzanan Sınırsız Ruhaniyet'in akıl hizmetinin faaliyetlerini yansıtmaktadır. Emir-yardımcıları; Evren Ana Ruhaniyeti'nin çocukları olup, âlemlerin maddi akılları için onun kişisel hizmetini oluşturur. Her nerede ve her ne zaman olursa olsun bu türden bir akıl dışı vurulduğunda, bahse konu bu ruhaniyetler çeşitli bir biçimde faaliyet göstermektedir.

^{36:5.2 (401.6)} Yedi emir-yardımcı akıl-ruhaniyeti; şu adlandırmalara denk düşen isimler ile anılır: içgüdü, anlayış, cesaret, bilgi, danışma, ibadet ve bilgelik. Bu akıl-ruhaniyetlerinin her biri;

görevdaşlarının faaliyet göstermek için bulabilecekleri karşılık ve imkânlardan bir ölçüde oldukça ayrı bir biçimde, dışavurum için karşılık yetkinliğini arayarak, farklı bir niteliği barındırma arzusu şeklinde yerleşik dünyaların tümüne kendi etkisini ulaştırır.

36:5.3 (401.7) Yaşam Taşıyıcı yönetim merkezi dünyası üzerinde emir-yardımcı ruhaniyetlerin merkezi yerleşimleri, herhangi bir dünya üzerinde ve ussal düzeyin herhangi bir yaşayan organizması içinde emir-yardımcılarının akıl faaliyetinin kapsamını ve niteliğini Yaşam Taşıyıcı yüksek denetimcileri için belirtir. Bahse konu bu yaşam-akıl konumlanmaları, ilk beş emir-yardımcısı için yaşayan akıl faaliyetinin kusursuz belirticileridir. Fakat ibadet ve bilgelik biçimindeki altıncı ve yedinci emir-yardımcı ruhaniyeti ile ilgili olarak bu merkezi konumlanmalar, sadece niteliksel bir faaliyeti işaret etmektedir. Emir-yardımcı ibadet ve emir-yardımcı bilgeliğin niceliksel etkinliği, Evren Ana Ruhaniyeti'nin kişisel bir deneyimi olarak Salvington üzerinde Kutsal Hizmetkâr'ın doğrudan mevcudiyeti içerisinde taşınmaktadır.

36:5.4 (402.1) Yedi emir-yardımcı akıl-ruhaniyeti Yaşam Taşıyıcıları'na her zaman yeni bir gezegene kadar eşlik eder, fakat onlar varlıklar olarak değerlendirilmemelidir; onlar daha çok döngülere benzemektedir. Yedi evren emir-yardımcısının ruhaniyetleri, Kutsal Hizmetkâr'ın evren mevcudiyetinden ayrı bir biçimde kişilikler olarak faaliyet göstermez; gerçekte onlar, Kutsal Hizmetkâr'ın bir bilinç düzeyidir ve her zaman yaratıcı annelerinin faaliyetine ve mevcudiyetine tabidir.

36:5.5 (402.2) Bu yedi emir-yardımcı akıl-ruhaniyetini yetkin bir biçimde adlandıracak kelimeler konusunda yetersiz bir

konumda bulunmaktayız. Onlar, deneyimsel aklın alt düzeylerine ait hizmetkârlardır; ve onlar, evrimsel erişimin düzeyi içinde tanımlanabilirler şu biçimde tanımlanabilir:

36:5.6 (402.3) 1. *İçgüdünün ruhaniyeti* — tüm akıl yaratılmışlarına ait hızlı algı, ilkel olan fiziksel ve içkin olan refleks güdüleri, yönlendirici ve diğer öz savunucu edimleridir; emir-yardımcılardan sadece biri hayvan yaşamının alt düzeyleri içerisinde bu kadar geniş bir biçimde faaliyet gösterebilir ve sadece biri mekanik aklın öğretilemez düzeyleriyle geniş bir faaliyetli ilişki kurabilir.

36:5.7 (402.4) 2. *Anlayışın ruhaniyeti* — eş güdümün arzusu biçiminde, fikirlerin eş zamanlı ve görünüşsel bir biçimde kendiliğinden gerçekleşen birlikteliğidir. Bu nitelik, elde edilen bilginin eş güdümü, hızlı muhakemenin olgusu, çabuk yargıda bulunma ve zamansal karar vermenin armağanıdır.

36:5.8 (402.5) 3. *Cesaretin ruhaniyeti* — kişisel varlıklar içinde bağıllık bahşedilmesi olarak; karakter ediniminin temeli, ahlaksal direncin ussal kökeni ve ruhsal yürekliliğidir. Bilgiler tarafından aydınlatılınca ve gerçekten ilham alınca bu nitelik, usun kanalları ve vicdan sahibi öz yönetim vasıtasıyla evrimsel yükselişe ait arzunun sırrı haline gelmektedir.

36:5.9 (402.6) 4. *Bilginin ruhaniyeti* — bilimsel ruhaniyet olarak maceranın ve keşfin merak kökeni; cesaretin ve danışmanın ruhaniyetlerine ait rehber ve inançlı birliktelik; cesaretin kazanımlarını büyümenin yararlı ve ilerleyici kulvarlarına yönlendirme arzusudur.

5. *Danışmanın ruhaniyeti* — toplumsal arzu biçiminde varlıkların eş güdümünün kazanımı; irade sahibi yaratılmışların yoldaşlarıyla birlikte uyumlu hale gelme yetkinliği; daha alt düzey yaratılmışlar arasında toplumsal paylaşma güdüsünün kökenidir.

6. *İbadetin ruhaniyeti* — içten gelen dinsel arzu biçiminde, akıl yaratılmışlarını fani mevcudiyetinin iki temel sınıfına ayıran ilk ayırımsallaştıran isteğidir. İbadetin ruhaniyeti, akıl ediniminin ruha sahip olmayan yaratılmışlarından onun hayvansal birlikteliğini sonsuza kadar ayırır. İbadet, ruhsal yükseliş adayının nişanıdır.

7. *Bilgeliğin ruhaniyeti* — düzenli ve ilerleyici evrimsel gelişime karşı ahlaki yaratılmışların tümünün içkin eğilimidir. Bu nitelik, tüm diğer emir-yardımcılara ait görevlerin ruhaniyet eş güdüm sağlayıcısı ve netleştiricisi biçimde emir-yardımcıların en yükseğidir. Bu ruhaniyet, mevcudiyetin yükseliş ölçeğine ait işlevsel ve etkili işleyişsel tasarımı başlatan ve onu idare eden akıl yaratılmışlarına ait içkin arzusunun sırrıdır; yaşayan unsurlara verilen armağan olarak bu vasıf, yaşayan unsurların varlıklarını devam ettirmek için sahip oldukları açıklanamaz yetkinliğin ve bu kurtuluş içinde diğer altı akli hizmetkârın tümünün ilgili organizmaların akıllarında harekete geçirebildikleri her şeyin tamamının elde edilmesi için geçmiş deneyimlerin ve mevcut an içerisindeki olanakların eş güdümünün kullanılmasının sebebini teşkil etmektedir. Bilgelik, usun yerine getirilmesinin en yüksek noktasıdır. Bilgelik, saf bir ussal ve ahlaki mevcudiyetin amacıdır.

36:5.13 (403.1) Emir-yardımcı akıl-ruhaniyetleri deneyimsel olarak gelişmektedir, fakat onlar hiçbir zaman kişisel hale gelmemektedir. Onlar, faaliyet içerisinde evrimleşmektedir; ve hayvansal düzeyler içinde ilk beşinin faaliyeti, insan usu olarak yedisinin tümünün faaliyeti için belirli bir ölçüğe kadar hayati bir öneme sahiptir. Bu hayvansal ilişki, emir-yardımcılarını insan aklı olarak daha işlevsel hale getirmektedir; böylece hayvanlar belirli bir dereceye kadar insanın fiziksel evrimine ek olarak onun usu için hayati derecede önem arz eder.

36:5.14 (403.2) Yerel bir evren Ana Ruhaniyeti'nin bu akıl emir-yardımcıları, güç merkezleri ve fiziksel düzenleyiciler nasıl evrenin cansız kuvvetleri ile ilişkili bir halde bulunuyorsa, ona çok benzer bir biçimde us düzeyinin yaratılmış yaşamı ile o derece ilişkilidir. Onlar, yerleşik dünyalar üzerinde akıl döngüleri içinde paha biçilemez bir hizmet sergiler; ve onlar, öğretilemez bir nitelikte bulunan veya diğer bir değişle mekanik aklın düzeyleri olarak emir-yardımcı öncesi akıl düzeylerinin düzenleyicileri ve yönlendiricileri olarak aynı zamanda hizmet veren Üstün Fiziksel Düzenleyiciler ile birlikte etkin işbirlikçilerdir.

36:5.15 (403.3) Yetkinliğin ortaya çıkmasından önce deneyimden öğrenen bir biçimde yaşayan akıl, Üstün Fiziksel Düzenleyiciler'in hizmetkâr nüfuz alanıdır. İlahiyat kutsallığını ve ibadetini tanımak için yetkinliği elde etmesinden önce yaratılmış aklı, emir-yardımcı ruhaniyetlerin ayrıcalıklı nüfuz alanıdır. Yaratılmış usun sahip olduğu ruhsal karşılığının ortaya çıkmasıyla birlikte, eş zamanlı olarak yerel evren Ana Ruhaniyeti'nin ruhaniyet çevrimleri içinde döngüsel hale

gelerek bu türden yaratılmış akıllar derhal yüksek akıl haline gelir.

^{36:5.16 (403.4)} Emir-yardımcı akıl-ruhaniyetleri, yerleşik dünyaların Kutsal Ruhaniyeti olarak Kutsal Hizmetkâr'ın kişisel mevcudiyetine ait ruhaniyetin çeşitli ve oldukça yüksek ruhsal faaliyetiyle hiçbir biçimde doğrudan ilişkili değildir; fakat onlar, evrimsel insan içinde bu aynı ruhaniyetin ortaya çıkmasına işlevsel olarak öncelik eder ve onun oluşumu için hazırlıkta bulunur. Bahse konu emir-yardımcılar, Evren Ana Ruhaniyeti'nin yerel bir evrenin yaşayan maddi yaratılmışlarıyla değişen bir ilişki kurmasını ve onun üzerinde bir denetimde bulunmasını sağlar; fakat onlar, kişilik öncesi düzeyler üzerinde hareket ederken Yüce Varlık içerisinde istenmeyen sonuçlara neden olmamaktadır.

^{36:5.17 (403.5)} Ruhsal olmayan akıl, ya bir ruhani-enerji dışavurumu veya bir fiziksel-enerji olgusudur. Kişisel akıl biçiminde her insan akıllı, ruhani tanımlamanın haricinde hiçbir varlığını sürdürme niteliğine sahip değildir. Akıl, bir kutsallık bahşedilişidir; fakat akıl, ruhsal derinlik olmadan faaliyet gösterdiği zamana ek olarak ibadet ve varlığını sürdürmeyi arzulama yetkinliğinden mahrum olduğunda ölümsüz bir niteliğe sahip bulunmamaktadır.

6. Yaşayan Kuvvetler

^{36:6.1 (403.6)} Yaşam, maddi ve ruhsal biçimde mekanik ve hayatidir. Urantia fizikçileri ve kimyacıları, bitkisel ve hayvansal yaşamın protoplazmik türlerine ait anlayışları içinde sonsuza kadar gelişim kaydedeceklerdir; fakat onlar hiçbir zaman, yaşayan organizmaları üretme yetkinliğine sahip

olmayacaklardır. Yaşam, enerji dışavurumlarının tümünden farklılık gösteren bir olgudur; fiziksel yaratılmışların maddi yaşamı bile madde içinde içkin değildir.

36:6.2 (403.7) Maddi olan şeyler bağımsız bir mevcudiyeti memnuniyetle yaşayabilirler, fakat yaşam sadece kendisinden türeyebilir. Akıl yalnızca mevcudiyet-öncesi akıldan var edilebilir. Yaratılmış, yaşam biçimlerini üretebilir; fakat sadece bir yaratan kişilik veya bir yaratıcı kuvvet etkinleştirici yaşam kıvılcımını sağlayabilir.

36:6.3 (404.1) Yaşam Taşıyıcıları, yaşayan varlıkların maddi türlerini veya fiziksel biçimlerini düzenleyebilir; fakat Ruhaniyet, yaşamın ilk kıvılcımını sağlar ve aklın edinimini bahşeder. Yaşam Taşıyıcıları'nın Salvington dünyaları üzerinde düzenledikleri deneyimsel yaşamın yaşam türleri bile her zaman çoğalım güçlerinden yoksundur. Yaşam oluşumları ve hayati işleyiş biçimleri doğru bir biçimde bir araya getirildiğinde ve uygun bir şekilde düzenlendiğinde, bir Yaşam Taşıyıcısı'nın mevcudiyeti yaşamı başlatmaya yeterlidir; fakat bu türden olan yaşayan organizmaların tümü akıl edinimi ve çoğalım güçleri olarak iki temel nitelikten yoksundur. Yaratılmışın çoğalım yetkinliği, Yaşam Taşıyıcıları tarafından başlatılan kuşaksal yaşam plazmasına Evren Ruhaniyeti'nin özel ve kişisel aktarımı iken; hayvan aklı ve insan aklı, yedi emir-yardımcı akıl-ruhaniyeti boyunca faaliyet gösteren yerel evren Ana Ruhaniyeti'nin armağanlarıdır.

36:6.4 (404.2) Yaşam Taşıyıcıları yaşamın işleyiş biçimlerini tasarladığında ve enerji sistemlerini oluşturduktan sonra, orada ilave bir olgular bütünü ortaya çıkmak zorundadır, “yaşam nefesinin” bu cansız türlere aktarılması gerekmektedir.

Tanrı'nın Evlatları, yaşam türlerini inşa edebilirler; fakat yaşam kıvılcımına gerçekte katkıda bulunan Tanrı'nın Ruhaniyeti'nin tam da kendisidir. Ve bu biçimde aktarılan yaşam sona erince, bunun sonrasında geriye kalan maddi beden tekrar ölü madde haline gelir. Bahşedilen yaşam tükenince beden; Yaşam Taşıyıcıları'nın enerji-maddesini bu türden bir görünen birlikteliğine taşıdıkları yaşam kazanımı için, geçici bir araç olarak hizmet etmesi amacıyla ödünç aldıkları maddi evrenin bağrına geri döner.

^{36:6.5 (404.3)} Bitkilere ve hayvanlara Yaşam Taşıyıcıları tarafından bahşedilen hayat, bitkinin veya hayvanın ölümü üzerine Yaşam Taşıyıcıları'na geri dönmemektedir. Bu türden yaşayan bir varlığın sonlanan yaşamı, ne bir kimlik ne de bir kişilik taşımaktadır; bu yaşam bireysel olarak ölüm karşısında varlığını sürdürememektedir. Mevcudiyeti ve maddenin bedeni içindeki kısa süreli ikameti süresince bu yaşam bir değişiklikten geçmektedir; o enerji evrimine uğramakta olup, yalnızca evrenin kâinatsal kuvvetlerinin bir parçası olarak varlığını sürdürür; bu yaşam, bireysel bir yaşam olarak varlığını sürdürmemektedir. Fani yaratılmışların varlığını sürdürmesi tamamıyla, fani aklın içindeki ölümsüz bir ruhun müdahil olması sonucunda gerçekleşmektedir.

^{36:6.6 (404.4)} Biz yaşamdan “enerji” ve “kuvvet” olarak bahsetmekteyiz, fakat gerçekte yaşam bunların ikisi de değildir. Kuvvet-enerjisi çeşitli bir biçimde yerçekimine karşılık göstermektedir, fakat bu durum yaşam için söz konusu değildir. Yer çekim-karşılık yükümlülüklerinin tümünü hali hazırda yerine getirmiş enerjilerin bir şekillendirme biçimi olarak işleyiş biçimi de yerçekimine karşılık

göstermemektedir. Böylelikle yaşam; maddi, ussal veya ruhsal olarak enerjinin birtakım biçimsel-düzenlenmiş canlanışı veya diğer hallerde ise ayrılmış sistemini oluşturmaktadır.

36:6.7 (404.5) Evrimsel gezegenler üzerinde hiçbirimiz için açık bir nitelikte bulunmayan yaşamın ayrıntılandırılması ile ilgili birtakım hususlar bulunmaktadır. Biz, Yaşam Taşıyıcılar'ın elektrokimyasal işleyiş oluşumlarına ait fiziksel düzenlemeyi bütünüyle kavramaktayız; fakat yine de biz, *yaşam-etkileşim kıvılcımının* kaynağı ve doğasını tamamiyle anlamamaktayız. Biz, yaşamın Yaratıcı'dan Evlat vasıtasıyla Ruhaniyet *tarafından* mevcudiyetine sahip olduğunun bilgisine sahibiz. Üstün Ruhaniyetler'in, tüm yaratım üzerine bahşedilen yaşamın nehrine ait yedi katmanlı kanalı olduğu bir ihtimalden çok daha fazlasıdır. Fakat biz, yüksek denetimde bulunan Üstün Ruhaniyet'in yeni bir gezegen üzerinde yaşamın ilk sürecinin bahşedilişine vasıtasıyla katıldığı işleyiş biçimini kavrayamamaktayız. Zamanın Ataları'nın aynı zamanda yeni bir dünya üzerinde yaşamın bu başlatılmasında bir rolünün olduğundan eminiz; fakat biz, bahse konu bu durumun doğası hakkında bütünüyle bilgisiz bir konumda bulunmaktayız. Biz, Evren Ana Ruhaniyeti'nin gerçekte cansız işleyiş biçimlerini hayata geçirdiğinin ve organizmasal çoğalımın ayrıcalıklarını bahse konu etkinleşen plazmalara aktardığının bilgisine sahibiz. Biz, zaman ve mekânın Yüce Yaratıcıları olarak zaman zaman adlandırıldığı şekliyle bahse konu bu üç unsurun Yedi Katmanlı Tanrı'nın düzeyleri olduğunu gözlemlemekteyiz; fakat bunun dışında biz, basit bir değişle Yaratıcı içinde içkin olan kavramsallaşma, Evlat içindeki dışavurum ve Ruhaniyet içindeki hayatın gerçekleşmesi olarak Urantia fanilerinin bildiklerinden biraz daha fazlasına sahibiz.

^{36:6.8 (405.1)} [Yüksek Denetimci Açığa Çıkarım Birliğine ait Melçizedek Baş İdarecisi'nin isteği ile, bir gözlemci ve bu yetkinlikte eylemde bulunan bir unsur olarak Urantia üzerinde konumlanan bir Vorondadek Evladı tarafından yazılmıştır.]

37. Makale

Yerel Evren'in Kişilikleri

^{37:0.1 (406.1)} TÜM kişiliklerin en tepesinde, evren yaratıcısı ve egemeni olan Mikâil olarak Yaratan ve Üstün Evlat bulunmaktadır. Salvington'un Kutsal Hizmetkârı olarak yerel evren Ana Ruhaniyeti, kutsallık bakımından eş güdüm halinde olup ve yaratıcı özellikler bakımından tamamlayıcıdır. Ve bahse konu bu yaratanlar, kelimenin tam anlamıyla Nebadon'un tüm özgün yaratılmışlarının Yaratıcı-Evlat ve Ruhaniyet-Ana'sıdır.

^{37:0.2 (406.2)} Önceki makaleler evlatlığın yaratılmış düzeylerini ele almıştır; bundan sonraki anlatımlar ise, evlatlığın hizmetkâr ruhaniyetlerini ve yükseliş düzeylerini tasvir edecektir. Bu makale başlıca, Evren Yardımcıları olarak bu iki düzey arasında bulunan bir topluluk ile ilgilidir; fakat aynı zamanda bu anlatım, Nebadon üzerinde konumlanan yüksek ruhaniyetlerin bazıları ve yerel evrenin kalıcı vatandaşlarının belirli düzeyleri ile ilgili kısa anlatımları içerecektir.

1. Evren Yardımcıları

^{37:1.1 (406.3)} Bu sınıflandırma altında genel olarak toplanan benzersiz düzeylerin birçoğu açıklığa çıkarılmamıştır, fakat bu makaleler içinde sunulduğu gibi Evren Yardımcıları şu yedi düzeyi içine almaktadır:

37:1.2 (406.4) 1. Berrak ve Sabah Yıldızları.

37:1.3 (406.5) 2. Berrak Akşam Yıldızları

37:1.4 (406.6) 3. Baş Melekler.

37:1.5 (406.7) 4. En Yüksek Yardımcılar.

37:1.6 (406.8) 5. Yüksek Heyet Üyeleri.

37:1.7 (406.9) 6. Göksel Denetçiler.

37:1.8 (406.10) 7. Malikâne Dünya Eğitimcileri.

37:1.9 (406.11) Evren Yardımcıları'nın ilk düzeyi olan Berrak ve Sabah Yıldızları arasında, her yerel evren içerisinde sadece tek bir tanesi bulunmaktadır ve o bir yerel evrene özgü olarak yaratılmışların tümünün ilk doğmuş olanıdır. Evrenimizin Berrak ve Sabah Yıldızı, Salvington'un Cebrail'i olarak bilinmektedir. Kendisi, Egemen Evlat'ın kişisel temsilcisi ve onun yaratıcı eşinin sözcüsü olarak faaliyet göstererek Nebadon'un tümünün ait baş yöneticisidir.

37:1.10 (406.12) Nebadon'un ilk zamanları boyunca Cebrail, Mikâil ve Yaratıcı Ruhaniyet ile birlikte uzun bir süre yalnız olarak çalışmıştır. Evrenin büyümesi ve idari sorunların çoğalması ile birlikte; açığa çıkarılmamış olan yardımcıların bir kişisel personel topluluğu kendisine sağlanmıştır ve nihai olarak bu topluluk Akşam Yıldızları'nın Nebadon birliklerinin yaratımı tarafından çoğalmıştır.

2. Berrak Akşam Yıldızları

37:2.1 (407.1) Bu muhteşem yaratılmışlar Melçizedekler tarafından tasarlanmış olup, bunun sonrasında Yaratan Evlat ve Yaratıcı Ruhaniyet tarafından mevcut hale getirilmiştir. Onlar birçok yetkinlik içerisinde hizmet vermektedir, fakat başlıca olarak yerel evren baş idarecisi olan Cebrail'in irtibat görevlileri olarak görev yapmaktadır. Bu varlıkların bir veya daha fazlası, Nebadon içinde her takımyıldızı ve sistemin başkentinde onun temsilcileri olarak faaliyet göstermektedir.

37:2.2 (407.2) Nebadon'un baş idarecisi olarak Cebrail, Salvington özel kurullarının birçoğunun reysen başkanlığını yapmakta veya bu kurullara gözlemci olarak katılmaktadır; ve bu unsurların bin kadarı eş zamanlı olarak oturumlarda hazır bulunmaktadır. Berrak Akşam Yıldızları, Cebrail'i bu tür etkinliklerde temsil etmektedir; Cebrail aynı zaman zarfı içinde iki yerde birden bulunamamakta olup, bu aşkın melekler onun bu kısıtlılığını telafi etmektedirler. Onlar, Kutsal Üçleme Eğitimci Evlatları'nın birlikleri için benzer bir hizmeti vermektedir.

37:2.3 (407.3) Her ne kadar kişisel olarak idari görevlerle görevlendirilmiş olsa da Cebrail, Berrak Akşam Yıldızları vasıtasıyla evren hayatının ve evren olaylarının tüm diğer fazları ile birlikte ilişki kurmaktadır. Onlar her zaman Cebrail'e gezegensel ziyaretlerinde eşlik etmekte olup, onun kişisel temsilcileri olarak bireysel gezegenlere özel görevlere gitmektedirler. Bu tür görevler üzerinde onlar zaman zaman "Koruyucu'nun meleği" olarak bilinirler. Onlar sık sık Uversa'ya, Zamanın Ataları'nın mahkemeleri ve meclislerinden önce Berrak ve Sabah Yıldızı'nı yansıtmak için

giderler; fakat onlar seyrek olarak Orvonton'un sınırları ötesinde seyahat ederler.

37:2.4 (407.4) Berrak Akşam Yıldızları, yaratılmış soyluluğun birkaçı ve erişilen hizmetin diğerleri ile bütünleşen bir biçimde benzersiz bir iki katmanlı düzeydir. Bu aşkın meleklerle ait Nebadon birliklerinin nüfusu şu an itibariyle 13.641'dir. 8.809 unsur yüceltilmiş hizmetin bu amacına ulaşan yükseliş ruhaniyetleri iken, bu sayının geride kalan 4.832 tanesi yaratılmış soyluluğa aittir. Bu yükseliş Akşam Yıldızları'nın birçoğu, süreçlerine yüksek melekler olarak başlamıştır; diğerleri ise yaratılmış yaşamın açığa çıkarılmamış düzeylerinden yükselmiştir. Bir erişim amacı olarak bu yüksek birlikler, bir evren ışık ve yaşam altında kurulu bir düzeye sahip olmadığı müddetçe, yükseliş adaylarına hiçbir zaman kapalı değildir.

37:2.5 (407.5) Berrak Akşam Yıldızları'nın iki türü de, morontia kişilikleri ve yüksek fani maddi varlıklarının belirli türleri için kolay bir biçimde görülebilir niteliktedir. Bu ilgi çekici ve çok yönlü düzeyin yaratılmış varlıkları, kişisel mevcudiyetlerinden bağımsız bir biçimde dışa vurulabilecek ruhani bir kuvveti elinde barındırmaktadır.

37:2.6 (407.6) Bahse konu bu aşkın meleklerin başı, Nebadon içinde bu düzeyin ilk doğan unsuru olan Gavalia'dır. Urantia üzerinde onun zafer dolu bahşedilişinden Hazreti Mikâil'in dönüşünden itibaren Gavalia, yükseliş fani hizmetkârlığına atanmıştır; ve Urantia zamanına göre son on dokuz bin yıl süresi boyunca Galantia, yaklaşık olarak vaktinin yarısını geçirdiği yer olan Jerusem üzerinde yönetim merkezini idare etmiştir. Galantia, bu yüksek düzeye erişen yükseliş aşkın meleklerinin ilkidir.

37:2.7 (407.7) Berrak Akşam Yıldızları'nın hiçbir topluluğu veya birliktelik işleyişi, birçok görev üzerinde onların çiftleri birlikteliklerinin dışında var olmamaktadır. Onlar çoğunlukla fanilerin yükseliş süreçleri ile ilgili olan görevlere atanmamaktadırlar; fakat böyle bir görevle görevlendirildikleri zaman hiçbir zaman yalnız başlarına faaliyet göstermemektedirler. Onlar her zaman, biri yaratılmış varlık ve diğeri yükseliş Akşam Yıldızı olarak ikiye bölünmüş topluluklar görevlerini yerine getirmektedir.

37:2.8 (407.8) Akşam Yıldızları'nın yüksek görevlerinden biri, gezegensel görevleri üzerinde Avonal bahşedilmiş evlatlarına eşlik etmektir; buna benzer bir biçimde Cebraile Urantia bahşedilmesi üzerinde Mikâil'e eşlik etmiştir. Görevde bulunan iki aşkın melek, bu sorumluluğun yerine getirilmesi için görevlendirilen başmelekler ve diğerlerinin eş kumandanı olarak hizmet vererek bu türden görevlerin en yüksek rütbeli unsurlarıdır. Bu aşkın melek kumandanları dikkate değer bir zamanda ve yaşta Avonal bahşedilmiş Evlatları'nı "Kardeşinizin davasına yardım edin" şeklinde amirane bir biçimde uğurlar.

37:2.9 (408.1) Bu aşkın meleklerin benzer çiftleri, yerleşik bir dünyanın bahşedilme sonrası veya başlangıçsal ruhsal çağını oluşturmak için faaliyet gösteren Kutsal Üçleme Eğitimci Evlatları'nın gezegensel birliklerine atanmaktadır. Bu tür görevler üzerinde Akşam Yıldızları, âlemin fanileri ve Eğitimci Evlatları'nın görünmez birlikleri arasında irtibat unsurları olarak görev yaparlar.

37:2.10 (408.2) *Akşam Yıldızları'nın Dünyaları.* Yedi Salvington dünyasının altıncı topluluğu ve onların kırk iki bağımlı alt

uydusu, Berrak Akşam Yıldızı'nın idaresine atanmıştır. Bağımlı alt uydular yükseliş Akşam Yıldızları tarafından idare edilirken, yedi ana dünya bahse konu bu aşkın meleklerin yaratılmış düzeyleri tarafından yönetilmektedir.

37:2.11 (408.3) İlk üç dünyanın uyduları, yerel evrenin ruhaniyet kişiliklerine adanan Eğitimci Evlatları ve Akşam Yıldızları'nın okullarına tahsis edilmiştir. Diğer üç topluluk, yükseliş fanilerinin eğitime adanan benzer ortak okullar tarafından doldurulmaktadır. Yedinci-dünya uyduları; Eğitimci Evlatlar, Akşam Yıldızları ve kesinliğe erişecek olanların üçleme bütünlüğü görüşmeleri için ayrılmıştır. Geçmiş zamanlar boyunca bu aşkın melekler, Kesinliğin Birliği'nin yerel evren görevi ile yakın bir biçimde tanımlanmıştır; ve onlar, Eğitimci Evlatlar ile uzun bir süreden beri birliktelik halindedir. Kesinliğe erişecek olanların çalışma topluluğuna bağlanmış olan Akşam Yıldızları ve Çekim İleticileri arasında devasa güç ve aktarımın bir irtibatı mevcut bulunmaktadır. Yedinci ana dünyanın kendisi; Yüce olan Tanrı'nın kişiliğinin aşkın-evren dışavurumunun tamamlanmış ortaya çıkışının üzerine Eğitimci Evlatlar, kesinliğe erişecek olanlar ve Akşam Yıldızları arasında elde edilecek olan gelecek ilişki ile alakalı bu açığa çıkarılmamış olan durumlar için ayrılmıştır.

3. Başmelekler

37:3.1 (408.4) Başmelekler, Yaratan Evlat ve Evren Ana Ruhaniyeti'nin doğumudur. Onlar, yerel bir evrende geniş sayılarda üretilmiş yüksek ruhaniyet varlığının en yüksek türüdür; ve son kaydın yapıldığı zaman Nebadon içinde yaklaşık olarak sekiz yüz bin başmelek bulunmaktaydı.

37:3.2 (408.5) Başmelekler, olağan durumlarda Cebrail'in karar yetkisinin altında bulunmayan yerel evren kişiliklerinin az sayıdaki topluluklarından biridir. Onların, yaratılmışın varlığını devam ettirmesinin görevine ek olarak zaman ve mekân fanilerinin yükseliş sürecinin ilerlemesine adanmış olarak, evrenin olağan idaresi ile hiçbir biçimde bir ilgisi bulunmamaktadır. Olağan bir biçimde Berrak ve Sabah Yıldızı'nın yönlendirmesine bağlı olmazken başmelekler, zaman zaman bireysel yetkisi vasıtasıyla faaliyet gösterir. Onlar aynı zamanda, sizin dünyanız üzerinde yaşam naklinin anlatımında tasvir edilen belirli etkileşimler vasıtasıyla gösterildiği şekliyle, Akşam Yıldızları gibi Evren Yardımcıları'nın diğerleri ile birlikte işbirliğinde bulunmaktadır.

37:3.3 (408.6) Nebadon'un başmelek birlikleri; bu düzeyin ilk doğan unsuru tarafından yönlendirilmekte olup, daha yakın zamanlarda başmeleklerin bir bölümsel yönetim merkezi Urantia üzerinde idare edilmekteydi. Bahse konu bu olağandışı gerçeklik, yakında Nebadon dışı öğrenci ziyaretçilerinin dikkatine takılacaktır. Evren arası etkileşimlerin öncül gözlemleri arasında, Berrak Akşam Yıldızları'nın yükseliş etkisi Berrak Akşamınliklerinin birçoğunun Satania olarak yerel bir sistemin başkentinden yönlendirilmesi keşif niteliği taşımaktadır. Daha ileri bir incelemede onlar, belirli başmelek etkinliklerinin küçük ve görüldüğü şekliyle önemsiz bir yerleşik dünya olan Urantia ismiyle anılan bir yerleşkeden yönlendirildiğini keşfederler. Ve bunun sonrasında, Urantia üzerindeki Mikâil'in bahşedilişinin açığa çıkışı ve onların size ve sizin alt düzeyde bulunan âleminize olan eşzamanlı bir

biçimde artan ilgilileri bu keşfin sonrasında gerçekleşen olaylardır.

37:3.4 (409.1) Sizin alt düzeyde bulunan ve kafası karışık gezegeninizin, Cennet yükseliş düzeni ile ilgili belirli başmelek etkinliklerinin evren idaresi ve yönlendirmesi için bir bölümsel yönetim merkezi haline gelmesinin bilgisine dair önemi kavrayabiliyor musunuz? Kuşkusuz bu durum, Mikâil'in bahşedilmiş dünyası üzerinde diğer yükseliş etkinliklerinin gelecekteki odağının belirticisi olacaktır; ve yine bu durum, "Ben tekrar geleceğim" biçiminde Üstün'ün kişisel sözünün içeriğine devasa ve kutsal samimiyeti olan bir katkıda bulunacaktır.

37:3.5 (409.2) Genel olarak başmelekler, evlatlığın Avonal düzeyinin hizmetine ve yardımına atanmıştır; fakat bu durum, onların birçok hizmetkâr ruhaniyetin görevine ait fazların tümü içindeki geniş başlangıç eğitimi boyunca geçmelerine kadar gerçekleşmemektedir. Yüz baş meleğin bir birliği; bahşedilmenin süreci boyunca geçici süreliğine atanmış olarak, her Cennet bahşedilmiş Evladı'na bir yerleşik dünyaya kadar eşlik eder. Eğer Hakimane Evlat gezegenin geçici yöneticisi haline gelmek zorunda olursa, bahse konu bu başmelekler bu âlemin üzerinde göksel yaşamın tümüne ait yönetici başlar olarak faaliyet gösterecektir.

37:3.6 (409.3) İki kıdemli başmelek; ister yargısal eylemler ile, ister hakimane görevler ile veya ister bahşedilme ete kemiğe bürünmesi ile ilgili olsun, her zaman gezegensel görevlerin tümü üzerinde bir Cennet Avonalı'nın kişisel yardımcıları olarak atanırlar. Bu Cennet Evladı; bir âlemin yargısını tamamlandığı zaman, ve ölümler (yeniden canlanma olarak

Urantia üzerinde adlandırıldığı biçimiyle) kaydedilmek için çağrıldıklarında, uyku halindeki kişiliklerin “baş meleğin çağrısına” karşılık verdikleri kelimenin tam anlamıyla doğrudur. Bir yazgı döneminin sonlandırılması ait olan yoklama çağrısı, görevli bir başmelek tarafından duyurulur. Bu başmelek, zaman zaman “Mikâil’in baş meleği” olarak adlandırıldığı biçimiyle, yeniden dirilişin baş meleğidir.

37:3.7 (409.4) *Başmelekler’in Dünyaları.* Birliktelik içinde bulunduğu uydular ile birlikte Salvington dünyalarını çevreleyen yedinci topluluk, başmeleklerle atanmıştır. Birinci âlem ve onun bağımlı alt altı uydusu, kişilik kaydedicileri tarafından doldurulmaktadır. Kaydedicilerin bu devasa birliği; doğum anından evren süreci boyunca bu türden bir bireyin Salvington’dan aşkın-evren düzeni için ayrılması ve Zamanın Ataları’nın emri tarafından “kaydedilmiş mevcudiyetin sona ermesine” kadar, zamanın her fanisinin kaydını yalın bir biçimde tutarak hizmet vermektedir.

37:3.8 (409.5) Kişilik kayıtları ve tanımlama güvencelerinin; fani ölümden, ölümden yeniden diriliş biçiminde onun tekrar kişiliğe büründüğü saate kadar geçen ara süre boyunca tasnif edilmesi, dosyalanması ve korunması bu dünyalar üzerinde gerçekleşir.

4. En Yüksek Yardımcılar

37:4.1 (409.6) En Yüksek Yardımcılar; yerel yaratımların merkezi veya aşkın evren temsilcileri veya onların gözlemcileri biçiminde geçici bir süreliğine atanan unsurlar olarak, yerel bir evrenin dışından kökenini olan gönüllü varlıkların bir topluluğudur. Onların nüfusu sürekli bir biçimde değişkenlik

göstermektedir, fakat yine de onların nüfusu her zaman milyonların çok fazla yukarısındadır.

37:4.2 (409.7) Zaman zaman biz, Nebadon'un tümünü Orvonton'un düşünceleri ve Cennet'in nihai amaçları ile daha bütüncül bir uyuma getirme çabası içinde özgün kişiliklerimize yardım etmek amacıyla kısa bir süreliğine bizler ile ikamet eden; Bilgelğin Kusursuzlaştırıcıları, Kutsal Danışmanlar, Kâinatsal Denetimciler, Muazzam Kutsal Üçleme Ruhaniyetleri, Kutsal Bir Biçimde Üçleştirilmiş Evlatlar, Yalnız İleticiler, birincil hizmetkâr ruhaniyetleri, ikincil hizmetkâr ruhaniyetleri, üçüncül hizmetkâr ruhaniyetleri ve diğer iyilik sahibi hizmetkârlar biçiminde bu tür Cennet kökenli varlıkların hizmeti ve yardımından böylelikle yararlanmaktayız.

37:4.3 (410.1) Bahse konu bu varlıkların herhangi biri gönüllü olarak Nebadon içinde hizmet vermekte olabilir, ve bu nedenle onlar işleyişsel bir biçimde yargı yetkimizin dışında kalabilmektedir; fakat bu türden aşkın ve merkezi evrenin kişilikleri her ne kadar yüksek evrenlerin temsilcileri olarak görev yapsalar da ve âlemimiz içinde görevlerini oluşturan talimatlar uyarınca hizmet verseler de, onlar görev üzerinde faaliyet gösterdikleri zaman kısa süreli ikamet ettikleri yerel evrenin düzenlenmelerinden bütünüyle muaf değillerdir. Onların genel yönetim merkezi; Zamanın Birlikteliği'nin Salvington birimi üzerinde konumlanmış olup, onlar, Cennet Kutsal Üçlemesi'nin bu elçisine ait yüksek denetiminde üstünde olan gözetime bağlıdır. Yüksek âlemlerden gelen bu kişilikler bağımsız olan topluluklar içinde faaliyet gösterdikleri zaman genellikle özerktirler; fakat bir istek üzerine hareket ettikleri zaman onlar, kendilerini gönüllü olarak bütünüyle

görevlendirilmiş faaliyetin âlemlerine ait yüksek denetim idarecilerinin yargı yetkisinin altında konumlarlar.

37:4.4 (410.2) En Yüksek Yardımcılar, yerel evrende ve takımyıldız yetkinlikleri içerisinde hizmet etmektedir; fakat onlar doğrudan bir biçimde sistem veya gezegen hükümetlerine bağlı değildirler. Onlar buna rağmen yerel evren içinde herhangi bir yerde faaliyet gösterebilir ve idari, yönetsel, eğitimsel ve diğerleri biçimindeki Nebadon eyleminin herhangi bir fazına atanabilir.

37:4.5 (410.3) Bu birliklerin büyük bir çoğunluğu; Zamanın Birlikteliği, Yaratan Evlat, Zamanın İnançlıları, Hakimane Evlatlar ve Kutsal Üçleme Eğitmen Evlatları olarak Nebadon Cennet kişiliklerine yardımında bulunmada kayıt altına alınmıştır. Şu an itibariyle ve bunun sonrasında, yerel bir yaratımın olaylarına ait etkileşim içerisinde işlevsel olarak ilgili yerel evrenin tüm özgün kişiliklerinin bilgisinden geçici bir süreliğinde belirli detayları saklamak bilgece bir nitelik kazanmaktadır. Buna benzer biçimde belirli derin tasarımlar ve karmaşık idareler, En Yüksek Yardımcılar'ın daha olgun ve daha ileriye görüşlü birlikleri tarafından daha iyi kavranabilir ve daha bütüncül bir biçimde anlaşılabilir; buna ek olarak bu tür durumlar içerisinde ve daha birçoklarında onlar, oldukça yüksek bir biçimde evren yöneticileri ve idarecilerine hizmet verebilen bir nitelikte bulunmaktadır.

5. Yüksek Heyet Üyeleri

37:5.1 (410.4) Yüksek Heyet Üyeleri, Ruhaniyet-ile-bütünleşmiş yükseliş fanileridir; onlar Düzenleyici ile bütünleşmiş bir içkinliğe sahip değildirler. Siz; Hazreti Mikâil'in

bahşedilişinden beri Urantia fanilerinin tümü için beklenen en yüksek nihai son olarak, Düzenleyici ile bütünleşmek için bir fani adayın evren yükseliş sürecini oldukça iyi bir biçimde anlamaktasınız. Fakat bu durum, sizlerinki gibi dünyaların bahşedilme öncesi çağları içinde fanilerin tümünün ayrıcalıklı bir nihai sonunu teşkil etmemektedir; ve Düşünce Düzenleyici'nin kalıcı bir biçimde hiçbir zaman ikamet etmediği sakinlerin dünyalarının diğer türü bulunmaktadır. Bu tür faniler, Cennet'in bir Gizem Görüntüleyici bahşedilmesinin birlikteliğine hiçbir zaman kalıcı olarak katılmamaktadır; yine de Düzenleyiciler, beden içinde yaşamın süreci boyunca rehberler ve işleyiş biçimleri olarak hizmet vererek onlar içinde geçici şekilde ikamet etmektedir. Bu kısa süreli olan ikamet boyunca onlar, bütünleşmeyi ümit ettikleri bu varlıklar içinde ölümsüz bir ruhun evrimini desteklemektedirler; fakat fani ırk son bulduğunda onlar, geçici birlikteliğin yaratılmışlarından ebedi bir biçimde ayrılırlar.

37:5.2 (410.5) Bu düzeyin varlığını devam ettiren ruhları, yerel evren Ana Ruhaniyeti'nin ruhaniyetine ait olan bireyselleşen bir nüve ile birlikte ebedi bütünleşme vasıtasıyla ölümsüzlüğe erişir. Onlar, sayıları çok geniş olan bir topluluk değildir; en azından bu durum Nebadon içinde böyledir. Malikâne dünyaları üzerinde siz; Cennet doğrultusunda durdukları yer olan Salvington'a kadar onlar sizinle birlikte yükselirken, bu Ruhaniyet-ile-bütünleşen faniler ile buluşacak ve onlar ile bütünleşeceksiniz. Onlardan bazıları bu durumu takip eden bir süreç içerisinde yüksek evren düzeylerine yükselebilir, fakat onların büyük bir çoğunluğu, yerel evrenin hizmeti içinde sonsuza kadar kalmaya devam edecektir; bir sınıf olarak onlar, Cennet'e erişmenin nihai sonuna sahip kılınmamışlardır.

37:5.3 (411.1) Düzenleyici ile bütünleşmiş bir içkinliğe sahip olmayan unsurlar olarak onlar, hiçbir zaman kesinliğe erişecek olanlar haline gelemezler; fakat onlar nihai olarak Kusursuzluğun yerel evren Birlikleri'ne katılırlar. Onlar, “Kusursuz olun” biçimindeki Yaratıcı'nın emrine ruhaniyet içerisinde uymaktadırlar.

37:5.4 (411.2) Kusursuzluğun Nebadon Birlikleri'ne eriştikten sonra Ruhaniyet-ile-bütünleşmiş yükseliş halinde bulunan unsurlar, Evren Yardımcıları olarak görevi kabul edebilirler; bu durum, onlar için tanınmış olan devam eden deneyimsel büyümenin olanaklarından bir tanesidir. Böylelikle onlar, yerel evrenin göksel yetki sahiplerine fani dünyaların evrim halindeki yaratılmışlarının bakış açılarını yorumlamanın yüksek hizmeti için heyet üyeleri haline gelirler.

37:5.5 (411.3) Yüksek heyet üyeleri hizmetlerine ırk heyet üyeleri olarak başlar. Bu yetkinlik içerisinde onlar, bakış açılarını yorumlar ve birçok insan ırkının ihtiyaçlarını tasvir eder. Onlar yüce bir biçimde; diğer insanlar ile ilişkilerin tümünde en başından beri bağışlamayı, adaleti ve adil davranışı onlar için elde etmeyi arayan bir biçimde, sözcüsü oldukları fani ırkların refahına adanmıştır. Irk heyet üyeleri, gezegensel krizlerin sonu gelmez dizileri içinde heyet üyeleri olarak faaliyet gösterir ve çaba gösteren fanilerin bütüncül topluluklarının açık dışavurumu olarak hizmet eder.

37:5.6 (411.4) Yerleşik dünyalar üzerinde sorunların çözümünde uzun bir deneyimden sonra bu ırk heyet üyeleri; yerel evren içinde ve onun Yüksek Heyet Üyeleri'nin düzeyine nihai olarak erişerek faaliyetin daha yüksek düzeylerine yükselirler. Nebadon içinde bu Yüksek Heyet Üyeleri'nin nüfusu son

kayıtlara göre bir veya bir buçuk milyarın biraz üstünde ölçülmüştür. Bu varlıklar, kesinliğe erişecek olan unsular değillerdir; fakat onlar, özgün âlemleri için büyük hizmetin uzun deneyimine ait olan yükseliş fanileridir.

37:5.7 (411.5) Biz sürekli olarak, en alt düzeyden en yüksek düzeye kadar adaletin yüksek mahkemelerinin tümü üzerinde bu heyet üyeleri ile karşılaşmaktayız. Onlar adaletin davalarına katılmamaktadır; fakat onlar, hüküm verilme süreci içerisinde yükseliş halinde bulunan unsurlar, çevre ve onların doğası ile ilgili yönetimde bulunan hâkimlere danışmanlık ederek mahkemelerin dostları olarak hareket ederler.

37:5.8 (411.6) Yüksek Heyet Üyeleri, mekânın çeşitli birçok iletici ev sahiplerine ve her zaman zamanın hizmetkâr ruhaniyetlerine bağlıdır. Onlarla, birçok evren meclisinin düzeni içinde karşılaşmakta olup; yine bahse konu bu fani-bilge heyet üyeleri her zaman, mekânın dünyaları için Tanrı'nın Evlatları'nın görevlerine bağlı bulunmaktadır.

37:5.9 (411.7) Her ne zaman adiliyet ve adalet, düşünülmüş bir siyasanın veya talimatın zamanın evrimsel ırklarını nasıl etkileyeceğine dair bir anlayışına ihtiyaç duyarsa; görevde bulunan bu heyet üyeleri, tavsiyelerini sunmaktadırlar; onlar her zaman, kendileri hakkında konuşmak için temsil durumunda bulunmayan unsurlar için bu temsili konuşarak gerçekleştirirler.

37:5.10 (411.8) *Ruhaniyet-ile-bütünleşmiş Faniler'in Dünyaları.* Salvington döngüsü içinde yedi ana dünya ve onun bağımlı alt uydularının sekizinci topluluğu, Nebadon'un Ruhaniyet-ile-bütünleşmiş fanilerinin ayrıcalıklı iyeliğidir. Yükseliş halinde

olan Düzenleyici ile bütünleşmiş fanilerin, Ruhaniyet-ile-bütünleşmiş sakinlerin davet edilen misafirleri olarak birçok hoş ve yararlı kısa süreli ikametlerini memnuniyetle yaşamaları dışında bu dünyalar ile ilgileri bulunmamaktadır.

37:5.11 (411.9) Uversa ve Cennet'e erişen az miktardaki unsur dışında bu dünyalar, Ruhaniyet-ile-bütünleşmiş varlığını sürdüren unsurların kalıcı yerleşkesidir. Fani yükselişin bu türden tasarlanmış sınırı; yerel evren idaresinin gelecekteki istikrarını ve farklılaşmasını genişletmeye devam edecek olan çoğalan deneyimine sahip, evrim içindeki kalıcı bir nüfusun birikimini teminat altına alarak yerel evrenlerin iyiliğine karşılık verir. Bu varlıklar Cennet'e erişemeyebilirler, fakat onlar geçici bir biçimde yükseliş halinde bulunanlar tarafından erişilebilen her şeyin bütünüyle üstünde olan Nebadon sorunlarının üstesinden geliş içinde deneyimsel bir bilgeliğe erişirler. Ve varlığını devam ettiren bu ruhlar; bu çok geniş farklı iki düzeyi birleştirmeye ve gittikçe yükseklik kazanan bilgeliğin bu türden bir çifte bakış açısını yansıtmaya artan bir biçimde yetkin olarak, insan ve kutsalın benzersiz bir bileşimin biçiminde varlıklarını sürdürmeye devam ederler.

6. Göksel Denetçiler

37:6.1 (412.1) Nebadon eğitim sistemi, birleşik bir biçimde Kutsal Üçleme Eğitimci Evlatları ve Melçizedek eğitimci birlikleri tarafından idare edilmektedir; bu eğitimin idaresine ve geliştirilmesine katkıda bulunulması için tasarlanan bu görevin büyük bir çoğunluğu Göksel Denetçiler tarafından yürütülmektedir. Bu varlıklar, yükseliş fanilerinin eğitim ve hazırlanma düzeni ile bütünleşen bireylerin tüm türleri ile bütünleşen toplanılmış bir birliktir. Onların nüfusu Nebadon

içinde üç milyondan fazladır; ve onların tümü, âlemin bütünü için eğitimsel danışmanlar olarak hizmet vermek amacıyla deneyim bakımından yetkin olan gönüllülerden oluşmaktadır. Melçizedekler'in Salvington dünyaları üzerinde onların yönetim merkezinden bu denetçiler, yükseliş yaratılmışlarının akıl hazırlanışı ve ruhani eğitimini etkilemek amacıyla tasarlanan Nebadon okul işleyiş biçiminin müfettişleri olarak yerel evren içerisinde hareket etmektedir.

37:6.2 (412.2) Aklın hazırlanışı ve ruhaniyetin eğitimi; insan kökeninin dünyalarından Edentia'ya bağlı yetmiş toplumlaştırıcı âlem üzerindeki malikâne sistem dünyalarına, ve Salvington'u çevreleyen ruhaniyet ilerleyişinin dört yüz doksan âlemi üzerindeki Jerusem ile ilgili olan ilerleyişin diğer âlemlerine kadar uzanan bir şekilde yerine getirilmektedir. Evren yönetim merkezlerinin kendisi üzerinde birçok Melçizedek okulu, Evren Evlatları yüksek okulları, yüksek melek üniversiteleri, Eğitimci Evlatları'nın ve Zamanın Birlikteliği'nin okulları bulunmaktadır. Hizmetin gelişmesi ve faaliyetin yükselmesi hususunda evrenin çeşitli birçok kişiliğini yetkin hale getirmek için her olası hüküm verilmiştir. Bütün bir evren geniş bir okuldur.

37:6.3 (412.3) Yüksek okulların birçoğunda uygulanan yöntemler, gerçeğin öğretilmesi sanatına ait olan insan kavramsallaşmasının ötesindedir; fakat tüm eğitim sisteminin yapıtaşını şu gerçek oluşturmaktadır: karakter aydınlanmış deneyim vasıtasıyla elde edilmektedir. Öğretmenler aydınlanmayı sağlamaktadır; evren yerleşkesi ve yükseliş halinde bulunan unsurun düzeyi, deneyim için imkân

sağlamaktadır; bu iki etkenin bilgece kullanılışı karakterin niteliğini arttırmaktadır.

37:6.4 (412.4) Temel olarak Nebadon eğitim sistemi, bir görevi sizin sorumluluğunuza sunmaktadır; ve bunun sonrasında size, bu görevin en iyi bir biçimde gerçekleştirilmesinin nihai ve kutsal yöntemini almanız için size imkân sağlamaktadır. Gerçekleştirmeniz için size belirli bir görev verilmektedir, ve aynı zamanda size, en iyi yöntem içerisinde görevinizin yerine getirilmesinde sizi eğitmeye yetkin olan öğretmenler sağlanmaktadır. Eğitimin kutsal tasarımı, görev ve eğitimin yakın birlikteliğini sağlamaktadır. Biz size, yapmanızı istediğimiz şeylerin en iyi nasıl bir biçimde uygulanacağını öğretmekteyiz.

37:6.5 (412.5) Bu eğitimin ve deneyimin tümünün amacı, aşkın evrenin daha yüksek ve daha ruhsal eğitim âlemlerine katılım için sizleri hazırlamaktır. Herhangi bir âlem içinde ilerleme bireyseldir; fakat bir fazdan diğerine geçiş genel olarak sınıflar tarafından gerçekleşmektedir.

37:6.6 (412.6) Ebediyetin ilerleyişi sadece ruhsal gelişimden oluşmamaktadır. Ruhsal kazanım aynı zamanda evrensel eğitimin bir parçasıdır. Aklın deneyimi eşit bir biçimde ruhsal ufkun genişlemesi ile büyümektedir. Akıl ve ruhaniyet, eğitim ve ilerleme için tıpkı imkânlar gibi yaratılmışlara sağlanmaktadır. Fakat aklın ve ruhaniyetin bu muhteşem eğitimi içerisinde siz, fani bedenın kısıtlamalarından sonsuza kadar özgür kalacaksınız. Artık siz sürekli bir biçimde farklı ruhsal ve maddi doğanın çatışan içeriğini irdelemek zorunda kalmayacaksınız. En azından siz, maddi şeyler karşısında ilkel hayvansal eğilimlerden uzun bir zaman önceden beri ayrılmış

olan yüceltilmiş bir aklın bütünleşmiş istencini memnuniyetle yaşayama yetkin olacaksınız.

^{37:6.7 (413.1)} Nebadon'un evreninden ayrılmadan önce Urantia fanilerinin büyük bir kısmına, Göksel Denetçiler'in Nebadon birliklerine ait üyeler olarak uzun veya kısa süreçler boyunca hizmet etmenin imkânı sağlanacaktır.

7. Malikâne Dünya Eğitimcileri

^{37:7.1 (413.2)} Malikâne Dünya Eğitimcileri, seçilmiş ve yüceltilmiş çocuksu meleklerdir. Nebadon içindeki birçok diğer eğitimci gibi onlar Melçizedekler tarafından görevlendirilmektedir. Onlar, morontia yaşamının eğitimsel girişimlerinin birçoğu içinde faaliyet gösterir; onların nüfusu, fani aklının kavrayışının çok ötesindedir.

^{37:7.2 (413.3)} Çocuksu melekler ve sanobimlerin bir erişim düzeyi olarak Malikâne Dünya Eğitimcileri, bir sonraki makale içinde daha geniş bir incelemeye konu olacaktır. Eğitimciler olarak morontia yaşamı içerisinde önemli bir rol oynarlarken onlar bu başlık altındaki makale içinde etraflıca bir biçimde ele alınacaktır.

8. Görevin Daha Yüksek Ruhaniyet Düzeyleri

^{37:8.1 (413.4)} Güç merkezlerinin ve fiziksel denetimcilerin dışında Sınırsız Ruhaniyet'in ailesine ait daha yüksek kökenli ruhaniyet varlıklarının bazıları, yerel evren için kalıcı görevde bulunanlara dâhildir. Sınırsız Ruhaniyet'in ailesine ait daha yüksek düzeyler arasında şu unsurlar görevlendirilmektedir:

37:8.2 (413.5) *Yalnız İleticiler*, yerel evren idaresine işlevsel bir biçimde bağlandıkları zaman; zaman ve mekânın kısıtlılıklarının üstesinden gelmedeki çabalarımız içerisinde bizim için paha biçilemez bir hizmeti mümkün hale getirirler. Onlar böyle bir görev içerisinde atanmadıkları zaman, yerel evrenlere ait olan bizler onlar üzerinde mutlak bir biçimde hiçbir idare yetkisine sahip bulunmamaktayız; fakat böyle bir durumda bile bu benzersiz varlıklar her zaman, sorunlarımızın çözülmesi ve emirlerimizin uygulanmasında bize yardım etme istencini taşırlar.

37:8.3 (413.6) *Andovontia*, yerel evrenimiz içinde konumlanan üçüncü derece *Evren Döngü Yüksek Denetimcisi* 'nin ismidir. O sadece, ruhaniyet ve morontia döngüleri ile ilgilidir; bu bakımdan o güç yöneticilerinin yetki alanı altında olan unsurlar ile ilişkili değildir. Lucifer isyanının sinayış dönemleri boyunca *Caligastia* gezegen ihaneti zamanlarında *Urantia* 'yı tecrit altına alan bu unsurun kendisidir. *Urantia* 'nın fanilerine selamlarını ulaştırırken o, yüksek denetiminin evren döngülerine bir zaman aralığında tekrar geri dönmenizin beklentisinden duyduğu hoşnutluğu dışa vurmaktadır.

37:8.4 (413.7) *Salsita* olarak *Nebadon Nüfus İdarecisi*, *Salvington* 'un *Cebrail* birimi içerisinde yönetim merkezini idare etmektedir. O kendiliğinden irade sahibi unsurun doğumu ve ölümünün bilincindedir ve mevcut an içerisinde yerel evrende faaliyet gösteren irade sahibi yaratılmışların kesin sayısını kaydetmektedir. O, başmeleklerin kayıtlı olduğu dünyalar üzerinde konumlanan kişilik kaydedicileri ile yakın birliktelik halinde görev yapmaktadır.

37:8.5 (413.8) *Bir Yardımcı Müfettiş* Salvington üzerinde yerleşik bir konumdadır. Bu unsur, Orvonton'un Yüce İdarecisi'nin kişisel temsilcisidir. *Görevlendirilmiş Koruyucular* olarak onların birliktelikleri aynı zamanda Orvonton'un Yüce İdarecisi'nin temsilcileridir.

37:8.6 (414.1) *Kâinatsal Arabulucular*, evrimsel dünyalardan başlayarak yukarı doğru yerel evrenin her birimi boyunca ve ötesinde faaliyet göstererek zaman ve mekânın evrenlerinin seyahat eden mahkemeleridir. Bu hakemler Uversa üzerinde kayıtlıdır; Nebadon içerisinde faaliyet gösteren bu unsurların nüfusunun tam kesin sayısı kayıtlı değildir, yine de ben yerel evrenimiz içinde arabuluculuk yapan yüz milyon heyete ait topluluğun var olduğunu tahmin etmekteyim.

37:8.7 (414.2) *Teknik Danışmanlar* arasında âlemin yasal akıllarının nüfusu için yasal bir sınıra sahip bulunmaktayız, ve bu sınır yaklaşık olarak bir milyardır. Bahse konu bu varlıklar, yaşayan ve dolaşım halinde bulunan mekânın tümünün deneyimsel hukuk kütüphaneleridir.

37:8.8 (414.3) *Göksel Kaydediciler* arasında yükseliş yüksek meleklerinden Nebadon içerisinde yetmiş tanesine sahip bulunmaktayız. Bu unsurlar, kıdemli veya yüksek denetimde bulunan kaydedicilerdir. Eğitim halindeki bu düzeyin ilerleyen öğrencileri neredeyse dört milyarı bulmaktadır.

37:8.9 (414.4) Nebadon içinde yetmiş milyar *Morontia Dostları'nın* hizmeti, zamanın kutsal yolcularının geçici gezegenleri ile ilgili bu anlatımlarda tanımlanmıştır.

37:8.10 (414.5) Her evren kendisine ait özgün meleksele birliklere sahiptir; yine de yerel yaratımın dışından kökenini alan bu yüksek ruhanîyetlerin yardımına sahip olmanın oldukça yararlı olduğu koşullar mevcuttur. Birincil hizmetkâr ruhanîyetleri eşine az rastlanır ve benzersiz birtakım hizmeti gerçekleştirmektedir; Urantia meleklerinin mevcut baş idarecisi Cennet'in bir birinci derece birincil hizmetkâr ruhanîyetidir. Yansıtıcı ikinci derece ikincil hizmetkâr ruhanîyetine, aşkın evren kişiliğinin faaliyet gösterdiği her yerde karşılaşılabılır; ve üçüncül hizmetkâr ruhanîyetlerinin büyük bir çoğunluğu, En Yüksek Yardımcılar olarak geçici hizmete aittirler.

9. Yerel Evren'in Kalıcı Vatandaşları

37:9.1 (414.6) Aşkın ve merkezi evrenlerde olduğu gibi yerel evren, kendisine ait kalıcı vatandaşlığa sahiptir. Bu vatandaşlıklar, şu yaratılmış türleri içine alır:

37:9.2 (414.7) 1. Susatia.

37:9.3 (414.8) 2. Univitatılar.

37:9.4 (414.9) 3. Maddi Evlatlar.

37:9.5 (414.10) 4. Yarı-Ölümlü Yaratılmışlar.

37:9.6 (414.11) Ruhaniyet-ile-bütünleşmiş yükseliş halindeki unsurlar ve bunların dışında kalanların sınıflandırıldığı şekliyle spirongalar ile birlikte yerel yaratımın bu özgün varlıkları, göreceli olarak kalıcı bir vatandaşlığı oluşturmaktadır. Varlıkların bu düzeyleri genel olarak ne yükseliş ne de alçalış unsurlarıdır. Onların tümü deneyimsel yaratılmışlardır, fakat

onların genişleyen deneyimi kökenlerin düzeyleri üzerinde evren için müsait olmaya devam etmektedir. Bu durum Âdemsal Evlatlar ve yarı-ölümlü yaratılmışlar için doğruluk teşkil etmese de, bu düzeyler için göreceli olarak gerçeklik arz etmektedir.

37:9.7 (414.12) *Susatia*. Bu harikulade varlıklar, bu yerel evrenin yönetim merkezi olan Salvington üzerinde kalıcı vatandaşlar olarak ikamet etmekte ve faaliyet göstermektedir. Onlar; Yaratan Evlat ve Yaratıcı Ruhaniyet'in göz kamaştırıcı doğumu olup, Kusursuzluğun Nebadon Birlikleri'nin Ruhaniyet-ile-bütünleşmiş fanileri olarak yerel evrenin yükseliş vatandaşları ile yakın bir biçimde birliktelik halindedir.

37:9.8 (414.13) *Univatatialar*. Mimari âlemlerin yüz takımyıldız yönetim merkez kümelenmelerinden her biri, univatatialar olarak bilinen varlıkların yerleşik bir düzeyinin devamlı hizmetini memnuniyetle yaşamaktadır. Yaratan Evlat ve Yaratıcı Ruhaniyet'in bahse konu bu evlatları, takımyıldız yönetim merkezi dünyalarının kalıcı nüfusunu oluşturur. Onlar; sistem yönetim merkezleri üstünde ve daha ayrıntılı bir biçimde Ruhaniyet-ile-bütünleşmiş fanilerin ve Salvington'un susatiasının ruhsal düzlemi üzerinde konumlanan, Maddi Evlatlar'ın yarı-maddi durumu arasında yaklaşık olarak orta bir konumda bulunan yaşamın bir düzlemi üzerinde mevcut bir halde bulunan, çoğalımsal olmayan varlıklardır; fakat univatatialar, morontia varlıkları değildir. Onlar; Havona yerlilerinin, merkezi yaratım boyunca geçen kutsal yolcu ruhaniyetlerine katkıda bulunduklarını takımyıldız âlemlerinin kat edilmesi süresince yükseliş fanileri için yerine getirirler.

37:9.9 (415.1) *Tanrı'nın Maddi Evlatları.* Yaratan Evlat ve Evren Ana Ruhaniyeti olarak Sınırsız Ruhaniyet'in evren temsilcisi arasında yaratıcı bir birliktelik kendi döngüsünü tamamladığı zaman, bu iki unsurun bütünleşen doğasının doğumu artık beklenmediği anda, bunun sonucunda Yaratan Evlat kendisine ait varlığın son kavramsallaşmasını çifte bir tür içinde kişilikleştirir ve böylece Yaratan Evlat kendisini ve onun özgün çifte kökenini nihai olarak onaylar. Kendisi içinde ve ona ait olarak böylece o, evren evlatlığının maddi düzeyine ait güzel ve muhteşem Erkek ve Kız Evlat'ı yaratmaktadır. Bu durum, Nebadon'un her yerel sistemine ait özgün Âdem ve Havva'nın kökenidir. Onlar, erkek ve kadın biçiminde yaratılmış olarak evlatlığın çoğalımsal bir düzeyidir. Onların soyları, her ne kadar bazıları Gezegensel Âdemler olarak görevlendirilseler de, göreceli olarak kalıcı vatandaşlar biçiminde faaliyet gösterir.

37:9.10 (415.2) Gezegensel bir görev üzerinde Maddi Erkek ve Kız Evlat; bu âlemin fani sakinleri ile nihai olarak kaynaşacak bir biçimde tasarlanmış bir ırk olarak bu dünyanın Âdemsal ırkını bulmak için görevlendirilmiştir. Gezegensel Âdemler, hem yükseliş hem de alçalış Evlatları'dır; fakat biz genel olarak onları yükseliş Evlatları olarak sınıflandırmaktayız.

37:9.11 (415.3) *Yarı-Ölümlü Yaratılmışlar.* Yerleşik dünyaların büyük bir çoğunluğunun ilk zamanlarında, insan-üstü düzeyde bulunan fakat aynı zamanda maddileştirilmiş olan belirli varlıklar bu görevin bir parçasıdır; fakat onlar genellikle, Gezegensel Ademler'in gelişi üzerine görevlerinden emekli olurlar. Bu türden varlıkların etkileşimleri ve Maddi Evlatlar'ın evrimsel ırkları geliştirmek için çabaları sıklıkla,

sınıflandırılması zor olan yaratılmışların sınırlı bir nüfusunun ortaya çıkmasıyla sonuçlanır. Bu benzersiz varlıklar sıklıkla, Maddi Evlatlar ve evrimsel yaratılmışlar arasında ortada kalan bir düzeyde bulunmaktadır; böylece onlar, yarı-ölümlü varlıklar olarak tanımlanır. Karşılaştırmalı bir bakımdan bu yarı-ölümlü varlıklar, evrimsel dünyaların kalıcı vatandaşlarıdır. Bir Gezegenel Prens'in varışının ilk günlerinden ışık ve yaşam altında gezegenin oluşturulduğu uzak zamanlara kadar onlar, âlem üzerinde sürekli olarak kalmaya devam eden ussal varlıkların tek topluluğudur. Urantia üzerinde yarı-ölümlü hizmetkârlar gerçekte gezegenin mevcut koruyucularıdır; işlevsel bakımdan onlar, Urantia'nın vatandaşlarıdır. Faniler gerçek anlamıyla evrimsel bir dünyanın fiziksel ve maddi sakinleridir, fakat hepinizin yaşamı oldukça kısa sürmektedir; siz doğum gezegeniniz üzerinde çok kısa bir süreliğine beklemektesiniz. Siz; doğmakta, yaşamakta, ölmekte ve evrimsel ilerlemenin diğer dünyalarına geçiş yapmaktasınız. Gezegenler üzerinde göksel hizmetkârlar olarak hizmet eden insan-üstü varlıklar bile geçiş görevinin bir parçasıdır; onların çok azı, ilgili bir âleme uzun bir süreliğine bağlanmıştır. Buna rağmen yarı-ölümlü yaratılmışlar, sürekli değişen göksel hizmetler ve sürekli dönüşüm gösteren fani sakinler karşısında gezegenel idarenin devamlılığını sağlar. Tüm bu sonu gelmeyen değişim ve dönüşüm boyunca yarı-ölümlü yaratılmışlar, ilgili gezegen üzerinde görevlerini kesintisiz olarak yerine getirirler.

37:9.12 (415.4) Benzer bir biçimde, yerel evrenlerin ve aşkın evrenlerin idari düzenlemesine ait tüm bölümler, vatandaşlık düzeyinin sakinleri biçiminde kendilerine ait az veya çok kalıcı nüfusa sahiptir. Urantia kendisine ait yarı-ölümlü varlıklara

sahipken, sizin sistem başkentiniz olan Jerusem Maddi Erkek ve Kız Evlatlar'a sahiptir; takımyıldızınızın yönetim merkezi olan Edentia univitatılara sahipken, Salvington'un vatandaşları yaratılmış susatia ve evrimleşmiş Ruhaniyet-ile-bütünleşen faniler olarak iki katmanlıdır. Aşkın evrenlerin azınlık ve çoğunluk birimlerine ait idari dünyalar, kalıcı vatandaşlara sahip değildir. Fakat Uversa yönetim merkez âlemleri sürekli olarak; Zamanın Ataları ve Orvonton'un başkenti üzerinde yerleşik olan yedi Yansıtıcı Ruhaniyet'in açığa çıkarılmamış unsurlarının yaratımı biçimindeki *abandonterler* olarak bilinen varlıkların muhteşem bir topluluğu tarafından desteklenir. Uversa üzerinde bu yerleşik vatandaşlar mevcut an itibariyle, Evlat-ile-bütünleşmiş fanilerin Uversa birliklerine ait doğrudan yüksek denetim altında bulunan dünyalarının olağan olaylarını idare etmektedir. Havona bile kendisine ait özgün varlıklara sahiptir, buna ek olarak Işık ve Yaşam'ın merkezi Adası Cennet Vatandaşları'nın çeşitli birçok topluluğunun evidir.

10. Diğer Yerel Evren Toplulukları

^{37:10.1 (416.1)} Diğer makalelerde irdelenecek yüksek melek ve fani düzeylerin dışında; gelecekte ortaya çıkacak on milyon yerleşkeye ek olarak şu an bile üç milyondan fazla yerleşik dünyaya sahip Nebadon'un evreni olarak bu türden bir devasa düzenlemenin idaresi ve kusursuzlaştırılması ile ilgili olan sayısız ilave varlık bulunmaktadır. Yaşamın çeşitli Nebadon türleri, bu makalede sınıflandırılmayacak kadar çok fazladır; fakat ileride bahsi geçebilecek olan, yerel evrenin 647.591 mimari alanı üzerinde geniş bir biçimde faaliyet gösteren iki alışılmamış düzey bulunmaktadır.

37:10.2 (416.2) *Spirongalar*, Berrak ve Sabah Yıldızı ve Yaratıcı Melçizedek'in ruhaniyet doğumudur. Onlar, kişiliğin sona ermesinden muaftırlar; fakat onlar yine de ne evrimsel ne de yükseliş varlıklarıdır. Buna ek olarak onlar evrimsel yükseliş düzeniyle işlevsel olarak ilişkili değildir. Onlar, Nebadon'un olağan ruhaniyet görevlerini yerine getiren bir biçimde yerel evrenin ruhaniyet yardımcılarıdır.

37:10.3 (416.3) *Spornagialar*. Yerel evrenin mimari yönetim merkez dünyaları, fiziksel yaratılmışlar biçiminde gerçek dünyalardır. Orada, fiziksel bakım ile ilgili birçok görev bulunmaktadır; ve burada biz, spornagialar olarak adlandırılan fiziksel yaratılmışların bir topluluğunun yardımına sahibiz. Onlar, Jerusem'den Salvington'a kadar bu yönetim merkezi dünyalarının maddi fazlarına ait ilgiye ve üretimsel gelişime adanmıştır. Spornagialar ne ruhaniyetler ne de kişiliklerdir; onlar mevcudiyetin bir hayvansal düzeyidir, ancak siz onları görebilerseniz eğer onların kusursuz birer hayvanlar olarak göründükleri konusunda hem fikir olacaksınız.

37:10.4 (416.4) Çok çeşitli *eşlenik toplulukları*, Salvington üzerinde veya herhangi bir yerde konumlanmıştır. Biz özellikle takımyıldızları üzerindeki göksel zanaatkârların hizmetinden yararlanmakta olup, başlıca olarak yerel sistemlerin başkentleri üzerinde faaliyet gösteren geri dönüştürücü yöneticilerin etkinliklerinden faydalanmaktayız.

37:10.5 (416.5) Orada her zaman, yüceltilmiş yarı-ölümlü yaratılmışlarını içine alan yükseliş fanilerinin bir birliği evren hizmetine bağlanmıştır. Salvington'a erişmelerinden sonra bu yükseliş halinde bulunan unsurlar, evren olaylarının işleyişi içinde etkinliklerin nerdeyse sınırsız bir çeşitliliği içinde

kullanılır. Erişimin her düzeyinden bahse konu bu ilerleyen faniler, yukarı doğru olan yükselişleri içinde onları takip eden yoldaşlarına el uzatmak amacıyla geriye ve aşağıya uzanırlar. Salvington üzerinde geçici ikamenin bu türden olan fanileri istek üzerine; destekçiler, öğrenciler, gözlemciler ve öğretmenler olarak göksel kişiliklerin işlevsel olarak tüm birliklerine atanır.

^{37:10.6 (416.6)} Yerel bir evrenin idaresi ile ilgili olarak ussal yaşamın başka diğer türleri de bulunmaktadır, fakat bu anlatımın tasarımı yaratımın bu düzeylerinin ilave açığa çıkarılışını sağlamamaktadır. Bu evrenin yaşamı ve idaresi ile ilgili yeterli bilgi, varlığın sürdürülmesi mevcudiyetine ait gerçekliğin ve ihtişamın fani akıl tarafından kavranılmasını sağlamak için tasvir edilmiştir. İlerleyen süreçleriniz içinde daha fazla olan deneyim, bahse konu bu ilgi çekici ve büyüleyici varlıklar için açığa çıkarılacaktır. Bu anlatım; zamanın kutsal yolcularının sahip olduğu kökenlerinin evrenine ait olan sınırlardan aşkın-evrenin yüksek eğitimsel düzlemine ve oradan da Havona'nın ruhaniyet eğitim dünyaları üzerinden Cennet ve nihai olarak zamanın ve mekânın evrenleri için henüz açıklığa çıkarılmamış olan görevlendirmeler üzerindeki ebedi görev biçimindeki kesinliğe erişecek olanların yüksek nihai sonuna sevgi dolu bir biçimde gönderilmelerine kadar, zamanın kutsal yolcularının yaşamdan yaşama ve dünyadan dünyaya içlerinde ilerledikleri devasa eğitim okulları olarak, bu yaratımları idare ederek mekânın evrenlerini dolduran çok katmanlı kişiliklerinin doğası ve görevine dair kısa bir özetten daha fazlası olamaz.

^{37:10.7 (417.1)} [Yaratılmış Birlikler'in 1.146'ncısı olan Nebadon'un bir Berrak Akşam Yıldızı tarafından yazıya geçirtilmiştir.]

38. Makale

Yerel Evren'in Hizmetkâr Ruhaniyetleri

38:0.1 (418.1) SINIRSIZ Ruhaniyet'in kişiliklerine ait üç farklı düzey bulunmaktadır. Hızlı bir biçimde idrak eden havari; İsa ile ilgili “(0) cennete ulaşmıştır, ve meleklerin, idari yönetimlerin ve güçlerin tabi kılındığı Tanrı'nın sağ koludur” şeklinde bu cümleleri sarf ettiğinde, bu farklı üç düzeyi kavramış bir halde bulunmaktaydı. Melekler, zamanın hizmetkâr ruhaniyetleri; idari yönetimler mekânın iletici ev sahipleri; güçler, Sınırsız Ruhaniyet'in yüksek kişilikleridir.

38:0.2 (418.2) Merkezi evren içinde birincil hizmetkâr ruhaniyetleri ve aşkın bir evren içinde ikincil hizmetkâr ruhaniyetleri olarak, yüksek meleklerle ilaveten birliktelik içinde bulundukları çocuksu melekler ve sanobimler ile birlikte, yerel bir evrenin meleksel birliklerini bir araya getirirler.

38:0.3 (418.3) Yüksek meleklerin tümü, tasarım bakımından oldukça tek-tip bir niteliğe sahiptir. Bir evrenden diğerine aşkın-evrenlerin yedisinin tümü boyunca onlar, çok kısmı bir ölçüde çeşitlilik gösterir; onlar, kişisel varlıkların tüm ruhani türlerine ait olan en olası ortaklığın tam da kendisidir. Onların çeşitli türleri, yerel yaratımlara ait vasıflı ve ortak hizmetkârların birliğini oluşturmaktadır.

1. Yüksek Melekler'in Kökeni

38:1.1 (418.4) Yüksek melekler, Evren Ana Ruhaniyeti tarafından yaratılmış olup; Nebadon'un öncül zamanlarında “işleyiş biçimi meleklerinin” ve belirli meleksel numunelerin yaratımından beri, birimler halinde onların eş zamanlı biçimde 41.472 unsurdan oluşması tasarlanmıştır. Yaratan Evlat ve

Sınırsız Ruhaniyet'in evren temsili, Evlatlar'ın geniş bir nüfusunun ve diğer evren kişiliklerinin yaratılmasında işbirliği yapmaktadır. Bu bütüncül çabanın tamamlanmasını takiben, Evren Ana Ruhaniyeti eş zamanlı olarak ruhaniyet doğumunda yalnız bir biçimde yürütülen başlangıçsal çabayı gösterirken; Evlat, cinsiyete sahip yaratılmışların ilki olan Maddi Evlatlar'ın yaratımına katılmaktadır. Böylelikle yerel bir evrenin yüksek melek ev sahiplerinin yaratımı başlamaktadır.

^{38:1.2 (418.5)} Bu melek düzeyleri, fani irade sahibi yaratılmışlarının evrimi için tasarım anında ön görülmüştür. Yüksek meleklerin yaratımı; göreceli kişiliğin erişiminden gelen bir biçimde, Üstün Evlat'ın son eş güdüm unsuru olarak değil fakat Yaratıcı Evlat'ın öncül yaratıcı yardımcısı olarak Evren Ana Ruhaniyeti'nin mevcudiyetine dayanmaktadır. Bu etkinliğin öncesinde, Nebadon içinde görevde bulunan yüksek melekler komşu bir evren tarafından kısa bir süreliğine ödünç alınmaktadır.

^{38:1.3 (418.6)} Yüksek melekler şu an bile dönemsel olarak yaratılmaktadır; Nebadon'un evreni hala yapım aşamasındadır. Evren Ana Ruhaniyeti, genişleyen ve kusursuzlaşan bir evren içinde yaratım etkinliğini hiçbir zaman sonlandırmamaktadır.

2. Meleksel Doğalar

^{38:2.1 (419.1)} Melekler maddi bedenlere sahip değildir, fakat onlar yine de belirli ve ayrı bünyeye sahip varlıklardır; onlar, ruhaniyet doğasının ve kökeninin bir parçasıdır. Her ne kadar görünmez faniler olsalar da onlar sizi, herhangi bir dönüştürücü ve çeviricinin yardımı olmadan bulunduğunuz beden içerisinde algılar; onlar ussal olarak fani yaşamın türünü kavramakta

olup, insanın duyu dışı hislerini ve duygularını paylaşır. Onlar; müzik, sanat ve gerçek mizahınız içerisindeki çabalarınızı takdir edip, onlardan büyük bir ölçüde memnuniyet duymaktadır. Onlar, fani çabalarınıza ve ruhsal zorluklarınıza bütünüyle aşınadır. Onlar insan varlıklarını derinden sevmektedir, buna ek olarak onları anlamada ve derinden sevmedeki çabalarınız sonucunda yalnızca iyi nitelikte şeyler açığa çıkar.

38:2.2 (419.2) Her ne kadar yüksek melekler oldukça sevgi dolu ve duygudaş varlıklar olsalar da, onlar cinsiyet-duygu varlıkları değildir. Onlar; “ne evlenebileceğiniz ne de herhangi bir evlilik içinde bulanabileceğiniz bir biçimde olmayan ancak cennetin melekleri gibi gerçekleşeceğiniz” yer olan malikâne dünyaları üzerinde ulaşacağınız düzeyde bulunurlar. “Malikâne dünyalarına erişmeye layık görülen varlıkların tümü ne evlenebilir, ne de önceden verilen bir evlilik içerisinde bulunabilir; buna ek olarak onlar artık ölemezler, çünkü bu dünyalar üzerinde meleklerle eş bir düzeyde bulunmaktadır.” Yine de cinsiyet sahibi yaratılmışlar ile ilişki içerisinde onlar, Ruhaniyet’in çocuklarını Tanrı’nın kız evlatları olarak tanımladırsalar da; bu varlıklardan, Yaratıcı ve Evlat’ın daha doğrudan kökeni biçiminde Tanrı’nın evlatları olarak bahsetmek bizim geleneğimizdir. Melekler, bu nedenle, cinsiyet gezegenleri üzerinde kadınsal zamirler vasıtasıyla ortak biçimde adlandırılmaktadır.

38:2.3 (419.3) Yüksek melekler, ruhsal ve mutlak düzeyler üzerinde bu biçimde faaliyet göstermesi amacıyla yaratılmıştır. Orada, onların idarelerine açık olmayan morontia veya ruhani etkinliğin birkaç fazı bulunmaktadır. Kişisel düzey üzerinde

melekler, insan varlıklarından oldukça uzak bir biçimde ayrılmamış olsalar da; belirli işlevsel etkinliklerinde yüksek melekler, onlardan bir hayli aşkın bir düzeyde bulunmaktadır. Onlar, insan kavrayışının oldukça ötesinde bulunan güçleri elinde bulundurur. Örnek olarak: “saçınızdaki saçların bile sayılı olduğu” sizlere söylenmiştir ve bu önerme doğruluk teşkil etmektedir, fakat bir yüksek melek vaktini, onları sayarak ve bu sayıyı sürekli bir biçimde doğrulayarak geçirmemektedir. Melekler, içkin ve kendiliğinden (sizin algınıza bağlı olarak istemsiz biçiminde adlandırıldığı şekliyle) bu türden şeylerin bilgi gücünü elinde bulundurur; bu bakımdan siz bir yüksek meleği gerçekten matematiksel bir deha olarak değerlendirebilirsiniz. Bu nedenle faniler için çok büyük olan sayısız görev, yüksek melekler tarafından olağanüstü bir kolaylıkla yerine getirilmektedir.

38:2.4 (419.4) Melekler, ruhsal düzey bakımından sizden üstündür; fakat onlar, sizlerin hâkimi veya savcısı değildir. Sizlerin hataları ne olursa olsun; “güç ve kudrette sizden daha fazlasına sahip olan melekler, size karşı herhangi bir suçlamada bulunmamaktadır.” Melekler, insan aklı üzerinde yargıda bulunmamaktadır; bu bağlamda ne de bireysel faniler, yaratılmış akranları üzerinde peşin hükme sahip olmalıdır.

38:2.5 (419.5) Siz onları en iyi bir biçimde derinden sevmelisiniz, fakat siz onlara karşı hayranlık beslememelisiniz; melekler ibadet nesneleri değildir. Büyük yüksek melek Loyalatia; sizin kâhininiz “meleğin ayaklarına ibadet için kapandığında” şunu söylemiştir: “Bunu yapmayın; Tanrı’ya ibadet için buyrulmuşların tümü olarak sizler ve ırklarınız ile birlikte ben bir hizmetli akranınızım.

38:2.6 (419.6) Doğa ve kişilik edinimi bakımından yüksek melekler, yaratılmış mevcudiyetinin ölçeği içerisinde fani ırklardan yalnızca çok az bir biçimde öndedir. Gerçek anlamıyla, siz bedenden ayrıldığınızda onlara çok benzer bir hale gelirsiniz. Her ne kadar Salvington üzerinde onlar, istirahatın ve ibadetin yerleşkelerini sizler ile paylaşacak olsalar da; malikâne dünyalar üzerinde siz, yüksek melekleri takdir etmeye başlayacak; takımyıldız âlemlerinde onlardan memnuniyet duyacaksınız. Morontia ve onun sonrasındaki ruhani yükseliş boyunca yüksek melekler ile kardeşliğiniz nihai düzeye erişecek; sizin dostluğunuz mükemmel bir niteliğe kavuşacaktır.

3. Açığa Çıkarılmamış Melekler

38:3.1 (420.1) Ruhani varlıkların sayısız düzeyi, faniler için açığa çıkarılmamış yerel evrenin nüfuz alanları boyunca faaliyet göstermektedir; çünkü onlar, Cennet yükselişinin evrimsel tasarımı ile hiçbir biçimde ilişkili bir konumda bulunmamaktadır. Bu makalede “melek” kelimesi bilinçli olarak, fani kurtuluşun tasarımlarına ait olan işleyiş ile oldukça büyük bir biçimde ilgili olan Evren Ana Ruhaniyeti’nin bahse konu bu yüksek meleksel ve birliktelik içindeki doğumlarının tanımlandırılışıyla sınırlandırılmıştır. Orada; evrimsel fanilerin Cennet yükselişi ile ilgili bu evren etkinlikleri ile herhangi bir biçimde belirli ilişki içerisinde bulunmayan, açığa çıkarılmamış melekler biçimindeki ilgili varlıkların diğer altı düzeyi yerel evren içerisinde hizmet halindedir. Meleksel birlikteliklerin bahse konu bu altı topluluğu, hiçbir zaman yüksek melek olarak adlandırılmamaktadır. Buna ek olarak onlar, hizmetkâr ruhaniyetler olarak da tanımlanmamaktadır. Bu kişilikler bütünüyle; insanın ilerleyici ruhsal yükselişi ve

kusursuzluk erişimi ile hiçbir biçimde ilişkili olmayan yükümlülükler biçimindeki, Nebadon'a ait idari ve diğer olaylar ile sorumludur.

4. Yüksek Melek Dünyaları

38:4.1 (420.2) Salvington döngüsü içerisindeki yedi ana âlemin dokuzuncu topluluğu yüksek melek dünyalarıdır. Bu dünyaların her biri, üzerinde yüksek melek eğitiminin tüm fazlarına ait olan özel okullara ayrılan yedi alt uyduya sahiptir. Yüksek melekler Salvington âlemlerinin bu topluluğunu bir araya getiren kırk dokuz dünyanın tümünün erişimine sahipken, onlar ayrıcalıklı bir biçimde bu dünyaların sadece ilk yedi topluluğunda yer teşkil eder. Geride kalan altı topluluk, Urantia üzerinde açığa çıkarılmamış meleksel birlikteliklere ait olan altı düzey tarafından kullanılır; bahse konu bu tür topluluğun her biri, bu altı ana dünyanın biri üzerinde yönetim merkezini idare eder ve altı alt uydu üzerinde özelleşmiş etkinliklerini yerine getirir. Her meleksel düzey, bahse konu bu yedi farklı topluluğa ait dünyaların tümünün özgür erişime sahiptir.

38:4.2 (420.3) Yönetim merkezi dünyaları, Nebadon'un muhteşem âlemleri arasındadır; yüksek melek yerleşimleri, güzellik ve enginlik biçiminde nitelendirilmektedir. Burada her yüksek melek gerçek bir eve sahiptir ve “ev” iki yüksek meleğin yerleşimi anlamını taşımaktadır; onlar çiftler halinde yaşamaktadır.

38:4.3 (420.4) Maddi Evlatlar ve fani ırklar gibi her ne kadar erkek ve kadın biçiminde olmasalar da, yüksek melekler artı ve eksi niteliklerde bulunmaktadır. Görevlerinin büyük bir

çoğunluğunda herhangi bir sorumluluğun tamamlanması iki meleğin varlığını gerektirmektedir. Onlar döngüsel bir halde bulunmadıkları zaman, yalnız başlarına çalışabilirler; buna ek olarak sabit bir konumda bulundukları zaman, varlığın tamamlanış halinin yerine getirilmesine ihtiyaç duymamaktadırlar. Genel olarak varlığın özgün tamamlanışını ellerinde bulundururlar, fakat bu durum bir zorunluluk teşkil etmemektedir. Bu türden birliktelikler başlıca olarak faaliyetin gerekliliğidir; onlar her ne kadar aşkın bir biçimde kişisel ve gerçekten sevgi dolu olsalar da, kendileri cinsi duygular tarafından nitelendirilmemektedirler.

38:4.4 (420.5) Tasarlanan evlerinin yanı sıra yüksek melekler aynı zamanda topluluğa, bölüğe, geniş kıtalara ve birlik yönetim merkezine sahiptir. Onlar; her yeni binyıl içerisinde yeniden bütünleşmek amacıyla bir araya gelir, ve onların hepsi yaratımların zamanı uyarınca mevcut bir halde bulunurlar. Eğer bir yüksek melek; görevinden ayrılmayı olanaksız kılan sorumlulukları yerine getiriyorsa, aynı doğum tarihine sahip bir yüksek meleğin kendisine ait sorumluluğun yüklenmesi vasıtasıyla katılım yükümlülüğünü tamamlayıcı unsuru ile devreder. Böylelikle her yüksek melek eşi en azından, her diğer yeniden bir araya gelme durumunda mevcut bir halde hazır bulunur.

5. Yüksek Melek Eğitimi

38:5.1 (420.6) Yüksek melekler kendilerine ait ilk binyıllarını görevlendirilmemiş gözlemciler olarak Salvington üzerinde ve onun birliktelik halindeki dünya okullarında geçirirler. İkinci binyılları ise, Salvington döngüsüne ait yüksek melek dünyaları üzerinde geçer. Onların merkezi eğitim okulu mevcut

an içerisinde ilk yüz bin Nebadon yüksek meleği tarafından idare edilir, ve onların başında ise bu yerel evrenin özgün veya ilk doğmuş olan yüksek meleği bulunmaktadır. Nebadon yüksek meleklerinin ilk yaratılmış topluluğu, Avalon'dan gelen bin yüksek meleğin bir birliği tarafından eğitilmiştir; bunu takiben bizim meleklerimiz, onların kıdemli olan unsurları tarafından eğitilmiştir. Melçizedekler aynı zamanda; yüksek melekler, çocuksu melekler ve sanobimler biçimindeki yerel evren meleklerinin tümüne ait eğitim ve hazırlanış içerisinde geniş bir rol alırlar.

38:5.2 (421.1) Salvington'a ait yüksek melek dünyaları üzerinde eğitimin bu sürecinin sonlanması anında yüksek melekler; meleksel düzenlenişin tasarlanan toplulukları ve birimleri içerisinde yönlendirilip, takımyıldızlarının herhangi biri için görevlendirilir. Her ne kadar onlar; meleksel eğitimin görevlendirilme öncesi fazlarına başarılı bir biçimde giriş yapmış olsalar da, henüz hizmetkâr ruhaniyetler olarak görevlendirilme aşamasında değillerdir.

38:5.3 (421.2) Yüksek melekler, evrimsel dünyaların en alt düzeyi üzerinde gözlemciler biçiminde hizmet ederek hizmetkâr ruhaniyetler olarak bu sürece başlatılmaktadır. Bu deneyim sonrasında onlar; ileri eğitimlerine başlamak ve daha ayrıntılı bir biçimde belirli bir yerel sistem içerisinde hizmet etmeye hazırlanmak amacıyla, görevlendirilen takımyıldıza ait yönetim merkezinin birliktelik halindeki dünyalarına geri döner. Bu genel eğitimi takiben onlar, yerel sistemlerin herhangi birine ait hizmete yükselir. Herhangi bir Nebadon sistemine ait başkent ile birliktelik halinde bulunan mimari dünyalar üzerinde bizim yüksek meleklerimiz, eğitimlerini

tamamlayıp zamanın hizmetkâr ruhaniyetleri olarak görevlendirilir.

^{38:5.4 (421.3)} Yüksek melekler bir kez görevlendirildikleri zaman, görevleri içerisinde Nebadon'un hatta Orvonton'un tümü üzerinde hareket edebilir. Evren içerisinde onların görevleri, bağılıklardan ve kısıtlamalardan bağımsızdır; onlar dünyaların maddi yaratılmışları ile birlikte yakın bir biçimde birliktelik halinde olup, ruhsal dünyaların bahse konu bu varlıkları ve maddi âlemlerin fanileri arasında iletişimi sağlayarak ruhsal kişiliklerin daha altta bulunan düzeylerinin her zaman hizmetindedir.

6. Yüksek Melek Düzenlenişi

^{38:6.1 (421.4)} Meleksen yönetim merkezinde kısa süreli ikametini ikinci binyıldan sonra yüksek melekler, baş idareciler altında (12 çift halinde 24 yüksek melekten oluşan) on iki topluluk biçiminde düzenlenir; buna ek olarak bu türden on iki topluluk, bir baş yönetici tarafından idare edilen (144 çift halinde 288 yüksek melekten oluşan) bir bölüğü oluşturur. Bir idareci altında bulunan on iki bölük, (1.728 çift halinde 3.456 yüksek melekten oluşan) bir taburu bir araya getirir; buna ek olarak bir yönetici altında bulunan on iki tabur, (20.736 çift halinde 41.472 yüksek melekten oluşan) bir yüksek melek birimine karşılık gelir. Bunun karşısında bir yüksek denetiminin idaresine tabi olan on iki birim, 248.832 çift halinde 497.664 yüksek melekten oluşan bir birliği meydana getirmektedir. İsa “Ben Yaratıcımdan şu an bile istekte bulunduğumda Yaratıcıma derhal meleklerin on iki birliğinden daha fazlasını tarafıma takdir edecektir” sözünü söylediğinde, Getsamani bahçesi

içerisindeki o gecede ki meleklerin bu türden bir topluluğunu kastetmiştir.

38:6.2 (421.5) Meleklerin on iki birliği, 2.985.984 çift halinde 5.971.968 melekten oluşan bir ev sahipliğini meydana getirmekte olup; bu türden on iki ev sahipliği, (35.831.808 çift halinde 71.663.616 melekten oluşan) bir meleksel ordu biçimindeki yüksek meleklerin en geniş işlevsel düzenlenmesini oluşturur. Bir yüksek melek ev sahipliği, bir baş melek veya eş güdüm düzeyinde bulunan herhangi bir diğer kişilik tarafından idare edilir; bunun karşısında ise meleksel ordular, Berrak Akşam Yıldızları veya Cebrail’in diğer birincil yüzbaşılırları tarafından yönlendirilir. Ve Cebrail; “Koruyucu Tanrı’nın ev sahipleri” biçimindeki Nebadon’un Egemeni’ne ait baş yönetici olarak, “cennetin ordularına ait yüce kumandandır.”

38:6.3 (421.6) Urantia üzerinde Mikâil’in bahşedilmesinden itibaren, her ne kadar Salvington üzerinde kişilikleştirilmiş olarak Sınırsız Ruhaniyet’in doğrudan yüksek denetimi altında hizmet etseler de yüksek melekler ve diğer tüm yerel evren düzeyleri, Üstün Evlat’ın egemenliğine tabi hale gelmiştir. Mikâil, Urantia üzerinde beden içerisinde doğduğu zaman bile; “Ve meleklerin tümünün ona ibadet etmesine izin verin” biçimindeki Nebadon’un tümüne duyurulan aşkın-evren yayını yürürlüğü geçirilmiştir. Meleklerin tüm rütbeleri, onun egemenliğine tabidir; onlar, “onun kudretli melekleri” olarak adlandırılan bu topluluğun bir parçasıdır.

7. Çocuksu Melekler ve Sanobimler

38:7.1 (422.1) Tüm temel kazanımları içerisinde çocuksu melekler ve sanobimler, yüksek meleklerle benzerlik gösterir. Onlar aynı kökene sahiptir, fakat her zaman aynı nihai sona sahip değildirler. Onlar harika bir biçimde ussal, mükemmel bir biçimde etkin, duygusal bir biçimde sevgi dolu ve neredeyse insandırırlar. Onlar meleklerin en düşük düzeydir; bunun sonucunda onların tümü, evrimsel dünyalar üzerinde insan varlıklarının en ilerleyici türlerine olan en yakın kan bağına sahiptir.

38:7.2 (422.2) Çocuksu melekler ve sanobimler, içkin bir biçimde birliktelik içerisinde olup işlevsel olarak bir bütündür. Onlardan biri artı enerji kişiliği olup, diğeri ise eksi enerjiye sahiptir. Yön saptırıcının sağ yönünde bulunan veya diğeri bir değişle artı yükle yüklenmiş melek, kıdemli veya düzenleyici kişilik olan çocuksu meleklerdir. Yön saptırıcının sol yönünde bulunan veya diğeri bir değişle eksi yükle yüklenmiş melek, varlığın tamamlayıcısı olan sanobimlerdir. Meleğin her bir türü, yalnız gerçekleştirilen faaliyet bakımından oldukça kısıtlıdır; böylelikle onlar genel olarak çiftler halinde hizmet eder. Yüksek melek yöneticilerinden bağımsız olarak hizmet ettiklerinde onlar; karşılıklı iletişim üzerinde bulunduklarından her zaman daha fazla bağımlı olup, böylece sürekli olarak birlikte faaliyet gösterirler.

38:7.3 (422.3) Çocuksu melekler ve sanobimler, yüksek melek hizmetkârlarına ait inançlı ve etkin yardımcılardır; buna ek olarak yüksek meleklerin yedi düzeyinin de tümüne bu emir altında bulunan yardımcılar sağlanmıştır. Çocuksu melekler ve sanobimler, bu yetkinlikler içerisinde çağlar boyunca hizmet

ederler; fakat onlar, yerel evrenin sınırları ötesindeki görevler üzerinde yüksek meleklerle eşlik etmemektedirler.

38:7.4 (422.4) Çocuksu melekler ve sanobimler, sistemlere ait bireysel dünyalar üzerinde devamlı ruhani çalışanlarıdır. Kişisel olmayan bir görev üzerinde ve bir acil durum içerisinde onlar, bir yüksek melek çifti konumunda hizmet edebilir; fakat onlar hiçbir zaman, insan varlıklarına katılan melekler olarak kısa bir süreliğine bile faaliyet göstermemektedir; bu durum ayrıcalıklı bir yüksek melek imtiyazıdır.

38:7.5 (422.5) Bir gezegen için görevlendirildiğinde çocuksu melekler, gezegensel adetlerin ve dillerin bir çalışmasını içine alan eğitimin yerel derslerine giriş yapar. Zamanın hizmetkâr ruhaniyetlerinin tümü, kökenlerine ait yerel evren diline ek olarak özgün aşkın-evrenlerinin dilini konuşabilen bir niteliğe sahip olarak iki dilli özgün olarak konuşabilmektedir. Âlemlerin okulları içerisinde çalışmaları vasıtasıyla onlar, ilave dilleri kazanırlar. Çocuksu melekler ve sanobimler yüksek melek ve ruhani varlıkların tüm diğer düzeyleri gibi, sürekli bir biçimde bireysel gelişimleri için çaba gösterirler. Güç denetimi ve enerji yönlendirmesinin bu türden emir altındaki varlıklar, ilerleme bakımından yetkin değildirler; mevcut veya olası kişilik iradesine sahip olan yaratılmışların tümü yeni kazanımları elde etmenin arayışı içerisinde.

38:7.6 (422.6) Çocuksu melekler ve sanobimler, doğaları bakımından mevcudiyetin morontia düzeyine oldukça yakındır; ve onlar fiziksel, morontial ve ruhsal nüfuz alanlarının sınır görevleri içinde en etkinleri olduklarını ispatlamaktadır. Yerel Evren Ana Ruhaniyeti'nin bu çocukları, Havona Hizmetlileri ve arabulucu heyetlerine benzer bir biçimde “dördüncü

yaratılmışlar” şeklinde nitelendirilmektedir. Her dördüncü çocuksu melek ve her dördüncü sanobim, mevcudiyetin morontia düzeyine kesin bir biçimde benzeyerek yarı-maddi bir niteliğe sahiptir.

38:7.7 (422.7) Bahse konu bu meleksel dördüncü yaratılmışlar, âlemlerinin ve gezegensel etkinliklerinin daha kesin fazları içerisinde yüksek meleklerle yapılan büyük yardıma aittir. Bu türden morontia çocuksu melekleri aynı zamanda; morontia eğitim dünyaları üzerinde bulunan hayati birçok sınır görevlerini yerine getirmekte olup, geniş sayılar halinde Morontia Dostları’nın hizmeti için görevlendirilmiştir. Onlar; evrimsel gezegenler için yarı-ölümlü yaratılmışlar nasıl bir anlam ifade ediyorsa, morontia âlemleri için aynı anlamı ifade etmektedir. Yerleşik dünyalar üzerinde bu morontia çocuksu melekleri sıklıkla yarı-ölümlü yaratılmışlar ile birliktelik halinde görev yapmaktadır. Çocuksu melekler ve yarı-ölümlü yaratılmışlar, varlıkların belirgin bir biçimde bulunan ayrı düzeyleridir; onlar birbirine benzemeyen kökenlere sahiptir, fakat doğaları ve faaliyetleri bakımından büyük bir benzerliği yansıtırlar.

8. Çocuksu Melekler ve Sanobimler

38:8.1 (423.1) Geliştirici hizmetin sayısız mekânı; Kutsal Hizmetkâr’ın bütünleşmesi vasıtasıyla hali hazırda daha fazla büyüyebilecek olan düzeyin ilerlemesine yol açacak bir biçimde çocuksu melekler ve sanobimlere açıktır. Evrimsel potansiyel bakımından çocuksu melekler ve sanobimlerin üç büyük sınıfı bulunmaktadır.

38:8.2 (423.2) *1. Yükseliş Adayları.* Bu varlıklar doğaları bakımından yüksek melek düzeyinin adaylarıdır. Her ne kadar içkin edinimleri bakımından yüksek meleklerin dengi olmasalar da, bu düzeyin çocuksu melekleri ve sanobimleri muhteşemdir; fakat başvuru ve deneyim vasıtasıyla bütüncül yüksek melek seviyesine onların erişmesi mümkündür.

38:8.3 (423.3) *2. Ara-faz Çocuksu Melekleri.* Tüm çocuksu melekler ve sanobimler, yükseliş potansiyeli bakımından eşit değillerdir; ve bu varlıklar içkin olarak meleksele yaratımların sınırlı varlıklarıdır. Her ne kadar daha yetenekli melekler sınırlı bir yüksek melek hizmetine erişebilir olsalar da, onların büyük bir çoğunluğu çocuksu melekler ve sanobimler olarak kalmaya devam edecektir.

38:8.4 (423.4) *3. Morontia Çocuksu Melekleri.* Bu meleksele düzeylerin “dördüncü yaratılmışları” yarı-maddi niteliklerini her zaman elinde bulundururlar. Onlar, Yüce Varlık’ın tamamlanmış gerçekleşmesini bekleyen bir biçimde ara-faz kardeşliğinin büyük bir çoğunluğu ile birlikte çocuksu melekler ve sanobimler olarak varlıklarını sürdürmeye devam edecektir.

38:8.5 (423.5) İkinci ve üçüncü topluluklar bir biçimde yükseliş potansiyeli bakımından sınırlı olsalar da, yükseliş adayları kâinatsal yüksek melek hizmetinin doruklarına erişebilir. Bahse konu bu çocuksu meleklerin daha deneyimli olan unsurlarının birçoğu; nihai sonun yüksek meleksele koruyucularına bağlanmış olup, kendilerine ait yüksek melek kıdemlileri tarafından yalnız bırakıldıkları zaman böylelikle Malikâne Dünya Eğitimcileri’nin düzeyine ilerleyiş için doğrudan gidişat üzerine yerleştirilir. Nihai sonun koruyucuları, fani vesayetleri morontia yaşamına eriştiği

zaman yardımcıları olarak çocuksu meleklerle ve sanobimlere sahip değillerdir. Ve evrimsel yüksek meleklerin diğer türlerine Seraphington ve Cennet için giriş hakkı verildiğinde, onlar Nebadon'un sınırlarının dışına çıktıkları anda bir önceki emir altında bulunan unsurlarını terk etmek durumundadır. Bu türden yalnız bırakılmış çocuksu melekler ve sanobimler genel olarak Evren Ana Ruhaniyeti vasıtasıyla bütünleşmekte olup, böylelikle yüksek melekseel düzeyin erişimi içerisinde bir Malikâne Dünya Eğitimci'ne denk düşen bir seviyeye ulaşır.

38:8.6 (423.6) Malikâne Dünya Eğitimci olarak bütünleşmeyi bir kez başaran çocuksu melekler ve sanobimler, morontia âlemleri üzerinde en düşük düzeyden en yüksek düzeye kadar uzun bir süre hizmet ettikleri zaman; ve Salvington üzerindeki onların birlikleri, yeniden üst döngüsel hale getirildikleri zaman; Berrak ve Sabah Yıldızı, mevcudiyeti içerisinde ortaya çıkması amacıyla zamanın yaratılmışlarına ait olan bu inançlı hizmetlileri bir araya toplar. Kişilik dönüşümünün yemini gerçekleştirilir; ve bunun üzerine yedi bin unsurdan oluşan topluluklar halinde bu gelişmiş ve kıdemli melekseel çocuklar ve sanobimler, Evren Ana Ruhaniyeti tarafından yeniden bütünleştirilir. Bahse konu bu ikinci bütünleşmenin sonucunda onlar, bütünüyle yetkin olan yüksek melekler halinde ortaya çıkarlar. Bu aşamadan sonra bir yüksek meleğin bütüncül ve tamamlanmış süreci onun Cennet olanaklarının tümü ile birlikte bu türden yeniden doğmuş melekseel çocuklara ve sanobimlere açık hale gelir. Bu türden melekler, birtakım fani varlık için nihai sonun koruyucuları olarak görevlendirilebilir; ve eğer fani vesayet kurtuluşa erişirse bunun sonrasında onlar, Seraphington ve hatta yüksek melekseel erişiminin yedi

döngüsüne, oradan da Cennet'e ve Kesinliğe Erişecek Olanlar'ın Birlikleri'ne bile ilerlemek için yetkin hale gelir.

9. Yarı-Ölümlü Yaratılmışlar

38:9.1 (424.1) Yarı-ölümlü yaratılmışlar üç katmanlı sınıflandırmaya sahiptir: Onlar düzensel olarak Tanrı'nın yükseliş halindeki Evlatlar'ı ile sınıflandırılmıştır; onlar olgusal olarak kalıcı vatandaşlığın düzeyleri ile topluluk haline getirilmiştir; bunun karşısında onlar, mekânın bireysel dünyaları üzerinde fani insana hizmet etmenin hizmeti içerisindeki meleksel ev sahipleri ile birlikte sahip oldukları içten ve etkin birliktelikleri sebebiyle işlevsel olarak zamanın hizmetkâr ruhaniyetleri ile birlikte tanınmaktadır.

38:9.2 (424.2) Bahse konu bu benzersiz yaratılmışlar; yerleşik dünyaların büyük bir çoğunluğu üzerinde ortaya çıkmakta olup, Urantia gibi ondalık veya diğer bir değişle yaşam-deneyim gezegenleri üzerinde her zaman bulunabilen bir konuma sahiptirler. Yarı-Ölümlü varlıklar; birincil veya ikincil biçimde iki türe ait olup, şu işleyiş biçimleri vasıtasıyla ortaya çıkarlar:

38:9.3 (424.3) 1. *Birinci Derece Yarı-Ölümlüler*, daha ruhsal topluluk olarak, Gezegenel Prensler'in değiştirilmiş yükseliş-fani görevlilerinden eşit bir biçimde elde edilmiş olan varlıkların bir şekilde ortak bir düzeye getirilmiş düzeyidir. Birinci derece yarı-ölümlü yaratılmışlarının nüfusu her zaman sayıcı elli bindir, ve onların hizmetine memnuniyetle sahip olan hiçbir gezegen sayıca daha fazla olan bir topluluğa sahip değildir.

38:9.4 (424.4)

2. *İkinci Derece Yarı-Ölümlüler*, bu yaratılmışların daha maddi topluluğu biçiminde, her ne kadar yaklaşık olarak ortalama elli bin unsura sahip olsalar da nüfus bakımından farklı dünyalar üzerinde büyük bir ölçüde değişiklik gösterir. Onlar çeşitli bir biçimde, Âdem ve Havvalar olarak gezegensel biyolojik kökenlerinden veya doğrudan soylarından elde edilmektedir. Mekânın evrimsel dünyaları üzerinde; bu ikinci derece yarı-ölümlü varlıkların doğumuna katılan, yirmi dört farklı işleyiş biçiminden az olmayan yöntem mevcut bulunmaktadır. Urantia üzerinde bu topluluk için kökenin türü, alışılmadık ve olağan dışı bir nitelikte bulunmaktaydı.

38:9.5 (424.5)

Bahse konu bu toplulukların hiçbiri, evrimsel bir rastlantı değildir; bu toplulukların her ikisi de, evren mimarlarının önceden belirlenmiş tasarımları içerisinde hayati özelliklerdir; buna ek olarak onların elverişli birleşim noktasında evrimsel dünyalar üzerindeki ortaya çıkışları, yüksek denetimde bulunan Yaşam Taşıyıcıları'nın kökensel tasarımları ve gelişimsel planları uyarıncadır.

38:9.6 (424.6)

Birinci derece yarı-ölümlü varlıklara; melekse işleyiş biçimi vasıtasıyla ussal ve ruhsal olarak enerji kazandırılmış olup, onlar ussal düzey bakımından tek-tiptir. Yedi emir-yardımcı akıl-ruhaniyeti, bu unsurlarla iletişime geçmemektedir; ve sadece ibadetin ruhaniyeti ve bilgeliğin ruhaniyeti olarak altıncı ve yedinci emir-yardımcı akıl-ruhaniyeti ikincil topluluğa hizmet etmeye yetkindir.

38:9.7 (424.7)

İkinci derece yarı-ölümlü varlıklar; Âdemsal işleyiş biçimi vasıtasıyla fiziksel olarak enerji kazandırılmış olup, yüksek melekse nitelik tarafından ruhsal bir biçimde döngüselleştirilmiş ve aklın morontia geçişi ile birlikte ussal

olarak bahşedilmiştir. Onlar; dört fiziksel türe, ruhsal olarak yedi düzeye, ve geride kalan iki emir-yardımcı ruhaniyet ve morontia aklının birleşik hizmetine karşı verilen ussal karşılığın on iki seviyesine ayrılmıştır. Bahse konu unsurlar arasında ortaya çıkan bu çeşitlilikler, onların farklılaşan etkinlikleri ve gezegensel görevlerini belirlemektedir.

38:9.8 (424.8) Birinci derece yarı-ölümlü varlıklar, fanilere kıyasla meleklerle daha çok benzemektedir; ikinci düzey unsurları daha çok insan varlıklarına benzemektedir. Çok katmanlı gezegensel görevlerinin uygulanmasında onların her biri bir diğeri için paha biçilemez yardımı ortaya çıkarır. Birinci derece hizmetkârlar, morontia ve ruhaniyet enerji düzenleyicileri ve akıl döngü sağlayıcıları ile birlikte irtibat eş güdümüne erişebilir. İkinci derece topluluk yalnızca, fiziksel düzenleyiciler ve maddi-döngü düzenleyicileri ile birlikte çalışma iletişimini kurabilir. Fakat yarı-ölümlü varlıkların her bir düzeyi bir diğeri ile birlikte iletişimin kusursuz uyumunu sağlayabilir; böylelikle herhangi bir topluluk, maddi dünyaların toplam fiziksel gücünden başlayarak evren enerjilerinin geçiş fazları boyunca göksel âlemlerin yüksek ruhaniyet-gerçeklik kuvvetlerine uzanan bir biçimde tüm enerji kapsamının işlevsel kullanımına erişmeye yetkindir.

38:9.9 (425.1) Maddi ve ruhsal dünyalar arasında bulunan boşluk kusursuz bir biçimde; fani insan, ikinci derece yarı-ölümlüler, birinci derece yarı-ölümlüler, morontia çocuksu melekler, ara-faz çocuksu melekler ve yüksek meleklerle ait olan bir dizi birliktelik tarafından aşılmaktadır. Bir bireysel faninin kişisel deneyimi içerisinde bu farklı düzeyler kuşkusuz az veya çok birleşmiş bir halde bulunmakta olup, onlar kutsal Düşünce

Düzenleyici'nin gözlemlenemez ve gizemli olan işlemleri tarafından kişisel olarak anlamlı hale getirilmiştir.

38:9.10 (425.2) Olağan dünyalar üzerinde birinci derece yarı-ölümlü varlıklar görevlerini us birlikleri ve Gezegensel Prens'in adına göksel eğlendiriciler olarak sürdürülmektedir; bunun karşısında ise ikinci derece hizmetkârlar, ilerleyici gezegensel medeniyetin amacını yerine getirmeye ait Âdemsal düzen ile birlikte eş güdümelerini sürdürmeye devam ederler. Urantia üzerinde gerçekleşmiş olduğu gibi Gezegensel Prens'in kusuru ve Maddi Evlat'ın başarısızlığı durumunda yarı-ölümlü yaratılmışlar; Sistem Egemeni'nin vesayetleri haline gelmekte olup, gezegenin vekâlet eden sorumlusuna ait yönlendirici rehberlik altında hizmet eder. Fakat Satania içerisinde yalnızca üç diğer dünya üzerinde bahse konu bu varlıklar, Urantia'nın birleşik yarı-ölümlü hizmetkârlarının gerçekleştirdiği gibi bütünleşmiş irade altında bir bütün halindeki topluluk olarak faaliyet gösterir.

38:9.11 (425.3) Birinci ve ikinci derece yarı-ölümlülerin gezegensel hizmetleri, bir evrenin sayısız bireysel dünyaları arasında farklılık ve çeşitlilik gösterir; fakat olağan ve alışlageldik gezegenler üzerinde onların etkinlikleri, Urantia gibi tecrit edilmiş âlemler üzerinde zamanlarının büyük bir kısmını kapsayan görevlerinden oldukça büyük farklılık arz eder.

38:9.12 (425.4) Birinci derece yarı-ölümlü varlıklar; Gezegensel Prens'in varış zamanından başlayarak yaşamın ve ışığın oluşturulması çağına kadar, temsil törenlerini kurgulayan ve sistem dünyaları üzerinde gezegenleri sergilemek amacıyla gezegensel tarihin tasvirini tasarlayan gezegensel tarihçilerdir.

Yarı-Ölümlü varlıklar, uzun süreçler boyunca yerleşik bir gezegen üzerinde kalmaya devam eder; ancak eğer güvenlerine inançlı bir halde bulunmayı sürdürürlerse, Yaratıcı Evlat'ın egemenliğini sağlamada çağlar boyu süren hizmetleri için nihai olarak ve neredeyse kesin bir biçimde tanınan bir hale gelecekler; onlar, mekân içindeki dünyaları üzerinde maddi faniler için sabırlı hizmetleri için gerektiği gibi ödüllendirileceklerdir. Er veya geç tüm yetkin yarı-ölümlü yaratılmışlar; Tanrı'nın yükseliş halinde bulunan Evlatları'nın rütbelerine kabul edilecek olup, uzun gezegensel geçici ikametleri boyunca oldukça düşkün bir biçimde kolladıkları ve etkin bir biçimde hizmet ettikleri dünya kardeşleri olarak hayvan kökenli bu fanilere eşlik ederek Cennet yükselişinin uzun süreli macerasına gerektiği başlatılacaktır.

[Nebadon'a ait Yüksek Meleksel Ev Sahipleri'nin Baş İdarecisi'nin isteği tarafından vekâleti verilen bir Melçizedek tarafından sunulmuştur.]

39. Makale

Yüksek Meleksel Ev Sahipleri

AŞİNA olduğumuz kadarıyla yerel evren yönetim merkezleri üzerinde kişileşmiş olarak Sınırsız Ruhaniyet, tek-tip olan biçimde kusursuz nitelikteki yüksek melekleri yaratma arzusunu taşımaktadır; fakat bilinmeyen bir sebepten dolayı bahse konu bu yüksek meleksel doğumlar, farklılaşmalar göstermektedir. Bu çeşitlilik, evrimleşen deneyimsel İlahiyat'ın bilinmeyen karışımının bir sonucu olabilir; eğer bu durum gerçekten böyle bir doğruluğu taşıyorsa bunu kanıtlamaya yetkin bir halde bulunmamaktayız. Fakat gözlemlemekteyiz ki; yüksek melekler eğitimsel sınavlara ve

hazırlanış disiplinine bağılı oldukları zaman, hataya yer bırakmayan ve açık bir biçimde şu yedi topluluk altındaki sınıflandırılmaya uğramaktadır:

39:0.2 (426.2) 1. Yüce Yüksek Melekler.

39:0.3 (426.3) 2. Üstün Yüksek Melekler.

39:0.4 (426.4) 3. Yüksek Denetimci Yüksek Melekler.

39:0.5 (426.5) 4. İdareci Yüksek Melekler.

39:0.6 (426.6) 5. Gezegensel Yardımcılar.

39:0.7 (426.7) 6. Geçiş Hizmetkârları.

39:0.8 (426.8) 7. Geleceğin Yüksek Melekleri.

39:0.9 (426.9) Herhangi bir yüksek meleğin diğeri toplulukta bulunan bir melekten daha aşağı olduğunu söylemek doğru olmayan bir önermedir. Yine de her melek ilk başta, özgün ve içkin sınıflandırılışının topluğı için hizmeti bakımından kısıtlıdır. Bu sunumun hazırlanmasında benim yüksek meleksel birlikteliğimde bulunan Manotia; yüce yüksek melek olup, bir seferliğine yalnızca bir yüce yüksek melek olarak faaliyet göstermiştir. Başvuru ve sadık hizmeti sonucunda o sırayla; bir yüksek melek için açık olan etkinliğin neredeyse her kulvarında faaliyet göstererek yüksek meleksel hizmetlerin yedisine birden erişmiş olup, şu an itibariyle Urantia üzerinde yüksek meleklerin birliktelik halinde bulunan baş idarecesine ait olan heyete başkanlık etmektedir.

39:0.10 (426.10) İnsan varlıkları zaman zaman; daha yüksek düzey hizmet için yaratılmış bir yetkinliğin, görece daha alçak hizmet düzeyleri üzerinde faaliyet göstermek için yetkinliğe sahip olma anlamına gelmek durumunda bulunmadığını anlamakta güçlük çekmektedir. İnsan, yaşamına yardıma muhtaç bir bebek olarak başlar; böylelikle her fani erişim, deneyimsel zorunlulukların tümü ile bütünleşmek zorundadır; yüksek melekler, çocukluk dönemi biçimindeki erişkin öncesi türünden bir dönemi yaşamamaktadır. Buna rağmen onlar; deneyimsel yaratılmışlar olup, deneyim vasıtasıyla ve ilave eğitim boyunca bir veya daha çok yüksek melekse hizmetler içindeki işlevsel yeteneklerinin deneyimsel erişimleri tarafından kutsal ve içkin kazanımlarını arttırabilirler.

39:0.11 (426.11) Görevlendirilmeleri sonrasında yüksek melekler, içkin topluluklarının yedek birliklerine atanır. Gezegensel ve idari düzeyin bu unsurları sıklıkla, özgün olarak sınıflandırılmış bir biçimde uzun süreçler boyunca hizmet eder; fakat içkin faaliyet düzey ne kadar yükselirse, melekse hizmetkârlar evren hizmetinin alt düzeyleri için olan görevlendirmenin arayışına daha çok girerler. Özellikle onlar, gezegensel yardımcılarının yedek birliklerine olan görevlendirmeyi arzulamaktadırlar; ve eğer başarılı olurlarsa onlar, birtakım evrimsel dünyanın Gezegensel Prensi'ne ait yönetim merkezine bağlı olan göksele okullara girerler. Burada onlar; insan aklının ırklarına ait dillerin, tarihlerin ve yerel geleneklerin çalışmasına başlarlar. Yüksek melekler, tıpkı insan varlıklarının gerçekleştirdiği gibi bilgiyi elde etmek ve deneyim kazanmak zorundadır. Onlar, belirli kişilik özellikleri bakımından sizden bütünüyle ayrılmış bir konumda bulunmamaktadır. Ve onların tümü, hizmetin olası en düşük

düzeyi biçiminde tabandan başlamaya can atmaktadır; böylelikle onlar, deneyimsel nihai sonun olası en yüksek düzeyine erişmenin umudunu taşıyabilirler.

1. Yüce Yüksek Melekler

39:1.1 (427.1) Bahse konu bu yüce melekler, yerel evren meleklerinin açığa çıkarılmış yedi düzeyinin en üstünde bulunmaktadır. Onlar yedi topluluk içerisinde faaliyet gösterip, onların her biri Tamamlanışın Yüksek Meleksel Birlikleri'nin meleksel hizmetkârları ile yakın bir biçimde birliktelik halindedir.

39:1.2 (427.2) 1. *Evlât-Ruhaniyet Hizmetkârları*. Yüce yüksek meleklerin ilk topluluğu, yerel evren içerisinde yerleşik olan ve faaliyet gösteren yüksek Evlatlar ve Ruhaniyet kökenli varlıkların hizmeti için görevlendirilmiştir. Meleksel hizmetkârların bu topluluğu aynı zamanda Evren Evladı ve Evren Ruhaniyeti'ne hizmet etmekte olup, Yaratan Evlat ve Yaratıcı Ruhaniyet'in bütünleşmiş iradelerine ait evren baş yöneticisi biçimindeki Berrak ve Sabah Yıldızı'nın us birlikleri ile birlikte yakın bir şekilde ilişkilidir.

39:1.3 (427.3) Yüksek Evlatlar ve Ruhaniyetler için görevlendirilerek bu yüksek melekler içkin olarak, Ebedi Evlat ve Sınırsız Ruhaniyet'in kutsal doğumu biçimindeki Cennet Avonalları'nın çok çeşitli olan hizmetleri ile birliktelik halindedir. Cennet Avonalları tüm hakimane ve bahşedilme görevlerinde her zaman; gezegensel yazgı döneminin sonlandırılması ve yeni bir hayat çağının başlatılması ile ilişkili olan özel görevin düzenlenmesi ve idare edilmesine ayrılan bu türden zamanlardaki yüksek meleklerin bahse konu yüksek ve

deneyim sahibi düzeyi tarafından eşlik edilmektedir. Fakat onlar, yazgı dönemi içinde bu türden bir değişimin sonrasında gerçekleşebilecek hakimane görev ile ilişkili değildir.

39:1.4 (427.4) *Bahşedilme Görevlileri.* Yaratıcı Evlatlar değil fakat Cennet Avonalları, bir bahşedilme görevi üzerinde her zaman 144 bahşedilme görevlisinin bir birliği tarafından eşlik edilir. Bahse konu 144 melek, bir bahşedilme görevi ile birliktelik içerisinde bulunabilecek tüm diğer Evlat-Ruhaniyet hizmetkârlarının başyardımcılarıdır. Muhtemel olarak, bir gezegensel bahşediliş üzerinde Tanrı'nın ete kemiğe büründürülmüş bir Evladı'nın emrine tabi olan meleklerin bir birliği mevcut bir halde bulunabilir. Birincil ve ikincil hizmetkâr ruhaniyetleri olarak meleklerin daha yüksek düzeyleri aynı zamanda, refakatçi ev sahiplerinin bir parçasını oluşturabilir; ve her ne kadar onların görevleri yüksek meleklerin bu unsurlarından farklılık gösterse de, bu etkinliklerin tümü bahşediliş refakatçileri tarafından eş güdümsel hale getirilecektir.

39:1.5 (427.5) Bahse konu yükseliş refakatçileri, tamamlayıcı yüksek meleklerdir; onların tümü, Seraphington'un döngülerini katetmiş olup, Tamamlayışın Yüksek Meleksel Birlikleri'ne erişmişlerdir. Ve onlar ilaveten özellikle, zamanın çocuklarının gelişimi için zorluklar ile başa çıkmak ve Tanrı'nın Evlatları'na ait bahşedilişleri ile ilgili acil durumların üstesinden gelmek amacıyla eğitilmişlerdir. Bu türden yüksek meleklerin tümü, Cennet'e ve Ebedi Evlat olarak İkincil Kaynak ve Merkez'in kişisel bütünleşmesine erişmiştir.

39:1.6 (427.6) Yüksek melekler eşit bir biçimde; âlemlerin fanileri için nihai son koruyucuları olarak, ete kemiğe büründürülmüş

Evlatlar'ın görevleri ve onların bağılılığına atanmayı derinden arzulamaktadır; bahşediliş refakatçileri Cennet erişiminin yüksek meleksel tamamlanışına ait en yüksek yerel evren hizmetini elde ederken, bağılılık görevi Cennet için en kesin nitelikte olan yüksek meleksel giriş belgesidir.

39:1.7 (428.1) *2. Mahkeme Danışmanları.* Bu yüksek melek danışmanları ve yardımcıları, arabuluculardan âlemin en yüksek mahkemelerine uzanan yargısal hükmün tüm düzeylerine bağlanmıştır. Cezai yaptırımları belirlemek bu türden yüksek mahkemelerin kuruluş amacı değildir, bunun yerine dürüst görüş farklılıkları üzerinde yargılamada bulunmak ve yükseliş fanilerinin sonsuza kadar sürecektir olan kurtuluşu üzerinde hüküm vermek onların varoluş gayesidir. Tam da bu nokta da mahkeme danışmanlarının sorumluluğu yatmaktadır: fani yaratılmışlar için verilen tüm yaptırımların hukuka uygunluğuna ve hükümlerin bağışlama doğrultusunda karara varıldığına dair danışmada bulunmaktadırlar. Bu görev içerisinde onlar yakın bir biçimde, yerel evren içerisinde hizmet eden Ruhaniyet-ile-bütünleşmiş refakatçi fanileri olarak Yüksek Heyet Üyeleri ile birliktelik içerisinde.

39:1.8 (428.2) Yüksek meleksel mahkeme danışmanları, oldukça yoğun bir biçimde fanilerin savunucuları olarak hizmet eder. Bu durum, herhangi bir karar düzeninin bir biçimde âlemlerin alt düzey yaratılmışları için adaletsiz bir yapısının mevcut bir halde bulunduğu anlamına gelmez. Bunun yerine adaletin kutsal kusursuzluğa olan yükseliş içerisinde her hatanın yargısal hükmüne ihtiyaç duyması karşısında; bağışlama, her yanlış adımın yaratılış doğası ve kutsal amaç doğrultusunda adil bir biçimde yargısal hükme bağlanmasını

gerektirmektedir. Bahse konu bu melekler; kişisel amaçların ve ırksal eğilimlerin altında yatan gerçeklerin bilgisine dayanan adiliyete ait bir biçimde, kutsal adalet içerisinde içkin olan bağışlama unsurunun destekleyicileri ve onun timsalleridir.

39:1.9 (428.3) Meleklerin bu düzeyi, Gezegensel Prensler'in heyetlerinden başlayarak yerel evrenin yüksek mahkemelerine uzanan bir kapsamda hizmet verirler; bunun karşısında onların birlikteliklerine ait Tamamlanışın Yüksek Melek Birlikleri, Uversa üzerinde Zamanın Ataları'nın mahkemelerini bile içine alan bir biçimde, Orvonton'un daha yüksek âlemleri içinde faaliyet gösterir.

39:1.10 (428.4) 3. *Evren Pusulaları*. Bu unsurlar; önlerinde Orvonton'un uçsuz bucaksız aşkın-evreni tüm ihtişamıyla uzanırken ruhaniyet macerası üzerinde sınırdaki bekleyen bir biçimde, kökenlerine ait evren olan Salvington üzerinde son bir kez için duraklayan bahse konu tüm yükseliş fanilerinin gerçek dostları ve mezuniyet sonrası danışmanlarıdır. Ve bu tür zamanlarda bir yükseliş fanisi birçok kez, fanilerin yalnızca insan duygusu olan geçmişe dair özlem ile karşılaştırarak anlayacağı bir hissiyata sahiptir. Bu sınırdaki beklerken onların gerisinde, uzun süren hizmetin ve morontia kazanımının vasıtasıyla giderek aşına olunan âlemler biçiminde erişimin âlemleri yatmaktadır; onların önünde ise, daha büyük ve daha geniş olan evrenin zorlayıcı gizemi uzanmaktadır.

39:1.11 (428.5) Evren hizmetinin erişilmiş ve henüz erişilmemiş düzeyleri arasında sınırdaki bulunan yükseliş halindeki kutsal yolcuların geçişini gerçekleştirmek, evren pusulalarının görevidir. Bu görev; kutsal yolcuların ilk aşama ruhaniyet varlığı üzerinde bulunduğu gerçekleşmenin içerisinde içkin

olan anlamların ve değerlerin kavranışında sürekli değişen bu tür düzenlemeleri sağlamada yardımcı olmayı içerir. Bahse konu ilk aşama ruhaniyet varlık düzeyi, yerel evren morontia yükselişinin sonunu veya doruk noktasını oluşturmamaktadır; bunun yerine bu aşama, Cennet üzerinde Kâinatın Yaratıcısı'na olan ruhsal yükselişin uzun basamaklarının başlangıç düzeyidir.

39:1.12 (428.6) Bahse konu bu yüksek melekler ile birliktelik halinde bulunan Tamamlanışın Yüksek Meleksel Birlikleri'nin üyeleri olarak Seraphington mezunlarının birçoğu, bir sonraki evren çağının ilişkileri için Nebadon'un yaratılmışlarını hazırlama ile ilgili olan belirli Salvington okulları içerisinde yoğun bir eğitime katılırlar.

39:1.13 (428.7) 4. *Eğitim Danışmanları*. Bu melekler, yerel evrenin ruhsal eğitim birliklerinin paha biçilmez yardımcılarıdır. Eğitim danışmanları; Melçizedekler ve Kutsal Üçleme Eğitim Evlatları'ndan yükseliş yaşamının ölçeği içerisinde onların hemen gerisinde bulunan kendi türlerinin bu unsurları için yardımcılar olarak atanan morontia fanilerine kadar uzanan bir biçimde, eğitimcilerin tüm düzeylerinin kâtipleridir. Siz bu birliktelik içerisindeki eğitim yüksek meleklerini ilk kez Jerusem'i çevreleyen yedi malikâne dünyasının herhangi biri üzerinde *göreceksiniz*.

39:1.14 (428.8) Bu yüksek melekler, yerel evrenlerin sayısız eğitim ve hazırlanış kurumlarına ait bölüm baş idarecilerinin birliktelikleri haline gelmektedir; ve onlar, yerel sistemlerin yedi eğitim dünyasının ve takımyıldızların yetmiş eğitim âleminin fakülteleri için sayıca geniş unsurlar halinde atanmaktadır. Bu hizmetkârlıklar, yerel dünyalara kadar

uzanmaktadır. Zamanın gerçek ve kutsal kılınmış eğitimcileri bile, yüce yüksek meleklerin bu danışmanlarından yardım görmekte olup, onlar tarafından sıklıkla eşlik edilmektedir.

39:1.15 (429.1) Yaratan Evlat'ın dördüncü yaratılmış bahşedilişi, Nebadon'a ait yüce yüksek meleklerin bir eğitim danışmanının suretinde bulunmaktaydı.

39:1.16 (429.2) 5. *Görevlendirmenin Yöneticileri*. 144 yüce yüksek melekten oluşan bir bünye zaman zaman, evrimsel ve yaratılmış yerleşiminin mimari alanları üzerinde hizmet eden melekler tarafından seçilmektedir. Bu bünye, herhangi bir âlem üzerinde bulunan en yüksek meleksel heyettir; ve bu kurum, yüksek meleksel hizmet ve görevin özerk fazlarını eş güdümsel hale getirmektedir. Bu melekler, görevlendirme etkinliği veya ibadet çağrısı ile ilgili tüm yüksek meleksel meclisler üzerinde yönetimde bulunmaktadır.

39:1.17 (429.3) 6. *Kaydediciler*. Bu unsurlar, yüce yüksek meleklerin resmi kaydedicileridir. Bu yüksek meleklerin birçoğu, yeteneklerinin bütünüyle gelişmiş olduğu bir halde doğmuşlardır; diğerleri ise, alt düzeye veya diğer bir değişle daha az sorumlu düzeylere atanmış olarak benzer sorumlulukların çalışılmasına ve inançlı etkinliklerine olan kararlı uygulamalar vasıtasıyla inançları ve sorumluluklarına dair konumları için yetkin hale gelmişlerdir.

39:1.18 (429.4) 7. *Bağımsız Hizmetkârlar*. Yüce düzeyin bağımsız yüksek meleklerinin büyük bir çoğunluğu, mimari âlemler ve yerleşik gezegenler üzerinde özerk hizmetlilerdir. Bahse konu bu tür hizmetkârlar gönüllü olarak yüce yüksek meleklerin

hizmeti için farklılaşan gereklilikleri karşılayıp, böylece bu düzeyin genel yedek unsurlarını oluştururlar.

2. Üstün Yüce Melekler

39:2.1 (429.5) Üstün Yüce Melekler isimlerini, meleklerin diğer düzeylerine olan herhangi bir biçimdeki niteliksel üstünlüklerinden almamaktadırlar; bunun yerine onlar isimlerini, yerel bir evrenin daha yüksek olan etkinliklerinden sorumlu olmalarına dair sahip oldukları niteliklerden almaktadır. Bu yüksek melek birliklerine ait ilk iki topluluğun büyük bir çoğunluğu, refakatçi yüksek meleklerdir; bu melekler, eğitimin tüm fazları içerisinde görev yapmış, ve öncül etkinliklerinin âlemleri içinde kendi türlerinin yöneticileri olarak yüceltilmiş bir görev için dönmüş unsurlardır. Genç bir evren olarak Nebadon, bu düzeyin birçoğuna sahip değildir.

39:2.2 (429.6) Yüce yüksek melekler şu yedi topluluk altında faaliyet göstermektedir:

39:2.3 (429.7) 1. *Us Birlikleri*. Bu yüksek melekler, Berrak ve Sabah Yıldızı olarak Cebrail'in kişisel görevlilerine aittir. Onlar, Nebadon'un heyetleri içinde onun rehberliği için âlemlerin bilgisini toplayarak yerel evren içerisinde hareket etmektedir. Onlar; Cebrail'in, Üstün Evlat'ın vekili olarak üzerlerinde yönetimde bulunduğu kudretli ev sahiplerinin us birlikleridir. Bu yüksek melekler, ne sistemler ne de takımyıldızları ile doğrudan bir biçimde ilişkili değildir; ve onların bilgisi devamlı, dolaysız ve bağımsız döngü üzerinde Salvington'a doğrudan bir biçimde aktarılır.

39:2.4 (429.8) Çeşitli yerel evrenlerin us birlikleri, karşılıklı iletişimi yerine getirmeye yetkin olup bunu gerçekleştirir; fakat onlar bu etkinliği sadece belirlenmiş bir aşkın-evren içerisinde yerine getirir. Orada, çeşitli aşkın hükümetlerin faaliyetlerini ve etkileşimlerini etkin bir biçimde birbirinden ayıran ayrımsal bir enerji bulunmaktadır. Bir aşkın-evren diğer bir aşkın-evren ile genel olarak sadece Cennet değişim bünyesinin hükümleri ve imkânları vasıtasıyla iletişim kurmaktadır.

39:2.5 (430.1) 2. *Bağışlamanın Sesi*. Bağışlama, yüksek melek hizmeti ve meleksel hizmetin temelidir. Bu nedenle, bağışlamayı özel bir biçimde temsil eden meleklerin özel bir birliğinin mevcut olması gerekliliği anlam kazanmaktadır. Bu yüksek melekler, yerel evrenlerin gerçek bağışlama hizmetkârlarıdır. Onlar, insanların ve meleklerin daha yüksek uyarılarını ve daha kutsal duygularını yetiştiren muazzam önderlerdir. Bahse konu bu birliklerin yöneticileri şu an itibariyle ve her zaman, aynı zamanda fani nihai sonun mezun koruyucuları olan tamamlayıcı yüksek melekleridir; doğrusu her meleksel çift beden içindeki yaşam boyunca hayvan kökenli bir ruha rehberlik etmiş olup, bunun sonrasında Seraphington'un döngülerini kat etmiş ve Tamamlanışın Yüksek Meleksel Birlikleri'ne kabul edilmiştir.

39:2.6 (430.2) 3. *Ruhaniyet Eş Güdüm Sağlayıcıları*. Üstün yüksek meleklerinin üçüncü topluluğu, Salvington üzerinde konumlanmıştır; fakat onlar inançlı hizmetin bir parçası olabilecek yerel evrenin herhangi bir yerinde faaliyet gösterebilir. Onların görevleri özellikle ruhsal olup, böylece insan akıllarının gerçek anlayışının ötesinde olsalar da; en yüksek morontia düzeyinden yeni doğmuş ruhaniyet

varlıklarının seviyesine kadar yerel evren içinde en son geçişleri için Salvington'da ki geçici yükseliş sakinlerini hazırlama görevinin kendilerine emanet edildiği biçimiyle onların görevleri açıklandığında, siz muhtemel bir biçimde onların faniler için hizmetkârlığına dair birtakım niteliği kavrayacaksınız. Malikâne dünyaları üzerinde akıl planlayıcılarının kurtuluş içerisindeki yaratılmışın morontia aklının olanaklarına uyumlu hale getirilmesi ve onun etkin bir biçimde kullanılması için yardımda bulunmasına benzer olarak, bu yüksek melekler, ruhaniyetin aklına ait yeni elde edilen yetkinliklerle ilgili Salvington üzerindeki morontia mezunlarını eğitmektedir. Ve onlar, daha birçok biçimde yükseliş fanilerine hizmet etmektedir.

39:2.7 (430.3) *4. Yardımcı Eğitimciler.* Yardımcı eğitimciler, eğitim danışmanları olarak kendi akran yüksek meleklerinin yardımcıları ve birliktelikleridir. Onlar aynı zamanda; özellikle yerel sistemlerin malikâne dünyaları üzerinde faaliyet içerisinde olan eğitimin yedi katmanlı düzeniyle birlikte, yerel evrenin yoğun eğitimsel girişimleri ile bireysel olarak bağımlı bir haldedir. Yüksek meleklerle ait bu düzeyin olağanüstü bir birliği, Urantia üzerinde gerçeğin ve doğruluğun amacını yetiştirmek ve onu geliştirmek gayesi ile faaliyet gösterir.

39:2.8 (430.4) *5. Taşıyıcılar.* Hizmetkâr ruhaniyet topluluklarının tümü kendilerine ait, bir âlemden diğerine seyahat etmede yetkin olmayan kendilerinin bu kişiliklerinin taşıma hizmetine adanan melekse düzeyler olarak, taşıyıcı birliklere sahiptir. Üstün yüce meleklerin beşinci topluluğunun yönetim merkezi Salvington üzerinde konumlanmış olup, yerel evren yönetim merkezine ve yerel evren yönetim merkezinden mekân

katedicileri olarak hizmet eder. Üstün yüce meleklerin diğer alt bölümlerinde olduğu gibi, bu unsurlardan bazıları bu halde yaratılmış olup, diğerleri ise daha alt bir düzeyden veya diğer bir değişle daha az bahşedilmiş topluluklardan yükselmiştir.

39:2.9 (430.5) Yüksek meleklerin “enerji kapsamı”, yerel evren için ve hatta aşkın-evren gereklilikleri için bütünüyle yeterlidir; fakat onlar, Uversa’dan Havona’ya kadar olan bu türden uzun bir yolculuğun gerektireceği enerji ihtiyaçlarını hiçbir biçimde karşılayamayacaktır. Bu türden yorucu bir yolculuk, bir birinci derece ikincil hizmetkâr ruhaniyetlerinin taşıyıcı edimlerine ait özel güçleri gerektirmektedir. Taşıyıcılar, kişisel güçleri yolculuğun sonunda nakil halinde ve yeniden kazanım sürecinde olurken, uçuş için enerji harcarlar.

39:2.10 (430.6) Salvington üzerinde bile yükseliş fanileri, kişisel geçiş türlerini ellerinde bulundurmamaktadır. Yükseliş halinde bulunan varlıklar; Havona’nın iç döngüsü üzerindeki son istirahat uykusu ve Cennet üzerindeki ebedi uyanışları sonrasına kadar, bir dünyadan diğerine geçişlerinde yüksek meleksel taşımaya bağlı olmak durumundadırlar. Bunun sonrasında siz, bir evrenden diğerine olan taşınmanızda meleklerle bağlı olan bir konumda bulunmayacaksınız.

39:2.11 (430.7) Yüksek melek uyku süreci; geçiş hafif uykusu içerisinde kendiliğinden gerçekleşen zaman etkeninin varlığı dışında, ölümün veya uykunun deneyimine benzerlik göstermemektedir. Siz meleksel uyku sürecinde bilinçli bir biçimde bilinçsiz bir durumda bulunmaktasınız. Ancak Düşünce Düzenleyicisi bütünüyle ve tamamen bilinçli bir halde bulunup, gerçekte olağanüstü bir biçimde etkindir; çünkü siz bu durumda karşı çıkmaya, direnmeye ve herhangi bir biçimde

yaratıcı ve dönüştürücü görevi baltalamaya yetkin olmayan bir konumda bulunursunuz.

39:2.12 (431.1) Yüksek melek uykusuna yatırıldığınızda belirli bir süreliğine uykuya dalıp ve önceden tasarlanan bir anda uyanacaksınız. Geçiş uykusu içerisinde bir seyahatin uzunluğu maddiyat dışıdır. Siz doğrudan bir biçimde geçen zamanın bilincine sahip bir konumda bulunmayacaksınız. Bu durum; siz bir taşıma aracı içinde bir şehirde uykuya daldığınızda, tüm gece boyunca huzur dolu hafif bir uyku içinde dinlendikten sonra diğer ve bambaşka bir şehirde uyanmanıza benzemektedir. Bu durumda uykuya daldığınız süre boyunca siz seyahat etmiş bir halde bulunmaktaydınız. Ve benzer bir biçimde, uyku biçiminde istirahataya geçerken yüksek melek uykusuna dalışınız olarak uzay boyunca uçuşunuzu gerçekleştirmektesiniz. Bu geçiş uykusu, Düzenleyiciler ve yüksek melekse taşıyıcılarının bir ortaklığı tarafından başlatılmaktadır.

39:2.13 (431.2) Melekler, şu anda sahip olduğunuz bir biçimde kan ve beden olarak yanma niteliğinde bulunan bedenleri taşıyamaz; fakat onlar, en alt morontia düzeyinden en yüksek ruhaniyet türlerine kadar uzanan tüm diğer unsurları taşımaya yetkindir. Onlar, doğal ölüm durumu içerisinde faaliyet göstermemektedir. Siz dünyasal sürecinizi tamamladığınızda bedeniniz bu gezegen üzerinde kalmaya devam etmektedir. Sizin Düşünce Düzenleyici'niz Yaratıcı'nın bağrına geçiş yapar; ve bu melekler malikâne dünyanın kimliği içerisinde bir sonraki aşamada gerçekleşecek kişiliğinizin yeniden bir araya gelişi ile doğrudan ilgili değildir. Orada sizin yeni bedeniniz, yüksek melek uykusuna dalmaya yetkin olan bir morontia

bünyesidir. Siz; “mezarınıza bir fani bedeni ekmiş” olup, malikâne dünyaları üzerinde “bir morontia bünyesi biçersiniz.”

39:2.14 (431.3) 6. *Kaydediciler*. Bu kişilikler özellikle, Salvington ve onun birliktelik halindeki dünyalarına ait kayıtların alınması, doldurulması ve yeniden dağıtılması ile ilişkilidir. Onlar aynı zamanda özel kaydediciler biçiminde; aşkın-evrenin yerleşik toplulukları ve daha yüksek kişiliklerine ek olarak, kâtipler şeklinde Salvington’un mahkemeleri ve onların idarecileri için yazmanlar olarak görev yapmaktadır.

39:2.15 (431.4) *Yayınlayıcılar* alıcılar ve dağıtıcılar olarak, kayıtların dağıtılması ve hayati bilginin yayınlanması ile ilgili varlıklar biçiminde yüksek meleksel kaydedicilerin özel bir alt birimidir. Onların görevi; 144.000 iletinin eş zamanlı olarak enerjinin aynı hattı üzerinde katedebildiği bir şekilde oldukça çok katmalı bir biçimde döngüleştirilmiş olarak, bir yüksek düzeye aittir. Onlar; yüksek meleksel baş kaydedicilerine ait söz yazımlarının daha yüksek işleyiş biçimlerine uyum sağlamakta olup, bu ortak simgeler ile birlikte üçüncü derece birincil hizmetkâr ruhaniyetlerinin us eş güdüm sağlayıcıları ve Tamamlanışın Yüksek Meleksel Birlikleri’nin yüceltilmiş us eş güdüm sağlayıcıları ile birlikte karşılıklı iletişimi idare ederler.

39:2.16 (431.5) Üstün düzeyin yüksek meleksel kaydedicileri böylelikle, kendi düzeylerinin us birlikleri ve emir altında bulunan tüm kaydedicilerle yakın bir birlikteliğin ortaya çıkmasını sağlarlar; bunun karşısında ise yayınlayıcılar yüksek meleksel kaydedicileri, aşkın-evrenin daha yüksek kaydedicileri — ve yine bu hat vasıtasıyla — Havona’nın kaydedicilerine ek olarak Cennet üzerinde bulunan bilginin koruyucuları ile birlikte sürekli olan iletişimi idare etmelerinde

onları etkin bir hale getirmektedir. Kaydedicilerin üstün düzeyinin birçoğu, evrenin alt düzey birimleri içerisinde benzer görevlerinden yükselmiş yüksek meleklerdir.

39:2.17 (431.6) **7. Yedek Birlikler.** Üstün yüksek meleklerle ait türlerin tümünün geniş yedek birlikleri; görevin idarecileri tarafından veya evren idarelerinin isteği üzerine talep edilen bir biçimde, Nebadon'un en uç dünyalarına gönderilmek için sürekli bir biçimde hazır bir konumda bulunan bir şekilde Salvington üzerinde tutulmaktadır. Üstün yüksek meleklerin yedek birlikleri aynı zamanda, kişisel iletişimlerin tümünün korunması ve dağıtılmasından sorumlu olan Berrak Akşam Yıldızları'nın baş idarecisinin talebi üzerine iletim yardımcılarına dönüşmektedir. Yerel bir evren, karşılıklı iletişimin tüm yeterli araçlarıyla bütüncül bir biçimde desteklenmiştir; fakat orada her zaman, kişisel ileticilerin dağıtımını gerektiren iletilerin bir artı kalanı bulunmaktadır.

39:2.18 (432.1) Yerel bir evren için temel yedek birlikler, Salvington'un yüksek meleksel dünyaları üzerinde tutulmaktadır. Bu birlikler, meleklerin bütün topluluklarının tüm türlerini kapsamı altına almaktadır.

3. Yüksek Denetimci Yüksek Melekler

39:3.1 (432.2) Evren meleklerinin bu çok yönlü düzeyi, takımyıldızlarının ayrıcalıklı hizmeti için görevlendirilmiştir. Bu unsurlar; takımyıldız başkentleri üzerinde kendilerine ait yönetim merkezlerini oluşturmaktadır, fakat onlar görevlendirildikleri âlemlerin amaçları doğrultusunda tüm Nebadon boyunca faaliyet gösterir.

39:3.2 (432.3)

1. *Yüksek Denetimde Bulunan Yardımcılar.* Yüksek denetimde bulunan yüksek meleklerin ilk düzeyi; Takımyıldız Yaratıcıları'nın ortak görevine atanmış olup, onlar En Yüksek Unsurlar'ın her zaman etkin olan yardımcılarıdır. Bu yüksek melekler öncül olarak, tüm bir takımyıldızının bütünleştirilmesi ve istikrarlı hale getirilmesi ile ilişkilidir.

39:3.3 (432.4)

2. *Kanun Öngörücüleri.* Adaletin ussal oluşumu kanunlar olup; yerel bir evren içerisinde kanun, takımyıldızlarının yasama meclisleri içerisinde oluşturulur. Bu karar alma bünyeleri; kişisel yaratılmışlara ait ahlaki özgür iradenin ihlal edilmemesine dair sabitleştirilen siyasa ile tutarlı bir biçimde, tüm bir takımyıldızın olası en yüksek eş güdümünü sağlayan kanunlar biçiminde Nebadon'un temel yasalarını oluşturur ve onları yürürlüğe sokar. Takımyıldız kanun yapıcılarının önce herhangi bir kanun önermesinin irade sahibi yaratılmışlarının yaşamlarını nasıl etkileyeceğine dair öngöründe bulunmak, yüksek denetimi yüksek meleklerinin ikinci düzeyinin görevidir. Bu yüksek melekler, bir topluluk veya diğeri için hiçbir özel imtiyaz gözetmemektedir; fakat onlar, kendileri için mevcut bir biçimde görüşlerini ifade edemeyecek unsurlar için göksel kanun yapıcılarının önce ortaya çıkmaktadır. Fani insan bile, evren kanununun evrilmesine katkıda bulunabilir; çünkü bu yüksek melekler inançlı bir biçimde ve bütüncül olarak, insanın geçici ve bilinçsel arzularından ziyade, mekânın dünyaları üzerinde maddi faninin evrimleşen morontia ruhu biçimindeki içsel insanın gerçek özlemlerini yansıtmaktadır.

39:3.4 (432.5)

3. *Toplumsal Mimarlar.* Bireysel gezegenlerden morontia eğitim dünyalarına kadar bu yüksek melekler, tüm

içten toplumsal sözleşmeleri geliştirmek ve evren yaratılmışlarının toplumsal evrimini ileri bir düzeye taşımak için çaba göstermektedir. Bu unsurlar; gerçek bir bireysel anlayış ve içten bir karşılıklı takdir temelinde irade sahibi yaratılmışların ortak birlikteliğini sağlamada çaba göstererek, ussal varlıkların tüm yapaylığının birlikteliğini ortadan kaldırmayı amaçlayan meleklerdir.

39:3.5 (432.6) Toplumsal mimarlar, bölgeleri ve görevsel güçleri dâhilinde dünya üzerinde etkin ve uzlaşımsal çalışma topluluklarını oluşturabilecek yararlı bireyleri bir araya getirmek için gerekli olan her şeyi sağlamaktadır; ve zaman zaman bu türden topluluklar, kendilerini malikâne dünyalar üzerinde devam eden yararlı hizmet için yeniden birliktelik haline getirilmiş bir konumda bulurlar. Fakat bu yüksek melekler her zaman nihai amaçlarına erişemezler; onlar, verilen bir amaca erişmek veya belirli bir görevi yerine getirmek için en nihai topluluğu oluşturacak bireyleri bir araya getirmekte her zaman yetkin değillerdir; bu türden durumlar içerisinde onlar, mevcut bir halde bulunan maddi koşulları en iyi biçimde kullanmak durumundadırlar.

39:3.6 (432.7) Bu melekler hizmetlerini malikâne veya morontia dünyaları üzerinde sürdürür. Onlar, morontia dünyaları üzerinde ilerleyiş ve üç veya daha fazla olan bireylerle ilgili tüm sorumluluklarla yükümlüdür. İki varlık çiftsel, tamamlayıcı veya eşlik halinde bulunma temelinde faaliyet gösterir bir biçimde değerlendirilir; fakat hizmet için üç veya daha fazla unsurdan meydana gelen bir biçimde toplu halde bulundukları zaman bu unsurlar, toplumsal bir sorun teşkil edip böylece toplumsal mimarların yetki alanı altında girerler. Bu

etkin yüksek melekler, Edentia üzerinde yetmiş bölüm altında düzenlenmiş olup; bu bölümler, yönetim merkezi âlemini çevreleyen yetmiş morontia ilerleyiş dünyası üzerinde hizmet vermektedir.

39:3.7 (433.1) *4. Etiksel Duyarlayıcılar.* Bireyler arası ilişkilerin ahlaksal niteliğine ait yaratılmış takdirinin büyümesinin sağlanması ve onun desteklenmesi bu yüksek meleklerin görevidir; çünkü bu türden bir hizmet, insan veya insan-üstü olarak toplum ve hükümetin devam eden ve amaçsal gelişmesinin tohumu ve sırrıdır. Etiksel takdirin bu geliştiricileri, gezegensel idareciler için gönüllü danışmanlar ve sistem eğitim dünyaları üzerinde değişim eğitmenleri olarak herhangi bir yerde veya her yerde hizmet edebilecek bir şekilde faaliyet gösterebilir. Buna rağmen siz, Edentia üzerinde kardeşlik okullarına ulaşana kadar onların bütüncül rehberliği altına girmeyeceksiniz. Edentia üzerinde siz; Norlatiadek başkentine ait yetmiş uydu olarak onun toplumsal laboratuvarları içinde univitatialar ile birlikte mevcut yaşam deneyimi vasıtasıyla, devam eden bir biçimde bile ciddiyetle keşfedeceğiniz kardeşliğin bu gerçeklerine dair takdirinizi çabuklaştıracaksınız.

39:3.8 (433.2) *5. Taşıyıcılar.* Yüksek denetimci yüksek meleklerin beşinci topluluğu, takımyıldızlarının yönetim merkezlerinden ve bu yönetim merkezlerine varlıkların taşınması biçiminde kişilik taşıyıcıları olarak görev yaparlar. Bu türden taşıyıcı yüksek melekler bir âlemden diğerine geçerken hızlarına, doğrultularına ve gökbilimsel konumlarına bütünüyle aşınadır. Onlar, cansız bir madde gibi uzayı kat etmemektedirler. Onlar, herhangi bir çarpışma olasılığı olmaksızın uzay seyahatleri

boyunca birbirlerinin yakınlarından geçebilir. Onlar bütünüyle ilerleyiş hızlarını ayarlayabilir, uçuşlarının doğrultularında değişikliğe gidebilir ve hatta evren us döngülerine ait herhangi bir uzay kavşağında idarecileri bu yönde talimat verirse varış istikametlerinde bile değişikliğe gidebilir.

39:3.9 (433.3) Bu taşıma kişilikleri o kadar düzenli bir hale getirilmiştir ki, her biri saniyede 186.280 mil açık uzay hızına sahip olan bir biçimde enerjinin evrensel dağıtılmış hatlarının üçünü de eş zamanlı olarak kullanabilir. Bu taşıyıcılar böylelikle; sizin Urantia zamanınıza göre hızları saniyede 555.000'den neredeyse 559.000 mile kadar çeşitlilik gösteren uzun seyahatlerinde ortalama bir hıza erişene kadar, gücün enerjisini katlayarak birleştirmeye yetkindir. Bu hız; kütle ve onu çevreleyen komşu maddeye ek olarak evren gücünün yakın ana döngülerinin kuvveti ve doğrultusu tarafından etkilenir. Yüksek meleklerle benzerlik gösteren bir biçimde, uzay üzerinde hareket eden ve aynı zamanda uygun bir biçimde hazırlanmış diğer varlıkları taşımaya yetkin olan varlıkların sayısız türü bulunmaktadır.

39:3.10 (433.4) 6. *Kaydediciler*. Yüksek denetimde bulunan yüksek meleklerin altıncı düzeyi, takımyıldız olaylarının özel kaydedicileri olarak hareket eder. Büyük ve etkin bir birlik, sisteminiz ve gezegeninizin bulunduğu Norlatiadek'in takımyıldızının yönetim merkezi olan Edentia üzerinde faaliyet gösterir.

39:3.11 (433.5) 7. *Yedek Birlikler*. Yüksek denetimde bulunan genel yedek birlikleri, takımyıldızların yönetim merkezleri üzerinde tutulmaktadır. Bu türden melek yedek birlikleri hiçbir biçimde etkisiz bir durumda bulunmamaktadır; onların büyük bir

çoğunluğu takımyıldız yöneticileri için iletici yardımcıları olarak hizmet etmektedir; diğerleri ise, görevlendirilmemiş Vorondadekler'in Salvington yedek birliklerine bağlanmıştır; geride kalan yedek unsurlar ise, örneğin Vorondadek gözlemcisi olarak, özel bir görev için Vorondadek Evlatları'na ve zaman zaman Urantia'nın En Yüksek Unsuru'nun vekiline bağlanabilmektedir.

4. İdareci Yüksek Melek

39:4.1 (434.1) Yüksek meleklerin dördüncü düzeyi, yerel sistemlerin idari görevleri için atanmıştır. Onlar sistem başkentlerine özgüdür, fakat malikâne ve morontia âlemlerine ek olarak yerleşik dünyalar içerisinde geniş sayılar halinde konumlanmıştır. Dördüncü düzey yüksek melekler içkin olarak olağanüstü bir idari yetkinlik ile bahşedilmiştir. Onlar; bir Yaratan Evlat'ın evren hükümetine ait alt bölümlerin yöneticilerinin yetkin yardımcıları olup, temel olarak yerel sistemlerinin ve onun tamamlayıcı dünyalarının olaylarından sorumludur. Onlar hizmet vermek için şu biçimde düzenlenmiştir:

39:4.2 (434.2) 1. *İdari Yardımcılar*. Bu yetkin yüksek melekler, bir birinci derece Lanonandek Evladı olarak bir Sistem Egemeninin doğrudan yardımcılarıdır. Onlar, sistem yönetim merkezinin idari görevine ait karmaşık detayların uygulanmasında benzersiz yardımcılar olarak faaliyet göstermektedir. Onlar aynı zamanda; sistemlerin refahı için ve onun yerleşik dünyalarının fiziksel ve biyolojik ihtiyaçları içinde birçok görevi yerine getirerek, çeşitli geçiş dünyalarına geniş sayılar halinde ileri ve geri seyahat eden sistem idarecilerinin kişisel görevlileri olarak hizmet eder.

39:4.3 (434.3) Bahse konu bu yüksek melekse idareciler aynı zamanda, Gezegenel Prensler olarak dünya yöneticilerinin hükümetlerine bağlıdır. Herhangi bir evren içerisinde gezegenlerin büyük bir çoğunluğu, bir ikinci derece Lanonandek Evladı'nın yargı yetkisi altındadır; fakat Urantia gibi belirli dünyalar üzerinde kutsal tasarımın uygunsuz bir biçimde yürütülmesi gerçekleşmiştir. Bir Gezegenel Prens'in kusuru durumunda bu yüksek melekler, Melçizedek alıcıları ve gezegenel yönetim içerisindeki onların varislerine bağlanmış bir hale gelmektedir. Urantia'nın mevcut vekil idarecisi, yüksek meleklerin bu çok yönlü düzeyine ait sayıca bin unsurdan oluşan bir birliği tarafından yardım görmektedir.

39:4.4 (434.4) 2. *Adalet Rehberleri*. Bu unsurlar; bir sistemin veya bir gezegenin yüksek mahkemeleri içerisinde yargı kararı için bu türden davalar geldiğinde, insanların ve meleklerin ebedi refahı ile ilgili kanıtların özetini sunan meleklerdir. Onlar; evren ve aşkın-evrenin yüksek mahkemelerine bu türden davaların kayıtlarını takip eden bir biçimde taşıyan beyanlar biçiminde, fani kurtuluş ile ilgili öncül tüm duruşmalar için mahkeme ifadelerini hazırlarlar. Kuşkulu kurtuluşun tüm davalarına dair savunma; evren adaletinin idarecileri tarafından hazırlanan iddianame içerisindeki her iddiaya ait her özelliğin detaylarının tümüne dair kusursuz bir kavrayışa sahip olan bu yüksek melekler tarafından hazırlanır.

39:4.5 (434.5) Adaleti sekteye uğratmak veya onu geciktirmek bu meleklerin görevi değildir; bunun yerine onların görevi, tüm yaratılmışlar için adiliyet içerisinde cömert bağışlamanın dağıtılmasına dair yanılmaz adaleti sağlamak içindir. Bu yüksek melekler sıklıkla, ufak çaplı anlaşmazlıkların

mahkemeleri biçiminde arabulucu heyetlerin hakem üçlüsünden önce genel olarak ortaya çıkarak yerel dünyalar üzerinde faaliyet gösterir. Yerel âlemler içerisinde adalet rehberleri olarak bir kez hizmet vermiş olan unsurların birçoğu daha sonra Bağışlamanın Sesleri olarak ortaya çıkar.

39:4.6 (434.6) Satania’da Lucifer başkaldırısı içerisinde adalet rehberlerinin sayıca çok az bir unsuru kaybolmuştur; ancak diğer idari yüksek melekler ve yüksek meleksel hizmetkârlarına ait alt düzeylerin dörtte birinden fazlası, aşırı kişisel özgürlüğün safsataları tarafından yanlış yönlendirilmiş ve kandırılmıştır.

39:4.7 (434.7) 3. *Kâinatsal Vatandaşlığın Yorumcuları*. Yükseliş fanileri; evren süreci içerisinde ilk öğrenci çıraklığı biçiminde malikâne dünya eğitimini tamamladığı zaman, onların sistem başkenti üzerinde vatandaşlık biçiminde göreceli olgunluğun geçici tatminlerinden memnuniyet duymalarına izin verilmiştir. Her yükseliş amacına erişim gerçek bir başarı iken, geniş bir çerçevede bu türden amaçlar yalın bir değişle Cennet’e olan uzun yükseliş doğrultusu üzerindeki dönüm noktalarıdır. Fakat her ne kadar bu tür başarılar göreceli olabilirse de, hiçbir evrimsel yaratılmış amacın erişilmesine dair bütüncül ancak geçici olan tatminin elde edilmesinden mahrum bırakılmamıştır. Zaman zaman Cennet yükselişi içerisinde; evren ufuklarının durağan bir biçimde bulunduğu, yaratılmış düzeyinin sabit bir halde mevcut olduğu ve kişiliğin amacın erişilmesine dair tatlı tadı aldığı süreçler içerisinde, kısa bir nefes arası biçiminde bir duraksama bulunmaktadır.

39:4.8 (435.1) Yükseliş halindeki bir fani unsurun süreci içerisinde bu tür dönemlerden ilki, yerel bir sistemin başkenti üzerinde

meydana gelmektedir. Bu ara dönem boyunca siz Jerusem'in bir vatandaşı olarak, Urantia ve yedi malikâne dünya ile bütünleşen bir biçimde ilerleyen sekiz yaşam deneyimi boyunca elde ettiğiniz bu şeyleri yaratılmış yaşamında dışa vurmak için girişimde bulunacaksınız.

39:4.9 (435.2) Kâinatsal vatandaşlığın yüksek melekse yorumcuları, sistem başkentlerinin yeni vatandaşlarını yönlendirir ve evren hükümetinin sorumluluklarına olan onların takdirini kolaylaştırır. Bu melekler; yerleşik dünyalar üzerinde maddi faniler için kâinatsal vatandaşlığın sorumluluğunu ve ahlakını temsil ederken aynı zamanda, sistem idaresi içinde Maddi Evlatlar ile yakın bir biçimde birliktelik halindedir.

39:4.10 (435.3) 4. *Ahlakın Kolaylaştırıcıları*. Malikâne dünyaları üzerinde siz, özerk yönetimin yararlarına dair ilgili her şeyi öğreneceksiniz. Sizin aklınız, diğer ve bilge varlıklar ile birlikte nasıl tasarımda bulunmanın bilgisine sahip olma biçiminde eş güdümde bulunmayı öğrenmektedir. Sistem yönetim merkezleri üzerinde yüksek melekse eğitmenler, özgürlüğün ve sadakatin etkileşimlerine ait olan kâinatsal ahlaka dair sizin takdirinizi ileri bir biçimde kolaylaştıracaktır.

39:4.11 (435.4) Sadakat nedir? Sadakat, evren kardeşliğinin ussal bir takdirinin meyvesidir; bir kimse hiçbir şey vermeden çok bir şey alamaz. Kişiliğin ölçeğinde yükseldiğinizde ilk öğreneceğiniz şey sadık olmak, sonrasında sevmek, daha sonrasında ise evlat olmaktır; ve ancak bunların ertesinde siz özgür olabilirsiniz; fakat kesinliğe erişecek olan unsurlardan biri oluncaya kadar, sadakatin kusursuzluğuna erişene kadar, özgürlüğün kesinliğini kendi kendinize gerçekleştiremezsiniz.

Bu yüksek melekler sabrın meyvelerini öğretmektedir, bu öğretilere göre: Durağanlık kesin bir ölümdür, fakat gereğinden hızlı olan büyüme eşit bir biçimde intihar gibidir; bir damla su yüksek bir şelaleden alçak bir şelaleye düşer, ileri doğru akışını sürdürür, bir dizi kısa şelaleden aşağı doğru sürekli geçişine devam eder; buna benzer bir biçimde morontia ve ruhani dünyalar içindeki yukarıya doğru olan sürekli ilerleyiş tıpkı bunun gibi yavaş hareket eden ve bu türden kademeli aşamalar biçiminde gerçekleşir.

Yerleşik dünyalar için ahlakın kolaylaştırıcıları, bir zincirin kırılmaz birçok halkası gibi fani yaşamı temsil eder. Fani emekleme sürecinizin bu âlemi olarak Urantia üzerinde sizin kısa süreli ikametiniz; âlemler arasında ve ebedi çağlar boyunca uzanan uzun bir zincirin ilk bağlantısı olarak, yalnızca tek bir halkayı temsil eder. Bu ilk yaşamınız içerisinde sizin neleri öğrendiğiniz o kadar önemli değildir; bunun yerine bu hayat içerisinde yaşamınızın deneyimi gerçekten önemli olan niteliklerdir. Her ne kadar çok önemli bir niteliğe sahip olursa olsun bu dünyanın *görevi* bile bu görevi hangi bir *biçimde* yerine getirdiğiniz kadar önemli değildir. Orada doğru yaşam için hiçbir maddi ödül bulunmamaktadır; fakat yine de orada kazanımın bilinci olarak derin bir tatmin bulunmakta olup, bu tatmin tahayyül edilebilecek herhangi bir maddi ödülден aşkın bir niteliğe sahiptir.

Cennet'in hükümranlılığının anahtarları: samimiyet, samimiyet ve daha fazla samimiyettir. İnsanların tümü bu anahtarlara sahiptir. İnsanlar; ruhaniyet düzeyinden önce bu anahtarları kararlarıyla, daha fazla kararlarıyla ve daha fazla artan kararlarıyla kullanır. En yüksek ahlaki tercih, olası en

yüksek değerin tercihidir; herhangi bir âlem içerisinde veya onların tümü içerisinde her zaman Tanrı'nın iradesini tercih etmektir. Eğer insan bu iradeyi böylece tercih ederse; her ne kadar Jerusem'in en alçak gönüllü vatandaşı ve hatta Urantia üzerindeki fanilerin en küçüğü bile olursa olsun, bu kişi *yücedir*.

39:4.15 (436.1) **5. Taşıyıcılar.** Bu unsurlar yerel sistemler içerisinde faaliyet gösteren taşıyıcı yüksek meleklerdir. Sizin sisteminiz olan Satania içinde onlar, Jerusem'den ve onun dışında bölgelerinden yolcuları ileri geri taşıyarak gezegenler arası taşıyıcılar olarak görev yaparlar. Satania'nın taşıyıcı bir yüksek meleğinin bir ziyaretçi öğrenciyi, ruhaniyetin herhangi bir diğer yolcusunu veya Urantia'nın kıyıları üzerinde yarı ruhaniyet doğasını arzulanan yere ulaştırmadığı bir gün bile çok nadir gerçekleşmektedir. Bahse konu bu mekân katedicileri, bir gün sizi sistem yönetim merkezi topluluğunun çeşitli dünyalarından veya bu dünyalara taşıyacaktır; ve Jerusem görevini tamamladığınız zaman onlar sizi Edentia'ya getirecektir. Fakat hiçbir koşul altında onlar sizi insan kökeninizin dünyasına geri götürmeyecektir. Bir fani hiçbir zaman, kısa süreli mevcudiyetinin yazgı dönemi süreci boyunca kendi özgün gezegenine geri dönmemektedir; ve eğer bir sonraki yazgı dönemi ertesinde bir fani geri dönmek durumunda kalırsa, evren yönetim merkezi topluluğuna ait bir taşıyıcı yüksek melek kendisine eşlik edecektir

39:4.16 (436.2) **6. Kaydediciler.** Bu yüksek melekler, yerel sistemlerin üç katmanlı kayıt altına alıcılarıdır. Bir sistem başkenti üzerinde kayıtların mabedi, parıldayan metallere ve kristallerden inşa edilmiş olarak üçte biri maddi yapıdan oluşan

benzersiz bir inşadır; bu yapının aynı zamanda üçte biri ruhsal ve maddi enerji tarafından birlikte oluşturulmuş bir halde morontiyaldır, ancak bu nitelik insan görüşünün kapsamı dışındadır; ve yine bu yapının geride kalan üçte birisi ise ruhsaldır. Yükseliş halindeki faniler ilk olarak maddi kayıtlara başvurmaktadır; Maddi Evlatlar ve daha yüksek geçiş varlıkları bu morontia yapılarına başvurmaktadır; bunun karşısında ise âlemin yüksek melekleri ve daha yüksek ruhaniyet kişilikleri ruhaniyet biriminin kayıtlarını incelemektedir.

39:4.17 (436.3) *7. Yedek Birlikler.* Jerusem üzerindeki idari yüksek meleklerin yedek birlikleri; ruhaniyet dostları olarak, malikâne dünyalarının yetkin mezunları biçiminde sistemlerin çeşitli dünyalarından gelen yeni ulaşmış yükseliş fanileri ile birlikte, vakitlerinin büyük bir çoğunluğunu ziyaret halinde geçirmektedir. Jerusem üzerindeki kısa süreli ikametinizin keyif verici niteliklerinden biri; duraklama dönemi boyunca, bekleyiş halindeki yedek birliklerinin oldukça fazla yolculuk yapmış ve deneyim kazanmış yüksek melekleriyle sohbet etmeniz ve onlarla birlikte ziyarette bulunmanızdır.

39:4.18 (436.4) Bu türden dostane ilişkiler yükseliş halindeki faniler için bir sistem başkentini oldukça arzulanan bir konuma getirmektedir. Jerusem üzerinde siz; Maddi Evlatlar, melekler ve yükseliş halindeki kutsal yolcularının ilk kez bir araya gelişini ve kaynaşmasını gözlemleyeceksiniz. Burada maddi mevcudiyet içerisinde yeni ortaya çıkmış olan bütünüyle ruhsal, yarı ruhsal ve bireysel varlıklar ile kardeşsel bir biçimde bütünleşeceksiniz. Fani türler orada öyle bir biçimde değişikliğe uğramış, ve ışık tepkimesine ait insan algısı o kadar genişlemiştir ki; bu unsurların hepsi birbirlerinin tanınmasını

ve duygudaş kişilik anlayışını memnuniyet ile yaşamaya yetkindir.

5. Gezegensel Yardımcılar

39:5.1 (436.5) Bu yüksek melekler, sistem başkentleri üzerinde yönetim merkezlerini idare etmektedir; ve her ne kadar yakın bir şekilde yerleşik Âdemsal vatandaşlar ile birliktelik halinde bulunurlarsa bulunsunlar onlar öncül bir biçimde, evrimsel dünyalar üzerinde maddi ırkların biyolojik veya fiziksel kökenleri olan Gezegensel Ademler'in hizmetine atanmıştır. Meleklerin hizmetkâr görevi yerleşik dünyalara yaklaştıkça artış göstermektedir, çünkü bu husus ebediyetin amacına erişimde girişimde bulunmak için kendilerini hazırlayan zamanın erkek ve kadınlarının mevcut sorunlarına yaklaşma durumundan kaynaklanmaktadır.

39:5.2 (437.1) Urantia üzerinde gezegensel yardımcıların büyük bir çoğunluğu, Âdemsal düzenin çöküşe uğraması üzerine geri alınmıştır; ve sizin dünyanıza ait yüksek melekse aşkın denetimi büyük bir ölçekte idareciler, geçiş hizmetkârları ve nihai sonun koruyucuları üzerine devredilmiştir. Fakat sizin kusurlu Maddi Evlatlarınız'ın bu yüksek melek yardımcıları, Urantia üzerinde şu topluluklar altında hizmet vermeye devam etmektedir:

39:5.3 (437.2) 1. *Cennet Bahçesi'nin Sesleri*. İnsan evrimine ait gezegensel süreç insanın en yüksek biyolojik düzeyine eriştiği zaman, orada her zaman kendilerinin üstün yaşam plazmasına yüksek bir katkı vasıtasıyla ırkların ileri düzey evrimini geliştirmek amacıyla Âdemler ve Havvalar olarak Maddi Erkek ve Kız Evlatlar ortaya çıkmaktadır. Bu türden bir Âdem ve

Havva'ya ait gezegensel yönetim merkezleri genel olarak Cennet Bahçesi biçiminde tanımlanır; ve onların kişisel yüksek melekleri sıklıkla “Cennet Bahçesi'nin sesleri” olarak adlandırılmaktadır. Bu yüksek melekler, evrimsel ırkların fiziksel ve ussal yükselişleri için onların tüm diğer tasarımlarında Gezegensel Ademler'e paha biçilmez hizmetin bir parçasıdır. Urantia üzerinde Âdemsal kusurun sonrasında bu yüksek meleklerin birkaçı; bahse konu bu gezegen üzerinde bırakılmış olup, yönetim bakımından Âdem'in takipçilerine atanmıştır.

39:5.4 (437.3) *2. Kardeşliğin Ruhaniyetleri.* Bir Âdem ve Havva bir evrimsel dünyaya ulaştığı zaman, onların çeşitli ırkları arasında ırksal uyumun ve toplumsal eş güdümün dikkate değer bir oranda bulunmuş olduğu bariz bir biçimde gözlenmelidir. Farklı ten renklerine ait bu ırklar ve onların doğaları insan kardeşliğinin bu tasarımını nadiren memnuniyetle karşılamaktadır. Bu ilkel insanlar barışçı birlikteliklerin bilgeliğini yalnızca, insan deneyiminin olgunlaşması sonucu ve kardeşliğin yüksek melekse ruhaniyetlerinin inançlı hizmetleri vasıtasıyla tanımaktadır. Maddi Evlatlar'a ait bu yüksek meleklerin çabaları olmadan evrimsel dünyanın ırklarını uyumlu hale getirmek ve onu geliştirmek büyük bir oranda sekteye uğrayacaktır. Ve sizin Âdeminiz Urantia'nın gelişimi için temel tasarıya bağlı bir konumda bulunsaydı, böyle bir durumda kardeşliğin bu ruhaniyetleri insan ırkı içinde inanılmaz değişimleri gerçekleştirmek durumunda kalacaktı. Âdemsal kusur göz önünde bulundurulduğunda, Urantia üzerinde şu an itibariyle sahip olduğunuz kardeşliğin bu düzeyini bile geliştirmeye ve onu gerçekleştirmeye bu yüksek

meleklerin yetkin bir durumda bulunmuş olması gerçekten olağanüstü bir durumdur.

39:5.5 (437.4) 3. *Barışın Ruhları*. Evrimsel insanların yükseliş arzularının ilk binyılları birçok çaba tarafından simgelenmiştir. Barış, maddi âlemlerin doğal durumu değildir. Dünyalar ilk olarak, “yeryüzü üzerinde barışı ve insanlar arasında iyi niyeti” barışın yüksek melekse ruhlarının hizmeti vasıtasıyla gerçekleştirmektedir. Her ne kadar bu meleklerin Urantia üzerindeki ilk çabaları büyük bir oranda engellenmiş olsa da; Âdem’in dönemi içerisinde barışının ruhlarına ait baş idareci Vevona Urantia üzerinde bırakılmış olup, kendisi şu an içerisinde yerleşik general valisinin görevlilerine bağlanmış bir haldedir. Mikâil doğduğu zaman bahse konu bu Vevona unsuru: “Yücelik Havona içerisindeki Tanrı’ya aittir ve yeryüzü üzerinde insanlar arasında barış ve iyi niyet yücedir” biçiminde melekse ev sahibinin önderi olarak yüksek meleklerle müjdede bulunmuştur.

39:5.6 (437.5) Gezegensel evrimin daha gelişmiş çağları içerisinde bu yüksek melekler, fani kurtuluşun bir felsefesi olarak kutsal uyumun kavramsallaşması vasıtasıyla kefareti düşüncesinin değiştirilmesinde işlevsel bir konuma sahiptir.

39:5.7 (437.6) 4. *Güvenin Ruhaniyetleri*. Kuşku, ilkel insanın içkin tepkisidir; öncül çağların kurtuluş çabaları doğal bir biçimde güveni aşılammaktadır. Güven; Âdemsal düzenin bu gezegensel yüksek meleklerine ait hizmet tarafından getirilen bir biçimde, yeni bir insan kazanımıdır. Evrimleşen insanların akıllarına güveni aşmak onların görevidir. Tanrılar oldukça güven doludur; Kâinatın Yaratıcısı özgür bir biçimde, insanın

birlikteliği olan Düzenleyici biçiminde kendisine güven duymaktadır.

39:5.8 (438.1) Yüksek meleklerin bu bütüncül topluluğu yeni bir düzene Âdemsal kusur sonrasında taşınmıştır, ve onlar bu dönemden beri Urantia üzerindeki çabalarına devam etmektedir. Buna ek olarak onlar; kendilerinin inançsal ve güvensel nihai amaçlarını simgeleyen, mevcut an içerisinde evrimleşmekte olan bir medeniyetten bu yana bütünüyle başarısız olan bir konumda bulunmamaktadır.

39:5.9 (438.2) Daha gelişmiş gezegensel çağlar içinde bu yüksek melekler, belirsizliğin kanaat edilen devamlılığın bir sırrı olduğu gerçeğine dair insanın takdirini geliştirmektedir. Onlar; geleceğin neyi getireceğine dair insanın bilgisinin olmamasının başarı için hayati olduğu bir durumda, insanın geleceği bilmesinin yaratılmış için devasa bir hata olacağı hususunda felsefecilerin bu gerçekle yüzleşmelerine yardım ederler. Onlar, kesin olmayan ve bilinmeyen geleceğin macerası ve çekiciliği için belirsizlik karşısında insanın duyduğu zevki artırır.

39:5.10 (438.3) 5. *Taşıyıcılar*. Gezegensel taşıyıcılar bireysel dünyalara hizmet eder. Yüksek melek uykusuna dalan varlıkların büyük bir çoğunluğu, bu gezegene geçiş amacıyla getirilmiştir; onlar burada yalnızca konaklarlar; onlar, kendilerine ait özel yüksek meleksel taşıyıcıların gözetimi altındadır; fakat orada, Urantia üzerinde konumlanmış olan bu türden yüksek meleklerin sayıca geniş bir unsur topluluğu bulunmaktadır. Onlar; Urantia'dan Jerusem istikametinde hareket etmekte olan, yerel gezegenlerden faaliyet gösteren taşıyıcı kişilikleridir.

39:5.11 (438.4) Meleklerle dair sizin gelen fikriniz şu biçimde elde edilmiştir: Fiziksek ölümün hemen öncesindeki anlar boyunca yansıyan bir olgu, zaman zaman insan aklı içerisinde ortaya çıkar; ve bu açık olmayan bilinç, refakatçi melek türünden birini görselleştiren bir görünüme sahiptir; ve bu yansıyan olgu derhal, bireyin aklı içerisinde melekler olarak tutulan alışıl gelmiş kavram doğrultusunda yorumlanır.

39:5.12 (438.5) Meleklerin kanatlara sahip olduğu biçimdeki hatalı fikir bütünüyle, onların uçabilmesi için kanatlara sahip olması gerekliliğine dair geçmişten gelen kanıdan kaynaklanmamaktadır. Taşıma hizmeti için hazırlanmış olan yüksek melekleri insan varlıklarının gözlemlmelerine zaman zaman izin verilmektedir; ve bu deneyimlerin görenekleri büyük ölçüde meleklerin Urantiasal kavramsallaşmasını belirlemiştir. Gezegenler arası geçiş için bir yolcuyu almak amacıyla hazırlanan bir taşıyıcı yüksek meleğin gözleminde, meleğin tepesinden tırnağına kadar uzanan iki çift kanatın açık bir biçimde mevcut olduğu gözlemlenebilir. Gerçekte bu kanatlar, sürtünme kalkanları biçiminde enerji yalıtkanlarıdır.

39:5.13 (438.6) Göksel varlıklar; bir dünyadan diğeri için yüksek melek uykusuna yaratıldıklarında, âlemin yönetim merkezine getirilip burada gerekli olan kayıtları sonrasında geçiş uykusuna kabul edilir. Bu zaman sarfı içerisinde taşıyıcı yüksek melekler, gezegenin evren enerji kutbundan doğrusal bir biçimde yukarı doğru yatay bir konumda hareket eder. Enerji kalkanları geniş bir biçimde açıldığında uyku halindeki kişilik, bu görevden sorumlu olan yüksek melek yardımcıları tarafından taşıyıcı meleğin tepesine doğrudan yetkin bir

biçimde yerleştirilir. Bunun sonrasında kalkanların üst ve alt çiftleri dikkatli bir biçimde kapanıp, düzenli bir hale getirilir.

39:5.14 (438.7) Ve bu an içerisinde taşıyıcılar ve ileticilerin etkisi altında alışlagelmemiş bir başkalaşım, evren döngülerinin enerji akımlarına doğru yüksek meleğin döngüye hazır hale gelmesiyle başlar. Dışsal görünüm bakımından yüksek melek; iki uzantı üzerinde de noktasal bir biçime büyümeye başlar, ve koyu sarı renk tonuna ait olan tuhaf bir ışık altında oldukça örtülü bir hale gelir ki sonunda onu yüksek melek uykusuna dalan varlıktan ayırt etmek imkânsız hale gelir. Onların tümü hareket için hazır bir halde bulunduğu zaman; taşımanın baş idarecisi yaşamın taşıyıcısına ait olan gerekli denetlemeyi yerine getirir. Bu aşama içerisinde taşımanın baş idarecisi, meleğin gerektiği gibi döngüye yerleştirilip yerleştirilmediğinden emin olmak için bir takım olağan denetimleri uygular. Ve bunun sonrasında o; yolcunun olması gerektiği gibi yüksek melek uykusuna yatırıldığını, enerjilerin düzenlendiğini, yolcunun yalıtıldığını ve her şeyin hareketi gerçekleştirecek ışık için hazır olduğunu duyurur. Bu meleklerden iki tanesi olarak mekanik düzenleyiciler, bir sonraki aşamada yerlerini alır. Bu zaman zarfında taşıyıcı yüksek melekler neredeyse şeffaf, titreşen ve göz kamaştırıcı parlaklığın torpido biçimli görünüşüne sahip bir haldedir. Âlemin taşıma sevk edicisi; genellikle sayıca bin unsurdan oluşan, yaşayan enerji ileticilerinin yedek bataryalarını bir araya toplar. Taşımanın istikametini açıklayarak o; gezegensel atmosferin ufku boyunca göksel bir parlaklık bırakan biçimde yıldırım hızında ileri gönderen yüksek meleğin taşıdığı unsurun en yakın noktasına erişimini ve dokunuşu gerçekleştirir. On

dakikadan az bir süre içerisinde bu muhteşem görüntü, donatılmış yüksek melekse görüşünden bile kaybolacaktır.

39:5.15 (439.1) Gezegenel mekân kayıtları öğlen vaktinde, belirlenmiş ruhsal yönetim merkezinin meridyeninden alınırken, taşıyıcılar bu aynı yere gece yarısında gönderilir. Bu zaman zarfı ayrılış için en elverişli zamandır, ve aksi biçimde belirlenmediği takdirde bu zaman zarfı ortaktır.

39:5.16 (439.2) 6. *Kaydediciler*. Bu unsurlar; sistemin bir parçası olarak evren gezegenin içerisinde ve onunla ilgili büyük çaptaki olayların sorumlularıdır. Onlar, gezegenel olayların kayıt altında alınmasında faaliyet gösterir; fakat onlar, bireysel yaşamın ve mevcudiyetin olayları ile ilişkili değildir.

39:5.17 (439.3) 7. *Yedek Birlikler*. Gezegenel yüksek meleklerin Satania yedek birlikleri, Jerusem üzerinde Maddi Evlatlar'ın yedek birlikleri ile yakın bir birliktelik içerisinde idare edilir. Bahse konu bu bereketli yedek birlikler, bu yüksek melekse düzeyin çok katmanlı etkinliklerinin her fazını oldukça doygun bir biçimde sağlamaktadır. Bu melekler aynı zamanda yerel sistemlerin kişisel iletici taşıyıcılarıdır. Onlar, sistem yönetim merkezi üzerinde konumlanan geçiş fanilerine, meleklerle, Maddi Evlatlar'a ek olarak diğer unsurlara hizmet etmektedir. Urantia mevcut bir biçimde Satania ve Norlatiadek'in ruhsal döngülerinin dışında bulunurken, siz buna rağmen gezegenel olaylar ile içten bir bağlı bir halde bulunmaktasınız; çünkü Jerusem'den gelen bu ileticiler, sistemin diğer âlemlerinin tümü biçiminde bu dünyaya sık sık gelmektedir.

6. Geçiş Hizmetkârları

39:6.1 (439.4) İsimlerinin çağrıştıracağı gibi geçiş hizmetine ait yüksek melekler, maddiyattan ruhani yapıya olan yaratılmış geçişine katkıda bulunacakları her zaman zarfında hizmet gösterirler. Bu melekler, yerleşik dünyalardan sistem başkentlerine kadar görev vermektedir; fakat Satania içinde bulunan bu varlıklar mevcut an itibariyle, yedi malikâne dünyası üzerinde kurtuluş fanilerinin eğitime yönelik en büyük çabalarını sergilemektedir. Bu hizmet, görevin şu yedi düzeyi uyarınca farklılaşmaya uğramıştır:

39:6.2 (439.5) 1. Yüksek Meleksel Müjdeciler.

39:6.3 (439.6) 2. İrksal Yorumlayıcılar.

39:6.4 (439.7) 3. Akıl Tasarımcıları.

39:6.5 (439.8) 4. Morontia Danışmanları.

39:6.6 (439.9) 5. İşleyiş Uygulayıcıları.

39:6.7 (439.10) 6. Kaydedici-Eğitmenler.

39:6.8 (439.11) 7. Hizmetkâr Yedek Birlikler.

39:6.9 (439.12) Geçiş halindeki yükseliş faniler için bu yüksek meleksel hizmetkârlar hakkında daha fazla ayrıntıyı siz, malikâne dünyaları ve morontia yaşamını konu olan anlatımlardan öğreneceksiniz.

7. Geleceğin Yüksek Melekleri

39:7.1 (440.1) Bu melekler, daha eski âlemler ve Nebadon'un daha gelişmiş gezegenleri dışında etraflıca bir biçimde hizmet göstermemektedir. Onlar geniş sayılar halinde; Nebadon

içerisinde ışık ve yaşam çağının başlangıcı sürecindeki herhangi bir zaman zarfıyla ilişkili olan uğraşlara katıldıkları yer olan, Salvington'un yakınındaki yüksek melekse dünyalar üzerinde yedek birlikler olarak tutulmaktadır. Bu yüksek melekler, yükseliş halindeki fani süreci ile ilişkili olarak faaliyet gösterir; fakat onlar neredeyse ayrıcalıklı bir biçimde, yükselişin dönüştürülmüş herhangi bir unsuru tarafından kurtuluşa erişen bu faniler için hizmet vermektedir.

39:7.2 (440.2) Bu yüksek melekler mevcut an içerisinde doğrudan bir biçimde ne Urantia ne de onun unsurlarıyla ilgili olmadığı için, onların hayranlık verici etkinliklerini saklamanın en iyisi olduğu düşünölmektedir.

8. Yüksek Melekse Nihai Son

39:8.1 (440.3) Yüksek melekler, yerel bir evren içerisindeki kökenin bir parçasıdır; ve kökenlerine ait bu âlemler içinde onların bazıları hizmet nihai sonuna erişmektedir. Kıdemli baş meleklerin yardımı ve tavsiyesi ile bazı yüksek melekler, Berrak Akşam Yıldızları'nın yüceltilmiş görevlerine yükseltilebilirler; bunun karşısında ise diğerleri, Akşam Yıldızları'na ait açığa çıkarılmamış eş güdüm halindeki unsurların düzeyine ve hizmetine erişirler. Yerel evren içerisinde geride kalan diğer serüvenler onlar tarafından denenebilir, fakat Seraphington tüm meleklerin ebedi hedefi olarak kalmaya her zaman devam etmektedir. Seraphington; zamanın hizmetinden ebediyetin yüceltilmiş hizmetine olan geçiş âlemi biçiminde, Cennet ve İlahiyat'ın erişimi için melekse bir eşiktir.

39:8.2 (440.4) Yüksek melekler Cennet'e sayıca binlerce çeşit biçimde erişebilir, fakat bu anlatımlarda irdelenenler olarak onların en önemlileri şunlardır:

39:8.3 (440.5) 1. Bir göksel zanaatkâr, bir Teknik Danışman veya bir Göksel Kaydedici olarak özelleşmiş hizmetin kusursuzluğuna erişerek bir kişisel yetkinlik içerisinde Cennet'in yüksek melekse yerleşkesine giriş hakkı elde ederek. Bir Cennet Dostu haline gelerek ve böylece her şeyin merkezine erişerek, bunun sonrasında ise muhtemel bir biçimde yüksek melek düzeyleri ve diğerleri için bir ebedi hizmetkâr ve danışman haline gelerek.

39:8.4 (440.6) 2. Seraphington için çağrılarak. Belirli bir takım koşullar altında yüksek melekler, cennetsel idareler tarafından yönetilmektedir; bunların dışında kalan koşullar altında melekler zaman zaman fanilerden çok daha kısa süreler içerisinde Cennet'e erişirler. Fakat herhangi bir cennet çiftinin uyumundan bağımsız olarak onlar, Seraphington veya diğer bir yerleşke için hareket ediş sürecini kendi kendilerine başlatamazlar. Sadece başarılı nihai son koruyucuları Cennet'e ilerlemeyi, evrimsel yükselişin gelişimsel bir doğrultusu tarafından güvence altına alabilirler. Bunların dışında kalan tüm unsurlar; cennet üzerinde ortaya çıkmaları için onlara emir veren çağrı kararı ile birlikte gelen, üçüncü derece birincil hizmetkâr ruhaniyetlere ait Cennet ileticilerinin varışını sabırlı bir biçimde beklemek zorundadırlar.

39:8.5 (440.7) 3. Evrimsel fani işleyiş biçimi vasıtasıyla Cennet'e erişerek. Zamanın süreci içerisinde yüksek meleklerin yüce tercihi; onların kesinliğin sürecine erişebilmesi ve yüksek melekse hizmetin ebedi âlemlerine görevlendirilmeleri için

yetkin hale gelebilmesi amacıyla, koruyucu meleğin görevidir. Zamanın evlatlarına ait olan bu türden kişisel rehberler zaman zaman; kutsal nihai sonun doğrultusu içinde fani yaratılmışların kollanmasını ve bu koruyuculuk esnasında onların yüksek nihai sonunun belirlenmesini simgeleyen, nihai sonun koruyucuları olarak adlandırılırlar.

39:8.6 (440.8) Nihai sonun koruyucuları, bu hizmet için yetkin halde bulunan yüksek meleklerin tüm düzeylerine ait daha fazla deneyim sahibi meleksel kişiliklerin rütbelerinden seçilmektedir. Düzenleyici ile bütünleşmiş nihai sonun kurtuluş halinde bulunan tüm faniler, geçici bir biçimde kendilerine atanan koruyuculara sahiptir; ve bu birliktelikler, kurtuluşa erişen faniler gerekli olan ussal ve ruhsal gelişime eriştikleri zaman kalıcı bir biçimde onlara bağlanır. Yükseliş halinde bulunan fanilerin malikâne dünyalarından ayrılmalarından önce onların hepsi, kalıcı yüksek meleksel birlikteliklere sahiptir. Hizmetkâr ruhaniyetlerin bu topluluğu Urantia anlatımları ile ilgili olarak irdelenmektedir.

39:8.7 (441.1) Melekler'in insan düzey kökeninden Tanrı'ya erişmesi mümkün değildir, çünkü onlar “sizden biraz daha üst bir düzeyde” yaratılmıştır. Fakat her ne kadar onların muhtemel bir biçimde, fani mevcudiyetin ruhsal alt düzeyleri olarak en tabandan yukarı doğru çıkmak için başlamaları mümkün olmamasına rağmen; onların, en tabandan başlayan unsurlar için aşağıya inebilmeleri ve onlara Havona'nın kapıları için aşama aşama, dünya dünya rehberlik edebilmeleri bilge bir biçimde düzenlenmiştir. Yükseliş halinde bulunan faniler, Uversa'yı Havona'nın döngülerine başlamak için terk ettikleri zaman; benden içindeki yaşamın hemen ertesinde bağlılığın bu

koruyucuları, asli evrenin yüksek melekse istikameti olarak Seraphington'a olan seyahatleri içerisinde kendilerine ait kutsal yolcu birlikteliklerine kısa süreli bir elvedada bulunacaktır. Burada bu yüksek koruyucular; yüksek melekse ışığın yedi döngüsüne elde etme girişiminde bulunup, buna kuşkusuz bir biçimde erişeceklerdir.

39:8.8 (441.2) Maddi yaşam süreci içerisinde nihai son koruyucuları olarak atanan bu yüksek meleklerin, hepsi olmasa da, birçoğu; Havona döngüleri boyunca fani birlikteliklerine eşlik etmektedir; ve belirli diğer yüksek melekler, fani yükselişten bütünüyle farklı olan bir biçimde merkezi evrenin döngüleri boyunca geçiş halindedir. Fakat yükselişin doğrultusundan bağımsız bir biçimde evrimsel yüksek meleklerin tümü Seraphington'u katetmekte olup, onların büyük bir çoğunluğu Havona döngüleri yerine bu deneyim boyunca geçişlerini sürdürmektedir.

39:8.9 (441.3) Seraphington melekler için nihai son âlemi olup, bu dünyaya olan onların erişimi Ascendington üzerindeki fani kutsal yolcuların deneyimlerinden oldukça farklıdır. Melekler Seraphington'a erişene kadar kendilerinin ebedi geleceğinden mutlak bir biçimde emin değillerdir. Seraphington'a herhangi bir meleğin yanlış bir yola saptığı hiçbir zaman duyulmamıştır; günah, tamamlanışa ait bir yüksek meleğin kalbinde hiçbir zaman karşılık bulamayacaktır.

39:8.10 (441.4) Seraphington'un mezunları çeşitli bir biçimlerde görevlendirilmiştir: Havona döngü deneyiminin nihai son koruyucuları genel olarak Kesinliğe Erişecek olan Fani Birlikleri'ne giriş yapmaktadır. Havona ayrılık sınavlarından geçen diğer koruyucular sık sık, kendilerinin fani

birliktelikleriyle Cennet üzerinde yeniden bütünleşmektedir; ve onlardan bazıları kesinliğe erişecek olan fanilerin sonsuza kadar sürecek olan birliktelikleri haline gelmektedir; bunun karşısında ise diğerleri kesinliğe erişecek fani olmayanların çeşitli birliklerine giriş yapmakta olup, onların birçoğu Yüksek Meleksel Tamamlanışın Birlikleri'ne kabul edilmektedir.

9. Tamamlanışın Yüksek Meleksel Birlikleri

39:9.1 (441.5) Ruhaniyetlerin Yaratıcısı'na olan erişimin ve tamamlanışın yüksek meleksel hizmetine olan kabulün ardından melekler, zaman zaman ışık ve yaşam içinde oluşturulan dünyaların hizmeti için görevlendirilir. Onlar, evrenlerin yüksek bir biçimde kutsal olarak üçleştirilmiş varlıklarına olan bağlılığına ek olarak Cennet ve Havona'nın yüceltilmiş hizmetini elde ederler. Yerel evrenlerin bu yüksek melekleri, merkezi ve aşkın-evrenlerin hizmetkâr ruhaniyetlerinden kendilerini kutsallık potansiyeli bakımından önceden ayırmış olan farklılaşmayı deneyimsel olarak telafi etmişlerdir. Tamamlanışın Yüksek Meleksel Birlikleri'ne ait olan melekler, aşkın-evren ikincil hizmetkâr ruhaniyetlerinin birliktelikleri ve birincil hizmetkâr ruhaniyetlerinin yüksek Cennet-Havona düzeyleri için yardımcıları olarak hizmet etmektedir. Bu türden melekler için zamanın süreci tamamlanmıştır; bu süreç sonrasında ve sonsuza kadar onlar, kesinliğe erişecek olan Cennet birliklerinin akranları olarak kutsal kişiliklerin yoldaşları biçiminde Tanrı'nın hizmetlileridir.

39:9.2 (441.6) Tamamlanışın yüksek melekleri geniş sayılar halinde kendilerinin özgün evrenlerine, deneyimsel kusursuzluğun hizmeti vasıtasıyla burada kutsal edinimin hizmetini

tamamlamak amacıyla geri dönerler. Nebadon, göreceli olarak, daha genç olan evrenlerden biridir; bu nedenle o, daha yaşlı olan bir âlemden bulunabilecek geri dönen Seraphington'un bu mezunlarının büyük bir çoğunluğuna sahip değildir; yine de bizim yerel evrenimiz, tamamlanış yüksek melekleri ile yeterli bir biçimde tedarik edilmiştir; çünkü ışık ve yaşamın düzeyine yaklaştıkça onların hizmetleri için artan bir ihtiyacın gerekliliğini evrimsel âlemlerin sergilemeleri kayda değer bir gerçektir. Mevcut an içerisinde tamamlanış yüksek melekleri, yüksek meleklerin üstün düzeyleri ile birlikte daha yoğun olarak hizmet vermektedir; fakat onlardan bazıları, diğer meleksel düzeylerin her biri ile görev yapmaktadır. Sizin dünyanız bile, Tamamlanışın Yüksek Meleksel Birlikleri'ne ait özelleşmiş on iki topluluğun yoğun hizmetinden memnuniyetle faydalanmaktadır; gezegensel yüksek denetimin bu üstün yüksek melekleri, yerleşik dünyalar için yeni görevlendirilmiş olan Gezegensel Prens'in her birine eşlik etmektedir.

39:9.3 (442.1) Hizmetin hayranlık verici birçok kulvarı, tamamlanış yüksek meleklerine açıktır. Ancak onların hepsinin, Cennet öncesi zamanlar içinde nihai son koruyucuları olarak görev isteği duymalarına oldukça benzer bir biçimde; onlar, Cennet sonrası deneyim içerisinde ete kemiğe büründürülmüş Cennet Evlatları'nın bahşediliş refakatçileri olarak hizmet vermelerinin derin arzusunu taşımaktadır. Onlar devam eden bir biçimde; evrimsel dünyaların fani yaratılmışlarından başlayarak uzun ve çekici yolculuk boyunca kutsallığın ve ebediyetin Cennet hedefine doğru olan kâinatsal amaca yüce bir biçimde adanmıştır. Tanrı'nın bulunmasının ve kutsal kusursuzluğa erişimin bütüncül fani serüveni boyunca yüksek meleksel tamamlanışın bu ruhaniyet hizmetkârları, zamanın

inançlı hizmetkâr ruhaniyetleri ile birlikte; her zaman ve sonsuza kadar sizin gerçek dostlarınız ve hatasız yardımcılarınızdır.

39:9.4 (442.2) [Nebadon’a ait Yüksek Meleksel Ev Sahipleri’nin Baş İdarecisi’nin isteği tarafından vekâleti verilen bir Melçizedek tarafından sunulmuştur.]

40. Makale

Tanrı’nın Yükseliş Halindeki Evlatları

40:0.1 (443.1) EVREN varlıklarına ait büyük topluluklarının birçoğunda olduğu gibi, Tanrı’nın Yükseliş Halindeki Evlatları’nın yedi sınıfı şu biçimde açığa çıkarılmıştır:

40:0.2 (443.2) 1. Yaratıcı-ile-bütünleşmiş Faniler.

40:0.3 (443.3) 2. Evlat-ile-bütünleşmiş Faniler.

40:0.4 (443.4) 3. Ruhaniyet-ile-bütünleşmiş Faniler.

40:0.5 (443.5) 4. Evrimsel Yüksek Melekler.

40:0.6 (443.6) 5. Yükseliş Halindeki Maddi Evlatlar.

40:0.7 (443.7) 6. Dönüştürülmüş Yarı-Ölümlüler.

40:0.8 (443.8) 7. Kişileşmiş Düzenleyiciler.

40:0.9 (443.9) Evrimsel dünyaların alt düzeyde bulunan hayvan kökenli fanilerinden Kâinatın Yaratıcısı’nın Kişileşmiş Düzenleyicileri’ne kadar bu varlıkların hikâyesi, kutsal sevginin sınırsız bahşedilişine ait muhteşem bir resitali ve Cennet İlahiyatları’nın uçsuz bucaksız yaratımına ait zamanın

tümü ve evrenlerin bütünü boyunca iyilik sahibi lütfu yansıtmaktadır.

40:0.10 (443.10) Bahse konu bu anlatımlar; İlahiyatlar'a ek olarak ölümsüzlüğün olanağıyla bahşedilen yaşamın en alt düzeyine erişene kadar yaşayan varlıkların evrensel ölçeğinde aşağı doğru inerek sınıf sınıf yapılan bir tanımlama ile başlamaktadır; ve mekânın bir evrimsel dünyası üzerinde bir fani kökene bir kez ait bir biçimde bulunmuş olarak ben, bilhassa zaman ve mekânın fani yaratılmışları ile daha ilgili olarak evlatlığın yükseliş düzeyleri ile alakalı Tanrılar'ın ebedi amacına ait resitali açıklığa kavuşturmak ve onu devam ettirmek gayesiyle şu an içerisinde Salvington'dan görevlendirilmiş bir konumda bulunmaktayım.

40:0.11 (443.11) Bu anlatımın büyük bir kısmı, yükseliş halindeki fanilerin üç temel düzeyine ait bir irdelenişine ayrılacağı için; ilk inceleme ilk etapta yüksek meleksel, Âdemsel, yarı-ölümlü varlıklar ve Düzenleyici olarak evlatlığın ölümlü olmayan yükseliş düzeylerine ayrılacaktır.

1. Evrimsel Yüksek Melekler

40:1.1 (443.5) Hayvansal kökenin fani yaratılmışları, evlatlığın ayrıcalıklarını memnuniyetle yaşayan tek varlık değildir; meleksel ev sahipleri aynı zamanda Cennet'e erişmek için tanrısal imkânı paylaşmaktadır. Zamanın yükseliş halindeki fanileri ile birlikte deneyim ve hizmet vasıtasıyla koruyucu yüksek melekler, yükseliş evlatlığının düzeyine aynı zamanda erişmektedir. Bu türden melekler Cennet'e Seraphington vasıtasıyla erişmekte olup, onların birçoğu Kesinliğe Erişecek Olan Fani Birlikleri'ne bile kabul edilmektedir.

40:1.2 (443.6) Tanrı ile birlikte kesinliğe erişecek olanların evlatlığına ait tanrısal yüksek düzeylere çıkabilmek; Ebedi Evlat'ın tasarımı ve ikamet eden Düzenleyici'nin en başından beri mevcut olan yardımı vasıtasıyla ebedi kurtuluşa olan sizin erişiminizi fazlasıyla aşan bir başarı olarak, bir melek için üstün bir kazanımdır; ancak koruyucu yüksek melekler ve zaman zaman diğer unsurlar, mevcut bir biçimde bu türden yükselişleri gerçekleştirmektedir.

2. Yükseliş Halindeki Maddi Evlatlar

40:2.1 (444.1) Tanrı'nın Maddi Evlatları; alçalış halindeki Evlatlar olarak hepsinin sınıflandırıldığı, Melçizedekler ve onların birliktelikleri ile birlikte yerel evren içerisinde yaratılmaktadır. Ve gerçekte, evrimsel dünyaların Maddi Erkek ve Kız Evlatları olarak Gezegensel Âdemler; yerel sistemlerin başkentleri biçiminde kökenlerinin âlemlerinden yerleşik dünyalara yukarıdan gelen bir şekilde alçalış halindeki Evlatlar'dır.

40:2.2 (444.2) Bu türden bir Âdem ve Havva; biyolojik kökenleri olarak ortak gezegensel görevleri içinde bütünüyle başarılı bir konuma eriştiklerinde, dünyalarına ait sakinlerin nihai sonlarını paylaşır. Bu türden bir dünya, ışık ve yaşamın ileri aşamaları üzerinde yerleşik bir konuma getirildiği zaman; bu inançlı Maddi Kız ve Erkek Evlatlar'ın tüm gezegensel idari sorumluluklarından ayrılmasına izin verilir. Ve böyle alçalış serüveninden özgür bir konuma ulaştıklarında, yerel evrenin kayıtları üzerinde kusursuzlaştırılmış Maddi Evlatlar olarak onların kendilerini kayıt altına almalarına izin verilmiştir. Buna benzer bir biçimde, gezegensel görev uzun bir süreliğine ertelendiğinde; yerel sistemlerin vatandaşları olarak sabit düzeye ait Maddi Evlatlar, düzeylerinin âlemlerine ait

etkinliklerinden ayrılıp aynı şekilde kusursuzlaştırılmış Maddi Evlatlar biçiminde kendilerini kayıt altına alabilirler. Bu türden işleyişsel usüllerin ardından bahse konu bu özgürleştirilmiş Âdemler ve Havvalar; Tanrı'nın yükseliş Evlatları olarak kayıt altına alınıp, mevcut düzeyleri ve ruhsal erişimlerinin merkezi başlangıç noktasından başlayarak Havona ve Cennet'e olan uzun yolculuklarına derhal başlayabilirler. Ve onlar bu yolculuğu; Tanrı'yı bulana ve Cennet İlahiyatları'nın ebedi hizmeti içinde Kesinliğe Erişecek Olanların Fani Birlikleri'ne erişene kadar devam eden bir biçimde, fani unsurların ve diğer yükseliş Evlatları'nın eşliğinde gerçekleştirirler.

3. Dönüştürülmüş Yarı-Ölümlüler

40:3.1 (444.3) Her ne kadar Tanrı'nın alçalış halindeki Evlatları'na ait gezegensel bahşedilişlerin doğrudan yararlarından mahrum bir biçimde olsalar da, ve her ne kadar Cennet yükselişi uzun bir süreliğine ertelenmiş bir durumda olsa da; eğer daha önce bahse konu bu erişimi sağlayamazsa, yine de ışıık ve yaşamın ara çağlarına bir evrimsel gezegenin erişiminden sonra, yarı-ölümlü varlıkların iki topluluğu da gezegensel sorumluluktan serbest bırakılır. Zaman zaman onların birçoğu, ışıığın mabedine olan alçalış ve Gezegensel Egemen'in soyluluğuna olan Gezegensel Prens'in yükseliş gününde insan kuzenleri ile birlikte dönüştürülür. Gezegensel hizmetten serbest bırakılmaları üzerinde bu iki düzey de; Tanrı'nın yükseliş Evlatları olarak yerel evren içinde kayıt altına alınıp, maddi dünyalar için fani ırkların ilerleyişleri hakkında hükmü verilmiş olan bahse konu bu doğrultular vasıtasıyla uzun Cennet yükselişlerine derhal başlar. Birinci topluluk, kesinliğe erişecek olanların çeşitli birçok topluluğuna katılmanın nihai sonuna sahip kılınır; ancak ikinci veya diğer bir değişle

Âdemsal yarı-ölümlülerinin hepsi, Kesinliğe Erişecek Olanlar'ın Fani Birlikleri içinde katılım doğrultusunda yönlendirilir.

4. Kişileşmiş Düzenleyiciler

40:4.1 (444.4) Zamanın fanileri, Kâinatın Yaratıcısı'nın ruhaniyet bahşedilmişleri ile birlikte gezegensel birliktelik içerisinde ruhlarının ebedi kurtuluşuna erişimde başarısız oldukları zaman; bu türden bir başarısızlık hiçbir zaman Düzenleyici'den kaynaklanan sorumluluğun, hizmetin, görevin veya bağlılığın bir görmezden gelinişi tarafından kaynaklanmamaktadır. Fani ölümden bu türden yalnız kalmış Görüntüleyiciler Divinington'a geri dönüp, bunun sonrasında kurtuluş halinde bulunmayan unsurun yargısal hükmünü takiben zaman ve mekânın dünyaları için yeniden görevlendirilebilirler. Zaman zaman bu türden tekrar eden hizmetleri sonrasında veya birtakım olağan dışı deneyimlerini takiben, ete kemiğe büründürülmüş bir bahşedilmiş Evlat'a ait ikamet eden Düzenleyici olarak bu biçimde faaliyet gösteren bir biçimde bu etkin Düzenleyiciler, Kâinatın Yaratıcısı tarafından kişileştirilir.

40:4.2 (445.1) Kişileşmiş Düzenleyiciler, benzersiz ve anlaşılamayan bir düzenin parçalarıdır. Deneyimsel birey öncesi düzeyin özgün bir biçimde parçası olarak onlar, maddi dünyaların alt düzey fanilerine ait olan yaşamlara ve süreçlere katılımları vasıtasıyla deneyim kazandırılmışlardır. Buna ek olarak, kendilerine kişilik bahşedilmiş olan bu deneyimli Düşünce Düzenleyicileri; kaynağını ve kökenini Kâinatın Yaratıcısı'nın kişisel ve devam eden hizmetine ait deneyimsel kişiliğin bahşedilmişliklerinden almaktadır; bu Kişileşmiş Düzenleyiciler, evlatlığın bu türden düzeylerinin en üst

seviyesi biçiminde Tanrı'nın yükseliş Evlatları olarak sınıflandırılmıştır.

5. Zaman ve Mekân'ın Fanileri

40:5.1 (445.2) Faniler, Tanrı'nın evlatları olarak adlandırılan bu varlıkların zinciri içerisinde son halkayı temsil eder. Özgün ve Ebedi Evlat'ın kişisel etkisi; duyabileceğiniz, görebileceğiniz ve dokunabileceğiniz size çok benzeyen bir varlığın gelmesine kadar, azalan bir biçimde kutsallığın bir dizisi ve artan bir biçimde insan kişilikleşmesi boyunca, yukarıdan aşağıya doğru hareket etmektedir. Ve bunun sonrasında siz, ebedi Tanrı'nın evlatlığı biçiminde inancınızın kavradığı yüce gerçekten ruhsal olarak haberdar kılınırsınız.

40:5.2 (445.3) Benzer bir biçimde Özgün ve Sınırsız Ruhaniyet, azalan bir biçimde kutsallığın bir dizisi ve artan bir biçimde insan kişilikleşmesi vasıtasıyla; zamanın fani sürecine ait yaşam yolculuğu içinde kişisel olarak sizleri koruyan ve sizlere rehberlik eden, kıyasla yaratılmış olduğunuz düzeyden biraz daha alt bir düzeyde bulunan varlıklar olarak melekler içinde dışavurumun sınırına erişerek âlemlerin çabalayan varlıkları için gittikçe onlara yaklaşır.

40:5.3 (445.4) Yaratıcı olan Tanrı, kâinat âlemlerinin tümü boyunca yükseliş yaratılmışlarının neredeyse sayısız olan nüfusu ile birlikte kişisel ilişkide bulunmak için kendisini böylece bulunduğu konumdan uzaklaştırmaz ve bunu yapmaya yetkin değildir. Ancak Yaratıcı, kendisine ait alt düzey yaratılmışlar ile olan kişisel ilişkisinden mahrum değildir; siz kutsal mevcudiyetten yoksun bir durumda bulunmamaktasınız. Her ne kadar Yaratıcı olan Tanrı, doğrudan kişilik dışavurumu

vasıtasıyla sizinle birlikte olmasa da; o sizin içinizde olup, kutsal Görüntüleyiciler biçiminde ikamet eden Düşünce Düzenleyicileri'nin kimliği içerisinde sizin bir parçanızdır. Böylece kişilik ve ruhaniyet bakımından kıyasla sizden en uzakta bulunan Yaratıcı, kişilik döngüsüne ek olarak fani evlatları ve kızlarının ruhları ile içsel birlikteliğin ruhani dokunuşu içerisinde sizin en yakınınıza gelmektedir.

40:5.4 (445.5) Ruhaniyet tanımlanışı; kişilik kurtuluşunun sırrını oluşturup, ruhsal yükselişin nihai sonunu belirlemektedir. Ve Düşünce Düzenleyicileri, beden içindeki yaşam süreci boyunca insan ile tanımlanabilecek birleşim potansiyelinin tek ruhaniyeti olduğu için; zaman ve mekânın fanileri öncül bir biçimde, ikamet eden Gizem Görüntüleyicileri olarak bu kutsal bahşedilmişlikler ile onların ilişkisi uyarınca sınıflandırılır. Bu sınıflandırma şu biçimdedir:

40:5.5 (445.6) 1. Geçiş halindeki veya deneyimsel Düzenleyici ikamesinin Fanileri.

40:5.6 (445.7) 2. Düzenleyici-ile-bütünleşmemiş türlerin Fanileri.

40:5.7 (445.8) 3. Düzenleyici-ile-bütünleşme potansiyelinin Fanileri.

40:5.8 (445.9) *Birinci dizi unsurları — geçiş halindeki veya deneyimsel düzenleyici ikamesinin fanileri.* Bu dizinin oluşumu; ikinci dizinin unsurları dışında tüm yerleşik dünyaların öncül aşamaları boyunca kullanılan bir biçimde, geçici bir süreliğine herhangi bir evrimleşen gezegen içindir.

40:5.9 (445.10) Birinci dizinin fanileri; insan aklının evrimleşmesine ait olan öncül çağlar boyunca mekânın dünyalarında ikamet

edip, insan akıllarının en ilkel türleri ile bütünleşir. Âdem öncesi Urantiası gibi birçok dünya üzerinde ilkel insanların daha yüksek ve daha gelişmiş türlerinin büyük toplulukları kurtuluş yetkinliğine erişir, fakat bunun yanında onlar Düzenleyici ile bütünleşmenin kazanılmasında başarısızlığa uğrar. İnsanın daha yüksek ruhsal irade düzeyine olan yükselişinden önce çağlar boyunca Düzenleyiciler, beden içinde onların kısa süreli yaşamları boyunca bahse konu bu çaba içindeki yaratılmışların akıllarında yer teşkil eder; ve bu tür irade sahibi yaratılmışlar içinde Düzenleyici'nin ikamet ettiği andan itibaren, koruyucu melek topluluğu faaliyet göstermeye başlar. Birinci dizinin bu fanileri kişisel koruyuculara sahip bir durumda bulunmazken, onlar topluluk halinde koruyuculara sahiptir.

40:5.10 (446.1) Bir deneyimsel Düzenleyici, beden içinde onun bütüncül yaşam süreci boyunca ilkel bir insan varlığı ile birlikte kalmaya devam eder. Düzenleyiciler; ilkel insanların ilerleyişine büyük bir oranda katkı sağlar, fakat bu türden faniler ile birlikte ebedi birliktelikleri oluşturmaya yetkin değildir. Düzenleyiciler'in bahse konu bu geçici hizmeti iki şeyi yerine getirmektedir. Bunlardan ilki olarak onlar; daha yüksek gelişimin varlıkları ile birlikte diğer dünyalar üzerinde daha sonraki ilişkilerinde oldukça değerli olacak bir deneyim biçiminde, evrimsel ussun doğası ve çalışması içinde değerli ve mevcut bir deneyim elde ederler. İkincisi kazanım ise; Düzenleyiciler'in geçici ikametinin, takip eden olası Ruhaniyet bütünleşmesi için kendilerine ait fani bireyleri hazırlama yolunda oldukça büyük katkı sağlamasıdır. Bu türe ait Tanrı'yı arayan ruhların tümü, yerel evrenin Ana Ruhaniyeti'nin ruhsal bütünleşmesi vasıtasıyla ebedi yaşama erişmektedir; böylelikle

onlar, yerel evren düzenine ait yükseliş halindeki faniler haline gelmektedir. Böylece Âdem öncesi Urantiası'ndan gelen birçok kişi Satania'nın malikâne dünyalarına ilerlemiştir.

40:5.11 (446.1) Evrimsel sınavışların ve zorlukların uzun çağları boyunca ruhsal usun yüksek düzeylerine fani insanın yükselmesi gerekliliği hükmünü veren tanrılar, yükselişin her aşamasında insanın düzeyi ve ihtiyaçlarını kayıt altına alır; ve onlar her zaman, evrimleşen ırkların ilk zamanlarına ait bahse konu bu çaba gösteren fanilerin nihai yargısı içinde kutsal bir biçimde hakkaniyet gösteren, adil ve hatta cana yakın bir şekilde merhametlidir.

40:5.12 (446.2) *İkinci dizi unsurları — Düzenleyici-ile-bütünleşmeyen türlerin fanileri.* Bu unsurlar, sahip oldukları ikamet eden Düzenleyiciler ile birlikte ebedi birlikteliği gerçekleştirme yetkinliği bulunmayan insan varlıklarının özelleşmiş türleridir. Bir, iki veya üç-düzeyde-beyin kazandırılmış ırkların niteliği, Düzenleyici bütünleşmesi içinde bir etken değildir; bu türden fanilerin hepsi birbirlerine benzer bir nitelikte bulunmaktadır, ancak bahse konu bu Düzenleyici-ile-bütünleşmeyen türler irade sahibi yaratılmışların bütünüyle farklı ve belirgin biçimde dönüştürülmüş bir düzeyidir. Nefes almayan unsurların birçoğu bu diziye ait olup, orada Düzenleyici ile alışlagelmiş bir biçimde bütünleşmeyen sayısız derecedeki diğer topluluklar bulunmaktadır.

40:5.13 (446.3) Birinci dizi unsurları gibi bu topluluğun her üyesi, beden içindeki yaşam süreci boyunca tek bir Düzenleyici'nin hizmetini memnuniyetle deneyimlemektedir. Geçici yaşam süreci boyunca bu Düzenleyiciler, bütünleşme olanağının bir parçası olan fanilerin bulunduğu diğer dünyalar üzerinde

gerçekleştirilen geçici ikametlerinin kişileri için her şeyi yerine getirmektedir. Bekâr Düzenleyiciler bu ikinci dizinin fanileri içinde sıklıkla ikamet etmektedir, fakat daha yüksek insan türleri çoğunlukla üstünlük ve deneyim sahibi Görüntüleyiciler ile birliktelik halindedir.

40:5.14 (446.4) Hayvan kökenli yaratılmışları aşmak için yükseliş tasarımı içinde bu varlıklar; fanilerin Urantia türleri için genişletildiği gibi, Tanrı'nın Evlatları'na ait aynı verilen hizmeti memnuniyetle yerine getirirler. Bütünleşmenin gerçekleşmediği gezegenler üzerinde Düzenleyiciler ile birlikte olan yüksek meleksel eş güdüm, bütünleşme olanağının dünyaları üzerinde gerçekleştirildiği gibi bütünüyle sağlanmış bir halde bulunmaktadır; nihai sonun koruyucuları, tıpkı Urantia üzerinde olduğu gibi bu türden âlemler üzerinde hizmet gösterir ve benzer bir biçimde kurtuluş halindeki ruhun Ruhaniyet ile bütünleşmiş bir hale geldiği aşama olan fani kurtuluşun gerçekleştiği anda faaliyet gösterir.

40:5.15 (446.5) Siz; malikâne dünyaları üzerinde bu dönüştürülmüş fani türleri ile karşılaştığınız zaman, onlar ile iletişim kurmakta hiçbir zorluk çekmeyeceksiniz. Orada onlar aynı sistem dilini konuşmaktadır, ancak bu dil değişikliğe uğramış bir işleyiş biçimi tarafından yerine getirilmektedir. Bu varlıklar, ruhaniyet ve kişilik dışavurumları bakımından sizin yaratılmış yaşamı düzeyiniz ile özdeştir; ancak onlar yalnızca belirli fiziksel nitelikleri bakımından farklılık gösterir, ve gerçekte onlar Düşünce Düzenleyicileri ile bütünleşmeyen varlıklardır.

40:5.16 (447.1) Yaratılmışların bu türünün Kâinatın Yaratıcısı'na ait Düzenleyiciler ile hiçbir zaman bütünleşmeye yetkin olmamalarının nedeni hakkında bir şey söylemeye yetkin bir

konumda bulunmamaktayım. Bizlerden bazıları; olağandışı bir gezegensel çevre içinde mevcudiyeti yerine getirmeye yetkin varlıkları tasarlama çabalarında olan Yaşam Taşıyıcılar'ın, ussal irade sahibi yaratılmışlarının evren tasarımı içerisinde Düzenleyiciler ile birlikte kalıcı bir birlikteliği yerine getirmede içkin bir biçimde olanaksız hale gelmelerini gerektirecek bu tür köklü değişiklikleri uygulamanın zorunluluğu ile karşılaştıklarına dair bir inancın kabulüne meyil göstermektedirler. Bize sıklıkla bu durumun yükseliş tasarımının hedeflenmiş veya hedeflenmemiş bir parçası olup olmadığı sorulmaktadır, ancak biz bu soruya dair herhangi bir cevaba ulaşmış bir konumda bulunmamaktayız.

40:5.17 (447.2) *Üçüncü dizi unsurları — Düzenleyici-ile-bütünleşme olanağının fanileri.* Yaratıcı-ile-bütünleşmiş fanilerin tümü, tıpkı Urantia ırkları gibi hayvan kökeninin bir parçasıdır. Onlar; Düzenleyici-ile-bütünleşme olanağına ait bir, iki veya üç düzeyde akıl kazandırılmış türlerinin fanileri ile bütünleşir. Urantialı unsurlar; birçok açıdan bir düzeyde akıl kazandırılmış topluluklardan insani bir biçimde üstün olup ancak üç düzeyde akıl kazandırılmış düzeylere kıyasla belirgin bir biçimde kısıtlı bir durumda bulunarak, orta düzeyde veya diğer bir deyişle iki düzeyde akıl kazandırılmış türlerdir. Bahse konu bu üç beyin türü arasındaki ussal ve ruhsal farklılaşma, geçici yaşam içerisinde en büyük düzeyde bulunan ve birer birer malikâne dünyalar kat edilirken yavaşlama eğilimi gösteren akıl bahşedilişi ve ruhsal potansiyel bakımından geride kalan niteliklerinde oldukça benzer özelliklere sahip olan bireyleri tanımlamaktadır. Sistem yönetim merkezinden başlayan bir biçimde bahse konu bu üç türün ilerleyişi aynı olup, onların nihai Cennet sonu özdeştir.

40:5.18 (447.3) *Sınıflandırılmamış dizi unsurları.* Bu anlatımlar, evrimsel dünyalar içerisinde hayranlık verici çeşitliliğin bütününe kapsama olanağına sahip değildir. Siz, her onuncu dünyanın bir ondalık veya diğer bir değişle deneyimsel gezegen olduğunu bilmektesiniz; fakat siz, evrimsel âlemlerin hareket yörüngesini aralıklı bir biçimde zamanlayan diğer değişkenler hakkında hiçbir bilgiye sahip değilsiniz. Aynı topluluğun gezegenleri arasında olarak yaşayan yaratılmışların açığa çıkarılmış düzeyleri arasında bile anlatımı imkânsız olan sayısız farklılık bulunmaktadır, ancak bu anlatım yükseliş süreci ile ilişkili olan temel farklılıkları açığa çıkarmakla ilgilidir. Ve yükseliş süreci, zaman ve mekânın fanilerine dair herhangi bir inceleme içerisinde en önemli etkendir.

40:5.19 (447.4) Fani kurtuluşun gerçekleşme şansı ile ilgili olarak şu durumu açıklığa çıkarmama izin verin: Fani mevcudiyetin olası her fazına ait olan ruhların hepsi; kendilerine ait ikamet eden Düzenleyicileri ile birlikte eş güdün içerisinde bulunmada isteklerini açığa vurdukça, buna ilaveten Tanrı'ya erişmek ve onun kutsal kusursuzluğuna erişmek için derin bir arzuyu sergiledikçe, kurtuluşa erişecektir; her ne kadar bu arzular, “gerçek ışık dünyaya gelen her insanı aydınlatan ışıktır” biçimindeki ilkel kavramsallaşmanın ilk zayıf kıvılcımları ile olsa da bahse konu bu kurtuluş gerçekleşecektir.

6. Tanrı'nın İnanç Evlatları

40:6.1 (447.5) Fani ırklar, ussal ve kişisel yaratımın en alt düzeyine ait olan temsilciler biçiminde mevcut haldedir. Siz faniler, kutsal bir biçimde derinden sevilmehtesiniz; ve her biriniz, harikulade bir deneyimin belirlenmiş nihai sonunu kabul etmeyi tercih edebilirsiniz; ancak siz yine de kutsal düzeyin

doğasına ait bir konumda bulunmamaktasınız, siz bütünüyle fani bir varlıksınız. Eş zamanlı bir bütünleşme gerçekleştiği yükseliş evlatları olarak tanınacaksınız; ancak zaman ve mekânın düzeyi, ebedi ve ölümsüz ruhaniyetin belirli bir türü ile birlikte kurtuluş halindeki fanileri ait olan nihai bütünleşmenin gerçekleştiği etkinlikten önce inanç evlatlarına ait bir konumda bulunmaktadır.

40:6.2 (448.1) Urantia insan varlıkları olarak bu türden alt düzey ve maddi yaratılmışların En Yüksek Unsur'un inanç evlatları olarak Tanrı'nın evlatları olduğu asil ve yüce bir gerçektir. “İşte; bizler üzerinde Yaratıcı sevgiyi hangi biçimde bahşetmiş olursa olsun bizler, Tanrı'nın evlatları olarak adlandırılmak durumundayız.” “Her kim Tanrı'nın mevcudiyetini ne kadar çok karşılarsa, karşılığında Yaratıcı ona Tanrı'nın evlatları olarak tanımanın gücünü bahşeder. Her ne kadar siz “olmanız gereken bir biçimde mevcut bir halde bulunmasanız da,” şu an içerisinde bile siz “Tanrı'nın inanç evlatlarısınız;” “çünkü siz tekrar korkuya kapılmak için birlikteliğin ruhaniyetini karşılamadınız, bunun yerine siz ‘bizim Yaratıcımız’ şeklinde bunun sonucunda haykıracağınız evlatlığın ruhaniyetini teslim aldınız.” Ebedi Evlat'ın mevcudiyeti adına geçmiş zaman içindeki belirli bir peygamber şu cümleleri ifade etmiştir: “Onlara bile, ben kendi evim içerisinde bir yer ve evlatlardan daha iyi bir isim vereceğim; ben onlara, herhangi birinin mahrum kalmayacağı sonsuza kadar sürecek bir isim bahşedeceğim.” “Ve siz evlatlar olduğunuz için, Tanrı kendi evladını sizin kalplerinize göndermiştir.”

40:6.3 (448.2) Fani yerleşimin tüm evrimsel dünyaları; kutsal aileye ait olan ve böylece Tanrı'nın evlatları olarak adlandırılan fani

varlıklar biçiminde, erdemin ve bağışlamanın evlatları olarak, Tanrı'nın bu inanç evlatlarına ev sahipliği yapmaktadır. Urantia fanileri, kendilerini Tanrı'nın evlatları olarak adlandırma hakkına sahiptir, çünkü:

40:6.4 (448.3) 1. Siz, inanç evlatları olarak ruhsal yeminin evlatlarıdır; siz, evlatlığın düzeyini kabul etmiş bir halde bulunmaktasınız. Siz; evlatlığınızın gerçekliğine inanmakta olup, böylece sizin Tanrı ile birlikte olan evlatlığınız ebedi bir biçimde gerçek haline gelmektedir.

40:6.5 (448.4) 2. Tanrı'nın bir Yaratan Evladı sizlerden biridir; o gerçekte sizin büyük kardeşinizdir. Ve eğer ruhaniyet bakımından siz, zafer sahibi Mikâil olan Hazreti İsa'nın aynı kan bağına sahip kardeşleri haline gelebilmeye yetkinseniz; bunun sonucunda yine ruhaniyet bakımından siz aynı zamanda, paylaştığınız köken olan bu Yaratıcı'nın evlatları — ve hatta her şeye ait olan Kâinatın Yaratıcısı'nın — evlatları olmalısınız.

40:6.6 (448.5) 3. Siz evlatlarsınız; çünkü bir Evlat'ın ruhaniyeti, özgür ve kesin bir biçimde Urantia ırklarının tümüne kazandırılmış olarak sizin üzerine bahşedilmiştir. Bu ruhaniyet sizi her zaman, kökeniniz olan kutsal Evlat'a ve bu kutsal Evlat'ın kökeni olan Cennet Yaratıcısı'na doğru yakınlaştırmaktadır.

40:6.7 (448.6) 4. Onun kutsal özgür iradesinin bir parçası olarak Kâinatın Yaratıcısı, yaratılmış kişiliklerinizi size kazandırmıştır. Siz; Tanrı'nın evlatları haline gelebilecek olan herkesle onun paylaştığı, bu özgür irade eyleminin kutsal özerkliğinin bir ölçüsüne bahşedilmiş bir durumdasınız.

40:6.8 (448.7) 5. Sizlerin içinde ikamet eden Kâinatın Yaratıcısı'nın bir nüvesi bulunmakta olup, böylelikle siz doğrudan bir biçimde Tanrı'nın Evlatları'nın tümüne ait kutsal Yaratıcı ile doğrudan bir biçimde ilişkili halde bulunmaktasınız.

7. Yaratıcı-İle-Bütünleşmiş Faniler

40:7.1 (448.8) İkametleri biçiminde Düzenleyicilerin gönderilmesi, gerçek anlamıyla Yaratıcı olan Tanrı'nın anlaşılmaz nitelikteki gizemlerinden birisidir. Kâinatın Yaratıcısı'nın kutsal doğasına ait olan bu nüveler kendileri ile birlikte yaratılmış ölümsüzlüğünün potansiyelini taşımaktadır. Düzenleyiciler ölümsüz ruhaniyetler olup, onlarla beraber gerçekleşen birliktelik bütünleşen faninin ruhu üzerinde ebedi yaşamı bahşetmektedir.

40:7.2 (448.9) Kurtuluş halindeki fanilere ait sizin kendi ırklarınız, Tanrı'nın yükseliş halindeki Evlatları'nın bu topluluğuna aittir. Mevcut an itibariyle siz; Yaşam Taşıyıcısı'nın yaşam tohumunu yerleştirmesinden elde edilen bir biçimde ve Âdemsal yaşam katılımı vasıtasıyla değişikliğe uğramış olarak evrimsel yaratılmışlar biçiminde, gezegensel evlatlarsınız; bu durum içerisinde siz henüz yükseliş halindeki evlatlar düzeyine ait bir konumda bulunmamaktasınız. Fakat siz gerçekte; ihtişam ve kutsallık erişiminin en yüksekleri için bile, yükseliş olanağının evlatlarsınız; ve yükseliş halindeki evlatlığın bu ruhsal düzeyine siz, inancınıza ek olarak ikamet eden Düzenleyici'nin ruhsallaştıran faaliyetleri ile birlikte özgür irade eş güdümü vasıtasıyla erişebilirsiniz. Siz ve sizin Düzenleyicileri'niz nihai olarak ve sonsuza kadar bütünleştiğinde, ikiniz bir bütün haline getirildiğinde, ve hatta Hazreti Mikâil içinde olduğu gibi Tanrı Evladı ile İnsan'ın

Evladı bir olduğu zaman, bunun sonucunda gerçekte siz Tanrı'nın yükseliş halindeki evlatları haline geleceksiniz.

40:7.3 (449.1) Deneme aşamasında ve evrimleşen bir nitelikte bulunan bir gezegen üzerinde yerleşik hizmete ait olan Düzenleyici sürecinin detayları, benim görevimin bir parçası değildir; bu büyük gerçeğin açıklığa kavuşturulması sizin bütüncül sürecinizle bütünleşmektedir. Belirli Düzenleyici faaliyetlerini anlatımına dâhil etmemin sebebi, Düzenleyici-ile-bütünleşen ilgili fanilere dair doygun bir ifadeyi sağlamak amacıdır. Tanrı'nın bu ikamet eden nüveleri; fiziksel mevcudiyetin öncül zamanlarından Nebadon ve Orvonton içindeki yükseliş sürecinin bütünü boyunca ve oradan da Havona boyunca Cennet'e kadar, varlıklara ait sizin düzeyinizle beraberdir. Bunun sonrasında, ebedi serüven içerisinde, bahse konu bu Düzenleyici sizinle bir bütün olup, sizin bir parçanızdır.

40:7.4 (449.2) Bu unsurlar, Kâinatın Yaratıcısı tarafından “Kusursuz olun, hatta benim olduğum kadar kusursuz olun” biçiminde kendilerine emredilen fanilerdir. Yaratıcı kendi öz ruhaniyetini sizin içinizde konumlandıran bir biçimde kendisini size bahşetmiştir; *bunun sonucunda* o, sizin nihai kusursuzluğunuzu istemektedir. Zamanın fani âlemlerinden ebediyetin kutsal âlemlere uzanan insan yükselişinin bu anlatımı, benim görevime dâhil olmayan ilgi çekici bir resitali oluşturur, ancak bu tanrısal serüven fani insanın yüce çalışması olmalıdır.

40:7.5 (449.3) Kâinatın Yaratıcısı'nın bir nüvesi ile bütünleşme, nihai Cennet erişiminin kutsal bir onayına denktir; ve bu türden Düzenleyici-ile-bütünleşmiş faniler, Havona döngülerini

hepsinin kat ettiği ve Cennet üzerinde Tanrı'yı bulduğu insan varlıklarının tek sınıfıdır. Düzenleyici-ile-bütünleşmiş fani için kâinatsal hizmetin süreci sonuna kadar açıktır. Sizin her birinizi nihai sonun ne kadar da yüksek bir itibarı ve erişimin ne kadar büyük bir ihtişamı beklemektedir! Siz, sizin için yapılan her şeyi bütüncül bir biçimde takdir ediyor musunuz? “Gözyaşının vadisi” olarak adlandırdığınız dünya boyunca yaşamın alt düzeyinde bulunan doğrultusu üzerinde şu an bitkin bir biçimde yol alırken bile, önünüze serilen ebedi kazanımın yüksek düzeylerine ait ihtişamı kavlıyor musunuz?

8. Evlat-İle-Bütünleşen Faniler

40:8.1 (449.4) İşlevsel olarak kurtuluş halindeki tüm faniler, malikâne dünyalar üzerinde veya daha yüksek morontia âlemlerine olan onların varışları üzerine hemen gerçekleşen bir biçimde kendilerine ait Düzenleyiciler ile bütünleşirken; evren yönetim merkezine ait son eğitimsel dünyalarına erişimlerine kadar onlardan bazılarının bu nihai kesinliği deneyimleyemediği bir biçimde, ertelenen bütünleşmenin belirli bir takım durumları mevcuttur; ve sonsuz olan yaşam için bu fani adaylarının bir kısmı, kendilerine ait inançlı Düzenleyicileri ile kişilik bütünlüğüne erişmede bütüncül bir biçimde başarısızlığa uğramaktadır.

40:8.2 (449.5) Bu türden faniler, yargısal yönetimler tarafından kurtuluş için değerli olarak görölmüşlerdir; ve Divinington'dan dönerek kendi Düzenleyicileri bile, malikâne dünyalarına olan yükselişleri içinde bu yargıyı kabul etmektedirler. Bu türden varlıklar; bir sistem, bir takımyıldızı ve Salvington döngülerinin eğitimsel dünyaları boyunca yükselmişlerdir; onlar bütünleşme için sayıca “yetmiş kere yetmiş” olanağı

memnuniyetle deneyimlemiş olup, yine de Düzenleyicileri ile birlikte bir bütünlüğü erişmede yetkin olmayan bir konumda bulunmaktadır.

40:8.3 (449.6) Bir takım uyumlaşma sorunlarının Yaratıcı bütünlüğü içinde mevcut olduğu gözle görülür bir hale geldiği zaman, Yaratan Evlat'ın kurtuluş hakemleri toplanır. Ve Zamanın Ataları'nın kişisel bir temsilcisi tarafından kurulması için onaylanan araştırmanın bu mahkemesi nihai olarak, yükseliş halindeki bu faninin bütünleşmeye erişmek için gözle görülen herhangi bir hatasına dair onun kusurlu olup olmadığını belirler; onlar böylelikle yerel evrenin kayıtları üzerinde kararlarını belgelendirip, bu yargılarını Zamanın Ataları'na olması gerektiği gibi iletir. Bunun üzerine ikamet eden Düzenleyici, Kişileştirilmiş Görüntüleyiciler vasıtasıyla onay için Divinington'a geri döner; ve bahse konu bu vedalaşan morontia fanisi, Yaratan Evlat'ın ruhaniyetine ait bireyselleşmiş bir bahşediliş ile eş zamanlı bir biçimde bütünleşir.

40:8.4 (450.1) Nebadon'un morontia âlemlerinin Ruhaniyet-ile-bütünleşen faniler ile birlikte paylaşılmasına benzer bir biçimde, bu Evlat-ile-bütünleşen yaratılmışlar Cennet Adası'nın uzak yerlerine içsel bir konumda seyahat etmekte olan kendilerine ait Düzenleyici-ile-bütünleşmiş kardeşleri ile Orvonton'un hizmetlerini paylaşır. Onlar gerçek anlamıyla sizin kardeşleriniz olup, siz ilgili aşkın-evrenin eğitimi boyunca ilerlerken onların birlikteliğini büyük bir memnuniyetle deneyimleyeceksiniz.

40:8.5 (450.2) Evlat-ile-bütünleşmiş faniler, sayıları çok fazla olan bir topluluk değildir; Orvonton'un aşkın-evreni içerisinde

sayıca onların bir milyondan daha az bir nüfusu bulunmaktadır. Cennet üzerinde yerleşik nihai sonunun dışında onlar her yönden Düzenleyici-ile-bütünleşmiş birlikteliklerinin eşitleridir. Onlar sık sık, aşkın-evren görevi üzerinde Cennet’e seyahat etmektedir; fakat onlar nadiren, kökenlerinin aşkın-evrenine sınırlandırılmış bir sınıf ve bu sınıfın varlığı olarak orada kalıcı bir biçimde ikamet etmemektedir.

9. Ruhaniyet-İle-Bütünleşmiş Faniler

40:9.1 (450.3) Yükseliş halindeki Ruhaniyet-ile-bütünleşmiş faniler, Üçüncül Kaynak kişilikleri değildir; onlar Yaratıcı’nın kişilik döngüsüne dâhildir, ancak onlar Üçüncül Kaynak ve Merkez’in akıl öncesi ruhaniyetine ait bireyselleşmeler ile bütünleşmişlerdir. Bu türden Ruhaniyet bütünleşmesi, doğal yaşamın süreci boyunca hiçbir zaman açığa çıkmaz; bu bütünleşme yalnızca, malikâne dünyalar üzerinde morontia mevcudiyeti içinde faninin tekrar uyanışı zamanında gerçekleşir. Bütünleşme deneyimi içinde birbirini içine alan hiçbir birleşim bulunmamaktadır: irade sahibi yaratılmış ya Ruhaniyet, ya Evlat veya Yaratıcı ile bütünleşmektedir. Düzenleyici veya diğer bir değişle Yaratıcı ile bütünleşmiş olan bu unsurlar hiçbir zaman Ruhaniyet veya Evlat ile bütünleşmemiştir.

40:9.2 (450.4) Fani yaratılmışların bu türlerinin Düzenleyici-ile-bütünleşmenin adayları olmaması gerçeği, beden içinde yaşam boyunca Düzenleyiciler’in ikamet etmesini engellememektedir. Düzenleyiciler, maddi yaşamın süreci boyunca bu türden varlıkların akıllarında faaliyet gösterir; fakat onlar hiçbir zaman sonsuza kadar sürececek bir biçimde onların vesayet ruhları ile bir bütün haline gelmemektedir. Bu geçici

ikamet boyunca Düzenleyiciler etkin bir biçimde; Düzenleyici ile bütünleşim için adaylar içinde gerçekleştirdiği, ruh biçimindeki fani doğanın aynı ruhaniyet eşini inşa eder. Fani ölümün zamanına kadar Düzenleyiciler'in görevi bütüncül bir biçimde, sizin kendi ırklarınız içinde onların faaliyetine benzerlik gösterir. Ancak fani ölüm üzerine Düzenleyiciler; bu Ruhaniyet-ile-bütünleşme adaylarına ebedi bir biçimde veda edip, tüm kutsal Görüntüleyiciler'in yönetim merkezi olan Divinington'a doğrudan bir biçimde hareket eder. Burada onlar, düzenlerinin yeni görevlerini beklerler.

40:9.3 (450.5) Bu türden uyku halindeki kurtuluş fanileri, malikâne dünyalar üzerinde yeniden kişilikleştirildiğinde; ayrılan Düzenleyicinin yeri, ilgili yerel evren içinde Sınırsız Ruhaniyetin temsilcisi olan Kutsal Hizmetkâr'ın ruhaniyetine ait bir bireyselleşmesi tarafından doldurulur. Bu ruhaniyet katılımı, Ruhaniyet-ile-bütünleşmiş fanilere dâhil olan bu kurtuluş halindeki yaratılmışları oluşturur. Bu türden varlıklar, akıl ve ruhaniyet bakımından her yönden sizin eşitlerinizdir; ve onlar gerçek anlamıyla, bütünleşme adaylarına ait sizin düzeyinize ek olarak Evlat ile bütünleşecek olan unsurlar ile ortak bir biçimde malikâne ve morontia âlemleri paylaşarak sizin çağdaşlarınızdır.

40:9.4 (450.6) Orada buna rağmen, Ruhaniyet-ile-bütünleşmiş faniler içinde kendilerinin yükseliş kardeşlerine kıyasla farklılık gösteren bir durum mevcuttur: Kökenin maddi dünyaları üzerinde insan deneyiminin fani hafızası beden içindeki ölümden sağ çıkar, çünkü ikamet eden Düzenleyici ruhsal önemin bir parçası olan insan yaşamının bu olaylarına ait bir ruhaniyet eşi veya sureti elde etmektedir. Fakat Ruhaniyet-ilet-

bütünleşmiş faniler ile birlikte orada, insan hafızasının varlığını sürdüreceği hiçbir işleyiş biçimi mevcut değildir. Hafızanın Düzenleyici suretleri bütüncül ve zarar görmemiş bir haldedir; fakat bu edinimler ayrılan Düzenleyicileri'nin deneyimsel iyelikleridir, ve onlar, önceki mevcudiyetlerinin bilincine sahip olmayan yaratılmışlar olarak sanki yeniden yaratılmış unsurlar gibi Nebadon'un morontia âlemlerine ait yeniden dirilmenin yerleşkeleri içinde böylelikle uyanan varlıklar biçiminde bir önceki ikametlerinin yaratılmışlarına erişebilir bir durumda bulunmamaktadır.

40:9.5 (451.1) Yerel evrenin bu türden evlatları; birliktelik içindeki yüksek ve çocuksu meleklerin vasıtasıyla yeniden anlatımlara sahip olarak ve kaydedici melekler tarafından belgelenen fani sürecin kayıtlarına danışarak, kendilerinin insan hafızası deneyimlerinin büyük bir kısmına kendi içlerinde yeniden sahip olurlar. Bu durumu onlar, kuşkuya yer bırakmayan güvenceyle yerine getirebilirler; çünkü maddi ve fani yaşam içinde deneyimsel kökene ait olan kurtuluş halindeki ruh, fani olaylar hakkında hiçbir hafızaya sahip olmamasına rağmen, geçmiş deneyimin bu hatırlanmayan olaylarına dair arta kalan bir deneyimsel-tanınma-karşılığına sahiptir.

40:9.6 (451.2) Ruhaniyet-ile-bütünleşmiş bir faniye, hatırlanmamış geçmiş deneyimin olayları söylendiğinde; orada, gerçekliğin duygusal bir etkisi ve gerçeğin ussal niteliği ile birlikte anlatılan olayı eş zamanlı olarak yaşayan bu türden bir kurtuluş varlığının kimliği biçimindeki ruhu içerisinde deneyimsel tanınmanın doğrudan bir karşılığı mevcut bir haldedir; ve bu çifte karşılık, maddi deneyimin hatırlanmamış niteliğine ait

olan yeniden yapılandırmayı, tanınmayı ve onaylanmayı oluşturmaktadır.

40:9.7 (451.3) Düzenleyici-ile-bütünleşme adaylarıyla bile, ruhsal değerin bir parçası olmuş olan bahse konu bu insan deneyimleri yalnızca; kurtuluş halindeki faninin ve geriye dönen Düzenleyicinin ortak iyelikleridir, ve böylece onlar fani kurtuluşun sonrasında eş zamanlı olarak hatırlanır. Ruhsal değerin bir parçası olmayan olaylar ile ilgili olarak bu Düzenleyici-bütünleştiricileri bile, kurtuluş halindeki ruh içerisinde tanınma-karşılığının niteliğine bağlı bir durumda olmak zorundadır. Ve bir durumun, bir fani için diğeri için önemli olmayan ruhsal bir anlama sahip olabileceği için; aynı gezegenden gelen yükseliş halindeki çağdaş unsurların bir topluluğu, Düzenleyici tarafından hatırlanmış olaylarına dair kendilerinin iyeliklerini ortaya sererler ve böylece ortaklaşa paylaştıkları ve herhangi birinin hayatı içerisinde ruhsal değerin bir parçası olan herhangi bir deneyimi yeniden yapılandırırlar.

40:9.8 (451.4) Her ne kadar biz, hafızanın yeniden yapılandırılmasına dair bu türden işleyiş biçimlerini olukça iyi bir biçimde anlasak da; kişilik tanımlanmasının işleyişini kavrayamamaktayız. Her ne kadar hafızanın kendisi ve onun yapılandırılmasının işleyiş biçimleri, tanınmanın bütünlüğü ile birlikte bu türden karşılıklı kişilik tepkilerini duyumsamak için gerekli olsa da; kişiliklerin bir kez gerçekleşen birliktelikleri hafızanın işleyişinden oldukça bağımsız bir biçimde karşılıklı olarak tepki vermektedir.

40:9.9 (451.5) Ruhaniyet-ile-bütünleşmiş olan bir kurtuluş unsuru aynı zamanda; içinde yaşamış olduğu gezegensel yazgı dönemi

sonrasında kendi köken dünyasını yeniden anımsayarak, beden içerisindeki hayatı hakkında birçok şey öğrenmeye yetkindir. Ruhaniyet bütünleşmesinin bu tür evlatları, kendilerinin insan süreçlerini araştırmada bu olanakları memnuniyet ile deneyimlemek için yetkin bir konuma getirilmişlerdir; çünkü onlar genel olarak yerel evrenin hizmetiyle sınırlandırılmıştır. Onlar, Kesinliğe Erişecek Olanların Cennet Birlikleri içinde sizin yüksek ve yüceltilmiş nihai sonunuzu paylaşmamaktadır; yalnızca Düzenleyici-ile-bütünleşmiş faniler ve diğerleri biçiminde özellikle yükseliş halindeki varlıklar ile bütünleşmiş unsurlar, ebedi İlahiyat serüvenini bekleyen bu unsurların düzeylerine katılırlar. Ruhaniyet-ile-bütünleşmiş faniler, yerel evrenlerin kalıcı vatandaşlarıdır; onlar Cennet nihai sonunu arzulayabilir, ancak onlar bunu gerçekleştiremeyebilir. Nebadon içinde onların evren evi; Urantia'nın gezegensel nitelikleri tarafından öngörüldüğü biçimine oldukça benzer bir biçimde, doğa ve yerleşkenin bir nihai-son cenneti olarak Salvington'u çevreleyen dünyaların sekizinci topluluğudur.

10. Yükseliş Nihai Sonları

40:10.1 (452.1) Ruhaniyet-ile-bütünleşen faniler, genel olarak, yerel bir evrenle sınırlandırılmıştır; Evlat-ile-bütünleşmiş kurtuluş halindeki unsurlar aşkın bir evrenle kısıtlıdır; Düzenleyici-ile-bütünleşmiş fanilere, kâinat âlemlerinin tümüne giriş yapmanın nihai sonu kazandırılmıştır. Fani bütünleşmenin bu ruhaniyetleri her zaman kökenin düzeyine yükselmektedir; bu tür ruhaniyet birimleri hataya yer bırakmayan bir biçimde öncül kökenin âlemine geri döner.

40:10.2 (452.2) Ruhaniyet-ile-bütünleşmiş faniler yerel evrenlerin bir parçasıdır; onlar, genel olarak, kendilerini etkisi altına alan

ruhaniyetin mekânsal kapsamının sınırların ötesi biçiminde özgün âlemlerinin sınırları dışına yükselmezler. Ruhsal kazanımın kökenine olan yükselişe benzer bir biçimde Evlat-ile-bütünleşmiş yükseliş içindeki unsurlar; birliktelik içinde bulunduğu Kutsal Hizmetkâr içinde bir Yaratan Evlat'ın Gerçek Ruhaniyeti nasıl odaklaşıyorsa, onun “bütünleşme ruhaniyeti” daha yüksek evrenlerin Yansıtıcı Ruhaniyetleri içine öyle dâhil edilir. Yedi Katmanlı Tanrı'ya ait olan yerel ve aşkın-evren düzeyleri arasında bu türden bir ruhaniyet ilişkisinin açıklanması belki zor olabilir; ancak bu durum, Yaratan Evlatlar'ın ikincil hizmetkâr ruhaniyetsel Sesleri olarak Yansıtıcı Ruhaniyetler'in bu evlatları içinde hataya yer bırakılmayacak bir biçimde açıklığa çıkarılmış ayırt edilmenin bir parçası değildir. Cennet üzerinde Yaratıcı'dan gelmekte olan Düşünce Düzenleyici'si, fani insan ebedi Evlat ile birlikte yüz yüze geldiği ana kadar faaliyetini sonlandırmaktadır.

40:10.3 (452.3) Bir fani varlığın ikamet eden Düşünce Düzenleyici ile birlikte ebedi bir biçimde bütünleşmemesi veya buna yetkin olmaması şeklinde bir birliktelik işleyiş biçimi içerisindeki gizemli çeşitlilik, yükseliş düzeninde var olan bir hatayı sergiler gibi görünebilir; Evlat ve Ruhaniyet bütünleşmesi, görünüşte, Cennet erişim tasarımına ait birtakım detaylar içinde açıklanmamış başarısızlıkların telafisine benzemektedir; fakat, bu türden yargılar hatalıdır; bize, bu tür olayların Yüce Evren Yöneticileri'nin oluşturduğu kanunlara olan bağlılık içerisinde gerçekleştiğine dair bilgi verilmiştir.

40:10.4 (452.4) Biz; bu sorunu irdelemiş bir konumda bulunup, şu kuşkuya yer bırakmayan sonuca vardık: tüm fanilerin nihai bir Cennet sonuna gönderilimi zaman-mekân evrenleri için

adaletsiz olacaktır; çünkü böyle bir durumda Yaratan Evlatlar'ın ve Zamanın Ataları'nın mahkemeleri, daha yüksek âlemler için geçiş sürecinde bulunan bu unsurların hizmetlerine bütünüyle bağlı olacaktır. Buna ek olarak yerel ve aşkın evren hükümetlerinin her birinin yükseliş vatandaşlarının kalıcı bir topluluğu ile tedarik edilmesi gerekliliği, bu durumun sebebi için oldukça açıklayıcı bir görünüme sahiptir; yine bu hususta bu idarelerin faaliyetleri, abandonterler ve susatianın evrimsel tamamlayıcıları olarak kalıcı düzeyin bir parçası olan yüceltilmiş fanilerin belirli topluluklarının çabaları vasıtasıyla zenginleştirilmelidir. Var olan yükseliş düzeninin etkin bir biçimde bahse konu yükseliş yaratılmışlarının bu tür toplulukları ile birlikte zaman-mekân idarilerini sağladıkları şimdi açıklığa kavuşmuştur; ve biz birçok kez şu husus hakkında fikir yürütmüş bir konumda bulunmaktayız: Bu durumun bütünlüğü, Yaratan Evlatlar'a ek olarak Zamanın Ataları ile birlikte kalıcı bir yükseliş nüfusunu tedarik etmek için tasarlanmış Üstün Evren Mimarları'nın bütünüyle bilge planlarının amaçlanmış bir parçasını mı yansıtmaktadır? Vatandaşlığın evrimleşmiş düzeyleri ile birlikte bu tasarım, gelecek evren çağları içinde bu âlemlerin olaylarını ileri bir düzeye getirmede artan bir biçimde yetkin bir konuma mı gelecektir?

40:10.5 (452.5) Bahse konu bu fani nihai sonların böylelikle çeşitlilik göstermesi; bir unsurun diğerinden zorunlu bir biçimde daha büyük veya daha küçük olduğunu hiçbir biçimde doğrulamaz, bunun yerine ortaya çıkan bu çeşitlilik yalnızca onların farklılaştıklarını gözler önüne serer. Düzenleyici-ile-bütünleşmiş yükseliş halindeki unsurlar gerçek anlamıyla; kesinliğe erişecek olanların onlardan önce ebedi gelecek içinde

ortaya çıkıp yayılacakları gibi, büyük ve ihtişamlı bir sürece sahiptir; fakat bu durum, yükseliş halindeki kardeşlerinin daha üstünde bir konumda tutulmak istendikleri anlamına gelmemektedir. Burada, fani kurtuluşunun kutsal tasarımının ayrımsal işleyişi içinde keyfi olarak hiçbir iltimas bulunmamaktadır.

40:10.6 (453.1) Düzenleyici-ile-bütünleşmiş kesinliğe erişecek olanlar açık bir biçimde, her şeye dair en geniş hizmet olanağını memnuniyetle deneyimler. Bu hedefin erişimi kendiliğinden gerçekleşen bir biçimde; göreceli kusursuzluk erişiminin öncül veya diğer bir değişle daha az istikrara kavuşturulmuş olan çağlarından daha sonraki veya diğer bir değişle daha fazla istikrara kavuşturulmuş dönemlerine kadar, herhangi bir evren veya aşkın-evren içindeki çağlar süren çabalara katılma şansından onları alıkoyar. Kesinliğe erişecek olanlar, asli evrenin yedi birimi içinde de geçici hizmetin muhteşem ve uçsuz bucaksız bir deneyimini elde ederler; ancak onlar alışlagelmiş bir biçimde, Tamamlanışın Nebadon Birlikleri'ne ait Ruhaniyet-ile-bütünleşmiş kıdemli unsurları şu an bile tanımlayan herhangi bir evrenin derin bilgisine erişemezler. Bu bireyler; on milyon yerleşik dünya üzerinde bir bir açığa çıkarlarken, gezegensel çağların yükseliş hareket yörüngesini gözlemlemeye dair bir olanağı memnuniyetle deneyimler. Ve bu türden yerel evren vatandaşlarının inançlı hizmeti içerisinde deneyim; *yönetimsel* bilgelik biçiminde odaklanmış deneyim tarafından açığa çıkan bilgeliğin yüksek niteliğini olgunlaştıran zamanın tamamlanışına kadar, katlanarak artar; ve bu durum kendi içerisinde, herhangi bir yerel evrenin oluşturulmasında ana bir etkidir.

40:10.7 (453.2) Ruhaniyet bütünleştiricileri ile olduğu gibi, Uversa üzerinde yerleşik düzeye erişen Evlat-ile-bütünleşmiş fanilerle de bu durum geçerlidir. Bu varlıkların bazıları, Orvonton'un öncül çağlarından gelmiş olup; onlar, yedinci aşkın-evrenin refahı ve nihai oluşumu için sürekli bir biçimde artan hizmet katkılarında bulunan kavrayış-derinleştirici bilgeliğin yavaş bir şekilde bütünleşen bedenini yansıtır.

40:10.8 (453.3) Yerel ve aşkın-evren vatandaşlığına ait bu yerleşik düzeylerin nihai sonlarının ne olacağının bilgisine sahip değıliz; ancak, şu durum oldukça olasıdır: Kesinliğe erişecek olanların Cennet unsurları, birinci derece dışsal uzay düzeyinin gezegensel sistemleri içinde kutsallığın sınırlarını genişletmek için öncülükte bulunduklarında, yükseliş halindeki evrimsel çabalara ait onların Evlat ve Ruhaniyet-ile-bütünleşen kardeşleri; uzak bir zamanda gerçekteşecek, Orvonton boyunca gelebilecek Cennet kutsal yolcularının geliş kabilelerine ek olarak dışsal uzaya ait bir şekilde şu an belirli bir konuma sahip olmayan ve yerleşik bir nitelikte bulunmayan galaksilerden gelen geniş bir ruhaniyet-arayan varlık seli biçimindeki onların kardeş yaratılmışlarını karşılamak için hazır bir konumda bulunurken; kusursuzlaştırılmış aşkın-evrenlerin deneyimsel dengesinin idare edilmesine uygun bir biçimde katkıda bulunacaklardır.

40:10.9 (453.4) Ruhaniyet bütünleştiricilerin büyük bir kısmı, yerel evrenlerin vatandaşları olarak kalıcı bir biçimde hizmet edebilir; fakat onların hepsi bunu gerçekteştirmemektedir. Onların evren hizmetinin herhangi bir fazı, aşkın-evren içinde onların kişisel mevcudiyeti gerektirirse; bunun sonrasında varlığın bu tür dönüşümleri, daha yüksek bir evren için onların

yükselmesini yetkin bir hale getiren bir biçimde bu vatandaşlar içinde gerçekleştirilecektir; ve Göksel Koruyucular'ın varışı üzerine Zamanın Ataları'nın mahkemelerinde bu tür Ruhaniyet-ile-bütünleşen fanileri temsil etmek için onlar bu nedenle yükselişte bulunup, hiçbir zaman geriye dönmeyeceklerdir. Onlar; Göksel Koruyucular'ın yardımcıları olarak hizmet ederek ve Cennet ve Havona'nın hizmeti için bunun sonrasında bir araya getirilen bu unsurların birkaçını kalıcı bir biçimde burada tutarak, aşkın evrenin vesayetleri haline gelirler.

40:10.10 (453.5) Ruhaniyet-ile-bütünleşen kardeşleri gibi Evlat bütünleştiricileri, onlarda değişikliğe yol açan belirli dönüşümlere uğramadıkça ne Havona'yı kat ederler ne de Cennet'e ulaşırlar. İyi ve yeterli sebepler durumunda bu türden değişiklikler, Evlat-ile-bütünleşen kurtuluş halindeki belirli unsurlar içinde gerçekleştirilir; ve bu varlıklar ile merkezi evrenin yedi döngüsü üzerinde zaman zaman karşılaşılır. Böylelikle Evlat ve Ruhaniyet-ile-bütünleşmiş fanilerin de belirli sayıdaki unsurları; Yaratıcı-ile-bütünleşen fanileri bekleyen nihai sonun birçok açıdan eşiti olan bir hedefe erişim biçiminde, mevcut bir şekilde Cennet'e yükselir.

40:10.11 (453.6) Yaratıcı-ile-bütünleşmiş faniler potansiyel biçimde kesinliğe erişecek olan fanilerdir; onların istikameti Kâinatın Yaratıcısı olup, onlar Kâinatın Yaratıcısı'na erişirler; ancak mevcut evren çağının kapsamı içinde bu türden kesinliğe erişecek olanlar, nihai son erişimcileri değildir. Onlar altıncı-düzey ruhaniyetleri olarak tamamlanmamış yaratılmışlar niteliğinde kalmaya devam ederler, ve böylelikle

onlar ışık-öncesi-ve-yaşam düzeyinin evrimsel nüfuz alanlarında etkin olmayan bir konumda bulunurlar.

40:10.12 (454.1) Fani bir yaratılmış, Kudretli bir İletici gibi Kutsal Bir Biçimde Üçleştirilmiş bir Evlat haline gelerek, Kutsal Üçleme ile bütünleştirildiğinde; bunun sonrasında kesinliğe erişecek olan bahse konu unsur en azından mevcut evren çağı için nihai sona erişir. Kudretli İleticiler ve onların görevdaşları tam anlamıyla yedinci-düzyer ruhanıyetleri olmayabilir; fakat diğer birçok şeye ilaven Kutsal Üçleme, kesinliğe erişecek olan bir unsurun herhangi bir zaman içinde bir yedinci-düzyer ruhanıyeti olarak erişeceği her şeyle onları bahşeder. Ruhanıyet veya Evlat-ile-bütünleşen fanilerin kutsal bir biçimde üçleştirilmesinden sonra onlar, Cennet deneyimine Düzenleyici-ile-bütünleşmiş yükseliş varlıkları ile birlikte geçiş yaparlar. Seçimin veya Erişimin Kutsal Bir Biçimde Üçleştirilmiş bu Evlatları, mevcut an içinde tamamlanmamış yaratılmışlar biçimindeki kesinliğe erişecek olan unsurlara kıyasla, en azından şimdilik tamamlanmış nitelikteki yaratılmışlardır.

40:10.13 (454.2) Son kertede, evlatlığın yükseliş düzeylerinin nihai sonlarını karşılaştırırken “daha çok” veya “daha az” gibi sıfatları kullanmak bu nedenle uygunsuz olacaktır. Tanrı’nın bu türden her evladı, Tanrı’nın yaratıcılığını paylaşmaktadır; ve Tanrı, kendisinin yaratılmış evlatlarını aynı düzeyde sevmektedir; Tanrı, yükseliş nihai sonlarına kıyasla bu türden nihai sonlara erişebilecek olan yaratılmışlara daha az saygı duymamaktadır. Yaratıcı *her* evladını derinden sevmekte olup; onun şefkati — *bir evladı* üzerine bahşedilen sevgiye ve bu bahşedilmenin bireysel, kişisel ve ayrıcalıklı bir biçimde *bu*

evladın mevcudiyetinde gerçekleştirildiği mevcudiyetine kıyasla — ondan daha az gerçek, kutsal, ulvi, sınırsız, ebedi ve benzersiz değildir. Ve bu türden bir derin sevgi bütüncül bir biçimde tüm diğer her şeyi çevreler. Evlatlık, Yaratan için yaratılmışın yüce ilişkisidir.

40:10.14 (454.3) Faniler olarak sizler bu anlatımların sonucunda; kutsal evlatlığın ailesi içinde ait olduğunuz konumu tanıyabilecek yetkinliğe sahip olup, bahşedilmiş bir Evlat'ın yaşam deneyimi tarafından oldukça geliştirilmiş ve aydınlatılmış tasarım olarak fani kurtuluş için Cennet tasarımı vasıtasıyla ve onun içinde özgür bir biçimde tedarik edilmiş yararlardan istifade etmeye dair zorunluluğu hissetmeye başlayacaksınız. Kutsal kusursuzluğun Cennet hedefine ait olan sizin nihai erişiminizi güvence altına almak için her imkân ve güç tedarik edilmiştir.

40:10.15 (454.4) [Salvingtonlu Cebrail'in görevlilerine geçici bir süreliğine bağlanmış olan bir Kudretli İletici tarafından sunulmuştur.]

41. Makale

Yerel Evren'in Fiziksel Özellikleri

41:0.1 (455.1) HER yerel evreni diğerinden ayıran mekân olgularının ayrıcı özelliği Yaratıcı Ruhaniyeti'nin mevcudiyetidir. Nebadon'un tümü, Salvington'un Kutsal Hizmetkârı'na ait olan mekân mevcudiyeti tarafından kesin bir biçimde kapsanmaktadır; ve bu türden bir mevcudiyet, yerel evrenimizin dışsal sınırlarında kesin olarak benzer bir biçimde sonlanmaktadır. Yerel evren Ana Ruhaniyeti'miz tarafından kapsanan yerleşke *Nebadon'dur*; onun mekân mevcudiyetini

aşan yerler ise, diğer yerel evrenler olarak Orvonton'un aşkın-evrenine ait Nebadon dışı mekân bölgeleri biçimindeki dışsal Nebadon'dur.

41:0.2 (455.2) Asli evrenin idari düzenlenişi merkezi, aşkın ve yerel evrenlerin hükümetleri arasında keskin bir iş bölümünü açığa çıkarsa da; ve bu bölümler gökbilimsel bir biçimde Havona ve yedi aşkın-evrenin mekân bölünmeleri arasında paralel bir biçimde oluşturulmuş bir nitelikte bulunsun da; fiziksel sınırların açık hiçbir uzantısı yerel yaratımları birbirinden ayırmamaktadır. Orvonton'un çoğunluk ve azınlık birimleri bizler için apaçık bir biçimde ayırt edilen bir niteliğe sahiptir. Söz konusu bu durumun nedeni şudur: bu yerel yaratımlar idari bir biçimde, bir aşkın-evrenin toplam enerji etkisinin birimlere ayrılışını idare eden belirli *yaratıcı* esaslar uyarınca düzenlenmiştir; bunun karşısında güneşler, karanlık adalar, gezegenler ve benzerleri biçimindeki mekânın âlemleri olarak onların fiziksel bileşenleri kökenlerini nebulalardan almaktadır; ve bu bileşenler, Üstün Evren Mimarları'nın belirli bir *yaratılış-öncesi* (aşkın olarak) tasarımı uyarınca kendilerinin gökbilimsel görünüşlerini oluştururlar.

41:0.3 (455.3) Bir veya daha fazla — hatta sayıca birçokları olarak — bu türden nebular; tıpkı Nebadon'un fiziksel olarak Andronover ve diğer nebuların yıldızsal ve gezegensel doğum kökenlerinden bir araya getirilmesine benzer bir biçimde, tek bir yerel evrenin nüfuz alanı içinde çevrelenebilir. Nebadon'un bu âlemleri, çeşitli nebula kökenlerinin bir parçasıdır. Ancak onların tümü; aşkın-evrenin yörüngeleri üzerinde komşu bir birim ile birlikte seyahat eden mekân bünyelerine ait bizim şu an bir araya gelişimizi üretmek için,

güç yöneticilerinin ussal çabaları vasıtasıyla bu yönde düzenlenmiştir.

41:0.4 (455.4) Söz konusu bu durum; bizim yerel yaratımımızın ait olduğu Orvonton'un azınlık biriminin Sagittarius merkezi yakınlarındaki gittikçe yerleşik bir konuma gelen bir yörünge içerisinde bugün dönüşünü yapan, Neadon'un yerel yıldız bulutunun oluşumudur.

1. Neadon Güç Merkezleri

41:1.1 (455.5) Mekânın âlemlerinin ana burgaçları biçimindeki sarmal ve diğer nebulalar, Cennet kuvvet düzenleyicileri tarafından başlatılmıştır; ve çekim karşılığının nebulasal evrimini takiben, yıldızsal ve gezegensel doğumlara ait sonraki kuşakların fiziksel evrimini yönlendirmede bütüncül sorumluluğu bunun sonrasında üstlenen güç merkezleri ve fiziksel düzenleyicileri aşkın-evren faaliyeti içerisinde onların yerini alır. Neadon'un evren öncesi bütünlüğünün fiziksel yüksek denetimi Yaratan Evlat'ımızın gelmesi üzerine, evren düzenlenmesi için onun tasarımları ile eş zamanlı olarak uyumlu hale getirilmiştir. Tanrı'nın bu Cennet Evladı'nın nüfuz alanı içerisinde, Yüce Güç Merkezleri ve Üstün Fiziksek Düzenleyiciler, daha sonra ortaya çıkacak olan Morontia Güç Yüksek Denetimcileri ve diğerleri ile birlikte; Neadon'un çok katmanlı mekân bünyelerini sıkı bir biçimde birleştirilmiş tek bir idari birime bağlayan iletişim hatları, enerji döngüleri ve güç hatlarının geniş yapısını inşa etmek için işbirliğinde bulunmuşlardır.

41:1.2 (456.1) Dördüncü düzeyin sayıca yüz kadar Yüce Güç Merkezi, bizim yerel evrenimiz için kalıcı bir biçimde

görevlendirilmiştir. Bu varlıklar; Uversa'nın üçüncü-düzey merkezlerine ait gücün geliş hatlarını almakta olup, düzeyi düşürülmüş ve dönüştürülmüş döngüleri takımyıldızlarımızın ve sistemlerimizin güç merkezlerine yönlendirir. Bu güç merkezleri birliktelik içerisinde, aksi halde dalgalanma ve çeşitlilik gösteren enerjilerin dengesini ve dağıtımını idare etmek amacıyla işlerlik gösteren düzenlenmenin ve eşitlenmenin yaşayan düzenini üretmek için faaliyet gösterir. Güç merkezleri buna rağmen, güneş lekeleri veya sistem elektrik sorunları gibi geçici ve yerel enerji dengesizlikler ile ilgili değildir; ışık ve elektrik, mekânın temel enerjilerinden biri değildir; onlar ikincil ve alt dışavurumlardır.

41:1.3 (456.2) Sayıca yüz kadar olan yerel evren merkezleri, bu evrenin tam enerji merkezinde onların faaliyet gösterdiği yer olan Salvington üzerinde konumlanmıştır. Salvingon, Edentia ve Jerusem gibi Mimari âlemler; onları mekânın güneşlerinden oldukça bağımsız bir hale getiren yöntemler vasıtasıyla aydınlatılmış, ısıtılmış ve enerji kazandırılmıştır. Bu âlemler; düzen kazandırılmak için güç merkezleri ve fiziksel düzenleyiciler tarafından inşa edilmiş olup, enerji dağıtımı üzerinde güçlü bir etki uygulamak için tasarlanmıştır. Güç merkezleri olarak enerji denetiminin bu türden odak noktaları üzerinde etkinliklerini konumlandırarak, yaşayan mevcudiyetleri vasıtasıyla mekânın fiziksel enerjilerini yönlendirir ve onları aktarır. Ve bu türden enerji döngüleri, fiziksel-maddi ve morontia-ruhsal olguların bütünü için temel bir niteliktedir.

41:1.4 (456.3) Beşinci düzeyin sayıca on Yüce Güç Merkezi, yüz takımyıldızı biçimindeki Nebadon'un birinci derece alt

birimlerinin her biri için görevlendirilmiştir. Sizin takımyıldızınız olan Norlatiadek içinde onlar, yönetim merkezi âlemi içinde konumlanmamıştır; ancak onlar, takımyıldızının fiziksel çekirdeğini oluşturan devasa yıldız sisteminin merkezinde konumlanmışlardır. Edentia üzerinde birliktelik halindeki mekanik düzenleyicilere ek olarak yakındaki güç merkezleri ile birlikte kusursuz bir biçimde ve sürekli olarak irtibatta bulunan frandalankların sayıca on tane unsuru mevcut bulunmaktadır.

41:1.5 (456.4) Altıncı düzeyin bir Yüce Güç Merkezi, her yerel sistemin tam çekim odağında konumlanmıştır. Satania'nın sistemi içinde görevlendirilen güç merkezi, sistemin gökbilimsel merkezinde konumlanan uzayın karanlık bir adasında ikamet eder. Bu karanlık adaların birçoğu, belirli mekân-enerjilerini harekete geçiren ve onları yönlendiren çok büyük dinamolar olup; bu doğal şartlar etkin bir biçimde, mekânın evrimsel gezegenleri üzerinde Üstün Fiziksel Düzenleyiciler için daha fazla maddileşen gücün akımlarını idare eden daha yüksek merkezlerle bir birliktelik olarak faaliyet gösteren yaşayan kütlelerin ait olduğu, Satania Güç Merkezi tarafından kullanılır.

2. Satania Fiziksel Düzenleyicileri

41:2.1 (456.5) Üstün Fiziksel Düzenleyiciler, asli evren boyunca güç merkezleri ile birlikte hizmet verirken; Satania gibi yerel bir sistem içinde onların faaliyetlerinin kavranılması daha kolaydır. Satania; Sandmatia, Assuntia, Porogia, Sortoria, Rantulia, and Glantonia'nın sistemleri gibi doğrudan komşulara sahip olarak Norlatiadek'in takımyıldızının idari düzenini oluşturan yüz yerel sistemden bir tanesidir.

Norlatiadek sistemleri birçok açıdan farklılık gösterir, fakat onların tümü tıpkı Satania gibi evrimsel ve gelişime açıktır.

41:2.2 (457.1) Satania'nın kendisi; sizin güneş sisteminizin sahip olduğu kökene benzer bir niteliğe onların birkaçının sahip olduğu, sayıca yedi binden fazla gökbilimsel topluluktan veya diğer bir deyişle fiziksel sistemlerden meydana gelmiştir. Satania'nın gökbilimsel merkezi, sistem hükümetinin yönetim merkezinden çok uzakta olmayan bir yerde katılımcı âlemleri ile birlikte konumlanmış olan uzayın devasa bir karanlık adasıdır.

41:2.3 (457.2) Görevlendirilmiş güç merkezinin mevcudiyeti dışında Satania'nın fiziksel-enerji sisteminin bütününe yüksek denetimi, Jerusem üzerinde merkezi bir biçimde konumlanmıştır. Bu yönetim merkezi âlemi üzerinde konumlanan bir Üstün Fiziksel Düzenleyici; Jerusem üzerinde yönetsel olarak merkezileşmiş güç müfettişlerinin birliktelik baş idarecisi olarak hizmet ederek ve yerel sistem boyunca faaliyet göstererek, sistem güç merkezi ile birlikte eş güdüm içerisinde çalışmaktadır.

41:2.4 (457.3) Enerjinin döngü içindeki dolanımı ve belirli bir doğrultuda aktarımı, Satania boyunca dağılmış olan yaşayan ve ussal enerji dönüştüricilerinin sayıca elli yüz bin unsuru vasıtasıyla yüksek bir biçimde denetlenir. Bu türden fiziksel düzenleyicilerinin faaliyeti vasıtasıyla yüksek denetimde bulunan güç merkezleri; oldukça yüksek bir sıcaklıkta ısıtılmış kürelerin ve karanlık enerji-etkisine maruz kalmış âlemlerin etkileşimsel yayılımlarını içine alan, mekânın temel enerjilerinin büyük bir çoğunluğunun bütüncül ve kusursuz denetimi içindedir. Yaşayan birimlerin bu topluluğu;

düzenlenmiş mekânın fiziksel enerjilerinin neredeyse tümünü harekete geçirmeye, onları dönüştürmeye, değiştirmeye, idare etmeye ve aktarmaya yetkindir.

41:2.5 (457.4) Yaşam, evrensel enerjinin devinimi ve dönüşümü için içkin yetkinliğe sahiptir. Siz; ışığın maddi enerjisinin bitkisel hükümlerliliğın çeşitli dışavurumlarına dönüştürölmesi bakımından, bitkisel yaşamın etkinliğine aşına bir durumda bulunmaktasınız. Siz aynı zamanda, bitkisel enerjinin hayvansal etkinliklerin olgularına dönüştüröllebildiğı işleyiş yönetimi hakkında birtakım niteliklerin bilgisine sahiptir. Ancak siz işlevsel olarak; mekânın çok katmanlı enerjilerini harekete geçirme, onları dönüştürme, yönlendirme ve yoğunlaştırma yetkinliği ile bahşedilen güç yöneticilerin ve fiziksel düzenleyicilerin işleyiş biçimi ile ilgili hiçbir şey bilmemektesiniz.

41:2.6 (457.5) Enerji âlemlerin bu varlıkları kendilerini doğrudan bir biçimde, yaşayan varlıkların tamamlayıcı bir etkeni olarak enerji ile ilgili bir konuma sokmamaktadırlar; bu durum fizyolojik kimyanın nüfuz alanıyla bile söz konusu geçerliliğı taşır. Onlar zaman zaman; başlangıç maddi organizmaların yaşayan enerjileri için fiziksel araçlar biçiminde hizmet edebilecek bu enerji sistemlerinin açıklığı kavuşturulması ile birlikte olarak, yaşamın fiziksel hazırlıkları ile ilgilidir. Bir açıdan fiziksel düzenleyiciler; emir-yardımcı akıl-ruhaniyetlerinin maddi aklın ruhaniyet öncesi faaliyetleri ile ilgili olduğu gibi, maddi enerjinin yaşam öncesi dışavurumları ile ilgilidir.

41:2.7 (457.6) Güç denetiminin ve enerji yönlendirilişinin bu ussal yaratılmışları; ilgili gezegenin fiziksel oluşumu ve mimarisi

doğrultusunda, her âlem üzerinde kendi işleyiş biçimlerini ayarlamak durumundadırlar. Onlar hataya yer bırakmayan bir biçimde; yüksek bir sıcaklıkta ısıtılan güneşlerin ve yüksek bir biçimde etkiye maruz kalan yıldızların diğer türlerinin yerel etkisi ile ilgili olarak, fizikçilerden ve diğer teknik danışmanlardan oluşan onların ilgili görevlilerinin hesaplamalarını ve çıkarımlarını kullanırlar. Uzayın devasa büyüklükteki soğuk ve karanlık gök cisimleri ve yıldız tozunun kümelenen bulutları bile bu durumla ilgili olarak tanınmalıdır; bahse konu bu maddi unsurların tümü, enerji idaresinin işlevsel sorunları ile ilgilidir.

41:2.8 (457.7) Evrimsel dünyaların güç-enerji yüksek denetimi, Üstün Fiziksel Düzenleyiciler'in sorumluluğudur; ancak bu varlıklar, Urantia üzerindeki enerjinin davranış bozuklularının tümünden sorumlu değildir. Bu tür enerji sorunlarının birçok sebebi bulunmaktadır; bu sorunlardan bazıları, fiziksel koruyucuların nüfuz alanı ve denetiminin ötesindedir. Urantia; devasa kütlelerin döngüsü içerisinde küçük bir gezegen olarak, muazzam büyüklükteki enerjilerin hatları üzerindedir; ve yerel düzenleyiciler zaman zaman, enerjinin bu hatlarının eşitlenmesine dair bir çaba içerisinde düzenlerinin devasa sayıdaki unsurlarını görevlendirir. Onlar, Satania'nın fiziksel döngüleri ile ilgili olarak bu işlemleri oldukça yerinde bir biçimde gerçekleştirir; fakat onlar, güçlü Norlatiadek akımlarının yalıtımları hususunda sorun yaşamaktadır.

3. Bizim Yıldızsal Birlikteliklerimiz

41:3.1 (458.1) Satania içinde dışı doğru ışık ve enerji yayan sayıca iki binden fazla parlak güneş bulunmaktadır; ve sizin kendi güneşinizin ortama bir alev küresidir. Sizin güneşinize yakın

olan otuz güneş içerisinde sadece üçü daha parlaktır. Evren Güç Yöneticileri, bireysel yıldızlar ve onların ilgili sistemleri arasında hareket eden enerjinin özelleşmiş akımlarını başlatır. Mekânın karanlık gök cisimleri ile birlikte bu güneş fırınları; maddi yaratımların enerji döngülerinin etkin yoğunlaştırılması ve yönlendirilmesi için yöntem istasyonları olarak, güç merkezlerine ve fiziksel düzenleyicilere hizmet eder.

41:3.2 (458.2) Nebadon'un güneşleri, diğer evrenlerin bahse konu bu güneşlerine benzememektedir. Güneşlerin, karanlık adaların, gezegenlerin, uyduların ve hatta göktaşlarının maddi oluşumu oldukça özdeştir. Bu güneşler; sizin kendi güneşsel kürenizin sahip olduğu çaptan biraz daha az bir biçimde, yaklaşık olarak bir milyon milden oluşan ortama bir çapa sahiptir. Antares yıldızsal bulutu olarak evren içindeki en büyük yıldız; sizin güneşinizin çapının dört yüz elli kattı olup, hacimsel olarak onun altmış milyon katıdır. Ancak, bu devasa güneşlerin tümüne ev sahipliği yapacak çok yeterli bir miktarda mekânsal yerleşke mevcut bulunmaktadır. Onlar; tıpkı bir düzine portakalın Urantia'nın içi etrafında bir boş küre gezegeni gibi dönüş halinde bulunmasına benzer bir biçimde, mekân içinde göreceli olarak çok daha fazla hareket alanına sahiptir.

41:3.3 (458.3) Gezenler haddinden fazla bir büyüklüğe sahip olduğunda, bir nebulasal ana burgaçtan atılırlar; ve onlar yakın bir zaman içinde parçalanır veya diğer bir değişle kendi bünyesinin parçalarıyla çifte yıldızları oluşturur. Her ne kadar güneşler daha sonra yarı akışkan bir düzeyde geçici bir süreliğine mevcut bir halde bulabilse de, güneşlerin tümü özgün bir biçimde gazzaldır. Sizin güneşiniz yüksek gaz basıncının bu yarı-akışkan düzeyine ulaştığında, çifte yıldız

oluşumunun bir türü olarak eşit bir biçimde ikiye ayrılmak için yeterli bir büyüklüğe sahip değildi.

41:3.4 (458.4) Sizin güneşinizin büyüklüğünün onda birinden daha az olduğu zaman bu alev âlemleri çabuk bir biçimde büzüşür, yoğunlaşır ve soğur. Diğer bir değişle mevcut maddenin toplam kütesinin otuz katı biçiminde, bu büyüklüğün otuz katından daha yüksek bir düzeyde bulunduklarında güneşler hazır bir biçimde; ya yeni sistemlerin merkezleri haline gelerek veya aynı sistem içinde bir diğerinin çekim etkisi içinde bulunmaya devam ederek ve çifte yıldızın bir türü biçiminde ortak bir merkez etrafında dönerek, iki ayrı bedene ayrılır.

41:3.5 (458.5) Orvonton içinde en büyük kâinatsal patlamanın en son gerçekleşen etkinliği, Urantia içinde ışığının M.S. 1572 yılında ulaştığı olağanüstü çifte yıldız patlamasıydı. Bu alevlenme o kadar yoğundu ki, patlama açık bir biçimde geniş gün ışında bile görülebiliyordu.

41:3.6 (458.6) Yıldızların tümü katı bir nitelikte değildir, ancak onların yaşlı olanların birçoğu bu halde bulunmaktadır. Zayıf bir biçimde parıldayan yıldızlar biçiminde kırmızımsı olanların bazıları; Urantia’da kullanılan ölçüm sistemine göre bu türden bir yıldızın bir inç küpünün sekiz bin pound ağırlığa denk geleceği biçiminde ifade edilebilecek, devasa kütlelerinin merkezinde bir yoğunluğu elde etmiştir. Isı ve döngü halindeki enerjinin kayboluşuyla eşlik edilen bu devasa basınç; elektronsal yoğunlaşmanın düzeyine onların şu an yakın bir biçimde yaklaştıkları ana kadar, temel maddi birimlerin yörüngelerini gittikçe birbirlerine yakınlaştırmak ile sonuçlanmıştır. Soğuma ve büzülmenin bu süreci, ülimatonik

yoğunlaşmanın sınırlayıcı ve hassa patlama noktasına kadar devam edebilir.

41:3.7 (459.1) Devasa güneşlerin büyük bir çoğunluğu göreceli olarak gençtir; küçük yıldızların birçoğu yaşlıdır, ancak bu durum hepsi için geçerlilik göstermez. Çarpışma sonucu oluşan küçük yıldızlar; oldukça genç bir durumda bulunabilir, ve onlar gençlik parıltısı olan başlangıçsal bir kırmızı ışık aşamasına hiçbir zaman görünmeden yoğun bir beyaz ışıkla parıldayabilir. Çok genç ve çok yaşlı yıldızların her ikisi de genellikle kırmızı bir ışık ile parıldar. Sarı renk izi, orta yaş veya bir yaşlılık aşamasını gösterir; ancak muazzam derecedeki parlak beyaz ışık, güçlü ve genişlemiş bir ergenlik yaşamının belirticisidir.

41:3.8 (459.2) Ergenlik dönemindeki güneşlerin tümü, bir titreşim aşamasından en azından gözle görülür bir biçimde geçmeseler de; siz uzaya baktığınızda, devasa solunum kabartılarının bir dönüşümü tamamlaması için iki ila yedi güne ihtiyaç duyan bu geç yıldızların birçoğunu gözlemleyebilirsiniz. Sizin kendi güneşiniz hala, onun genç zamanlarından kalan kudretli kabartıların azalan bir etkisini taşımaktadır; ancak bu süreç, öncül üç buçuk gün titreşimlerinden mevcut haldeki on bir buçuk yıl güneş lekesi döngülerine doğru genişlemiştir.

41:3.9 (459.3) Yıldızsal etmenler sayısız birçok kökene sahiptir. Birtakım çifte yıldızlarda gelgitler; yörüngeleri etrafında dönüş yapan iki bedene ek olarak aynı zamanda ışığın dönemsel dalgalanmaları durumu biçiminde, hızla değişsen uzaklıklar nedeniyle gerçekleşmiştir. Bu çekim çeşitliliği; tıpkı ilgili güneşin olağan aydınlığına hızlı bir biçimde geri dönecek olan enerji-madde birikimi vasıtasıyla göktaşlarının içine çekildiği yüzeyde ışığın göreceli anlık bir ışıltısının oluşmasına benzer

bir biçimde, düzenli ve tekrar açığa çıkan parıltılar üretmektedir. Zaman zaman bir güneş, etkisi azaltılmış çekim karışıklığının bir hattı içinde göktaşlarının bir topluluğunu içine çekecektir; ve arada sıra çarpışmalar yıldızsal parıltılara sebep olacaktır; ancak bu gözlenen olguların büyük bir çoğunluğu bütünüyle içsel dalgalanmalar nedeniyle gerçekleşmektedir.

41:3.10 (459.4) Değişken yıldızların bir topluluğu içinde ışık dalgalanmasının süreci, tamamiyle aydınlatma gücüne bağlıdır; ve bu gerçekliğin bilgisi, uzak yıldız bulutlarının ileri keşifleri için evren deniz fenerleri veya doğru ölçüm noktaları olarak bu güneşleri gökbilimcilerin kullanmalarını etkin bir hale getirmektedir. Bu işleyiş biçimi vasıtasıyla yıldızsal uzaklıkları tam olarak bir milyon ışık yılından daha fazla bir aralıkta ölçmek mümkündür. Mekân ölçümünün ve geliştirilmiş teleskopsal işleyiş biçiminin daha iyi yöntemleri ileride, Orvonton'un aşkın-evrenine ait on büyük bölünmeyi bütünüyle ortaya çıkaracaktır; siz en azından, devasa ve simetrik yıldız kümelenmeleri olarak bu engin birimlerin sekizini tanımlayacaksınız.

4. Güneş Yoğunluğu

41:4.1 (459.5) Sizin güneşinizin kütlesi; yaklaşık olarak iki oktylon (2 x 10²⁷) ton olarak hesaplanmış biçimde, sizin fizikçilerinizin tahmininden biraz daha büyüktür. Güneşinizin yoğunluğu şu an içerisinde; suyun yoğunluğunun yaklaşık olarak bir buçuk katına sahip olarak, en yoğun ve en seyreltik yıldızların yaklaşık olarak ortasında bulunmaktadır. Fakat sizin güneşiniz gazsal bir biçimde olarak ne bir sıvı ne de bir katıdır; ve bu durum, gazsal maddenin bu yoğunluğa ve hatta bu

yoğunluktan daha fazla olan düzeylere nasıl eriştiğine dair yapılacak olan bir açıklamanın zorluğuna rağmen, gerçektir.

41:4.2 (459.6) Gaz, sıvı ve katı haller atomsal-moleküler ilişkilerin olaylarıdır; fakat yoğunluk mekân ve kütlenin bir ilişkisidir. Yoğunluk, boşluk içindeki kütlenin niceliği ile doğru orantılı olarak çeşitlilik gösterir; bunun karşısında yoğunluk, kütle içindeki boşluğun niceliği ile ters orantılıdır. Bu boşluk, bu türden maddi parçacıkların içindeki boşluğa ek olarak bu merkezler etrafında dönen madde ve partiküllerin merkezi çekirdekleri arasında tanımlanmıştır.

41:4.3 (459.7) Soğuyan yıldızlar fiziksel bir biçimde gaz halinde olup, aynı zamanda muhteşem bir derece yoğunluğa sahiptir. Siz, güneşsel *aşkın gazlara* aşına değilsiniz; fakat maddenin bu ve diğer olağanüstü türleri, katı olmayan güneşlerin nasıl — Urantia’da olduğu gibi yaklaşık olarak — bir demirin yoğunluğuna erişebildiklerini ve yine de yüksek bir düzeyde ısıtılmış haz halinde kalmaya devam edip güneşler olarak faaliyetlerini sürdürebildiklerini açıklamaktadır. Bahse konu bu yoğun aşkın gazlar içindeki atomlar olağandışı bir biçimde küçüktür; onlar, çok az elektron taşımaktadır. Bu türden güneşler aynı zamanda, enerjinin kendilerine ait özgür ültimatonik saklama alanlarını büyük bir oranda yitirmişlerdir.

41:4.4 (460.1) Güneşiniz gibi yaklaşık olarak aynı kütlede yaşama başlayan sizin yakın güneşlerinizden bir tanesi mevcut an içerisinde; güneşinize kıyasla kırk bin kez daha fazla yoğunluğa sahip olarak, Urantia’nın büyüklüğü kadar büzülmüştür. Isı bakımından sıcak ve soğuk arasında ve hal durumu bakımından gaz ve katı arasında bulunan bu güneşin ağırlığı her bir inç küpte yaklaşık olarak bir tondur. Ve bu

güneş hala; ışığın ölmekte olan hükümlanlığının yaşlı parıltısı biçiminde, solgun bir kırmızımsı ışıltısıyla parıldamaktadır.

41:4.5 (460.2) Güneşlerin birçoğu buna rağmen bu ölçüde yoğun değildir. Sizin yakın komşularınızdan bir tanesi, deniz seviyesindeki sizin atmosferinize tam olarak eşit bir yoğunluğa sahiptir. Ve sıcaklığın izin verdiği müddetçe siz; gece gökyüzü içerisinde anlık bir biçimde parıldayan ve dünyasal yaşam odalarınızın havası içinde algıladığınızdan daha fazlasını fark etmeyeceğiniz, güneşlerin büyük bir çoğunluğuna giriş yapabilirsiniz.

41:4.6 (460.3) Orvonton içinde en büyük güneşlerden biri olan, Veluntia'nın devasa büyüklükteki güneşi; Urantia'nın atmosferinin yalnızca binde birine sahip bir yoğunluktadır. Bu güneş; oluşum bakımından sizin atmosferinize benzerlik gösterseydi ve yüksek bir biçimde ısıtılmasaydı, içlerinde insan varlıklarının yaşadığı bir durumda onların hızla boğulacakları bir havasız boşluktan ibaret olurdu.

41:4.7 (460.4) Orvonton gök cisimlerinin diğerleri mevcut an içerisinde, sıcaklık bakımından derece üç binlerin altında önemsiz bir yüzey sıcaklığına sahiptir. Onun çapı; güneşinizi ve dünyanızın mevcut yörüngesini içine alabilecek kadar yeterli hareket alanına sahip olarak, üç yüz milyon milin üzerindedir. Ancak yine de, güneşinizin kırk milyon katından fazla olarak, bu devasa büyüklüğün tümü için onun kütlesi; yalnızca yaklaşık olarak otuz kat fazladır. Bu devasa güneşler, neredeyse birinden diğerine uzanan bir biçimde, genişleyen bir sınıra sahiptir.

5. Güneş Radyasyonu

41:5.1 (460.5) Uzayın güneşlerinin çok yoğun olmaması, kaybolan ışık-enerjilerinin hazır akımları tarafından ispatlanmıştır. Çok büyük bir yoğunluk opaklık vasıtasıyla ışığı, ışık-enerji basıncının patlama noktasına gelişine kadar muhafaza edecektir. Bir güneş içerisinde; milyonlarca mil uzaklıktaki gezegenlere enerji sağlamak, onları aydınlatmak ve ısıtmak için uzaya giriş yaparak enerjinin bu türden bir akımının ileri doğru gönderilmesine sebep olan, devasa bir ışık ve gaz basıncı mevcut bir halde bulunmaktadır. Urantia'nın yoğunluğundaki yüzeyin on beş fitlik bölgesi etkin bir biçimde; devasa bir dışa doğru patlama ile birlikte çekim etkisinin üstesinden gelen atomsal bombardımanlardan kaynaklanan artış halindeki enerjilerin yükselen içsel basıncına kadar, bir güneş içerisinde tüm X-ışınlarının ve ışık enerjilerin kaçmasını engellemektedir.

41:5.2 (460.6) Sevk edici gazların mevcudiyetinde ışık, opak sıkıştırıcı duvarlar vasıtasıyla yüksek sıcaklıklarda taşındığında oldukça patlayıcıdır. Işık gerçektir. Dünyanız üzerinde sizin enerjiye ve güce paha biçişinize göre, güneş ışığının bir poundu bir milyon dolara karşılık gelebilecek bir değere sahiptir.

41:5.3 (460.7) Sizin güneşinizin içi geniş bir X-ışını üreticisidir. Güneşler içlerinde, bu kudretli ışın yayılımlarının aralıksız süren bombardımanları ile tedarik edilmişlerdir.

41:5.4 (460.8) Bir X-ışınıyla etkileştirilen elektronun ortalama bir güneşin tam merkezinden güneşsel yüzeye kadar olan doğrultusunda ilerlemesi için yarım milyon yıldan fazla bir süre gerekmektedir. Buradan elektron kendisinin uzay yolculuğuna; yerleşik bir gezeni ısıtmak, bir göktaşı tarafından alı konulmak, bir atomun doğumuna katılmak, mekânın yüksek

bir biçimde etki altında bulunan adası tarafından çekilmek veya kökeninin güneşine benzer bir güneşin yüzeyine nihai bir biçimde dalış vasıtasıyla sonlanan kendi uzay yolculuğunu bulmak amacıyla başlayabilir.

41:5.5 (461.1) Bir güneşin içine ait X-ışınları, oldukça yüksek sıcaklıklarda ısıtılmış ve etkiye uğramış elektronların; katalizör maddeye ait alıkoyucu etkilerin ev sahiplerini geçerek ve çeşitli çekim etkinlerine rağmen, uzak sistemlerin ücra âlemlerine kadar uzay boyunca taşınması için yeterli enerjiyi sağlamaktadır. Bir güneşin çekim etkisinden kurtulmak için ihtiyaç duyulan büyük bir enerji; maddenin önemli derecedeki kütleleri ile karşılaşana kadar aşılamaz hızlarla hareket eden güneş ışınını sağlamaya yetkindir; bu karşılaşma üzerine güneş ışığı hemen, diğer enerjilerin açığa çıkmasıyla birlikte ısıya dönüşür.

41:5.6 (461.2) Işık veya diğer türler içinde bulunmasından bağımsız bir biçimde enerji, mekân doğrultusunda olan hareketinde doğrusaldır. Maddi mevcudiyetin mevcut parçacıkları mekânı bir yaylım ateşi gibi kat eder. Onlar; daha yüksek kuvvetler tarafından harekete geçirilmediği ve madde kütlesi içinde içkin doğrusal çekim etkisine ek olarak Cennet Adası'nın çevresel-çekim varlığına maruz kalmadığı müddetçe, doğrusal ve dağılmayan bir hat içinde veya hareket yörüngesinde ilerler.

41:5.7 (461.3) Güneş enerjisi, dalgalar halinde ilerliyormuş gibi görünebilir; ancak bu durum, bağlı ve çeşitli etkilerin gerçekleşmesi sonucunda ortaya çıkar. Düzenlenmiş enerjinin ilgili herhangi bir türü, dalgalar halinde değil doğrusal hatlar boyunca ilerler. Kuvvet-enerjinin ikincil veya üçüncül bir türünün mevcudiyeti, gözlem altında onların akımlarının

dalgasal oluşumlar biçimde *görülmesine* sebep olabilir. Bu durum, sert bir rüzgârla birlikte ortaya çıkan kör edici bir yağmur fırtınasında suyun zaman zaman yatay katmanlar veya dalgalar halinde yeryüzüne düşmesine oldukça benzemektedir. Aralıksız hareket yörüngesinin doğrusal bir hattı içinde yağmur damlaları yeryüzüne doğru hareket etmektedir; ancak rüzgârın hareketi, yağmur damlalarının yatay katmanlar veya dalgalar biçimindeki bu türden gözle görülen olgularını ortaya çıkarmaktadır.

41:5.8 (461.4) Yerel evreninizin uzay bölgeleri içinde mevcut olan belirli ikincil ve diğer keşfedilmemiş enerjilerin etkinliği öyle bir oluşumdur ki güneş-ışık yayılımı; birtakım dalgasal olgulara ek olarak belirli uzunluk ve ağırlığın ölçülemeyecek kadar küçük parçacıklarına kadar bölünüşünü uygular biçiminde görülmektedir. Ve işlevsel bir açıdan irdelendiğinde bu durum gerçekte yaşanılanların ta kendisidir. Nebadon'un mekân bölgeleri içerisinde işlerlik gösteren çeşitli güneş-kuvvetlerine ek olarak güneş enerjilerinin karşılıklı etkileşimleri ve ilişkilerinin kavramına dair daha açık bir kavrayışa eriştiğiniz ana kadar siz, ışığın davranışının anlaşılmasına dair daha iyi bir kavrayışa ulaşmayı hayal dahi edemezsiniz. Sizin mevcut kafa karışıklığınız aynı zamanda; Bütünleştirici Bünye ve Koşulsuz Mutlak'ın mevcudiyetleri, etkinlikleri ve eş güdümü biçiminde üstün evrenin kişisel ve kişisel olmayan denetimlerine ait karşılıklı birliktelik içerisinde bulunan faaliyetleri ile ilgili olan, bu soruna dair eksik kavrayışınızdan kaynaklanmaktadır.

6. Mekânın Gezgini olarak, Kalsiyum

41:6.1 (461.5) Işık tayfı olgusunun irdelenmesi içinde şu gerçek hep hatırlanmalıdır: uzay boşluktan ibaret değildir; uzayı kateden ışık zaman zaman, düzenlenmiş mekânın tümü içinde dolaşan bir biçimdeki enerji ve maddenin çeşitli türleri tarafından küçük bir derecede değişikliğe uğrar. Güneşinizin tayfı içerisinde ortaya çıkan bilinmeyen maddeyi işaret eden hatların bazıları; güneşsel element savaşlarının çetin çarpışmaları sonrasında oluşan ölü atomlar şeklinde, dağıtılmış bir konumda mekânın tümü boyunca uçmakta olan çok iyi bilinen elementlerin yapılarında meydana gelen değişikliklerden kaynaklanmaktadır. Uzay; özellikle sodyum ve kalsiyum biçiminde bu gezinmekte olan sahipsiz cisimler tarafından kaplanmıştır.

41:6.2 (461.6) Kalsiyum, gerçekte, Orvonton boyunca mekânın madde-yayılımına ait başat elementtir. Bizim aşkın evrenimizin bütünü, özenle toz haline getirilen taşla serpilmiştir. Taş gerçek anlamıyla mekânın gezegenleri ve âlemleri için temel yapı maddesidir. Büyük mekân örtüsü olarak kâinatsal bulut, kalsiyumun değişikliğe uğramış olan atomlarının büyük bir kısmından meydana gelmiştir. Taş atomu, elementlerin en yaygın ve en dayanıklı olanların biridir. Onlar — bölünme biçimiyle — sadece güneşsel iyonlaşmaya karşı koymaz; onlar aynı zamanda, yıkıcı X-ışınları tarafından yıpranmalarından ve yüksek güneş sıcakları altında dağılmalarından sonra bile bir birliktelik kimliği içerisinde kalmaya devam eder. Kalsiyum, maddenin daha fazla ortaklık gösteren türlerinin hepsinin de üstünde bir kişiliği ve dayanıklılığı elinde bulundurur.

Sizin fizikçilerinizin sezdikleri gibi, güneşsel kalsiyumun bu sakatlanmış kalıntıları kelimenin gerçek anlamıyla; çeşitli uzaklıklar için güneş ışınları üzerine binerler; ve böylece onların mekân boyunca geniş bir alana yayılan dağılımı, devasa bir biçimde gerçekleştirilmiş olur. Belirli dönüşümler altında sodyum atomu aynı zamanda ışık ve enerjinin gezinme hareketine yetkindir. Kalsiyum kazanımının bütünlüğü, daha önemli bir niteliğe sahiptir; çünkü bu element, sodyum kütlesinden yaklaşık olarak iki katı kütleye sahiptir. Kalsiyum tarafından yerel mekân-yayılımı; değişikliğe uğramış tür içinde, kelimenin tam anlamıyla dışa doğru hareket eden güneş ışınlarına binerek, güneşsel fotosferden onların kaçmasıyla gerçekleşmektedir. Güneş elementleri arasında kalsiyum; yirmi dönüş elektronu taşıyan bir biçimde onun görece kütlesine rağmen, güneşin içinden mekânın âlemlerine doğru olan kaçışta en başarılı olanıdır. Bu durum; güneş üzerinde altı bin millik kalınlık biçimindeki bir gaz taşı yüzeyi olarak, bir kalsiyum tabakasının orada neden mevcut bulunduğunu açıklamaktadır; ve daha hafif olan diğer on dokuz elemente ve sayısız bir miktarda bulunan daha ağır olanlarına rağmen, güneşin tabanında yer alan element kalsiyumdur.

Kalsiyum, güneş sıcaklıklarında etkin ve çok yönlü bir elementtir. Taş atomu, birbirlerine çok yakın olan iki dış elektronsal döngüleri içerisinde çevik ve zayıf bir biçimde birbirlerine bağlanmış elektronlara sahiptir. Atomsal mücadelenin ilk aşamasında onlar dıştaki elektronunu yitirir; bu düzeyden itibaren taş atomu, elektronsal devrimin on dokuzuncu ve yirminci döngüleri arasında on dokuzuncu elektronun ileri geri bir biçimde hareket ederek gerçekleştirdiği üstün bir yer değiştirme etkinliği içine girer. Bu on dokuzuncu

elektronun kendi yörüngesi ve kaybolan eşinin etrafından saniyede yirmi beş binden daha fazla bir biçimde ileri geri hareket ediş i vasıtasıyla bir sakatlanmış taş atomu, yer çekimini kısmen devre dış ı bırakmaya yetkindir; ve böylelikle bu atom başarılı bir biçimde, özgürlük ve serüven için güneş ış ınları üzerinde ış ığın ve enerjinin ortaya çıkan ırmakları içinde hareket etmeye yetkin hale gelir. Bu kalsiyum atomu, saniyede yaklaşık yirmi beş bin kere güneş ış ığını tutarak ve onu bırakarak ileri doğru ivmelenmenin dönüşümlü kasılmaları vasıtasıyla dış ı doğru hareket eder. Ve bu durum, bu taş ın neden mekân ın dünyalarının baş bileş eni olduğunu açıklamaktadır.

41:6.5 (462.3) Bu cambaz kalsiyum elektronunun çevikliği, güneş sel kuvvetlerin X-ış ını sıcaklığı vasıtasıyla daha yüksek yörüngenin döngüsüne fırlatıldıklar ında yalnızca bir saniyenin yaklaşık olarak bir milyonda bu yörünge iç ine geç iş yapmaları gerçekliğiyle doğrulanmıştır; ancak atomsal çekirdek çekiminin elektriksel-çekim gücünden önce bu elektron, atomsal sürecin etraf ında bir milyon dönüşü tamamlamaya yetkin olarak eski yörüngesine geri döner.

41:6.6 (462.4) Sizin güneş iniz, güneş sisteminin oluş uyla ilişkili olan kasılan patlamalarının zamanı boyunca devasa büyüklükteki kalsiyumunun çok büyük bir oran ını yitirmiştir. Güneş kalsiyumunun birçoğu mevcut an iç erisinde güneş in dış ıta bulunan tabakası iç erisindedir.

41:6.7 (462.5) Güneş in tayfsal irdelenmesinin yalnızca güneş -yüzeyi oluş umunu gösterdiği unutulmamalıdır. Örnek olarak: Güneş tayf ı demir hatlarını ortaya çıkarmaktadır, fakat demir güneş iç inde temel bir element değildir. Bu olgu neredeyse

tamamiyle; demir tayfının kaydı için oldukça elverişli sıcaklık olan 6.000'den biraz daha az derecedeki, güneşin mevcut sıcaklığından kaynaklanmaktadır.

7. Güneş Enerjisi'nin Kaynakları

41:7.1 (463.1) Kendi güneşiniz dâhil olmak üzere, güneşlerin birçoğunun iç sıcaklığı ortak olarak inanılandan çok daha fazladır. Bir güneşin içinde işlevsel biçimde bütüncül hiç bir atom mevcut değildir; onlar az veya çok, bu tür sıcaklıklara özgü olan yoğun X-ışını bombardımanı tarafından dağılmış bir haldedir. Bir güneşin dış tabakaları içinde hangi maddi elementlerin ortaya çıkabildiğinden bağımsız olarak, içte bulunan unsurlar çok benzer bir biçimde; yıkıcı X-ışınlarının dağıtıcı etkisi tarafından mevcut hale gelir. X-ışını, atomsal mevcudiyetin büyük eşitleyicisidir.

41:7.2 (463.2) Güneşinizin yüzey sıcaklığı yaklaşık olarak 6.000 derecedir; ancak onun içine girildiğinde bu sıcaklık, merkezi bölgeleri içinde yaklaşık 35.000.000 derecelere varan inanılmaz bir yüksekliğe ulaşana kadar çabuk bir biçimde artış gösterir. (Bu sıcaklıkların tümü Fahrenheit ölçeğine göre.)

41:7.3 (463.3) Bu olgular bütününe hepsi, devasa enerji çıkışının bir göstergesidir; önemlerine göre isimlendirilmiş bir biçimde, güneş enerjisinin kaynakları şunlardır:

41:7.4 (463.4) 1. Atomlar ve nihai olarak elektronların yok olması.

41:7.5 (463.5) 2. Böylece serbest bırakılan enerjilerin radyoaktif topluluklarını içine alarak, elementlerin dönüşümü.

41:7.6 (463.6) 3. Belirli evrensel mekân-enerjilerinin birleşimi ve aktarımı.

41:7.7 (463.7) 4. Alev halindeki güneşlere doğru durmaksızın dalmakta olan uzay maddesi ve göktaşları.

41:7.8 (463.8) 5. Güneş kasılması; bir güneşin soğuması ve bunun sonrasında meydana gelen büzülme, uzay maddesi tarafından tedarik edilenden zaman zaman daha fazla olan enerji ve sıcaklığı ortaya çıkarmaktadır.

41:7.9 (463.9) 6. Yüksek sıcaklıklarda çekim etkinliği, döngüleştirilen gücü radyoaktif enerjilere dönüştürmektedir.

41:7.10 (463.10) 7. Güneşi terk ettikten sonra tekrar onun içerisine çekilen tekrar alı konulan ışık ve diğer madde, diğer enerjiler ile birlikte daha fazla güneşsel kökene sahip olmaktadır.

41:7.11 (463.11) Orada, zaman zaman milyonlarca derecede sıcaklıkta bulunan güneşi çevreleyen sıcak gazların düzenleyici bir örtüsü bulunmaktadır; bu örtü, ısı kaybını düzenlemek ve bunun geride kalan durumlarında ısı yayılımının yıkıcı dalgalanmalarını engellemek için faaliyet gösterir. Bir güneşin etkin yaşamı boyunca 35.000.000 derecedeki içsel sıcaklığı, dışsal sıcaklığın gittikçe artan düşüşünden oldukça bağımsız bir biçimde yaklaşık olarak aynı değerde kalmaya devam eder.

41:7.12 (463.12) Siz sıcaklığın 35.000.000 derecelerini, elektronsal kaynama noktası olarak belirli çekim basınçları ile birliktelik halinde hayalinizde canlandırmaya çabalayabilirsiniz. Bu basınç ve sıcaklık altında atomların tümü, elektronsal ve diğer soy bileşenlerine ayrılmakta ve parçalanmaktadır; elektronlar

ve ¼ltimatonların diğer birliktelikleri parçalanabilir, ancak g¼neřler ¼ltimatonlarına ayrılmaya yetkin değillerdir.

41:7.13 (463.13) Bu g¼neř sıcaklıkları; bu koşullar altında mevcudiyetlerini en azından bahse konu bu son durumda olduğu gibi idare etmeye devam ederek, ¼ltimatonları ve elektronları devasa bir biçimde hızlandırmak amacıyla işlev g¼sterir. Olağan bir su damlasının, atomların bir milyar trilyonundan fazla bir unsurunu beraberinde taşıdığını bir durup d¼ř¼nd¼ę¼n¼zde; ¼ltimatonsal ve elektron etkinliklerin hızlandırılması biçiminde bu y¼ksek sıcaklığın ne anlama geldiğini anlayacaksınız. Bu enerji, iki yıl boyunca s¼rekli bir biçimde y¼z beygirden daha fazla g¼c¼n¼n ¼rettięi enerjiye karşılık gelmektedir. Her saniye içerisinde g¼neř sistemi tarafından şu an içinde salınan b¼t¼nc¼l ısı, yalnızca bir saniye içinde Urantia ¼zerindeki okyanusların t¼m¼ndeki suyun hepsinin kaynamasına yetecek bir sıcaklığa sahiptir.

41:7.14 (464.1) Evren enerjisinin ana akıntılarının doğrusal kanalları içerisinde faaliyet g¼steren yalnızca bu g¼neřler, sonsuza kadar parıldamaya devam eder. Bu t¼rden g¼neřsel fırınlar, mekân-kuvvet ve benzer d¼ng¼ halindeki enerjinin alınımı vasıtasıyla kendilerinin maddi kayıplarını gidermeye yetkin bir biçimde sonsuza kadar alevlenmeye devam ederler. Fakat yeniden y¼klenmenin bu başlıca kanallarından sonsuza kadar ayrılmış olan yıldızlar; yavaşça soğuyup ve nihai olarak s¼nen bir biçimde, enerjinin b¼t¼nc¼l t¼ketiminin s¼recinden geçmenin nihai sonuna sahip kılınmıştır.

41:7.15 (464.2) Bu t¼rden ¼l¼ veya ¼lmekte olan g¼neřler, çarpışma etkisi vasıtasıyla yeniden canlandırılabilir; veya onlar, parıldamayan belirli mekân enerji adaları tarafından veya

yakında bulunan daha küçük güneşlerin veya sistemlerin çekim-gaspı vasıtasıyla yeniden yüklü bir hale getirilebilir. Ölü güneşlerin büyük bir çoğunluğu, bu veya diğer evrimsel işleyiş biçimleri tarafından hayata tekrar dönüşü deneyimleyecektir. Böylelikle nihai olarak yeniden yüklü hale gelmeyen güneşlere; çekim yoğunlaşmasına ait enerji basıncının ultimatonsal yoğunlaşmasında eşik noktasına eriştiğinde, kütle patlayışı vasıtasıyla parçalanması sürecinden geçmenin nihai sonu kazandırılmıştır. Bu tür ortadan yok olan güneşler bunun sonucunda; daha elverişli bir konumda bulunan diğer güneşlere enerji kazandırmak amacıyla hayranlık verici bir biçimde kullanılan, enerjinin en nadir türlerinden biri haline gelir.

8. Güneş-Enerji Tepkileri

41:8.1 (464.3) Mekân-enerji kanalları içinde döngüsel bir hale getirilen bu güneşler üzerinde güneş enerjisi; hidrojen-karbon-helyum tepkisinin en ortak unsuru olarak, çeşitli karmaşık nükleer-tepki zincirleri tarafından serbest bırakılır. Bu başkalaşım içerisinde karbon, bir enerji katalizörü olarak hareket eder; çünkü karbon, hidrojenin helyuma dönüştürülmesinin bu süreci tarafından hiçbir biçimde mevcut bir halde değişikliğe uğramamaktadır. Yüksek ısıların belirli şartları altında hidrojen, karbon çekirdekleri içine nüfuz eder. Karbonun dört protondan daha fazlasını elinde bulundurmamasından dolayı, ve bu doygunluk düzeyi erişilince; karbon, yenileri gelir gelmez derhal protonları kendi içinden dışarıya doğru çıkarır. Bu tepki içinde içeriye nüfuz eden hidrojen parçacıkları, bir helyum atomunu ortaya çıkarır.

41:8.2 (464.4) Hidrojen içeriğinin azalması, bir güneşin parlaklığını arttırır. Sönüşün nihai sonu kazandırılan güneşler içerisinde

parlaklığın yüksekliği, hidrojenin bittiği noktada gerçekleşir. Bu noktayı takiben parlaklık, çekim büzülmesinin sonrasında ortaya çıkan işleyiş vasıtasıyla idare edilir. Nihai olarak bu türden bir yıldız, oldukça yoğun bir âlem biçiminde küçük bir beyaz yıldız olarak adlandırılan cisim haline gelir.

41:8.3 (464.5) Küçük döngüsel nebulalar biçimindeki büyük güneşler içerisinde, hidrojen bittiğinde ve çekim büzülmesi bunun sonrasında gerçekleştiğinde, eğer bu türden bir bünye dışsal gaz bölgeleri için içsel basıncın sağlanmasını elinde bulundurmak için yeterince opak değilse, bunun sonrasında anlık bir çarpışma gerçekleşir. Çekim-elektrik değişiklikleri, elektrik potansiyelinden mahrum olan küçük parçacıkların geniş sayılarının kökenini sağlamaktadır; ve bu türden parçacıklar hazır bir biçimde güneşin iç bölgesinden kaçıp, böylece birkaç gün içerisinde devasa bir güneşin çarpışması sonucunu beraberinde getirir. Elli yıl önce Andromeda nebulasının büyük nova çarpışmasına sebep olan “kaçak parçacıklarının” göçleri, bu türden göçlerden biridir. Urantia zamanına göre bu türden geniş bir yıldızsal bünye, kırk dakika içerisinde yıkıma uğramıştır.

41:8.4 (464.6) Bir kural halinde maddenin geniş ihraçları; nebulasal gazların geniş bulutları biçiminde soğuyan artık güneşler olarak mevcut bir durumda bulunmaya devam eder. Ve bu anlatılan olayların tümü; yaklaşık dokuz yüz yıl önce kökenine sahip olduğu ve hala yalnız bir yıldız olarak bu düzensiz nebulasal kütesinin merkezi yakınlarında ana âlem olarak ortaya çıkan, Yengeç nebulası gibi düzensiz nebulaların birçok türünün kökenini açıklamaktadır.

9. Güneş’in Yerleşik Konumu

41:9.1 (465.1) Daha büyük güneşler; ışığın yalnızca güçlü X-ışınlarının yardımı vasıtasıyla kaçtığı elektronları üzerinde, bu türden bir çekim denetimi sağlamaktadır. Bu yardımcı ışınlar, tüm uzaya nüfuz eder; ve onlar, enerjinin temel ultimatonsal birlikteliklerinin idaresi ile ilgidir. 35.000.000 derecelerinde üstünde bulunan en yüksek sıcaklığa olan erişimlerini takiben, bir güneşin öncül zamanlarındaki büyük enerji kayıpları, ultimatonsal sızıntı olarak ışığın kaçmasıyla çok ilgili değildir. Bu ultimatonsal enerjileri uzaya doğru; güneşin ergenlik dönemleri sürecinde gerçek bir enerji patlaması olarak, elektronsal birlikteliğin ve enerjinin maddi bir hale gelmesinin sürecine katılmak amacıyla kaçar.

41:9.2 (465.2) Atomlar ve elektronlar çekim kuvvetine tabidir. Ultimatonsal enerjiler, maddi çekimin karşılıklı ilişkisi olarak yerel çekime *bağlı değildir*; ancak onlar bütünüyle, kâinat âlemlerinin tümünün evrensel ve ebedi döngüsüne ait dönüş olarak akım biçimindeki mutlak veya Cennet çekimine bağlıdır. Ultimatonsal enerji, yakın veya uzak maddi kütlelerin doğrusal veya doğrudan çekim etkisine uymamaktadır; fakat bu enerji her zaman, uçsuz bucaksız yaratımın büyük elips yörüngesinin döngüsü uyarınca dönüşünü gerçekleştirmektedir.

41:9.3 (465.3) Sizin kendi güneş merkeziniz yıllık olarak, mevcut maddenin neredeyse yüz milyon tonunu merkezden yaymaktadır; bunun karşısında devasa güneşler, ilk bir milyar yıllık süreç olan öncül büyüme evreleri boyunca olağanüstü büyüklükte bir kütle yitirmiştir. Bir güneşin yaşamı, içsel ısısının en yüksek noktasına ulaşmasından sonra istikrara kavuşur; ve alt atomik enerjiler serbest bırakılmaya başlar. Ve

tam da bu eşik noktasında daha büyük olan güneşler kasıımsal titreşimleri almaktadır.

41:9.4 (465.4) Güneşin yerleşik konuma gelmesi bütünüyle; inanılmaz sıcaklıklar tarafından karşılıklı olarak dengelenmiş devasa basınçlar biçiminde, çekim-ısı mücadelesi arasındaki dengeye bağlıdır. Güneşlerin içsel gaz esnekliği, çeşitli maddelerin üst tabakaları idame ettirir; buna ek olarak çekim ve ısı dengede bulunduğu zaman, dışsal maddelerin ağırlığı temel ve içsel gazların sıcaklık basıncına tam anlamıyla eşittir. Daha genç olan yıldızların birçoğunda çekim yoğunlaşması sürekli artan içsel sıcaklıkları meydana getirir; ve içsel ısı yükseldikçe yüksek gaz rüzgârlarının iç X-ışını basıncı o kadar yüksek bir hale gelir ki, merkezkaç etkisi ile birlikte bir güneş dış tabakalarını uzaya doğru atmaya başlayıp böylece çekim ve ısı arasındaki dengeyi yeniden kurar.

41:9.5 (465.5) Sizin güneşiniz uzun bir zamandan beri; daha genç olan yıldızlarının birçoğu için devasa titreşimler oluşturan rahatsızlıklar biçimindeki, onun genişleme ve büzülme döngüleri arasında göreceli bir denge düzeyine erişmiştir. Sizin güneşiniz şu an, altıncı milyar yaşını geçmiştir. Güneşiniz, yirmi beş milyar yıldan daha fazla bir süreliğine mevcut etkinliği biçiminde ışımaya devam edecektir. Onun genç ve yerleşik konuma geçmiş faaliyetinin bir araya geldiği süreçler boyunca muhtemel bir biçimde, düşüşün kısmı bir etkin dönemini deneyimleyecektir.

10. Yerleşik Dünyaların Kökeni

41:10.1 (465.6) En üst düzey titreşim durumunda veya onun yakınlarında, çeşitli yıldızlardan bazıları; birçoklarının nihai

olarak sizin güneşinize ve onun etrafında dönen gezegenlerine benzeyeceği, alt sistemlere kaynaklık etme sürecindedir. Güneşiniz; Angona sistemi yörüngesi üzerinde güneşe yaklaşıp döndüğünde, güneşin dış yüzeyi maddenin sürekli tabakaları biçiminde gerçek akımları fışkırmaya başlamıştır. Bu süreç, bu sistemin güneşin en yakınına geldiği ana kadar olanca şiddetiyle devam etmiştir; güneş bütünlüğünün sınırlarına ulaşıldığında ve maddenin geniş bir zirvesine erişildiğinde, güneş sisteminin atası açığa çıkmıştır. Benzer koşullar altında etkileşimde bulunan bünyenin hareket yörüngesi içinde ona en yaklaştığı anda zaman zaman; bir güneşin dörtte biri veya üçte biri bile büyüklüğe sahip, bütüncül gezegenleri kendisine çeker. Bahse konu bu büyük ihraçlar, Jüpiter ve Satürn'e oldukça benzeyen âlemler olarak dünyaların alışılmamış belirli bulutsal türlerini oluştururlar.

41:10.2 (466.1) Güneş sistemlerinin büyük bir çoğunluğu buna rağmen, sizinkinden oldukça farklı bir kökene sahip bulunmaktaydı; ve bu durum, gelgitsel-çekim işleyiş biçimleri tarafından üretilmiş olanlar içinde doğruluk taşımaktadır. Fakat dünya inşasının hangi işleyiş biçiminden oluştuğundan bağımsız olarak, çekim her zaman yaratımın güneş sistem türünü üretmektedir. Bu üretim; gezegenler, uydular, alt uydular ve göktaşları ile birlikte merkezi bir güneş veya bir karanlık adanın oluşmasıdır.

41:10.3 (466.2) Bireysel dünyaların fiziksel özellikleri büyük bir ölçüde; kökenin, gökbilimsel konumun ve fiziksel çevrenin türü tarafından belirlenmiştir. Uzay boyunca dönüşün yaşı, büyüklüğü ve sayısına ek olarak hız aynı zamanda belirleyici etmenlerdir. Gaz-büzülmesi ve katı-birikimi dünyaları dağlar

tarafından belirlenmiş olup, öncül yaşamları boyunca çok küçük olmadıkları durumlarda su ve havadan oluşmuşlardır. Eriyik-ayırışma ve çarpışmasal dünyalar zaman zaman geniş dağ sıralarına sahip değildir.

41:10.4 (466.3) Bu yenedünyalarının hepsinin öncül çağları boyunca depremler sıklıkla görülmekte olup, onların hepsi büyük fiziksel rahatsızlıklar tarafından belirlenmektedir; bu durum özellikle, belirli bireysel güneşlerin öncül yoğunlaşma ve büzüşme zamanlarında geride bıraktıkları engin nebulasal halkalarından dünyaya gelmiştir. Urantia gibi çifte bir kökene sahip olan gezegenler, daha az şiddetli ve fırtınalı gençlik süreçlerinden geçerler. Böyle bir duruma rağmen sizin dünyanız; volkanlar, depremler, seller ve inanılmaz fırtınalar tarafından belirlenen kudretli karışıklıkların öncül bir fazını deneyimlemiştir.

41:10.5 (466.4) Satania'nın kendisi Norlatiadek'in en dışta bulunan sisteminin yanında bulurken ve bu takımyıldızı mevcut an içinde Nebadon'un dış sınırlarını katetmekteyken; Urantia göreceli bir biçimde, Jerusem'den oldukça uzak bir biçimde ayrılmış halde tek bir istisnaya sahip olarak, güneş sisteminiz olan Satania'nın dış etekleri üzerinde tecrit edilmiş bir yerleşke konumlanmıştır. Mikâil'in bahşedilmişliğinin onurlu bir seviyeye ve asli evren amacına doğru olan yükselişine kadar, siz gerçek anlamıyla yaratılmışların en alt düzeyinde konumlanan unsurları arasında bulunmaktaydınız. En alt düzeyde bulunan gerçek anlamıyla en yüksek seviyeye erişirken, en sonda bulunan bünye ilk düzeye erişir.

41:10.6 (466.5) [Nebadon Güç Merkezleri'nin Baş İdarecisi ile işbirliği halinde bir Baş Melek tarafından sunulmuştur.]

42. Makale

Enerji — Akıl ve Madde

42:0.1 (467.1) EVRENİN oluşumu; mevcudiyetin tümünün temelinde enerjinin bulunması bakımından maddi olup, saf enerji Kâinatın Yaratıcısı tarafından düzenlenmektedir. Enerji olarak kuvvet, Kâinatsal Mutlak'ın mevcudiyeti ve varlığını gösteren ve onu doğrulayan bir biçimde sonsuza kadar ayakta kalan bir abidedir. Cennet Mevcudiyetleri'nden ilerleyen enerjinin bu engin akımı, hiçbir zaman başarısız olan bir biçimde doğrultusundan uzaklaşmamıştır; sınırsız tedarik içerisinde hiçbir zaman bir kesinti gerçekleşmemiştir.

42:0.2 (467.2) Evren enerjisinin düzenlenmesi her zaman, Kâinatın Yaratıcısı'nın kişisel iradesi ve onun bütünüyle-bilge olan emirleri uyarınca gerçekleşmektedir. Açığa çıkan gücün ve döngü halindeki enerjinin bu kişisel düzenlenişi; Bütünleştirici Bünye tarafından idare edilen Evlat ve Yaratıcı'nın bütüncül amaçlarına ek olarak Ebedi Evlat'ın eş güdümsel eylemleri ve kararları tarafından değişikliğe uğramaktadır. Bu kutsal varlıklar kişisel ve bireysel olarak hareket etmektedirler; onlar aynı zamanda, kâinat âlemlerinin tümü içinde ebedi ve kutsal amacın her birini değişken bir biçimde yansıtan, neredeyse sınırsız bir sayıda bulunan altlarındaki görevlilerinin kişileri ve güçleri içerisinde faaliyet göstermektedir. Fakat kutsal gücün bu işlevsel ve geçici değişimleri veya dönüşümleri hiçbir biçimde, tüm güç-enerjisinin her şeyin merkezinde ikamet eden kişisel bir Tanrı'nın nihai denetiminde olduğuna dair gerçeği dışlamamaktadır.

1. Cennet Kuvvetleri ve Enerjileri

42:1.1 (467.3) Evrenin oluşumu maddidir, ancak yaşamın özü ruhanidir. Ruhaniyetlerin Yaratıcısı aynı zamanda evrenlerin atasıdır; Özgün Evlat'ın ebedi Yaratıcısı aynı zamanda, Cennet Adası olarak özgün yaratım biçiminin ebediyet kökenidir.

42:1.2 (467.4) Enerji olarak madde; aynı kâinatsal gerçekliğin farklılaşan dışavurumları olduğu için, bir evren olgusu olarak Kâinatın Yaratıcısı'nın içerisinde içkin bir şekilde bulunmaktadır. “Onun içinde mevcut hale gelmektedir.” Madde içkin enerjiyi dışa vuran bir biçimde ortaya çıkıp, kendi içinde taşıdığı güçleri sergileyebilir; ancak bahse konu bu tüm fiziksel olgular bütününe katılan enerjileri etkileyen çekimin hatları, Cennet'ten kökenini almakta olup ona bağımlıdır. Enerjinin ilk ölçülebilen türü olan ultimatton, çekirdeği olarak Cennet'e sahiptir.

42:1.3 (467.5) Madde içerisinde içkin bir biçimde var olan ve kâinatsal uzay içerisinde mevcut olan Urantia üzerinde bilinmeyen enerjinin bir türü bulunmaktadır. Bu keşif bütünüyle yapıldığında, bunun sonrasında fizikçiler en azından maddenin gizemini çözdüklerini hissedeceklerdir. Ve böylelikle onlar Yaratan'a bir adım daha yaklaşacaklardır; ve onlar kutsal işleyiş biçiminin bir fazını daha üstünlükle geçeceklerdir; fakat onlar ne herhangi bir biçimde Tanrı'yı bulmuş olacaklar, ne de maddenin mevcudiyetini ve ne de Cennet'in kâinatsal işleyiş biçiminden ve Kâinatın Yaratıcısı'nın devinimsel amacından kökenini alan doğal yasaların işleyişini oluşturacaklardır.

42:1.4 (468.1) Daha büyük ilerlemelerin ve daha ileri keşiflerin ardından, mevcut bilgiyle kıyaslanamayacak bir biçimde Urantia ilerleme gösterdikten sonra bile, maddenin elektriksel

birimlerine ait enerji döngülerinin fiziksel dışavurumlarının değişikliğe uğratılması bakımından düzenlenmesine erişmiş bir düzeye gelecek olmanıza rağmen — bu türden olası ilerlemelerin sonrasında bile —, bilim adamları maddenin bir atomunu yaratmada, enerjinin bir ışıltısını oluşturmada veya yaşam olarak adlandırdığımız hayata bir madde bile katmada sonsuza kadar yetersiz olacaklardır.

42:1.5 (468.2) Enerjinin yaratımı ve yaşamın bahşedilmesi, Kâinatın Yaratıcısı'nın ve onun birliktelik halindeki Yaratan kişiliklerinin ayrıcalığıdır. Enerji ve yaşamın ırmağı; tüm mekâna yayılan Cennet kuvvetinin kâinatsal ve bütünleşmiş akıntısı biçiminde, İlahiyatlar'dan boşalan devamlı bir nehirdir. Bu kutsal enerji tüm yaratımı içine almaktadır. Kuvvet düzenleyicileri bu değişimleri başlatıp, enerji içinde mevcut kılınan mekân-kuvvetin bu dönüşümlerini oluşturmaktadır; güç idarecileri, enerjiyi maddeye aktarırlar; böylelikle maddi dünyalar doğmuş olur. Yaşam Taşıyıcıları, maddi hayat biçiminde yaşam olarak adlandırdığımız ölü madde içerisinde bu süreçleri başlatırlar. Morontia Güç Yüksek Denetimcileri buna benzer bir biçimde, maddi ve ruhsal dünyalar arasındaki geçiş âlemleri boyunca faaliyet göstermektedir. Daha yüksek ruhaniyet Yaratanları enerjinin kutsal türleri içinde benzer süreçleri hayata geçirir, ve orada ussal yaşamın daha yüksek ruhani türleri ortaya çıkar.

42:1.6 (468.3) Kutsal düzey sonrasında şekillenmiş olduğu biçiminde, enerji Cennet'ten yayılır. Saf enerji olarak enerji, kutsal düzenin doğasından kaynağını almaktadır; enerji, üç Tanrı kâinat âlemlerinin yönetim merkezinde faaliyet gösterirken, onların benzeşimi sonrasında şekillenir, ve bir

bütün haline gelir. Ve kuvvetin tümü; Cennet Mevcudiyetleri'nden gelen ve tekrar oraya dönen bir biçimde Cennet içerisinde döngüsel hale getirilmektedir, ve onun kökeni Kâinatın Yaratıcısı olarak sebepsiz Sebep'in bir dışavurumunun özünde bulunmaktadır; ve Yaratıcı olmadan ne herhangi bir şey mevcudiyet kazandı, ve ne de o olmadan herhangi bir şey ne mevcut bir hale gelirdi.

42:1.7 (468.4) Kendiliğinden mukabil olan İlahiyat'dan elde edilen kuvvet, kendi başına hiçbir zaman mevcut değildir. Kuvvet-enerji yok edilemez bir biçimde ortadan kaldırılamaz; Sınırsız'ın bu dışavurumları sınırsız değişimler, sonu olmayan dönüşümler ve ebedi başkalaşımlara bağlı olabilir; fakat hiçbir biçimde veya düzeyde, hayal edilebilecek en ufak bir ölçekte bile, onlar en başından beri bütünlüklerinin kaybına uğramamıştır ve uğramayacaktır. Fakat her ne kadar enerji kaynağını Sınırsız'dan alsa da, sınırsız bir biçimde açığa çıkmamaktadır; mevcut haliyle oluşturulmuş üstün evrenin dışsal sınırları bulunmaktadır.

42:1.8 (468.5) Enerji ebedidir fakat sınırsız değildir; o hiçbir zaman Sınırsız'ın bütüncül her şeyi kavrayışına karşılık göstermemektedir. Sonsuza kadar kuvvet ve enerji varlığını sürdürür; Cennet'ten kaynağını aldıkları için onlar, emredilen döngünün tamamlanması için çağlar gerekse bile, buraya tekrar geri dönmek zorundadır. Cennet İlahiyat kökenine ait onlar unsurlar, yalnızca bir Cennet istikametine veya bir İlahiyat nihai sonuna sahiptir.

42:1.9 (468.6) Tüm bu bilgilerin tümü; kâinat âlemlerinin tümünün döngüsel ve bir anlamda sınırlı, ancak düzenli bir biçimde ve uçsuz bucaksız nitelikte bulunduğu dair bizim inancımızı

desteklemektedir. Eğer bu yargı doğru olmasaydı, enerji tükenişine dair kanıt er veya geç en sonunda ortaya çıkardı. Tüm yasalar, düzenlenmeler, idareler ve evren kâşiflerinin tanıklığı olarak her şey; sınırsız bir Tanrı'nın mevcudiyetini işaret etmekte olup, ancak yine de bu sınırsızlığın karşıtı olarak, neredeyse sonu olmayan bir şekilde sonsuz mevcudiyetinin bir döngüsü olarak sınırlı bir evreni göstermektedir.

2. Kâinatsal Ruhsal Olmayan Enerji Sistemleri (Fiziksel Enerjiler)

42:2.1 (469.1) Fiziksel, akılsal veya ruhsal olarak kuvvet ve enerjinin çeşitli düzeylerini İngilizce dili vasıtasıyla adlandırmak ve onun içerisinde tanımlamak için yerinde kelimeler bulmak gerçek anlamıyla zordur. Bu anlatımlar bütüncül olarak, sizin kabul ettiğiniz kuvvet, enerji ve güç tanımlamalarını birebir karşılamamaktadır. Dil içerisinde mevcut bulunan kısıtlılıklardan dolayı bu terimleri çoklu anlamlar altında kullanmak zorundayız. Bu makalede, örnek olarak, *enerji* kelimesi olgusal hareketin eylemin ve potansiyelin türlerini ve tüm fazlarını adlandırmak için kullanılmıştır; bunun karşısında *kuvvet* enerjinin çekim öncesi ve *güç* ise enerjinin çekim sonrası aşamaları anlamında kullanılmaktadır.

42:2.2 (469.2) Buna rağmen ben, fiziksel enerji biçimindeki kâinatsal kuvvet, ortaya çıkan enerji ve evren gücü için şu sınıflandırılmayı kullanmayı önererek kavramsal karışıklığı azaltmaya çalışacağım:

42:2.3 (469.3) 1. *Mekân Gücü*. Bu güç, Koşulsuz Mutlaklık'ın sorgulanmayan özgür mekân mevcudiyetidir. Bu kavramın uzantısı, Koşulsuz Mutlaklık'ın işlevsel bütünlüğü içinde evren

kuvvet-mekân potansiyelini çağrıştırır. Bunun karşısında bu kavramın içeriği; başlangıcı ve sonu olmayan, hiçbir şekilde hareket etmeyen ve değişikliğe uğramayan Cennet Adası'ndan ebediyet bilgeliliğini alan evrenler biçimindeki kâinatsal gerçekliğin bütünlüğünü karşılamaktadır.

42:2.4 (469.4) Bahse konu bu olgular bütünlüğü; Cennet'in alt tarafına özgü olup, muhtemel bir biçimde mutlak kuvvet mevcudiyeti ve dışavurumunun üç bölgesi ile bütünleşir. Bu bölgeler; Koşulsuz Mutlaklık'ın temel bölgesi, Cennet Adası'nın kendi bölgesi, ve belirli bir takım tanımlanmamış eşitleyici ve telafi edici birimler veya faaliyetlerin ara bölgesidir. Bu üçlü eş merkezsel bölgeler, kâinatsal gerçekliğe ait Cennet döngüsünün ana merkezidir.

42:2.5 (469.5) Mekân gücü, gerçeklik öncesi bir birimdir; her ne kadar Öncül Üstün Kuvvet Düzenleyicileri'nin mevcudiyeti tarafından değişikliğe uğratılabilir olarak görünse de bu birim, Koşulsuz Mutlaklık'ın nüfuz alanına ait olup, yalnızca Kâinatın Yaratıcısı'nın kişisel kavrayışına karşılık göstermektedir.

42:2.6 (469.6) Uversa üzerinde, mekân gücü ABSOLUTA olarak adlandırılmaktadır.

42:2.7 (469.7) 2. *Ezeli kuvvet*. Bu kuvvet; mekân gücü içerisinde ilk temel değişikliği temsil etmekte olup, Koşulsuz Mutlaklık'ın alt Cennet faaliyetlerinden bir tanesi olabilir. Alt Cennet'den dışarı çıkan mekân mevcudiyetinin, gelen mekân mevcudiyetine göre bir ölçüde değişikliğe uğradığının bilgisine sahibiz. Fakat bu olası ilişkilerden bağımsız olarak, mekân gücünün ezeli kuvvete olan açık bir biçimde tanınmakta

dönüşümü; yaşayan Cennet kuvvet düzenleyicilerine ait gerilim-mevcudiyetinin öncül farklılaşan faaliyetidir.

42:2.8 (469.8) Etkisiz ve potansiyel kuvvet, Öncül Varedilmiş Üstün Kuvvet Düzenleyicileri'nin mekân mevcudiyeti tarafından sağlanan dirence karşılık olarak etkin ve ezeli bir hale gelir. Kuvvet mevcut an içerisinde; Eylem olarak Tanrı tarafından başlatılan belirli öncül hareketlere verilen karşılıklar ve bunun sonucundaki Kâinatsal Mutlak'dan doğan telafi edici belirli hareketlere verilen tepkiler biçiminde, çoklu tepkinin âlemlerine doğru Koşulsuz Mutlak'ın ayrıcalıklı nüfuz alanından ortaya çıkmaktadır. Ezeli kuvvet, mutlaklığın ölçüsünde aşkın nedenselliğe tepki gösteren bir görünüme sahiptir.

42:2.9 (469.9) Ezeli kuvvet zaman zaman *saf enerji* olarak adlandırılır; Uversa üzerinde biz onu SEGREGATA biçiminde adlandırmayı tercih etmekteyiz.

42:2.10 (470.1) 3. *Ortaya çıkış halindeki enerjiler.* Başat kuvvet düzenleyicilerinin etkisiz mevcudiyeti, mekân gücünü ezeli kuvvete dönüştürmek içinde yeterli bir niteliğe sahiptir; buna ek olarak bu mevcudiyet, bahse konu bu aynı kuvvet düzenleyicilerinin ilk ve etkin faaliyetlerine başladıkları bu türden etkinleştirilmiş bir mekân alanı üzerindedir. Ezeli kuvvet, evren gücü olarak ortaya çıkmadan önce enerji dışavurumunun âlemleri içinde başkalaşımının iki farklı fazından geçmenin nihai sonuna sahip kılınmıştır. Ortaya çıkan enerjinin bu iki düzeyi şunlardır:

42:2.11 (470.2) a. *Kudretli enerji.* Bu enerji; öncül kuvvet düzenleyicilerin etkinlikleri tarafından hareket kazandırılmış

devasa enerji sistemleri olarak, güçlü-yönelimsel, kütle hareketi kazandırılmış, büyük güç altında gerilim kazandırılmış ve kuvvet uygulanabilen-tepki veren enerjidir. Bu başat veya kudretli enerji, her ne kadar Cennet'in alt tarafından idare edilen mutlak etkilerin bütüncül topluluğuna karşı gösterilen bir toplam-kütle veya mekân-yönelimsel tepkiye muhtemel bir biçimde sebep olsa da, ilk olarak açık bir biçimde Cennet-çekim etkisine karşılık göstermemektedir. Enerji, Cennet'in döngüsel ve mutlak-çekim etkisine karşı ilk karşılığın düzeyine eriştiğinde; öncül kuvvet düzenleyiciler ikincil birlikteliklerinin faaliyetlerine yol vermektedir.

42:2.12 (470.3) b. *Çekim enerjisi*. Şu an açığa çıkmakta olan çekim-tepki enerjisi; evren gücünün potansiyelini taşımakta olup, evren maddesinin tümünün etkin atası haline gelmektedir. Bu ikincil veya diğer bir deyişle çekim enerjisi, Birliktelik Halindeki Aşkın Üstün Kuvvet Düzenleyicileri tarafından oluşturulan basınç-mevcudiyeti ve gerilim-eğilimlerinden kaynaklanan enerji detaylandırılımasının ürünüdür. Bahse konu bu kuvvet düzenleyicilerinin görevlerine karşılık olarak, mekân-enerjisi çabuk bir biçimde kudretli enerji düzeyinden çekim düzeyine geçiş yapar; ve böylece mekân enerjisi, enerji ve maddenin elektronsal ve elektron sonrası düzeylerinin yakın bir zamanda ortaya çıkmakta olan maddi kütlesi içinde içkin olan doğrusal-çekim etkisi için duyarlılığın belirli bir potansiyelini ortaya çıkararak, Cennet (mutlak) çekimin döngüsel kavrayışına doğrudan bir biçimde karşılık verir hale gelir. Çekim karşılığının ortaya çıkması üzerine Birliktelik Halindeki Üstün Kuvvet Düzenleyicileri, Evren Güç Düzenleyicileri'nin eylemin bu alanı üzerine

görevlendirilmeleri koşuluyla mekânın enerji siklonlarından ayrılabilir.

42:2.13 (470.4) Biz, kuvvet evrimine ait öncül aşamaların gerçek nedenlerinden hiçbir biçimde emin olamamaktayız; ancak biz Nihayet'in ussal etkisini, ortaya çıkan-enerji dışavurumlarının iki seviyesi içinde de tanımlayabilmekteyiz. Kudretli ve çekim enerjileri bütüncül olarak düşünüldüğünde, Uversa üzerinde ULTIMATA olarak adlandırılır.

42:2.14 (470.5) 4. *Evren gücü*. Mekân-kuvveti, mekân-enerjisine dönüşmüş olup bu düzeyden de çekim düzenlenmesinin enerjisi haline gelmiştir. Böylelikle fiziksel enerji; gücün kanallarına doğru yönlendirilebilir ve evren Yaratıcıları'nın çok katmanlı amaçlarına hizmet eder bir hale getirildiği yer olan düzeye erişir bir halde olgunlaşmıştır. Bu görev; düzenlenmiş ve yerleşik hale getirilmiş yaratılmışlar olarak asli evren içinde fiziksel enerjinin çok yönlü idarecileri, merkezleri ve düzenleyicileri tarafından yerine getirilir. Bu Evren Güç Yöneticileri, yedi aşkın-evrene ait mevcut enerji sistemini oluşturan enerjinin otuz fazının yirmi birinin neredeyse bütüncül denetimini üstlenmektedir. Güç-enerji-maddenin bu nüfuz alanı, Yüce olan Tanrı'nın zaman-mekân yüksek denetimi altında faaliyet gösteren Yedi Katmanlı Tanrı'nın ussal etkinliklerinin âlemidir.

42:2.15 (470.6) Uversa üzerinde biz, evren gücünün âlemini GRAVİTA olarak adlandırmaktayız.

42:2.16 (470.7) 5. *Havona enerjisi*. Kavramsal olarak bu anlatım, dönüşüme uğrayan mekân-kuvvetin zaman ve mekânın evrenlerine ait enerji-gücün çalışma düzeyine doğru aşama

aşama ilerleyişiyle, Cennet yolu huzuruna doğru akmaktadır. Cennet yolunu üzerinde devam ederken, merkezi evrenin niteliği olan enerjinin mevcudiyet-öncesi bir fazıyla karşılaşılır. Burada evrimsel çevrim tekrar kendisine doğru dönüyormuş gibi görünmektedir; burada enerji-gücün tekrar kuvvete doğru kaymakta olduğu gözlenmektedir, ancak bir doğanın kuvveti, mekân gücü ve ezeli kuvvetten oldukça farklılık taşımaktadır. Havona enerji sistemleri çifte bir doğaya sahip değildir; onlar üçleme bütünlüğü halindedir. Bu enerji, Cennet Kutsal Üçlemesi adına faaliyet gösteren Bütünleştirici Bünye'nin mevcut enerji nüfuz alanıdır.

42:2.17 (471.1) Uversa üzerinde Havona'nın bu enerjileri TRİATA olarak bilinmektedir.

42:2.18 (471.2) 6. *Aşkın enerji*. Bu enerji sistemi; Cennet'in üst düzeyi üzerinde ve buradan faaliyet göstermekte olup, yalnızca absonit insanlar ile iletişim halindedir. Uversa üzerinde bu enerji TRANOSTA olarak adlandırılmaktadır.

42:2.19 (471.3) 7. *Monota*. Enerji, Cennet enerjisi olduğu durumda kutsallığa yakın bir niteliğe sahiptir. Biz, Özgün Evlat'ın ruhaniyet enerjisi olarak canlı bir ebedi akranı biçiminde, monotanın Cennet'in ruhani olmayan enerjisi olarak canlı bir nitelikte bulunduğu ve böylece Kâinatın Yaratıcısı'nın ruhsal olmayan enerji sistemi olduğuna dair inanca eğilim göstermekteyiz.

42:2.20 (471.4) Biz, Cennet ruhaniyeti ve Cennet monotasının *doğasını* ayırt edemeyiz; onlar açık bir biçimde birbirlerine benzemektedir. Onlar farklı isimlere sahiptir, fakat ruhsal ve

ruhsal olmayan dışavurumlarının yalnızca *isimleri* tarafından ayırt edilebilmesine dair bir bilgi mevcut bulunmamaktadır.

42:2.21 (471.5) Biz, sınırlı yaratılmışların Yedi Katmanlı Tanrı ve Düşünce Düzenleyicileri'nin hizmeti vasıtasıyla Kâinatın Yaratıcısı'nın ibadet deneyimine erişmeye yetkin olduklarının bilgisine sahibiz; ancak biz, güç yöneticilerini bile içine alan bir biçimde herhangi bir alt mutlak kişiliğinin, İlk Muhteşem Kaynak ve Merkez'in enerji sınırsızlığını kavrayabileceğinden kuşku duymaktayız. Bu hususta bir şey kesin bir doğruluğa sahiptir: Eğer güç yöneticileri mekân-kuvvet başkalaşımına ait olan işleyiş biçimine aşına ise, onlar bu sırrı hiçbirimize açıklamamaktadırlar. Benim fikrime göre onlar, kuvvet düzenleyicilerin faaliyetini bütüncül bir biçimde kavramamaktadırlar.

42:2.22 (471.6) Bahse konu bu güç yöneticileri kendi başlarına enerji katalizörleridir; şöyle ki, onlar mevcudiyetleri tarafından birim oluşumu içinde enerjiyi ayrıştırır, düzenler veya bir araya getirirler. Ve bunların tümü, bu güç birimlerin mevcudiyetinde böylece faaliyet göstermelerine yol açan enerji içinde içkin olan bir unsurun var olması zorunluluğu olduğu anlamına gelmektedir. Nebadon Melçizedekleri uzun bir zamandan bu yana, kâinatsal kuvvetin evren gücüne olan dönüşümüne ait olgular bütünü "kutsallığın yedi sınırsızlığından" biri olarak tanımlamıştır. Ve bu düzey, sizin yerel evren yükselişiniz boyunca erişebileceğiniz en uzak noktadır.

42:2.23 (471.7) Her ne kadar kâinatsal kuvvetin kökeni, doğası ve dönüşümlerini bütünüyle kavramak bizim yetkinliğimiz dışında olsa da; biz bütüncül bir şekilde, aşkın-evren güç yöneticilerinin faaliyetinin yaklaşık olarak başlangıcı

biçiminde, açığa çıkmakta olan enerjinin Cennet çekimi eylemine olan doğrudan ve hatasız tepkisinin zamanlarından başlayarak onun davranışının tüm fazlarına aşına bir konumda bulunmaktayız.

3. Madde'nin Sınıflandırılışı

42:3.1 (471.8) Merkezi evren dışında evrenlerin tümü içinde madde özdeşdir. Fiziksel nitelikleri bakımından madde; bileşen sayılarının döngüsel hızlarına, döngü halindeki üyelerin sayısına ve büyüklüğüne, onların çekirdeğin bedeninden veya maddenin mekân içeriğinden uzaklığına ve Urantia üzerinde henüz keşfedilmemiş belirli kuvvetlerin mevcudiyetine bağlıdır.

42:3.2 (471.9) Çeşitli güneşler, gezegenler ve mekân bünyeleri içinde maddenin on büyük sınıflandırılışı bulunmaktadır:

42:3.3 (472.1) 1. Ultimatonsal madde — elektronları oluşturmak için hareket eden enerji parçacıkları olarak, maddi mevcudiyetin başat fiziksel birimleri.

42:3.4 (472.2) 2. Alt elektronsal madde — güneş aşkın gazlarının patlayıcı ve püskürtücü aşaması.

42:3.5 (472.3) 3. Elektronsal madde — elektronlar, protonlar ve elektronsal toplulukların çeşitli oluşumlarına katılan çeşitli diğer birimler olarak, maddi farklılaşmanın elektronsal düzeyi.

42:3.6 (472.4) 4. Alt atomsal madde — sıcak güneşlerin iç bölgesi içinde fazlasıyla mevcut bulunan madde.

42:3.7 (472.5) 5. Parçalanmış atomlar — soğuyan güneşler içinde ve uzay boyunca bulunan unsurlar.

42:3.8 (472.6) 6. İyonlaşmış madde — elektriksel, termal veya X-ışın etkinlikleri ve çözücüler tarafından bireysel atomların dışsal (kimyasal olarak etkin) elektronlarından ayrılması.

42:3.9 (472.7) 7. Atomsal madde — moleküler veya görünen maddenin bileşen birimleri olarak, elementsel düzenlenişin kimyasal düzeyi.

42:3.10 (472.8) 8. Maddenin moleküler aşaması — olağan koşullar altında göreceli sabit maddeleşmesinin bir düzeyi içinde Urantia üzerinde mevcut bir durumda bulunduğu haliyle madde.

42:3.11 (472.9) 9. Radyoaktif madde — orta düzey ısı ve azaltılmış çekim basınç koşulları altında daha ağır elementlerin düzen bozucu eğilimi ve etkinliği.

42:3.12 (472.10) 10. Çöküntüye Uğramış Madde — soğuk veya ölü güneşlerin iç bölgelerinde bulunan göreceli sabit bir konumdaki madde. Maddenin bu türü gerçekte durağan değildir; orada hala bir takım ultimatonsal ve hatta elektronsal etkinlik bulunmaktadır, fakat bu birimler çok yakın bir uzaklığa sahiptir ve onların dönüş hızları büyük bir oranda azalmıştır.

42:3.13 (472.11) Maddenin bahse konu bu sınıflandırılışı; yaratılmış varlıkların görünüşünün türleri yerine, onun düzenlenişi ile ilgilidir. Bu sınıflandırılış ne enerjinin ortaya çıkış aşamalarından önceki düzeylerini ne de Cennet üzerinde ve merkezi evren içinde ebedi maddileşmeleri hesaba katar.

4. Enerji ve Madde Dönüşümleri

42:4.1 (472.12) Işık, ısı, elektrik, manyetizma, kimyasal faaliyet, enerji ve madde — köken, doğa ve nihai son bakımından — henüz Urantia üzerinde keşfedilmemiş diğer maddi gerçeklikler ile birlikte bir ve özdeştir.

42:4.2 (472.13) Biz, fiziksel enerjinin tabi olabileceği neredeyse sınırsız sayıdaki değişikliği bütünüyle kavrayamamaktayız. Bir evren içerisinde fiziksel enerji ışık olarak ortaya çıkmakta, bir diğerinde ışık ve ısı yaymakta, ve bir diğerinde ise Urantia üzerinde olduğu gibi enerjinin bilinmeyen türlerinde gözlenmektedir; ifade edilmemiş milyon yıllar içinde fiziksel enerji, çalkantılı elektriksel enerji veya manyetik güç olarak sürekli değişen bir tür içerisinde tekrar ortaya çıkabilir; ve daha sonra fiziksel enerji bir sonraki evren içinde, âlemlerin birtakım büyük felaketleri içinde dışsal fiziksel kayboluşunu takiben, başkalaşımın bir serisi boyunca çeşitli maddenin bir türü içinde tekrar ortaya çıkabilir. Hesaba gelmez çağlar ve evrenler boyunca neredeyse sonu gelmeyen gezintisi sonrasında bu aynı enerji böylece tekrar ortaya çıkar ve birçok kez kendi türü ve potansiyelini değiştirir; ve benzer olarak bu dönüşümler, takip eden çağlar ve sayısız âlemler boyunca devam eder. Böylece madde, zamanın dönüşümleri sürecinden geçerek fakat aynı zamanda her zaman ebediyetin döngüsüne bağlı bir biçimde salınarak ufalanır; her ne kadar kaynağına geri dönmesi uzun bir süreliğine engellenmiş olursa olsun, o her zaman buraya geri dönecektir, ve onu gönderen Sınırsız Kişilik tarafından emredilen doğrultu boyunca o her zaman ilerleyecektir.

42:4.3 (473.1) Güç merkezleri ve onların birliktelikleri, ultimatunun elektronların döngülerine ve dönüşlerine olan dönüşümleriyle

oldukça ilgilidir. Bu benzersiz varlıklar, ultimatolar olarak maddileşmiş enerjinin temel birimlerine ait maharetli dönüşümleri vasıtasıyla gücü denetim altına alır ve onu bir araya getirir. Onlar, bu ilkel düzey içerisinde döngü halinde olduğu gibi enerjinin üstünleridir. Fiziksel düzenleyiciler ile irtibat halinde onlar, elektronsal aşama olarak adlandırıldığı biçimiyle elektriksel seviyeye dönüşmesinden sonra bile etkin bir biçimde denetlemeye ve yönlendirmeye yetkindir. Fakat onların faaliyet kapsamı, elektronsal olarak düzenlenmiş enerji atomsal sistemlerin burgaçlarına doğru salındığı zaman devasa bir biçimde kısıtlanmış olur. Bu tür maddileşme üzerine bu enerjiler, doğrusal çekimin çekim gücünün bütüncül kavrayışı altına girer.

42:4.4 (473.2) Çekim; güç hatları, güç merkezlerinin enerji kanalları ve fiziksel düzenleyiciler üzerinde olumlu bir biçimde hareket eder; ancak karşı çekim edinimlerinin uygulanması olarak, bu varlıklar yalnızca çekim karşısında olumsuz bir ilişkiye sahiptir.

42:4.5 (473.3) Mekânın tümü boyunca soğukluk ve diğer etkiler, yaratıcı bir biçimde ultimatoların elektronlar halinde düzenlenmesinde görev başındadır. Isı, elektronsal etkinliğin ölçüsü iken; bunun karşısında soğukluk, göreceli enerji hareketsizliği olarak, ne ortaya çıkan enerjinin ne de düzenlenmiş maddenin mevcut bir halde bulunmaması ve çekim kuvvetine karşılık vermemesi şartıyla mekânın evrensel kuvvet-etkisinin düzeyi olarak, ısının yokluğunu simgeler.

42:4.6 (473.4) Çekim mevcudiyeti ve faaliyeti, kuramsal mutlak sıfırın ortaya çıkmasını engelleyen unsurdur; çünkü yıldızlar arası uzay, mutlak sıfırın sıcaklığına sahip değildir.

Düzenlenmiş mekânın tümü boyunca çekime karşılık veren enerji akımları, güç döngüleri, ultimatonal etkinlikler ve düzenlenmekte olan elektronsal enerjiler mevcut bulunmaktadır. İşlev bakımından bahsedilecek olursa, mekân boş değildir. Urantia'nın atmosferi bile, yaklaşık olarak üç bin milde evrenin bu bölümü içerisinde ortalama uzay maddesine dönüşmeye başlayınca kadar artan bir biçimde incilir. Nebadon içinde boş mekâna en yakın olarak bilinen yer bile, her biri bir inç küp hacmindeki — bir elektrona denk olarak — yaklaşık yüz ultimatonun varlığını sergileyecektir. Maddenin bu türden bir azlığı işlevsel olarak boş mekân olarak değerlendirilir.

42:4.7 (473.5) Sıcaklık ve soğukluk olarak ısı, enerji ve madde evriminin âlemleri içinde sadece çekim karşısında ikincildir. Ultimatonlar alçak gönüllü bir biçimde sıcaklığın aşırı değerlerine itaat etmektedir. Düşük sıcaklıklar, elektronsal insanın ve atomsal bir araya gelmenin belirli türleri için elverişlidir; bunun karşısında yüksek sıcaklıklar, atomsal parçalanışın ve maddi ayrışımın her türünü yerine getirmektedir.

42:4.8 (473.6) Belirli içsel güneş düzeylerinin ısı ve basıncına maruz kaldığında maddenin en ilkel birlikteliklerinin neredeyse tamamı dağılabilir. Isı böylece geniş bir biçimde çekim dengesinin üstesinden gelebilir. Fakat bilinen hiçbir güneş ısısı veya basıncı, ultimatonları kudretli enerji haline geri döndüremez.

42:4.9 (473.7) Yakıcı güneşler, maddeyi enerjinin çeşitli türlerine dönüştürebilir; fakat karanlık dünyalar ve tüm dışsal uzay, bu enerjilerin âlemlerin maddesine dönüştüğü noktaya kadar

elektronsal ve ultimatsal etkinliği yavaşlatabilir. Nükleer maddenin temel birlikteliklerinin birçoğuna ek olarak yakın bir doğanın belirli elektronsal birliktelikleri; maddileşen enerjinin daha geniş birikimlerinin birlikteliği vasıtasıyla daha sonra bir araya gelerek, açık mekânın oldukça düşük sıcaklıklarında oluşturulmuştur.

42:4.10 (473.8) Enerji ve maddenin bu sonu olmayan başkalaşımının bütünü boyunca biz; çekim basıncının etkisi ile sıcaklık, hız ve dönüşün belirli koşulları altında ultimatsal enerjilerin karşı çekim davranışını göz önünde bulundurmak zorundayız. Sıcaklık, enerji akımları, uzaklık ve yaşayan kuvvet düzenleyicilerinin mevcudiyetine ek olarak g   yöneticileri aynı zamanda enerji ve maddenin dönüşüm olgularının tümü üzerinde bir etkiye sahiptir.

42:4.11 (474.1) Madde içindeki kütlenin artışı, ışığın hızının karesi tarafından bölünen enerjinin artışına eşittir. Dinamiksel bir anlamda, hareketsiz maddenin sergilediği iş; Cennet'ten kendi parçalarının bir araya gelmesiyle genişleyen enerjiden, geçiş halinde üstesinden geline kuvvetlerin direnci ve birbirleri üzerinde maddenin parçaları tarafından uygulanan etkisinin çıkarılmasına eşittir.

42:4.12 (474.2) Maddenin elektronsal öncesi türlerinin mevcudiyeti, kurşunun iki atomsal ağırlığı tarafından belirtilmiştir.  zg n oluşumun kurşunu, radyum sızıntılarının vasıtasıyla uranyum parçalanması boyunca üretilenden biraz daha fazladır; ve atomsal ağırlık içerisindeki bu farklılık, atomsal parçalanma içinde enerjinin mevcut kaybını temsil etmektedir.

42:4.13 (474.3) Maddenin göreceli bütünlüğü; Urantia bilim adamlarının kuantum olarak adlandırdıkları, enerjinin yalnızca bu kesin sayılarda emilebildiği veya salınabildiği gerçeği tarafından tasdik edilmiştir. Maddi âlemler içindeki bu bilge koşul, evrenleri süreklilik içerisinde bir arada tutmaya hizmet etmektedir.

42:4.14 (474.4) Enerjinin niceliği, elektronsal veya diğer konumlar yön değiştirdiğinde, her zaman bir “kuantum” veya onun bir takım çoklu halidir; fakat enerjinin bu birimlerinin titreşimsel veya dalgasal davranışı bütünüyle, ilgili maddi yapıların ebatları tarafından belirlenir. Bu türden dalgasal enerji dalgacıkları; bu şekilde ortaya çıkan ultimatınların, elektronların, atomların veya diğer birimlerin çaplarının 860 katıdır. Kuantum davranışına ait dalga mekaniğinin gözlenmesine dair hiçbir zaman sonuçlanmamış olan kafa karışıklığı, enerji dalgalarının birbiri üstüne eklenmesi nedeniyle gerçekleşmektedir: Dalgaların iki tepesi iki kat bir tepeyi bir araya getirebilir, bunun karşısında bir tepe ve bir oluk birleşebilir ve böylece karşılıklı olarak birbirlerini sonlandırabilirler.

5. Dalga-Enerji Dışavurumları

42:5.1 (474.5) Orvonton’un aşkın-evreni içerisinde, dalga enerjisinin yüz kadar oktavı bulunmaktadır. Enerji dışavurumlarının bu yüzlük topluluğu arasında atmış dördü bütünüyle veya kısmen Urantia üzerinde tanınmıştır. Güneş’in ışınları, bu diziler içinde kırk altıncısı olarak, gözle görülen ışınların tek bir oktav ile bütünleşmesi biçiminde, aşkın-evren ölçeği içerisinde dört oktavı oluşturmaktadır. Ultraviyole topluluğu bu sıradan sonra gelmektedir, bunun karşısında bu dizilerin ten oktav

yukarısında, radyumun gama ışınlarını takip eden bir biçimde, X-ışınları bulunmaktadır. Güneşin görünen ışığının üstündeki otuz iki oktav, birliktelik halindeki oldukça yüksek bir düzeyde enerji kazandırılmış madenin ufak parçacıkları ile çok sık bir biçimde karışıma uğrayan dış uzay enerji ışınlarıdır. Görünen güneş ışının hemen altında infrared ışınları ortaya çıkmaktadır, ve onların otuz oktav altında ise radyo iletim toplulukları bulunmaktadır.

42:5.2 (474.6) Dalgasal enerji dışavurumlar — Urantia'nın yirminci yüzyıl bilimsel aydınlanmasının bakış açısına göre — şu on topluluk içerisinde sınıflandırılabilir:

42:5.3 (474.7) 1. *İnfraultimatonsal ışınlar* — onlar belirli bir şekil kazanırlarken ultimatonsların sınır dönüşleridir. Bu ışınlar, dalgasal olgular bütünüünün içinde tespit edilebileceği ve ölçüleceği ortaya çıkmakta olan enerjinin ilk düzeyidir.

42:5.4 (474.8) 2. *Ultimatonsal ışınlar*. Enerjinin ultimatonsların ufak parçacıkları ile bir araya gelmesi, fark edilebilir ve ölçülebilir mekânın içeriğinde titreşimlere neden olmaktadır. Ve fizikçilerin ultimatonsu keşfedecekleri zamandan uzun bir süre önce onlar kuşkusuz bir biçimde, bu ışınların olgular bütünüünü Urantia üzerine yağdıklarında tespit edecekler. Bu kısa ve güçlü ışınlar, ultimatonsların maddenin elektronsal düzenlenişini saptıracakları noktaya kadar yavaşlarken onların başlangıç etkinliğini temsil etmektedir. Ultimatonslar elektronlar ile bir araya gelirken, yoğunlaşma enerjinin sonuçsal bir birikimi ile ortaya çıkmaktadır.

42:5.5 (475.1) 3. *Kısa mekân ışınları*. Bu ışınlar bütünüyle saf elektronsal titreşimlerin en kisası olup, maddenin bu türünün

atom öncesi düzeyini temsil etmektedir. Bu ışınlar, üretimleri için olağandışı oldukça yüksek veya oldukça düşük sıcaklıklara ihtiyaç duymaktadır. Burada bahse konu mekân ışınlarının iki türü bulunmaktadır: bunlardan bir tanesi atomların doğumuna katılır ve diğeri ise atomsal bozulmanın belirleyicisidir. Onlar, Samanyolu olarak aşkın-evrenin en yoğun düzleminden — aynı zamanda dışsal âlemlerin en yoğunu olarak — geniş miktarlarda yayılırlar.

42:5.6 (475.2) 4. *Elektronsal düzey*. Enerjinin bu düzeyi, yedi aşkın-evren içinde maddileşmenin tümünün temelidir. Elektronlar yörüngesel dönüşlerin yüksek enerji düzeylerinden alçak seviyelerine geçerlerken, kuantum her zaman elden bırakılır. Elektronların yörüngesel değişimleri, ışık-enerjisinin oldukça belirli ve tek-tip olan ölçülebilir parçacıklarının fırlatımı veya emilimiyle sonuçlanır; bunun karşısında bireysel elektron, çarpışmaya maruz kaldığında ışık-enerjisinin bir parçasını her zaman geride bırakır. Dalgasal enerji dışavurumları aynı zamanda, pozitif bedenlerin ve elektronsal düzeyin diğeri üyelerinin ortaya çıkmasına katılmaktadır.

42:5.7 (475.3) 5. *Gama ışınları* — bu ışın yayılımları, atomsal maddenin eş zamanları ayrışmasını temsil etmektedir. Elektronsal etkinliğe ait olan bu türün en iyi temsili, radyum ayrışması ile ilişkilendirilen olgular bütünü içerisinde.

42:5.8 (475.4) 6. *X-ışını topluluğu*. Elektronun yavaşlamasında takip eden aşama, yapay olarak üretilmiş X-ışınları ile birlikte güneş X-ışınlarının çeşitli türlerini beraberinde getirir. Elektronsal etki, bir elektriksel alan yaratmaktadır; hareket, bir elektriksel akıma sebep olmaktadır; akım bir manyetik alan yaratmaktadır. Bir elektron ani bir biçimde durdurulduğunda, bunun

sonrasında açığa çıkan elektromanyetik karışıklık X-ışınlarını üretmektedir; X-ışınları *bu* karışıklıktır. Güneş X-ışınları, insan bedenin içini keşfetmek için mekaniksel olarak üretilen ışınlar ile onlardan biraz daha uzun olması dışında özdeştir.

42:5.9 (475.5) 7. Güneş ışınlarının *ultraviyole* veya kimyasal ışınları ve diğer çeşitli mekaniksel üretimler.

42:5.10 (475.6) 8. *Beyaz ışık* — güneşlerin bütünüyle görülebilir ışığıdır.

42:5.11 (475.7) 9. *İnfrared ışınları* — elektronsal etkinliğin dayanılabilir ısının yakın düzeyine olan yavaşlaması.

42:5.12 (475.8) 10. *Hertzsel dalgalar* — bu enerjiler Urantia üzerinde yayın amaçlı kullanılan dalgalardır.

42:5.13 (475.9) Dalgasal enerji etkinliğinin bu on fazı arasında insan gözü sadece; olağan güneş ışığının bütüncül ışığı olarak, tek bir oktava karşılık vermektedir.

42:5.14 (475.10) Vakum olarak adlandırılan yapı, mekân içinde ortaya çıkan kuvvet ve enerji etkinliklerinin bir topluluğunu temsil eden yalnızca bütüncül bir isimdir. Enerjinin ultimatoları, elektronları ve diğer kütle birleşimleri, maddenin tek-tip parçacıklarıdır; ve mekân boyunca geçişlerinde onlar gerçek anlamda doğrudan hatlar boyunca hareket ederler. Tanınabilen enerji dışavurumlarına ait ışık ve tüm diğer türler; çekim ve diğer katılımcı kuvvetler tarafından değişikliğe uğraması dışında, doğrudan hatlar içinde ilerleyen belirli enerji parçacıklarının bir dizisinden oluşmaktadır. Enerji parçacıklarının bu ilerleyişlerinin belirli gözlemler altında

dalgalar olarak ortaya çıkmasının sebebi; vakum olarak adlandırdığınız, mekânın tümünün farklılaşmamış kuvvet örtüsüne ve maddenin ilgili birleşimlerinin içsel çekim gerilimine olan direncinden kaynaklanmaktadır. Enerji huzmelerinin ilk hızları ile birlikte maddenin parçacık-aralıklarının konumlanması, enerji-maddeye ait birçok türlerin dalgasal görüşlerini oluşturur.

42:5.15 (476.1) Mekânın içeriğine ait hareketlenme, maddenin hızla hareket eden parçacıklarının geçişine olan dalgasal bir tepkiyi üretmektedir. Bu durum tıpkı, bir geminin su boyunca ilerleyişinin değişen şiddette ve aralıktaki dalgaları başlatmasına benzemektedir.

42:5.16 (476.2) Ezeli-kuvvet davranışı, sizin vakum olarak düşündüğünüz yapıya birçok yönden benzerlik teşkil eden olgular bütününe sebep olmaktadır. Mekân boş değildir; mekânın tümünün âlemleri burgaç gibi dönmekte ve yayılmış kuvvet-enerjinin geniş bir okyanusu boyunca dalmaktadır; buna ek olarak ne de bir atomun mekân içeriği boştur. Yine de ne vakum ve bu varsayılan vakumun yokluğu, yerleşik gezegenin güneşe düşmesine ve çevreleyen elektronun çekirdeğe düşmesine karşı olan direncin ortadan kalkmasına sebep olur.

6. Ultimatolar, Elektronlar ve Atomlar

42:6.1 (476.3) Evrensel kuvvetin mekân etkisi türdeş ve farklılaşmamış olsa da, enerjinin maddeye olan evriminin düzenlenişi, hassas çekim tepkisi olarak enerjinin belirli ebatlar ve oluşturulmuş ağırlığın ayrı kütlelerine olan yoğunlaşmasına yol açar.

42:6.2 (476.4) Yerel veya doğrusal çekim, maddenin atomsal düzenlenişinin ortaya çıkışı ile birlikte bütüncül bir biçimde işlevsel hale gelir. Atom öncesi madde, X-ışınları ve benzer diğer enerjiler ile etkin hale getirildiği zaman bir miktar çekime karşılık verir bir hale gelir; fakat ölçülebilen hiçbir doğrusal çekim etkisi özgür, bağımsız ve yüksüz elektronsal-enerji parçacıkları veya birliktelik halinde bulunmayan ultimatonlar üzerinde uygulanmamaktadır.

42:6.3 (476.5) Ultimatonlar, yalnızca dairesel Cennet-çekim etkisine cevap vererek, karşılık çekim vasıtasıyla faaliyet gösterir. Doğrusal-çekim karşılığı olmadan onlar böylelikle, evrensel mekân eğilimi içinde tutulurlar. Ultimatonlar, kısmi karşı çekim davranışı noktasına kadar döngüsel hızı artırmaya yetkindir; fakat onlar kuvvet düzenleyicileri veya güç yöneticilerinden bağımsız olarak kudretli-enerji düzeyine geri döndüren bir biçimde kimlik dışına çıkmanın sınırsal kaçış hızına erişemezler. İçkin olarak ultimatonlar, yalnızca soğuyan veya ölmekte olan bir güneşin geçici engellenmesine katıldıkları zaman fiziksel mevcudiyetin düzeyinden kaçarlar.

42:6.4 (476.6) Urantia üzerinde bilinmeyen ultimatonlar, elektronsal düzenleniş için döngüsel-enerji şartlarına erişmelerinden önce fiziksel etkinliğin birçok fazı boyunca yavaşlamaktadır. Ultimatonlar, hareketin üç çeşidine sahiptir: kâinatsal kuvvet karşısında karşılıklı direnç, karşı çekim potansiyelinin bireysel döngüleri, ve karşılıklı birliktelik halindeki yüz ultimatonun iç elektronsal konumları.

42:6.5 (476.7) Karşılıklı çekim, elektronun oluşumu içinde yüz ultimatonu bir arada tutmaktadır; ve orada hiçbir zaman, bir tipik elektron içinde yüz ultimatondan daha az veya daha fazla

ultimaton hiçbir zaman bulunmamaktadır. Bir veya daha fazla ultimatonun kaybı, tipik elektronsal kimliği yok ederek böylece elektrona ait dönüşüme uğramış on biçiminden bir tanesini meydana getirir.

42:6.6 (476.8) Ultimatonlar, yörüngeleri tasvir etmez veya elektronlar içinde döngüler etrafında dönüşlerini gerçekleştirmezler; fakat onlar dönüş eksen hızları uyarınca yayılır veya kümelenir, ve böylece farklı elektronsal ebatları belirlerler. Eksen dönüşünün bu aynı ultimatonal hızı aynı zamanda, elektronsal birimlerin birkaç türünün negatif veya pozitif tepkilerini belirlemektedir. Elektronsal maddenin ayrışması veya topluluk haline gelmesi, enerji-maddesinin negatif veya pozitif bedenlerinin elektriksel farklılaşması ile birlikte, tamamlayıcı ultimatonal karşılıklı birlikteliğin bu çeşitli faaliyetlerinden kaynaklanmaktadır.

42:6.7 (477.1) Her atom çapı bakımından bir inçin 1.100.000.000'undan birazcık daha fazladır; bunun karşısında bir elektron hidrojen olan en küçük atomun 1.2.000'inden biraz daha fazla ağır gelmektedir. Atomsal çekirdeğin belirleyici olan pozitif proton, her ne kadar bir negatif elektrondan hacimsel olarak daha geniş olmasa da, ondan yaklaşık olarak iki yüz bin defa daha ağır gelmektedir.

42:6.8 (477.2) Madenin kütlesi; eğer in onun onda birine eşit olan bir elektrona kadar büyütülürse, ve bunun sonrasında onun hacmi uygun olarak büyütüldüğünde, bu türden bir elektronun hacmi dünya kadar büyük bir hale gelecektir. Bir proton'un hacmi; bir elektronun ağırlığından on sekiz bin kat daha büyük olarak, bir iğnenin başı ebatlarına kadar büyütüldüğünde, ve

bunun sonrasında karşılaştırmalı olarak bir iğnenin başı güneş etrafında dünyanın yörüngesine eşit olan bir çapa erişecektir.

7. Atomsal Madde

42:7.1 (477.3) Maddenin tümünün oluşumu, güneş sisteminin düzeni üzerindedir. Enerji evreninin her dakikasında göreceli olarak sabit, karşılaştırmalı olarak durağan bir biçimde maddi mevcudiyetin nükleer bir parçası bulunmaktadır. Bu merkezi birime, dışavurumun üç katmanlı bir olasılığı kazandırılmıştır. Bu enerji merkezini çevreleyen, dalgalanan döngüler içinde sonsuz bolluk içinde, sizin güneş sisteminize benzeyen birtakım yıldızsal toplulukların güneşini çevreleyen gezegenlerle uzaktan karşılaştırılabilir, enerji birimlerinin döngüsel burgaçları bulunmaktadır.

42:7.2 (477.4) Güneş sisteminin mekânı içinde gezegenlerin güneş etrafında döndükleri düzlem ile karşılaştırılabilir bir genişlikte, atom içerisinde elektronlar merkezi proton etrafında dönerler. Mevcut ebatlar ile karşılaştırıldığında; iç gezegen Merkür ve sizin güneşiniz arasında mevcut olan uzaklık, atomsal çekirdek ve iç elektronsal döngüler arasında var olan uzaklık ile aynı göreceli uzaklığa sahiptir.

42:7.3 (477.5) Elektronsal eksen dönüşlerinin ve onların atomsal çekirdeğin etrafında yörüngesel hızlarının ikisi de, onların tamamlayıcı ultimatolarının hızlarına bile daha gelmeden, insan hayalinin ötesindedir. Radyumun pozitif parçacıkları, saniyede on bin mil düzeyinde mekâna yayılır; bunun karşısında ise negatif parçacıklar yaklaşık olarak ışık hızına yakın bir hıza erişirler.

42:7.4 (477.6) Yerel evrenler, ondalık yaratımların bir parçasıdır. Bir çiftte evren içinde mekân-enerjinin ayırt edilebilen yalnızca yüz atomsal maddileşmesi bulunmaktadır; bu sayı Nebadon içinde maddenin olası en yüksek düzenlenişidir. Maddenin bu yüz türü, içinde merkezi ve göreceli olarak bir bütün olan çekirdeğin etrafında dönen bir veya yüz elektronun düzenli bir serisinden meydana gelmektedir. Maddeyi meydana getiren nitelik çeşitli enerjilerin bu düzensel ve bağımlı birlikteliğidir.

42:7.5 (477.7) Her dünya, yüzeyi üzerinde tanınabilen yüz elementi göstermeyecektir; fakat onlar herhangi bir yer de, hep var olmuş bir biçimde, mevcuttur veya evrim sürecindedir. Bir gezegenin kökeni ve onu takip eden evrimini çevreleyen şartlar, yüz atomsal türün kaçının gözlemlenebilir olduğunu belirlemektedir. Daha ağır olan atomlar, birçok dünyanın yüzeyinde bulunmamaktadır. Urantia üzerinde bile, bilinen daha ağır atomlar; radyum davranışında gösterildiği gibi, parçacıklar halinde havaya uçuşma eğilimi sergilerler.

42:7.6 (477.8) Atomun durağanlığı, merkezi beden içinde elektriksel olarak etkin olmayan nötronların sayısına bağlıdır. Kimyasal davranış bütünüyle, özgürce dönüş yapan elektronların etkinliğine bağlıdır.

42:7.7 (478.1) Orvonton içinde, bir atomsal sistem içerisinde yüzden fazla yörüngesel elektronları bir araya getirmek doğal olarak hiçbir zaman mümkün olmamıştır. Yüz bir elektron yapay olarak yörüngesel alana sokulduğunda, sonuç her zaman; diğer özgürleşen enerjiler ve elektronların şiddetli ayrışması ile birlikte merkezi protonun eş zamanlı olarak bozulması olmuştur.

42:7.8 (478.2) Atomlar birden yüze kadar yörüngesel elektron taşıyabilirken, daha büyük atomların yalnızca dış on elektronu, ayrıntılı ve belirli yörüngeler üzerinde bir arada ve bütünsel olarak salınarak, farklı ve ayrı bünyeler halinde merkezi çekirdek etrafında dönmektedir. Merkeze en yakın otuz elektron, ayrı ve düzenli bünyeler olarak gözlem veya ayırt etme bakımından zorluk teşkil etmektedir. Nükleer yakınlık ile ilişkili olarak elektronsal davranışın bu karşılaştırmalı aynı oranı, sayılarından bağımsız elektronlar ile bütünleşen atomların tümü içinde mevcut bulunmaktadır. Ne kadar çekirdeğe yakın olunursa, elektronsal bireysellik o derece daha az olacaktır. Bir elektronun dalgasal enerji uzantısı, daha alt atomsal yörüngelerin tümünü kaplayacak kadar dışarı yayılabilir; bu durum özellikle atomsal çekirdeğe en yakın olan elektronlar için doğruluk teşkil eder.

42:7.9 (478.3) En içte bulunan otuz yörüngesel elektron, bireysel bir kimliğe sahiptir; ancak onların enerji sistemleri, elektrondan elektrona ve neredeyse yörüngeden yörüngeye doğru genişleyen bir biçimde birbirine karışabilir. Bir sonraki otuz elektron; ikinci aile veya enerji bölgesini oluşturmakta olup, ilgili enerji sistemleri üzerinde daha bütüncül bir denetim uygulayan madde bedenleri olarak bireyselliğin ilerleyişinin bir parçasıdır. Geride kalan on elektron; yalnızca on ağır element içinde mevcut olarak, bağımsızlığın soyluluğuna sahip olup, böylelikle ana çekirdeğin denetiminden neredeyse özgür bir biçimde kaçabilmeye yetkindir. Sıcaklık ve basınçtaki en ufak bir değişiklik ile birlikte, elektronların bu dördüncü ve en dışta bulunan topluluk üyeleri; uranyum ve onun benzer elementlerinin eş zamanlı olarak bozulması ile gösterildiği gibi, merkezi çekirdeğin kavrayışından kaçacaktır.

42:7.10 (478.4) Birden başlayarak yirmi yedi yörüngesel elektronu taşıyan ilk yirmi-yedi atom, diğerlerine kıyasla daha kolay kavranmaktadır. Yirmi sekizden yukarı doğru biz, Koşulsuz Mutlaklık'ın varsayılan mevcudiyetinin tahmin edilemezliği ile gittikçe daha fazla karşılaşmaktayız. Fakat bu elektronsal tahmin edilemezliğin bazısı, farklılaşan ultimatonal eksen dönüş hızları ve ultimatonların açıklanmamış “toplanma” eğilimi sebebiyle gerçekleşmektedir. Atomlar böylelikle tahmin edilebilirlik bakımından insanlara benzemektedir. İstatistikçiler geniş sayıdaki ister atomu veya ister insanı idare eden kanunları açıklayabilirler, fakat onlar tek bir bireysel atomu veya insanı idare eden kanunları oluşturamazlar.

8. Atomsal Birleşim

42:8.1 (478.5) Çekim her ne kadar bir küçük atomsal enerji sistemini bir arada tutma ile ilgili olan birkaç etmenden biri olsa da; Urantia üzerinde keşfedilmeyi bekleyen bir kuvvet olarak, temel fiziksel birimlerin oluşumu ve nihai davranışının sırrı biçiminde, onların arasında mevcut ve bilinmez bir enerji aynı zamanda var olmaktadır. Bu evrensel etki, bu küçük enerji düzenlenişi içinde bütünleşen mekânın tümünü kaplamaktadır.

42:8.2 (478.6) Bir atomun karşılıklı elektronsal mekânı boş değildir. Bir atom boyunca bu karşılıklı elektronsal mekân, elektronsal hız ve ultimatonal dönüşler ile kusursuz bir biçimde eş zamanlı hale getirilmiş dalgasal dışavurumlar tarafından etkinleştirilmektedir. Bu kuvvet, sizin pozitif veya negatif çekim biçimindeki tanıdığınız yasalar tarafından bütünüyle idare edilmemektedir; onun davranışı bu nedenle zaman zaman tahmin edilemez bir niteliğe sahiptir. Bu isimlendirilmemiş

etki, Koşulsuz Mutlaklık'ın bir mekân-kuvvet tepkisi görünümüne sahiptir.

42:8.3 (479.1) Atoma ait çekirdeğin yüklü protonları ve yüksüz nötronları, elektronun ağırlığının 180 katı olan maddenin bir parçacığı olarak, mesotronun karşılık verici faaliyeti tarafından bir arada tutulmaktadır. Bu düzen olmadan proton tarafından taşınan elektrik yükü, atomsal çekirdeğin bozulmasına neden olacaktır.

42:8.4 (479.2) Atomlar oluşturulduğunda, ne elektrik ne de çekimsel kuvvetler çekirdeği bir arada tutabilirler. Çekirdeğin bütünlüğü; yüklü ve yüksüz parçacıkları, üstün kuvvet-kütle gücü ve protonların ve nötronların sürekli bir biçimde yer değiştirmelerine sebep olan daha ileri faaliyeti vasıtasıyla, bir arada tutmaya yetkin olan mesotronun karşılıklı bütünleştiren etkinliği tarafından sağlanır. Mesotron, nükleer parçacıkların elektriksel çekimlerinin sürekli bir biçimde proton ve nötronlar arasında ileri geri fırlatılmasına neden olmaktadır. Bir saniyenin çok küçük bir kısmında herhangi bir nükleer parçacığı, proton ile yüklenip diğerinde ise yüksüz nötron haline gelir. Ve enerji düzeyinin bu dönüşümleri, o kadar hızlı bir biçimde gerçekleşir ki; elektriksel yük, bozucu bir etki olarak faaliyet göstermenin tüm imkânlarından mahrum kalır. Bunun sonucunda mesotron faaliyeti, atomun nükleer istikrarına çok büyük bir oranda katkıda bulunan bir “enerji-taşıyıcı” parçacığı olarak faaliyet gösterir.

42:8.5 (479.3) Mesotron'un mevcudiyeti ve faaliyeti aynı zamanda diğer atomsal bilmeceyi açıklamaktadır. Atomlar radyoaktif olarak ortaya çıktıklarında, normalden çok daha büyük bir enerji yayarlar. Bu radyasyon fazlalığı, “enerji-taşıyıcı”

mesotronun, sonunca yalnızca bir elektron haline geldiği, parçalanışından elde edilmektedir. Mesotronik parçalanma aynı zamanda belirli küçük yüksüz parçacıkların Emilimi ile beraber gerçekleşmektedir.

42:8.6 (479.4) Mesotron, atomsal çekirdeğin belirli bütünleştirici niteliklerini açıklamaktadır; fakat o, ne protonun proton ile birleşmesine ne de nötrondan nötrona olan tutunuma açıklık getirmektedir. Atomsal birleşim bütünlüğüne ait paradoksal ve güçlü kuvvet, Urantia üzerinde henüz keşfedilmemiş bir enerji türüdür.

42:8.7 (479.5) Bu mesotronlar, sizin gezegeninize oldukça aralıksız bir şekilde çarpan mekân ışınları içinde bolca bulunur.

9. Doğal Felsefe

42:9.1 (479.6) Din tek başında dogmatik değildir; doğal felsefe özdeş bir biçimde her şeyi dogmalar haline getirmeye meyillidir. Meşhur bir din öğreticisi, insan kafasında yedi boşluk bulunduğu için yedi sayısının doğanın temeli olduğunu nedensel bir biçimde temellendirdiğinde, eğer kimyayı biraz daha fazla bilseydi bu türden bir inancın fiziksel dünyanın gerçek bir olgular bütünü olduğunu bile öne sürebilirdi. Enerjinin ondalık oluşumuna ait olan evrensel dışavurumdan bağımsız olarak, zaman ve mekânın fiziksel evrenlerinin tümü içerisinde; madde öncesi yedi katmanlı elektronsal düzenlenişin en başından beri mevcut olan gerçekliğinin hatırlatıcısı mevcuttur.

42:9.2 (479.7) Yedi sayısı, merkezi evrenin ve karakterin içkin iletimine ait ruhsal sistemin temelidir; fakat ondalık sistem

olarak on sayısı enerji, madde ve maddi yaratım içinde içkin bir konumdadır. Yine de atomsal dünya; onun çok uzakta bulunan ruhsal kökeninin simgesi olarak bu maddi dünya tarafından taşınan bir doğum izi biçiminde, yedi topluluk içinde yeniden ortaya çıkan belirli dönüşümsel belirlenmeyi sergilemektedir.

42:9.3 (480.1) Yaratıcı oluşumun bu yedi katmanlı sürekliliği; temel elementlerin atomsal ağırlıkları içinde düzenlendiklerinde yedi ayrı periyot içinde benzer fiziksel ve kimyasal niteliklerin yeniden bir ortaya çıkışı olarak, kimyasal nüfuz alanları içinde sergilenir. Urantia kimyasal elementleri böylece bir yatay sıra üzerinde sıralandığında, herhangi bir nitelik veya özellik yedili diziler halinde yeniden ortaya çıkma eğilimi gösterir. Yedili diziler tarafından bu periyotsal değişim; ilk veya daha hafif atomsal topluluklar içinde en bariz biçimde gözlenebildiği haliyle kimyasal tablonun bütünü boyunca azalan bir biçimde ve değişimlere uğrayarak yeniden oraya çıkar. Herhangi bir elementten başlayarak, herhangi bir niteliğin belirlenmesinden sonra, bu türden bir nitelik birbirini takip eden altı element boyunca değişecektir; ancak sekizincisine ulaşıldığında bu nitelik yeniden ortaya çıkma eğilimi gösterecektir; şöyle ki, kimyasal olarak etkin olan sekizinci element ilk elemente, dokuzuncu element ikinci elemente benzemekte ve bu dizi böyle devam etmektedir. Fiziksel dünyanın bu türden bir gerçeği; hataya yer bırakmayan bir biçimde atasal enerjinin yedi katmanlı çeşitliliğini işaret etmekte olup, zaman ve mekânın yaratımlarına ait olan yedi katmanlı çeşitliliğin temel gerçekliğinin göstergesidir. İnsan, doğal ışık tayfında yedi rengin olduğunu aynı zamanda dikkate almaktadır.

42:9.4 (480.2) Doğal felsefenin varsayımlarının tümü gerçek değildir; insanın mekân olgular bütünü ile ilgili kendisinin bilgisizliğini örtmek için onun hünerli bir girişimini yansıtan varsayımsal vakum buna örnek olarak gösterilebilir. Evrenin felsefesi, bilim olarak adlandırılan gözlemler üzerine dayandırılmaz. Eğer bu türden bir başkalaşım gözle görünemiyorsa, bir bilim adamı bir tırtıldan bir kelebeğin gelişmesinin olasılığını reddetme eğilimi gösterecektir.

42:9.5 (480.3) Biyolojik esneklik ile birliktelik içerisinde bulunan fiziksel istikrar, yaratımın Üstün Mimarları tarafından sahip olunan neredeyse sınırsız bilgeliğin tek sebebiyle doğada mevcuttur. Aşkın bilgelikten daha az olan hiçbir şey, bu derece dengede ve oldukça etkin bir biçimde esnek olan maddenin birimlerini hiçbir biçimde tasarlayamazdı.

10. Evrensel Ruhsal Olmayan Enerji Sistemleri (Maddi Akıl Sistemleri)

42:10.1 (480.4) Cennet montasının mutlaklığından mekân gücünün mutlaklığına kadar göreceli kâinatsal gerçekliğin sonsuz yayılımı; mekân gücü içinde saklanan, monota içinde açığa çıkarılan ve arada bulunan kâinatsal düzeyler üzerinde geçici olarak ifşa edilen gerçeklikler olarak, İlk Kaynak ve Merkez'in ruhsal olmayan gerçeklikleri içinde ilişkinin belirli evrimlerinin göstergesidir. Evrenlerin Yaratıcısı içinde döngüsel hale getirildiği biçimiyle enerjinin ebedi çevrimi mutlakdır, onun mutlaklığı ne gerçek ne de bir değer biçiminde irdelemez; yine de Öncül Yaratıcı şu an bile — her zaman olduğu gibi — zaman-mekânın sürekli genişleyen alanının ve zaman-mekân-aşkınlaşmasının kendi kendine gerçekleşmesidir; bu nitelikler, içinde enerji-maddesinin

ilerleyici bir biçimde yaşam ve insan aklının deneyimsel arzuları boyunca yaşam ve kutsal ruhun yüksek denetimine ilerleyici bir biçimde bağlı olduğu değişen ilişkiler içinde bir alan anlamına gelmektedir.

42:10.2 (480.5) Evrensel ruhsal olmayan enerjiler; çeşitli düzeyler üzerinde Yaratan olmayan akılların yaşam sistemleri içinde, bazılarının şu biçimlerde tasvir edileceği şekliyle yeniden birliktelik kazandırılır:

42:10.3 (480.6) 1. *Emir-yardımcı-ruhaniyet öncesi akıllar*. Aklın bu seviyesi deneyim dışı olup, yerleşik dünyalar üzerinde Üstün Fiziksel Düzenleyiciler tarafından hizmet edilir. Bu akıl, maddi yaşamın en ilkel türlerine ait öğretilemez us biçiminde mekanik akıldır; ancak öğretilemez akıl, ilkel gezegensel yaşam dışında birçok düzey üzerinde faaliyet gösterir.

42:10.4 (481.1) 2. *Emir-yardımcı-ruhaniyet akılları*. Bu akıllar, maddi aklın (mekanik olmayan) öğretilbilir düzeyi üzerinde onun yedi emir-yardımcı-ruhaniyeti boyunca faaliyet gösteren bir yerel evren Ana Ruhaniyeti'nin hizmetidir. Bu seviye üzerinde maddi akıl deneyimde bulunmaktadır: ilk beş emir-yardımcısında alt insan (hayvan) ussu olarak; yedi emir-yardımcısında insan (ahlaki) usu olarak; geride kalan iki emir-yardımcısı içinde insan-üstü (yarı-ölümlü) usu olarak deneyimde bulunur.

42:10.5 (481.2) 3. *Evrimleşen morontia akılları* — yerel evren yükseliş süreçleri içinde evrimleşen kişiliklerin genişleyen bilinçleri. Bu akıllar, Yaratan Evlat ile birliktelik halindeki yerel evren Ana Ruhaniyeti'nin bahşedilmişliğidir. Bu akıl düzeyi, yerel bir evrenin Morontia Güç Yüksek Denetimcileri

tarafından etkili hale getirilen maddiyatın ve ruhsallığın bir sentezi olarak, yaşam vasıtasının morontia türünün düzenlenmesini çağrıştırmaktadır. Morontia aklı, erişimin daha yüksek seviyeleri üzerinde kâinatsal akıl ile birlikte artan birliktelik yetkinliğini ortaya çıkaran bir biçimde, morontia yaşamının 570 seviyesine verilen karşılıklı farklılaşan bir biçimde faaliyet gösterir. Bu durum fani yaratılmışların evrimsel doğrultusudur, ancak morontia olmayan bir düzeyin aklı aynı zamanda bir Evren Evladı ve bir Evren Ruhaniyeti tarafından yerel yaratımların morontia olmayan çocukları üzerine bahşedilmiştir.

42:10.6 (481.3) *Kâinatsal akıl*. Bu akıl, her bir fazı Yedi Üstün Ruhaniyetler'den bir tanesi tarafından yedi aşkın-evrenin bir tanesi için hizmet edilen, zaman ve mekânın yedi katmanlı farklılaşan aklıdır. Kâinatsal akıl; sınırlı-akıl düzeylerin tümünü içine alıp, deneyimsel bir şekilde Yüce Akıl'ın evrimsel-ilahiyat seviyeleri ile, ve aşkın bir biçimde, Bütünleştirici Bünye'nin doğrudan döngüleri olarak, mutlak aklın varoluşsal seviyeleri ile birlikte eş güdümü yerine getirir.

42:10.7 (481.4) Cennet üzerinde akıl mutlaktır; Havona içinde absonittir; Orvonton içinde sınırlıdır. Akıl her zaman, çeşitli enerji sistemlerine ek olarak yaşayan hizmete ait mevcudiyet-etkinliği çağrıştırmaktadır; ve bu durum, aklın seviyelerinin tümü ve çeşitlerinin hepsi için doğruluk taşımaktadır. Fakat kâinatsal aklın ötesinde, ruhsal olmayan enerji ile aklın ilişkisini tasvir etmek gittikçe zorlaşmaktadır. Havona aklı alt mutlaktır ancak o aşkın evrimseldir; varoluşsal ve deneyimsel olarak o, sizin için açıklığa çıkarılan herhangi bir diğer kavrama kıyasla absonit düzeye daha yakındır. Cennet aklı

insan anlayışının ötesindedir; o varoluşsal, mekân dışı ve zaman dışıdır. Yine de aklın bu seviyelerinin tümü, Cennet üzerinde aklın Tanrı'sının akıl-çekim kavrayışı vasıtasıyla, Bütünleştirici Bünye'nin evrensel mevcudiyeti tarafından aşılmaktadır.

11. Evren İşleyiş Düzenleri

42:11.1 (481.5) Aklın idrakı ve tanıyışı hususunda, evrenin ne mekaniksel ne de sihirsel olmadığı hatırlanmalıdır; evren, aklın bir yaratımı ve yasaların bir işleyiş düzenidir. Fakat, doğanın yasalarının işlevsel uygulanması içinde, fiziksel ve ruhsal bir biçimde çifte âlemler varmış gibi görünse de, gerçekte onlar bir bütündür. İlk Kaynak ve Merkez, maddileşmenin tümünün başat nedeni ve aynı zamanda o ruhaniyetlerin tümünün ilk ve nihai Yaratıcısı'dır. Cennet Yaratıcısı, Düşünce Düzenleyicileri ve diğer benzer nüveler biçiminde, yalnızca saf enerji ve saf ruhaniyet olarak Havona ötesi evrenler içinde kişisel olarak ortaya çıkar.

42:11.2 (481.6) İşleyiş düzenleri, mutlak bir biçimde bütünsel yaratım üzerinde baskın değildir; kâinat âlemlerini tümü *bütünsel bir biçimde* akıl tarafından tasarlanan, onun vasıtasıyla yaratılan ve yine onun mevcudiyeti aracılığıyla idare edilen bir niteliktedir. Fakat kâinat âlemlerinin tümünün kutsal işleyiş düzeni bütünüyle, insanın sınırlı aklına ait bilimsel yöntemlerin sınırsız aklın baskınlığına dair bir izi bile kavrayabilmesi bakımından haddinden fazla kusursuzdur. Bu yaratım, düzenleme ve devamlılığı sağlama akli, ne maddi bir akıl ne de yaratılmış aklıdır; bu akıl, kutsal gerçekliğin yaratan düzeyleri üzerinde ve buradan faaliyet gösteren ruhaniyet-akıl işlevidir.

42:11.3 (482.1) Evren işleyiş biçimleri içinde bu aklı kavrayabilme ve onu keşfetme bütünüyle, gözlemin bu türden bir amacı içine katılan sorgulayan aklın yetkinliği, kapsamı ve yetisine bağlıdır. Zaman ve mekânın enerjilerinden düzenlenmiş olan zaman-mekân akılları, zaman ve mekânın işleyiş biçimlerine tabidir.

42:11.4 (482.2) Hareket ve evren çekimi, kâinat âlemlerin tümünün kişisel olmayan zaman-mekân işleyiş biçimlerinin ikiz görünüşüdür. Ruhaniyet, akıl ve madde için çekim karşılığının düzeyleri zamandan oldukça bağımsızdır; ancak gerçekliğin yalnızca gerçek ruhaniyet düzeyleri (mekânsal olmayan bir biçimde) mekândan bağımsızdır. Ruhaniyet-akıl düzeyleri olarak evrenin daha yüksek akıl seviyeleri aynı zamanda mekân dışı olabilir; fakat insan aklı gibi maddi aklın seviyeleri, yalnızca ruhaniyet kimlikleşmesi ölçüsünde bu karşılığı yitirerek evren çekiminin etkileşimlerine karşılık veren bir niteliğe sahiptir. Ruhaniyet-gerçeklik seviyeleri; onların ruhaniyet içeriği tarafından tanımakta olup, zaman ve mekân içindeki ruhsallık doğrusal-çekim karşılığının tersi oranında ölçülmektedir.

42:11.5 (482.3) Doğrusal-çekim karşılığı, ruhaniyet olmayan enerjinin niceliksel bir ölçüsüdür. Düzenlenmiş enerji olarak kütlenin tümü, hareket ve akıl onun üzerinde eylemde bulunmasının dışında, bu çekim kavrayışına tabidir. İç atomsal bütünlüğün kuvvetleri, mikro kâinatın dar kapsamı kuvvetleri iken; bir biçimde doğrusal çekim, makro kâinatın dar kapsamlı bütüleştirici kuvvetidir. Madde şeklinde adlandırılan fiziksel olarak maddileşmiş enerji, doğrusal-çekim kuvvetini etkilemeden mekân üzerinde yol katedemez. Her ne kadar bu

türden çekim karşılığı doğrusal olarak kütle ile orantılı olsa da; çekim arada kalan mekân tarafından oldukça değişikliğe uğramaktadır ki, çekimin sonucu uzaklığın karesinin tersi biçiminde kabataslak tahmin edilenden daha fazla olmamaktadır. Mekân, çekim eylemini ve ona karşı gösterilen tüm tepkileri sıfırlamak için faaliyet gösteren sayısız aşkın maddi kuvvetin karşı çekim etkilerinin onun içindeki mevcudiyeti sebebiyle nihai olarak doğrusal çekimin üstesinden gelmektedir.

42:11.6 (482.4) Oldukça karmaşık ve yüksek bir biçimde kendiliğinden ortaya çıkan kâinatsal işleyiş biçimleri her zaman; doğanın evren seviyeleri ve işleyiş biçiminin yetisinin çok altında olan usların herhangi bir veya tümünden, özgün veya yaratıcı ikamet eden aklın mevcudiyetini saklama eğilimine sahiptir. Bu nedenle daha yüksek evren işleyiş biçimlerinin yaratılmışların daha alt düzeyleri için akıl dışı olarak görünme zorunluluğu kaçınılmazdır. Bu türden bir yargılamaya dair olası tek istisna, ancak mevcut deneyimin bir parçasından daha çok felsefenin bir konusu olarak, *açık bir biçimde kendi kendisini idare eden bir evrenin* olağanüstü olgular bütünü içinde akıl dışılığın ima edilmesi olabilir.

42:11.7 (482.5) Akıl evreni eş güdümsel hale getirdiği için, işleyiş biçimlerinin sabitliği söz konusu değildir. Kâinatsal bireysel-idare ile birliktelik içerisinde bulunan ilerleyici evrimin olgular bütünü evrenseldir. Evrenin evrimsel yetkinliği, eş zamanlılığın sınırsızlığı içerisinde bitmez tükenmez bir yetkinliğe sahiptir. İlişkilerin gittikçe artan bir karmaşıklığı üzerine aşkın bir biçimde uygulanan büyüyen deneyimsel bir

sentez olarak, uyumlu birliğe doğru olan ilerleme yalnızca amaç sahibi ve baskın bir akıl tarafından yerine getirilebilir.

42:11.8 (482.6) Evren aklı herhangi bir evren olgular bütünü ile daha yüksek bir biçimde birliktelik içerisinde olursa, aklın alçak düzeyleri için onun keşfi gittikçe zorlaşmaktadır. Ve evren işleyiş biçiminin aklı (Sınırsız'ın aklı içinde) yaratıcı ruhaniyet-aklı olduğu için, bu akıl evrenin daha alt düzey akılları tarafından hiçbir zaman keşfedilmez ve onun tarafından kavranılamaz, bu durum insan olarak her şeyin *en alt düzey* aklına sahip varlıklar için daha çok geçerlidir. Evrimleşen insan aklı; doğal olarak Tanrı'yı ararken, yalnız değildir ve insan aklı içkin bir biçimde Tanrı'nın bilgisine sahiptir.

12. Yöntem ve Biçim — Akıl Baskınlığı

42:12.1 (483.1) İşleyiş biçimlerinin evrimi, yaratıcı aklın saklı mevcudiyeti ve baskınlığı ima eder ve onu işaret eder. Kendiliğinden hareket eden işleyiş biçimlerini kavramak, tasarlamak ve yaratmak için fani usun yetkinliği; gezegen üzerinde baskın etki olarak insan aklının üstün, yaratıcı ve amaç dolu niteliklerini göstermektedir. Akıl her zaman şu niteliklere erişmeyi arzular:

42:12.2 (483.2) 1. Maddi işleyiş biçimlerinin yaratımı.

42:12.3 (483.3) 2. Saklı gizemlerin keşfi.

42:12.4 (483.4) 3. Uzakta bulunan durumların aranması.

42:12.5 (483.5) 4. Akli sistemlerin oluşturulması.

42:12.6 (483.6) 5. Bilge hedeflerin erişçi.

42:12.7 (483.7) 6. Ruhaniyet düzeylerin kazanımı.

42:12.8 (483.8) 7. Yücelik, nihayet ve mutlaklık biçimindeki kutsal nihai sonların kazanımı.

42:12.9 (483.9) Akıl her zaman yaratıcıdır. Hayvansal, fani, morontiyal, ruhani yükseliş varlığı veya kesinliğe erişecek olan unsur biçimindeki bir bireyin akıl kazanımı her zaman, yaşayan yaratılmış kimliği için uygun ve hizmet verebilecek bir beden yaratmaya her zaman yetkindir. Fakat bir kişiliğin mevcudiyet olgular bütünü veya bir kimliğin işleyiş biçimi gibi şeyler, ne fiziksel, ne akılsal veya ruhsal biçimde enerjinin bir dışavurumu değildir. Kişilik biçimi, bir yaşayan varlığın *yöntemsel* özelliğidir; bu kavram, enerjilerin *düzenlenmesi* ve böylece yaşam ve hareket ek olarak yaratılmış mevcudiyetinin *işleyiş biçimi* anlamına gelmektedir.

42:12.10 (483.10) Ruhaniyet varlıkları bile biçimlere sahiptir, ve bu ruhaniyet biçimleri (yöntemleri) gerçektir. Ruhaniyet kişiliklerinin en yüksek türü bile, Urantia bedenleri için her bakımından karşılaştırılabilir olan kişilik mevcudiyetleri olarak, biçimlere sahiptir. Yedi aşkın evren içinde karşılaşılan neredeyse her varlık, biçimleri ellerinde bulundurmaktadır. Fakat bu genel kural bakımından bir kaç istisna bulunmaktadır: Düşünce Düzenleyicileri, kendilerinin fani birlikteliklerinin kurtuluş halindeki ruhları ile olan bütünleşmelerine kadar bahse konu bu biçimden yoksun bir görünüme sahiptir. Yalnız İleticiler, Muazzam Kutsal Üçleme Ruhaniyetleri, Sınırsız Ruhaniyet'in Kişisel Yardımcıları, Çekim İleticileri, Aşkın Kaydediciler ve belirli diğer unsurlar aynı zamanda gözlenebilen herhangi bir biçimden yoksun bulunmaktadır. Fakat bu durum, birkaç istisna unsurun tipik özelliğidir;

unsurların büyük bir çoğunluğu, kişisel karakterlere sahip gerçek biçimlere sahip olup bu türler tanınabilir ve kişisel olarak ayırt edilebilir niteliktedir.

42:12.11 (483.11) Kâinatsal akıl ve emir-yardımcı-ruhaniyetlerin hizmeti ile olan birliktelik, evrimleşen insan varlığı için uygun bir fiziksel bedene evirilmektedir. Buna benzer olarak morontia akı, tüm fani kurtuluş unsurları için morontia bünyesini bireyselleştirmektedir. Fani benden kişisel ve her insan varlığı için belirleyici olurken, buna benzer bir şekilde morontia bünyesi oldukça bireysel ve onu baskın hale getiren yaratıcı aklın yeterli bir belirleyiciliğinde olacaktır. Hiçbir iki morontia bünyesi, iki insan bedeninden daha çok birbirine benzememektedir. Morontia Güç Yüksek Denetimcileri, ve katılan yüksek meleklerin sağladıkları biçimde, morontia yaşamının onunla birlikte hizmet vermeye başlayabildiği farklılaşmayan morontia maddesini tedarik etmektedir. Ve morontia yaşamının sonrasında ruhaniyet biçimlerinin, ilgili ruhaniyet-akıl ikametlerinin eşit bir derecede farklı, kişisel ve belirleyici nitelikte olduğu görülecektir.

42:12.12 (483.12) Maddi bir dünya üzerinde siz bir bedeni bir ruhaniyete sahip olarak düşünmektesiniz, fakat biz ruhaniyetin bir bedene sahip olduğunu tahayyül etmekteyiz. Maddi gözler gerçek anlamıyla, ruhaniyet-doğumlu ruhun pencereleridir. Ruhaniyet mimar, akıl inşa edendir ve beden ise maddi inşadır.

42:12.13 (484.1) Fiziksel, ruhsal ve akılsal enerjiler, saf düzeylerinde olduğu ve onların içinde bulunduğu bir biçimde, olgular evrenlerinin mevcutları olarak bütünüyle etkileşime girmemektedir. Cennet üzerinde üç enerji eş güdümsel, Havona içinde ise eş güdüm halindedir; bunun karşısında sınırlı

etkinliklerin evren düzeyleri içinde maddi akılsal ve ruhsal baskınlığın tüm kapsamlarıyla karşılaşılma zorunluluğu bulunmaktadır. Zaman ve mekânın birey dışı durumlarında fiziksel enerji üstün bir durumda bulunuyormuş gibi görünmektedir; fakat fiziksel enerji aynı zamanda gözlenmektedir ki, ruhaniyet-akıl faaliyeti amacın kutsallığına ve eylemin yüceliğine daha çok yaklaştığında, ruhaniyet daha fazla olarak baskın bir hale gelmektedir; nihai seviye üzerinde ruhaniyet-akıl neredeyse tamamen baskın hale gelebilir. Mutlak seviye üzerinde ruhaniyet kesin bir biçimde baskındır. Ve buradan zaman ve mekânın âlemlerinin dışına doğru her ne zaman bir gerçek ruhaniyet-aklı faaliyet gösterir biçimde, her ne zaman bir kutsal ruhaniyet gerçekliği mevcut olursa, orada her zaman bu ruhaniyet gerçekliğinin maddi veya fiziksel bir eşinin üretilmesi eğilimi bulunmaktadır.

42:12.14 (484.2) Ruhaniyet, yaratıcı gerçekliktir; fiziksel eş, ruhaniyet-akılın yaratıcı eylemine ait fiziksel sonuç biçiminde, ruhaniyet gerçekliğinin zaman-mekân yansımasıdır.

42:12.15 (484.3) Akıl evrensel bir biçimde maddeye baskın gelmektedir; bunun sonucunda akıl, ruhaniyetin nihai yüksek denetimine karşılık verse bile bu durum geçerliliğini korumaktadır. Ve fani insan ile birlikte, ruhani doğrultuya özgür bir biçimde kendisini teslim eden yalnızca bu akıl; Yücelik, Nihayet ve Mutlaklık olarak Sınırsız'ın ebedi ruhani dünyasına ait ölümsüz bir evlat olarak fani zaman-mekân mevcudiyetinden kurtuluşa ermeyi ümit edebilir.

42:12.16 (484.4) [Nebadon içinde görevli olan ve Cebrail'in talebini karşılayan bir Kudretli İletici tarafından sunulmuştur.]

43. Makale

Takımyıldızlar

43:0.1 (485.1) URANTİA ortak bir biçimde, Nebadon'un Norlatiadek'i içerisinde Satania'nın 606'ncısı olarak gösterilmektedir. Bunun anlamı; Nebadon'un yerel evreni içinde yüz takımyıldızından biri olarak, Norlatiadek'in takımyıldızı için konumlanan bir şekilde, Satania'nın yerel sistemi içinde altı yüz altıncı yerleşik dünyadır. Bir yerel evrenin ana bölümlerinden biri olarak takımyıldızlarının idarecileri; Salvington üzerinde yerel sistemin merkezi idaresine yerleşik dünyaların yerel sistemlerini, Uversa üzerinde Zamanın Ataları'nın aşkın idaresi için yansıtma vasıtasıyla bağlamaktadırlar.

43:0.2 (485.2) Sizin takımyıldızınızın hükümeti; Norlatiadek'in En Yüksek Unsurları olan, Takımyıldız Yaratıcıları'nın idaresinin makamı biçiminde, mimari âlemlerin en merkezi ve en geniş Edentia olarak, 771 mimari alanın bir topluluğu içinde konumlanmıştır. Edentia'nın kendisi yaklaşık olarak, sizin dünyanızdan yüz kat daha büyüktür. Edentia'yı çevreleyen yetmiş ana âlem, Urantia'nın büyüklüğünden yaklaşık olarak on kat daha fazladır; bunun karşısında bu yetmiş dünya etrafında dönen on uydu, yaklaşık olarak Urantia'nın büyüklüğü kadardır. Bu 771 mimari âlem, diğer takımyıldızlarıninkilerine kıyasla benzerlik göstermektedir.

43:0.3 (485.3) Edentia zamanı ve uzaklık ölçüsü, Salvington'un ölçülerini kullanmaktadır ve evren başkentinin âlemlerine benzer bir biçimde, takımyıldız yönetim merkez dünyaları bütünüyle, göksel usların tüm düzenleri ile tedarik edilmiştir.

Genel olarak bu kişilikler, evren idaresi ile ilişkili bu bahsedilen unsurlardan çok farklı değildir.

43:0.4 (485.4) Yerel evren meleklerin üçüncü düzeyi olarak, yüksek denetim yüksek melekleri, takımyıldızlarının hizmetine atanmıştır. Onlar yönetim merkezlerini; başkent âlemleri üzerinde inşa edip, çevreleyen morontia-eğitim dünyaları için çok geniş bir biçimde hizmet vermektedirler. Norlatiadek içinde yetmiş küçük uydu ile birlikte yetmiş ana âlem, takımyıldızının kalıcı vatandaşları olan univatatlar tarafından ikame edilmektedir. Bu mimari dünyaların hepsi; etkin spirongalar ve güzel spornagılar haricinde büyük bir çoğunluğu olarak açığa çıkarılmamış, özgün yaşamın çeşitli toplulukları tarafından idare edilmektedir. Morontia-eğitim düzeni içinde orta nokta olarak, tahmin edebileceğiniz gibi, takımyıldızlarının morontia yaşamı tipik ve olası en yüksek düzeydedir.

1. Takımyıldız Yönetim Merkezleri

43:1.1 (485.5) Edentia, morontia yaşamı ile taçlandırılmış ve ruhsal ihtişam ile kaplanmış fiziksel maddenin oldukça geniş yükselişleri olarak, hayranlık uyandırıcı dağlık alanları ile doludur; fakat orada Urantia'da ortaya çıktığı gibi engebeli dağ sıraları bulunmamaktadır. Orada, on binlerce parıldayan göl ve binlerce birbirlerine bağlanan nehir bulunmaktadır; fakat orada ne büyük okyanuslar ne de şiddetli akan ırmaklar bulunmaktadır. Yalnızca dağlık alanlar bu yer üstü ırmaklarından mahrumdur.

43:1.2 (486.1) Edentia'nın suyunun ve benzer diğer mimari alanlarının, evrimsel gezegenlerin suyundan hiçbir farkı

bulunmamaktadır. Bu tür âlemlerin su sistemleri, yer üstü ve yeraltıdır; ve nem burada sürekli bir döngüye sahiptir. Edentia, her ne kadar ulaşımın ana kanalı atmosfer olsa da, bu çeşitli su yolları vasıtasıyla çevrimli hale gelebilmektedir. Ruhaniyet varlıkları doğal olarak âlemin yeryüzünden seyahat edeceklerdir; bunun karşısında morontia ve maddi varlıklar, maddi ve yarı-maddi araçları atmosferyel geçişi hesaba katarak kullanmaktadır.

43:1.3 (486.2) Edentia ve onun birliktelik halindeki dünyaları; bu türden mimari yaratılmışların belirleyici niteliği olan olağan üçlü gaz karışımı olarak ve Urantia'nın atmosferinin iki elementine ek olarak morontia yaratılmışların solunumu için uygun olan morontia gazına sahip bir biçimde, gerçek bir atmosfere sahiptir. Fakat bu atmosfer hem maddi ve hem de morontiyel iken, burada hiçbir fırtına veya kasırga gerçekleşmemektedir; burada yaz veya kış da olmamaktadır. Atmosferyel dalgalanmaların ve mevsimsel çeşitliğin yokluğu, bu özel olarak yaratılmış dünyalar üzerinde tüm çevreyi süslemeyi olanaklı hale getirmektedir.

43:1.4 (486.3) Edentia dağlık alanları, muhteşem fiziksel oluşumlardır; ve onların güzelliği, yüksekliği ve genişliği boyunca dolup taşırın yaşamın sonsuz bereketi tarafından geliştirilmiştir. Bir kaç münferit yapı dışında bu dağlık alanlar, yaratılmış ellerinin hiçbir üretimini taşımamaktadır. Maddi ve morontiyel süslemeler yalnızca yerleşik alanlar ile sınırlıdır. Daha düşük yükseltiler, özel mülkiyet bölgeleri ve biyolojik ve morontia sanatı ile güzel bir biçimde süslenmiş mekânlardır.

43:1.5 (486.4) Yedinci dağ sırasının tepesinde konumlanmış olan yapılar, içinde yükselişin ikincil dönüştürülmüş düzeyinin

yükseliş fanilerinin uyandırıldığı, Edentia'nın yeniden diriliş binalarıdır. Yaratılmışların bu odaları, Melçizedekler'in yüksek denetimi altında yeniden bir araya gelir. Salvington'un yakınındaki Melçizedek gezegeni gibi Edentia'nın kabul alanlarının ilki aynı zamanda, içlerinde dönüştürülen düzeylerin fanilerinin yeniden bir araya getirildikleri, özel yeniden doğum binalarına sahiptir.

43:1.6 (486.5) Melçizedekler aynı zamanda Edentia üzerinde iki özel yüksek okulu idare ederler. Acil durumlar okulu olarak bunlardan bir tanesi, Satania başkaldırısından türeyen sorunların çalışılmasına adanmıştır. Bahşedilme okulu olarak diğeri ise, Mikâil'in Norlatiadek'in dünyalarından biri üzerinde kendisinin son bahşedilmesini gerçekleştirmesinden doğan yeni sorunların üstesinden gelinmesine adanmıştır. Bu son okul; Mikâil'in son bahşedilmişliğini gerçekleştirmesi için seçilen dünyanın Urantia olduğunun açıklanmasından hemen sonra, yaklaşık olarak kırk bin sene önce kurulmuştur.

43:1.7 (486.6) Edentia'nın kabul alanı olan cam denizi; idari merkezin yakınında bulunup, yönetim merkez amfi-tiyatrosu tarafından çevrelenmiştir. Bu çevrili alan, takımyıldız olaylarının yetmiş bölümü için yönetim merkezleridir. Edentia'nın bir yarısı, sınırlarının ilgili birimlerine ait yönetim merkez dünyaları ile kesiştiği yetmiş üçgensel birime ayrılmıştır. Bu âlemin geride kalanı, Tanrı'nın bahçeleri olarak bir geniş doğal parktır.

43:1.8 (486.7) Edentia'ya olan sizin dönüşümlü ziyaretleriniz boyunca, her ne kadar bütün gezegen sizin araştırmanıza açık olsa da; zamanınızın büyük bir çoğunluğunu siz, mevcut ikamet dünyanıza karşılık gerek sayıya ait idari üçgen içinde

geçireceksiniz. Siz burada, yasama meclisleri içinde bir gözlemci olarak kabul edilmeye her zaman davetlisinizdir.

43:1.9 (486.8) Edentia üzerinde yükseliş fanilerinin ikametine ayrılmış morontia alanı; otuz altınca üçgen içinde konumlanan, kesinliğe erişecek olan unsurlarının yönetim merkezi ile bitişik olan otuz beşinci üçgenin ana bölesi içinde konumlanmıştır. Univitatıaların genel yönetim merkezi, morontia vatandaşlarının yerleşik yedek unsularına hemen bitişik otuz dördüncü üçgenin orta bölgesi içinde devasa bir alanı kaplamaktadır. Bu düzenlemelerden; göksel yaşamın en az yetmiş ana bölümünün yerleşimine, ve aynı zamanda bu yetmiş üçgensel alanın her birinin morontia eğitiminin yetmiş ana âleminden herhangi biri ile ilişkilendirilmiş olduğuna dair hükmün verildiği gözlenebilir.

43:1.10 (487.9) Edentia'nın cam denizi, yaklaşık yüz mil çapında ve yine yaklaşık otuz mil derinliğinde devasa bir dairesel kristaldir. Bu muhteşem kristal, ulaşım yüksek meleklerinin hepsi ve âlemin dışındaki noktalardan ulaşan tüm diğer varlıklar için kabul alanı olarak hizmet vermektedir; bu türden bir cam denizi muhteşem bir biçimde, ulaşım yüksek meleklerinin inişini mümkün kılmaktadır.

43:1.11 (487.2) Bu düzen içinde bir kristal alan, neredeyse her mimari dünya üzerinde bulunmaktadır; ve bu alan, bir araya gelen topluluklar için aşkın-evren yansımasını temsil etmek için ve mekânın akımlarının değişikliğe uğratılması için enerji-dönüşümü işleyişi biçimi içinde bir etmen olmasına ek olarak gelen diğer fiziksel-enerji akımlarına uyum sağlamak amacıyla kullanılarak, dekoratif değerinin dışında bir çok amaca hizmet etmektedir.

2. Takımyıldız Hükümeti

43:2.1 (487.3) Takımyıldızları, her takımyıldızın kendisine ait yasama uygulamalarına göre yönetildiği biçimde, bir yerel evrenin özerk birimleridir. Nebadon'un mahkemeleri, evren olayları hususunda karara varacakları zaman; içsel olayların tümü, ilgili takımyıldızı içindeki mevcut olan yasalar uyarınca hükme varılır. Salvington'un bu yargısal yönetmelikleri, takımyıldızlarının yasama uygulamaları ile birlikte, yerel sistemlerin idarecileri tarafından uygulanmaktadır.

43:2.2 (487.4) Takımyıldızları böylece, yasama veya yasa koyucu birimler olarak faaliyet gösterir; bunun karşısında yerel sistemler, yürütücü veya uygulayıcı birimler olarak hizmet ederler. Salvington hükümeti, yüce yargısal ve eş güdüm sağlayıcı idaredir.

43:2.3 (487.5) Yüce yargısal faaliyet, yerel bir evrenin merkezi idaresi ile birlikte mevcut bulunurken; Melçizedek heyeti ve En Yüksek Unsur'un mahkemesi olarak, her takımyıldızının yönetim merkezinde iki yardımcı fakat ana yüksek mahkeme bulunmaktadır.

43:2.4 (487.6) Tüm yargısal sorunlar ilk olarak Melçizedekler'in heyeti tarafından irdelenir. Evrimsel gezegenler üzerinde ve sistem yönetim merkez dünyaları üzerinde belirli yeterli deneyime sahip olan bu düzeyin on iki unsuru; Takımyıldız YarATICISı'nın baş idaresi olarak En Yüksek Unsur'un mahkemesine iletilmek üzere, kanıtları gözden geçirmekle, savunmaları dinlemekle ve geçici kararları oluşturmakla yetkilendirilmiştir. Bu son yüksek mahkemenin fani bölümü, hepsi yükseliş fanilerinden oluşan yedi hâkimden meydana

gelmektedir. Evren içinde daha yukarı çıktığınızda, sizin türünüze ait unsurlar tarafından daha kesin bir biçimde yargılanan bir düzeye gelirsiniz.

43:2.5 (487.7) Takımyıldız yasama bedeni, üç topluluğa ayrılmıştır. Bir takımyıldızın yasama uygulaması, kesinliğe erişecek olanların bir tanesinin başkanlığındaki bir topluluk ve bin temsilci fanisinden oluşan bir şekilde, yükseliş unsurlarının alt kamarası içinde oluşturulur. Her sistem, bu karar verici meclis içinde bulunmak için on üyeyi aday gösterir. Edentia üzerinde bu bünye, mevcut an içerisinde bütünüyle seçilmiş bir konumda değildir.

43:2.6 (487.8) Yasa koyucuların orta kamarası, yerel evren Ana Ruhaniyeti'nin diğer evlatları olarak, yüksek melek ev sahipleri ve onların birlikteliklerinden meydana gelmiştir. Bu topluluk üyeleri yüz kişiden oluşup, takımyıldız içinde faaliyet gösterirken bu tür varlıkların çeşitli etkinlikleri üzerinde idarede bulunan yüksek denetim kişilikleri tarafından aday gösterilir.

43:2.7 (488.1) Danışma veya takımyıldız yasa koyucuların en yüksek bünyesi, kutsal Evlatlar'ın kamarası olarak, akran kamarasından oluşmaktadır. Bu birlikler, En Yüksek Yaratıcılar ve on kişi tarafından seçilmektedir. Sadece özel deneyimin Evlatları, yüksek kamara içinde hizmet verebilir. Bu birim, yasama meclisinin iki alt bölümü içinde oldukça etkin bir biçimde hizmet veren gerçekleri-ortaya çıkaran ve zaman kazandıran topluluktur.

43:2.8 (488.2) Yasa koyucuların bütünleşen heyeti, takımyıldız karar verici meclisinin bu ayrı kollarının her birinden gelen üç

üyeden oluşmakta olup, idarede bulunan genç En Yüksek Unsur tarafından yönetilir. Bu topluluk, uygulamaların hepsinin nihai biçimini resmi olarak onaylar ve yayınlayıcılar tarafından onun resmi olarak duyurulmasına izin verir. Bu yüce heyetin onayı, âlemin yasama uygulamalarını gerçekleştirir; onların eylemleri nihaidir. Edentia'nın yasama beyanları, Norlatiadek'in bütününe temel yasasını oluşturmaktadır.

3. Norlatiadek'in En Yüksek Unsurları

^{43:3.1 (488.3)} Takımyıldızlarının idarecileri, yerel evren evlatlığının Vorondadek düzeyinin üyeleridir. Takımyıldız idarecileri veya diğerleri olarak evren içinde etkin görev yapmak için görevlendirildiklerinde, bu Evlatlar *En Yüksek Unsurlar* olarak bilinirler; çünkü onlar, Tanrı'nın Yerel Evren Evlatları'nın düzeylerin tümüne ait en ileri görüşlü ve en ussal sadakat ile birleşmiş bir biçimde en yüksek idari bilgeliğe sahiptirler. Onların kişisel bütünlüğü ve topluluklarının sadakati hiçbir zaman sorgulanmamaktadır; Vorondadek Evlatları'ndan doğan bir tatminsizlik hiçbir zaman Nebadon içinde gerçekleşmemiştir.

^{43:3.2 (488.4)} En azından üç Vorondadek Evladı, Cebrail tarafından Nebadon takımyıldızlarının her birine ait En Yüksek Unsurlar olarak görevlendirilmektedir. Bu üçlemenin başında bulunan üye *Takımyıldız Yaratıcısı*, ve onun iki birlikteliği *kıdemli En Yüksek Unsur* ve *genç En Yüksek Unsur* olarak bilinmektedir. Bir Takımyıldız Yaratıcısı, genç birliktelik ve kıdemli birliktelik olarak eşit dönemler halinde hizmet verdikten sonra, ortak zamana göre on bin yıl (Urantia zamanına göre yaklaşık olarak 50.000 yıl) yönetimde kalırlar.

43:3.3 (488.5) Davut, Edentia'nın üç Takımyıldız Yaratıcısı tarafından idare edildiğini bilmekteydi ve bunun uyarınca o çoğul bir biçimde: “Orada, En Yüksek Unsurlar’ın bedenlerinin en kutsal mekânı olarak, Tanrı’nın şehrini mutlu kılacak akıntılardan oluşan bir nehir var.”

43:3.4 (488.6) Geçmiş çağlar boyunca Urantia üzerinde çeşitli evren idarecileri ile ilgili büyük bir kafa karışıklığı bulunmaktaydı. Daha sonraki birçok eğitimci, kendilerine ait belirsiz ve kesin olmayan kabile ilahiyatlarını En Yüksek Yaratıcılar ile karıştırdılar. Buna ek olarak daha sonra İbraniler, bu göksel idarecileri tek bir bütüncül İlahiyat ile birleştirdiler. Bir eğitimci, En Yüksek Unsurlar’ın Yüce İdareciler olmadığını anladı ve bunun için şöyle dedi: En Yüksek Unsur’un gizli mekânında ikamet eden o, Her Şeye Gücü Yeten Tanrı’nın gölgesi altında bulunmalıdır.” Urantia kayıtlarında, “En Yüksek Unsur” kavramı ile tam olarak adlandırılan bünyenin kim olduğunu anlamak oldukça zordur. Fakat Danyal bütünüyle bu olayları kavramıştır. Böylece o şu cümleyi sarf etmiştir: “En Yüksek Unsur insanlığın hükümrânlığı içerisinde idarede bulunmaktadır, ve o bunu her kim için arzu ederse ona verecektir.”

43:3.5 (488.7) Takımyıldız Yaratıcıları, bir yerleşik gezegenin bireyleri ile az bir biçimde kaplanmış; fakat onlar, yerleşik dünyaların her fani *ırkı* ve milli *topluluğu* ile oldukça ilgili olan takımyıldızlarının yasama ve yasa koyucu faaliyetleriyle yakından ilgilidir.

43:3.6 (489.1) Her ne kadar takımyıldız düzeni sizin ve evren idaresi arasında bulunurken, bireyler olarak siz doğal bir biçimde takımyıldız hükümeti ile ilgili olarak çok az bir alakaya

sahipsiniz. Sizin büyük ilgimiz doğal olarak Satania olan yerel sisteminiz içinde odaklanacaktır; fakat geçici bir biçimde Urantia, takımyıldız idarecilerine oldukça yakın bir şekilde bağlıdır, bu durum Lucifer ayaklanmasından doğan belirli sistem ve gezegensel şartlarından kaynaklanmaktadır.

43:3.7 (489.2) Edentia En Yüksek Unsurları, Lucifer bölünmesi zamanında isyankâr dünyalar üzerinde gezegensel yönetimin belirli fazlarını ele geçirmiştir. Onlar, bu gücü ellerinde bulundurmaya devam ettiler ve Zamanın Ataları bu kararsız dünyalar üzerinde bu düzenin üstlenilmesini uzun bir zaman önce onaylamıştır. Kuşkusuz olarak onlar, Lucifer yaşamaya devam ettikçe bu yüklenilen yönetim yetkisini kullanmaya devam edeceklerdir. Bu yönetimin büyük bir kısmı yerel bir sistem içerisinde genel olarak Sistem Egemeni içinde odaklanacaktır.

43:3.8 (489.3) Fakat Urantia'nın özel bir biçimde En Büyük Unsurlar ile ilişkili hale geldiği başka bir husus da bulunmaktadır. Yaratan Evlat Mikâil, kendisine ait kısa süreli bahşedilmiş görevi üzerinde bulunurken, ve Lucifer'in varisi yerel sistem içinde bütüncül yönetime sahip bir durumda olmadığından; Mikâil'in bahşedilmesi ile ilgili olarak Urantia'nın bütün olayları, Norlatiadek'in En Yüksek Unsurları tarafından doğrudan yüksek bir biçimde denetlenmekteydi.

4. Toplanım Dağı — Zamanın İnançlıları

43:4.1 (489.4) Toplanımın en kutsal dağı, Edentia üzerinde faaliyet gösteren Cennet Kutsal Üçlemesi'nin temsilcisi olarak, Zamanın İnançlıları'nın yerleşke mekânıdır.

43:4.2 (489.5) Zamanın İnançlıları; bir Cennet Kutsal Üçleme Evladı olup, Edentia üzerinde yönetim merkez dünyalarının yaratımından beri Immanuel'in kişisel temsilcisi olarak mevcut bulunmuştur. Zamanın İnançlıları en başından beri Takımyıldız Yaratıcıları'nın sağ kolunda onlara danışmanlık yapmak için oturmaktadır, fakat onlar hiçbir zaman talep edilmedikçe tavsiyelerini sunmamaktadır. Cennet'in yüksek Evlatları hiçbir zaman, bu nüfuz alanlarının mevcut idarecilerinin talebi dışında, bir yerel evren olaylarının işleyişine hiçbir zaman katılmamaktadırlar. Ancak bir Zamanın Birlikteliği bir Yaratan Evlat için ne anlama geliyorsa, bir Zamanın Atası bir takımyıldızın En Yüksek Unsuru için o anlama gelmektedir.

43:4.3 (489.6) Edentia Zamanın İnançlıları'nın yerleşkesi, evrenler arası iletişim ve usa ait Cennet sisteminin takımyıldız merkezidir. Bu Kutsal Üçleme Evlatları, kendilerine ait Havona görevlileri ve Cennet kişilikleri ile birlikte, yüksek denetimde bulunan Zamanın Atası ile irtibat halinde, evrenlerin tümü boyunca ve hatta Havona ve Cennet için bile kendi düzeyleri ile birlikte doğrudan ve sürekli gerçekleşen iletişim halindedir.

43:4.4 (489.7) En kutsal dağ, zarifçe güzel ve muhteşem bir biçimde tasarlanmıştır; fakat Cennet Evladı'nın mevcut ikamet yeri, En Yüksek Unsurlar'ın merkezi yerleşkesi ile ve Vorondadek Evlatları'nın ikamet birimini oluşturan yetmiş yapı ile karşılaştırılınca daha mütevazı bir görünüme sahiptir. Bu tasarımlar oldukça yerleşiktirler; onlar bütüncül bir biçimde, içinde takımyıldızlarının olaylarının yürütüldüğü geniş idari yönetim merkezi binalarından ayrıdır.

43:4.5 (489.8) Edentia üzerinde Zamanın İnançlıları'nın yerleşkesi; En Yüksek Unsurlar'ın bu ikametlerinin kuzeyinde konumlanmış olup, onlar “Cennet bir araya gelişlerinin dağı” olarak bilinmektedir. Bu kutsal dağlık alan üzerinde yükseliş halindeki faniler dönüşümlü bir biçimde; Havona'nın bir milyar kusursuz dünyaları boyunca ve Cennet'in tarif edilemez güzellikleri üzerinde, Cennet'in Evladı'nın ilerleyen fanilerin uzun ve ilgi çekici yolculuklarının anlatımını dinlemek için bir araya gelmektedir. Ve Toplanım Dağı üzerindeki bu özel toplanımlarda morontia fanileri, merkezi evren içindeki kökenin kişiliklerine ait çeşitli topluluklar ile daha fazla bütünsel olarak arkadaş olurlar.

43:4.6 (490.1) Bir zamanların Satania egemenliğini yapmış olan aldaticı Lucifer artan hâkimiyet alanı ile ilgili ereklarının açıklanmasında, yerel evrenin hükümeteşel tasarımı içinde evlatlığın tüm üstün düzeylerini yerlerinden etmeyi amaçlamıştır. Şu cümleleri sarf ederek o samimi olarak bunu amaçladığını göstermiştir: “Ben, hükümranlığımlı Tanrı'nın Evlatları üstüne yücelteceğim; Ben, kuzeyde toplanım dağı üstünde oturacağım; Ben, En Yüksek Unsur gibi olacağım.”

43:4.7 (490.2) Yüz Sistem Egemeni dönüşümlü olarak, takımyıldızının refahı üzerine kararları veren Edentia meclislerine gelmektedir. Satania başkaldırısından sonra Jerusem'in baş isyankârları, tıpkı daha önceki fırsatlarda yaptıkları gibi bahse konu bu Edentia heyetlerine gelmeyi adet edinmişlerdir. Ve Urantia üzerindeki Mikâil'in bahşedilmesinden hemen sonrasına ve bunu takiben onun Nebadon'un tümü boyunca sınırsız egemenliği üstlenmesine kadar bu kibirli küstahlığı engellemenin bir yolu

bulunamamıştır. O günden beri kötülüğün bu kışkırtıcılarının yerel Sistem Egemenleri'nin Edentia heyetlerinde oturmalarına hiçbir zaman izin verilmemiştir.

43:4.8 (490.3) Geçmiş zamanların eğitimcilerinin bu durumları bildikleri şu kayıtlarla açığa çıkmaktadır: “Ve Tanrı'nın Evlatları En Yüksek Unsurlar'dan önce kendilerini takdim etmek için geldiklerinde, Satan'ın da onlarla bir gelip kendisini onlar arasında tanıttığı bir gün vardı.” Ve bu ifade, Satan'ın tekrar ortaya çıkma ihtimaline değinmesinden bağımsız olarak gerçeğin bir ifadesidir.

43:4.9 (490.4) Hazreti İsa'nın zaferinden beri Norlatiadek'in tümü kötülükten ve isyankârlardan temizlenmektedir. Mikâil'in beden içindeki ölümünden önce bir seferinde, Satan olarak Lucifer'in bozguna uğramış birlikteliği bu türden bir Edentia meclisine katılmaya çabalamıştır; fakat baş isyankârlara karşı olan tutumun sağlamlaşması öyle bir düzeye gelmişti ki, anlayışın kapıları Satania muhaliflerinin kendilerine destek bulacakları zemine neredeyse evrensel bir biçimde kapanmıştır. Kötülüğün kabulü için hiçbir açık kapı kalmayınca, kötülüğün kendisini gerçekleştirmesi için her ortam ortadan kalkmıştır. Edentia'nın bütününe ait olan kalplerin kapıları Satan'a kapanmıştır; o karar birliği ile, bir araya gelmiş Sistem Egemenleri tarafından reddedilmiştir; ve işte bu zaman zarfında İnsan'nın Evladı “Satan Cennet'ten aşığa doğru düşerken dikkatle bakın” demiştir.

43:4.10 (490.5) Lucifer isyanından beri yeni bir oluşum, Zamanın İnançlıları'nın yerleşkesi yakınında tedarik edilmiştir. Bu geçici inşa; kötülük ve isyana karşı Zamanın bu düzeyine ait siyasalar ve tutumlar ile ilgili tüm olaylar içinde takımyıldız

hükümetine danışman olarak, Cennet Evladı ile yakın ilişki içerisinde faaliyet gösteren En Yüksek Unsur birlikteliğinin yönetim merkezidir.

5. Lucifer İsyanı’ndan İtibaren Edentia Yaratıcıları

^{43:5.1 (490.6)} Edentia üzerinde En Yüksek Unsurlar’ın dönüşümü, Lucifer isyanı zamanında askıya alınmıştır. Biz şu an içerisinde, bu isyan sırasında görevde olan aynı idarecilere sahibiz. Lucifer ve onların birlikteliklerinin bütüncül bir biçimde arındırılacakları zamana kadar bu idarecilerde herhangi bir değişikliğin gerçekleşmeyeceğinin çıkarımında bulunmaktayız.

^{43:5.2 (490.7)} Takımyıldızın mevcut hükümeti buna rağmen Vorondadek düzeyinin on iki Evladı’nı içine alacak şekilde genişlemiştir. Bu on iki unsur şunlardır:

^{43:5.3 (490.8)} 1. Takımyıldız Yaratıcısı. Norlatiadek’in mevcut En Yüksek idarecisi, Nebadon’un Vorondadek sırasının 617.318’inci unsurudur. O, kendisine ait Edentia sorumluluklarını almadan önce bizim yerel evrenimiz boyunca birçok takımyıldız içerisinde hizmet vermiştir.

^{43:5.4 (490.9)} 2. Kıdemli En Yüksek Unsur birlikteliği.

^{43:5.5 (491.1)} 3. Genç En Yüksek Unsur birlikteliği.

^{43:5.6 (491.2)} 4. Bir Üstün Evlat’ın düzeyine olan erişiminden beri Mikâil’in kişisel temsilcisi olarak, En Yüksek Unsur danışmanı.

43:5.7 (491.3) 5. Lucifer isyanından beri Edentia üzerinde konumlanan Cebrail'in kişisel temsilcisi olarak, En Yüksek Unsur yöneticisi.

43:5.8 (491.4) 6. Satania'nın tecrit edilmiş dünyaları üzerinde konumlanan Vorondadek gözlemcilerinin yöneticisi olarak, gezegensel gözlemcilerin En Yüksek Unsur başı.

43:5.9 (491.5) 7. Takımyıldız içinde isyanın sonrasında ortaya çıkan tüm zorlukları düzenleme görevi verilen Vorondadek Evladı olarak En Yüksek Unsur hakemi.

43:5.10 (491.6) 8. Satania'nın isyanın gerçekleştiği tecrit edilen dünyalar için Norlatiadek yasasının sıkıyönetim uygulamalarını yerine getirme görevi verilen Vorondadek Evladı olarak, En Yüksek acil durum idarecisi.

43:5.11 (491.7) 9. Takımyıldızın olağan idaresi ile Urantia üzerinde özel bahşedilme düzenlemelerini uyumlu hale getirmek için görevlendirilen Vorondadek Evladı olarak, En Yüksek arabulucu. Belirli baş melek eylemlerinin mevcudiyeti ve Urantia üzerinde sayısız diğer olağan dışı hizmetler, Jerusem üzerinde Berrak Akşam Yıldızları'nın özel etkinlikleri ile birlikte, bu Evlat'ın faaliyetini gerektirmektedir.

43:5.12 (491.8) 10. Satania isyanının sonucundan doğan kafa karışıklığından kaynaklanan Norlatiadek'in özel sorunlarının düzenlenmesine adanan özel durum mahkemelerinin başı olarak En Yüksek hâkim-avukatı.

43:5.13 (491.9) 11. İsyan ve yaratılmış sadakatsizliği ile ilgili sorunların idaresini amaçlamak için en iyi yolu sağlamakla

ilgili Edentia yöneticilerine bağlanmış ancak Zamanın İnançlıları ile birlikte özel bir danışman olarak görevlendirilmiş Vorondadek Evladı olarak, En Yüksek Unsur birlikteliği.

43:5.14 (491.10) 12. Edentia'nın acil durum heyetinin başkanı olarak En Yüksek unsur yöneticisi. Kişiliklerin tümü Nortladiadek'e, Satania başkaldırısının acil durum heyeti sebebiyle bağlanmıştır ve onların baş görevlisi, olağanüstü bir deneyime sahip bir Vorondadek Evladı'dır.

43:5.15 (491.11) Ve bu anlatım, Nebadon'un takımyıldız temsilcileri olarak sayısız Vorondadek unsurlarını ve aynı zamanda Edentia üzerinde ikamet eden diğerlerini içine almamaktadır.

43:5.16 (491.12) Lucifer başkaldırısından beri Edentia Yaratıcıları, Urantia ve Satania'nın diğer tecrit edilmiş dünyaları üzerinde özel bir ilgiye sahip olmuşlardır. Uzun bir zaman önce peygamber, milletlerin olayları içinde Takımyıldız Yaratıcıları'nın düzenleyici elini ayırt etmiştir. “En Yüksek Unsur, miraslarına göre ülkeleri böldüğünde, Âdem'in evlatlarını ayırdığında, o insanlar arasında bağları kurmuştur.”

43:5.17 (491.13) Karantina'ya ayrılmış veya tecrit edilmiş her dünya, gözlemci olarak hareket eden bir Vorondadek evladına sahiptir. O, Takımyıldız Yaratıcısı tarafından milletlerin olaylarına müdahil olmak için talepte bulunmadıkça gezegensel idare içine katılmamaktadır. Gerçekte, En Yüksek gözlemci “insanlığın hükümrانlığını yöneten” kişidir. Urantia, Nortladiadek'in tecrit edilmiş dünyalarından biridir; ve bir Vorondadek gözlemcisi, Caligastia ihanetinden beri bu gezegen üzerinde konumlanmıştır. Maçiventa Melçizedek'i Urantia üzerinde yarı-maddi biçim içerisinde hizmet

verdiğinde, göreve bulunan En Yüksek gözlemciye saygıdeğer bir bağlılık göstermiştir, bu durum şöyle kayıtlara geçmiştir: “Ve Salem’in hükümdarı olan Melçizedek En Yüksek Unsur’un rahibidir.” Melçizedek, bu En Yüksek gözlemci ile olan ilişkisi İbrahim için açığa çıkarmış ve şöyle söylemiştir: “Ve düşmanlarınızı ellerinize getiren En Yüksek Unsur ne de kutsaldır.”

6. Tanrı’nın Bahçeleri

^{43:6.1 (492.1)} Sistem başkentleri, özel olarak maddi ve madensel yapımlar ile birlikte güzelleştirilmiştir; bunun karşısında evren yönetim merkezleri ise daha çok ruhsal ihtişamın bir yansımasıdır, fakat takımyıldızların başkentleri morontia etkinlikleri ve yaşayan güzelliklerin doruk noktasıdır. Takımyıldız yönetim merkezi dünyalarında yaşayan güzellikler daha genel olarak kullanılmaktadır, ve bitkisel sanat olarak yaşamın bu üstünlüğü, bu dünyaların “Tanrı’nın bahçeleri” olarak adlandırılmasına neden olmaktadır.

^{43:6.2 (492.2)} Edentia’nın bir yarısı, En Yüksek Unsurlar’ın zarif bahçelerine ayrılmıştır; ve bu bahçeler, yerel evrenin en büyüleyici morontia yaratılmışları arasındadır. Bu durum, Norlatiadek’in yerleşik dünyaları üzerindeki bu olağanüstü güzel mekânların neden sıklıkla “Eden (Cennet) bahçesi” olarak adlandırıldığını açıklamaktadır.

^{43:6.3 (492.3)} Bu muhteşem bahçe içinde merkezi olarak konumlanan yapı, En Yüksek Unsurlar’ın ibadet mabedidir. Davut, şunları yazdığında bu yapılar ile ilgili bir şeylerin bilincinde olmalıdır: “En Yüksek Unsurlar’ın tepesine kim yükselecek? Bu kutsal mekân üzerinde kim duracak? Yalnızca,

ruhunu kibre yükseltmeyen veya hilekârca yemin etmeyen temiz eller ve saf bir kalbe sahip olanlar.” En Yüksek Unsurlar’ın bu mabedinde dinlenmenin her onuncu gününde, Edentia’nın tümü Yüce olan Tanrı’nın ibadetsel tefekküründe buraya yönelir.

43:6.4 (492.4) Mimari dünyalar, maddi düzeye ait yaşamın on türünü memnuniyetle deneyimler. Urantia üzerinde bitkisel ve hayvansal yaşam bulunmaktadır; fakat Edentia gibi bir dünya üzerinde yaşamın maddi düzeylerinin on bölümü bulunmaktadır. Edentia yaşamının bu on bölümünü görmüş olsaydınız, bu on türün ilk üçünü ve son üçünü bitkisel ve hayvansal olarak tanımlardınız, ancak yaşamın bu çok yönlü ve hayranlık uyandırıcı arada kalan dört topluluğun doğasını kavramakta bütünüyle yetkin olmayan bir durumda olurdunuz.

43:6.5 (492.5) Farklılaşan hayvansal yaşam bile evrimsel dünyalardan oldukça farklıdır; o kadar farklıdır ki, bu konuşmayan yaratılmışların benzersiz karakteri ve sevgi dolu doğasını fani akıllar için tasvir etmek oldukça imkânsızdır. Orada, tahayyülünüzün olası bir biçimde resmedemeyeceği yaşayan varlıkların binlercesi bulunmaktadır. Orada bütüncül bir hayvansal yaratım, evrimsel gezegenlerin toplam hayvan türlerinden tamamıyla farklı bir düzeye aittir. Fakat bu hayvansal yaşamın bütünü, en ussal ve en zarif biçimde hizmet edebilen bir niteliktedir; ve çeşitli türlerin tümü şaşırtıcı bir biçimde nazik ve duygusal bir biçimde candandır. Bu mimari dünyalar üstünde hiçbir etçil hayvan bulunmamaktadır; Edentia’nın tümü içinde yaşayan varlığın korku duymasına sebep olan hiçbir şey bulunmamaktadır.

43:6.6 (492.6) Aynı zamanda, maddi ve morontia çeşitliliklerinden oluşan bitkisel yaşam Urantia'nınkinden oldukça farklıdır. Maddi büyümeler, belirleyici bir yeşil renk tonuna sahiptir; fakat bitkisel yaşamın morontia eşleniği, menekşe ve orkidenin çeşitli ton ve yansımasına sahiptir. Bu türden morontia bitki yaşamı tamamiyle bir enerji büyümesidir; bu bitkiler yenildiğinde hiçbir artık kalmamaktadır.

43:6.7 (492.7) Morontia çeşitliliğini bile içine almadan, fiziksel yaşamın on bölümü ile bahşedilmiş olarak bu mimari dünyalar; yeryüzüne ek olarak maddi ve morontia yapılarının biyolojik güzelleşmesi için olağanüstü derecede büyük olanakları sağlamaktadır. Bu göksel zanaatkârlar, bitkisel dekorasyon ve biyolojik güzelleştirmenin bu geçiş görevi içinde yerli spornagıları idare etmektedir. Sizin sanatçılarınız kavramlarını sergilemek için hareketsiz boyaya ve cansız mermere mahrum kalırken, göksel zanaatkârlar ve univitatialar düşüncelerini yansıtmak ve en yüksek amaçlarını resmetmek için daha sık olarak yaşayan maddeleri kullanmaktadırlar.

43:6.8 (493.1) Eğer siz, Urantia'nın çiçeklerinden, fundalarından ve ağaçlarından zevk alıyorsanız; bunun sonrasında siz gözlerinizi, Edentia'nın tanrısal bahçelerine ait bitkisel güzellik ve çiçeksel ihtişamından alamayacaksınız. Fakat, cennetsel dünyaların bu güzelliklerine ait yeterli kavramları fani akla taşımaya girişmek benim tasvir gücümün sınırlarının ötesindedir. Gerçek anlamıyla göz, fani-yükseliş macerasına ait bu dünyalar üzerinde sizleri bekleyen bu tür ihtişamı görmemiştir.

7. Univitatialar

43:7.1 (493.2) Univitatialar, Edentia ve, onların yüksek denetimi altında bulunan takımyıldız yönetim merkezini çevreleyen yedi yüz yetmiş dünyanın tümü biçiminde, onun birliktelik halindeki dünyalarının kalıcı vatandaşlarıdır. Yaratan Evlat ve Yaratıcı Ruhaniyet'in bu evlatları, maddi ve ruhaniyet düzey arasındaki mevcudiyetin bir düzlemi üzerinde tasarlanmıştır; fakat onlar morontia yaratılmışları değildir. Edentia'nın yetmiş ana âleminden her birine ait yerliler ve morontia fanileri; bir Edentia âleminden diğerine, birinci dünyadan yetmişinci dünyaya kadar sıralı bir biçimde geçerek yerleşkelerini değiştirdikleri her zaman, univitatiaların yükseliş ölçeğine göre uyarlanmış morontia bünyelerine sahiptirler.

43:7.2 (493.3) Ruhsal olarak univitatialar özdeşirler; ussal olarak onlar faniler gibi değişkenlik gösterir; tür bakımından onlar, mevcudiyetin morontia düzeyine benzemekte olup, kişiliğin yetmiş farklı düzeyi içinde faaliyet göstermek için yaratılmıştır. Univitatialar'ın bu düzeylerinin her biri, ussal etkinliğin on ana çeşitliliğini yansıtmaktadır; bu farklılaşan ussal türlerin her biri, ana Edentia dünyalarının her biri etrafında dönen on uydunun herhangi biri içinde ilerleyici mesleki ve uygulayıcı toplumsallaşmaya ait özel eğitim ve toplumsal okullar üzerinde yöneticilik yapmaktadır.

43:7.3 (493.4) Bu yetmiş ana dünya; bütüncül yerel evrenin çalışması içinde işlevsel eğitimin teknik âlemleri olup, onlar, ussal varlıkların tüm sınıflarına açıktır. Özel yetenek ve teknik bilgisinin bu eğitim okulları, her ne kadar morontia öğrencileri eğitimin bu derslerine katılan öğrencilerin tümünün açık ara en geniş topluluğunu oluştursa da, yalnızca yükseliş fanileri için yürütülmemektedir. Toplumsal kültürün yetmiş ana

dünyasından herhangi biri üzerine kabul edildiğinizde, siz derhal çevreleyen on uydunun her biri için giriş hakkı kazanacaksınız.

43:7.4 (493.5) Çeşitli eşlenik toplulukları içinde yükseliş morontia fanileri, geri dönüştürücü yöneticiler içinde baskın bir konumda bulunmaktadır; fakat univitatialar göksel zanaatkârların Nebadon birlikleri ile bütünlük içerisinde olan en geniş topluluğu yansıtmaktadır. Orvonton'un tümü içerisinde, Uversa abandonterleri dışında hiçbir Havona sonrası varlık; sanatsal yetenek, toplumsal uyum ve eş güdümsel zekilikte univitatiaların eşleri olamaz.

43:7.5 (493.6) Takımyıldızın bu vatandaşları, zanaatkâr birliklerinin gerçekte üyeleri değildir; fakat onlar toplulukların tümü ile özgür bir biçimde çalışıp, geçiş kültürünün muazzam sanatsal olanaklarının gerçekleştirilmesi amacıyla takımyıldız dünyalarını ana âlemlere dönüştürmede katkıda bulunurlar. Onlar, takımyıldız yönetim merkez dünyalarının sınırları dışında faaliyet göstermemektedir.

8. Edentia Eğitim Dünyaları

43:8.1 (493.7) Edentia'nın fiziksel bahşedilişi ve onun çevreleyen âlemleri neredeyse kusursuzdur; onlar, Salvington'un âlemlerinin ruhsal ihtişamının dengi olamazlar; ancak onlar açık ara bir biçimde Jerusem'in eğitim dünyalarının ihtişamını geride bırakırlar. Bu Edentia âlemlerinin bütününe, doğrudan bir biçimde evren mekân akımları tarafından enerji kazandırılır; ve onların maddi ve morontia olarak devasa güç sistemleri uzman bir şekilde, Üstün Fiziksel Düzenleyiciler ve Morontia Güç Yüksek Denetimcileri'nin yetkin bir birliği

tarafından desteklenen takımyıldız merkezleri tarafından yüksek bir biçimde denetlenir ve yine onlar tarafından bu güç sistemleri dağıtılır.

43:8.2 (494.1) Fani yükselişin Edentia çağı ile bir birliktelik içerisinde bulunan geçici morontia kültürünün yetmiş erişim dünyası üzerinde harcanan zaman; yükseliş halindeki bir faninin kesinliğe erişecek olan bir unsurun düzeyine olan süreci içinde en belirli olan dönemdir; bu dönem gerçek anlamıyla tipik morontia yaşamıdır. Bir ana kültürel dünyadan diğerine geçtiğiniz her zamanda gerçekleşen dönüşümünüzde, morontia bedeninizin bir kısmını elinizde bulundurursunuz; ve orada kişisel bilinç yitirmenin hiçbir dönemi bulunmamaktadır.

43:8.3 (494.2) Edentia üzerinde ve onun birliktelik içerisinde bulunan âlemlerindeki kısa süreli ikametiniz başlıca olarak; çeşitli evren ve ussal kişiliklerin aşkın-evren düzeyleri arasındaki zevkli ve yararlı olan karşılıklı ilişkilerin sırrı biçiminde, topluluk etiğinin üstünlüğü ile dolu olacaktır.

43:8.4 (494.3) Malikâne dünyalar üzerinde siz, evrimleşen fani kişiliğin bütünlüğünü tamamlayacaksınız; sistem başkenti üzerinde siz Jerusem vatandaşlığına erişip, kendinizi topluluk etkinliklerin ve eş güdümsel sorumlulukların kuralsal düzenine teslim etmek için gönüllülüğü kazanacaksınız; ancak buradan itibaren siz takımyıldız eğitim dünyaları üzerinde, evrimleşen morontia kişiliğinin gerçek sosyalleşmesini kazanacaksınız. Bu tanrısal nitelikte kültürel kazanım, şunları öğrenmekten geçmektedir:

43:8.5 (494.4) 1. Onlu toplulukların her biri yüzlü toplulukların bölükleri içinde birliktelik dâhilinde bulunurken ve daha sonra

binli birlikler ile bütünleşirken, on farklı morontialı unsur ile mutla yaşa ve etkin bir biçimde çalış.

43:8.6 (494.5) 2. Her ne kadar morontia varlıklarına ussal olarak benzeseler de, her yönden çok farklı olan on univitatia ile keyifle geçin ve candan bir biçimde onlarla eş güdüm içerisinde ol. Ve bunun sonrasında sen; onlu toplulukların daha sonra binli univitatia birliği ile bütünleşecek olan onlu diğer aile ile eş güdüm halinde olurken, bu onlu topluluk ile faaliyette bulunmak zorundasın.

43:8.7 (494.6) 3. Akran morontialılar ve bahse konu bu ev sahibi univitatialar ile eş zamanlı bir uyum kazan. Gönüllü bir biçimde yetkinlik kazan ve ussal yaratılmışların bir ölçüde benzer olmayan topluluğu birlikte yakın çalışma birliktelikleri içinde varlıkların senin içinde bulunduğu düzeyi ile eş güdüm sağla.

43:8.8 (494.7) 4. Böylece senin gibi olan veya olmayan varlıklar ile birlikte toplumsal bir biçimde faaliyet gösterirken ussal uyum kazan ve birlikteliklerin bu iki topluluğu ile birlikte mesleki uyumu sağla.

43:8.9 (494.8) 5. Ussal ve mesleki düzeyler üzerinde kişiliğin tatminkâr toplumsallaşmasına erişirken, gittikçe azalan asabılık ve gittikçe azalan içleme ile birlikte, benzer ve ufak bir biçimde benzer olmayan varlıklarla olan sıcak ilişki içerisinde yaşama yetkinliğini kusursuzlaştır. Anımsama yöneticileri, toplumsal-oyun etkinlikleri vasıtasıyla bahse konu bu son erişime çok büyük katkıda bulunurlar.

43:8.10 (494.9) 6. Bu çeşitli toplumsallaşma işleyiş biçimlerinin hepsini, Cennet yükseliş sürecinin ilerleyici eş güdümünün geliştirilmesine uyarla; bu açık zaman-mekân etkinlikleri içinde saklı olan ebedi gaye anlamları içinde kavrayış yetkinliğini geliştirerek evren kavrayışını arttır.

43:8.11 (494.10) 7. Ve bunun sonrasında, topluluksal olan ruhsal birliktelik ve morontia eş güdümü boyunca kişisel kazanımın tüm fazlarına ait bütünleşme ile ilgili olan, ruhsal kavrayışın eş zamanlı gelişimi ile çoklu toplumsallaşmaların bu yönergelerinin hepsi doruk noktasına ulaşır. Ussal, toplumsal ve ruhsal olarak iki fani yaratılmış, birliktelik işleyiş biçimi ile evren erişimine ait kişisel potansiyellerini sadece iki katına çıkarmaz; onlar, erişim ve kazanım olasılıklarını dörde katlamış olurlar.

43:8.12 (495.1) Biz, ussal bir biçimde benzer olmayan on bireyden oluşan bir univitatia aile topluluğu ile eş zamanlı olarak on akran morontialıların bir morontia fanisi ile olan birlikteliği biçimindeki Edentia toplumsallaşmasını böylece tasvir etmiş olduk. Fakat ilk yedi ana dünya üzerinde yalnızca bir yükseliş fanisi, on univitatia ile beraber yaşamaktadır. Yedi ana dünyanın ikinci topluluğu içerisinde iki fani, özgün onlu topluluk ile birlikte geçinmekte olup bu durum yedi ana âlemin son topluluğu üzerinde on morontia varlığının on univitatia ile yerleşik hale geldiği seviyeye kadar bu biçimde sürüp gitmektedir. Univatıalar ile birlikte daha iyi nasıl toplumsallaşabileceğinizi öğrendikçe, akranlarınız olan morontia ilerleyicileri ile olan ilişkilerinizde bu türden gelişmiş etiği uygulayacaksınız.

43:8.13 (495.2) Yükseliş fanileri olarak, Edentia'nın ilerleyici dünyaları üzerindeki kısa süreli ikametinizi memnuniyetle yaşacaksınız; fakat siz burada, sistem yönetim merkezi üzerinde evren olayları ile ilgili olan ilk ilişkinizi veya evren başkentinin nihai dünyaları üzerindeki bu gerçeklikler ile olan elvedanınızı temsil eden memnuniyetin kişisel bir coşkusunu deneyimlemeyeceksiniz.

9. Edentia Üzerindeki Vatandaşlık

43:9.1 (495.3) Yetmişinci dünyadan mezun olduktan sonra, yükseliş fanileri Edentia üzerindeki yerleşimlerini kazanırlar. Bu noktada yükseliş unsurlar ilk kez “Cennet’in meclislerine” katılır, ve onların tanışmış oldukları Yüce Kutsal Üçleme Kökenli Kişilikleri’nin ilki olan Zamanın İnançlıları tarafından tasvir edilen uçsuz bucaksız serüvenlerinin hikayesini dinlerler.

43:9.2 (495.4) Edentia vatandaşlığı ile sonuçlanan takımyıldız eğitim dünyaları üzerindeki bu bütüncül kısa süreli ikamet, morontia ilerleyicileri için gerçek ve cennetsel bir mutluluğun dönemidir. Sistem dünyaları üzerinde kısa süreli ikametiniz boyunca neredeyse bir hayvan düzeyinden bir morontia yaratılmışlığına evirilmişsiniz; siz ruhsal olduğunuzdan çok maddi bir nitelikte bulunmaktaydınız. Salvington âlemleri üzerinde siz, bir morontia varlığından gerçek bir ruhaniyet düzeyine evrimleşeceksiniz; siz, maddi olduğunuzdan daha çok ruhsal olacaksınız. Fakat Edentia üzerinde yükseliş halindeki unsurlar, evrimsel hayvandan yükseliş ruhaniyetine olan geçişlerinin orta noktası biçiminde, önceki ve sonraki düzeyleri arasında orta bir noktada bulunmaktadır. Edentia ve onların dünyaları üzerindeki bütüncül ikametiniz boyunca siz, “melekler gibisinizdir”; siz sürekli bir biçimde

ilerlemektesiniz, ancak tüm bu süre içinde genel ve tipik bir morontia düzeyini korumaktasınız.

43:9.3 (495.5) Yükseliş fanisinin bu takımyıldız kısa süreli ikameti, morontia ilerleyişinin bütüncül süreci içinde en tek-tip ve istikrara kavuşturulmuş aşamadır. Bu deneyim, yükseliş halindeki unsurların ruhaniyet öncesi toplumsallaşma eğitimini meydana getirmektedir. Bu düzey, Havona'nın kesinliğe erişme düzeyi öncesi ruhsal deneyime ve Cennet üzerinde absonit öncesi eğitime benzemektedir.

43:9.4 (495.6) Edentia üzerindeki yükseliş fanileri başlıca, yetmiş ilerleyici univitatia dünyası üzerindeki görevler ile kaplıdır. Onlar aynı zamanda, topluluksal, ırksal, millîtsel ve gezegensel refah ile ilgili takımyıldız düzeni ile başlıca bütünlük içerisinde olarak, Edentia'nın kendisi üzerinde değişken yetkinlikler içinde hizmet eder. En Yüksek Unsurlar, yerleşik dünyalar üzerinde bireysel gelişimi desteklemeye çok fazla katılmamaktadır; onlar, bireylerin kalpleri yerine insanlığın hükümranlığını yönetmektedir.

43:9.5 (495.7) Ve Edentia'yı Salvington süreci için terk etmek amacıyla ayrılacağınız gün siz, bir durup Cennet'in bu eğitim tarafına ait aşamalarınızın hepsinin en güzel ve en ferahlatıcılarından biri olan bu sürece tekrar bakacaksınız. Ancak bu sürecin ihtişamının tümü, siz içe doğru yükselince ve kutsal anlamların ve ruhsal değerlerin genişlemiş takdiri için artan yetkinliği kazanınca katlanacaktır.

43:9.6 (496.1) [Bu anlatım bir Malavatia Melçizedek'i tarafından desteklenmiştir.]

44. Makale

Göksel Zanaatkârlar

44:0.1 (497.1) ÇEŞİTLİ bölümsel ve evren yönetim merkezi dünyalarına ait eşlenik toplulukları arasında, göksel zanaatkârlar olarak adlandırılan bütüncül kişiliklerin benzersiz bir düzeyi bulunabilir. Bu varlıklar, morontia ve daha düşük ruhaniyet âlemlerine ait üstün sanatçı ve zanaatkârlardır. Onlar, morontia süslemesi ve ruhsal güzelleşmeye katılan ruhaniyetler ve yarı ruhaniyetlerdir. Bu türden zanaatkârlar; aşkın-evrenlerin yönetim merkez dünyaları, yerel evrenler, takımyıldızları ve sistemlere ek olarak ışık ve yaşam içinde oluşturulmuş tüm âlemler üzerinde olan bir biçimde, asli evrenin tümü boyunca dağıtılmıştır; ancak onların başlıca etkinliği, takımyıldızlarında ve özellikle her yönetim merkez âlemini çevreleyen yedi yüz yetmiş dünya üzerinde gerçekleşmektedir.

44:0.2 (497.2) Her ne kadar onların görevi, maddi akıl için neredeyse kavranılamaz bir nitelikte bulunsa da; morontia ve ruhaniyet dünyalarının bu yüksek sanatlar ve tanrısal kültürlerden yoksun olmadığı anlaşılmalıdır.

44:0.3 (497.3) Göksel zanaatkârlar bilinen bir biçimde yaratılmamışlardır; onlar, merkezi evrene özgü belirli eğitmen kişiliklerinden oluşan seçilmiş ve toplan bir birlik olup onların gönüllü öğrencileri yükseliş halindeki faniler ve sayısız diğer göksel topluluklardan alınmaktadır. Bu zanaatkârların özgün eğitmen birlikleri; geçmişte belirli bir zaman içinde Yedi Üstün Ruhaniyetler ile iş birliği içerisinde Sınırsız Ruhaniyet tarafından görevlendirilmiş olup, zanaatkârların yedi bölümünün her biri için bin unsurdan oluşan bir biçimde yedi

bin Havona eğitimcilerinden oluşmaktadır. Bu türden bir çekirdek oluşumdan başlayarak, ruhaniyet ve morontia olayları bakımından yetenekli çalışanların bu muazzam bünyesi çağlar boyunca gelişme göstermiştir.

44:0.4 (497.4) Herhangi bir morontia kişiliği veya ruhaniyet birimi, göksel zanaatkârların birliklerine katılmaya yetkindir; bu durum, içkin kutsal evlatlığın düzeyinin altındaki her varlık için geçerlidir. Evrimsel âlemlerden gelen Tanrı'nın yükseliş halindeki evlatları, morontia dünyalarına olan varışlarından sonra, zanaatkâr birliklerine katılım için başvurabilirler; ve eğer yeterli bir biçimde yetkinliğe sahipler ise, uzun veya kısa bir süreliğine bu türden bir süreci tercih edebilirler. Fakat hiçbir unsur, aşkın-evren zamanına göre bin yıldan daha kısa bir süreliğine göksel zanaatkârları atayamaz.

44:0.5 (497.5) Göksel zanaatkârların hepsi, aşkın-evren yönetim merkezleri üzerinde kayıt altına alınmıştır; fakat onlar, yerel evren başkentleri üzerinde morontia yüksek denetimcileri tarafından yönlendirilmektedir. Onlar, her yerel evrenin yönetim merkezi dünyası üzerinde faaliyet gösteren morontia yüksek denetimcilerine ait merkezi birlikler tarafından etkinliğin şu yedi sınıflandırılması içinde görevlendirilir:

44:0.6 (497.6) 1. Göksel Müzisyenler.

44:0.7 (497.7) 2. Cennetsel Yeniden İcracılar.

44:0.8 (497.8) 3. Kutsal İnşacılar.

44:0.9 (497.9) 4. Düşünce Kaydedicileri.

44:0.10 (498.1) 5. Enerji Düzenleyicileri.

44:0.11 (498.2) 6. Tasarımcılar ve Süsleyiciler.

44:0.12 (498.3) 7. Uyum Çalışanları.

44:0.13 (498.4) Bu yedi topluluğun özgün eğitmenlerinin tümü; Havona'nın kusursuz dünyalarından gelmekte olup, Havona ruhsal zanaatın fazlarının ve türlerinin tümü için işlevsel yöntemlerini ve yöntem çalışmalarını içinde barındırmaktadır. Havona'nın bu sanatlarını mekânın bahse konu bu dünyalarına aktarmaya girişmek için devasa bir görev söz konusu olsa da, göksel zanaatkârlar teknik ve uygulama bakımından bu görevi yerine getirmek için çağdan çağa gelişme kaydetmişlerdir. Yükseliş sürecin tüm diğer fazlarında olduğu gibi, çabalamanın herhangi bir kulvarı içinde en gelişmiş hale gelen bu unsurlar; üstün bilgi ve yeteneklerini, bu hususlarda daha alt düzeyde bulunan akranlarına sürelikli bir biçimde aktarmakla yükümlüdür.

44:0.14 (498.5) Malikâne dünyaları üzerinde siz ilk olarak, Havona'nın bahse konu bu nakledilmiş sanatlarını gözlemleyeme başlayacaksınız; ve onların güzelliği ve bu güzellik karşısında sizin takdiriniz, Salvington'un ruhaniyet yapıları içinde siz ikame edene kadar daha yüksek ve berrak bir hale gelecek olup siz ruhaniyet âlemlerinin tanrısal sanatçılara ait olan bu ilham verici sanat eserlerine bakmaktan gözlerinizi alamayacaksınız.

44:0.15 (498.6) Morontia ve ruhaniyet dünyalarının bu etkinliklerinin tümü gerçektir. Ruhaniyet varlıkları için ruhaniyet dünyası bir gerçekliktir. Bizler için maddi dünya daha gerçek dışı gelmektedir. Ruhaniyetlerin daha yüksek türleri özgür bir biçimde olağan madde boyunca özgür bir biçimde geçiş

yapmaktadır. Yüksek ruhaniyetler, belirli temel enerjiler dışında maddi olan hiçbir bir şeye karşılık göstermemektedir. Maddi varlıklar için ruhsal dünya neredeyse gerçek dışıdır; ruhaniyet varlıkları için ise maddi dünya, ruhaniyet gerçekliklerinin özüne ait yalnızca bir gölge olarak, neredeyse bütünüyle gerçek dışıdır.

44:0.16 (498.7) Ayrıcalıklı ruhaniyet görüşü ile birlikte ben, çevrilen ve kaydedilen bu anlatım içinde bahse konu bu inşayı kavramaya yetkin değilim. Benim tarafında bulunma fırsatını yakalamış Uversa'dan Bir Kutsal Danışman, bu saf maddi yaratılmışların henüz hala çok azını kavramaktadır. Biz, kendimize ait enerji dönüştürücülerin bir tanesi vasıtasıyla akıllarımıza yansıtılan bir ruhaniyet eşleniğine bakarak sizlere görünen bu maddi yapıları kavramaktayız. Bu maddi yapı tamı tamına bizler için bir ruhaniyet varlığı olarak gerçek değildir, ancak o kesinlikle maddi faniler için oldukça gerçek ve hizmet halindedir.

44:0.17 (498.8) Orada, Ruhaniyet ve maddi dünyaların ikisine de ait yaratılmışların gerçekliğini kavramaya yetkin varlıkların belirli türleri bulunmaktadır. Bu sınıfa ait olan unsurlar, Havona Hizmetlileri'nin dördüncü yaratılmışları olarak adlandırılan arabulucuların dördüncü yaratılmışlarıdır. Zaman ve mekânın meleklerine, ruhaniyet ve maddi varlıklarının ikisini birden kavrama yetkinliği kazandırılmıştır; buna benzer bir biçimde bu yetkinlik, beden içindeki yaşamlarının hükmünün hemen ardından yükseliş halindeki fanilere kazandırılmıştır. Daha yüksek ruhaniyet düzeylerine olan erişimin ardından yükseliş halindeki unsurlar; maddi, morontiyal ve ruhaniyet gerçekliklerini tanımaya yetkin hale gelmektedir.

44:0.18 (498.9) Benimle birlikte aynı zamanda, bir kereliğine fani varlık olarak yükseliş halindeki bir Düzenleyici-ile-bütünleşmiş unsur biçimindeki Uversa'dan bir Kudretli İletici bulunmaktadır; ve o, sizin gerçekleştirdiğiniz gibi maddi dünyayı algılamakta olup aynı zamanda Yalnız İletici, birinci derece hizmetkâr ruhaniyetleri ve diğer göksel mevcut varlıkları imgeleyebilmektedir. Uzun yükseliş süreciniz içinde hiçbir zaman siz, önceki mevcudiyetlerinize ait birlikteliklerinizi tanıma gücünüzü kaybetmeyeceksiniz. Yaşamın ölçeği içerisinde içe doğru olan yükselişinizde bulunurken siz her zaman, deneyiminizin önceki ve daha alt düzey seviyelerine ait akran varlıklarını tanıma ve onlar ile bütünleşme bulunma yetkinliğinizi elinizde bulunduracaksınız. Her yeni dönüşüm veya yeniden dirilme, daha önceki düzeylerinize ait arkadaşlarınız ve akranlarınızı tanıma yetkinliğinden sizi bir parça bile olsun mahrum bırakmadan, görüş açınıza ruhaniyet varlıklarının ilave bir topluluğunu ekleyecektir.

44:0.19 (498.10) Yükseliş fanilerin deneyimi içinde bütün bunların hepsi, ikamet eden Düşünce Düzenleyicileri'nin etkinliği vasıtasıyla mümkün kılınmıştır. Bütüncül yaşam deneyimlerinizin nüshalarının onlar tarafından kullanımı vasıtasıyla size, herhangi bir zaman içinde sahip olduğunuz hiçbir gerçek niteliğinizi kaybetmeyeceğinizin teminatı verilmiştir; ve bu Düzenleyiciler, sizin bir parçanız olarak, gerçekte *sizin kendi bünyeniz biçiminde*, sizler ile beraber hareket etmektedir.

44:0.20 (499.1) Ancak ben, maddi akla göksel zanaatkârların doğasını aktarma yetkinliğinden neredeyse bütünüyle mahrumum. Ben;

bahse konu bu morontia etkileşimleri ve yakın-ruhaniyet olgularının gerçekliğini fani akıl için açıklığa kavuşturma çabası içinde, düşüncenin sürekli bir farklı ifadesi ve dilin değişik bir biçimde kullanılmasının gerekliliğine bağlı bulunmaktayım. Sizin algılamanız, kavrama bakımından yetkin değildir; ve sizin diliniz, bu yarı-ruhaniyet etkinliklerine ait anlam, değer ve ilişkilerin taşınması için yetersizdir. Ve ben; bu türden bir girişim içerisinde insan aklını, bu gerçeklikler ile ilgili varlığımın imkânsızlığının dile getirilmesine dair bütüncül anlayışla aydınlatmak amacıyla ilerlemekteyim.

44:0.21 (499.2) Ben, fani maddi etkinlikler ve göksel zanaatkârların çok katmanlı faaliyetleri arasında kabataslak bir ortaklığı tasvir etmeden çok daha fazlasını yapabilme yetisine sahibim. Eğer Urantia ırkları, sanat ve diğer kültürel kazanımlarda daha gelişmiş bir durumda bulunsalardı; bunun sonrasında ben, maddenin unsurlarından morontianın bünyelerine kadar insan aklını aydınlatmanın çok daha ileri bir çabasına girişebilirdim. Bu durumda neredeyse bütünüyle erişmeyi umabildiğim kazanım, morontia ve ruhaniyet dünyalarına ait bu etkileşimlerin gerçekliğine ait bilgisel doğruyu anlaşılabilir duruma getirmektir.

1. Göksel Müzisyenler

44:1.1 (499.3) Fani işitme yetisinin kısıtlı kapsamı ile birlikte siz, morontia melodilerini algılayamazsınız. Morontia ve ruhsal ahengin algılanamaz kapsamına gelmeden dahi, insanın işitme duyusu tarafından tanınmayan güzel sesin maddi bir aralığı bile bulunmaktadır. İnsan algısının bütünüyle dışında olan âlemlerin melodisi ile birliktelik içerisinde uygulamanın bir ihtişamına ek olarak kapsamın bir enginliği ve dışavurumun bir

ruhu mevcut bulunmaktadır. Ben, âlemin melodisi göksel döngülerin ruhaniyet enerjisi üzerine cömertçe akarken kutsal derin neşe içinde mest olmuş milyonlarca unsuru görmenin deneyimine sahibim. Bu muhteşem melodiler, bir evrenin en dış kısımlarına ulaşabilir.

44:1.2 (499.4) Göksel müzisyenler, şu ruhaniyet kuvvetlerin değişikliğe uğraması vasıtasıyla göksel ahengin üretilmesinden sorumludur:

44:1.3 (499.5) 1. *Ruhsal ses* — ruhaniyet akım kesintileri.

44:1.4 (499.6) 2. *Ruhsal ı ışık* — morontia ve ruhsal âlemlerin ışığının düzenlenmesi ve yoğunlaşması.

44:1.5 (499.7) 3. *Enerji etkileri* — morontia ve ruhaniyet enerjilerinin yetkin idaresi tarafından üretilen melodi.

44:1.6 (499.8) 4. *Renk senfonileri* — morontia renk tonlarının melodisi; bu melodi, göksel müzisyenlerin en yüksek kazanımları arasında değerlendirilmektedir.

44:1.7 (499.9) 5. *Birliktelik halindeki ruhaniyetlerin uyumu* — morontia ve ruhaniyet varlıklarının farklı düzeylerine ait bu düzenleme ve birliktelik görkemli melodiler üretmektedir.

44:1.8 (499.10) 6. *Düşüncenin melodisi* — ruhsal düşüncelerin düşünülmesi oldukça kusursuz bir hale gelebilir ki onlar Havona melodileri içinde kendilerine yer bulabilir.

44:1.9 (499.11) 7. *Mekânın müziği* — yerinde ahenk kazandırılması vasıtasıyla diğer âlemlerin melodileri evren yayın döngüleri içinde saptanabilir.

44:1.10 (500.1)

Orada, müziksel enstrümanların insansal uygulamasına özgü ses, renk ve enerji dönüşümlerinin yüz binlerce farklı türleri bulunmaktadır. Sizin dans topluluklarınız kuşkuya yer bırakmayan bir biçimde, varlık konumlanmasına ve kişilik düzenlenmesine ait göksel uyuma yaklaşmak amacıyla maddi yaratılmışların kabataslak ve olgunlaşmamış bir girişimini yansıtmaktadır. Morontia melodisinin diğer beş türü, maddi bedenlerin algısal işleyişi tarafından tanınmamaktadır.

44:1.11 (500.2)

Melodisel birlikteliğin yedi düzeyine ait müzik olarak ahenk, ruhani iletişimin bir evrensel aracıdır. Urantia fanilerinin anladığı tür gibi müzik; sesin armonilerinin yarım maddi varlıklara öğretildiği yer olan, sistem yönetim merkezi olarak Jerusem'in okullarında en yüksek dışavurumuna erişmektedir. Faniler, morontia melodisinin ve göksel ahengin diğer türlerine karşılık vermemektedir.

44:1.12 (500.3)

Urantia üzerinde müziğin takdiri, fiziksel ve ruhsaldır; ve sizin insan müzisyenleriniz, müziksel tadı öncül atalarınızın olgunlaşmamış tekdüzeliğinden ses takdirinin yüksek düzeylerine yükseltmek için çok uğraş vermişlerdir. Urantia fanilerinin büyük bir çoğunluğu müziğe oldukça geniş bir biçimde maddi kaslar ile karşılık vermekte olup, çok az bir biçimde akıl ve ruhaniyet ile ona tepki vermektedir; fakat orada, yirmi beş bin yıllık bir süre içinde müziksel takdir bakımından sürekli bir gelişim gerçekleşmektedir.

44:1.13 (500.4)

Tonsal ritim değişmesi; ilkel insanın müziksel tekdüzeliğinden, daha sonraki müzisyenlerinizin dışavurumcu ahengi ve anlamlı melodilerine olan bir geçişi yansıtmaktadır. Bu daha önceki ritim türleri, ahenk takdirinin daha yüksek

ussal güçlerinin ortaya çıkmasına neden olmadan müzik-sevgisi duygusunun tepkisini ortaya çıkarmaktadır; ve böylece daha genel olarak bu türler, olgunlaşmamış ve ruhsal olarak üşengeç bireylere daha genel bir biçimde çekici gelmektedir.

44:1.14 (500.5) Urantia'nın en iyi müziği; ses ahenginin müziksel melodileri olarak kayıt altına alınmış morontia kuvvetlerine ait bu armonilerden yalnızca zorla alınmış kırıntıları bırakan, müzisyenlerinizin göksel birliktelikleri tarafından duyulan muhteşem parçaların yalnızca kısa süreli bir yankısıdır. Ruhaniyet-morontia müziği; daha yüksek âlemlerin bu melodilerini müziksel sesin yalın notalarına indirgenmesine dair herhangi bir girişimde çok derin bir biçimde yetersiz olduğu için, dışavurumun ve yeniden üretimin yedi türünün hepsini de nadir bir biçimde uygulamamaktadır. Aksi türden bir çaba, bir büyük orkestranın parçalarını tek bir müzik enstrümanı aracılığıyla yeniden seslendirmeye çabalamaya benzeyecektir.

44:1.15 (500.6) Siz Urantia üzerinde birtakım güzel melodiler oluşturmuş bulunmanıza rağmen, henüz Satania içindeki komşu gezegenlerin birçoğu kadar müziksel bir biçimde onlara yakın bir ölçekte ilerleme kaydetmediniz. Eğer Âdem ve Havva şu anda hayatta olsaydı, siz gerçek anlamda müziğe sahip bir halde bulunmuş olacaktınız; ancak doğaları bakımından oldukça büyük olan ahengin bahşedilmesi, müziksel olmayan eğilimlerin parçaları tarafından oldukça seyrek bir hale gelmiştir ki bin fani yaşamı içinde yalnızca bir kere armonilerin herhangi bir büyük takdiri ortaya çıkmaktadır. Fakat sakın umutsuzluğa kapılmayın; bir gün Urantia üzerinde gerçek bir müzisyen ortaya çıkabilir, ve Urantia'nın bütün insanları bu

müziyenin muhteşem parçaları tarafından mest olabilir. “Melodinin bütün bir dünyayı dönüştürecek güce sahip olması” gerçek anlamıyla doğrudur. Sonsuza kadar müzik; insanların, meleklerin ve ruhaniyetlerin evrensel dili olarak kalmaya devam edecektir. Ahenk, Havona’nın sesidir.

2. Cennetsel Yeniden İcracılar

44:2.1 (500.7) Fani insan; maddi dilinizin eksik ve kısıtlı sembolizmi boyunca aydınlatmaya girişmekle yükümlü olduğum, cennetsel yeniden icracılarının faaliyetlerine dair yetersiz ve bozulmaya uğramış bir kavramsallaşmadan daha fazlasını elde etmeyi ümit etmeye yetkin değildir. Ruhaniyet-morontia dünyası, Urantia üzerinde bilinmeyen ancak çoğalımları gerekli olan unsurlardan oluşan, yüce değerin bin bir birimine sahiptir; bu deneyimler, “insanın aklına girmesi” mümkün olmayan etkinliklerin sınıflandırılmasına aittir; bu deneyimler, Tanrı’nın beden içindeki yaşamdan kurtuluşa erişecek unsurlardan beklediği bir biçimde ona ait olan gerçekliklerdir.

44:2.2 (501.1) Cennetsel yeniden icracıların yedi topluluğu bulunmaktadır, ve ben onların görevini şu sınıflandırmalar altında aydınlatmaya girişeceğim:

44:2.3 (501.2) 1. *Şarkıcılar* — geçmişin belirli ahenklerini yeniden icra ederek onları vurgulayan ve mevcut zamanın melodilerini yorumlayan armonicilerdir. Fakat bu etkinliklerin hepsi, morontia düzeyinde yerine getirilir.

44:2.4 (501.3) 2. *Renk çalışanları* — geçen sahneleri ve geçici bölümleri gelecek morontia eğlencesi için muhafaza eden, sizin

Çizim sanatçıları ve ressam­lar olarak adlandırılabileceğiniz ışık ve gölgenin bahse konu sanatçıları.

44:2.5 (501.4) 3. *Işık resmedicileri* — gösterilimi oldukça kabataslak olacak hareket resimlerine ait gerçek yarı-ruhaniyet olgu muhafazalarını gerçekleştiren sanatçılar.

44:2.6 (501.5) 4. *Tarihsel temsili tören icracıları* — evren kayıtlarına ve tarihine ait önemli olayları dramsal bir biçimde yeniden icra eden unsurlar.

44:2.7 (501.6) 5. *Kâhinsel sanatçılar* — tarihin anlamını geleceğe yansıtan unsurlar.

44:2.8 (501.7) 6. *Yaşam hikâyesi anlatıcıları* — yaşam deneyiminin anlamı ve önemini muhafaza eden unsurlar. Mevcut kişisel deneyimlerin gelecek erişim değerlerine olan yansıması.

44:2.9 (501.8) 7. *Yönetimsel sahneleyiciler* — egemenliğin göksel drama yazarları olarak, yönetimsel felsefe ve idari işleyiş biçiminin önemini tasvir eden unsurlar.

44:2.10 (501.9) Cennetsel yeniden icracılar sıklıkla ve etkin bir biçimde, hafızanın yenilenişinin akıl istirahatı ve kişilik eğlencesinin belirli türleri ile bütünleştirilmesinde anımsama yöneticileri ile birlikte iş birliğinde bulunurlar. Morontia oturumlarından ve ruhaniyet meclislerinden önce bu yeniden icracılar zaman zaman kendilerini, bu tür bir araya gelişlerin amacının temsili olarak devasa dramsal piyesler içinde btnleştirirler. Ben kısa bir süre önce, bir milyondan fazla aktörün bin sahnenin arka arkaya sahnelenişini içinde icra ettikleri oldukça etkileyici bir bu türden sunuma şahit oldum.

44:2.11 (501.10) Daha yüksek ussal eğitimciler ve geçiş hizmetkârları özgür ve etkin bir biçimde, kendilerine ait morontia eğitim etkinlikleri içinde yeniden icracılara ait bu çeşitli toplulukları kullanmaktadır. Fakat onların çabalarının hepsi geçiş temsiline adanmamıştır; onların görevlerinin oldukça büyük bir kısmı kalıcı doğaya ait olup, gelecek zamanın bütünü için bir efsane olarak sonsuza kadar kalmaya devam edecektir. Topluluklar halinde faaliyet gösterdikleri zaman bu zanaatkârlar o kadar çok yönlüdür ki, bir çağı yeniden icra edebilirler; ve yüksek meleksel hizmetkârlar ile iş birliği içinde onlar gerçekte, zamanın fani kâhinleri için ruhsal dünyanın ebedi değerlerini tasvir edebilirler.

3. Kutsal İnşacılar

44:3.1 (501.11) “Tanrı’nın inşacı ve yaratan olduğu” şehirler mevcut bulunmaktadır. Ruhaniyet eşi bakımından hepimiz, siz fanilerin aşına olduğu her şeye ve açıklanamayacak daha fazla şeye sahibiz. Biz evlere, ruhaniyet huzur sağlayıcılarına ve morontia ihtiyaçları için gerekenlere sahibiz. İnsanların memnuniyet ile deneyimlemeye yetkin oldukları her maddi haz için biz, mevcudiyetimizi zenginleştirmek ve onu büyütmek için hizmet veren binlerce ruhsal gerçekliklere sahibiz. Kutsal inşacılar yedi topluluk altında faaliyet göstermektedir:

44:3.2 (502.1) 1. *Ev tasarlayıcıları ve inşacıları* — bireylere ve çalışan topluluklara atanmış olan yerleşkeleri yaratan ve onları yeniden tasarlayan unsurlardır. Bu morontia ve ruhaniyet yerleşkeleri gerçektir. Onlar, sizin yalnızca yakını görebilen görüş açınız için görünmez bir nitelikte bulunmaktadır; fakat onlar bizim için oldukça gerçek ve güzeldir. Belirli bir düzeye kadar, tüm ruhaniyet varlıkları morontia veya ruhaniyet

yerleşimlerinin tasarımına ve yaratımına ait belirli detayları inşacılar ile paylaşabilir. Bu evler, buralarda ikamet edecek unsurlar olarak morontianın veya ruhaniyet yaratılmışlarının ihtiyaçları uyarınca düzenlenmiş ve süslenmiştir. Bahse konu bu yapıların tümü içinde bireysel dışavurum için çok fazla sayıda çeşitlilik ve bol imkân bulunmaktadır.

44:3.3 (502.2) 2. *İş yeri inşacıları* — ruhaniyet ve morontia âlemlerinin düzenli ve olağan işçilerinin yerleşkelerinin tasarlanmasında ve bir araya getirilmesinde faaliyet gösteren unsurlardır. Bu inşacılar, Urantia çalışma atölyelerini ve diğer endüstriyel merkezlerini inşa eden unsurlara benzemektedir. Geçiş dünyaları, karşılıklı hizmetin gerekli düzenine ve özelleşen bir iş bölümüne sahiptir. Biz, her şeyi kendi başımıza gerçekleştirmemekteyiz; morontia varlıkları ve evrim halindeki ruhaniyetler arasında faaliyetin iş bölümü mevcut bulunmaktadır; ve bu iş yeri inşacıları, daha iyi atölyeler inşa etmekle kalmaz aynı zamanda işçinin işsel gelişimine katkı sağlamaktadır.

44:3.4 (502.3) 3. *Eğlence mekânları inşacıları*. Fanilerin dinlenme ve bir bakımdan eğlence olarak adlandıracakları istirahatın mevsimleri boyunca kullanılan devasa yapılar bulunmaktadır. Evrimsel gezegenlerden yakın bir zamanda uzaklaştırılmış olan yükseliş varlıklarının eğitiminin üzerinde gerçekleştiği geçiş âlemleri olan bu morontia dünyalarının nüktedanları olarak geri dönüştürücü yöneticiler için, yararlı bir oluşumun yapılmasına dair hüküm verilmiştir. Daha yüksek ruhaniyetler bile, kendilerine ait ruhsal yeniden dolumun süreçleri boyunca anısal nüktenin belirli bir türüne katılmaktadır.

44:3.5 (502.4) 4. *İbadet inşacıları* — ruhaniyet ve morontia ibadethanelerinin deneyimli mimarlarıdır. Fani yükselişin dünyalarının tümü, ibadetin tapınaklarına sahiptir; ve onlar, morontia âlemleri ve ruhaniyet evrenlerine ait en zarif yaratılmışlardır.

44:3.6 (502.5) 5. *Eğitim inşacıları* — morontia eğitiminin ve ileri ruhaniyet öğrenimin yönetim merkezlerini inşa eden unsurlar. Herhangi birinin mevcut veya gelecekteki çalışmasına ek olarak, fanileri morontia ve ruhaniyet dünyalarının daha ussal ve etkin vatandaşları haline getirmek için tasarlanan bilgi biçimindeki evrensel kültürel bilgiye dair ek detayları elde etmek şeklinde, daha fazla bilgi kazanmanın yolu her zaman açıktır.

44:3.7 (502.6) 6. *Morontia tasarımcıları* — herhangi bir âlem üzerinde bir seferliğine mevcut bulunduklarında âlemlerin tümünün bütün kişiliklerine ait eş güdüm birliktelikleri için yapıları inşa eden unsurlar. Bu tasarımcılar, ilerleyici morontia yaşamının eş güdümünü zenginleştirmek amacıyla Morontia Güç Yüksek Denetimcileri ile birlikte iş birliği yapmaktadırlar.

44:3.8 (502.7) 7. *Kamu inşacıları* — ibadetin dışında kalan toplumsal bir araya gelişler için ayrılan mekânları tasarlayan ve onları inşa eden zanaatkârlardır. Büyük ve muazzam olan bu mekânlar ortak bir araya gelişlere aittir.

44:3.9 (502.8) Ne bu yapılar ne de onların süslenmesi, maddi fanilerin algısal kavrayışı için tam anlamıyla gerçek değildir; onlar bizim için oldukça gerçektir. Siz bu tapınakları beden içinde görebileceğiniz bir biçimde görsel olarak deneyimleyemezsiniz; yine de bu aşkın maddi yaratımların

hepsi gerçekte oradadır, ve biz açık bir biçimde onları kavrayıp bütüncül bir biçimde onları memnuniyetle deneyimleriz.

4. Düşünce Kaydedicileri

44:4.1 (503.1) Bu zanaatkârlar, âlemlerin üstün düşüncesinin korunması ve yeniden icra edilmesine adanmışlardır; ve onlar yedi topluluk altında faaliyet göstermektedir:

44:4.2 (503.2) 1. *Düşünce koruyucuları*. Bu unsurlar, âlemlerin daha yüksek düşüncesinin korunmasına ayrılmış zanaatkârlardır. Morontia dünyaları üzerinde onlar gerçek bir biçimde, akılsal etkinliğin cevherlerini toplamaktadır. Urantia'ya ilk gelişimden önce ben, bu gezegenin büyük akıllarının bazılarına ait düşünsel etkinliğin kayıtlarını gördüm ve bu etkinliğin yayınlarını duydum. Düşünce kaydedicileri, Uversa'nın dili içinde bu türden soylu fikirleri kaydetmektedir.

44:4.3 (503.3) Her aşkın evren; kişilikleri tarafından konuşulan ve birimleri boyunca yaygın bir biçimde bulunan bir lisan biçiminde, kendisine özgü dile sahiptir. Bu durum, bizim aşkın evrenimiz içinde Uversa'nın dili olarak bilinmektedir. Her yerel evren kendine özgü bir dile sahiptir. Nebadon'un daha yüksek düzeylerinin hepsi, Nebadon'un dili ve Uversa'nın lisanını da konuşabilen bir nitelikte, iki dillidir. Farklı yerel evrenlerden gelen iki birey buluştuklarında, onlar Uversa'nın lisanı üzerinden iletişime geçer; eğer buna rağmen onlardan biri diğer aşkın evrenden geliyorsa, onlar bir çevirmene başvurmak zorundadır. Merkezi evren içinde, bir dilin varlığına çok az ihtiyaç bulunmaktadır; orada kusursuz ve neredeyse bütüncül olan bir karşılıklı anlayış bulunmaktadır; orada, yalnızca Tanrılar bütünüyle kavranılamaz bir niteliktedir. Biz;

Uversa üzerinde bir tesadüfî buluşmanın, bin yıl içinde bir fani dil tarafından iletişimde sağlanandan daha çok karşılıklı anlayışı açığa çıkardığı konusunda bilgilendirildik. Salvington üzerinde bile biz “bildiğimiz gibi bilinmekteyiz.”

44:4.4 (503.4) Morontia ve ruhaniyet âlemleri içinde düşünceyi dile çevirme yetisi, insan kavrayışının ötesindedir. Düşünceyi kalıcı bir kayda indirgememizin hızı; yarım milyondan fazla kelimenin veya düşünce sembolünün Urantia zamanına göre bir saniyede kaydedilebilmesine denk bir biçimde, uzman kaydedicileri tarafından bu düzeye kadar hızlandırılabilir. Bu evren dilleri, evrim halindeki dünyaların lisanından daha bütüncüdür. Her ne kadar temel alfabe yalnızca yetmiş sembolü taşısa da; Uversa’nın kavramsal sembolleri, bir milyar harften daha fazladır. Nebadon’un dili, bu bakımdan çok açıklayıcı değildir; alfabe veya temel semboller olarak sayı bakımından kırk sekiz harfe sahiptir.

44:4.5 (503.5) 2. *Kavram kaydedicileri.* Kaydedicilerin bu ikincil topluluğu, düşünce işleyiş biçimleri olarak kavram resimlerinin muhafaza edilmesi ile ilgilidir. Bu durum, kalıcı kaydetmenin bir türü olarak maddi âlemler üzerinde bilinmeyen bir niteliktedir; ve bu yöntem vasıtasıyla ben, sizin olağan yazım dilinin bir yüzyılda dikkatle okunmasıyla elde edeceğinizden daha fazlasını sizin zamanınıza göre bir saat içinde okuyarak daha fazla bilgi elde edebilirim.

44:4.6 (503.6) 3. *Kavramyazı kaydedicileri.* Biz, sizin yazılı ve sözlü dilerinizin ikisine de denk bir sisteme sahibiz; fakat düşüncenin muhafaza edilmesinde biz genellikle, kavramsal resimlendirme ve kavramyazı biçimlerini kullanmaktayız. Kavramyazıları

muhafaza eden bu unsurlar, kavram kaydedicilerin görevlerini bin katmanlı bir biçimde arttırmaya yetkindir.

44:4.7 (503.7) 4. *Hitabet sağlayıcıları.* Kaydedicilerin bu topluluğuna, hitabet aracılığı ile yeniden icra için düşünceyi muhafaza etme görevi yüklenmiştir. Fakat Nebadon'un dilinde yarım saatlik bir süre içinde, bir Urantia fanisinin bütüncül yaşamına ait anlatımı kavrayabiliriz. Bu etkileşimleri kavramaya dair tek ümidiniz; sizin nasıl gece döneminin bu hayalleri içinde deneyimin yıllarını bir kaç saniye içinde katedebildiğiniz gibi, bozulmaya uğramış ve içeriği değişikliğe uğramış rüya yaşamınızın işleyiş biçimini bir durup düşünmenizdir.

44:4.8 (503.8) Ruhani dünyanın hitabeti, yalnızca Urantia'nın yüzeysel ve aksayan hitabetlerini dinlemiş olan sizi bekleyen ender şükranlardan bir tanesidir. Tarifin ötesinde bir muazzamlıkta bulunan Salvington ve Edentia'nın hitabetleri içinde müziğin ahengi ve dışavurumun pürüzsüz akışı bulunmaktadır. Bu etkileyici kavramlar, ihtişamın taşları içinde güzelliğin mücevherleri gibidir. Fakat ben bunu yetkin bir biçimde size anlatamamaktayım! Ben, insan aklına diğer dünyanın bu gerçekliklerine ait genişliği ve derinliği taşıyamamaktayım!

44:4.9 (504.1) 5. *Yayın yöneticileri.* Cennet, aşkın evrenler ve yerel evrenlerin yayınları, düşünceyi muhafaza eden unsurların bu topluluğunun genel yüksek denetimi altındadır. Onlar; Cennet yayınlarının tümünün bir aşkın evren uyumunu sağlayan ve buna ek olarak Zamanın Ataları'nın yayınlarını yerel evrenlerin bireysel dillerine uyarlayan ve onu çeviren bir biçimde, yayın

maddesinin görüntüleyicileri, editörleri ve eş güdüm sağlayıcıları olarak hizmet vermektedir.

44:4.10 (504.2) Yerel evren yayınları aynı zamanda, sistemler ve bireysel gezegenlerin yayın alışı için değişikliğe uğratılmak zorundadır. Bu mekân sunumlarının aktarımı, dikkatlice yüksek bir biçimde denetlenmektedir; ve orada her zaman, ilgili bir döngü içinde her dünya üzerindeki her sunumun uygun bir biçimde alınmasını temin etmek için karşı dönüşümsel bir kayıt bulunmaktadır. Bu yayın yöneticileri tekniksel olarak, ussal iletişimin tüm amaçları için mekânın akımlarının kullanılmasında uzmandırlar.

44:4.11 (504.3) 6. *Ritim kaydedicileri*. Her ne kadar bu unsurların görevi sizin şairsel üretimlerinizden oldukça farklı ve neredeyse onu sınırsız bir biçimde aşsa da, Urantialı unsurlar bu zanaatkârları şairler olarak adlandıracaktır. Ritim, morontia ve ruhani varlıklar için daha az yorucudur; ve böylelikle ritimsel biçim içerisinde sayısız faaliyeti uygulama vasıtasıyla duyulan keyfi arttırmaya ek olarak etkinliği yükseltmek amacıyla sürekli bir biçimde çaba sarf edilir. Ben, Edentia toplarılarının şairane yayınlarının bazılarını duymak ve bireysel dışavurumun ve toplumsal ahengin bu zarif türünün üstatları olan takımyıldız dâhilerinin renk ve tonunun zenginliğini memnuniyetle deneyimlemek için ayrıcalıklı olabilmenizi dilerdim.

44:4.12 (504.4) 7. *Morontia kaydedicileri*. Maddi akıl için, morontia olayları ve ruhani etkileşimlerinin çeşitli sınıflandırılışlarının bütüncül resimlerini muhafaza etmek görevi verilen düşünce kaydedicilerinin bu önemli topluluğunun faaliyetinin nasıl tasvir edilmesi gerektiğine dair yöntemden mahrumum;

kabataslak tasvir edilirse onlar, geniş dünyalarının topluluk fotoğrafçılarıdır. Onlar, kayıtların morontia yapılarına ait arşivlerde kayıtlarını muhafaza ederek bu ilerleyici çağların hayati sahnelerini ve birlikteliklerini gelecek için saklarlar.

5. Enerji Dönüştürücüleri

44:5.1 (504.5) Bu ilgi çekici ve etkin zanaatkârlar; fiziksel, akılsal ve ruhsal olarak enerjinin her türü ile ilgilidir.

44:5.2 (504.6) 1. *Fiziksel-enerji dönüştürücüleri.* Fiziksel-enerji dönüştürücüleri; güç yöneticileri ile birlikte uzun süreçler boyunca hizmet vermekte olup, fiziksel enerjinin birçok fazının dönüştürülmesi ve düzenlenmesinde uzmandırlar. Onlar, aşkın evrenlerin üç temel akımına ve otuz alt enerji ayrışımına aşinadırlar. Bu varlıklar, geçiş dünyalarının Morontia Güç Yüksek Denetimcileri'ne olan paha biçilemez desteğin bir parçasıdır. Onlar, Cennet'in kâinatsal tasarımlarının inatçı öğrencileridir.

44:5.3 (504.7) 2. *Akıl-enerji dönüştürücüleri.* Bu unsurlar, morontia ve ussal varlıkların diğer türleri arasında karşılıklı iletişimin uzmanlarıdır. Faniler arasında bu türden bir iletişim, Urantia üzerinde neredeyse hiçbir biçimde mevcut değildir. Bu unsurlar, yükseliş halindeki morontia varlıklarının birbirleri ile olan iletişim yetkinliğini sağlayan uzmanlardır; ve onların görevi, fani akıl için tasvir edilmesi benimün gücümün oldukça ötesinde olan, ussal birliktelik içinde sayısız derecedeki benzersiz serüven ile bütünleşmektedir. Bu zanaatkârlar, Sınırsız Ruhaniyet'in akıl döngülerinin azimli öğrencileridir.

44:5.4 (505.1) *3. Ruhsal-enerji dönüştürücüleri.* Ruhsal enerjinin dönüştürücüleri, ilgi çekici bir topluluktur. Ruhsal enerji, tıpkı fiziksel enerji gibi, oluşturulmuş yasalar uyarınca hareket eder. Ruhani kuvvetin bu niteliği çalışıldığı zaman güvenilir sonuçlar ortaya çıkarmaktadır, ve hatta fiziksel enerjiler gibi kesin bir biçimde bilinen bir şekilde yönlendirilebilir. Ruhani dünya içerisinde, tıpkı maddi âlemler içinde elde edildiği gibi, belirli ve güvenilir yasalar bulunmaktadır. Geçmiş birkaç milyon yıl boyunca ruhsal enerjinin alınmasında geliştirilen işleyiş biçimlerinin birçoğu, evrenler boyunca göksel varlıkların morontia ve diğer düzeylerine uygulanan Ebedi Evlat'a ait yönetsel ruhani enerjinin temel yasalarının bu öğrencileri tarafından yerine getirilmiştir.

44:5.5 (505.2) *4. Bileşim dönüştürücüleri.* Bu topluluk; fiziksel, akılsal ve ruhsal enerjinin evrenleri boyunca dışa vurulan kutsal enerjinin üç özgün fazının işlevsel birlikteliğine adanan oldukça iyi eğitilmiş varlıkların serüvensel topluluğudur. Bu unsurlar, Yüce olan Tanrı'nın evren mevcudiyetini keşfetmek için gerçekte arayışta olan azimli kişiliklerdir; çünkü bu İlahiyat kişiliği içinde, asli evren kutsallığının bütününe ait deneyimsel bütünleşme ortaya çıkmak zorundadır. Ve belirli bir dereceye kadar bu zanaatkârlar, geçmiş zamanlarda başarılı olmuşlardır.

44:5.6 (505.3) *5. Taşıma danışmanları.* Taşıyıcı yüksek melekler için görev yapan teknik danışmanların bu birlikleri, istikametleri hazırlamada ve diğer zamanlarda mekânın dünyaları üzerinde taşımanın baş unsurlarına yardımda bulunmada yıldız öğrencileri ile iş birliği içerisinde en yetkin unsurlardır. Onlar; âlemlerin trafik yüksek denetimcileri olup, yerleşik

gezegenlerin hepsi üzerinde mevcut bulunmaktadır. Urantia, yetmiş taşıma danışmanının bir birliği tarafından hizmet görmektedir.

44:5.7 (505.4) *6. İletişimin uzmanları.* Urantia, benzer bir biçimde, gezegenler arası ve evrenler arası iletişimin on iki teknik görevlisi tarafından hizmet görmektedir. Bu uzun deneyime sahip olan varlıklar, âlemlerin iletişimlerine uygulanan aktarımsal ve etkileşimsel yasaların bilgisinde uzmandırlar. Bu birlikler, Çekim ve Yalnız İleticiler'in unsurları dışında, mekân iletimlerinin bütün türleri ile ilgilidir. Urantia üzerinde onların görevlerinin büyük bir kısmı, baş meleklerin döngüsü üzerinde yerine getirilmek zorundadır.

44:5.8 (505.5) *7. İstirahatın eğitmenleri.* Kutsal istirahat, ruhsal-enerji alınınının işleyiş biçimi ile birliktelik haline getirilmiştir. Morontia ve ruhsal enerji, fiziksel enerji gibi kesin bir biçimde, yeniden tazelenmelidir; fakat bu tazelenme fiziksel enerji ile aynı sebeplere dayanmamaktadır. Ben, ister istemez, sizleri aydınlatmak için kabataslak benzetmelerde bulunmaya zorlanmış bir durumda bulunmaktayım; yine de ruhaniyete ait olan bizler, belirli süreçler halinde düzenli etkinliklerimizi sonlandırıp, kutsal istirahata girdiğimiz ve böylece tükenen enerjilerimizi yeniden kazandığımız yer olan buluşmanın uygun mekânlarına kendimizi bırakmaktayız.

44:5.9 (505.6) Siz, bu hususlardaki ilk derslerinizi, morontia varlıkları haline gelmeniz ve ruhsal olayların işleyiş biçimini deneyimlemeye başlamanızdan sonra malikâne dünyalarına girdiğinizde alacaksınız. Siz, Havona'nın en iç döngüsü hakkında bilgi sahibi olan bir konumda bulunmaktasınız; ve bu bilgi, mekânın kutsal yolcularının önceki döngüleri kat

etmelerinden sonra Cennet'in uzun ve canlandırıcı istirahatına olan onların tayin edilme zorunluluğunu kapsamaktadır. Bu durum, zamanın sürecinden ebediyetin hizmetine olan geçişin yalnızca bir işleyişsel zorunluluk değildir; ancak bu durum aynı zamanda, yükseliş deneyimin son aşamalarına özgü olan enerji kayıplarını tazelemek ve sonsuz sürecin bir sonraki düzeyi için ruhaniyet gücünün yedeklerini depolamak için gerekli olan istirahatın bir türü biçimindeki gereksinimdir.

44:5.10 (506.1) Bu enerji dönüştürücüleri aynı zamanda, sınıflandırabilmek için gereğinden fazla sayıya sahip olan yüzlerce diğer biçimde faaliyet gösterir. Bunlardan bir kaçı; yüksek melekler, çocuksu melekler ve sanobimler ile birlikte enerji alınımının en etkin türleri ile ilgili ve etkin çocuksu melekler ve etkin olmayan sanobimler arasında farklılaşan kuvvetlerin en yardımcı dengesinin idare edilmesi ile ilgili danışmada bulunmaktadır. Diğer birçok biçimde bu uzmanlar morontia ve ruhani yaratılmışlara, mekânın temel enerjilerinin etkin kullanılması için oldukça temel olan kutsal istirahati anlama çabalarında destek sağlamaktadırlar.

6. Tasarımcılar ve Süsleyiciler

44:6.1 (506.2) Bu benzersiz zanaatkârların zarif görevlerinin bütünüyle tasvir edebilmeyi nasıl da dilerdim! Ruhaniyet süslemesinin görevini açıklamak için benim her çabam maddi akıllara yalnızca, akıl ve madde dünyanız üzerinde bu tür şeyleri küçük fakat değerli çabalarınızla gerçekleştirmenizi hatırlatacaktır.

44:6.2 (506.3) Bu birlikler, etkinliğin binden fazla olan alt bölümünü içine alırken, yedi temel kısım altında sınıflandırılır:

44:6.3 (506.4) 1. *Rengin zanaat çalışanları.* Bu unsurlar, ahenksel güzelliğe ait zarif iletilerinden gelen ruhaniyet yansıma çınlamalarının on bin renk tonunu imal eden varlıklardır. Renksel algı dışında insan deneyimi içinde bu etkinliklerin karşılaştırılabileceği hiçbir şey bulunmamaktadır.

44:6.4 (506.5) 2. *Ses tasarımcıları.* Farklı kimlik ve morontia takdirinin ruhaniyet dalgaları, ses olarak adlandıracağınız bu tasarımcıların faaliyetleri tarafından yansıtılmaktadır. Bu uyarılar gerçekte, göksel ev sahiplerinin duru ve muhteşem ruhaniyet-ruhlarının muazzam yansımalarıdır.

44:6.5 (506.6) 3. *Duygu tasarımcıları.* Duygunun bu zenginleştiricileri ve koruyucuları; zamanın evlatlarının çalışması ve yetiştirilmesi için ve aynı zamanda morontia ilerleyicileri ve gelişme kaydeden ruhaniyetlerin ilhamı ve güzelleşmesi için, morontianın hisleri ve kutsallığın duygularını muhafaza eden unsurlardır.

44:6.6 (506.7) 4. *Kokunun sanatçıları.* Kimyasal kokuların fiziksel tanınması için tanrısal ruhaniyet etkinliklerinin bu karşılaştırılması gerçek anlamıyla talihsiz bir durumdur; fakat Urantia fanileri bu hizmeti başka hiçbir isimle tanıyamazdı. Bu zanaatkârlar, gelişme kaydeden ışığın evlatlarının yetiştirilmesi ve memnuniyeti için kendilerine ait farklı senfonilerini yaratmaktadır. Siz dünya üzerinde ruhsal ihtişamın bu türünün uzak bir biçimde bile karşılaştırılabileceği bir şeye sahip değilsiniz.

44:6.7 (506.8) 5. *Mevcudiyet süsleyicileri.* Bu zanaatkârlar, bireysel süsün sanatları veya yaratılmış güzelleştirilişinin işleyiş biçimiyle ilgili değildir. Onlar; bu farklılaşan varlıkların

bütüncül topluluğu içinde farklı morontia ve ruhaniyet düzeylerine atanan konumsal değerler vasıtasıyla, ilişkinin önemini sahneleştirerek bireysel morontia ve ruhaniyet yaratılmışları içinde zengin ve neşe dolu tepkilerin üretilmesine adanmıştır. Bu sanatçılar, sizin yaşayan müzik notaları, kokuları ve manzaraları bir araya getirip ihtişamın ulvi şarkılarına harmanlamanız gibi, aşkın maddi varlıkları düzenlerler.

^{44:6.8 (506.9)} *6. Beğeni tasarımcıları.* Ve bu sanatçılar size nasıl da yerinde anlatılabilir! Yüzeysel bir biçimde ben; onların morontia beğenisinin zenginleştiricileri olduklarını, ve aynı zamanda evrimleşen ruhaniyet duyularını keskinleştirme vasıtasıyla güzelliğin takdirini arttırmaya çabaladıklarını ifade edebilirim.

^{44:6.9 (507.1)} *7. Morontia birleştiricileri.* Bu unsurlar; tüm diğer unsurlar kendilerine ait ilgili katkılarını sağladıktan sonra, morontia topluluğuna sonuçsal ve nihai dokucuları ekleyen, ve böylece ruhaniyet varlıkları ve onların morontia birliktelikleri için kalıcı bir ilham kaynağı olarak kutsal bir biçimdeki güzelliğin muazzam bir tasvirine erişen üstün sanatçılardır. Ancak siz; morontia ve ruhaniyet dünyalarının bu sanatsal ihtişamlarını ve estetik güzelliklerini algılamaya başlamadan önce, ilk olarak hayvansal bedeninizden kurtulmanızı beklemeniz gerekmektedir.

7. Ahenk Çalışanları

^{44:7.1 (507.2)} Bu sanatçılar, sizin düşündüğünüz gibi müzik, resim veya buna benzer hiçbir sanatsal etkinlik ile ilgili değildir. Onlar, ruhaniyet dünyası içinde mevcut olan özelleşmiş

kuvvetler ve enerjilerinin dönüştürülmesine ek olarak onların düzenlenmesi ile ilgilidir; ancak onların bu görevleri faniler tarafından tanınmamaktadır. Eğer ben karşılaştırmak için maddi yaşamda en küçük bir dayanağa sahip olsaydım, ruhaniyet kazanımının bu benzersiz alanını size tasvir etmeye çabalardım; fakat ben, göksel zanaatın bu âlemini fani akıllara taşımada hiçbir ümide sahip olmayarak, ümitsiz bir konumdayım. Yine de bu tarif edilemeyen bu unsur hali hazırda ima edilebilir:

44:7.2 (507.3) Güzellik, ritim ve ahenk, ussal olarak, birliktelik halinde olup birbirlerine benzemektedirler. Doğruluk, gerçek ve ilişki, ussal olarak, birbirinden ayrılamaz nitelikte olup, güzelliğin felsefi kavramsallaşmaları vasıtasıyla ilişkilendirilebilirler. İyilik, doğruluk ve adalet, felsefi olarak, birbirleri ile ilişkili olup, ruhsal olarak, yaşayan gerçeklik ve kutsal güzellik ile sımsıkı bağlanabilir.

44:7.3 (507.4) Gerçek felsefenin kâinatsal kavramları, göksel zanaatın tasviri veya kutsal güzelliğin insan tanınmasını temsil eden fani girişim; eğer bu türden yaratılmış ilerleyişi bütünlüğünü kaybederse hiçbir zaman gerçek anlamıyla tatmin edici olamaz. Evrimleşen yaratılmış içinde kutsal arzunun bu dışavurumları; ussal bir biçimde gerçek, duygusal bir biçimde güzel ve ruhsal bir biçimde iyi olabilir; fakat gerçeğin bu gerçeklikleri, güzelliğin anlamları ve iyiliğin değerleri zanaatkârın, bilim adamının veya filozofun yaşam deneyimi içinde bütünleşmedikçe dışavurumun gerçek ruhu her zaman onların içinde yoksun olacaktır.

44:7.4 (507.5) Bu kutsal nitelikler kusursuz bir biçimde ve mutlak olarak Tanrı içinde bütünleşmiştir. Ve Tanrı'yı tanıyan her

insan veya melek; ebedi gerçekliğin, kâinatsal güzelliğin ve kutsal iyiliğin evrimsel deneyimi içinde deneyimsel bir araya geliş olarak, Tanrısallığın hiç sona ermeyen kazanımının işleyiş biçimi vasıtasıyla bütünleşen kendini gerçekleştirmenin sürekli ilerleyen düzeyleri üzerinde sınırsız bireysel dışavurumun potansiyelini elinde bulundurur.

8. Fani Arzular ve Morontia Kazanımları

44:8.1 (507.6) Her ne kadar göksel zanaatkârlar, Urantia gibi maddi gezegenler üzerinde kişisel olarak görev yapmasalar da; onlar, zaman zaman, sistem yönetim merkezlerinden fani ırkların içkin olarak yetenekli bireylerine yardım eli uzatmak için gelirler. Böylelikle görevlendirildiklerinde bu zanaatkârlar, ilerleyişin gezegensel meleklerinin yüksek denetimi altında geçici olarak görev yaparlar. Yüksek meleksel ev sahipleri; içkin bahşedilmişlikleri ve özel ve geçmiş deneyimin Düzenleyicileri'ni aynı zamanda elinde bulunduran bu fani sanatçılara yardım etmede bu zanaatkârlar ile iş birliği yaparlar.

44:8.2 (507.7) Özel insan yeteneğinin üç olası kaynağı mevcut bulunmaktadır. En alt düzeyde *her zaman* doğal veya içkin bir kabiliyet bulunmaktadır. Özel yetenek hiçbir zaman Tanrılar'ın bir nedene dayanmayan keyfi bir armağanı değildir; her sıra dışı yetenek için her zaman geçmişsel bir oluşum söz konusudur. Bu doğal yeteneğe ek olarak veya ayrıca onu tamamlayan bir şekilde; ikamet eden Düzenleyicilerin diğer dünyalar üzerinde ve diğer fani yaratılmışlar içinde bu doğrultuda mevcut veya samimi bir biçimde gerçek deneyimlerinin bulunduğu bu bireyler içinde, Düşünce Düzenleyicisi'nin yönlendirilişlerinin katkısı mevcut bulunabilir. İnsan akli ve ikamet eden Düzenleyici'nin olağan

dışı bir biçimde yetenekli olduğu bu durumlar içinde ruhaniyet zanaatkârları; bu yeteneklerin uyumlaştırıcıları olarak hareket etmek, ve geride kalan durumlarda ise sürekli kusursuzlaşan olası en yüksek amaçlarını aramaları amacıyla onlara yardım etmek ve onlar için ilham kaynağı olmak, ve âlemin yetiştirilmesi için kendilerinin gelişmiş tasvirlerini anlatmaya girişmek için görevlendirilebilirler.

44:8.3 (508.1) Ruhaniyet zanaatkârlarının rütbeleri içinde hiçbir üstünlük sınıflandırılması bulunmamaktadır. Sizin kökeniniz her ne kadar alt bir düzeyde bulunursa bulunsun, eğer siz dışavurumun yeteneğine ve armağanına sahip iseniz; morontia deneyimi ve ruhsal erişimin ölçeğinde yukarı doğru yükselişinizde yeterli olan tanınmayı ve gerekli olan takdiri elde edeceksiniz. Morontia sürecinin bütünüyle telafi edemeyeceği veya tamamiyle ortadan kaldıramayacağı insan kalıtımının hiçbir engeli veya fani çevresinin yoksunluğu bulunmamaktadır. Ve sanatsal kazanımın ve dışavurumsal kendini gerçekleştirmenin bu türden tatminlerin hepsi, ilerleyişsel gelişiminiz içinde sizin kendi kişisel çabalarınız vasıtasıyla yerine getirilecektir. Sonunda evrimsel sıradansallığın arzuları gerçekleştirilebilir. Tanrılar, zamanın evlatları üzerinde yetenekleri ve kabiliyeti keyfi bir biçimde bahşetmezken; onlar, kutsal arzularının tümünün tatminine dair kazanımı ve tanrısal dışavurum için insan açlığının bütününe giderilmesini sağlamaktadır.

44:8.4 (508.2) Fakat her insan varlığı şunu unutmamalıdır: beden içinde fanileri boş yere ümitlendiren şeyleri yerine getirmeye dair birçok arzu, morontia ve ruhaniyet süreçleri içinde bu faniler ile birlikte barınmaya devam etmeyecektir. Yükseliş

halindeki morontia varlıkları, kendilerinin bütünüyle bencil olan özlemleri ve egoist arzularını toplumsal erekler doğrultusunda gözden geçirmeyi öğrenecekler. Yine de dünya üzerinde oldukça azimli bir biçimde yapmayı arzuladığınız ve sürekli bir biçimde bunu gerçekleştirme şartlarınızda hep engellendiğiniz bu şeyler hususunda; eğer morontia süreci içinde gerçek mota kavrayışına erişmenizden sonra hali hazırda bu şeyleri gerçekleştirmede arzu duymaya devam ederseniz, uzun bir zamandan bu yana bu sevgiyle beslediğiniz arzuları yerine getirmeniz için her imkân size bütüncül bir biçimde kesin olarak sağlanacaktır.

44:8.5 (508.3) Yükseliş fanileri ruhaniyet süreçlerine başlamak amacıyla yerel evrenlerini terk etmelerinden önce; onların fani veya morontia düzlem mevcudiyetlerini en başından beri nitelendiren ilgili ussal, sanatsal ve toplumsal özlemleri veya gerçek arzuları yerine getirilecektir. Bu durum, bireysel dışavurumun ve kendini gerçekleştirmenin tatminine ait eşitliğin kazanımıdır; ancak bu durum ne özdeş deneyimsel düzeyin erişimi, ne de yetenek, teknik ve dışavurum bakımından belirleyici bireyselliğin bütüncül imhası değildir. Fakat bireysel olan deneyimsel erişimin yeni ruh farklılaşması, Havona sürecin son halkasını tamamlamanızdan sonrasında kadar böylelikle her unsurla aynı düzeye gelmiş ve eşitlenmiş olmayacaktır. Ve bunun sonrasında Cennet sakinleri; kesinliğe erişecek olan fani unsurların yedinci düzey ruhaniyeti olarak, yalnızca yaratılmış düzeyinin nihayetine olan toplumsal erişimleri tarafından eşitlenecek kişisel deneyim absonit farklılaşmasına olan uyumun gerekliliği ile karşılaşacaklardır.

44:8.6 (508.4) Ve bu anlatım; Cennet Yaratıcıları'nın kutsal güzelliğinin sanatsal tasvirleri ile mimari âlemleri yüceltmek için her şeylerini ortaya koyan zarif çalışanların çok farklı unsurlarından oluşan bünyesi biçiminde, göksel zanaatkârların hikâyesidir.

44:8.7 (508.5) [Nebadon'un bir Baş Meleği tarafından yazılmıştır.]

45. Makale Yerel Sistem İdaresi

45:0.1 (509.1) SATANİA'nın idari merkezi; Jerusem'in kendisi olmak üzere elli yedi mimari âlem, yedi ana uydu ve kırk dokuz alt bağımlı uyduların bir topluluğundan oluşmaktadır. Sistem başkenti olan Jerusem; her ne kadar yer çekimi Urantia'dan çok küçük bir biçimde az olsa da, neredeyse Urantia'nın büyüklüğünün yüz katıdır. Jerusem'in ana uyduları, her biri Urantia'nın yaklaşık on katı büyüklüğünde olan, yedi ana geçiş dünyasıdır; bunun karşısında geçiş âlemlerin yedi alt bağımlı uydusu yaklaşık olarak Urantia'nın büyüklüğü kadardır.

45:0.2 (509.2) Yedi malikâne dünya, birinci geçiş dünyanın yedi alt bağımlı uydusudur.

45:0.3 (509.3) Elli yedi mimari dünyanın bütüncül sistemi; bu özel olarak yaratılmış âlemlerin fiziksel düzenlenmesi ve sıralanmasına dair oluşturulan işleyiş biçimi uyarınca Satania Güç Merkezi ve Üstün Fiziksel Düzenleyiciler'in eş güdümü vasıtasıyla bağımsız bir biçimde aydınlanır, ısıtılır, sulanır ve enerji kazandırılır. Onlar aynı zamanda fiziksel olarak özen gösterilmektedir, ve bunun dışında kalan durumlarda ise özgün spornagialar tarafından idare edilir.

1. Geçiş Kültür Dünyaları

45:1.1 (509.4) Jerusem etrafında dönen yedi ana dünya, genel olarak geçiş kültür âlemleri olarak bilinmektedir. Onların yöneticileri zaman zaman Jerusem yüce idari heyeti tarafından atanmaktadır. Bu âlemler şu biçimde sıralanır ve adlandırılır:

45:1.2 (509.5) *Birinci Dünya. Kesinliğe Erişecek Olanların Dünyası.* Bu dünya; yerel sistemin kesinliğe erişecek unsurlarının birliklerine ait yönetim merkezi olup, fani yükselişin düzenine oldukça bütüncül bir biçimde adanmış yedi malikâne dünya biçimindeki varış dünyalarıdır. Kesinliğe erişecek olanların dünyası, yedi malikâne dünyanın tümüne ait sakinler için erişilebilir bir durumdadır. Taşıma yüksek melekleri; geçiş fanilerinin nihai sonları içinde onların inançlarını yetiştirmek için tasarlanan, bu kutsal yolculuklar üzerinde yükseliş fanilerini ileri geri taşırlar. Her ne kadar kesinliğe erişecek olanlar ve onların yapıları genel olarak morontia görüş algısı tarafından saptanmasa da; enerji dönüştürücüleri ve Morontia Güç Yüksek Denetimcileri, Cennet yükselişini mevcut bir biçimde tamamlayan ve bu uzun yolculuğu başladığınız yer olan bu dünyalara geri dönen bu yüksek ruhaniyet kişiliklerini zaman zaman anlık olarak görmenize izin verdiğinde; siz yalın bir heyecan verici duygudan daha fazlasını deneyimleyeceksiniz. Tüm malikâne dünya ziyaretçileri; kesinliğe erişecek olanların gözünde canlandırmasının bu toplulukları için, senede en az bir kez kesinliğe erişecek olanların bu âlemine gitmektedir.

45:1.3 (510.1) *İkinci Dünya. Morontia Dünyası.* Bu gezegen; morontia yaşamının yüksek denetimcilerinin yönetim merkezi olup, morontia baş idarecilerinin, morontia varlıkları ve

yükseliş halinde fanilerinin ikisi biçimindeki, üzerinde birliktelikleri ve yardımcılarını eğittikleri yedi âlem tarafından çevrelenmiştir.

45:1.4 (510.2) Yedi malikâne dünya boyunca geçerken siz aynı zamanda, artan morontia iletişiminin bu kültürel ve sosyal âlemleri boyunca ilerleme kaydedeceksiniz. Birinci malikâne dünyadan ikincisine geçtiğinizde siz; ikinci geçiş yönetim merkezine ziyaretçi hakkı için yetkin bir duruma geleceksiniz, ve bu süreç her bir sonraki malikâne dünyasına geçtiğinizde böylelikle devam edecektir. Ve bu altı kültürel âlemin herhangi biri üzerinde mevcut bir biçimde ikamet ettiğinizde, birliktelik halindeki topluluk etkinliklerinin bu yedi çevre dünyasının herhangi biri üzerinde davet üzerine ziyaretçi ve gözlemci haline gelebilirsiniz.

45:1.5 (510.3) *Üçüncü Dünya. Meleksel Dünya.* Bu dünya; sistem etkinliklerine katılan yüksek meleksel ev sahiplerinin hepsinin yönetim merkezi olup, meleksel eğitim ve öğrenimin yedi dünyası tarafından çevrelenmektedir. Bu dünyalar, yüksek meleksel olan toplumsal âlemlerdir.

45:1.6 (510.4) *Dördüncü Dünya. Baş Melek Dünyası.* Bu âlem; Berrak Akşam Yıldızları'na ek olarak, eş güdüm ve eş güdüm yardımcıları varlıklarının geniş bir topluluğunun Satania evidir. Bu dünyanın yedi uydusu, bu isimlendirilmemiş göksel varlıkların yedi ana topluluğuna atanmıştır.

45:1.7 (510.5) *Beşinci Dünya. Evlatların Dünyası.* Bu gezegen; yaratılmış olan kutsal bir biçimde üçleştirilmiş evlatları da içine alan bir biçimde tüm düzeylerin kutsal Evlatları'na ait yönetim merkezidir. Çevreleyen bu yedi dünya, kutsal bir

biçimde yakın bağ içerisinde bulunan bahse konu bu evlatların belirli bireysel topluluklarına atanmıştır.

45:1.8 (510.6) *Altıncı Dünya. Ruhaniyet'in Dünyası.* Bu âlem, Sınırsız Ruhaniyet'in yüksek kişiliklerinin sistem buluşma alanları olarak hizmet vermektedir. Onun yedi çevreleyen uydusu, bu farklı düzeylerin bireysel topluluklarına atanmıştır. Fakat altıncı geçiş dünyası üzerinde Ruhaniyet'in hiçbir temsilcisi bulunmamaktadır, buna ek olarak bu türden bir mevcudiyet sistem başkentleri üzerinde de gözlemlenmemektedir; Salvington'un Kutsal Hizmetkârı Nebadon'un *her yerinde* mevcuttur.

45:1.9 (510.7) *Yedinci Dünya. Yaratıcı'nın Dünyası.* Bu dünya, sistemin sessiz âlemidir. Varlıkların hiçbir topluluğu, bu dünya üzerinde konumlanmamıştır. Işığın büyük mabedi burada merkezi bir alan kaplamaktadır, fakat hiçbir kimse bu mekân üzerinde ayır edilememektedir. Sistem dünyalarının tümüne ait varlıkların hepsi, ibadet edenler olarak buraya kabul edilmektedir.

45:1.10 (510.8) Yaratıcı'nın dünyasını çevreleyen yedi uydu, çeşitli bir biçimde farklı sistemler içinde kullanılmaktadır. Satania içinde onlar mevcut an içerisinde, Lucifer başkaldırısının göz hapsine alınmış toplulukları için tecrit âlemleri olarak kullanılmaktadır. Edentia olarak takımyıldız başkenti, benzer hiçbir mahkumiyet dünyasına sahip değildir; Satania başkaldırısı içinde isyankârların tarafına geçen çok az sayıdaki yüksek melek ve çocuksu melek bahse konu bu zaman zarfından bu yana Jerusem'in bahse konu tecrit dünyaları üzerinde tutulmaktadır.

45:1.11 (510.9) Yedinci malikâne dünyası üzerinde bir geçici sakin olarak siz, Kâinatın Yaratıcısı'nın âlemi olan yedinci geçiş dünyasına giriş imkânına sahip bulunmaktasınız; ve aynı zamanda, Mikâil'e karşı olan başkaldırıda Lucifer'i izleyen Lucifer ve bu kişiliklerin büyük bir kısmının şu an üzerinde tecrit altında bulunduğu bu gezegeni çevreleyen Satania mahkumiyet dünyalarını sizin ziyaret etmenize izin verilmektedir. Ve bu üzüntü verici temsi, bu yakın geçmiş çağlar boyunca gözlemlenebilir bir nitelikte bulunurken; Zamanın Ataları, Lucifer'in kötülüğüne ve kendilerine ait evren Yaratıcısı olan Mikâil tarafından sunulan kurtuluşu reddeden onun başarısız olmuş birlikteliklerine dair hüküm verene kadar, Nebadon'un tümü için resmi ve kutsanmış bir uyarı olarak hizmet etmeye devam edecektir.

2. Sistem Egemeni

45:2.1 (511.1) Yerleşik dünyaların yerel bir sistemine ait baş yöneticiler, Sistem Egemeni olarak başat bir Lanonandek Evladı'dır. Bizim yerel evrenimiz içerisinde bu egemenler, olağandışı kişisel ayrıcalıklar biçiminde geniş yönetsel sorumluluklar ile görevlendirilmiştir. Orvonton dâhil olmak üzere evrenlerin hepsi Sistem Egemenleri'ne, sistem olaylarının yönetimi bakımından kişisel takdir yetkisinin bu türden olağan dışı geniş güçlerini uygulamalarına izin verecek bir biçimde bu ölçüde düzenlenmemiştir. Fakat Nebadon tarihinin bütünü içinde bahse konu bu sınırlandırılmamış yöneticiler yalnızca üç kez sadakatsizlik sergilemişlerdir. Satania sistemi içindeki Lucifer başkaldırısı, bahse konu bu sadakatsizlerin en sonuncusu ve en geniş kapsamlı olanıdır.

45:2.2 (511.2) Satania içinde bu talihsiz isyan sonrasında bile, sistem idaresinin işleyiş biçimi içinde kesinlikle hiçbir değişiklik yapılmamıştır. Mevcut Sistem Egemeni; Zamanın Ataları'nın Lucifer'in halefi olan Lanaforge'ye henüz bütünüyle teslim etmediği şu an Takımyıldız Yaratıcıları'nın yüksek denetimi altında bulunan belirli hususların dışında, kendisinin değersiz selefine verilen tüm gücü elinde bulundurmakta olup onun yönetim yetkisinin tümünü uygulamaktadır.

45:2.3 (511.3) Mevcut Satania baş yöneticisi; bağışlayıcı ve muazzam bir idareci olup, kendisi isyan sınavından geçmiş bir egemendir. Sistem Egemeni'nin bir yardımcısı olarak hizmet verirken Lanaforge, Nebadon'un evreni içinde önceki bir başkaldırı sırasında Mikâil'e sadık kalmıştır. Satania'nın bu kudretli ve muazzam Hâkimi, denenmiş ve sınanmış bir idarecidir. Nebadon içerisinde ikinci sistem isyanı zamanında Sistem Egemeni hata yapıp karanlığa düştüğünde, yanılgıya düşmüş olan baş yöneticinin birincil yardımcısı olan Lanaforge; hükümetin dizginlerini eline alıp, böylece sistemin olaylarını öyle bir biçimde idaresine almıştır ki sistem dünyaları üzerinde ya da bu talihsiz sistemin yerleşik gezegenleri üzerinde görece az sayıdaki unsurun yitirilmesini sağlamıştır. Lanaforge, Mikâil'in hizmeti içinde ve üstün yönetim ve yükseliş kademine ait olan kardeşinin hatasının bu mevcudiyeti içinde böylece sadık bir biçimde faaliyet gösteren Nebadon'un tümü içindeki tek başat Lanonandek Evladı olmasının ayrıcalıksal niteliğini taşımaktadır. Lanaforge muhtemel bir biçimde; önceki akılsızlığın sonuçlarının üstesinden gelinmesine ve isyanın neticelerinin Satania'dan temizlenmesine kadar, Jerusem'den alınmayacaktır.

45:2.4 (511.4) Satania'nın tecrit edilmiş dünyalarının olaylarının tümü onun hükmüne verilmemesine rağmen Lanaforge; bu dünyaların refahına büyük bir önem göstermekte olup, Urantia'ya sıklıkla uğrayan bir ziyaretçidir. Diğer ve olağan sistemlerde olduğu gibi bu Egemen; Gezegensel Prensler olan dünya yöneticilerinin sistem heyetine ve tecrit edilmiş dünyaların yerleşik valilerin topluluğuna başkanlık etmektedir. Bu gezegensel heyet, "Tanrı'nın evlatları bir araya geldiğinde" şeklinde söyleme kaynaklık eden bir biçimde, sistemin yönetim merkezi üzerinde zaman zaman toplanmaktadır.

45:2.5 (511.5) Jerusem üzerinde her on gün biçiminde haftada bir kez Egemen, yönetim merkez dünyası üzerinde konumlanan kişiliklerin çeşitli düzeylerine ait bir topluluk ile toplantı düzenlemektedir. Bu toplantılar, Jerusem'in cezp edici nitelikteki resmi olmayan vakitleridir; ve onlar hiçbir zaman unutulmayacak nitelikteki olaylardır. Jerusem üzerinde varlıkların çeşitli düzeylerinin hepsine ek olarak bu toplulukların her biri ve Sistem Egemeni arasında en yüksek düzeyde bir birliktelik bulunmaktadır.

45:2.6 (511.6) Bu benzersiz meclis birleşimleri, sistem başkentinin toplanım alanı olan cam denizinde gerçekleşmektedir. Onlar bütünüyle toplumsal ve ruhsal olaylardır; gezegensel idaresi ve hatta yükseliş tasarımı ile ilgili hiçbir şey burada hiçbir zaman tartışılmamıştır. Yükseliş fanileri bu zamanlarda, yalnızca eğlenmek ve kendilerinin akran Jerusemlileri ile buluşmak için bir araya gelmektedir. Egemen'in ağırlamaları dışında kalan bu topluluklar, kendilerine ait yönetim merkezinde bu haftalık dinlencelerinde buluşurlar.

3. Sistem Hükümeti

45:3.1 (512.1) Sistem Egemeni biçimindeki yerel bir sistemin baş yöneticisi her zaman, birincil veya ikincil yardımcıları olarak görev yapan iki veya üç Lanonandek Evlatları tarafından desteklenir. Fakat mevcut zaman içinde Satania'nın sistemi, yedi Lanonandek'in bir yönetim kadrosu tarafından idare edilmektedir:

45:3.2 (512.2) 1. *Sistem Egemeni* — başat düzeyin 2.709'uncusu ve sapkın Lucifer'in halefi olan Lanaforge.

45:3.3 (512.3) 2. *Egemen'in birincil yardımcısı* — üçüncü düzeydeki Lanonandekler'in 17.841'incisi olan Mansurotia. Kendisi, Lanaforge ile birlikte Satania'ya gönderilmiştir.

45:3.4 (512.4) 3. *Egemen'in ikincil yardımcısı* — üçüncü düzeyin 271.402'ncisi olan Sadib. Sadib de Satania'ya Lanaforge ile birlikte gelmiştir.

45:3.5 (512.5) 4. *Sistem'in koruyucusu* — fani mevcudiyetin düzeyinin üstünde bulunan göz hapsine alınmış ruhaniyetlerin hepsinin sorunlusu ve düzenleyicisi, üçüncü düzey birliklerin 19'uncusu olan Holdant. Holdant benzer bir biçimde Satania'ya Lanaforge ile birlikte gelmiştir.

45:3.6 (512.6) 5. *Sistem kaydedicisi* — üçüncü düzeyin 374'üncüsü, Satania'nın Lanonandek hizmetkârının sekreteri olan Vilton. Vilton, özgün Lanaforge topluluğunun bir üyesi olarak bulunmaktaydı.

45:3.7 (512.7) 6. *Bahşedilme yöneticisi* — ikinci düzey Lanonandekler'in yedek birlik unsurlarının 319.847'ncisi ve Urantia üzerinde Mikâil'in bahşedilmesinden beri Jerusem'e

aktarılan evren etkinliklerinin tümünün geçici yöneticisi olan Fortant. Fortant, Urantia zamanına göre bin dokuz yüz yıldır Lanaforge'nin yönetim kadrosuna bağlı bulunmaktadır.

45:3.8 (512.8) 7. *Yüksek danışman* — Lanonandek Evlatları'nın birincil düzeyinin 67'ncisi, ve evren danışmanları ve eş güdüm sağlayıcılarının yüksek birliklerinin bir üyesi olan Hanavard. O, Satania'nın yönetim heyetinin geçici başkanı olarak faaliyet göstermektedir. Hanavard, Lucifer isyanından bu yana Jerusem üzerinde bu görevde hizmet eden bu düzeyin on ikinci unsurudur.

45:3.9 (512.9) Yedi Lanonandek'in bu yönetim topluluğu, Lucifer isyanının zorunluluklarının beraberinde getirdiği gereksinimler neticesinde oluşturulan genişletilmiş acil durum idaresini meydana getirmektedir. Jerusem üzerinde yalnızca küçük çaplı mahkemeler bulunmaktadır, bunun nedeni sistemin bir yargı birimi değil idari birimi olmasından kaynaklanmaktadır; ancak Lanonandek idaresi, Satania'nın yüce danışma bünyesi olan Jerusem yönetim heyeti tarafından desteklenmektedir. Bu heyet, on iki üyeden meydana gelmektedir:

45:3.10 (512.10) 1. Hanavard, Lanonandek başkanı.

45:3.11 (512.11) 2. Lanaforge, Sistem Egemeni.

45:3.12 (512.12) 3. Mansurotia, Egemen'in birincil yardımcısı.

45:3.13 (512.13) 4. Satania Melçizedekleri'nin baş yöneticisi.

45:3.14 (512.14) 5. Satania Yaşam Taşıyıcıları'nın geçici yöneticisi.

45:3.15 (512.15) 6. Kesinliğe erişecek olanların Satania unsurlarının baş yöneticisi.

45:3.16 (512.16) 7. Satania'nın özgün Âdem'i, Maddi Evlatlar'ın yüksek denetimde bulunan baş yöneticisi.

45:3.17 (512.17) 8. Satania yüksek melekler ev sahiplerinin yöneticisi.

45:3.18 (512.18) 9. Satania fiziksel düzenleyicilerinin baş yöneticisi.

45:3.19 (512.19) 10. Sistem Morontia Güç Yüksek Denetimcileri'nin yöneticisi.

45:3.20 (513.1) 11. Sistem yarı-ölümlü yaratılmışların geçici yöneticisi.

45:3.21 (513.2) 12. Yükseliş fanileri birliklerinin geçici baş yöneticisi.

45:3.22 (513.3) Bu heyet dönemsel olarak, evren yönetim merkezinde yüce heyet üzerinde yerel sistemi temsil etmek amacıyla üç üyeyi seçmektedir; ancak bu temsil, isyan nedeniyle askıya alınmıştır. Satania mevcut an içerisinde, yerel evren yönetim merkezinde bir gözlemciye sahiptir; ancak Mikâil'in bahşedilmesinden beri sistem, Edentia yasaması için on üyenin seçim uygulamasına devam etmektedir.

4. Yirmi Dört Danışman

45:4.1 (513.4) Jerusem üzerindeki yedi melekse yerleşik döngülerin merkezinde, yirmi dört danışmandan oluşan Urantia danışma heyetinin yönetim merkezi konumlanmaktadır. Açığa Çıkarıcı Yuhanna onları yirmi dört kıdemli heyet olarak adlandırmıştır: “Ve tahtın çevresinde yirmi dört koltuk bulunmaktaydı, ve bu koltukların üzerinde beyaz kıyafetler içinde oturan yirmi dört

kıdemli kişiyi gördüm.” Bu topluluğun ortasındaki taht, Satania’nın tümü için bağışlama ve adaletin yeniden diriliş yoklama çağrısının tahtı biçimindeki başkanlık eden baş meleğin hâkim koltuğudur. Bu hâkim koltuğu, her zaman Jerusem üzerinde mevcut bulunmuştur; fakat çevreleyen yirmi dört koltuk, Hazreti Mikâil’in Nebadon’un bütüncül egemenliğine yükseltilmesinden hemen sonra gerçekleşen bir biçimde, on dokuz bin yıldan daha fazla olmayan bir süre önce bu konuma getirilmiştir. Bu yirmi dört danışman Jerusem üzerinde onun kişisel temsilcileridir; ve onlar, Satania’nın yoklama çağrıları ile ilgili tüm olaylarda ve sistemin tecrit edilmiş dünyaları üzerinde fani yükselişin düzeninin diğer birçok fazı içinde Üstün Evlat’ı temsil etme yetkisine sahiptir. Onlar, Cebrail’in özel isteklerini ve Mikâil’in olağan emirlerini yerine getirmek için tasarlanan temsilcilerdir.

45:4.2 (513.5) Bu yirmi dört danışman, sekiz Urantia ırkından toplanmıştır; ve bu topluluğun sonuncusu, on dokuz bin yıl önce olan Mikâil’in yeniden diriliş yoklama çağrısı zamanında bir araya getirilmiştir. Bu Urantia danışma heyeti, şu üyelerden meydana getirilmiştir:

45:4.3 (513.6) 1. *Onagar*, “Nefes Verici”nin ibadeti içinde akranlarını yönlendiren, Gezengel Prens öncesi çağın üstün aklı.

45:4.4 (513.7) 2. *Masant*, “Ulu Işık”ın hürmetini akranlarına gösteren, Urantia üzerindeki Gezegen Prens sonrası çağın büyük eğitmeni.

45:4.5 (513.8) 3. *Onamonalonton*, kızıl derililerin çok uzak bir lideri olan ve bu ırkı birçok tanrıya yapılan ibadetten “Ulu Ruhaniyet”in hürmetine yönlendiren unsur.

45:4.6 (513.9) 4. *Orlandof*, mavi derilerin bir prensi ve “Yüce Baş Yönetici”nin kutsallığının tanınmasında onların lideri olan unsur.

45:4.7 (513.10) 5. *Porshunta*, nesli tükenmiş olan turuncu ırkın kâhini ve “Ulu Eğitimci”nin ibadetinde bu insanların lideri olan unsur.

45:4.8 (513.11) 6. *Singlangton*, birçok doğrunun yerine “Tek Doğru”nun ibadetinde insanlarını eğiten ve onları yönlendiren sarı ırkın başı. Binlerce yıl önce bu sarı ırkın üyesi, Tanrı’nın tek olduğunu bilmekteydi.

45:4.9 (513.12) 7. *Fantad*, yeşil ırkı karanlıklarından kurtaran unsur ve “Yaşamın Tek Kaynağı”nın ibadetinde onların lideri.

45:4.10 (513.13) 8. *Orvonon*, çivit renkli ırklarının aydınlatıcısı ve “Tanrılar’ın Tanrısı”nın bir önceki hizmeti içinde onların lideri.

45:4.11 (514.1) 9. *Âdem*, fani bedenin hüviyetine indirgenmiş Tanrı’nın bir Maddi Evladı olan, Urantia’nın gözden düşen fakat kendisine olan güveni tekrar kazanan, kurtuluşa eren ve bunun sonrasında Mikâil’in emri tarafından bu konuma yükseltelen gezegensel yaratıcı.

45:4.12 (514.2) 10. *Havva*, eşi ile birlikte yanılığın cezasını çekmiş ve aynı zamanda onunla birlikte iyileşmiş ve kurtuluşa erişen fanilerin bu topluluğu ile birlikte hizmet vermek için görevlendirilmiş, Urantia’nın eflatun ırkının annesi.

45:4.13 (514.3) 11. *İdris*, beden içinde fani yaşam boyunca Düşünce Düzenleyicisi ile bütünleşen Urantia'nın fanilerinin ilki.

45:4.14 (514.4) 12. *Musa*, su altında kalmış eflatun ırkın bir kalıntısının özgürleştiricisi ve “İsrail'in Tanrısı” ismi altında Kâinatın Yaratıcısı'nın ibadetinin yeniden canlandırılmasının başlatıcısı olan unsur.

45:4.15 (514.5) 13. *İlyas*, Maddi Evlat sonrası çağ boyunca muazzam ruhsal kazanımın dönüştürülmüş bir ruhudur.

45:4.16 (514.6) 14. *Maçiventa Melçizedeği*, Urantia ırkları üzerinde kendilerini bahşeden bu düzeyin tek Evladı'dır. Her ne kadar hali hazırda bir Melçizedek olarak sınıflandırılrsa da; İbrahim zamanlarında Salem'de fani beden hüviyeti içerisinde Urantia üzerinde kısa süreli olarak ikamet etmiş bir yükseliş fanisi olarak hizmetin görevini ebedi olarak yüklenmiş bir biçimde, “En Yüksek Unsurlar'ın sonsuz bir hizmetkârı” haline gelmiştir. Bu Melçizedek'in; Jerusem üzerinde yönetim merkezleri ile birlikte Urantia'nın vekil Gezegensel Prensi olduğu, ve insan türü içinde kendisinin geçici bahşedilmesini üzerinde deneyimlediği bu dünyanın gerçekte Gezegensel Prensi olan Mikâil adına faaliyet göstermek amacıyla kendisine yönetim yetkisi verildiği, daha sonra resmi bir biçimde ilan edilmiştir. Bu duruma rağmen Urantia hala, yirmi dört danışman üyeleri biçimindeki, ardışık yerleşik valilerin topluluğu tarafından yüksek bir biçimde denetlenmektedir.

45:4.17 (514.7) 15. Vaftizci Yuhanna, Urantia üzerinde Mikâil'in vazifesinin habercisi, ve beden içinde İnsan'ın Evladı'nın uzaktan kuzeni.

^{45:4.18 (514.8)} 16. *1-2-3 biçimindeki asal sayıların İlki*, bu düzeye Mikâil tarafından onun koşulsuz egemenliğe girişinden hemen sonra yükseltilmiş olarak, Caligastia ihaneti sırasında Cebrail'in hizmeti içerisinde sadık yarı-ölümlü yaratılmışların lideri.

^{45:4.19 (514.9)} Cebrail'in rızası üzerine bu seçilmiş kişilikler şimdilik yükseliş düzeninden muaf tutulan varlıklardır; ve biz, onların bu yetkinlik içerisinde ne kadar uzun bir süre hizmet vereceğine dair hiçbir fikre sahip değiliz.

^{45:4.20 (514.10)} 17, 18, 19 ve 20'inci koltuk numaraları, kalıcı bir biçimde korunmamaktadır. Onlar geçici olarak, Urantia üzerinde Evlat'ın mevcut bahşedilme sonrası çağından gelen yükseliş fanilerin daha sonraki görevleri için açık tutulan bir biçimde, on altı kalıcı üyenin hemfikir kararı tarafından geçici olarak doldurulmaktadır.

^{45:4.21 (514.11)} 21, 22, 23 ve 24'üncü koltuklar, her ne kadar mevcut çağı kuşkusuz bir biçimde takip edecek olan diğer ve sonraki çağların büyük eğitmenleri için yedekte tutulurken, geçici bir süreliğine doldurulmaktadır. Hakimane Evlatlar ve Eğitmen Evlatlar'ın dönemlerine ek olarak ışık ve yaşamın çağları, kutsal Evlatlar'ın beklenmeyen ziyaretlerinin gerçekleşip gerçekleşmemesinden bağımsız olarak, Urantia üzerinde öngörülmektedir.

5. Maddi Evlatlar

^{45:5.1 (514.12)} Göksel yaşamın büyük sınıfları; kutsal Evlatlar'ın çeşitli düzeyleri, yüksek ruhaniyetler, aşkın melekler, melekler ve yarı-ölümlü yaratılmışları içine alan bir biçimde Jerusem

üzerinde kendi yönetim merkezlerine ve engin yerleşkelerine sahiptir. Bu muhteşem birimin merkezi yerleşkesi Maddi Evlatlar'ın baş mabedidir.

45:5.2 (515.1) Âdemlerin nüfuz alanı, Jerusem üzerinde yeni gelen unsurlarını hepsi için çekim merkezidir. Maddi Erkek ve Kız Evlatlar'ın her ailesi, mekânın evrimsel dünyaları üzerinde hizmetleri için üyelerinin ayrıldıkları veya diğer bir değişle Cennet-yükseliş süreçlerine başladıkları ana kadar kendilerine ait yerleşkede yaşarken; bu yerleşke sayıca bin merkezden meydana gelmektedir.

45:5.3 (515.2) Maddi Evlatlar, evrimleşen evrenlerin eğitim âlemleri üzerinde bulunabilecek en yüksek cinsiyet-sahibi-çoğalım türüdür. Ve onlar kelimenin gerçek anlamıyla maddidir; Gezegensel Âdemler ve Havvalar bile, yerleşik dünyaların fani ırkları için doğrudan bir biçimde görülebilen bir nitelikte bulunmaktadır. Bu Maddi Evlatlar, kutsallık ve kusursuzluğun en yüksek noktasından insanlık ve maddi mevcudiyetin alt seviyesine kadar uzanan kişiliklerin zinciri içinde en son fiziksel halkadır. Bu Evlatlar yerleşik dünyalara, görünemeyen Gezegensel Prens ve âlemlerin maddi yaratılmışları arasında karşılıklı olarak iletişim kurulabilecek aracılığı sağlamaktadır.

45:5.4 (515.3) Salvington üzerindeki en son bin yıllık kayıtlarda, Nebadon içindeki yerel sistemlerin başkentleri üzerinde vatandaşlık düzeyinde bulunan Maddi Erkek ve Kız Evlatları'nın nüfusu 161.432.840 olarak kayıtlara geçmiştir. Maddi Evlatlar'ın nüfusu; farklı sistemler içinde değişkenlik arz etmekte olup, onların sayısı sürekli olarak doğal çoğalım vasıtasıyla artış göstermektedir. Çoğalım faaliyetlerinin uygulaması içinde onlar, etkileşimde bulunan kişiliklerin

kişisel arzuları tarafından bütünüyle belirlenmemektedir; onlar aynı zamanda, daha yüksek yönetim bünyeleri ve danışman heyetleri tarafından idare edilmektedir.

45:5.5 (515.4) Bu Maddi Kız ve Erkek Evlatlar, Jerusem ve onun birliktelik içerisinde bulunan dünyaları üzerinde kalıcı sakinlerdir. Onlar; Jerusem üzerinde geniş alanlar kaplayıp, yarı-ölümlü varlıklar ve yükseliş unsurlarının yardımı ile birlikte olağan olayların neredeyse tümünü tümünü idare ederek başkent âleminin yerel idaresine özgür bir şekilde katılırlar.

45:5.6 (515.5) Jerusem üzerinde bu çoğalım Evlatları'na; Melçizedekler'in tutumları ve toplumun oldukça yüksek bir türüne erişmelerinden sonra, özerk yönetimin nihai amaçlarını deneyimlemelerine izin verilmektedir. Evlatlığın daha yüksek düzeyleri, âlemin faaliyetlerini reddetme hakkını elinde bulundurur; fakat neredeyse her bakımdan Jerusem Adem Nesilleri kendilerini, evrensel oy hakkı ve temsili hükümet ile yönetmektedir. Gelecek bir zaman içerisinde onlar kendilerine neredeyse bütüncül bir özerlik verilmesini ümit etmektedir.

45:5.7 (515.6) Maddi Evlatlar'ın hizmetinin niteliği, onların çağları boyunca geniş bir ölçüde belirlenmiştir. Her ne kadar onlar, maddi bir niteliğe sahip ve genel olarak belirli gezegenler ile sınırlanmış olan bir biçimde Salvington'un Melçizedek Üniversitesi'ne kabul için yetkin olmasalar da; yine de Melçizedekler, Maddi Evlatlar'ın genç nesillerinin eğitimi için her sistemin yönetim merkezi üstünde eğitmenlerin güçlü imkânlarını seferber ederler. Genç Maddi Erkek ve Kız Evlatlar'ın gelişimi için sağlanan öğrenimsel ve ruhsal eğitim

sistemleri; kapsam, işleyiş biçimi ve işlevsellik bakımından kusursuzluğun doruk noktasıdır.

6. Yükseliş Unsurları'nın Âdemsal Eğitimi

45:6.1 (515.7) Maddi Erkek ve Kız Evlatlar çocukları ile birlikte, yükseliş halindeki fanilerin tümünün merakını uyandırmada ve onların ilgisini çekmede hiçbir zaman başarısız olmayan çekici bir görünüm sergilerler. Onlar sizin kendi maddi cinsiyet ırklarınıza o kadar benzemektedir ki, düşüncelerinizi iletmek ve kardeşel ilişkinizin olgunluklarını yerine getirmek için ortak birçok yönü birbirinizde bulacaksınız.

45:6.2 (515.8) Kurtuluşa erişecek fani unsurlar boş zamanlarının çoğunu, sistem başkenti üzerinde yarı-fiziksel cinsiyet yaratılmışların yaşam alışkanlıkları ve davranışlarını gözlemlemek ve onlar üzerine çalışmakla geçirirler; çünkü Jerusem'in bu vatandaşları, yönetim merkez dünyası üzerinde vatandaşlığa eriştikleri andan Edentia için ayrılmalarına kadar kurtuluşa erişecek fanilerin doğrudan destekleyicileri ve onların akıl hocalarıdır.

45:6.3 (516.1) Yedi malikâne dünyası üzerinde yükseliş fanilerine; beden içindeki sürecin kalıtımsal, çevresel veya talihsiz nedenlerle erginleşmemiş sonlanışı sebebiyle kökenin dünyaları içinde muzdarip oldukları tüm deneyimsel yoksunlukları telafi etmek için yeterli miktarda olanak sunulmaktadır. Bu durum, maddi cinsiyet yaşamı ve onun ilgi düzenlemeleri dışında her bakımdan doğruluk arz etmektedir. Fanilerin binlercesi; özellikle özgün âlemleri üzerinde oldukça ortalama cinsiyet ilişkilerinden kökenini alan disiplinlerden yarar sağlamadan malikâne dünyalarına ulaşmaktadır.

Malikâne dünya deneyimi, bu oldukça kişisel nitelikte olan yoksunlukları telafi etmek için çok az imkân sağlamaktadır. Fiziksel bir anlamda cinsel deneyim, bu yükseliş unsurların geride bıraktıkları bir deneyimdir; fakat bireysel ve onların ailelerinin üyeleri olarak Maddi Erkek ve Kız Evlatları ile olan yakın birliktelikleri içerisinde bu cinsel bakımdan yoksun olan fanilerin mahrumiyetlerinin toplumsal, ussal, duygusal ve ruhsal yönlerini telafi etmeleri için kendilerine yetkinlik verilmiştir. Böylelikle evrimsel dünya üzerinde faydalı cinsel birlikteliğin yararlarından şartlar veya kötü yargılar nedeniyle mahrum kalmış olan bu insanların tümüne, burada sistem başkentleri üzerinde; sistem başkentlerinde kalıcı ikametın tanrısal Âdemsal cinsi yaratılmışları ile yakın ve sevgi dolu birliktelik içerisinde bu temel fani deneyimleri elde etmek için bütüncül imkân sağlanmıştır.

45:6.4 (516.2) Kurtuluşa erişecek hiçbir fani, yarı-ölümlü veya yüksek melek; dünyaların evrimleşen bir çocuğu ile ebeveynsel ilişkinin yüce deneyimine erişmeden veya buna denk düşen benzer diğer deneyimleri kazanmadan, Cennet'e yükselemez, Yaratıcı'ya erişemez ve Kesinliğe Erişecek Olanların Birlikleri'ne katılamaz. Ebeveyn ve çocuğun ilişkisi, Kâinatın Yaratıcısı ve onun evren evlatlarının hayati kavramsallaşması için temel bir niteliğe sahiptir. Bu nedenle bu türden bir deneyim, yükseliş unsurlarının tümünün deneyimsel eğitimi için hayati derecede önemli hale gelmektedir.

45:6.5 (516.3) Yükseliş halindeki yarı-ölümlü yaratılmışlar ve evrimsel yüksek melekler, sistem yönetim merkezlerinin Maddi Erkek ve Kız Evlatları ile birliktelik içerisinde bu ebeveynsel deneyim boyunca geçmek zorundadırlar. Böylece

bu türden çoğalımda bulunmayan yükseliş unsurları, Jerusem Âdemleri ve Havvaları'na soylarının yetiştirilmesi ve eğitilmesinde yardım ederek ebeveynselliğin deneyimini elde ederler.

45:6.6 (516.4) Evrimsel dünyalar üzerinde ebeveynselliği deneyimlememiş olan kurtuluş halindeki fanilerin hepsi aynı zamanda; Jerusem Maddi Evlatlar'ın evlerinde kısa süreli ikametleri içinde ve bu muhteşem baba ve annelerin ebeveynsel birliktelikleri olarak bahse konu bu süreç boyunca, bu gerekli eğitimi olmakla yükümlüdür. Bu durum, Jerusem'in ilk geçiş-kültür dünyası üzerinde konumlanan sistem bakım yuvası üzerindeki mahrumiyetlerini telafi etmede yetkin olan bu türden faniler dışında bütünüyle gerçek bir niteliğe sahiptir.

45:6.7 (516.5) Satania'nın bu göz hapsinde tutulan yuvası, evlat yetiştirilmesinin bu görevine adanan gezegeninin yarısını teşkil eden bir biçimdeki kesinliğe erişecek olanların dünyası üzerinde belirli morontia kişilikleri tarafından idare edilir. Burada, bireyler olarak ruhani düzeye erişmelerinden önce evrimsel dünyalar üzerinde yok olan bu türden doğumlar biçimindeki kurtuluşa erişmekte olan fanilerin belirli evlatları teslim alınır ve yeniden bir araya getirilir. Bu evlatların doğal ebeveynlerinden herhangi birinin yükselişi, âlemlerin bu türden bir fani evladının kesinliğe erişecek olanların sistem gezegeni üzerinde yeniden kişilikleşmeye uyumlu hale gelmesini teminat altına alacaktır; ve orada, bu evladın fani yükselişin ebeveynsel doğrultusunu takip edip etmemeyi seçmesine dair özgür iradesinin kararı vasıtasıyla bunu göstermesine izin verilecektir. Evlatlar burada, cinsiyet farklılaşmasının yoksunluğu dışında kökensel dünyalarında olduğu gibi ortaya

çıkacaktır. Yerleşik dünyalar üzerinde yaşam deneyiminin sonrasında fani türün hiçbir çoğalımı mevcut bulunmamaktadır.

45:6.8 (517.1) Kesinliğe erişeceklerin dünyası üzerinde bakım yuvası içinde bir veya daha fazla evlada sahip olan ve temel ebeveynsel deneyimden yoksun bulunan malikâne dünya öğrencileri; malikâne dünyalar üzerinde yükseliş sorumluluklarından kendilerinin ve diğer evlatların birliktelik içindeki ebeveynleri olarak faaliyet göstermek amacıyla kendilerine olanak verildikleri kesinliğe erişecek olanların dünyasına geçici aktarımlarını gerçekleştirecek, bir Melçizedek izni için başvurabilirler. Ebeveynsel vekâletin bu hizmeti; bu türden yükseliş unsurlarının Maddi Erkek ve Kız Evlatlar'ın aileleri içinde görmekle yükümlü oldukları eğitimin yarısının yerine getirilmesi olarak, Jerusem üzerinde daha sonra tasdik edilebilir.

45:6.9 (517.2) Bakım yuvasının kendisi, düzeylerinin Jerusem topluluğundan gelen gönüllüler olarak Maddi Erkek ve Kız Evlatları'nın bin çifti tarafından yüksek bir biçimde denetlenir. Onlar; Salvington'un kesinliğe erişecek olan unsur âlemleri arasındaki özel dünya yerleşkeleri üzerinde Satania'nın midsonit dünyasından açığa çıkarılmamış nihai sonlarına olan yolculukları içinde, bu hizmeti gerçekleştirmek için duran yaklaşık olarak eşit bir sayıdaki gönüllü midsonit ebeveynsel toplulukları tarafından doğrudan bir biçimde desteklenir.

7. Melçizedek Evlatları

45:7.1 (517.3) Melçizedekler; kısmi olarak ruhsallaştırılmış idare sahibi yaratılmışlar ve diğerleri olarak, Jerusem ve onun

birliktelik içindeki dünyaları üzerinde fakat özellikle yedi malikâne dünyası üzerinde oldukça yeterli bir biçimde faaliyet gösteren eğitimcilerin bu geniş birliklerine ait yöneticilerdir. Bu dünyalar; beden içindeki yaşam boyunca ikamet eden Düzenleyicileri ile bütünleşmeye erişmeyi başaramamış olan bu fanilerin, daha fazla yardım almak ve ölümleri nedeniyle erginleşmeden yarıda kalan bu çabaları biçimindeki ruhsal erişim için arzularının devam etmesi amacıyla uzatılan imkânı memnuniyetle deneyimlemek için, geçici tür içinde iyileştirildikleri tecrit dünyalarıdır. Veya şayet; kalıtsal yetersizlik, uygun olmayan çevre koşulları veya şartların kötülüğü nedeniyle bu ruh erişimi tamamlanamadıysa; sebebi ne olursa olsun, ruhaniyet içinde gerçek amaca ve değere ait olan herkes, beden içindeki yaşamları boyunca yetkin olmadıkları, gerçekleştirmedikleri ve kazanamadıkları niteliklerin hepsine içlerinde sahip olmak için, ebedi sürecin temel nitelikleri üstünlük sağlamayı öğrenmek zorunda oldukları yer olan devam eden gezegenler üzerinde, kendilerinde kendilerini bulurlar.

45:7.2 (517.4)

Berrak Akşam Yıldızları (ve onların isimlendirilmemiş eş güdüm unsurları) sıklıkla, Melçizedekler tarafından desteklenen birimlerine ek olarak evrenin çeşitli eğitimsel girişimleri içinde eğitimciler olarak hizmet ederler. Aynı zamanda Kutsal Üçleme Eğitimci Evlatları iş birliğinde bulunup, bu ilerleyici eğitim okulları için Cennet kusursuzluğunun niteliklerini aktarırlar. Fakat bu etkinliklerin hepsi, ayrıcalıklı bir biçimde yükseliş fanilerinin ilerleyişine adanmamıştır; onların çoğu, Nebadon'un özgün ruhaniyet kişiliklerinin ilerleyici eğitimi ile eşit bir biçimde sorumludur.

45:7.3 (517.5) Melçizedek Evlatları, Jerusem üzerinde otuzdan fazla farklı eğitim merkezini idare etmektedir. Bu eğitim okulları; bireysel değerlendirmenin üniversitesi ile başlayıp, temsili hükümetin yüksek sorumluluklarının yerine getirilmesi için kurtuluşa erişmekte olan fanileri yetkin hale getirmek amacıyla yüce çabalarında Melçizedek ve diğerlerine katılan Maddi Erkek ve Kız Evlatları'nın içinde bulundukları Jerusem vatandaşlığının okulları ile sonlanır. Evrenin bütünü, *temsili* tasarım üzerinde düzenlenmekte ve idare edilmektedir. Temsili hükümet, kusursuz olmayan varlıklar arasında özerk yönetimin kutsal nihai amacıdır.

45:7.4 (517.6) Evren zamanın her yüz yılında her sistem, takımyıldız yasaması içerisinde bulunmak için kendisine ait on temsilciyi seçmektedir. Onlar; bu tür yetki bakımından devredilmiş veya atanmış olaylar içinde sistem topluluklarını temsil etme görevi verilmiş bir seçimsel bünye olarak, bin unsurlu Jerusem heyeti tarafından seçilmektedir. Temsilcilerin tümü ve diğer temsil üyeleri, bin seçmenin heyeti tarafından seçilmektedir; ve onlar, İdarenin Melçizedek Üniversitesi'nin en yüksek okulundan mezun olmak zorundadırlar. Bu türden bir zorunluluk aynı zamanda bin seçmenin bu topluluğunu oluşturan unsurların hepsi için de geçerlidir. Bu okul, son zamanlarda kesinliğe erişecek olan unsurlar tarafından kendilerine yardım edilen, Melçizedekler tarafından yürütülmektedir.

45:7.5 (518.1) Jerusem üzerinde birçok seçim bünyesi bulunmaktadır; ve onlar Maddi Erkek ve Kız Evlatlar, yüksek melekler ve onların birliktelikleri, yarı-ölümlü yaratılmışlara ek olarak yükseliş halindeki faniler biçimindeki vatandaşlığın üç düzeyi tarafından zaman zaman yetkilendirilmek için

oylanırlar. Temsili onuru için atanması amacıyla bir adayın, idarenin Melçizedek okulları tarafından gerekli kabulü almış olması gerekmektedir.

45:7.6 (518.2) Jerusem üzerinde vatandaşlığın bahse konu bu üç topluluğu arasında oy hakkı evrenseldir, fakat oy verme süreci, morontia bilgeliği biçiminde motanın kişisel iyeliğinin tanınması ve yerinde bir biçimde kayıt alınması uyarınca farklı biçimlerde gerçekleştirilmektedir. Herhangi bir kişilik tarafından bir Jerusem seçiminde kullanılan oy, birden yüze kadar değişen bir değere sahiptir. Jerusem vatandaşları böylelikle, mota erişimleri uyarınca sınıflanmaktadır.

45:7.7 (518.3) Zaman zaman Jerusem vatandaşları kendilerini, morontia bilgeliğinin kazanımlarını tasdik eden Melçizedek sınavıcıları olarak takdim etmektedirler. Bunun sonrasında onlar; ruhsal kavrayışın düzeyini saptayan Berrak Akşam Yıldızları'nın inceleyici birliklerinin veya onların bu görev için atanan unsurlarının önüne sınanmak için çıkarlar. Bu sürecin hemen ardından onlar; toplumsal deneyimsel kazanıma dair onların düzeyi hakkında yargıya varan yirmi dört danışman ve onların birlikteliklerinin mevcudiyetinin karşısına gelirler. Sonrasında bahse konu bu üç temel etken; mota düzeyini çabucak değerlendiren ve bu doğrultuda oy hakkı niteliğini belirleyen temsili hükümetin vatandaşlık kayıt görevlilerine taşınır.

45:7.8 (518.4) Melçizedekler'in yüksek denetimi altında, özellikle yeni morontia düzeyleri üzerinde kişilik bütünleşmesinde gecikmiş olan yükseliş fanileri; Maddi Evlatlar'ın idaresi altına alınır, ve kendilerine bu türden yoksunlukları telafi etmek için tasarlanan yoğun eğitim verilir. Hiçbir yükseliş fanisi; Düşünce

Düzenleyicisi'nin ruhsal yüksek denetimi tarafından yeterli bir biçimde ikisinin bütünleştiği bir biçimde yeşermekte olan morontia süreci ile deneyimsel birliktelik içerisinde fani deneyimin tamamlanışını bir araya getiren bir kişilik olarak bu Maddi Evlatlar'ın mota kişiliğinin kazanımını tasdik edene kadar, takımyıldızın daha yoğun ve değişken toplumlaşması amacıyla sistem yönetim merkezinden ayrılmamaktadır.

45:7.9 (518.5) [Urantia üzerinde geçici görevde bulunan bir Melçizedek tarafından sunulmuştur.]

46. Makale

Yerel Sistem Yönetim Merkezleri

46:0.1 (519.1) SATANİA'nın yönetim merkezi olan Jerusem, yerel bir sistemin ortalama niteliklerine sahip olan bir başkenttir; ve Lucifer başkaldırısı ve Urantia üzerinde Mikâil'in bahşedilmesi tarafından kaynaklanan sayısız düzensizliklerin dışında Jerusem, benzer âlemlerin tipik bir örneğidir. Sizin yerel sisteminiz, bir takım fırtınalı deneyimlerden geçmiştir; fakat o, mevcut an içerisinde en etkin bir biçimde idare edilmekte olup, çağlar ilerledikçe düzensizliğin sonuçları yavaş ancak kesin bir biçimde ortadan kaldırılmaktadır. Düzen ve iyiliğin iradesi, yeniden sağlanmakta; ve Jerusem üzerinde şartlar, sizin geleneklerinizin cennetsel düzeyine gittikçe artan bir biçimde yaklaşmaktadır; çünkü sistem yönetim merkezleri kelimenin tam anlamıyla, yirminci yüzyıl dinsel inanç sahiplerinin büyük bir çoğunluğu tarafından imgelendiği biçimiyle cennetseldir.

1. Jerusem'in Fiziksel Nitelikleri

46:1.1 (519.2) Jerusem, bin enlemsel birime ve on bin boylamsal bölgeye ayrılmıştır. Bu âlem, yedi ana başkente ve yetmiş alt idari merkeze sahiptir. Yedi birimsel başkent; çeşitli etkinliklere ayrılmış olup, Sistem Egemeni en az yılda bir kez bu başkentlerin her birinde mevcut bulunmaktadır.

46:1.2 (519.3) Jerusem'in ölçü mili, yaklaşık olarak Urantia'nın yedi miline denk düşmektedir. Ölçüm ağırlık birimi olan "gradant", olgun ültimatondan ondalık sistem boyunca inşa edilmiştir. Satania günü; Jerusem'in eksensel dönüşünün zamanı olarak, Urantia zamanının üç gününden bir saat, dört dakika ve on beş saniye eksik olan bir zamana eşittir. Sistem yılı, yüz Jerusem gününden oluşmaktadır. Sistemin zamanı, üstün kronoldekler tarafından yayınlanmaktadır.

46:1.3 (519.4) Jerusem'in enerjisi; mükemmel bir biçimde düzenlenmekte olup, mekânın enerji etkileri tarafından doğrudan bir biçimde beslenmekte olan ve Üstün Fiziksel Düzenleyiciler tarafından uzman bir şekilde idare edilen bölge hatları içinde âlem etrafında döngü halindedir. Bu enerjilerin, iletiminin fiziksel kanalları boyunca geçişine gösterilen doğal direnç; Jerusem'in düzenli sıcaklığının üretimi için gerekli olan ısıyı ortaya çıkarmaktadır. Bütüncül ışık sıcaklığı; ışık durgunluğunun süreci boyunca 50 fahrenheitin biraz altına düşse de, yaklaşık olarak 70 fahrenheitta idare edilmektedir.

46:1.4 (519.5) Jerusem'in ışıklandırma sistemi, kavrayışınız için çok zor olmamalıdır. Burada ne gece ve gündüz, ne de sıcaklık ve soğukluğun mevsimleri mevcut bulunmaktadır. Güç dönüştürücüleri; seyreltilmiş enerjilerin, gezegensel atmosfer boyunca âlemin elektriksel hava-tabanına ulaşınca kadar belirli değişikliklere uğrayarak buradan yukarı bir biçimde

yönlendirildikleri, yüz bin merkezi idare ederler; ve bu sürecin sonrasında bahse konu bu enerjiler yumuşak, ince ve hatta güneş sabah onda tepe noktasında ışıldadığında Urantia güneş ışığının yoğunluğuna yaklaşık bir ışıktaki geri ve aşağı doğru bir doğrultuda yansıtılır.

46:1.5 (520.1) Işımanın bu koşulları altında ışık ışınları, tek bir konumdan geliyormuş gibi görünmemektedir; onlar bütüncül olarak, mekân yönlerinin tümünden eşit bir şekilde yayılan bir biçimde gökyüzünden süzülürler. Bu ışık, çok daha az ısı taşınması dışında, doğal güneş ışığına oldukça benzerlik gösterir. Bu nedenle bu türden yönetim merkez dünyalarının mekân içinde aydınlık olmadığı fark edilecektir; eğer Jerusem, Urantia'ya oldukça yakın bir konumda bulunsaydı bile bu âlem görünemezdi.

46:1.6 (520.2) Bu ışık enerjisini Jerusem'in üst iyonosferinden yeryüzüne yansıtan bahse konu gazlar; her ne kadar farklı sebepler ile ortaya çıksa da, sizin kuzey ışıkları olarak adlandırdığınız güneşin doğuşuna ait olan olgular bütünüyle ilgili üst hava kemerlerindeki bu olaylara oldukça benzerlik göstermektedir. Urantia üzerinde, karasal yayın dalgaları dışı doğru olan doğrusal doğrultuları içinde bu gaz kemerine çarptıkları zaman onları dünyaya doğru bir biçimde yansıtarak onların kaçmalarını engelleyen yine bu aynı gaz kalkanıdır. Böylece yayınlar, dünyanın etrafında hava boyunca seyahat ettikleri zaman yüzeye yakın bir yerde tutulurlar.

46:1.7 (520.3) Bu âlemin bu ışıması düzenli bir biçimde, Jerusem gününün yüzde yetmiş beşlik kısmını idare etmekte olup; bunun sonrasında orada, bulutsuz bir gecede sizin dolunayınıza yaklaşık bir düzeyde bulunan ışık biçimindeki en alt düzey

ışıldamanın zamanına kadar düzenli bir sönüş gerçekleşmektedir. Bahse konu bu zaman, Jerusem'in tümü için sessiz saattir. İstirahatın ve yenilenmenin bu süreci boyunca yalnızca yayın-alış istasyonları faaliyet halindedir.

46:1.8 (520.4) Jerusem; parlak yıldız ışığının bir türü biçimde, bir kaç yakın güneşten soluk ışığı almaktadır; fakat Jerusem bu güneşlere bağımlı değildir; Jerusem'e benzer olan dünyalar, güneş etkilerinin anlık değişikliklerine tabi değildir; buna ek olarak onlar, soğuyan veya ölmekte olan bir güneş sorunu ile karşılaşmamaktadırlar.

46:1.9 (520.5) Yedi geçiş eğitim dünyası ve onların kırk dokuz uydusu; Jerusem işleyiş biçimi vasıtasıyla ısıtılır, aydınlatılır, enerji kazandırılır ve sulanır.

2. Jerusem'in Fiziksel Özellikleri

46:2.1 (520.6) Jerusem üzerinde siz, Urantia ve diğer evrim halindeki dünyaların engebeli dağ sıralarını özleyeceksiniz; çünkü orada ne depremler ne de sağanak yağışlar bulunmaktadır, ancak siz güzel dağlık alanlara ek olarak yeryüzünün dağılımsal farklılıkları ve manzaralarının diğer benzersiz çeşitlilikleri memnuniyetle deneyimleyeceksiniz. Jerusem'in devasa alanları, bir "doğal hal" içerisinde muhafaza edilmekte olup; bu bölgelerin ihtişamı, insan tahayyülünün oldukça ötesinde bulunmaktadır.

46:2.2 (520.7) Orada, binlerce küçük göl bulunmaktadır; ancak burada ne şiddetli akan ırmaklar ne de taşan okyanuslar bulunmaktadır. Mimari dünyaların herhangi biri üzerinde sağanak yağışlar, kasırgalar ve tipiler bulunmamaktadır; ancak

orada, ışık sönüşü ile ilgili olarak en yüksek sıcaklığın bulunduğu zamanlarda nemin yoğunlaşması sonucunda günlük yağışlar mevcut bulunmaktadır. (Yoğunlaşma noktası, Urantia gibi bir iki-gaz gezegenine kıyasla bir üç-gaz gezegeni üzerinde daha yüksektir.) Fiziksel bitki yaşamı ve yaşayan unsurların morontia dünyası, neme ihtiyaç duymaktadır; fakat bu ihtiyaç geniş bir biçimde, dağlık alanların zirvesine bile kadar uzanarak âlemin tümünü kaplayan döngünün toprak-altı sistemi tarafından sağlanmaktadır. Bu su sistemi bütünüyle yeraltı değildir, çünkü Jerusem'in sodalı göllerine karşılıklı bağlanan birçok kanal mevcut bulunmaktadır.

46:2.3 (520.8) Jerusem'in atmosferi, bir üç-gaz karışımıdır. Bu hava, yaşamın morontia düzeyinin solunumuna uyum sağlamış olan bir gaza ek olarak, Urantia'nın kine oldukça benzerlik göstermektedir. Bu üçüncü gaz, maddi düzeylerin hayvanları veya bitkilerinin solunumu bakımından hiçbir biçimde havanın niteliğini bozmamaktadır.

46:2.4 (521.1) Taşıma sistemi, enerji hareketinin döngüsel akımları tarafından desteklenmektedir; bu ana enerji akımları, on mil aralıkla konumlandırılmıştır. Fiziksel işleyiş biçimlerinin düzenlenmesi vasıtasıyla gezegenin maddi varlıkları, saatte iki ila beş yüz mil aralığında değişen bir hareket hızında ilerleyebilir. Taşıyıcı kuşlar, yaklaşık saatte yüz mil hızında uçmaktadırlar. Maddi Evlatlar'ın hava mekanizmaları, saatte yaklaşık beş yüz mil hızında seyahat edebilir. Maddi ve öncül morontia varlıkları, taşımanın bu mekanik araçlarını kullanmak durumundadırlar; fakat ruhaniyet kişilikleri, enerjinin daha yüksek kuvvetleri ve ruhaniyet kaynakları ile birlikte hareket ederler.

46:2.5 (521.2) Jerusem ve onun birliktelik halindeki dünyaları, Nebadon'un mimari âlemlerine ait fiziksel yaşam niteliğinin on ortak sınıflandırılışı ile bahşedilmiştir. Ve Jerusem üzerinde hiçbir organik evrim bulunmadığı için; en güçlü olanın yaşamını sürdürme prensibinin yoksunluğu şeklinde, mevcudiyeti sağlamak için herhangi bir mücadelenin verilmesi gerekliliğinin olmayışı biçiminde, yaşamın çatışma halindeki hiçbir türü bulunmamaktadır. Bunun yerine orada; merkezi ve kutsal âleme ait ebedi dünyaların güzelliği, ahengi ve kusursuzluğunun öncül belirleyicisi olan yaratıcı bir uyum mevcut bulunmaktadır. Ve tüm bu yaratıcı kusursuzluk içerisinde orada; göksel zanaatkârlar ve onların akranları tarafından sanatsal bir biçimde tezatsal farklılık oluşturan, fiziksel ve morontia yaşamının en ilgili çekici karışımı mevcut bulunmaktadır.

46:2.6 (521.3) Jerusem gerçek anlamıyla, cennetsel ihtişam ve görkemin bütünsel niteliğinin öncül bir tecrübesidir. Fakat siz, herhangi bir tasvirsel girişim vasıtasıyla bu görkemli mimari dünyaların yeterli bir fikrini elde etmeyi ümit etme yetkinliğine sahip değilsiniz. Orada, sizin dünyanız üzerinde sahip olduklarınız ile karşılaştırılacak çok az şey bulunmaktadır; ve bu karşılaştırma yapılsa bile, Jerusem'in unsurları Urantia'nın kileri o derece aşan bir niteliğe sahiptir ki yapılan bu karşılaştırma neredeyse gülünç bir düzeyde kalacaktır. Jerusem'e mevcut bir biçimde ulaşmanıza kadar siz, cennetsel dünyaların gerçek bir kavrayışına benzer herhangi bir düşüncüyü neredeyse hiçbir biçimde yürütemezsiniz. Ancak bu süreç; evren, aşkın-evren ve Havona'nın daha uzak eğitim âlemlerine sizin ileride gerçekleştirecek varışınıza kadar geçecek

olan süre ile karşılaştırıldığında çok uzun bir zaman zarfı değildir..

46:2.7 (521.4) Jerusem'in üretim veya laboratuvar birimi; üzerinden duman çıkan bacalara sahip olmadığı için Urantialı unsurların neredeyse hiçbir biçimde tanıyamayacağı bir biçimde, geniş bir nüfuz alanıdır; yine de orada, bahse konu bu özel dünyalar ile birliktelik içerisinde bulunan karmaşık bir maddi ekonomi bulunmaktadır; ve orada, sizin en deneyimli kimyagerlerinizi ve mucitlerinizi bile hayretler içinde bırakacak ve onların ilgisini çekecek mekaniksel tekniğin ve fiziksel başarının bir kusursuzluğu bulunmaktadır. Cennet seyahati içerisinde gözaltında bulunan bu ilk dünyanın ruhani niteliğe kıyasla oldukça baskın bir biçimde maddi olmasını bir durup düşünün. Jerusem ve onun geçiş dünyaları üzerinde ikametiniz boyunca siz, daha sonra gerçekleşecek ilerleyen ruhani mevcudiyetin ileri yaşamınıza kıyasla maddi unsurların dünya yaşamınıza daha yakın bir konumda bulunmaktasınız.

46:2.8 (521.5) Serap Dağı; neredeyse on beş bin fit yüksekliğe sahip olarak Jerusem üzerinde en yüksek yükseltilerdir, ve bu dağ, taşıyıcı yüksek meleklerin tümü için ayrılış noktasıdır. Sayısız mekanik gelişme, gezegensel çekimden kurtulmak ve hava direncinin üstesinden gelmek için başlangıç enerjisinin sağlanmasında kullanılmaktadır. Bir yüksek melek taşıyıcısı; ışık süreci boyunca ve zaman zaman onun sönüşünün oldukça ileri süreçlerine kadar, Urantia zamanına göre her üç saniyede bir bulundukları konumdan ayrılmak için harekete geçmektedirler. Taşıyıcılar; Urantia zamanına göre saniyede yaklaşık yirmi beş ortak mil hızında havalanıp, Jerusem'den iki bin mil uzaklığa erişinceye kadar ortak hıza çıkmamaktadırlar.

46:2.9 (521.6) Taşıyıcılar, cam denizi olarak adlandırılan kristal alana inerler. Bu bölge etrafında, yüksek meleksel taşıma vasıtasıyla mekânı kat eden varlıkların çeşitli düzeyleri için alış istasyonları bulunmaktadır. Öğrenci ziyaretçiler için olan kutup kristal alış istasyonu yakınında siz, incisel gözlem evine yükselebilir ve bütüncül yönetim merkez gezegeninin engin kabartma haritasına bakabilirsiniz.

3. Jerusem Yayınları

46:3.1 (522.1) Aşkın-evren ve Cennet-Havona yayınları, Salvington ile birliktelik içinde Jerusem üzerinde ve cam denizi olarak kutup kristalini içine alan bir işleyiş biçimi vasıtasıyla alınmaktadır. Bu Nebadon-ötesi iletişimlerin alınması hükümlerine ek olarak orada, alış istasyonlarının üç farklı topluluğu mevcut bulunmaktadır. Bu ayrı ancak üçlü-çevresel istasyon toplulukları; yerel dünyalardan, takımyıldız yönetim merkezinden ve yerel evrenin başkentinden gelen yayınların alınmasına uygun bir biçimde düzenlenir. Bu yayınların tümü kendiliğinden, merkezi yayın amfi-tiyatrosu içinde mevcut bulunan varlıkların tüm türleri için algılanabilecek bir biçimde gösterilmektedir; Jerusem üzerinde bir yükseliş fanisi için onların meşgalelerinin hepsi arasında hiçbir şey, evren mekân sunuşlarının bitmek tükenmek bilmeyen yayın akışlarını dinlemekten daha etkileyici ve daha ilgili çekici değildir.

46:3.2 (522.2) Bu Jerusem yayın-alış istasyonu; büyük ölçüde Urantia üzerinde bilinmeyen ışık saçan maddeler tarafından inşa edilmiş, maddi ve morontia olmak üzere beş milyar varlığın üzerinde bir katılımcı topluluğuna ek olarak sayısız ruhaniyet kişiliğine ev sahipliği yapan bir biçimde, devasa bir amfi-tiyatro tarafından çevrelenmiştir. Burası Jerusem'in tümü

için; evrenin refahının ve düzenin öğrenildiği yer olan, yayın istasyonunda boş zamanlarını değerlendirmek için gözde bir etkinlik mekânıdır. Ve bu oluşum, ışığın sönüşü zamanında yavaşlamayan tek gezegensel etkinliktir.

46:3.3 (522.3) Bu yayın-alış amfi-tiyatrosuna Salvington iletileri sürekli bir biçimde ulaştırılmaktadır. Bunun yanı sıra, En Yüksek Takımyıldız Yaratıcıları'nın Edentia konuşması en az günde bir kez alınmaktadır. Dönemsel olarak Uversa'nın düzenli ve özel yayınları Salvington vasıtasıyla yayınlanmaktadır; ve Cennet iletileri alındığı zaman, nüfusun tüm üyeleri cam denizinin etrafında bir araya gelir ve Uversa arkadaşları, Cennet yayınının işleyiş biçimine duyulan her şeyin görsel hale gelmesi amacıyla yansıma olgusunu katar. Ve böylelikle, gelişme gösteren güzellik ve ihtişamın sürekli ortaya çıkan öncül tecrübeleri, ebedi serüven içinde içe doğru seyahatlerinde kurtuluş halindeki fanilere sunulmuş olur.

46:3.4 (522.4) Jerusem verici istasyonu, bu âlemin karşı kutbunda konumlanmıştır. Bireysel dünyalara olan yayınların tümü; zaman zaman baş meleklerin döngüsüne olan istikametlerine doğrudan hareket eden Mikâil iletileri dışında, sistem başkentlerinden yayınlanmaktadır.

4. Yerleşim Alanları ve İdari Alanlar

46:4.1 (522.5) Jerusem'in önemli ölçüde büyük bölümleri, yerleşim alalarına ayrılmıştır; bunun karşısında sistem başkentinin diğer bölümleri 619 yerleşik âlem, 56 geçiş-kültür dünyası ve sistem başkentinin kendisine ait olayların yüksek denetimine katılan gerekli idari faaliyetler için ayrılmıştır. Jerusem üzerinde ve Nebadon içinde bu düzenlemeler şu biçimde tasarlanmıştır:

46:4.2 (522.6) 1. *Daireler* — özgün olmayan yerleşim alanları.

46:4.3 (522.7) 2. *Kareler* — sistem yürütme-idare alanları.

46:4.4 (522.8) 3. *Dikdörtgenler* — daha alt düzey özgün yaşamın toplanma yeri.

46:4.5 (522.9) 4. *Üçgenler* — yerel veya Jerusem idari alanları.

46:4.6 (522.10) Sistem etkinliklerinin daireler, kareler, dikdörtgenler ve üçgenler halinde bu düzenlenişi; Nebadon'un sistem başkentlerinin tümü için ortak bir niteliğe sahiptir. Farklı bir evren içinde, bütünüyle farklı bir düzenleme mevcut bulunabilir. Bu türden hususlar, Yaratan Evlatlar'ın çeşitli tasarımları vasıtasıyla belirlenir.

46:4.7 (523.1) Bu yerleşim ve idari alanlar hakkında bizim bu anlatımımız, Jerusem'in kalıcı vatandaşları olarak Tanrı'nın Maddi Evlatları'nın geniş ve güzel konutlarını kapsamamaktadır; buna ek olarak biz, ruhaniyet ve ruhaniyet yaratılmışlarına yakın diğer sayısız büyüleyici düzeylerden bahsetmemekteyiz. Örneğin: Jerusem, sistem faaliyeti için tasarlanan spirongaların etkin hizmetlerini memnuniyetle deneyimlemektedir. Bu varlıklar, aşkın maddi sakinler ve ziyaretçiler adına ruhsal hizmete adanmıştır. Onlar; daha yüksek morontia yaratılmışlarına ek olarak, morontia yaratılmışlarının tümünün bakımına ve güzelleştirilmesine hizmet eden morontia yardımcılarının geçiş hizmetkârları olan ussal ve güzel varlıkların mükemmel bir topluluğudur. Onlar; maddi ve ruhsal düzey arasında faaliyet gösteren orta düzey yardımcılar olarak, tıpkı yarı-ölümlü yaratılmışların Urantia üzerinde bulunması gibi Jerusem üzerinde ikamet ederler.

46:4.8 (523.2) Sistem başkentleri; maddi, morontiyal ve ruhsal olan evren mevcudiyetinin üç fazının üçünü de neredeyse kusursuz bir biçimde sergileyen tek dünya topluluklarıdır. İster siz maddi, morontiyal veya ruhani kişiliğe sahip olun; siz kendinizi Jerusem üzerinde evininizdeki gibi hissedeceksiniz; bu durum aynı zamanda yarı-ölümlü yaratılmışlar ve Maddi Evlatlar gibi birleşik varlıklar için de aynı gerçekliği taşır.

46:4.9 (523.3) Jerusem, maddi ve morontia türlerinin mükemmel binalarına sahiptir; bunun karşısında tamamiyle ruhsal olan alanların süsü, bundan daha az zarif ve daha az bütüncül değildir. Morontia'nın eşlenikleri olan Jerusem'in muazzam fiziksel donanımlarını sizlere anlatmak için keşke yeterli kelimelere sahip olsaydım! Keşke ben, bu yönetim merkez dünyasına ait ruhsal görevlendirilmelerin ulvi ihtişamını ve zarif kusursuzluğunu tarif etmeyi sürdürmeye yetkin olsaydım! Güzelliğin kusursuzluğuna ve görevlendirilmenin bütünlüğüne ait en imgesel kavramınız, bu ihtişamların neredeyse yakınından bile geçemez. Ve Jerusem, Cennet güzelliğinin tanrısal kusursuzluğuna olan istikamette yalnızca ilk adımdır.

5. Jerusem Daireleri

46:5.1 (523.4) Evren yaşamının bu ana topluluklarına verilen bahse konu yerleşim alanları, Jerusem daireleri olarak adlandırılmaktadır. Bu anlatımlarda bahsi geçen bu daire toplulukları şunlardır:

46:5.2 (523.5) 1. Tanrı'nın Evlatları'na ait daireler.

46:5.3 (523.6) 2. Melekler ve daha yüksek ruhaniyetlere ait daireler.

46:5.4 (523.7) 3. Kutsal Üçleme Eğitimci Evlatları'na atanmayan yaratılmış biçimindeki kutsal üçleme haline getirilmiş olan evlatlara ek olarak, Evren Yardımcıları'na ait daireler.

46:5.5 (523.8) 4. Üstün Fiziksel Düzenleyiciler'e ait daireler.

46:5.6 (523.9) 5. Yarı-ölümlü yaratılmışlara ek olarak, görevlendirilmiş yükseliş fanilerine ait daireler.

46:5.7 (523.10) 6. Eşlenik topluluklarına ait daireler.

46:5.8 (523.11) 7. Kesinliğe Erişecek Olanlar'ın Birlikleri'ne ait daireler.

46:5.9 (523.12) Bu yerleşim topluluklarının her biri, yedi eş merkezli ve peş peşe yükseltilmiş dairelerden oluşmaktadır. Onların tümü, aynı sıra üzerinde inşa edilmiştir; ancak onlar farklı ebatlarda olup, farklılaşan maddelerden bir araya getirilmiştir. Onların tümü, yedi eş-merkezli döngülerin her topluluğunu bütünüyle içine alan bir biçimde geniş bir kordonu oluşturan, çok geniş sınırlarla çevrilmiştir.

46:5.10 (524.1) 1. *Tanrı'nın Evlatları'na ait daireler.* Her ne kadar Tanrı'nın Evlatları, geçiş-kültür dünyalarından biri olan, kendilerine ait toplumsal bir gezegene sahip olsalar da; onlar aynı zamanda, Jerusem'in bu geniş nüfuz alanlarını ellerinde bulundurur. Kendilerine ait geçiş-kültür dünyaları üzerinde yükseliş fanileri, kutsal evlatlığın düzeylerinin tümü ile özgür bir biçimde etkileşim içine girebilir. Burada siz bu Evlatları, kişisel olarak tanıyacaksınız ve onları seveceksiniz; fakat onların toplumsal yaşamı büyük bir ölçüde bu özel dünyayla ve onların uydularıyla sınırlandırılmıştır. Buna rağmen Jerusem

daireleri içinde evlatlığın bu çeşitli toplulukları faaliyet içerisinde gözlemlenebilir. Ve morontia görüş açısı devasa bir kapsama sahip olduğu için siz, Evlatlar'ın kordonları boyunca yürüyebilir ve onların sayısız düzeylerinin ilgi çekici etkinliklerini uzaktan gözlemleyebilirsiniz.

46:5.11 (524.2) Evlatlar'ın bu yedi dairesi, eş merkezli olup peş peşe yükseltilmiştir ki; dışta bulunan ve daha geniş olan dairelerin her biri, hepsinin bir genel kordon duvarı tarafından çevrildiği içte bulunan ve küçük olanları tepeden görebilmektedir. Bu duvarlar; parıldayan berraklığın kristal mücevherleri tarafından inşa edilmiştir, ve kendilerinin ilgili yerleşim dairelerinin tümünü yukarıdan görebilmesi amacıyla böylelikle yükseltilmiştir. Elli ila yüz elli bin arasında değişen sayılarda olan, bu duvarların içinden geçen birçok kapı tek bir incimsi kristallerden oluşmaktadır.

46:5.12 (524.3) Evlatlar'ın nüfuz alanına ait ilk daire, Hakimane Evlatlar ve onların kişisel görevlileri tarafından ikamet edilmektedir. Burada bu hakimane Evlatlar'ın bahşedilme ve yargısal hizmetlerine ait tasarımlar ve doğrudan etkinliklerin tümü konumlanmaktadır. Burası aynı zamanda, sistemin Avonalları'nın evren ile iletişime bu merkez vasıtasıyla geçtikleri yerleşkidir.

46:5.13 (524.4) İkinci daire, Kutsal Üçleme Eğitimci Evlatları tarafından ikamet edilmektedir. Bu kutsal nüfuz alanı içinde Daynallar ve onların birliktelikleri, yeni ulaşan öncül Eğitimci Evlatları'nın eğitimini yürütmektedir. Ve bu görevin hepsi içinde onlar yeterli bir biçimde, Berrak Akşam Yıldızları'nın belirli eş güdüm unsurlarına ait bir sınıf tarafından destek görmektedir. Yaratılmış olarak kutsal üçleme haline getirilmiş

evlatlar, Daynal dairesi içinde bir bölümde ikamet etmektedir. Kutsal Üçleme Eğitimci Evlatları, yerel bir sistem içerisinde Kâinatın Yaratıcısı'nın kişisel temsilcisi olmaya çok yaklaşılmaktadır; onlar en azından Kutsal Üçleme-kökenli varlıklardır. Bu ikinci daire, Jerusem'in insanların hepsi için olağanüstü ilgiye mazhar olan bir nüfuz alanıdır.

^{46:5.14 (524.5)} Üçüncü daire, Melçizedekler'e ayrılmıştır. Sistem baş sorumluları burada ikamet eder ve bahse konu çok yönlü Evlatlar'ın neredeyse sınırsız olan etkinliklerini yüksek bir biçimde denetler. Malikâne dünyaların ilkinden itibaren yükseliş fanilerin tüm Jerusem süreci boyunca Melçizedekler, gözetmen yaratıcılar ve ezeli bir biçimde mevcut olan danışmanlardır. Maddi Erkek ve Kız Evlatları'nın ezeli etkinliklerinin dışında Jerusem üzerinde onların baskın bir etkisinin bulunduğunu söylemek yanlış olmayacaktır.

^{46:5.15 (524.6)} Dördüncü daire, Vorondadekler ve aksi halde görevlendirilmediği takdirde ziyaretçi ve gözetmen olan Evlatların tüm diğer düzeylerinin evleridir. En Yüksek Takımyıldız Yaratıcıları, yerel sistem için teftiş ziyaretlerinde bulunduklarında bu daire üzerinde yerleşkelerini seçerler. Bilgeliliğin Kusursuzlaştırıcıları, Kutsal Danışmanlar ve Evrensel Denetimciler'in tümü, sistem içinde görevde bulunduklarında bu daire içinde ikamet ederler.

^{46:5.16 (524.7)} Beşinci daire, Sistem Egemenleri ve Gezegenel Prensler'in evlatlık düzeyi olan Lanonandekler'in yerleşkesidir. Bu üç topluluk, bu nüfuz alanı içinde bulunduklarında bir bütün olarak bir araya gelir. Sistem Egemeni, idari tepe üzerinde hükümete binaların

topluluğunun merkezinde konumlanan bir mabede sahipken; sistem yedek unsurları, bu daire içinde barındırılmaktadır.

46:5.17 (524.8) Altıncı daire, Yaşam Taşıyıcıları'nın bekleme mekânıdır. Bu Evlatlar'ın tüm düzeyleri, burada bir araya getirilir; ve buradan onlar, kendilerinin dünya görevlerine hareket ederler.

46:5.18 (524.9) Yedinci daire; kendilerine ait yüksek melekse eşleri ile birlikte, sistem yönetim merkezleri üzerinde geçici olarak faaliyet gösteren bir durumda bulunabilecek bu görevlendirilen faniler biçimindeki yükseliş halindeki evlatların buluşma yeridir. Jerusem vatandaşlarının üstünde ve kesinliğe erişecek olan unsurların altında bulunan tüm eski faniler, bu daire içinde yönetim merkezlerine sahip bu topluluğun üyeleri olarak tanınmaktadır.

46:5.19 (525.1) Evlatlar'ın bu dairesel yerleşimleri, devasa bir olan kaplamaktadır; ve daha bin dokuz yıl öncesine kadar oranın merkezinde büyük bir açık alan mevcut bulunmaktaydı. Bu merkezi bölge mevcut an içerisinde, yaklaşık beş yüz yıl önce tamamlanmış olan Mikâil anıtı tarafından kaplanmaktadır. Dört yüz doksan beş yıl önce bu mabet kendisine ithaf edildiğinde, Mikâil birey olarak mevcut bir halde bulunmaktaydı; ve Jerusem'in tümü, Satania'nın en küçük olan yerleşkesi Urantia üzerinde Üstün Evlat'ın bahşedilmesinin etkileyici hikâyesini duymuştur. Mikâil anıtı; görece daha yakın bir zaman içerisinde nakledilen Salvington etkinliklerinin birçoğunu içine alan bir biçimde, Mikâil'in bahşedilmesi tarafından belirlenen sistemin değişikliğe uğramış olan yönetimi içinde bütünleşen etkinliklerin tümünün merkezidir. Anıt görevlileri, sayıca bir milyondan daha fazla olan kişilikten oluşmaktadır.

46:5.20 (525.2) *2. Melekler'e ait daireler.* Evlatlar'ın yerleşim alanına benzer bir biçimde meleklerin bu daireleri, her biri bir diğerinin iç bölgelerine bakan bir şekilde yedi eş merkezden ve ardışık olarak yükseltilmiş dairelerden oluşmaktadır.

46:5.21 (525.3) Meleklerin ilk dairesi; Yalnız İleticiler ve onların birliktelikleri olarak, yönetim merkez dünyaları üzerinde konumlanabilecek Sınırsız Ruhaniyet'in Daha Yüksek Kişilikleri tarafından ikamet edilmektedir. İkinci daire; zaman zaman Jerusem üzerinde faaliyet gösterme imkânı bulduklarında burada ikamet eden iletici ev sahiplerine, Teknik Danışmanlar'a, dostlara, müfettişlere ve kaydedicilere adanmıştır. Üçüncü daire, daha yüksek düzeylerin ve toplulukların hizmetkâr ruhaniyetleri tarafından ikamet edilmektedir.

46:5.22 (525.4) Dördüncü daire, idari yüksek melek tarafından ikamet edilmekte olup; Satania gibi bir yerel sistem içinde hizmet veren yüksek melekler, "meleklerin sayısız bir ev sahipliğidir". Beşinci daire, gezegensel yüksek melekler tarafından ikamet edilmekte olup; altıncı daire ise geçiş hizmetkârlarının evidir. Yedinci daire, yüksek meleklerin açığa çıkarılmamış belirli düzeylerinin bekleme âlemdir. Meleklerle ait bu topluluklarının hepsinin kaydedicileri; kayıtların Jerusem mabedi içinde konumlanan bir şekilde, akranları ile birlikte ikamet etmemektedir. Kayıtların tümü, arşivlerin üç katmanlı binası içinde üç nüsha halinde korunmaktadır. Bir sistem yönetim merkezi üzerinde kayıtlar her zaman; maddi, morontiyal ve ruhani biçim içerisinde tutulmaktadır.

46:5.23 (525.5) Bu yedi daire; Satania'nın yerleşik dünyalarının ilerleme kaydeden düzeyinin temsiline adanmış ve bireysel

gezegenlerin mevcut en güncel şartlarını gerçek bir biçimde yansıtmak amacıyla sürekli olarak düzenlenen, beş bin ortak mil çapındaki Jerusem'in sergilenen geniş bir manzarası tarafından çevrilmiştir. Ben, meleklerle bakan bu geniş gezi mekânının; ilk ziyaretlerinizde uzatılmış dinlence süresine izin verildiğinde, ilginizi çekecek ilk manzara olacağından kuşku duymamaktayım.

46:5.24 (525.6) Bu sergilenen gezi mekânları; Jerusem'in özgün yaşamının sorumluluğu altında olup, Edentia'ya olan istikametleri üzerinde Jerusem'de beklemekte olan çeşitli Satania dünyalarından gelen yükseliş unsurları tarafından yardım görmektedir. Gezegensel şartların ve dünya ilerleyişinin bu tasviri; birkaçını bildiğiniz ancak büyük ölçüde sizler tarafından bilinmeyen birçok yöntem vasıtasıyla gerçekleşmektedir. Bu sergilenen gezi mekânları, bu geniş duvarın dış sınır bölgesini kaplamaktadır. Bahse konu gezi alanlarının geride kalan bölümleri, oldukça ve muazzam bir biçimde süslenen biçimiyle neredeyse bütünüyle açıktır.

46:5.25 (525.7) 3. *Uversa Yardımcıları'na ait daireler*, devasa merkezi alan içinde konumlanmış Akşam Yıldızlarının yönetim merkezine sahiptir. Burada; yükseliş halindeki Akşam Yıldızları'nın ilk görevlendirilen unsurları biçimindeki aşkın meleklerin bu güçlü topluluğunun birliktelik merkezi olarak Galantia'nın sistem yönetim merkezi konumlanmıştır. Burası; her ne kadar en yeni yapılardan biri olsa da, Jerusem'in idari birimlerinin tümünün en muhteşemlerinden biridir. Bu merkezin çapı elli milden oluşmaktadır. Galantia yönetim merkezi, bütünüyle şeffaf olan, tekparçadan meydana gelen kristal bir dökümdür. Bu maddi-morontiyal kristaller, morontia

ve maddi varlıkların ikisi tarafından da fazlasıyla takdir edilmektedir. Bu yaratılmış Akşam Yıldızları, bu türden kişilik-ötesi niteliklere sahip olarak Jerusem'in tümü üzerinde kendi nüfuzlarını ortaya çıkarırlar. Bu dünyanın bütününe, ruhsal bir niteliğe sahip özellik kazandırılmıştır; çünkü onların etkinliklerinin oldukça büyük bir çoğunluğu buraya Salvington'dan aktarılmıştır.

46:5.26 (526.1) *4. Üstün Fiziksel Düzenleyiciler'e ait daireler.* Üstün Fiziksel Düzenleyiciler'in çeşitli düzeyleri, sistemin güçten sorumlu baş idarecisinin Morontia Güç Yüksek Denetimcileri'nin baş yöneticisi ile birlikte başkanlık ettiği yer olan gücün engin mabedi etrafında eş merkezsiz bir biçimde konumlandırılmıştır. Gücün bu mabedi, Jerusem üzerinde yükseliş fanilerinin ve yarı-ölümlü yaratılmışlarının girişlerine izin verilmediği iki birimden bir tanesidir. Bahse konu diğer birim ise; içinde taşıyıcı yüksek meleklerin maddi varlıkları mevcudiyetin morontia düzeyine oldukça benzer bir düzeye dönüştürdükleri bir dizi laboratuvar biçiminde, Maddi Evlatlar'ın alanı içindeki maddiyatı arındırma birimidir.

46:5.27 (526.2) *5. Yükseliş fanilerine ait daireler.* Yükseliş fanilerinin dairelerine ait bu merkezi alan, sistemin yerleşik dünyalarının temsili olan 619 gezegensel anıtının bir topluluğu tarafından kaplanmaktadır; ve bu yapılar dönemsel olarak büyük değişikliklere uğramaktadır. Bu durum, her dünyadan gelen fanilerin kendilerine ait gezegensel anıtlarda belirli değişikliklere veya eklemelere karar verdikleri ayrıcalıktır. Urantia anıt yapılarında mevcut an içerisinde bile birçok değişiklik yapılmaktadır. Bu 619 mabedin merkezi, Edentia ve ona ait birçok dünyanın bir model örneği tarafından

kaplanmaktadır. Bu model kırk mil çapında olup, her ayrıntısı bakımından özüne tamamen sadık olarak Edentia sisteminin mevcut bir naziresidir.

46:5.28 (526.3) Yükseliş unsurları; Jerusem hizmetlerini memnuniyetle deneyimleyip, diğerk toplulukların işleyiş biçimlerini gözlemlemekten haz almaktadırlar. Bu çeşitli daireler içinde yapılan her şey, Jerusem'in tümünün bütüncül gözlemine açıktır.

46:5.29 (526.4) Bu türden bir dünyanın etkinlikleri; çalışma, ilerleme ve eğence biçiminde üç farklı eşitliliktedir. Aksi belirtilmedikçe onlar hizmet, çalışma ve dinlencedir. Birleşik etkinlikler toplumsal ilişki, topluluksal eğence ve kutsal ibadetten oluşmaktadır. Bir unsurun akranlarından oldukça farklı düzeyler olarak kişiliklerin farklı topluluklarıyla kaynaşma bakımından orada büyük bir eğitim niteliğimevcut bulunmaktadır.

46:5.30 (526.5) 6. *Eşlenik topluluklarına ait daireler.* Eşlenik topluluklarının yedi dairesi; Jerusem'in oldukça geniş gökbilimsel gözlemevi, Satania'nın devasa sanat evine ek olarak dinlence ve eğlenceye ait morontia etkinlerinin tiyatrosu biçiminde geri dönüştürücü yöneticilerin engin toplanış binası olarak üç muazzam yapıyla taçlandırılmıştır.

46:5.31 (526.6) Göksel zanaatkârlar, spornigiaları yönetir ve toplumsal bir araya gelişlerin her mekânı içinde geniş sayılarda bulunan yaratıcı süslemelerin ve devasa anıtlarının ev sahipliğini tedarik ederler. Bu zanaatkârların atölyeleri, bu muhteşem dünyanın benzeri olmayan yapılarının tümünün en genişi ve en gzelleridir. Diğerk eşlenik toplulukları, geniş ve

güzel yönetim merkezlerini idare ederler. Bu yapıların birçoğu, bütünüyle kristal mücevherattan inşa edilmiştir. Mimari dünyaların tümü, kristaller ve tarafınızdan adlandırıldığı şekliyle kıymetli metallerden bakımından sayıca bol bir biçimde bulunmaktadır.

^{46:5.32 (527.1)} *7. Kesinliğe ulaşacak olan unsurların daireleri,* merkezde benzersiz bir yapıya sahiptir. Ve bahse konu bu boş mabet, Nebadon boyunca her sistem yönetim merkez dünyası üzerinde bulunmaktadır. Jerusem üzerindeki bu gösterişli yapı, Mikâil'in sembolüyle mühürlenmiştir; ve bu yapı şu yazıtı taşımaktadır: “Ebedi görev olarak, ruhaniyetin yedinci düzeyine adanmamıştır.” Cebrail bu gizemli mabede bu mührü vurmuştur; ve Mikâil dışında hiçbir kimse, Berrak ve Sabah Yıldızı tarafından eklenen egemenliğin bu mührünü kıramaz. Günün birinde siz; her ne kadar onun gizemini çözemeseniz de, bu sessiz mabede bakmalısınız.

^{46:5.33 (527.2)} *Diğer Jerusem daireleri:* Bu yerleşim dairelerine ilaveten Jerusem üzerinde tasarlanmış sayısız ek yerleşke bulunmaktadır.

6. Yürütme-İdare Kareleri

^{46:6.1 (527.3)} Sistemin yürütme-idare birimleri, sayıca bin kadar engin bölümsel kareler içinde konumlanmıştır. Her idari birim, her biri için on alt topluluğun yüz alt bölümüne ayrılmıştır. Bu bin kare; on büyük birim altında kümelenmiş olup, böylece şu on idari daireyi oluşturmaktadır:

^{46:6.2 (527.4)} *1. Fiziksel güç ve enerjinin nüfuz alanları olarak, fiziksel bakım ve maddi gelişim.*

46:6.3 (527.5) 2. Tahkim, etik ve idari yargı.

46:6.4 (527.6) 3. Gezegensel ve yerel olaylar.

46:6.5 (527.7) 4. Takımyıldız ve evren olayları.

46:6.6 (527.8) 5. Eğitim ve diğer Melçizedek etkinlikleri.

46:6.7 (527.9) 6. Satania etkinliklerinin bilimsel nüfuz alanları olarak, gezegensel ve sistemsel çaptaki fiziksel ilerleme.

46:6.8 (527.10) 7. Morontia olayları.

46:6.9 (527.11) 8. Saf ruhaniyet etkinlikleri ve etiği.

46:6.10 (527.12) 9. Yükseliş hizmeti.

46:6.11 (527.13) 10. Büyük evren felsefesi.

46:6.12 (527.14) Bu oluşumlar, şeffaf bir yapıdadır; böylelikle sistem etkinliklerinin hepsi, öğrenci ziyaretçiler tarafından bile gözlemlenebilir.

7. Dikdörtgenler — Spornagılar

46:7.1 (527.15) Jerusem'in bin *dikdörtgeni*; yönetim merkez gezegeninin daha alt düzeyde bulunan özgün yaşamıyla dolu olup, merkezlerinde spornagıların çok geniş dairesel yönetim merkezleri konumlanmıştır.

46:7.2 (527.16) Jerusem üzerinde siz, muhteşem spornagıların tarımsal başarıları karşısında hayretler içerisinde kalacaksınız. Orada arazi, daha çok estetik ve süsleyici etkiler amacıyla ekilmektedir. Spornagılar, yönetim merkez dünyalarının

manzara bahçıvanlarıdır; ve onlar, Jerusem'in açık mekânlarına olan bakımlarında özgün ve sanatsaldırlar. Onlar, toprağın ekini bakımından hayvanları ve sayısız mekanik düzeneği kullanmaktadır. Onlar ussal bir biçimde; bu özel dünyalar üzerinde kendilerine tedarik edilen, daha alt düzeyde bulunan hayvansal yaratımların küçük ebatta bulunan kardeşlerine ait sayısız düzeyin kullanılmasına ek olarak, âlemlerinin güç unsurlarının uygulanmasında uzmandırlar. Hayvansal yaşamın bu düzeyi mevcut an içerisinde geniş bir biçimde, evrimsel âlemlerden gelen yükseliş halindeki yarı-ölümlü yaratılmışlar tarafından yönetilmektedir.

46:7.3 (528.1) Spornogilar, Düzenleyici tarafından ikamet edilen unsurlar değildirler. Onlar; kurtuluşa erişecek olan ruhlara sahip değildirler, ancak zaman zaman kırk ila elli bin ortak yıla kadar uzanan, uzun yıllar süren yaşamı memnuniyetle deneyimler. Onların nüfusu çok geniş sayıda olup, bu unsurlar maddi hizmet için gereken evren kişiliklerinin tüm düzeyleri için fiziksel hizmeti yerine getirirler.

46:7.4 (528.2) Her ne kadar spornagilar, ne kurtuluşa erişecek olan ruhlara sahip olmasalar ne de bu ruhların evrimselleşme niteliğini elinde barındırmassalar da, ve onlar kişiliğe sahip olmasalar da; yeniden doğumu deneyimleyecek olan bir kişiliğe doğru adım adım gelişirler. Zaman ilerledikçe bu benzersiz yaratılmışların fiziksel bedenleri yaş ve kullanım dolayısıyla yaşlandığında; Yaşam Taşıyıcıları ile işbirliği içerisinde bulunan onların yaratıcıları, içinde eski spornagiların ikametlerini yeniden oluşturdıkları yeni bedenleri üretirler.

46:7.5 (528.3) Spornagilar Nebadon'un evreninin tümü içinde, yeniden doğumun bu veya herhangi bir türünü deneyimleyen

tek yaratılmıştır. Onlar yalnızca emir-yardımcı akıl-ruhaniyetlerinin ilk beşine karşılık göstermektedir; onlar, bilgeliğin ve ibadetin ruhaniyetlerine karşılık göstermemektedir. Fakat beş emir-yardımcı akıl, bütüncül bir veya diğer bir deyişle altıncı gerçeklik düzeyine denk düşmektedir; ve bir deneyimsel kimlik olarak varlığını sürdürmeye devam eden nitelik bu etkenden kaynaklanmaktadır.

46:7.6 (528.4) Evrimsel dünyalar üzerinde bu unsurlar ile karşılaştırılabilecek hiçbir hayvanın bulunmaması nedeniyle, bu yararlı ve olağandışı yaratılmışları tasvir etmeye girişmede kullanılabilecek benzetimlerden oldukça mahrum bir konumda bulunmaktayım. Onlar, mevcut türleri ve düzeyleri içinde Yaşam Taşıyıcıları tarafından tasarlanan bir biçimde, evrimsel varlıklar değillerdir. Artan bir nüfusun ihtiyaçlarını karşılamak için gerekli olmaları nedeniyle onlar, iki cinsiyetli ve çoğalımsal unsurlardır.

46:7.7 (528.5) Urantia akılları için bu güzel ve hizmetkâr yaratılmışların doğası ile ilgili en iyi bir biçimde muhtemelen şunları ifade edebilirim: onlar; sadık bir at ve sevgi dolu bir köpeğin bir araya gelmiş karakter özellikleriyle bütünleşip, şempanzenin en yüksek türünü aşan bir ussal beceriyi sergiler. Ve onlar, Urantia'nın fiziksel ölçüleri ile değerlendirildiğinde oldukça güzel yaratılmışlardır. Onlar, bu mimari dünyalar üzerinde maddi ve yarı-maddi ziyaretçiler tarafından gösterilen ilgiyi en fazla takdir eden unsurlardır. Onlar; maddi varlıklara ek olarak morontia yaratılmışları, alt düzeyde bulunan meleksel düzeyleri, yarı-ölümlü yaratılmışları ve ruhaniyet kişiliklerinin alt düzeylerine ait birtakım unsurları tanımlarına

izin veren bir görüş yetisine sahiptir. Onlar ne Sınırsız'a olan ibadeti kavrayabilir, ne de Ebediyet'in önemini algılayabilirler; ancak onlar, üstlerinde bulunan unsurlara besledikleri sevgi vasıtasıyla kendi âlemlerinin dışı dönük ruhsal bağılıklarına katılabilirler.

^{46:7.8 (528.6)} Orada; gelecek bir evren çağı içerisinde bu sadık spornagıların, hayvan mevcudiyetlerinden kurtulacaklarına ve ilerleyici ussal büyümenin değerli bir evrimsel nihai sonuna ve hatta ruhsal kazanıma erişeceklerine inanan unsurlar bulunmaktadır.

8. Jerusem Üçgenleri

^{46:8.1 (528.7)} Jerusem'in bütünüyle yerel ve olağan işleyişleri, *yüz üçgenden* yönlendirilir. Bu birimler, Jerusem'in yerel idaresinde konumlanan on muhteşem yapı etrafında kümelenmiştir. Üçgenler, sistem yönetim merkez tarihinin engin manzarası tarafından çevrilmiştir. Mevcut an içerisinde bu dairesel kısım içerisinde iki yüz ölçüm milinin üzerinde bir kalıntı bulunmaktadır. Bu birim, takımyıldız ailesine olan Satania'nın yeniden kabulü üzerinde yenilenecektir. Bu etkinlik için her emir, Mikâil'in hükümleri tarafından yerine getirilmiştir; fakat Zamanın Ataları'nın mahkemesi, Lucifer isyanına ait olayların yargısını henüz tamamlamamıştır. Satania, aydınlıktan karanlığa düşen yüksek yaratılmış varlıklar olan baş isyankârlara ev sahipliği yaptıkça; Norlatiadek'in bütüncül birlikteliğine geri dönmeyebilir.

^{46:8.2 (529.1)} Satania, takımyıldız birlikteliğine geri dönebildiği zaman; bunun sonrasında tecrit edilmiş dünyaların, âlemlerin ruhsal bütünlüğüne doğru yenilenmelerini takiben yerleşik

gezegenlerin sistem ailesine yeniden kabulünün değerlendirilme süreci gerçekleşecektir. Fakat eğer Urantia sistem döngülerindeki yerine geri döndürülmüş olsaydı bile siz, bütüncül sisteminizin diğer sistemlerin tümünden kısmen ayıran bir Norlatiadek tecridi altında bulunması gerçeğinden mahcubiyet duymaya devam edecektiniz.

46:8.3 (529.2) Ancak çok geçmeden Lucifer ve onların birlikteliklerinin yargısı Satania sistemini Norlatiadek takımyıldızına geri döndürecek, ve bunun sonrasında Urantia ve diğer tecrit âlemleri tekrar Satania döngülerine alınacak, ve yeniden bu tür dünyalar gezegensel arası iletişim ve sistemler arası birlikteliğin ayrıcalıklarını memnuniyetle deneyimleyecektir.

46:8.4 (529.3) Orada, isyan ve isyankârlığın sonlandıracak bir süreç gelecektir. Yüce İdareciler, bağışlayıcı ve sabırlıdır; ancak, bilinçli bir biçimde serpilen kötülüğe dair yasa evrimsel ve hatasız bir biçimde uygulanmaktadır. Varlığın ebedi bir biçimde ortadan kaldırılması olarak “Günahın diyeti ölümdür.”

46:8.5 (529.4) [Nebadon’un bir Başmelek unsuru tarafından sunulmuştur.]

47. Makale

Yedi Malikâne Dünyası

47:0.1 (530.1) YARATAN Evlat, Urantia üzerinde bulunduğunda, “Yaratıcı’nın evreni içinde birçok malikâneden” bahsetmiştir. Kesin bir ifade ile, Jerusem’i çevreleyen dünyaların elli altısının da hepsi yükseliş fanilerinin geniş kültürüne

adanmıştır; ancak birinci dünyanın yedi uydusu daha özel olarak malikâne dünyaları olarak bilinmektedir.

47:0.2 (530.2) Birinci geniş dünyasının kendisi oldukça ayrıcalıklı bir biçimde; Satania'ya atanan kesinliğe erişecek olan birliklerin yönetim merkezi olarak, yükseliş etkinliklerine ayrılmıştır. Bu dünya mevcut an içerisinde, kesinliğe erişecek olan unsurların yüz bin b l   nden fazlası için yönetim merkezleri olarak hizmet vermektedir; ve orada, bu toplulukların her biri içerisinde bin yüceltilmiş varlık bulunmaktadır.

47:0.3 (530.3) Bir sistem, ışık ve yaşam içinde konumlandığı zaman; ve malikâne dünyalar birer birer fani-eğitim istasyonları olarak faaliyet göstermeyi sonlandırdığında; onlar, bu eski ve daha yüksek bir biçimde kusursuzlaştırılmış sistemler içinde bir araya gelen artış halindeki kesinliğe erişecek olan unsurların nüfusu tarafından devralınır.

47:0.4 (530.4) Yedi malikâne dünyası, morontia yüksek denetimcileri ve Melçizedekler'in sorumluluğundadır. Her dünya üzerinde Jerusem idarecilerine karşı doğrudan sorumlu olan bir temsilci yönetici bulunmaktadır. Uversa arabulucuları, malikâne dünyaların her biri üzerinde yönetim merkezini idare ederler; bunun yanı sıra bu yönetim merkezlerinin bitişiğinde Teknik Danışmanlar'ın yerel buluşma alanı bulunmaktadır. Anımsama yöneticileri ve göksel zanaatkârlar, bu dünyaların her biri üzerinde topluluk yönetim merkezini idare ederler. Spirongalar, malikâne dünyaların ikincisinden başlayarak faaliyet gösterirler; bunun karşısında diğer geçiş-kültür gezegenleri ve yönetim merkez dünyası ile ortak bir biçimde

onların yedisi de, ortak yaratımın spornagıları ile bol miktarda tedarik edilmiştir.

1. Kesinliğe Erişecek Olanlar'ın Dünyası

47:1.1 (530.5) Her ne kadar yalnızca kesinliğe erişecek olanlara ek olarak kurtarılmış evlatlar ve onların gözetimcilerinin belirli toplulukları, birinci geçiş dünyası üzerinde ikamet eden bir konumda bulunsalar da; ilgili hüküm ruhsal varlıklar, geçiş fanileri ve öğrenci ziyaretçilerin tüm sınıflarının ağırlanması doğrultusunda verilmiştir. Bu dünyaların hepsi üzerinde faaliyet gösteren spornagılar, kendilerini tanıyabilen tüm varlıklar için misafirperver ev sahipleridir. Onlar; kesinliğe erişecek olanlar ile ilgili saydam olmayan bir hissiyata sahiptir, ancak bu hissiyatlarını gözle görülen bir biçimde ortaya koyamazlar. Spornagılar kesinliğe erişecek olan bu unsurları, sizin tıpkı mevcut fiziksel düzeyinizde melekleri tahayyül ettiğiniz gibi düşünmek zorundadırlar.

47:1.2 (530.6) Her ne kadar kesinliğe erişecek olanların dünyası, zarif fiziksel güzellik ve olağanüstü morontia süslemesinin bir âlemi olsa da; kesinliğe erişecek olanların mabedi olarak etkinliklerin merkezinde konumlanan büyük ruhani yerleşke, desteklenmeyen maddi oluşum veya diğer bir deyişle başat morontia görüş yetisi karşısında görünmez bir nitelikte bulunmaktadır. Ancak enerji dönüştürücüleri, yükseliş fanileri için bu gerçekliklerin birçoğunu imgelemeye yetkindir; ve zaman zaman onlar, bu kültürel âlem üzerinde malikâne dünya öğrencilerinin sınıf toplanışlarına ait durumlarda bu biçimde faaliyet göstermektedir.

47:1.3 (531.1) Malikâne dünya deneyiminin bütünü boyunca siz bir anlamda, Cennet erişimine ait yüceltilmiş kardeşlerinizin mevcudiyetine ruhsal olarak aşına olacaksınız; fakat zaman zaman, yönetim merkez yerleşkeleri içinde onları faaliyet halinde mevcut olarak algılamak oldukça canlandırıcı bir etkiye sahiptir. Gerçek ruhani görüş yetisini elde etmenize kadar siz kesinliğe erişecek olanları kendiliğinden imgelemeyeceksiniz.

47:1.4 (531.2) Birinci malikâne dünyası üzerinde kurtuluşa erişecek olanların tümü, özgün gezegenlerden oluşan ebeveynsel heyetin şartlarını sağlamak zorundadır. Mevcut Urantia heyeti; ergin çağ için üç veya daha fazla evladı yetiştirmede fani deneyime sahip, bu konuma yeni getirilmiş olan on iki ebeveyn çiftinden meydana gelmektedir. Bu heyet üzerinde hizmet; dönüşümlü olup, kural gereği yalnızca on yıldır. Ebeveynsel deneyimleri bakımından bu heyet üyelerini tatmin etmede başarısız olan unsurların tümü, Jerusem üzerinde Maddi Evlatlar'ın evleri içinde veya kesinliğe erişecek olanların dünyasında bakım yuvasında kısmen hizmet ederek ilaveten yetkin hale gelmek durumundadır.

47:1.5 (531.3) Ancak ebeveynsel deneyimden bağımsız olarak, bakım yuvasında büyüyen çocuklara sahip olan malikâne dünya ebeveynlerine; eğitim ve öğretimleri bakımından bu evlatların morontia sorumluları ile işbirliğinde bulunmak için her olanak sağlanmaktadır. Bu ebeveynlerin, bir yıl içinde sayıca dört kez olan sıklıkta oraya ziyarette bulunmalarına izin verilmektedir. Ve kesinliğe erişecek olanların dünyasına yapılan dönemsel kutsal yolculukları etkinliklerinde malikâne dünya ebeveynlerinin maddi evlatları ile kucaklaşmalarını

gözlemlemek, yükseliş sürecinin tümü içinde en dokunaklı nitelikteki güzel sahnelerinden biridir. Ebeveynlerden biri veya ikisi evladından önce bir malikâne dünyasını terk edebilirken, onlar oldukça sık bir biçimde bir dönemliğine çift olarak mevcut bulunurlar.

47:1.6 (531.4) Hiçbir yükseliş fanisi; ya maddi dünyalarda, ya onu takip eden kesinliğe erişecek olanların dünyasında veya Jerusem üzerinde, kendilerinin veya diğerlerinin olmak üzere çocuk yetiştirme deneyiminden kaçamaz. Babalar, tıpkı anneler gibi kesin bir biçimde, bu temel deneyim sürecinden geçmek durumundadır. Çocuk kültürünün büyük bir ölçüde annenin görevi olduğuna dair algı, Urantia üzerindeki modern toplumların talihsiz ve yanlış bir tasavvurudur. Çocuklar annelerine babaları kadar ihtiyaç duyarlar, ve babalar bu ebeveynsen deneyime anneler kadar muhtaçtırlar.

2. Bakım Yuvası

47:2.1 (531.5) Satania'nın bebek kabul okulları, Jerusem geçiş-kültür âlemlerinin ilki olan kesinliğe erişecek olanların dünyasında konumlanmıştır. Bu bebek kabul okulları; evren kayıtlarında bireysel düzeyi kazanmadan önce mekânın evrimselleşen dünyaları üzerinde ölenlere ek olarak, zamanın evlatlarının bakımına ve eğitimine adanan girişimlerdir. Bu türden bir çocuğun ebeveynlerinden herhangi birinin veya ikisinin kurtuluşu durumunda nihai sonun koruyucusu, birliktelik içinde bulunduğu çocuksu meleği; bu gelişmemiş ruhu morontia dünyalarının bakım yuvaları içinde Malikâne Dünya Eğitimcileri'nin ellerine teslim etme sorumluluğu ile görevlendirir.

47:2.2 (531.6) Malikâne Dünya Eğitmenleri olarak Melçizedekler'in yüksek denetimi altında, kesinliğe erişecek olanların bakım vesayetlerinin eğitimi için bu türden geniş eğitimsel imkânları idare eden de bahse konu bu görevlendirilmiş çocuksu meleklerdir. Yükseliş fanilerinin bu bebekleri olarak kesinliğe erişecek olanların bu vesayetleri her zaman, çoğalım olanağı dışında ölüm zamanında sahip oldukları aynı fiziksel düzeyde bireyselleşir. Bu uyanma, ilk mansiyon dünyasına olan ebeveynsel varış zamanıyla eş zamanlı olarak gerçekleşir. Ve bunun sonrasında bahse konu bu çocuklara; tıpkı ölümün oldukça zamansız sonlandırdığı dünyalar üzerinde yapmış olacakları türden bir tercih biçiminde, cennetsel istikameti tercih etmeleri için her olanak her zaman olduğu gibi sağlanmaktadır.

47:2.3 (532.1) Bakım dünyası üzerinde yuva yaratılmışları, Düzenleyiciler'e sahip olup olmamalarına göre sınıflandırılır; çünkü Düzenleyiciler, tıpkı zamanın dünyalarında olduğu gibi bu maddi çocuklarda ikamet etmek için gelmektedirler. Düzenleyici-öncesi çağların çocukları; birinci yaştan en fazla beşinci yaşa, veya diğer bir değişle Düzenleyici'nin geldiği yaş olan zamana kadar değişen aralıklarda beş çocuklu aileler içinde bakıma alınır.

47:2.4 (532.2) Evrimsel dünyalar üzerinde Düşünce Düzenleyicisi'ne sahip olan ancak Cennet süreci ile ilgili ölümlerinden önce bir tercihte bulunmamış çocukların tümü aynı zamanda; Düzenleyici'ye sahip olmadan gelen ancak ahlaki tercihin gerekli yaşına erişmeleri sonrasında Gizem Görüntüleyicileri'ni peşi sıra alacak olan bebek akranları gibi, Maddi Evlatlar ve onların birlikteliklerinin aileleri içinde

benzer bir şekilde yetiştikleri yer olan sistemin kesinliğe erişecek olanların dünyası üzerinde yeniden bireysel hale getirilir.

47:2.5 (532.3) Kesinliğe erişecek olan dünyalar üzerinde düzenleyicinin ikamet ettiği çocuklar ve gençler benzer bir biçimde, altılı yaşlardan on dörtlü yaşlara kadar uzanan bir kapsamda beşerli aileler içinde yetiştirilirler; yaklaşık olarak bu aileler yaşları altı, sekiz, on, on iki ve on dört olan çocuklardan meydana gelmektedir. On altı yaşından sonra herhangi bir zaman içinde eğer nihai tercihlerinde bulunurlarsa, onlar; ilk malikâne dünyasına dönüştürölüp, Cennet yükselişlerine başlarlar. Bazıları bu yaştan önce tercihte bulunmakta olup yükseliş âlemleri süreçlerine devam etmektedir; fakat Urantia ölçüleriyle de tanınan bir biçimde on altı yaşının altında bulunan oldukça az sayıdaki çocuk, malikâne dünyaları içinde görünecektir.

47:2.6 (532.4) Koruyucu yüksek melekler; tıpkı evrimsel gezegenler üstünde fanilere ruhsal bir biçimde hizmet ettikleri gibi, kesinliğe erişecek olanların dünyası üzerinde bakım yuvasında bulunan bu gençlere eşlik etmektedir; bunun yanı sıra sadık spornagılar, bu yüksek meleklerin fiziksel ihtiyaçlarını karşılamak için hizmet etmektedir. Nihai tercihlerinde bulunacakları bu türden bir zamana kadar, geçiş dünyası üzerinde bu çocuklar bu şekilde büyümektedir.

47:2.7 (532.5) Maddi yaşam kendi doğrultusunda ilerlerken, yükseliş yaşamı için herhangi bir tercihte bulunulmamışsa veya zamanın bu evlatları Havona süreci kesin bir biçimde karşısında karar vermemişlerse; ölüm kendiliğinden onların yuva süreçlerini sonlandırır. Bu türden durumlarda hiçbir yargı

süreci bulunmamaktadır; bu türden bir ikinci ölümden yeniden diriliş söz konusu değildir. Bu süreç sonrasında onlar yalın bir ifadeyle sanki hiç var olmamış bir hale gelmektedir.

47:2.8 (532.6) Fakat eğer onlar kusursuzluğun Cennet doğrultusunu tercih ederlerse; birçoğunun Havona yükselişi içinde ebeveynlerine katılmak amacıyla zamanında ulaştıkları yer olan ilk malikâne dünyasına dönüşümleri için, onlar eş zamanlı olarak hazır hale getirilir. Havona boyunca ilerledikten ve İlahiyatlar'a eriştikten sonra fani kökenin bu kurtarılmış ruhları, Cennet'in kalıcı yükseliş vatandaşlığını oluşturur. Fani kökenin dünyaları üzerinde değerli ve temel evrimsel deneyimden mahrum kalmış bu çocuklar, Kesinliğe Erişecek Olanların Birlikleri'ne alınmamaktadır.

3. İlk Malikâne Dünyası

47:3.1 (532.7) Malikâne dünyaları üzerinde yeniden dirilen kurtuluşa erişecek olan faniler, ölüm nedeniyle geride bıraktıkları hayatlarına tam da kaldıkları yerden devam ederler. Urantia'dan ilk malikâne dünyasına gittiğiniz zaman, gözle görülür değişikliği fark edeceksiniz; ancak zamanın daha olağan ve ilerleyici âleminden geldiğiniz zaman, farklı bir bünyenin içinde bulunduğunuz gerçeği dışında nerdeyse hiçbir şeyin farklılığının ayrımında bulunmayacaksınız; beden ve kanın ikamet ettiği bünye, kökensel dünya üzerinde geride bırakılmaktadır.

47:3.2 (532.8) İlk malikâne dünya üzerinde etkinliklerin tümünün bütüncül merkezi, kişilik toplanışının devasa mabedi olan yeniden diriliş yapısıdır. Bu devasa yapı; yüksek meleksek nihai son koruyucuları, Düşünce Düzenleyicileri ve yeniden

dirilişin baş meleklerinin merkezi buluşma mekânından meydana gelmektedir. Yaşam Taşıyıcıları aynı zamanda ölümün yeniden dirilişi içinde bu göksel varlıklar ile birlikte faaliyet göstermektedir.

47:3.3 (533.1) Maddi düzeylerden ruhani seviyelere dönüştürüldüğü biçimiyle maddi-akıl dökümleri ve etkin yaratılmış-hafıza işleyiş yöntemleri, bağımsız Düşünce Düzenleyicileri'nin bireysel iyeliği altındadır; akıl, hafıza ve yaratılmış kişiliğinin bu ruhanileştirilmiş etkenleri, sonsuza kadar bu türden Düzenleyiciler'in bir parçası olarak kalmaya devam eder. Yaratılmış akıl-kalıbı ve kimliğin etkin edilgen potansiyelleri, morontia ruhu içinde yüksek meleksel nihai son koruyucuların muhafazasına emanet edilmiştir. Ve yaratılmış kişiliğini yeniden bir araya getiren ve uyku halindeki bir kurtuluş unsurunun yeniden dirilişini oluşturan, yüksek meleklerin morontia-ruh sorumluluğu ve Düzenleyici'nin ruhani-akıl sorumluluğunun tekrar bir bütün haline getirilmesidir.

47:3.4 (533.2) Eğer maddi kökenin bir geçiş kişiliğinin bu biçimde hiçbir zaman yeniden bir araya getirilmemesi gerekiyorsa; kurtuluş unsuru olmayan fani yaratılmışın ruhaniyet nitelikleri sonsuza kadar, bir kez ikamet etmiş Düzenleyici'nin bireysel nitelikteki deneyimsel bahşedilmişliğinin bütünleyici bir parçası olarak kalmaya devam eder.

47:3.5 (533.3) Yeni Yaşam'ın Mabedi'nden, fani ırkların yeniden diriliş yapıları olan yedi merkezi-dairesel ek bina uzanmaktadır. Bu yapıların her biri, zamanın yedi ırkından her birinin toplanışına adanmıştır. Sayıca bir milyon birey kadar çoğunluktaki unsur için uyanış odaları olarak hizmet veren, toplanış yapılarının döngüsel sınıflarıyla sonlanan bu yedi ek

binanın her biri içinde yüz bin kişisel yeniden diriliş bölümü bulunmaktadır. Bu yapılar, olağan Âdem-sonrası dünyalarına ait melez ırklarının kişilik toplanış bölümleri tarafından çevrelenmektedir. Özel veya yazgı dönemi yeniden dirilişler ile ilgili zamanın bireysel dünyaları üzerinde uygulanabilecek işleyiş yönteminden bağımsız olarak, mevcut ve tamamlanmış kişiliğin gerçek ve bilinçli yeniden bir araya gelişi; birinci malikâne dünyasının yeniden diriliş yapılarında gerçekleşmektedir. Ebediyetin tümü boyunca siz, bu yeniden diriliş sabahlarına ilk şahitliğinizin derin hafıza izlenimlerini hatırlamaya devam edeceksiniz.

47:3.6 (533.4) Yeniden diriliş yapılarından siz, kalıcı ikametinizin verileceği yer olan Melçizedek birimine ilerlersiniz. Bunun sonrasında siz, kişisel özgürlüğünüzün on günlük sürecine başlarsınız. Yeni evinizi çevreleyen civarı keşfetmek ve kendinizi doğrudan bir biçimde önünüzde uzanan tasarıma aşına kılmak için özgür bir konumda bulunursunuz. Siz aynı zamanda, kayıt birimine başvurma ve bu dünyalar üzerinde sizden önce gelmiş sevdiklerinizi ve diğer dünya arkadaşlarınızı ziyaret etme isteğinizi tatmin etmek için yeterli zamana sahip olursunuz. On günlük dinlenme sürecinizin sonunda siz, Cennet macerası içinde ikinci aşamaya başlarsınız; çünkü malikâne dünyaları mevcut eğitim alanlarıdır, onlar yalnızca bakım gezegenleri değildir.

47:3.7 (533.5) Birinci malikâne dünyası (veya ileri düzey durumunda diğer bir âlem olarak) üzerinde siz, tam da ölüm tarafından yarıda kalan düzeyinizden ussal eğitim ve ruhani gelişiminize devam edersiniz. Gezegensel ölüm veya dönüşüm ile malikâne dünya üzerinde yeniden diriliş zamanı arasında fani insan,

kurtuluşun gerçeğinin deneyimlenmesi dışında mutlak olarak hiçbir şey elde etmemektedir. Siz orada, tam olarak aşağıda kaldığınız yerden devam etmeye başlarsınız.

47:3.8 (533.6) Birinci malikâne dünyasının neredeyse bütüncül deneyimi, gereksinim hizmeti ile ilgilidir. Bakım âlemlerinin ilkinde varan kurtuluş unsurları; zaman ve mekânın maddi nitelikteki evrimsel dünyaları üzerinde beden içinde yaşamın bu çok katmanlı kalıtlarının düzeltilmesi ve iyileştirilmesi ile dolu âlemin ana etkinlikleri biçiminde, fani deneyimin yaratılmış karakteri ve eksikliklerinin birçoğunu ve bu türden değişken mahrumiyetlerini sunmaktadırlar.

47:3.9 (534.1) Birinci malikâne dünya üzerinde kısa süreli ikamet; kurtuluş fanilerini en azından, olağan evrimsel dünyalar üzerinde Âdem-sonrası yazgı döneminin düzeyine doğru geliştirmek için tasarlanmıştır. Tabi ki ruhsal olarak malikâne dünya öğrencileri, yalın insan gelişiminin bu türden bir düzeyinin oldukça ilerisindedir.

47:3.10 (534.2) Eğer siz birinci malikâne dünya üzerinde gözetim altına alınmazsanız, on günlük süreç içerisinde dönüşüm uykusuna yatıp ikinci dünyaya ilerlersiniz; ve bunun sonrasında her on günde, görev dünyanıza varana kadar böylelikle ilerleyeceksiniz.

47:3.11 (534.3) Birinci malikâne dünyasına ait yedi ana dairenin merkezi; yükseliş fanilerine atanan kişisel rehberler olarak, Morontia Dostları'nın mabedi ile kaplanmıştır. Bu dostlar, yerel evren Ana Ruhaniyeti'nin doğumudur; ve Satania'nın morontia dünyaları üzerinde onların birkaç milyon unsuru mevcut bulunmaktadır. Topluluk dostları olarak

görevlendirilenlerin dışında siz; mütercim ve tercümanlar, inşa sorumluları ve gezi yüksek denetimcileri ile fazlasıyla ilişki içerisinde bulunacaksınız. Ve bu dostların tümü, morontia bedeni içerisinde sahip olduğunuz akıl ve ruhaniyet kişilik etmenlerinin gelişiminden sorumlu olan eş güdümsel unsurlardır.

47:3.12 (534.4) Birinci malikâne dünya üzerindeki sürecinize başladığınızda, bir Morontia dostu; bin yükseliş fanisinin her bir birlikteliğine atanmaktadır; fakat, yedi malikâne âlemi boyunca ilerlerken siz daha büyük sayıdaki dostlar ile karşılaşacaksınız. Bu güzel ve çok yönlü varlıklar, dostane birliktelikler ve cezp edici rehberlerdir. Onlar, kendilerine ait uydu dünyalarına ek olarak geniş-kültür âlemlerinin herhangi birinde bireylere veya seçilmiş topluluklara eşlik etmede özgürlerdir. Onlar, yükseliş fanilerinin tümünün gezi rehberleri ve dinlence birliktelikleridir. Onlar sıklıkla, Jerusem'e olan dönemsel ziyaretlerinde kurtuluş topluluklarına eşlik etmektedir; ve orada istediğiniz her zaman sistem başkentinin kayıt birimine gidebilir, ve malikâne dünyalarının yedisinden de gelen yükseliş fanileri ile buluşabilirsiniz; çünkü onlar, kendilerine ait yerleşkeler ve sistem yönetim merkezleri arasında ileri geri özgür bir biçimde seyahat etmektedir.

4. İkinci Malikâne Dünyası

47:4.1 (534.5) Bu âlem üzerinde siz daha bütüncül bir biçimde malikâne yaşamına giriş yapacaksınız. Burada Morontia yaşamının toplulukları şekil almaya başlamakta olup; çalışma toplulukları ve toplumsal örgütlenmeler faaliyet gösterme sürecine girer, cemiyetler resmi oluşumsal bütünlüklerini

kazanır, ve gelişme gösteren faniler yeni toplumsal düzeyleri ve idari düzenlemeleri başlatır.

47:4.2 (534.6) Ruhaniyet-ile-bütünleşmiş kurtuluş unsurları, Düzenleyici-ile-bütünleşmiş yükseliş faniler ortak bir biçimde malikâne dünyalarını kaplamaktadır. Göksel yaşamın çeşitli düzeyleri farklılık gösterirken onların nitelikleri, bütünüyle arkadaşça ve kardeşçedir. Yükselişin dünyalarının tümü içinde siz, insanın hoşgörüsüzlüğü ve düşüncesiz kast sistemlerinin ayrımcılığına benzeyen hiçbir şeyi bulamayacaksınız.

47:4.3 (534.7) Siz malikâne dünyalarını birer birer çıkarken bu dünyalar, gelişme gösteren kurtuluş unsurlarının morontia etkinlikleri ile daha yoğun bir hale gelmektedir. Siz bu süreç içinde ilerlediğinizde, gittikçe artan bir şekilde malikâne dünyalarına eklenen Jerusem niteliklerinin farkında olacaksınız. Cam denizi, ikinci malikâne dünyası üzerinde ortaya çıkmaktadır.

47:4.4 (534.8) Yeni bir gelişmiş ve gerektiği gibi düzenlenmiş morontia bedeni, bir malikâne dünyasından diğerine olan her ilerlemede elde edilir. Yüksek meleksel taşıyıcı ile birlikte uykuya dalıp, yeniden diriliş yapılarında yeni ancak gelişmemiş bir beden ile uyanırsınız; ancak birinci malikâne dünyasına ilk varışınızda Düşünce Düzenleyicisi malikâne dünyalar arasındaki geçiş uykuları boyunca sizleri yalnız bırakmamaktadır. Evrimsel dünyalardan birincil malikâne dünyasına bir kez geçtiğiniz zaman, sizin kişiliğiniz bütüncül olarak bulunduğu nitelikte kalmaya devam eder.

47:4.5 (535.1) Sizin Düzenleyici hafızanız, morontia yaşamına yükselirken bütünüyle mevcudiyetini korumaya devam eder.

Bütünüyle hayvansal ve tamamiyle maddi olan bahse konu bu akılsal birliktelikler, fiziksel beyin ile doğal bir biçimde beyin ile yok olmaktadır; ancak akılsal yaşamınız içinde değerli olan ve kurtuluş kıymetine sahip nitelikler, Düzenleyici tarafından çoğaltılır ve yükseliş sürecinin bütünü boyunca kişisel hafızanızın bir parçası olmaya devam eder. Siz birinci malikâne dünyasından diğerine ve evrenin bir biriminden bir diğerine — hatta Cennet’e kadar — ilerlerken, kıymete değer deneyimlerinizin tümüyle bilincinde olacaksınız.

47:4.6 (535.2) Her ne kadar siz morontia bedenlerine sahip olsanız da; bu dünyaların yedisi boyunca yemeye, içmeye ve dinlenmeye devam edersiniz. Siz, maddi dünyalar üzerinde bilinmeyen yaşam enerjisinin bir hükümranlığı biçimindeki beslenmenin morontia düzeyine katılırsınız. Yiyecek ve su, morontia bendeni içinde bütünüyle kullanılır; ve benden içinde hiçbir kalıntısız artık gerçekleşmemektedir. Bir durun ve şunu düşünün: Birinci malikâne dünyası, morontia düzeninin öncül başlangıcını yansıtan bir biçimde oldukça maddi bir âlemdir. Siz hala insana yakın bir niteliğe sahip olup, fani yaşamın kısıtlı görüş açılarından bütünüyle koparılmamış bir konumda bulunursunuz; ancak her dünya, kısıtlı bir gelişmeyi ortaya çıkarmaktadır. Âlemden âleme siz daha az maddi, daha çok ruhsal ve yavaşça daha fazla ruhsal bir hale gelerek büyürsünüz. Ruhsal ilerleyiş, bu yedi gelişim dünyasının son üç dünyası üzerinde en baskın bir biçimde yaşananıdır.

47:4.7 (535.3) Biyolojik mahrumiyetler büyük bir ölçüde ilk malikâne dünyası üzerinde telafi edilir. Orada cinsel yaşam, aile birlikteliği ve ebeveynsel faaliyet ile ilgili mahrumiyetler

ya düzeltilir veya Jerusem'in Maddi Evlat aileleri arasında gelecekte gerçekleşecek telafilerine aktarılır.

47:4.8 (535.4) İkinci malikâne dünyası özel olarak, ussal çatışmanın tüm fazlarının ortan kaldırılmasını ve akılsal uyumsuzluğun tüm çeşitlerinin iyileştirilmesini sağlamaktadır. İlk malikâne dünyasında başlamış olan morontia motasının öneminde uzmanlaşma çabası, burada daha ciddi bir biçimde devam etmektedir. İkinci malikâne dünyası üzerinde gelişim, nihai evrimsel dünyalara ait olan Hakimane Evlat-sonrası kültürün ussal düzeyi ile benzerlik taşımaktadır.

5. Üçüncü Malikâne Dünyası

47:5.1 (535.5) Üçüncü malikâne dünyası, Malikâne Dünya Eğitimcilerinin yönetim merkezidir. Her ne kadar onlar, malikâne âlemlerinin yedi üzerinde de faaliyet gösterse de; onlar, üçüncü dünyanın okul döngülerinin merkezinde topluluk yönetim merkezlerini idare ederler. Malikâne ve diğer morontia dünyaları üzerinde bu eğitimcilerin milyonlarcası mevcut bulunmaktadır. Bu gelişmiş ve yüceltilmiş çocuksu melekler, bütüncül bir biçimde malikâne dünyalarından yerel evren yükseliş eğitiminin son âlemine kadar morontia eğitimcileri olarak hizmet ederler. Onlar, veda vakti yaklaştığında kendilerine sevgi dolu bir hoşcakal diyeceğiniz son unsurlar arasındadır; bu zaman, aşkın-evrenin azınlık birimine ait varış dünyalarına olan geçiş uykusuna daldığınızda özgün evreninize en azından birkaç çağlık bir süre için güle güle diyeceğiniz zamandır.

47:5.2 (535.6) İlk malikâne dünyası üzerinde kısa süreli ikamette bulunduğunuzda siz, kesinliğe erişecek olanların yönetim

merkezi ve gelişmemiş evrimsel çocukların yetiştirilmesi için bakım yuvası sistemi biçiminde geçiş dünyalarının ilkini ziyaret etmeniz için izne sahip olursunuz. İkinci malikâne dünyasına vardığınız zaman size; Satania'nın tümü için mevcut bulunan morontia yüksek denetim yönetim merkezlerine ek olarak, çeşitli morontia düzeyleri için eğitim okullarının konumlandığı ikinci geçiş dünyasını dönemsel olarak ziyaret etmek için izin verilir. Üçüncü malikâne dünyasına ulaştığınız zaman eş zamanlı olarak, meleksel düzeylerin yönetim merkezi ve çeşitli sistem eğitim okullarının evi olan üçüncü geçiş âlemini ziyaret etmek için geçiş hakkı alırsınız. Bu dünyadan Jerusem'e olan ziyaretler; artan bir biçimde yararlı olup, gelişmekte olan fanilerin sürekli bir biçimde yoğunlaşan ilgisine sahne olmaktadır.

47:5.3 (536.1) Üçüncü malikâne; fani özgünlük dünyası üzerinde bedenden ayrılmalarından önce kültürün bu döngülerinin denkliklerini sağlamayan unsurların tümü için, büyük bir kişisel ve toplumsal kazanım dünyasıdır. Bu âlem üzerinde daha olumlu eğitimsel görev başlatılır. İlk iki malikâne dünyasının eğitimi; beden içinde yaşamın deneyimlerini tamamlama ile ilgili olan, olumsuz nitelikte bulunan daha çok bir mahrumiyet doğasına yöneliktir. Bu üçüncü malikâne dünyası üzerinde kurtuluş unsurları gerçek anlamıyla, ilerleyici morontia kültürlerine başlamaktadır. Bu eğitimin başat amacı, morontia motası ve insan felsefesinin eş güdümü biçimindeki morontia motası ve fani aklının anlayışını geliştirmektir. Kurtuluş fanileri burada böylece, gerçek metafiziğe dair işlevsel kavrayışı kazanmaktadır. Bu durum, kâinatsal anlamlara ve evren karşılıklı evren ilişkilerine ait ussal kavrayışın gerçek başlangıçtır. Üçüncü malikâne dünyasının

kültürü, olağan bir yerleşik gezegenin bahşediliş-sonrası Evladı'nın doğasının bir parçasıdır.

6. Dördüncü Malikâne Dünyası

^{47:6.1 (536.2)} Dördüncü malikâne dünyasına eriştiğiniz zaman siz, morontia sürecine gerçek anlamıyla giriş yapmış bir konumda bulunursunuz; siz, başlangıçsal maddi mevcudiyetten uzun bir yol katetmiş bir mevcudiyete sahip olursunuz. Burada böylece siz; Berrak Akşam Yıldızları'na ek olarak aşkın meleklerin yönetim merkezleri ve eğitim okulları ile aşına olan bir konuma gelmek için, dördüncü geçiş dünyasına ziyaret yapmak amacıyla izne sahip olursunuz. Dördüncü geçiş dünyasına ait bu yüksek meleklerin nitelikli makamları boyunca morontia ziyaretçileri, Jerusem'e yapılan dönemsel ziyaretler boyunca Tanrı'nın Evlatları'na ait çeşitli düzeylere oldukça yakın hale gelmeleri için yetkin hale getirilir; çünkü gelişme gösteren faniler yönetim merkezine olan bu tekrar eden ziyaretleri gerçekleştirirken, sistem başkentinin yeni birimleri onlar için kademeli olarak açık hale gelmektedir. Yeni ihtişamlar, bu yükseliş unsurlarının sahip olduğu gelişen akılları için artan bir biçimde ortaya çıkmaktadır.

^{47:6.2 (536.3)} Dördüncü malikâne dünyası üzerinde bireysel yükseliş unsuru, morontia yaşamının toplumsal çalışması ve sınıf faaliyetleri içinde kendi varlığını daha çok uyum sağlayan bir biçimde bulmaktadır. Yükseliş unsurları burada, yerel evren kültürü ve ilerleyişinin yayınları ve diğer fazlarının artan takdirini kazanmaktadır.

^{47:6.3 (536.4)} Yükseliş fanilerinin tam anlamıyla ilk kez morontia yaratılmışlarının gerçek toplumsal yaşamının ihtiyaçlarına ve

sevinçlerine tanıştırmaları, dördüncü dünya üzerindeki eğitim süreci boyunca gerçekleşmektedir. Ve bu durum evrimsel yaratılmışlar için gerçek anlamıyla; kişisel maddi servetin artmasına veya çıkarıcı zafere dayanmayan, toplumsal etkinliklere katılma amacıyla tecrübe edilen yeni bir deneyimdir. Karşılıklı hizmetin bencil olmayan sevgisi biçiminde ortak takdirin anlayışlı duygudaşlığına ek olarak, ibadetsel ve kutsal kusursuzluğun Cennet gayesi şeklinde ortak ve yüce bir nihai sonun gerçekleştirilmesine ait muzaffer adanmışlığa dayanan, yeni bir toplumsal düzey tanıştırılmaktadır. Yükseliş unsurlarının hepsi; Tanrı'yı bilmenin, Tanrı'nın ortaya çıkarmanın, Tanrı'yı aramanın ve Tanrı'yı bulmanın öz bilincine sahip bir konuma gelmektedir.

47:6.4 (536.5) Bu dördüncü malikâne dünyasının ussal ve toplumsal kültürü, olağan evrimin gezegenleri üzerinde Eğitimci Evlat-sonrası akılsal ve toplumsal yaşam ile benzer bir nitelikte bulunmaktadır. Ruhsal düzey, bu türden bir fani yazgı döneminin çok daha ötesindedir.

7. Beşinci Malikâne Dünyası

47:7.1 (537.1) Beşinci malikâne dünyasına olan ulaşım, bir morontia ilerleyicisinin yaşamında devasa bir ileri adımı temsil etmektedir. Bu dünya üzerindeki deneyim, Jerusem yaşamının gerçek bir ön tecrübesidir. Burada siz, sadık evrimsel dünyaların yüksek nihai sonunu gerçekleştirmeye başlayacaksınız; çünkü bu dünyalar, kendilerinin olağan gezegensel gelişimi boyunca bu aşamaya olağan bir biçimde ilerleyebilir. Bu malikâne dünyasının kültürü genel olarak, olağan evrimsel ilerleyişin gezegenleri üzerinde ışık ve yaşamın öncül döneminin nitelikleriyle uyum sağlamaktadır.

Ve bu durumu irdeleyerek siz; bu gelişmiş evrimsel dünyalarda zaman zaman ikamet eden varlıkların oldukça yüksek bir biçimde kültür kazandırılmış ve ilerleyici türlerinin, malikâne âlemlerinin birini veya daha fazlasını, ve hatta hepsini geçmeden muaf tutulmaları şeklinde bu yapının neden bu biçimde düzenlendiğini anlayabilirsiniz.

^{47:7.2 (537.2)} Dördüncü malikâne dünyasından ayrılmadan önce yerel evren dilini üstün bir biçimde öğrendikten sonra siz artık; Jerusem'e ikamet düzeyinde ulaşmadan önce iki dilde yetkin hale gelebilmeniz için, Uversa dilini kusursuz bir biçimde öğrenmeye daha fazla zaman ayırırsınız. Yükseliş fanilerinin tümü sistem yönetim merkezlerinden Havona'ya kadar iki dile sahip olan bir nitelikte bulunmaktadır. Ve bunun sonrasında yalnızca, Cennet üzerinde ikamet etmek için zorunlu nitelikteki hali hazırda ihtiyaç duyulan ek genişleme biçiminde aşkın-evren kelime haznesinin büyüülmesi gerekmektedir.

^{47:7.3 (537.3)} Beşinci malikâne dünyasına varışınız üzerinde kutsal yolcu, Evlatlar'ın yönetim merkezi olarak ilgili âlemin geniş dünyasını ziyaret etme hakkına sahip olur. Burada yükseliş fanisi kişisel olarak, kutsal evlatlığın çeşitli toplulukları ile aşına hale gelir. Bu kutsal yolcu, bahse konu mükemmel varlıkları çoktan duymuş ve onlar ile hali hazırda Jerusem üzerinde buluşmuş bir konumda bulunmaktadır; ancak burada kutsal yolcu, onları gerçek anlamıyla tanımaya gelir.

^{47:7.4 (537.4)} Beşinci malikâne dünyası üzerinde siz, takımyıldız eğitim dünyalarını öğrenmeye başlarsınız. Burada siz, bir sonraki takımyıldız ikametiniz için sizleri hazırlamaya başlayacak olan eğitmenlerin ilkiyle tanışırsınız. Bu hazırlanmanın daha fazlası, altıncı ve yedinci dünyalar

üzerinde devam ederken; bu hazırlanmanın tamamlayıcı süreçleri Jerusem üzerinde yükseliş fanilerinin birimi içinde onlara sağlanmaktadır.

^{47:7.5 (537.5)} Kâinatsal bilincin gerçek bir doğumu beşinci malikâne dünyası üzerinde gerçekleşmektedir. Siz burada evren aklına sahip bir hale gelmektesiniz. Bu süreç gerçek anlamıyla, genişleyen ufukların yaşandığı bir andır. Bu süreç yükseliş fanilerinin genişleyen akılları üzerine; oldukça emek gerektiren fakat yine bütünüyle neşe dolu ve uğurlu bir şekilde başlayan ilerleyici Cennet yükselişlerini tamamlayan herkesi bekleyen, muhteşem ve harikulade, ulvi ve kutsal bir nitelikteki nihai sonun onlar üzerine doğmaya başlamasıdır. Bu noktada olağan bir fani yükseliş unsuru, Havona yükselişi için içten bir deneyimsel coşkuyu sergilemeye başlamaktadır. Eğitim artık gönüllü, fedakâr hizmet doğal ve ibadet eş zamanlı bir nitelik kazanmaya başlamaktadır. Gerçek bir morontia kişiliği tomurcuklanmakta; gerçek bir morontia yaratılmışı evrim geçirmektedir.

8. Altıncı Malikâne Dünyası

^{47:8.1 (537.6)} Bu âlem üzerinde kısa süreli ikamet eden unsurlar; her ne kadar bu göksel varlıkların birçoğunu tahayyül etmeye yetkin olmasalar da, aşkın-evrenin yüksek ruhaniyetleri ile ilgili daha çok şeyi öğrenecekleri yer olan altıncı geçiş dünyasını ziyaret etme hakkına sahip olur. Burada onlar aynı zamanda; yerel evrenin morontia eğitiminden mezuniyeti oldukça doğrudan bir biçimde takip eden, ileride gerçekleştirecek ruhaniyet süreci hakkında ilk derslerini almaktadır.

47:8.2 (537.7) Yardımcı Sistem Egemeni, bu dünyaya sıklıkla gerçekleşen ziyaretlerde bulunmaktadır; ve başat eğitim burada evren idaresinin işleyiş biçimi hakkında verilmeye başlamaktadır. Bütün bir evrenin olaylarını içine alan ilk dersler burada aktarılmaktadır.

47:8.3 (538.1) Burası; yükseliş fanileri için muhteşem bir çağ olup, insan aklı ve kutsal Düzenleyici'nin kusursuz bir bütünleşmesine sıklıkla şahit olmaktadır. Olanak dâhilinde, bu bütünleşme daha önceden gerçekleşmiş olabilir; ancak mevcut kimlik işleyişi çoğu kez, beşinci dünya veya hatta altıncı dünya üzerinde kısa süreli ikamet zamanına kadar erişilmemektedir.

47:8.4 (538.2) Evrimleşen ölümsüz ruhun ebedi ve kutsal Düzenleyici ile birlikteliği; yeniden dirilen kurtuluş unsurları için yüksek denetimde bulunan aşkın meleğin yüksek melekse çağrısı ve üçüncü günde yargı önüne çıkanların baş melek kaydı tarafından belirtilir; ve bunun sonrasında, bu türden bir kurtuluş unsurunun morontia birlikteliklerinin mevcudiyeti içerisinde onayın bu ileticileri şunları söylemektedir: “Kendisi içinde bütünüyle memnuniyet duyduğum bu unsur, sevilen bir evlattır.” Bu yalın tören, Cennet hizmetinin ebedi sürecine bir yükseliş fanisinin girişini simgelemektedir.

47:8.5 (538.3) Düzenleyici bütünleşmesinin onayının hemen üzerine yeni morontia varlığı, ilk defa yeni ismiyle kendi akranlarına tanıştırılır. Ve bu morontia varlığı; kendi başına seyahat edeceği, Havona'ya isteğe bağlı istikametlerden herhangi birini seçeceği ve Cennet erişiminin farklılaşan işleyiş biçiminden birini tercih edeceği süreç olan, doğal etkinliklerin tümünden kırk günlük ruhsal emekliliğe sahip olur.

47:8.6 (538.4) Fakat orada hala nerdeyse maddi olan unsurlar mevcut bulunmaktadır; onlar, ruhsal bakımdan, meleklerden biraz daha alt düzeyde bulunan bir biçimde daha çok aşkın faniler gibidir. Ancak onlar gerçek anlamıyla muhteşem yaratılmışlar haline gelmektedir.

47:8.7 (538.5) Altıncı dünya üzerinde kısa süreli ikamet boyunca malikâne dünya öğrencileri; ışık ve yaşamın başlangıçsal aşamasının ötesine doğal olarak geçen, bu evrimsel dünyaları nitelendiren yüceltilmiş gelişim ile karşılaştırılabilecek bir düzeye erişirler. Bu malikâne dünyası üzerinde toplumsal düzenleniş yüksek bir düzeye aittir. Fani doğanın gölgesi, bu dünyalar birer birer onlar tarafından çıkılırken gittikçe azalan bir hale gelir. Siz, gezegensel hayvan kökeninin kaba nitelikteki kalıntılarını arkanızda bıraktıkça gittikçe artan bir biçimde hayranlık uyandırıcı hale gelirsiniz. “Büyük sıkıntılardan geçerek gelmek” yüceltilmiş fanilerini, fazlasıyla duygudaş ve hoşgörülü biçimde, oldukça sıcak ve anlayışlı hale getirmek amacına hizmet etmektedir.

9. Yedinci Malikâne Dünyası

47:9.1 (538.6) Bu âlem üzerinde deneyim, doğrudan fani-sonrası düzeyin taçlandırıcı kazanımıdır. Burada kısa süreli ikametiniz boyunca siz; Jerusem üzerinde ikametiniz için sizi hazırlama görevinde eş güdüm sağlayacak unsurların tümü biçiminde, birçok öğretmenin eğitimini alacaksınız. Tecrit edilmiş ve gelişimleri sekteye uğramış olan bu faniler ile gelişmiş ve aydınlanmış âlemlerin kurtuluş unsurları arasındaki ayırt edilebilecek farklılıkların tümü neredeyse bütüncül bir biçimde yedinci malikâne dünyası üzerindeki kısa süreli ikamet boyunca giderilir. Burada siz; talihsiz kalıtımsal nitelikler,

sağlıksız çevre ve ruhsal olmayan gezegensel eğilimlerin kalıntılarının tümünden arındırılacaksınız. “Yaratığın işaretinin” arta kalan son kalıntıları burada yok edilmektedir.

47:9.2 (538.7) Yedinci malikâne dünyası üzerinde ikamet ederken, Kâinatın Yaratıcısı’nın dünyası olan yedinci geçiş dünyasını ziyaret etme hakkı sizlere verilmektedir. Burada siz; uzun yükseliş sürecinizin tamamı boyunca artan bir biçimde amaçlayacağınız bir alışkanlık olarak, görülmeyen Yaratıcı’nın yeni ve daha ruhsal olan ibadetine başlayacaksınız. Siz, geçiş kültürünün bu dünyası üzerinde Yaratıcı’nın mabedini bulacaksınız, ancak siz Yaratıcı’yı görmeyeceksiniz.

47:9.3 (538.8) Burada artık Jerusem’e doğru olan mezuniyet için hazırlık sınıfları başlamaktadır. Siz bir dünyadan diğerine bireyler olarak hareket etmiş bir konumda bulunmaktasınız; ancak burada siz, topluluklar halinde Jerusem için ayrılmaya hazırlanırsınız; bunun karşısında belirli sınırlar dâhilinde bir yükseliş unsuru, gelişim seviyesi bakımından kendisini yakalaması amacıyla dünyasal veya malikânesel çalışma topluluğunun geride kalmış bir üyesini etkin hale getirmek için yedinci malikâne dünyasındaki sürecini uzatmayı tercih edebilir.

47:9.4 (539.1) Yedinci malikâne dünyasına ait görevliler, yerleşik düzeye sahip olmuş bir biçimde Jerusem için ayrılışınıza şahit olmak için cam denizi üstünde toplanır. Bu aşamada siz, yüzlerce veya binlerce kez Jerusem’e ziyarette bulunmuş olabilirsiniz; ancak siz bu ziyaretlerinizi her zaman bir ziyaretçi düzeyinde gerçekleştirdiniz; bundan önce siz hiçbir zaman, yükseliş fanileri olarak bütüncül malikâne süreciyle ebedi olarak vedalaşan akranlarınızın bir topluluğu eşliğinde sistem

başkentine ilerlemediniz. Bu aşamanın sonrasında siz yakın bir zaman içinde, Jerusem vatandaşları olarak yönetim merkez dünyasının varış alanı üzerinde karşılanırsınız.

47:9.5 (539.2) Siz, maddiyattan arındıran yedi dünya boyunca ilerleyişinizi oldukça büyük bir memnuniyetle tecrübe edeceksiniz; onlar gerçek anlamıyla ölümlülüğü arındıran âlemlerdir. Siz ilk malikâne dünyası üzerinde; morontia dünyasının bir maddi bedeni ancak beden ve kanın fani bir bünyesi olmayan bir şekilde, bir morontia bünyesi içinde konumlanan bir insan aklı olarak, maddi bedene sahip yalın bir ölümlü varlık niteliğinde, büyük bir ölçüde insan olarak bulunursunuz. Siz gerçekten, Düzenleyici ile bütünleşme aşamasında ölümlü düzeyden ölümsüz konuma geçersiniz; ve Jerusem sürecini tamamladığınız zaman zarfından itibaren siz, bütüncül bir nitelikte morontialılar haline geleceksiniz.

10. Jerusem Vatandaşlığı

47:10.1 (539.3) Malikâne dünya mezunlarının yeni bir sınıfının kabul edilmesi, bir hoş geldin heyeti olarak Jerusem'in tümünün toplanması için bir işarettir. Spornagılar bile; gezegensel yarışı tamamlamış ve malikâne dünya ilerleyişini sonlandırmış olan bu unsurlar olarak, evrimsel kökenin muzaffer yükseliş unsurlarının varışından mutluluk duyar. Yalnızca fiziksel düzenleyiciler ve Morontia Güç Yüksek Denetimcileri, kutlamanın bu etkinliklerine katılmamaktadır.

47:10.2 (539.4) Açığa Çıkarıcı Yuhanna; gelişmekte olan fanilerin bir sınıfının yedinci malikâne dünyasından, Jerusem'in ihtişamları olarak ilk cennetlerine varışına dair bir gerçekliği önceden görmüştür. Ve şu ifadeleri kâğıda dökmüştür: “Ve ben, sanki

ateş ile iç içe geçmiş bir cam denizini gördüm; buna ek olarak, onlar içinde kökensel olarak bulunmuş ve malikâne dünyalar boyunca onlar üstünde kalmaya devam etmiş ve nihayet son izlerinin ve kalıntıların yok olduğu yaratığın üstesinden gelerek zafer kazanmış olan bu unsurlar, cam denizinin üstünde durmakta, Tanrı'nın harplarını çalmakta ve fani korkusu ve ölümünden özgürleştirilmelerinin şarkısını söylemektedirler.” (Kusursuzlaştırılmış mekân iletişimine bu dünyaların tümü üzerinde sahip olunmaktadır; ve bu türden iletişimleri herhangi bir konumdan algılayışınız, olgunlaşmamış morontia algısal işleyiş biçiminin mekân iletişimlerinin algılanmasına doğrudan bir biçimde uyumlu hale getirilmesindeki yetersizliği telafi etmek amacıyla bir morontia düzeneği olarak, “Tanrı'nın harpini” taşıma vasıtasıyla olanaklı hale getirilmiştir.

47:10.3 (539.5) Paul benzer bir biçimde, Jerusem'de kusursuzlaştırılmakta olan fanilere ait yükseliş-vatandaş birliklerinin gerçekliğine dair bir öngörüye sahipti; böylelikle o şu ifadeleri yazıya geçirmiştir: “Ancak siz, Siyon Dağı'na ve cennetsel Kudüs olan yaşayan Tanrı'nın şehrine ve Mikâil'in devasa topluluğu olan meleklerin sayısız bir birliğine, ve kusursuzlaştırılan adil insanların ruhaniyetlerine gelmiş oldunuz.”

47:10.4 (539.6) Faniler sistem yönetim merkezleri üzerinde yerleşime eriştiklerinde, gerçek anlamıyla hiçbir yeniden diriliş yaşanmayacaktır. Malikâne dünya sürecinden ayrılışınızda size verilmiş olan morontia bünyesi, yerel evren deneyiminin sonuna kadar sizler ile birlikte mevcut olacak türdendir. Zaman zaman değişiklikler gerçekleştirilecektir; ancak siz, yükseliş kültürü ve ruhaniyet eğitiminin aşkın-evren dünyalarına olan

geçiş için hazırlık niteliğindeki ilk-düzey ruhaniyetleri olarak ortaya çıktığınızda vedalaşacağınız ana kadar, bu aynı bünyeye sahip olmaya devam edeceksiniz.

47:10.5 (540.1) Bütüncül malikâne süreci boyunca ilerleyen bu faniler, düzenleyici uyku ve yeniden diriliş uyanışlarını yedi kez deneyimlemektedir. Ancak nihai uyanış odası biçimindeki son yeniden diriliş yapısı, yedinci malikâne üzerinde geride bırakılır. Burada artık bir bünye değişimi, bilinçsel sapmayı ve kişisel hafızanın devamlılığı içinde bir duraksamayı gerektirmemektedir.

47:10.6 (540.2) Gizem Görüntüleyicileri tarafından ikamet edilen ve Gerçekliğin Ruhaniyeti tarafından bahşedilen bir biçimde, evrimsel dünyalar üzerinde tanıştırılan ve beden içinde muhafaza edilen fani kişilik; bu türden bir Jerusem vatandaşına Edentia'ya girişi için izin verilmesine ve — Düzenleyici birlikteliğinin ölümsüz bir kurtuluş unsuru, bir Cennet yükseliş unsuru, morontia düzeyinin bir kişiliği ve En Yüksek Unsurlar'ın gerçek bir evladı biçiminde — Nebadon'un morontia birliklerinin gerçek bir üyesi olarak ilan edilmesine kadar bütünüyle hareket kazandırılmış, açığa çıkarılmış ve bütünleştirilmiş bir nitelikte bulunmamaktadır.

47:10.7 (540.3) Fani ölüm, beden içindeki maddi yaşamdan kaçışın bir işleyiş biçimidir; ve düzeltici öğretim ve kültürel eğitimin yedi dünyası boyunca ilerleyici yaşamın malikâne dünya deneyimi, ebediyetin kapılarına erişmenin nihai sonu kazandırılmış zamanın yükseliş unsurlarının evrimsel maddi mevcudiyet ve daha yüksek ruhaniyet erişimi arasına katılan geçiş yaşamı biçimindeki fani kurtuluş unsurlarının morontia sürecine olan tanıştırmalarını yansıtmaktadır.

47:10.8 (540.4) [Bu anlatım, Bir Berrak Akşam Yıldızı tarafından sunulmuştur.]

48. Makale Morontia Yaşamı

48:0.1 (541.1) TANRILAR; bayağı olan hayvan doğasını, yaratıcı sihrin bir takım gizemli eylemi vasıtasıyla kusursuz bir ruhaniyete dönüştürme yetisinden yoksundur, onlar bunu hiçbir şekilde gerçekleştirmemektedirler. Yaratıcılar kusursuz varlıklar yaratma arzusunu duydukları zaman, onlar dolaysız ve özgün yaratım vasıtasıyla bu arzularını gerçekleştirirler; ancak onlar, hayvan-kökenli unsurları ve maddi yaratılmışları kusursuzluğun varlıklarına tek bir aşamada dönüştürme teşebbüsüne hiçbir zaman girişmemektedirler.

48:0.2 (541.2) Yerel evren sürecinin çeşitli aşamalarını kapsayan bir biçimde morontia yaşamı, maddi fanilerin ruhani dünyanın girişine böylelikle erişecekleri tek olası yöntemdir. Maddi bedenin doğal ayrışımı olarak ölümü hangi sihir, fani ve maddi aklı birden ölümsüz ve kusursuzlaştırılmış bir varlığa dönüştürecek bu türden bir yalın aşamayı içinde barındırabilir ki? Bu türden inanışlar yalnızca, düşünce ve bilgiye dayanmayan hurafeler ve ruhu okşayıcı masallardır.

48:0.3 (541.3) Bu morontia geçişi her zaman, kurtuluş halindeki insan varlıklarının fani düzeyi ve bu düzeyi takip eden ruhaniyet aşaması arasında gerçekleşmektedir. Evren ilerleyişinin bu ara düzeyi, çeşitli yerel yaratılmışlar içinde belirgin bir biçimde değişiklik göstermektedir; fakat niyet ve amaç bakımından onların tümü oldukça benzerdir. Nebadon içinde malikâne ve daha yüksek morontia dünyalarının

düzenlenişi, Orvonton'un bu kısmı içinde morontia geçiş düzenlerinin oldukça tipik bir örneğidir.

1. Morontia Maddeleri

48:1.1 (541.4) Morontia âlemleri, yaratılmış mevcudiyetin maddi ve ruhsal seviyeleri arasında yerel evren birliktelik âlemleridir. Bu morontia yaşamı, Gezegensel Prens'in ilk zamanlarından beri Urantia üzerinde bilinmektedir. Zaman zaman bu geçiş düzeyi, fanilere öğretilmiştir; anlamsal bakımdan bozulmaya uğramış bir biçimde bu kavram, hali hazırdaki dinler içerisinde yer teşkil etmektedir.

48:1.2 (541.5) Morontia âlemleri, yerel evrenin ilerleyiş dünyaları boyunca fani yükselişin geçiş fazlarıdır. Yerel sistemlerin kesinliğe erişecek unsurlarının âlemini çevreleyen yalnızca yedi dünya, malikâne dünyaları olarak adlandırılmaktadır; fakat takımyıldızları ve evren yönetim merkezlerinin çevresindeki daha yüksek âlemler ile birlikte, sistem geçiş yerleşkelerinin elli altısının da hepsi morontia dünyaları olarak adlandırılmaktadır. Bu yaratılmışlar, yerel evren yönetim merkez âlemlerinin fiziksel güzelliği ve morontia ihtişamının bir parçasıdır.

48:1.3 (541.6) Bu dünyaların tümü mimari âlemler olup, evrime uğramış gezegenlerin kimyasal elementlerinin iki katı elemente sahiptir. Bu türden özel olarak oluşturulmuş dünyalar, yüz fiziksel elemente sahip olarak ağır metal ve kristaller bakımından yalnızca zengin olmakla kalmaz, aynı zamanda benzer bir biçimde *morontia maddesi* olarak adlandırılan benzersiz bir enerji düzenlenişinin tam olarak yüz türüne sahiptir. Üstün Fiziksel Düzenleyiciler ve Morontia Güç

Yüksek Denetimcileri; maddenin temel birimlerinin dönüşlerini düzenlemeye ve aynı zamanda enerjilerin bu birlikteliklerini yeni bir maddi öz yaratmak amacıyla dönüştürmeye yetkindir.

48:1.4 (542.1) Yerel sistemler içinde öncül morontia yaşamı; takımyıldız eğitim dünyaları üzerinde giderek daha az fiziksel ve daha gerçek anlamıyla morontial hale gelerek, mevcut maddi dünyanızın niteliğine oldukça benzemektedir. Ve Salvington âlemlerine ilerleyiş süreciniz boyunca siz, artan bir biçimde ruhaniyet düzeylerine erişeceksiniz.

48:1.5 (542.2) Morontia Güç Yüksek Denetimcileri; ruhsal ve maddi enerjilerin bir birliğini yerine getirmeye yetkin olup, böylelikle bir denetleyici ruhaniyetin eklenmesine uygun olan maddileşmenin bir morontia türünü düzenlerler. Nebadon'un morontia yaşamını kat ettiğinizde bahse konu bu sabırlı ve yetenekli Morontia Güç Yüksek Denetimcileri, her biri sizin ilerleyici dönüşümünüzün bir fazı olarak size peş peşe 570 morontia bedenini tedarik edecektir. Maddi dünyalardan ayrılış zamanınızdan itibaren Salvington üzerinde ilk-aşama ruhaniyeti haline gelmenize kadar, siz tamı tamına 570 ayrı ve yükseliş morontia değişiklikleri sürecinden geçeceksiniz. Bunların sekizi sistem içinde, yetmiş biri takımyıldız içerisinde ve geride kalan 491'i Salvington'un âlemleri üzerindeki ikametiniz boyunca gerçekleşmektedir.

48:1.6 (542.3) Fani bedenın zamanları içinde kutsal ruhaniyet, neredeyse ayrı bir unsur olarak — ancak gerçekte Kâinatın Yaraticısı'nın bahşedilmiş ruhaniyetinin insan üzerindeki bir baskını biçiminde — sizin içinde barınmaktadır. Fakat morontia yaşamı içerisinde ruhaniyet kişiliğinizin gerçek bir

parçası haline gelecektir; ve siz birbirini takip eden 570 ilerleyici dönüşüm boyunca ilerlerken, yaratılmış yaşamın maddi düzeyinden ruhsal aşamasına yükseleceksiniz.

48:1.7 (542.4) Paul, morontia dünyalarının mevcudiyeti ve morontia maddelerinin gerçekliğini öğrenmiş bir konumda bulunmaktaydı; çünkü kendisi şu cümleleri kaleme almıştı: “Onlar cennet içinde daha iyi ve daha dayanıklı bir öze sahiptir.” Ve bu morontia maddeleri tam anlamıyla gerçektir, tıpkı “bu şehir özgün temellere sahiptir, onun mimarı ve yaratıcısı Tanrı’dır” ifadesinde olduğu gibi. Ve bu muhteşem âlemlerin her biri, “daha iyi bir ülke, yani cennetsel bir yerleşkedir.”

2. Morontia Güç Yüksek Denetimcileri

48:2.1 (542.5) Bu benzersiz varlıklar ayrıcalıklı bir biçimde, ruhsal ve fiziksel veya diğer bir değişle yarı maddi enerjilerin işleyen bir birleşimini yansıtan bu etkinliklerin yüksek denetimi ile ilgilidir. Onlar özellikle morontia ilerleyişinin hizmetine adanmıştır. Onlar, geçiş deneyimi boyunca fanilere hizmet etme görevi ile yakından ilgili değildir; ancak onlar, ilerleyen morontia yaratılmışları için geçiş koşullarını elverişli hale getirmektedir. Onlar, geçiş dünyalarının morontia fazlarını idare eden ve onlara enerji kazandıran morontia gücünün kanallarıdır.

48:2.2 (542.6) Morontia Güç Yüksek Denetimcileri, bir yerel evren Ana Ruhaniyeti’nin doğumudur. Tasarım bakımından her ne kadar çeşitli yerel yaratılmışlar arasında içkin olarak az bir ölçüde farklılık gözlense de onlar, oldukça ortak niteliklere sahip bir mevcudiyette bulunmaktadır. Onlar; özel olarak

belirlenmiş faaliyetleri için yaratılmış olup, sorumluluklarını yerine getirmeden önce hiçbir eğitime gereksinim duymamaktadırlar.

48:2.3 (542.7) İlk Morontia Güç Yüksek Denetimcileri'nin yaratımı, yerel bir evrende birinci malikâne dünyalarından herhangi birinin kıyılarına ilk fani kurtuluş unsurunun varışı ile eş zamanlı olarak gerçekleşir. Onlar binerli topluluklar halinde yaratılmış olup, şu şekilde sınıflandırılmıştır:

48:2.4 (542.8) 1. Döngü Düzenleyicileri . . . 400

48:2.5 (542.9) 2. Sistem Eş Güdüm Sağlayıcıları . . . 200

48:2.6 (542.10) 3. Gezegensel Sorumlular . . . 100

48:2.7 (543.1) 4. Birleşik Denetleyiciler . . . 100

48:2.8 (543.2) 5. Birliktelik Düzenleyicileri . . . 100

48:2.9 (543.3) 6. Seçici Sınıflandırıcılar . . . 50

48:2.10 (543.4) 7. Yardımcı Kaydediciler . . . 50

48:2.11 (543.5) Güç yüksek denetimciler her zaman kendilerine ait özgün evren içinde hizmet eder. Onlar, Evren Evladı ve Evren Ruhaniyeti'nin ortak ruhaniyet etkinliği tarafından ayrıcalıklı bir biçimde idare edilir; ancak bunun dışında kalan durumlarda onlar, bütünüyle özerk bir topluluktur. Onlar; fiziksel düzenleyiciler ve yüksek melekler ile yakın birliktelik içinde çalıştıkları ancak enerji dışavurumu ve ruhaniyet uygulaması ile ilgili durumlarda kendilerinin bir dünyasında faaliyet

gösterdikleri yer olan, yerel sistemlerin birinci malikâne dünyalarının her birinde yönetim merkezlerini idare ederler.

48:2.12 (543.6) Onlar aynı zamanda, geçici görevin hizmetkârları olarak evrimsel dünyalar üzerinde aşkın madde olguları ile ilgili olarak görev yaparlar. Fakat onlar nadiren yerleşik gezegenler üzerinde hizmet ederler; onlar benzer bir biçimde, başlıca olarak yerel bir evren içinde morontia ilerleyişinin geçiş düzenine ayrılmış aşkın-evrenin daha yüksek eğitim dünyaları üzerinde görev yapmamaktadır.

48:2.13 (543.7) 1. *Döngü Düzenleyicileri*. Bu unsurlar, fiziksel ve ruhsal enerjiyi eş güdümlü hale getiren ve onun morontia âlemlerinin bölünmüş kanallarına akışını düzenleyen benzersiz varlıklardır; ve bu döngüler, tek bir dünya ile sınırlandırılmış bir biçimde ayrıcalıklı olarak gezegenseldir. Morontia döngüleri, geçiş dünyalarının fiziksel ve ruhsal döngülerinden farklı olup onları tamamlayıcı bir niteliktedir; ve Satania gibi malikâne dünyalarının bir sistemine bile enerji sağlamak için bu düzenleyicilerinin milyon sayıdaki unsuruna ihtiyaç duyulmaktadır.

48:2.14 (543.8) Döngü düzenleyicileri, birliktelik halindeki unsurlarının denetlenmesi ve düzenlenmesine karşı kendilerini sorumlu kılan maddi enerjiler içindeki bu değişiklikleri başlatırlar. Bu varlıklar, döngü düzenleyicilerine ek olarak morontia güç üreticileridir. Bilindiği şekliyle atmosferden elektrik üreten bir dinamoya benzeyen bir biçimde bu yaşayan morontia dinamoları; mekânın her yerinde bulunan enerjileri, morontia yüksek denetimcilerinin yükseliş fanilerinin bedenlerine ve yaşam etkinliklerine aktardıkları bu maddelere dönüştüren bir görünüme sahiptirler.

2. Sistem Eş Güdüm Sağlayıcıları. Her morontia dünyası ayrı bir morontia enerji düzeyine sahip olduğu için, insanlar tarafından bu âlemleri tahayyül etmek oldukça zordur. Fakat birbirini takip eden her geçiş âlemi üzerinde faniler; bitkisel yaşama ek olarak, morontia mevcudiyeti ile ilgili geride kalan her şeyin yükseliş halindeki kurtuluş unsurunun gelişen ruhanileşmesi ile ilerleyici bir biçimde uyumlu hale gelmesi için yeniden düzenlenişini deneyimleyecektir. Ve her dünyanın enerji sistemi bu şekilde bireyselleştiği için bahse konu bu eş güdüm sağlayıcıları, herhangi bir özel topluluğun birliktelik halindeki âlemleri için bu türden farklılaşan g sistemlerini çalışan bir birim halinde uyumlu hale getirmek ve onları kaynaştırmak amacıyla faaliyet gösterir.

Yükseliş halindeki faniler, birinci morontia dünyasından diğerine olan ilerleyişleri sürecinde, kademeli olarak fiziksel düzeyden ruhsal aşamaya doğru gelişme kaydederler; böylelikle morontia âlemlerinin bir yükseliş leği ve morontia türlerinin bir yükseliş derecelendirmesini sağlamak gerekmektedir.

Malikâne dünyası yükseliş unsurları bir âlemden diğerine geçerken onlar, taşıma yüksek melekleri tarafından ilerlenen dünya üzerinde sistem eş güdüm sağlayıcıların kabul unsurlarına ulaştırılır. Burada, yeryüzü kökenli faniler için öncül kabul dünyası üzerindeki yeniden diriliş yapılarına benzer geçiş binalarının bulunduğu yetmiş ışıldayan ek yapının merkezindeki bahse konu bu benzersiz tapınaklar içinde; yaratılmış türü içindeki gerekli olan değişiklikler, sistem eş güdüm sağlayıcıları tarafından mahirane bir biçimde yerine getirilmektedir. Bu ncl morontia-tür değişiklikleri,

tamamlanmaları için ortak zamana göre yaklaşık yedi günü gerektirmektedir.

48:2.18 (544.1) 3. *Gezegensel Sorumlular*. Malikâne âlemlerinden başlayarak evren yönetim merkezine kadar her morontia dünyası, morontia olayları ile ilgili yetmiş koruyucu unsurun gözetimi altındadır. Onlar, yüce morontia yönetiminin yerel gezegensel heyetini oluşturur. Bu heyet; âlemlere ulaşan yükseliş unsurların hepsine morontia türleri için gerekli olan maddi içeriği sağlamakta olup, bir yükseliş unsurunun takip eden âleme ilerleyişini olanaklı hale getiren yaratılmış türü içindeki bahse konu değişiklikleri yerine getirmektedir. Malikâne dünyalarını kat ettikten sonra siz, morontia yaşamının bir fazından diğerine bilincinizi kaybetmeden geçeceksiniz. Bilinç yitirilişi yalnızca önceki dönüşümlerde ve daha sonraki bir evrenden diğerine olan geçişlere ek olarak Havona'dan Cennet'e olan aktarımlarda gerçekleşmektedir.

48:2.19 (544.2) 4. *Birleşik Denetleyiciler*. Bu çok yüksek mekanik unsurlardan bir tanesi her zaman, bir morontia dünyasının her idari biriminin merkezinde konumlanmıştır. Bir birleşik denetleyici fiziksel, ruhsal ve morontial enerjilere duyarlı olup bu enerjiler ile birlikte faaliyet gösterir; ve bu varlık ile birlikte orada her zaman birliktelik halindeki iki sistem eş güdüm sağlayıcısı, dört döngü düzenleyicisi, bir gezegensel sorumlu, bir birliktelik düzenleyicisi ve bunlara ek olarak ya bir yardımcı kaydedici veya bir seçici sınıflandırıcı mevcut bulunmaktadır.

48:2.20 (544.3) 5. *Birliktelik Düzenleyicileri*. Bu unsurlar, âlemin fiziksel ve ruhani kuvvetleri ile ilgili olarak morontia enerjisinin düzenleyicileridir. Onlar, morontia enerjisinin morontia maddesine olan dönüşümünü olanaklı hale

getirmektedir. Mevcudiyetin bütüncül morontia düzenlenişı, bahse konu bu düzenleyicilere bağıdır. Onlar, enerji dönüşlerini fizikselleşmenin gerçekleşebileceğı noktaya kadar yavaşlatır. Fakat ben, bu varlıkların hizmetini karşılaştırabileceğim veya onu örneklendirebileceğim hiçbir kavrama sahip değilim. Bu olgu bütünüyle insan tahayyülünün ötesindedir.

48:2.21 (544.4) *6. Seçici Sınıflandırıcılar.* Bir morontia dünyasına ait bir sınıftan veya fazdan diğerine doğru ilerlerken sizin, yeniden ahenkli hale veya ilerisi için uyumlu bir konuma getirilmeniz gerekmektedir; morontia yaşamı ile sizleri ilerleyici bir uyumda tutma hizmeti bahse konu bu seçici sınıflandırıcıların görevidir.

48:2.22 (544.5) Her ne kadar yaşam ve maddenin temel morontia türleri, birinci malikâne dünyasından en son evren geçiş âlemine kadar özdeş olsa da; orada, kademeli olarak maddiyattan ruhsallığa uzanan işlevsel bir ilerleme bulunmaktadır. Bu temel olarak tek-tip fakat takip eden bir biçimde geliştirici ve ruhileştirici yaratıma olan sizin uyumunuz, bu seçici ahenkleştirici tarafından yerine getirilir. Kişilik işleyişı içinde bu türden olan bir düzenleme, sizin aynı morontia türünü elinde bulundurmanızdan bağımsız olarak yeni bir yaratıma eşit düzeydedir.

48:2.23 (544.6) Siz tekrar eden bir biçimde bu sınıyıcıların sınavlarına başvurabilirsiniz, ve siz yeterli ruhsal kazanıma erişir erişmez onlar gelişmiş düzeye sizlerin kabulünü mutlulukla tasdik edecektir. Bu ilerleyici değişiklikler, yiyecek gereksinimleri ve diğer sayısız kişisel faaliyetlerdeki

değişimler gibi morontia çevresine olan başkalaşmış tepkileri beraberinde getirir.

48:2.24 (544.7) Seçici sınıflandırıcılar aynı zamanda; çalışma, eğitim ve diğer tasarım amaçları için morontia kişiliklerinin sınıflandırılması bakımından verilen büyük hizmetin bir parçasıdır. Onlar içkin olarak, geçici birliktelik içerisinde en iyi bir biçimde faaliyet gösterecek olan unsurları seçmektedirler.

48:2.25 (544.8) 7. *Yardımcı Kaydediciler.* Morontia dünyası; morontia yaratılmışlarına özgü olan kayıtlar ve diğer verilen yüksek denetimi ve sorumluluğunda ruhaniyet kaydedicileri ile birliktelik içerisinde hizmet veren, kendisine ait kaydedicilere sahiptir. Morontia kayıtları, kişiliklerin tüm düzeyleri için erişilebilir bir konumda bulunmaktadır.

48:2.26 (545.1) Morontia geçiş âlemlerinin tümü, maddi ve ruhaniyet varlıklarının hepsine benzer bir biçimde açıktır. Morontia ilerleyicileri olarak siz; ruhaniyet varlıkları artan bir biçimde kavrarken ve onlar ile bütünleşirken, maddi dünya ve maddi kişilikler ile birlikte bütüncül iletişimde bulunmaya devam edeceksiniz; ve morontia düzeninden ayrılış zamanında siz, Yalnız İleticiler gibi daha yüksek türlerin birkaçı dışında ruhaniyetlerin tüm düzeylerini görmüş olacaksınız.

3. Morontia Dostları

48:3.1 (545.2) Malikâne ve morontia dünyalarının bu ev sahipleri, bir yerel evren Ana Ruhaniyeti'nin doğumudur. Onlar, yüz binerli toplumlar halinde çağdan çağa yaratılmaktadır; ve Nebadon içerisinde şu an bu benzersiz varlıkların yetmiş milyardan fazla unsuru mevcut bulunmaktadır.

48:3.2 (545.3) Morontia Dostları, Salvington yakındaki özel bir gezegen üzerinde Melçizedekler tarafından hizmet vermeleri için eğitilmişlerdir; onlar, merkezi Melçizedek okullarına ait süreçten geçmemektedir. Hizmet bakımından onlar, sistemlerin en alt düzey malikâne dünyalarından Salvington'un en yüksek eğitim âlemlerine uzanan bir kapsamda bulunurlar; fakat onlar nadiren yerleşik dünyalar üzerinde görülürler. Onlar, Tanrı'nın Evlatları'nın genel yüksek denetimi ve Melçizedekler'in doğrudan idaresi altında hizmet ederler.

48:3.3 (545.4) Morontia Dostları; yerel sistemlerin birinci malikâne dünyalarının her birinin üzerinde olarak, bir yerel evreni içinde on bin yönetim merkezini idare eder. Onlar neredeyse bütüncül bir biçimde özerk bir düzeydir; ve onlar genel olarak ussal ve sadık bir varlıklar topluluğudur; fakat belirli talihsiz göksel başkaldırıları ile ilgili olarak onların arada sırada doğru yoldan çıktıkları bilinmektedir. Bu yararlı yaratılmışların binlercesi, Satania içinde Lucifer başkaldırısı zamanlarında kaybolmuştur. Sizin yerel sisteminiz mevcut an içerisinde bu varlıklar için belirlenen sayının tümüne sahiptir; Lucifer başkaldırısından kaynaklanan kayıp ancak yakın zamanlar içinde giderilmiştir.

48:3.4 (545.5) Orada, Morontia Dostları'nın iki ayrı türü mevcut bulunmaktadır; birinci tür atılgan ikincisi ise çekingendir, ancak bu farklılıkların dışında onlar düzey bakımından eşit bir niteliğe sahiptir. Onlar, cinsiyet yaratılmışları değildir; ancak onlar, birbirleri için dokunaklı bir biçimde güzel sevgiyi dışa vururlar. Ve her ne kadar onlar maddi (insansal) bir biçimde çiftler olmasalar da, onlar yaratılmış mevcudiyetinin düzeyi bakımından insan ırklarına oldukça yakın bir doğada bulunmaktadırlar. Dünyaların yarı-ölümlü yaratılmışları, sizin

kökeninize en yakın unsurlardır; onların hemen arkasından çocuksu melekler ve onları takiben Morontia Dostları gelmektedir.

48:3.5 (545.6) Bu dostlar, dokunaklı bir biçimde sevgi dolu ve etkileyici bir biçimde toplumsal varlıklardır. Onlar farklı kişiliklere sahiptir; ve malikâne dünyaları üzerinde onlar ile buluştuğunuz zaman, onları bir sınıf olarak tanıdıktan sonra, onların kişiliğini yakın bir zaman içinde kavrayacaksınız. Fanilerin tümü birbirine benzemektedir; aynı zamanda her biriniz, farklı ve tanınabilen bir kişiliği elinde bulunudur.

48:3.6 (545.7) Bu Morontia Dostları'nın görevlerinin doğasına ait bir fikir, yerel bir sistem içindeki onların etkinliklerinin şu sınıflandırılmasından elde edilebilir:

48:3.7 (545.8) 1. *Kutsal Yolcu Koruyucuları*, morontia ilerleyiş unsurları ile onların birliktelikleri içinde özel görevlere atanmamışlardır. Bu dostlar; morontia sürecinin bütününden sorumlu olup, böylelikle tüm diğer morontia ve geçiş hizmetlerinin görevine ait eş güdüm sağlayıcılarıdır.

48:3.8 (546.1) 2. *Kutsal Yolcu Karşılayıcıları ve Bağımsız Birliktelik Sağlayıcıları*. Bu unsurlar, malikâne dünyalarına yeni varan unsurların toplumsal dostlarıdır. Onlardan biri kesin bir biçimde; siz zamanın ilk geçiş uykusundan başlangıçsal malikâne dünyası üzerinde uyandığınız zaman, bedenin ölümünden morontia yaşamına yeniden dirilişi deneyimlediğinizde, sizi karşılamak için hazır olacaktır. Ve uyanışınızda resmi bir biçimde böylelikle karşılanma zamanından birinci-düzey ruhaniyeti olarak yerel evrenden

ayrıldığınız güne kadar, bu Morontia Dostları her zaman sizlerle birlikte.

48:3.9 (546.1) Dostlar kalıcı bir biçimde bireyler için görevlendirilmemektedir. Bir yükseliş fanisi malikâne veya daha yüksek dünyaların birinde, birkaç ardışık geçişin her birinde farklı bir dosta sahip olabilir; ve yine de uzun süreçler boyunca herhangi bir dosta sahip olmadan bu süreçleri deneyimleyebilir. Bu durumların tümü, gereksinimlere ve aynı zamanda hali hazırda kullanılabilecek olan dostların sayısına bağlıdır.

48:3.10 (546.1) 3. *Göksel Ziyaretçiler'in Ağırdayıcıları*. Bu nazik yaratılmışlar, geçiş dünyaları üzerinde kısa süreli ikameti beklenmedik bir biçimde deneyimleyecek olan öğrenci ziyaretçilerine ve diğer gök unsurlarına ait insan-üstü topluluklarının eğlencesine adanmıştır. Siz, deneyimsel olarak eriştiğiniz herhangi bir âlemi içinde keşifte bulunmak için bolca olanağa sahip olacaksınız. Öğrenci ziyaretçilerin, tecritte bulunanlar bile dâhil olmak üzere yerleşik gezegenlerin tümüne giriş yapmalarına izin verilmiştir.

48:3.11 (546.1) 4. *Eş Güdüm ve İrtibat İdarecileri*. Bu dostlar, morontia iletişiminin sağlanmasını ve iletişim bozukluğunun engellenmesini yerine getirmeye adanmıştır. Onlar; yükseliş fanileri arasında sınıf ve diğer topluluk etkinliklerini tedarik eden bir biçimde, toplumsal davranış ve morontia ilerleyişinin eğitmenleridir. Onlar; içinde öğrencilerini bir araya getirdikleri ve zaman zaman eğitim tasarımlarının güzelleştirilmesi için göksel zanaatkârlardan ve anımsama yöneticilerinden talepte bulundukları yer olan geniş alanları idare ederler. Siz ilerleyişinizi sağladıkça bu dostlar ile birlikte içten bir iletişim

içinde bulanacaksınız; ve siz artan bir biçimde bu iki topluluğa da hayranlık besleyeceksiniz. Sizin, dostların atılgan veya çekingen bir türüyle mi birliktelik içinde bulunacağınız tamamiyle şanssal bir durumdur.

48:3.12 (546.1) *5. Mütercim ve Tercümanlar.* Öncül malikâne süreciniz boyunca siz sıklıkla, mütercim ve tercümanlara başvuracaksınız. Onlar, bir yerel evrenin dillerinin hepsini bilip bu dillerde konuşmaktadır; onlar, âlemlerin dil bilimcileridir.

48:3.13 (546.1) Siz, yeni dilleri kendiliğinden kazanmayacaksınız; siz aşağıda nasıl gerçekleşiyorsa yukarıda da bir dili aynı şekilde öğreneceksiniz, ve bu muazzam varlıklar sizlerin dil öğretmenleri olacaktır. Malikâne dünyaları üzerinde ilk çalışma, Satania'nın dili ve daha sonrasında ise Nebadon'un lisanı olacaktır. Ve siz bu yeni diller üzerinde uzmanlaşırken, Morontia Dostları sizlerin etkin mütercimleri ve sabırlı tercümanları olacaktır. Siz hiçbir zaman bu dünyaların herhangi biri üzerinde bir ziyaretçi ile karşılaşmayacaksınız; fakat Morontia Dostları'ndan herhangi biri tercüman olarak görevlendirilmeye yetkin olacaktır.

48:3.14 (546.1) *6. Gezi ve Eve Dönüş Yüksek Denetimcileri.* Bu dostlar, yönetim merkez âlemi ve geçiş kültürünü çevreleyen dünyalara olan uzun seyahatlerinizde sizlere refakat edecektir. Onlar; eğitim ve kültür sistem dünyalarına olan bu türden bireysel veya topluluksal gezilerini tasarlar, yürütür ve yüksek bir biçimde denetler.

48:3.15 (546.1) *7. Arazi ve İnşa Sorumluları.* Maddi ve morontia yapıları bile, siz malikâne sürecinizde ilerledikçe, kusursuzluk ve ihtişam bakımından gelişen bir niteliğe sahne olacaktır.

Bireyler ve topluluklar olarak sizlerin, farklı malikâne dünyaları üzerinde kısa süreli ikametiniz için yönetim merkezi olarak atanmış yerleşkeler içinde belirli değişiklikleri yapmanıza izin verilmiştir. Bu âlemlerin etkinliklerinin birçoğu; daireler, kareler, üçgenler olarak çeşitli bir biçimde tasarlanmış açık yapılar içinde gerçekleşir. Malikâne dünya yapılarının büyük bir çoğunluğu, muhteşem yapı ve zarif süslemeler binaları olarak tavansızdır. Mimari dünyalar üzerinde hüküm süren mevsimsel ve diğer fiziksel şartlar tavanları tamamen gereksiz kılmaktadır.

48:3.16 (547.1) Yükseliş yaşamının geçiş fazlarına ait bu sorumlular, morontia olaylarının idaresinde yüce bir niteliğe sahiptir. Onlar; bu görev için yaratılmış olup, Yüce Varlık'ın gerçekleşme zamanına kadar her zaman Morontia Dostları olarak kalmaya devam edecektir; onlar hiçbir zaman başka görevlerde bulunmamaktadırlar.

48:3.17 (547.2) Sistemler ve evrenler ışık ve yaşam içinde konumlandırılırken, malikâne dünyaları artan bir biçimde morontia eğitiminin geçiş âlemleri olarak faaliyet göstermesine son verir. Gittikçe artan bir biçimde kesinliğe erişecek olan unsurlar; asli evrenin mevcut düzeyinden gelecek dışsal evrenlerin aşamasına doğru kâinatsal bilinci dönüştürmek için tasarlanmış görünüme sahip, kendilerine ait yeni eğitim düzenlerini oluşturur. Morontia Dostları'na, kesinliğe erişecek olanlar ile birliktelik halinde ve Urantia üzerinde mevcut olarak açığa çıkarılmamış sayısız derecedeki diğer âlemler içinde faaliyet gösterme nihai sonu kazandırılmıştır.

48:3.18 (547.3) İkametinizin uzun veya kısa olmasından bağımsız olarak siz, bu varlıkların muhtemel bir biçimde malikâne

dünyalar üzerindeki refahınıza oldukça katkıda bulunacağını tahmin edebilirsiniz. Ve siz, Salvington'a olan bütüncül sürecinize kadar onların mevcudiyetini memnuniyetle deneyimlemeye devam edeceksiniz. Onlar düzensel işleyiş bakımından sizin kurtuluş deneyiminizin temel bir parçası değildir. Siz Salvington'a onlarsız da ulaşabilirdiniz; ancak siz bu sefer onların yokluğunu fazlasıyla hissederdiniz. Onlar, yerel evren içinde sizin yükseliş sürecinizin kişilik rahatlığıdır.

4. Anımsama Yöneticileri

48:4.1 (547.4) Sevinç dolu neşe ve gülümseme müzik gibi evrenseldir. Orada, neşe ve kahkahanın morontial ve ruhsal dengi mevcut bulunmaktadır. Yükseliş yaşamı, çalışma ve — görev sorumluluğundan uzaklaşma biçimde — eğlence arasında yaklaşık olarak eşit bir biçimde bölünmüştür.

48:4.2 (547.5) Göksel dinlence ve insan-üstü mizahı, onların insansal denklemlerinden oldukça farklıdır; fakat hepimiz mevcut bir biçimde bu iki eğlencenin bir türünün keyfini çıkarmaktayız; ve onlar, Urantia üzerinde en yüksek derecedeki mizahın sizler üzerinde bıraktığı tatminkâr etkinin aynısını bizler üzerinde gerçek anlamda sağlamaktadır. Morontia Dostları; yetenekli eğlence sağlayıcıları olup, anımsama yöneticileri tarafından en mahirane bir biçimde desteklenmektedir.

48:4.3 (547.6) Siz muhtemelen anımsama yöneticilerinin görevini, onları Urantia üzerindeki en yüksek mizah üstatlarına benzeterek en iyi şekilde anlayabilirsiniz; ancak yine de bu türden bir benzetme, morontia ve ruhaniyet âlemlerinin yüceltilmiş mizahının bu hizmetkârları olarak değişim ve dinlencenin bu yöneticilerinin faaliyetine dair bir fikri taşıma

çabası içinde fazlasıyla tekdüze ve bir anlamda talihsiz bir örneklendirme olacaktır.

48:4.4 (547.7) Ruhaniyet mizahını konu alırken ilk önce onun ne *olmadığını* ifade etmeme izin verin. Ruhaniyet nüktesi, zafiyet veya hatalı talihsizliklerin vurgulanışını konu almaz. Buna ek olarak o hiçbir zaman, kutsallığın doğruluğu ve ihtişamının alaşağı eder bir nitelikte değildir. Bizim mizahımız üç temel beğeni düzeyini içine almaktadır:

48:4.5 (547.8) 1. *Geçmişe dair anımsatıcı nükteler*. Bir unsurun mücadelecisi, çabalayıcı, zaman zaman endişeli, ve sıklıkla gülünç ve çocuksu kaygılı deneyimleri içinde geçmiş dönemlerin anılarından doğan latifeler. Bizler için mizahın bu düzeyi; geçmişten anıların, mevcudiyetin ağır sorumluluklarını hoş bir biçimde zenginleştirmek ve bunun dışında kalan durumlarda ise onları hafifletmek amacıyla derin ve ebedi kullanılma yetkinliğinden kökenini almaktadır.

48:4.6 (548.1) 2. *Mevcut ana dair mizah*. Bizler için oldukça sık bir biçimde ciddi tasaya sebep olan durumların anlamsızlığı, ciddi kişisel endişelerimizin önemsizliğini keşfetmemizin neşesi. Biz mizahın bu düzeyini, geleceğin kesinlikleri karşısında mevcudiyetin endişelerini en yetkin bir biçimde önemsemediğimiz zamanlarda en derin bir biçimde deneyimlemekteyiz.

48:4.7 (548.2) 3. *Geleceğe dair neşe*. Faniler için muhtemelen mizahın bu düzeyini tahayyül etmek zor olacaktır; ancak biz — fanilere ek olarak ruhaniyetler ve morontialılar için — “her şeyin hep beraber iyilik için var olmasının” kesinliğinden özel bir haz elde etmekteyiz. Göksel mizahın bu niteliği, yüksek

denetimcilerimizin üstün ilgisine ve Yüce İdareciler'in kutsal istikrarına olan inancımızdan kökenini almaktadır.

48:4.8 (548.3) Ancak âlemlerin geri dönüşüm yöneticileri yalnızca, ussal varlıkların çeşitli düzeylerine ait yüksek mizahın tasvirinden sorumlu değildir; onlar aynı zamanda istirahat, ruhsal dinlence ve morontia eğlencesinin önderliğinden sorumludur. Ve bu sorumluluklarıyla ilgili olarak onlar, göksel zanaatkârlar ile içten eş güdüme sahiptir.

48:4.9 (548.4) Anımsama yöneticilerinin kendi unsurları, yaratılmış bir topluluk değildir; onlar, Havona yerlilerinden başlayarak mekânın iletici ev sahipleri ve zamanın hizmetkâr ruhaniyetleri boyunca evrimsel dünyalardan katılan morontianın ilerleyen unsurlarını içine alan bir kapsamda toplanan bir birliktir. Bu unsurların tümü, düşüncenin dönüşümünün ve aklın istirahatının kazanılmasında akranlarına yardım etme görevine kendilerini adanmış gönüllülerdir; çünkü bu tür uygulamalar tükenen enerjilerin tekrar kazanılmasında en yararlı olanlarıdır.

48:4.10 (548.5) Erişim çabaları tarafından enerjiler kısmen tükendiğinde ve yeni enerji kazanımların sağlanması beklenirken orada, diğer günler ve çağların yaşanmışlıklarının yeniden hatırlanmasında makul bir haz bulunmaktadır. *Irk veya düzeyin öncül deneyimlerini anımsamak huzur vericidir.* Ve bu sanatçıların anımsama yöneticileri olarak adlandırılması tam da bu nedenledir — onlar, gelişimin öncül bir durumuna veya varlığın daha az deneyimlenen düzeyine dair hafızanın anımsanmasına yardım etmektedirler.

48:4.11 (548.6) Varlıkların tümü; tepkilerinde her zaman ve ebediyeten oldukça gerektiği gibi davranan güç merkezleri ve

fiziksel düzenleyiciler gibi içkin Yaratıcılar, buna benzer kendiliğinden yenilenmelerini sağlayan unsurlar ve yaratılmışların belirli yüksek düzeyde özelleşmiş türleri dışında, bu türden anımsanmayı memnuniyetle deneyimler. İşlevsel görevin gerginliğinin bu tür dönemsel rahatlamları; Cennet Adası dışında, kâinat âlemlerinin tümü boyunca dünyaların hepsi üzerindeki yaşamın düzenli bir parçasıdır. Merkezi yerleşkeye özgü olan varlıklar, enerjinin tükenmesini deneyimlemedikleri için bu nedenle yeniden enerji kazanımlarına tabi değillerdir. Ve Ebedi Cennet kusursuzluğunun bu tür varlıkları ile ilgili olarak evrimsel deneyimleri için bu türden bir anımsama söz konusu olamaz.

48:4.12 (548.7) Bizlerin birçoğu, mevcudiyetin alt düzey seviyelerinden veya düzeylerimizin ilerleyici seviyeleri boyunca bu konuma gelmiş bulunmaktayız; öncül deneyimimizin belirli dönemlerine geri dönüp bakmak canlandırıcı ve bir anlamda eğlencelidir. Bir unsurun düzeyine ait eski bir durumun ve aklın sahip olduğu bir anı biçiminde takılıp kalan yaşanmışlığın etraflıca düşünülmesinde huzur verici bir nitelik bulunmaktadır. Gelecek mücadele ve gelişimi işaret etmektedir; gelecek görevi, çabayı ve kazanımı sunmaktadır; fakat geçmiş, hali hazırda üstesinden gelinmişliklerin ve kazanılmışlıkların tadını çıkarmaktadır; geçmişin etraflıca düşünülmesi istirahatına izin vermektedir, ve bu tür kaygısız gözden geçirme ruhaniyet sevincini açığa çıkarmakta ve aklın bir morontia düzeyinin neşeye meylini sağlamaktadır.

48:4.13 (548.8) Fani mizah bile; birinin mevcut gelişim düzeyinin biraz altında bulunan unsurları etkileyen süreçleri veya birinin

tanınan üstlerinin kabul edilen astları ile genel olarak özdeşleştirilen deneyimlerin kurbanı olmasını resmettiği zaman, en içten nitelikte bulunmaktadır. Siz Urantia unsurları mizah anlayışınıza, bir zamanlar bayağı ve nazik olmayan unsurların karışmasına fazlasıyla izin verdiniz; ancak her şey hesaba katılınca, sizin göreceli olarak keskin mizah anlayışında bulunmanız takdir edilecektir. Irklarınızdan bazıları; bu mizah anlayışının zengin bir damarına sahip olup, böylelikle bunun büyük bir ölçüde faydasını dünyasal süreçleri içinde gördüler. Görünüşe göre mizah anlayışınızın büyük bir kısmını, müzikte veya sanatta biriken servetten daha fazlası olarak Âdemsal mirasınızdan almış bulunmaktasınız.

48:4.14 (549.1) Eğlencenin zamanları boyunca, sakinlerinin tazeleyici bir biçimde mevcudiyetin alt bir düzeyine dair anıları canlandırdığı bu zamanlarda Satania'nın tümü, Urantia'dan gelen anımsama yöneticilerinin bir birliğinin keyif dolu mizahıyla ussal ve ahlaksal olarak gelişir. Göksel mizahın anlayışını biz her zaman, en zorlu görevlerde bile hizmet verirken, beraberimizde taşırız. Bu durum, birinin kendisini önemseyişinin haddinden fazla büyümesinden kaçınmasına yardım etmektedir. Fakat biz bu mizahı; ilgili düzeylerimizin ciddi görevlerine ara verdiğimiz zamanlar dışında, sizin “eğlenin” şeklinde ifade edebileceğiniz gibi, özgür bir biçimde başıboş olarak gerçekleştirmemekteyiz.

48:4.15 (549.2) Bireysel önemimiz üzerine odaklanmanın baştan çıkarıcılığına kapıldığımızda, eğer bizleri Yaratanlar'ın [bizleri mevcut kılan her unsurun] büyüklüğüne ve ihtişamına ait sonsuzluk üzerine bir durup etraflıca düşecek olursak; bizim kendi-kendimizi-yüceltmemiz, gülünç olan noktaya bile

yaklaşan düzeyde, fazlasıyla saçma hale gelecektir. Mizahın işlevlerinden biri, hepimizin kendimizi daha az önemseyişimize yardımcı bulunmasıdır. *Mizah, benliğin yüceltilişinin kutsal panzehiridir.*

48:4.16 (549.3) Mizahın rahatlatması ve dinlencesi için gereklilik, yukarı doğru olan çabalarında sürekli olarak gerginliğe maruz kalan yükseliş fanilerinin bu düzeyleri içinde en yüksek düzeydedir. Yaşamın iki uç noktası mizahın dinlencesine en az ihtiyacı duymaktadır. İlkel insan, mizah için hiçbir yetkinliğe sahip değildir; Cennet kusursuzluğunun varlıkları ise ona böylece ihtiyaç duymamaktadır. Havona'nın ev sahipleri içkin olarak, yüce bir biçimde mutlu kişiliklerin neşe dolu ve canlandırıcı birlikteliğidir. Cennet üzerinde ibadetin niteliği, anımsama etkinlikleri için gerekliliği ortan kaldırmaktadır. Ancak Cennet kusursuzluğunun amacının çok altında süreçlerine başlayan unsurlar arasında, anımsama yöneticilerin hizmeti için geniş bir gereklilik mevcut bulunmaktadır.

48:4.17 (549.4) Fani varlıkların düzeyi yükseldikçe; gerginlik artmakta, mizaha olan yetkinlik ve bununla birlikte ona olan ihtiyaç fazlalaşmaktadır. Ruhaniyet dünyası içinde bunun tam tersi gerçektir: Daha çok yükseldikçe biz, anımsama etkinliklerinin dinlencelerine daha az ihtiyaç duymaktayız. Fakat ruhaniyet yaşamı ölçeği içinde Cennet'den yüksek meleksel ev sahiplerine indikçe, neşe görevi ve kahrkaha hizmeti için artan bir ihtiyaç bulunmaktadır. Önceki deneyimlerin ussal düzeyinin dönemsel anımsayışlarına en çok ihtiyaç duyan varlıklar; insan varlıklarının daha yüksek türleri, morontialılar, melekler, Maddi Evlatlar ve bu unsurlar ile birlikte kişiliğin tüm benzer türleridir.

48:4.18 (549.5) Mizah; gelişimsel ilerleme ve soylu kazanım için yoğun çabalar ile ilgili olan devamlı ve ciddi bireysel tefekkürün tekdüzeliğinden kaynaklanan aşırı baskının büyümesini engellemek amacıyla, kendiliğinden harekete geçen bir emniyet anahtarı olarak faaliyet göstermelidir. Mizah aynı zamanda; keskin kararlı gerçeklik ve esnek ebedi doğruluk biçiminde, gerçeğin veya doğruluğun beklenmeyen etkisinin ciddi sarsıntısını hafifletmek için faaliyet gösterir. Fani kişiliği, hiçbir zaman bir sonraki aşamada neyle yüzleşeceğinden emin olmadan, mizah vasıtasıyla; — ana fikri görüp gerçek anlayışa erişerek — durumun beklenmeyen doğasının gerçeklik veya doğruluk olduğunu kavrar.

48:4.19 (549.6) Urantia'nın mizahı, fazlasıyla bayağı ve sanatsallıktan oldukça öte bir durumda bulunsa da; bir sağlık teminatı ve duygusal baskıyı özgürleştirici olarak, böylece yaralayıcı sinir gerilimi ve haddinden fazla ciddi bireysel tefekkürü engelleyerek, yararlı bir amaca hizmet eder. Mizah ve dinlence olarak eğlence hiçbir zaman, ilerleyici uğraşa karşı bir tepki değildir; onlar her zaman, geçmişin bir anımsayışı olarak, geriye doğru bir bakışın yansımalarıdır. Urantia üzerinde bile mevcut an içinde bulunuşunuzda siz her zaman, kısa bir süreliğine yeni ve daha yüksek ussal gayretlerinizin uğraşını askıya alabilmenizi ve atalarınızın daha basit yükümlülüklerini anımsayabilmenizi canlandırıcı olarak deneyimlemektesiniz.

48:4.20 (550.1) Urantia eğlencesinin ilkeleri; felsefi bir biçimde bozulmamış olup, Havona'nın döngüleri boyunca Cennet'in ebedi sahillerine kadar olan bir şekilde, yukarı doğru gerçekleşen yükseliş yaşamınız boyunca geçerliliğini

korumaya devam eder. Yükseliş varlıkları olarak siz, daha önceki ve daha alt düzey mevcudiyetlerin tümünün kişisel belleklerini elinde bulundurmaktasınız; geçmişin bu tür kimliksel bellekleri olmadan, ne fani kahkaha ne de morontia neşesi biçiminde mevcudiyetin mizahı için hiçbir dayanak bulunmamış olurdu. Geçmiş deneyimlerin bu hatırlanışı, mevcut dinlence ve eğlenceye dayanak teşkil etmektedir. Ve yukarı doğrultuda gerçekleşen uzun morontia ve bunun sonrasında artan ruhsal süreçleriniz boyunca siz böylelikle, dünyasal mizahınızın göksel denkliklerini memnuniyetle deneyimleyeceksiniz. Ve bir yükseliş fanisinin kişiliğinin ebedi parçası haline gelen (Düzenleyici olarak) Tanrı'nın nüvesi, kutsallığın armonisini; zaman ve mekânın yükseliş yaratılmışlarına ait olan, ruhsal kahkahayı bile içine alan biçimde, neşe dolu dışavurumlarına eklemlenmektedir.

5. Malikâne Dünya Eğitimcileri

48:5.1 (550.2) Malikâne Dünya Eğitimcileri, yalnız bırakılmış fakat yüceltilmiş çocuksu melekler ve sanobimlerin bir birliğidir. Zamanın bir kutsal yolcusu, mekânın bir sınanış dünyasından morontia eğitiminin malikâne ve onun birliktelik içinde bulunduğu dünyalarına doğru ilerlediğinde; nihai sonun koruyucusu olarak onun kişilik veya topluluk yüksek melekleri tarafından kendisine eşlik edilir. Maddi mevcudiyetin dünyaları içinde yüksek melek, çocuksu melekler ve sanobimler tarafından mahirane bir biçimde desteklenir; ancak onun fani vesayeti bedenden kurtarılıp yükseliş sürecine başladığı zaman, maddiyat sonrası veya diğer bir deyişle morontia yaşamı başladığında, refakatçi yüksek melek çocuksu melekler ve sanobimler olarak onun öncül yardımcılarının hizmetine artık ihtiyaç duymamaktadır.

48:5.2 (550.3) Hizmetkâr yüksek meleklerin bu yalnız bırakılmış yardımcıları sıklıkla; Evren Ana Ruhaniyet'inin içten bütünleşmesine geçiş yaptıkları ve bunun sonrasında Malikâne Dünya Eğitimcileri olarak sistem eğitim âlemlerine hareket ettikleri yer olan, evren yönetim merkezlerinde toplanırlar. Bu eğitimciler; sıklıkla maddi dünyaları ziyaret edip, en alt düzey malikâne dünyalarından ilgili evren yönetim merkezine bağlı olan eğitimsel âlemlerin en yüksek olanlarına kadar faaliyet gösterirler. Kendi yönergeleri üzerine, hizmetkâr ruhaniyetler ile birlikte kendilerinin daha önceki birliktelik görevlerine geri dönebilirler.

48:5.3 (550.4) Satania içinde bu eğitimcilerin milyarlarca mevcut bulunmaktadır; ve onların nüfusu sürekli bir biçimde artış göstermektedir, çünkü ortaya çıkan durumların çoğunluğunda bir yüksek melek içe doğru Düzenleyici-ile-bütünleşmiş bir fani ile hareket ettiği zaman bir çocuksu melek ve bir sanobim geride yalnız bırakılmaktadır.

48:5.4 (550.5) Malikâne Dünya Eğitimcileri, diğer eğitimcilerin birçoğuna benzer bir biçimde, Melçizedekler tarafından görevlendirilir. Onlar genellikle Morontia Dostları tarafından yüksek bir biçimde denetlenir; ancak bireyler ve eğitimciler olarak onlar, içinde eğitimciler konumunda faaliyet gösterebilecekleri yer olan okullar ve âlemlerin baş idarecileri tarafından yüksek bir biçimde denetlenir.

48:5.5 (550.6) Bu gelişmiş çocuksu melekler genel olarak, yüksek meleklerle bağlı olduklarında gerçekleştirdikleri gibi çiftler halinde görev yaparlar. Onlar doğaları gereği, mevcudiyetin morontia türüne oldukça yakındır; ve onlar içkin bir biçimde yükseliş fanilerinin duygudaş eğitimcileri olup, en etkin bir

şekilde malikâne dünyası ve morontia eğitim sisteminin çalışma yönergesini uygulurlar.

48:5.6 (551.1) Morontia yaşamının okullarında bu eğitimler; bireysel, topluluksal, sınıfsal ve kitlesel eğitime katılırlar. Malikâne dünyalar üzerinde bu türden okullar, yüzerli bölümlerin üç genel topluluğu biçiminde düzenlenmiştir; bu topluluklar: düşünce okulları, hissetme okulları ve faaliyet okullarıdır. Takımyıldızına ulaştığınız zaman siz; bu okullara ek olarak etik okulları, idare okulları ve toplumsal düzenleme okulları ile karşılaşacaksınız. Evren yönetim merkez dünyaları üzerinde siz; felsefe, kutsallık ve saf ruhsallık okullarına giriş yapacaksınız.

48:5.7 (551.2) Dünya üzerinde öğrenmiş olmanız gereken fakat öğrenemediğiniz bu bilgiler; bu inançlı ve sabırlı eğitimlerin vesayeti altında elde edilmelidir. Orada, Cennet için hiçbir soylu yol, kısa yol veya kolay doğrultu bulunmamaktadır. İstikametın bireysel çeşitliliğinden bağımsız olarak siz, bir diğer âleme geçmeden önce bulunduğunuz âlemin derslerini üstün bir biçimde tamamlarsınız; en azından bu durum kökensel dünyanızdan bir kez ayrılmanız sonrasında geçerlilik taşımaktadır.

48:5.8 (551.3) Morontia sürecinin amaçlarından biri; geciktirme, anlam karartma, samimiyetsizlik, sorundan kaçma, haksızlık ve kolayca kaçış gibi hayvansal kökenden arta kalan niteliklerden fani kurtuluş unsurları kalıcı bir biçimde arındırmayı gerçekleştirmektir. Malikâne yaşamı önceden genç morontia öğrencilerine ertelemenin hiçbir biçimde kaçış olmadığını öğretmektedir. Beden içindeki yaşam sonrasında artık, kolayca kaçınma durumları veya kabul edilemez sorumlulukları bir

yolunu bulup yerine getirmeme davranışları için zaman mevcut bulunmamaktadır.

48:5.9 (551.4) Bekleyiş âlemlerinin en alt dünyasından hizmetlerine başlayarak Malikâne Dünya Eğitmenleri; deneyimle birlikte, sistemin ve takımyıldızın eğitimsel âlemleri boyunca Salvington'un eğitim dünyalarına kadar ilerler. Onlar, Evren Ana Ruhaniyeti ile olan bütünleşmelerinin ne öncesinde ne de sonrasında hiçbir özel yetiştirilime tabi değildirler. Onlar görevleri için hali hazırda, malikâne dünya ikametine ait öğrencilerine özgü dünyalar üzerinde yüksek melekse birliktelikler olarak hizmet verirlerken eğitilmişlerdir. Onlar, yerleşik dünyalar üzerinde bu gelişme gösteren faniler ile birlikte mevcut deneyime her zaman sahip olmuşlardır. Onlar; işlevsel ve duygudaş eğitmenler, bilge ve anlayışlı öğretmenler, yetkin ve etkin rehberlerdir. Onlar yükseliş tasarımlarına bütünüyle aşına olup, ilerleyiş sürecinin başlangıçsal fazları bakımından tamamiyle deneyim sahipleridir.

48:5.10 (551.5) Salvington döngüsüne ait dünyalar üzerinde uzun süreler görev yapmış olan unsurlar olarak, bu eğitmenlerin kıdemli olanlarının birçoğu; Evren Ana Ruhaniyeti ile yeniden bütünleşir, ve bu ikinci bütünleşmeden itibaren bu çocuksu melekler ve sanobimler yüksek melekler düzeyine yükselir.

6. Morontia Dünya Yüksek Melekleri — Geçiş Hizmetkârları

48:6.1 (551.6) Gezegensel yardımcılardan başlayarak yüce yüksek meleklerle uzanan bir biçimde meleklerin düzeylerinin tümü, morontia dünyaları üzerinde hizmet verirlerken; geçiş hizmetkârları, daha ayrıcalıklı bir biçimde bu etkinliklere

atanmıştır. Bu melekler, yüksek melekseel hizmetlilerinin altıncı düzeyine aittir; ve onların hizmeti, beden içindeki geçici yaşamdan yedi malikâne dünya üzerindeki morontia mevcudiyetinin öncül aşamalarına maddi ve fani yaratılmışların geçişini yerine getirmeye adanmıştır.

48:6.2 (551.7) Bir yükseliş fanisinin morontia yaşamının gerçek anlamda yerleşik dünyalar üzerinde ruhun kavramsallaşması ile başlatıldığını anlamalısınız; bu anda ahlaksal düzeyin yaratılmış aklı ruhani Düzenleyici tarafından ikamet edilir. Ve bu andan itibaren fani ruh, yerel evrenin morontia âlemlerine ait daha yüksek düzeyler üzerinde bile tanınmayı içine alan bir şekilde aşkın fani faaliyeti için olası yetkinliğe sahiptir.

48:6.3 (552.1) Siz, buna rağmen; şu yedi sınıflandırma içinde hizmet için görevlendirilen, geçiş yüksek meleklerinin fani öğrencilerinin ilerlemesi için onların yorulmadan emek verdikleri yer olan malikâne dünyalarına erişene kadar, geçiş yüksek meleklerinin hizmetinin bilincinde olmayacaksınız:

48:6.4 (552.2) 1. *Yüksek Melekseel Müjdecileri*. Malikâne dünyalar üzerinde bilinçli hale geldiğiniz an, sistemin kayıtları için evrimleşen ruhaniyetler olarak sınıflandırılırsınız. Sizin bu konumda henüz gerçekte ruhaniyetler olmadığınız doğrudur; ancak siz bu noktada artık ne fani ne de maddi varlıklar halinde bulunmaktasınız; siz ruhaniyet öncesi sürece başlamış olup, morontia yaşamına gerektiği gibi kabul edilmiş bir konumda bulunmaktasınız.

48:6.5 (552.3) Malikâne dünyalar üzerinde yüksek melekseel müjdeciler; Edentia, Salvington, Uversa ve Havona'nın isteğe bağlı doğrultuları arasında bilgece tercihte bulunmanıza

yardım edecektir. Eğer orada eşit bir biçimde tavsiye edilen istikametler bulunursa, bu seçenekler önünüze sunulacak ve sizin kendinize en çekici gelen seçeneği tercih etmenize izin verilecektir. Bu yüksek melekler bunun sonrasında, her yükseliş ruhu için en yararlı olacak doğrultu ile ilgili Jerusem üzerinde yirmi dört danışmana tavsiyelerde bulunur.

48:6.6 (552.4) Gelecek doğrultusunuz için size kısıtlanmış bir tercih sunulmamaktadır; ancak siz, gelecek ruhaniyet erişiminiz için en yararlı olacak istikameti bilgece belirleyen geçiş hizmetkârları ve onların yüksek denetimcilerinin sınırları içinde tercih yapabilirsiniz. Ruhani dünya; tercihinizin size veya akranlarınıza istenmeyen ve zararlı sonuçlar doğurmaması koşuluyla, özgür iradenize saygı duyma ilkesiyle idare edilmektedir.

48:6.7 (552.5) Bu yüksek melekse müjdeciler, kusursuzluğun erişiminin zaferi biçiminde ebedi ilerlemenin müjdesinin duyurulmasına adanmıştır. Malikâne dünyalar üzerinde onlar, iyiliğin korunmasına ve onun egemenliğine ait muhteşem yasayı duyururlar: İyiliğin hiçbir faaliyeti hiçbir zaman bütünüyle kaybolmaz; o uzun süreler boyunca engellenebilir, ancak bütünüyle ortadan kaldırılamaz, ve o sahip olduğu temel etkenin kutsallığı ile orantılı bir biçimde ebedi olarak etkinliğini sürdürür.

48:6.8 (552.6) Urantia üzerinde bile onlar; “Tanrı’nın iyiliği, tövbeye götürür” buyruğuna ve “Tanrı’nın derin sevgisi, bütün korkuları ortadan kaldırır” bildirisine bağlı kalmaları yönünde gerçekliğin ve doğruluğun insan eğitmenlerine tavsiyede bulunur. Buna rağmen yine de şu doğrular sizin dünyanız üzerinde bildirilmiştir:

48:6.9 (552.7) Tanrılar benim koruyucularımdır; ben doğru yoldan çıkmamalıyım;

48:6.10 (552.8) Yanı başımda onlar beni, sonsuza kadar süren yaşamın güzel doğrultuları ve ihtişamlı canlandırıcılığı içinde yönlendirir.

48:6.11 (552.9) Ben, bu Kutsal Mevcudiyet içinde, ne yiyeceğe ne de içeceği arzulamalıyım.

48:6.12 (552.10) Ben belirsizliğin vadisine insem de veya kuşkunun dünyalarına yükselsem de;

48:6.13 (552.11) Ben yalnızlık içinde veya benim türümün akranları ile birlikte yaşasam da;

48:6.14 (552.12) Ben ışığın korosu içinde muzaffer olsam da veya âlemlerin yalnız âlemleri içinde duraklasam da;

48:6.15 (552.13) Senin iyi ruhaniyetin bana kesin bir biçimde yol gösterir, ve senin muhteşem meleğin beni huzura kavuşturur.

48:6.16 (552.14) Ben karanlığın ve ölümün kendisinin derinliklerine insem de,

48:6.17 (552.15) Ben ne senden kuşku duymalıyım ne de senden korkmalıyım,

48:6.18 (552.16) Çünkü ben bilmekteyim ki, zamanın bütünlüğü ve isminin yüceliği içinde

48:6.19 (552.17) Sen, yüksekliğin burçlarında benimle bir ikamet etmek için beni yükselteceksin.

48:6.20 (553.1) Bu anlatım küçük erkek çobana gece vakti fısıldanan hikâyedir. O, kelimesi kelimesine bu anlatımı saklayamamıştı; ancak hatırlayabildiği kadarıyla o bu anlatımı, bugün kayıt altına alınan biçimiyle, sizlere aktarmıştır.

48:6.21 (553.2) Bu yüksek melekler aynı zamanda, bireysel yükseliş unsuruna ek olarak sistemin bütünü için kusursuzluğun erişiminin duyurulmasına ait müjdecilerdir. Mevcut an içinde bile Satania'nın genç sistemi içinde onların öğretileri ve tasarımları; malikâne dünyaları yüksekte bulunan âlemler için basamak âlemleri biçiminde fani yükseliş unsurlarına hizmet vermeyi sonlandırana kadar, gelecek çağlar için yükümlülükleri kapsamaktadır.

48:6.22 (553.3) 2. *İrksal Tercümanlar*. Fani varlıkların tüm ırkları birbirine benzememektedir. Gerçektir ki orada; bir dünyanın çeşitli ırklarına ait fiziksel, akılsal ve ruhsal doğaları ve eğilimleri için gezegensel ortak bir işleyiş mevcut bulunmaktadır; ancak orada aynı zamanda, insan varlıklarının bu temel farklı türlerinin doğumunu niteleyen farklı ırk türleri ve oldukça belirli toplumsal eğilimler bulunmaktadır. Zamanın dünyaları üzerinde yüksek melek ırksal tercümanlar, ırkların değişiklik gösteren bakış açılarını uyumlu hale getirmek için ırk heyetlerinin çabalarına yardımda bulunur; ve onlar, bahse konu aynı farklılıkların belirli bir ölçüde kalmaya devam etme eğilimi gösterdiği yer olan malikâne dünyaları üzerinde faaliyet göstermeye devam eder. Urantia gibi karışık bir gezegen üzerinde bu muhteşem varlıklar, faaliyet göstermek için yeterli bir olanağa nerdeyse hiç sahip olamadılar; ancak onlar, yetenekli toplum bilimcileri ve ilk cennetin bilge etnik danışmanlarıdır.

48:6.23 (553.4) Siz, “cennet” ve “cennetlerin tümü” ile ilgili yargı hakkında düşünmelisiniz. Sizin peygamberlerinizin birçoğunun kavradığı cennet, yerel sistemin malikâne dünyalarının ilkidir. İlgili havari “üçüncü cennet ile karşılaştığını” ifade ettiği zaman, aslında bu deneyimi; kendi Düzenleyicisi’nin uyku sırasında ayrıldığı ve bu olağan aşamada yedi malikâne dünyanın üçüncüsüne aktarılmasının gerçekleştirildiği sürece atıfta bulunarak anlatmıştır. Sizin bilge kişilerinizin bazısı; “cennetlerin tümü” uyarınca, daha büyük cennet kavramsallaşmasını tasavvur etmiştir: yedi katmanlı dünya deneyimi bu cennetlerin yalnızca ilkidir; Jerusem ikincisi; üçüncü olarak Edentia ve onun uyduları; dördüncüsü Salvington ve onu çevreleyen eğitimsel âlemler; beşincisi Uversa; altıncısı Havona; ve yedincisi Cennet’dir.

48:6.24 (553.5) 3. *Akıl Tasarımcıları*. Bu yüksek melekler, morontia varlıklarının etkin topluluklaşmasına ve malikâne dünyalar üzerinde onların ortak topluluk görevinin düzenlenmesine adanmıştır. Onlar, birinci cennetin psikologlarıdır. Yüksek meleksel hizmetkârların bu özel sınıfının büyük bir çoğunluğu, zamanın evlatlarına koruyucu melekler olarak hizmet vermenin öncül deneyimine sahiptir; ancak onların varisleri herhangi bir nedenle, ya malikâne dünyalar üzerinde kişileşmeyi başarmadılar ya da bunun dışında kalan durumlarda ruhaniyet bütünleşmesi işleyiş biçimiyle kurtuluşa eriştiler.

48:6.25 (553.6) Malikâne dünyalar boyunca geçiş halinde olan Düzenleyici ruhların doğasını, deneyimini ve düzeyini incelemek, ve görevlendirme ve geliştirme için onların topluluk hale gelmesini yerine getirmek akıl tasarımcılarının görevidir. Ancak bu akıl tasarımcıları; adil olmayan

tasarımlarda bulunma, dürüst olmayan bir biçimde idare etme, veya bunlarında dışında kalan durumlarda malikâne dünya öğrencilerinin cehaletinden veya onların kısıtlılıklarında faydalanma gibi kötü nitelikler sergilememektedirler. Onlar bütünüyle adil olup, fazlasıyla hakkaniyet gözetirler. Onlar, yeni doğmuş olan morontia idarenize saygı gösterir; onlar sizleri bağımsız irade varlıkları olarak görür; ve onlar hızlı gelişiminiz ve ilerleyişiniz için sizleri cesaretlendirmeye çabalar. Burada siz; “kendinizi diğerleri gibi görmeniz” ve “kendinizi meleklerin sizleri tanıdığı gibi tanımanız” için sizlere gerçek anlamıyla yardımcı olabilecek melekler biçiminde, gerçek arkadaşlar ve anlayışlı danışmanlar ile karşılaşacaksınız.

48:6.26 (553.7) Urantia üzerinde bile bu yüksek melekler, sonsuza kadar sürecek olan gerçeği öğretir: Eğer sizin aklınız size iyi bir biçimde hizmet etmiyorsa siz o akıllı, size her zaman hizmet eden Nasıralı İsa’nın akıllı ile değiştirebilirsiniz.

48:6.27 (554.1) 4. *Morontia Danışmanları*. Bu hizmetkârlar bu ismi almaktadırlar çünkü onlar; insan kökeninin dünyalarından sistem yönetim merkezlerinin daha yüksek okullarına ruhun geçişinde kurtuluş fanilerini eğitmek, onları yönlendirmek ve onlara tavsiyede bulunmak için görevlendirilmiştir. Onlar; anlamların bütünleşmesi ve değerlerin birleşmesi için çabalayan unsurlar olarak, farklı yaşam düzeylerinin deneyimsel bütünlüğünün kavramsallaşmasını arayan varlıkların eğitmenleridir. Bu durum; morontia âlemleri üzerinde motaya ait olan bir biçimde, fani yaşam içinde felsefenin faaliyetidir.

48:6.28 (554.2) Mota yüksek bir felsefenin çok daha fazlasıdır; bu felsefe bir göze karşılık iki gözün var olması gibidir; bu felsefe, anlamlar ve değerler üzerinde üç boyutlu bir etkiye sahiptir. Maddi insan evreni, düzlem biçiminde adeta bir gözle görür. Malikâne dünya öğrencileri; morontia yaşamının algılarını fiziksel yaşamın algıları ile bütünleştirerek, derin bir biçimde kâinatsal bakış açısına erişirler. Ve onlar; oldukça sabırlı bir biçimde malikâne dünya öğrencilerini ve morontia ilerleyiş unsurlarını eğiten, yüksek melekse danışmanların yorulmak bilmeyen hizmet boyunca bu maddi ve morontia bakış açılarını geniş bir gerçek odağa çekmeye yetkindirler. Yüksek meleklerin yüce düzeyine ait eğitim danışmanlarının birçoğu kariyerlerine, zamanın fanilerinin yeni özgürleştirilmiş danışmanları olarak başlar.

48:6.29 (554.3) 5. *Teknisyenler.* Bu unsurlar, yeni yükseliş unsurlarının kendilerini morontia âlemlerinin yeni ve görece tuhaf çevresine uyum sağlamalarında yardımcı olan varlıklardır. Geçiş dünyaları üzerinde yaşam; fiziksel ve morontia düzeylerinin enerjileri ve maddeleri ile, bir dereceye kadar ruhsal gerçeklikler ile gerçek iletişimi beraberinde getirir. Yükseliş unsurları, her yeni morontia seviyesine uyum sağlamak zorundadır; ve bu süreçlerin tümü içinde onlar, yüksek melek teknisyenleri tarafından oldukça fazla bir biçimde destek görürler. Bu yüksek melekler; Morontia Güç Yüksek Denetimcileri ve Üstün Fiziksel Düzenleyiciler ile birliktelikler halinde hareket edip, geçiş âlemleri üzerinde kullanılacak olan bu enerjilerin doğası ile ilgili olarak yükseliş kutsal yolcuların eğitmenleri olarak geniş bir biçimde faaliyet gösterir. Onlar; acil durum mekân katedicileri olarak hizmet

edip, buna ek olarak sayısız derecedeki diğer olağan ve özel görevleri yerine getirirler.

48:6.30 (554.4) 6. *Kaydedici-Eğitmenler*. Bu yüksek melekler; daha alt düzey evren âlemlerinin morontia iletişimlerine ait, insanlar ve meleklerin sahip olduğu ilişkilerin ruhsal ve fiziksel karşılıklı etkileşimlerinin kaydedicileridir. Onlar aynı zamanda, gerçeği kaydetmenin etkin ve verimli işleyiş biçimleri ile ilgili eğitmenler olarak hizmet etmektedir. Orada, ilgili bilginin ussal toplanışı ve eş güdümü içinde bir maharetin varlığı söz konusudur; ve bu sanat, göksel zanaatkârlar ile işbirliği halinde daha yüksek bir aşamaya getirilir; yükseliş fanileri bile böylelikle, kaydedici yüksek meleğe bağlı hale gelmektedir.

48:6.31 (554.5) Yüksek melek düzeylerinin tümüne ait kaydediciler, sahip oldukları belirli bir vakti morontia ilerleyiş unsurlarına ait eğitim ve hazırlanışına adanmıştır. Zamanın gerçeklerine ait bu meleksel sorumlular, gerçeği arayan unsurların tümünün en yüksek eğitmenleridir. Jerusem'den ayrılmadan önce siz, Satania ve onun sahip olduğu 619 yerleşik dünyanın tarihi ile oldukça aşina bir konuma geleceksiniz; ve bu anlatımın büyük bir kısmı, yüksek meleksel kaydediciler tarafından sizlere aktarılacaktır.

48:6.32 (554.6) Bu meleklerin tümü, zamanın gerçeklerinin ve ebediyetin doğruluklarının en alt düzey unsurlarından en yüksek sorumlularına uzanan bir kapsamda kaydedicilerin zinciri içinde mevcut bulunmaktadır. Bir zaman aralığında onlar sizlere; aklınıza ek olarak ruhunuzu genişleten bir biçimde, gerçekliğe ek olarak doğruluğu aramayı öğretecektir. Mevcut an içerisinde bile siz, bilginin kuru kumlarını sulamaya

ek olarak kalbinizin bahçesine su vermeyi öğrenmelisiniz. Hiçbir civciv, yumurta kabuğu olmadan dünyaya gelemezdi; ve her kabuk, civciv yumurtadan çıkınca değerini yitirmektedir. Ancak zaman zaman yapılan hata o kadar büyük olur ki, onun açığa çıkarılış vasıtasıyla telafisi; bu hatanın uygulanışsal olarak ortadan kaldırılması için temel bir biçimde gerekli olan bahse konu bu yavaşça büyüyen doğrular için hayati öneme sahiptir. Çocuklar kendi nihai hedeflerine sahip oldukları zaman bu nihai amaçların önünü kesmeyin; bırakın onlar evlatlarınız içinde büyümeye devam etsin. Ve siz insanlar olarak düşünmeye başlayınca, çocuklar olarak dua etmeyi aynı zamanda öğrenmelisiniz.

48:6.33 (555.1) Kanun yaşamın kendisidir, onun davranış kuralları yaşamı oluşturmamaktadır. Kanuna karşı gelen bir eylem kötülüktür, yaşam ile ilgili davranışlara ait kuralların yerine getirilmemesi değildir; yaşamın *kendisi* kanundur. Gerçek dışılık bir anlatım tekniği sorunsalı değildir, yalnızca gerçeğin bir bilinçli olarak bir saptırılışıdır. Doğumun yaşamları içinde ebeveynsel yaşamın yeniden ifade edilmesi biçiminde, eski gerçeklerden yeni resimlerin yaratılması gibi durumlar gerçeğin sanatsal zaferleridir. Temel olan gerçeğin en ufak bir biçimde kıvrılması veya saptırılması olarak, gerçek olmayan bir amaç için bilinçli bir biçimde bir saç telinin hareketinin gölgesinin yansıtılması gibi durumlar yanlışsallığı oluşturur. Ancak sözüm ona değişmeyen doğru şeklinde adlandırılan doğrunun bükülmeyen metal haline gelmesi, tabakalaşmış doğru biçiminde bilgiselleştirilen doğruluğun putlaştırılması bir varlığı soğuk gerçeğin kapalı dairesi içinde kör bir biçimde hapseder. Biri gerçek ile ilgili teknik bakımından haklı olabilir, ancak doğruluk bakımından sonsuza kadar haksızdır.

7. *Hizmetkâr Yedek Unsurlar.* Geçiş yüksek meleklerine ait düzeylerin tümünün geniş bir birliği, ilk malikâne dünyası üzerinde tutulmaktadır. Nihai son koruyucularına ek olarak bu geçiş hizmetkârları, yüksek meleklerle ait tüm düzeylerin insanların yakınına gelmektedir; ve sizin dinlence zamanlarınızın birçoğu onlar ile birlikte geçecektir. Melekler hizmette bulunmaktan büyük keyif alırlar; ve onlar görevlendirilmedikleri zaman sıklıkla gönüllüler olarak hizmet etmektedirler. Bir yükseliş fanisinin birçoğunun ruhu ilk kez, yüksek melekseel yedek unsurlarının gönüllü hizmetleri ile kişisel arkadaşlık vasıtasıyla hizmet etmek için gösterilen iradenin kutsal ateşi tarafından tutuşmuştur.

Onlardan siz hissettiğiniz baskının istikrarı ve kesinliğini geliştirmesini; inançlı ve azimli, bununla birlikte güler yüzlü olmayı; şikâyet etmeden zorlukları kabul etmeye ek olarak güçlükler ve belirsizlikler ile korku duymadan yüzleşmeyi öğreneceksiniz. Onlar size şu soruyu soracaklar: “Eğer başarısız olursan, yılmadan yeniden denemek için düştüğün yerden kalkacak mısın?” Eğer siz başarılı olursanız; ruhani mevcudiyetin özgürlüğüne erişme amacıyla maddi durağanlığın zincirlerini uzun uğraşlar sonunda kırmak için her çabaya başvurarak, istikrarlı ve ruhsallaşmış bir tutum biçiminde oldukça iyi dengelenmiş bir tavrı korumaya devam edecek misin?

Fanilere benzer biçimde bu melekler bile birçok hayal kırıklığına sebep olmuşlardır; ve onlar size zaman zaman, en çok hayal kırıklığı yaratan hayal kırıklıklarınızın sizin en büyük lütuflarınız haline geldiğini göstereceklerdir. En sıkıca

tutunduğunuz umutlarınızın ölümü biçiminde, zaman zaman bir tohumun toprağa ekilmesi; yeni yaşam ve yeni olanağın meyvelerini vermesi için yeniden doğumundan önce, onun ölümünü gerektirir. Ve bu deneyimlerden siz, daha az acıdan ve hayal kırıklığından muzdarip olmayı; ilk önce diğer kişilikler ile ilgili daha az kişisel tasarımlarda bulunarak ve bunun sonrasında inançlı bir biçimde görevinizi yerine getirdiğiniz zaman payınıza düşeni kabul ederek, öğreneceksiniz.

48:6.37 (555.5) Siz, kendinizi haddinden fazla ciddiye alarak yükümlölüklerinizi arttırdığınızı ve başarınızın ihtimalini azalttığınızı öğreneceksiniz. Hiçbir şey bu dünya veya bir sonraki biçiminde sizin âlemsel düzeyinize ait görevinin önüne geçemez. Bir sonraki âlem için hazırlanma görevi oldukça önemlidir, fakat mevcut an içinde yaşadığınız dünyanın görevine ait öneme hiçbir şey denk değildir. Ancak *görev* önemliyken *birey* bu düzeyde değildir. Kendinizi önemli gördüğünüz zaman, benlik soyluluğunun giyilmesi ve çıkarılması için o kadar çok enerji kaybedersiniz ki, görev için geriye çok az bir enerji kalır. Görevin önemsizliği biçiminde, bireyin önemliliği olgunlaşmamış yaratılmışları fazlasıyla yormaktadır; bireyselliğin kendisi yorgunluğu yaratmaktadır, kazanım için çaba değildir bu yorgunluğu yaratan. Eğer bireysel öneminizi geride bırakırsanız siz önemli görevlerde bulunabilirsiniz; eğer bireyselliğinizi dışarıda tutarsanız birçok şeyi tek bir şeyi yaparmış gibi gerçekleştirebilirsiniz. Çeşitlilik dinlendiricidir; yoran ve bitkinlik yaratan tek düzeliktir. Her günün sonunda diğer bir gün birbirine benzerdir — tıpkı yaşam veya diğer bir değişle ölümün alternatifi gibi.

7. Morontia Mota

48:7.1 (556.1) Morontia motasının daha alt düzlemleri doğrudan bir biçimde insan felsefesinin daha yüksek seviyeleri ile bütünleşir. İlk malikâne dünyası üzerinde, paralel işleyiş biçimi vasıtasıyla daha az ilerleme kaydetmiş öğrencilerin eğitimi uygulanmaktadır; bu işleyiş biçimi, bir sütunda mota anlamlarının daha basit kavramlarının sunuluşundan ve onun tam karşı sütununda ise fani felsefenin benzer örneklerinin verilmesinden oluşur.

48:7.2 (556.2) Yakın bir zaman içinde, Satania'nın ilk malikâne dünyası üzerinde bir görevi yerine getirirken ben, bu eğitim yöntemini gözlemlemek için imkâna sahip oldum. Dersin mota içeriğini temsil etmeye girişmemeliyim ancak benim; yeni malikâne dünya sakinlerinin öncül çabaları içinde motanın anlamını ve önemini kavramak için bu unsurlara yardım etmek amacıyla tasarlanan görsel araçlar olarak bu morontia öğretmenin kullandığı insan felsefesinin yirmi sekiz ifadesini kaydetmeme izin verilmiştir. İnsan felsefesinin bu örneklendirilişleri şunlardı:

48:7.3 (556.3) 1. Özelleşmiş yeteneğin herhangi bir sergilenişi, ruhsal yetkinliğe sahip olmayı göstermemektedir. Zekilik, gerçek karakterin yerine kullanılabilecek bir nitelik değildir.

48:7.4 (556.4) 2. Az insan, gerçekten sahip oldukları inancın gerekliliği uyarınca yaşamaktadır. Nedensiz korku, evirilen fani ruhu üzerine uygulanan üstün bir ussal sahteciliktir.

48:7.5 (556.5) 3. İçkin yetkinlikler aşılamaz; bir pint hiçbir zaman bir quartlık sıvıyı tutamaz. Ruhani kavram, mekanik bir biçimde maddi hafıza kalıbına sokulamaz.

48:7.6 (556.6) 4. Az fani ezelden beri, doğa ve lütfun birleşmiş hizmetleri tarafından oluşturulan kişilik saygınlıklarının toplamına herhangi bir biçimde yaklaşmaya cesaret etmiştir. Fakirleşmiş ruhların büyük bir çoğunluğu gerçekte zengindir; ancak onlar buna inanmayı reddetmektedir.

48:7.7 (556.7) 5. Zorluklar olağan yaşamı tehdit edebilir ve korku duyan kişiyi alt edebilir; ancak onlar sadece En Yüksek Unsur'un gerçek evlatlarını harekete geçirir.

48:7.8 (556.8) 6. Ayrıcalığı zarar vermeden memnuniyetle yaşamak, özgürlüğe başkalarının özgürlüklerine karşı gelmeden sahip olmak, gücü elinde barındırmak ve bireysel yücelme için onu kararlı bir biçimde kullanmayı reddetmek gibi nitelikler yüksek medeniyetin belirleyici özellikleridir.

48:7.9 (556.9) 7. Kör ve önceden görülmeyen kazalar kâinat içinde gerçekleşmemektedir. Ne de göksel varlıklar, onun doğruluk ışığı yolunda hareket etmeyi reddeden alt düzey varlıklarına yardım etmektedir.

48:7.10 (556.10) 8. Çaba her zaman neşeyi beraberinde getirmez; ancak, ussal çaba olmadan da hiçbir mutluluk var olmaz.

48:7.11 (556.11) 9. Eylem her zaman güçlülüğü elde eder; ölçülülük cezpt eder.

48:7.12 (556.12) 10. Doğruluk, gerçek anlamın armoni akortlarını çalar, ve bu melodi kâinatın bütünü boyunca, Sınırsız'ın tanışmasına bile ulaşacak şekilde, yankılanır.

48:7.13 (556.13) 11. Zayıf olan, zamanın çözümlemesini beklemeye kaçarak eğilim gösterir; ancak, güçlü olan, bunun yerine, eylemde bulunur. Yaşam bir günün görevinden başka bir şey değildir — onu hakkıyla yerine getirin. Eylem bize, sonuçlar Tanrı'ya aittir.

48:7.14 (556.14) 12. Kâinatın en büyük ızdırabı hiçbir zaman yaşanmamıştır. Faniler yalnızca, sıkıntıları deneyimleyerek bilgeliği öğrenir.

48:7.15 (556.15) 13. Yıldızlar en iyi deneyimsel derinliklerin yalnız tecridinden gözlenir, aydınlatılmış ve mest edici dağ tepelerinden değil.

48:7.16 (556.16) 14. Birlikteliklerinizin arzularını doğruluk için bileyin; yalnızca istenildiği zaman tavsiyenizi verin.

48:7.17 (557.1) 15. Yapmacıklık, fakir ruhun zengin görünmeye gayreti biçiminde, bilge görünmek için cahilin saçma çabasıdır.

48:7.18 (557.2) 16. Siz, içten bir biçimde hissederek deneyimleyinceye kadar, ruhsal doğruluğu algılayamazsınız; ve birçok doğruluk zorluklar dışında gerçek anlamıyla hissedilemez.

48:7.19 (557.3) 17. Tutku bütünüyle toplumsallaşmadıkça tehlikelidir. Eylemlerinizi erdemlerinizi değerli kılmadıkça hiçbir erdeme gerçek anlamıyla erişmemişsiniz demektir.

48:7.20 (557.4) 18. Sabırsızlık, bir ruhaniyet zehridir; kırgınlık, bir yaban arısının kovanına savrulmuş bir kaya gibidir.

48:7.21 (557.5) 19. Endişe terk edilmelidir. Hiçbir zaman gerçekleşmeyen hayal kırıklıklarına katlanmak en zordur.

48:7.22 (557.6) 20. Yalnızca bir şair olağan mevcudiyetin ortak nesri içinde şairliği kavrayabilir.

48:7.23 (557.7) 21. Herhangi bir sanatın en yüksek amacı görsel araçları vasıtasıyla; zamanın duygularını ebediyetin düşüncesi içinde belirgin bir hale getirme biçiminde, daha yüksek bir evren gerçekliğinin haberciliğini yapmaktır.

48:7.24 (557.8) 22. Evrim halindeki ruh; ne yaptığı değil, onunla neyi amaçladığıyla kutsal kılınmıştır.

48:7.25 (557.9) 23. Ölüm, ussal iyeliğe veya ruhsal kazanıma hiçbir şey katmamıştır; ancak ölüm, *kurtuluş* bilincine deneyimsel düzeyi katmıştır.

48:7.26 (557.10) 24. Ebediyetin nihai sonu, günbegün yaşamın kazanımları tarafından anbean belirlenir. Bugünün eylemleri, yarının nihai sonudur.

48:7.27 (557.11) 25. Büyüklük; güçlülüğe sahip olmakta değil, bu türden gücün bilge ve kutsal bir biçimde kullanılmasında yatar.

48:7.28 (557.12) 26. Bilgiye ancak paylaşılarak sahip olunur; bilgi, bilgelik tarafından korunup, derin sevgiyle toplumsallaşır.

48:7.29 (557.13) 27. İlerleme bireyselliğin gelişimini gerektirir; sahip olunan koşullar için duyulan tatminkârlık tek-tipliliğinin devamını arzular.

48:7.30 (557.14) 28. Herhangi bir ifadenin tartışmacı savunması, onun içinde taşıdığı doğruluk ile ters orantılıdır.

48:7.31 (557.15) Daha gelişmiş öğrenciler daha sonraki dünyalar üzerinde kâinatsal kavrayışı ve morontia motasının daha yüksek düzeylerini etraflıca öğrenirken, bu türden bilgiler birinci malikâne dünyası üzerinde yeni başlayan öğrencilerin çalışma görevidir.

8. Morontia İlerleyiş Unsurları

48:8.1 (557.16) Aşkın-evren süreci içinde malikâne dünyalarından mezuniyet anından ruhaniyet düzeyine olan erişim zamanına kadar yükseliş fanileri, morontia ilerleyiş unsurları olarak adlandırılmaktadır. Bu muhteşem ara yaşam boyunca sizin ilerleyişiniz, cezp edici bir anı biçiminde unutulmaz bir deneyim olacaktır. Bu dünya; yükseliş unsurlarının bu vasıtaıyla Cennet üzerinde Tanrı'yı bulma biçimindeki zamanın amacını yerine getirdikleri, ruhaniyet yaşamı ve yaratılmış kusursuzluğunun nihai kazanımına açılan evrimsel kapıdır.

48:8.2 (557.17) Yükseliş yaratılmışları için bu özenle hazırlanmış evren eğitim okulu biçiminde, fani ilerleyişinin bu morontia ve onu takip eden ruhaniyet düzeninin tümü içinde belirli ve kutsal bir amaç bulunmaktadır. Zamanın yaratılmışlarına asli evrenin işleyişi ve idaresine ait ayrıntıları etraflıca öğrenmeleri için bir mezuniyet olanağının sunulması Yaratıcılar'ın tasarımıdır; ve eğitimin bu uzun süreci, kademeli olarak kurtuluş fanisinin

yükseliş ve yükselişin her aşamasına katılımı tarafından en iyi bir biçimde yerine getirilmektedir.

48:8.3 (558.1) Fani kurtuluş tasarımı, işlevsel ve hizmetsel bir amaca sahiptir; siz bu kutsal emek ve zorlu eğitimin tümünü yalnızca, ebedi mutluluk ve ebedi rahatlığı memnuniyetle yaşacağınız güne en sonunda ulaşabilmeniz için almamaktasınız. Orada, mevcut evren çağının ufkunun ötesinde gizlenmiş olan aşkın hizmetin bir amacı bulunmaktadır. Eğer Tanrılar sizleri yalnızca bir uzun ve ebedi neşe gezintisine çıkarmış olsalardı onlar kesin bir biçimde; eğitimciler ve öğretmenler olarak göksel yaratımın temel bir parçasının gerekliliği biçiminde bütün evreni çok geniş bir şekilde tek bir engin ve karmaşık işlevsel eğitim okuluna dönüştürmez, ve bunun sonrasında sizlere teker teker deneyimsel eğitimin bu devasa evren okulu boyunca rehberlik ederek zamanını çağlar boyunca harcamazdı. Fani ilerleyişinin düzeninin geliştirilmesinin mevcut haldeki düzenlenmiş evrenin ana görevlerinden biri olduğu göze çarpmaktadır; ve yaratılmış uslara ait sayısız düzeylerin büyük bir çoğunluğu, bu ilerleyici kusursuzluk tasarımının herhangi bir fazının geliştirilmesine ya doğrudan veya dolaylı olarak katılmaktadır.

48:8.4 (558.2) Fani insandan İlahiyat ile olan bütünleşmeye kadar yaşam mevcudiyetinin yükseliş ölçeğinin kat edilişinde, siz gerçekte; mevcut evren çağının sınırları içinde kusursuzlaştırılmış yaratım mevcudiyetinin her olası fazı ve düzeyine ait içkin yaşamı deneyimleyeceksiniz. Fani insandan Cennet'e kadar kesinliğe erişecek olan unsur; usun yaşam düzeyleri için mevcut haldeki olası her şeyi içine alan bir biçimde, sınırlı yaratılmış varlıklarının şu an

kusursuzlaştırılabilir her şey ile bütünleşir. Eğer kesinliğe erişecek olan Cennet unsurunun gelecek nihai sonu, şu an yapım aşamasında olan yeni evrenler içinde görev yapmak ise: bu yeni ve gelecek yaratım içinde; insandan meleğe, melekten ruhaniyete ve ruhaniyetten Tanrı'ya olan kesinliğe erişecek fani unsurların çağlar boyu süren ilerleyişlerinin aşamalarından biri biçiminde, yükseliş eğitimlerinin bir parçası olarak onların herhangi bir dünya içinde deneyimledikleri yaşamdan bütünüyle farklı yaşama sahip olacak deneyimsel varlıklara ait hiçbir yaratılmış düzeyin bulunmayacak olması teminat altına alınmıştır.

48:8.5 (558.3) [Nebadon'un bir Başmelek unsuru tarafından sunulmuştur.]

49. Makale

Yerleşik Dünyalar

49:0.1 (559.1) FANİLER tarafından yerleşik dünyaların tümü, köken ve doğa bakımından evrimseldir. Bu âlemler, zaman ve mekân ırklarına ait evrimsel beşik biçiminde büyütme yeridir. Yükseliş yaşamının her birimi, bir sonraki mevcudiyet aşaması için gerçek bir eğitim okuludur; ve bu durum insanın ilerleyici Cennet yükselişinin her aşaması için gerçeklik gösterir; aşkın-evren düzeyine olan aktarımlarından ve birinci-düzyer ruhaniyet mevcudiyetine erişimlerinden önce yükseliş fanilerinin katılamadıkları bir okul biçiminde, Melçizedekler'in nihai evren yönetim merkez okuluna ait olarak bir evrimsel gezegen üzerinde başlangıçsal fani deneyimi aynı doğruluğu taşımaktadır.

49:0.2 (559.2) Yerleşik dünyaların hepsi temel olarak, yerel sistemler bünyesine göksel idareler için toplanmıştır; ve bu yerel sistemlerin her biri, yaklaşık olarak bin evrimsel dünya ile sınırlandırılmıştır. Bu sınırlandırma, Zamanın Ataları'nın hükmü doğrultusunda gerçekleştirilmiştir; ve o, kurtuluş düzeyi fanilerinin üzerinde yaşadıkları mevcut evrimsel gezegenler ile ilgilidir. Ne ışık ve yaşam üzerinde kesin bir biçimde konumlanan dünyalar, ne de yaşam gelişiminin insan öncesi aşamasında bulunan gezegenler bu topluluk içinde bulunmaktadır.

49:0.3 (559.3) Satania'nın kendisi, yalnızca 619 yerleşik dünyayı taşıyan tamamlanmamış bir gezegendir. Bu tür gezegenler dizisel olarak, irade sahibi yaratılmışları tarafından ikamet edilen dünyalar biçiminde, yerleşik dünyalar olarak kaydedilişlerine göre sayılandırılmıştır. Böylelikle Urantia'ya *Satania'nın 606'ıncı* dünya rakamı verilmiştir; bu rakam, uzun evrimsel yaşam sürecinin insan varlıkların oraya çıkışı ile sonuçlandığı yer olan bu yerel sistem içindeki 606'ıncı dünya anlamına gelmektedir. Orada, yaşam-kazanım aşamasına yaklaşan otuz altı yerleşik olmayan gezegen bulunmaktadır; ve onlardan birkaçı mevcut an içerisinde Yaşam Taşıyıcıları tarafından hazır hale getirilmektedir. Orada yaklaşık olarak önümüzdeki birkaç milyon yıl içinde yaşam aktarımı için hazır hale gelmek için evirilen yaklaşık iki yüz âlem bulunmaktadır.

49:0.4 (559.4) Gezegenlerin tümü, fani yaşama ev sahipliği yapmak için uygun değildir. Çok yüksek eksensel dönüş hızına sahip olan küçük gezegenler yaşam sahaları için bütünüyle elverişsizdir. Satania'nın fiziksel sistemlerinin birkaçında merkezi güneşin etrafında dönen gezegenler, büyük

k t lelerinin oldukça baskın çekime neden olması sebebiyle, yaşam için gerekenden fazla büyüktür. Bu devasa   lemlerin birçoğu, zaman zaman yarım düzine veya daha fazla olan, uydulara sahiptir; ve bu aylar sıklıkla, neredeyse yaşam için oldukça elverişli olan bir biçimde, büyüklük bakımından Urantia'nın kine çok yakındır.

49:0.5 (559.5) Birinci dünya olarak, Satania'nın en eski yerleşim dünyası; devasa bir karanlık gezegen etrafında dönen ancak üç komşu güneşin farklılaşan ışığı tarafından aydınlatılan kırk dört uydunun biri biçiminde Avona'dır. Avona, ilerleyici medeniyetin gelişmiş bir düzeyidir.

1. Gezegensel Yaşam

49:1.1 (559.6) Zaman ve mekânın evrenleri, kademeli gelişim içerisindedir; yüzeysel veya göksel biçimde yaşamın ilerleyişi ne keyfi ne de b y seldir. Kâinatsal evrim, her zaman tahmin edilemeyen biçimde anlaşılmaz olabilir, ancak bu evrim kesin bir biçimde rastlantısal değildir.

49:1.2 (560.1) Maddi yaşamın biyolojik birimi kimyasal, elektriksel ve diğer temel enerjilerin ortak birlikteliği biçiminde protoplazmasal hücredir. Kimyasal oluşum yöntemleri her sistem için farklılık göstermektedir; ve yaşayan hücrenin yeniden üretim işleyiş biçimi her yerel evren için kısmen farklıdır; ancak Yaşam Taşıyıcıları her zaman, maddi yaşamın öncül tepkilerini başlatan yaşayan katalizörlerdir; onlar, yaşayan maddenin enerji döngülerinin başlatıcılarıdır.

49:1.3 (560.2) Yerel bir sistemin dünyalarının tümü, hataya yer bırakmayan fiziksel bir ortak ba ı sergilemektedir; yine de her

gezegen kendisine ait özel yaşam ölçeğine sahiptir, hiçbir iki dünya bitkisel ve hayvansal yaşam bakımından birbirine tıpatıp benzememektedir. Sistem yaşam türleri içinde bu gezegensel farklılaşmalar, Yaşam Taşıyıcıları'nın kararları sonucunda gerçekleşmiştir. Fakat bu varlıklar ne değişken ne de tutarsız unsurlardır; evrenler yasa ve düzen uyarınca işletilmektedir. Nebadon'un yasaları, Salvington'un kutsal emirleridir; ve Satania içinde yaşamın evrimsel düzeyi, Nebadon'un evrimsel işleyiş yöntemi ile uyumlu haldedir.

49:1.4 (560.3) Evrim, insan gelişiminin temel kuralıdır; ancak bu sürecin kendisi, farklı dünyalar üzerinde büyük değişiklikler göstermektedir. Yaşam zaman zaman, Urantia'da olduğu gibi, bir merkez veya üç merkez içinde başlatılır. Atmosfersel dünyalar üzerinde, yaşam sıklıkla bir deniz kökenine sahiptir; ancak bu durum her dünya için gerçeklik göstermez; bu durum, bir gezegenin fiziksel düzeyine oldukça bağlıdır. Yaşam Taşıyıcıları, kendilerinin yaşam başlatma faaliyetleri içinde büyük bir özgürlüğe sahiptir.

49:1.5 (560.4) Gezegensel yaşamın gelişmesi içinde bitkisel tür her zaman hayvansaldan önce gelir, ve bu tür hayvan yöntemlerin farklılaşmasından önce oldukça bütüncül bir biçimde gelişir. Hayvansal türlerin tümü, yaşayan varlıkların öncül bitkisel krallığının temel yöntemlerinden geliştirilmiştir; onlar ayrı bir biçimde düzenlenmemiştir.

49:1.6 (560.5) Yaşam evriminin öncül aşamaları bütünüyle, sizin mevcut zamanlardaki gözlemlerine uyumluluk göstermez. *Fani insan evrimsel bir rastlantı değildir.* Orada, mekânın âlemleri üzerinde gezegensel yaşam tasarımının kendisini gerçekleştirmesini belirleyen evrensel bir yasa biçiminde

oldukça kesin biçimde oluşturulmuş bir sistem mevcut bulunmaktadır. Zaman ve türlerin geniş sayılarının üretilmesi, birbiri ile orantılı etkiler değildir. Fare fillerden çok daha çabuk bir biçimde çoğalabilir, ancak filler farelere kıyasla daha hızlı bir biçimde evrilir.

49:1.7 (560.6) Gezegensel evrimin süreci, düzenli ve denetlenen bir nitelikte bulunmaktadır. Yaşamın daha alt düzey topluluklarından daha yüksek organizmalarının gelişimi rastlantısal değildir. Zaman zaman evrimsel süreç geçici bir biçimde, seçilen varlıklar içinde taşınan yaşam plazmasının belirli elverişli hatlarının tahribatı sonucunda gecikmeye uğramaktadır. Sıklıkla, insan kalıtımının tek bir üstün kıvrımının kaybı sonucunda gerçekleşen hasarı karşılamak çağlar almaktadır. Yaşayan protoplazmasının seçilmiş ve üstün kıvrımları, bir kez ortaya çıktıktan sonra çok titiz ve ussal bir biçimde korunmalıdır. Ve yaşamın bu üstün potansiyelleri yerleşik dünyalarının birçoğu üzerinde Urantia'ya kıyasla çok daha yüksek bir biçimde değerli görülmektedir.

2. Gezegensel Fiziksel Türler

49:2.1 (560.7) Her sistem içinde bitkisel ve hayvansal yaşamın ortak ve temel işleyiş yöntemi mevcut bulunmaktadır. Ancak Yaşam Taşıyıcıları sıklıkla; mekânın sayısız dünyası üzerinde onlarla yüz yüze gelen değişen fiziksel şartlara uyum sağlamak için, bu temel işleyiş yöntemlerini değiştirmenin gerekliliği ile karşılaşır. Onlar, fani yaratımın genelleşmiş bir sistem türünü teşvik ederler; ancak orada, yedi farklı fiziksel türe ek olarak bu yedi devasa farklılaşmanın binlerce küçük çaplı değişken biçimi mevcut bulunmaktadır:

49:2.2 (561.1) 1. Atmosfersel türler.

49:2.3 (561.2) 2. Elementsel türler.

49:2.4 (561.3) 3. Çekimsel türler.

49:2.5 (561.4) 4. Isısal türler.

49:2.6 (561.5) 5. Elektriksel türler.

49:2.7 (561.6) 6. Enerjisel türler.

49:2.8 (561.7) 7. İsimlendirilmemiş türler.

49:2.9 (561.8) Satania sistemi; her ne kadar bazıları oldukça ayrı bir biçimde kendini gösterse de, bu türlerin hepsini ve sayısız dolaylı topluluğu bünyesinde barındırmaktadır.

49:2.10 (561.9) 1. *Atmosfersel türler*. Fani yaşam alanı dünyalarına ait fiziksel farklılıklar başlıca atmosferin doğası tarafından belirlenir; yaşamın gezegensel farklılaşmasına katılan diğer etkiler göreceli küçük çaplıdır.

49:2.11 (561.10) Urantia'nın mevcut atmosferel düzeyi, insan türünün solunum desteği için neredeyse en elverişli bir konumdadır; ancak insan türü öyle bir biçimde değişikliğe uğratılabilir ki insan atmosfer üstü ve atmosfer altı gezegenlerin ikisinde de yaşayabilir. Bu türden değişiklikler aynı zamanda, çeşitli yerleşik âlemler üzerinde oldukça farklı bir biçimde değişiklik gösteren hayvansal yaşamı da içine alır. Atmosfer altı ve atmosfer üstü dünyalar üzerinde hayvan düzeylerinin oldukça büyük değişimi mevcut bulunmaktadır.

49:2.12 (561.11) Satania'nın atmosferel türlerinin tümü içinde; onların yaklaşık yüzde iki buçuğu alt-solunum unsurları, yaklaşık yüzde beşi aşkın-solunum unsurları, ve yüzde doksan birden fazlası ise orta-düzey-solunum unsurları biçimde toplamda Satania dünyalarının doksan sekiz buçuğunu oluşturur.

49:2.13 (561.12) Urantia ırkları gibi varlıklar, orta-düzey-solunum unsurları biçiminde sınıflandırılır; siz, fani mevcudiyetinin ortalama veya olağan solunum düzeyini temsil etmektesiniz. Eğer ussal yaratılmışlar, yakın gezegeniniz Venüs'e benzer bir atmosfere sahip olan bir gezegen üzerinde ikamet etmek durumunda olsalardı; aşkın-solunum topluluğuna ait olacaklardı; bunun yanı sıra dış komşunuz Mars'a ait bir ince atmosfere sahip olan bir gezegen üzerinde ikamet eden unsurlar alt-solunum unsurları olarak adlandırılacaktı.

49:2.14 (561.13) Eğer faniler, tıpkı sizin ayınızda olduğu gibi, havasız bir gezegen üzerinde ikamet etmek durumunda olsalardı; onlar, solunumda-bulunmayanların ayrı bir topluluğuna ait olacaklardı. Bu tür; gezegensel çevreye olan köklü veya uç bir uyumu temsil etmekte olup, ayrı bir sınıf altında değerlendirilmektedir. solunumda-bulunmayan unsurlar, Satania dünyalarının geride kalan yüzde bir buçuğunu oluşturmaktadır.

49:2.15 (561.14) 2. *Elementsel türler*. Bu farklılaşmalar; fanilerin su, hava ve toprak ile olan ilişkileri ile ilgilidir; ve bu yaşam alanları ile ilişkide bulunan ussal yaşamın dört farklı türü bulunmaktadır. Urantia ırkları kara düzeyine aittir.

49:2.16 (561.15) Bazı dünyaların öncül çağları sürecinde hüküm süren çevreyi tahayyül etmek sizin için oldukça imkânsız bir durumdur. Bu olağandışı koşullar; elverişli bir kara-ve-atmosfer çevresini sağlayan bu gezegenlerin çok öncül zamanlarına kıyasla, evirilen hayvan yaşamının daha uzun süreçler boyunca kendisine ait denizsel bakım yaşam alanı içinde kalışını gerekli kılmaktadır. Bunun tersine, aşkın-solunum unsurlarının bazı dünyaları üzerinde gezegen gereğinden fazla büyük olmadığı zaman, atmosferyel geçişe hazır bir biçimde uyum sağlayabilen fani türünü sağlamak zaman zaman daha uygundur. Bu hava yönlendiricileri zaman zaman su ve kara topluluklarının arasına girer; ve onlar her zaman bir dereceye kadar, nihai olarak kara sakinleri haline evirilen bir biçimde, kara üzerinde yaşar. Ancak bazı dünyalar üzerinde onlar, toprak türü varlıkları haline gelmelerinden sonra bile çağlar boyunca uçmaya devam ederler.

49:2.17 (562.1) İnsan varlıklarının ilkel bir ırkına ait öncül medeniyetin şekillenmesini; bir bakışta bu olağandışı âlemlerin ilk ırklarının havasını ve ağaç tepelerini, diğerinde korunaklı sıcak iklim havzalarına ait sığ sularının içine ek olarak bu deniz bahçelerinin tabanını, kenarlarını ve kıyılarını gözlemlemek muhteşem ve eğlencelidir. Urantia üzerinde bile; ilkel insanın öncül ağaçsal atalarının yaptığı gibi, büyük kısmını ağaçların tepesinde yaşarak kendilerini korudukları ve ilkel medeniyetlerini geliştirdikleri uzun bir çağ bulunmaktadır. Ve Urantia üzerinde siz hala, hava yönlendiricileri olan (yarasa ailesi biçiminde) küçük memelilerin bir topluluğuna sahip bulunmaktasınız; ve deniz yaşam alanına ait foklarınız ve balinalılarınız aynı zamanda memeli düzeyinin bir parçasıdır.

49:2.18 (562.2) Satania’da bulunan elementsel türlerin tümü içinde, onların yüzde yedisi su, yüzde onu hava, yüzde yetmiş beşi toprak ve yüzde on üçü kara-ve-hava türlerinin birleşimidir. Fakat öncül us yaratılmışlarının bu değişimleri, ne insan balıkları ne de insan kuşlarıdır. Onlar, insan ve insan öncesi türlerine aittir; onlar ne aşkın balıklar ne de yüceltilmiş kuşlardır, onlar belirgin bir biçimde fanidir.

49:2.19 (562.3) 3. *Çekim türleri*. Yaratılmış tasarımının değişikliğe uğratılması vasıtasıyla us varlıkları öyle bir biçimde oluşturulmuşlardır ki, onlar; Urantia’dan küçük ve büyük âlemler üzerinde özgür bir biçimde faaliyet gösterebilmekte, ve böylelikle bir dereceye kadar en elverişli hacim ve yoğunluğa sahip olmayan bu gezegenlerin çekiminde ikamet edebilmektedir.

49:2.20 (562.4) Fanilerin çeşitli gezegensel türleri uzunluk bakımından varlılık gösterir, Nebadon içinde ortalama uzunluk yedi fitin biraz altıdır. Daha geniş dünyaların bazıları, yaklaşık iki buçuk fit uzunluğa sahip varlıklar tarafından yerleştirilmiştir. Fani beden uzunluğu bu düzeyden, ortalama büyüklüğe sahip gezegenler üzerinde ortalama uzunluklar boyunca ve daha küçük yerleşik dünyalar üzerinde yaklaşık on fite kadar uzanan bir kapsamda değişiklik gösterir. Satania’da dört fitin altında bulunan yalnızca tek bir ırk bulunmaktadır. Satania yerleşik dünyalarının yüzde yirmisi, daha geniş ve daha küçük gezegenler üzerinde ikamet eden değişikliğe uğramış çekim türlerinin fanileri ile yerleştirilmiştir.

49:2.21 (562.5) 4. *Sıcaklık türleri*. Urantia ırklarının yaşam aralık kapsamından daha yüksek ve daha alçak sıcaklıklara dayanabilecek yaşayan varlıkları yaratmak mümkündür. Isı-

düzenleyici işleyiş biçimlerine atfen sınıflandırılan varlıkların beş düzeyi mevcut bulunmaktadır. Bu ölçek üzerinde Urantia ırkları üçüncüdür. Satania dünyalarının yüzde otuzu, değişikliğe uğratılmış sıcaklık türlerinin ırkları ile yerleştirilmiştir. Orta düzey ısı topluluğu içinde faaliyet gösteren Urantia'ya kıyasla bu gezegenlerin; yüzde on ikisi daha yüksek sıcaklık, yüzde on sekizi ise daha düşük sıcaklık aralıklarında bulunmaktadır.

49:2.22 (562.6) *5. Elektrik türleri.* Dünyaların elektrik, manyetik ve elektronik davranışları çeşitlilik gösterir. Orada, âlemlerin farklılaşan enerjisine karşı koymak amacıyla çeşitli bir biçimlerde oluşturulan fani yaşamın on tasarımı bulunmaktadır. Bu on değişken tasarım aynı zamanda, olağan güneş ışığının kimyasal ışınlarına kısmen farklı şekillerde karşılık vermektedir. Ancak bu kısmi fiziksel çeşitlilikler, ussal veya ruhsal yaşamı hiçbir biçimde etkilememektedir.

49:2.23 (562.7) Fani yaşamın elektriksiz toplanışlarının tümü içinde, mevcudiyetin Urantia türü biçimindeki dördüncü sınıf neredeyse onların yüzde yirmi üçünü oluşturmaktadır. Bu türler şu şekilde dağıtılmıştır: dağılımın bütünü olarak 1. sınıf, yüzde bir; 2. sınıf, yüzde iki; 3. sınıf, yüzde beş; 4. sınıf, yüzde yirmi üç; 5. sınıf, yüzde yirmi; 6. sınıf, yüzde yirmi dört; 7. sınıf, yüzde sekiz; 8. sınıf, yüzde beş; 9. sınıf, yüzde üç; 10. sınıf, yüzde ikidir.

49:2.24 (563.1) *6. Enerjisel türler.* Dünyaların hepsi enerjinin alınımı bakımından birbirine benzememektedir. Yerleşik dünyalarının tümü, örneğin şu an Urantia üzerinde olduğu gibi, gazların solunum değişimi için elverişli atmosfere sahip değildir. Birçok gezegenin öncül ve sonraki aşamaları boyunca

sizin mevcut düzeyinizin varlıkları var olamazdı; ve bir gezegenin solum etkenleri çok yüksek veya çok düşük olduğunda, ancak ussal yaşam için tüm diğer temel gereksinimler yeterli olduğunda, Yaşam Taşıyıcıları Üstün Fiziksel Düzenleyicileri'nin ışık-enerji araçları ve ilk elden uyguladıkları güç dönüşümleri aracılığıyla doğrudan bir biçimde kendilerine ait yaşam-işleyiş değişimlerini yerine getirmeye yetkin varlıklar olarak fani mevcudiyetin değişikliğe uğramış bir türünü sıklıkla bu dünyalar üzerinde oluştururlar.

49:2.25 (563.2) Orada hayvansal ve fani beslenmesinin altı farklı türü mevcut bulunmaktadır: alt-solunum unsurları beslenmenin ilk türünü, deniz sakinleri ikinci ve Urantia üzerinde olduğu orta-düzey-solunum unsurları üçüncü türünü uygular. Aşkın-solunum unsurları enerji alınınının dördüncü türünü uygularken, solunumda-bulunmayan unsurlar besin ve enerjinin beşinci düzeyini kullanır. Enerji alınınının altıncı biçimi, yarı-ölümlü varlıklar ile sınırlıdır.

49:2.26 (563.3) *7. İsimlendirilmemiş türler.* Gezegensel yaşam içinde sayısız ek fiziksel farklılaşmalar bulunmaktadır; ancak bu farklılıkların tümü bütünüyle; anatomik değişiklikler, fizyolojik farklılaşmalar ve elektrokimyasal uyumdan kaynaklanan durumlardan ibarettir. Bu türden ayrışmalar ussal veya ruhsal yaşam ile ilgili değildir.

3. Solunumda-Bulunmayan Unsurlar'ın Dünyaları

49:3.1 (563.4) Yerleşik gezegenlerin büyük bir çoğunluğu, ussal varlıkların nefes alan türü ile yerleştirilmiştir. Ancak orada aynı zamanda, neredeyse hiç havaya sahip olmayan dünyalar üzerinde yaşamaya yetkin fanilerin düzeyleri mevcut

bulunmaktadır. Orvonton'un yerleşik dünyalarının tümü içinde bu tür onların yüzde yedisinden daha azdır. Nebadon içinde bu oran, yüzde üçten daha azdır. Satania'nın tümü içinde yalnızca bu türden dokuz dünya bulunmaktadır.

49:3.2 (563.5) Satania içinde, yerleşik dünyaların solunumda-bulunmayan türünün çok azı mevcut bulunmaktadır; çünkü Norlatiadek'in bu daha yakın bir zamanda düzenlenmiş birimi hala, göktaşsal mekân bedenleri ile doludur; ve koruyucu sürtünme sağlayıcı bir atmosfere sahip olmayan dünyalar, bu gezinti halindeki taşlar tarafından sürekli bir bombardımana maruz kalırlar. Kuyruklu yıldızların birçoğu bile göktaşı sürüsünden oluşmaktadır; ancak kural gereği onlar, maddenin daha küçük bedenleri tarafından engellenmektedir.

49:3.3 (563.6) Göktaşlarının milyonlarcası, Urantia'nın atmosferine saniyede yaklaşık iki yüz mil hızda günlük olarak giriş yaparlar. Solunumda-bulunmayan dünyalarda gelişmiş ırklar kendilerini göktaşı saldırısından, göktaşlarını yok etmek veya onların yönlerini değiştirmek amacıyla faaliyet gösteren elektriksel tesisatlar kurarak kendilerini korumak için birçok şeyi yapmak zorundadırlar. Büyük tehlike onları, göktaşlarının bu korunmuş alanların ötesine geçtiği zamanlarda beklemektedir. Bu dünyalar aynı zamanda, Urantia dünyası üzerinde bilinmeyen bir doğanın yıkıcı elektriksel fırtınalarına maruz kalmaktadır. Devasa enerji dalgalanmalarının yaşandığı bu zamanlarda sakinler, kendilerine ait özel koruyucu yalıtım yapılarına sığınmak durumundadır.

49:3.4 (563.7) Solunumda-bulunmayan unsurların dünyası üzerinde yaşam, Urantia üzerinde mevcut bulunandan köklü olarak farklıdır. Solunumda-bulunmayan unsurlar, Urantia ırklarının

yaptığı gibi, yemek yiyip su içmemektedirler. Bu özelleşmiş insanların sinir sistemi tepkileri, ısı-düzenleyici işleyiş biçimi ve metabolizması Urantia fanilerinin sahip olduğu bu tür beden etkinliklerinden kökensel olarak farklılık gösterir. Çoğalım dışında neredeyse yaşamın her faaliyeti farklılık gösterir; çoğalmanın yöntemleri bile bir biçimde farklıdır.

49:3.5 (564.1) qwSolunumda-bulunmyan dünyalar üzerinde hayvan varlıkları, atmosfırsel gezegenler üzerinde bulunanlardan kökensel olarak farklıdır. Yaşamın solunumda-bulunmayan tasarımı, bir atmosfırsel dünya üzerinde mevcudiyetin işleyiş biçim yöntemine kıyasla çeşitlilik gösterir; Ruhaniyet bütünleşmesi için adaylar biçiminde, kurtuluş süreci bakımından bile onların insanları farklılık gösterir. Yine de bu varlıklar; yaşamlarını memnuniyetle deneyimler ve atmosfırsel dünyalar üzerinde fanilerin yaşamı tarafından deneyimlenen görece benzer sınavışları ve neşeleri taşıyan âlemlerin etkinliklerini sürdürürler. Akıl ve karakter bakımından solunumda-bulunmayan unsurlar, diğır fani türlerine kıyasla farklılık göstermemektedir.

49:3.6 (564.2) Siz, faninin bu türüne ait gezegensel işleyişle ilgilenmekten daha fazlasını deneyimleyeceksiniz; çünkü varlıkların bu türden bir ırkı, Urantia'ya yakın bir uzaklıktaki bir âlemde ikamet etmektedir.

4. Evrimsel İrade Yaratılmışları

49:4.1 (564.3) Değışik dünyaların fanileri arasında büyük farklılıklar bulunmaktadır; aynı ussal ve fiziksel türe ait olan unsurlar arasında bile bu durum gerçeklik taşır; ancak, irade

soyluluğuna ait fanilerin tümü, iki ayaklılar biçiminde dikelmiş hayvanlardır.

49:4.2 (564.4) Orada altı temel evrimsel ırk bulunmaktadır: kırmızı, sarı ve mavi olmak üzere, üç başat; ve turuncu, yeşil ve çivit rengi olmak üzere, üç ikincil ırk mevcuttur. En yerleşik dünyalar bu ırkların hepsine sahiptir; ancak üç-düzeyde-beyin kazandırılmış gezegenlerin birçoğu yalnızca üç temel türe ev sahipliği etmektedir. Bazı yerel sistemler aynı zamanda yalnızca bu üç ırka sahiptir.

49:4.3 (564.5) İnsan varlıklarının ortalama özel fiziksel algı kazanımı, on ikidir; her ne kadar üç-düzeyde-beyin kazandırılmış fanilerin özel algıları, bir-ve-iki-düzeyde-beyin kazandırılmışlarınkine kıyasla onların biraz ötesinde olacak şekilde genişletilmiştir; onlar oldukça önemli bir farkla, Urantia ırklarından daha fazla görebilir ve duyabilir.

49:4.4 (564.6) qwÇoklu doğumlar haricinde, genç olanlar genellikle tekil olarak doğar; ve aile hayatı, gezegenlerin tüm türleri için oldukça ortaktır. Cinsi eşitlik, gelişmiş dünyaların tümü üzerinde hâkimdir; erkek ve kadın, akılsal kazanım ve ruhsal düzey bakımından eşittir. Bir cinsiyet diğeri üzerinde baskıcı egemenlik kurmayı amaçladığı müddetçe biz bir gezegeni barbarlıktan kurtulmuş olarak değerlendirmiyoruz. Yaratım deneyiminin bu niteliği her zaman, bir Maddi Erkek ve Kız Evlat'ın varışı sonrasında oldukça büyük bir ölçüde gelişme göstermiştir.

49:4.5 (564.7) Mevsimler ve sıcaklık değişimleri, güneş ile aydınlanan ve onunla ısıtılan gezegenlerin tümü üzerinde ortaya çıkmaktadır. Tarım, atmosfersel dünyaların tümü

üzerinde evrenseldir; toprağın ekimi, bu tür gezegenlerin tümüne ait gelişen ırklar için ortak bir amaçtır.

49:4.6 (564.8) Fanilerin tümü ilk zamanlarda; mevcut an içinde Urantia üzerinde deneyimlediğiniz gibi, ve her ne kadar muhtemel bir biçimde o kadar yaygın olmasa da, mikroskobik düşmanlarla aynı genel mücadeleleri vermişlerdir. Yaşamın uzunluğu farklı gezegenlerde, ilkel dünyalarda yirmi beş yıldan başlayarak daha gelişmiş ve daha eski âlemlerde neredeyse beş yüz yıla uzanan bir ölçekte çeşitlilik gösterir.

49:4.7 (564.9) İnsan varlıklarının tümü, kabilesel ve ırksal biçimde toplumsaldır. Bu topluluk ayrışması, kökenleri ve oluşumu içinde içkindir. Bu türden eğilimler yalnızca, gelişmekte olan medeniyet ve kademeli ruhsallaşma vasıtasıyla değişikliğe uğratılabilir. Yerleşik dünyaların toplumsal, ekonomik ve yönetsel sorunları, gezegenlerin çağı uyarınca çeşitlilik gösterir; ve onlar, kutsal Evlatlar'ın ardışık ikametleri tarafından etkilenir.

49:4.8 (564.10) Akıl; Sınırsız Ruhaniyet'in bahşedilişi olup, farklı çevreler içinde oldukça aynı biçimde faaliyet gösterir. Fanilerin akli, yerel sistemlerin irade sahibi yaratılmışlarının fiziksel doğalarını belirleyen yapısal ve kimyasal belirli farklılıklardan bağımsız olarak, birbirine benzemektedir. Kişisel ve fiziksel gezegensel farklılıklardan bağımsız olarak, fanilerin bu çeşitli düzeylerinin sahip oldukları akli yaşam, oldukça benzerdir; ve onların ölüm sonrasında gelen doğrudan süreçleri oldukça birbirine benzemektedir.

49:4.9 (565.1) Ölümsüz ruhaniyet olmadan fani akıl varlığını sürdüremez. İnsan akli fanidir; yalnızca bahşedilen ruhaniyet

ölümsüzdür. Kurtuluş, ölümsüz ruhun doğumu ve evrimi tarafından etkilenen biçiminde, Düzenleyici'nin hizmeti tarafından ruhsallaştırılmasına bağlıdır; en azından orada, Düzenleyici'nin maddi aklın ruhsal dönüşümünü yerine getirme görevine dair gelişmiş bir düşmansal tavır bulunmamaktadır.

5. Fanilerin Gezegensel Dizileri

49:5.1 (565.2) Fanilerin gezegensel dizilerinin yeterli bir tasvirinde bulunmak bir biçimde zor olacaktır, çünkü siz onların hakkında çok az şey bilmekte olup orada birçok çeşitliliğin varlığı söz konusudur. Fani yaratılmışlar, buna rağmen, sayısız bakış açısına göre incelenebilir; onlardan birkaçı şunlardır:

49:5.2 (565.3) 1. Gezegensel çevreye uyum.

49:5.3 (565.4) 2. Beyin-türü dizileri.

49:5.4 (565.5) 3. Ruhaniyet-algı dizileri.

49:5.5 (565.6) 4. Gezegensel-fani çağları.

49:5.6 (565.7) 5. Yaratılmış-soydaşlık sıraları.

49:5.7 (565.8) 6. Düzenleyici-ile-bütünleşme dizileri.

49:5.8 (565.9) 7. Dünyasal kaçışın işleyiş biçimleri.

49:5.9 (565.10) Yedi aşkın-evrenin yerleşik âlemleri, evrimsel yaratılmış yaşamının bu yedi genelleşmiş sınıflarının her birine ait herhangi bir veya daha fazla sınıflandırma içinde eş zamanlı olarak tasnif edilen faniler ile yerleştirilmiştir. Ancak bu genel sınıflandırmalar bile, midsonitler veya ussal yaşamın belirli

türleri için herhangi bir hükümde bulunmamaktadır. Yerleşik dünyalar, bu anlatımlarda yansıtıldığı biçimde, evrimsel fani yaratılmışlar ile yerleştirilmiştir; ancak orada diğer yaşam türleri de bulunmaktadır.

49:5.10 (565.11) 1. *Gezegensel çevreye uyum.* Yaratılmış yaşamın gezegensel çevreye olan uyumu bakımından yerleşik dünyaların üç genel topluluğu bulunmaktadır: olağan uyum topluluğu, köklü biçimde farklı uyum topluluğu ve deneyimsel topluluk.

49:5.11 (565.12) Gezegensel koşullara olan normal olağan uyumlar, daha önce incelenen genel fiziksel işleyiş yöntemlerini takip etmektedir. Solunumda-bulunmayan unsurların dünyaları, köklü veya uç bir uyumu örneklendirmektedir; ancak diğer türler anı zamanda bu topluluk içinde kabul edilmektedir. Deneyimsel dünyalar sıklıkla, olağan yaşam türlerine en elverişli bir biçimde uyum sağlamaktadır; ve bu ondalık gezegenler üzerinde Yaşam Taşıyıcıları, ortak yaşam tasarımları içinde yararlı değişkenlikleri sağlamaktadır. Sizin dünyanız bir deneyimsel gezegen olduğu için o, Satania içinde kardeş âlemlerden oldukça belirgin bir biçimde farklılık gösterir; Urantia üzerinde ortaya çıkan yaşamın birçok türü, başka bir yerde bulunmamaktadır; benzer bir biçimde birçok ortak tür sizin dünyanızda var olmamaktadır.

49:5.12 (565.13) Nebadon evreni içinde yaşamın değişikliğe uğratıldığı dünyaların tümü; sıralı bir biçimde birbirine bağlı olup, atanan idarecilerin sorumluluğuna verilen evren olaylarının özel bir nüfuz alanını oluşturur; ve bu deneyimsel dünyaların tümü dönemsel olarak, Tabamantia olarak Satania

içinde bilinen kıdemli bir kesinlik unsurunun baş idarecisi olduğu evren yöneticilerinin bir birliği tarafından teftiş edilir.

49:5.13 (566.1) *2. Beyin-türü dizileri.* Fanilerin tek fiziksel ortak iyeliği, beyin ve sinir sistemidir; yine de orada, beyin işleyiş biçiminin üç temel düzenlenişi bulunmaktadır: bir-düzey, iki-düzey ve üç-düzeyde-beyin kazandırılmış türler. Urantia unsurları; bir bakıma bir-düzeyde-beyin kazandırılmış fanilere oranla daha yaratıcı, daha maceraperest ve daha felsefi olarak, ancak üç-düzeyde-beyin kazandırılmış unsurlara kıyasla daha az ruhsal, daha az etik ve daha az ibadet-perver biçimde, iki-düzeyde-beyin kazandırılmış türlere aittir. Bu beyin farklılaşmaları insan öncesi hayvan mevcudiyetlerini bile belirlemektedir.

49:5.14 (566.2) Urantia unsurunun beyin zarının iki yarım küresel türüne bakarak siz karşılaştırma vasıtasıyla, bir-düzeyde-beyin kazandırılmış türe ait bir şeyleri kavrayabilirsiniz. Üç-düzeyde-beyin kazandırılmış düzeylerin üçüncü beyni en iyi şekilde; daha yüksek etkileşimler için iki üst beyni dışarıda bırakarak, başlıca olarak fiziksel etkinliklerin denetiminde faaliyet gösterdiği yere kadar gelişen, beynin daha alt veya diğer bir değişle gelişmemiş türünün bir evriminde kavrayabilirsiniz. Bu iki üst beyin türünün bir tanesi ussal faaliyetler için ve diğeri ise Düşünce Düzenleyicisi'nin ruhsal-eşlenim etkinliklerini yerine getirmek amacıyla faaliyet gösterir.

49:5.15 (566.3) Her ne kadar bir-düzeyde-beyin kazandırılmış ırkların dünyasal kazanımları, iki-düzeyde-beyin kazandırılmış unsurlara kıyasla kısmen sınırlı bir konumda bulunurken; üç-düzeyde-beyin kazandırılmış topluluk, Urantia unsurlarını derin bir biçimde şaşkınlığa uğratacak ve bir bakımdan onların

medeniyetleri ile karşılaştırıldığında onları utandıracak medeniyetleri sergilerler Mekaniksel gelişim ve maddi medeniyetleşme açısından, ussal ilerleyiş bakımından bile, iki-düzeyde-beyin kazandırılmış unsur dünyaları üç-düzeyde-beyin kazandırılmış âlemlerin sahip olduklarına eşit olabilecek yetkinliktedir. Ancak aklın daha yüksek denetimi ve ruhsal karşılığın ussal ve ruhsal gelişimi yönünden, siz bir bakıma daha alt düzeyde bulunmaktasınız.

49:5.16 (566.4) Dünyaların topluluğuna veya herhangi bir dünyaya ait ussal ilerleyiş veya ruhsal kazanımlar ile ilgili bu türden tüm karşılaştırmalı değerlendirmeler, adil bir biçimde gezegensel çağı göz önünde bulundurmalıdır; bu farklılıklar oldukça büyük bir biçimde çağa, biyolojik canlandırmalara ve kutsal Evlatlar'ın çeşitli düzeylerinin birbirini takip eden görevlerine bağlıdır.

49:5.17 (566.5) Her ne kadar üç-düzeyde-beyin kazandırılmış insanlar, bir veya iki-düzeyde-beyin kazandırılmış düzeylere kıyasla, kısmi biçimde daha yüksek gezegensel bir evrime yetkin olsalar da; bu düzeylerin tümü yaşam plazmasının aynı türüne sahip olup, birçok açıdan Urantia üzerinde insan varlıklarının gerçekleştirdiği gibi gezegensel etkinliklerine devam ederler. Fanilerin bu üç türü, yerel sistemlerin dünyaları boyunca dağıtılmıştır. Ortaya çıkan durumların büyük bir çoğunluğunda gezegensel koşullar, Yaşam Taşıyıcıları'nın farklı dünyalar üzerinde fanilerin bu değişken düzeylerini aktarması ile ilgili kararlarında çok az bir biçimde belirleyici niteliğe sahiptir; bu durum, Yaşam Taşıyıcıları'nın bu biçimde tasarlama ve yerine getirmesine dair bir ayrıcalıktır.

49:5.18 (566.6) Bu üç düzey, yükseliş süreci içerisinde eşit bir düzeyde bulunmaktadır. Bu düzeyin her biri, gelişimin aynı ussal ölçeğini kat etmek zorundadır; ve onların her biri, ilerleyişin aynı ruhsal sınavlarından geçmek durumundadır. Bu farklı dünyalara ait sistem idaresi ve takımı yıldız üst denetimi ortak bir biçimde ayrımcılıktan uzaktır; Gezegenel Prensler'in düzenleri bile özdeştir.

49:5.19 (566.7) 3. *Ruhaniyet-algı dizileri*. Orada, ruhsal olaylarla iletişim biçiminde akıl tasarımının üç topluluğu bulunmaktadır. Bu sınıflandırma bir, iki ve üç-düzeyde-beyin kazandırılmış fani düzeylerini kapsamamaktadır; bu sınıflandırma, başat olarak salgı bezi kimyası ile ilgili olup, daha detaylı olarak hipofiz bezlerine kıyasla belirli salgı bezlerinin düzenlenişi ile alakalıdır. Bazı dünyalar üzerinde bulunan ırklar tek bir, Urantia unsurlarının sahip olduğu gibi diğerlerinde iki salgı bezine sahipken; bunların dışında kalan diğer âlemler üzerinde ırklar, bu benzersiz beden yapılarının üç tanesine sahiptir. İçsel yaratım ve ruhsal karşılık, bu farklılaşan kimyasal kazanımdan kesin bir biçimde etkilenmektedir.

49:5.20 (566.8) Ruhaniyet-algı türlerinin tümü arasında, onların yüzde atmış beşi Urantia ırklarının içinde bulunduğu sınıf olan ikinci topluluğa aittir. İçkin biçimde daha az algıya açık biçimde, onların yüzde on ikisi birinci tür unsurları; bunun yanında dünyasal yaşam süresince daha fazla ruhsal eğilimlere sahip olarak, onların yüzde yirmi üçü üçüncü toplulukta bulunmaktadır. Fakat bu türden farklılıklar, doğal ölüm sonrası varlığını devam ettirmemektedir; bu ırksal farklılıkların tümü yalnızca beden içindeki yaşam ile ilgilidir.

49:5.21 (567.1) 4. *Gezegensel-fani çağları*. Bu sınıflandırma, insanın dünyasal düzeyi ve onun göksel hizmeti alışı üzerinde etkide bulunan geçici yargı dönemlerinin peş peşe ilerleyişini nitelendirmektedir.

49:5.22 (567.2) Yaşam gezegenler üzerinde, fani insanın evrimsel ortaya çıkışı sonrasında herhangi bir zaman aralığına kadar onun gelişimini gözetleyen Yaşam Taşıyıcıları tarafından başlatılır. Yaşam Taşıyıcıları bir gezegenden ayrılınca, bir Gezegensel Prens'i âlemin idarecisi olarak olması gerektiği gibi atar. Bu idareci ile birlikte bu âleme, alt sorumlu destekçiler ve hizmetkâr yardımcılarının bütüncül bir kadrosu geçiş yapar; ve yaşam ve ölümün ilk yargısı onun varışı ile birlikte eş zamanlı olarak gerçekleşmektedir.

49:5.23 (567.3) İnsan topluluklarının ortaya çıkışı ile birlikte bu Gezegensel Prens, insan medeniyetini başlatmak ve insan toplumunu konumlandırmak için bu âleme varır. Sizin dünya karışıklığınız, Gezegensel Prensler'in iktidarının ilk zamanları için herhangi bir kıstas oluşturmamaktadır; çünkü Urantia üzerinde bu türden bir idarenin başlangıcına yakın bir süre içinde sizin Gezegensel Prens'iniz Caligastia, Sistem Egemeni olan Lucifer'in isyanına destek için kararını vermiştir. Sizin gezegeniniz en başından beri fırtınalı bir gidişatı tercih etmiştir.

49:5.24 (567.4) Olağan bir evrimsel dünya üzerinde ırksal gelişim, Gezegensel Prens'in düzeni süresince kendisine ait biyolojik zirve noktasına erişir; ve bu gelişimin hemen ardından Sistem Egemeni, bir Maddi Erkek ve Kız Evladı bu gezegene gönderir. Bu aktarılan varlıklar biyolojik canlandırıcılar olarak hizmetin bir parçasıdır; onların Urantia üzerinde doğru yoldan çıkması sizin gezegensel tarihinizi daha çetrefilli hale getirmiştir.

49:5.25 (567.5) Bir insan ırkının ussal ve etik ilerleyişi, evrimsel gelişimin sınırlarına ulaştığı zaman; hakimane bir görev dâhilinde Cennet'in bir Avonal Evladı buraya hareket eder; ve bunun sonrasında bu türden bir dünyanın ruhsal düzeyi doğal erişiminin sınırına yaklaştığında, gezegen bir Cennet bahşedilmiş Evladı tarafından ziyaret edilir. Bir bahşedilmiş Evladı'nın ana görevi; gezegensel düzeyi oluşturmak, gezegensel faaliyet için Doğruluğun Ruhaniyeti'ni serbest bırakmak ve böylece Düşünce Düzenleyicileri'nin evrensel ziyaretini gerçekleştirmektir.

49:5.26 (567.6) Bu noktada yine Urantia olağan işleyişten sapmaktadır: Sizin dünyanız üzerinde hiçbir zaman hakimane bir görev gerçekleşmemiştir; buna ek olarak sizin Avonal düzeyinizin bahşedilmiş Evladı'nın görevi yerine getirilmemiştir; sizin gezegeniniz, Nebadon Mikâil'i olarak Egemen Evladı'nın fani ev gezgeni haline gelmesinin tekil onurunu memnuniyetle deneyimlemiştir.

49:5.27 (567.7) Kutsal evlatlığın peş peşe gerçekleşen düzeylerinin tümüne ait hizmetin bir sonucu olarak yerleşik dünyalar ve onların gelişen ırkları, gezegensel evrimin tepe noktasına yaklaşmaya başlamaktadır. Bu türden dünyalar mevcut an içinde, Kutsal Üçleme Eğitimci Evlatları'nın varışı biçimindeki sonlandırıcı görev için olgunlaşmaktadır. Eğitimci Evlatları'nın bu çağı, evrimsel nihai düzey olarak, ışık ve yaşam çağı biçimindeki en son gezegensel çağa giriş dönemidir.

49:5.28 (567.8) İnsan varlıklarının bu sınıflandırılışı, bir sonraki makalede detaylı bir incelenişi içinde barındıracaktır.

49:5.29 (567.9) *5. Yaratılmış-soydaşlık sıraları.* Gezegenler yalnızca dikey bir doğrultuda sistemler, takımyıldızları ve bunu takip eden oluşumlar halinde düzenlenmemiştir; buna ek olarak evren idaresi türler, seriler ve diğer ilişkilere göre yatay toplulukları sağlamaktadır. Evrenin bu yatay idaresi daha detaylı bir biçimde, farklı âlemler üzerinde bağımsız bir biçimde geliştirilen soydaş bir doğanın etkinliklerinin eş güdümü ile daha yakından ilgilidir. Evren yaratılmışlarının bu ilgili sınıfları dönemsel bir biçimde, uzun deneyime sahip kesinlik unsurlarının başkanlık ettiği yüksek kişiliklerin belirli bir birleşim birliği tarafından denetlenir.

49:5.30 (568.1) Bu soydaşlık etkenleri, düzeylerin tümü üzerinde belirgindir; çünkü soydaşlık sıraları, insan ve insan-üstü düzeyleri arasında bile, fani yaratılmışlara ek olarak insan olmayan kişilikler içinde mevcuttur. Ussal varlıklar dikey bir biçimde, her bir yedi temel bölünmeye ait on iki ana topluluk ile ilişkilidir. Yaşayan varlıklara ait bu benzersiz biçimde birbiriyle ilişkili toplulukların eş güdümü muhtemelen, Yüce Varlık'ın henüz bütünüyle kavranılmamış bir tekniği ile yerine getirilmektedir.

49:5.31 (568.2) *6. Düzenleyici-ile-bütünleşme dizileri.* Bütünleşme deneyimleri boyunca fanilerin tümünün ruhsal sınıflandırılışı veya toplanması bütünüyle, ikamet eden Gizem Görüntüleyicisi'ne olan kişilik düzeyinin ilişkisi tarafından belirlenir. Nebadon'un yerleşik dünyalarının neredeyse yüzde doksanı; ebedi bütünleşme için Düzenleyici-ikamet adaylarının varlıklarına ev sahipliği yapan dünyaların yarısından biraz daha fazlasının bulunduğu yakın bir evrene kıyasla, Düzenleyici-ile-bütünleşen fanileri ile yerleştirilmiştir.

49:5.32 (568.3) *7. Dünyasal kaçışın işleyiş biçimleri.* Orada temel olarak, yerleşik dünyalar üzerinde bireysel insan yaşamının başlatılabileceği tek bir yol bulunmaktadır; ve bu yol, yaratılmış çoğalım veya doğal doğum vasıtasıyladır; ancak orada insanın dünyasal düzeyi geride bırakıp, Cennet yükseliş unsurlarının içe doğru hareket akımlarına erişimi elde ettikleri sayısız işleyiş biçimi mevcut bulunmaktadır.

6. Dünyasal Kaçış

49:6.1 (568.4) Fanilerin farklılaşan fiziksel türleri ve gezegensel dizilerinin tümü benzer bir biçimde; Düşünce Düzenleyicileri'nin, koruyucu meleklerin ve Sınırsız Ruhaniyet'e ait iletim ev sahiplerinin çeşitli düzeylerinin hizmetini memnuniyetle deneyimlemektedir. Onların tümü benzer bir biçimde, doğal ölümün özgürleştirmesi vasıtasıyla bedenin zincirlerinden serbest bırakılmaktadır; onların tümü benzer bir biçimde böylece, ruhsal evrim ve akıl ilerleyişinin morontia dünyalarına hareket etmektedir.

49:6.2 (568.5) Zaman zaman gezegensel yönetimlerin veya sistem idarecilerinin önermeleri üzerine, uyku halindeki kurtuluş unsurlarının özel dirilişleri uygulanmaktadır. Bu türden dirilişler, gezegensel zamanın en azından her bin yılında gerçekleşmektedir; “yaşam devam ederken uyuyanların birçoğunun” gerçekleştiği durumlarından neredeyse tamamında değil. Bu özel dirilişler, fani yükselişine ait yerel evren tasarımı içinde belirli bir hizmet için yükselişlerin özel topluluklarını yönlendirme durumlarıdır. Bu özel dirilişler ile ilgili işlevsel sebepler ve duygusal birliktelikler mevcut bulunmaktadır.

49:6.3 (568.6) Bir yerleşik dünyanın öncül çağları boyunca birçok unsur, özel ve bin yılsal dirilişlerde malikâne âlemlerine çağrılırlar; ancak kurtuluş unsurlarının büyük bir çoğunluğu, bir kutsal Evlat'ın gezegensel hizmetinin varışı ile ilgili yeni bir yazgı döneminin başlatılışında yeniden kişilikleştirilir.

49:6.4 (568.7) 1. *Kurtuluşun yazgı dönemi veya topluluk düzeyine ait faniler.* Bir yerleşik dünya üzerinde ilk Düzenleyici'nin varışı ile birlikte koruyucu yüksek melekler aynı zamanda ortaya çıkışlarını gerçekleştirir; onlar dünyasal kaçış için hayati derecede öneme sahiptir. Uyku halindeki kurtuluş unsurlarına ait yaşamın sona eriş süreci boyunca, onların yeni evirilen ve ölümsüz ruhlarının ruhsal değerleri ve ebedi gerçeklikleri; kişisel veya topluluk koruyucu yüksek melekleri tarafından kutsal bir muhafaza oluşumu içinde tutulur.

49:6.5 (568.8) Topluluk koruyucularının uyku halindeki kurtuluş unsurlarına olan görevlendirilişi her zaman, hakimane Evlatlar'ın ait oldukları dünyalara varışları ile birlikte faaliyet gösterir. “O kendi meleklerini gösterecek, ve bu melekler onun dört rüzgârdan seçtiği biriyle toplanacaktır.” Uyuyan bir faninin yeniden kişilikleştirilmesi için görevlendirilen yüksek meleklerin her biriyle orada; bu unsurun beden zamanlarında onun içinde yaşadığı bu ölümsüz Yaratıcı nüvesi biçimindeki, geri dönen Düzenleyici faaliyet gösterir; ve böylece kimlik geri kazanılıp, kişilik yeniden diriltir. İyeliklerinin uykusu boyunca bu bekleyişte olan Düzenleyiciler, Divinington'da hizmet eder; onlar hiçbir zaman, bu ara süreç içinde başka bir fani akıl içinde ikamet etmemektedir.

49:6.6 (569.1) Fani mevcudiyetinin daha eski dünyaları, morontia yaşamından neredeyse bütüncül olarak muaf olan insan

varlıklarının yüksek bir biçimde gelişmiş ve seçkin ruhsal türlerine ev sahipliği yaparken; hayvan-kökenli ırkların daha öncül çağları, Düzenleyicileri ile bütünleşmelerini imkânsız hale getiren olgunlaşmamışlıkta bulunan ilken faniler tarafından simgelenmektedir. Bu fanilerin yeniden uyanışı, Üçüncül Kaynak ve Merkez'in ölümsüz ruhaniyetinin bir bireyselleşmiş kısmı ile beraber koruyucu yüksek melekler tarafından yerine getirilir.

49:6.7 (569.2) Böylelikle bir gezegensel çağın uyku halindeki kurtuluş unsurları, yargı dönemi yoklama çağrılarında yeniden kişilikleştirilir. Ancak bir âlemin kurtarılamaz kişilikleri ile ilgili olarak, hiçbir ölümsüz ruhaniyet nihai sonun topluluk koruyucuları ile faaliyet göstermek için mevcut bulunmamaktadır; ve bu durum, yaratılmış mevcudiyetinin sonlanmasını oluşturur. Her ne kadar sizlerin kayıtlarından bazıları bu, olayları fani ölümün gezegenleri üzerinde gerçekleştiriyormuş gibi resmetse de; onların tümü gerçekte malikâne dünyalar üzerinde ortaya çıkmaktadır.

49:6.8 (569.3) 2. *Yükselişin bireysel düzeylerine ait faniler.* İnsan varlıklarının bireysel ilerleyişi, onların yedi kâinat döngüsün peş peşe gerçekleşen erişimleri ve katedişleri (başarı ile tamamlamaları) tarafından belirlenmektedir. Fani ilerleyişinin bu döngüleri; ilgili ussal, toplumsal, ruhsal ve kâinatsal kavrayış değerlerinin düzeyleridir. Yedinci döngüden başlayarak faniler ilk döngüye ulaşmaya çabalarlar; üçüncü döngüye erişen unsurların tümü, kendileri için görevlendirilen nihai sonun kişisel koruyucularına sahiptir. Bu faniler, yazgı dönemi veya diğer yargı hükümlerinden bağımsız olarak morontia yaşamı içinde yeniden kişilikleştirilir.

49:6.9 (569.4) Bir evrimsel dünyanın daha öncül çağları boyunca fanilerin çok azı üçüncü günde yargı için hareket eder. Fakat çağlar geçtikçe, nihai sonun kişisel koruyucularının daha fazlası ilerleyiş fanileri için görevlendirilmektedir; ve böylece bu evirilen yaratılmışların artan unsurları, doğal ölümleri sonrasında üçüncü gün içinde ilk malikâne dünyası üzerinde yeniden kişilikleştirilir. Bu türden durumlarda Düzenleyici'nin geriye dönüşü, insan ruhunun uyanışını simgeler; ve bu oluşum, evrimsel dünyalar üzerinde yazgı döneminin bitiminde gerçek anlamıyla topluca herkesin çağrıldığı zamanda kadar, ölümün yeniden dirilişidir.

49:6.10 (569.5) Bireysel yükseliş unsurlarının üç topluluğu mevcut bulunmaktadır. En az gelişmiş olan topluluk başlangıçsal veya ilk malikâne dünya üzerinde konumlanır. Daha gelişmiş olan topluluk, geçmiş gezegensel ilerleyişleri uyarınca orta seviye malikâne dünyalarının herhangi biri üzerinde morontia sürecinde başlayabilir. Bu düzeylerin en gelişmiş unsurları morontia deneyimlerine yedinci malikâne dünyası üzerinde gerçek anlamıyla başlamaktadır.

49:6.11 (569.6) 3. *Yükselişin bakım altında-bağımlı düzeylerinin fanileri.* Bir Düzenleyici'nin varışı, evrene göre kimliği oluşturmaktadır; ikamet eden varlıkların tümü, yargının yoklama çağrıları içinde yer almaktadır. Ancak evrimsel dünyalar üzerinde geçici yaşam belirsizdir; birçok unsur, Cennet sürecini seçmeden genç yaşta ölmektedir. Bu türden Düzenleyici'nin ikamet ettiği çocuklar ve gençler; en gelişmiş ruhsal düzeye sahip ebeveynlerini takip eder, ve böylece üçüncü gün içinde özel bir dirilişte veya olağan bin yılsal ve

yargı dönemi yoklama çağrılarında sistem kesinlik dünyasına (bakım yuvasına) geçiş yapmaktadır.

49:6.12 (570.1) Düşünce Düzenleyicileri'ne sahip olmak için çok genç olan ve bu Düzenleyiciler'i almadan ölen çocuklar, ebeveynlerinden birinin malikâne dünyalarına olan varışı ile birlikte yerel sistemlerin kesinlik unsurları dünyası üzerinde yeniden kişilikleştirilir. Bir çocuk, fani doğumda fiziksel bütünlük elde eder; ancak kurtuluş bakımından Düzenleyici'ye sahip olmayan çocukların tümü, hala ebeveynlerine bağımlı bir biçimde tanınırlar.

49:6.13 (570.2) Kurtuluşun bakım altında-bağımlı düzeylerinin iki topluluğuna da olan yüksek meleksel hizmet, genel olarak daha gelişmiş bir ebeveyninkine benzer veya tek bir ebeveynin kurtuluşa erişimi durumunda bu kurtuluş ebeveyninkine denk bir halde bulunurken, zamanı gelince Düşünce Düzenleyicileri bu ufak varlıklarda ikamet etmek için gelmektedirler. Ebeveynlerinin düzeyinden bağımsız olarak üçüncü daireye erişen bu unsurlara, kişisel koruyucular atanmaktadır.

49:6.14 (570.3) Benzer bakım yuvaları; yükseliş varlıklarına ait birinci veya ikinci düzeyde değişikliğe uğratılmış toplulukların Düzenleyici'ye sahip olmayan çocukları için, takımyıldız ve evren yönetim merkezlerinin kesinlik unsur âlemleri üzerinde idare edilir.

49:6.15 (570.4) 4. *Yükselişin ikinci düzeyde değişikliğe uğratılmış topluluklarının fanileri.* Bu unsurlar, orta düzey evrimsel dünyaların ilerleyici insan varlıklarıdır. Kural gereği onlar, doğal ölüme bağımsız bir nitelikte bulunmamaktadır; ancak onlar, yedi malikâne dünyası boyunca ilerlemekten muaftırlar.

49:6.16 (570.5) Daha az kusurlaştırılmış topluluk, yalnızca malikâne dünyalarını geçerek yerel sistemin yönetim merkezleri üzerinde yeniden uyandırılır. Bu orta seviye topluluk, takımyıldız eğitim dünyalarına gitmektedir; onlar, yerel sistemin morontia düzeninin tümünü atlamaktadırlar. Ruhsal çabalarının gezegensel çağları içinde daha öte bir konumda birçok kurtuluş unsuru, takımyıldız yönetim merkezleri üzerinde uyanıp, Cennet yükselişlerine başlamaktadır.

49:6.17 (570.6) Ancak bu toplulukların ilerleyişlerinden önce onlar; öğrenciler olarak atladıkları bu âlemler içinde öğretmenler olarak birçok deneyimi kazanarak, uğramadıkları dünyalara eğitimci olarak geri doğrultuda seyahat etmek zorundadırlar. Onların hepsi bu durumu takiben, fani ilerleyişin hükmedilen istikametleri doğrultusunda Cennet'e ilerler.

49:6.18 (570.7) 5. *Yükselişin birinci düzeyde değişikliğe uğratılmış topluluklarının fanileri.* Bu faniler, evrimsel yaşamın Düzenleyici-ile-bütünleşmiş türüne aittir; ancak onlar oldukça sık bir biçimde, evrimleşen bir dünya üzerinde insan gelişiminin nihai fazlarının temsilcileridir. Bu yüceltilmiş faniler, ölümün kapılarından geçmeden muaf tutulmaktadır; onlar, Evlat bünyesine sunulmaktadır; onlar yaşamdan aktarılıp, yerel evrenin yönetim merkezleri üzerinde Egemen Evlat'ın mevcudiyetinde eş zamanlı olarak ortaya çıkar.

49:6.19 (570.8) Bu unsurlar, fani yaşam boyunca Düzenleyiciler ile bütünleşen fanilerdir; ve bu türden Düzenleyici-ile-bütünleşen kişilikler, morontia türleri içinde kuşatılmadan tüm mekânı özgür bir biçimde kat ederler. Bu bütünleşen ruhlar; evrimsel dünyalardan gelen tüm diğer faniler gibi başlangıçsal morontia atamasını aldıkları yerel olan, daha yüksek morontia

âlemlerinin diriliş yapılarına doğrudan Düzenleyici geçişi ile hareket ederler.

49:6.20 (570.9) Fani yükselişin bu birinci düzeyde değişikliğe uğratılmış düzeyi, en alt seviyeden Düzenleyici-ile-bütünleşen dünyaların en yüksek aşamalarına kadar gezegensel dizilerin herhangi biri içinde bireylere uygulanabilir; ancak bu oluşum daha sıklıkla, kutsal Evlatlar'ın sayısız ikametlerinin yararlarını onların elde etmesinden sonra, bu âlemlerin daha eski dünyaları üzerinde faaliyet göstermektedir.

49:6.21 (570.10) Işık ve yaşamın gezegensel çağının oluşturulması ile beraber birçokları, aktarımın birinci düzeyde değişikliğe uğratılmış topluluğu vasıtasıyla evren morontia dünyalarına gitmektedir. Oluşturulan mevcudiyetin gelişmiş aşamalarının sonrası boyunca, fanilerin büyük bir çoğunluğu bu sınıf ile bütünleşen bir âlemi terk ettiğinde; gezegen bu dizilere ait olarak görülür. Doğal ölüm, ışık ve yaşam altında uzun süreçler boyunca oluşturulmuş bu âlemler üzerinde gittikçe azalan sıklıkta görülmeye başlar.

49:6.22 (571.1) [Gezegensel İdare'ye ait Jerusem Okulu'nun bir Melçizedek unsuru tarafından sunulmuştur.]

50. Makale

Gezegensel Prensler

50:0.1 (572.1) HER ne kadar Lanonandek Evlatları'nın düzeyine ait olsalar da, Gezegensel Prensler hizmet bakımından oldukça özelleşmişlerdir ki onlar, ortak bir biçimde farklı bir topluluk olarak değerlendirilirler. İkinci Lanonandekler olarak Melçizedek onaylarından sonra bu yerel evren Evlatları,

takımyıldız yönetim merkezleri üzerinde kendi düzeylerinin yedek birliklerine görevlendirilirler. Buradan onlar; Sistem Egemeninin çeşitli görevleri için görevlendirilmekte olup, ve nihayeten Gezegensel Prensler olarak yetkilendirilip evrim halindeki yerleşik dünyalarının idaresine gönderilir.

50:0.2 (572.2) Belirlenmiş herhangi bir gezegene bir yöneticinin görevlendirilmesi hususunda hareket etmesi için bir Sistem Egemeni'ni bekleyen işaret; üzerinde yaşamı oluşturdıkları ve evrimsel nitelikteki ussal varlıkları geliştirdikleri yer olan bu gezegen üzerinde faaliyet göstermesi amacıyla, Yaşam Taşıyıcıları'nın bir idari baş sorumlunun görevlendirmesi hususunda taleplerinin alınmasıdır. Evrimsel fani yaratılmışlar tarafından ikamet edilen gezegenlerin tümü onlara, evlatlığın bu düzeyine ait olan bir gezegensel idareciyi görevlendirmektedir.

1. Prensler'in Görevleri

50:1.1 (572.3) Gezegensel Prens ve onun yardımcı kardeş unsurları; — vücuda bürünme dışında — Cennet'in Ebedi Evladı'nın zaman ve mekânın alt düzey yaratılmışlarına sağlayabileceği, kişiselleşmiş en yakın yaklaşımı temsil etmektedir. Yaratıcı Evlat'ın ruhaniyeti vasıtasıyla âlemlerin yaratılmışlarına dokunduğu doğrudur; ancak Gezegensel Prens, Cennet'ten zamanın evlatlarına kadar uzanan bir kapsamda kişisel Evlatlar'a ait düzeylerin en son unsurudur. Sınırsız Ruhaniyet, nihai son ve diğer meleksel varlıkların koruyucularına ait kişilikleri içinde oldukça yakın bir konuma gelmektedir; Kâinatın Yaratıcısı, Gizem Görüntüleyicileri'nin birey-öncesi mevcudiyeti vasıtasıyla insan içinde yaşamaktadır; ancak Gezegensel Prens, sizleri yakınına çekmek için Ebedi Evlat ve

kendisine ait Evlatlar'ın en son çabasını yansıtmaktadır. Yeni ikamet edilmiş bir dünya üzerinde Gezegensel Prens; — Kâinatın Yaratıcısı ve Ebedi Evlat'ın doğumu biçiminde — Yaratan Evlat'tan ve — Sınırsız Ruhaniyet'in evren Kız Evladı biçiminde — Kutsal Hizmetkâr'dan türeyerek, bütüncül kutsallığın tek temsilcisidir.

50:1.2 (572.4) Yeni ikamet edilmiş bir dünyanın prensi, yardımcıları ve destekçilerin sadık bir birliğine ek olarak Hizmetkâr ruhaniyetlerin geniş sayıları tarafından çevrelenmektedir. Ancak bu türden yeni dünyaların yönlendirici birlikleri; gezegensel sorunlar ve zorluklarla içkin bir biçimde duygudaş ve anlayışlı olmaları amacıyla, bir sistemin idarecilerinin daha alt düzeylerinden gelmek zorundadır. Ve evrimsel dünyalar içinde duygudaş yönetimi sağlamak için bu çabanın tümü; insan kişiliklerine yakın bir konumda bulunan bahse konu bu kişiliklerin, akıllarının Yüce İdareciler'in idaresinin üzerine ve ötesine geçmesi sonucunda yoldan çıkmalarına sebep olabilecek durumlar için artan bir yükümlülüğü beraberinde getirmektedir.

50:1.3 (572.5) Bireysel gezegenler üzerinde kutsallığın temsilcileri olarak oldukça yalnız bir konumda bulunan bu Evlatlar, çetin bir biçimde sınanmaktadır; ve Nebadon şimdiye kadar birkaç talihsiz başkaldırıdan muzdarip olmuştur. Sistem Egemenleri ve Gezegensel Prensler'in yaratımında, Kâinatın Yaratıcısı ve Ebedi Evlat'dan gittikçe uzaklaşan bir oluşumun kişilikleşmesi ortaya çıkmaktadır; ve orada, bir unsurun bireysel öneminin orantılı bir tutumunu yitirmesinin, ve kutsal varlıkların sayısız düzeylerinin değerlerine ve ilişkilerine ek olarak onların yetkilerinin aşamalarına dair ölçülü bir kavrayışı idare etmede

daha büyük bir başarısızlığın tehlikesi bulunmaktadır. Yerel evren içinde Yaratıcı'nın kişisel olarak mevcut bulunmayışı, bu Evlatlar'ın tümü üzerinde inanç ve sadakatin belirli bir sınıyışını beraberinde getirmektedir.

50:1.4 (573.1) Ancak bu dünya prensleri, yerleşik âlemleri düzenleme ve idare etme görevleri içinde sık bir biçimde başarısızlığa uğramamaktadır; ve onların başarısı, dünyaların ilkel insanları üzerinde yaratılmış yaşamın daha yüksek türlerini aşlamak için gelen Maddi Evlatlar'ın takip eden görevlerini büyük bir ölçüde mümkün kılmaktadır. Onların idaresi aynı zamanda, dünyaları yargılamak ve bu olayı takiben gerçekleşen onların yargı dönemlerini başlatmak için gelen Tanrı'nın Cennet Evlatları için gezegenlerin hazırlanması ile ilgilidir.

2. Gezegensel İdare

50:2.1 (573.2) Gezegensel Prensler'in tümü, Mikâil'in baş yöneticisi olan Cebrail'in evren idari yetki alanı altındadır; bunun karşısında ise doğrudan yetki alanı içinde onlar, Sistem Egemenleri'nin yönetim hükümlerine tabidir.

50:2.2 (573.3) Gezegensel Prensler, onların bir önceki eğitimleri ve destekçileri olan Melçizedekler'in danışmanlığına herhangi bir zaman zarfı içerisinde başvurabilirler; ancak onlar, bu türden bir yardım için keyfi bir biçimde zorunluluk içerisine sokulmamışlardır; ve eğer bu türden bir yardım gönüllü bir biçimde talep edilmemiş ise, Melçizedekler gezegensel idaresine karışmamaktadırlar. Bu dünya idarecileri aynı zamanda, sistemin bahşedilme dünyalarından toplanmış olan yirmi dört danışmanın tavsiyesinden istifade edebilirler.

Satania içinde bu danışmanlar mevcut olarak Urantia'nın tüm yerli unsurlarından oluşmaktadır. Ve takımyıldız yönetim merkezi içerisinde yetmiş unsurdan oluşan benzer bir heyet bulunmakta olup, onlar benzer bir biçimde âlemlerin evrimsel varlıklarından seçilmişlerdir.

50:2.3 (573.4) Evrimsel gezegenlerin idaresi öncül ve tam olarak konumlandırılmamış süreçleri boyunca büyük bir ölçüde yönetimin mutlak olduğu bir idare sistemine sahiptir. Gezegensel Prensler kendilerine ait yardımcılarını özelleşmiş topluluklarını kendilerinin gezegensel yardımcı birliklerinden seçerek düzenlemektedirler. Onlar kendilerini genellikle on iki unsurdan oluşan yüce bir heyet ile çevrelerler; ancak bu heyet farklı dünyalar üzerinde çeşitli bir biçimde seçilip farklı unsurlardan meydana gelecek bir biçimde oluşturulur. Bir Gezegensel Prens aynı zamanda, evlatlığın kendi topluluğunun üçüncü düzeyine ait bir veya daha fazla unsurdan oluşan yardımcılara sahip olabilir; ve zaman zaman belirli dünyalar üzerinde kendi düzeyinin bir unsuru ikinci düzey bir Lanonandek birlikteliğidir.

50:2.4 (573.5) Bir dünya yöneticisinin çalışma kadrosunun bütünü, Sınırsız Ruhaniyet'in kişilikleri ve diğer dünyalardan gelen daha yüksek evrimsel varlıklar ve yükseliş fanilerinin belirli türlerinden meydana gelmektedir. Bu türden bir yönetim çalışanları yaklaşık olarak ortalama bin unsurdan meydana gelmektedir; ve gezegen gelişme gösterdikçe yardımcılarının bu birlikleri, yüz bin veya bu rakamın daha fazlasına kadar yükselebilir. Herhangi bir zaman zarfı içinde daha fazla yardımcıya ihtiyaç duyulursa, Gezegensel Prensler yalnızca

Sistem Egemenleri olarak kardeşlerinden talepte bulunabilir ve bu talep bahse konu başvuru neticesinde karşılanır.

50:2.5 (573.6) Gezegenler doğaları, düzenlenişleri ve idareleri bakımından büyük ölçüde değişiklik göstermektedir; ancak onların tümü adaletin yüksek mahkemelerini sağlamaktadır. Yerel evrenin yargı düzeni, kendisine ait yönetim çalışanlarının bir üyesinin başkanlığında bir Gezegenel Prens'in yüksek mahkemelerinde başlamaktadır; bu türden mahkemelerin yargı kararları, yüksek bir biçimde yaratıcısai ve bireysel karar özgürlüğü tutumunu yansıtmaktadır. Gezegenel sakinlerin idaresinden daha fazlasını içine alan sorunların tümü, daha yüksek mahkemelere yapılacak itiraz hakkına tabidir; ancak onun dünya yönetim alanına ait hususlar büyük bir ölçüde prensin kişisel karar yetkisi uyarınca büyük bir ölçüde düzenlenir.

50:2.6 (574.1) Arabulucuların gezici heyetleri, gezegenel yüksek mahkemelere hizmet edip onları tamamlamaktadır; ve ruhaniyet ve fiziksel düzenleyicilerin ikisi de bu arabulucuların bulgularına tabidirler. Ancak karar yetkisine dayanan hiçbir yargı uygulaması, Takımyıldız Yaratıcısı'nın rızası olmadan şimdiye kadar hiçbir şekilde yürütülmemiştir; çünkü "En Yüksek Unsurlar insanların hükümranlığında yönetimde bulunmaktadır."

50:2.7 (574.2) Gezegenel görevin düzenleyicileri ve dönüştürücüleri aynı zamanda, fani yaratılmışlar için göksel varlıkların diğer düzeylerine ait kişiliklerin gözle görülür kılınmasında melekler ve onlar ile işbirliğinde bulunmaktadır. Özel durumlarda yüksek melekse yardımcıları ve Melçizedekler bile kendilerini evrimsel dünyaların sakinleri için gözle görülür bir hale

getirmeye yetkin olup hâlihazırda bunu gerçekleştirmektedirler. Gezegensel Prens'in yönetim çalışanlarının bir parçası olarak fani yükseliş unsurlarının sistem başkentinden getirilmesinin ana sebebi, âlemin sakinleri ile birlikte iletişimi sağlamaktır.

3. Prens'in Bendensel Görevlileri

50:3.1 (574.3) Genç bir dünyaya giderken bir Gezegensel Prens genellikle, yerel sistem yönetim merkezinden gelen gönüllü yükseliş varlıklarının bir topluluğunu beraberinde getirmektedir. Bu yükseliş unsurları, öncül ırk gelişiminin çalışması içerisinde danışmanlar ve yardımcıları olarak prens eşlik etmektedir. Maddi yardımcıların bu birliği, prens ve dünya ırkları arasında birleştirici halkayı oluşturmaktadır. Caligastia olarak Urantia Prensi, bu türden yardımcıların sayıca yüz unsurundan oluşan bir birliğe sahip bulunmaktaydı.

50:3.2 (574.4) Bu türden gönüllü yardımcıları bir sitem başkentinin vatandaşlarıdır; ve onların hiçbirisi kendilerine ait ikamet eden Düzenleyiciler ile birlikte bütünleşmemişlerdir. Bu türden gönüllü hizmetlilerin Düzenleyicileri'nin düzeyi, sistem yönetim merkezi üzerinde ikamet seviyesinin parçası olarak kalmaktadır; bunun yanında bahse konu bu morontia ilerleyiş unsurları geçici olarak daha önceki bir maddi düzeye geri dönmektedir.

50:3.3 (574.5) Biçimin mimari olarak Yaşam Taşıyıcıları, bu türden gönüllülere gezegensel ikametlerinin dönemleri için yerleşecekleri yeni fiziksel bedenleri tedarik etmektedir. Bu kişilik türleri, âlemlerin olağan hastalıklarından muaf bir

biçimde bulunarak, öncül morontia bedenlerine benzer bir biçimde mekanik doğanın belirli kazalarına tabidir.

50:3.4 (574.6) Prens bedensel görevlileri genellikle, âleme ikinci Evlat'ın varışı zamanında bir sonraki yargı sonu ile ilişkili olarak bu gezegenden alınmaktadır. Ayrılmadan önce onlar geleneksel bir biçimde kendilerine ait çeşitli görevleri, ortak doğumlarına ve üst konumlarında bulunan belirli gönüllülere atamaktadır. Prens bu yardımcılarının özgün ırkların daha yüksek toplulukları ile eşsel birliktelik kurmalarına izin verildikleri bu dünyalar üzerinde bu türden doğumlar genellikle onları takip etmektedir.

50:3.5 (574.7) Gezegensel Prensler'e verilen bu yardımcılar nadiren dünya ırkları ile birlikte eşsel birliktelik kurarlar; ancak onlar her zaman kendi aralarında eşsel birliktelik içerisine girerler. Varlıkların iki sınıfı, bu birlikteliklerden meydana gelmektedir; onlar, yarı-ölümlü yaratılmışların başat türüne ek olarak, Âdem ve Havva'nın varış zamanında ebeveynlerinin gezegenden alınmasından sonra prensin yönetim çalışanlarına bağlı kalmaya devam eden maddi varlıkların belirli yüksek türleridir. Bu evlatlar, belirli acil durumlar ve bu durumlarda ise yalnızca Gezegensel Prens'in yönlendirmesi vasıtasıyla gerçekleşen haller dışında maddi ırklar ile eşsel birliktelik kurmamaktadırlar. Bu türden bir durum içerisinde bedensel yönetim görevlilerin torunları olarak onların çocukları, içinde bulundukları zamanın ve neslin daha yüksek ırklarına ait olan düzeyde bulunmaktadır. Gezegensel Prens'e ait bu yarı-maddi yardımcılar doğumlarının tümünde Düzenleyici ikamet etmektedir.

50:3.6 (575.1) Gezegensel Prensler'e verilen bu yardımcılar nadiren dünya ırkları ile birlikte eşsel birliktelik kurarlar; ancak onlar her zaman kendi aralarında eşsel birliktelik içerisine girerler. Varlıkların iki sınıfı, bu birlikteliklerden meydana gelmektedir; onlar, yarı-ölümlü yaratılmışların başat türüne ek olarak, Âdem ve Havva'nın varış zamanında ebeveynlerinin gezegenden alınmasından sonra prensin yönetim çalışanlarına bağlı kalmaya devam eden maddi varlıkların belirli yüksek türleridir. Bu evlatlar, belirli acil durumlar ve bu durumlarda ise yalnızca Gezegensel Prens'in yönlendirmesi vasıtasıyla gerçekleşen haller dışında maddi ırklar ile eşsel birliktelik kurmamaktadırlar. Bu türden bir durum içerisinde maddi yönetim çalışanlarının torunları olarak onların çocukları, içinde bulundukları zamanın ve neslin daha yüksek ırklarına ait olan düzeyde bulunmaktadır. Gezegensel Prens'e ait bu yarı-maddi yardımcıların doğumlarının tümünde Düzenleyici ikamet etmektedir.

4. Gezegensel Yönetim Merkezleri ve Okulları

50:4.1 (575.2) Prensın bedensel yönetim görevlileri ilk olarak, evrimsel ırkların en üst düzey topluluklarının eğitildikleri ve bunun sonrasında insanlarına daha iyi olan yolları öğretmek için gönderildikleri yer olan eğitim ve kültürün gezegensel okullarını düzenlemektedirler. Prensın bu okulları, gezegenin maddi yönetim merkezinde konumlanmaktadır.

50:4.2 (575.3) Bu yönetim merkez şehrinin oluşturulması ile ilgili fiziksel görevin büyük bir çoğunluğu, bedensel görevlileri tarafından yerine getirilmektedir. Gezegensel Prens'in ilk zamanlarına ait bu türden yönetim merkez şehirleri veya yerleşimleri, bir Urantia fanisinin hayal edebileceğinden

oldukça farklıdır. Onlar, diğer çağlara kıyasla, mineral güzelleştirme ve görece gelişmiş maddi inşa tarafından tanımlanan bir biçimde yalın yapılardır. Ve bu oluşumların tümü, Âdemsal düzene tezat bir biçimde, evren Evlatları'nın ikinci yazgı dönemi süreci boyunca ırklar adına görevlerinin gerçekleştirildiği yerleşke olan bir bahçe yönetim merkezi etrafında konumlanmaktadır.

50:4.3 (575.4) Sizin dünyanız üzerinde yönetim merkezi yerleşkesi içerisinde her insan yerleşmesi, toprağın bol olduğu bir yapı ile tedarik edilmiş bulunmaktaydı. Her ne kadar uzak kabileler avcılık ve toplayıcılığa devam etmiş olsalar da, Prens'in okullarındaki öğrenciler ve öğretmenlerin hepsi tarımsal ve bahçırvansal faaliyetler içinde bulunmaktaydı. Bu zaman zarfı, şu faaliyet arasında yaklaşık olarak eşit bir biçimde bölünmüş bir halde bulunmaktaydı:

50:4.4 (575.5) 1. *Fiziksel iş gücü.* Ev inşası ve onun güzelleştirilmesi ile ilgili toprağın ekimi.

50:4.5 (575.6) 2. *Toplumsal Etkinlikler.* Eğlence faaliyetleri ve kültürel nitelikteki sosyal topluluklar.

50:4.6 (575.7) 3. *Eğitim Uygulaması.* Özelleşmiş sınıf eğitimi ile desteklenen aile-topluluk eğitimi ile ilgili bireysel öğretim.

50:4.7 (575.8) 4. *Meslek eğitimi.* Evlilik ve ev kurmanın okulları, sanat ve zanaat okulları, ve öğretmenlerin eğitimi için dinsel, din dışı ve kültürel nitelikte bulunan dersler.

50:4.8 (575.9) *5. Ruhsal kültür.* Öğretmen kardeşliği, çocukluk ve gençlik toplulukların aydınlatılması, insanları için rehberler olarak okullara kabul edilmiş özgün çocukların eğitimi.

50:4.9 (575.10) Bir Gezegensel Prens, fani insanlar için gözle görülür bir konumda bulunmamaktadır; onun yönetim çalışanlarına ait yarı-maddi varlıkların temsillerine inanmak inancın bir sınavıdır. Ancak kültür ve eğitimin bu okulları, her gezegenin ihtiyaçları için oldukça yeterli bir biçimde uyumlu hale getirilmiştir; ve orada yakın bir zaman içinde bu öğrenimin çeşitli kurumlarına giriş yapmak amacıyla insan varlıklarının ırkları arasında gösterdikleri çabalar bakımından arzulu ve övgüye şayan bir mücadele gelişmektedir.

50:4.10 (575.11) Kültür ve kazanımın bu türden bir dünya merkezinden kademeli bir biçimde, yavaşça ve kesin bir biçimde evrimsel ırkları dönüştüren canlandırıcı ve medenileştirici bir etki tüm insanlara yayılmaktadır. Yine bu zaman zarfı sürecinde prensin okullarına alınan ve burada eğitilen görevli insan unsurlarının eğitilmiş ve ruhsallık kazandırılmış çocukları; kendi özgün topluluklarına geri dönmekte olup, yetkinliklerinin en üst seviyesini kullanarak prensin okullarının tasarımı doğrultusunda görevlerine devam ettikleri öğrenim ve kültürün yeni ve muktedir merkezlerini oluşturmaktadırlar.

50:4.11 (576.1) Urantia üzerinde, Caligastia'nın Lucifer başkaldırısına katılımıyla bütüncül bir düzenin ani ve olası en büyük utanç verici bir durumla sonlanmasına kadar, gezegensel ilerleyiş ve kültürel gelişim için bu tasarımlar olası en yüksek başarıyla ilerleyen bir biçimde gerçekleşmeye devam etmekteydi.

50:4.12 (576.2) Zamanında faaliyet halinde bulunan Urantia gezegensel okulların tümü içerisinde tasarlanan bir şekilde, bilinçli ve kötü niyetli kasıt dâhilinde, sağlanan öğretimi saptıran ve eğitimi zehirleyen Caligastia olarak evlatlığın benim düzeyime ait unsurlarından birinin insafsız ihanetini öğrenmek benim için; bu başkaldırının en derin biçimde hayretler içinde bırakıcı olaylarından biri olmuştur. Bu okulların yok oluşu hızlı ve bütüncül biçimde gerçekleşmiştir.

50:4.13 (576.3) Prens'in maddileşmiş yönetim çalışanlarına ait yükselişlerin doğumlarının büyük bir kısmı, Caligastia'nın emir komuta zincirini bozarak sadık kalmaya devam etmiştir. Bu sadık unsurlar, Urantia'nın Melçizedek alıcıları tarafından cesaretlendirilmiştir; ve daha sonraki zamanlarda onların soylarından gelen unsurlar, gerçeklik ve doğruluğun gezegensel kavramlarını muhafaza etmek için çok çaba sarf etmişlerdir. Sadık müjdecilerin çalışmaları, Urantia üzerinde ruhsal doğruluğun bütüncül yok oluşunu engellemeye yardım etmiştir. Bu cesur ruhlar ve onların soylarından gelen unsurlar; Yaratıcı'ya ait birtakım gerçeklikleri canlı tutmuş olup, kutsal Evlatlar'ın çeşitli düzeylerine ait takip eden gezegensel yazgı dönemlerinin kavramını dünya ırkları için muhafaza etmiştir.

5. İlerleyici Medeniyet

50:5.1 (576.4) Yerleşik dünyaların sadık prensleri, kendilerine ait özgün görevin gezegenlerine kalıcı bir biçimde bağlı kılınmıştır. Cennet Evlatlar ve onların yazgı dönemleri gelip gidebilir, ancak başarılı bir Gezegensel Prens kendi âleminin yöneticisi olarak kalmaya devam eder. Onun çalışmaları, gezegensel medeniyetin gelişimini desteklemek için

tasarlanmış bir biçimde, daha yüksek Evlatlar'ın görevlerinden oldukça bağımsızdır.

50:5.2 (576.5) Medeniyetin gelişimi, herhangi bir iki gezegen üzerinde neredeyse hiçbir biçimde birbirine benzememektedir. Fani evrimin kendini açığa çıkarmasına dair detaylar, birbirine benzemeyen sayısız dünyalar üzerinde oldukça farklılık arz eder. Her ne kadar gezegensel gelişimin bu birçok farklılaşması fiziksel, ussal ve toplumsal bakımdan gerçekleşse de evrimsel âlemlerin tümü belirli bir biçimde oldukça iyi tanımlanmış doğrultularda ilerleme gösterir.

50:5.3 (576.6) Maddi Evlatlar tarafından büyüyen ve Cennet Evlatları'nın dönemsel görevleri tarafından aralanan bir Gezegensel Prens'in iyi niyetli idaresi altında fani ırkları, zaman ve mekânın ortalama bir dünyası üzerinde şu yedi gelişimsel çağ boyunca birbirini takip eden bir biçimde ilerleyecektir:

50:5.4 (576.7) 1. *Beslenme çağı*. İnsan öncesi yaratılmışlar ve ilkel insanın ilk ortaya çıkan ırkları başlıca besin sorunlarıyla meşgul olmaktadır. Bu evrimleşen varlıklar uyanış saatlerini ya yiyecek aramakla veya saldırı ya da müdafaa halinde birbirleriyle mücadele etmekle geçirmektedir. Yiyecek arayışı, daha sonra gelen medeniyetin bu ilk atalarının akıllarındaki en yüksek öneme sahip olgudur.

50:5.5 (576.8) 2. *Güvenlik çağı*. İlkel avcı yiyecek arayışından arta kalan zamana sahip olur olmaz, güvenliğini arttırmak için bu boş zaman etkinliğine yönelmektedir. Gittikçe artan bir biçimde onun dikkati savaş tekniklerine adanmaktadır. Evler güçlendirilmekte ve ortak korku ve yabancı topluluklara

duyulan nefretin aşılmasıyla kabileler birbirlerine kenetlenmektedir. Bireysel koruma, her zaman bireysel istikrarı devam ettirmeyi takip eden bir uğraştır.

50:5.6 (577.1) *3. Maddi-rahatlık dönemi.* Besin sorunları kısmi bir biçimde çözüldükten ve birtakım güvenlik düzeyine erişildikten sonra, ilave boş zaman kişisel rahatı sağlamak için kullanılmaktadır. Geniş ve zengin rahatlık, insan etkinlikleri aşamasının merkezini elde etme gerekliliği ile yarışmaktadır. Bu türden bir çağın tümü oldukça fazla tekrar eden bir biçimde zorbalık, anlayışsızlık, açgözlü oburluk ve sarhoşluk ile tanımlanmaktadır. Irkların zayıf nitelikleri aşırılıklara ve acımasızlıklara meyletmektedir. Kademeli bir biçimde bu hazarayıcı zayıf unsurlar, ilerleyiş halinde bulunan medeniyetlerin daha güçlü ve gerçeklik sevgisine sahip nitelikleri tarafından zapt edilir.

50:5.7 (577.2) *4. Bilgi ve bilgeliğin arayışı.* Yiyecek, güvenlik, haz ve eğlence kültürün gelişmesi ve bilginin yayılmasının temelini sağlamaktadır. Bilgiyi yerine getirmek için çaba bilgeliğe ile sonuçlanmaktadır; ve bir kültür deneyim vasıtasıyla nasıl kazanç sağlamayı ve gelişme göstermeyi öğrendiği zaman, medeniyet buraya gerçek anlamıyla ulaşmış olur. Yiyecek, güvenlik ve maddi rahatlık hali hazırda toplumda baskın amaçlar olarak kalmaya devam eder; ancak uzak görüşlü bireylerin birçoğu bilgi için açlık duymakta ve bilgeliğe susamaktadır. Her çocuğa eylemde bulunarak öğrenmenin olanağı sağlanmaktadır; eğitim bu çağların kilit kelimesidir.

50:5.8 (577.3) *5. Felsefe ve kardeşliğin çağı.* Faniler düşünmeyi öğrendiğinde ve deneyimden yarar sağlamaya başladığında onlar felsefi hale gelmektedirler — onlar, kendileri içinde

nedenselliği sorgulamayı ve ayırt edici kararı uygulamaya girişler. Bu çağın toplumu etik hale gelir, ve bu türden bir dönemin fanileri gerçek anlamıyla ahlaki varlıklar niteliğini kazanmaktadır. Bilge ahlaki varlıklar, bu türden bir ilerleyici dünya üzerinde insan kardeşliğini oluşturmaya yetkindir. Etik ve ahlaki varlıklar, bir bireyin kendisine nasıl davranılmasını istiyorsa başkalarına öyle davranması gerektiğine dair temel ahlaki ilke uyarınca nasıl yaşanacağını öğrenebilirler.

50:5.9 (577.4) *6. Ruhsal arzunun çağı.* Evrimleşen faniler; gelişimin fiziksel, ussal ve toplumsal aşamaları boyunca geçtikleri zaman, ruhsal tatminleri ve kâinatsal anlayışları aramalarına onları sevk eden kişisel kavrayışın bu düzeylerine eninde sonunda erişirler. Din, korkunun ve hurafenin duygusal nüfuz alanlarından kâinatsal bilgelik ve kişisel ruhsal deneyimin yüksek düzeylerine olan yükselişi tamamlamaktadır. Eğitim anlamlara erişimi arzulamakta, kültür kâinatsal ilişkileri ve gerçek değerleri kavramaktadır. Bu türden evrim halindeki faniler içten bir biçimde kültürlü hale gelmiş, gerçek anlamıyla eğitilmiş ve seçkin bir biçimde Tanrı'yı bilen unsurlardır.

50:5.10 (577.5) *7. Işık ve yaşamın dönemi.* Bu dönem; fiziksel güvenlik, ussal büyüme, toplumsal kültür ve ruhsal kazanımın birbirini takip eden çağlarının meyvesini verdiği çağdır. Bu insan kazanımları bu aşamada kâinatsal bütünlük ve fedakâr hizmet içinde harmanlanır, birliktelik kazanır ve eş güdümsel hale getirilir. Sınırlı doğa ve maddi kazanımların sınırları içerisinde orada, zaman ve mekânın bu ulvi ve istikrar kazandırılmış dünyaları üzerinde peşi sıra bir biçimde yaşayacak ilerleyici nesiller tarafından gerçekleştirilecek

evrimsel erişimin olanakları üzerinde hiçbir sınırlandırılma konulmamıştır.

50:5.11 (577.6) Âlemlerine hizmet ettikten sonra, dünya tarihi ve gezegensel ilerleyişin ilerleyici çağlarına ait takip eden yazgı dönemleri boyunca Gezegensel Prensler, ışık ve yaşamın başlatılması üzerine Gezegensel Egemenler'in konumuna yükseltirler.

6. Gezegensel Kültür

50:6.1 (578.1) Urantia'nın tecridi, Satania komşularınızın sahip olduğu yaşam ve çevre ile ilgili birçok detayın anlatımına girişilmesini imkânsız kılmaktadır. Bu anlatımlarda biz, sistem soyutlanması tarafından gezegensel tecrit ile sınırlandırılmaktayız. Biz, Urantia fanilerini aydınlamak için çabalarımızın tümünde bu kısıtlandırılmalar ile birlikte yönlendirilmek zorundayız; ancak şu ana kadar ortalama bir evrimsel dünyanın ilerleyişi hakkında bilgilendirilmenize ve bu türden bir dünya sürecini Urantia'nın mevcut düzeyi ile karşılaştırmanıza yetkin hale gelmenize izin verilmiştir.

50:6.2 (578.2) Urantia üzerinde medeniyetin gelişmesi, ruhsal tecridin talihsizliğini deneyimleyen diğer dünyalara kıyasla çok büyük bir ölçüde farklılaşmaya uğramamıştır. Ancak evrenin sadık dünyaları ile karşılaştırıldığında sizin gezegeniniz, ussal ilerleyiş ve ruhsal erişimin bütün fazları bakımından en fazla kafa karışıklığına maruz kalmış ve en büyük ölçüde gelişmesi sekteye uğramış dünya görünümüne sahiptir.

50:6.3 (578.3) Gezegensel talihsizlikleriniz nedeniyle Urantialı unsurlar, olağan dünyaların kültürü hakkında daha fazla bilgiyi anlamaktan mahrum bırakılmıştır. Ancak siz evrimsel dünyaları, en nihai olanlarını bile, üzerinde yaşamın toz pembe olduğu âlemler biçiminde tahayyül etmemelisiniz. Fani ırkların başlangıçsal yaşamı her zaman çabayı içine almaktadır. Çaba ve karar, kurtuluş değerlerinin kazanımının temel bir parçasıdır.

50:6.4 (578.4) Kültür, aklın kalitesi için gerekli koşuldur; kültür, akıl yüceltilmedikçe geliştirilemez. Üstün us, soylu bir kültürü arayacak ve bu türden bir amaca erişmek için bir takım yollar bulacaktır. Alt düzeyde bulunan akıllar, kendilerine hazır bir biçimde sunulduğunda bile en yüksek kültürü hiçe sayacaktır. Bu durumun büyük bir çoğunluğu aynı zamanda kutsal Evlat'ın takip eden görevlerine ve onların ilgili yazgı dönemlerinin çağları tarafından alınan aydınlanmanın ölçeğine bağlı olarak belirlenmektedir.

50:6.5 (578.5) Siz; Lucifer isyanının sonucunda Norlatiadek'in ruhsal yasağı altında Satania dünyalarının tümünün iki yüz bin yıl süre içinde beklediğini unutmamalısınız. Buna ek olarak kötülüğün ve bölünmenin ortaya çıkan sonuçsal engellerini ortadan kaldırmak için çağlar gerekecektir. Sizin dünyanız hali hazırda, isyan halindeki bir Gezegensel Prens ve doğru yoldan ayrılan bir Maddi Evlat'ın çifte trajedisinin bir sonucu olarak düzensiz ve karmaşa dolu bir süreci izlemeye devam etmektedir. Hazreti Mikâil'in Urantia üzerinde bahşedilmesi bile, dünyanın daha önceki idaresinde gerçekleşen bu ciddi yanlışların geçici sonuçlarını doğrudan bir biçimde ortadan kaldırmamıştır.

7. Tecridin Mükâfatları

50:7.1 (578.6) İlk bakışta Urantia ve onların birliktelik halinde bulunan tecrit dünyaları, bir Gezegensel Dünya ve bir Maddi Erkek ve Kız Evladı olarak bu türden insan-üstü kişiliklerinin yararlı mevcudiyeti ve etkisinden mahrum oluşu bakımından en talihsiz dünyalar olarak görülebilir. Ancak bu âlemlerin tecridi sahip olduğu ırklara; inancın uygulanmasına ek olarak görünüm veya herhangi bir diğer maddi değerlendirmeden bağımsız olarak kâinatsal güvenilirlik bakımından güvenin özel bir niteliğinin gelişmesine dair benzersiz bir olanağı sunmaktadır. Nihayeten, başkaldırının sonucu olarak tecrit edilmiş dünyalardan gelen fani yaratılmışların olağanüstü bir biçimde talihli oldukları ortaya çıkabilir. Biz, bu türden yükseliş unsurlarının; sorgulanamaz inanç ve yüce güvenin elde edilmesi amacıyla temel derecede önemli olan kâinatsal sorumluluklar için sayısız derecede özel görevler ile çok daha önceden görevlendirildiklerini keşfetmiş bulunmaktayız.

50:7.2 (579.1) Jerusem üzerinde bu tecrit dünyalarından gelen yükseliş unsurları yerleşik bir birimde ikamet etmektedir; ve onlar görmeden inanabilen, tecrit edildikleri zaman yılmadan amaçlarına erişmek için çalışmalarına devam edebilen, yalnız bile olduklarında çetin zorlukların üstesinden zaferle gelebilen evrimsel irade yaratılmışları anlamına gelen *agondonterler* olarak bilinmektedirler. Agondonterlerin bu işlevsel topluluğu, yerel evrenin yükselişi ve aşkın-evrenin kat edilişi boyunca varlığını korumaya devam eder; bu topluluk Havona içindeki kısa süreli ikamet boyunca ortadan kalkar, ancak gecikmeden Cennet'e olan erişim üzerine tekrar ortaya çıkıp, kesin bir biçimde Kesinliğin Fani Birlikleri için mevcudiyetini korumaya devam eder. Tabamantia; zaman ve mekânın

evrenleri içinde şu ana kadar gerçekleşmiş isyanların ilk başkaldırısına katılmış tecrit edilmiş âlemlerden birinden kurtuluşa erişmiş bir biçimde, kesinlik düzeyine ait bir *agondonter* unsurudur.

50:7.3 (579.1) Cennet sürecinin büyüünü boyunca mükâfat, bu sebeplerin sonuçları olarak çabanın gösterilmesi ile gerçekleşmektedir. Bu türden mükâfatlar; bireyi ortalama düzeyden ayrıştırır, yaratılmış deneyimin bir ayrıcalığını sunar, ve kesinlik unsurlarının ortak bünyesi içinde nihai uygulamaların çok yönlülüğüne katkıda bulunur.

50:7.4 (579.1) [Yedek Birlikler'in İkinci Derecede bir Lanonandek Evladı tarafından sunulmuştur.]

51. Makale Gezegensel Âdemler

51:0.1 (580.1) BİR gezegensel Prens'in yazı sonu boyunca ilkel insan, doğal evrimsel gelişmenin sınırlarına erişir; ve bu biyolojik erişim, biyolojik canlandırıcılar olan evlatlığın ikinci düzeyini bu türden bir dünyaya göndermesi için Sistem Egemeni'ni bekleyen işarettir. Bu Evlatlar, çünkü orada Maddi Erkek ve Kız Evlatlar biçiminde iki evlat bulunduğu için, bir gezegen üzerinde genel olarak Âdem ve Havva olarak bilinmektedir. Satania'nın özgün Maddi Evladı, Âdemdir; ve biyolojik canlandırıcılar olarak sistem dünyalarına giden bu unsurlar her zaman, kendilerine ait benzersiz düzeyin ilk ve özgün Evladı'nın sahip olduğu ismi taşımaktadır.

51:0.2 (580.2) Bu Evlatlar, yerleşik dünyalar için Yaratan Evlat'ın maddi hediyesidir. Gezegensel Prens ile birlikte onlar, bu

türden bir âlemin evrimsel doğrultusu boyunca kendi gezegensel görevi üzerinde kalmaya devam ederler. Bir Gezegensel Prens'e sahip olan bir dünya üzerinde bu türden bir macera, göreceli bir biçimde büyük bir tehlikeye haiz değildir; ancak, ruhsal bir yönetici ve gezegensel arası iletişimden mahrum kalan bir âlem olarak, doğru yoldan çıkmış bir gezegen üzerinde bu türden bir görev ciddi bir tehlikeye gebe dir.

51:0.3 (580.3) Her ne kadar siz, Satania ve diğer sistemlerin dünyalarının tümü üzerinde bu Evlatlar'ın görevine dair her şeyi bilmeyi tahayyül edemeseniz de; diğer makaleler, Urantia ırklarını yükseltmek için Jerusem'in biyolojik canlandırıcılarına ait birliklerinden gelen Âdem ve Havva olarak ilgi çekici çiftin yaşam ve deneyimlerini daha bütüncül bir biçimde tasvir etmektedir. Sizin özgün ırklarını geliştirmek için nihai tasarımlarda bir yanlış uygulama bulunmuş olsa da, buna rağmen Âdem'in görevi boş yere gerçekleşmemiştir; Urantia, Âdem ve Havva'nın hediyesinden ölçülmez derecede büyük bir biçimde faydalanmıştır; ve akranları arasında ve yüksek unsurların heyetleri içinde onların görevi, bütüncül bir kayıp olarak tanınmamaktadır.

1. Tanrı'nın Maddi Evlatları'nın Köken ve Doğası

51:1.1 (580.4) Maddi veya cinsiyet halindeki Erkek ve Kız Evlatlar, Yaratan Evlat'ın doğumudur; Evren Ana Ruhaniyeti, evrimsel dünyalar üzerinde fiziksel canlandırıcılar olarak faaliyet gösterme nihai sonu ile kazandırılan bu varlıkların üretimine katılmamaktadır.

51:1.2 (580.5) Evlatlığın maddi düzeyi, yerel evren boyunca tek-tip bir nitelikte bulunmamaktadır. Yaratan Evlat, her yerel sistem içinde bu varlıkların yalnız tek bir çiftini üretmektedir; bu özgün çiftler, kendilerinin ilgili sistemlerinin yaşam işleyiş biçimine uyumlu biçimde doğaları bakımından çeşitlidir. Bu durum gerekli bir hükümdür; çünkü aksi halde Âdemlerin çoğalım olanağı, herhangi bir özel sistemin dünyalarına ait evrimleşen fani varlıkların unsurları işlevsel olmayan bir konumda bulunmuş olurdu. Urantia'ya gelen Âdem ve Havva, Maddi Evlatlar'ın özgün Satania çiftinden kökenini almaktadır.

51:1.3 (580.6) Maddi Evlatlar, yükseklik bakımından sekiz ila on fit arasında değişkenlik gösterir; ve onların bedenleri, bir eflatun tonunun berrak ışığının aydınlığıyla parıldamaktadır. Maddi kan maddi bedenleri boyunca dolaşımda bulunsa da onlar aynı zamanda kutsal enerji ile ilaveten yüklenmiş olup, göksel ışık ile doygun bir hale getirilmiştir. Bu Maddi Erkek Evlatlar (Âdemler) ve Maddi Kız Evlatlar (Havvalar), yalnızca çoğalım doğaları ve belirli kimyasal kazanımları bakımından farklılık göstererek, birbirlerinin eşitidir. Onlar eşit ancak erkek ve kadın biçiminde farklılaşan — böylece birbirlerini tamamlayıcı — bünyede olup, çiftler halinde görevlerinin neredeyse tamamı içinde hizmet etmek için tasarlanmışlardır.

51:1.4 (581.1) Maddi Evlatlar, bir çifte beslenmeyi memnuniyetle deneyimlemektedir; onlar gerçek anlamıyla, ölümsüz mevcudiyetlerinin bütüncül bir biçimde idare edilen belirli kâinatsal enerjilerin doğrudan ve kendiliğinden gerçekleşen alınımı karşısında tıpkı âlemin fiziksel varlıklarının gerçekleştirdiği gibi maddileşen enerjiyi kullanarak, doğa ve oluşum bakımından çifte bir nitelikte bulunmaktadır. Onlar;

görevlendirmenin bazı vazifelerinde başarısızlığa uğradıkları veya hatta bilinçli yâda maksatlı bir biçimde başkaldırdıkları zaman, Evlatlar'ın bu düzeyi ışık ve yaşamın evren kaynağı ile olan ilişkiden kesilerek tecrit edilmiş bir hale gelir. Bunun üzerine onlar; görevlerinin dünyası üzerinde maddi yaşamın sürecini takip etmenin nihai sonuna ait kılındıkları ve yargı için evren hizmetkârları beklemeye zorunlu bir duruma düşürüldükleri, neredeyse tamamen maddi varlıklar haline gelmektedirler. Maddi ölüm nihai olarak, bu türden talihsiz ve düşüncesiz bir Maddi Erkek ve Kız Evladı'nın gezegensel sürecini sonlandırır.

51:1.5 (581.2) Özgün veya diğer bir değişle doğrudan yaratılmış bir Âdem ve Havva, yerel evren evlatlığın tıpkı tüm diğer düzeyleri gibi içkin bahşedilme tarafından ölümsüzdürler; ancak ölümsüzlük olanağının bir eksilişi durumu onların erkek ve kız evlatlarını belirlemektedir. Bu kökensel çift, kendilerinin doğumları olan erkek ve kız çocuklarına koşulsuz ölümsüzlüğü aktarmaya yetkin değillerdir. Onların soysal doğumları, Ruhaniyet'in akıl-çekim döngüsü ile birlikte kırılamaz ussal uyum içerisinde yaşamın devamına bağımlıdır. Satania'nın sisteminin başlangıcından beri, on üç Gezegensel Âdem başkaldırıları ve doğru yoldan sapmalar boyunca kaybedilmiş olup, birlikteliğin bağımlı alt mevkilerinin 681.204 unsuru yitirilmiştir. Bu ihanetlerin büyük birçoğu Lucifer başkaldırısı zamanında gerçekleşmiştir.

51:1.6 (581.3) Sistem başkentleri üzerinde kalıcı vatandaşlar olarak yaşarken, hatta evrimsel gezegenler için alçalış görevleri üzerinde faaliyet ederken bile Maddi Evlatlar, Düşünce Düzenleyicileri'ne sahip değillerdir; ancak bahse konu bu

hizmetler boyunca onlar, Düzenleyici ikameti ve Cennet yükseliş süreci için deneyimsel yetkinliği elde ederler. Bu benzersiz ve muhteşem bir biçimde yararlı olan varlıklar, ruhsal ve fiziksel dünyalar arasında birleştirici halkalardır. Onlar; çoğaldıkları ve âlemin maddi vatandaşları olarak yaşamlarına devam ettikleri yer olan sistem yönetim merkezi üzerinde yoğunlaşmış olup, buradan evrimsel dünyalara gönderilirler.

51:1.7 (581.4) Gezegensel hizmetin diğer yaratılmış Evlatları'nın aksine evlatlığın maddi düzeyi, doğası gereği, Urantia'nın sakinleri gibi maddi varlıklar için görülebilen bir nitelikte bulunmamaktadır. Tanrı'nın bu Evlatları görülebilir, anlaşılabilir ve, her ne kadar biyolojik canlandırmanın görevi genellikle Gezegensel Âdemler'in soysal doğumlarının sorumluluğuna düşse de, bunun karşılığında onlar gerçekte zamanın yaratılmışları ile kaynaşabilir hatta bu unsurlar ile birlikte doğumda bulunabilir.

51:1.8 (581.5) Jerusem üzerinde herhangi bir Âdem ve Havva'nın sadık çocukları ölümsüz bir nitelikte bulunmaktadır; ancak bir evrimsel gezegen üzerinde onların varışını takiben yapılmış bir Maddi Erkek ve Kız Evlat'ın doğumu, benzer bir biçimde doğal ölüm için bağımsız değildir. Bu Evlatlar bir evrimsel dünya üzerinde doğum faaliyeti için yeniden maddi hale getirildiklerinde, yaşam-aktarım işleyiş biçimi içerisinde bir değişiklik ortaya çıkmaktadır. Yaşam Taşıyıcıları tasarım dâhilinde, Gezegensel Âdem ve Havvalar'ın ölümsüz erkek ve kız evlatları doğurmalarına dair güçlerini onlardan almıştır. Eğer onlar doğru yoldan sapmazlarsa bir gezegensel görev üzerinde bir Âdem ve Havva sınırsız bir süre boyunca

yaşayabilir; ancak belirli sınırlar dâhilinde birbirini takip eden her nesil ile birlikte onların çocukları azalan yaşam ömrünü deneyimlemektedir.

2. Gezegensel Âdemler'in Aktarılışı

51:2.1 (582.1) Diğer yerleşik dünyaların fiziksel evrimin en yüksek noktasına erişimine dair haberin alınması üzerine Sistem Egemeni, sistem başkenti üzerinde Maddi Erkek ve Kız Evlatlar'ın birliklerini toplar; ve bu türden bir evrimsel dünyanın ihtiyaçlarının tartışılmasını takiben, Maddi Evlatlar'ın kıdemli birliklerine ait bir Âdem ve bir Havva olarak, gönüllü topluluğun iki üyesi; bulundukları birliktelik içerisindeki hizmetlerinin âlemlerinden yeni olanaklar ve tehlikelerin yeni âlemi için geçiş uykusuna yatırılmanın ve taşınmanın hazırlanma aşaması niteliğindeki derin uykuya kendilerini teslim edecek bir biçimde, serüvene atılmak için seçilirler.

51:2.2 (582.2) Âdemler ve Havvalar; yarı-maddi yaratılmışlar olup, böyle olduğu için yüksek melekler tarafından tanışamazlar. Onlar, görev dünyasına olan taşınmaları için geçiş uykusuna yatırılabilmelerinden önce sistem başkenti üzerinde maddiyetlerinden arındırılması sürecinden geçmeleri gerekmektedir. Taşıma yüksek melekleri; geçiş uykusuna yatırılmalarını ve böylelikle bir dünyadan ve sistemden diğerine mekân boyunca taşınmalarını gerçekleştirebilmek için, Maddi Evlatlar ve diğer yarı-maddi varlıklar içinde değişiklikleri yerine getirmeye yetkindir. Ortak zamana göre yaklaşık üç gün, bu taşıma hazırlığı için harcanmaktadır; ve bu hazırlanma bu türden maddiyetten arınmış bir yaratılmışın, yüksek meleksel-taşıma seyahatinin sonunda varış üzerine

olağan mevcudiyetine geri dönüştürülmesi için bir Yaşam Taşıyıcısı'nın eş güdümünü gerektirmektedir.

51:2.3 (582.3) Jerusem'den evrimsel dünyalara olan taşıma amacıyla Âdemler'in hazırlamak için bu maddiyetten arındırılma işleyiş biçimi mevcut bulunurken; maddiyetten arındırma işleyiş biçimine ait acil durum uygulamasının kurtarılabilecek bütüncül nüfus için hazır hale getirildiği durum içerisinde gezegenin tamamının boşaltılması dışında, onları bu türden dünyalardan alacak denk hiçbir yöntem orada bulunmamaktadır. Eğer birtakım fiziksel felaketler, evrimleşen bir ırkın gezegensel yerleşimi yerle bir ederse; Melçizedekler ve Yaşam Taşıyıcıları, maddiyetten arındırma işleyiş biçimini kurtuluş unsurlarının tümü için uygulayacaktır; ve yüksek meleksel taşıma vasıtasıyla bu varlıklar, devam eden mevcudiyetleri için hazırlanmış bir biçimde yeni dünyaya alınacaklardır. Bir insan ırkının evrimi, mekânın bir dünyası üzerinde bir kez başlatıldığı zaman, ilgili gezegenin fiziksel kurtuluşundan oldukça bağımsız bir biçimde ilerlemelidir; ancak evrimsel çağlar boyunca bunun dışında kalan durumlarda bir Gezegensel Âdem veya Havva'nın kendileri için seçilmiş olan dünyaları terk etmeleri tasarlanmamıştır.

51:2.4 (582.4) Kendilerine ait gezegensel istikametlerine varışları üzerine Maddi Erkek ve Kız Evlat, Yaşam Taşıyıcıları'nın yönlendirmesi altında yeniden maddi hale getirilmektedir. Bu bütüncül süreç, Urantia zamanına göre on ila yirmi sekiz gün arasında değişen zaman zarfı içinde gerçekleşir. Yüksek meleksel uykunun bilinçsizliği, yeniden yapılanmanın bu bütüncül dönemi boyunca devam eder. Fiziksek organizmanın yeniden bir araya getirilişi tamamlandığında bu Maddi Erkek

ve Kız Evlatlar yeni evleri ve yeni dünyaları içinde, Jerusem üzerinde maddiyetten arındırılma sürecine başvurmadan önce bulundukları biçimde tüm amaçları ve gayeleri için hazır bile hale gelirler.

3. Âdemsal Görevler

51:3.1 (582.5) Yerleşik dünyalar üzerinde Maddi Erkek ve Kız Evlatlar, yakında kendilerine ait çocuklardan yardım gören bir biçimde, cennet evlerini inşa ederler. Genellikle cennet alan yerleşkesi; Gezegensel Prens tarafından belirlenmekte olup, onun bedensel yönetim görevlileri özgün ırkların daha yüksek türlerinin yardımı ile birlikte bu hazırlanışın öncül çalışması ile ilgilidir.

51:3.2 (583.1) Bu Cennet Bahçeleri, Edentia'nın ismi onuruna bu biçimde isimlendirilmiştir; ve bu isimlendirme, En Yüksek Yaratıcılar'ın yönetim merkez dünyasının bahçesel ihtişamının ardından bu biçimde şekillendirilmesi sebebiyle verilmiştir. Bu türden bahçe evleri genellikle, ayrıştırılmış bir konumda yapılandırılmış bir birimde ve bir yakın-sıcak iklim alan içerisinde yerleşkelendirilmiştir. Onlar, ortalama bir dünya üzerinde muhteşem yaratımlardır. Siz, Urantia üzerinde bu türden bir girişimin sekteye uğramış gelişmesine dair parçalı dışavurumları ile kültürün bu güzel merkezlerini hiçbir şekilde karşılaştıramazsınız.

51:3.3 (583.2) Bir Gezegensel Âdem ve Havva, potansiyel olarak, fani ırklar için fiziksel lütfun bütüncül hediyesidir. Bu türden atanmış çiftin ana görevi, zamanın çocuklarını çoğaltmak ve onları canlandırmaktır. Ancak cennetin insanları ve zamanın bu unsurları arasında dolaylı hiçbir karşı tür çiftleşmesi

bulunmamaktadır; birçok nesil için Âdem ve Havva, kendi düzeylerinin güçlü bir ırkını inşa ederken evrimsel fanilerden biyolojik bir biçimde ayrıışmış bir konumda kalmaya devam etmektedir. Bu durum, yerleşik dünyalar üzerinde eflatun ırkının kökenidir.

51:3.4 (583.3) Irkın yükseltilmesi için mevcut olan tasarımlar; Gezegensel Prens ve onun çalışanları tarafından hazırlanmakta olup, Âdem ve Havva tarafından uygulanır. Ve bu durum, Urantia üzerine ulaştıkları zaman Maddi Evlat'ınız ve onun eşinin büyük bir zararlı bir konumda bırakıldıkları yerdir. Caligastia; her ne kadar Urantia'nın Melçizedek alıcıları gerektiği gibi isyankâr Gezegensel Prens'in mevcudiyetinde içkin olan gezegensel tehlikeler ile Âdem ve Havva'yı uyarmış olsa da, Âdemsal göreve kurnaz ve etkin bir biçimde karşı koyuşu sergilemiştir; bahse konu bu baş isyankâr olarak başkaldıracı Gezegensel Prens, kurnaz bir hile ile Cennetsel çift üzerinde üstünlük sağlamış ve dünyanın gözle görülebilen idarecileri olarak birlikteliklerinin temel anlaşmasını bozacak bir eyleme onları sevk eden bir biçimde tuzağa düşürmüştür. Bu ihanet eden Gezegensel Prens, Âdem ve Havva'yı aldatmada başarılı olmuştur; ancak o, Lucifer başkaldırısı içine onları katmadaki çabasında başarısız kalmıştır.

51:3.5 (583.4) Gezegensel yardımcıları olarak meleklerin beşinci düzeyi, dünyasal serüvenlerinde Gezegensel Âdemler'e her zaman eşlik ederek Âdemsal göreve atanmışlardır. Öncül görevin birlikleri genellikle yaklaşık yüz bin unsurdan meydana gelmiştir. Urantia Âdem ve Havva'sının görevi vaktinden önce başlatıldığı zaman, onlar hükmedilen tasarımdan uzaklaştığı zaman, kınanacak davranışları ile ilgili

onlara itiraz eden Cennet'in yüksek meleksele Sesleri'nden bir unsurdur. Bu oluşuma dair dünyanın hikâyesi, gezegensele geleneklerinizin doğa-ötesi olan her şeyi Hâkim Tanrı için atfetme eğilimini oldukça yerinde bir biçimde açığa sermektedir. Bu nedenden dolayı Urantia unsurları, sıklıkla Kâinatın Yaratıcısı'nın doğası hakkında kafaları karışmış bir hale gelmektedir; çünkü Kâinatın Yaratıcısı'nın birliktelik halindeki unsurlarının tümünün kelimeleri ve faaliyetleri oldukça sıkça tekrarlanan bir biçimde kendisine atfedilmektedir. Âdem ve Havva'nın durumunda Cennet'in meleği, bu zaman zarfında görevde bulunan gezegensele yardımcılarının baş yöneticisinden başkası değildi. Solonia olarak bu yüksek melek, kutsal tasarımın yanlış uygulandığını bildirmiş ve Urantia'ya Melçizedek alıcılarının geri dönüşünü talep etmiştir.

51:3.6 (583.5) İkinci derece yarı-ölümlü yaratılmışlar, Âdemselle görevlere özgü bir niteliğe sahiptir. Gezegensele Prens'in bedenselle yönetim görevlileri ile olduğu gibi, Maddi Erkek ve Kız Evlatları'nın soyları iki düzeye ait bir konumda bulunmaktadır: bu düzeyler, onların fiziksel çocukları ve yarı-ölümlü yaratılmışların ikinci derece düzeyidir. Bu maddi ancak genellikle görünebilen gezegensele hizmetkârlar, medeniyetin gelişmesine ve hatta toplumsalle gelişmeyi ve ruhsalle ilerleyişi yıkmaya çalışabilecek isyankâr azınlıklara olan tabiiyete oldukça katkıda bulunmaktadır.

51:3.7 (583.6) İkinci derece yarı-ölümlüler, Gezegensele Prens'in varışına yakın zamanlardan bu yana var olan birinci derece düzey ile karıştırılmamalıdır. Urantia üzerinde bu ilk yarı-ölümlü yaratılmışların büyük bir çoğunluğu; Caligastia ile

birlikte isyana katılmış olup, Hamsin'den bu yana göz hapsinde alınmıştır. Gezegensel idare için sadık kalmayan Âdemsal topluluk, buna benzer bir biçimde göz hapsine alınmıştır.

51:3.8 (584.1) Hamsin gününde sadık birinci derece ve ikinci derece yarı-ölümlü unsurlar; gönüllü bir birliği yerine getirmiş olup, o zamandan bu yana dünya olaylarında tek bir birim olarak faaliyet göstermiştir. Onlar, bu iki topluluktan değişimli olarak seçilen sadık yarı-ölümlü unsurların önderliğinde hizmet etmektedir.

51:3.9 (584.2) Sizin dünyanız evlatlığın dört düzeyi tarafından ziyaret edilmiştir: bu unsurlar Gezegensel Prens olan Caligastia; Tanrı'nın Maddi Evlatları'na ait Âdem ve Havva; Maçiventa Melçizedeği; Abraham zamanında "Salem'in bilgisi"; ve Cennet bahşedilme evladı olarak gelen Hazreti Mikâil'dir. Nebadon evreninin yüce idarecisi olarak Mikâil'in sizin dünyanızda, bahşedilmiş Evlat'ın yaşam görevini ve hedefini geliştirmek için oldukça fazla bir biçimde uğraş gösterebilecekleri sadık ve etkin bir Gezegensel Prens ve adanmış ve başarılı Maddi Evlat tarafından karşılanması ne kadar da yararlı ve güzel olurdu! Ancak dünyaların tümü Urantia gibi bu kadar talihsiz değildir; ne de Gezegensel Âdemler'in görevi her zaman bu kadar zor ve zararlı olmamıştır. Onlar başarılı oldukları zaman; bu türden bir dünyanın ışık ve yaşam içinde istikrara kavuşturulduğu zaman çağına kadar olan bile gezegensel olayların görünebilen baş sorumluları olarak işlevlerine devam eden bir biçimde, bir büyük insanlığın gelişimine katkıda bulunmaktadır.

4. Altı Evrimsel Irk

51:4.1 (584.3) Yerleşik dünyaların öncül çağları boyunca baskın ırk, genel anlamda gelişimin insan düzeylerine ilk erişen kıızıl ırktır. Ancak kıızıl ırk gezegenlerin kıdemli ırkı olmasına rağmen, onları takip eden renkli ırklar fanilerin ortaya çıkışının çağı içinde mevcudiyetlerini kazanmaya başlamışlardır.

51:4.2 (584.4) Daha öncül olan ırklar bir biçimde daha sonrakilerine kıyasla daha üstündür; kıızıl ırk, çivit — siyah — ırkın çok daha üzerinde bulunmaktadır. Yaşam Taşıyıcıları, yaşam enerjilerin bütüncül bahşedilişini başlangıçsal veya diğer bir değişle kıızıl ırka aktarırlar; ve fanilerin ayrı bir topluluğuna ait her takip eden evrimsel ortaya çıkış, kökensel bahşedilmeden kayba uğrayarak çeşitlilik göstermektedir. Her ne kadar Urantia üzerinde yeşil ve turuncu insanlar arasında devliğin beklenmeyen boyutları ortaya çıkmış olsa da, fani uzunluk bile kıızıl ırktan çivit ırkına doğru aşağı bir doğrultuda hareket eden ölçek boyunca azalma eğilimi gösterir.

51:4.3 (584.5) Altı evrimsel ırkların tümüne sahip olan bu dünyalar üzerinde üstün insanlar; kırmızı, sarı ve mavi renkler biçiminde birinci, üçüncü ve beşinci ırklardır. Evrimsel ırklar böylelikle, yetkinlik bakımından ussal yetişme ve ruhsal büyüme için değişkenlik gösterir; ikinci, dördüncü ve altıncı ırklar bir bakımdan daha az bahşedilmiş bir niteliğe sahiptir. Bu ikinci derece ırklar, belirli dünyalar üzerinde mevcut bulunmayan insanlardır; onlar, diğerleri üzerinde yok edilen ırklardır. Urantia üzerinde üstün mavi ırklarınızın “beyaz ırk” içinde çoğalmasında, bu ırkları bu kadar büyük bir ölçüde yitirmiş olmanız talihsiz bir durumdur. Sizin turuncu ve yeşil ırklarınızın unsurlarını yitirmiş olmanız bu türden büyük ciddi bir endişe kaynağı değildir.

51:4.4 (584.6) Altı ırkın — veya diğerk bir değışle üç ırk arasından — evrimi, her ne kadar kıızıl ırkın kökensel kazanımlarını kötüleştiren bir görüntüye sahip olsa da; fani türler içinde oldukça istenen belirli çeşitlilikleri sağlamakta ve çeşitli insan potansiyellerinin aksi halde erişilemez bir dışavurumunu yerine getirmektedir. Bu değışimler, atanan Âdemsel veya diğerk bir değışle eflatun ırkı tarafından takip eden bir biçimde onların yükseltilmesi şartıyla, bir bütün olarak insan türünün ilerleyişı için yararlıdır. Urantia üzerinde karışımın bu olağan tasarımı, geniş ölçüde yerine getirilmemiştir; ve ırk evriminin tasarımını uygulamada bu başarısızlık, dünyanız üzerinde bu öncül ırkların geri kalanlarını gözleyerek ortalama bir gezegen üzerinde bu insanların düzeyini fazlasıyla anlamanızı sizler için imkânsız kılmaktadır.

51:4.5 (585.1) Irksal gelişmenin ilk zamanlarında; kıızıl, sarı ve mavi ırkların karşılıklı olarak çiftleşmesi için kısmi bir eğilim mevcut bulunmaktadır; orada benzer bir biçimde turuncu, yeşil ve çivit ırklarının birbirlerine karışması için kısmi bir eğilim bulunmaktadır.

51:4.6 (585.2) Daha geri kalmış insan unsurları genel olarak, daha gelişmiş ırklar tarafından iş gücü olarak kullanılmaktadır. Bu durum, ilk çağlar boyunca gezegenler üzerindeki köleliğin kökenini oluşturmaktadır. Turuncu insanlar genel olarak kıızıl ırklar tarafından bastırılmış ve — zaman zaman yok edilen bir biçimde — hizmetli düzeyine indirgenmiştir. Sarı ırk genel olarak yeşil ırkı köleleştirmiş; bunun karşısında mavi ırk, çivit ırk üzerinde hâkimiyet kurmuştur. İlkel insanların bu ırkları; Urantia unsurlarının atları ve büyük baş hayvanları alıp satmasından daha farklı olmayan bir biçimde, zorunlu emek

gücü içerisinde geride kalmış akranlarının hizmetlerinden faydalanmalarından daha fazlasını düşünmemektedirler.

51:4.7 (585.3) En olağan dünyalar üzerinde gönüllü hizmetlilik; her ne kadar akli yetersizlikler ve toplumsal kusurlar hali hazırda sıklıkla rızasız emeği sergilemek zorundalılığı ile sonuçlansa da, Gezegensel Prens'in yazgı dönemi vaktinde varlığını devam ettirememektedir. Ancak olağan dünyaların hepsi üzerinde bu türden ilkel kölelik, atanan eflatun veya diğer bir değişle Âdemsel ırkın varışından sonra yakın bir zaman içinde kaldırılmaktadır.

51:4.8 (585.4) Bu altı evrimsel ırka, Âdemsel canlandırıcıların soysal doğumları ile birlikte birleşerek, birbirine karışma ve yüceltilme nihai sonu kazandırılmıştır. Ancak bu insanlar birbirine karıştırılmadan önce, alt düzeyde bulunan ve yetersiz olan ırklar geniş bir biçimde saf dışı bırakılır. Gezegensel Prens ve Maddi Evlat, diğer elverişli gezegensel yönetim unsurları ile birlikte, çoğalım işlevlerinin zindeliğine karar verirler. Urantia üzerinde bu türden köklü bir tasarımın uygulanmasına dair zorluk, dünya ırklarınızın bireylerine ait biyolojik zindeliğe veya yetersizliğe karar veren yetkin hâkimlerin yokluğundan meydana gelmektedir. Bu türden bir engele rağmen; daha belirgin bir biçimde açığa çıkan yetersiz, kusurlu, bozulmaya uğramış ve toplum karşıtı unsurlarınızın biyolojik birlikteliğe karşı bulunuşu üzerine sizin karar vermenizin gerektiği görünmektedir.

İrksal Karışım — Âdemsel Kan'ın Bahşedilişi

51:5.1 (585.5) Bir Gezegensel Âdem ve Havva yerleşik bir dünyaya ulaştığı zaman onlar, ussal varlıkların mevcut ırklarının gelişimini gerçekleştirmek için en iyi yol hakkında üstleri tarafından bütüncül bir biçimde eğitilir. İşleyişin tasarımı tek-tip niteliğinde bulunmamaktadır; bu tasarıma dair kararların büyük bir kısmı, hizmetkâr çiftlerin yargısına bırakılmıştır; hatalar, Urantia gibi isyankâr dünyalar olarak özellikle düzenin kaybolduğu âlemler üzerinde nadir gerçekleşen eylemler değildir.

51:5.2 (585.6) Genellikle eflatun insanları, topluluk nüfuslarının bir milyondan fazlasına ulaştığı zamana kadar gezegensel yerliler ile birlikte çoğalmaya başlamamaktadır. Ancak bu zaman zarfında Gezegensel Prens'in yönetim çalışanları, Tanrı'nın evlatlarının insan ırkları ile adeta bir bütün olmak için yukarıdan aşağıya indiğini bildirmektedir; bu insanlar, üst ırk niteliğine ait olarak yetkinleşen unsurların Cennet Bahçesi'ne ilerleyebileceklerine ve orada insan türünün yeni ve karışmış düzenine ait evrimsel babalar ve anneler olarak Âdemler'in erkek ve kız evlatları tarafından seçilebileceklerine dair duyurunun yapılacağı günü sabırsızlıkla beklemektedir.

51:5.3 (585.7) Olağan dünyalar üzerinde Gezegensel Âdem ve Havva, evrimsel ırklar ile birlikte hiçbir zaman çiftleşmemektedir. Biyolojik iyileştirmenin bu görevi, Âdemsal soy unsurlarının bir faaliyetidir. Ancak bu Âdem Nesilleri, ırklar arasına katılmamaktadırlar; prensin yönetim çalışanları, Âdemsal doğum için gönüllü çiftleşme amacıyla üstün erkek ve kadınları Cennet Bahçesi'ne getirmektedir. Ve en olağan dünyalar üzerinde cennetin erkek ve kız evlatları ile

çiftleşmek için bir adayın seçilmesi en yüksek onur olarak değerlendirilmektedir.

51:5.4 (586.1) Dünya ırkları artan bir biçimde cennete olan tanınma ve kabul için tercih edilmeyi artan bir biçimde arzulandığında, ırk savaşları ve diğer kabile çatışmaları ilk kez azalma gösterir. Siz, bu türden rekabetçi uğraşların olağan bir gezegen üzerinde etkinliklerin tümünün merkezini teşkil eden bir konuma gelmesine dair en iyi ancak oldukça yetersiz bir biçimde anlayabilirsiniz.

51:5.5 (586.2) Eflatun ırkı tek eşli bir ırktır; ve Âdemsel kız veya erkek evlatlar ile birleşecek her evrimsel erkek veya kadın, diğer bir eşi almayacağına dair söz verip buna dair tek eşliliği kendileri çocuklarına öğretir. Bu birlikteliklerin her birinden olan çocuklar, Gezegensel Prens'in okullarında eğitilir ve hazırlanır; bunun sonrasında onlara, üstün fanilerin seçilmiş toplulukları arasından unsurlar ile evlenmek için evrimsel ebeveynlerin ırklarına gitmelerine izin verilir.

51:5.6 (586.3) Maddi Evlatlar'ın bu niteliği, dünyaların evrim halindeki ırklarına eklendiği zaman; evrimsel ilerlemenin yeni ve daha büyük bir dönemi başlatılır. Aktarılan yetkinlik ve aşkın evrimsel niteliklerin bu doğumsal dışavurumunu takiben orada, medeniyet ve ırksal gelişim içinde hızlı gelişmelerin bir dizisi ortaya çıkar; yüz bin yıldan daha fazla bir süre içindeki ilerleyiş, öncül çabaların bir milyon yıl süren dönemi boyunca gerçekleştirilenden daha fazlasıyla sonuçlanan bir biçimde gerçekleşir. Sizin dünyanız içinde, hükmedilen tasarımların gerektiği gibi uygulanmaması karşısında bile, büyük gelişim Âdem'in yaşam plazmasının insanlarınıza hediye edilmesinden beri gerçekleşmiştir.

51:5.7 (586.4) Ancak bir gezegensel Cennet Bahçesi'nin saf nesil çocukları, kendilerini evrimsel ırkların üstün üyelerine bahşedebilir ve böylelikle insan türünün biyolojik düzeyini yükseltebilirken; bu durum, Urantia fanilerinin daha yüksek ırklarının daha alt düzey ırklar ile çiftleşmelerinin yararlı olduğunu kanıtlamamaktadır; bu türden düşüncesiz işleyiş biçimi, dünyanız üzerinde medeniyetin tümünü risk altına alacaktır. Âdemsal işleyiş biçimi vasıtasıyla ırk uyumunu elde etmede başarısız olarak sizler böylelikle, uyum ve denetimin diğer ve daha geniş insan yöntemleri ile ırk gelişiminin size ait gezegensel sorunlarını çözmek zorundasınız.

6. Cennet Bahçesi Düzeni

51:6.1 (586.5) Yerleşik dünyaların birçoğu üzerinde Cennet Bahçeleri; muhteşem kültürel merkezler olarak kalmaya, ve çağlar boyunca gezegensel işleyiş ve kullanımın toplumsal işleyiş yöntemleri olarak faaliyet göstermeye devam etmektedir. Öncül zamanlar içerisinde bile eflatun insanları göreceli bir biçimde ayrı bir konumda yerleştirildiklerinde onların okulları, bahçenin sanayi gelişimleri ticari etkileşimin yeni kanallarını açarken, dünya ırkları arasında elverişli adayları bünyesine kabul etmiştir. Böylelikle Âdemler ve Havvalar'a ek olarak onlara ait sosyal çoğalımlar, kültürün anlık büyümesine ve dünyalarına ait evrimsel ırkların hızlı gelişmesine katkıda bulunmuştur. Bu ilişkilerin tümü; biyolojik düzeyin doğrudan yükseltilmesi, ussal potansiyelin hızlandırılması ve ruhsal algının ilerletilmesiyle sonuçlanan bir biçimde Âdem'in evrimsel ırkları ve evlatlarının karışımı vasıtasıyla çoğaltılmış ve teminat altına alınmıştır.

51:6.2 (586.6) Olağan dünyalar üzerinde eflatun ırkının cennet yönetim merkezi; dünya kültürünün ikinci merkezi haline gelip, Gezegensel Prens'in yönetim merkez şehri ile ortak bir biçimde medeniyetin gelişim hızını belirler. Çağlar boyunca Gezegensel Prens'in şehir yönetim merkez okullarına ek olarak Âdem ve Havva'nın bahçe okulları birbirlerinin çağdaşlarıdır. Onlar; genellikle birbirlerinden çok uzak olmayıp, uyumlu eş güdüm içerisinde birbirleriyle beraber faaliyet göstermektedir.

51:6.3 (587.1) Dünyanız üzerinde Doğu Akdeniz ülkeleri içinde herhangi bir yerde, 37.000 yıl aralıksız faaliyet göstermiş olan kültürün büyük bir gezegensel üniversitesi olarak medeniyetin bir dünya merkezinin nasıl bir anlama geleceğini bir düşünün. Ve yine; bütünlüksel evrensel etkinin 500.000 yıllık sonuçsal bir kuvvetini uygulayacak geleneklere sahip göksel hizmetin çok uzakta bulunmayan ama hali hazırda diğer ve daha eski yönetim merkezinde konumlandırıldığında, bu türden eski bir merkeze bile ait ahlaksal yönetimin nasıl yeniden yapılandırılabileceğini bir durun ve düşünün. Cennet Bahçesi'nin temel amaçlarını bütüncül bir dünyaya nihai olarak yayan bahse konu bu gelenektir.

51:6.4 (587.2) Gezegensel Prens'in okulları temel olarak felsefe, din, ahlaki değerler ve daha yüksek ussal ve sanatsal kazanımlar ile ilgilidir. Âdem ve Havva'nın cennet okulları genel olarak işlevsel sanatlara, temel ussal hazırlanmaya, toplumsal kültüre, ekonomik gelişmeye, ticari ilişkilere, fiziksel verimliliğe ve sivil hükümete adanmıştır. Nihai olarak bu dünya merkezleri birbirleri ile karışarak etkileşimde bulunmaktadır; ancak bu mevcut etkileşim zaman zaman ilk Hakimane Evlat'ın bulunduğu zaman zarfına kadar gerçekleşmemektedir.

51:6.5 (587.3) Gezegensel Âdem ve Havva'nın devam eden mevcudiyeti, eflatun ırkının saf nesil çekirdeği ile birlikte; geleneğin zorlayıcı kuvveti ile birlikte bir dünyanın medeniyeti üzerine faaliyette bulunulmasına dair erdem vasıtasıyla Cennet Bahçesi kültürüne büyümenin istikrarını aktarmaktadır. Bu ölümsüz Maddi Erkek ve Kız Evlatlar bünyesinde biz; ebedi Yaratan ile zamanın en alt düzey sınırlı kişilikleri arasında mevcut bulunan neredeyse sınırsız uzunlukta olan uçurumu birbirine bağlayarak, Tanrı ile insanı birleştiren en son ve hayati derecede önemli halka ile karşılaşmaktayız. Burada Urantia ırkları gibi fiziksel, maddi ve hatta cinsiyet sahibi bir yaratılmış olan yüksek kökenli bir varlık bulunmaktadır; bu unsur görülmez olan Gezegensel Prens'i görebilir, kavrayabilir ve onu âlemin fani yaratılmışları için tercüme edebilir, çünkü Maddi Erkek ve Kız Evlatlar ruhaniyet varlıklarının alt düzey unsurlarının hepsini görebilme yetisine sahiptir; onlar, görülebilen ve görülemeyen nitelikte bulunan Gezegensel Prens ve onun bütün yönetim çalışanlarını görüntüleyebilir.

51:6.6 (587.4) Çağların geçmesiyle insan ırkları ile birlikte olan sosyal doğumlarının karışımları boyunca Maddi Erkek ve Kız Evlat, evrimsel ırkların mevcut haldeki karışmış soylarına ait ortak ebeveynler olarak insan türünün paylaşılan ataları biçiminde kabul edilen hale gelmektedir. Bir yerleşik dünyadan süreçlerine başlayan fanilerin şu yedi baba ve yaratıcıyı tanıma deneyimine sahip olması tasarlanmıştır:

51:6.7 (587.5) 1. Biyolojik yaratıcı — beden içindeki baba.

51:6.8 (587.6) 2. Âlemin yaratıcısı — Gezegensel Âdem.

51:6.9 (587.7) 3. Âlemlerin yaratıcısı — Sistem Egemeni.

51:6.10 (587.8) 4. En Yüksek Unsur Yaratıcısı — Takımyıldız Yaratıcısı.

51:6.11 (587.9) 5. Evren Yaratıcısı — Yaratan Evlat ve yerel yaratımların yüce idarecisi.

51:6.12 (587.10) 6. Aşkın-Yaratıcılar — aşkın-evreni idare eden Zamanın Ataları.

51:6.13 (587.11) 7. Ruhaniyet veya Havona Yaratıcısı — Cennet üzerinde ikamet eden ve kendi ruhaniyetini kâinat âlemlerinin tümünde ikamet eden alt düzey yaratılmışların akıllarında yaşamak ve çalışmak için bahşeden, Kâinatın Yaratıcısı.

7. Bütünleşmiş İdare

51:7.1 (587.12) Zaman zaman Cennet'in Avonal Evlatları, yerleşik dünyalara yargısal faaliyetler için gelmektedirler; ancak ilk Avonal unsuru, zaman ve mekânın bir evrimsel dünyasının dördüncü yazgı dönemini başlatan bir hakimane görev üzerine gelmektedir. Bu Hakimane Evlat'ın evrensel bir biçimde kabul edildiği bazı gezegenler üzerinde, kendisi bir çağ süre boyunca ikametini sürdürür; ve böylece bahse konu bu gezegen, üç Evlat'ın ortak idaresi altında gelişmesini sürdürür: bu evlatlar Gezegensel Prens, Maddi Evlat ve Hakimane Evlat'tır; bu evlatlardan son ikisi, âlemin sakinlerinin tümü için görünebilen bir nitelikte bulunmaktadır.

51:7.2 (588.1) İlk Hakimane Evladı olağan bir evrimsel dünya üzerine görevini tamamlamasından önce, orada Gezegensel Prens ve Maddi Evlat'ın eğitim ve idari görevinin birliği gerçekleştirilir. Bir gezegenin çifte yüksek denetiminin karışımı, dünya idaresinin yeni ve etkin bir düzenini mevcut

hale getirmektedir. Hakimane Evlat'ın görevini tamamlaması üzerine Gezegensel Âdem, âlemin dışa dönük idaresini üstlenir. Maddi Erkek ve Kız Evlat böylelikle, ı ışık ve yaşamın dönemi içerisinde dünyanın istikrara kavuşturulmasına kadar gezegensel idareciler olarak ortak bir biçimde hareket eder; bu durumun üzerine Gezegensel Prens, Gezegensel Egemen düzeyine yükseltilir. Gelişmiş evrimin bu çağı boyunca Âdem ve Havva, yüceltilmiş âlemin ortak baş hizmetkârları olarak adlandırılabilir bir düzeye kavuşurlar.

51:7.3 (588.2) Evrim halindeki dünyanın yeni ve bütünlük kazanmış başkentinin yerinde bir biçimde istikrara kavuşması ile birlikte; aynı çabuklukta bağımlı idareciler uygun bir şekilde hazırlanır, alt bağımlı başkent yerleşkeleri uzak kara birimleri üzerinde ve farklı insanlar arasında kurulur. Diğer bir yazgı dönemi Evlad'ın varışından önce bu alt bağımlı merkezlerin sayıca elli ila yüz arasında değişen yerleşkesi, düzenlenmiş hale gelmektedir.

51:7.4 (588.3) Gezegensel Prens ve onun yönetim çalışanları devam eden bir biçimde, etkinliğin ruhsal ve felsefî nüfuz alanlarını geliştirmektedir. Âdem ve Havva âlemin fiziksel, bilimsel ve ekonomik düzeyine özel bir önem göstermektedir. Bu toplulukların ikisi de kendi enerjilerini eşit bir biçimde sanat etkinliklerinin, toplumsal ilişkilerin ve ussal kazanımların desteklenmesine adanmıştır.

51:7.5 (588.4) Dünya olaylarına ait beşinci yazgı döneminin başlatıldığı zaman zarfında gezegensel etkinliklerin muhteşem bir idaresi kazanılmıştır. Bu türden oldukça iyi biçimde idare edilmiş bir âlem üzerinde fani mevcudiyet gerçek anlamıyla cezbedici ve yararlıdır. Ve eğer Urantia unsurları bu türden bir

gezegen üzerinde yaşamı gözlemleyebilir olsalardı, onlar eş zamanlı olarak kötülüğü kucaklayarak ve isyana katılarak dünyalarının yitirdikleri bu şeylerin değerini takdir ederlerdi.

51:7.6 (588.5) [Yedek Birlikler'in İkinci Derecede bir Lanonandek Evladı tarafından sunulmuştur.]

52. Makale Gezegensel Fani Çağları

52:0.1 (589.1) BİR evrimsel gezegen üzerinde yaşamın alınmasından ışık ve yaşam dönemi içinde onun nihai yeşerişine kadar, dünya faaliyet düzeyi üzerinde insan yaşamının en az yedi çağı ortaya çıkar. Bu birbirlerini takip eden çağlar, gezegensel görevler ve kutsal Evlatlar tarafından belirlenmiştir; ve ortalama bir yerleşik dünya üzerinde bu çağlar şu düzen içerisinde ortaya çıkmaktadır:

52:0.2 (589.2) 1. Gezegensel Prens öncesi İnsan.

52:0.3 (589.3) 2. Gezegensel Prens sonrası İnsan.

52:0.4 (589.4) 3. Âdem sonrası İnsan.

52:0.5 (589.5) 4. Hakimane Evlat sonrası İnsan.

52:0.6 (589.6) 5. Bahşedilmiş Evlat sonrası İnsan.

52:0.7 (589.7) 6. Eğitim Evladı sonrası İnsan.

52:0.8 (589.8) 7. Işık ve Yaşam'ın Dönemi.

52:0.9 (589.9) Mekânın bu dünyaları, fiziksel olarak yaşam için elverişli olur olmaz, Yaşam Taşıyıcıları'nın kayıtlarına giriş

yapmaktadır; ve bu zaman zarfında bu Evlatlar, bu türden gezegenlere yaşamın başlatılmasını amacıyla gönderilir. Yaşamın başlatılmasından insanın ortaya çıkışına kadar geçen bütüncül dönem; insan öncesi dönem olarak adlandırılmakta olup, bu anlatımlarda ele alınan dizi halindeki fani çağlardan önce gelmektedir.

1. İlkel İnsan

52:1.1 (589.3) İnsanın hayvan düzeyinden ortaya çıkış zamanından — Yaratan’a ibadet etmeyi tercih etmeye yetkin oldukları zaman zarfından — Gezegensel Prens’in varışına kadar, irade sahibi fani yaratılmışlar *ilkel insanlar olarak* adlandırılır. Orada, ilkel insanlara ait altı temel tür veya ırk bulunmaktadır; ve bu öncül insanlar sıralı bir biçimde kırmızı ile başlayarak ışık tayfı renklerinin düzeni içinde ortaya çıkmaktadır. Bu öncül yaşam evrimi içinde harcanan zamanın uzunluğu, Urantia zamanına göre yüz elli bin yıldan başlayarak bir milyon yıldan fazlasına kadar uzanan bir süreç içerisinde farklı dünyalar üzerinde oldukça büyük bir biçimde çeşitlilik gösterir.

52:1.2 (589.4) Evrimsel renk ırkları — kırmızı, turuncu, sarı, yeşil, mavi ve çivit olmak üzere — ilkel insanın basit bir dil geliştirdiği ve yaratıcı hayalini uygulamaya koyulduğu zaman zarfına yaklaşık bir anda ortaya çıkmaya başlar. Bu zaman zarfında insan, iki bacağı üzerinde yürümeye oldukça alışmış bir halde bulunmaktadır.

52:1.3 (589.5) İlkel insanlar, güçlü avcılar ve çetin savaşçılardır. Bu çağın yasası, en güçlünün fiziksel olarak varlığını devam ettirmesidir; bu zamanların yönetim düzeni bütünüyle kabileseldir. Birçok dünya üzerinde öncül ırk mücadeleleri

boyunca evrimsel ırkların bazıları, Urantia üzerinde gerçekleşmiş olduğu gibi tamamen yok olmuştur. Varlığını sürdüren bu unsurlar genel olarak, Âdemsal insanları olarak ileriki zamanlarda aktarılan eflatun ırkı ile daha sonradan karışmıştır.

52:1.4 (589.6) Bir sonraki medeniyetin ışığı altında ilkel insanın bu çağı; uzun, karanlık ve kanlı bir dönemdir. Vahşi hayat etiği ve ilkel ormanların ahlaki değerleri, açığa çıkarılan din ve daha yüksek ruhsal gelişimin sonraki yazgı dönemlerinin ölçütleri ile uyuşmamaktadır. Olağan ve deneyim dışı dünyalar üzerinde bu çağ, Urantia üzerinde bahse konu çağı tanımlayan uzun süreli ve olağandışı acımasız mücadelelerden oldukça farklıdır. İlk dünya deneyimizden ayrıldığınızda, bu uzun ve acı dolu mücadelelerin evrimsel dünyalar üzerinde neden gerçekleştiğini anlamaya başlayacaksınız; ve Cennet doğrultusu üzerinde ilerlediğinizde siz artan bir biçimde, bu apaçık tuhaf olaylara dair bilgeliği anlayacaksınız. Ancak insanın ortaya çıkışının ilk çağlarına ait inişli çıkışlı rastlantıların tümüne rağmen, ilkel insanın dışavurumları; zaman ve mekânın bir evrimsel dünyasının tarihi olayları içerisinde kahramansal olarak bile nitelendirilebilecek görkemli bir dönemdir.

52:1.5 (590.1) Öncül evrimsel insan, renkli bir yaratılmış değildir. Genel olarak bu ilkel faniler, mağara sakinleri veya demiz yamaçlarındaki yerleşimcilerdir. Onlar aynı zamanda, büyük ağaçlar içinde basit barakalar inşa etmektedirler. Usun bir yüksek düzeyini onların elde etmelerinden önce gezegenler zaman zaman, hayvanların daha geniş türleriyle istila edilmektedir. Ancak bu çağın ilk zamanları içerisinde faniler

ateş yakmayı ve ateşi idare etmeyi öğrenirler; yaratıcı hayal gücünün artışı ve kullanılan aletlerdeki gelişim ile birlikte evrim halindeki insan yakın zaman içerisinde, daha büyük ve daha ağır hayvanlar üzerinde üstünlük kurmuştur. Bu ilk ırklar aynı zamanda, daha büyük uçan hayvanlardan oldukça geniş bir biçimde yararlanmaktadır. Bu devasa kuşlar, beş yüz milin üstündeki aralıksız bir uçuş boyunca bir yâda iki ortalama insanı taşımaya yetkindir. Bazı gezegenler üzerinde bu kuşlar; âlemin dillerine ait birçok kelimeyi konuşmaya sıklıkla yetkin olarak, usun yüksek bir düzeyini ellerinde bulundurması sebebiyle, verilen büyük bir hizmetin parçalarıdır. Bu kuşlar en zeki, en tabi, ve inanılmaz bir biçimde sevgi doludur. Bu türden taşıma kuşların nesli, uzun bir süredir Urantia üzerinde tükenmiş bir konumda bulunmaktadır; ancak sizlerin ilk ataları, onların hizmetlerinden memnuniyetle yararlanmışlardır.

52:1.6 (590.2) Ahlaki irade biçiminde, insanın etiksel karar vermeye dair kazanımı genellikle öncül dilin ortaya çıkmasıyla çakışan bir zamana denk gelmektedir. İnsan düzeyine erişim üzerine, fani iradenin bu ortaya çıkışından sonra bu varlıklar; kutsal Düzenleyiciler'in geçici ikamesine karşılık veren bir hale gelmekte olup, ölüm zamanlarında onların birçoğu takip eden yeniden diriliş ve Ruhaniyet birleşmesi için baş melekler tarafından kurtuluş unsurları olarak seçilip onaylanır. Baş melekler; her zaman Gezegensel Prensler'e eşlik etmekte olup, âlemin yazgı dönemi hükmü prensin varışı ile birlikte eş zamanlı olarak gerçekleşmektedir.

52:1.7 (590.3) Düşünce Düzenleyicileri tarafından ikamet edilen fanilerin tümü, potansiyel ibadet unsurlarıdır; onlar, “gerçek ışık tarafından aydınlatılmışlardır;” ve onlar kutsallık ile

birlikte karşılıklı ilişkiyi aramak için yetkiliği ellerinde bulundurur. Yine de ilkel insanın öncül veya diğer bir değişle biyolojik dini geniş bir biçimde, bilgisizce duyulan endişeden duyulan saygı ve kabilesel hurafelerden beslenen hayvansal korkunun varlığını devam ettiren bir niteliğidir. Hurafenin Urantia ırkları içinde varlığını devam ettirmesi; ne sizin evrimsel gelişmenizi tamamlayan bir nitelikte, ne de maddi ilerleyiş içinde sizin geride kalan muhteşem kazanımlarınız ile uyumludur. Ancak bu öncül korku dini, bahse konu ilkel yaratılmışların vahşi duygularının bastırılmasında oldukça değerli bir amaca hizmet etmektedir. Bu durum, medeniyetin habercisi olmasına ek olarak Gezegensel Prens ve onun hizmetkârları tarafından açığa çıkarılan dinin tohumlarının daha sonradan ekilmesi için gerekli toprağı sağlamaktadır.

52:1.8 (590.4) Yüz bin yıl içinde insanın iki ayağı üzerinde yürümesinden itibaren, Gezegensel Prens genel olarak; Yaşam Taşıyıcıları'nın durum raporu üzerine Sistem Egemeni tarafından görevlendirilen bir biçimde, bu dünyaya varış yapmakta olup, her ne kadar göreceli olarak az sayıdaki bireylerin böyle bir biçimde gelişmiş olmasına rağmen faaliyet göstermeye devam edecektir. İlkel faniler genel olarak, Gezegensel Prens ve onun görünebilen yönetim çalışanlarını karşılamaktadır; gerçekte onlar sıklıkla, kısıtlanmamış bir konumda bulunuyorlarsa bu unsurlara neredeyse ibadet eden bir tutum içerisinde korku ve saygıyla bakmaktadır.

2. Gezegensel Prens sonrası İnsan

52:2.1 (591.1) Gezegensel Prens'in varışı ile birlikte yeni bir yazgı dönemi başlar. Hükümet dünya üzerinde ortaya çıkar, ve gelişmiş kabile çağı erişilir. Büyük toplumsal gelişmeler, bu

düzenin birkaç yüzyıl süreci içerisinde gerçekleştirilmektedir. Olağan koşullar altında faniler, bu çağ boyunca medeniyetin yüksek bir düzeyine erişmektedir. Urantia ırklarının gerçekleştirdiklerinin aksine bu insanlar, çok uzun bir süre barbarlık içinde mücadele etmemektedirler. Ancak yerleşik bir dünya üzerinde yaşam, başkaldırı yüzünden öyle bir biçimde değişikliğe uğramıştır ki; siz, olağan bir gezegen üzerinde bu türden bir düzen hakkında herhangi bir fikre sahip olabilecek bir konumda neredeyse hiçbir biçimde bulunamazsınız.

52:2.2 (591.2) Bu yazgı döneminin ortalama uzunluğu, bazılarının daha uzun ve daha kısa olan bir biçimde değişiklik göstermesi ile birlikte, yaklaşık beş yüz bin yıldır. Bu dönem boyunca gezegen; sistemin döngüleri içinde sabit bir şekilde konumlandırılmış olup, yüksek meleksel ve göksel yardımcılarının tüm çalışanları bu gezegen idaresi için görevlendirilmektedir. Düşünce Düzenleyicileri artan sayılarda gelmekte, ve yüksek meleksel koruyucular fani yüksek denetimine ait kendi düzenlerini büyütmektedir.

52:2.3 (591.3) Gezegensel Prens ilkel bir dünyaya vardığı zaman, korkunun ve bilgisizliğin evrimleşmiş dini varlığını devam ettirmektedir. Prens ve onun yönetim çalışanları, daha yüksek doğru ve evren düzeninin ilk açığa çıkarımlarını gerçekleştirir. Açığa çıkarılan dinin bu öncül sunumları oldukça basit bir nitelikte bulunmaktadır; ve bu sunumlar genel olarak yerel sistemin olayları ile ilgilidir. Din, Gezegensel Prens'in varışı öncesinde bütünüyle evrimsel bir süreçtir. Daha sonrasında ise din, evrimsel büyümeye ek olarak kademeli olarak aktarılan açığa çıkarılışlar vasıtası ile gelişmektedir. Her fani çağı olarak her yazgı dönemi, ruhsal gerçeklik ve dinsel etiğin gelişmiş bir

temsilini almaktadır. Bir dünyanın sakinleri içinde algılamanın dinsel yetkinliğine dair evrim, onların ruhsal gelişiminin derecesini ve dinsel açığa çıkarılışının kapsamını belirlemektedir.

52:2.4 (591.4) Bu yazgı dönemi, ruhsal bir başlangıca şahitlik etmektedir; ve farklı ırklar ve onların çeşitli kabileleri, dinsel ve felsefi düşüncenin özelleşmiş düzenlerini geliştirme eğilimi göstermektedir. Bu ırksal dinlerin tümü boyunca ortak bir biçimde bahse konu iki temel eğilim bulunmaktadır: bu eğilimler, ilkel insanların öncül korkuları ve Gezegensel Prensler'in daha sonraki dinsel açığa çıkarılışları. Birtakım yönlerden Urantia unsurlarının, gezegensel evrimin bu düzeyinden bütünüyle kurtulmuş olduğu gözlenmemektedir. Bu çalışmayı amaçlarken siz, daha açık bir biçimde dünyanın evrimsel ilerleyiş ve gelişiminin ortalama doğrultusundan ne kadar fazla bir biçimde uzaklaştığını kavrayacaksınız.

52:2.5 (591.5) Ancak Gezegensel Prensler “Barışın Prensi” değildir. Irksal mücadeleler ve kabilesel savaşlar bu yazgı dönemi boyunca devam etmekte ancak bu devamlılık azalan sıklıkta ve yoğunlukta gerçekleşmektedir. Bu dönem; ırksal çözülümün büyük çağı olup, yoğun milliyetçiliğin bir sürecinin zirve dönemidir. Renk, kabilesel ve milliyetsel toplulukların temelidir; farklı ırklar sıklıkla ayrı diller geliştirmektedir. Fanilerin her büyüyen topluluğu, ayrışmayı arzulayan bir eğilim göstermektedir. Bu ayrışma, birçok dilin mevcudiyeti tarafından nedenselleşmektedir. Birkaç ırkın birleşmesinden önce onların acımasız savaşları zaman zaman, bütün insanların yok oluşuyla sonuçlanmaktadır; turuncu ve yeşil ırk insanları özel olarak bu türden yok oluşa maruz kalmaktadır.

52:2.6 (591.6) Ortalama dünyalar üzerinde, prensin idaresinin daha sonraki süreçleri boyunca milli yaşam, kabilesel düzenlenişin yerini almakta veya diğer bir deyişle mevcut olan kabile topluluk oluşumları üzerine eklenmektedir. Ancak prensin çağının büyük toplumsal kazanımı, aile yaşamının ortaya çıkışıdır. Bu ana kadar, insan ilişkileri başlıca kabilesel bir nitelikte bulunmaktadır; bu andan itibaren ev anlayışı maddileşmeye başlamaktadır.

52:2.7 (591.7) Bu süreç, cinsiyet eşitliğinin gerçekleşmesine dair yazgı dönemidir. Bazı gezegenler üzerinde erkek, kadın üzerinde yönetsel üstünlüğe sahiptir; diğerleri üzerinde ise bu durumun tersi hüküm sürmektedir. Bu çağ boyunca olağan dünyalar; ev yaşamının nihai amaçlarının daha bütünsel gerçekleştirilmesinin başlangıç süreci olarak, cinsiyetlerin bütüncül eşitliğini oluşturmaktadır. Bu süreç, evin altın çağının doğuşudur. Kabile idaresinin fikri kademeli olarak kendisini milli ve aile yaşamın çifte kavramsallaşmasına bırakmaktadır.

52:2.8 (592.1) Bu çağ boyunca tarım ilk ortaya çıkışını gerçekleştirmektedir. Aile fikrinin büyümesi, avcılığın gezgin ve istikrarsız yaşamı ile bağdaşmamaktadır. Kademeli olarak, yerleşik yaşam alışkanlıklarının uygulamaları ve toprağın ekimi istikrara kavuşan bir hale gelmektedir. Hayvanların evcilleştirilmesi ve ev sanatlarının gelişimi süratle ilerlemektedir. Biyolojik evrimin zirve noktasına ulaşılması üzerine medeniyetin yüksek bir düzeyi erişilmiş olur; ancak orada mekanik düzenin zayıf bir gelişimi söz konusudur; icat, bir sonraki çağın temel niteliğidir.

52:2.9 (592.2) Bu çağ sona ermeden ırklar saflaştırılmakta ve fiziksel kusursuzluğun ve ussal gücün yüksek bir düzeyine

getirilmektedir. Olağan bir dünyanın öncül gelişimi büyük bir ölçüde; alt düzey fanilerinin orantılı engellenişi ile birlikte, fanilerin yüksek türlerinin artışı sağlayan tasarım vasıtasıyla desteklenmektedir. Ve ilkel insanların bu türler arasında böylelikle ayırım yapılmasına dair başarısızlığı, mevcut Urantia ırkları arasında bulunan oldukça fazla sayıdaki birçok yetersiz ve bozulan bireylerin mevcudiyetini açıklamaktadır.

52:2.10 (592.3) Prensin çağına ait büyük kazanımlardan biri, akılsal olarak kusurlu ve toplumsal bakımdan uyuşmayan bireylerin çoğalımıyla ilgili bu kısıtlamadır. Âdemler olarak ikinci Evlatlar'ın varış zaman zarfından çok daha önce; Urantia insanların henüz ciddi bir biçimde ele almadığı bir konu olarak, birçok dünya ciddi bir biçimde kendilerini ırk saflaştırılmasının görevlerine adanmıştır.

52:2.11 (592.4) Irk gelişiminin bu sorunu, insan evriminin bu öncül zaman zarfında hedef alınan türden kapsamlı bir girişim değildir. Irk kurtuluşu içinde kabile mücadeleleri ve çetin rekabetin önceki dönemi ölçüsüz ve kusurlu ırkların birçoğunun kökünün kurutmaktadır. Budala bir unsur, ilkel ve savaştan konumda bulunan kabilesel toplum düzeni içerisinde kurtuluşun çok fazla şansına sahip değildir. Evrimsel insan unsurlarının ümitsiz bir konumda bulunan kusurlu ırkları, kısmi biçimde kusursuzlaştırılmış medeniyetlerinizin desteklemesi, koruması ve kollaması onların sahip olduğu yanlış bir eğilimdir.

52:2.12 (592.5) Kurtarılamaz nitelikteki olağan dışı ve alt düzeyde bulunan faniler olarak, bozulmuş insan varlıkları üzerinde yararsız duygudaşlığı bahşetmek ne şefkat ne de fedakârlıktır. Evrimsel dünyaların en olağan âlemlerinde bile; evrimleşen

insanlığın toplumsal olarak uygun olmayan ve ahlaksal bakımdan bozulmuş ırklarını kollamadan, fedakâr duygu ve bencil olmayan fani hizmetin bu soylu niteliklerinin tümünün bütünsel uygulaması için bireyler ve sayısız toplumsal birliktelikler arasında yeterli farklılıklar bulunmaktadır. Ahlaksal mirasını geri dönüşü olmayacak bir biçimde yitirmemiş ve ruhsal doğum-hakkını sonsuza kadar sürecek etkiyle zarar vermemiş olan bahse konu talihsiz ve ihtiyaç halinde bulunan bireyler yararına, hoşgörünün uygulanması ve fedakârlığın faaliyetine dair bol miktarda olanak mevcuttur.

3. Âdem sonrası İnsan

52:3.1 (592.6) Evrimsel yaşamın kökensel etkisi kendisine ait biyolojik doğrultusunda ilerlediği zaman, insan hayvan gelişiminin en yüksek noktasına ulaştığı zaman; orada evlatlığın ikinci düzeyi gelmekte olup, lütuf ve şükranın ikinci yazgı dönemi başlatılır. Bu durum, evrimsel dünyaların tümü üzerinde gerçeklik taşımaktadır. Evrimsel yaşamın olası en yüksek düzeyi erişildiği zaman, ilkel insan biyolojik ölçek içinde en uzak konuma yükseldiği zaman; bir Maddi Erkek ve Kız Evlat, Sistem Egemeni tarafından atanan bir biçimde her zaman gezegen üzerinde ortaya çıkar.

52:3.2 (593.1) Düşünce Düzenleyicileri artan bir biçimde Âdem sonrası insanlar üzerine bahşedilmektedir; ve sürekli bir biçimde çoğalan sayıları içerisinde bu faniler, takip eden Düzenleyici bütünleşmesi için yetkinliği elde eder. Alçalan Evlatlar olarak faaliyet gösterirken Âdemler Düzenleyiciler'e sahip değildir; ancak onların gezegensel doğumu — doğrudan veya melez bir biçimde — bu zaman zarfı içinde, Gizem Görüntüleyicileri'nin alınması için resmi olarak uygun

adaylar haline gelmektedir. Âdem sonrası çağın sonlandırılışının zaman zarfında gezegen, göksel hizmetkârlarının olması gereken bütüncül çalışanlarına sahip bir konumdadır; yalnızca bütünleşim Düzenleyicileri evrensel bir biçimde henüz bahşedilmemiştir.

52:3.3 (593.2) Medeniyetin avcılık ve toplayıcılık aşamasından, daha sonra medeniyet için yapılacak şehir ve sanayi eklemlerinin ortaya çıkmasıyla desteklenecek, tarımsal ve bahçivansal aşamaya kadar olan sürecin tamamlanması için evrim halindeki insanı etkilemek Âdemsel düzenin temel amacıdır. Biyoloji canlandırıcılara ait bu yazgı döneminin on bin yılı, muhteşem bir dönüşümü yerine getirmek için yeterlidir. Gezegenel Prens ve Maddi Evlatlar'ın ortak bilgeliğine ait bu türden bir idarenin yirmi beş bin yılı genellikle, bir Hakimane Evlat'ın varışı için âlemi olgunlaştırmaktadır.

52:3.4 (593.3) Bu çağ genel olarak, uygunsuz olan ırkın saf dışı bırakılmasına şahit olmakta ve ırk niteliklerini daha fazla saflaştırmaktadır; olağan dünyalar üzerinde kusurlu olan yabani eğilimler, âlemin çoğalım unsurlarından neredeyse tamamen saf dışı bırakılmıştır.

52:3.5 (593.4) Âdemsel soysal çoğalılar hiçbir zaman, evrimsel ırkların alt düzeyde bulunan kolları ile birlikte karışmamaktadır. Buna ek olarak evrimsel unsurlar ile birlikte Gezegenel Âdem veya Havva'nın kişisel olarak birliktelik kurması kutsal tasarım değildir. Bu ırk-gelişim tasarımı, onların soysal çoğalılarının görevidir. Ancak Maddi Erkek ve Kız Evladı'nın doğumları, ırk-karışımlarına ait hizmetin başlamasından önce nesiller boyunca yürütülmektedir.

52:3.6 (593.5)

Âdemsal yaşam plazmasının fani ırklar için armağanının sonucu, ussal yetkinliğin doğrudan bir yükselişi ve ruhsal ilerleyişin bir hızlanmasıdır. Orada genellikle bazı fiziksel ilerlemelerde bulunmaktadır. Ortalama bir dünya üzerinde Âdem sonrası yazgı dönemi büyük icatlar, enerji düzenlemeleri ve mekanik gelişimlere ait bir çağdır. Bu dönem, doğal kuvvetlerin çok türlü üretimi ve denetiminin ortaya çıktığı çağdır; bu dönem, gezegenin keşfinin ve onun üzerinde kurulan nihai denetimin altın çağıdır. Bir dünyanın maddi ilerleyişinin büyük bir kısmı, tıpkı Urantia'nın mevcut an içerisinde deneyimlediği türden bir çağ olarak, fiziksel bilimlerin gelişiminin başlamasına dair bu zaman zarfı boyunca gerçekleşmektedir. Sizin dünyanız; bütüncül bir yazgı dönem âlemi olup, ortalama gezegensel programın çok gerisindedir.

52:3.7 (593.6)

Âdemsal yazgı döneminin sonunda olağan bir gezegen üzerinde ırklar; “Tanrı, milletlerin tamamını tek bir kandan yarattı” sözünün ve onun Evladı'nın “o insanların tümünü tek bir renkten oluşturdu” ifadesinin gerçek anlamıyla bildirilebilmesi için, neredeyse tamamen birbirlerine karıştırılmaktadır. Bu türden karışan ırkın rengi, âlemlerin “beyaz” ırkı olarak eflatun tonunun bir zeytin karaltısına bir biçimde benzeyen renkte bulunmaktadır.

52:3.8 (593.7)

İlkel insan, büyük bir çoğunlukla etçildir; Maddi Erkek ve Kız Evlatlar et yememektedirler; ancak onların doğumları, her ne kadar soylarının bütün toplulukları zaman zaman beden dokusu yemeyen biçimde kalmaya devam etseler de, birkaç nesil içerisinde genellikle hem etçil hem de otçuluğa yönelirler. Âdem sonrası ırklarının bu çifte kökeni, bu türden karışan insan ırklarının otobur ve etobur hayvan topluluklara

ait olan anatomik kalıntıları nasıl sergilendikleri açıklamaktadır.

52:3.9 (593.8) Irksal karışımın on bin yıllık süreci içerisinde ortaya çıkan ırklar; bazı ırk kollarının et yemeyen atalarının izlerini daha çok taşıyan ve diğerlerinin ise evrimsel etçil nesillerinin ayırt edici niteliklerini ve fiziksel karakterlerini daha çok sergileyen bir biçimde, anatomik karışımın çeşitlilik gösteren derecelerini ortaya sermektedir. Bu dünya ırklarının büyük bir çoğunluğu yakın zaman içerisinde, hayvan ve bitki krallığından gelen yiyeceklerin geniş bir kapsamından oluşan bir biçimde, hem etçil hem de otçul hale gelmektedir.

52:3.10 (594.1) Âdem sonrası çağ, uluslararası düzenin yazı dönemidir. Irk karışımının tamamlanılmasına yaklaşılmaya ile birlikte milliyetçilik zayıflar ve insanların kardeşliği gerçek anlamıyla maddileşmeye başlar. Temsili hükümet, idarenin monarşik veya saltanatsal düzeyinin yerini alır. Eğitim sistemi evrensel hale gelir, ve kademeli olarak ırkların dilleri eflatun insanların diline yol verir. Evrensel barış ve eş güdüm, ırkların oldukça yerinde bir biçimde karışmasına ve ortak bir dil konuşmasına kadar nadiren erişilir.

52:3.11 (594.2) Âdem sonrası çağın kapanış çağları boyunca sanat, müzik, edebiyat gelişmektedir; bu dünya genelinde gerçekleşen uyanış, bir Hakimane Evlat'ın ortaya çıkması için beklenen işarettir. Bu dönemin taçlandırıcı gelişimi, gerçek felsefe biçiminde ussal gerçekliklere olan evrensel ilgidir. Din; daha az milli, gittikçe artan bir biçimde gezegensel olay haline gelmektedir. Gerçekliğin yeni açığa çıkarılışları, insanların olaylarında faaliyet göstermeye başlamaktadır. Gerçek,

takımyıldızlarının idaresi düzeyine kadar açığa çıkarılmaktadır.

52:3.12 (594.3) Büyük etiksel gelişme bu dönemi nitelemektedir; insanın kardeşliği, toplumunun hedefidir. Dünya çaplı barış — ırk çatışması ve milli düşmanlığın sonlanması biçiminde — Hakimane Evlat olarak evlatlığın üçüncü düzeyinin varışı için geleneksel olgunluğun göstergesidir.

4. Hakimane Evlat sonrası İnsan

52:4.1 (594.4) Olağan ve sadık gezegenler üzerinde bu çağ, fani ırkların karışımı ve onların biyolojik olarak zindeliğiyle başlamaktadır. Orada ne bir yâda renk sorunu bulunmaktadır; kelimenin tam anlamıyla milletlerin ve ırkların tümü tek bir kana ait bir hale gelmektedir. İnsanın kardeşliği yeşermekte, ve milletler dünya üzerinde barış ve huzur içinde yaşamayı öğrenmektedir. Bu türden dünyalar, büyük ve zirve noktasına erişmekte olan ussal gelişimin son sürecinde bulunmaktadır.

52:4.2 (594.5) Evrimsel bir dünya böylelikle hakimane çağ için olgun hale geldiğinde Avonal Evlatları'na ait olan yüksek düzeyin bir unsuru, bir hakimane görev üzerinde ortaya çıkışını gerçekleştirmektedir. Gezegensel Prens ve Maddi Evlatlar, yerel evren kökenine aittir; Hakimane Evlatlar Cennet'ten gelmektedir.

52:4.3 (594.6) Cennet Avonalları; yazgı dönemi hâkimleri olarak yargı faaliyetleri üzerinde fani âlemlere geldiğinde, onlar hiçbir zaman bir vücuda büründürülmemektedirler. Ancak onlar hakimane görevleri için geldiklerinde, en azından başlangıçsal olan bu görevde; her ne kadar doğumu deneyimlemeseler de ve

buna ek olarak âlemin ölümlü niteliği sonucu hayatlarını yitirmeseler de, her zaman vücuda büründürülürler. Onlar, belirli gezegenler üzerinde idareciler olarak kaldıkları bu durumlarda nesiller boyu yaşayabilir. Görevleri tamamlandığında onlar, gezegensel yaşamlarını bırakıp kutsal evlatlığa ait önceki düzeylerine geri dönerler.

52:4.4 (594.7) Her yeni yazgı dönemi, açığa çıkarılmış dinin ufkunu genişletir; Hakimane Evlatlar, yerel evren ve onun alt bağımlı âlemlerinin tümünün olaylarını temsil etmek amacıyla gerçeğin açığa çıkarılışını genişletir.

52:4.5 (594.8) Bir Malikâne Evlat'ın başlangıçsal ziyaretinden sonra ırklar, yakın bir zaman içinde kendilerine ait mali bağımsızlıklarını yerine getirirler. Bir unsurun bağımsızlığının idaresi için gereken günlük çalışma, zamanınızın iki buçuk saati tarafından temsil edilmektedir. Bu türden etik ve ussal fanileri özgürleştirmek bütünüyle güvenlidir. Bu türden özgürleştirilmiş insanlar, gezegensel ilerleyişin bireysel gelişimi amacıyla boş zamanlarını nasıl kullanacaklarını oldukça iyi bilmektedir. Bu çağ, daha az zinde ve zayıf kazanıma sahip bireyler arasında doğumun kısıtlanması vasıtasıyla ırksal kolların daha ileri bir derecedeki saflaştırılmasına şahit olmaktadır.

52:4.6 (595.1) Irkların siyasi hükümeti ve toplumsal idaresi, özerk hükümetin bu çağın sonunda oldukça iyi bir biçimde oluşturulmasıyla gelişmeye devam eder. Özerk yönetim vasıtasıyla biz, temsili hükümetin en yüksek türünden bahsetmekteyiz. Bu türden dünyalar, toplumsal ve siyasi yükümlülükleri taşımada en yetkin önderler ve idarecileri desteklemekte ve onları onurlandırmaktadır.

52:4.7 (595.2) Bu çağ boyunca dünya fanilerinin büyük bir çoğunluğu, Düzenleyici'nin ikamet ettiği unsurlardır. Ancak bu zaman zarfında dahi henüz, kutsal Görüntüleyiciler'in bahşedilişi her zaman evrensel değildir. Bütünleşme nihai sonuna ait olan Düzenleyiciler, gezegensel fanilerin tümü üzerinde henüz bahşedilmemiştir; irade sahibi yaratılmışların Gizem Görüntüleyicileri'ni tercih etmeleri hala gereklilik arz etmektedir.

52:4.8 (595.3) Bu yazgı döneminin kapanış çağları boyunca toplum, yaşamın daha basitleşmiş türlerine geri dönmeye başlar. Gelişen bir medeniyetin karmaşık doğası kendi doğrultusunda ilerlemektedir; ve faniler daha doğal ve daha etkin bir biçimde yaşamayı öğrenmektedir. Ve bu eğilim bir sonraki her çağ ile birlikte artış göstermektedir. Bu dönem sanat, müzik ve daha yüksek bir konumdaki öğrenmenin yeşerdiği çağdır. Fen bilimleri hali hazırda gelişimlerinin zirve noktasına erişmiş bir konumda bulunmaktadır. İdeal bir dünya üzerinde bu çağın sonlanması, dünya genelinde ruhsal aydınlanma olarak büyük bir dinsel uyanışın bütünselliğine şahit olmaktadır. Ve ırklara ait ruhsal doğaların bu geniş kapsamlı uyanışı, bahşedilmiş Evlat'ın varışı ve beşinci ahlaki çağın başlatılması için beklenen işarettir.

52:4.9 (595.4) Birçok dünya üzerinde, gezegenin tek bir hakimane görev vasıtasıyla bir bahşedilmiş Evlat için hazır hale getirilmediğine dair yapılan çıkarım gerçeklik kazanmaktadır; bu durumda, her biri bir yazgı döneminden diğerine bahşedilmiş Evlat'ın armağanı için gezegen hazır hale gelene kadar ırkları geliştirecek bir biçimde, ikinci hatta Hakimane Evlatlar'ın bir dizisine bile sahne olacak şekilde unsurlar orada

ortaya çıkacaktır. İkinci ve daha sonraki görevleri üzerinde Hakimane Evlatlar, vücuda büründürülebilir veya büründürülmez. Ancak ne kadar Hakimane Evlat ortaya çıkabilirse çıksın, — ve bahşedilmiş Evlat’tan sonra bu biçimlerde de gelebilen bir biçimde — her birinin varışı bir yazgı döneminin sonunu ve diğerinin başını belirlemektedir.

52:4.10 (595.5) Hakimane Evlatlar’ın bu yazgı dönemleri, Urantia zamanının yirmi beş bin yılından başlayarak elli bin yılına kadar uzanabilen bir süreci kapsamaktadır. Zaman zaman bu türden bir çağ daha kısa ve nadir durumlarda ise daha bile uzundur. Ancak zamanın bütünlüğü içerisinde bahse konu bu Hakimane Evlatları’ndan biri, Cennet bahşedilme Evladı olarak doğacaktır.

5. Bahşedilme sonrası İnsan

52:5.1 (595.6) Ussal ve ruhsal gelişimin belirli bir ortak ölçüsü yerleşik bir dünya üzerinde erişildiğinde her zaman, bir Cennet bahşedilme Evladı’nın bu gezegene varışı gerçekleşmektedir. Olağan dünyalar üzerinde bu unsur, ırklar ussal gelişme ve etiksel kazanımın en yüksek seviyelerine yükselmedikçe ortaya çıkmamaktadır. Ancak Urantia üzerinde bahşedilmiş Evlat, hatta sizin Yaratan Evladı’nız, Âdemsal yazgı döneminin sonunda ortaya çıkmıştır; ancak bu durum, mekânın dünyaları üzerinde olağan bir işleyiş değildir.

52:5.2 (595.7) Dünyalar ruhsallaştırma için olgun bir hale geldiği zaman, bahşedilmiş Evlat bu gezegene olan varışı gerçekleşir. Bu Evlatlar her zaman; — her yerel evrende bir kere olmak üzere, Nebadon Mikâil’i kendisini fani ırklar üzerinde bahşetmek için Urantia üzerinde ortaya çıktığında gerçekleştiği

gibi, birtakım evrimsel dünya üzerinde kendi geçici bahşedilişini hazırladığı durum haricinde — Hakimane veya Avonal düzeyine aittir. Yaklaşık olarak on milyon âlem içerisinde yalnızca tek bir dünya bu türden bir armağanını memnuniyetle deneyimleyebilir; diğer dünyaların tümü ruhsal bir biçimde, Avonal düzeyine ait bir Cennet Evladı'nın bahşedilişi ile geliştirilmektedir.

52:5.3 (595.8) Bahşedilmiş Evlat; oldukça yüksek bir biçimde eğitilmiş kültürün bir dünyasına varmakta olup, ileri düzey öğretileri algılamak ve bahşedilme görevini takdir etmek için ruhsal olarak eğitilmiş ve hazırlanmış bir ırk ile karşılaşır. Bu dönem, ahlaksal kültür ve ruhsal gerçekliğin dünya kapsamlı arayışı tarafından nitelenen bir çağdır. Bu yazgı döneminin fani tutkusu, kâinatsal gerçekliğe erişme ve ruhsal gerçeklik ile bütünleşmedir. Gerçekliğin açığa çıkarılışları, aşkın-evreni içine alacak bir şekilde genişletilmiştir. Eğitim ve hükümetin yepyeni sistemleri, önceki zamanların ham düzenlerinin yerini alacak düzeye gelen bir biçimde büyümektedir. Yaşam sevinci yeni bir renk almaktadır; ve yaşamın tepkileri, ses ve tınının cennetsel doruklarına yükseltilmiştir.

52:5.4 (596.1) Bahşedilmiş Evlat, bir dünyanın fani ırklarının ruhsal canlandırılışı için yaşamakta ve ölmektedir. O “yeni ve yaşayan bir doğrultuyu” oluşturmaktadır; onun yaşamı, beden içinde insanın özgür olması gerektiğine dair bilgideki bahse konu gerçeklik biçiminde — hatta Gerçekliğin Ruhaniyeti olarak — Cennet gerçeğinin bir vücut buluşudur.

52:5.5 (596.2) Urantia üzerinde bu “yeni ve yaşayan doğrultunun” oluşturulması, gerçeğe ek olarak kesin değerinde olan bir hakikatti. Urantia'nın Lucifer isyanı içindeki tecridi, fanilerin

ölümleri üzerine doğrudan bir biçimde malikâne dünyalarının kıyılarına geçecekleri işleyiş biçimini askıya almıştır. Ancak Urantia üzerinde Hazreti Mikâil’in mevcut bulunduğu zaman zarfından önce bütün ruhlar, yazgı dönemi veya özel bin yıllık yeniden dirilişlere kadar uyumuştur. Musa’nın bile; Caligastia olarak mağlup Gezegensel Prens’in bu türden geçişe karşı çıktığı, özel bir yeniden dirilişin ortaya çıktığı olaya kadar diğer tarafa geçmesine izin verilmemiştir. Ancak Hamsin’in gerçekleştiği zaman zarfından bu yanan Urantia fanileri yeniden, doğrudan bir biçimde morontia âlemlerine ilerleyebilmektedir.

52:5.6 (596.3) Bir bahşedilme Evladı’nın yeniden dirilişi üzerine, vücut kazandırılmış yaşamının teslim edilişinden sonra üçüncü gün içerisinde, Kâinatın Yaratıcısı’nın sağ koluna yükselir, bahşedilme görevinin kabulüne dair teminatı alır ve yerel evren yönetim merkezinde Yaratan Evlat’a geri döner. Bunun üzerine bahşedilmiş Avonal ve Yaratan Mikâil, Gerçekliğin Ruhaniyeti olarak kendilerine ait ortak ruhaniyeti bahşedilen dünyaya gönderir. Bahse konu bu durum, “muzaffer Evlat’ın ruhaniyetinin bedeninin tümü içine aktarıldığı” zamanda gerçekleşen olaydır. Evren Ana Ruhaniyeti aynı zamanda Gerçekliğin Ruhaniyeti’ne ait bu bahşedilmeye katılmaktadır; ve bu olayla eş zamanlı olarak gerçekleşen bir biçimde, Düşünce Düzenleyicileri’nin bahşedilme buyruğu yürürlüğe girer. Bunun sonrasında bu dünyanın olağan akla sahip irade sahibi yaratılmışları, ruhsal tercihe ait olan bir biçimde ahlaksal sorumluluğun yaşına erişir erişmez Düzenleyicileri almaktadırlar.

52:5.7 (596.4) Eğer bu türden bir bahşediliş Avonal, bahşedilme görevi sonrasında bir dünyaya dönmek zorunda olursa; bu unsur vücuda bürünmeyip “yüksek meleksel ev sahipleri ile birlikte ihtişam içinde” gelecektir.

52:5.8 (596.5) Bahşedilme sonrası Evlat çağı, on bin ila yüz bin yıl arasında değişen süreçlerde uzayabilir. Bu yazgı dönemlerinin herhangi biri için keyfi bir biçimde ayrılmış zaman zarfı bulunmamaktadır. Bu dönem, büyük etik ve ruhsal ilerleyişin zamanıdır. Bu çağların ruhsal etkisi altında insan karakteri, devasa dönüşümler süreçlerinden geçmekte ve olağanüstü gelişimleri deneyimlemektedir. Burada temel ahlaki ilkeyi işlevsel bir biçimde uygulamaya koymak mümkün hale gelmektedir. İsa’nın öğretileri gerçek anlamda, karakterin yüceleşmesi ve kültürün yükseltilmesine ait yazgı dönemleri ile birlikte bahşedilme öncesi Evlatlar’ın öncül hazırlığına sahip bir fani için uygulanabilir hale gelmektedir.

52:5.9 (596.6) Bu dönem boyunca hastalık ve ihmalin sorunları neredeyse tamamen çözümlenmiştir. Yozlaşma, seçici çoğalım vasıtasıyla büyük oranda saf dışı bırakılmıştır. Âdemsal ırk kollarının yüksek düzeyde bulunan dirençli yetkinlikleri vasıtasıyla ve önceki çağların tıbbi bilimlerinin gerçekleştirmiş olduğu keşiflerin dünya çaplı uygulanışı yardımıyla hastalık üzerinde neredeyse bütüncül bir hâkimiyet kurulmuştur. Bu dönem boyunca ortalama yaşam uzunluğu, Urantia zamanının yüz yılının çok daha üzerine tırmanmaktadır.

52:5.10 (597.1) Bu çağ boyunca hükümetssel yüksek denetimin kademeli olarak azalışı mevcut bulunmaktadır. Gerçek özerk idare faaliyet göstermeye başlamaktadır; bu dönemde gittikçe azalan bir biçimde kısıtlayıcı yasalar gerekmektedir.

Milliyetsel savunmanın askeri birimleri yol olmaktadır; uluslararası uyumun çağı gerçek anlamıyla gelmektedir. Orada, büyük bir çoğunlukla karasal dağıtım vasıtasıyla belirlenen milletler bulunmaktadır; ancak orada yalnızca tek bir ırk, tek bir dil ve tek bir din bulunmaktadır. Fani olayları neredeyse, ancak tamamıyla gerçekleşen bir şekilde bulunmamakta olup, ülküsel bir düzendir. Bu dönem, harika ve muhteşem bir çağdır!

6. Urantia'nın Bahşedilme sonrası Çağı

52:6.1 (597.2) Bahşedilme, Barışın Prensi'dir. Kendisi, "Dünya üzerinde barış, insanlar arasında iyi niyet" biçimindeki bildirimiyle beraber gelmektedir. Olağan dünyalar üzerinde bu süreç, dünya kapsamlı barışın bir yazgı dönemidir. Ancak bu türden yararlı etkiler, Hazreti Mikâil olan bahşedilmiş Evlat'ınızın gelişine eşlik etmemiştir. Urantia, olağan düzende ilerlememektedir. Dünyanız, gezegensel ilerleyiş içinde doğrultu dışında seyir etmektedir. Sizin Hâkim'iniz; dünya üzerinde bulunduğu zaman, kendisinin dünyaya varışının Urantia üzerinde olağan barış düzenini getirmeyeceği yönünde takipçilerini uyarmıştır. Kendisi açık bir biçimde, orada "savaşlar ve savaş söylentilerinin" bulunacağını ve milletlerin diğerlerine karşı geleceğini ifade etmiştir. Diğer bir zaman zarfında ise kendisi, "Dünyaya barış getirmek için geldiğimi düşünmeyin" demiştir.

52:6.2 (597.3) Olağan evrimsel dünyalar üzerinde insana ait dünya çapındaki kardeşliğin gerçekleştirilmesi kolay bir kazanım değildir. Urantia gibi karışmış ve düzeni bozulmuş bir gezegenin bu türden bir kazanımı çok daha uzun bir zaman almakta ve çok daha büyük çabayı gerektirmektedir. Yardım

görmemiş toplumsal evrim, ruhsal olarak tecrit edilmiş bir âlem üzerinde bu türden mutlu sonuçları neredeyse hiçbir biçimde elde edemez. Dinsel açığa çıkarılış, Urantia üzerinde kardeşliğin gerçekleştirilmesi için hayati derece öneme sahiptir. İsa, ruhsal kardeşliğin doğrudan erişimi için yol gösterirken; toplumsal kardeşliğin dünyanız üzerinde gerçekleştirilmesi, fazlasıyla şu kişisel dönüşümlere ve gezegensel düzenlemelerin kazanımlarına bağlıdır:

52:6.3 (597.4) 1. *Toplumsal kardeşlik*. Uluslar ve ırklar arası toplumsal ilişkilerin ve kardeşsel birlikteliklerin seyahat, ticaret ve rekabetçi oyunlar vasıtasıyla çoğalımı. Ortak bir dilin gelişmesi ve çok dilliliğin çoğalımı. Öğrenciler, öğretmenler, sanayiciler ve dinsel filozoflar arasında ırksal ve milli paylaşım.

52:6.4 (597.5) 2. *Ussal karşı-çiftleşme*. Kardeşlik, sonu gelmeyen bencilliğin budalalığını tanımada başarısız olan derecede sakinlerinin oldukça ilkel olduğu bir dünya üzerinde imkânsızdır. Orada, milli ve ırksal edebiyatın bir değişimi gerçekleşmek zorundadır. Her ırk, ırkların tümünün düşüncesi ile aşına olmak durumundadır; her millet, milletlerin tümünün duygularını bilmek zorundadır. Cehalet şüpheyi beslemektedir, ve şüphe duygudaşlık ve derin sevginin temel tutumuyla uyuşmamaktadır.

52:6.5 (597.6) 3. *Etiksel uyanış*. Yalnızca etiksel bilinç, insan hoşgörüsüzlüğünün ahlak dışılığına ve kardeş kavgasının günahkârlığına dair gerçeği açığa çıkarabilir. Yalnızca bir ahlaksal vicdan, milli kıskançlık ve ırksal hasetin kötülüklerini kınayabilir. Yalnızca fani varlıklar, temel ahlaki ilke uyarınca

yaşamak için hayati derecede önemli olan ruhsal kavrayışı sürekli arayacaklardır.

52:6.6 (598.1) 4. *Ahlaksal bilgelik*. Duygusal olgunluk bireysel denetim için temel niteliğindedir. Yalnızca duygusal olgunluk, savaşa dair barbarca verilen kararın medenileşen hükmün uluslararası işleyiş biçimleriyle olan değişimini teminat altına alacaktır. Bilge devlet adamları zaman zaman, kendilerine ait milli veya ırksal toplulukların çıkarlarını desteklemeyi amaçlarken bile insanlığın refahı için çalışacaktır. Bencil toplumsal bilgelik, gezegensel toplum kurtuluşunu teminat altına alan bahse konu bu dayanıklı niteliklere zarar veren bir biçimde, nihai olarak kendini yok eden bir niteliktedir.

52:6.7 (598.2) 5. *Ruhsal kavrayış*. İnsanın kardeşliği, nihai olarak, Tanrı'nın yaratıcılığının tanınmasına dayanmaktadır. Urantia üzerinde insanın kardeşliğinin tanınması için en kolay yol, mevcut-zaman insanlığının ruhsal dönüşümlerini yerine getirmektir. Toplumsal evrimin doğal gidişatını hızlandırmak için tek işleyiş biçimi; her faninin diğer her bir faniyi anlaması ve onun için derin seviyi beslemesi için ruh yetkinliğini geliştiren bir biçimde, yukarıdan ruhsal baskıyı uygulama ve böylece ahlaksal kavrayışı arttırmaktır. Karşılıklı anlayış ve kardeşsel sevgi, insanın kardeşliğinin dünya çapındaki tamamlanışı içinde aşkın medeniyet değerleri ve kudretli etkenlerdir.

52:6.8 (598.3) Eğer siz; sahip olduğunuz mevcut geri kalmış ve kafa karışıklığını yaşayan dünyanızdan bahşedilme çağı içinde herhangi bir olağan gezegene aktarılacak olsaydınız; geleneklerinizin cennetine gönderilmiş olduğunuzu düşünecek olurdunuz. Siz bu konumda, insan yerleşkesinin fani bir

âleminin olağan evrimsel çalışmalarını gözlemlemekte olduğunuza neredeyse hiçbir biçimde inanmazdınız. Bu dünyalar; kendilerine ait olan âlemin ruhsal döngüleri içinde bulunmakta olup, onların tümü evren yayınlarının faydalarını ve aşkın-evrenin yansıtıcı hizmetlerini memnuniyetle deneyimlemektedir.

7. Eğitimci Evlat sonrası İnsan

52:7.1 (598.4) Olağan evrimsel dünya üzerine gelecek diğer düzeyin Evlatları, Cennet Kutsal Üçlemesi'nin kutsal Evlatları olan Kutsal Üçleme Eğitimci Evlatları'dır. Yine bu hususta da Urantia'yı, İsa'nın dönmek için söz vermiş olduğu kardeş âlemlerine kıyasla düzen dışına çıkmış bir halde bulmaktayız. İsa'nın kesin bir biçimde yerine getireceği bu söz hakkında hiç kimse, Urantia üzerinde onun ikinci gelişinin Hakimane veya Eğitimci Evlatlar'ın ortaya çıkışlarından önce mi veya sonra mı gerçekleşeceğini bilmemektedir.

52:7.2 (598.5) Eğitimci Evlatlar, ruhsallaştırılan dünyalara topluluklar halinde gelmektedir. Bir gezegensel Eğitimci Evlat; yetmiş birinci derece Evlat, yirmi ikinci derece evlat ve Daynallar'ın yüce düzeyine ait en yüksek ve en deneyimli üç unsurundan oluşan bir biçimde yardım görür ve desteklenir. Bu birlik, evrimsel çağlardan ışık ve yaşamın dönemine uzanan geçişi yerine getirmeye yetecek kadar — gezegensel zamana göre bin yıldan daha az olmayacak şekilde ve sıklıkla bu süreden çok daha fazla zamanı alan bir biçimde — dünya üzerinde bir süreliğine kadar kalmaya devam edecektir. Bu görev, yerleşik bir dünya üzerinde hizmet vermiş kutsal kişiliklerin tümüne ait önceki çabalara yapılan bir Kutsal Üçleme katkısıdır.

52:7.3 (598.6) Gerçeğin açığa çıkarılışı bu dönem içerisinde, merkezi evren ve Cennet'e kadar genişletilmiş bir konumda bulunmaktadır. Irklar, yüksek bir biçimde ruhsal hale gelmektedir. Büyük bir insan kitlesi evrimleşmiş olup, büyük bir insan çağı yaklaşmaktadır. Gezegenlerin eğitimsel, mali ve idari sistemleri köklü dönüşümlere uğramaktadır. Yeni değerler ve ilişkiler oluşturulmaktadır. Cennetin krallığı yeryüzü üzerinde ortaya çıkmakta, ve Tanrı'nın ihtişamı dünya içinde tüm gücüyle parıldamaktadır.

52:7.4 (598.7) Bu süreç, yaşayanlar arasından birçok faninin aktarıldıkları yazgı dönemidir. Kutsal Eğitimci Evlatları'nın dönemi gelişme gösterirken, zamanın fanilerinin ruhsal bağlılığı gittikçe artan bir biçimde evrensel hale gelir. Doğal ölüm, Düzenleyiciler'in artan bir biçimde beden içindeki iyeleri ile birlikte bütünleşmesiyle daha az sıklıkla rastlanan bir hale gelir. Gezegen nihai olarak, fani yükselişin ikinci düzeyde değişikliğe uğratılmış unsurları olarak sınıflandırılır.

52:7.5 (599.1) Bu dönem boyunca yaşam güzel ve yararlıdır. Uzun evrimsel mücadelenin bozulan ve toplum dışı sonuçları neredeyse tamamen ortadan kaldırılmıştır. Yaşam uzunluğu, Urantia zamanına göre beş yüz yıllık bir süreye yaklaşmaktadır; ırksal artışın doğum oranı ussal bir biçimde düzenlenmektedir. Toplumun bütünüyle yeni bir düzeyi gelmiş bulunmaktadır. Orada faniler arasında hali hazırda büyük farklılıklar bulunmaktadır; ancak toplumun düzeyi daha yakın bir biçimde toplumsal kardeşlik ve ruhsal eşitliğin nihai amaçlarına yaklaşmaktadır. Temsili hükümet ortadan kalkmakta, ve dünya bireysel öz denetimin idaresi altında yürütülmektedir. Hükümetin görevi başlıca toplumsal idare ve

mali eş güdümün ortak görevlerine yönlendirilmiştir. Altın çağ süratle gelmekte olup, uzun ve yoğun gezegensel nitelikteki evrimsel mücadelenin geçici amacı görünür bir hüviyet kazanmıştır. Çağların ödülü yakında verilecek olup, Tanrı'nın bilgeliği kısa bir süre içinde açığa çıkarılacaktır.

52:7.6 (599.2) Bu çağ boyunca bir dünyanın fiziksel idaresi, her erişkin birey için yaklaşık bir saat sürmektedir; bu süre, Urantia'nın bir saatine denktir. Gezegen, evren olayları ile yakın ilişki içindedir; ve gezegen insanları, günlük gazetelerinizin en son baskılarında şimdilerde sergilemiş olduğunuz aynı hevesli merakla en son yayınları gözden geçirmektedir. Bu ırklar, sizin dünyanız için bilinmeyen bin merakı yoğun bir biçimde duymaktadır.

52:7.7 (599.3) Artan bir biçimde Yüce Varlık'a olan gerçek gezegensel bağlılık artmaktadır. Nesilden nesile, adaleti uygulayan ve bağışlamayı deneyimleyen unsurların konumuna ırkların daha fazlası yükselmektedir. Yavaş ancak kesin bir biçimde dünya, Tanrı'nın evlatlarının neşeli hizmeti için kazanılmış bir konuma gelmektedir. Fiziksel zorluklar ve maddi sorunlar büyük bir ölçüde çözülmüştür; gezegen, ileri yaşam ve daha fazla istikrara kavuşturulmuş mevcudiyet için olgunlaşmaktadır.

52:7.8 (599.4) Zaman zaman yazgı dönemleri boyunca Eğitimci Evlatlar, bu barışçı dünyalara gelmeye devam ederler. Onlar; ilgili gezegen ile ilgili evrimsel tasarımın pürüzsüz bir biçimde çalıştığını gözlemlemeden bir dünyadan ayrılmamaktadırlar. Bu türden Evlatlar'ın bazıları, Eğitimci Evlatları'nın ayrılış zamanında faaliyet gösterirken ve bu yargısal eylemler çağdan çağa zaman ve mekânın fani düzeni boyunca devam ederken,

Adaletin bir Hakimane Evladı genellikle takip eden görevleri içinde Eğitimci Evlatlar’a eşlik etmektedir.

52:7.9 (599.5) Kutsal Eğitimci Evlatları’nın tekrarlayan her görevi bu türden tanrısal bir dünyayı bilgeliğin, ruhsallığın ve kâinatsal aydınlığın sürekli artan zirve noktalarına yükseltir. Ancak bu türden bir âlemin soylu yerlileri, sınırlı ve fanidir. Hiçbir şey kusursuz değildir; yine de orada, kusursuz bir dünyanın düzensel işleyişi ve ona ait insan sakinlerinin yaşamları bakımından kusursuzluğa yakın düzeyde evrimsel bir nitelik bulunmaktadır.

52:7.10 (599.6) Kutsal Üçleme Eğitimci Evlatları, aynı dünyaya birçok kez geri dönebilir. Ancak en sonunda görevlerinden birinin sonlanmasıyla ilişkili olarak Gezegenel Prenses, Gezegenel Egemen’in düzeyine yükseltilir; ve Sistem Egemeni, bu türden bir dünyanın ışıık ve yaşamın dönemine girdiğini duyurmak için ortaya çıkar.

52:7.11 (599.7) Eğitimci Evlatları’nın dönem sonu görevinin tamamlanışı (en azından olağan bir dünyanın tarihsel bir sırası teşkil edecek biçimde), Yahya’nın “Ben yeni bir cennete ek olarak yeni bir dünya gördüm, ve yeni Kudüs prens için bezenen bir prenses gibi hazırlanmış olarak cennetten kökenini alan biçimde Tanrı’dan inmektedir” biçimindeki ifadesiyle gerçekleşmiştir.

52:7.12 (600.1) Bu âlem; eski kâhinin şu sözleri kaleme aldığında geleceği gördüğü gibi “Tanrı: ‘çünkü, benim yapacağım yeni cennetler ve yeni dünya benim önümde durmaya devam etmeli ve böylece siz ve sizin çocuklarınız varlıklarını devam ettirmelidir; yeni bir aydan diğerine ve bir Şabat’tan diğer bir

Şabat’a bedenlerin tümünün benim önümde ibadet etmek için gelmeleri gerçekleşmelidir’ demiştir,” gelişmiş bir gezegensel aşama olarak aynı dünyanın yenileştirilmiş halidir.

52:7.13 (600.2) “Yeni bir nesil, sadık bir ruhbanlık, kutsal bir millet, yüceltilmiş bir insanlar topluluğu” olarak tanımlanan “ve siz, karanlıktan muhteşem aydınlığa sizi çağıran Onun övgülerini anlatacaksınız” ifadesiyle tasvir edildiğiniz bu türden bir çağa ait fanilersiniz.

52:7.14 (600.3) Bir bireysel gezegenin özel doğa tarihi ne olursa olsun, bir âlemin bütünüyle sadık, kötülükler ile lekelenmiş veya günah ile lanetlenmiş oluşundan bağımsız olarak — ataları kim olursa olsun — nihai olarak Tanrı’nın lütfu ve meleklerin hizmeti, Kutsal Üçleme Eğitimci Evlatları’nın varışı zamanında her şeyi yeniden başlatan süreci sağlayacaktır; ve son görevlerini takiben onların ayrılışı, ışık ve yaşamın bu muhteşem dönemini başlatacaktır.

52:7.15 (600.4) Satania’nın dünyalarının tümü, bir kişinin “Yine de biz, Onun sözü uyarınca, doğruluğun içinde ikamet ettiği yeni bir cennet ve yeni bir dünyayı aramaktanız. Bu nedenle siz sevilenler, bu şeyleri arayış halinde görüldüğünüz için Onun tarafından barış içinde lekeden ve kusurdan uzak bir biçimde bulunabilmeniz için dirayetli olun” biçimindeki ümide katılabilir.

52:7.16 (600.5) İlk veya birkaç takip eden idarenin sonunda Eğitim Evlat birliklerinin ayrılışı, zamandan ebediyetin girişine olan geçişin eşiği biçiminde ışık ve yaşamın çağının doğuşunu başlatmaktadır. Işık ve yaşamın bu döneminin gezegensel gerçekleşmesi; cenneti doğrudan nihai son ve kurtuluşa erişen

fanilerin nihai ikamet yerleşkesi olarak temsil eden dinsel inançlar içinde bütünleşen gelecek yaşam kavramlarından daha fazlasını düşünmemiş olan, Urantia fanilerinin en arzu duydukları beklentilerinin eşiti olmaktan çok daha fazlasıdır.

52:7.17 (600.6) [Bu anlatım, Cebrail'in yönetim çalışanlarına geçici olarak bağlanmış bir Kudretli İletici tarafından sağlanmıştır.]

53. Makale

Lucifer İsyanı

53:0.1 (601.1) LUCIFER, Nebadon'un muhteşem bir birinci derece Lanonandek Evladı'ydı. Kendisi, bu topluluğun yüksek bir danışmanı olarak; birçok sistem içinde hizmeti deneyimlemiş olup, bilgelik, sağduyu ve etkinlik nitelikleri ile seçkin bir konumda diğer unsurlardan ayrılmıştır. Lucifer; kendi düzeyinin 37. unsuru olup, Melçizedekler tarafından görevlendirildiğinde türünün yedi yüz bin unsurundan daha fazlası arasından en yetkin ve muhteşem yüz unsurundan biri olarak görevlendirilmiştir. Bu türden muazzam bir başlangıçtan, kötülük ve hatalar zinciri boyunca; günah ile bütünleşmiş, ve — kâinatsal ilişkilere olan gaflet olarak evren birlikteliğinin reddedilmesi ve kardeşsel görevlerin hiçe sayılması biçiminde — birey arzusuna yenik düşmüş ve kendisini sahte kişisel bağımsızlığın gerçeği yansıtmayan bilgeliğine teslim etmiş Nebadon içindeki üç Sistem Egemeni'nden biri olarak mevcut zaman içinde sınıflandırılmaktadır.

53:0.2 (601.2) Hazreti Mikâil'in nüfuzu alanı olarak Nebadon evreni içinde, yerleşik dünyaların on bin sistemi mevcut bulunmaktadır. Lanonandek Evlatları'nın tarihinin bütünü

içinde, sistemlerin bu binlercesi ve evren yönetim merkezleri boyunca görevlerinin tümü içerisinde, şimdiye kadar yalnızca üç Sistem Egemeni'nin; Yaratan Evlat'ın hükümetinin alaşağı edilmesi tutumu içinde bulunduğu gözlenmiştir.

1. İsyan'ın Baş Yöneticileri

53:1.1 (601.3) Lucifer, bir yükseliş varlığı değildi; kendisi, yerel evrenin yaratılmış bir Evladı'ydı, ve onun hakkında şu ifadeler sarf edilmiştir: “Sen, yaratıldığın günden doğruluğa karşı gelinişin sende bulunmasına kadar her bakımdan kusursuz bir varlık halindeydin.” Birçok defa kendisi, Edentia'nın En Yüksek Unsurları ile birlikte danışma halindeydi. Ve Luficer; Jerusem'in idari tepesi olan “Tanrı'nın kutsal dağı üzerinde” bütüncül yönetime sahipti, çünkü o, 607 yerleşik dünyanın muhteşem bir sistemine ait baş yöneticiydi.

53:1.2 (601.4) Lucifer, muhteşem bir kişilik olarak muazzam bir varlıktı; kendisi, evren yönetiminin doğrudan birimi içinde takımyıldızlarının En Yüksek Yaratıcıları'nın yanında konumlanmıştı. Lucifer'in yönetimi kötüye kullanımına rağmen alt bağımlı düzey usları; Urantia üzerinde Mikâil'in bahşedilişinin öncesinde, ona saygı göstermeyi sonlandırmadan ve onun yönetimini reddetmeden kendilerini sakınmışlardır. Mikâil'in baş meleği bile, Musalar'ın yeniden dirilişi zamanında, “kendisini suçlayıcı hiçbir ifadede bulunmamış ve sadece ‘Adalet senin hakkında gereken yargıyı verecektir’” demiştir. Bu türden hususlar bakımından yargı, aşkın evrenin idarecileri olan Zamanın Ataları'na aittir.

53:1.3 (601.5) Lucifer mevcut an içerisinde, Satania'nın yönetimden düşürülmüş ve görevden alınmış Egemeni'dir. Bireyin hiçbir

değeri umursamaz bencil düşüncesi, göksel dünyanın yüceltilmiş kişilikleri için bile en zarar verici olanıdır. Lucifer hakkında “Senin kalbin güzelliğin nedeniyle yüceltilmiştir; sen, bilgeliğini muhteşemliğin sebebiyle kötüye kullandın” ifadesi kullanılmıştır. Sizin eski peygamberiniz, kendisinin üzüntü verici durumunu şu sözleri dile getirdiği zaman görmüştü: “Sabahın evladı sen Lucifer, nasıl olurda cennetten düştün! Dünyaları karıştırmaya kalkışan sen nasıl da alaşağı edildin!”

53:1.4 (602.1) Gezegeniniz üzerinde gayesini savunması için kendisinin ilk emir-eri olan Satan’ı görevlendirmesi sebebiyle Urantia üzerinde Lucifer hakkında çok az şey duyulmuştur. Satan, Lanonandekler’in aynı birinci derece topluluğunun bir üyesiydi; ancak o, hiçbir zaman Sistem Egemeni olarak faaliyet göstermemiştir; kendisi ilk defa bütünüyle, yalnızca Lucifer isyanına katılmıştır. “Şeytan” biçiminde adlandırılan unsur, Urantia’nın görevden alınmış Gezegenel Prensi ve Lanonandekler’in ikinci derece düzeyine ait bir Evlat olarak, Caligastia’nın kendisinden başkası değildir. Mikâil’in Urantia üzerinde beden içinde bulunduğu zaman zarfında; Lucifer, Satan ve Caligastia, Mikâil’in bahşedilme görevinin başarısızlığını gerçekleştirmek için birlik olmuşlardır. Ama onlar ciddi bir biçimde başarısızlığa uğramışlardır.

53:1.5 (602.2) Abaddon, Caligastia’ya ait yönetim sorumlularının başıydı. Kendisi; başkaldırı için üstünü takip etmiş olup, bahse konu bu zaman zarfından itibaren Urantia isyankârlarının baş yöneticileri olarak hareket etmişti. Beelzebub, ihanet halindeki Caligastia’nın kuvvetleri ile bir olmuş sadakatsiz yarı-ölümlü yaratılmışların önderiydi.

53:1.6 (602.3) Ejderha nihai olarak, bu kötü kişiliklerin simgesel temsili haline gelmişti. Mikâil'in zaferi üzerine, "Cebrail, Salvington'dan aşağıya inmiş ve ejderhayı (isyan önderlerinin tümünü) bir çağ boyunca zincirlemiştir." Jerusem yüksek melek isyankârları hakkında şu ifadeler kayıt altına alınmıştır: "Ve kendilerine verilen ilk yerleşkeyi muhafaza etmeyip kendilerine ait yaşam alanlarını terk edenleri, Cebrail adaletin büyük günü için karanlığın sağlam zincirleri içinde bekletmiştir."

2. İsyân'ın Nedenleri

53:2.1 (602.4) Lucifer ve onun ilk yardımcısı Satan; kalplerinde Kâinatın Yaraticısı ve onun sonrasında gelen kendisine ait vekil Evladı Mikâil'e karşı koydukları zaman zarfında, beş yüz bin yıldan fazla Jerusem üzerinde yönetim sahibi olmuş bulunmaktaydılar.

53:2.2 (602.5) Satania'nın sistemi içinde isyana sebep olabilecek veya onu haklı çıkarabilecek hiçbir belirli veya özel koşul bulunmamaktaydı. Bu türden bir fikrin kökenini ve biçimini Lucifer'in aklından aldığı ve bu türden bir isyanın fitilini konumlandığı mekândan bağımsız olarak onun her halükarda ateşleyeceği bizim inancımızdır. Lucifer tasarımlarını ilk olarak Satan'a duyurmuştur, ancak kendisine ait yetkin ve muhteşem birlikteliğinin aklını çelmek aylarını almıştır. Ancak, isyan kuramlarına bir kez yöneldikten sonra o, "kendiliğinden doğruyu addetmenin ve özgürlüğün" gözü pek ve azimli bir savunucusu haline gelmiştir.

53:2.3 (602.6) Lucifer'e hiç kimse isyanı hiçbir zaman önermemiştir. Mikâil'in iradesi ve Kâinatın Yaraticısı'nın tasarımları

karşısında kendiliğinden doğruyu addetme fikrinin kökeni, Mikâil tarafından da aktarıldığı biçimde, Lucifer'in aklından çıkmıştır. Onun Yaratan Evlat ile ilişkileri bu zaman zarfı öncesinde içten ve her zaman dostane olmuştur. Aklının baştan çıkması öncesinde hiçbir zaman Lucifer açık bir biçimde evren idaresi ile ilgili memnuniyetsizliği ifade etmemiştir. Sessizliğine rağmen, ortak zamanın yüz yılından fazla bir süre boyunca Zamanın Birlikteliği, Lucifer'in aklında her şeyin huzur içerisinde bulunmadığını Uversa'ya bildirmekteydi. Bu bilgi aynı zamanda Yaratan Evlat ve Norlatiadek'in Takımyıldız Yaratıcıları'na iletilmiştir.

53:2.4 (602.7) Bu süreç boyunca Lucifer; evren idaresinin bütüncül tasarımı hakkında artan bir biçimde eleştirel hale gelmiş olup, içten olmayan nitelikteki bütüncül sadakati her zaman Yüce İdareciler'e göstermiştir. Onun ilk dışa vurulan sadakatsizliği, Lucifer'in Özgürlük Bildirgesi'nin açık bir biçimde ilan edilmesinden yalnızca birkaç gün önce, Jerusem'e Cebrail'in bir ziyaret etkinliğinde ortaya çıkmıştır. Cebrail; ortaya çıkması beklenen başkaldırının kesinliği karşısında oldukça derinden bir biçimde etkinlenmiştir ki, doğrudan bir isyan durumunda uygulanacak olan önlemler ile ilgili Takımyıldız Yaratıcıları'na danışmak için doğrudan Edentia'ya gitmiştir.

53:2.5 (603.1) Lucifer isyanıyla nihai olarak sonuçlanan kesin nedeni veya nedenleri ortaya koymak oldukça zordur. Biz yalnızca tek bir şeyden eminiz, ve bu ise: Bu olayların ilk başlangıçsal nedenleri her ne ise, onların kökenleri Lucifer'in aklından kaynaklanmıştır. Orada; bireyin nihai olarak kendisini aldatışı noktasına kadar gelişen bir bireysel gururun varlığı muhtemel bir biçimde mevcut olmuştur ki, bunun sonucunda sahip olduğu

isyan fikrinin evren için olmasa bile gerçekte sistemin yararına olduğuna dair kendisini bir zaman süreci için gerçekten ikna etmiştir. Tasarımları hayal kırıklığına uğradığı zaman aralığında, kökensel ve fesatlık yaratan gururu o kadar oldukça aşarı bir noktaya ulaşmıştır ki kuşkusuz bu gurur onun durmasına izin vermemiştir. Bu deneyim içerisinde bir noktadan sonra kendisi içtenliğini yitirmiş, ve ortaya çıkan kötülük kasti ve irade dâhilinde yapılan bir günaha evirilmiştir. Bunun böyle gerçekleştiği, bu muhteşem yöneticinin daha sonraki tutumu tarafından doğrulanmıştır. Kendisine, pişmanlığın olanağı uzun bir süre önerilmiştir; ancak alt bağımlı unsurlarının şimdiye kadar yalnızca birkaçı sunulan bağışlamayı kabul etmiştir. Edentia'ya ait Zamanın İnançlıları unsuru, Takımyıldız Yaratıcıları'nın talebi üzerine, bahse konu bu pervazsız isyankârların kurtarılması için Mikâil'in tasarımını onlara bizzat sunmuştur; ancak Yaratan Evlat'ın bağışlaması her zaman, giderek artan hor görme ve küçümser nefret ile reddedilmiştir.

3. Lucifer Bildirisi

53:3.1 (603.2) Lucifer ve Saten'in kalplerinde huzursuzluğun ilk kökenleri her ne idiyse, nihai isyan Lucifer'in Özgürlük Bildirgesi ile şekillenmiştir. İsyankârların başkaldırı nedeni, şu üç başlık altında ifade edilmiştir:

53:3.2 (603.3) 1. *Kâinatın Yaratıcısı'nın gerçekliği*. Lucifer; Kâinatın Yaratıcısı'nı gerçekte mevcut olmamakla suçlayıp, fiziksel çekim ve mekân-enerjisinin evren içinde içkin bir halde mevcut bulunduğunu, ve Yaratıcı'nın Cennet Evlatları tarafından Yaratıcı adına onların evrenlerin idaresini sürdürmelerine olanak sağlaması için yaratılmış bir efsane olduğunu iddia

etmiştir. O, kişiliğin Kâinatın Yaratıcısı'nın bir armağanı olduğunu reddetmiştir. O; Cennet üzerinde kavranabilen bir konumda bulunan Yaratıcı'nın mevcut kişiliğinin oldukça doğrudan bir fikrine bilincin Cennet Evlatları tarafından hiçbir zaman bütünleştirilmemesi nedeniyle, kesinlik unsurlarının Cennet Evlatları ile birlikte tüm yaratım üzerinde aldatmacalarını gerçekleştirmek için işbirliğinde bulunduğunu bile öne sürmüştür. O, derin saygıyı cehalet ile sömürmüştür. Suçlama kökten bir biçimde genelleyici, korkunç ve tüm değerleri haince reddeden bir nitelikte bulunmaktaydı. Kesinlik unsurları üzerindeki bu örtülü saldırı, yükseliş vatandaşlarının daha sonra Jerusem üzerinde isyankârların tümünün savlarına karşı koyma bakımından dik durmalarını ve kararlı duruşlarını sergilemeye devam etmelerini kuşkusuz etkilemiştir.

53:3.3 (603.4) *2. Yaratan Evlat Mikâil'in evren hükümeti.* Lucifer, yerel sistemlerin özerk olması gerektiğini öne sürmüştür. O, Yaratan Evlat olarak Mikâil'in varsayımsal bir Cennet Yaratıcısı adına Nebadon'un egemenliğini üstlenmesini ve bu görünmeyen Yaratıcı ile olan birlikteliğin tüm kişilikler tarafından tanınmasını koşul olarak öne sürmesine karşı gelmiştir. O, ibadetin bütüncül tasarımının Cennet Evlatları'nın düzeysel konumunun yüceltilmesi amacıyla kurgulanmış zekice bir düzen olduğunu belirtmiştir. O; Mikâil'i kendisinin Yaratan-babası olarak tanımaya istekliydi, ancak Mikâil'i kendisinin Tanrı'sı ve yasal yöneticisi biçiminde kabul etmek istemiyordu.

53:3.4 (603.5) O daha sert bir biçimde; Zamanın Ataları'nın, kendi deyimiyle “yabancı diktaların”, yerel sistemler ve evrenlerin olaylarına müdahale etme yetkisine daha sert bir biçimde

saldırıda bulunmuştur. Bu yöneticileri o, zalim ve var olan hakları gasp eden idareciler olarak kötülemiştir. O; insanlar ve meleklerin kendi düşüncelerini sadece doğrudan ifade etme cesaretine sahip olmaları ve kesin bir biçimde haklarını savunmaları koşulunda, bu yöneticilerin hiçbirinin bütüncül ev idaresinin işleyişine en ufak bir ölçüde bile karışmalarının söz konusu olmayacağı savıyla takipçilerini bu idarecilere karşı koymaları için yüreklendirmiştir.

53:3.5 (603.6) O; özgün varlıklar kendilerinin sahip özgürlüğü sadece kararlı bir biçimde ifade etmeleri durumunda, Zamanın Ataları'na ait infaz görevlilerinin yerel sistemler içindeki faaliyetlerinden alıkonulabileceğini öne sürmüştür. O; ölümsüzlüğün sistem kişilikleri içinde içkin olduğunu, yeniden dirilişin doğal ve kendiliğinden gerçekleştiğini ve varlıkların tümünün Zamanın Ataları'nın keyfi ve haksız faaliyetleri olmadan ebedi bir biçimde yaşayacaklarını savunmuştur.

53:3.6 (604.1) 3. *Yükseliş fani eğitiminin evren tasarımı üzerine yapılan saldırı.* Lucifer; etik olmamakla ve sağlıksız bir nitelikte bulunmakla suçladığı, evren idaresinin ilkeleri bakımından yükseliş fanilerinin oldukça bütüncül bir biçimde eğitilmesine dair düzen üzerinde oldukça gereğinden fazla zaman ve enerjinin sarf edildiğini savunmuştur. O; herhangi bir bilinmeyen gelecek için mekânın fanilerinin hazırlanışı amacıyla çağlar süren işleyişsel düzene karşı çıkmış, kesinlik birliklerinin su katılmamış hayal ürünü niteliğinde bulunan herhangi bir nihai sona hazırlanmalarını kanıt olarak göstererek Jerusem üzerinde onların mevcudiyetini örnek göstermiştir. O; kesinlik unsurlarının gereğinden fazla denetim ve haddinden fazla uzun eğitimle baştan çıkarıldıklarını, ve bu aşamada

yükseliş fanileri için efsaneleş bir ebedi nihai sonun safsataları için tüm yaratımın köleleştirilme düzeni ile onların işbirliği içinde bulunması nedeniyle fani akranlarına gerçekte ihanette bulunduklarını bildirmiştir. O, yükseliş unsurlarının bireysel özerkliklerinin özgürlüğünü memnuniyetle deneyimlemelerini savunmuştur. O, Tanrı'nın Cennet Evlatları tarafından desteklenen ve Sınırsız Ruhaniyet tarafından teşvik edilen fani yükselişin bütüncül tasarımına karşı çıkmış ve onu kınamıştır.

53:3.7 (604.2) Ve Karanlık ve ölümün bu toplu katılımını Lucifer bu türden bir Özgürlük Bildirgesi ile harekete geçirmiştir.

4. İsyan'ın Ortaya Çıkışı

53:4.1 (604.3) Lucifer bildirisi; Urantia zamanına göre yaklaşık iki yüz bin yıl önce, bu zaman sürecinin son gününde, Jerusem'in toplanmış ev sahiplerinin mevcudiyetinde, cam denizinin üstünde Satania'nın yıllık oturumunda sunulmuştur. Satan; ibadetin — fiziksel, ussal ve ruhsal olarak — evrensel kuvvetler uyarınca gerçekleştirilebileceğini, ancak bu bağlığın yalnızca “insanlar ve meleklerin arkadaşı” ve “özgürlüğün Tanrı'sı” olan mevcut ve hâlihazırdaki yönetici Lucifer'e sunulabileceğini duyurmuştur.

53:4.2 (604.4) Kendiliğinden doğruyu addetme, Lucifer isyanının savaş söylemiydi. Onun başlıca savlarından biri; eğer özerk yönetim Melçizedek ve diğer topluluklar için doğru ve adil ise, usun diğer düzeyleri için bu düzenin eşit bir biçimde iyi olduğu yönündeydi. O, “aklın eşitliği” ve “usun kardeşliğinin” savunulmasında gözü pek ve ısrarcıydı. O, tüm hükümetin yerel gezegenler ile ve onların yerel sistemlere olan gönüllü yönetim birliği ile sınırlı olması gerektiğini savunmuştur. Bu

bağlamda tüm diğer yüksek denetimi kendisi reddetmişti. O, Gezegensel Prensler'e dünyaları yüce yöneticiler olarak idare etmeleri gerektiğinin sözünü vermişti. O, takımyıldız yönetim merkezleri üzerinde yasama etkinliklerinin konumlanmasını ve evren başkenti üzerinde yargısal olayların işleyişini kötülemişti. O; hükümetin üç faaliyetinin tümünün de sistem başkentleri üzerinde toplanması gerektiğini savunmuş, ve bununla kalmayıp kendisine ait yasama meclisini oluşturmuş, buna ek olarak Satan'ın karar yetkisi altında kendisine ait yüksek mahkemeleri düzenlemiştir. Ve o, düzenden ayrılan dünyaların bütün bu faaliyetlerin aynısını gerçekleştirmelerinin emrini vermiştir.

53:4.3 (604.5) Lucifer'in bütüncül idari kurulu; tek bir bünyede toplanmış, ve "özgürleştirilmiş dünyalar ve sistemlerin" yeni baş yöneticisine ait idarenin yönetim sorumluları olarak yemin ettirilmişlerdir.

53:4.4 (605.1) Nebadon içinde bahse konu zaman zarfından önce iki öncül isyan gerçekleşmişken, onlar farklı takımyıldızlarında ortaya çıkmıştır. Lucifer bu başkaldırıların, usların büyük bir çoğunluğunun önderlerini takip etmede başarısız olmaları nedeniyle amacına ulaşamadığını savunmuştur. O, "çoğunluğun idaresini" ve "aklın hatasız olduğunu" iddia etmiştir. Evren yöneticileri tarafından kendisine verilen özgürlük, onun alçak iddialarının birçoğunun dışavurumuna görüldüğü kadarıyla zemin hazırlamıştır. O, üstlerinin hepsine karşı gelmişti; yine de onun üstleri görüldüğü kadarıyla, onun faaliyetlerini ciddiye almamıştı. Kendisine izin verilmeden veya kendisine karşı konulmadan, baştan çıkarıcı tasarımını uygulamak için kendisine açık kapı bırakılmıştı.

53:4.5 (605.2) Adaletin bağışlayıcı günlerinin tümünü Lucifer, Cennet Evlatları'nın hükümetinin isyanı durdurmadaki yetkinsizliğine dair kanıt olarak göstermiştir. O; açık bir biçimde Mikâil, Immanuel ve Zamanın Ataları'nı reddetmiş ve kibirli bir biçimde onlara karşı gelmiş olup, ve bunun sonrasında kendisine dair hiçbir eylemde bulunulmamasını evren ve aşkın evren hükümetlerinin yetkinsizliğine dair kendisini haklı gösteren kanıt olarak göstermiştir.

53:4.6 (605.3) Cebrail; bütün bu sadakatsiz gelişmeler boyunca kişisel olarak mevcut bir konumda bulunmuş olup, ve yalnızca, gerektiği zaman Mikâil için ifadede bulunacağını buna ek olarak tüm varlıkların tercihlerinde özgür ve rahat bırakılacağını bildirmiştir; ve o, “Yaratıcı'nın Evlatlar'ın hükümeti için sadakat ve bağlılığın gönüllü, içten ve doğruluk taşımayan kuramlardan yalıtılmış bir nitelikte bulunması gerektiğini arzuladığının” söyleminde bulunmuştur.

53:4.7 (605.4) Cebrail isyan söylemlerinin ilerleyiş hakkına karşı gelmek için veya onu engellemek için herhangi bir çabada bulunmadan önce, Lucifer'in isyan hükümetini bütünüyle kurmasına ve etrafıca bir biçimde onu düzenlemesine izin verilmiştir. Ancak Takımyıldız Yaratıcıları doğrudan bir biçimde, Satania'nın sistemiyle bu sadakatsiz kişiliklerinin faaliyetini sınırlandırmıştır. Yine de bu gecikme dönemi, Satania'nın tümünün sadık varlıkları için büyük bir sınama ve deneme zamanı olmuştur. Her şey birkaç yıl boyunca oldukça düzensiz bir yapıda seyretmiş olup, malikâne dünyaları üzerinde büyük bir kafa karışıklığı mevcut bulunmuştur.

5. Çatışma'nın Doğası

53:5.1 (605.5) Satania isyanının çıkması üzerine Mikâil, kendisinin Cennet kardeşi olan Immanuel'in tavsiyesini almıştır. Bu anlık toplantıyı takiben Mikâil; geçmişte gerçekleşen benzer başkaldırlara olan tutumunu niteleyen müdahil olmamanın bir tavrı biçiminde, aynı siyaseti uygulayacağını bildirmiştir.

53:5.2 (605.6) Bu isyan ve ondan önceki iki başkaldırı zamanında, Nebadon evreni içinde hiçbir mutlak ve kişisel egemen yönetimi bulunmamaktaydı. Mikâil, Kâinatın Yaratıcısı'nın vekili olarak kutsal hak tarafından yönetimini gerçekleştirmiştir; ancak bu hak, henüz kendisinin kişisel hakkı niteliğinde bulunmamaktaydı. O, kendisinin bahşedilme sürecini tamamlamış bir konumda bulunmamaktaydı; ona, "cennet ve dünya üzerinde gücün tümü" henüz verilmemişti.

53:5.3 (605.7) İsyanın çıkışından, Nebadon'un egemen yöneticisi olarak idari mevkie getirildiği güne kadar Mikâil, Lucifer'in isyan kuvvetlerine hiçbir zaman müdahalede bulunmamıştır; onların, Urantia zamanına göre neredeyse iki yüz bin yıllığına bağımsız bir istikamette seyretmelerine izin verilmiştir. Hazreti Mikâil mevcut an içerisinde, sadakatsizliğin bu türden isyanları ile vakit kaybetmeden hatta acil bir biçimde mücadele etmek için fazlasıyla güce ve yönetim yetkisine sahiptir; ancak biz, eğer bu türden bir başkaldırı tekrar gerçekleştiğinde şu an sahip olduğu bu egemen yönetiminin kendisinin farklı bir biçimde hareket etmesine yol açacağından kuşku duymaktayız.

53:5.4 (605.8) Mikâil, Lucifer isyanının mevcut savaş durumu karşısında müdahil olmamayı tercih ettiği için; Cebrail, Edentia üzerinde kendi kişisel yönetim sorumlularını çağırıp, En Yüksek Unsurlar ile danışma içinde Satania'nın sadık ev sahiplerinin yönetimini üstlenmeyi tercih etmiştir. Cebrail

Jerusem’e ilerlerken ve kendisini — Kâinatın Yaratıcısı’nın kişiliğini Lucifer ve Satan’ın kuşkulu bir biçimde sorguladıkları — aynı Yaratıcı’ya adanan âlem üzerinde sadık kişiliklerin toplanan ev sahiplerinin mevcudiyetinde iktidarını kurarken, Mikâil Salvington’da kalmaya devam etmiştir; Cebrail, beyaz bir alt zemin üzerinde iç içe geçmiş üç gök mavisi daire biçiminde tüm yaratımın Kutsal Üçleme hükümetinin maddi simgesi olan Mikâil’in armasını sergilemiştir.

53:5.5 (606.1) Lucifer’in arması, ortasında parlak içi dolu bir siyah dairenin bulunduğu beyaz alt zemin üzerine bir kırmızı daire simgesinden oluşmaktaydı.

53:5.6 (606.2) “Cennet’te bir savaş vardı; Mikâil’in kumandanı ve onun melekleri ejderhaya (Lucifer, Satan ve doğru düzenden ayrılan prenlere) karşı savaştı; ve ejderha ve onun isyankâr melekleri mücadele ettiler ancak bu savaştan galip çıkamadılar.” Bahse konu “cennet içindeki savaş”, Urantia üzerinde herhangi bir çatışmadan anlaşılabacağı gibi fiziksel bir savaş değildi. Mücadelenin ilk zamanlarında Lucifer, gezegensel amfi-tiyatroyu sürekli bir biçimde nutukları için kullandı. Cebrail, elverişli olarak en yakın yerleşkeden oluşturulan kendisine ait yönetim merkezinden isyankâr kurmacalarına sonu gelmez bir biçimde karşı koyma faaliyetine girişti. Âlem üzerinde mevcut olan kuşkulu çeşitli kişiliklerin onaylayıcı tutumları nihai bir karara varana kadar, bu tartışanın tarafları arasında birinden diğerine seyir etti.

53:5.7 (606.3) Ancak cennet içindeki bu savaş oldukça korkunç ve fazlasıyla gerçektir. Olgunlaşmamış dünyalar arasında gerçekleşen fiziksel savaşın oldukça temel niteliği olan

vahşiliklerin hiçbirini göstermese de bu çatışma, olgunlaşmamış dünyalardaki örneklerine kıyasla çok daha fazla ölümcüldü; maddi yaşam maddi çatışma tarafından tehlike altında bulunmaktadır, ancak cennet içinde gerçekleşen bu savaş ebedi yaşamın koşulları ve kapsamı içinde ve dâhilinde gerçekleşmiştir.

6. Bir Sadık Yüksek Melek Kumandanı

53:6.1 (606.4) Düşmanlığın ortaya çıkışı ve yeni sistem yöneticisine ilaveten onun yönetim çalışanlarının varışı arasındaki geçiş dönemi boyunca sayısız kişilik tarafından dışa vurulan bağlılık ve sadakatin soylu ve ilham verici eylemleri bulunmaktaydı. Ancak bağlılığın bu cesur kahramanlıklarının en muazzamı, Satania'nın yönetim merkez yüksek meleklerinin başındaki ikinci derece sorumlu unsur olan Manotia'nın cesur faaliyetidir.

53:6.2 (606.5) Jerusem üzerinde isyanın başlangıcında yüksek melek ev sahiplerinin başı Lucifer'in amacına katılmıştır. Bu durum kuşkusuz olarak, sistem idari yüksek melekleri olarak dördüncü düzeyin bu türden geniş sayılar halinde doğru düzenden ayrıldıklarını açıklamaktadır. Yüksek melekler önderi, Lucifer'in muhteşem kişiliğinden başka bir şeyi görmeyerek ruhsal anlamda kör olmuştu; onun etkileyici davranış tarzları, göksel varlıkların daha alt düzey unsurlarını büyülemiştir. Onlar yalın bir değişle, bu türden göz kamaştırıcı kişiliğin yanlış yola sapabilmesinin mümkün olduğunu kavrayamadılar.

53:6.3 (606.6) Lucifer isyanının başlangıcı ile ilgili olan deneyimleri tanımlanması bakımından Manotia'nın şu ifadeleri kullanması

üzerinden uzun zaman geçmemiştir: “Ancak beni derinden neşelendiren anım, ikinci düzey yüksek melek kumandanı olarak Mikâil’in aşağılanması etkinliğine katılmayı reddettiğim zaman zarfında gerçekleşen Lucifer isyanı ile ilgili olan heyecan verici serüvendir; ve güçlü isyankârlar benim yok edilmemi düzenledikleri irtibat birliklerinin aracılığıyla gerçekleştirmeyi amaçladılar. Jerusem üzerinde devasa bir başkaldırı bulunmaktaydı, ancak tek bir sadık yüksek melek bu başkaldırıdan zarar görmedi.

53:6.4 (606.7) “Benim doğrudan üst sorumlumun doğru düzenden ayrılması üzerine, sistemin karışıklığa uğramış yüksek melek olaylarının sorumlu yöneticisi olarak Jerusem’in meleksel ev sahiplerinin yönetimini üstlenmek benim sorumluluğuma düşmüştü. Ben; Melçizedekler tarafından ahlaki bir biçimde korunmuş, Maddi Evlatlar’ın büyük bir çoğunluğu tarafından yetkinlikle desteklenmiş, kendi düzenimin devasa bir topluluğu tarafından ise yalnız bırakılmış, ancak Jerusem üzerinde yükseliş fanileri tarafından muhteşem bir biçimde yardım görmüştüm.

53:6.5 (606.8) “Lucifer’in bölünme isteğiyle gelişen olaylar sonucunda kendiliğinden Takımyıldız döngülerinden uzaklaştırılınca bizler, Rantulia’nın yakınında bulunan sistemden Edentia için yardım çağrıları yapan us birliklerimizin sadakatine bağımlı bir konumda bulunmaktaydık; ve biz, düzenin hükümlerinin, sadakatin usunun ve gerçekliğin ruhaniyetinin isyan, kendiliğinden doğruyu addetme ve sözde kişisel özgürlüğün üzerinde içkin bir biçimde zafere sahip olduğunu gözlemledik; biz, Lucifer’in değerli varisi olan yeni Sistem Egemeni’nin varışına kadar

görevlerimizi gerçekleştirmeye yetkin bir konumda bulunmaktaydık. Ve ben bunun sonrasında doğrudan bir biçimde; Lucifer'in "yanlış yönetilen ve kötü idare edilen Satania'nın dünyalarının bağımsızlığa âşık, özgür düşünen ve geleceği gören uslarına" olan çağrısında, onun tarafından düzenlenen meşhur Özgürlük Bildirgesi içinde önerilen "özgürleştirilmiş ve bağımsızlaştırılmış kişiliklerin" amaçlanan yeni sistemi için kendi âlemini onun bir üyesi olarak ilan eden ihanet halindeki Caligastia'nın dünyası üzerinde, sadık yüksek melek düzeyleri üzerinde yönetim yetkisini alarak, Urantia'nın Melçizedek alıcılığının birliğine görevlendirildim."

53:6.6 (607.1) Bu melek Urantia üzerinde, yüksek meleklerin baş yönetici yardımcısı konumunda faaliyet göstererek hâlihazırda hizmet vermeye devam etmektedir.

7. İsyan'ın Tarihi

53:7.1 (607.2) Lucifer isyanı sistem genelinde bir başkaldırıydı. Bölünme yanlısı otuz yedi Gezegensel Prens dünya idarelerini büyük ölçüde baş isyankârın tarafına yöneltmişlerdir. Yalnızca Panoptia üzerinde Gezegensel Prens, kendi insanlarını beraberinde taşımada başarısız olmuştur. Bu dünya üzerinde, Melçizedekler'in rehberliğinde, insanlar, Mikâil'i desteklemek için bir araya gelmiştir. Bu fani âlem içindeki Ellanora isimindeki genç bir kadın; insan ırklarının önderliğini kazanmış olup, bu çatışmanın böldüğü dünya üzerinde tek bir ruh bile Lucifer'in arması altında toplanmamıştır. Ve bahse konu zaman zarfından bu yana bu sadık Panoptia unsurları; Yaratıcı'nın âlemi ve onu çevreleyen yedi tecrit dünyası üzerinde sorumlular ve inşacılar olarak yedinci Jerusem geçiş

dünyası üzerinde hizmet etmiştir. Panoptia unsurları; sadece bu dünyaların gerçek sorumluları olarak faaliyet göstermediler, onlar aynı zamanda bu âlemlerin gelecekteki bilinmeyen amaç için süslenmesi yönünde Mikâil'in emirlerini yerine getirdiler. Onlar bu görevi, Edentia doğrultusunda beklerken gerçekleştirdiler.

53:7.2 (607.3) Bu süreç boyunca Caligastia, Urantia üzerinde Lucifer'in amacını desteklemekteydi. Melçizedekler; yetkin bir biçimde doğru düzenden ayrılmış Gezegensel Prens'e karşı gelmiştir, ancak sınırsız özgürlüğün içeriği boş savları ve kendiliğinden doğruyu addetmenin aldatıcı etkileri, genç ve gelişmemiş bir dünyanın ilkel insanlarını kandırmak için her imkâna sahipti.

53:7.3 (607.4) Bölünme söylemlerinin tümü; bireysel çabalar tarafından yürütülmek zorundaydı, çünkü yayın hizmeti ve gezegenler arası iletişimin diğer kanalları sistem döngü yüksek denetimcilerinin faaliyeti tarafından askıya alınmıştı. İsyanın mevcut bir biçimde ortaya çıkışı üzerine Satania'nın bütün sistemi, takımyıldız ve evren döngüleri içinde tecrit altına alınmıştı. Bu zaman zarfı boyunca gelen ve giden iletilerin tümü, yüksek melek sorumluları ve Yalnız İleticiler tarafından yönlendirilmekteydi. Esaret altına alınmış dünyalara olan döngüler aynı zamanda, Lucifer'in alçak düzeninin ilerlemesi için bu ortamı kullanamaması amacıyla iletişimden koparılmıştı. Ve bu döngüler, baş isyankârlar Satania'nın sınırları içinde yaşamaya devam ettikçe eski haline döndürülmeyeceklerdir.

53:7.4 (607.5) Ortaya çıkan bu olay, bir Lanonandek isyanıydı. Her ne kadar isyankâr gezegenler üzerinde konumlanan Yaşam

Taşıyıcıları'nın birkaçı, bir biçimde sadakatsiz prenslerin isyanı tarafından etkilenmiş olsa da; yerel evren evlatlığının daha yüksek düzeyleri Lucifer bölünmesine katılmamıştır. Kutsal Bir Biçimde Üçleştirilmiş Evlatlar'ın hiçbiri doğru yoldan ayrılmamıştır. Melçizedekler, baş melekler ve Berrak Akşam Yıldızları'nın tümü; Mikâil'e sadık kalmış olup, Cebrail ile birlikte cesur bir biçimde Yaratıcı'nın idaresi ve Evlat'ın yönetimini savunmuşlardır.

53:7.5 (608.1) Cennet kökenine ait hiçbir varlık, sadakatsizliğin bir parçası olmamıştır. Yalnız İleticiler ile birlikte onlar, Ruhaniyet'in dünyası üzerinde yönetim merkezleri üzerinden çalışmalarını sürdürmüş, Edentia'ya ait Zamanın İnançlıları'nın önderliği altına kalmaya devam etmişlerdir. Arabulucu unsurların hiçbiri doğru düzenden ayrılmamışlardır; buna ek olarak Göksel Kaydedicilerin bir tane unsuru bile doğru yoldan uzaklaşmamıştır. Ancak doğru yoldan ayrılanların büyük bir kısmı, Morontia Dostları ve Malikâne Dünya Eğitmenleri'nden çıkmıştır.

53:7.6 (608.2) Yüksek meleklerle ait yüce düzey içinde hiçbir melek kaybedilmemiştir; ancak bu düzeyin üstünde bulunan daha kıdemli unsurların önemli bir topluluğu kandırılmış ve tuzağa düşürülmüştür. Benzer bir biçimde meleklerin üçüncü veya diğer bir değişle yüksek denetim düzeyine ait birkaç unsur aldatılmıştır. Ancak korkunç ayrışma, genel olarak sistem başkentlerinin sorumluluklarına atanan yüksek melekler biçiminde, idari melekler olarak dördüncü toplulukta gerçekleşmiştir. Monotia neredeyse onların üçte ikisini kurtarmıştır; ancak onların üçte birinden biraz daha fazlası, isyan mevzilendirmesi doğrultusunda liderlerini takip etmiştir.

Jerusem çocuksu meleklerin tümünün üçte biri, üstlerinde bulunan sadakatsiz yüksek melekleri ile birlikte yitirilen idari meleklerle katılmıştır.

53:7.7 (608.3) Maddi Evlatlar için görevlendirilen gezegensel melek yardımcıları içinde onların yaklaşık olarak üçte biri kandırılmış, ve neredeyse geçiş hizmetkârlarının onda biri tuzağa düşürülmüştür. Yahya bu durumu simgesel olarak, büyük kırmızı ejderha hakkında ifadede bulunurken görmüştür: “Ve onun kuyruğu cennetin yıldızlarının üçüncü bir kısmını kendisine çekti ve onlardan aşağı karanlık yaydı.”

53:7.8 (608.4) En büyük kayıp, meleksel düzen unsurları içinde gerçekleşmiştir; ancak usun daha alt düzeylerinin büyük bir kısmı sadakatsizliğin bir parçası olmuştur. Satania içinde kaybedilen 681.227 tane Maddi Evlat içinde onların yüzde doksan beşi tek başına Lucifer isyanında yitirilmiştir. Yarı-ölümlü yaratılmışların büyük miktarda unsuru, Lucifer amacına katılan Gezegensel Prensler’in ait olduğu bu bireysel gezegenler üzerinde yitirilmiştir.

53:7.9 (608.5) Birçok açıdan bu isyan, Nebadon içinde gerçekleşen olayların tümü içinde en geniş ve en fazla yıkıma sebep olan gelişmeydi. Diğer iki başkaldırıya kıyasla bu isyana daha fazla kişilik katılmıştır. Ve Lucifer’e ek olarak Satan’ın temsilcilerinin; kesinlik kültürel gezegen üzerindeki çocuk-eğitim okullarını onların amacının dışında bırakmaması, dahası bunun yerine evrimsel dünyalardan bağışlama sonrası kurtarılan bu gelişmekte olan akılları baştan çıkarmayı amaçlamaları, onların sonsuza kadar sürecektir olan onursuzluklarıdır.

Yükseliş fanileri savunmasız bir durumda bulunmaktaydı, ancak onlar daha alt düzey ruhaniyetlere kıyasla isyanın için boş savları karşısında daha azimli bir biçimde durdular. Düzenleyicileri ile nihai bütünleşmeye erişmemiş olan, daha alt düzey malikâne dünyalar üzerinde bulunan birçok unsur bu tuzağa düşerken; Jerusem üzerinde ikamet eden Satania yükseliş vatandaşlığına ait tek bir üyenin bile Lucifer isyanına katılmaması yüksek düzeninin bilgeliğine ait yüceliği göstermiştir.

Saat saat, gün gün Nebadon'un bütününe ait yayın merkezleri, Melçizedek liderliği altında başarılı bir biçimde bölünme ve günahın armaları etrafında oldukça hızlı bir biçimde toplanan bütün kurnaz günah kuvvetlerinin bütünleşen ve uzun bir sürece yayılan çabalarına başarılı bir şekilde karşı koyan yükseliş fanilerinin şaşmaz sadakatini sürekli bir biçimde aktaran raporların sunulmasıyla birlikte neşelenen ve Satania isyanının haberlerini dikkatle inceleyen göksel usun her tahayyül edilebilen sınıfına ait endişeli gözlemciler tarafından yoğun bir biçimde takip edilmiştir.

“Cennet içindeki savaşın” başlamasından Lucifer'in varisinin görev mevkisine yerleştirilmesine kadar sistem zamanına göre iki yılın üstünde bir zaman zarfı geçmiştir. Fakat en sonunda yeni Egemen, kendi yönetim çalışanları ile birlikte can denizinin üstüne inerek gelmiştir. Ben, Cebrail tarafından Edentia üzerinde görevlendirilen yedek unsurlar arasında bulunmaktaydım; ve Lanaforge'nin Norlatiadek'in Takımyıldız Yaratıcısı'na olan ilk iletisini çok iyi bir biçimde hatırlamaktayım. Bu ileti şöyleydi: “Tek bir Jerusem vatandaşı bile kaybedilmemiştir. Her yükseliş fanisi, ölümcül denemeden

kurtuluşa erişmiş ve çok önemli sınavdan zaferle ayrılmış olup, onların hepsi muzaffer olmuştur.” Ve Salvington, Uversa ve Cennet’e doğru, fani yükselişin kurtuluş deneyiminin isyan karşısında en büyük emniyet ve günah karşısında ise en kesin koruyucu olduğuna dair bu güvence iletisi gönderilmiştir. Bu soylu nitelikteki inançlı fanilerin Jerusem birliğinin nüfusu yalnızca 187.432.811’di.

53:7.13 (609.1) Her ne kadar baş isyankârların Jerusem etrafına, morontia âlemlerine ve hatta bireysel yerleşik dünyalara özgürce gitmelerine izin verilmiş olsa da; Lanaforge’nin varışı ile birlikte baş isyankârlar mevkilerinden uzaklaştırıldılar ve tüm idari güçlerinden mahrum bırakıldılar. Onlar, insanlar ve meleklerin akıllarını karıştırma ve onları yanlış yönlendirmek için aldatıcı ve baştan çıkarıcı çabalarına devam ettiler. Ancak Jerusem’in idari tepesi üzerindeki onların faaliyetiyle ilgili olarak, “onların yönetim mevkisi artık bulunmamaktadır.”

53:7.14 (609.2) Her ne kadar Lucifer, Satania içindeki idari yönetiminin tümünden mahrum bırakılmış olsa da; bunun sonrasında bu ahlaksız isyankârı gözaltına alacak veya onu yok edecek ne herhangi bir yerel evren gücü ne de yüksek mahkeme ortaya çıkmıştır; bu zaman zarfında Mikâil egemen bir yönetici değildi. Zamanın Ataları, Takımyıldız Yaratıcıları’nın sistem hükümetini ele geçişini desteklemiştir; ancak onlar Lucifer, Satan ve onların birliktelik unsurlarının mevcut durumları veya gelecekte alacakları yaptırımlar ile ilgili hâlihazırda görüşülmeyi bekleyen birçok başvuru hakkında herhangi bir karara hiçbir zaman varmamıştır.

53:7.15 (609.3) Böylelikle, ana söylemleri ve kendiliğinden doğru addetme fikirleri için daha ileri düzeyde etkiyi yakalamak

amacıyla baş isyankârların sistemin bütünü içinde serbest bir biçimde hareket etmelerine izin verilmiştir. Ancak Urantia zamanına göre yaklaşık olarak iki yüz bin yıldır onlar, diğer bir dünyayı kandırmayı başaramamışlardır. Otuz yedi âlemin ele geçirilmesinden bu yana, isyan gününden beri nüfusu artan genç dünyalar dâhil bile olmak üzere, hiçbir Satania dünyası yitirilmemiştir.

8. Urantia üzerinde İnsan'ın Evladı

53:8.1 (609.4) Lucifer ve Satan özgür bir biçimde Satania sistemi içinde, Urantia üzerindeki Mikâil'in bahşedilme görevinin tamamlanmasına kadar hareket etmişlerdir. Onlar en son sizin dünyanız üzerinde, İnsan'ın Evladı üzerinde güçlerini birleştirerek yaptıkları saldırı zamanında birlikte bulunmaktaydılar.

53:8.2 (609.5) Daha önceden “Tanrı'nın Evlatları” olarak Gezegenel Prensler dönemsel bir biçimde bir araya getirildiklerinde, doğru düzenden ayrılan Gezegenel Prensler'e ait tecrit edilmiş dünyaların tümünü temsil ettiğini bildirerek bu toplanişa “Satan da gelmiştir.” Ancak o, Mikâil'in nihai bahşedilişi dolayısıyla Jerusem üzerinde bu türden bir özgürlüğe sahip olmamaktaydı. Bahşedilme bedeni içinde Mikâil'i baştan çıkarma çalışmalarını takiben, günahın tecrit edilmiş dünyalarının dışı olmak üzere Satania'nın bütünü boyunca Lucifer ve Satan'a olan anlayışın hepsi ortadan kalkmıştır.

53:8.3 (609.6) Mikâil'in bahşedilişi, doğru düzenden ayrılmış Gezegenel Prensler'in gezegenleri dışında Satania'nın tümü içinde Lucifer isyanını sonlandırmıştır. Ve bu durum İsa'nın kişisel deneyimini, beden içindeki ölümünden önce

takipçilerine bir gün şu ifadeleri aktardığında simgelemektedir: “Ve ben Satan’ın cennetten yıldırım gibi düştüğüne kesin bir biçimde şahit oldum.” Satan, Lucifer ile birlikte Urantia’ya geride kalan en son hayati mücadele için gelmişti.

53:8.4 (609.7) İnsan’ın Evladı; başarılı olacağından emindi, ve dünyanın üzerindeki zaferinin yalnızca Satania içinde değil aynı zamanda günahın girdiği diğer iki sistem içinde de çağlar boyunca süren düşmanlarının düzeyini sonsuza kadar belirleyeceğini bilmektedir. Hâkim’iniz Lucifer’in savlarına karşılık olarak sakın ve kutsal güvence ile “Benim tarafıma geç, Satan” cevabını verdikten sonra, faniler için kurtuluş ve melekler için emniyet gerçekleşmişti. Bu anlatılan olay temel olarak Lucifer isyanının gerçek sonudur. Uversa yüksek mahkemelerinin Cebrail’in isyankârların yok edilmesine dair başvurusu ile ilgili yönetsel karara daha varmamış olması gerçektir; ancak bu türden bir hüküm kuşkusuz olarak zamanın bütünlüğü içinde gerçekleşecektir, çünkü bu davanın görüşülmesinde ilk aşamaya hâlihazırda varılmıştır.

53:8.5 (610.1) Caligastia ölüm zamanına yakın bir zaman zarfına kadar İnsan’ın Evladı tarafından Urantia’nın resmi Prensi konumunda tanınmıştır. İsa şunları ifade etmiştir: “Mevcut an bu dünyanın yargısıdır; şimdi bu dünyanın prensi yönetimden alınacaktır.” Ve bunun sonrasında Caligastia’nın yaşam görevinin tamamlanmasına daha yakın bir zamanda ise İsa şu gerçeği duyurmuştur: “Bu dünyanın prensi yargılanmıştır.” Bir zaman diliminde “Urantia’nın Tanrı’sı” olarak adlandırılan Prens ile bahse konu bu görevden alınan ve gözden düşürülen Prens aynı kişiliktir.

53:8.6 (610.2) Mikâil'in Urantia'dan ayrılmasından önce son eylemi, Caligastia ve Daligastia'ya bağışlamayı teklif etmesi olmuştur; ancak onlar bu içten öneriyi, aşağılayıcı bir biçimde reddetmişlerdir. Sizin doğru düzenden ayrılmış olan Gezegenel Prens'iniz Caligastia, alçak tasarımlarını yerine getirmek için Urantia üzerinde hala özgür bir konumda bulunmaktadır; ancak o, insanların akıllarına girmek için kesin bir biçimde hiçbir güce sahip değildir; buna ek olarak o, insanlar gerçek anlamıyla onun ahlaksız mevcudiyeti ile lanetlenmeyi arzulamadıkça ruhlarını baştan çıkarmak veya bu ruhları doğru düzenden ayırmak için kendi tarafına çekememektedir.

53:8.7 (610.3) Mikâil'in bahşedilmesinden önce karanlığın bu yöneticileri; Urantia üzerinde yönetimlerini sağlamayı arzulayıp, küçük çaplı ve alt bağımlı düzeyde bulunan göksel kişilikleri sürekli bir biçimde engellediler. Ancak Hamsin zamanından beri ihanet içindeki Caligastia ve onun eşit derecedeki bayağı yardımcısı Daligastia; Cennet Düşünce Düzenleyicisi'nin kutsal ihtişamı ve beden üzerine bahşedilen Mikâil'in ruhaniyeti olan koruyucu Gerçekliğin Ruhaniyeti'nin önünde köle konumunda bulunmaktadır.

53:8.8 (610.4) Fakat bu durumda bile doğru düzenden ayrılmış hiçbir ruhaniyet, Tanrı'nın çocuklarına ait akıllara tecavüz etmede ve onların ruhlarını taciz etmede herhangi bir güce sahip değildir. Ne Satan ne de Caligastia herhangi bir biçimde Tanrı'nın inanç evlatlarına ne dokunabilmiş ne de onlara yaklaşabilmiştir; inanç, günah ve haksızlık karşısında etkin bir zırhtır. "Tanrı'dan doğan kişi kendisini korur ve ahlaksız olan kişi ona dokunamaz" ifadesi gerçektir.

53:8.9 (610.5) Genel olarak zayıf ve uçarı faniler; kötüler ve uğursuzların etkisi altında olduğunda, onlar yalnızca kendilerinin doğal meyilleri tarafından yönlendirilen bir biçimde içkin ve bayağı eğilimlerinin baskınlığı altında bulunmaktadır. Şeytanlığa, aslında kendisine ait olmayan kötülüğün büyük bir etkisi kurgusal olarak verilmiştir. Caligastia, İsa'nın haçından bu yana göreceli olarak güçsüz bir konumda bulunmaktadır.

9. İsyan'ın Mevcut Düzeyi

53:9.1 (610.6) Lucifer isyanının ilk zamanlarında kurtuluş Mikâil tarafından tüm isyankârlara önerilmiştir. İçten pişmanlıklarını kanıt olarak gösterecek her isyankâra, bütüncül evren egemenliğine olan erişimi üzerine, bağışlamayı ve evren hizmetinin bir türü içinde yeniden görevlendirilmeyi önermiştir. Hiçbir isyan baş sorumlusu, bu bağışlayıcı öneriyi kabul etmemiştir. Ancak Maddi Erkek ve Kız Evlatların yüzlercesine ek olarak meleklerin ve göksel unsurların alt düzeylerinin binlercesi; Panoptia unsurları tarafından duyurulan bağışlamayı kabul etmiş olup, kendilerine bin dokuz yüz yıl önce İsa'nın yeniden dirilişi zamanında eski hallerine dönme hizmeti verilmiştir. Bu varlıklar bu zamandan beri; Uversa mahkemelerinin Cebail *karşısında* Lucifer'in davası hususunda bir karar varacağı zaman zarfına kadar, işleyişsel bir biçimde tutulmak zorunda oldukları Yaratıcı'nın Jerusem dünyasına aktarılmışlardır. Ancak yok edilme kararı yürürlüğüne girdiğinde bu pişman olan ve kurtarılmış kişiliklerin yok olma hükmünden muaf tutulacaklarına dair hiçbir kuşku bulunmaktadır. Bu gözaltında bulunan ruhlar mevcut zaman zarfında, Yaratıcı'nın dünyasının bakımı görevinde Panoptia unsurları ile birlikte görev yapmaktadır.

53:9.2 (611.1) Mikâil'i bahşedilme görevini tamamlamasına ek olarak nihai ve kesin bir biçimde Nebadon'un koşulsuz idarecisi konumunda gücünü oluşturmamasından vazgeçirmeyi amaçladığı zaman zarfindan bu yana baş aldaticı, Urantia üzerine hiçbir zaman uğramamıştır. Mikâil'in Nebadon evreninin istikrara kavuşmuş baş yöneticisi haline gelmesi üzerine Lucifer; Zamanın Uversa Ataları'nın görevlileri tarafından gözaltına alınmış, ve bu zamandan itibaren Yaratıcı'ya ait Jerusem'in geçiş âlemlerinin topluluklarının on birinci uydusunda bir mahkûm olarak ikamet etmektedir. Ve burada diğer dünyalar ve sistemlerin yöneticileri, Satania'nın inançsız Egemeni'nin sonunu dikkatle gözlemektedir. Paul Mikâil'in bahşedilmesini takiben bu isyankâr yöneticilerin durumunu, Caligastia'nın baş yöneticileri hakkında "cennetsel mekânlarda bulunan ahlaksızlığın ruhani ev sahipleri" ifadelerini kullanırken bilmekteydi.

53:9.3 (611.2) Mikâil, Nebadon'un yüce egemenliğini üstlenirken; Urantia zamanınıza göre neredeyse iki yüz bin yıl önce Uversa yüce mahkemesinin kayıtlarına girmiş olan, Cebrail *karşısında* Lucifer'in davasında aşkın evren yüksek mahkemelerinin bekleyen hükümleri ile ilgili olarak, Lucifer isyanıyla ilişkili tüm kişilikleri göz hapsine almak için yönetim yetkisini Zamanın Ataları'ndan resmi olarak talep etmiştir. Sistem başkent topluluğu ile ilişkili olarak Zamanın Ataları, Mikâil'in resmi talebini kabul etti ancak bir şartla: Diğer bir Tanrı Evladı'nın doğru yoldan çıkmış bu türden dünyalara varışına veya Uversa'nın mahkemelerinin Cebrail *karşısında* Lucifer'in davası hakkında yargıya başlama zamanına kadar doğru düzenden ayrılmış olan dünyalar üzerinde ihanet içindeki

prenslere Satan'ın dönemsel olarak ziyarette bulunmasına izin verilecekti.

53:9.4 (611.3) Satan Urantia'ya gelebilirdi çünkü dünyanız — ne Gezegensel Prens ne de Maddi Evlat bakımından — ikamet eden Evlat düzeyinde hiçbir unsura sahip değildi. Maçiventa Melçizedeği, bu zamandan beri Urantia'nın vekil Gezegensel Prens'i olarak duyurulmuştur; ve Cebrail *karşısında* Lucifer'in davasının açılması, tecrit edilen dünyalar üzerinde geçici gezegensel düzenlerin başlamasının işareti oluşturdu. Satan'ın; isyan başlarının yok edilmesi için Cebrail'in talebinin ilk duruşmalarının gerçekleştiği zaman olarak, bu açığa çıkarışların sunumuna kadar geçen süre içerisinde, Caligastia ve doğru düzenden ayrılmış diğer prensleri dönemsel olarak ziyaret ettiği doğrudur. Satan Jerusem mahkûmiyet dünyaları üzerinde mevcut an içerisinde koşulsuz bir biçimde gözaltında bulunmaktadır.

53:9.5 (611.4) Mikâil'in nihai bahşedilişinden beri, Satania'nın tümü içerisinde hiçbir unsur, göz hapsine alınan isyankârlara hizmet vermek için mahkûmiyet dünyalarına gitmeyi arzulamamıştır. Bin dokuz yüz yıldır bu durum değişmemiştir.

53:9.6 (611.5) Biz, Zamanın Ataları'nın baş isyankârların nihai sonlandırılışını gerçekleştirmeye kadar mevcut Satania kısıtlamalarının giderilmesini öngörmemekteyiz. Sistem döngüleri, Lucifer yaşamaya devam ettiği müddetçe yeniden bağlantılı bir konuma getirilmeyecektir. Bu zaman zarfında Lucifer bütünüyle eylemsiz bir konumda bulunmaktadır.

53:9.7 (611.6) İsyân Jerusem üzerinde sonlanmıştır. Kutsal Evlatlar'ın doğru düzenden ayrılan dünyalarına varışıyla

birlikte isyan derhal sonlanmıştır. Biz, isyankârların tümünün kendilerine sunulan bağışlamayı hiçbir zaman kabul etmeyeceğine inanmaktayız. Biz, bu göz hapsinde bulunan bu isyankârların yok edilmesini gerçekleştirecek Uversa'nın kararının yönetsel yayın tarafından duyurulacağını öngörmekteyiz. Bunun sonrasında siz onları arayacak fakat onları bulamayacaksınız. “Ve dünyalar arasında siz isyankârları bilen herkes bulunduğunuz durum karşısında hayretler içinde kalacak; siz bir dehşetin tam da kendisi olmuştunuz, ancak siz artık bu dehşeti artık hiçbir zaman yayamayacaksınız.” Ve böylece alçak hainlerin tümü “sanki hiç yaşamamış hale gelecektir.” Tüm bunların hepsi Uversa hükmünü beklemektedir.

53:9.8 (611.7) Ancak çağlar boyunca Satania içindeki ruhsal karanlığın yedi mahkûmiyet dünyası; “düzenin dışına çıkanların kaderinin zor olduğuna dair”, “her günah içinde bireyin kendisini yok edişinin tohumunun saklı olduğuna dair”, “günahın bedelinin ölüm” olduğuna dair büyük gerçeği derin ve etkili bir biçimde simgeleyerek Nebadon'un tümü için ciddi bir uyarıyı oluşturmuştur.

53:9.9 (612.1) [Urantia'nın alıcılığına bir kereliğine atanmış bulunan Manovandet Melçizedeği tarafından sunulmuştur.]

54. Makale

Lucifer İsyanı'nın Yarattığı Sorunlar

54:0.1 (613.1) EVRİMSEL insan; kötülük, yanlış, günah ve haksızlık kavramlarının önemini bütünüyle kavramada ve onların anlamlarının deriden bir biçimde algılanmasında zorluk çekmektedir. İnsan, kusursuzluğun zıddının ve kusursuz

olmayan olası kötülüğün gerçekleşmesine zemin hazırladığını; doğrunun zıddının ve yanlışlığın kafa karışıklığına neden olan hatayı yarattığını; özgür irade tercihinin kutsal kazanımının günah ve doğruluğun farklı âlemlerini belirlediğini; kutsallığın azimli bir biçimde aranışının sürekli olarak reddinin haksızlığın nüfuz alanına yöneltmesinin zıddında bu arayışın Tanrı'nın hükümlerine götürdüğünü yavaş bir biçimde kavramaktadır.

54:0.2 (613.2) Tanrı ne kötülüğü yaratmakta ne de günah ve isyana izin vermektedir. Olası kötülük, bir evren içinde kusursuzluğun anlam ve değerlerinin farklı düzeyleri ile belirlenen zamana bağlı mevcut bir niteliktedir. Günah, kusursuz olmayan varlıkların iyilik ve kötülük arasında tercihte bulunma yetkinliğinin kazandırıldığı yer olan âlemlerin tümünde olası bir nitelikte bulunmaktadır. Gerçek ve yanlış olarak, doğruluk ve doğru olmama durumunun bahse konu bu çelişki içindeki mevcudiyeti, hatanın olasılığını oluşturmaktadır. Kötülüğün bilinçli tercihi günahı; doğruluğun gönüllü reddi yanlış; günah ve hatanın ısrarkar bir biçimde amaçlanması haksızlığı meydana getirmektedir.

1. Gerçek ve Sahte Özgürlük

54:1.1 (613.3) Lucifer isyanı sonucunda büyüyen karışıklık yaratıcı sorunların arasında hiçbir, olgunlaşmamış evrimsel fanilerin gerçek ve sahte özgürlük arasında ayırmda bulunmada başarısız olmasından daha zorunu oluşturmamıştır.

54:1.2 (613.4) Gerçek özgürlük, çağların arayışı ve evrimsel ilerleyişin ödülüdür. Sahte özgürlük, zaman içinde yapılan hatanın ve mekân için gerçekleştirilen kötülüğün ince detaya

sahip aldanışıdır. Kalıcı özgürlük; us, olgunluk, kardeşlik ve hakkaniyet olarak adaletin gerçekliğine dayanmaktadır.

54:1.3 (613.5) Özgürlük; onu harekete geçiren etkenin usun dışında çıktığında, sınırlanmadığında ve denetlenmediğinde, kâinatsal mevcudiyete ait bireyin kendisini yok edişinin gerçekleşme biçimidir. Gerçek özgürlük; ilerleyici bir biçimde gerçeklik ile ilişkili olup, her zaman toplumsal hakkaniyet, kâinatsal adalet, evren kardeşliği ve kutsal yükümlülüklerin bilincindedir.

54:1.4 (613.6) Özgürlük; maddi adalet, ussal hakkaniyet, toplumsal hoşgörü, ahlaki sorumluluk ve ruhsal değerler ile olan bağından koptuğu zaman bireyin kendi eliyle ölümüne neden olacak niteliğe sahiptir. Özgürlük; kâinatsal gerçekliğin dışında mevcut olmayıp, kişilik gerçekliğinin bütünü onun kutsal ilişkileri ile orantılıdır.

54:1.5 (613.7) Sınırsız özgür irade ve bireyin kendisini düzenlenmemiş ifade edişi; tanrısallığın dışında bulunmanın en uç noktası olarak, koşulsuz bencillığe eşittir. Bireyin birliktelik içindeki ve kendisi üzerinde sürekli olarak artan hâkimiyeti olmadan özgürlük, bencil fani tahayyülünün bir sahte yaratımıdır. Bireyin kendisinden muhtelif gördüğü özgürlük, zalimce bir aldanış olarak kavramsal bir yanılsamadır. Özgürlüğün dışavurumunda sorumsuz bir biçimde ona kılıflar uydurmak, oldukça bayağı köleliğin habercisidir.

54:1.6 (614.1) Gerçek özgürlük, bireyin içtenlikle kendisine saygı duyusunun birlikteliğidir; sahte özgürlük, bireyin kendisine hayranlık besleyişinin eşidir. Gerçek özgürlük, bireyin kendisini denetleyişinin meyvesidir; sahte özgürlük, bireyin kendiliğinden doğruyu addedişinin varsayımıdır. Bireyin

kendisini denetlemesi, herkesi fedakârca gözetleme hizmetiyle sonuçlanmaktadır; bireyin kendisine hayranlık besleyişi, akran varlıkları üzerinde haksız güce sahip olmak için doğruluğun kazanımını feda etme gönüllülüğü içinde, bu türden yanlışlaşmış bir bireyin kendisinin bencil yükselişi için başkaları kullanmasına götürmektedir.

54:1.7 (614.2) Bilgelik bile, kapsam bakımından kâinatsal ve onu harekete geçiren dürtü bakımından ruhsal olduğunda kutsal ve emniyet içindedir.

54:1.8 (614.3) Diğer varlıkların doğal özgürlüklerinin onların ellerinden alınması amacıyla bu bireyler üzerinde güç uygulamayı derin bir biçimde arzulamaya ussal varlıkları iten, bireyin kendisini aldatışından daha büyük bir hata türler arasında mevcut değildir. İnsan adiliyetinin temel ahlaki kuralı; bu türden haksız kazanç, hakkaniyetsizlik, bencillik ve adaletsizliğin tümüne karşı geçerliliğini korumaktadır. Yalnızca gerçek ve özgün özgürlük, derin sevginin düzeni ve bağışlamanın hizmeti uyarınca geçerliliğini korumaktadır.

54:1.9 (614.4) Evrenin Yüce İdarecileri; kişiliğin iradesine ve onların potansiyellerine ait bu ayrıcalıklar için bağışlamacı saygı içerisinde onları desteklediklerinde, irade sahibi yaratılmışlar kişisel özgürlük adına kendi akranlarının haklarına hangi cüretle tecavüz edebilir! Hiçbir varlık, kendisinin varsaydığı kişisel özgürlüğünün uygulanması bakımından; Yaratıcılar tarafından sunulan ve onların tüm sadık birliktelikleri, alt bağımlı unsurları ve birimlerinin tümü tarafından yerinde bir biçimde saygı duyulan, mevcudiyetin bu ayrıcalıklarından herhangi bir varlığı mahrum etme türünden bir hakka sahip değildir.

54:1.10 (614.5) Evrimsel insan kendi maddi özgürlükleri için, günah ve haksızlığın bir dünyası üzerinde veya evrim halindeki ilkel bir âlemin öncül zamanları boyunca diktalara ve baskıcı yöneticilere karşı koymak zorunda kalabilir; ancak bu durum, morontia dünyalarında veya ruhaniyet âlemlerinde bu biçimde gerçekleşmemektedir. Savaş, ilkel evrimsel insanın mirasıdır; ancak ilerleyiş halindeki olağan medeniyetin dünyaları üzerinde ırksal anlaşmazlıkları gidermenin bir işleyiş biçimi olarak fiziksel mücadele, çoktandır itibarsız bir konuma düşmüştür.

2. Özgürlük'ün Gaspı

54:2.1 (614.6) Evlat ve Ruhaniyet içinde birliktelik halinde Tanrı; ebedi Havona'yı tasarlamış, ve burası bahse konu zaman zarfından itibaren, paylaşımsal olarak, yaratım içine eş güdümsel katılımın ebedi bir yönetsel düzenini elde edilmiştir. Paylaşımın bu yönetsel düzeni; ebedi kusursuzluğun merkezi evrenini zaman içinde çoğaltma çabasına katılmak amacıyla mekân içinde hareket eden Tanrı'nın Erkek ve Kız Evlatları'nın her biri için, üstün tasarımıdır.

54:2.2 (614.7) Evrim halindeki her evrenin Yaratıcı'nın idaresini gerçekleştirmeyi arzulayan her yaratılmışı, deneyimsel kusursuzluk erişiminin bu muazzam serüveni içinde zaman-mekân Yaratıcı'nın eşi haline gelmenin nihai sonuna sahiptir. Eğer bu anlatılan gerçeklik doğru olmasaydı, Yaratıcı; bu türden yaratılmışları kendi yaratıcı özgür iradesi ile bahşetmez, ve buna ek olarak ne onlar içinde ikamet eder ne de mevcut bir biçimde kendi ruhaniyetinin araçları vasıtasıyla onlarla birliktelik içine girerdi.

54:2.3 (614.8) Lucifer'in düşüncesizliği, deneyimsel bir evren içinde düzenin ilerleyişini kısaltarak yapılamayacak olan şeyi gerçekleştirmeye çalışmak olmuştur. Lucifer'in suçu; bireysel ve ortak bir biçimde ı ışık ve yaşam düzeyine erişmek amacıyla verilen uzun evrimsel uğraşlar içinde — özgür iradenin katılımı olarak — yaratılmışın kişisel katılımının tanınmamış kısaltılışı biçiminde, Satania içinde her kişiliğin haklarından onları mahrum etmeye çabalamak olmuştur. Bu faaliyeti gerçekleştirerek sisteminizin Egemenliği'nde bir kez bulunmuş olan bahse konu bu unsur; tüm kişisel yaratılmışlar üzerinde özgür iradenin bahşedilişinde açığa çıkarıldığı biçimiyle Tanrı'nın iradesinin ebedi amacının tam zıt konumunda bulunan bir tarafa kendi iradesinin geçici gayesini yerleştirmiştir. Lucifer isyanı böylelikle; — Satania'nın kusursuzlaştırılmış sistemi olarak gelecekte bir zaman zarfında mevcut olacak deneyimsel bilgelik için yavaş ama kesin bir şekilde yükselen abideye olan kişisel ve benzersiz bir biçimde katkıda bulunmanın heyecan verici deneyiminden bu varlıkların her birini sonsuza kadar mahrum bırakma tehdidi biçiminde — Satania'nın siteminin yükseliş unsurlarının ve hizmetkârlarının özgür irade tercihi gerçekleştirilecek olası en yüksek müdahalenin gözdağını vermiştir. Özgürlüğe aldatıcı kılıflar uydurarak Lucifer bildirisi böylelikle; kişisel özgürlüğün gaspının bütüncül bir biçimde gerçekleştirilmesine karşı devasa bir tehdit olarak, nedenselliğin apaçık ışı ı altında kendisini öne sürmüş ve bunu Nebadon'un tüm tarihi boyunca ona yalnızca iki kez yaklaş ılan bir ölçekte gerçekleştirmiştir.

54:2.4 (615.1) Kısacas ı Tanrı'nın insanlar ve meleklerle verdiğini Lucifer onlardan alacaktı; ve bu bahşetme, varlıkların kendilerine ait kaderlerinin ve yerleşik dünyalara ait bu yerel

sistemin nihai sonunun yaratılmasına katılmanın kutsal ayrıcalığıdır.

54:2.5 (615.2) Evrenin tümü içinde hiçbir varlık; Tanrı'ya ibadet etme ve kendisine ait varlık akranlarına hizmet etmenin ayrıcalığı olan derinden sevmeye ve sevilmenin hakkı biçiminde, gerçek özgürlükten diğer hiçbir varlığı mahrum bırakma hakkına sahip değildir.

3. Adalet'in Bekleme Süresi

54:3.1 (615.3) Evrimsel dünyaların ahlaki irade sahibi yaratılmışları her zaman, bütünüyle bilge olan Yaratanlar'ın kötülük ve günaha neden izin verdiklerinin kapsamlı bir biçimde düşünülmemiş sorusuyla muhatap olmaktadır. Onlar, yaratılmışın gerçek anlamıyla özgür olduğu bir durumda kötülük ve günahın kaçınılmaz olduğunu kavrayamamaktadır. Evrim halindeki insan veya seçkin meleğin özgür iradesi, simgesel bir nihai amaç biçiminde yalın bir felsefi kavram değildir. İnsanın iyiliği veya kötülüğü tercih etme yetkinliği, bir evren gerçekliğidir. Bir insanın kendisi için bu tercihte bulunma özgürlüğü, Yüce İdareciler'in bir bahşedilişidir; ve onlar, yanlış adlandırılan bahse konu kişisel özgürlüğün hoşnut deneyimi içinde bu türden yanlış yönlendirilen ve cahil varlıkları memnun etmeyi bırakın, kutsal bir biçimde bahşedilen bu özgürlüğün geniş evreninden tek bir kişiliğin herhangi bir varlık veya varlıklar topluluğu tarafından mahrum bırakılmasına izin vermeyecektir.

54:3.2 (615.4) Her ne kadar günah ile bilinçli ve içten bir biçimde özleşme, (yok edilme biçiminde) mevcut olmamanın dengi iken; orada, ilgili evren kişiliklerin tümü için bütünüyle tatmin

edici, ve günahkârın kendisinin onayına kazanacak kadar hakkani ve adil nitelikte bulunacak, bu türden bir bireyin evren düzeyinin herhangi bir yargısında bulunulması için verilen yeterli bir zaman zarfı, günah ile bu türden özdeşleşme anı ve — kötülük ile bir bilinçli iradenin bu türden bütünleşmesinin kendiliğinden gerçekleşen sonucu olarak — cezanın uygulanması anı arasında her zaman bir zaman aralığı bulunmak zorundadır.

54:3.3 (615.5) Gerçeğin ve iyiliğin karşısında eğer bu evren isyankârı hakkında verilen kararı onaylamayı reddederse, ve eğer suçlu kişi kendi kalbinde kınanmasına dair adaleti haklı görüyor ancak bu türden bir itirafı gerçekleştirmiyorsa; bunun sonrasında yargı hükmünün uygulanması, Zamanın Ataları'nın takdir yetkisi uyarınca ertelenir. Ve Zamanın Ataları, kötülüğe karışan unsura ek olarak onunla ilişkili destekçiler ve onun olası taraftarları içinde ahlaki değerlerin ve ruhsal gerçekliklerinin bütünüyle yozlaştığı konuma kadar herhangi bir varlığın yok edilmesini reddetmektedir.

4. Bağışlama'nın Bekleme Süresi

54:4.1 (615.6) Norlatiadek'in takımyıldızları içinde bir şekilde açıklanması zor olan diğer sorun; Lucifer, Satan ve doğru düzenden ayrılan prenslerin yakalanmalarından, gözaltına alınmalarından ve yargılanmalarından çok daha önce bu türden zararlarını ortaya koymalarına izin verilmesi ile ilgilidir.

54:4.2 (616.1) Dünyaya çocuk getiren ve onları yetiştiren ebeveynler, bir Yaratan-babası olarak Mikâil'in kendi Evlatları'nı mahkûm etmede ve onlara zarar vermede bu derece yavaş davranmış olabileceğinin nedenini daha iyi anlamaktadır. İsa'nın savurgan

evladının hikâyesi, sevgi dolu bir babanın yanlış yoldaki olan çocuğunun pişmanlığı için ne kadar uzun süre bekleyebileceğini oldukça iyi bir biçimde sergilemektedir.

54:4.3 (616.2) Kötülükte bulunan bir yaratılmışın gerçek anlamda yanlış tercih etmesine — günah işlemesine — dair gerçeklik; özgür iradeye sahipliğin doğruluğunu pekiştirmekte, genişletilmiş bağışlamanın pişmanlık ve iyileşme ile sonuçlanabileceği şartıyla adaletin uygulanmasındaki her gecikmeyi haklı kılmaktadır.

54:4.4 (616.3) Lucifer'in arayışta olduğu özgürlüklerin büyük bir kısmı, hâlihazırda onun tarafından sahip olunan bir konumda bulunmaktaydı; diğerleri ise bu özgürlüklere gelecekte sahip olacaktı. Bütün bu kazanımlar; sabırsızlığa kendini teslim etmekle ve bir diğer unsurun şu anda sahip olduğunu şimdi elde etme arzusu ve bunu âlemlerin tümünü oluşturan tüm diğer varlıkların hakları ve özgürlüklerine saygıda bulunmaya olan görevin tümünün reddi içerisinde gerçekleştirme isteği tarafından, kaybedilmiştir. Etiksel sorumluluklar içkin, kutsal ve evrenseldir.

54:4.5 (616.4) Yüce İdareciler'in Lucifer isyanının baş yöneticilerini vakit kaybetmeden yok etme veya onları göz hapsine almamasının sebebi olarak bizim tarafımızdan bilinen birçok neden bulunmaktadır. Orada kuşkusuz, bizim tarafımızdan hâlihazırda bilinmeyen diğer ve muhtemelen daha iyi nedenler mevcut bulunmaktadır. Adaletin uygulanması bakımından bu gecikmenin bağışlama özellikleri, Nebadon Mikâil'i tarafından kişisel olarak genişletilmiştir. Bu Yaratan-baba unsurunun hataya düşmüş olan Evlatları'na beslediği sevgi olmasaydı, aşkın-evrenin yüce adaleti uygulanmış olacaktı. Mikâil'in

Urantia üzerinde ete kemiğe büründürüldüğü zaman aralığında Lucifer isyanının bu türden bir dönemi Nebadon içinde gerçekleşmiş olsaydı, bahse konu kötülüğün azmettiricileri derhal ve mutlak bir biçimde yok edilebilirdi.

54:4.6 (616.5) Yüce adalet, kutsal bağışlama tarafından kısıtlanmadığı zaman eş zamanlı olarak faaliyet gösterebilir. Ancak bağışlamanın zaman ve mekânın çocuklarına olan hizmeti her zaman, ekilenlerin biçilmesi arasındaki zaman zarfının bu biçimde uzatılması şeklinde bu gecikme sürecini sağlamaktadır. Eğer tohumun ekimi iyi sonuçlar doğuracaksa, bu zaman aralığı karakterin sınanmasını ve onun inşa edilmesini sağlamaktadır. Eğer tohumun ekimi kötülükle sonuçlanacak olursa, bu bağışlama süreci pişmanlık ve hatanın telafisi için zaman tanımaktadır. Kötülükte bulunanların yargılanması ve cezaya çarptırılmasında gerçekleşen bu erteleme süreci, yedi aşkın-evrenin bağışlama hizmeti içinde içkin nitelikte bulunmaktadır. Adaletin bağışlama tarafından bu biçimde kısıtlanması; Tanrı'nın derin sevginin tam da kendisi olduğunu, bu türden Tanrı'nın derin bir sevgisinin evrenleri baskın bir biçimde kapsadığını ve bağışlama içinde kendisine ait yaratılmışların tümünün kaderini ve yargısını denetim altına aldığını doğrulamaktadır.

54:4.7 (616.6) Zaman bağışlama gecikmeleri, Yaratıcıların özgür iradesinin hükmü tarafından gerçekleşmektedir. Günahkâr isyankârlar ile olan ilişkilerde sabrın bu işleyiş biçiminden evren içinde elde edilmesi gereken iyilik mevcut bulunmaktadır. Kötülüğü düşünen ve onu uygulayan bir unsur için iyiliğin kötülük sonrasında gerçekleşmesinin mümkün olmadığı bütünüyle doğru olsa da; Tanrı'yı tanıyan, onun

iradesini gerçekleştirmeyi derinden seven ve onun ebedi tasarımı ve kutsal amacı uyarınca Cennet doğrultusunda yükselen varlıkların tümü için her şey (olası ve çoktan dışa vurulmuş konumdaki kötülüğü de içine alan bir biçimde) iyilik için hep birlikte görev yapmaktadır.

54:4.8 (616.7) Ancak bu bağışlama gecikmeleri sonsuza kadar sürmemektedir. Her ne kadar Lucifer'in isyanının karara bağlanmasında gerçekleşen (Urantia üzerindeki zaman algısı bakımından) uzun gecikme mevcut bulunmuş olsa da, bu açığa çıkarımın gerçekleşme zamanı boyunca Cebrail *karşısında* Lucifer'in beklemekte olan davasının ilk duruşmasının Uversa üzerinde gerçekleştirildiğini bizler ifade edebiliriz; ve bu duruşmanın gerçekleştiği zaman zarfından sonra yakın bir zaman içinde, Satan'ın bundan böyle Lucifer ile birlikte mahkûmiyet dünyasına hapsedilmesini emreden hükmü yürürlüğe girmiştir. Bu hüküm, Satan'ın Satania'nın doğru düzenden çıkmış dünyalarının herhangi birine ilave ziyarette bulunması yetkinliğini sona erdirmiştir. Adalet bağışlamanın hükmünü sürdüğü evren içinde yavaş işleyebilir, ancak adalet nihai olarak kesin bir biçimde sağlanmaktadır.

5. Gecikme'nin Bilgeliği

54:5.1 (617.1) Lucifer ve onun müttefiklerinin neden daha önce göz hapsine alınmamalarının veya yargılanmamalarının benim tarafımdan bilinen nedenleri arasında benim şunları söylememe izin verilmiştir:

54:5.2 (617.2) 1. Bağışlama; her kötülük işleyen unsurun, kendi kötülük dolu düşünceleri ve günahkâr faaliyetleri karşısında bilinçli ve kesin bir biçimde karar verecekleri tutumları

oluşturmaları için yeterli zamana sahip olmalarını gerekmektedir.

54:5.3 (617.3) 2. Yüce adalet, Yaratıcı'nın derin bir sevgisi tarafından belirlenmektedir; bu nedenle adalet hiçbir zaman bağışlamamanın kurtarabileceği bir şeye zarar vermeyecektir. Kurtarılmayı kabul etmek için zaman her kötölük işleyen unsura lütfedilmektedir.

54:5.4 (617.4) 3. Sevgi besleyen hiçbir baba, kendi ailesinin hata işleyen bir üyesi üzerinde zarar verici cezanın bir parçası hiçbir zaman olmamaktadır. Sabır, zamandan bağımsız bir biçimde faaliyet gösteremez.

54:5.5 (617.5) 4. Her ne kadar yanlış yapma bir aile için yıkıcı sonuçları beraberinde getirse de, bilgelik ve derinden sevgi doğruluk içindeki kardeşlerinden; sevgi duyan baba tarafından verilen zaman zarfı boyunca tercih ettiği doğrultudaki hatasını görebileceği ve kurtuluğu ile bütünleşebileceği hata içindeki bir kardeşe sahip çıkmalarını derinden arzulayabilir.

54:5.6 (617.6) 5. Mikâil'in Lucifer'e olan tutumundan bağımsız olarak, her ne kadar o Lucifer'in Yaratıcı-babası olsa da, bu Yaratıcı Evlat'ın doğru düzenden ayrılmış Sistem Egemeni üzerinde adalet süreci işlemeden yargıda bulunması onun yetkisinde bulunmamaktaydı; çünkü o, bahşedilme sürecini bu zaman zarfında tamamlamamış ve böylece Nebadon'un koşulsuz egemenliğine erişmemişti.

54:5.7 (617.7) 6. Zamanın Ataları, bu isyankârları derhal yok edebilirdi; ancak onlar oldukça seyrek bir biçimde, bütüncül bir dava yargıya bağlanmadan hata işleyenlerin yaşamlarını

sonlandırmaktadır. Bu durumda onlar Mikâil'in feshetmeyi reddettiler.

54:5.8 (617.8) 7. Immanuel'in Mikâil'e, isyankârlara ilgisiz duruşunu korumasını ve isyanın kendi kendisini yok edişine ait doğal olan doğrultusunu takip etmesine izin vermesini tavsiye ettiği aşikârdır. Ve Zamanın Birlikteliği'nin bilgeliği, Cennet Kutsal Üçlemesi'nin birleşik bilgeliğinin zamansal yansımasıdır.

54:5.9 (617.9) 8. Edentia üzerinde Zamanın İnançlıları, Takımyıldız Yaratıcıları'na; fani, morontia veya ruhani yaratılmışın her birisi olarak, Norlatiadek'in mevcut ve gelecekteki her vatandaşının kalplerinde bu günahkârlara olan tüm iyi niyetli desteğin yakın bir zamanda ortadan kalkışına kadar, isyankârın istediği doğrultuda hareket etmelerine izin vermelerinin tavsiyesini sunmuştur.

54:5.10 (617.10) 9. Jerusem üzerinde Orvonton'un Yüce Yönetimi'ne ait kişisel temsilci, Cebrail'e; her yaşayan yaratılmışın, Lucifer'in Özgürlük Bildirgesi'nin içine aldığı konularda bilinçli ve kesin bir tercihte bulunmasının bütüncül özgürlüğünü desteklemelerinin önerisinde bulunmuştur. İsyanın yarattığı bu durumlar hakkında Cebrail'in Cennet acil durum danışmanı; eğer bu türden bütüncül ve özgür olanak Norlatiadek'in tüm yaratılmışlarına verilmez ise, bunun sonucunda takımyıldızın bütününe karşı nefsi müdafaa içinde, bu türden olası gönülsüz veya diğer bir değişle kuşku duyan yaratılmışların tümü karşısında Cennet tecridinin genişletilme ihtiyacının ortaya çıkacağını belirtmiştir. Norlatiadek'in varlıkları için yükseliş Cennet kapılarının açık bir biçimde tutulmasını korumak amacıyla, isyanın bütüncül gelişiminin sağlanmasına ek olarak herhangi bir biçimde ona katılan

varlıkların tümü için takınılan tavrın bütüncül bir biçimde belirlenmesinin teminat altına alınması gerekliydi.

54:5.11 (617.11) 10. Salvington'un Kutsal Hizmetkârı, üçüncü bağımsız duyurusu olarak; isyankârlar ve isyana ait kısmen düzelmiş, korku sebebiyle bastırılmış veya bunların dışında kalan durumlarda ise gizlenmiş oldukça kötü dışavurumlar hakkında hiçbir şeyin yapılmaması gerektiğine dair bir hükmü yürürlüğe koymuştur. Meleksel ev sahipleri, kötülük ve günahın vebasından kusursuz ve nihai iyileşmeye erişimin en çabuk işleyiş biçimi olarak günahı kabullenmenin bütüncül dışavurumu ve koşulsuz olanağı için çalışmaya yönlendirilmiştir.

54:5.12 (618.1) 11. Bu tür durumlarda kişisel deneyime sahip bulunmuş yüceltilmiş faniler olarak Kudretli İleticiler'den oluşan eski fani unsurların bir acil durum heyeti ve onlarla birlikte kendilerinin çalışma arkadaşları, Jerusem üzerinde yönetsel olarak düzenlenmiştir. Onlar Cebrail'e; baskının keyfi veya adaletin kararı beklenmeden yapılacak uygulama biçimlerinin tercihinin kalkışılırsa, doğru düzenden ayrılan varlıkların sayısının mevcut bulunanın en az üç katı daha fazla olacağı uyarısında bulunmuştur. Danışmanların bütüncül Uversa birlikleri; sonuçlarının giderilmesi bir milyon yıl dahi sürse de isyanın izlediği bütüncül ve doğal doğrultu içinde devam etmesine Cebrail'in izin vermesi gerektiğine dair tavsiyede hem fikir olmuşlardır.

54:5.13 (618.2) 12. Zaman, bir evren zamanı için bile, görecelidir. Eğer ortalama yaşama sahip olan bir Urantia fanisi dünya çapında karışıklığa neden olacak bir suça karışırsa, ve bu kişi suçu işlediği tarihten itibaren iki veya üç gün içinde yakalanır,

yargılanır ve idam edilirse, bu zaman aralığı sizin için uzun bir süre gibi mi gelecektir? Ama yine de bu duruma en yakın düzeyde karşılaştırılabilecek olan olgu, yargısı henüz mevcut zamanda başlasa da ve bir yüz binlik yıllık süre içinde tamamlanmayacak olsa da, Lucifer'in yaşamının uzunluğudur. Şu an davanın sonucunun beklendiği Uversa açısından zamanın göreceli akışı; Lucifer'in suçunun onun gerçekleştiği zaman zarfından itibaren iki buçuk saniye içinde yargı önüne çıkarıldığı benzetmesi ile açıklanabilir. Cennet bakış açısına göre ise yargılanma suça karışım ile eş zamanlı olarak gerçekleşmiştir.

54:5.14 (618.3) Lucifer isyanının keyfi bir biçimde durdurulmaması için; sizin tarafınızdan kısmen kavranabilecek, ama benim anlatmama izin verilmeyen, eşit sayıda neden daha mevcut bulunmaktadır. Ben, bizlerin; kötülüğün kendisine ait ahlaki iflasının ve ruhsal yok oluşunun bütüncül doğrultusunu izlemesine izin vermenin kırk sekiz nedenini öğretmekte olduğumuz konusunda sizleri bilgilendirebilirim. Ben, tarafımdan bilinmeyen bir bu kadar daha ek nedenin bulunduğundan kuşku duymamaktayım.

6. Derin Sevgi'nin Zaferi

54:6.1 (618.4) Evrimsel fanilerin Lucifer'in isyanını anlama çabalarında karşılaşılabilecekleri zorluklar her ne olursa olsun, kapsamlı düşünen düşünürlerin tümü için isyankârlar karşısında tutulan tavrın işleyiş biçiminin kutsal sevginin bir göstergesi olduğu kesin bir nitelikte olmalıdır. İsyankârları kapsayacak bir biçimde genişletilen sevgi dolu bağışlamanın, birçok masum varlığın sınanışını ve onların yüksek mahkemelere çıkarılmasını içine alan bir sürece sahip olduğu

görünebilir; ancak bu baştan çıkmış kişiliklerin tümü, adalete ek olarak bağışlama içinde nihai sonlarına karar verecek bütünüyle bilge Hakimler'e güvenli bir biçimde emanet edilmiştir.

54:6.2 (618.5) Yaratıcı Evlat'ın ve onun Cennet Yaratıcısı'nın ussal varlıklara olan tüm tutumları, derin sevginin içinde baskın bulunduğu niteliktedir. Bir Yaratıcı olarak Tanrı'nın insanlık ile olan kutsallığın tüm etkileşimlerinde İlahiyat'ın dışavurumunun tüm diğer fazlarını öncelikle göz önünde bulundurmakta olduğu unutulursa, — günah ve günah işleyenler olarak — isyankârlar ve isyan karşısında evren yöneticilerinin tutumlarının birçok fazını kavramak imkânsız olacaktır. Cennet Yaratıcı Evlatları'nın bütünüyle bağışlama tarafından feyz aldıkları aynı zamanda hatırlanmalıdır.

54:6.3 (618.6) Geniş bir ailenin sevgi dolu babası; oldukça kötü kabahatin dolayı suçlu bulunan kendi çocuklarından biri karşısında bağışlama gösterirse, bağışlamanın bu yanlış davranan evlat için bu şekilde genişletilmesi diğer ve oldukça terbiyeli olan çocukların tümü üzerinde kısa süreli bir sıkıntı yaratacaktır. Bu türden muhtemel sonuçlar kaçınılmazdır; bu türden bir tehlike, sevgi dolu bir ebeveynin sahip bulunmanın ve bir aile topluluğunun bir üyesi olmanın gerçekliği durumundan ayrılamaz. Bir ailenin her üyesi, her bir diğer üyenin doğru davranışından yarar görmektedir; benzer bir biçimde her üye, diğer her bir üyenin yanlış davranışının zaman içinde gerçekleşen doğrudan sonuçlarından zarar görmek zorundadır. Aileler, topluluklar, milletler, ırklar, dünyalar, sistemler, takımyıldızları ve evrenler; kişiliğe sahip olan birliktelik ilişkileridir; ve bu nedenle büyük veya küçük bu

türden herhangi bir topluluğun her üyesi, ilgili topluluğun tüm diğer üyelerinin doğru ve yanlış davranışlarının sonuçlarından yarar sağlamakta ve onlardan zarar görmektedir.

54:6.4 (619.1) Fakat bir nokta açıklığa kavuşturulmalıdır: Eğer siz ailenizin, herhangi bir eş vatandaşınızın veya akran fanilerinizin bir üyesine ait günahın kötülük dolu sonuçlarından isyan evreni içinde bile veya herhangi bir yerde muzdarip olmak zorunda bırakılırsanız, — birliktelikleriniz, akranlarınız veya üstlerinizde bulunan unsurların yanlış davranışları yüzünden çekmek zorunda kalacağınız şeyler her ne olursa olsun — bu türden çilelerin geçici sıkıntılar olduğunun ebedi güvencesi içerisinde kendinizi huzur içinde hissedebilirsiniz. Topluluk içindeki yanlış davranışa ait bu türden kardeşsel sonuçlarından hiçbir; ebedi geleceğinizi hiçbir zaman tehlikeye atamaz, hiçbir biçimde Cennet yükselişine ve Tanrı'ya olan erişiminize ait kutsal hakkınızdan sizleri mahrum bırakamaz.

54:6.5 (619.2) Ve orada, isyanın günahına değişmeyen bir biçimde eşlik eden bu sınamalar, gecikmeler ve hayal kırıklıkları için telafi mevcut bulunmaktadır. Lucifer isyanının sayılabilecek değerli sonuçlarının birçoğu içerisinde ben yalnızca; günahın içi boş savlarına karşı durarak gelecek Kudretli İleticiler haline gelmek için kendilerini, bu konuma alınan unsurların arasına yerleştiren benim düzeyimin akranları Jerusem vatandaşları olarak, bu fani yükseliş unsurlarının gelişmiş süreçlerine dikkati çekmek istiyorum. Kötülüğün sürecine ait sınanışta dik duran her varlık doğrudan bir biçimde kendisinin idari düzeyini ileri bir seviyeye taşımış olup ruhsal değerini arttırmıştır.

54:6.6 (619.3) Sistem ve evren için Lucifer başkaldırısı ilk mutlak bir felaket görüntüsüne sahipti. Kademeli olarak bu başkaldırının yararları belirginleşmeye başlamıştı. Sistem zamanının yirmi beş bin yılının geçmesiyle birlikte (Urantia zamanına göre yirmi bin yıllık bir süre zarfında) Melçizedekler, Lucifer'in akılsızlığından doğan iyi sonuçların ortaya çıkan kötülüğe eş değer bir düzeye ulaştığını öğretmeye başladılar. Bu zaman zarfında açığa çıkan kötülüğün bütünlüğü, yalnızca belirli tecrit dünyaları üzerinde artışını sürdürerek neredeyse sabit bir düzeye gelmiştir; bunun karşısında onun yararlı sonuçları, evrenler ve aşkın-evrenlere ek olarak Havona'ya kadar bile çoğalarak genişlemeye devam etti. Melçizedekler mevcut an içerisinde, Satania isyanından doğan iyi sonuçların kötülüğün bütününden bin kat daha fazla olduğunu öğretmektedir.

54:6.7 (619.4) Ancak yanlış davranışın bu türden muazzam ve yararlı hasadı yalnızca; Edentia üzerindeki Takımyıldız Yaratıcıları'ndan Cennet üzerindeki Kâinatın Yaratıcısı'na kadar uzanan bir biçimde, Lucifer'in üst unsurlarının tümüne ait bilge, kutsal ve bağışlamacı tutum tarafından sağlanabilirdi. Zamanın ilerleyişi, Lucifer'in düşüncesizliğinden elde edilebilecek sonuçsal iyiliği derinleştirmiştir; ve cezalandırılacak olan kötülüğün göreceli bir kısa zaman zarfı içinde oldukça bütünsel bir biçimde gelişmiş olmasından dolayı; tamamiyle bilge ve geleceği gören evren yöneticilerin bu zaman sürecini, içinde yararlı sonuçları elde etmek amacıyla uzatmanın gerekliliğinden emin oldukları aşikârdır. Satania isyankârlarının gözaltına alınmasını ve onların yargılanmasını geciktiren ilave birçok nedenden bağımsız olarak tek başına bu kazanç; bahse konu bu günahkârların neden daha yakın bir

zaman zarfında göz hapsine alınmadıklarını, ve neden yargılanıp yok edilmediklerini açıklamak için yeterli olacaktır.

54:6.8 (619.5) Öngörüsü olmayan ve zaman tarafından kısıtlı fani akıllarının, evren olaylarının geleceği gören ve bütünüyle bilge olan idarecilerinin zamansal sürecini erteleyişlerini eleştirmeleri için dar görüşlü olmaları gerekir.

54:6.9 (620.1) Bu sorunlarla ilgili insan düşüncesinin bir hatası; evrim halindeki bir gezegen üzerinde evrimsel fanilerin tümünün, eğer günah dünyalarını lanetlememiş olsaydı Cennet sürecine girmeyi tercih edeceklerine dair fikirden meydana gelmektedir. Kurtuluşa erişmeyi reddetme yetkinliği, Lucifer'in isyanının meydana geldiği zaman zarfında ortaya çıkmamıştır. Fani insan her zaman, Cennet süreci ile ilgili özgür irade tercihinin bahşedilişini elinde bulundurmuştur.

54:6.10 (620.2) Kurtuluş deneyimi içerisinde sizler yükselirken, evren kavramlarınızı derinletecek olmanıza ek olarak anlamlar ve değerlere ait ufkunuzu genişleteceksiniz; ve böylelikle siz, Lucifer ve Satan olarak neden bu tür varlıkların isyana devam etmelerine izin verildiğini daha iyi bir biçimde anlamaya yetkin olacaksınız. Siz aynı zamanda, (doğrudan olmasa da) nihai iyiliğin zaman tarafından kısıtlı olan kötülükten nasıl elde edilebileceğini daha iyi kavrayacaksınız. Cennet'e erişiminizden sonra siz gerçek anlamıyla, birincil hizmetkâr filozoflarının evren uyumunun bahse konu derin sorunlarını tartışmalarını ve onları açıklamalarını dinledikten sonra aydınlanacak ve huzura kavuşacaksınız. Ancak bu zaman zarfından sonra bile ben, akıl yönünden bütünüyle tatmin olacağınızdan kuşku duymaktayım. En azından ben, evren felsefesinin zirvesine böylelikle eriştikten sonra bile düşünce

yönünden kuşku duymaktaydım. Ben; mevcut deneyim sayesinde kâinatsal hakkaniyet ve ruhsal felsefe içinde bu türden çok yan tarafı olan sorunların kavranışı için yeterli kavramsal yetkinliği elde ettiğim yer olan, aşkın evren içinde idari görevlere atanmama kadar bu karmaşık durumlara dair bütüncül bir kavrayışa sahip olmamıştım. Cennet doğrultusunda yükseldikçe siz; evren idaresinin sorunlu birçok özelliğinin, yalnızca genişlemiş deneyimsel yetkinliğe erişim ve derinleşmiş ruhsal algıya ulaşma sonrasında kavranabileceğini gittikçe artan bir biçimde öğreneceksiniz. Kâinatsal bilgelik, kâinatsal durumların anlayışı için temel nitelikte öneme sahiptir.

54:6.11 (620.3) [Mevcut an içerisinde Orvonton'un aşkın-evren hükümetine bağlı olan ve bu konumda Salvington Cebraili'nin talebi üzerine faaliyet gösteren, zamanın âlemleri içinde ilk sistem isyanında deneyimsel kurtuluşun bir Kudretli İleticisi tarafından sunulmuştur.]

55. Makale

Işık ve Yaşam'ın Âlemleri

55:0.1 (621.1) IŞIK ve yaşamın çağı, zaman ve mekânın bir dünyasının nihai evrimsel erişimidir. İlkel insanın öncül zamanlarından beri bu türden yerleşik bir dünya, — Gezegensel Prens öncesi ve sonrası çağlar, Âdem sonrası çağ, Hakimane Evlat sonrası çağ, bağışlanmış Evlat sonrası çağ olarak — birbirini takip eden gezegensel çağlar boyunca ilerlemiştir. Ve bunun sonrasında bu türden bir dünya; kutsal gerçeklik ve kâinatsal bilgeliğin sürekli gelişen açığa çıkarışları ile birlikte Kutsal Üçleme Eğitimci Evlatları'nın birbirini takip eden gezegensel görevlerinin hizmeti tarafından, ışık ve

yaşamın istikrara kavuşturulan düzeyi biçiminde sonuçlanan evren erişimi için hazır hale getirilmiştir. Bu türden çabaları içinde Eğitimci Evlatlar, nihai gezegensel çağın oluşturulmasında; zaman zaman Melçizedekler'in ama her zaman Berrak Akşam Yıldızları'nın desteğini memnuniyetle deneyimlemektedirler.

55:0.2 (621.2) Nihai gezegensel görevleri sonunda Eğitimci Evlatlar tarafından başlatılan ve ışık ve yaşamın bu dönemi, yerleşik dünyalar üzerinde sonsuz bir biçimde devam eder. İstikrara kavuşturulan düzeyin her ilerleyen aşaması, Hakimane Evlatları'nın yargısal faaliyetleri tarafından yazgı dönemlerinin birbirini takip eden bir dizine ayrılabilir; ancak bu türden yargısal faaliyetlerin tümü tamamiyle işleyişsel biçim ile ilgili olup, hiçbir şekilde gezegensel etkinliklerin gidişatını değiştirmemektedir.

55:0.3 (621.3) Aşkın-evrenin ana döngüleri içinde mevcudiyete erişen yalnızca bu gezegenler, sürekli kurtuluşun teminatı altına alınmıştır; ancak, benim bildiğim kadarıyla, ışık ve yaşam içinde istikrara kavuşturulmuş bu dünyalara gelecek zamanın bütününün ebedi çağları boyunca devam etme nihai sonu kazandırılmıştır.

55:0.4 (621.4) Bir evrimsel dünya üzerinde ışık ve yaşamın döneminin kendisini ortaya çıkarması içinde yedi aşama bulunmaktadır, ve bu durum ile ilgili Ruhaniyet-ile-bütünleşmiş olan fanilere ait dünyaların Düzenleyici-ile-bütünleşme unsurlarına özdeş süreçler boyunca evirildiklerinin altı çizilmelidir. Işık ve yaşamın bu yedi aşaması şunlardır:

55:0.5 (621.5) 1. Birinci veya gezegensel aşama.

55:0.6 (621.6) 2. İkinci veya sistem aşaması.

55:0.7 (621.7) 3. Üçüncü veya takımyıldız aşaması.

55:0.8 (621.8) 4. Dördüncü veya yerel evren aşaması.

55:0.9 (621.9) 5. Beşinci veya azınlık birim aşaması.

55:0.10 (621.10) 6. Altıncı veya çoğunluk birim aşaması.

55:0.11 (621.11) 7. Yedinci veya aşkın-evren aşaması.

55:0.12 (621.12) Bu anlatımın sonunda ilerleyici gelişmenin bu aşamaları, evren düzeni ile ilgileri bakımından tanımlanmışlardır; ancak herhangi düzeyin gezegensel değerleri, diğer dünyaların gelişiminden veya evren idaresinin aşkın gezegensel düzeylerinden oldukça bağımsız bir biçimde, herhangi bir dünya tarafından erişilebilir.

1. Morontia Mabedi

55:1.1 (622.1) Bir morontia mabedinin bir yerleşik dünyanın başkentindeki mevcudiyeti, bu türden bir âlemin ışıık ve yaşamın istikrara kavuşturulmuş çağlarına olan kabulünün yetkinlik belgesidir. Eğitimci Evlatları'nın dönemsel görevlerinin sonunda bir dünyadan ayrılmalarından önce onlar, evrimsel erişimin bu nihai çağını başlatırlar; onlar, “kutsal mabet dünyaya indiğinde” bu güne başkanlık ederler. Işıık ve yaşamın döneminin başlangıcını simgeleyen bu etkinlik her zaman, bu muhteşem güne şahit olmak için gelen ilgili gezegenin Cennet bahşedilme Evladı'nın kişisel mevcudiyeti tarafından onurlandırılır. Eşi benzeri bulunmayan bu mabedin içinde Cennet'in bu bahşedilme Evladı; uzun zamandır görevde

bulunan Gezegensel Prensi yeni Gezegensel Egemen olarak ilan eder, ve bu türden inançlı bir Lanonandek Evladı'na gezegensel olaylar üzerinde yeni güçleri ve genişletilmiş yönetim yetkisini ona verir. Sistem Egemeni aynı zamanda bu resmi duyurularda hazır bulunur ve onların kabulüne dair konuşma yapar.

55:1.2 (622.2) Bir morontia mabedi üç kısımdan meydana gelir: En içteki merkez, Cennet bahşedilme Evladı'nın kutsal yerleşkesidir. Onun sağında ise, bu aşamada artık Gezegensel Egemen olan eski Gezegensel Prens'in yerleşkesi bulunmaktadır; ve bu mabet içinde mevcut bir konumda bulunduğu zaman bahse konu Lanonandek Evladı, âlemin daha fazla sayıdaki ruhsal bireyleri için görünebilen bir nitelikte açığa çıkar. En içteki merkezin sağında ise, ilgili gezegene bağlanmış olan kesinlik unsurlarının vekil baş yöneticisinin yerleşkesi bulunmaktadır.

55:1.3 (622.3) Her ne kadar gezegensel mabetler için “cennetten gelmiş oldukları bahsedilse de”, gerçekte mevcut hiçbir madde sistem yönetim merkezinden buraya taşınmamıştır. Her bir mabedin mimarisi; sistem başkenti üzerinde bir minyatür üzerinde çalışılmış olup, Morontia Sistem Yüksek Denetimcileri bunu takiben ilgili gezegene bu onaylanmış tasarımları getirmiştir. Burada Üstün Fiziksel Denetimciler ile birliktelik içerisinde onlar, ilgili özelliklere göre morontia mabedinin inşasına girişmişlerdir.

55:1.4 (622.4) Ortalama bir morontia mabedi yaklaşık olarak üç yüz bin katılımcıya ev sahipliği yapabilir. Bu yapılar; ibadet, eğlence veya yayınların alınması için kullanılmamaktadır; onlar, gezegenin özel törenlerine adanmışlardır, örnek olarak

şu törenler gösterilebilir: Sistem Egemeni veya En Yüksek Unsurlar ile birlikte olan iletişimler, ruhaniyet varlıklarının kişilik mevcudiyetini açıklığa çıkarmak için tasarlanmış özel gösteri törenleri ve sessiz kâinatsal düşünüş etkinlikleri. Kâinatsal felsefesinin okulları burada kendilerine ait mezuniyet uygulamalarını gerçekleştirir; ve burada aynı zamanda âlemin fanileri, yüksek toplumsal hizmetin kazanımlar ve diğer olağanüstü başarılarla gezegensel takdiri almaktadırlar.

55:1.5 (622.5) Bu türden bir morontia mabedi aynı zamanda, yaşayan fanilerin morontia mevcudiyetine olan aktarımlarına şahit olmak için bir araya gelişin yerleşkesi olarak faaliyet göstermektedir. Aktarım mabedi morontia maddesinden meydana geldiği için, kutsal Düzenleyicileri ile birlikte içinde nihai bütünleşmeyi deneyimledikleri bu fanilerin fiziksel bedenlerini oldukça bütüncül bir biçimde ortadan kaldıran şiddetli yangının alevli ihtişamından zarar görmemektedir. Geniş bir dünya üzerinde bu ayrılış kıvılcımları neredeyse sürekli bir biçimde gerçekleşmektedir, ve aktarımların sayısı çoğaldıkça bağlı morontia mabetleri gezegenin farklı alanlarına tedarik edilmektedir. Kısa bir süre önce ben, uzak kuzey konumundaki bir dünya içerisinde yirmi beş mabedin faaliyet göstermiş olduğu yerleşkede geçici bir süreliğine ikamet ettim.

55:1.6 (622.6) Morontia mabetlerine sahip olmayan gezegenler biçiminde önceden oluşturulmuş dünyalar üzerinde bu bütünleşme ışıltıları; bir aktarım adayına ait maddi beden, yarı-ölümlü yaratılmışlar ve fiziksel düzenleyiciler tarafından yükseltildikleri yer olan gezegensel atmosfer içinde birçok kez açığa çıkmaktadır.

2. Ölüm ve Aktarım

55:2.1 (623.1) Doğal olan fiziksel ölüm, bir faninin kaçınılmazı değildir. Işık ve yaşamın nihai dönemi içinde mevcut olan dünyalar üzerindeki vatandaşlar olarak ileri bir konuma gelmiş evrimsel varlıkların büyük bir çoğunluğu, ölmemektedir; onlar, beden içindeki yaşamdan doğrudan bir biçimde morontia mevcudiyetine aktarılmaktadır.

55:2.2 (623.2) Maddi yaşamdan ikamet eden Düzenleyici ile birlikte ölümsüz ruhun bütünleşmesi olarak morontia düzeyine aktarımın bu deneyimi, gezegenin evrimsel ilerleyişi ile birlikte doğrudan bir biçimde orantılı olarak sıklık bakımından artmaktadır. Her çağ içinde ilk başta çok az fani, ruhsal ilerleyişin aktarım düzeylerine erişmektedir; ancak Eğitimci Evlatları'nın birbirini takip eden çağlarının başlamasıyla birlikte gittikçe artan sayıdaki Düzenleyici bütünleşmeleri, bu ilerlemekte olan fanilerin uzayan yaşamlarının sonlanmasından önce gerçekleşmektedir; ve Eğitimci Evlatları'nın dönemsel görevleri zamanında bu muhteşem fanilerin yaklaşık olarak dörtte biri doğal ölümden muaf hale gelmektedir.

55:2.3 (623.3) Işık ve yaşamın döneminin uzun süreçleri içinde yarı-ölümlü yaratılmışlar veya onların birliktelikleri; olası ruh-Düzenleyici birlikteliğinin yaklaşan düzeyini algılar ve bu durumu, bahse konu faninin yönetim yetkisi altında muhtemelen faaliyet göstermiş olacağı kesinlik topluluğuna bu olayları sonuç olarak aktaran nihai son koruyucularına iletir; bunun sonrasında bu türden bir faninin gezegensel görevlerinin tümünü bırakması, kökeninin dünyasına elvedada bulunması, Gezegensel Egemen'in içsel mabedine gitmesi ve orada, evrimin maddi nüfuz alanından ruhaniyet-öncesi ilerleyişin morontia düzeyine beden aktarımı biçiminde morontia taşıması

için beklemesini hükmeden Gezegensel Egemen'in çağrılarını yürürlüğe girer.

55:2.4 (623.4) Bu türden bütünleşme adayının ailesi, arkadaşları ve çalışma topluluğu morontia mabedi içinde bir araya geldiğinde onlar, üzerinde bütünleşme adaylarının istirahat ettikleri ve bu zaman aralığında özgür bir biçimde bir araya gelmiş arkadaşlarıyla birlikte sohbet ettikleri yer olan merkezi sahne etrafında yerleştirilir. Bu etkinliğe katılan göksel kişiliklerin bir birliği; yükseliş fanisini maddi beden zincirlerinden kurtaran ve böylece maddi bünyeden ayrılan unsurlar için doğal bir ölümün gerçekleştirdiğini bu türden bir evrimsel fani için yerine getiren, “yaşam ışıltısının” gerçekleştiği anda ortaya çıkan enerjilerin faaliyetinden maddi fanileri korumak için bir araya getirilmiştir.

55:2.5 (623.5) Birçok bütünleşme adayını, geniş mabet içinde aynı zamanda bir araya getirilebilir. Ve fanilerin böylelikle sevdiklerinin ruhsal kıvılcımlar içinde yükselişlerini gözlemlemesi ne de güzel bir olay, ve bu olay fanilerin dünyasal maddeleri elde etmek için ölümlerini göze almak zorunda oluşlarına ne de tezat bir durumdur! İnsan evriminin daha önceki çağlarına ait göz yaşartıcı ve keder verici niteliklerine ait ortaya çıkan durumlar bu aşamada; yakıcı ihtişam ve yükselen şeref ruhsal ateşleri tarafından maddi birlikteliklerinden kurtarılarak, bu Tanrı'yı tanıyan fanilerin sevdiklerine bir geçici elveda bulunduklarındaki coşku dolu neşe ve en yüce şevk ile yer değiştirmiştir. Işık ve yaşam içinde istikrara kavuşturulmuş olan dünyalar üzerinde “cenazeler”; yüce neşenin, derin memnuniyetin ve tarif edilemez ümidin etkinlikleridir.

55:2.6 (623.6) Bu ilerleyen fanilerin ruhları artan bir biçimde inanç, umut, ve güvence ile dolmaktadır. Aktarım mabedi etrafında toplanan bu unsurları çevreleyen ruhaniyet; topluluk üyelerinden biri için bir mezuniyet uygulamasında bir araya gelebilecek veya kendi düzeylerinin bir unsuru üzerine büyük bir onurun verilmesine şahit olmak için toplanabilecek, neşe dolu arkadaşlara veya akrabalara benzemektedir. Ve daha az ilerlemiş fanilerin doğal ölümü bu aynı güler yüze ve neşeye benzer bir tutumla bakmayı öğrenmeleri kuşkusuz olarak yararlı olacaktır.

55:2.7 (624.1) Fani gözlemciler, bütünleşme ışıltısını takiben aktarılan birlikteliklerine dair hiçbir şey göremezler. Bu türden aktarılan ruhlar, Düzenleyici taşımasıyla doğrudan uygun morontia eğitim dünyasının yeniden diriliş yapısına ilerlemektedirler. Yaşayan insan varlıklarının morontia dünyasına olan aktarımları ile ilgili bu türden etkileşimler, ılık ve yaşam içinde bir dünyanın bir kez istikrara kavuşturulmasından itibaren bu günde bu türden bir dünyaya atanan bir baş melek tarafından yüksek bir biçimde denetlenir.

55:2.8 (624.2) Bir dünyanın ılık ve yaşamın dördüncü aşamasına erişiminin gerçekleştiği zaman zarfında, fanilerin yarısından fazlası gezegeni yaşamdan olan aktarım vasıtasıyla terk eder. Ölümün bu türden azalışı gittikçe artan bir biçimde devam etmektedir; ancak ben, her ne kadar uzun bir süre boyunca ılık ve yaşam içinde istikrara kavuşturulmuş olursa olsun, beden zincirlerinden kaçışın işleyiş biçimi olarak doğal ölümden sahip olduğu yerleşik dünyalarının bütünüyle özgür bulunduğu bir sistemin var olmadığını bilmekteyim. Ve gezegensel evrimin bu türden yüksek bir düzeyinin bütüncül bir biçimde

erişimine kadar, yerel evrenin morontia eğitim dünyaları; evrimsel morontia ilerleyicilerinin eğitimsel ve kültürel âlemleri olarak hizmet vermeye devam etmek zorundadır. Ölümün ortadan kalkması kuramsal olarak mümkündür; ancak bu durum, benim gözlemleyebildiğim kadar henüz gerçekleşmemiştir. Muhtemelen bu türden bir düzey, istikrara kavuşturulmuş gezegensel yaşamın yedinci aşamasına ait ilerleyen çağların uzun süreçleri boyunca erişilebilir.

55:2.9 (624.3) İstikrara kavuşturulmuş âlemlerin gelişen çağlarına ait aktarılmış ruhlar, malikâne dünyaları boyunca ilerlememektedir. Buna ek olarak onlar kısa süreli bir biçimde, sistemin veya takımyıldızının morontia dünyaları üzerinde öğrenciler olarak ikamet etmemektedirler. Onlar, morontia yaşamının öncül düzeylerinin hiçbirinden geçmemektedirler. Onlar yalnızca, maddi mevcudiyetten yarı-ruhani düzeye olan morontia geçişinden oldukça yakın bir biçimde kurtulmuş yükseliş fanileridir. Yükseliş süreci içinde bu türden *Evlat'ın-hüküm-sürdüğü* fanilerin öncül deneyimi, evren yönetim merkezinin ilerleme dünyalarındaki hizmetleri içinde gerçekleşmektedir. Ve Salvington'un bu eğitim dünyalarından onlar; atladıkları bu dünyalara eğitmenler olarak geri dönmekte olup, bunu takiben fani yükselişin oluşturulan doğrultusu vasıtasıyla Cennet'in içine doğru hareket etmektedirler.

55:2.10 (624.4) Gelişimin ilerlemiş bir düzeyi içinde bir gezegeni ziyaret etmiş olsaydınız siz, malikâne ve daha yüksek morontia dünyaları üzerinde yükseliş fanilerinin farklılaşan kabulünün sağlanmasına dair nedenleri çabuk bir biçimde algılayabilirdiniz. Siz hazır kolaylıkla; bu türden yüksek bir biçimde evrilmiş olan âlemlerden geçen varlıkların, Urantia

gibi düzenden ayrılmış ve gelişmemiş bir âlemden gelen ortalama düzeydeki fanilerin çok önünde Cennet yükselişlerine devam etmek için hazır bir durumda bulunduklarını anlayabilirdiniz.

55:2.11 (624.5) Gezegensel erişimin herhangi bir düzeyinden bağımsız olarak insan varlıkları, morontia dünyalarına yükselebilir; yedi malikâne âlem onlara, eğitmen-öğrencilerin özgün gezegenlerinin gelişmiş düzeyi nedeniyle atladıkları her niteliği deneyim sayesinde kazanmalarının cömert olanağını sunmaktadır.

55:2.12 (624.6) Evren, hiçbir yükseliş unsurunun kendi yükseliş deneyimi için hayati derecede öneme sahip olan bir nitelikten en ufak bir biçimde bile mahrum kalmamasını güvence altına almak amacıyla bu türden eşitleyici işleyiş biçimlerinin uygulanmasında hatasız bir konumdadır.

3. Altın Çağlar

55:3.1 (624.7) Işık ve yaşamın bu çağı boyunca dünya, Gezegensel Egemen'in ebeveynsel yönetimi altında artan bir biçimde gelişme gösterir. Bu zaman zarfında dünyalar; tek dil, tek din — ve olağan âlemler üzerinde — tek bir ırkın devinimi altında ilerlemektedir. Ancak bu çağ kusursuz değildir. Bu dünyalar hala, hasta olanın bakımı için evler biçiminde oldukça mükemmel bir şekilde idare edilen hastanelere sahiptir. Bu çağ hala; yaşlılığın yıpranmalarının ve uzun yaşamın düzensizliklerinin beraberinde getirdiği, kazasal yaralanmalar ve kaçıışı olmayan hastalıkların tedavisiyle ilgili sorunlarla yüzleşmektedir. Hastalık bütünüyle ortadan kaldırılamamıştır, buna ek olarak dünya hayvanları kusursuz bir biçimde denetim

altına alınamamıştır; ancak bu türden dünyalar, Gezegensel Prens-öncesi çağ sürecindeki ilkel insanın öncül zamanlarına kıyasla Cennet gibidir. Siz içgüdüsel olarak bu türden bir âlemi — gelişimin bu aşamasında bulunan bir gezegene aniden taşınsaydınız — dünya üzerindeki cennet olarak tanımlardınız.

55:3.2 (625.1) Maddi olayların işleyişinde insan hükümeti, göreceli ilerleme ve kusursuzluğun bu çağı boyunca faaliyetine devam etmektedir. Yakın bir zaman zarfında ziyaret ettiğim ışık ve yaşamın ilk aşamasında bulunan bir dünyanın kamusal etkinlikleri, onda birlik bir verginin işleyiş biçimi tarafından mali olarak desteklenmekteydi. Her yetişkin çalışan — buna ek olarak bir işte çalışan tümüyle yetkin vatandaşların hepsi — kendi gelirinin onda birini vermiş veya diğer bir değişle kamu hazinesine iletmişti; ve bu mali kaynak şu biçimde harcama kalemlerine ayrılmıştı:

55:3.3 (625.2) 1. Bu kaynağın yüzde otuzu; bilim, eğitim ve felsefe biçiminde, doğruluğun desteklenmesine ayrılmıştı.

55:3.4 (625.3) 2. Bu kaynağın yüzde otuzu; eğlence, toplumsal boş zaman etkinliği ve sanat biçiminde, güzelliği adanmıştı.

55:3.5 (625.4) 3. Bu kaynağın yüzde otuzu; toplumsal hizmet, toplumsal paylaşım ve din biçiminde, iyiliğe verilmişti.

55:3.6 (625.5) 4. Bu kaynağın yüzde onu; kaza, hastalık, yaşlılık veya önüne geçilemeyen felaketlerden kaynaklanan iş gücünün yetkinsizlik tehlikesi karşısında yedek sigorta kaynaklarına atanmıştı.

55:3.7 (625.6) Bu gezegenin doğal kaynakları, toplumun ortak malı biçiminde toplumsal iyelikler olarak idare edilmekteydi.

55:3.8 (625.7) Bu dünya üzerinde bir vatandaş üzerine verilmiş en büyük onur; morontia mabedinde her zaman tek bir tanınma düzeyi olan, “yüce hizmetin” düzeyiydi. Bu tanınma, aşkın maddi keşifler ve gezegensel toplumsal hizmetin herhangi bir fazı içinde uzun bir süreden bu yana kendilerinin ayrıcalıklı niteliklerini ortaya koymuş bu unsurlara bahşedilmişti.

55:3.9 (625.8) Toplumsal ve idari makamların büyük bir çoğunluğu, erkek ve kadınlar tarafından ortak bir biçimde sahip idare edilmekteydi. Eğitimlerin büyük bir çoğunluğu aynı zamanda ortak bir biçimde gerçekleştirilmekteydi; benzer bir biçimde yargısal kararlar, benzer birliktelik içindeki erkek ve kadınlar tarafından verilmekteydi.

55:3.10 (625.9) Bu muhteşem dünyalar üzerinde çocuk yetiştirme dönemi, çok uzun bir süreçler sonrasında tekrar ortaya çıkmamaktadır. Bir ailenin çocukları arasında çok fazla yaş farkının olması çok iyi değildir. Yaş farkı birbirine yakın olduğunda çocuklar, ortak eğitimlerine çok daha fazla katkıda bulunmaya yetkin bir konumda bulunmaktadır. Ve bu dünyalar üzerinde onlar; doğruluk, güzellik ve iyilik üzerindeki uzmanlaşmalarında çeşitli kazanımlarının gelişmiş kolları ve yan dallarını elde etmede azimli olan rekabetsel sistemler tarafından muhteşem bir biçimde yetiştirilmektedir. Bu türden yüceltilmiş âlemlerin; gerçek ile yanlış, iyi ile kötü, günah ve doğruluk arasında tercihte bulunmanın sağlayıcısı gerçek ve olası kötülüğün birçoğunu sunmakta olduğundan hiçbir zaman korkuya kapılmayın.

55:3.11 (625.10) Yine de bu türden gelişmiş evrimsel gezegenler üzerinde fani mevcudiyetine saldırıda bulunan kesin ve kaçınılmaz olan bir cezası bulunmaktadır. Bu türden istikrara kavuşturulmuş bir dünya ışık ve yaşamın üçüncü düzeyinin ötesine geçtiğinde tüm yükseliş unsurları; azınlık birimine erişmeden önce, evrimin daha önceki aşamaları boyunca ilerleyen bir gezegen üzerinde geçici bir göreve atanmanın nihai sonuna sahiptir.

55:3.12 (626.1) Bu türden birbirini takip eden çağların her biri, gezegensel kazanımın fazlarının tümü içinde gelişen kazanımları yansıtmaktadır. Işığın öncül çağında doğruluğun açığa çıkarılışı, âlemlerin tümünün çalışmaları ile bütünleşmek biçiminde genişletilmiş iken; ikinci çağın İlahiyat çalışması, Yedi katmanlı Tanrı'nın ilk düzeyi olan Yaratan Evlatlar'ın doğası, görevi, hizmeti, birliktelikleri, kökeni ve nihai sonuna ait değişen kavramsallaşmalarda uzmanlaşmaya çabalamaktır.

55:3.13 (626.2) Urantia'nın büyüklüğünde bir gezegen, oldukça iyi bir biçimde istikrara kavuşturulduğunda, yaklaşık yüz alt idari merkeze sahip olacaktır. Bu alt bağımlı merkezler, yetkin idarecilerin şu topluluklarının her birinin başkanlığında yönetilecektir:

55:3.14 (626.3) 1. Yönetimde bulunan Âdem ve Havva için yardımcılar olarak görev yapmak amacıyla sistem yönetim merkezlerinden getirilen Genç Maddi Erkek ve Kız Evlatlar.

55:3.15 (626.4) 2. Bu ve buna benzer sorumluluklar ile doğumla ortaya çıkmış, Gezegensel Prens'in yarı-ölümü yönetim sorumlularının nesli.

55:3.16 (626.5) 3. Âdem ve Havva'nın doğrudan gezegensel nesli.

55:3.17 (626.6) 4. Maddileştirilen ve insanlaştırılan yarı-ölümlü yaratılmışlar.

55:3.18 (626.7) 5. Talepleri üzerine, gezegenler içinde önemli belirli idari mevkiler üzerinde çalışmalarına devam etmeleri amacıyla, evren başkanlığının Kişileşmiş Düzenleyicisi'nin kararıyla geçici olarak aktarımdan muaf tutulmuş Düzenleyici-ile-bütünleşme düzeyine ait faniler.

55:3.19 (626.8) 6. Morontia mabedinin yüce hizmetinin aynı zamanda yetkisini alan idarenin gezegensel okullarına ait özel bir biçimde yetiştirilmiş faniler.

55:3.20 (626.9) 7. İlgili gezegensel birim için gerekli olan belirlenmiş bir görevi yerine getirmek amacıyla özel yetkinlikleri uyarınca zaman zaman seçilen, yerinde bir biçimde yetkin üç vatandaşın belirli seçilmiş heyeti.

55:3.21 (626.10) Işık ve yaşamın yüksek gezegensel nihai sonuna olan erişim hususunda Urantia üzerinde karşılaşılan büyük engel; hastalığın, yozlaşmanın, savışın, çok renkli ırlılığın ve çok dilliliğin sorunlarıyla bütünleşmektedir.

55:3.22 (626.11) Hiçbir evrimsel dünya; tek bir dil, tek bir din ve tek bir felsefeye erişmeden ışık içinde istikrara kavuşma aşamasının ötesine geçmeyi ümit dahi edemez. Tek bir ırk olmak bu türden kazanımı oldukça büyük bir biçimde yerine getirmektedir; ancak Urantia'nın birçok insan farklı insan topluluğunun varlığı, daha yüksek düzeylere eşirime engel olmamaktadır.

4. İdari Yeniden Düzenlemeler

55:4.1 (626.12) İstikrara kavuşturulmuş mevcudiyetin ilerleyen aşamalarında yerleşik dünyalar; kardeşlerine beden içinde hizmet etmek için geri dönmüş olan Cennet erişiminin yükseliş unsurları biçiminde Kesinliğin gönüllü Birlikleri'nin bilge ve duygudaş idaresi altında muhteşem bir gelişme gösterirler. Bu kesinlik unsurları, Kutsal Üçleme Eğitimci Evlatları ile birlikte etkin bir biçimde eş güdüm halindedir; ancak onlar, dünya olaylarına olan gerçek anlamdaki katılımlarına morontia mabedi dünya üzerinde ortaya çıkmadan önce başlamamaktadırlar.

55:4.2 (626.13) Kesinlik Birlikleri'nin gezegensel hizmetine ait resmi başlangıç üzerine göksel ev sahiplerinin büyük bir çoğunluğu geri çekilmektedir. Ancak nihai sonun yüksek meleksel koruyucuları, ışık içinde ilerleyen fanilere olan kişisel hizmetlerine devam etmektedir; gerçekten bu türden melekler istikrara kavuşturulmuş çağlar boyunca sürekli artan sayılarda gelmektedirler, çünkü insan varlıkların sayıları giderek yükselen varlıkları gezegensel yaşam dönemi boyunca eş güdüm fani erişiminin üçüncü kâinatsal düzeyine ulaşırlar.

55:4.3 (627.1) Bu durum yalnızca; yerleşik dünyalar istikrara kavuşturulmuş mevcudiyetin birinci düzeyinden yedinci aşamasına geçerken, onların üzerinde artan bir biçimde ortaya çıkan muazzam erişimin ilerleyen çağlarının kendisini gerçekleştirme sürecine katılan, birbirini takip eden idari yeniden düzenlemelerin ilkidir.

55:4.4 (627.2) 1. *Işık ve yaşamın ilk düzeyi.* Bu istikrara kavuşturulmuş başlangıçsal düzey içinde bir dünya, üç yönetici tarafından idare edilmektedir:

55:4.5 (627.3) a. İlgili gezegen üzerinde faaliyet göstermesi için bir danışman Kutsal Üçleme Eğitimci Evladı'na ait dönem birliklerinin her koşulda baş yöneticisi olan bu unsurun kişisel olarak tavsiyesine başvuracağı Gezegenel Egemen.

55:4.6 (627.4) b. Kesinlik unsurlarının gezegenel birliklerine ait baş yönetici.

55:4.7 (627.5) c. Prens-Egemen ve kesinlik unsurlarının baş yöneticisine ait çifte önderliğin birleştiricileri olarak ortak bir biçimde faaliyet gösteren Âdem ve Havva.

55:4.8 (627.6) Yüksek melekse koruyucular ve kesinlik unsurları için çevirmenler olarak faaliyet gösteren yarı-ölümü yaratılmışlar, yüceltilmiş ve özgürleştirilmiştir. Dönemsel görevleri üzerinde Kutsal Üçleme Eğitimci Evlatları'na ait son faaliyetlerden biri; istikrara kavuşturulmuş âlemin yeni idaresi içinde sorumlu mevkilere ilgili âlemin yarı-ölümlüleri atayarak, onları özgürleştirme ve onları ileri gezegenel düzeye (konumlarını eski haline getirerek) terfi ettirmektir. Bu türden değişiklikler; bu ana kadar görünmez olan öncül Âdemsal düzene ait bu kuzenlerini fanilerin görmelerini sağlayarak, insan görüşünün kapsamı içinde hâlihazırda gerçekleştirilmiştir. Bu değişiklik, Üstün Fiziksel Düzenleyiciler'in genişleyen gezegenel faaliyetleri ile bağlantılı bir biçimde fen biliminin nihai keşifleri tarafından mümkün kılınmıştır.

55:4.9 (627.7) Sistem Egemeni; yarı-ölümlü varlıkların Yaşam Taşıyıcıları'nın ve fiziksel düzenleyicilerin yardımıyla morontia yaşamı içinde bireysel bir biçimde toplumsallaşabilmelerine ek olarak Düşünce Düzenleyicileri'ni almalarından sonra Cennet yükselişlerine başlayabilmeleri amacıyla, istikrara kavuşturulmuş ilk aşamadan sonra onları herhangi bir zaman aralığında serbest bırakma yetkisine sahiptir.

55:4.10 (627.8) Üçüncü ve onları takip eden aşamalar içinde yarı-ölümü yaratılmışların bazıları, başlıca kesinlik unsurları için iletişim kişilikleri olarak hala faaliyet göstermektedir; ancak ışık ve yaşamın her düzeyine girildiğinde irtibat hizmetkârlarının yeni düzeyleri yarı-ölümlü unsurların yerini büyük ölçüde almaktadır; onların çok az bir kısmı, ışığın dördüncü düzeyinin ötesinde sonsuza kadar kalmaya devam eder. Yedinci düzey, belirli evren yaratılmışların konumlarında hizmet etmek için Cennet'ten gelen ilk absonit hizmetkârlarının varışına şahit olacaktır.

55:4.11 (627.9) 2. *Işık ve yaşamın ikinci düzeyi.* Bu çağın ilgili dünyalar üzerinde başlayışını, fani ırklarını saflaştırma ve onları istikrara kavuşturma amacıyla gösterilen çabaları ilerletmek hususunda gezegensel yöneticilerin gönüllü danışmanı haline gelen bir Yaşam Taşıyıcısı'nın varışı tarafından simgelenir. Böylelikle Yaşam Taşıyıcıları, — fiziksel, toplumsal ve mali olarak — insan ırkının ileri evrimine etkin bir biçimde katılmaktadır. Ve bunun sonrasında onlar; bir ussal, felsefi, kâinatsal ve ruhsal doğanın düşük düzeydeki potansiyeline ait geri kalmış ve varlığını sürdürmeye devam eden kalıntıların kesin bir biçimde yok edilmesi vasıtasıyla fani

ırkının ileri düzeyde saflaştırılmasını içine alacak bir biçimde yüksek denetimlerini genişletir. Bir yerleşik dünya üzerinde yaşamı tasarlayan ve onun aktarılmasını gerçekleştiren bu unsurlar, evrimsel ırka ait tüm zarar verici etkileri temizlemek için bütüncül ve sorgulanamaz yönetim yetkisine sahip Maddi Erkek ve Kız Evlatlar'a tavsiyede bulunmaya bütünüyle yetkinlerdir.

55:4.12 (627.10) İkinci aşamadan istikrara kavuşturulmuş bir gezegenin süreci boyunca Eğitimci Evlatlar, kesinlik unsurlarına danışmanlar olarak hizmet vermektedir. Bu türden görevler boyunca onlar, görev dâhilinde değil ancak gönüllüler olarak hizmet vermektedir; ve onlar, Sistem Egemeni'nin talebi üzerine Gezegenel Âdem ve Havva'ya danışmanlar konumunda ihtiyaç duyulacakları durumlar dışında, yalnızca kesinlik birlikleri ile görev yapmaktadır.

55:4.13 (628.1) 3. *Işık ve yaşamın üçüncü düzeyi.* Bu çağ boyunca yerleşik dünyalar, Yedi Katmanlı Tanrı'nın ikinci fazı olan Zamanın Ataları'nın yeni bir takdirine ulaşmaktadır; ve bu aşkın-evren yöneticilerinin temsilcileri, gezegenel idare ile yeni bir ilişkiye geçiş yaparlar.

55:4.14 (628.2) İstikrara kavuşturulmuş mevcudiyetin her ilerleyen çağında kesinlik unsurları, sürekli bir biçimde artan yetkinlikleri içinde faaliyet göstermektedir. Orada; kesinlik unsurları, Akşam Yıldızları (aşkın melekler) ve Kutsal Üçleme Eğitimci Evlatları arasında yakın bir çalışma iletişimi bulunmaktadır.

55:4.15 (628.3) Bu çağ veya onu takip eden dönem boyunca, hizmet halindeki ruhaniyet dörtlüsü tarafından desteklenen bir

Eğitmen Evlat; bu aşamada dünya olaylarının ortak idarecisi olarak Gezegenel Egemen ile birliktelik içine giren seçilmiş fani baş yöneticiye bağlı hale gelir. Bu fani baş yöneticiler, gezegenel zamana göre yirmi beş yıl hizmet etmektedir; ve bu yeni gelişme, Gezegenel Âdem ve Havva'nın uzun süren dünya görevlerinden ilerleyen çağlar boyunca ayrılmalarını teminat altına almayı kolaylaştırır.

55:4.16 (628.4) Hizmetkâr ruhaniyet dörtlüsü; âlemin yüksek meleksel baş yöneticisi, aşkın evren ikincil hizmetkâr danışmanı, aktarımların baş meleği, ve sistem yönetim merkezi üzerinde konumlanan Görevlendirilmiş Koruyucular'ın kişisel temsilcisi biçiminde faaliyet gösteren dördüncül hizmetkâr ruhaniyetlerinden oluşmaktadır. Ancak bu danışmanlar, talep olmadıkça tavsiyelerini hiçbir zaman sunmamaktadırlar.

55:4.17 (628.5) 4. *Işık ve yaşamın dördüncü düzeyi.* Dünyalar üzerinde Kutsal Üçleme Eğitmen Evlatları yeni görevler içinde ortaya çıkarlar. Düzenlerine oldukça uzun bir zaman süreci boyunca bağlanmış olan kutsal üçleme haline getirilmiş yaratılmış evlatlar tarafından desteklenen bu unsurlar bu aşamada dünyalara, Gezegenel Egemen ve onların birliktelikleri için danışmanlar ve karar yardımcıları olarak gönüllü bir biçimde gelmektedir. Kutsal bir biçimde üçleştirilmiş Cennet Havona evlatları ve kutsal bir biçimde üçleştirilmiş yükseliş evlatları olarak bu türden çiftler, gezegenel yöneticiler için oldukça yararlı bir biçimde farklı evren bakış açılarını ve çeşitli kişisel deneyimleri yansıtmaktadır.

55:4.18 (628.6) Bu çağdan sonra herhangi bir zaman aralığı içinde Gezegenel Âdem ve Havva Egemen Yaratan Evlat'tan,

kendilerinin Cennet yükselişlerine başlamaları için gezegensel görevlerden serbest bırakılmalarının talebinde bulunabilir; veya onlar, aşkın evrenin yönetim merkezinden bu dünyalara ikincil hizmetkâr ruhaniyetleri ile birlikte çiftler halinde iş birliğinde bulunmak için bu aşamada görevlendirilmiş olan Berrak Akşam Yıldızları tarafından sunulan, kesinlik unsurlarının felsefi eğitimlerini kavramayı derinden arzulayan ilerlemiş fanilerden oluşan artış halindeki ruhsal toplumun yeni ortaya çıkan düzeyine ait yöneticiler olarak, gezegen üzerinde kalmaya devam ederler.

55:4.19 (628.7) Kesinlik unsurları başlıca olarak; toplumsal, kültürel, felsefi, kâinatsal, ve ruhsal nitelikteki toplumun yeni ve aşkın maddi etkinliklerinin başlamasına katılmaktadır. Kavrayabildiğimiz kadarıyla onlar bu hizmetlerine; dışsal uzay içinde muhtemel bir biçimde hizmet etmek amacıyla hareket ettiklerinde, evrimsel istikrarın yedinci çağına kadar devam edecektir; bunun üzerine biz sahip oldukları mevkilerin Cennet'ten gelen absonit varlıklar tarafından teslim alınabileceğini tahmin etmekteyiz.

55:4.20 (628.8) 5. *Işık ve yaşamın beşinci düzeyi.* İstikrara kavuşturulmuş mevcudiyetin bu düzeyine ait yeniden düzenleme neredeyse bütünüyle, fiziksel nüfuz alanları ve Üstün Fiziksel Düzenleyiciler'in ana ihtiyacı dâhilinde gerçekleşmektedir.

55:4.21 (628.9) 6. *Işık ve yaşamın altıncı düzeyi* âlemin akıl döngülerine ait yeni gelişmelere şahit olmaktadır. Kâinatsal bilgelik, aklın evren hizmeti içinde bütünlüksel bir niteliğe kavuşur görüntüsüne sahiptir.

55:4.22 (628.10) 7. *Işık ve yaşamın yedinci düzeyi.* Yedinci çağın başında Gezegensel Egemen'in Kutsal Üçleme Eğitim danışmanı, Zamanın Ataları tarafından gönderilen gönüllü bir danışman tarafından eşlik edilmektedir; ve daha sonraki süreç içerisinde onlara, aşkın-evren Yüce İdaresi'nden gelen bir üçüncü danışman katılacaktır.

55:4.23 (629.1) Bu çağ boyunca, eğer daha önce gerçekleşmez ise, Âdem ve Havva sürekli olarak gezegensel sorumluluklarını bırakmış bir halde bulunmaktadır. Eğer kesinlik birliklerinin içinde bir Maddi Evlat bulunuyorsa kendisi, fani baş yönetici ile birliktelik haline gelebilir; ve zaman zaman bu yetkinlik içerisinde faaliyet göstermede gönüllü olan unsur bir Melçizedek'dir. Eğer bir yarı-ölümlü varlık kesinlik unsurları arasından çıkmışsa, gezegen üzerinde kalmaya devam eden bu düzeyin tüm unsurları doğrudan bir biçimde serbest bırakılmaktadır.

55:4.24 (629.2) Çağlar boyu süren görevlerinden serbest bırakılmalarını elde etmeleri üzerinde bir Gezegensel Âdem ve Havva, süreçlerini şu biçimlerde tercih edebilir:

55:4.25 (629.3) 1. Onlar; gezegensel serbest bırakılmalarını teminat altına alabilir, morontia deneyimlerinin sonunda Düşünce Düzenleyicileri'ni alarak evren yönetim merkezinden başlayarak doğrudan bir biçimde Cennet süreçlerine başlayabilir.

55:4.26 (629.4) 2. Oldukça sık gerçekleşen bir biçimde Bir Gezegensel Âdem ve Havva; gezegensel hizmetin bir dönemi için gönüllü olan kendilerine ait aktarılmış saf kökenli evlatların biri tarafından Düzenleyiciler'in alınmasıyla eş

zamanlı bir biçimde gerçekleşen şekilde, ışık içinde istikrara kavuşturulmuş bir dünya üzerinde hizmet halindeyken Düzenleyicileri alacaklardır. Bunu takiben onların tümü, evren yönetim merkezlerine gidebilir ve orada Cennet süreçlerine başlayabilir.

55:4.27 (629.5) 3. Bir Gezegensel  dem ve Havva; sistem merkezinden gelen Maddi Erkek ve Kız Evlatları'nın yaptıkları gibi, üzerinde Düzenleyicileri'ni almak için kısa süreli bir ikamet amacıyla doğrudan bir biçimde midsonit dünyasına hareket etmeyi tercih edebilirler.

55:4.28 (629.6) 4. Onlar; sistem yönetim merkezlerine dönmeye, orada yüce mahkemede bir süreliğine yargı mevkisinde bulunmaya, bu hizmetin sonrasında Düzenleyicileri almaya ve Cennet yükselişlerine başlamaya karar verebilirler.

55:4.29 (629.7) 5. Onlar; idari sorumluluklarını bırakıp bir dönemliğine eğitmeler olarak özgün dünyalarına geri dönmeyi, böylece evren yönetim merkezine olan geri dönüş yolculukları zamanında Düzenleyici'nin ikamet ettiği unsurlar haline gelmeyi tercih edebilirler.

55:4.30 (629.8) Bu  ağların tümü boyunca aktarılan yardımcı Maddi Erkek ve Kız Evlatlar, ilerleyen toplumsal ve mali düzenler üzerinde devasa bir etki bırakırlar. Onlar; en azından bireysel olarak toplumsallaşmayı tercih edene, Düzenleyicileri alana ve böylelikle Cennet süreçlerine başlayana kadar, potansiyel olarak  l ms zd r.

55:4.31 (629.9) Evrimsel dünyalar üzerinde bir varlık, bir Düşünce Düzenleyicisi'ni almak için bireysel olarak toplumsallaşmak

zorundadır. Yüksek melekler dışında, Kesinlik Unsurlarının Fani Birlikleri'ne ait bütün yükseliş üyeleri içlerinde Düzenleyici'nin ikamet ettiği ve onlarla bütünleşmiş unsurlardır; ve onlar, bu birliklere kabul edilme zamanında ruhaniyetin bir diğer türü vasıtasıyla Yaratıcı'nın ikamet ettiği varlıklardır.

5. Maddi Gelişim'in Doruk Noktası

55:5.1 (629.10) Urantia gibi, günaha maruz kalan, kötülüğün hüküm sürdüğü, çıkarıcı bir tecrit edilmiş dünya üzerinde yaşayan fani yaratılmışlar neredeyse hiçbir biçimde; günahsız bir âlem üzerinde evrimin bu gelişmiş çağlarını niteleyen fiziksel kusursuzluk, ussal erişim ve ruhsal gelişime dair kavrayışta bulunamaz.

55:5.2 (629.11) Işık ve yaşam içinde istikrara kavuşturulmuş bir dünyanın ilerleyen aşamaları, evrimsel maddi gelişimin doruk noktasını temsil etmektedir. Bu türden yetiştirilmiş dünyalar üzerinde, daha önceki ilkel çağların tembelliği ve çatışmaları yok olmuştur. Açlık ve sosyal eşitsizlik neredeyse tamamen gözden kaybolmuş, yozlaşma ortadan yok olmuş ve ihmal çok nadir bir biçimde gözlenmektedir. Akıl hastalığı neredeyse tamamen mevcudiyetini yitirmiş, ve zekâ geriliği ender görülen bir niteliğe kavuşmuştur.

55:5.3 (629.12) Bu dünyaların mali, toplumsal ve idari düzeyi yüksek ve kusursuzlaştırılmış bir seviyeye ait bulunmaktadır. Bilim, sanat ve sanayi gelişmiş, ve toplum oldukça maddi, ussal ve kültürel kazanımın oldukça iyi işleyen bir çalışma devimini haline gelmiştir. Sanayi büyük ölçüde, bu türden muhteşem bir medeniyetin yüksek amaçlarına hizmet etmek için

yönlendirilmiştir. Bu türden bir dünyanın mali yaşamı etiksel niteliğe kavuşmuştur.

55:5.4 (630.1) Savaş artık yalnızca tarihin bir konusu olmuş, ve orada artık hiçbir asker ve polis kuvveti bulunmamaktadır. Hükümet kademeli bir biçimde ortadan kaybolmaktadır. Bireysel öz denetim yavaş ama kesin bir biçimde, insanın davranışlarına ait yasaları gereksiz kılmaya başlamıştır. Toplumsal hükümet ve yasal idarenin kapsamı, ilerleyen medeniyetin orta düzeyi içinde, vatandaşlığın ahlakı ve ruhsallığına ters oranda genişlemektedir.

55:5.5 (630.2) Okullar çok geniş bir biçimde geliştirilmiş ve aklın eğitimine ek olarak ruhun genişlemesine adanmıştır. Sanat merkezleri seçkin ve müziksel faaliyetler mükemmel bir niteliğe kavuşmuştur. İbadetin mabetleri ve onların birliktelik içerisinde bulundukları felsefe ve deneyimsel din okulları, güzellik ve ihtişamın yaratımları haline gelmiştir. İbadetin toplanışına ait açık hava mekânları, sanatsal tasarımlarının yalınlığı bakımından eşit bir biçimde yüce konuma gelmiştir.

55:5.6 (630.3) Rekabetçi eğlence, mizaha ek olarak kişisel ve topluluk kazanımlarının diğer fazları için verilen emirler cömert ve uygun niteliktedir. Bu türden yüksek bir biçimde yetiştirilmiş dünya üzerinde rekabetsel etkinliklerin özel bir niteliği, kâinat bilimine ait fen çalışmaları ve felsefi düşünceleri içinde bireylerin ve toplulukların çabalarını içine almaktadır. Edebiyat ve hitabet zenginleşerek derinleşmekte, dil düşüncelerin dışavurumuna ek olarak kavramların simgeleri haline gelen bir şekilde oldukça gelişmiştir. Yaşam canlandırıcı bir biçimde kolay hale gelmiştir; insan, ilham verici bir ussal erişim ile mekaniksel gelişimin yüksek bir düzeyini en sonunda

eş güdümsel hale getirmiş olup seçkin bir ruhsal kazanım bu iki niteliği gölgede bırakmıştır. Mutluluğun arayışı, neşe ve memnuniyetin bir deneyimi haline gelmiştir.

6. Bireysel Fani

55:6.1 (630.4) Dünyalar ı ışık ve yaşamın istikrara kavuşturulmuş düzeyi içinde ilerlerken, toplum artan bir biçimde barışçıl hale gelmektedir. Her ne kadar daha bağımsız ve ailesine daha az sadık hale düşecek kadar özgürleşmese de birey, daha fazla toplumsal fedakâr ve kardeşsel hale gelmiştir.

55:6.2 (630.5) Urantia üzerinde ve göstermiş olduğunuz dışavurumlara benzer bir biçimde siz, bu kusursuzlaştırılmış dünyalara ait aydınlanmış ırkların gelişmiş düzeyleri ve ilerleyici doğalarına dair çok az takdire sahip olabilirsiniz. Bu insanlar, evrimsel ırkların çiçeklenişleridir. Ancak bu türden varlıklar hala fani ölümlülerdir; onlar nefes almaya, yemek yemeye, uyumaya ve su içmeye devam ederler. Bu büyük evrim cennet değildir; ancak bu gelişim, Cennet yükselişinin kutsal dünyalarına ait yüce bir göstergedir.

55:6.3 (630.6) Olağan bir dünya üzerinde fani ırkın biyolojik zindeliği, Âdem-sonrası çağlar boyunca uzun bir zaman sürecinden beri yüksek bir düzeye taşınmıştır; ve bu aşamada istikrara kavuşturulmuş dönemler boyunca çağdan çağa insanın fiziksel evrimi devam etmektedir. Görme ve duyma genişlemektedir. Mevcut an içerisinde bu dünyalar içinde nüfus sabit bir konuma gelmiştir. Doğum, gezegensel gereklilikler ve içkin kalıtsal iyelikler uyarınca düzenlenmektedir: Bir gezegen üzerinde faniler bu çağ boyunca beş ile on topluluğa bölünmüştür, ve daha alt düzey toplulukların, üst düzeylerinin

sadece yarısı kadar çocuk dünyaya getirmelerine izin verilmiştir. Bu türden muhteşem bir ırkın sürekli devam eden ışık ve yaşam altındaki gelişimi; toplumsal, felsefi, kâinatsal ve ruhsal bir doğanın üştün niteliklerini sergileyen bu ırk kollarının seçici doğumu ile ilgilidir.

55:6.4 (630.7) Düzenleyiciler, öncül evrimsel dönemlerde gerçekteştiği gibi gelmeye devam ederler; çağlar geçtikçe bu faniler, ikamet eden Yaratıcı nüvesi ile artan bir biçimde bütünleşmeye yetkin hale gelmektedir. İlerlemenin gelişmemiş ve ruhaniyet öncesi aşamaları boyunca emir-yardımcı ruhaniyetleri hala faaliyet göstermektedir. Kutsal Ruhaniyet ve meleklerin hizmeti, istikrara kavuşturulan yaşamın ilerleyen çağları deneyimlendikçe daha da etkin bir hale gelmektedir. Işık ve yaşamın dördüncü düzeyi içinde ilerlemiş fanilerin; bu türden bir dünyanın felsefesi Yüce olan Tanrı'nın yeni açığa çıkarımlarını kavramaya çalışma üzerine yoğunlaştırılmışken, aşkın-evren yargı yetkisine ait Üştün Ruhaniyet'in ruhaniyet mevcudiyeti ile birlikte dikkate değer bilinç iletişiminde bulunmayı deneyimledikleri gözlenmektedir. Bu ilerlemiş düzeyin gezegenleri üzerinde insan sakinlerinin yarısından fazlası, yaşam içinde morontia düzeyine olan aktarımı deneyimlemektedir. Yine de, "eski şeyler varlığını yitirmektedir; ancak bakın, her şey nasıl yepyeni hale gelmektedir."

55:6.5 (631.1) Biz, fiziksel evrimin bütüncül gelişmesine ışık ve yaşam döneminin beşinci düzeyinin sonunda erişeceğini düşünmekteyiz. Biz; evrim halindeki insan aklı ile birliktelik içerisinde bulunan ruhsal gelişimin üst sınırlarının, morontia değerleri ve kâinatsal anlamlarının ortaklığına ait Düzenleyici-

bütünleşme seviyesi tarafından belirlendiğini gözlemlemekteyiz. Ancak bilgelik ile ilgili şunu ifade edebiliriz: Her ne kadar bütünlüksen olarak bilgiye sahip olmasak da biz, ussal evrim ve bilgeliğin erişimi için hiçbir sınırın bulunmadığının çıkarımını yapmaktayız. Yedinci aşama dünyası üzerinde bilgelik maddi potansiyelleri aşp, mota kavrayışına giriş yapıp, nihai olarak absonit ihtişamını bile deneyimleyebilir.

55:6.6 (631.2) Biz, bu oldukça yüksek bir biçimde evrilmiş ve uzun süren yedinci düzey dünyaları üzerinde insan varlıklarının aktarılmalarından önce yerel evren dilini bütünüyle öğrendiklerini gözlemlemekteyiz; ve ben, içinde abandonterlerin yaşlı fanilere aşkın-evren dillerini öğrettikleri oldukça eski bir kaç gezegeni ziyaret ettim. Ve bu dünyalar üzerinde ben, absonit kişiliklerinin morontia mabedi içinde kesinlik unsurlarının mevcudiyetini böylelikle açığa çıkardıkları işleyiş biçimini gözlemledim.

55:6.7 (631.3) Bu anlatım, evrimsel dünyalar üzerinde fani unsurun derin bir biçimde arzuladığı muhteşem amacın hikâyesidir; ve bu anlatılanların tümü, insan varlıklarının morontia süreçlerine girmelerinden önce bile gerçekleşmektedir; bu muhteşem gelişimin tümü, Cennet yükselişi ve kutsallık erişiminin sonu olmayan ve kavranılamaz sürecinin tam da ilk aşaması olarak, yerleşik dünyalar üzerinde maddi faniler tarafından erişilebilmektedir.

55:6.8 (631.4) Ancak ışık ve yaşam altında istikrara kavuşturulmuş dünyanın yedinci çağında uzun bir süreç boyunca mevcut olan dünyalardan şu an gelmekte bulunan unsurların ne türden bir evrimsel faniler olduklarını muhtemel bir biçimde tahayyül

edebilir misiniz? Yükseliş süreçlerine başlamak için yerel evren başkentine ait morontia dünyalarına atlayarak geçiş yapan varlıklar bu unsurlardır.

55:6.9 (631.5) Eğer doğru düzenden çıkmış Urantia'nın fanileri; ışıık ve yaşam altında uzun bir süre boyunca istikrara kavuşturulmuş bu daha ileri dünyalardan sadece birini görseydi, yaratımın evrimsel düzenine ait bilgeliğı bir daha hiçbir zaman sorgulamazdı. Eğer ebedi yaratım ilerleyişinin geleceğı mevcut bulunmasaydı bile, kusursuzlaştırılmış kazanımın bu türden istikrara kavuşturulmuş dünyaları üzerinde fani ırkların muhteşem evrimsel erişimleri insanın zaman ve mekân dünyaları üzerinde yaratımını tek başına fazlasıyla haklı gösterebilirdi.

55:6.10 (631.6) Biz sıklıkla; eğer asli evren ışıık ve yaşam altında istikrara kavuşturulmuş olsaydı, yükseliş halindeki seçkin fanilerin hala Kesinliğin Birlikleri'ne girmeye zorunlu olup olmayacaklarını sorgulamaktayız. Fakat biz bu sorunun cevabını bilmemekteyiz.

7. Birinci veya Gezegensel Aşama

55:7.1 (631.7) Bu çağ, yeni gezegensel yönetim merkezindeki morontia mabedinin ortaya çıkmasından ışıık ve yaşam altında bütüncül bir sistemin istikrara kavuşma zamanına kadar uzanmaktadır. Bu çağ; Gezegensel Prens, ilgili âlemin Cennet bahşedilme Evladı'nın emri ve kişisel mevcudiyeti tarafından Gezegensel Egemen'in düzeyine yükseltildiğı zaman, birbirini takip eden dünya görevlerinin sonuna doğru Kutsal Üçleme Eğitimci Evlatlar tarafından başlatılır. Bununla eş zamanlı bir

biçimde gerçekleşen bir biçimde orada, kesinlik unsurları gezegensel olaylara olan etkin katılımlarını başlatır.

55:7.2 (632.1) Dışa dönük ve gözle görünebilir ortaya çıkışları bakımından ışıık ve yaşam altında istikrara kavuşturulmuş bir dünyanın mevcut idarecileri veya yöneticileri, Gezegensel Âdem ve Havva biçiminde Maddi Erkek ve Kız Evlatlar'dır. Kesinlik unsurları gözle görülebilir bir nitelikte bulunmaktadır; buna benzer bir biçimde aynı zamanda Prens-Egemen, bu niteliğe morontia mabedinin dışındaki hallerde sahiptir. Gezegensel düzenin mevcut ve kesin yöneticileri böylelikle Maddi Erkek ve Kız Evlatlar'dır. Evren âlemleri boyunca krallar ve kraliçelerin kavramsallaşmasına dair düşünceye saygın bir değer katan özellik bu düzenlemelerin bilgisidir. Ve krallar ve kraliçeler, bir dünya bu türden yüksek kişiliklere daha da yüksek ancak görünmez olan yöneticiler adına idarede bulunma yetkisi verdiği zaman, bu gibi en olası koşullar altında büyük bir başarının parçalarıdır.

55:7.3 (632.2) Bu türden bir dönem dünyanız üzerinde elde edildiğinde, şu an Urantia'nın vekil Gezegensel Prens'i olan Maçiventa Melçizedeği kuşkusuz, Gezegensel Egemen'in konumunu dolduracaktır; ve onun, Norlatiadek'in En Yüksek Unsurları'nın vesayetleri olarak mevcut an içerisinde Edentia üzerinde tutulmakta olan Urantia Âdem ve Havvası'nın bir erkek ve kız evladı tarafından eşlik edileceği Jerusem üzerinde uzun bir süreden beri tahmin edilmektedir. Âdem'in bu evlatları Urantia üzerinde Melçizedek-Egemeni ile birliktelik içerisinde böylelikle hizmet verebilir; çünkü onlar, Edentia'ya geçişe hazırlık için Urantia üzerinde maddi bedenlerini teslim

etmeleri zamanı olan yaklaşık olarak 37.000 yıl önce doğum güçlerinden mahrum bırakılmışlardır.

55:7.4 (632.3) Bu istikrara kavuşturulmuş olan çağlar, her yerleşik gezegenin sistem içinde nihai dengeye erişmesine kadar sürekli bir biçimde devam eder; ve bunun sonrasında, — ışık ve yaşama en son erişen âlem olarak — en genç dünya bu türden bir istikrarı sistem zamanına göre bin yıllık bir süre boyunca deneyimlediği zaman, sistemin bütünü istikrar düzeyine girer ve bireysel dünyalar ışık ve yaşam döneminin sistem çağına alınır.

8. İkinci veya Sistem Aşaması

55:8.1 (632.4) Bütüncül bir sistem yaşam içinde istikrara kavuşmuş bir hale geldiği zaman, hükümetin yeni bir düzeni başlatılır. Gezegenel Egemenler; sistem heyet oturumunun üyeleri haline gelip, Takımyıldız Yaratıcıları'nın reddetme yetkisine tabi olan bu yeni idari bünye yönetim bakımından yücedir. Yerleşik dünyaların bu türden bir sistemi neredeyse özerktir. Sistem yasama meclisi yönetim merkez dünyası üzerinde oluşturulmuş olup, ve her gezegen buraya kendisine ait on temsilcisini göndermektedir. Mahkemeler bu aşamada sistem başkentlerinde kurulmuş olup, yalnızca itirazlar evren yönetim merkezinde alınmaktadır.

55:8.2 (632.5) Sistemin istikrara kavuşturulmasıyla birlikte, aşkın evren Yüce İdarecisi'nin temsilcisi olan Görevlendirilmiş Koruyucu, sistem yüce mahkemesine ve yeni yasama meclisinin mevcut baş sorumlusuna danışmanlık yapmak için gönüllü olur.

55:8.3 (632.6) Bütün bir sistemin istikrara kavuşturulmasından sonra Sistem Egemenleri, artık gelip gitme etkinliklerini sonlandıracaklardır. Bu türden bir egemen sürekli bir biçimde kendi sisteminin başında kalmaya devam eder. Yardımcı egemenler, öncül çağlarda gerçekleştiği gibi değişmeye devam eder.

55:8.4 (632.7) İstikrarın bu çağı boyunca midsonitler ilk defa; kısa süreli ikametlerinin evren yönetim merkezinden, yasama meclislerinin danışmanları ve yargısal yüksek mahkemelerin tavsiye unsurları biçiminde faaliyet göstermek için gelmektedir. Bu midsonitler aynı zamanda; yüce değerin yeni mota anlamlarını, kesinlik unsurları ile birlikte ortak bir biçimde sağladıkları eğitim girişimlerine aşlamak için belirli uğraşları yerine getirirler. Maddi Evlatlar'ın biyolojik bir biçimde fani ırklara yapmış olduklarını, midsonit yaratılmışları bu aşamada felsefenin ve ruhsallaşmış düşüncenin sürekli ilerleyen alanlarında bahse konu bütünleşmiş ve yüceltilmiş insanlar için yapmaktadırlar.

55:8.5 (633.1) Yerleşik dünyalar üzerinde Eğitimci Evlatlar, kesinlik unsurları ile birlikte gönüllü işbirlikçileri haline gelmektedirler; ve yine bu Eğitimci Evlatlar, bütün bir sistemin ı ışık ve yaşam altında istikrara kavuşturulmasından sonra artık farklı varış dünyaları olarak kullanılmayacak olan malikâne dünyalarına kadar kesinlik unsurlarına eşlik etmektedir; en azından bu durum, bütün bir takımyıldızın bu şekilde evrilmesi zamanında gerçeklik taşımaktaydı. Ancak Nebadon içinde bu ölçüde gelişen hiçbir topluluk bulunmamaktadır.

55:8.6 (633.2) Bizim, bu türden yeniden atanan malikâne dünyalarını yüksek bir biçimde denetleyecek olan kesinlik unsurlarının

görevinin doğasını açığa çıkarmamıza izin verilmemektedir. Buna rağmen siz, bu anlatımlarda tasvir edilmeyen, evrenler boyunca ussal yaratılmışların çeşitli türlerinin mevcut bulunduğu hususunda bilgilendirilmiş bir konumda bulunmaktasınız.

55:8.7 (633.3) Ve bu aşamada sistemler birer birer ilgili bağlı dünyalarının ilerleyişinin durumuna göre ı ışık altında istikrara kavuşturulduğunda, bir takımyıldız içindeki en son sistemin istikrara kavuşmasıyla birlikte; — Maddi Evlat, Zamanın Birlikteliği, Berrak ve Sabah Yıldızı olarak — evren idarecilerinin, yerleşik dünyaların istikrara kavuşturulmuş yüz sistemimin yeni kusursuzlaştırılmış ailesine ait koşulsuz idareciler olarak En Yüksek Unsurlar'ı duyurmak için takımyıldızın başkentine varışının zamanı gelmiştir.

9. Üçüncü veya Takımyıldız Aşaması

55:9.1 (633.4) İstikrara kavuşturulmuş sistemlerin bütüncül bir takımyıldızının birleşmesine, yönetim yetkisinin yeniden dağıtımları ve evren idaresinin yeniden düzenlenmeleri tarafından eşlik edilir. Bu çağ, her yerleşik dünya üzerinde ilerlemiş kazanıma şahit olur; ancak bu çağ özel olarak, sistem yüksek denetimi ve yerel evren hükümeti ile birlikte ilişkilerin dikkate değer bir biçimde değişikliğe uğradığı haliyle, takımyıldız yönetim merkezi üzerinde yeniden düzenlemeler tarafından belirlenmektedir. Bu çağ boyunca birçok takımyıldızı ve evren etkinlikleri, sistem başkentlerine aktarılmaktadır; ve aşkın evrenin temsilcileri gezegensel, sistem, evren idarecileri ile birlikte yeni ve daha doğrudan ilişkilerin sorumluluğunu üstlenirler. Bu yeni birlikteliklerle eş zamanlı bir biçimde belirli aşkın evren idarecileri kendilerini,

takımyıldız başkentleri üzerinde En Yüksek Yaratıcılar’a gönüllü danışmanlar olarak konumlandırılır.

55:9.2 (633.5) Bir takımyıldız bu biçimde ışıık içinde istikrara kavuşturulduğu zaman, yasama faaliyeti sonlanır ve bunun yerine En Yüksek Unsurlar tarafından başkanlık edilen Sistem Egemenleri’nin heyeti faaliyet gösterir. Bu aşamada bu türden idari topluluklar, Havona ve Cennet ilişkileri ile ilgili olan olaylarla aşkın evren hükümeti ile birlikte doğrudan bir biçimde ilgilenmeye başlar. Bunun dışında kalan durumlarda ise takımyıldız eskisi gibi yerel evrenle ilgili bir konumda bulunmaya devam eder. İstikrara kavuşturulmuş yaşam içinde bir aşamadan diğerine univitatialar takımyıldız morontia dünyalarını idare etmeye devam eder.

55:9.3 (633.6) Çağlar geçtikçe Takımyıldız Yaratıcıları, eskiden evren yönetim merkezinde konumlanan detaylı idari veya yüksek denetim faaliyetlerini gittikçe artan bir biçimde üstlenir. İstikrarın altıncı düzeyine erişilmesiyle birlikte bu birleşmiş takımyıldızları, neredeyse bütüncül özerkliğin konumuna erişmiş olacaktır. İstikrarın yedinci düzeyine girilmesiyle birlikte bu idarecilerin yüceltilmesi kuşkusuz bir biçimde, isimleri tarafından simgelenen En Yüksek Unsurlar’ın gerçek soyluluğuna şahit olacaktır. Yerel evren hükümeti yeni asli evren sorumluluklarının ödevlerini kapsamak için genişlerken, Takımyıldızlar için bütün amaç ve gayeler bunun sonrasında doğrudan bir biçimde aşkın-evren yöneticilerini kapsayacaktır.

10. Dördüncü veya Yerel Evren Aşaması

55:10.1 (634.1) Bir evren ışık ve yaşam içinde istikrara kavuş bir düzeye geldiğinde yakın bir zamanda bu yerleşkeler bütünü, oluşturulmuş aşkın-evren döngülerine doğru yönelmeye başlar; ve Zamanın Ataları, *sınırsız yetkinliğin yüce heyetinin* oluşturulduğunu duyurur. Bu yeni yönetim bünyesi, Zamanın Birlikteliği tarafından başkanlık edilen yüz Zamanın İnançlısı tarafından meydana gelmektedir; ve bu yüce heyetin ilk etkinliği, Üstün Yaratan Evlat'ın devam eden egemenliğini tanımaktır.

55:10.2 (634.2) Cebrail ve Yaratıcı Melçizedek ile ilgili olan kapsam bütünlüğü bakımından evren idaresi büyük ölçüde değişmeyen bir nitelikte bulunmaktadır. Sınırsız yetkinliğin bu heyeti başlıca, ışık ve yaşamın ilerlemiş düzeyi sonrasında açığa çıkan yeni sorunlar ve yeni koşullar ilgilenir.

55:10.3 (634.3) İlgili Yardımcı Müfettiş bu aşamada; *yerel evrenin istikrar sağlayıcı birliklerini* oluşturması için bütün Görevlendirilmiş Sorumluları yönlendirmekte olup, Yaratıcı Melçizedek'in yüksek denetimini kendisiyle paylaşması talebinde bulunur. Ve bu aşamada ilk kez, Muazzam Kutsal Üçleme Ruhaniyetleri'nin bir birliği Zamanın Birlikteliği'nin hizmetine atanır.

55:10.4 (634.4) Bütün bir yerel evrenin ışık ve yaşam altında istikrara kavuşması; bireysel yerleşim dünyalarından evren yönetim merkezine uzanan bir kapsam dâhilinde, idarenin bütüncül düzeyi içinde köklü yeni düzenlemeleri başlatır. Yeni ilişkiler, takımyıldızları ve sistemlere kadar aşağı doğrultuda ilerleyen bir biçimde genişler. Yerel evren Ana Ruhaniyeti, aşkın evrenin Ana Ruhaniyeti ile birlikte yeni irtibat ilişkilerini deneyimler; ve Cebrail, Üstün Evlat'ın yönetim merkez

dünyasından ayrılabilceğı durumlarda etkin bir konumda bulunmak amacıyla Zamanın Ataları ile birlikte doğrudan ilişki kurar.

55:10.5 (634.5) Bu ve bunu izleyen çağlarda Hakimane Evlatlar, yazgı dönemi hâkimleri olarak faaliyet göstermeye devam eder; bunun karşısında bu Cennet'in bu Avonal Evlatları'nın yüz unsuru evren başkenti üzerinde Berrak ve Sabah Yıldızı'nın yeni bir yüksek heyeti oluşturur. Daha sonra, Sistem Egemenleri'nin talebi üzerine, bu Hakimane Evlatları'ndan bir unsur; birlikteliğin yedinci düzeyine erişilene kadar her yerel sistemin yönetim merkez dünyası üzerinde konumlanan yüce danışman haline gelecektir.

55:10.6 (634.6) Bu çağ boyunca Kutsal Üçleme Eğitimci Evlatları, yalnızca Gezegensel Egemenler'e değil aynı zamanda üçerli topluluklar halinde benzer bir biçimde Takımyıldız Yaratıcıları'na hizmet veren konumda, gönüllü danışmanlar haline gelmektedir. Ve en sonunda bu Evlatlar, yerel evren içinde kendi konumlarına sahip olurlar; çünkü bu zaman zarfında onlar, yerel yaratımın karar yetkisinden alınıp, sınırsız yetkinliğin yüce heyetinin hizmetine atanırlar.

55:10.7 (634.7) Kesinlik birlikleri bu aşamada ilk kez, yüce heyet olarak genişletilmiş bir Cennet yönetiminin karar yetkisini tanırlar. Bu zaman zarfına kadar kesinlik unsurları, Cennet'in bu kapsamında hiçbir yüksek denetimi tanımamış bir konumda bulunmaktadırlar.

55:10.8 (634.8) Bu türden istikrara kavuşturulmuş evrenlerin Yaratan Evlatları, zamanların büyük bir çoğunluğunu Cennet ve onun birliktelik halindeki dünyalarında geçirirler; ve danışma

konumunda onlar, yerel yaratım boyunca sayısız kesinlik topluluklarına hizmet vermektedir. Bu özel düzen içerisinde Mikâil'in insanı, yüceltilmiş kesinlik fanileri ile birlikte daha bütünsel bir birlikteliği deneyimleyecektir.

55:10.9 (634.9) Yaratan Evlatlar'ın bu aşamada öncül meclisin süreci içinde bulunan dışsal evrenler ile olan faaliyeti üzerine yapılan varsayımlar bütünüyle boştur. Ancak hepimiz bu türden fikirleri zaman zaman yürütmekteyiz. Gelişimin bu dördüncü aşamasına erişilmesi zarfında Yaratan Evlat idari bir biçimde özgür hale gelir; Kutsal Hizmetkâr ilerleyen bir biçimde kendi hizmetini aşkın evren Üstün Ruhaniyeti ve Sınırsız Ruhaniyet ile birleştirir. Orada; Yaratan Evlat, Yaratıcı Ruhaniyet, Akşam Yıldızları, Eğitimci Evlatlar ve sayıları sürekli artan kesinlik birlikleri arasında yeni ve yüce bir ilişkinin evirilişi açığa çıkmaktadır.

55:10.10 (635.1) Eğer Mikâil; Nebadon'dan herhangi bir biçimde sürekli olarak ayrılmak durumunda kalırsa, Cebrail kuşkusuz bir biçimde birlikteliği olarak Yaratıcı Melçizedek ile beraber baş idareci haline gelecektir. Eş zamanlı olarak yeni bir düzey; Maddi Evlatlar, univitatılar, midsonitler, susatılar ve Ruhaniyet-ile-bütünleşmiş faniler gibi, kalıcı vatandaşlığın tüm düzeylerine aktarılacaktır. Ancak evrim devam ettiği müddetçe evren idaresi içinde yüksek melekler ve baş meleklerin varlığına ihtiyaç duyulacaktır.

55:10.11 (635.2) Biz buna rağmen varsayımlarımızın iki niteliğinden tatminiye duymaktayız: Eğer Yaratan Evlatlar'ın dışsal evrenlere hareket etmeleri zorunluysa, Kutsal Hizmetkârlar kuşkusuz bir biçimde onlara eşlik edecektir. Biz eşit bir biçimde, Melçizedekler'in kökenlerinin evrenlerinde kalmaya

devam edeceklerinden eminiz. Biz Melçizedekler'in, yerel evren hükümeti ve idaresi içinde sorumlu görevlerde sürekli olarak artan bir biçimde görev alacaklarına dair nihai sona sahip olduklarını düşünmekteyiz.

11. Azınlık ve Çoğunluk Birim Aşamaları

55:11.1 (635.3) *Aşkın evrenin azınlık ve çoğunluk birimleri, ışık ve yaşamın istikrara kavuşma tasarımı içinde doğrudan bir biçimde görev almaz. Bu türden evrimsel ilerleyiş başlıca olarak; bir birim olarak yerel evren ile ilgili olup, yalnızca bir yerel evreni bir araya getiren yerleşkeler ile alakalıdır. Bir aşkın evren, onu bir araya getiren yerel evrenlerin tümünün bu biçimde kusursuzlaştırıldığı zaman, ışık ve yaşam içinde istikrara kavuşturulur. Ancak yedi aşkın evrenin hiçbirisi; ilerleyişin bu düzeyine erişmemiş olup, bu aşamaya yaklaşır bir konumda bile bulunmamaktadır.*

55:11.2 (635.4) *Azınlık birim aşaması.* Gözlemlerimiz kadarıyla, istikrarın beşinci veya azınlık birim aşaması; aşkın evrenin oluşturulmuş döngüleri içinde birliktelik halindeki yüz yerel evrenin fiziksel düzeyi ve eş güdümsel istikrarı ile ayrıcalıklı bir biçimde ilgilidir. Görüldüğü kadarıyla güç merkezleri ve onların birliktelikleri dışında hiçbir birim, maddi yaratımın bu türden yeniden düzenlenişleri ile ilgili değildir.

55:11.3 (635.5) *Çoğunluk birim aşaması.* Altıncı düzey veya çoğunluk birim istikrarı ile ilgili olarak biz yalnızca varsayımda bulunabiliriz; çünkü hiçbirimiz bu türden bir etkinliğe sahip olmuş bir konumda bulunmamaktayız. Yine de biz, yerleşik dünyalar ve onların evren topluluklarına ait bu türden gelişmiş bir düzeye muhtemel bir biçimde eşlik edecek

idari ve diğ er yeniden düzenlemeler ile ilgili birçok fikir yürütebiliriz.

55:11.4 (635.6) Azınlık birim düzeyi, eş güdümsel fizik dengesi ile ilgili olduğu için biz; çoğunluk birim birleşmesinin, kâinatsal bilgeliğin yüce gerçekleşmesi içinde birtakım ileri kazanımlar olarak erişimin belirli yeni ussal seviyeleri ile ilgili olacağ ının çıkarımında bulunmaktayız.

55:11.5 (635.7) Bahse konu zaman zarfına kadar evrimsel ilerleyiş in erişmediğı düzeylerin gerçekleşmesine muhtemel bir biçimde eşlik edecek yeniden düzenlemeler ile ilgili çıkarımlarımıza biz, yerleşik düzeyler üzerinde bu türden kazanımların sonuçlarını ve eski ve oldukça gelişmiş olan âlemler üzerinde yaşayan bireysel fanilerin deneyimlerini gözlemleyerek varmış bulunmaktayız.

55:11.6 (635.8) Bir evren veya aşkın evrenin sahip olduğu idari işleyiş düzenlerinin ve hükümsel işleyiş biçimlerinin, bireysel yerleşik bir gezegenin veya bu türden bir âlem üzerindeki herhangi bir bireysel faninin evrimsel gelişimini veya ruhsal ilerleyişini kısıtlayamayacağı veya onu engelleyemeyeceğı hususunu kesin bir doğru olarak kabul edin.

55:11.7 (635.9) Daha eski evrenlerin bazıları içinde biz; yerel sistemleri henüz ışık içinde istikrara kavuşmamış olan, ışık ve yaşamın beşinci ve altıncı düzeylerinde — ve hatta yedinci çağı kadar gelişmiş bir düzeyde bile — istikrara kavuşturulmuş dünyaları bulmaktayız. Genç gezegenler sistem birliğini geciktirebilirler; ancak bu durum, eski ve gelişmiş bir dünyanın ilerleyiş i için en ufak derecede bile engel yaratmaz. Buna ek olarak ne de çevresel kısıtlılıklar, bir tecrit dünyası üzerinde

bile, bireysel faninin kişisel kazanımını engelleyebilir; Nasıralı İsa, insanlar arasında bir insan olarak, Urantia üzerinde on dokuz yüz bin yıldan daha da önce bir zaman zarfında ı ışık ve yaşamın düzeyine kişisel olarak erişmiştir.

55:11.8 (636.1) Her ne kadar yedi aşkın evrenin istikrarı etkinliğini güvenilir bir biçimde tahayyül edemesek de, ı ışık içinde bütün bir aşkın evren istikrara kavuşturulduğu zaman onun neyi deneyimleceğine dair oldukça güvenilir varsayımlara biz; uzun süreçler boyunca istikrara kavuşturulmuş dünyalar üzerinde hangi gelişmelerin meydana geldiğini gözlemleyerek varmış bulunmaktayız.

12. Yedinci veya Aşkın Evren Aşaması

55:12.1 (636.2) Biz olumlu bir biçimde, bir aşkın-evren ı ışık altında istikrara kavuştuğunda neyin ortaya çıkacağını tahmin edemeyiz; çünkü bu türden bir gelişme hiçbir zaman gerçekleşmemiştir. Melçizedekler'in şu ana kadar hiçbir biçimde doğruluğuna itiraz edilmemiş öğretilerinden biz; yerleşik dünyalardan aşkın-evren yönetim merkezine uzanan bir kapsam dâhilinde, zaman ve mekânın yaratımlarının her birimine ait bütüncül düzenleme ve idare içinde köklü değişikliklerin gerçekleşeceğinin çıkarımında bulunmaktayız.

55:12.2 (636.3) Aksi durumlarda herhangi bir göreve atanmamış olan kutsal-bir-biçimde-üçleştirilmiş-yaratılmış evlatların geniş sayıdaki unsurlarının, istikrara kavuşturulmuş aşkın-evrenlerin yönetim merkezleri ve bölgesel başkentleri üzerinde bir araya getirileceklerine genel olarak inanılmaktadır. Bu durum, Havona ve Cennet doğrultusu içindeki seyahat etmekte olan dışsal uzay yolcularının istikametlerine gelecek bir zaman

zarındaki varışlarına dair bir varsayım olabilir; ancak biz gerçek anlamda bu varsayımın doğru olup olmadığını bilmiyoruz.

55:12.3 (636.4) Eğer bir aşkın-evren ışık ve yaşam altında istikrara kavuşturulursa, ve bu durumun gerçekleştiği zaman aralığında biz, Yücelik'in Koşulsuz Yüksek Denetimcileri'ne ait danışmanlığın artık aşkın-evrenin yönetim merkez dünyası üzerinde yüksek idari bünye haline geleceğine inanmaktayız. Bu unsurlar, istikrara kavuşturulmuş aşkın-evren içinde böylelikle etkin hale gelecek absonit idareciler ile birlikte doğrudan iletişimde bulunmaya yetkin olan kişiliklerdir. Her ne kadar bu Koşulsuz Yüksek Denetimciler; yaratımın ilerlemiş evrimsel birimlerinde danışmanlar ve karar yardımcıları olarak uzun süreçler boyunca faaliyet göstermiş olsalar da, Yüce Varlık'ın yönetiminin egemen hale gelişine kadar idari sorumlulukları üstlenmemektedir.

55:12.4 (636.5) Bu çağ boyunca daha ayrıcalıklı bir biçimde faaliyet gösteren Yücelik'in Koşulsuz Yüksek Denetimcileri; sınırlı, absonit, nihai veya sınırsız bir nitelikte bulunmamaktadır; onlar, yüceliğin *tam da kendisi* olup yalnızca Yüce olan Tanrı'yı temsil ederler. Onlar; zaman-mekân yüceliğinin kişiselleşmesi olup, böylelikle Havona içinde faaliyet göstermemektedirler. Onlar yalnızca yüce birleştiriciler olarak faaliyet gösterirler. Onlar muhtemelen evren yansımasının işleyiş biçimine katılmaktadır; ancak biz bu varsayımdan emin değiliz.

55:12.5 (636.6) Hiçbirimiz, (Havona'ya bağlı olan yedi aşkın-evren olarak) asli evren bütünüyle ışık ve yaşam altında istikrara kavuştuğunda neyin ortaya çıkacağına dair tatmin edici bir

kavrayış yürütememektedir. Bu etkinlik kuşkusuz bir biçimde, merkezi evrenin ortaya çıkışından beri ebediyetin kayıtları içinde en büyük gelişme olacaktır. Yüce Varlık'ın kendi başına ruhaniyetini gizleyen Havona gizeminden açığa çıkacağına ek olarak, zamanın ve mekânın kusursuzlaştırılmış yaratımlarına ait her şeye gücü yeten ve deneyimsel egemen olarak yedinci aşkın-evrenin yönetim merkezinde ikamet eder bir konuma geleceğini düşünen unsurlar bulunmaktadır. Ancak biz gerçek anlamıyla bu varsayımın doğruluğuna ait hiçbir bilgiye sahip değiliz.

55:12.6 (636.7) [Urantia üzerinde Baş Melek Heyeti'ne geçici olarak atanan bir Kudreti İletici tarafından sunulmuştur.]

56. Makale

Evrensel Bütünlük

56:0.1 (637.1) TANRI, bütünlüğün kendisidir. İlahiyat, evrensel bir biçimde eş güdümsel hale getirilmiştir. Kâinat âlemlerinin tümü; tek bir sınırsız akıl tarafından mutlak bir biçimde düzenlenen, birliktelik haline getirilmiş çok geniş bir işleyiş biçimidir. Evrensel yaratımın fiziksel, ussal ve ruhsal nüfuz alanları kutsal bir biçimde birbirleriyle ilişkilendirilmiştir. Kusursuz ve kusursuz olmayan nitelikler gerçek anlamıyla birbirleriyle iniltilidir; ve bu nedenle sınırlı evrimsel yaratılmış, Kâinatın Yaratıcısı'nın "Kusursuz olun, hatta benim olduğum kadar kusursuz olun" biçimindeki emrine itaat eden bir biçimde Cennet'e yükselebilir.

56:0.2 (637.2) Yaratımın çeşitli düzeylerinin tümü, Üstün Evren'e ait Mimarların tasarımlarında ve idaresinde bütünlenmiş bir nitelikte bulunmaktadır. Zaman-mekân fanilerinin kısıtlı

akılları, görünebilen uyumsuzluğu dışa vuran ve etkin eş güdümün var olmayışına işaret eden birçok sorun ve durumu açığa çıkarabilir; ancak evren olgular bütünüünün daha geniş ufuklarını gözlemlemeye yetkin olan, ve yaratıcı çeşitliliği simgeleyen temel bütünlüğü saptamaya ek olarak çeşitliliğin bu biçimde işleyişinin tümünü içine alan kutsal biricik bütünlüğün keşfedilme sanatında daha deneyimli olan bizim gibi unsurlar, evrensel yaratıcı enerjinin bu çok katmanlı dışavurumlarının tümü içinde sergilenen kutsal ve temel amacı daha iyi algılamaktadır.

1. Fiziksel Eş Güdüm

^{56:1.1 (637.3)} Fiziksel veya maddi yaratım sınırsız değildir; ancak bu yaratım, kusursuz bir biçimde eş güdümsel hale getirilmektedir. Orada kuvvet, enerji ve güç mevcut bulunmaktadır; ancak onların tümü köken bakımından birdir. Yedi aşkın-evren görünüşte ikircikli bir yapıya sahiptir; merkezi evren üç katmanlı bir niteliğe sahiptir; ancak Cennet tek bir oluşumdan meydana gelmiştir. Ve Cennet; geçmiş, şimdiki zaman ve gelecek biçiminde, maddi evrenlerin tümünün mevcut kaynağıdır. Ancak bu kâinatsal kapsamdaki türevsel yaratım bir *ebediyet* etkinliğidir; geçmiş, şimdiki zaman veya gelecek biçiminde hiçbir *zaman zarfında* ne mekân veya ne maddi kâinat, Işık Adası çekirdeğinden mevcudiyet kazanmamaktadır. Kâinatsal kaynak olarak Cennet, mekân ve zaman öncesi faaliyet göstermektedir; bu nedenle, onun türevsel yaratımları, mekân içinde nihai muhafızları ve zaman içinde açığa çıkarıcılarına ek olarak onların düzenleyicileri olan Koşulsuz Mutlak vasıtasıyla ortaya çıkmamış olsaydı, onlar zaman ve mekân tarafından belirlenen bir görüme sahip olacaktı.

56:1.2 (637.4) İlahi Mutlak maddi gerçekliğin tümünün seçkin bir üst denetimini gerçekleştirirken, Koşulsuz Mutlak fiziksel evreni korumaktadır; ve bu iki Mutlak işlevsel bir biçimde Evrensel Mutlak tarafından bütünleşmiştir. Maddi evrenin bu birbirini tamamlayan ilişkisi; maddi, morontia, absonit veya ruhsal bir biçimdeki kişiliklerin tümü tarafından, alt Cennet'i merkezine alan çekime karşı hilesiz maddi gerçekliğin tümünün gösterdiği karşılığın gözlenmesi vasıtasıyla, en iyi bir biçimde anlaşılabilir.

56:1.3 (638.1) Çekim bütünlüğü, evrensel ve değişmez nitelikte bulunmaktadır; saf-enerji karşılığı benzer bir biçimde evrensel ve kaçınılmazdır. Saf enerji (temel kuvvet) ve saf ruhaniyet, çekim karşısında bütünüyle önceden tepki gösteren bir nitelikte bulunmaktadır. Mutlaklıklar içinde içkin olan bu başat kuvvetler, kişisel olarak Kâinatın Yaratıcısı tarafından düzenlenmektedir; böylelikle saf enerji ve saf ruhaniyete ait Kâinatın Yaratıcısı'nın kişisel mevcudiyetine ek olarak onun aşkın maddi yerleşkesi içinde çekim merkezinin tümü, bu biçimde düzenlenmektedir

56:1.4 (638.2) Saf ruhaniyet, temel enerji sistemlerinin hepsinin kutsal ve yönlendirici yüksek denetiminin potansiyeli iken; saf enerji, birbiriyle ilgili, ruhaniyet olmayan işlevsel gerçekliklerin atasıdır. Ve, mekân boyunca dışa vurulmasına ek olarak zamanın devinimleri içinde gözlendiği biçimiyle oldukça çeşitli bir nitelikte bulunan bu gerçekliklerin ikisi de, Cennet Yaratıcısı'nın kişiliği içinde odaklanır. Onun içinde bu gerçeklikler — bütünleşmek durumunda olan bir biçimde — tekdir, çünkü Tanrı bir tekdir. Yaratıcı'nın kişiliği mutlak bir biçimde bütünleşmiştir.

56:1.5 (638.3) Yaratıcı olan Tanrı'nın sınırsız doğası içinde olası bir biçimde, fiziksel ve ruhsal biçimde gerçekliğin ikircikli bir yapısı kesinlikle mevcut bulunamaz; ancak Cennet Yaratıcısı'nın kişisel değerlerine ait sınırsız düzeyleri ve mutlak gerçeklikleri dışarıda tuttuğumuz an bizler, bu iki gerçekliğin mevcudiyetini deneyimler ve onların bütünüyle Cennet Yaratıcısı'nın kişisel mevcudiyetine karşılık gösterdiğini ayırt ederiz; onun içinde her şey bir bütün haline gelmektedir.

56:1.6 (638.4) Cennet Yaratıcısı'na ait sınırsız kişiliğin koşulsuz kavramsallaşmasından uzaklaştığınız an siz, AKLI; BEN biçimindeki İlk Kaynak ve Merkez olarak, kökensel nitelikteki tekil Yaratıcı kişiliğinin bu çifte evren dışavurumlarının sürekli bir biçimde genişleyen farklılaşmasının bütünleşmesine ait kaçınılmaz işleyiş biçimi şeklinde düşünmek durumundasınız.

2. Ussal Bütünlük

56:2.1 (638.5) Düşünce-Yaratıcısı; ruhaniyet dışavurumunu Söz-Evladı içerisinde gerçekleştirmekte olup, gerçeklik genişlemesine uçsuz bucaksız maddi evrenler içinde Cennet boyunca ulaşır. Ebedi Evlat'ın ruhsal dışavurumu, Sınırsız Ruhaniyet'in faaliyetleri vasıtasıyla yaratımının maddi düzeyleri ile ilişkilidir; aklın ruhaniyet-karşılık hizmeti vasıtasıyla ve aklın fiziksel-yönlendirici faaliyetleri içinde, İlahiyat'ın ruhsal gerçeklikleri ve İlahiyat'ın maddi dışavurumları birbirleriyle ilişkili hale getirilmiştir.

56:2.2 (638.6) Akıl, Sınırsız Ruhaniyet'in işlevsel kazanımıdır; bundan dolayı bu kazanım, potansiyel bakımından sınırsız ve bahşedilme bakımından evrenseldir. Kâinatın Yaratıcısı'nın

temel düşüncesi, Cennet Adası ve onun İlahiyat eşitine ek olarak ruhsal ve Ebedi Evlat biçiminde çifte dışavurum içerisinde ebedileştirir. Bu türden ebediyet gerçekliğinin ikircikliği; kaçınılmaz nitelikteki, Sınırsız Ruhaniyet biçiminde Tanrı'yı akıl içinde mümkün kılar. Akıl, ruhsal ve maddi gerçeklikler arasındaki iletişimin hayati kanalıdır. Maddi evrimsel yaratılmış, yalnızca aklın hizmeti vasıtasıyla ikamet eden ruhaniyeti algılayabilir ve onu kavrayabilir.

^{56:2.3 (638.7)} Bu sınırsız ve evrensel akıl, kâinatsal akıl olarak zaman ve mekân evrenleri içinde hizmet vermektedir; ve emir-yardımcı ruhaniyetlerinin ilkel hizmetinden bir evrenin baş yöneticisinin muhteşem aklına uzanan bir kapsamda bulunmasına karşın, bu kâinatsal akıl bile, zaman ve mekânın Yüce Akı ile sonuçsal olarak eş güdümsel hale getirilmiş ve Sınırsız Ruhaniyet'in her şeyi kapsayan aklıyla kusursuz bir biçimde ilişkilendirilmiş Yedi Üstün Ruhaniyet'in yüksek denetimi içinde gerektiği bir şekilde bütünleştirilmiştir.

3. Ruhsal Bütünleşme

^{56:3.1 (639.1)} Evrensel akıl çekimi, Sınırsız Ruhaniyet'in Cennet kişisel mevcudiyeti içinde merkezi bir konuma getirilmişken; benzer bir biçimde evren ruhaniyet çekimi, Ebedi Evlat'ın Cennet kişisel mevcudiyeti içinde odaklandırılmıştır. Kâinatın Yaratıcısı tekdir; ancak zaman-mekân bakımından o, saf enerji ve saf ruhaniyetin ikircikli olgular bütünlüğü içerisinde açığa çıkarılmıştır.

^{56:3.2 (639.2)} Cennet ruhaniyet gerçeklikleri benzer bir biçimde tekdir; ancak zaman-mekân durumları ve ilişkilerinin tümü içinde bu tek ruhaniyet, Ebedi Evlat'ın ruhaniyet kişilikleri ve

onun doğumlarına ek olarak Sınırsız ruhaniyet ve onun birliktelik içerisindeki yaratımlarının ruhaniyet kişilikleri ve etkinliklerine ait ikircikli olgular bütünü içinde açığa çıkarılmıştır; ve orada bunlara ek olarak, — saf-ruhaniyet nüvesel bölünmeleri olarak — birey-öncesi nitelikte bulunan Yaratıcı'nın bahsettiği Düşünce Düzenleyicileri ve diğer ruhaniyet birimleri şeklinde, hali hazırda üçüncü bir olgu bulunmaktadır.

56:3.3 (639.3) Ruhsal olgular bütünüyle karşılaştığınız veya ruhaniyet varlıklarıyla ilişkiye geçtiğiniz evren etkinliklerinin seviyesinden bağımsız olarak sizler; bu olgu ve unsurların hepsinin ruhaniyet olan Tanrı'dan, Ruhaniyet Evladı'nın ve Sınırsız Akıl Ruhaniyeti'nin hizmeti vasıtasıyla kökensel olarak ortaya çıktığının bilgisine sahip olabilirsiniz. Ve bu uçsuz bucaksız ruhaniyet, yerel evrenlerin yönetim merkezlerinden yönlendirilen bir biçimde zamanın evrimsel dünyaları içinde bir olgu olarak faaliyet göstermektedir. Yaratan Evlatlar'ın bu başkentlerinden, maddi akılların daha alt düzeyde bulunan ve evirilen seviyeleri için emir-yardımcı akıl-ruhaniyetlerinin hizmeti ile birlikte Kutsal Ruhaniyet ve Gerçekliğin Ruhaniyeti gelmektedir.

56:3.4 (639.4) Akıl, Yüce Varlık ile ilişki içerisinde ve kâinatsal akıl olarak Mutlak Akıl'a tabi olan bir biçimde daha bütünleşmiş bir halde iken; evrimsel dünyalara olan ruhaniyet hizmeti, yerel evrenlerin yönetim merkezleri içinde ikamet eden kişilikler içinde ve zaman-mekân ruhaniyet dışavurumlarının nihai bütünleşmesinin gerçekleştiği Ebedi Evlat'ın Cennet çekim döngüsü ile neredeyse kusursuz bir biçimde sonuçsal olarak ilişkilendirmiş baş yönetici konumunda bulunan Kutsal

Hizmetkârlar'ın bireyleri içinde daha doğrudan bir şekilde bütünleştirilmiştir.

56:3.5 (639.5) Kusursuzlaştırılmış yaratılmış mevcudiyeti; Cennet Kutsal Üçlemesi'nin bireylerinden biri tarafından gerçekleştirilen Kutsal Üçleme-öncesi ruhaniyet bahşedilmesinin bir nüvesinin bilinçli akıl ile birleşimi vasıtasıyla erişilir, idare edilir ve ebedi hale getirilir. Fani akıl, Ebedi Evlat ve Sınırsız Ruhaniyet'e ait Erkek ve Kız Evlatlar'ın yaratımıdır; ve kökeni Yaratıcı'dan gelen Düşünce Düzenleyicisi ile bu akıl bütünleştiğinde, evrimsel âlemlerin üç katmanlı ruhaniyet kazanımının bir parçası haline gelir. Ancak bu üç ruhaniyet dışavurumu; her ne kadar Ebedi Evlat ve Sınırsız Ruhaniyet'in Kâinatın Yaratıcısı haline Evrensel BEN'in gelmesinden önce bile ebediyeten onun mevcudiyeti içinde oldukça bütüncül bir nitelikte bulunduğu gibi, kesinlik unsurları içinde kusursuz bir biçimde bütünleşmiş hale gelir.

56:3.6 (639.6) Ruhaniyet her zaman ve nihai olarak, dışavurumu bakımından üç katmanlı ve kesin gerçekleşmesi bakımından Kutsal Üçleme ile bütünleşmiş bir hale gelmek zorundadır. Ruhaniyet, üç katmanlı bir dışavurum boyunca tek bir kaynaktan ortaya çıkmaktadır. Ve kesinlik bakımından Ruhaniyet; — kutsallık ile bir bütün haline gelme durumu olarak — ebediyet içinde Tanrı'yı bulmanın deneyimlendiği kutsal bütünleşme içinde, ve Yaratıcı'nın evrensel düşüncesine ait ebedi sözün sınırsız dışavurumunun sahip olduğu kâinat aklın hizmeti aracılığı içinde, bütüncül gerçekleşmesine erişmek zorunda olup bunu hali hazırda gerçekleştirir.

4. Kişilik Bütünleşmesi

56:4.1 (639.7) Kâinatın Yaratıcısı, kutsal bir biçimde bütünleşmiş bir kişiliktir; böylelikle, Yaratıcı'nın emrine itaat eden bir biçimde maddi faniler içinde ikamet etmek için Cennet'ten gönderilmiş Düşünce Düzenleyicileri'nin geldikleri istikamete geri dönme devinimi tarafından Cennet'e taşınan Kâinatın Yaratıcısı'nın yükseliş evlatlarının tümü, Havona'ya ulaşmalarından önce buna benzer bir biçimde tamamiyle bütünleştirilmiş kişilikler haline geleceklerdir.

56:4.2 (640.1) Kişilik içkin olarak, bileşen gerçekliklerinin tümünü bir araya getirmeyi amaçlar. Kâinatın Yaratıcısı olarak İlk Kaynak ve Merkez'in sınırsız kişiliği, Sınırsızlığın yedi bileşen Mutlaklık'ın tümünü bir araya getirir; Kâinatın Yaratıcısı'nın ayrıcalıklı ve doğrudan bir bahşedilmesi olarak fani aklın kişiliği benzer bir biçimde, fani yaratılmışın bileşen etkenlerini bir araya getirmenin potansiyelini elinde bulundurur. Yaratılmış kişiliğin tümünün bu türden bütünleştirme yaratıcılığı, onun yüksek ve ayrıcalıklı kökenine ait bir doğum izidir; ve bu yaratıcılık, yaratılmışın kişiliğinin Cennet üzerinde bulunan kişiliğin tümünün Yaratıcısı ile doğrudan ve devam eden ilişkisini sağlayan araçlar tarafından, kişilik döngüsü vasıtasıyla bu aynı köken ile olan koparılmaz nitelikteki iletişime dair ilave kanıttır.

56:4.3 (640.2) Her ne kadar, Yedi Katmanlılık'ın nüfuz alanlarından başlayarak yücelik ve nihayet boyunca Mutlak olan Tanrı'ya kadar uzanan bir kapsamda Tanrı mevcut bir durumda bulunsa da; Cennet üzerinde ve Yaratıcı olan Tanrı'nın kişiliği içinde merkezi bir şekilde konumlanan biçimde kişilik döngüsü, ussal mevcudiyetin tüm düzeylerine ek olarak kusursuz, kusursuzlaştırılmış ve kusursuzlaşmakta olan evrenlerin

âlemlerinin tümü içinde, yaratılmış kişiliklerinin tümünü içine alan bir kapsamda onlarla ilgili kutsal kişiliğin bu çeşitli dışavurumlarının tümüne ait tamamlanmış ve kusursuz bütünleşmeyi sağlamaktadır.

56:4.4 (640.3) Tanrı, evrenler için ve onlar içerisinde bizim tasvirlerimizin tümü şeklinde mevcut bulunurken; sizler ve Tanrı'yı tanıyan tüm diğer yaratılmışlar için kendisi, sizin ve onların Yaratıcısı olarak tekdir. Kişilik bakımından Tanrı çoğul olamaz. Tanrı, yaratılmışlarının her biri için Yaratıcı'dır; ve herhangi bir çocuğun birden fazla babaya sahip olması gerçek anlamıyla imkânsızdır.

56:4.5 (640.4) Felsefi, kâinatsal ve dışavurumların çeşitli seviyeleri ve yerleşkeleri bakımından sizler; çoğul İlahiyatlar'ın faaliyetlerini algılayabilir ve hatta gerçekte çoğul Kutsal Üçleme unsurlarının mevcudiyetini düşünmelisiniz; ancak merkezi evren boyunca her ibadet eden kişiliğe ait kişisel iletişimin ibadetsel deneyimi içinde Tanrı tekdir; buna ek olarak bütünleşmiş ve kişisel İlahiyat bizlerin Cennet ebeveyni, Yaratıcı olan Tanrı'sı, bahşedicisi, koruyucusu, ve yerleşik dünyalar üzerinde bulunan fani insandan başlayarak merkezi Işık Adası üzerindeki Ebedi Evlat'a uzanan bir kapsamda kişiliklerin tümünün Yaratıcısı'dır.

5. İlahiyat Bütünlüğü

56:5.1 (640.5) Cennet İlahiyatı'nın bölünmezliği olarak biricikliği, varoluşsal ve mutlaktır. Kâinatın Yaratıcısı, Ebedi Evlat ve Sınırsız Ruhaniyet biçiminde, İlahiyat'ın üç ebedi kişileşmesi mevcut bulunmaktadır; ancak Cennet Kutsal Üçlemesi içinde

onlar, *gerçekte* bölünmez ve bir bütün olarak tek bir İlahiyat'dır.

56:5.2 (640.6) Varoluşsal gerçekliğin kökensel Cennet-Havona düzeyinden iki alt bağımlı mutlak seviyesi farklılaşmış olup, orada Yaratıcı, Evlat ve Ruhaniyet sayısız kişisel birliktelikler ve alt bağımlı unsurların yaratımına katılmıştır. Ve her ne kadar bu konu ile ilgili olarak, nihayetin aşkın seviyeleri üzerinde absonit ilahiyat bütünleşmesini ele almaya girişmek uygun olmasa da; yaratımın çeşitli birimleri ve ussal varlıkların farklı düzeyleri için kutsallığın işlevsel bir biçimde içinde açığa vurulduğu çeşitli İlahiyat kişileşmelerinin bütünleyici faaliyetine ait bir takım niteliklere göz atmak mümkündür.

56:5.3 (640.7) Aşkın-evrenler içinde kutsallığın mevcut faaliyeti, — yerel evren Yaratan Evlatlar ve Ruhaniyetleri, aşkın-evren Zamanın Ataları, ve Cennet'in Yedi Üstün Ruhaniyeti olarak — Yüce Yaratanlar'ın işleyişsel faaliyetleri içinde etkin bir biçimde dışa vurulmuştur. Bu varlıklar, Kâinatın Yaratıcısı'na doğru iç doğrultuda hareket ederek Yedi Katmanlı Tanrı'nın ilk üç düzeyini meydana getirirler; ve Yedi Katmanlı Tanrı'nın bu bütüncül nüfuz alanı, evrim halindeki Yüce Varlık'ın deneyimsel ilahiyatının ilk seviyesinde eş güdüm faaliyeti içerisinde bulunmaktadır.

56:5.4 (641.1) Cennet üzerinde ve merkezi evren içinde İlahiyat bütünlüğü, mevcudiyetin bir gerçeğidir. Zaman ve mekânın evrim halindeki evrenleri boyunca İlahiyat bütünlüğü bir kazanımdır.

6. Evrimsel İlahiyat'ın Bütünleşmesi

56:6.1 (641.2) İlahiyat'ın üç ebedi bireyi; bölünmez İlahiyat olarak Cennet kutsal üçlemesi içerisinde faaliyet gösterdiği zaman, onlar kusursuz birlikteliği elde ederler; benzer bir biçimde onlar birliktelik halinde veya ikişerli topluluklar halinde yarattıkları zaman, kendilerine ait Cennet köken soyları kutsallığın niteliksel bütünlüğünü yansıtmaktadır. Buna ek olarak, zaman-mekân nüfuz alanlarına ait Yüce Yaratanlar ve İdareciler tarafından dışa vurulan bu kutsallığın amacı; evrenin kişisel olmayan enerji birlikteliğinin mevcudiyeti içerisinde deneyimsel İlahiyat'ın deneyimsel kişilik gerçeklikleri ile ancak yerinde bir biçimde bütünleşmeyle çözülecek olan bir gerçeklik gerilimini meydana getiren, deneyimsel yüceliğin egemenliğine ait bütünleştiren güç potansiyelini mevcut kılmaktadır.

56:6.2 (641.3) Yüce Varlık'ın kişilik gerçeklikleri; Cennet İlahiyatları'ndan kökenini almakta olup, dışsal Havona döngüsünün öncül dünyası üzerinde asli evrenin Yaratan kutsallıklarından gelen Her-Şeye-Gücü-Yeten Yücelik'in güç ayrıcalıkları ile bütünleşir. Yüce olan Tanrı bir birey olarak Havona içinde yedi aşkın-evrenin yaratılmasından önce mevcut bir konumda bulunmaktaydı; ancak kendisi bu süreç içerisinde yalnızca ruhsal düzeylerde faaliyet göstermiştir. Evrim halindeki evrenler içinde çeşitli kutsallık birleşimi vasıtasıyla Yücelik'in Her-Şeye-Gücü-Yeten kudretinin evrimi; Sınırsız Ruhaniyet'in sınırsız aklı içinde barınan potansiyeli Yüce Varlık'ın etkin işlevsel aklına eş zamanlı bir biçimde çeviren Yüce Akıl'ın araçları vasıtasıyla Havona içinde Yücelik'in ruhsal bireyi ile eş güdümsel halde görev yapan İlahiyat'ın yeni bir güç varlığını mevcut kılar.

56:6.3 (641.4) Yedi aşkın-evrene ait evrimsel dünyaların maddi akıl kazandırılmış yaratılmışları İlahiyat'ı yalnızca, Yüce Varlık'ın bu güç-kişilik birleşimi içinde evrimleşmesi faaliyetinde kavrayabilir. Mevcudiyetinin hiçbir seviyesi içerisinde Tanrı, bu türden bir düzey içerisinde yaşayan varlıkların kavramsal yetisini aşamaz. Fani insan gerçeğin tanınması, güzelliğin takdiri, iyiliğin ibadeti vasıtasıyla Tanrı'nın derin bir sevgi olduğuna dair kavrayışını geliştirir; ve bunun sonrasında o, ilahiyat seviyeleri içinde yükselerek Yücelik'in kavrayışına doğru ilerler. İlahiyat, güç bakımından bütünleşmiş bir biçimde bu şekilde kavranıldığında, bunun sonrasında yaratılmış anlayışı ve erişimi için ruhaniyet bakımından kişileştirilebilir.

56:6.4 (641.5) Yüceliş varlıkları, aşkın-evrenlerin başkentleri üzerinde Her Şeye Gücü Yeten'in kudretine ve Havona'nın dış döngüleri üzerinde Yücelik'in kişiliğine dair kavrayışa erişirken; gerçekte onlar, Cennet İlahiyatları'nı kesin bir biçimde bulacakları gibi Yüce Varlık'ı bulamayacaklardır. Altıncı-düzey ruhaniyetleri olarak kesinlik unsurları bile, Yüce Varlık'ı bulamamışlardır; buna ek olarak onların, yedinci-düzey ruhaniyet konumuna erişene ve Yücelik gerçek bir biçimde gelecek dış evrenlerin etkinlikleri içinde işlevsel bir konuma gelene kadar onu bulamayacakları muhtemeldir.

56:6.5 (641.6) Ancak yükseliş unsurları; Kâinatın Yaratıcısı'nı Yedi Katmanlı Tanrı'nın yedinci düzeyi olarak bulduklarında, evren yaratılmışları ile kişisel ilişkilerin *tüm* ilahiyat düzeylerine ait İlk Birey'in kişiliğine erişmiş olur.

7. Evrensel Nitelikteki Evrimsel Sonuçlar

56:7.1 (642.1) Zaman-mekân evrenleri içinde evrimin istikrarlı ilerleyişine, tüm us yaratılmışları için İlahiyat'ın sürekli bir biçimde genişleyen açığa çıkarışları eşlik eder. Bir sistem, takımyıldızı, evren, aşkın-evren veya asli evren içerisinde evrimsel ilerleyişin doruk noktasına olan erişim, yaratımın bu ilerleyen birimleri için ve onlar içerisinde ilahiyat faaliyetinin ilgili genişlemelerini simgeler. Ve kutsallığın kendisini gerçekleşmesine ait bu türden her yerel gelişime, yaratımın tüm diğer birimleri için genişlemiş ilahiyat dışavurumlarının oldukça kesin bir biçimde tanımlı olan belirli sonuçları eşlik eder. Cennet'ten dışarı doğru uzanan bir doğrultuda gerçekleştirilmiş ve erişilmiş evrimin her yeni nüfuz alanı, kâinat âlemlerinin tümü için deneyimsel İlahiyat'ın yeni ve genişlemiş bir açığa çıkarılışını oluşturmaktadır.

56:7.2 (642.2) Yerel bir evrenin birleşen parçaları, ışık ve yaşam içinde ilerleyen bir biçimde istikrara kavuşturulurken; Yedi Katmanlı Tanrı, artan bir şekilde dışa vurulan bir hale getirilir. Zaman-mekân evrimi bir gezegen üzerinde denetim içinde, — Yaratan Evlat-Yaratıcı Ruhaniyet birlikteliği olarak — Yedi Katmanlı Tanrı'nın ilk dışa vurulumu ile başlar. Işık içinde bir sistemin istikrara kavuşturulması ile birlikte bu Evlat-Ruhaniyet birlikteliği, faaliyetin bütünlüğüne erişir; ve bütün bir takımyıldızı böylece istikrara kavuşturulduğunda, Yedi Katmanlı Tanrı'nın ikinci fazı bu türden bir âlem boyunca daha etkin hale gelmektedir. Bir yerel evrenin tamamlanmış idari evrimine, aşkın-evren Üstün Ruhaniyetleri'nin yeni ve daha doğrudan hizmetleri eşlik eder; ve bu aşamada orada aynı zamanda, altıncı Havona döngüsünün dünyaları boyunca geçiş halinde iken yükseliş unsurunun Yüce Varlık'ı kavrayışıyla

sonuçlanan Yüce olan Tanrı'nın sürekli olarak genişleyen açığa çıkarılışı ve kendini gerçekleştirişi başlamaktadır.

^{56:7.3 (642.3)} Kâinatın Yaratıcısı, Ebedi Evlat ve Sınırsız Ruhaniyet ussal yaratılmışlar için deneyimsel ilahiyat dışavurumlarıdır; bu nedenle onlar, yaratımın tümünün akli ve ruhaniyet yaratılmışları ile olan kişilik ilişkilerinde benzer bir biçimde genişlememektedirler.

^{56:7.4 (642.4)} Yükseliş fanilerinin; kişisel varlıklar olarak bu ilahiyatları deneyimsel olarak ayırt etme ve onlar ile iletişime geçme düzeyine erişmek amacıyla yeterli bir biçimde ruhsal ve gerekli bir şekilde eğitilmiş hale gelmelerinden çok daha önce, İlahiyat'ın ilerleyen seviyelerine ait kişisel olmayan mevcudiyeti deneyimleyebilmelerinin olasılık dâhilinde bulunduğu belirtilmelidir.

^{56:7.5 (642.5)} Kutsallık dışavurumları tarafından mekânın her yeni yerleşimine ek olarak yaratımın bir birimi içindeki her yeni evrimsel erişime; yaratımın tümünün bu aşamadaki mevcut olan ve daha öncesinden gelen düzenlenmiş birimleri içerisinde İlahiyat'ın işlevsel açığa çıkarılışlarının eş zamanlı gerçekleşen genişlemeleri eşlik eder. Evrenlerin ve onların birleşen birimlerinin idari görevine ait bu yeni faaliyet girişimi, burada özetlenen işleyiş biçimi uyarınca her zaman tam olarak uygulanmayan bir görünüme sahip olabilir; çünkü bu girişim, yeni idari yüksek denetimin takip eden ve ilerleyen dönemleri için koşulları hazırlamak amacıyla idarecilerin gelişmiş topluluklarını gönderme uygulamasıdır. Nihai olan Tanrı bile, ı ışık ve yaşam altında istikrara kavuşturulmuş bir yerel evrenin daha sonraki aşamaları boyunca kendisine ait evrenlerin aşkın yüksek denetiminin işaretini önceden vermektedir.

56:7.6 (642.6) Zaman ve mekânın yaratımları ilerleyen bir biçimde evrimsel düzeyde istikrara kavuşturulurken, orada; Yedi Katmanlı Tanrı'nın ilk üç dışavurumunun karşılıksal çekilişi ile eş zamanlı gerçekleşen, Yüce olan Tanrı'nın yeni ve daha bütünsel faaliyetinin gözlenmekte olduğu bir gerçektir. Eğer Yüce olan Tanrı'nın zaman ve mekânın bu yaratılmışlarının doğrudan denetimini üstlendiği biliniyorsa, asli evren ışıık ve yaşam içinde istikrara kavuşturulmuş hale geldiğinde, kaldı ki eğer bu durum gerçekleşirse, bunun sonrasında Yedi Katmanlı Tanrı'nın Yaratan-Yaratıcı dışavurumlarının gelecekteki faaliyeti ne olacaktır? Zaman-mekân evrenlerinin bu düzenleyicileri ve önderleri, dışsal uzay içinde benzer etkinlikler için serbest mi bırakılacaklardır? Bizler bu soruların cevaplarını kesin olarak bilmemekteyiz; ancak biz, bu ve bu konu ile ilgili hususlar hakkında fikir yürütmekteyiz.

56:7.7 (643.1) Deneyimsel İlahiyat'ın sınırları Koşulsuz Mutlak'ın nüfuz alanlarına doğru dışarı doğrultuda genişlerken, Yedi Katmanlı Tanrı'nın geleceğin bu yaratılmışlarının daha önceki evrimsel çağları boyunca faaliyet göstereceğini öngörmekteyiz. Biz, Zamanın Ataları ve aşkın-evren Üstün Ruhaniyetleri'nin gelecek düzeyinin ne olacağının öngörüsüne dair ortak bir fikre sahip değiliz. Buna ek olarak biz, Yüce Varlık'ın burada yedi aşkın-evrenlerde olduğu gibi faaliyet gösterip göstermeyeceğine dair bir bilgiye sahip değiliz. Ancak hepimiz; Yaratan Evlatlar olarak Mikâiller'in bu dış evrenler içinde faaliyet gösterme nihai sonuna sahip olduklarını tahmin etmekteyiz. İçimizden bazıları, yardımcı Yaratan Evlatlar ve Kutsal Hizmetkârlar arasında daha yakın türden bir birlikteliğe gelecek çağların şahit olacağının görüşünü öne sürmektedir; bu türden yaratan birliğinin nihai bir doğaya ait yardımcı-yaratan

kimliğinin yeni birtakım dışavurumu ile sonuçlanabileceği bile mümkündür. Ancak biz, açığa çıkarılmamış geleceğin bu olasılıkları ile ilgili kesin hiçbir bilgiye gerçek anlamıyla sahip değiliz.

^{56:7.8 (643.2)} Buna rağmen bizler; zaman ve mekânın evrenleri içinde Yedi Katmanlı Tanrı'nın Kâinatın Yaratıcısı'na doğru ilerleyici bir yaklaşım sağladığının, ve bu evrimsel yaklaşımın deneyimsel bir biçimde Yüce olan Tanrı içinde bütünleştığının bilgisine sahibiz. Bizler, bu türden bir tasarımın dışsal evrenler içinde de varlığını devam ettirmek zorunda olduğunu öngörebiliriz; öte yandan, bu evrenler içinde herhangi bir zaman zarfında ikamet edebilecek varlıkların yeni düzeyleri, nihai seviyeler üzerinde ve absonit işleyiş biçimleri tarafından İlahiyat'a yaklaşmaya yetkin olabilirler. Kısacası bizler, dışsal uzayın gelecek evrenleri içinde işlerlik kazanabilecek ilahiyat yaklaşımının işleyiş biçimine dair en ufak bir kavrama sahip değiliz.

^{56:7.9 (643.3)} Yine de bizler, kusursuzlaştırılmış aşkın-evrenlerin; bahse konu dışsal uzay yaratımları içinde ikamet edebilecek olan bu varlıkların Cennet-yükseliş süreçlerinin bir şekilde birer parçaları olacaklarını öngörmekteyiz. Gelecek çağ içerisinde dışsal uzay unsurlarının; Yedi Üstün Ruhaniyet'in işbirliği ile veya onların iş birliği olmadan Yüce olan Tanrı tarafından idare edilen bir biçimde, yedi aşkın-evren vasıtasıyla Havona'ya yaklaşmalarını gelecek bir çağ içerisinde gözlemlememiz oldukça olasıdır.

8. Yüce Bütünleştirici

56:8.1 (643.4) Yüce varlık, fani insan deneyimi içinde üç katmanlı bir faaliyete sahiptir. Bunlardan ilki, Yedi Katmanlı Tanrı olarak zaman-mekân kutsallığının bütünleştiriciliğidir. İkincisi, sınırlı yaratılmışların gerçek anlamda kavrayabileceği en üst düzey İlahiyat olmasıdır. Üçüncüsü ise onun; absonit akıl, ebedi ruhaniyet ve Cennet kişiliğinin eşliğinde mevcut olan aşkın deneyime insanın ulaşabileceği tek doğrultu niteliğinde bulunmasıdır.

56:8.2 (643.5) Yerel evrenler içinde doğmuş, aşkın-evrenlerde yetişmiş ve merkezi evrende eğitilmiş olan yükseliş unsurları, kişisel deneyimleri içerisinde; Yücelik içinde bir bütün haline gelen Yedi Katmanlı Tanrı'nın zaman-mekân kutsallığının kavranışına dair potansiyelin tümü ile bütünleşir. Kesinlik unsurları, kökensel âlemlerinin aksine, aşkın-evrenler içerisinde sıralı bir biçimde faaliyet gösterir; böylelikle onlar, olası yaratılmış deneyimin yedi katmanlı çeşitliliğine dair bütünlük sağlanana kadar deneyimlerinin üstüne deneyim katmış olurlar. İkamet eden Düzenleyiciler'in hizmeti vasıtasıyla kesinlik unsurlarının Kâinatın Yaratıcısı'nı *bulmaları* mümkün kılınmıştır; ancak deneyimin bahse konu işleyiş biçimleri vasıtasıyla bu türden kesinlik unsurları Yüce Varlık'ı gerçek anlamıyla *bilmeye* erişir, ve dışsal uzayın gelecek evrenleri içinde ve bu evrenler için Yüce İlahiyat'ın hizmetleri ve *açığa çıkarılışlarını* gerçekleştirmenin nihai sonuna sahip olurlar.

56:8.3 (644.1) Yaratıcı olan Tanrı ve onun Cennet Evlatları'nın bizler için yaptıkları karşısında hepimizin bu yapılanların aynısını, ortaya çıkmakta olan Yüce Varlık'ta ve onun için ruhaniyet içinde gerçekleştirmenin olanağına sahip olduğumuzu

unutmayınız. Evren içinde derin sevgi, sevinç, ve hizmetin deneyimi karşılıklıdır. Yaratıcı olan Tanrı, kendisinin bahsettiği şeyleri evlatlarının tekrar kendilerine geri getirmesine ihtiyacı yoktur; ancak onlar, bahşedilenler karşılığında tüm kazanımlarını akranlarına ve evrim halindeki Yüce Varlık’a aktarmaktadırlar (veya bunu gerçekleştirebilirler).

56:8.4 (644.2) Yaratımsal olgular bütünüünün tümü, atasal yaratan-ruhaniyet etkinliklerinin yansımasıdır. İsa şu sözleri dile getirmiştir ve bu ifadeler tamamıyla doğruluk taşımaktadır: “Evlat yalnızca, gördüğü Yaratıcı’nın faaliyetlerinin aynısını gerçekleştirmektedir.” Zaman içinde siz faniler, Yücelik’in akranlarınıza olan açığa çıkarılışlarına başlayabilirsiniz; ve siz, Cennet doğrultusunda yükselirken bu açığa çıkarılışın kapsamını artan bir biçimde arttırabilirsiniz. Ebediyet içerisinde sizlerin, yüce düzeylerde — hatta nihai düzeyde bile — yedinci-düzey kesinlik unsurları olarak evrimsel yaratılmışların bu Tanrı’sının artan bir biçimde açığa çıkarılışını gerçekleştirmenize izin verilebilir.

9. Evrensel Nitelikteki Mutlak Bütünlük

56:9.1 (644.3) Koşulsuz Mutlak ve İlahi Mutlak, Evrensel Mutlak içerisinde bütünleşmiştir. Bu Mutlaklıklar; Nihayet içinde eş güdümsel hale getirilir, Yücelik içinde belirlenir, ve Yedi Katmanlı Tanrı içerisinde zaman-mekân bakımından değişikliğe uğratılır. Alt-sınırsızlık seviyeleri üzerinde üç mutlaklık mevcut bulunmaktadır; ancak sınırsızlık içerisinde onlar *bir tek* olarak gözlemlenir. Cennet üzerinde İlahiyat’ın üç kişilikleşmesi mevcut bulunmaktadır, ancak Kutsal Üçleme içerisinde onlar *tekdir*.

56:9.2 (644.4) Üstün evrenin temel felsefi önermesi şudur: Mutlak (sınırsızlık içinde bir bütün olarak üç Mutlak) Kutsal Üçleme'den önce mevcut bulunmakta mıydı? Ve Mutlak, Kutsal Üçleme'nin atası mıdır? Veya Kutsal Üçleme mi Mutlak'ın atasıdır?

56:9.3 (644.5) Koşulsuz Mutlak, Kutsal Üçleme'den bağımsız olan bir kuvvet mevcudiyeti midir? İlahi Mutlak'ın kişiliği, Kutsal Üçleme'nin sınırsız faaliyetine mi işaret etmektedir? Ve Evrensel Mutlak, Kutsal Üçlemeler'in bir Kutsal Üçlemesi olarak, Kutsal Üçleme'nin nihai faaliyeti midir?

56:9.4 (644.6) İlk bakışta, — Kutsal Üçleme'nin bile atası biçiminde — her şeyin kökeni olarak Mutlak'ın bir kavramsal düşüncesi, tutarlığın sağlanışını ve felsefi bütünlüğün geçici bir tatminini sağlıyor görünebilir; ancak bu türden her çıkarım, Cennet Kutsal Üçlemesi'nin ebediyeti tarafından geçersiz kılınmaktadır. Bizler; doğaları ve mevcudiyetleri bakımından Kâinatın Yaratıcısı ve onun Kutsal Üçleme birlikteliklerinin ebedi olduklarının bilgisini almış olup ve biz bu gerçekliğe inanmaktayız. Bu gerçekliğin sonrasında orada yalnızca tek bir tutarlı felsefi çıkarım bulunmaktadır ve o ise; Mutlak'ın tüm evren usları için, evrenler arası veya evrenler dışı temel ve başat mekân durumlarının tümü kapsamında Kutsal Üçleme'nin (Kutsal Üçlemeler'in) kişilik-dışı ve eş güdümsel tepkisi olduğudur. Asli evrenin tüm kişilik unsurları için Cennet Kutsal Üçlemesi sonsuza kadar; kişilik kavrayışı ve yaratımın kendisini gerçekleştirmesine ait bütün işlevsel amaçlar için, kesinlik, ebediyet, yücelik ve ebediyet içinde mutlak nitelikte yerini almaktadır.

56:9.5 (644.7) Yaratılmış akılları bu sorunu irdelerken, Evrensel BEN'in nihai düşüncesini Kutsal Üçleme ve Mutlak'ın başat nedeni ve koşulsuz kaynağı olarak değerlendirmeye yönelmektedirler. Bu nedenle biz Mutlak'ın kişisel bir kavrayışını sunmayı arzuladığımızda, Cennet Yaratıcısı'na dair düşüncelerimize ve nihai çıkarımlarımıza tekrar başvurmaktayız. Bu aksi durumda kişilik-dışı konumda bulunan Mutlak'ın kavrayışını önermeyi veya ona dair bilinci arttırmayı arzuladığımızda, Kâinatın Yaratıcısı'nın mutlak kişiliğin deneyimsel Yaratıcısı olduğu gerçeğine geri dönmekteyiz; Ebedi Evlat Mutlak Birey'dir, ancak bu Evlat Mutlak'ın kişilikleşmesi olarak deneyimsel anlamda bu nitelikte bulunmamaktadır. Ve bunun sonrasında bizler; — Kutsal Üçlemeler'in Kutsal Üçlemesi olarak — yüceliğin, nihayetin ve sınırsızlığın bütünleşmiş ve eş güdümsel hale getirilmiş İlahiyat birlikteliklerine ait kişilik-dışı etkinliklerinin dışı vurulan mevcudiyetine dair evren ve evren dışı olgular bütününü meydana getiren bir biçimde Evrensel Mutlak'ı görürken, İlahi Mutlak'ın deneyimsel kişilikleşmesi içinde sonuçlanan bir kavram niteliğinde deneyimsel Kutsal Üçlemeler'i tasavvur etmeye devam ederiz.

56:9.6 (645.1) Yaratıcı olan Tanrı, sınırlı olandan sınırsız seviyeye kadar tüm düzeyler üzerinde kavranabilir; ve her ne kadar Cennet'ten başlayarak evrimsel dünyalara kadar onun yaratılmışları kendisini daha önceden kavramış olsalar da, yalnızca Ebedi Evlat ve Sınırsız Ruhaniyet kendisini sınırsız olarak bilmektedir.

56:9.7 (645.2) Ruhsal kişilik yalnızca Cennet üzerinde mutlaktır; ve Mutlak'ın kavramı sadece sınırsızlık içinde koşulsuzdur.

İlahiyat mevcudiyeti, yalnızca Cennet üzerinde mutlakdır. Buna ek olarak Tanrı'nın açığa çıkarılışı; onun gücü Koşulsuz Mutlak'ın mekân güç etkisi içinde deneyimsel bir biçimde sınırsız hale gelene, onun kişilik dışavurumu deneyimsel olarak İlahi Mutlak'ın dışa vurulmuş mevcudiyeti içinde sınırsız bir konumda olana, ve sınırsızlığın bu iki potansiyeli Evrensel Mutlak içinde gerçek-oluşumuyla-bütünleşene kadar, Tanrı'nın açığa çıkarılışı her zaman kısmi, göreceli ve ilerleyen bir nitelikte bulunmak zorundadır.

56:9.8 (645.3) Ancak alt-sınırsızlık düzeylerin ötesinde üç Mutlaklık; *bir bütün* olup, böylelikle, sınırsızlığın bilincini mevcudiyetin herhangi bir başka düzeyinin bireysel olarak kendiliğinden gerçekleştirmesinden bağımsız bir biçimde sınırsız nitelikte İlahiyat'ın-kendini-gerçekleştirmesidir.

56:9.9 (645.4) Her ne kadar diğer ebediyet, — bir ebedi sınırsızlık olarak — bir sınırsız ebediyet içinde içkin olan deneyimsel potansiyellerin bireysel gerçekleştirilişinin deneyimlenmesini gerektirebilse de; ebediyet içindeki deneyimsel düzey, sınırsızlığın deneyimsel birey bilinci anlamına gelmektedir.

56:9.10 (645.5) Ve Yaratıcı olan Tanrı, kâinat âlemlerinin tümü boyunca ussal yaratılmışlar ve ruhaniyet varlıklarının hepsi için İlahiyat ve gerçekliğin bütün dışavurumlarına ait kişisel kaynaktır. Kişilikler olarak, mevcut an içerisinde veya ebedi geleceğin ilerleyen evren deneyimleri içinde; Yedi Katmanlı Tanrı'ya erişimi gerçekleştirmiş olmanızdan, Yüce olan Tanrı'yı kavramış olmanızdan, Nihai olan Tanrı'yı bulmuş olmanızdan veya Mutlak olan Tanrı'nın kavramını algılamaya girişmiş olmanızdan bağımsız olarak, — evren kişiliklerinin tümünün Cennet Yaratıcısı niteliğinde — ebedi Tanrı'yı

yeniden keşfetmiş bir biçimde, yeni deneyimsel düzeyler üzerinde sahip olduğunuz her serüvenin tamamlanmasında deneyimleyeceğiniz ebedi memnuniyeti keşfedeceksiniz.

56:9.11 (645.6) Kâinatın Yaratıcısı; — koşulsuz Gerçeklik niteliğinde — mutlak değerler ve anlamların nihayet-sonrası bütünlüğü içinde yüce ve hatta nihai bir biçimde deneyimlenmesi gereken, evren bütünlüğünün açıklamasıdır.

56:9.12 (645.7) Üstün Kuvvet Düzenleyicileri; enerjilerinin Kâinatın Yaratıcısı'nın Cennet çekimine karşılık veren bir hale gelmesi için, mekân üzerinde hareket eder ve onları harekete geçirir; ve bunun sonrasında, olası tüm kutsallık nitelikleri içerisinde Yaratıcı gibi olmak için Cennet Yaratıcısı'nın ruhaniyetini kendileri üzerine alan ve bunu takiben Yaratıcı'ya yükselen ussal yaratılmışların içinde evrimleştiği yerleşik evrenlere doğru çekime-karşılık veren bu kuvvetleri düzenleyen Yaratan Evlat'lar buraya gelmektedir.

56:9.13 (645.8) Mekân boyunca Cennet yaratıcı kuvvetlerinin sürekli bir biçimde devam eden ve genişleyen ilerleyişi; Kâinatın Yaratıcısı'na ait çekim kapsamının sürekli bir biçimde genişleyen nüfuz alanına ek olarak, Tanrı'yı derin bir biçimde sevebilen, onun tarafından derin sevgiyle sevilebilen, ve böylelikle Tanrı'yı bilen hale gelerek Cennet'e erişmek ve Tanrı'yı bulmayı tercih edebilmek olarak onun gibi olmayı seçebilen ussal yaratılmışların çeşitli türlerine ait sonu olmayan çoğalımlarına işaret eden bir görüntüye sahiptir.

56:9.14 (646.1) Kâinat âlemlerinin tümü hep birlikte bütünleşmiştir. Tanrı, güç ve kişilik bakımından tekdir. Orada, enerjinin tüm seviyeleri ve kişiliğin tüm fazlarının eş güdümü bulunmaktadır.

Kavramsal ve gerçeklik bakımından felsefi ve deneyimsel olarak şeylerin ve varlıkların tümü, Cennet Yaratıcısı'nda merkezi olarak konumlanmaktadır. Tanrı her şey ve her şeyim içindedir; hiçbir şey veya varlık onun dışında var olamaz.

10. Gerçeklik, Güzellik, İyilik

^{56:10.1 (646.2)} Işık ve yaşam içinde istikrara kavuşturulmuş dünyalar birinci aşamadan yedinci çağa doğru ilerlerken, onlar; Yaratıcı Evlat'ın hayranlığından başlayarak onun Cennet Yaratıcısı'na olan ibadete uzanan kapsam dâhilinde, Yedi Katmanlı Tanrı'nın gerçekliğinin farkındalığını birbirini takip eden bir biçimde kavramaktadırlar. Bu türden bir dünyanın devam eden yedinci aşaması boyunca sürekli bir biçimde gelişen faniler, Yüce olan Tanrı'nın bilgisi içinde yetişirler; bunun karşısında onlar, Nihai olan Tanrı'nın gelecekteki hizmetine dair gerçekliği bulanık bir kesinlikte algırlar.

^{56:10.2 (646.3)} Bu muhteşem çağ boyunca sürekli bir biçimde gelişen fanilerin başlıca gayesi, — gerçeklik, güzellik ve iyilik olarak — İlahiyat'ın kavranabilen etkenlerinin daha iyi ve daha bütüncül farkındalığına ulaşma arayışıdır. Bu arayış, insanın Tanrı'yı akıl, madde ve ruhaniyet içinde kavrama çabasını yansıtmaktadır. Ve fani bu arayışını sürdürürken, kendisini artan bir biçimde felsefe, kâinat bilimi ve kutsallığın deneyimsel çalışmasıyla içli dışlı hale gelmiş bir biçimde bulur.

^{56:10.3 (646.4)} Siz felsefeyi bir şekilde algılamaktasınız; kutsallığı ibadet, toplumsal hizmet ve kişisel nitelikteki ruhsal deneyim içinde kavramaktasınız; ancak kâinat bilimi olarak güzelliğin arayışını hepiniz, çok sık bir biçimde insanın olgunlaşmamış sanatsal çabalarının çalışmalarıyla kısıtlamaktasınız. Sanat

olarak güzellik büyük ölçüde zıtlıkların bütünleşmesi durumudur. Çeşitlilik, güzelliğin kavramı için hayati derecede önemlidir. Güzel sanatların doruk noktası olarak yüce güzellik, Yarat n ve yaratılmışın kâinatsal uç unsurlarına ait enginli in b t nle mesine dair olaylar dizisidir. Yaratılmışın Yarat n gibi kusursuz hale gelmesi olarak, insan'ın Tanrı'yı bulması ve Tanrı'nın insanı bulması; kâinatsal sanatın doruk noktasına olan erişim niteliğinde yüce bir şekilde güzel olanın ulvi kazanımıdır.

56:10.4 (646.5) Bu nedenle tanrı tanımamazlık olarak maddiyat, güzelliğin sınırlı nitelikteki en yüksek teza ı biçiminde  irkinli in doruk noktasına çıkarılmasıdır. En yüksek güzellik, mevcudiyet-öncesi uyumlu gerçeklikten doğan  e itlili in b t nl  ne ait toplu görünümden meydana gelmektedir.

56:10.5 (646.6) D   n  e ait kâinatsal düzeylerin erişimi  u nitelikleri kapsamaktadır:

56:10.6 (646.7) 1. *Merak*. Uyum için açlık ve güzelliğe duyulan susuzluk. Uyumlu kâinat ilişkilerin yeni düzeylerini keşfetmek için kararlı girişimler.

56:10.7 (646.8) 2. *Estetiksel takdir*. G zelli e karşı duyulan derin sevgiye ek olarak, gerçekliğin tüm düzeyleri üzerinde yaratıcı dı avurumların hepsinin sanatsal niteliğine dair sürekli gelişen beğeni.

56:10.8 (646.9) 3. *Etiksel hassasiyet*. Gerçekliğin farkındalığı boyunca güzelliğin takdiri, tüm varlıklar ile olan  lahiyat ilişkileri içinde kutsal iyiliğin tanınması üzerinde etkide bulunan koşullara dair ebedi durumun hissiyatına

götürmektedir; ve böylece kâinat bilimi bile — Tanrı bilinci olarak — kutsal gerçeklik değerlerinin arayışıyla sonuçlanmaktadır.

56:10.9 (646.10) Işık ve yaşam içinde istikrara kavuşturulan dünyalar gerçeklik, güzellik ve iyilik ile oldukça bütüncül bir biçimde ilgilidir; çünkü bu nitelik değerleri, zaman ve mekânın âlemleri ile İlahiyat'ın açığa çıkarılışını bütünleştirmektedir. Ebedi gerçekliğin anlamları, fani insanın ussal ve ruhsal doğaları için birleşik bir etkide bulunmaktadır. Evrensel güzellik, kâinatsal yaratımın uyumlu ilişkileri ve ahenkleri ile bütünleşmektedir; bu durum daha ayırt edilen bir biçimde ussal çekim niteliğinde olup, ve maddi evrenin bütünleşmiş ve uyumlu hale gelmiş kavrayışına götürmektedir. Kutsal iyilik, içinde algılanacak ve insan kavrayışının ruhsal düzeyinin bahse konu eşiğine yükseltilecek sınırlı aklın sınırsız değerlerinin açığa çıkarılışını yansıtmaktadır.

56:10.10 (647.1) Gerçeklik, dinin ussal oluşumunu sunan bir biçimde bilim ve felsefenin temelidir. Güzellik, insan deneyimin tümüne ait sanata, müziğe ve anlamlı ahenklere zemin hazırlamakta ve onların tümünü desteklemektedir. İyilik, — deneyimsel kusursuzluk-açlığı niteliğinde — etik değerlerin, ahlakın ve dinin algılanışıyla bütünleşir.

56:10.11 (647.2) Güzelliğin mevcudiyeti, ilerleyici evrimin Yüce Aklın hâkimiyetine işaret etmesi gibi aynı kesinlikte takdir edici yaratıcı aklın varlığını gösterir. Güzellik, mevcudiyet-öncesi ve ebedi bir bütünlükten kaynaklanan her şeyin olgular bütünlüğünün gerçekliğine ait uçsuz bucaksız çeşitliğinin uyumlu zaman-mekân birleşimine dair ussal tanımadır.

56:10.12 (647.3) İyilik, kutsal kusursuzluğun çeşitli düzeylerine ait göreceli değerlerin akli tanınmasıdır. İyiliğin tanınması, iyilik ve kötülüğü ayırt etme yetkinliğine sahip bir kişisel akıl biçiminde, ahlaki düzeyin bir akli anlamına gelmektedir. Ancak büyüklük biçiminde iyiliğe sahip olma, gerçek kutsallık erişiminin bir ölçüsüdür.

56:10.13 (647.4) *Gerçek ilişkilerin* tanınması, gerçek ve yanlış ayırt etmeye yetkin bir akıl anlamına gelmektedir. Urantia'nın insan akıllarını meydana getiren Gerçekliğin bahşedilmiş Ruhaniyeti, — Tanrı doğrultusunda ebedi yükseliş içinde eş güdüm haline getirilirken her şeyin ve her varlığın yaşayan ruhaniyet ilişkileri olarak — hataya yer bırakmayan bir biçimde gerçekliğe karşılık vermektedir.

56:10.14 (647.5) Her elektrona, her düşünceye veya her ruhaniyete ait her bir dürtü, evrenin bütünü içinde faaliyet halinde olan bir birimdir. Yalnızca günah tecrit altına alınmış olup, kötülük akli ve ruhsal düzeyler üzerinde çekime karşı gelmektedir. Evren bir bütündür; hiçbir şey veya varlık tecrit içinde var olamaz veya yaşayamaz. Bireyin kendisini gerçekleştirmesi eğer toplum karşısı bir nitelikte bulunuyorsa potansiyel olarak kötülüğü beraberinde getirir. Kâinatsal toplumsallaşma, bireysel bütünleşmenin en yüksek türüdür. İsa şunu ifade etmiştir: “Sizlerin en büyük olanının herkesin hizmetkârı olmasına izin verin.”

56:10.15 (647.6) İnsanın aklın, maddenin ve ruhaniyetin evrenine olan ussal yaklaşımı biçiminde — gerçeklik, güzellik, iyilik bile kutsal ve yüce olan bir *nihai amacın* bütünleşmiş tek bir kavramı haline gelmek zorundadır. Fani kişilik madde, akıl ve ruhaniyet ile insan deneyimini bütünleştirirken; aynı şekilde bu

kutsal ve yüce nihai amaç, Yücelik içinde güç-ile-bütünleşen bunun sonrasında ise baba sevgisinin bir Tanrı'sı olarak kişilikleşen hale gelmektedir.

56:10.16 (647.7) Herhangi bir bütünlük için onu bir araya getiren bileşenlerin ilişkisine dair kavrayışın tümü, bütün ile bu bileşenlerin bütüncül ilişkisine dair bir anlayış derinliğini gerektirmektedir; ve evren içinde bu durum, Yaratıcı Bütünlük ile yaratılmış bileşenlerin ilişkisi anlamına gelmektedir. İlahiyat böylelikle, evrensel ve ebedi erişimin amacı niteliğinde hatta sınırsız bile olarak aşkın hale gelmektedir.

56:10.17 (647.8) Evrensel güzellik, maddi yaratım içerisinde Cennet Adası'nın yansımasının tanınmasıdır; bunun karşısında ebedi gerçeklik ise, kendilerini fani ırklara bahşetmekle kalmayan aynı zamanda sahip oldukları Gerçekliğin Ruhaniyeti'ni insan toplulukların tümüne bile aktaran Cennet Evlatları'nın özel hizmetidir. Kutsal iyilik, Sınırsız Ruhaniyet'in çok katmanlı kişiliklerine ait sevgi dolu hizmet içinde daha bütüncül bir biçimde gösterilmiştir. Ancak bu üç niteliğin toplamı olarak derin sevgi, kendisine ait ruhaniyet Yaratıcısı olarak insanın Tanrı'nın algısıdır.

56:10.18 (648.1) Fiziksel madde, mutlak İlahiyatlar'ın Cennet enerji-ışılımasına ait zaman-mekân gölgesidir. Gerçek anlamlar, — yüce kavramların zaman-mekân kavrayışı olarak — İlahiyat'ın ebedi sözünün fani-us sonuçlarıdır. Kutsallığın iyilik değerleri, evrimsel âlemlerin sınırlı zaman-mekân yaratılmışları için Evrensel, Ebedi ve Sınırsızlık'ın ruhaniyet kişiliklerine ait bağışlayıcı hizmetlerdir.

56:10.19 (648.2) Kutsallığın bu anlamlı kişilik değerleri; kutsal derin sevgi olarak, her kişisel yaratılmış ile Yaratıcı'nın ilişkisi içinde bir araya gelmektedir. Onlar, Evlat ve onun Evlatları içinde kutsal bağışlama olarak eş güdümsel hale gelmiştir. Onlar niteliklerini, zamanın evlatları için sevgi dolu bağışlamanın temsili biçiminde kutsal hizmet olarak Ruhaniyet ve kendi ruhaniyet evlatları vasıtasıyla dışa vururlar. Bu üç kutsallık başlıca olarak güç-kişilik birleşimi niteliğinde Yüce Varlık tarafından dışa vurulur. Onlar, yedi yükseliş seviyesi üzerinde kutsal anlamlar ve değerlerin yedi farklı birlikteliği içinde Yedi Katmanlı Tanrı tarafından çeşitli biçimlerde gösterilmiştir.

56:10.20 (648.3) Sınırlı insan için gerçeklik, güzellik ve iyilik kutsallık gerçekliğinin bütüncül açığa çıkarılışı ile bütünleşmektedir. İlahiyat'ın bu derin sevgi kavrayışı ruhsal dışavurumunu Tanrı'yı tanıyan fanilerin yaşamında bulur. Orada; ussal barış, toplumsal ilerleyiş, ahlaki tatmin, ruhsal neşe ve kâinatsal bilgelik biçiminde kutsallığın meyveleri yetişmektedir. Işık ve yaşamın yedinci aşamasında bulunan bir dünya üzerindeki gelişmiş faniler, evren içinde derin sevginin en büyük şey olduğunu öğrendiler — ve onlar Tanrı'nın derin sevgi olduğunu bilmektedirler.

56:10.21 (648.4) Derin sevgi başkalarına iyilik yapma arzusudur.

56:10.22 (648.5) [Nebadon Açığa Çıkarım Birliği'nin talebi üzerine, ve Urantia'nın vekil Gezegenel Prens'i olan belirli bir Melçizedek ile iş birliği içerisinde, Urantia üzerinde ziyarette bulunun bir Kudretli İletici tarafından sunulmuştur.]

56:10.23 (648.6) Evrensel Bütünlük üzerine bu makale; on iki unsurdan oluşan ve Mantutia Melçizedek'in yönlendirmesi altında hareket eden Nebadon kişiliklerinin bir heyeti tarafından bir topluluk olarak desteklenen biçimde, çeşitli yazarlar tarafından oluşturulmuş bir sunumlar dizisinin yirmi beşinci anlatımıdır. Biz; Urantia zamanının 1934 yılında üst unsurlarımız tarafından resmi olarak onaylanan bir işleyiş biçimi vasıtasıyla, bu anlatımları kâğıda döküp İngilizce dilinde yazıya geçirdik.

URANTİA'NIN KİTABI'NA

Kısım III. Urantia'nın Tarihi

57. Makale Urantia'nın Kökeni

57:0.1 (651.1) URANTİA'nın ataları ve onun öncül tarihi hakkındaki kayıtları için Jerusem'in arşivlerinden alıntıları sunarken, — yılda 365¼ günün mevcut artık yıl takvimi biçiminde — şimdiki var olan kullanımının ölçülerinde zamanı hesaplamamız konusunda yönlendirilmekteyiz. Bir kural olarak, her ne kadar kayıtlara geçmişse de, kesin yıl sürelerinin belirtilmesine girişilmeyecektir. Biz, bu tarihsel gerçeklerin sunulması için daha iyi yöntem olarak yaklaşık olarak en yakın ondalık sayıları kullanacağız.

57:0.2 (651.2) Bir veya iki milyon yıl önceki bir olayı belirtirken, biz bu türden bir oluşumun; Hristiyan dünyalarının kullandığı takvim döneminin yirminci yüzyılının ilk on yıllarından başlayarak yıl sayılarının geriye doğru sayılmasına dair tarihi kastetmekteyiz. Biz oldukça uzak bir geçmişte gerçekleşen bu

olayları; böylelikle binli, milyonlu ve trilyonlu dönemler halinde bile ortaya çıkan süreçler içinde gerçekleşmiş bir biçimde tasvir edeceğiz.

1. Andronover Nebulası

57:1.1 (651.3) Urantia'nın kökeni güneşinizden kaynaklanmakta, güneşinizin kökeni ise; Neadon yerel evreninin fiziksel kuvvet ve maddi oluşumunun bir bileşen parçası olarak bir süre zarfında bir kere düzenlenmiş olan Andronover nebulasının çok çeşitli doğumlarından biridir. Ve bu büyük nebula'nın kökenini çok uzun seneler önce, Orvonton aşkın-evreni içindeki mekânın evrensel kuvvet-etkisinden kaynağını almıştır.

57:1.2 (651.4) Bu oluşumun başladığı zaman zarfında Cennet'in Birincil Üstün Kuvvet Düzenleyicileri uzun süreçler boyunca; Andronover nebulası olarak daha sonra düzenlenmiş, mekân-enerjilerinin bütüncül denetimi içinde bulunmaktaydılar.

57:1.3 (651.5) 987.000.000.000 yıl önce, birliktelik içerisindeki kuvvet düzenleyicisi ve bunun sonrasında Uversa'dan gelen Orvonton dizilerinin 811.307'inci faal denetim unsuru Zamanın Ataları'na; o zamana göre Orvonton'un doğu bölgesi olan, belirli bir birim içinde maddileşme olgusunun başlaması için mekân koşullarının uygun olduğunun bilgisini vermiştir.

57:1.4 (651.6) 900.000.000.000 yıl önce orada, Uversa arşivlerinin doğruladığı bir biçimde; 811.307'inci denetim unsuru tarafından daha önceden belirlenen bölgeye bir kuvvet düzenleyicisinin ve görevlisinin gönderilmesini resmen onaylaması için aşkın-evren hükümetine, Uversa Eşitlik Heyeti

tarafından bir iznin verildiği kaydedilmiştir. Orvonton makamları, bu olası evrenin ilk kâşifini; yeni bir maddi yaratımın düzenlenmesi için göreve çağıran Zamanın Ataları'nın hükmünün uygulaması için görevlendirilmiştir.

57:1.5 (652.1) Bu iznin kaydı, kuvvet düzenleyicisi ve görevlisinin; Orvonton içinde yeni bir fiziksel yaratımın ortaya çıkmasıyla sonuçlanacak bu çok uzun süren etkinliklere daha sonrasında katılacakları yer olan, doğu mekân bölgesi doğrultusunda uzun süreli seyahatleri için Uversa'dan çoktan ayrılmış olduklarını belirtmektedir.

57:1.6 (652.2) 875.000.000.000 yıl önce, 876.926'ıncı devasa Androvener nebulası yetkin bir biçimde oluşturulmuştur. Yalnızca kuvvet düzenleyicisi ve birliktelik görevlisinin mevcudiyeti, mekânın bu geniş kasırgasına şeklinde nihai olarak büyüyecek enerji hortumunun başlatılması için yeterliydi. Bu türden nebulasal döngülerin başlatılmasından sonra yaşayan kuvvet düzenleyicileri bu oluşumu, döngüsel daire düzleminin doğru açılarında sadece bırakmış olup; bu zaman zarfından beri enerjinin içkin nitelikleri, bu türden yeni bir sistemin ilerleyici ve düzensel evrimini gerçekleştirmektedir.

57:1.7 (652.3) Yaklaşık olarak yine bu zaman zarfında anlatım, aşkın-evrenin kişiliklerinin faaliyetine kaymaktadır. Cennet kuvvet düzenleyicilerin, Orvonton aşkın-evrenine ait güç yöneticileri ve fiziksel düzenleyicilerinin faaliyeti için mekân-enerji şartlarını hazır hale getirmesi biçimde — gerçekte bu tarihsel oluşum gerçek başlangıç kısmına bu noktadan itibaren giriş yapmaktadır.

2. Öncül Nebulasal Aşama

^{57:2.1 (652.4)} Evrimsel maddi yaratımlarının tümü, döngüsel ve gaz nebularından doğmuştur; ve bu türden öncül nebuların tümü, gaz mevcudiyetlerinin ilk süreci boyunca döngüseldir. Onlar yaşlanınca genel olarak sarmalsal hale gelirler; ve güneş oluşum faaliyetleri kendi doğrultusu içinde ilerleyince, — birçok açıdan ufak güneş sisteminize benzeyen — gezegenlerin, uyduların ve maddenin küçük topluluklarının çeşitli sayılardaki yapıları tarafından çevrelenmiş yıldız kümeleri veya devasal güneşler olarak sıklıkla görevleri sonlanır.

^{57:2.2 (652.5)} 800.000.000.000 yıl önce Andronover yaratımı, Orvonton'un muhteşem öncül nebularından biri olarak oldukça iyi bir biçimde oluşturulmuştu. Yakın evrenlerin gök bilimcileri mekânın bu yeni olgusuna baktıklarında, ilgilerini çeken çok az şey görmüşlerdir. Bitişik yaratımlarda ölçülen çekim tahmini hesaplamaları, mekân yaratımlarının Andronover bölgelerinde gerçekleştiğini göstermiştir; ve onların bilgileri bu bulgunun ötesine geçmemiştir.

^{57:2.3 (652.6)} 700.000.000.000 yıl önce Andronover sistemi, devasa boyutlar almaktaydı; ve ilave fiziksel düzenleyiciler onu çevreleyen dokuz maddi yaratıma, oldukça hızlı bir biçimde evirilen bu yeni maddi sistemin güç merkezleri için destek sağlamak ve eş güdümü yerine getirmek amacıyla gönderilmiştir. Takip eden yaratılmışlara miras bırakılmış maddenin tümü bu uzak zaman içinde; çapının en yüksek derecesine ulaştıktan sonra yoğunlaşmaya ve büzüşmeye devam edene kadar gittikçe artan bir biçimde dönmesi için,

döngüsel hareketine sürdüren bu devasa uzay burgacının sınırları içinde tutulmuştur.

57:2.4 (652.7) 600.000.000.000 yıl önce Andronover enerji-yönlendiriliş döneminin doruk noktasına erişilmiştir; bu nebula, kendisinin olası en yüksek kütlesine ulaşmıştır. Bu zaman zarfında bahse konu nebula, düzleşmiş bir küreye bir ölçüde benzer şekil içerisinde devasa bir döngüsel gaz bulutu haline bulunmaktadır. Bu oluşum, farklılaşan kütle oluşumunun ve çeşitlilik gösteren döngüsel hızın öncül dönemidir. Çekim ve diğer etkiler, mekân gazlarını düzenlenmiş maddeye dönüştürme görevlerine başlama noktasında bulunmaktadırlar.

3. İkincil Nebulasal Aşama

57:3.1 (653.1) Bu devasa nebula; bu aşamada kademeli olarak sarmal biçimini almaya başlamakta olup, uzak evrenlerin bile gök bilimcileri tarafından açık bir şekilde görülebilen bir hale gelmektedir. Bu oluşum, nebuların birçoğunun olağan gelişim sürecidir; güneşleri serbest bırakma ve evren inşasının görevine başlamalarından önce bu ikincil mekân nebuları, genellikle *sarmal olgular* olarak gözlemlenir.

57:3.2 (653.2) Bu tarihin çok uzak döneminde bulunan yakın yıldız öğrencileri, Andronover nebulasının bu başkalaşımını gözlemlediklerinde; yirminci yüzyıl gök bilimcilerinin teleskoplarını uzaya doğru çevirip komşu dışsal uzayın mevcut-çağ sarmal nebularına baktığında gördükleri şeylerin tıpatıp aynısını deneyimlemişlerdir.

57:3.3 (653.3) Kütlenin olası en yüksek düzeyine erişildiği zaman zarfında, gazsal içeriğin çekim denetimi azalmaya başlamıştır; ve orada bu durumu takiben, ana kütlenin iki karşı kutbundan kaynağını alan iki devasa ve farklı kol biçiminde gazların dışa doğru püskürüşü oluşumunda, gaz çıkış aşaması gerçekleşmiştir. Bu devasa merkezi çekirdeğin yüksek hızlardaki dönüşleri yakın bir zaman zarfı içerisinde, bu iki gaz akıntıları bakımından sarmalsal bir görünüşü açığa çıkarmıştır. Bu fişkırان akıntı kollarına ait çıkan parçacıkların soğuması ve bunun sonrasında gerçekleşen yoğunlaşmaları, nihai olarak onların iç içe geçmiş görünüşünü meydana getirmiştir. Bu yoğun parçacıklar, ana burgacın çekim etkisi içinde güvenli bir biçimde tutulurken nebula'nın gaz bulutunun ortasında uzay boyunca dönen fiziksel maddenin çok geniş sistemleri ve alt sistemleridir.

57:3.4 (653.4) Ancak nebula büzülmeye başlamış ve döngünün hız derecesindeki artış çekim denetimini daha fazla azaltmıştır; ve çok geçmeden dışsal gaz bölgeleri, düzensiz yörüngenin döngüleri içinde uzaya dağılıp, döngülerini tamamlamak için çekirdeksel bölgelere geri dönerek ve bu ilerleyişi sürekli olarak takip ederek, nebulasal çekirdeğin doğrusal bütünlüğünden mevcut bir biçimde ayrılmaya başlamışlardır. Ancak bu oluşum, nebulasal ilerleyişin yalnızca geçici bir aşamasıydı. Burgaç dönüşünün sürekli artan hızı yakın bir zaman içinde bağımsız döngüler üzerinde devasa güneşleri uzaya fırlatmaya başlayacaktır.

57:3.5 (653.5) Bu olaylar çağlar öncesinden Andronover'in deneyimlediği oluşumlardır. Enerji burgacı, olası en yüksek genişlemesine erişinceye kadar büyümeye devam etmiştir; ve

bunun sonrasında nihai olarak büzüşmenin başladığı zaman zarfında bu burgaç, nihai olarak eşiksel merkezkaç aşaması ulaşılan ve büyük kopuş meydana gelinceye kadar gittikçe artan bir hızda dönmeye devam etmiştir.

57:3.6 (653.6) 500.000.000.000 yıl önce, ilk Andronover güneşi doğmuştur. Bu parıldayan alevli şerit, ana çekim etkisini kırmış ve yaratımın kâinatı içinde bağımsız bir serüven içerisinde uzaya doğru ayrılmıştır. Onun yörüngesi, kaçış doğrultusu tarafından belirlenmiştir. Bu türden genç güneşler çabuk bir biçimde küresel bir hale gelmekte ve uzayın yıldızları olarak uzun ve ciddi süreçlerine başlamaktadır. Dönemsel nebulasal çekirdekleri dışında Orvonton güneşlerinin çok büyük bir kısmı, benzer bir doğuma sahip olmuştur. Bu türden ayrılan güneşler, evrimin çeşitli süreçleri ve takip eden evren hizmetleri boyunca ilerlemektedir.

57:3.7 (653.7) 400.000.000.000 yıl önce, Andronover nebulasının yeniden birleşim süreci başlamıştır. Yakında bulunan ve küçük güneşlerin çok büyük bir kısmı, ana çekirdeğin kademeli büyümesinin ve daha ileri yoğunlaşmasının bir sonucu olarak yeniden yakalanmıştır. Çok yakın bir zamanda orada; enerji ve maddenin bu engin uzay bütünleşmelerinin nihai ayrışmasından her zaman daha önce gerçekleşen süreç olarak, nebulasal yoğunlaşmanın dönemsel fazı başlatılır.

57:3.8 (654.1) Cennet'in bir Yaratan Evladı olarak Nebadon Mikâili'nin evren inşası için kendi serüveninin yerleşkesi niteliğinde ayrışmakta olan bu nebulaı seçmesi bu aşamanın neredeyse bir milyon yıl sonrasında gerçekleşmiştir. Neredeyse eş zamanlı olarak Salvington'un mimari dünyalarının ve gezegenlerin yüz takımyıldız yönetim merkezinin inşası

başlatılmıştır. Özel olarak yaratılan dünyaların bu topluluklarının tamamlanması yaklaşık olarak bir milyon yıl almıştır. Yerel sistem yönetim merkez gezegenleri, bu zaman sürecinden fazla olarak yaklaşık beş milyar yılı bulan bir süre zarfında inşa edilmiştir.

57:3.9 (654.2) 300.000.000.000 yıl önce Andronover güneş döngüleri, oldukça iyi bir biçimde oluşturulmuştur; ve bu süreç içinde nebulasal sistem, görece fiziksel istikrarın bir geçiş döneminden geçiş yapmaktadır. Bu zaman zarfında Mikâil'in yönetim görevlileri, Salvington'a gelmiş; ve Orvonton'un Uversa hükümeti fiziksel tanınmasını Nebadon yerel evrenine kadar genişletmiştir.

57:3.10 (654.3) 200.000.000.000 yıl öncesi, Andronover merkezi kümesi veya diğer bir deyişle çekirdeksel kütlesi içinde devasa bir ısı yaratımı ile birlikte gerçekleşen büzülmenin ve yoğunlaşmanın gelişimine şahit olmuştur. Görece uzay, merkezi ana-güneş burgacının yakınında bulunan bölgelerde bile ortaya çıkmıştır. Dışsal bölgeler daha istikrarlı ve daha iyi düzenlenmiş bir hale gelmektedir; yeni doğan güneşler etrafında dönen bazı gezegenler, yaşam aktarımı için uygun hale gelmesi bakımından yeterince soğumuştur. Nebadon'un en eski yerleşik gezegenlerinin oluşumu bu tarihe rastlamaktadır.

57:3.11 (654.4) Bu aşamada Nebadon'un tamamlanmış evren işleyiş biçimleri faaliyet göstermeye başlamaktadır; ve Mikâiller'in yaratımları, Uversa üzerinde yerleşimin ve ilerleyici fani yükselişin bir evreni olarak kaydedilmiştir.

57:3.12 (654.5) *100.000.000.000* yıl önce, yoğunlaşma geriliminin nebulasal zirvesine ulaşılmıştır; olası en yüksek ısı gerilim noktası erişilmiştir. Çekim-ısı geriliminin bu ciddi eşik aşaması zaman zaman çağlar boyunca sürmektedir; ancak nihai olarak ısı çekim ile girdiği çekişmeden galip çıkmakta olup, güneş dağılımının muhteşem dönemi başlar. Ve bu oluşum, bir uzay nebulasının ikincil sürecinin sonunu simgelemektedir.

4. Üçüncül ve Dördüncül Aşamalar

57:4.1 (654.6) Bir nebula'nın birincil düzeyi daireseldir; ikincil düzeyi, sarmal biçimindedir; üçüncül düzeyi ise ilk güneş dağılımının şeklidir; bunun karşısında dördüncül düzey, ana çekirdeğin bir küresel bulut kümesi veya dönemsel bir güneş sisteminin merkezi şeklinde faaliyet gösteren yalnız bir güneş biçiminde sonlanmasıyla, ikinci ve son güneş dağılım çevrimi ile bütünleşir.

57:4.2 (654.7) *75.000.000.000* yıl önce bu nebula, güneş ailesi düzeyin doruk noktasına erişmiştir. Bu oluşum, güneş kayıplarının ilk döneminin zirve noktasıydı. Bu güneşlerin büyük bir çoğunluğu bu zamandan beri; gezegenlerin, uyduların, karanlık adaların, kuyruklu yıldızların, göktaşlarının ve kâinatsal toz bulutlarının geniş sistemlerine kendi içlerinde sahip oldular.

57:4.3 (654.8) *50.000.000.000* yıl önce, güneş dağılımının ilk dönemi tamamlanmıştır; bu nebula, 876.926 güneş sistemine kaynaklık eden bir süreç boyunca mevcudiyetinin dördüncü çevrimini hızlı bir biçimde tamamlamaktaydı.

57:4.4 (654.9) *25.000.000.000* yıl öncesi; nebulasal yaşamın üçüncü çevriminin tamamlanışını gözlemlemiş olup, bu ebeveynsel nebuladan elde edilen uçsuz bucaksız sistemlerin düzenlenişini ve görece istikrarını beraberinde getirmiştir. Ancak fiziksel büzülme ve artan ısı üretiminin süreci, nebulasal kalıntılıının merkezi kütlesi içinde devam etmiştir.

57:4.5 (655.1) *10.000.000.000* yıl önce, Andronover'in dördüncü çevrimi başlamıştır. Çekirdek-kütlenin olası en yüksek sıcaklığı erişilmiştir; yoğunlaşmanın önemli eşiği yaklaşmaktaydı. Kökensel ana çekirdek; kendisine ait içsel-ısı yoğunlaşma gerilimine ek olarak özgürleştirilmiş güneş sistemlerinin çevreleyen kümelenişine ait aratan çekim-gelgit etkisinin bir araya gelen basıncı altında, şiddetle sarsılmaktaydı. İkinci nebulasal güneş çevrimini başlatacak olan patlamalar oldukça yakındı. Nebulasal mevcudiyetin dördüncü çevrimi çok yakın bir zaman zarfında başlayacaktı.

57:4.6 (655.2) *8.000.000.000* yıl önce, şiddetli nitelikte dönemsel patlama başlamıştır. Yalnızca dışsal sistemler, kâinat kapsamındaki büyük ve ani bu türden değişikliklerinin gerçekleştiği zaman zarfında güvenli bir konumda bulunmaktadır. Bu nihai güneş püskürüşleri, neredeyse iki milyon yıllık bir süreci aşkın zaman zarfına kadar devam etmiştir.

57:4.7 (655.3) *7.000.000.000* yıl öncesi, Andronover'in dönemsel kopuşunun doruk noktasına şahit olmuştur. Bu süreç; daha geniş dönemsel güneşlerin doğumu olup, şiddetli yerel fiziksel oluşumların en yüksek noktasıdır.

57:4.8 (655.4) *6.000.000.000* yıl öncesi; dönemsel kopuşun sonuna ek olarak, Andronover ikinci güneş ailesinin son biriminden meydana gelen elli altıncı güneş biçiminde sizin güneşinin doğuşunu simgeler. Nebula çekirdeğinin bu nihai patlaması, birçoğunun yalnız gökcisimleri olduğu 136.702 güneşi meydana getirmiştir. Andronover nebulası içinden kaynağını alan güneşler ve güneş sistemlerinin toplam sayısı 1.013.628'di. Güneş sistemi güneşi, bu açığa çıkan güneşlerin 1.013.572'ncisiydi.

57:4.9 (655.5) Ve bu aşamada büyük Andronover nebulası artık, uzayın bu ana bulutundan kaynağını alan birçok güneş ve onların gezegensel aileleri dışında bir yerde mevcut bulunmamaktadır. Bu muhteşem nebulanın nihai kalıntısı hala; kırmızı bir parıltı ile yanmaya devam etmekte olup, ışığın hükümdarlarına ait iki kudretli neslin bu saygın annesi etrafında dönmekte olan yüz altmış beş dünyadan oluşan gezegensel aileyi kendisi ile ısıtmaya devam etmektedir.

5. Monmatia'nın Kökeni — Urantia Güneş Sistemi

57:5.1 (655.6) *5.000.000.000* yıl önce güneşiniz; doğumuna eşlik eden yakın zamanda gerçekleşmiş patlayışın kalıntıları olarak yakın konumdaki uzayın döngü halindeki maddelerin birçoğunu kendisinde toplayarak, göreceli nitelikte yalnızlaşmış bir alevli gökcismidir.

57:5.2 (655.7) Mevcut an içerisinde güneşiniz, göreceli istikrarına kavuşmuş bir haldedir; ancak onun on bir buçuk yıl güneş lekesi çevrimi, gençliğinde değişkenlik gösteren bir yıldız olduğunu ortaya çıkarmaktadır. Güneşinizin ilk zamanlarında devam eden büzüşme ve bunun sonrasında gerçekleşen ısının

kademeli yükselişi, yüzeyinde devasa kasılmaları başlatmıştır. Bu dev çırpınışlar, değişkenlik gösteren parlaklığın bir çevriminin tamamlanması için üç buçuk güne ihtiyaç duymuştur. Bu dönemsel kasılma niteliğindeki bahse konu değişkenlik gösteren düzey, kısa zamanda karşılaşılabilecek olan belirli dış etkenlere karşı güneşinizi oldukça tepkisel kılmıştır.

57:5.3 (655.8) Böylelikle bu oluşum; dünyanızın ait olduğu yerel sistem niteliğindeki güneşinizin gezegensel ailesinin ismi olarak, *Monmatia* 'nın benzersiz kökeni için hazırlanmış yerel mekân aşamasıydı. Orvonton'un gezegensel sistemlerinin yüz de birinden daha azı bu türden benzer kökene sahiptir.

57:5.4 (655.9) 4.500.000.000 yıl önce devasa Angona sistemi, bu yalnız güneşin çevresine olan yaklaşımına başlamıştır. Bu büyük sistemin merkezi; yüksek bir biçimde etkiye maruz kalan katı nitelikte ve muhteşem çekim etkisine sahip, mekânın devasa karanlık yıldızıydı.

57:5.5 (656.1) Güneşsel kasılmalar boyunca olası en yüksek genişleme zamanında Angona daha yakın bir biçimde güneşe yaklaştığında, gaz maddesinin akımları devasa güneş uzantıları olarak uzaya fırlatılmıştır. İlk başta bu yanan gaz uzantıları, güneşe sürekli olarak geri dönecekti; ancak Angona gittikçe yakına geldiğinde, devasa ziyaretçinin çekim etkisi o kadar büyük bir hale gelmiştir ki bu gaz uzantılarının dışarı atılımları güneşe tekrar dönerek belirli bir noktada kesilmiştir; bunun karşısında ise güneşin dışsal bölgeleri, kendilerine ait oval yörüngeleri içinde güneş etrafında eş zamanlı olarak dönmeye başlayan güneş göktaşları biçiminde, maddenin bağımsız bünyelerini oluşturmak için ondan ayrılmışlardır.

57:5.6 (656.2) Angona sistemi yakınlaştıkça, güneşsel püskürme giderek büyümüştür; gittikçe artan bir nicelikte madde, çevreleyen uzay içinde döngü halindeki bağımsız bedenler haline gelmek için güneşten çekilmiştir. Bu durum, Angona güneşe olan en yakın konumuna gelene kadar yaklaşık olarak beş yüz bin yıl boyunca gelişme göstermiştir. Bunun üzerine, kendisine ait dönemsel içsel kasılmalarından biri ile eş zamanlı olarak, güneş kısmı bir parçalanma yaşamıştır; iki zıt kutbundan ve eş zamanlı olarak maddenin devasa hacimleri dışarıya atılmıştır. Angona tarafından ise; güneşin doğrudan çekim denetiminden kalıcı bir biçimde ayrılmış hale gelen nitelikteki, iki kutbu kaplayan ve merkezde önemli ölçüde toplanan güneş gazlarının geniş bir sütunu dışarı doğru çekilmiştir.

57:5.7 (656.3) Güneşten böylelikle koparılan güneşsel gazların bu büyük sütunu daha sonra, güneş sisteminin on iki gezegenine evirilmiştir. Bu devasa güneş sistemi atasının patlamasıyla birlikte gel-git içerisinde güneşin iki kutbundan gazın nihai çekimi bu zamandan beri; her ne kadar bu maddenin oldukça büyük bir kısmı Angona sistemi uzayın derinliklerine geri çekilirken güneşsel çekim tarafından daha sonra geri yakalansa da, güneş sisteminin göktaşlarına ve uzay tozuna gelecek bir biçimde yoğunlaşmıştır.

57:5.8 (656.4) Her ne kadar Angona güneş sistem gezegenlerinin atasal maddesinin çıkarımında başarılı olmuş ve maddenin devasa büyüklükteki hacmi bu aşamada küçük gezegenler ve gök taşları olarak güneş etrafında dönse de; bu güneş maddesinin hiçbir parçasını kendi içine almamıştır. Ziyaret eden sistem, güneşin özünün herhangi bir parçasını gerçek

anlamıyla alacak kadar onun yakınına gelmemiştir; ancak bu sistem, mevcut güneş sistemini meydana getiren maddenin tümünü arada kalan uzaya kadar çekmek için yeterli bir biçimde ona yakın bir konumda dnmştir.

57:5.9 (656.5) Beş i ve beş dış gezegenler yakın bir zaman içinde, Angona'nın güneşten koparmada başarılı olduğu devasa çekim kabartısının daha az büyüklükte ve sivrilen uç konumlarında soğuyan ve yoğunlaşan çekirdeklerden kk oluşumlar halinde meydana geldiler; bunun karşısında ise Satürn ve Jüpiter, bu yapının daha büyük kütledeki ve sivri konumlarından meydana geldikler. Jüpiter ve Satürn'un güçlü çekim etkisi, uyduların şahit olduğu belirli gerileme hareketi olarak Angona'dan alınan maddenin birçoğunu önceden almıştır.

57:5.10 (656.6) Aşkın ısıtılmış güneşsel gazların devasa stnunun tam merkezinden meydana gelen bir biçimde Jüpiter ve Satürn; muhteşem bir parlaklıkta ışık verecek ve ısının devasa hacimlerini yayacak kadar, oldukça yüksek düzeyde ısıtılmış güneş maddesini içinde barındırmaktaydı. Güneş sistem gezegenlerinin bu iki en büyük oluşumu bu zamana kadar, tamamlanmış yoğunlaşma veya katılaşma noktasına kadar henüz soğumamış bir biçimde, gazsal olarak kalmaya devam ettiler.

57:5.11 (656.7) Diğer on gezegenin sahip olduğu çekirdeklerin gaz-bzşm yakın bir zaman içerisinde; katılaşma aşamasına erişmiş olup, yakın uzay içinde döngü halindeki göktaşı cisminin artan sayılarını böylelikle kendilerine doğru çekmiştir. Güneş sisteminin dünyaları böylece, göktaşlarının devasa sayılarının yakalanması vasıtasıyla daha sonra büyüten

gaz yoğunlaşmasının çekirdekleri olarak, çifte bir kökene sahip olmuştur. Gerçek anlamıyla onlar, azalan sayılarda göktaşlarını yakalamaya devam etmektedir.

57:5.12 (657.1) Gezegenler, güneşsel annelerinin ekvatorsal düzlemi etrafında dönmemektedir; bunun aksi bir durum eğer güneşsel dönüşleri vasıtasıyla dışarı atılmaları durumunda gerçekleşirdi. Bunun yerine onlar; güneşin ekvator düzlemine olan ciddi bir yakınlıkta meydana gelen açıda, Angona güneş püskürüşünün düzlemi içinde seyahat etmektedir.

57:5.13 (657.2) Angona her ne kadar güneşsel kütleinin herhangi bir parçasını yakalayamamış olsa da, sizin güneşiniz; bu ziyaret eden sistemin döngü halindeki uzay maddesinin bir parçasını kendisine ait başkalaşan gezegensel ailesine eklemiştir. Angona'nın etkili çekim alanı nedeniyle onun bağlı gezegensel ailesi, devasa karanlık yıldızdan ciddi bir uzaklıkta bulunan yörüngeyi takip etmiştir. Güneş sisteminin atasal kütleinin püskürüşünden sonra ve Angona hali hazırda güneşin yakınında bulunurken, Angona sisteminin üç büyük gezegeni; güneşin çekim etkisiyle birleşen güneş sisteminin çekim etkisinin Angona'nın çekim etkisi karşısında eşit bir çekimle karşı koymasına ve gezinti halinde bulunan gök cisimlerinin bu üç bağlı unsurundan kalıcı bir biçimde kendisini ayırmasına yetecek kadar, bu devasa güneş sisteminin yakınında hareket etmiştir.

57:5.14 (657.3) Güneşten elde edilen güneş sistemi maddesinin tümüne kökensel olarak, yörüngesel dönüşün uyumlu doğrultusu kazandırılmıştır; bu yabancı mekân bünyelerinin müdahalesi olmasaydı, güneş sistem maddesinin tümü yörüngesel hareketinin aynı doğrultusunu hala korumaya

devam ederlerdi. Bu durumun meydana gelmiş olması sebebiyle Angona'nın bağlı üç gök cisminin etkisi, ortaya çıkmakta olan güneş sistemine *gerileme hareketinin* sonuçsal dışavurumu ile birlikte yeni ve yabancı yön kuvvetlerini eklemiştir. Herhangi bir gökbilim sistemi içinde gerileme hareketi; her zaman kazasal olup, her koşulda yabancı mekân bünyelerinin çarpışmasal etkisinin bir sonucu olarak ortaya çıkmaktadır. Bu türden çarpışmalar her zaman gerileme hareketi ortaya çıkarmayabilir, ancak çeşitli kökenlere sahip olan gök kütlelerini taşıyan bir sistem dışında herhangi bir gerileme hareketi hiçbir zaman ortaya çıkmamaktadır.

6. Güneş Sistemi Aşaması — Gezegen Oluşum Dönemi

57:6.1 (657.4) Güneş sisteminin doğumunu takiben, azalan niceliklerde bulunan güneş püskürmelerin bir süreci gerçekleşir. Sayıları azalan bir biçimde, bir diğer beş yüz bin yıllık süreç içerisinde, güneş; küçülen hacimlerdeki maddeyi çevreleyen uzaya atmaya devam eder. Ancak değişken yörüngelerin bu ilk zamanları boyunca, çevreleyen cisimler güneşe olan en yakın yaklaşımlarında bulundukları zaman, güneşsel ebeveyn bu göktaşı maddesinin büyük miktarlarını yeniden bünyesinde yakalamaya yetkin bir halde bulunmuştur.

57:6.2 (657.5) Güneşe en yakın olan gezegenler, gel-git etkisi sebebiyle dönüşleri yavaşlayacak olan ilk gök cisimleri olmuştur. Bu türden çekimsel etkiler aynı zamanda; Urantia'ya her zaman aynı yüzünü dönen Merkür gezegeni ve ay tarafından dışa vurulduğu gibi, gezegenin bir yarıküresini her zaman güneş tarafına dönen bir biçimde bırakarak, eksensel dönüş sonlanana kadar bir gezegenin dönüşünün giderek artan bir biçimde azalmasına sebep olan bir biçimde, gezegensel-

eksen dönüşünün hızı üzerinde bir fren olarak faaliyet göstererek, gezegensel yörüngelerin istikrarına katkıda bulunur.

57:6.3 (657.6) Ay ve dünyanın gel-git etkileri birbirine eşit hale geldiğinde, dünya her zaman aynı yarıküresini aya dönecektir; ve gün ve takvimsel ay süreci — yaklaşık bir biçimde kırk beş gün uzunluğunda olarak — birbirine benzer hale gelecektir. Yörüngelerin bu türden istikrarı erişildiğinde, gel-git etkileri; ayı artık dünyadan daha uzağa doğru sürüklemeyecek bunun yerine kademeli olarak bu uyduyu gezegene doğru çekecek bir biçimde, tersi yönde hareketine geçecektir. Ve bunun sonrasında, uzak bir zaman içinde, ay dünyanın on bin mil yakınlarına geldiğinde dünyanın çekim etkisi ayı etkilemeye başlayacaktır; ve bu gel-git çekim patlaması, Satürn'ün sahip olduğu halka maddesine benzer bir biçimde dünya etrafında toplanarak veya kademeli bir biçimde göktaşları olarak dünya tarafından çekilecek bir biçimde, ayı küçük parçacıklara ayıracaktır.

57:6.4 (658.1) Eğer uzay bünyeleri birbirine benzer büyüklükte ve yoğunlukta ise, çarpışmalar gerçekleşebilir. Ancak benzer yoğunluğa sahip iki uzay cismi büyüklük bakımından göreceli olarak birbirine eşit değilse, eğer küçük olan artan bir biçimde daha büyük olana yaklaşıyorsa, küçük olan cismin patlaması; bu cismin yörüngesinin yarıçapı, büyük olan cismin yarıçapının iki buçuk katından daha az hale geldiğinde gerçekleşecektir. Mekânın devasa yıldızları arasındaki çarpışmalar gerçekte nadiren gerçekleşmektedir; ancak küçük cisimlerin çekim gel-git patlamaları oldukça sıklıkla görünmektedir.

57:6.5 (658.2) Düşen yıldızlar oldukça bol bir biçimde meydana gelmektedir, çünkü onlar; yakında bulunan ve daha büyük uzay cisimleri tarafından uygulanan gel-git çekimi tarafından parçalanmış maddenin büyük cisimlerine ait kalıntılardır. Satürn'ün halkaları, parçalanmış bir uydunun kalıntılarıdır. Jüpiter'in sahip olduğu uydulardan biri gel-git etkisinin ciddi eşiğine mevcut an içerisinde tehlikeli bir biçimde yaklaşmaktadır; ve birkaç milyon yıl içerisinde bu cisim, ya bir gezegen tarafından yok olacaktır veya çekim gel-git parçalanma sürecine girecektir. Güneş sisteminin beşinci gezegeni çok uzun bir süre önce; çekim gel-git parçalanmasının ciddi eşiğine girene kadar dönemsel olarak Jüpiter'e giderek yaklaşma biçiminde düzensiz bir yörüngede hareket etmiş olup, bu eşik sonrasında aniden parçalarına ayrılmış ve mevcut an içerisindeki asteroit kümesi haline gelmiştir.

57:6.6 (658.3) 4.000.000.000 yıl öncesi; birkaç milyar yıl boyunca büyüklük bakımından artmaya devam etmiş uyduları dışında, bu günkü gibi görülen Jüpiter ve Satürn sistemlerinin düzenlemesine şahit olmuştur. Gerçekte güneş sistemine ait gezegenler ve uyduların tümü, devam eden göktaşların yakalanmalarının sonucu olarak hâlihazırda büyümeye devam etmektedir.

57:6.7 (658.4) 3.500.000.000 yıl önce, diğer on gezegenin yoğunlaşması çok yerinde bir biçimde gerçekleşmişti; ve her ne kadar küçük olan uyduların bazıları daha sonra mevcut anda bulunan daha büyük uydular ile bütünleşmiş olsa da, uyduların birçoğunun çekirdekleri bütüncül haldeydi.

57:6.8 (658.5) 3.000.000.000 yıl önce, güneş sistemi mevcut an içerisinde hareket ettiği gibi faaliyet göstermekteydi. Onun

üyeleri, uzay göktaşlarının gezegenlere ve onların uydularına olan şaşılacak bir derecedeki akımları devam ederken büyüklük bakımından genişlemeye devam etmiştir.

57:6.9 (658.6) Bu zaman zarfında güneş sisteminiz; Nebadon'un fiziksel kaydına girmiş olup, kendisine Monmatia ismi verilmiştir.

57:6.10 (658.7) 2.500.000.000 yıl önce gezegenler büyüklük bakımından çok devasa ölçülerde genişlemiştir. Urantia bu zaman zarfında; mevcut kütesinin yaklaşık olarak on katı büyüklüğünde çok iyi gelişmiş bir âlem olup, büyüklüğü göktaşsal yığılımı vasıtasıyla hızla hala artmaktaydı.

57:6.11 (658.8) Bu devasa etkinliğin tümü; Urantia'nın düzeyi üzerinde bir evrimsel dünyanın oluşumuna ait olağan bir süreç olup, zamanın yaşam serüvenlerini hazırlamasında mekânın bu türden dünyalarının fiziksel evriminin başlaması için gökbilimsel ön hazırlıkları meydana getirir.

7. Göktaşsal Çağ — Volkanik Dönem İlkel Gezegensel Atmosfer

57:7.1 (658.9) Bu öncül zamanlar boyunca güneş sisteminin mekân bölgeleri, küçük parçalayıcı ve yoğunlaşmış uzay cisimleri ile dolup taşmaktaydı; koruyucu bir yanma atmosferinin yokluğunda bu türden mekân cisimleri, doğrudan bir biçimde Urantia'nın yüzeyine çarpmıştır. Bu aralıksız gerçekleşen etkiler, gezegen yüzeyini nihai olarak sıcak tutmuş; ve âlemin çekim etkisinin artması ile birlikte bu durum, demir gibi daha ağır olan kimyasal elementlerin kademeli olarak gezegenin merkezine doğru daha çok hareket etmesine sebep olan bir biçimde bu değişimleri gerçekleştirmiştir.

57:7.2 (659.1) *2.000.000.000* yıl önce dünya, kesin bir biçimde büyüklük bakımından ayı geçmeye başlamıştır. Bu gezegen her zaman uydusundan daha fazla bir büyüklüğe sahip olmuştur; ancak, dünya tarafından devasa uzay cisimlerinin yakalandığı an olan bu zaman zarfına kadar büyüklük bakımından aralarında çok büyük bir fark bulunmamaktaydı. Urantia bu zaman zarfında; mevcut büyüklüğünün beşte biri kadar olup, ısıtılmış iç çekirdeği ve soğuyan kabuğu arasında gerçekleşen içsel nitelikteki temel karşıtlığın bir sonucu olarak ortaya çıkmaya başlayan ilkel atmosferi tutacak kadar büyük bir konuma gelmiştir.

57:7.3 (659.2) Belirli volkanik faaliyetin gerçekleşme süreci bu zaman zarfına uzanmaktadır. Dünyanın iç ısı, göktaşları olarak uzaydan alınan radyoaktif veya diğer bir deyişle ağır kimyasal elementlerin daha derinlere doğru gömülümü vasıtasıyla artmaya devam etmiştir. Bu radyoaktif elementlerin çalışması, yüzeyi bakımından Urantia'nın bir milyar yıldan daha yaşlı olduğunu ortaya çıkaracaktır. Radyum saati, bu gezegenin yaşına dair bilimsel tahminlerin yerine getirilmesi için sahip olduğunuz en güvenilir zaman ölçerdir; ancak bu türden tahminlerin tümü haddinden daha fazla bir biçimde kısa bir süreci göstermektedir, çünkü incelemenize açık olan radyoaktif maddelerin tümü dünyanın yüzeyinden alınmış olup bu nedenle göreceli olarak yakın zamanda meydana gelen Urantia'nın bu elementlerin kazanımlarını temsil etmektedir.

57:7.4 (659.3) *1.500.000.000* yıl önce ay mevcut andaki kütlesine yaklaşırken, dünya şu anda sahip olduğu büyüklüğünün üçte ikisi kadardı. Büyüklük bakımından dünyanın aya kıyasla çok daha hızlı genişlemesi, ayın kökensel olarak sahip olduğu

küçük atmosferin dünya tarafından yavaşça gerçekleşen çalınışına izin vermiştir.

57:7.5 (659.4) Volkanik faaliyet bu aşamada zirve noktasında bulunmaktadır. Dünyanın bütünü, ağır metallerin merkeze doğru çekilmesinden önceki konumda bulunan yüzeyin öncül eriyik düzeyde varoluşuna benzeyen bir biçimde, gerçek anlamıyla alev dolu bir cehennemdir. *Bu düzey, volkanik çağdır.* Yine de, göreceli olarak başlıca daha hafif granitten meydana gelen bir kabuk kademeli bir biçimde oluşmaya başlamaktadır. Bu aşama, ilerde bir zaman zarfında yaşamı destekleyebilecek olan bir gezegen için oluşturulmaktadır.

57:7.6 (659.5) İlkel gezegensel atmosfer; bu aşamada bir miktar su buharı, karbon monoksit, karbondioksit ve hidrojen klorür taşıyarak, yavaşça evirilmektedir; ancak orada özgür nitrojen veya özgür oksijen neredeyse hiçbir biçimde bulunmamaktadır. Bir dünyanın atmosferi volkanik çağ içerisinde tuhaf bir görüntü yansıtmaktadır. Yukarıda sıralanan gazlara ek olarak hava kemer oluşumları niteliğinde gezegensel yüzeye doğru sürekli bir biçimde fırlayan ağır göktaşı yağmurlarının patlama parçacıkları tarafından yoğun bir biçimde etkilenmektedir. Bu türden göktaşı patlamaları; atmosferek oksijeni neredeyse yok olma düzeyine getirmekte olup, onların göktaşı bombardımanı hala devasa düzeylerde bulunmaktadır.

57:7.7 (659.6) Bu aşamada atmosfer, gezegenin sıcak kayalık yüzeyi üzerinde yağmur yağışının başlaması için yeteri miktarda oluşumunu tamamlamış ve soğumuştur. Binlerce yıl boyunca Urantia, buharın engin ve devasa bir yorganı altında kaplanmış

bulunmaktaydı. Ve bu çağlar boyunca güneş, dünyanın yüzeyi üzerinde hiçbir şekilde parıldamamıştır.

57:7.8 (659.7) Atmosferin sahip olduğu karbonun birçoğu, gezegenin yüzeysel tabakaları içinde bolca bulunan çeşitli metallerin sahip olduğu karbonatlardan elde edilmiştir. Daha sonra bu karbon gazlarının çok daha büyük nicelikleri, öncül ve verimli bitki yaşamı tarafından tüketilmiştir.

57:7.9 (660.1) Daha sonraki dönemler içinde bile devam eden lav akıntıları ve gelmekte olan göktaşları, havanın oksijeninin neredeyse bütünü kullanmıştır. Yakın bir zamanda meydana gelecek olan ilkel okyanusun ilk birikintileri bile renkli kayalara veya şistlere sahip olmamıştır. Ve uzun bir süre boyunca bu ilk okyanusun ortaya çıkmasından sonra, atmosfer içinde neredeyse hiçbir özgür oksijen bulunmamaktaydı; ve oksijen, su yosunları ve bitki yaşamının diğer türleri tarafından daha sonra üretilene kadar önemli miktarlarda ortaya çıkmamıştır.

57:7.10 (660.2) Volkanik çağın ilkel gezegensel atmosferi, göktaşı yağmurlarının çarpışmasal etkilerinden çok az bir korunumu sunmaktaydı. Göktaşlarının milyonlarcası, katı cisimler olarak gezegensel kabuğa çarpmak için bu türden bir hava kemerinin içinde geçmeye yetkin bulunmaktaydı. Ancak zaman ilerledikçe, gittikçe azalan miktarlardaki büyük cisimler, daha sonraki dönemlerin oksijen bakımından zengin atmosferin sürekli güçlenen sürtünme kalkanına karşı koyar hale gelmiştir.

8. Kabuksal İstikrar Depremler Çağı Dünya Okyanusu ve İlk Kıta

57:8.1 (660.3) *1.000.000.000* yıl öncesi, Urantia tarihinin mevcut bir biçimde başlama zamanıdır. Bu gezegen, yaklaşık olarak mevcut büyüklüğüne erişmiştir. Ve bu zaman zarfında Nebadon'un fiziksel kayıtlarına girmiş olup, bu âleme *Urantia* ismi verilmiştir.

57:8.2 (660.4) Atmosfer, aralıksız meydana gelen nem yağışı bile birlikte, dünya kabuğunun soğumasını gerçekleştirmiştir. Volkanik hareket, öncül bir biçimde iç-ısı basıncını ve kabuksal büzülüşü eşitlemiştir; ve volkanların sayısı hızlı bir biçimde azalırken, depremler kabuksal soğumanın ve onun uyumlu hale gelişinin bu çağı ilerledikçe dışavurumlarını sergilemişlerdir.

57:8.3 (660.5) Urantia'nın gerçek yeryüzü tarihi, ilk okyanusun oluşmasına yetecek kadar dünya kabuğunun soğumasıyla başlamaktadır. Dünyanın soğuyan yüzeyi üzerinde su-buharının yoğunlaşması bir kez başladığında, neredeyse tamamlanana kadar faaliyetine devam etmiştir. Bu sürecin sonucunda okyanus, bir milin üstünde ortalama bir derinlikte gezegenin tamamını kaplayan bir biçimde, dünya-çapında bulunan bir nitelikteydi. Bunun sonrasında gel-gitler mevcut an içerisinde gözlemlendiği gibi faaliyet içerisindeydi; ancak bu ilkel okyanus tuzlu değildi; o dünyayı neredeyse tamamen temiz suyla kaplamaktaydı. Bu zaman süreçleri içinde klorürün birçoğu çeşitli metaller ile birleşmişti; ancak orada bu suyu hafif bir biçimde asidik hale getirecek hidrojen birlikteliği mevcut bulunmaktaydı.

57:8.4 (660.6) Bu uzak çağın açılmasıyla birlikte Urantia bu aşamada, su ile çevrilmiş bir gezegen olarak düşünülmelidir. Daha sonra, daha derin ve böylece daha yoğun lav akımları

mevcut Büyük Okyanus'un tabanına eklenmekte olup, su ile kaplı yüzeyin bu kısmı ciddi bir biçimde aşağıya doğru itilmiş bir hale gelmiştir. İlk kıtasal kara kütlesi dünya okyanusundan, kademeli olarak dünya kabuğunun kalınlaşma dengesinin karşılıksal düzenlemeleri içinde ortaya çıkmıştır.

57:8.5 (660.7) 950.000.000 yıl önce Urantia, büyük bir kıta karasına ilaveten Büyük Okyanus olarak büyük bir su bedeninin görünümünü yansıtmaktadır. Volkanlar geniş çaplı bir biçimde görünmekte olup, depremler ile birlikte sık ve ciddi bir biçimde gerçekleşmektedir. Göktaşları dünyaya çarpmaya devam etmektedir; ancak onların bu bombardımanı, sıklık ve büyüklük bakımından azalma göstermektedir. Atmosfer açılmaya başlamaktadır; ancak karbondioksitin miktarı büyümeye devam etmektedir. Dünya kabuğu kademeli olarak istikrar kazanmaktadır.

57:8.6 (660.8) Urantia'nın Satania sistemine gezegensel idare için atanması ve onun Norlatiadek'in yaşam kaydına alınması bu zaman zarfında gerçekleşmiştir. Bunun sonrasında orada; üzerinde takip eden süre içinde Mikâil'in fani bahşedilişin muhteşem görevine katılacağı, ve bu andan itibaren "haçın dünyası" olarak yerel bir biçimde bilenen hale gelmesine neden olacak deneyimlerin içinde bulunacağı, küçük ve kayda değer ölçüde bulunmayan bu âlemin idari tanınması başlamıştır.

57:8.7 (661.1) 900.000.000 yıl öncesi, gezegende incelemelerde bulunması ve onun bir yaşam deneyim düzeyine olan uyumu hakkında durum değerlendirilmesinde bulunması için Jerusem'den gönderilen Satania'nın ilk keşif topluluğunun Urantia'ya ulaşmasına şahit olmuştur. Bu heyet; Yaşam Taşıyıcıları, Lanonandek Evlatları, Melçizedekler, yüksek

meleklerle ek olarak gezegensel düzenleme ve idarenin öncül zamanları ile ilgili göksel yaşamın diğer düzeyleriyle bütünleşen, yirmi dört üyeden meydana gelmiştir.

57:8.8 (661.2) Gezegenin bu zorlu bir incelenişinde bulunduktan sonra bu heyet; Jerusem'e dönüp, Urantia'nın yaşam deneyim kaydına alınmasını tavsiye eden bir biçimde Sistem Egemeni'ne olumlu görüş bildiriminde bulunmuştur. Dünyanız bunun uyarınca Jerusem üzerinde bir ondalık gezegeni olarak kaydedilmiştir; ve Yaşam Taşıyıcıları, bunun takip eden süreç içerisinde yaşam nakli ve aktarımları için bu gezegene ulaştıklarında mekanik, kimyasal ve elektriksel yönlendirmelerin yeni yöntemlerini yerine getirmek için izne sahip oldukları hakkında bilgilendirilmişlerdir.

57:8.9 (661.3) Bu zaman zarfında gezegensel oluşum için düzenlemeler; Jerusem'in on iki unsurundan oluşan karma heyet tarafından tamamlanmış, Edentia üzerindeki yetmiş unsurdan oluşan gezegensel heyet tarafından onaylanmıştır. Yaşam Taşıyıcıları'nın danışma karar yardımcıları tarafından önerilen bu tasarımlar, nihai olarak Salvington üzerinde kabul edilmiştir. Bunun sonrasında yakın bir zaman içerisinde Nebadon yayıncıları; Urantia'nın, Nebadon yaşam biçimlerinin Satania türünü genişletmek ve onu geliştirmek için tasarlanan altmışıncı Satania deneyimlerini Yaşam Taşıyıcıları'nın üzerinde yerine getireceği düzlem haline geleceğine dair duyuruyu taşımıştır.

57:8.10 (661.4) Urantia'nın Nebadon'un tümü için evren yayıncıları içinde ilk kez tanınmasından kısa bir süre sonra, ona bütüncül evren düzeyi verilmiştir. Bunun sonrasında yakın bir zamanda gerçekleşen bir biçimde Urantia, aşkın-evrenin azınlık ve

çoğunluk birim yönetim merkezlerinin kayıtlarına alınmıştır; ve bu çağın sonlanmasından önce Urantia, Uversa'nın gezegensel yaşam kaydında kendine yer elde etmiştir.

57:8.11 (661.5) Bu çağın bütünü, sık ve oldukça şiddetli fırtınalar tarafından nitelenmektedir. Dünyanın öncül kabuğu, sürekli gerçekleşen değişimin bir durumu içinde bulunmaktaydı. Dünyanın yüzeyi içerisinde bu kökensel gezegen kabuğuna dair hiçbir şey geride kalmamıştı. Bu kabuğun tümü, derin köklerden gelen lav fışkırmaları ile birçok kez karışmış ve dünya çapında mevcut olan öncül okyanusun daha sonraki birikintileri ile bütünleşmiştir.

57:8.12 (661.6) Hudson körfezi etrafında Kanada'nın kuzeydoğusu haricinde, bu eski okyanus-öncesi kayaların değişikliğe uğramış kalıntıları dünya yüzeyinin hiçbir yerinde artık bulunamamaktadır. Bu geniş granit yükselişi, okyanus-öncesi çağlara ait olan kayalıktan meydana gelmiştir. Bu kayalık tabakaları ısıtılmış, eğilmiş, bükülmüş ve yukarı doğru büzülmüştür; ve bu oluşumlar, zarar verici başkalaşımsal deneyimler boyunca sürekli olarak tekrarlanmıştır.

57:8.13 (661.7) Okyanussal çağlar boyunca, fosili barındırmayan tabakalaşmış kayanın devasa katmanları bu eski okyanus tabanında birikmiştir. (Kireçtaşı, kimyasal yağışın bir sonucu olarak oluşabilir; ancak daha eski olan kireç taşlarının tümü deniz-yaşam birikimi vasıtasıyla üretilmemiştir.) Bu eski kayalık oluşumlarının hiçbirinde yaşam izleri bulamaz; onlar, su çağlarının daha sonraki birikimlerinin daha eski yaşam-öncesi katmanlar ile bütünleşmesinin şans eseri gerçekleşmesi dışında, hiçbir fosili taşımamaktadırlar.

57:8.14 (662.1) Dünyanın öncül kabuğu, oldukça istikrarsız bir konumdaydı; ancak bu süreç içerisinde dağlar, oluşum aşamasında bulunmamaktaydı. Gezegen, tıpkı oluşum sürecinde gerçekleştiği gibi, çekim basıncı altında büzüştü. Dağlar, büzüşen bir âlemin soğuyan kabuğunun çökmesi sonunca oluşmamaktadır; onlar daha sonra yağmur, çekim ve toprak kayması faaliyetinin bir sonucu olarak ortaya çıkmaktadır.

57:8.15 (662.2) Bu çağın kıtasal kara kütlesi, dünya yüzeyinin neredeyse onda birini kaplayana kadar artmıştır. Ciddi depremler, karanın kıtasal kütlelerinin denizden oldukça yukarı doğru çıkışına kadar başlamamıştır. Depremler bir kere ortaya çıkmaya başladığında, sıklık ve ciddilik bakımından çağlar boyunca artış göstermiştir. Milyonlarca yıl boyunca depremlerin sayısı azalmıştır, ancak Urantia hali hazırda ortalama olarak günde on beş depreme sahiptir.

57:8.16 (662.3) 850.000.000 yıl önce, dünya kabuğunun istikrarlı hale gelişinin ilk gerçek çağı başlamıştır. Daha ağır olan metallerin birçoğu, dünyanın merkezine doğru yerleşmiştir; soğuyan kabuk, geçmiş çağlarda olduğu gibi geniş bir ölçek içinde gerçekleşen çöküşüne son vermiştir. Kara çıkışı ve daha ağır okyanus tabanı arasında daha iyi kurulan bir denge oluşturulmuştur. Alt-kabuk lav yatağının akışı neredeyse dünya çapında görülen bir hale gelmiştir; ve bu oluşum, soğuma, büzüşme ve yüzeysel kaymadan doğan dalgalanmaları telafi etmiş ve onları dengeli hale getirmiştir.

57:8.17 (662.4) Volkanik patlamalar ve depremler, sıklık ve ciddilik bakımından azalmaya devam etmiştir. Atmosfer, volkanik

gazlar ve su buharından arınmaktadır; ancak karbondioksitin oranı hala çok yüksek bir düzeyde bulunmaktadır.

57:8.18 (662.5) Hava ve yeryüzü üzerindeki elektriksel rahatsızlıklar aynı zamanda azalma göstermektedir. Lav akışları, kabuğu çeşitli hale getiren ve onu belirli mekân-enerjilerine karşı koruyan elementlerin bir karışımını yüzeye çıkarmıştır. Ve bütün bunların tümü; manyetik kutupların faaliyeti tarafından dışa vurulan bir biçimde, karasal enerjinin denetimini yerine getirmek ve onun akışını düzenlemekle ilgili olmuştur.

57:8.19 (662.6) 800.000.000 yıl öncesi, artan kıtasal ortaya çıkışın çağı olarak ilk büyük kıta çağının başlayışını deneyimlemiştir.

57:8.20 (662.7) Dünyanın sahip olduğu hidrosferin yoğunlaşmasından beri, ilk olarak dünya okyanusun ve daha sonra Büyük Okyanus'a doğru, suyun bu geniş kütlesinin dünya yüzeyinin onda dokuzunu kaplamış olduğu bu aşama için düşünülmelidir. Denize düşen göktaşları okyanus tabanı içinde birikmektedir; ve göktaşları, genel olarak, ağır maddelerden meydana gelmektedir. Kara üzerine düşen göktaşları büyük ölçüde oksitlenmiş, bunun sonrasında toprak kayması tarafından ufalanmış ve okyanus havzasına dökülmüştür. Böylelikle okyanus tabanı artan bir biçimde ağır hale gelmiştir; ve bu duruma ek olarak, bazı yerlerde on mil derinliğini bulan bir su kütlesinin ağırlığı mevcut bulunmuştur.

57:8.21 (662.8) Büyük Okyanus'un aşağı yönlü artan itiş etkisi, kıtasal kara kütlesinin daha fazla yukarı doğru çıkışını sağlamıştır. Büyük Okyanus'un yatağı, ilave bir karşılıksal batış düzenlemesi içine girerken; Avrupa ve Afrika'nın, Avustralya, Kuzey ve Güney Amerika ve Antarktika kıtası

ismiyle mevcut an içerisinde adlandırılan bu kütleler ile birlikte Büyük Okyanus'un derinliklerinden yükselişi başlamıştır. Bu sürecin sonunda dünya yüzeyinin neredeyse üçte biri, tek bir kıtasal beden biçiminde karadan oluşmuş bir halde bulunmaktaydı.

57:8.22 (662.9) Kara yükselişin bu artışıyla birlikte, gezegenin ilk mevsimsel farklılıkları ortaya çıkmaya başlamıştır. Kara yükselişi, kâinatsal bulutlar ve okyanussal etkiler mevsimsel dalgalanmaların baş etkenleridir. Asya kara kütlelerinin omurgası, olası en yüksek kara ortaya çıkışı zamanı içinde neredeyse dokuz mil yüksekliğine ulaşmıştır. Bu rakımı büyük yükselti bölgesi üzerinde gezinen hava içerisinde daha fazla nem bulunsaydı, devasa buz yorganları ortaya çıkmış olurdu; bu çağı gerçekleştiğinden çok daha önce ortaya çıkardı. Bu türden karanın tekrar suyun üstüne çıkmasından önce birkaç yüz bin yıl geçmiştir.

57:8.23 (663.1) 750.000.000 yıl önce, kıtasal kara kütlesi içinde ilk kopuşlar büyük kuzey ve güney çatlakları olarak başlamıştır; bu çatlaklar daha sonra okyanus sularını içine almış olup, Grönland adası dâhil olmak üzere Kuzey ve Güney Afrika kıtalarının batı yönlü ayrılışının zeminin hazırlamıştır. Bu uzun doğu-ve-batı çatlağı; Afrika'yı Avrupa'dan koparmış olup, Avustralya, Büyük Okyanus Adaları ve Antarktika'nın kara kütlelerini Asya kıtasından ayırmıştır.

57:8.24 (663.2) 700.000.000 yıl önce Urantia, yaşam sağlamak için elverişli şartların olgunlaşması düzeyine yaklaşmaktaydı. Bu kıtasal kara çatlağı yarılışına devam etmiştir; artan bir biçimde okyanus, deniz hayatı için bir yaşam alanı olarak oldukça

elverişli sığ sular ve kapalı körfezleri sağlayarak parmak uzunluğunda denizler biçiminde karaya doğru giriş yapmıştır.

57:8.25 (663.3) 650.000.000 yıl öncesi, kara kütlelerinin ilave ayrılışına ve bunun sonucunda geręekleřen kıtasal denizlerin ek bir genişlemesine şahit olmuştur. Ve bu sular hızlı bir şekilde, Urantia yaşamı için hayati derecede önemli olan tuzluluk düzeyine erişmektedir.

57:8.26 (663.4) Oldukça iyi korunmuş kaya tabakaları içinde, katman katman, bir dönemin diğerini takip ettiği bir çağın bir diğeri üzerine doğduğu biçimde daha sonradan keşfedilen şekliyle, Urantia'nın yaşam kayıtlarını bırakan bu denizler ve onları takip eden su kütleleridir. Eski zamanların bu i denizleri gerçek anlamıyla evrimin beşiğiydi.

57:8.27 (663.5) [Kökensel Urantia Birliği'nin bir  yesi konumunda bulunmuş ve mevcut an içerisinde bir yerleşik gözlemci olan, bir Yaşam Taşıyıcısı tarafından sunulmuştur.]

58. Makale

Urantia  zerinde Yaşamın Oluşumu

58:0.1 (664.1) SATANIA'nın tümü üzerinde, yaşamın-değişikliğe-uğratıldığı gezegenler olarak Urantia'ya benzeyen yalnızca altmış bir dünya bulunmaktadır. Yerleşik dünyaların büyük çoğunluğu, oluşturulan işleyiş biçimleri uyarınca insanlar tarafından yerleştirilmişlerdir; bu tür âlemler üzerinde Yaşam Taşıyıcıları, yaşam aktarımları için tasarımlarının yerine getirilmesinde çok az bir zaman kaybına sahiptirler. Ancak on dünyadan bir tanesi bir *ondalık gezegeni* olarak adlandırılıp, Yaşam Taşıyıcıları'nın özel kaydına atanmaktadır; bu türden

gezegenler üzerinde bizlerin, yaşayan varlıkların ortak evren türleri üzerinde değişiklikte bulunma ve muhtemel bir biçimde onları geliştirmeye dair bir çaba içerisinde belirli yaşam deneyimlerine girişmememize izin verilmektedir.

1. Fiziksel Yaşam Şartları

58:1.1 (664.2) 600.000.000 yıl önce Jerusem'den gönderilen Yaşam Taşıyıcıları'nın heyeti Urantia üzerine ulaşmış olup, Satania sisteminin 606'ncı dünyası üzerinde yaşamı faaliyete geçirmek için hazırlıksal nitelikteki fiziksel şartların çalışmasına başlamıştır. Bu etkinlik; Satania içindeki Nebadon yaşam işleyiş biçimlerinin başlatılması deneyimimizin altı yüz altıncısı olup, yerel evrenin temel ve ortak yaşam tasarımları içinde değişikliklerde bulunma ve dönüşümleri gerçekleştirme imkânımızın altmışıncısıdır.

58:1.2 (664.3) Bir âlemin evrimsel çevrimin başlatılması için olgun hale gelmesinden önce Yaşam Taşıyıcıları'nın yaşamı başlatmaya yetkin olmadıklarının altı çizilmelidir. Buna ek olarak ne de bizler, gezegenin fiziksel ilerleyişi tarafından desteklenebilecek ve yerine getirebilecek daha hızlı bir yaşam gelişimini sağlayabiliriz.

58:1.3 (664.4) Satania Yaşam Taşıyıcıları, yaşamın bir sodyum klorür işleyiş biçimini önceden tasarlamış bulunmaktadır; bu nedenle, okyanus sularının yeterli bir biçimde tuzsal hale gelmesine kadar aktarım faaliyeti için hiçbir girişimde bulunulamaz. Urantia protoplazma türü, yalnızca elverişli bir tuz çözeltisi içerisinde faaliyet gösterebilir. Bitkisel ve hayvansal olarak atasal yaşamın tümü, bir tuz-çözelti yaşam alanı içinde evrimleşmiştir. Ve daha yüksek bir biçimde

düzenlenmiş kara hayvanları bile; “tuzlu derinlik” içine her küçük hücrenin gerçek anlamıyla daldığı şekilde onunla özgürce yıkandığı bir biçimde, kan akışı içerisinde bu aynı hayati tuz çözeltisi bedenleri boyunca dolaşmış olmasaydı, yaşamlarına devam edemezdi.

58:1.4 (664.5) Sizin ilkel atalarınız özgür bir biçimde tuz okyanusu içinde dolaşmışlardır; mevcut zaman zarfında, bu benzer okyanussal tuz çözeltisi, tüm nitelikleri bakımından gezegen üzerinde faaliyet göstermesi için ilk yaşayan hücrelerin ilk protoplazmasal tepkilerini tetikleyen tuz suyuna benzer bir kimyasal sıvı ile her bireysel hücreyi yıkayan bir biçimde, özgürce bedenleriniz içinde dolaşmaktadır.

58:1.5 (664.6) Ancak bu dönem başlarken Urantia, deniz yaşamının başlangıçsal türlerinin desteklenmesi için elverişli bir düzeye doğru her açıdan evirilmekteydi. Yavaş ama kesin adımlarla dünya ve onun komşu uzay bölgeleri üzerindeki fiziksel gelişmeler; karasal ve uzaysal olmak üzere fiziksel çevrenin kendisini gerçekleştirmesine en iyi uyumu sağlayacağına karar verdiğimiz, bu türden yaşam türlerinin oluşturulması için daha sonraki girişimlerin zemini hazırlamaktadır.

58:1.6 (665.1) Bunun sonrasında Yaşam Taşıyıcıları’nın Satania heyeti; yaşam aktarımının mevcut olarak başlamasından önce, hala daha fazla iç denizi ve kapalı körfezi sağlayacak kıtasal kara kütlelerinin ilave kırılışlarını beklemeyi tercih ederek Jerusem’e dönmüştür.

58:1.7 (665.2) Bir deniz kökenine sahip bir gezegen üzerinde yaşam aktarımı için nihai en uygun koşullar, sık suların ve kapalı körfezlerin geniş bir kıyı şeridi biçiminde iç denizlerinin geniş

bir miktarı tarafından sağlanmaktadır; ve burada, dünyanın sularının tam da bu türden dağılımı hızlı bir biçimde gelişme göstermekteydi. Bu eski iç denizleri nadiren beş ila altı yüz fit derinliğindeydi; ve güneş ışığı, altı yüz fitten fazla okyanus suyu derinliğine girebilmektedir.

58:1.8 (665.3) Ve daha sonraki bir çağın ılıman ve dengeli iklim koşullarına ait bu tür deniz kıyılarından, ilkel yaşam aktarımı kendisini karaya taşıyacak zemini bulmuştur. Atmosfer içinde karbonun yüksek düzeyi, hızlı ve gür büyüme için yaşam olanağının yeni kara çeşitliliğini sağlamıştır. Her ne kadar bu atmosfer bu zaman zarfında; bitki gelişimi için olası en iyi koşulu taşısa da, bu türden karbondioksit düzeyine sahip olarak bırakınız insanı hiçbir hayvanın dünya yüzeyinde yaşabilmesine imkân vermemekteydi.

2. Urantia Atmosferi

58:2.1 (665.4) Gezegensel atmosfer, güneşin ışık emiliminin toplamının yaklaşık olarak iki milyarda birine kadar dünyaya ulaşan güneş ışıklarını süzmektedir. Eğer Kuzey Amerika'ya düşen ışık için saatteki kilovat başına iki sent ödenseydi, yıllık ışık faturası 800 katrilyon doların üstüne kadar çıkardı. Güneş ışığı için Chicago'nun faturası, günlük 100 milyon dolardan çok daha fazla bir fiyata denk gelirdi. Buna ek olarak, — güneş ışığının atmosferinize ulaşan tek güneşsel dağıtım olmaması gerçeği biçiminde — güneşten enerjinin diğer türlerini almakta olduğunuz hatırlanmalıdır. Çok geniş güneş enerjileri, insan görüşünün tanımlama kapsamının altında ve bütünde bir aralıktaki dalga boyları ile bütünleşen bir biçimde Urantia üzerine yayılmaktadır.

58:2.2 (665.5) Dünyanın atmosferi, renk tayfinin aşırı kızılötesi ucunda konumlanan güneş radyasyonunun birçoğu için neredeyse tamamen ışık geçirmez bir nitelikte bulunmaktadır. Bu türden dalga uzunluklarının birçoğu, dünya yüzeyinin yaklaşık olarak on mil yukarısında bulunan ve diğer bir on mil uzunluğunda mekân genişliği içinde enlemesine uzanan bir seviye boyunca var olan bir ozon tabakası tarafından emilmektedir. Dünyanın yüzeyi üzerinde hüküm süren koşullar içerisinde bu bölgeye nüfuz eden ozon, bir inçin onda biri kalınlıktaki bir tabakayı oluşturmaktadır; yine de ozonun bu göreceli olarak küçük ve ortaya çıktığı biçimiyle önemsiz büyüklükteki miktarı, güneş ışığı içinde mevcut olan tehlikeli ve yıkıcı kızılötesi radyasyonların fazlalığından Urantia sakinlerini korumaktadır. Ancak bu ozon tabakası çok az daha kalın olsaydı, mevcut an içerisinde dünyanın yüzeyine ulaşan ve sahip olduğunuz vitaminlerin en temel olanlarından bir tanesinin atası niteliğindeki, oldukça önemli ve hayat verici kızılötesi ışıklardan mahrum kalırdınız.

58:2.3 (665.6) Ama yine de fani bilim adamlarınızdan daha az ufka sahip olanları, fani yaratımını ve insan evrimini bir kaza olarak görmede ısrar etmektedir. Urantia yarı-ölümlüleri; kazasal talih ile uyumlu olmadığını gördükleri ve maddi yaratım içerisinde ussal amacın mevcudiyetini hataya yer bırakmayan bir biçimde göstermenin uğraşını verdikleri, fizik ve kimya bilimine ait elli bin gerçeği bir araya getirmiştir. Ve bütün bu gerçeklerin tümü; maddi kâinatın tasarlanması, yaratımı ve idaresi içinde aklın mevcudiyetinin var olduğunu savundukları fizik ve kimya biliminin nüfuz alanlarının dışında yüz bin bulgulunun varlığına dair fihristlerinin içinde değildir.

58:2.4 (666.1) Güneşiniz, ölümcül ışınların ciddi bir taşkınıını dışı doğru yaymaktadır; ve Urantia üzerindeki sizin keyifli yaşamınız, bu benzersiz ozon tabakasının faaliyetine benzer biçimde, görünüşte kırk kazasal nitelikteki koruyucu faaliyetten daha fazlasına ait “rastlantısal” etki altındadır.

58:2.5 (666.2) Gece içerisinde atmosferin “yorgan” etkisi olmasaydı, radyasyon vasıtasıyla ısı o kadar hızlı bir biçimde kaybedilecekti ki dışsal destek olmadan yaşamın idaresi imkânsız hale gelecekti.

58:2.6 (666.3) Dünya atmosferinin beş veya altı mil aşağısında troposfer bulunmaktadır; burası, hava olaylarını sağlayan rüzgârların ve hava akımlarının bölgesidir. Bu bölgenin üstü iyonosfer, ve onun üstündeki bölge ise stratosferdir. Dünyanın yüzeyinden yükseldikçe sıcaklık kademeli bir biçimde her altı veya sekiz milde bir düşmektedir; bu yükselişin zirve noktası yaklaşık olarak eksi 70 fahrenheit derecesinde kaydedilmiştir. Eksi 65 ila 70 fahrenheit derecesi arasında değişiklik gösteren bu sıcaklık, kırk milden daha yukarı olan yükseliş aşamasında değişmez bir nitelikte bulunmaktadır. Kırk beş veya elli mil yüksekliğinde sıcaklık artmaya başlamaktadır; ve bu sıcaklık, güneş doğum zamanları düzeyinde 1200 fahrenheit derecedeki bir sıcaklığın erişimine kadar yükselmektedir; ve oksijeni iyonlaştıran etken bu yoğun ısıdır. Ancak bu türden bir seyrelmiş atmosfer içindeki sıcaklık, dünyanın yüzeyinde algılanan ısı ile neredeyse hiçbir biçimde karşılaştırılamaz. Atmosferinizin tamamının yüzde ellisinin yüzeyden ilk üç mil uzaklık içinde bulunabileceğini unutmayınız. Dünyanın sahip olduğu atmosferin yüksekliği, en yüksek güneş doğum

akışlarının işaret ettiği biçimde yaklaşık olarak dört yüz mil uzunluğundadır.

58:2.7 (666.4) Güneş doğum olguları; karasal konumda çok sıcak kasırgaları bile meydana getiren bir şekilde, güneş ekvatorunun üstü ve altı olmak üzere zıt yönde burgaç biçiminde dönüş halinde olan güneş tufanları biçiminde, doğrudan güneş lekeleri ile ilgilidir. Bu türden atmosferyel yıkıcı oluşumlar, ekvatorun üstünde veya altında oluşunca zıt yönlerde burgaç şeklinde dönmektedirler.

58:2.8 (666.5) Işık dalgaları üzerinde değişiklik yaratmak için güneş lekelerinin sahip olduğu güç, bu güneş fırtına merkezlerinin devasa mıknatıslar olarak faaliyet gösterdiğini ortaya koymaktadır. Bu türden manyetik alanlar; güneş lekesi çukurlarından uzay boyunca, iyonlaştırma etkilerinin bu türden muhteşem güneş doğum oluşumlarını sergiledikleri yer olan dünyanın dışsal atmosferine kadar yüklenen parçacıkları savurmaya yetkindir. Bu nedenle siz; güneş lekelerinin daha genel bir biçimde ekvatorsal konumda yerleştikleri zaman zarfında gerçekleşen güneş lekelerinin zirve noktasında — veya bunun hemen sonrasında — en büyük güneş doğum olaylarına sahip olmaktadır.

58:2.9 (666.6) Pusula iğnesi bile, bu türden güneşsel etkiye karşılık vermektedir; çünkü iğne, güneş doğarken hafifçe doğuya güneşin batışına yakın ise yine az bir biçimde batıya doğru yönelerek tepki vermektedir. Bu durum her gün yaşanmaktadır; ancak güneş lekesi çevrimlerinin zirve noktası boyunca pusuladaki bu değişiklik iki kat daha büyüktür. Pusulanın bu günlük değişimleri, güneş ışığı tarafından üretilen üst atmosferin artan iyonlaşmasına gösterilen tepkidir.

58:2.10 (666.7) Sahip olduğunuz uzun ve kısa dalga radyo yayınlarının uzak konumlara olan iletimini, yüksek stratosfer içinde elektrikle yüklenmiş iletken bölgelerin iki farklı düzeyinin varlığı açıklamaktadır. Sizin yayınlarınız zaman zaman, bu dışsal iyonosferin bölgeleri içinde ara sıra her şeyi birbirine katan devasa fırtınalar tarafından olumsuz yönde etkilenmektedir.

3. Uzaysal Çevre

58:3.1 (666.8) Evrenin kendisini gerçekleştirme sürecinin öncül zamanları boyunca uzay bölgelerinin arasına, tıpkı bu türden gökbilimsel toz bulutlarının mevcut zaman zarfında uzayın derinlikleri boyunca birçok bölgeyi belirgin hale getirmesi gibi, çok geniş hidrojen bulutları girmektedir. Alevli güneşlerin ısıma enerjisi olarak kıldıkları ve dağıttıkları bu düzenlenmiş maddenin birçoğu kökensel olarak, uzayın öncül olarak ortaya çıkan hidrojen bulutlarından inşa edilmiştir. Olağanüstü nitelikte belirli şartlar altında atom parçalanması aynı zamanda, daha büyük hidrojen kütlelerinin çekirdeğinde meydana gelmektedir. Ve atom inşası ve parçalanmasının sahip olduğu bu olgularının tümüne, oldukça yüksek ısıya çıkarılmış nebulalarda olduğu gibi, ısıma enerjisine ait kısa uzay ışınlarının taşkın gel-gitlerinin ortaya çıkışı eşlik eder. Eşlik eden bu çeşitli radyasyonlar, Urantia üzerinde bilinmeyen uzay-enerji düzeyinin bir türüdür.

58:3.2 (667.1) Evren uzayının bu kısa-ışın enerji etkisi, düzenlenmiş mekân nüfuz alanlarında mevcut olan ısıma enerjisinin tüm diğer türlerinden dört yüz kat daha büyüktür. İster alevli nebulalardan, gergin elektrik alanlarından, uzayın derinliklerinden çıksın veya ister çok geniş hidrojen

bulutlarından gelsin, kısa uzay ışınlarının üretimi; sıcaklık, çekim ve elektronik baskıların dalgalanmalarından veya onlar içindeki değişikliklerden nicelik ve niteliksel olarak değişikliğe uğramaktadır.

58:3.3 (667.2) Uzay ışınlarının kökeni içinde meydana gelen bu oluşumlar; değişikliğe uğramış döngülerden aşırı oval yörüngelere kadar çeşitlilik gösteren döngü halindeki maddenin yörüngelerine ek olarak birçok kâinatsal olay tarafından belirlenmektedir. Fiziksel şartlar aynı zamanda, büyük bir ölçüde değişikliğe uğrayabilir; çünkü elektron dönüşü zaman zaman, aynı fiziksel alan içerisinde bile, maddenin bütünsel davranışının tersi yönünde gerçekleşebilir.

58:3.4 (667.3) Çok geniş hidrojen bulutları; evrim halindeki enerji ve başkalaşan maddenin tüm fazlarını içinde barındırarak, kâinatsal çapta dikkate değer kimyasal laboratuarlardır. Büyük enerji faaliyetleri aynı zamanda, oldukça sık gerçekleşen biçimde kesişen ve bu nedenle yaygın olarak birbirine eklemlenen büyük çifte yıldızlara ait azınlık gazları içinde meydana gelmektedir. Ancak uzayın bu devasa ve uçsuz bucaksız enerji etkinliklerinden hiçbiri, — yaşayan maddelerin ve varlıkların çekirdek plazması olarak — düzenlenmiş yaşam olgusu üzerinde en ufak bir etkide bulunmamaktadır. Uzayın bu enerji koşulları, yaşam oluşumuna ait temel çevre ile ilgidir; ancak onlar, ışıma enerjisinin daha uzun ışınlarının bazılarına ait olarak, çekirdek plazmasının miras etkenlerinin daha sonra gerçekleşen değişimi içerisinde etkin değillerdir. Yaşam Taşıyıcıları'nın aktarılan yaşamı bütünüyle, evren enerjisinin kısa uzay ışınlarına ait bu muhteşem taşkın tümüne karşı dirençli nitelikte bulunmaktadır.

58:3.5 (667.4) Temel nitelikte kâinatsal koşulların tümü; Yaşam Taşıyıcıları'nın Urantia üzerinde yaşamın oluşumuna mevcut olarak başlayabilmelerinden önce, elverişli bir düzeye gelmek zorundaydı.

4. Yaşam-Doğuş Dönemi

58:4.1 (667.5) Yaşam Taşıyıcıları unsurları olarak adlandırılmamız sizlerin zihinlerini karıştırmamalıdır. Biz gezegenlere yaşam taşıyabilmekte olup, bunu hâlihazırda gerçekleştirmekteyiz; ancak biz Urantia'ya yaşam getirmediğimiz. Urantia yaşamı, bu gezegene özgü bir biçimde benzersiz niteliktedir. Bu âlem, yaşamın-değişikliğe-uğratıldığı bir dünyadır; burada ortaya çıkmakta olan yaşamın tümü bu gezegen üzerinde bizler tarafından tasarlanmıştır; ve tüm Satania'da, hatta Nebadon'un hepsi içinde bile, başka hiçbir dünya Urantia'nın sahip olduğu yaşam deneyiminin aynısını taşımamaktadır.

58:4.2 (667.6) 550.000.000 yıl önce Yaşam Taşıyıcı birliği Urantia'ya dönmüşlerdir. Ruhsal ve aşkın fiziksel kuvvetler ile eş güdüm halinde bizler; bu dünyanın kökensel yaşam işleyiş biçimlerini başlatmış olup, onları âlemin konuksever sularına yerleştirdik. Gezegen-ötesi kişilikler dışında, gezegensel yaşamın başlangıç zamanlarından Gezegensel Prens olarak Caligastia'ya dönemine kadar, Urantia kökenine; bizlerin üç özgün, özdeş ve eş zamanlı olarak gerçekleşen deniz-yaşam aktarımında sahip olmuştur. Bu üç yaşam aktarımı; *merkezi* veya diğer bir deyişle Avrasya-Afrika konumlu, *doğusal* veya diğer bir deyişle Avustralya konumlu ve Grönland ve Amerika kıtalarını içine alan konumda *batisal* olarak adlandırılmıştır.

58:4.3 (668.1) 500.000.000 yıl önce, ilkel deniz-bitkisel yaşamı Urantia üzerinde oldukça iyi bir biçimde oluşturulmuştu. Grönland ve kutup kara kütlesi, Kuzey ve Güney Amerika ile birlikte, kendilerinin kuzeye doğru uzun ve yavaş bir biçimde gerçekleşen ayrılış hareketlerine başlamaktaydı. Afrika, kendisi ile ana karası arasında Akdeniz havzası biçiminde doğu kuzey doğrulusunda bir hat yaratarak kısmi bir biçimde güneye doğru hareket etmiştir. Antarktika, Avustralya ve Büyük Okyanus adaları tarafından çevrelenen kara parçası; güneyden ve kuzeyden kopmuş olup, bu zaman zarfından beri ana karadan çok uzaklara doğru sürüklenmiştir.

58:4.4 (668.2) Bizler, deniz yaşamının ilkel türünü; kıtasal kara kütesinin ayrılmakta olan doğu-batı uzantısındaki çatlağına ait merkezi denizlerin kapalı sıcak iklim körfezlerine aktarmış bir konumda bulunmaktaydık. Üç deniz-yaşam aktarımını gerçekleştirmemizdeki amaç; karanın bir sonraki aşamada gerçekleşen ayrılışı birlikte, her büyük kara kütesinin sahip olduğu sıcak-su denizleri içinde bu yaşamı taşımasını teminat altına almak olmuştur. Bizler; kara yaşamının ortaya çıkışının daha sonraki dönemi içinde suyun geniş okyanuslarının, akıntı tarafından sürüklenmekte olan bu kıtasal kara kütlelerini birbirinden ayıracağını öngörmüş bir konumda bulunmaktaydık.

5. Kıtasal Ayrılış

58:5.1 (668.3) Bu zaman zarfında kıtasal kara ayrılışları gerçekleşmeye devam etmiştir. Dünyanın çekirdeği, bir inç karede neredeyse 25.000 tonluk bir basınca maruz kalan bir biçimde çelik kadar yoğun ve sert bir hale gelmişti; buna ek olarak devasa çekim basıncı nedeniyle onun iç katmanları bu

zaman zarfında ve hali hazırda şimdi bile oldukça sıcaktır. Dünya yüzeyinden itibaren sıcaklık, çekirdeğindeki ısının güneşin yüzey sıcaklığından biraz daha yüksek olduğu bir seviyeye kadar derinlere gidildikçe artış göstermektedir.

58:5.2 (668.4) Dünya kütesinin dış tabakasının bin mili başlıca olarak, farklı türdeki kayalardan meydana gelmiştir. Bu yüzeyin altında, daha yoğun ve daha ağır metal elementler bulunmaktadır. Bu öncül ve atmosfer-öncesi çağlar boyunca dünya; eriyik ve çok yüksek sıcaklıkta bulunan düzeyinde neredeyse oldukça akışkan bir konumda bulunmaktadır ki, daha ağır metaller iç bölgelerin derinliklerine doğru ilerlemektedir. Bugün yüzeyin yakınında bulunan bu metaller; tarihi volkanların kalıntılarını, daha sonraki bir zaman zarfında gerçekleşen geniş çaplı lav akıntılarını ve yakın bir tarihte oluşan göktaşı birikintilerini yansıtmaktadır.

58:5.3 (668.5) Dış kabuk, yaklaşık olarak kırk mil kalınlığında bulunmaktaydı. Bu dış tabaka; yüksek basınç altında tutulan, ama her zaman, değişen gezegensel basınçların dengelenmesi sürecinde etrafa doğru akış eğilimi göstererek böylelikle dünyanın kabuğunu istikrara kavuşturmaya yönelen eriyik haldeki lavın hareket halindeki bir tabakası olarak, değişen kalınlıktaki volkanik karataşın bir eriyiği tarafından desteklenip, doğrudan bir biçimde bunun üzerinde konumlanır.

58:5.4 (668.6) Mevcut an içerisinde bile kıtalar, eriyik volkanik karataşın bu belirginleşmemiş yastıksal denizi üzerinde yüzmeye devam etmektedir. Bu koruyucu özellik bulunmamış olsaydı, daha ciddi depremler dünyayı gerçek anlamıyla parçalara ayırıncaya kadar sallarlardı. Depremlere, katı dış kabuğun yatay doğrultudaki kayışı ve onun dikey yöndeki

hareketi neden olmaktadır; onlar volkanlar nedeniyle meydana gelmemektedir.

58:5.5 (668.7) Dünya kabuğunun lav tabakaları, soğudukları zaman graniti meydana getirmektedir. Urantia'nın ortalama yoğunluğu, suyun sahip olduğu yoğunluğun beş buçuk katından biraz daha fazladır; granitin yoğunluğu, suyun yoğunluğunun üç katından azdır. Dünyanın çekirdeği, sudan on iki kat kadar yoğundur.

58:5.6 (668.8) Deniz tabanları, kara kütlelerinden daha yoğundur; ve kıtaları suyun üstünde tutan bu özelliktir. Deniz tabanları; suyun üstüne çıkarıldığı zaman, kara kütlelerine ait granite kıyasla oldukça ağır olan bir lav türü biçimindeki geniş bir ölçüde volkanik karataşından meydana geldiği görülür. Ve yine benzer bir biçimde; eğer kıtalar okyanus tabanlarından daha hafif olmasaydı, çekim kuvveti okyanus kıyılarını karanın üstüne çıkacak bir şekilde yukarı doğru iterdi. Ancak bu türden oluşumlar gerçekleşmemektedir.

58:5.7 (668.9) Okyanusların ağırlığı aynı zamanda, deniz tabanları üzerindeki basıncın artışında bir etkidir. Daha altta bulunan ancak göreceli olarak daha ağır okyanus tabaları, üzerinde bulunan suyun ağırlığı ile birlikte, daha yüksek fakat daha hafif kıtaların ağırlığına yaklaşmaktadır. Ancak kıtaların tümü, okyanuslara doğru sürünerek ilerleme eğilimi göstermektedir. Deniz-taban seviyelerinde kıta basıncı, inç kare başına yaklaşık olarak 20.000 pauntluk basınca denk gelmektedir. Bu durum, okyanus tabanından 15.000 fit yukarıda yüzen bir kıta kütlelerinin basıncıdır. Okyanus-taban su basıncı yalnızca, inç kare başına yaklaşık olarak 5.000 paunttur. Bu basınç farkı,

kıtaların okyanus tabanlarına doğru kayma eğilimi göstermesine neden olmaktadır.

58:5.8 (669.1) Yaşam-öncesi çağlar boyunca okyanus tabanının çöküşü, bağımsız bir kıta kütesini öyle bir yüksekliğe çıkarmıştır ki; onun ensel basıncı, çevreleyen Büyük Okyanus'un suları istikametinde tabanda bulunan yarı-akışmaz lav yataklarının üzerinden doğu, batı, güney kıyılarının aşağıya doğru kayış eğilimi göstermesine neden olmuştur. Bu durum kıtasal basıncın yarattığı basınç farkını o kadar bütüncül bir ölçüde telafi etmiştir ki, geniş bir kırılma bu eski Avrasya kıtasının doğu sahilinde ortaya çıkmamıştır; ancak bu zaman zarfından beri bahse konu bu doğu sahil şeridi, sudan meydana gelmiş bir ölüm bölgesine doğru kayma tehlikesi barındıran bir biçimde, kendisine ait bağımlı okyanus derinliklerinin uçurumlarında gezinmektedir.

6. Geçiş Dönemi

58:6.1 (669.2) 450.000.000 yıl önce, *bitki yaşamından hayvan yaşamına olan geçiş* meydana gelmiştir. Bu başkalaşım, ayrılma sürecinde bulunan kıtaların geniş kıyı şeritlerine ait kapalı sıcak iklim körfezleri ve kıyı göllerinin sığ sularında gerçekleşmiştir. Ve özgün yaşam işleyiş biçimleri içinde içkin her şey içerisinde bulunan bu gelişim, kademeli olarak gerçekleşmiştir. Orada, öncül ilkel bitkisel yaşam türleri ve daha sonraki oldukça farklılaşmış belirgin hayvan organizmaları arasında birçok geçiş aşaması var olmuştur. Mevcut zaman içerisinde bile geçiş balçık kalıpları varlığını devam ettirmektedir; ve onlar neredeyse hiçbir biçimde, ne bitkiler ne de hayvanlar olarak tanımlanamamaktadır.

58:6.2 (669.3) Her ne kadar bitkisel yaşamın evrimine ait izler hayvan yaşamı içinde sürülebilse de, ve her ne kadar en basitinden en karmaşık ve gelişmiş organizmalara kadar ilerleyen bir biçimde yükselen bitki ve hayvanların yetkin türleri bulunmuş olsa da; siz, ne hayvan krallığının içindeki büyük geniş türler arasında ne de insan-öncesi hayvan türlerinin en yüksek canlıları ile insan ırklarının ilk canlıları arasında bu türden birleştirici halkaları bulamayacaksınız. Bu sözde “eksik halkalar” sonsuza kadar kayıp olarak kalmaya devam edecektir; çünkü geleceğe dair bu durumun basit nedeni, onların aslında hiçbir zaman var olmamasıdır.

58:6.3 (669.4) Bir çağdan diğerine hayvan yaşamının yeni türleri köklü bir biçimde ortaya çıkmaktadır. Onlar, küçük farklılıkların kademeli olarak bir araya gelişinin sonucu olarak evirilmemektedir; onlar bütünüyle gelişimini tamamlamış ve tamamıyla yeni olan türleri olarak ortaya çıkmaktadır, onlar *anlık olarak* belirlemektedir.

58:6.4 (669.5) Yaşayan organizmaların yeni türlerine ve çeşitlilik gösteren düzeylerine ait *anlık* ortaya çıkış, kesinlikle doğal sürecin parçası olarak bütünüyle biyolojiktir. Bu anlık genetik değişimler ile ilgili doğa-ötesi hiçbir şey mevcut bulunmamaktadır.

58:6.5 (669.6) Tuzluluğun yeterli bir derecesinde okyanuslar içinde hayvan yaşamı evrimleşmiştir; ve bu durumda çok tuzlu suların, deniz yaşamının hayvan bünyeleri boyunca dolaşımında bulunmasına izin verilmesi göreceli olarak kolay gerçekleşmiştir. Ancak okyanuslar daraldığında ve böylelikle tuz oranı büyük oranda arttığında bahse konu bu hayvanlar; tıpkı tatlı sularda yaşamak için tuz depolanışının oldukça hünerli işleyiş

biçimleri vasıtasıyla beden sıvıları içindeki sodyum klorürün olması gereken düzeyini sağlama kabiliyetini elde eden canlılar gibi, beden sıvılarındaki tuzluluğu azaltma yetkinliğini evrimleştirmişlerdir.

58:6.6 (669.7) Deniz yaşamının kaya ile bütünleşen fosilleri üzerindeki çalışmalar, bu ilkel organizmaların öncül uyum çabalarını ortaya çıkarmaktadır. Bitkiler ve hayvanlar, bu uyum deneyimlerini gerçekleştirmeyi hiçbir zaman ara vermediler. En başından beri çevre değişmekte, ve yaşayan organizmalar her zaman bu sonu gelmez değişiklikler karşısında kendi gereksinimlerini yerine getirmeye çabalamaktadır.

58:6.7 (670.1) Yaşamın tümüyle yeni düzeylerine ait fizyolojik donanım ve anatomik düzen, fizik kanunlarının etkinliğine karşılık veren bir nitelikte bulunmaktadır; ancak aklın ilerideki kazanımı, içkin beyin yetkinliği uyarınca emir-yardımcı akıl-ruhaniyetlerinin bir bahşedilişidir. Akıl, her ne kadar bir fiziksel evrim olmasa da, tümüyle fiziksel ve evrimsel gelişmeler tarafından sağlanan beyin yetisine bütünüyle bağlıdır.

58:6.8 (670.2) Uyum ve uyumsuzluk biçiminde kazanım ve kayıpların neredeyse sonsuz döngüleri boyunca tüm yaşayan organizmalar, çağdan çağa gelişme ve gerileme göstermektedir. Bazıları kâinatsal bütünlüğe erişmekte, bunun karşısında ise bu amacı yerine getirmede başarısız olanların mevcudiyetleri son bulmaktadır.

7. Yeryüzü Tarih Kitabı

58:7.1 (670.3) Yaşam-doğuş veya diğer bir deyişle hayvan öncesi yaşam dönemi boyunca dünyanın dış kavuğunu oluşturan kaya sistemlerinin geniş topluluğu, dünya yüzeyi üzerinde birçok noktada şu an ortaya çıkmamaktadır. Daha sonraki çağların birikimlerinin tümünün altından bu topluluk ortaya çıktığında, orada bitkisel ve öncül ilkel hayvan yaşamının sadece fosil kalıntıları bulunacaktır. Bu daha eski su-birikinti kayalarının bazıları, daha sonraki tabakalar ile birlikte iç içe geçmiştir; ve onların en yüksek tabakaları içinde genellikle öncül deniz-hayvan organizmalarının daha ilkel türlerinin bazıları saptanırken, zaman zaman onlar bitkisel yaşamın daha önceki türlerinin herhangi birine ait fosil kalıntılarını sergileyebilirler. Birçok mekân içerisinde öncül deniz yaşamının fosillerine sahip olan bu tabakalaşmış en eski kaya katmanları, farklılaşmamış daha eski taşın en üstünde doğrudan bir biçimde bulunabilir.

58:7.2 (670.4) Bu döneme ait fosiller; su yosunlarını, mercansı bitkileri, ilkel tek hücreli canlılarını ve süngersi geçiş organizmalarını ortaya çıkarmaktadır. Ancak öncül kaya tabakaları içinde bu türden fosillerin yokluğu doğrudan bir biçimde, yaşayan varlıkların bu fosillerin tortusal birikimleri zamanında hiçbir yerde mevcut olmadıklarının anlamına gelmemektedir. Yaşam, bu öncül zamanlar boyunca aralıklı ve dağılmış bir niteliğe sahipti; ve yalnızca yavaşça gelişen bir biçimde yaşam, dünya yüzeyi üzerinde kendi varlığını sağlamıştır.

58:7.3 (670.5) Bu altın çağın kayaları mevcut an içerisinde; dünyanın yüzeyinde veya var olan kara alanının yaklaşık olarak sekizde birinden daha fazla olan bölgede yüzeye oldukça yakın bir

konumda bulunmaktadır. Tabakalaşmış en eski kaya katmanları olarak bu geçiş kayasının ortalama kalınlığı, yaklaşık olarak bir buçuk mil kadardır. Bazı noktalarda bu eski kaya sistemleri, dört mil kalınlığa kadar ulaşmaktadır; ancak bu döneme kaynak olarak gösterilen tabakaların birçoğu gerçekte daha sonraki dönemlere aittir.

58:7.4 (670.6) Kuzey Amerika içinde fosil taşıyan bu eski ve ilkel taş katmanı, Kanada'nın doğu, merkez ve kuzey bölgeleri üzerinde yüzeye çıkmıştır. Orada aynı zamanda, Pennsylvania ve eski Adirondack Dağları'ndan batı doğrultusunda Michigan, Wisconsin, ve Minnesota boyunca uzanan bu kayanın aralıklı doğu-batı sıralı dağ sırtı mevcut bulunmaktadır. Diğer sıralı dağ sırtları, Newfoundland'den Alabama'ya ve Alaska'dan Meksika'ya uzanmaktadır.

58:7.5 (670.7) Bu dönemin kayaları, tüm dünya üzerinde etrafa dağılmış bir biçimde ortaya çıkmaktadır; ancak bunların hiçbiri, birkaç tabaka içinde mevcut bulunan bu ilkel fosil taşıyan kayaların bahse konu çok uzak yaşam dönemlerinin kabuksal kabarışlarına ve yüzey dalgalanmalarına tanıklık ettikleri yer olan, Superior Gölü yakınlarına ek olarak Büyük Kanyon ve Colorado Irmağı içindeki örnekler bariz değildir.

58:7.6 (670.8) Dünya kabuğu içinde en eski fosil taşıyan katman olarak bu taş tabakası, depremler ve öncül volkanların kabuksal kabarışlarının bir sonucu olarak buruşmuş, katlanmış ve garip bir şekilde bükülmeye uğramıştır. Bu çağın lav akıntıları, gezegensel yüzeyin yakınlarına daha fazla demir, bakır ve kurşunu getirmiştir.

58:7.7 (670.9) Bu türden etkinliklerin Wisconsin’ın St. Croix vadisi içindekilerden daha görsel olarak gösterilebildiği nadir mekân mevcut bulunmaktadır. Bu bölgede, kara üzerinde meydana gelen birini takip etmiş yüz yirmi yedi lav akışına ek olarak daha sonrasında ortaya çıkan su baskını ve bunun sonrasında oluşan kaya tabakalaşması gerçekleşmiştir. Her ne kadar üst kaya tortulaşması ve aralıklı lav akışı etkinliklerinin birçoğu mevcut an içerisinde gerçekleşmiyor olsa da, ve bu sistemin tabanı dünyanın derinine gömülmüş bir durumda bulunsa da; yine de geçmiş çağların bu tabakalaşmış kayıtlarının yaklaşık olarak yüzde atmış beşi ila yetmişi mevcut an içerisinde gözleme açıktır.

58:7.8 (671.1) Birçok kara parçasının deniz seviyesinin yakınında bulunduğu bu öncül çağlar içinde, birbirini takip eden birçok su baskını ve su oluşumu meydana gelmiştir. Dünya kabuğu bu aşamada, göreceli istikrarının daha sonraki dönemine yeni giriş yapmaktadır. Öncül kıta ayrılışının çıkış ve iniş biçimindeki dalgalanmaları, büyük kara kütlelerinin dönemsel batışının sıklığını belirlemiştir.

58:7.9 (671.2) İlkel deniz yaşamının bu zamanları boyunca kıtasal kıyılarının geniş alanları, birkaç fitten yarım mile kadar denizlerin altına batmıştır. Daha eski kumtaşları ve çakıl kayaların birçoğu, bu eski kıyılarının tortusal birikimlerini yansıtmaktadır. Bu öncül tabakalaşmaya ait olan tortusal kayalar; dünya çapındaki okyanusun ilk ortaya çıkışına kadar geri uzanan bir biçimde, yaşamın kökeninin çok ötesindeki zaman zarfına dayanan bu tabakaların tam üzerinde bulunmaktadır.

58:7.10 (671.3) Bu geçiş kaya birikintilerine ait üst tabakaların bazıları; organik karbonun mevcudiyetine işaret eder ve bir sonraki Karboniferus veya diğeri bir değışle kömür çağı boyunca dünyayı etkin bir biçimde saran bitki yaşamının bu türlerine ait ataların mevcudiyetine tanıklık eden bir biçimde, koyu renklerde bulunan killi yaprak taşının veya arduazın küçük bir parçasını taşımaktadır. Bu kaya tabakaları içindeki kurşunun birçoğı, su birikimi nedeniyle ortaya çıkmaktadır. Bazıları ise; daha eski kayaların çatlaklarında bulunmakta olup, birtakım eski kapalı kıyı şeridinin koyu bataklık suyunda yoğun olarak toplanmıştır. Kuzey Amerika ve Avrupa'nın demir madenleri, bir ölçüde daha eski tabakalaşmamış kayalara ek olarak yaşam oluşumunun bu geçiş dönemlerine ait daha sonraki tabakalaşmış kayalar içinde kısmen barınan birikimlerde ve kalıplar halindeki yüzeye çıkışlarda konumlanmıştır.

58:7.11 (671.4) Bu dönem, dünya suları boyunca yaşamın bu dağılımına şahit olmuştur; deniz yaşamı Urantia üzerinde oldukça iyi bir biçimde yerleşmiş hale gelmiştir. Sığ ve geniş iç denizlerin tabanlarına, bitkisel yaşamın cömert ve zengin bir gelişimi kademeli olarak yayılırken; kıyı şerit suları hayvan yaşamının ilkel türleri ile dolup taşmaktadır.

58:7.12 (671.5) Bu gelişim sürecinin öyküsünün tümü görsel bir biçimde, dünya kayıtlarının geniş “kaya kitabına” ait fosil sayfalarında anlatılmıştır. Ve eğer siz yorumlamak için gereken kabiliyete ayrıcalıklı olarak erişerseniz, bu devasa biyo-yeryüzü kaydının sayfaları hatasız bir biçimde doğruyu anlatmaktadır. Bu tarihi deniz tabanlarının birçoğı, mevcut an içerisinde kara üstünde yükselmiş bir konumda bulunmaktadır; ve onların

çağlar boyunca gerçekleşen birikimleri, bu öncül zamanların yaşam mücadelelerine dair süreci anlatmaktadır. “Üzerine bastığımız toz bir zamanlar canlıydı” biçimindeki sizin bir şairinizin ifadesi gerçek anlamıyla doğruluk teşkil etmektedir.

58:7.13 (671.6) [Mevcut an içerisinde gezegen üzerinde ikamet etmekte olan, Urantia Yaşam Taşıyıcı Birliği’nin bir üyesi tarafından sunulmuştur.]

59. Makale

Urantia Üzerinde Deniz-Yaşam Dönemi

59:0.1 (672.1) BİZLER, Urantia’nın tarihinin yaklaşık olarak bir milyar yıl önce başladığını ve bu yaşamın şu beş ana dönemi içine aldığını tespit etmekteyiz:

59:0.2 (672.2) 1. *Yaşam-öncesi dönem*, gezegenin mevcut büyüklüğüne eriştiği andan yaşamın oluşturulduğu zamanda kadar ilk dört yüz elli milyon yılı kapsamaktadır. Sizin öğrencileriniz bu süreci *Arkeozoyik* devir olarak tanımladılar.

59:0.3 (672.3) 2. *Yaşam-doğuş dönemi*, bir sonraki yüz elli milyon yılı kapsamaktadır. Bu çağ, bir önceki yaşam-öncesi veya diğer bir değişle afet çağı ile takip eden dönemde gerçekleşecek daha yüksek düzeyde gelişmiş deniz yaşamı arasındaki süreçtir. Bu dönem, sizin araştırmacılarınız tarafından *Proterozoyik* devir olarak bilinmektedir.

59:0.4 (672.4) 3. *Deniz-yaşam dönemi*; bir sonraki iki yüz elli milyon yılı kapsamakta olup, sizler tarafından en iyi *Paleozoyik* devir olarak bilinmektedir.

59:0.5 (672.5) 4. *Öncül kara-yaşam dönemi*; bir sonraki yüz milyon yılı içine almakta olup, *Mesozoyik* devir olarak bilinmektedir.

59:0.6 (672.6) 5. *Memeliler dönemi*, geride kalan son elli milyon yılı kapsamaktadır. Bu yakın-geçmiş süreçler, *Senozoyik* devir olarak bilinmektedir.

59:0.7 (672.7) Deniz-yaşam dönemi böylelikle, sizin gezegensel tarihinizin yaklaşık olarak dörtte birini oluşturmaktadır. Bu dönem; yeryüzü bölgeleri ve biyolojik nüfuz alanları bakımından oldukça açık gelişmeler tarafından her birinin belirlendiği altı uzun sürece bölünebilir.

59:0.8 (672.8) Bu çağ başlarken deniz tabanları, geniş kıtasal kaya tabakaları ve sayısız sığ yakın-kıyı havzaları verimli bitkiler ile kaplanmıştır. Hayvansal yaşamın daha basit ve ilkel türleri hâlihazırda, bir önceki bitkisel organizmalardan gelişmiştir; ve öncül hayvan organizmaları kademeleri bir biçimde, birçok iç denizin ilkel deniz yaşamı ile dolup taşmasına kadar çeşitli kaya kütlelerinin geniş sahil şeritleri boyunca yerleşmişlerdir. Bu öncül organizmaların çok azı herhangi bir kabuğa sahip olduğu için, onların büyük bir çoğunluğu fosiller olarak korunamamıştır. Yine de bu süreç ile birlikte, takip eden çağlar boyunca oldukça yöntemsel bir biçimde tortullaşmış yaşam-kayıt korunumuna ait büyük “kaya kitabının” açılış bölümlerinin oluşumu için zemin hazırlanmıştır.

59:0.9 (672.9) Kuzey Amerika kıtası, deniz-yaşam döneminin bütününün sahip olduğu fosil barındıran birikintiler bakımından muazzam bir ölçüde zengindir. Bu en öncül ve en eski tabakalar; gezegensel gelişimin bu iki aşamasını açık bir biçimde birbirinden koparan geniş aşınım birikintileri

tarafından, bir önceki dönemin daha sonra ortaya çıkan katmanından ayrılmıştır.

1. Sığ Sularda Öncül Deniz Yaşamı Trilobit Çağı

59:1.1 (673.1) Dünya yüzeyi üzerinde görece sessizliğin bu döneminin başlangıç zamanında yaşam, çeşitli iç denizler ve okyanussal kıyı şeritleri ile sınırlıydı; yine bu süreçte henüz kaya organizmanın hiçbir türü evrimleşmemişti. İlkel deniz hayvanları, oldukça iyi bir biçimde oluşturulmuş ve bir sonraki evrimsel gelişme için hazırlanmışlardı. Amipler, bir önceki geçiş sürecinin bitmesine yakın ortaya çıkmış bir biçimde hayvansal yaşamın bu başlangıç döneminin özgün kurtuluş varlıklarıdır.

59:1.2 (673.2) 400.000.000 yıl önce bitki ve hayvan, dünyanın tümüne oldukça eşit bir biçimde dağılmıştır. Dünya iklimi az da olsa ılımanlaşmaya ve daha düzenli hale gelmektedir. Orada, özellikle Kuzey ve Güney Amerika'nın sahip olduğu, çeşitli kıtalara ait deniz kıyıların olağan su baskınları mevcut bulunmaktadır. Yeni okyanuslar açığa çıkmakta, daha eski su kütleleri büyük bir biçimde genişlemektedir.

59:1.3 (673.3) Bitkisel yaşam; bu aşamada ilk kez karaya yayılmakta, ve daha sonra yakın bir zaman içerisinde bir deniz-dışı yaşam alanına olan uyum sağlamada büyük ilerleme göstermektedir.

59:1.4 (673.4) *Ansızın* ve herhangi bir geçişsel köken ataları mevcut bulunmaksızın ilk çok hücreli canlılar ortaya çıkmaktadır. Trilobitler evrimleşmiş, ve çağlar boyunca denizlerde hüküm sürmüşlerdir. Deniz yaşamı bakımından bu dönem, trilobit çağıdır.

59:1.5 (673.5) Bu zaman zarfının daha sonraki kısmı içerisinde, Kuzey Amerika ve Avrupa'nın büyük bir kısmı su yüzeyine çıkmıştır. Dünya kabuğu geçici olarak istikrara kavuşturulmuştur; dağlar veya diğer bir değişle karanın yüksek uzantıları Atlas ve Büyük Okyanus boyunca, Büyük ve Küçük Antiller üzerinde, ve güney Avrupa'da yükselmiştir. Karayip bölgesinin tümü oldukça yükselmiştir.

59:1.6 (673.6) 390.000.000 yıl önce kara hali hazırda yükselmiş bir konumda bulunmaktaydı. Doğu ve batı Amerika'ya ek olarak doğru Avrupa'nın bazı kısımları üzerinde, bu zamanlar boyunca tortullaşmış kaya katmanları bulunabilir; ve bunlar, trilobit fosillerini taşıyan en eski kayalardır. Orada, bu fosil taşıyan kayaların biriktiği kaya kütlelerine parmak gibi uzanan körfezler mevcut bulunmaktaydı.

59:1.7 (673.7) Bir kaç milyon yıl içerisinde Büyük Okyanus, Amerika kıtalarını istila etmeye başlamıştır. Her ne kadar karanın ensel genişlemesi veya diğer bir değişle kıtasal uzayışı aynı zamanda bir etken olarak bulunmuş olsa da, karanın batmasına temel olarak kabuksal uyum neden olmuştur.

59:1.8 (673.8) 380.000.000 yıl önce Asya dibe çökmekte olup, diğer tüm kıtalar kısa süreli bir yükselmeyi deneyimlemekteydi. Ancak bu çağ ilerledikçe yeni ortaya çıkan Atlas Okyanusu, tüm bağlı kıyı şeritleri üzerinde geniş baskınlara sebebiyet vermiştir. Kuzey Atlas veya Kuzey Kutup denizleri bunun sonrasında, güney Körfez suları ile birleşmiştir. Bu güney denizi Appalachian dağ boğazına girdiğinde, onun dalgaları bu boğazın doğusunu Alpler kadar yüksek dağlara bölmüştür; ancak genelde kıtalar, manzarasal güzellikten bütünüyle

yoksun bir biçimde dikkate değer nitelikte bulunmayan düz araziler halinde bulunmaktaydı.

59:1.9 (673.9) Bu çağların kalıntısāl birikintileri şu dört türde bulunmaktadır:

59:1.10 (673.10) 1. Yığıntılar — kıyı şeritleri yakınında biriken madde oluşumları.

59:1.11 (673.11) 2. Kumtaşları — sığ sularda ancak dalgaların çamur oluşumlarını engelleyecek kadar etkin olduğu yerlerde meydana gelmiş birikintiler.

59:1.12 (673.12) 3. Şistler — daha derin ve daha durgun sularda meydana gelen birikintiler.

59:1.13 (673.13) 4. Kireçtaşı — derin sularda trilobit kabuklarının birikintilerini içine alan oluşum.

59:1.14 (673.14) Bu zamanlara ait trilobit fosilleri, iyice belirginleşmiş birtakım farklılaşmalara sahip bir biçimde temel belli bütünlükleri sunmaktadır. Üç özgün yaşam aktarımlarından gelişen öncül hayvanlar bu dönemin temel özelliğidir; Batı Yarıküresi içinde meydana gelen bu varlıklar, Avrasya topluluklarına ek olarak Avustralya veya Avustralya-Antarktik türlere ait unsurlardan biraz daha farklı bir nitelikte bulunmaktaydı.

59:1.15 (674.1) 370.000.000 yıl önce, Afrika ve Avustralya'nın deniz tabanına doğru hareketinin daha sonrasında eşlik ettiği, Kuzey ve Güney Amerika'nın en büyük ve dereyse bütünsel batışı gerçekleşmiştir. Kuzey Amerika'nın yalnızca belirli kısımları, bu sığ Kambriyen denizlerinin üstünde kalmıştır. Beş milyon

yıl sonra denizler, karanın yükselmesinden önce geri çekilişlerini gerçekleştirmekteydi. Ve karanın batışı ve yükselişine ait bu olguların tümü, milyonlarca yıl boyunca yavaşça gerçekleşen bir biçimde çarpıcı bir nitelikte meydana gelmemekteydi.

59:1.16 (674.2) Bu çağın tribolit fosil taşıyan katmaları, merkezi Asya dışında tüm kıtalar boyunca etraflı bir biçimde ortaya çıkmıştır. Birçok bölge içerisinde bu kayalar yatay bir konumda bulunmaktadır; ancak dağ bölgelerinde onlar, basınç ve kıvrılma etkisi sebebiyle eğilmiş ve bozulmaya uğramış bir nitelikte bulunmaktadır. Ve bu basınç birçok yerde, bahse konu birikintilerin özgün niteliğini değiştirmiştir. Kumtaşı, kuvarslara dönüşmüş; şist, damtaşı halini almış; bunun karşısında ise kireçtaşı, mermer niteliğine bürünmüştür.

59:1.17 (674.3) 360.000.000 yıl önce kara, hâlihazırda yükselişine devam etmekteydi. Kuzey ve Güney Amerika bütünüyle yükselmiştir. Doğu Avrupa ve Britanya Adaları; bütünüyle derine batmış olan Galler kısımları dışında, hala yükselmekteydi. Bu çağlar boyunca hiçbir büyük buz tabakası bulunmamaktaydı. Avrupa, Afrika, Çin ve Avustralya içinde bu tabakalar ile ilişkili olarak ortaya çıkan buz birikintilerinin beklenmeyen varlığı, münferit dağ buzullarının veya daha sonra gerçekleşen döneme ait buzsu kalıntılarının hatalı yerleşimi sonucunda gerçekleşmiştir. Dünya iklimi bu dönemde okyanussal bir niteliğe sahipti, karasal değildi. Güney denizleri; mevcut ana kıyasla daha sıcak olup, Kuzey Amerika'dan kutup bölgelerine kadar uzanmıştı. Körfez Akıntısı; mevcut an içerisinde buz ile kaplı kıtayı dikkate değer sıcak iklim cenneti haline getiren bir biçimde Grönland'ın

sahillerini yıkamak ve onları ısıtmak için doğuya doğru yönlendirilmiş bir şekilde, Kuzey Amerika'nın merkezi kısmına doğru hareket istikametinde bulunmuştur.

59:1.18 (674.4) Deniz yaşamı; dünya üzerinde mevcut konumuna çok benzer bir biçimde var olmuş olup, deniz yosunları, tek hücreli organizmalar, basit süngerler, trilobitler ve — karidesler, yengeçler ve ıstakozlar biçimindeki — kabuklu deniz hayvanlarından meydana gelmiştir. Bu sürecin sonuna doğru kolsu deniz ayaklıların üç bin türü ortaya çıkmış, onların yalnızca iki yüz topluluğu varlığını devam ettirmiştir. Bu hayvanlar, neredeyse hiç değişmeyen bir biçimde mevcut zamana kadar gelen öncül hayatın bir çeşitliliğini temsil etmektedir.

59:1.19 (674.5) Ancak trilobitler, baskın miktarlarda bulunan canlılardı. Onlar cinsiyet hayvanları olup, birçok türde var olmuşlardı; zayıf yüzücüler olarak onlar, hantal bir biçimde su üzerinde asılı kalmış veya daha sonra açığa çıkmakta olan düşmanları tarafından saldırıya uğradıklarında savunma hali konumunda kıvrılan bir şekilde deniz tabanları boyunca sürünmüşlerdir. Onlar; genişlik bakımından iki inçten bir ayak ölçüsüne kadar büyümüş, otçul, etçil, hem otçul hem etçil ve “çamur yiyicileri” biçiminde dört topluluk içinde gelişmişlerdir. Organik olmayan maddeden büyük ölçüde varlığını idame ettiren çamur yiyicilerin bu yetkinliği, bu kabiliyete sahip en son çok hücreli canlı olarak, onların sayısal olarak büyük artışı ve uzun hayatta kalış sürelerini açıklamaktadır.

59:1.20 (674.6) Bu anlatım, *Kambriyen* olarak yer bilimcilerinizin tanımladığı elli milyon yılı içine alan dünya tarihinin uzun

sürecinin sonunda Urantia'nın sahip olduğu biyolojik-yeryüzü-oluşum resminin tasviridir.

2. İlk Kıtasal Sel Çağı Omurgasız-Hayvan Çağı

59:2.1 (674.7) Bu zamanların temel özelliği olan kara yükseliş ve batışının dönemsel oluşumlarının tümü; neredeyse hiçbir volkanik faaliyetlerin eşlik etmediği biçimde, kademeli ve dikkat çekmeyen nitelikteki olgulardır. Bu birbirini takip eden kara yükselişleri ve alçalışlarının tümü boyunca Asya ana kıtası, diğer kara kütlelerinin geçmişsel sürecini bütünüyle deneyimlememiştir. Bu kıta özellikle daha öncül tarih sürecinde, önce bir yöne daha sonrasında ise diğer bir yöne batarak birçok su baskınına yaşamıştır; ancak bu kara kütlesi, diğer kıtalar üzerinde gözlenebilecek tek-tip kaya birikintilerini taşımamaktadır. Yakın geçmiş çağlar içerisinde Asya, kara kütlelerinin tümünün içinde en istikrar halinde bulunan kıta olmuştur.

59:2.2 (675.1) 350.000.000 yıl öncesi, merkezi Asya dışında tüm kıtaların büyük sel döneminin başlangıcına şahitlik etmiştir. Kara kütleleri sürekli bir biçimde su ile kaplanmıştı; yalnızca sahil yükseltileri bu sığ fakat oldukça yaygın nitelikte bulunan salınımsal iç denizlerin üzerinde kalmıştır. Üç büyük su baskını bu süreci belirlemiştir; ancak bu süreç sona ermeden önce, mevcut an içerisindeki düzeyin yüzde on beşinden daha yukarıda olan bir şekilde bütüncül kara kütlelerinin ortaya çıkışı olarak, kıtalar tekrar yükselmiştir. Karayip bölgesi oldukça yükselmiştir. Bu süreç Avrupa içinde oldukça belirgin bir nitelikte bulunmamaktadır, çünkü burada volkanik faaliyet daha kalıcı bir durumdayken kara dalgalanmaları daha azdı.

59:2.3 (675.2) *340.000.000* yıl önce, Asya ve Avustralya dışında diğer geniş kara batışları meydana gelmiştir. Dünya okyanuslarının suları genel olarak birbirine karışmıştır. Bu dönem, kireç-tutan su yosunları tarafından tortullaşmış kayanın büyük bir kısmı biçimindeki büyük bir kireç taşı çağıdır.

59:2.4 (675.3) Bir kaç milyon yıl sonra Amerika kıtalarının ve Avrupa'nın geniş toplulukları, su yüzeyine çıkmaya başladı. Batı Yarımküre'de yalnızca Büyük Okyanus'un bir kolu, Meksika ve mevcut Kayalık Dağ bölgeleri üzerinde kalmaya devam etti; ancak bu çağın sonuna doğru Atlas ve Büyük Okyanus sahilleri tekrar batmaya başladı.

59:2.5 (675.4) *330.000.000* yıl öncesi, birçok kara kütlelerinin tekrar suyun yüzeyine çıkışı biçiminde tüm dünya üzerinde göreceli dinginliğine ait bir zaman zarfının başlangıcını simgelemektedir. Kıtasal dinginliğin bu dönemi için tek istisna, dünya üzerinde şu ana kadar bilinen en büyük tekil çaplı volkanik faaliyetlerden biri olan doğu Kentucky'ye ait büyük Kuzey Amerika volkanının patlamasıydı. Bu volkanın külleri, beş yüz mil kare alana yayılmış olup on beş ila yirmi fit arasında değişiklik gösteren derinliğe sahipti.

59:2.6 (675.5) *320.000.000* yıl önce, bu dönemin üçüncü ana seli meydana gelmiştir. Bu selin suları, Amerika kıtaları ve Avrupa'nın tümüne doğru uzanırken bir önceki su baskını tarafından suyun altına inmiş olan karanının tümünü kapladı. Doğu Kuzey Amerika ve batı Avrupa, suyun altında 10.000 ila 15.000 fit arasında değişen bir derinlikte bulunmaktaydı.

59:2.7 (675.6) *310.000.000* yıl önce dünyanın kara kütleleri, Kuzey Amerika'nın güney kısımları dışında tekrar yüzeye doğru

çıkıyordu. Meksika suyun yüzeyine çıkmış olup böylece ona kadar hiçbir biçimde kimliğini koruyamamış olan Körfez Denizi'ni oluşturmuştu.

59:2.8 (675.7) Bu sürecin yaşamı evrimleşmeye devam etmektedir. Dünya tekrar dingin ve göreceli olarak kargaşadan uzaktır; iklim, ılık ve düzenli bir seyir halindedir; kara bitkileri deniz kıyılarından daha ileri doğru göç etmektedir. Her ne kadar bu zamanlara ait az miktarda bitki fosili bulunmuş olsa da, yaşam biçimleri oldukça iyi bir biçimde gelişme göstermiştir.

59:2.9 (675.8) Bu dönem; bitkiden hayvana olan bir geçiş gibi her ne kadar temel değişikliklerin birçoğu daha önceden gerçekleşmiş olsa da, bireysel nitelikteki hayvansal organizma evriminin büyük çağıdır. Deniz hayvanları öyle bir noktaya gelecek şekilde gelişmiştir ki, omurgalıların altında kalan yaşamın her türü bu zamanlar boyunca tortullaşmış bahse konu kayalar içindeki fosillerde temsil edilmiştir. Ancak bu hayvanların tümü deniz organizmaları niteliğinde bulunmaktaydı. Hiçbir kaya hayvanı, deniz kıyıları boyunca sürünen solucanların birkaç türü dışında ortaya çıkmamıştır; buna ek olarak kara bitkileri henüz kıtalara etraflı bir biçimde yayılmamışlardır; orada hava içerisinde, solunum varlıklarının yaşamasını engelleyecek kadar çok karbondioksit bulunmaktaydı. Temel olarak, daha ilkel olanlarının belirli varlıkları dışında tüm hayvanlar mevcudiyetleri için doğrudan veya dolaylı olarak bitki yaşamına bağlıdır.

59:2.10 (676.1) Bu dönemde trilobitler hala yaşam alanında etkin bir konumda bulunmaktaydılar. Bu küçük hayvanlar; yaşam biçimlerinin on binlercesi içinde mevcut bulunmuş olup, bugünkü kabuklu deniz hayvanlarının atalarıdır. Trilobitlerin

bazıları, yirmi beş ile dört bin arasında değişen küçük gözcüklere sahipti; diğerleri ise işlevsel olmayan gözleri barındırmaktaydı. Bu süreç sona erdiğinde trilobitler, omurgasız yaşamın birçok diğer türü ile birlikte denizlerin hâkimiyetini paylaşmıştır. Ancak onlar, yeni dönemin başlangıcı sürecinde tümüyle ortadan yok olmuşlardır.

59:2.11 (676.2) Kireç-tutan su yosunları çok geniş bir alana yayılmış halde bulunmaktaydı. Orada, mercanların öncül atalarına ait binlerce canlı var olmuştur. Deniz solucanları bol sayılarda bulunup, bahse konu zaman zarfından bu yana nesli tükenmiş olan denizanasının birçok çeşidi var olmuştur. Kafadanbacaklılar oldukça gelişmiş, bugünkü incimsi deniz helezonları, ahtapotlar, mürekkep balıkları ve kalamarlar olarak varlıklarını devam ettirmişlerdir.

59:2.12 (676.3) Orada, kabuklu hayvanların birçok çeşidi bulunmuştur; ancak onların sahip oldukları kabuklar, daha sonraki çağlara kıyasla fazlasıyla savunma amacıyla kullanılmamaktaydı. Karındanbacaklılar, eski denizlerin suları içinde mevcuttu; ve onlar tek kabuklu deniz istiridyelerini, deniz salyangozlarını ve deniz sümüklü böceklerini içine almaktadır. Çift kabuklu karındanbacaklılar; deniz midyesi, deniztarağı, istiridye ve eskaloplar halinde o zamanlarda mevcut bulunan ve bu türleri içine alan bir topluluk olarak, milyonlarca yıldan bu yana varlıklarını sürdürmüşlerdir. Kapaklı-kabuklu organizmalar aynı zamanda evirilmişlerdir; ve bu kolsuayaklılar, mevcut an içerisinde var olduklarına benzer bir biçimde bu eski sularda yaşamışlardır; hatta onlar, hareketli ve çentikli oluşumlara ek olarak kabuklarının koruyucu başka düzenlemelerine sahip olmuştur.

59:2.13 (676.4) Böylece, yer bilimcileriniz tarafından *Ordovisyen* olarak bilinen deniz yaşamının ikinci büyük dönemine ait evrimsel hikâyenin sonuna gelinmiştir.

3. İkinci Büyük Sel Aşaması Mercan Dönemi — Kolsuayaklılar Çağı

59:3.1 (676.5) 300.000.000 yıl önce, kara batışının bir başka büyük dönemi başlamıştır. Eski Silüryen denizlerinin güney ve kuzey doğrultudaki istilasası, Avrupa ve Kuzey Amerika'nın büyük bir kısmını kendi suları alışıma mümkün kılmıştır. Bahse konu kara denizin yok üstünde bir yükseltiye sahip olmadığı için, çok fazla birikinti kıyı şeritleri etrafında meydana gelmemiştir. Denizler, kireç-kabuklu yaşam ile dolup taşmış bir konumda bulunmaktaydı; bu kabukların deniz tabanına dökülüşü kademeli bir biçimde kireçtaşının kalın katmanlarını inşa etmiştir. Bu geniş çaplı ilk kireçtaşı birikimidir; ve bu oluşum neredeyse Avrupa ve Kuzey Amerika'nın tamamını kapsamakta olup, ancak birkaç yerde dünya yüzeyinde ortaya çıkmaktadır. Bu tarihi kaya tabakası yaklaşık olarak bin fit yüksekliğindedir; ancak bu birikintilerin çoğu eğim, kabuksal yükselmeler ve fay kırılmaları tarafından büyük ölçüde hasara uğramış, kuvarsa, şiste ve mermere dönüşmüştür.

59:3.2 (676.6) Hiçbir ateş kayası veya lav, güney Avrupa ve doğu Maine'nin büyük volkanları ve Quebec'in lav akıntıları dışında, bu sürecin kaya tabakalarında bulunmamaktadır. Bu süreç içerisinde volkanik faaliyet büyük ölçüde geçmişte kalmış bir olgudur. Bu süreç, büyük su tortulaşmasının en yüksek olduğu dönemdir; orada neredeyse hiçbir dağ oluşumu bulunmamaktadır.

59:3.3 (676.7) 290.000.000 yıl önce deniz, kıtalardan büyük ölçüde çekilmiş; çevreleyen okyanusların tabanları çöküş halinde bulunmaktadır. Kara kütleleri, tekrar batana kadar çok küçük değişikliğe uğramıştır. Kıtaların tümünün öncül dağ hareketleri başlamakta olup, bu kabuksal yükselmelerin en büyük olanları Asya'nın Himalayalar'ı ve İrlanda'dan başlayarak İskoçya boyunca Spitzbergen'e kadar uzanan bir biçimde büyük Kaledonya Dağları'dır.

59:3.4 (677.1) Bu çağın birikimleri içinde, gaz, petrol, çinko ve kurşunun büyük bir kısmı bulunmaktadır; bu birikimlerdeki gaz ve petrol, bir önceki deniz batışı zamanında taşınan bitki ve hayvan maddesinin devasa tabakalaşmaları tarafından elde edilirken, madensel birikimler suyun hantal canlılarının tortulaşmasını yansıtmaktadır. Kaya tuz birikimlerinin birçoğu bu sürece aittir.

59:3.5 (677.2) Trilobitler hızlı bir biçimde azalma göstermiş olup, ortaya çıkan boşluk daha geniş yumuşakçalar veya kafadanbacaklılar tarafından doldurulmuştur. Bu hayvanlar on beş fit uzunluğuna bir ayak çapına kadar büyüyerek, denizlerin hâkimleri haline gelmiştir. Hayvan topluluklarına ait bu varlıklar *ansızın* ortaya çıkmış ve deniz yaşamının hâkimiyetini elde etmişlerdir.

59:3.6 (677.3) Bu çağın büyük volkanik etkinliği, Avrupa bölgesinde gerçekleşmiştir. Milyonlarca yıl boyunca Akdeniz dağ boğazında ve özellikle Britanya Adaları'nın çevresinde gerçekleşenler ki gibi bu türden şiddetli ve geniş volkanik patlamalar gerçekleşmemiştir. Britanya Adalar bölgesi üzerindeki bu lav akışı, mevcut an içerisinde 25.000 fit kalınlığındaki lav veya kaya tabakaları olarak açığa

çıkılmaktadır. Bu kayalar, sıg bir deniz yatağı üzerinde aralıklı yayılan ve böylece kaya birikintilerini içine serpiştiren lav akışları tarafından tortullaşmış olup; bu oluşumun tümü daha sonrasında deniz yüzeyine yükselmiştir. Şiddetli depremler, özellikle İskoçya olmak üzere kuzey Avrupa’da meydana gelmiştir.

59:3.7 (677.4) Okyanus iklimi ılıman ve düzenli kalmaya devam etmiştir; ve sıcak denizler, kutup karalarına ait kıyıları ısıtmıştır. Kolsuayaklılar ve diğer deniz-yaşam fosilleri bahse konu birikimler halinde Kuzey Kutbu’na doğru bulunabilir. Karındanbacaklılar, kolsuayaklılar, süngerler ve kayalık-meydana-getiren mercanların sayıları artmaya devam etmiştir.

59:3.8 (677.5) Bu çağın sonu, güney ve kuzey okyanusların sahip olduğu suların Silüryen denizinin ikinci istilasıyla birlikte karışmasına şahit olmuştur. Kafadanbacaklılar deniz yaşamında baskın bir konumda bulunurken, onlar ile birliktelik halinde bulunan yaşam türleri ilerleyen bir biçimde gelişmekte ve farklılaşmaktadır.

59:3.9 (677.6) 280.000.000 yıl önce kıtalar, ikinci Silüryen su baskınından büyük ölçüde yüzeye çıkmışlardır. Bu batışın kaya birikintileri Kuzey Amerika’da Niyagara kireçtaşı olarak bilinmektedir, çünkü Niyagara Şelaleleri’nin mevcut an içerisinde akmakta olduğu kayanın katmanı bu oluşumdur. Kayanın bu katmanı, doğu dağlarından Mississippi vadi bölgesine kadar uzanmaktadır; ancak bu kapsam güney haricinde daha batıya doğru uzanmamaktadır. Birkaç tabaka Kanada, Güney Amerika’nın bazı kısımları, Avustralya ve Avrupa’nın çoğuna uzanmaktadır. Bu Niyagara türlerinin ortalama kalınlığı, yaklaşık olarak altı yüz fittir. Birçok bölge

içerisinde Niyagara birikiminin hemen üzerindeki kısımda yığıntı, şist ve deniz tuzunun bir topluluğu bulanabilir. Bu durum, ikincil çökeltinin birikim oluşumudur. Bu tuz; dönüşümsel olarak denize açılan ve çözelti içinde bulunan diğer maddeyle beraber tuzun birikiminin buharlaşma ile meydana gelmesine neden olan biçimde denizle bağlantısını daha sonra kestiği, büyük lagünler içinde oluşmuştur. Bazı bölgeler içerisinde bu kaya tuz yatakları yetmiş fit kalınlığındadır.

59:3.10 (677.7) Bu zaman zarfında iklim dengeli ve ılımandır; ve bu dönemin deniz fosilleri kuzey kutup bölgelerinde tortullaşmıştır. Ancak bu çağın sonunda denizler çok aşırı bir biçimde tuzlu hale gelmiştir ki, çok az yaşam varlığını sürdürebilmiştir.

59:3.11 (677.8) Nihai Silüryen batışının sonunda, denizlalesi kireçtaşı birikimlerinde delillendirildiği gibi, — kaya zambakları olarak — derisidikenlilerin sayısında büyük bir artış meydana gelmiştir. Tribolitler neredeyse tamamen yok olup, yumuşakçalar denizlerin hâkimi olmaya devam etmişlerdir; mercan kaya oluşumları büyük oranda artmaya devam etmiştir. Bu çağ boyunca daha elverişli bölgelerde ilkel deniz akrepleri ilk olarak evirilmeye başlamıştır. Bunun hemen sonrasında, ve *ansızın*, — mevcut zamandaki gibi hava solunumu yapan varlıklar olarak — gerçek akrepler ortaya çıkmıştır.

59:3.12 (678.1) Bu oluşumlar, yirmi beş milyon yıllık bir süreci kaplayan ve araştırmacılarınız tarafından *Silüryen* devri olarak bilinen, üçüncü deniz-yaşam dönemini sonlandırmaktadır.

4. Büyük Kara-Yerleşim Düzeyi

Bitkisel Kara-Yaşam Dönemi

Balıkların Çağı

59:4.1 (678.2) Kara ile denizin bu çağlar süren mücadelesinde deniz uzun yıllar boyunca göreceli galip gelmiştir; ancak karanın bu mücadeleden zaferle ayrılacağı zamanlar çok yakındır. Ve kıtasal ayrılışlar henüz bu süreci takip etmemiştir; ancak zaman zaman dünya karasının tümü neredeyse tamamen, zayıf kanallar ve dar kara köprüleri vasıtasıyla birbirine bağlanmıştır.

59:4.2 (678.3) Kara Silüryen su baskınından yüzeye doğru çıkarken, dünya gelişimi ve yaşam evrimi içinde önemli bir süreç tamamlanır. Bu dönem dünya üzerinde yeni bir çağın başlangıcıdır. Geçmiş zamanların kuru ve gösterişsiz tabiatı, zengin yeşillikler ile taçlanmaya başlamaktadır; ve ilk muhteşem ormanlar, yakın zamanda ortaya çıkacaktır.

59:4.3 (678.4) Bu çağın deniz yaşamı, öncül türlerin ayrımı nedeniyle oldukça çeşitlidir; ancak daha sonra, bu farklı türlerinin tümünün özgürce birbirine karışımı ve birliktelik haline geliş meydana gelmiştir. Kolsuayaklılar, eklembacaklıların daha sonra onların yerlerini almalarıyla erkenden zirve noktalarına ulaşmışlardır; ve kaya midyeleri ilk kez ortaya çıkmaya başlamıştır. Ancak gerçekleşen bütün bu olayların arasında en büyük etkinlik, balık ailesinin ansızın ortaya çıkması olmuştur. Bu dönem, hayvanların *omurgalı* türleri olarak belirlenen dünya tarihi dönemi biçiminde balıkların çağı haline gelmiştir.

59:4.4 (678.5) 270.000.000 yıl önce kıtalar suyun çok üstünde bir konumda bulunmaktaydı. Milyonlarca yıl boyunca bu kadar

ölçekte kara bir kez bile olsun suyun üstünde olan bir konumda bulunmamıştı; bu olgu, dünya tarihinin tümü içinde en büyük kara-yerleşim çağlarından biri olmuştur.

59:4.5 (678.6) Beş milyon yıl sonra Kuzey ve Güney Amerika, Avrupa, Afrika, kuzey Asya ve Avustralya'nın kara bölgeleri kısa bir süreliğine su baskınına uğramıştır; Kuzey Amerika'da suya olan batış belirli bir zaman aralığı içinde neredeyse bütüncül bir düzeyde gerçekleşmiştir; ve bunun sonucunda gerçekleşen kireçtaşı tabakaları 500 ila 5.000 fit kalınlığında değişiklik gösteren oluşumlara sahip olmuştur. Bu çeşitli Devonik denizler; çok geniş buzul Kuzey Amerika iç denizinin kuzey Kaliforniya hattı boyunca Büyük Okyanus'a doğru bir çıkış yolu bulmasına yol açacak ölçüde, ilk önce belli bir doğrultuda daha sonra ise farklı bir yönde genişlemiştir.

59:4.6 (678.7) 260.000.000 yıl önce, bu kara-batışı çağının sonuna doğru Kuzey Amerika kısmi ölçüde; Büyük Okyanus, Atlas Okyanusu, Kuzey Kutup ve Körfez suları ile eş zamanlı bağlantıya sahip denizler tarafından kaplanmıştır. İlk Devonik seline ait bu daha sonraki aşamaların birikimleri, kalınlık bakımından yaklaşık olarak bin fiti bulmaktadır. Bu zamanları özetleyen mercan kayaları, iç denizlerin berrak ve sığ olduğunu göstermektedir. Bu türden mercan birikimleri; Louisville Kentucky yakınındaki Ohio Nehri'nin kıyısında açığa çıkmış olup, iki yüzden fazla çeşitliliğe sahip olan bir biçimde yaklaşık olarak yüz fit kalınlığında bulunmaktadır. Bu mercan oluşumları, Kanada ve kuzey Avrupa boyunca kutup bölgelerine kadar uzanmaktadır.

59:4.7 (678.8) Bu kara batışlarını takiben sahil şeritlerinin birçoğu, daha önceki birikimlerin çamur veya şist ile kaplanmasına

sebebiyet verecek ölçüde, dikkate değer bir biçimde yükselmiştir. Orada aynı zamanda Denovik tortullaşmanın bir tanesine işaret eden kırmızı kumtaş tabakası bulunmaktadır; ve bu kırmızı tabaka — Kuzey ve Güney Amerika, Avrupa, Rusya, Çin, Afrika ve Avustralya’da görüldüğü biçimiyle — dünya yüzeyinin büyük bir kısmını kaplamaktadır. Bu türden kırmızı birikintiler, kurak veya yarı-kurak çevre koşullarının var olduğuna işaret etmektedir; ancak bu çağın iklimi, hala ılıman ve dengeli bir konumda bulunmaktaydı.

59:4.8 (679.1) Bu sürecin tümü boyunca Cincinnati Adası’nın güneydoğu karası suyun çok yukarısında kalmaya devam etti. Ancak Britanya Adaları’na ek olarak batı Avrupa’nın çok büyük bir kısmı sular altında kaldı. Galler, Almanya ve Avrupa içinde diğer yerlerde Devonik kayalar 20.000 fit kalınlığında bulunmaktadır.

59:4.9 (679.2) 250.000.000 yıl öncesi; insan-öncesi evriminin tümü içinden en önemli aşamalardan bir tanesi olan, omurgasızlar türü olarak balık ailesinin ortaya çıkışına şahit oldu.

59:4.10 (679.3) Eklembacaklılar veya diğer bir değişle kabuklu hayvanlar, ilk omurgalıların atalarıydı. Balık ailesinin kökensel nesilleri, değişikliğe uğramış iki ata koluna aitti: bunlardan bir tanesi bir kafa ve kuyruğa bağlı uzun bir bedene sahip olan kol, diğeri ise çenesiz balık-öncesi varlıklar biçiminde omurgasız olan koldu. Ancak bu ilkel türler, hayvan dünyasının ilk omurgalıları olarak balıkların kuzeyde *ansızın* ortaya çıkmasıyla çabucak yok oldular.

59:4.11 (679.4) En büyük gerçek balıkların birçoğu bu çağa aittir; onların dış taşıyan çeşitleri yirmi beş ila otuz fit uzunluğuna

varmaktadır; mevcut anda var olan köpek balıkları, bu tarihi balıkların kurtuluş canlılarıdır. Akciğere sahip ve zırhlı balıklar evrimlerinin zirve noktasına eriştiler; ve bu çağın sonlanmasından önce balıklar tatlı ve tuzlu sulara uyum sağladılar.

59:4.12 (679.5) Balık dişleri ve iskeletlerinin gerçek kemik kalıntıları, bu sürecin sonuna doğru gerçekleşen tortullaşmış birikimlerde bulabilir; ve onların zengin fosil kalıntıları, Büyük Okyanus'un kapalı körfezlerinin bu bölgenin karasına doğru genişlemesinden dolayı, Kaliforniya sahili boyunca konumlanmıştır.

59:4.13 (679.6) Dünya hızlı bir biçimde kara bitkisinin yeni düzeyleri tarafından kaplanmaktaydı. Bu zaman zarfına kadar çok az bitki, su kıyıları dışında kara üzerinde büyümüştü. Bu aşamada ve *ansızın*; doğurgan *eğreltiotu* ailesi ortaya çıkmış, ve onlar dünyanın tüm bölgeleri içinde hızlıca yükselen kara yüzeyine çabucak yayılmıştır. İki fit kalınlığında ve kırk fit genişliğinde ağaç türleri yakın bir zaman içinde gelişmiştir; bunun sonrasında yapraklar evrilmiştir, ancak bu öncül çeşitlilikler yalnızca olgunlaşmamış bitki uzantıları olarak kalmıştır. Orada birçok küçük bitki daha var olmuştur; ancak onların fosilleri, daha öncesinden ortaya çıkmaya başlayan bakteriler tarafından sıklıkla rastlanan bir biçimde yok olmuştur.

59:4.14 (679.7) Kara yükselirken Kuzey Amerika, Grönland'a uzanan kara köprüleri vasıtasıyla Avrupa ile birleşen bir hale gelmiştir. Ve mevcut zaman içinde Grönland, buz kabuğunun altında bu öncül kara bitkilerine ait kalıntıları barındırmaktadır.

59:4.15 (679.8) 240.000.000 yıl önce Avrupa'ya ek olarak Kuzey ve Güney Amerika'nın kısımları üzerindeki kara batmaya başlamıştır. Karanın bu alçalışı, Devonik sellerin gerçekleşen en son büyük çaptaki açığa çıkışını simgelemektedir. Kutup denizleri tekrar Kuzey Amerika'nın üzerinden güneye doğru hareket etmiş, Atlas Okyanusu Avrupa ve batı Asya'nın büyük bir kısmını sular altında bırakmış, bunun karşısında ise Büyük Okyanus'un güneyi Hindistan'ın büyük bir kısmını kaplamıştır. Kuzey Amerika'nın yüzeyinde bulunabilecek Hudson Nehri'nin batı kıyıları ile birlikte Catskill Dağları, bu çağın en büyük yeryüzü eserlerinden biridir.

59:4.16 (679.9) 230.000.000 yıl önce denizler çekilmeye devam etmekteydi. Kuzey Amerika'nın büyük bir kısmı su yüzeyinin üstündeydi; ve büyük volkanik etkinlik St. Lawrence bölgesinde gerçekleşmişti. Montreal'de bulunan Mount Royal, bu volkanların bir tanesinin erimiş yakasıdır. Bu çağın bütününe ait birikimler; Susquehanna Nehri'nin, 13.000 fitlik bir kalınlığa erişen bu birbirlerini takip eden tabakaları sergilemekte olan bir vadiyi kestiği, Kuzey Amerika'nın Appalachian Dağları içinde çok iyi bir biçimde sergilenmektedir.

59:4.17 (680.1) Kıtaların yükselişi bu dönemi takip etmiş olup, atmosfer oksijen ile daha zengin hale gelmektedir. Yeryüzüne, yüz fit yüksekliğindeki eğrelti otlarının geniş ormanları ve sessiz ormanlar olarak bilinen bu zamanların özel ağaçları yayılmıştır; tek bir ses, hatta bir yaprak hışırtısı bile duyulmamaktaydı, çünkü bu türden ağaçlar hiçbir yaprağa sahip değildi.

59:4.18 (680.2) Ve böylelikle, *balıkların çağı* olarak deniz-yaşam evriminin en uzun süreçlerinden bir tanesi sona yaklaşmıştır. Dünya tarihinin bu süreci neredeyse elli milyon yıl sürmüştür; bu süreç, araştırmacılarınız tarafından *Devonik* devir olarak bilinmektedir.

5. Kabuksal-Değişim Dönemi Eğreltiotu Ormanı'nın Kömür Devri Dönemi Kurbağaların Çağı

59:5.1 (680.3) Bir önceki dönem içerisinde balıkların ortaya çıkması, deniz-yaşam evriminin zirve noktasını simgelemektedir. Bu noktadan itibaren kara yaşamının evrimi artan bir biçimde önem kazanmaktadır. Ve bu dönem, ilk kara hayvanlarının ortaya çıkışını neredeyse olası en yüksek koşulda hazırlayan aşama ile başlar.

59:5.2 (680.4) 220.000.000 yıl önce kıta kara alanlarının birçoğu, Kuzey Amerika'nın büyük bir kısmı dâhil olmak üzere, suyun üstünde bulunmaktaydı. Karaya zengin bitkiler yayılmıştı; bu zaman süreci gerçek anlamıyla *eğreltiotlarının çağıdır*. Karbondioksit hala atmosferde mevcuttu, ancak azalan düzeylerde var olmaktaydı.

59:5.3 (680.5) İki büyük iç denizi yaratarak Kuzey Amerika'nın merkezi kısımları kısa bir süre sonra sular altında kalmıştır. Atlas ve Büyük Okyanus sahil dağlık alanları, mevcut kıyı şeridinin hemen ötesinde konumlanmıştı. Bu iki deniz bu aşamada, yaşamın iki türünün birleştiği bir şekilde bütünleşmiş halde bulunmaktadır; deniz hayvan yaşamlarının bu birlikteliği, deniz yaşamında hızlı ve dünya çapındaki bir

azalmanın başlangıcını ve bunu takip eden kara-yaşam döneminin açılışını simgelemektedir.

59:5.4 (680.6) 210.000.000 yıl önce sıcak kutup denizleri, Kuzey Amerika ve Avrupa'yı kaplamıştır. Güney kutup denizleri, güney Amerika ve Avustralya'yı sular altında bırakırken, Afrika ve Asya oldukça yükselmiştir.

59:5.5 (680.7) Denizler en yüksek seviyelerinde bulunurken, yeni bir evrimsel gelişme *ansızın* ortaya çıkmıştır. Birden bire kara hayvanlarının ilki belirmiştir. Kara veya su içinde yaşayabilecek olan bu hayvanların sayısız türü orada mevcut bulunmuştur. Bu solunum yapan yüzergezer canlılar, hava keseleri akciğerlere dönüşen eklembacaklılardan türemişlerdir.

59:5.6 (680.8) Denizlerin çok tuzlu sularından salyangozlar, akrepler ve kurbağalar sürünerek karaya çıkmıştır. Mevcut an içerisinde kurbağalar, yumurtalarını suya bırakır; ve onların yavruları, kurbağa yavruları olarak küçük balıklar halinde var olmaktadır. Bu süreç, *kurbağaların çağı* olarak yerinde bir biçimde adlandırılabilir.

59:5.7 (680.9) Bundan daha sonra böcekler ilk olarak ortaya çıkmış; örümcekler, akrepler, karafatmalar, çekirgeler ve ağustos böcekleri ile birlikte yakın zaman içerisinde dünya kıtalarına yayılmışlardır. Yusufçuklar otuz inç uzunluğunda bulunmaktaydı. Karafatmaların sayıca bin türü gelişti, ve onların bazıları dört inçlik uzunluğa kadar büyüdü.

59:5.8 (680.10) Derisidikenlilerin iki topluluğu özellikle çok iyi bir biçimde gelişti, ve onlar gerçekte bu çağın yönlendirici fosilleridirler. Kabukla beslenen büyük köpek balıkları aynı

zamanda yüksek bir biçimde evrime uğradı, ve beş milyon yıldan daha uzun bir süre boyunca onlar okyanusların hâkimi oldu. İklim bu dönemde hala ılıman ve dengeliydi; deniz yaşamı çok az ölçüde değişikliğe uğradı. Tatlı su balıkları geliştirmekte, ve trilobitlerin nesilleri neredeyse tamamen tükenmekteydi. Mercanlar seyrekleşmiş, kireçtaşının büyük bir kısmı denizlalesinden meydana gelmeye başlamıştır. Bu çağ boyunca kireçtaşları daha iyi katmanlı halde tortullaşmıştır.

59:5.9 (681.1) İçdenizlerin büyük bir kısmının suları, birçok deniz türünün gelişimi ve büyümesine fazlasıyla katkıda bulunan kireç ve diğer madenler ile oldukça fazla bir biçimde yüklüdür. Nihai olarak denizler, bazı yerlerde çinko ve kurşunu taşıyan bir biçimde geniş bir kaya birikiminin sonucu olarak çekilmiş oldular.

59:5.10 (681.2) Bu öncül Kömür Devri'nin birikimleri; kumtaşı, şist ve kireçtaşından meydana gelen bir biçimde 500 ila 2.000 fit arasında değişen bir kalınlığa sahiptir. En eski tabakalar, kum ve çakıl tortuları ile birlikte karaya ek olarak deniz hayvan ve bitkilerinin fosillerini ortaya sermektedir. Bu eski katmanlar arasında küçük bir parça kullanılabilir kömür bulunmuştur. Avrupa boyunca bu birikimler, Kuzey Amerika'da tortullaşanlara oldukça benzerdir.

59:5.11 (681.3) Bu çağın sonuna doğru Kuzey Amerika'nın karası yükselmeye başlamıştır. Bu yükseltide kısa dönemli bir kesinti meydana gelmiştir; ve deniz, eski yatağının yarı düzeyini kaplayan konuma geri dönmüştür. Bu oluşum, kısa süren bir su baskını olmuştur; karanın büyük bir kısmı yakın zaman içerisinde su seviyesinin çok üzerine çıkmıştır. Güney Amerika, Afrika vasıtasıyla hala Avrupa ile bağlantılı haldeydi.

59:5.12 (681.4) Bu çağ Vosges, Kara Orman ve Ural dağlarının başlangıcına şahit olmuştur. Diğer ve eski dağların kalıntıları, Büyük Britanya ve Avrupa'nın tamamında bulunabilir.

59:5.13 (681.5) 200.000.000 yıl önce, Kömür Devri'nin gerçekten etkin olduğu aşamalar başlamıştır. Bu zaman zarfından önce yirmi milyon yıl süresince, öncül kömür birikintileri tortullaşmıştır; ancak bu aşamada daha geniş kömür oluşum etkinlikleri faal bir konumdaydı. Mevcut kömür birikim çağının uzunluğu, yirmi beş milyon yıldan biraz daha fazlaydı.

59:5.14 (681.6) Kara, okyanus tabanları üzerindeki etkinlikler tarafından belirlenen deniz seviyesindeki değişiklikler nedeniyle dönüşümsel olarak yükselip alçalıyordu. Karanın alçalışı ve yükselişi olarak bu kabuksal huzursuzluk, kıyısal bataklığın doğurgan bitki türüne dönüşümü ile birlikte; bu sürecin *Kömür Devri* olarak bilinmesine neden olan geniş kömür birikimlerinin üretimine katkıda bulunmuştur.

59:5.15 (681.7) Kömür tabakaları dönüşümlü olarak şist, kaya ve yığınlar ile birlikte barınmaktaydı. Bu kömür yatakları, kırk ila elli fit arasında değişen kalınlıkta merkezi ve doğu Amerika Birleşik Devletleri'ni kaplamaktadır. Ancak bu birikintilerin çoğu, bir sonraki kaya yükselişi sırasında temizlenmiştir. Kuzey Amerika ve Avrupa'nın bazı kısımlarında kömür taşıyan tabakalar 18.000 fit kalınlığındadır.

59:5.16 (681.8) Var olan kömür yataklarının üstündeki ağaç kökenlerinin mevcudiyeti, bu zaman zarfında bulunan yerleşkede kömürün oluşmuş olduğunu göstermektedir. Kömür; bu uzak çağın balçıklarında ve bataklık kıyılarında büyüyen dizi halindeki bitkisel gelişime ait suyu muhafaza

eden ve basıncı değiştiren kalıntılardır. Kömür tabakaları sıklıkla gaz ve petrolü tutmaktadır. Geçmiş bitki yetişiminin kalıntıları olarak turba yatakları, elverişli basınca ve ısıya maruz kalırsa kömürün bu türüne dönüşmektedir. Taşkömürü, kömürden daha çok basınca ve ısıya maruz kalarak sahip olduğu niteliği kazanmıştır.

59:5.17 (681.9) Karanın yükseliş ve alçalış miktarını işaret eden, Kuzey Amerika'da çeşitli yataklar içerisinde kömür tabakaları; Illinois'de on, Pennsylvania'da yirmi, Alabama'da yirmi beş ve Kanada'da ise yetmiş beşe kadar değişkenlik göstermektedir. Tatlı ve tuzlu su fosillerinin ikisi de kömür yataklarında bulunmaktadır.

59:5.18 (682.1) Bu çağ boyunca Kuzey ve Güney Amerika'nın dağları faal bir konumda bulunmuştur; And Dağları ve eski Kayalık Dağları'nın güney sıraları yükselmektedir. Atlas ve Büyük Okyanus'un yüksek kıyı bölgeleri; bu okyanusların sahil şeritlerinin yaklaşık olarak şu an ki konumlarına geri çekildiği bir biçimde nihai olarak aşınarak ve batmaya uğrayarak, suyun altına gömülmüştür. Bu su baskınının birikintileri, yaklaşık olarak bin fit kalınlığındadır.

59:5.19 (682.2) 190.000.000 yıl öncesi, kuzey Kaliforniya boyunca Büyük Okyanus'a bir kol ile bağlanarak Kuzey Amerika Kömür Devri denizinin batıya doğru genişleyişine şahit olmuştur. Kömür; deniz kıyısındaki değişimlerin bu çağı boyunca sahil düzlükleri yükselip alçalırken, Amerika kıtaları ve Avrupa boyunca tabaka tabaka tortullaşmaya devam etmiştir.

59:5.20 (682.3) 180.000.000 yıl öncesi, — Avrupa, Hindistan, Çin, Kuzey Afrika ve Amerika kıtalarında olmak üzere — kömürün dünyanın tümü üzerinde oluştuğu Kömür Devri'nin bitimini beraberinde getirmiştir. Kömür-oluşum döneminin sonunda Kuzey Amerika'daki Mississippi vadisinin doğusu yükselmiş, bu bölgenin büyük bir kısmı bahse konu zaman zarfından bu yana su üzerinde kalmaya devam etmiştir. Bu kaya-yükseliş dönemi, Appalachian bölgelerini ve kıtanın batı kısmını içine alan bir biçimde Kuzey Amerika'nın bugünkü dağlarının başlangıcını simgelemektedir. Volkanlar, Alaska ve Kaliforniya'ya ek olarak Avrupa ve Asya'nın dağ-oluşum bölgeleri içinde faal bir konumda bulunmaktadır. Doğu Amerika ve batı Avrupa, Grönland kıtası ile bağlantı halindedir.

59:5.21 (682.4) Kara yükselişi; önceki çağların deniz iklimini değiştirmeye başlamış, ve bu iklimi daha az ılık ve daha değişken kıta iklim sürecinin başlayışı ile değiştirmiştir.

59:5.22 (682.5) Bu zamanların bitkileri bitki sporlarını taşımakta olup, rüzgâr bu sporları uzaklara ve geniş bir alana doğru yaymaya yetkindi. Kömür Devri ağaç gövdeleri çoğunlukla yedi fit çapında ve sıkça rastlanan bir biçimde yüz yirmi beş fit uzunluğundaydı. Bugünkü eğrelti otları, bu eski çağların gerçek kalıntılarıdır.

59:5.23 (682.6) Genel olarak orada, tatlı su organizmaları için gelişim çağları bulunmaktaydı; eski deniz yaşamı içinde çok az bir değişiklik meydana gelmiştir. Ancak bu sürecin önemli ayırıcı nitelikteki özelliği, kurbağaların ve onların birçok köken akrabalarının *anlık* ortaya çıkışıdır. Karbon çağının yaşam belirleyici nitelikleri, *eğreltiotları* ve *kurbağalar* olmuştur.

6. İklim Geçiş Aşaması Tohum-Ekim Dönemi Biyolojik Karışıklık Çağı

59:6.1 (682.7) Bu süreç, deniz yaşamında hayati derecede önemli evrimsel gelişimin sonunu ve daha sonraki kara hayvanları çağlarına götüren geçiş döneminin başlangıcını simgelemektedir.

59:6.2 (682.8) Bu çağ, büyük yaşam yoksulluk dönemlerinden biridir. Deniz türlerinin binlercesi yok olmuş, ve yaşam kara üzerinde neredeyse hiçbir biçimde henüz istikrara kavuşturulmamıştır. Bu süreç; yaşamın dünya yüzeyinden ve okyanus derinliklerinden neredeyse tamamen kaybolduğu bir çağ olarak, bir biyolojik karışıklık zamanıdır. Uzun deniz-yaşam döneminin sonuna doğru dünya üzerinde yaşayan varlıkların yüz binden fazla türü mevcut bulunmaktaydı. Geçişin bu döneminin sonunda ise, onların beş yüz türünden azı hayatta kalabilmiştir.

59:6.3 (682.9) Bu yeni dönemin kendine has özellikleri; yeryüzü kabuğunun soğuması, veya, — denizlerin kısıtlamaları ve devasa kara kütlelerinin artan yükselişi biçiminde — genel olarak mevcut olan ve önceki süreçlerden beri var olan etkilerin olağandışı bir birlikteliği karşısında volkanik faaliyetin uzun süreli yokluğu nedeniyle baskın olarak belirlenmemiştir. Daha önceki süreçlerin ılıman deniz iklimi ortan kaybolmakta ve havanın daha sert kara iklimi hızlı bir biçimde gelişme göstermekteydi.

59:6.4 (683.1) 170.000.000 yıl önce büyük evrimsel değişiklikler ve düzenlemeler, dünyanın bütün yüzeyinde gerçekleşmeye

başlamaktaydı. Kara, okyanus tabanları batarken dünyanın tümü üzerinde yükselmekteydi. Bağımsız dağ sıraları ortaya çıkmaya başlamıştı. Kuzey Amerika'nın doğu kısmı, deniz seviyesinin oldukça üstünde bulunmaktaydı; bu kıtanın batı kısmı yavaşça yükselmekteydi. Kıtalar, dar boğazlar ile birbirlerine bağlanmış olan büyük ve küçük tuz göllerine ek olarak sayısız iç denizler ile kaplanmıştı. Bu geçiş döneminin tabakaları, 1.000 ila 7.000 fit arasında değişen kalınlığa sahiptir.

59:6.5 (683.2) Dünyanın kabuğu, bu kara yükselmeleri sürecinde geniş bir biçimde kıvrılmaya uğramıştır. Bu dönem; Güney Amerika'nın Afrika ile Kuzey Amerika'nın Avrupa ile birlikte çok uzun bir süredir bağlantı halinde olduğu kıtaları içine alan bir biçimde belirli kara köprülerinin ortadan kaybolması dışında, kıtaların deniz yüzeyine çıkışının bir süreci olmuştur.

59:6.6 (683.3) Kademeli bir biçimde kıta içi göller ve denizler, dünyanın tümü üzerinde kurumaktaydı. Bağımsız dağ ve bölgesel buzullar, özellikle Güney Yarımküre üzerinde ortaya çıkmaya başlamıştı; birçok bölge içinde bu yerel buz oluşumlarına ait buzul birikimleri, toprağın üst kısmında bulunan ve daha sonra oluşmuş kömür birikimlerinin bazıları arasında bile bulunabilir. Buzullaşma ve kuraklık olarak iki yeni iklim etmeni ortaya çıkmıştır. Dünyanın daha yüksek bölgelerinin birçoğu, kurak ve çorak hale gelmiştir.

59:6.7 (683.4) İklim değişikliğinin bu zamanları boyunca, aynı zamanda kara bitkileri içinde de büyük çeşitlilikler baş göstermiştir. *Tohum bitkileri* ortaya çıkmış, ve onlar daha sonra artış gösteren kara-hayvan yaşamı için daha iyi bir yiyecek kaynağı sağlamıştır. Kış ve kuraklık dönemleri boyunca *nadas*

süreçleri, askıya alınmış yaşam dönemlerinin ihtiyaçlarını karşılamak için evrim göstermiştir.

59:6.8 (683.5) Kara hayvanları arasında kurbağalar bir önceki çağ içinde türlerine ait doruk noktasına ulaşmış olup, sayıları hızla tükenmeye başlamıştır; ancak onlar, bu uzak geçmişin olağanüstü düzeydeki sıkıntılı süreçlerine ait kurumakta olan su birikintilerinde ve göletlerinde bile uzun süreler yaşayabilmelerinden dolayı, varlıklarını devam ettirmişlerdir. Bu düşüş eğilimi gösteren kurbağa çağı boyunca Afrika içinde, kurbağanın sürüngelelere olan evriminin ilk aşaması gerçekleşmiştir. Ve kara kütleleri hali hazırda birbirleri ile bağlantılı konumda oldukları için, bir solunum yapan tür olarak sürüngen-öncesi varlık tüm dünyaya yayılmıştır. Bu zaman zarfında atmosfer, hayvan solunumunu tatmin eder bir ölçüde sağlayacak kadar değişiklik göstermiştir. Bu sürüngen-öncesi kurbağaların varışından sonra, Kuzey Amerika Avrupa, Asya ve Güney Amerika'dan koparak geçici olarak bağımsız bir konumda bulunmuştur.

59:6.9 (683.6) Okyanus sularının kademeli olarak soğuyuşu, okyanus yaşamının bozulmasında oldukça büyük pay sahibi olmuştur. Bu çağların deniz hayvanları; Meksika Körfez bölgesi, Hindistan'ın Ganj Nehri ve Akdeniz havzasının Sicilya Körfezi olarak, üç elverişli sığınağa kısa süreli olarak çekilmiştir. Ve bu üç bölgeden, yeni deniz canlıları zor koşullarda dünyaya gelip daha sonra denizleri canlandırmaya başlamıştır.

59:6.10 (683.7) 160.000.000 yıl önce kara, kara-hayvan yaşamını desteklemek için uyum sağlamış olan bitkiler ile geniş bir biçimde kaplanmıştı; ve atmosfer, hayvan solunumu için olası en uygun konuma gelmişti. Bu gelişmeler böylelikle; deniz-

yaşam kesintisine ek olarak, gezegensel evrimin sonraki çağlarına ait daha hızlı gelişen ve oldukça farklılaşmış yaşamın ataları olarak bu gelecek amacıyla faaliyet gösterme görevinde bulunan, kurtuluş değeri taşıyanlar dışında tüm yaşam türlerini ortadan kaldıran biyolojik yokluk döneminin sınıyıcı zamanlarının sonunu simgelemektedir.

59:6.11 (684.1) Öğrencileriniz tarafından *Permiyen* devri olarak bilinen biyolojik sıkıntıya ait bu sürecin sona erişti aynı zamanda, iki yüz elli milyon yıllık bir zaman zarfını temsil eden bir biçimde gezegensel tarihin bir çeyreğini kaplayan uzun *Paleozoyik* devrin sonunu simgelemektedir.

59:6.12 (684.2) Urantia üzerinde yaşamın engin okyanussal desteği amacına ulaşmıştır. Bu uzun çağlar boyunca kara, yaşamı desteklemek için elverişsiz olduğunda, daha yüksek türden kara hayvanlarını idame etmek için atmosferin yeterli oksijeni taşımasından önce, deniz âlemin öncül yaşamını büyütmüş ve onu beslemiştir. Bu aşamada, kara üzerinde evrimin ikinci aşaması kendisini gerçekleştirirken, denizin biyolojik önemi giderek azalmıştır.

59:6.13 (684.3) [Urantia için görevlendirilmiş kökensel birlik unsurlarından biri olan, bir Neadon Yaşam Taşıyıcısı tarafından sunulmuştur.]

60. Makale

Öncül Kara-Yaşam Dönemi Sürecinde Urantia

60:0.1 (685.1) AYRICALIKLI deniz yaşamının dönemi sona ermiştir. Karanın yükselişi, kabuğun soğumasına ek olarak okyanusların su sıcaklığının düşmesi, deniz çekilmesi ve bunun

sonucunda onun derinleşmesi ve kuzey enlemler içinde kara seviyesindeki büyük bir artış hep birlikte, ekvator bölgesinden oldukça uzak bir konumda yerleşmiş bölgelerin tümünde dünya ikliminin ciddi ölçüde değişmesine sebebiyet vermiştir.

60:0.2 (685.2) Bir önceki çağın son dönemleri, gerçek anlamıyla kurbağaların devriydi; ancak kara omurgalıların bu ataları, büyük ölçüde azalan miktarlarda hayatta kalan bir düzeyde artık hâkimiyet halinde bulunmamaktadır. Oldukça az tür, biyolojik sıkıntının bir önceki dönemine ait çetin sınavlardan geçip hayatta kalmıştır. Spor taşıyan bitkiler bile bu aşamada, neredeyse nesilleri tükenmiş bir konumda bulunmaktaydı.

1. Öncül Sürüngen Çağı

60:1.1 (685.3) Bu sürecin aşınma birikintileri büyük ölçüde yığıntılar, şistler ve kumtaşlarıydı. Amerika ve Avrupa üzerindeki tortullaşmalar içindeki kalsiyum sülfat ve kırmızı tabakaları, bu kıtların ikliminin kurak olduğuna işaret etmektedir. Bu kurak bölgeler, çevreleyen yükseltiler üzerindeki şiddetli ve dönemsel yağmurlar sebebiyle meydana gelen büyük toprak kaymalarına maruz kalmıştı.

60:1.2 (685.4) Bu tabakalar içinde çok az fosil bulunmaktadır; ancak kara sürüngenlerinin sayısız kumtaş izi bu fosillerde gözlenebilir. Birçok bölge içinde bu sürece ait bin fitlik kırmızı kumtaşı hiçbir fosil taşımamaktadır. Kara hayvanlarının yaşamı yalnızca Afrika'nın belirli kısımlarında devam eden bir niteliğe sahipti.

60:1.3 (685.5) Bu birikintiler, Büyük Okyanus sahili üzerinde 18.000 fite bile ulaşabilen ölçüde, 3.000 ila 10.000 fit arasında değişen

kalınlığa sahiptir. Lav daha sonra bu tabakaların birçoğu arasına girmiştir. Hudson Nehri'nin Palisades bölgesi, bu Triyasik tabakalar arasına volkanik karataşının girmesiyle oluşmuştur. Volkanik faaliyet dünyanın farklı bölgelerinde geniş bir ölçüde gerçekleşmekteydi.

60:1.4 (685.6) Özellikle Almanya ve Rusya olmak üzere Avrupa üzerinde, bu dönemin birikintileri bulunabilir. İngiltere içinde Yeni Kırmızı Kumtaşı bu döneme aittir. Kireçtaşı; bir deniz baskınının sonucu olarak güney Alpler'de tortullaşmış olup, mevcut an içerisinde bu bölgelerin kendine özgü dolomit kireçtaşı duvarları, zirveleri ve sütunlarında görülebilir. Bu tabaka, Afrika ve Avustralya'nın tümü üzerinde bulunabilir. Carrara mermeri bu türden değişikliğe uğramış kireç taşından kökenini almaktadır. Bu sürece ait hiçbir şey, su altında kalan ve bu nedenle yalnızca önceki ve sonraki çağların arasındaki aralıksız bir su ve deniz birikimini yansıtan Güney Amerika'nın güney bölgelerinde bulunamayacaktır.

60:1.5 (686.1) 150.000.000 yıl önce, dünya tarihinin öncül kara-yaşam çağı başlamıştır. Yaşam, genel olarak, yeterli ölçüde kendisini idame ettirmedi; ancak yaşam, deniz-yaşam döneminin çetin ve amansız sonundan daha iyi bir konumda bulunmaktaydı.

60:1.6 (686.2) Bu çağ açıldığında Kuzey Amerika'nın doğu ve merkezi kısımları, Güney Amerika'nın kuzey kısmı, Avrupa'nın büyük bir bölümü ve Asya'nın tamamı deniz seviyesinin çok üstündeydi. Kuzey Amerika ilk kez coğrafi açıdan bağımsız bir konuma gelmiştir; ancak yakın bir zaman içinde kıtayı Asya'ya bağlayan Bering Boğazı kara köprüsü tekrar ortaya çıkmaya başlamıştır.

60:1.7 (686.3) Atlas ve Büyük Okyanus'a paralel geniş dağ boğazları Kuzey Amerika içinde oluşmuştur. Bir tarafının nihai olarak iki mil yerin altına doğru çöktüğü büyük doğu Connecticut fayı ortaya çıkmıştır. Bu Kuzey Amerika boğazlarının çoğu daha sonra, aynı zamanda birçoğunun dağ bölgelerinin tatlı ve tuzlu su göllerinin havzaları da olduğu, aşınma birikintileri ile dolmuştur. Bu süreci takiben bu doldurulmuş kaya çöküntüleri, toprak altında oluşan lav akıntıları tarafından büyük ölçüde yükselmiştir. Birçok bölgenin taşlaşmış ormanları bu çağa aittir.

60:1.8 (686.4) Kıtasal batışlar boyunca genel olarak su üstünde bulunan Büyük Okyanus sahili, Kaliforniya'nın güney kısmı haricinde ve şu anki Büyük Okyanus sınırları içinde barınan geniş bir ada dışında sular altında kalmıştır. Bu tarihi Kaliforniya denizi deniz yaşamı bakımından zengin olup, orta batı bölgesinin eski deniz havzayı ile birleşmek için doğuya doğru genişlemiştir.

60:1.9 (686.5) 140.000.000 yıl önce *ansızın* ve bir önceki dönem boyunca Afrika'da gelişen iki sürüngen atasının kökeni ile sürüngenler, uçsuz bucaksız tür içinde ortaya çıkmıştır. Onlar hızlı bir biçimde gelişmiş, yakın zaman içinde büyük sürüngenler şeklinde timsahlara ve nihai olarak deniz yılanları ve uçan sürüngenlere evrilmişlerdir. Onların geçiş ataları hızlı bir biçimde ortadan kaybolmuştur.

60:1.10 (686.6) Bu hızla evirilen sürüngensi dinazorlar yakın bir zaman içerisinde bu çağın hâkimleri haline gelmiştir. Onlar; yumurta ile çoğalan canlılar olup, daha sonra kırk tona kadar varacak olan beden kütlelerini düzenleyen bir paunttan daha az beyne sahip olarak küçük beyinleri ile diğer canlılardan ayırt

edilen bir niteliğe sahip olmuşlardır. Ancak öncül sürüngenler daha küçük, etçil ve kanguru gibi arka ayakları üzerinde yürüyen canlılardı; ve onların fosil izlerinin birçoğu, büyük kuşların bazı türleri ile karıştırılmaktadır. Bu sürecin sonrasında otobur dinozorlar evrilmiştir. Onlar; dört ayağının üstünde yürümüş olup, bu topluluğun bir ayağı koruyucu zırh geliştirmiştir.

60:1.11 (686.7) Birkaç milyon yıl sonra ilk memeliler ortaya çıkmıştır. Onlar karınbağı-olmayan bir niteliğe sahip canlılar olup, çok geçmeden başarısız unsurlar oldukları açığa çıkmıştır; onların hiçbirisi hayatta kalamamıştır. Bu oluşum, memeli türlerini geliştirmek için deneyimsel bir çabaydı; ancak Urantia üzerinde bu çaba başarı ile sonuçlanmadı.

60:1.12 (686.8) Bu sürecin deniz yaşamı yetersiz bir seviyede bulunmaktaydı, ancak sığ sularda tekrar geniş sahil şeritleri yaratan yeni deniz baskını ile birlikte hızlı bir biçimde gelişmişti. Avrupa ve Asya etrafında daha sığ suların var olması nedeniyle en zengin fosil yatakları bu kıtaların etrafında bulunmaktadır. Mevcut an içerisinde eğer siz bu çağın yaşamını inceleyecek olursanız; Himalayalar, Sibiry, Akdeniz bölgelerine ek olarak Hindistan ve güney Büyük Okyanus havzasına dikkatlice bakınız. Deniz yaşamının temel bir özelliği, dünyanın tümü üzerinde bulunabilen fosil kalıntılarına sahip ilgi çekici ammonit kabuklularının mevcudiyetiydi.

60:1.13 (686.9) 130.000.000 yıl önce denizler çok az bir değişikliğe uğramıştır. Sibiry ve Kuzey Amerika, Bering Boğazı kara köprüsü ile bağlantılı bir halde bulunmaktaydı. Zengin ve benzersiz deniz yaşamı, binden fazla ammonit canlısının kafadanbacaklıların daha yüksek türlerinden geliştiği yer olan

Kaliforniya Büyük Okyanus sahili üzerinde ortaya çıkmıştır. Bu dönemin yaşam değişiklikleri, her ne kadar geçici bir nitelikte bulunmuş ve kademeli bir biçimde gerçekleşmiş olsa da, gerçek anlamıyla devrimseldi.

^{60:1.14 (687.1)} Bu devre; yirmi beş yılı aşkın bir süreci kaplamış olup, *Triyasik* devri olarak bilinmektedir.

2. İleriki Sürüngen Çağı

^{60:2.1 (687.2)} 120.000.000 yıl önce, sürüngen çağının yeni bir fazı başlamıştır. Bu dönemin büyük gelişimi, dinazorların evrimi ve onların sayılarının azalması olmuştur. Kara-hayvan yaşamı; sahip olduğu türlerin büyüklüğü bakımından en büyük gelişim düzeyine ulaşmış olup, bu çağın sonuyla beraber dünya yüzeyinden neredeyse tamamen yok olmuştur. Dinazorlar; iki fitten az türlerindeki bir uzunluktan başlayarak, yaşayan herhangi bir canlı ile kütle bazında o zamandan bu yana karşılaştırılamayacak düzeyde yirmi beş fit yüksekliğindeki dev etçil olmayan dinozorlara kadar uzanan, değişken büyüklüklerin tümü içerisinde evrimleşmiştir.

^{60:2.2 (687.3)} Dinozorların en büyüğü, Kuzey Amerika'nın batı kesimlerinde ortaya çıkmıştır. Bu korkunç büyüklükteki sürüngenler Kayalık Dağ bölgeleri boyunca Kuzey Amerika'nın Atlas Okyanus sahilinin tümüyle beraber batı Avrupa, Güney Afrika ve Hindistan üzerinde toprağa gömülmüştür; bu kalıntılara Avustralya'da rastlanmamaktadır.

^{60:2.3 (687.4)} Bu devasa canlılar, gittikçe büyürken daha az hareketli ve güçlü hale geldiler; ancak beslenmeleri için olağanüstü miktarlardaki yiyeceğe ihtiyaç duydukları ve kara onların bu

ihtiyaçları karşısında büyük kıtlıĝa d řt ĝ  için, —bu durumla başa çıkabilecek akla sahip olmadıklarından dolayı — gerçek anlamıyla açlıktan ölmüş ve böylece nesilleri tükenmiştir.

60:2.4 (687.5) Uzun bir süreden beri su seviyesinin üstünde bulunan Kuzey Amerika'nın doĝu kesimlerinin oĝu bu zaman zarfında, sahilinin bugünkü konumundan birkaç yüz metre daha ileri doĝru genişlemesine sebebiyet verecek ölçüde Atlas Okyanusu seviyesine inmiş ve onun suları altında kalmıştır. Bu kıtanın batı kesimi hala su seviyesinin üstünde bulunmaktaydı; ancak bu bölgeler bile daha sonra, Dakota Kara Tepeler bölgesine doĝru doĝu yönlü genişleyen kuzey denizi ve Büyük Okyanus'un ikisi tarafından da istilaya uĝramıřtır.

60:2.5 (687.6) Bu dönem; Colorado, Montana ve Wyoming'in Morrison yatakları olarak adlandırılan yerleşkesine ait zengin tatlı su fosillerini tarafından g sterildiĝi gibi, birçok i göller tarafından simgelenen bir tatlı su aĝıdır. Tatlı ve tuzlu suyun birleřtiĝi bu birikimlerin kalınlıĝı 2.000 ila 5.000 fit arasında deĝiřiklik göstermektedir; ancak çok az kireçtaşı bu tabakalar arasında mevcut bulunmaktadır.

60:2.6 (687.7) Kuzey Amerika'yı bütünüyle kaplayan bir biçimde genişleyen kutup denizi yakın bir zaman zarfında ortaya çıkacak olan And Daĝları dışında, benzer bir biçimde Güney Amerika'nın tümünü sular altında bırakmıştır. Çin ve Rusya'nın büyük bir kısmı su baskınına uĝramıřtır; ancak bu en büyük hacimli su istilasısı Avrupa içinde gerçekleşmiştir. Bu kara batışı boyunca; eski böceklerin en narin kanatlarının resmedildiĝi  rneĝindeki fosillerin tıpkı d n gibi tabakalarda korunduĝu biçimiyle, güney Almanya'nın ilgi çekici taşbaskı kayası tortullaşmıştır.

60:2.7 (687.8) Bu çağın bitki örtüsü, bir önceki döneme oldukça benzer bir halde bulunmaktaydı. Eğrelti otları var olmaya devam ederken, kozalak ve çam ağaçları günümüzdeki çeşitliliklerine gittikçe daha yakın bir hale geldiler. Bazı kömür oluşumları, kuzey Akdeniz sahilleri boyunca gerçekleşmeye devam etmekteydi.

60:2.8 (687.9) Denizlerin geri dönüşleri havayı geliştirmişti. Mercanlar, iklimin hala ılıman ve dengeli olduğunu doğrular bir biçimde, Avrupa sularına yayılmıştır; ancak onlar, yavaş bir şekilde soğuyan kutup denizlerinde bir daha ortaya çıkmadılar. Bu süreçlerin deniz yaşamı, özellikle Avrupa sularında, büyük bir ölçüde iyileşme ve gelişme göstermiştir. Mercanlar ve denizlaleleri, bu zamana kadar gözlenen nüfuslarından daha fazla miktarlarda geçici olarak ortaya çıkmaya başlamıştır; ancak ammonitler, her ne kadar bir türleri sekiz fit çapına erişmiş olsa da, üç ila dört fit arasında değişen ortalama genişliklere sahip bir biçimde okyanusların omurgasız yaşamının hâkimi olmuşlardır. Süngerler her yerde bulunmaktaydı, buna ek olarak mürekkep balıkları ve istiridyeler evirilmeye devam etmiştir.

60:2.9 (688.1) 110.000.000 yıl önce deniz yaşamının içkin olanakları kendisini açığa çıkarmaya devam etmekteydi. Denizkestanesi, bu çağın olağanüstü başkalaşımlarından biridir. Yengeçler, ıstakozlar ve deniz kabukluların bugünkü türleri olgunlaşmıştır. Bir mersin balık türünün ilk kez ortaya çıkışı biçiminde balık ailesinde gözle görülür değişiklikler meydana gelmiştir; ancak kara sürüngenlerinden türemiş olan yırtıcı deniz yılanları denizlerin tümünü hala istila etmekteydi, ve

onlar balık ailesinin tümünün ortadan kalma tehlikesini yaratmıştı.

60:2.10 (688.2) Bu süreç başlıca dinazorların çağı olmaya devam etti. Onlar karayı o kadar kıtlık haline düşürmüşlerdi ki; iki tür deniz istilasının bir önceki dönemi boyunca besin için suya uyum sağlamıştır. Bazı yeni türler gelişirken, topluluğun bazı unsurları istikrarlı bir konumda kalmaya, diğerleri ise daha önceden geldikleri düzeye gerilemektedirler. Ve bu son durum, karayı terk eden sürüngenlerin bu iki türünün deneyimlediği değişimdir.

60:2.11 (688.3) Zaman geçtikçe deniz yılanları; oldukça hantal hale gelecekleri seviyeye kadar büyümüşlerdir, ve devasa bedenlerini korumak için yeterli akla sahip olmamalarından dolayı nihai olarak ortadan yok olmuşlardır. Her ne kadar bu devasa ichthyosaurslar, büyük bir çoğunluğunun genişlik bakımından otuz beş fitin üstünde olduğu bir büyüklükte, zaman zaman elli fit uzunluğuna kadar büyüse de, beyinleri iki onsdan daha hafif gelmekteydi. Deniz timsah aileleri benzer bir biçimde, sürüngenlerin kara türünden olan bir başa doğru evrilmiş gelişimiydi; ancak deniz yılanlarının aksine bu hayvanlar yumurtalarını bırakmak için her zaman karaya dönmüşlerdir.

60:2.12 (688.4) Yaşamlarını sürdürebilmek için dinazorların iki türünün nafile bir çaba içerisinde suya doğru göçünden yakın bir zaman sonra, dinazorların diğer iki türü; kara üzerindeki çetin yaşam rekabeti nedeniyle havaya yönelmiştir. Ancak bu uçan pterosaurlar, sonraki çağların gerçek kuş ataları değillerdi. Onlar, içi boş kemiğe sahip olan sekerek ilerleyen dinozorlardan evirilmişti; ve onların kanatları, yirmi ila yirmi

beş fitlik bir kanat açıklığı ile yarasa oluşumuna benzemektedir. Bu eski uçan sürüngenler; on fit uzunluğuna kadar büyümüş olup, bugünkü yılanların sahip oldukları gibi ayrılabilen çenelere sahiptiler. Bir süreliğine bu uçan sürüngenler başarılı bir görünüm sergilediler; ancak onlar, hava canlıları olarak varlıklarını devam ettirmeye yetkin hala getirecek süreci yakalayamadılar. Onlar, kuş soyunun varlığını devam ettirmeyen kolunu temsil etmektedirler.

60:2.13 (688.5) Bu süreç içerisinde kaplumbağaların sayıları, ilk olarak Kuzey Amerika’da ortaya çıkan bir biçimde, artmaya devam etmiştir. Onların ataları Asya’dan kuzey kara köprüsü vasıtasıyla gelmiştir.

60:2.14 (688.6) Yüz milyon yıl önce sürüngen çağı sona gelmekteydi. Devasa kütlelerinin tümü bakımından dinazorlar, bu türden devasa bedenleri beslemek için yeterli besini sağlayacak usu taşımayan bir biçimde, neredeyse tamamen akılsız varlıklardı. Ve böylece bu hantal sürüngenler sürekli artan sayılarda ortadan yol olmuşlardır. Bu nedenle evrim, fiziksel kütleyi değil beynin gelişimini takip edecek; ve beyinlerin gelişimi, hayvan evrimi ve gezegensel ilerleyişin her bir sonraki çağını simgeleyecektir.

60:2.15 (688.7) Bu süreç; sürüngenlerin doruk noktasını ve onların düşüşünün başlangıcını içine alan bir biçimde yaklaşık olarak yirmi beş milyon yılı kapsamış olup, *Jura* devri olarak bilinmektedir.

3. Tebeşir Devir Aşaması Çiçekli-Bitkiler Dönemi Kuşların Çağı

60:3.1 (688.8) Büyük Tebeşir Devri ismini, denizler içerisindeki verimli tebeşir-üreten deniz deliklilerin hakimiyetinden alırlar. Bu süreç; Urantia'yı uzun süren sürünge hakimiyetinin sonuna yaklaştırmakta olup, kara üzerindeki çiçekli bitkilerin ve kuşların ortaya çıkışına şahitlik yapar. Bu süreçler aynı zamanda, devasa kabuk tahribatları ve bununla eş zamanlı olarak gelişen geniş çaplı lav akıntılarına ek olarak büyük volkanik faaliyetlerin eşlik ettiğı, kıtaların batı ve güney doğrultuda ayrılışlarının sonlanış dönemleridir.

60:3.2 (689.1) Bir önceki yeryüzü sürecinin sonuna doğru kıta karasının büyük bir kısmı; her ne kadar orada hiç dağ zirvesi bulunmuş olmasa da, su seviyesinin üstünde bulunmaktaydı. Ancak kıtasal kara ayrılışları devam ederken, Büyük Okyanus'un derin tabanı üzerindeki ilk büyük engel ile karşılaştı. Yeryüzü kuvvetlerinin bu mücadelesi, Alaska'dan Meksika boyunca Horn Burnu'na kadar genişleşen çok geniş kuzey ve güney bütüncül dağ sıralarının oluşumunu tetikledi.

60:3.3 (689.2) Bu süreç böylelikle, yeryüzü tarihinin *bugünkü dağ-oluşum aşaması* haline gelmiştir. Bu zaman zarfından önce, yalnızca büyük genişlikteki yüksek kara sırtları olarak birkaç dağ zirvesi bulunmaktaydı. Bu aşamada ise Büyük Okyanus sahili yükselmeye başlamıştır; ancak bu oluşum bugünkü kıyı şeridinin yedi yüz mil batısında konumlanmıştı. Sierra Dağları, bu çağın lav akıntılarının sonucu olarak altın taşıyan kuvars tabakaları biçiminde, oluşumlarını ilk kez gerçekleştirmekteydi. Kuzey Amerika'nın doğu kesiminde, Atlas Okyanusu'nun deniz basıncı aynı zamanda kara yükselmesini tetiklemekteydi.

60:3.4 (689.3) 100.000.000 yıl önce, Kuzey Amerika kıtası ve Avrupa'nın bir kısmı su seviyesinin çok üstünde bulunmaktaydı. Amerika kıtalarının bükülüğü; Güney Amerika'daki And Dağlarının başkalaşımı ve Kuzey Amerika'nın batı vadilerinin kademeli olarak yükselişi ile sonuçlanan bir biçimde, gelişimlerine devam etmekteydi. Meksika'nın büyük bir kısmı su altında kalmıştı; ve Atlas Okyanusu'nun güneyi, nihai olarak bugünkü kıyı şeridine erişerek Güney Amerika'nın doğu sahilini yağmaladı. Atlas ve Hint Okyanusları, bugünkü konumlarına benzer bir şekilde bulunmaktaydı.

60:3.5 (689.4) 95.000.000 yıl önce Amerika ve Avrupa kara kütleleri tekrar batmaya başlamıştı. Güney denizler; Kuzey Amerika'nın istilasına başlayıp, kıtanın ikinci en büyük kara batışını meydana getirerek Kuzey Buz Denizi ile kuzeye doğru kademeli olarak genişlemiştir. Bu deniz nihai olarak çekildiğinde, suların terk ettiği kıta yaklaşık olarak bugünkü halindeydi. Ancak bu büyük batış başlamadan önce, doğu Appalachian dağları neredeyse bütünüyle su seviyesine kadar alçalmıştı. Bugün seramik üretiminde kullanılmakta olan saf kilin birçok renge sahip olan tabakası; kalınlığı yaklaşık olarak 2.000 fiti bulan düzeyde, bu çağ boyunca Atlas Okyanusu'nun sahil bölgeleri üzerinde tortullaşmıştır.

60:3.6 (689.5) Büyük volkanik faaliyetler Alpler'in güneyinde ve bugünkü Kaliforniya kıyı sıradağları hattında meydana gelmiştir. En büyük kabuksal bozulmalar milyonlarca yıl boyunca Meksika'da gerçekleşmiştir. Büyük değişiklikler aynı zamanda Avrupa, Rusya, Japonya ve Güney Amerika'nın

güneyinde meydana gelmiştir. İklim artan bir biçimde çeşitlilik göstermeye başlamıştır.

60:3.7 (689.6) 90.000.000 yıl önce kapalı tohumlu bitkiler bu öncül Tebeşir Devri denizlerinden ortaya çıkmış olup, yakın bir zaman zarfı içinde kıtaları kaplamıştır. Bu kara bitkileri *ansızın* incir ağaçları, manolyalar ve lale ağaçları ile birlikte ortaya çıkmıştır. Bu gelişmelerden yakın bir zaman sonra incir ağaçları, ekmek ağaçları ve hurma ağaçları Avrupa'yı ve Kuzey Amerika'nın batı düzlüklerini kapladı. Bu aşamada hiçbir yeni kara hayvanı ortaya çıkmamıştır.

60:3.8 (689.7) 85.000.000 yıl önce Bering Boğazı kara köprüsü, kuzey denizlerinin soğuyan suları tarafından kapandı. Bu vakte kadar Atlas-Körfez sularına ve Büyük Okyanus'a ait deniz yaşamı, bugün tek-tip hale gelen, suyun bu iki bedenindeki ısı farklılıkları nedeniyle büyük farklılıklar göstermekteydi.

60:3.9 (689.8) Tebeşir ve yeşil kum kireçtoprağının birikintileri bu sürece ismini vermiştir. Bu süreçlerin tortullaşmaları; tebeşir, şist, kumtaşı, küçük miktarlarda kireç taşı ve önemsenmeyecek ölçüdeki kömür veya linyitten meydana gelmiş bir biçimde rengârenk bir oluşumda bulunmakta olup, birçok bölge içerisinde onlar petrol taşımaktadır. Bu tabakaların kalınlığı, 200 fit ila Kuzey Amerika'nın batı kesimleri ve Avrupa çevresinde olduğu gibi 10.000 fite kadar değişkenlik göstermektedir. Kayalık Dağları'nın batı sınırları boyunca bu birikintiler, yukarı doğru bükülmüş tepelerde gözlenebilir.

60:3.10 (690.1) Dünyanın tümü üzerinde bu tabakalara tebeşir nüfuz etmiştir; ve boşluklu yarı-kaya oluşumlarının bu tabakaları suyu yukarı doğru bakan deliklerinden almakta, ve dünyanın

mevcut haldeki kurak bölgelerinin büyük bir kısmının su ihtiyacını karşılamak için aşağıya doğru taşımaktadır.

60:3.11 (690.2) 80.000.000 yıl önce dünya kabuğunda büyük karışıklıklar meydana gelmiştir. Kıtasal ayrılışın batı ayağı sabit bir konuma gelmektedir; buna ek olarak iç kıta kütlelerinin hantal devinimine ait devasa enerji Kuzey ve Güney Amerika'nın Büyük Okyanus kıyı şeridini yukarıya doğru bükmüş, Asya'nın Büyük Okyanus sahilleri boyunca köklü sonuçları getirecek etkileri başlatmıştır. Bugünkü dağ sıraları ile sonuçlanan bu Büyük Okyanus'a özgü kara yükselişi, yirmi beş milden daha fazladır. Bu yükselişin doğumuna katılan kabuksal kabartılar, Urantia üzerinde yaşamın oluşmasından bu yana meydana gelen en büyük yüzey bozulmalarıydı. Yüzeyin üstünde ve altında gerçekleşen lav akıntıları, yoğun ve her tarafa yayılmış niteliğe sahip gelişmelerdi.

60:3.12 (690.3) 75.000.000 yıl öncesi, karasal ayrılışın sonunu simgelemektedir. Alaska'dan Horn Burnu'na kadar uzun Büyük Okyanus sahil dağ sıraları oluşumlarını tamamlamıştı, ancak buralarda henüz çok az dağ zirvesi bulunmaktaydı.

60:3.13 (690.4) Durmuş kıtasal ayrılışın ters istikametteki itişisi Kuzey Amerika'nın batı düzlüklerinin yükselişinin devam etmesine sebebiyet verirken, Atlas Okyanusu sahilinde bulunan alçalmış Appalachian Dağları'nın batısı neredeyse hiçbir eğime sahip olmadan yükselmekteydi.

60:3.14 (690.5) 70.000.000 yıl önce, Kayalık Dağ bölgesinin olası en yüksek gelişimi ile iniltili kabuksal bozulmalar ortaya çıkmıştır. Kayanın büyük bir kısmı, British Columbia içinde yüzeyin on beş mili ölçeğinde kıvrılma göstermişti; burada

Kambriyen kayaları, Tebeşir Devri tabakaları üzerinde eğimli bir biçimde kıvrılmaya uğramıştı. Kanada sınırında olan Kayalık Dağları'nın batı yamacı üzerinde, fazlasıyla dikkate değer başka kıvrılma bulunmaktaydı; burada, bahse konu zaman zarfında gerçekleşen Tebeşir Devir birikintileri üzerine yaşam-öncesi kaya tabakaların üstten kıvrılış eklemlenişi gözlenebilir.

60:3.15 (690.6) Bu dönem, dünyanın tümü üzerinde sayısız derecedeki küçük bağımsız volkanik hunilerin yükselmesine sebebiyet veren bir volkanik etkinlik çağıydı. Deniz altı volkanları, suyun altında kalmış Himalaya bölgesi üzerinde patlamıştı. Sibirya'ya ek olarak Asya'nın geride kalan büyük bir kısmı hala suyun altında bulunmaktaydı.

60:3.16 (690.7) 65.000.000 yıl önce tüm zamanların en büyük lav akışlarından biri gerçekleşmiştir. Bu ve bundan önceki lav akışlarına ait birikim tabakaları; Amerika kıtaları, Kuzey ve Güney Afrika, Avustralya ve Avrupa'nın belirli kesimlerinin tümü üzerinde bulunabilir.

60:3.17 (690.8) Kara hayvanları küçük değişikliklere uğramıştır; ancak daha büyük ölçekte kıtanın su yüzeyinde belirmesi nedeniyle, özellikle Kuzey Amerika içinde, onlar hızlı bir biçimde çoğalmışlardır. Avrupa'nın büyük bir kısmı su altında bir konumda bulunuşuyla, Kuzey Amerika bu zamanların kara-hayvan evriminin büyük oluşum mekânıydı.

60:3.18 (690.9) İklim hala sıcak ve tek-tipti. Kutup bölgeleri, Kuzey Amerika'nın merkez ve güney kesimlerindeki bugünkü iklime çok benzer hava değişimlerini deneyimlemekteydi.

60:3.19 (690.10) Büyük bitki-yaşam evrimi gerçekleşmekteydi. Kara bitkileri arasında kapalı tohumlu bitkiler baskın bir konumda bulunmaktaydı; buna ek olarak kayın, huş, meşe, ceviz, çınar, akçaağaç ve çağdaş hurma ağaçlarını içine alan bir biçimde bugünkü ağaçlar ilk kez ortaya çıkmıştı. Meyveler, çayırlar ve hububatlar boldu; ve insan ataları için — insanın ortaya çıkışı bakımından ikincil evrimsel öneme sahip olan — hayvan dünyası ne anlama geliyorsa, bu tohum taşıyan çayırlar ve ağaçlar bitki dünyası için o anlama gelmekteydi. *Ansızın* ve öncül herhangi bir kökene sahip olmaksızın, çiçekli bitkilerin büyük ailesi başkalaşmıştı. Ve bu yeni bitki örtüsü, yakın bir zaman içerisinde dünyanın tümüne yayılmıştır.

60:3.20 (691.1) 60.000.000 yıl önce, her ne kadar kara sürüngenlerinin sayıları azalışta olsa da; etçil dinazorların sekerek ilerleyen küçük kanguru çeşitlerinin daha çevik ve etkin türleri tarafından bu aşamada türün temsil edildiği biçimde, dinazorlar karanın hâkimleri olmayı sürdürdüler. Ancak geçmişte belirli bir zaman zarfında, kara bitkilerinin çayır ailesinin ortaya çıkışı nedeniyle sayıları hızlı yükselen hem etçil hem otçul dinazorlarının yeni türleri boy göstermişti. Bu çayır yiyen dinazorların bir türü, iki boynuza ve bir burunsu omuz uzantısına sahip gerçek bir dört ayaklıydı. Yirmi fit uzunluğundaki kaplumbağanın kara türü, bugünkü timsahlar ve günümüz türlerindeki gerçek yılanlara ek olarak ortaya çıkmıştır. Büyük değişiklikler aynı zamanda, balıklar ve deniz yaşamının diğer türleri arasında da gerçekleşmekteydi.

60:3.21 (691.2) Önceki çağların yürüyen ve yüzen kuş-öncesi türleri, bu dönemdeki uçan dinozorlara ek olarak, havada bir başarı sağlayamamıştır. Orada, yakın zamanda nesilleri tükenen kısa

ömürlü türler mevcut bulunmuştur. Onlar da, bedenlerine kıyasla çok küçük beyne sahip oldukları için dinazorların yıkıcı kaderini paylaşmışlardır. Atmosferde yönlerini belirleyecek hayvanları yaratmanın bu ikinci teşebbüsü de, bu ve bir önceki çağ boyunca memelileri açığa çıkarmanın beyhude çabası gibi, başarısızlığa uğramıştır.

60:3.22 (691.3) 55.000.000 yıl önce evrimsel ilerleyiş, kuş yaşamının tümünün atası olan küçük güvercin-vari bir varlık biçiminde *gerçek kuşların* ilkinin *ansızın* ortaya çıkışı tarafından simgelenmiştir. Bu varlık, dünya üzerinde ortaya çıkmış uçabilen canlıların üçüncü türüdür; ve bu canlı, ne bu zamanın uçan dinozorlardan ne de dişe sahip olan karakuşlarının ilkel türlerden gelen bir biçimde, doğrudan olarak sürüngen topluluğundan türemiştir. Ve bu dönem, sürüngenlerin kapanmakta olan çağına ek olarak *kuşların çağı* isminde de bilinmektedir.

4. Tebeşir Dönemi'nin Sonu

60:4.1 (691.4) Büyük Tebeşir Devri sona yaklaşmakta ve onun sonlanması, kıtaların deneyimlediği büyük deniz baskınlarının sonunu simgelemektedir. Bu durum özellikle, tamı tamına yirmi dört büyük su baskını açığa çıkmış olan, Kuzey Amerika'da gerçeklik taşımaktadır. Ve her ne kadar orada bu zaman zarfından sonra küçük çaplı batışlar gerçekleşmiş olsa da, bunların hiçbiri bu ve bundan önceki geniş ve uzun süreli deniz baskınları ile karşılaştırılabilecek düzeyde bulunmamaktadır. Kara ve deniz hâkimiyetinin bu dönüşümlü süreçleri, milyonlarca yıl süren çevrimler içinde meydana gelmiştir. Orada, okyanus seviyesi ve kıta kara düzeyinin yükselip alçalması ile ilişkili çağlar boyu süren bir ahenk var

olmuştur. Ve bu ahenksel kabuk hareketleri, bu zaman zarfından dünya tarihi boyunca azalan sıklıkta ve genişlikte gerçekleşmeye devam edecektir.

60:4.2 (691.5) Bu süreç aynı zamanda, kıta ayrılışlarının sonuna ve Urantia'nın bugünkü dağlarının oluşumuna şahit olmuştur. Ancak kıta kütlelerinin basıncı ve onların çağlar boyunca süren ayrılışlarına ait engellenmiş devinim, dağ oluşumundaki ayrıcalıklı etkilerden değildir. Bir dağ sırasının yerleşkesinin belirlenmesinde ana ve temel etken, geçmiş çağların kara aşınması ve deniz baskınlarına ait göreceli daha hafif birikintiler ile dolmuş olan hali hazırdaki mevcut düzlük veya diğer bir deyişle boğazdır. Karanın bu daha hafif bölgeleri zaman zaman 15.000 ila 20.000 fit kalınlığında değişiklik göstermektedir; bu nedenle kabuk herhangi bir sebepten dolayı basınca maruz kaldığında bu hafif bölgeler, dünyanın kabuğu veya kabuğun altında faal olan çekişme ve çatışma halindeki kuvvetler ve basınçlar için telafisel düzenlemeyi sağlamak amacıyla bükülme biçiminde yukarı doğru kıvrılır ve yükselir. Zaman zaman karanın yukarı yönlü itişleri bükülme olmadan gerçekleşmektedir. Ancak Kayalık Dağları'nın yükselişi ile ilişkili olarak büyük bükülme ve eğilim, yer altı ve yer üstündeki çeşitli tabakaların devasa kabuk itişleri eşliğinde meydana gelmiştir.

60:4.3 (692.1) Dünyanın en eski dağları, tarihi doğu-batı dağ topluluklarının üyeleri olarak Asya, Grönland ve kuzey Avrupa'da konumlanmıştır. Orta yaşa sahip olan dağlar, yaklaşık olarak aynı anda doğmuş biçimde, Büyük Okyanus çevresinde ve ikinci Avrupa doğu-batı dağ toplulukları içindedir. Bu devasa yükseliş, Avrupa'dan Batı Hint kara

yükseltilerine kadar uzanan bir biçimde yaklaşık olarak on bin mil uzunluğundadır. En genç dağlar; her ne kadar daha yüksek karaların bazılarının adalar olarak kaldığı biçimde bir sonraki süreçte sadece deniz tarafından kaplanabilecek şekilde çağlar boyunca kara yükseltilerinin gerçekleştiği, Kayalık Dağ topluluklarıdır. Orta-yaş dağlarının oluşumunu takiben gerçek bir dağ yükseltisi, doğanın etkenlerinin zanaatı ile birlikte bugünkü Kayalık Dağları'na doğru takip eden süreçlerde dönüşme nihai sonu kazandırılmış bir biçimde yükselmiştir.

60:4.4 (692.2) Mevcut Kuzey Amerika Kayalık Dağ bölgesi, kayanın özgün yükseltisi değildir; bu yükselti uzun süreçler boyunca aşınma tarafından alçalmış ve sonra tekrar yükselmiştir. Dağların mevcut ön sırası, tekrar yükselmiş olan özgün sıranın geride kalanlarıdır. Pikes Zirvesi ve Longs Zirvesi, dağ yaşamlarının iki veya daha fazla neslini kapsayan bir biçimde, bu dağ etkinliğinin olağanüstü örnekleridir. Bu iki zirve başlarını, önceki su baskınlarının bazıları süresince suyun üstünde tutmuştur.

60:4.5 (692.3) Yeryüzü koşullarına ek olarak biyolojik bakımdan bu dönem, kara üzerinde ve su altında kayda değer gelişmelerin yaşandığı etkin bir çağdır. Denizkestanelerinin sayısı artarken, mercanlar ve denizlalelerinin sayısı azalmıştır. Bir önceki çağ boyunca hâkim etkiye sahip olan ammonitlerin sayıları, aynı zamanda hızlı bir biçimde azalma göstermiştir. Kara üzerinde eğrelti otu ormanlarının yerlerini büyük ölçüde, devasa kızılağaçlara ek olarak çam ve çağdaş ağaçlar almıştır. Bu sürecin sonunda karınbağı memelisi henüz evrimleşmemişken biyoloji aşama, gelecek memeli türlerinin öncül atalarının takip eden çağda ortaya çıkışı için bütünüyle hazır hale gelmiştir.

60:4.6 (692.4) Kara yaşamının öncül ortaya çıkışından insan türleri ve onun ortak soylarına ait doğrudan ataların daha yakın zamanlarına uzanan bir biçimde, dünya evriminin bu uzun dönemi böylelikle sona ermektedir. *Tebeşir devri* olan bu süreç; elli milyon yılı kaplamakta olup, *Mesozoyik* devri olarak bilinen ve yüz milyon yıllık bir döneme yayılan biçimde, kara yaşamının memeliler-öncesi devrinin sonu getirmektedir.

60:4.7 (692.5) [Satania'ya atanmış ve mevcut an içerisinde Urantia üzerinde faaliyet göstermekte olan bir Nebadon Yaşam Taşıyıcısı tarafından sunulmuştur.]

61. Makale

Urantia üzerindeki Memeliler Dönemi

61:0.1 (693.1) MEMELİLER dönemi, elli milyon yıldan biraz daha az bir süreci kapsayarak, karınbağı memelilerinin ortaya çıkış zamanlarından buz devrinin sonuna kadar uzanmaktadır.

61:0.2 (693.2) Bu Senozoyik devir boyunca dünyanın kara tabiatı — engebeli tepeler, geniş vadiler, büyük nehirler ve muazzam orman toplulukları biçiminde — ilgili çekici bir görünüm sunmuştur. Bu süreç boyunca iki kez Panama Kanalı yükselip alçalmıştır; üç kez Bering Boğazı kara köprüsü aynı gelişimi göstermiştir. Hayvan türleri çok ve çeşitli bir düzeyde bulunmaktaydı. Ağaçlar kuşlarla dolup taşmış, dünyanın tümü, üstünlük için evrimleşen hayvan türlerinin sonu gelmez mücadelesi dışında, bir hayvan cennetine dönüşmüştü.

61:0.3 (693.3) Bu elli milyon yıllık devrin beş dönemine ait tortullaşmış birikintiler, birbirlerini takip eden memeli

soylarından insanın mevcut olarak ortaya çıkışına kadar olan zamanlara kadar uzanan fosil kayıtlarını taşımaktadır.

1. Yeni Kıtasal Kara Aşaması Öncül Memeli Çağı

61:1.1 (693.4) 50.000.000 yıl önce dünyanın kara bölgeleri, oldukça yaygın bir biçimde suyun üstünde veya çok az bir şekilde onun altında bulunmaktaydı. Bu dönemin oluşumları ve birikintileri karasal ve denizsel niteliğin ikisine de sahip olup, karasal ağırlıkta bulunmaktadır. Dikkate değer bir zaman süreci boyunca kara kademeli olarak yükselmiştir, ancak su baskını etkisiyle eş zamanlı olarak alçalmış ve deniz seviyelerine doğru inmiştir.

61:1.2 (693.5) Bu dönemin başında ve Kuzey Amerika'da memelilerin karınbağı türleri *ansızın* ortaya çıkmıştır; ve bu canlılar, bu zaman zarfına kadar olan ki en önemli evrimsel gelişmeyi meydana getirmiştir. Karınbağı-olmayan memelilerin önceki düzeyleri var olmuştu; ancak bu yeni tür doğrudan ve *ansızın*, dinazorların azalış dönemi boyunca varlığını sürdüren mevcut sürüngen soylarından türemiştir. Karınbağı memelilerinin atası; küçük, oldukça hareketli, etçil, dinozordan türeyen bir cinsti.

61:1.3 (693.6) Temel memeli içgüdüleri, bu ilkel memeli türleri içinde sergilenmeye başlamıştır. Memeliler, hayvan yaşamının tüm diğer türleri üzerinde çok büyük bir kurtuluş üstünlüğünü elinde bulundurmaktadır; onların bu üstünlükleri şu özelliklerden kaynaklanmaktadır:

61:1.4 (693.7) 1. Göreceli olgun ve oldukça iyi gelişmiş nesilleri dünyaya getirmek.

61:1.5 (693.8) 2. Doğumlarını sevecen bir tutumla beslemek, büyütme ve korumak.

61:1.6 (693.9) 3. Üstün beyin güçlerini yaşamlarını sürdürmek için kullanmak.

61:1.7 (693.10) 4. Düşmanlarından kaçmak için artan çevikliklerinden faydalanmak.

61:1.8 (693.11) 5. Çevresel şartlara alışma ve uyum için üstün aklı kullanmak.

61:1.9 (694.1) 45.000.000 yıl önce kıtasal omurgalar, kıyı şeritlerinin oldukça sık görülen bir biçimde batışıyla ilgili olarak yükselmiştir. Memeli yaşamı hızlı bir biçimde evrim göstermekteydi. Memelilerin yumurtlayan türü biçimindeki küçük bir sürüngen aile üyesi gelişti, ve daha sonraki kanguruların bu ataları Avustralya'ya yayıldı. Yakın bir zaman içinde orada; küçük atlar, düzayaklı gergedanlar, hortumlu tapirler, ilkel domuzlar, sincaplar, lemurlar, keseli sıçanlar ve maymuna benzer hayvanların birkaç kabilesi mevcut bulunmuştur. Onların tümü; küçük, ilkel ve dağ bölgelerinin ormanları arasındaki yaşama en iyi uyum sağlayan canlılardı. Geniş devekuşu-vari karkuşu; on fit gibi bir yüksekliğe kadar büyüyecek ve on üç inç çapında dokuz yumurta dünyaya getirecek bir biçimde gelişme gösterdi. Bu canlılar, oldukça ussal ve bir zamanlar insanları havada taşıyan bir niteliğe sahip, daha sonraki devasa ulaşım kuşlarının atalarıydı.

61:1.10 (694.2) Senozoyik devir başı memelileri; kara üstünde, su altında ve ağaç tepelerinde yaşamışlardı. Onlar bir çiftten on bir çifte kadar değişen miktarlarda meme-vari bezlere sahiplerdi;

ve onların tümünün vücudu ciddi oranda da kıllarla kaplanmıştı. Daha sonra ortaya çıkan düzeyler ile ortak bir biçimde onlar; birbirini tamamlayan iki diş setine, ve bedenlerine kıyasla büyük beyinlere sahip oldular. Ancak onlar arasında bugünkü türlerin hiçbiri var olmamıştır.

61:1.11 (694.3) 40.000.000 yıl önce Kuzey Yarımküre'nin kara bölgeleri yükselmeye başlamıştır; ve bu yükselişi, geniş ölçekli yeni kara birikintilerine ek olarak lav akıntılarını, kabuk bükülmelerini, göl oluşumlarını ve toprak aşınmalarını içine alan diğer yeryüzü etkinlikleri takip etmiştir.

61:1.12 (694.4) Bu çağın daha sonraki dönemi boyunca Avrupa'nın büyük bir kısmı sular altında kalmıştır. Küçük çaplı bir kara yükselişini takiben kıta, göller ve körfezler ile kaplanmıştı. Kuzey Buz Denizi, Ural çöküntüsü boyunca; deniz adaları olarak su seviyesinin üstünde bulunan Alpler, Karpatlar, Apennineler ve Piranalar'ın yükseklerine doğru kuzey yönlü genişlemiş bir biçimde bu zaman zarfında mevcut bulunan Akdeniz ile birleşmek için güneye doğru uzanmıştır. Panama Kanalı yükselmişti; Atlas ve Büyük Okyanus birbirinden ayrılmıştı. Kuzey Amerika Asya ile birlikte Bering Boğazı kara köprüsü, Avrupa ile Grönland ve İzlanda kanalıyla bağlanmıştır. Kuzey enlemlerde karanın dünya bağlantı hattı yalnızca, genişleyen Akdeniz ile birleşmiş olan kutup denizlerinin altında kalan Ural Boğazı tarafından çöküntüye uğramıştır.

61:1.13 (694.5) Ciddi ölçekte foraminiferitsel kireçtaşı Avrupa suları içinde birikmiştir. Mevcut an içinde bahse konu taş; Alpler'de 10.000 fit, Himalayalar'da 16.000 fit ve Tibet'te 20.000 fitlik bir yüksekliğe çıkmıştır. Bu dönemin tebeşir kalıntıları; Afrika

ve Avustralya'nın sahilleri boyunca, Güney Amerika'nın batı sahilinde, ve Batı Hint Adaları etrafında bulunmaktadır.

61:1.14 (694.6) *Eosen* devri olarak sizler tarafından adlandırılan bu süreç boyunca memelilerin ve yaşamın diğer ilgili türlerinin evrimi neredeyse hiçbir kesintiye uğramadan gelişimine devam etmiştir. Kuzey Amerika bu zaman zarfında kara vasıtasıyla Avustralya haricinde her kıtaya bağlı bir konumda bulunmaktaydı; ve dünya kademeli olarak, çeşitli türlerin ilkel memeli hayvanatları ile kaplanmaktaydı.

2. Yeni Su Baskını Aşaması Gelişmiş Memelilerin Çağı

61:2.1 (694.7) Bu süreç, bu çağlar boyunca niteliği artan memeli yaşamının daha gelişimsel türleri biçimindeki karınbağı memelilerinin daha ileri ve hızlı evrimi tarafından simgelenmekteydi.

61:2.2 (694.8) Her ne kadar öncül karınbağı memelileri etçil atalarından türemiş olsalar da, oldukça yakın bir zaman zarfı içinde onların otçul türleri gelişmiş olup, buna ek olarak çok geçmeden hem etçil hem otçul memeli aileleri aynı zamanda evirilmiştir. Kapalı tohumlu bitkiler; daha önceki süreçlerde ortaya çıkmış bir biçimde bugünkü bitki ve ağaçların büyük bir çoğunluğunu içine alan çağdaş kara bitkisi örtüsü olarak, sayıları hızla artan memelilerin temel besin kaynağıydı.

61:2.3 (695.1) 35.000.000 yıl öncesi, karınbağı memeli dünyasının sahip olduğu hâkimiyet çağının başlangıcını simgelemektedir. Güney kara köprüsü, bu zaman zarfında devasa konumda bulunan Güney Kutup karasını Güney Amerika, Güney Afrika ve Avustralya ile yeniden bağlayan bir biçimde oldukça geniş

bir konumda bulunmaktaydı. Yüksek enlemlerde kara kütlesinin aksine dünya iklimi, sıcak iklim denizlerinin büyüklüğünde olan devasa artış nedeniyle göreceli olarak ılık kalmaya devam etmiştir; buna ek olarak kara, buzul oluşumunu meydana getirecek kadar yükselmemiştir. Geniş lav akıntıları, Grönland ve İzlanda'da meydana gelmiştir; az miktarda kömür bu akıntıların tabakaları arasında tortullaşmıştır.

61:2.4 (695.2) Ciddi ölçekteki değişiklikler, gezegenin hayvan yaşamı içinde gerçekleşmekteydi. Deniz yaşamı, büyük bir değişikliğe uğramaktaydı; deniz yaşamının sahip olduğu bugünkü türlerinin birçoğu bu zaman zarfında mevcut olup, forminiferler bu yaşamda önemli bir rol oynamaya devam etti. Böcek yaşamı, bir önceki dönemdeki yaşamına oldukça benzer bir konumdaydı. Colorado'nun Florissant fosil yatakları, bu uzak zamanların son dönemlerine aittir. Yaşayan böcek ailelerinin büyük bir kısmı, kökensel olarak bu döneme uzanmaktadır; ancak her ne kadar fosilleri kalmış olsa da bu zaman zarfında mevcut olanların birçoğunun nesli tükenmiştir.

61:2.5 (695.3) Kara üzerinde bu dönem, memeli değişimi ve gelişiminin başat çağıdır. Daha önceki ve daha ilkel memeliler arasında yüz türden fazlasının nesli bu dönem sona ermeden tükenmiştir. Geniş büyüklüğe ve küçük beyne sahip memeliler bile yakın zaman içerisinde yol olmuştur. Beyin ve çeviklik, hayvan yaşam mücadelesinin ilerleyişinde zırh ve beden büyüklüğünün yerini almıştır. Ve dinazor ailesinin çöküşü ile birlikte, sürüngen atalarının kalıntılarını hızlı ve bütüncül bir biçimde yok ederek memeliler yavaş bir biçimde dünyanın hâkimiyetini ele geçirmişlerdir.

61:2.6 (695.4) Dinozorların ortadan yok oluşu ile birlikte, sürüngen ailesinin çeşitli kollarında farklı ve büyük değişiklikler meydana geldi. Öncül sürüngen ailelerinin hayatta kalan üyeleri; insanın öncül atalarının geriden kalan tek temsilci topluluğu olarak, saygın kurbağalar ile birlikte kaplumbağalar, yılanlar ve timsahlardır.

61:2.7 (695.5) Memelilerin çeşitli toplulukları kökenlerini şu an nesli tükenmiş bir hayvandan almışlardır. Bu etçil yaratılmış, bir kedi ile bir ayı balığının birleşime benzer bir canlıydı; kara ve su üzerinde yaşabilmekte olup, oldukça akıllı ve etkindi. Avrupa’da bu köpek cins ailesinin atası, yakın bir zaman içinde küçük köpeklerin birçok türünün ortaya çıkmasına sebep olan bir biçimde evrilmiştir. Yaklaşık olarak yine bu zaman zarfında; kunduzlar, sincaplar, yer sincapları, fareler ve tavşanları içine alan aşındırıcı kemirgenler ortaya çıkmıştır; ve yakın bir zaman içinde bu canlılar, bu aile içinde çok az bir değişikliğin gerçekleştiği biçimde, yaşamın dikkate değer bir türü haline gelmiştir. Bu sürecin daha sonraki birikintileri; kökensel türleri halinde köpeklerin, kedilerin, rakunların ve sansarların fosil kalıntılarını taşımaktadır.

61:2.8 (695.6) 30.000.000 yıl önce memelilerin bugünkü türleri ortaya çıkışlarını gerçekleştirmiştir. Daha önceden memeliler dağ türleri olarak büyük ölçüde tepelerde yaşamışlardır; *ansızın* orada, beden ile beslenen pençeli canlılardan farklılaşan bir biçimde otlayan canlılar olarak bitki beslenicilerinin veya diğer bir deyişle toynak türlerinin evrimi başlamıştır. Bu otlakçılar, bu çağın sona ermesinden önce ortadan kaybolmuş bir biçimde, beş toynağa ve kırk dört dişe sahip farklılaşmamış bir atadan

türemiştir. Bu süreç boyunca ayak parmaklarının evrimi, üç-ayak-parmak aşamasının ötesine geçmemiştir.

61:2.9 (695.7) Evrimin olağanüstü bir örneği olarak at; her ne kadar ileriki buz devrine kadar bütünüyle gelişimi tamamlanmasa da, bu zaman zarfı içerisinde Kuzey Amerika ve Avrupa'da yaşamıştır. Gergedan ailesi bu dönemin sonunda ortaya çıkarken, bunun sonrasında kendilerine ait en büyük büyümeyi deneyimlemiştir. Yabandomuz-vari küçük bir canlı; domuzlar, göbekli domuzlar ve hipopotamların birçok türünün atası haline gelerek, aynı zamanda bu dönemde gelişme göstermiştir. Develer ve Lamalar bu sürecin ortalarına doğru Kuzey Amerika'da ortaya çıkmış, ve bu kıtanın batı kesimlerine yayılmıştır. Daha sonra, Lamalar Güney Amerika'ya, Develer Avrupa'ya göç etmiştir; her ne kadar birkaç deve buz devrine kadar hayatta kalsa da, yakın zaman içerisinde Kuzey Amerika'da bu iki türünde nesillerinin tükendiği bir konuma gelinmiştir.

61:2.10 (696.1) Yine yaklaşık olarak bu süre zarfında Kuzey Amerika'nın batı kesiminde dikkate değer bir gelişme meydana gelmiştir: tarihi lemurların öncül ataları ilk kez ortaya çıkmıştır. Her ne kadar bu aile gerçek lemurlar olarak gösterilemese de, onların ortaya çıkışı takip eden dönemlerdeki gerçek lemurların türemiş olduğu evrim hattının kuruluşunu simgelemiştir.

61:2.11 (696.2) Koşulların kendilerini denize ittiği bir önceki çağın karayılanları gibi bu aşamada karınbağı memelilerin bütüncül bir kabilesi, karayı terk edip yerleşkelerini okyanuslarda kurmuştur. Ve onlar bu zaman zarfından beri; bugünün balinaları, yunusları, domuzbalıkları, ayıbalıkları, ve

denizaslanlarının türemesine sebebiyet veren bir biçimde denizde kalmaya devam etmişlerdir.

61:2.12 (696.3) Gezegenin kuş yaşamı gelişmeye devam etmiştir; ancak birkaç önemli evrimsel değişiklikler ile bu gelişme meydana gelmiştir. Bugünkü kuşların büyük bir çoğunluğu; martılar, balıkçılar, flamingolar, doğanlar, şahinler, kartallar, baykuşlar, bıldırcınlar ve deve kuşlarını içine alan bir biçimde, mevcut bulunmuştur.

61:2.13 (696.4) On mil yılı kaplayan bir biçimde bu *Oligosen* döneminin sonuna doğru, deniz yaşamı ve kara hayvanları ile birlikte bitki yaşamı; büyük ölçüde evcilmiş olup, bugüne benzer bir biçimde dünya üzerinde var olmuştur. Dikkate değer özelleşme bunun sonrasında ortaya çıkmıştır; ancak yaşayan varlıkların büyük bir kısmına ait kökensele türler bu zaman zarfında hayatta bulunmaktaydı.

3. Çağdaş Çağ Aşaması Fillerin ve Atların Çağı

61:3.1 (696.5) Kara yükselişi ve denizin karadan ayrışımı, kademeli olarak soğutan bir biçimde dünyanın havasını yavaşça değiştirmekteydi; ancak iklim hala ılık bir düzeyde bulunmaktaydı. Kızılağaçlar ve manolyalar Grönland'de yetişmişti; ancak bu dönence altı bitkileri, güneye doğru göç etmekteydi. Bu sürecin sonunda bahse konu sıcak-iklim bitkileri ve ağaçları, daha sert bitkiler ve yaprak döken ağaçlar tarafından yerleri alınarak kuzey enlemlerde büyük ölçüde ortadan kayboluşlardır.

61:3.2 (696.6) Çayır çeşitlerinde oldukça büyük bir artış bulunmaktaydı; ve birçok memeli türünün dişleri kademeli

olarak bugünkü otçul türe uyum sağlayacak ölçüde değişime uğramıştır.

61:3.3 (696.7) 25.000.000 yıl önce kara yükselişinin uzun çağını takip eden küçük çaplı bir kara batışı meydana gelmiştir. Kayalık Dağ bölgesi, aşınan toprak birikiminin doğunun düzlükleri boyunca devam etmesine sebebiyet verecek ölçüde, oldukça yükselmiş bir konumda kalmaya devam etmiştir. Sierra Dağları ciddi bir biçimde yeniden yükselmeye uğramıştır; gerçekte onlar en başından beri yükselişlerine kesintisiz olarak devam etmekteydi. Kaliforniya bölgesi içinde dört millik büyük dikey fay kırılışı kökenini bu zaman zarfından almaktadır.

61:3.4 (696.8) 20.000.000 yıl öncesi gerçek anlamıyla memelilerin altın çağıydı. Bering Boğazı kara köprüsü su seviyesinin üstündeydi; ve dört uzun dişe sahip mastodonları, kısa bacaklı gerdanları ve kedi ailesinin birçok türünü içine alan bir biçimde hayvanların birçok topluluğu Asya'dan Kuzey Amerika'ya göç etmiştir.

61:3.5 (696.9) İlk geyik ortaya çıkmış, ve Kuzey Amerika yakın bir zaman içerisinde — geyikler, öküzler, develer, bizonlar ve gergedanların birkaç türü biçiminde — gevişgetirenler tarafından kaplanmıştır; ancak altı fitten daha fazla uzunluğa sahip olan dev domuzların nesli tükenmiştir.

61:3.6 (697.1) Bu ve daha sonraki dönemlerin dev filleri, bedenlerine ek olarak büyük ölçekteki beyinlere sahip olmuşlardır; ve onlar yakın zaman içerisinde Avustralya haricinde tüm dünyayı kaplamıştır. Bu sefer dünya, bedenini yeterli ölçüde idame ettirecek beyne sahip olan dev bir hayvanın baskın olduğu bir

konumda bulunmuştur. Bu çağların yüksek ussal yaşamı ile bakımından fil büyüklüğünde hiçbir hayvan, geniş bir beyne ve üstün niteliğe sahip olmadan hayatta kalamazdı. Us ve uyum bakımından file yalnızca at yaklaşmaktadır; ve filin üstünlüğü sadece insan geçebilmektedir. Böyle bir durumda bile, bu dönemin başında var olan fillerin elli türü arasında yalnızca ikisi varlığını devam ettirebilmiştir.

61:3.7 (697.2) 15.000.000 yıl önce Avrasya'nın dağ bölgeleri yükselmekteydi; ve bu bölgeler boyunca bazı volkanik hareketler gerçekleşmişti; ancak bu hareketler hiçbir biçimde Batı Yarımküre'nin lav akıntıları ile karşılaştırılabilecek bir düzeyde bulunmamaktaydı. Bu düzensiz koşullar dünyanın tümü üzerinde varlığını sürdürdü.

61:3.8 (697.3) Cebelitarık Boğazı kapandı; ve İspanya Afrika ile eski kara köprüsü vasıtasıyla bağlandı; ancak Akdeniz Atlas Okyanusu'na Fransa boyunca uzanan küçük bir kanal vasıtasıyla bağlandı; dağ tepeleri ve yükseltiler bu tarihi deniz üzerinde adalar gibi görünmekteydi. Daha sonra bu Avrupa suları çekilmeye başladı. İlerleyen zamanlarda ise Akdeniz Hint Okyanusu'na bağlanırken, bu sürecin sonunda Suez bölgesi Akdeniz'i ilk defa bir tuzlu iç deniz haline getirecek ölçüde yükselişe uğradı.

61:3.9 (697.4) İzlanda kara köprüsü sular altında kaldı, ve kuzey kutup suları Atlas Okyanusu'nun suları ile birleşti. Kuzey Amerika'nın Atlas Okyanus sahili hızlı bir biçimde soğudu; ancak Büyük Okyanus sahili, bugünkünden daha sıcak olarak kalmaya devam etti. Büyük okyanus akıntıları faaliyet altında olup, bugününe benzer bir biçimde iklimi etkilemekteydi.

61:3.10 (697.5) Memeli yaşamı evirilmeye devam etti. Atların dev sürüleri, Kuzey Amerika'nın batı düzlükleri üzerinde develere katıldı; bu dönem gerçek anlamıyla, fillere ek olarak atların çağıydı. Atın beyni, hayvan ölçüsü içerisinde file çok yakındı; ancak bir nitelik bakımından onun beyni daha alt düzeydeydi, çünkü at korktuğu zaman derininde oluşan kaçma eğiliminin üstesinden hiçbir zaman gelememiştir. At, filin sahip olduğu duygusal denetime sahip değilken; fil büyüklüğü ve çevik olmayışı engeliyle kısıtlanmış bir haldeydi. Bu süreç boyunca bir hayvan, at ve filin karışımına benzer bir cinsten evrilmiştir; ancak bu tür, hızla çoğalan kedi ailesi tarafından yok edilmiştir.

61:3.11 (697.6) Tarafınızdan “atsız çağ” olarak adlandırılan döneme Urantia giriş yaparken, bu hayvanın atalarınız için ne anlama geldiğini bir durup düşünmelisiniz. İnsan ilk olarak atları kendi besin kaynakları olarak, daha sonra taşıma amacıyla ve bunun sonrasında ise tarımda ve savaşta kullandı. At uzun yıllar boyunca insan türüne hizmet etmiş ve insan medeniyetinin gelişiminde önemli bir rol oynamıştır.

61:3.12 (697.7) Bu sürecin biyolojik gelişmeleri, insanın daha sonraki ortaya çıkışı için koşulların hazırlanması yönünde katkıda bulunmuştur. Merkezi Asya içinde, mevcut an içerisinde nesli tükenmiş ortak bir kökenden gelerek, ilkel maymunlar ve gorillaların gerçek türleri evrilmiştir. Ancak bu türlerin hiçbirinin, insan ırkının daha sonra ataları haline gelecek olan yaşayan varlıkların evrim hattı ile ilgisi bulunmamaktadır.

61:3.13 (697.8) Köpek ailesi, kurtlar ve tilkiler başta olmak üzere birkaç topluluk tarafından temsil edilmiştir; panterler ve büyük kılıç dişli kaplanlar tarafından temsil edilen kedi kabilesi, daha sonra ilk olarak Kuzey Amerika'da evirilmekteydi. Çağdaş

kedî ve köpek aileleri, dünyanın tümü üzerinde artış göstermişti. Gelincikler, sansarlar, su samurları ve rakunların sayıları kuzey enlemler boyunca artmış ve gelişme göstermiştir.

61:3.14 (698.1) Her ne kadar birkaç ciddi değişiklik meydana gelse de kuşlar evirilmeye devam etmiştir. Sürüngenler — yılanlar, timsahlar ve kaplumbağalar olarak — bugünkü türlerine benzer bir konumda bulunmuşlardır.

61:3.15 (698.2) Böylelikle, dünya tarihinin çarpıcı ve ilgili çekici bir süreci sona ermiştir. Fillerin ve atların bu çağı, *Miyosen* devri olarak bilinmektedir.

4. Yeni Kıta-Yükseliş Aşaması Son Büyük Memeli Göçü

61:4.1 (698.3) Bu çağ; Kuzey Amerika, Avrupa ve Asya içindeki buzul-öncesi kara yükselişinin dönemidir. Kara, topoğrafik anlamda büyük ölçüde değişikliğe uğramıştır. Dağ sıraları doğmuş, nehir akımlarının yönü değişmiş, ve bağımsız volkanların dünyanın tümü boyunca patlamaya başlamıştır.

61:4.2 (698.4) 10.000.000 yıl önce, geniş çaplı yerel kara birikintileri kıtaların düzlüklerinde başlamıştır; ancak bu tortullaşmaların büyük bir kısmı daha sonra ortadan kalkmıştır. Bu zaman zarfında İngiltere, Belçika ve Fransa'nın belirli kesimlerini içine alan bir biçimde Avrupa'nın büyük bir kısmı sular altında kalmıştır; ve Akdeniz kuzey Afrika'nın büyük bir kısmını kaplamıştır. Kuzey Amerika içerisinde dağ tabanlarında, göllerde ve büyük kara havzalarında geniş birikintiler oluşmuştur. Bu birikintilerin kalınlığı yaklaşık olarak yalnızca iki yüz fit kalınlığında olup, neredeyse renkli bir biçimde

bulunup, fosilleri nadiren taşımaktadır. İki büyük tatlı su gölü, Kuzey Amerika'nın batı kesiminde var olmuştur. Sierra Dağları yükselmiştir; Shasta, Hood ve Rainier dağları kendilerine ait yükselti süreçlerine başlamaktaydı. Ancak bir sonraki buz devrine kadar Kuzey Amerika'nın Atlas Okyanusu'na doğru olan batışı gerçekleşmeyecektir.

61:4.3 (698.5) Kısa bir süreliğine, Avustralya haricinde dünya karalarının tümü tekrar birbirine bağlanmıştır; ve bu aşamada son büyük dünya çaplı hayvan göçü gerçekleşmiştir. Kuzey Amerika, Güney Amerika ve Asya ile bağlanmıştır; ve bu kıtalar arasında bağımsız bir hayvan yaşam değiş tokuşu gerçekleşmiştir. Asya kökenli tembelhayvan cinsi, armadillolar, antiloplar ve ayılar Kuzey Amerika'ya girerken; Kuzey Amerika develeri Çin'e gitmiştir. Gergedanlar, Avustralya ve Güney Amerika dışında tüm dünyaya göç etmiştir; ancak onların nesilleri Batı Yarımküre'de bu dönemin sonuna doğru tükenmiştir.

61:4.4 (698.6) Genel olarak bir önceki dönemin yaşamı evirilmeye ve yayılmaya devam etmiştir. Kedi ailesi hayvan yaşamı üzerinde baskın bir konuma gelmiş, ve deniz yaşamı neredeyse değişmez bir konumda bulunmuştur. Atların birçoğu hala üç toynaklıydı; ancak bugünkü atlar gelmeye başlamaktaydı; lamalar ve zürafa-vari develer, otlak düzlüklerinde atlara katıldılar. Zürafa, bugünkü uzunluğundan yalnızca bir boyun daha büyük bir bedene sahip olarak, Afrika'da ortaysa çıkmıştır. Kuzey Amerika tembelhayvanları, armadilloları ve karıncayiyenlerine ek olarak ilkel maymunların Güney Amerika türü evirilmiştir. Kıtaların nihai olarak birbirlerinden

kopmalarından önce, mastodonlar olarak bu devasa hayvanlar Avustralya dışında her yere göç etmiştir.

61:4.5 (698.7) 5.000.000 yıl önce at, bugünkü bedenine evcilmiş ve Kuzey Amerika'dan tüm dünyaya göç etmiştir. Ancak köken kıtası üzerinde atın nesli, kızıl insanın ortaya çıkışından çok uzun bir süre önce tükenmiştir.

61:4.6 (698.8) İklim kademeli olarak soğumaktaydı; kara bitkileri yavaş bir biçimde güneye doğru hareket etmekteydi. İlk başta kuzeyde soğukluğun artışı hayân göçlerinin kuzey kanallarına doğru olan yönelimini durdurmuştur; bunu takiben bahse konu Kuzey Amerika kara köprüleri sular altında kalmıştır. Bunun sonrasında yakın bir süre zarfında Afrika ve Güney Amerika arasındaki kara bağlantısı nihai olarak batmış, ve Batı Yarımküresi bugünküne çok benzer bir biçimde bağımsız hale gelmiştir. Bu zaman zarfından itibaren yaşamın birbirinden farklı türleri Doğu ve Batı Yarımküreler içinde gelişmeye başlamıştır.

61:4.7 (699.1) Ve yaklaşık olarak on milyon yıllık bir süreci kaplayan bu dönem böylece sona yaklaşmış, ve insanın hiçbir atası henüz ortaya çıkmamıştır. Bu dönem, genel olarak *Pliyosen* devri olarak adlandırılan süreçtir.

5. Öncül Buz Devri

61:5.1 (699.2) Bir önceki dönemin sonunda Kuzey Amerika'nın kuzeydoğu kısmına ve kuzey Avrupa'ya ait kara; Kuzey Amerika'da geniş alanların 30.000 fitten fazla bir düzeye kadar yükseldiği biçimde, geniş bir ölçekte oldukça yükselmiştir. İlk iklimler önceden bu kuzey bölgeleri içinde baskın bir konumda

bulunmaktaydı; ve kuzey buz deniz sularının tümü buharlaşmaya maruz kalmış olup, buzul sürecinin yaklaşık olarak sonuna doğru buzdan yoksun bir konumda kalmayı sürdürdü.

61:5.2 (699.3) Bu kara yükseltileri ile birlikte eş zamanları olarak okyanus akıntıları yönlerini değiştirdi ve mevsimsel rüzgârların doğrultuları farklılaşmaya uğradı. Bu koşullar nihai olarak, kuzey yükselti üzerinde oldukça doygun atmosferin hareketinden meydana gelen neredeyse sürekli olarak gerçekleşen bir nem yağışını yarattı. Kar, bu yüksek ve dolayısıyla soğuk bölgeler üzerinde yağmaya başladı; ve 20.000 fitlik bir derinliğe kadar yağışını sürdürdü. Yükseklik ile birlikte karın en yüksek derinlikte bulunduğu bölgeler, bir sonraki buzul basınç değişimlerinin merkezi noktalarını belirledi. Ve buz devri bu aşırı miktarda gerçekleşen yağış; yakın bir zaman içinde başkalaşım katı ama sürünen buz biçimine gelecek olan, karın devasa kabuğuyla birlikte bu kuzey yükseltilerini kaplar hale gelene kadar yeryüzüne düşmeye devam etti.

61:5.3 (699.4) Bu sürecin büyük buz tabakalarının tümü, yükselmiş dağlarda konumlanmıştı; onlar, bugünkü bulundukları yerlerdeki dağ bölgelerinde oluşmamışlardı. Buzul çağının yarısı Kuzey Amerika'da, dörtte biri Avrasya'da, ve diğer çeyreği ise başlıca Güney Kutbu olmak üzere her yerde gerçekleşmiştir. Afrika buzdan çok az bir ölçüde etkilenmiştir; ancak Avustralya güney kutup buz yorganıyla neredeyse tamamen kaplanmıştır.

61:5.4 (699.5) Her ne kadar her buz tabakasının hareketi ile ilişkili sayısız ilerleme ve gerileme bulunsun da, bu dünyanın kuzey

bölgeleri altı ayrı ve farklı buz istilasını deneyimlemiştir. Kuzey Amerika içindeki buz, önceki iki daha sonra üçüncü merkez etrafında toplanmıştır. Grönland'ın tamamı kaplanmış, ve İzlanda bütünüyle buz akışının altına gömülmüştür. Avrupa içinde buz farklı dönemlerde; güney İngiltere dışında Britanya Adaları'nı kaplamış, ve batı Avrupa'dan Fransa'ya kadar yayılmıştır.

61:5.5 (699.6) 2.000.000 yıl önce ilk Kuzey Amerika buzulu kendisine ait güney yönlü hareketine başladı. Buz çağı bu aşamada faaliyet halinde olup, bu buzul kuzey basınç merkezlerine doğru ilerleyişini ve gerileyişini neredeyse bir milyon yıl boyunca sürdürdü. Merkezi buz tabakası güneyde Kansas'a kadar genişledi; doğu ve batı bu merkezleri bahse konu bu zaman zarfında çok geniş değildi.

61:5.6 (699.7) 1,500.000 yıl önce ilk büyük buzul kuzey doğrultuda geri çekilmekteydi. Bu zaman zarfında devasa kar yağışları Grönland'e ve Kuzey Amerika'nın kuzeybatı kesimlerine düşmekteydi; ve yakın bir süre zarfında bu doğu buz kütlesi güneye doğru kaymaya başlamıştı. Bahse konu bu oluşumlar, buzun ikinci istila dönemidir.

61:5.7 (699.8) Bu ilk iki buz istilasını Avrasya'da çok geniş ölçekte gerçekleşmemekteydi. Buz devrinin bu öncül çağları boyunca Kuzey Amerika; mastodonlar, yünlü mamutlar, atlar, develer, geyikler, misk öküzleri, bizonlar, yeraltı tembelhayvanları, dev kunduzlar, kılıç dişli kaplanlar, filler kadar büyük yerüstü tembelhayvanlarına ek olarak kedi ve köpek ailelerinin birçok topluluğu ile kaplanmıştı. Ancak bu zaman zarfından beri onlar, buz döneminin artan soğukluğu nedeniyle sayı bakımından hızlı bir biçimde azalma göstermiştir. Buz devrinin

sonuna doğru bu hayvan türlerinin büyük bir çoğunluğunun nesli Kuzey Amerika’da tükenmiştir.

61:5.8 (700.1) Buz dışında dünyanın kara ve su yaşamı çok az değişiklik göstermiştir. Buz istilaları arasında iklim mevcut andaki gibi ılıman, muhtemelen biraz daha sıcaktı. Her ne kadar devasa alanları kaplayacak ölçüde yayılmış olsalar da buzullar nihayeten yerel olgulardı. Kıyı çevresi iklimi; buzul hareketsizlik zamanları arasında oldukça büyük ölçüde çeşitlilik göstermiştir; ve bu zamanlar devasa buz dağlarının, Maine sahilinden Atlas Okyanusu’na doğru kaydığı, Puget Sound’dan Büyük Okyanus’a sürüklendiği, ve Norveç fiyortlarını Kuzey Denizi’ne doğru ittiği zamanlarıdır.

6. Buz Devri’nde İlkel İnsan

61:6.1 (700.2) Bu buzul döneminin en büyük etkinliği, ilkel insanın evrimidir. Hindistan’ın biraz batısına doğru şu an su altında bulunan kara üzerinde ve daha eski Kuzey Amerika lemur türlerine ait Asya göçmenlerinin doğumları arasında ilk memeliler *ansızın* ortaya çıktı. Bu küçük hayvanlar büyük bir çoğunlukla arka ayakları üzerinde yürümüşlerdir; ve onlar, bedenlerine ve diğer hayvanların beyinlerine kıyasla büyük beyinler taşıdılar. Yaşamın bu türünün yedinci neslinde, yeni ve daha yüksek bir hayvan topluluğu *ansızın* farklılaşma gösterdi. Atalarının neredeyse iki katı uzunluğa ve genişliğe sahip ve orantısal olarak artış göstermiş beyin gücünü elinde bulunduran bir biçimde bu yeni yarı-memeliler kendi oluşumlarını daha yeni yerine getirmişken, üçüncü hayati başkalaşım olarak Primatlar *ansızın* ortaya çıkmıştır. (Yine bu zaman aralığında, maymun soyuna kökenini veren yarı-memeli nesil kolu içinde geri yönde bir gelişim meydana gelmiştir; ve

bu zaman zarfından bugüne kadar insan kolu ilerleyici bir evrim gösterirken, maymun kabileleri sabit kalmış veya gerçek anlamda geriye gitmiştir.)

61:6.2 (700.3) *1.000.000* yıl önce Urantia *ikamet edilmiş* bir dünya olarak kaydedilmiştir. İlerleyen Primatlar'ın nesil kolu içinde bir başkalaşım *ansızın*, insan türünün mevcut ataları olan iki ilkel insanı dünyaya getirmiştir.

61:6.3 (700.4) Bu gelişim yaklaşık olarak üçüncü buzul ilerleyişinin başlayış zamanında açığa çıkmıştır; böylelikle sizin öncül atalarınızın ilgi çekici, güçlendirici ve zor bir çevre içinde dünyaya geldiği ve yetiştiği gözlenebilir. Ve Eskimolar olarak bu Urantia aborjinleri mevcut zaman zarfında bile dondurucu kuzey iklimlerinde yaşamayı tercih etmektedirler.

61:6.4 (700.5) İnsan varlıkları, buz devrinin sonlanmasına yakın Batı Yarımküre içinde bulunmamaktaydı. Ancak bu buzul-içi-dönem çağları boyunca onlar Akdeniz etrafından batıya doğru geçip, yakın zaman içerisinde Avrupa'ya yayıldılar. Batı Avrupa'nın mağaralarında; ilerleyen ve geri çekilen buzulların daha sonraki çağları boyunca bu bölgeler içerisinde insanın yaşadığını kanıtlar nitelikteki, sıcak iklim ve kutup hayvanlarının kalıntıları ile birleşmiş insan kemikleri bulunabilir.

7. Devam Eden Buzul Çağı

61:7.1 (700.6) Buzul dönemi boyunca diğer etkinlikler faaliyet içerisindeydi; ancak buzun faaliyeti, kuzey enlemlerinde tüm diğer oluşumları gölgelemekteydi. Hiçbir kara hareketi bu türden özel bir kalıntıyı topoğrafya üzerinde bırakmamaktadır.

Kaya çukuru, göller, yerinden uzaklaşmış kaya ve kaya unu gibi örneklerdeki ayırt edici kaya parçaları ve kabuk kırılmaları, buzullar haricinde doğa içerisindeki hiçbir oluşum sonucunda meydana gelmemektedir. Buz aynı zamanda, drumlin olarak bilinen küçük yüzey kabartılarından veya diğer bir deyişle kabuk kıvrımlarından da sorumludur. Ve bir buzul ilerlerken nehirleri yerlerinden alarak dünyanın bütün yüzeyini değiştirmektedir. Tek başları buzullar — yüzey, ensi ve dönemsel biçimlerdeki buzul taşları olarak — bu belirteç kıvrımları bırakmaktadırlar. Özellikle yüzey buzul taşları olarak bu kıvrımlar; Kuzey Amerika'nın kuzey ve batı kesimlerine doğru batı kıyı havzasından uzanmakta olup, Avrupa ve Sibirya'da bulunabilirler.

^{61:7.2 (701.1)} 750.000 yıl önce Kuzey Amerika merkez ve doğu buz alanlarının bir birliği olarak dördüncü buz tabakası, güneye doğru kararlı bir doğrultuda hareket etmekteydi; zirve noktasında bu tabaka Mississippi Nehri'ni elli mil batıya kaydırarak güney Illinois'ye ulaşmış olup, doğuda en fazla Ohio Nehri ve Pennsylvania'nın merkezine uzanmıştır.

^{61:7.3 (701.2)} Asya içinde Sibirya buz tabakası kendisinin en güneydeki istilasını gerçekleştirirken, Avrupa içinde ilerleyen buz Alpler'in dağ duvarında takılı kalmıştır.

^{61:7.4 (701.3)} 500.000 yıl önce, buzun beşinci ilerleyişi boyunca, yeni bir gelişim insan evriminin ilerleyişini hızlandırmıştır. *Ansızın*, ve bir nesil içerisinde, altı renk ırk yerli insan nesil kolundan başkalaşıma uğramıştır. Bu gelişim iki kat öneme sahiptir, çünkü o aynı zamanda Gezegensel Prens'in varışını simgelemektedir.

61:7.5 (701.4) Kuzey Amerika içinde ilerleyiş halindeki beşinci buzul, üç buz merkezinin bir araya gelen bir istilasından kaynaklanmıştır. Doğu kol, buna rağmen, St. Lawrence vadisinin yalnızca küçük bir seviye altına kadar genişleme göstermiştir; ve batı buz tabakası, güney ilerleyişinde çok az mesafe kat edebilmiştir. Ancak merkezi kol, Iowa Eyaleti'nin tamamını kaplayacak bir biçimde güneye ulaşmıştır. Avrupa içinde buzun bu istilas, bir önceki kadar geniş çaplı değildi.

61:7.6 (701.5) 250.000 yıl önce altıncı ve son buzul hareketi başlamıştır. Ve kuzey yükseltilerin az miktardaki batışına rağmen bu gelişim, kuzey buz bölgeleri üzerinde en büyük kar birikintisinin yaşandığı dönem olmuştur.

61:7.7 (701.6) Bu istila içinde bahse konu üç büyük buz tabakası, tek bir geniş buz kütlesi içinde kümelenmiştir; ve batı dağlarının tümü bu buzul etkinliğine katılmıştır. Bu oluşum, Kuzey Amerika içindeki buz istilalarının tümü içinde en büyük olanıydı; buz basınç merkezinden bin beş yüz milden fazla bir uzaklıkta doğuya doğru hareket etmiş, ve Kuzey Amerika sahip olduğu en düşük sıcaklıkları deneyimlemiştir.

61:7.8 (701.7) 200.000 yıl önce bu son buzulun ilerleyişi sırasında, — Lucifer isyanı olarak — Urantia üzerinde gerçekleşen etkinlikler ile oldukça iniltili bir gelişme yaşanmıştır.

61:7.9 (701.8) 150.000 yıl önce altıncı ve son buzul tabakası, batı bu tabakasının Kanada sınırının tam üzerinden geçerek, güney doğrultudaki en geniş sınırlarına ulaşmıştır; merkezi buz tabakası Kansas, Missouri ve Illinois'nin güneyine doğru ilerlemiş; doğu buz tabakası güneye doğru genişlemiş, Pennsylvania ve Ohio'nun geniş kesimlerini kaplamıştır.

61:7.10 (701.9) Bu oluşum; büyük ve küçük ölçekli bugünkü gölleri şekillendiren, birçok buz dil-uzantısının veya diğer bir değişle buz kolunun oluşumuna sebebiyet veren buzuldur. Onun çekilişi sırasında Büyük Göller bölgesinin Kuzey Amerika sistemi meydana gelmiştir. Ve Urantia yeryüzü bilimcileri; oldukça doğru bir biçimde bu gelişmenin çeşitli aşamalarını tespit edip, bu su kütlelerin farklı zamanlarda Mississippi vadisine, daha sonra doğruya doğru Hudson vadisine ilerleyip son olarak bir kuzey bağlantısı vasıtasıyla St. Lawrence yerleşkesine boşaldığının doğru çıkarımında bulundular. Birbiri ile bağlantılı Büyük Göller'in bugünkü Niyagara hattı üzerinden boşalmaya ilk olarak başlaması sürecinden otuz yedi bin yıl geçmiştir.

61:7.11 (702.1) 100.000 yıl önce bu son buzulun çekiliş süreci boyunca, geniş kutup buz tabakaları oluşmaya başlamıştır; ve buz birikiminin merkezi ciddi bir ölçüde kuzeye doğru hareket etmiştir. Ve kutup bölgeleri buz ile kaplanmaya devam ettikçe, gelecekte meydana gelecek kara yükselişlerinden veya okyanus akıntılarının değişimlerinden bağımsız bir biçimde, başka bir buzul çağının meydana gelmesi neredeyse olanaksızdır.

61:7.12 (702.1) Bu son buzulun ilerleyişi yüz bin yıl sürmüştür; ve onun kuzey çekilişi için benzer bir süre zarfının geçmesi gerekmiştir. Ilıman bölgeler, elli bin yıldan biraz daha fazla süren bir süre zarfı boyunca hiçbir buz oluşumunu taşımamışlardır.

61:7.13 (702.1) Bu ciddi buzul dönemi birçok türü ortadan kaldırmış olup, köklü bir biçimde onların diğer sayısız türünü değişikliğe uğratmıştır. Birçoğu, ilerleyen ve geri çekilen buzun zorundalık

yarattığı göç süreçlerinin gidiş ve dönüş istikametlerinde acı bir biçimde telef olmuşlardır. Buzulların ilerleme ve gerileme oluşumlarını kara üzerinde takip eden hayvanlar; ayılar, bizonlar, rengineyikleri, misk öküzleri, mamutlar ve mastodonlar olmuştur.

61:7.14 (702.1) Mamutlar açık çayırları tercih etmiş olup, bunun karşısında mastodonlar orman bölgelerinin korunaklı sınırlarını aramaya koyulmuşlardır. Geç bir zaman sürecine kadar mamutlar, Meksika'dan Kanada'ya kadar uzanmaktaydı; Sibiryâ türü yün ile kaplanmıştı. Mastodonlar Kuzey Amerika'da, kızıl ırk tarafından katledilene kadar varlığını sürdürmüş olup, benzer bir biçimde bizonlar beyaz ırkın bu nesli tüketişine kadar var olmuşlardır.

61:7.15 (702.1) Kuzey Amerika içinde son buzul oluşumu boyunca; atlar, tapirler, lamalar, kılıç dişli kaplanların nesli tükenmiştir. Onların yerlerini Güney Amerika'dan gelen tembelhayvanları, armadillolar ve yaban su domuzları almıştır.

61:7.16 (702.1) İlerleyen buzun öncesinde yaşamın zorunlu göçü, bitkiler ve hayvanların olağanüstü bir birleşimine sebebiyet vermiştir; ve buzun son istilasından çekilişle birlikte bitkilerin ve hayvanların birçok kutup türü, buzulun tahribatından kurtulmak için neresi elverişli olursa oraya kaçan bir biçimde, belirli dağ tepeleri üzerinde sıkışmış bir konumda kalmışlardır. Ve bu nedenle bahse konu yerlerinden edilmiş bitkiler ve hayvanlar mevcut an içerisinde, Avrupa Alpleri'nin tepelerinde ve hatta Kuzey Amerika'nın Appalachian Dağları'nda bile bulunabilir.

61:7.17 (702.1) Bu buz devri, iki milyon yıldan daha fazla süren bir zaman aralığını kaplayan bir biçimde, tarafınızdan *Pleistosen* devri isminde adlandırılmakta olan, yeryüzü sürecinin tamamlanmış en son zaman zarfıdır.

61:7.18 (702.1) 35.000 yıl öncesi, gezegenin kutup bölgeleri dışında büyük buz devrinin sonlanışını simgelemektedir. Bu zaman zarfı aynı zamanda; *Holosen* veya diğer bir deyişle buzul-sonrası dönemin başına yaklaşık olarak denk düşen, bir Maddi Erkek ve Kız Evlat'ın varışına ve Âdemsel yazgı döneminin başlangıcına yaklaşması bakımından önemlidir.

61:7.19 (702.1) Memeli yaşamının yükselişinden buzun çekilişine ve ilkel çağların sonuna kadar uzanan bu anlatım, yaklaşık olarak elli milyon yıllık bir zaman zarfını kaplamaktadır. Bu devir en son — ve şimdiki — yeryüzü dönemi olup, araştırmacılarınız tarafından *Senozoyik* veya mevcut yeryüzü devri olarak bilinmektedir.

61:7.20 (702.1) [Bu anlatım, bir Yerleşik Yaşam Taşıyıcısı tarafından sunulmuştur.]

62. Makale

İlk İnsanın Doğuş Irkları

62:0.1 (703.1) YAKLAŞIK bir milyon yıl önce, karın-bağı memelilerine ait lemur türünün öncül nesil kolundan kaynağını alan bir biçimde birbirini takip eden ve ansızın gerçekleşen üç başkalaşım sonrasında insan türünün birincil ataları ilk kez ortaya çıkmışlardır. Bu öncül lemurların baskın nitelikleri, evrimleşen yaşam plazmasına ait batı veya diğer bir deyişle sonraki Amerikan topluluğundan elde edilmiştir. Ancak insan

atalarının birincil kökeninin oluşturulmasından önce bu ırk kolu, Afrika içerisinde evrimleşen merkezi yaşam aktarımının katkılarıyla güçlendirilmiştir. Doğu yaşam topluluğu, insan türlerinin mevcut üretimine ya çok az bir yardımda bulunmuş veya hiçbir katkı sağlamamıştır.

1. Öncül Lemur Türleri

62:1.1 (703.2) İnsan türlerinin atalarıyla ilgili olan öncül lemurlar; mevcut ana kadar kökenleri varlığını sürdürmüş, Avrasya ve kuzey Afrika'da bahse konu zaman zarfında yaşamakta olan asya-şebekleri ve maymunlara ait önceden var olan kabileler ile doğrudan bağlantılı bir konumda bulunmamaktaydılar. Buna ek olarak onlar; her ne kadar bu iki türün atası olan fakat bahse konu zaman zarfından bu yana nesli tükenmiş bir türden kökenini alsada, lemurun çağdaş türünün doğumu değillerdi.

62:1.2 (703.3) Bu öncül lemurlar her ne kadar Batı Yarımküre içerisinde evrimleşmişse de; insan türünün doğrudan memeli soyunun oluşumu, merkezi yaşam aktarımının özgün yerleşkesi içinde fakat buranın doğu sınırları üzerinde, güneybatı Asya'da gerçekleşmiştir. Birkaç milyon yıl önce Kuzey Amerika lemur türleri; Bering kara köprüsü üzerinden batıya doğru göç edip, istikametlerini yavaşça gerçekleştiren bir biçimde Asya sahili boyunca güneybatı doğrultusuna yöneltmişlerdir. Bu göç eden kabileler nihai olarak, bahse konu zaman zarfında Akdeniz'in genişleyen suları ve Hint yarımadasının yükselen dağ bölgeleri arasında kalan sağlıklı bölgeye ulaşmışlardır. Bu kara bölgelerinden Hindistan'ın batısına kadar onlar; diğer ve elverişli nesil kolları ile bütünleşip, böylelikle insan ırkının soyunu oluşturmuşlardır.

62:1.3 (703.4) Zamanla, Hindistan'ın güneybatısında bulunan dağlara ait sahil şeridi kademeli olarak, bu bölgeyi tamamen yalıtın bir biçimde, sular altında kalmıştır. Bu Mezopotamya yerleşkesi veya diğer bir değişle Fars yarımadasına kuzey doğrultusu yönünden erişilebilecek hiçbir bağlantı, veya buradan dışarıya gerçekleştirilebilecek hiçbir bir kaçış noktası bulunmamıştır; bu kuzey bağlantı noktası ise buzların güney istilasından sürekli bir biçimde kesilmiştir. Ve burası; bahse konu zaman zarfında neredeyse cennetsel bir yerleşke halinde bulunmakta olup, burası içerisinde memelilerin bu lemur türünün baskın atalarından, çağdaş zamanın maymun kabileleri ve mevcut insan türleri biçiminde, iki büyük topluluk türemiştir.

2. İlkel Memeliler

62:2.1 (703.5) Bir milyon yıldan biraz daha fazla bir zaman sürecinden önce, karın-bağı memelilerin Kuzey Amerika lemur türünün doğrudan ataları olan Mezopotamyalı ilkel memeliler, *ansızın* ortaya çıkmışlardır. Onlar, neredeyse üç fit uzunluğunda bulunan hareketli küçük yaratılmışlardı; ve onlar alışkanlıkla arka ayakları üzerinde yürümezken, dik bir konumda kolaylıkla durabilmekteydiler. Onlar, maymunu bir biçimde kıllı, çevik ve konuşkandılar; ancak onlar, maymun kabilelerinin aksine etle beslenmekteydiler. Onlar, oldukça yararlı bir niteliğe sahip kavrayıcı ayak parmağına ek olarak kıvrılıp dönebilen ilkel bir baş olanağına sahiptiler. Bu noktadan itibaren insan-öncesi türler bahse konu ilkel başparmağı geliştirirken, büyük ayak parmağının kavrayıcı gücünü kademeli bir biçimde yitirmişlerdir. Daha sonraki maymun kabileleri, kavrayıcı ayak parmağını ellerinde

bulundurmuşlardır; ancak onlar, insan türünün sahip olduğu baş varmağını hiçbir zaman geliştirmemişlerdir.

62:2.2 (704.1) Bu ilkel memeliler; yaklaşık olarak yirmi yıllık olası bir yaşam ömrüne sahip bir biçimde, üç veya dört yaşında bütüncül gelişimlerini kazanmaktaydılar. Bir kural olarak, her ne kadar nadiren ikizler dünyaya gelse de, doğumlar tekil olarak gerçekleşmekteydi.

62:2.3 (704.2) Bu yeni türlerin üyeleri, bahse konu zaman zarfına kadar dünya üzerinde mevcut bulunan herhangi bir hayvanın sahip olduğu en büyük beyne sahipti. Onlar; oldukça meraklı olan ve girişimlerinde başarılı olduklarında dikkate değer sevinci gösteren bir biçimde, daha sonra ilkel insanı belirleyecek birçok duyguyu deneyimlemiş ve sayısız içgüdüyü paylaşmıştır. Yiyecek kıtlığı ve cinsel arzu oldukça iyi bir biçimde gelişme göstermiş, buna ek olarak kur yapmanın ve eş bulmanın ilkel bir türü içinde belirli bir cinsiyet tercihi sergilenmiştir. Onlar; kendi türlerinin korunması için oldukça çetinçe savaşabilecek varlıklar olup, utanç ve pişmanlığa yakın alçak gönüllülüğün bir duygusunu taşıyan bir biçimde, aile ilişkileri içinde fazlasıyla şefkatlilerdi. Onlar, eşlerine karşı oldukça sevgi besleyip ve etkileyici bir biçimde sadıklardı; ancak mevcut koşullar onları sevdiklerinden ayırınca, yeni eşlerini seçmekteydiler.

62:2.4 (704.3) Kısa bedenlere ve orman yaşam alanları içinde mevcut tehlikelerin farkında olabilecek keskin akıllara sahip olan bir biçimde onlar; kara yaşamının birçok tehlikesini saf dışı bırakan ağaç tepelerinde ilkel barınakları inşa etmek gibi, varoluşlarına oldukça büyük bir biçimde katkı sağlayan akıl dolu tedbir önlemlerini almaya onları iten olağandışı bir korku

duyusunu geliştirmişlerdir. İnsan türünün korku eğilimlerinin başlangıcı kökenini daha çok bu zamanlardan almaktadır.

62:2.5 (704.4) Bu ilkel memeliler, en başından beri daha önce sergilenenden çok daha güçlü bir kabile ruhunu geliştirmişlerdir. Onlar gerçekten oldukça toplumsal varlıklardı, ancak buna rağmen herhangi bir biçimde günlük yaşamlarının alışlagelmiş faaliyetlerinden alıkonulduklarında aşırı bir biçimde kavgacı olmaktadır; buna ek olarak onlar, bütünüyle sinirli olduklarında durdurulamaz bir öfke selini sergilemişlerdir. Onların kavgacı doğaları, buna rağmen, yarlı bir amaca hizmet etmiştir; üstün topluluklar alt düzeyde bulunan komşuları ile mücadele etmekten çekinmemişlerdir; ve böylelikle, seçici evrim vasıtasıyla, bu türler ilerleyen bir biçimde gelişme göstermişlerdir. Onlar yakın bir zaman zarfı içerisinde; bu bölgenin daha küçük yaratılmışlarının yaşamlarında üstünlük kurmuş olup, eskiden kalan etobur olmayan maymunso kabilelerin çok azı varlığını sürdürebilmiştir.

62:2.6 (704.5) Bu saldırgan küçük hayvanlar; fiziksel tür ve genel us bakımından sürekli gelişme gösteren bir biçimde, bin yıldan daha fazla bir süreç boyunca çoğalmış ve Mezopotamya yarımadasının tamamına yayılmıştır. Bu yeni kabilenin, lemur soyunun en yüksek türünden kökenini aldığı sürecin yalnızca yetmiş nesil sonrasında; Urantia üzerinde insan varlıklarının evrimleşmesi içinde bir sonraki hayati aşamaya ait ataların ansızın meydana gelen farklılaşması biçiminde, bir diğer çığır açıcı gelişme ortaya çıkmıştır.

3. Ara-Memeliler

62:3.1 (704.6) İlkel memelilerin oluşum süreçlerinin başında, bu çevik yaratılmışlarının üstün bir çiftinin sahip olduğu ağaç tepesi yerleşkesi içinde erkek ve dişi olarak ikiz canlı dünyaya gelmiştir. Ataları ile karşılaştırıldıklarında onlar gerçekten güzel küçük yaratılmışlardı. Onlar bedenleri üzerinde çok az miktarda kıla sahipti; ancak bu oluşum, ılıman ve düzenli bir iklimde yaşamaları nedeniyle kendilerinin gelişimi bakımından bir kısıtlılık niteliğinde bulunmamaktaydı.

62:3.2 (705.1) Bu çocuklar, dört fitin biraz üstünde bir uzunluğa gelen bir biçimde büyümüşlerdir. Onlar her bakımdan, daha uzun bacaklara ve kısa kollara sahip bir biçimde ebeveynlerinden büyük varlıklardı. Onlar, çeşitli uğraşlar için oldukça iyi bir biçimde uyum sağlamış mevcut insan başparmağına benzer bir biçimde, kıvrılabilen ve dönebilen neredeyse kusursuz başparmaklarına sahiplerdi. Onlar, neredeyse daha sonraki insan ırklarının yürümeleri için oldukça elverişli uzuvlarına benzer bacaklara sahip olarak, dik bir biçimde hareket etmişlerdir.

62:3.3 (705.2) Onların beyinleri; insan varlıklarına kıyasla daha alt bir düzeyde olup onlarınkinden daha küçüktü, ancak atalarına kıyasla daha üstün ve göreceli olarak daha büyüktü. İkizler; ilk olarak daha üstün usu sergilemiş olup, toplumsal düzenin ilkel bir türünün ve henüz ilkel bir iş bölümünün temellerini atarak ilkel memelilere ait kabilenin bütününün başları olarak yakın bir zaman içerisinde tanınmışlardır. Bu erkek ve dişi kardeş çiftleşmiş ve yakın bir zaman içinde, hepsinin dört fitten daha uzun olduğu ve her bakımdan köken türlerinden daha üstün niteliklerde bulunduğu, kendileri gibi yirmi bir çocuktan oluşan

bir topluluk içinde yaşamışlardır. Bu yeni topluluk, ara-memelilerin çekirdeğini oluşturmuştur.

62:3.4 (705.3) Bu yeni ve üstün topluluğun nüfusu artınca, acımasız mücadeleler biçiminde savaşlar çıkmıştır; ve bu korkunç mücadele sonlandığında, ilkel memelilerin daha önceden mevcut olan türlerine ve köken ırklarına ait hiçbir birey hayatta kalmamıştır. Türlerin sayıca daha az olanları ancak daha güçlü ve daha fazla usu barındıran ırk kolları, atalarının yok oluşu pahasına hayatta kalmışlardır.

62:3.5 (705.4) Ve bu aşamada (altı yüz nesillik bir süreçte) yaklaşık olarak on beş bin yıllık bir süre zarfı boyunca bu yaratılmış, dünyanın bu kısmının dehşet yayan varlığı haline gelmiştir. Daha önceki zamanların büyük ve hırçın hayvanlarının tümü ortadan yok olmuşlardır. Bu bölgelere özgü geniş yapılı canlılar etçil değillerdi; buna ek olarak, aslanlar ve kaplanlar biçimindeki kedi ailesinin daha iri türleri dünya yüzeyinin bu özel yalıtılmış ücra noktasını henüz istila etmemişti. Böylelikle bu ara-memeliler cesur bir biçimde ortaya çıkmış ve yaratımlarının bu köşesinin bütününe egemenlikleri altına almıştır.

62:3.6 (705.5) Atasal türlerine kıyasla ara-memeliler, her bakımdan bir gelişim unsurlarıydı. Onların olası yaşam ömürleri bile, yirmi beş yılla yakın bir biçimde, daha uzundu. Gelişmemiş insan niteliklerinin bir miktarı bu yeni türler içinde ortaya çıkmıştır. Ataları tarafından sergilenen içkin eğilimlere ek olarak bu ara-memeliler, belirli itici durumlarda iğrenme belirtisi göstermeye yetkinlerdi. Onlar daha ileri bir biçimde, oldukça belirgin bir biriktirme içgüdüsüne sahip olmuşlardır; onlar, yiyeceklerini daha sonraki kullanımlar için saklayacak

olup, savunma ve saldırı için elverişli olan yuvarlak çakıl birikintilerine ve pürüzsüz taşların belirli türlerine fazlasıyla sahiplerdir.

62:3.7 (705.6) Bu ara-memeliler; ağaç tepesi evlerinin ve toprak altı çok geçitli sığınaklarının inşasında gösterdikleri rekabette olduğu gibi, belirgin bir inşa eğilimi gösteren ilk türlerdir; onlar, ağaç ve yeraltı barınakları içinde güvenliği ilk kez sağlayan memelilerin en öncül türleriydi. Onlar, yer üstünde gündüz yaşayan ve ağaç tepelerinde geceleri uyuyan bir biçimde, ağaçları yerleşkeleri olarak tercih etmeyi büyük ölçüde bıraktılar.

62:3.8 (705.7) Zaman geçtikçe nüfuslarındaki doğal artış, bütün türleri neredeyse tamamen yok eden öldürücü çatışmaların bir dizisiyle sonuçlanan, ciddi bir yiyecek rekabetine ve cinsel ilişki çekişmesine nihai olarak sebep olmuştur. Bu mücadeleler, yüz bireyden biraz daha az üyeye ait bir tek topluluk hayatta kalana kadar devam etmiştir. Ancak barış bir kez daha hüküm sürmüştür; ve bu varlığını devam ettiren yalnız kabile kendisine ait ağaç tepesi yatak odalarını yeniden inşa etmiş olup, olağan ve yarı-huzurlu mevcudiyetlerine kaldıkları yerden devam etmişlerdir.

62:3.9 (705.8) Sizler, insan-öncesi atalarınızın zaman zaman nasıl küçük farklarla yok olmaktan kurtulduklarını neredeyse hiçbir biçimde algılamazsınız. İnsanlığın tümünün kaynağını aldığı atasal kurbağa belirli bir durumda iki inç daha az zıplasa, evrimin bütün gidişatı dikkate değer bir biçimde değişirdi. İlkel memelilerin birincil lemursal annesi, yeni ve daha yüksek memeli düzeyinin babasını doğurmadan önce ölümünden beş kez kıl payı farkla kurtuldu. Ancak bunların ölüme en yakın

olanı, primat ikizlerinin olası annesinin uyuduğu ağaca yıldırımın düşmesi idi. Bu ara-memelilerin ebeveynlerinin ikisi de, ciddi bir biçimde elektrikle çarpmış ve kötü bir biçimde yanıklara sahip olmuştur; onların yedi çocuğundan üçü, gökten gelen bu yıldırım sonucunda ölmüştür. Bu evrimleşen hayvanlar neredeyse hurafelere sahip varlıklardı. Ağaç tepesi evine yıldırım düşen bu çift, ara-memeli türlerinin daha ilerleyici topluluğunun gerçek anlamıyla liderleriydi; ve bu çiftin yaşadığı hadiseden sonra daha ussal ailelere sahip olan kabilenin yarından fazlası bahse konu yerleşkeden yaklaşık iki mil daha uzağa taşınıp, beklenmedik tehlike anında geçici barınakları olan yeni ağaç tepeleri ve yeni yer altı sığınaklarının inşasına başlamışlardır.

62:3.10 (706.1) Evlerinin tamamlanmasından sonra yakın bir zaman içerisinde, birçok mücadeleden sağ kurtulan bu çift kendilerini; insan-öncesi evrim içerisinde bir sonraki hayati aşamayı oluşturan *Primatlar*'ın yeni türlerinin ilki olan, bu zamana kadar yeryüzünde doğmuş en ilgi çekici ve en önemli hayvanlar biçiminde, ikizlerin gururlu ebeveynleri olarak buldular.

62:3.11 (706.2) Bu Primat ikizlerinin doğum sürecine yakın bir zaman içerisinde, — ara-memeli kabilenin özellikle alt seviye düzey aklına sahip bir erkek ve dişi olarak — akıl ve fizik bakımından aşağı konumda bulunan bir çift başka tür ikizleri dünyaya getirmiştir. Bir erkek ve dişiden oluşan bu ikiz, diğer türler karşısında baskınlık kurmaya çalışmamaktaydı; onlar yalnızca yiyecek elde etmekle ilgilenmişti, ve etçil olmadıkları için yakın bir zaman içerisinde avlarını elde etmedeki tüm isteklerini kaybetmişlerdi. Bu us bakımından düşük düzeyde bulunan ikizler, çağdaş maymun kabilelerinin kurucuları haline

geldiler. Onların soyları; asya şebekleri ve diğer maymunların öncül türleri ile çiftleşen ırk kolları dışında bahse konu zaman zarfında yaşadıkları gibi ve bunun sonucunda nesillerinin zarar gördüğü yerler olan, güney bölgelerinin ılık iklimlerini ve sıcak iklim meyvelerinin bol olduğu yerleşkeleri tercih etmişlerdir.

62:3.12 (706.3) Ve bu anlatımlar sonucunda açık bir biçimde gözlenebilir ki, insan ve maymun yalnızca; ikizlerin iki çiftinin eş zamanlı doğumu ve bunun sonrasında ayrışmasının içinde gerçekleştiği bir kabile olarak, ara-memelilerden çıktıkları köken bakımından birbirleriyle ilişkilidir; aşağı düzeyde bulunan çift günümüz maymununu, babununu, şempanzesini ve gorilini üretme nihai sonuna sahip olurken; üstün olan çift ise, insanın kendisine olan evrimin yükseliş doğrultusu boyunca ilerleme nihai sonuna sahip olmuştur.

62:3.13 (706.4) Çağdaş insan ve maymunlar aynı kabile türlerinden türemişlerdir, aynı ebeveynlerden değil. İnsanın ataları, ara-memeliler kabilesinin seçilmiş kalıntılarına ait üstün ırk kollarından gelmektedirler; bunun karşısında ise çağdaş maymunlar (lemurlar, asya şebekleri, diğer maymunlar ve onlara benzer yaratılmışların dışında), yalnızca düşmanlıklar bütünüyle sona erdiğinde kabilelerin en son şiddetli savaşı boyunca iki haftadan daha uzun bir süre boyunca bir toprakaltı besin sığınağı içinde kendilerini saklayarak hayatta kalabilen bir çift biçimindeki, bu ara-memeli topluluğunun en alt düzeyde bulunan çiftinin soyundan gelmektedirler.

4. Primatlar

62:4.1 (706.5) Ara-memeli kabilesinin iki önde gelen üyesi biçiminde bir erkek ve bir dişi olarak üstün ikizlerin doğumuna

gelecek olursak: Bu hayvan bebekleri benzersiz bir düzeye aittir; onlar ebeveynlerinden bile daha az kılı taşımakta olup, çok genç yaşta dik bir biçimde yürümekte ısrar ettiler. Onların ataları her zaman, arka ayakları üzerinde yürümeyi öğrenmişlerdi; fakat bu Primat ikizleri en başından beri dik bir duruşa sahip olmuştur. Onlar; beş fitin üstünde bir yüksekliğe erişmiş olup, kafaları kabilenin diğer üyelerine kıyasla daha büyük bir haldeydi. İşaretler ve sesler aracılığıyla birbirleriyle konuşmayı önceden öğrenirlerken, bu yeni sembollerin ne anlama geldiğini kendi topluluk üyelerine bir türlü anlatamadılar.

62:4.2 (707.1) Yaklaşık olarak on dört yaşında, ailelerini büyütmek ve Primatlar'ın yeni türlerini oluşturmak amacıyla kabilelerinden ayrıldılar. Ve bu yeni yaratılmışlar; insan ailesinin doğrudan ve birincil hayvan ataları oldukları için, oldukça yerinde bir biçimde *Primatlar* olarak adlandırılmaktadır.

62:4.3 (707.2) Daha az ussa sahip ve birbirleri ile yakın bir biçimde ilişki halinde olan kabileler yarımada merkezinde ve onun üstündeki doğu sahil hattı civarında yaşarken; Primatlar, bahse konu zaman zarfında güney denizine doğru bakan Mezopotamya yarımadasının batı sahili üzerinde bir bölgeye böylece yerleşmek için geldiler.

62:4.4 (707.3) Primatlar, ana-memeli soylarına kıyasla daha çok insan ve daha az hayvandı. Bu yeni türlerin iskelet oranları, ilkel insan ırklarının sahip olduklarına çok benzemektedir. İnsan türünün el ve ayağı bütünüyle gelişmişti; ve bu yaratılmışlar, daha sonraki insan soylarının herhangi biri gibi yürüyebilmekte ve hatta koşabilmektedir. Onlar büyük bir

ölçüde ağaç yaşamını geride bırakmış olsa da, geceleri bir güvenlik önlemi olarak ağaç tepelerine ikamet etmeye devam ettiler; çünkü önceki ataları gibi onlar fazlasıyla korku duyan türlerdi. Ellerin artan oranda gerçekleşen kullanımı, içkin beyin gücünün gelişmesine katkıda bulunmuştur; ancak onlar henüz, insan olarak gerçek anlamıyla adlandırılabilir akıllara sahip değillerdi.

62:4.5 (707.4) Her ne kadar duygusal doğa bakımından Primatlar atalarından çok az ölçüde farklı olsalar da, sahip oldukları niteliklerin tümü bakımından daha çok bir insan eğilimi sergilediler. Onlar, gerçekten de, yaklaşık olarak on yaşında ergenliğe erişerek ve kırk yaşa varan bir yaşam ömrüne sahip olarak, harika ve üstün hayvanlardı. Bu yaşam ömrü, doğal ölümlerinin gerçekleştiği zamana kadar yaşamalarını varsayan bir ölçektir; ancak bu öncül zamanlarda çok az hayvan doğal bir ölüm sonucunda hayatını kaybetmiştir; mevcudiyet için verilen mücadele bütünü bakımından fazlasıyla yoğunlu.

62:4.6 (707.5) Ve bu aşamada, ilkel memelilerin doğumundan itibaren yirmi bir bin yılı kaplayan bir süreç olarak gelişimin neredeyse dokuz yüz neslinden sonra Primatlar, *ansızın*, ilk gerçek insan varlıkları olarak iki dikkate değer yaratılmışı dünyaya getirdiler.

62:4.7 (707.6) Kuzey Amerikalı lemur türünden doğan, ara-memelilere kaynağını veren, ve bu yaratılmışlardan ilkel insan ırkının doğrudan ataları haline gelen üstün Primatlar'ı dünyaya getiren canlılar böylelikle ilkel memelilerdir. Primatlar, insanın evrimi içinde en son hayati zincirdi; ancak beş bin yıldan daha az bir süre içerisinde bu olağanüstü kabilelerden tek bir birey bile hayatta kalmamıştır.

5. İlk İnsan Varlıkları

62:5.1 (707.7) M.S. 1934 yılından ilk iki insan varlığının doğuşuna kadar yalnızca 993.419 yıl geçmiştir.

62:5.2 (707.8) Bu iki dikkate değer yaratılmış, gerçek insan varlıklarıydı. Onlar, birçok atasının sahip olduğu gibi, kusursuz insan başparmaklarını ellerinde bulundururken; günümüz insan ırklarının tıpkı sahip olduğu gibi kusursuz ayaklara sahiptiler. Onlar yürüyücü ve koşuculardı, tırmanıcı değillerdi; büyük ayak tırnağının kavrayıcı faaliyeti bulunmamaktaydı, bu nitelikten tamamen yoksunlardı. Tehlike onları ağaç tepelerine sürüklediği zaman, tıpkı bugünün insanların yapacağı gibi tırmandılar. Onlar, bir ağacın tepesine bir ayı gibi tırmanacak, bir şempanzenin veya gorilin yapacağı gibi daldan dala atlamayacaktır.

62:5.3 (708.1) Bu ilk insan varlıkları (ve onların soyları), on iki ergenliklerini tamamlamış olup, yaklaşık olarak yetmiş beş yıllık bir olası yaşam ömrünü sahiptiler.

62:5.4 (708.2) İnsan ikizlerinde yeni birçok duygu öncül bir biçimde ortaya çıkmıştır. Onlar; eşyalar ve varlıkların ikisi içinde besleyebildikleri beğeniyi deneyimlemiş olup, dikkate değer kibri sergilediler. Ancak duygusal gelişim bakımından en ilgi çekici gelişme; ibadet bütünlüğü olarak — saygı, ağırbaşlılık ve hatta minnettarlığın ilkel bir türünü içine alan bir biçimde — gerçek insan hislerinin yeni bir topluluğunun ansızın ortaya çıkmasıydı. Doğal olgulara karşı duyulan önemsemezlik ile birleşince korkunun ilkel dini dünyaya getirmesi yakındı.

62:5.5 (708.3) Bahse konu ilkel insanlarda; yalnızca bu türden insan hisleri değil, aynı zamanda oldukça yüksek bir biçimde evirilmiş duyguların olgunlaşmamış türü de mevcut bulunmaktaydı. Onlar; orta düzeyde acımanın, utancın ve tiksintinin hissiyatında olup, derin bir biçimde sevginin, nefretin, intikamın ve ayrıca kıskançlığın belirgin duygularının da bilincindelerdi.

62:5.6 (708.4) İkizler olarak bu ilk iki insan, Primat ebeveynleri için büyük bir zorluk teşkil etmekteydi. Onlar; o kadar meraklılar ve o kadar maceraperesttiler ki, sekiz yaşına gelmeden önce sayısız birçok durumda neredeyse yaşamları kaybetme gerçeğiyle yüz yüze gelmişlerdir. Böyle olduğu için onlar, on iki yaşında oldukça korku duyan bir konuma geldiler.

62:5.7 (708.5) Çok küçük yaşlarda onlar sözlü iletişim kurmayı öğrendiler; on yaşında onlar, neredeyse elli düşüncelik bir işaret ve kelime dilini geliştirip, atalarının ilkel iletişim tekniğini genişlettiler. Ancak onlar ne kadar çabalarlarsa çabalasınlar, kendilerine ait yeni işaret ve simgelerin sadece çok az bir miktarını ebeveynlerine öğretebildiler.

62:5.8 (708.6) Yaklaşık olarak dokuz yaşında onlar, açık bir gün vakti nehre doğru hareket edip çok önemli bir görüşme düzenlediler. Urantia üzerinde konumlanmış olan her göksel us, buna ben dâhil olmak üzere, bu öğle vakti gerçekleşen toplanım görüşmelerinin bir gözlemcisi olarak orada hazır bulunduk. Bu önemli günde onlar, kendi aralarında ve birbirleri için yaşama amacında bir anlaşmaya vardılar; ve bu sözleşme, insan ırkının böylece kuruluşunu gerçekleştireceklerinden habersiz bir biçimde, aşağı düzeyde bulunan hayvan birlikteliklerinden nihai olarak ayrılma ve kuzeye doğru

hareket etme kararlarıyla sonuçlanacak bir dizi anlaşma zincirlerinin ilkiydi.

62:5.9 (708.7) Her ne kadar hepimiz, bu iki ilkel varlığın tasarımlarından bütünüyle korku duysak da; karar alış süreçlerini denetlemede güçsüz bir konumda bulunmaktaydık; bizler — yetkin olmayan bir biçimde — onların kararlarına keyfi olarak müdahalede bulunmadık. Ancak gezegensel faaliyetin müsaade eden sınırları içinde, birlikteliklerimiz ile birlikte Yaşam Taşıyıcıları olarak hepimiz; insan ikizlerinin kuzeye ve kıllı olmalarına ek olarak kısmi olarak ağaçta barınan topluluklarından uzağa doğru hareket edişlerini destekler tasarımlarda bulunduk. Ve böylelikle, kendilerinin ussal tercihi sonucunda bu ikizler *göçlerini* gerçekleştirmişlerdir; ve bizim yüksek denetimimiz vasıtasıyla onlar, Primat kabilelerinin aşağı düzeyde bulunan akrabaları ile karışmaları neticesinde ortaya çıkabilecek biyolojik gerilemenin olasılığından uzaklaştıkları tecrit edilmiş bir bölgeye doğru *kuzey doğrultusunda* hareket etmişlerdir.

62:5.10 (708.8) Ev ormanlarından ayrılışlarından kısa bir süre önce onlar, bir asya şebeği saldırısında annelerini kaybetmişlerdir. Her ne kadar bu anne çocuklarının taşıdığı ussu elinde bulundurmamış olsa da, çocukları için yüksek bir düzeye karşılık gelen bir memeli sevgisine sahipti; ve o korkusuz bir biçimde kendi canını, bu muhteşem çiftin hayatını koruma girişiminde feda etmiştir. Bu fedakârlık amaçsız bir biçimde gerçekleşmemiştir; çünkü o düşmanı, çocuklarının babası takviye güçler ile gelinceye ve saldırganları bozguna uğratıncaya kadar, oyalamıştır.

62:5.11 (709.1) Bu genç çiftin birlikteliklerini geride bırakıp insan ırkının temellerini atmasından yakın bir zaman sonra, babaları — kalbi kırık bir biçimde — kederli hale gelmiştir. Bu varlık yemeği, diğer çocukları tarafından kendisine yemek sunulduğunda bile, reddetmiştir. Onun muhteşem çocukları ortadan kaybolmuş, bu yüzden sıradan türleri arasında yaşamak onun için anlamsız hale gelmişti; bunun sonrasında o ormanın derinliklerine doğru uzaklaşmış, düşman asya şebekleri tarafından pusuya düşmüş ve yaşamını yitirinceye kadar dövülmüştü.

6. İnsan Aklının Evrimi

62:6.1 (709.2) Urantia üzerinde Yaşam Taşıyıcıları olarak bizler, gezegensel sularda yaşam plazmasını ilk kez aktardığımız günden beri dikkatli gözlemimizin uzun bekleyiş süreci boyunca ilerlemekteydik; ve ilk gerçek us ve irade sahibi varlıkların ortaya çıkışı doğal olarak bizlere büyük bir neşe ve yüce tatmini beraberinde getirmiştir.

62:6.2 (709.3) Bizler, gezegene varışımızda Urantia için görevlendirilmiş olan yedi emir-yardımcı akıl-ruhaniyetinin dikkatle gözlediğimiz faaliyeti içinde ikizlerin akılsal gelişimini takip etmekteydik. Gezegensel yaşamın uzun evrimsel gelişimi boyunca bu yorulmak bilmez akıl hizmetkârları, gelişimsel olarak üstün hayvan yaratılmışlarının genişleyen beyin yetkinlikleri ile peşi sıra bir şekilde iletişimde bulunuşlarının sürekli artan kabiliyetlerini bizlere bildirdiler.

62:6.3 (709.4) İlk başta yalnızca *içgüdü ruhaniyeti* temel hayvan yaşamının sezgisel ve tepkisel davranışı içinde faaliyet gösterebilmekteydi. Daha yüksek türlerin farklılaşması ile

birlikte *anlayış ruhaniyeti*, düşüncelerin eş zamanlı birlikteliğini bu tür yaratılmışlara kazandırmaya yetkin hale geldi. Daha sonrasında ise bizler, *cesaret ruhaniyetinin* faal olduğunu gözlemledik; evrimsel faniler gerçek anlamıyla koruyucu öz benliğin ilkel bir türünü geliştirdiler. Memeli topluluklarının ortaya çıkışından sonra bizler *bilgi ruhaniyetinin* artan bir ölçekte kendisini dışavurumunu dikkatle gözlemledik. Ve daha yüksek memelilerin evrimi, sürü içgüdüsünün büyümesi ve ilkel toplumsal gelişimin başlaması ile birlikte *danışma ruhaniyetinin* faaliyetini beraberinde getirmiştir.

62:6.4 (709.5) İlkel memeliler, ara-memeliler ve Primatlar'ın peşi sıra bizler artan bir biçimde ilk beş emir-yardımcı niteliğin bütünleşen hizmetini gözlemledik. Ancak en yüksek akıl hizmetkârları biçiminde geride kalan iki nitelik, Urantia türünün evrimsel aklı içinde bu dönemde faaliyet göstermeye yetkin bir konumda bulunmamaktaydı.

62:6.5 (709.6) İkizler yaklaşık olarak on yaşına geldiğinde, *ibadet ruhaniyetinin* ikizlerin kadın olan bireyinin aklı ile erkeğinkinin hemen ardından ilk iletişime geçtiği gün sizin duyduğumuz mutluluğu hayal edin. Bizler insan aklının en yüksek düzeyine erişiminin çok yakın bir süre içinde gerçekleşeceğini bilmekteydik; ve bir yıl sonra onlar, irdeleyici düşünüş ve amaçsal kararlarının bir sonucu olarak evlerinden ayrılıp güneşe doğru hareket etmeleri gerektiğini nihai olarak tasarladıklarında, bunun sonrasında *bilgeliliğin ruhaniyeti*, Urantia üzerinde ve bu aşamada artık tanınmış olan iki insan beyni içerisinde faaliyet göstermeye başlamıştır.

62:6.6 (709.7) Orada, yedi emir-yardımcı akıl-ruhaniyetinin işlerlik kazanmasının doğrudan ve yeni bir düzeyi bulunmaktaydı. Bizler bütünüyle arzu dolu beklenti içerisindeydik; uzun sürelerdir beklediğimiz anın yaklaşmakta olduğunun farkına vardık; Urantia üzerinde irade sahibi yaratılmışlarının evrilmesi için uzun süredir gösterdiğimiz çabaların meyvesini toplamaya başlama anının geldiğinin bilincindeydik.

7. Yerleşik bir Dünya Olarak Tanınma

62:7.1 (709.8) Bizler bu aşama sonrasında çok uzun bir süre beklemedik. İkizlerin evlerinden kaçtıkları günün sonrasında öğlen vakti, Urantia'nın gezegensel alıcı-odağında evren döngüsünün başlangıçsal deneme ışınması gerçekleşmiştir. Tabii ki hepimiz büyük bir gelişmenin yaklaşmakta olduğunun farkındalığında heyecanlıydık; ancak bu dünya yaşam denemelerinin gerçekleştiği bir hazırlanış yerleşkesi olduğu için, gezegen üzerinde ussal yaşamın tanınmasının tam olarak nasıl haberdar edileceğine dair en ufak bir fikre sahip değildik. Ancak biz bu belirsizlik içinde çok kalmadık. İkizlerin kaçışının üçüncü gününde, ve Yaşam Taşıyıcı birliklerinin ayrılışından önce, Nebadon baş meleğine ait başlangıçsal gezegensel döngü oluşumu gezegene ulaşmıştır.

62:7.2 (710.1) Uzay iletişiminin gezegensel havuzu yakınında bizim küçük topluluğumuz bir araya geldiği ve gezegenin yeni oluşturulmuş akıl döngüsü üzerinden Salvington'un ilk iletisini aldığımız gün, Urantia üzerinde oldukça önemli bir gündü. Ve baş melek birliklerinin önderi tarafından yazdırılmış ilk iletisunları ifade etmekteydi:

62:7.3 (710.2) “Urantia üzerindeki Yaşam Taşıyıcıları’na — Selamlar! Akıl ve irade soyluluğunun Urantia üzerindeki mevcudiyetine dair işareti Nebadon yönetim merkezi üzerinde almamızın onuru taşıyarak Salvington, Edentia ve Jerusem üzerindeki derin memnuniyetin teminatını sizlere iletmekteyiz. İkizlerin kuzeye doğru hareket etmelerine ve aşağı düzey atalarından kendi doğumlarını ayırmalarına dair amaçsal kararları tarafımızdan kayda geçirilmiştir. Bu düşünce; — insan türünün aklı olarak — aklın ilk kararı olup, tanınmanın bu başlangıçsal iletisinin üzerinde taşındığı iletişim döngüsünü kendiliğinden kurmaktadır.”

62:7.4 (710.3) Bu yeni döngü üzerinde bu iletiyi takiben, oluşturduğumuz yaşamın işleyiş biçimine karışmamamızı yasaklayıcı ikamet halindeki Yaşam Taşıyıcılar için yönergeleri taşıyan Edentia’nın En Yüksek Unsurları’nın selamları ulaşmıştır. Bizlerin insan ilerleyişinin durumlarına karışmamamız emredilmiştir. Yaşam Taşıyıcıları’nın en başından beri keyfi olarak ve her aşamada gezegensel evrim tasarımlarının doğal işleyişlerine karışmakta olduğu bu yönergeden çıkarılmamalıdır; çünkü biz böyle bir şeyi hiçbir zaman gerçekleştirmemekteyiz. Ancak bu zaman zarfına kadar bizlerin özel bir biçimde çevre koşulları üzerinde değişikliklerde bulunmamıza ve korumamıza izin verilmiştir; ancak bu aşamada, bütünüyle doğal olan yüksek denetimin varlığı sona erdirilmiştir.

62:7.5 (710.4) En Yüksek Unsurlar yönetimi güzel bir ileti ile Lucifer’e bırakır bırakmaz, Satania sistem egemeninin gezegenleştirme süreci başlamıştır. Bu aşamada Yaşam Taşıyıcıları önderinin karşılayıcı sözlerini duymuş, ve

Jerusem'e dönmek için gereken izni almışlardır. Lucifer'den gelen bu ileti; Yaşam Taşıyıcıları'nın Urantia üzerindeki çalışmasının kabulünü taşımakta olup, Satania sistemi içinde oluşturulmuş olan Nebadon yaşam biçimlerine dair herhangi bir çabamıza karşı getirilecek gelecekteki tüm eleştirilerden bizleri muaf kılmıştır.

62:7.6 (710.5) Salvington ve Jerusem'den gelen bu iletiler, Yaşam Taşıyıcılar'ın gezegen üzerindeki çağlar süren yüksek denetiminin tamamlanışını resmi bir biçimde simgelemiştir. Çağlar boyunca bizler, yalnızca yedi emir-yardımcı akıl-ruhaniyeti ve Üstün Fiziksel Düzenleyiciler tarafından yardım görerek görevimiz üzerinde çalışmaktaydık. Ve bu aşamada; ibadet ve yükselişi tercih etme gücü olarak iradenin gezegenin evrimsel yaratılmışları içinde ortaya çıkmasıyla bizler, görevimizin tamamlandığının farkına vardık, ve geride iki kıdemli Yaşam Taşıyıcı'sı ile on iki yardımcıyı bu gezegende bırakma iznine sahip olduk; ve ben bu topluluğun bir üyesi olup, Urantia üzerinde bu zaman sürecinden beri ikamet etmekteyim.

62:7.7 (710.6) Nebadon evreni içinde insan yaşam alanının barındığı bir gezegen olarak Urantia'nın resmi olarak tanınmasından (M.S. 1934 yılından bu yana) yalnızca 993.408 sene geçmiştir. Biyolojik evrim, irade soyluluğunun insan düzeylerine bir kez daha erişmiş; insan, Satania'nın 606'ıncı gezegeni üzerine ulaşmıştır.

62:7.8 (710.7) [Bu anlatım, Urantia üzerinde ikamet etmekte olan Nebadon'un bir Yaşam Taşıyıcısı tarafından sağlanmıştır.]

63. Makale

İlk İnsan Ailesi

63:0.1 (711.1) URANTİA; ikizler olarak ilk iki insan varlığı on bir yaşında iken, ve onlar mevcut insan varlıklarının ikinci neslinin ilk doğan üyelerinin ebeveynleri olmadan önce yerleşik bir dünya olarak kaydedilmiştir. Ve Salvington’dan gelen baş melek iletisi, resmi gezegensel tanınmanın bu durumu üzerine, şu cümleler ile sonlanmıştır:

63:0.2 (711.2) “İnsan-aklı Satania’nın 606’ncı dünyası üzerinde ortaya çıkmıştır, ve yeni ırkın bu ebeveynleri *Andon* ve *Fonta* olarak adlandırılmalıdır. Ve bütün baş melekler, bu yaratılmışların Kâinatın Yaratıcısı’nın ikamet eden ruhaniyet hediyesini ile hızlı bir biçimde kazanabilmesini umut etsinler.”

63:0.3 (711.3) Andon; “insanın kusursuzluk açlığını sergileyen ilk Yaratıcısai yaratılmış” anlamına gelen Nebadon ismidir. Fonta’nın anlamı ise “insanın kusursuzluk açlığını sergileyen ilk Evlatsai yaratılmıştır.” Andon ve Fonta, Düşünce Düzenleyicileri ile bütünleşme zamanına kadar kendilerine bu isimlerinin bahşedildiğini hiçbir şekilde bilmemekteydiler. Urantia üzerindeki fani ikametleri boyunca onlar birbirlerini, Sonta-an ve Sonta-en olarak çağırdılar; Sonta-an “annenin sevgilisi” ve Sonta-en ise “babanın sevgilisi” anlamına gelmekteydi. Onlar birbirlerine bu isimleri vermiş olup, bunların anlamları karşılıklı saygı ve sevgiyi göstermesi bakımından önemlidir.

1. Andon ve Fonta

63:1.1 (711.4) Birçok açıdan Andon ve Fonta, dünya üstünde bahse konu zaman zarfına kadar yaşamış olan insan varlıklarının en

dikkate değer çiftiydi. Bu muhteşem çift, insan varlıklarının hepsinin mevcut ebeveynleri olarak; birincil soylarının çoğundan her bakımdan üstün olup, birincil ve ikincil akrabalarının tümünden köklü bir biçimde farklıydılar.

63:1.2 (711.5) Her ne kadar bu ilk insan çiftinin ebeveynleri; taş atmayı ve kavgada sopaları kullanmayı ilk öğrenen topluluk olarak, daha ussal üyeler arasında olsalar da, kabilelerinin ortalama niteliklerinden görünüşte çok az farka sahip unsurlardı. Onlar aynı zamanda taş, çakmaktaşı ve kemiğin sivri uçlarından faydalanmışlardır.

63:1.3 (711.6) Ebeveynleri ile yaşarken bile, bir sopanın ucuna çakmaktaşının sivri bir parçasını hayvan tendonlarını kullanıp bağlamışlardır; ve bir düzineden daha az olmayan durumda bu türden bir silahı, kendi yaşamını ve keşif gezintilerinde kendisini hiç yalnız bırakmayan onunla eşit derecede bulunan maceraperest ve araştırmacı kız kardeşininkini kurtararak yararlı bir biçimde kullanmıştır.

63:1.4 (711.7) Andon ve Fonta'nın Primat kabilelerinden ayrılma kararı, maymun kabilelerinin alt düzey akla sahip kuzenleri ile çiftleşmekten vazgeçen daha sonraki soylarının birçoğunu niteleyen temel ussun çok üzerinde bir akıl niteliğini simgelemektedir. Ancak onların hayvanlardan biraz daha fazlası olduklarına dair belirsiz hisleri, kişiliğe sahip olmalarından kaynaklanmış olup ve Düşünce Düzenleyicisi'nin ikamet eden mevcudiyeti tarafından çoğalmıştır.

2. İkizlerin Kaçışı

63:2.1 (712.1) Andon ve Fonta kuzeye doğru kaçmaya karar verince, babalarını ve öncül ailelerini özellikle gücendirme endişesi biçiminde, kısa bir süreliğine korkularını yendiler. Onlar; akrabaları tarafından pusuya düşürülmeyi öngörmüş olup, böylelikle ölümlerini kışkanç kabile üyelerinin ellerinde tatma olasılığının farkına varmışlardır. Genç bireyler olarak ikizler, vakitlerinin büyük bir kısmını beraber geçirmişlerdir; bu nedenden dolayı onlar, Primat kabilesinin hayvan kuzenleri arasında fazlasıyla gözde bireyler hiçbir zaman olmamışlardır. Buna ek olarak onlar, ayrı ve çok üstün bir ağaç evi inşa etmek kendilerine duyulan saygınlığı arttırmamıştır.

63:2.2 (712.2) Ve ağaç tepeleri arasında bu yeni ev içerisinde bir gece şiddetli bir kasırgayla uyandıktan sonra, birbirlerini korkuyla ve sevgiyle sarmalarken, kabile yaşamından ve ağaç tepesi evinden ayrılmaları gerektiği konusunda nihai ve bütünsel olarak karar verdiler.

63:2.3 (712.3) Onlar, kuzey doğrultusunda bulunan kendilerine ait ilkel bir ağaç tepesi barınağını yarım gün içerisinde çoktan hazırlamışlardı. Bu barınak, ağaç ormanlarından ayrı kalacakları ilk gün için kendilerine ait gizli ve güvenli gizlenme yeri idi. Her ne kadar ikizler; Primatlar'a ait gece vakti yerde bulunmanın ölümcül korkusunu taşısalar da, kuzeye doğru olan yolculuklarında havanın kararmasından önce kısa bir süreliğine ilerlediler. Dolunay zamanında bile bu türden bir gece gezintisine girmek onların olağan dışı cesaretini gerektirirken, onlar yokluklarının belli olmayacağını ve kabile üyelerine ek olarak akrabaları tarafından takip edilmeyeceklerinin doğru bir biçimde çıkarımında bulundular. Ve onlar gece yarısından kısa bir süre sonra daha

öncesinden hazırlamış oldukları buluşma yerlerine güvenli bir biçimde ulaştılar.

63:2.4 (712.4) Kuzeye doğru gerçekleştirdikleri seyahatlerinde onlar, açıkta bulunan bir çakmaktaşı parçası keşfettiler; ve çeşitli birçok amaç için elverişli bir şekle sahip birçok taş parçası bularak bunları gelecekte kullanmak amacıyla biriktirdiler. Belirli amaçlar için hazır hale gelmesi amacıyla bu çakmaktaşlarını yontma girişiminde Andon; onların kıvılcım özelliğini keşfetmiş olup, ateş yakma fikrini algıladı. Ancak bu zaman zarfında iklim hâlihazırda elverişli olduğu ve çok az bir ateş ihtiyacı bulunduğu için bu düşünce onun aklında çok derin bir yer teşkil etmedi.

63:2.5 (712.5) Ancak sonbahar güneşi gökyüzünde alçalmaktaydı, ve onlar kuzeye doğru ilerlerken geceler gittikçe soğuk bir hale gelmekteydi. Hâlihazırda onlar hayvan derilerini ısınmak için kullanmak zorunda kalmışlardı. Ulaşacakları yerleşkeden bir ay öncesinde Andon eşine, çakmaktaşıdan ateş yakabileceği düşüncesini ifade etti. Onlar, çakmaktaşı kıvılcımını bir ateş yaratmak için kullanma üzerinde iki ay uğraş verdiler; ancak onlar yalnızca başarısızlıktan başka bir şey elde edemediler. Her gün bu çift, çakmaktaşlarını çakmakta ve odunlarını ateşe vermeye çalışmaktaydı. En sonunda bir gece güneş batımı zamanında ateş yakma tekniğinin sırrına Fonta, terk edilmiş bir kuş yuvasını elde etmek için yakın bir ağaca çıkışı esnasında erişti. Yuva kuru ve oldukça yanıcıydı, bunun sonucunda kıvılcımın buraya düştüğü andan itibaren bütüncül bir ateş parıltısı önünde belirdi. Onlar başarılarına o kadar şaşırılmışlar ve bir o kadar afallamışlardı ki, neredeyse ateşi kaybetmişlerdi; ancak onlar ateşi, elverişli bir sıvıyı ekleyerek kurtarıp, bunun

sonrasında tüm insanlığın ebeveynleri olarak gerçekleştirdikleri çıraların ilk arayışına giriştiler.

63:2.6 (712.6) Bu durum, kısa fakat önemli yaşamlarında en neşe dolu anlardan bir tanesiydi. Bütün gece boyunca onlar; iklime meydan okumalarını ve böylelikle güney bölgesindeki hayvan akrabalarından sonsuza kadar bağımsız olmalarını kendileri için mümkün kılan bir keşfi gerçekleştirdiklerinin farkına henüz belirgin olmayan bir biçimde vararak, ateşlerinin yanışını oturup izlediler. Üç günlük dinlenişlerinden ve ateş eğlencelerinden sonra onlar, yolculuklarına devam ettiler.

63:2.7 (712.7) Andon'un Primat ataları, yıldırım sonucunda yanan ateşi tazelemeyi sıklıkla gerçekleştirmişlerdi; ancak bu zaman zarfından önce dünya üzerindeki yaratılmışların hiçbiri, irade dâhilinde ateş yakmanın yöntemine sahip değildi. Ancak bu gelişmeler, ikizlerin kuş yuvalarına ek olarak kuru yosunların ve diğer maddelerin ateşi yakacağını öğrenmesinden uzun bir zaman önce gerçekleşmiştir.

3. Andon'un Ailesi

63:3.1 (713.1) İlk çocuklarının doğuş anı ile ikizlerin evden ayrıldıkları gece arasında neredeyse iki yıl geçmiştir. Onlar bu çocuğun ismini Sontad koymuşlardır; ve Sontad, doğum anında koruyucu örtüler içinde sarıyan Urantia üzerinde doğmuş ilk yaratılmıştı. İnsan ırkı ilerleyiş sürecine çoktan başlamıştı; ve bu yeni evrim ile birlikte, daha saf bir biçimde hayvan olan türlerin aksine, ussal düzeye ait aklın ilerleyici gelişimini niteleyen artan bir şekilde zayıf doğan bebeklere gösterilen yerinde bir ilgi açığa çıktı.

63:3.2 (713.2) Andon ve Fonta toplam on dokuz çocuğa sahipti; ve onlar, neredeyse elli torun ve altı büyük torundan oluşan bir aile birlikteliğini memnuniyetle deneyimlediler. Aile, birbirine bitişik dört kaya sığınağı veya diğer bir deyişle yarı-mağara için konumlanmıştı; bunların üçü birbirine, Andon'un çocukları tarafından geliştirilen çakmaktaşı aletleri ile yumuşak kireçtaşının kazılmasıyla oluşturulmuş koridorlar ile bağlıydı.

63:3.3 (713.3) Bu öncül Andonsal unsurları, oldukça belirgin bir kavim ruhaniyetini sergilediler; onlar, topluluklar içinde avlanıp, ev yerleşkesinden hiçbir zaman çok uzağa gitmediler. Onlar; kendilerinin tecrit edilmiş ve benzersiz yaşayan varlıklar olduklarının, bu nedenle ayrılmalarından kaçınmaları gerektiğinin farkına varmış bir görünüme sahip oldular. İçten akrabalığın bu duygusu kuşkusuz bir biçimde, emir-yardımcı ruhaniyetlerinin gelişmiş akıl hizmetinin sayesinde gerçekleşmiştir.

63:3.4 (713.4) Andon and Fonta, sürekli bir biçimde kavimlerini büyütme ve geliştirmek için çabaladılar. Onlar; üzerlerinde sallanan bir kayanın bir deprem sonucunda düşüp ölümüne sebep oldukları zaman zarfına kadar, kırk iki yıl yaşadılar. Onların beş çocuğu ve on bir torunu onlar ile birlikte hayatlarını kaybetti; ve neredeyse bu kadar soy üyeleri ciddi bir biçimde yaralandılar.

63:3.5 (713.5) Ebeveynlerinin ölümü üzerine Sontad, ciddi bir biçimde yaralanan ayağına rağmen derhal kavminin önderliğini üstlendi; ve o, en büyük kız kardeşi olan karısı ona yetkin bir biçimde yardımda bulundu. Onların ilk görevi; ölü ebeveynlerini, erkek ve kız kardeşlerine ek olarak çocuklarını

etkin bir biçimde defnetmek için kayaları onların etrafında çitlemek oldu. Ölümünden sonra kurtuluşlarına dair onların düşünceleri, hayali ve çeşitli düş dünyasından büyük ölçüde kaynağını olan bir biçimde oldukça belirsiz ve kesinlikten uzaktı.

63:3.6 (713.6) Andon ve Fonta'nın bu ailesi; kavimin dağılmasına sebep olan yiyecek sıkıntısı ve toplumsal anlaşmazlıklar ile birleşen gelişmelerin baş gösterdiği zaman zarfı olan, yirminci neslin başlamasına kadar birbirine sıkıca bağlı bir biçimde yaşamıştır.

4. Andonsal Kavimler

63:4.1 (713.7) Andonsal unsurlar olarak ilkel insan, siyah gözlere ek olarak sarı ve kırmızının bir karışımına benzer bir biçimde esmer ten rengine sahiplerdi. Melanin, insan varlıklarının derilerinde bulunan bir renk verici özdür. Bu öz, kaynak Andonsal deri renklendiricisidir. Olağan dış görünüş ve ten rengi bakımından bu öncül Andonsal unsurlar, yaşayan insan varlıklarının herhangi birine kıyasla daha yakın bir biçimde çağdaş Eskimolar'a benzemektedir. Onlar, soğuğa karşı bir korunum olarak hayvan derilerinden yararlanan ilk yaratılmışlardı; onlar, çağdaş insanlara kıyasla bedenlerinde biraz daha fazla kıla sahipti.

63:4.2 (713.8) Bu öncül insanların hayvan atalarına ait kabile yaşamı, sayısız toplumsal davranışın başlangıcını simgelemiştir; ve bu varlıkların genişleyen duyguları ve çoğalan beyin güçleri ile orada, toplumsal örgütlenme içinde doğrudan bir gelişme ve yeni bir kavim iş bölümü gerçekleşmiştir. Onlar aşırı bir biçimde taklitsel varlıklardı; ancak oyun içgüdüleri yalnızca az

bir biçimde gelişmişti; ve mizah anlayışından neredeyse bütünüyle yoksundular. İlkel insan ara sıra gülümsemekteydi; fakat o, derinden gelen bir kahkahaya hiçbir zaman sahip olmamıştı. Mizah, daha sonraki Âdem ırkının bir mirasıydı. Bu öncül insan varlıkları, daha sonraki evrimleşen fanilerin birçoğu gibi ne acıya oldukça duyarlı ne de olumsuz durumlara karşı oldukça tepki gösteren niteliğe sahipti. Çocuk doğumu, Fonta ve onun birincil nesli için ne acı veren ne de ıstırap çektirici bir deneyimdi.

63:4.3 (714.1) Onlar muhteşem bir kavimdi. Erkekler, çiftleri ve doğumlarının güvenliği için kahramanca mücadele ederlerdi; kadınlar ise çocuklarına sevgi dolu bir biçimde bağlanmıştı. Ancak onların sevgi dolu doğaları bütünüyle birincil kavimleriyle sınırlıydı. Onlar ailelerine oldukça sadıklardı; çocuklarını korumak için bir an bile düşünmeden ölürlerdi; ancak onlar, torunları için dünyayı daha iyi bir hale getirmeye çalışmanın düşüncesini kavramaya yetkin değillerdi. Her ne kadar dinin doğuşu için hayati derece önemli olan duyguların hepsi hâlihazırda bu Urantia yerlileri içinde mevcut bulunmuşsa da, toplumsal fedakârlık henüz insan kalbinde doğmamıştı.

63:4.4 (714.2) Bu öncül insanlar, akranları için etkileyici derecede bir sevgi beslemişlerdir; ve kesin bir içimde onlar, her ne kadar ilkel bir düzeyde bulunsa da, arkadaşlık düşüncesine sahip olmuşlardır. Aşağı düzeyde bulunan kabileler ile yaptıkları tekrar eden savaşlarında bu ilkel insanların bir tanesini; cesurca bir eliyle savaşırken diğer eliyle yaralanmış bir savaşçı yoldaşını korumak ve onun hayatını kurtarmak için çabalarken görmek, daha sonraki zamanların sıklıkla gözlenen bir

olguydu. Sonraki evrimsel gelişmenin en soylu ve en yüksek insan niteliklerinden çoğu, etkileyici bir biçimde bu ilkel insanlarda geleceğin habercisi olarak sergilenmiştir.

63:4.5 (714.3) Kökensel Andonsal kavim, yirmi yedinci nesle kadar önderliğin istikrarlı bir idaresine sahip olmuştur; bu süreçten sonra, Sontad'ın birincil doğumları arasında hiçbir erkek dünyaya gelmediği zaman, kavimin iki olası idarecisi üstünlük için kavgaya girişmişlerdir.

63:4.6 (714.4) Andonsal kavimlerinin geniş ölçekli parçalanışından önce oldukça gelişmiş bir dil, iletişim için öncül çabaları sonucunda evrimleşmiştir. Bu dil büyümeye devam etmiştir; ve, bu etkin, oldukça hareketli ve maceraperest insanlar tarafından geliştirilen bir çevre için gerçekleştirilen icatlar ve uyarlamalar nedeniyle neredeyse günlük eklentiler bu dile kazandırılmaktaydı. Ve bu dil, renkli ırkların daha sonraki ortaya çıkışlarına kadar öncül insan ailesinin ana dili olarak Urantia'nın sözü haline gelmişti.

63:4.7 (714.5) Zaman geçtikçe Andonsal kavimlerin nüfusu arttı, ve genişleyen ailelerin birbirleriyle olan ilişkileri gerginlikleri ve anlaşmazlıkları beraberinde getirdi. Sadece iki husus bu insanların akıllarında yer etmekteydi: yiyecek bulmak için avlanmak ve komşu kabileler tarafından uğradıkları, gerçeklik taşıyıp taşımamasından bağımsız olarak, adaletsizlik veya haksızlık karşısında öçlerini almaktı.

63:4.8 (714.6) Aile anlaşmazlıkları arttı, kabile savaşları patlak verdi, ve ciddi kayıplar daha yetkin ve daha gelişmiş olan toplulukların en iyi nitelikleri arasında gözlenmekteydi. Bu kayıplardan bazıları onarılamaz nitelikte olanlardı; yetkinlik ve

usun en değerli özelliklerinden bazıları sonsuza kadar dünya üzerinden yok oldu. Bu öncül ırk ve onun ilkel medeniyeti, kavimlerin bitmek tükenmek bilmeyen savaşları nedeniyle yok olmakla karşı karşıya kaldı.

63:4.9 (714.7) Bu türden ilkel varlıkları barış içerisinde beraber yaşamayı arzulamaya ikna etmek imkânsızdır. İnsan kavgacı hayvanların soyundan gelmektedir; ve yakın bir biçimde bir araya geldiklerinde kültürsüz insanlar, birbirlerini kızdırıp gücendirmektedirler. Yaşam Taşıyıcıları, evrimsel yaratılmışlar arasında bu eğilimi bilmekteydi; ve bunun uyarınca onlar, en az üç ve daha sıklıkla gerçekleşen bir biçimde altı farklı ve ayrılmış ırka gelişen insan varlıklarının nihai bölünmelerine dair karara varmaktadırlar.

5. Andonsal Unsurlar'ın Dağılımı

63:5.1 (715.1) Öncül Andon ırkları, Asya'nın çok derinlerine girmediler; ve onlar ilk başta Afrika kıtasına gitmediler. Bahse konu zamanların coğrafyası, onların kuzeye doğru ilerleyişini sağlamıştır; ve bu insanlar, üçüncü buzul döneminin yavaşça ilerleyen buzulu tarafından engelleninceye kadar kuzeye doğru ilerlemeye devam ettiler.

63:5.2 (715.2) Bu geniş buz tabakası Fransa ve Britanya Adaları'na ulaşmadan önce Andon ve Fonta'nın soyları; Avrupa üzerinden kuzeye doğru ilerleyip, Kuzey Denizi'nin bahse konu zamanlarda sıcak olan sularına açılan büyük nehirler boyunca sayıca binden daha fazla ayrı yerleşke kurdular.

63:5.3 (715.3) Bu Andonsal kabileler, Fransa'nın öncül nehir sakinleriydi; onlar, binlerce yıl boyunca Somme nehri boyunca

yaşamışlardı. Somme, bahse konu zaman zarfında bugünkü gibi denize dökülmekte olan bir biçimde, buzullar tarafından seviyesi değişmeyen bir nehirdir. Ve bu durum, Andonsal soylarına dair neden bu kadar çok kanıtın bu nehir vadisi uzantısı boyunca bulunmakta olduğunu açıklamaktadır.

63:5.4 (715.4) Her ne kadar ağaç tepelerine hala kendilerini tehlike anında atsalar da, Urantia'nın bu yerlileri ağaç sakinleri değillerdi. Onlar düzenli bir biçimde, barındıkları yerleşkeye yaklaşmakta olan varlıkları görmeleri için iyi bir açı sağlayan ve onları hava olaylarından koruyan nehir boylarındaki asılı yamaçlara veya dağ eteği mağaralarına yerleşmişlerdir. Böylelikle onlar, dumandan çok rahatsız olmadan ateşlerinin sağladığı rahatlığı memnuniyetle deneyimlemişlerdir. Her ne kadar ilerleyen zamanlarda geç buz tabakaları daha güneye doğru ilerleyip sonraki soylarını mağaralara doğru itmişse de, onlar gerçek anlamıyla mağara sakinleri de değillerdi. Onlar, bir ormanın eşiğinde ve bir ırmağın kenarında konaklamayı tercih etmişlerdir.

63:5.5 (715.5) Onlar çok öncesinden, özellikle seçilmiş korunaklı yerleşkelerini saklamakta dikkate değer bir zekâyâ sahip oldular; ve onlar, gece vakti içlerine kıvrılıp yatacakları kubbe biçimli kaya barakaları olarak uyku odaları inşa etmede büyük bir beceri gösterdiler. Bu türden bir barakaya giriş, bu girişin karşısına konumlandırılmış yuvarlanan bir kaya tarafından kapanmaktaydı; bu büyük kaya, tavan kayaları nihai olarak yerleştirilmeden önce sadece bu amaç için içeriye konulmuştu.

63:5.6 (715.6) Andonsal unsurlar; korkusuz ve başarılı avcılar olup, ağaçların yaban dutları ve belirli meyveleri dışında ayrıcalıklı bir biçimde etten besinlerini sağlamaktaydılar. Andon taş

baltasını icat ederken, onun soyundan gelen unsurlar ise öncül bir biçimde çubuk ve zıpkın fırlatımını etkin bir biçimde kullandılar. En sonunda alet yaratım aklı, el becerisi ile birlikte faaliyet göstermekteydi; ve bu öncül insanlar, çakmaktaşı aletlerine biçim vermede oldukça hünerli hale geldiler. Onlar uzak ve geniş alanlara, tıpkı çağdaş insanların dünyanın sonuna kadar altın, platin ve elmas peşinde seyahatlere çıkmaları gibi, çakmaktaşı aramak için yolculuklarda bulundular.

63:5.7 (715.7) Ve birçok açıdan bu Andon kabileleri, her ne kadar ateş yakmanın çeşitli yöntemlerini sürekli bir biçimde yeniden keşfettilerse de, gerileyen soylarının yarın milyon yıldır erişemedikleri ussun bir seviyesini sergilediler.

6. Onagar — İlk Doğruluk Öğretmeni

63:6.1 (715.8) Andonsal kopuşlar genişlerken, Onagar'ın ortaya çıkışına kadar neredeyse on bin yıl boyunca kavimlerin kültürel ve ruhsal düzeyi gerilemiştir; bu kabilelerin önderliğini üstlenen Onagar, “insanlara ve hayvanlara Nefes Verici'ye” olan ibadete onların hepsini yönlendirerek ilk kez onlara barışı getirmiştir.

63:6.2 (716.1) Andon'un felsefesi, büyük bir kafa karışıklığı içerisindeydi; o, şans eseri ateşi buluşundan kaynaklanan büyük rahatlık nedeniyle kıl payı farkla bir ateş tapıcısı olmaktan kurtulmuştu. Nedensellik, buna rağmen, kendi keşfinden güneşi daha üstün ve ısıya ek olarak ışığın daha merak uyandırıcı kaynak biçiminde tanımasına onu sevk etmiştir; ancak bu kavrayış derinsel değildi, ve bu nedenle o bir güneş tapıcısı olmayı başaramamıştır.

63:6.3 (716.2) Andonsal unsurlar öncül olarak, — gök gürültüsü, yıldırım, yağmur, kar, dolu ve buz gibi — hava olaylarından duyulan bir korkuyu geliştirmişlerdir. Ancak açlık, bu öncül zamanların sürekli ortaya çıkan dürtüsüydü; ve onlar büyük oranda hayvanlardan beslendikleri için, hayvanlara yapılan ibadetin bir türünü nihai olarak geliştirdiler. Andon için büyük hayvanlar, yaratıcı kudret ve gücü elinde bulundurmanın simgeleri idi. Zaman zaman, bu büyük hayvanları ibadetin nesneleri olarak tanımlamak adet haline gelmişti. Bir özel hayvanın revaçta olduğu zamanlarda, onun dış hatları ilkel bir biçimde mağara duvarlarına resmedilirdi; ve daha sonra bu ilerleyen gelişme olarak sanatta gerçekleşirken, bu türden bir hayvan tanrısı çeşitli süslemeler üzerine kazınmıştır.

63:6.4 (716.3) Çok öncül Andonsal topluluklar, kabilenin taptığı hayvan etini yemeden sakınmanın alışkanlığını getirdiler. Yakın bir süre zarfında, kabile gençlerinin akıllarını daha yerinde bir biçimde etkilemek için, bu tapılan hayvanların bir tanesine ait beden etrafında düzenlenen bir saygı töreni geliştirdiler; ve daha sonra, bu ilkel sergiler, kabile soylarının daha derin kurbanlık törenlerine varıncaya kadar gelişme gösterdi. Ve bu gelişme, kurbanların ibadetin bir parçası olarak ortaya çıkışını oluşturmaktaydı. Bu düşünce; İbrani geleneği içinde Musa tarafından ayrıntılı bir biçimde detaylandırılmış olup, “kan dökülmesi” kavramı tarafından günahın temizlenmesi savı şeklinde ilke olarak Aziz Paul tarafından korunmuştur.

63:6.5 (716.4) Bu ilkel insan varlıklarının yaşamları içinde bu önemli şeyin yiyecek olduğu, onların büyük öğretmeni olan Onagar

tarafından bu basit insanlara öğretilen dua ile sergilenmiştir. Ve bu dua şuydu:

63:6.6 (716.5) “Sen Yaşam Nefesi, bu gün bize günlük yiyeceğimizi ver, buzun lanetinden bizleri koru, orman düşmanlarımızdan bizleri kurtar, ve bağışlama ile bizleri Büyük Ahiret’e kabul et.”

63:6.7 (716.6) Onagar; Mezopotamya’nın güney kısmından kuzeye doğru olan seyahat rotasının batı dönüşünde bekleme yeri biçimindeki Oban olarak adlandırılan bir yerleşkede, bugünün Hazar Gölü bölgesinde tarihi Akdeniz’in kuzey kıyı yakasında yönetim merkezini idare etmiştir. Oban’dan, tek İlahiyat’a dair yeni savlarını ve Büyük Ahiret olarak adlandırdığı kavramsallaşmasını yaymak için uzak yerleşkelere eğitimler göndermiştir. Onagar’ın bu elçileri, dünyanın ilk din elçileriydi; onlar aynı zamanda, yiyeceğin hazırlanışında ateşi en önce düzenli olarak kullanmaya başlayan ilk insan varlıklarıydı. Onlar eti, çubukların ucunda ve aynı zamanda sıcak kayalarda pişirdiler; daha sonra onlar, büyük parçalar halinde eti ateşte közlediler; ancak onların soyları neredeyse bütünüyle eti çiğ olarak yemeye geri döndü.

63:6.8 (716.7) (M.S. 1934 yılına göre) Onagar 983.323 yıl önce doğmuş, ve altmış dokuz yaşına kadar yaşamıştır. Gezegensel Prens-öncesi zamanının bu üstün aklı ve ruhani önderinin kazanımlarına dair kayıtlar, bu ilkel insanların gerçek bir toplum birlikteliğine olan örgütlenişine dair heyecan verici bir öyküdür. O, birçok bin boyunca takip eden nesiller tarafından erişilmeyecek etkin bir kabilesel hükümeti kurmuştur. Gezegensel Prens’in varışına kadar bu türden yüksek bir medeniyet dünya üzerinde bir daha gerçekleşmemiştir. Bu basit

insanlar, gerçek fakat ilkel bir dine sahip oldular; ancak bu din, kötüleşen soyları tarafından ilerleyen süreçte kaybedilmiştir.

63:6.9 (717.1) Her ne kadar Andon ve Fonta Düşünce Düzenleyicileri'ni birçok soyları gibi almış olsalar da, Onagar'ın zamanına kadar Düzenleyiciler ve koruyucu yüksek melekler geniş sayılarda Urantia'ya gelmemiştir. Bu zaman zarfı gerçekten ilkel insanın altın çağıydı.

7. Andon ve Fonta'nın Kurtuluşu

63:7.1 (717.2) İnsan ırkının muhteşem kurucuları olan Andon ve Fonta, Gezegensel Prens'in varışı üzerine Urantia'nın yazgı döneminin kayıt altına alınması sürecinde tanınmışlardır; ve bu zaman aralığında onlar, Jerusem üzerinde vatandaşlık düzeyi ile malikâne dünyasının düzeni içerisinde yeniden dirilmişlerdir. Her ne kadar onların Urantia'ya olan dönüşlerine hiçbir zaman izin verilmemiş olsa da, kurdukları ırkın tarihinden haberdar haldedirler. Onlar, Caligastia ihanetinden derin bir biçimde üzüntüyü Âdemsal başarısızlık nedeniyle kederlenen bir biçimde hissettiler; ancak kendi dünyalarını Mikâil'in nihai bahşedilişinin ana mekânı olarak tercih ettiğinin duyurusunu aldıklarında fazlasıyla mutlu oldular.

63:7.2 (717.3) Jerusem üzerinde Andon ve Fonta, Sontad'ı içine alan bir biçimde birkaç çocukları ile birlikte, Düşünce Düzenleyicileri ile bütünleştiler; ancak onların birincil soylarının bile büyük bir çoğunluğu yalnızca Ruhaniyet ile bütünleşmeyi elde etmişlerdir.

63:7.3 (717.4) Jerusem'e varışlarından kısa bir süre sonra Andon ve Fonta, Sistem Egemeni'nden; Urantia'dan cennetsel âlemlere

gelen kutsal yolcuları karşılayan morontia kişilikleri olarak hizmet etmek için ilk malikâne dünyasına geri dönüş izni almışlardır. Ve onlar, bu göreve süresiz olarak atanmışlardır. Onlar, Urantia'ya bu açığa çıkarışlar ile ilişkili olarak selam göndermeyi amaçladılar; ancak bu rica, bilge bir biçimde reddedilmiştir.

63:7.4 (717.5) Ve böylece bu anlatım; tüm insanlığın benzersiz ebeveynlerine ait evrimin, yaşam mücadelelerin, ölümün ve ebedi kurtuluşunun hikâyesi olarak Urantia'nın tüm tarihi içinde en kahramansal ve en heyecan verici bölümün bir öyküsüdür.

63:7.5 (717.6) [Urantia üzerinde ikamet eden bir Yaşam Taşıyıcısı tarafından sunulmuştur.]

64. Makale

Evrimsel Renkli Irklar

64:0.1 (718.1) BU anlatım; yaklaşık bir milyon yıl önce, Andon ve Fonta'nın yaşadığı süre zarfından başlayarak Gezegensel Prens boyunca buz devrinin sonuna kadar geçen süreç içerisinde Urantia'nın evrimsel ırklarının hikâyesidir.

64:0.2 (718.2) İnsan ırkı neredeyse bir milyon yıl yaşındadır; onun öyküsünün ilk yarısı yaklaşık olarak Urantia'nın Gezegensel Prens-öncesi dönemine karşılık gelmektedir. Bu hikâyesinin daha sonraki yarısı; Gezegensel Prens'in varış zamanında ve altı renkli ırkın ortaya çıkış sürecinde başlamakta olup, yaklaşık olarak Eski Taş Devri olarak adlandırılan döneme karşılık gelmektedir.

1. Andonsal Yerliler

64:1.1 (718.3) İlkel insan dünya üzerinde evrimsel ortaya çıkışını bir milyon yıldan biraz daha süre önce gerçekleştirmiştir; ve o, çeşit bir deneyime sahip olmuştur. O, aşağı düzey maymun kabileleri ile karışma tehlikesinden kurtulmayı içgüdüsel bir biçimde amaçlamıştır. Ancak o, deniz seviyesinden 30.000 fit yukarıda olan kurak Tibet kara yükseltileri nedeniyle doğruya doğru göç edememiştir; buna ek olarak o, bahse konu zaman zarfında Hint Okyanusu'na doğu yönünde açılan genişlemiş Akdeniz nedeniyle ne güneye ne de batıya hareket edebilmiştir; ve o kuzeye doğru ilerlerken, ilerleyen buz tabakaları ile karşılaşmıştır. Ancak göçlerin sürekliliği buz tarafından kesildiğinde ve ayrılan kabileler artan bir biçimde düşmanlık hale geldiğinde bile, daha ussal topluluklar aşağı düzeyde ussa ait olan ağaç sakini kılıcı kuzenleri arasında yaşamak için güneye doğru hareket etme fikrini hiçbir zaman akıllarından geçirmemişlerdir.

64:1.2 (718.4) İnsanın ilk dini duygularından birçoğu; sağında dağların, solunda denizin ve önlerinde buzun var olduğu bir biçimde bu coğrafi konumunun kapalı çevresi içinde savunmasız hissetmelerinden türemiştir. Ancak bu ilerleyici Andonsal unsurlar, güneyde bulunan alt düzey ağaç sakini akrabalarına dönmezlerdi.

64:1.3 (718.5) Bu Andonsal unsurlar, insan-olmayan akrabalarının alışkanlıklarına kıyasla ormanlardan uzak durdular. Ormanlarda insan her zaman kötüye gitmiştir; insan evrimi yalnızca etrafı açık ve yüksek enlemlerde gelişme göstermiştir. Açık kara yerleşkelerinin soğuğu ve açlığı; faaliyeti, icadı ve becerikli kaynak yaratımını beraberinde getirmiştir. Bu Andonsal kabileler, bahse konu çetin kuzey iklimlerinin

zorlukları ve mahrumiyetleri ortasında mevcut insan ırkının önderleri olarak gelişirken; onların geri kalmış kuzenleri, öncül ortak köken yerleşkelerine ait güney sıcak iklim ormanlarında bolluk içerisinde yaşamaktaydılar.

64:1.4 (718.6) Bu gelişmeler, yeryüzü bilimcilerinin tanımlamasıyla ilk olan, üçüncü buzul hareketi zamanında gerçekleşmiştir. İlk iki buzul hareketi, kuzey Avrupa’da geniş bir ölçekte meydana gelmemiştir.

64:1.5 (718.7) Buz devri döneminde İngiltere, Fransa ile kara ile bağlıydı; bunun yanı sıra daha sonra Afrika, Avrupa’ya Sicilya kara köprüsü ile bağlanmıştı. Andonsal göçlerin zamanında, İngiltere’nin kuzeyinden Avrupa ve Asya boyunca doğuda Cava Adası’na kadar devamlı bir kara yolu bulunmaktaydı; ancak Avustralya, kendisine ait özel hayvan türlerinin gelişimine daha ileri bir biçimde katkıda bulunan bir nitelikte tekrar tecrit edilmiş bir hale gelmişti.

64:1.6 (719.1) 950.000 yıl önce Andon ve Fonta’nın soyları, doğu ve batı yönünde çok uzaklara göç etmişlerdir. Batı yönünde onlar, Avrupa üzerinden Fransa ve İngiltere’ye geçmişlerdir. Daha sonraki zamanlarda ise onlar, — Cava insanları olarak dünya üzerinde tanımlanmış biçimiyle — kemiklerinin böylece bulunduğu yer olan Cava Adası’na kadar doğu istikametinde ilerlemişler, ve bunun sonrasında ise Tazmanya’ya hareket etmişlerdir.

64:1.7 (719.2) Batıya giden topluluklar; geri kalmış hayvan kuzenleri ile oldukça kısıtlanmamış bir biçimde çiftleşmiş olan doğuya gidenlere kıyasla, karşılıklı atasal kökenin gelişmemiş ırk kollarıyla olumsuz bir biçimde daha az karışmış hale

gelmişlerdir. Bu gelişmemekte olan bireyler, güneye doğru geçmiş ve burada aşağı düzey kabileler ile çiftleşmişlerdir. Daha sonra onların melez soylarının artan sayıdaki üyeleri, hızla nüfusu artan Andonsal insanlar ile çiftleşmek için kuzeye geri dönmüşlerdir; ve bu türden talihsiz birliktelikler, üstün ırk kolunu kuşkuya yer bırakmayan bir biçimde kötüleştirmiştir. Gün geçtikçe daha az sayıdaki ilkel yerleşkeler Nefes Verici'ye olan ibadetlerini yerine getirmişlerdir. Bu öncül doğuş medeniyeti yok olmakla karşı karşıya gelmiştir.

64:1.8 (719.3) Ve böylelikle bu durum gerçekliğini Urantia üzerinde en başından beri sürdürmüştür. Büyük gelecek vadeden medeniyetler; gittikçe gerileme göstermiş, ve üstün olan unsurlarının aşağı düzey varlıklarla kısıtlanmamış bir biçimde çiftleşmesine izin verme düşüncesizliği nedeniyle nihai olarak yok olmuşlardır.

2. Foxhall Toplulukları

64:2.1 (719.4) 900.000 yıl önce Andon ve Fonta'nın sanatı ve Onagar'ın kültürü, dünya üzerinden yok olmaya yüz tutmuştu; kültür, din ve hatta çakmaktaşı el işleri en düşük seviyesinde bulunmaktaydı.

64:2.2 (719.5) Bu zaman zarfı, alt düzey melez topluluklarının geniş sayıdaki üyelerinin güney Fransa'dan İngiltere'ye gelmiş oldukları dönemdir. Bu kabileler, oldukça geniş bir biçimde maymunsoy orman yaratılmışlarına karışmışlardı ki, neredeyse insansı bir nitelikte bile bulunmamaktaydı. Onlar hiçbir dine sahip değillerdi; ancak onlar, ilkel çakmaktaşı işçileri olup, ateş yakmak için yeterli usa sahiplerdi.

64:2.3 (719.6) Avrupa’da onları, soyları yakın bir süre içinde kuzey buzullarından Alpler’e ve güneyde Akdeniz’e uzanan bir biçimde tüm kıtaya yayılmış olarak bir bakıma daha üstün ve çeşitli insan toplulukları takip etmiştir. Bu kabileler, tarafınızdan *Heidelberg ırkı* olarak adlandırılmaktadır.

64:2.4 (719.7) Kültürel gerilemenin bu uzun süreci boyunca İngiltere’nin Foxhall topluluğu ve kuzeybatı Hindistan’ın Badonan kabileleri, Andon’un bazı geleneklerini ve Onagar kültürünün belirli kalıntılarını sürdürmeye devam etmişlerdir.

64:2.5 (719.8) Foxhall insanları; batının en uç kısmında bulunmakta olup, Andonsal kültürün büyük bir kısmını elinde bulundurmaya başarmıştır; onlar aynı zamanda, Eskimolar’ın tarihi ataları olan soylarına geçirdikleri, çakmaktaşı işçilik bilgisini korumuşlardır.

64:2.6 (719.9) Her ne kadar Foxhall insanların kalıntıları, İngiltere’de en son keşfedilecek unsurlar olsa da, bu Andonsal unsurlar gerçek anlamıyla bahse konu bölgeler içinde yaşamış ilk insan varlıklarıydı. Bu zaman zarfında kara köprüsünün hala Fransa’yı İngiltere’ye bağlamaktaydı; ve Andon soylarının öncül yerleşkelerinin birçoğu bahse konu sürecin öncül zamanlarındaki ırmak ve deniz kıyısı boyunca konumlandığı için, onların kalıntıları bu aşamada, İngiltere Kanalı ve Kuzey Denizi’nin sularının altında bulunmaktadır; ancak onların soylarının üç veya dört kolunun kalıntısı hala İngiliz sahilinde suyun üstünde barınmaktadır.

64:2.7 (720.1) Foxhall insanların daha ussal ve ruhsal olan üyelerinin birçoğu; ırksal üstünlüklerini muhafaza etmiş olup, kendilerine ait ilkel dini gelenekleri sürdürmüşlerdir. Ve bu

insanlar, ilerleyen nesil kolları ile daha sonra karışmış olarak; geç bir buz istilasından sonra İngiltere'den batı yönünde ilerlemişler, ve çağdaş Eskimolar olarak varlıklarını sürdürmüşlerdir.

3. Badonan Kabileleri

64:3.1 (720.2) Batıdaki Foxhall insanların yanı sıra, doğuda bir diğer kültür kurtuluş merkezi varlığını sürdürmekteydi. Bu topluluk, Andon'un büyük-büyük-büyük torunu olan, Badonan kabileleri arasındaki kuzeybatı Hint yükseltilerinin eteklerinde konumlanmıştı. Bu insanlar, Andon'un kurban âdetine hiçbir zaman sahip olmamış tek soyuydu.

64:3.2 (720.3) Bu Badonan yükselti unsurları; ormanlar ile çevrili, ırmaklarla kesilmiş ve av hayvanlarının bol olduğu geniş bir yaylayı ellerinde bulundurmaktaydı. Tibet'te bulunan kuzenlerinin bazıları gibi onlar; ilkel taş barakalarında, yamaç mağaralarında ve yarı-yeraltı geçitlerinde yaşamışlardır.

64:3.3 (720.4) Kuzeyin kabileleri buzdan giderek daha fazla korkmaya başlayınca, kökenlerinin çıkış yerleşkeleri yakınında yaşayan varlıklar sudan oldukça korkar bir hale geldiler. Onlar, Mezopotamya yarımadasının kademeli bir biçimde okyanusa batmakta olduğunu gözlemlediler; ve her ne kadar suyun yüzeyine bir kaç defa çıkmış olsa da, bu ilkel ırkların gelenekleri denizin tehlikeleri ve dönemsel batışlar etrafında yoğunlaşmıştır. Ve bu korku, nehir taşması deneyimleri ile birlikte, yaşamak için onların neden yüksek yerleşkeleri güvenli bir bölge olarak tercih ettiklerini açıklamaktadır.

64:3.4 (720.5) Badonan insanların doğusu olarak kuzey Hindistan'ın Siwalik Tepeleri'nde, dünya üzerinde herhangi bir yerde bulunabilecek insan ile çeşitli insan-öncesi topluluklar arasındaki geçiş türlerine en yakın fosiller bulunabilir.

64:3.5 (720.6) 850.000 yıl önce üstün Badonan kabileleri, aşağı düzey ve hayvansal komşularına karşı yöneltmiş olan bir ölüm kalım savaşı başlatmışlardır. Yüz yıldan daha az bir süre içinde bu bölgelerin kıyı hayvan topluluklarının çoğu ya yok edilmiş veya güney ormanlara doğru göçe zorlanmıştır. Aşağı düzey varlıkların yok edilişi için girişilen bu mücadele, bahse konu çağın tepe kabilelerine küçük çaplı bir gelişim getirmiştir. Ve bu gelişen Badonansal nesil koluna ait melez soylar, *Neanderthal ırkı* olarak yeni bir biçimde ortaya çıkan insanlar biçiminde kendilerini göstermiştir.

4. Neanderthal Irkları

64:4.1 (720.7) Neanderthal unsurlar; mükemmel savaşçılar olup, oldukça fazla bir biçimde seyahat etmişlerdir. Onlar kademeli bir biçimde, kuzeybatı Hindistan'daki yükselti merkezlerinden; batıda Fransa'ya, doğrudan Çin'e ve hatta güneyde kuzey Afrika'ya kadar bile yayılmışlardır. Onlar, evrimsel renk ırklarının göç zamanına kadar yaklaşık yarım milyon yıl boyunca dünya üzerinde üstünlük kurmuşlardır.

64:4.2 (720.8) 800.000 yıl önce av hayvanları bol bir miktarda bulunmaktaydı; filler ve hipopotamlara ek olarak ceylanın birçok türü, Avrupa'yı dolaşmıştır. Büyükbaş hayvanlar fazlasıyla mevcuttu; atlar ve kutlar her yerdeydi. Neanderthal unsurları, muhteşem avcılardı; Fransa'da ikamet eden

kabileler, en başarılı avcılara eşlerini seçme geleneğini uygulayan ilk topluluktur.

64:4.3 (721.1) Rengeyiği bu Neanderthal insanlar için; onlara yiyecek, giyecek ve — boynuzları ve kemiklerini onların çeşitli amaçlarda kullandıkları şekliyle --- el aletleri sağlayarak oldukça yararlı hayvanlardı. Onlar çok az bir kültüre sahiptiler; ancak onlar, Andon'un zamanındaki düzeylere neredeyse tamamen ulaşıncaya kadar çakmaktaşı elişini oldukça köklü bir biçimde geliştirdiler. Geniş çakmaktaşılarının tahta kulplara bağlanması tekrar tercih edilen bir yöntem haline gelip, baltalar ve sopalar olarak işlev gördü.

64:4.4 (721.2) 750.000 yıl önce dördüncü buzul tabakası güneye doğru hareketine devam etmekteydi. Geliştirilen yöntemleri ile Neanderthal unsurları; kuzey nehirlerini kaplayan buz tabakaları üzerinde delikler açıp, böylelikle bu deliklere gelen balıkları yakalamaya yetkindiler. Bu kabileler her zaman, bahse konu zaman zarfında Avrupa'daki en büyük istilasını gerçekleştirmekte olan, ilerleyen buzul tabakasından önce çekilmişlerdir.

64:4.5 (721.3) Bu dönemde Sibiry'a buzulu; kökenlerinin geldiği yer olan karalara geri döndüren bir biçimde ilkel insanları güneye doğru sürükleyerek, kendisinin güneydeki en kapsamlı ilerleyişini gerçekleştirmekteydi. Ancak insan varlıkları bu zaman zarfında oldukça farklılaşmışlardı ki, gelişmemekte olan maymunsal akrabalarıyla daha fazla karışmalarının tehlikesi büyük ölçüde azalmıştır.

64:4.6 (721.4) 700.000 yıl önce dördüncü buzul istilasını, Avrupa'nın tümünün en büyüğü olarak, gerileme dönemindeydi; insanlar

ve hayvanlara kuzeye geri dönmekteydiler. İklim, serin ve nemliydi; ve ilkel insanlar tekrar Avrupa ve Afrika içerisinde gelişme gösterdi. Kademeli olarak ormanlar, oldukça yakın bir zamanda buzul ile kaplı olan kara parçası üzerinden kuzeye doğru yayıldı.

64:4.7 (721.5) Memeli yaşamı, büyük buzuldan çok az etkilenmiştir. Bu hayvanlar, buz ve Alpler arasında kalan dar kaya kemeri içinde varlıklarını sürdürmüşlerdir; ve buzulun geri çekilişi ile birlikte, tekrar Avrupa'nın tümüne hızlı bir biçimde yayılmışlardır. Afrika'dan Sicilya kara köprüsüyle Avrupa'ya; uzun dişli filler, geniş burunlu gergedanlar, sırtlanlar, ve Afrika aslanları gelmiştir. Ve bu yeni hayvanlar neredeyse bütünüyle, kılıç dişli kaplanlar ve hipopotamları yok etmiştir.

64:4.8 (721.6) 650.000 yıl öncesi, ılık iklimin devamlılığına şahit olmuştur. Buzullar arası dönemin ortasında Alpler o kadar ılık hale gelmiştir ki, neredeyse tüm buz ve kar tepelerinden arınmışlardır.

64:4.9 (721.7) 600.000 yıl önce buz, bahse konu zaman zarfının en kuzey noktasına gerilemiştir; ve birkaç bin yıllık bir duraklama döneminden sonra, beşinci genişlemesi döneminde tekrar güneye doğru hareket etmiştir. Ancak burada, elli bin yıllık dönem boyunca iklimde çok az bir değişiklik meydana gelmiştir. Avrupa'nın insanları ve hayvanları çok az bir değişikliğe uğramıştır. Önceki dönemin düşük yoğunluklu kuraklığı azalmış, ve alp buzulları ırmak vadilerine kadar inmiştir.

64:4.10 (721.8) 550.000 yıl önce genişleyen buzul, tekrar insanlar ve hayvanları güneye doğru itmiştir. Ancak bu zaman zarfında,

kuzeydoğu yönünde Asya'ya uzanan bir biçimde bulunan ve buz tabakası ile bu zamanın büyük ölçekte genişlemiş Akdeniz'in uzantısı Kara Deniz arasında yer alan geniş bir kara kemeri içinde büyük bir alan açığa çıkmıştır.

64:4.11 (721.9) Dördüncü ve beşinci buzul hareketlerinin bu zamanı, Neanderthal ırklarının ilkel kültürünün daha ileri bir biçimde yayılışını gözlemlemiştir. Ancak orada o kadar küçük çaplı bir ilerleyiş gerçekleşmekteydi ki, Urantia üzerinde ussal yaşamın değişikliğe uğramış yeni ve dönüşümü gerçekleştirilmiş bir türünü üretme çabasının neredeyse başarısız olacağı gerçek bir anlamda açığa çıkmıştır. Neredeyse çeyrek milyon yıl boyunca bu ilkel insanlar, avcılıkla ve savaşlarla belirli yönlerdeki küçük çaplı gelişmelerle bir ilerleyip bir gerilemekteydi; ancak bütüncül olarak onlar, üstün Andonsal soylarına kıyasla sürekli bir biçimde gerileme göstermekteydiler.

64:4.12 (721.10) Ruhsal olarak bu karanlık çağlar boyunca hurafelere inanan insan türüne ait kültür en düşük düzeyine inmiştir. Neanderthal unsurları gerçekten, hurafelere olan utanç verici bir inancın ötesinde hiçbir dine sahip değillerdi. Onlar, özellikle pus ve sis olmak üzere, ölümden korkar gibi bulutlardan korkmaktaydı. Doğal güçlere karşı duyulan korkuya ait olan ilkel bir din kademeli olarak gelişirken, hayvanlara olan tapınma, av hayvanlarının bol oluşuyla birlikte bu insanların daha az yiyecek kaygısı duymalarını sağlayan bir biçimde, el aletlerindeki gelişmeyle birlikte azalmıştır; avcılıkla beraber gelen cinsel yaşam ödülleri, bu meziyetin gelişmesine büyük oranda katkı sağlayan eğilime sahip olmuştur. Korkunun bu yeni dini; bu doğal hava olaylarının arkasında görülmeyen güçleri yatıştırma girişimlerine yol açıp,

daha sonra bu görülmez ve bilinmez fiziksel kuvvetleri tatmin etmek için insanların kurban verilmesiyle sonuçlanmıştır. Ve insanların kurban edilmesinin bu korkunç âdeti, yirminci yüz yıla kadar bile Urantia insanların daha geri insan toplulukları tarafından sürdürülmüştür.

64:4.13 (722.1) Bu öncül Neanderthal unsurları, neredeyse hiçbir biçimde güneşe ibadet edenler olarak tanımlanamazlar. Onlar bunun yerine karanlık korkusu içinde yaşamışlardır; onlar, karanlığın çöküşünden ölümcül bir korku duymuşlardır. Ay biraz ışıldar ışıldamaz, onlar bu korkularıyla başa çıkmaya başlamışlardır; ancak ayın karanlığında onlar paniğe kapılıp, ayın tekrar parıldaması için onu teşvik etmek amacıyla erkek ve kadınların en iyi türlerini ona kurban etmeye başlamışlardır. Öncül bir biçimde öğrendiklerine göre güneş düzenli bir biçimde geri dönerdi; ancak onlar, ayın geri dönüşünün yalnızca kurban verdikleri kabile akranları nedeniyle gerçekleştiğinin fikrine kapıldılar. Irk ilerledikçe, kendisi için kurban verilen güç ve kurbanlığın amacı ilerleyen bir biçimde değişiklik gösterdi; ancak dinsel törenin bir parçası olarak insanın kurban edilmesi uzun bir süre devam etmiştir.

5. Renkli Irklar'ın Kökeni

64:5.1 (722.2) 500.000 yıl önce Hindistan'ın kuzeybatı düzlüklerine ait Badonan kabileleri, bir diğer ırk mücadelesine karıştı. Yüz yıldan fazla bir süre boyunca bu acımasız savaş dinmedi; ve bu uzun süren kavga sona erdiğinde, yalnızca yaklaşık yüz kadar aile hayatta kalmıştı. Ancak hayatta kalan bu insanlar, Andon ve Fonta'nın bu zaman zarfında yaşamış olan soylarının tümü içinde en ussal ve en arzu edilen bireylerdi.

64:5.2 (722.3) Ve bu aşamada bahse konu dağ Badonan unsurları arasında yeni ve garip bir gelişme baş gösterdi. Bu zaman zarfında yerleşik dağ bölgesinin kuzeydoğu kesiminde bir erkek ve kadın *ansızın*, olağanüstü derecede ussa sahip bir aileyi dünyaya getirdi. Bu topluluk, Urantia'nın sahip olduğu altı renkli ırkın ataları biçimindeki, *Sangik ailesiydi*.

64:5.3 (722.4) On dokuz üyeden oluşan Sangik çocukları, sadece akranlarından daha akıllı değillerdi; aynı zamanlar onların derileri, güneş altında çeşitli renklere bürünen benzersiz bir eğilim sergilemişti. Bu on dokuz çocuğun beşi kırmızı, ikisi turuncu, dördü sarı, ikisi yeşil, dördü mavi ve geride kalan ikisi ise çivit rengindeydi. Bu renkler; çocuklar büyüdükçe daha belirgin hale gelmiş olup, gençler kabile akranları ile çiftleştiklerinde çocuklarının tümü Sangik ebeveynlerinin deri rengine sahip olan eğilim göstermiştir.

64:5.4 (722.5) Urantia'nın altı Sangik ırkını ayrı bir biçimde irdelerken biz; ben bu aşamada, Gezegenel Prens'in yaklaşık olarak bu süreç zarfındaki varışına dikkat çektikten sonra dizinsel tarih anlatımını yarıda kesmekteyim.

6. Urantia'nın Altı Sangik Irkı

64:6.1 (722.6) Olağan bir evrimsel gezegen üzerinde altı evrimsel renkli ırk teker teker ortaya çıkmaktadır; kırmızı insan ilk olarak evrimleşir, ve çağlar boyunca o, kendisini takip eden renkli ırkların ortaya çıkışına kadar dünyayı dolaşır. Urantia üzerinde altı ırkın tümünün eş zamanlı olarak *ve tek bir aile içinde* ortaya çıkışı oldukça sıra dışıydı.

64:6.2 (723.1) Daha önceki Andonsal unsurların Urantia üzerindeki ortaya çıkışı da Satania içinde yeni gözlenen bir olguydu. Yerel sistem içindeki başka hiçbir dünya üzerinde irade sahibi yaratılmışlarının bu türden bir ırkı, evrimsel renk ırklarından önce evrimleşmemiştir.

64:6.3 (723.2) 1. *Kırmızı insan*. Bu insanlar, birçok açıdan Andon ve Fonta'dan üstün bir biçimde insan ırkının dikkate değer türleriydiler. Onlar; en ussal topluluklardan biri olup, bir kabile medeniyeti ve hükümetini geliştiren Sangik çocuklarının ilki oldular. Onlar her zaman tek eşlilerdi; melez soyları ile nadiren çok eşliliği tercih etmişlerdir.

64:6.4 (723.3) Daha sonraki zamanlarda onlar, Asya'da bulunan sarı ırk kardeşleri ile ciddi ve uzun yıllar süren kargaşalar yaşamışlardır. Onlar, yay ve okun öncül icadını bu mücadelelerde kullanmışlardır; ancak ne yazık ki onlar, kendi aralarında savaş eğiliminin büyük bir kısmını atalarından almışlardır; ve bu mücadelelerden böylece zayıf düşmeleri nedeniyle sarı ırkın onları Asya kıtasından uzaklaştırması mümkün hale gelmiştir.

64:6.5 (723.4) Yaklaşık olarak seksen beş yıl önce kırmızı ırkın görece saf nitelikte bulunan kalıntıları topluca bir biçimde Kuzey Amerika'ya dağıldı; Berin kara köprüsünün batısından kısa bir süre sonra onlar böylece tecrit edilmiş bir hale geldiler. Ancak Sibirya, Çin, merkezi Asya, Hindistan ve Avrupa boyunca onlar, diğer ırklar ile karışan ırk kollarının çoğunu geride bırakılmışlardır.

64:6.6 (723.5) Kırmızı insan Amerika'ya hareket ettiği zaman, öncül kökenine ait öğretiler ve geleneklerin çoğunu beraberinde

getirdi. Onun doğrudan ataları, Gezegensel Prens'in dünya yönetim merkezine ait daha sonraki etkinlikleriyle haberdar bir halde bulunmaktalardı. Ancak Amerika kıtalarına ulaşmalarından kısa bir süre sonra kırmızı insanlar, bu öğretilerin içeriğini kaybetmeye başladılar; ve ussal ve ruhsal kültür bakımından orada büyük bir düşüş meydana gelmişti. Yakın bir zaman içerisinde bu insanlar, kendi aralarında gerçekleşen o kadar şiddetli bir savaşa tekrar düşmüşlerdi ki; bu kabile savaşlarının, göreceli olarak saf nitelikteki kırmızı ırkın bahse konu son unsurlarının hızlı yok oluşlarıyla sonuçlanacağı belirginleşti.

64:6.7 (723.6) Bu büyük gerileme nedeniyle kırmızı insanlar, altmış beş yıl önce Onamonalonton önderleri ve ruhsal kurtarıcıları olarak ortaya çıkana kadar, kaderlerine terk edilmiş bir görünüme sahip oldular. O; Amerikalı kırmızı insanlara geçici barışı getirmiş olup, onların önceden sahip olduğu "Büyük Ruhaniyet" ibadetini canlandırmıştır. Onamonalonton; doksan altı yıl yaşamış olup, yönetim merkezini California'nın büyük kıvrılağaçları arasında idare etmiştir. Onun daha sonraki soylarının çoğu, Kara Ayak Kızılderilileri olarak bu güne kadar gelmiştir.

64:6.8 (723.7) Zaman geçtikçe Onamonalonton'un öğretileri belirsiz gelenekler haline dönüşmeye başladı. Öldürücü savaşlar devam etti, ve bu büyük öğretmen zamanından sonra başka herhangi bir önder onların arasında evrensel bir barışı hiçbir zaman sağlayamadı. Daha fazla us sahibi olan ırk kolları artan bir biçimde bu kabilesel mücadelelerde ortadan kaybolmuştur; eğer böyle olmasaydı büyük bir medeniyet, bu yetkin ve us

sahibi olan kıızıl insanlar tarafından Kuzey Amerika kıtası üzerinde kurulabilirdi.

64:6.9 (723.8) Çin'den Amerika'ya geçtikten sonra kuzey kırmızı insanı; beyaz insan tarafından daha sonra keşfedilene kadar, (Eskimolar dışında) diğer dünya etkilerinin hiçbirisiyle tekrar iletişim haline geçmemiştir. Kırmızı insanın daha sonraki Âdemsal ırk kolunun karışımı ile gelişme olanağını neredeyse tamamen kaçırmış olması kendi ırkları adına en talihsiz durumdu. Böyle olduğu için kırmızı insan; beyaz insanı yönetememiş, ve gönüllü bir biçimde ona hizmet etmemiştir. Böyle bir durumda eğer iki ırk birbirine karışmıyorsa, biri veya diğeri yok olmakla yüzleşmektedir.

64:6.10 (723.9) 2. *Turuncu insan*. Bu ırkın olağanüstü niteliği, ne olursa olsun yapılandırma arzusu olarak — yalnızca kabilelerinin ne kadar yüksek yığını elde edecekleri görmek için bile kayaların geniş yığınlarını üst üste dizen bir biçimde — inşa etmenin özel bir dürtüsüne sahip olmalarıydı. Her ne kadar onlar ilerleyici bir topluluk olmasa da, Prens'in okullarından ve onun eğitim için gönderdiği temsilcilerden fazlasıyla yararlanmışlardır.

64:6.11 (724.1) Kıızıl ırk, Akdeniz batıya doğru çekilirken güney yönündeki Afrika'ya kadar sahil şeridini izleyen ilk topluluktur. Ancak onlar hiçbir zaman Afrika içinde elverişli bir yerleşkeyi ellerinde bulunduramamış olup, daha sonra buraya ulaşan yeşil ırk tarafından yok edilmişlerdir.

64:6.12 (724.2) Sonları yaklaştığında bu insanlar, kültürel ve ruhsal temellerinin çoğunu kaybetmişlerdir. Ancak orada, bu talihsiz ırkın üstün aklı olarak, Porshunta'nın bilge önderliğinin

sonucunda daha yüksek yaşamın yeniden canlanması gerçekleşmiştir; Porshunta, yaklaşık olarak üç yüz bin yıl önce Armageddon'da ki yönetim merkezinde onlara hizmet etmiştir.

64:6.13 (724.3) Turuncu ve yeşil ırklar arasında yaşanan en son büyük çaplı mücadele, Mısır'da aşağı Nil vadi bölgesinde meydana geldi. Bu uzun yıllar baskın niteliğini koruyan savaş, yaklaşık olarak yüz yıl sürdü; ve bu savaş sona erirken, turuncu ırkın çok az üyesi hayatta kalabildi. Bu insanların geride kalan parçalanmış unsurları, yeşil ırk ve daha sonra gelen çivit renkli ırkın üyelerine karışmışlardır. Ancak bir ırk olarak turuncu insan, yaklaşık olarak yüz bin yıl önce ortadan bütünüyle kaybolmuştur.

64:6.14 (724.4) 3. *Sarı insan*. İlkel sarı kabileler, yerleşik toplulukları meydana getirerek sürek avcılığını bırakan ve tarıma dayalı bir ev yaşamını geliştiren ilk toplum birimleridir. Ussal olarak onlar, kırmızı insandan bir ölçüde daha aşağı bir düzeyde bulunmaktaydı; ancak toplumsal bir biçimde ve gösterilen işbirliği içerisinde onlar, köklü medeniyet bakımından Sangik insanların tümünden üstün olduklarını kanıtladılar. Çeşitli kabilelerin göreceli bir barış içerisinde yaşamayı öğrendikleri bir biçimde kardeşsel bir ruhaniyet geliştirdikleri için onlar, Asya'ya kırmızı ırkın kademeli olarak yayılışından önce onları uzaklaştırmaya yetkin bir konumda bulunmuşlardır.

64:6.15 (724.5) Onlar, dünyanın ruhsal yönetim merkezlerine ait olan etkilerden, Caligastia başkaldırışını takiben gerçekleşen büyük karanlığa kadar yaşamışlardır; ancak bu insanlar arasında yaklaşık yüz bin yıl önce Singlangton bu kabilelerin önderliğini üstlenip “Tek Doğruluk” ibadetini duyurduğu zaman zarfında muhteşem bir çağ ortaya çıkmıştır.

64:6.16 (724.6) Sarı ırka ait göreceli fazla sayıdaki unsurların hayatta kalışı, sahip oldukları kabileler arası barıştan kaynaklanmıştır. Singlangton'un zamanından çağdaş Çin'e kadar sarı ırk, Urantia'nın milletleri arasında daha fazla barışsal bir döneme sahip olmuş bir topluluk içinde sınıflanmıştır. Bu ırk, daha sonra aktarılan Âdemsal nesil kolunun küçük ama yetkin bir mirasını devralmıştır.

64:6.17 (724.7) 4. *Yeşil insan*. Yeşil ırk, ilkel insanların en yetkisiz topluluklarından biriydi; ve onlar, farklı doğrultulara yaptıkları geniş çaplı göçler nedeniyle güçsüz düşmüşlerdi. Parçalanışlarından önce bu kabileler, yaklaşık olarak üç yüz elli bin yıl önce, Fantad'ın önderliği altında kültürün geniş ölçekli bir canlanışını deneyimlemişlerdir.

64:6.18 (724.8) Yeşil ırk üç büyük topluluğa ayrılmaktadır. Kuzey kabileleri, sarı ve mavi ırklar tarafından bastırılmış, köleleştirilmiş ve onların üyelerine karışmıştır. Doğu topluluğu; bahse konu zamanların Hintli toplulukları ile çoğalmış olup, bu toplulukların kalıntıları hala onlar arasında yaşamaya devam etmektedir. Güney milleti, kendilerine neredeyse eşit seviyedeki alt düzeyde bulunan turuncu kardeşleri tarafından yok edildikleri, Afrika'ya girmişlerdir.

64:6.19 (724.9) Birçok açıdan bu iki topluluk bu mücadele içerisinde eşit bir düzeyde bulunmaktaydı; çünkü onların her biri, birçok önderlerinin sekiz ve dokuz fit yüksekliğinde boya sahip olduğu biçimde, dev özellikli ırk kollarını taşımıştı. Yeşil insanın bu dev ırk kolları, bahse konu güney veya diğer bir değişle Mısır milletiyle büyük ölçüde sınırlıydı.

64:6.20 (725.1) Mücadeleden zaferle ayrılan yeşil insanın geride kalanları ilerleyen zamanlarda, ırk dağılımının kökensel Sangik merkezinden gelişen ve buradan göç eden renkli ırkların sonuncusu olarak, çivit renkli ırk tarafından onlara karışmıştı.

64:6.21 (725.2) 5. *Mavi insan*. Mavi insan mükemmel bir topluluktur. Onlar; öncül olarak mızrağı icat etmiş olup, ilerleyen zamanlarda çağdaş medeniyetin sanat kollarının birçoğuna ait ilk örneklerini ürettiler. Mavi insan, kırmızı insanın beyin gücüyle birleşen bir biçimde sarı ırkın ruh ve duygusuna sahipti. Âdemsel soylar, daha sonra mevcudiyetlerini devam ettiren ırkların tümüne onları tercih etmiştir.

64:6.22 (725.3) İlk mavi insanlar; Prens Caligastia'nın yönetim görevlilerine ait öğretmenlerin iknalarına karşılık vermekte olup, bu başkaldıran önderlerin daha sonraki sapkın öğretileri sebebiyle büyük bir kafa karışıklığına itilmişlerdir. Diğer ilkel ırklar gibi onlar hiçbir zaman, Caligastia'nın ihanetinin yarattığı buhrandan bütüncül bir anlamda kurtulamamışlardır; buna ek olarak onlar, kendileri arasında savaşa girişme eğilimlerini hiçbir zaman bütünüyle yenememişlerdir.

64:6.23 (725.4) Caligastia'nın görevden alınmasından yaklaşık olarak beş yüz yıl sonra, ilkel bir türde geniş çaplı bir eğitim ve din canlanması meydana gelmiştir; ancak yine de bu canlanma, gerçek ve yararlı bir sonucu beraberinde getirmemiştir. Orlandof; mavi ırkın büyük bir öğretmeni haline gelmiş, “Yüce Baş İdareci” ismi altında gerçek Tanrı'ya olan ibadet için kabilelerin birçoğunu yönlendirmiştir. Bu durum; bahse konu ırkın Âdemsel ırk kolunun karışımı sonucunda oldukça geniş bir ölçekte geliştirildiği daha sonraki zaman zarfına kadar, mavi insanın deneyimlediği en büyük gelişmedir.

64:6.24 (725.5) Eski Taş Devri'nin Avrupalı araştırmacıları ve kâşifleri büyük ölçüde bu eski mavi ırkın sahip olduğu aletler, kemikler ve sanat eserleriyle ilgilenmektedir, çünkü onlar yakın zamana kadar Avrupa içinde bulunmaya devam etmiştir. Urantia'da adlandırılmış olan sözde *beyaz ırklar*, bu mavi insanların soylarıdır; bu mavi insanlar, sarı ve kırmızı ırkın ufak çaplı karışımı tarafından değişikliğe uğramış, ve daha sonra çivit ırkının geniş nüfuslarına olan büyük ölçekteki karışımlarıyla geliştirilmişlerdir.

64:6.25 (725.6) 6. *Çivit ırk*. Kırmızı insanlar, Sangik topluluklarının en gelişmişiyken; siyah insanlar en az gelişmiş olanlarıydı. Onlar, dağlık evlerinden göç eden en son topluluklardı. Onlar; kıtanın üstünlüğünü ele geçirerek Afrika'ya hareket etmiş olup, bu zaman zarfından beri — çağdan çağa köleler olarak buradan şiddet yoluyla getirildikleri dönemler dışında — burada kalmaya devam ettiler.

64:6.26 (725.7) Afrika içerisinde tecrit edilmiş bir konumda bulunan çivit toplulukları, kırmızı insanlara benzer bir biçimde, Âdemsal ırk kolunun karışımından elde edilebilecek ırk gelişiminin ya çok azını almış veya ondan hiçbir biçimde faydalanamamıştır. Afrika ile sınırlı olarak çivit ırkı, büyük bir ruhsal uyanışı deneyimledikleri dönem olan Orvonon zamanına kadar çok az bir gelişim göstermiştir. Her ne kadar onlar Orvonon tarafından bildirilen “Tanrılar'ın Tanrısı'nı” daha sonra bütünüyle unutmuş olsalar da, Bilinmeyen'e olan ibadete dair arzularını tamamiyle yitirmemişlerdir; en azından onlar, birkaç bin yıl öncesine kadar ibadetin bir türünü gerçekleştirmeye devam etmişlerdir.

64:6.27 (725.8) Geri kalmış niteliklerine rağmen bu çivit toplulukları, göksel kuvvetler önünde diğer dünyasal ırklarla tamamen aynı düzeye sahiptir.

64:6.28 (725.9) Bu dönemler, çeşitli ırklar arasında gerçekleşen yoğun mücadelelerin çağlarıydı; ancak Lucifer isyanının patlak verişiyse Gezegensel Prens'in yönetim merkezine ait düzenin ciddi bir biçimde sekteye uğradığı zamana kadar büyük çaplı herhangi bir kültürel zafer dünya ırkları tarafından elde edilmemiş olsa da, bu idarenin yönetim merkezi yakında daha aydınlanmış ve daha yakın zaman içerisinde eğitilmiş topluluklar beraberce göreceli uyum içerisinde yaşamışlardır.

64:6.29 (726.1) Zaman zaman bu farklı toplulukların tümü, kültürel ve ruhsal canlanışları deneyimlemişlerdir. Mansant, Gezegensel Prens-sonrası dönemin büyük bir öğretmeniydi. Ancak bu anlatımda yalnızca, bütün bir ırk ciddi bir biçimde etkileyen ve onun ilham kaynağı olan olağanüstü önderlere ve öğretmenlere yer verilmiştir. Zamanla daha az sayıda öğretmen farklı bölgelerde ortaya çıkmıştır; ve sonuç olarak onlar, özellikle Caligastia isyanı ile Âdem'in varışı arasındaki uzun ve karanlık çağlar boyunca, kültürel medeniyetin bütüncül çöküşünü engelleyen bu kurtarıcı etkilerin bütünlüğüne katkıda bulunmuşlardır.

64:6.30 (726.2) Uzayın dünyaları üzerinde üç veya altı ırkın evriliş tasarımı için birçok iyi ve yeterli sebep bulunmaktadır. Her ne kadar Urantia fanileri bu nedenlerinin tümünü bütünüyle takdir eden bir konumda bulunmasa da, biz şunlara dikkat çekmek istiyoruz:

64:6.31 (726.3) 1. Çeşitlilik, üstün ırk kollarının farklılaşan kurtuluşu biçiminde doğal ayıklanmanın geniş ölçekli faaliyet olanağının ortaya çıkması için hayati derecede önemlidir.

64:6.32 (726.4) 2. Daha güçlü ve iyi ırklar, bu farklı ırklar üstün kalıtsal niteliklerin taşıyıcıları olduklarında, çeşitli topluluklarının karışımından elde edilebilmektedir. Ve Urantia ırkları, bu türden öncül bir karışımından faydalanırsa; bu türden birleşik topluluklar, üstün Âdemsal nesil kolunun kusursuz bir karışımı tarafından ileriki zamanlarda etkin bir biçimde geliştirilebilirdi. Urantia üzerinde bu türden bir uygulama (üstün Âdemsal nesil kolunun renkli ırkların ortaya çıkışından önceki doğrudan karışımı) mevcut ırk koşulları altında oldukça zararlı olabilirdi.

64:6.33 (726.5) 3. Rekabet, ırkların çeşitlik göstermesiyle sağlıklı bir biçimde teşvik edilmiştir

64:6.34 (726.6) 4. Her ırk için gerçeklik taşıyan bir biçimde ırkların ve toplulukların düzeyi bakımından var olan farklılıklar, insan hoşgörüsü ve onun toplumsal fedakârlığının gelişmesinde hayati derecede önemlidir.

64:6.35 (726.7) 5. İnsan ırkının türdeşliği; ruhsal gelişimin göreceli yüksek düzeylerine evrilen bir dünyanın insanların erişimlerine kadar, arzulanan bir durum değildir.

7. Renkli Irklar'ın Dağılımı

64:7.1 (726.8) Sangik ailesine ait renkli soylar çoğalmaya başlayınca, ve onlar komşu bölgelere olan gelişimin yollarını aradıklarında; yeryüzü biliminin ölçeğine göre üçüncü olan beşinci buzul, Avrupa ve Asya üzerinden güney ilerleyişinde

oldukça mesafe kat etmişti. Bu öncül renkli ırklar, doğdukları yerleşkenin buzul çağına ait sıkıntılar ve zorluklar tarafından olağanüstü bir biçimde sınanmışlardır. Bu buzul Asya içerisinde o kadar geniş ölçekte var olmuştur ki; binlerce yıl boyunca doğu Asya'ya olan göç kesintiye uğramıştır. Ve, Arabistan'ın yükselişiyle birlikte gerçekleşen Akdeniz'in daha sonraki çekilişine kadar, Afrika'ya ulaşmak onlar için mümkün olmamıştır.

64:7.2 (726.9) Her ne kadar farklı ırklar arasında öncül bir biçimde sergilenmiş tuhaf fakat doğal nitelikteki anlaşmazlığa rağmen; bu süreç, Sangik insanların neredeyse yüz bin yıl boyunca tepeler etrafında yayılışlarının ve birbirleriyle olan büyük veya küçük ölçekteki karışımının dönemi idi.

64:7.3 (726.10) Gezegensel Prens ve Âdem dönemleri arasında Hindistan, dünya yüzeyinde en çok uluslu nüfusa sahip ana yerleşke haline gelmişti. Ancak bu karışımın; yeşil, turuncu ve çivit ırklarının çoğunu barındırmaması talihsiz bir durumu. Bu alt düzey Sangik toplulukları, güney bölgelerinde var olan yaşamı daha kolay ve elverişli bulmuş olup, birçoğu ileriki zamanlarda Afrika'ya göç etmiştir. Üstün ırklar olarak birincil Sangik toplulukları, sıcak iklim bölgelerinden uzak durmuşlardır; kızıl insan Asya'nın kuzeydoğusuna hareket ederken ve onları yakın bir biçimde sarı insanlar takip ederken, mavi ırk Avrupa'nın kuzeybatısına yönelmiştir.

64:7.4 (727.1) Kırmızı ırk ilk başta, gerileyen buzları takip ederek Hindistan'ın dağlık bölgeleri etrafından geçip kuzeydoğu Asya'nın tümüne yayılan bir biçimde, kuzeydoğu doğrultusuna göç etmeye başlamıştır. Onları, Asya'dan Kuzey Amerika'ya

doğru ilerleyen zamanlarda sürececek olan, sarı kabileler yakın bir biçimde takip etmiştir.

64:7.5 (727.2) Kırmızı ırkın göreceli olarak saf nitelikte bulunan hayatta kalmış unsurları Asya'yı terk ettiği zaman, sayıca on bir kabileden oluşmaktaydı; ve onlar, yedi binden biraz daha fazla kişiden meydana gelmiş erkek, kadın ve çocuk nüfusuna sahipti. Bu kabileler, turuncu ve mavi ırkların en geniş bir karışımı biçiminde, melez kökenin küçük toplulukları tarafından eşlik edilmekteydi. Bu üç topluluk; hiçbir zaman bütünüyle kırmızı insan ile bütünleşmemiş olup, kendilerine daha sonra sarı ve kırmızı insanların melez küçük bir topluluğunun katılacağı yer olan Meksika ve Merkezi Amerika'ya doğru güney istikametinde öncül bir biçimde hareket etmişlerdir. Bu toplulukların tümü; karşılıklı olarak evlenmiş, ve saf kızıl ırk kolundan çok daha az bir biçimde savaşçıl olan yeni ve melez bir ırkın temellerini atmışlardır. Beş bin yıl içinde bu karışan ırk; sırasıyla Meksika, Merkezi Amerika ve Güney Amerika'nın medeniyetlerini kuran bir biçimde üç topluluğa ayrılmıştır. Güney Amerika nesil kolu, Âdem soyunun çok azını almıştır.

64:7.6 (727.3) Belirli bir ölçekte öncül kırmızı ve sarı insanlar Asya'da karışmışlardır; ve bu birlikteliğin doğumları, doğu boyunca ve güney sahil şeridi uzantısınca hareket etmiştir; ve onlar nihai olarak, nüfusu hızlı bir biçimde artan sarı ırk tarafından bu denizin yakınında bulunan yarımadalara ve adalara sürüklenmiştir. Onlar, çağdaş kahverengi insanlarıdır.

64:7.7 (727.4) Sarı ırk, doğu Asya'nın merkezi bölgelerine yerleşmeye devam etmiştir. Altı renkli ırkın tümü içerisinde en büyük nüfusa sahip bir biçimde varlığını devam ettiren

topluluk bu ırk unsurlarıdır. Her ne kadar sarı insanlar; bu zaman zarfında ve onun sonrasında ırksal bir savaşa katılmışsa da, kırmızı, yeşil ve turuncu insanlar tarafından girişilen savaşlar gibi dinmek bilmeyen ve acımasız savaşlar içerisinde bulunmamışlardır. Bu üç ırk, diğer ırktan gelen düşmanları tarafından nihai bir biçimde neredeyse tamamen yok edilmelerinden önce, kendilerini adeta tamamen ortadan kaldırmışlardır.

64:7.8 (727.5) Beşinci buzul hareketi güneyde Avrupa'ya kadar genişlemediği için, bu Sangik toplulukların kuzeybatıya olan göç yolları kısmi bir biçimde açık konumda bulunmaktaydı; ve buzun gerilemesi üzerine, diğer birkaç küçük ırk topluluğu ile birlikte onlar, Andon kabilelerinin eski göç doğrultuları boyunca batıya doğru göç etmişlerdir. Onlar, kıtanın büyük bir kısmını ele geçiren bir biçimde, birbirini takip eden dalgalar halinde Avrupa'yı işgal etmiştir.

64:7.9 (727.6) Avrupa içerisinde onlar yakın bir süre sonra, öncül ve ortak atası olan Andon'dan gelen Neanderthal soyları ile karşılaşmışlardır. Avrupalı bu eski Neanderthal unsurları bu zaman zarfında, buzul tarafından güney ve doğuya sürülmüş bir halde bulunmaktaydı; ve bu yüzden onlar, hızlı bir biçimde istilacı Sangik kabile kuzenleri ile karşılaşmış ve onları kendilerine benzeştiren bir biçimde ortadan kaldırmışlardır.

64:7.10 (727.7) Başlangıçta ve genel olarak, Sangik kabileleri öncül Andonsal düzlük sakinlerinin kötüleşmiş soylarına kıyasla daha fazla ussa sahip olup, birçok açıdan onlardan çok üstündü; ve bu Sangik kabilelerinin Neanderthal topluluklarına olan karışımı, eski ırkın doğrudan gelişimini beraberinde getirmiştir. Doğudan Avrupa'ya yayılan artan sayılardaki us

sahibi kabilelerin ilerleyen dalgaları tarafından sergilendiği şekliyle Neanderthal insanlarındaki dikkate değer gelişme ile sonuçlanan bu durum, özellikle mavi insanın sahip olduğu niteliklerin baskınlığında, Sangik kanının bu karışımıdır.

64:7.11 (727.8) Bir sonraki buzullar arası dönem boyunca bu yeni Neanderthal ırkı, İngiltere’den Hindistan’a kadar genişlemiştir. Eski Fars yarımadası içinde mavi ırkın hayatta kalan bu üyeleri, daha sonra başta sarı olmak üzere belli başlı diğer ırklara karışmıştır; ve bunun sonucunda, ileriki zamanlarda bir ölçüde Âdem’in eflatun ırkı ile yükseltilecek olan, ortaya çıkmış karışım çağdaş Arap insanlarına ait yanık tenli göçebe kabileleri olarak varlıklarını sürdürmüştür.

64:7.12 (728.1) Çağdaş toplulukların Sangik kökenini saptamak için verilecek uğraşların tümü, Âdemsal kanın ilerleyen zamanlardaki karışımı tarafından gerçekleşen ırk kollarının daha sonraki gelişimini hesaba katmak zorundadır.

64:7.13 (728.2) Üstün ırklar, kuzey veya diğer bir değişle ılıman iklimleri tercih ederken; turuncu, yeşil ve çivit ırk, batı yönünde geri çekilen Akdeniz’i Hint Okyanusu’ndan ayıran yakın zamanda yükselmiş kara köprüsü üzerinden birbirlerini takip eden bir biçimde Afrika’ya yönelmiştir.

64:7.14 (728.3) Irkların doğduğu merkez yerleşkeden en son göç eden en son Sangik topluluğu, çivit insanıydı. Yeşil insan Mısır’da turuncu ırkı ortadan kaldırıp, böylece kendisini büyük ölçüde güçsüz duruma getirirken; büyük siyahî göç, Filistin boyunca sahip şeridi uzantısınca başladı. Ve daha sonra, bu fiziksel olarak güçlü çivit insanları Mısır’ı kapladığında, başlıca olarak sayılarının üstünlüğü nedeniyle yeşil insanı ortadan

kaldırmıştır. Bu çivit ırkları, turuncu ırkının geride kalan bireyleri ve yeşil insanın nesil kolunun büyük bir çoğunluğu ile karışmıştır; ve belli başlı çivit kabileleri, bu ırksal karışım sonucunda ciddi oranda gelişme göstermiştir.

64:7.15 (728.4) Ve bu durumda gözlenmektedir ki; Mısır ilk olarak turuncu, daha sonra yeşil, sonrasında çivit (siyah) ve bunun da sonrasında çivit, mavi ve değişikliğe uğramış yeşil insanların bir melez ırkı tarafından ele geçirilmiştir. Ancak Âdem'in varışından çok uzun süre önce Avrupa'nın mavi insanı ve Arabistan'ın melez ırkları, Mısır'dan çivit ırkını uzaklaştırmış ve Afrika kıtasının uzak güney ucu üzerinde onları bulundukları yerleşkeden göçe zorlamışlardır.

64:7.16 (728.5) Sangik göçleri sona ererken; yeşil ve turuncu ırklar yok olmuş, kırmızı insan Kuzey Amerika'da, sarı insan doğu Asya'da, mavi insan Avrupa'da ve çivit ırk Afrika'da ikamet etmiştir. Hindistan, alt düzey Sangik ırklarının bir karışımına ev sahipliği yaparken; kırmızı ve sarı ırkın bir karışımı olan kahverengi insan, Asya sahilinin adalarını elinde bulundurmaktaydı. Bu ırklardan farklı olarak üstün ırk potansiyeline sahip melez bir ırk, Güney Amerika'nın dağlık alanlarına yerleşmişti. Daha saf Andonsal unsurlar, Avrupa'nın aşırı kuzey uç bölgelerine ek olarak İzlanda'da, Grönland'da ve Kuzey Amerika'nın kuzeydoğusunda yaşamaktadır.

64:7.17 (728.6) En geniş buzul ilerleyişinin dönemleri boyunca Andon kabilelerinin en batıda bulunan unsurları, deniz tarafından sürüklenen bir biçimde yakına bir yerleşkeye geldiler. Onlar, İngiltere'nin günümüz adasına ait dar bir güney kuşağı üzerinde seneler boyunca yaşadılar. Altıncı ve son buzul hareketi nihai olarak gerçekleştiğinde onları denize iten

gelişme bu tekrar eden buzul hareketlerinin geleneğiydi. Onlar ilk deniz serüvencileriydiler. Onlar tekneler inşa edip, dehşetli buz istilalarından kurtulmayı ümit ettikleri yeni karalar aramaya başladılar. Ve onların bazıları İzlanda'ya ulaşmış olup, diğerleri ise Gröndland'a erişmiştir; ancak onların çok büyük bir kısmı, açık deniz üzerinde meydana gelen açlık ve susuzluk sonucunda hayatlarını kaybetmiştir.

64:7.18 (728.7) Sekiz bin yıldan biraz daha fazla zaman önce, kırmızı ırk Kuzey Amerika'nın kuzeybatısına giriş yaptıktan hemen sonra, kuzey denizlerinin donuşu ve yerel buz tabakalarının Grönland üzerindeki ilerleyişi; Urantia yerlilerinin bu Eskimo soylarını, yeni evleri olarak daha iyi bir kara yerleşkesini aramaya itmiştir. Ve onlar, bahse konu zaman zarfında Grönland'ı Kuzey Amerika'nın kuzeydoğu kara kütlelerinden ayıran dar boğazları güvenli bir biçimde geçerek başarılı olmuşlardır. Onlar, kırmızı insanın Alaska'ya varışından yaklaşık olarak iki bin yüz yıl sonra bu kıtaya ulaşmışlardır. Bunu takiben mavi insanın melez ırk kolları batıya doğru hareket etmiş, ve daha sonraki Eskimolar ile karışmışlardır; ve bu birliktelik, Eskimo kabilelere küçük çaplı yararlar sağlamıştır.

64:7.19 (728.8) Yaklaşık olarak beş bin yıl önce bir Hindistan kabilesi ve yalnız bir Eski topluluğu arasında, Hudson Körfezi'nin güneydoğu sahilleri üzerinde bir buluşma şansı açığa çıkmıştır. Bu iki kabile, birbirleriyle iletişim kurmakta zorluk çekmiştir; ancak yakın bir zaman zarfı içerisinde onlar, bu Eskimolar'ın nihai olarak sayısız kızıl insana karışması sonucuyla birlikte, karşılıklı olarak evliliklerde bulunmuşlardır. Ve bu yeni birliktelik, yaklaşık olarak bin yıllık bir süreç öncesine kadar

— beyaz ırkın Atlas Okyanus sahiline ilk kez ayak basma şansına eriştiği zamandan önce gerçekleştiği haliyle — Kuzey Amerikalı kırmızı insanın diğer bir insan kolu ile kurduğu ilk iletişimi yansıtmaktadır.

64:7.20 (729.1) Bu öncül çağların mücadeleleri; cesaret, yiğitlik ve hatta kahramanlık tarafından belirlenmiştir. Ve hepimiz, öncül atalarınızın sahip olduğu bu değerli ve çetin özelliklerinin oldukça büyük bir çoğunluğunun daha sonraki ırklar tarafından kaybedilişinden pişmanlık duymaktayız. Her ne kadar bizler; gelişen medeniyetin arınışına ait birçok niteliğin değerini takdir etsek de, öncül atalarınızın sıklıkla ihtişama ve yüceliğe yaklaşan bu muhteşem kararlılığını ve mükemmel bağlılığını özlemekteyiz.

64:7.21 (729.2) [Urantia üzerinde ikamet eden bir Yaşam Taşıyıcısı tarafından sunulmuştur.]

65. Makale

Evrin’in Yüksek Denetimi

65:0.1 (730.1) AKIL-ÖNCESİ yaşam olarak evrimsel maddi yaşamın temeli; görevlendirilen Yaşam Taşıyıcıları’nın etkin hizmetleri ile ortak bir biçimde, Üstün Fiziksel Düzenleyicileri’nin tasarımı ve Yedi Üstün Ruhaniyet’in yaşam-aktarım hizmetidir. Bu üç katmanlı yaratıcılığın eş güdümsel faaliyetinin bir sonucu olarak orada; — ilk önce dışsal çevre uyarılara karşı ve daha sonra organik bütünlüğün aklı içinde gerçekleşen etkiler biçimindeki içsel uyarılara karşı ussal tepkileri gerçekleştiren maddi işleyiş düzenleri olarak — akıl için organik bütünlük içinde faaliyet gösteren fiziksel yetkinlik gelişmiştir.

65:0.2 (730.2) Bunun sonucunda orada, yaşam üretimi ve evriminin üç farklı düzeyi bulunmaktadır:

65:0.3 (730.3) 1. Akıl-yetkinlik üretimi olarak fiziksel-enerji nüfuz alanı.

65:0.4 (730.4) 2. Ruhaniyet yetkinliğini belirleyen bir biçimde emir-yardımcı ruhaniyetlerinin akıl hizmeti.

65:0.5 (730.5) 3. Düşünce Düzenleyicisi'nin bahşedilişi ile sonuçlanan bir biçimde fani aklın ruhani kazanımı.

65:0.6 (730.6) Organik bütünlüğün çevresel tepkilerini oluşturan işleyiş düzeninin bir parçası niteliğinde kendiliğinden gerçekleşen düzeyler, fiziksel düzenleyicilerin nüfuz alanlarına girmektedir. Emir-yardımcı akıl-ruhaniyetleri; deneyimlerden öğrenmeye yetkin olan organizmaların bu tepkisel işleyiş düzenleri olarak, aklın uyumsal veya diğer bir değişle işleyişsel düzeninin bir parçası olmayan öğretilabilir türlerini etkinleştirip onları düzenler. Ruhaniyet emir-yardımcıları böylelikle akıl yetkinliklerini değiştirirken, Yaşam Düzenleyicileri ise; Tanrı'yı tanıma yetkinliği ve onun için ibadet etme gücü olarak, insan iradesinin ortaya çıkış zamanına kadar evrimsel süreçlerin çevresel nitelikleri üzerinde dikkate değer takdir yetkilerini kullanan biçimde denetimlerini uygulurlar

65:0.7 (730.7) Bu düzen; — yerleşik dünyalar üzerinde organik evrimin ilerleyişini belirleyen — Yaşam Taşıyıcılar, fiziksel düzenleyiciler ve ruhaniyet emir-yardımcılarının bütünleşmiş faaliyetidir. Ve bu nedenle — Urantia üzerinde veya herhangi bir yerleşkede — evrim her zaman bir amaç dâhilinde

gerçekleşmiş olup, hiçbir biçimde şans eseri meydana gelmemiştir.

1. Yaşam Taşıyıcı Faaliyetleri

65:1.1 (730.5) Yaşam Taşıyıcıları, yaratılmışlarının çok az sayıdaki düzeyinin sahip olduğu kişilik başkalaşımının yetkinliği ile donatılmıştır. Yerel evreninin bu Evlatları, varlığın üç farklı fazı içinde faaliyet göstermeye yetkindir. Onlar genellikle, kökenlerinin düzeyi olarak ara-faz Evlatları biçiminde görevlerini yerine getirir. Ancak bir Yaşam Taşıyıcısı mevcudiyetin bu türden bir aşaması içinde, fiziksel enerjileri ve maddi parçacıkları yaşam mevcudiyetinin birimlerine dönüştüren bir üretim varlığı biçiminde elektr0kimyasal nüfuz alanlarında hiçbir biçimde faaliyet gösteremezdi.

65:1.2 (730.6) Yaşam Taşıyıcıları, şu üç düzey içinde faaliyet göstermeye yetkin olup, bu faaliyetleri düzenli bir biçimde yerine getirirler:

65:1.3 (730.7) 1. Elektrokimyanın fiziksel düzeyi.

65:1.4 (730.8) 2. Morontiyal mevcudiyet görünümünün olağan ara-fazı.

65:1.5 (730.9) 3. Gelişmiş yarı-ruhaniyet düzeyi.

65:1.6 (731.1) Yaşam Taşıyıcıları; yaşam aktarımına katılmak için hazır hale geldiğinde, ve bu türden bir teşebbüs için yerleşkelerini seçtiklerinde, Yaşam Taşıyıcı başkalaşım heyetinin baş meleğini çağırırlar. Bu topluluk; fiziksel düzenleyiciler ve onların birlikteliklerini içine alan bir biçimde farklı kişiliklerin on düzeyinden meydana gelmekte olup,

Cebrail'in görevlendirilmesi ve Zamanın Ataları'nın izni ile bu yetkinlik içerisinde faaliyet gösteren baş meleklerin yöneticisi tarafından idare edilir. Bu varlıklar gerektiği gibi konumlandırıldıkları zaman, elektrokimyanın fiziksel düzeyleri içinde Yaşam Taşıyıcıları'nın derhal faaliyet gösterebilmesini mümkün kılan bu tür değişiklikleri sağlayabilirler.

65:1.7 (731.2) Yaşam işleyiş yöntemleri tasarlandığında ve maddi düzenlemeler gerektiği gibi yerine getirildiğinde, yaşam çoğalımı ile ilgili aşkın-maddi kuvvetler derhal etkin hale gelir, ve yaşam kendi mevcudiyetine kavuşur. Bu gelişim üzerine Yaşam Taşıyıcıları; — yarama biçiminde — yaşayan maddenin yeni işleyiş biçimlerini düzenlemeye dair tüm yetkinliklerinden mahrum kalsalar da yaşayan birimler üzerinde değişikliği sağlayacakları ve evrimleşen organizmaların gidişatını belirleyecekleri konum olan kişilik mevcudiyetinizin olağan ara-fazına, derhal geri dönüştürülürler.

65:1.8 (731.3) Belirlenmiş bir gidişat içinde organik evrimin seyrine başlamasından ve insan türünün özgür iradesi evrimleşen en yüksek organizmalar içinde ortaya çıktıktan sonra, Yaşam Taşıyıcıları ya gezegeni terk etmek zorunda veya görevlerinden ayrılış yeminlerini etmek durumundadır; bu yemin, organik evriminin gidişatını ilave bir biçimde etkilemelerine dair tüm girişimlerinden kendilerini mahrum bırakan bir taahhüttür. Ve bu türden yeminler, yeni evrimleşen irade yaratılmışlarının gelişimi için güvenilebilecek gelecekteki danışmanlar olarak gezegen üzerinde kalmayı tercih eden bu Yaşam Taşıyıcıları tarafından gönüllü bir biçimde yerine getirildiği zaman; Sistem Egemeni'nin yönetim yetkisi adına ve Cebrail'in izni ile

hareket eden Akşam Yıldızları'nın baş yöneticisinin başkanlığında on iki unsurdan oluşan bir heyet toplanır; ve bunun üzerine bu Yaşam Taşıyıcıları derhal, varlığın yarı-ruhsal düzeyi olan kişilik mevcudiyetinin üçüncü fazına dönüştürürler. Ve Urantia üzerinde ben, Andon ve Fonta zamanından beri bu üçüncü faz içerisinde faaliyet göstermekteyim.

65:1.9 (731.4) Bizler; içinde bütünüyle ruhsal hale gelebileceğimiz olası bir dördüncü düzey biçiminde, evrenin ışık ve yaşam altında istikrara kavuşturulabileceği bir zaman zarfını dört gözle beklemekteyiz; ancak bu türden arzulanan ve gelişmiş düzeye hangi işleyiş biçimleri ile ulaşabileceğimiz tarafımıza hiçbir zaman açığa çıkarılmamıştır.

2. Evrimsel Bütünlüğün Görünümü

65:2.1 (731.5) İnsanın su yosunundan dünyasal yaratım hâkimiyetine kadar yükselişi gerçek anlamıyla biyolojik mücadele ve akıl kurtuluşuna ait destansı bir serüvendir. İnsanın ilkel ataları, gerçek anlamıyla; Yaşam Taşıyıcıları'nın Urantia üzerinde üç bağımsız yaşam aktarımını konumladıkları yer olan, tarihi iç denizlerinin fazlasıyla geniş kıyı şeritlerine ait durgun sıcak-su körfezleri ve gölcükleri içinde okyanus tabanının balıkları ve çamurlarıydı.

65:2.2 (731.6) Sınırdaki bulunan hayvansal organizmalarla sonuçlanan tarihi değişiklikleri beraberinde getirmiş deniz bitki yaşamının öncül türlerinin çok azı mevcut zaman zarfında varlığını devam ettirmektedir. Süngerler; bitkiden hayvana olan *kademeli* geçişin konumsal olarak meydana geldiği varlıklar olarak, öncül ara türlerinden birinin varlığını devam ettirebilmiş

canlılarıdır. Bu öncül geçiş türleri, her ne kadar çağdaş süngerler ile özdeş olmasalar da, onlara çok benzemektedirler; onlar gerçekten, ne bitkiye ne de hayvana benzemeyen bir biçimde — sınır organizmalarıydılar; ancak onlar nihai olarak, yaşamın gerçek hayvan türlerinin gelişimine öncülük etmişlerdir.

65:2.3 (732.1) En ilkel doğanın basit bitki organizmaları olarak bakteriler, yaşamın öncül doğuş döneminden itibaren çok az değişiklik göstermiştir; onlar, parazit davranışı bakımından kısmı bir gerileme bile sergilemişlerdir. Aynı zamanda mantarların birçoğu; klorofil üretme yetkinliklerini kaybederek ve neredeyse parazitsel bir nitelik kazanan bitkiler olarak, evrim bakımından bir geri yönlü ilerleme sergilemişlerdir. Hastalığa neden olan bakterilerin büyük bir çoğunluğu ve onların uzuv bedenleri, gerçekten de gerilemiş parazitsel mantarların bu topluluğuna aittir. Ara çağlar boyunca bitki yaşamının geniş krallığının bütünü, bakterilerin aynı zamanda türemiş olduğu atalardan evrilmiştir.

65:2.4 (732.2) Hayvan yaşamının daha yüksek tek hücreli türü yakın zamanda ve *ansızın* ortaya çıkmıştır. Ve bu uzak zamanlardan tipik tek hücreli hayvan organizması olan amip varlığını çok az değişikliğe uğramış bir biçimde sürdürmüştür. Bu canlı, yaşam evrimi içinde en son ve en büyük kazanım olarak ortaya çıktığında gerçekleştirdiği gibi mevcut an içerisinde hareketine devam etmektedir. Bu ufak canlı ve onun tek hücreli kuzenleri, bakteriler bitki krallığı içinde nasıl bir konumda bulunuyorsa, hayvan yaratımı içinde o konumda ikamet etmektedir; onlar, *ileri süreçlerdeki gelişimin başarısızlığına* ek olarak yaşam

farklılaşması içinde ilk öncül evrimsel aşamaların kurtuluşunu temsil etmektedir.

65:2.5 (732.3) Öncül tek hücreli hayvan türlerinin kendilerini topluluklar halinde bir araya getirdikleri süreçten sonra yakın zaman içerisinde, ilk olarak Volvoks birimleri ve onların ardından Polipler ve denizanalarının kolları bütünlük kurdular. Bu gelişmeler sonrasında orada; denizyıldızları, kaya zambakları, denizkestaneleri, denizhiyarları, çıyanlar, böcekler, örümcekler, kabuklular ve yeryüzü solucanlarının ve sülüklerin yakından ilişkili topluluklarını sonradan takip eden — istiridye, ahtapot ve salyangoz olarak — yumuşakçalar evirilmiştir. Yüzlerce tür bu zaman zarfında ortaya çıkmış ve yok olmuştur; bu anlatımda yalnızca uzun mücadeleler sonrasında hayatta kalmış türlere yer verilmiştir. Daha sonra ortaya çıkan balık ailesi ile birlikte bu türden ilerleme göstermeyen canlı örnekleri bugün, gelişimde başarısız yaşam ağaçlarının kolları olarak öncül ve daha alt düzey hayvanların sabit türlerini temsil etmektedirler.

65:2.6 (732.4) Bu gelişim, balıklar olarak omurgalı hayvanlarının ortaya çıkışına böylelikle zemin hazırlamıştır. Balık ailesinden, kurbağa ve semender canlıları olarak iki benzersiz dönüşüm açığa çıkmıştır. Ve, insanın ortaya çıkışı ile nihai olarak sonlanan hayvan yaşamı içerisinde ilerleyici farklılaşma dizisini başlatan kurbağa canlısı olmuştur.

65:2.7 (732.5) Kurbağa, hayatta kalan insan-ırk atalarının en öncül varlıklarından bir tanesidir; ancak aynı zamanda o, bu uzak zamanlardakine oldukça benzer bir biçimde bugün mevcudiyetine sahip olarak, gelişimde başarısız olmuştur. Kurbağa, dünya yüzeyi üzerinde mevcut an içerisinde yaşayan

öncül doğum ırklarının ataları olan tek varlıktır. İnsan ırkı, kurbağa ve Eskimo arasında hayatta kalmış hiçbir ataya sahip değildir.

65:2.8 (732.6) Kurbağalar, neredeyse tamamen nesli tükenmiş bir büyük hayvan ailesi olan Sürüngenleri dünyaya getirmiştir; yok olmalarından önce bu aile, bütüncül kuş ailesi ve memelilerin sayısız düzeylerinin kökenini oluşturmuştur.

65:2.9 (732.7) Muhtemelen, insan-öncesi evrimin tamamına ait bu en büyük nitelikteki tek adım, sürüngen kuş haline geldiğinde atılmıştır. Kartallar, ördekler, güvercinler ve deve kuşları olarak bugünün kuş türlerinin tümü, devasa sürüngenlerden çok uzun bir süre önce türemiştir.

65:2.10 (732.8) Kurbağa ailesinden türemiş olan sürüngenlerin krallığı mevcut an içerisinde varlığını devam ettiren dört kol tarafından temsil edilmektedir: yılanlar ve kertenkelelere ilaveten timsahlar ve kaplumbağalar olarak onların kuzenleri biçiminde gelişmeyen iki kol; kuş ailesi olarak kısmi gelişim halindeki bir kol; ve memelilerin atalarına ek olarak insan türlerinin doğrudan nesilleri halindeki dördüncü kol mevcut bulunmaktadır. Her ne kadar nesilleri uzun süre önce yok olsa da Sürüngenler ailesi fil ve mastodon canlıları içinde özelliklerini sergilemiştir; bunun karşısında ise onların özel türleri, sıçrayan kanguruların ortaya çıkmasına zemin hazırlamıştır.

65:2.11 (733.1) Urantia üzerinde yalnızca on dört hayvan soyu ortaya çıkmıştır; balıklar bu soyların en sonuncusu olarak, kuşlar ve memelilerden beri hiçbir yeni canlı sınıfı gelişmemiştir.

65:2.12 (733.2) Et ile beslenen çevik özellikli minyon yapılı ama göreceli olarak büyük bir beyne sahip olan sürüngen dinozorundan karın-bağı memelileri *ansızın* türemiştir. Yalnızca sıkça görülen çağdaş memeli çeşitlerinin ortaya çıkmasına zemin hazırlamayan aynı zamanda balinalar ve ayıbalıkları gibi deniz türlerine ek olarak yarasa ailesi gibi uçan canlılara da türeyen bir biçimde bu memeliler, hızlı bir şekilde ve çok çeşitli biçimlerde gelişmişlerdir.

65:2.13 (733.3) İnsan böylelikle başlıca olarak, doğu-batı kuşağında bulunan kapalı tarihi denizlerdeki *batı yaşam aktarımından* türemiştir. Yaşayan organizmaların *doğu* ve *merkezi toplulukları*, hayvan mevcudiyetinin insan-öncesi düzeylerine erişim için daha elverişli bir biçimde öncül olarak ilerlemekteydi. Ancak çağlar ilerledikçe yaşam aktarımının doğu odağı; insan yetkinliklerini canlandırma gücünü sonsuza kadar ondan mahrum bırakan çekirdek plazmasının en yüksek türlerine ait tekrar eden ve geri döndürülemez kayıpları deneyimleyerek, insan-öncesi ussal düzeyin tatmin edici bir düzeyine erişmede başarısız olmuştur.

65:2.14 (733.4) Bu doğu topluluğu içinde akıl yetkinliğinin kalitesi gelişim için diğer iki topluluktan kesin bir biçimde o kadar alçak bir düzeyde bulunmaktaydı ki, Yaşam Taşıyıcıları üstlerinin rızasını alarak evrimleşen yaşamın bu alçak düzey insan-öncesi ırk kollarını ilave bir biçimde sınırlandırmak için çevre koşullarında değişiklikte bulunmuşlardı. Yaratılmışların bu alçak düzey topluluklarının ortadan kalkışının tümü dışarıdan bakıldığında şans eseri gerçekleşen bir görünüme sahipti, ancak gerçekte bu olay tamamiyle amaç dâhilinde gerçekleşmiştir.

65:2.15 (733.5) Usun evrimsel ortaya çıkışı içinde daha sonra, insan türlerinin lemur ataları diğer bölgelere kıyasla Kuzey Amerika'ya oldukça etraflı bir biçimde yayılmıştır; ve onlar bu şartlar nedeniyle, batı yaşam aktarım bölgesinden hareket ederek Bering kara köprüsü üzerinden geçip, evirilmeye devam ettikleri ve merkezi yaşam topluluğunun belirli ırk kollarının eklemelenmesinden yarar sağladıkları yer olan, güneybatı Asya sahiline göç etmeye yönlendirilmişlerdir. İnsan böylelikle, belirli batı ve merkezi yaşam ırk kollarından evrimleşmiş olup ancak yakın doğu bölgelerin merkezinde gelişmiştir.

65:2.16 (733.6) Bu anlatıldığı biçimiyle Urantia'ya aktarılan yaşam, insanın ortaya çıktığı ve kendisinin dikkate değer gezegensel sürecine başladığı çağ olan buz devrine kadar evirilmişti. Ve buz dönemi boyunca ilkel insanın bu ortaya çıkışı, bir şans eseri sonucu meydana gelmemiştir; bu oluşum bir tasarım uyarınca gerçekleşmiştir. Buzul döneminin sıkıntıları ve mevsimsel zorlukları her bakımdan, güçlü bir insan türünün devasa bir kurtuluş kazanımı ile yetişmesini desteklemek amacına göre uyarlanmıştır.

3. Evrimin Desteklenişi

65:3.1 (733.7) Bugünün insan aklına öncül evrimsel ilerleyişin tuhaf ve görünüşte anlamsız gelen garip olayların çoğunu açıklamaya çalışmak neredeyse imkânsız olacaktır. Yaşayan varlıkların bu görünüşteki tuhaf evrimlerinin tümü boyunca amacı olan bir tasarı faaliyet göstermekteydi; ancak yaşam işleyiş biçimleri bir kez işlerlik kazandıktan sonra bizlerin onlara keyfi bir biçimde müdahale etme yetkimiz bulunmamaktadır.

65:3.2 (733.8) Yaşam Taşıyıcıları, yaşam deneyiminin gelişimsel ilerleyişini destekleyecek olası her doğal kaynağı kullanabilir ve rastlantısal olayların herhangi birinden veya hepsinden faydalanabilir; ancak bizlerin, bitki veya hayvan evriminin işleyişi ve gidişatı üzerinde anlık müdahalede bulunmamıza veya keyfi bir biçimde değişikliğe gitmemize izin verilmemektedir.

65:3.3 (733.9) Urantia fanilerinin ilkel kurbağa gelişimi vasıtasıyla evirildiği ve belirli bir olayda yok olmaktan kıl payı kurtulan tek bir kurbağa içinde potansiyel olarak taşınan bu yükseliş kolu hakkında bilgilendirilmiş bir konumda bulunmaktasınız. Ancak insan türü evriminin bu dönüm noktasında bir kaza sonucu tamamiyle sonlanabilecek olma ihtimalinizin çıkarımında bulunulmamalıdır. Bu zaman zarfında bizler, insan-öncesi gelişimin farklılaşmış çeşitli doğum biçimleriyle sonuçlanabilecek olan binden fazla farklı ve birbirlerinden ayrı konumda ikamet eden yaşamın başkalaşan kollarını gözlemlemekte ve onları desteklemekteydik. Bu özel atasal kurbağa bizim üçüncü tercihimizi simgelemektedir; bundan önceki iki yaşam kolu, korunumu için tüm çabalarımıza rağmen yok olmuştur.

65:3.4 (734.1) Doğumlarından önce Andon ve Fonta'nın kaybı bile, her ne kadar insan evrimini geciktirecek olsa da, onu tamamiyle engellemiş olmayacaktı. Andon ve Fonta'nın ortaya çıkışından sonra ve hayvan yaşamının başkalaşan insan potansiyellerin gerçekleşmesinden önce orada, gelişimin benzer insan türüne erişebilecek yedi binden fazla elverişli yaşam kolu gelişmişti. Ve bu daha iyi yaşam ırk kollarının

çoğu, genişleyen insan türlerinin çeşitli dalları tarafından ilerleyen zamanlarda ortadan kaldırılmıştır.

65:3.5 (734.2) Biyolojik canlandırıcılar olan Maddi Erkek ve Kız Evladı'nın ortaya çıkışından çok uzun zaman önce, evrimleşen hayvan türlerine ait insan potansiyellerinin hepsi denenmiştir. Hayvan yaşamının bu biyolojik düzeyi; insan-öncesi bireylerin başkalaşıma uğramış potansiyellerine kaynak sağlamak amacıyla hayvan yaşamının tümünün yetkinliğinin denenmesiyle eş zamanlı bir biçimde kendiliğinden ortaya çıkan, emir yardımcı ruhaniyet ilerleyişinin üçüncü fazına ait oluşumla Yaşam Taşıyıcıları için apaçık bir hal almıştır.

65:3.6 (734.3) Urantia üzerinde insan türü, sahip olduğu insan ırk kollarıyla birlikte fani gelişimine ait sorunlarını kendi başına çözmek durumundadır — insan-öncesi kaynaklardan ilave ırklar bir daha sonsuza kadar evirilmeyecektir. Ancak bu gerçek, fani ırklar içinde hâlihazırda barınmakta olan evrimsel potansiyellerin ussal bir biçimde gelişimi vasıtasıyla insan ilerleyişinin daha yüksek engin düzeylerine olan erişime engel olmamaktadır. Yaşam Taşıyıcıları olarak bizlerin gerçekleştirdiği insan iradesinin ortaya çıkışından önce yaşamı desteklemeye ve onu korumaya dönük çabalarımız gibi, bu türden oluşum sonrasında ve evrime olan etkin katılımımızı sonlandırmamızın peşi sıra insan, bu görevleri kendisi için yerine getirmek durumundadır. Genel anlamda insanın evrimsel kaderi kendi ellinde olup, düzenlenmemiş doğal seçim ve şanssal kurtuluşun rastgele gerçekleşen faaliyetinin yerini bilimsel us er veya geç almak zorundadır.

65:3.7 (734.4) Çok ileriki zamanlarda belirli bir süreç içerisinde Yaşam Taşıyıcıları'nın bir birliğine bağlı hale geldiğiniz zaman,

yaşam idaresi ve aktarımının tasarımı ve işleyiş biçimi konularda tavsiyelerde bulunmak ve olası her tür ilerleyici düzenlemeleri gerçekleştirmek için çok sayıda imkâna sahip olacağınızın evrimin desteklenmesi hususunda belirtilmesi yanlış olmaz. Sabırlı olun! Evrensel nüfuz alanlarının herhangi bir parçasına ait idarenin daha iyi yöntemlerini geliştirme bakımından akıllarınızın verimli olduğu durum biçiminde iyi fikirlere sahip olursanız, gelecek çağlar boyunca birliktelik içinde bulunduğunuz unsurlara ve görevdaş idarecilerinize bu fikirleri sunmak için bir imkâna kesin bir biçimde sahip olacaksınız.

4. Urantia Serüveni

^{65:4.1 (734.5)} Urantia'nın bir yaşam-deneyim dünyası olarak bizlere görev yerleşkesi olarak verildiği gerçeğini gözden kaçırmayın. Bizler, Nebadon yaşam tasarımlarının Satania uyumluluğunu değiştirmek ve mümkünse onu geliştirmek için altmışıncı girişimimizi bu gezegen üzerinde gerçekleştirdik; ortak yaşam işleyiş biçimlerinin sayısız yararlı değişikliğini başarıyla gerçekleştirdiğimiz kayıtlara girmiştir. Daha detaylı ifadeyle, Urantia üzerinde bizler; bundan sonraki gelecek zamanın tümü boyunca Nebadon'un tamamı için hizmete hazır halde bulunacak yaşam değişiminin yirmi sekiz çeşidini denemiş ve onları başarıyla göstermiş bulunmaktayız.

^{65:4.2 (735.1)} Ancak yaşam oluşumu hiçbir dünya üzerinde, denenmemiş bir şeyin denendiği veya bilinmeyen bir şeyin gerçekleştirilmeye kalkışıldığı anlamda deneyimsel değildir. Yaşamın evrimi; her zaman ilerleyici, farklılaşan ve çeşitlilik gösteren bir işleyiş biçimidir; ve bu evrim hiçbir zaman

rastgele, düzenlenmemiş veya şans eseri gerçekleşen anlamda tamamiyle deneyimsel değildir.

65:4.3 (735.2) İnsan yaşamının birçok özelliği; organik evrimin yalnızca kâinatsal bir kaza eseri gerçekleşmediği biçiminde, fani mevcudiyet olgusunun ussal bir biçimde tasarlandığına işaret eden bolca kanıt sunmaktadır. Yaşayan bir hücre yaralandığı zaman, yara içinde iyileşme süreçlerini başlatacak belirli özlerin derhal salgılanışını sağlamak için sağlıklı komşu hücreleri uyarma ve onları etkinleştirme gücünü barındıran belirli kimyasal maddeleri harekete geçirme yetkinliğine sahiptir; ve bu zaman zarfında bahse konu sağlıklı ve zarar görmemiş hücreler, gerçekte kaza sonucu zarar görmüş olabilecek olası her akran hücreyi değiştirmek için yeni hücreleri üretmeye başlayarak — çoğalmaya koyulurlar.

65:4.4 (735.3) Yaranın iyileşmesi ve hücre yenilenmesindeki bu kimyasal etki ve tepki, olası kimyasal tepkimeler ve biyolojik sonuçların yüz bin fazı ve özelliği arasındaki bir formülü Yaşam Taşıyıcılar'ın tercih edişini yansıtmaktadır. Bu formül Urantia yaşam deneyimi içinde nihai olarak yürürlüğe konmadan önce, yarım milyondan fazla özel deney Yaşam Taşıyıcılar tarafından kendi laboratuvarlarında gerçekleştirilmiştir.

65:4.5 (735.4) Urantia bilim adamları bu iyileştirici kimyasallar hakkında daha fazla bilgiye sahip olduğunda, yaraların iyileşmesinde daha etkin hale gelecekler; ve dolaylı bir biçimde onlar, belirli ciddi hastalıkların denetim altına alınmasına dair daha fazla bilgiye sahip olacaklar.

65:4.6 (735.5) Urantia üzerinde yaşam oluşturulduğundan beri Yaşam Taşıyıcıları, diğer Satania dünyasına aktarılmış bu iyileştirme biçimini geliştirmişlerdir; bu gelişim içerisinde iyileştirme biçimi acıyı daha fazla dindirişi sunmakta ve ilgili sağlıklı hücrelerin çoğalım yetkinliği üzerinde daha iyi denetimi sağlamaktadır.

65:4.7 (735.6) Urantia yaşam deneyimine ait orada birçok benzersiz özellik bulunmaktaydı; ancak onların arasında iki olağanüstü gelişim, altı renkli ırkın evriminden önce Andonsal ırkın ortaya çıkışı ve daha sonrasında ise Sangik başkalaşımın tek bir aile içinde eş zamanlı olarak belirişidir. Urantia, aynı insan ailesinden altı renkli ırkın türediği Satania üzerindeki ilk dünyadır. Bu ırklar genellikle; insan-öncesi hayvan yaşam kolu içerisinde bağımsız başkalaşımardan çeşitli ırk kolları halinde ortaya çıkmakta, kırmızı ırdan başlayarak her dönemde tek yeni bir ırkın çivit ırkına kadar inen sıralı ilerleyişi uzun süreçler boyunca sıklıkla gerçekleşir.

65:4.8 (735.7) İşleyiş düzenine ait bir diğer olağanüstü çeşitlilik Gezegensel Prens'in varışının geç bir zaman zarfında gerçekleşmiş olmasıydı. Bir kural olarak prens, idare gelişimin gerçekleştiği zaman sularında bir gezegen üzerinde ortaya çıkar; ve eğer bu tasarı takip edilseydi, altı Sangik ırkının ortaya çıkmasıyla eş zamanlı olarak Andon ve Fonta'nın yaşadığı dönemden neredeyse beş yüz bin yıl sonra Urantia'ya gelmek yerine bu ilk iki insan yaşam döneminde bile Caligastia bu gezegene varmış olabilirdi.

65:4.9 (735.8) Olağan bir yerleşik dünya üzerinde bir Gezegensel Prens, Andon ve Fonta'nın ortaya çıkışı üzerine veya bu gelişimden kısa bir süre sonra Yaşam Taşıyıcıları'nın talebiyle

görevlendirilmiş olurdu. Ancak Urantia bir yaşam-dönüşüm gezegeni olarak sınıflandırıldığı için, Gezegensel Prens'in gezegene olan varışına kadar sayıca on iki Melçizedek gözlemcisinin Yaşam Taşıyıcıları'na danışmanlar olarak bağlanması ve gezegenin yüksek denetimcileri olarak görevlendirilmesi önceden karara bağlanmış bir durumdu. Bu Melçizedekler; Andon ve Fonta zamanında gezegene ulaşmış olup, Düşünce Düzenleyiciler'in bu iki insanın fani akıllarında ikamet edişini etkin hale getiren kararları almışlardır.

65:4.10 (736.1) Yaşam Taşıyıcıları'nın Satania yaşam işleyiş biçimlerini Urantia üzerinde geliştirme çabaları, geçiş yaşamının görünüşte kullanışsız birçok türünün ortaya çıkışını ister istemez beraberinde getirmiştir. Ancak elde edilen hâlihazırdaki kazanımlar, ortak yaşam tasarımlarının Urantia değişikliklerini haklı çıkaracak yeterli düzeyde bulunmaktadır.

65:4.11 (736.2) Urantia'nın evrimsel yaşamı içinde iradenin öncül dışavurumunu üretmek bizim başlıca gayemizdi, ve biz bu amacı yerine getirdik. Genellikle irade; çoğu kez kırmızı ırkın üstün türleri arasında ilk kez ortaya çıkan bir biçimde, renkli ırkların uzun süreler boyunca yaşamalarına kadar ortaya çıkmamaktadır. Sizin dünyanız, iradenin insan türünün renkli ırk-öncesi bir kökünde ortaya çıktığı Satania'da ki tek gezegendir.

65:4.12 (736.3) Ancak, insan ırkının memeli atalarına nihai olarak köken sağlayacak kalıtsal etkenlerin karışımı ve birlikteliğini sağlamak için gerçekleştirdiğimiz çabalarda, bu kalıtsal etkenlerin yüz binlerce görece yararsız karışımlarının ve birlikteliklerinin ortaya çıkmasına izin verme zorunluluğu ile karşılaştık. Çabalarımızın bu görünüşte tuhaf

yan sonuçlarının çoğu, gezegensel tarihin derinliklerine indiğinizde gözünüze kesin bir biçimde çarpacaktır; ve ben, kısıtlı insan bakış açısı için bu türden şeylerin ne kadar kafa karıştırıcı olduğunu oldukça iyi bir biçimde anlayabilmekteyim.

5. Yaşam Evrimi'nin Beklenmemiş Talihsizlikleri

65:5.1 (736.4) Urantia üzerinde ussal yaşam üzerinde değişikliklerde bulunmak için özel çabalarımızın, Caligastia ihaneti ve Âdemsal bozulma olarak denetimimizin ötesinde bulunan vahim sapkınlıklar tarafından oldukça engellenmiş bir hale gelmiş olması Yaşam Taşıyıcıları olarak bizler için derin bir üzüntü kaynağıdır.

65:5.2 (736.5) Ancak bu biyolojik serüvenin tamamı boyunca yaşadığımız en büyük hayal kırıklığı; belirli ilkel bitki yaşam türünün geniş ve beklenmeyen ölçüde parazit bakterisinin klorofil-öncesi düzeylerine geri dönüşüydü. Bitki yaşamı evrimi içindeki bu nihai gelişim, başlıca daha kırılgan olan insan varlıkları olmak üzere üst düzeydeki memeliler içinde birçok acı hastalığa neden oldu. Biz bu kafa karıştırıcı durumla karşılaştığımız zaman, bir şekilde ortaya çıkan zorlukları fazla önemsemedik; çünkü bizler bilmekteydik ki, organizmanın bitkisel türü tarafından üretilen tüm hastalıklara karşı insanı neredeyse tamamen bağışık hale getirecek bir biçimde birbirine karışan ırkların meydana getireceği dirençsel güçleri Âdemsal yaşam plazmasının ilerleyen süreçlerdeki birleşiminin yeniden güçlendireceğini bilmekteydik. Ancak bizim bu umutlarımız, Âdemsal yoldan çıkışın talihsiz gelişimi nedeniyle boş çıkmaya mahkûm hale gelmişti.

65:5.3 (736.6) Urantia olarak adlandırılan bu küçük dünyayı içine alan kâinat âlemlerinin tümü, yalnızca bizlerin onayından geçmesi için veya sadece beklentilerimizi karşılaması için idare edilmemektedir; ve bu erekler bir yana dursun, onların idaresi hiçbir biçimde heveslerimizi tatmin etmesi veya merakımızı gidermesi için gerçekleşmemektedir. Evren idaresi için sorumlu olan bilge ve her şeye gücü yeten varlıklar kuşkusuz, neler ile karşılaşacaklarını çok iyi bir biçimde bilmektedir; ve bu durum Yaşam Taşıyıcıları için gerçeklik taşıırken, fani akılların sabırlı bekleyiş içinde ve içten eş güdüm halinde bilgeliğin iradesi, gücün hâkimiyeti ve ilerleyişin adımlarına olan katılımlarını gerektirmektedir.

65:5.4 (736.7) Tabii ki orada Mikâil'in bahşedilişi gibi yaşanan felaketlerin telafisi için belirli olumlu gelişmeler gerçekleşmiştir. Ancak bu türden olumlu olumsuz tüm gelişmelerden bağımsız olarak bu gezegenin daha sonraki göksel yüksek denetimcileri, insan ırkının nihai evrimsel zaferine ve Yaşam Taşıyıcıları olarak bizlerin özgün tasarımları ve yaşam işleyiş biçimlerinin er ya da geç haklı çıkacağına dair eksiksiz güveni dile getirmektedirler.

6. Yaşamın Evrimsel İşleyiş Biçimleri

65:6.1 (737.1) Hareket eden bir eşyanın kesin yer ve hızını doğru bir biçimde eş zamanlı olarak belirlemek imkânsızdır; yer veya hızın ölçümüne dair herhangi bir girişim kaçınılmaz olarak bir diğerinde açığa çıkacak değişikliği beraberinde getirecektir. Bu türden bir çelişki, fani insanın protoplazmanın kimyasal analizini yapmaya giriştiğinde karşılaştığı bir durumdur. Kimyager, *ölü* protoplazmanın kimyasını açıklayabilir; ancak kendisi, *yaşayan* protoplazmanın ne fiziksel düzenlenişini ne

de devinimsel oluşum hareketini algılayamaz. Bu bilim adamı her zaman yaşamın sırlarına gittikçe yaklaşacaktır, ancak kendisi bu sırlara hiçbir zaman erişemeyecek ve protoplazmayı öldürüp incelemekten başka bir yola sahip olamayacaktır. Ölü protoplazma yaşayan plazma ile aynı ağırlığa sahiptir, ancak onlar birbirine eş değillerdir.

65:6.2 (737.2) Yaşayan şeyler ve varlıklar içinde uyumun özgün bir kazanımı mevcut bulunmaktadır. Maddi veya ruhsal oluşundan bağımsız olarak, her *yaşayan* organizma biçiminde her *yaşayan* bitki veya hayvan hücresi içerisinde; çevreye alışmaya, organizmasal uyuma ve bütünleşerek değişen yaşam koşullarına ait sürekli artan kusursuzluğa erişim için tatmin edilemez bir arzu bulunmaktadır. Tüm yaşayan varlıkların bu bitmek tükenmek bilmeyen çabaları, kusursuzluğa erişim için kendilerinde içkin bir biçimde barınan arzunun mevcudiyetine kanıt teşkil etmektedir.

65:6.3 (737.3) Bitki evrimi içerisinde en önemli aşama, klorofil-üretim yetkinliğinin gelişimiydi; ve ikincil en büyük gelişme, sporların karmaşık bitki tohumlarına olan evrimiydi. Bitki sporları, çoğalmı gerçekleştiren bir birim olarak oldukça etkindir; ancak onlar, bitki tohumları içerisinde içkin bir biçimde var olan çeşitlilik ve çok yönlülüğün potansiyellerinden yoksunlardır.

65:6.4 (737.4) Hayvanların daha yüksek türlerinin evrimi içinde en yararlı ve en karmaşık gelişmelerden biri; dolaşım halindeki kan hücreleri içinde oksijen taşıma ve karbondioksiti arındırma biçiminde çifte görevi yerine getirecek demir yetkinliğinin gelişimiydi. Ve kırmızı kan hücrelerinin bu görevi, evrim halindeki organizmaların farklı ve değişen koşullar karşısında

işlevlerini nasıl da uyumlu hale getirmeye yetkin olduklarını göstermektedir. İnsanı içine alan bir biçimde daha üst düzey hayvanlar; oksijeni yaşayan hücrelere taşıyan ve aynı verimlilik içerisinde karbondioksiti bu hücrelerden arındıran, kırmızı kan hücrelerine ait demir faaliyeti vasıtasıyla dokularına oksijen alımını gerçekleştirirler. Ancak diğer metaller de aynı amaca hizmet etmek için kullanılabilir. Mürekkepbalığı bu faaliyet için bakırı kullanmakta olup, deniz üzümlü vanadyumdan faydalanır.

65:6.5 (737.5) Bu türden biyolojik uyumun devamı, daha yüksek Urantia memelilerinde dişlerin evrimi tarafından sergilenmiştir; bu canlılar, insanın uzak akrabalarında otuz altı dişe erişen canlılar olup, bunun sonrasında öncül insan ve onun yakın akraba türleri içinde otuz ikiye doğru yeniden bir uyum sürecini gerçekleştirmeye başlamıştır. Bugün insan varlıkları yavaş bir biçimde, yirmi sekiz dişe sahip olmaya eğilimi göstermektedir. Evrimin bu ilerleyişi etkin ve uyumluluk içerisinde bu gezegen içerisinde hali hazırda faaliyet halindedir.

65:6.6 (737.6) Ancak yaşayan organizmaların gizemli görünen uyumlarının çoğu, bütünüyle fiziksel bir biçimde katışıksız nitelikte kimyasaldır. Herhangi bir an içerisinde, bir insan varlığının kan dolaşımında; bir düzine iç salgı bezinin hormonsal üretimi arasında 15.000.000 kimyasal tepkimeye varan miktarda olası oluşum gerçekleşmektedir.

65:6.7 (737.7) Bitki yaşamının daha alt düzey türleri; fiziksel, kimyasal ve elektriksel çevreye bütünüyle duyarlıdır. Ancak yaşam ölçeğinde kademe yükseldikçe, yedi emir-yardımcı ruhaniyetin akıl hizmetkârları birer birey etkin hale

gelmektedir; ve akıl artan bir biçimde uyumlu, yaratıcı, eş güdümsel ve baskınlık kuran hale gelmektedir. Hayvanların kendilerini hava, su ve karaya uyumlu hale getirme yetkinliği doğa-ötesi bir kazanım değildir; bu uyum, aşkın-fiziksel uyumun bir parçasıdır.

65:6.8 (738.1) Fizik ve kimya, öncül denizlere ait ilk çağ protoplazmasından bir insan varlığının nasıl evirildiğini tek başına açıklayamaz. Çevreye karşı deneyimsel ve farklılaşan duyarlılık olarak öğrenme yetisi, aklın bir kazanımıdır. Eğitim ve yeterli ölçüde hazırlanma fizik kurallarının üstesinden gelememektedir; zira bu kurallar sabit ve değişmezdir. Kimyanın tepkimeleri, eğitimle değişikliğe uğratılamaz; onlar tek-tip ve her zaman doğruluk gösteren oluşumlardır. Koşulsuz Mutlaklık'ın mevcudiyeti dışında elektriksel ve kimyasal tepkiler tahmin edilebilir nitelikte bulunmaktadır. Ancak akıl, gelişen dışsal etkenlerin tekrarlanışına karşı gösterilen tepkisel davranış alışkanlıklardan öğrenmeye yetkin biçimde, deneyimden yarar sağlayabilmektedir.

65:6.9 (738.2) Us-öncesi organizmalar, çevresel dış etkenlere tepki göstermektedirler; fakat akıl hizmetine karşı duyarlı olan bu organizmalar çevreye uyum sağlayıp, kendisi için çevre koşulları üzerinde değişiklikte bulunmaya yetkindirler.

65:6.10 (738.3) Kendisine atanan sinir sistemi ile birlikte fiziksel beyin; tıpkı bir kişiliğin gelişme gösteren aklının ruhaniyet duyarlılığı için belirli bir içkin yetkinliğe sahip olması gibi, akıl hizmeti için içkin yeteneği elinde bulundurmaktadır; ve böylelikle bahse konu bu oluşum, ruhsal gelişim ve erişimin potansiyellerini beraberinde taşımaktadır. Ussal, toplumsal ve

ruhsal evrim; yedi emir-yardımcı ruhaniyet ve onların aşkın-fiziksel birlikteliklerine ait akıl hizmetine bağlıdır.

7. Evrimsel Akıl Düzeyleri

65:7.1 (738.4) Yedi emir-yardımcı akıl-ruhaniyeti, yerel bir evrenin sahip olduğu daha alt düzey ussal mevcudiyetler için çok yönlü akıl hizmetkârlıdır. Aklın bu düzeyi, yerel evren yönetim merkezinden veya ona bağlanan bir dünyadan idare edilmektedir; ancak orada, sistem başkentlerinden idare edilen daha alt düzey akıl faaliyetinin etkili yönlendirişi mevcut bulunmaktadır.

65:7.2 (738.5) Evrimsel bir dünya, bu yedi emir-yardımcının görevine oldukça fazla bir biçimde bağımlıdır. Ancak onlar akıl hizmetkârlarıdır; onlar, Yaşam Taşıyıcılar'ın nüfuz alanı olan fiziksel evrim ile ilgili değildir. Yine de, Yaşam Taşıyıcıları'nın kendisini açığa çıkaran ve içkin düzenine ait hükmedilen nitelikteki doğal işleyiş ile bu ruhsal kazanımların kusursuz birleşimi; her ne kadar zaman zaman sizler madde ile birliktelik halinde bulunan aklın doğal tepkileri ile ilişkili her şeyi açıklamada bir şekilde kafa karışıklığına sahip olsanız da, tamamiyle doğanın elinde olan ve doğal süreçlerin dışavurumları biçiminde akıl olguları içinde fani insanın kavrayabilme yetkisizliğine yol açmaktadır. Ve eğer Urantia özgün tasarımlara daha bağımlı bir biçimde ilerlemeye gösterseydi, akıl olgusu içinde sizler daha da az şeyi kavrama süzgecinden geçirecek olurdunuz.

65:7.3 (738.6) Yedi emir-yardımcı ruhaniyeti, birimsel olmaktan ziyade daha döngüsel bir niteliktedir; ve olağan dünyalar üzerinde onlar, yerel evren boyunca diğer emir-yardımcı

faaliyetler ile birlikte bağımlı-döngüsel bir konuma yerleştirilmişlerdir. Yaşam-deneyim gezegenleri üzerinde, buna rağmen, onlar göreceli olarak tecrit edilmiş bir konumda bulunmaktadır. Ve yaşam işleyiş biçimlerinin benzersiz doğası nedeniyle Urantia üzerinde daha alt düzey emir-yardımcıları, yaşam kazanımının daha ortak türüne kıyasla evrimsel organizmalar ile iletişim kurmada daha büyük bir zorluğu deneyimlemiştir.

65:7.4 (738.7) Bir kez daha altını çizersek: olağan bir evrimsel dünya üzerinde yedi emir-yardımcı ruhaniyet, Urantia üzerindeki iletişimlerine kıyasla hayvan gelişiminin ilerleyen düzeyleri ile çok daha iyi bir biçimde uyumlu hale gelmiştir. Tek bir istisna dışında, emir-yardımcılar; Nebadon evreni boyunca faaliyetlerinin tümü içinde en büyük zorluğu Urantia organizmaların evrimsel akılları ile olan iletişimlerinde deneyimlediler. Bu dünya üzerinde, kendiliğinden-gerçekleşen öğrenmeye-müsait-olmayan ve kendiliğinden-gerçekleşmeyen-fakat-öğrenebilen organizmasal tepkilerin kafa karıştırıcı bütünlüğü biçiminde, sınır olgularının birçok türü gelişmiştir.

65:7.5 (739.1) Yedi emir yardımcı ruhaniyet, organizmasal çevre tepkilerinin bütünüyle kendiliğinden gerçekleşen düzeyleri ile ilişkide bulunmamaktadır. Yaşayan organizmaların bu türden akıl-öncesi tepkileri tamamen; güç merkezleri, fiziksel düzenleyiciler ve onların birlikteliklerine ait enerji nüfuz alanları ile ilgilidir.

65:7.6 (739.2) Deneyimden öğrenme yetkinliğine ait potansiyelin erişimi, emir-yardımcı ruhaniyet faaliyetinin başlangıcını simgelemektedir; ve onlar, insan varlıklarının evrimsel ölçeği

içerisinde ilkel ve görünmez olan başlangıçsal mevcudiyetlerin en alt düzey akıllarından en yüksek türlere uzanan bir kapsamda faaliyet gösterir. Onlar, şimdiye kadar bahsi geçen durumlar haricinde, aklın maddi çevreye olan neredeyse gizemli ve tamamen anlaşılmayan çabuk tepkilerinin kaynağı ve işleyiş biçimidir. Bu sadık ve her zaman güvenilebilir etkenler, hayvan aklı ruhaniyet duyarlılığının insan düzeylerini elde etmesinden önce başlangıçsal hizmetlerini uzun süreler boyunca iletmelidir.

65:7.7 (739.3) Emir-yardımcılar, deneyimleyen aklın evirilişinden başlayarak ibadet ruhaniyeti olarak altıncı düzeye kadar ayrıcalıklı bir biçimde faaliyet gösterir. Bu düzeyde, gelişimin ileri düzeylerine gelecekte meydana gelecek erişimin farkındalığı içerisinde yüksek emir-yardımcıların daha altta bulunanlar ile eş güdümlü hale gelmek için birleşmesi biçiminde, hizmetin kaçınılmaz bir uyumu ortaya çıkar. Ve buna ek olarak ilave ruhaniyet hizmeti, bilgeliğin ruhaniyeti olarak son ve yedinci emir-yardımcısının faaliyetine eşlik eder. Ruhani dünyanın hizmeti boyunca birey hiçbir zaman, ruhaniyet iş birliğinin kesintili geçişlerini deneyimlememektedir; bu değişiklikler her zaman kademeli ve karşılıklı bir biçimde meydana gelir.

65:7.8 (739.4) Çevresel etkenlere karşı gösterilen (elektromekaniksel olarak) fiziksel ve akılsal tepkiye ait nüfuz alanları her zaman birbirinden ayrılmalıdır; ve sonuç olarak onların hepsi, ruhsal etkinliklerden ayrı olgular biçimi olarak tanınmalıdır. Fiziksel, akılsal ve ruhsal çekimin nüfuz alanları, her ne kadar birbirine yakın karşılıklı ilişkilere sahip olsalar da, kâinatsal gerçekliğin farklı âlemleridir.

8. Zaman ve Mekân içerisinde Evrim

65:8.1 (739.5) Zaman ve mekân ayrılmaz bir biçimde birbiriyle ilişkilidir; orada yakın bir birliktelik mevcuttur. Zamansal gecikmeler, belirli mekân koşullarının mevcudiyeti içerisinde kaçınılmazdır.

65:8.2 (739.6) Eğer yaşam gelişimine ait evrimsel değişikliklerin gerçekleşmesinde çok fazla harcanan zaman kafa karışıklığına sebep oluyorsa, bir gezegenin müsaade edeceği fiziksel başkalaşımardan daha hızlı bir biçimde yaşam süreçlerinin hayat buluşunu belirleyemeyeceğimizi söylemeliyim. Bizler, bir gezegenin fiziksel gelişimi biçiminde doğal gelişimi beklemek durumundayız; bizlerin yeryüzü olaylarının evrimi üzerinde kesinlikle hiçbir denetim gücü bulunmamaktadır. Eğer fiziksel koşullar izin vermiş olsaydı, bizler yaşamın tamamlanmış evrimini yarım milyon yıldan çok daha az sürecek bir biçimde halde tasarlardık. Ancak hepimiz, Cennet'in Yüce İdareciler'in karar yetkisi altında bulunmaktayız; ve Cennet üzerinde zaman mevhumu bulunmamaktadır.

65:8.3 (739.7) Bireyin zaman ölçümü, kendi yaşamanın uzunluğu kadardır. Yaratılmışların tümü böylece zaman bakımından belirlenmiştir; ve bu nedenle onlar evrimi sonu gelmez bir süreç olarak görmektedirler. Yaşam ömrü geçici bir mevcudiyet ile kısıtlı olmayan bizim gibi varlıklar için evrim, bu gibi gereğinden fazla süren bir geçiş etkileşimi olarak görülmemektedir. Zamanın var olmadığı Cennet üzerinde bu şeylerin tamamı Sınırsızlık'ın aklında ve Ebediyet'in eylemlerinde *mevcuttur*.

65:8.4 (739.8) Akıl evrimi, fiziksel koşulların gelişimine bağlı olup onlar tarafından gecikmeye uğrarken; benzer bir biçimde ruhsal gelişim akılsal genişlemeye bağlı olup, ussal gerilik tarafından kesin bir biçimde gecikmeye uğramaktadır. Ancak bu durum ruhsal evrimin eğitime, kültüre veya bilgeliğe bağlı olduğu anlamına gelmemektedir. Ruh, akılsal kültürün yokluğunda evirilebilir; fakat bu evrimini — kurtuluşa erme tercihi ve sürekli artan kusursuzluğa erişme kararı olarak — cennet içindeki Yaratıcı'nın iradesini yerine getirmeye dair akılsal yetkinlik ve istek yokluğunda gerçekleştiremez. Her ne kadar kurtuluş bilgi ve bilgeliğin iyeliğine bağlı olmasa da, ilerleme oldukça kesin bir biçimde bu iki niteliğe bağlıdır.

65:8.5 (740.1) Kâinatsal evrim laboratuvarları içerisinde akıl her zaman maddeden üstündür; ve ruhaniyet her zaman akıl ile ilişkilidir. Bu farklı kazanımları uyumlu ve eş güdümsel hale getirmedeki başarısızlık gecikmelere neden olabilir; ancak birey gerçekten Tanrı'yı bilir ve onu bulmaya ek olarak onun gibi olmayı arzularsa, kurtuluşun teminatı zamanın engellerinden bağımsız olarak ona verilir. Fiziksel düzey akıl üzerinde engel yaratabilir; ve akılsal sapkınlık, ruhsal erişimi geciktirebilir; ancak bu zorlukların hiçbiri, iradenin bütün ruhu içine alan tercihin üstesinden gelemeyebilir.

65:8.6 (740.2) Fiziksel koşullar olgunlaştığında, akılsal evrimler *ansızın* gerçekleşebilir; akıl düzeyi zenginleştğinde, *ansızın* gerçekleşen ruhsal değişimler ortaya çıkabilir; ruhsal değerler uygun tanınışı aldığı zaman, bunun sonucunda kâinatsal anlamlar anlaşılır hale gelebilir; ve artan bir biçimde kişilik, zamanın engellerinden bağımsız, ve mekânın kısıtlılıklarından özgürleştirilmiş hale gelir.

65:8.7 (740.3) [Bu anlatım, Urantia üzerinde ikamet etmekte olan Nebadon'un bir Yaşam Taşıyıcısı tarafından sağlanmıştır.]

66. Makale

Urantia'nın Gezegensel Prensi

66:0.1 (741.1) OLAĞAN bir dünyaya bir Lanonandek Evladı'nın varışı, ebedi kurtuluşu tercih etme yetkinliği olarak iradenin ilkel insanın aklında gelişmiş olduğunu simgelemektedir. Ancak Gezegensel Prens Urantia'ya, insan iradesinin ortaya çıkmasından neredeyse yarım milyon yıl sonra ulaşmıştır.

66:0.2 (741.2) Yaklaşık olarak beş yüz bin yıl sonra ve altı renkli ırk veya diğer bir değişle Sangik ırklarının ortaya çıkışıyla eş zamanlı bir biçimde Gezegensel Prens Caligastia Urantia'ya ulaşmıştır. Prens'in varış zamanında dünya üzerinde neredeyse yarım milyar insan varlığı bulunmaktaydı; ve onlar Avrupa, Asya ve Afrika'nın tamamına oldukça etraflı bir biçimde yayılmıştı. Mezopotamya'da kurulan Prens'in yönetim merkezi, dünya nüfus merkezinin yakınında konumlanmıştı.

1. Prens Caligastia

66:1.1 (741.3) Caligastia; bir Lanonandek Evladı olup, ikinci düzeyin 9.344'üncü unsuruydu. O; genel olarak yerel evren olaylarının idaresinde deneyim sahibi olup, daha sonraki çağlarda Satania yerel sisteminin idaresinde özel olarak tecrübeli hale gelmiştir.

66:1.2 (741.4) Lucifer'in Satania içindeki hâkimiyetinden önce Caligastia, Jerusem üzerindeki Yaşam Taşıyıcı danışman heyetine atanmış bir konumda bulunmaktaydı. Lucifer Caligastia'yı kendisine ait bireysel görevlilerin bir mevkisine

yükseltmiş olup, Caligastia onur ve güvenin beş dizi görevini yeterli bir biçimde yerine getirmiştir.

66:1.3 (741.5) Caligastia çok önceden Gezegensel Prens konumundaki bir görevi arzulamıştır; ancak onun ricası takımyıldız heyetlerine onaylanmak için geldiğinde, Takımyıldız Yaratıcıları'nın onayını almada o tekrar eden bir biçimde başarısız olmuştur. Caligastia özellikle, bir ondalık yerleşke veya diğer bir değişle yaşam-dönüşüm dünyasına gezegensel iradeci olarak gönderilmekte arzuluydu. Onun dilekçesi, Urantia'ya nihai olarak görevlendirilişinden önce birkaç defa reddedilmişti.

66:1.4 (741.6) Caligastia, her ne kadar tanımlı ufak durumlarda kurulu düzen ile uyuşmazlık eğilimi ile bütünleşen belirli bir huzursuzluğa sahip olsa da, kökenini aldığı ve ikamet ettiği evrenin refahına olan sadakat ve bağlılığın herkesi kışkandıracak bir karnesiyle birlikte kendisine emanet edilen dünya egemenliği için Jerusem'den görevlendirilmişti.

66:1.5 (741.7) Muhteşem Caligastia sistem başkentinden ayrıldığı zaman ben Jerusem üzerinde hazır bulunmaktaydım. Gezegenlerin hiçbir prensi bu zaman zarfına kadar, yarım milyon yıl önce önemli bir günde Caligastia'nın sahip olduklarından daha zengin bir hazırlıksal tecrübeyi veya daha iyi nitelikleri barındıran biçimde bir dünya idareciliği yaşam sürecine başlamamıştı. Bir şey kesinlik taşımaktaydı: Ben yerel evrenin yayınlarında bu gelişimin anlatımını hazırlama görevimi yerine getirdiğim zaman, bu soylu Lanonandek unsurunun oldukça yakın bir zaman zarfında gezegensel görevinin kutsal emanetine hıyanet edeceğine ve evren evlatlığının yüceltilmiş düzeyine ait onurlu ismi oldukça kötü

bir biçimde lekeleyeceğine dair bir fikri en ufak bir biçimde bile bir an olsun aklımdan hiçbir zaman geçirmedim. Gerçekten ben Urantia'yı, dünya olaylarının idaresinde bu türden deneyimli, parlak ve özgün bir akla sahip olduğu biçimiyle, Satania'nın tümü içinde beş veya altı en talihli gezegenden biri olarak görmekteydim. Bu zamanlar ben, Caligastia'nın sinsi bir biçimde kendisine hasta bir biçimde düşkün hale gelmekte olduğunu kavramamıştım; bu zaman zarfında ben, kişilik kibrinin bu türden ince çizgilerini oldukça bütüncül bir biçimde anlamamıştım.

2. Prens'in Yönetim Görevlileri

66:2.1 (742.1) Urantia'nın Gezegensel Prens'i göreve tek başına gönderilmemişti; Prens, görevlilerin olağan birliği ve idari yardımcılar tarafından eşlik edilmekteydi.

66:2.2 (742.2) Bu topluluğun başında, Gezegensel Prens'in birliktelik-yardımcısı olan Daligastia bulunmaktaydı. Daligastia da, 319.407'nci unsur olarak ikinci düzey Lanonandek Evladı'ndan biriydi. O, Caligastia'nın birlikteliği olarak görevlendirildiği zaman bir yardımcı düzeyinde bulunmaktaydı.

66:2.3 (742.3) Gezegensel yönetim sorumluları; meleksel eş güdüm unsurlarının geniş bir sayısına ek olarak insan ırklarının amaçlarını geliştirmek ve onların refahını sağlamak amacıyla görevlendirilen diğer göksel varlıkların bir ev sahipliğini barındırmaktaydı. Ancak sizin bakış açınıza göre onların tümü arasında en ilginç topluluk — zaman zaman *yüz Caligastia unsur* olarak adlandırılan — Prens'in yönetim görevlilerine ait bedensel unsurlardır.

66:2.4 (742.4) Prens'in yönetim görevlilerinin bu yeniden-bedene kavuşturulmuş yüz üyesi, Urantia serüvenine başlamak için gönüllü olan Jerusem'in 785.000'den fazla yükseliş vatandaşı arasından Caligastia tarafından seçilmiştir. Seçilen yüz unsurun her biri farklı bir gezegenden gelmiş olup, onlardan hiçbiri Urantia'dan katılmamaktaydı.

66:2.5 (742.5) Bu Jerusem gönüllüleri, doğrudan bir biçimde sistem başkentinden Urantia'ya yüksek meleksele ulaşım vasıtasıyla getirilmiştir; varışları üzerine onlar, kanlı canlı bedenden oluşan bünyeler ve aynı zamanda sistemin yaşam döngülerine uyumlu hale gelen bir biçimde, özel gezegensel hizmetin çifte doğasına ait kişilik türleri ile donatılana kadar geçiş uykusuna yatırılmışlardır.

66:2.6 (742.6) Bu yüz Jerusem vatandaşının varışından kısa bir süre önce, tasarımlarını yakın bir zamanda kusursuzlaştırmış olan Urantia'da ikamet halindeki iki yüksek denetimci Yaşam Taşıyıcısı; Andon ve Fonta ırk kolunun seçilmiş yüz kurtuluş unsuruna ait yaşam plazmasının, Prens'in yönetim görevlilerine ait bedensel üyeleri için düşünülen maddi bedenlere olan aktarımı hususunda Jerusem ve Edentia'ya taleplerini bildirmişlerdir. Bu istek Jerusem'de karşılanmış ve Edentia'da onaylanmıştır.

66:2.7 (742.7) Bununla birlikte, benzersiz ırkın en iyi kollarının kurtuluşunu yansıtan bir biçimde Andon ve Fonta niteliklerine ait kırk erkek ve kadın, Yaşam Taşıyıcıları tarafından seçilmiştir. Bir veya iki istisna dışında, ırkın ilerleyişine katkıda bulunan bu Andonsal katılımcılar birbirlerini tanımamaktaydı. Eş güdüm halindeki Düşünce Düzenleyici yönlendirişi ve Prens'in gezegensel yönetim merkezinin

gözetimi altındaki yüksek meleksel rehberlik tarafından, birbirinden geçiş ölçüde ayrılan yerleşkelerden bu unsurlar bir araya getirilmiştir. Burada bahse konu yüz insan, bu Andon soylarına ait yaşam plazmasının bir bölümünün maddi ayrışımını yöneten Avalon'dan gelen oldukça yetenekli gönüllü heyetin sorumluluğuna teslim edilmiştir. Bu yaşayan madde bunun sonrasında, Prens'in yönetim görevlilerine ait yüz Jerusem üyesinin kullanımı için inşa edilecek maddi bedenlere aktarılmıştır. Bu gelişmeler olurken sistem başkentinden yeni gelen bu vatandaşlar, yüksek meleksel ulaşım uykusunda tutulmaktaydı.

^{66:2.8 (742.8)} Yüz Caligastia unsuru için özel bedenlerin gerçek anlamdaki yaratımı ile birlikte bu etkileşimler, Âdem ve Havva'nın gezegensel konumlandırılışı ile ilgili daha sonra ortaya çıkan gelenekler ile ileriki dönemlerde karıştırılan birçok durum biçiminde sayısız efsanenin doğuşuna kaynaklık etmiştir.

^{66:2.9 (743.1)} Yüz Jerusem gönüllüsünü taşıyan yüksek melek taşıyıcıların varışından âlemin üç katmanlı varlıkları niteliğinde bu gönüllülerin bilinçlerini yeniden kazandıkları vakte kadar süren bir biçimde yeniden kişilik kazanımının bütüncül etkileşimi tam olarak on gün sürmüştür.

3. Dalamatia — Prens'in Şehri

^{66:3.1 (743.2)} Gezegensel Prens'in yönetim merkezi, daha sonraları Mezopotamya olarak tanımlanan bölgenin bir yerleşkesi içinde, bu zamanların Basra Körfezi çevresi içerisinde konumlanmıştı.

66:3.2 (743.3) Bu zamanların Mezopotamya bölgesi içinde iklim ve tabiat, bu dönemin sonlanışından beri süre gelen koşullarından oldukça farklı bir biçimde, Prens'in yönetim sorumlularına ve onların yardımcılara ait görevler için her bakımdan elverişli bir konumda bulunmaktaydı. İkel Urantia varlıklarını kültür ve medeniyet alanları içinde belirli başlangıçsal ilerlemeleri sağlamaya teşvik etmek için tasarlanan, doğal çevrenin bir parçası olarak bu türden elverişli bir iklime sahip olmak gerekliydi. Bu çağların bir büyük görevi, yerleşik hayata geçmiş çiftçi olarak barışı arzulayan bir türe daha sonraki aşamada evirilebilmesi ümidiyle, insanın avcı konumundan sürüleri güden bir düzeye dönüştürülmesiydi.

66:3.3 (743.4) Urantia üzerinde Gezegensel Prens'in yönetim merkezi, genç ve gelişmekte olan bir âlem üzerindeki benzer çalışma merkezlerinin ortak niteliklerini taşımaktaydı. Prens'in yerleşkenin merkezi, kırk fit yükseklikte duvarlar etrafında çevrilerek oldukça yalın ancak güzel bir şehirdi. Kültürün bu dünya merkezi, Daligastia'nın ismini onurlandıran bir biçimde Dalamatia olarak adlandırılmıştır.

66:3.4 (743.5) Bu şehir, bedensel görevlilerin on heyetinin birbirine bağlı on ayrı yerleşkenin merkezinde konumlandığı yönetim merkez malikâneleriyle birlikte, on yan kısma ayrılmıştı. Şehrin göbeğinde, görülmeyen Yaratıcı'nın mabedi bulunmaktaydı. Prens ve onun birlikteliklerine ait idari yönetim merkezi, bu mabedin hemen çevresinde toplanan on iki bölmeden oluşan bir biçimde düzenlenmişti.

66:3.5 (743.6) Dalamatia'nın binalarının tümü tek katlı bir yapıdan meydana gelmekteydi; bu tek katlı yapılara istisna olarak iki katlı heyet yönetim merkezi ve üç katlı ancak alçak bir

mimariye sahip her şeyin Yaratıcısı'nın merkezi mabedi bulunmaktaydı.

^{66:3.6 (743.7)} Bu şehir, yapı malzemesi bakımından — tuğla olarak — bu ilkel zamanların en iyi inşaat uygulamalarını temsil etmekteydi. Çok az sayıda taş veya odun bu yapı malzemesi içinde kullanılmıştı. Bu şehir etrafında bulunan insanların yaşamlarında ev yapımı ve köy mimarisi, Dalamatia örneği vasıtasıyla çok büyük bir biçimde gelişme göstermişti.

^{66:3.7 (743.8)} Prens'in yönetim merkezi yakınında insan varlıklarının tüm renkleri ve sınıfları ikamet etmişti. Ve yakında bulunan bu kabilelerden Prens'in okullarının ilk öğrencileri toplanmıştı. Her ne kadar Dalamatia'nın bu öncül okulları olgunlaşmamış niteliğe sahip olsa da, bu ilkel çağın erkekleri ve kadınları için yapılabilecek her şeyi sağlamışlardı.

^{66:3.8 (743.9)} Prens'in bedensel görevlileri; sürekli bir biçimde çevrede bulunan kabilelerin üstün insanları etrafında toplanmış olup, bu öğrencileri eğittikten ve onlar için ilham kaynağı olduktan sonra geldikleri topluluklarının öğretmenleri ve önderleri olarak onları geri göndermişlerdir.

4. Yüz Unsur'un İlk Zamanları

^{66:4.1 (743.10)} Prens'in yönetim sorumlularının varışı, köklü bir etki yaratmıştır. Onların mevcudiyetine dair haberin yayılışı yaklaşık olarak bin yıllık bir sürecin geçmesini gerektirirken, Mezopotamya yönetim merkezi yakınında bulunan bu kabileler, Urantia üzerindeki yüz yeni sakinin öğretileri ve davranışlarından oldukça etraflı bir biçimde etkilenmişlerdir. Sizin ileriki dönemlerde ortaya çıkan mitolojilerinizin çoğu,

Prens'in görevlilerinin bu üyeleri üstün insan olarak yeniden bedene kavuşturulduğu zamandan kalma bozulmaya uğramış efsanelerden türemiştir.

66:4.2 (744.1) Bu tür gezegen-dışı eğitimcilerin olumlu etkisi karşısında ciddi engel fanilerin onların tanrılar olarak görme eğilimidir; ortaya çıkış biçimi dışında elli erkek ve elli kadından oluşan yüz Caligastia unsuru, ne doğa-ötesi yöntemlere ne de insan-ötesi ikna araçlarına başvurmuştur.

66:4.3 (744.2) Ancak bedensel görevliler yine de insan-üstü bir nitelikte bulunmaktaydı. Onlar Urantia üzerindeki görevlerine olağanüstü üç katmanlı varlıklar olarak başlamışlardı:

66:4.4 (744.3) 1. Onlar bedensel ve göreceli olarak insan niteliğinde bulunmaktaydı; çünkü onlar, Urantia'nın Andonsal yaşam plazması biçiminde insan ırklarından birine ait mevcut yaşam plazmasını taşımaktaydılar.

66:4.5 (744.4) Prens'in yönetim görevlilerine ait bu yüz üye, cinsiyetlerine ve önceki fani düzeylerine göre eşit orada bölünmüştür. Bu topluluğun her bir üyesi, fiziksel varlığın herhangi bir yeni düzeyi için ebeveynsel hale gelmeye yetkindi; ancak onlar, sadece belirli koşullar altında doğumlarını dünyaya getirmeye başvurmada dikkatli bir biçimde eğitilmişlerdir. Özel gezegensel hizmetten ayrılamadan yakın bir süre önce varislerini dünyaya getirmek, bir Gezegensel Prens bedensel görevlisi için alışlagelmiş bir durumdur. Genellikle bahse konu bu gelişim, Gezegensel Âdem ve Havva'nın varış zamanında veya ondan yakın bir zaman sonra ortaya çıkar.

66:4.6 (744.5) Buna bağılı olarak bahse konu özel varlıklar, cinsel birliktelikleri sonucunda nasıl bir tür maddi yaratılmışın dünyaya geleceğine dair neredeyse hiçbir fikre sahip değillerdi. Ve onlar bu gerçeğe hiçbir zaman sahip olmadılar; dünya görevlerinin uygulanması aşamasından önce idare düzenin tamamı isyan yüzünden bozulmaya uğramıştır; ve ebeveynsel görev içinde daha sonra faaliyet göstermiş olan unsurlar sistemin yaşam akımlarından tecrit edilmiştir.

66:4.7 (744.6) Ten rengi ve dil bakımından, Caligastia'nın görevlilerine ait bu maddileştirilmiş üyeler Andonsal ırkı takip etmiştir. Tek bir farkla onlar, âlemin fanilerinin beslendiği yiyeceklerle yaşamlarını sürdürmüşlerdir: Bu topluluğun yeniden yaratılmış bedenleri, et taşımayan bir beslenme türü ile tüm besin gereksinimlerini tamamiyle karşılamaktaydı. Bu durum, meyveler ve kuruyemişlerle bol olan ılık bir bölgedeki ikametlerini belirleyen kıstaslardan biri olmuştur. Et taşımayan bir beslenme biçimi uygulaması yüz Caligastia unsuru zamanından kaynağını almaktadır; çünkü bu beslenme geleneği, yakın yerleşkelere yayılmış ve bir zamanlar baskın bir biçimde et ile beslenen evrimsel ırklar içinde türedikleri köken toplulukları olarak birçok çevre kabilesinin beslenme alışkanlıklarını değiştirmiştir.

66:4.8 (744.7) 2. Yüz unsur; maddi ancak, yüksek ve özel bir düzeye ait benzersiz erkeklerden ve kadınlardan oluşarak Urantia üzerinde yeniden bir araya getirildiği biçimde, insan-üstü varlıklarıydı.

66:4.9 (744.8) Jerusem üzerinde geçici vatandaşlığı memnuniyet ile deneyimlerken bu topluluk, henüz Düşünce Düzenleyicileri ile bütünleşmiş bir konumda bulunmamaktaydı; buna ek olarak

evlatlığın alçalan düzeyleri ile birlikte gezegensel hizmet görevini teslim almaya gönüllü olduklarında ve onların arzuları kabul edildiğinde, sahip oldukları Düzenleyiciler kendilerinden ayrılmıştı. Ancak bu Jerusem unsurları, yükseliş gelişimini taşıyan ruhlara sahip olarak, insan-üstü varlıklardı. Fani yaşam boyunca beden içinde ruh, embriyo aşamasında bulunmaktadır; ruh (yeniden diriliş biçiminde) morontia yaşamı içinde doğar ve birbirini takip eden morontia dünyaları boyunca büyümesine devam eder. Ve böylelikle yüz Caligastia unsurunun ruhu görevlerine başlamadan önce, gelişimsel yedi malikâne dünyası deneyiminden Jerusem üzerinde vatandaşlık düzeyine genişlemiş bir nitelikte hazır bulunmaktaydı.

66:4.10 (744.9) Eğitimleri uyarınca bu görevliler, cinsel yollardan doğuma katılmadılar; ancak onlar, kişisel bedenleri hakkındaki bilgilere titizlikle sahip olup, ussal (akıl) ve morontia (ruh) birlikteliğinin olası her fazını dikkatli bir biçimde keşfettiler. Şehir duvarı tamamlanmadan çok daha önce Danite topluluğunun ikinci ve yedinci üyesi morontia bedenlerinin birlikteliğine (cinsel ve maddi olmayan bir türde varsayılan bir biçimde) eşlik eden bir olguyu kaza eseri keşfettiğinde bu topluluğun Dalamatia'daki ikameti otuz üçüncü yılında bulunmaktaydı; bu maceranın sonucu, birinci derece yarı-ölümlü yaratılmışların ilk unsurunun açığa çıkışını sağladı. Bu yeni varlık, gezegensel yönetim yardımcıları ve onların göksel birliktelikleri için bütünüyle görünülebilir özelliğe sahipti; ancak onlar, çeşitli insan kabilelerinin erkek ve kadınları tarafından görülemeyen bir konumda bulunmaktaydı. Gezegensel Prens'in kararı üzerine bedensel görevlilerin tümü benzer varlıkların doğum vazifesini üstlendi; ve onların hepsi, öncül Danite çiftinin talimatlarını takip ederek bu görevde

başarılı oldular. Böylelikle Prens'in yönetim görevlileri nihai olarak sayıca 50.000 birinci derece yarı-ölümlü unsurun özgün birliği haline geldi.

66:4.11 (745.1) Bu ara-tür yaratılmışlar, dünyanın yönetim merkezine ait olayları yerine getirmede önemli derecedeki hizmetin parçası olmuşlardır; ancak Dalamatia'daki ilkel sakinler, bu görülmeyen yarı-ruhaniyetler hakkında bilgilendirilmiş olup, çağlar boyunca bu yarı-ölümlü varlıklar evrim halindeki faniler için ruhaniyet bütünlüğünü simgelemişlerdir.

66:4.12 (745.2) 3. Yüz Caligastia unsuru kişisel olarak ölümsüz veya diğer bir değişle ölmeyen varlıklardı. Maddi bünyeleri boyunca sistemin yaşam akımlarının panzehirsel kimyasalları dolaşım halindeydi; ve eğer yaşam döngüleri ile olan iletişimlerini isyan nedeniyle kaybetmemiş olsalardı, ileride ortaya çıkacak olan bir Tanrı Evladı'nın varışına kadar veya Havona ve Cennet'e olan kesintisiz yolculuklarına devam etmeleri için gelecekte serbest bırakılacakları vakte kadar süresiz olarak yaşayacaklardı.

66:4.13 (745.3) Satania yaşamının bu panzehirsel kimyasalları, Caligastia'nın varış zamanında Norlatiadek'in En Yüksek Unsurları tarafından Urantia'ya gönderilen bir Edentia çalısı olarak yaşam ağacının meyvesinden elde edilmişti. Dalamatia zamanında bu ağaç, görülmez Yaratıcı'nın mabet bahçesinin merkezinde yetişmişti; ve yaşam ağacının bu meyvesi, Prens'in yönetim görevlilerine ait maddi ve geride kalan fani varlıkların bu ağaca erişim süresince kesintisiz yaşamalarına izin vermiştir

66:4.14 (745.4) Her ne kadar bu ağaç evrimsel ırklar için etkisiz bir özellikte bulunsa da; bahse konu aşkın yaşam besini, yüz

Caligastia unsuruna ve aynı zamanda onlar ile birliktelik içerisinde bulunan değişikliğe uğramış yüz Andonsal varlığına kesintisiz yaşamı bahşetmeye oldukça yeterliydi

66:4.15 (745.5) Yüz Andonsal unsuru Prens'in yönetim görevlilerine ait üyelere sahip oldukları insan çekirdek plazmasını sağladığında, Yaşam Taşıyıcıları'nın sistem döngülerinin kimyasallarını onların fani bedenlerine aktarmış olduğu bu bağlamda açıklığa kavuşturulmalıdır; ve böylece onlar, fiziksel ölüme karşı gelerek yönetim görevlileri ile eş zamanlı olarak çağlar boyunca yaşamaya yetkin hale getirilmiştir.

66:4.16 (745.6) Nihai olarak yüz Andonsal unsuru, kendi bünyelerinin üst düzeyde bulunan varlıkların yeni türlerine katkıda bulunmuş olduğu hususunda bilgilendirilmiştir; ve Andon kabilelerinin bahse konu bu yüz çocuğu, Prens'in bedensel görevlilerinin kişisel yardımcıları olarak yönetim merkezinde tutulmuştur.

5. Yüz Unsur'un Düzenlenişi

66:5.1 (745.7) Yüz unsur, her biri on üyeden oluşan on özerk heyet içinde hizmet vermeleri için idari olarak düzenlenmiştir. Bu on heyetin iki veya daha fazlası ortak görüşmelerde bir araya geldiği zaman, bu türden toplantılara Daligastia başkanlık etmekteydi. Bu on topluluk şu birimlerden meydana gelmişti:

66:5.2 (745.8) 1. *Yiyecek ve maddi refah heyeti*. Bu topluluğa Ang başkanlık etmekteydi. İnsan türlerinin yiyecek, su, giyecek ve maddi gelişimi, bu yetkin birliktelik tarafından desteklenmekteydi. Onlar; kazı, bahar düzenlemesi ve tarımı oldukça iyi bir biçimde öğretmişlerdi. Onlar, yüksek

rakımlarda ve kuzeyde yaşayan insanlara kıyafet olarak kullanmak için derileri korumanın gelişmiş yöntemlerini öğretmişlerdi; ve dokumacılık daha sonra sanat ve bilim öğretmenleri tarafından onlarla tanıştırılmıştı.

66:5.3 (746.1) Besin saklamanın yöntemlerinde büyük ilerlemeler gerçekleştirilmişti. Yiyecek; pişirme, kurutma ve tütsüleme vasıtasıyla muhafaza edilmişti; yiyecek böylelikle en öncül değerli eşya halinde gelmişti. İnsana, dünyayı dönemsel olarak kırıp geçiren kuraklığın tehlikelerinin üstünden gelmesi öğretilmişti.

66:5.4 (746.2) 2. *Evcilleştirme ve istifade kurulu*. Bu heyet; insan varlıklarına yüklerini taşımada ve ulaşımını yerine getirmede yardımcı olmak, yiyeceklerini tedarik etmek ve daha sonra toprak ekim hizmetinin parçası olmak amacıyla en iyi uyum sağlayan hayvanların seçilmesi ve onların yetiştirilmesi görevine adanmıştı. Bu yetkin birlik Bon tarafından yönetilmekteydi.

66:5.5 (746.3) Şu an nesli tükenmiş olan yararlı hayvanların birkaç türü, bugüne kadar evcilleştirilmiş hayvanlar olarak mevcudiyetini sürdüren bazıları ile birlikte evcilleştirilmişti. İnsan uzun yıllar boyunca köpek ile birlikte hali hazırda yaşamış bir konumda bulunmaktaydı; ve mavi ırk, filin evcilleştirilişinde çoktan başarılı olmuştu. İnek, dikkatli bir yetiştirme ile değerli bir besin kaynağı haline gelecek kadar gelişmişti; tereyağı ve peynir, insan beslenmesinin önemli parçalarından biri haline gelmişti. Öküzleri yük taşımak için kullanmaları insanlara öğretilmişti; ancak at, daha sonraki bir zamana kadar evcilleştirilmemişti. Bu birliğin üyeleri ilk

olarak, taşıma işlevi için tekerleğin kullanılışını insanlara öğretmişti.

66:5.6 (746.4) İletilerin gönderilmesi ve yardım çağrılarının yapılması amacıyla uzun yolculuklara gönderilen bir biçimde haberci güvercinlerin ilk defa kullanışı bu zamanlarda gerçekleşmiştir. Bon'un topluluğu, taşıyıcı kuşlar olarak büyük fandırılar eğitmede başarılı olmuştu; ancak otuz bin yıldan uzun bir süre önce onların nesli tükenmişti.

66:5.7 (746.5) 3. *Yırtıcı hayvanlara karşı kurulan üstünlüğün danışmanları.* İlkel insanın belirli hayvanları evcileştirmek durumunda oluşu yeterli değildi; o aynı zamanda, geride kalan saldırgan hayvan dünyası canlılarından kendisini nasıl koruması gerektiğini öğrenmek zorundaydı. Bu topluluk Dan tarafından yönetilmekteydi.

66:5.8 (746.6) Tarihi bir şehir duvarının yapılış amacı, düşmansı tutumlara sahip insanların beklenmeyen saldırılarını engellemeye ek olarak yırtıcı yaratıklara karşı korunmaktır. Duvarlara sahip olmayan ve ormanlarda yaşayan insanlar; ağaç yerleşkelere, taş barakalara ve gece ateşinin idaresine bağlılardı. Bu nedenle bu öğretmenlerin insan yerleşkelerinin gelişimi konusunda öğrencileri eğitmek için oldukça fazla zaman ayırması oldukça doğaldır. Gelişen tekniklerin kullanılmasıyla ve tuzaklardan faydalanılmasıyla vahşi hayvanların insan denetimi altına alınmasında büyük ilerleme kaydedilmiştir.

66:5.9 (746.7) 4. *Bilginin paylaşımı ve korunması birimi.* Bu topluluk, bu öncül çağların tamamiyle eğitimsel olan çabalarını düzenlemiş ve onları yönlendirmiştir. Bu birime Fad başkanlık

etmiştir. Fad'ın eğitim yöntemleri, iş gücünün gelişmiş yöntemlerindeki eğitime eşlik eden istihdamın yüksek denetiminden oluşmaktaydı. Fad ilk alfabeyi tasarlamış olup, bir yazı sistemini sunmuştur. Bu alfabe yirmi beş simgeyi barındırmaktaydı. Bu öncül insanlar yazı malzemesi olarak; ağaç kabuklarını, kil levhaları, taş tablaları, dövülmüş deriden imal edilmiş bir parşömen biçimini ve yaban arısı yuvalarından elde edilmiş kâğıdımsı maddenin ilkel bir türünü kullanmışlardır. Caligastia'nın muhalefetinden yakın bir süre sonra yok edilen Dalamatia kütüphanesi, iki milyondan fazla ayrı kayda sahip olup, "Fad'ın evi" olarak bilinmekteydi.

66:5.10 (746.8) Mavi insan yazıya özellikle düşkün olup, en büyük gelişmeyi bu alanda gerçekleştirmiştir. Kırmızı insan resimsel yazıyı tercih ederken, sarı ırklar mevcut zamanda kullandıklarına çok benzeyen bir biçimde kelimeleri ve düşüncelerini simgeler ile ifade etmeye doğru kaydılar. Ancak alfabe ve ondan çok daha fazlası ilerleyen dönemlerde isyandan kaynaklanan kafa karışıklığı döneminde dünya üzerinden silinmiştir. Caligastia ihaneti, evrensel bir dilin oluşumuna dair dünya ümidini en azından bilinmeyen çağlara kadar yok etmiştir.

66:5.11 (747.1) *5.Üretim ve ticaretten sorumlu kurul.* Bu heyet, kabileler içinde üretimi desteklemekte ve çeşitli barış toplulukları arasında ticareti sağlamakta görevlendirilmiştir. Bu birimin önderi Nod'du. İlkel üretimin her türü bu birlik tarafından destek görmüştür. Onlar doğrudan bir biçimde, ilkel insanların beğenisine hitap eden birçok yeni ticari eşyayı sağlayarak ortak yaşam düzeyinin yükselişine katkıda

bulunmuştur. Onlar, bilim ve sanat heyeti tarafından üretilen gelişmiş tuzun ticaretini büyük oranda genişletmişlerdir.

66:5.12 (747.2) İlk ticari borç-alacak uygulaması, Dalamatia okullarında eğitilen bu aydınlanmış topluluklar arasında gerçekleştirilmiştir. Borçların ve alacakların merkezi bir değişim düzeni uyarınca onlar, takasın mevcut nesneleri yerine geçen markaları biriktirdiler. Dünya, bu işletim yöntemleri üzerinde yüz binlerce yıl boyunca herhangi bir gelişimi gerçekleştirmemiştir.

66:5.13 (747.3) 6. *Açığa çıkarılan dinin üniversitesi.* Bu bünye yavaş bir biçimde faaliyet göstermekteydi. Urantia medeniyeti tam anlamıyla, gerekliliğin örsü üstünde korkunun çekiçleriyle dövülmüştü. Ancak, ayrılık isyanıyla ortaya çıkmış daha sonraki kafa karışıklığı tarafından çabalarının kesintiye uğramasından önce bu topluluk, Yaratıcı korkusunu yaratılmış korkusuyla (hayalet korkusu olarak) değiştirmeye dair çabalarında ciddi ilerlemeler sağlamışlardır. Bu heyetin önderi Hap unsuruydu.

66:5.14 (747.4) Prens'in yönetim görevlilerinden hiçbiri, açığa çıkarımlarını evrimi baltalayacak bir biçimde yerine getirmemektedir; onlar yalnızca, evrim güçlerini kullandıkları zirve noktasından sonra açığa çıkarımlarına başvurmuşlardır. Ancak Hap, dini hizmetin bir türünün şehir sakinleri tarafından arzulanmasını sağlamıştır. Onun topluluğu; Dalamatia unsurlarına ibadetin yedi ilahisini vermiş olup, aynı zamanda onlara günlük şükranlık sözünü sağlamış ve nihai olarak şu “Yaratıcı duasını” öğretmiştir:

66:5.15 (747.5) “Evladı’nı onurlandırdığımız her şeyin Yaratıcısı, bizlere yardım eden gözlerle bak. Bizleri, sen haricinde duyulacak her korkudan kurtar. Eğitimcilerimiz için bir neşe kaynağı haline gelmemizi sağla ve doğruluğu sonsuza kadar dilimizden düşürme. Bizleri şiddet ve öfkeden arındır; yaşlılarımıza ve komşularımızdakilere saygı göstermemizi mümkün kıl. Kalplerimizi sevindirmek için bu mevsim bizlere yeşil otlaklar ve bereketli sürüler ver. Bizler söz verilen canlandırıcının gelişinin bir an önce gerçekleşmesi için dua etmekte olup, dünyaların ötesinde bulunanların gerçekleştirdiği gibi bu dünya üzerinde iradeni yerine getireceğiz.”

66:5.16 (747.6) Her ne kadar Prens’in yönetim görevlileri, ırk gelişimine ait doğal kaynaklar ve olağan yöntemler bakımından sınırlı bir konumda bulunsalar da; biyolojik gelişimin zirve noktasına erişim için ilerleyen süreçlerde gerçekleşecek evrimsel büyümenin hedefi olarak yeni bir ırkın Âdemsel hediyesinin geleceğini bildirmişlerdi.

66:5.17 (747.7) *7. Sağlık ve yaşamın koruyucuları.* Bu heyet; sağlık önlemlerinin tanıştırılması ve ilkel temizliğin sağlanması ile ilgili olup, Lut tarafından yönetilmiştir.

66:5.18 (747.8) Bu heyetin üyeleri; ilerleyen çağların kafa karışıklığı sürecinde çoğu kaybolan ve yirminci yüzyıla kadar hiçbir biçimde tekrar keşfedilmemiş, şeyleri öğretmişlerdir. Hastalıktan kaçmanın bir aracı olarak yiyecekleri pişirme, kaynatma ve fırınlama bilgisini insan türlerine aktarmışlardır; aynı zamanda onlar, yiyecekleri pişirmenin bebek ölümlerini büyük ölçüde azalttığı ve anne sütünden daha erken bir sürede ayrılışı beraberinde getirdiği bilgisi insanlarla paylaşmışlardır.

66:5.19 (747.9) Lut'un sağlık koruyucularına ait öncül öğretilerden çoğu, her ne kadar gittikçe bozulmaya ve ciddi ölçüde değişime uğrasa da, Musa dönemine kadar dünya kabileleri arasında varlığını sürdürmeye devam etti.

66:5.20 (748.1) Bu bilgisiz insanlar arasında temizliği sağlamada büyük engel, birçok hastalığın gerçek sebebinin gözle görülemeyecek kadar küçük olması gerçeğinden kaynaklanmıştır; bu bağlamda bahse konu duruma ilaveten onların tümü ateş ile ilgili hurafelere sahiplerdi. Atıkları yakmak için onları ikna etmek binlerce yıl aldı. Bu zaman zarfında, bozulmakta olan çöplerini toprak altına gömmeleri onlardan ısrarlı bir biçimde talep edildi. Bu çağın sağlık alanında büyük ilerleyişi, güneş ışığının sıhhat yayan ve hastalığı öldüren özelliklerine dair bilginin yayılmasıyla gerçekleşti.

66:5.21 (748.2) Prens'in varışından önce yıkanma, ayrıcalıklı bir biçimde dinsel bir tören niteliğindeydi. İlkel insanları, bir sağlık uygulaması olarak bedenlerini yıkamaya ikna etmek gerçek anlamıyla güç bir durumdu. Lut nihai olarak; her şeyin Yaratıcısı'na olan ibadet içinde haftada bir kez öğlen ayinleri ile ilişkin olarak uygulanacak arınma töreninin bir parçası biçiminde su ile temizlenmeyi dinsel eğitimcilerin öğretileri içine almasını onlardan talep etmiştir.

66:5.22 (748.3) Sağlığın bu koruyucuları aynı zamanda; tokalaşmayı kişisel arkadaşlığın bir göstergesi ve topluluk sadakatinin bir simgesi olarak tanıştıran, onun tükürük değişiminin veya kan içiminin yerini alması üzerinde uğraşlar vermişlerdir. Ancak üstün önderlerine ait öğretilerin zorlayıcı baskısını hissetmedikleri zaman, bu ilkel insanlar bilgisizliğin ve

hurafelerin bir önceki sağlığa zarar veren ve hastalık yayıcı uygulamalarına kolayca geri dönmüşlerdir.

66:5.23 (748.4) 8. *Sanat ve bilimin gezegensel heyeti.* Bu birlik, öncül insanın üretimsel işleyiş biçiminin geliştirilmesine ve onun güzellik kavramının yükseltilmesine büyük oranda katkıda bulunmuştur. Onların önderi Mek isimli unsurdu.

66:5.24 (748.5) Sanat ve bilim tüm dünya boyunca yavaş bir biçimde ilerlemekteydi, ancak fizik ve kimyanın öncül bilgileri Dalamatia unsurlarına öğretilmişti. Çömlekçilik gelişme göstermiş, süsleyici sanatların tümü ilerlemiştir; buna ek olarak insanın güzelliğe dair olası en yüksek fikirleri büyük bir ölçekte derinleşmiştir. Ancak müzik, mor ırkın varışından sonraki bir döneme kadar çok az bir gelişme göstermiştir.

66:5.25 (748.6) Bu ilkel insanlar, eğitmenlerinin ısrarlı taleplerine rağmen buhar gücünü kullanmaya razı olmamışlardır; onlar, sıkıştırılan buharın patlayıcı gücüne dair büyük korkularını hiçbir zaman yenememişlerdir. Buna rağmen onlar, — her ne kadar kızgın kırmızı metalin bir parçası öncül insan için dehşete düşürücü bir nesne olsa da — metaller ve ateş ile çalışmak için nihai olarak ikna edilmişlerdir.

66:5.26 (748.7) Mek, Andonsal unsurların kültürünü ilerletmek ve mavi insanın sanatını geliştirmek için büyük bir çaba sergilemiştir. Andon ırk kolu ile birlikte mavi ırkın bir karışımı, özel sanatsal niteliklere sahip bir türü dünyaya getirmiştir; ve onların çoğu usta heykeltıraşlar haline gelmiştir. Onlar taş veya mermer üzerinde çalışmamışlardır; ancak onların fırınlama ile sertleşen çömlek eserleri, Dalamatia bahçelerini süslemiştir.

66:5.27 (748.8) Ev sanatlarında büyük ilerleme kaydedilmiştir; ancak bu ilerlemelerin birçoğu isyanın uzun ve karanlık çağları boyunca unutulmuş, ve çağdaş dönemlere kadar hiçbir biçimde yeniden keşfedilmemiştir.

66:5.28 (748.9) 9. *İlerleyen kabile ilişkilerin yönetim idarecileri.* Bu heyet, insan toplumunun devlet düzeyine olan taşınması görevin kendilerine verildiği topluluktur. Heyet'e Tut başkanlık etmekteydi.

66:5.29 (748.10) Bu önderler, kabileler arası evliliklerin gerçekleşmesine büyük katkılar sağlamıştır. Onlar, gerekli karar alım süreçleri ve tanışma için bütüncül olanağın verilmesi sonrasında kur ve evliliği desteklemişlerdir. Tamamiyle askeri nitelikli olan savaş dansları kısıtlanmış ve onlar değerli toplumsal amaçlara hizmet eden bir kapsama yönlendirilmiştir. Birçok çekişmeli oyun onlarla tanıştırılmıştır; ancak bu eski insanlar ciddi bir topluluktur; oldukça düşük düzeyde bulunan mizah anlayışı bu öncül kabilelerinin toplumsal yaşamında yer teşkil etmekteydi. Bu uygulamaların çok azı gezegensel başkaldırının ileriki ayrışma sürecinden sağ kalmıştır.

66:5.30 (749.1) Tut ve onun birliktelikleri; barışçıl bir niteliğe sahip topluluk birlikteliklerini desteklemek, refahı düzenlemeye ek olarak onu iyileştirmek, kabileler arası ilişkileri eş güdümsel hale getirmek ve kabilesel yönetimleri geliştirmek için çaba sarf etmişlerdir. Dalamatia'nın yakınlarında daha ileri bir kültür gelişmişti; ve bu gelişmiş toplumsal ilişkiler, daha uzak kabileleri etkilemede oldukça yararlıydı. Ancak Prens'in yönetim merkezinde hüküm süren medeniyetin yöntemi, diğer yerlerde evrimleşen yabansı topluluktan oldukça farklıydı; bu durum Güney Afrika'nın yirminci yüzyıl Kap şehir

toplumunun kuzeyde bulunan sınırlı Buşman halklarının ilkel kültüründen bütünüyle farklı olmasına benzetilebilir.

66:5.31 (749.2) 10. *Kabilese eş güdüm ve ırksal iş birliğinin yüce yargısı*. Bu üstün heyet; Van tarafından yönetilmekte olup, insan olaylarının yüksek denetimi ile görevlendirilen diğer dokuz özel heyetinin tümü için itiraz mahkemesi düzeyindedir. Bu heyet, diğer heyetlere özel olarak görevlendirilmemiş dünyasal önemi merkezine alan her durumu bünyesine toplayan bir biçimde geliş bir faaliyet kapsamına sahiptir. Bu seçilmiş birlik, Urantia'nın yüce mahkemesi faaliyetlerini üstlenmek için yetkilendirilmeden önce Edentia'nın Takımyıldız Yaratıcıları tarafından onaylanmış bir konumda bulunmaktaydı.

6. Prens'in Hükümranlığı

66:6.1 (749.3) Dünya kültür düzeyi, onun özgün varlıklarının toplumsal mirasıyla ölçülür; ve kültürel gelişim hızı bütünüyle, dünya sakinlerinin yeni ve gelişmiş düşünceleri kavrama yetkinliği tarafından belirlenir.

66:6.2 (749.4) Geleneğe olan kölesel bağlılık, şimdiki zaman ile geçmiş duyusal bir biçimde bağlayarak istikrarı ve eş güdümü yaratmaktadır; ancak aynı zamanda bu bağlılık, kişisel teşebbüsü öldürmekte ve kişiliğin yaratıcı güçlerini esaret altına almaktadır. Yüz Caligastia unsuru dünyaya vardığında ve bu dönemin toplumsal birimleri bireysel teşebbüsün yeni müjdesini duyurmaya başladığında, Urantia'nın tamamı gelenek temelli adetler karşısında derin bir kafa karışıklığını deneyimledi. Ancak bu yararlı yönetim o kadar yakın bir süre içinde kesintiye uğramıştır ki ırkları geleneğin esaretinden

hiçbir zaman bütünüyle kurtulamamıştır; adet hala Urantia'yı olumsuz bir biçimde baskı altına almaya devam etmektedir.

66:6.3 (749.5) Satania malikâne dünyalarının mezunları olarak yüz Caligastia unsuru, Jerusem sanatları ve kültürünü oldukça iyi bilmekteydi; ancak bu türden bilgi, ilkel insan nüfusundan oluşan yabansı bir gezegen üzerinde hiçbir değere sahip değildi. Bu bilge varlıklar, dönemin ilkel insanların *anlık* dönüşümlerine veya diğer bir değişle topluca gerçekleşen köklü canlanışlarına teşebbüs etmekten daha iyisini bilmekteydi. Onlar, insan varlıklarının yavaş gerçekleşen evrimini oldukça iyi bir biçimde anladılar; ve onlar bilge bir biçimde, insanın yeryüzü üstündeki yaşam biçimini değiştirmede herhangi bir köklü değişimde bulunmaktan kaçındılar.

66:6.4 (749.6) On gezegensel heyetin her biri, *yavaş bir biçimde* ve doğal yollardan kendileri için görevlendirilen amaçları gerçekleştirmede yola koyuldular. Onların gayesi, çevre kabilelerin en iyi akıllarını kendilerine çekmek ve onları yetiştirdikten sonra toplumsal canlanmanın elçileri olarak topluluklarının arasına geri göndermekti.

66:6.5 (749.7) Yabancı elçiler, topluluğun özel ricası olmadan hiçbir şekilde bir ırka gönderilmemiştir. Bir kabilenin veya ırkın canlanışı ve gelişimi için çaba gösteren bireyler her zaman, ilgili kabile veya ırkın kendi üyeleriydiler. Yüz unsur, üstün bir ırkın alışkanlıklarını ve geleneklerini bile diğer bir kabileye kabul ettirmeye çalışmazdı. Onlar her zaman sabır içinde, her ırkın geçmişten gelen adetlerini ileri doğrultuda canlandırmak ve geliştirmek için çaba göstermiştir. Urantia'nın gelişmemiş halkı toplumsal geleneklerini, yeni ve daha iyi uygulamalar ile

değiştirmek için değil, daha yüksek bir kültür ile etkileşime girmesi ve üstün akıllar ile birliktelik halinde olması için Dalamatia'ya getirmiştir. Bu süreç yavaş ama oldukça etkiliydi.

66:6.6 (750.1) Dalamatia eğitmenleri, biyolojik evrim tamamiyle kendiliğinden gerçekleşen doğal seçilimine toplumsal tercihi eklemeye çabaladılar. Onlar, insan topluluğunun dengesini bozmadı; ancak dikkate değer bir biçimde onun olağan ve doğal evrimini hızlandırdı. Onların temel gayesi evrimsel bir biçimde gelişmeyi sağlamaktı, açığa ıkariş vasıtasıyla devrimi gerçekleştirmek değil. İnsan ırkı küçük ölçekli bir dini ve onun ahlaki değerlerini elde etmek için ağlar harcamıştır; ve bu üstün insanlar, gerektiğinden fazla eğitim ve aydınlatma üstün varlıklar tarafından geri kalmış ırkların canlandırılmasına teşebbüs edildiğinde istisnasız açığa çıkan kafa karışıklığı ve dehşetle insanlığın kısmi gelişimlerini onlardan almaktan daha iyisi bilmektedirler.

66:6.7 (750.2) Ebeveynlerin yaşamları boyunca kız ve erkek evlatların onların denetimi ve rehberliği altında kaldığı Afrika'nın kalbine Hristiyan din elçileri gittiğinde, yirmi bir yaşına geldiğinde bu çocukların tüm ebeveyn kısıtlamalarından zgr olması öğretisini uygulamayı bir nesil içinde gerçekleştirmeye çabaladıkları zaman yalnızca kafa karışıklığı ve aile kurum düzeninin alt üst oluşunu beraberlerinde de getirmektedirler.

7. Dalamatia'da Yaşam

66:7.1 (750.3) Her ne kadar seçkin bir biçimde güzel ve çağın ilkel insanların merakını uyandıracak şekilde tasarlanmış olsa da,

Prens'in yönetim merkezi tamamiyle mütevazıydı. Binalar; hayvanların evcileştirilmesiyle tarımdaki nihai gelişmeyi desteklemek bu gönderilen eğitimcilerin başlıca gayesi olduğu için, bilinçli olarak büyük yapıldı değil. Şehir duvarları içinde toprak hacmi, yaklaşık olarak yirmi bin insanı geçindirmek için yetecek otlak ve bahçe sağlamaya elverişliydi.

66:7.2 (750.4) İbadetin merkezi mabedinin ve üstün insanların yüksek denetim topluluklarına ait heyet malikânelerin içyapısı, gerçekten de güzel sanat eserleriydi. Ve konutlar düzen ve temizliğin timsaliyken, her şey daha sonraki dönemlerin gelişmelerine kıyasla oldukça basit ve bütünüyle ilkel düzeydeydi. Kültürün bu yönetim merkezinde Urantia'ya doğal olarak var olmayan hiçbir yöntem uygulanmamıştır.

66:7.3 (750.5) Prens'in bedensel görevlileri; dünyanın toplumsal merkezinde ve eğitimsel karargâhında kısa süreli ikamet eden öğrenci gözlemcileri için ilham kaynağı olmak ve onları olumlu bir biçimde etkilemek amacıyla tasarlanan, evleri olarak idare ettikleri basit ve örneksele yerleşkeler üzerinde hâkimiyet kurdular.

66:7.4 (750.6) Aile yaşamının belirli düzeni ve bir ailenin göreceli olarak kesinleşmiş bir yerleşe içinde tek çatı altında beraber yaşaması; Dalamatia zamanından kalmış olup, başlıca olarak, yüz unsur ve onların öğrencilerinin sahip olduğu örnek ve öğretilerden kökenini almıştır. Toplumsal bir birim olarak ev, insan türünün torunlarını ve büyük torunlarını derinden sevmesine ve onlar için tasarımlarda bulunmalarına yön veren Dalamatia'nın üstün erkek ve kadınlarının çabalarına kadar hiçbir şekilde başarılı olamamıştır. Yabancı insan kendi

çocuğunu derinden sevmektedir; ancak medeni insan aynı zamanda kendi toruna karşı da derin sevgi beslemektedir.

66:7.5 (750.7) Prens'in yönetim görevlileri babalar ve anneler olarak beraber yaşadılar. Gerçektir ki onlar kendilerine ait hiçbir çocuğa sahip değillerdi; ancak Dalamatia'nın elli ebeveyn evi her zaman, Andonsal ve Sangik ırkların üstün ailelerinden seçilen beş yüzden fazla evlatlık edilmiş küçük çocuğu barındırmıştır; bu çocukların birçoğu öksüzdü. Onlar, bu üstün ebeveynlerin disiplin ve eğitiminden yararlandılar; ve Prens'in okulları içindeki bu üç yıllık eğitimin ardından (on üç ve en beş yaşları arasında öğrenim gördükleri kurumlardan sonra), evlenmek için elverişli hale gelmiş olup, geldikleri ırkların ihtiyaç sahibi kabileleri için Prens'in elçileri olarak görevlendirilmelerini beklediler.

66:7.6 (751.1) Fad; öğrencilerin yaparak öğrendikleri ve yararlı görevlerin her gün yerine getirilişi ile yeteneklerini kazandıkları bir üretim okulu olarak Dalamatia'nın eğitim tasarısının hayata geçirilişini desteklemiştir. Eğitimin bu tasarımı, kişilik gelişimi içinde düşünmeyi ve hissetmeyi dışlamamıştır; ancak bu tasarı ilk olarak el işi eğitimi gerçekleştirmeyi amaçlamaktaydı. Eğitim bireysel ve toplu bir biçimde yapılmaktaydı. Öğrenciler, erkek ve kadınlar tarafından ortak bir biçimde eğitilmekteydi. Bu topluluğun yarısı cinsiyete göre ayrılmış olup, diğer yarısı ise karma eğitim düzenini uygulamaktaydı. Öğrencilere bireyler olarak el becerileri öğretilmiş olup, topluluklar veya sınıflar halinde toplumsal hale getirilmişlerdi. Onlar; yaşlıları ile birlikte takım çalışmasında bulunmalarına ek olarak daha genç topluluklar, yaşlı topluluklar ve erişkinler ile bütünleşmişlerdir. Onlar aynı

zamanda; aile toplulukları, oyun ekipleri ve okul sınıfları olarak bu tür birliktelikler ile aşına hale getirilmişlerdir.

^{66:7.7 (751.2)} Geldikleri ırklar ile çalışmak için Mezopotamya’da eğitilen daha sonraki öğrenciler, kırmızı ve mavi ırkların temsilcileri ile birlikte batı Hindistan’ın yükselterinden gelen Andonsal unsurlarıydı; bu dönemden sonra ise sarı ırkın az sayıdaki üyesi de bu bölgeye alınmıştır.

^{66:7.8 (751.3)} Hap öncül ırklara bir ahlaki yasayı sunmuştur. Bu kanun “Tanrı’nın Yolu” olarak bilinmekte olup, şu yedi emirden meydana gelmiştir:

^{66:7.9 (751.4)} 1. Sizler, her şeyin Yaratıcısı olandan başka ne herhangi bir Tanrı’dan korkmamalı ne de ona ibadet etmelisiniz.

^{66:7.10 (751.5)} 2. Sizler, dünyanın idarecisi olan Yaratıcı’nın Evladı’na ne itaatsizlikte bulunmalı ve ne onun insan-üstü birlikteliklerine karşı saygıda kusur etmelisiniz.

^{66:7.11 (751.6)} 3. Sizler, insanların yargıçları huzuruna getirildiğiniz zaman yalan söylememelisiniz.

^{66:7.12 (751.7)} 4. Sizler; erkekleri, kadınları veya çocukları öldürmemelisiniz.

^{66:7.13 (751.8)} 5. Sizler, komşunuzun eşyaları veya hayvanlarını çalmamalısınız.

^{66:7.14 (751.9)} 6. Sizler, arkadaşınızın karısına dokunmamalısınız.

66:7.15 (751.10) 7. Sizler, ebeveynlerinize veya kabilenizin yaşlılarına karşı saygısızlıkta bulunmamalısınız.

66:7.16 (751.11) Bu yasa, yaklaşık üç yüz yıl boyunca Dalamatia'nın kanunuydu. Ve bu kanunun kazanmış olduğu birçok kaya şu an, Mezopotamya ve İran'ın kıyı sularının altında bulunmaktadır. Selamlamalarda ve yemek zamanı gerçekleşen teşekkürlerde kullanarak bu emirlerden birini haftanın her günü akılda tutmak adet haline gelmişti.

66:7.17 (751.12) Bu dönemlerin zaman ölçümü, yirmi sekiz gün olarak hesaplanan dönem biçiminde ay takvimi idi. Bu zaman anlayışı, gece ve gündüz dışında insan toplulukları tarafından tanınan tek zaman kavramıydı. Yedi gün Dalamatia öğretmenleri tarafından tanıştırılmış olup, yirmi sekiz günün dörtte biri olduğu gerçeğinden kökeni almıştır. Aşkın-evren içinde yedi rakamının önemi kuşkusuz bir biçimde onlara, zamanın ortak kabulüne ruhsal bir birimin tanıştırılması imkânını vermiştir. Ancak Urantia'da, haftalık döneme içkin olarak köken oluşturacak bir sebep bulunmamaktadır.

66:7.18 (751.13) Şehir etrafındaki ülke, yüz millik bir alan içinde oldukça yerleşmiş bir haldeydi. Şehrin hemen çevresinde, Prens'in okullarının yüzlerce mezunu hayvan evcilleştirilmesi ile uğraşmıştır; bu mezunların diğerleri ise, Prens'in yönetim görevlileri ve sayısız insan yardımcıları tarafından aldıkları talimatları yerine getirmiştir. Onların az sayıdaki unsuru tarım ve bahçecilik ile uğraşmıştır.

66:7.19 (751.14) İnsan türü, varsayılan günahın cezalandırılışı olarak tarımsal uğraşlar için görevlendirilmemişti. “Alın terinizle tarlaların meyvelerini yemelisiniz” sözü, ihanet eden

Caligastia'nın önderliği altında Lucifer başkaldırısının akılsızlıklarına insanın katılmış olduğu gerçeği üzerine bildirilen bir ceza cümlesi değildi. Toprağın ekimi, evrimsel dünyalar üzerinde gelişen bir medeniyetin yerleşik hale gelmesinde içkin olan bir niteliktir; ve bu yöndeki emir, Urantia'ya varışları ile Caligastia'nın isyankâr Lucifer ile birlikte hareket ettiği acı dönemler arasında gerçekleşen üç yüz bin yıl boyunca Gezegensel Prens ve onun yönetim görevlilerine ait öğretilerin tümünün merkezini oluşturmaktadır. Toprak ile çalışmak bir lanet değildir; bunun aksine bu çalışma, insan etkinliklerinin tümü içerisinde en insani olanı deneyimleye izin verilmiş varlıkların tümü için en yüksek mutluluk kaynağıdır.

^{66:7.20 (752.1)} İsyanın çıktığı zaman, Dalamatia yaklaşık olarak altı bin yerleşik nüfusa sahipti. Bu sayı genel öğrencileri içine almaktaydı, fakat her zaman binin üstünde bulunan ziyaretçileri ve gözlemcileri kapsamamaktaydı. Ancak, bu çok eski zamanların muhteşem ilerleyişi ile ilgili neredeyse hiçbir kavrayışa sahip olamazsınız; bu dönemlerin muhteşem insan kazançlarının tümü, Caligastia'nın aldatmacası ve tahrikini izleyen dehşet verici kafa karışıklığı ve buhran dolu ruhsal karanlık tarafından neredeyse tamamen yeryüzünden silinmiştir.

8. Caligastia'nın Talihsizlikleri

^{66:8.1 (752.2)} Caligastia'nın uzun sürecine geri dönüp baktığımızda, görevinde ilgimizi çekebilecek tek bir olağandışı niteliği bulmaktayız; Caligastia çok aşırı bir biçimde bireysel bir kişilikti. O, gösterilen itirazın neredeyse her safını destekleme eğilimi sergilemiş olup, üstü örtülü eleştiriyi kibar bir biçimde

ifade eden unsurlara sıkça anlayış göstermekteydi. Bizler, yüksek denetimin her türüne karşı ılıman bir biçimde serzenişte bulunarak yetki altında huzursuz olmanın bu eğiliminin öncül işaretlerini tespit etmiş bulunmaktayız. Her ne kadar kıdemli danışmaya karşı kısmen itirazda bulunmuş olsa ve daha üst yönetim altında bir biçimde ayak direyen davranışlar sergilemiş olsa da, ne zaman bir sınama vakti gelse o her zaman evren idarecilerine sadık ve Takımyıldız Yaratıcıları'nın emirlerine itaatkâr halde bulunmuştu. Urantia'nın utanç verici ihanetine kadar onda hiçbir zaman asli hiçbir kusur bulunmamıştı.

66:8.2 (752.3) Eleştirel eğilimleri ve birey gururlarının gizli gelişimine ek olarak bu gelişimin birliktelik halinde bulunduğu birey önemi hissinin abartısı ile ilgili Lucifer ve Caligastia'nın sabırla eğitilmiş ve sevgiye uyarılmış oldukları belirtilmelidir. Ancak yardım etmek için gerçekleştirilen bu çabaların tümü, temeli olmayan eleştiriler ve kişisel özgürlüklerine yapılan dayanağı olmayan müdahaleler biçiminde yanlış anlaşılmış bulunmaktaydı. Caligastia ve Lucifer, bozulmaya uğramış düşüncelerinde ve yanlış yönlendirilmiş tasarımlarında etkin olmaya başlayan oldukça kınanması gereken temel gerekçelerden kaynağını alan bir biçimde samimi danışmanlarını yargılamışlardır. Onlar bencil olmayan danışmanlarını artan bencillikleriyle yargılamışlardır.

66:8.3 (752.4) Prens Caligastia'nın varışından itibaren gezegensel medeniyet, neredeyse üç yüz bin yıllık bir süre içinde oldukça doğal bir biçimde ilerlemiştir. Bir yaşam-dönüşüm âlemi oluşu ve böylelikle evrimsel dalgalanmaların sayısız düzensizliklerine ve olağan dışı gelişmelerine maruz kalışı

dışında Urantia, Lucifer başkaldırısı ve eş zamanlı olarak gerçekleşen Caligastia ihaneti zamanına kadar gezegensel süreci içinde oldukça tatminkâr biçimde ilerleme göstermiştir. Bu süreçten sonra gerçekleşen tarih olaylarının hepsi, Âdem ve Havva'nın gezegensel görevlerini yerine getirmedeki sonraki başarısızlığına ek olarak bu felaketsel yanılma ile kesin bir biçimde değişime uğramıştır.

66:8.4 (752.5) Urantia'nın Prensi, gezegenin uzun süreli karışıklığına neden olan bir biçimde Lucifer isyanı zamanında karanlığa doğru meyil etmiştir. O ilerleyen zamanlarda, takımyıldız idarecileri ve diğer evren makamlarının eş güdümsel faaliyeti tarafından egemenlik yetkisinden alınmıştır. Gezegen üzerinde Âdem'in ikameti zamanına kadar tecrit edilmiş Urantia'nın kaçınılmaz talihsizliklerinde pay sahibi olup, Âdem ve Havva'nın soyları olarak yeni mor ırkın yaşam kanının aşılmasıyla fani ırkların yükseltilerek canlandırılması tasarımının başarısız uygulamasına bir biçimde olumsuz yönde katkıda bulunmuştur.

66:8.5 (753.1) Görevden alınan Prens'in insan olaylarını etkileme gücü, İbrahim'in zamanında Maçiventa Melçizedek'in fani ete kemiğe bürünüşü tarafından oldukça etkin bir biçimde engellenmiştir; ve bunun sonrasında gerçekleşen beden içindeki Mikâil'in yaşamı boyunca bu ihanet eden Prens, nihai olarak Urantia üzerindeki tüm yetkilerinden uzaklaştırılmıştır.

66:8.6 (753.2) Urantia üzerindeki kişisel bir şeytanın varlığı tezi, her ne kadar ihanette bulunmuş ve adaletsiz Caligastia'nın gezegensel mevcudiyetinden kaynağını bir nebze almış olsa da, bu türden bir “şeytanın” genel insan aklını onun özgür ve doğal tercih etme yetkinliği karşısında etkileyebileceği savı

bakımından yine de tamamiyle kurmacadan ibarettir. Mikâil'in Urantia üzerindeki bahşedilişinden önce bile ne Caligastia ne de Daligastia, fanileri baskı altına almaya veya herhangi bir olağan bireyi insan iradesi dışında bir şeyi yapmaya zorlamaya hiçbir zaman yetkin olmamıştır. İnsanın özgür iradesi, ahlaki durumlarda tek yücelik niteliğine sahiptir; ikamet eden Düşünce Düzenleyicisi bile, belli bir düşünceye sahip kılmak veya iradesine aykırı bir biçimde belli bir eylemi yaptırtmak için insanı zorlamayı reddetmektedir.

66:8.7 (753.3) Ve şu an, öncesinde yönetmiş olduğu bireylere zarar verme gücünün tamamının kendisinden alındığı bir biçimde, âlemin bu isyankârı Lucifer isyanına katılan herkes hakkında nihai kararın Uversa'nın Zamanın Ataları tarafından verilişini beklemektedir.

66:8.8 (753.4) [Nebadon'un bir Melçizedek unsuru tarafından sunulmuştur.]

67. Makale

Gezegensel İsyân

67:0.1 (754.1) URANTİA üzerindeki insan mevcudiyeti ile ilişkili sorunları; özellikle gezegensel başkaldırının ortaya çıkışı ve sonuçları olarak, geçmişin belirli büyük dönemlerine ait bir bilgiye sahip olmadan anlamaya çalışmak imkânsızdır. Her ne kadar bu başkaldırı organik evrimin ilerleyişi üzerinde ciddi oranda etkiye sahip olmasa da, toplumsal evrim ve ruhsal gelişimin gidişatı üzerinde dikkate değer bir biçimde değişiklikte bulunmuştur. Gezegenin bütüncül aşkın-fiziksel tarihi derin bir biçimde bu yok edici afetten etkilenmiştir.

1. Caligastia İhaneti

67:1.1 (754.2) Lucifer'in yardımcısı olan Satan'ın dönemsel teftiş çağrılarından birini yaptığı sırada, Caligastia üç yüz bin yıl boyunca bulunduğu görevde ikamet etmekteydi. Ve Satan gezegene vardığı zaman onun dış görünüşü, çirkin ihtişamını resmeden simgesel çizimlerinize hiçbir biçimde benzememekteydi. O bu dönemde büyük berraklığın bir Lanonandek Evladı idi ve hala öyledir. “Ve şaşırmayın, çünkü Satan ışığın muhteşem bir yaratılmışıdır.”

67:1.2 (754.3) Bu teftiş sırasında Satan, Lucifer'in bahse konu zaman zarfında önermiş olduğu “Özgürlük Bildirgesi” hakkında Caligastia'yı bilgilendirdi; ve şimdi emin olduğumuz bir biçimde Prens, isyanın duyurusu üzerine gezegene ihanet etme kararını verir. Yerel evren kişilikleri, güvenin bu bilinçli ihaneti nedeniyle Prens Caligastia'yı ayrıcalıklı bir biçimde küçümseyerek dışlamaktadırlar. Yaratan Evlat bu küçümsemeyi şu sözleri söylediğinde dile getirmiştir: “Sen önderin Lucifer gibisin, ve sen günahkâr bir biçimde bu kötülüğü idame ettin. O kendisini yüceltmeye başladığından beri bir sahtekârdı, çünkü o doğruluk içinde ikamet etmiyordu.”

67:1.3 (754.4) Yerel bir evrenin tüm idari görevi içinde daha yüksek hiçbir güven, yeni bir yerleşik dünya üzerinde evrimleşen fanilerin refahı ve yönlendirilişi için sorumluluğu üstlenen bir Gezegensel Prens'e karşı beslenenden daha kutsal görülmemektedir. Ve kötülük türlerinin tümü içinde, güvenin boşa çıkarılması ve güvenilen arkadaşlara karşı birinin sadakatsizliğinden daha fazla kişilik düzeyine zarar veren bir şey bulunmamaktadır. Bu bilinç dâhilinde işlenen günahta

Caligastia kişiliğine o kadar bütüncül bir biçimde zarar vermiştir ki, onun aklı bu dönemden beri dengesini tam olarak bulmaya hiçbir zaman yetkin hale gelememiştir.

67:1.4 (754.5) Günahı değerlendirmede birçok bakış açısı bulunmaktadır; ancak evrenin felsefi konumundan bakıldığında günah, bir kişiliğin bilinç dâhilinde kâinatsal gerçekliğe karşı gelmesi tutumudur. Hata, gerçekliğin yanlış bir biçimde kavramsallaşması veya onun bozulmaya uğraması olarak değerlendirilebilir. Kötülük, evren gerçekliklerinin kısmi bir biçimde gerçekleşmesi veya diğer bir deyişle ona yapılan yanlış uyumdur. Ancak insafsızlık, farkında olunan gerçekliğe karşı açık ve ısrarkar bir meydan okumadan meydana gelmekteyken ve bu türden kişilik bozulma düzeyi kâinatsal deliliğin sınırına yaklaşırken; günah, — ruhsal ilerleyişe bilinçli bir biçimde karşı koymayı tercih etme biçiminde — kutsal gerçekliğe karşı gösterilen kasıtlı bir karşı çıkıştır.

67:1.5 (755.1) Hata, ussal düzeyde bulunan keskinlik yoksunluğunu göstermektedir; kötülük, bilgeliğin eksikliğine; günah ruhsal fakirliğin sefaletine işaret etmektedir; ancak insafsızlık, kişisel denetimin ortadan kalkışını simgelemektedir.

67:1.6 (755.2) Ve günah birçok kez tercih edildiğinde ve oldukça sık bir biçimde tekrarlandığında, alışkanlık haline gelmektedir. Alışık günahkârlar; evren ve onun kutsal gerçekliklerinin tümüne karşı giderek içten isyankârlar olarak, insafsız hale kolay bir biçimde gelmektedirler. Günahın tüm biçimleri affedilebilirken, niteliği kesinleşmiş insafsızın samimi olarak herhangi bir biçimde kötülükleri için üzüntü duyacağından

veya günahlarının bağışlanmasını kabul edeceğinden kuşku duymaktayız.

2. İsyan'ın Çıkışı

67:2.1 (755.3) Satania'nın teftişinden kısa bir süre sonra ve gezegensel idare Urantia üzerinde büyük gelişmeleri açığa çıkarma arifesindeyken, kuzey kıtalarda kış ortası bir gün Caligastia; Daligastia Urantia'nın on heyetini olağanüstü bir toplantıya çağırdıktan sonra, birlikteliği olan Daligastia ile uzun bir görüşmede bulundu. Bu toplantı; Prens Caligastia'nın kendisini Urantia'nın mutlak hâkimi olarak ilan etmeye hazırlandığı, gezegensel hükümetin yeniden düzenlenişi ve bunu takip eden idari yetkinin bahse konu kurumlarının yeniden dağılımı gerçekleşirken tüm idari topluluklardan faaliyet ve güçlerinin tamamını Daligastia'nın ellerine istifa ederek devreden bir biçimde görevlerinden feragat etmeleri isteği bildirisi ile açılıştır.

67:2.2 (755.4) Bu şaşırtıcı isteğin sunumunu, eş güdümün yüce heyet başkanı olan Van'ın üstün itirazı takip etmiştir. Bu seçkin idareci ve yetkin mahkeme üyesi; Caligastia'nın amaçlanan gidişatını gezegensel isyana yaklaşan bir eylem olarak tanımlayıp, Satania'nın Sistem Egemeni olan Lucifer'e bir itirazın yapılacağı vakte kadar toplantı üyelerinin bu bildiriye olan tüm katılımlarını engelleme önerisinde bulunmuştur; ve o, yönetim görevlilerin tümünün desteğini almıştır. Bu durum uyarınca itiraz Jerusem'de görüşülmüş olup, Jerusem'den itirazın sonucu Caligastia'yı Urantia üzerinde yüce egemen olarak tanımlayan ve onun emirlerine karşı gösterilecek mutlak ve sorgusuz birlikteliği emreden kararlar ile geri dönmüştür. Ve bu şaşırtıcı cevaba karşı soylu Van; Daligastia, Caligastia ve

Lucifer'in Nebadon evreninin egemenliğini küçümsediğini belirten resmi kararını açıkladığı yedi saatlik unutulmaz hitabını gerçekleştirmiştir; ve o, yardım ve onay almak için Edentia'nın En Yüksek Unsurları'na itiraz başvurusunda bulunmuştur.

67:2.3 (755.5) Aynı zaman zarfı içinde sistem döngüleri zayıflamıştır; Urantia tecrit altına alınmıştır. Gezegen üzerinde göksel yaşamın her topluluğu, dışsal tavsiye ve danışmanlığın tüm irtibat düzenlerinden bütünüyle koparılmış olarak, ansızın ve herhangi bir uyarı olmadan tecrit edilmiş bir halde kendilerini buldular.

67:2.4 (755.6) Daligastia resmi bir biçimde Caligastia'yı "Urantia'nın Tanrısı ve her şeyin üstünde yüce unsur" olarak ilan etmiştir. Onların karşısında bu duyurunun yapılmasıyla birlikte saflar açık bir biçimde belirginlik kazandı; ve her topluluk, gezegen üzerindeki her insan-ötesi kişiliğinin kaderini nihai olarak belirleyecek tartışmalar biçiminde, geri çekilip fikir yürütmeye başlamıştır.

67:2.5 (755.7) Yüksek melekler ve çocuksu melekler, bu uzun ve günahkâr çatışma biçimindeki çetin mücadele tartışmalarına katılmıştır. Tecrit dönemine rast gelen Urantia üzerinde bulunan insan-üstü topluluklarının çoğu; burada gözaltına alınmış olup, yüksek melekler ve onların birliktelikleri gibi, Lucifer'in gidişatı ve görülmeyen Yaratıcı'nın iradesi arasında gerçekleşen bir biçimde günah ve doğruluktan birinin tercihinde bulunmalarına zorlanmışlardır.

67:2.6 (756.1) Yedi yıldan fazla bir süre boyunca bu mücadele devam etmiştir. İlgili her kişiliğin nihai bir tercihte bulunduğu vakte

kadar Edentia'nın makamları müdahalede veya düzeltmede bulunmamıştır, bulunmazdı da. Bu süreçten sonra çok geçmeden Van ve onun yerel birliktelikleri ceza almış olup, uzun süren endişelerinden ve tahammül edilemez belirsizlik döneminden kurtulmuşlardır.

3. Yedi Hayati Yıl

^{67:3.1 (756.2)} Satania'nın başkenti olan Jerusem üzerinde isyanın patlak vermesi, Melçizedek heyeti tarafından duyurulmuştur. Acil durum Melçizedekleri eş zamanlı olarak Jerusem'e gönderilmiş olup, Cebrail yönetimi sarsılan Yaratan Evlat'ın temsilcisi olarak faaliyet göstermeye gönüllü olmuştur. Satania içindeki isyan gerçeğinin yayını ile birlikte sistem kardeş sistemlerden yalıtılmış bir biçimde tecrit altına alınmıştır. Satania'nın yönetim merkezinde "cennet savaşı" açılmıştı, ve bu savaş yerel sistem içerisindeki her gezegene yayılmıştı.

^{67:3.2 (756.3)} Urantia üzerinde yüz Caligastia unsuru olan bedensel görevlilerinden kırkı (Van'ı da içine alan bir biçimde) başkaldırıya katılmayı reddetti. Görevlilerin insan yardımcılarının çoğu aynı zamanda (dönüşüme uğramış olanlar ve diğerleri biçiminde) Mikâil ve onun evren hükümetinin cesur ve soylu savunucularıydı. Yüksek melekler ve çocuksu melekler arasında çok büyük ölçekli bir kişilik kaybı bulunmaktaydı. Gezegen için görevlendirilen idareci ve geçiş yüksek meleklerinin neredeyse yarısı, Lucifer amacını desteklemek için önderleri olan Caligastia'ya ve Daligastia'ya katıldı. Birinci derece yarı-ölümlü yaratılmışların kırk bin yüz on dokuzu Caligastia'ya kendilerini emanet etmiştir; ancak bu varlıkların geride kalan unsurları kendilerine duyulan güveni boşa çıkarmadılar.

67:3.3 (756.4) İhanet eden Prens; sadık olmayan yarı-ölümlü yaratılmışlar ve isyankâr kişiliklerinin diğer toplulukları ile birlikte hareket etmiş, kendi emirlerini uygulamak için onları idari olarak düzenlemiştir; bunun karşısında Van sadık yarı-ölümlüleri ve diğer inançlı toplulukları bir araya getirmiş, gezegensel görevlilerin ve diğer esir düşen göksel kişiliklerin kurtuluşu için büyük mücadelesine başlamıştır.

67:3.4 (756.5) Bu mücadele zamanları boyunca sadık unsurlar, Dalamatia'nın doğusuna birkaç mil uzaklıkta bulunan duvarı olmayan ve kötü bir biçimde korunan yerleşke içinde ikamet etmişlerdir; ancak onların yerleşkeleri tetikte ve her zaman hazır olan sadık yarı-ölümlü yaratılmışlar tarafından gece gündüz korunmuş olup, paha biçilemez yaşam ağacını ellerinde bulundurmaktaydılar.

67:3.5 (756.6) İsyanın çıkması üzerine sadık çocuksu melekler ve yüksek melekler üç inançlı yarı-ölümlü unsurun yardımıyla, yaşam ağacının korumasını üstlenmişlerdir; ve bu unsurlar yalnızca, görevlilerin kırk sadık unsurunun ve onların birliktelik halinde bulunduğu dönüşüme uğramış bireylerin bu enerji bitkisinin meyveleri ve yapraklarından beslenmelerine izin vermiştir. Orada, görevlilerin bu dönüşüme uğramış Andonsal birlikteliklerinin elli altısı bulunmaktaydı; bu görevlilerin Andonsal unsurları içinde on altı birey isyana önderleri ile birlikte katılmayı reddetmekteydi.

67:3.6 (756.7) Caligastia isyanının yedi hayati yılı boyunca Van kendisini bütünüyle; insanlardan, yarı-ölümlü unsurlardan ve meleklerden oluşan sadık ordusu için çalışma hizmetine adanmıştır. Evren hükümetine olan sadakatin bu türden bir sarsılmaz tutumuna sahip olması için Van'ı yetkin kılan ruhsal

derinlik ve ahlaki bütünlük; keskin düşünce, bilgesel akıl yürütme, tutarlı yargı, içten istek, bencil olmayan amaç, ussal adanma, deneyimsel hafıza, disiplinli kişilik ve Cennet içindeki Yaratıcı'nın iradesini gerçekleştirmeye kişiliğinin sorgusuz bağlılığının sonucu olarak gerçekleşmiştir.

67:3.7 (756.8) Bu yedi yıllık bekleme süresi, kalbin arayışının ve ruhun disiplininin bir dönemi idi. Bir evren olayları içinde bu türden bunalım dönemleri, ruhsal tercihte bir etken olarak aklın devasa etkisini göstermektedir. Eğitim, hazırlanma ve deneyim evrimsel fani yaratılmışların tümüne ait birçok hayati karar içinde önemli etkenlerdir. Ancak, Cennet içindeki Yaratıcı'nın iradesi ve gayesine olan sadık bağlılığın muhteşem eylemlerini gerçekleştirmek için yaratılmışın bütünüyle adanmış idaresine hayat vermek amacıyla ikamet eden ruhaniyetin insan kişiliğinin karar-alım güçleri ile doğrudan iletişimde bulunması tamamiyle mümkündür. Ve tam da bu durum, Van'ın dönüşüme uğramış insan birlikteliği olan Amadon'un deneyiminde gerçekleşmiş bir olaydı.

67:3.8 (757.1) Amadon, Lucifer isyanının olağanüstü insan kahramanıydı. Andon ve Fonta'nın bu erkek soyu, Prens'in görevlilerinin oluşumu için yaşam plazmasına katkıda bulunan yüz insandan biriydi; ve bu katılımdan itibaren Amadon, Van'a onun birlikteliği ve insan yardımcısı olarak atanmıştır. Amadon, uzun ve zorlu mücadele boyunca kendi önderi ile birlikte mücadele etmeyi tercih etmiştir. Ve, yedi yıl boyunca Amadon ve onun sadık birlikleri parlak Caligastia'nın aldatıcı öğretilerinin tümüne karşı yılmaz cesaret ile karşı koyarken, Daligastia'nın uydurma savlarından etkilenmeden mücadele

eden evrimsel ırkların bu evladına şöyle bir bakmak ilham verici bir durumdu.

67:3.9 (757.2) Evren olayları içinde olası en yüksek bir ussa ve engin bir deneyime sahip olarak Caligastia, günahla bütünleşen bir biçimde doğru yoldan ayrılmıştır. Olası en düşük ussa sahip ve evren deneyiminden tamamiyle mahrum olarak Amadon, evren hizmeti içinde kararlı ve birlikteliklerine karşı sadık bir halde bulunmayı sürdürmüştür. Van; erişilebilecek en yüksek düzey olan kişilik gerçekleşmesinin bir deneyimsel seviyesini elde eden bir biçimde, ussal karar ve ruhsal kavrayışın muhteşem ve etkin bir birlikteliği içerisinde aklını ve ruhaniyetini kullanmıştır. Tamamiyle bir bütün olduğunda akıl ve ruhaniyet, insan-üstü değerlerinin yaratımının, hatta morontia gerçekliklerinin, olası düzlemidir.

67:3.10 (757.3) Bu acı günlerin derin hisleri beraberinde getiren olaylarını temsil edecek sınırlı sayıda bir anlatım bulunmamaktadır. Ancak son kişiliğin nihai kararı açığa çıktığında, özellikle ve yalnızca bu zaman zarfından sonra Edentia'nın bir En Yüksek Unsuru Urantia üzerinde yönetimi ele geçirmek için acil durum Melçizedekleri ile birlikte gezegene ulaşmıştır. Jerusem üzerinde geniş bir dönemi kapsayan Caligastia hâkimiyet kayıtları tamamen silinmiş, gezegensel iyileşmenin gözaltı dönemi başlatılmıştır.

4. İsyan sonrasında Yüz Caligastia Unsuru

67:4.1 (757.4) Nihai çağrı yapıldığında, Prens'in görevlilerine ait bedensel üyeler şöyle bir tarafsız birliktelik içerisindeydi: Van ve onun eş güdüm mahkeme üyelerinin tamamı sadık kalmıştı. Ang ve yiyecek heyetinin üç üyesi kurtuluşa ermişlerdi.

Hayvan evcilleştirme heyetinin tamamına ek olarak hayvan-üstünlük danışmalarının tümü isyan birliklerine kaymıştı. Fad ve eğitim biriminin beş üyesi kurtulmuştu. Üretim ve ticaret kurulunun tüm üyeleri ve onun başkanı Nod, Caligastia'ya katılmıştı. Hap ve açığa çıkarılan dinin tüm okul yöneticileri, Van ve onun soylu birliği ile bağlılık içinde kalmayı sürdürmüştü. Lut ve sağlığın tüm heyeti kaybedilmişti. Sanat ve bilimin heyeti bütüncül bir biçimde sadakatlerine devam etmişlerdi; ancak Lut ve kabile hükümet heyet üyelerinin tümü doğru yoldan ayrılmışlardı. Böylece yüz unsurun kırkı kurtulmuş, daha sonra Cennet serüvenine kaldıkları yerden devam ettikleri yerleşke olan Jerusem'e aktarılmışlardı.

^{67:4.2 (757.5)} Gezegensel görevlilerin altmış üyesi isyana katılmış olup, önderleri olarak Nod'u seçmişlerdi. Onlar içten bir biçimde isyankâr Prens için çalışmışlardı; ancak yakın bir zaman içerisinde onlar, sistem yaşam döngülerinin beslenme kaynağından mahrum bırakıldıklarını keşfetmişlerdi. Onlar, fani varlıklar düzeyine düşürüldükleri gerçeğinin farkına varmışlardı. Onlar gerçek anlamıyla insan-üstü varlıklardı; ancak aynı zamanda onlar, maddi ve fani unsurlardı. Nüfuslarını arttırmaya dair bir çaba içerisinde Daligastia; er ya da geç ölüm sonucunda özgün altmış Caligastia unsurunun ve dönüşüme uğramış kırk dört Andonsal birlikteliğinin kaçınılmaz bir biçimde nesillerinin tükenecek olmasına dair gerçeğin bütüncül bilinci içerisinde, cinsel yollardan doğuma doğrudan bir biçimde başvurulmasını emretti. Dalamatia'nın görevden uzaklaştırılması sonra sadakatsiz olan görevliler kuzeye ve doğuya göç etti. Onların soyları uzun bir süre boyunca Nod unsurları olarak bilinmekte olup, onların ikamet ettikleri yerleşke "Nod'un karası" şeklinde adlandırılmıştı.

67:4.3 (758.1) İsyana katılımı ve daha sonra yeryüzünün erkek ve kız evlatlarıyla çiftleşmeyle başarısız olmuş bu olağanüstü üstün erkek ve kadının mevcudiyeti, tanrıların gökten fanilerle çiftleşmek için gelmelerine dair geleneksel hikâyelerin doğmasına kolayca sebebiyet vermiştir. Ve böylelikle efsanevi niteliğe sahip olan bin bir anlatım oluşmuştur; ancak bu efsanelerin temeli isyan sonrası dönemlerden gerçekliğini almıştır; bu efsaneler, Nod unsurları ve onların soyları ile iletişime katılan ataların çeşitli nesillerinin halk öyküleri ve geleneklerinde daha sonra bir yer teşkil etmiştir.

67:4.4 (758.2) Ruhsal beslenmeden mahrum kalan görevli isyankârlar, doğal bir ölümle yaşamlarını nihai olarak kaybetmişlerdir. İnsan ırklarının daha sonraki puta tapınmalarının birçoğu, Caligastia dönemlerinin bu oldukça yüksek bir biçimde onurlu görülen varlıklarının hafızasını devam ettirme arzusundan doğmuştur.

67:4.5 (758.3) Yüz unsur görevlileri Urantia'ya geldiği zaman, onlar geçici bir süreliğine Düşünce Düzenleyicileri'nden ayrılmıştı. Melçizedek alıcılarının varışıyla eş zamanlı olarak (Van haricinde) sadık kişilikler Jerusem'e dönmüş ve kendilerini bekleyen Düzenleyiciler ile bütünleştirilmiştir. Bizler altmış görevli isyankârların kaderini bilmemekteyiz; onların Düzenleyicileri hala Jerusem üzerinde bekleyiş halindedir. Geçmişin bu olaylarının nihai sonu, Lucifer isyanının tamamına dair yargıya varılana ve onun tüm katılımcılarının kaderi belirlenene kadar kuşkusuz bir biçimde beklemeye devam edecektir.

67:4.6 (758.4) Melekler ve yarı-ölümlü unsurlar türünden varlıkların, Caligastia ve Daligastia gibi muhteşem ve güvenilen

yöneticilerin ihanetkâr günahı işleyerek doğru yoldan ayrılışlarını kabullenmeleri oldukça zor bir durumdu. Bilinçli bir biçimde veya önceden tasarlanmamış şekilde isyana katılmayarak günaha düşmüş bu varlıklar, güvendikleri önderler tarafından aldatılan bir biçimde üstleri tarafından yanlış yönlendirilmiştir. Benzer bir biçimde ilkel düzeyde bulunan akla sahip evrimsel fanilerin desteğini kazanmak kolay bir durumdu.

67:4.7 (758.5) Jerusem ve yanlış yönlendirilen çeşitli gezegenler üzerinde Lucifer isyanının kurbanları olan insan ve insan-üstü varlıkların tümü içinde onların büyük bir bölümü, uzun bir süre önce akılsızlıklarından içten bir biçimde pişman oldular; ve bizler, çok yakın bir zamanda görüşmeye başladıkları dava olan Satania isyanına dair olaylar için Zamanın Ataları nihai olarak yargısını tamamladığında bu türden samimi pişmanlık sergileyen bireylerin bir şekilde iyileştirileceklerine ve evren hizmetinin belirli bir fazına geri döndürüleceklerine içtenlikle inanmaktayız.

5. İsyân'ın Doğrudan Sonuçları

67:5.1 (758.6) İsyânın patlak vermesinden sonra yaklaşık olarak elli yıl boyunca büyük bir kafa karışıklığı Dalamatia ve onun çevresinde hüküm sürmüştür. Dünyanın tamamının bütüncül ve köklü yeniden düzenlenişine girilmişti; devrim, kültürel ilerleme ve ırksal gelişimin yerini bir siyasa olarak almıştı. Dalamatia içinde ve onun yakınında bulunan üstün ve kısmi olarak eğitilmiş sakinler arasında kültürel düzey bakımından anlık bir gelişme baş göstermiştir; ancak bu yeni ve köklü yöntemler uzakta bulunan insanlara uygulanmaya çalışıldığında, tarih edilemez düzeyde bulunan kafa karışıklığı

ve ırksal kargaşa doğrudan bir biçimde açığa çıkmıştır. Bu dönemlerin yarı-evrilmiş ilkel insanları tarafından özgürlük çabucak sınırsız ehliyet biçiminde anlaşılır hale gelmiştir.

67:5.2 (758.7) İsyanın gerçekleşmesinden yakın bir zaman sonra tahrikin parçası olan görevlilerin tümü, vaktinden önce kendilerine öğretilen özgürlük savlarının bir sonucu olarak şehir duvarlarını kuşatan yarı-yabansı unsur sürülerine karşı şehri azimli bir biçimde korumaya giriştiler. Güzel yönetim merkez yapıları güney su dalgalarının altında kalmadan yıllar önce, Dalamatia yerleşke bölgesinin yanlış yönlendirilen ve yanlış eğitilen kabileleri; ayrılıkçı görevlileri ve onların birlikteliklerini kuzeye doğru kaçırarak muhteşem şehri bir yarı-yabansı saldırıyla çoktan yerle bir etmişti.

67:5.3 (759.1) Caligastia'nın, kendi fikirleri olan bireysel özgürlük ve topluluk bağımsızlığı uyarınca insan topluluklarının doğrudan bir biçimde yeniden yapılandırılma düzeni açık ve neredeyse bütüncül bir başarısızlıkla sonuçlandı. Toplum hızlıca eski biyolojik düzeyine geri düştü; Caligastia düzeninin başlangıcında bulunan konumundan çok daha ilerde bir düzeyden başlamayarak tüm saldırı savaşları yeniden alevlendi; bu isyan dünyayı çok daha karışık bir halde bıraktı.

67:5.4 (759.2) İsyanı yüz altmış iki yıl sonra Dalamatia'yı bir gelgit dalgası sularıyla süpürmüş, gezegensel yönetim merkez yapıları sular altına gömülmüş, ve bu kara parçası bahse konu muhteşem çağların soylu kültürüne ait neredeyse her kalıntı tamamiyle yeryüzünden silinmeden tekrar su yüzeyine çıkmamıştır.

67:5.5 (759.3) Dünyanın ilk başkenti sular altında kaldığında burası, Yaratıcı'nın mabedini ışık ve ateşin sahte tanrısı olan Nog'un tapınağına çoktan çevirmiş olan din değiştirenler biçimindeki Urantia'nın Sangik ırklarına ait en düşün türlere ev sahipliği yapmaktaydı.

6. Kararlı Van

67:6.1 (759.4) Van'ın takipçileri öncül bir biçimde, sahil bölgelerin kafa karışıklığı yaşayan ırkların saldırılarından kurtuldukları batı Hindistan'ın yükseltilerine doğru çekilmiştir; ve bu geri çekiliş bölgesinden onlar, tıpkı Sangik kabilelerinin doğuş döneminden önce insan türünün refahı için farkında olmadan çalışmış bulunan öncül Badonsal atlarının hepsi gibi, dünyanın iyileştirilişini tasarlamışlardır.

67:6.2 (759.5) Melçizedek alıcılarının varışından önce Van; Prens'in düzenin sahip olduğu heyetlere özdeş topluluklar biçiminde, her biri dört unsurdan meydana gelen on heyet içerisinde insan olaylarının idaresini kurdu. Yaşam Taşıyıcıları'nın ikamet eden kıdemli sakini, yedi yıl bekleyiş dönemi boyunca faaliyet gösteren bu kırk kişilik heyetin geçici önderliğini üstlendi. Amadonsal unsurların benzer toplulukları, otuz dokuz sadık görevli üye Jerusem'e döndüğünde bu görevleri üstlenmiştir.

67:6.3 (759.6) Bu *Amadonsal* unsurlar, Amadon'un ait olduğu ve ismiyle tanınır hale gelen 144 sadık Andonsal unsurun topluluğundan türemiştir. Bu topluluk, otuz dokuz erkek ve yüz beş kadından meydana gelmiştir. Onların nüfusunun elli altısı ölümsüzlük düzeyine aitti; ve (Amadon haricinde) onların tümü, görevlilerin sadık üyeleri ile birlikte gönderildiler. Bu soylu topluluğun geriye kalan üyeleri, Van ve Amadon'un

önderliği altında fani günlerinin sonuna kadar yeryüzünde kalmaya devam ettiler. Onlar, isyan sonrası dönemin uzun karanlık çağları boyunca çoğalıp dünya için önderliği sağlamaya devam eden biyolojik kökenlerdi.

67:6.4 (759.7) Van, Âdem'in geliş dönemine kadar gezegen üzerinde faaliyet gösteren insan-üstü kişiliklerinin tümünün simgesel başı olarak kalarak Urantia üzerinde bırakılmıştır. O ve Amadon, yüz elli bin yıldan fazla bir süre boyunca Melçizedekler'in özelleşmiş yaşam hizmeti ile birlikte yaşam ağacının işleyiş biçimi vasıtasıyla yaşamaya devam etmişlerdir.

67:6.5 (759.8) Urantia'nın dünya olayları uzun bir süreliğine, Norlatiadek'in En Yüksek Yaratıcısı olan kıdemli takımyıldız yöneticisinin emriyle onaylanan bir biçimde on iki Melçizedek'den oluşan gezegensel alıcıların bir heyeti tarafından idare edilmiştir. Melçizedek alıcıları ile birliktelik halinde bulunan bir danışma kurulu şu üyelerden meydana gelmişti: görevden alınan Prens'in sadık yardımcılarında biri, iki yerleşik Yaşam Taşıyıcısı, çıraklık eğitiminde bulunan Kutsal Bir Biçimde Üçleştirilmiş Evlat, bir gönüllü Eğitimci Evlat, (dönemsel olarak) Avalon'un bir Berrak Akşam Yıldızı, yüksek melekler ve çocuksu meleklerin baş idarecileri, iki komşu gezegenden gelen danışmanlar, emir altında bulunan melekssel yaşamın genel kumandanı ve yarı-ölümlü yaratılmışların başındaki kumandan Van. Ve bu biçimde Urantia Âdem'in varışına kadar idare edilmiş ve hükümete bir biçimde yönetilmiştir. Cesur ve sadık olan Van'ın, Urantia dünya olaylarında uzun yıllarca hizmet vermiş olduğu gezegensel alıcılar heyetinde bir makama atanması şaşılacak bir durum değildir.

67:6.6 (760.1) Urantia'nın on iki Melçizedek alıcısı kahraman vari görevde bulundu. Onlar medeniyetin geriye kalan kalıntılarını korumuş olup, gezensel siyasalarını Van sadık bir biçimde yerine getirdi. İsyanın ardından bin yıl içinde Van, dünyaya geniş bir biçimde yayılmış üç yüz elli gelişmiş topluluktan daha fazlasına sahipti. Medeniyetin bu çevre merkezleri büyük oranda, özellikle mavi insanlar ve Nod unsurları olmak üzere Sangik ırklarıyla düşük düzeyde karışan sadık Andonsal unsurlarının soylarından meydana gelmişti.

67:6.7 (760.2) İsyanın dehşet verici gerileme sonucuna rağmen, dünya üzerinde biyolojik geleceğin iyi ırk kollarının birçoğu var olmaktaydı. Melçizedek alıcılarının yüksek denetimi altında Van ve Amadon, Urantia'ya bir Maddi Erkek ve Kız Evlat'ın gönderilmesini teminat altına alacak nihai erişime ulaşana kadar insanın fiziksel evrimini devam ettirerek insan ırkının doğal evrimini destekleme görevini sürdürdüler.

67:6.8 (760.3) Van ve Amadon, Âdem ve Havva'nın dünyaya ulaşmasından kısa bir süre sonraya kadar dünya üzerinde kalmaya devam etmiştir. Jerusem'e aktarılmalarından birkaç yıl sonra Van, kendisini bekleyen düzenleyici ile yeniden bütünleşmiştir. Van, Cennet Kusursuzluğu'nun çok uzun yıllar süren yolunda ve Kesinliğin Fani Birlikleri'nin açığa çıkarılmamış nihai sonunda ilerlemek için hakkında verilecek olan emri beklerken şu an Urantia adına faaliyet göstermektedir.

67:6.9 (760.4) Lucifer'in Urantia üzerindeki Caligastia'yı korumasından sonra Van Edentia'nın En Yüksek Unsurları'na itirazda bulunduğu zaman, Takımyıldız Yaratıcıları itirazının her detayını haklı görerek Van'ı koruduğuna dair bir kararı

abucak göndermiştir. Bu karar kendisine ulaşmada başarısız oldu, çünkü gezegensel iletişim döngüleri karar dolaşım halinde iken kesildi. Ancak son zamanlarda bu mevcut emir, Urantia'nın tecridinden beri irtibatı kesilen bir enerji gönderi ileticisi içinde bekleyen bir konumda bulunmuştur. Urantia yarı-ölümü varlıklarının araştırması sonucunda bu keşif gerekleştirilmeseydi, bu kararın gün yüzüne çıkması Urantia'nın takımyıldız döngülerine olan yenileniş dönemine kadar bekleyecekti. Ve gezegensel arası iletişimin bu gözle görülen kazanın olması, enerji taşıyıcıların ussu alıp iletebilmesi ancak iletişimi başlatamaması nedeniyle gerçekleşmişti.

^{67:6.10 (760.5)} Satania'nın yerel kayıtları içinde Van'ın işleyişsel düzeyi, Edentia Yaratıcıları'nın bu emri Jerusemzerinde kaydedilene kadar mevcut ve nihai bir biçimde kesinlik kazanmamıştır.

7. Günah'ın Yan Sonuçları

^{67:7.1 (760.6)} Yaratılmışın bilinçli ve ısrarcı bir biçimde ışığı reddinin kişisel (merkezsiz) sonuçları kaçınılmaz ve bireysel olup, yalnızca İlahiyat'ı ve kişisel yaratılmışı ilgilendirmektedir. Ktlgn bu türden bir ruha-zarar veren hasadı, insafsız irade yaratılmışının içsel ekimidir.

^{67:7.2 (761.1)} Ancak bu durum günahın dışsal sonuçları için aynı özelliği göstermemektedir: Günahın (dışsal) sonuçları, bu türden etkinliklerin etkileme-alanı içinde faaliyet gösteren her yaratılmışı ilgilendiren bir biçimde kaçınılmaz ve toplumsaldır.

67:7.3 (761.2) Gezegensel idarenin çöküşünden sonra elli bin yıl süre içerisinde dünya olayları o kadar düzenden kopmuş ve gerileme göstermiştir ki insan ırkı üç yüz elli bin yıl öncesinde Caligastia'nın varış döneminde mevcut bulunduğu genel evrimsel düzeyi üzerine çok az niteliği eklemleyebilmiştir. Belirli alanlarda gelişme kaydedilmişti; fakat diğer alanlarda birçok gelişme temeli yitirilmişti.

67:7.4 (761.3) Günah etkileri bakımından hiçbir zaman tümüyle yerel düzeyde kalmamaktadır. Evrenlerin idari birimleri organizma bütünlüğü göstermektedir; bir kişiliğin talihsiz durumu herkes tarafından bir ölçüde paylaşılır. Bireyin gerçekliğe karşı tutumu biçiminde günah, evren değerlerinin ilgili her bir düzeyi ve onların tamamı üzerinde içkin olumsuz sonuçlarını sergileme kesinliğine sahiptir. Ancak hatalı düşünce, kötülük yapma veya günahkâr amacın bütüncül sonuçları yalnızca mevcut dışavurum düzeyinde deneyimlenir. Evren yasasına karşı gelme, akla ciddi bir biçimde zarar vermeden veya ruhsal deneyimi zedelemekten fiziksel âlemde ölümcül olabilir. Günah, aklın tercihi ve ruhun iradesi biçiminde gerçekleştiği zaman ancak bütüncül varlığın bir tutumu olduğunda, kişilik kurtuluşuna ölümcül zararlara gebe olmaktadır.

67:7.5 (761.4) Kötülük ve günah maddi ve toplumsal düzeylerde sonuçları beraberinde getirmekte olup, zaman zaman evren gerçekliğinin belirli düzeyleri üzerinde ruhsal ilerleyişi yavaşlatabilir; ancak herhangi bir varlığın günahı, diğer varlığın kişisel kurtuluşuna ait kutsal hakkın yerine getirilmesini onun elinden alamaz. Ebedi kurtuluş yalnızca, birey aklının kararları ve kendi ruhunun tercihi tarafından tehlikeye atılabilir.

^{67:7.6 (761.5)} Urantia üzerinde günah, bireysel evrimin gecikmesine oldukça küçük bir ölçekte neden olmuştur; ancak günah, fani ırkların Âdemsal mirasının bütüncül yararından faydalanmasından onları mahrum bırakmıştır. Günah oldukça ciddi bir biçimde ussal gelişimi, ahlaki yetiştirmeyi, ruhsal ilerleyişi ve büyük ruhsal erişimi yavaşlatmaktadır. Ancak günah, herhangi bir bireyin Tanrı'yı tanımayı tercih ederek ve içten bir biçimde onun kutsal iradesini yerine getirerek en yüksek ruhsal kazanıma ulaşımını engellememektedir.

^{67:7.7 (761.6)} Caligastia isyan etmiş, Âdem ve Havva doğru yoldan ayrılmıştır; ancak Urantia üzerinde onlardan sonra dünyaya gelmiş hiçbir birey, bu büyük hatalardan dolayı kişisel olan ruhsal deneyiminden zarar görmemiştir. Caligastia isyanından sonra Urantia'da doğan her fani bir ölçüde zamanın kurbanı olmuştur; ancak bu türden ruhların gelecek refahı ebediyetlerinin tehlikeye düştüğü bir konumda hiçbir zaman bulunmamıştır. Bir başkasının günahı yüzünden hiçbir insan, hayati öneme sahip ruhsal kazanımdan mahrum bırakılmamıştır. Her ne kadar idari, ussal ve toplumsal alanlarda çok geniş kapsama yayılan sonuçları beraberinde getirse de ahlaki suç veya ruhsal sonuçlar gibi günah, tamamıyla kişiseldir.

^{67:7.8 (761.7)} Her ne kadar bizler; bu tür felaketlere izin veren bir bilgeliği tümüyle anlamaya yetkin olmasak da, evrende geniş ölçekli sonuçlara sebebiyet veren bu yerel karışıklıkların süreç içerisinde yararlı şeyler açığa çıkaran gelişimlerini her zaman ayırt edebiliriz.

8. İsyân'ın İnsan Kahramanı

67:8.1 (761.8) Lucifer isyanı, Satania'nın çeşitli dünyaları üzerinde birçok cesur varlık tarafından engellenmiştir; ancak Salvington'un kayıtları Amadon'u, isyan sellerine karşı şanlı direnci ve — görülmez Yaratıcı ve onun evladı Mikâil'in yüceliğine olan sadakatinde Van ile beraber kararlı bir biçimde durmayı sürdürmüş biçimde — Van'a olan sarsılmaz sadakati bakımından sistemin bütünü olağanüstü kişiliği olarak tanımlamaktadır.

67:8.2 (762.1) Bu önemli etkileşimlerin gerçekleşmiş olduğu zaman zarfında ben Edentia'da konumlandırılmıştım; ve ben, Andonsal ırkın deneyimsel ve özgün ırk kolundan türeyen bir zamanlar yarı-yabansı insan olan bu bireyin inanılmaz azminden, aşkın bağlılığından ve seçkin sadakatinden gün gün bahseden Salvington yayınlarını incelediğim zamanki yaşamış olduğum coşkuyu hala hatırlıyorum.

67:8.3 (762.2) Edentia'dan yukarı doğru Salvington'a ve hatta Uversa'ya kadar emir altında çalışan göksel yaşamın tüm unsurlarının yedi yıl boyunca en başından beri ve sürekli tekrar eden bir biçimde Satania isyanı ile ilgili ilk sorusu “Urantia'nın Amadon'u hala kararlı bir biçimde bağlılığına devam ediyor mu?” olmuştur.

67:8.4 (762.3) Eğer Lucifer olarak bu Evlat'ın kaybı ve onun yanlış yönlendirilmiş birlikteliği geçici bir süreliğine Norlatiadek takımyıldızının ilerleyişini sekteye uğrattıysa, eğer Lucifer isyanı yerel sistem ve onun doğru düzenden ayrılan dünyalarını engellemiş bir hale getirdiyse; doğanın bu tek evladının ve onun azimli 143 yoldaşından oluşan topluluğunun, sadakatsiz üstleri tarafından uygulanan çok büyük ve engelleyici baskılar karşısında evren yönetimi ve idaresinin daha yüksek

kavramlarına olan kararlı bağılıklarında sergiledikleri ilham verici dışavurumların geniş kapsamlı temsiline ait etkiyi beraberce bir tartın. Ve; bu bağılığın, Lucifer isyanına ait kötülük ve acının hepsinin toplamından en başından beri baskın gelen olumlu bir etkiyi Nebadon evreni ve Orvonton aşkın-evreni içerisinde çoktan göstermiş olduğunu sizlere söylememe izin verin.

67:8.5 (762.4) Ve bu anlatılanlardan tümü, Cennet üzerinde Kesinliğin Fani Birliği'ni harekete geçirmeye ve — ele geçirilemez Amadon gibi faniler şeklinde — geleceğin gizemli hizmetkârlarının bu geniş topluluğunu yükseliş ilerleyişinin fanilerine ait şekillendirilmeyi bekleyen ortak kilden büyük ölçüde seçmeye dair Yaratıcı'nın sahip olduğu evrensel tasarımın bilgeliğinin güzel bir biçimde dokunaklı ve muhteşem bir biçimde ihtişamlı göstergesidir.

67:8.6 (762.5) [Nebadon'un bir Melçizedek unsuru tarafından sunulmuştur.]

68. Makale

Medeniyetin Doğuşu

68:0.1 (763.1) BU anlatım; bir hayvan mevcudiyetinden biraz daha iyi düzeyde bulunan bir seviyeden çağlar boyunca, her ne kadar kusursuz olmasa da gerçek bir medeniyetin insan varlıklarının yüksek ırkları arasında evrimleştiği daha sonraki çağlara kadar ki insan türlerinin çok uzun yıllar süren ilerleyiş mücadelelerine ait serüvenin başlangıcıdır.

68:0.2 (763.2) Medeniyet ırksal bir kazanımdır; bu kazanım, içkin bir biçimde biyolojik olarak mevcut bulunmamaktadır; birbirini

takip eden her genç nesil eğitimini yeni baştan almak zorundayken tüm çocuklar bu nedenle bir kültür çevresi içinde yetiştirilmekle yükümlüdür. Bilimsel, felsefî ve dinsel olarak medeniyetin üstün nitelikleri bir nesilden diğerine doğrudan kalıtım biçiminde aktarılmamaktadır. Bu kültürel kazanımlar yalnızca, toplumsal mirasın aydınlanmış muhafazası tarafından korunmaktadır.

68:0.3 (763.3) İşbirlikli düzenin toplumsal evrimi; Dalamatia eğitimcileri tarafından başlatılmış olup, üç yüz bin yıl boyunca insanlık toplumsal etkinliklerin düşüncesi içerisinde yetiştirilmiştir. Mavi insan, bu öncül toplumsal öğretilerden en fazla yararlanan ırk olmuştur; kırmızı insan bu öğretilerden bir ölçüde yarar sağlamış ve siyah ırk diğer ırkların arasında onlardan en az faydalanan topluluk olmuştur. Daha yakın zamanlar içerisinde sarı ve beyaz ırk, Urantia üzerinde en gelişmiş toplumsal ilerlemeyi sergilemiştir.

1. Koruyucu Toplumsallaşma

68:1.1 (763.4) Yakın bir biçimde bir araya getirildiğinde insanlar sıklıkla birbirlerini sevmeyi öğrenirler; ancak ilkel insanlar doğal bir biçimde, kardeşsel duygunun ruhaniyeti ve akranlarıyla gerçekleştirecek toplumsal iletişimin arzusu ile dolup taşmamaktaydı. Bunun yerine öncül ırklar, “birlikten kuvvet doğar” deneyimini kötü olaylar neticesinde öğrenmişlerdi; ve doğal kardeşsel etkileşimin bu eksikliği, Urantia üzerinde kardeşliğin doğrudan gerçekleşme biçimini engellemektedir.

68:1.2 (763.5) Birliktelik ilk başta hayatta kalma mücadelesi açığa çıkmıştır. Yalnız insan; kendisine yapılacak herhangi bir

saldırının intikamını kesin bir biçimde alabilecek bir topluluğa üye olduğunu gösteren bir kabile simgesini taşımadığı durumlarda yardıma muhtaç bir haldeydi. Kabil'in döneminde bile, topluluk birlikteliğine ait herhangi bir işareti taşımadan dışarı çıkmak ölümcüldü. Medeniyet şiddet sonucunda gerçekleşen ölüme karşı insanın teminatı haline gelirken, bu teminatın bedeli toplumun sayısız kanun beklentilerine olan bağlılık tarafından ödenmektedir.

68:1.3 (763.6) İlkel toplum böylelikle, karşılıklı ihtiyaç ve birlikteliğin gelişmiş güvenliği üzerine inşa edilmiştir. Ve insan toplumu, bu yalnız kalma korkusunun bir sonucu olarak ve gönülsüz işbirliğinin araçları vasıtasıyla yüz yıllar süren dönüşümler içerisinde evrimleşmiştir.

68:1.4 (763.7) İlkel insan varlıkları toplulukların, bireylerin tekil bütünlüğünden çok büyük bir biçimde güçlü ve yetkin olduğunu öncül olarak öğrenmişti. Bir araya gelen ve birliktelik içinde çalışan yüz kadar insan, büyük bir kaya parçasını hareket ettirebilir; barışın oldukça iyi eğitilmiş dikkate değer sayıdaki koruyucusu, kızgın bir topluluğu bastırabilir. Bu bağlamda toplum, belirli sayıdaki unsurun yalın bir birlikteliği tarafından değil ussal işbirlikçilere ait *düzenin* bir sonucu olarak böylece doğmuştur. Ancak işbirliği insanın doğal bir niteliği değildir; insan ilk başta korku nedeniyle işbirliğinde bulunmayı öğrenmekte olup, daha sonra zamanın zorlukları ile başa çıkmada ve ebediyetin varsayılan tehlikelerine karşı korunmada en yararlı olan deneyim şeklinde işbirliğini keşfetmesi nedeniyle topluluk birlikteliklerini yerine getirmektedir.

68:1.5 (764.1) İlkel bir toplum biçiminde kendilerini öncül olarak bu biçimde düzenlemiş insan toplulukları, doğada gerçekleştirdikleri saldırılara ek olarak akranları karşısında sergiledikleri savunmalarda daha başarılı olmuşlardır; onlar daha büyük kurtuluş olanaklarına sahip oldular; böylelikle medeniyet, birçok zararlı yan etkilerine rağmen, Urantia üzerinde doğrusal bir biçimde ilerlemeye devam etmiştir. Ve yalnızca birliktelik içerisinde bulunan kurtuluş değerinin gelişmesi sonucunda insanın birçok yanlış insan medeniyetinin gelişmesini durdurmada veya bu medeniyeti yok etmede bu nedenle açık bir biçimde başarısız olmuştur.

68:1.6 (764.2) Çağdaş kültürel toplumun tarihsel alışılmışlığın dışındaki yakın bir zaman olgusu niteliğine sahip oluşu, Avustralya yerlilerine ek olarak Afrikalı Buşman ve Pigme insanların belirleyen bu tür ilkel toplumsal şartların varlığını bugün bile devam ettirisi tarafından oldukça iyi bir biçimde sergilenmiştir. Bu geride kalmış insanlar arasında, ilkel ırkların tümünün çok belirgin ortak nitelikleri olan öncül topluluk düşmanlığına, kişisel şüpheyne ve oldukça yüksek düzeyde bulunan toplumsal düzene aykırı özelliklere benzer gözlemler deneyimlenebilir. Tarihi dönemlere ait toplumsal olmayan insanların bu kötü şartlarda yaşayan kalıntıları; insanın doğal niteliğe sahip bireyci eğiliminin, toplumsal ilerleyişin daha yetkin ve güçlü düzenlenişleri ve birliktelikleri ile başarılı bir biçimde yarışamayacağına dair etkili tanıklığı taşımaktadır. Her kırk veya elli milden sonra farklı bir lehçe konuşan bu geri kalmış ve kuşku içinde yaşayan toplumsal düzene aykırı ırklar; Gezegensel Prens'in bedensel görevlilerinin bütünleşmiş öğretilerine ek olarak ırksal canlandırıcılara ait Âdemsal

topluluğun daha sonraki çabaları olmadan şu an nasıl bir dünya içinde yaşayabilecek oluşunuzu göstermektedir.

68:1.7 (764.3) Çağdaş söylem olan “doğaya dönüş”, bir zamanlar yaşanmış olan hayali “altın çağın” gerçekliğine ait inanç biçiminde cahilliğin bir yanılgısıdır. Altın çağ efsanesine dayanak teşkil eden tek temel kaynak, Dalamatia ve Cennet Bahçesi’nin tarihsel gerçekliğidir. Ancak bu gelişen toplumlar, hayalperest düşlerin gerçekleşmesinden oldukça uzak bir düzeyde bulunmaktaydı.

2. Toplumsal İlerlemedeki Etkenler

68:2.1 (764.4) Medeni toplum, *tecrit* edilmekten hoşlanmayan insanın bu hoşnutsuzluğunun üzerinden gelmesine dair öncül çabalarının sonucunda meydana gelmiştir. Ancak bu genel çaba doğrudan bir biçimde karşılıklı sevgi anlamına gelmemekte olup, belirli ilkel toplulukların bugünkü mevcut çalkantılı düzeyi ilkel kabilelerin hangi aşamalardan geçtiğini oldukça iyi bir biçimde sergilemektedir. Ancak her ne kadar bir medeniyetin bireyleri birbirleri ile ters düşebilse ve aralarında mücadeleler verebilse de, ve medeniyetin kendisi arayış ve mücadelenin tutarsız bir kitlesi olarak görünebilse de, medeniyet ciddi bir uğraşı sergilemekte olup ölü bir tekdüzeliğe sahip duranlık anlamına gelmemektedir.

68:2.2 (764.5) Us seviyesi kültürel ilerleyiş hızına ciddi bir biçimde katkıda bulunurken toplum özü itibariyle bireyin yaşam biçimi içindeki tehlike etkenini düşürmek için tasarlanmıştır; ve toplum, yaşam içerisinde acı etkenini azaltıp sevinci arttırmada başarılı oldukça aynı hızda ilerleme göstermiştir. Böylelikle toplumsal birliğin bütünlüğü, — yok olma veya kurtuluşa

erişme biçiminde — amacının birey-korunumu veya birey-tatmini olduğu koşullara bağlı olarak nihai sonunda dair gayeye doğru yavaşça ilerler. Birey-korunumu toplumun oluşmasına kaynaklık ederken, aşırı birey-tatmini medeniyeti yok eder.

68:2.3 (764.6) Toplum; birey-devamlılığı, birey-korunumu ve birey-tatmini ile ilgilidir; ancak insana ait olan bireyin-kendisini-gerçekleştirme niteliği, birçok kültürel topluluğun doğrudan amacı haline gelmeye layıktır.

68:2.4 (765.1) İnsan doğasında var olan sürü içgüdü, Urantia üzerinde şu an içerisinde mevcut olan türden bir toplumsal düzenin gelişmesini açıklamaya yeterli değildir. Her ne kadar bu içkin olan toplumsal eğilim insan toplumunun kökenine kaynaklık etse de, insanın toplumsal hale gelme kabiliyetinin büyük bir kısmı kendisine ait çabalarla elde ettiği bir kazanımdır. İnsan varlıklarının öncül birlikteliğine katkıda bulunan iki büyük etki yiyecek açlığı ve cinsel ilişki arzusuydu; bu içgüdüsel dürtüleri insan türü hayvan dünyası ile paylaşmaktadır. İnsan varlıklarını bir araya getiren ve onları bir birliktelik halinde *tutan* iki diğer duygu, gösteriş ve, özellikle hayalet korkusu biçimindeki, genel korkuydu.

68:2.5 (765.2) Tarih başlı başına insanın çağlar boyu süren yiyecek mücadelesinin serüvenidir. *İlkel insan yalnızca aç olduğu zaman düşünmeye başlamıştır*; yiyecekler üzerinden tasarrufa gitme, insanın ilk olarak gerçekleştirdiği öz-denetim biçimindeki özverisiydi. Çeşitli ihtiyaçların yerine getirilmesi biçimindeki açlığın sayısız farklı türünün hepsi, insan türünün yakın birlikteliğine sebebiyet vermiştir. Ancak bugün toplum, varsayılan insan ihtiyaçlarının gereğinden fazla artışı ile birlikte aşırı bir biçimde yüklü hale gelmiştir. Yirminci

yüzyılın batı medeniyeti, şatafatın çok büyük bir fazlalığına ek olarak insan ihtiyaçları ve arzularının düzensiz çoğalımı altında bitkin bir halde inlemektedir. Çağdaş toplum, çok geniş çaplı karşılıklı birlikteliğin ve oldukça karmaşık düzeydeki karşılıklı bağımlılığının en tehlikeli fazlarının bir tanesine ait doğrultuda zorlanmaktadır.

68:2.6 (765.3) Açlık, gösteriş ve hayalet korkusu onların toplumsal baskısı içinde sürekli bir biçimde etkindi; ancak cinsel tatmin geçici ve aralıklı dönemlerde kendisini göstermekteydi. Cinsel dürtü tek başına, ilkel erkek ve kadınların ev idaresinin ağır yüklerini yüklenmelerine kaynaklık etmemekteydi. Öncül ev idaresi, düzenli bir biçimde gerçekleşen cinsel tatminin yoksunluğunda erkeğin cinsel huzursuzluğu ve kadının yüksek hayvanların dişileriyle bir ölçüde paylaştığı sadık anne sevgisi üzerine inşa edilmiştir. Yardıma muhtaç bir bebeğin mevcudiyeti, erkek ve kadın etkinliklerinin öncül farklılaşması tarafından belirlenmiştir; kadın, toprağı ekebileceğı yer olan yerleşik bir konumu idare etmekle yükümlüydü. Ve ilkel zamanlardan beri kadının ikamet ettiğı yer her zaman evin ta kendisi olarak görölmektedir.

68:2.7 (765.4) Böylelikle kadın öncül olarak, evrimleşen toplumsal düzen için hayati bir değere sahip olmuştur; bu hayati değer, *yiyecek gereksiniminin* bir sonucu oluşuna kıyasla aralıklarla gelip geçen cinsel arzudan kaynağını baskın bir biçimde almamıştır; kadın, birey-korunumu bakımından hayati derecede öneme sahip yardımcı halindeydi. Kadın; bir yiyecek sağlayıcı, zorlukların üstesinden gelen güçlü bir canlı ve şiddete başvurmada büyük kötülüklere karşı mücadele verebilecek bir dosttu; bütün bu arzulanan niteliklerine ek

olarak kadın, cinsel tatmini elde etmenin her zaman erişilebilir bir aracıydı.

68:2.8 (765.5) Medeniyet içinde değerini uzun yıllar koruyan neredeyse her şey, kökeni aile kurumundan almaktadır. Aile; erkek ve kadının sahip olduğu çatışmasal farklılıkları uyumlu hale getirmeyi öğrenirlerken aynı süreçte çocuklarına temel barış gayelerini öğrettikleri bütünlük olarak, ilk başarılı barış topluluğudur.

68:2.9 (765.6) Evrim içerisinde evliliğin işlevi, ırk kurtuluşun teminat altına almaktır; evlilik kurumunun işlevi yalnızca kişisel mutluluğun gerçekleştirilmesi değildir; birey-korunumu ve birey-devamlılığı, ev oluşumunun gerçek amaçlarıdır. Birey-tatmini ikincil düzeyde kendisini gerçekleştirirken, cinsel birleşmeye zemin hazırlayan bir teşviki oluşturması dışında birincil düzeyde öneme sahip değildir. Doğa kurtuluşu zorunlu kılmaktadır; ancak medeniyetin sanatları, evliliğe ait olan hazları ve aile yaşamının tatminlerini arttırmaya devam etmektedir.

68:2.10 (765.7) Eğer gösteriş gururu, geleceğe dair arzuyu ve onuru kapsayacak kadar büyük bir hale gelirse, bizler; yalnızca bu eğilimlerin insan birlikteliklerinin oluşmasına nasıl katkıda bulunduklarını değil aynı zamanda onların insanları nasıl bir arada tuttuklarını da algılayabiliriz; çünkü bu türden duygular, kendilerini önünde göstermek için bir izleyici kitlesi olmadan içi boş hislerdir. Yakın zaman içerisinde gösteriş, kendilerini sergileyebilecekleri ve tatmin edebilecekleri yer olan bir toplumsal alana ihtiyaç duyan diğer duygular ve dürtüler ile birlikte bütünsel hale gelmişti. Duyguların bu topluluğu;

sanatlar, törenler, spor oyunları ve yarışmalarının tüm biçimlerinin ilkel başlangıçlarına kaynaklık etmiştir.

68:2.11 (766.1) Gösteriş, toplumun doğuşuna çok büyük bir ölçüde katkı sağlamıştır; ancak bu açığa çıkarışların gerçekleştiği zamanlarda aşırı derecede gösterişe sahip bir neslin hilekâr amaçları, oldukça yüksek bir biçimde özelleşmiş bir medeniyetin bütüncül karmaşık düzenini batırmakla ve onu tarih sahnesinden silmekle yüz yüze bırakmıştır. Hazzın tatmini uzun bir süreden beri açlığın giderilişinin yerini almıştır; birey-korunumunun yerinde toplumsal amaçları hızlı bir biçimde birey tatmininin bayağı ve tehlikeli türlerine dönüşmüştür. Birey-korunumu toplumu inşa etmektedir; kısıtlanmamış birey-tatmini medeniyet oluşumunu her zaman yok etmektedir.

3. Hayalet Korkusunun Toplumlaştırıcı Etkisi

68:3.1 (766.2) İlkel arzular, özgün toplumu yaratmıştı; ancak hayalet korkusu, bu toplumu bir arada tutmuş ve onun mevcudiyetine insanüstü bir nitelik kazandırmıştı. Ortak korku; fiziksel acıdan, giderilemeyecek açlıktan ve birtakım dünyevi afetlerden duyulan korku biçiminde köken itibariyle psikolojikti; ancak hayalet korkusu yeni ve yüce türden bir dehşetti.

68:3.2 (766.3) İnsan toplumu içerisinde belki de en büyük temel etken, hayalet düşüydü. Her ne kadar rüyaların çoğu ilkel aklı büyük ölçüde tedirgin ettiyse de, hayalet rüyası gerçekte, ruhani dünyanın belirsiz ve görülmeyen hayali tehlikelerine karşı karşılıklı korunma için arzulu ve samimi birliktelik içerisinde bu hurafelere sahip olan hayalperestleri birbirlerinin

kollarına iterek öncül insanları gerçekte dehşete düşürmüştür. Hayalet rüyası, aklın hayvan ve insan türleri arasında ortaya çıkan farklılıkların ilkinden biriydi. Hayvanlar, ölümden sonraki varlığı devam ettirishi tahayyül etmemektedirler.

68:3.3 (766.4) Bu hayalet etkeni dışında toplumun bütünlüğü, temel ihtiyaçlar ve ana biyolojik dürtüler üzerine inşa edilmişti. Ancak hayalet korkusu; bireyin temel ihtiyaçlarından dışarı doğru uzanan ve topluluğu idame etme çabalarının bile oldukça ötesine geçen bir korku biçiminde, medeniyetin oluşumuna yeni bir etkeni beraberinde getirmiştir. Ölmüş varlığa ait ayrılmış ruhaniyetin korkusu; öncül çağlara ait zayıf toplumsal düzenlerini sıkılaştırarak eski zamanların daha bütüncül bir biçimde düzene girmiş ve daha iyi denetlenmiş ilkel topluluklara onların dönüşmesine katkıda bulunan ürkütücü ve güçlü bir dehşet biçiminde korkunun yeni ve muhteşem bir türünü gözler önüne sermişti. Bazılarının hala varlığını sürdürdüğü bu anlamsız hurafeler; gerçek olmayan ve doğa-ötesi kaynaklara ait hurafesel korku vasıtasıyla daha sonraki “Koruyucu’ndan duyulan korkunun bilgeliğin başlangıcı” keşfi için insanların akıllarını hazırlamıştır. Evrime ait bu dayanaksız korkular, açığa çıkarılıştan ilham alınan İlahiyat’a duyulan korku ile bütünleşmiş saygıyla yer değişikliğine uğratılmak için tasarlanmıştır. Hayalet korkusunun öncül simgesi güçlü bir toplumsal birleştirici haline gelmişti; ve bahse konu zaman zarfından bu yana insan türü, ruhaniyetin erişimi için benzer çabada bulunmaya devam etmektedir.

68:3.4 (766.5) Açlık ve derin sevgi insanları bir araya getirmiştir; gösteriş ve hayalet korkusu onları bir arada tutmuştur. Ancak bu duygular tek başına, barışı destekleyen açığa çıkarışların

etkisi olmadan, insanların karşılıklı birliktelikleri içindeki kuşklar ve sorunlarının ilerleyişine karşı koymaya yetkin değildir. İnsan-üstü kaynaklarının yardımı olmadan toplumun ilerleyiş kolu, belirli sınırlara ulaşmasının ardından kopmaktadır; ve açlık, sevgi, gösteriş, ve korku biçiminde toplumsal hareketin bahse konu etkileri insan türünü savaşa ve katliama sürüklemektedir.

68:3.5 (766.6) İnsan ırkının barış eğilimi doğal bir kazanım değildir; bu eğilim, ilerleyici ırkların birikmiş deneyimi biçiminde özellikle Barış'ın Prensi olan İsa'nın öğretileri olarak açığa çıkarılmış din öğretilerinden elde edilmiştir.

4. Örf ve Adetlerin Evrimi

68:4.1 (767.1) Çağdaş toplumsal kurumların tümü, yabansı atalarınızın ilkel geleneklerinin evriminden doğmuştur; bugünün kabulleri, dünün değişikliğe uğramış ve genişlemiş gelenekleridir. Birey için alışkanlık ne ise, toplum için gelenek o anlama gelmektedir; ve toplum gelenekleri, kitlesel kabuller biçiminde halk adetleri veya diğer bir deyişle kabilesel törelere doğru gelişmiştir. Bugünkü insan toplumuna ait kurumlarının tümü mütevazı kökenlerini bahse konu öncül başlangıçlardan almıştır.

68:4.2 (767.2) Kitle mevcudiyetinin şartlarına topluluk yaşamını uyumlu hale getirmek amacıyla gerçekleştirilen bir çaba içerisinde örf ve adetlerin oluşmuş olduğu akılda tutulmalıdır. Ve bu kabile tepkilerinin tümü, keyif ve gücü memnuniyet ile deneyimlemenin yolları aranırken acı ve aşağılanmadan kaçınma çabasından doğmuştur. Dillerin oluşumuna benzer bir biçimde halk geleneklerinin kökeni her zaman bilinç dışı ve

istemsiz bir nitelikte bulunmaktadır; bu nedenle onlar her koşulda gizemli bir hüviyet içerisinde saklı bir biçimde gerçekliğini sürdürmektedir.

68:4.3 (767.3) Hayalet korkusu ilkel insanları doğa-ötesi güçleri tahayyül etmeye sevk etmişti; ve böylelikle bu korku, toplumun adet ve geleneklerini nesiller boyu sonuçsal olarak bozulmayan bir biçimde muhafaza eden etik ve dinin bahse konu güçlü toplumsal etkileri için temelleri kesin olarak atmıştı. Örf ve adetleri öncül bir biçimde oluşturan ve onları kemikleştiren önemli bir inanış, ölülerin yaşadıkları ve öldükleri biçimlerde kıskançlığa sahip olduklarına dair kanı olmuştu; böylelikle bu topluluklar, beden içinde yaşadıkları dönemlerde onurlandırdıkları yaşam kurallarına aldırış etmeden saygısızlıkta bulunan hayattaki diğer fanileri ölülerin sert bir biçimde cezalandırmak için geri döneceklerine dair inancı barındırmaktaydılar. Bu inanç düzeninin tümü, sarı ırkın ataları için besledikleri bugünkü derin saygı tarafından sergilenmektedir. Daha sonraki gelişen ilkel din, örf ve adetleri kemikleştirme amacı içerisinde hayalet korkusunu büyük ölçüde güçlendirmiştir; ancak ilerleyen medeniyet artan bir biçimde insan türünü, hurafeye dayalı inancın korkusu ve köleliğine ait esaretten kurtarmıştır.

68:4.4 (767.4) Dalamatia öğretmenlerine ait özgürleştiren ve bağımsızlaştıran öğretilerden önce eski insan, örf ve adetlerin barındırdığı töre uygulamalarının savunmasız bir kurbanı olmuştu; ilkel yabansı varlıklar, bitmek tükenmek bilmeyen bir tören düzeniyle kuşatılmıştı. Uyandığı zamandan gece mağarasında uyuduğu vakte kadar yaptığı her şey — kabilenin halk adetleri uyarınca — bu yönde gerçekleştirilmek

zorundaydı. İlkel insan, âdetin zorbalığının bir kölesi konumundaydı; onun yaşamı özgür, kendiliğinden gerçekleşen veya özgün hiçbir şeyi barındırmamaktaydı. Orada, daha yüksek bir akli, ahlaki veya toplumsal mevcudiyete doğru doğal bir ilerleme bulunmamaktaydı.

68:4.5 (767.5) Öncül insan, oldukça kuvvetli bir biçimde gelenek tarafından tutulmaktaydı; yabansı insan, âdetin gerçek bir kölesiydi; ancak orada zaman zaman, düşüncenin yeni biçimlerini ve yaşamın gelişmiş yöntemlerini hayata geçirme cesaretine sahip olan insan türlerinden kaynaklanan değişik yaşam çeşitleri doğmuştur. Yine de ilkel insanın eylemsizliği, aşırı derecede hızlı ilerleyen bir medeniyetin olumsuz yönlerdeki yok edici uyumuna olan çöküş karşısında biyolojik emniyet kemeri olmuştur.

68:4.6 (767.6) Ancak bu gelenekler, tamamiyle kötü bir niteliğe sahip değildir; onların evrimi devam etmelidir. Bu geleneklerin köklü devrimler sonucunda bütüncül bir biçimde değişikliğe uğratılmasına girişmek medeniyetin devamı için neredeyse ölümcül bir etkiye sahiptir. Gelenek, medeniyeti bir arada tutan devamlılık çizgisidir. İnsan tarihinin geldiği yol, bırakılmış gelenekler ve vadesi dolmuş toplumsal uygulamaların kalıntıları ile kaplıdır; ancak hiçbir gelenek, daha iyi ve daha yerinde geleneklerin eskileri ile değiştirilmesi dışında, örf ve adetlerini terk ederek yaşamını sürdürememiştir.

68:4.7 (767.7) Bir toplumun kurtuluşu başlıca olarak örf ve adetlerinin gelişimsel evrilmesine bağlıdır. Gelenek evriminin süreci, deneyim arzusundan kaynaklanmaktadır; rekabeti yaratan bir biçimde, yeni fikirler öne sürülmektedir. İlerleyen bir medeniyet, ilerleme fikri ile bütünleşmekte ve varlığını

devam ettirmektedir. Ancak bu kanı, insan toplumunun bütünlüğü içerisinde ayrı ve yalıtılmış her değişikliğin iyiye hizmet ettiği anlamına gelmemektedir. Hayır! Gerçekten hayır! Çünkü Urantia medeniyetine ait ileri yönde gerçekleştirilen uzun çabalar içerisinde oldukça fazla gerileme meydana gelmiştir.

5. Yeryüzü Yaşam Yöntemleri — Korunum Sanatları

68:5.1 (768.1) Yeryüzü toplum sahnesi, insanlar bu sahnenin oyuncularıdır. Ve insan her zaman, etkin olan yeryüzü koşuluna oyununu uyumlu hale getirerek onu sergilemek zorundadır. Bu durum onun algı güçlüğü'nün varlığı durumunda bile gerçeklik taşımaktadır. İnsanın yeryüzü yaşama yöntemlerinin veya diğer bir deyişle korunum sanatlarının yaşam ölçütleri ile toplamı, örf ve adetler olarak halk geleneklerinin bütününe eşittir. Ve insanın yaşamın ihtiyaçlarına olan uyumunun bütünü, onun kültürel medeniyetine eşittir.

68:5.2 (768.2) En öncül insan kültürleri, Doğu Yarımküresi'nin nehirleri boyunca ortaya çıkmıştı; ve orada, medeniyetin ileriye doğru hareketi içinde dört büyük adım atılmıştı. Bu adımlar şunlardı:

68:5.3 (768.3) 1. *Toplama aşaması*. Açlık biçiminde yiyecek bulma zorunluluğu, ilkel yiyecek toplayıcılığı kuyruğu olarak üretim düzeninin ilk türünün ortaya çıkmasına sebebiyet vermiştir. Zaman zaman açlık yürüyüşünün bu türden bir kuyruğu, toprak üzerinde yiyecekleri toplayarak hareket eden bir biçimde on millik uzunluğa kadar varabilmekteydi. Bu aşama ilkel göçebe

kültür dönemi olup, şu an yaşam türü biçiminde Afrikalı Buşmanlar tarafından takip edilmektedir.

68:5.4 (768.4) 2. Avcılık Aşaması. Silahsal araç gereçlerin icadı; insanı bir avcı olmaya yetkin hale getirip, böylece yiyecek köleliğinden ciddi bir biçimde kurtarmıştır. Sert bir çatışmada yumruğunu kullanması sonucu elini ciddi bir biçimde inciten düşünceli bir Andonsal unsuru, kolu için uzun bir sopaya ek olarak yumruğu için kas kirişlerine dik konumda tutturulmuş sert bir çakmaktaşı parçasını kullanma fikrini yeniden keşfetmiştir. Birçok kabile bu türden bağımsız keşifleri gerçekleştirmiştir; ve çekiçlerin bahse konu bu çeşitli türleri, insan medeniyeti içinde ileri doğru gerçekleştirilen adımlardan birini temsil etmiştir. Bugün bazı Avustralya yerlileri, bu aşamanın biraz ötesine geçmiştir.

68:5.5 (768.5) Mavi insanlar, uzman avcılar ve tuzak kurucular haline gelmişti; nehirlerle sınırlı alan yaratan çitler çekerek büyük sayıda balık yakalayıp, bu balıkların fazlasını kış için kuruttular. Hünerli tuzak ve kapanların birçok türü yakalama oyununda kullanılmıştır; ancak daha ilkel ırklar büyük hayvanları avlamamışlardır.

68:5.6 (768.6) 3. Kırsal yaşam aşaması. Medeniyetin bu fazı, hayvanların evcilleştirilmesiyle mümkün hale gelmiştir. Araplar ve Afrika yerlileri, çok yakın zaman içerisinde kırsal hayata geçmiş topluluklar arasındadır.

68:5.7 (768.7) Kırsal yaşam, yiyecek esaretinden ilave bir bağımsızlaşmayı sağlamıştır; insan, sürülerinin artışı biçiminde sahip olduğu sermayenin üretiminden yaşamayı öğrenmiştir;

ve bu durum kendisine kültür ve ilerleyiş için daha fazla boş zamanı beraberinde getirmiştir.

68:5.8 (768.8) Kırsal yaşam öncesi toplum, erkek ve kadın işbirliğinin gözlendiği topluluklardan bir tanesiydi; ancak hayvan evcilleştirilişinin yayılması kadınları toplumsal kölelik düzeyinin en alt seviyelerine düşürmüştür. Daha önceki zamanlarda hayvandan elde edilecek yiyeceği sağlamak erkeğin görevi iken, kadının işi bitkisel yiyecek kaynakları toplamaktı. Bu nedenle, insan mevcudiyetinin kırsal dönemine giriş yaptığında kadının soylu yeri büyük oranda düşüş göstermiştir. Yaşamın bitkisel ihtiyaçlarını üretmek için kadın hala toprak üzerinde çalışmak zorundayken, bol miktardaki bir hayvan yiyeceğini sağlamak için erkeğin yalnızca sürülerini ziyaret etmesi yetmekteydi. Böylelikle erkek göreceli bir biçimde kadından bağımsız hale gelmişti; kırsal yaşam döneminin tamamı boyunca kadının toplumdaki düzeyi gittikçe azalmıştır. Bu dönemin sonladığı zaman zarfında kadın; tıpkı sürünün hayvanlarından beklenen bir biçimde mücadele vermek ve sürünün gençlerini dünyaya getirmek gibi yalnızca çalışmak ve insan doğumlarını taşımak için gönderilmiş insan görünümlü hayvan düzeyinden çok da üst bir seviyede bulunmayan bir toplumsal konuma sahipti. Kırsal çağların insanları sahip oldukları hayvan sürüleri için büyük bir sevgi beslemektelerdi; bu hayvanlara besledikleri sevgi karşısında kadınları için daha derin sıcak duyguları geliştirememiş olmaları ne kadar acınası bir durumdur.

68:5.9 (769.1) 4. *Tarım Aşaması.* Bu çağ bitkilerin evcilleştirilmesiyle başlamış olup, maddi medeniyetin en yüksek türünü temsil etmektedir. Caligastia ve Âdem'in ikisi

de, bahçecilik ve tarımcılığı öğretmeye çabalamışlardır. Âdem ve Havva bahçecilik ile uğraşmaktalardı, hayvanları gütmemektelerdi; ve bahçecilik, bahse konu zamanların gelişmiş bir kùltürüydü. Bitkilerin büyümesi, insan türlerinin tüm ırkları üzerinde asilleştirici bir etki bırakmaktadır.

68:5.10 (769.2) Tarım, dünyanın kara-insan oranını dört katından daha fazla bir düzeye yükseltmişti. Tarım yaşamı, önceki kùltürel aşamanın kırsal yaşam amaçlarıyla bütünleşebilmektedir. Bahsi geçen üç aşama bütünleştiğinde, erkekler avcılık yapmakta kadınlar ise toprağı sürmektedir.

68:5.11 (769.3) Sürüyü güden insanlar ile toprağı süren bireyler arasında her zaman bir anlaşmazlık durumu mevcut olmuştur. Avcılar ve sürüyü güdenler, savaşçıl bir biçimde saldırgan bireylerdi; tarımla uğraşan birey ise daha çok barışı arzulayan bir türdü. Hayvanlar ile birleşme mücadele ve kuvveti beraberinde getirmektedir; bitkiler ile birleşme sabrı, sakinliği ve barışı yavaş yavaş kanıksatmaktadır. Tarım ve üretim, barışın etkinlikleridir. Ancak toplumsal etkinlikler olarak onların ikisinin de zayıf noktası, heyecan ve serüveni içlerinde barındırmamalarıdır.

68:5.12 (769.4) İnsan toplumu, avcılık düzeyinden sürü iradeciliği boyunca tarımın toprak aşamasına doğru evirilme göstermiştir. Ve bu ilerleyici medeniyetin her aşaması, gittikçe azalan sayılarda varlığını sürdüren göçebeliği içinde barındırmıştır; evlerde yaşamaya başlayan insanların sayıları sürekli olarak artış göstermiştir.

68:5.13 (769.5) Ve mevcut an içerisinde, artan şehirleşme ve vatandaşlık sınıflarının tarımsal olmayan topluluklarının

çoğalımı ile sonuçlanan bir biçimde sanayi tarımı desteklemektedir. Ancak bir sanayi çağını yönlendirenler en yüksek toplumsal gelişmelerin her koşulda güçlü bir tarım temeline dayanmak zorunda oluşunu tanımada başarısız olursalar, bu sanayi çağı hayatta kalmayı ümit dahi edemez.

6. Kültürün Evrimi

68:6.1 (769.6) İnsan, doğanın bir çocuğu olarak toprağın bir yaratılmıştır; karadan ne kadar kararlı bir biçimde kaçmaya çalışırsa çalışsın, son kertede o kesinlikle başarısızlığa uğrayacaktır. “Topraktan geldiniz ve yine toprağa döneceksiniz” ifadesi, insan türünün hepsi için gerçek anlamıyla doğruluk taşımaktadır. İnsanın temel mücadelesi; geçmişte olduğu, bugün gerçekleştiği ve gelecekte her zaman mevcut olacağı gibi kara için verilecektir. İlkel insan varlıklarının ilk toplumsal birliktelikleri, kara mücadelelerinden zaferle ayrılmak için gerçekleştirilmişti. Kara-insan oranı her toplumsal medeniyetin oluşumuna kaynaklık etmektedir.

68:6.2 (769.7) Sanat ve bilim araçları vasıtasıyla insanın usu, toprağın verimliliğini arttırmıştır; bu gelişme ile eş zaman içerisinde insan doğumundaki doğal artış bir ölçüde denetim altına alınmış, ve böylece kültürel bir medeniyet inşa etmek için besin ve boş zaman koşulları sağlanmıştır.

68:6.3 (769.8) İnsan toplumu; nüfusun toprak sanatları ile doğru, hâkim ortak yaşam koşullarıyla ters orantılı bir biçimde çeşitlilik göstermesi zorunluluğunu emreden bir yasa tarafından denetlenmektedir. Bu öncül çağlar boyunca, hatta mevcut zamana kıyasla daha fazla bir biçimde, insanlar ve

onların yaşadıkları toprak ile ilgili arz ve talep denge yasası ikisinin de değerini belirlemişti. Kullanılmayan kara parçası biçiminde toprağın bol olduğu zaman zarfında insanlara duyulan ihtiyaç oldukça fazlaydı; ve bu nedenle insan yaşamının değeri daha fazla yükselmişti; böyle olduğu için yaşamın yitirilmesi daha çok ürkütücü bir niteliğe sahipti. Toprak azlığı ve onunla ilişkili aşırı derecedeki nüfusun var olduğu dönemlerde savaşa, kıtlığa ve salgına daha az önem atfedilecek kadar insan yaşamı göreceli olarak değersizleşmişti.

68:6.4 (770.1) Topraktan elde edilen üretim azaldığında veya nüfus artış gösterdiğinde, kaçınılmaz mücadele tekrar ortaya çıkmaktadır; insan doğasının bilinen en kötü nitelikleri gün yüzüne çıkmaktadır. Mekanik sanatların genişlemesi biçiminde toprak üretimindeki ilerleme ve nüfusun azalması bir bütün olarak, insan doğasının daha iyi yönlerinin gelişmesini destekleme eğilimi göstermektedir.

68:6.5 (770.2) Sınır toplumu, insanlığın yeteneksiz olan yönünü sivrilmektedir; ruhsal kültür ile birlikte güzel sanatlar ve doğru bilimsel ilerlemenin tümü en iyi biçimde; genel kara-insan oranına kıyasla bir parça alt düzeyde bulunan bir tarım ve sanayi toplumu tarafından yaşamın desteklendiği koşullar içerisinde geniş yerleşim merkezlerinde büyüme göstermektedir. Şehirler her zaman, sakinlerinin iyi veya kötü yönde sahip olduğu güçleri çoğaltmaktadır.

68:6.6 (770.3) Ailenin büyüklüğü her zaman, ortak yaşam koşullarından etkilenmektedir. Ortak yaşam şartları iyileşme gösterdiği zaman aile, sabit düzeye veya diğer bir değişle

kademeli nesil tükeniş seviyesine kadar varan bir doğrultuda küçülme göstermektedir.

68:6.7 (770.4) Ortak yaşam koşulları en başından mevcut zamana kadar çağlar boyunca, yalın niceliğe tezat oluşturan bir biçimde yaşam mücadelesi veren bir nüfusun niteliğini belirlemiştir. Yerel sınıfın sahip olduğu ortak yaşam koşulları, yeni örf ve adetler biçiminde yeni toplumsal tabakalaşmanın açığa çıkışına kaynaklık etmektedir. Ortak yaşam koşulları çok karmaşık veya çok şatafatlı olduğunda, insanlar hızla intihara meyilli hale gelmektedir. Toplumsal tabakalaşma, yoğun nüfusun ürettiği çetin rekabete ait yüksek toplumsal baskının doğrudan sonucudur.

68:6.8 (770.5) Öncül ırklar, nüfusu kısıtlamak için tasarlanan uygulamalara sıkça başvurmak zorunda kaldılar; ilkel kabilelerin tümü çarpık doğan veya iyileşmeyecek hastalıklara sahip olan çocukları öldürmüştü. Kız bebekler, eş alımı zamanından önce sıkça başvurulmuş bir biçimde öldürülmekteydi. Çocuklar zaman zaman doğum anında boğulmaktaydı, ancak öldürme uygulaması için gözde yöntem yiyecek ve giyecek olmadan onları doğada açıkta bırakmaydı. İkizlerin babası genellikle çocuklarından birinin öldürülmesinde ısrar etmekteydi; çünkü bir seferde gerçekleşen çoklu doğumların, büyü veya sadakatsizlik soncunda meydana geldiğine inanılmaktaydı. Buna rağmen aynı cinsiyette dünyaya gelmiş ikizlerin yaşamı bir kural olarak bağışlanmaktaydı. İkizler hakkındaki bu tabular her ne kadar bir dönem içerisinde neredeyse evrensel niteliğe sahip olmuşsa da, onlar hiçbir zaman Andonsal adetlerin bir parçası haline

gelmemiştir; bu insanlar ikizleri her zaman, iyi şansın habercileri olarak görmüşlerdir.

68:6.9 (770.6) Birçok ırk çocuk düşürme yöntemini öğrenmişti; ve bu uygulama, evli olmayan çiftler arasında çocuk doğumuna dair tabunun yerleşmesinden sonra oldukça yaygın hale gelmişti. Evlenmemiş bir kadının çocuğunu öldürmesi uzun süreler boyunca yerine getirilen bir adetti; ancak daha medeni toplumlar arasında yasal olmayan bu çocuklar, doğumu yapan bireyin annesinin vesayetine alınmıştı. Birçok ilkel kavim, çocuk düşürme ve çocuk öldürme uygulaması yüzünden neredeyse tamamen yok olmuştu. Ancak adetlerin dayattığı emirlere rağmen, en başından beri çok az sayıdaki çocuk bir kez emzirildikten sonra öldürülmüştür — anne sevgisi fazlasıyla güçlüdür.

68:6.10 (770.7) Yirminci yüzyılda bile, bu ilkel nüfus denetiminin kalıntıları varlığını sürdürmektedir. Avustralya’da, iki veya üç çocuktan fazlasını yetiştirmeyi reddeden annelere sahip bir kabile bulunmaktadır. Yakın bir zaman önce her doğan beşinci çocuğu yiyen insan etiyile beslenen bir kabile bulunmaktaydı. Madagaskar’da bazı kabileler hala, belirli şansız günlerde doğan çocukların hepsini yok etmektedirler; bu uygulama, doğan tüm bebeklerin yaklaşık olarak yüzde yirmi beşinin ölmesiyle sonuçlanmaktadır.

68:6.11 (770.8) Bir dünya bütünlüğünden bakıldığında nüfus fazlalığı geçmişte hiçbir zaman ciddi bir sorun teşkil etmemiştir; ancak savaşlar azaltıldığında ve bilim artan bir biçimde insan hastalıklarını denetim altına aldığına, gelecek zaman içerisinde nüfus fazlalığı ciddi bir sorun haline gelebilir. Bu türden bir zaman zarfında dünya önderliğinin sahip olduğu

bilgeliğin vereceği büyük bir sınav kendisini gösterecektir. Urantia yöneticileri; olağanüstü insanların aşırı uçlardaki örneklerini ve olağan düzeyin altında bulunan insanların devasa sayıda artan topluluklarını desteklemek yerine olağan veya diğer bir değişle istikrara kavuşmuş insan varlığını güçlendirme kavrayış ve cesaretine sahip olacaklar mı? Olağan insan desteklenmelidir; olağan insan, medeniyetin omurgası ve ırkın sahip olduğu değişken dâhilerin kaynağıdır. Olağan düzeyin altında bulunan insan, toplumunun denetimi altında tutulmalıdır; bu insanların, hayvan düzeyinin üstünde bir usu gerektiren ancak insan varlıklarının yüksek türleri için gerçek köleliği ve esareti yaratacak bayağı taleplerde bulunan görevler biçiminde üretimin daha alt seviyelerini idare etmekten fazlası üretilmemelidir.

68:6.12 (771.1) [Urantia üzerinde belirli bir zaman zarfında konumlanmış olan bir Melçizedek tarafından sunulmuştur.]

69. Makale

İlkel İnsan Toplulukları

69:0.1 (772.1) DUYGUSAL olarak insan; mizahı, sanatı ve dini takdir edebilme yetisi içinde hayvan atalarını aşan bir düzeyde bulunmaktadır. Toplumsal olarak insan; alet yapıcı, iletişim kurucu ve kurum inşa edici bir varlık olarak üstünlüğünü sergilemektedir.

69:0.2 (772.2) İnsan varlıkları uzun süre boyunca toplumsal birliktelikleri idare ettikleri zaman, bu türden birleşmeler her zaman kurumsallaşma ile neticelenen belirli etkinlik eğilimlerinin yaratılmasıyla sonuçlanmıştır. İnsanın sahip olduğu kurumların çoğu, aynı zamanda toplum güvenliğinin

gelişmesine bir ölçüde katkıda bulunurken çalışmayı kolaylaştırıcı olmuştur.

69:0.3 (772.3) Medeni insan; oluşturduğu kurumların kişiliği, istikrarı ve devamlılığından büyük gurur duymaktadır; ancak insan kurumlarının tümü başlı başına, tabular tarafından muhafaza edilirken ve din aracılığı ile saygınlştırılırken geçmişin biriktirdiği örf ve adetlerden meydana gelmektedir. Bu türden miraslar gelenek haline gelmekte ve gelenekler ise nihai olarak ortak toplum kabullerine dönüşmektedir.

1. Temel İnsan Kurumları

69:1.1 (772.4) İnsan kurumlarının tümü; içinde kişiliğin gölgelendiği ve özgür birey girişiminin azaldığı aşırı büyümenin bireyin değerini kendisinden elinden alan etkisine rağmen, geçmişteki veya şimdiki bir takım toplumsal ihtiyaca hizmet vermektedir. İlerleyen medeniyetin bu oluşumlarının kendisi üzerinde üstünlük kurmasına izin vermesi yerine, insan kendi kurumlarını denetlemelidir.

69:1.2 (772.5) İnsan kurumları üç sınıfta bulunmaktadır:

69:1.3 (772.6) 1. *Birey-korunum kurumları*. Bu kurumlar, yiyecek ihtiyacından doğan uygulamalar ve onlar ile inilti bireyin varlığını idame ettiriş içgüdülerini içine alır. Bu kurumlar; üretim, emlak, kazanç için savaş ve toplumun tüm idari işleyiş düzenlerini kapsar. Elinde sonunda korku içgüdüğü; tabular, gelenekler ve dinsel cezalandırma araçları vasıtasıyla hayat mücadelesinin bu kurumlarının oluşumunu desteklemektedir. Ancak korku, cehalet ve hurafelere olan inanç, insan

kurumlarının tümünün öncül doğuşu ve daha sonraki gelişimi içinde dikkate değer bir rol oynamıştır.

69:1.4 (772.7) **2. Birey-çoğalımının kurumları.** Bu kurumlar; ırklar sahip olduğu cinsel açlık, annelik içgüdüğü ve daha yüksek sıcak duygulardan doğan toplumsal oluşumlardır. Onlar; aile yaşamı, eğitim, etik ve din olarak ev ve okulun toplumsal koruma düzenlerini içine alır. Bu kurumlar evlilik kabullerini, savunma için gerçekleştirilen savaşları ve ev inşasını kapsar.

69:1.5 (772.8) **3. Birey-tatmininin kurumları.** Bu kurumlar gösteriş eğilimleri ve gurur duygularından doğmuş olan uygulamalardır; ve onlar kıyafet ve kişisel süsleniş kabullerini, toplumsal adetleri, ihtişam için verilen savaşları, dansları, eğlenceleri, oyunları ve cinsel tatminin diğer fazlarını içine alır. Ancak medeniyet hiçbir zaman, birey-tatmininin farklılaşmış kurumlarını yaratacak bir biçimde evirilmemiştir.

69:1.6 (772.9) Toplumsal uygulamaların bu üç topluluğu, çok yakın bir biçimde birbirine bağlı ve belirli ilişkiler ağı içerisinde birbirlerine muhtaçtırlar. Urantia üzerinde onlar, tek bir toplumsal işleyiş biçimi olarak faaliyet gösteren karmaşık bir düzeni temsil etmektedirler.

2. Üretimin Doğuşu

69:2.1 (773.2) İlkel üretim, kıtlığın yıkımına karşı bir teminat yaratacak düzeye yavaşça ilerleyerek gelmiştir. Tarihsel mevcudiyetinin ilk başlarında insan, kıtlık zamanlarına karşı bol bir hasat süresinde yiyecekleri saklamaları gerektiğine dair dersleri bazı hayvanlardan öğrenmeye başlamıştı.

69:2.2 (773.3) Öncül tutumluluk ve ilkel üretimin doğuşundan önce olağan kabile yaşamı yoksulluk ve gerçek sıkıntıyla geçmekteydi. Yiyeceği için öncül insanın hayvan dünyasının bütünüyle rekabet etmesi gerekmekteydi. Rekabet-çekimi, insanı her zaman hayvan düzeyine geri çekmektedir; açlık, insanın doğal ve gaddar sermayesidir. Servet, doğal bir hediye değildir; bu nitelik çalışma, bilgi ve düzenleme sonucunda açığa çıkmaktadır.

69:2.3 (773.4) İlkel insan, birlikteliğin yararlarını anlamada geç kalmamıştır. Birliktelik düzenlemeyle sonuçlanmıştı; ve düzenlemenin ilk sonucu, zamandan ve kullanılan eşyalardan sağlanan doğrudan tasarruf ile birlikte iş bölümüydü. İşgücü üzerinden gerçekleşen bu özelleşmeler, direnç göstermenin azalışını tercih etme biçiminde baskıya olan uyumla ortaya çıkmıştır. İlkel yabansı bireyler hiçbir zaman gerçek bir görevi mutlulukla veya istençli bir biçimde yerine getirmediler. Toplumsal işbölümüne olan uyum onların durumunda ihtiyaçların baskısı sonucunda gerçekleşmişti.

69:2.4 (773.5) İlkel insan ağır çalışmayı sevmemekteydi; ve bu insan, büyük bir tehlike ile karşılaşmadıkça hiçbir şey için çabukluk göstermezdi. Herhangi bir görev için belirli bir zaman sınırı koyma fikri olarak işgücü içerisinde zaman etkeni bütünüyle modern bir kavramdır. İlkel insanlar hiçbir zaman acelecilik sergilememişti. Öncül insanın doğası itibariyle eylemsiz ırkları üretim düzenine çeken şey, yoğun hayatta kalma mücadelesinin ve sürekli gelişen yaşam koşullarının çifte talebiydi.

69:2.5 (773.6) Tasarım çabaları olarak işgücü insanı, uğraşları büyük ölçüde içgüdüsel olan hayvandan ayırmaktadır. İşgücüne olan

ihtiyaç insanın sahip olduğu en yüksek lütuftur. Prens'in yönetim görevlilerinin tümü fiziksel bir biçimde çalışmıştı; onlar, Urantia üzerinde fiziksel işgücünün soylulaştırılmasına fazlasıyla katkıda bulunmuştu. Âdem bir bahçıvandı; her şeyin yaratıcı ve koruyucusu olarak İbraniler'in Tanrı'sı çalışmıştı. İbraniler, üretime çok yüksek bir mükâfat koyan ilk kavimdi; onlar, "çalışmayan yememeli" şeklinde emri koyan ilk insan topluluğuydu. Ancak dünya dinlerinin çoğu, eylemsizliğin öncül nihai amacına geri dönmüştü. Jüpiter bir eğlence düşkünüydü; Buda ise, boş zamanda irdeleyici düşünmenin bir tutkunu haline gelmişti.

69:2.6 (773.7) Sangik ırkları, sıcak iklim ormanlarından uzak bir konumda ikamet ettiklerinde oldukça üretimsel topluluklardı. Ancak orada, sihrin tembel tutkunları ile ileriye düşünenler olarak çalışmanın öncüleri arasında çok uzun yıllar süren bir mücadele mevcuttu.

69:2.7 (773.8) İlk insan öngörüsü; ateş, su ve yiyeceğin muhafazası yönüne çevrilmişti. Ancak ilkel insan doğuştan bir kumarbazdı; bu insan her zaman, hiçbir şey vermeden bir şeyler elde etmeyi arzulamıştı; ve sabırlı uygulamalar sonucu doğan başarı, bu öncül zamanlar boyunca fazlasıyla sıklıkla gerçekleşen bir biçimde büyü ile ilişkilendirilmekteydi. Sihrin yerini öngörüye, öz-denetime ve üretime bırakması yavaş bir şekilde gerçekleşmişti.

3. İşgücünün Farklılaşması

69:3.1 (773.9) İlkel toplum içerisinde işlerin bölümlere ayrılışı, ilk olarak doğal ve sonra toplumsal şartlar tarafından

belirlenmiştir. İşgücü içinde farklılaşmanın öncül düzeni şuydu:

69:3.2 (774.1) 1. *Cinsiyet temelli farklılaşma.* Kadının görevi, çocuğun belirleyici mevcudiyeti tarafından belirlenmişti; kadınlar özü itibariyle çocuklarını erkeklerden daha fazla sevmektedir. Böylelikle kadın düzenli çalışan işçi haline gelirken, erkek iş ve istirahatın belirgin farklılaşmasının gözlemlendiği dönemler boyunca çalışarak avcı ve savaşçı haline gelmiştir.

69:3.3 (774.2) En başından başlayarak bugüne kadar çağlar boyunca tabular, kendi yaşam alanı içinde kadını katı bir biçimde tutma yönünde işlemiştir. Erkek kendisi için en uygun görevi olabilecek en bencil biçimde seçmiş ve geride kalan gündelik angarya işleri kadına vermiştir. Erkek her zaman kadının işini yapmaktan utanç duymuştur; ancak kadın, erkeğin görevini yapmada herhangi bir isteksizliği hiçbir zaman göstermemiştir. Ancak garip bir biçimde, erkek ve kadınlar evin inşasında ve onun döşenmesinde her zaman beraber çalışmışlardır.

69:3.4 (774.3) 2. *Belirli Çağa ve hastalık şartlarına göre değişiklik.* Bu türden farklılıklar, işgücünün bir sonraki bölünmesini belirlemiştir. Yaşlı insanlar ve kötürümler ilk olarak alet ve silahların üretilme işine aktarılmıştı. Bu insanlar daha sonra, sulama yapılarının inşası için görevlendirilmişlerdi.

69:3.5 (774.4) 3. *Din temelli farklılaşma.* Sağlıkçılar, fiziksel uğraşlardan muaf tutulan ilk insan varlıkları olmuştu; onlar, öncü uzman sınıf üyeleriydiler. Demir ustaları, büyücüler gibi sağlıkçılar ile rekabet eden küçük bir topluluktu. Bu ustaların metaller ile çalışma yeteneği, insanları onlardan korkar bir hale

getirmişti. “Beyaz demir ustaları” ve “siyah demir ustaları, beyaz ve siyah büyüye dair ilk inançlara kaynaklık etmiştir. Ve bu inanç daha sonra, iyi veya kötü ruhanîyetler olarak iyi ve kötü hayaletlere dair hurafeyi içine alır bir hale gelmiştir.

69:3.6 (774.5) Demir ustaları, özel ayrıcalıkları memnuniyetle deneyimleyen ilk din-dışı topluluktur. Onlar savaş zamanında tarafsız bireyler olarak görülmüştü; ve bu ilave boş zaman, ilkel toplumun siyasetçileri olarak onların bir sınıf haline gelmesine yol açmıştı. Ancak bu ayrıcalıkları ciddi bir biçimde kötüye kullanmaları sonucunda demir ustaları herkes tarafından nefret edilen bir konuma gelmişti; ve sağlıkçılar, rekabet içinde bulunduğu insanlara olan nefreti körüklemeye hiç vakit kaybetmediler. Bilim ve din arasındaki ilk mücadelede (hurafeler olarak) din galip gelmiştir. Köylerinden atıldıklarından sonra demir ustaları, yerleşkelerin uç bölgelerinde kamuya açık pansiyonlar olarak ilk konakları idare ettiler.

69:3.7 (774.6) 4. *Efendi ve köle*. İşgücünün bir sonraki farklılaşması, galip ve mağlup ilişkilerinden doğmuştur; ve farklılaşma insan köleliğinin başlangıcı anlamına gelmiştir.

69:3.8 (774.7) 5. *Çeşitli fiziksel ve akılsal kazanımlar temelli farklılaşma*. İşgücünün bir sonraki düzeyde gerçekleşen farklılaşması, insanlar arasındaki içkin farklılıklar temelinde gerçekleşmiştir; insan varlıklarının hiçbirisi eşit doğmamaktadır.

69:3.9 (774.8) Üretimde ilk uzmanlar, çakmaktaşı yontucuları ve taş ustalarıydı; bunların hemen ardından demir ustaları gelmekteydi. Bu özelleşmeleri takiben topluluk uzmanlaşması gelişmiştir; aile ve kavimlerin tamamı, işgücünün belirli

kollarına kendilerini adamıştı. Kabilesel sağlıkçılardan ayrı olarak din adamlarının ilk tabakalaşmalarından biri kaynağını, uzman kılıç ustalarının bir ailesinin hurafelerin önemini yüceltmesinden almıştı.

69:3.10 (774.9) Üretimdeki ilk topluluk uzmanları, kaya tuzu tüccarları ve çömlekçiler olmuştu. Kadınlar basit çömlekleri yaparken, erkekler onların süslü olanlarını üretmekteydi. Bazı kabileler arasında dikiş işleri ve dokumacılık kadınlar tarafından gerçekleştirilirken, diğerlerinde ise bu iki el işi erkekler tarafından yapılmaktaydı.

69:3.11 (774.10) İlk tüccarlar kadınlardı; onlar, ticareti ek iş biçiminde yerine getirerek casuslar olarak kullanılmaktalardı. Kısa bir süre sonra ticaret genişledi ve kadınlar toptancılar olarak aracı tüccarlar biçiminde faaliyet gösterdi. Bu gelişmenin ardından, kar için hizmetleri karşılığında komisyon alan tüccar sınıfı açığa çıktı. Topluluk takasının büyümesi para temelli alım satımın gerçekleştiği düzene doğru gelişti; ve ürün alım satımını, kalifiye işgücünün değiş tokuşu takip etti.

4. Ticaretin İlk Adımları

69:4.1 (775.1) Zor kullanma ile gerçekleşen evliliği sözleşme ile yapılan evliliğin izleyişi gibi, yağma ile gerçekleşen ürün gaspının yerini takas ticareti aldı. Ancak sessiz takasın öncül uygulamaları ile daha sonraki çağdaş alım satım yöntemleri arasında korsanlığın uzun yıllar süren bir dönemi etkin oldu.

69:4.2 (775.2) İlk takas, tarafsız bir bölgeye ürünlerini bırakan silahlı tüccarlar tarafından gerçekleştirilmişti. İlk pazarları kadınlar düzenledi; onlar ilk tüccarlar olup, bu görev onlara ağır

sorumluluk taşıyıcıları oldukları için verilmişti; erkekler savaşçılardı. Ticaretin daha ilk başlarında, tüccarların birbirlerine silah çıkarmalarını önleyecek kadar geniş bir duvar biçimde, alım satım tezgâhları gelişmişti.

69:4.3 (775.3) Sessiz takas için ürünlerin bir araya geldikleri yerlerde koruma için bekleyen bir korkuluk kullanılmıştır. Bu türden pazar yerleşkeleri, hırsızlığa karşı güvenli bölgelerdi; takas veya alım sonucunda gerçekleşen ürün değişimi dışında bu pazarlardan hiçbir ürün dışarıya çıkmamaktaydı; hazır bekleyen bir korkulukla bu ürünler her zaman güvendediydi. İlk tüccarlar kabileleri içinde yaptığı anlaşmalarda dürüst olmaya özen göstermekteydiler; ancak onlar, uzakta yaşayan yabancıları kandırmayı olağan karşılamaktaydılar. Öncül İbraniler bile, kendi dinlerinin mensubu olmayan insanlar ile olan ilişkilerinde ayrı bir etik düzenini tanımışlardı.

69:4.4 (775.4) Çağlar boyunca sessiz takas, insanların kutsal ticaret pazarlarına silahsız olarak gelip buluşmasına kadar devam etti. Bahse konu bu pazar merkezleri sığınak olarak kullanılan yerleşkeler haline geldi; bazı ülkelerde bu yerleşimler daha sonra “mülteci şehirleri” olarak adlandırılmaktaydı. Pazarın olduğu yerleşkeler güvenli ve saldırılara karşı korunaklıydı.

69:4.5 (775.5) İlk ağırlık birimleri, buğday ve diğer hububat taneleriydi. Alışverişin ilk ortak aracı bir balık veya bir keçiydi. Daha sonra inek takasın bir birimi haline gelmişti.

69:4.6 (775.6) Mevcut anda kullanılan yazı, öncül ticaret kayıtlarında doğmuştur; insanın ilk edebiyatı, bir tuz reklamı biçiminde ticaret ile ilgili bir belgeydi. Savaşların ilkinin birçoğu; çakmaktaşı, tuz ve metaller gibi doğal kaynaklar için verilmişti.

İlk resmi kabile anlaşması bir tuz kaynağının kabilelerin ortak kullanımına açılışı ile ilgiliydi. Bu gibi anlaşmaların yapıldığı yerler, düşüncelerin dostça ve barışçıl değiş tokuşunun ve çeşitli kabilelerin birbirlerine karışmasının olanağını sağladı.

69:4.7 (775.7) Yazı; düğümlenen şeritler, resim yazıcılığı, hiyeroglifler ve boncuk kemerleri biçimindeki “ileti çubuğu” aşamalarından simgesel alfabenin ilk örneklerine kadar ilerledi. İleti gönderimi; ilkel dumandan başlayarak kurye koşucuları, hayvan binicileri, demir yolları ve uçaklara ek olarak telgraf, telefon ve kablosuz iletişime kadar uzanan bir kapsamda evrilmiştir.

69:4.8 (775.8) Yeni düşünceler ve daha iyi yöntemler, eski tüccarlar tarafından yerleşik bir ikamet bölgesi etrafında uygulanmıştır. Serüven arzusu ile birlikte alım satım, araştırma ve keşfi beraberinde getirmiştir. Ticaret en başından beri, kültürün karşılıklı etkileşimini sağlayarak çok etkili uygarlaştırıcı olmuştur.

5. Sermayenin İlk Adımları

69:5.1 (775.9) Sermaye, gelecek için şimdiki zamanın bir tasarrufunda uygulanan emektir. Tasarruf, yaşam idamesi ve hayatta kalma güvencesinin bir türünü temsil eder. Yiyeceklerin saklanması birey-denetimini geliştirmiş olup, sermaye ve işgücünün ilk sorunlarını yaratmıştır. Yiyeceğe sahip olan insan, eğer hırsızlardan sahip olduğu ürünleri koruyabilirse, yiyeceği olmayan insanlar üzerinde bariz bir üstünlüğe sahipti.

69:5.2 (775.10) İlk bankacı, kabilenin cesur bireyiydi. Bu insan birikmiş topluluk hazinelerini bir arada tutarken, kabilenin tamamı bu üyenin barakasını saldırı anında korurdu. Böylelikle bireysel sermaye ve topluluk malvarlığının birikimi doğrudan bir biçimde askeri düzenlemeye yol açtı. İlk başta bu türden önlemler yabancı yağmacılara karşı özel mülkleri korumak için tasarlanmıştı, ancak daha sonra komşu kabilelerin emlaklarına ve diğer malvarlıklarına gerçekleştirilecek saldırıları başlatmak için askeri oluşumu tutma adet haline gelmişti.

69:5.3 (776.1) Sermayenin birikimine yol açan üç temel etken şunlardı:

69:5.4 (776.2) 1. *Öngörü ile ilişkili açıklık*. Yiyecek tasarrufu ve onun muhafazası, gelecek ihtiyaçları sağlamak amacıyla belli bir yönde yeterli *öngörüye* sahip olanlar için güç ve huzur anlamına gelmekteydi. Yiyecek biriktirme, kıtlık ve felakete karşı yeterli ölçekte güvence sağlamaktaydı. Ve ilkel örf ve adetlerin bütüncül oluşumu gerçekten de, şimdiki zamanı geleceğe bağımlı kılmaya yardım etmek için tasarlanmıştı.

69:5.5 (776.3) 2. *Aile sevgisi* — aile isteklerini yerine getirme arzusu. Sermaye, bugünün taleplerinin baskısına rağmen geleceğin ihtiyaçlarını sağlamayı güvence altına almak için varlık tasarrufunu temsil etmektedir. Gelecek ihtiyacın bir kısmı, bir bireyin gelecek nesilleri ile ilgili olabilir.

69:5.6 (776.4) 3. *Gösteriş* — bir bireyin varlık birikimlerini gösterme arzusu. İlave kıyafet, ayırt ediciliğin ilk ölçütlerinden biriydi. Eşya toplayıcılığına ait gösteriş öncül bir biçimde insan gururunu okşadı.

69:5.7 (776.5) 4. *Makam* — toplumsal ve siyasi saygınlığı satın alma hevesi. Orada; yönetim idaresine karşı birtakım özel hizmet gösterimine bağlı olarak kabul edilen veya açık bir biçimde parayla verilen, ticari kimlik kazanmış bir soyluluk sınıfı türemiştir.

69:5.8 (776.6) 5. *Güç* — üstün olma arzusu. Değerli eşyaları borç olarak verme, bu ilkel zamanlarda yılda yüzde yüz kredi faiz oranına sahip olarak, bir köleleştirme aracı olarak uygulanmaktaydı. Tefeciler, kendilerine borçlu olanlardan daimi bir ordu yaratarak kendilerini kral yapmışlardır. Borçlu olarak hizmet veren işçiler, biriktirilebilecek ilk malvarlığı türlerinden biri olmuştur; ve eski zamanlarda borç köleliği, ölümden sonra bedeninin hâkimiyetine bile uzanmıştır.

69:5.9 (776.7) 6. *Ölünün sahip olduğu hayaletlerden korku* — koruma için din adamları ücreti. İnsanlar öncül olarak, öteki yaşamda ilerleyişlerini gerçekleştirmek için malvarlıklarının kullanılacağına dair bir inanç ile din adamlarına ölüm hediyeleri vermeye başladılar. Din mensuplarının zümresi böylelikle oldukça zengin bir hale geldi; onlar, eski sermaye sahiplerinin en başta gelenlerinden biriydi.

69:5.10 (776.8) 7. *Cinsel ilişki dürtüsü* — bir veya daha fazla eşi satın alma arzusu. İnsanın ilk ticaret türü kadın alım satımıydı; bu ticaret uzun süreler boyunca at ticaretinden önce varlığını sürdürmüştü. Ancak cinsel ilişki kölelerinde yapılan takas toplumun ilerlemesine hiçbir zaman katkıda bulunmamıştır; bu türden bir değiş tokuş geçmişte, şimdiki olduğu gibi, ırksal bir rezaletti çünkü bu ticaret eş zamanlı olarak aile gelişimini sekteye uğratmış ve üstün ırkların biyolojik zindeliğine zarar vermişti.

69:5.11 (776.9) 8. *Birey-tatmininin sayısız türü.* Bazı insanlar gücü elde etmeyi sağladığı için mülkiyete sahip olmanın yollarını aramıştır; diğerleri ise kolaylık sağladığı için malvarlığı mücadelesinde bulunmuştur. Öncül insan (ve daha sonrakileri) kaynaklarını şatafat için harcama eğilimini göstermiştir. İçkiler ve uyuşturucular ilkel ırkların ilgisini çekmiştir.

69:5.12 (776.10) Medeniyet geliştikçe insanlar tasarruf için yeni ereklere sahip oldular; yeni istekler, doğuştan gelen yiyecek açlığının yanında hızlı bir biçimde yer etti. Açlık öyle bir şekilde hor görülmekteydi ki, yalnızca zengin insanların öldükleri zaman cennete doğrudan gidebilecek olduklarına inanılmaktaydı. Özel mülkiyet o kadar yüksek bir biçimde değerli görülen bir hale gelmişti ki, gösterişli bir ziyafet vermek insanın lekelenmiş ismini temizleyebilirdi.

69:5.13 (777.1) Servet birikimi öncül bir biçimde, toplumsal farklılaşmanın temel özelliği haline geldi. Belirli kabileler içindeki bireyler, bir tatil gününde tamamını yakarak veya kabile üyelerine karşılıksız dağıtarak sadece etkili bir iz yaratma amacıyla yıllarca malvarlıklarını biriktirmekteydi. Bu türden davranışlar onları büyük insanlar haline getirmişti. Çağdaş insanlar bile Noel hediyelerinin şatafatlı dağıtımından keyif alırken, zengin insanlar iyilikseverlik ve öğrenim oluşturulmuş büyük kurumları yaratmak için bağışta bulunmaktadırlar. İnsanların yöntemleri değişkenlik göstermektedir, fakat onların bu yöndeki eğilimleri neredeyse hiçbir değişikliğe uğramadan varlığını devam ettirmektedir.

69:5.14 (777.2) Ancak eski zamanların zengin insanların servetlerinin büyük bir kısmını varlıklarına göz dikmiş insanlar tarafından öldürülme korkusuyla dağıtmış olduğunun

belirtilmesi açık bir biçimde ortaya konulmalıdır. Varlıklı insanlar genellikle, servetlerini önemsemedikleri göstermek için dikkate değer sayıdaki kölelerini kurban etmişlerdi.

69:5.15 (777.3) Her ne kadar malvarlığı en başından beri insanı özgürleştirme eğilimi gösterse de, insanın toplumsal ve üretim düzenini büyük ölçüde karmaşıktırmıştır. Sermayenin adaletsiz sermayedarlar tarafından kötüye kullanımı, sermayenin çağdaş sanayi toplumunun temeli olduğu gerçeğini ortadan kaldırmamaktadır. Sermaye ve icatlar vasıtasıyla mevcut nesil, dünya üzerinde şimdiye kadar yaşamış nesillerin hepsinden daha yüksek bir özgürlüğü memnuniyetle deneyimlemektedir. Bu gözlem bir gerçek olarak belirtilmekte olup, düşüncesiz ve bencil sorumlular tarafından gerçekleşen sermayenin birçok yanlış kullanımını haklı çıkarmamaktadır.

6. Medeniyet ile ilgili olarak Ateş

69:6.1 (777.4) İlkel toplum — üretimsel, idaresel, dinsel ve askeri olarak — dört bölümü ile birlikte ateşin, hayvanların, kölelerin ve özel mülkiyetin kullanılması ile yükselmişti.

69:6.2 (777.5) Tek bir ilerleme aracı olarak ateş yakma insanı hayvandan sonsuza kadar ayırmıştır; ateş temel insan icadı veya keşfidir. Ateş, hayvanların tümünün korkmuş olduğu gece vakti yerde kalmayı insanın gerçekleştirmesini mümkün hale getirmiştir. Ateş, akşamüzeri gerçekleştirilen toplumsal etkileşimi desteklemiştir; ateş insanları yalnızca soğuktan ve vahşi hayvanlardan korumamış, onlar tarafından aynı zamanda hayaletlere karşı bir güvenlik sağlayıcı olarak kullanılmıştır. İlk başta ateş, ısıdan çok ışık için kullanılmıştır; geri kalmış

birçok kabile, tüm gece boyunca yanan bir alev parıltısı olmadan uyumayı reddetmiştir.

69:6.3 (777.6) Ateş; kendisini mahrumiyet içerisinde bırakmadan insanların yanan kömürleri komşularına vermesini mümkün hale getirerek, hiçbir şey kaybettirmeden toplumsal fedakârlığın ilk araçlarını onlara sunan bir biçimde büyük bir uygarlaştırıcıydı. Evin annesi veya en büyük kızı tarafından idare edilen ev ateşi, dikkat ve güvenilirlik gerektiren bir biçimde ilk eğitmendi. Öncül ev, ailenin kalbi olarak aile üyelerinin etrafında toplandığı ateşten oluşmaktaydı, bir binadan değil. Bir evlat yeni bir ev kurduğu zaman, ailenin kalbinden aldığı bir meşaleyi taşımaktaydı.

69:6.4 (777.7) Her ne kadar ateşi keşfetmiş Andon onu bir ibadet aracı olarak görmekten kaçınmış olsa da, kendisinin soyundan gelen birçok unsur aleve tapınacak bir nesne veya ruhaniyet olarak itibar etti. Onlar ateşin sağlık yararlarından faydalanmada başarısız oldular, çünkü onlar çöpleri yakmamaktalardı. İlkel insan ateşten kormuş, onu her zaman hoş tutmaya çalışmış böylece tütsüler yakmıştır. Hiçbir koşul altında ilkel insanlar ateşe tükürmezlerdi; buna ek olarak onlar, yanan bir ateş ile onun karşısında duran kişi arasından geçmezlerdi. Kıvılcım çıkarmak için kullanılan demir piritleri ve çakmaktaşları bile, öncül insan varlıkları tarafından kutsal bir biçimde muhafaza edilmekteydi.

69:6.5 (777.8) Bir alevi söndürmek günahtı; eğer bir baraka alev alırsa, onun yanmasına izin verilirdi. Tapınakların ve mabetlerin ateşi kutsal olup, bir takım afetlerden sonra veya her yıl tekrarlanan bir biçimde yeni ateşin yakılmasının adet olduğu uygulamalar dışında bu yapıların ateşlerinin sönmesine

hiçbir zaman izin verilmemişti. Kadınlar din mensupları olarak seçilmekteydi, çünkü onlar ev ateşlerinin koruyucularıydılar.

^{69:6.6 (778.1)} Ev ateşinin tanrılardan inmiş olduğuna dair öncül efsaneler, ateşin ışık yayması sonucu gerçekleşen gözlemlerden doğmuştur. Ateşin doğaüstü kaynağına dair fikirler doğrudan bir biçimde ateşe yapılan ibadet ile sonuçlanmıştır; ve ateş ibadeti, Musa'nın zamanına kadar gerçekleştirilen bir uygulama olarak “ateşin içinden geçme” âdetine yol açmıştır. Ve orada hala, ölüm sonrasında ateşten geçme düşüncesi varlığını sürdürmektedir. Ateş efsanesi; öncül zamanlarda büyük bir birleştirici niteliğinde bulunmuş olup, Farslı insanların simgesel ifadelerinde varlığını hala devam ettirmektedir.

^{69:6.7 (778.2)} Ateş, yemekleri pişirmeye yol açmış olup; “yemekleri çiğ yiyenler” alay etmede kullanılan bir terim haline gelmişti. Ve yiyecekleri pişirme; besinlerin sindiriminde gerekli olan hayati enerji kullanım miktarını azaltmış olup, toplumsal kültürleri üzerinde yoğunlaşmaları için onların bedenlerine kuvvet kattı; bunun karşısında, yiyecekleri sağlamak için gösterilecek olan çabanın hayvanların evcilleştirilmesi vasıtasıyla azalmasıyla, evcilleştirme toplumsal etkinlikler için harcanacak zamanı yarattı.

^{69:6.8 (778.3)} Ateşin, metal yapım işlerinin kapılarını açtığı ve bunun sonrasında buhar gücünün keşfine ek olarak elektriğin bugünkü kullanımlarına yol açtığı unutulmamalıdır.

7. Hayvanların Kullanılması

69:7.1 (778.4) İlk olarak, hayvan dünyasının tamamının insanın düşmanı konumunda değerlendirilmiş olduğu ifade edilmelidir; insan varlıkları, kendilerini vahşi hayvanlardan korumayı öğrenmek zorundalardı. İlk başta insanlar hayvanlarından beslenmişlerdi, ancak daha sonra insanlar hayvanları evcileştirmeyi ve onların kendilerine hizmet vermelerini sağlamayı öğrenmişti.

69:7.2 (778.5) Hayvanların evcilleştirilmesi neredeyse şans eseri gerçekleşmişti. Yabansı insanlar, Amerikalı Kızılderililerin yaban öküzlerini avlayışına benzer bir biçimde hayvan sürülerini avlamaktalardı. Hayvan sürüsünün etrafını çevreleyerek onları denetim altına alıp, böylelikle gerektiği zaman onları öldürmeye yetkin hale gelmişlerdi. Daha sonra ağıllar inşa edilmiş ve sürülerin hepsi ulaşılabilir hale gelmişti.

69:7.3 (778.6) Birtakım hayvanları evcilleştirmek kolaydı; ancak fil gibi birçok tür esaret altında doğum vermemekteydi. Daha ileri zamanlarda hayvanların belirli türlerinin insan mevcudiyetine girmeyi kabul ettikleri ve esaret altında doğum verdikleri keşfedildi. Hayvanların evcilleştirilmesi böylelikle, Dalamatia zamanlarından beri oldukça büyük ilerleme sağlanmış olan bir sanat biçiminde seçimsel üreme vasıtasıyla sağlanmıştı.

69:7.4 (778.7) Köpek evcilleştirilen ilk hayvan olmuştu; bir avcıyı bütün gün boyunca takip eden belirli bir köpeğin nihayeten onun evine akşam geri dönüşüyle birlikte evcilleştirmenin zorlu deneyimini başlamıştı. Çağlar boyunca köpekler; yiyecek, avcılık, taşıma ve dostluk amacıyla kullanılmıştı. İlk başta köpekler sadece ulumaktaydı, ancak daha sonra onlar havlamayı öğrendiler. Köpeğin keskin burnu, onların ruhani unsurları görebildiğine dair bir ancın doğmasına neden oldu; ve

böylelikle tapınılacak köpek inanışları doğmuştu. Bekçi köpeklerinin kullanılması kavimin tamamının gece uyuyabilmesini ilk kez mümkün kılmıştı. Bunun sonrasinda evleri ruhani unsurlara ek olarak maddi düşmanlara karşı korumak amacıyla bekçi köpekleri kullanmak adet haline gelmişti. Bir köpek havladığı zaman insan veya hayvanın yaklaşmakta olduğuna inanılmaktaydı; ancak aynı köpek uluduğu zaman, ruhani unsurların yakında olduğu düşünölmekteydi. Şimdi bile birçok insan, gece vakti bir köpek ulumasının ölümün işareti olduğuna hala inanmaktadır.

69:7.5 (778.8) Erkek bir avcı olduğunda, kadınlara oldukça iyi davranmaktaydı; ancak hayvanların evcilleştirilmesinden sonra, Caligastia kargaşalığının da etkisiyle, birçok kabile kadınlarına utanç verici bir biçimde davranmıştı. Onlar kadınlarını, tıpkı hayvanlarına davrandıkları gibi, bir fazlalık olarak görmekteydiler. Erkeğin bu dönemdeki kadına zalimce davranışı, insanlık tarihinin en karanlık dönemlerinden bir tanesini oluşturmaktadır.

8. Medeniyetin Oluşumunda bir Etken olarak Kölelik

69:8.1 (778.9) İlkel insan, akranlarını köleleştirmede hiçbir zaman çekince göstermemiştir. Kadın, bir aile kölesi olarak açığa çıkan ilk köleydi. Kırsal yaşam erkeği, kendisinin alt düzeyde bulunan cinsel ilişki eşi olarak kadını köleleştirmişti. Bu türden cinsel ilişki köleliği doğrudan bir biçimde, erkeğin kadına olan bağımlılığının azalmasından kaynaklanmıştı.

69:8.2 (789.1) Yakın bir zaman önce kölelik, savaş galibinin dinini kabul etmeyen asker tutukluların kaderiydi. Daha önceki zamanlarda mahkûmlar; ya yenilmekte, ölene kadar işkenceye

uğramakta, birbirleriyle dövüştürülmekte, ruhaniyetlere kurban verilmekte ya da köleleştirilmekteydi. Kölelik, katliam ve insan yeme karşısında büyük bir gelişmeydi.

69:8.3 (789.2) Kölelik, savaş eserlerine olan bağışlayıcı tutum içerisinde ileri bir aşamaydı. Erkekler, kadınlar ve çocukların tamamının katliamı ile sonuçlanan Ai'nin tuzağı sonrası savaş galibinin gösteriş arzusunu tatmin etmek için kurtarılan tek kral, sözde medeniyetleşmiş insanlar tarafından bile uygulanan vahşi insan katliamının şüphe götürmez bir resmidir. Bashan kralı tarafından Og'a gerçekleştirilen saldırı, bahsi geçmiş olay karşısında eşit derecede korkunç ve büyüktü. İbraniler düşmanlarını, tüm özel eşyalarını ganimet olarak toplayarak düşmanlarını “tamamen yok etmişti.” Onlar, “erkeklerin hepsinin kökünün kazılması” korkusunu yayarak şehirlerinin hepsini zorunlu vergiye bağlamıştı. Ancak daha az kabile bencilliğine sahip olan çağdaş kabilelerin çoğu uzun bir süreden beri üstün esirlerin topluma kazandırılma uygulamasına başlamış haldeydi.

69:8.4 (789.3) Amerikalı kırmızı insanlar gibi avcı bireyler, köleleştirme uygulamasını gerçekleştirmemiştir. Bu insanlar, esirleri ya topluluklarının arasına katmış ya da onları öldürmüştür. Kölelik, kırsal yaşama uyum sağlamış insanlar arasında yaygın bir uygulama değildi; çünkü onlar çok az işgücüne ihtiyaç duymaktalardı. Savaş zamanı sürü sahipleri, erkek esirlerin hepsini öldürme ancak yalnızca kadın ve çocukları köleleştirme gibi bir uygulamayı takip etmişlerdi. Musevi yasa, bu kadın savaş esirlerinin ev hanımları yapılmasına dair özel yönergeleri taşımıştı. Şayet eğer evlilikte başarısız olurlarsa bu esirler gönderilebilmekteydi; ancak — en

azından medeniyette bir ilerleme olarak — İbraniler'in bu türden reddedilmiş eşleri köle biçiminde satmalarına izin verilmemişti. Her ne kadar İbraniler'in toplumsal ortak kabulleri olgunlaşmamış bir düzeyde bulunsa da, bu ortak kabuller çevre kabilelerinkinden oldukça yüksek bir seviyedeydi.

69:8.5 (789.4) Sürü sahipleri ilk sermayedarlardı; onların sürüleri sermayeyi temsil etmiş, — sürülerin doğal yollardan çoğalımı biçiminde — sermaye üzerinden elde edilen faiz ile yaşamışlardır. Ve onlar, kölelerin veya kadınların bu servetin bakım işiyle ilgilenmelerine güvenme meyli göstermemişlerdir. Ancak daha sonra onlar erkek mahkûmları ayırmış ve onları toprağı ekmeye zorlamışlardır. Bu uygulama, insanın toprağı bağılılığı biçiminde serfliğin öncül kökenidir. Afrikalı insanların toprağı işlemesini öğretmek oldukça kolaydı; bu nedenle onlar büyük bir köle ırkı haline geldi.

69:8.6 (789.5) Kölelik, insan medeniyet zinciri içerisinde hayati öneme sahip bir halkaydı. Kölelik, toplumun kargaşa ve tembellikten düzen ve medeni etkinliklere geçtiğı bir köprüydü; kölelik, geride kalmış ve tembel insanları çalışmaya itip ve böylece onların üst bireylerinin toplumsal gelişimi için refahı ve boş zamanı yaratmıştır.

69:8.7 (789.6) Kölelik kurumu insanı, ilkel toplumun düzenleyici işleyiş biçimlerini icat etmeye itmiştir; bu kurum, hükümetin ilk oluşumlarının meydana gelmesine kaynaklık etmiştir. Kölelik; güçlü bir düzenleyişi gerektirmekte olup, Avrupa'nın Orta Çağları boyunca derebeylerinin köleleri denetleyememesi sonucunda neredeyse tamamen ortadan kalmıştır. İlkel çağların

gelişmemiş kabileleri, bugünün Avustralya yerlileri gibi, hiçbir zaman kölelere sahip olmamıştır.

69:8.8 (789.7) Bu dönemde köleliğin baskıcı olduğu doğrudur; ancak köleliğin okullarında insanlar üretimi öğrenmişlerdir. Nihai olarak köleler, yaratmaya oldukça gönülsüz bir biçimde katkıda bulundukları yüksek bir toplumun güzelliklerini paylaştılar. Kölelik, kültür ve toplumsal kazanımın bir düzenini yaratmaktadır; ancak bu yaratımdan sonra yakın bir zaman içerisinde kölelik, toplumsal hastalıkların tümü içinde en ağır olarak topluma içeriden saldırmaktadır.

69:8.9 (789.8) Makine alanındaki çağdaş icatlar, köleliği gerici kılan değişimi beraberinde getirdi. Kölelik, çok eşlilik gibi, gerçekliğini kaybetmektedir; çünkü kölelikte emeğin maddi bir takdiri sunulmamaktadır. Ancak köleliğin çok sayıdaki unsurunu ansızın bir biçimde özgür bırakmanın zarar verici olduğu her zaman kanıtlanmıştır; kölelerin kademeli bir biçimde özgürleştirilmesi sağlandığında daha az kargaşa çıkmaktadır.

69:8.10 (780.1) Bugün insanlar toplumsal köleler değillerdir; ancak insanların binlercesi onları borç ve yükümlülük altına sokup köleleştirmeyi arzulamaktadır. Bilinçsiz yapılan kölelik, dönüşüme uğraşım üretim uşaklığının yeni ve gelişmiş bir türüyle sonuçlanmıştır.

69:8.11 (780.2) Toplumun nihai amacı evrensel özgürlük iken, tembellik hiçbir zaman hoş görülmemelidir. Yetkin bedene sahip olan bireylerin tümü, en azından yaşamlarını idame ettirecek düzeyde bir işi yapmaya zorlanmalıdırlar.

69:8.12 (780.3) Çağdaş toplum geriye gitmektedir. Kölelik neredeyse tamamen ortadan kalmıştır; evcilleştirilmiş hayvanlar yok olmaktadır. Medeniyet gücü elde etmek için cansız dünya olarak ateşe geri dönmektedir. İnsan yabansı düzeyinden ateş, hayvanlar ve kölelik aracılığıyla yükselmişti; ancak insanlar bugün, kölelerin yardımı ve hayvanların desteğini bir kenara iterek geldiği konuma geri dönmektedirler; bunun karşısında insanlar, doğanın temel hazinelerinden zenginlik ve gücün yeni sınırları ve kaynaklarını zorla elde etmeye çabalamaktadır.

9. Özel Mülkiyet

69:9.1 (780.4) İlkel toplum neredeyse tamamen ortak paylaşımcı bir halk niteliğine sahipken, ilkel insan komünizmin çağdaş savları uyarınca yaşamamıştı. Bu öncül zamanların paylaşımcı toplumu ne yalın bir kuram, ne de toplumsal öğretiydi; bu toplum, basit ve işlevsel nitelikte kendiliğinden gerçekleşen uyum sonucunda açığa çıkmış bir gelişimdi. Bu dönemin paylaşımcı toplumu yoksulluk ve yoksunluğu önledi; dilencilik ve fuhuş, bu ilkel toplumlar arasında bilinmemekteydi.

69:9.2 (780.5) İlkel paylaşımcı toplum bilinç dâhilinde, insanları aynı düzeye indirgeyerek onları eşit bir konuma getirmede; buna ek olarak o, yetersiz durumlara olan tamahkârlığı yüceltmedi; ancak bu toplum eylemsizlik ve tembelliği mükâfatlandırıp, üretimin gelişmesini engellemeye ek olarak geleceğe dair taşınan umut dolu amaçları yok etti. Paylaşımcı toplum, ilkel toplumun yükselmesinde hayati derecede öneme sahip bir iskeleydi; ancak bu toplum daha yüksek bir toplum düzenin evrimleşmesine yol açtı, çünkü bu paylaşımcı toplum yapısı insanın şu dört güçlü eğilimine karşı gelmekteydi:

69:9.3 (780.6)

1. *Aile*. İnsan sadece malvarlığını arttırmayı arzulamamaktadır; insan sahip olduğu malları nesillerine bırakmayı derinden istemektedir. Ancak öncül paylaşımcı toplumlarda bir insanın sahip olduğu sermaye ölümü üzerine, ya doğrudan bir biçimde harcandı ya da topluluk üyeleri arasında paylaştırıldı. Orada, — miras vergisinin yüzde yüz olduğu bir biçimde — özel mülkiyetin mirası bulunmamaktaydı. Daha sonraki sermaye birikimi ve özel mülkiyetin mirasına dair gelenekler, farklılaşmış bir toplumsal ilerlemeydi. Ve bu durum, daha sonra sermayenin kötüye kullanılmasından doğan büyük istismarlara rağmen gerçektir.

69:9.4 (780.7)

2. *Dinsel eğilimler*. İlkel insan aynı zamanda, bir sonraki dünyada yaşamına başlamak için özel mülkiyetini bir çekirdek olarak kurmayı arzuladı. Bu amaç, bir insanın yanında kişisel eşyalarının neden gömüldüğüne dair uzun yıllar süren âdeti açıklamaktadır. İlkel insanlar, sadece zengin insanların doğrudan zevk ve sefaya ek olarak saygınlık içinde yaşamdan sonra varlıklarını devam ettirdiklerine inanmaktalardı. Özellikle Hıristiyan öğretmenler olarak, açığa çıkarılmış dinin eğitimcileri; fakirlerin zenginler ile bir eşit düzeyde kurtuluşa erişebileceklerini duyuran ilk bireylerdi.

69:9.5 (780.8)

3. *Özgürlük ve boş zamana sahip olma arzusu*. Toplumsal evrimin daha önceki zamanlarında toplum arasında birey kazanımlarının paylaşılması neredeyse bir kölelik düzeyindeydi; çalışanlar, tembeller için köleleştirilmişti. İsraf eden bireylerin sürekli olarak tutumluların üzerinden geçinmesi paylaşımcı toplumun kendisini ortadan kaldırışıyla sonuçlanacak bir zaaftı. Bugünkü zamanlarda bile savurgan insanlar, (tutumlu olup vergisini ödeyen bireyler biçiminde)

kendilerine bakılması için devlete muhtaçlık duymaktadırlar. Sermayeye sahip olmayan insanlar hala diğerlerinden kendilerini doyurmalarını beklemektedirler.

69:9.6 (780.9) 4. *Güvenlik ve gücü elde etme dürtüsü.* Paylaşımçı toplumsal düzen nihai olarak, kabilelerinin beceriksiz olan tembel insanlarına yaptıkları kölelikten bir kaçış uğraşı içinde çeşitli hilelere başvurmak zorunda kalmış ilerleyici ve başarılı bireylerin aldatıcı uygulamalarıyla yıkılmıştır. Ancak ilk başta kişisel eşya biriktirme uygulamalarının tümü gizli bir biçimde yapılmaktaydı; ilkel dönemlerde yaygın güvenlik yoksunluğu, malvarlıklarının görülebilen yerlerde birikmesini engelledi. Ve daha sonraki dönemde bile, sermayenin çok büyük bir miktarını yığmak en tehlikeli uygulamaydı: kral kesin bir biçimde, birtakım suçlamalarla bahaneler yaratarak zengin bir insanın servetine el koyardı; ve varlıklı bir insan öldüğünde, bir miras vergisi olarak ailenin toplum refahına veya krala büyük bir meblağı bağışladığı vakte kadar cenaze töreni bekletilirdi.

69:9.7 (781.1) İlk zamanlarda kadınlar paylaşımçı toplumun ortak mülkiyetiydi; ve anne aile kurumunda baskın bir konumdaydı. Öncül toplum önderleri; tüm toprakların sahibi olmuş, ve böylelikle kadınların hepsinin iyeleri haline gelmişlerdir; evlilik, kabile yöneticisinin rızasını gerektirmekteydi. Paylaşımçı toplumun dağılmasıyla birlikte kadınlar bireysel olarak değerlendirilmeye başlamıştı; ve baba kademeli olarak aile denetimini üstlenmişti. Böylelikle ev kurumu öncül oluşumuna başlamıştı; ve varlığını sürdüregelmiş çokeşlilik geleneklerinin yerini kademeli olarak tekeşlilik almıştı. (Çokeşlilik, evlilikte kadının köle olduğu durumun uzantısıdır. Tekeşlilik ise; ev kurulumu, çocuk yetiştirilimi, karşılıklı kültür

ve birey gelişiminin seçkin oluşumu içinde bir erkek ve bir kadının benzersiz birlikteliğinin köleliğe dayanmayan en yüksek amacıdır.)

69:9.8 (781.2) İlk başta kullanılan araç ve gereçlere ek olarak silahları içine alan bir biçimde özel eşyaların tümü, kabilenin ortak malıydı. Özel eşyalar ilk olarak, kişisel biçimde dokunulan şeylerin tümünü kapsamaktaydı. Eğer bir yabancı bir bardaktan içki içerse, bundan böyle o bardak onun olurdu. Daha sonra, kanın aktığı yerlerin tümü yaralanan kişi veya toplulukların özel mülkiyeti haline gelmiştir.

69:9.9 (781.3) Özel mülkiyet böylelikle en başından beri saygı duyulan bir konumdaydı, çünkü bu türden malvarlıklarının sahibinin kişiliğini taşıdığı varsayılmaktaydı. Özel mülkiyete dair dürüstlük, bu türden bir hurafe üzerine güvenilir bir biçimde dayanmaktaydı; bir kişinin sahip olduğu eşyalarını korumak için herhangi bir polise ihtiyaç duyulmamaktaydı. Her ne kadar insanlar diğer kabilelerin mallarını gasp etmede çekince göstermese de, topluluk arasında hırsızlık bulunmamaktaydı. Özel mülkiyet ilişkileri ölümle sona ermemekteydi; ilk başta ölünün sahip olduğu kişisel eşyalar yakılmış, sonra onlarla bir gömülmüş ve daha sonrasında ise hayatta kalan aile veya kabile tarafından miras yoluyla devralınmıştır.

69:9.10 (781.4) Kişisel süs eşyaları, büyü gücüne sahip olanlarının giyilmesinden kaynağını almaktadır. Hayalet korkusuna ek olarak gösteriş, özel mülkiyet eşyalarının ihtiyaçlardan daha değerli görülmesi gibi bireyin gözdesi olan sihirli eşyalardan kendisini kurtarmayı amaçlayan her girişime karşı onun direnişine yol açmıştır.

69:9.11 (781.5) Bireyin uyuduğu mekân, insanın sahip olduğu ilk özel mülkiyetlerden biriydi. Daha sonra ev yerleşkeleri, gayrimenkullerin tamamını topluluk için elinde barındıran kabile önderleri tarafından yeni sahiplerine verilmekteydi. Bu dönemi takip eden süreçte ateşin bulunduğu bir yerleşke özel mülkiyet kapsamına girmişti; daha sonra ise bir kuyu, komşu toprak parçasına bağlı bir emlak düzeyine kavuştu.

69:9.12 (781.6) Su birikintileri ve havuzlar, özel mülkiyet kapsamına giren ilk emlaklar arasında yer teşkil etmiştir. Bütün korkuluk uygulamaları; su birikintilerini, kuyuları, ağaçları, ekinleri ve balları korumak için kullanılmıştı. Korkuluklara olan inancın azalması ile birlikte özel eşyaları korumak için yasalar gelişmişti. Avlanma hakkı biçiminde oyun yasaları, toprak ile ilgili olan kanunlardan önce uzun süreler boyunca var olmuştu. Amerikalı kıızıl derililer, toprağın özel mülkiyetini hiçbir zaman anlamamışlardı; bu insanlar, beyaz insanın toprak ile ilgili görüşünü kavrayamamıştı.

69:9.13 (781.7) Özel mülkiyet öncül bir biçimde aile nişanı tarafından işaretlenmişti; ve bu uygulama, aile simgelerinin ilk kaynağını teşkil etmiştir. Gayrimenkul aynı zamanda ruhaniyetlerin gözetimine de bırakılabilmekteydi. Din mensupları bir toprak parçasını “kutsayabilir”, böylece buralara inşa edilen sihirli tabuların koruması altında bu emlaklar ikametlerine devam edebilirlerdi. Bu yerleşkelerin sahiplerinin bir “din adamının mülkiyet icazetini” taşımakta olduğu söylenirdi. İbraniler, bu aile emlaklarının taşıdığı sınır taşlarına hâlihazırda büyük bir saygı beslemekteydi. “Komşusunun sınır taşına dokunanlar lanetlenmelidir” ifadesi bu bağlamda dile getirilmişti. Bu taş işaretleri, ilgili din mensubunun baş harflerini taşımaktaydı.

Ağaçlar bile baş harfler ile kazındığında özel mülkiyet düzeyine kavuşmaktaydı.

69:9.14 (782.1) İlk zamanlarda yalnızca ekinler özel mülkiyet düzeyindeydi, ancak sürekli ekin veren bitkiler bu nitelikte değerlendirilmekteydi; tarım bu nedenle toprağın özel mülkiyetinin kökeniydi. Bireylere ilk başta yalnızca bir yaşam boyu sahip olacakları mülkiyet hakkı verilmişti; bireyin ölümü halinde onun sahip olduğu toprak kabileye geri dönmekteydi. Kabileler tarafından bireylere verilen ilk toprak mülkiyetleri, ailenin toprağa gömme uygulaması biçiminde, mezarlardı. Daha sonraki zamanlarda toprak onu çitleyenin olmuştu. Ancak şehirler, ortak mera alanları olarak ve savaş zamanlarında kullanılmaları için belirli toprak arazilerini ayırmıştı; bu “ortak alanlar”, toplumsal mülkiyetin ilk türünün varlığını devam ettirmekte olduğunu göstermektedir.

69:9.15 (782.2) Nihai olarak devlet, vergilendirme hakkını saklı tutan bir biçimde bireye özel mülkiyet sağlamıştı. Bireylerin sahip oldukları emlaklara dair hakların korunmasıyla emlak sahipleri kiracılarından kira toplayabilmişti; ve toprak, sermaye olarak — bir gelir kaynağı haline gelmişti. En sonunda toprak parçası; satışlar, devirler, uzun vadeli kredili alımlar ve hacizler ile birlikte üzerinden ticari anlaşmaların yapılabildiği hale gelmişti.

69:9.16 (782.3) Özel mülkiyet, artan özgürlüğü ve gelişmiş istikrarı beraberinde getirdi; ancak toprağın özel mülkiyeti sadece, paylaşımcı toplum denetimi ve idaresinin yerine getirilmediği hallerde toplumsal yaptırıma uğramaktaydı; ve bu uygulamayı daha sonra kölelerin, serflerin ve toprağa sahip olmayan toplum sınıfları izlemişti. Ancak tarımda artan makine kullanımı

insanları kademeli olarak köleleştirici toprak uğraşlarından özgürleştirmektedir.

69:9.17 (782.4) Özel mülkiyet hakkı mutlak değildir; bu hak tamamiyle toplumsaldır. Çağdaş insanlar tarafından memnuniyetle deneyimlenen hükümet kurumları, yasalar, düzenler, vatandaşlık hakları, toplumsal bağımsızlıklar, toplumsal kabuller, barışlar ve mutlulukların tümü özel mülkiyet sahipliği etrafında gelişme göstermiştir.

69:9.18 (782.5) Bugünün toplumsal düzeninin — ilahi veya kutsal biçimde — mutlak olarak gelmesi gereken yerde bulunduğu yargısına varılamaz; ancak insanlık, bu düzen içinde yapılacak değişikliklerde yavaşça hareket etmede başarılı olacaktır. Sizin sahip olduğunuz toplumsal işleyiş yapısı, atalarınız tarafından bilinen her düzenden çok daha iyi bir düzeyde bulunmaktadır. Toplumsal düzeni değiştirdiğinizde bu değişikliğin daha iyi bir düzeni sağlamak için yapıldığından emin olun. Atalarınızın gözden çıkardığı düzeltme reçetelerini tekrar denemeye razı gelmeyin. İleri doğru gidin, geri değil! Evrimin ilerleyişine destek olun! Geri bir adım atmayın.

69:9.19 (782.6) [Nebadon'un bir Melçizedek unsuru tarafından sunulmuştur.]

70. Makale

İnsan Hükümeti'nin Evrimi

70:0.1 (783.1) İNSAN, yaşamını idame etme sorununu kısmen çözdüğünde eş zamanlı olarak insan ilişkilerini düzenleme gerekliliği ile karşılaştı. Üretimin gelişmesi hukuku, düzeni ve

toplumsal düzenlemeyi gerektirdi; özel mülkiyet, hükümetin oluşmasını gerekli kıldı.

70:0.2 (783.2) Evrimsel bir dünya üzerinde karşıtlıkların mevcudiyeti doğal bir durumdur; barış ancak, toplumsal nitelikli düzenleyici sistemin bir türü tarafından güvence altına alınabilir; birliktelik, bir takım denetimci yönetim varlığı anlamına gelmektedir. Hükümet; kabilelerin, kavimlerin, ailelerin ve bireylerin sahip oldukları karşıtlıkların eşgüdümsel hale gelişini gücünü kullanarak yerine getirmektedir.

70:0.3 (783.3) Hükümet, bilinç dâhilinde hareket etmeyen bir gelişimdir; bu kurum, deneme ve yanılmayla evrim göstermektedir. Hükümet, hayatın idamesinde önemli bir değere sahiptir; bu nedenle geleneksel hale gelmektedir. Düzenin olmadığı yönetimler, çekilen sıkıntıları geçmiş zamanda daha da arttırmıştır; bu nedenle, her ne kadar kusursuz olmasa da kanun ve düzen olarak hükümet idaresi, geçmişte ortaya çıkmış veya şimdiki zaman içerisinde oluşumunu gerçekleştirmektedir. Varoluş için verilen mücadelenin baskıcı talepleri, insan ırkını kelimenin tam anlamıyla medeniyetin ilerleyici doğrultusuna sürüklemiştir.

1. Savaşın Kökeni

70:1.1 (783.4) Savaş, evrim halindeki insanın doğal durumu ve geçmişten getirdiği mirasıdır; barış, medeniyetin gelişimini ölçen toplumsal mihenk taşıdır. İlerleyen ırkların kısmi toplumlaşmasından önce insanlık; haddinden fazla bireysel, aşırı derecede kuşkucu ve inanılmaz ölçekte kavgacıydı. Şiddet doğanın kanunu, düşmanlık ise doğa çocuklarının istemsiz gerçekleşen tepkisi iken; savaş yalnızca, bu

etkinliklerin topluca yapıldığı bir olgular bütününden ibarettir. Ve her nerede ve her ne zaman gerçekleşirse gerçekleşsin medeniyet inşası toplumsal ilerleyişin zorlukları ile gerildiği anda, orada her zaman; insanların karşılıklı birliktelikleri içerisinde mevcut olan gerilimlerin şiddet vasıtasıyla uyumlu hale getirilmesine dair bu öncül yöntemlere doğrudan ve yıkıcı bir başvuruş açığa çıkmaktadır.

70:1.2 (783.5) Savaş, yanlış anlaşılmalara ve gerginliklere karşı hayvansal bir tepkidir; barış, bu tür sorunlar ve zorlukların tümünün medeni bir biçimde çözülmesiyle açığa çıkar. Daha sonra kötüleşmiş Âdem ve Nod unsurları ile birlikte Sangik ırklarının tümü düşmansı nitelikler göstermekteydi. Andonsal unsurlara öncül bir biçimde altın kural düşüncesi öğretilmişti; ve bugün bile onların Eskimo soyları büyük ölçüde bu kural uyarınca yaşamaktadırlar; adet onlar arasında güçlü bir konumda olup, şiddetli düşmanlıklardan oldukça uzak bir biçimde yaşamaktadırlar.

70:1.3 (783.6) Andon çocuklarına, anlaşmazlıkları sonlandırmak için her birinin bir sopa ile bir ağacı onlara kızarak dövmeleri gerektiğini öğretmişti; sopası ilk kırılan bahse konu anlaşmazlığın galibi sayılmaktaydı. Daha sonraki Andonsal unsurlar, tartışmanın taraflarının birbirleri ile şakalaştığı ve alay ettiği kamuya açık bir gösteriyi düzenlemekteydi; kazananı ise seyirciler alkışları ile birlemekteydi.

70:1.4 (783.7) Ancak savaş benzeri olgular bütünü; toplumun barış dönemlerini gerçek bir biçimde deneyimlediği ve savaş benzeri uygulamalara izin verdiği ileri aşamaya olan yeterli bir biçimde evrimleştiği vakte kadar ortaya çıkmamıştır. Savaşın kavramsal

içeriği, belirli bir düzey toplumsal örgütlenişin var olduğu anlamına gelmektedir.

70:1.5 (784.1) Toplumsal gruplaşmaların ortaya çıkması ile birlikte bireysel gerilimler topluluk aidiyeti altında erimeye başladı; ve bu durum, kabileler-arası barışın bozulması pahasına kabile içi huzuru sağladı. Barış böylelikle ilk önce, yabancılar olarak topluluk dışında bulunan üyelerden hiçbir zaman hoşlanmayan ve onlardan nefret eden bireyler tarafından topluluk içinde veya diğer bir değişle kabile kapsamında memnuniyetle deneyimlenmişti. Öncül insan, yabancı kanı akıtmayı bir erdem olarak addetmişti.

70:1.6 (784.2) Ancak barışın bu türü bile ilk başta sağlanamamıştı. Öncül kabile önderleri anlaşmazlıkları gidermeye çalıştıklarında, en azından yılda bir kere kabilesel taş savaşlarının yapılmasına izin vermeyi gerekli görmekteydiler. Bahse konu kavim iki topluluğa ayrılıp, bütün gün boyunca savaşırdı. Ve bu türden etkinlik eğlence dışında herhangi bir sebepten dolayı gerçekleştirilmemekteydi; onlar savaşmaktan gerçek anlamıyla büyük bir keyif aldılar.

70:1.7 (784.3) Savaş, bir hayvandan evrilmiş olarak insanın mevcut yapısı nedeniyle varlığını sürdürmektedir; hayvanların tümü kavgacıdır. Savaşın ilk sebepleri arasında şunlar bulunmaktaydı:

70:1.8 (784.4) 1. *Açlık*, yiyecek yağmalarını hedef alan saldırılara yol açmıştır. Herkese yetecek toprağın bulunmayışı her zaman savaşı beraberinde getirmiş, ve bu tür mücadeleler boyunca öncül barışçıl kabileler neredeyse tamamen yok edilmiştir.

70:1.9 (784.5) 2. *Kadınların az sayıdaki nüfusu* — ev yaşamında duyulan emek gücü kıtlığını giderme girişimi. Kadınları çalmak her zaman savaşımlara neden olmuştur.

70:1.10 (784.6) 3. *Gösteriş* — kabile gücünü gösterme arzusu. Üstün topluluklar alt topluluklara kendi yaşam biçimlerini dayatmak için savaşımla başvurmakta idiler.

70:1.11 (784.7) 4. *Köleler* — emek gücü gerektiren işlerde çalıştırılacak bireylere duyulan ihtiyaç.

70:1.12 (784.8) 5. *İntikam*, komşu bir kabilenin bir kabile üyelerinin ölümüne neden olduğuna inanıldığı durumlarda savaşın temel nedeni idi. Ölümden duyulan yas, alınan bir başın eve getirilmesine kadar devam etmekte idi. İntikam için verilen savaşlar, göreceli modern çağlara kadar varlığını korumaya devam etmiştir.

70:1.13 (784.9) 6. *Boş zaman eğlencesi* olarak savaş, bahse konu öncül zamanların genç insanları tarafından dinlence etkinliği olarak görülmüştü. Bir savaşın çıkması için herhangi bir iyi ve yeterli neden yoksa ve barış baskıcı bir hale gelince, komşu kabileler; yapmacık bir savaştan keyif alan bir biçimde, yarı-dostane savaş mücadelesi içinde karşı kabile topraklarına yapılan saldırılara bir tatil etkinliği olarak katılma alışkanlıkları vardı.

70:1.14 (784.10) 7. *Din* — inanılan dine yeni üyeler kazandırma arzusu. İlkel dinlerin hepsi savaşımla izin vermiştir. Sadece yakın zamanlarda din, savaşımla kötü gözle bakmaya başlamıştır. Öncül din adamlığı kurumu ne yazık ki genel olarak askeri güç ile

birleşmişti. Çağlar arasındaki en büyük barış hareketlerinden biri, devlet ile kiliseyi birbirinden ayırma girişimi olmuştur.

70:1.15 (784.11) Bu eski zaman kabileleri her zaman, önderleri veya sağlıkçıların emriyle tanrılarına ibadet edilmesi arzusuyla savaş vermişlerdir. İbraniler “savaşların Tanrı’sı” gibi bir güce inanmışlardır; ve onların Şuayb şehri insanlarına yaptıkları saldırılarına dair anlatı, ilkel kabile savaşlarının acımasız zulmünün örneksel bir hikâyesidir; ilk önce tüm erişkin erkeklerin soykırımına ek olarak erkek çocukların ve bakire olmayan kadınların hepsinin daha sonra öldürülmesi ile beraber bu türden bir saldırı, iki yüz bin yıl öncesinin bir kabile önderinin sahip olduğu ahlak kurallarını taçlandırmak için yapıldı. Ve tüm bu uygulamaların hepsi, “İsrail’in Koruyucu Tanrı’sı adına” yapılmaktaydı.

70:1.16 (784.12) Bu anlatım; ırkların sahip olduğu sorunları doğal bir biçimde çözümleyişi biçiminde, insanın kendi kaderini dünya üzerinde çizmesine dair toplumun evriminin bir hikâyesidir. Her ne kadar insan kendi sorumluluğunu tanrıları üzerine yükleme eğilimi gösterse de, bu türden vahşetlere İlahiyat kaynaklık etmemektedir.

70:1.17 (784.13) Askeri bağışlama insan varlıklarına ulaşmada yavaş kalmıştır. İbraniler’i yöneten bir kadın olarak Deborah zamanında bile bahse konu zulümler devam etmiştir. Onun Musevi olmayanlar karşısında zaferle çıkan üst rütbeli komutanı bile “sakinlerin hepsinin kılıçtan geçirilmesine, geriye kimse kalmamasına” neden olmuştur.

70:1.18 (785.1) Irk tarihinde en ilk zamanlardan başlamak üzere zehirli silahlar kullanılmıştı. Bireyleri kötürüm haline

getirmenin tüm biçimleri uygulanmıştı. Talut, kız kardeşi Mikal'in başlık parası için Davut'tan yüz Filistin sünnet derisi istemekten çekinmemiştir.

70:1.19 (785.2) İlkel savaşlar, bir bütün olarak kabileler arasında meydana gelmekteydi; ancak daha sonraki zamanlarda farklı kabilelerden olan iki kişi bir anlaşmazlık yaşadığında onların kabilelerinin savaşması yerine bahse konu bu iki birey bir düello gerçekleştirmektedir. Aynı zamanda, Davud ve Calüt'ün durumunda olduğu gibi her iki taraftan seçilen bir temsilci arasında gerçekleşen mücadelenin soncuna göre iki ordunun galibiyeti veya mağlubiyeti tamamiyle üstlenmesi bir gelenek haline gelmişti.

70:1.20 (785.3) Savaşlara getirilen ilk sınırlama esir alma uygulamalarında gerçekleşmiştir. Bunun sonrasında kadınlar düşmanlıklardan muaf tutulmuş ve daha sonra savaşa müdahil olmayanların tanınması gerçekleşmiştir. Askeri rütbe düzenleri ve hazır ordular yakın bir zamanda savaşın artan karmaşık yapısı ile uyumlu hale gelen bir biçimde gelişme göstermiştir. Bu türden kahramanların kadınlar ile birliktelik kurmaları öncül olarak yasaklamıştır; ve kadınlar, her ne kadar askerleri her zaman beslemiş ve onların savaşa katılmalarını istemiş olsalar da, uzun bir süre önce savaşmayı sonlandırmışlardır.

70:1.21 (785.4) Savaş ilan etme uygulaması büyük bir gelişimi temsil etmişti. Bu türden savaş amaçlarını ilan etme, bir adalet duygusunun yerleşmiş olduğunu işaret etmiştir; ve bu yeni uygulamanın yerini, “medeni” savaş kanunlarının kademeli gelişimi takip etmiştir. İlk dönemlerde dini yerleşkeler etrafında savaşmamak bir adet haline gelmiştir; ve daha sonra, belirli dini günlerde şiddetli mücadeleler vermemek gelenek

halini almıştır. Bu gelişmeleri mülteci hakkının geniş çaplı bir tanınması izlemiştir; siyasi kaçaklar korunma altına alınmıştır.

70:1.22 (785.5) Böylelikle savaş kademeli olarak, ilkel insan avından daha sonraki dönemlerin “medeni” uluslarının sahip olduğu bir ölçüde daha adilane düzene evirilmiştir. Ancak arkadaşlığın toplumsal tutumunun düşmanlığın yerini alması çok yavaş bir biçimde gerçekleşmiştir.

2. Savaşın Toplumsal Değeri

70:2.1 (785.6) Geçmiş çağlarda çetin bir savaş, on bin yıl içerisinde doğal yollardan gerçekleşmeyecek düzeydeki toplumsal değişimleri oluşturur ve yeni düşüncelerin uygulanmasını gerçekleştirirdi. Bu belirli savaş kazanımları karşısında ödenen korkunç bedel, toplumun geçici olarak yabansı düzeyine geri dönmesiydi; medeniyet akli savaşın bu olumsuz sonuçlarını kabul etmemeliydi. Savaş, bedeli oldukça yüksek ve fazlasıyla tehlikeli olan tesiri güçlü bir ilaçtır; belirli toplumsal kargaşalar sıklıkla tedavi edici sonuçlar doğursa da, zaman zaman toplumu yok eden bir biçimde tedavi için bekleyen hastayı öldürmektedir.

70:2.2 (785.7) Ülke savunmasının sürüklen açığa çıkan ihtiyacı, birçok yeni ve gelişmiş toplumsal düzenlemeleri yaratmaktadır. Mevcut zaman içerisinde toplumun memnuniyetle deneyimleyerek yararlandığı birçok buluş ilk başta tamamiyle askeri kullanımlar için yaratılmıştı; buna ek olarak onların yaratılması hatta, askeri tatbikatın ilk türlerinden biri olarak dans etmek için savaşılmasından bile kaynağını almıştır.

70:2.3 (785.8) Savaş geçmiş medeniyetler için toplumsal bir değere sahiptir, çünkü onlar:

70:2.4 (785.9) 1. Zorunlu olarak uygulanan eş-güdümlü biçimde disiplin sağlamıştır.

70:2.5 (785.10) 2. Metanet ve cesareti ödüllendirmiştir.

70:2.6 (785.11) 3. Milliyetçiliği desteklemiş ve onu sağlamlaştırmıştır.

70:2.7 (785.12) 4. Zayıf ve elverişsiz toplulukları yok etmiştir.

70:2.8 (785.13) 5. İlkel topluma ait eşitlik yanılsamasını ortadan kaldırmış ve seçici bir biçimde toplumu katmanlaştırmıştır.

70:2.9 (785.14) Savaş, belirli bir evrimsel ve seçici değere sahip olmuştur; ancak tıpkı kölelik gibi savaşta, medeniyet yavaşça ilerledikçe belirli bir zaman zarfı içerisinde terk edilmesi gerekmektedir. Eski dönemlerin savaşları seyahat ve kültürel etkileşimi sağlamıştır; bu yararlar mevcut zaman zarfında, ulaşım ve iletişimin çağdaş yöntemleri ile daha iyi bir biçimde yerine getirilmektedir. Eski dönemlerin savaşları milletleri güçlendirmiştir; ancak çağdaş mücadeleler medeni hale gelen kültürü sekteye uğratmaktadır. İlkel savaşlar, alt düzeyde bulunan toplulukların ortadan kaldırılmasıyla sonuçlanmıştır; modern çatışmanın en doğrudan sonucu, en iyi insan ırk kollarının seçici yıkımıdır. Öncül savaşlar, örgütsel düzen ve verimi sağlamıştır; ancak bu amaçlar şimdi çağdaş üretimin temel gayeleri haline gelmiştir. Geçmiş çağlar boyunca savaş, medeniyeti ileri doğru iten toplumsal bir enzimdi; savaşın bahse konu bu sonucu mevcut zaman içinde

geleceğe dönük amaçlar ve icatlar ile daha iyi bir biçimde elde edilmektedir. Eski dönemlerin savaşları, şiddetli mücadeleleri içine alan bir Tanrı kavramsallaşmasını desteklemiştir; ancak çağdaş insana Tanrı'nın derin bir sevgi olduğu anlatılmıştır. Savaş geçmişte birçok değerli amacı sağlamış, medeniyet inşasında hayati derecede öneme sahip bir iskele vazifesi görmüştür; ancak savaş, onun patlak vermesi ile birlikte açığa çıkan hazin kayıpları herhangi bir biçimde orantılı olarak telafi edebilecek toplumsal kazanımları paylaştıran bir üretimden yoksun bir biçimde, kültürel bakımdan çöküntü haline gelmektedir.

70:2.10 (786.1) Bir zamanlar doktorlar, kanın dökülmesinin birçok hastalığa karşı deva olduğuna inandılar; ancak bu inanışın hüküm sürdüğü zamandan beri onlar, sağlık bozukluklarının birçoğu için daha iyi tedavileri keşfetmişlerdir. Ve bu nedenle, savaşın yarattığı uluslararası ölçekteki kan dökümü yerini milletlerin hastalıklarının tedavisi için daha iyi yöntemlerin keşfine bırakmak zorundadır.

70:2.11 (786.2) Urantia milletleri, milliyetçi asker zihniyeti ve ulusal sanayinin devasa mücadelesine hali hazırda girmiş bulunmaktadır; ve bu çatışma birçok açıdan, sürüyü güden ve avcı olan bireyler ile çiftçi olanlar arasında çağlar boyu sürmüş mücadeleye benzemektedir. Ancak eğer üretim asker zihniyeti karşısında zaferle ayrılacaksa, onun yakasını bırakmayan tehlikelerden uzak durmak zorundadır. Urantia üzerinde filizlenmekte olan sanayinin tehlikeleri şunlardır:

70:2.12 (786.3) 1. Ruhsal körlük biçiminde maddiyata olan güçlü kayış.

70:2.13 (786.4) 2. Değerlerin yitirilmesi biçiminde servet temelli güce olan ibadet.

70:2.14 (786.5) 3. Kültürel hamlık biçiminde şatafatın bayağı davranışları.

70:2.15 (786.6) 4. Hizmet etmeye karşı duyarsızlaşma biçiminde tembelliğin artan tehlikeleri.

70:2.16 (786.7) 5. Biyolojik bozulma biçimindeki istenmeyen ırksal zayıflıkların büyüme göstermesi.

70:2.17 (786.8) 6. Kişilik durağanlığı olarak tek-tipleştirilen sanayi köleliği tehlikesi. Emek soylulaştıran bir etkinliktir, ancak angarya düzeyindeki işler bireyi hissizleştirmektedir.

70:2.18 (786.9) Askeri zihniyet temelli yönetim — yabansı nitelikte — zorba ve zalimdir. Bu zihniyet, galipler arasında toplumsal örgütlenmeyi sağlamaktadır; ancak aynı zamanda bahse konu yönetim, mağlupları toplum düzeninden ayıştırmaktadır. Sanayi üretimi daha medeni bir düzeyde bulup, girişkenliği destekleyen ve bireyselliği teşvik eden bir biçimde yerine getirilmelidir. Toplum olası her biçimde özgünlüğü desteklemelidir.

70:2.19 (786.10) Savaşı yüceleştirme hatasına düşmeyin; bunun yerine savaşın toplum için ne yaptığını iyice algılamaya çalışınız ki medeniyeti ilerletmek için onun yerine konacak uygulamaların ne sağlaması gerektiğini daha doğru bir biçimde tahayyül edebilirsiniz. Ve eğer savaşın yerine konulacak bu türden uygulamalar sağlanmaz ise savaşın uzun yıllar varlığını korumaya devam edeceğinden emin olabilirsiniz.

70:2.20 (786.11) İnsan; maddi refahı için barışın en iyisi olduğuna tamamen ve sürekli bir biçimde ikna olmadıkça ve insan varlıklarının öz-korunum tepkilerine ait en başından beri birikmekte olan duyguları ve enerjileri özgürleştirmek için tasarlanmış ortak bir hareketi dönemsel olarak dışa vurmaya dair içkin eğilimi tatmin etmek amacıyla savaşın barışçıl muadillerini toplum bilge bir biçimde sağlamadıkça, yaşamın olağan bir akışı olarak barışı hiçbir zaman kabul etmeyecektir.

70:2.21 (786.12) Ancak mevcut an içerisinde bile savaş, kibirli bireylerden oluşan bir ırkın kendisini — bir baş idareci olarak — tek elde toplanmış yönetime bırakmasını zorlamış bir deneyim okulu olarak onurlandırılmalıdır. Eski türden savaşlar önderlik için doğuştan büyük insanları seçmekteydi; ancak çağdaş savaş artık bu seçiciliği sergilememektedir. Önderleri keşfetmek için toplum bugün; üretim, bilim ve toplumsal kazanım olarak barışın fatihlerine yüzünü çevirmek zorundadır.

3. Öncül İnsan Birliktelikleri

70:3.1 (787.1) En ilkel toplumda *kitle topluluğu* her şeydi; çocuklar bile, bu kitle topluluğunun ortak mülkiyeti içindedir. Evrimleşen aile çocukların yetiştirilmesinde kitleden ayrılırken, ortaya çıkan kavimler ve kabileler toplum birimi olarak bu kitle topluluğunun yerini almıştır.

70:3.2 (787.2) Cinsel açlık ve anne sevgisi aile kurumunu oluşturmaktadır. Ancak gerçek anlamda hükümet, aile üstü toplulukların oluşmaya başlamasına kadar ortaya çıkmamaktadır. Kitle topluluğunun aile öncesi zamanlarında önderlik, resmi olarak seçilmemiş bireyler tarafından

sağlanmaktaydı. Afrikalı Buşmanlar, bu ilkel aşamanın ötesine geçen bir biçimde hiçbir zaman ilerleme kaydetmemişlerdir; onlar kitle toplulukları içinde önderlere sahip değillerdir.

70:3.3 (787.3) Aileler, yakınlarının oluşturduğu topluluklar biçiminde kavimler içindeki kan bağları tarafından bir araya gelmişti; ve bu toplumsal birimler bir sonraki aşamada bölgesel halklar olarak kabilelere evrilmiştir. Savaşlar ve dışsal baskılar kabile örgütlenmesinin kan bağına dayalı kavimler temelinde kurulmasında baskı unsuru olmuştur; ancak bu öncül ve ilkel toplulukları bir ölçüde içsel barışla bir arada tutan etki alış-veriş ve ticaret olmuştur.

70:3.4 (787.4) Urantia'nın barışı, geleceğe dönük barış tasarımlarına ait duygusal savlarının tümüne kıyasla uluslararası ticaret örgütlenmeleri tarafından daha etkin bir biçimde sağlanacaktır. Ticari ilişkiler en başından beri, dilin gelişmesi ve daha iyi ulaşım ek olarak iletişimin ilerlemiş yöntemleri tarafından sağlanmaktadır.

70:3.5 (787.5) Ortak bir dilin yokluğu her zaman, barış topluluklarının gelişmesini engellemiştir; ancak para, çağdaş ticaretin evrensel dili haline gelmiştir. Çağdaş toplum büyük ölçüde, üretim pazarı tarafından bir arada tutulmaktadır. Kar gayesi, hizmet etme arzusu ile bütünleştğinde kudretli bir medeniyetleştiricidir.

70:3.6 (787.6) Öncül çağlarda her kabile, artan korku ve şüphenin iç içe geçmiş döngüleri tarafından çevrelenmişti; bu nedenle yabancıların tümünü öldürmek bir dönemde adet halinde iken, daha sonraki zamanlarda onların köleleştirilmesi gelenekselleşmişti. Arkadaşlığa dair var olan eski düşünce,

diğer bir bireyin kavim ilişkileri içine alınması anlamına gelmekteydi; ve — ebedi yaşamın en öncül kavramlarından biri olarak — kavim üyeliğinin ölümden sonra bile varlığını devam ettirdiğine inanılmaktaydı.

70:3.7 (787.7) Kavim üyelik töreni, toplum üyelerinin her birinin kanının içilmesinden oluşmaktaydı. Bazı topluluklar, toplumsalöpme uygulamasının tarihi kökeni olarak, kan yerine tükürük değiş tokuşunda bulundular. Ve, ister evlilik ister kabile üyeliğine alma uygulaması olsun birliktelik törenlerinin hemen arkasından her zaman yemek ziyafeti gelmekteydi.

70:3.8 (787.8) Daha sonraki zamanlarda kanla karıştırılan kırmızı şarap kullanılmıştı; ve nihai olarak yalnızca şarap, kadehlere dokunulmasıyla ve bunun sonrasında içkinin içilmesiyle yerine getirilen kavim üyeliğine olan kabul törenlerini tamamlamaktaydı. İbraniler, bu üyelik törenlerinin değişime uğramış bir türünü uygulamaktaydı. Onların Arap ataları yemin törenlerini, üye adayının elini kabile atasının üreme organına koyarken gerçekleştirmişlerdir. İbraniler, kavim üyeliğine alınan yabancılara iyi ve kardeşçe davranmışlardı. “Sizlerle yaşayan yabancı aranızda doğmuşlar gibi kabul görmeli, ve siz onu kendiniz gibi sevmelisiniz.”

70:3.9 (787.9) “Ziyaretçi arkadaşlığı” geçici misafirperverliğin bir ilişki türüydü. Ziyaretçiler ayrıldığı zaman bir tabak ortadan ikiye kırılır, ve tabağın bir yarısı evden ayrılan arkadaşına daha sonraki bir ziyarette beraberinde gelebilecek üçüncü bir kişi için tanışma aracılığı sağlaması amacıyla verilirdi. Ziyaretçilerin geçimlerini seyahatleri ve maceralarını anlatarak sağlaması alışlagelmiş bir durumdu. Eski dönemlerin meddahları öyle sevilen ve aranılan bir konumdaydı ki, adetler

nihai olarak onların etkinliklerinin av veya hasat mevsimlerinde yapılmasını yasakladı.

70:3.10 (788.1) Barışın ilk antlaşmaları “kan kardeşi” olmaı. Savaşan iki kabilenin barış elçileri bir araya gelir, birbirlerine saygıda kusur etmez ve daha sonra derilerine kanayıncaı kadar sivri bir cisim batırırlardı; ve bunun üzerine onlar birbirlerinin kanını emer ve barışı ilan ederlerdi.

70:3.11 (788.2) En eski barış heyetleri; cinsel arzunun savaş dürtüsüyle mücadele etmek için kullanıldığı şekliyle, bir zamanlar düşmanları olan kişilerin cinsel tatmini için seçmiş oldukları bakire kızları getiren erkek üyelerinden oluşmaktaydı. Kabile bu uygulamadan o kadar onur duyardı ki, kendi bakire kızlarıyla birlikte iadeyi ziyarette bulunurdu; bunun üzerine barış sağlam bir biçimde tekrar sağlanırdı. Ve yakın bir süre içinde kabile önderlerinin aileleri arasında karşılıklı evliliklere izin verilirdi.

4. Kavimler ve Kabileler

70:4.1 (788.3) İlk barış topluluğı aile, sonra kavim, daha sonra kabile ve bu toplumsal birimlerin oluşumunu takiben toprak temelli çağdaş devlet haline gelen ulustu. Her ne kadar Urantia milletlerinin çok büyük miktardaki bütçelerini savaş hazırlıklarına aktardıkları gerçeğine rağmen, bugünün barış topluluklarının uzun bir süreden beri kan bağlarının ötesine geçip uluslar ile bütünleşmiş olduğu oldukça umut vericidir.

70:4.2 (788.4) Kavimler; bir kabile içinde akraba toplulukları olup, mevcudiyetlerini şunlar gibi önem verdikleri belirli ortak değerlere borçlu olmuşlardır:

70:4.3 (788.5) 1. Ortak bir ataya köklerinin dayanması.

70:4.4 (788.6) 2. Ortak bir dini kabile simgesine olan bağlılık.

70:4.5 (788.7) 3. Aynı lehçeyi konuşma.

70:4.6 (788.8) 4. Ortak bir ikamet yerleşkesini paylaşma.

70:4.7 (788.9) 5. Aynı düşmanlardan korkma.

70:4.8 (788.10) 6. Beraberce deneyimlenmiş bir askeri geçmişe sahip olma.

70:4.9 (788.11) Kavmin başı, kavimlerin yönetim bakımından içinde serbestliğe sahip olduğu idari birlik biçimindeki öncül kabile hükümetleri olarak, her zaman kabile önderine tabiydi. Yerli Avustralyalılar, hükümetin kabilesel bir türünü hiçbir zaman geliştirmişlerdir.

70:4.10 (788.12) Kavim barış sorumluları genellikle anne tarafından gelen bireyler tarafından idare edilirdi; kabile savaş önderleri ise baba tarafından gelen bireylerin yönetimi altındaydı. Kabile önderleri ve ilkel dönem krallarının mahkeme üyeleri, kralın huzuruna yılda birkaç defa çıkmaları adet haline getirilmiş görevli kavim başlarından oluşmaktaydı. Bu uygulama kralın onları gözetlemesini ve aralarındaki eş-güdümü daha iyi bir biçimde teminat altına almasını sağlamıştır. Kavimler, yerel özerk yönetim içinde değerli bir amacı yerine getirmişlerdir; ancak onlar, büyük ve güçlü milletlerin büyümesine ciddi bir biçimde engel olmuşlardır.

5. Hükümetin İlk Adımları

70:5.1 (788.7) Her insan kurumu bir başlangıca sahiptir; ve bir sivil hükümet tıpkı evlilik, üretim ve din gibi ilerleyen evrimin bir sonucudur. Öncül kavimler ve ilkel kabilelerden, yirminci yüzyılın ikinci çeyreğini simgeleyen toplumsal ve sivil idari yapının bu türlerine kadar gelmiş ve değişime uğramış insan hükümetinin birbirlerini takip eden düzenleri kademeli olarak gelişmiştir.

70:5.2 (788.8) Aile birimlerinin kademeli bir biçimde ortaya çıkışı ile birlikte hükümetin temelleri, aynı kökenden gelen ailelerin topluluğu biçiminde kavim örgütlenmesi üzerinde inşa edilmiştir. Gerçek anlamda ilk hükümet bünyesi *ihthiyar heyeti* idi. Bu idari topluluk, belirli bir kabul edilmiş kıstasta kendilerini ispat eden yaşlı erkeklerden oluşmaktaydı. Bilgelik ve deneyim, yabansı insanlar tarafından bile öncül olarak takdir görmekteydi; ve bunun sonrasında orada, yaşlı insanların uzun bir süre boyunca devam eden egemenliği gerçekleşmişti. Bu yaş temelli zümresel egemenlik kademeli olarak ataerkil toplum düşüncesine doğru büyüdü.

70:5.3 (789.1) Yaşlıların öncül heyeti içerisinde yürütme, yasama ve yargı olarak tüm hükümet faaliyetlerinin olanağı mevcut bir haldeydi. Heyet geçerli olan adetleri incelerken bir mahkeme görevi görmekteydi; toplum davranışlarının yeni türlerini oluştururken bir yasa koyucuydu; bu türden yönergelerin ve kararların uygulanması bakımından ise yürütme görevindeydi. Heyet başkanı, daha sonraki yönetim mevkisi olan kabile önderi makamının idari habercilerinden biriydi.

70:5.4 (788.10) Bazı kabileler kadın heyet üyelerine sahipti, zaman zaman birçok kabile kadın yöneticilere sahip olmuştu. Kırmızı insanın belirli kabileleri, “yedi kişilik heyetin” oy birliği ile

karara varma idari yapısını takip ederek Onamonalonton'un öğretisini korumuştur.

70:5.5 (788.11) Ne barışın ne de savaşın yalnızca tartışan bir toplum tarafından yönetilemeyeceğini insan türünün öğrenmesi zor olmuştur. İlkel “lakırdılar” çok nadir koşullarda yarar sağlamaktaydı. Irk öncül bir biçimde, kavim önderlerinden oluşan bir topluluk tarafından emirle yönetilen bir ordunun güçlü tek bir önder tarafından yönlendirilen ordu karşısında herhangi bir şansının olmadığını öğrenmişti. Savaş her zaman siyasi önderliği belirleyen bir etkinlik olmuştur.

70:5.6 (788.12) İlk başta kabile önderleri sadece askeri hizmet için seçilmekteydi; ve onlar, görevlerinin daha toplumsal bir niteliğe dönüştüğü dönemler olan barış zamanları boyunca yetkilerinin bazılarından vazgeçerlerdi. Ancak yavaş yavaş onlar, bir savaştan diğerine sürecek şekilde yönetimlerini devam ettirme eğilimi göstererek, barış dönemlerine bile yetkilerinden vazgeçmemeye başladılar. Onlar, bir savaşın diğerini takip etmesinin çok uzun bir süre almadığını sıklıkla gözlemlediler. Bu öncül savaş hâkimleri barış yanlıları değillerdi.

70:5.7 (788.13) Daha sonraki dönemlerde bazı önderler, benzersiz vücut yapıları veya olağanüstü kişisel becerileri nedeniyle tercih edilerek, askeri hizmet dışındaki görevler için de seçilmişlerdi. Kırmızı insanlar sıklıkla, kabile reislerine veya diğer bir değişle barış önderlerine ek olarak babadan oğla geçen savaş önderleri biçiminde, iki çeşit yöneticiye sahiplerdi. Barış yöneticileri aynı zamanda hâkimler ve öğretmenlerdi.

70:5.8 (788.14) Bazı öncül halklar, sıklıkla önderler olarak hareket eden sağlıkçılar tarafından yönetilmekteydi. Tek kişi din adamı, doktor ve baş yönetici olarak hareket etmekteydi. Oldukça sık bir biçimde kabile simgeleri kökensel olarak, bir zamanların din mensubu kıyafetlerinin işaretleri veya armalarıydı.

70:5.9 (788.15) Ve bu aşamalardan geçerek hükümetin yönetim erki kademeli olarak mevcudiyetini kazanmıştır. Kavim ve kabile heyetleri danışman konumlarında görevlerine devam etmiş ve daha sonra açığa çıkmış yasama ve yargı erklerinin öncülleri olmuşlardır. Bugün Afrika’da ilkel hükümetin bu türleri, çeşitli kabileler arasında faal bir biçimde mevcuttur.

6. Monarşik Hükümet

70:6.1 (789.8) Etkin devlet yönetimi ancak, bütüncül yürütme yetkisine sahip bir önderin ortaya çıkmasıyla gelmiştir. İnsan etkin bir hükümete, bir fikri yaratarak değil ancak bir kişiliğe gücü teslim ederek sahip olunabileceğini keşfetmiştir.

70:6.2 (789.9) Yönetim idaresi, aile yönetimi veya serveti fikrinden doğmuştur. Ataerkil bir kralcık gerçek bir kral haline geldiğinde, zaman zaman “topluluğunun babası olarak” adlandırılırdı. Daha sonra kralların kahramanlardan türediklerine inanılırdı. Ve çok daha sonraları yönetim idaresi, kralların kutsal kökenine dair inanış nedeniyle babadan oğla geçer hale geldi.

70:6.3 (789.10) Saltanatsal krallık, kralın ölümü ile onun yerine geçecek bireyin seçileceği dönem arasında daha önceleri yaşanan yıkımlara sebep olan anarşiyi önledi. Aile biyolojik bir

başı; kavim, seçilmiş doğal bir öndere sahipti; kabile ve daha sonraki devlet düzeni doğal bir öndere sahip değildi; ve bu durum, baş kralları babadan oğla geçen bir düzene oturtmak için ilave bir nedendi. Kraliyet aileleri ve soylular sınıfı fikri aynı zamanda, kavimler içindeki “soyadına sahip olmaya ” dair adetlere dayanmaktaydı.

70:6.4 (790.1) Kralların saltanatı nihai olarak, kraliyet kanının Prens Caligastia'nın yeniden-bedene kavuşturulmuş görevlileri zamanına kadar uzandığına inanılan bir biçimde, doğaüstü olarak görülmekteydi. Böylelikle krallar tapınan kişilikler haline gelip, kraliyeti ifade etmek için özel bir hitabet şeklinin uyarlandığı biçimde kendilerinden olağanüstü derecede korku duyulmaktaydı. Eski dönemlerde bile kralların dokunuşunun hastalıkları iyileştirdiğine inanılmaktaydı; ve bazı Urantia halkları hala yöneticilerinin kutsal bir kökene sahip olduklarını düşünmektedirler.

70:6.5 (790.2) Öncül tapınan kral sıklıkla gözlerden uzak mekânlarda tutulmuştur; onun, şölen ve kutsal günler dışındaki zamanlarda görünmek için çok kutsal bir düzeyde olduğu düşünülmekteydi. Genellikle bir vekil kendisini temsil etmesi için seçilirdi; ve bu uygulama başbakanlık kurumunun kökenidir. İlk kabine görevlisi yiyecekten sorumlu bir idareciydi; diğer bakanlar kısa bir süre sonra bu bakanlığı izledi. Krallar yakın bir zaman içinde ticaret ve dinden sorumlu temsilcileri atadı; ve bir kabinenin gelişimi, yürütme yetkisinin kişiler temelli siyasetten arınmasında ilk doğrudan aşamaydı. Öncül kralların bu yardımcıları soyluluğa kabul edilmiş bireyler haline geldi; ve kralın eşi kademeli olarak, kendisine

daha yüksek itibarla davranılan kadınlar biçiminde kraliçe soyluluğuna yükseldi.

70:6.6 (790.3) Acımasız yöneticiler zehrin keşfiyle birlikte büyük bir güç elde ettiler. Öncül saltanat sihri şeytaniydi; kralın düşmanları yakın bir zaman içinde yaşamlarını yitirdi. Ancak en zalim hükümdar bile bazı sınırlamalara tabiydi; en azından bu yönetici, en başından beri varlığını sürdürögelmiş suikast korkusu ile kısıtlandırılmıştı. Sihirbaz doktorlar biçiminde sağlıkçılar ve din mensupları her zaman krallar üzerinde güçlü bir denetim unsuru olmuştur. Bunun sonrasında soylular sınıfı olarak toprak sahipleri, sınırlandırıcı bir etkiyi uygulamışlardır. Ve zaman zaman kavimler ve kabileler tamamen ayaklanıp, zorba hükümdarlarını yönetimden uzaklaştırmışlardır. Tahtan indirilen yöneticilere ölüm cezası verildiğinde intihar etme tercihi kendilerine sunulmuştur; bu tercih belirli durumlarda intiharın eski dönemlerdeki toplumsal rağbetine kaynaklık etmiştir.

7. İlkel Cemiyetler ve Gizli Topluluklar

70:7.1 (790.4) Kan bağı, ilk toplumsal toplulukları belirlemiştir; birleşme kan bağına dayalı kavimleri genişletmiştir. Karşılıklı evlilik toplumun büyümesinde bir sonraki aşamaydı; ve bunun sonrasında açığa çıkan karmaşık kabile ilk gerçek siyasi bünyeydi. Toplumsal gelişmede bir sonraki ilerleme, dinsel inanışların ve siyasi cemiyetlerin evrimiydi. Bu cemiyetler ilk olarak gizli topluluklar biçiminde ortaya çıkmış olup, kökensel olarak bütünüyle dinsel nitelikteydi; daha sonra onlar idari niteliğe büründü. İlk başta onlar erkeklerin cemiyetleriydi; daha sonra kadınların toplulukları ortaya çıkmaya başladı.

Daha sonra onlar, sosyo-politik ve dini-mistik olarak iki sınıfa ayrılmıştı.

70:7.2 (790.5) Bu toplulukların gizliliği için şunlar gibi birçok neden mevcut bulunmaktaydı:

70:7.3 (790.6) 1. Birtakım tabulara karşı gelmekten dolayı yöneticiler üzerinde hoşnutsuzluk yaratma korkusu.

70:7.4 (790.7) 2. Azınlıkta bulunan dini törenleri yerine getirme amacı.

70:7.5 (790.8) 3. Değerli “ruhaniyeti” veya ticaret sırlarını koruma gayesi.

70:7.6 (790.9) 4. Birtakım özel büyü veya sihri memnuniyetle deneyimle arzusu.

70:7.7 (790.10) Bu toplulukların bahse konu gizliliği tüm üyelerine kabilenin geri kalanları karşısında gizemlilik gücü vermiştir. Gizlilik aynı zamanda gösteriş duygusunu hoşnut eden bir içeriğe sahiptir; bu gizliliğin başlatıcıları, dönemlerinin toplumsal soylu sınıf üyeleri idi. Ergenlik dönemini geçen erkek çocuklar erişkin büyükleri ile birlikte avlanmaktaydı; ancak bu dönemden önce onlar kadınlar ile birlikte sebze toplamaktalardı. Ergenlik sınavlarını geçmede başarısız olmak ve böylece kadınsı olarak görüldüklerinden dolayı erkek yerleşkelerinin dışında kadınlar ve çocuklar ile birlikte kalmaya zorlanmak bir kabile utancı biçiminde olası en yüksek aşağılamaydı. Bu aşağılamanın dışında kadınsı olarak görülen erkeklerin evlenmelerine izin verilmemektedir.

70:7.8 (791.1) İlkel insanlar ergenlik döneminde bulunan çocuklarına çok önceden cinsel ilişki denetimini öğretmişlerdi. Ergenlik ve evlilik dönemleri arasında erkek çocukları, eğitimleri ve hazırlanmaları erkeklerin gizli topluluklarına emanet edilen bir biçimde, ebeveynlerinden alıkoymak adet haline gelmişti. Ve bu cemiyetlerin başlıca faaliyetlerinden biri, ergenlik döneminde bulunan genç çocukları denetim altında tutmak, böylece gayrimeşru çocukların doğmasını engellemekti.

70:7.9 (791.2) Ticarileşen fuhuş, erkeklerin sahip oldukları cemiyetlerin diğer kabilelerden olan kadınları para karşılığında kullanmasıyla başladı. Ancak daha önceki topluluklar dikkate değer bir biçimde cinsel sınırlamaları takip etmekteydi.

70:7.10 (791.3) Erişkinliğe olan kabul töreni genellikle, beş yıllık bir döneme uzanmaktaydı. Bireyin kendine işkence etmesi ve bedeninin bir parçasını acı dolu bir biçimde kesmesi bu törenlere girdi. Sünnet ilk olarak, bu gizli kardeşlik cemiyetlerinden biri için bir kabul ayini olarak uygulanmıştı. Kabile armaları, erişkinliğe kabulün bir parçası olarak beden üzerine kesim yoluyla işlenmekteydi; dövme uygulaması, üyeliğin bu türden bir nişanı olarak doğmuştu. Ciddi oranda yaratılan yoksunluk ile birlikte bu türden işkenceler, hayatın gerçekleri ve onun kaçınılmaz zorluklarıyla gençleri etkilemek amacıyla bu bireyleri sert bir biçimde pekiştirmek için tasarlanmıştı. Bu gaye, daha sonra ortaya çıkan atletizm oyunları ve fiziksel mücadeleler ile daha iyi bir biçimde yerine getirilmiştir.

70:7.11 (791.4) Ancak gizli cemiyetler kesin bir biçimde ergenlik ahlakının gelişmesini amaçlamıştır; ergenlik törenlerinin başlıca gayelerinden biri, erkek çocuğu diğer erkeklerin kadınlarını hiçbir biçimde arzulamaması yönünde eğitmektir.

70:7.12 (791.5) Evlilik öncesi gerçekleşen oldukça ciddi disiplin ve eğitimin bu yıllarından sonra genç erkekler genellikle, geri dönünce gerçekleştirecekleri evliliklerinden ve kendilerini kabile tabularına bir ömür boyu teslim etmelerinden önce kısa bir dönemliğine rahatlık ve özgürlük koşullarına bırakılmaktalardı. Ve eski adet, bekârların “sınırsız özgürlük dönemi” olarak bilinen budalaca uygulamaya uzanan bir biçimde çağdaş dönemlere kadar süregelmiştir.

70:7.13 (791.6) Daha sonraki birçok kabile, ergenlik çağına girmiş kızları eşlik ve anneliğe hazırlamak amacıyla oluşturulmuş, kadınların gizli cemiyetlerinin kurulmasına izin verdi. Erişkinlik düzeyine kabulünden sonra kızlar evlilik için yetkin hale gelip, bu zamanların görücüye çıkma eğlencesi biçimindeki “gelin gösterisine” katılmalarına izin verilirdi. Evlilik için kadınların yarattığı düzenler öncül bir biçimde mevcudiyete kavuşmuştu.

70:7.14 (791.7) Yakın bir süre sonra gizli olmayan cemiyetler, evlenmeyen erkekler ve herhangi bir erkeğe bağlı olmayan kadınlar kendi ayrı örgütlenmelerini gerçekleştirdiğinde ortaya çıkmıştır. Bu birliktelikler gerçek anlamdaki ilkokullardı. Ve, erkek ve kadınların cemiyetleri birbirlerine sıklıkla huzur vermese de, bazı ileri kabileler Dalamatia eğitmenleri ile iletişime geçtikten sonra her cinsiyetin aynı yerde öğrenimi için yatılı okullara sahip olarak ortak eğitimi deneyimlemişlerdir.

70:7.15 (791.8) Gizli topluluklar, kabul düzenlerinin gizemli yapısıyla başlıca olmak üzere toplumun daha fazla katmanlı hale gelmesine neden oldular. Bu toplum üyeleri ilk olarak, — atalara olan ibadet biçiminde — matem törenlerine merak besleyen kişileri maske takıp korkutmuşlardır. Daha sonra bu

korkutma, hayaletin ortaya çıktıklarına dair inancın temellendiği aldatıcı bir oturuma doğru gelişme gösterdi. “Yeniden doğumun” bu eski cemiyetleri simgeler ile anlaşılabilir, özel gizli bir dili kullandı; onlar aynı zamanda belirli yiyecek ve içecekleri tüketmemeye yemin ettiler.

70:7.16 (792.1) Tüm gizli birliklikler; istenen teminat biçiminde bir yemin etme uygulamasını zorunlu kılmış olup, sırların tutulmasını öğretmiştir. Bu düzenler, kitlelerin korkuyla karışık saygısını kazanmış ve onları denetim altına almıştır; onlar aynı zamanda, herhangi bir yanlış karşısında tetikte bekleyen cemiyetler olarak hareket etmiş olup, böylelikle linç kültürünü uygulamıştır. Onlar, kabile savaşlarında ilk hafiyeler ve kabile barışlarında ilk gizli polislerdi. Bu görevleri arasında onların neden oldukları en iyi şey, acımasız kralları endişeli bir biçimde makamlarında tutmalarıdır. Onların üstesinden gelebilmek için krallar kendilerine ait gizli polisleri önermişlerdir.

70:7.17 (792.2) Bu cemiyetler ilk siyasi partilerin oluşmasına kaynaklık etmiştir. İlk parti hükümeti “güçsüz” *karşısında* “güçlü” yönetimi idi. Eski dönemlerde idari düzende yapılan bir değişiklik yalnızca sivil savaşa sebebiyet vermekteydi; bu bağlamda güçsüzün daha sonra güçlü hale geldiğine dair sayısız delil bulunmaktadır.

70:7.18 (792.3) Bu cemiyetler; tüccarlar tarafından borçları tedarik etmek için, yöneticiler tarafından ise vergileri toplamak için kullanılmaktaydı. Vergi, av veya ganimetin onda biri biçiminde aşar vergisinin en ilk türlerinden biri olarak uzun bir mücadele alanıydı. Vergiler kökensel olarak, kralın evini idame etmek için zorla alınmaktaydı; ancak daha sonra, tapınak hizmetini

desteklemek için bir bağış altında gösterildiğinde vergileri toplamanın daha kolay olduğu keşfedildi.

70:7.19 (792.4) Bu gizli birliktelikler aşama aşama ilk yardım örgütlenmelerine doğru gelişmiş olup, daha sonra — kiliselerin öncülleri olarak — daha önceki din cemiyetleri haline evirildiler. Nihai olarak bu cemiyetlerden bazıları, ilk uluslararası kardeşlik toplulukları olarak, kabileler arası düzeye geldiler.

8. Toplumsal Sınıflar

70:8.1 (792.5) İnsan varlıklarının akılsal ve fiziksel eşitsizliği, toplumsal sınıfların ortaya çıkışına temel teşkil etmektedir. Toplumsal tabakalaşmaya sahip olmayan sadece iki tür dünya vardır; bunlar en ilkel ve en gelişmiş dünyalardır. Doğmakta olan bir medeniyet toplumsal düzeylerin farklılaşması sürecine henüz başlamamıştır; bunun karşısında ışık ve yaşam altında istikrara kavuşturulmuş olan bir dünya ise, orta düzey evrimsel aşamaların tümünün oldukça temel niteliği olan insan türünün bu bölünmelerinin büyük ölçüde üstesinden gelmiştir.

70:8.2 (792.6) Toplum hayvansı yaşamdan kurtulup vahşi yaşama gelirken onun insan öğeleri şu genel nedenlerden dolayı sınıflar halinde birliktelikler içinde bulma eğilimi gösterirler:

70:8.3 (792.7) 1. *Doğal* — yakınlık, kan bağı ve evlilik; ilk toplumsal farklılaşmalar cinsiyet, yaş ve kabile önderiyle olan kan bağı ilişkisi şeklinde kandı.

70:8.4 (792.8) 2. *Kişisel* — yetenek, dayanıklılık, beceri ve cesaretin tanınması; bu nitelikleri yakın bir zamanda dil üzerindeki ustalık, bilgi ve genel us takip etti.

70:8.5 (792.9) 3. *Şans* — savaşlar ve göçler insan topluluklarının ayrılmasına sebebiyet verdi. Sınıf evrimi güçlü bir biçimde, galibin mağlup ile olan ilişkisi biçiminde fetihlerden etkilenirken; kölelik, özgür ve tutsak olarak toplumun ilk genel sınıflanışını beraberinde getirdi.

70:8.6 (792.10) 4. *Ekonomik* — fakir ve zengin. Servet ve kölelerin sahipliği, toplumun bir sınıfının kalıtımsal temeliydi.

70:8.7 (792.11) 5. *Coğrafi* — sınıflar şehir veya kırsal yerleşimlere bağlı olarak ortaya çıkmıştır. Şehir ve kır yaşamı sırasıyla, sürü ile uğraşan tarım insanları ve ticaret ile uğraşan üretim insanların değişik bakış açıları ve tepkileriyle birlikte ayrışmasına katkıda bulunmuştur.

70:8.8 (792.12) 6. *Toplumsal* — sınıflar kademeli olarak, farklı toplulukların toplumsal değerinin dönemsel ragbeti ölçüsünde oluşmuştur. Bu türün en öncül bölünmesi; din mensupları ile öğretmenler, yöneticiler ile kahramanlar, sermaye sahipleri ile ticaret erbapları, olağan işçiler ile köleler arasındaki ayrımın kesinleşmiş hale gelmesiydi. Köle hiçbir zaman bir sermaye sahibi haline gelemeyen, zaman zaman yevmiye ile çalışan birey sermaye sahipleri arasına girmeyi tercih edebilirdi.

70:8.9 (793.1) 7. *Mesleksel* — meslekler çoğalınca toplumsal tabakalar ve loncalar kurma eğilimi gösterdiler. Çalışanlar; sağlıkçıları da içine alan bir biçimde uzman sınıflar, onlardan sonra gelen kalifiye işçiler ve en sonuncu olarak vasıfsız işçiler şeklinde üç topluluğa ayrılmıştı.

70:8.10 (793.2) 8. *Dinsel* — öncül dini inanış cemiyetleri, kavimler ve kabileler içinde kendine ait sınıfları yaratmıştı; ve din

mensuplarının takvası ve tasavvufu onların ayrı bir toplumsal zümre olarak uzun süreden beri varlıklarını devam ettirmelerini sağlamıştır.

70:8.11 (793.3) 9. *Irksal* — iki veya daha fazla ırkın bir millet veya bölgesel birimdeki mevcudiyeti genellikle ırk sınıflarını yaratmaktadır. Hindistan’da tabakalaşmış özgün toplum düzeni, öncül Mısır’da olduğu gibi ten rengine dayanmaktaydı.

70:8.12 (793.4) 10. *Yaş* — çocukluk ve olgunluk. Kabileler arasında erkek çocuk babanın yaşamı boyunca onun gözetimi altında kalmaya devam ederken, kız çocuk evlenene kadar annenin ilgisine bırakılmıştı.

70:8.13 (793.5) Esnek ve değişken toplumsal sınıflar evrimleşen bir medeniyet için hayati öneme sahiptir; ancak *sınıf* katı bir biçimde *tabakalaştığı* zaman, toplumsal düzeylerin esneksele geçirgenliğini yitirdiği anda, toplumsal istikrarın gelişmesi bireysel özgür teşebbüsün azalmasıyla karşılaşılır. Katı toplumsal tabakalaşma, bir bireyin kendisine üretim alanında bir yer edinme sorununu çözer; ancak bu toplumsal yapı aynı zamanda bireysel gelişimi ciddi bir biçimde sekteye uğratarak toplumsal işbirliğini neredeyse tamamen engeller.

70:8.14 (793.6) Doğal yollardan oluşan bir biçimde toplum içindeki sınıflar; ilerleyen bir medeniyetin biyolojik, ussal ve ruhsal kaynaklarının şu gibi biçimlerde akıllı bir biçimde kullanılmasıyla insanın bu sınıfların evrimsel yıkımlarına kademeli olarak erişimine kadar varlığını sürdürmeye devam edecektir:

70:8.15 (793.7) 1. Irk kollarının biyolojik yenilenişı — alt düzeyde bulunan insan kollarının seçici bir biçimde elenmesi. Bu uygulama, birçok fani eşitsizliğı yok etme eğilimini ortaya çıkaracaktır.

70:8.16 (793.8) 2. Bahse konu biyolojik gelişimden doğacak olan artan beyin gücünün eğitimsel hazırlanışı.

70:8.17 (793.9) 3. Fani kan bağı ve kardeşliğe ait duyguların din tarafından hızlandırılması.

70:8.18 (793.10) Her ne kadar toplumsal ilerlemenin büyük bir kısmı, kültürel ilerlemenin bu hızlandırıcı etkenlerinin ussal, bilge ve *sabırlı* kullanımı sonucunda gerçekleşecek olsa da; bahse konu bu çalışmalar gerçek meyvelerini yalnızca geleceğın uzak bin yıllarında verebilir. Din, medeniyeti karmaşadan çekip çıkaran kudretli bir kaldıraçtır; ancak din, güçlü ve sağlıklı kalıtım üzerine güvenli bir biçimde oturmuş güçlü ve sağlıklı aklın dayanak noktası olmadan güçsüz bir konumdadır.

9. İnsan Hakları

70:9.1 (793.11) Doğa insanlara hiçbir hakkı sağlamamaktadır; doğa yalnızca bir yaşam ve içinde yaşanılabilecek bir dünya sunmaktadır. Silahsız bir insanın ilkel bir ormanda aç bir kaplan ile karşı karşıya gelmesiyle ortaya çıkacak olası sonuçlardan çıkarılabileceğı gibi, doğa insanlara yaşama hakkı bile sunmamaktadır. Toplumun insana verdiği en temel hediye onun güvenliğidir.

70:9.2 (793.12) Kademeli olarak toplum kendi haklarını belirlemiştir; ve mevcut zaman içerisinde bu haklar şunlardır:

70:9.3 (793.13) 1. Yiyecek arzının güvence altına alınması.

70:9.4 (793.14) 2. Askeri savunma — hazırlıklı olma yoluyla sağlanan güvenlik.

70:9.5 (793.15) 3. İç barış korunumu — kişisel şiddet ve toplumsal düzensizliğin önlenmesi.

70:9.6 (794.1) 4. Cinsel denetim — aile kurumu olarak evlilik.

70:9.7 (794.2) 5. Özel mülkiyet — iyelik hakkı.

70:9.8 (794.3) 6. Bireysel ve topluluk rekabetini destekleme.

70:9.9 (794.4) 7. Gençliğin öğrenimi ve eğitiminin sağlanması.

70:9.10 (794.5) 8. Ticaret ve alışverişi sağlama — üretimsel gelişim.

70:9.11 (794.6) 9. İş gücü şartlarındaki ve emeğin mükâfatlandırılmasındaki iyileştirme.

70:9.12 (794.7) 10. Dinsel adetlerin yerine getirilmesine dair özgürlüğün, bahse konu diğer toplumsal etkinliklerin tümünün ruhsal bir dürtüyle etkinleşen hale gelerek yüceltilebileceği gayesiyle teminat altına alınması.

70:9.13 (794.8) Haklar; bilginin açığa çıktığı dönemden bile eski olduğunda, sıklıkla *doğal haklar* olarak adlandırılır. Ancak insan hakları, gerçekten, doğal değildir; onlar bütünüyle toplumsaldır. Onlar; insan rekabetinin sürekli değişin olgular bütününe idare eden ilişkilerin tanınmış düzenlemeleri biçiminde, oyunun kurallarından başka bir şey olmayarak göreceli bir nitelikte bulunup en başından beri dönüşüme uğramaktadır.

70:9.14 (794.9) Bir çağda hak olarak değerlendirilen bir olgu, diğerinde bu yönde düşünülmeyebilir. Kusurlu ve yozlaşmış bireylerin geniş sayıdaki nüfusunun mevcut anın çağına kadar gelmesi, onların yirminci yüzyıl medeniyetini sekteye uğratma gibi doğal bir hakka sahip olması sonucunda gerçekleşmemektedir; onların varlığı sadece, çağın toplumunu oluşturan ahlaki değerler ve böylelikle kabul edilen hükümlerden kaynaklanmaktadır.

70:9.15 (794.10) Avrupa'nın Orta Çağları'nda çok az sayıda insan hakkı tanınmıştır; bu dönemde her insan başka bir bireye ait bir konumdaydı; ve haklar yalnızca, devlet veya kilise tarafından verilen ayrıcalıklar veya iltimaslardı. Ve bu hatadan kaynaklanan ayaklanma, insanların tümünün eşit doğduğuna dair düşünceye yol açması bakımından eşit derecede hatalıydı.

70:9.16 (794.11) Güçsüz ve alt düzeyde bulunan bireyler her zaman eşit haklar için mücadele etmişlerdir; onlar her zaman, güçlü ve üstün seviyede bulunan bireylerin devlet vasıtasıyla kendi ihtiyaçlarını karşılamaya zorlanmasını istemiş olup, aksi halde yetersizliklerini kötüye kullanmakla tehdit etmiştir; gerçekte onların bu yetersizlikleri oldukça sık gerçekleşen bir biçimde ilgisizlikleri ve tembelliklerinin doğal sonucundan kaynaklanmaktadır.

70:9.17 (794.12) Ancak eşitliğe dair bu nihai amaç medeniyetin bir çocuğudur; bu amaç doğa içinde mevcut değildir. Kültürün kendisi bile, insanların eşit olmayan yetkinliklerinden kaynaklanan içkin eşitsizliklerini kesin olarak göstermektedir. Varsayılan doğal eşitliğin anlık ve evrimsel olmayan bir biçimde gerçekleştirilmeye çalışılması ilkel çağların gelişmemiş yaşamlarına medeni insanı hızlı bir biçimde geri

atacaktır. Toplum herkese eşit haklar sunamaz; ancak bu oluşum adalet ve hakkaniyet uyarınca herkesin çeşitlilik gösteren haklarını gözetme sözü verebilir. Doğanın çoğunun kendi yaşam idaresini sağlaması, kendi nesillerini dünyaya getirmesi ve aynı zamanda bireysel tatminin bir düzeyini memnuniyetle deneyimlemesi için adil ve barışçıl bir olanak sunmak toplumun işi ve görevidir; birey için sağlanacak olan bu üç faaliyetin toplamı insan mutluluğunu oluşturmaktadır.

10. Adaletin Evrimi

70:10.1 (794.13) Doğal adalet insanın yarattığı bir savdır; böyle bir adalet gerçekte bulunmamaktadır. Doğada adalet düşüncesi, bütünüyle bir kurgu olarak, tamamiyle insanın yarattığı bir kuramdan ibarettir. Doğa yalnızca, sonuçların nedenlere olan kaçınılmaz bağlılığı biçiminde, adaletin tek bir türünü sağlamaktadır.

70:10.2 (794.14) İnsan tarafından algılandığı biçimde adalet, bir insanın haklarını elde etmesi ve bunun sonucunda onun ilerleyici evrimin bir parçası olmasıdır. Adalet kavramı, ruhaniyet bahşedilen bir akıl içinde oldukça kökleşmiş ve yaşamı belirleyen bir nitelikte bulunabilir; ancak adalet, mekânın dünyalarında uçsuz bucaksız bir enginlikte yayılma göstermemektedir.

70:10.3 (794.15) İlkel insan olgular bütünüünün tamamını tek bir bireye yüklemiştir. Yaban bir bireyin ölümünde onu *neyin* öldürdüğü yerine *kimin* öldürdüğü sorulmuştur. Kaza eseri ölüm böylelikle tanınmadığı için, suçun cezalandırılmasında suçlunun temel gayesi bütünüyle göz ardı edilmiştir; yargı kararına açığa çıkan zarar karşılığında varılmıştır.

70:10.4 (795.1) Diri diri yakarak cezalandırma bir dönem olağan bir uygulamaydı. Bu uygulama, Hammurabi ve Musa'yı içine alan bir biçimde birçok eski yönetici tarafından tanınmıştı; Musa, özellikle çok ciddi bir cinsel içeriğe sahip olan birçok suçun kazıklarda yakılarak cezalandırılmasını emretmiştir. Eğer “bir din mensubunun kızı” veya diğer bir önde gelen vatandaş açıkça fuhşa bulaşmışsa, bu kadını “ateş ile yakmak” İbrani âdetiydi.

70:10.5 (795.2) Hayaletlerin sağlıkçılar ve din adamları vasıtasıyla adaleti yerine getirildiğine çok önceleri inanılmıştı; bu inanış, ilk suç belirleyicileri ve kanunu uygulayan görevlilerden oluşan toplum düzenlerini oluşturdu. Suçu tespit etmede onların öncül yöntemleri; zehir, ateş ve acının sınavlarından suçluları geçirmektir. Bu yabansı çetin sınavlar, suçun hükmüne karar vermede uygulanan gelişmemiş yöntemlerinden başka bir şey değildi; onlar bir anlaşmazlığı adil bir biçimde çözümlmek zorunluluğuna sahip değillerdi. Örneğin, zehir kullanıldığında eğer suçlanan kişi kusarsa onun suçsuz olduğuna inanılmaktaydı.

70:10.6 (795.3) Eski Ahit bu çetin sınavlardan birisi olan bir evlilik suçunu açığa çıkarma yöntemini aktarmaktadır: Eğer bir erkek karısının onu aldattığından şüphe ederse, eşini din sorumlusuna götürüp kendisine şüphelerini aktarır; bunun sonrasında ilgili din mensubu kutsal sudan ve tapınak zemini tozundan meydana gelmiş bir karışımı hazırlar. Tehditkâr lanetleri içeren bir biçimde gereken ayin yapıldıktan sonra, suçlanan eş kötü zehri içmeye zorlanır. Eğer eş suçluysa, “kutsal su lanetin onun bünyesine girmesine ve daha keskin bir hale gelmesine neden olur; onun karın kısmı şişer ve kalçaları çürür; ve kadın böylece

toplumu içinde lanetlenmiş bir hale gelir.” Eğer, nadiren bir kaza eseri, herhangi bir kadın bu çirkin karışımı yudumlar ve fiziksel hastalığın hiçbir belirtisini göstermezse; kıskanç kocası tarafından yapılan suçlamalardan aklanır.

70:10.7 (795.4) Suçun tespit edilişine dair bu zalim yöntemler, neredeyse evrimleşen kabilelerin tümü tarafından bir biçimde uygulanmıştır. Düello, çetin sınavlar vasıtasıyla bireylerin yargılanmasının çağdaş dönemlere kadar gelmiş bir uygulamasıdır.

70:10.8 (795.5) İbraniler ve diğer yarı-medenileşmiş kabilelerin üç bin yıl önce adalet idaresinin bu türden ilkel yöntemlerini uygulamış olmalarında şaşılacak bir şey bulunmamaktadır; ancak bunların arasında en ilgi çekici olan şey, düşünen insanların kutsal yazıların bir derlemesine ait sayfalar içinde bu türden yabani uygulamaların bir kalıntısını tutmalarıdır. Sorgulayıcı düşünce; herhangi bir kutsal varlığın, şüphe duyulan evlik sadakatine dair suç tespiti ve hükmü ile ilgili bu türden haksız talimatları bir kere bile vermeyeceğinden emin olması gerekir.

70:10.9 (795.6) Toplum öncül olarak, — göze göz, yaşama yaşam şeklinde — misillemenin bir intikam tavrını benimsemiştir. Evrimleşen kabilelerin tümü, kan intikamının bu hakkını tanımıştır. İntikam, ilkel yaşamın amacı haline gelmiştir; ancak din bahse konu dönemden bu yana, bu öncül kabile uygulamalarını büyük bir biçimde değişikliğe uğratmıştır. Açığa çıkarılmış dinin öğretmenleri her zaman, “Koruyucunun ‘İntikam bana aittir’ dediğini” bildirmişlerdir. Öncül zamanlar içinde intikam yoluyla öldürme, törelerin yalanları altında gerçekleştirilen bugünkü cinayetlerden çok da farklı değildi.

70:10.10 (795.7) İntihar, misillemenin sıkça görülen bir türüydü. Eğer bir kişi yaşam sürecinde öcünü almaya yetkin değilse, bir hayalet olarak geri dönüp düşmanına gazabını göstereceği düşüncesiyle intihar ederdi. Ve bu düşünce oldukça genel bir kabul konumunda bulunduğu için, bir düşmanın kapısı önünde yapılan intihar tehdidi genellikle düşmanını yola getirmeye yeterdi. İlkel insan yaşamı çok kıymetli olarak görmedi; zorluk karşısında gerçekleştirilen intihar yaygındı; ancak Dalamatia unsurlarının öğretileri bu âdetin uygulanmasını giderek azaltırken, daha yakın zamanlarda boş zaman etkinlikleri, rahatlık sağlayan faaliyetler, din ve felsefe bütünleşerek yaşamı daha tatlı ve daha arzulanabilir kılmıştır. Açlık grevleri, buna rağmen, misillemenin bu eski yönteminin çağdaş bir örneğidir.

70:10.11 (796.1) Gelişmiş kabile hukukunun en öncül tasarımlarından biri kan davasını bir kabile meselesi olarak üstlenmektir. Ancak her ne kadar benzerlik kurulması bakımından garip de olsa, bu dönemlerde bile bir erkek karısını tamamiyle başlık parası ödeyerek almışsa onu öldürdüğünde ceza almamaktaydı. Bugünün Eskimoları hala, buna rağmen, cinayet durumlarında bile bir suçun cezasına dair hükmü ve cezai yaptırımını haksızlığa uğramış aileye bırakmaktaydı.

70:10.12 (796.2) Diğer bir gelişme, mal üzerinden ödenen ceza hükümleri biçiminde, tabulara karşı gelme durumları için maddi yaptırımların uygulanmasıydı. Bu maddi yaptırım cezaları, ilk kez kamu gelir düzenini oluşturmuştu. “Kan parası” ödeme uygulaması aynı zamanda, kan davalarının yerini alan gözde bir yöntem olmuştu. Bu türden hasarlar genellikle kadınlar veya büyük baş hayvanlar ile ödenmekteydi; parasal telafi biçimindeki bugünkü maddi

yaptırımlardan çok daha uzun bir süre önce bu yöntem suçun cezası için belirlenmekteydi. Ve ceza fikri özü itibariyle tazminata dayandığı için, insan yaşamı dâhil olmak üzere her şey nihai olarak hasara karşılık gelen bir bedele sahip olur konuma gelmişti. İbraniler, kan parasını ödeme uygulamasını kaldıran ilk topluluktur. Musa, “ölümden suçlu olan bir katilin yaşamı üzerinden hiçbir çıkarın elde edilmemesi, bu katilin kesin bir biçimde öldürülmesi gerektiğini” Museviler’e öğretti.

70:10.13 (796.3) Adalet böylece ilk başta aile, daha sonra kavim ve ondan sonra ise kabile tarafından dağıtılmıştır. Gerçek adaletin uygulanması, intikamın özel topluluklar ve kan bağı birlikteliklerinden alınıp devlet olarak toplumsal birliğin ellerine teslim edildiği zaman zarfından bugüne gelmektedir.

70:10.14 (796.4) Diri diri yakarak cezalandırma bir dönem olağan bir uygulamaydı. Bu uygulama, Hammurabi ve Musa’yı içine alan bir biçimde birçok eski yönetici tarafından tanınmıştı; Musa, özellikle çok ciddi bir cinsel içeriğe sahip olan birçok suçun kazıklarda yakılarak cezalandırılmasını emretmiştir. Eğer “bir din mensubunun kızı” veya diğer bir önde gelen vatandaş açıkça fuhşa bulaşmışsa, bu kadını “ateş ile yakmak” Musevi âdetiydi.

70:10.15 (796.5) “Satmak” veya bir kabilenin üyelerini aldatmak biçimindeki hıyanet, ilk ölüm cezası suçuydu. Büyük baş hayvan çalmak evrensel olarak doğrudan bir biçimde ve yargı kararı beklenmeden ölümle cezalandırılmaktaydı; yakın geçmişte bile at çalmak benzer bir biçimde cezalandırılmıştı. Ancak zaman geçtikçe cezanın şiddetine ek olarak onun kesinliği ve çabukluğunun suçun caydırıcılığında oldukça değerli bir etkiye sahip olmadığı öğrenildi.

70:10.16 (796.6) Suçları cezalandırmada toplum başarısız olduğu zaman, topluluğun hıncı kendisini linç kültürü olarak göstermektedir; gözaltına alınmaya dair karar, bahse konu anlık topluluk öfkesinden kaçmanın bir aracıydı. Linç kültürü ve düellonun uygulanması, bireyin kendisine yapılan kişisel nitelikteki haksızlığın çözümünü devlet eline bırakmasındaki isteksizliği temsil etmektedir.

11. Yasalar ve Mahkemeler

70:11.1 (796.7) Adetler ve yasalar arasında kesin çizgileri çizmek tıpkı gün doğumunda gecenin ne zaman günü takip ettiğini belirlemek gibi zordur. Adetler yazıya geçirildiklerinde kanunlar ve polis yönetmelikleridir. Varlıklarını uzun bir süre boyunca koruduğunda ismi konulmamış adetler, elle tutulur düzenlemeler şeklinde kesin kanunlara ek olarak oldukça iyi bir biçimde tanımlanmış toplumsal kabullere doğru yoğunlaşma eğilimi gösterirler.

70:11.2 (796.8) Kanun ilk başta her zaman engelleyici ve yasaklayıcıdır; gelişme gösteren medeniyetlerde kanun artan bir biçimde olumlu ve yönlendiricidir. Öncül toplum bireye yaşam hakkını diğer tüm bireylere “öldürmeniz yasaktır” emrini dayatarak vermiştir. Bireye verilen hakların veya özgürlüğün her bir imtiyazı, diğer bireylerin tümünün özgürlüklerinde bir kısıtlamaya neden olmaktadır; ve bu durum, ilkel kanun olarak tabu tarafından belirlenmektedir. Tabunun bütüncül fikri, içkin olarak engelleyicidir, çünkü ilkel toplum, örgütlenmesi bakımından tamamen engelleyiciydi; ve adaletin öncül idaresi, tabuların uygulanmasından meydana gelmişti Ancak bu kurallar kökensel olarak, ayak takımından olanlarla ilişkilerinde farklı bir etik anlayışına sahip olmuş

daha sonraki İbrani toplulukları tarafından sergilendiği gibi, yalnızca akrân kabile üyelerine uygulanmaktaydı.

70:11.3 (797.1) Şahitliği daha doğru kılma çabası olarak yemin, Dalamatia döneminde doğmuştur. Bu türden yeminler, kendisi üzerine bir lanet okuma ifadesinden oluşmuştu. Daha önceleri hiçbir birey, kendi özgün topluluğuna karşı şahitlik yapmazdı.

70:11.4 (797.2) Suç, kabile tabularına karşı bir saldırıydı; günah, hayalet iznini memnuniyetle deneyimleyen bahse konu tabulara karşı gelmekti; ve orada, suç ile günahı birbirinden ayırt etme başarısızlığından doğan uzun süreli bir kafa karışıklığı yaşanmıştı.

70:11.5 (797.3) Bireysel çıkar öldürme ile ilgili tabuyu oluşturmuş ve toplum bu türden bir yasaklamayı geleneksel adetler olarak kutsallaştırmışken; din toplumsal kabulü ahlaki yasa olarak kutsamış ve böylece onların üçü birden insan yaşamını daha güvenli ve daha kutsal kılmada birlik olmuşlardır. Toplum yasalara ve dinin yaptırımına sahip olmayan öncül dönemlerde bir arada tutulamazdı; hurafeler, uzun evrimsel dönemler boyunca ahlaki ve toplumsal polis kuvvetiydi; eski dönemlerde yaşayan bireylerin tümü, tabular olarak sahip oldukları tarihi kanunların atalarına tanrılar tarafından verilmiş olduğunu iddia etmişlerdi.

70:11.6 (797.4) Yasa, kamuoyunun belirginleşmiş ve yasallaşmış hali olarak uzun süreler uygulanan insan deneyiminin yazıya geçirilmiş bir kayıdır; adetler, daha sonra yöneten akılların oluşturdukları yazılı kanunlar şeklinde açığa çıkan, birikmiş deneyimin hammaddesidir. Eski dönemlerde bulunan hâkimler

hiçbir kanuna sahip değillerdi. Bu hâkim bir karar vereceği zaman, yalnızca “adet böyledir” ifadesini kullanırdı.

70:11.7 (797.5) Geçmişteki mahkeme kararlarına atıfta bulunma, hâkimlerin yazıya geçmiş hükümleri toplumun değişen koşullarına doğru uyarlama çabasını yansıtmaktadır. Bu uygulama, geleneğin devamının etkisiyle birleşen değişen toplumsal koşullara ilerleyici uyumu sağlamaktadır.

70:11.8 (797.6) Özel mülkiyet sorunları şu gibi birçok şekilde çözümlenmekteydi:

70:11.9 (797.7) 1. İtilaflı mülkiyeti yıkmak.

70:11.10 (797.8) 2. Kuvvet kullanarak — dava taraflarının fiziksel şiddete başvurusu.

70:11.11 (797.9) 3. Tahkim yoluyla — üçüncü bir şahsın verdiği karar sonucu.

70:11.12 (797.10) 4. İhtiyar heyetine yapılan başvuru — daha sonrasında ise mahkemelere yapılan itiraz.

70:11.13 (797.11) İlk mahkemeler yumruklu mücadeleyi düzenlemişti; hâkimler yalnızca müsabaka gözetmeni veya hakemler düzeyindeydi. Onlar, kavganın kabul edilmiş kurallara uygun gerçekleşip gerçekleşmediğini gözlemlemektelerdi. Bir mahkeme kavgasına girerken her taraf, rakibi tarafından yenilmesi durumunda ödemekle yükümlü olduğu masrafları ve cezaları hâkime önceden teslim etmekteydi. “Güçlü hala haklıydı.” Daha sonra sözlü münakaşalar fiziksel kavgaların yerini aldı.

70:11.14 (797.12) İlkel adaletin bütüncül fikri, anlaşmazlığı gidermek ve böylece toplumsal kargaşayı ve bireysel şiddeti önlemek için adil olmayı başat bir biçimde temel almamaktaydı. Ancak ilkel insan, bugün haksızlık olarak addedilebilecek bir uygulama karşısında belirgin bir karşı çıkışı sergilememekteydi; güce sahip olanın bu gücü bencil bir biçimde kullanışı önemsenmiyordu. Yine de herhangi bir medeniyetin düzeyi, mahkemelerinin doğruluğu ve hakkaniyetine ek olarak hâkimlerinin dürüstlüğü ile oldukça kesin bir biçimde belirlenebilmektedir.

12. Sivil Yönetimin Tahsisi

70:12.1 (797.13) Hükümetin evriminde büyük mücadele gücün toplanması ile ilgili olmuştur. Evren yöneticileri, yerleşik dünyalar üzerinde bulunan evrimsel toplulukların; oldukça iyi bir biçimde eş güdümsel hale getirilmiş yürütme, yasama ve yargı erkleri arasında doğru bir güç dengesi sağlandığında sivil hükümetin temsili türü tarafından en iyi bir şekilde idare edildiklerini deneyimleri vasıtasıyla öğrenmişlerdir.

70:12.2 (798.1) İlkel yönetim, fiziksel güç olarak kuvvete dayalıyken; olası en yüksek hükümet olan temsili düzen içinde önderlik kabiliyete bağlıdır. Ancak yaban hayatın hüküm sürdüğü dönemlerde tamamiyle, temsili hükümetin etkin bir biçimde faaliyet göstermesine imkân vermeyecek derecede çok savaş gerçekleşmekteydi. Yönetim gücünün bölünmesi ve idarenin tek elde toplanması arasında gerçekleşen uzun mücadeleden diktatör galip çıkmıştı. İhtiyar heyetinin ilkel topluluğuna ait öncül ve paylaştırılmış güçler kademeli olarak mutlak monarşiyi elinde bulunduran bireyde toplanmıştı. Gerçek kralların ortaya çıkmasından sonra ihtiyar heyeti toplulukları,

aslında var olmayan yasama ve yargı erkleri için danışma kurumları olarak varlıklarını sürdürmüştür; daha sonra eş güdümsel düzeyde yasama organları ortaya çıkmış, ve nihai olarak yargının en yüksek temyiz mahkemeleri bu organlardan bağımsız olarak kurulmuştur.

70:12.3 (798.2) Kral, kökensel veya diğer bir deyişle yazılmamış kanun biçimindeki örf ve adetlerin uygulayıcısıydı. Daha sonra kral, kamuoyunun belirginleşmiş hali olan yasama hükümlerini uyguladı. Kamuoyunun bir dışavurumu olarak bir genel meclis, her ne kadar yavaş yavaş ortaya çıkmış olsa da, büyük bir toplumsal gelişimi simgelemişti.

70:12.4 (798.3) Öncül krallar büyük bir ölçüde — gelenek veya kamuoyu biçimindeki — adetler tarafından sınırlanmış bir haldeydi. Daha yakın zamanlarda bazı Urantia milletleri, bu adetleri hükümet yönetimi için yazılı düzene geçirmişlerdir.

70:12.5 (798.4) Urantia fanilerinin özgür olmaları onların hakkıdır; onlar kendilerine ait hükümet yönetim düzenlerini yaratmalılardır; onlar, kendilerine ait anayasaları veya sivil yönetimin ve idari işleyiş düzeninin diğer tüzüklerini oluşturmalıdır. Ve bunu gerçekleştirdiklerinde onlar, baş yöneticiler olarak en yetkin ve en liyakat sahibi akranlarını seçmelilerdir. Yasama erkinde görev yapacak temsilciler için onlar sadece, bu türden kutsal görevleri yerine getirmek için ussal ve ahlaki olarak yetkin bireyleri seçmelilerdir. Yüksek ve en yüksek temyiz mahkemelerine atanacak hâkimler makamına yalnızca, doğal yetkinlik ile bahşedilmiş ve yeterli deneyimle bilge haline gelmiş kişiler seçilmelidir.

70:12.6 (798.5) Eğer insanlar özgürlüklerini idame ettireceklerse, özgürlük sözleşmelerini tercih ettikten sonra, şu gibi şeylerin önlenmesi için onun bilge, ussal ve korkusuz yorumunu sağlamak zorundadırlar:

70:12.7 (798.6) 1. Yönetim veya yargı erklerinin herhangi bir tarafından kanuna aykırı gücün elde edilmesi.

70:12.8 (798.7) 2. Cahil ve hurafelere inanan tahrikçilerin fesatlıkları.

70:12.9 (798.8) 3. Bilimsel gelişmeyi duraklatma.

70:12.10 (798.9) 4. Sıradanlığın baskınlığının yarattığı açmaz.

70:12.11 (798.10) 5. Fesat azınlıkların baskınlığı.

70:12.12 (798.11) 6. Gelecekte diktatör olabilecek hırslı ve zeki kişilerin denetimi.

70:12.13 (798.12) 7. Telaşın gidişatı yıkıcı bir biçimde bozması.

70:12.14 (798.13) 8. Vicdansız kişiler tarafından sömürü.

70:12.15 (798.14) 9. Devlet tarafından tüm vatandaşlığın vergilerle köleleştirilmesi.

70:12.16 (798.15) 10. Toplumsal ve mali adaleti sağlayamama.

70:12.17 (798.16) 11. Din ve devletin birleşmesi.

70:12.18 (798.17) 12. Kişisel özgürlüğün kaybı.

70:12.19 (798.18) Bahse konu bu durumlar, evrimsel bir dünya üzerinde temsili hükümetin çarkları üzerinde baş yöneticiler

olarak faaliyet gösteren anayasa mahkemelerinin var oluş nedenleri ve gayeleridir.

70:12.20 (799.1) İnsanlığın Urantia üzerindeki kusursuz hükümeti oluşturma mücadelesi; idare zincirini kusursuzlaştırmakla birlikte onu sürekli değişen mevcut ihtiyaçlara göre uyarlamakla, hükümet içindeki güç dağılımını geliştirme ve bunun sonrasında gerçekten bilge kişileri idari önderler olarak seçmekle ilgilidir. Her ne kadar orada hükümetin kutsal ve olası en yüksek türü mevcut bulunsa da bu türden bir hükümet açığa çıkarılamaz; ancak bu hükümet, zaman ve mekânın evrenleri boyunca her gezegenin erkek ve kadınları tarafından yavaşça ve emek sarf edilerek keşfedilmelidir.

70:12.21 (799.2) [Nebadon'un bir Melçizedek unsuru tarafından sunulmuştur.]

71. Makale

Devletin Gelişimi

71:0.1 (800.1) DEVLET, medeniyetin yararlı bir gelişimidir; devlet, savaşın yıkımlarından ve acılarından arta kalan toplum kazancını temsil eder. Devlet idaresi bile yalnızca, mücadele eden kabileler ve milletler arasındaki çekişmeli rekabet şiddetinin düzenlenme amacını taşıyan birikimler sonucu elde edilmiş bir işleyiş biçimidir.

71:0.2 (800.2) Çağdaş devlet, topluluk gücü için verilen uzun mücadeleler içinde varlığını sürdürebilmiş bir kurumdur. Üstün olan güç, nihai olarak mücadelelerden galip ayrılmıştı; ve devlet biçiminde hayali bir gerçeklik yaratarak, devlet için yaşamak ve ölmek gibi vatandaşlarının mutlak

yükümlülüklerini isteyen ahlaki miti öne sürmüştü. Ancak devlet kutsal bir kökenden kaynağını olan bir oluşum değildir; devlet, iradesel olarak ussal bir niteliğe sahip insan faaliyeti tarafından bile üretilmemiştir; bu yönetim düzeni tamamen evrimsel bir kurumdur; ve kökeni bakımından devlet bütünüyle, gelişen koşul ve süreçler sonucunda ortaya çıkmıştır.

1. İlkel Devlet

71:1.1 (800.3) Devlet, toprak temelli toplumsal düzeni örgütleyen bir kurumdur; ve en verimli olan şekilde en güçlü ve en dayanıklı devlet, insanların ortak bir dile, örf ve adetlere ek olarak herkes tarafından kullanılan kurumlara sahip olduğu tek bir millettten meydana gelmiştir.

71:1.2 (800.4) Öncül devletler küçük olup, onların tamamı fetih sonucunda ortaya çıkmışlardır. Onlar, gönüllü birliktelikler sonucunda oluşmamışlardır. Devletlerin çoğu, barışçıl sürü sahipleri veya yerleşik hayata geçmiş çiftçiler üzerinde egemenlik kurmak ve onları köleleştirmek için baskınlar düzenleyen galip göçebeler tarafından kurulmuştur. Fetih sonucunda açığa çıkan bu türden devletler, zorunlu olarak toplumlarının tabakalaşmış olduğu düzenlerdi; sınıflar kaçınılmaz olup, sınıf mücadeleleri en başından beri en güçlü ve muktedir olanların galip çıktığı toplumsal düzenlerdi.

71:1.3 (800.5) Amerikalı kırmızı insanların kuzey kabileleri, gerçek bir devlet düzenine hiçbir zaman erişmemişti. Onlar hiçbir zaman, devletin oldukça ilkel bir türü olan kabilelerin birbirlerine zayıf bağlarla bağlı olduğu örgütlenmelerin ötesine geçmemişlerdi. Bu düzeye gelebilen en yakın oluşum, Iroquois federasyonuydu; ancak altı millettten oluşan bu topluluk hiçbir

zaman bir devlet gibi faaliyet göstermemiş olup, çağdaş ulusal yaşam için şu gibi belirli hayati niteliklerden yoksun olduğu için varlığını devam ettirememiştir:

71:1.4 (800.6) 1. Özel mülkiyetin elde edilmesi ve onun miras yoluyla devri.

71:1.5 (800.7) 2. Tarım ve düzenli üretime sahip şehirler.

71:1.6 (800.8) 3. Bireylere yardımcı olan evcilleştirilmiş hayvanlar.

71:1.7 (800.9) 4. Elverişli aile örgütlenişi. Bahse konu kırmızı insanlar, anaerkil aile düzenine ve halaların erkek çocuklarının üstünlüğüne dair miras anlayışına çok sıkı derecede bağlılardı.

71:1.8 (800.10) 5. Sınırları belirlenmiş arazi.

71:1.9 (800.11) 6. Güçlü bir yönetici önder.

71:1.10 (800.12) 7. Esirlerin köleleştirilmesi — onlar köleleri ya topluluklarının arasına katmış ya da hepsini öldürmüşlerdi.

71:1.11 (800.13) 8. Büyük fetihler.

71:1.12 (800.14) Kızılilderililer haddinden fazla demokratikti; onlar iyi bir hükümete sahiplerdi, ancak bu hükümet başarısız olmuştu. Onlar, Yunanlılar ve Romalıların hükümet yöntemlerini uygulamayı arzulayan beyaz ırkın daha gelişmiş medeniyeti ile vaktinden önce karşılaşmasalardı, nihai olarak bir devlete doğru evrilmiş olacaktı.

71:1.13 (801.1) Başarılı Roma devleti şu niteliklere dayanmaktaydı:

71:1.14 (801.2) 1. Ataerkil aile.

71:1.15 (801.3) 2. Tarım ve hayvanların evcilleştirilmesi.

71:1.16 (801.4) 3. Şehirler biçiminde nüfusun bir yerleşkede yoğun hale gelmesi.

71:1.17 (801.5) 4. Özel mülkiyet ve toprak iyeliği.

71:1.18 (801.6) 5. Vatandaşlığın bir sınıfı olarak kölelik.

71:1.19 (801.7) 6. Güçsüz ve geri kalmış insanların fethi ve yeniden düzenlenişi.

71:1.20 (801.8) 7. Yollara sahip sınırları belirlenmiş arazi.

71:1.21 (801.9) 8. Kişisel ve güçlü yöneticiler.

71:1.22 (801.10) Roma medeniyeti içinde büyük bir zaaf, ve aynı zamanda imparatorluğun nihai çöküşünde bir etken olan şey; yirmi bir yaşına gelen erkek çocuğun özgür bırakılmasına ek olarak kızın kendi arzuladığı birini seçerek özgürce evlenmesi veya ahlaki yükümlülüklerden kurtulmak için yabancı bir yerleşkeye gitmesi amacıyla koşulsuz olarak salıverilmesine dair varsayılan özgürlükçü ve gelişmiş hükümdü. Topluma verilen zarar bu düzensel iyileştirmelerin kendisinde değil, bunun yerine onların uygulanmasındaki anlık ve herkesi kapsayan biçimdi. Roma'nın çöküşü, bir devletin oldukça hızlı genişlemesiyle onun içsel yozlaşması bir araya geldiğinde nerelerin olabileceğini göstermektedir.

71:1.23 (801.11) İlkel devlet, bölgesel birliktelik yerine kan bağının gözetilmesine dair tutumun zayıflamasıyla mümkün hale gelmiştir; ve bu türden kabile yönetim birlikleri genellikle fetih yoluyla oldukça sıkı bir biçimde pekiştirilmiştir. Küçük çaplı

mücadelelerin ve topluluk farklılıklarının üstünde bulunan bir egemenlik gerçek bir devlet yönetiminin temel niteliği iken, geçmiş dönemlerin kavimlerine ve kabilelerine ait kalıntılar biçiminde daha sonraki devlet örgütlenmesi içinde birçok sınıf ve toplumsal tabaka hala varlığını sürdürmektedir. Aile yönetiminden devlet yönetim düzenine olan değerli bir geçiş kanıtlayan kabile hükümeti olarak daha sonraki ve daha geniş bölgesel devletler, daha küçük olan bu kan bağına dayalı kavim toplulukları ile birlikte uzun ve çetin bir mücadele dönemi yaşamışlardır. Daha sonraki dönemler boyunca birçok kavim, ticaret ve diğer üretim birliktelikleri vasıtasıyla büyüme göstermişlerdir.

71:1.24 (801.12) Devlet bütünleşmesindeki başarısızlık, Avrupa'nın Orta Çağları'ndaki derebeyliği düzeni gibi, hükümeteşel işleyiş yöntemlerinin devlet-öncesi şartlarının bozulmasıyla sonuçlanmaktadır. Bu karanlık çağlar boyunca bölgesel devlet anlayışı çökmüş, kavim ve kabile gelişim aşamalarının yeniden ortaya çıkışı biçiminde küçük kale topluluklarına doğru bir geri dönüş gerçekleşmiştir. Benzer yarı-devletler Asya ve Avrupa'da mevcut an içerisinde bile gözlenmektedir; ancak onların tümü evrimsel geriye dönüş değillerdir; bu toplumsal düzenlerin birçoğu, geleceğin devletlerinin gelişimsel çekirdekleridir.

2. Temsili Hükümetin Evrimi

71:2.1 (801.13) Demokrasi, her ne kadar nihai bir gaye olsa da, medeniyetin bir ürünüdür, evrimin bütüncül sonucu değil. Bu süreç içerisinde yavaşça ilerleyin! Dikkatli bir biçimde seçimlerinizi gerçekleştirin! Çünkü demokrasinin tehlikeleri şunlardır:

71:2.2 (801.14) 1. Sıradanlığın yüceldilmesi.

71:2.3 (801.15) 2. Bayağı ve cahil yöneticilerin seçilmesi.

71:2.4 (801.16) 3. Toplumsal evrimin temel gerçeklerini görmede başarısızlık.

71:2.5 (801.17) 4. Eğitimsiz ve tembel çoğunlukların güdümünde herkesin oy kullanma hakkından doğan tehlike.

71:2.6 (801.18) 5. Kamuoyuna olan kölesel bağıllık; çoğunluk her zaman haklı değildir.

71:2.7 (802.1) Ortak görüş olarak kamuoyu her zaman toplumun ilerleyişini geciktirmiştir; yine de kamuoyu değerlidir, çünkü her ne kadar toplumsal evrimi yavaşlatırken onu muhafaza etmektedir. Kamuoyunun eğitimi, medeniyeti hızlandırmanın tek güvenilir ve gerçek yöntemidir; kuvvet sadece geçici bir tedbirdir, ve kültürel gelişme mermilerin yerlerini sandık kutularına bıraktığı biçimde sürekli olarak artış gösterecektir. Örf ve adetler biçimindeki kamuoyu, toplumsal evrim ve devlet gelişimi bakımından temel ve başat bir enerjidir; ancak bahse konu değerine sahip olması için, dışavurumunda şiddeti içermemesi gerekmektedir.

71:2.8 (802.2) Toplumun gelişiminin ölçümü doğrudan bir biçimde, kamuoyunun kişisel davranışı denetleyebilmesi ve devlet idaresinin şiddet dışı yollarla işleyişini sağlayabilmesi yetkinliği derecesinde değerlendirilir. Gerçek anlamıyla medenileşmiş hükümet, kamuoyu kişisel hakların güçleri ile donatıldığı zaman ulaşmıştı. Genel seçimler bir takım şeylere her zaman doğru bir biçimde karar vermez, ancak bu seçimler

yanlış bir şeyi yapmak için bile doğru yolu temsil ederler. Evrim bir seferde en üstün kusursuzluğu üretmemektedir, ancak o, göreceli ve gelişmiş nitelikte işlevsel uyumu doğurmaktadır.

71:2.9 (802.3) **Temsili hükümetin işlevsel ve etkin bir türünün evrimi için on aşama veya düzey bulunmaktadır; bu aşamalar şunlardır:**

71:2.10 (802.4) **1. *Birey özgürlüğü.*** Kölelik, serflik ve insan esaretinin tüm türleri ortadan kalkmak zorundadır.

71:2.11 (802.5) **2. *Akıl özgürlüğü.*** Ussal bir biçimde düşünmenin ve bilge bir biçimde tasarlamamanın öğretilmesi şeklinde özgür bir topluluk eğitilmedikçe, özgürlük genellikle iyilikten çok zarar sağlamaktadır.

71:2.12 (802.6) **3. *Kanunun egemenliği.*** Özgürlük yalnızca, insan yöneticilerinin iradelerini ve heveslerini kabul edilen temel hukuk kuralları uyarınca gerçekleştirilen yasama hükümleri aldığı zaman memnuniyetle deneyimlenebilir.

71:2.13 (802.7) **4. *İfade özgürlüğü.*** Temsili hükümet, insanın arzuları ve düşüncelerine dair ifadenin tüm türlerinin özgürlüğü olmadan düşünülemez.

71:2.14 (802.8) **5. *Mal güvenliği.*** Herhangi bir hükümet; kişisel mülkiyete sahip olmanın bir tür hakkını sağlamada başarısız olursa, uzun süreli olarak varlığını devam ettiremez. İnsan; özel mülkiyetini kullanmayı, denetlemeyi, başkalarına hediye etmeyi, kiralamayı ve miras bırakmayı arzular.

71:2.15 (802.9) 6. *İtiraz hakkı*. Temsili hükümet, vatandaşların haklarının onlar tarafından bilindiğini var sayar. İtiraz hakkı özgür vatandaşlık kavramı içinde içkin niteliğe sahiptir.

71:2.16 (802.10) 7. *Yönetim hakkı*. Haklardan haberdar olmak yeterli değildir; itiraz hakkı, hükümetin mevcut idaresine doğru genişlemek zorundadır.

71:2.17 (802.11) 8. *Oy kullanma hakkı*. Temsili hükümet; ussal, etkin ve evrensel bir seçmenin varlığını öncül olarak var sayar. Bu türden bir hükümetin niteliği her zaman, onu meydana getiren bireylerin kişiliği ve kabiliyeti ölçüsünde belirlenecektir. Medeniyet ilerledikçe her cins için evrensel olan oy kullanma hakkı dönüştürülecek, onun topluluk sınırları yeniden belirlenecek ve başka bir biçimde farklılaştırılacaktır.

71:2.18 (802.12) 9. *Devlet görevlilerin denetimi*. Hiçbir sivil hükümet; vatandaşları devlet görevlilerini ve kamu hizmetlilerini bilgece yönlendirme ve denetleme yöntemlerine sahip olmadan, hizmetkâr ve verimli olamaz.

71:2.19 (802.13) 10. *Ussal ve eğitilmiş temsil*. Demokrasinin kurtuluşu, başarılı işleyen temsili hükümete bağlıdır. Ve bu hükümet yalnızca; işleyiş yöntemlerinde eğitilmiş, ussal olarak yetkin, toplumsal bakımdan sadık ve ahlaki ölçütlerde uygun bireyleri seçme uygulayışı tarafından sağlanır. Yalnızca bu türden düzensel uygulamalar vasıtasıyla onların birliktelik hükümetleri onlar tarafından ve onların gelecekleri için kurulabilir.

3. Devlet Yönetiminin Nihai Hedefleri

71:3.1 (803.1) Bir hükümetin siyasi veya idari türü; özgürlük, güvenlik, eğitim ve toplumsal eş-güdüm olarak sivil ilerleyişin temel niteliklerini sağladıkça, çok az bir öneme sahiptir. Bir devletin ne olduğu değil, toplumsal evrimin ilerleyişini nasıl şekillendirdiği önemlidir. Ve son kertede hiçbir devlet, önderlerinde olduğu gibi, vatandaşlarının ahlaki değerlerini aşamaz. Cahillik ve bencillik, hükümetin en yüksek türünün bile çöküşünü kaçınılmaz kılacaktır.

71:3.2 (803.2) İçinde utanç duyulacak birçok şey olsa da, milli bencillik toplumsal kurtuluş için hayati derecede öneme sahip olmuştur. Seçilmiş insanlar savı, kabile bütünleşmesi ve ulus inşasında çağdaş dönemlere kadar aralıksız bir etken olmuştur. Ancak hiçbir devlet, hoşgörüsüzlüğün her türünün üstesinden gelmeden nihai düzeylere ulaşamaz; tahammülsüzlük insan ilerleyişine sonsuza kadar düşmandır. Ve hoşgörüsüz ile en iyi biçimde; bilim, ticaret, rekabetsel eğlence ve dinin eş güdümü vasıtasıyla başa çıkılabilir.

71:3.3 (803.3) Nihai devlet, üç kudretli ve eş güdümsel dürtünün etkisi altında faaliyet gösterir:

71:3.4 (803.4) 1. İnsan kardeşliği anlayışının gerçekleşmesinden doğan derin sevgi bağlılığı.

71:3.5 (803.5) 2. Bilge nihai hedeflere dayanan ussal vatanseverlik.

71:3.6 (803.6) 3. Gezegenel gerçekler, ihtiyaçlar ve hedefler bağlamında yorumlanan kâinatsal kavrayış.

71:3.7 (803.7) Nihai devletin kanunları sayıca azdır; ve onlar, yasaklayıcı tabu döneminden doğup bireyin kendi kendine

gerçekleştirdiği gelişmiş denetimin sonucunda açığa çıkan bireysel özgürlüğün olumlu ilerleyişiyle bütüncül yapısına erişmiştir. Bu geliştirilmiş devlet, vatandaşlarını sadece çalışmaya itmez; bu devlet aynı zamanda, gelişen bir makine ağı vasıtasıyla aralıksız çalışmadan kurtuluş sonucunda artan boş zamanın yararlı ve canlandırıcı kullanışıyla onları çeker. Boş zaman etkinlikleri insanları dinlendirdiği kadar da onları üretmeye sevk etmelidir.

71:3.8 (803.8) Herhangi bir toplum, tembelliğe izin verdiğinde veya yoksulluğa müsamaha gösterdiğinde çok ileri bir noktaya gelemeyiz. Ancak açlık ve üretim düzenine katkıda bulunmadan ona sürekli bağımlı olma durumu, eğer kusurlu ve gelişmemiş insan kolları denetimsiz bir biçimde desteklenirse ve onların herhangi bir kısıtlama olmadan doğumlarına izin verilirse hiçbir biçimde sonlandırılmaz.

71:3.9 (803.9) Ahlaki bir toplum, bireyin kendisine duyduğu saygıyı korumayı amaçlamalı ve kendisini gerçekleştirmek için her olağan bireye yeterli olanağı sağlamalıdır. Toplumsal kazanımın bu türden bir tasarımı, en yüksek düzeyde kültürel bir toplumunu açığa çıkaracaktır. Toplumsal evrim, olası en düşük düzenleyici bir denetimi uygulayan hkmetsel yüksek denetim tarafından desteklenmelidir. En yüksek eş güdümü sağlayan ve en az düzenleyici yönetimi yerine getiren devlet en iyi devlettir.

71:3.10 (803.10) Devlet yönetiminin nihai amaçları; toplumsal bilicinin yavaş ölçekteki gelişimi, düzene karşı yükümlülüğün tanınması ve toplumsal hizmetin ayrıcalığı biçiminde evrim vasıtasıyla erişilmelidir. Siyaseti çıkar amaçlı yapanların idare döneminin sonunda, ilk başta insanlar hükümetin

yükümlülüklerini görev olarak üstlenirler; ancak daha sonra onlar bu türden hizmeti, en yüksek onur olarak bir ayrıcalık biçiminde arzularlar. Medeniyetin herhangi bir aşamasının düzeyi, devlet yönetiminin sorumluluklarını kabul etmek için gönüllülükte bulunan vatandaşlarının bu niteliği tarafından tam olarak sergilenir.

71:3.11 (803.11) Gerçek bir ülkede büyük şehirleri ve illeri yönetme görevi, uzmanlar tarafından yürütülür ve tıpkı insanların oluşturduğu ekonomik ve ticari birlikteliklerin tüm diğer türleri gibi işletilir.

71:3.12 (803.12) Gelişmiş devletlerde siyasi hizmet, vatandaşlığın en yüksek bağlılığı olarak değer görür. Vatandaşların en bilge ve en soylularının geleceğe dair en yüksek amacı, hükümet birlikteliğinin herhangi bir makamına seçilme veya atanma şeklindeki sivil tanınmayı elde etmektir; ve bu türden hükümetler, sivil ve toplumsal görevlilerine gerçekleştirdikleri hizmetlerin tanınmasına dair en yüksek nişanları atfederler. Onların nişanları sırasıyla; felsefeciler, eğitimciler, bilim insanları, üreticiler ve askerlerden sonra gelmektedir. Ebeveynler, çocuklarının mükemmelliğiyle hak ettikleri bir biçimde ödüllendirilirken; ruhsal bir krallığın elçileri olarak tamamiyle din alanında hizmet veren önderler, gerçek ödülleri bir sonraki dünyada alırlar.

4. Gelişmeye Açık Medeniyet

71:4.1 (804.1) Ekonomi, toplum ve hükümet eğer varlıklarını koruyacaklarsa evirilmek zorundadır. Evrimsel bir dünya üzerinde durağan koşullar, çürümenin belirticisidir; sadece

evrimsel hareket gücü ile ilerleyen kurumlar varlığını devam ettirmektedir.

71:4.2 (804.2) Genişleyen bir medeniyetin ilerleyici eylem planı şu nitelikleri içine alır:

71:4.3 (804.3) 1. Bireysel özgürlüklerin muhafazası.

71:4.4 (804.4) 2. Evin korunması.

71:4.5 (804.5) 3. Ekonomik güvenliğin sağlanması.

71:4.6 (804.6) 4. Hastalığın önlenmesi.

71:4.7 (804.7) 5. Zorunlu eğitim.

71:4.8 (804.8) 6. Zorunlu istihdam.

71:4.9 (804.9) 7. Boş zamanın yararlı bir biçimde değerlendirilmesi.

71:4.10 (804.10) 8. Talihsizliklere uğramışlara gösterilen ilgi.

71:4.11 (804.11) 9. Irkın geliştirilmesi.

71:4.12 (804.12) 10. Bilim ve sanatın desteklenmesi.

71:4.13 (804.13) 11. Bilgelik olarak felsefenin desteklenmesi.

71:4.14 (804.14) 12. Ruhsallık olarak kâinatsal kavrayışın birikimi.

71:4.15 (804.15) Ve medeniyet sanatları içindeki bu gelişme; insanlığın kardeşliğinin toplumsal kazanımına ek olarak cennet içindeki Yaratıcı'nın iradesini gerçekleştirmek için her bireyin en yüksek arzusu içinde kendisini açığa çıkaran Tanrı-bilincinin kişisel düzeyini elde etme şeklinde — fani çabalar

sonucunda erişilen en yüksek insani ve kutsal amaçların gerçekleşmesine doğrudan bir biçimde yol açar.

71:4.16 (804.16) İçten kardeşliğin ortaya çıkışı, insanların tümünün bir değerinin yükümlülüklerini taşımaktan keyif aldığı bir toplumsal düzene ulaşıldığı anlamına gelmektedir. Ancak bu türden nihai bir toplum; başlıca gerçeklik, güzellik ve iyilik hizmetine olan sadakat ile harekete geçen bireylerden haksız ve kutsal olmayan bir biçimde çıkar sağlamayı bekleyen zayıf veya ahlaksız kimselerin yalanlarıyla sağlanamaz. Bu türden bir durumda; “altın yöneticilerin”, barışçıl tutumlarını kötüye kullanmayı veya gelişmekte olan medeniyetlerini ortadan kaldırmayı arzulayabilecek karanlıkta kalmış cahil akranlarına karşı yeterli bir savunmayı sağlarken nihai amaçları doğrultusunda yaşacakları ileri bir toplumu kurabilmeleri, olası tek işlevsel çözümdür.

71:4.17 (804.17) İdealizm, her nesilde onun savunucularının insanlığın daha alt düzeyde olan bireyleri tarafından yok edilmelerine izin verdiği bir durumda hiçbir biçimde evrimsel bir gezegen üzerinde varlığını devam ettiremez. Ve bu noktada idealizmin gerçek bir sınavı kendisini göstermektedir: Gelişen bir medeniyet; savaşı çok seven komşularının tüm saldırıları karşısında ulusunu güvenli kılan askeri hazırlığı, bu gücü diğer uluslara karşı yapılan saldırılar şeklinde bencil çıkar veya ulusal kazancın cezp ediciliğine kapılmadan sağlayabilir mi? Ulusal kurtuluş hazırlıklı olmayı gerektirmektedir; ve dinsel idealizm tek başına, hazırlı olmanın saldırıya dönüşen bir biçimde kötüye kullanılmasını engelleyebilir. Kardeşlik biçiminde sadece tek başına derin sevgi, güçlü olanın zayıfı ezmesini engelleyebilir.

5. Rekabetin Evrimi

71:5.1 (805.1) Rekabet toplumun gelişmesi için hayati derecede önemlidir, ancak düzenlenmemiş rekabet şiddeti beslemektedir. Bugünün toplumu içerisinde rekabet yavaşça bir biçimde, bireyin üretim düzeni içindeki konumunu belirleyen ve üretim kollarının kurtuluşuna hükmeden bir biçimde savaşın yerini almaktadır. (Ahlak kuralları karşısında cinayet ve savaş birbirlerinden düzey olarak farklılık göstermektedir; toplumun ilk dönemlerinden beri cinayet yasalara karşı gelen bir konum getirilmişken, savaşlar insanlığın bütünü tarafından henüz yasa dışı olarak adlandırılmamaktadır.)

71:5.2 (805.2) Nihai devlet yalnızca, şiddeti bireysel rekabetin dışına itecek ve kişisel girişimdeki haksızlığı önleyecek kadar toplumsal kuralları düzenleme girişiminde bulunmaktadır. Bu noktada devlet düzeni içinde büyük bir sorun açığa çıkmaktadır: Siz; üretimdeki huzuru ve barışı teminat altına alıp, devlet gücünü desteklemek için vergiler toplayıp ve aynı zamanda gelişmemiş üretim koluna vergi imtiyazı getirerek devleti en sonunda bağımlı veya zorba olmaktan nasıl kurtarabilirsiniz?

71:5.3 (805.3) Herhangi bir dünyanın öncül dönemleri boyunca rekabet, ilerlemeye açık medeniyet için temel bir önem teşkil eder. İnsanın evrimi ilerledikçe, işbirliği artan bir biçimde etkin hale gelir. Gelişen medeniyetler içerisinde işbirliği, rekabetten daha etkindir. Öncül insan rekabetin etkisi ile hareket eder. Öncül evrim, biyolojik olarak zinde olanın varlığını devam ettirishi tarafından belirlenir; ancak daha sonraki medeniyetler

ussal işbirliği, anlayışlı birliktelik ve ruhsal kardeşlik tarafından daha iyi bir biçimde sağlanır.

71:5.4 (805.4) Üretimde rekabetin fazlasıyla israfçı ve oldukça verimsiz olduğu doğrudur; ancak rekabeti önleyici türden düzenlemelerin bireyin temel özgürlüklerinden herhangi biri üzerinde yaratacağı en küçük bir aykırılık, bu ekonomik kaybı yaratan hareketi ortadan kaldırmaya dair her girişimi kabul edilebilir olmaktan çıkarmalıdır.

6. Kar Amacı

71:6.1 (805.5) Bugünün kar temelli ekonomi anlayışı, hizmet gayesi ile bütünleşmedikçe kaybetmeye mahkûmdur. Dar zihniyetin ürünü olan bireysel çıkar temelli acımasız rekabet nihai olarak, elde etmeyi arzuladığı şeyler için bile yıkıcı hale gelmektedir. Ayrıcalıklı ve sadece bireye hizmet eden kar amacı Hristiyan inançları ile bağdaşmamaktadır — onlar, İsa'nın öğretilere daha çok daha büyük bir biçimde tezat oluşturmaktadır.

71:6.2 (805.6) Ekonomide kar amacının hizmet amacı karşısındaki değeri dindeki korkunun derin sevgi karşısındaki değerine eştir. Ancak kar amacı aniden yok edilmemeli veya ortadan kaldırılmamalıdır; buna rağmen bahse konu toplumsal enerjiyi açığa çıkaran dürtünün amaçları bakımından sonsuza kadar bencil olmasına gerek yoktur.

71:6.3 (805.7) Kar temelli gerçekleştirilen ekonomik etkinlikler tamamen bayağı ve tümüyle gelişmiş bir toplum düzenine yakışmamaktadır; yine de bu temelle gerçekleştirilen ekonomik faaliyetler medeniyetin öncül fazları boyunca hayati öneme sahip bir etkidir. Ekonomik mücadeleler ve toplumsal

hizmet için — en üstün bilgelik, hayranlık uyandırıcı kardeşlik ve ruhsal kazanımın mükemmelliğine ait aşkın dürtüler biçiminde — kar gayesi gütmeyen amaçların daha üstün türlerine insanlar kesin bir biçimde sahip olana kadar, kar gayesi onlardan alınmamalıdır.

7. Eğitim

71:7.1 (806.1) Kalıcı devlet kültür üzerine inşa edilmekte, ülküler tarafından idare edilmekte ve hizmet gayesi ile hareket etmektedir. Eğitimin amacı; becerilerin kazandırılması, bilgeliği elde etme arayışı, bireyin kendisini gerçekleştirme ve ruhsal değerlerin kazanımı olmalıdır.

71:7.2 (806.2) Olası en yüksek devlette eğitim yaşam boyu devam eder; ve felsefe zaman zaman vatandaşlarının başlıca uğraşlarından biri haline gelir. Bu türden bir ulusun vatandaşları bilgeliğin arayışını; insan ilişkilerin önemine, gerçekliğin anlamlarına, değerlerin soyluluğuna, yaşamın amaçlarına ve kâinatsal nihai sonun ihtişamlarına dair kavrayışı derinleştirmek için gerçekleştirirler.

71:7.3 (806.3) Urantia unsurları, yeni ve daha yüksek kültürel topluma dair yaratıcı bir öngörüye sahip olmalıdır. Eğitim, ekonominin tamamen kar amaçlı olan düzeninden geçerek yeni değer aşamalarına atlayacaktır. Eğitim çok uzun süreden beri yerel, askeri, benliği yücelten ve başarıyı arzulayan bir niteliğe sahip olmuştur; eğitim nihai olarak dünyanın tümünü kapsayan, idealist, bireyin kendisini gerçekleştirmesini sağlayan ve kâinatsal kavrayışı sunan niteliklere sahip olacak hale gelmelidir.

71:7.4 (806.4) Eğitim yakın bir dönem içerisinde din mensuplarının denetiminden avukatlar ve iş adamlarının yönetimine geçmiştir. Nihai olarak eğitim felsefecilerin ve bilim adamlarının denetimine verilmelidir. Öğretmenler, bilgeliğin arayışı biçiminde felsefenin temel eğitim uğraşı haline gelebilmesi temel gayesiyle gerçek önderler şeklinde özgür olmak zorundadırlar.

71:7.5 (806.5) Eğitim, yaşamın devinimidir; insanlığın kademeli olarak, fani bilgeliğin şu yükselen aşamalarını deneyimleyebilmesi için eğitim bir yaşam boyunca devam etmelidir:

71:7.6 (806.6) 1. Şeylerin bilgisi

71:7.7 (806.7) 2. Anlamaların kavrayışı.

71:7.8 (806.8) 3. Değerlerin takdiri.

71:7.9 (806.9) 4. Görev olarak çalışma soyluluğu.

71:7.10 (806.10) 5. Ahlak olarak sahip olunan amaçları gerçekleştirme dürtüsü.

71:7.11 (806.11) 6. Kişilik olarak hizmet etme sevgisi.

71:7.12 (806.12) 7. Ruhsal algı olarak kâinatsal kavrayış.

71:7.13 (806.13) Ve böylece bu kazanımlar vasıtasıyla birçok birey, Tanrı bilinci biçiminde fani düzeyin nihai akıl erişimine yükselecektir.

8. Devlet Yönetiminin Niteliği

71:8.1 (806.14) Herhangi bir insan hükümetinin tek kutsal niteliği, devlet yönetiminin yürütme, yasama ve yargı faaliyetleri olarak üçe bölünmesidir. Evren, faaliyet ve yönetim yetkisinin bu türden bir bölünme tasarımı uyarınca idare edilmektedir. Etkin toplumsal düzenleme veya sivil hükümetin bu kutsal kavramsallaşması dışında, bir insan topluluğunun; gelişmiş öz-denetim ve artan toplumsal hizmet hedefine sürekli ilerleyen işleyişi vatandaşlarına sağlayacak hangi devlet türünü seçebilecek olmalarının çok fazla önemi yoktur. Bir topluluğun ussal merakının, ekonomik bilgeliğinin, toplumsal zekâsının, ve ahlaki direncinin tümü kesin bir biçimde devlet yönetimine yansımaktadır.

71:8.2 (806.15) Devlet yönetiminin evrimi aşama aşama ilerleyişi gerektirmektedir; bu aşamalar şunlardır:

71:8.3 (806.16) 1. Yürütme, yasama ve yargı erklerinden oluşan üç katmanlı bir hükümetin yaratılması.

71:8.4 (806.17) 2. Toplumsal, siyasi ve dini etkinliklerin özgürlüğü.

71:8.5 (807.1) 3. Kölelik ve insan esaretinin tüm türlerinin kaldırılması.

71:8.6 (807.2) 4. Vatandaşların vergi toplama işleyişini denetleme yetisi.

71:8.7 (807.3) 5. Beşikten mezara olarak genişleyen öğrenme olarak evrensel eğitimin kurulması.

71:8.8 (807.4) 6. Yerel ve ulusal hükümetler arasında yerinde bir uyum.

71:8.9 (807.5) 7. Bilimin desteklenmesi ve hastalığın yenilmesi.

71:8.10 (807.6) 8. Cinsiyet temelli eşitliğin yerinde bir biçimde tanınması, erkekler ve kadınların evdeki, okuldaki ve kilisedeki faaliyetlerinin eş güdümsel hale getirilmesine ek olarak kadınlara üretimde ve hükümet yönetiminde özel hizmet görevlerinin sağlanması.

71:8.11 (807.7) 9. Makinenin icadı ve onu takip eden makine çağının uzmanlığı tarafından angarya işlerindeki köleliğin ortadan kaldırılması.

71:8.12 (807.8) 10. Evrensel bir dilin zaferi olarak lehçelerin varlığının sona ermesi.

71:8.13 (807.9) 11. Savaşın sona ermesi — emekliye ayrılan kıtasal mahkeme başkanlarından dönemsel olarak kendiliğinden atanan üyelerden meydana gelmiş yüce bir gezegensel mahkemenin başkanlığında, milletlerin kıtasal mahkemeleri tarafından sağlanan ulusal ve ırksal farklılıkların uluslararası yargısı.

71:8.14 (807.10) 12. Bilgelik arayışına evrensel rağbet — felsefenin itibarının artması. Işık ve yaşam içinde bir gezegenin istikrara kavuşturulmasının öncül fazlarına girerken gerçekleşecek bir biçimde, bir dünya dininin evrimi.

71:8.15 (807.11) Bahse konu bu nitelikler, gelişimsel hükümetin başlıca gereklilikleridir. Urantia, bu yüceltilmiş ideallerin gerçekleşmesinden oldukça uzaktır; ancak medeni ırklar bu doğrultuda ilk adımı atmışlardır — insanlık daha yüksek evrimsel nihai sonlara doğru topluca ilerleyiş halindedir.

71:8.16 (807.12) [Bu anlatım, Nebadon'un bir Melçizedeği tarafından sağlanmıştır.]

72. Makale

Komşu Bir Gezegen Üzerindeki Hükümet

72:0.1 (808.1) LANAFORGE'NİN izni ve Edentia'nın En Yüksek Unsurları'nın onayı ile ben, Satania sistemine ait çokta uzakta bulunmayan bir gezegen üzerinde yaşayan en ileri insan ırkının toplumsal, ahlaki ve siyasi yaşamına dair birtakım şeyleri anlatmak için yetkinlendirildim.

72:0.2 (808.2) Lucifer isyanına katılımları dolayısıyla tecrit altına alınmış Satania dünyalarının tümü içerisinde bu gezegen, Urantia'ninkine oldukça benzer bir tarihi deneyimlemiştir. Bu iki âlemin benzerliği kuşkusuz bir biçimde, bahse konu bu olağandışı sunumun yapılmasına neden izin verildiğini açıklamaktadır; çünkü sistem yöneticilerinin bir gezegenin olaylarının diğeri üzerinde anlatılmasına izin vermeleri en olağandışı durumdur.

72:0.3 (808.3) Urantia gibi bu gezegen, Lucifer isyanı ile ilgili olarak sahip olduğu Gezegensel Prensi'nin sadakatsizliği tarafından doğru düzenden uzaklaşmıştı. Âdem'in Urantia'ya gelmesinden kısa bir süre sonra bir Maddi Evlat'ı almıştı; ve bu Evlat'da aynı zamanda bu âlemin tecrit altına alınmasına sebebiyet veren bir biçimde görevini yerine getirmede başarısız olmuştu; çünkü bir Hakimane Evlat, fani ırklarına hiçbir zaman bahşedilmemiştir.

1. Kıtasal Ülke

72:1.1 (808.4) Bahse konu bu gezegensel engellerin tümüne rağmen oldukça üstün bir medeniyet, Avustralya'nın büyüklüğüne yaklaşık bir alana sahip olan tecrit altına alınmış bir kıta üzerinde evirilmektedir. Bu ülkenin nüfusu yaklaşık olarak 140 milyondur. Onun insanları, tarafınızdan adlandırılmakta olan Urantia'nın beyaz ırkı ve bu insanlardan biraz daha fazla olan eflatun ırka ek olarak başlıca mavi ve sarı ırklardan meydana gelen bir biçimde karma bir ırktır. Bu farklı ırklar henüz birbirlerine bütünüyle karışmamışlardır; ancak onlar oldukça makul bir biçimde birbirleriyle bütünleşmiş ve toplumsallaşmıştır. Bu kıta üzerinde ortalama insan yaşamı mevcut an içerisinde; gezegen üzerindeki herhangi bir diğer topluluktan yüzde on beş daha fazla olan bir biçimde, doksan yıldır.

72:1.2 (808.5) Bu ülkenin üretim işleyiş düzeni, kıtanın benzersiz bir arazi dağılımından kaynağını alan belirli bir büyük üstünlük yaratan farklılığı memnuniyetle deneyimlemektedir. Şiddetli yağmurların yılda sekiz ay düştüğü yüksek dağlar ülkenin en merkez bölgesinde konumlanmıştır. Bu doğal oluşum su gücünün kullanılması için elverişlilik yaratmakta ve kıtanın daha kurak olan batı bölgesinin sulanmasını büyük ölçüde kolaylaştırmaktadır.

72:1.3 (808.6) Bu topluluk kendi yaşamlarını tek başlarına idame ettiren bir birlikteliktir; onlar, etrafındaki ülkelerden herhangi bir şey ithal etmeden sonsuza kadar yaşayabilir. Onların doğal kaynakları oldukça fazladır; ve bilimsel yöntemler vasıtasıyla onlar, yaşamın temel gereksinimleri arasında yoksun oldukları şeyleri nasıl telafi etmeleri gerektiğini öğrenmişlerdir. Onlar canlı bir iç ticareti memnuniyetle deneyimlemektedirler; ancak

onlar, daha az gelişmiş olan komşularına takındıkları ortak düşmanlık sebebiyle çok az bir dış ticarete sahiptirler.

72:1.4 (808.7) Bu kıtasal ülke genel olarak, kabile döneminden binlerce yıllık zaman zarfını kaplayan güçlü yöneticiler ve kralların ortaya çıktığı sürece doğru gelişerek gezegenin evrimsel eğilimini takip etmişti. Mutlak hükümdarları, başarısız cumhuriyetlerin, özel mülkiyetin müşterek olduğu devletlerin ve diktatörlerin sayısız kere gelip gittiği bir biçimde, hükümetin birçok farklı düzeni takip etmiştir. Bu büyüme; devleti mutlak bir biçimde yöneten üçlü idareciden birinin değişeceği döneme kadar olan, bir siyasi mayalanma süreci boyunca yaklaşık beş yüz yıl sürmüştür. Bahse konu bu yönetici, yönetimin ortağı diğer iki hükümdarın birinin de hükümranlığından feragat etmesi koşuluyla tahtından çekilmeye gönüllü olmuştur. Böylelikle kıtanın egemenliği tek bir yöneticinin elinde toplanmıştır. Bütünleşen devlet, özgürlüğün üstün bir sözleşmesinin geliştiği süreç olan, güçlü krallık idaresi altında bir yüzyıl daha ilerlemiştir.

72:1.5 (809.1) Krallık yönetiminden hükümetin temsili bir türüne olan bir sonraki geçiş, kralların yalnızca toplumsal veya duygusal nitelikte simgesel önderler olarak kaldığı ve nihai olarak hükümranlığın erkek kolunun tükenmesiyle ortadan kalktığı bir biçimde, kademeli olmuştur. Mevcut cumhuriyet bu zaman zarfı içerisinde yalnızca iki yüz yıl yaşındadır; bu süreç içerisinde orada, üretim ve siyasi alanda yapılan değişikliklerin geçmiş on yılda hayata geçirilmiş olduğu hükümeteysel yöntemler alanında, anlatılacak olan, sürekli bir gelişme söz konusu olmuştur.

2. Siyasi Düzen

72:2.1 (809.2) Kıtasal lke Şu an, ülke başkentinde merkezi olarak konumlanan bir başkent ile birlikte temsili bir hükümete sahiptir. Merkezi hükümet, göreceli bağımsız yüz eyaletten meydana gelen güçlü bir federasyondan oluşmaktadır. Bu eyaletler valilerini ve meclis üyelerini on yıllığına seçmekte olup, hiçbirinin tekrar seçilmeye hakkı bulunmamaktadır. Eyalet yargıçları valiler tarafından yaşam boyu hizmet vermek üzere atanmakta olup, bu atamalar her birinin yüz bin vatandaşı temsil ettiğı milletvekilleri tarafından onaylanır.

72:2.2 (809.3) Orada Şehrin büyüklüğüne bağı olarak beş farklı anakent hükümeti bulunmaktadır; ancak hiçbir Şehrin bir milyondan fazla sakini barındırmasına izin verilmemektedir. Bütünü itibariyle bahse konu bu belediye yönetim düzenleri oldukça basit, doğırudan ve ekonomiktir. Şehir idaresinin çok az sayıdaki makamı, vatandaşların en yüksek türleri tarafından oldukça kararlı bir biçimde arzulanmaktadır.

72:2.3 (809.4) Federal hükümet yönetim, yasama ve yargı erkleri biçiminde  eş-güdüm kolundan meydana gelir. Federal yönetimin baş sorumlusu her altı yılda bir herkesin kendi bölgesinden zgr olarak katıldığı oylarla seçilmektedir. Bu sorumlu, bağı bulundukları eyalet valileriyle hemfikir en az yetmiş beş eyalet temsilcisinin talebi dışında tekrar seilememektedirler; böyle bir durumda ise baş sorumluların görevi en fazla bir seçim dönemliğine kadar uzatılır. Bu kişi, yaşayan tüm eski devlet başkanlarından oluşan üstün bir bakanlar kurulunun tavsiyelerini alır.

72:2.4 (809.5) Yasama erki  kamaradan meydana gelir:

72:2.5 (809.6) 1. *Üst meclis*; ekonomik faaliyet uyarınca tercih edilen bir biçimde sanayi, meslek, tarım ve diğer topluluk çalışanlarından seçilmektedir.

72:2.6 (809.7) 2. *Alt meclis*; üretim ve meslek çalışanlarını içine almayan bir biçimde toplumsal, siyasi ve felsefi topluluklardan oluşan belirli toplumsal birlikteliklerden seçilmektedir. İtibar sahibi her vatandaş temsilcilerin bu iki sınıfı için de seçilebilir; ancak onlar, üst veya alt meclisin seçimine bağlı olarak farklı bir biçimde birliktelik kazandırılmışlardır.

72:2.7 (809.8) 3. *Üçüncü meclis*, kıdemli devlet adamları; devlet hizmeti emektarlarından meydana gelip, devlet başkanı, bölgesel (alt-federal) yöneticiler, yüce mahkemenin başkanı ve diğer iki yasama meclislerinden birinin başkanı tarafından aday gösterilen birçok seçkin kişiyi içine alır. Bu topluluk yüz kişi ile sınırlandırılmış olup, onun üyeleri kıdemli devlet adamlarının oy çokluğuyla seçilmektedir. Üyelik yaşam boyu olup, boş üyelikler ortaya çıktığında aday listesi arasında en yüksek oyu alan kişi böylelikle yönetmeliğe uygun olarak seçilir. Bu bünyenin kapsamı tamamiyle tavsiye niteliğindedir; ancak bu birim kamuoyunun kudretli bir belirleyicisi olup, hükümetin tüm kolları üzerinde güçlü bir etki yaratmaktadır.

72:2.8 (810.1) Federal idari sorumluluğun çok büyük bir kısmı, her biri on eyaletin birlikteliğinden meydana gelmiş on bölgesel (alt-federal) yönetim tarafından yerine getirilir. Bu bölgesel birimler, hiçbir şekilde ne yasama ne de yargı faaliyetlerine sahip olan bir biçimde tamamiyle yönetsel ve idaridir. On bölge yöneticisi federal baş sorumlunun kişisel olarak atadığı bireylerdir; onların görev süresi devlet başkanınki ile uyumlu bir biçimde altı yıldır. Federal düzeydeki yüce mahkeme, bu on

bölge yöneticisinin atamasını onaylamaktadır; ve onların yeniden atanmadıkları durumlarda, emekli olan yönetici kendiliğinden yerine geçen kişinin yardımcısı ve danışmanı olur. Bunun dışında kalan hallerde ise bahse konu bölge sorumluları, idari görevlilerden oluşan kendi bakanlar kurulunu seçer.

72:2.9 (810.2) Bu ülke, hukuk ve sosyo-ekonomik mahkemeler olarak iki ana yargı düzeni tarafından yargılanmaktadır. Hukuk mahkemeleri şu üç ana düzeyde faaliyet göstermektedir:

72:2.10 (810.3) 1. *İlk derece mahkemeleri*, kentsel ve yerel yargıya ait, kararlarına yüksek eyalet mahkemelerinde itiraz edilebilen mahkemelerdir.

72:2.11 (810.4) 2. *Eyalet yüksek mahkemeleri*, federal hükümetin nüfuz alanına girmeyen ve vatandaşlık hakları ve özgürlüklerini tehlikeye atmayan tüm durumlarda kararları nihai olan mahkemelerdir. Bölgesel yöneticiler, federal yüce mahkemeye herhangi bir davayı bir kez getirme gücü ile donatılmışlardır.

72:2.12 (810.5) 3. *Federal yüce mahkeme* — devlet düzeyindeki anlaşmazlıkların ve eyalet mahkemelerinden gelen temyiz davalarının yargısı için yüksek mahkemedir. Bu yüce mahkeme, bir eyalet mahkemesinde iki veya daha fazla yıl hizmet vermiş olan kırk yaşın üstünde ve yetmiş yaşın altındaki on iki üyeden meydana gelmektedir; bu üyeler bahse konu bu yüksek mevkie, devletin baş sorumlusu tarafından üstün bakanlar kurulu ve üçüncü yasama meclisinin oy çokluğu ile atanmaktadır. Bu yüce yargı bünyesinin tüm kararları en az üçte iki oy çokluğu ile kabul edilmektedir.

72:2.13 (810.6) Sosyo-ekonomik mahkemeler şu üç düzeyde faaliyet göstermektedir:

72:2.14 (810.7) 1. *Aile mahkemeleri*, ev ve toplumsal düzenin yasama ve yürütme birimleri ile ilgili olan mahkemelerdir.

72:2.15 (810.8) 2. *Eğitim mahkemeleri* — eyalet ve bölge okul düzenlerine ek olarak eğitimsel idare işleyişinin yürütme ve yasama birimleri ile ilgili yargı bünyeleridir.

72:2.16 (810.9) 3. *Üretim mahkemeleri* — ekonomik anlaşmazlıkların tümünün giderilmesi için tam yetkiyle donatılmış karar mahkemeleridir.

72:2.17 (810.10) Federal yüce mahkeme, kıdemli devlet adamlar meclisi olan milli hükümete ait üçüncü yasama kolunun dörtte üçünün oyu alınmadan sosyo-ekonomik konularda alınan kararları görüşmemektedir. Bunun durum dışında aile, eğitim ve üretim yüksek mahkemelerinin tüm kararları nihaidir.

3. Ev Yaşamı

72:3.1 (811.1) Bu kıta üzerinde iki ailenin aynı çatı altında yaşaması kanuna aykırıdır. Ve toplu ikamet yasaklanmış olduğundan apartman tipi binaların çoğu yıkılmıştır. Ancak evli olmayan bireyler hala derneklerde, otellerde ve diğer topluluk meskenlerinde yaşayabilmektedirler. En küçük ev yerleşkesi en az dört bin altı yüz elli metre kare alanı sağlamak zorundadır. Ev amacıyla kullanılan tüm araziler ve diğer taşınmaz mallar en düşük ev yerleşke alanının on katına kadar vergiden muaftır.

72:3.2 (811.2) Bu insanların ev yaşamı geçen yüzyıl boyunca büyük ölçüde gelişme göstermiştir. Babalar ve anneler olarak

ebeveynlerin çocuk yetiştirilimine dair ebeveyn okullarına katılması zorunludur. Küçük şehir yerleşkelerinde ikamet eden çiftçiler bile bu görevi, her iki hafta içerisinde bir kez, on günde bir sözlü eğitim için en yakında bulunan merkezlere giderek, yazışma yoluyla gerçekleştirmektedir; onların bir haftası beş gündür.

72:3.3 (811.3) Her ailede ortalama çocuk sayısı beştir; ve onlar ebeveynlerinin bütüncül denetimi altındadır; ebeveynlerin biri veya ikisi de ölürse, aile mahkemeleri tarafından atanan gözetimcilere vesayetleri emanet edilir. Tamamiyle öksüz bir çocuğun gözetimi ile ödüllendirilmek her bir aile tarafından büyük bir onur olarak değerlendirilir. Ebeveynler arasında çekişmeli sınavlar düzenlenir, ve öksüz çocuk en iyi ebeveynsel nitelikleri sergileyenlerin evine ödül olarak gönderilir.

72:3.4 (811.4) Bu insanlar evi, medeniyetin temel kurumu olarak görmektedirler. Bir çocuğun eğitimi ve karakterinin en değerli kısmının ebeveynleri tarafından ve onun evinde teminat altına alınması beklenmektedir; ve babalar çocukların yetiştirilmesinde, neredeyse annelerin gösterdiğine eşit bir ilgiyi göstermektedir

72:3.5 (811.5) Cinsel eğitimin tümü evde ebeveynler veya yasal vasiler tarafından verilir. Ahlaki eğitim, okul atölyelerinde dinlenme dönemleri boyunca eğitimciler tarafından verilmektedir; ancak bu durum dinsel eğitim için farklı bir şekilde işlemektedir; din, ev yaşamının temel bir parçası olarak görülmektedir. Tümüyle dini eğitim yalnızca felsefe mabetlerinde halka açık olarak verilmektedir; Urantia kiliseleri gibi din kurumları için özellikle ayrılmış binalar bu insanların

yaşantılarında gelişmemiştir. Felsefelerinde din, Tanrı'yı tanımak ve başkaları için hizmet ederek akranlarına duydukları sevgiyi dışa vurmaktadır; ancak onların bu felsefesi, bu gezegendeki diğer milletlerin dini düzeylerine benzer bir nitelikte bulunmamaktadır. Din bu insanlar arasında bütünüyle bir aile meselesi halindedir ki özellikle din birlikteliği için ayrılmış kamuya açık hiçbir yerleşke bulunmamaktadır. Siyasi olarak din ve devlet, Urantia unsurlarının söylem alışkanlarında dışa vurulduğu gibi, tamamiyle ayrıdır; ancak orada, din ve felsefe arasında garip bir örtüşme söz konusudur.

72:3.6 (811.6) Ebeveynleri tarafından yerinde bir biçimde eğitildiklerinden emin olmak için çocuklarını sınava tabi tutmak amacıyla her aileyi ziyaret eden ruhsal eğitmenler (Urantia papazlarına benzer bireyler), hükümetin yüksek denetimi altındaydı. Bu ruhsal danışmanlar ve müfettişler şu an, gönüllü bağışlar ile desteklenen bir kurum olarak yeni oluşturulmuş Ruhsal İlerleme Kuruluşu'nun yönlendirmesi altındadır. Muhtemel bir biçimde bu kurum, bir Cennet Hakimane Evladı'nın varışına kadar daha fazla evrimleşmeyecektir.

72:3.7 (811.7) Çocuklar, yurttaşlık sorumluluğuna ilk adımlarının gerçekleştiği on beş yaşına kadar yasal bir biçimde ebeveynlerine tabi olmaya devam ederler. Bunun sonrasında her beş senede bir ilerleyen beş aşamalı dönemler halinde kamu faaliyetleri bu türden yaş toplulukları tarafından yerine getirilirken, ebeveynlerine olan taabiyetleri azalır; yine bu dönemde devlete olan yeni yurttaşlık ve toplum sorumlulukları kendileri tarafından üstlenilir. Oy kullanma hakkı yirmi yaşında verilirken, ebeveynlerin onayına ihtiyaç duyulmadan

gerçekleştirilecek evlenme hakkı yirmi beş yaşına kadar onlara verilmemektedir; ve çocuklar otuz yaşına ulaştıklarında evden ayrılmakla yükümlüdür.

72:3.8 (812.1) Evlenme ve boşanma yasaları ülke bütününde ortaktır. Oy kullanma yaşı olan yirmiden önce evliliğe izin verilmemektedir. Evlenme izni yalnızca; evlilik başvurusundan bir yıl sonra ve gelin ve damadın evlilik yaşamının sorumlulukları ile ilgili ebeveyn okullarında yerinde bir biçimde eğitim gördüklerine dair sahip oldukları belgeleri sunmalarından sonra verilmektedir.

72:3.9 (812.2) Boşanma yasaları bir ölçüde gevşektir; ancak ayrılık kararları aile mahkemeleri tarafından verilir; bu kararlar, başvurunun kayıt altına alındığı zaman zarfından bir yıl sonrasına kadar verilmeyebilir; ve bu gezegen üzerinde bir yıllık süreç Urantia'dakinden oldukça fazladır. Her ne kadar sıkı olmayan boşanma kanunlarına sahip olsalar da, mevcut boşanma oranları Urantia'nın medeni ırklarınıninkinin sadece yüzde onudur.

4. Eğitim Düzeni

72:4.1 (812.3) Bu milletin eğitim düzeni, öğrencilerin beş yaşından on sekiz yaşına kadar eğitim gördükleri üniversite öncesi okullarda zorunlu ve karmadır. Bu okullar Urantia'nın emsallerine kıyasla oldukça farklıdır. Bu okullarda hiçbir sınıf bulunmamaktadır; eğitim gününde sadece tek bir ders işlenir; ve ilk üç yıldan sonra öğrencilerin tümü, altlarında bulunan öğrencilere ders veren bir biçimde yardımcı öğretmenler haline gelirler. Kitaplar yalnızca, okul atölyelerinde ve okul çiftliklerinde ortaya çıkan sorunların çözülmesinde yardımcı

olmak için saklanan bilgiler için kullanılır. İcatların ve makineleşmenin bu büyük çağı olan bir dönemde, kıtada kullanılan mobilyanın çoğu ve birçok mekanik düzenek bu atölyelerde üretilmektedir. Her atölyenin yanında, öğrencilerin gerekli kaynak kitaplara başvurabileceği bir çalışma kütüphanesi bulunmaktadır. Tarım ve bahçecilik aynı zamanda, her yerel okulun yanında bulunan geniş tarlalar üzerinde bütün eğitim dönemi boyunca öğretilmektedir.

72:4.2 (812.4) Akli bakımdan zayıf olan bireyler yalnızca tarım ve hayvancılıkta eğitilmektedirler; ve onlar yaşam boyu, olağan düzeyin altında bulunan tüm bireyler için yasaklanan ebeveynliğe girişlerini engellemek için cinsiyetlerine göre ayrıldıkları özel gözetim topluluklarına bağlanırlar. Bu kısıtlayıcı önlemler yetmiş beş yıldır faaliyettedir; bahse konu bağlanma hükümleri, aile mahkemeleri tarafından verilir.

72:4.3 (812.5) Herkes bir aylığına tatile çıkmaktadır. Üniversite öncesi okullar on aylık yılın dokuz ayında faaliyet gösterir; bahse konu tatil dönemleri ebeveynler veya arkadaşlar ile gerçekleştirilen seyahatlerde harcanır. Bu seyahat; erişkin-eğitim programının bir parçası olup, yaşam boyunca devam eder; bu türden seyahatleri karşılamak için gerekli kaynaklar, emeklilik sigortası yöntemlerinde kullanılan aynı işleyiş biçimleriyle birikmektedir.

72:4.4 (812.6) Okul zamanının dörtte biri, rekabete dayalı atletizm olarak oyuna adanmıştır; öğrenciler bu yarışmalara yerel oyunlardan başlayarak eyalet ve bölge boyunca ülke düzeyine kadar gerçekleştirilen kabiliyet ve güç yarışlarında ilerlerler. Benzer bir biçimde hitabet ve müziğe ek olarak bilim ve felsefe alanında gerçekleştirilen yarışmalar, alt düzey yerel

seviyelerden ülkesel çapta ödüller için gerçekleştirilen mücadelelere kadar öğrencilerin ilgisini çekmektedir.

72:4.5 (812.7) Okul hükümeti, bağlı üç kademeli ülke hükümetinin bir nüshasıdır;  ğretmen kadrosu, bu okul hükümetinin üçüncü veya diğer bir değişle tavsiye nitelikli yasama bölümü olarak faaliyet göstermektedir. Bu kıta üzerinde eğitimin temel amacı, her öğrenciyi kendi kendisine yeten bir vatandaş haline getirmektir.

72:4.6 (813.1) On sekiz yaşında  niversite öncesi okul düzeninden mezun olan her  ocuk kabiliyetli birer zanaatkâr haline gelir. Bu a amadan sonra ya erişkin okullarında veya üniversitelerde kitaplardan çalışma ve özel bilgiyi elde etme süreci ba lar. Mükemmel bir  ğrenci çalışmasını tasarlanan çizelgeden önce tamamlarsa, kendisine bir çabukluk  d l  verilir; bu çabukluk ödülüyle birlikte bahse konu  ğrenci, kendisinin ilgiyle tasarlamış olduğu bir yaratıcılık çalışmasını hayata geçirebilir. Eğitim düzeninin bütünü, bireyi yetkin bir biçimde hazırlamak için tasarlanmıştır.

5. Üretim Düzeni

72:5.1 (813.2) Bu insanlar arasında üretimin mevcut durumu, nihai hedeflerinden oldukça uzaktır; sermaye ve i  gücü hala kendisine özel sorunlara sahiptir; ancak onların ikisi de, içten i  birliği tasarımına uyumlu hale gelmektedir. Bu benzersiz kıta üzerinde işçiler artan bir biçimde, tüm üretim sorunlarında birer söz sahibi haline gelmektedirler; her us sahibi i  i yavaş bir biçimde küçük bir sermaye sahibine dönüşmektedir.

72:5.2 (813.3) Toplumsal düşmanlıklar azalmakta, iyi niyet hızlı bir biçimde büyümektedir. Köleliğin kaldırılması sonucunda (yaklaşık yüz yıl önce) büyük ölçekli hiçbir sorun yaşanmamıştır; çünkü bu uygulama, her yıl kölelerin yüzde ikilik bir kısmının özgürleştirilmesi vasıtasıyla kademeli olarak gerçekleştirilmiştir. Akılsal, ahlaki ve fiziksel sınavları başarıyla geçen kölelere vatandaşlık hakkı verilmişti; bu üstün kölelerin birçoğu, savaş esirleri veya bu esirlerin çocuklarıydılar. Elli yıl önce onlar, alt düzeyde bulunan kölelerinin geride kalan son unsurlarını sınır dışı etmişlerdi; ve daha da yakın bir zaman içinde onlar, bayağı ve kötü niyetli olan toplumsal sınıfların nüfusunu düşürme görevine kendilerini adanmışlardır.

72:5.3 (813.4) Bu insanlar yakın zaman içerisinde, üretim anlaşmazlıklarının giderilmesine ek olarak bu tür sorunların çözümü için var olan eski yöntemler üzerinde ciddi ölçekli iyileştirmeleri getiren ekonomik sömürünün düzeltilmesi için yeni işleyiş biçimleri geliştirdiler. Kişisel veya üretimsel farklılıkların uyumlu hale getirilmesinde şiddet bir işleyiş biçimi olarak yasa dışı kabul edilmiştir. İş gücü ücretleri, karlar ve diğer ekonomik sorunlar keskin hatlar dâhilinde düzenlenmemiştir; ancak onlar genellikle, üretimden sorumlu yasama organı tarafından denetlenmektedir; bununla birlikte üretimden doğan anlaşmazlıklar, üretim mahkemeleri tarafından giderilmektedir.

72:5.4 (813.5) Üretim mahkemeleri yalnızca otuz yaşındadır; ancak bu mahkemeler oldukça başarılı bir biçimde faaliyet göstermektedir. En yeni gelişme, üretim mahkemelerinin

bundan böyle şu üç sınıfa düşen yasal tazminatı tanıyacak olması değişikliğini sağlamaktadır:

72:5.5 (813.6) 1. Üzerinde yatırım yapılmış sermayeden elde edilen yasal faiz oranları.

72:5.6 (813.7) 2. Üretim faaliyetlerinde çalıştırılan maharet için kabul edilebilir ücret.

72:5.7 (813.8) 3. İş gücü için adil ve hakkani ücretler.

72:5.8 (813.9) Adil ve hakkani ücret koşulları ilk önce imzalanan sözleşme uyarınca yerine getirilmeli, veya azalan gelirler karşısında ise kayıplar ücretler üzerinden geçici kısıntıya gidilerek paylaşılmalıdır. Ve belirli giderler düşüldükten sonra gelirlerin tümü kar payı olarak değerlendirilmeli, sermaye, maharet ve iş gücü kollarının tümüne ağırlıklarına göre orantılı bir biçimde dağıtılmalıdır.

72:5.9 (813.10) Her on yılda bir bölgesel yöneticiler, günlük kazanç sağlayan emeğin yassal olarak kaç saat olması gerektiğini düzenleyip bu konuda hüküm verirler. Üretim mevcut an içerisinde, haftada beş gün içinde çalışmanın dört eğlencenin bir gün olduğu düzende faaliyet göstermektedir. Bu insanlar her çalışma günü altı saat emeklerini sergileyip, öğrenciler gibi on ayın dokuzunda faaliyet gösterirler. Tatiller genellikle seyahatlerde harcanmakta olup, ulaşımın yeni yöntemleri oldukça yakın bir zaman içerisinde gelişme göstermiştir; ülkenin tamamı ulaşılabilir konumdadır. İklim yılda sekiz ay ulaşımı elverişli kılmakta olup, bu insanlar olanaklarının büyük bir kısmını değerlendirmektedirler.

72:5.10 (813.11) İki yüz yıl önce kar gayesi üretimde tamamen baskın bir konumda bulunmaktaydı; ancak bugün kar amacının yerini hızlı bir biçimde daha yüksek diğer amaçlar almaktadır. Rekabet bu kıta üzerinde varlığını tüm gücüyle sürdürmektedir; ancak bu rekabetin büyük bir kısmı üretimden oyun, maharet, bilimsel başarı ve ussal kazanıma aktarılmıştır. Rekabet en etkin bir biçimde toplumsal hizmet ve hükümete olan bağlılıkta varlığını sergilemektedir. Bu insanlar arasında kamu hizmeti, geleceğe dair arzuların temel gayesi haline gelmektedir. Kıtanın en zengin bireyi sahip olduğu makine atölyesinde günde altı saat çalışmakta, ve bunun sonrasında kamu hizmeti için yetkin hale gelmeyi arzuladığı devlet adamı yetiştiren okulların yerel bir birimine yetişmeye çabalamaktadır.

72:5.11 (814.1) Emek bu kıta üzerinde daha onursal bir hale gelmektedir; on sekiz yaşın üstünde olan yetkin bedenlere sahip vatandaşlar üretim yerleşkeleri olarak tanınan belirli bölgeler halindeki evlerde veya çiftliklerde çalışmaktadırlar; geçici olarak işsiz konuma düşen kişiler kamu işlerinde veya madenlerde zorunlu işçi birlikleri içinde emeklerini sarf etmektedirler.

72:5.12 (814.2) Bu insanlar aynı zamanda — tembelliğe ve emekle kazanılmamış servete yönelik — toplumsal tiksintinin yeni bir türünü yeşertmeye başlamışlardır. Yavaş ama kesin bir biçimde onlar makineleri üzerinde hâkimiyet kurmaktadırlar. Onlar da bir zamanlar önce siyasi bağımsızlık ve daha sonra ekonomik özgürlük için mücadele vermişlerdi. Şimdi onlar; bu iki kazanımı da memnuniyetle deneyimleme safhasına girmekte olup, buna ek olarak artış gösteren bireyin kendisini

gerçekleştirme faaliyetine adanabilecek oldukça hak edilmiş boş zaman etkinliklerini takdir etmeye başlamışlardır.

6. Emeklilik Sigortası

72:6.1 (814.3) Bu ülke, bireyin kendisine olan saygısına zarar veren bağış türünü yaşlılıkta güvence teminatı sağlayan soylu hükümet sigortası ile değiştirmek için kararlı bir çaba sarf etmektedir. Bu ülke her çocuğa eğitim ve her insana bir iş olanağı sağlamaktadır; böylelikle bu işleyiş, çalışamaz durumda ve yaşlı olan bireylerin korunumu için bu türden bir sigorta düzenini başarıyla yürütebilmektedir.

72:6.2 (814.4) Bu ülke insanları arasında bireylerin tümü; yetmiş yaşına kadar çalışmaya devam etmeleri için izin sağlayan devlet çalışma müdürlüğünden onay almadıkça, altmış beş yaşında kazançlı çalışmalarından emekli olmak zorundadır. Bu yaş sınırı, hükümet çalışanları veya felsefecilere uygulanmamaktadır. Fiziksel olarak engelli veya kalıcı olarak sakat hale gelmiş bireyler, bölgesel hükümetin emeklilik müdürlüğü ile ortak bir biçimde imzalanan mahkeme emri tarafından her yaşta emekliler listesine alınabilir.

72:6.3 (814.5) Emeklilik maaşları için ödenekler şu dört kaynaktan elde edilmektedir:

72:6.4 (814.6) 1. Her ay içerisinde bir günlük gelire federal hükümet bu amaçla el koymaktadır; ve bu ülkede herkes bir işte çalışır halde bulunmaktadır

72:6.5 (814.7) 2. Miraslar — birçok varlıklı vatandaş kaynaklarını bu amaç için ayırmaktadır.

72:6.6 (814.8) 3. Devlet madenlerinde zorunlu çalışmadan elde edilen gelirler. Zorunlu olarak çalışmaya sevk edilen çalışanlar yaşamlarını idame ettirecekleri kadar gelir kazandıktan ve kendi emeklilik paylarını ayırdıktan sonra, iş güçlerinden elde edilen tüm ilave karlar bu emeklilik ödeneğine aktarılır.

72:6.7 (814.9) 4. Doğal kaynaklardan elde edilen gelirler. Bu kıta üzerindeki doğal kaynakların tümü, federal hükümet tarafından toplum için kullanılan bir havuzda tutulmaktadır; ve bu üretim kolundan elde edilen gelirler hastalıkların önlenmesi, dâhilerin eğitimi ve devlet görevlilerini yetiştiren okullarda özellikle gelecek vaat eden bireylerin giderleri gibi toplumsal amaçlarda kullanılmaktadır. Doğal kaynaklardan elde edilen gelirlerin yarısı, emeklilik maaşları fonuna gitmektedir.

72:6.8 (814.10) Her ne kadar eyalet ve bölge sigorta kurumları koruyucu sigortanın birçok türünü sağlasa da, emeklilik ödemeleri on bölge birimi vasıtasıyla yalnızca federal hükümet tarafından yönetilmektedir.

72:6.9 (814.11) Bu hükümet kaynakları uzun bir süreden beri dürüst bir biçimde idare edilmektedir. Vatana ihanet ve cinayetten sonra en ağır cezalar mahkemeler tarafından, kamu güvenini kötüye kullanma suçuna verilmektedir. Toplumsal ve siyasi sadakatsizlik mevcut an içerisinde tüm suçlar arasında en çirkini olarak görülmektedir.

7. Vergilendirme

72:7.1 (815.1) Federal hükümet yalnızca, emeklilik ödemelerinin uygulanmasına ek olarak dahi ve yaratıcı özgünlüğü destekleme alanında kesin hatları çizilmiş bir yönetim

işleyişine sahiptir; eyalet hükümetleri biraz daha fazla bireysel düzeyde vatandaşlar ile ilgiliyken, yerel hükümetler çok daha fazla düzenleyici veya diğer bir deyişle toplumcudur. Şehir (ve onun alt yönetimleri) kendi çalışmalarını; sağlık, temizlik, imar düzenlemeleri, güzelleştirme, su arzu, aydınlatma, ısıtma, boş zaman etkinliklerini sağlama, müzik ve iletişim gibi konularda odaklanmaktadır.

72:7.2 (815.2) Üretimin tümü içerisinde ilk öncelik sağlığa ayrılmaktadır; fiziksel esenlik düzeyinin belirli seviyeleri, üretimsel ve toplumsal öneme sahip olarak görülmektedir; ancak bireysel ve ailevi sağlık sorunları yalnızca kişiyi ilgilendiren durumlardır. Tamamiyle kişisel olan durumların tümünde olduğu gibi sağlık alanında müdahalede bulunmamak hükümetin gittikçe daha çok tercih ettiği tasarruf haline gelmektedir.

72:7.3 (815.3) Şehirler hiçbir vergi gücüne sahip değildir; buna ek olarak onlar borçlanamamaktadırlar. Onlar; eyalet hazinesinden sahip olduğu her kişi başına ödenek almakta olup, bu ödeneği toplumcu girişimlerinden ve çeşitli ticari etkinliklere onay belgesi çıkararak elde ettiği gelirlerle desteklemek zorundadır.

72:7.4 (815.4) Şehir sınırlarını genişletmeyi oldukça işlevsel kılan hızlı taşımacılık imkânları belediye denetimi altındadır. Şehrin yangın birimleri, yangın koruma ve sigorta kurumları tarafından desteklenmektedir; buna ek olarak şehir içinde ve dışında bulunan her bina, yetmiş beş yıldan fazla bir süredir, yanmaz hale getirilmiştir.

72:7.5 (815.5) Buralarda belediye tarafından atanmış güvenlik görevlileri bulunmamaktadır; polis kuvvetleri, eyalet hükümetleri tarafından idare edilmektedir. Bu birimin tamamı, yirmi beş ila elli yaş arasında bulunan evlenmemiş bireylerden seçilmiştir. Eyaletlerin çoğu ağır bir bekâret vergisi uygulamaktadır; eyalet polis gücüne katılan bireylerin tümü bu vergiden muaf tutulmaktadır. Ortalama büyüklükteki bir eyalette polis kuvveti şu an içerisinde yalnızca, elli yıl öncesinin onda biri düzeyindedir.

72:7.6 (815.6) Kıtanın farklı bölgeleri arasında ekonomik ve diğer şartların büyük ölçüde farklılık göstermesinden dolayı göreceli özgür ve egemen yüz eyaletin sahip olduğu vergi düzenleri arasında neredeyse hiçbir ortak payda bulunmamaktadır. Her eyalet, federal yüce mahkemenin rızası olmadan değiştirilemeyecek on temel anayasa hükmüne sahiptir; ve bu hükümlerin bir tanesi, bir yıllık bir süreç içerisinde herhangi bir taşınmazın bütüncül değerinin yüzde birinden fazlasının vergi olarak almasını önlemektedir; ister şehir içinde ister şehir dışında olsun ev yerleşkelerinin tümü vergiden muaftır.

72:7.7 (815.7) Federal hükümet borçlanamamaktadır; ve herhangi bir eyaletin savaş amacı dışında diğer bir eyaletten borç alım talebi dörtte üç oranında halk oyunu gerektirmektedir. Federal hükümet borçlanamamakta olduğu için savaş durumunda Milli Savunma Heyeti, ihtiyaç duyulabilecek insan ve malzemelere ek olarak eyaletlerin para durumlarının bilançosunu çıkarma gücü ile donatılmıştır. Ancak hiçbir borç yirmi beş yıldan daha fazla bir süre boyunca ödenmemiş kalamaz.

72:7.8 (815.8) Federal hükümeti desteklemek için gelirler şu beş kaynaktan elde edilmektedir:

72:7.9 (815.9) 1. *İthalat vergileri.* İthalatın tümü, bu kıta üzerinde ortak yaşam düzeyini korumak için tasarlanan bir gümrük vergi düzenine tabidir; bu ülkenin uyguladığı gümrükler gezegen üzerinde diğer herhangi bir ülkenin sahip olduğundan çok daha yüksektir. Bu gümrükler; üretim meclisinin iki kamarasının da, beraber atadıkları ekonomik olaylardan sorumlu baş yöneticinin tavsiyelerini onaylamasından sonra en yüksek üretim mahkemesi tarafından yürürlüğe girer. Üst üretim meclisi çalışanlar tarafından seçilirken, altta bulunan meclis ise sermaye sahipleri tarafından belirlenir.

72:7.10 (816.1) 2. *Telifler.* Federal hükümet; — sanatçılar, yazarlar ve bilim adamları olarak — dâhilerin tüm türlerine yardım ederek ve onların ebeveynlerini koruyarak on bölgesel yaratım merkezinde buluşları ve özgün yaratımları teşvik etmektedir. Bunun karşılığında hükümet; ister makineler, kitaplar, sanat ürünleri, bitkiler ve ister hayvanlar ile ilgili olsun, bu türden icatlar ve yaratımların tümünden elde edilen gelirlerin yarısını almaktadır.

72:7.11 (816.2) 3. *Miras vergisi.* Federal hükümet, bir taşınmazın büyüklüğüne ek olarak diğer koşullara bağlı bir biçimde yüzde bir ila elli arasında değişen derecelendirilmiş bir miras vergisini uygulamaktadır.

72:7.12 (816.3) 4. *Askeri malzeme.* Hükümet, ticari ve eğlencesel amaçlar için kullanılan kara ve deniz malzemelerinin kiralanmasından yüklü bir gelir elde etmektedir.

72:7.13 (816.4) 5. *Doğal kaynaklar.* Federal devlet yönetim sözleşmesi içinde belirlenen özel amaçlar için bütünüyle

gerekmedikçe, doğal kaynaklardan elde edilen gelirler ülke hazinesine aktarılır.

72:7.14 (816.5) Savaş kaynaklarının Milli Savunma Heyeti tarafından yaratılması dışında federal el koymalar; alt meclisin onayı ile birlikte üst yasama kurumunda çıkarılıp, devlet başkanı tarafından onaylanıp son olarak yüz üyeden oluşan federal bütçe heyeti tarafından nihai olarak geçerli kılınır. Bu heyetin üyeleri; eyalet valileri tarafından aday gösterilmekte olup, her altı yılda bir dörtte birinin yenilendiği bir biçimde yirmi dört yıllığına eyalet milletvekilleri tarafından seçilirler. Her altı yılda bir bu birim, dörtte üç oy çokluğu ile bir üyesini başkan olarak seçer; ve bu kişi böylelikle federal hazinenin yönetici-denetleyicisi haline gelir.

8. Özel Amaçlı Üniversiteler

72:8.1 (816.6) Beş-on sekiz yaş dönemini kapsayan zorunlu temel eğitim düzenine ek olarak özel amaçlı okullar şu alanlarda faaliyetlerini gerçekleştirir:

72:8.2 (816.7) 1. *Devlet-adamlığı okulları.* Bu okullar ülkesel, bölgesel ve eyaletsel düzeyde olmak üzere üç sınıftır. Ülkenin kamu kurumları dört birime ayrılmıştır. Kamu yararını gözetken bu oluşumun ilk birimi başlıca olarak ülke idaresi ile ilgilidir; ve bu topluluğun tüm mevki sahipleri, devlet adamı yetiştirme okullarının bölgesel ve ülkesel çaptaki eğitim birimlerinin mezunu olmak durumundadır. Bireyler, devlet-adamlığının on bölgesel okulundan bir tanesinden mezun olduktan sonra ikinci birim içerisindeki siyasi, seçimle gelinen veya atanılan mevkileri kabul edebilirler; onların kamu görevleri, bölgesel idare ve eyalet hükümetlerindeki sorumluluklar ile ilgilidir.

Üçüncü birim eyalet sorumluluklarını içine almakta olup, bu tür görevlilerin yalnızca eyalet düzeyindeki devlet-adamlığı diplomasına sahip olmaları gerekmektedir. Devlet görevlilerin dördüncü ve son biriminin devlet-adamlığı diplomasına sahip olmaları gerekmemektedir; bu mevkiler tamamen atama yoluyla belirlenir. Onlar, hükümete idari alanlarda faaliyet halindeki çeşitli eğitimsel meslekler tarafından belirlenen yardımcılık, sekreterlik veya teknik görevlerin alt kademelerini temsil eder.

72:8.3 (816.8) Yerel ve eyalet mahkeme yargıçıları, eyalet devlet-adamlığı okullarından alınan diplomalara sahiplerdir. Toplumsal, eğitimsel ve üretimsel alanlardaki yargı mahkemelerinin hâkimleri, bölgesel okullardan alınan diplomalara sahiplerdir. Federal yüce mahkeme yargıçıları, devlet adamı yetiştiren okulların tümünü bitirmek zorundadır.

72:8.4 (817.1) 2. *Felsefe okulları*. Bu okullar felsefe mabetleri ile ilişkili olup, bir kamu faaliyeti olarak din ile az çok birliktelik halindedir.

72:8.5 (817.2) 3. *Bilim enstitüleri*. Bu teknik okullar mevcut eğitim düzeni yerine sanayi ile eş güdüm halinde olup, on beş alt birimde idare edilir.

72:8.6 (817.3) 4. *Mesleksel eğitim okulları*. Bu özel kurumlar, sayıca on iki olan çeşitli eğitimsel meslekler için tekniksel hazırlanışı sağlamaktadır.

72:8.7 (817.4) 5. *Kara ve deniz askeri okulları*. Ülke yönetim merkezi yakınında ve yirmi beş kıyı askeri merkezde, on sekiz yaş ila otuz yaş arasında bulunan gönüllü vatandaşların askeri

eğitimine ayrılan bu kurumlar idare edilmektedir. Yirmi beş yaşın altında bulunan bireylerin bu okullara kabul edilebilmesi için ailelerinin onayını almış olması gerekmektedir.

9. Genel Oy Hakkı Tasarımı

72:9.1 (817.5) Her ne kadar kamu görev adaylarının tümü eyalet, bölgesel veya devlet-adamlığı okullarının mezunlarından seçilen bir biçimde sınırlandırılmış olsa da, bu ülkenin ilerici önderleri genel oy tasarımlarında ciddi bir zaaf noktası keşfettiler; ve yaklaşık elli yıl önce şu niteliklerden oluşan değiştirilmiş bir oy verme düzeni için anayasal hükmü yürürlüğe koydular:

72:9.2 (817.6) 1. Yirmi yaş ve üstünde olan her erkek ve kadın bir oya sahiptir. Bu yaşa erişilmesiyle birlikte vatandaşların tümü iki oy verme topluluğundan birine olan yeliği kabul etmek durumundalardır. Onlar üretimsel, mesleksel, tarımsal veya ticaretsel olarak ekonomik faaliyetleri uyarınca ya ilk topluluğa katılacak, ya da siyasi, felsefi ve toplumsal eğilimleri uyarınca ikinci topluluğun yesi olacaklardır. Çalışanların tümü böylelikle birtakım ekonomik oy topluluğuna ait olup, bu localar, ekonomik olmayan birliktelikler gibi, milli hükümetin gücün üç katmanlı erki tarafından denetlenmesine oldukça benzer bir biçimde, idare edilmektedir. Bu topluluklara gerçekleştirilen üyelik kayıtları on iki yılda bir değiştirilebilir.

72:9.3 (817.7) 2. Eyalet valileri veya bölgesel yöneticilerin aday göstermesiyle ve bölgesel yüce heyetlerin emri ile, toplum için büyük hizmetlerde bulunma görevi emanet edilmiş bireylere veya hükümet hizmeti içinde olağanüstü bilgeliği sergilemiş olanlara; her seferinde beş yıllık bir süreden daha fazla

olmayacak ve dokuz üstün oyu geçmeyecek bir biçimde ek oy kullanma hakkı verilebilir. Aynı şekilde bilim adamlarına, mucitlere, öğretmenlere, felsefecilere ve ruhsal önderlere de bu ilave siyasi güç verilebilmekte ve onlar bu güçle onurlandırılabilir. Bu gelişmiş vatandaşsal ayrıcalıklar, özel amaçlı okulların bitirme belgeleri vermelerine oldukça benzer bir biçimde, eyalet ve bölgesel yüce heyetler tarafından sağlanmaktadır; ve bu ayrıcalıklara layık görülen bireyler, bu türden kamusal tanınmanın nişanını, sahip olduğu diğer başarı belgeleri ile birlikte, kişisel kazanımlarının listesine eklemekten onur duymaktadırlar.

72:9.4 (817.8) 3. Madenlerde zorunlu işçi olarak cezalandırılan tüm bireylere ek olarak vergi gelirleri ile hayatlarını idame ettiren hükümet çalışanları bu hizmetleri süresince oy kullanamamaktadırlar. Bu hüküm, altmış beş yaşında emekliliğe hak kazanıp görevlerini bırakan kişiler için geçerli değildir.

72:9.5 (817.9) 4. Her beş yıllık süreç içerisinde ödenen yıllık ortalama vergileri yansıtan beş ilave oy kullanma dilimi bulunmaktadır. Yüklü miktarda vergi veren bireylerin beşe kadar ilave oy kullanmasına izin verilmektedir. Bu izin diğer idari onurların dışındadır; ancak hiçbir durumda bir kişi ondan fazla oy kullanamaz.

72:9.6 (818.1) 5. Bu oy kullanma tasarımının yürürlüğe girdiği dönemde, yerleşkesel oy verme sistemi ekonomik veya diğer bir değişle işlevsel sistemle değiştirilmiştir. Şimdi tüm vatandaşlar, ikametlerinden bağımsız bir biçimde üretimsel, toplumsal veya mesleki topluluk üyeleri olarak oy kullanmaktadırlar. Böylelikle seçmenler, hükümet görev ve

sorumluluk mevkilerine gelebilecek sadece en iyi üye arkadaşlarını seçen birleşmiş, bütünleşmiş ve ussal topluluklardan meydana gelmektedir. Bu işlevsel veya diğer bir deyişle toplum oy hakkı düzeni içinde bir istisna bulunmaktadır: bir federal devlet başkanının her altı yılda bir gerçekleştirilen seçimi ülke çapında olup, hiçbir vatandaş birden fazla oy verememektedir.

72:9.7 (818.2) Böylece devlet başkanının seçimi dışında oy verme hakkı, vatandaşlığın ekonomik, mesleki, ussal ve toplumsal birliktelikleri tarafından yerine getirilir. Nihai devlet organik olup, vatandaşların özgür ve ussal her bir topluluğu daha büyük hükümet organizması içinde hayati ve faal bir organı temsil eder.

72:9.8 (818.3) Devlet-adamlığı okulları; yetersiz, tembel, umursamaz veya suçlu herhangi bir bireyin oy hakkının alınması için eyalet mahkemelerinde dava açabilme gücüne sahiptir. Bu insanlar, bir ülkenin yarısının alt düzeyde veya diğer bir deyişle yetersiz olup hala oy kullanma hakkına sahip olduğunda, o ülkenin çöküşünün kaçınılmaz olduğunu bilmektedirler. Onlar, sıradanlığın hâkimliğinin herhangi bir ülkenin sonunu hazırladığına inanmaktadırlar. Oy vermek zorunlu olup, oylarını kullanmada başarısız olan herkese yüklü cezalar uygulanmaktadır.

10. Suçla Mücadele

72:10.1 (818.4) Bu insanların suçla, akıl hastalarıyla ve yozlaşma ile mücadeleleri, her ne kadar bir biçimde memnuniyet verici olsa da, kuşkusuz birçok Urantia unsurunu dehşete düşürecektir. Sıradan suçlular ve yetersizler cinsiyetlerine göre farklı tarım

topluluklarına yerleştirilmekte olup, bu yerler kendi yaşamlarını idame ettirme olanağından fazlasını sağlamaktadır. Alışkanlıkla suç işleyen daha ciddi suçlular ve iyileştirilemez bir biçimde akıl hastası olan kişiler, mahkemeler tarafından ölümcül gaz odasına gönderilme cezasına çarptırılırlar. Aynı zamanda cinayetin yanı sıra sayısız birçok suç, hükümete göre olan hıyanet dâhil olmak üzere, ölüm cezası taşımakta olup; adalet kesin ve hızlı bir biçimde yerine getirilir.

72:10.2 (818.5) Bu insanlar kısıtlayıcı ve cezalandırıcı hukuktan önleyici hukuka doğru giriş yapmaktadır. Kısa bir süre önce onlar, olası katiller ve büyük suçlular olduklarına inanılanları gözaltı topluluklarında yaşam boyunca mahkûm ederek suçun önlenmesi girişiminde bulunmaya kadar ilerlediler. Eğer bu türden mahkûmlar ilerleyen zamanlarda biraz daha olağan hale geldiklerini gösterirlerse, ya şartla salıverilirler veya affedilirler. Bu kıta üzerinde cinayet oranı, diğer ülkelerdeki gibi yalnızca yüzde biridir.

72:10.3 (818.6) Suçlular ve yetersizleri yaratan koşulları ortadan kaldırma çabaları yüz yıl önce başlamış olup, çoktandır memnuniyet verici sonuçları beraberinde getirmiştir. Akıl hastaları için orada herhangi bir cezaevi veya hastane bulunmamaktadır. Bunun nedenlerinden biri Urantia üzerinde bulunabilecek bu kişilerin yalnızca yaklaşık yüzde onunun bu ülkede mevcut olmasıdır.

11. Askeri Hazırlık

72:11.1 (818.7) Federal askeri okul mezunları, Milli Savunma Heyeti'nin başkanı tarafından kabiliyet ve deneyimleri uyarınca yedi rütbe içinde “medeniyyetin koruyucuları” olarak

görevlendirilebilirler. Bu heyet yirmi beş üyeden meydana gelmekte olup, onların üyeleri en yüksek aile, eğitim ve üretim mahkemeleri tarafından aday gösterilip, federal yüce mahkeme tarafından onaylanır; ve bu heyete resen, idare edilen askeri olaylardan sorumlu görevlilerin başı başkanlık eder.

72:11.2 (819.1) Bu türden görevlendirilmiş çalışanlar tarafından takip edilen dersler dört yıl sürmekte olup, her zaman belirli bir zanaatın veya mesleğin ustalığı ile ilgili haldedir. Askeri eğitim, bahse konu birliktelik halindeki üretimsel, bilimsel veya mesleksel hazırlanma olmadan sunulmamaktadır. Askeri eğitim tamamlandığında dört yıllık eğitim süreci boyunca birey, benzer bir biçimde eğitimin dört yıl olduğu özel amaçlı okulların herhangi birinde aktarılan eğitimi askeri okullardaki öğreniminin yarısında alır. Eğitimlerinin yarısı boyunca teknik veya mesleksel bir hazırlanmanın teminat altına alınmasıyla çok sayıdaki insana yaşamlarını idame ettirebilme olanağı sunarak, mesleksel bir askeri sınıfın yaratılmasından böylece kaçınılmış olur.

72:11.3 (819.2) Barış dönemlerinde askeri hizmet tamamen gönüllü bir biçimde gerçekleştirilmektedir; ve bu hizmetin tüm kollarındaki görevlendirilmeler dört yıllıktır; bu dönemde her birey, askeri taktiklerdeki ustalığa ek olarak belirli bir özel çalışma kolunda ilerler. Müzik alanındaki eğitim, merkezi askeri okullarının başlıca uğraşlarından biridir; ve bu okulların yirmi beş eğitim yerleşkesi kıtanın sınır bölgeleri etrafına dağıtılmıştır. Üretimsel durgunluk dönemlerinde binlerce işsiz kendiliğinden; kara, deniz ve havada kıtanın askeri savunma kaynaklarını inşa etmede görevlendirilmektedir.

72:11.4 (819.3) Her ne kadar bu insanlar; çevreleyen düşmancıl toplulukların saldırılarına karşı bir savunma biçimi olarak güçlü bir savaş kabiliyetini devam ettirseler de; bu askeri kaynakları saldırgan bir savaşta yüz yıldan fazla bir süreden beri kullanmamış olmaları onların bu uygulamalarındaki başarı hanesine yazılabilir. Onlar öyle bir medeniyet seviyesine ulaşmışlardır ki, saldırganlık içinde savaş güçlerini kullanma cezp ediciliğine kapılmaya fırsat vermeden medeniyetlerini oldukça kuvvetli bir biçimde savunabilmektedirler. Birleşik kıta devletinin oluşturulmasından beri orada hiçbir iç savaş yaşanmamıştır; ancak geçmiş iki yüzyıl boyunca bu insanlar, savunma amaçlı dokuz çetin savaşa girmek için çağırılmışlardır; bu dokuz savaştan üçü, dünya güçlerinin çok güçlü ittifaklarına karşı gerçekleştirilmiştir. Her ne kadar bu ülke; düşmancıl komşularının saldırılarına karşı yeterli düzeyde bir savunmayı sürdürse de, çok daha büyük bir ilgiyi devlet çalışanları, bilim adamları ve felsefecilerin eğitimine ayırmaktadır.

72:11.5 (819.4) Ülkede barış egemen olduğunda etkin savunma düzen unsurlarının tümü oldukça bütüncül bir biçimde alışveriş, ticaret ve boş zaman etkinliklerinde kullanılmaktadır. Savaş ilan edildiğinde tüm ülke etkin hale getirilmektedir. Düşmanlık dönemi boyunca ordu tüm sanayi kollarını iyeliği altına almakta olup, askeri birimlerin tümünün baş sorumluları devlet başkanının bakanlar kurulunun üyeleri haline gelmektedir.

12. Diğer Ülkeler

72:12.1 (819.5) Her ne kadar bu benzersiz insanların toplumu ve hükümeti Urantia milletlerinden birçok açıdan üstün olsalar da, diğer kıtalardaki (bu gezegen on bir kıtaya sahiptir) hükümetler

Urantia'nın daha gelişmiş milletlerine kıyasla kesin bir biçimde alt düzeyde bulunmaktadır.

72:12.2 (819.6) Tam da bu mevcut zaman içerisinde bahse konu üstün hükümet, alt düzeyde bulunan insanlar ile elçiliksel düzeyde temsil ilişkileri kurmayı tasarlamaktadır; ve ilk kez, bu komşu milletlere dini elçiler göndermeyi savunan bir büyük dini önder çıkmıştır. Bizler bu insanların, üstün bir kültürü ve dini diğer ırklar üzerine dayatmaya çabaladıklarında birçoklarının yaptıkları yanlışın aynısını gerçekleştirecek olmalarından korku duymaktayız. Gelişmiş kültürün bu kıtasal ülkesi sadece sınırları dışına çıksa ve komşu topluluklar arasındaki en iyi bireyleri kendi ülkelerine getirseydi, onları eğittikten sonra kültür elçileri olarak karanlıkta kalmış kardeşlerine geri gönderseydi, bu ülke içerisinde ne de mükemmel bir şey gerçekleştirilmiş olurdu! Tabi ki, eğer bir Hakimane Evlat yakın bir zaman içerisinde bu gelişmiş ülkeye gelirse, büyük gelişmeler hızlı bir biçimde bu dünya üzerinde gerçekleşebilir.

72:12.3 (820.1) Komşu bir gezegenin olaylarına dair bu anlatım, Urantia üzerinde medeniyeti geliştirme ve hükümeteşel evrimi ilerletme amacıyla özel izin tarafından aktarılmıştır. Urantia unsurlarının kuşkusuz ilgisini çekecek ve onları olumlu bir biçimde etkileyecek daha birçok şey anlatılabilirdi, ancak bu anlatımın bütünü sahip olduğumuz izin hükmünün sınırlarını oluşturmaktadır.

72:12.4 (820.2) Urantia unsurları, buna rağmen; Satania ailesi içindeki kardeş âlemlerinin, Cennet Evlatları'nın ne hakimane ne de bahşedilme görevlerinden şimdiye kadar yarar sağlamamış olmalarını dikkatle irdelemelidir. Buna ek olarak diğer bir açıdan, bahse konu kıtasal ülkeyi gezegensel

akranlarından ayıran bu derece bir kültür uçurumu tarafından Urantia'nın çeşitli toplulukları birbirinden ayrışmamışlardır.

72:12.5 (820.3) Gerçeğin Ruhaniyeti'nin bu aktarımı, bahşedilmiş dünyanın insan ırkının sahip oldukları amaçlarda büyük kazanımların gerçekleşmesi için ruhsal bir alt yapıyı sağlamaktadır. Urantia bu anlatımın neticesinde; — kanunlarla dünya çapındaki barışın çok güçlü bir biçimde oluşturulmasına katkıda bulunabilecek ve, ışık ve yaşamın en nihai çağları için gezegensel eşik dönemi olan bir çağ biçiminde, ruhsal arayışın gerçek bir çağının günün birinde doğuşuyla sonuçlanabilecek — yasalarıyla, işleyiş düzenleriyle, simgeleriyle, ortak kabulleriyle ve diliyle gezegensel bir hükümetin daha yakın bir zamanda gerçekleşmesi için çok daha iyi bir biçimde hazırlanmış hale getirilmiştir.

72:12.6 (820.4) [Nebadon'un bir Melçizedek unsuru tarafından sunulmuştur.]

73. Makale

Cennet Bahçesi

73:0.1 (821.1) CALİGASTİA çöküşünden ve onun sonucunda gerçekleşen toplumsal kafa karışıklığından doğan kültürel gerilme ve ruhsal fakirlik, Urantia insanlarının fiziksel veya biyolojik düzeyi üzerinde çok az bir etkiye sahip olmuştu. Organik evrim, Caligastia ve Daligastia'nın muhalefetini oldukça hızlı bir biçimde takip eden kültürel ve ahlaki gerilemeden fazlasıyla bağımsız olarak, tüm hızıyla ilerlemişti. Ve burada yaklaşık kırk bin yıl önce, görevli olan Yaşam Taşıyıcıları'nın fark ettiği, tamamiyle biyolojik anlamda Urantia ırklarının gelişimsel ilerleyişinin zirve noktasına

yaklaştığı bir döneme gelinmişti. Bu düşüncede hem fikir olan Melçizedek alıcıları Edentia'nın En Yüksek Unsurları'na, Maddi bir Erkek ve Kız Evlat olarak biyolojik canlandırıcıların gönderilmesine izin verilmesi için Urantia'nın irdelenmesini talep eden dilekçenin verilmesinde Yaşam Taşıyıcıları'na seve seve katılmayı kabul ettiler.

73:0.2 (821.2) Bu talep Edentia'nın En Yüksek Unsurları'na iletilmiştir; bunun nedeni onların, Caligastia'nın çöküşünden ve Jerusem üzerindeki yönetimin geçici bir süreliğine boşta kalmasından bu yana birçok Urantia olayı üzerinde doğrudan karar yetkisini uygulamış olmalarıydı.

73:0.3 (821.3) Onluk veya diğer bir değişle deneyimsel dünya türlerinin egemen yüksek denetimcisi olan Tabamantia gezegeni incelemeye gelmiştir; ve ırksal gelişmeye dair araştırmalarından sonra bu unsur, Urantia'ya Maddi Evlatlar'ın bahsedilebileceğini yerinde bir biçimde tavsiye etmiştir. Bu inceleme zamanı üzerinden geçen yüz yıldan biraz daha kısa bir süre sonra yerel sistemin Maddi bir Erkek ve Kız Evladı olan Âdem ve Havva gezegene ulaşmış olup, isyan ve ruhsal tecrit yasağı altında bulunması nedeniyle geri kalmış bir gezegenin karmaşık hale gelmiş olaylarını çözmeye çalışmaya dair zorlu görevlerine başlamışlardır.

1. Nodit ve Amadonit Unsurları

73:1.1 (821.4) Olağan bir gezegene Maddi Evlat'ın gelişi genellikle; buluşun, maddi ilerleyişin ve ussal aydınlanmanın büyük bir çağının yaklaşmakta olduğunun habercisidir. Âdem-sonrası dönem, birçok dünyanın büyük bilimsel çağıdır; ancak bu durum Urantia için aynı gerçekliği taşımamaktadır. Her ne

kadar bu gezegen fiziksel olarak zinde insanlar tarafından dolu olmuş olsa da, kabileler yabaniyetin ve ahlaki duraklamanın derinliklerinde takılı kalmışlardı.

73:1.2 (821.5) On bin yıl önce, Prens idaresinin elde ettiği her kazancın neredeyse tümü silinmiş bir haldeydi; dünya ırkları, bu yanlış yönlendirilmiş Evlat eğer hiç Urantia’ya gelmeseydi biraz daha iyi bir durumda olabilirdi. Yalnızca Nodit ve Amadonit unsurları arasında Dalamatia’nın gelenekleri ve Gezegensel Prens’in kültürü varlığını devam ettirmekteydi.

73:1.3 (821.6) *Nodit unsurları*, Prens görevlilerine ait isyankâr üyelerin soyundan gelen bireylerdi; bu unsurlar isimlerini, Dalamatia’nın üretim ve alışveriş heyetinin bir zamanlar başkanlığını yapmış olan Nod adlı ilk önderinden almaktaydı. *Amadonit unsurları*, Van ve Amadon ile birlikte sadık kalmayı tercih etmiş Andonit unsurlarının soylarıydı. “Amadonit”, ırksal bir kavramdan çok kültürel ve dinsel bir adlandırmadır; ırksal olarak bakıldığında Amadonit unsurları özünde *Andonit topluluklarıydı*. “Nodit” hem kültürel hem de ırksal bir kavramdır; çünkü Nodit insanları Urantia’nın sekizinci ırkını oluşturmuştu.

73:1.4 (822.1) Orada, Nodit ve Amadonit unsurları arasında geleneksel bir düşmanlık var olmuştu. Bu hasımlık, ne zaman iki topluluğun çocukları ortak bir girişimde bulunmaya çabalarsa sürekli olarak gün yüzüne çıkmaktaydı. Daha sonra bile, Cennet Bahçesi dönemlerinde, barış içinde çalışmaları onlar için oldukça zordu.

73:1.5 (822.2) Dalamatia’nın yıkımından kısa bir süre sonra Nod’un takipçileri üç ana topluluğa ayrıldı. Merkezi topluluk, Basra

Körfezi’ni besleyen ırmak kollarının yakınında bulunan ilk evlerinin hemen yanı başında kalmaya devam etti. Doğu topluluğu, Fırat Nehri vadisinin hemen doğusunda bulunan Elam’ın yüksek bölgelerine göç etti. Batı topluluğu, Akdeniz’in kuzeydoğu Suriye sahilleri ve onun etrafında bulunan yerleşkelerde konumlandı.

73:1.6 (822.3) Bu Nodit unsurları; özgür bir biçimde Sangik ırkları ile çiftleşmiş olup, gerilerinde yetkin bir soy bırakmış haldelerdi. Ve isyankâr Dalamatia bireylerinin soylarından bazıları daha sonra, Mezopotamya’nın kuzey bölgelerinde Van’a ve onun sadık takipçilerine katılmıştı. Van gölünün yakınları ve Hazar Denizi bölgesinin güneyi olan bu yerleşkede, Nodit unsurları Amadonit unsurları ile çiftleşmiş ve birbirlerine karışmışlardı; ve onlar, “kudretli yaşlı insanlar” arasında görülmekteydi.

73:1.7 (822.4) Âdem ve Havva’nın varışından önce Nodit ve Amadonit unsurları olarak bu topluluklar, dünya üzerinde en gelişmiş olan ve en yüksek kültüre sahip ırklardı.

2. Bahçe’nin Tasarlanması

73:2.1 (822.5) Tabamantia’nın teftişinden önce yaklaşık yüz yıllık bir dönem boyunca Van ve onun birliktelikleri dünya etiği ve kültürünün dağlık yönetim merkezinden; söz verilen bir Tanrı Evladı’nın, bir ırksal canlandırıcının, bir doğruluk öğretmeninin ve ihanet eden Caligastia’nın yerine geçecek değerli bir halefin gelişini duyurmaktaydı. Her ne kadar bu dönemdeki dünya sakinlerinin büyük bir çoğunluğu bu tür bir tahmin için neredeyse hiçbir ilgi göstermese de, Van ve Amadon ile doğrudan ilişkide bulunanlar bu türden öğretileri

ciddiye alıp, söz verilmiş Evlat'ın gerçek anlamda karşılanması için tasarımlarda bulunmaya başladılar.

73:2.2 (822.6) Van, Jerusem üzerinde Maddi Evlatlar'ın hikâyesini kendisine en yakın birlikteliklerine aktardı; bu aktarılan bilgiler Urantia'ya gelmeden önce bu unsurlar hakkında bildiği şeylerden oluşmaktaydı. Van, Âdemsal Evlatlar'ın her zaman yalın ancak cezbedici bahçe evlerinde yaşamış olduklarını oldukça iyi bilmekteydi; ve Van, Âdem ve Havva'nın varışından seksen üç yıl önce, kendisi ve unsurlarının bu Evlatlar'ın gelişini duyurmalarına ve varışları için bir cennet bahçesini hazırlamalarına dair teklifini öne sürdü.

73:2.3 (822.7) Dağlık yönetim merkezlerinden ve oldukça geniş alanlara dağılmış altmış bir yerleşim yerinden Van ve Amadon; bir kutsal birliktelik içerisinde, söz verilen — en azından beklenen — Evlat için bu hazırlık görevine kendisini adayan üç binden fazla gönüllü ve arzulu bireyden oluşan bir birlik toplamıştı.

73:2.4 (822.8) Van, gönüllülerini yüz kola ayırdı, hepsinin başına bir yönetici tayin etti ve kişisel çalışanlarının birliğinde görev yapmış bir yardımcısını bir irtibat görevlisi olarak atadı. Bu heyetlerin tamamı tüm samimiyetleriyle ilk çalışmalarına başladı, ve heyet Bahçe'nin yerleşkesi için olası en uygun yeri bulmak amacıyla bölgeden ayrıldı.

73:2.5 (822.9) Her ne kadar Caligastia ve Daligastia kötülük yüzünden güçlerinin çoğundan mahrum kalsalar da, Bahçe'nin hazırlanışını aksatmak ve ona engel olmak için her yolu denemişlerdir. Ancak onların kötü niyetli entrikaları, girişimi ilerletmek için hiç dur durak bilmeden emek veren neredeyse

on bin sadık yarı-ölümlü yaratılmışın inançlı etkinlikleri tarafından büyük ölçüde boşa çıkmıştı.

3. Cennet Yerleşkesi

73:3.1 (823.1) Bu bölge üzerinde bulunan heyet neredeyse üç yıllık bir süre boyunca dışarıdaydı. Heyet üç olası mekânın elverişi olduğunu bildirdi. Bunlardan ilki Basra Körfezi'nde bulunan bir adaydı; ikincisi, ileride ikinci bahçe olarak yerleşilecek ırmak bölgesiydi; üçüncüsü ise, Akdeniz'in doğu sahillerinden batı yönüne bakan neredeyse bir ada şeklinde uzun bir yarımadaydı.

73:3.2 (823.2) Heyet neredeyse oy birliği ile üçüncü tercih yönünde olumlu görüş bildirdi. Bu yerleşke seçildi ve iki yıl, yaşam ağacı da dâhil almak üzerinde dünyanın kültürel yönetim merkezinin bu Akdeniz yarımadasına taşınmasıyla geçti. Van ve onun dostu buraya ulaştığında, yarımada sakinlerinin tek bir topluluğu dışında herkes sağ salım bu bölgeyi terk etti.

73:3.3 (823.3) Akdeniz yarımadası, sağlıklı ve ılıman bir iklime sahipti; bu düzenli iklim, çevreleyen dağlar sebebiyle ve bu bölgenin bir iç deniz içerisinde neredeyse bir ada halinde bulunması nedeniyle mevcut halindeydi. Çevre dağlarına yağmur sağanak halinde yağdığı zaman, nadiren Cennet Bahçesi yerleşkesine yağmur düşmekteydi. Ancak her gece, yapay tarım kanallarının geniş ağından Bahçe'nin bitkilerini canlandıran bir "sis buğusu yükselirdi".

73:3.4 (823.4) Bu kara kütlelerinin sahil şeridi ciddi bir biçimde yüksekti; ve ana karayı bağlayan boğaz, en dar yerinde yalnızca yirmi yedi mildi. Cennet'i sulayan büyük nehir; yarım adanın

yüksek bölgelerinden gelmekte olup, yarımada boğazı boyunca anakaraya ve oradan da Mezopotamya'nın düzlükleri boyunca denize dökülmekteydi. Bu nehir, Cennet Bahçesi yarımadasının sahil tepelerinden kaynağını alan dört ana ırmak kolu tarafından beslenmekteydi; bu kollar, “Cennet Bahçesi'nin dışına çıkan” nehrin “dört başıydı”; ve onlar daha sonra, ikinci bahçeyi çevreleyen ırmak kollarıyla karıştırılmıştı.

73:3.5 (823.5) Bahçe etrafındaki dağlar değerli taşlar ve metallerle doluydu, ancak buna rağmen onlar çok az ilgi görmüştü. Baskın düşünce, bahçeciliğin yüceltilmesi ve tarımın övülmesiydi.

73:3.6 (823.6) Cennet için tercih edilen yerleşke muhtemelen; tüm dünyadaki emsalleri arasında en güzel yer olup, iklim bu dönemde en elverişli ve arzu edilir konumundaydı. Bitkisel dışavurumun bu türden bir cenneti haline oldukça kusursuz bir biçimde kendisini sunacak başka bir yer bulunmamaktaydı. Bu buluşma noktasında Urantia medeniyetinin en üstün nitelikleri bir araya gelmekteydi. Kuşkusuz bir biçimde dünya karanlık, cehalet ve yabaniyet içerisindeydi. Cennet Bahçesi, Urantia üzerinde bir parlak noktaydı; burası ilk başta bir sevgi rüyasıydı, ve yakın zaman içerisinde seçkin ve kusursuzlaştırılmış tabiat ihtişamının bir şiiri haline geldi.

4. Bahçe'nin Kurulması

73:4.1 (823.7) Biyolojik canlandırıcılar olarak Maddi Evlatlar bir evrimsel dünya üzerinde ikametlerine başladıkları zaman, ikamet yerleşkeleri sıklıkla Cennet Bahçesi olarak adlandırılmaktadır; bunun nedeni bahse konu yerleşkenin, takımyıldız başkenti olan Edentia'nın çiçeksel güzelliği ve

bitkisel ihtişamıyla nitelendirilmesidir. Van bu gelenekleri oldukça iyi bilmekte olup, onlar uyarınca yarımadaının tamamının Bahçe'ye ayrılmasını sağlamıştı. Meracılık ve hayvancılık, komşu kara için tasarlanmıştı. Hayvan yaşamı içerisinde sadece kuşlar ve çeşitli evcil canlılar bu parkta bulunmaktaydı. Van'ın emirleri, Cennet Bahçesi'nin bahçe olarak oluşturulması ve sadece bu bütünlüğe sahip kılınmasıydı. Buranın yerleşim alanında en başından beri hiçbir hayvan öldürülmemişti. Cennet Bahçesi görevlileri tarafından inşaat döneminin tümü boyunca yenilen tüm etler buraya anakarada gözetim altında idare edilen sürülerden getirilmişti.

73:4.2 (824.1) İlk görev, yarımadaının boğazı boyunca tuğladan yapılan duvarın inşasıydı. Bu duvar bir kez tamamlandığında, çevrenin güzelleştirilmesi ve ev inşasına dair gerçek görev sekteye uğramadan devam edebilirdi.

73:4.3 (824.2) Bir hayvanat bahçesi, ana duvarın hemen dışında daha küçük bir duvar inşasıyla yaratılmıştı; bu iki duvar arasında kalan bölge her tür yabani hayvan tarafından doldurulmuş olup, düşmansı saldırılara karşı ilave bir savunma görevi görmekteydi. Bu hayvanat bahçesi on iki büyük kısma ayrılan bir biçimde düzenlenmişti; ve bu topluluklar arasında uzanan duvarla çitlenmiş patikalar Bahçe'nin kapılarına açılmaktaydı; nehir ve onun bitişiğinde bulunan otlak alanlar merkezi bölgeyi oluşturmaktaydı.

73:4.4 (824.3) Bahçe'nin hazırlanmasında yalnızca gönüllü işçiler çalıştırılmıştı; para ile işçi çalıştırma yöntemi hiçbir zaman kullanılmamıştı. Onlar Bahçe'yi ekip, sürelerine kendilerine yardım etmeleri için bakmışlardı; yiyecek yardımları aynı zamanda yakın inanlardan alınmıştı. Ve bu muhteşem girişim,

bu karışık dönemler boyunca dünyanın içinde bulunduğu kafa karışıklığı düzeyiyle açığa çıkan zorluklara rağmen tamamlanıncaya kadar devam ettirilmiştir.

73:4.5 (824.4) Ancak, beklenen Erkek ve Kız Evlat'ın ne kadar yakın bir zamanda gelebileceğinin bilgisine sahip olmadan Van'ın; söz verilen Evlatlar'ın varışlarının ertelenmesi durumunda genç nesillerin de bu girişimi sürdürme görevinde eğitilmelerini önermesi, büyük bir hayal kırıklığı sebebi olmuştur. Bu öneri Van'da ki bir inanç eksikliğinin belirtisi olarak görülmüş, birçok ayrılığa sebep olan bir biçimde ciddi ölçüde sorun yaratmıştır; ancak Van hazırlanma tasarımı hayata geçirmeye devam etmiş, bu arada da ayrılanların yerini genç gönüllüler ile doldurmuştur.

5. Cennet Evi

73:5.1 (824.5) Cennet Bahçesi yarımadasının merkezini, Bahçe'nin kutsal tapınağı olan Kâinatın Yaratıcısı'nın seçkin taş mabedi oluşturmaktaydı. Kuzey yönünde idari yönetim merkezi kurulmuştu; güneye ise çalışanlar ve onların aileleri için evler inşa edilmişti; batıda, beklenen Evlat'ın eğitim düzeni için tasarlanan okullara mekân sağlanırken, “Cennet Bahçesi'nin doğusunda” söz verilen Evlat ve onun birincil nesilleri için amaçlanan yerleşkeler yapılmıştı. Cennet Bahçesi'nin mimari tasarımı, bir milyon insan tarafından kullanılacak evleri ve geniş miktarlardaki araziye sağlamaktaydı.

73:5.2 (824.6) Âdem'in varış zamanında her ne kadar Bahçe'nin yalnızca dörtte biri bitmiş bir durumda bulunmuşsa da, binlerde mil uzunluğunda sulama kanallarına ve on iyi bin milden fazla patika ve yola sahipti. Bu yerleşkenin çeşitli bölgelerinde beş

binden biraz daha fazla tuğla yapısı bulunmaktaydı; buna ek olarak ağaçlar ve bitkiler neredeyse sayılamayacak kadar çoktu. Bahçe içinde herhangi bir kümeyi meydana getiren evlerin sayısı en fazla yediydi. Ve her ne kadar Bahçe'nin yapıları yalın olsa da, onlar olabilecek en yüksek sanatsal halindeydi. Patika ve yollar oldukça iyi bir biçimde inşa edilmişti; ve çevre düzenlemesi seçkin bir haldeydi.

73:5.3 (824.7) Bahçe'nin sağlık düzenlemeleri, bu döneme kadar Urantia üzerinde yapılan her girişimin oldukça ötesindeydi. Cennet Bahçesi'nin içme suyu, saflığını koruması için tasarlanan sağlık yönetmeliklerine olan sıkı bağlılıkla temiz tutulmaktaydı. Bu öncül dönemler boyunca yaşanan sıkıntıların büyük bir kısmı idarecilerin ilgisizliğinden kaynaklanmıştı; ancak Van, Bahçe'nin su kaynaklarına herhangi bir şeyin düşmesine izin verilmemesinin önemini kademeli bir biçimde yardımcılarına öğretti.

73:5.4 (825.1) Bir kanalizasyon tahliye düzeninin daha sonra oluşturulmasından önce Cennet Bahçesi unsurları, çöp veya artık maddelerin tamamının titiz bir biçimde yakılması uygulamasını gerçekleştirdiler. Amadon'un müfettişleri dönüşümlü olarak her gün, hastalığın olası nedenlerini araştırdılar. Urantia unsurları, on dokuzuncu ve yirminci yüzyılın daha sonraki dönemlerine kadar insan hastalıklarının önlenmesinin önemini tekrar idrak etmediler. Âdemsal düzenin sekteye uğramasından önce, duvarların altından akan ve Bahçe'nin neredeyse bir mil uzağında Cennet Bahçesi ırmağına dökülen tuğladan inşa edilmiş kapalı bir kanalizasyon sistemi inşa edilmişti.

73:5.5 (825.2) Âdem'in varış zamanında dünyanın bu yöresinde yetişebilen bitkilerin tümü Cennet Bahçesi içinde yetiştirilmekteydi. Hâlihazırda meyvelerin, tahılların ve yemişlerin birçoğu hali oldukça geliştirilmişti. Bugünün birçok sebzesi ve tahılı ilk olarak burada ekilmişti; ancak yiyecek bitkilerinin birçok çeşitli ilerleyen dönemlerde dünya üzerinde yitirilmişti.

73:5.6 (825.3) Cennet Bahçesi'nin yaklaşık yüzde beşi yüksek düzeydeki bireysel tarıma ayrılmış, yüz de on beşi kısmi olarak ekilmiş ve onun geride kalan kısmı ise Âdem'in varışını bekleyen bir biçimde, parkın onun düşünceleri uyarınca bitirilmesinin en iyisi olduğuna karar verilerek, neredeyse el sürülmemiş bir şekilde bırakılmış haldeydi.

73:5.7 (825.4) Ve Cennet Bahçesi bu şekilde, söz verilen Âdem ve onun eşinin karşılanması için hazır hale getirilmişti. Ve bu Bahçe, kusursuzlaştırılmış idare ve olağan denetim altında bulunan bir dünya için onur olurdu. Her ne kadar kişisel yerleşkelerindeki mobilyalarda birçok değişiklikte bulunmuş olsalar da Âdem ve Havva, Cennet Bahçesi'nin genel tasarımından oldukça memnun kalmışlardı.

73:5.8 (825.5) Her ne kadar süsleme görevi Âdem'in varışı döneminde bitirilememiş olsa da, hâlihazırda yerleşke bitkisel güzellik bakımından bir pırlantaydı; ve Âdem'in Cennet Bahçesi'deki ikametinin ilk dönemleri boyunca Bahçe'nin bütünü yeni bir şekil alıp, güzellik ve ihtişamının yeni boyutlarına ulaştı. Ne bu dönemden önce ne de ondan sonra Urantia, bahçecilik ve tarımın bu türden güzel ve bütüncül dışavurumuna sahne olmamıştır.

6. Yaşam Ağacı

73:6.1 (825.6) Bahçe tapınağının merkezine Van; yaprakları “milletlerin iyileşmesi için” kullanılan ve meyvesi dünya üzerinde kendisinin epeydir yaşamasını sağlayan, çok uzun bir süreden beri korunmakta olan yaşam ağacını ekmiştir. Van, Âdem ve Havva’nın; maddi bir bütünlükte Urantia üzerinde bir kez ortaya çıktıktan sonra yaşamlarının idaresi için Edentia’nın bu hediyesine aynı zamanda bağımlı olacaklarını oldukça iyi bir biçimde bilmekteydi.

73:6.2 (825.7) Sistem başkentleri üzerindeki Maddi Evlatlar, mevcudiyetleri devam ettirmek için yaşam ağacına ihtiyaç duymamaktadırlar. Yalnızca gezegensel düzeyde yeniden kişilikleştirilen unsurlar, fiziksel ölümsüzlük için bu tamamlayıcıya bağımlı olurlar.

73:6.3 (825.8) “İyilik ve kötülüğün bilgi ağacı”, insan deneyimlerinin birçoğunu kapsayan simgesel bir adlandırma şeklinde bir mecaz olabilir; ancak “yaşam ağacı” bir efsane değildi; bu ağaç gerçek olup, uzunca bir süre Urantia üzerinde varlığını sürdürmeye devam etmiştir. Edentia’nın En Yüksek Unsurları; Caligastia’nın görevini Urantia’nın Gezegensel Prensi ve yüz Jerusem vatandaşını onun idari görevlileri olarak onayladığı zaman, Edentia’nın bir filizini Melçizedekler aracılığı ile bu gezegene göndermiştir; ve bu bitki, Urantia üzerindeki yaşam ağacı haline gelmiştir. Us-dışı yaşamın bu türü, Havona âlemlerine ek olarak yerel ve aşkın-evren yönetim merkezi dünyaları üzerinde aynı zamanda bulunabilen bir biçimde takımyıldız yönetim merkez âlemlerine yabancı değildir; ancak bu yaşam türü, sistem başkentleri üzerinde bulunmamaktadır.

73:6.4 (826.1) Bu aşkın bitki, hayvan mevcudiyetinin yaşlandırıcı etkilerine karşılık veren belirli mekân-enerjilerini biriktirmekteydi. Yaşam ağacının meyvesi, yenildiği zaman evreninin yaşam-uzatım gücünü gizemli bir biçimde serbest bırakan bir şekilde bir aşkın-kimyasal enerji depolama pili gibiydi. Beslenmenin bu türü, Urantia üzerindeki olağan evrimsel varlıklar için tamamiyle yararsızdı. Ancak bu tür özellikle; Caligastia görevlilerinin maddileşmiş yüz üyesine ek olarak yaşam plazmalarını Prens'in görevlileri ile paylaşan ve bunun karşılığında yaşam ağacı meyvesini olağan fani mevcudiyetlerinin sınırsız uzatımı amacıyla kullanmayı onlar için mümkün hale getiren tamamlayıcı yaşamın iyeleri kılınmış unsurlara hizmet verir haldedir.

73:6.5 (826.2) Prens'in yönetim dönemi boyunca ağaç, Yaratıcı'nın mabedinin merkezi yuvarlak bahçesinde yeryüzünden yükselmekteydi. İsyanın çıkması üzerine Van ve onun birliktelikleri, geçici yerleşkelerinde yaşam ağacını merkezi kökünden tekrar yetiştirdi. Bu Edentia filizi daha sonra, Van ve Amadon'a yüz elli bin yıldan fazla bir süre hizmet eden yükselti yerleşkelerine götürülmüştü.

73:6.6 (826.3) Van ve onun birliktelikleri Bahçe'yi Âdem ve Havva için hazır hale getirdikleri zaman, Yaratıcı'nın diğer bir mabedinin merkezi ve yuvarlak bahçesinde, bir kez daha, yetişen yer olan Cennet Bahçesi'ne Edentia ağacını nakletmişlerdir. Ve Âdem ve Havva fiziksel yaşamlarının çifte türünün devamlılığı için bu ağacın meyvesini dönemsel olarak yemişlerdir.

73:6.7 (826.4) 7Maddi Evlatlar doğru düzenden ayrıldıklarında Âdem ve ailesinin bu ağacın kökünü Bahçe'den söküp

götürmelerine izin verilmemiştir. Noditler Cennet Bahçesi'ni işgal ettikleri zaman, “ağacın meyvesinden yediklerinde tanrılar” gibi olacakları kendilerine söylenmişti. Bu ağacın korunmadığını gördüklerinde oldukça şaşırdılar. Onlar dört yıl boyunca bu ağacın meyvesinden özgür bir biçimde beslendiler, ancak ağaç onların üzerinde hiçbir etki göstermedi; onların tümü, âlemin maddi fanileriydi; onlar, ağacın meyvesinin beraber faaliyet göstereceği bir tamamlayıcıya olan iyelikten yoksunlardı. Onlar, yaşam ağacından yarar sağlayabilme yetisinden yoksun olmalarına oldukça sinirlenmişlerdi; ve iç savaşlarının biriyle ilgili olarak mabet ve ağaç da yanarak yok edildi; Bahçe ileri dönemlerde sular altında kalana kadar yalnızca taş duvar ayakta kalabilmişti. Burası, Yaratıcı'nın yok olan ikinci mabedi.

73:6.8 (826.5) Ve şimdi Urantia üzerindeki tüm bedenler yaşam ve ölümün doğal sürecini takip etmek durumundadırlar. Âdem ve Havva, onların çocukları ve birliktelik içinde bulundukları bireyler ile beraber bu çocukların çocuklarının hepsi zaman süreci içerisinde yok olup, maddi ölümü takip eden malikâne dünyası içindeki yeniden dirilişin gerçekleştiği yerel evren yükseliş düzenine böylelikle tabi hale gelmektedirler.

7. Cennet Bahçesi'nin Kaderi

73:7.1 (826.6) İlk bahçe Âdem tarafından terk edildiğinde çeşitli Nodit, Cutit ve Suntit toplulukları tarafından doldurulmuştur. Bu yerleşke daha sonra, Âdemsal unsurlar ile işbirliğini reddeden kuzey Nodit unsurlarının ikamet bölgesi haline gelmiştir. Çevreleyen volkanlardaki şiddetli oluşumlara ek olarak Akdeniz'in doğu tabanının çökmesi ve bu suların tamamını Cennet Bahçesi yarımadasına taşımasıyla

gerçekleşen Sicilya'yı Afrika'ya bağlayan kara köprüsünün sular altında kalması sonucunda Âdem'in Bahçe'yi terk etmesinden sonra yarımada neredeyse dört bin yıl boyunca alt düzey Nodit topluluklarının hâkimiyetine girmişti. Bu geniş çaplı batış ile eş zamanlı olarak doğu Akdeniz'in sahil şeridi büyük ölçüde yükselmişti. Ve bu gelişme, şimdiye kadar Urantia'nın ev sahipliği yaptığı en güzel ve doğal yaratımın sonunu getirmiştir. Batış anlık olarak gerçekleşmemiştir; yarımadanın tamamının sular altında kalması için birkaç yüz yılın geçmesi gerekmiştir.

73:7.2 (827.1) Bizler Bahçe'nin ortadan kayboluşunu hiçbir biçimde, kutsal tasarımların yerine getirilmemesinin bir neticesi veya Âdem ve Havva'nın yanlışlarının sonucu olarak göremeyiz. Bizler, Cennet Bahçesi'nin batışını doğal bir oluşum dışında değerlendirmemekteyiz; ancak Bahçe'nin sular altında kalışının, dünya insanlarını iyileştirme görevi üstlenen eflatun ırk kollarının birikimiyle aynı döneme rastladığı tarafımızdan görülmektedir.

73:7.3 (827.2) Melçizedekler, ailesinin nüfusu yarım milyona ulaşana kadar ırksal canlandırma ve birleşme tasarımını uygulamamasını Âdem'e tavsiye etmişlerdi. Bahçe'nin Âdemsal unsurlarının kalıcı bir evi olması hiçbir zaman amaçlanmamıştı. Onlar, dünyanın tümü için yeni bir yaşamın elçileri haline gelmek için oradalar; onlar, dünyanın ihtiyaç duyan ırklarına fedakâr bahşedilişi gerçekleştirmek için burada bulunmaktaydılar.

73:7.4 (827.3) Melçizedekler tarafından Âdem'e verilen yönergeler; birincil erkek ve kızlarının idaresinde ırksal, kıtasal ve bölgesel yönetim birimleri kurarken, kendisi ve Havva'nın zamanlarını

ayrıca, biyolojik canlandırmaya, ussal ilerlemeye ve ahlaki iyileştirmeye ait dünya çapındaki hizmetin bu çeşitli dünya başkentlerindeki danışmanlar ve eş güdüm sağlayıcıları olarak görev yapmaya ayırmalarını salık vermektedir.

73:7.5 (827.4) [“Bahçe’nin {yüksek} meleksel sesi” olan Solonia tarafından sunulmuştur.]

74. Makale

Âdem ve Havva

74:0.1 (828.1) ÂDEM VE HAVVA Urantia’ya, 37.848 yıl önce, M.Ö. 1934 yılında geldi. Onların geldikleri dönem, tomurcukların açtığı sürecin zirve noktası olan mevsim ortaları içindeydi. Öğle vakti sularında ve önceden haber verilmeyen bir biçimde, Urantia’ya biyolojik canlandırıcıları ulaştırma görevi verilen Jerusem sorumluları tarafından eşlik edilen iki yüksek meleksel taşıyıcı; Kâinatın Yaratıcısı mabedinin civarında bir yere, dönüş halindeki gezegenin yüzeyine yavaşça indi. Âdem ve Havva bedenlerinin yeniden ete kemiğe büründürülme çalışmalarının tümü, bu yeni yaratılmış tapınağın kapladığı alan içinde gerçekleştirilmiştir. Ve varışlarından, dünyanın yeni idarecileri şeklindeki temsilleri için çifte-insan-bünyesi içinde yeniden yaratılmalarına kadar on gün geçmiştir. Onlar, bilinçlerine eş zamanlı bir biçimde tekrar kavuşmuşlardır. Maddi Erkek ve Kız Evlatlar her zaman beraber hizmet etmektedirler. Her zaman ve her yerde birbirlerinden herhangi bir şekilde ayrılmamaları hizmetlerinin temel niteliğidir. Onlar, çiftler halinde görev yapmak için tasarlanmışlardır; onlar nadiren yalnız başlarına faaliyet göstermektedirler.

1. Jerusem’de Âdem ve Havva

74:1.1 (828.2) Urantia’nın Gezegensel Âdem ve Havva’sı, ortak bir biçimde 14.311’incisi oldukları, Jerusem’in kıdemli Maddi Evlatlar birliği üyeleridir. Onlar; üçüncü fiziksel düzeye ait olup, sekiz fitten biraz daha uzunlardı.

74:1.2 (828.3) Urantia’ya gelmek için seçildiğinde Âdem, Jerusem’in fiziksel deney laboratuvarlarında eşi ile birlikte çalışmaktaydı. On beş bin yıldan daha fazla bir süre zarfı boyunca onlar, yaşam türlerinin dönüştürülmesinde uygulanan deneyimsel enerji biriminin yöneticiliğini yapmaktaydılar. Bu görevlerinden çok uzun bir zaman önce onlar, Jerusem’e yeni gelenler için vatandaşlık okullarında öğretmenlik yapmaktaydılar. Ve tüm bunların hepsi, Urantia üzerindeki bir sonraki faaliyetleri ile ilgili olarak akılda tutulmalıdır.

74:1.3 (828.4) Urantia üzerinde Âdemsal serüven görevi için gönüllerin aranmasına dair duyuru yapıldığında, kıdemli Maddi Erkek ve Kız Evlatlar birliğinin her üyesi gönüllü olmak için başvurmuştur. Lanaforge’nin ve Edentia’nın En Yüksek Unsurları’nın onayı ile Melçizedek müfettişleri nihai olarak, Urantia’nın biyolojik canlandırıcıları olarak faaliyet göstermek için gelecek Âdem ve Havva’yı seçmişlerdi.

74:1.4 (828.5) Âdem ve Havva, Lucifer isyanı boyunca Mikâil’e sadık kalmayı sürdürmüşlerdi; yine de bu çift, teftiş ve eğitim için Sistem Egemeni ve onun yönetim sorumlularının tümünün huzuruna çağırılmıştır. Urantia olaylarının ayrıntıları bütüncül bir biçimde kendilerine sunulmuştur; onlar, ihtilafla parçalanmış bu türden bir dünya üzerinde yönetim sorumluluklarını kabul etmede izlenecek tasarımlar konusunda

etrafli bir biçimde eğitilmişlerdi. Onlar, Edentia'nın En Yüksek Unsurları'na ve Salvington'un Mikâili'ne olan bağıllık üstüne ortak bir biçimde yemin ettirilmişlerdi. Ve Âdem ve Havva'ya yerinde bir biçimde; bu çiftin görevlendirildikleri dünyada yönetimde bulunan bünyenin idari yetkilerini kendilerine devretmeyi uygun bulacakları vakte kadar, kendilerini Melçizedekler'in Urantia Birliği'ne taabi olarak görmeleri gerektiği hususunda tavsiyede bulunulmuştur.

74:1.5 (829.1) Bu Jerusem çifti gerilerinde; ilerleme sürecindeki tuzaklardan kurtulmuş ve Urantia için ebeveynlerinin ayrıldıkları dönemde evren yönetiminin sadık koruyucuları olarak tümünün görevlendirilmiş bir konumda bulunduğu — elli erkek ve kız evlattan meydana gelen — muhteşem yaratılmışlar biçimindeki yüz çocuğunu, Satania'nın başkentinde veya başka yerleşkelerde bırakmışlardı. Ve onların tümü, bahşedilişin son kabul törenleri kapsamındaki veda gösterilerine katılmak için Maddi Evlatlar'ın güzel mabedinde hazır bulunmuşlardı. Bu evlatlar, düzeylerine ait yeniden-maddileştirme ana birimine kadar ebeveynlerine eşlik etmişlerdir; ve onlar, yüksek meleksel taşıma için hazırlanma aşaması öncesinde kişilik bilinç kaybı içinde uykuya dalarlarken ebeveynlerine son kez elvedada ve iyi yolculuklarda bulunan unsurlar olmuşlardır. Bu çocuklar; ebeveynlerinin Satania sisteminin 606'ncı gezegeninin dikkate değer idarecileri, gerçekte ise tek yöneticileri, haline yakın bir zamanda gelecek olmalarını kutlayarak aile yerleşkesinde bir süre beraberce vakit geçirmişlerdir.

74:1.6 (829.2) Ve böylelikle Âdem ve Havva Jerusem'i, vatandaşlarının takdirleri ve iyi dilekleri arasında terk etmiştir.

Onlar yeni sorumluluklarına, Urantia üzerinde karşılaşılacak her görev ve tehlike için yerinde bir biçimde donatılmış ve bütüncül bir şekilde eğitilmiş halde gönderilmişlerdir.

2. Âdem ve Havva'nın Varışı

74:2.1 (829.3) Âdem ve Havva Jerusem üzerinde uykuya dalmıştır; ve Urantia üzerinde kendilerini karşılamak için toplanmış çok büyük bir kalabalığın karşısında gözlerini açtıklarında, hakkında çok şey duymuş oldukları Van ve onun sadık yardımcısı Amadon ile yüz yüze gelmişlerdir. Caligastia ayrılığının bu iki kahramanı, yeni bahçe evlerinde bu çifti karşılayan ilk unsurlar olmuşlardır.

74:2.2 (829.4) Cennet Bahçesi'nin dili, Amadon tarafından konuşulduğu biçimiyle bir Andonsal lehçeydi. Van ve Amadon, yirmi dört harften oluşan yeni bir alfabeyi yaratarak bu dili dikkate değer bir ölçüde geliştirmişlerdi; ve onlar, Cennet Bahçesi kültürün tüm dünyaya yayılacağı bir biçimde bu lisanın Urantia dili haline gelmesini ümit ettiler. Âdem ve Havva; dünyasının yüceltilmiş yöneticisinin kendisini kendi diliyle çağırdığını Andon'un bu evladının duyması için, Jerusem'den ayrılmadan önce bu insan dili üzerinde bütünüyle ustalık kazanmışlardır.

74:2.3 (829.5) Ve ulakların büyük bir telaşla her bir taraftan gelen haberci güvercinlerinin toplandığı buluşma yerine giderek “Salın tüm kuşları; bırakın onlar söz verilmiş Evlat'ın geldiği haberini herkese yaysınlar” şeklinde bağırdıkları gün, tüm Cennet Bahçesi boyunca büyük bir coşku ve neşe hâkimdi. Yüzlerce inanan, inançlı bir biçimde daha öncesinden, sadece

bu türden bir durum için bu evde yetiştirilen güvercinlerin sayısını her yıl aynı düzeyde tutmuştu.

74:2.4 (829.6) Âdem'in varış haberi dışa yayılınca, çevre kabile mensuplarının binlercesi Van ve Amadon'un öğretilerini kabul etti; bunun yanı sıra aylar boyunca kutsal yolcular, Âdem ve Havva'yı karşılamak ve görünmez Yaratıcıları'na hürmet göstermek için Cennet Bahçesi'ne akın etmeyi sürdürdü.

74:2.5 (829.7) Uyanışlarından yakın bir zaman sonra Âdem ve Havva'ya, mabedin büyük kuzey tümseğinde gerçekleşecek resmî kabulleri için eşlik edildi. Bu doğal tepe çok öncesinden büyütülmüş ve dünyanın yeni yöneticilerinin görevlendirilişi için hazır hale getirilmişti. Burada öğle vaktinde Urantia karşılama heyeti, Satania sisteminin bu Erkek ve Kız Evladı'nı karşıladı. Amadon, altı Sangik ırkın her birinin temsilcisinden oluşan on iyi üyeden meydana gelmiş bir biçimde bu heyetin başkanıydı. Bu heyet; yarı-ölümlü unsurların geçici başkanı, Nodit ırkının sözcüsü ve sadık bir kız evlat olan Annan, Cennet Bahçesi'nin mimarı ve yapım ustasının oğlu olan ve ölen babasının tasarımlarını hayata geçiren Nuh'a ek olarak ikamet halindeki iki Yaşam Taşıyıcısı'ndan meydana gelmekteydi.

74:2.6 (830.1) Karşılamadan hemen sonraki faaliyet, Urantia üzerindeki kabul heyetinin başkanı olan kıdemli bir Melçizedek tarafından gezegensel sorumluluk görevinin Âdem ve Havva'ya verilmesiydi. Bu Maddi Erkek ve Kız Evlat; Norlatiadek'in En Yüksek Unsurları'na ek olarak Neadon Mikâili'ne bağlılık yemini etmiş olup, Melçizedek alıcılarının izniyle yüz elli bin yıldan daha fazla bir süre boyunca ellerinde bulundurdıkları unvansal yetkiyi böylelikle devreden Van tarafından onların dünya yöneticileri oldukları ilan edilmişti.

74:2.7 (831.2) Ve Âdem ve Havva'ya, dünya idareciliğine olan resmi girişlerinin gerçekleştiği bu etkinlikle, hâkimiyet kaftanı verilmiştir. Dalamatia sanatlarının hepsi bu dünyada kaybolmuş bir halde değildi; selamlama hala Cennet Bahçesi döneminde kullanılmaktaydı.

74:2.8 (830.3) Bu gelişme sonrasında baş meleklerin duyurusu işitildi; ve Cebrail'in yayındaki seslenişi, Urantia'nın ikincisi gerçekleşecek olan yargı yoklama çağrısını ve Satania'nın 606'ncı âlemi üzerindeki şükran ve bağışlamanın ikinci yazgı dönemine ait olan uyku halindeki kurtuluş unsurlarının uyanmasını emretti. Prens'in yazgı dönemi sonra ermiştir; üçüncü gezegensel çağ olan Âdem'in dönemi, yalın ihtişamın gösterileri ortasında açılmaktadır; ve her ne kadar dünya çapında mevcut olan kafa karışıklığı gezegen üzerinde yönetimde bulunmuş seleflerinin işbirliğini sağlama eksikliğinden kaynaklanmışsa da, Urantia'nın yeni yöneticileri görünüşte elverişli koşullarda hükümranlığına başlamıştı.

3. Âdem ve Havva'nın Gezegeni Tanıması

74:3.1 (830.4) Ve resmî kabullerinden sonraki aşamada Âdem ve Havva acı verici bir biçimde, gezegensel tecrit halinde bulunduklarının farkına vardılar. Onların aşına oldukları yayın araçları sessizdi; ve gezegenler arası iletişimin hiçbir hattı ortada yoktu. Onların Jerusem akranları bu gibi dünyalar üzerinde ilk deneyimleri boyunca, kendilerini karşılamak için hazır durumda bekleyen ve kendileriyle işbirliğinde bulunmaya yetkin deneyimli yönetim görevlileriyle birlikte oldukça istikrarlı bir Gezegensel Prens ile pürüzsüz bir biçimde faaliyet göstermişlerdi. Ancak Urantia üzerindeki isyan her şeyi değiştirmişti. Burada Gezegensel Prens hali hazırda tamamen

mevcut bir haldeydi; ve her ne kadar kötülük işleme gücünün büyük bir kısmı elinden alınmışsa da, Âdem ve Havva'nın görevini zorlaştırmaya ve onu bir ölçüde tehlikeye atmaya yetkindi. Bir sonraki gün için tasarımlarını tartışarak dolunayın parıltısı altında Cennet Bahçesi'nde gece vakti yürüyen iki kişi, Jerusem'in ciddi ve üzüntüyle gerçeklerin yeni farkına varan Erkek ve Kız Evladı'ydı.

74:3.2 (830.5) Caligastia ihaneti sonrasında kafa karışıklığına uğramış gezegen olan tecrit altındaki Urantia üzerinde Âdem ve Havva'nın ilk günü böylelikle sona ermiş oldu; ve onlar, dünya üzerindeki ilk geceleri olan — ve oldukça yalnız olan — o gecenin ilerleyen saatlerine kadar yürüyüp konuştular.

74:3.3 (830.6) Âdem'in dünya üzerindeki ikinci günü, gezegensel alıcılar ve danışma heyeti ile birlikte toplantı halinde geçti. Melçizedeklerden, ve onların birlikteliklerinden, Âdem ve Havva; Caligastia isyanının ayrıntılarına ek olarak bu başkaldırının dünyanın ilerleyişi üzerindeki etkisi hakkında daha fazla bilgiyi elde etti. Ve dünya olaylarının yanlış idaresine dair bu anlatım bütünüyle cesaret kırıcı bir hikâyeydi. Onlar, toplumsal evrim sürecinin hızlandırılması hususunda Caligastia idaresinin bütüncül çöküşüne dair her bilgiyi elde ettiler. Onlar aynı zamanda, ilerleyişin kutsal tasarımından bağımsız olarak gezegensel gelişimi elde etmeye çalışma akılsızlığının bütünüyle farkına vardılar. Ve böylece — onların Urantia üzerindeki ikinci günleri olan — üzücü ancak aydınlatıcı bir gün sonra ermiş oldu.

74:3.4 (831.1) Üçüncü gün, Cennet Bahçesi için yapılacak bir teftişe ayrılmıştı. Fandorlar olan büyük taşıyıcı kuşlardan Âdem ve Havva, yeryüzü üzerindeki en güzel köşe olan bu yerleşkenin

üzerinden havada taşınırken Cennet Bahçesi'nin geniş alanlarına doğru aşağı bakmaktalardı. Bu inceleme günü, Cennet Bahçesi kültürüne ait güzellik ve ihtişamın bu yerleşke ürününü yaratmak için emek vermiş herkesin onuruna devasa bir ziyafet ile sona erdi. Ve tekrar, üçüncü günlerinin gecesinde Evlat ve onun eşi; Cennet Bahçesi içerisinde yürüyüp, sorunlarının ne kadar büyük olduğu hakkında konuştular.

74:3.5 (831.2) Dördüncü günde Âdem ve Havva, Cennet Bahçesi birlikteliğine seslenmişti. Açılış töreninden itibaren onlar; dünyanın iyileştirilmesine dair tasarımları ile ilgili insanlara seslenip, günah ve isyanın bir sonucu olarak oldukça alt seviyelere düşmüş olan Urantia'nın toplumsal kültürünü eski haline getirmeye dair izleyecekleri yöntemleri sıraladılar. Bu muhteşem bir gündü, ve dünya olaylarının yeni idaresinde sorumluluk almak için seçilmiş olan erkek ve kadınların oluşturduğu heyet için verilen ziyafetle sona erdi. Şunu dikkatinizden kaçırmayın! Erkeklerle ek olarak kadınlar da bu topluluğun içerisindeydi; ve Dalamatia döneminden bu yana yeryüzü üzerinde bu türden bir şey ilk defa gerçekleşmekteydi. Dünya olayları onurlarını ve sorumluluklarını bir erkek ile paylaşan bir kadın olarak Havva'ya bakmak, hayretler içerisinde bırakan bir değişimdi. Ve böylece dünya üzerindeki dördüncü gün sona erdi.

74:3.6 (831.3) Beşinci gün, Melçizedek alıcılarının Urantia'dan ayrılmaları gereken vakte kadar faaliyet gösterecek olan yönetim biçimindeki geçici hükümetin örgütlenişiyle geçti.

74:3.7 (831.4) Altıncı gün, insan ve hayvanların sayısız türü için yapılan bir incelemeye ayrıldı. Cennet Bahçesi'nin doğusu yönünde uzanan duvarlar boyunca Âdem ve Havva'ya bütün

gün eşlik edildi; onlar gezegenin hayvan yaşamını gözlemleyip, yaşayan canlıların bu kadar fazla çeşidinin bulunduğu bir dünyanın karışıklığına düzen getirmek için nelerin yapılması gerektiğine dair daha iyi bir anlayışa varmışlardı.

74:3.8 (831.5) Kendisine gösterilen binlerce hayvanın doğası ve işlevi hakkında nasıl bütüncül bir kavrayışa sahip olduğunu gözlemlemek, bu gezi esnasında Âdem’e eşlik edenlerde büyük bir şaşkınlığa sebebiyet vermişti. Bir hayvanı gördüğü anda, onun doğası ve davranışı hakkında bilgi verebilirdi. Âdem; maddi yaratılmışların tümü için bir bakışta onların kökenine, doğasına ve faaliyetine dair tanımlayıcı bilgiler verebilirdi. Bu inceleme gezisinde ona rehberlik eden bireyler, dünyanın yeni idarecisinin tüm Satania içerisindeki en bilgili anatomi uzmanlarından biri olduğunu bilmemektelerdi; buna ek olarak Havva da Âdem ile eşit derecede bilgi yetkinliğine sahipti. Âdem, insan gözleri için görülmeyecek derecede küçük olan yaşayan canlı yapılarını tarif ederek beraberinde bulunduğu kişileri hayrete düşürdü.

74:3.9 (831.6) Dünya üzerindeki ikametlerinin altıncı günü sonlandığında Âdem ve Havva, “Cennet Bahçesi’nin doğusundaki” yeni evlerinde ilk kez konakladılar. Urantia serüveninin ilk altı günü oldukça yoğun bir biçimde geçmişti; ve onlar, tüm etkinliklerden bağımsız tamamiyle özgür bir gün geçirmeyi büyük bir sevinçle arzulamaktalardı.

74:3.10 (831.7) Ancak şartlar aksini gerektirmişti. Âdem’in oldukça bilge bir şekilde ve fazlasıyla etraflı bir biçimde Urantia’nın hayvan yaşamından bahsettiği bir gün önceki deneyimi, ustaca sunduğu açılış konuşması ve büyüleyici edası ile birlikte,

Cennet Bahçesi sakinlerinin kalplerini öyle bir şekilde kazanmıştı ki ve onların akıllarına öyle bir üstünlük kurmuştu ki; onlar, Jerusem'in bu yeni gelen Erkek ve Kız Evladı'nı idarecileri olarak kabul etmeye yalnızca tüm içtenlikleriyle meyilli hale gelmeyip, büyük bir kısmı tanrıları olarak önlerinde diz çöküp onlara ibadet etmeye başlamaya hazır hale gelmişti.

4. İlk Başkaldırı

74:4.1 (832.1) Altıncı günü takip eden gece Âdem ve Havva uykudayken, Cennet Bahçesi'nin merkezi kısmında Yaratıcı'nın mabedi yakınında garip şeyler meydana gelmekteydi. Orada, pürüzsüz ayın parıltıları altında, heyecanlı ve coşkulu yüzlerce erkek ve kadın saatler boyunca önderlerinin sakince sundukları istekleri dinlemişlerdi. Onlar iyi niyete sahiplerdi, fakat yeni yöneticilerinin birliktelikçi ve demokratik tutumlarının yalınlığını bir türlü anlamamışlardı. Yeni gün doğumu başlamadan çok önce dünya olaylarından sorumlu yeni ve geçici vekiller, Âdem ve eşinin katışıksız bir biçimde haddinden fazla mütevazı ve alçakgönüllü olduğu yargısına neredeyse oybirliği ile ulaştılar. Onlar; Âdem ve Havva'nın gerçek tanrılar oldukları veya hürmetkâr ibadete layık olacak bir şekilde bu türden tanrı mertebesine yakın oldukları varsayımıyla, Kutsallık'ın yeryüzüne beden içinde indiğine karar verdiler.

74:4.2 (832.2) Âdem ve Havva'nın bu ilk altı gününe dair muhteşem olaylar bütünüyle, dünyanın en gelişmiş insanların bile sahip olduğu hazırlıksız beyinler için çok fazlaydı; onların başları dönmekteydi; herkesin hürmetkâr ibadetlerini sergileyen bir biçimde onların önlerinde diz çökebilmesi ve alçakgönüllü

biatlerini dışa vuran bir biçimde secdelerine kapanabilmesi için, bu kutsal çiftin Yaratıcı'nın mabedine ayın en tepede olduğu vakit getirilmesi fikrine kapılmışlardı. Ve Cennet sakinleri, bu düşüncelerin samimiydiler.

74:4.3 (832.3) Van bu fikre karşı geldi. Amadon, kendisine Âdem ve Havva'yı gece vakti koruma onuru verilmiş olduğu için bu süreçte orada bulunmaktaydı. Ancak Van'ın itirazı bir kenara itildi. Ona, kendisinin de haddinden fazla mütevazı ve alçakgönüllü olduğu söylendi; eğer tanrıdan farksız olmasaydı, dünya üzerinde nasıl bu kadar uzun süre yaşayabileceği ve Âdem'in varışı gibi bir etkinliğe nasıl önyak olabileceği kendisine soruldu. Ve Cennet Bahçesi sakinleri kendisini kucaklayıp hayranlık gösterisi için hükümrانlık tepesine taşıyacakken; Van bir şekilde kalabalıktan kurtulup, yarı-ölümlü unsurlar ile iletişim yetkinliğine sahip olarak, bu unsurların başını çabucak Âdem'e gönderdi.

74:4.4 (832.4) Âdem ve Havva bu iyi niyetli ancak yanlış yönlendirilmiş fanilerin isteklerine dair ürkütücü haberi aldığı an, dünya üzerinde onların yedinci gününün gün doğumuna yakındı; ve bunun sonrasında, her ne kadar taşıyıcı kuşlar hızlı bir biçimde onları mabede taşımak için kanatlanmaya yetkin olsalar da, bu tür şeyleri yapabilme kabiliyeti olan yarı-ölümlü unsurlar Âdem ve Havva'yı Yaratıcı'nın mabedine ulaştırdı. Yedinci günün erken sabah saatlerinde ve henüz yeni düzenlenmiş kabul törenlerinin gerçekleştiği tepeden Âdem; kutsal evlatlığın düzeyleri hakkında konuşma düzenleyip, sadece Yaratıcı'ya ve onun belirlediği unsurlara ibadet edilebileceğini bu dünya akıllarına izah etti. Âdem, kendisine sunulabilecek her türlü onuru ve saygıyı kabul edebileceğinin

ancak hiçbir şekilde ibadeti kabullenemeyeceğinin altını kesin bir biçimde çizdi.

74:4.5 (832.5) Öğle vaktinden hemen önce, dünya yöneticilerinin göreve gelmesine dair Jerusem kabulünü taşıyan yüksek melek habercisinin varışı suları çok dikkate değer bir andı; Âdem ve Havva kalabalıktan ayrılıp, Yaratıcı'nın mabedine dönerek şunları söyledi: “İşte şimdi Yaratıcı'nın görünmez mevcudiyetinin bu maddi simgesine gidin ve hepimizi yaratan ve yaşamın içerisinde tutan onun önünde ibadet içinde eğilin. Ve bu hareketiniz, bir daha tekrar Tanrı'dan başka kimseye ibadet etme cazibesine kapılmayacağınızın samimi vaadi olsun.” Onların tümü Âdem'in emrettiği gibi yaptılar. Toplanan insanlar mabedin etrafında secdeye kapanırken, Maddi Erkek ve Kız Evlat eğik başlarıyla kutsal tepede tek başlarına dikildiler.

74:4.6 (832.6) Ve bu olay, Şabat-günü geleneğinin kökenini oluşturmuştur. Cennet Bahçesi içerisinde yedinci gün her zaman, mabette gerçekleştirilen öğlen buluşmasına adanmıştır; uzun bir süre boyunca bu günü bireysel gelişime adanmak bir gelenek halindeydi. Öğleden öncesi fiziksel gelişime, öğle vakti ruhsal ibadete, öğleden sonraları zihinsel gelişime ayrılırken, akşamları ise toplumsal eğlenceye adanmıştı. Bu adetsel etkinlikler Cennet Bahçesi'nde hiçbir zaman bir kanun olarak uygulanmamaktaydı; ancak, Âdemsal idare doğru işleyişinden ayrıldığı vakte kadar bir gelenek olarak kabul görmekteydi.

5. Âdem'in İdaresi

74:5.1 (833.1) Âdem'in varışından sonra neredeyse yedi yıl boyunca Melçizedek alıcıları görevlerini sürdürmeye devam etti; ancak dünya olaylarının idaresini Âdem'e teslim edip Jerusem'e dönmelerinin vakti nihayeten gelmişti.

74:5.2 (833.2) Alıcıların uğurlanması bir tam gün sürdü; ve akşam boyunca kişisel olarak Melçizedekler, Âdem ve Havva'ya veda nasihatlerini verip ve en iyi dileklerini sundular. Âdem bir kaç defa, danışmanlarının dünya üzerinde kendisi ile birlikte ikamet etmesini talep etmişti; ancak bu talepler her zaman reddedilmişti. Maddi Evlatlar'ın, dünya olaylarının işleyişi ile ilgili bütüncül sorumluluğu zorunlu olarak almalarının vakti gelmişti. Ve böylece, gece vakti, Satania'nın yüksek melek taşıyıcıları beraberinde on dört unsur ile birlikte Jerusem için gezegenden ayrıldı; Van ve Amadon'un aktarımı, on iki Melçizedek unsurunun ayrılışı ile birlikte eş zamanlı olarak gerçekleşmişti.

74:5.3 (833.3) Urantia üzerinde her şey bir süre oldukça iyi bir biçimde ilerledi; ve Cennet Bahçesi medeniyetinin kademeli olarak genişlemesini sağlamak için Âdem'in nihai olarak bazı tasarımlarda bulunmaya yetkin olduğu ortaya çıktı. Melçizedekler'in tavsiyesini izleyerek o, dış dünya ile ticaret ilişkilerini geliştirme düşüncesiyle birlikte sanat ve imalatı desteklemeye başladı. Cennet Bahçesi dağıldığında; çalışır halde yüzden fazla ilkel imalat atölyesi var olup, yakın kabileler ile birlikte hâlihazırda geniş ticaret ilişkileri kurulmuştu.

74:5.4 (833.4) Daha öncesinde Âdem ve Havva çağlar boyunca, evrimsel medeniyetin ilerlemesi için özelleşmiş katkılarını sunmaya bir dünyayı hazır hale getirerek onu geliştirme

yöntemi üzerinde eğitilmişlerdi; ancak bu aşamada onlar yabani, barbar ve yarı-medeni insan varlıklarından oluşan bir dünya üzerinde adalet ve düzeni sağlamak gibi ivedilikle çözülmesi gereken sorunlar ile karşı karşıya kalmışlardı. Cennet Bahçesi'nde toplanmış haldeki dünya nüfusunun en üst tabakasında bulunan unsurlardan başka, sadece tek tük birkaç topluluk Âdemsal kültürü özümsemeye tamamen hazır bir haldeydi.

74:5.5 (833.5) Âdem, bir dünya hükümetini kurmak için kahraman vari ve kararlı bir çaba sergiledi; ancak her hamlesinde inatçı bir direniş ile karşılaştı. Âdem; Cennet Bahçesi bütününde bir toplumsal denetim düzenini her zaman faal halde uygulamış olup, Cennet Bahçesi birlikteliğine bu toplulukların tümünü eklemlemişti. Ancak sorunlar, ciddi ölçekteki sorunlar; kendisinin Cennet Bahçesi dışına çıkıp, bu düşünceleri çevre kabilelere uygulamaya çalışmasıyla başladı. Âdem'in yardımcıları Cennet Bahçesi'nin dışında çalışmaya başladığı an, Caligastia ve Daligastia'nın doğrudan ve oldukça iyi tasarlanmış direnişiyle karşılaştılar. Tahtını kaybetmiş Prens bir dünya yöneticisi olarak görevden alınmıştı; ancak gezegenden alınmamıştı. O hala dünya üzerinde, ve insan toplumunun iyileştirilmesi için Âdem'in sahip olduğu tasarımların tümüne karşı koymada en azından bir ölçüde yetkin konumda bulunmaktaydı. Âdem, Caligastia'ya karşı ırkları uyarmaya çalıştı; ancak baş düşmanının faniler için görünmez oluşu yüzünden işi çok zordu.

74:5.6 (833.6) Cennet Bahçesi unsurları arasında bile, ölçüsüz kişisel özgürlüğe dair Caligastia öğretisine meyil eden kafa karışıklığı içerisindeki akıllar mevcuttu; ve onlar Âdem'e sürekli sorunlar

çıkarmaktaydılar; onlar her zaman, düzenli ilerleme ve köklü gelişim için en iyi düşünülmüş tasarımları baltalamaktaydılar. Âdem nihai olarak, bütüncül uygulamalarından vazgeçip acil toplumsallaşmayı tercih etmek zorunda kalmıştır; o, Cennet Bahçesi sakinlerini başlarında bir önder olacak şekilde yüzerli topluluklara ayıran ve bu toplulukların on tanesinin başına bir baş sorumlu atayan, Van'ın toplumsal düzen yöntemine geri dönmüştü.

74:5.7 (834.1) Âdem ve Havva, monarşik bir yapı içerisinde temsili hükümeti sağlamak için gelmişti; ancak onlar, koca yeryüzünün hiçbir tarafında bu isme layık bir yönetimi bulamadılar. Bir süreliğine Âdem, temsili hükümeti kurmak için tüm çabalarını bir kenara bıraktı; ve Cennet Bahçesi düzeninin çöküşünden önce o, güçlü bireylerin kendisi adına yönetimde bulunduğu çevrede konumlanmış neredeyse yüz ticaret ve toplumsal merkezi kurmada başarılı oldu. Bu merkezlerin büyük bir kısmı Van ve Amadon'dan tarafından daha öncesinde örgütlenmişti.

74:5.8 (834.2) Bir kabileden diğerine elçi göndermek Âdem'in döneminden kökenini almaktadır. Bu faaliyet, hükümetin evriminde büyük bir ileri adımdı.

6. Âdem ve Havva'nın Ev Yaşamı

74:6.1 (834.3) Âdemsal aile yerleşkesi, yaklaşık olarak on üç kilometrekarelik bir alanı kaplamaktaydı. Bu ev alanının hemen çevresinde üç yüzden binden fazla saf doğumun bakılması için arazi açılmasına dair emir verilmişti. Ancak bu tasarlanan binaların sadece yüzde biri bu süreç içerisinde tamamlanmıştı. Âdemsal aile bu öncül yönergelerden daha

fazla büyümeden önce, Cennet Bahçesi'ne dair bütüncül tasarım sekteye uğramış ve Bahçe terk edilmişti.

74:6.2 (834.4) Ademoğlu, Urantia'nın sahip olduğu eflatun ırkının ilk doğan insanıydı; bu doğumu, onun kız kardeşine ek olarak Âdem ve Havva'nın ikinci oğlu olan Havvaoglu takip etti. Havva, Melçizedekler gezegeni terk ettiklerinde, üç oğlan ve iki kıza sahip olarak, beş çocuk annesiydi. Bu çocukları takip eden doğum ikiz bebeklerdi. Havva; doğru gidişattan ayrılmadan önce, otuz iki kız ve otuz bir erkek çocuğu sahip olarak, altmış üç çocuğu dünyaya getirmişti. Âdem ve Havva Cennet Bahçesi'ni terk ettiklerinde aileleri, saf soyun üyeleri olan 1.647 evladı kapsayan dört nesilden meydana gelmişti. Onlar Cennet Bahçesi'ni terk ettikten sonra, dünyanın fani ırk kollarından olan katılımsal ebeveynliklerinden türemiş iki doğumun yanı sıra, kırk iki çocuğa sahip olmuşlardır. Ve bu sayı, Âdem'in Nodit ve diğer evrimsel ırklara olan katılımını kapsamamaktadır.

74:6.3 (834.5) Âdemsal çocuklar, bir yaşında anne sütüyle olan beslenmeleri kesildiğinde hayvanların sütünü kullanmamışlardır. Havva, çok çeşitli yemişlerin sütüne ve birçok meyvenin öz suyuna erişmekteydi; ve bu yiyeceklerin sahip olduğu kimyayı ve enerjiyi oldukça bütüncül bir biçimde bilerek, çocuklarının dişleri çıkıncaya kadar onların beslenmesi için bu besinleri yararlı biçimlerde bir araya getirdi.

74:6.4 (834.6) Yiyecekleri pişirme her ne kadar Cennet Bahçesi'nin Âdemsal kesimin hemen çevresinde evrensel olarak kullanılmaktaysa da, Âdem'in evinde hiçbir şey pişmiyordu. Onlar — meyveler, yemişler ve tahıllar olarak — yiyeceklerini, olgunlaştıklarında yemeye hazır olarak görmekteydiler. Onlar,

öğleden biraz sonra olmak üzere, günde bir kez yemek yemektedirler. Âdem ve Havva aynı zamanda “ışık ve enerjiyi”, yaşam ağacının hizmetiyle ilişkili belirli mekân kaynaklarından doğrudan bir biçimde özümsemektedirler.

74:6.5 (834.7) Âdem ve Havva’nın bedenleri bir ışıık parıltısı yaymaktaydı; ancak onlar her zaman, birliktelik halinde oldukları unsurların geleneklerine uyan elbiseleri giymişlerdi. Her ne kadar gündüz vakti çok az kıyafet kiyseler de, akşamları gece örtülerini üzerlerine giymektedirler. Dindar ve kutsal varsayılan insanların başlarını çevreleyen geleneksel halelerin kökeni Âdem ve Havva’nın dönemine dayanmaktadır. Âdem ve Havva’nın bedenlerinden sızan ışıık çok büyük ölçekte kıyafetleri tarafından engellendiği için, sadece başlarından yansıyan parıltı fark edilebilmektedir. Ademoğlu’nun soyları her zaman böylelikle, ruhsal gelişim bakımından olağanüstü olduğuna inanılan insan türlerini resmetmişlerdir.

74:6.6 (834.8) Âdem ve Havva, yaklaşık elli millik bir uzaklıktan birbirleri ve doğrudan çocukları ile iletişim kurabilirlerdi. Bu düşünce alış-verişi, beyin yapılarına yakın bir yerde konumlanan hassas gaz odaları aracılığı ile gerçekleştirilmekteydi. Bu işleyiş vasıtasıyla onlar, düşünce titreşimlerini gönderebilir ve onları alabilirlerdi. Ancak bu güç, aklın kendisini uyumsuzluğa ve kötülüğün kargaşasını teslim etmesiyle anında askıya alınmıştı.

74:6.7 (835.1) Âdemsal çocuklar, on altı yaşına gelene kadar kendi okullarında eğitim gördüler; genç olarak yaşlılar tarafından eğitilmekteydi. Küçük çocuklar her otuz dakikada bir içinde bulundukları etkinlikleri değiştirirken, yaşlılar bunu her saatte bir gerçekleştirmektedir. Ve Âdem ve Havva’nın bu

çocuklarını, tamamen sadece eğlence amacıyla keyif ve mutluluk verici etkinlik olarak, oyun oynarken görmek Urantia üzerinde kesinlikle yeni bir şeydi. Bugünkü ırkların oyun ve mizahı büyük ölçüde Âdemsal ırk kollarından kaynağını almıştır. Âdemsal unsurların tümü, keskin bir mizah anlayışına ek olarak büyük bir müzik beğenisine sahiptiler.

74:6.8 (835.2) Nişanlanmanın ortalama yaşı on sekizdi; ve bu gençler bahse konu süreci takiben, evlilik sorumluluklarının üstlenilmesine hazırlık amacıyla iki yıllık eğitim dönemine girmektelerdi. Yirmi yaşında onlar evlenmeye uygun hale gelmektelerdi; ve evliliklerinden sonra onlar, hayatlarını adadıkları mesleklere veya bu meslekler için özel bir biçimde hazırlanmaya başlamaktaydılar.

74:6.9 (835.3) Daha sonraki bazı milletlerin, tanrılardan türediği varsayılan, kraliyet ailelerinin sahip olduğu ağabey ile kız kardeşi evlendirme uygulaması Âdemsal doğumların geleneklerine dayanmaktadır — çiftleşme, zorunlu olarak, birini diğerine gerekli kılmaktadır. Cennet Bahçesi'nin ilk ve ikinci neslinin evlilik törenleri her zaman Âdem ve Havva tarafından yerine getirildi.

7. Cennet Bahçesi'nde Yaşam

74:7.1 (835.4) Âdem'in çocukları, dört yıllık batı okullarında olan öğrenimleri dışında, “Cennet Bahçesi'nin doğusunda” yaşayıp burada çalışmışlardı. Onlar, Jerusem okullarının yöntemleri uyarınca on altı yaşına kadar ussal olarak eğitilmişlerdi. On altı yaşından yirmi yaşına kadar onlar, Cennet Bahçesi'nin diğer ucunda eğitilmişlerdi; bu dönemde onlar aynı zamanda, alt sınıflara öğretmenler olarak hizmet vermekteydiler.

74:7.2 (835.5) Cennet Bahçesi'nin sahip olduğu batı okul düzeninin bütüncül amacı, *toplumsallaşmaydı*. Öğleden önceki mola dönemleri uygulamalı bahçecilik ve tarıma ayrılmışken; öğleden sonraki bu dönemler rekabete dayalı oyunlara adanmıştı. Akşamları, toplumsal etkileşim ve kişisel arkadaşlığın geliştirilmesinde değerlendirilmekteydi. Din ve cinsel eğitim, ebeveynlerin görevi olarak evin oluşturduğu özel yaşam kapsamında görülmekteydi.

74:7.3 (835.6) Bu okullardaki eğitim şu hususlardaki öğrenimi kapsamaktaydı:

74:7.4 (835.7) 1. Beden sağlığı ve bakımı.

74:7.5 (835.8) 2. Toplumsal etkileşimin ortak ölçütü olarak altın kural.

74:7.6 (835.9) 3. Bireysel hakların topluluk hakları ve toplum ödevleri ile olan ilişkisi.

74:7.7 (835.10) 4. Çeşitli dünya ırklarının tarihi ve kültürü.

74:7.8 (835.11) 5. Dünya ticaretini ilerletme ve geliştirme yöntemleri.

74:7.9 (835.12) 6. Birbirine tezat teşkil eden görevler ve duyguların eş-güdümü.

74:7.10 (835.13) 7. Fiziksel kavga yerine oyun, mizah ve rekabete dayalı emsallerinin geliştirilmesi.

74:7.11 (835.14) Okullar, gerçekte Cennet Bahçesi'nin her etkinliği, ziyaretçilere her zaman açıktı. Silah taşımayan gözlemciler, Cennet Bahçesi'ne yapacakları kısa ziyaretleri için herhangi bir

kısıtlama olmadan kabul edilmekteydiler. Cennet Bahçesi’nde ikamet edebilmek için bir Urantia’lı unsurun “evlatlık edilmesi” gerekmekteydi. Bu bireyin; Âdemsal bahşedilmenin amaç ve gayesine dair eğitimleri alması, bu göreve bağlı kalmada niyetini ifade etmesi, ve bunun sonrasında ise Âdem’in toplumsal yönetimine ve Kâinatın Yaratıcısı’nın ruhsal egemenliğine olan sadakatini bildirmesi gerekmekteydi.

74:7.12 (836.1) Cennet Bahçesi’nin yasaları; Dalamatia’nın eski hükümlerine dayanmakta olup, yedi başlık altında sunulmuştu:

74:7.13 (836.2) 1. Sağlık ve temizlik kanunları.

74:7.14 (836.3) 2. Cennet Bahçesi’nin toplumsal yönergeleri.

74:7.15 (836.4) 3. Alış-veriş ve ticaret yönetmelikleri.

74:7.16 (836.5) 4. Adil oyun ve rekabet kanunları.

74:7.17 (836.6) 5. Ev yaşamı kanunları.

74:7.18 (836.7) 6. Altın kuralın toplumsal yasaları.

74:7.19 (836.8) 7. Yüce ahlaki yönetimin yedi emri.

74:7.20 (836.9) Cennet Yaşamı’nın ahlak kanunu, Dalamatia’nın yedi emrinden biraz daha farklıydı. Ancak Âdem unsurları, bu emirlere birçok yeni başlık ekleyip öğretiler; bu konuda bir örnek, öldürmeye karşı kesin yasaklayıcı emir alanında verilebilir: ikamet eden Düşünce Düzenleyicisi’nin varlığı, insan yaşamının yok edilmemesinde ilave bir neden olarak sunulmuştu. Onlar, “her kim bir insanın kanını akıtırsa, onun

da kanı akıtılmalıdır; çünkü insan Tanrı'nın görüntüsünde yaratılmıştır" öğretisini aktarmışlardır.

74:7.21 (836.10) Cennet Bahçesi'nin ibadet saati öğlendi; güneş batımı, ailenin ibadet saatiydi. Âdem, etkin bir duanın "ruhun arzusu" halinde olması gereken bir biçimde bütünüyle bireysel kalma zorunluluğunu öğreterek, belirli kalıplara oturtulmuş duaların edilmesinden insanları vazgeçirmek için elinden gelini yaptı; ancak Cennet Bahçesi sakinleri, Dalamatia döneminden beri süre gelen duaları ve bilindik yöntemleri kullanmaya devam etti. Âdem aynı zamanda, dinsel törenler için kan akıtılarak kurbanlık verilmesi yerine topraktan elde edilen meyvenin paylaşılma uygulamasını getirmek için çabaladı; ancak, Cennet Bahçesi'nin karmaşasından önce bu alanda çok az ilerleme kaydetti.

74:7.22 (836.11) Âdem, ırklara cinslerin eşit olduğunu öğretmeye çalıştı. Havva'nın eşinin yanı başında onunla beraber çalışması, Cennet Bahçesi içindeki her sakin üzerinde derin bir etki bıraktı. Âdem detaylı bir biçimde, yeni bir canlıyı dünyaya getirmek için bütünleşen yaşam etkenlerine erkek ile eşit ölçüde kadının da katkıda bulunduğunu öğretti. Bu vakte kadar insanlar, doğumların tümünün "babanın kasıklarından" dünyaya geldiğini varsaymışlardı. Onlar anneye yalnızca, doğmamışların dünyaya gelmesi ve yeni doğmuşların büyüütülmesi için araç gözüyle bakmışlardı.

74:7.23 (836.12) Âdem çağdaşlarına kavrayabilecekleri her şeyi öğretmişti; ancak göreceli olarak bakıldığında bu öğretiler çok da fazla değildi. Yine de, dünyanın daha fazla us sahibi ırkları, eflatun ırkının üstün evlatlarına karışarak onlarla evlenmelerine izin verilecekleri vakti iple çekmekteydiler. Ve

ırkların gelişen bir biçimde canlandırılmasına dair bu tasarım uygulanabilseydi Urantia ne de farklı bir dünya olurdu! Böyle sonuçlanmamış olsa bile, evrimsel toplulukların kazara kurtarmış oldukları bu aktarılmış ırkın küçük miktardaki kanından büyük kazançlar elde edilmiştir.

74:7.24 (836.13) Ve Âdem, kısa süreli ikamet dünyasının refahı ve canlandırılması için bu şekilde çalışmıştır. Ancak bu karma ve melez toplulukları daha iyi bir yöne çekecek şekilde yönlendirmek zor bir görevdi.

8. Yaratım'a Dair Efsane

74:8.1 (836.14) Urantia'nın altı günde yaratıldığına dair hikâye, Âdem ve Havva'nın Cennet Bahçesi için yaptıkları ilk incelemelerin yalnızca altı gün sürmüş olmasına dair tarihe dayanmaktaydı. Bu durum, ilk olarak Dalamatia unsurları tarafından getirilen bir biçimde, haftanın bu gününün neredeyse kutsal bir biçimde ayrılmasına sebebiyet vermişti. Âdem'in Cennet Bahçesi'ni teftişte ve başlangıç tasarımlarını hazırlamakla harcadığı altı gün önceden hesaplanmamıştı; bu süreç günden güne işleyerek bu bütünlüğe ulaştı. Yedinci günü ibadet için tercih etme eylemi, burada anlatılmış bilgiler ile ilişkili bir biçimde bütünüyle tesadüfîydi.

74:8.2 (837.1) Dünyanın altı günde yaratıldığına dair efsane sonradan ortaya çıkmış bir düşünceydi; gerçekte bu düşünce otuz bin yıldan daha fazla bir süre sonrasında türemiştir. Güneş ve ayın birden ortaya çıkışı biçiminde anlatılan hikâyenin bir kısmı; güneş ve ayı uzun bir süre boyunca gölgeleyen ufak maddelerden meydana gelmiş yoğun bir uzay bulutunun bir

seferliğine ansızın ortaya çıkışına dair tarihi gerçeklerden kaynağını almış olabilir.

74:8.3 (837.2) Havva'nın Âdem'in kaburgasından yaratılmış olduğuna dair anlatım, Âdem'in varışına ek olarak dört yüz elli bin yıldan fazla bir süre önce Gezegensel Prens'in bedensel görevlilerin gelişiyile ilişkili yaşam özlerinin değişimde gerçekleşen göksel ameliyata dair iç içe geçmiş bir kafa karışıklığıdır.

74:8.4 (837.3) Urantia'ya ulaştıklarında onlar için yaratılmış fiziksel bedenlere Âdem ve Havva'nın sahip olduğu tarihi gerçeğinden dünya insanların büyük bir çoğunluğu etkilenmiştir. İnsan'ın topraktan yaratıldığına dair inanç dünyanın Doğu Yakası'nda neredeyse ortak bir kabuldür; bu inanış geleneğin izleri, Filipin Adaları'ndan dünya çevresi boyunca Afrika'ya kadar takip edilebilir. Ve birçok insan topluluğu; evrim biçimindeki ilerleyici yaratıma dair öncül inanışlar dâhilinde, özel yaratımın bir çeşidi vasıtasıyla insanın toprak kökeninden geliş ilgili bu hikâyeyi kabul etti.

74:8.5 (837.4) Dalamatia ve Cennet Bahçesi'nin etkileri dışında insanlık, insan ırkının kademeli olarak yükselişine dair inanca meyletmıştır. Evrime dair bilgi çağdaş bir keşif değildir; eski dönemlerin insanları, insan ilerleyişinin yavaş ve evrimsel kimliğini anladılar. Antik Yunan bireyleri, Mezopotamya'ya olan uzaklıklarına rağmen bu türden gelişime dair kesin düşüncelere sahiptiler. Her ne kadar dünyanın çeşitli ırkları evrime dair düşüncelerinde üzücü bir biçimde kafa karışıklığına düşmüşseler de, ilkel kabilelerin birçoğu, buna rağmen, çeşitli hayvanlardan türemiş olduklarına inanıp bunu öğretiler. İlkel insan toplulukları, geldiklerini varsaydıkları

hayvan soyunu simgeleyen “totemlerini” seçme uygulamasında bulundular. Belirli Kuzey Amerika Kızılderili kabileler, kunduzlardan ve bozkır kurtlarından geldiklerine inandılar. Belirli Afrika kabileleri sırtlanların, bir Malay kabilesi lemurların, ve bir Yeni Gine topluluğu ise papağanların soyları olduklarını üyelerine öğrettiler.

74:8.6 (837.5) Âdem unsurlarının sahip olduğu medeniyetin kalıntıları ile doğrudan ilişki halinde oldukları için Babilliler, insanın yaratımına dair hikâyeyi genişletip onu süsledi; onlar insanın doğrudan bir biçimde tanrılardan geldiğini öğretti. Onlar, topraktan yaratılma savı ile bile bağdaşmayan ırklarının aristokratik bir kökene sahip olduğuna dair inancı beslediler.

74:8.7 (837.6) Eski Ahit’in yaratıma dair anlatımı, Musa’nın varlığından çok sonraki bir dönemde başlamıştır; ancak Musa hiçbir zaman, İbraniler’e bu türden çarpıtılmış bir hikâye öğretmemiştir. Ancak o, İsrail’in Koruyucu Tanrı’sı olarak adlandırdığı Kâinatın Yaratıcısı olan Yaratan’a ibadet edilmesi için var olan isteğini güçlendirmesini umarak, İsrailoğullarının yaratımına dair basit ve yoğun bir anlatımı sunmuştur.

74:8.8 (837.7) Öncül öğretilerinde Musa oldukça bilge bir biçimde, Âdem’in zamanına giderek kaynaklık göstermeye teşebbüs etmedi; ve Musa İbraniler’in yüce öğretmeni olduğu için, Âdem’e dair anlattığı hikâyeler içkin bir biçimde sadece yaratımla ilgili olanlar haline gelmişti. Âdem-öncesi medeniyeti tanıyan daha önceki tarihi gerçekliklerin varlığını; Âdem’in döneminden önceki insan olaylarına dair her türlü bilgiyi silme gayesi içindeki daha sonraki düzelticilerin, karısını elde ettiği yer olan “Nod yerleşkesine” yaptığı Kabil’in

göçüne dair dedikodusal atfı ortadan kaldırmayı gözden kaçırmış oldukları açıkça ortaya konulmaktadır.

74:8.9 (838.1) Filistin'e ulaştıktan sonra uzunca bir süre İbraniler, ortak olarak kullanılan yazılı bir dile sahip değillerdi. Onlar bir alfabeyi kullanmayı, daha gelişmiş bir uygarlık olan Girit'ten gelen siyasi mülteciler halindeki komşu Filistinliler'den öğrenmişti. İbraniler yaklaşık olarak M.Ö. 900 yılı yakınlarına kadar çok az şey yazmışlar, ve bu türden geç bir tarihe kadar da hiçbir yazılı dile sahip olmamışlardı; onlar kulaktan kulağa aktarılan halde yaratıma dair birçok farklı hikâyeye sahiplerdi, ancak Babiller'in esaretinden sonra bu hikâyeler arasından dönüşüme uğramış bir Mezopotamya türünü kabul etmeye daha meyilli hale geldiler.

74:8.10 (838.2) Musevi tarih geleneği Musa üzerinde yoğunlaştı; ve Musa İbrahim'in neslini Âdem'e kadar sürmeye çabaladığı için, Museviler Âdem'in tüm insanlığın ilk bireyi olduğunu varsaydılar. Yehova Yaratan'dı; ve Âdem ilk insan olarak varsayıldığı için, dünyayı Âdem'in hemen öncesinde yapmış olmalıydı. Ve bunun sonrasında Âdem'in altı günlük tarihi gerçeği bu anlatımın içine kaynaştı; ve sonuç olarak, Musa'nın dünya üzerindeki ikametinden yaklaşık olarak bin yıl sonra dünyanın altı günde yaratıldığına dair anlatım geleneği yazıya geçti ve bunun hemen sonrasında bu bilgi Musa'ya atfedildi.

74:8.11 (838.3) Musevi din adamları Kudüs'e döndüklerinde, her şeyin başlangıcına dair anlatımlarını kaleme almayı çoktan tamamlamışlardı. Daha sonra onlar, bu anlatımın Musa tarafından yazılmış olan yakın bir zamanda keşfedilmiş yaratım hikâyesi olduğunu öne sürdüler. Ancak M.Ö. 500 yılı yakınlarında yaşayan İbraniler, bu yazılanları kutsal açığa

çıkarışlar olarak değerdendirmediler; onlar, daha sonraki insanların mitolojik anlatımlara yaklaşımlarına benzer bir biçimde, onları değerdendirdiler.

74:8.12 (838.4) Musa'nın öğretileri olduğu varsayılan bu sahte belge Mısır'ın Yunan kralı Batlamyus'a tanıtıldı; bu kral, İskenderiye'deki yeni kütüphanesi için belgeyi Yunancaya yetmiş âlimden oluşan bir komisyon tarafından çevirttirdi. Ve böylece bu anlatım, İbrani ve Hristiyan dinlerinin “kutsal yazıtlarına” ait daha sonraki dönemlerde toplanmış kaynakların ileride bir parçası haline gelen bu yazılar içinde yerini almıştır. Ve bahse konu din inancı düzenleri ile ilişkilendirilerek bu türden kavramlar uzun bir süre boyunca birçok Batılı insan topluluğunu derin bir biçimde etkilemiştir.

74:8.13 (838.5) Hristiyan öğretmenleri, insan ırkının emirle yoktan var edildiğine dayanan inancı koruyup yaşattılar; ve tüm bunların hepsi doğrudan bir biçimde, bir zamanlar mevcut bulunmuş olası en yüksek mutluluğun altın çağı savına ek olarak toplumun bu yüksek mertebeden inişinin sebebi olan insanın veya üstün insanın çöküşüne dair kuramın yaratılmasına sebebiyet vermişti. Yaşama ve insanın evrendeki konumuna yönelik bu türden bakış açıları en iyi ihtimalle yıldırıcı bir etkiyi beraberinde getirmekteydi; çünkü onlar böylece, bir zamanlar görevde bulunmuş belirli evren yöneticilerin hatalarının cezasını ödetmek için insan ırkına öfke kusan intikam içindeki bir İlahiyat'ın varlığını ima eden bir biçimde, ilerlemeden çok gerilemeye dair bir inancı anlamlı görerek ona yöneldiler.

74:8.14 (838.6) “Altın çağ” bir mittir; ancak Cennet Bahçesi tamamiyle gerçek olup, Bahçe medeniyeti gerçekte ortadan

kaldırılmıştı. Âdem ve Havva; Havva'nın sabırsızlığı ve Âdem'in hatalı kararları nedeniyle, hızlı bir biçimde kendilerine felaket getirerek ve Urantia'nın tümün gelişimsel ilerleyişine zarar verici gerilemeye sebebiyet vererek emredilen gidişattan ayrılmaya teşebbüs ettikleri vakte kadar yüz on yedi yıl Cennet Bahçesi'nde görevlerine devam etmişlerdi.

74:8.15 (838.7) [Bu anlatım, “Bahçe'nin {yüksek} meleksel sesi” olan Solonia tarafından gerçekleştirilmiştir.]

75. Makale

Âdem ve Havva'nın Yükümlülüklerini Yerine Getirmedeki Başarısızlığı

75:0.1 (839.1) URANTİA üzerindeki yüz yıldan fazla süren çabası sonrasında Âdem, Cennet Bahçesi'ni dışında oldukça düşük ölçekte gerçekleşen ilerleyişi görebilmekteydi; dünyanın büyük bir kısmının fazla gelişmediği görünmekteydi. Irk ilerlemesinin gerçekleşmesi, çok uzun bir süre sonra ortaya çıkacağı benziyordu; ve bu durum, asli tasarımlar içinde mevcut olmayan başka şeylerin talep edilmesini gerektirecek kadar ümitsiz göründü. En azından bu düşünce Âdem'in aklından sıkça geçmişti; ve o, birçok kez bu düşüncelerini Havva'ya ifade etti. Âdem ve onun eşi sadıklardı; ancak onlar, türlerinden tecrit edilmiş bir haldelerdi; ve onlar, dünyalarının üzüntü verici talihsiz geleceğinden fazlasıyla endişeye kapılmışlardı.

1. Urantia Sorunu

75:1.1 (839.2) Deneyimsel nitelikte bulunan, isyanla parçalanmış ve tecrit edilmiş Urantia üzerinde Âdemsal görev ürkütücü bir

teşebbüstü. Ve Maddi Erkek ve Kız Evlat, gezegensel görevlerinin zorluğundan ve onun çetrefilliğinden haberdar olmuşlardı. Yine de onlar cesur bir biçimde, çok katmanlı sorunlarını çözme görevlerine koyulmuşlardı. Ancak onlar; insan ırkları arasındaki kusurlu ve bozulmaya uğramış kolları ortadan kaldırmaya yönelik çok önemli görevi üstlendiklerinde, oldukça umutsuzluğa düştüler. Onlar, bu karmaşadan herhangi bir çıkar yolu göremediler; ve onlar, ne Jerusem’de ne de Edentia’da bulunan üstlerinin tavsiyelerini alamadılar. Burada onlar tecrit edilmiş olup, gün be gün bazılarının çözülemez görüldüğü birtakım yeni ve çetrefilli çıkmazlar ile karşılaşmaktalardı.

75:1.2 (839.3) Olağan koşullar altında, bir Gezegensel Âdem ve Havva’nın ilk görevi, ırkların arasındaki eş güdümü ve onların birbirine olan karışımını sağlamak olurdu. Ancak Urantia üzerinde bu türden bir gaye yalnızca, gerçekleşmesi imkânsızmış bir tasarım gibi göründü; çünkü ırklar her ne kadar biyolojik olarak zinde olsalar da, bu vakte kadar geri ve kusurlu kollarından hiçbir şekilde arındırılmamıştı.

75:1.3 (839.4) Âdem ve Havva kendilerini; perişan ruhsal karanlık içinde doğrultusunu bulmaya çalışan ve bir önceki idarenin görevlerini yerine getirmedeki başarısızlığının çok talihsiz bir biçimde şiddetlendirdiği kafa karışıklığının kendisine musallat olduğu bir dünya olarak, insanın kardeşliğinin duyurulması için tamamiyle hazırlıksız bir âlemde bulmuşlardı. Akıl ve ahlak gelişmemiş bir düzeydeydi; ve dinsel bütünlüğü sağlama görevine başlamak yerine onlar, dünya sakinlerini dinsel inanışın en basit türlerine olan inanca çekme görevine yeniden başlamak zorundalardı. Kullanılmaya hazır bir dili bulmak

yerine onlar, yerel lehçelerin yüzlercesinden doğan dünya çapındaki karmaşayla karşılaştılar. Gezegensel hizmetin üyesi hiçbir Âdem, daha öncesinde bundan daha zorlu bir dünya üzerine görevlendirilmemişti; zorluklar aşılmaz, sorunlar ise yaratılmışın beraberinde getirebileceği çözümlerin ötesinde göründü.

75:1.4 (839.5) Onlar tecrit edilmişti, ve üzerlerine çöken devasa yalnızlık hissi Melçizedek alıcılarının erken ayrılışlarıyla birlikte tamamiyle daha da fazlalaşmıştı. Meleksel düzeylerin araçlarıyla sadece dolaylı bir biçimde onlar, gezegen dışında herhangi bir varlık ile iletişimde bulunabilmekteydiler. Kademeli olarak onların cesareti zayıfladı, hevesleri kırıldı ve zaman zaman inançları neredeyse bocaladı.

75:1.5 (840.1) Ve bu anlatım, karşılarına çıkan görevler karşısında düşünceye dalan iki soylu ruhun şaşkınlığının gerçek resmidir. Onların ikisi de kesin bir biçimde, gezegensel görevlerinin yerine getirilmesine ilişkin sahip oldukları çok büyük sorumluluğun farkındaydılar.

75:1.6 (840.2) Muhtemelen Nebadon'un Hiçbir Maddi Evladı daha öncesinde, Urantia'nın üzüntü verici talihsiz geleceğinde Âdem ve Havva'nın karşılaştığı bu türden zorlu ve ümitsiz görülen bir görevle yüzleşmemişlerdi. Ancak onlar daha ileriye görüşlü ve daha *sabırlı* olsalardı, bir zaman zarfında başarıyı elde edeceklerdi. Özellikle Havva olmak üzere ikisi de tamamiyle çok sabırsızdı; onlar, çok uzun dayanıklılık sınavını vermeye gönüllü değillerdi. Onlar, bir takım anlık sonuçların ortaya çıktığını görmek istediler; ve onlar bunları gördüler de, ancak onların bu şekilde elde ettiği sonuçlar kendilerine ve dünyalarına olabilecek en zarar verici bir halde ortaya çıktı.

2. Caligastia'nın Komplosu

75:2.1 (840.3) Caligastia Cennet Bahçesini sıkça ziyaret etmiş olup, Âdem ve Havva ile birlikte birçok görüşme düzenledi; ancak onlar, Caligastia'nın önerdiği tavizsel tasarımların ve kısa-yolu tercih eden serüvenlerin tümüne karşı kararlı durmuşlardı. Onlar, bu türden ahlaksız tekliflere karşı etkin bir bağıışıklığın yaratılması için isyanın neden olduğu yeterli miktardaki gelişmeyi gözlemlemişlerdi. Âdem'in genç evladı bile, Caligastia'nın tekliflerinden etkilenmemişti. Ve tabii ki ne Caligastia ne de onun yardımcısı, bırakın Âdem'in çocuklarını yanlışa çekebilmek için ikna edebilmeyi, herhangi bir bireyin iradesini etkileyecek bile güce sahip değillerdi.

75:2.2 (840.4) Caligastia'nın bu dönemde hala, yerel evrenin yanlış yönlendirilmiş ama yine de yüksek bir Evladı olarak Urantia'nın unvan sahibi Gezegensel Prens'i olduğu hatırlanmalıdır. O, Urantia üzerindeki Hazreti Mikâil'in dönemine kadar nihai olarak görevden alınmamıştı.

75:2.3 (840.5) Ancak düşkün Prens azimli ve kararlıydı. O; yakın bir zaman içerisinde Âdem üzerinde emellerini gerçekleştirmekten vazgeçip, kurnaz bir yan saldırıyı Havva üzerinde uygulamaya karar verdi. Bu kötü kişilik, Nodit topluluğunun üst tabakasının üyeleri olan uygun kişiler üzerinde hünerli bir biçimde emellerini gerçekleştirmenin tek yolunun bir dönem bedensel-görev yardımcıları olan soylarından geçtiğini anladı. Ve böylelikle tasarımlarını, eflatun ırkının annesini tuzağa düşürecek şekilde gerçekleştirdi.

75:2.4 (840.6) Âdem'in tasarımlarını engelleyecek veya eşıyle birlikte gezegensel görevlerini tehlikeye atacak bir şeyi

herhangi bir biçimde yapmak Havva'nın niyetine taban tabana zıttı. Kadının sahip olduğu, ileriye gören bir biçimde daha uzun süreçler içerisinde sonuç verecek şeyleri tasarlama yerine yakın vadedeki sonuçlara odaklanma eğilimi bilerek Melçizedekler ayrılımlarından önce; özellikle Havva'yı, gezegen üzerinde tecrit edilmiş konumlarında onları kuşatan belirli tehlikelere karşı tembihlemiş olup, bilhassa, ortak sorumluluklarını yerine getirmede kişisel veya gizli herhangi bir yöntemi denemeyen bir biçimde eşinin yanından hiçbir zaman ayrılmaması hususunda onu özel olarak uyarmışlardır. Havva, yüz yıldan uzun bir süre boyunca bu yönergeleri en olması gereken titizlikle takip etmiştir; ve o, Serapatatia ismindeki belirli bir Nodit önderine memnuniyetle yaptığı gittikçe özelleşen ve gizlileşen ziyaretlerde herhangi bir tehlikenin yattığını fark etmemişti. Bu olayın bütünlüğü o kadar kademeli ve doğal bir biçimde ilerlemişti ki Havva hiçbir şeyin farkına varmamıştı.

75:2.5 (840.7) Cennet Bahçesi sakinleri, Bahçe'nin ilk günlerinden beri Nodit unsurları ile iletişim halindeydiler. Caligastia görevlilerinin doğru düzenden ayrılan unsurlarından gelen bu karma soylardan onlar, oldukça değerli yardım ve işbirliği görmüşlerdi; ve onların vasıtasıyla Cennet Bahçesi düzeni bu aşamada, bütüncül felaketi ve nihai yıkımıyla buluşmaya yakındı.

3. Havva'nın Cezbedilişi

75:3.1 (841.1) Babasının ölümü üzerine Serapatatia Nodit kabilelerinin batı veya diğer bir değişle Suriye konfederasyonunun başına geldiğinde, Âdem dünya üzerindeki ilk yüz yılını yeni tamamlamıştı. Serapatatia, eskinin mavi ırkının üstün bilge kadınlarından biriyle evlenen Dalamatia'nın

sağlık heyetinin bir zamanlar başkanlığını yapmış olan kişinin soyundan gelen parlak bir kişi olarak, buğday tenli birisiydi. Bu döneme kadar gelen bütün çağlar boyunca bu ırk kolu; batı Nodit kabileleri üzerinde yönetimi elinde bulundurmuş olup, onlar üzerinde büyük bir etkiye sahip olmuştu.

75:3.2 (841.2) Serapatatia Cennet Bahçesi'ne birkaç ziyarette bulunup, Âdem'in varoluş gayesinin doğruluğundan derin bir biçimde etkilenen bir hale gelmişti. Suriye Nodit unsurlarının önderliğini üstlendiğinden kısa bir süre sonra o, Cennet Bahçesi içinde Âdem ve Havva'nın çalışmalarına destek olacak bir biçimde bir beraberlik kurma isteğini açıkladı. İnsanlarının büyük bir kısmı onunla beraber bu birliktelik tasarımına katıldı; ve komşu kabilelerin tümü içinde en güçlü ve en us sahibi olan topluluğun, neredeyse tek vücut halinde dünyanın gelişmesi için gayesine destek vermek amacıyla harekete geçmiş olduğuna dair haber Âdem'i sevindirmişti; bu hareket kesin bir biçimde cesaretlendiriciydi. Ve bu büyük gelişmeden kısa bir süre sonra Serapatatia ve onun yeni yardımcıları, Âdem ve Havva tarafından evlerinde ağırlandı.

75:3.3 (841.3) Serapatatia, Âdem'in kumandanlarının tümü içinde en yetkin ve etkin olanlardan biri haline gelmişti. O, faaliyetlerinin tümü içinde tamamiyle dürüst ve bütünüyle içtendi; o hiçbir zaman uyanık olmamıştı; daha sonraki zamanlarda bile o, oyunbaz Caligastia'nın tesadüfen keşfettiği bir araç olarak kullanılmıştı.

75:3.4 (841.4) Yakın bir süre sonra Serapatatia, Cennet Bahçesi kabile ilişkileri heyetinin yardımcı başkanı olmuştu; ve birçok tasarım, uzak kabilelerin Cennet Bahçesi gayesine olan

bağlılığını elde etme görevinin daha kararlı bir biçimde uygulanması uyarınca hazırlanmıştı.

75:3.5 (841.5) O, Âdem ve — bilhassa — Havva ile birçok görüşme düzenledi; ve onlar, yöntemlerini geliştirmek için birçok tasarım üzerinde konuştular. Bir gün Havva ile görüşmesi esnasında Serapatatia; eflatun ırkının geniş sayılardaki üyeleri seçilmek için beklenirken, bu arada, ihtiyaç duyan bekleyiş halindeki kabileleri doğrudan geliştirmek için bir şeylerin yapılmasının oldukça yararlı olabileceğini düşündü. Serapatatia; en ileri ve en işbirlikçi ırk olarak Nodit unsurları eğer bir kökeni eflatun kolundan gelen kendilerinden çıkmış bir öndere sahip olurlarsa, bahse konu önderin bu unsurları Cennet Bahçesi'ne daha yakından bir biçimde bağlayacak güçlü bir bağı oluşturacağını öne sürdü. Ve tüm bunların hepsinin dünya yararına olacağı aklı başında bir biçimde ve içtenlikle düşünülmüştü, çünkü Cennet içinde büyütülecek ve eğitilecek olan bu çocuk babasının insanları üzerinde sonsuza kadar büyük bir etki bırakacaktı.

75:3.6 (841.6) Serapatatia'nın önerdiği her şeyde tamamiyle dürüst ve bütünüyle içtenlikle hareket etmiş olduğunun altı tekrar çizilmelidir. O, Caligastia ve Daligastia'nın yararına çalışmakta olduğuna dair kuşkuya bir kez bile kapılmamıştır. Serapatatia, Urantia'nın kafa karışıklığı içindeki topluluklarının dünya çapındaki canlandırılışına girişilmeden önce eflatun ırkının güçlü bir ırk kolu kökenini inşa etme tasarımına sonuna kadar sadıktı. Ancak bu durumun gerçekleşmesi yüzyıllar sürecekti; ve o sabırsızdı; o — kendi yaşam süresi içinde — yakın vadede sonuçlanacak birtakım şeyleri görmek istemişti. O, dünyanın ilerletilmesi gayesinde

çok az şeyin gerçekleşmiş olması nedeniyle Âdem'in cesaretinin çoğu kez kırılmış olduğunu Havva'ya kesin bir biçimde aktardı.

75:3.7 (841.7) Beş yıldan fazla bir süre boyunca bu tasarımlar gizli bir biçimde olgunlaşmıştı. En sonunda bu tasarımlar, dost Nodit unsurlarının yakın kolunun en parlak aklı ve en etkin lideri olan Cano ile gizli bir görüşme yapmaya Havva'nın razı olduğu noktaya kadar gelişti. Cano, Âdemsal düzene oldukça olumlu bakmaktaydı; gerçekte o, Cennet Bahçesi ile dostane ilişkilerin kurulmasını isteyen komşu Nodit unsurlarının samimi ruhsal önderiydi.

75:3.8 (842.1) Kader buluşması, Âdem'in evinden çokta uzak olmayan bir yerde, sonbahar akşamı alacakaranlık saatlerinde yapıldı. Havva, güzel ve coşkulu olan Cano ile daha önce hiç tanışmamıştı — ve o, Prens'in görevlilerinden gelen uzak atalarının sahip olduğu üstün beden ve olağanüstü aklın bu günlere geldiği muhteşem bir örneğiydi. Ve Cano da, Serapatatia tasarımının doğruluğuna bütünüyle inanmıştı. (Cennet Bahçesi dışında birden fazla kişi ile çiftleşme yaygın bir uygulamaydı.)

75:3.9 (842.2) Övgüden, coşkudan ve güçlü kişisel iknadan etkilenerek Havva hemen oracıkta; geniş çaplı ve ileriye gören kutsal tasarıma kendi küçük dünyayı kurtarma katkısını eklemek için, bahse konu oldukça tartışılmış girişime koyulmaya razı oldu. Kendisi neyin meydana gelmekte olduğuna dair bütüncül bir farkındalığa varmadan önce, vahim adım çoktan atılmıştı.

4. Doğru Düzendeki Ayrılışın Gerçekleşmesi

75:4.1 (842.3) Gezegenin göksel yaşamı hareketli bir hal içindeydi. Âdem bir şeylerin yanlış gittiğini anladı, ve Havva'nın Cennet Bahçesi'nde yayına gelmesini istedi. Ve bu aşamada ilk defa Âdem, dünya gelişimini iki doğrultuda hızlandırmak için uzunca düşünülerek beslenen tasarıma dair bütüncül hikâyeyi duydu: bu iki doğrultudaki gelişim, Serapatatia girişiminin uygulanmasıyla eş zamanlı olarak kutsal tasarımın sürdürülmesiydi.

75:4.2 (842.4) Ve Maddi Erkek ve Kız Evlat mehtaplı bir Bahçe gecesinde böyle konuşurlarken, “Cennet’in sesi” görevlerine itaatsizlikleri nedeniyle onları kınadı. Ve bu ses, onların Bahçe anlaşmasına ters düşüklerine dair Cennet Bahçesi çiftine karşı yapılmış benim kendi duyurumdan başkası değildi; onların Melçizedekler’in yönergelerine karşı geldiklerine, ve evrenin egemenine olan bağlılık yeminlerinin yerine getirilmesinde yükümlülüklerini yapmadıklarına dair bir bildiriydi.

75:4.3 (842.5) Havva, iyiliğe kötülüğü karıştırmaya razı olmuştu. İyilik, kutsal tasarımların yerine getirilmesidir; günah ise, kutsal iradeye karşı kasıtlı bir biçimde karşı gelmektir; kötülük, evren düzensizliğiyle ve gezegensel kafa karışıklığıyla sonuçlanan, tasarımların yanlış uygulanması ve işleyiş biçimlerini olması gereken bir biçimde düzenlememektir.

75:4.4 (842.6) Cennet Bahçesi çifti yaşam ağacından ne zaman bir meyve koparsa, iyilik ve kötülüğü bir araya getirerek Caligastia'nın tavsiyelerine uyan sonuçlara sebebiyet vermekten kaçınmaları konusunda sorumlu baş melek tarafından uyarılmışlardı. Onlar böylelikle sert bir biçimde uyarılmışlardı: “İyiliğe kötülüğü karıştırdığınız gün, sizler

kesin bir biçimde âlemin fanileri haline geleceksiniz; sizler kesinlikle öleceksiniz.”

75:4.5 (842.7) Havva Cano’ya, gizli buluşmalarının kaçınılmaz sonu ile ilgili bu sürekli tekrarlanan uyarıdan bahsetti; ancak Cano, bu türden uyarıların anlamını veya önemini bilmeden, erkek ve kadınların iyi niyetlerle ve doğru amaçlarla kötülük işleyemeyeceklerini söyleyerek ona güvence verdi; o Havva’yı, kesinlikle ölmek yerine dünyayı kutsayacak ve onu istikrara kavuşturacak bir biçimde büyüyecek evladının kişiliği içinde yeniden doğacağına inandırdı.

75:4.6 (842.8) Kutsal tasarımı değişikliğe uğratmaya dair bu tasarım; her ne kadar dünyanın refahı ile ilgili en içten ve sadece en yüksek amaçlarla düşünülmüş ve uygulanmış olsa da, kutsal tasarım olan doğru yoldan ayrıldığı için, doğru sonuçları elde etmek için yanlış yollardan gidişi temsil ettiği için kötülüğün kendisi olmuştur.

75:4.7 (843.1) Havva’nın Cano’yu iyi görünümlü bulduğu ve kendisini baştan çıkarmanın “Âdemsal doğanın kavranılmasına yardımcı bir biçimde insan olaylarının yeni ve artan bilgisine ek olarak insan doğasının hızlandırılmış anlayışı” vaatlerinin tümüne ön ayak olduğu doğrudur.

75:4.8 (843.2) Üzücü durumlarda gerçekleştirilmesi benim görevim haline gelmiş bir biçimde, o gece Cennet Bahçesi’nde eflatun ırkının baba ve annesiyle konuştum. Ben, Anne Havva’nın doğru düzenden ayrılışıyla sonuçlanan her şeyin hikâyesini bütünüyle dinledim; ve ben, mevcut durum ile ilgili onlara öğütlerde ve tavsiyelerde bulundum. Bu tavsiyelerin bazılarını onlar dinlediler; bazılarını ise önemsemediler. Bu görüşme

yazıtlarınızdaki “Koruyucu Tanrı Âdem ve Havva’yı Cennet’e çağırıp, ‘Nerdesiniz?’ diye sorduğu” anlatımda geçmektedir. İster doğal ister ruhsal olsun olağandışı veya olağanüstü her şeyi Tanrı’ların kişisel müdahalesine atfetmek daha sonraki nesillerin bir uygulamasıydı.

5. Doğru Düzendan Ayrılmamın Sonuçları

75:5.1 (843.3) Havva’nın gerçekleri görmemesi gerçekten acınası bir durumdur. Âdem vaziyetin durumunu bütünüyle gördü, ve kalbi kırık ve karamsar bir halde hatalı eşi için yalnızca acıma ve anlayış besledi.

75:5.2 (843.4) Havva’nın yanlış adımı attığı gün sonrasında Âdem’in, Cennet Bahçesi’nin batı okullarının başı olan parlak Nodit kadını Laotta’nın peşine düşmesi; başarısızlığın farkındalığından doğan umutsuzluk içinde ve Havva’nın düşünceşiz tasarımına daha önceden evet demiş oluşu sonrasında yapmış olduğu bir eylemdi. Ancak yanlış anlamayın; Âdem aldanmamıştı; o, tam da neyle karşılaşmakta olduğunu bilmekteydi; o bilinçli bir biçimde Havva’nın kaderini paylaşmayı tercih etmişti. O, fani-üstü bir sevgi ile eşini sevmişti; ve Urantia üzerinde onsuz yalnız bir gece nöbetçisi olarak kalma olasılığını düşünmek katlanabileceğinden çok daha fazlasıydı.

75:5.3 (843.5) Ve Havva’ya ne olduğunu öğrendiklerinde Cennet Bahçesi’nin kızgın sakinleri denetlenemez bir duruma geldiler; onlar, yakındaki Nodit yerleşkesine savaş ilan ettiler. Onlar; Cennet Bahçesi kapılarından taşıp, bu hazırlıksız insanların üzerine yürüyüp, — erkek, kadın veya çocuk ayrımı yapmadan

— onları tamamen yok ettiler. Ve henüz doğmamış Kabil’in babası olan Cano aynı zamanda yok edilmişti.

75:5.4 (843.6) Nelerin meydana geldiğinin farkına vardığında Serapatatia; dehşete kapılıp, korku ve pişmanlık içine düşmüştü. Bir sonraki gün kendisini büyük nehrin sularına bırakıp, boğularak intihar etmişti.

75:5.5 (843.7) Âdem’in çocukları, babaları otuz gün ortan oraya yalnızlık içerisinde gezerken kendinden geçmiş annelerini teselli etmeye çalıştılar. Ve bu dönemin sonunda kararlılık kendisini göstermiş ve Âdem evine dönüp, gelecekteki faaliyetleri için tasarımlarda bulunmaya başlamıştır.

75:5.6 (843.8) Yanlış yönlendirilmiş ebeveynlerin düşüncesizliklerinin sonuçları çoğu zaman masum çocukları tarafından paylaşılmaktadır. Âdem ve Havva’nın dürüst ve soylu çocukları, oldukça anlık ve acımasız bir biçimde üzerlerine düşen akıl almaz facianın tarif edilemez üzüntüsüyle şaşkına dönmüşlerdi. Elli yıl boyunca bu çocukların daha ergin olanları; kendinden geçmiş anneleri hangi konumda olduğuna veya geleceğinin ne olacağına dair tamamiyle bilinçsizlik içerisindeyken babalarının evden uzaklaştığı özellikle o otuz günlük sürecin yarattığı dehşet olmak üzere, bahse konu facia dönemlerinin üzüntüsü ve kederinden kurtulamamışlardı.

75:5.7 (843.9) Ve bahse konu bu otuz gün Havva’ya, üzüntü verici ve acı dolu uzun yıllar gibi gelmişti. Bu soylu ruh hiçbir zaman, akli düzeyde acı çektiği ve ruhsal düzeyde üzüntü duyduğu bu dayanılmaz sürecinin yarattığı etkilerden bütünüyle kurtulamamıştı. Onların daha sonraki yoksunlukları ve maddi zorluklarının hiçbiri, Havva’nın hafızasındaki yalnızlık ve

dayanılmaz belirsizliğin bu korkunç günleri ve berbat geceleri ile hiçbir zaman karşılaştırılmazdı bile. O Serapatatia'nın sabırsızlıkla ne yaptığını öğrenmişti; ve o, eşinin keder içinde kendisini yok edip etmediğini veya kendisinin neden olduğu yanlış adım sonrası eşinin dünyadan cezalandırmak için alınıp alınmadığını bilmiyordu. Ve Âdem geri döndüğünde Havva, uzun ve zorlu yaşam birlikteliklerinin parçası olan meşakkatli hizmetlerinin hiçbir zaman ortaya çıkmasına engel olamadığı neşe ve minnettarlıktan doğan bir tatmini yaşadı.

75:5.8 (844.1) Zaman ilerlemekteydi, ancak Âdem; Melçizedek alıcılarının Urantia'ya döndüğü ve dünya olayları üzerinde yönetimi üstlendiği vakit olan, Havva'nın doğru düzenden ayrılmasından yetmiş gün sonraya kadar sebep oldukları suçun içeriğini bilmemekteydi. Ve bunun sonrasında onlar başarısız olduklarını bilmektelerdi.

75:5.9 (844.2) Ancak daha fazla sorun ortaya çıkmaktaydı: Cennet Bahçesi yakındaki Nodit yerleşkesinin yok edilmesine dair haberler Serapatatia'nın ev kabilelerinden kuzeye doğru hızlı bir biçimde yayılmaktaydı; ve yakın bir zaman içinde büyük bir kalabalık Cennet Bahçesi'ne yürümek için toplanmaktaydı. Ve bu durum, Âdem ve Nodit unsurları arasındaki uzun ve çetin bir savaşın başlangıcıydı; çünkü bu düşmanlıklar, Âdem ve onu takip edenlerin Fırat nehri vadesinde ikinci bahçeye yaptıkları göçlerinden çok sonraya kadar devam etmişti. Orada, “Âdem ve Havva'nın tohumları arasında gerçekleşmiş bir biçimde, erkek ve kadın arasında [yoğun ve uzun yıllar süren] düşmanlık” vardı.

6. Âdem ve Havva'nın Cennet Bahçesi'nden Ayrılışları

75:6.1 (844.3) Âdem Nodit unsurlarının kendilerine gelmekte olduklarını öğrendiğinde, Melçizedekler'in tavsiyesine başvurmaya çalıştı; ancak onlar, yalnızca en iyi düşündüğü şeyi yapmasını ve seçeceği herhangi bir doğrultuda olabildiğince gerçekleştirecekleri dostane iş birlik sözlerini vermesini söyleyerek, ona tavsiyede bulunmayı reddettiler. Melçizedekler'in çok daha öncesinden, Âdem ve Havva'nın kişisel tasarımlarına karışmaları yasaklanmıştı.

75:6.2 (844.4) Âdem, kendisi ve Havva'nın başarısız olduğunu bilmekteydi; Melçizedek alıcılarının mevcudiyeti, her ne kadar kişisel düzeylerine veya kendilerini bekleyen kaderlerine dair hiçbir şeyi bu aşamada hala bilmemekte olsa da, başarısız oldukları gerçeğini anlatmaktaydı. O, önderlerini takip etmeye kendisini adayan bin iki yüz sadık takipçisi ile bütün bir gece süren bir görüşme düzenledi; ve bir sonraki gün öğlen vaktinde bu kutsal yolcular, yeni evlerini bulmak için Cennet Bahçesi'nden ayrıldılar. Âdem hiçbir şekilde savaş istemiyordu, ve buna uygun bir biçimde ilk bahçeyi Nodit unsurlarına onlara karşı gelmeden bıraktı.

75:6.3 (844.5) Cennet Bahçesi kervanının ilerleyişi, Jerusem'den gelen yüksek melek taşıyıcılarının varışıyla Bahçe'den çıktıkları üçüncü gününde durdu. Ve ilk kez Âdem ve Havva, çocuklarının başına ne geleceğinden haberdar edilmişti. Taşıyıcılar beklerken, (yirmi yıl olan) reşitlik yaşına ulaşmış çocuklara, Urantia'da ebeveynleri ile kalma veya Norlatiadek'in En Yüksek Unsurları'nın vesayetleri altına girme tercihi sunuldu. Bu çocukların üçte ikisi Edentia'ya gitti; üçte biri ise ebeveynleri ile kalmayı tercih etti. Reşitlik öncesi dönemde bulunan çocukların hepsi Edentia'ya götürüldü.

Maddi Erkek ve Kız Evlat'ın deneyimlediği üzücü ayrılığa bakmaya hiç kimsenin yüreği kaldırmazdı; ve onların çocukları, emirlere karşı gelmenin sonucunun ağır olduğunu bilmiyorlardı. Âdem ve Havva'nın bu doğumları şu an Edentia'dadır; bizler, kendileri ile ilgili nelerin tasarlanmış olduğuna dair bilgiye sahip değiliz.

75:6.4 (844.6) Bu kabile yolculuğuna devam etmek için hazırlanmış çok üzgün bir kervandı. Bu durumdan daha acı dolu bir şey ne olabilirdi ki! Bir dünyaya bu kadar yüksek umutlarla gelmek, bu kadar uğurlu biçimde kabul görmek, daha sonra Cennet Bahçesi'nden utançla ayrılmak, ve üstüne üstlük bir de, yeni bir ikamet yerleşkesi bile bulmadan önce çocuklarının dörtte üçünden fazlasını kaybetmek!

7. Âdem ve Havva'nın Düzeylerinin Alçaltılması

75:7.1 (845.1) Cennet Bahçesi kervanı durdurulmuşken, Âdem ve Havva suçlarının niteliği hakkında bilgilendirilmiş ve gelecekleri ile aydınlatılmışlardı. Cebrail, kararı açıklamak için görünmüştü. Ve şu verilen karardı: Urantia'nın Gezegensel Âdem ve Havva'sının yükümlülüklerini yerine getirmediklerinin yargısına varılmıştır; onlar, bu yerleşim dünyasının yöneticileri olarak kendilerine emanet edilmiş görev anlaşılmamasına uymamışlardır.

75:7.2 (845.2) Suçluluk duygusunun üzüntüsü duyarken Âdem ve Havva; Salvington'daki hâkimlerin “evren hükümetini aşağılamaya” dair kendilerine yönlendirilen tüm suçlamalardan aklanmalarına hükmetmiş oldukları duyurudan büyük mutluluk duymuşlardı. Onlara isyan suçundan suçlu bulunmamışlardı.

75:7.3 (845.3) Cennet Bahçesi çiftine, kendilerini âlemin fani unsurlarının düzeyine indirmiş oldukları bildirilmişti; ve, gelecekleri hakkında bir kanıya varmak için dünya ırklarının geleceklerine bakarak, bundan böyle Urantia'nın erkek ve kadını gibi kendilerini değerlendirerek hareket etmelerinin zorunluluğu onlara iletildi.

75:7.4 (845.4) Âdem ve Havva Jerusem'i terk etmeden uzun bir süre önce eğitmenleri, kutsal tasarımlardan yapılacak herhangi bir hayati ayrılığın yaratacağı sonuçlar hakkında onlara her şeyi bütünüyle izah etmişlerdi. Ben kişisel olarak ve sürekli bir biçimde, Urantia'ya gelmelerinden önce ve varışlarından sonra; gezegensel görevlerinin uygulanmasında kesin bir şekilde doğru yoldan ayrılık ile sonuçlanacak eylemin, mutlak ceza halinde fani bedene indirgenmenin kaçınılmaz sonu olacağı hususunda onları uyardım. Ancak evlatlığın maddi düzeyinin sahip olduğu ölümsüzlük niteliğine dair bir kavrayış, Âdem ve Havva'nın doğru yoldan ayrılışının getirdiği sonuçları açık bir biçimde anlamak için temel teşkil etmektedir.

75:7.5 (845.5) 1. Âdem ve Havva, Jerusem'deki akranları gibi, Ruhaniyet'in akıl-çekim döngüsü ile birlikte ussal birliktelik vasıtasıyla ölümsüzlük düzeyini sürdürmüştü. Bu hayati beslenme akılsal kopuş ile kesildikten sonra, yaratılmış mevcudiyetinin ruhsal düzeyinden bağımsız olarak ölümsüzlük niteliği kaybedilir. Fiziksel ayrışmayı takip eden fani düzey, Âdem ve Havva'nın ussal başarısızlığının kaçınılmaz sonucuydu.

75:7.6 (845.6) 2. Urantia'nın maddi bedeni hüviyetinde aynı zamanda kişileştirilmiş olan bu dünyanın Maddi Erkek ve Kız Evladı, ilaveten bir çifte dolaşım sisteminin idaresine

bağlıydı: bu sitemlerden biri fiziksel doğalarından, diğeri ise yaşam ağacının meyvesinde depolanan üstün-enerjiden kaynaklanmaktaydı. Her durumda baş melek görevlisi, görevlerine riayet etmemenin düzey alçaltılmasıyla sonuçlanacağı ve bu enerji kaynağına olan erişimin bahse konu eylemlerinin hemen sonrasında kendilerinden mahrum bırakılacağı hususunda Âdem ve Havva'yı uyarmıştır.

75:7.7 (845.7) Caligastia, Âdem ve Havva'yı tuzığa düşürmede başarılı olmuştur; ancak o, bu çifti evren hükümetine karşı açık bir isyana sürüklemeye amacını elde edememiştir. Onların yaptığı şey gerçekten kötülüktü; ancak onlar hiçbir zaman, doğruluğun aşağılanması gibi bir suç işlememişlerdi; buna ek olarak onlar, Kâinatın Yaratıcısı'nın ve onun Yaratıcı Evladı'nın adil idaresi karşısında bilinçli bir biçimde isyan yataklık etmemişlerdi.

8. Sözde İnsanın Çöküşü

75:8.1 (845.8) Âdem ve Havva, maddi evlatlığın üstün seviyesinden fani insanın alt düzeyine düşmüştür. Ancak bu durum insanın çöküşü değildi. İnsan ırkları, Âdemsal başarısızlığın doğrudan sonuçlarına rağmen üst bir konuma çekilmişti. Her ne kadar Urantia insanlarına eflatun ırkını bahşetmenin kutsal tasarımı yanlış yönetilse de, fani ırklar Âdem ve onun soylarının Urantia ırklarına sağladıkları kısıtlı katkıdan çok büyük kazançlar elde etmişti.

75:8.2 (846.1) “İnsanın çöküşü” hiçbir zaman yaşanmamıştır. İnsan ırkının tarihi, ilerleyici evrimden birisidir; ve Âdemsal bahşedilme, bir önceki biyolojik düzeyi üzerinden dünya ırklarını büyük ölçüde ilerletmiş halde bırakmıştır. Urantia'nın daha üstün ırk kolları şu an; Adon, Sangik, Nodit ve Âdem

unsurları şekilde dört gibi sayıca fazla ayrı kaynaktan elde edilen kalıtım etkenlerini taşımaktadır.

75:8.3 (846.2) Âdem, insan ırkının üstünde bir lanet sebebi olarak görülmemelidir. Kutsal tasarımı ilerletme görevinde başarısız olmasına, İlahiyat ile sahip olduğu anlaşılmaya karşı gelmesine, o ve eşi yaratılmış düzeyine kesin bir biçimde indirilmesine rağmen, tüm bunlara rağmen, onların insan ırkına olan katkısı Urantia üzerinde medeniyetin ilerlemesi için çok şeyi gerçekleştirmiştir.

75:8.4 (846.3) Dünyanız üzerindeki Âdemsal görevin sonuçlarını tahlil ederken, adalet gezegeninizin sahip olduğu koşulların görmezden gelinmemesini gerektirmektedir. Âdem, güzel eşi ile birlikte Jerusem'den bu karanlık ve kafası karışık gezegene ulaştırıldığında, neredeyse ümitsiz bir görev ile karşılaştı. Ancak onlar Melçizedekler ve onların birlikteliklerinin tavsiyelerini dinleselerdi ve *daha sabırlı olsalardı*, nihai olarak başarıyı elde edeceklerdi. Ancak Havva, kişisel bağımsızlık ve gezegensel eylem özgürlüğünün sinsi ilanlarına kulak verdi. O, evlatlığın maddi düzeyine ait olan yaşam plazması üzerinde deneyde bulunmaya çekildi; böyle yaparak o, daha öncesinde Gezegensel Prens'in görevlilerine bir zamanlar verilmiş olan doğum varlıklarınıninkiler ile bütünleşmiş olan Yaşam Taşıyıcıları'nın özgün tasarımlarından çıkmış o dönemin karmaşık düzeyi ile, bu yaşam görevinin vaktinden önce karışmasına izin vermiş oldu.

75:8.5 (846.4) Cennet'e olan yükselişinizin bütünü içinde siz hiçbir zaman; kusursuzluk, daha fazla kusursuzluk ve en sonunda ebedi kusursuzluk yolunda gelişmek için, kısa yollar, kişisel icatlar veya diğer imkânlar ile kurulu ve kutsal tasarımı sabırsız

bir biçimde atlamaya çalışmaktan hiçbir şey elde edemeyeceksiniz.

75:8.6 (846.5) Sonuçta, Nebadon'un tümü içerisinde üzerinde bilgeliğin daha cesaret kırıcı bir biçimde kötü idare edildiği bir gezegen muhtemelen daha önce hiç olmamıştı. Ancak, evrimsel evrenlerin olayları içinde bu türden yanlış adamların ortaya çıkması şaşırtıcı değildir. Bizler çok devasa bir yaratımın birer parçasıyız; ve her şeyin kusursuzluk içinde çalışmıyor olması garip değildir; evrenimiz kusursuzluk içinde yaratılmamıştır. Kusursuzluk bizim ebedi gayemizdir, geldiğimiz köken değil.

75:8.7 (846.6) Eğer bu evren mekanik bir evren olsaydı, İlk Büyük Kaynak ve Merkez sadece bir kuvvet olup aynı zamanda kişilik olmazdı; eğer yaratımın tümü değişmeyen enerji faaliyetleri tarafından belirlenen bir biçimde kesin yasaların üstünlüğünde fiziksel maddenin çok geniş bir birlikteliği olsaydı, bunun sonrasında kusursuzluk evren düzeyinin tamamlanmamış olmasından bağımsız olarak bile elde edilebilirdi. Böyle bir durumda hiçbir anlaşmazlık yaşanmazdı; hiçbir çatışma gerçekleşmezdi. Ancak göreceli kusurluluğa ve kusursuzluğa sahip olan evrim halindeki evrenimiz içinde bizler, anlaşmazlığın ve yanlış anlaşılmanın mümkün olmasından memnuniyet duymaktayız; çünkü böylelikle kişiliğin evren içindeki gerçekliği ve eylemi kendisini kanıtlamaktadır. Ve eğer bizim yaratımımız kişilik üstünlüğündeki bir mevcudiyetse, bunun sonrasında sizler kişilik kurtuluşu, gelişimi ve kazanımlarına dair imkânlarının mevcut olduğundan emin olabilirsiniz; bizler kişiliğin büyümesi, deneyimi ve serüveninden emin olabiliriz. Yalnızca mekanik

veya yalnızca durağan haldeki kusursuz bir dünya yerine, içinde kişiliğin ve ilerleyişin olduğu evren ne de muhteşem bir evrendir!

75:8.8 (846.7) [“Bahçe’nin {yüksek} meleksel sesi” olan Solonia tarafından sunulmuştur.]

76. Makale İkinci Bahçe

76:0.1 (847.1) ÂDEM Nodit unsurlarına ilk bahçeyi karşı koymadan bırakmayı tercih ettiği zaman; o ve onun takipçileri batıya doğru gidemediler; çünkü Cennet Bahçesi unsurları, bu türden deniz seyahati için uygun hiçbir tekneye sahip değillerdi. Onlar kuzeye doğru yönelemediler; çünkü kuzey Nodit unsurları çoktan Cennet Bahçesi’ne doğru yürüyüşe geçmişlerdi. Onlar güneye gitmekten korktular; bu bölgenin tepeleri düşman kabileler ile doluydu. Önlerinde elverişli olan açık tek yön doğu doğrultusuydu, ve böylece onlar Dicle ve Fırat nehirleri arasındaki o zamanların güzel bölgelerine doğru doğu yönünde hareket ettiler. Ve arkada bırakılan sakinlerin çoğu daha sonra, yeni vadi evlerinde Âdem unsurlarına katılmak için doğuya doğru hareket etti.

76:0.2 (847.2) Kabil ve Sansa’nın ikisi de, kervan Mezopotamya nehirleri arasındaki istikametine ulaşmadan önce doğmuştu. Sansa’nın annesi Laotta, kızının doğumu sırasında hayatını kaybetti; Havva, sahip olduğu üstün kuvveti sayesinde çok acı çekmesine rağmen hayatta kalmayı başardı. Havva, Laotta’nın çocuğu olan Sansa’yı bağrına bastı; ve o, Kabil ile beraber yetiştirildi. Sansa, büyük bir yetkinliğe sahip bir kadın haline gelerek büyüdü. O, kuzey mavi ırkların başı olan Sargan’ın

karısı oldu; ve o, bu dönemlerin mavi ırklarının gelişimine katkı sağladı.

1. Cennet Bahçesi Unsurları'nın Mezopotamya'ya Girişi

76:1.1 (847.3) Âdem'in kervanının Fırat Nehri'ne ulaşması neredeyse tam bir yıl aldı. Bu nehri taşkın olduğu dönemde buldukları için, ikinci bahçeleri haline gelecek nehirler arasındaki yerleşkeye geçebilmek için yollarını bulmadan yaklaşık altı hafta önce, nehrin batı kesimindeki düzlüklerde geçici olarak konakladılar.

76:1.2 (847.4) İkinci bahçe yerleşkesi içindeki sakinlere Cennet Bahçesi'nin kralı ve yüksek din adamının onlara doğru yaklaşmakta olduğu haberleri ulaşınca, aceleyle doğu dağlarına doğru kaçtılar. Âdem buraya ulaşınca arzu edilen bölgenin tamamını boşaltılmış olarak buldu. Ve bu yeni yerleşke içerisinde Âdem ve ona yardım edenler kendilerini, yeni evler inşa etmeye ek olarak kültür ve dinin yeni merkez kültürünü oluşturma görevine adadılar.

76:1.3 (847.5) Bu yerleşke, Cennet Bahçesi için olası yerleşkelerin seçilmesi amacıyla zamanında görevlendirilmiş heyetin karara vardığı ilk üç tercihten biri olarak Van ve Amadon'un tavsiyesi vasıtasıyla Âdem tarafından bilinmekteydi. Bu iki ırmak, bu dönemlerin iyi birer doğal savunma aracıydı; ve ikinci bahçenin kuzeyindeki dar bir hatta Fırat ve Dicle, ırmaklar arasında ve güneye doğru bölgenin koruması amacıyla inşa edilebilecek doksan kilometreye varan bir koruma duvarına imkân verecek şekilde birbirine yaklaşılmaktaydı.

76:1.4 (847.6) Yeni Cennet Bahçesi'ne yerleştikten sonra, yaşamın çetin yöntemlerine uyum sağlamak gerekli hale gelmişti; toprağın neredeyse lanetlenmiş olduğu tamamiyle doğruymuş gibi gözüktü. Doğa bir kez daha yönetimi eline geçirmekteydi. Bu aşamada Âdem unsurları, fani mevcudiyetin doğal karşıtlıkları ve uyumsuzluklarının yanı sıra hazırlıksız toprakla başa çıkarak yaşamın gerçeklerinin üstesinden gelmek zorunda bırakılmışlardı. Onlar ilk bahçeyi kendileri için kısmen hazırlanmış olarak bulmuşlardı; ancak ikinci bahçe, kendi bilek güçleriyle ve “alın terleri” ile yaratılmak zorundaydı.

2. Kabil ve Habil

76:2.1 (848.1) Kabil'in doğumundan sonra iki yılından daha kısa bir süre içinde, Âdem ve Havva'nın ikinci bahçe içindeki ilk çocukları olarak Habil dünyaya gelmişti. Habil on iki yaşına geldiğinde sürülerin sorumluluğunu tercih etmişti; Kabil ise tarımı seçmişti.

76:2.2 (848.2) Bu aşamada, bahse konu dönemlerde sahip olunan şeyler içerisinde din adamlığı kurumuna bağlıta bulunmak adetti. Sürü güdenler sürü hayvanlarını getirir, çiftçiler ise tarla ürünlerini sunarlardı; ve bu gelenek uyarınca Kabil ve Habil böylece din adamlarına dönemsel bağışlarda bulundular. Bu iki erkek evlat birçok kez seçmiş oldukları işlerin göreceli yararları üzerine tartışmışlardı; ve Habil, ilk tercihin kendisinin sunduğu hayvan kurbanlarına olduğunu anlamakta gecikmemişti. Bilinçsiz bir biçimde Kabil, tarlalardan elde edilen ürünlere yönelik daha önce uygulanmakta olan ilk tercih uygulaması biçimindeki birinci Cennet Bahçesi'nin geleneklerinin gelmesi için itirazda bulundu. Ancak bunun

gerçekleşmesine Habil izin vermezdi; ve Habil başarısızlığı sebebiyle abisiyle alay etti.

76:2.3 (848.3) İlk Cennet Bahçesi zamanlarında Âdem gerçekten de, Kabil'i itirazlarında haklı çıkaran bir biçimde hayvanların bağış olarak kurban edilişini caydırmaya çalıştı. Ancak, ikinci Cennet Bahçesi'nin dini yaşamını düzenlemek zordu. Âdem inşaat, savunma ve tarım işleri ile ilgili bin bir ayrıntıyla boğuşmaktaydı. Ruhsal olarak bu ölçüde umutsuzluğa düşmüş bir haldeyken o, birinci bahçede aynı yetkinlikler içinde görev yapmış Nodit kökenli topluluk üyelerine ibadet ve eğitimin örgütlenişini emanet etmiştir; ve buna rağmen bile görev halindeki Nodit din adamları kısa bir süre içinde Âdem-öncesi dönemlerin ortak ölçütlerine ve idare biçimlerine geri dönmektelerdi.

76:2.4 (848.4) Bu iki erkek çocuk hiçbir bir zaman anlaşılamadılar; ve bu kurbanlık meselesi, ikisi arasındaki mevcut kinin daha da büyümesine sebep oldu. Habil, Âdem ve Havva'nın oğlu olduğunu bilmekteydi; ve o hiçbir zaman, Âdem'in kendi babası olmadığını Kabil'in başına kalkmaktan geri durmuyordu. Kabil; babası, mavi ve kırmızı ırka ek olarak yerli Andonsal ırk koluyla karışmış Nodit ırkının bir üyesi olduğu için, saf eflatun ırk mensubu değildi. Ve bütün bunların hepsi Kabil'in kavgacı doğasıyla birleşince, küçük kardeşi için sürekli artan bir kini içinde beslemesine sebep olmuştu.

76:2.5 (848.5) Aralarındaki gerginlik tamamen sonuçlandığında, bu çocuklar sırasıyla on sekiz ve yirmi yaşındaydılar; bu günde Habil'in sataşmaları kavgacı kardeşi Kabil'i o kadar sinirlendirmişti ki, Kabil bunun karşılığında öfkeye kapılıp onu öldürdü.

Habil'in davranışı irdelendiğinde, karakter gelişimindeki etkenler olarak çevre ve eğitimin önemi ortaya çıkmaktadır. Habil olası en yüksek bir kalıtıma sahipti, ve kalıtım ise karakter bütünlüğünün temelini oluşturmaktadır; ancak alt düzeyde bulunan bir çevrenin etkisi, bu muhteşem kalıtımı neredeyse tamamen etkisiz hale getirdi. Özellikle daha küçük yaşları boyunca Habil, elverişsiz çevre koşulları tarafından büyük ölçüde etkilenmişti. O, yirmi beş veya otuz yaşına kadar yaşasaydı tamamiyle başka bir kişi olacaktı; onun muhteşem kalıtımı bu zaman zarfında kendisini gösterebilecekti. İyi bir çevre, alt düzeydeki bir kalıtımın ürünü olan karakter yoksunluklarının gerçek anlamda üstesinden gelinmesine yönelik çok katkı sağlayamasa da; kötü bir çevre, muhteşem bir kalıtımı, en azından genç yaşlarında, oldukça etkin bir biçimde bozabilir. İyi toplumsal çevre ve yerinde eğitim, iyi kalıtımı en iyi bir şekilde açığa çıkarmak için hayati derecede önemli hava ve topraktır.

Habil'in ölümü, köpekleri sahibi olmadan sürüleri eve getirdiğinde ebeveynleri tarafından anlaşıldı. Âdem ve Havva için Kabil hızlı bir biçimde, akılsızlıklarının acımasız bir yadigârı haline gelmekteydi; ve onlar, bahçeden ayrılma kararında Kabil'i desteklediler.

Kabil'in Mezopotamya'daki yaşamı, doğru düzenden ayrılışın öylesine tuhaf bir biçimde simgesi olduğu için, mutluluk içerisinde geçememişti. Onun birliktelik içerisinde bulunduğu kişiler kendisine kötü davranmamaktalardı, ama Kabil mevcudiyeti karşısında onların bilinçaltında barındırdıkları hınçtan habersizdi. Fakat Kabil, hiçbir kabile simgesi taşımadığı için kendisini şans eseri görece ilk komşu

kabile mensubu tarafından öldürüleceğini bilmekteydi. Korku ve bir parça vicdan azabı kendisini yaptığından dolayı pişman olmaya itti. Kabil'in içinde hiçbir zaman bir Düşünce Düzenleyicisi ikamet etmemiştir; ve o her zaman, aile düzeninin karşısında durmuş ve babasının dinini küçümsemiştir. Ancak bu aşamada o annesi olan Havva'ya gitmiş ve ondan ruhsal yardım ve yönlendirme talebinde bulunmuştu; ve dürüst bir biçimde kutsal desteğin peşine düştüğünde, bir Düşünce Düzenleyicisi onun içinde ikamet etmeye başlamıştır. Ve içinde ikamet eden ve dikkatle her şeyi gözetken bu Düzenleyici, kendisinden en çok korku duyulan Âdem kabile üyesi biçiminde görülmesine neden olan, farklı bir üstünlük imkânı sağlamıştır.

76:2.9 (849.3) Ve böylece Kabil, ikinci Cennet Bahçesi'nin doğusunda bulunan Nod yerleşkesine doğru buradan ayrıldı. O, babasının insanlarına ait bir topluluk içinde büyük bir önder haline geldi; ve bir dereceye kadar, Serapatatia'nın öngörülerini doğruladı; çünkü Kabil, yaşamı boyunca Nod ve Âdem unsurlarının bu bölünüşünün barışla düzeltilmesini sağladı. Kabil, uzak kuzeni olan Remona ile evlendi; ve onun ilk erkek çocuğu olan Enoch, Elam Nod unsurlarının başı haline geldi. Ve yüz yıllar boyunca Elam ve Âdem unsurları barış içinde kalmaya devam etti.

3. Mezopotamya'da Yaşam

76:3.1 (849.4) İkinci bahçe içerisinde zaman ilerlerken, doğru yoldan ayrılışın sonuçları artarak belirginleşmeye başladı. Âdem ve Havva, Edentia'ya götürülen çocuklarına ek olarak önceki evlerinin güzelliğini ve huzurunu çok aradılar. Bu muhteşem çiftin âlemin ortak bedeni düzeyine indirgenişini gözlemlemek

gerçekten de acınası bir durumdu; ancak onlar, alçalan düzeylerini saygıyla ve metanetle karşıladılar.

76:3.2 (849.5) Âdem vaktinin büyük bir kısmını bilge bir biçimde, çocuklarını ve onların birliktelik içinde bulunduğu kişileri kamu idaresinde, eğitimsel yöntemlerde ve dini ibadetlerde eğitmekle harcadı. Eğer onun bu öngörüsü olmasaydı, ölümü üzerinde çok ciddi karışıklıklar açığa çıkabilirdi. Böyle olduğu için Âdem'in ölümü, insanların yaşam koşullarını idare edişi üzerinde çok az bir değişikliğe neden olmuştur. Ancak vefatlarından çok uzun bir süre önce Âdem ve Havva, Cennet Bahçesi içerisindeki ihtişam dolu günleri çocukları ve takipçilerinin yavaş yavaş unutmaya başladıklarının farkına varmışlardı. Ve takipçilerinin büyük bir çoğunluğu için Cennet Bahçesi'nin yüceliğini unutmak iyi bir şeydi; onlar, daha az elverişli çevrelerinden dolayı gereksiz bir hayal kırıklığına kolay kolay düşmeyeceklerdi.

76:3.3 (849.6) Âdem unsurlarının toplum yöneticileri, ilk bahçenin evlatlarından saltanat usulü ile seçilmişlerdi. Âdem'in ilk oğlu Âdemoğlu (Âdem oğlu Âdem), ikinci Cennet Bahçesi'nin kuzeyinde eflatun ırkının yardımcı bir merkez idaresini kurdu. Âdem'in ikici evladı Eveson, üstün bir önder ve idareci haline geldi; o, babasının büyük bir yardımcısıydı. Eveson, Âdem kadar uzun bir süre yaşamamıştı; ve onun en büyük oğlu Jansad, Âdem kabilelerinin başı olarak Âdem'in varisi haline geldi.

76:3.4 (849.7) Din adamlığı veya diğer bir deyişle dini önderlik, ikinci bahçede dünyaya gelmiş olan Âdem ve Havva'nın hayattaki en büyük oğlu Seth ile doğdu. Seth, Âdem'in Urantia'ya varışından yüz yirmi dokuz yıl sonra doğmuştu.

Seth, ikinci bahçenin yeni din adamlık kurumunun başı haline gelerek, babasının insanların ruhsal düzeyini geliştirme görevine kendisini adayan bir hale geldi. Onun oğlu Enos, ibadetin yeni düzeninin kurdu; ve onun torunu Kenan, yakında ve uzakta bulunan komşu kabileler için dışa yönelik din yayma hizmetini kurumsallaştırdı.

76:3.5 (850.1) Seth din adamlığı; dini, sağlığı ve eğitimi içine alan bir biçimde üç katmanlı bir girişimdi. Bu düzenin din adamları; dini törenleri yönetmek, sağlık uzmanları ve temizlik denetleyicileri olarak faaliyet göstermek ve bahçenin okullarında öğretmenler olarak faaliyet göstermek üzere eğitilmişlerdi.

76:3.6 (850.2) Âdem'in kervanı, birinci bahçenin bitkilerinden ve tahıllarından yüzlercesinin tohumunu ve çiçek soğanını beraberlerinde ırmaklar arasındaki bu yerleşkeye getirmişlerdi; onlar aynı zamanda, geniş sürüler ve evcilleştirilmiş her hayvandan bir kaçıyla buraya gelmişlerdi. Bu nedenle onlar, çevre kabileler üzerinde büyük bir üstünlüğe sahip oldular. Onlar, ilk Bahçe'nin geçmiş kültürünün birçok yararından memnuniyetle faydalandılar.

76:3.7 (850.3) İlk bahçeden ayrılış vaktine kadar Âdem ve onun ailesi her zaman; meyveler, tahıllar ve yemişler ile beslenmekteydiler. Mezopotamya'ya olan yolculuklarında onlar ilk kez, şifalı bitkiler ve sebzeleri tattılar. Et ile beslenme ikinci bahçeye en erken dönemlerinden itibaren girmişti, ancak Âdem ve Havva eti günlük beslenme biçimlerinin bir parçası haline hiçbir zaman getirmedi. Ne Âdemoğlu ne de Havva oğlu, ilk bahçenin ilk nesil çocuklarının herhangi biri bile, et ile beslenen konuma gelmemişlerdir.

76:3.8 (850.4) Âdem unsurları, kültürel kazanım ve ussal gelişim bakımından çevre toplulukları üzerinde büyük bir üstünlük kurdu. Onlar üçüncü alfabeyi yaratmış olup, diğer bir yandan ise modern sanatın, bilimin ve edebiyatın ilk temsillerinin ortaya çıkması için temelleri attılar. Fırat ve Dicle nehirleri arasındaki bu topraklarda onlar; yazı, madeni eşyalar yapım, çömlek ve dokuma sanatlarını besleyip, bin yıllar boyunca daha iyisinin ortaya çıkmayacağı bir mimari türü yarattılar.

76:3.9 (850.5) Eflatun insanların ev yaşamı, içlerinde bulundukları dönem ve koşulları için olası en yüksek düzeyde bulunmaktaydı. Çocuklar; tarım, el işleri ve hayvan evcilleştirilmesi hususlarındaki derslere tabilerdi; ve onların dışında kalanlar ise, bir Seth üyeliğinin üç katmanlı görevini yerine getirmek için eğitilmekteydi: bu görev din adamı, sağlık uzmanı ve öğretmen olmaktı.

76:3.10 (850.6) Ve Seth din adamlığını düşünürken, gerçek öğretmenler olarak sağlık ve dinin yüksek akla sahip ve soylu bu öğretmenlerini; daha sonraki kabilelerin ve çevre insan topluluklarının yozlaşmış ve ticari hale gelmiş din adamları ile karıştırmayın. Onların dini evren ve İlahiyat kavramları ileri bir düzeyde olup, neredeyse tamamen doğrudu; onların sağlık emirleri, içinde bulundukları dönem bakımından, mükemmeldi; ve onların eğitim yöntemlerinin üzerine bu dönemden beri hiçbir şekilde geçilmemiştir.

4. Eflatun Irkı

76:4.1 (850.7) Âdem ve Havva, Urantia üzerinde ortaya çıkan dokuzuncu insan ırkı olarak, eflatun insanları ırkının kurucularıydılar; Âdem ve onun doğumu mavi gözlere

sahiplerdi; ve eflatun insan toplulukları, açık ten rengine ek olarak sarı, kırmızı ve kahverengi şeklindeki açık saç renkleriyle ayırt edilmekteydi.

76:4.2 (850.8) Havva, doğumda acı çekmemişti; buna ek olarak öncül evrimsel ırkların hiçbirisi bu acıyı deneyimlememiştir. Evrimsel insanın Nodit unsurları ve daha sonra Âdem unsurları ile olan birlikteliğinden doğan melez ırklar, doğumun ciddi sancılarını deneyimlediler.

76:4.3 (851.1) Jerusem üzerindeki kardeşleri gibi Âdem ve Havva'ya; yiyecek ve ışıktan oluşan ve Urantia üzerinde açığa çıkarılmamış belirli üstün fiziksel enerjilerle takviye edilen çifte besin ile yaşam enerjisi sağlanmaktaydı. Onların Urantia doğumları, ebeveynlerinin sahip olduğu enerji alımı ve ışık dolaşımı kazanımını onlardan kalıtımsal olarak alamadılar. Onlar, insan türüne özgü kan dolaşımıyla beslenme olarak, tek bir dolaşıma sahiplerdi. Onlar, her ne kadar çok uzun yaşam sürelerine sahip olsalar da fani olarak tasarlanmışlardı; her ne kadar bu uzun ömürlülük her bir ilerleyen nesilde daha çok insanların sahip oldukları ölçütlere gerilemiştir.

76:4.4 (851.2) Âdem, Havva ve onların ilk nesil çocukları, beslenmeleri için hayvan etini kullanmadılar. Onlar tamamen “ağaçların meyvelerinden” beslendiler. İlk nesilden sonra Âdem'in tüm soyları, mandıra ürünlerinden beslendi; ancak onların çoğu, etsiz yeme alışkanlarına bağlı kalmayı sürdürdü. Daha sonra kendileriyle bütünleşen birçok güney kabile üyesi de et ile beslenmemektedirler. Daha sonra, sadece sebze ile beslenen bu kabilelerin çoğu doğuya göç etmiş olup, şimdi Hindistan insanları olan bütünlük içinde varlıklarını devam ettirmişlerdir.

76:4.5 (851.3) Âdem ve Havva'nın fiziksel ve ruhsal öngörülerini, bugünün insan topluluklarına kıyasla çok daha üstündü. Onların özel duyuları çok daha keskindi; ve onlar yarı-ölümlü unsurları, Melçizedekler olan meleksel ev sahiplerini, ve soylu halefi ile birkaç kez görüşmek için gelmiş olan devrik Prens Caligastia'yı görebilmekteydi. Bu özel duyular çocuklarında bu kadar keskin değildi; ve bu duyular, her yeni nesilde körelme eğilimi gösterdi.

76:4.6 (851.4) Âdem çocukları, hepsi kuşkusuz bir biçimde varoluş yetkinliğine sahip oldukları için, genellikle Düzenleyici'yi içlerinde barındırmaktaydı. Onların üstün doğumları, evrimin çocukları gibi fazlasıyla korku hissi duymamaktaydılar. Bugünün Urantia ırkları içinde korku hala fazla bir biçimde var olmaya devam etmektedir; bu durumun nedeni, ırkları fiziksel olarak canlandırma tasarımının erken bir biçimde yanlış idare edilmesi yüzünden atalarınızın Âdem'in yaşam plazmasının çok azından faydalanabilmiş olmasıdır.

76:4.7 (851.5) Maddi Evlatlar ve onların doğumlarının sahip oldukları beden hücreleri, gezegenin yerli sakinleri olan evrimsel varlıklarıninkine kıyasla hastalığa çok daha fazla dirençliydi. Yerli ırkların beden hücreleri, âlemin mikroskopla görülen ve hatta ondan daha küçük hastalık-yaratıcı yaşayan organizmalar ile aynı türdendir. Bu gerçekler, bilimsel uğraşlar vasıtasıyla birçok fiziksel hastalığa karşı koymak için Urantia insanların ne kadar çok çalışmak zorunda olduklarını açıklamaktadır. Eğer ırklarınız Âdemsal yaşamdan daha çok özü barındırabilseydi, sizler kıyaslanamaz bir derecede hastalığa karşı dirençli olurdunuz.

76:4.8 (851.6) Fırat Nehri kenarındaki ikinci bahçede yerleşik bir konuma gelince Âdem, ölümü sonrasında dünyaya yarar sağlaması için yaşam plazmasının olabildiğince çok miktarını ardında bırakmayı tercih etmiştir. Bunun sonucunda Havva, ırk gelişiminden sorumlu on iki heyet üyesinden oluşan bir birliğin başına getirilmişti; ve Âdem'in ölümünden önce bu heyet, Urantia üzerinde en yüksek düzeyde bulunan 1.682 kadını seçmişti; ve bu kadınlar, Âdem'in yaşam plazmasından gebe kalmıştı. Onların çocuklarının tümü, 112'si dışında erişkin düzeye kadar büyüdü; dünya bu şekilde, 1.570 üstün ilave erkek ve kadının kendisine tahsis edilmesinden böylece faydalanmış oldu. Her ne kadar bu aday anneler çevre kabilelerin tümünden seçilmiş ve dünya üzerindeki ırkların birçoğunu temsil etmiş olsalar da, onların çoğunluğu Nod unsurlarının en yüksek ırk kollarından belirlenmişti; ve onlar, kudretli And unsurları ırkının öncül temellerini oluşturmuşlardı. Bu çocuklar, dünyaya geldikleri annelerin ait oldukları kabile yerleşkesinde doğup büyütölmüşlerdi.

5. Âdem ve Havva'nın Ölümü

76:5.1 (851.7) İkinci Cennet Bahçesi'nin kurulmasından sonra yakın bir zaman içerisinde Âdem ve Havva, pişmanlıklarının kabul edildiğine dair gerektiği gibi bilgilendirildi; buna ek olarak onlara, dünyalarına ait fanilerin nihai sonunu paylaşmakla yükümlü olduklarından Urantia'nın uyku halindeki kurtuluş unsurlarının düzeylerine girmeye kesinlikle yetkin oldukları iletildi. Onlar, Melçizedekler'in oldukça etkileyici bir biçimde kendilerine duyurduğu yeniden diriliş ve iyileşmelerine dair bu müjdeye bütünüyle inandılar. Onların neden oldukları suç, bir karar hatasıydı; o, bilinçli ve kasıtlı isyana ait bir günah değildi.

76:5.2 (852.1) Âdem ve Havva, tıpkı Jerusem'in vatandaşları gibi, Düşünce Düzenleyicileri'ne sahip değillerdi; buna ek olarak onlar, ilk bahçe döneminde Urantia üzerinde faaliyet gösterirken Düzenleyici'yi içlerinde barındırmamaktalardı. Ancak fani düzeye indirgenmelerinden kısa bir süre sonra onlar, içlerindeki yeni bir mevcudiyetin farkına vardılar; ve içten pişmanlıkla birleşen insan mevcudiyetinin, Düzenleyicileri içlerinde barındırmalarını mümkün kıldığını hemen kavradılar. Düzenleyiciler'i içlerinde barındırmaya dair bu gerçeklik, Âdem ve Havva'yı yaşamlarının geri kalanı boyunca büyük ölçüde cesaretlendirmiştir; onlar, Satania'nın Maddi Evlatları olarak başarısız olduklarını bilmekteledir; ancak onlar aynı zamanda, Cennet sürecinin evrenin yükseliş halindeki evlatları olarak kendilerine açık olduğunu bilmekteledir.

76:5.3 (852.2) Âdem, gezegene varışıyla birlikte eş zamanlı olarak gerçekleşmiş yazgı sonu dirilişi hakkında bilgiye sahipti; ve o, evlatlığın yeni düzeyinin varışıyla birlikte kendisi ve eşinin muhtemel bir biçimde yeniden kişilikleştirileceğine inanmaktaydı. O, bu evrenin hâkimi olan Mikâil'in çok yakın bir zaman içerisinde Urantia üzerinde ortaya çıkacağını bilmemekteydi; o, bir sonraki Evlat'ın Avonal düzeyden geleceğini düşünmekteydi. Böyleyken bile, Âdem ve Havva'nın Mikâil'den o zamana kadar aldıkları tek kişisel ileti üzerinde düşünmesi onlar için anlaşılması zor bir şey olmakla birlikte her zaman rahatlatan bir etkiye sahipti. Arkadaşlığın ve tesellinin diğer dışavurumlarına ek olarak bu ileti şunu bildirmiştir: "Ben yükümlülüklerinizi yerine getirmeyişiniz ile ilgili olan koşulları irdeledim, ben kalplerinizin her zaman duyduğu Yaratıcı'nın iradesine sadık kalma arzusunu

unutmadım, ve sizler, âlemimin alt sorumlu Evlatları tarafından daha önce çağrılmazsanız fani geniş uykusu sürecinden istenileceksiniz.”

76:5.4 (852.3) Ve bu ileti Âdem ve Havva için büyük bir sırdı. Onlar, bu ileti içerisinde olası bir özel dirilişin örtülü sözünü kavrayabiliyorlardı; ve bu türden bir olasılık onları büyük bir neşeye boğdu; ancak onlar, Urantia üzerinde Mikâil’in kişisel görünüm vaktine kadar uyuyabileceklerine dair üstü kapalı bilgilendirmenin anlamını kavrayamıyorlardı. Ve böylece Cennet Bahçesi çifti her zaman, ileride bir vakit Tanrı’nın bir Evladı’nın geleceğini duyurdular; ve onlar, en azından olmasını arzuladıkları bir ümitle, sevdiklerine; hatalarına ve üzüntülerine sahne olan dünyalarının, evrenin yöneticisinin Cennet bahşedilme Evladı olarak üzerinde faaliyet göstermek için tercih edebileceği âlem olma ihtimaline dair inançlarını iletmişlerdi. Bu türden bir ümit gerçekleşmeyecek kadar güzeldi; ancak Âdem, isyanla parçalanmış Urantia’nın sonunda Nebadon’un tümü içindeki en kıskanılan gezegen olarak Satania sisteminin içindeki en talihli dünya haline gelebileceğini aklından geçirmişti.

76:5.5 (852.4) Âdem 530 yıl yaşamıştır; o, ileri yaş olarak adlandırılabilir sebepten dolayı vefat etmiştir. Onun fiziksel bünyesi yalın bir deyimle yıpranmıştı; ayrışma süreci kademeli olarak onarım işleyişinin önüne geçmişti; ve kaçınılmaz son gelmişti. Havva, Âdem’den on dokuz yıl önce zayıflayan kalbi nedeniyle yaşamını yitirmişti. Onların ikisi de, tasarımları uyarınca inşa edilmiş birlikteliklerini çevreleyen duvar tamamlandıktan sonra kutsal mabedin merkezine gömülmüşlerdir. Ve bu eylem, ibadethanelerin altlarına yüksek

mertebeli ve dindar erkek ve kadının gömülmesi uygulamasının kökenini oluşturmuştur.

76:5.6 (852.5) Melçizedekler'in idaresi altındaki Urantia'nın aşkın-maddi yönetimi görevine devam etmişti; ancak evrimsel ırklar ile gerçekleştirilen doğrudan fiziksel iletişime son verildi. Gezegensel Prens'in bedensel görevlilerinin geldiği uzak dönemlerden Van ve Amadon zamanları boyunca Âdem ve Havva'nın gelişine kadar, evren yönetiminin fiziksel temsilcileri gezegen üzerinde konumlanmış bir haldeydi. Ancak Âdem'in görevini yerine getirmedeki başarısızlığı ile birlikte, dört yüz elli bin yılı aşan bir süreci kaplayan, bu düzen sona erdi. Ruhsal alanlarda meleksel yardımcılar, bireyin kurtuluşu için kahramanca çalışır haldeki Düşünce Düzenleyicileri ile birlikte mücadelelerini sürdürdüler; ancak Maçiventa Melçizedek'in varışına kadar dünya refahına dair çok uzun bir dönemi kapsayan etraflıca bir tasarımın varlığı dünya fanilerine duyurulmamıştır; bir Tanrı Evladı'nın sahip olduğu güç, sabır ve yönetim yetkisiyle İbrahim kendi döneminde, talihsiz Urantia'nın ileri canlandırılışı ve ruhsal iyileştirilişi için temelleri atmıştır.

76:5.7 (853.1) Talihsizlik buna rağmen Urantia'nın payına düşen tek şey değildi; bu gezegen aynı zamanda Nebadon yerel evreni içinde en talihli olandı. Urantialılar; atalarının apaçık yanlışlarından ve öncül dünya yöneticilerinin hatalarından doğan bu karanlık geçmişin kendisi, cennet içindeki Yaratıcı'nın sevgi dolu kişiliğini üzerinde açığa çıkarmak için esas mekân olarak bu dünyayı tercih ettirtecek kadar Nebadon Mikâili'nin ilgisini çeken bir derecede gezen bu tür ümitsiz bir düzeye sevk ettiyse, daha da fazlası onu kötülük ve günahla

kafa karışıklığına ittiyse, bunların hepsini bir kazanç olarak değerlendirilmelidir. Karmaşık hale gelen olayları düzene sokmak için Urantia bir Yaratan Evlat'a ihtiyaç duymamaktaydı; bunun yerine Urantia üzerinde mevcut olan kötülük ve günah, Cennet Yaratıcısı'nın eşsiz sevgisini, bağışlamasını ve sabrını açığa çıkarmak için Yaratan Evlat'a çok daha etkileyici bir geçmiş sunmuştu.

6. Âdem ve Havva'nın Kurtuluşu

^{76:6.1 (853.2)} Âdem ve Havva; Urantia üzerindeki eflatun ırkının maddi bedeni içindeki görevlerinden önceki dönemlerde kendilerine tamamen aşına olan dünyalar biçimindeki, malikâne dünyaları üzerindeki yaşamlarına ölüm uykularından ileride kalkıp devam edeceklerine dair Melçizedekler tarafından kendilerine verilen vaatlere derinden inanarak fani istirahatlarına çekildiler.

^{76:6.2 (853.3)} Onlar, âlemin fanilerine ait bilinçsiz haldeki uykunun şuursuzluğunda uzun süre istirahat etmediler. Âdem'in ölümünün üçüncü gününde, hürmetkârca düzenlenen naaş töreninden iki gün sonra; Mikâil adına görevde bulunan, Salvington üzerindeki Zamanın Birliktelikleri tarafından onaylanmış ve vekil Edentia'nın En Yüksek Unsurları tarafından gözden geçirilmiş, Urantia üzerinde Âdemsal görev başarısızlığının tüm seçkin kurtuluş unsurlarına özel yoklama çağrısını emreden Lanaforge yönergeleri Cebrail'in ellerine teslim edilmişti. Ve özel dirilişin bu emri uyarınca Urantia zincirlerinin yirmi altıncısı olan Âdem ve Havva, ilk bahçe döneminde kendilerine yardımda bulunan 1.316 yardımcısı ile birlikte Satania'nın malikâne dünyalarına ait diriliş yapılarında yeniden kişilikleştirilip tekrar bir bütün haline getirildiler.

Âdem'in varış zamanında, uyuyan kurtuluş unsurlarına ve yaşayan yetkin yükseliş bireylerine ait bir yazgı dönem sonu hükmüyle gerçekleşen olaylar sonucunda birçok diğer sadık ruh çoktandır bu dünyaya aktarılmış halde bulunmaktaydı.

76:6.3 (853.4) Âdem ve Havva, ilerleyici yükseliş dünyaları boyunca Jerusem üzerindeki vatandaşlık seviyesine erişene kadar hızlı bir biçimde yükseldiler; onlar bir kez daha kökenleri olan gezegenin vatandaşları haline gelmişlerdi; ancak bu sefer, evren kişiliklerin farklı bir düzeyine ait üyeler olarak bu gezegenin vatandaşlığını ellerinde bulundurmaktalardı. Onlar Jerusem'i — Tanrı'nın Evlatları olarak — kalıcı vatandaşlar düzeyinde terk etmişlerdi; onlar buraya insan evlatları olarak — yükseliş vatandaşları seviyesine geri dönmüşlerdi. Onlar, Urantia'nın mevcut danışma-denetim bünyesini oluşturan yirmi dört danışman arasındaki mevkîe daha sonra atanan bir biçimde, sistem başkenti üzerinde doğrudan Urantia hizmetine görevlendirilmişlerdi.

76:6.4 (854.1) Ve böylelikle Urantia'nın Gezegensel Âdem ve Havvası'nın hikâyesi sona ermektedir; onların hikâyesi bir deneme-yanılma, trajedi ve zafer öyküsüdür; bu hikâye en azından, sahip olduğunuz iyi niyetli fakat yanılmış Maddi Erkek ve Kız Evlat'ın kişisel başarısıdır; ve kuşkusuz bir biçimde onların öyküsü sonuç olarak, bu iki bireyin dünyası ve onun isyanla çalkalanmış ve kötülükten bitap düşmüş sakinleri için nihai bir zafer hikâyesidir. Her şey göz önünde tutulduğunda Âdem ve Havva, insan ırkının çabuk medenileşmesine ve hızlandırılmış biyolojik ilerleyişine çok büyük katkı sağlamıştır. Onlar dünya üzerinde büyük bir kültürü gerilerinde bırakmışlardı; ancak bu türden gelişmiş bir

medeniyetin kurtuluşu, Âdemsal kalıtımın öncül zayıflayışı ve nihai çöküşü karşısında mümkün değildi. Bir medeniyeti mevcut kılan onu inşa eden insan topluluklarıdır; bu yetkin birey toplulukları olmadan medeniyet kendisini sürdürecektür zümreleri yaratamamaktadır.

76:6.5 (852.1) [“Bahçe’nin {yüksek} meleksel sesi” olan Solonia tarafından sunulmuştur.]

77. Makale Yarı-Ölümlü Yaratılmışlar

77:0.1 (855.1) NEBADON’UN birçok yerleşik dünyası; âlemlerin fani türleri ve meleksel düzeyler arasında bir konumda bulunan, bir yaşam-faaliyet seviyesinde ikamet eden benzersiz varlıkların bir veya daha fazla topluluğuna ev sahipliği yapmaktadır; bu nedenle onlar *yarı-ölümlü* yaratılmışlar olarak adlandırılmaktadır. Onlar; kazara ortaya çıkan bir görünüme sahip olsalar da oldukça yaygın bir biçimde görünmekte olup, bütünlüksel gezegensel hizmetimizin temel düzeylerinden biri olarak hepimizin uzun bir süredir kabul ettiği ölçüde kıymetli varlıklardır.

77:0.2 (855.2) Urantia üzerinde yarı-ölümlülerin iki farklı düzeyi faaliyet göstermektedir: onlar; Dalamatia döneminde varlık kazanan birincil veya diğer bir değişle kıdemli birlik ve doğumları Âdem’in dönemine dayanan ikincil veya daha genç topluluktur.

1. Birincil Yarı-Ölümlüler

77:1.1 (855.3) Birincil yarı-ölümlüler kökenlerini, Urantia üzerinde mevcut maddi ve ruhsal niteliklerin karşılıklı eşsiz bir

birlikteliğinden almaktadırlar. Bizler, diğer dünyalar üzerinde ve farklı sistemler içindeki benzer yaratılmışların mevcudiyetine dair bilgiye sahibiz; fakat bu varlıklar, benzer olmayan yöntemler vasıtasıyla yaratılmışlardır.

77:1.2 (855.4) Evrim halindeki bir gezegen üzerinde Tanrı'nın Evlatları'nın birbirini takip eden bahşedilişleri âlemin ruhsal işleyişi içerisinde dikkate değer değişiklikleri meydana getirmiştir; ve zaman zaman onların bahşedilişleri, gerçekten anlaşılması zor olan ölçüde, bir gezegen üzerindeki ruhsal ve maddi birimlerin karşılıklı birlikteliklerin işleyiş biçimini dönüşüme uğratmıştır. Prens Caligastia'nın yönetim görevlilerine ait yüz bedensel üyenin düzeyi tek başına, bu türden benzersiz bir birlikteliği temsil etmektedir: bu birliktelik, Jerusem'in yükseliş halindeki morontia vatandaşları olarak doğum ayrıcalıklarına sahip olmadan madde-ötesi varlıkları olmalarıydı. Urantia üzerindeki alçalış halindeki gezegensel hizmetkârlar olarak onlar, (bazıların daha sonra gerçekleştirdikleri gibi) maddi doğumları dünyaya getirmeye yetkin bir biçimde maddi cinsiyet yaratılmışları halindelerdi. Bizlerin tatmin edici bir biçimde açıklayamadığı şey, bu yüz üyenin madde-ötesi bir düzey üzerinde ebeveynsel görevde faaliyet gösterebildiğidir; fakat bunların hepsi harfi harfine yaşanmıştı. Bedensel yönetim görevlilerine ait bir erkek ve kadın üyenin madde-ötesi (cinsel-olmayan) birlikteliği, birincil yarı-ölümlülerin ilk doğumlarının ortaya çıkmasıyla sonuçlandı.

77:1.3 (855.5) Maddi ve melekse seviyelerin arasında bulunan bu düzeye ait bir yaratılmışın Prens'in yönetim merkezi işlerini yerine getirmede büyük bir hizmette bulunabileceği derhal

keşfedildi; ve bedensel görevlilerin her çiftine böylelikle benzer varlığı dünyaya getirme izni verildi. Bu çaba, elli yarı-ölümlü yaratılmışın ilk topluluğunun meydana gelmesiyle sonuçlandı.

77:1.4 (855.6) Bu benzersiz topluluğun faaliyetini bir yıl gözlemledikten sonra Gezegensel Prens, kısıtlama olmadan yarı-ölümlülerin doğumuna izin verdi. Bu tasarı, yaratma gücü sürdükçe yerine getirildi; ve 50.000 varlıktan oluşan özgün birlik böylelikle yaratılmış oldu.

77:1.5 (856.1) Her yarı-ölümlünün doğumu arasında bir buçuk yıllık bir süreç geçmişti; ve bu türden varlıkların bin kadarı her çiftte benliklerine kavuştuklarında, artık onların hiçbir yeni üyesi ortaya çıkmamaktaydı. Ve bu orada, bininci doğumun ortaya çıkması üzerine bu gücün neden tükendiğine dair bir açıklama bulunmamaktadır. Bu yönde ne kadar ilave deneme gerçekleştirilmişse gerçekleştirilsin, onların tümü başarısızlıktan başka bir şeyle sonuçlanmamıştır.

77:1.6 (856.2) Bu varlıklar, Prens idaresinin haber alma birliklerini oluşturdular. Onlar; dünya ırklarını gözleme ve incelemeye ek olarak gezegensel yönetim merkezinden kumanda edilen insan toplumunu etkileme görevinde Prens ve onun görevlilerine başka birçok kıymetli hizmeti yerine getirerek geniş bir ölçekte faaliyet gösterdiler.

77:1.7 (856.3) Bu düzen, birincil yarı-ölümlülerin beşte dördünden biraz daha fazlasını ağına düşüren gezegensel isyanın trajik dönemlerine kadar devam etti. Sadık birlikler, Âdem'in dönemine kadar vekil Van önderliği altında faaliyet gösteren Melçizedek alıcılarının hizmetine girmişti.

2. Nod Irkı

77:2.1 (856.4) Her ne kadar Urantia'nın yarı-ölümlü yaratılmışlarının kökeni, doğası ve işlevine ait hikâye böyle olsa da; birincil ve ikincil olarak — iki düzey arasındaki benzerlik, gezegensel isyan günlerinden Âdem dönemine kadar Prens Caligastia'nın bedensel görevlileri arasındaki isyankârlardan türeyen soy kolunu tamamen takip edebilmek için birincil yarı-ölümlülerin anlatımına bu noktada ara verilmesini zorunlu kılmaktadır. Bu unsurlar, ikinci bahçenin ilk dönemlerinde yarı-ölümlü varlıkların ikincil düzeyine zemin hazırlayan kökenin yarısını oluşturan kalıtım koluydu.

77:2.2 (856.5) Prens'e ait görevlilerin fiziksel üyeleri; özel düzeylerinin niteliklerine ek olarak Andon kabilesinin seçilmiş ırk kolununkileri beraberce taşıyarak doğurgan nesil tasarımına katılma amacıyla cinsiyet sahibi yaratılmışlar olarak mevcut kılınmışlardı; ve bunların tümü, Âdem'in ilerleyen dönemlerdeki ortaya çıkışının öngörüsünde gerçekleştirilmişti. Yaşam Taşıyıcıları, Âdem ve Havva'nın ilk nesil evlatları ile birlikte Prens görevlilerinin ortak doğumlarının bütünlüğünden meydana gelen yeni bir fani türünü tasarlamış bir haldeydi. Onlar böylelikle, ileride insan toplumunun eğitmen-yöneticileri haline geleceğini umdukları gezegensel yaratılmışların yeni bir düzeyini ön gören bir tasarımı hedeflemiş haldelerdi. Bu türden varlıklar toplumsal egemenlik için tasarlanmışlardı, yönetsel egemenlik için değil. Ancak bu tasarım neredeyse tamamen başarısız olduğu için, Urantia'nın nasıl da iyi huylu bir aristokrasi önderliğinden ve benzersiz bir kültürden böylece mahrum kaldığını hiçbir zaman bilemeyeceğiz. Çünkü bedensel görevliler daha sonra doğumda bulunduklarında; onların doğumları isyanı takiben

gerçekleşmiş olup, bu dönem sistemin yaşam döngüleri ile olan iletişimlerinden kesildikleri sürece denk gelmiştir.

77:2.3 (856.6) Urantia üzerinde isyan-sonrası dönem, birçok olağandışı gelişmeye şahit oldu. Dalamatia'nın kültürü olarak büyük bir medeniyet parçalara ayrılacaktı. “Nephilim üyeleri (Nod unsurları) bu dönemlerde dünya üzerindelerdi; ve tanrıların bu evlatları insan kızlarına katıldıklarında ve bu kız çocukları onları kabul ettiklerinde, birlikteliklerinin çocukları ‘şanlı insanlar’ olarak ‘eskilerin kudretli insanları’ haline gelmişti.” Her ne kadar onlar “tanrıların evlatları” olmasalar da, bu görevliler ve onların öncül soyları bahse konu uzak dönemlerin evrimsel fanileri tarafından bu şekilde görülmüştü; onların görünüşleri bile gelenekler tarafından abartılmış hale gelmişti. Bu böylelikle, dünyaya inen ve insan kızları ile birlikte kahramanların tarihi bir ırkını dünyaya getiren tanrılara dair neredeyse evrensel bir halk hikâyesinin kaynağıdır. Ve bu efsanenin tümü, ikinci bahçede daha sonra ortaya çıkan Âdem unsurlarının karma ırkları ile birlikte daha fazla karıştırılmış bir hale gelmiştir.

77:2.4 (857.1) Prens görevlilerine ait yüz bedensel üye Andonsal insan-ırk kollarının yaşam plazmasını taşıdığı için, onların cinsel doğum sürecine katılması durumunda soylarının tamamen diğer Andon ebeveynlerinin doğumlarına benzeyeceği beklenebilecek doğal bir durumdu. Ancak Nod'un takipçileri olarak görevliler arasından altmış isyankâr cinsel yollarla doğum sürecine fiilen giriştiklerinde, çocukları Andonit ve Sangik insan topluluklarına kıyasla neredeyse her bakımdan daha üstün olduğu açığa çıktı. Bu beklenmeyen

üstünlük yalnızca fiziksel ve ussal niteliklerinde değil aynı zamanda ruhsal yetkinliklerinde de belirgin bir haldeydi.

77:2.5 (857.2) İlk Nod nesli içerisinde ortaya çıkan bu değişken nitelikler, Andonsal yaşam plazmasının kalıtım etkenlerine ait dizilim ve kimyasal yapıtaşları içerisinde gerçekleştirilen belirli değişikliklerden kaynağını almıştır. Bu değişikliklere, Satania sisteminin güçlü yaşam-idare döngülerine ait görevli üyelerin sahip olduğu bedenlerindeki mevcudiyet neden olmuştur. Bu yaşam döngüleri; emredilen Nebadon yaşam oluşumunun ortak hale getirilmiş Satania özelleşmesine ait belirli kalıpları dâhilinde, özelleşen Urantia kalıbına ait kromozomların yeniden düzenlenişine sebebiyet vermişti. Bu yaşam plazmasının sistem yaşam akımları etkisiyle başkalaşım yöntemi, X-ışınlarını kullanarak bitkilerin ve hayvanların yaşam plazması üzerinde Urantia bilim adamlarının dönüşümü sağladıkları belirli işleyiş yöntemlerine benzememektedir.

77:2.6 (857.3) Böylelikle Nod insan toplulukları, Andonsal katılımcıların bedenlerinden Avalon cerrahlarıyla bedensel görevlilere aktarılmış olan yaşam plazmasında meydana gelen belirli tuhaf ve beklenmedik dönüşümlerden doğmuştur.

77:2.7 (857.4) Satania yaşam akımlarının uygun bir biçimde bedenlerine işlenilebilmesi için yüz Andon yaşam plazması katılımcısına yaşam ağacından beslenmesi hakkı verildiği hatırlanmalıdır. İsyana katılan görevlileri takip eden dönüşüme uğramış kırk dört Andon unsuru aynı zamanda kendi aralarında çiftleşmiş olup, Nod insan topluluklarının daha iyi ırk kollarına büyük bir katkı sağlamıştı.

77:2.8 (857.5) Dönüşüme uğramış Andon yaşam plazmasını taşıyan 104 bireyden meydana gelmiş bu iki topluluk, Urantia üzerinde ortaya çıkmakta olan sekizinci ırk olarak Nod unsurlarının kökenini oluşturmaktadır. Ve Urantia üzerinde insan yaşamının bu yeni niteliği; öngörülmemiş gelişmelerden biri olması dışında, bir yaşam-dönüşüm dünyası olarak bu gezegenin kullanılmasına dair özgün tasarımın işleyişinde bir başka safhayı temsil etmektedir.

77:2.9 (857.6) Nod unsurlarının saf kolu muhteşem bir ırktı; ancak onlar kademeli olarak dünyanın evrimsel ırklarına karışmış ve bu karışım uzun süren büyük kötüleşme sürecinin ortaya çıkmasından önce gerçekleşmişti. İsyandan sonraki on bin yıllık süreç içerisinde onlar, ortalama yaşamlarının evrimsel ırklardan biraz daha fazla olduğu düzeye kadar gerilemiş bir halde bulunmaktaydı.

77:2.10 (857.7) Arkeologlar; Nod unsurlarının daha sonraki Sümer soylarına ait kil tablet verilerine kazıları sonucunda ulaştıklarında, Sümer kralları tarihinin birkaç bin yıl öncesine kadar dayanmış olduklarını keşfedebilirler; ve bu veriler daha da ileri bir geçmişe gitmektedir; bireysel kralların hâkimiyet dönemleri, yirmi beş ila otuz yıldan başlayarak yüz elli yıl ve fazlasına kadar uzanmaktadır. Bu daha yaşlı kralların uzayan hâkimiyet dönemleri; öncül Nod yöneticilerin bazılarının (Prens görevlilerinin doğrudan soylarının) daha sonraki haleflerinden daha uzun süre yaşadığını göstermekte olup aynı zamanda hanedanlarının Dalamatia'ya kadar uzandığının ortaya konulabileceğine işaret etmektedir.

77:2.11 (857.8) Bu türden uzun yaşama sahip olmuş bireylere dair veriler aynı zamanda, zaman süreçleri olarak ayların ve yılların

karıştırılmasından kaynaklanmaktadır. Bu durum, İbrahim'in İncil'e dayanan soy kütüğünde ve Çin'in öncül kayıtlarında gözlenebilir. Yirmi sekiz günlük ayın, veya diğer bir değişle mevsimin, daha sonra kullanılmış olan üç yüz elli günden fazla günlük yıl ölçümüyle karıştırılması bu türden uzun insan yaşamlarına dair tarihi bilgilere neden olmuştur. Buralarda, dokuz yüz “yıldan” fazla yaşamış bir insana dair kayıtlar bulunmaktadır. Bu süreç yetmiş yılı bile tamamen temsil etmemektedir; ve bu tür yaşamlar, bahse konu yaşam sürecinin daha sonra “yetmiş yıl” olarak adlandırıldığı biçimiyle, çağlar boyunca oldukça uzun olarak görülmüştür.

77:2.12 (858.1) Zamanın yirmi sekiz günlük ay üzerinden ölçümü, Âdem'in döneminden sonra uzun bir süre varlığını sürdürmüştür. Ancak Mısırlılar takvimi yeniden düzenlemeye giriştiklerinde, 365 günlük yıl hesabını getirerek büyük bir doğru hespla yıl ölçümünü gerçekleştirdiler.

3. Babil Kulesi

77:3.1 (858.2) Dalamatia'nın sular altında kalmasından sonra Nod insanları kuzeye ve doğuya doğru göç etmişlerdi; onların yakın bir zaman içerisinde, ırksal ve kültürel yönetim merkezleri olan yeni şehirleri Dilmun'u bulmuşlardı. Ve Nod'un ölümünden yaklaşık elli bin yıl sonra, Prens yönetim görevlilerinin doğumları yeni şehirleri olan Dilmun'u çevreleyen yörelerde yaşamlarını idame ettirecek kaynakları bulamayacak kadar çok hale gelince, ve onlar sınırlarındaki Andon ve Sangik kabilelerine karışmaya çoktan başladıklarında, önderlerinin akıllarında ırksal bütünlüklerini korumalarının gerektiğine dair fikir oluştu. Bu nedenle kabilelerin bir heyeti toplandı, ve Nod'un bir soyu olan Bablot'un tasarımı üzerinde uzunca bir

süre fikir alışverişinde bulunulduktan sonra bu tasarım onaylandı.

77:3.2 (858.3) Bablot, bahse konu zamanlarda ellerinde bulundukları yerleşkenin merkezinde ırksal üstünlüklerinin simgesi olan temsili bir mabedi inşa etme fikrini öne sürdü. Bu mabet, dünyanın o zamana kadar hiç görmediği bir kuleye sahip olacaktı. Bahse konu yapı, kaybedilmekte olan büyüklüklülerine dair anıtsal bir abide olacaktı. Orada, bu abideyi Dilmun'da dikili görmeyi arzu eden birçok kişi bulunmaktaydı; ancak diğerleri bu türden bir yapının, ilk başkentleri olan Dalamatia'nın sular altında kalışına dair tarihsel anlatıları hatırlayarak, denizin yarattığı tehlikelerden yeteri kadar uzakta güvenli bir yerde konumlandırılmasında ısrarcı oldular.

77:3.3 (858.4) Bablot, yeni yapıların Nod kültürü ve medeniyetinin gelecekteki merkezinin çekirdeğini oluşturması gerekliliğine dair tasarımda bulundu. Onun tavsiyesi nihai olarak diğerleri üzerinde üstünlük kurdu, ve inşaata tasarımları doğrultusunda başlandı. Bu yeni şehir, kulenin mimarı ve yapımcısının isminde *Bablot* olarak adlandırılacaktı. Bu yerleşke daha sonra Bablod ve nihai olarak Babil ismiyle bilinir hale geldi.

77:3.4 (858.5) Ancak Nod unsurları hala bir ölçüde, bu girişime dair tasarımlar ve amaçlar hususunda görüş bakımından ayrıışmıştı. Buna ek olarak onların önderleri bütüncül bir biçimde, ne inşaat tasarımları ne de yapıların tamamlanmasından sonra kullanımlarına dair görüş birliğine sahip değillerdi. Dört buçuk yıllık çalışma sonrasında kulenin dikilme amacına ve hizmetine dair büyük bir anlaşmazlık ortaya çıktı. Yiyecek kuryeleri anlaşmazlık haberlerini etrafa yaydı, ve çok sayıdaki kabile

inşaat sahasında toplandı. Üç farklı görüş, kulenin inşa amacı olarak ileri sürülmüştü:

77:3.5 (858.6) 1. Katılımcıların yarısı olarak en büyük topluluk kuleyi, Nod tarihi ve ırksal üstünlüğünün bir anıtı olarak inşa edilir bir biçimde görmeyi arzu etti. Onlar kulenin, gelecekteki nesillerin tamamının beğenisini kazanabilecek büyük ve heybetli bir yapı olması gerektiğini düşündü.

77:3.6 (858.7) 2. Bir sonraki büyük topluluk kulenin Dilmun kültür anıtı olarak tasarlanmasını istedi. Onlar Bablot'un ticaret, sanat ve imalatın büyük bir merkezi haline geleceğini öngörmüşlerdi.

77:3.7 (859.1) 3. En küçük ve azınlıkta kalan ortak topluluk, kulenin dikilmesinin Caligastia isyanına katılan soylarının hatalarının kefareti için bir fırsat olarak sunulması fikrine sahiptiler. Onlar, kulenin her şeyin Yaratıcısı'na olan ibadete adanması gerektiğini öne sürdüler; ve onlar, yeni şehrin kurulum amacının — çevredeki barbar kabileler için kültürel ve dini merkez olarak faaliyet gösteren bir biçimde — Dalamatia'nın yerini alması gerekliliği fikrini belirttiler.

77:3.8 (859.2) Bu dini topluluk oy sonucunda reddedildi. Çoğunluk, atalarının isyan suçuna karıştığı öğretilerine karşı çıktı; onlar bu türden bir ırksal damgaya karşı durdular. Tartışma taraflarından birisini alt ettikten ve diğer ikisi arasında karar vermede başarısız olduktan sonra onlar kavgaya tutuştular. Savaşmayan topluluk olan dini görüşü savunanlar güneye evlerine göç etti; onların akranları ise neredeyse yok olana kadar savaşlarına devam etti.

77:3.9 (859.3) Yaklaşık olarak on iki bin yıl önce Babil kulesinin dikilmesi için ikinci bir girişim gerçekleştirildi. Andi unsurlarının karma ırkları (Nod ve Âdem toplulukları) ilk inşaatın yıkıntıları üzerinde yeni bir mabedin yükseltilmesi işine girişti; ancak orada girişimi destekleyecek yeterli destek bulunmamaktaydı; girişim, iddialı söylemi altında ezildi. Bu bölge uzun bir süre boyunca Babil yerleşkesi olarak bilinmekteydi.

4. Nod İnsan Toplulukları'nın Medeniyet Merkezleri

77:4.1 (859.4) Nod unsurlarının dağılması, Babil kulesi üzerine verilen yıkıcı çatışmanın doğrudan bir sonucuydu. Bu iç savaş; daha saf olan Nod unsurların sayılarını büyük ölçüde azaltmış olup, birçok bakımdan büyük bir Âdem-öncesi medeniyeti oluşturmadaki başarısızlıklarının sebebi olmuştu. Bu zaman zarfından itibaren Nod kültürü, Âdemsal katılım tarafından canlandırılana kadar yüz yirmi bin yıldan fazla bir süre boyunca gerilemişti. Ancak Âdem döneminde bile Nod unsurları hala yetkin bir insan topluluğuydu. Onların melez soylarının çoğu, Bahçe inşaat işçileri arasında bulunmaktaydı; ve Van'ın topluluk önderlerinden bazıları Nod üyeleri idi. Âdem'in görevlileri konumunda hizmet eden en yetkin akılların bazıları bu ırktan gelmekteydi.

77:4.2 (859.5) Dört büyük Nod merkezinin üçü, Bablot çatışmasının hemen ardından kurulmuştu:

77:4.3 (859.6) 1. *Batı veya diğer bir değişle Suriye Nod toplulukları.* Milliyetçiler veya diğer bir değişle ırk bağlılığı taşıyan bireylerin hayatta kalanları, kuzeybatı Mezopotamya'ya ilerideki Nod kültür merkezlerini kurmak için Andon unsurları

ile birleşerek kuzeye doğru seyahat etti. Bu bütünlük, dağılan Nod unsurlarının en büyük topluluğuydu; ve onlar, daha sonra ortaya çıkacak Asur ırk koluna büyük katkıda bulundu.

77:4.4 (859.7) *2. Batı veya diğer bir değişle Elam Nod unsurları.*

Kültür ve ticaret savunucuları, doğu yönündeki Elam'a doğru geniş sayılar halinde göç etti; ve burada onlar karma Sangik kabileleri ile birlikte bütünleşti. Her ne kadar çevre barbarlarınıninkine kıyasla daha üstün bir medeniyeti ellerinde bulundurmayı sürdürseler de, otuz veya kırk bin yıl öncesinin Elam unsurları doğaları bakımından büyük ölçüde Sangik hale geldiler.

77:4.5 (859.8) İkinci bahçenin kurulmasından sonra bu yakın Nod yerleşkesini “Nod’un vatanı olarak” anmak adet haline gelmişti; ve Nod topluluğu ile Âdem unsurları arasındaki uzun süreli göreceli barış döneminde iki ırk büyük ölçüde birbirine karışmıştı; bu duruma sebebiyet veren şey, Tanrı’nın Evlatları’nın (Âdem unsurlarının) insan kızları ile olan karşılıklı evliliğinin gittikçe yaygın bir adet haline geliyordu.

77:4.6 (860.1) *3. Merkezi veya diğer bir değişle Sümer-öncesi Nod unsurları.* Fırat ve Dicle nehirleri ağzında küçük bir topluluk, ırksal bütünlüklerinin büyük bir kısmını sürdürdüler. Onlar binlerce yıl var olmaya devam edip nihai olarak, tarihi dönemlerin Sümer insanlarını oluşturacak bir biçimde Âdem unsurlarına karışan Nod soyuna zemin hazırladılar.

77:4.7 (860.2) Ve tüm bunların hepsi, Sümerlerin nasıl bu kadar aniden ve gizemli bir biçimde Mezopotamya’nın tarih sahnesinde ortaya çıktığını açıklamaktadır. Araştırmacılar bu kabileleri hiçbir zaman, Dalamatia’nın sular altında kalışından

iki yüz bin yıl önce kökenlerine sahip oldukları Sümerlerin başlangıcına kadar dayandırıp onların tarihi ilerleyişini takip edemeyecekler. Dünyanın herhangi bir yerinde kökenlerine dair bir iz olmadan bu eski kabileler; tamamiyle gelişmiş ve üstün olan bir kültür, kucaklayıcı mabetler, madeni eşya işlemesi, tarım, hayvancılık, çömlekçilik, dokumacılık, ticaret hukuku, madeni hukuk, dini törenler ve eski bir yazma düzeni ile birlikte medeniyet sahnesinde birdenbire ortaya çıkan bir görünüme sahip olmaktadır. Tarihi dönemin başında onlar, Dilmun’da ortaya çıkmakta olan tuhaf bir yazı sistemini kullanarak, uzun bir süreden beri Dalamatia alfabesini hali hazırda yitirmiş bir halde bulunmaktalardı. Sümer dili, her ne kadar dünyada neredeyse tamamen ortadan kaybolmuşsa da, Sami dillerine ait değildi; bu dil, Hint-Avrupa dil ailesi şeklinde adlandırdığınız diller ile birçok ortak noktaya sahipti.

77:4.8 (860.3) Sümerlerden kalan detaylı kayıtlar, öncül şehir olan Dilmun’un yakınında Basra Körfezi üzerinde konumlanmış dikkate değer bir yerleşim yerini tasvir etmektedir. Mısırlılar bu eski dönemlerin ihtişam dolu şehrini Dilmun olarak adlandırırken, daha sonra Âdem-unsurları-ile-karışan Sümerliler ilk ve ikinci Nod şehirlerini Dalamatia ile karıştırıp hepsini Dilmun olarak adlandırdı. Ve arkeologlar hali hazırda; “Tanrılar’ın insan türünü medenileşmiş ve kültürlü hale gelmiş yaşamın örneğiyle ilk kez kutsadığına” dair bu dünyevi cennetten söz eden bahse konu tarihi Sümer kil tabletlerini bulmuşlardır. İnsanlar ve Tanrı’nın cenneti Dilmun’u tasvir eden bu tabletler şu an birçok müzenin tozlu rafında sessiz bir biçimde istirahat etmektedir.

77:4.9 (860.4) Sümerliler, ilk ve ikinci Cennet Bahçesi'ni oldukça iyi bir biçimde bilmekteydi; ancak Âdem unsurlarına olan geniş karışımlarına rağmen kuzeydeki cennet sakinlerini farklı bir ırk olarak görmeye devam ettiler. Daha eski Nod kültürüne olan Sümerlerin duydukları gurur, Dilmun şehrinin ihtişam dolu ve cennetsel anlatıları karşısında bu şanın daha sonra deneyimlediği olaylar silsilesini görmezden gelmelerine sebebiyet vermişti.

77:4.10 (860.5) 4. *Kuzey Nod ve Amadon unsurları — Van toplulukları.* Bu topluluk, Bablot çatışması öncesinde doğmuştu. Bu kuzey-uç Nod unsurları, Nod ve onun haleflerinin önderliğini Van ve Amadon'un idaresi için bırakan bireylerin soylarıydı.

77:4.11 (860.6) Van'ın öncül yardımcılarının bazıları ilerleyen dönemlerde, hala kendi ismini taşıyan gölün kıyıları etrafına yerleşti; ve onlara dair tarihi anlatılar genellikle bu yerleşke etrafında serpildi. Ağrı Dağı, Sina'nın İbraniler için taşıdığı anlama oldukça eşdeğer bir biçimde, daha sonraki Van unsurları için kutsal dağ haline geldi. On bin yıl önce Asurluların Van ataları, yedi emirden oluşan ahlaki yasalarının Van'a Tanrılar tarafından Ağrı Dağı'nda verildiğini öğrettiler. Onlar kesin bir biçimde, Van ve onun yardımcısı Amadon'un ibadet halinde dağda bulunurken gezegenden canlı bir biçimde alı konulduklarına inandılar.

77:4.12 (860.7) Ağrı Dağı, kuzey Mezopotamya'nın kutsal dağıydı; ve bu tarihi dönemlere ait sahip olduğunuz anlatılanların çoğu Babiller'in sel hikâyesi ile ilişkili olarak elde edilmişti; Ağrı Dağı ve onun yerleşkesinin daha sonraki Musevi hikâyesi olan Nuh ve dünya çapındaki sel ile bütünleşmesi şaşırtıcı değildir.

77:4.13 (860.8) M.Ö.35.000 yılı yakınlarında Adamson, eski Van topluluk yerleşkelerinin doğu uçlarından birisini medeniyet merkezini kurmak için ziyaret etmişti.

5. Âdemoğlu ve Ratta

77:5.1 (861.1) İkincil yarı-ölümlülerin sahip olduğu Nod atalarının geçmişini irdeledikten sonra bu anlatım şimdi onların Âdem soyundan gelen yarı kökenine eğilmek durumundadır; bunun nedeni, ikincil yarı-ölümlülerin aynı zamanda Urantia'nın eflatun ırkının ilk doğumu olan Adamson'un torunları olmasıdır.

77:5.2 (861.2) Adamson, babası ve annesi ile dünya üzerinde kalmayı tercih eden Âdem ve Havva'nın çocuklarının oluşturduğu topluluk içindeydi. Bu aşamada Âdem'in en büyük oğlu sıklıkla Van ve Amadon'dan kuzeyde bulundan dağlık arazideki evlerine dair hikâyeyi dinlemişti; ve ikinci bahçenin kurulumundan sonra bir gün, gençliğinde hayallerini süsleyen bu yerleşkeyi aramaya koyulmaya karar vermişti.

77:5.3 (861.3) Adamson bu dönemde 120 yaşındaydı ve ilk bahçenin saf ırk kolundan gelen otuz iki çocuğun babasıydı. O, ebeveynleri ile beraber kalıp ikinci bahçenin inşasına yardım etmek istemişti; ancak o, En Yüksek Unsurlar'ın vesayeti altına girmeyi kabul eden diğer Âdem çocukları ile birlikte Edentia'ya gitmeyi tercih edenlerin tümü olarak eşi ve çocuklarını kaybetmekten büyük ölçüde olumsuz etkilenmişti.

77:5.4 (861.4) Adamson ebeveynlerini Urantia üzerinde yalnız bırakmazdı, zorluktan veya tehlikeden kaçmayı reddetmekteydi; ancak o, ikinci bahçenin işbirliksel

düzenlenmesini hiçbir şekilde tatmin edici bulmamıştı. O, savunma ve inşaatın öncül etkinliklerini geliştirmeye büyük katkı sağladı; ancak o, kuzeye doğru ilk fırsatta gitmek için ayrılmaya karar vermişti. Ve her ne kadar ayrılışı tamamiyle güzel olmuş olsa da, Âdem ve Havva en büyük çocuklarını kaybetmekten dolayı büyük üzüntü duymuşlardı; onun yabancı ve düşmansı bir dünyaya gidip bir daha geri dönmemesinden korku duymaktalardı.

77:5.5 (861.5) Yirmi-yedi refakatçiden oluşan bir topluluk, çocukluk hayallerinin öznesi olan insanları bulmada Âdemoğlu'nu kuzey doğrultusunda takip etti. Üç yıldan biraz daha uzun bir süre içerisinde Âdemoğlu'nun topluluğu gerçekten de serüvenlerinin amacına ulaşmıştı; ve bu insan toplulukları arasında Adamson, Prens'in görevlilerine ait son saf ırk soyunun üyesi olan yirmi yaşında güzel ve harika bir kadını keşfetmişti. Ratta ismindeki bu kadın, atalarının tümünün Prens'in görevden uzaklaştırılan çalışanlarının ikisinden geldiğini ifade etmişti. Ratta, yaşayan hiçbir erkek ve kız kardeşe sahip olmayarak, ırkının son üyesiydi. O, neredeyse evlenmeden ölmeye, bir evlada sahip olmadan dünyadan ayrılmaya karar vermiş bir haldeydi; ancak kendisi kalbini görkemli Adamson'a kaptırmıştı. Ve Ratta; Cennet Bahçesi'nin hikâyesini duyduğu zaman, Van ve Amadon'un tahminlerinin nasıl gerçekten ortaya çıktığını işittiğinde, ve Cennet Bahçesi'nin doğru yoldan ayrılışına dair anlatımı dinlediğinde, sadece tek bir şeyi düşünmekteydi — Âdem'in bu oğlu ve varisi ile evlenmek. Ve hızlı bir biçimde Âdemoğlu üzerine bu düşünce serpildi. Üç aydan biraz daha uzun bir süre içerisinde onlar evlendiler.

77:5.6 (861.6) Adamson ve Ratta, altmış yedi çocuklu bir aileye sahip oldular. Onlar, dünya önderliğinin büyük bir ırk koluna kaynaklık etmişlerdi; ancak onlar bundan biraz daha fazlasını da aynı zamanda yerine getirmişlerdi. Bu varlıkların ikisinin de gerçekten insan-ötesi olduğu unutulmamalıdır. Onların ailelerinde doğan her dördüncü çocuk benzersiz bir düzeye aitti. Sıklıkla bu durum gözle görülmez bir nitelikteydi. Dünya tarihinde böyle bir şey bu döneme kadar hiçbir şekilde ortaya çıkmamıştı. Ratta büyük ölçüde kaygılıydı — hatta hurafe inancına sahipti; ancak Âdemoğlu birincil yarı-ölümlülerin mevcudiyetini oldukça iyi bir biçimde bilmekte olup, gözlerinin önünde benzer bir şeyin gerçekleşme olduğu sonucuna vardı. Tuhaf bir biçimde davranan ikinci doğum gerçekleştiğinde, onları çiftleştirmeye karar verdi; çünkü onlardan biri erkek diğeri kızdı; ve bu karar, yarı-ölümlü varlıkların ikincil düzeyinin kökenini oluşturmaktadır. Yüz yıl içerisinde, bu oluşum sona erene kadar neredeyse iki bin yarı-ölümlü varlık dünyaya getirilmişti.

77:5.7 (862.1) Âdemoğlu 396 yıl yaşamıştı. Birçok kez babasını ve annesini ziyaret etmek için geri dönmüştü. Her yedi yılda bir kendisi ve Ratta, güneye ikinci bahçeye doğru seyahate çıkmıştı; ve bu arada yarı-ölümlüler, Âdemoğlu insanların refahı hakkında kendisini bilgilendirmişlerdi. Âdemoğlu’nu yaşamı boyunca onlar, gerçeklik ve doğruluk için yeni ve bağımsız bir dünya merkezi inşa etmede büyük bir hizmeti gerçekleştirmişlerdi.

77:5.8 (862.2) Âdemoğlu ve Ratta böylelikle; gelişmiş gerçekliğin yayılmasına ek olarak ruhsal, ussal ve fiziksel yaşamın daha yüksek koşullarının aktarılmasında yaşamları boyunca

kendilerine destek olmak için onlar için emek vermiş muhteşem yardımcıların bu birliğine emirleri altında sahiplerdi. Ve dünyanın iyileştirilmesi yönündeki bu çabanın meyveleri, daha sonraki gerilemeler tarafından hiçbir zaman bütünüyle yok edilemedi.

77:5.9 (862.3) Âdemoğlu unsurları, Âdemoğlu ve Ratta döneminden başlayarak neredeyse yedi bin yıl boyunca yüksek bir kültürü ellerinde bulundurdu. Daha sonra onlar, komşu Nod ve Andon unsurlarına karıştı; ve onlar da, “eskilerin kudretli insanlarının” bir parçası oldu. Ve bu çağın bazı ilerlemeleri, ileride Avrupa medeniyetine doğru filizlenen kültürel potansiyelin gizli bir parçası haline gelerek varlığını sürdürdü.

77:5.10 (862.4) Bu medeniyetin merkezi, Kopet dağ sırası yakınlarında Hazar Gölü’nün güney ucundaki doğu bölgesinde konumlanmıştı. Türkistan’ın yamaçlarından biraz yukarısı, bir zamanlar eflatun ırkının Âdemoğlu kültürünün yönetim merkezine ait kalıntıların olduğu yerleşkedir. Kopet dağ sırasının alçak yamaçlarında uzanan dar ve tarihi bir hat içinde konumlanan bu dağlık yörelerde, Âdemoğlu soylarının dört farklı topluluğu tarafından sırasıyla geliştirilen çeşitli dönemlerde birbirini takip ederek dört ayrı kültür ortaya çıkmıştı. Batı yönünde Yunanistan’a ve Akdeniz adalarına doğru göç eden unsurlar bu toplulukların ikincisiydi. Âdemoğlu soylarının geride kalanları, Mezopotamya’dan gelen en son And toplulukları dalgasının karma ırk koluyla birlikte Avrupa’ya girerek kuzey ve batı doğrultusunda göç etmişlerdi; ve onlar aynı zamanda, Hindistan’ı istila eden And-Ari toplulukları arasında bulunmaktaydı.

6. İkincil Yarı-Ölümlü Varlıklar

77:6.1 (862.5) Birincil yarı-ölümlüler, neredeyse insan-üstü kökenine sahip olmuşken; ikincil düzey, kıdemli birliklerin bir kısmı için ortak olan, atalarının insanlaşmış bir soyu ile bütünleşmiş saf Âdem ırk kolunun doğumlarıydı.

77:6.2 (862.6) Âdemoğlu çocukları arasında yalnızca, ikincil yarı-ölümlülerin on altı farklılaşmış atası bulunmaktaydı. Bu benzersiz çocuklar, cinsiyet bakımından eşit bir biçimde ayrılmıştı; ve her çift, cinsel ve cinsel olmayan birlikteliklerin bütünleşmiş bir işleyiş biçimi vasıtasıyla her yetmiş günde bir ikincil yarı-ölümlüyü doğurmaya yetkindi. Ve bu türden bir oluşum, dünya üzerinde ne bu döneme kadar herhangi bir biçimde mümkündü ne de bu dönemden sonra bir daha gerçekleşmişti.

77:6.3 (862.7) Bu altmış çocuk, âlemin fanileri olarak (taşdıkları farklılıklar dışında) yaşamış ve ölmüşlerdi; ancak onların elektriksel olarak enerji kazandırılmış doğumları, fani bedenin kısıtlamalarına tabi olmadan yaşamaya devam etmektedir.

77:6.4 (862.8) Sekiz çiftin her biri nihai olarak 284 yarı-ölümlü unsuru dünyaya getirmiştir; ve böylece — 1.984 nüfuslu — özgün ikincil birlik mevcudiyet kazanmıştır. Orada ikincil yarı-ölümlü yaratılmışların sekiz alt topluluğu bulunmaktadır. Onlar; birinci, ikinci, üçüncü ve dördüncü A-B-C diye giden adlandırılma biçimine sahiplerdir. Ve bu isimli unsur üyelerinin dışında orada; birinci, ikinci, üçüncü ve dördüncü D-E-F diye giden üyeler de bulunmaktadır.

77:6.5 (862.9) Âdem'in görevdeki başarısızlığından sonra birincil yarı-ölümlüler, Melçizedek alıcılarına olan hizmete geri dönmüşken, ikincil yarı-ölümlü topluluğu ölümüne kadar

Âdemoğlu'na bağlandı. Âdemoğlu öldüğü zaman bu birliktelik düzeninin başında sorumlu olan ikincil yarı-ölümlülerin otuz üç üyesi; birincil birlik ile kurulacak bir birlikteliği hayata geçiren bir biçimde bütün bir düzeyi Melçizedekler'in hizmetine kaydırmaya çabalamışlardı. Ancak bunu gerçekleştirmede başarısız olduklarında onlar, eşlerini bırakıp bir bütün halinde gezegensel alıcılara hizmet etmeye gitmişlerdir.

77:6.6 (863.1) Âdemoğlu'nun ölümünden sonra ikincil yarı-ölümlülerin geride kalanları, Urantia üzerinde tuhaf, düzensiz ve boşta kalmış bir etki haline geldi. Maçiventa Melçizedek döneminden itibaren onlar, başıbozuk ve örgütlenmemiş bir mevcudiyeti sürdürdüler. Onlar kısmen bu Melçizedek tarafından denetim altına alınmıştı; ancak onlar, Hazreti Mikâil'in yaşadığı döneme kadar hala birçok sıkıntıya sebebiyet vermeye devam etmişlerdi. Ve Mikâil'in dünya üzerindeki ikameti boyunca onların tümü, birincil yarı-ölümlülerin önderliği altında bu dönemde bulunan sadık çoğunluğa katılma biçimindeki gelecekteki nihai sonları hakkında son kararlarını vermişlerdi.

7. İsyankâr Yarı-Ölümlüler

77:7.1 (863.2) Birincil yarı-ölümlülerin çoğunluğu, Lucifer isyanı döneminde günahı tercih etmişlerdi. Gezegensel isyanın yıkımı hesaplandığında, diğer kayıplarla birlikte özgün 50.000 unsurun 40.119'unun Caligastia bölünmesine katıldığı tespit edildi.

77:7.2 (863.3) İkincil yarı-ölümlülerin özgün nüfusu 1.984 bireyden oluşmaktaydı; ve bunların 873'ü Mikâil'in idaresine katılmada

başarısız olup, Hamsin günü Urantia üzerindeki gezegensel yazgı dönem sonu hükmüyle birlikte olması gerektiği gibi gözaltına alınmışlardı. Bu görevden alınan yaratılmışların geleceği ile ilgili hiç kimse herhangi bir öngörüde bulunamamaktadır.

77:7.3 (863.4) İsyankâr yarı-ölümlülerin iki topluluğu da mevcut an içerisinde, sistem isyanı hususlarına dair nihai yargıyı bekleyen bir biçimde gözaltında tutulmaktadır. Ancak onlar, mevcut gezegensel yazı dönem sonu başlangıcının öncesinde birçok tuhaf faaliyette bulunmuşlardır.

77:7.4 (863.5) Bu sadakatsiz yarı-ölümlüler, belirli koşullarda kendilerini fani gözleri önünde görünür kılmaya yetkinlerdi; ve özellikle bu durum, inancını terk etmiş ikincil yarı-ölümlülerin önderi İblis'in birliktelikleri için doğruluk taşımaktaydı. Bu benzersiz yaratılmışlar, Hazreti İsa'nın ölümü ve yeniden dirilişi dönemine kadar aynı zamanda dünya üzerinde bulunmuş olan belirli isyankâr çocuksu melekler ve yüksek melekler ile karıştırılmamalıdır. Eski yazarların bazıları bu isyankâr yarı-ölümlü yaratılmışları şeytansı ruhlar ve ecinniler olarak, inancını terk etmiş yüksek melekleri ise şeytansı melekler şeklinde adlandırmışlardı.

77:7.5 (863.6) Herhangi bir dünya üzerinde kötü ruhaniyetlerin herhangi biri, bir Cennet bahşedilme Evladı'nın yaşamı sonrasında herhangi bir fani aklını yönlendiremez. Ancak Urantia'da Hazreti Mikâil'in dönemi öncesinde — Düşünce Düzenleyicisi'nin herkese olan ikametinden ve Hâkim'in ruhaniyetinin tüm bedenlere aktarılımından önce — bu isyankâr yarı-ölümlüler gerçekten de; belirli alt düzey fanilerin akıllarını etkilemede ve bir ölçüde onların hareketlerini

denetlemeye yetkinlerdi. Bu etki; insan-üstü usları ile olan bir etkileşim sürecinde Düzenleyici'nin fiilen kişilikten ayrılığı durumlarda, nihai sonun Urantia yedek birliklerine ait insan akıllarının etkin iletişim sorumluları olarak sadık yarı-ölümlü varlıkların görev yaptıkları zamanlarda gerçekleştirilen işleyişin tam da kendisini kullanarak elde edilmekteydi.

77:7.6 (863.7) Kayıtlar şunları ifade ettiğinde yalnızca mecazi bir durumdan bahsetmemektedirler: “Ve insanlar, şeytanlar tarafından ele geçirilmişler ve deliler olarak hasta insanların her bir türünü Kendisi'ne getirmişlerdir.” İsa, her ne kadar kendi döneminde ve neslinde yaşamış olan akıllar tarafından içerikleri karıştırılsa da, delilik ve şeytanın insan üzerindeki hâkimiyeti arasındaki farkı bilip onu ayırt edebilmişti.

77:7.7 (863.8) Hamsin öncesinde bile hiçbir isyankâr ruhaniyet olağan bir insan aklı üzerinde hâkimiyet kurmaya yetkin değildi; ve bu dönemden beri alt düzey fanilerin zayıf akılları bile bu tür durumlardan uzaktırlar. Gerçekliğin Ruhaniyeti'nin varışından itibaren şeytanların varsayılan dışlanması; histeri, delilik ve zayıf-akıllılık durumlarını şeytansı hâkimiyete dayandıran, kafa karışıklığına iten bir inancın sebebi olmuştur. Ancak Mikâil'in bahşedilişinin Urantia üzerindeki tüm insan akıllarını şeytansı hâkimiyet olasılığından sonsuza kadar kurtardığını tek başına göz önünde bulundurarak, böyle bir şeyin daha önceki çağlarda hiç yaşanmadığına dair bir şeyi aklınıza getirmeyiniz.

77:7.8 (864.1) İsyankâr yarı-ölümlü varlıkların bütüncül topluluğu mevcut an içerisinde, Edentia'nın En Yüksek Unsurları'nın emri ile esir olarak tutulmaktadır. Artık onlar zarar verme amacıyla bu dünyada başıbozuk bir şekilde

dolaşmamaktadırlar. Düşünce Düzenleyicileri'nin mevcudiyetinden bağımsız olarak Gerçekliğin Ruhaniyeti'nin bedenlerin tümüne olan aktarılımı; herhangi bir türe veya düzeye ait sadakatsiz ruhaniyetin insan akıllarının en zayıf olanlarını bir daha işgal etmesini sonsuza kadar imkânsız kılmıştır. Hamsin gününden beri, şeytansı hâkimiyet gibi bir şeyin tekrar ortaya çıkması mümkün değildir.

8. Bütünleşmiş Yarı-Ölümlüler

^{77:8.1 (864.2)} Bu dünyanın en son yazı dönemi sonunda, Mikâil zamanın uyku halindeki kurtuluş unsurlarını bulundukları yerden çıkardığında, yarı-ölümlü varlıklar gezegen üzerinde ruhsal ve yarı-ruhsal görevlerde yardımda bulunmak için geride bırakılmıştır. Onlar mevcut an içerisinde, iki düzeyin birlikteliğinden oluşan ve 10.922 üyeden meydana gelen bir biçimde, tek bir birlik olarak faaliyet göstermektedir. *Urantia'nın Birleşik Yarı-Ölümlüleri* şimdi, her düzeyin kıdemli üyesi tarafından dönüşümlü olarak yönetilmektedir. Bu düzen, Hamsin'den hemen sonra bir topluluk altında bütünleşmelerinden beri bütünlüğünü elinde bulundurmaktadır.

^{77:8.2 (864.3)} Eski veya diğer bir deyişle birincil düzey üyeleri genellikle sayılarla adlandırılmaktadır; onlara sıklıkla, birinci 1-2-3 veya birinci 4-5-6 gibi ve böyle devam eden isimler verilmektedir. Urantia üzerinde Âdemsal yarı-ölümlüler, birincil yarı-ölümlülerin numarasal isimlendirilmesinden ayrıştırılabilmesi için harflerle alfabetik olarak adlandırılmaktadır.

77:8.3 (864.4) Bu iki düzey de, beslenme ve enerji alınımı bakımından maddi olmayan varlıklardır; ancak onlar, birçok insan niteliğine sahip olup, sahip olduğunuz ibadete ek olarak mizahınızdan keyif duyabilmekte ve onları gerçekleştirebilmektedir. Fanilere bağlandıkları zaman onlar; insan çalışması, dinlenmesi ve eğlencesinin nüfuz alanına girmektedirler. Ancak yarı-ölümlü yaratılmışlar uyumamaktadırlar; buna ek olarak onlar doğum gücüne sahip değildirler. Belirli bir bakımdan ikincil topluluk, erkeklik ve kadınlık yönünde farklılaşmıştır; onlardan bahsedildiğinde sıklıkla “erkek” ve “kadın” zamirleri kullanılmaktadır. Onlar çoğunlukla bu türden çiftler halinde faaliyet göstermektedirler.

77:8.4 (864.5) Yarı-ölümlüler insan değildir; buna ek olarak melek de değildir; ancak ikincil yarı-ölümlüler, doğaları bakımından, meleklerle kıyasla insana daha yakındırlar; onlar bir ölçüde ırklarınızın bir parçası olup, bu nedenle insanlar ile olan iletişimlerinde oldukça anlayışlı ve duygudaşırlar; onlar, insanların çeşitli ırkları için ve onlarla birlikte gerçekleştirdikleri görevlerde yüksek melekler için paha biçilemez değere sahiptirler; ve bu iki düzeyde, faniler için kişisel koruyucular olarak görev yapan yüksek melekler için hayati derecede önem arz ederler.

77:8.5 (864.6) Urantia’nın Birleşik Yarı-Ölümlüleri, içkin nitelikleri ve elde ettikleri yetiler uyarınca gezegensel yüksek melekler ile beraber hizmet vermek için şu topluluklar halinde örgütlenmişlerdir:

77:8.6 (864.7) 1. *Yarı-ölümlü ileticileri*. Bu topluluk kişisel isimlere sahiptir; onlar küçük bir birlik olup, evrimsel bir dünya

üzerindeki hızlı ve güvenilir kişisel iletişim hizmetinde büyük desteğin parçalarıdır.

77:8.7 (864.8) *2. Gezegenel koruyucular.* Yarı-ölümlü yaratılmışlar, mekân dünyalarının, gözetmenler olarak, koruyucularıdır. Onlar, âlemin doğa-üstü varlıkları için önem taşıyan sayısız her türlü oluşum ve iletişim türünde dikkate değer görevlere sahip olan gözetmenlerdir. Onlar, gezegenin görülmez olan ruhani âleminde devriye görevinde bulunmaktadır.

77:8.8 (865.1) *3. İletişim kişilikleri.* Bu anlatımların aktarıldığı kişinin kullanılma vasıtası gibi, maddi dünyaların fani varlıkları ile gerçekleştirilen iletişimlerde her zaman yarı-ölümlü yaratılmışlar kullanılır. Onlar, ruhsal ve maddi düzeylerin bu tür irtibatlarında temel bir etkendiler.

77:8.9 (865.2) *4. İlerleme yardımcıları.* Bu varlıklar, yarı-ölümlü yaratılmışların daha ruhsal olan unsurlarıdır; ve onlar, gezegen üzerinde özel topluluklar içinde faaliyet gösteren yüksek meleklerin çeşitli düzeylerine yardımcılar olarak görevlendirilerek dağıtılmışlardır.

77:8.10 (865.3) Yarı-ölümlü varlıklar, üstlerindeki yüksek melekler ve altlarında konumlanan insan kuzenleri ile iletişimde bulunma yetkinliklerinde büyük ölçüde çeşitlik göstermektedirler. Örneğin, birincil yarı-ölümlülerin maddi birimler ile doğrudan iletişimde bulunması oldukça zordur. Onlar dikkate değer bir biçimde varlığın melek türüne yakın olup, genel olarak bu nedenle gezegen üzerinde ikamet eden ruhsal kuvvetler ile birlikte çalışma, ve onlara hizmet etme, görevine atanmaktadırlar. Onlar göksel ziyaretçiler ve öğrenci misafirleri için refakatçiler ve rehberler olarak görev yaparken,

ikincil yaratılmışlar neredeyse ayrıcalıklı bir biçimde âlemin maddi varlıklarının hizmetine verilmiştir.

77:8.11 (865.4) 1.111 sadık ikincil yarı-ölümlü, dünya üzerinde önemle görevlere verilmiştir. Birincil birliktelikleriyle karşılaştırıldıklarında onlar kesin bir biçimde maddilerdir. Onlar, fani görüş kabiliyet aralığının hemen dışında mevcut olup, insanların “maddi şeyler” olarak adlandırdıkları oluşumlar ile iradeleri uyarınca fiziksel iletişimde bulunmak için yeterli serbestliğe sahiptirler. Bu benzersiz yaratılmışlar, zaman ve mekânın şeyleri üzerinde belirli kesin güçleri ellerinde bulundurmaktadırlar; âlemin hayvanları bu şeylerin dışında bulunmamaktadır.

77:8.12 (865.5) Meleklerle atfedilen daha kitabi oluşumların birçoğu ikincil yarı-ölümlü yaratılmışlar tarafından gerçekleştirilmiştir. İsa’yı müjdeleyen öncül eğitmenler bu zamanın cahil dini yöneticileri tarafından hapse atıldıklarında, “Koruyucu’nun [mevcut bir] meleği” “gece vakti hapisane kapılarını açıp onları dışarı çıkarmıştır.” Ancak kral Hirodes’in emri ile Yakup’un öldürülmesinden sonra Petrus’un kurtarılması olayında, bir meleğe atfedilmiş olan görevi bir ikincil yarı-ölümlü yerine getirmişti.

77:8.13 (865.6) Bugün onların başlıca görevi, nihayetin gezegensel yedek birliğini oluşturan erkek ve kız üyelerin idrak edilmemiş kişisel-irtibat birlikteliklerinin bir parçasıdır. Bu sunum bir parçasını teşkil ettiği, açığa çıkarma dizilerini mümkün hale getiren onaylayıcı emirlerle sonuçlanmış, gezegenin göksel yüksek denetimcilerini bu taleplere nihai olarak yönlendirme sebebi olan Urantia üzerindeki kişilerin ve durumların eşgüdümünün sağlanması, birincil birliğin belirli unsurlarının

yetkin bir biçimde desteklediği bu ikincil topluluğun çalışmasıydı. Ancak, genel tanımlama olan “ruhsallık” adı altında gerçekleşen kirli faaliyetlere yarı-ölümlü varlıklarının katılmadığının altı çizilmelidir. Hepsinin onurlu rütbeye sahip olduğu Urantia’da mevcut bulunun yarı-ölümlülerin, sözüm ona “medyumluk” olarak adlandırılan olgularla hiçbir irtibatı bulunmamaktadır; ve genellikle onlar, insan duyuları tarafından hissedilebilen, zaman zaman gerekli fiziksel eylemlerini veya maddi dünyadaki diğer iletişimlerini insanların gözlemlemesine izin vermemektedir.

9. Urantia Üzerindeki Kalıcı Vatandaşlar

77:9.1 (865.7) Yarı-ölümlü varlıklar; evrenler boyunca dünyaların çeşitli düzeylerinde bulunabilecek fani yaratılmışlar ve melekse ev sahipleri gibi evrimsel yükseliş unsurlarına kıyasla, kalıcı sakinlerin ilk topluluğu olarak görülebilir. Bu türden kalıcı vatandaşlarla, Cennet yükselişi içerisinde çeşitli aşamalarda karşılaşılabilir.

77:9.2 (866.1) Bir gezegen üzerinde *hizmet vermek* için görevlendirilmiş gökse varlıkların çeşitli düzeylerine kıyasla yarı-ölümlüler, bir yerleşik dünya üzerinde *yaşırlar*. Yüksek melekler gelip giderler; ancak yarı-ölümlü yaratılmışlar, her ne kadar gezgenin yerli varlıkları için hizmetliler olsalar da, varlıklarını şimdi burada sürdürüp gelecekte de burada sürdüreceklerdir; ve onlar, yüksek melekse ev sahiplerinin değişen idaresini uyumlaştıran ve onları birbirine bağlayan devamlılık içindeki bir düzeni sağlamaktadırlar.

77:9.3 (866.2) Urantia’nın mevcut vatandaşları olarak yarı-ölümlü yaratılmışlar, bu âlemin nihai sonu hususunda içkin bir gayeye

sahiptirler. Onlar, sürekli bir biçimde özgün gezegenlerinin ilerleyişi için çalışan kararlı bir birlikteliktir. Onların kararlılığına düzeylerinin şu düsturu işaret etmektedir: “Birleşik Yarı-Ölümlüler neye başlarsa, Birleşik Yarı-Ölümlüler onu bitirir.”

77:9.4 (866.3) Her ne kadar enerji döngülerinde onların seyahat etme yetisi herhangi bir yarı-ölümlüsünün gezegenden ayrılmasını mümkün kılssa da; onlar, evren yönetim unsurları tarafından ileride özgürleştirilmelerinden önce gezegeni terk etmeyeceklerine dair kişisel olarak söz vermişlerdir. Yarı-ölümlüler, ışık ve yaşam altında istikrara kavuşturulduğu döneme kadar bir gezegene demir atmaktadırlar. Birinci 1-2-3 dışında, hiçbir sadık yarı-ölümlü şimdiye kadar Urantia’dan ayrılmamıştır.

77:9.5 (866.4) Birinci düzeyin en kıdemli üyesi olan birinci 1-2-3, Hamsin’den hemen sonra birinci derece gezegensel görevlerinden serbest bırakılmıştır. Bu soylu yarı-ölümlü, gezegensel isyanın trajik dönemleri boyunca Van ve Amadon ile birlikte dimdik durmuştur; ve onun korkusuz önderliği, düzeyinin kayıplarını azaltmada başlıca derecede rol oynamıştır. O şimdi Jerusem üzerinde, Hamsin’den beri Urantia’nın baş valisi olarak hali hazırda bir kez görevde bulunmuş olarak, bir yirmi dört danışman üyesidir.

77:9.6 (866.5) Yarı-ölümlüler gezegenle sınırlandırılmıştır; ancak fanilerin ziyaretçiler ile uzaktan görüşebilmelerine ve böylece gezegen üzerindeki ücra yerler hakkında bilgiye sahip olmalarına oldukça benzer bir biçimde yarı-ölümlü yaratılmışlar, evrenin uzak yerleşkeleri hakkında bilgiye göksel yolcularla konuşarak sahip olabilirler. Böylelikle onlar bu

sistem ve evrene, hatta Orvonton ve onun kardeş yaratılmışlarına, aşına hale gelmişlerdir; ve böylece onlar kendilerini, yaratılmış mevcudiyetin daha yüksek düzeylerinde olan vatandaşlık için hazırlamaktadırlar.

77:9.7 (866.6) Yarı-ölümlü varlıklar — erginleşmenin parçası olan büyüme veya ilerlemeye dair hiçbir süreci deneyimlemeden — bütünüyle gelişmiş bir biçimde mevcut kılınmış olsalar da; bilgelik ve deneyimde büyümeden hiçbir zaman geri kalmadılar. Faniler gibi onlar evrimsel yaratılmışlardı; ve onlar, samimi bir biçimde evrimsel erişimi temsil eden bir kültüre sahiplerdi. Urantia yarı-ölümlü birliği içinde birçok büyük akıl ve kudretli ruhaniyet bulunmaktadır.

77:9.8 (866.7) Urantia medeniyetinin daha büyük bir boyutu, Urantia fanileri ve yarı-ölümlülerinin ortak üretimidir; ve bu durum, ışık ve yaşamın çağlarına kadar telafi edilemeyecek bir farklılık biçimde iki kültür düzeyi arasında var olan mevcut uçuruma rağmen gerçeklik taşımaktadır.

77:9.9 (866.8) Ölümsüz bir gezegensel vatandaşlığın üretimi olan yarı-ölümlü kültürü, insan medeniyetini tehdit eden geçici inişler ve çıkışlara karşı görece bağışık bir konumdadır. İnsan nesilleri unutmaktadır; yarı-ölümlülerin birliği hatırlamaktadır; ve bu hatırlama, ikamet edilmiş dünyanın tarihi anlatıları için ana hazinedir. Böylelikle bir gezegenin kültürü, bu gezegen üzerinde sonsuza kadar varlığını sürdürmektedir; ve uygun koşullarda, geçmiş olayların bu türden defnedilmiş bellekleri ulaşılabilir kılınmaktadır; İsa'nın yaşam ve öğretilerine dair hikâyeye bile beden içindeki kuzenlerine Urantia'nın yarı-ölümlüleri tarafından aktarılmıştır.

77:9.10 (867.1) Yarı-ölümlüler, Âdem ve Havva'nın ölümüyle ortaya çıkmış Urantia'nın maddi ve ruhsal olayları arasındaki uçurumun giderilmesini sağlayan becerikli hizmetlilerdir. Onlar benzer bir biçimde, Urantia'nın ı ışık ve yaşam altında istikrara kavuşturulmasına erişmek için uzun mücadeleler içinde sizlerin büyük kardeşleriniz ve yoldaşlarınızdır. Birleşik Yarı-Ölümlüler, isyan sınavını vermiş bir birliktir; ve onlar, barışın gerçekten dünya üzerinde hâkim olduğu ve iyi niyetin kesin bir biçimde insan kalplerinde ikamet ettiği uzak güne değin, bu dünya çağların nihai hedefine erişene kadar gezegensel evrim içindeki görevlerini inançlı bir biçimde yerine getireceklerdir.

77:9.11 (867.2) Bu yarı-ölümlüler tarafından kıymetli görevler yerine getirildiği için bizler onların, âlemlerin ruhsal işleyiş düzeninin gerçekten temel bir parçası oldukları sonucuna varmış bulunmaktayız. Ve isyanın bir gezegenin işleyişine zarar vermediği bir yerde onlar, yüksek meleklerle verilen daha büyük bir yardımın bir parçalarıdır.

77:9.12 (867.3) Yüksek ruhaniyetler, meleksel ev sahipleri ve yarı-ölümlü akranların bütüncül düzenlenişi; ister fani için ister yarı-ölümlü için olsun — Tanrı'yı inana indiren ve sonra birlikteliğin yüce bir türü vasıtasıyla onu Tanrı'ya yükselten ve onu hizmetin ebediyetinde ve kazanımın kutsallığında taşıyan bir biçimde — evrimsel fanilerin ilerleyici yükselişi ve kusursuzluk erişimi için Cennet tasarımının geliştirilmesine şevkle adanmıştır.

77:9.13 (867.4) [Nebadon'un bir Başmelek unsuru tarafından sunulmuştur.]

78. Makale

Âdem Döneminden Sonra Eflatun Irkı

78:0.1 (868.1) İKİNCİ Cennet Bahçesi, neredeyse otuz bin yıl boyunca medeniyetin beşiği idi. Mezopotamya içinde burada Âdem unsurları, dünyanın en uç noktalarına doğumlarını göndererek üstünlüklerini korudular; ve daha sonra Nod ve Sangik kabileleri ile bütünleşen bir biçimde onlar, And unsurları olarak tanındılar. Tarihi dönemlerin etkinliklerini başlatan ve Urantia üzerindeki kültürel ilerleyişi devasa bir biçimde hızlandıran bu erkek ve kadınlar bahse konu yerleşkeden gelmişlerdir.

78:0.2 (868.2) Bu makale; yaklaşık M.Ö. 35.000 yılında Âdem'in görevindeki başarısızlığından hemen sonra başlayan, Nod'unkilere ek olarak Sangik ırkları ile karıştıkları yıl olan yaklaşık M.Ö. 15.000 boyunca devam eden ve yaklaşık M.Ö. 2000 yıl önce gerçekleşmiş And insan topluluklarının kurulduğu ve Mezopotamya'daki ana yerleşkelerinden sonsuza kadar ayrıldıkları tarihle sonlanan eflatun ırkının gezegensel hikâyesini tasvir etmektedir.

1. Irksal ve Kültürel Dağılım

78:1.1 (868.3) Her ne kadar ırkların akıl ve ahlakları Âdem'in varış döneminde düşük bir düzeyde bulunmuş olsa da, fiziksel evrim Caligastia isyanının doğrudan zararlarından büyük ölçüde etkilenmeden ilerleyişini sürdürdü. Her ne kadar girişiminde kısmi bir biçimde başarısız olsa da, Âdem'in ırkların biyolojik düzeyine olan katkısı Urantia insan topluluklarını devasa bir biçimde üst düzeye yükseltmiştir.

78:1.2 (868.4) Âdem ve Havva aynı zamanda; insan türünün toplumsal, ahlaki ve ussal ilerleyişi için önem taşıyan şeyleri gerçekleştirerek onlara büyük bir katkıda bulunmuştur; medeniyet, onların doğumlarının mevcudiyeti vasıtasıyla çok büyük bir ölçekte hızlanma göstermiştir. Ancak otuz beş bin yıl önce dünyanın büyük bir kesimi çok az bir kültürü bünyesinde barındırmaktaydı. Medeniyetin belirli merkezleri belli başlı birkaç yerde var olmuştu; ancak Urantia'nın büyük bir kısmı yabansı yaşamdan bitap düşmüştü. Irksal ve kültürel dağılımı şu biçimdeydi:

78:1.3 (868.5) 1. *Eflatun ırkı — Âdem unsurları ve Âdemoğlu toplulukları.* Âdemsal kültürün başlıca merkezi, Fırat ve Dicle nehirlerinin oluşturduğu üçgen içinde konumlanan ikinci bahçe içerisindeydi; burası gerçekten de Batı ve Hint medeniyetlerinin beşiğiydi. Eflatun ırkının ikincil veya diğer bir deyişle kuzey merkezi, Kopet dağları yakınındaki Hazar Gölü'nün güney kıyısının doğusuna doğru konumlanan bir biçimde Âdemoğlu ana yönetim yerleşkesiydi. Bu iki merkezden çevre yerleşkelere, ırkların tümünü tamamiyle anlık olarak hızlandırmış kültür ve yaşam plazması yayılmıştı.

78:1.4 (868.6) 2. *Sümer-öncesi topluluklar ve Nod unsurları.* Orada aynı zamanda, ırmak ağzlarının bulunduğu yer yakınında Dalamatia dönemine ait tarihi kültürlerin kalıntıları da mevcuttu. İlerleyen bin yıllar boyunca bu topluluk kuzeydeki Âdem unsurları ile bütünüyle karışmış hale geldi; ancak onlar, Nod geleneklerini hiçbir zaman bütünüyle kaybetmediler. Doğu Akdeniz yerleşkeleri içinde ikamet eden çeşitli diğer Nod toplulukları, genel olarak, daha sonraki dönemlere ait genişleyen eflatun ırkına karışarak kimliklerini yitirdiler.

78:1.5 (869.1) 3. *Andon unsurları*, Âdemoğlu yönetim merkezinin kuzeyinde ve doğusunda bulunan beş ila altı tane çoğunlukta bulundukları temsili yerleşkeyi idare ettiler. Onlar da, ayırık topluluklar halinde Avrasya boyunca özellikle dağlık bölgelerde varlıklarını sürdürerek, Türkistan boyunca dağılmış bir haldelerdi. Bu yerliler hala, İzlanda ve Grönland'a ek olarak Avrasya kıtasının kuzey bölgelerini ellerinde bulundurmaktaydılar; ancak onlar uzunca bir süre öncesinden beri, Avrupa düzlüklerinden mavi ırk tarafından ve uzak Asya'nın nehir vadilerinden genişleyen sarı ırk tarafından uzaklaştırılmış bir konumda bulunmaktaydılar.

78:1.6 (869.2) 4. *Kırmızı ırk*, Âdem'in varışından elli bin yıldan fazla bir süre önce Asya'dan uzaklaştırılmış bir halde Amerika kıtalarında ikamet etmekteydiler.

78:1.7 (869.3) 5. *Sarı ırk*. Çin insan toplulukları, doğu Asya'nın denetiminde oldukça hâkim bir halde bulunmaktaydılar. Onların en gelişmiş yerleşim birimleri, Tibet'e komşu bölgeler içindeki bugünün Çin sınırlarının kuzeybatısında konumlanmıştı.

78:1.8 (869.4) 6. *Mavi ırk*. Mavi insanlar tüm Avrupa'ya yayılmışlardı; ancak onların daha yoğun kültür merkezleri bu dönemde, Akdeniz havzası ve kuzeybatı Avrupa'nın verimli vadilerinde konumlanmıştı. Neanderthaller'e olan baskın karışım, mavi ırkın kültürünü büyük ölçüde geriletmiş bir haldeydi; ancak buna rağmen bu ırk, Avrasya'nın evrimsel insan toplulukları içinde en savaşçı, maceraperest ve keşfedici birliktelikti.

78:1.9 (869.5) 7. *Dravid-öncesi Hindistan*. Dünya üzerindeki her ırkı içine alan biçimde fakat özellikle yeşil, turuncu ve siyah olanların baskınlığında — Hindistan içindeki ırkların karmaşık birlikteliği, diğer bölgelerde sahip olunanın biraz daha üst seviyesinde bulunan bir kültürü barındırdı.

78:1.10 (869.6) 8. *Sahara medeniyeti*. Çivit ırkının üstün kolları, şu an büyük Sahara çölü olarak adlandırılan bölge içerisinde en gelişmiş yerleşkelerine sahip oldular. Çivit-siyah ırk topluluğu, sular altında kalmış turuncu ve yeşil ırkların geniş ırk kollarını taşımışlardı.

78:1.11 (869.7) 9. *Akdeniz Havzası*. Hindistan'ın dışarısında bulunan birbirine en çok karışmış ırk, bugün Akdeniz havzası olarak bilinen bölgede ikamet etmekteydi. Burada, kuzeydeki mavi insanlar ile güneydeki Sahara toplulukları buluşmuş ve doğudan katılan Nod ve Âdem unsurları ile karışmışlardı.

78:1.12 (869.8) Bu anlatım, yaklaşık yirmi beş bin yıl öncesi olarak, eflatun ırkının büyük genişlemesinin başlangıcından önceki dünya resmiydi. Gelecek medeniyet ümidi, Mezopotamya ırmakları arasında ikinci bahçe içinde yatmaktaydı. Burada Güneybatı Asya içerisinde, Dalamatia zamanından ve Cennet Bahçesi döneminden kalabilmiş dünya düşüncelerinin ve olası en yüksek amaçlarının yayılma imkânı olarak büyük bir medeniyet olasılığı bulunmaktaydı.

78:1.13 (869.9) Âdem ve Havva, kısıtlı ama yetkin bir soyu gerilerinde bırakmıştı; ve Urantia üzerindeki göksel gözlemciler tedirgin bir biçimde, hatalı Maddi Erkek ve Kız Evlat'ın bu soylarının kendilerini nasıl aklayacaklarını görmeye koyulmuşlardı.

2. İkinci Bahçe İçindeki Âdem Unsurları

78:2.1 (869.10) Binlerce yıl süresince Âdem'in çocukları; güneydeki tarım ve sel-denetim sorunlarını çözerek, kuzeydeki savunma düzenlerini kusursuzlaştırarak ve ilk Cennet Bahçesi'nin ihtişamından kalan geleneklerini korumaya çabalayarak Mezopotamya ırmakları boyunca emek vermişlerdir.

78:2.2 (869.11) İkinci bahçenin önderliğinde sergilenen kahramanlık, Urantia tarihinin hayranlık uyandırıcı ve ilham verici destanlarından bir tanesini oluşturmaktadır. Bu muhteşem ruhlar, Âdemsal görevin amacı bir kez olsun dahi unutmadılar; ve böylelikle onlar, dünya ırklarına elçiler olarak düzenli bir akış içerisinde en seçkin erkek ve kız evlatlarını memnuniyetle gönderirken çevrelerinde bulunan ve alt düzeydeki kabilelerin etkilerine karşı cesurca göğüslerini siper etmişlerdir. Zaman zaman bu genişleme ana kültürleri için gerilemeyi beraberinde getirmekteydi; ancak bu üstün insan toplulukları her zaman kendilerini iyileştirmektelerdi.

78:2.3 (870.1) Âdem unsurlarının medeniyet, toplum, ve kültürel düzeyi Urantia'nın evrimsel ırklarının genel seviyesinin çok üstündeydi. Yalnızca Van ve Amadon'a ek olarak Âdemoğlu unsurlarının eski yerleşkeleri arasında herhangi bir biçimde karşılaştırabilecek bir medeniyetin varlığı mevzu bahisti. Ancak ikinci Cennet Bahçesi'nin medeniyeti yapay bir yapıydı — *bu medeniyet evrimleşerek bu düzeye ulaşmamıştı* — ve bu nedenle olağan bir evrimsel düzeye ulaşana kadar kötüleşmeye mahkûmdu.

78:2.4 (870.2) Âdem ardında büyük bir ussal ve ruhsal kültürü bırakmıştı; ancak bu kültür mekanik araçlar bakımından

gelişmemişti, çünkü her medeniyet, mevcut doğal kaynaklar, içkin ussal yetkinlik ve yaratıcı üretimi beraberinde getirecek yeterli düzeydeki dinlence ile sınırlıdır. Eflatun ırkının medeniyeti, Âdem'in mevcudiyetine ve ilk Cennet Bahçesi'nin geleneklerine dayanmaktaydı. Âdem'in ölümünden sonra ve bu geleneklerin her geçen bin yıl boyunca etkisinin azalma göstermesiyle beraber, Âdem unsurlarının kültürel düzeyi çevre insan toplulukları ve eflatun ırkının doğal bir biçimde evrimleşen kültürel yetkinlikleri ile birlikte karşılıklı bir dengeye erişene kadar sürekli olarak gerileme göstermiştir.

78:2.5 (870.3) Ancak Âdem unsurları M.Ö. 19.000 yılı civarında, nüfusu dört buçuk milyona erişen bir biçimde gerçek bir milletti; ve onlar hali hazırda, çevre insan topluluklarına doğumlarının dört milyonluk nüfusunu göndermiş bir konumdaydılar.

3. Âdem Unsurlarının Öncül Genişlemesi

78:3.1 (870.4) Eflatun ırkı, birçok bin yıl boyunca barışı amaçlayan Cennet Bahçesi geleneklerini sürdürmüştü; bu durum gerçekleştirdikleri toprak fetihleri arasındaki uzun süreli gecikmeyi açıklamaktadır. Onlar nüfus fazlalığından olumsuz bir biçimde etkilendikleri zaman, savaşta bulunup daha fazla toprağı ele geçirmek yerine sakinlerini diğer ırklara öğretmenler olarak göndermişlerdi. Bu öncül göçlerin kültürel etkisi kalıcı değildi; ancak Âdem unsurlarına ait öğretmenler, tüccarlar ve kâşiflerin çevre topluluklara olan karışımı onlar için biyolojik düzeyde canlandırıcı bir etkiye sahipti.

78:3.2 (870.5) Âdem unsurlarının bazıları öncül bir biçimde, Nil vadisine doğru batı yönünde ilerledi; diğerleri ise Asya'ya

doğru doğu yönünde mesafe kat ettiler, ancak bu unsurlar bir azınlık topluluğuydu. Daha sonraki dönemlerin geniş çaplı göçleri yaygın bir biçimde kuzeye ve buradan batıya doğru gerçekleşmişti. Çoğunlukla bu göçler kademeli olarak ortaya çıkmaktaydı; ancak onlar, daha fazla sayıdaki bireyin kuzeye hareketi ve daha sonra Hazar Gölü'nü etrafından dolaşarak Avrupa'ya doğru batı yönünde ilerlemesi biçiminde kademeli fakat sürekli bir biçimde kuzey yönünde gerçekleşen bir göçtü.

78:3.3 (870.6) Yaklaşık yirmi beş bin yıl önce Âdem unsurlarının saf soylarının birçoğu tamamiyle kuzey göç yolu üzerinde bulunmaktalardı. Ve kuzey yönünde ilerlerken, Türkistan'ı fethettikleri dönem civarında özellikle Nod unsurları olarak diğer ırklar ile bütünüyle karışana kadar giderek azalan bir biçimde Âdemsel kaldılar. En başından beri saf ırk koluna ait eflatun topluluklarının çok azı Avrupa veya Asya'nın derinliklerine doğru ilerlemişti.

78:3.4 (870.7) M.Ö. yaklaşık 30.000 ile 10.000 yılları arasında güneybatı Asya'nın bütününde çığır açıcı ırksal birliktelikler meydana gelmekteydi. Türkistan'ın dağ sakinleri yiğit ve cebbar bir insan topluluğuydu. Hindistan'ın kuzeybatısına uzanan bir biçimde Van döneminin kültürü varlığını devam ettirmişti. Ve kültür ve kişiliğin bu üstün iki ırkı da, kuzeye doğru hareket eden Âdem unsurlarının baskınlığında onlara karışmıştır. Bu birleşim, birçok yeni düşüncenin benimsenmesiyle sonuçlanmıştır; bu oluşum medeniyetin ilerleyişini kolaylaştırmış olup sanat, bilim ve toplumsal kültürün tüm fazlarını büyük ölçüde ilerletmiştir.

78:3.5 (871.1) Öncül Âdemsel göçler dönemi yaklaşık olarak M.Ö. 15.000 yılında sona erdiğinde, Avrupa ve merkezi Asya içinde

Mezopotamya'dan bile daha fazla sayıda Âdem soyu hali hazırda ikamet etmekteydi. Avrupalı mavi ırk, büyük ölçüde çözülmüştü. Bugün Rusya ve Türkistan olarak adlandırılan yerleşkeler; Nod, Andon unsurlarına ek olarak kırmızı ve sarı Sangikler'e karışan Âdem insanların büyük bir nüfusu tarafından güney istikametleri boyunca iskân edilmişti. Güney Avrupa ve Akdeniz havzası, Âdem ırk kolunun az sayıdaki bir topluluğuna ek olarak — turuncu, yeşil ve çivit ırkları biçimindeki — Andon ve Sangik insan topluluklarının karma bir ırkı tarafından iskân edilmekteydi. Ön Asya'ya ek olarak merkez ve doğu Avrupa yerleşkeleri, başat olarak Andon unsurlarından meydana gelen kabileler tarafından tutulmaktaydı.

78:3.6 (871.2) Yaklaşık olarak bu dönemde Mezopotamya'dan gelenler tarafından büyük ölçüde güçlenmiş olan birbirine karışmış haldeki renkli bir ırk, Mısır'ı elinde bulundurup Fırat vadisinin yok olmaya yüz tutmuş kültürünü ele geçirmeye hazırlanmıştı. Siyah insan toplulukları Afrika içerisinde daha da güneye doğru ilerlemekte olup, kırmızı insanlar gibi neredeyse tecrit altında bulunmuş bir haldelerdi.

78:3.7 (871.3) Sahara medeniyeti, kıtlık tarafından sekteye ve Akdeniz havzasının sebebiyet verdiği sel nedeniyle sekteye uğramış bir haldeydi. Mavi ırklar yine de, gelişmiş bir kültürü geliştirmekte başarısız oldular. Andon unsurları hala, Kuzey Kutbu ve merkezi Asya bölgelerine dağılmış bir haldeydi. Yeşil ve turuncu ırklar benzer bir biçimde yok olmuşlardı. Çivit ırkı, yavaş ancak uzun süren devamlı bir ırksal bozulmayı deneyimlemeye başlayacakları yer olan merkezi Asya'daki konumlarını güçlendirmekteydi.

78:3.8 (871.4) Hindistan'ın insan toplulukları ilerlemeyen bir medeniyet ile birlikte durağan bir konumda bulunurken, sarı insanlar merkezi Asya'daki elde ettikleri konumları sağlamlaştırmaktalardı; kahverengi ırk Büyük Okyanus'un yakın adaları üzerindeki medeniyet süreçlerine henüz giriş yapmamışlardı.

78:3.9 (871.5) Baskın mevsim değişiklikleri etkisiyle de belirlenmiş olan bu ırk dağılımı, Urantia medeniyetinin And toplulukları döneminin başlangıcı için dünya zemini hazırladı. Bu öncül göçler, M.Ö. 25.000 ile 15.000 yıl arasında olmak üzere on bin yıllık bir süreçten daha fazlası bir döneme uzanmıştır. Daha sonraki göçler veya diğer bir değişle And göçleri, yaklaşık M.Ö. 15.000 ile 6.000 arasındaki bir süreci kaplamıştır.

78:3.10 (871.6) Âdem unsurlarının öncül dalgalarının Avrasya üzerinden geçişleri o kadar uzun bir sürede gerçekleşti ki kültürleri geçiş sürecinde büyük ölçüde yok oldu. Sadece daha sonraki And unsurları, Mezopotamya'nın hangi ücra köşesinden olursa olsun Cennet Bahçesi kültürünü ellerinde bulundurmak için yeterli hızda göçlerini gerçekleştirmişti.

4. And Unsurları

78:4.1 (871.7) And ırkları, evrimsel insanlara ek olarak eflatun ırkının saf ırk kolu üyeleri ve Nod unsurlarının başat karışımlarıydılar. And unsurlarının modern ırklara kıyasla Âdem kanının çok daha büyük bir oranını genel olarak taşımakta oldukları bilinmelidir. And unsurları terimi çoğunlukla, ırksal kökeni sekizde bir ila altı da bir arasında eflatun kalıtımından gelen insanları tanımlamak için kullanılır.

Çağdaş Urantia unsurları, hatta kuzeydeki beyaz ırklar bile, Âdem kalıtımının bu oranının çok daha azını taşımaktadırlar.

78:4.2 (871.8) Öncül And insan toplulukları; yirmi beş bin yıldan çok daha uzun bir süre önce Mezopotamya'ya komşu olan bölgelerde doğmuş olup, Âdem ve Nod unsurlarının bir karışımından meydana geldiler. İkinci bahçe, yok olma eflatun kökenine ait merkezi ortak farklı yerleşkeler tarafından çevrilmişti; ve bu ırksal kaynaşma merkezinin çevre kısımlarında And ırkı doğmuştu. Daha sonra, göç halindeki Âdem ve Nod unsurları Türkistan'ın bu dönemdeki verimli bölgelerine girdiklerinde, yakın zaman içerisinde buranın üst düzeyde bulunan sakinleriyle karışmışlardı; ve bunun sonucunda ortaya çıkan ırk karışımı, And türünü kuzey doğrultusunda genişletti.

78:4.3 (872.1) And unsurları her bakımdan, eflatun insanların saf nesillerinin yaşadığı dönemden beri Urantia üzerinde ortaya çıkmış en iyi ırk koluydu. Onlar; Âdem ve Nod ırklarının geride kalan hayattaki üyelerinin en yüksek türlerinin çoğuna ek olarak daha sonraki dönemlerin sarı, mavi ve yeşil insanların en iyi ırk kollarının bazılarında meydana gelmişlerdi.

78:4.4 (872.2) Bu öncül And unsurları Aryan ırk koluna ait değillerdi; onlar bu ırk kolunun öncül üyeleriydiler. Onlar beyaz değillerdi; onlar beyaz öncesi ırkın üyeleriydiler. Onlar ne Batı ne de Doğu insanlarıydı. Ancak And kökeni; Avrupalı olarak tanımlanan türdeşliği genelleştiren, tarafınızdan adlandırılmış beyaz ırkların çok dilli karışımına kaynaklık sağlamaktadır.

78:4.5 (872.3) Eflatun ırkının daha saf ırk kolları Âdem'in barışı arzulayan geleneğini korumaya devam etmiş bir halde bulunmaktalardı; bu durum, daha önceki ırk hareketlerinin neden daha çok barışçıl göçler şeklinde gerçekleştiğini açıklamaktadır. Ancak And unsurları bu dönemde kavgacı bir ırk haline gelmiş Nod ırk kollarıyla birleştiğinde, onların And soyları kendi dönemlerinde Urantia üzerinde yaşamış en usta ve akıllı askerler haline gelmişti. Bu dönemden itibaren Mezopotamya unsurlarının göçleri artan bir biçimde askeri içerik kazanıp, mevcut fetihlere daha çok benzer bir hal almıştı.

78:4.6 (872.4) Bu And unsurları maceraperestlerdi; onlar kürek çekme eğilimine sahiplerdi. Kalıtlarındaki Sangik veya Andon ırk etkisindeki bir artış onları bu eğilimden uzaklaştırıp olağan bir konuma getirmişti. Ancak böyleyken bile onların daha sonraki soyları, dünya etrafını dolaşana ve en uzak kıtayı keşfedene kadar bu isteklerinden hiçbir şekilde vazgeçmemişlerdi.

5. And Göçleri

78:5.1 (872.5) Yirmi bin yıl boyunca ikinci cennet bahçesi kültürü varlığını sürdürmeye devam etmişti; ancak bu kültür, Seth din adamlığı yenilendiğinde ve Amosad'ın önderliği parlak bir döneme giriş yaptığında, yaklaşık olarak M.Ö. 15.000'lere kadar düzenli bir gerileme süreci deneyimledi. Daha sonra Avrasya'nın tümüne yayılan medeniyetin büyük dalgaları, And topluluğunu meydana getiren komşu melez Nod unsurları ile Âdem insanların geniş ölçüdeki birlikteliği sonucunda gerçekleşmiş Cennet Bahçesi'nin büyük rönesansından hemen sonra ortaya çıktı.

78:5.2 (872.6) Bu And unsurları, Avrasya ve Kuzey Afrika boyunca yeni gelişmeleri başlattı. Mezopotamya'dan Doğu Türkistan boyunca And unsurlarının kültürü baskın bir haldeydi; ve Avrupa'ya yapılan düzenli göç hareketi, Mezopotamya'dan gelen yeni üyeler tarafından sürekli bir biçimde telafi edilmekteydi. Ancak Âdem'in melez soylarının dönemsel göçlerinin yakın sürede başladığı vakte kadar, And unsurlarından Mezopotamya'da ikamet eden bütüncül bir ırk olarak bahsetmek doğru olmaz. Bu dönemde ikinci bahçe içerisindeki ırklar bile öyle bir düzeyde birbirine karışmış haldeydi ki, onlar artık Âdem unsurları olarak görülememektedir.

78:5.3 (872.7) Türkistan'ın medeniyeti, özellikle daha sonraki And atlıları olmak üzere Mezopotamya'dan yeni gelenler tarafından sürekli bir biçimde dirilmekte ve canlanmaktaydı. Hint-Avrupa dili olarak adlandırdığınız lisan, Türkistan'ın dağlık bölgelerinde oluş süreci içerisindeydi; bu dil, Âdemoğlu ve daha sonraki And unsurlarının dili ile birlikte bölgenin Andon lehçesinin bir karışımıydı. Birçok çağdaş dil; Avrupa ve Hindistan'a ek olarak Mezopotamya düzlüklerinin kuzey kuşağını elinde bulundurmuş bu merkezi Asya kabilelerinin öncül dilinden türemiştir. Bu tarihi dil Batı dillerine, Ari olarak adlandırılan bütüncül benzerlik temelini sağlamıştı.

78:5.4 (872.8) M.Ö. 12.000'lerde dünya And ırk kolunun üçte biri kuzey ve doğu Avrupa'da ikamet etmekteydi; ve Mezopotamya'dan yapılan ilerideki en son toplu göç gerçekleştiğinde bu hareketin son dalgalarının yüzde altmış beşi Avrupa'ya giriş yapmıştı.

78:5.5 (873.1) And unsurları sadece Avrupa'ya değil kuzey Çin ve Hindistan'a da göç etmişlerdi; bunun yanı sıra birçok topluluk din elçileri, öğretmenler ve tüccarlar olarak dünyanın ücra köşelerine gitmekteydiler. Onlar dikkate değer bir ölçüde Sahara Sangik insanların kuzey topluluklarına katkıda bulunmuşlardı. Ancak en başından beri çok az sayıdaki öğretmen ve tüccar Afrika'da, Nil ırmak kaynaklarının ötesinde doğuya doğru hareket etmişti. Daha sonra melez And unsurları ve Mısırlılar, ekvator seviyesinin çok altında Afrika'nın doğu ve batı kıyılarının güneye uzanan sahillerini izlediler; ancak onlar Madagaskar'a ulaşamadılar.

78:5.6 (873.2) Bu And unsurları, Hindistan'ın — adlandırmış olduğunuz — Dravid ve — daha sonraki — Ari fatihleriydiler; ve onların merkezi Asya'daki mevcudiyeti, Turan topluluklarının atalarını büyük ölçüde canlandırmıştır. Bu ırkın birçok üyesi Doğu Türkistan ve Tibet üzerinden Çin'e hareket edip, daha sonraki Çin ırk koluna arzu edilen nitelikleri kazandırdı. Zaman zaman küçük topluluklar Japonya, Formoza, Batı Hint Adaları'na ek olarak — her ne kadar çok azı sahil yoluyla olsa da — güney Çin'e ulaştı.

78:5.7 (873.3) Bu ırkın yüz otuz iki üyesi Japonya'dan, küçük teknelerden bir araya gelmiş bir donanmayla yola çıkarak; nihai olarak Güney Amerika'ya varıp, Ant toplulukları yerlileri ile karışarak İnkalar'ın daha sonraki idarecilerinin kökenini oluşturmuşlardı. Onlar, karşılaştıkları birçok adada konaklayarak rahat geçen aşamalar sonucunda Büyük Okyanusu kat ettiler. Polinezya topluluk adaları bugünkünden daha fazla sayıda ve daha büyüktü; ve bu And denizcileri, kendilerini takip eden bazı diğer ırk üyeleri ile birlikte, geçiş

sürecinde karşılaştıkları yerli toplulukları biyolojik olarak dönüşüme uğrattı. Medeniyetin gelişmekte olan birçok merkezi, And hareketinin bir sonucu olarak şu an sular altındaki adalarda yeşermişti. Paskalya Adası uzunca bir süre boyunca, bu kaybedilen topluluğun bir tanesinin dini ve idari bir merkeziydi. Ancak en başından beri, uzunca bir süredir Büyük Okyanus üzerinde seyahat eden And unsurlarının sadece yüz otuz ikisi Kuzey ve Güney Amerika'nın merkez bölgelerine ulaşabilmişti.

^{78:5.8 (873.4)} And unsurlarının göç fetihleri, M.Ö. 8.000 ile 6.000 yılları arasında, son dağılımlarına kadar devam etti. Mezopotamya'dan büyük topluluklar halinde dağılırlarken, bir yanda çevre insan topluluklarını dikkate değer bir biçimde güçlendirirken diğer bir yanda anavatanlarındaki biyolojik kaynağı sürekli bir biçimde azaltmaktalardı. Ve seyahat ettikleri her millete mizah, sanat, macera, müzik ve üretim kazandırmışlardır. Kısa bir süreliğine olsa da onların mevcudiyeti en azından, daha eski ırkların dini inançlarını ve ahlaki uygulamalarını sıklıkla geliştirmişti. Ve böylelikle Mezopotamya kültürü yavaşça; Avrupa, Hindistan, Çin, Kuzey Afrika ve Büyük Okyanus adalarının tamamına yayılmıştı.

6. Son And Göçleri

^{78:6.1 (873.5)} And unsurlarının son üç dalgası Mezopotamya'dan M.Ö. 8000 ile 6.000 yılları arasında büyük topluluklar halinde gerçekleşmişti. Bu üç büyük kültür dalgası; tepe kabilelerinin baskısı sonucunda doğu, düzlük sakinlerinin tacizleri sonucunda batı yönünde Mezopotamya'nın dışına itilmişti. Fırat nehri vadisi ve onun bitişiğindeki sakinler, birkaç

doğrultuda gerçekleştirmiş oldukları en son toplu göçlerinde ilerlediler:

78:6.2 (873.6) Onların yüzde altmış beşi onu elde etmek ve — mavi insanların ve daha önceki And unsurlarının karışımı olan — yeni yeni beliren beyaz ırklara karışmak için Avrupa'ya girdiler.

78:6.3 (873.7) Seth din adamlığına ait bir topluluğa ek olarak onların yüzde onu, Elam yükselteleri boyunca İran yüksek düzlükleri ve Türkistan'a doğru doğu yönünde hareket etti. Onların soylarının birçoğu daha sonra, buradan kuzeye kadar uzanan bölgelerdeki Ari kardeşleri ile birlikte Hindistan'a itildi.

78:6.4 (874.1) Mezopotamya unsurlarının yüzde onu, sarı-And unsurları ile karıştıkları yer olan Doğu Türkistan'a girerek, kuzey göç hareketleri içinde doğuya doğru yönelmişlerdi. Bu ırksal birliktelikten meydana gelen yetkin doğumların çoğunluğu; daha sonra Çin'e girip, sarı ırkın kuzey biriminin doğrudan gelişimine büyük katkı sağlamıştır.

78:6.5 (874.2) Bu kaçış halindeki And unsurlarının yüzde onu, Arabistan boyunca ilerleyip Mısır'a girdiler.

78:6.6 (874.3) Komşu kabile üyeleri ile evlenme zorundalılarından onları özgür bırakan Dicle ve Fırat nehir ağızlarının çevresinde oldukça üstün bir kıyı kültürünün üyeleri, And unsurlarının yüzde beşi evlerini terk etmeyi reddetti. Bu topluluk, birçok üstün Nod ve Âdem ırk kolunun kurtuluşunu temsil etmişti.

78:6.7 (874.4) And unsurları M.Ö. 6000'li yıllarda bu bölgeyi neredeyse tamamen terk etmiş bir haldeydi; her ne kadar

soyları büyük ölçüde komşu Sangik ırkları ve Anadolu And unsurları ile karışmış olsa da, çok daha sonraki bir dönemde kuzey ve doğu istilacıları ile savaşmak için onlar burada hazır bulunmuşlardı.

78:6.8 (874.5) İkinci cennet bahçesinin kültürel çağı, buraya olan komşu alt düzey ırk kollarının kademeli nüfuzuyla sona ermişti. Medeniyet, Mezopotamya'daki yaşam pınarının kurumasından çok uzun bir süre sonra gelişmeye ve ilerlemeye devam ettiği Nil ve Akdeniz adalarına doğru batı yönünde ilerlemiştir. Ve alt düzey insan topluluklarının bu denetlenmemiş akınları, yetkin olan geride kalmış ırk kollarını Mezopotamya'nın tamamından uzaklaştırmış kuzey barbarları tarafından buranın daha sonraki fethinin zeminini hazırlamıştır. Daha sonraki yıllarda bile bu kültürel tarihin kalıntısı, bu cahil ve görgüsüz istilacıların varlığına karşı koymuştur.

7. Mezopotamya'daki Seller

78:7.1 (874.6) Nehir sakinleri, belirli mevsimlerde nehir sularının kıyı şeritlerinde taşkınlığa sebebiyet vermesine alışkındı; bu dönemsel seller, yaşamlarında senelik olarak tekrar eden durumlardı. Ancak yeni tehlikeler, kuzeye doğru gerçekleşmekte olan ilerleyici yeryüzü değişikliklerinin bir sonucu olarak Mezopotamya vadisini tehdit etmekteydi.

78:7.2 (874.7) İlk Cennet Bahçesi'nin sular altında kalışından sonra binlerce yıl boyunca, Akdeniz'in doğu sahili çevresindeki ve Mezopotamya'nın kuzeybatısında ve kuzeydoğusundaki dağlar yükselmeye devam etti. Bu dağlık alanların yükselişi yaklaşık olarak M.Ö. 5000'li yıllarda büyük ölçüde hızlanma gösterdi; ve kuzey dağlarındaki kar yağışının büyük oranda artış

göstermesiyle birlikte bu durum, Fırat vadisi boyunca her ilkbaharda beklenmedik sellerin meydana gelmesine sebebiyet verdi. Bu ilkbahar selleri, nehir bölgesi sakinlerinin doğu yükseltilerine doğru nihai olarak itilmesi derecesinde artan bir biçimde kötüleşme gösterdi. Yaklaşık bin yıl boyunca birçok şehir, bu geniş çaplı sel baskınları nedeniyle neredeyse tamamen boşaltılmıştı.

78:7.3 (874.8) Yaklaşık beş bin yıl sonra Babil esareti altındaki Musevi din adamları kendi topluluklarının kökenini Âdem'e dayandırmaya çalışırken, bu hikâyeyi doğrulamada büyük bir zorluk yaşadılar; ve onlardan bir tanesi, bu çabadan vazgeçip Nuh'un seli zamanında tüm dünyanın kendi günahı içinde boğulmasına müsaade ederek İbrahim'i böylelikle Nuh'un hayatta kalan üç evladından bir tanesine doğrudan bir biçimde dayandırmakla daha tutarlı bir anlatıma ulaşılacağını düşündü.

78:7.4 (875.1) Dünya yüzeyinin tamamının bir dönem sular altında kaldığına dair tarihi anlatılar evrenseldir. Birçok ırk, eski çağlar boyunca dünya çapında gerçekleşmiş bir sele dair hikâyeye sığınmaktadır. Nuh'un, gemisinin ve selin İncil'deki hikâyesi, Babil esareti sürecinde gerçekleşen Musevi din adamlığının bir yaratımıdır. Urantia oluşturulduğundan beri tüm dünyayı içine alan bir sel hiçbir zaman ortaya çıkmamıştır. Dünya yüzeyinin tamamen sular altında kaldığı tek dönem, karanın ortaya çıkmaya başlamasından önceki Arkeozoyik çağlar sürecidir.

78:7.5 (875.2) Ancak Nuh gerçekten yaşamıştır; o, Uruk yakınındaki bir nehir yerleşkesi olan Aram'ın bir şarap ustasıydı. O, yıldan yıla nehrin taşıdığı dönemlerin kaydını tutmuştu. Nuh; tüm evlerin tekne biçiminde ahşaptan yapılmasını ve sel dönemi

yaklaştığında aile hayvanlarının her gece bu yapılara konulmasını herkese öneren bir biçimde nehir vadisinden yukarı aşağı gidip gelerek fazla sayıdaki alaycı küçümsemeyi üzerine çekmiştir. O her yıl komşu nehir yerleşkelerine gidip sellerin yaklaşmakta olduğuna dair onları uyarırdı. Sonunda, senelik sellerin olağandışı bir sağanakla öyle büyük bir hale gelip suların beklenmedik taşkınının bütün köyü ortadan kaldırdığı bir yıl gelmişti; sadece Nuh ve onun birinci dereceden ailesi yüzen evlerinde hayatta kalmıştı.

78:7.6 (875.3) Bu seller And medeniyetinin parçalanışını tamamlamıştır. Sel baskınlarının bu döneminin sona ermesiyle birlikte ikinci cennet bahçesi artık mevcut değildi. Sadece güneyde ve Sümer toplulukları arasında onların eski ihtişamına dair kalıntılar varlığını sürdürmekteydi.

78:7.7 (875.4) En eski medeniyetlerden bir tanesi olan buranın kalıntıları, Mezopotamya'nın bu bölgelerinde ve onun kuzeydoğu ve kuzeybatı kesimlerine bulunabilir. Ancak Dalamatia dönemlerinin daha eski kalıntıları, Basra Körfezi'nin suları altında bulunmaktadır; ve ilk Cennet Bahçesi, Akdeniz'in doğu ucu altında deniz tabanında yatmaktadır.

8. Sümerliler — Son And Toplulukları

78:8.1 (875.5) Son And göçü Mezopotamya medeniyetinin biyolojik omurgasını kırdığında, bu üstün ırkın küçük bir azınlığı nehirlerin ağız kısımlarının yakınında ana yerleşkelerinde kalmaya devam etti. Bu topluluklar Sümerliler'di; ve her ne kadar onların kültürü kimlik bakımından daha baskın bir biçimde Nod aslına ait olsa da, M.Ö. 6000'li yıllarda özleri

itibariyle And soyu haline gelmiş bir haldelerdi; ve onlar, Dalamatia'nın tarihi geleneklerine bağlı kaldılar. Yine de kıyı bölgelerin bu Sümer unsurları, Mezopotamya'daki en son And topluluklarının sonuncusuydu. Ancak Mezopotamya ırkları bu daha geç dönemde hali hazırda bütünüyle birbirine karışmış bir haldeydi; bu dönemin kalıntılarında bulunan kafatası türlerine bu durumu kanıtlamaktadır.

78:8.2 (875.6) Susa'nın oldukça büyük bir oranda gelişmesi bu nehir taşkını süreçlerine denk gelmektedir. Birinci ve giriş şehri öyle bir düzeyde sele maruz kalmıştı ki ikinci veya diğer bir değişle yukarıdaki şehir bu dönemin görülmemiş el işlerinde alt şehri takip eden bir merkez haline gelmişti. Bu sellerin daha sonra azalışıyla birlikte Ur, çömlek imalatının ana yerleşkesi olmuştu. Ur, Basra Körfezi üzerinde bulunmaktaydı; nehir birikintileri bu dönemden beri karayı bugünkü sınırlarına ulaştıracak şekilde inşa etmişti. Bu yerleşkeler, nehirlerin daha iyi denetimi ve ağızlarının genişlemesi sebebiyle sellerden daha az zarar gördüler.

78:8.3 (875.7) Fırat ve Dicle vadilerinin barışçıl buğday yetiştiricileri, Türkistan ve İran yüksek düzlüklerinden gelen barbarların akınlarıyla uzunca bir süredir tacize uğramaktaydı. Ancak dağlık otlaklarda yaşanan artan düzeydeki kuraklık bu aşamada, Fırat vadisine yapılan iyi tasarlanmış bir istilayı beraberinde getirdi. Ve bu istila çok daha ciddi bir bütünlük içerisindeydi, çünkü çevredeki sürü sahipleri ve avcılar geniş sayılarda evcilleştirilmiş atlara sahiplerdi. Güneydeki zengin komşuları üzerinde çok büyük bir askeri üstünlüğü kendilerine kazandıran şey onların atlara sahip olmalarıydı. Kısa bir süre içinde onlar, son kültür dalgalarını Avrupa, batı Asya ve kuzey

Afrika'nın tamamına iten bir biçimde Mezopotamya'nın tümü üzerinde etkinlik kurdular.

78:8.4 (876.1) Mezopotamya'nın bu fatihleri, Âdemoğlu ırk kollarının bazılarına ek olarak Türkistan'ın melez kuzey ırklarına daha iyi And kollarının birçoğunu soylarında taşıdılar. Kuzeyden gelen daha az gelişmiş ancak daha cesur olan bu kabileler; hızlı ve gönüllü bir biçimde Mezopotamya'nın arta kalan medeniyetine onun baskınlığı altında karışıp, yakın bir zaman içinde tarihi kayıtların giriş kısmında Fırat vadisinde bulunan bahse konu karma melez insanlara doğru gelişme gösterdiler. Onlar, vadi kabilelerinin sanatlarını öğrenip Sümer topluluklarının sahip oldukları kültürün büyük bir kısmına uyum sağlayarak Mezopotamya'da sona ermekte olan medeniyetin birçok fazını canlandırdılar. Onlar, Babil'in üçüncü kulesinin inşasını bile arzulayıp, daha sonra milli isimlerini ona vermişlerdir.

78:8.5 (876.2) Kuzeydoğudan gelen bu barbar atlılar tüm Fırat vadisini elde ettiğinde, Basra Körfezi üzerindeki nehir ağzı etrafında ikamet eden And topluluklarının geride kalanlarını ele geçirmedi. Bu Sümerliler; üstün usla, daha iyi silahlarla ve birbirine bağlı havuzlardan oluşan sulama düzenlerinin yanında geniş çaplı askeri kanallardan oluşan bir sistemle kendilerini savunmaya yetkinlerdi. Onlar, tek-tip bir topluluk dinine sahip oldukları için bütünleşmiş bir birliktelikti. Bu Sümerliler böylelikle, kuzeybatıdaki olan komşularının birbirinden kopuk şehir devletlerine bölünmelerinden çok daha uzun bir süre sonraya kadar ırksal ve milli bütünlüklerini muhafaza etmeye yetkinlerdi. Bu şehir topluluklarının hiçbirisi bütünleşmiş Sümerler'i alt etmeye muktedir değildi.

78:8.6 (876.3) Ve kuzeyden gelen istilacılar yakın bir zaman içerisinde, bu barışı seven Sümerler'i eğitmenler ve idareciler olarak güvenmeyi ve takdir etmeyi öğrendiler. Onlar fazlasıyla saygı görmüş ve kuzeydeki insanlara ek olarak batıda Mısır'dan doğuda Hindistan'a kadar tüm insan toplulukları tarafından sanat ve el işleri öğretmenleri, ticaret yöneticileri ve toplum idarecileri olarak aranılan bireyler olmuşlardır.

78:8.7 (876.4) Öncül Sümer konfederasyonunun parçalanmasından sonra daha sonraki şehir devletleri, Seth din adamlığının bu inancı terk etmiş soyları tarafından idare edilmiştir. Yalnızca bu din adamları, komşu şehirleri ele geçirdikleri zaman kendilerini krallar olarak addetmekteydiler. Daha sonra şehir kralları Sargon döneminden önce ilahiyat kıskançlığı yüzünden güçlü konfederasyonları kurmada başarısız oldular. Her şehir kendi kent tanrısının tüm diğer tanrılardan daha üstün olduğuna inandı ve bu nedenle onlar kendilerini ortak bir öndere tabi kılmayı reddetti.

78:8.8 (876.5) Şehir din adamlarının zayıf yönetimine ait bu uzun dönemin sonu, kendisini kral ilan eden ve Mezopotamya'nın tamamını yanındaki yerleşkeler ile birlikte ele geçirmeye girişmiş Kiş'in din adamı Sargon tarafından getirildi. Ve kısa bir süreliğine bu idare; her şehrin kendi sınırlarını temsil eden bir tanrıya ve onun törensel uygulamalarına sahip olduğu din adamlarının yönettiği ve onların hüküm sürdüğü şehir devletlerini sonlandırdı.

78:8.9 (876.6) Bu Kiş konfederasyonunun parçalanmasını, bu vadi şehirleri arasında üstünlüğü ele geçirmek için sürekli verilen savaşların uzun bir dönemi izledi. Ve yönetim; Sümer, Akat, Kiş, Erek, Ur ve Susa arasında değişen sırayla el değiştirdi.

78:8.10 (877.1) Yaklaşık M.Ö. 2500’lü yıllarda Sümerliler, kuzey Suit ve Guit topluluklarını karşısında ciddi kayıplara maruz kaldılar. Sel tepesi üzerine inşa edilen Sümer başkenti olan Lagaş yitirilmişti. Erek, Akat’ın çöküşünden sonra otuz yıl boyunca ayakta kaldı. Hammurabi idaresinin kurulması zamanında Sümerler, kuzey Sami topluluklarının kollarına onların baskınlığında karışmış bir haldeydi; ve Mezopotamyalı And unsurları tarih sayfasından silindiler.

78:8.11 (877.2) M.Ö. 2500 ile 2000’li yıllar arasında göçebeler, Atlantik’den Pasifik’e kadar bir öfke nöbeti içerisindelerdi. Nerites, birbirlerine karışmış Andon ve And ırklarının Mezopotamyalı soylarına ait Hazar topluluklarının nihai patlamasını ortaya çıkardı. Barbarlar Mezopotamya’nın yerle bir edilmesinde hangi alanda başarısız oldularsa, daha sonraki iklim değişiklikleri bunları yerine getirdi.

78:8.12 (877.3) Ve bu anlatım, Âdem’in döneminden sonra eflatun ırkının ve Fırat ve Dicle arasında kalan anavatanlarının kaderine dair hikâyesidir. Onların tarihi medeniyeti, üstün insan topluluklarının dış göçleri ve alt düzey komşularının iç göçleri nedeniyle nihai olarak çökmüştür. Ancak Barbar atlıların vadiyi ele geçirmelerinden uzun bir süre önce, Cennet Bahçesi kültürünün çoğu Asya, Avrupa ve Afrika’ya hali hazırda yayılmış bir haldeydi; bu kültür buralarda Urantia’nın yirminci yüzyıl medeniyetiyle sonuçlanan mayayı çalmıştı.

78:8.13 (877.4) [Nebadon’un bir Başmelek unsuru tarafından sunulmuştur.]

79. Makale

Doğu’daki And Genişlemesi

79:0.1 (878.1) ASYA, insan ırkının anavatanıdır. Andon ve Fonta'nın doğduğu yer bu kıtanın bir doğu yarımadası üzerindeydi; bugünün Afganistan olan bölgesindeki yükseltilerde onların soyu Badonan, bir buçuk milyon yıldan daha fazla süreden beri varlığını sürdüren kültürün ilkel bir merkezinin temellerini attı. Burada insan ırkının bu doğu odağında, Sangik toplulukları Andon ırk kolundan ayrıştı; ve Asya onların ilk evi, ilk av alanı, ilk savaş meydanıydı. Güneybatı Asya; Dalamatia, Âdem ve And unsurlarının birbirlerini takip eden medeniyetlerine tanık oldu; ve bu bölgelerden çağdaş medeniyetin tohumları dünyaya yayıldı.

1. Türkistan Andları

79:1.1 (878.2) Yirmi beş bin yıldan fazla bir süre boyunca, neredeyse M.Ö. 2000'li yıllara gelinceye kadar, Avrasya'nın kalbi başat bir biçimde, her ne kadar giderek azalma gösterse de, And kökenine aitti. Türkistan'ın düzlüklerinde And unsurları iç göller etrafında dönerek batı yönünde Avrupa'ya yönelirken, bu bölgenin yükseltilerinden onlar doğu yönüne doğru nüfuz ettiler. Doğu Türkistan (Sincan Uygur Özerk Bölgesi) ve, daha az bir ölçüde, Tibet Mezopotamya'nın bu insanların sarı ırkın kuzey yerleşkelerine doğru dağlara yöneldiği tarihi geçiş noktalarından biriydi. Hindistan'a olan And nüfuzu, Türkistan yükseltilerinden Punjab ve İran otlak arazilerinden Baluşiistan boyunca ilerledi. Bu öncül göçler anlamsızca gerçekleşen fetihler değillerdi; gerçekte onlar, And kabilelerinin batı Hindistan ve Çin'e olan devamlı kayışlarıydı.

79:1.2 (878.3) Neredeyse on beş bin yıl boyunca karma And kültür merkezleri Doğu Türkistan'daki Tarım Irmağı havzasına ek olarak buranın güneyindeki And ve Andon unsurlarının geniş

ölçüde birbirine çoktan karışmış olduğu Tibet'in yüksek düzlüklerinde varlığını sürdürmeye devam etmişti. Tarım vadisi öz And kültürünün doğu sınırındaki yerleşkeydi. Burada onlar yerleşkelerini inşa edip, doğudaki gelişme gösteren Çinliler'e ek olarak kuzeydeki Andon unsurlarıyla birlikte ticaret ilişkilerine girdiler. Bu dönemlerde Tarım bölgesi, verimli bir araziydi; yağmurlar boldu. Doğuda bulunan Gobi, sürü sahiplerinin kademeli olarak tarıma yöneldikleri açık bir otlaktı. Bu medeniyet, yağmur rüzgârları güneydoğuya kaydığı zaman yok oldu; ancak en parlak dönemlerinde Mezopotamya'ya rakip oldu.

79:1.3 (878.4) M.Ö. 8000'li yıllarda merkezi Asya'nın yüksek bölgelerinde yaşanan yavaş bir biçimde artış gösteren kuraklık And unsurlarını nehir tabanlarına ve deniz kıyılarına itmeye başladı. Bu artan kuraklık sadece onları Nil, Fırat, İndus ve Sarı nehirlerine sürüklemedi, aynı zamanda And medeniyeti içinde yeni bir gelişimi açığa çıkardı. Tüccarlar biçiminde insanların yeni bir sınıfı geniş sayılar halinde ortaya çıkmaya başladı.

79:1.4 (879.1) İklim koşulları göç etmekte olan And unsurları için avcılığı elverişsiz kılınca, sürü sahipleri haline gelen bir biçimde eski ırkların evrimsel gidişatını takip etmediler. Ticaret ve şehir yaşamı ortaya çıkmaya başladı. Mısır'dan başlayarak Mezopotamya ve Türkistan boyunca Çin ve Hindistan'ın nehirlerine kadar daha yüksek bir biçimde medenileşmiş kabileler, imalat ve ticarete adanan şehirlerde bir araya gelmeye başladılar. Adonia, bugünün Aşkabat şehrinin yakınında konumlanan bir biçimde, merkezi Asya'nın ticari merkezi haline gelmişti.

79:1.5 (879.2) Ancak sürekli artış gösteren kuraklık kademeli olarak Hazar Denizi'nin güneyi ve doğusundaki yerleşkelerden yapılan büyük And göçünü beraberinde getirdi. Bu göç dalgası kuzeyden güneye doğru yön değiştirmeye başladı, ve Babil atlıları Mezopotamya kapılarını zorladıkları sürece giriş yaptılar.

79:1.6 (879.3) Merkezi Asya'daki artan kuraklık ilave bir biçimde, nüfusun azalmasına ve bu insan topluluklarının daha az savaşçıl hale gelmesine yol açtı; ve kuzeyde azalan yağmurlar göçebe Andon unsurlarını güneye doğru itince, Türkistan'dan devasa bir And göçü gerçekleşmiş oldu. Bu durum, Ari ırk unsurları olarak adlandırdığınız toplulukların Levant ve Hindistan'a yaptıkları göç karşılık gelmektedir. Bu göçlerin bütünü, Âdem'in melez soylarının uzun süren dağılımları boyunca her Asyalı topluluğun ve Büyük Okyanus ada inanlarının çoğunun bir ölçüde bu üstün ırklar tarafından gelişmesine yol açmıştır.

79:1.7 (879.4) Her ne kadar Doğu Yarıküre'nin tamamına yayılmış olsalar da And unsurları Mezopotamya ve Türkistan'daki anavatanlarından böylece mahrum bırakılmışlardı; bu durumun nedeni, merkezi Asya'da seyrelmiş And unsurlarını neredeyse yok olma düzeyine kadar indiren onların güneye doğru yapmış oldukları bu geniş çaplı göçtü.

79:1.8 (879.5) Ancak İsa'dan sonra yirminci yüzyılda bile, Turan ve Tibet insanları arasında And kanının izleri mevcuttur; bu durum, bahse konu bölgelerde zaman zaman bulunan kan türlerinde gözlemlenmektedir. Öncül Çin yıllıkları, Sarı Nehir'in barışçıl yerleşkelerinin kuzeyinde kırmızı saçlı göçebelerin mevcudiyetini belirtmektedir; ve burada hala, uzun

zaman öncesinin Tarım havzası içinde sarışın And unsurları ve kumral Mongol türlerinin mevcudiyetini tam olarak gösteren çizimler varlığını sürdürmektedir.

79:1.9 (879.6) Merkezi Asyalı And unsurlarının sular altında kalan askeri dehasına dair en son büyük dışavurum; Cengiz Kağan yönetimi altındaki Mongol topluluklarının Asya kıtasının büyük bir kısmını ele geçirmeye başladığı M.S. 1200 yılıdır. Ve eskilerin And unsurları gibi bu kahramanlar “cennet içindeki tek bir Tanrı’yı” ilan etmişlerdir. Onların imparatorluğunun erken parçalanışı; Batı ve Doğu arasındaki kültürel iletişimi uzun bir süre geciktirmiş, Asya’daki tek tanrılı din kavramının gelişmesini fazlasıyla engellemiştir.

2. Andlar’ın Hindistan’ı Fethi

79:2.1 (879.7) Hindistan, Urantia ırklarının tümünün birbirine karıştığı yer olan tek mekândır; And istilasını kendilerinin ırk kolunu ekleyerek bu bütünlüğü tamamlamıştır. Hindistan’ın kuzeybatısındaki yükseltilerde Sangik ırkları ortaya çıkmış ve istinasız bu öncül dönemlerde Hindistan alt-kıtasına giren her topluluğun üyeleri arkalarında Urantia üzerindeki en ayrışık ırk karışımını bırakmıştır. Tarihi Hindistan, göç eden ırklar için bir toplama noktası olarak görev yapmıştı. Yarımadanın giriş kısmı eskiden, şimdikine kıyasla biraz daha dardı; Ganj ve İndus deltalarının çoğu son elli bin yıldaki oluşumların neticesinde ortaya çıkmıştır.

79:2.2 (879.8) Hindistan içerisindeki en öncül ırk karışımları, özgün Andon unsurları ile göç halindeki kırmızı ve sarı ırkların bütünleşmeleriydi. Bu topluluk daha sonra, turuncu ırkın geniş sayıdaki üyelerine ek olarak soyları tükenen doğudaki yeşil

insanların daha büyük bir oranı tarafından onların baskınlığında karışmaları sonucu zayıflamıştı; bu insanlar her ne kadar mavi insanlar ile gerçekleştirdikleri sınırlı bir karışım sonucunda çok az bir ölçüde gelişmeler de, çivit ırkının geniş sayıdaki üyelerine onların baskınlığında karışmaları sonucunda geniş çaplı gerileme yaşamışlardı. Ancak Hindistan'ın özgün insanları olarak tanımladığınız toplumlar bu öncül insanları temsil etmektedirler; bunun yerine onlar, öncül Andon toplumlarının veya onların daha sonra ortaya çıkan Ari kuzenlerinin hiçbir zaman bütünüyle karışmadığı en alt düzeydeki güney ve doğu azınlık insanlarıdır.

79:2.3 (880.1) M.Ö. 20.000'li yıllarda batı Hindistan nüfusu çoktan Âdem kanı ile karışmış bir hale gelmişti; ve Urantia tarihi içinde hiçbir zaman bir toplum bu kadar fazla ırkı bünyesinde barındırmamıştı. Ancak ikincil Sangik ırk kollarının baskın gelmesi talihsiz bir durumdu; buna ek olarak mavi ve kırmızı insanların eskinin bu kaynaşma noktasından çok geniş çaplı eksiklikleri gerçek bir faciaydı; birincil Sangik ırk kollarının çoğu, ortaya çıkabilecek daha da büyük bir medeniyetin ilerlemesine oldukça fazla katkı sağlayabilirdi. Sonuç olarak; kırmızı insanlar Amerika kıtalarında kendilerini yok etmekte, mavi insanlar Avrupa'da kendilerini oyalamakta, ve Âdem'in öncül soyları (ve daha sonrakilerin çoğu) ister Hindistan, ister Afrika veya herhangi bir yer olsun daha koyu tenli insanlar ile karışmakta çok az istek gösterdiler.

79:2.4 (880.2) Türkistan ve İran boyunca M.Ö. yaklaşık 15.000'li yıllarda artan nüfus baskısı, Hindistan'a yapılan gerçek anlamıyla ilk geniş çaplı And göçüne sebebiyet verdi. On beş asırdan fazla bir süre boyunca bu üstün insan toplumları,

İndus ve Ganj vadileri üzerinden yayılıp Deccan'a doğru güney doğrultusunda yavaşça hareket ederek Belucistan'ın yükseltileri üzerinde boşaldılar. Kuzeybatıdan gelen bu And baskısı, güneyde ve doğuda bulunan alt düzey toplulukları Burma'ya ve güney Çin'e itmişti; ancak bu itiş, istilacıları ırksal tahribattan kurtaracak kadar etkili düzeyde gerçekleşmemişti.

79:2.5 (880.3) Hindistan'ın Avrasya'nın üstünlüğünü elde etmedeki başarısızlığı fazlasıyla bir yeryüzü dağılım sonucunun eseri idi; kuzeyden gelen nüfus baskısı yalnızca, insanların çoğunluğunu güneye doğru, deniz tarafından tüm sınırlarının çevrildiği Deccan'ın azalan topraklarına yöneltmiştir. Dışa doğru göç etmek için orada komşu bir kara parçası bulunmuş olsa, her yönde alt düzey insan toplulukları burayı doldurur ve üstün ırk kolları daha üstün bir medeniyete sahip olurdu.

79:2.6 (880.4) Hal böyle olunca, bahse konu öncül And fatihleri; kimliklerini korumaya çalışmak için çaresiz bir girişimde bulunup, karşılıklı evlenmeye dair katı kısıtlamaları oluşturarak ırksal girdabın çekimine set çekmeye çabaladılar. Her ne kadar And unsurları M.Ö. 10.000'ler de yok olmuş bir halde olsalar da, onların tamamı bu karışım neticesinde dikkate değer bir biçimde gelişme göstermişti.

79:2.7 (880.5) Irkların karışımı, kültürün çok yönlülüğüne yok açması ve ilerleyici bir medeniyeti ortaya çıkarması bakımından her zaman faydalıdır; ancak eğer ırksal kolların alt düzey unsurları baskın olursa, bu türden kazanımlar her zaman kısa süreli bir etkiye sahip olacaktır. Birçok dilli kültür yalnızca; üst düzey ırk kolları kendilerini, alt düzeyler karşısında güvenli bir oranda çoğaltabilirse korunabilir. Alt

düzyey unsurların kısıtlanmamış çoğalıını, üst düzeydekilerin azalan çoğalıını ile birlikte, kesin bir biçimde kültürel medeniyetin intiharıdır.

79:2.8 (880.6) And fatihleri bulunduklarından üç kat fazla bir nüfusta olsalardı, veya onlar melez turuncu-yeşil-çivit sakinlerin en az düzeyde arzulanan dörtte üçünü dışarı doğru itseler veya yok etselerdi, Hindistan kültürel medeniyette dünyanın başat merkezlerden bir tanesi olur, ve kuşkusuz bir biçimde, Türkistan ve oradan kuzey yönünde Avrupa'ya doğru akan Mezopotamya sakinlerinin son dalgalarının daha fazlasını çekebilirdi.

3. Dravid Hindistanı

79:3.1 (881.1) Özgün ırk koluyla birlikte karışan Hindistan'ın And fatihleri nihai olarak Dravid olarak adlandırılan melez insan topluluklarını yarattı. Daha öncül ve daha saf olan Dravid unsurları, kültürel kazanım için büyük bir kabiliyeti ellerinde bulundurdular; bu kabiliyet, And kalıtları gittikçe azalırken düzenli bir biçimde zayıfladı. Ve bu durum, Hindistan'ın tomurcuklanmakta olan medeniyetinin neredeyse on iki bin yıl önceki sonlanışının ta kendisidir. Ancak Âdem kanının bu küçük miktarının nüfuzu bile, toplumsal gelişimde dikkate değer bir hızlanmayı yarattı. Bu karma ırk kolu doğrudan bir biçimde, bu dönemde dünya üzerindeki en çok yönlü medeniyeti açığa çıkardı.

79:3.2 (881.2) Hindistan'ın fethinden sonra yakın bir zaman içerisinde Dravid And unsurları, Mezopotamya ile ırksal ve kültürel iletişimlerini kaybettiler; ancak deniz hatlarının ve kervan rotalarının daha sonra açılmasından sonra bu iletişimler

yeniden kuruldu; ve son on bin yıl içinde bir kez bile Hindistan, her ne kadar dağ engelleri fazlasıyla batı irtibatını elverişli kılsa da, batıda Mezopotamya ve doğuda Çin ile iletişimini hiçbir şekilde tamamen yitirmedi.

79:3.3 (881.3) Hint insan topluluklarının üstün kültürü ve dini eğilimleri, Dravid egemenliğinin öncül dönemlerine dayanmaktadır; ve bunlar kısmen de olsa, Seth din adamlığının birçok üyesinin öncül And ve daha sonraki Ari istilaları içinde Hindistan'a girişinden kaynaklanmaktadır. Hindistan'ın dini tarihi boyunca var olan tek dinlilik akımı böylelikle, ikinci bahçe içerisindeki Âdem unsurlarının öğretilerine dayanmaktadır.

79:3.4 (881.4) Daha M.Ö. 16.000'li yıllarda yüz Seth din adamından oluşan bir birlik Hindistan'a girmiş olup, bu çok dilli insanların batı kesimini dini bakımından ele geçirmeyi başarmaya çok yaklaştırmışlardı. Ancak onların dinleri varlıklarını sürdürmedi. Beş bin yıl içinde Cennet Kutsal Üçlemesi'ne dair savları, ateş tanrısının üçlü simgesine indirgenmiş bir hale gelmişti.

79:3.5 (881.6) Ancak yedi bin yıldan daha fazla bir süre boyunca, And göçlerinin sonuna kadar, Hindistan sakinlerinin dini düzeyi dünyanın büyük bir kısmından çok daha fazla yüksekti. Bu dönemler boyunca Hindistan, dünyanın önde gelen kültürel, dini, felsefi, ve ticari medeniyetini yaratma ümidi verdi. Ancak eğer And unsurlarının güney insanları tarafından tamamiyle kaybedilmesi gerçekleşmeseydi, bu nihai son muhtemel bir biçimde gerçekleşecekti.

79:3.6 (881.6) Dravid kültür merkezleri; özellikle İndus ve Ganj olmak üzere nehir vadilerinde ve Doğu Gat boyunca denize

akan üç büyük ırmak boyunca Deccan içinde konumlanmıştı. Batı Gat'ın sahil şeridi boyunca mevcut olan yerleşkeler varlıklarını, Sümerliler ile olan denizcilik ilişkilerine borçluydu.

79:3.7 (881.7) Dravid unsurları, şehirler inşa eden ve hem kara hem de deniz yoluyla geniş çaplı ithalat ve ihracat işine giren öncül topluluklar arasındaydı. M.Ö. 7000'li yıllarda deve trenleri uzak Mezopotamya'ya düzenli seyahatlerde bulunmaktaydı; Dravid nakliyesi; Umman Deniz kıyısı boyunca Basra Körfezi'nin Sümer şehirlerine kadar gitmekte olup, Doğu Hint Adaları'na kadar Bengal Körfezi sularına açılmaktaydı. Yazma sanatıyla birlikte bir alfabe Sümer ülkesinden bu denizciler ve tüccarlar tarafından getirilmişti.

79:3.8 (881.8) Bu ticari ilişkiler; şehir yaşamının birçok kibarlık ölçütlerine ek olarak şatafatlarının bile öncül ortaya çıkışlarıyla sonuçlanan bir biçimde, birçok uluslu kültürün daha ileri düzeydeki farklılaşmasına fazlasıyla katkıda bulunmuştu. Daha sonra ortaya çıkan Ari unsurları Hindistan'a girdiklerinde, Dravid topluluklarını Sangik ırkları içinde kaybolan And kuzenleri olarak tanımadılar; ancak onlar oldukça gelişmiş bir medeniyeti buldular. Biyolojik kısıtlılıklarına rağmen Dravidler üstün bir medeniyet inşa ettiler. Bu medeniyet Hindistan'ın tümüne çok iyi bir biçimde yayılmış olup, Deccan'ın çağdaş dönemlerine kadar varlığını sürdürmüştür.

4. Ari Irkın Hindistan'ı İstilas

79:4.1 (882.1) Hindistan'a olan ikinci And nüfuzu, İsa'dan önce üçüncü bin yılın ortasında neredeyse beş yüz yıllık bir süreci kapsayan Ari istilasıydı. Bu göç, And unsurlarının

Türkistan'daki anavatanlarından yaptıkları dönemsel büyük bir göçü simgelemektedir.

79:4.2 (882.2) Öncül Ari merkezleri, özellikle kuzeybatı olmak üzere Hindistan'ın kuzey tarafının tümüne dağılmıştı. Bu istilacılar ülkenin fethini hiçbir zaman tamamlamamış olup, daha sonra bu umursamazlık içerisinde felaketleriyle yüzleştiler, çünkü onların giderek azalan sayıdaki nüfusu kendilerini, ileride Himalaya bölgeleri dışında yarımadanın tamamını elinde bulunduran güney Dravid topluluklarının baskınlığı altında karışma karşısında savunmasız bir konumda bıraktı.

79:4.3 (882.3) Ari unsurları, kuzey bölgeleri dışında Hindistan üzerinde çok küçük bir ırksal etki bıraktı. Deccan'da onların etkisi ırktan ziyade kültürel ve diniydi. Kuzey Hindistan'daki Ari kanı olarak adlandırdığınız soyun daha baskın bir biçimde varlığını sürdürme nedeni sadece, onların bu bölgelerdeki geniş nüfusu değil; aynı zamanda, onların daha sonraki fatihler, tüccarlar ve din elçileri tarafından güçlenmiş olmalarıdır. İsa'dan önceki ilk asra kadar Punjab yerleşkesine doğru devamlı bir Ari soyu nüfuzu bulunmaktaydı; en son nüfuz, Helen dönemi topluluklarının seferlerinde gerçekleşmiştir.

79:4.4 (882.4) Ganj düzlükleri üzerinde Ari ve Dravid toplulukları nihai olarak daha yüksek bir kültürü meydana getirecek şekilde birbirlerine karıştı; ve bu merkez daha sonra, Çin'den gelerek kuzeydoğu doğrultusundan uğrayan katkılar tarafından güçlendi.

79:4.5 (882.5) Hindistan'da toplumsal örgütlenmelerin birçok türü, Ari unsurların yarı demokratik düzenlerinden zorba ve monarşik hükümetlere varan bir biçimde zaman zaman gelişme

gösterdi. Ancak bu toplumun en belirgin özelliği, ırksal kimliği daimi kılma amacındaki bir teşebbüs içerisinde Ari unsurları tarafından kurulmuş büyük toplumsal tabakaların devamlılığıydı. Toplumun tabakalaşmasından oluşan bu detaylı düzen mevcut ana kadar korunmuştur.

79:4.6 (882.6) Dört büyük toplum tabakası arasında ilki dışında hepsi, Ari fatihlerinin alt düzey bireyler ile olan ırksal karışımını engellemeye dair nafiye çaba içerisinde oluşturulmuştu. Ancak, öğretmen-din adamları olarak en üst sınıf Seth unsurları tarafından oluşturulmuştu; İsa'dan sonra yirminci yüzyılın Brahmanları, her ne kadar öğretileri ünlü seleflerinkinden fazlasıyla farklılık gösterse de, ikinci bahçenin doğrudan kültür soylarıdır.

79:4.7 (882.7) Ari unsurları Hindistan'a girdikleri zaman, ikinci bahçenin dinine ait uzun süredir mevcut gelenekleri içinde korudukları İlahiyat'a dair kavramlarını beraberlerinde getirmişlerdi. Ancak Brahman din adamları, Ari unsurlarının ırksal tahribatından sonra Deccan'ın alt düzey dinleri ile birlikte birdenbire gerçekleşen iletişimleri sonucunda ortaya çıkan putlara olan inanış devinimine hiçbir zaman engel olamadılar. Böylelikle nüfusun büyük bir çoğunluğu, alt düzey dinlerin köleleştirici hurafeleri altında esir düştü; ve bu nedenle Hindistan, öncül dönemlerde vaat ettiği yüksek medeniyeti gerçekleştirilmede başarısız oldu.

79:4.8 (882.8) İsa'dan önceki ruhsal doğum, Muhammed topluluklarının akınlarından önce bile çoktan ortadan kaybolmuş bir biçimde, Hindistan'da varlığını sürdürmedi. Ancak ileride büyük bir Gotama Buda, yaşayan Tanrı'yı bulma amacı içinde tüm Hindistan'ı yönetmek için doğabilir; ve

bunun sonrasında dünya, gelişmeyen bir ruhsal tasavvurun uyuşturan etkisi altında uzun yıllar baygın yatan çok yönlü bir topluluğun kültürel yetkinliklerinin meyvelerini gözlemleyecektir.

79:4.9 (883.1) Kültür biyolojik bir temele dayanmamaktadır; ancak tabakalaşmış toplum tek başına Ari kültürünü ebedileştirmeye yeterli olamamıştır; çünkü din, gerçek din, insan kardeşliğine dayanan üstün bir medeniyeti oluşturmak için insanları bir araya yönelten bu yüksek enerjinin hayati kaynağıdır.

5. Kırmızı ve Sarı Irklar

79:5.1 (883.2) Her ne kadar Hindistan'ın tarihi, And fetihlerinden ve daha eski evrimsel insan topluluklarının nihai olarak ortadan kayboluşundan ibaret olsa da; doğu Asya'nın tarihi daha belirgin bir biçimde, özellikle kırmızı ve sarı insanlar olmak birincil Sangik unsurlarından meydana gelmektedir. Bu iki ırk büyük bir ölçüde, Avrupa'da mavi ırkı oldukça fazla bir biçimde gerileten değersizleşmiş Neanderthal ırk kolu ile karışmaktan kurtarmış ve böylelikle birincil Sangik türünün üstün yetisini korumuştur.

79:5.2 (883.3) Öncül Neanderthal unsurları Avrasya'nın tamamına yayıldıklarında doğu kanadı, alt düzeydeki hayvan ırk kollarına daha çok bulaşmış bir haldeydi. Bu alt düzey insan türleri, beşinci buzul döneminde güneye doğru itilmiştir; aynı buz tabakası Sangik ırkların doğu Asya'ya olan göçünü uzun yıllar engellemiştir. Ve kırmızı insanlar Hindistan düzlükleri etrafından kuzeydoğuya doğru hareket ettiklerinde, kuzeydoğu Asya'yı olumlu bir biçimde bu insanlardan yoksun halde buldular. Kırmızı ırkların kabile örgütlenişi, diğer insan

topluluklarkinden daha önce oluşturulmuştu; ve onlar, Sangik toplulukların merkezi Asya odağından göçen ilk unsurlardı. Alt düzey Neanderthal ırk kolları, daha sonra göç eden sarı kabileler tarafından ya yok edildi ya da buradan uzaklaştırıldı. Ancak kırmızı insanlar, sarı kabilelerin varışından önce neredeyse yüz bin yıl boyunca doğu Asya içinde üstünlüklerini korumuşlardı.

79:5.3 (883.4)  bin yıldan daha fazla bir süre önce sarı ırkların ana bünyesi Çin’e, sahil şeridi göçmenleri olarak güneyden giriş yaptı. Her bin yılda onlar karanın i kesimlerinin daha da derinlerine gittiler; ancak onlar, görece yakın dönemlere kadar göç halindeki Tibet kardeşleriyle iletişimde bulunmadılar.

79:5.4 (883.5) Büyüyen nüfus baskısı, kuzey doğrultusunda hareket eden sarı ırkın kırmızı insanların av alanlarına girmeye başlamasına neden oldu. Doğal ırksal çekişme ile bütünleşen bu haneye tecavüz, artan düşmanlıklar ile sonuçlandı; ve böylece, uzak Asya’nın verimli toprakları için hayati bir mücadele başlamış oldu.

79:5.5 (883.6) Kırmızı ve sarı ırklar arasında gerçekleşen bu ağlar süren mücadelenin hikâyesi Urantia tarihinin bir destanıdır. İki yüz bin yıldan daha fazla bir süre boyunca bu iki üstün ırk etin ve aralıksız savaşlar verdiler. ncl mücadelelerde kırmızı insanlar genel olarak başarılıydı; onların saldırı toplulukları sarı yerleşkeleri arasında büyük hasarlar bırakmaktaydı. Ancak sarı insanlar savaş sanatında çabuk öğrenen bir öğrenciydi; ve onlar öncül bir biçimde, yurttaşlarıyla beraber dikkate değer bir barışçıl halde yaşama yetisi sergilemişlerdi; Çinliler, birlikten kuvvetin doğduğunu öğrenen ilk topluluktı. Kırmızı kabileler her iki tarafın da sonunu getiren i çatışmaları sürdürmeye

devam etmişlerdi; ve onlar yakın bir zaman içerisinde, kuzeye doğru önlenemez yürüyüşünü sürdüren acımasız Çin topluluklarının saldırgan ellerinde tekrar eden yenilgilerini deneyimlemeye başladılar.

79:5.6 (883.7) Yüz bin yıl önce kırmızı ırkın katliama uğramış kabileleri, son buzul hareketinin geri çekilmekteki hareketine sırtlarını verip savaşmaktalardı; ve Bering kara köprüsü üzerinden Batı'ya olan kara irtibatı tekrar geçilebilir olduğunda, bu kabileler Asya kıtasının düşmansı sahillerini terk etme de hiç de yavaş davranmadılar. Saf kırmızı ırkın son üyelerinin Asya kıtasından ayrılışı üzerinden seksen beş bin yıl geçmiştir; ancak bu uzun süreli savaş kalıtsal damgasını bu galip sarı ırk üzerinde bırakmıştır. Kuzey Çin toplulukları, Andon kökeninden gelen Siberliler ile birlikte, kırmızı ırk kolunun çoğunu ortadan kaldırmış olup böylece kendi adlarına dikkate değer bir yarar sağlamışlardı.

79:5.7 (884.1) Kuzey Amerika'lı Kızılderililer, Âdem'in varışından yaklaşık elli bin yıl önce Asya anavatanlarından mahrum bırakılmış bir biçimde, Âdem ve Havva'nın And doğumları ile bile görmemişlerdi. And göçlerinin bu çağı boyunca saf kırmızı ırk kolları, tarımı küçük bir ölçüde uygulayan avcılar halindeki göçebe kabileler olarak Kuzey Amerika'nın tamamı üzerine yayılmaktalardı. Bu ırklar ve kültürel topluluklar, Amerika Kıtalarına olan varışlarından Avrupa'nın beyaz ırkları tarafından keşfedildikleri dönem olan İsa sürecinin ilk bin yılının sonuna kadar dünyanın geri kalanından neredeyse tamamen tecrit edilmiş bir biçimde kaldılar. Bu döneme kadar Eskimolar, kırmızı insanların kuzey kabilelerinin görebildiği beyaz ırka en yakın olan topluluktur.

79:5.8 (884.2) Kırmızı ve sarı ırk, And unsurları etkileri olmadan yüksek bir medeniyet düzeyine erişebilmiş tek insan ırklarıdır. En eski Kızılderili kültürü, Kaliforniya içindeki Onamonalonton merkezliydi; ancak burası, M.Ö. 35.000’li yıllarda çoktan yok olmuş bir haldeydi. Merkezi Amerika olarak Meksika’da ve Güney Amerika’nın dağlarında ileriki dönemlere ait ve daha dayanıklı medeniyetler, başat olarak kırmızı insanlardan oluşan ancak dikkate değer bir biçimde sarı, turuncu ve mavi ırkların karışımını taşıyan bir ırk tarafından kurulmuştu.

79:5.9 (884.3) Bu medeniyetler, her ne kadar Peru’ya ulaşan And kanı izlerini taşısa da, Sangik topluluklarının evrimsel çabalarıydı. Kuzey Amerika’daki Eskimolar ve Güney Amerika’daki birçok Polinezya’lı And topluluğu dışında Batı Yarımküresi’nin insan toplulukları, İsa’dan sonraki ilk bin yılın sonuna kadar dünyanın geri kalanıyla hiçbir iletişime sahip değildi. Urantia ırklarının gelişimine dair özgün Melçizedek tasarımıyla Âdem’in saf soyundan gelen bir milyon üyenin Amerika Kıtaları’nın kırmızı insanlarını canlandırmak için gidişleri şartlandırılmıştı.

6. Çin Medeniyeti’nin Doğuşu

79:6.1 (884.4) Kırmızı insanları Kuzey Amerika’ya itişlerinden kısa bir süre sonra bu genişleyen Çin toplulukları; doğu Asya’nın nehir vadilerinden Andon unsurlarını, kuzeyde Sibiry’a ve güneyde And unsurlarının üstün kültürü ile yakın zamanda irtibata geçecekleri yer olan Türkistan’a iterek temizlemişlerdi.

79:6.2 (884.5) Burma ve Hindicini yarımadası içinde Çin ve Hindistan kültürleri, bu bölgelerin ilerideki medeniyetlerini

yaratmak için bir araya gelmiş ve karışmışlardı. Burada nesli tükenmiş yeşil ırk, dünyanın herhangi bir yerindekinden daha büyük bir oranda varlığını sürdürmüştür.

79:6.3 (884.6) Birçok farklı ırk Büyük Okyanus'un adalarını doldurmuştur. Genellikle güneydeki ve bu dönemin daha geniş adaları, yeşil ve çivit kanının daha yüksek bir oranını taşıyan topluluklar tarafından ikamet edilmişti. Kuzey adalar Andon toplulukları tarafından tutulmaktaydı; ve daha sonra buralar, sarı ve kırmızı ırk kollarının büyük oranlarından meydana gelen ırklar tarafından elde edilmişti. Japonlar'ın kökenleri, kuzey Çin kabilelerinin güçlü bir güney-sahil göçü tarafından itildikleri M.Ö. 12.000'li yıllara kadar anavatanlarından uzaklaştırılmamışlardı. Onların büyük nihai göçleri, kutsal bir şahsiyet olarak görmeye başladıkları bir kabile liderinin kararından ziyade baskın bir biçimde nüfus baskısı yüzünden gerçekleşmemiştir.

79:6.4 (885.1) Hindistan ve Levant'ın insanları gibi sarı ırkın muzaffer kabileleri, sahil şeritleri boyunca ve nehirlerle kadar öncül merkezlerini kurmuşlardı. Kıyı yerleşkeleri, artan seller ve akım yönü değişen nehirler ova şehirlerini savunulamaz kıldığı için, daha sonraki yıllarda yetersiz yaşam olanaklarını yaratmıştı.

79:6.5 (885.2) Yirmi bin yıl önce Çin topluluklarının ataları, özellikle Sarı ve Yangtze nehri boyunca, ilkel kültür ve eğitimin bir düzine güçlü merkezini kurmuş haldelerdi. Ve bu aşamada bahse konu merkezler, Doğu Türkistan ve Tibet'den gelen üstün düzeydeki melez insanların devamlı bir akışının varışı tarafından güçlenmeye başlamıştı. Tibet'den Yangtze vadisine olan göç kuzeydekine kıyasla geniş çaplı bir düzeyde

bulunmamaktaydı; buna ek olarak Tibet merkezleri, Tarım havzasındakilere kıyasla o kadar gelişmiş bir konumda değildi. Ancak bu iki göç hareketi de, belirli düzeydeki And kanını doğu yönündeki kuzey yerleşkelerine taşımıştı.

79:6.6 (885.3) Tarihi sarı ırkın üstünlüğü dört büyük etkene dayanm

79:6.7 (885.4) 1. *Kalıtımsal*: Avrupa'daki mavi kuzenlerinin aksine kırmızı ve sarı ırklar büyük ölçüde, değersizleşmiş insan ırk kolları ile karışmaktan kurtulmuş bir halde bulunmaktalardı. Üstün kırmızı ve Andon ırk kollarının küçük düzeydeki oranları ile çoktan güçlenmiş haldeki Kuzey Çin toplulukları, yakın bir zamanda And kanının dikkate değer nüfuzundan yarar sağlayacaktı. Güney Çin toplulukları için işler bu hususta iyi gitmedi; ve onlar, yeşil ırkın üstünlüğü altında onlara karışmaktan uzun bir süre zarar görmüş haldelerdi; ileride onlar, Dravid-And istilası nedeniyle Hindistan'dan uzaklaştırılan alt düzey insanların birçoğunun nüfuzuyla daha da zayıflayacaklardı. Ve bugün Çin içinde, kuzey ve güney ırkları arasında belirgin bir farklılık bulunmaktadır.

79:6.8 (885.5) 2. *Toplumsal*. Sarı ırk öncül bir biçimde, kendi aralarında sahip oldukları barışın değerini öğrendi. Onların içsel uzlaşabilirliği nüfuslarının artmasına böylelikle o kadar katkıda bulundu ki, milyonlara varan sayıları arasında medeniyetlerinin yayılmasını sağladı. M.Ö. 25.000 ile 5.000'li yıllar arasında Urantia üzerinde en yüksek kitle nüfusu, merkezi ve kuzey Çin'deydi. Sarı insan toplulukları, — geniş çaplı bir kültürel, toplumsal ve siyasi medeniyete erişen ilk bireyler olarak — bir ırksal bütünlüğe ulaşan ilk bütünlüktü.

79:6.9 (885.6) M.Ö. 15.000’li yılların Çin toplulukları savaşçı askerlerdi; onlar, geçmişe haddinden fazla duyulan bir saygıyla güçsüzleşmemişlerdi; ve on iki milyondan daha az bir nüfusla onlar, ortak bir dilin bütüncül bir birlikteliğini oluşturdular. Bu çağ boyunca, geçmiş dönemdeki siyasi birlikteliklerinden çok daha bütüncül ve uyumlu bir nitelikte, gerçek bir milleti inşa ettiler.

79:6.10 (885.7) 3. *Ruhsal*. And göçleri çağı boyunca Çin toplulukları, dünya üzerindeki daha ruhsal olan birliktelikler arasındaydı. Singlangton’un duyurduğu Tek Gerçek’e ibadetine sergiledikleri uzun süreli bağlılık onları diğer ırkların önünde bir konumda tutmuştu. İlerleyici ve gelişmiş bir dinin etkisi kültürel gelişimde sıklıkla belirleyici bir etkidir; Hindistan cansızlaşırken Çin, içinde gerçekliğin Yüce İlahiyat olarak kutsal bir konumda değerlendirildiği dinin canlandırıcı etkisi içinde sağlam adımlarla ilerlemekteydi.

79:6.11 (885.8) Gerçekliğin bu ibadeti, doğa yasalarına ek olarak insan türünün yetileri üzerinde gerçekleştirilen kalıpların dışına çıkan araştırma ve korkusuz keşifti. Altı bin yıl öncesinin dahi Çin toplulukları, hala azimli öğrenciler halinde olup gerçekliğe ulaşma arzusu içinde fazlasıyla girişkenlerdi.

79:6.12 (885.9) 4. *Coğrafi*. Çin, batısındaki dağlar ve doğusundaki Büyük Okyanus tarafından korunmaktadır. Buranın sadece kuzey kısmı saldırıya açıktır; ve kırmızı insan döneminden And unsurlarının daha sonraki soylarının varışına kadar kuzey herhangi bir saldırgan ırk tarafından ikamet edilmemiştir.

79:6.13 (886.1) Ve, dağ engelleri ve daha sonra gerçekleşen ruhsal kültürdeki düşüş meydana gelmeseydi sarı ırk; Türkistan’dan

gelen And göçlerinin büyük bir kısmını kuşkusuz kendisine doğru çekecek, ve kesinlikle dünya medeniyeti üzerinde üstünlüğünü çabucak ilan edecekti.

7. And Unsurları'nın Çin'e Girişi

79:7.1 (886.2) Yaklaşık on beş bin yıl önce And toplulukları, dikkate değer bir nüfusla, Ti Tao boyunca ilerlemekte ve Kansu'nun Çin yerleşkeleri arasında Sarı Nehir'in üst vadisine yayılmaktalardı. Yakın bir zaman içerisinde onlar, en ilerleyici yerleşkelerin konumlandığı bölge olan Honan'a doğru doğu yönünde ilerlemişlerdi.

79:7.2 (886.3) Sarı Irmak boyunca kuzey kültür merkezleri, Yangtze üzerindeki güney yerleşkelerine kıyasla her zaman daha ilerleyici bir konum içerisindeydi. Bu üstün fanilerin küçük bir nüfusunun bile varışından sonra birkaç bin yıl içerisinde Sarı Irmak boyunca konumlanmış yerleşkeler; Yangtze köylerinin çok ötesine geçmiş olup, bahse konu dönemden bu güne kadar yönettikleri güneydeki kardeşleri üzerinde gelişmiş bir konumu elde etmiş bir halde bulunmaktaydılar.

79:7.3 (886.4) Bu durumun nedeni ne birçok And unsurunun gelmiş olması ne de onların kültürünün çok üstün bir konumda bulunması değildi; ancak onların karışımı kendilerini daha çok yönlü bir ırk kolu haline getirdi. Kuzey Çin toplulukları; kendilerinin içkin düzeydeki yetkin akıllarını narince kamçılacak fakat kuzey beyaz ırkların oldukça belirgin özelliği olan yerinde duramayan keşfedici merakıyla onu yanıp tutuşturmayacak düzeyde And ırk kolunu tam da kararında almışlardı. Bu daha kısıtlı düzeydeki And kalıtım nüfuzu, Sangik türün içkin istikrarı için daha az rahatsız ediciydi.

79:7.4 (886.5) And unsurlarının daha sonraki dalgaları kendilerine, Mezopotamya'nın belirli kültürel gelişmelerini beraberinde getirdi; bu durum özellikle batıdan gelen son göç dalgaları için doğruluk taşımaktadır. Onlar fazlasıyla, kuzey Çin topluluklarının ekonomik ve eğitimsel uygulamalarını geliştirmişlerdi; ve sarı ırkın dini kültürü üzerinde etkileri kısa süreli olsa da, onların daha sonraki soyları ileri dönemdeki bir ruhsal uyanışa fazlasıyla katkıda bulunmuştur. Ancak Cennet Bahçesi ve Dalamatia'nın güzelliğine dair And kültürünün tarihi anlatımları, Çin geleneklerini etkilemişti; öncül Çin efsaneleri “tanrıların yerleşkesini” batıda konumlandırmaktadır.

79:7.5 (886.6) Çin insanları; Türkistan'daki iklim değişikliklerinin ve daha sonraki And göçmenlerinin varışının ardından, M.Ö. 10.000'li yılların sonuna kadar bile şehirler inşa etmeye ve üretime sürecine giriş yapmaya başlamamışlardı. Bu yeni kanın nüfuzu, üstün Çin ırk kollarının dışarıdan çok belirgin olmayan ileri ve hızlı gelişim eğilimlerini etkilemesi karşısında sarı ırkın medeniyetine büyük oranda katkı sağlamamıştır. Honan'dan Şensi'ye kadar gelişmiş bir medeniyetin yetileri meyvelerini vermeye başlamaktaydı. Madeni eşyalar yapım ve tüm el işi üretim sanatları bu dönemlerden gelmektedir.

79:7.6 (886.7) Zamanı hesaplama, gökbilim ve yönetsel idareye dair öncül Çin ve Mezopotamya kültürünün yöntemlerinin bazıları arasındaki benzerlikler, birbirinden uzakta konumlanan bu merkezler arasındaki ticaret ilişkilerinden kaynaklanmaktadır. Çin tüccarları, Sümerler döneminde bile Türkistan boyunca Mezopotamya'ya kara güzergâhları üzerinde seyahat etmişlerdi. Ve bu değiş tokuş tek taraflı

değildi — Fırat vadisi, Ganj düzlükleri insanların yarar sağladığı gibi ciddi bir biçimde bu bireylerden faydalanmıştı. İsa'dan önceki üçüncü bin yılın iklim değişiklikleri ve göçebe istilaları, merkezi Asya'da kervan yolları üzerinde geçiş halindeki ticaret hacmini fazlasıyla azalttı.

8. Daha Sonraki Çin Medeniyeti

79:8.1 (887.1) Kırmızı insanlar savaşlardan fazlasıyla olumsuz etkilenirken, Çin toplulukları arasında devlet kurumunun gelişiminin onların Asya'yı fethedişindeki titizliğı nedeniyle gecikmiş olduğunu söylemek tamamiyle yanlış olmaz. Onlar ırksal bütünlüğü elde etmeye dair büyük bir olanağı sahiptiler; ancak onlar bunu yerinde bir biçimde geliştirmekte, dışsal düşmanlığın sürekli mevcut tehlikesinin devamlılıkla yönlendiren etkisine sahip olmamalarından dolayı başarısız oldular.

79:8.2 (887.2) Doğı Asya'nın fethedilişinin tamamlanması ile birlikte tarihi askeri devlet kademeli olarak parçalandı — eskiden verilmiş savaşlar unutuldu. Kırmızı ırk ile giriştikleri destansı mücadeleden geriye sadece, okçu insanlarla gerçekleştirilen belirsiz bir tarihi yarışma geleneğı kaldı. Çin toplulukları öncül bir biçimde, barışçıl eğilimlerine daha fazla katkı sağlayan tarım uğraşlarına geride döndü; bunun karşısında, tarım için toprak insan oranının çok altında bulunan bir nüfus daha fazla bir biçimde ülkede büyüyen barışa katkıda bulundu.

79:8.3 (887.3) Fazlasıyla baskın bir tarım toplumunun muhafazakârlığı olarak, geçmiş kazanımlara dair bilinç (her ne kadar bugün bir ölçüde azalmış olsa da) ve oldukça gelişmiş bir

aile yaşamı; ibadet sınırına yaklaşan bir düzeyde geçmişin insanlarını onurlandırma geleneğine yol açarak atalara duyulan saygının doğuşunu beraberinde getirdi. Oldukça benzer bir tutum, Greko-Romen medeniyetinin bozulmasından sonra yaklaşık beş yüz yıl boyunca beyaz ırklar arasında varlığını sürdürmeye devam etmiştir.

79:8.4 (887.4) Singlangton tarafından öğretildiği biçimiyle “Tek Gerçek’e” duyulan inanç ve ona yapılan ibadet hiçbir zaman bütünüyle ortadan kaybolmadı; ancak zaman ilerledikçe yeni ve daha yüksek gerçeğin arayışı, hali hazırda oluşturulana derinden saygı duyma biçimindeki büyüyen bir eğilim tarafından gölgede bırakılmış hale geldi. Yavaş yavaş sarı ırkın usu, bilinenin korunmasından bilinmeyen uğraşına doğru kayan bir konuma geldi. Ve bu durum, bir zamanların dünyanın en hızlı gelişen medeniyetinin durağanlığının sebebi olmuştur.

79:8.5 (887.5) M.Ö. 4000 ile 5000’li yıllar arasında sarı ırkın siyasi düzeydeki yeniden bütünlenişi tamamlandı; ancak Yangtze ve Sarı ırmak merkezlerinin kültürel birlikteliği çoktan gerçekleşmiş bir haldeydi. Daha sonraki kabile topluluklarının bu siyasi düzeydeki yeniden birlikteliği savaşız ortaya çıkmamıştı; ancak savaşa dair toplumsal görüş alt düzeyde kalmaya devam etti; atalara olan ibadet, artan lehçeler ve binlerce yıl boyunca hiçbir savaş çağrısında yapılmayışı bu toplulukları olası en yüksek barışçıl nitelikte kılmıştı.

79:8.6 (887.6) Gelişmiş bir devlet düzeninin öncül bir gelişim vaadini yerine getirmedeki başarısızlığa rağmen sarı ırk ilerleyen bir biçimde, özellikle tarım ve bahçecilik alanında medeniyet sanatlarının gerçekleştirilmesinde yol kat etti. Şensi ve Honan’da tarımla uğraşan kişiler tarafından karşılaşılan sulama

sorunları, bu sorunların çözümünde topluluk işbirliğini gerekli kıldı. Bu türden sulama ve toprak korunum zorlukları, çiftçi toplulukları arasında barışın sonuçsal desteklenişi ile birlikte karşılıklı dayanışmanın gelişmesine hiç de az katkı sağlamadı.

79:8.7 (887.7) Yakın zaman içerisinde yazıdaki gelişmeler, okulların kurulması ile birlikte, bilginin dağılımına geçmişle karşılaştırılamayacak bir düzeyde katkı sağladı. Ancak kavramsal yazı düzeninin oldukça zor olan yapısı, matbaanın öncül bir biçimde ortaya çıkışına rağmen, eğitilmiş sınıflar üzerinde sayısal bir sınırı beraberinde getirdi. Atalara olan derin saygıya dayanan dini gelişme, doğaya olan ibadeti içine alan bir hurafeler seli tarafından daha da karmaşık bir hal aldı; ancak Tanrı'ya dair gerçek bir kavramın hala varlığını sürdüren kalıntıları, Şang-ti'nin imparatorluk ibadeti içinde korumaya devam etti.

79:8.8 (888.1) Atalara duyulan derin saygıdan kaynaklanan büyük zaaf, sürekli geriye bakan bir felsefeyi destekliyor olmasıdır. Geçmişten bilgelikler elde etmek bilgece olsa da, geçmişin gerçekliğin tek kaynağı olarak görmek akılsızlıktır. Gerçek göreceli ve genişlemektedir; o her zaman, insanların her neslinde — hatta her insan yaşamında — yeni bir dışavurumu elde ederek şimdiki zamanla birlikte *yaşamaktadır*.

79:8.9 (888.2) Atalara duyulan derin bir saygıdaki fazlasıyla güçlü taraf, aileye verilen bu önemdeki değerdir. Çin kültürünün muhteşem istikrarı ve devamlılığı, aileye atfedilmiş olası en yüksek konumun bir sonucudur; çünkü medeniyet doğrudan bir biçimde, ailenin etkin bir biçimdeki faaliyetine dayanmaktadır; ve Çin'de aile toplumsal bir öneme erişmiş, hatta birkaç diğer

topluluk tarafından düşünöldüğü biçimiyle dini bir değeri bile elde etmiştir.

79:8.10 (888.3) Atalara olan ibadetin büyümeekteki inancının mecbur kıldığı çocuklara olan bağıllık ve aile sadakati, üstün aile ilişkilerinin ve uzun ömürlü aile topluluklarının inşa edilmesini sağladı; şu etkenlerin tümü medeniyetin korunmasını kolaylaştırmıştır:

79:8.11 (888.4) 1. Özel mülkiyet ve servetin korunumu.

79:8.12 (888.5) 2. Bir nesilden fazlasının sahip olduğı deneyimi bir araya getirme.

79:8.13 (888.6) 3. Geçmişin sanatları ve bilimlerinde çocukların etkin bir biçimde eğitilm

79:8.14 (888.7) 4. Güçlü bir görev duygusunun gelişmesi, ahlakın derinleştirilmesi

79:8.15 (888.8) And unsurlarının gelişmesi ile başlayan Çin medeniyetinin oluşum dönemi, İsa'dan önce altıncı asrın büyük çaplı etik, ahlaki ve yarı-dini uyanışına kadar devam etmektedir. Ve Çin geleneğı, evrimsel geçmişin çok belirgin olmayan bir kaydını muhafaza etmektedir; ana-erkil aileden baba-erkile geçiş, tarımın oluşturulması, mimarinin gelişmesi ve üretimin başlaması olarak — tüm bu gelişmeler başarılı bir biçimde anlatılmıştır. Ve bu hikâye, diğeri herhangi benzer bir anlatıma kıyasla daha büyük bir doğrulukla, barbarlığın düzeylerinden üstün bir insan topluluğunun muhteşem yükselişine dair resmi temsil etmektedir. Bu dönem boyunca onlar; ilkel bir tarım toplumundan geçerek şehirlerden, el işleri

imalatından, madeni eşyalar yapımından, ticari alışverişten, hükümetten, matematikten, sanattan, bilimden ve matbaacılıktan meydana gelen yüksek bir toplum örgütlenişine doğru ilerlemişlerdir.

79:8.16 (888.9) Ve böylelikle sarı ırkın tarihi medeniyeti, çağlar boyunca varlığını sürdürögelmiştir. Çin topluluklarının kültürü içinde ilk önemli gelişmelerin gerçekleştirilmesinden bu yana neredeyse kırk bin yıl geçmiştir; ve her ne kadar orada birçok gerileme yaşanmış olsa da, Han evlatlarının medeniyeti yirminci yüzyıl dönemine kadar düzenli ilerlemenin bütöncöl bir resmini yansıtan en yakın örnektir. Beyaz ırkların teknik ve dini gelişimleri yüksek bir düzeye ait olagelmiştir; ancak onlar hiçbir zaman Çin topluluklarını sadakat, topluluk etiğı veya kişisel ahlakta geçememişlerdir.

79:8.17 (888.10) Bu eski kültür, insan mutluluğına fazlasıyla katkıda bulunmuştur; milyonlarca insan, kazanımlarıyla kutsanmış bir biçimde yaşayıp ölmüşlerdir. Çağlar boyunca bu büyük medeniyet, geçmişin şöhretine dayanmıştır; ancak şimdilerde bile, fani mevcudiyetin aşkın amaçlarını yeniden tasavvur etmek için tekrar doğmakta, ve bir kez daha sonu gelmez bir ilerleme için yılmak bilmeyen mücadeleyi vermeye başlamaktadır.

79:8.18 (888.11) [Nebadon'un bir Başmelek unsuru tarafından sunulmuştur.]

80. Makale

And Topluluklarının Batıdaki Genişlemesi

80:0.1 (889.1) HER NE KADAR Avrupalı mavi ırk, kendi çabalarıyla büyük bir kültürel medeniyete erişmemiş olsa da; onun Âdemleşen kolları daha sonraki And istilacıları ile karıştıkları zaman, ilerlemeye arzusu taşıyan medeniyete erişim için eflatun ırkı ve onların And halefleri döneminden beri Urantia üzerinde ortaya çıkmış en yetkin ırk kollarından birini dünyaya getirerek onun biyolojik temeline katkıda bulunmuştur.

80:0.2 (889.2) Çağdaş beyaz insan toplulukları, bazısının sarı ve kırmızı fakat daha baskın bir biçimde mavi olduğu Sangik ırkları ile karışmış hale gelen Âdem ırk kolunun varlığını sürdüren ırk kollarını içine almaktadır. Tüm beyaz ırklar içinde ve çok daha fazla olmak üzere öncül Nod ırk kollarında özgün And ırk kökeninin dikkate değer bir oranı bulunmaktadır.

1. Âdem Unsurları'nın Avrupa'ya Girişi

80:1.1 (889.3) Sonuncu And topluluklarının Fırat vadisinden uzaklaştırılmalarından önce, kardeşlerinin çoğu Avrupa'ya maceraperestler, öğretmenler, tüccarlar ve muzaffer savaşçılar olarak çoktan girmiş bir konumdaydılar. Eflatun ırkının öncül dönemlerinde Akdeniz oluğu Cebelitarık boğazı ve Sicilya kara köprüsü tarafından korunmaktaydı. İnsanların oldukça öncül gerçekleştirdikleri deniz ticaret etkinliklerinin bazıları, kuzeyden gelen mavi toplulukların ve güneyden göç etmiş Sahra bireylerinin doğudan katılan Nod ve Âdem unsurları ile buluştukları kara içindeki bu göllerde kurulmuştu.

80:1.2 (889.4) Mezopotamya'nın batı oluğunda Nod unsurları; en geniş kapsamlı kültürlerinden birini hali hazırda oluşturmuş bir konumda bulunarak, bu merkezlerden daha çok kuzey Afrika

olmak üzere bir ölçüde güney Avrupa'ya ilerlemiş durumdaldı. Ufuk sahibi Nod-Andon Suriyelileri çok önceden, yavaşça yükselmekte olan Nil deltası üzerindeki yerleşkeleri ile ilişki içerisinde çömlekçilik ve tarımı getirmişlerdi. Onlar aynı zamanda koyun, keçi, büyükbaş ve diğer evcilleştirilmiş hayvanları buraya ithal etmiş olup, madeni eşya yapımın fazlasıyla gelişmiş yöntemlerini bu bölgeye getirdiler. Suriye bu dönemlerin bahse konu alandaki üretim merkeziydi.

80:1.3 (889.5) Otuz bin yıldan daha fazla bir süre boyunca Mısır, Nil vadisinininkini geliştirmek için sanat ve kültürlerini beraberinde getiren Mezopotamya topluluklarının devamlı bir göç hareketine uğramıştır. Ancak geniş sayıdaki Sahra topluluklarının girişi Nil boyunca uzanan öncül medeniyeti, Mısır'ı yaklaşık on beş bin yıl öncesi kültür düzeyine indirecek kadar kötüleştirdi.

80:1.4 (889.6) Ancak öncül dönemler boyunca, Âdem unsurlarının batı yönündeki göçünü engelleyecek çok az etki bulunmaktaydı. Sahra, sürü ve tarım toplulukları tarafından geniş sayılarla ikamet edilmiş açık bir otlak arazisiydi. Bu Sahra toplulukları hiçbir zaman el eşyası üretimine girişmemişlerdi; buna ek olarak onlar şehir kuran topluluklar da değillerdi. Onlar, yok olmuş durumdaki yeşil ve turuncu ırkların geniş ırk kollarını taşıyan bir çivit-siyah topluluktu. Ancak onlar, yer kabuğu yükselişinin ve yağmur yüklü bulutların yön değiştirmişinin bu bayındır ve barışçıl medeniyetin kalıntılarını etrafa saçmasından önce, eflatun kalıtımından oldukça küçük bir miktar aldılar.

Âdem'in kanı, birçok insan ırkı tarafından paylaşılmıştır; ancak onların bazıları bunu diğerlerinden daha fazla bünyelerine kattı. Hindistan'ın melez ırkları ve Afrika'nın daha koyu renkli toplulukları Âdem unsurlarına çekici gelmemekteydi. Kırmızı insanlar Amerika kıtalarında fazlasıyla tecrit edilmiş bir konumda bulunmuş olmasalardı onlar ile oldukça özgür bir biçimde karışmış olacaktı; ve buna ek olarak onlar, sarı ırka sevecen bir biçimde yaklaşmaktalardı; ancak bu topluluğa Asya'nın ücra yerleşkelerinde erişmek benzer bir şekilde zordu. Bu nedenle onlar oldukça doğal bir biçimde; macera veya toplumsal fedakârlık dürtüsü ile harekete geçirildikleri zaman, veya Fırat nehrinden dışarı doğru itildikleri zaman, Avrupa'nın mavi ırkları ile bütünlük kurmayı tercih etmişlerdi.

Bu dönemde Avrupa'da baskın bir konumda bulunan mavi ırklar, göç etmekteki öncül Âdem unsurlarının hoşuna gitmeyecek hiçbir dini âdete sahip değildi; ve burada, eflatun ile mavi ırklar arasında büyük bir cinsel çekim bulunmaktaydı. Mavi insanların en iyileri, Âdem unsurları ile çiftleşmelerine izin verilmelerini büyük bir onur olarak addetti. Her mavi insan, belli başlı Âdem kadınlarının kalbini kazanabilmek için çok kabiliyetli ve sanatkâr hale gelme arzusunu taşımıştı; ve üstün bir mavi ırk kadının en yüksek gayesi, bir Âdem unsurunun kendisine ilgi beslemesiydi.

Kademeli bir biçimde Cennet Bahçesi'nin bu göç eden evlatları; Neanderthal ırk kökeninin hala varlığını sürdüren ırk kollarını acımasız bir biçimde ortadan kaldırırken, kültürel adetlerini canlandırarak mavi ırkın yüksek türleri ile bütünleştirdiler. Irkların karışımının bu işleyiş biçimi, alt düzey

ırk kökenlerinin ortadan kaldırılışıyla bir araya geldiğinde, üstün mavi ırkların bir düzine veya daha fazla sayıdaki güçlü ve ilerleyici topluluğunu yarattı.

80:1.8 (890.4) Bu ve diğer nedenlerden dolayı, yoksa göçün daha elverişli istikametleri buradan geçtiği için değil, Mezopotamya kültürünün öncül dalgaları neredeyse bütünüyle ayrıcalıklı bir biçimde yönünü Avrupa'ya çevirmişti. Ve bu koşullar, çağdaş Avrupa medeniyetinin kökensel tarihini belirlemişti.

2. İklim ve Yeryüzü Oluşumlarındaki Değişiklikler

80:2.1 (890.5) Avrupa'ya olan eflatun ırkının öncül genişlemesi; belli başlı, daha çok ansızın gerçekleşmiş iklim ve yeryüzü değişiklikleri tarafından yarıda kesildi. Kuzey buz tabakalarının geri çekilmesiyle birlikte batıdan gelen su yüklü rüzgârlar, kademeli bir biçimde Sahra'nın açık otlak arazilerini çorak bir çöle dönüştürerek kuzeye doğru kaydılar. Bu kuraklık, büyük Sahra yüksek düzlüğünün siyah gözlü ancak zeki sakinleri olarak buranın daha minyon kumral topluluklarını dağıttı.

80:2.2 (890.6) Daha saf çivit unsurları, bu dönemden beri kalmakta oldukları merkezi Afrika'ya doğru güney yönünde hareket ettiler. Daha karma topluluklar üç yönde dağıldılar: batıdaki üstün kabileler İspanya'ya ve oradan da, daha sonraki Akdeniz'in zeki kumral ırklarının çekirdeğini oluşturan bir biçimde, Avrupa'nın komşu kısımlarına göç ettiler. Sahra yüksek düzlüğünün doğusunda bulunan en az gelişmiş topluluk Arabistan'a ve oradan da kuzey Mezopotamya ve Hindistan boyunca ilerleyerek Sri Lanka'nın derinliklerine göç etti.

Merkezde bulunan topluluk kuzeye, sonra Nil vadisinin doğusuna ve oradan da Filistin'e hareket etti.

80:2.3 (890.7) Deccan'dan İran, Mezopotamya ve Akdeniz'in iki kıyısı boyunca dağılmış olan çağdaş insan toplulukları arasında belirli düzeydeki mevcut akrabalığı bu ikincil Sangik alt-kolu açıklamaktadır.

80:2.4 (890.8) Afrika'daki bu iklim değişikliklerinin gerçekleştiği zaman zarfında; İngiltere kıttadan ayrılmış, Danimarka su yüzüne çıkmış, Akdeniz'in batı havzasını koruyan Cebelitarık boğazı ise bu kara gölünü hızlı bir biçimde Atlas Okyanusu seviyesine yükselten bir depremin sonucunda sular altında kaldı. Yakın bir zaman içerisinde Sicilya kara köprüsü, Akdeniz'e ait denizlerden bir tanesini yaratarak ve onu Atlas Okyanusu'na bağlayarak sular altında kaldı. Bu doğal afet; insan yerleşkelerinin birçoğunu sular altında bırakıp, tüm dünya tarihi içinde sele kurban verilmiş en büyük insan kaybına neden oldu.

80:2.5 (891.1) Akdeniz havzasının bu sular altında kalışı Âdem unsurlarının batı yönündeki göçlerini doğrudan bir biçimde engellerken, Sahra topluluklarının büyük akınları gittikçe artan sayıdaki üyelerinin Cennet Bahçesi'nin kuzeyine ve doğusuna doğru kaçış yolu aramasına neden oldu. Âdem soyları Dicle ve Fırat vadilerinden kuzeye doğru ilerlerken, dağ setleri ve bu dönemde genişlemiş Hazar Denizi ile karşılaştılar. Ve birçok nesil boyunca Âdem soyları, Türkistan'a dağılan yerleşkeleri etrafında avlanıp, sürülerini güdüp topraklarını işlediler. Kademeli bir biçimde bu muhteşem insanlar yerleşkelerini Avrupa'ya doğru genişlettiler. Ancak bu aşamada Âdem unsurları; Avrupa'ya doğudan giriş yapmış olup, mavi

insanların kültürünü Asya'dakinin binlerce yıl gerisinde bulmuşlardı; bu durumun nedeni bahse konu bölgenin Mezopotamya ile neredeyse hiçbir irtibatının bulunmıyışydı.

3. Cro-Magnon Mavi Irkı

80:3.1 (891.2) Mavi insanın tarihi kültür merkezleri, Avrupa'nın tüm nehirleri boyunca konumlanmıştı; ancak mevcut an içerisinde sadece Somme, buzul hareketleri öncesi dönemlerdeki yatağında akmaktadır.

80:3.2 (891.3) Avrupa kıtasını kaplamış mavi insanlar hakkında söz ederken, içlerinde birçok farklı ırk türünün barınmış oldu belirtilmelidir. Otuz beş bin yıl öncesinde bile Avrupalı mavi insanlar hali hazırda, kırmızı ve sarı ırk kollarını taşıyan oldukça melez bir insan topluluğu konumundaydılar; bunun yanı sıra Atlas Okyanusu kıyı şeridindeki yerleşkelerde ve bugünün Rusya bölgesinde onlar, Andon kanının dikkate değer bir miktarını çoktan almış olup, güneyde Sahra toplulukları ile irtibat halindelerdi. Ancak, bu kadar çok ölçüdeki ırk topluluklarını teker teker sıralamaya girişmek beyhude bir çabadan ötesine geçmeyecektir.

80:3.3 (891.4) Bu öncül Âdem-sonrası dönemin Avrupa medeniyeti, Âdem unsurlarının yaratıcı hayal gücü ile birlikte mavi insanların zindeliği ve maharetinin benzersiz bir karışımıydı. Mavi ırklar büyük bir diriliğe sahip ırktı; ancak onlar Âdem unsurlarının kültürel ve ruhsal düzeyini fazlasıyla kötüleştirdiler. Birçoğunun eşlerini aldatma ve evlenmemiş kızları kötü yola düşürme eğilimi nedeniyle, onların daha sonra Cro-Magnon unsurlarını dinleriyle etkilemeleri oldukça zordu. On bin yıl boyunca Avrupa'da din, Hindistan ve Mısır'da

yaşanan gelişmelere kıyasla zayıflamış bir konumda bulunmaktaydı.

80:3.4 (891.5) Mavi insanlar ilişkilerinde kusursuz bir biçimde dürüst olup, melez Âdem unsurlarının cinsel temelli kötülüklerinden tamamiyle uzaklardı. Onlar, yalnızca savaşlar erkek sayılarındaki bir nüfus azlığını yarattığında çok eşliliğe başvurarak, bekâretliğe saygı duydular.

80:3.5 (891.6) Bu Cro-Magnon insan toplulukları, cesur ve ileri görüşlü bir ırktı. Onlar, çocuk kültürünün etkin bir düzenini idare etti. Ebeveynlerin ikisi de bu çabalara katıldı; ve daha büyük çocuklardan tamamiyle faydalanıldı. Her çocuk mağaraların bakımı, sanat ve çakmaktaşı yapımında dikkatli bir biçimde eğitildi. Erken bir yaşta kadınlar ev sanatlarında ve ilkel tarımcılıkta oldukça hünerli iken, erkekler yetenekli avcılar ve cesur savaşçılardı.

80:3.6 (891.7) Mavi insanlar avcılar, balıkçılar ve yiyecek toplayıcılardı; onlar tekne yapımı uzmanıydılar. Taş baltaları yapıp, ağaçları kesip, bir kısmı toprağın altında olmak üzere hayvan derilerinden çatılara sahip kütük kulübeleri diktiler. Ve Sibirya’da hala benzer kulübeleri inşa eden insan toplulukları bulunmaktadır. Güney Cro-Magnon unsurları genellikle gerçek veya yapay mağaralarda yaşadılar.

80:3.7 (892.1) Kışın çetin dönemlerinde korumalarının soğuktan donacak bir biçimde mağara girişlerinde nöbette beklemesi hiç de nadir bir durum değildi. Onlar cesarete sahiplerdi; ancak bunun üstünde onların tümü sanatkârdılar; Âdem topluluklarının karışımı birden bire yaratıcı hayal gücünü hızlandırdı. Mavi insanın sanatının doruk noktası, Afrika’dan

İspanya boyunca daha koyu tenli ırkların geldiği dönemlerin evvelinde gerçekleşen bir biçimde, yaklaşık olarak on beş bin yıl önce yaşanmıştı.

80:3.8 (892.2) Yaklaşık on beş yıl önce Alp ormanları geniş bir biçimde yayılmaktaydı. Avrupalı avcılar, dünyanın şen av bölgelerini kurak ve çorak çöllere çeviren aynı iklim baskısı tarafından nehir vadilerine ve deniz kıyılarına sürüklenmişlerdi. Yağmur rüzgârları kuzeye doğru kayarken, Avrupa'nın önü açık geniş otlak arazileri ormanlar ile kaplanmış hale gelmişti. Bu büyük ölçekli ve görece ani gerçekleşen iklim değişiklikleri Avrupa ırklarını açık arazi avcılarından sürü sahiplerine ve bir ölçüde toprak toplayıcısı ve ekicisine doğru değişmeye itmişti.

80:3.9 (892.3) Bu değişiklikler, bir yanda kültürel gelişimlere yol açarken, belirli biyolojik gerilemeleri yaratmıştı. Geçmiş avlanma döneminde üstün olan kabileler, savaş esirlerinin daha yüksek türleri ile karşılıklı olarak evlenmiş ve alt düzeyde gördükleri unsurları kesin bir biçimde yok etmişlerdi. Ancak yerleşkeler kurup, tarım ve ticaret faaliyetine girişirlerken onlar; vasat düzeyde bulunan esirlerin birçoğunun yaşamını köleler olarak bağışlamaya başlamışlardı. Ve Cro-Magnon türünün tamamını daha sonra oldukça fazla bir biçimde kötüleştiren bu kölelerin doğumuydu. Kültürün bu gerileyişi, Cro-Magnon tür ve kültürünü hızlı bir biçimde kendi üstünlüğü altında içine katarak ve beyaz ırkların medeniyetini başlatarak Mezopotamyalılar'ın nihai ve topluca olarak gerçekleştirdikleri akınlar Avrupa'yı teslim alana kadar doğudan gelen yeni etkilerle şiddetlenmeye devam etti.

4. Avrupa'nın And İstilaları

80:4.1 (892.4) And toplulukları Avrupa'ya düzenli bir seyirde hareket etmekte iken, burada yeni ana akın gerçekleşmişti; at sırtındaki son göçler üç büyük dalga halinde meydana gelmişti. Bazıları Avrupa'ya, Ege'nin adaları ve Tuna vadisinin kuzeyi üzerinden giriş yapmıştı; ancak daha önceki ve daha saf olan ırk kollarının çoğunluğu kuzeybatı Avrupa'ya, Volga ve Don'un otlak arazileri boyunca uzanan kuzey istikameti üzerinden göç etmişti.

80:4.2 (892.5) Üçüncü ve dördüncü akınlar arasında Andon topluluklarının bir birliği, Sibirya'dan Rusya ırmakları ve Baltık bölgesi üzerinden gelerek, kuzey doğrultusundan Avrupa'ya giriş yapmışlardı. Onlar kısa bir süre içinde, kuzey And kabileleri üstünlüğünde onlara karışmışlardı.

80:4.3 (892.6) Daha saf eflatun ırkının daha erken dönemdeki genişlemeleri, daha sonraki yarı-askeri ve toprak kazanmayı seven And soylarıninkine kıyasla çok daha barışçıldı. Âdem unsurları barışçıldı; Nod unsurları kavgacıları. Daha sonra Sang ırklarına da karışan bir biçimde bu ırk kökenlerinin birleşimi, mevcut askeri fetihleri gerçekleştirmiş olan, yetkin ve saldırgan And topluluklarını meydana getirdi.

80:4.4 (892.7) Ancak at, Batı'daki And topluluklarının üstünlüğünü belirleyen evrimsel bir etkendi. At; And atlılarının son topluluklarının Hazar Denizi üzerinden çabucak geçerek Avrupa'nın tamamına yayılmalarını mümkün kılan bir biçimde, bu zamana kadar mevcut olmayan hareket kabiliyeti üstünlüğünü onların etrafa dağılan topluluklarına vermiştir. And topluluklarının daha önceki dalgalarının tümü o kadar yavaş bir biçimde hareket etmişlerdi ki, Mezopotamya'dan uzaklaşır uzaklaşmış birbirlerinden kopma eğilimi

göstermişlerdi. Ancak daha sonraki dalgalar o kadar hızlı bir biçimde hareket ettiler ki, daha yüksek kültürün belli bir nüvesini hala ellerinde bulunduran bir biçimde bütüncül toplumlar halinde Avrupa'ya ulaştılar.

80:4.5 (893.1) Çin ve Fırat bölgesi dışında yerleşik dünyanın tümü, çetin And atlılarının İsa'dan önceki altıncı ve yedinci bin yılda tarih sahnesine çıkışlarından önceki on bin yıl boyunca çok sınırlı bir ölçekte kültürel gelişimi gerçekleştirmişlerdi. Rusya düzlüklerinden batı yönünde ilerlerken, mavi ırkın en iyi unsurlarını içlerine katarak ve en kötülerini yok ederek, bir toplum halinde bütünleştirdiler. Bu unsurlar; İskandinavya, Alman ve Anglosakson toplumlarının büyük dedeleri olan İskandinav ırkları olarak adlandırmakta olduğunuz topluluğun atalarıydılar.

80:4.6 (893.2) Üstün mavi ırk kollarının kuzey Avrupa'nın tamamı boyunca And toplumları tarafından onların üstünlüğü altında bütünüyle karışmalarının üstünden çok uzun bir süre geçmemiştir. Yalnızca Sami (ve bir ölçüye kadar Breton için de dâhil olmak üzere) eski Andon toplumları kimlikli görünüşlerini bile korudular.

5. Kuzey Avrupa'nın And Fethi

80:5.1 (893.3) Kuzey Avrupa kabileleri, Türkistan güneyindeki Rus bölgeleri boyunca Mezopotamya'dan gelen devamlı göç hareketleri tarafından sürekli bir biçimde güçlendirilmekte ve ilerleyici bir biçimde canlandırılmaktaydı; ve And atlılarının son dalgaları Avrupa'yı sardığında, bu bölgede hali hazırda; dünyanın geri kalan kısmının tümünde rastlanabilecek olandan daha çok sayıda kişi And kökenine sahipti.

80:5.2 (893.4) Üç bin yıl boyunca kuzey And topluluklarının askeri yönetim merkezi Danimarka'daydı. Bu merkezi yerleşkeden fetih hareketlerinin birbirlerini takip eden dalgaları hareket etti; bu dalgalar, ilerleyen çağlar Mezopotamya'lı fatihlerin elde edilen yerleşke insanlarıyla nihai karışımlarına şahit olurken azalan bir biçimde And ve artan bir ölçüde beyaz hale gelmişti.

80:5.3 (893.5) Her ne kadar mavi insan, kuzeyde bulunan toplulukların üstünlüğünde onlara karışmış ve güneye ilerleyen beyaz atlı akıncılarına nihai olarak karşı koyamamış olsa da; melez beyaz ırkın genişleyen kabileleri, Cro-Magnon topluluklarının inatçı ve uzun süreler devam etmiş direnciyle karşılaştı; ancak üstün us ve sürekli artan biyolojik köken unsurları eski ırkı ortan kaldırmakta kendilerini yetkin kıldı.

80:5.4 (893.6) Beyaz ve mavi ırk arasında meydana gelen belirleyici mücadeleler Somme vadisinde verildi. Burada mavi ırkın yetkin soyları güneye doğru hareket eden And topluluklarıyla kıyasıya savaştı; ve beş yüzden fazla yıl boyunca bu Cro-Magnon unsurları, beyaz istilacılarının üstün askeri stratejilerine teslim olmadan önce topraklarını başarıyla savundular. Somme'de verilen son savaşta kuzey ordularının muzaffer kumandanı olan Tor; kuzeyli beyaz kabilelerinin kahramanı haline gelip, daha sonra bazıları tarafından bir tanrı olarak kutsandı.

80:5.5 (893.7) Mavi insanın varlığını en uzun süre devam ettirmiş kaleleri güney Fransa'da bulunmaktaydı; ancak sonuncu en büyük askeri direnç Somme boyunca kırılmıştı. Daha içerilerin fethi; ticari faaliyetler, nehirler arasındaki nüfus baskısı ve alt düzeyde bulunan unsurların acımasız bir biçimde ortadan

kaldırılışıyla beraber üstün olanlar ile karşılıklı olarak evlenilmeye devam edilişi vasıtasıyla ilerledi.

80:5.6 (893.8) And unsurlarının büyüklerinden oluşan kabile heyeti alt düzeyde bulunan bir esirin yetersiz olduğuna hüküm verdiğinde özenle hazırlanmış merasim eşliğinde bu kişi, kendisini nehre kadar eşlik eden ve — ölümcül boğma faaliyeti olan — “mutlu av alanlarına” kabul törenini uygulayan şaman din adamlarına teslim edilmekteydiler. Böylelikle Avrupa’nın beyaz istilacıları, kendilere ait düzeylere kolay bir biçimde karışmayan karşılaştıkları her topluluğu ortadan kaldırmışlardı; ve böylelikle mavi insanlar — hem de hızlı bir biçimde — sona yaklaşmışlardı.

80:5.7 (893.9) Cro-Magnon mavi insanlar topluluğu, çağdaş Avrupa ırklarının biyolojik temelini oluşturmuştu; ancak onlar, anavatanlarının daha sonraki kudretli fatihleriyle onların üstünlüğünde karıştıkları bir biçimde varlıklarını devam ettirmişlerdi. Bu mavi ırk kolu, Avrupa’nın beyaz ırklarına birçok sağlam karakter ve fazla fiziksel kudreti sağlamıştı; ancak melez Avrupa ırklarının mizah ve hayal gücü And topluluklarından gelmekteydi. Kuzeyli beyaz ırkların meydana gelişi ile sonuçlanan bu And-mavi birliktelik, geçici bir doğanın kötüleşmesi olarak And medeniyetinde gerçekleşen doğrudan bir duraklamayı açığa çıkarmıştı. Bu kuzeyli barbarların gün yüzüne çıkmamış üstünlüğü kendisini nihayeten ortaya çıkarmış ve bugünün Avrupa medeniyetinin oluşumuyla sonuçlanmıştır.

80:5.8 (894.1) M.Ö. 5000’li yıllarda evrim halindeki beyaz ırklar; kuzey Almanya, kuzey Fransa ve Britanya Adaları’nı içine alan bir biçimde, kuzey Avrupa’nın tümü boyunca baskın bir halde

bulunmaktaydı. Merkezi Avrupa bir süreliğine, mavi insan ve yuvarlak kafatasına sahip Andon unsurları tarafından yönetilmekteydi. Daha sonrakiler başlıca olarak Tuna vadisinde konumlanmış olup, And toplulukları tarafından hiçbir zaman tümüyle yerlerinden edilmediler.

6. Nil Irmağı Boyunca Yerleşik And Toplulukları

^{80:6.1 (894.2)} Dönemsel And göçlerinin gerçekleştiği zamanlardan beri Fırat vadisinde kültür düzeyi düşüş gösterdi; ve medeniyetin ana merkezi Nil vadisine kaydı. Mısır, dünya üzerindeki en gelişmiş topluluğun yönetim merkezi olarak Mezopotamya'nın halefi haline geldi.

^{80:6.2 (894.3)} Nil vadisi, Mezopotamya vadilerinden kısa bir süre önce sellerden zarar görmeye başladı; ancak bu vadi bahse konu durumla daha iyi başa çıkabildi. Bu öncül gerilme, And göçmenlerinin devamlı gerçekleşen akımı tarafından telafi edilmekten öte bir duruma ulaştı; böylelikle Mısır kültürü, gerçekte her ne kadar kökenini Fırat bölgesinden alsa da, diğerinin önüne geçen bir görünüş sergiledi. Ancak M.Ö. 5000'li yıllarda Mısır'da, Mezopotamya'daki sel dönemi boyunca, yedi farklı insan topluluğu bulunmaktaydı; bir tanesi dışında onların hepsi, Mezopotamya'dan gelmişti.

^{80:6.3 (894.4)} Fırat vadisinden gerçekleşen son büyük göç ortaya çıktığında Mısır, en hünerli sanatkâr ve zanaatkârların birçoğunu elde etmede şanslıydı. Bu And zanaatkârları; nehir yaşamına, taşkınlarına, tarımsal sulamada kullanılmasına ve kurak mevsimlerine tümüyle aşina olmaları bakımından kendilerini oldukça evlerinde hissetmişlerdi. Onlar, Nil vadisinin tecritsel konumunu memnuniyetle

deneyimlemişlerdi; onlar, Fırat nehri boyunca gerçekleşen düşmansı saldırı ve yağmalara çok daha az maruz kalmaktaydılar. Ve onlar, Mısırlılar'ın madeni eşyaları işleme hünerlerine fazlasıyla katkıda bulundular. Burada onlar, Karadeniz bölgelerinininki yerine Sina Dağı'ndan gelen demir cevherlerini işlediler.

80:6.4 (894.5) Mısırlılar oldukça öncül bir biçimde, yerel ilahiyatlarını tanrıların detaylı bir milli sistemi altına birleştirdiler. Onlar geniş bir tanrı bilimi geliştirmiş olup, yine bu ölçüde geniş ancak ağır bir din adamlığı düzenini inşa ettiler. Birkaç farklı önder, Seth topluluklarının öncül dinsel öğretilerinden geriye kalanları tekrar canlandırma peşine düştü; ancak bu çabalar kısa ömürlü olmuştu. And toplulukları Mısır'da ilk taş yapılarını inşa etti. Taş piramitlerin ilk ve en seçkin olanı bir mimari And dehası olan İmhotep tarafından başbakanlığı döneminde dikilmişti. Daha önceki yapılar tuğlalardan inşa edilmekteydi; ve birçok taş bina hali hazırda dünyanın farklı bölgelerinde dikilmiş bir konumda iken, bu türden bir yapı Mısır'da ilk kez meydana gelmekteydi. Ancak bu büyük mimarın döneminden itibaren yapı sanatı sürekli bir biçimde gerileme gösterdi.

80:6.5 (894.6) Kültürün bu parlak çağı, Nil boyunca verilen iç savaşlar tarafından yarıda kesildi; ve ülke yakın bir zaman içerisinde, Mezopotamya'da gerçekleşmiş olduğu gibi, konuksever olmayan Arabistan'dan gelen alt düzey kabileler ve güneyden gelen siyah topluluklar tarafından kaplandı. Sonuç olarak toplumsal ilerleme, beş yüz yıldan daha fazla bir süre boyunca sürekli bir biçimde azalma gösterdi.

7. Akdeniz Adaları'nın And Toplulukları

80:7.1 (895.1) Mezopotamya'daki kültürün çöküşü boyunca üstün bir medeniyet, doğu Akdeniz'in adaları üzerinde belli bir süre boyunca varlığını sürdürmeye devam etti.

80:7.2 (895.2) Yaklaşık olarak M.Ö. 12.000'li yıllarda And topluluklarının muhteşem bir kabilesi Girit'e göç etti. Burası, bu türden üstün bir topluluk tarafından bu kadar öncül bir biçimde yerleşilen tek adaydı; ve bu hareket, bahse konu denizcilerin sahip oldukları soyların komşu adalara olan yayılışlarından neredeyse iki bin yıl önce gerçekleşmişti. Bu topluluk, kuzey Nod unsurlarının Van birimleri kesimi ile karşılıklı olarak bütünleşmiş bir konumda bulunan küçükbaşlı minyon And unsurlarıydılar. Onların tümü uzunluk bakımından bir seksen beş santimetrenin altında olup, daha büyük sayılarda bulunan alt düzeyde akranları tarafından kelimenin tam anlamıyla karadan sürülen insanlardı. Girit'e hareket eden bu göçmenler; dokuma, maden, çömlekçilik ve tesisat işlerine ilaveten yapı malzemesi olarak taşın kullanılmasında oldukça hünerlilerdi. Onlar yazıya girişmiş olup, sürü sahipleri ve tarımla uğraşan bireyler olarak yaşamlarını sürdürmüşlerdi.

80:7.3 (895.3) Girit'in yerleşik hale gelişinden yaklaşık olarak iki bin yıl sonra Âdemoğlu'nun uzun soyları, Mezopotamya'nın kuzeyindeki dağ evlerinden neredeyse doğrudan bir biçimde gelerek kuzey adalar boyunca Yunanistan'a ulaşmışlardı. Yunanlılar'ın bu ataları, Âdemoğlu ve Ratta'nın doğrudan bir soy üyesi olan Sata tarafından batı istikametinde yönlendirilmişti.

80:7.4 (895.4) Yunanistan'da nihai olarak yerleşen bu topluluk, Âdemoğlu topluluklarının ikinci medeniyetinin sonunu

oluşturan üç yüz yetmiş beş seçilmiş ve üstün insandan meydana gelmişti. Âdemoğlu'nun bu daha sonraki soyları, ortaya çıkmaktaki beyaz ırkların bu dönemlerdeki en değerli ırk kollarını taşımaktaydı. Onlar yüksek bir us düzeyine ait olup, fiziksel bakımdan ilk Cennet Bahçesi döneminden beri ortaya çıkmış en güzel insanlardı.

80:7.5 (895.5) Yakın bir zaman içerisinde Yunanistan ve Ege Adalar bölgesi, Batı'nın ticaret, sanat ve kültür merkezi olarak Mezopotamya ve Mısır'ın yerine geçti. Ancak Mısır'da olduğu gibi, Ege dünyasının tüm sanat ve bilimi Yunanlılar'ın öncülleri olan Âdemoğlu topluluk kültürü dışında neredeyse tamamen Mezopotamya'dan elde edilmişti. Bu daha sonraki insanların sanat ve dehalarının tümü, Âdem ve Havva'nın ilk oğlu olan Âdemoğlu ve Prens Caligastia'nın öz Nod çalışanlarının saf bir soy kulundan gelen bir kız evladı olarak onun olağanüstü ikinci karısının doğrudan bir soy mirasıydı. Yunanlılar'ın, kendilerinin tanrılar ve insan-ötesi varlıklarından doğrudan türemiş olduklarını anlatan tarihi mitolojik anlatılara sahip olmaları şaşılacak güç bir durum değildir.

80:7.6 (895.6) Ege denizi, her biri diğerinden daha az ruhsal olan beş farklı kültür aşamasından geçmişti; ve çok geçmeden sanatın son muhteşem çağı, Yunanlılar'ın daha sonraki nesillerinin dışarıdan getirmiş olduğu Tuna kölelerinin hızlıca çoğalan vasat soylarının etkisi altında ortadan kaybolmuştu.

80:7.7 (895.7) Kabil'den gelen soylara ait olan *anne inancı* en büyük ilgisine bu dönemde ulaşmıştı. Bu inanç, “yüce anne” ibadeti içerisinde Havva'yı yüceltmişti. Havva'nın temsilleri her yerdeydi. İnsanların topluca kullandığı binlerce tapınak, Girit

ve Ön Asya boyunca dikilmişti. Ve bu anne inancı, İsa'nın dünyadaki annesi olan Meryem'in yüceltilmesi ve ona ibadet biçimi altında öncül Hristiyan dini içinde daha sonra eklemelenmiş hale gelerek İsa'nın yaşadığı dönemlere kadar varlığını sürdürdü.

^{80:7.8 (895.8)} M.Ö. Yaklaşık 6500'lü yıllarda, And topluluklarının ruhsal mirasında büyük bir gerileme gerçekleşmişti. Âdem'in soyları geniş çaplı bir biçimde etrafa yayılmış ve eski ve sayıca daha fazla olan insan ırkları tarafından neredeyse tamamen yutulmuştu. Ve And medeniyetinin bu soyu, dini ortak kabullerinin ortadan kalkması ile birlikte, dünyanın ruhsal olarak fakirleşmiş ırklarını acınası bir konumda bıraktı.

^{80:7.9 (896.1)} M.Ö. 5000'li yıllarda Âdem soylarının en saf üç ırk kolu Sümer yerleşkesinde, kuzey Avrupa ve Yunanistan'da bulunmaktaydı. Mezopotamya'nın tamamı, Arabistan'dan kademeli bir biçimde gelen karma ve koyu tenli ırkların akımı tarafından yavaşça kötüleşmekteydi. Ve bu alt düzey toplulukların gelişi, And unsurlarının biyolojik ve kültürel kalıntısının daha fazla dışarı doğru dağılmasına katkıda bulundu. Verimli hilal bölgenin tamamından daha maceraperest topluluklar batı yönünde adalara doğru göçte bulundu. Bu göçmenler hem tahıl hem de sebzeler ektiler; ve onlar kendileriyle birlikte evcilleştirilmiş hayvanları getirdiler.

^{80:7.10 (896.2)} M.Ö. 5000'li yıllarda Mezopotamyalılar'ın büyük bir topluluğu, Fırat vadisinden çıkıp, Kıbrıs adasına yerleşti; bu medeniyet, kuzeyden gelen barbar topluluklardan sonraki yaklaşık iki bin yıl içerisinde ortadan kaldırıldı.

80:7.11 (896.3) Başka bir büyük topluluk Mezopotamya üzerinde Kartaca'nın daha sonraki yerleşkesi yakınında yerleşmişti. Ve bu kuzey Afrika bölgesinden And topluluklarının geniş sayıdaki unsurları İspanya'ya girip daha sonra, öncesinde Ege Adaları üzerinden İtalya'ya gelmiş olan, kardeşleri ile İsviçre'de bir araya gelmişlerdi.

80:7.12 (896.4) Mısır Mezopotamya'yı kültürel çöküşte takip ettiği zaman, daha yetkin ve gelişmiş ailelerin birçoğu, hali hazırda var olan gelişmiş bir medeniyet düzeyini böylelikle fazlasıyla arttıran bir biçimde, Girit'e göçtü. Ve Mısır'dan gelen alt düzey toplulukların varışı daha sonra Girit medeniyetini tehdit ettiği zaman, daha kültürlü aileler batı yönünde Yunanistan'a göç etti.

80:7.13 (896.5) Yunanlılar yalnızca büyük öğretmen ve sanatkâr değillerdi, onlar aynı zamanda dünyanın en büyük tüccarları ve sömürgeleştiren bireyleriydiler. Sanatını ve ticaretini nihai bir biçimde yok eden alt düzeyin seline teslim olmadan önce onlar, öncül Yunan medeniyetinin güney Avrupa'nın daha sonraki topluluklarında varlığını sürdüren oldukça fazla sayıdaki gelişmelere sebebiyet veren bir biçimde birçok kültür merkezini batıya yeşertmede başarılı olmuşlardı; ve bu Âdemoğlu topluluklarının karma soylarının çoğu, komşu kıtaların kabileleriyle bütünleşmiş bir konuma gelmişlerdi.

8. Tuna Andon Toplulukları

80:8.1 (896.6) Fırat vadisinin And toplulukları; mavi insanlar ile karışan bir biçimde kuzey doğrultusunda Avrupa'ya, Sahra ve güney mavi ırklarının karışımının geride kalanlarıyla bütünleşen bir biçimde batıda Akdeniz bölgelerine göç

etmişlerdi. Ve beyaz ırkın bu iki kolu, eskiden ve şimdi de, bu merkezi bölgelerde uzun süreler boyunca ikamet etmiş bir konumda hali hazırda bulunan öncül Andon kabilelerinin geniş ve yassı şekilli kafatası yapısına sahip yükseltilerde yaşayan hayatta kalmış unsurları tarafından geniş bir biçimde ayrılmışlardı.

80:8.2 (896.7) Andon'un bu soyları, merkezi ve güneydoğu Avrupa'nın dağlık bölgelerinin birçoğu boyunca dağılmışlardı. Onlar sıklıkla, dikkate değer bir ölçüde güç ile ikamet ettikleri Ön Asya'dan gelen göçmenler tarafından güçlenmişti. Tarihi Hitit toplulukları doğrudan bir biçimde Andon ırk kökeninden gelmekteydi; onların beyaz tenleri ve geniş yassı kafa yapıları bu ırkın başat özellikleriydi. Bu ırk kolu; İbrahim'in soyunda taşınmış olup, her ne kadar And topluluklarından elde ettikleri bir kültür ve dine sahip olsalar da oldukça farklı bir dili konuşmuş olan daha sonraki Musevi soylarının yüz hat özelliklerine oldukça büyük katkı sağlamıştı. Onların dili oldukça ayırt edilebilen bir biçimde Andon'du.

80:8.3 (897.1) İtalya, İsviçre ve güney Avrupa'nın gölleri üzerinde kazıklar veya kütük iskeleler üstüne diktikleri evlerde ikamet eden kabileler; Afrika, Ege ve, daha belirgin bir biçimde, Tuna göçmenlerinin genişleyen uçlarıydı.

80:8.4 (897.2) Tuna toplulukları, Andon unsurlarıydılar; bu bireyler, Balkan yarımadası üzerinden Avrupa'ya hali hazırda girmiş olan çiftçi ve sürü sahipleri olup, kademeli bir biçimde Tuna vadisi üzerinden kuzeye doğru hareket etmekteydiler. Onlar, vadilerde yaşamayı tercih eden bir biçimde çömlek yapıp, toprağı işlemişlerdi. Bu kabileler, kültürlerinin merkez ve kaynağından uzaklaştıklarında hızlı bir biçimde gerileme

gösterdiler. Şu ana kadar gelmiş geçmiş en iyi çömlekçilik, bu öncül yerleşkelerinin eserleridir.

80:8.5 (897.3) Tuna toplulukları, Girit'den gelen din yayıcılarının çalışmalarının bir sonucu olarak anneye ibadet eden bireyler haline gelmişlerdi. Bu kabileler daha sonra, Ön Asya sahilinden teknelerle gelen ve aynı zamanda anne inancına sahip olan Andon denizci toplulukları ile karışmışlardı. Merkezi Avrupa'nın büyük bir kısmı böylelikle erkenden, anne inancını yerine getiren ve ölü yakma dini törenlerini uygulayan geniş ve yassı kafatası yapısına sahip beyaz ırkların bu melez türleri tarafından yerleşik hale geldi; bu âdetin uygulanma sebebi, anneye ibadet etme inancına sahip bireylerin ölülerini taş barakalarda yakma âdetiydi.

9. Üç Beyaz Irk

80:9.1 (897.4) And göçlerinin sonlanmasına yakın Avrupa'da bulunan ırk karışımları, şu üç beyaz ırkta sınıflanabilir hale geldi:

80:9.2 (897.5) 1. *Kuzey beyaz ırkları*: İskandinav olarak adlandırdığınız ırk, başlıca olarak And toplulukları ve mavi insandan oluşmuştur; ancak bu unsurlar aynı zamanda, kırmızı ve sarı Sang topluluklarının küçük düzeydeki karışımıyla birlikte And kanının dikkate değer bir kısmını bünyesinde barındırmaktalardı. Kuzey beyaz ırkı böylelikle, en fazla arzu edilen insan ırk kökenlerinin bu dördünü taşımaktaydı. Ancak onların en büyük orandaki kalıtımı mavi insandan gelmekteydi. Öncül İskandinav insanının temel nitelikleri uzun kafatası yapısına sahip, boyu yüksek ve sarışın olmasıydı.

80:9.3 (897.6) İstila içerisindeki İskandinav topluluklar tarafından karşılaşılan Avrupa'nın ilkel kültürü, mavi insanla karışan gerilemekteki Tuna topluluklarına aitti. İskandinav-Danimarkalı ve Tuna-And topluluk kültürleri, bugünün Almanya'sı içinde bulunan iki ırk topluluğunun mevcudiyetinde gözlenebileceği gibi, Ren'de buluşmuş ve birbirine karışmıştır.

80:9.4 (897.7) İskandinav toplulukları, Brenner geçidi vasıtasıyla Tuna vadisinin geniş ve yassı kafatasına sahip topluluklar ile büyük bir ticaret ilişkisi kuran bir biçimde Baltık sahilinden kehribar ticaretine devam etmişlerdi. Tuna toplulukları ile bu genişlemiş ilişki, bahse konu kuzey unsurlarının anne inancını benimsemesine yol açmıştı; ve birkaç bin yıl boyunca ölülerin yakılması neredeyse İskandinavya'nın tamamı boyunca herkes tarafından uygulanan bir haldeydi. Bu durum, her ne kadar Avrupa'nın tamamına yayılmış olsa da öncül beyaz ırkların kalıntılarının bulunamamasını açıklamaktadır — yalnızca onların külleri, içlerinde saklandıkları özel taş ve çömlek kaplarda bulunabilir. Ve yine bu durum, her ne kadar bir önceki Cro-Magnon türü tek parça halinde yer üstü ve yer altı mağaralarında tabakalaşmış biçimde oldukça iyi bir şekilde korunmuş olsa da, beyaz insanın öncül kültürüne ait neden çok az sayıda kanıtın mevcut bulunduğunu açıklamaktadır. Bahse konu bu tarihi uygulama; sanki bir gün kuzey Avrupa'da gerileme içindeki Tuna toplulukları ve mavi ırkın ilkel bir kültürünün var olduğunu ve ertesi gün ise kıyaslanamayacak düzeydeki üstün beyaz insanın birden bire ortaya çıkan kültürünün mevcudiyetini göstermektedir.

^{80:9.5 (897.8)} *2. Merkezi beyaz ırk.* Bu topluluk her ne kadar beyaz, sarı ve And ırk kökenlerini içinde barındırsa da, başat bir biçimde Andon kalıtımına aitti. Bu topluluklar geniş ve yassı kafatasına sahip, esmer ve tıknaz insanlardı. Onlar, Baltık ve Akdeniz ırkları arasında ortada sıkışıp kalmışlardı; onların bir ucu Asya’da iken diğer bir ucu doğu Fransa’ya hareket etmekteydi.

^{80:9.6 (898.1)} Neredeyse yirmi bin yıl boyunca Andon unsurları, And toplulukları tarafından merkezi Asya’nın kuzeyinin giderek daha derinliklerine sürülmüş bir konumdaydılar. M.Ö. 3000’li yıllarda artan kuraklık bu Andon topluluklarını Türkistan’a geri sürüklemekteydi. Güneye doğru gerçekleşen bu Andon hareketi bin yıldan daha fazla bir süre boyunca devam etmiş olup, Hazar Denizi ve Karadeniz etrafında ikiye ayrılıp hem Balkanlar hem de Ukrayna üzerinden Avrupa’ya girmişti. Bu istila, Âdemoğlu soylarının geride kalan topluluklarından da meydana gelmekteydi; ve istila döneminin daha sonraki yarısı boyunca, Seth din adamları soylarının birçoğuna ek olarak İranlı And topluluklarının dikkate değer sayıdaki üyelerini barındırmıştır.

^{80:9.7 (898.2)} M.Ö. 2000’li yıllarda Andon topluluklarının batı yönündeki hareketi Avrupa’ya ulaşmıştı. Ve Mezopotamya, Ön Asya ve Tuna havzasının Türkistan tepelerinden gelen barbarlar tarafından istila edilmesi, bu döneme kadar tüm kültürel gerilemeler içinde en ciddi ve en uzun süreli olanı meydana getirmişti. Bu istilacılar, nitelik olarak bu dönemden beri Alp kökenini sürdüren merkezi Avrupa ırklarının temel niteliğini kesin bir biçimde Andonsal hale getirdi.

80:9.8 (898.3)

3. *Güneyli beyaz ırk.* Bu kumral Akdeniz ırkı, kuzeylilere kıyasla daha az düzeyde bir Andon ırk koluyla birlikte And toplulukları ve mavi ırkın bir karışımından meydana gelmişti. Bu topluluk aynı zamanda, Sahra toplulukları üzerinden ikincil Sang kanının dikkate değer bir düzeyini bünyelerine katmışlardı. Daha sonraki dönemlerde beyaz ırkın güney birimi, doğu Akdeniz'den gelen güçlü And kökenleri ile bütünleşmişti.

80:9.9 (898.4)

Akdeniz sahil şeridi, buna rağmen, M.Ö. 2500'lü yıllardaki büyük göçebe saldırıları dönemine kadar And toplulukları tarafından nüfuz edilmiş bir konuma gelmemişti. Kara üzerinden gerçekleşen seyahatler ve ticaret faaliyetleri, göçebelerin doğu Akdeniz bölgelerini işgal ettikleri bu çağlar boyunca neredeyse tamamen durmuştu. Kara ulaşımının bu şekilde engellenişi, deniz ulaşımı ve ticaretinde gerçekleşen büyük bir büyümeyi beraberinde getirdi; Akdeniz deniz ticareti, yaklaşık kırk beş bin yıl önce en yüksek hacminde bulunmaktaydı. Ve deniz ulaşımının bu gelişimi, Akdeniz havzasının bütüncül sahil bölgesi boyunca And topluluk soylarının ansızın gerçekleşen bir genişlemesiyle sonuçlandı.

80:9.10 (898.5)

Bu ırksal karışımlar, tüm zamanların en yüksek düzeyde birbirine karışmış unsuları halindeki güney Avrupa ırkının temelini atmıştı. Ve bu dönemden beri bahse konu ırk, özellikle Arabistan'ın mavi-sarı-And topluluklarıyla birlikte daha da karışım sürecinden geçmiştir. Bu Akdeniz ırkı gerçekte, çevre topluluklar ile o kadar özgür bir biçimde karışmıştır ki ayrı bir ırk olarak neredeyse ayırt edilebilir olmaktan çıkmıştır; ancak genellikle onun üyeleri kısa boylu, uzun kafatasına sahip ve kumral insanlardır.

80:9.11 (898.61) Kuzeyde And toplulukları, savaşlarla ve evliliklerle, mavi insanları ortadan kaldırmışlardı; ancak güneyde mavi insanlar büyük nüfuslar halinde varlıklarını sürdürmeye devam ettiler. Bask ve Berberi toplulukları, bu ırka ait iki kolun kurtuluşunu temsil etmektedir; ancak bu topluluklar bile fazlasıyla Sahra unsurlarıyla karışmışlardı.

80:9.12 (898.7) Bu anlatım, M.Ö. 3000’li yıllarda merkezi Avrupa’da ortaya çıkan ırk karışımının bir resmidir. Kısmi Âdemsal kusura rağmen yüksek türler birbirlerine karışmıştı.

80:9.13 (898.8) Bu dönemler, devam etmekteki Tunç Çağı’nın Yeni Taş Çağ’ı ile çakıştığı süreçlere rastlamaktaydı. Güney Fransa ve İspanya’da Yeni Taş Çağı güneşe olan ibadet ile nitelendirilir hale gelmişti. Bu dönem, dairesel ve tavanı olmayan tapınak yapılarının bulunduğu süreçtir. Avrupa’lı batı ırkları, tıpkı bir sonraki dönemdeki soylarının Stonehenge’de yaptıkları gibi, güneş için simgeler biçiminde büyük taşları bir araya getirmekten büyük bir haz duyan bir biçimde durmak bilmeyen yapı ustalarıydılar. Güneş ibadetine olan rağbet, bu dönemin güney Avrupa’da tarımın önemli bir süreci olduğuna işaret etmektedir.

80:9.14 (899.1) Bu görece yakın zaman içerisinde gerçekleşmiş güney ibadet dönemi hurafeleri mevcut an içerisinde bile Breton’un adetlerinde varlığını sürdürmektedir. Her ne kadar bin beş yüz yıldan beri Hristiyanlaşmış bir konumda olsalar da bu Breton toplulukları, nazarı kovmak için Yeni Taş Çağı’nın büyü etkisine sahip olduğuna inanılan maddeleri kullanmaya devam etmektedirler. Breton unsurları İskandinav kökenli Kuzey Avrupalı topluluklar ile hiçbir zaman karışmamışlardı. Onlar,

Akdeniz ırk kökeni ile karışmış bir haldeki batı Avrupa'nın özgün Andon sakinlerinin hayatta kalmış unsurlarıdır.

80:9.15 (899.2) Ancak beyaz toplulukları İskandinav, Alp ve Akdeniz sınıflandırmaları altında değerlendirmeye çalışmak yanlış bir inançtır. Orada bütüncül bir biçimde bu türden bir sınıflandırmaya izin veremeyecek kadar çok sayıda karışım meydana gelmişti. Bir zamanlar bu türden topluluklar altında toplanabilecek beyaz ırkın sınırları oldukça belirgin bir sınıflandırılışı mevcuttu; ancak bahse konu dönemden beri geniş çaplı bütünleşmeler ortaya çıkmıştır; ve bu farklılıkları kesin bir biçimde gösterebilmek artık mümkün değildir. M.Ö. 3000'li yıllarda bile tarihi toplumsal bütünlükler, Kuzey Amerika'nın mevcut sakinlerini gibi artık tek bir ırkın türden üyelerinden meydana gelmemekteydi.

80:9.16 (899.3) Bu Avrupa kültürü beş bin yıl boyunca büyümeye ve bir ölçüde kendi içinde bütünleşmeye devam etti. Ancak dil engeli, çeşitli Batı milletlerinin bütüncül etkileşimi engelledi. Geçmiş yüzyıldan beri bu kültür, Kuzey Amerika'nın çok uluslu nüfusu içinde birbiriyle bütünleşmek için sahip olduğu en iyi imkânı değerlendirmektedir; ve bu kıtanın geleceği, idare edilen toplumsal kültür seviyesine ek olarak mevcut ve gelecekteki nüfusunun bir parçası olmasına izin verilen ırk etkenlerinin niteliğine göre belirlenecektir.

80:9.17 (899.4) [Nebadon'un bir Başmelek unsuru tarafından sunulmuştur.]

81. Makale

Çağdaş Medeniyet'in Gelişimi

81:0.1 (900.1) CALİGASTİA ve Âdem'in görevlerinde amaçlanan dünyanın daha iyi hale getirilmesi için mevcut tasarımların yanlış bir biçimde uygulanmasının yarattığı olumlu ve olumsuz sonuçlardan bağımsız olarak, insan varlıklarının temel bedensel evrimi insan türü ilerleyişi ve ırk gelişimi ölçeğinde ırkları ileri doğru taşımaya devam etti. Evrim geciktirilebilir, ama bütünüyle durdurulamaz.

81:0.2 (900.2) Her ne kadar sayıları öncesinden tasarlanmış olandan daha az bir düzeyde bulunmuş olsa da eflatun ırkın etkisi; Âdem döneminden beri, neredeyse bir milyon yıllık önceki bütüncül mevcudiyeti boyunca, insan türünün ilerleyişinin kıyaslanamayacak düzeyde üzerine çıkmıştır.

1. Medeniyetin Beşiği

81:1.1 (900.3) Âdem döneminden yaklaşık otuz beş bin yıl sonra medeniyetin beşiği; Nil vadisinden doğu yönünde kuzey Arabistan'ı geçen bir biçimde hafifçe kuzeye doğru ve Mezopotamya'yı içine alan bir biçimde Türkistan'a kadar uzanarak, güney batı Asya'da bulunmaktaydı. Ve *iklim* bu bölgede medeniyetin kurulmasında belirleyici bir etkendi.

81:1.2 (900.4) Âdem unsurlarının öncül göçlerini, genişleyen Akdeniz nedeniyle Avrupa'ya ulaşmalarını engelleyerek ve göç dalgalarını kuzey ve güney yönünde Türkistan'a yönelterek sonlandıran şeyler bu büyük iklimsel ve yeryüzüsel değişimler olmuştu. Bahse konu kara yükselişlerinin ve onların iniltili olduğu iklim değişikliklerinin tamamlandığı dönemlerde, yaklaşık M.Ö. 15.000'li yıllarda, medeniyet; And topluluklarının kültürel tohumlarının ve biyolojik köken unsurlarının ilave bir biçimde, dağlar ile Asya'da doğu

yönünde ve genişleyen ormanlar ile Avrupa’da batı yönünde engellenmesi dışında, dünya çapında zıt hareketlerden doğan bir eylemsizlik sürecine girmiş bulunmaktaydı.

81:1.3 (900.5) İklımsel evrim bu aşamada, diğler tüm çabaların gerçekteştirmede başarısız olduğu şeyi yerine getirme arifesindeydi; bu şey, hayvancılık ve tarımın daha gelişmiş yaşam gayeleri için avcılığı terk etmeye Avrasya insanların zorunlu kılmasıydı. Evrim yavaş olabilir, ancak oldukça fazla bir biçimde etkilidir.

81:1.4 (900.6) Köleler fazlasıyla sık görülen bir biçimde ilk çiftçiler tarafından kullanıldığı için, çiftçilik avcılar ve sürü sahipleri tarafından öncesinde aşağı düzeyde görölmekteydi. Çağlar boyunca toprağı işlemek küçük görölmüştü; bu nedenle toprak üzerinde çalışma fikri bir küfür olarak algılansa da, nimetlerin içinde en büyüğü olandır. Kabil ve Habil dönemlerinde bile kırsal yaşamın kurbanları tarımdan elde edilen ürünlerin bağışlarından daha üst düzeyde görölmüştür.

81:1.5 (900.7) Genel olarak insan, sürü sahipliğı döneminden oluşan geçiş süreci vasıtasıyla avcılıktan çiftçiliğı doğru evrilmişti; ve bu durum And toplulukları için de geçerlilik taşımaktaydı; ancak iklimsel gerekliliğın evrimsel baskısı, daha sıklıkla gerçekteşen bir biçimde, avcıları doğrudan bir biçimde başarılı çiftçilere dönüştörmekteydi. Avcılıktan tarıma bu doğrudan geçişin olgusu yalnızca, eflatun ırk kökeni ile yüksek düzeyde bir ırk karışımını bulunduğı bölgelerde ortaya çıkmıştı.

81:1.6 (901.1) Evrimsel insan toplulukları (özellikle Çinliler) öncül bir biçimde; kaza eseri nemlenme sonrasında ortaya çıkan veya yitirilen kişilerin naaşlarına bırakılan yiyeceklerde görülen

filizlenmiş tohumları gözlemleyerek, tohum ekmeyi ve ekinleri yetiştirmeyi öğrenmişti. Ancak güneybatı Asya'nın tümü üzerinde, verimli nehir tabanları ve komşu düzlükler boyunca And toplulukları, ikinci bahçenin sınırları içinde ekiciliği ve bahçeciliği temel yaşam gayeleri haline getirmiş atalarından teslim aldıkları gelişmiş tarım yöntemlerini devam ettirmekteydi.

81:1.7 (901.2) Evrimsel insan toplulukları (özellikle Çinliler) öncül bir biçimde; kaza eseri nemlenme sonrasında ortaya çıkan veya yitirilen kişilerin naaşlarına bırakılan yiyeceklerde görülen filizlenmiş tohumları gözlemleyerek, tohum ekmeyi ve ekinleri yetiştirmeyi öğrenmişti. Ancak güneybatı Asya'nın tümü üzerinde, verimli nehir tabanları ve komşu düzlükler boyunca And toplulukları, ikinci bahçenin sınırları içinde ekiciliği ve bahçeciliği temel yaşam gayeleri haline getirmiş atalarından teslim aldıkları gelişmiş tarım yöntemlerini devam ettirmekteydi.

81:1.8 (901.3) Beslenme türü bakımından insan ırkının hem etçil hem de otçul hale gelmesinde büyük bir pay sahibi olan gelişmeler yaşam koşullarında gerçekleşen bu mecburi değişikliklerdi. Ve sürülerden elde edilen etler ile buğday, pirinç ve sebze besleniminin bir araya gelişi, bu eski insan topluluklarının sağlığında ve kudretinde büyük bir ilerlemenin sebebi olmuştu.

2. Medeniyet Araçları

81:2.1 (901.4) Kültürün büyümesi, medeniyet araçlarının gelişmesine bağlıdır. Ve insanın yabansılıktan yükselişinde kullandığı araçlar, daha yüksek görevlerin başarılması için

insan gücünü ortaya çıkaracak dereceye bile varan bir şekilde etkindi.

81:2.2 (901.5) Serpilmekte olan kültürün ve ileri adımlarını atan toplumsal ilişkilerin sonraki dönemlerinin oluşumları arasında şu an içerisinde yaşamakta olan sizler, toplum ve medeniyet üzerine *düşünmek* için gerçekte belirli boş zamana sahip bireyler olarak; öncül atalarınızın irdeleyici düşünceye ve toplumsal fikir yürütmeye ayrılacak neredeyse hiçbir zamanı bulunmadıkları gerçeğini gözden kaçırmamalısınız.

81:2.3 (901.6) İnsan medeniyetinin dört büyük kazanımı şunla

81:2.4 (901.7) 1. Ateşin denetim altına alınması.

81:2.5 (901.8) 2. Hayvanların evcilleştirilmesi.

81:2.6 (901.9) 3. Esirlerin köleleştirilmesi.

81:2.7 (901.10) 4. Özel mülkiyet.

81:2.8 (901.11) İlk büyük keşif olarak ateş her ne kadar bilimsel dünyanın kapılarını nihai olarak aralasa da, ilkel insan için çok az bir değere sahipti. İlkel insan, sürekli gerçekleşen olguların açıklaması olarak doğal nedenlerin varlığını tanımayı reddetmişti.

81:2.9 (901.12) Ateşin nereden geldiği sorulduğunda, Andon ve çakmaktaşıdan oluşan basit hikâyenin yerini yakın bir zaman içinde bir Prometheus'un cennetten çaldığı efsane almıştı. Bu eski çağ insan toplulukları, kişisel algıları dışına çıkan her doğal oluşum için doğaüstü bir açıklama getirmeyi amaçlamıştı; ve birçok çağdaş topluluk bunu yapmaya devam etmektedir.

Doğal olgular olarak adlandırdığınız şeylerin bireysel olmaktan çıkışının gerçekleşmesi çağlar almış olup, henüz tamamlanmamıştır. Ancak gerçek nedenlere ulaşmak için içten, dürüst ve korkusuz arayış çağdaş bilimi doğurmuştu: Bu arayış yıldız falcılığını gök bilimine, simyacılığı kimya bilimine ve büyüü tıbbı dönüştürmüştü.

81:2.10 (901.13) Makine-öncesi çağ içerisinde insanın kendi bedenini kullanmadan başarabildiği tek iş bir hayvanın kullanılmasıydı. Hayvanların evcilleştirilmesi ellerinin altına yaşayan araçları vermişti; bunun ussal bir biçimde kullanışı hem tarım hem de ulaşımaya zemin hazırlamıştı. Ve bu hayvanlar olmadan insan, ilkel konumundan bir sonraki medeniyet düzeylerine yükselmezdi.

81:2.11 (902.1) Evcilleştirilmek için en uygun hayvanların büyük bir kısmı, özellikle merkez kıtanın güney bölgelerine doğru olmak üzere, Asya’da bulunmuştu. Bu durum, dünyanın diğer kesimlerine kıyasla bu bölge içinde medeniyetin daha hızlı bir biçimde ilenmesinin nedenlerinden biriydi. Bu hayvanların birçoğunun evcilleştirilmesi daha önce iki defa farklı dönemlerde gerçekleştirilmişti, ve And toplulukları çağında onlar bir kez daha evcilleştirilmişlerdi. Ancak köpek türü, çok ama çok uzun zaman önce mavi insan tarafından ilk kez olarak evcilleştirilmelerinden beri avcılarla birlikte yaşamaya devam etmiş bir haldeydi.

81:2.12 (902.2) Türkistan’ın And unsurları, geniş bir ölçekte at türünü evcilleştiren ilk insan topluluklarıydı; ve bu durum, kültürlerinin neden çok uzun bir süre boyunca başat bir konumda bulunduğunun bir diğer nedenidir. M.Ö. 5000’li yıllarda Mezopotamyalı, Türkistanlı ve Çinli çiftçiler; koyun,

keçi, inek, deve, at, kümes hayvanları ve fil yetiştirmeye çoktan başlamış bir halde bulunmaktalardı. İnsanın kendisi bir zamanlar yük taşıyan hayvanlardan biriydi. Mavi ırktan gelen bir önder bir zamanlar, yük taşıyıcılardan oluşan topluluğu içinde yüz bin insana sahipti.

81:2.13 (902.3) Kölelik kurumları ve toprağın özel mülkiyeti tarım ile birlikte geldi. Kölelik; toprak sahibinin yaşam koşullarını yükseltmiş olup, toplumsal kültür için kendisine daha fazla zaman imkânı yarattı.

81:2.14 (902.4) Yabansı insan doğa karşısında bir köledir; ancak bilimsel medeniyet, sürekli artan özgürlüğü insan türüne yavaş bir biçimde kazandırmaktadır. Hayvanlar, ateş, rüzgâr, su, elektrik ve enerjinin keşfedilmemiş diğer kaynakları vasıtasıyla insan kendisini; aralıksız bir biçimde emek vermenin gerekliliğinden kendisini kurtarmıştır, kurtarmaya devam edecektir. Alet ve düzeneklerin zengin keşiflerinin yarattığı geçici kargaşaya rağmen, bu türden mekanik icatlardan elde edilebilecek nihai yararlar hesap edilemeyecek kadar büyüktür. İnsan bir şeyleri yerine getirmenin yeni ve daha iyi yollarını düşünmek, tasarlamak veya hayal etmek için *dinlenceye* sahip olana kadar, kurumsallaşması bir yana medeniyet hiçbir zaman gelişemez bile.

81:2.15 (902.5) İnsan ilk önce, sadece kaya tabakaları altında yaşayarak veya mağaralarda ikamet ederek kendi barınağını sahiplendi. Daha sonra, aile barakalarının inşası için odun ve kaya gibi doğal malzemeleri kullandı. Daha sonra insan, tuğla veya diğer yapı malzemelerini inşa etmeyi öğrenerek ev yapımının yaratıcı aşamasına giriş yaptı.

81:2.16 (902.6) Türkistan yükseltilerine ait topluluklar, daha çağdaş ırklar arasında evlerini ahşaptan inşa eden ilk bireylerdi; onların evleri, Amerika'nın keşfinden sonra gelen öncü sakinlerin ilk kütük barakalarından çok da farklı değildi. Düzlükler boyunca insan yerleşkeleri tuğlalardan yapılmıştı; daha sonra bu yapılar fırınlanmış olanlarından inşa edilmişti.

81:2.17 (902.7) Eski nehir ırkları barakalarını, toprak üzerinde bir daire şeklinde uzun direkler kurarak inşa etmişlerdi; bu direklerin başları daha sonra, barakanın iskeletini oluşturan bir biçimde, tek bir noktada toplanmaktaydı; bu yapı, tüm oluşumu ters çevrilmiş dev bir sepete çeviren bir biçimde, enlemesine uzanan sazlıklar ile ağ gibi sarılmaktaydı. Sonrasında bu inşaat kil ile sıvanabilmekteydi ve güneşte kurumasından sonra hava olaylarından korunaklı oldukça elverişli bir yerleşim yeri haline gelebilmekteydi.

81:2.18 (902.8) Sepet dokumasının tüm türlerine dayanak oluşturan daha sonraki düşünce bu öncül barakalardan kendi başına türedi. Bir topluluk içinde, nemli kilin bu çubuk temellerine çalınmasının yarattığı oluşumların gözlemlenmesinden çömlek yapma fikri türedi. Çömleğin fırınlanarak sertleştirilmesi uygulaması, kil ile kaplanmış bu ilkel barakalardan bir tanesinin yanması sonucunda keşfedildi. Eski dönemlerin sanatları birçok kez, öncül insanların günlük yaşantılarında kaza eseri gerçekleşen olaylardan elde edilmişti. En azından bu durum, Âdem'in gelişine kadar ki insan türünün evrimsel gelişimi için bütünüyle gerçekliğe sahiptir.

81:2.19 (903.1) Çömlekçilik yaklaşık yarım milyon yıl önce Prens'in görevlilerinden biri tarafından ilk kez tanıştırılmış olsa da, kil ibriklerin yapımı yüz elli bin yıllık bir süre boyunca neredeyse

tamamen durmuş bir konumdaydı. Sümer-öncesi Basra körfezinin Nod toplulukları çömlek ibrikleri yapmaya devam etmişlerdi. Çömlek yapım sanatı Âdem döneminde canlandırılmıştı. Bu sanatın yaygınlaşması Afrika'nın, Arabistan'ın ve merkezi Asya'nın sahip olduğu çöl arazilerin genişlemesi ile eş zamanlı olarak gerçekleşti; ve, Mezopotamya'dan Doğu Yarımküresi'nin tümüne birbirini takip eden gelişmiş yöntem dalgaları içinde yayıldı.

81:2.20 (903.2) And çağının bu medeniyetleri her zaman, çömlekçilik veya diğer sanatlarının bulundukları aşamalara bakarak belirlenemeyebilir. İnsan evriminin pürüzsüz gidişatı, hem Dalamatia hem de Cennet Bahçesi düzenleri tarafından devasa ölçüde karmaşık bir yapı içine girdi. Sıklıkla, daha saf And topluluklarının öncül üretimlerinin daha sonraki vazolarından ve aletlerinden daha alt düzeyde bulunduğu gözlenmektedir.

3. Şehirler, Üretim ve Ticaret

81:3.1 (903.3) M.Ö. 12.000'li yıllarda başlayan bir biçimde Türkistan'ın avcılıkta ve otlatmada kullanılan zengin ve açık çayırlarının iklimsel değişimler sonucunda zarar görmesi, bu bölge insanların yeni üretim ve ilkel imalat türlerine başvurmasını zorunlu kılmıştı. Onların bazıları evcilleştirilmiş sürülerin yetiştirilmesine yönelmiş, diğerleri ise çiftçiler veya su ile yetişen yiyeceklerin toplayıcıları haline gelmişti; ancak And uslarının yüksek türü, ticaret ve imalat işine katılmayı tercih etmişti. Bütüncül kabilelerin kendilerini tek bir üretim kolunun gelişimine adanması adet haline bile gelmişti. Nil vadisinden Hindukuş'a, Ganj'dan Sarı Nehre kadar üstün kabilelerin başlıca işi, toprağın ekiminin yanında ticaret faaliyetinde bulunmak olmuştu.

81:3.2 (903.4) Ticaret ve ticareti yapılan çeşitli ürünlere için gerçekleştirilen hammadde imalatındaki artış, kültür ve medeniyet sanatlarının yayılmasında oldukça etkin olan bu öncül ve yarı-barışçıl toplulukların oluşumda doğrudan bir biçimde araç olmuştur. Geniş çaplı dünya ticaret döneminden önce toplumsal bütünlükler — genişlemiş aile toplulukları olarak — kabileseldi. Ticaret; insan varlıklarının farklı türlerine birliktelik aidiyeti getirmiş olup, kültürün daha hızlı bir biçimde gerçekleşen diğer topluluklardaki yeşerimine böylece katkıda bulunmuştur.

81:3.3 (903.5) Yaklaşık on iki bin yıl önce, bağımsız şehirler dönemi doğmaktaydı. Ve bu ilkel ticaret ve üretim şehirleri her zaman, tarım ve sürü yetiştirme bölgeleri tarafından çevrilmişti. Üretimin ortak yaşam koşullarının yükselmesiyle sağlandığı doğru olsa da, öncül şehir yaşamının kısıtlılıkları ile ilgili yanlış bir algı içine düşmemelisiniz. Bu öncül baştan sonra düzenli ve temiz değillerdi; ve ortalama ilkel toplum, sadece kir ve çöpün birikmesi yüzünden her yirmi beş yılda, otuz ile altmış santim arasında yükselmişti. Bu eski şehirlerin belli başlı olanları aynı zamanda, pişirilmemiş çamur barakaları yüzünden, üzerinde ikamet ettikleri arazinin yukarılara doğru çok hızlı bir biçimde çıkmışlardı; ve eski harabelerinin tam da üzerine yeni konutlarını inşa etmeleri adetleriydi.

81:3.4 (903.6) Madenlerin geniş çaplı kullanımı, öncül üretim ve ticaret şehirlerinin ortaya çıktığı bu çağın bir özelliğiydi. M.Ö. 9000’li yıllar kadar öncesine varan bir biçimde Türkistan içinde bir bronz çağı kültürünün yaşandığını ve And topluluklarının öncül bir biçimde demir, altın ve bakırla çalıştıklarını çoktan keşfetmiş bir durumdasınız. Ancak

koşullar daha gelişmiş medeniyet merkezleri için oldukça farklıydı. Buralarda Taş, Bronz veya Demir Çağları gibi farklılaşmış dönemler bulunmamaktaydı; bunların tümü de farklı bölgelerde aynı zaman içerisinde var olmuştu.

81:3.5 (904.1) Altın, insan tarafından elde edilmesi arzulanan ilk madendi; üzerinde çalışması kolay olup, ilk başta sadece süs için kullanılmıştı. Bakır daha sonra kullanılmıştı, ancak daha sert olan bronzu imal etmek için kalay ile karıştırılana kadar geniş bir ölçüde üzerinde çalışılmamaktaydı. Bakır ile kalayın bronzu elde etmek için karıştırılmasına dair keşif, bir kalay birikintisinin yanında tesadüfen konumlanmış dağlık bakır madenine sahip Türkistan'ın bir Âdemoğlu topluluğu tarafından gerçekleştirilmişti.

81:3.6 (904.2) İlkel imalatın ortaya çıkışı ve üretimin başlamasıyla birlikte ticaret hızlı bir biçimde, kültürel medeniyetin yayılmasında en güçlü etkiye sahip oluşum haline gelmişti. Ticaret kanallarının kara ve deniz yollarıyla açılışı; seyahati, medeniyetlerin karışımına ek olarak kültürlerin karşılıklı etkileşimlerini fazlasıyla kolaylaştırmıştır. M.Ö. 5000'li yıllarda at, medeni ve yarı-medeni yerleşkeler boyunca genel olarak kullanılır bir haldeydi. Bu daha sonraki ırklar yalnızca evcilleştirilmiş ata değil, aynı zamanda çeşitli türde yük ve savaş arabalarına sahiplerdi. Çağlar öncesinden tekerlek çoktan kullanılır bir haldeydi; ancak bu aşamada taşıtlar o kadar teçhizatlandırılmış bir hale gelmişti ki, ticaret ve savaşta herkes tarafından kullanılır hale gelmişti.

81:3.7 (904.3) Seyahat halindeki tüccar ve gezginci kâşif, diğer tüm etkiler karşında tarihi medeniyetin gelişmesine daha büyük katkıda bulunmuştu. Askeri fetihler, sömürgeleşme ve daha

sonra ortaya çıkan dinlerin teşvik ettiği din adamları gönderim girişimleri kültürün yayılmasındaki etkenler arasındaydı; ancak bunların tümü, hızla gelişen üretim sanatları ve bilimleri tarafından sürekli ivmelenen ticaret ilişkileri karşısında ikincil bir konumdaydı.

81:3.8 (904.4) Âdemsal ırk kökeninin insan ırklarına olan karışımı yalnızca medeniyet hızını arttırmadı, aynı zamanda, hızla çoğalan And topluluklarının karma soyları tarafından Avrasya ve kuzey Afrika'nın büyük bir kısmının yakın bir süre içinde dolduruluşuna kadar macera ve keşif eğilimlerini fazlasıyla harekete geçirdi.

4. Karma Irklar

81:4.1 (904.5) Tarihsel dönemlerin doğuşuyla birlikte Avrasya'nın, kuzey Afrika'nın ve Büyük Okyanus Adaları'nın tamamı insan türünün karma ırkları ile dolup taşmıştı. Ve bugünün bu ırkları, Urantia'nın beş temel insan kökeninin birbirine tekrar tekrar karışımı sonrasında açığa çıkmıştır.

81:4.2 (904.6) Urantia ırklarının her biri, belirli ayırt edici nitelikleri tarafından tanımlanmaktaydı. Âdem ve Nod toplulukları uzun kafatası yapısına sahipti; Andon toplulukları geniş ve yassı kafalıydı. Sang ırkları orta düzey kafa yapısına sahip olup, sarı ve mavi insanlarıyla olan birleşimlerinde geniş ve yassı kafaya sahip olma eğilimi göstermekteydiler. Andon ırk kökeni ile karıştıklarında mavi insanlar belirgin bir biçimde geniş ve yassı kafatasına sahip görünmekteydi. İkincil Sang toplulukları, orta düzey ila yüksek düzey uzunlukta kafatası yapılarındaydılar.

81:4.3 (904.7) Her ne kadar bu kafatası ölçüleri, ırksal kökenlerin ayırt edilmesinde yararlı olsa da, iskelet bir bütün olarak daha güvenilir sonuçları yansıtmaktadır. Urantia ırklarının öncül gelişimleri içinde özgün olarak beş özelleşmiş iskelet yapısı bulunmaktaydı:

81:4.4 (904.8) 1. Urantia yerlileri olarak Andonsal.

81:4.5 (904.9) 2. Kırmızı, sarı ve mavi insanlar olarak birincil Sang türü.

81:4.6 (904.10) 3. Turuncu, yeşil ve çivit olmak üzere ikincil Sang türü.

81:4.7 (904.11) 4. Dalamatia soyları olarak Nod toplulukları türü.

81:4.8 (904.12) 5. Eflatun ırkı olarak Âdem türü.

81:4.9 (904.13) Bu beş büyük ırk topluluğu geniş ölçüde iç içe geçerken; devamlı bir biçimde gerçekleşen karışım, Sang kalıtım baskınlığı tarafından And türünün etkisiz bir konuma getirilmesi eğilimi gösterdi. Sami ve Eskimo toplulukları, Andon ve Sang-mavi ırkların karışımlarıdır. Onların iskelet yapıları, yerli Andon türüne en yakın varlığını devam ettiren türdür. Ancak Âdem ve Nod toplulukları diğer ırklar ile o kadar karışan bir hale gelmişti ki, onlar sadece genel olarak sınıflandırılan bir Kafkas ırkı altında tanımlanabilir olmuşlardı.

81:4.10 (905.1) Böylelikle, genel olarak, geçmiş yirmi bin yılın insan kalıntıları gün yüzüne çıkarıldığında beş özgün türü kesin bir biçimde ayırt etmek imkânsız olacaktır. Bu türden iskelet yapılarına dair araştırmalar, insan türünün mevcut an içerisinde üç ana sınıfa ayrılabilceğini ortaya çıkaracaktır:

81:4.11 (905.2) 1. *Kafkas Irkları* — birincil ve (belli başlı) ikincil Sang toplulukları karışımına ek olarak ciddi orandaki Andon birleşimleri sonucunda daha da çeşitlenmiş hale gelmiş, Nod ve Âdem ırk kökenlerinden türeyen And karışımıdır. Batılı beyaz ırklar, bazı Hint ve Turan toplulukları ile birlikte, bu topluluk içinde bulunmaktadır. Bu sınıflandırma içerisinde bütünleştirici etken, And kalıtımının oranı değişen mevcudiyetidir.

81:4.12 (905.3) 2. *Mongol ırkları* — özgün kırmızı, sarı ve mavi ırklara ek olarak birincil Sang türüdür. Çin ve Kızılderi toplulukları bu sınıfa aittir. Avrupa içerisinde Mongol ırk türü, ikincil Sang toplulukları ve Andonsal karışım tarafından değişikliğe uğramıştır. Malay ve diğer Endonezya toplulukları, her ne kadar yük bir ölçüde ikincil Sang kanı taşısa da, bu sınıflandırma içine dâhildir.

81:4.13 (905.4) 3. *Siyahî ırklar* — kökensel olarak turuncu, yeşil ve çivit ırklarını içine alan ikincil Sang türüdür. Bu tür; en iyi biçimde Siyahî insanlar tarafından temsil edilmekte olup, ikincil Sang ırklarının konumlandığı yerlerin tümü olarak Afrika, Hindistan ve Endonezya boyunca bulunabilir.

81:4.14 (905.5) Kuzey Çin’de, Kafkas ve Moğol türleri arasında belirli bir düzeyde gerçekleşen karışım bulunmaktadır; Levant içinde Kafkas ve Siyahî ırklar birbirlerine karışmışlardır; Hindistan içerisinde, Güney Amerika’da olduğu gibi, bu üç tür temsil edilmektedir. Ve varlığını sürdüren üç türün iskelet yapıları hala mevcudiyetlerini korumakta olup, bugünün insan ırklarının yakın geçmişteki atalarının aidiyetlerini temsil etmede yardımcı olmaktadır.

5. Kültürel Toplum

81:5.1 (905.6) Biyolojik evrim ve kültürel medeniyetin birbirini takip etmesi gibi zorunluluk bulunmamaktadır; organik evrim herhangi bir çağ içerisinde kültürel yozlaşmanın tam da ortasında tüm hızıyla gelişimini sürdürebilir. Ancak insan tarihinin uzun süreçleri irdelendiğinde, evrim ve kültürün birbirlerinin nedeni ve sonucu olarak nihai bir biçimde ilişkilendiği gözlenecektir. Evrim kültür yokluğunda gelişme gösterebilir; ancak kültürel medeniyet, kendisini hazırlayan ırksal gelişimin yeterli bir alt yapısı olmadan yeşermemektedir. Âdem ve Havva, insan toplumunun ilerleyişine yabancı hiçbir medeniyet sanatı sunmamışlardı; ancak Âdemsal kan ırklarının içkin yetisini fazlalaştırmış olup, ekonomik gelişme ve üretim ilerleme süreç hızını arttırmıştı. Âdem'in bahşedilişi ırkların beyin gücünü arttırmış olup, böylece doğal evrimin süreçlerini hızlandırmıştı.

81:5.2 (905.7) Tarım, hayvanların evcilleştirilmesi ve gelişen mimari vasıtasıyla insan türü kademeli olarak; hayatta kalmak için verilen aralıksız mücadelelerden kurtulmuş olup, yaşam süreçlerini böylelikle kolaylaştırma yollarını aramaya koyulmuşlardı; ve bu arayış, maddi rahatlığın sürekli artan ortak ölçütlerini arzulama sürecinin başlangıcıydı. İmalat ve üretim vasıtasıyla insan kademeli olarak fani yaşamın keyif unsurunu arttırmaktadır.

81:5.3 (906.1) Ancak kültürel toplum, her insanın içine özgür aidiyet ve bütüncül eşitlik ile doğduğu içkin ayrıcalığın büyük ve yararlı bir birlikteliği değildir. Bunun yerine kültürel toplum; içinde çocukları ve torunlarının sonraki çağlarda yaşayacağı ve geliştireceği dünyayı daha iyi bir yer haline getirmeyi

arzulayan bu emekçilerin soyluluğunu düzeyleri içine alan, dünya çalışanlarının yüce ve sürekli gelişen bir birliğidir. Ve medeniyetin bu birliği; ortak tehlikeler ve ırksal düşmanlara karşı gelişmiş güvenceler dışında az sayıda kişisel serbestlikler veya ayrıcalıklar sağlarken, toplumsal düzene karşı çıkan ve onlara uymayanlara karşı ağır yaptırımlar uygulayan bir biçimde katı ve kesin kurallar koyarak pahalı bir giriş ücreti kesmektedir.

81:5.4 (906.2) Toplumsal birliktelik, insan varlıklarının yararlı olduğunu öğrenmiş olduğu bir hayatta kalış türüdür; bu nedenle birçok insan, karşılığında gelişmiş toplum güvencesini üyelerine sağlayan bir biçimde toplumun kestiği özveri ve kişisel-özgürlük sınırlılığı ödemelerini yapmaya gönüllülük göstermektedir. Kısacası bugünün toplum işleyiş yapısı, insan türünün öncül deneyimlerini tanımlayan korkunç ve toplum-dışı koşullarına yapılacak bir dönüş karşısında belirli bir düzeyde güvence ve koruma sağlamak için tasarlanan deneme-ve-yanılmaya dayanan bir sigorta düzenidir.

81:5.5 (906.3) Toplum böylelikle; toplumsal özgürlüğü kurumlarla, ekonomik özgürlüğü sermaye ve icatlarla, toplumsal bağımsızlığı kültürle ve şiddetten kurtuluşu polis denetimi ile yerine getirmektedir.

81:5.6 (906.4) *Güç haklı olanı belirlememektedir; ancak her sonraki neslin ortak bir biçimde tanınmış haklarını korumaktadır.* Hükümetin temel görevi; hakkın belirlenmesi, sınıf farklılıklarının adil ve hakkani düzenlenmesi ve yasaların üstünlüğü altında fırsat eşitliğinin uygulanmasıdır. Her insan hakkı, toplumsal bir görev ile ilişkilendirilmiştir; sınıf ayrıcalığı, sınıf hizmetinin zorunlu ödemelerinin bütüncül bir

biçimde gerçekleştirilmesini kesin bir biçimde talep eden bir sigorta işleyiş düzenidir. Ve sınıf hakları, bireylerinkine ek olarak, cinsiyet eğilimlerinin de düzenlenişini de içine alan bir biçimde, korunmalıdır.

81:5.7 (906.5) Topluluk düzenlemelere tabi özgürlük, toplumsal evrimin yasal hedefidir. Sınırlamalar olmadan özgürlük, istikrarsız ve uçarı insan akıllarının gerçekten uzak ve nafil hayalidir.

6. Medeniyetin İdaresi

81:6.1 (906.6) Biyolojik evrim en başından beri yukarı doğru ilerlerken, kültürel evrimin büyük bir kısmı; saf Âdem kuşağının tamamının Asya ve Avrupa medeniyetlerini zenginleştirmek için yerleşkelerinden nihai olarak ayrılmalarına kadar zaman ilerledikçe giderek azalarak Fırat vadisinden dalgalar halinde dağıldı. Bu ırklar bütünüyle karışmadılar; ancak onların medeniyetleri ciddi bir ölçüde bunu gerçekleştirdi. Kültür yavaş bir biçimde dünyanın tamamına yayıldı. Ve bu medeniyet korunmalı ve teşvik edilmelidir; çünkü bugün, medeniyet evriminin yavaş ilerleyişini canlandıracak ve onu harekete geçirecek herhangi bir And topluluğunun yaşamaması biçiminde kültürün hiçbir yeni kaynağı bulunmamaktadır.

81:6.2 (906.7) Urantia üzerinde bugün evirilmekte olan medeniyet, şu etkenlerden doğmuş olup, onlara dayanmaktadır:

81:6.3 (906.8) 1. *Doğal koşullar.* Maddi bir medeniyetin doğası ve büyüklüğü geniş bir ölçüde mevcut olan doğal kaynaklar

tarafından belirlenmektedir. İklim, hava olayları ve sayısız fiziksel koşullar kültürün evriminde etkendiler.

81:6.4 (907.1) And döneminin başlangıcında dünyanın tümünde sadece iki tane geniş ve verimli av bölgesi bulunmaktaydı. Bunlardan bir tanesi Kuzey Amerika’da olup, Kızılderili topluluklar tarafından doldurulmuştu; diğeri ise Türkistan’ın kuzeyinde olup, kısmi bir biçimde bir Andonsal-sarı ırk tarafından kaplanmıştı. Güneybatı Asya’da üstün bir kültürün evriminde belirleyici etkenler ırk ve iklimdi. And toplulukları mükemmel bir topluluktu; ancak onların medeniyetinin gidişatını belirlemede ana etken İran, Türkistan ve Doğu Türkistan’da artan kuraklıktı; bu koşullar onları, gittikçe azalan verimli arazilerinde yaşamlarını idare etme çabalarında yeni ve gelişmiş yöntemleri icat etmeye ve onları uygulamaya zorlamıştı.

81:6.5 (907.2) Kıtaların konumlanması ve diğeri arazi-yerleşim-düzeni durumları, savaş veya barışı belirlemede oldukça etkiliydi. Oldukça az sayıda Urantia unsurları en başından beri, Kuzey Amerika toplulukları tarafından memnuniyetle deneyimlenmiş olduğu gibi devamlı ve bozulmamış gelişim için elverişli bir imkâna sahip olabilmişti — bu yerleşkenin her tarafı neredeyse tamamen engin okyanuslar tarafından korunmuştu.

81:6.6 (907.3) 2. *Yatırımda kullanılan üretim maddeleri.* Kültür hiçbir zaman fakirliğin hüküm sürdüğü şartlarda gelişmemektedir; dinlence medeniyetin ilerleyişi için hayati derecede öneme sahiptir. Ahlaki ve ruhsal değere sahip bireysel kişilik maddi refahın yokluğunda kazanılabilir; ancak kültürel bir medeniyet yalnızca, dinlence ile bütünleşen gelecek

gayesine sahip olmayı teşvik eden maddi zenginliğin bu koşullarından elde edilebilir.

81:6.7 (907.4) Urantia üzerinde ilkel dönemler boyunca yaşam ciddi ve eğlenceye fırsat vermeyen bir süreçti. Ve bu aralıksız mücadele ve sonu gelmez uğraşlardan kaçmak için insanlar sürekli bir biçimde, sıcak iklim kuşaklarının sağlıklı hava şartlarına doğru yönelme eğilimi gösterdiler. Yerleşimin bu daha sıcak bölgeleri hayatta kalmak için verilen çetin mücadelenin bir ölçüde hafiflemesini sağlarken, rahatlığı böylelikle tercih eden ırklar ve kabileler medeniyetin gelişimi için unuttukları dinlenceyi zaman zaman kullandılar. Toplumsal ilerleme sürekli olarak; toprak üzerinde verdikleri az çabayla ve kısalmış çalışma günleriyle yaşamlarını nasıl idame edebileceklerini ussal uğraşlarıyla öğrenen ve böylece dinlencenin oldukça hak edilen ve yararlı bir payını memnuniyetle deneyimleyen bu ırkların düşünceleri ve tasarılarından kökenini almıştır.

81:6.8 (907.5) 3. *Bilimsel bilgi.* Medeniyetin maddi yönleri her zaman bilimsel verilerin birikmesini beklemek zorundadır. Yay ve okun keşfi ve hayvanların kullanılmasından, buharın ve elektriğin kullanılmasına yol açacak güç elde etmek için rüzgâr ve suyun nasıl kullanılacağını insanın öğrenmesi arasında uzun bir süre geçmişti. Ancak kademeli bir biçimde medeniyet araçları gelişmişti. Dokumacılık, çömlekçilik, hayvanların evcilleştirilmesi ve madeni eşyalar yapımını yazı ve matbaanın bir çağı takip etmişti.

81:6.9 (907.6) Bilgi güçtür. İcatla bulunma her zaman, dünya çapında kültürel gelişiminin hızlanışına zemin hazırlar. Bilim ve icatlar en fazla matbaanın kullanılışından yararlanmıştı, ve bu kültürel

ve yaratıcı etkinliklerinin tümünün etkileşimi devasa bir biçimde kültürel gelişimi hızlandırmıştır.

81:6.10 (907.7) Bilim öğretmenleri insanlara matematiğin yeni dillerini konuşmayı öğretir ve kesinliğin sınırları dâhilinde onların düşüncelerini eğitir. Ve bilim aynı zamanda hatanın ortadan kaldırılışı yoluyla felsefeye istikrar kazandırırken, hurafelerin yok edilişiyle dini saf bir hale getirir.

81:6.11 (907.8) 4. *İnsan kaynakları.* İnsan gücü medeniyetin yayılmasında hayati derecede öneme sahiptir. Kavramsal olarak, sayıca çok olan bir topluluk küçük bir ırkın medeniyeti üzerinde baskın gelecektir. Bu nedenle, belirli bir düzeye kadar nüfusu arttırmadaki başarısızlık milli nihai sonun bütüncül gerçekleştirilişini engellemektedir; ancak nüfusun belirli bir düzeyden fazla artışının intihar niteliğinde olduğu bir sınır bulunmaktadır. Dönüm başına düşen ortalama insan sayısının en elverişli değerinin ötesinde nüfusun artışı; ya yaşam koşullarında bir azalma, ya da, barışçıl göçler veya şiddete başvuran yerleşim türü olarak askeri fetihlerle toprak sınırlarının doğrudan bir biçimde genişlemesi anlamına gelmektedir.

81:6.12 (908.1) Zaman zaman sizler savaşın yarattığı yıkıcı etkiler karşısında dehşete düşmektesiniz; ancak, toplumsal ve ahlaki gelişimin bol olan imkânını sağlamak için fanilerin geniş nüfusunun sağlanma gerekliliğini görmelisiniz; bu türden bir gezegensel doğurganlıkla birlikte aşırı nüfusun ciddi sorunu yakın zaman içinde ortaya çıkmaktadır. Yerleşik dünyaların birçoğu küçüktür. Urantia olağan büyüklükte bir dünya olup, muhtemelen türdeşlerine göre çok az daha küçüktür. Milli nüfusun olası en elverişli düzeyde istikrara kavuşması kültürü

geliştirip, savaşları önlemektedir. Ve bilge bir ülke ne zaman büyümeyi durdurmanın gerektiğini bilmektedir.

81:6.13 (908.2) Ancak doğal kaynaklar bakımından en zengin ve mekanik teçhizatlarda en gelişmiş olan kıta, eğer insanların us seviyesinin düşmekteyse çok az gelişme gösterecektir. Bilgi eğitimle elde edilebilir; ancak gerçek kültür için hayati derecede olan bilgelik, yalnızca deneyime ek olarak erkek ve kadınların içkin bir biçimde ussal olmalarıyla sağlanabilir. Bu türden bir insan topluluğu deneyim vasıtasıyla öğrenmeye yetkindirler; onlar gerçek bir biçimde bilge hale gelebilirler.

81:6.14 (908.3) 5. *Maddi kaynakların etkisi.* Doğal kaynakların, bilimsel bilginin, yatırımda kullanılan üretim maddelerinin ve insanların olası kaynaklığının kullanılışında sergilenen bilgelige fazlasıyla bağlıdır. Öncül medeniyet içinde temel etken, bilge toplum önderleri tarafından kullanılan *güçtü*; ilkel insanlar medeniyete, üstün çağdaşları tarafından kendisinin kelimenin tam anlamıyla zorla sahip kılınmıştı. Oldukça iyi örgütlenmiş ve üstün azınlıklar bu dünyayı büyük bir ölçüde yönetmişlerdir.

81:6.15 (908.4) Güç haklı olanı belirlememektedir, ancak güç dünyada şu an mevcut olan ve tarihten beri varlığını korumuş şeyleri mevcut kılmaktadır. Yalnızca yakın bir dönem içerisinde Urantia toplumu, güçlü olan ile haklı olanın etiğini tartışmaya gönüllü bir noktaya ulaşmıştır.

81:6.16 (908.5) 6. *Dilin etkisi.* Medeniyetin yayılması dili beklemek zorundadır. Canlı ve büyümekte olan diller, medenileşmiş düşünce ve tasarlamının gelişimini teminat altına almaktadır. Öncül çağlar boyunca dil içinde önemli gelişmeler

gerçekleştirilmişti. Bugün, evirilmekte olan düşüncenin ifadesini kolaylaştırmak için daha ileri dilsel gelişime büyük ihtiyaç duyulmaktadır.

81:6.17 (908.6) Dil, her yerel topluluğun kendi iletişim düzenini geliştirdiği bir biçimde, topluluk birlikteliğinden evirilmişti. Dil; sonraki aşamalarda ortaya çıkan alfabelerin seslendirilişine mimikler, işaretler, haykırışlar, taklit edici sesler, tonlama ve aksan vasıtasıyla gelişmişti. Dil, insanın en büyük ve en yararlı düşünce aracıdır; ancak toplumsal bütünlüklerin belirli bir dinlenceye sahip olmalarına kadar hiçbir şekilde gelişme göstermemişti. Din ile oynama eğilimi — argo olarak — yeni kelimeleri geliştirmektedir. Eğer çoğunluk argo kelimeleri kullanmaya başlarsa, bunun sonrasında bahse konu kullanım dili oluşturmaktadır. Lehçelerin kökeni, bir aile topluluğu içinde “çocuk diline” olan müsamaha gösterilişi ile sergilenmektedir.

81:6.18 (908.7) Dil farklılıkları en başından beri barışın gelişmesi önünde en büyük engel olmuştur. Lehçelerin üstesinden gelinişini; bir ırk, bir kıta veya bir dünyanın tamamı boyunca bir kültürün yayılması izlemelidir. Evrensel bir dil barışı sağlamakta, kültürleri teminat altına almakta ve mutluluğu arttırmaktadır. Bir dünyanın dilleri bir kaç taneye düşse bile, kültürde önder olan toplulukların bu diller üzerindeki hâkimiyeti dünya çapındaki barış ve refahın erişilmesine çok fazlasıyla katkıda bulunmaktadır.

81:6.19 (908.8) Urantia üzerinde evrensel bir dilin geliştirmesi yönünde çok az gelişme kaydedilmiş olsa da, uluslararası ticaret değişiminin oluşturulmasıyla birlikte birçok şey kazanılmıştır. Ve bu uluslararası ilişkilerin tümü; ister dil,

ticaret, sanat, bilim, rekabete dayalı oyunlar olsun veya ister din olsun, teşvik edilmelidir.

81:6.20 (909.1) 7. *Mekanik araçların etkisi.* Medeniyetin ilerleyişi doğrudan bir biçimde, makineler olarak aletlere ek olarak dağıtım türlerinin gelişimi ve onlara olan iyelik ile ilgilidir. Dâhiyane bir biçimde tasarlanmış ve kullanışlı olan makineler biçimindeki gelişmiş aletler, gelişmekte olan medeniyet sahnesinde var olma mücadelesi veren toplulukların kurtuluşunu belirlemektedir.

81:6.21 (909.2) Öncül dönemlerde arazinin ekilmesi için kullanılan tek enerji insan gücüydü. İnsanlar yerine öküzleri kullanmak uzun bir mücadele sonrasında gerçekleşmişti çünkü bu durum insanları işlerinden etmişti. Daha sonra makineler insanların yerlerini almaya başladı; ve bu türden her bir gelişme doğrudan toplumun ilerleyişine doğrudan katkı sağlayan konumda bulunmaktadır; çünkü onlar, daha değerli görevlerin başarılması için insan gücünü özgürleştirmektedir.

81:6.22 (909.3) Bilgelik tarafından yönlendirilen bilim, insanın en büyük toplumsal özgürleştiricisi haline gelebilir. Mekanik bir çağ yalnızca; iş gücünü azaltan makinelerin yeni türlerinin haddinden daha fazla hızlı bir biçimde gerçekleşen icatları üzerine geniş sayıdaki iş kaybından doğan geçiş zorluklarına karşı başarıyla uyum sağlamak amacıyla bilge yöntemleri ve güvenilir işleyiş biçimlerini keşfetmede us düzeyi çok az olan bir millet için yıkıcı olabilir.

81:6.23 (909.4) 8. *Meşale taşıyıcılarının kişiliği.* Toplumsal kalıtım insanların, kendisinden önce gelen ve kültüre ek olarak bilginin bütünlüğüne en ufak katkıda bulunmuş herkesin omuzları

üstünde durmasını mümkün kılar. Kültürel meşalenin bir sonraki nesle olan aktarımına dair bu görevde ev her zaman temel kurum olacaktır. Oyun ve toplumsal yaşam bunlardan sonra gelmektedir; derin ve oldukça yüksek düzeyde örgütlenmiş toplum içinde okul, bu iki etkene ek olarak son ama eşit derecede hayati öneme sahip oluşumdur.

81:6.24 (909.5) Böcekler yaşam için tamamiyle eğitilmiş ve donanımlı bir halde doğarlar — onlar gerçekten de oldukça küçük ve tamamiyle içgüdüsel olan varlık türüdür. İnsan bebeği eğitimsiz doğmaktadır; böylece insan, daha genç neslin eğitimsel hazırlanışını denetleyerek, medeniyetin evrimsel gidişatı üzerinde fazlasıyla değişiklikte bulunma gücüne sahiptir.

81:6.25 (909.6) Medeniyetin ilerlemesine ve kültürün gelişimine katkıda bulunan yirminci yüzyılın en büyük etkileri, dünya ulaşımındaki ciddi artış ve iletişim yöntemlerindeki benzersiz gelişmelerdir. Ancak eğitimindeki gelişme, genişleyen toplumsal yapının hızına ulaşamadı; buna ek olarak etiğin çağdaş takdiri, daha çok ussal ve bilimsel alanlarda gerçekleşen büyüme uyarınca gelişme göstermedi. Ve çağdaş medeniyet, ruhsal gelişmede ve ev kurumunun korunmasında duraklamış bir konumdadır.

81:6.26 (909.7) 9. *Irksal nihai hedefler.* Bir neslin nihai amaçları, doğrudan refahın olası sonuçlarını belirlemektedir. Toplumsal meşale taşıyıcılarının *niteliği*, medeniyetin ileri veya geri gitmekte olduğunu belirleyecektir. Her medeniyetin evleri, dini mabetleri ve okulları bir sonraki neslin kimlik eğilimini önceden belirlemektedir. Bir ırkın veya bir milletin ahlaki ve

ruhsal devinimi geniş ölçüde, o medeniyetin kültürel hızını belirlemektedir.

81:6.27 (909.8) Nihai amaçlar toplumsal ırmak kaynağını yüceltir. Ve hiçbir ırmak, hangi basınç veya yön denetimi tekniğinin uygulanmasından bağımsız olarak, kaynağından daha yükseğe çıkamayacaktır. Bir kültürel medeniyetin en maddi yönlerinin bile arkasındaki itici güç, toplumun en az maddi nitelikli olan kazanımlarından kaynağını almaktadır. Us medeniyetin işleyiş düzenini denetim altına alabilir, bilgelik onu yönetebilir; ancak ruhsal idealizm, insan kültürünü gerçekten canlandıran ve onu erişilmiş bir düzeyden diğerine yükselten enerjidir.

81:6.28 (910.1) İlk başta yaşam bir hayatta kalma mücadelesiydi; ancak bugün yaşam, ortak yaşam koşullarına erişme mücadelesidir; ileri de o, insan mevcudiyetinin gelmekte olan dünyasal amacı olarak nitelikli düşünme mücadelesi olacaktır.

81:6.29 (910.2) 10. *Uzmanların eş güdümü.* Medeniyet devasa bir biçimde, işin öncül bir biçimde bölünüşü ve onun bu bölünme uyarınca özelleşmesiyle gelişmiştir. Medeniyet mevcut an içerisinde, uzmanların etkin eş güdümüne bağlıdır. Toplum genişledikçe, çeşitli uzmanları bir araya getirmenin bir yöntemi bulunmak durumundadır.

81:6.30 (910.3) Toplum, sanat, teknik ve sanayi uzmanları çoğalmaya ve kabiliyet ve maharetle gelişmeye devam edecektir. Ve yeteneğin bu çeşitliliği ve iş gücünün bu farklılaşması, eğer etkin eş güdüm ve iş birliği araçları gelişmezse nihai olarak insan toplumunu zayıflatacak ve onları birbirinden ayıracaktır. Ancak bu tür yaratıcılığa ve uzmanlaşmaya yetkin olan us, yaratıcılığın hızlı büyümesi ve kültürel gelişimin hızlanmış

seyrinden kaynaklanan sorunların tümünün denetim ve düzenlenişi için elverişli yöntemleri tasarlamaya bütünüyle muktedir olmalıdır.

81:6.31 (910.4) 11. *İş bulma araçları.* Toplumsal gelişmenin bundan sonraki çağı, sürekli artan ve gelişen uzmanlaşmanın daha iyi ve daha etkin iş birliği ve eş güdümünde kendisini açığa çıkaracaktır. Ve iş gücü gittikçe artan bir biçimde çeşitlenirken, bireyleri uygun işe yönlendirecek bir yöntemin oluşturulması zorunluluk taşımaktadır. Makineleşme, Urantia'nın medenileşmiş toplulukları arasında tek işsizlik nedeni değildir. Ekonomik düzenin katmanlaşan yapısına ek olarak üretimsel ve mesleksi uzmanlaşmanın düzenli bir artışı, iş bulma sorunlarını derinleştirmektedir.

81:6.32 (910.5) İnsanları işler için eğitmek yeterli değildir; katmanlaşmış yapıya kavuşmuş bir toplumda iş bulmanın etkin yöntemleri de aynı zamanda sağlanmak durumundadır. Yaşamlarını idame ettirmek için oldukça uzmanlaşmış mesleklerde vatandaşların eğitilmelerinden önce, özelleşmiş mesleklerinde geçici bir süreliğine işsiz kaldıklarında kullanılabilecek olan ortak iş, zanaat veya mesleklerin bir veya ikisinde eğitilmeleri gerekir. Hiçbir medeniyet, geniş sayıdaki işsiz sınıfların uzun süreler boyunca desteklenmesinden sağ kalamaz. Zaman içerisinde en iyi vatandaşlar bile; kamu hazinesinden alınan desteği kabul etmekten dolayı kötüleşip, cesaretleri kırılan bir konuma geleceklerdir. Kamu yardım destekleri bile, yetkin bedenlere sahip vatandaşlara uzun süreler boyunca aktarıldığında tehlikeli olmaktadır.

81:6.33 (910.6) Bu türden oldukça uzmanlaşmış bir toplum, geçmiş toplulukların eskiçağa ait toplumsal ve derebeylikse

uygulamalarını olumlu bir biçimde karşılamayacaktır. Ortak hizmetlerin birçoğunun kabul edilebilir ve yararlı bir biçimde toplumsallaşabilir olduğu gerçeklik taşımaktadır; ancak oldukça yüksek düzeyde eğitilmiş ve çok özel bir biçimde uzmanlaşmış insan varlıkları, ussal iş birliğinin bir yöntemi ile en iyi şekilde idare edilebilir. Çağdaşlaşmış eş güdüm ve birlikteliğin düzenlenişi, güce dayalı olan komünizmin daha eski ve ilkel yöntemlerinden veya despotik idare kurumlarından daha fazla bir biçimde uzun süreli iş birliğini ortaya çıkaracaktır.

81:6.34 (910.7) 12. *İş birliğinde bulunma isteği.* İnsan toplumunun ilerleyişinde en büyük engellerden bir tanesi, daha toplumsallaşmış insan toplulukları olan çoğunluğun arzuladıkları şeyler ve refah düzeyi ile insan türünün toplumsal olmayan aksi birliktelikleri şeklindeki azınlıklar arasındaki çatışmadır; buna da ek olarak, bahse konu çatışma içerisinde toplum karşıtı yalnız bireylerde bulunmaktadır.

81:6.35 (910.8) Hiçbir milli medeniyet, eğitim yöntemleri ve dini idealleri ussal ülke severliğin ve bağlılığın yüksek bir türünü teşvik etmeden varlığını uzun bir süre devam ettiremez. Ussal vatanseverliğin ve kültürel birlikteliğin bu türü olmadan milletlerin tümü, bölgesel konumdaki kıskançlıkların ve yerel düzeydeki bencil çıkarların bir sonucu olarak parçalanma eğilimi gösterir.

81:6.36 (911.1) Dünya çapındaki medeniyetin idaresi insan varlıklarının, barış ve birliktelik içerisinde beraberce nasıl yaşanması gerektiğini öğrenmelerine bağlıdır. Etkin eş güdüm olmadan sanayi medeniyeti, aşırı uzmanlaşmanın şu

tehditleriyle tehlike altına girer: tekdüzelik ve dar görüşlülüğe ek olarak güvensizlik ve kıskançlığı besleme eğilimi.

81:6.37 (911.2) 13. *Etkin ve bilge önderlik.* Medeniyet fazlasıyla, oldukça fazla bir biçimde, istekli ve verimli bir yük omuzlama ruhuna dayanmaktadır. On insan, — hepsi birden aynı anda — taşımadıktan sonra, ağır bir yükü kaldırmada tek bir insandan yalnız biraz daha fazla öneme sahiptir. Ve bu türden takım çalışması — toplumsal işbirliği olarak — önderliğe bağlıdır. Geçmişin ve bugünün kültürel medeniyeti, bilge ve ilerici önderler ile vatandaşlığın ussal iş birliğine dayanmıştır; ve insan daha yüksek düzeylere evrilene kadar, medeniyet bilge ve kudretli önderliğe bağlı olmaya devam edecektir.

81:6.38 (911.3) Yüksek medeniyetler; maddi refah, ussal büyüklük, ahlaki değer, toplumsal zekâ ve kâinatsal kavrayış arasındaki bilge uyumdan doğmuştur.

81:6.39 (911.4) 14. Toplumsal değişiklikler. Toplum kutsal bir kurum değildir; o, ilerleyici evrimin bir olgusudur; ve sahip oldukları önderler çağın bilimsel gelişmelerinin hızına ayak uydurabilmek için hayati derecede önemli olan toplumsal düzen işleyişindeki değişiklikleri gerçekleştirmede yavaş kaldıklarında, gelişen bir medeniyet her zaman duraklama sürecine girmektedir. Buna rağmen sadece eski oldukları için her şey küçümsenmek durumunda değildir; buna ek olarak bir düşünce, sadece görülmemiş ve yeni olduğu için koşulsuz bir biçimde benimsenmemelidir.

81:6.40 (911.5) İnsan, toplumun işleyiş düzenleri üzerinde deney yapmada korkusuz olmalıdır. Ancak toplumsal düzenlemelerdeki bu maceralar, toplumsal evrim tarihine

bütünüyle aşına olan bireyler tarafından denetlenmelidir; ve her zaman bu yaratıcı bireylere, düşünülen toplumsal veya ekonomik deneyler alanında işlevsel deneyime sahip olanların bilgeliği danışmanlık yapmalıdır. *Hiçbir büyük toplumsal veya ekonomik değişikliğe ansızın girişilmemelidir.* Zaman, insanın — fiziksel, toplumsal veya ekonomik biçimdeki — uyum türlerinin tümü için hayati derecede önemlidir. Sadece ahlaki ve ruhsal düzenlemeler bir anda gerçekleştirilebilir; ve maddi ve toplumsal alandaki kusursuz dışavurumlarının gerçekleşmesi için bile belirli bir süre geçmesi gerekmektedir. Irkın nihai amaçları, medeniyetin bir aşamadan diğerine geçmekte olduğu süreç boyunca onun temel desteği ve güvencelerdir.

81:6.41 (911.6) 15. *Geçiş sürecindeki başarısızlığın önlenmesi.* Toplum, deneme ve yanılmanın çağlar boyu süren ilerleyişinin doğumudur; bu oluşum, insan varlıkları türünün hayvandan gezegensel düzeyin insani seviyeleri boyunca yükselişinin ilerleyici aşamaları sürecinde varlığını koruyabilmiş seçilmiş düzenlemeler ve yeniden düzenlemelerin bir bütünüdür. Herhangi bir medeniyet için en büyük tehlike — her an gerçekleşebilecek bir biçimde — yeni ve daha iyi olan ancak geleceğin denenmemiş konumdaki işleyişine geçmişin kurulu yöntemlerinden yapılan geçiş sürecindeki başarısızlık tehdididir.

81:6.42 (911.7) Önderlik ilerleme için hayati derecede önemlidir. Bilgelik, kavrayış ve öngörü, milletlerin dayanıklılığının temelinde yatmaktadır. Medeniyet hiçbir zaman, yetkin önderliğin kaybolmaya başladığı vakte kadar gerçek anlamda

tehlike altına girmez. Ve bu bilge önderliğin niceliği hiçbir zaman, nüfusun yüzde birini geçmemiştir.

81:6.43 (911.8) Ve yüzyılın hızlı bir biçimde genişleyen kültürüyle sonuçlanan etkilenime açık güçlü çekimlerinin olduğu düzeye medeniyet evrimsel merdivenin bu basamaklarıyla tırmanmıştı. Ve yalnızca bu temel niteliklere bağlılıkla insanlar; devamlı gelişimlerini ve kesin kurtuluşlarını kazanırken, bugünün medeniyetlerini idare etme hayalini gerçekleştirebilirler.

81:6.44 (912.1) Bu anlatım, Âdem çağından beri medeniyet inşa etmek için dünya insan topluluklarının verdiği çok uzun mücadelelerinin özetidir. Bugünün kültürü, bahse konu çetin evrimin nihai sonucudur. Matbaanın icadından önce ilerleme, bir neslin kendilerinden öncekilerin kazanımlarından oldukça hızlı bir biçimde yararlanamaması nedeniyle göreceli bir biçimde yavaştı. Ancak bugün insan toplumu, medeniyetin tüm çağlar boyunca mücadelesini verdiği artarak mevcut ana kadar gelmiş devinimin kuvveti altında ileriye atılmaktadır.

81:6.45 (912.2) [Bu anlatım, Nebadon'un bir Başmelek unsuru tarafından sağlanmıştır.]

82. Makale

Evliliğin Evrimi

82:0.1 (913.1) EVLİLİK — çiftleşme olarak — iki karşıt cinsiyet doğasından türemektedir. Evlilik, insanın bu türden bir cinsel doğaya olan verdiği tepkisel uyumken, aile yaşamı bu türden evrimsel ve uyumsal düzenlemelerin tümünün ortaya çıkardığı bütüncül bir sonuçtur. Evlilik varlığını sürdürmektedir: biyolojik evrim içerisinde içkin bir nitelikte bulunmamaktadır,

ancak toplumsal evrimin tamamının temeli ve bu nedenle onun bir bütünlük içinde devam eden mevcudiyetinin ana kaynağıdır. Evlilik insan türüne ev kurumunu kazandırmıştır, ve ev uzun ve çetin evrimsel mücadelenin tamamının en yüksek övünç kaynağıdır.

82:0.2 (913.2) Her ne kadar dini, toplumsal ve eğitimin kurumlarının tümü kültürel medeniyetin varlığını sürdürebilmesi için hayati derecede öneme sahip olsa da, *aile en üstün uygarlaştırıcıdır*. Bir çocuk, hayata dair temel bilgilerin çoğunu ailesinden ve komşularından öğrenmektedir.

82:0.3 (913.3) Eski dönemlerin insanları, oldukça zengin bir toplumsal medeniyete sahip değillerdi; ancak sahip oldukları şeyleri aslına bağlı kalarak ve etkin bir biçimde bir sonraki nesle aktardılar. Ve sizler; geçmişe ait bu medeniyetlerin çoğunun, ev kurumunun etkin bir biçimde faaliyet göstermesi sonucunda diğer kurumsal etkilerin yeterli en alt düzeyiyle birlikte evirilmeye devam ettiğini görmelisiniz. Bugün insan ırkları, zengin bir toplumsal ve kültürel mirasa sahiptirler; ve bu miras, bilge ve etkin bir biçimde sonraki nesillere aktarılmalıdır. Bir eğitim kurumu olarak ailenin muhafaza edilmesi zorunludur.

1. Çiftleşme İçgüdüğü

82:1.1 (913.4) Erkekler ile kadınlar arasındaki kişilik uçurumuna rağmen cinsel dürtü, türlerini dünyaya getirmek için bir araya gelmelerini teminat altına alacak kadar yeterlidir. Bu içgüdü, insanların aşk, bağlılık ve aile sadakati olarak sonradan adlandırılan niteliklerin çoğunu deneyimlemelerinden uzun bir süre önce etkin bir biçimde faaliyet göstermişti. Çiftleşme için

bir eğilim, aile kurumu ise onun evrimsel gerçekleşen toplumsal sonucudur.

82:1.2 (913.5) Cinsel ilgi ve arzu, ilkel insan topluluklarının baskın tutkuları değildi; yalın bir değişle, onlar bu dürtüleri önemsemedi. Üremeyi sağlayan deneyimin bütünü yaratıcı güzelleştirmeden yoksundu. Daha yüksek medeniyete ait insan topluluklarının sahip oldukları bütünüyle odaklanmış cinsel arzu; evrimsel doğanın Nod ve Âdem unsurlarının ilişkilendirici hayal güçleri ve güzellik takdirleri ile değişikliğe uğradığı alanlar başta olmak üzere, temelde ırk karışımlarından kaynağını almaktadır. Ancak bu And kalıtımı; hayvan kökenli arzular üzerinde bireyin öz denetimini yeterli ölçüde sağlamasında başarısız olmasına neden olacak bir biçimde kısıtlı ölçekte karışmış, bunun sonucunda daha keskin cinsel bilincin ve daha güçlü çiftleşme arzusunun kazanılmasıyla hemen harekete geçirilen ve uyarılan hale gelmişlerdi. Evrimsel ırklar arasında kırmızı insanlar en üstün cinsel yasaya sahip topluluktu.

82:1.3 (913.6) Cinsel ilişkinin evlilik ile ilgili düzenlenişi şunlara işaret etmektedir:

82:1.4 (913.7) 1. Medeniyetin görece ilerleyişi. Medeniyet artan bir biçimde, cinsel arzunun yararlı biçimler içerisinde ve ahlak kuralları uyarınca tatmin edilmesini talep etmektedir.

82:1.5 (914.1) 2. Herhangi bir topluluk içerisindeki And ırk kökeninin düzeyi. Bu türden topluluklar içinde cinsel ilişki, hem fiziksel hem de duygusal doğalar bakımından hem en yüksek hem de en düşük düzeyleri belli eden hale gelmiştir.

82:1.6 (914.2) Sang toplulukları olağan düzeyde bulunan hayvan kökenli arzuya sahiptiler; ancak onlar çok az düzeyde, karşı cinsin güzelliği ve fiziksel çekiciliğinin takdirini ve hayal gücünü sergilediler. Cinsel cazibe olarak adlandırılan nitelik, bugünün ilkel kabilelerinde bile neredeyse hiçbir biçimde bulunmamaktadır; bu karışmamış insan toplulukları kesin bir çiftleşme içgüdüsüne sahiplerdir; ancak yetersiz cinsel cazibe, toplumsal denetimi gerektiren ciddi sorunları yaratmaktadır.

82:1.7 (914.3) Çiftleşme içgüdüsü, insan varlıklarının yönlendirici bir biçimde harekete geçirici en baskın fiziksel kuvvetlerinden biridir; bireyin tatmini kılıfı altında o, ırk refahını ve onun devamlılığını bireyin rahatı ve onun bireysel sorumluluktan bağımsızlığının çok üzerinde bir yere koymasında bencil insanı etkin bir biçimde kandıran bir duygudur.

82:1.8 (914.4) Bir kurum olarak evlilik, ilk başlangıç günlerinden çağdaş dönemlere kadar, birey-devamlılığı için biyolojik eğilimin toplumsal evrimini temsil etmektedir. Evirilen insan varlıklarının devamlılığı, geniş bir ölçüde cinsel çekim olarak adlandırılan bir dürtü olarak, bu ırksal çiftleşme uyarımının mevcudiyeti tarafından mümkün kılınmıştır. Bu büyük biyolojik dürtü, — fiziksel, ussal, ahlaki ve toplumsal olarak — ilgili içgüdüler, duygular ve ortak uygulamaların tüm çeşitleri için uyarım merkezi haline gelmektedir.

82:1.9 (914.5) Yaban yaşamında yiyecek temini, harekete geçiren amaçtı; ancak medeniyet bol miktarda yiyeceği teminat altında alınca cinsel dürtü başat bir uyarım haline gelmekte ve böylece sürekli bir biçimde toplumsal denetim ihtiyacını gerektirmektedir. Hayvanlarda içgüdüsel dönemlilik çiftleşme eğilimini denetlemektedir; ancak insan oldukça fazla bir

biçimde öz denetimsel varlık olduğu için cinsel arzu tamamıyla dönemsel değildir; bu nedenle toplumun birey üzerinde öz denetim zorunluluğunu kılması gerekli hale gelmektedir.

82:1.10 (914.6) Hiçbir insan duygusu veya dürtüsü, dizginlenmediğinde ve haddinden fazla teslim olunduğunda bu güçlü cinsel uyarım kadar büyük zarara ve üzüntüye sebep olamaz. Bu uyarımın toplum düzenlemelerine olan ussal uyumu, her medeniyetin mevcut düzeyini gösteren en büyük sınavdır. Gittikçe kapsamı ve yoğunluğu genişleyen özdenetim, gelişen insan türünün sürekli bir biçimde artan talebidir. Gizlilik, samimiyetsizlik ve iki yüzlülük cinsellikten doğan sorunların üstünü örtebilir; ancak onlar ne çözümleri beraberinde getirir, ne de etik kuralları geliştirir.

2. Kısıtlayıcı Tabular

82:2.1 (914.7) Evliliğin evrim hikâyesi, yalın bir değişle; toplumsal, dini ve kamu kısıtlamalarının baskısıyla gerçekleşmiş cinsel ilişki denetimi tarihidir. Doğa neredeyse hiçbir biçimde bireyleri tanımamaktadır; onun için ahlaki değerler olarak adlandırdığınız nitelikler umurunda değildir; doğa, yalnızca ve özellikle, türlerin çoğalımı ile ilgilenmektedir. Doğa; zorlayıcı bir biçimde çoğalımda ısrar etmektedir, ancak bunun sonrasında açığa çıkan sorunları çözülmesi için topluma aldırış etmeden devretmekte, böylece evrimsel insan türü için sürekli mevcut ve büyük bir sorunu yaratmaktadır. Bu toplumsal çatışma, temel içgüdüler ile evirilen etik kurallar arasında gerçekleşen sonu gelmez savaştır.

82:2.2 (914.8) Öncül ırklar arasında, cinsel türlerin ilişkileri için neredeyse hiçbir düzenlenme bulunmamaktaydı. Bugün,

Pigme toplulukları ve diğer geri kalmış birliktelikler hiçbir evlilik kurumuna sahip değillerdir; bu topluluklar üzerinde gerçekleştirilecek bir araştırma, ilkel topluluklar tarafından uygulanan basit çiftleşme adaletlerini açığa çıkarmaktadır. Ancak eskiçağ topluluklarının tümü her zaman, kendi dönemlerinin adetlerine ait ahlaki ölçütlerinin ışığında irdelenmeli ve yargılanmalıdır.

82:2.3 (915.1) Evliliksiz sürdürülen birlikteliğe, ilkel insan düzeyi ölçeğinin üstünde hiçbir zaman iyi gözle bakılmamaktaydı. Toplumsal birlikteliklerin oluşmaya başladığı an, aile kuralları ve evlilik sınırlamaları gelişmeye başladı. Çiftleşme böylelikle; neredeyse bütüncül cinsel ehliyet düzeyinden, göreceli olarak bütüncül cinsel ilişki kısıtlamasının yirminci yüzyıl ortak ölçütlerine birçoklu geçişler süreci boyunca ilerledi.

82:2.4 (915.2) Kabilesel gelişmenin en ilk aşamalarında adetler ve sınırlayıcı tabular oldukça ilkel; ancak onlar, kadın ve erkekleri birbirinden ayırmışlardı, — bu durum huzuru, düzeni ve üretimi desteklemişken — evlilik ve ev kurumunun uzun evrimi başlamış oldu. Giyim, kuşam ve dinsel uygulamalara ait cinsel adetler; cinsel özgürlükler sınırını belirleyen ve böylece nihai olarak kötülük, suç ve günah kavramlarını yaratan bahse konu öncül tabulardan kaynağını almaktaydı. Ancak, özellikle Bahar Bayramı günü gerçekleştirilen, kendinden geçiren şenlik günlerinde tüm cinsel düzenlemelerin askıya alınması uzun bir süre boyunca kullanılan uygulamaydı.

82:2.5 (915.3) Kadınlar her zaman erkeklere nazaran daha sınırlayıcı tabulara maruz kalmışlardır. Öncül adetler, evlenmemiş kadınlara erkeklere verileninkine eşit düzeydeki cinsel özgürlüğü sağlamıştı; ancak kadınların eşlerine sadık olmaları

her zaman şart koşulan bir durum olmuştur. İlkel evlilik, erkeğin cinsel özgürlüklerini çok fazla kısıtlamamıştır; ancak kadın eşe ilave cinsel ehliyet tabusu dayatmıştır. Evlenmiş kadınlar her zaman; saç şekli, kıyafet, örtü, ayrı mekânları kullanma, süsleme ve yüzükler tarafından başlı başına farklı bir sınıf olarak kendilerini ayıran birtakım işaretleri taşımışlardır.

3. Öncül Evlilik Adetleri

82:3.1 (915.4) Evlilik, — bireyin kendi devamlılığı olarak — insanın aralıksız ortaya çıkan çoğalım dürtüsünün yarattığı her daim mevcut biyolojik gerilime toplum işleyiş bütünlülüğünün verdiği kurumsal cevaptır. Çiftleşme evrensel bir biçimde doğaldır; ve toplum basit düzeyden katmanlaşmış bütünlüğe evrilirken, evlilik kurumunun doğumu olan çiftleşme adetlerinin ilgili bir evrimi bulunmaktaydı. Toplumsal evrim her ne zaman adetlerin yaratıldığı düzeye ilerlerse, evlilik evirilmekte olan bir kurum halinde bulunacaktır.

82:3.2 (915.5) Evliliğin her zaman iki farklı alanı bulunmuş olup, onlar ileride de varlıklarını bu biçimde sürdürecektir: bunlardan ilki çiftleşmenin dış yönlerini düzenleyen yasalar olarak adetler, diğeri ise kadınlar ve erkekler arasındaki geride kalan gizli ve bireysel ilişkilerdir. Birey her zaman, toplum tarafından zorunlu kılınan cinsel düzenlemelere karşı isyankâr olmuştur; ve bu durum çağlar boyu süre gelen şu cinsel sorunun kaynağını teşkil etmektedir: bireyin kendisini tek başına idare edişi kişisel olarak gerçekleştirilir, ancak topluluk tarafından beraberce uygulanmalıdır; bireyin kendi devamlılığını sağlaması toplumsaldır, ancak bireysel uyarım tarafından teminat altına alınmalıdır.

82:3.3 (915.6) Adetler, onlara saygı duyulduklarında, tüm ırklar arasında sergilendiği gibi cinsel dürtüyü kısıtlama ve onu denetim altına almada büyük güce sahiptir. Evliliğin ortak ölçütleri her zaman, adetlerin mevcut gücünün ve toplum idaresinin sahip olduğu işleyişsel doğruluğun gerçek bir göstergesi olmuştur. Ancak öncül cinsel ilişki ve çiftleşme adetleri, bir tutarsız ve ilkel düzenlemeler bütünüydü. Ebeveynler, çocuklar, akrabalar ve toplumun tümü, evlilik düzenlemelerinde çatışan çıkarlara sahipti. Ancak tüm bunlara rağmen, evliliği yücelten ve onu uygulayan ırklar daha yüksek düzeylere evrilmiş olup artan sayılarda yaşam savaşından galip çıktılar.

82:3.4 (915.7) İlkel dönemlerde evlilik, toplumsal saygınlığın bir emaresiydi; bir kadın eşe sahip olmak bir ayrıcalık nişanıydı. İlkel insanlar evlilik günlerini, sorumluluğa ve erkekliğe olan ilk adımlarını simgeleyen milat olarak gördüler. Bir çağda evlilik toplumsal bir görev; ötekisinde bir dini ödev; ve bir diğerinde ise devlete vatandaşlar kazandıran bir toplumsal zorunluluk olarak değerlendirilmektedir.

82:3.5 (916.1) Birçok öncül kabile, bir evlilik yeterliliğini elde etmek için çalma hünerlerini şart koydu; diğer topluluklar ise bunun yerine saldırgan yağmaları, atletizm yarışmalarını ve rekabete dayalı oyunları getirdi. Bu yarışmaların galiplerine, mevsimin gelinleri arasında tercihte bulunma olan birincilik ödülü verilmekteydi. Kafa-avcıları topluluğu içinde bir genç, her ne kadar zaman zaman satın alınabilir olsalar da, en az bir kafaya sahip olmadığını müddetçe evlenememekteydi. Kadın eşlerin satın alınması azalma gösterdikçe onlar, siyah ırkın birçok

topluluğu arasında hala varlığını sürdürmekte olan bir uygulama halindeki bilmece yarışmalarıyla kazanılmaktardı.

82:3.6 (916.2) Gelişen medeniyet ile birlikte belirli kabileler, erkek dayanıklılığını ölçen ciddi evlilik sınavlarını kadınların idaresine vermişlerdi; böylelikle onlar tercih ettikleri erkekleri seçebilmeye yetkin haldelerdi. Bu evlilik sınavları; avcılıkta ve kavgada hüner ve bir aileyi destekleme kabiliyetiydi. Damat uzun bir süre boyunca, en az bir yıllık gelinin ailesine katılmakla ve orada arzuladığı kadın eşe layık olduğunu ispat edecek bir biçimde yaşamakla ve çalışmakla yükümlüydü.

82:3.7 (916.3) Bir kadının vasıfları ağır işin üstesinden gelme ve çocuklara bakabilme yetisiydi. O, belirli bir zaman aralığı içinde çiftçilik görevinin bir parçasını yerine getirmekle yükümlüydü. Ve o evlilik öncesinde bir çocuk dünyaya getirmişse, çok daha fazla değerliydi; onun verimliliği böylelikle kanıtlanmış haldeydi.

82:3.8 (916.4) İlkçağ insan topluluklarının evlenilmemeyi bir utanç, ve hatta bir günah olarak, değerlendirme gerçeği çocuk evliliklerinin kökenini açıklamaktadır; birey evlenmek zorunda olduğunu için, ne kadar erken olursa o kadar iyiydi. Evlenmemiş bireylerin ruh-yerleşkesine girememesi aynı zamanda yaygın bir inanıştı; ve bu inanış doğum anında bile, ve zaman zaman, doğacak çocuğun cinsiyetine bağlı olarak, doğumdan önce çocuk evliliklerinin gerçekleştirilmesi için ilave bir teşvikti. İlkçağ insanları ölümlerin bile evlenmek zorunda olduklarına inandılar. Özgün çöpçatanlar, merhum bireyler için evliliklerde arabuluculuk yapması amacıyla kullanılmıştı. Bir ebeveyn, diğer ailenin ölü kızıyla kendi

yitirdiği oğlunun evliliğini gerçekleştirmesi için bu aracılara başvururdu.

82:3.9 (916.5) Daha sonraki insan toplulukları arasında ergenlik, evliliğin ortak yaşıydı; ancak bu durum, medeniyetin ilerlemesiyle doğru orantılı olarak gelişti. Toplumsal evrimin başında erkek ve kadınların çoğunluktan ayrılan, bekâr düzeyleri ortaya çıktı; bu topluluklar neredeyse hiçbir biçimde olağan cinsel yarıma sahip olmayan bireyler tarafından oluşturuldu ve idare edildi.

82:3.10 (916.6) Birçok kabile, yönetim topluluğu üyelerinin erkek eşine verilmesinden hemen önce gelinle cinsel ilişkiye girmesine izin verdi. Bu erkeklerin her biri evlenecek geç  adına bir hediye vermekte olup, bu adet evlilik hediyeleri verme geleneğinin başlangıcıydı. Bazı topluluklar arasında geç bir kızın çeyiz parası kazanması beklenmekteydi; bu beklenti, gelinin sergi salonunda cinsel hizmet karşılığında ödül olarak hediyeleri kazanmasından meydana gelmekteydi.

82:3.11 (916.7) Bazı kabileler, geç erkekleri dullar ve yaşlı kadınlar ile evlendirmişti; ve bunun sonrasında bahse konu eşler ileride kocalarını yalnız bıraktıklarında, onların geç kızlar ile evlenmeleri mümkün hale gelmekteydi; bu durum, ifade ettikleri gibi, iki ebeveyninde olgunlaşmasını teminat altına almaktaydı; çünkü onlar iki gencin doğrudan bir biçimde evlenmesine izin verilmesinin bunun aksi bir durumu beraberine getireceğini d ş nmektedirlerdi. Diğer kabileler çiftleşmeyi benzer yaş topluluklarıyla sınırladı. Belirli yaş topluluklarıyla evlenmeye dair sınırlılık öncül bir biçimde, akrabalar arasında yapılan cinsel ilişki hakkındaki düşünceleri

doğurmuştu. (Hindistan içinde bugün bile evlilik için hiçbir yaş sınırlaması bulunmamaktadır.)

82:3.12 (916.8) Belirli adetler içinde dulluk fazlasıyla korkulan bir şeydi; dullar ya öldürülmekteydi veya erkek eşlerinin mezarlarında intihar etmelerine izin verilmekteydi; bu durumun nedeni, onların eşleri ile birlikte ruh-yerleşkesine gideceklerinin düşünülmesiydi. Hayatta kalan kadın dul eş neredeyse hiç değişmeyen bir biçimde kocasının ölümünden suçlanmaktaydı. Bazı kabileler bu dul eşleri diri diri yakmışlardı. Eğer bir dulun yaşamasına izin verilirse, onun yaşamı sürekli bir elem ve katlanılmaz toplumsal kısıtlama hayatından biri olurdu; çünkü yeniden evlenme çoğunlukla uygun görülmemekteydi.

82:3.13 (917.1) Şimdi ahlaksızlık olarak görülen birçok uygulama eski dönemlerde teşvik edilmekteydi. İlkel dönemdeki kadın eşler hiç de nadir bir biçimde gerçekleşmeyen bir biçimde, kocalarının diğer kadınlar ile olan evlilik dışı ilişkilerinden büyük gurur duymuşlardı. Genç kadınlardaki iffet evlilik üzerinde büyük bir kısıtlamaydı; evlilik öncesi bir çocuğa sahip olma, bir genç kadının bir eş olarak arzu edilebilirliğini fazlasıyla artırmaktaydı; çünkü erkek doğurgan bir eşe sahip olduğundan emin olmaktaydı.

82:3.14 (917.2) Birçok ilkel kabile; kadın hamile kalana kadar, olağan evlilik töreni gerçekleştirilinceye kadar, deneme evliliğini zorunlu kıldı; diğer topluluklar arasında evlilik ilk çocuğun doğumuna kadar kutlanılmamaktaydı. Eğer bir kadın eş çocuk veremez bir durumda ise, ebeveynleri tarafından onun yetkin olmayışı telafi edilmek durumunda olup, evlilik iptal edilirdi.

Adetler, her çiftin çocuklara sahip oluşunu zorunlu kılmaktaydı.

82:3.15 (917.3) Bu ilkel deneme evlilikleri, ehliyet benzeyen her türden bütünüyle uzaktı; onlar yalın bir değişle, samimi doğurganlık denemeleriydi. Doğurganlık sağlanır sağlanmaz sözleşen bireyler kalıcı bir süreliğine evlenmekteydiler. Çağdaş çiftler akıllarında yatan evlilik yaşamından bütünüyle memnun olmadıklarında kolay boşanma düşüncesiyle evlendiklerinde, gerçekte bir çeşit deneme evliliğine girmektedirler; ve bu evlilik, daha az medeni atalarının atıldıkları dürüst maceralarının ait olduğu düzeyden çok daha alttadır.

4. Özel Mülkiyet Adetleri altındaki Evlilik

82:4.1 (917.4) Evlilik her zaman özel mülkiyet ve din ile yakın bir biçimde ilişkilendirilmişti. Özel mülkiyet evliliğin istikrarlaştırıcısı; din ise onun ahlaki hale getiricisidir.

82:4.2 (917.5) İlkel evlilik, ticari bir kazan faaliyeti olarak, bir yatırımdı; evlilik, bir cilveleşme durumundan çok bir ticaret olayıydı. İlkel insanlar, topluluğun yararı ve refahı için evlenmişti; bu nedenle onların evlilikleri, ebeveynleri ve yaşlı atalarından meydana gelen bir biçimde, toplulukları tarafından tasarlanmakta ve düzenlenmekteydi. Ve özel mülkiyet adetlerinin evlilik kurumunu istikrarlı hale getirmede etkin olduğu, birçok çağdaş insan topluluğu arasındaki yerine kıyasla öncül kabileler arasında evliliğin daha kalıcı olduğu gerçeğinden kaynaklanmaktadır.

82:4.3 (917.6) Medeniyet geliştikçe ve özel mülkiyet adetler içinde daha fazla bir biçimde tanındığında, çalma büyük bir suç haline

geldi. Zina, erkek eşin özel mülkiyet hakkına bir müdahale olarak, bir çeşit çalma türü olarak tanınmıştı; daha eski yasa ve adetlerde bahse konu durumun özel olarak bahsedilmeme nedeni budur. Kadın babasının özel mülkiyeti görülmeye başlayıp, evlendiğinde bu mülkiyet atasından eşine aktarılmaktaydı; ve tüm yasallaşmış cinsel ilişkiler bu hâlihazırda mevcut özel mülkiyet haklarından doğmuştu. Eski Ahit, kadınları bir özel mülkiyet olarak bahsetmekte; Kuran ise onların erkeklere nazaran daha alt bir düzeyde olduğunu öğretmektedir. Erkek karısını bir arkadaşına veya misafirine ödünç verme hakkına sahipti; ve bu gelenek belirli topluluklar arasında hala varlığını sürdürmektedir.

82:4.4 (917.7) Cinsel ilişkilerden doğan kıskançlık içkin değildir; bu durum, evrimleşen örf ve adetlerin bir ürünüdür. İlkel insan kadınını kıskanmamaktaydı; o sadece özel mülkiyetini muhafaza etmekteydi. Kadın eşi erkek eşten daha katı bir cinsel gözetim altına alma nedeni soyunun ve kalıtımının neden olduğu sadakatsizliği idi. Medeniyetin ilerleyişinin başında gayri meşru çocuk itibarsız konuma düşmüştü. İlk başta sadece kadın zina için cezalandırılmıştı; daha sonra örf ve adetler onun erkek eşinin de cezalandırılışına hüküm vermişti; ve uzun çağlar boyunca incinen erkek eş veya koruyucu baba başkasının hakkına tecavüzde bulunan erkeği bütünüyle öldürme hakkına sahipti. Çağdaş insan toplulukları, yazılmamış kanunlar uyarınca töre cinayetleri olarak adlandırdığınız uygulamalara izin veren bu adetleri korumaya devam etmektedir.

82:4.5 (917.8) Namus tabusu kökenini özel mülkiyet örf ve adetlerinin bir aşamasından aldığı için, ilk başta, evlenmemiş

genç kızlar yerine evlenmiş kadınlara uygulanmıştı. Daha sonraki yıllarda namus, talip olan erkekten çok baba tarafından talep edilmişti; bakir bir kız, baba için ticari bir varlıktı — o daha büyük gelir getirmekteydi. Namus daha fazla talep edilir bir konuma gelince, koca olacak kişi için iffetli bir gelini uygun bir şekilde yetiştirme hizmetinin tanınması altında babaya bir gelin ücreti ödenmesi uygulaması ortaya çıkmıştı. Bu uygulama bir kez geçerli olduğunda, kadın iffetine dair düşünce o kadar geçerli hale geldi ki, bekâretini teminat altına almak için, seneler boyunca fiilen esir kılan bir biçimde, gerçek anlamıyla kızları hapsetmek ortak adet haline gelmişti. Ve böylece daha ileri dönemlerdeki ortak ölçütler ve bekâret testleri kendiliğinden, mesleksen olarak gerçekleştirilen hayat kadınlığı sınıflarının doğuşuna kaynaklık etmişti; onlar, damatların anneleri tarafından bekâr olmadıkları belirlenen kadınlar olarak reddedilmiş gelinlerdi.

5. Aile İçi ve Dışı Evlilik

82:5.1 (918.1) Çok öncesinden ilkel insanlar, ırk karışımının doğumların kalitesini arttırdığını gözlemlemişti. Bu gözlem; aile içi çoğalmanın her zaman kötü olduğu anlamına gelmemekteydi, bunun yerine aile dışı yapılan çoğalmanın her zaman göreceli olarak daha iyi olduğunu işaret etmekteydi; bu nedenle adetler, yakın akrabalar arasındaki cinsel ilişkilerin kısıtlanmasının yönünde belirginleşme eğilimi gösterdiler. Aile dışı ilişkilerle doğan bireyler daha becerikli olup, düşmancıl bir dünyada hayatta kalmada daha büyük yetiye sahiptiler; aile içi ilişki sonrasında ortaya çıkmış bireyler adetleri ile birlikte kademeli bir biçimde ortadan kayboldu. Bu sürecin tümü yavaş bir gelişmeydi; ilkel insanlar bu tür sorunlara bilinçli bir biçimde neden aramadılar. Ancak daha sonraki ve gelişmiş

insan toplulukları bunu gerçekleştirdi; ve onlar aynı zamanda, olağan zayıflığın zaman zaman fazlasıyla gerçekleşen aile işi çoğalımdan kaynaklandığı gözleminde de bulundular.

82:5.2 (918.2) Her ne kadar iyi ırk türünün kendi içindeki çoğalımlı, güçlü kabilelerin inşası ile sonuçlanmış olsa da; kalıtımsal bir biçimde gelen eksik gelişimde bulunan bireylerin aile içi çoğalımlarının kötü sonuçlarının yarattığı dehşet verici vakalar insan aklında daha fazla yer teşkil etmişti; bu sonuçtan yola çıkarak gelişen örf ve adetler artan bir biçimde, yakın akrabalar arasında gerçekleşen tüm evliliklere karşı koyan tabular inşa etmişlerdi.

82:5.3 (918.3) Din, aile dışı evlilikler karşısında uzun bir süreden beri güçlü bir engel görevi görmektedir; birçok dini öğreti inancın dışında gerçekleştirilen evliliği yasaklamaktadır. Kadın aile içi evlilik için uygun görülürken, erkek için bu durum aile dışıdır. Özel mülkiyet her zaman evliliği etkilemiştir; ve zaman zaman, bir kavim içindeki mülkiyeti koruma amacıyla, örf ve adetler kadınları, erkekleri babalarının kabileleri arasından tercih etmeye zorlamaktadır. Bu türden hükümler, kuzen evliliklerinin büyük bir artışına sebebiyet vermişti. Aile içi çiftleşme aynı zamanda, zanaat sırlarını muhafaza etmeye dair bir çaba içinde uygulanmıştı; hünerli zanaatkârlar, zanaatlarına dair bilgilerini aile içinde tutmaya çalıştılar.

82:5.4 (918.4) Üstün topluluklar, tecrit altına alındıklarında, her zaman akraba evliliklerine geri dönmüşlerdi. Nod toplulukları yüz elli bin yıldan fazla bir süre boyunca, aile içi çoğalan büyük topluluklardan bir tanesiydi. Daha sonraki aile içi evlilik adetleri, eflatun ırkına dair tarihi anlatılardan etkilenmişti; bu ırkta çiftleşmeler, ilk başta, erkek ile kız kardeş arasında olmak

üzere sorunluydu. Mısırlı topluluklar uzun bir süre boyunca, Fars içinde daha da uzun bir süre boyunca varlığını sürdüren bir gelenek biçiminde, soylu saf kanı korumaya dair bir çaba içerisinde erkek ve kız kardeş evliliklerini uygulamıştı. Mezopotamyalılar arasında, İbrahim döneminden önce, kuzen evlilikleri zorunluydu; kuzenler öz kuzenleri karşısında daha öncül evlilik haklarına sahiplerdi. İbrahim'in kendisi, yarı kız kardeşi ile evlenmişti; ancak bu türden birlikteliklere, Museviler'in daha sonraki adetleri uyarınca izin verilmemişti.

82:5.5 (919.1) Erkek ve kız kardeş evliliklerinden ilk uzaklaşma, çok eşlilik adetleri zamanında başladı; çünkü kız kardeş olan kadın eş, diğer eş veya eşler üstünde kibirli bir biçimde baskınlık kurmaktalardı. Bazı kabile adetleri hayatını yitirmiş bir erkek kardeşin eşiyle yapılacak evliliği yasakladı, ancak yaşayan erkek kardeşin hayatını yitirmiş olan için dul karısından çocuklar dünyaya getirmesini şart koydu. Aile içi evliliğin herhangi bir düzeyi için hiçbir biyolojik içgüdü bulunmamaktadır; bu türden kısıtlamalar tamamiyle bir tabu durumudur.

82:5.6 (919.2) Aile dışı evlilikler sonunda baskın bir konuma geldi, çünkü onlar erkekler tarafından tercih edilmekteydi; aile dışından bir kadın eş seçmek aile içi yasalardan büyük bir özgürlüğü beraberinde getirdi. Çok yakın aşinalık nefrete sebebiyet vermektedir; bu nedenle, bireysel tercih çiftleşmede baskın bir konuma gelmeye başlayınca, kabile dışından eşleri seçmek adet haline gelmişti.

82:5.7 (919.3) Birçok kabile nihai olarak kavim içi evlilikleri yasakladı; diğerleri çiftleşmeyi belirli toplumsal tabakalarla sınırladı. Birinin kendi toteminden olan bir kadınla

evlenmesine karşı olan tabu, komşu kabilelerden kadınların kaçırılması âdetine zemin hazırladı. Daha sonra evlilikler, akrabalık yerine daha çok bölgesel ikamet uyarınca düzenlendi. Aile içi evliliğin aile dışı evliliğin çağdaş uygulamasına olan evriminde birçok aşama bulunmaktaydı. Halk içinde aile içi evliliklere karşı tabunun hüküm sürmesine rağmen, kabile önderleri ve kralların soylu kanı bir bütün ve saf halde tutabilmek için yakın kan bağından olanlar ile evlenmelerine izin verilmişti. Adetler genellikle, egemen yöneticilerin cinsel konularda belirli ehliyetleri belirlemelerine izin vermektedir.

82:5.8 (919.4) Daha sonraki And toplulukların mevcudiyeti, Sang topluluklarının kendi kabilelerinin dışındaki bireyler ile olan artan çiftleşme arzularına sebebiyet vermişti. Ancak topluluk dışından bireylerle çiftleşmenin, komşu topluluklar göreceli bir barış ortamında yaşamaya öğrenene kadar yaygın hale gelmesi mümkün değildi.

82:5.9 (919.5) Aile dışı evlenme kendi başına bir barış sağlayıcısıydı; kabileler arası evlilikler düşmanlıkları azaltmıştı. Aile dışı evlilik, kabilesel eş güdüme ve askeri birliklere yol açmıştı; bu tür evlilikler baskın hale geldi çünkü onların güçlerini arttırmıştı; ülkeyi inşa eden etmenlerden biriydi. Aile dışı evlilik aynı zamanda, artan ticaret ilişkileri tarafından fazlasıyla olumlu karşılanmıştı; macera ve keşif çiftleşme sınırlarının gelişmesine katkı sağlayıp, ırksal kültürlerin karşılıklı birleşimini fazlasıyla kolaylaştırmıştı.

82:5.10 (919.6) İrksal evlilik adetlerinin bunun dışında kalan açıklanamaz tutarsızlıkları büyük ölçüde, yabancı kabilelerden kadın eşlerin kaçırılması veya çalınmasını içeren bu aile dışı evlilik geleneğinden kaynaklanmaktadır; bütün bunların hepsi

farklı kabile adetlerinin bir birleşimi ile sonuçlanmıştı. Aile içi evliliği önemseyen bu tabular toplumsaldı; hiçbir kan ilişkisinin bulunmadığı durumlar halindeki evliliğin getirdiği karşı aile akrabalıklarının birçok düzeyini içine alan kan bağı evlilikleri üzerine olan tabularda oldukça iyi sergilendiği gibi biyolojik değildi.

6. Irksal Karışımlar

82:6.1 (919.7) Bugün dünyada hiçbir saf ırk bulunmamaktadır. Ayrı renklere sahip olan öncül ve özgün evrimsel insan toplulukları, sarı ve siyah ırk olmak üzere, dünyada yalnızca iki temsili ırka sahiptir; ve bu iki ırk bile, nesli tükenmiş diğer renk toplulukları ile fazlasıyla karışmış haldedir. Beyaz ırk olarak adlandırdığınız topluluk; başat bir biçimde ilkçağın mavi insan soyundan gelmekte olup, Amerika kıtalarının mavi insanlarına ek olarak neredeyse bütün diğer ırklar ile karışmış haldedir.

82:6.2 (919.8) Altı renkli Sang ırkları içinde onların üçü birincil ve diğer üçü ikincil topluluktur. Her ne kadar — mavi, kırmızı ve sarı olarak — birincil ırklar üç ırktan oluşan ikincil topluluğa göre birçok açıdan üstün olmuşsa da; bu ikincil ırkların, daha iyi ırk kolları birincil topluluklara karışabilseydi onları ciddi ölçüde geliştirebilecek olan birçok arzulanan niteliğe sahip oldukları hatırlanmalıdır.

82:6.3 (920.1) “Melez,” “karma” ve “katışık” topluluklara dair beslenen bugünün önyargısı; ırkların karşılıklı giriştikleri günümüz birleşimlerinin, büyük ölçüde, ilgili ırkların oldukça alt düzeydeki ırk kolları arasında gerçekleşmesinden doğmaktadır. Sizler, ırk evliliğinin aynı ırk içinde yozlaşmış ırk

kolları arasında gerçekleştiği durumlarda da tatmin edici olmayan doğumlar ile karşılaşmaktasınız.

82:6.4 (920.2) Eğer Urantia'nın bugününki ırkları; kütüleşmiş, toplum karşıtı, iradesiz ve toplumdan yetersiz olduğu gerekçesiyle dışlanmış insan türlerinden meydana gelen en alt düzey katmanının verdiği kalıcı zarardan kurtulabilirse, sınırlı bir ırk bütünüleşmesi karşısında daha az itiraz oluşacaktır. Ve eğer bu türden ırk karışımları, birkaç ırkın en yüksek türleri arasında gerekleşebilirse, çok daha az miktarda itiraz sebebi var olacaktır.

82:6.5 (920.3) Üstün ve birbirine benzemeyen ırk kollarının karışımı, yeni ve daha kudretli ırk kollarının yaratılma sırrıdır. Ve bu durum bitkiler, hayvanlar ve insan türleri için doğruluk taşımaktadır. Çeşitli toplulukların orta düzey veya üstün tabakasının ırk karışımları; Kuzey Amerika'nın Amerika Birleşik Devletler ülkesindeki mevcut nüfusunda görüldüğü gibi, *yaratıcılık* potansiyelini fazlasıyla arttırmaktadır. Bu türden çiftleşmeler daha alt veya fazlasıyla düşük tabaka arasında gerçekleştiğinde, güney Hindistan'ın mevcut topluluklarında görüldüğü gibi, yaratıcılık azalmaktadır.

82:6.6 (920.4) Irk karışımı, *yeni* niteliklerin anlık ortaya çıkışına fazlasıyla katkıda bulunmaktadır; ve eğer bu tür karışım üstün ırk kollarının birlikteliği olursa, bunun sonrasında yeni nitelikler aynı zamanda *üstün* özellikler haline gelecektir.

82:6.7 (920.5) Bugünün ırkları alt düzey ve yozlaşmış ırk kolları ile çok fazla dolup taşan bir konumda bulunmayı sürdürdükçe, büyük çapta bir ırk karışımı en zararlı sonuçları doğuracaktır; ancak bu türden denemelere karşı itirazların çoğu, biyolojik

nedenler yerine toplumsal ve kültürel ön yargılar üzerine dayandırılmaktadır. Alt düzey ırklar arasında gerçekleşen karışım olarak melez topluluklar sıklıkla, ataları karşısında bir ilerlemedir. Irkların birbirine karışımı, *baskın genlerin* etkisi vasıtasıyla türleri geliştirmektedir. Irkların kendi aralarındaki karışımlar, karma topluluk içerisinde mevcut olan arzu edilen konumdaki *baskın öğelerin* geniş bir sayısının ortaya çıkma ihtimalini arttırmaktadır.

82:6.8 (920.6) Geçmiş yüz yıl boyunca Urantia üzerinde, binlerce yıl öncesinde ortaya çıkana kıyasla daha fazla ırksal karışım gerçekleşmektedir. İnsan ırk kökenlerinin karşılıklı birleşiminin bir sonucu olarak öne sürülen büyük uyumsuzlukların tehlikesi fazlasıyla abartılmaktadır. “Melez” olarak adlandırılan topluluklara dair başlıca sorunlar toplumsal önyargılardan kaynağını almaktadır.

82:6.9 (920.7) Beyaz ve Polonez ırklarının karışımı olan Pitcairn deneyiminin oldukça yararlı olduğu ortaya çıktı; çünkü beyaz erkekler ve Polonez kadınlar oldukça iyi ırk kollarından gelmekteydiler. Beyaz, kırmızı ve sarı ırkların en yüksek türleri arasında gerçekleşen karşılıklı birliktelik doğrudan bir biçimde birçok yeni ve biyolojik olarak etkin nitelikleri beraberinde getirecekti. Bu üç topluluk birincil Sang ırklarına aittir. Beyaz ve siyah ırkların karışımları doğrudan sonuçlarında o kadar arzu edilen sonuçları ortaya çıkarmamaktadır; ne de bu türden melez tenli doğumlar toplumsal ve ırksal itirazların göstermeye çalıştığı kadar olumsuzdurlar. Fiziksel olarak bu türden beyaz-siyah ırk karışımları, bir takım yönlerden küçük çaplı geriliklerine rağmen, insanlığın mükemmel türleridir.

82:6.10 (920.8) Birincil bir Sang ırkı ikincil bir Sang ırkı ile bütünleştğinde, sonuncusu ilkinin zararına gerçekleşse de ciddi bir biçimde gelişmiş olur. Ve küçük bir ölçekte — zamanın uzun süreçlerine yayılan bir biçimde — ikincil toplulukların gelişimi için birincil ırkların bu türden bir fedakâr katkısı karşında itiraz edilebilecek çok az şey bulunabilir. Biyolojik olarak irdelendiğinde, ikincil Sang toplulukları, bazı açılardan birincil ırklar karşısında üstünlerdi.

82:6.11 (921.1) Sonuçta insan türlerini bekleyen gerçek tehlike, onların ırklar arası çoğalımları karşısında varsayılan tehditten çok, medenileşmiş çeşitli topluluklar içindeki alt düzey ve yozlaşmış ırk kollarının sınırlanmamış çoğalımında yatmaktadır.

82:6.12 (921.2) [Urantia üzerinde konumlanan bir Yüksek Melek Önderi tarafından sunulmuştur.]

83. Makale

Evlilik Kurumu

83:0.1 (922.1) BU anlatım, evlilik kurumunun öncül adımlarının öyküsüdür. Evlilik; topluluğun içindeki serbest ve ayırım gözetmeksizin gerçekleştirilen çiftleşmelerden birçok çeşitlilik ve uyum boyunca, en yüksek toplumsal düzeyi temsil eden bir evi oluşturmak için bir erkek ve kadının birlikteliği biçiminde, iki eşin çiftleşmelerinin gerçekleşmesiyle nihai olarak sonuçlanan evlilik ortak ölçütlerinin ortaya çıkışına varıncaya gelişme göstermiştir.

83:0.2 (922.2) Evlilik birçok kez tehlike altına girmiştir; ve evlilik adetleri yoğun bir biçimde, özel mülkiyet ve dinin desteğine

ihtiyaç duymuştur; ancak evliliği ve onun sonucunda aileyi sonsuza kadar teminat altına alan gerçek etki, ister en ilkel insanlar olsun ister en kültürlü faniler olsun erkek ve kadınların birbirleri olmadan kesin bir biçimde yaşayamamasının yalın ve içkin gerçeğidir.

83:0.3 (922.3) Cinsel dürtüsü nedeniyle bencil insan kendi kökeninden bir hayvandan daha iyi bir şeyi yaratmakla cezbedilmektedir. Bireyin kendisi ve onun tatmini için gerçekleştirilen cinsel ilişki; bireyin kendisini reddeden belirli sonuçları beraberinde getirip, toplumsal fedakârlık görevlerine ek olarak ırka yarar sağlayan sayısız ev sorumluluklarının üstlenilmesini teminat altına almaktadır. Bu açıdan cinsel ilişki, ilkel dönem insanların farkında olmadıkları ve ummadıkları medenileştiricisi olmuştur; çünkü bu aynı cinsel dürtü kendiliğinden ve sürekli bir biçimde insanı *düşünmeye zorlamakta* ve nihai olarak onu *sevmeye itmektedir*.

1. Bir Toplum Kurumu olarak Evlilik

83:1.1 (922.4) Evlilik, iki cinsin fiziksel gerçekliğinden doğan birçok insan ilişkisini düzenlemek ve denetmek için tasarlanmış toplumun işleyiş düzenidir. Bu türden bir kurum olarak evlilik iki yönde faaliyet göstermektedir:

83:1.2 (922.5) 1. Kişisel cinsel ilişkilerin düzenlenmesi.

83:1.3 (922.6) 2. Eski ve kökensel faaliyeti olarak soy, miras, vesayet ve toplumsal düz

83:1.4 (922.7) Evlilikten doğan ailenin kendisi, özel mülkiyet adetleri ile birlikte evlilik kurumunun bir istikrarlaştırıcı etmenidir. Evlilik istikrarı içindeki diğer güçlü etkenler; gurur, gösteriş,

kahramanlık, görev ve dini inançlardır. Ancak evlilik yüksek bir biçimde onaylansa veya reddedilse de, cennetten indirilmemiştir. İnsan ailesi, evrimsel bir gelişim olarak kesin bir biçimde insan kurumudur. Evlilik toplumun bir kurumudur, dinin bir birimi değil. Dinin güçlü bir biçimde onu etkileme zorunluluğunun doğruluk payı bulunmaktadır; ancak onu ayrıcalıklı bir biçimde denetleme ve düzenleme girişiminde bulunmamalıdır.

83:1.5 (922.8) İlkel evlilik başat bir biçimde üretimsel ilişkiler ile ilgiliydi; ve çağdaş dönemlerde bile sıklıkla toplumsal veya ticari bir olaydır. And ırk kökeninin karışımlarının etkisi vasıtasıyla ve gelişen medeniyetin örf ve adetlerinin bir sonucu olarak evlilik kademeli bir biçimde karşılıklı, duygusal, ebeveynsel, şiirsel, sevgisel, etik ve hatta idealist bir hale geldi. Tercih ve adlandırdığınız şekliyle duygusal aşk, buna rağmen, ilkel çiftleşme içinde en alt düzeyde bulunmaktaydı. Öncül dönemler boyunca erkek ve kadın eş fazlasıyla birlikte değildi; çok sık bir biçimde beraber bile yemek yememektelerdi. Ancak ilkel insan toplulukları arasında kişisel sevgi güçlü bir biçimde cinsel cazibe ile ilişkili değildi; onlar büyük ölçüde, birlikte yaşadıkları ve çalıştıkları için birbirlerine sevgi besler hale gelmişlerdi.

2. Kur ve Nişan

83:2.1 (923.1) İlkel evlilikler her zaman, erkek ve kızın ebeveynleri tarafından tasarlanmıştı. Bu gelenek ve özgür tercih arasındaki geçiş aşaması, evlilik aracısı veya uzman çöpçatan tarafından doldurulmuştu. Bu çöpçatanlar, ilk başta berberlerdi; daha sonra ise din adamlarıydı. Evlilik kökensel olarak bir topluluk

olayıydı; sonrasında bir aile olayı oldu; ve sadece yakın dönemler içinde bir bireysel serüven haline geldi.

83:2.2 (923.2) Cazibe değil zorlama ilkel evliliğe olan yaklaşımdı. Öncül dönemlerde kadın hiçbir cinsel ilgisizliğe sahip değildi; yalnızca cinsel ilişkinin bayalığı adetler tarafından kendisine aşılarmıştı. Yağma yerini ticarete bırakınca, gasp ile gerçekleşen evlilik yerini sözleşme ile yapılane bıraktı. Bazı kadınlar, kabilelerinin üyeleri olan kıdemli erkeklerin baskısından kaçmak için kaçırılmaya göz yummaktalardı; onlar, diğer bir kabilede olan aynı yaştaki erkeklerin ellerine düşmeyi tercih etmekteydiler. Bu görünüşte kaçırma olan olgu, kuvvet ile gerçekleşen gasp ile daha sonraki işveli kur arasındaki geçiş aşamasıydı.

83:2.3 (923.3) Düğün töreninin öncül bir türü, bir zamanlar ortak uygulama haline gelen bir çeşit kaçırma provası olarak kaş-göz oyunuydu. Daha sonra şakacı kaçırma hareketi, olağan düğün töreninin bir parçası haline geldi. Evliğe karşı ketumluluk olarak, yüksek perdeden “kaçırmaya” itiraz eden çağdaş bir genç kızın iddialarının tümü eski dönem geleneklerinin kalıntılarıdır. Gelinin kucakta taşınması, diğerleri ile birlikte, kadın eşin kaçırılması dönemine ait ilkel dönem uygulamalarından birçoğunun kalıntısıdır.

83:2.4 (923.4) Kadın uzunca bir süre, evlilik içinde kendi yaşamını idare etmenin bütüncül özgürlüğünden mahrum bırakılmıştır; ancak daha ussal kadınlar her zaman, kıvrak zekâlarının usta uygulamalarıyla bu kısıtlamaların üstesinden gelmede yetkin olmuşlardır. Erkek genellikle kurda öncülük etmiştir, ancak her zaman değil. Kadın zaman zaman resmi olarak, zaman zaman ise gizli olarak, evliliği başlatmaktadır. Ve medeniyet

ilerledikçe, kadınlar kur ve evliliğin tüm aşamalarında artan bir paya sahip olmaktadır.

83:2.5 (923.5) Evlilik öncesi kurdaki, duygusallık olarak, artan aşk ve kişisel tercih, dünya ırklarına bir And topluluğu katkısıdır. Cinsler arasındaki ilişkiler daha iyiye giden bir biçimde evirilmektedir; birçok gelişmiş insan topluluğu kademeli olarak, kullanışlılık ve sahipliğin eski güdülerini cinsel cazibenin bir tür idealleşmiş kavramlarıyla değiştirmektedir. Cinsel uyarım ve sevgi duyguları, yaşam eşlerinin tercihindeki soğuk hesaplılığın yerini almaya başlamaktadır.

83:2.6 (923.6) Nişan ilk olarak evliliğin dengiydi; ve öncül insan toplulukları arasında nişan süreci boyunca cinsel ilişkilerin gerçekleştirilmesi adetti. Yakın zamanlarda din, nişan ve evlilik süreci arası için bir cinsel tabu yaratmıştır.

3. Satın Alma ve Çeyiz

83:3.1 (923.7) İlkel insan toplulukları, aşk ve sözlere karşı güvensizlik besledi; onlar, kalıcı birlikteliklerin özel mülkiyet gibi bir takım elle tutulur güvenceler ile teminat altına alınması gerekliliğini düşündüler. Bu nedenle bir kadının alım değeri, boşanma veya terk etme durumunda erkek eşin tamamen yitirmeye mahkûm olduğu bir ceza bedeli veya emanet ücreti olarak düşünülmüştü. Bir gelinin alım değeri ödendikten sonra birçok kabile, kocasının damgasının kadının üzerine işlenmesine izin verdiler. Afrikalı topluluklar hala kadınlarını satın almaktadırlar. Bir aşk kadını, veya bir beyaz erkeğin kadını, hiçbir fiyatı olmaması nedeniyle bir kediyle kıyaslamaktadırlar.

83:3.2 (924.1) Gelin sergileri, kadın eşler olarak daha fazla fiyat getireceği düşüncesiyle kamuya sergilemek için kız çocuklarının giydirilmesi ve süslendirilmesi etkinlikleriydi. Ancak onlar hayvanlar olarak satılmamışlardı — daha sonraki kabileler arasında bu türden bir kadın eş devredilemezdi. Ne de onun satın alınışı her zaman sadece duygusuz bir para ilişkisiydi; hizmet, bir kadın eşin alımında harcanan paraya denkti. Başka durumlarda eğer arzu edilen bir erkek kadın eşi için ödeyecek durumda bulunmuyorsa, kız babası tarafından bir evlat olarak kabul edilip, daha sonra evlenmesine izin verilir. Ve eğer fakir bir adam eşini arzulamışsa ve açgözlü babası tarafından istenen fiyatı karşılayamıyorsa, yaşlılar heyeti çoğu kez babası üzerinde taleplerinde değişikliğe yol açacak etkileyici baskılarda bulunur, veya aksi halde kaçırma durumu gerçekleşebilir.

83:3.3 (924.2) Medeniyet ilerledikçe babalar kızlarını satan görünümlelerinden hoşnut kalmadılar, ve böylece gelin alım fiyatını kabul etmeye devam ederken, satın alınan fiyata yaklaşık olarak denk gelen değerli hediye çiftlerini verme âdetini başlattılar. Ve gelin için yapılan ödemenin daha sonraki sonlanması üzerine, bu hediyeler gelinin çeyizi haline geldi.

83:3.4 (924.3) Bir çeyiz düşüncesi, köle kadın eşleri ve özel mülkiyet dostları dönemlerinden çok uzaklaştığını gösteren bir biçimde, gelinin bağımsızlığına dair izlenimi yaratma amacıyla gerçekleşmişti. Bir erkek, çeyiz parasının tamamını geri ödmeden bir çeyizli eşini boşayamamaktaydı. Bazı kabileler arasında karşılıklı bir emanet ücreti, birinin diğerini yalnız bırakması durumunda ceza bedeli olarak yitirilmesi amacıyla, hem gelinin hem de damadın ebeveynleri tarafından

birbirlerine ödenmekteydi; aslında bu uygulama bir evlilik bağıydı. Alımdan çeyize olan geçiş süreci boyunca eğer kadın eş satın alınmışsa, çocuklar babaya aitti; eğer alınma gerçekleşmemişse onlar kadının ailesine aitti.

4. Düğün Töreni

^{83:4.1 (924.4)} Düğün töreni, yalnızca iki bireyin verdikleri bir karar sonucu değil, evliliğin ilk olarak bir toplumsal birliktelik olayı olması gerçeğinden doğdu. Çiftleşme, kişisel faaliyete ek olarak topluluk çıkarını ilgilendirmekteydi.

^{83:4.2 (924.5)} Büyü, ayin ve törenler ilkel dönem insan topluluklarının bütün yaşamlarını çevreledi; ve evlilik bir istisna değildi. Medeniyet geliştikçe, düğün töreni artan bir biçimde gösterişli hale gelerek ciddi bir biçimde değerlendirilen hal kazandı. Bugün bile olduğu gibi öncül evlilik, mülkiyet çıkarlarında bir etkendi; ve bu nedenle, daha sonra ortaya çıkacak olan çocukların toplumsal düzeyi olası en yüksek tanınmaya ihtiyaç duyarken yasal bir törenin yapılması gerekliydi. İlkel insan hiçbir kayda sahip değildi; böylelikle, evlilik töreninin birçok birey tarafından gözlenmesi zorunluydu.

^{83:4.3 (924.6)} İlk başta düğün töreni bir nişan düzeninden daha fazlası olup, sadece, beraber yaşama arzusunun halka bildiriminden ibaretti; daha sonra bu durum resmi bir biçimde beraber yemek yemeden meydana geldi. Bazı kabileler arasında ebeveynler doğrudan bir biçimde kızlarını erkek eşlere götürdü; diğer durumlarda ise, gelin babasının kızını damada sunmasından sonra hediyelerin resmi değiş tokuşuydu. Birçok Levant topluluğu arasında, evliliğin cinsel ilişkiler ile

tamamlanması biçiminde resmiyetten kurtulmak bir adetti. Kırmızı insan, düğünlerin daha detaylı kutlanılmasını ilk olarak geliştiren topluluktur.

83:4.4 (924.7) Çocuksuzluk fazlasıyla korku duyulan bir durumdu; ve çocuğa sahip olamama ruhaniyetin gizli kapaklı emelleriyle ilişkilendirildiği için, doğurganlığı sağlamak için çabalar aynı zamanda belirli büyüsel veya dinsel törenler ile evliliğin birleşmesine yol açtı. Buna ek olarak, mutlu ve verimli evliliği teminat altına almadaki bahse konu çaba içerisinde birçok büyü eşyası kullanıldı; yıldız falcılarına bile, bir araya gelen çiftlerin doğum yıldızlarının belirlenmesi için danışılmıştır. Bir dönem insanların kurban edilmesi, hali vakti yerinde insanlar arasındaki düğünlerin tümünün olağan bir parçasıydı.

83:4.5 (925.1) Perşembe en olumlu değerlendirilen olarak, şanslı günler aranmaktaydı; ve dolunay döneminde düğünlerin kutlanılmasının olası en yüksek derecede şansı getirdiği düşünülürdü. Birçok Yakın Doğu insan topluluklarının yeni evli çiftlere tahıl taneleri atması adetti; bu davranış, doğurganlığı sağladığına inanılan bir büyüsel ayindi. Belirli Doğu toplulukları bu amaç için pirinci kullanmıştı.

83:4.6 (925.2) Ateş ve su her zaman, hayaletlere ve düşman ruhaniyetlere karşı koymada en iyi araçlar olarak düşünülmüştü; bu nedenle mihrap ateşleri ve yakılmış mumlara ek olarak kutsal suyun vaftizsel serpintisi, genellikle düğünlerde hazır bulunmaktaydılar. Uzun bir zaman boyunca, sahte bir düğün günü seçmek ve daha sonra hayaletleri ve ruhaniyetleri saptırmak için bu etkinliği aniden ertelemek adetti.

83:4.7 (925.3) Yeni evlilere muziplik yapmanın ve balayı çiftlerine şakalar düzenlemenin tümü; kıskançlıklarını çekmekten kaçınmak için ruhanîyetlerin gözünde zavallı ve endişeli görünmenin en iyi olduğunun düşünüldüğü bu çok eski günlerin kalıntılarıdır. Gelin duvağı giyinmek, hayaletlerin onu tanımasını engellemek ve aynı zamanda güzelliğini diğer kıskanç ve çekemez ruhanîyetlerin bakışlarından saklamak amacıyla gelini gizlemenin gerekli olduğunun düşünüldüğü dönemlerin bir kalıntısıdır. Gelinin ayaklarının törenden hemen önce toprağa değmemesi zorunludur. Yirminci yüzyılda bile Hıristiyan adetleri uyarınca, taşıyıcılardan kilise mihrabına kadar halıları germek adettir.

83:4.8 (925.4) Düğün töreninin en eski türlerinden bir tanesi, birlikteliğin doğurganlığını sağlamak için düğün yatağını bir din adamına kutsatmaktı; bu uygulama, herhangi bir resmi düğün âdetinin oluşumundan çok uzun bir süre önce uygulanmıştı. Bu süreç boyunca evlilik adetlerinin evrimi içinde düğün davetlilerinin yatak odasından bir sıra halinde yürüyerek ilerlemeleri, böylece evliliğin tamamlanışına yasal bir biçimde şahitlik etmeleri gerçekleşmişti.

83:4.9 (925.5) Evlilik öncesi sınavların tümüne rağmen belirli evliliklerin kötü sonuçlanması biçiminde, şans etkeni ilkel insanı evlilik başarısızlığından korunmanın yollarını aramaya itti; onu din adamları ve büyüye yöneltti. Ve bu hareket doğrudan bir biçimde çağdaş kilise evlilikleriyle sonuçlandı. Ancak uzun bir süre boyunca evlilik, çoğunlukla sözleşen ebeveynlerin — daha sonra ise çiftlerin — kararlarından meydana gelen bir biçimde tanınırken; son beş yüz yıl boyunca

kilise ve devlet, karar yetisini üstlenmiş olup evliliğin resmi bildirileri yapmaktadır.

5. Çoklu Evlilikler

^{83:5.1 (925.6)} Evliliğin öncül tarihinde evlenmemiş kadınlar kabile erkeklerine aitti. Daha sonra bir kadın bir seferde tek bir eş sahipti. Bu *bir-seferde-bir-erkek* uygulaması, sürü içinde sınırlandırılmamış cinsel ilişkilerden uzaklaşmanın ilk adımıydı. Bir kadın bir erkek ile sınırlandırılmışken, onun kocası bu türden geçici ilişkileri idaresi dâhilinde bitirebilmekteydi. Ancak bu gevşek bir biçimde düzenlenen birliktelikler, sürü gibi yaşamaktan ayrı bir biçimde çiftler halinde yaşama yolunda ilk adımdı. Evlilik gelişiminin bu aşamasında çocuklar çoğunlukla anneye aitlerdi.

^{83:5.2 (925.7)} Çiftleşme evrimi içindeki bir sonraki aşama *topluluk evliliği*ydı. Evliliğin bu ortak aşaması, açığa çıkan aile yaşamı süreci arasına girmek zorundaydı, çünkü evlilik adetleri henüz çift birlikteliklerini kalıcı kılmaya yetecek kadar güçlü değildi. Erkek ve kız kardeş evlilikleri bu topluluğa aitti; bir ailenin beş erkek kardeşi, diğerinin beş kız kardeşi ile evlenirdi. Dünyanın tümü üzerinde ortak evliliğinin gevşek türleri kademeli bir biçimde topluluk evliliğinin çeşitli türlerine doğru evirildi. Ve bu topluluk birlikteliği geniş bir biçimde totem adetleri tarafından düzenlenmekteydi. Aile yaşamı yavaş ve kesin bir biçimde gelişmişti, çünkü cinsel ilişki ve evlilik düzenlemesi daha fazla sayıda çocuğun hayatta kalışını teminat altına alan bir biçimde kabilenin varlığını devam ettirişine yaramaktaydı.

^{83:5.3 (926.1)} Topluluk evlilikleri kademeli olarak — çok kadın ve erkek eşlilik biçiminde — çok eşliliğin ortaya çıkma

uygulamalarından önce daha gelişmiş kabileler arasında ortadan kayboldu. Ancak çok erkek eşlilik, genellikle kraliçelerle ve zengin kadınlarla sınırlı olan bir biçimde, hiçbir zaman çoğunlukta bulunmamaktaydı; ayrıca, bir kadın eşin birkaç erkek kardeş tarafından paylaşılması geleneksel olarak bir aile olgusuydu. Toplumsal tabakalaşma ve ekonomik kısıtlılıklar, birkaç erkeğin tek bir kadın eşle yetinmesini gerekli kılmıştı. Bu dönemde bile kadın sadece tek biriyle evlenmekteydi; diğerlerine ortak soyun “amcaları” olarak gevşek bir biçimde müsamaha gösterilirdi.

83:5.4 (926.2) Bir erkeğin “kardeşinin tohumunu yetiştirmek” amacıyla ölen abisinin dul eşiyle evlenmesini zorunlu kılan Musevi âdeti, ilkçağ dönem dünyasının yarısından fazlasının ortak geleneğiydi. Bu uygulama, ailenin bireysel bir birliktelik yerine bir aile olayı olduğu dönemin bir kalıntısıydı.

83:5.5 (926.3) Çok kadın eşliliğin kurumu farklı dönemlerde dört farklı eşlilik türünü tanımıştı:

83:5.6 (926.4) 1. Törensel veya diğer bir değişle yasal kadın eşler.

83:5.7 (926.5) 2. Sevgiyle ve izinle elde edilen kadın eşler.

83:5.8 (926.6) 3. Anlaşmalı kadın eşler olarak cari

83:5.9 (926.7) 4. Köle kadın eşler.

83:5.10 (926.8) Tüm kadın eşlerin eşit düzeye sahip olduğu ve çocukların hepsinin aynı seviyede bulunduğu biçimde gerçek kadın çok eşliliği, oldukça nadir görülen bir durum olagelmıştır. Çoğunlulukla, çoklu evliliklerde bile, ev temsili eş olan baş kadın eşin baskınlığında idare edilmekteydi. Sadece

ona töresel düğün töreni yapılmış olup, temsili eş ile özel düzenlemelerde bulunulmadıkça bu türden alınmış veya çeyiz verilmiş eşin çocukları mirastan faydalanabilmekteydi.

83:5.11 (926.9) Temsili eş doğrudan bir biçimde sevgi duyulan eş anlamına gelmemekteydi; öncül dönemlerde o çoğunlukla bu konumda bulunmamaktaydı. Kendisine sevgi beslenen kadın eş, veya sevgili; özellikle Nod ve Âdem toplulukları ile evrimsel kabilelerin karışımlarından sonra olmak üzere, ırklar ciddi ölçüde gelişene kadar ortaya çıkmamıştı.

83:5.12 (926.10) Yasal düzeydeki tek kadın eş olarak kadın eş tabusu, cariyeye adetlerini yarattı. Bu adetler uyarınca bir insan sadece tek bir kadın eşe sahip olabilirdi; ancak o, sınırsız sayıda cariyeye ile cinsel ilişkisini idare edebilirdi. Cariyelik, dürüst çok kadın eşlilikten ilk ayrılış olarak, tekeşliliğe geçişte bir basamak noktasıydı. Musevi, Romalı ve Çin toplulukların cariyeleri sıklıkla kadın eşin hizmetçileriydi. Daha sonra, Museviler arasında görüldüğü gibi, yasal kadın eşe kocanın sahip olduğu tüm çocukların annesi olarak bakılmıştı.

83:5.13 (926.11) Bir hamile veya emziren kadın ile olan cinsel ilişkilere dair eski dönemlerin tabuları fazlasıyla çok kadın eşliliği destekleme eğilimi göstermekteydi. İlkel kadınlar, sık çocuk dünyaya getirmekle beraber ağır çalışma sonrasında oldukça erken bir biçimde yaşlanmaktaydılar. (Bu türden ağır yükün altındaki kadın eşler yalnızca, hamile olmadıkları zamanlarda her ayın bir haftası yalnız bırakılmaları gerçeği sayesinde hayatta kalmayı başardılar.) Bu türden bir kadın eş sıklıkla; çocuk doğurmaktan yorulup, hem çocukların dünyaya getirilmesinde ve hem de ev işlerinde yardım etmeye yetkin ikinci ve genç bir kadın eş almasını kocasından talep ederdi.

Yeni kadın eşler böylelikle, eski kadın eşler tarafından sevinçle karşılanırdı; bu dönemde, cinsel kıskançlığa benzer hiçbir şey bulunmamaktaydı.

83:5.14 (926.12) Kadın eşlerin sayısı yalnızca, erkeğin onları destekleme yetkinliğiyle sınırlıydı. Zengin ve yetkin erkekler, çok fazla sayıda çocuğa sahip olmak istediler; ve bebek ölüm oranları çok yüksek olduğu için, büyük bir aile elde etmek için bir kadın topluluğunun varlığı gerekmektedir.

83:5.15 (927.1) İnsan adetleri evirilmektedir, ancak bu evirilme oldukça yavaş bir biçimde gerçekleşmektedir. Bir haremın var olma amacı, saltanatı desteklemek için kan bağından gelen güçlü ve çok sayıda bireyden oluşan bir birliktelik yaratmaktır. Bir zamanlar belirli bir önder artık hareme sahip olmaması gerektiğine, tek bir kadın eş ile yetinmesi gerektiğine ikna oldu; böylece o, kendi haremını derhal dağıttı. Memnun olmayan kadın eşler evlerine geri döndü, ve onların incinmiş akrabaları öndere kinle koşup, onu oracıklı öldürdüler.

6. Gerçek Tekeşlilik — Çift Evliliği

83:6.1 (927.2) Tekeşlilik tekel düzenidir; bu arzu edilebilen düzeye ulaşanlar için iyidir, ancak oldukça talihsiz olanlar için biyolojik bir zorluk çıkarma eğilimi göstermektedir. Ancak birey üzerindeki etkilerden oldukça bağımsız olarak, tekeşlilik kesinlikle çocuklar için en iyi olandır.

83:6.2 (927.3) Öncül tekeşlilik, açlık olarak koşulların zorlamasıyla gerçekleşmişti. Tekeşlilik, yapay ve doğal olmayan bir biçimde kültürel ve toplumsaldır; yani evrimsel insan için doğal değildir. Tekeşlilik; saf Nod ve Âdem toplulukları için tümüyle

doğal olup, gelişmiş tüm ırklar için büyük bir kültürel değer taşımaktaydı.

83:6.3 (927.4) Keldani kabileleri, bir kadın eşin kocasına ikinci eşi veya cariyeyi almaması için evlilik öncesi bir anlaşma maddesi koyma hakkını tanıdı; hem Yunanlı hem de Romalı topluluklar tekeşli evliliği tercih ettiler. Atalara olan ibadet her zaman tekeşliliği desteklemiştir; bu bağlamda evliliği bir kutsallık olarak görmek Hıristiyanlığın hatasıdır. Yaşam koşullarının artması bile tutarlı bir biçimde çoklu kadın eşliliğinin aleyhine gelişmişti. Mikâil'in Urantia'ya olan varışı döneminde neredeyse medenileşmiş dünyanın tümü kuramsal tekeşlilik düzeyine erişmiş haldelerdi. Ancak bu edilgen tekeşlilik, insan türünün gerçek çift evliliği uygulamasına hâlihazırda uyum sağladığı anlamına gelmemiştir.

83:6.4 (927.5) Nihayetinde tekeşli nitelikteki bir cins birlikteliği benzerliğinde bulunan olası en yüksek çift evliliğinin tekeşlilik hedefinde ilerlerken; şartlarını takip etmek ve onların bir parçası olmak için her şeyi yaptıkları zaman bile, bu yeni ve geliştirilmiş toplumsal düzende bir yer edinmede başarısız olmuşmuş talihsiz erkek ve kadınların hoş gözle bakılmayan durumlarına toplum tepeden bakmamalıdır. Rekabetsel toplumsal alan içinde çift bulmadaki başarısızlık, mevcut adetlerin zorunlu kıldığı üstesinden gelinemeyecek zorluklar veya pek çok kısıtlama sonrasında gerçekleşmiş olabilir. Gerçekten de içinde bulunanlar için tekeşlilik idealdir; ancak yalnızlığın soğuk mevcudiyetine terk edilenler için büyük zorlukları kaçınılmaz bir biçimde beraberinde getirmektedir.

83:6.5 (927.6) Her zaman talihsiz olan azınlıklar, evrimleşen medeniyetin gelişen adetleri uyarınca çoğunluğun

gelişebilmesi için sıkıntı çekmek zorunda kalmışlardı; ancak kendisine iltimas geçilen çoğunluk her zaman, ilerleyen toplumsal evrimin en yüksek adetlerinin izinleri altında tüm biyolojik dürtülerin tatminini sağlayan bu nihai cinsel birlikteliğin düzeylerinde üyeliği elde etmedeki başarısızlığının cezasını çekmekle yükümlü daha az talihli akranlarına iyi gözle ve hoşgörüyü bakmak zorundadır.

83:6.6 (927.7) Tekeşlilik şimdi ve her zaman olduğu gibi ve gelecekte olacağı gibi, insanın cinsel evriminin olası en yüksek hedefidir. Gerçek çift evliliğin bu ideali bireyin kendisini reddini beraberinde getirmektedir; ve bu nedenle o sadece, çetin öz denetimin olarak tüm insan erdemlerinin bütünlüğünde bir veya iki birliktelik üyesinin eksiklik taşıması yüzünden oldukça sık bir biçimde başarısız olmaktadır.

83:6.7 (927.8) Tekeşlilik, saf biyolojik evrimden farklılaşmış bir biçimde toplumsal medeniyetin gelişimini ölçen ölçü çubuğudur. Tekeşliliğin gerçekliği, onun doğrudan bir biçimde biyolojik ve doğal düzeyler ile ilişkili olduğu anlamına gelmemektedir; ancak tekeşlilik, toplumsal medeniyetin doğrudan idaresi ve daha ileri gelişimi için hayati öneme sahiptir. Tekeşlilik, ahlaki kişiliğin bir gelişimi olarak bir duygu hassasiyetine ve çok eşlilikte gelişmesi kesinlikle mümkün olmayan ruhsal bir gelişime katkıda bulunmaktadır. Bir kadın, kocasının sevgisini kazanmada çetin rekabete girmeye zorlanmadığı bir süreci deneyimlemedikçe hiçbir zaman ideal bir anne olamaz.

83:6.8 (928.1) Çift evliliği; ebeveynsel mutluluk, çocuk refahı ve toplumsal verimlilik için en iyisi olan sevgi dolu duygudaşlığı ve etkin iş birliğini tercih eder ve destekler. İlkel zorlama ile

başlayan evlilik; bireyin kendi kendisini kültürlü hale getirdiği, üzerinde öz denetim uyguladığı, kendisini ifade ettiği ve kendi devamlılığını gerçekleştirdiği mükemmel bir kuruma doğru kademeli bir biçimde evirilmektedir.

7. Evlilik Bağının Kopuşu

83:7.1 (928.2) Evlilik adetlerinin öncül evriminde evlilik, irade dâhilinde sonlanabilecek olan gevşek bir birliktelik olup, çocuklar her zaman anneyi takip etmekteydi; anne-çocuk bağı içgüdüsel olup, adetlerin gelişimsel aşamasından bağımsız olarak faaliyet göstermiştir.

83:7.2 (928.3) İlkçağ toplumları arasında evliliklerin yaklaşık sadece yarısı başarılıydı. En sık karşılaşılan neden, her zaman kadının suçlandığı bir biçimde, çocuğa sahip olamamaktı; ve çocuksuz kadın eşlerin ruhani dünyada yılanlar haline geleceklerine inanılmaktaydı. Daha ilkel adetler uyarınca boşanma sadece erkeğin bir tercihiydi, ve bu ortak ölçütler yirminci yüzyılın birçok topluluğu arasında varlığını korumaya devam etmektedir.

83:7.3 (928.4) Adetler evrimleştikçe, belirli kabileler iki tür evlilik geliştirdi: boşanmaya izin veren sıradan olanlar, ayrılmaya izin vermeyen din adamı evlilikleriydi. Kadın eşin satın alınması ve kadın eş çeyizinin başlaması, evlilik başarısızlığı için mülksel bir cezanın getirilmesi ile birlikte, ayrılığını azalması üzerinde büyük etkiye sahip oldu. Ve gerçekten de birçok çağdaş birliktelikler bu ilkçağ mülk etkeni vasıtasıyla istikrarlı hale gelmektedir.

83:7.4 (928.5) Toplumdaki düzeyin ve mülkiyet ayrıcalıklarının getirdiği dair toplumsal baskı, evlilik tabuları ve adetlerinin idare edilmesinde her zaman etkili olmuştur. Her ne kadar — yeni bir özgürlük olarak — bireysel tercihin fazlasıyla yüksek olduğu yerlerdeki insan toplulukları arasındaki geniş çaplı memnuniyet tarafından tehditkâr bir biçimde saldırıya uğrasa da, çağlar boyunca evlilik istikrarlı ilerlemede bulunmuş olup, bugünün dünyasında gelişmiş bir temel üzerinde durmaktadır. Uyumun bu kargaşaları aniden hızlanan toplumsal evrimin bir sonucu olarak daha ilerici ırklar arasında ortaya çıksa da, daha az gelişmiş insan toplulukları arasında evlilik yeşermekte ve daha eski adetlerin rehberliği altında yavaşça gelişmektedir.

83:7.5 (928.6) Eski ve uzun bir süreden bu yana varlığını oluşturmuş mülkiyet güdüsüyle evlilik içerisindeki daha ideal fakat aşırı derecedeki bireysel aşk güdüsünün yeni ve ani değişimi kaçınılmaz bir biçimde, evlilik kurumunun geçici bir süreliğine istikrarsız hale gelişine neden olmaktadır. İnsanın evlilik güdülerini her zaman evliliğin mevcut ahlaki kurallarının çok ötesine geçmiştir; ve on dokuzuncu ve yirminci yüzyılın Batı evlilik ideali ansızın bir biçimde birey merkezli olan ama kısmen denetlenen ırkların cinsel uyarımlarının ötesine geçmiştir. Herhangi bir toplumda bulunan evli olmayan bireylerin geniş sayılarının varlığı, geçici başarısızlık süreçlerine veya adetlerin geçiş dönemlerine işaret etmektedir.

83:7.6 (928.7) Çağların en başından bu döneme kadar evliliğin gerçek sınavı, aile yaşamının tümü içinde kaçınılmaz haldeki devamlılığı olan içten yakınlıktır. Gösteriş ve benliğin her hoşgörüsünü ve bütüncül tatminini bekleyecek bir biçimde eğitilen pohpohlanmış ve şımartılmış iki genç — ağırbaşlılık,

uzlaşma ve sadakatin ömür boyu süren bir yaşam birlikteliğine ek olarak çocuk yetiştirilimine olan fedakâr bağlılık biçiminde — evlilik ve ev inşasının büyük başarısını gerçekleştirmeyi neredeyse hayal bile edemez.

83:7.7 (929.1) Kur dönemine girerken yüksek derecede hayal ve gerçek dışı duygusallık büyük ölçüde, çağdaş Batılı topluluklar arasındaki artan boşanma eğilimlerinden sorumludur; bütün bunların hepsi kadının daha fazla kişisel özlüğü ve artan ekonomik bağımsızlığı ile daha karmaşık kale gelmiştir. Öz denetim eksikliğinin veya olağan kişilik uyumundaki başarısızlığın gerçekleşmesi sonucunda ortaya çıkan kolay boşanma, insanın çok yakın bir süre içinde ve oldukça fazla sayıdaki kişisel ızdıraplarının ve ırksal sıkıntıların sonucunda üstüne çıktığı ilkel toplumsal aşamalara doğrudan bir biçimde geri götürmektedir.

83:7.8 (929.2) Ancak işte toplum çocukları ve gençleri uygun bir biçimde eğitmede başarısız oldukça, toplumsal düzen yeterli aile öncesi hazırlığı sağlamada başarısız oldukça ve bilge olmayan, olgunlaşmamış gençlik idealizmi evliliğe giriş yapmada belirli oldukça; boşanma işte böyle uzun bir süre yaygın olmaya devam edecektir. Ve toplumsal birliktelik gençlerin evliliğe hazırlanmasını sağlamada başarısız oldukça boşanma, evrimleşen adetlerin hızlı büyüdüğü çağlar boyunca daha da kötü durumların ortaya çıkmasını engelleyen bir biçimde toplumun emniyet sibobu olarak faaliyet göstermek zorundadır.

83:7.9 (929.3) İlkçağ toplulukları evliliği, bugünün bir takım topluluklarının gördüğü kadar ciddi olarak değerlendiren görünüme sahiptirler. Ve çağdaş dönemlerin hızlıca yapılmış

ve başarısız olan birçok evliliğinin yetkin genç erkek ve kadınların ilkçağ çiftleşme uygulamaları üstüne büyük bir gelişim olmadığı görünmektedir. Çağdaş toplumun büyük tutarsızlığı, ikisinin de bütüncül irdeleyişini reddederken aşkı yüceltmesi ve evliliği idealleştirmesidir.

8. Evliliğin İdealleştirilmesi

83:8.1 (929.4) Evin oluşumuyla sonuçlanan evlilik gerçekten de insanın en yüce kurumudur; ancak bu kurum özü itibariyle insan kaynaklıdır; bu kurum, hiçbir şekilde bir kutsal oluşum olarak değerlendirilmemeliydi. Seth din adamları evliliği dini bir ayin haline getirmişti; ancak Cennet Bahçesi'nden binlerce yıl sonra çiftleşme tamamiyle toplumsal ve kamusal bir kurum olarak varlığını sürdürdü.

83:8.2 (929.5) İnsan birlikteliklerini kutsal birlikteliklerine özleştirmeye çalışmak en talihsiz olan şeydir. Erkek ve kadın eşin evlilik-ev ilişkisi içindeki birlikteliği, evrimsel dünyaların fanilerine ait maddi bir faaliyettir. Ruhsal ilerleyişin büyük bir kısmının erkek ve kadın eşin ilerleme gerçekleştirdikleri içten insan çabalarına bağlı olduğu gerçekten de doğrudur; ancak bu gerçeklik evliliğin doğrudan bir biçimde kutsal olduğu anlamına gelmemektedir. Ruhsal ilerleme, insani çabanın diğer alanlarına yapılan içten bir biçimde adanmışlığa bağlıdır.

83:8.3 (929.6) Ne evlilik gerçek anlamıyla Düzenleyici'nin insan ile olan ilişkisiyle karşılaştırılabilir ne de Hazreti Mikâil'in insan kardeşleri ile olan bütünlüğüyle. Hiçbir biçimde hiçbir düzeyde bu türden ilişkiler erkek ve kadın eşin birlikteliğiyle karşılaştırılamazlar. Ve bu ilişkilere dair insanların kavram

yanılığının evliliğin düzeyi ile ilgili bu kadar kafa karışıklığını yaratması en talihsiz olanıdır.

83:8.4 (929.7) Fanilerin belirli toplulukların evliliğin kutsal bir eylem ile tamamlandığını düşünmesi başka bir talihsizliktir. Bu türden inanışlar doğrudan bir biçimde, koşullardan ve birliktelik üyelerinin isteklerinden bağımsız bir biçimde evlilik düzeyinin parçalanamazlığına dair kavrama yol açmıştır. Ancak evliliğin parçalanmasına dair gerçekliğin tam da kendisi, İlahiyat'ın bu türden birlikteliklerde etkin bir üye olmadığını göstermektedir. Eğer Tanrı herhangi iki şeyi ve bireyi bir araya getirirse, onlar kutsal iradenin ayrılmalarına hüküm verdiği süreye kadar bu şekilde birlikte olmaya devam edecektir. Ancak bir insan kurumu olan evlilik hususunda; evliliklerin, doğası ve kökeni itibarıyla tamamiyle insan olanların tam karşısında bulunan evrenin yüksek denetleyicileri tarafından onaylanabilen birliktelikler olduğunu söyleyen bir biçimde kim hükümde bulunulduğunu farz edebilir?

83:8.5 (930.1) Yine de, yüksek âlemlerde evliliğin bir ideali bulunmaktadır. Her yerel sistemin başkentinde Tanrı'nın Maddi Erkek ve Kız Evlatları, evlilik bağlarına ek olarak doğum ve çocukların yetiştirilmesinde erkek ve kadının birlikteliğine dair en yüksek idealleri sergilemektedir. Nihayetinde, olası en yüksek fani evlilik *insana özgü bir biçimde* kutsaldır.

83:8.6 (930.2) Evlilik her zaman insanın dünyevi idealizmine ait yüce hayal olmuştur, ve bu durum halen böyledir. Her ne kadar bu güzel hayal yaratıldığından beri nadiren gerçekleşmişse de; insan mutluluğu için daha büyük çabalara doğru insan türünü sürekli cezbeden bir biçimde, ihtişamlı bir ülkü olarak varlığını

sürdürmektedir. Ancak genç erkek ve kadınlara, aile yaşamının karşılıklı birlikteliklerinin zorlayıcı taleplerine dalmalarından önce evliliğin gerçeklerine dair bir şeyler öğretilmelidir; gençliksele idealleştirme, evlilik öncesinde gerçeklerle karşılaşılması sonucu yaşanacak belirli düzeydeki hayal kırıklıklarıyla seyreltilmelidir.

83:8.7 (930.3) Evliliğin gençliksele idealleştirilişı, buna rağmen, caydırılmamalıdır; bu türden hayaller, aile yaşamının gelecekteki hedefinin tahayyül edilişidir. Bu tutum; evlilik ve ilerideki aile yaşamının gündelik ve olağan zorundalıklarının yerine getirilmesi karşısında bir duyarsızlık yaratmaması koşuluyla, hem ilham verici hem de yardımcıdır.

83:8.8 (930.4) Evliliğin idealleri, yakın dönemlerde büyük gelişme gösterdi; bazı topluluklar arasında kadın, eşinin sahip olduklarına neredeyse eşit hakları memnuniyetle deneyimlemektedir. Kavramsal olarak, en azından, aile; cinsel sadakatle beraber doğumların yetiştirilmesi için sadık bir birliktelik haline gelmektedir. Ancak evliliğin bu yeni türünün bile, her kişilik ve bireyin ortak zorunluluğuymuş gibi düşünülen bir biçimde aşırı derecede uç boyutlara çekilmesine gerek yoktur. Evlilik sadece bir kişilik ülküsü değildir; evlilik, mevcut adetler uyarınca var olan ve faaliyet gösteren, tabular tarafından sınırlanan ve toplumun yasaları ve düzenlemeleri tarafından üzerinde yaptırım uygulanan bir biçimde bir erkek ve kadının evrimleşen toplumsal birlikteliğidir.

83:8.9 (930.5) Yirminci yüzyıl evlilikleri; geçmiş nesillerin sahip oldukları adetlerin geç kalmış evrimi sonucunda kendisine uzun bir süre boyunca verilmemiş haklar olarak kadın özgürlüklerinin çok çabuk artışı nedeniyle toplum düzeni

üstüne çok ansızın binen yükün yarattığı sorunlar nedeniyle ev kurumu mevcut an içerisinde her ne kadar ciddi bir sınavdan geçse de, geçmiş çağlara kıyasla yüksek bir konumda bulunmaktadır.

83:8.10 (930.6) [Urantia üzerinde konumlanan bir Yüksek Melek Önderi tarafından sunulmuştur.]

84. Makale

Evlilik ve Aile Yaşamı

84:0.1 (931.1) MADDESEL gereklilik evliliği kurmuş, cinsel açıklık onu süslemiş, din ona izin vermiş ve yüceltmiş, devam onu talep edip düzenlemişken; sonraki dönemlerde evrimleşen aşk, ev olarak, medeniyetin en yararlı ve ulvi kurumunun atası ve yaratıcısı olarak evliliği gerekçelendirme ve onu yüksek derecede övmeye başlamaktadır. Ve ev inşası, tüm eğitim çabalarının merkezi ve özü olmalıdır.

84:0.2 (931.2) Çiftleşme tamamen, bireyin kendisini tatmininin değişen dereceleriyle beraber gerçekleşen bir bireysel çoğalım eylemidir; ev inşası olarak evlilik büyük bir ölçüde bireyin yaşamını kendi kendisine bir idame ediş durumu olup, toplumunun evrimi anlamına gelmektedir. Toplumun kendisi, aile birimlerinin bir araya gelmiş yapısıdır. Bireyler gezegensel etmenler olarak oldukça geçicidir — sadece aileler toplumsal evrimde devamlılığı olan birimlerdir. Aile, bir nesilden diğerine kültür ve bilgi nehrinin boyunca aktığı kanaldır.

84:0.3 (931.3) Ev temel olarak toplumsal bir kurumdur. Aile; bireyin kendisini tatmin ediş etkisinin büyük ölçüde yan etken olarak kaldığı biçimde, bireyin kendi yaşamını idame ettirişi ile

işbirliği içindeki kendi çoğalımı birlikteliğinden doğmuştu. Yine de ev kurumu, insan mevcudiyetinin bu temel üç işlevinin hepsini de içine almaktadır; yaşamın devamlılığı evi temel insan kurumu yaparken, cinsel ilişki onu tüm diğer toplumsal etkinliklerden ayırmaktadır.

1. İlkel Çift Birliktelikleri

84:1.1 (931.4) Evlilik cinsel ilişkiler üzerine kurulmamıştı; onlar evliliğin yan etkenleriydiler. Evlilik; kadın, çocuk ve evin sorumluluklarıyla kendi özgürlüğünü kısıtlamadan cinsel arzusunu bağımsız bir biçimde tatmin eden ilkel insan tarafından ihtiyaç duyulmamaktaydı.

84:1.2 (931.5) Kadın, doğumuna karşı olan fiziksel ve duygusal bağımsızlığından dolayı, erkek ile işbirliğine ihtiyaç duymaktadır; ve bu durum onu, evliliğin barınak sağlayan korumasına itmektedir. Ancak, — bırakın onu içinde tutmaya neden olsun — hiçbir biyolojik dürtü kendi başına erkeği evliliğe sürüklememiştir. Evliliği erkek için cazibeli kılan aşk değildi; ancak ilk olarak yiyecek açlığı, kadını ve onun çocukları ile paylaşılan barınağı ilkel insan için çekici kılmıştı.

84:1.3 (931.6) Evlilik, cinsel ilişkilerin sonucundan doğan sorumlulukların bilinçli bir biçimde yerine getirilişi ile bile gelmemişti. İlkel insan, cinsel duyguların tatmini ile onun sonrasında gelen bir çocuğun doğumu arasında hiçbir bağ görmemekteydi. Bakir bir kadının hamile olabileceğine herkes tarafından inanılmaktaydı. İlkel insan öncül bir biçimde, bebeklerin ruhani yerleşkede yapıldığına dair inanışa sahipti; hamileliğin, evrimleşen bir hayalet olarak bir ruhaniyetin kadına girmesi sonucu gerçekleştiğine inanılmaktaydı. Hem

yenilen şeylerin hem de nazarın da, bakir veya evlenmemiş bir kadının hamileliğine neden olabileceğine inanılmıştı; bunun karşısında yaşamın başlangıcı ile ilgili daha sonraki inanışlar nefes ve güneş ışığıyla ilişkilendirilmişti.

84:1.4 (932.1) Birçok öncül topluluklar, hayaletleri denizler ile ilişkilendirdi; bu nedenle bakir kadınlar, yıkanma faaliyetlerinde fazlasıyla kısıtlandırılmışlardı; genç kadınlar, cinsel ilişkiye girme karşısında denizin yükseldiği dönemlerde banyo yapmaktan çok daha fazla korku duymaktalardı. Sakat doğan veya vaktinden önce dünyaya gelen bebekler, dikkatsizce yapılan banyonun bir sonucu olarak veya kötü emelli ruhaniyet eylemi vasıtasıyla kadının bedenine bir şekilde girebilmiş genç hayvanlar olarak görülmekteydiler. İlkel insan toplulukları, tabii ki, bu türden bir doğumu dünyaya geldiği an boğmakta hiçbir sakınca görmedi.

84:1.5 (932.2) Aydınlanmada ilk adım, cinsel ilişkilerin hamile bırakan hayaletin kadın bedenine girmesinin yolunu açtığına dair inanışla geldi. İnsan bu dönemden itibaren; babasının ve annesinin, doğumu başlatan yaşam kalıtımının eşit katılımcıları olduğunu keşfetmiştir. Ancak yirminci yüzyılda bile birçok ebeveyn hala, insan yaşamının kökeni hususunda çocuklarını neredeyse bütüncül bir cehalet içerisinde tutmak için çaba göstermektedirler.

84:1.6 (932.3) Olağan türden bir aile, anne-çocuk ilişkisine zemin hazırlayacak çoğalım faaliyeti gerçekliğiyle teminat altına alınmıştı. Anne sevgisi içgüdüselidir; evliliğin doğduğu gibi adetlerden çıkmamıştır. Her memelinin anne sevgisi yerel evrenin emir-yardımcı akıl-ruhaniyetlerinin içkin kazanımı

olup, yoğunluk ve bağıllık bakımından türlerin yardıma muhtaç bebeklik süresiyle her zaman doğru orantılıdır.

84:1.7 (932.4) Anne ve çocuk ilişkisi doğal, güçlü ve içgüdüsel; ve bu nitelik, böylelikle, ilkel kadınları birçok tuhaf koşulları kabul etmeye ve anlatılmaz zorluklara dayanmaya itmiştir. Bu baskıcı anne sevgisi, erkek ile olan tüm mücadelelerinde kadınları her zaman devasa bir eşitsizlik konumuna düşüren sınırlayıcı duygudur. Böyle bir durumda bile insan türleri içindeki annesel içgüdü, her zaman üstün gelen bir duygu değildir; bu içgüdü geleceğe dair arzular, bencillik ve dinsel inanışlar tarafından engellenebilir.

84:1.8 (932.5) Her ne kadar anne-çocuk ilişkisi her ne kadar ne evlilik ne de ev kurumu olsa da, ikisinin de üzerinden filizlendiği çekirdek olmuştu. Çiftleşmenin evriminde büyük ilerleme, bu geçici birlikteliklerin sonuçsal olarak yarattığı doğumu yetiştirecek kadar uzun bir süre dayanmasıyla gelmişti; çünkü bu durum evi inşa eden gelişmeydi.

84:1.9 (932.6) Bu öncül çiftlerin karışıklıklarına rağmen, bu birlikteliğin gevşekliğine rağmen, hayatta kalma şansı bu erkek-kadın birliktelikleriyle fazlasıyla artmıştı. İş birliğinde bulunan bir kadın ve erkek, aile ve çocuktan bir bağımsız olarak, iki erkek veya iki kadına kıyasla birçok açıdan çok daha fazla üstündür. Cinslerin bu şekilde çift hale gelişi yaşam mücadelesini geliştirmiş ve insan toplumunun ilk başlangıcını oluşturmuştur. Emegin cinslere göre bölünüşü aynı zamanda rahatlığı sağlayıp, mutluluğu arttırmıştır.

2. Öncül Anne-Ailesi

84:2.1 (932.7) Kadının deneyimlediği dönmşsel kan çıkışı ve onun doğumdaki ilave kan kaybı öncül bir biçimde, çocuğı dünyaya getirenin (ruhun kökeninin bile) kan olduğuna işaret etmiş olup, insan ilişkilerinin kan bağına dayanan kavramsallaşmasına kaynaklık etti. Öncül dönemlerde soyun tamamı, kesin olarak belirlenebilen kalıtımın tek unsuru olarak, kadın kuşağı içinde tanınmaktaydı.

84:2.2 (932.8) Anne ve çocuğun içgüdüsel kadın bağından türeyen ilkel aile, kaçınılmaz bir biçimde bir anne-ailesiydi; ve birçok kabile bu düzene uzun bir süre bağı kalmıştı. Anne-ailesi, sürü içindeki topluluk ailesi düzeyinden çok eşli ve tekeşli baba-ailesinin daha sonraki ve gelişmiş ev yaşamına olan tek olası geçiş aşamasıydı. Anne-ailesi doğal ve biyolojikti; baba-ailesi toplumsal, ekonomik ve siyasaldı. Kuzey Amerikalı kızıl insanlar arasındaki anne-ailesinin mevcudiyeti, başka alanlarda ilerici olan Iroquois birlikteliğinin neden hiçbir zaman gerçek bir devlet olamamasının başlıca nedenlerinden bir tanesidir.

84:2.3 (933.1) Anne-ailesi adetleri uyarınca kadın eşin annesi, evde neredeyse en büyük yönetim gücünü memnuniyetle deneyimledi; kadın eşin erkek kardeşleri ve onların erkek çocukları bile kocaya kıyasla ailenin yüksek denetiminde daha etkinlerdi. Babaların isimleri sıklıkla gerçekleşen bir biçimde kendi çocuklarıninkilerle değiştirilirdi.

84:2.4 (933.2) Öncül ırklar, çocuğı tamamen anneden gelen bir biçimde görerek, babaya çok az değer vermiş. Onlar çocukların, beraberliklerinin bir sonucu olarak babaya benzediğine; veya annenin çocukları babaya benzer bir biçimde görünmeleri için “işaretlediğine” inanmaktaydılar. Daha sonra, anne-ailesinden baba-ailesine olan dönüşüm gerçekleştiğinde,

baba çocuk için tüm övgüyü aldı; ve hamile bir kadın üzerindeki tüm tabular daha sonra onun erkek eşini içine alan bir biçimde genişledi. Müstakbel baba, doğumun yaklaştığı zaman çalışmaya son verdi; ve doğum döneminde, üç gün ile sekiz gün arasında istirahatta kalan bir biçimde karısıyla birlikte yatağa yattı. Kadın ertesi gün kalkıp, ağır işlere girişebilirdi; ancak baba, tebrikleri kabul etmek için yatakta kalmaya devam etti; bu uygulama bütüncül olarak, babanın çocuk üzerindeki hakkını oluşturmak için tasarlanan öncül adetlerin bir parçasıydı.

84:2.5 (933.3) İlk başta, erkeğin kadın eşinin topluluğuna gitmesi adetti; ancak daha sonraki dönemlerde, bir erkek gelin parasını verdiğinde veya bu maddi sorunu çözdüğünde kadın eşini ve çocuklarını kendi topluluğuna götürürdü. Anne-ailesinden baba-ailesine olan geçiş, eş kan bağından olanlar kabul edilirken kuzen evliliklerinin belirli türlerine dair manasız görünen nitelikteki diğer kısıtlamaları açıklamaktadır.

84:2.6 (933.4) Avcılık adetlerinin geçmesiyle birlikte, sürüleri gütmeye erkekler ana yiyecek arzının denetimini verdiğinde, anne-ailesi hızlı bir sona yaklaştı. Bu aile yalın bir değişle, yeni baba-ailesi ile başarılı bir biçimde rekabet etmede başarısız oldu. Annenin erkek akrabalarında toplanan güç, baba olan erkek eşte toplanan ile yarışamadı. Kadın, çocuk yetiştirmeye ek olarak devamlı yönetim gücünü uygulama ve evdeki gücünü arttırmanın bileşik sorumluluklarının üstesinden gelebilecek bir konumda değildi. Yaklaşmakta olan kadın eş kaçırılışı ve daha sonraki kadın eş satın alımı, anne-ailesinin geçişini hızlandırdı.

84:2.7 (933.5) Anne-ailesinden baba-ailesine olan olağanüstü derecedeki etkileyici değişim, insan ırkı tarafından şimdiye kadar uygulanmış en keskin ve bütüncül geri dönüşlerden bir tanesidir. Bu değişiklik doğrudan bir biçimde daha büyük toplumsal etkiye ve artan aile değişimine sebebiyet vermiştir.

3. Baba Baskısı Altındaki Aile

84:3.1 (933.6) Anneliğin içgüdüğü kadını evliliğe itmiş olabilir; ancak, adetlerin etkisiyle birlikte, erkeğin üstün kuvveti onu neredeyse aile bağları içinde kalmaya mecbur bırakmıştı. Kırsal yaşam, aile yaşamının ata-erkil türü olarak adetlerin yeni bir sisteminin yaratılmasına meyil vermişti; buna ek olarak, sürü sahipliği ve tarım adetleri altında aile birlikteliğinin temeli, babanın sorgulanamaz, keyfi yönetim gücüydü. İster ülkesel veya ailesel olsun toplumun tümü, bir ata-erkil düzenin dikta yönetimi aşamasından geçmişti.

84:3.2 (934.1) Eski Ahit dönemi boyunca kadın türüne gösterilen yetersiz nezaket, sürü sahiplerinin adetlerinin gerçek bir yansımasıdır. Musevi aile reislerinin hepsi, “Hâkim benim Çobanımdır” ifadesinde gözlendiği gibi sürü sahipleriydi.

84:3.3 (934.2) Ancak erkek, bu geçmiş dönemler boyunca kadına gösterdiği az değer için ondan daha fazla suçlanacak bir konumda değildi. O, acil bir durumda faaliyet gösterememesi nedeniyle ilkçağ dönemleri boyunca toplumsal tanınmayı elde etmede başarısız oldu; kadın, olağanüstü bir durumun veya krizin kahramanı değildi. Annelik, varoluş mücadelesi içinde ayrı bir engeldi; anne sevgisi, kabilesel savunmada kadınları sınırlı bir konumda bıraktı.

84:3.4 (934.3) İlkel kadınlar aynı zamanda, erkeğin kavgacılığına ve gürbüzlüğüne dair beğeni ve takdirleri tarafından kendilerini erkeklere bağımlı kıldılar. Kahramanlığın bu yüceltilişi erkek benliğini yükseltirken, kadınınkini alçaltıp onu daha bağımlı bir konuma getirdi; bir askeri üniforma, hala kadınlık duygularını harekete geçirmektedir.

84:3.5 (934.4) Daha gelişmiş ırklar arasında kadınlar, erkekler kadar kalıplı ve onlar kadar kuvvetli değildirler. Daha güçsüz olarak kadın böylelikle daha sezinçli hale geldi; öncül bir biçimde cinsel cazibelerinden faydalanmayı öğrendiler. Her ne kadar birazcık daha az derin olsa da, erkekten daha dikkatli ve daha muhafazakâr hale geldi. Erkek, savaş meydanında ve avcılıkta kadının üstüydü; ancak evde kadın çoğunlukla, erkeklerin en ilkel olanlarının bile nasıl üstesinden geleceğini bildi.

84:3.6 (934.5) Sürü sahibi birey sürülerine yaşamının devamlılığı için baktı; ancak bu kırsal çağlar boyunca kadın hala bitkisel yiyeceği sağlamak zorundaydı. İlkel insan topraktan kaçınmıştı; toprak onun için haddinden fazla huzurlu, olması gerektiğinden fazla maceradan yoksundu. Orada kadınların bitkileri daha iyi yetiştirebildiklerine dair eski bir hurafede bulunmaktaydı. Bugünün birçok geri kabilesi içinde erkekler et, kadınlar sebze pişirmektedir; ve Avustralya'nın ilkel kabileleri yaşamlarını idame ettirirlerken kadınlar hiçbir zaman avcılık oyunlarına katılmaz, erkekler ise bir kök toplamak için eğilmezler.

84:3.7 (934.6) Kadın her zaman çalışmak zorundaydı; en azından çağdaş dönemlere kadar kadın her zaman gerçek bir üretken olmuştur. Erkek çoğunlukla kolay yolu tercih etmiştir; ve bu eşitsizlik, insan ırkının bütüncül tarihi boyunca varlığını

sürdürmüştür. Kadın her zaman; aile mülkiyetini taşıyan ve çocuklara bakan bir biçimde zorluklara göğüs geren olmuş, böylelikle erkeğin ellerini savaştak ve avcılıkta bulunmak için serbest bırakmıştır.

84:3.8 (934.7) Kadının ilk bağımsızlığı, o döneme kadar kadın işi olarak görülen şeyi yapmayı kabul eden bir biçimde, erkeğin toprağı işlemeye razı oluşuyla geldi; erkek esirlerin öldürölmeyp tarımla uğraşanlar olarak köleleştirilmeleri büyük bir ileri adımdı. Bu uygulama, evi idare etmesine ve çocukların yetiştirilmesine daha fazla zaman ayırabildiğı bir biçimde kadının özgürlüğünü getirdi.

84:3.9 (934.8) Gençlere sütün verilmesi, bebeklerin öncül bir biçimde süten kesilebilmelerine neden olup, bunun sonucunda anneler tarafından daha fazla çocuğun bakılması onların zaman zaman geçici olarak deneyimlediğı çocuksuzluk dönemlerinden kurtulmalarına zemin hazırlamıştı; bunun yanı sıra koyun ve keçi sütünün kullanılması, bebek ölümlerini fazlasıyla azalttı. Toplumun sürü aşamasından önce anneler, dört ve beş yaşına kadar bebeklerini emzirmektelerdi.

84:3.10 (934.9) İlkel savaşların fazlasıyla azalması ile birlikte, cinse dayalı iş bölümü arasındaki uçurum azaldı. Ancak kadınlar hala zorlu görevleri gerçekleştirirken, erkekler ise gözcülük yapmaktaydılar. Hiçbir konak yeri veya köy, gündüz veya gece nöbetçisiz bırakılmamaktaydı; ancak bu görev bile, köpeklerin evcilleştirilmesiyle hafifleştirilmişti. Çoğunlukla tarımın gelişi, kadının saygınlığını ve toplumsal düzeyini arttırdı; en azından bu durum, erkeğin ziraatçılığa dönüş zamanına kadar doğruluk göstermekteydi. Ve erkekler kendilerini toprağın ekimi ile tanımlar tanımlamaz, ilerleyen nesillere kadar gelişen bir

biçimde tarım yöntemleri içinde doğrudan bir biçimde gerçekleşen büyük gelişme teminat altına alındı. Erkek; avcılık ve savaşta örgütlenmenin değerini öğrenmiş bir halde bulunup, bu yöntemleri üretime getirip, daha sonra, kadının çok belirli olmayan yöntemlerini fazlasıyla geliştirerek onun işinin büyük bir kısmını almıştır.

4. Öncül Toplumda Kadının Düzeyi

84:4.1 (935.1) Genel olarak herhangi bir çağda kadının değeri, bir toplumsal kurum olarak evliliğin evrimsel ilerleyişinin adil bir göstergesiyken; evliliğin ilerleyişinin kendisi, insan medeniyetinin ilerlemelerine ışık tutan kabul edilebilir derecede doğru ibredir.

84:4.2 (935.2) Kadının düzeyi her zaman toplumsal bir çelişkidir; o her zaman erkeklerin zeki yöneticisidir; o her zaman, erkeklerin daha güçlü olan cinsel uyarımını kendi çıkarları ve gelişimi için kullanmıştır. Zeki bir biçimde cinsel cazibelerinden faydalanarak o sıklıkla, en alçak kölelikte bile erkek tarafından tutulurken, erkek üzerinde baskın bir gücü uygulamaya yetkin olmuştur.

84:4.3 (935.3) Öncül kadın erkek için bir arkadaş, yar, sevgili ve eş değildi; bunun yerine o bir mülkiyet eşyası, bir hizmetçi veya köle daha sonra ise ekonomik bir eş, eğlence ve çocukları dünyaya getirendi; Yine de munasip ve tatmin edici cinsel ilişkiler her zaman, kadınların tercihin ve işbirliğine bağlı olmuştur; ve bu durum ussal kadınlara her zaman, bir cinsiyet olarak toplumsal düzeylerinden bağımsız olarak, doğrudan ve kişisel düzeyleri üzerinde ciddi bir etkide bulunma gücü vermiştir. Ancak erkeklerin güvensizliği ve şüphesi; kadınların

en başından beri, esaretlerini hafifletmek amacıyla kurnazlığa başvurmak zorunda kalışları gerçeğiyle dindirilememiştir.

84:4.4 (935.4) Cinsiyetler, birbirlerini anlamada büyük zorluk çekmektedirler. Erkek; şüpheyile ve nefretle değilse bile, cahilce duyulan güvensizliğin ve korkulan büyülenmenin tuhaf bir karışımıyla onları görerek kadını anlamada zorlandı. Birçok kabilesel ve ırksal tarihi anlatımlar sorunu Havva'ya, Pandora'ya ve bazı diğer kadın türünün temsilcisine dayandırmaktaydı. Bu anlatımlar her zaman, kadının erkek üzerine kötülüğü getirdiği şeklinde göstermek için çarpıtılmıştı; ve bunların hepsi, bir zamanlar var olmuş evrensel bir biçimde kadınlara karşı duyulan güvensizliğe işaret etmektedir. Yaşam boyu bekâr kalan bir din adamlığını desteklemek için bahsi geçen nedenler arasında onların en başında gelen sav, kadının bayalığıydı. Büyücü olarak addedilen bireylerin çoğunun kadın olması gerçeği, bu cinsin eski dönemden gelen itibarını arttırmamıştı.

84:4.5 (935.5) Erkekler uzun bir süreden beri kadınları tuhaf, hatta olağanın dışındaki varlıklar olarak görmektedir. Onlar, kadınların ruhlara bile sahip olmadıklarına inanmışlardı; böylelikle kadınlara isim verilmesine karşı koymuşlardı. Öncül dönemlerde, bir kadın ile gerçekleştirecek ilk cinsel ilişkiden büyük bir korku bulunmaktaydı; bu nedenle, bir bakire ile bir din adamının öncül cinsel ilişkisi adet haline gelmişti. Bir kadının gölgesinin bile tehlikeli olduğu düşünölmektedir.

84:4.6 (935.6) Çocuk doğurma bir dönem çoğunlukla, bir kadını tehlikeli kılan ve temizlikten uzaklaştırılan şey olarak görölmektedir. Ve birçok kabile âdeti; bir annenin, bir çocuğun doğumundan sonra geniş arınma törenlerinden geçmek

zorunda olduğuna emretmişti. Erkek eşin yatma sürecine katıldıkları topluluklar dışında, anne olması beklenen birey yalnız bırakılarak ondan uzak durulurdu. Eski topluluklar, bir çocuğun evde doğumundan bile kaçınmışlardı. Nihayeten, kıdemli kadınların doğum sırasında anneye katılmalarına izin verilmişti; ve bu uygulama, ebelik mesleğinin doğumuna kaynaklık etmişti. Doğum sırasında, bir doğumu kolaylaştırma çabası içinde sayısız budalaca şey söylenir ve yapılırdı. Hayaletin müdahalesini engellemek için yeni doğan bebeğe kutsal su serpiştirmek adetti.

84:4.7 (935.7) Saf kabileler arasında doğum, yalnızca iki veya üç saat süren bir biçimde göreceli olarak kolaydı; melez ırklar arasında nadiren bu kadar kolaydı. Eğer bir kadın, özellikle ikizlerin doğumu sırasında olmak üzere, doğum anında yaşamını yitirirse ruhaniyet zinasından suçlu olduğuna inanılırdı. Daha sonra daha yüksek düzeydeki kabileler doğum anındaki ölüme cennetin iradesi gözüyle baktılar; bu tür anneler, soylu bir amaç uğrunda yaşamlarını yitirmiş olarak değerlendirilirlerdi.

84:4.8 (936.1) Giyim ve bireyin bedenini gösterişine dair tanımladığınız kadınların iffeti, bir adet döneminde görülmekten duydukları ölümcül korkudan doğmuştu. Bu şekilde görülmek, tabunun ihlal edilişi olarak oldukça ciddi bir günahtı. Eski dönemlerin adetleri uyarınca ergenliğinden hamilelik dönemine kadar her kadın, her ay bir tam hafta boyunca bütüncül aile ve toplum tecridine tabiiydi. Onun dokunduğu, oturduğu veya üzerine uzandığı her şey “kirletilmişti.” Bir genç kıızı, bedeninden kötü ruhaniyeti uzaklaştırma çabası içinde her aylık dönemden sonra vahşice dövmek uzun bir süre adetti. Ancak bir kadın hamilelik yaşını

geçtiği zaman kendisine çoğunlukla, daha fazla hak ve ayrıcalık tanınan bir biçimde daha nazik davranılırdı. Bütün bunların ışığı altında kadınlara küçük gözle bakılması tuhaf değildir. Yunanlılar bile adet halindeki kadını kirlenmenin üç büyük nedeninden biri olarak gördü; diğer ikisi domuz ve sarımsaktı.

84:4.9 (936.2) Bu eski dönem görüşleri ne kadar aptalca olursa olsun; haddinden fazla çalışan kadınlara, en azından gençken, her ayda bir hafta memnuniyet verici rahatlama ve yararlı düşünce süreci vermesi bakımından birtakım iyi sonuçlara neden olmuştu. Bu süreçte böylece onlar, zamanın geri kalan kısmında erkek birliktelikleriyle nasıl başa çıkmaları gerektiği üstüne düşünebilmekteydiler. Kadınların bu tecridi aynı zamanda erkekleri haddinden fazla bir biçimde cinsel ilişkiye düşmekten korumuş, böylece nüfusun sınırlandırılışına ve özdenetiminin gelişimine dolaylı bir biçimde katkıda bulunmuştu.

84:4.10 (936.3) Bir erkeğin kadın eşini istediği zaman öldürmesi hakkı kaldırıldığında büyük bir ilerleme gerçekleşmişti. Benzer bir biçimde, bir kadının düğün hediyelerine sahip olabilmesi ileri bir adımdı. Daha sonra kadın, özel mülkiyete sahip olma, onu denetleme ve hatta onu satma hakkı kazanmıştı; ancak o uzun bir süre boyunca, din veya devlet kademelerinde herhangi bir görevde bulunma hakkından mahrum bırakılmıştı. İsa'dan sonra yirminci yüzyıla kadar ve bu yüzyıl içinde kadına her zaman az veya çok bir mülkiyet olarak davranılmıştı. Kadın, erkeğin denetim tecridinden dünya genelinde yaygın bir özgürlüğü henüz elde edememiştir. Gelişmiş topluluklar arasında bile insanın kadını korumaya çabası bile her zaman,

kendi üstünlüğünün üstü kapalı bir biçimde hatırlatıcısı olmuştur.

84:4.11 (936.4) Ancak ilkel kadınlar, yakın zamanda özgürleştirilmiş kız kardeşlerinin alışkanlık haline getirdiği bir biçimde kendilerine acımamışlardı. Onlar, sonuç olarak, oldukça mutlu ve hallerinden memnunnlardı; onlar, daha iyi ve farklı bir yaşam üzerinde düşünmeye cesaret etmemişlerdi.

5. Gelişen Adetler Uyarınca Kadın

84:5.1 (936.5) Bireyin kendi devamlılığını sağlamasında kadın erkeğin eşitidir; ancak bireyin kendi yaşamını idame ettirişindeki birliktelik içerisinde kadın, kendisini geri konuma iten belirli bir eşitsizlik içerisinde emek vermektedir; ve zorunlu anneliğin bu sınırlılığı yalnızca, gelişen medeniyetin aydınlanmış adetleriyle ve erkeğin sonradan kazanmış olduğu hakkaniyet niteliğinin artan algısıyla telafi edilebilir.

84:5.2 (936.6) Toplum evirildikçe kadınlar arasındaki cins ölçütleri yükselmişti, çünkü onlar cins adetlerinin ihlal edilişinden daha çok zarar görmüşlerdi. Erkeklerin cins ölçütleri, medeniyetin talep ettiği hakkaniyetin ortak duyusunun bir sonucu olarak sadece yavaş bir biçimde gelişme göstermektedir. Doğa hakkaniyete dair hiçbir şey bilmemektedir — doğum sancılarını sadece kadınlara çektirmektedir.

84:5.3 (936.7) Cinsel eşitliğe dair çağdaş düşünce, güzel ve gelişen bir medeniyete layıktır; ancak bu düşünce doğa içinde bulunamaz. Güçlü olanın haklı olduğu zamanlarda erkek kadın üzerinde hâkimiyet kurmaktadır; daha fazla adalet, barış ve hakkaniyet egemen olduğunda kadın, kademeli bir biçimde

kölelik ve belirsizlik düzeyinden kurtulmaktadır. Kadının toplumsal düzeyi çoğunlukla, herhangi bir milletteki veya çağdaki askeri zihniyet ölçüsüne zıt bir biçimde çeşitlilik göstermiştir.

84:5.4 (937.1) Ancak erkek ne bilinçli bir biçimde ne de hesaplı olarak kadının haklarını gasp etmiş, sonrasında onları kendilerine istemeye istemeye geri vermiştir; bütün bunların hepsi, toplumsal evrimin bilinçsiz ve tasarlanmamış bir sürecidir. İlave haklara memnuniyetle sahip olma zamanı kadınlar için geldiğinde, onlar bunları elde ettiler; ve bunların hepsi erkeğin bilinçli tutumu olmadan gerçekleşti. Yavaş ama kesin bir biçimde adetler, medeniyetin devamlı evriminin bir sonucu olan bu toplum uyumunu sağlayacak bir biçimde değişme göstermektedir. Gelişen adetler yavaş bir biçimde, kadınlara artan bir biçimde iyi davranılmasını sağlamıştı; onlara kabalığı sürdüren kabileler varlıklarını sürdürememişlerdi.

84:5.5 (937.1) Âdem ve Nod toplulukları, kadınlara artan bir tanınma verdiler; ve göç eden And unsurlarına karışan bu topluluklar zaman içerisinde, toplum içinde kadınların yerine dair Cennet Bahçesi öğretilerinden etkilenme eğilimi göstermişlerdir.

84:5.6 (937.1) Öncül Çin ve Yunan toplulukları kadınlara çevre toplulukların çoğundan daha iyi davranmıştı. Ancak Museviler, aşırı bir biçimde onlara güvensizlik duymaktalardı. Batıda kadın; her ne kadar Hristiyanlık erkekler üzerine daha sıkı cinsel yükümlülükler getiren adetleri geliştirse de, Hristiyanlık ile bütünleşmiş hale gelen Pavlik savlar altında zor bir engele sahip olmuşlardı. Kadının durumu Muhammedizm içinde kendisine verilen tuhaf alt düzey altında biraz ümitsiz bir

konumda olup, kendisi diğer birkaç Doğu dinin öğretilerinin etkisi altında daha bile kötü koşullarda yaşamını sürdürmektedir.

84:5.7 (937.1) Din değil bilim gerçek anlamıyla kadınları özgürleştirmişti; bilim, ev sınırlarından onu büyük ölçüde özgürleştiren çağdaş fabrikaydı. Erkeğin fiziksel yetileri, makinelerin yeni idaresinde artık hayati bir etken değildi; bilim böylelikle, erkek gücünün kadın gücüne artık üstün olmamasını sağlayan bir biçimde yaşam koşullarını değiştirmiştir.

84:5.8 (937.1) Bu değişiklikler; kadının ev içindeki köleliğinden özgürleşmesine doğru meyil etmekte olup, erkeğine neredeyse eşit seviyede bir kişisel özgürlük ve cinsel tercihi artık memnuniyetle deneyimleyebildiği türden bir değişikliği onun toplum düzeyine getirmiştir. Bir zamanlar bir kadının değeri onun yiyecek üretme yetisinden meydana gelmekteydi; ancak icat ve refah — erdem ve cazibenin alanları olarak — içinde faaliyet gösterebileceği yeni bir dünya yaratmasında onu yetkin kıldı. Böylelikle üretim, kadının toplumsal ve ekonomik özgürleşmesi için verdiği bilinçsiz ve tasarlanmamış kavgasından galibiyetle ayrıldı. Ve tekrar evrim, açığa çıkarışların bile yerine getirmede başarısız olduğu bir şeyi yapmada başarılı oldu.

84:5.9 (937.1) Toplum içinde kadının konumunu belirleyen adil olmayan adetlerden gelen aydınlanmış toplulukların tepkisi gerçekten de aşırı uçlarında bir sarkaç görünümüne sahip olmuştur. Endüstriyelmiş ırklar arasında kadın neredeyse her hakka sahip ve askerlik gibi birçok zorunluluktan muaftır. Yaşam mücadelesi içinde elde edilen her kolaylık kadının özgürleşmesine fazlasıyla katkıda bulunmuştur; ve o doğrudan

bir biçimde, tekeşliliğe doğru gerçekleştirilen her ilemeden doğrudan bir biçimde yarar sağlamıştır. Toplumun ilerleyici evrimi içerisinde adetlerin her uyumlu hale getirilişinde, zayıf olanlar her zaman ters orantılı kazançlar elde etmektedirler.

84:5.10 (937.1) Çift evliliğinin nihai emelleri içinde kadın en sonunda tanınmayı, saygınlığı, bağımsızlığı, eşitliği ve eğitimi kazanmıştır; ancak o, bu yeni ve emsalsiz kazanıma layık olduğunu ispatlayacak mı? Çağdaş kadın toplumsal özgürlüğün bu büyük kazanımına tembellik, umursamazlık, çocuksuzluk ve sadakatsiz ile mi cevap verecek? Bugün, yirminci yüzyılda, kadın; uzun mevcudiyetinin hayati sınavını vermektedir.

84:5.11 (938.1) Kadın ırk yetiştiriliminde erkeğin eşit eşidir; böylelikle ırksal evrimin gerçekleşmesinde erkek kadar öneme sahiptir; bu nedenle evrim artan bir biçimde, kadın haklarının gerçekleştirilmesine doğru meyil etmiştir. Ancak kadının hakları hiçbir biçimde erkeğin hakları değildir. Tıpkı erkek kadınların haklarıyla refah düzeyini yükseltmezse, kadın erkeğin hakları altında gelişmesini sağlayamaz.

84:5.12 (938.2) Her cinsiyet, içinde kendisine özel haklar ile birlikte kendisine özgü ayrılmış yaşam alanına sahiptir. Eğer kadın gerçekten erkeğin sahip olduğu hakların tümünden memnuniyet duyuyorsa; ileride, er veya geç sonunda, birçok kadının şimdilerde memnuniyetle sahip olduğu ve oldukça yakın bir geçmişte erkeklerden kazandığı mertlik ve özel itibarın yerini acımasız ve duygusuz mücadele kesin bir biçimde alacaktır.

84:5.13 (938.3) Medeniyet hiçbir zaman, cinsler arasında mevcut olan davranış uçurumunu hiçbir zaman ortadan kaldıramaz. Çağdan

çağa, adetler değişmektedir; ancak içgüdü her zaman aynı kalmaktadır. İçkin anne sevgisi, özgürleşmiş kadının üretimde erkeğin ciddi rakibi olmasına hiçbir zaman izin vermeyecektir. Sonsuza kadar her cins, biyolojik farklılıkları ve düşünsel yetkinliklerinin benzersizlikleriyle belirlenmiş olan kendisine ait nüfuz alanında üstün olmaya devam edecektir.

84:5.14 (938.4) Her cins, her ne kadar ileride sürekli yaşanacak bir biçimde arada sırada çakışma gösterse de, her zaman kendisine ait özel bir alana sahip olmaya devam edecektir. Sadece toplumsal olarak erkek ve kadın eşit şartlar altında rekabet edecektir.

6. Kadın ve Erkeğin Birlikteliği

84:6.1 (938.5) Çoğalım uyarımı kesin ve sürekli bir biçimde, bireyin kendi devamlılığı için erkekler ve kadınları bir araya getirmektedir; ancak tek başına, — bir evin inşası olarak — ortak bir işbirliği içerisinde birlikte kalmaya devam etmelerini garanti altına almamaktadır.

84:6.2 (938.6) Her başarılı insan kurumu, ahenkli işlevsel çalışmaya uyarlanmış kişisel çıkarların zıtlıklarından meydana gelmektedir; ve ev işlerinin idaresi bu anlamda bir istisna değildir. Ev inşasının temeli olan evlilik, oldukça sık bir biçimde doğa ve toplum arasındaki karşıtlığı simgeleyen bu zıtsal işbirliğinin en yüksek dışavurumudur. Çatışma kaçınılmazdır. Çiftleşme içkindir; o doğaldır. Ancak evlilik biyolojik değildir; o toplumsal bir olgudur. Arzu insan ve kadının bir araya gelmesini teminat altına alacaktır; ancak daha zayıf düzeyde bulunan ebeveyn içgüdüleri ve toplumsal adetler onları bir arada tutacaktır.

84:6.3 (938.7) Erkek ve kadın, genel olarak değerlendirildiğinde, yakın ve içten birliktelik içerisinde yaşayan aynı türün iki farklı çeşididir. Onların bakış açıları ve bütüncül yaşam tepkileri temel olarak farklıdır; onlar, birbirlerini bütüncül ve gerçek anlamıyla kavrama yetisinden tamamiyle yoksundurlar. Cinsler arasındaki bütüncül anlayış erişilemezdir.

84:6.4 (938.8) Kadın, erkeklerden daha fazla içgüdüye sahip olan görünüme sahiplerdir; ancak onlar aynı zamanda, bir ölçüde daha az mantıksal olarak görülmektedirler. Kadın, buna rağmen, her zaman; ahlaki değerlerin öncüsü ve insan türünün ruhani önderi olmuştur. Beşiği sallayan kudretli el hala bireyleri nihai son ile bütünleştirmektedir.

84:6.5 (938.9) Erkekler ve kadınlar arasındaki doğa, tepki, bakış açısı ve düşüncedeki farklılıklar, endişe yaratması söyle dursun, hem bireysel hem de bütünlüksen biçimde insan türü için çok faydalı olarak değerlendirilmelidir. Evren yaratılmışlarının birçok düzeyi, kişilik dışavurumunun çifte fazları içinde yaratılmışlardır. Faniler, Maddi Evlatlar ve yarı-evlat-unsurları arasında bu farklılık erkek ve kadın olarak tanımlanmaktadır; yüksek melekler, çocuksu melekler ve Morontia Refakatçileri arasında, artı veya girişken ve eksi veya çekingen olarak adlandırılmaktadır. Bu türden çifte birliktelikler, hatta Cennet-Havona sistemi içindeki belirli üç katmanlı birlikteliklerde olduğu gibi, çok yönlülüğü fazlasıyla arttırmakta ve içkin sınırlılıkların üstesinden gelmektedir.

84:6.6 (939.1) Erkek ve kadınlar, fani süreçlerine ek olarak morontiyal ve ruhsal yaşamlarında birbirlerine ihtiyaç duymaktadır. Erkek ve kadın arasında var olan bakış açılarındaki farklılık, ilk yaşamın da ötesinde yerel ve üstün

evren yükselimleri boyunca varlığını devam ettirmektedir. Ve Havona'da bile, bir zamanlar erkek ve kadın haldeki kutsal yolcular hala Cennet yükselişinde birbirlerine yardım edeceklerdir. Kesinlik Birlikleri'nde bile yaratım başkalaşımı hiçbir zaman, insanların erkek ve kadın olarak adlandırdıkları kişilik eğilimlerini ortadan kaldırmayacaktır; insan türünün bu iki temel çeşitliliği her zaman birbirlerini olumlu yönde etkilemeye, harekete geçirmeye, desteklemeye ve birbirlerine yardım etmeye devam edecektir; her zaman onlar, karmaşık evren sorunlarının çözümünde ve çok katmanlı kâinat zorluklarının aşılmasında karşılıklı bir biçimde işbirliğine bağlı halde bulunacaklardır.

84:6.7 (939.2) Her ne kadar cinsler birbirlerini bütünüyle anlamayı hayal dahi edemeseler de, onlar etkin bir biçimde birbirlerinin tamamlayıcılarıdır; ve her ne kadar işbirliği, sıklıkla, kişisel bir düzeyde az veya çok muhalif olsa da idare edilişe ve toplumun çoğalmasına yetkindir. Evlilik, ırkların farklılıklarını bir araya getirmek için tasarlanmış bir kurum iken, diğer bir yandan da medeniyetin devamlılığını gerçekleştirmekte ve ırkın çoğalmasını teminat altına almaktadır.

84:6.8 (939.3) Evlilik, tüm insan kurumlarının anasıdır; çünkü o doğrudan bir biçimde, toplum yapısının temeli olan ev inşası ve idaresine yol açmaktadır. Aile hayati derecede, bireyin kendisini idame ettirme düzenine bağlıdır; çünkü o medeniyetin adetleri uyarınca ırkın devamlılığı için tek ümit kaynağı iken, aynı zamanda, birey tatmininin fazlasıyla memnuniyet verici belli başlı türlerini en etkin bir biçimde sağlamaktadır. Aile; erkek ve kadın eşin toplumsal ilişkilerine ek olarak onların biyolojik ilişkilerinin evrimini bir araya

getiren bir biçimde, insanın kendi başına elde ettiği en büyük kazanımıdır.

7. Aile Yaşamı'nın İdealleri

84:7.1 (939.4) Cinsel çiftleşme içgüdüsel, çocuklar doğal sonuçtur; ve aile böylelikle kendiliğinden var olmaktadır. Aileler ırkın veya milletin meydana getirirken, aynı şey onların yarattığı toplumu için de geçerlidir. Eğer aileler iyi olursa, toplum benzer bir biçimde iyi olacaktır. Musevi ve Çin topluluklarının sahip olduğu büyük kültürel istikrar, onların aile topluluklarındaki güce dayanmaktadır.

84:7.2 (939.5) Kadının çocukları için sevmeye ve onlara bakma içgüdü, evliliğin ve ilkel aile yaşamının desteklenmesinde onu ilgili bir taraf haline getiren bir biçimde zorladı. Erkek evin inşasına yalnızca, daha sonraki adetler ve toplumsal kabuller tarafından itilmişti; evliliğin ve evin istikrara kavuşturulmasında ilgi duymada yavaş kalmıştı, çünkü cinsel ilişki eylemi biyolojik bakımdan onun yaşamında hiçbir sonuç doğurmamaktadır.

84:7.3 (939.6) Cinsel birliktelik doğaldır; ancak evlilik toplumsal olup, her zaman adetler tarafından düzenlenmektedir. Özel mülkiyet, gurur ve mertlik ile birlikte adetler (dini, ahlaki ve etik kurallar olarak), evlilik ve aile kurumlarını istikrarlaştırmıştır. Ne zaman adetler dalgalanma gösterirse, ev-evlilik kurumunun istikrarında dalgalanma gerçekleşmektedir. Evlilik mevcut an içerisinde özel mülkiyet aşamasından kişisel döneme geçmektedir. Eskiden erkek mülkiyeti olduğu için kadını korumuştur, ve o aynı sebepten kadın erkeğe itaat etmişti. Yararlarından bağımsız bir biçimde

bu düzen istikrarı sağlamıştı. Şimdi kadın artık bir mülkiyet olarak görülmemekte, ve evlilik-ev kurumunu istikrarlı hale getirmek için tasarlanan yeni adetler ortaya çıkmaktadır:

84:7.4 (939.7) 1. Dinin yeni rolü — çoğalım ayrıcalığına dair genişlemiş anlayış biçiminde, kâinatsal vatandaşları yaratma düşüncesi olarak, ebeveynsel deneyimin hayati oluşuna dair öğreti — Yaratıcı'ya evlatlar verme.

84:7.5 (940.1) 2. Bilimin yeni rolü — insanın denetimine bağlı bir biçimde çoğalımın giderek daha fazla bir biçimde gönüllü hale gelişi. Eskiçağ dönemlerinde anlayış yoksunluğu, bu yönde arzunun bütüncül yoksunluğunda çocukların ortaya çıkışını teminat altına aldı.

84:7.6 (940.2) 3. Haz cazibelerinin yeni işlevi — bu ırksal varoluşta yeni bir etkiyi sunmaktadır; eskiçağ insanı istenmeyen çocukları terk etmekteydi; çağdaş insanlar ise onları tanışmayı reddetmektedirler.

84:7.7 (940.3) 4. Ebeveynsel içgüdünün gelişimi — her nesil şimdi, bir sonraki neslin müstakbel ebeveynleri olarak çocukların doğumunu etkin bir biçimde teminat altına alamayacak kadar güçsüz ebeveynsel içgüdüleri olan bireyleri ırkın üretmek akımından devre dışı bırakma eğilimi göstermektedirler.

84:7.8 (940.4) Ancak bir kurum olarak ev, bir erkek ve kadının bir birlikteliği olarak, daha kesin bir değişle; çok uzun bir süre önce tek başlarına bırakılmış Andon ve onun doğrudan soylarının tekeşli uygulamalarının gerçekleştiği dönem olan yaklaşık yarım milyon yıl öncesinin Dalamatia zamanına kadar uzanmaktadır. Aile yaşamı, buna rağmen, Nod ve daha sonraki

Âdem unsurları döneminin öncesinde fazlasıyla takdir edilecek bir konumda değildi. Âdem ve Havva, insan türünün tümü üzerinde devamlılığı olan bir etki bıraktı; dünya tarihi içerisinde ilk defa, erkek ve kadınlar Cennet Bahçesi içerisinde yan yana yürürken görüldüler. Bahçe üyeleri olarak bütüncül aile biçimindeki Cennet Bahçesi ideali, Urantia üzerinde yeni bir düşünceydi.

84:7.9 (940.5) Öncül aile, köleleri de içine alan bir biçimde her bireyin tek çatı altında yaşadığı, birbirlerine bağlı bir çalışma topluluğundan oluştu. Evlilik ve aile yaşamı her zaman özdeş değildir; ancak ister istemez birbirleriyle yakından ilişki içerisinde. Kadın her zaman bireysel aileyi istemişti, ve sonunda istediğini elde etti.

84:7.10 (940.6) Dünyaya getirilen bireye duyulan sevgi neredeyse evrensel olup, ayrı bir var oluş değerine sahiptir. Eski çağ toplulukları her zaman, çocuğunun refahı için annenin rahatından feragat etmişlerdi; bir Eskimo annesi hala bile, çocuğunu yıkamak yerine hala diliyle temizlemektedir. Ancak ilkel anneler yalnızca çok gençken çocuklarını besleyip, onlara ilgi göstermişlerdi. Devamlılığı olan ve sürekli insan birliktelikleri hiçbir zaman tek başına biyolojik sevgi üzerine kurulmamıştır. Hayvanlar çocuklarını sevmektedir; insan — medenileşmiş insan — çocuklarının çocuklarını sevmektedir. Medeniyet daha yüksek düzeyde oldukça, ebeveynlerin çocukların gelişimi ve başarısında duyduğu sevinç artmaktadır; böylelikle *isimden* duyulan gururun yeni ve daha yüksek düzeydeki gerçekleşimi açığa çıkmaktadır.

84:7.11 (940.7) Eski çağ toplulukları arasındaki büyük ailelerin illa da sevgi üzerine kuruluş olmasına dair bir zorunluluk bulunmamaktaydı. Birçok çocuk şu nedenlerle istenmişti:

84:7.12 (940.8) 1. İşçiler olarak değerliydim.

84:7.13 (940.9) 2. Eski-çağ sigortalarıydım.

84:7.14 (940.10) 3. Kız çocuklar üzerinden para elde edilebilmekteydi.

84:7.15 (940.11) 4. Aile gururu, ismin yayılmasını gerektirmekteydi.

84:7.16 (940.12) 5. Çocuklar koruma ve savunma sağlamaktaydı.

84:7.17 (940.13) 6. Hayalet korkusu, tek başına kalmaya dair derin bir korku yarattı.

84:7.18 (940.14) 7. Belirli dinler doğumu zorunlu kıldı.

84:7.19 (940.15) Eski din adamları erkek evlatlara sahip olmadaki başarısızlığı, tüm zamanlar ve ebediyetin tümü içindeki en büyük felaket olarak gördüler. Onlar, hayaletin ruhaniyet-yerleşkeye olan ilerleyişi için gerekli kurbanlıkları veren bir biçimde ölüm sonrasındaki şöleni yönetmesi için her şeyden çok fazla bir şekilde erkek evlatlara sahip olmak istediler.

84:7.20 (941.1) İlkçağ ilkel insanları içinde çocukların disiplini çok erken bir yaşta başladı; ve çocuk öncül bir biçimde, hayvanlara uygulandığı gibi, itaatsizliğin başarısızlık veya ölüm anlamına bile geleceğinin farkına vardı. Çağdaş itaatsizliğe oldukça fazla katkıda bulunan şey medeniyetin, budalaca davranışın doğal sonuçlarından çocuğu korumasıdır.

84:7.21 (941.2) Eskimo çocukları çok az bir disiplin ve ceza altında gelişmektedir, çünkü onlar özü itibariyle uyumlu küçük hayvanlardır; kırmızı ve sarı insanların çocukları neredeyse eşit bir biçimde usludur. Ancak And kalıtımı taşıyan ırklardaki çocuklar bu kadar sakin değildir; bu daha fazla hayal gücüne sahip ve maceraperest olan gençler, daha fazla eğitim ve disipline ihtiyaç duymaktadır. Çocuk yetiştirilimindeki çağdaş sorunları, şu nedenler artan bir biçimde zor kılmaktadır:

84:7.22 (941.3) 1. Irk karışımındaki büyük düzey.

84:7.23 (941.4) 2. Yapay ve yüzeysel eğitim.

84:7.24 (941.5) 3. Çocuğun ebeveynlerini taklit ederek kültürlü hale gelme olanaksızlığı — ebeveynlerin aile yaşamından çok uzun bir süre ayrı kalması.

84:7.25 (941.6) Aile disiplinine dair eski dönem düşünceleri, ebeveynlerin çocuğun mevcudiyetinin yaratıcısı olduklarına dair farkındalıktan kaynağını olan bir biçimde biyolojiktir. Aile yaşamının gelişen nihai emelleri bir çocuğun dünyaya getirilişinin, belirli ebeveynsel hakları kazandırma yerine, insan mevcudiyetinin yüce sorumluluğu anlamına geldiği kavramsallaşmaya doğru ilerlemektedir.

84:7.26 (941.7) Medeniyet ebeveynleri tüm sorumlulukları üzerine almış, çocukları ise tüm haklara sahip bir konumda görmektedir. Çocuğun ebeveynlerine olan saygısı, ebeveynsel korumada kastedilen zorunluluğa dair bilgiden değil, yaşam savaşımdan galibiyetle çıkmak için çocuğa verilen destekte sevgi dolu bir biçimde sergilenen ilginin, eğitimin ve şefkatin bir sonucu olarak doğal bir biçimde doğmaktadır. Gerçek

ebeveyn, akıllı çocuğun ileride tanıyacağı ve takdir edeceğe devamlı bir hizmet-vazifesi içindedir.

84:7.27 (941.8) Mevcut üretim ve kent döneminde evlilik kurumu, yeni ekonomik doğrultularda evirilme göstermektedir. Aile yaşamı gittikçe artan bir biçimde pahalı hale gelmekte, geçmişte gelir olan çocuklar ekonomik giderler haline gelmişlerdir. Ancak medeniyetin güvencesi hala; bir neslin, bir sonraki ve gelecek nesillerin refahı üzerinde büyüyen yatırımda bulunma arzusuna dayanmaktadır. Ve ebeveyn sorumluluğunu devlet veya din kurumuna aktarmaya dair her çabanın medeniyetin refahı ve gelişiminin intiharı anlamına geleceği ortaya çıkacaktır.

84:7.28 (941.9) Çocuklar ve onun sonucunda gelen aile yaşamıyla birlikte evlilik; insan doğası içindeki en yüksek potansiyelleri harekete geçirmekte, ve eş zamanlı olarak fani kişiliğin bu hareketlendirilmiş niteliklerinin dışavurumunda ideal ortamı sağlamaktadır. Aile, insan türlerinin biyolojik çoğalımı için zemin hazırlamaktadır. Ev, büyüyen çocuklar tarafından kan kardeşliğine dayalı etik kuralların içinde kavranabileceği doğal nitelikteki toplumsal ortamdır. Aile; ebeveyn ve çocukların, insanların tümü arasındaki kardeşliğin gelişmesi için oldukça temel nitelikte bulunan sabır, toplumsal fedakârlık, hoşgörü ve tahammülün derslerini öğrendikleri kardeşsel bütünlüğün ana birimidir.

84:7.29 (941.10) Eğer medenileşmiş ırklar daha çoğunluksal bir biçimde And topluluklarının aile-heyet uygulamalarına geri dönerse, insan toplumu fazlasıyla gelişebilir. Bu topluluklar, ata-erkil veya baskıcı bir tür aile hükümetine sahip olmadılar. Onlar, bir aile hayatına dair her öneri ve düzenlenişi özgür ve

içten tartışan bir biçimde, oldukça kardeşsel ve birliktelikseldi. Onlar tüm aile hükümet düzeni içinde ideal bir biçimde bütüncül bir haldedirler. Olası en yüksek düzeydeki bir aile içinde, evlatsal ve ebeveynsel sevginin ikisi de bütünlüksel bağlılıkla çoğalmıştır.

84:7.30 (942.1) Aile yaşamı, göreve olan sadakat bilincinin atası biçiminde gerçek ahlakın kökenidir. Aile yaşamının bu zorunlu kılınan birliktelikleri; kişiliği istikrar altına almakta olup, onun büyümesini diğer ve farklı kişiliklere olan gerekli uyum zorunluluğu ile harekete geçirmektedir. Ancak buna bile ek olan bir biçimde, gerçek bir aile — iyi bir aile — ebeveynsel yaratıcılarına Yaratan'ın kendi çocuklarına olan tutumunu gösterirken; aynı zamanda bu tür ebeveynler, tüm evren çocuklarının Cennet ebeveyninin sahip olduğu derin sevginin yükselen dışavurumlarındaki uzun bir dizinin ilkinin kendi çocuklarına sergilerler.

8. Birey Tatmini'nin Tehlikeleri

84:8.1 (942.2) Aile yaşamıma karşı büyük tehdit, çağdaş haz çılgınlığı olan birey tatmininin baştan çıkarıcı artış dalgasıdır. Evlilik için başlıca teşvik unsuru eskiden ekonomikti; cinsel cazibe ikincil bir konumdaydı. Bireyin kendisini idare edişi üzerine inşa edilen evlilik, bireyin devamlılığını ve onunla birlikte birey tatmininin en arzu duyulan türlerinden bir tanesini sağladı. Bu kurum, yaşam için üç büyük teşvikin de hepsini içine alan tek oluşumdur.

84:8.2 (942.3) Kökensel olarak mülkiyet, bireyin kendisini idare edişinin temel kurumuydu; bunun karşısında evlilik, bireyin devamlılığının benzersiz kurumu olarak faaliyet gösterdi. Her

ne kadar yiyecek tatmini, oyun, mizah ve dönemsel cinsel ilişkilere dalma geçmişte birey tatmininin araçları olmuşken; evirilen adetlerin birey tatmininin ayrı herhangi bir kurumunu oluşturmada başarısız olduğu bir gerçek olarak varlığını sürdürmektedir. Ve haz verici mutluluğun özelleşmiş yöntemlerini geliştirmedeki bu başarısızlık nedeniyle insan kurumlarının tümü, bu haz arayışıyla oldukça bütüncül bir biçimde etkilenmektedir. Mülkiyet birikimi, birey tatminin tüm türlerini fazlalaştırmada bir araç haline gelmekteyken; evlilik sıklıkla, yalnızca bir haz aracı olarak görülmektedir. Ve bu haddinden fazla gerçekleşen tatmin, bu oldukça geniş bir biçimde yayılmış haz çılgınlığı, şimdi; ev kurumu olarak aile yaşamının toplumsal nitelikteki evrimsel oluşumunun şimdiye kadar karşısına dikilen en büyük tehdidi oluşturmaktadır.

84:8.3 (942.4) Eflatun ırkı, insan türünün deneyimine yeni ve kusursuzca gerçekleştirilen tek bir niteliği tanıştırmışlardı — mizah anlayışı ile bütünleşmiş oyun içgüdü. Bu nitelik, Sang ve Andon toplulukları içinde bir ölçüde bulunmaktaydı; ancak Âdemsal ırk kolu bu ilkel eğilimi, birey tatminin yeni ve yüceltilmiş bir türü olarak *haz potansiyeline* yükseltti. Açlığın yatıştırılması dışında birey tatmininin temel türü cinsel tatmindir; ve bu tensel hazzın bu türü, Sang ve Ad topluluklarının karışımıyla devasa bir biçimde yoğunlaştı.

84:8.4 (942.5) And-sonrası ırkların huzursuzluk, meraklılık, serüvencilik ve sınırlandırılmamış haz niteliklerinin birleşiminde gerçek tehlike bulunmaktadır. Ruhun açlığı, fiziksel hazlar tarafından tatmin edilemez; ev ve çocuk sevgisi, hazzın akılsızca gerçekleştirilen arayışıyla çoğalmaz. Her ne kadar sanat, ses, ritim, müzik ve birey güzelliği kaynaklarını

sonuna kadar kullansanız bile, böylece ruhu yüceltip ruhaniyeti besleyebileceğinizi hayal dahi edemezsiniz. Gösteriş ve moda, ev idaresine ve çocuk yetiştirilişine yardımcı olmamaktadır; gurur ve düşmanlık, ileriki nesillerin kurtuluş niteliklerini geliştirmede güçsüzlerdir.

84:8.5 (942.6) İlerleyen göksel unsurların hepsi, dinlenceyi ve anımsama yöneticilerin hizmetini memnuniyetle deneyimlemektedirler. Sağlıklı eğlenceyi elde etmek ve neşelendirici oyuna katılmak için tüm çabalar güvenilirdir; tek düzeliğin sıkıcılığını engelleyen canlandırıcı uyku, dinlence, boş zaman etkinlikleri ve tüm hobiler değerlidir. Rekabete dayalı oyunlar, öykücülük ve iyi yemeği tatma bile birey tatmininin türleri olarak hizmet verebilir. (Yemeğinizin tadına varmak için tuzu kullandığınızda, yaklaşık bir milyon yıl boyunca insanın tuzu sadece yiyeceğini küle batırarak elde ettiğini bir düşünün.)

84:8.6 (943.1) Bırakınız insan kendisini neşelendirsin; bırakınız insan ırkı bin bir şekilde hazzı yakalasın; bırakınız evrimsel insan türü, yukarı doğru uzun biyolojik mücadelenin meyveleri olarak yasal birey tatminin tüm türlerini keşfetsin. İnsan, bugünkü keyiflerinin ve hazlarının bazılarını fazlasıyla hak etmiştir. Ancak, nihai sonun amacına iyi bakın! Hazlar, bireyin kendisini idare edişinin kurumu olan mülkiyete zarar vermede başarılı olursa gerçekten de intiharsal konuma gelirler; ve birey tatminler — insanın en üst düzeydeki evrimsel kazanımı ve medeniyetin tek kurtuluş ümidi olarak — aile yaşamının çöküşü halindeki evliliğin yıkımını ve ev kurumunun yok oluşunu getirdiklerinde ölümcül bir bedele sahip olurlar.

84:8.7 (943.2) [Urantia üzerinde konumlanan bir Yüksek Melek Önderi tarafından sunulmuştur.]

85. Makale İbadet'in Kökeni

85:0.1 (944.1) İLKEİ din, ahlaksal birlikteliklerden bağımsız bir biçimde tüm ruhsal etkilerin dışında, doğal nitelikteki evrimsel bir gelişim olarak biyolojik bir kökene sahiptir. Daha yüksek düzeydeki hayvanlar korkulara sahiptirler, ama hiçbir yanılsamayı ellerinde bulundurmazlar; bu nedenle onlar hiçbir dine sahip değillerdir. İnsan, ilkel dinlerini korkularından ve yanılsamalarının araçlarıyla yaratır.

85:0.2 (944.2) İnsan türlerinin evrimi içinde, ilkel dışavurumlarında ibadet; insan aklının, hayata dair şimdinin daha karmaşık kavramlarını tasarlamaya yetkin hale gelişinden uzun bir zaman önce ortaya çıkmakta olup bundan sonra din olarak adlandırmayı hak etmektedir. Her din doğası gereği bütünüyle ussaldı, ve tamamiyle birliktelik içinde bulunduğu koşullara dayanmaktaydı. İbadetin nesneleri tamamiyle telkin ediciydi; onlar, ellerinin altında bulunan veya gelişmemiş akla sahip ilkel Urantia unsurlarının ortak deneyimlerinde endişe verici nitelikteki doğada mevcut şeylerden oluşmaktaydı.

85:0.3 (944.3) Din doğaya olan ibadetin ötesinde bir kez evrilme gösterdiği zaman, ruhaniyet kökeninin temellerini kazandı; ancak bu rağmen her zaman toplumsal çevre tarafından belirlenmişti. Doğa ibadeti gelişirken, insanın kavramları fani-üstü dünyada bir işbölümü tahayyül etti; orada göller, ağaçlar, şelaleler, yağmur ve diğer olağan karasal olayların yüzlercesi için doğa ruhaniyeti bulunmaktaydı.

85:0.4 (944.4) Farklı dönemlerde fani insan, kendisini de içine alan bir biçimde, dünya üzerindeki her şeye ibadet etmiştir. O aynı zamanda, gökyüzünde veya yerin altında düşünebilen neredeyse her şeye ibadet etmiştir. İlkel insan, gücün her çeşit dışavurumundan korku duymuştu; o, kavrayamadığı her doğa oluşumuna ibadet etmişti. Fırtınalar, seller, depremler, toprak kaymaları, volkanlar, ateş, sıcaklık ve soğukluk gibi güçlü doğal kuvvetlerin gözlenişi insanın gelişen aklını fazlasıyla etkiledi. Yaşamın açıklanamayan şeyleri hala “Tanrı’nın işleri” ve “Yazgı’nın gizemli takdirleri” olarak tanımlanmaktadır.

1. Taşlara ve Tepelere Tapınma

85:1.1 (944.5) Evrimleşen insan tarafından tapılan ilk eşya bir taşı. Bugün güney Hindistan’ın Kateri toplulukları hala, kuzey Hindistan’da bulunan sayısız kabilenin yaptığı gibi, bir taş ibadet etmektedir. Yakup bir taş üstünde, kutsal saydığı için uyumuştı; kendisi hatta bu taşla kutsal yağ ayinini gerçekleştirmişti. Rahel, çadırında belli bir sayıda kutsal taş saklamıştı.

85:1.2 (944.6) Taşlar ilk kez ilkel insanı, ekilmiş bir tarlanın veya otlak alanının yüzeyinde oldukça ansızın bir biçimde ortaya çıkması nedeniyle olağanın dışında bir şey olarak etkilemişti. İnsanlar, toprak kaymasını veya toprağın ters-yüz oluşunun sonuçlarını dikkate almada başarısız oldular. Taşlar aynı zamanda, sıklıkla hayvanlara benzemeleri nedeniyle öncül insanları fazlasıyla etkilediler. Medenileşmiş insanın ilgisini, hayvanların ve hatta insanların bile yüzlerine oldukça benzeyen dağlardaki birçok taş oluşumu çekmektedir. Ancak en derin ilgi, alevli ihtişamlarıyla atmosferde hızla yol alışlarına ilkel insanların bakakaldıkları göktaşları parçaları tarafından

çekilmişti. Parıldayarak kayan yıldız öncül insan için dehşet vericiydi, ve o, bu türden alevli izlerin bir ruhaniyetin dünyaya olan geçişini simgelediğine hemen inanmıştı. Özellikle ileride göktaşlarını keşfettiklerinde onların bu türden olgulara ibadet etmeye yönelmeleri şaşılacak bir durum değildi. Ve bu durum, tüm diğer taşlara yapılan daha büyük bir tapınmaya neden olmuştu. Bengal’de birçokları, M.S. 1880 yılında yeryüzüne düşen bir göktaşına tapınmaktadır.

85:1.3 (945.1) Tüm ilkçağ kavimleri ve kabileleri kendilerine ait kutsal taşlara sahiplerdi, ve en çağdaş insan toplulukları — mücevherleri halinde — belirli tür taşlar için belli bir düzeyde duyulan derin saygıyı sergilemektedirler. Hindistan’da beş taştan oluşan bir topluluğa tapılmıştı; Yunanistan’da otuzdan oluşan bir küme, kırmızı insanlar arasında genellikle taşlardan meydana gelen bir daire kutsal sayılmaktaydı. Romalılar, Jupiter’i andıklarında her zaman bir taşı havaya atmışlardı. Hindistan içinde bu güne bile bir taş bir şahit olarak kullanılabilmektedir. Bazı bölgelerde bir taş kanunun tılsımı olarak kullanılabilir; ve onun etkili saygınlığıyla bir suçlu mahkemeye zorla getirilebilir. Ancak sınırlı faniler her zaman İlahiyat’ı, tapınma töreninin bir eşyası ile özdeşleştirmemektedir. Bu türden tapınan eşyalar birçok kez, ibadetin gerçek amacına dair salt simgelerdir.

85:1.4 (945.2) İlkçağ insanları, taşlardaki delikler için tuhaf bir düşünceye sahip olmuşlardı. Bu türden delikli kayaların, hastalıkların iyileştirilmesinde olağanüstü derecede etkili olduklarına inanılmaktaydı. Kulaklar taşları taşıması için delinmemişlerdi; ancak taşlar, kulak deliklerini açık tutması için konulmuşlardı. Çağdaş dönemlerde bile batıl inançlara

sahip bireyler madeni paraları delmektedirler. Afrika’da yerliler, tapındıkları taş parçaları için yok yere kıyamet koparmaktadırlar. Taş ibadeti mevcut an içerisinde bile dünya genelinde oldukça yaygındır. Mezar taşı, hayaletlere ve dünyadan ayrılan akranların ruhaniyetlere beslenen inanışlar ile ilişkili olarak taşla işlenen resim ve yüceltilen imgelerin varlığını sürdüren bir simgesidir.

85:1.5 (945.3) Tepe ibadeti taşla yapılan tapınmayı takip etmiş olup, tapınılan ilk tepeler büyük kaya oluşlarıydı. Tanrıların dağlarda ikamet etmesine inanmak daha sonra bir adet haline gelmiş olup, kara yükseltilerine bu ilave nedenle birlikte ibadet edilmişti. Zaman ilerledikçe belirli dağlar, belirli tanrılar ile ilişkilendirilmiş olup böylelikle kutsal hale geldi. Cahil ve hurafelere inanan yerliler; iyi ruhaniyet ve ilahiyatların daha sonraki evrimleşen kavramları ile ilişkilendirilen dağlara tezat bir biçimde mağaraların kötü ruhaniyetleri ve şeytanları ile birlikte yer altına götürdüklerine inanmışlardı.

2. Bitki ve Ağaçlara Tapınma

85:2.1 (945.4) Kendilerinden elde edilen sarhoş edici içkiler nedeniyle bitkilerden ilk başta korku duyulmuş, daha sonra ise onlara ibadet edilmiştir. İlkel insan, sarhoş olmanın bireyi kutsal kıldığına inanmıştı. Orada bu türden bir deneyime dair olağan dışı ve kutsal bir şey olduğu varsayılmaktaydı. Çağdaş dönemlerde bile alkol “ruhaniyetler” olarak bilinmektedir.

85:2.2 (945.5) Öncül insan filizlenmekte olan tahıla dehşet ve korku duyulan hurafesel saygı ile baktı. Havarî Paulus, filizlenen tahıldan derin ruhsal dersleri çıkaran ve dini inanışları üzerine dayandıran ilk kişi değildi.

85:2.3 (945.6) Ağaç ibadetine dair yaygın inanışlar en eski dini topluluklar arasında gözlenmektedir. Öncül evliliklerin tümü ağaçların altında yapılmaktaydı; ve kadınlar çocuklara sahip olmayı arzuladıklarında zaman zaman, orman içinde gürbüz bir meşe ağacına sarılırken bulunmaktalardı. Birçok bitki ve ağaca, gerçek veya hayali iyileştirme güçleri nedeniyle tapılmıştı. İlkel insan tüm kimyasal etkilerin, doğaüstü kuvvetlerin doğrudan faaliyeti sonucunda gerçekleştiğine inanmıştı.

85:2.4 (945.7) Ağaç ruhaniyetlerine dair fikirler, farklı kabileler ve ırklar arasında oldukça çeşitlilik gösterdi. Bazı ağaçlar iyi ruhaniyetler tarafından ikamet edilmişti; diğerleri ise aldatıcı ve zalim olanlara ev sahipliği yapmıştı. Fin toplulukları ağaçların büyük bir çoğunluğunda iyi ruhaniyetlerin barındığına inanmışlardı. İsviçreliler, düzenbaz ruhaniyetleri taşıdıklarına inanarak ağaçlara uzun bir süre şüpheyile bakmışlardı. Hindistan ve doğu Rusya'nın sakinleri ağaç ruhaniyetlerini zalim olarak görmektedirler. Öncül Sami unsurlarının geçmişte yaptıkları gibi, Patagonya toplulukları hala ağaçlara tapınmaktadır. Ağaçlara gerçekleştirdikleri ibadete son verişlerinden uzun bir süre sonra Museviler, koruluklar içindeki çeşitli ilahlarına derin saygı beslemeye devam ettiler. Çin dışında bir zamanlar, *yaşam ağacının* evrensel bir inanışı mevcut bulunmuştu.

85:2.5 (946.1) Yeryüzünün altındaki su veya kıymetli madenlerin gelecekte haber veren tahta bir çubuk ile tespit edilebileceğine dair inanış, ilkçağ ortak ağaç inanışlarının bir kalıntısıdır. Bahar Bayramı Direği, Noel ağacı ve tahtaya vurma şeklindeki batıl inançsal uygulama; ağaç ibadetinin ilkçağ adetlerinin ve

daha sonraki ağaç inanışlarının bazılarından kökensel olarak varlığını sürdürmektedir.

85:2.6 (946.2) Doğaya gösterilen derin saygının bu öncül türlerin çoğu, ibadetin daha sonraki evrimleşen yöntemleri ile karışmış bir hale geldi; ancak ibadetin en öncül akıl emir-yardımcılarının etkinleştirdiği türler, insanlığın bu yeni uyanan dini doğasının bütüncül bir biçimde ruhsal etkilerin dürtülerine karşılık verir hale gelişinden uzun bir süre önce faaliyet göstermekteydi.

3. Hayvanlara Tapınma

85:3.1 (946.3) İlkel insan, daha uzun hayvanlar için tuhaf ve akransal bir duyguya sahip olmuştu. Onun ataları bu hayvanlar ile yaşamış, ve hatta onlarla çiftleşmişlerdi. Güney Asya'da insanların ruhlarının dünyaya hayvan biçiminde geri geldiklerine öncül bir biçimde inanılmıştı. Bu inanış, hayvanlara olan tapınmanın daha da öncül uygulamasının bir kalıntısıydı.

85:3.2 (946.4) Öncül insanlar, güçleri ve kurnazlıkları nedeniyle hayvanlara derin saygı duymuştu. Onlar; belirli canlıların keskin koku alışları ve ileriye gören gözlerinin, ruhani rehberliğin simgesi olduğunu düşündüler. Hayvanların tümüne, her bir ırk tarafından belli bir zaman aralığında tapınılmıştır. İbadetin bu türden özneleri arasında yarı insan ve yarı hayvan olarak görülen canlılar sentorlar ve denizkızları olmuştur.

85:3.3 (946.5) Museviler Kral Hazekiya dönemine kadar yılanlara ibadet etmişlerdi; ve Hint toplulukları hala, ev yılanları ile

birlikte arkadaşı ilişkileri sürdürmeye devam etmektedirler. Çinlilerin ejderhaya olan tapınışı, yılanlara olan tarihi inanışların bir devamıdır. Yılanın bilgeliği; Yunan tıbbının bir simgesi olup ve hala çağdaş doktorlar tarafından bir arma olarak kullanılmaktadır. Yılan oynatma sanatı; günlük yılan ısırışları nedeniyle bağışık hale gelen, gerçekte ise ciddi zehir bağımlıları düzeyine ulaşan ve bu zehir olmadan yaşayamayan şaman kadınlarının *yılan aşkı inancı* dönemlerinden bu güne kadar gelmiştir.

^{85:3.4 (946.6)} Böcekler ve diğer hayvanlara olan tapınma — bireyin kendisine davranıldığı şekilde diğerlerine (her yaşam türünü içine alan bir biçimde) davranma halinde — altın kuralın daha sonraki bir yanlış yorumlanmasıyla desteklenmişti. İlkçağ insanları bir zamanlar rüzgârların tamamının kuşların kanatlarıyla yaratıldığına inanıp bu nedenle tüm kanatlı canlılardan korkup onlara tapınmışlardı. Öncül Nord toplulukları, tutulmaların güneşin veya ayın bir kısmını oburca yiyen bir kurt tarafından gerçekleştiğini düşündü. Hint toplulukları Vişnu'yu sıklıkla bir atın kafasıyla birlikte göstermektedir. Evrimsel dinin başında koyun örnek kurbanlık hayvanı, güvercin ise barış ve sevginin simgesi haline gelmişti.

^{85:3.5 (946.7)} Dinde simgecilik, simgenin özgün ibadet düşüncesinin yerini alıp almaması ölçüsüne göre iyi veya kötü olabilir. Ve simgecilik, maddi eşyanın kendisinin aracısız ve gerçek anlamıyla tapıldığı doğrudan putperestlik ile karıştırılmamalıdır.

4. Doğa Güçlerine Tapınma

85:4.1 (946.8) İnsan türü toprağa, havaya, suya ve ateşe tapınmıştır. İlk insanlar ilkbaharlara derin saygı duyup, ırmaklara ibadet etmişlerdir. Mevcut an içerisinde Moğolistan’da bile etkileyici bir ırmak inancı yeşermektedir. Vaftiz Babil’de dini bir ayin haline gelmiş olup, Yunanlılar yılda bir tekrarlanan yıkanma törenlerini uygulamışlardır. İlkçağ insanları için ruhaniyetlerin köpüren pınarlarda, fışkıran kaynaklarda, akan nehirlerde ve hiddetli sellerde ikamet ettiklerini hayal etmek kolaydı. Hareket eden sular keskin bir biçimde bu sınırlı akılları, ruhaniyet canlanması ve doğaüstü gücüne dair inançlar ile etkilemişlerdi. Zaman zaman boğulan bir insanın imdat çağrısı, bir nehir tanrısını rencide etmekten korku duyulduğu için reddedilirdi.

85:4.2 (947.1) Birçok şey ve sayısız olay, farklı çağlarda farklı insan toplulukları için dini uyarıcı olarak faaliyet gösterdi. Bir gökkuşağına hala, Hindistan’ın tepe kabilelerinin çoğu tarafından tapınılmaktadır. Hem Hindistan hem de Afrika’da gökkuşağının devasa bir göksel yılan olduğuna inanılmaktadır; Museviler ve Hristiyanlar onu “söz kuşağı” olarak görmektedirler. Benzer bir biçimde, dünyanın bir kısmında yararlı olarak görülen etkilere diğer bölgelerde zararlı olarak bakılabilir. Doğu rüzgârı Güney Amerika’da bir tanrıdır, çünkü yağmuru getirmektedir; Hindistan’da bir şeytandır, çünkü toz getirmekte ve kuraklığa neden olmaktadır. İlkçağ Bedevileri, bir doğa ruhaniyetinin kum hortumlarını yarattığına inandı; ve Musa zamanında bile doğa ruhaniyetlerine olan inanç, Musevi din biliminde ateş, su ve hava melekleri biçiminde inançlarının devamlılığını sağlayacak kadar güçlüydü.

85:4.3 (947.2) Bulutlar, yağmur ve dolunun hepsine karşı, sayısız ilkel kabile ve öncül doğa inanışlarının çoğu tarafından korku beslenmiş ve onlara ibadet edilmiştir. Gök gürültüsü ve şimşekle birlikte gelen fırtınalar öncül insanı korkutup sindirmişti. Kendisi bu hava olayları rahatsızlıklardan o kadar etkilenmişti ki, gök gürültüsü kızgın bir tanrının sesi olarak görülmüştü. Ateşe olan tapınma ve şimşek korkusu ilişkilendirilmiş olup, bu durum birçok öncül topluluk arasında yaygındı.

85:4.4 (947.3) Ateş, korkuyla hareket eden ilk çağ fanilerinin akıllarında büyü ile birleşmişti. Bir büyü düşkünü kendi büyü reçetelerinin uygulanışındaki bir olumlu sonucu keskin bir biçimde hatırlayacakken, bütüncül başarısızlıklar biçimindeki olumsuz sonuçların çok geniş bir sayısını umarsızca unutacaktır. Ateşe olan derin saygı en yüksek düzeyine, uzun yıllar varlığını sürdüren, Fars'da ulaştı. Bazı kabileler ateşe bir ilahiyat olarak ibadet etti; diğerleri ise, büyük saygı duydukları ilahiyatlarına ait saflaştırıcı ve arındırıcı ruhaniyetin alevli simgesi olarak ona saygı gösterdiler. Vesta bakirelerine, kutsal ateşleri izleme görevi verilmişti; ve yirminci yüzyılda mumlar, birçok dini ayin töreninin bir parçası olarak hala yanmaktadır.

5. Cennetsel Bünyelere olan İbadet

85:5.1 (947.4) Taşlar, tepeler, ağaçlar ve hayvanlara tapınma doğal bir biçimde; önce doğa olaylarına karşı duyulan korkuyla karışık derin saygıya daha sonra güneş, ay ve yıldızların tanrılaşmasına kadar gelişme gösterdi. Hindistan'da ve başka yerlerde yıldızlar, yaşamdan beden içerisinde ayrılmış büyük insanların yüceltilmiş ruhları olarak görülmektedirler. Keldani

topluluklarında bulunan yıldız inanışlarının takipçileri kendileri gök baba ve yer annesinin çocukları olarak gördüler.

85:5.2 (947.5) Ay ibadeti güneş ibadetinden önce ortaya çıkmıştı. Aya gösterilen derin saygı avcılık döneminde en yüksek düzeyine ulaşmışken, güneş ibadeti ileri dönemlerdeki tarım çağlarının başlıca dini ayini haline gelmişti. Güneşe tapınma ilk olarak Hindistan'da geniş bir biçimde kök saldı, ve burada varlığını en uzun süre boyunca sürdürmüştü. Fars'da güneşe olan derin saygı daha sonraki Mitrasal inanışlara kaynaklık etmişti. Birçok topluluk içinde güneş, krallarının atası olarak görülmüştü. Keldani toplulukları güneşi, “evreninin yedi halkasının” merkezine yerleştirmişti. Daha sonraki medeniyetler güneşi, haftanın ilk gününe onun ismini vererek onurlandırmıştır.

85:5.3 (947.6) Güneş tanrısı, tercih edilen ırklar üzerine zaman zaman kurtarıcılar olarak bahşedildiği düşünülen, nihai sona ait bakir annelerden doğan evlatların gizemli babası olarak varsayılmaktaydı. Bu doğaüstü bebekler her zaman, olağanüstü bir biçimde kurtarılmak ve daha sonra topluluklarının mucizevî kişilikleri ve kurtarıcıları haline gelen bir biçimde büyümeleri için bir takım kutsal nehirlerin akışına bırakılmaktalardı.

6. İnsana Tapınma

85:6.1 (948.1) Yeryüzü üzerinde ve onun yukarısında göklerde bulunan her şeye tapındıktan sonra insan, kendisi bu türden bir hayranlıkla onurlandırmada tereddüt etmedi. Basit akla sahip ilkçağ insanı hayvanlar, insanlar ve tanrılar arasında kesin hiçbir ayırımıda bulunmamaktadır.

85:6.2 (948.2) Öncül insan olağandışı bireylerin tümünü insan-üstü olarak görmüş olup, saygı değer huşu ile onlara davranan bir biçimde bu tür varlıklardan korku duymuştu. İkizlere sahip olmak bile ya çok şanslı veya çok şansız olma biçiminde değerlendirilmişti. Deliler, saralılar ve zayıf akla sahip olan insanlara sıklıkla; bu tür olağandışı varlıkların tanrılar tarafından ikamet edildiklerine inanan olağan aklı sahip akranları tarafından tapılmıştı. Din adamları, krallar ve tanrı-elçilerine ibadet edilmişti; eskilerin kutsal insanlarına, ilahiyatlar tarafından yönlendirilmekte olduklarına inanılan bir gözle bakılmışlardı.

85:6.3 (948.3) Kabile başları ölmekte ve onlar *tanrılaştırılmışlardı*. Daha sonra seçkin ruhlar ölmüş ve *azizleştirilmişlerdi*. Desteklenmemiş evrim hiçbir zaman; vefat etmiş insanların yüceltilen, kutsanan ve evirilmiş ruhaniyetlerinden daha yüksek tanrılar yaratamamıştı. Öncül evrimde din kendisine ait tanrılar yaratmaktadır. Açığa çıkarılışın süreci içerisinde Tanrılar dini tasarlamaktadır. Evrimsel din tanrılarını, fani insanın görüntüsünde ve benzerliğinde yaratmaktadır; açığa çıkarılışa dayanan din, fani insanı evrimleştirmeye ve onu Tanrı'nın görüntüsünde ve benzerliğinde dönüştürmeye çabalamaktadır.

85:6.4 (948.4) İnsan kökeninden geldikleri varsayılan hayalet tanrılar doğal tanrılardan ayrıştırılmalıdır, çünkü doğaya olan tapınma — doğa ruhaniyetlerinin tanrılar düzeyine erişmesi şeklinde — bütün tanrıların bir arada bir arada bulunduğu bir yerleşkeye olan inancı gelişimsel olarak meydana getirdi. Doğa inanışları daha sonra ortaya çıkan hayalet inanışları ile birlikte gelişmeye devam etmiş olup, her biri bir diğeri üzerinde bir

etkiye sahip olmuştur. Birçok dini sistem, doğa tanrıları ve hayalet tanrıları olmak üzere ilahiyatın çifte bir kavramsallaşmasını barındırdı; bazı din bilimlerinde bu kavramsallaşmalar, bir hayalet kahramanı olan ama aynı zamanda yıldırımın usta Tor'da görüldüğü gibi, kafa karışıklığına iten bir biçimde iç içe geçmiştir.

85:6.5 (948.5) Ancak insan tarafından gerçekleştirilen insana tapınma, geçici yöneticilerin tebaalarından bu türden derin saygıyı talep etmeleriyle ve bu taleplerin gerekçelendirilişinde ilahi kökenden geldiklerini ifade etmeleriyle en yüksek düzeye ulaşmıştı.

7. İbadet ve Bilgeliğin Emir-Yardımcıları

85:7.1 (948.6) Doğaya olan tapınma ilkçağ erkek ve kadınlarının akıllarında doğal ve kendiliğinden doğan görünüme sahiptir, bu sav doğrudur; ancak orada, insan evriminin içinde bulunduğu fazın doğrudan bir etkisi olarak bahse konu insan toplulukları üzerine hali hazırda bahşedilmiş haldeki altıncı emir-yardımcı ruhaniyeti bahse konu ilkçağ akıllarında bu sürecin tamamı boyunca faaliyet halindeydi. Ve bu ruhaniyet, ilk dışavurumları ne kadar ilkel olursa olsun insan türlerinin sahip oldukları ibadet dürtüsünü sürekli bir biçimde harekete geçirmekteydi. İbadet ruhaniyeti; her ne kadar hayvansal korku ibadetkarlığın dışavurumunu etkinleştirdiyse ve onun öncül uygulaması doğa nesnelerini merkezine alan hale geldiyse de, tapınma için insan dürtüsüne belirli kökeni sağladı.

85:7.2 (948.7) Sizler, düşünme değil hissetmenin evrimsel gelişimin tümü içinde rehbersel ve denetleyici etki olduğunu hatırlamalısınız. İlkel akıl için korku duyma, sakınma,

onurlandırma ve ibadet etme arasında çok az fark bulunmaktaydı.

85:7.3 (948.8) İrdeleyici ve deneyimsel düşünce olarak, ibadet dürtüsü bilgelik tarafından emredildiği ve onun tarafından yönetildiği an — gerçek dinin olgusuna doğru gelişmeye başlar. Bilgeliğin ruhaniyeti olan yedinci emir-yardımcı ruhaniyeti etkin hizmetine eriştiği an, ibadet içinde insan doğa ve doğa nesnelerinden doğanın Tanrısı ve doğal olan her şeyin ebedi Yaratıcısı'na doğru yönelmeye başlar.

85:7.4 (949.1) [Nebadon'un bir Berrak Akşam Yıldızı tarafından sunulmuştur.]

86. Makale

Dinin Öncül Evrimi

86:0.1 (950.1) BİR ÖNCEKİ, ilkel tapınma dürtüsünden gelen dinin evrimi açığa çıkarışa bağlı değildir. Evrensel ruhaniyet bahşedilişine ait altıncı ve yedinci akıl-ruhaniyetlerinin doğrudan etkisi altında insan aklının olağan faaliyeti, bu türden gelişmeyi sağlamak için tamamiyle yeterlidir.

86:0.2 (950.2) Doğa güçlerine karşı insanın en öncül, din-öncesi korkusu; insan bilinci içinde doğanın kişiselleşmesi, ruhanileşmesi ve nihai olarak ilahlaşmasıyla birlikte kademeli olarak dini hale gelmişti. İlkel bir türün dini böylelikle, bu türden akılların bir kere doğa-üstü kavramları düşünmesinden sonra evrimleşen hayvan akıllarının psikolojik hareketsizliğinden doğan doğal bir biyolojik sonuçtu.

1. Şans: İyi Talih and Kötü Talih

86:1.1 (950.3) Doğal ibadet dürtüsü dışında öncül evrimsel din — olağan oluşumlar halindeki talih olarak adlandırdığınız — insanların şans deneyimlerinden kökenini almaktaydı. İlkel insan bir yiyecek avcısıydı. Avlanma sonuçları her gün sürekli olarak değişiklik göstermek zorundadır; ve bu durum, *iyi talih* ve *kötü talih* olarak insanın yorumladığı deneyimlere belirli bir biçimde kaynaklık etmektedir. Şansızlık, tekin olmayan ve tehditkâr mevcudiyetin dar eşiğinde sürekli bir biçimde yaşayan erkek ve kadınların hayatlarında büyük bir etkendi.

86:1.2 (950.4) İlkel insanın kısıtlı ussal ufku şans üzerine o kadar odaklanmaktadır ki, talih onun yaşamında devamlı bir etken haline gelmektedir. İlkel Urantia unsurları yaşama mücadelesi için çabalamışlardı, belirli bir ortak yaşam koşulları için değil. Bilinmeyen ve daha önce görülmeyen felaketten duyulan devamlı korku, her hazlarını etkin bir biçimde gölgede bırakan bir çaresizlik bulutu olarak bu ilkel insanlar üzerinde asılı kaldı. Hurafelere inanan ilkel insanlar sürekli iyi giden bir talihten korkmuşlardı; onlar bu türden iyi şansы yaklaşmakta olan belirli bir felaket habercisi olarak gördüler.

86:1.3 (950.5) Kötü talihe dair duyulan bu sürekli etkin korku felç ediciydi. Hiçbir şey yapmadan bir şey elde eden bir biçimde, birisi tesadüfen iyi bir talihle karşılaşırken neden, bir şeyler yapıp hiçbir şey elde edemeyen bir biçimde, çok çalışıp kötü talihin sonuçları elde edilmeliydi ki? Düşünmeyen insanlar — umursamazlıktan gelen bir biçimde — iyi talihi unuturlar, fakat onlar acı verici bir şekilde kötü şanslarını hatırlarlar.

86:1.4 (950.6) Öncül insan belirsizlik ve devamlı — kötü talih biçiminde — şans korkusu içinde yaşadı. Yaşam heyecan verici bir şan oyunuydu; mevcudiyet bir kumardı. Kısmi bir biçimde

medenileşmiş insan toplulukların hala şansa inanıp, kumara olan hali hazırda devamlılığını sürdüren eğilimleri göstermeleri şaşılabacak bir durum değildir. İlkel insan iki güçlü beklenti arasında gidip gelmiştir: bunlar, hiçbir şey yapmadan bir şey elde etmeye dair tutku ve bir şey yapıp hiçbir şey elde edememeye dair korkudur. Ve bu mevcudiyet kumarı, öncül ilkel insan aklının ana beklentisi ve en yüksek büyüleyicisiydi.

86:1.5 (951.1) Daha sonraki sürü sahipleri, şans ve talihin aynı görüşlerine sahip olmuşlarsa da; daha da sonraki tarımla uğraşanlar insanlar artan bir biçimde, neredeyse hiçbir biçimde denetleyemediği birçok şey tarafından ekinlerin doğrudan bir biçimde etkilendiğinin bilincine vardılar. Çiftçi kendisini; kıtlığa, sele, doluya, haşeratlara, bitki hastalıklarına ek olarak sıcak ve soğğun kurbanı olan bir konumda buldu. Ve bu doğal etkilerin tümü bireyin refahını etkilerken, onlar iyi talih ve kötü talih olarak görülmüştü.

86:1.6 (951.2) Şans ve talihe dair bu görüş, ilkçağ insan topluluklarının tümünün felsefesine güçlü bir biçimde hâkim oldu. Yakın dönemlerde bile Süleyman'ın Bilgelğinde şu söylenmiştir: “Döndüm ve baktım ki ne ırk tez canlılara, ne savaş güçlülere, ne ekmek bilgelere, ne zenginlik anlayanlara ve ne de lütuf mahirlere aittir; ancak kader ve şans hepsine karşı gelmektedir. Çünkü insan kaderini bilmemektedir; tıpkı balıkların kötü niyetli bir ağa takılmaları ve kuşların bir tuzakla yakalanmaları gibi, insan evlatları kötü bir anda başlarına aniden inen tuzakla avlanmaktadırlar.”

2. Şansın Kişileştirilmesi

86:2.1 (951.3) Endişe, ilkel çağ aklının doğal bir durumuydu. Erkek ve kadınlar aşırı derecede endişeye kapıldıklarında, yalın bir değişle, çok uzak soylarının doğal düzeylerine geri dönmektedirler; ve endişe gerçek anlamda acı verici hale geldiği zaman, etkinliği kısıtlayıp evrimsel değişikliklerin ve biyolojik uyumların temelini atmaktadır. Acı ve ızdırap, ilerleyici evrim için hayati derecede önemlidir.

86:2.2 (951.4) Yaşam mücadelesi o kadar acı vericidir ki, belirli geri kalmış kabileler hala bile her yeni gün doğumunda ulumakta ve inlemektedir. İlkel insan kendisine sürekli Kim bana işkence ediyor? sorusunu sormuştu. Dertleri için maddi bir kaynağı bulamayan bir biçimde, ruhani bir açıklamada karar kılmıştı. Ve böylece din; gizemli olana karşı duyulan korkudan, görülmemiş şeyin gerçekleşeceğine dair hissedilen dehşetten, ve bilinmeyene dair beslenen derin endişeden doğmuştu. Doğa korkusu böylelikle, ilk olarak şans daha sonra ise gizem nedeniyle yaşam mücadelesinde bir etken haline gelmişti.

86:2.3 (951.5) İlkel insan mantıklıydı, fakat ussal ilişki için çok az düşünceye sahipti; ilkel akıl, tamamiyle basit bir biçimde, eğitilmemişti. Eğer bir olay diğerini takip ettiyse, ilkel insan onu sebep sonuç ilişkisi içinde değerlendirmişti. Medenileşmiş insanın hurafe olarak değerlendirdiği şey yalnızca, ilkel insanda mevcut bulunmuş düz bir cahillikti. İnsan türü her zaman, amaçlar ve sonuçlar arasında herhangi bir ilişkisinin zorunlu bir biçimde bulunmasının gerekmediğini anlamada yavaş kalmıştır. İnsan varlıkları daha yeni yeni, mevcudiyetin tepkilerinin eylemler ile onların sonuçları arasında rol aldığını anlamaya başlamaktadır. İlkel insan maddi olmayan ve soyut olan her şeyi kişiselleştirmeyi amaçlamaktadır, ve böylece

doğa ve şans — ruhaniyetler olarak — hayaletler ve daha sonra tanrılar biçiminde kişiselleşen hale gelmektedir.

86:2.4 (951.6) İnsan doğal bir biçimde; en yakın veya en uzak çıkarını bilen bir biçimde kendisi için neyin en iyi olduğuna inanma eğilimi gösterir; birey çıkarı geniş ölçüde mantığı gölgelemektedir. İlkel insanların ve medenileşmiş insanların akılları arasındaki fark, nitelik yerine derece biçiminde doğasal olanın aksine daha çok içerikseldir.

86:2.5 (951.7) Ancak kavranılması zor olan şeyleri doğaüstü sebeplere atfetmeye devam etmek, ussal sıkı çalışmanın tüm türlerinden tembel ve kolay bir biçimde kaçınmadan başka bir şey değildir. Talih yalnızca, insan mevcudiyetinin herhangi bir dönemindeki açıklanamaz olanın üstünü örtmek için yaratılmış bir kavramdır. Şans, insanın sebepleri belirlemek için haddinden fazla umursamaz ve üşengeç oluşunu simgeleyen bir kelimedir. İnsanlar; ırkların bireysel girişimcilik ve maceradan yoksun oldukları bir durum olarak sadece merak ve hayal gücünden mahrum oldukları anda, doğal bir oluşumu bir kaza veya kötü talih biçiminde değerlendirmektedirler. Yaşam olgularının keşfi er yâda geç; sahip olduklarını, içinde tüm etkilerin belirli nedenleri takip ettiği bir evren kanun ve düzeniyle değiştirerek şansa, talihe veya kazalar olarak adlandırdıkları oluşumlara olan inancını yok edecektir. Böylelikle mevcudiyet korkusunun yerini yaşam sevinci alacaktır.

86:2.6 (952.1) İlkel insan, bir şey tarafından sahip olunan bir biçimde tüm doğaya canlı gözüyle bakmıştı. Medenileşmiş insan hala, önüne çıkan ve kendisine çarpan bu cansız nesneleri tekmelemekte ve ona lanet okumaktadır. İlkel insan herhangi

bir şeyi hiçbir zaman kaza eseri olarak görmemişti; her şey her zaman bir amaç uğruna gerçekleşmişti. İlkel insan için, ruhani dünya biçimindeki talihin faaliyeti olarak kaderin nüfuz alanı tıpkı ilkel toplum gibi düzenlenmemiş ve gelişi güzel bir durumdaydı. Talihe, ruhani dünyanın değişken ve nasıl davranacağı belli olmayan tepkisi gözüyle bakılmaktaydı; daha sonra talih, tanrıların mizahı olarak görülmüştü.

86:2.7 (952.2) Ancak tüm dinler canlısallıktan gelişme göstermemiştir. Doğaüstülüğün diğer kavramları canlısallığın çağdaşlarıydı; ve bu inanışlar aynı zamanda tapınmaya sebebiyet vermişti. Doğallık bir din değildir — dinin bir doğumdur.

3. Ölüm — Açıklanamaz

86:3.1 (952.3) Ölüm evrimleşen insan için, şans ve gizemin en kafa karıştırıcı birleşimi olarak en yüksek düzeyde sarsıntıya sebep olan oluşumdur. Yaşamın kutsallığı değil ölümün sarsıntısı korkuyu harekete geçirmiş ve böylece dini etkin bir biçimde yeşertmişti. İlkel insan toplulukları arasında ölüm şiddet nedeniyle o kadar sıklıkla görülen bir haldeydi ki şiddetsiz gerçekleşen ölüm artan bir biçimde gizemli hale gelmişti. Yaşamın doğal ve beklenen bir sonu olarak ölüm ilkel insanların bilinçleri için açık değildi; ve onun kaçınılmazlığının anlaşılması çağlar üstüne çağların geçmesini gerektirmiştir.

86:3.2 (952.4) Öncül insan yaşamı bir gerçeklik olarak kabul etmişken, ölümü bir tür felaket olarak görmüştü. Tüm ırklar, ölüme olan öncül tutumunun kalıntısı tarih anlatımları olarak, ölmeyen efsanevi insanlara sahiptirler. İnsan aklında hali hazırda bir biçimde, insan yaşamında açıklanamaz olan her

şeyin geldiği bir alan olarak belirsiz ve düzenlenmemiş bir ruhani dünya bulunmuştu; ve ölüm anlaşılamamış olgulara dair bu uzun listeye eklenmişti.

86:3.3 (952.5) İlk olarak, tüm insan hastalıkları ve doğal ölümün ruhaniyet etkisi sebebiyle gerçekleştiğine inanılmıştı. Mevcut zaman içerisinde bile bazı medenileşmiş ırklar, hastalığın “belirli bir düşman” tarafından üretildiğine ve iyileşmenin dini ayinlere bağlı olduğuna inanmaktadır. Din bilimlerinin daha sonraki ve daha karmaşık sistemleri hala, bütün bunların ilk günaha ve insanın çöküşüne dair savlara yol açtığı bir biçimde, ölümü ruhani dünyanın faaliyetine atfetmektedir.

86:3.4 (952.6) Yaşamın bu gizemli ani değişikliklerinin kaynağı olarak belirsiz bir biçimde göz önünde canlandığı madde-üstü dünyadan yardımı aramaya sevk eden şey hastalık ve ölüm karşısında insanın zayıflığının tanınmasıyla birlikte doğa karşısındaki güçsüzlüğün farkındalığıdır.

4. Ölüm-Kurtuluş Kavramı

86:4.1 (952.7) Fani kişiliğin madde-üstü bir fazına dair kavramsallaşma, günlük yaşam olaylarının bilinçdışı ve tamamiyle kaza eseri gerçekleşen birleşiminden doğmuştur. Kabilesinin bir kaç üyesi tarafından topluluklarının hayatını yitirmiş bir önderini sürekli olarak rüyada görülmesi, eski önderin gerçekten bir şekilde geri geldiğine dair ikna edici kanıt oluşturan görünüme sahipti. Bunların hepsi, bu tür rüyalardan kan ter içinde, titreyerek ve çığlık atarak uyanan ilk çağ insanları için oldukça gerçektir.

86:4.2 (953.1) Rüyalara dayanan gelecek bir mevcudiyete olan inanç, görülen şeyler vasıtasıyla hiç yaşanmamış şeyleri her zaman hayal etme eğilimini açıklamaktadır. Ve yakın bir süre içerisinde bu yeni rüya-hayalet-gelecek yaşam kavramı, birey korunumunun biyolojik içgüdüleriyle ilişkili olan ölüm korkusuna etkin bir biçimde karşı koymaya başlamıştır.

86:4.3 (953.2) Öncül insan, başlıca soğuk iklimlerde olmak üzere, soluk verildiğinde bir bulut gibi ortaya çıkan kendi nefesinden de fazlasıyla endişeye kapılmıştı. Ve *yaşam nefesi*, canlı olan ile ve ölümü olanı belirleyen bir olgu biçiminde görülmüştü. O, nefesin bedeni terk edebileceğini bilmekteydi; ve uykudayken tuhaf şeylerin her türünü gerçekleştirdiği rüyaları, bir insan varlığı bütünlüğünde madde dışı bir takım şeylerin bulunduğu kendisini ikna etmişti. Hayalet olarak insan ruhuna ait en ilkel düşünce, nefes-rüya düşünce-sisteminden elde edilmişti.

86:4.4 (953.3) Nihai olarak ilkel insan kendisini — beden ve nefes halinde — bir çifte bütünlük içerisinde düşündü. Beden olmadan nefes bir hayalet olarak bir ruhaniyete eşitti. Her ne kadar oldukça kesin bir insan kökenine sahip olsalar da, hayaletler, veya ruhaniyetler, insan-üstü olarak görülmüştü. Bedene sahip olmayan ruhaniyetlerin varlığına dair bu inanç; olağandışı, olağanüstü, sıra dışı, ve açıklanamaz olan şeylerin ortaya çıkışını anlamlı kılan bir görüntüye sahip oldu.

86:4.5 (953.4) Ölümden sonra bireyin varlığını sürdürüşüne dair ilkel sav doğrudan bir biçimde ölümsüzlüğe olan bir inanca denk düşmemektedir. Yirmiden fazlasını sayamayan varlıkların, sınırsızlık ve ebediyet hakkında düşünceye sahip olmaları

neredeyse hiçbir şekilde mümkün değildi; onlar bunun yerine tekrar eden yaşam dönemlerini düşündüler.

86:4.6 (953.5) Turuncu ırk özellikle, bir ruhun ölümden sonra diğer bir bedene geçişine ve yeniden dünyaya gelme düşüncesine yönelmişti. Yeniden doğum düşüncesi, doğumların atalara olan kalıtımsal ve karakter benzeyişlerinin gözlenişinden kaynağını almıştı. Dede ve ninelere ek olarak diğer ataların isimlerini çocuklara verme âdeti, yeniden doğuma olan inanç sebebiyle gerçekleşmişti. Daha sonraki dönemlerin belirli ırkları, insanın üç ila yedi kez öldüğüne inanmıştı. Bu inanç (malikâne dünyalara dair Âdem'in öğretilerinin kalıntısı olarak) ve açığa çıkarılmış dinin geride kalanları, yirminci yüzyılın gelişmemiş topluluklarının, tezat bir biçimde, abes savları arasında bulunabilir.

86:4.7 (953.6) Öncül insan, cehennemin veya gelecekteki cezalandırışın hiçbir düşüncesini yürütmemişti. İlkel insanlar, bütünüyle kötü talih dışında, gelecek yaşamı tıpkı bu günkü yaşam gibi gördüler. Daha sonra — cennet ve cehennem olarak — iyi hayalet ve kötü hayaletler için ayrı bir nihai son fikri yürütüldü. Ancak birçok ilkel ırk bu dünyayı terk ettikten sonra bir diğerine giriş yaptığına inandığı için, yaşlı ve eli ayağı tutmaz hale geliş düşüncesinden hoşnut duymadı. Yaşlılar, haddinden fazla zayıf düşmeden önce öldürülmeyi fazlasıyla tercih etmişlerdi.

86:4.8 (953.7) Neredeyse her topluluk, hayalet ruhunun nihai sonu ile ilgili farklı bir düşünceye sahip olmuştu. Yunanlılar, zayıf insanların zayıf ruhlara sahip olduklarına inanmışlardı; böylelikle onlar, bu türden cansız ruhların kabulü için uygun bir mekân olarak Hades'i yarattılar; bu kudretli olmayan

türlerinin aynı zamanda daha kısa gölgeleri oldukları varsayılmıştı. Öncül And toplulukları hayaletlerinin, atalarının sahip oldukları ana vatanlarına döndüklerini düşündüler. Çin ve Mısırlı toplumlar bir zamanlar, ruh ve bedenin beraber kalmaya devam ettiğine inandılar. Mısırlılar arasında bu düşünce, dikkatli mezar inşasına ve beden korunumunda gösterilen çabalara yol açmıştı. Çağdaş toplumlar bile, ölünün çürümelerini engellemeye çabalamaktadır. Museviler, bireyin bir hayali nüshasının Sheol'a gittiğini düşündüler; bu kısım, yaşam ülkesine geri dönemezdi. Onlar, ruhun evrimleşme sürecinde bu önemli gelişmeyi sağladılar.

5. Hayalet-Ruh Kavramı

^{86:5.1 (953.8)} İnsanın maddi olmayan kısmı çeşitli biçimde; hayalet, ruhaniyet, gölge, hayal, hortlak ve en son olarak *ruh* şeklinde kavramsallaştırılmıştır. Ruh, öncül insanın hayali nitelikteki çifte bütünlüğüydü; o, dokunmaya karşılık vermemesi dışında her bakımdan tamamiyle faninin kendisiydi. Rüya olan inanç doğrudan bir biçimde, insanlara ek olan bir biçimde canlı ve cansız olan her şeyin ruha sahip olduğu fikrine yol açtı. Bu kavram, doğa-ruhaniyet inanışların devamlılığına uzun süreler sebebiyet teşkil etti; Eskimo toplumları hala doğada olan her şeyin bir ruhaniyete sahip olduğunu düşünmektedir.

^{86:5.2 (954.1)} Hayalet ruhu duyulabilir ve görülebilirdi, ancak dokunulamazdı. Kademeli bir biçimde ırkın rüya yaşamı bu evrimleşen ruhaniyetin etkinliklerini öyle bir biçimde geliştirmiş ve genişletmişti ki, ölüm nihai olarak “bireyin kendisini hayaletle teslim etmesi” biçiminde görülmüştü. Hayvanların çok az bir derece üstünde bulunanlar dışında tüm ilkel kabileler, ruhun belirli bir kavramsallaşmasını

geliştirmiştir. Medeniyet ilerledikçe, ruhun hurafesel kavramı yok edilmiştir; ve insan bütünüyle, Tanrı'yı bilen fani insan ve Düşünce Düzenleyicisi olarak ikamet eden onun kutsal ruhaniyetinin ortak yaratımı olarak ruha dair yeni bir düşüncesi için açığa çıkarılışa ve kişisel dini deneyime bağımlıdır.

86:5.3 (954.2) Her fani, ikamet eden bir ruhaniyete ait kavramları evrimsel doğaya ait bir ruhtan ayırmada genellikle başarısız olmaktadır. İlkel insanın kafası, hayalet ruhaniyetinin bedene mi ait olduğu yoksa bedene sahip dış bir birim mi olduğu konusunda fazlasıyla karıştı. Şaşkınlığın mevcudiyetindeki mantıksal nitelikli düşünce yoksunluğu; ilkel insanların ruhlara, hayaletlere ve ruhaniyetlere bakışındaki çok büyük tutarsızlıkları açıklamaktadır.

86:5.4 (954.3) Ruhun beden ile olan ilişkisi, kokunun çiçek ile ilişkilisi gibi düşünülmüştü. İlkçağ insanları, ruhun bedeni şu gibi çeşitli türlerde terk edebileceğine inanmışlardı.

86:5.5 (954.4) 1. Olağan ve geçici bayılma.

86:5.6 (954.5) 2. Doğal rüya görme olarak uyuma.

86:5.7 (954.6) 3. Hastalık ve kazalarla ilişkili baygınlık ve bilinçsiz

86:5.8 (954.7) 4. Kalıcı göç olarak ölüm.

86:5.9 (954.8) İlkel insan hapsirmayı, ruhun bedenden kaçışının başarısız bir girişimi olarak gördü. Uyanık ve tetikte olarak beden, ruhun kaçma girişimini engellemeye yetkindi. Daha sonra hapsirmaya her zaman, “Tanrı seni korusun!” gibi bir takım dini ifadeler ile eşlik edilmişti.

86:5.10 (954.9) Evrimin başında uyku; hayalet ruhunun bedenden ayrı olduğunun ispatı biçiminde değerlendirilmiş, ve uyuyan kişinin isminin anılması veya onun çağrılmasıyla geri getirilebileceğine inanılmıştı. Bilinç-dışılığın diğer türlerinde ruhun, — yaklaşan ölüm halinde --- belki de bir daha gelmemecesine kaçamaya çalıştığı biçiminde çok uzaklarda olduğu düşünülmüştü. Rüyalar, geçici bir süreliğine bedenden ayrı bir konumda iken uyku boyunca ruhun deneyimleri olarak görülmüştür. İlkel insan rüyalarının, uyanık deneyimlerinin herhangi bir kısmı kadar gerçek olduğuna inanmaktadır. İlkçağ insanları, ruhun bedene dönüşü için belirli bir zamanın geçebileceği varsayımıyla, uyuyan bireyleri kademeli olarak uyandıran bir uygulama geliştirdiler.

86:5.11 (954.10) Çağların en başından bu yana insanlar, gece vaktinde beliren ölmüş ruhların hayaletlerinin dehşetine kapılmışlardır; Museviler bu duruma istisna değillerdi. Onlar, Musa'nın bu düşünceye karşı uyarılarına rağmen, Tanrı'nın kendileriyle rüyalarında konuştuğuna gerçekten inandılar. Ve Musa haklıydı; çünkü olağan rüyalar, maddi varlıklar ile iletişime geçmeyi amaçladıklarında ruhani dünyanın kişilikleri tarafından uygulanan yöntemler değildir.

86:5.12 (954.11) İlkçağ insanları, ruhun hayvanlara veya cansız nesnelere bile girebileceğine inandılar. Bu düşünce, hayvanların tanımlanmasına ait kurt adam düşünceleriyle sonuçlanmıştı. Bir insan gündüz vakti yasalara uyan bir vatandaş olabilirdi; ancak uykuya daldığı zaman onun ruhu, gece talanları içinde sinsice fırsat kollayan bir biçimde bir kurt veya başka bir hayvana dönüşürdü.

86:5.13 (955.1) İlk insan, ruhun nefes ile ilişkili olduğunu ve onun niteliklerinin nefes yoluyla aktarılabilceğini veya devredilebileceğini düşündü. Cesur önder, cesaret aktaran bir biçimde yeni doğan çocuğa üflerdi. Öncül Hristiyanlar arasında Kutsal Ruhaniyet'in bahşedilme ayini, adaylara üflenilmesiyle eşlik edilmişti. Zebur yazarı şu ifadede bulunmuştur: "Koruyucu'nun sözüyle cennetler, ağzından çıkan nefes ile onların tüm sakinleri yaratıldı." En büyük erkek evladın ölmekte olan babasının son nefesini yakalaması uzunca bir süredir adetti.

86:5.14 (955.2) Daha sonra, nefes ile birlikte eşit derecede korkulan ve derin bir biçimde saygı duyulan gölge gelmişti. Bir bireyin sudaki yansıması zaman zaman, çifte bütünlüğün kanıtı olarak da görülmüştü; ve aynalara hurafesel dehşet ile bakılmıştı. Şimdi bile birçok medenileşmiş bireyler, ölüm esnasında aynayı duvara doğru çevirmektedir. Bazı geri kalmış kabileler hala; resim yapmanın, çizimlerin, kalıpların veya fotoğrafların bedenden ruhun bir kısmını veya hepsini götürdüğüne inanmaktadır.

86:5.15 (955.3) Ruhun genel olarak nefes ile özdeş olduğu düşünülmüştü; ancak ruh aynı zamanda çeşitli insan toplulukları tarafından kafada, saçta, kalpte, karaciğerde, kanda ve yağda konumlandırılmıştı. "Habil'in yerdeki kanının haykırışı" kan içindeki hayaletin mevcudiyetine beslenen bir dönemdeki inancın dışavurumudur. Sami toplulukları, ruhun beden yağı içinde konumlandığını düşündüler; ve birçokları arasında hayvan yağı yemek bir tabuydu. Kafa avlamak, kafa derisini yüzmek gibi, bir düşmanın ruhaniyetini elde etme

yöntemiydi. Yakın zamanlarda gözlerin ruhun pencereleri olduklarını düşünülmektedir.

86:5.16 (955.4) Üç veya dört ruha dair sava inanan kişiler; bir ruhu kaybetmenin huzursuzluk, ikisinin hastalık ve üçünün ölüm anlamına geldiğine inandılar. Bir ruh nefes içinde, biri kafa içinde, biri saç içinde ve bir diğeri ise kalp içinde yaşamıştı. Hasta insanlara, kendilerinden ayrılmış ruhları yeniden yakalama ümidiyle açık havada yürüyüş yapmaları tavsiye edilmekteydi. Sağlıkçıların en iyilerinin, “yeniden doğum” olarak hastalıklı bir kişinin hasta ruhunu yenisi ile değiştirdikleri düşünülmekteydi.

86:5.17 (955.5) Bodanan topluluğunun çocukları, nefes ve gölge olarak iki ruha dair bir inancı geliştirdi. Öncül Nod ırkları insanı, ruh ve bedenden olarak iki bireyden meydana gelen bir biçimde değerlendirdi. İnsan mevcudiyetinin felsefesi daha sonra Yunan görüşünde temsil edilmişti. Yunanlılar’ın kendileri üç ruha inanmışlardı; bunlar, midedeki bitkisel yaşam, kalpteki hayvansal yaşam ve kafadaki ussal yaşamdı. Eskimo toplulukları insanın üç kısma sahip olduğuna inandı; beden, ruh ve isim.

6. Hayalet-Ruhaniyet Çevresi

86:6.1 (955.6) İnsan doğal bir çevre mirasını devraldı, toplumsal bir çevre kazandı ve bir hayalet çevresini hayal etti. Devlet, insanın kendi doğal çevresine; ev, toplumsal çevresine; ve kilise, hayali hayalet çevresine olan tepkisidir.

86:6.2 (955.7) İnsanlık tarihinin daha başında, hayalet ve ruhaniyetlerin ait oldukları hayali dünyanın gerçeklikleri

herkes tarafından inanılan bir hale gelmişti; ve bu yeni hayal edilen ruhaniyet dünyası, ilkel toplumda bir güç konumuna gelmişti. Tüm insanlığının düşünsel ve ahlaki yaşamı, insan düşünüşü ve faaliyetinde bu yeni etkenin ortaya çıkışıyla birlikte sürekli olarak değişikliğe uğramıştı.

86:6.3 (955.8) Hayal ve cehaletin ana savı üzerine, fani korkusu ilkel toplulukların daha sonraki batıl inançları ve dinlerinin tümünü inşa etmiştir. Bu inanış, açığa çıkarılış dönemlerine kadar insanın tek diniydi; ve bugün dünya ırklarının çoğu evrimin sadece bu ilkel dinine sahiptir.

86:6.4 (955.9) Evrim ilerledikçe iyi talih iyi ruhaniyetler ile ve kötü talih kötü ruhaniyetler ile ilişkilendirilen hale gelmişti. Değişen bir çevreye olan zorunlu uyumun yarattığı huzursuzluk, ruhaniyet tanrılarının memnuniyetsizliği olarak kötü talih biçiminde değerlendirilmişti. İlkel insan, içkin ibadet dürtüsüyle ve şansa dair kavram yanılgısıyla dini yavaşça geliştirmiştir. Medenileşmiş insan, bu şans olaylarının üstesinden gelmek için sigorta türlerini sağlamaktadır; çağdaş bilim, hayali ruhaniyetler ve tuhaf tanrıların yerine matematiksel hesaplamalar ile birlikte sigorta uzmanlığını koymaktadır.

86:6.5 (956.1) Her geçen nesil atalarının budalaca hurafelerine gülümserken, gelecek aydınlanmış kuşakta daha fazla gülümsemeye sebebiyet verecek bir biçimde düşünceye ve ibadete dair mevcut yanlış inanışlarını beslemeye devam etmektedir.

86:6.6 (956.2) Ancak en sonunda ilkel insanın akı, içkin biyolojik dürtülerinin tümünü aşan düşüncelerle dolmuştu; en sonunda

insan, maddi uyarımlara verilen tepkilerden daha fazlası olan bir takım şeylere dayanan bir yaşam sanatını geliştirmeye başlamaktaydı. İlkel bir felsefî yaşam siyasasının ilk adamları ortaya çıkmaktaydı. Yaşamın doğa-üstü bir ortak ölçütü ortaya çıkmaya başlamaktaydı; çünkü eğer ruhaniyet hayaleti sınırlı bir biçimde kötü talihe, memnuniyet içinde iyi şansa sebebiyet vermekteyse bunun sonrasında insan davranışı buna göre düzenlenmek zorundaydı.

^{86:6.7 (956.3)} Bu kavramların ortaya çıkmasıyla birlikte; mezarlar, kurbanlar ve din adamları uğrunda insan çabalarının uzun süreli ziyanı olan bir biçimde evrimsel dini korkuya kölesel esaret halinde bulunan, hiçbir zaman memnun olmayan ruhaniyetleri tatmin etmek için uzun ve ziyankâr çaba başladı. Bu ödenmesi gerek çok kötü ve korkunç bir bedeldi; ancak o tüm maliyete değerd; çünkü insan bu süreç içerisinde, göreceli doğru ve yanlışın doğal bir bilincini elde etti; insanın etik kuralları doğmuştu!

7. İlkel Dinin İşlevi

^{86:7.1 (956.4)} İlkel insan, kendisini teminat altına alma ihtiyacı hissetti; ve o bu nedenle, kötü talihe karşı büyü sigorta poliçesi için korkudan, hurafeden, dehşetten ve din adamı hediyelerinden oluşan külfetli primlerini istekli bir biçimde ödemişti. İlkel din yalın bir değişle, ormanların tehlikelerine karşı sigorta primlerinin ödenmesiydi; ilkel insan, üretim kazaları ve yaşamın çağdaş türlerinin acil durumlarına karşı maddi primlerini ödemektedir.

^{86:7.2 (956.5)} Çağdaş toplum sigorta faaliyetini, din adamları ve dinin nüfuz alanından taşıyıp ekonomik ilişkilerin alanına

yerleştirmektedir. Din artan bir biçimde kendisini, mezarın ötesindeki yaşamın teminat altına alınışıyla ilgili kılmaktadır. Çağdaş insanlar, en azından düşünönerler, talihi denetim altına almak için ziyankâr primleri artık vermemektedirler. Din yavaş bir biçimde, kötü talihe karşı bir sigorta düzeni olarak eski faaliyetine kıyasla daha yüksek felsefi düzeylere yükselmektedir.

^{86:7.3 (956.6)} Ancak dinin bu ilkçağ düşünceleri insanın kaderci ve ümitsiz bir biçimde karamsar hale gelişini engellemiştir; onlar, en azından kaderi etkileyecek bir şeyleri yapabileceklerine inandılar. Hayalet korkusunun dini, insanın nihai sonunu denetleyen madde-üstü bir dünya biçiminde, *davranışlarını düzenlemelerinin* zorunda olduklarını anlamalarını sağlamıştı.

^{86:7.4 (956.7)} Çağdaş medeni ırklar, talih ve ortak eşitsizliklerin mevcudiyetinin bir açıklaması olarak hayalet korkusundan yeni yeni kurtulmaktadır. İnsanlık, kötü talihin hayalet-ruhaniyet açıklamasının yarattığı esaretten kurtuluşu elde etmektedir. Ancak insanlar yaşamdaki ani değışikliklerin bir ruhaniyet sebebine dayandığına dair hatalı savdan kurtulurken, tüm insan eşitsizliklerini yanlış siyasi uyum, toplumsal adaletsizlik ve üretimsel rekabete dayandırmaya kendilerini iten neredeyse eşit derecedeki dayanaksız bir öğretiyi kabul etmek için şaşırtıcı bir isteklilik göstermektedirler. Ancak yeni yasama, artan toplumsal fedakârlık ve daha fazla üretimsel nitelikteki yeniden düzenlemeler, özünde iyi olsalar da, doğumun gerçekleri ve yaşamın kazalarına deva olmayacaktır. Sadece gerçeklerin kavranılışı ve doğa yasalarını bilge bir biçimde kişisel yarara kullanma, insanı istedikleri şeyi elde etmesine ve istemediklerinden kaçınmasına yetkin kılacaktır. Bilimsel

eyleme yol açan bilimsel bilgi, kaza eseri gerçekleşen hastalıklar olarak tanımladığınız şeyler için tek çaredir.

86:7.5 (957.1) Üretim, savaş, kölelik ve toplumsal hükümet; doğal çevresi içinde insanın toplum evrimine verdiği tepkiden doğmuştu; din benzer bir biçimde, hayali hayalet dünyasının düşsel çevresine verdiği tepki olarak doğmuştu. Din, bireyin kendisini idare edişinin evrimsel bir gelişimiydi; ve din, her ne kadar başta kavramsal olarak hatalı ve tamamen mantık dışı olsa da, görevini yerine getirmiştir.

86:7.6 (957.2) İlkel din; gerçek olmayan korkunun güçlü ve dehşet verici kuvveti ile birlikte, Düşünce Düzenleyicisi olarak doğa-üstü kökenin gerçek bir ruhsal kuvvetinin bahşedilişi için, insan aklının toprağını hazırlamıştı. Ve kutsal Düzenleyiciler bahse konu zamandan bu yana Tanrı-korkusunu Tanrı-sevgisine dönüştürmek için çaba sarf etmektedirler. Evrim yavaş olabilir, ancak hataya yer bırakmayan bir biçimde etkindir.

86:7.7 (957.3) [Nebadon'un bir Akşam Yıldızı tarafından sunulmuştur.]

87. Makale

Hayalet İnanışları

87:0.1 (958.1) HAYALET inanışları, kötü şansın tehditleri karşısında bir denge unsuru olarak gelişti; onun ilkel dini yükümlülükleri, kötü talih endişesi ve ölümden duyulan olağandışı korkunun ürünleriydi. Bu öncül dinlerin hiçbirisi, İlahiyat'ın tanınmasıyla veya insan-üstü olana karşı duyulan derin saygıyla iniltili değildi; onların ayinleri hayaletlerden kaçınma, onları kaçırma veya baskı altına alma biçiminde çoğunlukla olumsuz

nitelikteydi. Hayalet inancı niteliksel olarak, felakete karşı gerçekleştiren sigortadan daha fazla veya daha az değildi; onun, daha üstün ve gelecekteki geri dönüşler için gerçekleştirilen yatırım ile hiçbir ilişkisi bulunmamaktaydı.

87:0.2 (958.2) İnsan, hayalet inancıyla verilen uzun ve çetin bir mücadeleye sahip olmuştur. İnsan tarihi içinde hiçbir şey, insanın hayalet-ruhaniyet korkusuna olan küçük düşürücü köleliğinin bu resminden daha fazla acıma duygusu verecek bir biçimde tasarlanmamıştır. Bu korkunun doğumuyla birlikte insanlık, dini evrimini yükseltmeye başlamıştı. İnsanın hayal gücü bireyin sahillerinden ayrılmış olup, gerçek bir Tanrı olarak doğru bir İlahiyat kavramına varıncaya kadar güvenli bir limanı tekrar bulamayacaktır.

1. Hayalet Korkusu

87:1.1 (958.3) Ölümden, bedensel bünyeden diğer hayaletin özgür kalması anlamına geldiği için korku duyulmaktaydı. İlkçağ insanları, yeni bir hayalet ile uğraşma sıkıntısından kaçınma olarak ölümü engellemek için elinden gelen her şeyi yerine getirmişlerdi. Onlar, ölüm-yerleşkesine yapacakları yolculuğu başlatan bir biçimde ölüm mahallini terk etmeleri için hayaletleri teşvik etmeden her zaman endişe duymuşlardı. Hayaletten en fazla; ölüm zamanında ortaya çıkışı ile, cennet görünümü veren belirsiz ve ilkel bir kavram biçimindeki hayalet anavatanı için daha sonraki hareketi arasında gerçekleştiği varsayılan geçiş süreci boyunca korku duyulmuştu.

87:1.2 (958.4) Her ne kadar ilkel insan; doğa-üstü güçlere hayaletlere atfetmişse de, onları neredeyse hiçbir biçimde doğa-üstü usa

sahip olan bir biçimde düşünmemiştir. Birçok hile ve aldatmaca, hayaletleri oyuna getirmede ve kandırmada kullanılmıştır; medeni insan, dindarlığın dışsal bir gösteriminin her şeyden haberi olan bir İlahiyat'ı bile bir biçimde kandıracağı ümidine fazlasıyla umut bağlamaktadır.

87:1.3 (958.5) İlkel insanlar, genellikle ölümün bir habercisi olduğunu gözlemlmeleri nedeniyle hastalıktan korku duymuştu. Eğer kabile tıbbi hastalığa yakalanmış bir kişiyi iyileştirmede başarısız olduysa hasta insan genellikle, daha küçük bir barakaya taşınarak veya açık havada ölüme terk edilerek aile barakasından taşınırdı. Ölümün gerçekleşmiş olduğu bir ev genellikle yıkılırdı; eğer bu yapılmazsa, her zaman ondan kaçınılırdı; ve bu korku, öncül insanların devasa konutlar inşa etmelerini engellemiştir. O aynı zamanda, kalıcı köylerin ve şehirlerin kurulmasını zorlaştırmıştır.

87:1.4 (958.6) İlkel insanlar, kavimin bir üyesi öldüğü zaman bütün gece oturup konuşmuşlardı; onlar, bir cesedin yakınında uykuya dalarlarsa aynı şekilde öleceklerinden korku duymuşlardı. Cesetten bulaşan hastalık, ölümden korku duyulmasına dayanak teşkil etti; ve tüm topluluklar, bir dönem içerisinde kesin olarak, ölüye dokunmasından sonra bir kişiyi temizlemek için tasarlanan detaylı arınma ayinlerini uyguladılar. İlkçağ toplulukları, bir cesede ışığın verilme zorunluluğuna inandılar; ölü bir bedenin karanlıkta kalmasına hiçbir zaman izin verilmemekteydi. Yirminci yüzyılda mumlar ölüm odalarında hala yanmaktadır; ve insanlar hala ölümler ile birlikte oturmaktadır. Medeni insan olarak adlandırdığınız bireyler hala, yaşam felsefelerinden ölü bedenlerden duyulan korkuyu tamamen atabilmiş değillerdir.

87:1.5 (959.1) Ancak tüm bu korkuya rağmen insanlar hala, hayaletleri aldatmanın yolunu aramışlardı. Eğer ölüm barakası yıkılmamışsa ceset duvardaki bir deliğe doğru taşınırdı, hiçbir zaman kapı tarafında doğru değil. Bu önlemler, onun oyalanmasını önleyen ve geri dönüşüne engel olan bir biçimde hayaleti şaşırtmak için alınmıştı. Cenaze katılımları bir törenden, hayalet takip etmesin diye farklı bir yoldan da geri dönerlerdi. Bireyin geldikleri yolları hesaba katmaları ve diğer bir sürü taktikler, hayaletin mezardan geri dönmemesini teminat altına almak için uygulanmıştı. Farklı cinsler hayaleti aldatmak için sıklıkla kıyafet değiştirmişlerdi. Yas kıyafetleri, yaşanların kimliğini gizlemek için tasarlanmıştı; daha sonra ise, ölümlere saygı göstermek ve böylece hayaletleri memnun etmek amacıyla düzenlenmişlerdi.

2. Hayaletlerin Sakinleştirilmesi

87:2.1 (959.2) Din içinde hayaletlerin sakinleştirilmesine dair olumsuz nitelikli işleyiş uzun bir süre, ruhaniyetlere dayatım ve ricaya dair olumlu nitelikli işleyişten çok önce gelmekteydi. İnsan ibadetinin ilk eylemleri, savunma olgularıydı derin saygı değil. Çağdaş insan, yangına karşı sigorta yaptırmayı bilgelik olarak saymaktadır; benzer bir biçimde ilkel insan, hayalet kötü şansına karşı sigorta sağlamayı bilgeliğin iyi yanı olarak düşünmüştü. Bu korumayı sağlama çabası, hayalet inancının yöntemleri ve ayinlerini oluşturmuştu.

87:2.2 (959.3) Bir zamanlar bir hayaletin büyük arzusunun, rahatsız edilmeden ölüm-yerleşkesine ilerleyebilmesi için hızlıca bir biçimde “uzanması” olduğu düşünüldü. Hayaleti yatırma ayininde yaşayanların eylemlerinde gerçekleşecek herhangi bir fazlalık ve eksiklik hatası, hayalet-yerleşkesine olan ilerleyişi

geciktirmek için yeterliydi. Bunun hayaletin canını sıktığına inanıldı; ve sinirlendirilmiş bir hayaletin felaket, talihsizlik, ve mutsuzluğun bir kaynağı olduğu varsayıldı.

87:2.3 (959.4) Cenaze hizmeti, hayalet ruhunun gelecekteki evine gidişi için ikna edilmesinde insanın verdiği çabadan doğmuştu; ve cenaze konuşması kökensel olarak, yeni hayalete buraya nasıl gideceğinin öğretilmesi için tasarlanmıştı. Hayaletin yolculuğu için yiyecek ve giyecek sağlamak adetti, bu eşyalar mezarın içine veya onun yanına konurdu. İlkel insan — mezarın çevresinden uzaklaştırmak amacı biçiminde — “hayaleti yatırmak” için üç günden bir yıla kadar sürenin geçmesi gerekliliğine inanmıştı. Eskimo toplulukları hala, ruhun beden ile birlikte üç gün kaldığına inanmaktadır.

87:2.4 (959.5) Hayaletin eve geri dönüş arzusu hissetmemesi nedeniyle, bir ölümden sonra sessizlik veya yas gözlenmekteydi. Yaralar biçimde, bireyin kendisine işkence etmesi yas tutmanın ortak bir türüydü. Birçok ileri öğretici bunu engellemeye çalıştı, ancak başarısız oldu. Oruç ve bireyin nefesine halim oluşunun diğer türleri, ölüm-yerleşkesine yapacakları mevcut seyahatlerinden önce sinsice bekledikleri geçiş dönemi boyunca yaşamdaki sıkıntılardan zevk alan hayaletler için memnuniyet verici olarak düşünülmüştü.

87:2.5 (959.6) Yas eylemsizliğinin uzun ve sık tekrarlanan süreçleri, medeniyetin gelişimi için büyük engellerden bir tanesiydi. Her yılda haftalar ve hatta aylar, bu üretken olmayan ve yararsız yas eylemi içinde kelimenin tam anlamıyla heba edilmekteydi. Cenaze durumları için uzman yas tutucuların tutulduğu gerçeği yasın bir tören olduğunu göstermektedir, kederin bir kanıtını değil. Çağdaş insanlar ölü için saygı ve yakınlarını kaybetme

hissi nedeniyle yas tutabilir, ancak ilkel çağ insanları bunu *korku* nedeniyle gerçekleştirmişti.

87:2.6 (959.7) Ölülerin isimleri hiçbir zaman anılmamıştı. Gerçekte onlar sıklıkla dil içinde yasaklanmışlardı. Bu isimler tabu haline gelmişti; ve böylelikle diller sürekli bir biçimde fakirleşmişti. Bu durum nihai olarak, “birinin hiçbir zaman bahsetmediği isim veya gün” olarak simgesel konuşmanın ve betimsel ifadenin bir birleşimi yarattı.

87:2.7 (960.1) İlkçağ insanları, yaşam boyunca arzu edilebilecek her şeyi sundukları bir hayaletten kurtulmaktan çok endişe duymaktalardı. Hayaletler kadınlar ve hizmetçiler istemişlerdi; bir varlıklı ilkel birey, ölümünde en az bir köle kadın eşin diri diri yakılmasını bekledi. Daha sonra, kocasının mezarı üzerinde bir dul eşin intihar etmesi adet haline gelmişti. Bir çocuk öldüğü zaman anne, teyze veya nine; erişkin bir hayaletin çocuk hayalete eşlik edebilmesi ve ona bakabilmesi için sıklıkla boğulurdu. Ve yaşamlarından bu şekilde vazgeçen bu bireyler bunu genellikle oldukça istekli bir biçimde yerine getirdiler; gerçekten de, âdete karşı gelen bir biçimde yaşamlarını sürdürselerdi, hayalet gazabının bu korkusu ilkel insanların memnuniyetle deneyimledikleri yaşamın birkaç keyfini onlardan almış olacaktı.

87:2.8 (960.2) Ölen bir öndere eşlik etmesi için çok sayıda kişiyi göndermek adetti; köleler, hayalet-yerleşkesinde onlara hizmet edebilmeleri için sahipleri öldüğünde öldürülmektedirlerdi. Borneo toplulukları hala, bir rehber dost sağlamaktadır; bir köle, ölen sahibiyle birlikte hayalet yolculuğunu sağlaması için kurban edilmektedir. Öldürülen kişilerin hayaletlerinin, katillerine köleleri olarak sahip olmalarından büyük

memnuniyet duyduklarına inanılmaktaydı; bu inanç, insanları kafa avcılığını gerçekleştirmeye teşvik etti.

87:2.9 (960.3) Hayaletlerin yiyecek kokusundan keyif aldığı varsayılmaktaydı; cenaze yemeklerinde yiyeceklerin sunulması bir zamanlar herkes tarafından uygulanmaktaydı. Yemeğe başlamadan önce yemek duasının ilkel yöntemi, sihirli bir nakarat mırıldanırken ruhaniyetleri yatıştırma amacıyla ateşe bir parça yiyeceğin atılmasıydı.

87:2.10 (960.4) Ölülerin, yaşamda kendilerinin olan alet ve silahların hayaletlerini kullandıkları varsayılmaktaydı. Bir eşyayı kırmak, onu “öldürmek” ve böylece onun hayaletini hayalet-yerleşkesindeki hizmeti için salıvermek anlamına gelmekteydi. Özel mülkiyet kurbanları aynı zamanda yakma veya gömme işlemi ile gerçekleştirilmişti. İlkçağ cenaze atıkları devasa bir düzeydeydi. Daha sonraki ırklar kâğıt kalıplar yapıp, bu ölüm kurbanlarında gerçek nesneler ve kişiliklerle bu çizimleri değiştirdi. Soydaşıktan gelen miras özel mülkiyetin yakılmasının ve gömülmesinin yerini aldığında, bu durum medeniyet içinde büyük bir gelişmeydi. İrokua Yerlileri, cenaze artıklarında birçok köklü yeniden düzenlemeyi gerçekleştirdi. Ve özel mülkiyetin bu korunumu, kuzey kırmızı insanların en güçlülere haline gelmeye muktedir kıldı. Çağdaş insanın hayaletlerden korku duyması beklenmemektedir; ancak adetler güçlü olup, dünyasal servetin büyük bir kısmı hala cenaze ayinlerinde ve ölüm törenlerinde harcanmaktadır.

3. Atalara Tapınma

87:3.1 (960.5) Gelişen hayalet inanışı atalara olan ibadeti kaçınılmaz kıldı, çünkü o, ortak hayaletler ve evrimleşen tanrılar

biçimindeki daha yüksek ruhaniyetler arasındaki birleştirici halka haline gelmişti. Öncül tanrılar yalın bir değişle, yüceltilmiş ölen insanlardı.

87:3.2 (960.6) Atalara yapılan ibadet kökensel olarak bir ibadetten çok bir korkunun ürünüydü; ancak bu türden inanışlar kesin bir biçimde, hayalet korkusu ve ibadetinin daha fazla yayılmasına katkı sağlamıştı. Öncül ata-hayalet inanışlarının takipçileri, kötü niyetli bir hayaletin bedenlerine bu gibi zamanlarda girebilir diye esnemekten bile korkmuşlardı.

87:3.3 (960.7) Çocukların evlatlık edinme âdeti, ruhun huzuru ve ilerleyişi için ölümden sonra birisinin bağışta bulunmasının kesinleştirme amacıydı. İlkel insan; akranlarının hayaletlerinden duydukları korkuyla yaşamış ve boş zamanını ölümden sonra kendi hayaletinin güvenli idaresini tasarlamak için harcamıştır.

87:3.4 (960.8) Birçok kabile en azından yılda bir kere tüm ruhlar için verilen bir yemeği düzenlemişlerdi. Romalılar hayaletler için verilen on iki tane yemeğe ve her yıl onlara eşlik edilen törenlere sahipti. Yılın yarısı, bu ilkçağ inanışları ile iniltili bir takım törenlere ayrılmıştı. Bir Romalı imparator, bir yıldaki ziyafet günlerini 135'e düşürerek bu uygulamalarda köklü bir değişiklikte bulunmayı denemiştir.

87:3.5 (961.1) Hayalet inancı devamlı evrim içerisindeydi. Hayaletlerin tamamlanmamış bir düzeyden mevcudiyetin daha yüksek bir fazına doğru geçtikleri tahayyül edilirken, inanış benzer bir biçimde ruhaniyetlere olan ibadetlere ve hatta tanrılara kadar gelişme gösterdi. Ancak daha ileri ruhaniyetlere

duyulan çeşitlilik gösteren inanışlardan bağımsız olarak tüm kabileler ve ırklar bir dönem hayaletlere inanmışlardır.

4. İyi ve Kötü Ruhaniyet Hayaletleri

87:4.1 (961.2) Hayalet korkusu, dünya dininin hepsinin ortak kökeniydi; ve çağlar boyunca birçok kabile, hayaletlerin bir sınıfına beslenen inanca bağlı kaldı. Onlar; hayaletler memnuniyet duyduğunda iyi talihe, sinirlendiğinde kötü talihe sahip olduklarını düşünmüştü.

87:4.2 (961.3) Hayalet inanışı gelişirken, herhangi bir bireysel insan ile kesin bir biçimde tanımlanamayan ruhaniyetler biçiminde ruhaniyetlerin daha yüksek türlerinin tanınışı gerçekleşmişti. Onlar, hayalet-yerleşkesinin düzeyinin ötesine geçip ruhaniyet-yerleşkesinin daha yüksek âlemlerine ilerlemiş olan üstünleşmiş veya diğer bir değişle yüceltilmiş hayaletlerdi.

87:4.3 (961.4) Ruhaniyet hayaletlerinin iki türüne dair düşünce, dünyanın tümü boyunca yavaş ve kesin bir biçimde gelişme göstermişti. Bu yeni çifte ruhaniyetsellik, kabileden kabileye yayılmak zorunda değildi; o tüm dünyada bağımsız bir biçimde aniden türedi. Genişleyen evrimsel aklın etkilenişinde bir düşüncenin gücü, onun gerçekliğinde veya makul oluşunda değil, bunun yerine onun *keskinliğine* ek olarak hazır ve basit uygulانیşında yatmaktadır.

87:4.4 (961.5) Daha da sonra insanın hayal gücü, hem iyi hem de kötü doğa-üstü düzenlenişe dair kavramsallaşmayı tahayyül etti; bazı hayaletler hiçbir zaman iyi ruhaniyetler düzeyine erişmemişti. Hayalet korkusunun öncül tek-ruhaniyetselliği kademeli bir biçimde, dünya olaylarının görünmez denetimine

dair yeni bir kavramsallaşma biçiminde çifte bir ruhaniyetselliğe doğru evirilmekteydi. En azından iyi ve kötü talih, kendilerine ait düzenleyicilere sahip bir biçimde hayal edilmişti. Ve bu iki sınıf içinde kötü talihi getiren topluluğun daha etkin ve kalabalık olduğuna inanılmıştı.

87:4.5 (961.6) İyi ve kötü ruhaniyetlere dair sav nihai olarak olgunlaştığında, tüm dini inanışların en yaygın ve en kalıcı olanı haline gelmişti. Bu ikilik büyük bir dinsel-felsefi gelişimi temsil etmişti, çünkü, davranışlarıyla bir ölçüde tutarlı olan fani-ötesi varlıklara aynı zamanda inandırarak iyi ve kötü talihin ikisinin de anlaşılmasında insanı yetkin kılmıştı. Ruhaniyetler iyi ve kötü olarak sınıflandırılabilirdi; ancak onlar, dinlerin en ilkel olanlarının tek-ruhaniyetliğe ait öncül hayaletler hakkında yürüttüğü fikirler gibi ne yapacağı tamamiyle bilinmez nitelikte düşünülmemekteydi. İnsan en sonunda, davranışı ile tutarlı olan fani-ötesi kuvvetleri düşünmeye yetkin hale gelmişti; ve bu durum, din evriminin bütüncül tarihi ve insan felsefesinin gelişimi içinde gerçekliğin en önemli keşiflerinden biriydi.

87:4.6 (961.7) Evrimsel din, buna rağmen, çifte ruhaniyetselliğin korkunç bir bedelini ödemişti. İnsanın öncül felsefesi; bir iyi ve diğeri olan kötü biçiminde, sadece ruhaniyetlerin iki türünü doğru varsayarak ruhaniyet tutarlılığını geçici talihin ani değişiklikleriyle bütünleştirmeye yetkin hale gelmişti. Ve bu düşünce; değişmez fani-ötesi kuvvetlere dair bir kavramsallaşma ile birlikte şansın değişkenlerinin birleştirilmesinde insanı muktedir kılarken, kâinatsal birlikteliğin düşünülmesini bu dönemden beri dindarlar için zor

kılmıştır. Evrimsel dinin tanrılarına genellikle karanlığın kuvvetleri tarafından karşı gelinmiştir.

87:4.7 (962.1) Tüm bunların altında yatan trajedi; bu düşünceler ilkel insanın aklında kök salarken, dünyanın tümü üzerinde gerçek anlamda hiçbir kötü veya uyumsuz ruhaniyetin bulunmadığı gerçeğiydi. Bu türden bir talihsiz durum; Caligastia isyanının sonrasında kadar gelişmeyip, sadece Hamsin Yortusu'na kadar varlığını sürdürmüştü. Temel kâinatsal nitelikler olarak iyilik ve kötülüğe dair kavramsallaşma, yirminci yüzyılda bile, insan felsefesinde oldukça canlıdır; dünya dinlerinin çoğu hala, ortaya çıkan hayalet inançlarının uzun zaman önce sonlanmış dönemlerinin bu kültürel doğum izini taşımaktadır.

5. Gelişen Hayalet İnanışı

87:5.1 (962.2) İlkel insan ruhaniyet ve hayaletleri, neredeyse sınırsız haklara sahip ama hiçbir sorumluluğu taşımayan bir biçimde gördü; ruhaniyetlerin insanları çok katmanlı sorumluluklara sahip, ancak hiçbir hakkı taşımayan bir biçimde gördüklerini düşündü. İnsanlığın genel düşüncesi, insan olaylarına karışmamasının bedeli olarak hayaletlerin devamlı bir hizmet vergisi koyduğuydu; ve talihsizlik, olabilecek en küçük düzeyde hayalet etkinliklerine atfedilmişti. Öncül insanlar; tanrılara gösterilmesi gereken hürmette bir eksiklikte bulunmaktan o kadar korkmuşlardı ki, bütün bilinen ruhaniyetleri kurban ettikten sonra, sadece tümüyle güvende olmak için “bilinmeyen tanrılara” diğer bir yönelişte bulunmuşlardı.

87:5.2 (962.3) Ve mevcut an içerisinde basit hayalet inanışının yerini; insanın ilkel hayal gücü içerisinde evrimleştiği biçimde daha

yüksek ruhaniyetlere yapılan hizmet ve ibadet halindeki, daha gelişmiş ve görece katmanlaşmış ruhaniyet-hayalet inancının uygulamaları almıştır. Dini merasim düzeni, ruhsal evrim ve ilerleyişe uyum sağlamak zorundadır. Genişleyen inanç yalnızca, ruhaniyet çevresine olan bireysel uyum biçimindeki doğa-üstü varlıklara duyulan inanış ile ilgili olarak bireyin kendisini idare edilişinin sanatıydı. Üretimsel ve askeri düzenler, doğal ve toplumsal çevrelere olan uyum düzenlemeleriydi. Ve evlilik iki cinsliliğin taleplerini karşılamaktan doğarken, dini düzen daha yüksek ruhaniyet kuvvetlerine ve ruhsal varlıklara olan inanç karşılığında evrim göstermişti. Din, şansın gizemine dair hayal gücünün ürünlerine olan uyumu temsil etmektedir. Ruhaniyet korkusu ve onun sonrasındaki ibadet, refah poliçeleri olarak talihsizliğe karşı sigorta biçiminde uygulanmıştı.

87:5.3 (962.4) İlkel insan iyi ruhaniyetleri, insan varlıklardan çok az bir şey talep eden bir biçimde kendiışlerine koyulan unsurlar olarak hayal etmektedir. Neşesinin yerinde tutulması gereken kötü hayaletler ve ruhaniyetlerdi. Bu nedenle ilkel topluluklar, kötü niyetli hayaletlerine iyi huylu ruhaniyetlerine nazaran daha fazla ilgi göstermişlerdi.

87:5.4 (962.5) İnsan refahının, kötü ruhaniyetlerin kıskançlığını özellikle tetiklediği varsayılmıştı; ve onların intikamı bir insan vasıtasıyla ve *kem göz* yöntemiyle karşılık vermektir. Ruhaniyetten kaçınmayla ilişkili olan inancın bu fazı, kem gözün gizlice çevirdiği dolaplar ile fazlasıyla ilgiliydi. Ondan korkmak neredeyse dünyanın tamamına yayılan bir hale gelmişti. Çekici kadınlar, kem gözden korunmaları için kapatılırdı; bunun sonrasında güzel olarak düşünölmek isteyen

birçok kadın bu uygulamayı gerçekleştirmişti. Kötü ruhaniyetlere duyulan bu korku nedeniyle çocuklar karanlık çöktükten sonra nadiren dışarı salınırdı; ve öncül dualar her zaman “bizi kem gözden sakın” dileğini içinde barındırmıştı.

^{87:5.5 (962.6)} Kuran kem göze ve büyü sözlerine ayrılmış koca bir bölüme sahip olup, Museviler onlara tamamen inanmıştı. Erkeğin cinsel organına dair bütüncül inanç, kem göze karşı bir savunma olarak gelişmişti. Doğum organları, güçsüz kılmaya yetkin, büyülu güçlere sahip olduğuna inanılıp tapınılan tek nesneydi. Kem göz, doğum lekeleri olarak çocukların anne karnında işaretlenilmelerine dair ilk hurafelerin ortaya çıkmasına kaynaklık etmişti; ve bu inanış bir zamanlar neredeyse herkes tarafından takip edilmekteydi.

^{87:5.6 (963.1)} Kıskançlık kökleşmiş bir insan niteliğidir; bu nedenle ilkel insan onu öncül tanrılarına atfetmişti. Ve insan bir zamanlar hayaletleri aldatmayı denediği için, yakın bir zamanda ruhaniyetleri kandırmaya başlamıştı. O, “eğer ruhaniyetler bizim güzelliğimizden ve refahımızdan kıskançlık duyarsa, kendimizi çirkinleştirip başarımızdan üstün körü bir biçimde bahsederiz” demişti. Öncül alçak gönüllülük, bu nedenle, benliğin alçaltılması değil, bunun yerine kıskançlık duyan ruhaniyetleri bir atlatma ve kandırma girişimiydi.

^{87:5.7 (963.2)} Ruhaniyetlerin insan refahından kıskançlık duymasını engellemek için uygulanan yöntem, bazı talihli veya çok sevilen nesne ve insan üzerinde ağız dolusu olumsuz ifade kullanmaktı. Küçük düşürücü övgü âdeti, bu şekilde bir insanın kendisi veya ailesinin kökenini belli etmektedir; ve bu nihai olarak medenileşmiş tevazuya, dizginlenmeye ve kibarlığa doğru gelişmişti. Aynı amaç doğrultusunda çirkin görünmek

moda haline gelmişti. Güzellik, ruhaniyetlerin kıskançlığına sebep olmaktaydı; o, günahkâr insan gururunun habercisiydi. İlkel insan çirkin bir isim arzulamıştı. İnanişin bu özelliği, sanatın gelişimi için büyük bir engeldi; ve uzun bir süre boyunca dünyayı renksiz ve çirkin halde tuttu.

87:5.8 (963.3) Ruhaniyet inanişi altında yaşam en iyi haliyle, ruhaniyet denetiminin sonucu olarak bir kumardır. Bir kişinin geleceği, ruhaniyeti etkilemek için kullanılabilmesi dışında çaba, üretim veya kabiliyetinin sonucu değildir. Ruhaniyetlerin sakinleştirilme törenleri, yaşamı bıkırtıcı ve neredeyse dayanılmaz kılan bir biçimde ağır bir yük haline getirmişti. Çağdan çağa ve nesilden nesile, her ırk bu hayalet-ötesi savı geliştirmeyi amaçladı; ancak hiçbir nesil şimdiye kadar onu bütünüyle reddetme cesareti gösteremedi.

87:5.9 (963.4) Ruhaniyetlerin istek ve arzuları alamet, keramet ve işaret araçlarıyla irdelenmişti. Ve bu ruhaniyet iletileri kehanet, münecimlik, sıkıntılar ve yıldızbilimi tarafından yorumlanmıştı. Bu inancın bütünlüğü, bahse konu örtülü rüşvet vasıtasıyla ruhaniyetlerin sakinleştirilmesi, tatmin edilmesi ve satın alınması için tasarlanmıştı.

87:5.10 (963.5) Ve böylece şu bileşenlerden meydana gelen yeni ve genişlemiş bir dünya felsefesi gelişmişti:

87:5.11 (963.6) 1. *Görev* — ruhaniyetleri istenen bir biçimde etki altına almak için, en azından tarafsız tutmak amacıyla, yapılması zorunlu olan şeyler.

87:5.12 (963.7) 2. *Doğruluk* — bir kişinin çıkarları uyarınca ruhaniyetlerin gönlünü sürekli bir biçimde kazanmak için tasarlanmış doğru davranışlar ve ayinler.

87:5.13 (963.8) 3. *Gerçek* — ruhaniyetlerin doğru bir biçimde anlaşılması ve onlara karşı doğru bir tutumun beslenmesi, ve böylelikle yaşam ve ölüm için aynı tutumun takınılması.

87:5.14 (963.9) İlkçağ toplulukları sadece meraktan doğan bir biçimde geleceği bilmeyi arzulamadılar; onlar kötü talihi savuşturmak istediler. Kehanet yalın bir değişle, bir sorundan kaçınma girişimiydi. Bu dönemler boyunca rüyalar kâhinsel olarak değerlendirilirken, olağandışı her şey bir gelecek alameti biçiminde görülmüştü. Ve mevcut anda bile medenileşmiş ırklar, eski dönemlerin gelişmekteki hayalet inanışına ait işaretler, simgeler ve diğer hurafesel kalıntılara beslenen inançtan olumsuz bir biçimde etkilenmektedir. Yavaş bir biçimde, fazlasıyla yavaşça, insan bu yöntemleri bırakırken, bunun sonucunda oldukça kademeli ve acı verici bir halde yaşamın evrimsel ölçeğinde yükselmişti.

6. Zorlama ve Kötü Ruhları Kovma

87:6.1 (963.10) İnsanlar sadece ruhlara inanmış olup, dini tören daha az örgütlenmiş bir biçimde daha bireyseldi; ancak daha yüksek ruhaniyetlerin tanınması, kendileriyle ilişkileri düzenleyen “daha ruhsal yöntemlerin” kullanılmasını gerektirmişti. Ruhaniyetlerin sakinleştirilme yönteminin geliştirilmesi ve detaylandırılmasına dair bu girişim doğrudan bir biçimde, ruhaniyetlere karşı savunma türlerinin yaratımına yol açtı. İnsan, dünyasal yaşamda faaliyet gösteren denetlenemez kuvvetler karşısında kendini gerçekten de çaresiz hissetmişti;

ve onun acizlik düşüncesi, insan ve kâinat mücadelesinin tek taraflı savaşında üstünlükleri dengelemek için bir yöntem biçiminde, bir takım telafi edici düzenleme bulma girişimine yönlendirmişti.

87:6.2 (964.1) İnanışın öncül dönemlerinde insanın hayalet faaliyetini etkileme çabaları, kötü talihi rüşvetle satın alma çabaları biçiminde onları yatıştırmakla sınırlıydı. Hayalet inanın evrimi iyiye ek olarak kötü ruhaniyetlerin varlığına dair kavramsallaşmaya doğru ilerlerken, bu törenler, iyi talihi kazanma biçiminde daha olumlu bir nitelikteki çabalara dönüştü. İnsanın dini artık tamamiyle olumsuz tutumu barındıran nitelikte değildi; buna ek olarak insan, iyi talihi elde etmek için çabalamayı bırakmamıştı; o kısa bir süre içinde, ruhaniyet iş birliğini denetim altına almayla sonuçlanacak düzenleri oluşturmaya başlamıştı. Artık dindar birey, kendi icat ettiği ruhaniyet hayallerinin bitmek tükenmeyen talepleri karşısında savunmasız bir konumda durmamaktadır; ilkel insan, ruhaniyeti eylemini zorla elde edebileceği ve ruhaniyet yardımını mecbur kılabileceği silahları icat etmeye başlamıştı.

87:6.3 (964.2) İnsanın savunmadaki ilk çabaları hayaletlere yöneltilmişti. Çağlar ilerledikçe yaşayanlar, ölümlere karşı koymada yöntemler geliştirmeye başladılar. Hayaletlerin korkutulması ve uzaklaştırılmaları için birçok yöntem geliştirilmişti; bunlar arasında şunlar sıralanabilir:

87:6.4 (964.3) 1. Başın kesilmesi ve mezarda bedene bağlanması.

87:6.5 (964.4) 2. Ölü evinin taşlanması.

87:6.6 (964.5) 3. Cesedin hadım edilmesi veya bacaklarının kırılması.

87:6.7 (964.6) 4. Çağdaş mezar taşının bir kökeni olarak taşların altına gömülmesi.

87:6.8 (964.7) 5. Hayaletin sorun yaratmasını engellemek için daha sonraki bir icat olarak ölünün yakılması.

87:6.9 (964.8) 6. Bedenin denize bırakılması.

87:6.10 (964.9) 7. Vahşi hayvanlar tarafından yenilmesi için bedenin terk edilişi.

87:6.11 (964.10) Hayaletin ses tarafından rahatsız edildiği ve korkutulduğu varsayıldı; bağırma, çanlar ve davullar onları yaşayanlardan uzaklaştırmaktaydı; ve bu ilkçağ yöntemleri hala, ölümler için onların “başında beklenilme” aşamasında yaygındır. Pis kokan karışımlar, istenmeyen ruhaniyetleri kovmak için kullanılmıştı. Ruhaniyetlerin oldukça çirkin görüntüleri, kendilerine baktıklarında aceleyle kaçmaları için oluşturulmuştu. Köpeklerin hayaletlerin yaklaşımlarını tespit edebildiklerine, onların uluyarak sahiplerini uyardıklarına, horozların hayaletler yakında olduğu zaman öttüklerine inanılmaktaydı. Bir horozun bir rüzgârgülü olarak kullanılışı, bu hurafenin devamıdır.

87:6.12 (964.11) Hayaletlere karşı su en iyi korunma aracı olarak görülmüştü. Kutsal su, din adamlarının ayaklarını yıkadıkları su olarak, tüm diğer türlerden üstündü. Hem ateş hem de suyun, hayaletler için geçilmez engeller oluşturduklarına inanılmıştı. Romalılar, ölü etrafında üç defa su taşımışlardı; yirminci

yüzyılda bedene kutsal su serpilmekte olup, mezarlıkta el yıkama hala bir Musevi âdetidir. Vaftiz, daha sonraki su ayininin bir özelliğiydi; ilkel banyo, dini bir törendi. Sadece yakın dönemlerde banyo bir sağlık uygulaması haline gelmişti.

87:6.13 (964.12) Ancak insan hayaletleri denetim altına almaya son vermemişti; dinsel ayinler ve diğer uygulamalar vasıtasıyla, ruhaniyet faaliyetini denetlemeye girişecekti. Kötü ruhun çıkarılması, diğer bir ruhaniyeti denetlemesi ve kovması için bir ruhaniyetin kullanılmasıydı; ve bu yöntemler aynı zamanda, hayaletleri ve ruhaniyetleri korkutmak için de kullanılmıştı. İyi ve kötü kuvvetlerin çifte-ruhaniyetselliği insana, bir bünyeyi diğeri için kullanma girişimde bolca imkân sundu; çünkü eğer güçlü bir insan zayıf olanı alt edebilirse, bunun sonucunda güçlü bir ruhaniyet alt düzey bir hayalet üzerinde kesinlikle hâkimiyet kurabilirdi. İlkel lanetleme, küçük ruhaniyetleri sindirmek için tasarlanan bir denetleyici uygulamaydı. Daha sonra bu gelenek, düşmanlara lanet okumaya kadar genişlemişti.

87:6.14 (965.1) Daha eski ilkçağ adetleri uygulamalarına dönerek ruhaniyetlerin ve yarı-tanrıların istenen eylemi gerçekleştirmeye mecbur bırakılabileceklerine uzun bir süre inanılmıştı. Çağdaş insan, aynı işleyişi gerçekleştirmekten ötürü suçludur. Siz birbirinize günlük dil olarak ortak bir biçimde hitap etmektesiniz, ancak dua etmeye başladığınızda ciddi üslup olarak adlandırdığınız diğer neslin eski hitabet türüne geri dönmektesiniz.

87:6.15 (965.2) Bu sav aynı zamanda, tapınak fuhuşu gibi cinsel bir nitelikte olan birçok dini-ayine yapılan geri dönüşleri açıklamaktadır. İlkel adetlere olan bu geri dönüşler, birçok

afetlere karşı kesin koruyucular olarak değerlendirilmişti. Ve bu basit akıllı insan toplulukları ile birlikte bu tür uygulamaların tümü, çağdaş insanın hafifmeşreplik olarak adlandıracağı davranışlardan tamamiyle uzaktı.

^{87:6.16 (965.3)} Daha sonra ayinsel yeminlerin uygulaması gelmiş olup, onlar yakın zaman içerisinde dinsel sözler ve kutsal antlar tarafından takip edilmişti. Bu yeminlerin çoğu, bireyin kendisine işkence edişi ve kendisini yaralayışı tarafından eşlik edilmekteydi; daha sonra onlar oruç ve dua ile gerçekleştirilmişti. Bireyin nefesine hâkim oluşu ileri dönemlerde kesin bir denetleyici olarak görülmüştü; bu özellikle cinsel arzunun baskılanmasında gerçeklik taşımaktaydı. Ve böylece ilkel insan öncül bir biçimde; bu türden sıkıntı ve yoksunluklarına olumlu bir biçimde tepki göstermesi için isteksiz ruhaniyetleri zorlamaya yetkin ayinleri olarak bireysel işkence ve bireysel nefis denetiminin etkinliğine duyulan bir inanç biçiminde, dinsel uygulamalarında kararlı bir kısıtlılığını geliştirmişti.

^{87:6.17 (965.4)} Her ne kadar İlahiyat ile bir pazarlık yapma eğilimi sergilese de, çağdaş insan artık açık bir biçimde ruhaniyetleri denetim altına almaya girişmemektedir. Ve hala o lanet okumakta, tahtaya vurmakta, parmaklarını bağlamakta ve, bir zamanlar büyümlü bir kural olan belirli bir basmakalıp nakaratla birlikte boğazını temizleyip tükürmektedir.

7. Belirli Nesnelere ve Bünyelere Beslenen Ortak İncanın Doğası

^{87:7.1 (965.5)} Toplumsal düzenin inanç türü, ahlaki hissiyatların ve dini bağlılıkların korunumu ve uyarımı için bir simge düzeni

sağlaması nedeniyle varlığını devam ettirmişti. Nesne ve bünyelere olan ortak inanış “eski ailelere” dair tarihsel anlatımlarından türemiş olup, kurumsallaşmış bir yapı olarak varlığını devam ettirdi; her aile bu türden bir inanışa sahiptir. İlham verici her nihai amaç — kültürel farklılığın kurtuluşunu teminat altına alacak ve gerçekleşmesini kolaylaştıracak belirli yöntemlerini arayan bir biçimde — devamlılığını sürdüren bir takım simgeciliğe sıkı sıkı sarılmaktadır; ve inanış bu gayesini, duyguları desteklemesi ve onları tatmin edişiyile gerçekleştirmektedir.

87:7.2 (965.6) Medeniyetin doğumundan bu yana, toplumsal kültür veya dini gelişim içerisinde her cazibeli hareket; simgesel bir merasim düzeni şeklinde bir ayini geliştirdi. Bu ayin daha bilinç-dışı büyüme hali kazandığında, daha güçlü bir biçimde onun takipçilerini yakaladı. Nesne ve bünyelere beslenen ortak inanç hissiyatı korudu ve duyguları tatmin etti; ancak o her zaman, toplumun yeniden yapılanmasında ve ruhsal ilerleyişinde en büyük engel olmuştur.

87:7.3 (965.7) Her ne kadar bu inanış her zaman toplumsal ilerlemeyi yavaşlatmışsa da, ahlaki ölçütlere ve ruhsal ideallere inanç besleyen birçok çağdaş bireyin — karşılıklı desteklenen hiçbir inanca sahip olmayışı biçiminde — *ait olunan* herhangi bir şeyin bulunmaması şeklinde yeterli hiçbir simgeselliği barındırmaması çok üzücü bir durumdur. Ancak dini bir inanış birden yoktan var edilemez; o büyümek zorundadır. Eğer yönetim gücü tarafından ayinleri keyfi bir biçimde ortaklaştırılmazsa hiçbir iki topluluk birbirine özdeş hale gelemeyecektir.

87:7.4 (965.8) Öncül Hıristiyan inancı, o döneme kadar düşünülmüş veya oluşturulmuş ayinlerin en etkili, çekici ve dayanıklı olanıydı; ancak onun değerinin büyük bir kısmı, temelinde yatan kökensel inanışların oldukça fazlasının bir bilim çağı içinde tahrip edilmesiyle yok edilmiştir. Hıristiyan inancı, birçok temel düşüncesini kaybetmesiyle cansız hale gelmiştir.

87:7.5 (965.9) Geçmişte, gerçeklik; simgeselliğin genişleyebildiği bir biçimde inanın esnek olduğu zamanlarda hızlıca gelişmiş ve özgürce genişlemiştir. Zengin gerçeklik ve uyumlaştırılabilen bir inanış, toplumsal ilerleyişin hızlılığına zemin hazırlamıştır. Anlamsız bir inanış, felsefenin yerini almaya ve nedenselliği köleleştirmeye çalıştığına dini yozlaştırmaktadır.

87:7.6 (966.1) Eksiklikleri ve kısıtlılıklarına rağmen gerçekliğin her yeni açığa çıkarılışı, yeni bir inanın doğumuna neden olmuştur; ve İsa'nın dininin yeniden ifadesi, yeni ve uygun bir simgeselliği geliştirmek zorundadır. Çağdaş insan; yeni ve genişleyen düşünceleri, idealleri ve bağlılıkları için belirli bir yetkin simgeselliği bulmak zorundadır. Bu gelişmiş simge, ruhsal deneyim olarak dini yaşamdan doğmak zorundadır. Ve daha yüksek bir medeniyetin bu daha yüksek simgeselliği; Tanrı'nın Yaratıcılığı kavramsallaşmasına dayanmak zorunda olup, insanın kardeşliğinin kudretli idealini gelecekte açığa çıkarışını içinde barındırmalıdır.

87:7.7 (966.2) Eski inanışlar haddinden fazla bir biçimde birey-merkezciydi; yeni olanlar uygulamalı sevgiden doğmalıdır. Yeni inanış, eskisi gibi, hissiyatı teşvik etmeli, duyguları tatmin etmeli ve sadakati desteklemelidir; ancak bunlardan daha fazlasını yapmak zorundadır: O; ruhsal ilerleyiş kolaylaştırmak, kâinatsal anlamları derinleştirmek, ahlaki

değerleri arttırmak, toplumsal gelişimi desteklemek ve kişisel dini yaşamın daha yüksek bir türünü harekete geçirmek zorundadır. Yeni inanış — toplumsal ve ruhsal olarak — hem geçici hem de ebedi olan yaşamın yüce amaçlarını sağlamak zorundadır.

87:7.8 (966.3) Hiçbir inanış; *ev kurumunun* biyolojik, toplumsal ve dini önemine dayanmadığı müddetçe, toplumsal medeniyetin gelişimine ve bireysel düzeydeki ruhsal erişime katkı sağlayamaz. Varlığını sürdüren bir inanış, sonu gelmez değişimin mevcudiyetinde kalıcı olanı simgelemek zorundadır; sürekli değişen toplumsal başkalaşımın akıntılarını birleştiren şeyi yüceltmek durumundadır. Doğru anlamları tanımak, güzel ilişkileri övmek ve gerçek soyluluğun iyi değerlerini yüceltmek zorundadır.

87:7.9 (966.4) Ancak yeni ve tatminkâr bir simgeselliği bulmadaki büyük zorluk; çağdaş insanların bir topluluk olarak bilimsel tutuma bağlı kalırken, hurafelerden uzak dururken ve bilgisizlikten nefret ederken, bireyler olarak hepsinin gizemi derinden arzulamaları ve bilinmeyene derin bir biçimde saygı duymalarıdır. Hiçbir inanç; belirli bir üstün gizemi barındırmadıkça ve birtakım kıymetli erişilemezi saklamadıkça varlığını sürdüremez. Yeniden ifadeyle; yeni simgesellik sadece toplum için önemli olmamalıdır, birey için de anlamlı olmalıdır. Yararlı herhangi bir simgeselliğin türleri, bireyin öz girişimleriyle yerine getirebileceği ve aynı zamanda akranları ile birlikte memnuniyetle deneyimleyebileceği şeyler olmalıdır. Eğer yeni bir inanış durağan yerine sadece devinimsel olursa, hem geçici hem de ruhsal olarak insanlığın ilerleyişi için değerli olan bazı şeyleri gerçekten de katabilir.

87:7.10 (966.5) Ancak — ayinler, ortak söylemler veya hedefler olarak — bir inanış, haddinden fazla katmanlaş bir halde olursa faaliyet gösteremeyecektir. Ve orada, bağlılığın karşılığı olarak sadakatin talebi bulunmalıdır. Her etkin din kesin bir biçimde değerli bir simgeselliği geliştirmektedir. Ve onun takipçileri bu türden bir ayinin; toplumsal, ahlaki ve ruhsal ilerleyişin tümünü yalnızca engelleyecek ve onu yavaşlatacak sınırlayıcı, çirkinleştirici ve baskıcı niteliklere sahip olan kalıplaşmış merasim düzenlerine dönüşen bir biçimde katılaşmasını engellemek için elinden gelen her şeyi yapacaktır. Ahlaki gelişimi gerileten ve ruhsal ilerleyişi teşvik etmede başarısız olan hiçbir inanış varlığını sürdüremez. İnanış, — gerçek din olarak — bireysel nitelikteki ruhsal deneyimin yaşayan ve faal bedeninin etrafında geliştiği iskeletsel yapıdır.

87:7.11 (966.6) [Nebadon'un bir Berrak Akşam Yıldızı tarafından sunulmuştur.]

88. Makale

Putlaştırılan Şeyler, Büyülü Nesneler, and Büyü

88:0.1 (967.1) BİR ruhaniyetin cansız bir nesneye, bir hayvana veya bir insan varlığına girişine dair kavramsallaşma, dinin evriminin başlangıcından beri varlığını sürdürmüş bir biçimde oldukça tarihi ve saygıdeğer bir inançtır. Ruhan girmesine dair bu sav, putlaşmadan başka bir şey değildir. İlkel insan doğrudan bir biçimde putlaştırılmış şeye tapınmamaktadır; o oldukça mantıksal bir biçimde içinde ikamet eden ruhaniyete ibadet etmekte ve ona derin saygı beslemektedir.

88:0.2 (967.2) İlk başta putlaştırılmış bir şeyin ruhaniyetinin, ölü bir insanın hayaleti olduğuna inanılmıştı; daha sonra daha yüksek

ruhaniyetlerin putlaştırılmış şeyler içinde ikamet ettikleri varsayıldı. Ve böylece putlaştırılmış nesne inancı nihai olarak; hayaletler, ruhlar, ruhaniyetler ve kötü ruhların iyeliklerine dair ilkel düşüncelerin tümünü içine aldı.

1. Putlaştırılmış Şeylere olan İnanç

88:1.1 (967.3) İlkel insan her zaman, olağanüstü her şeyi putlaştırılmış bir şeye dönüştürmeyi arzulamıştı; şans böylelikle bunların birçoklarının kökeni olmuştu. Bir insan hasta olmakta, ardından birtakım şeyler gerçekleşmekte ve sonra iyileşmektedir. Aynı şey, birçok tıbbi ilacın saygınlığı ve hastalığı iyileştirmenin talihsel yöntemleri için gerçeklik taşımaktadır. Rüyalar ile ilişkili nesnelerin putlaştırılan şeylere dönüştürülmesi muhtemeldi. Volkanlar, ancak dağları dışarıda bırakan bir biçimde, putlaştırılan şeyler haline geldi; aynı şekilde yıldızlar değil de kuyruklu yıldızlar bu konuma geldi. Öncül insan kayan yıldız ve göktaşlarını, ziyaret eden özel ruhaniyetlerin dünya üzerine varışlarını işaret eden bir biçimde gördü.

88:1.2 (967.4) Putlaştırılmış ilk nesneler tuhaf bir biçimde işaretlenmiş çakıl taşları ve bu dönemden beri insanlar tarafından peşine düşülen “kutsal taşlardı;” ipe dizilmiş boncuklar bir zamanlar, bir takım uğurlu eşyalar olarak kutsal taşların bir birlikteliği idi. Birçok kabile putlaştırılmış taşlara sahiplerdi; ancak onların çok azı, Kâbe ve Scone Tahtı gibi varlığını devam ettirdi. Ateş ve su aynı zamanda, putlaştırılmış öncül nesneler arasındaydı; kutsal su inancı ile birlikte ateş ibadeti hala varlığını devam ettirmektedir.

88:1.3 (967.5) Ağaçların putlaştırılması daha sonraki bir gelişmeydi; ancak bazı kabileler arasında doğaya olan ibadetin devamlılığı, bir çeşit doğa ruhaniyeti tarafından içinde ikamet edilen uğurlu eşyalar inancına neden olmuştu. Bitkiler ve meyveler putlaştırılmış nesneler haline geldiğinde, yiyecek olarak tabu konumunda bulunmuşlardı. Elma, bu sınıflandırmaya ilk girenler arasındaydı; elma, Levant toplulukları tarafından hiçbir zaman yenilmemişti.

88:1.4 (967.6) Ne zaman bir hayvan insan eti yediyse, o putlaştırılan bir konuma geldi. Bu şekilde köpek, Fars topluluklarının kutsal hayvanı haline geldi. Eğer putlaştırılmış bir şey bir hayvan ise ve hayalet kalıcı bir biçimde içinde ikamet ediyorsa, bunun sonucunda putlaştırılma yeniden doğuma sebebiyet verebilirdi. Birçok şekilde ilkel insanlar hayvanlara gıpta ile bakmışlardı; onlar kendilerini hayvanların üstünde görmeyip, sıklıkla gözde yırtıcılarının isimlerini almışlardı.

88:1.5 (967.7) Hayvanlar putlaştırılmış varlıklar konumuna geldiklerinde, bu putlaştırılmış hayvanın etinin yenilmesine dair tabular açığa çıktı. Şempanzeler ve maymunlar, insana benzerlikleri nedeniyle, öncül bir biçimde putlaşmış hayvanlar haline geldiler. Daha sonra yılanlara, kuşlara ve domuzlara da benzer bir biçimde bakılmıştı. Bir zamanlar inek putlaştırılmış bir varlıktı; dışkısı oldukça değerli görülürken, sütü tabuydu. Yılana Filistin’de, kötü ruhaniyetlerin sözcüleri olarak gören Museviler ile birlikte özellikle Fenikeliler tarafından, derin saygı duyulmaktaydı. Birçok çağdaş topluluklar bile, sürüngenlerin büyüleri güçlerine inanmaktadır. Arabistan’dan Hindistan boyunca kırmızı insanlara ait Moqui kabilisinin yılan dansına kadar, yılana derin saygı duyulmuştur.

88:1.6 (968.1) Haftanın belirli günlerinin putlaştırılmıştı. Çağlar boyunca Cuma günü şanssız gün, ve on üç sayısı kötü bir rakam olarak görülmüştü. Şanslı sayılar üç ve yedi, daha sonraki açığa çıkarılardan gelmişti; dört ilkel insanın şanslı sayısı olup, pusulanın dört noktasının öncül tanınışından elde edilmişti. Sürüleri veya diğer sahip olunan şeyleri saymak uğursuz olarak görülmüştü; ilkel çağ toplulukları, “insanları sayılandırma” olarak bir nüfus sayımında bulunmaya her zaman karşı gelmişlerdi.

88:1.7 (968.2) İlkel insan, cinsellik hakkında gereksiz bir putlaştırmada bulunmadı; üreme faaliyeti, sadece sınırlı bir ilgi gördü. İlkel insan doğal akla sahipti, müstehcen veya şehvet düşkünü değildi.

88:1.8 (968.3) Tükürük güçlü bir putlaştırılmış olguydu; kötülükler bir insana tükürülerek uzaklaştırılabilirdi. Daha yaşlı veya diğer bir deyişle daha üst düzeyde bulunan kişinin birine tükürmesi en yüksek iltifattı. İnsan bedeninin parçaları, özellikle saç ve tırnaklar, putlaştırılan düzeye gelme niteliğine sahip şeyler olarak görülmekteydi. Kabile önderlerinin uzayan parmak tırnakları fazlasıyla değerli görülmüştü; ve onların kesilmesi güçlü bir putsal olguydu. Kafatası putlaştırılmalarına olan inanış daha sonraki dönemin kafa avcılığının büyük bir kısmını açıklamaktadır. Göbek bağı oldukça değerli görülmüş bir putlaştırmaydı; bu bugün bile Afrika’da bu şekilde değerlendirilmektedir. İnsanın ilk oyuncağı saklanmış bir göbek bağıydı. Sıklıkla yapılmış olduğu gibi, incilerle döşenen bir biçimde insanın ilk kolyesiydi.

88:1.9 (968.4) Kamburlar ve topal çocuklar, putlaştırılmış varlıklar olarak görülmekteydiler; delilerin ay tarafından çarpıldığına

inanılmıştı. İlkel insan deha ile deliliği birbirinden ayırt edememişti; zekâ geriliği olanlar ya öldüresiye dövölmüşlerdi veya onlara putsal kişilikler olarak derin saygı gösterilmişti. Sinir bozukluğu artan bir biçimde büyücölöğe olan yaygın inanışı doğrulamıştı; sara hastaları sıklıkla din adamları veya sağlıkçılardı. Sarhoşluk, ruhaniyet ele geçirişinin bir türü olarak görölmüştü; ilkel bir insan bir cinnet halinde bulunduğunda, eylemlerinin sorumluluğunu reddetmek amacıyla başına bir yaprak koyardı. Zehirler ve sarhoş edici maddeler putlaştırılmış şeyler haline geldi; onların ele geçirilmiş oldukları düşünölmekteydi.

^{88:1.10 (968.5)} Birçok kişi dehaları, bilge bir ruhaniyet tarafından ele geçirilmiş putsal kişilikler olarak görmüştü. Ve bu yetenekli insanlar yakın bir zaman içinde, bencil çıkarlarını yerine getirmek için sahtekârlığa ve hileye başvurmayı öğrenmişlerdi. Putsal bir bireyin insandan daha fazlası olduğı düşünölmekteydi; o kutsal, hatta hatasızdı. Böylelikle kabile önderleri, krallar, din adamları, tanrı-elçileri ve din mabet yöneticileri nihai olarak büyük bir gücü ellerinde barındırmış olup sınırsız yönetim yetkisini uygulamışlardı.

2. Putsal İnancın Evrimi

^{88:2.1 (968.6)} Beden içinde yaşarlarken kendilerine ait olan bir takım eşyalar içinde hayaletlerin ikamet edişleri onların varsayılan bir tercihleriydi. Bu inanış, birçok çağdaş kalıntıların etkinliğini açıklamaktadır. İlkçağ insanları önderlerinin kemiklerine derin saygı duymuştu; ve azizlere ek olarak kahramanların iskelet kalıntıları, hala birçokları tarafından hurafesel huşu ile bakılmaktadır. Bugün kutsal yolculuklar bile, büyük insanların kabirlerine doğru yapılmaktadır.

88:2.2 (968.7) Kalıntılara beslenen inanış, ilkçağdaki putsallaşmış şeylere duyulan inancının bir uzantısıdır. Çağdaş dinlerin kalıntıları; ilkel insanın putsal inancını mantık temeline oturtmaya ve böylece onu çağdaş dini sistemler içinde onurlu ve saygın bir konuma yükseltmeye dair bir girişimi temsil etmektedir. Putlaştırılan şeylere ek olarak büyüye inanç beslemek dinsizliktir, ancak kalıntıları ve mucizeleri kabul etmek sözüm ona kabul edilebilir bir şeydir.

88:2.3 (969.1) Ateşin yakıldığı yer olarak ocak, kutsal bir yer olarak neredeyse putsallaşmış bir şey haline geldi. Tapınaklar ve mabetler ilk başta putsallaşmış yerleşkelerdi, çünkü ölüler burada gömülmekteydi. Musevilerin putsallaştırılmış barakası Musa tarafından, bu dönemde mevcut Tanrı kanunu kavramı olan put-üstü bir yere yükseltilmişti. Ancak İsrail toplulukları, “Ve bir sütun olarak diktiğim bu kaya Tanrı’nın evi olmalıdır” biçimindeki kaya sunağına olan tuhaf Kenani inancından hiçbir zaman vazgeçemediler. Onlar gerçekten, aslında putsallaştırdıkları şeyler olan, bu türden kaya sunaklarında sahip oldukları Tanrı’nın ruhaniyetinin ikamet ettiğine inandılar.

88:2.4 (969.2) İlk resimler, meşhur ölünün görünüşü ve anısını muhafaza etmek için yapılmıştı; onlar gerçekten anıtlardı. Putlar, putsallaşmanın bir gelişimiydi. İlkel insanlar, bir kutsama töreninin ruhaniyetin resme girmesine neden olduğuna inanmıştı; benzer bir biçimde, belirli nesneler kutsandığında büyülü hale gelmekteydi.

88:2.5 (969.3) İlkçağ Dalamatia ahlak yasasına ikinci emrin eklenmesi içerisinde Musa, Museviler arasında putsallaşmış şeylere yapılan ibadeti denetlemek için bir çaba sarf etmişti. O

dikkatli bir biçimde, putsallaşan bir şey biçiminde kutsallaşabilecek herhangi bir resmin yapılmaması emrini vermişti. Musa şunu kesin bir biçimde ifade etti: “gökyüzünün üstündeki, yeryüzünün altındaki veya dünya sularındaki hiçbir şeyin putunu veya ona benzer bir şeyi yapmamalısınız.” Bu emir Museviler içindeki sanatın gerilemesine fazlasıyla katkıda bulunsa da, putsallaşmış şeylere olan ibadetini azaltmıştı. Ancak Musa, eskiden gelen putsallaşmış şeyleri derhal ortadan kaldırmaya girişmeyecek kadar bilgeydi; ve o bu nedenle, savaş sunağı ile birleşmiş ahit sandığı olan dini kabir içerisinde kanunun boyunca belirli kalıntıların konulmasına izin vermişti.

88:2.6 (969.4) Kelimeler, daha çok Tanrı’nın sözleri olarak görülenler, nihai olarak putlaştırılmış hale geldi; bu nedenle birçok dinin kutsal kitabı, insanın ruhsal imgelemine hapseden putsallaştırılmış hapishaneler haline geldi. Musa’nın putsallaşmış şeyler karşısındaki her çabası daha büyük düzeydeki putsallaştırılmış yüce bir şey halini aldı; onun emirleri daha sonra, sanatı uyuşturmak ve güzel karşısında duyulan hazzı ve derin beğenimi geriletmek için kullanılmıştı.

88:2.7 (969.5) Çok eski dönemlerde yönetim gücünün putlaştırılmış kelimesi, insanları köleleştiren zalimlerin tümü arasında en korkuncu olarak bir korku yaratan *savdı*. Bir dini öğretiye duyulan putsallaşmış inanç; bağınazlık, körü körüne inanç, hurafe inancı, tahammülsüzlük ve ilkel kabalıkların en acımasızına insanın kendisini teslim edişine yol açacaktır. Bilgelik ve gerçeklik için duyulan çağdaş saygı, putsallaştırma eğiliminden düşünme ve mantıksallığın daha yüksek seviyelerine olan yakın zamandaki kaçıştan başka bir şey

değildir. Çeşitli dindarların *kutsal kitaplar* olarak gördükleri putsallaşmış derleme yazılar ile ilgili, sadece, kitabın içindekilerin doğru olduğuna değil, onun içerdiği her şeyin aynı zamanda gerçek olduğuna inanılmıştı. Bu kutsal kitapların bir tanesi dünyanın düz olduğundan bahsederse, bunun sonucunda, uzun nesiller boyunca diğer akıllı başında sayısız erkek ve kadın gezegenin yuvarlak olduğuna dair olumlayıcı bulguyu kabul etmeyi reddedecektir.

88:2.8 (969.6) Bu kutsal kitapların bir tanesini gözün içinde bir paragrafı önemli yaşam kararlarını veya tasarımlarını belirlemesi amacıyla seçmesi için açmak, düpedüz putlaştırmadan başka bir şey değildir. Bir “kutsal kitaba” el basarak ant içmek veya duyulan ulvi saygının birtakım nesneleri ile lanet okumak, gelişmiş putlaştırmanın bir türüdür.

88:2.9 (969.7) Ancak bu durum; kabile önderinin el tırnaklarını kesmesine dair putsallaşmış korkudan, en azından bir “kutsal kitap” olarak bir araya getirildikleri zaman ve etkinliğe kadar birçok çağın elekten geçmiş en iyi ahlaki bilgeliğini sonuçta temsil eden mektupların, yasaların, efsanelerin, mecazi söylem ve anlatımların, mitlerin, şiirlerin ve tarihi yazıtların muhteşem bir derlemesine dair duyulan hayranlığa kadar olan ilerlemeyi barındıran gerçek evrimsel gelişimi temsil etmektedir.

88:2.10 (970.1) Putsallaşmış şeyler haline gelmesi için sözlerin bir yerden esinlenildiği düşünülmüştü; ve varsayılmakta olan kutsal bir biçimde esinlenmiş yazılara başvurma dini ibadetin gerçekleştirildiği kurumun *yönetim yetki gücünün* oluşumuna sebebiyet verirken, kamu oluşum biçimlerinin evrimi devletin *yönetim yetki gücünün* gerçekleşmesine sebebiyet vermişti.

3. Totemcilik

88:3.1 (970.2) Putlaştırma; kutsal taşlara yapılan ilk inançtan puta tapınma, yamyamlık ve doğaya ibadet boyunca totemciliğe kadar ilkel inançların tümünden geçmişti.

88:3.2 (970.3) Totemcilik, toplumsal ve dini adetlerin bir bileşimidir. Kökensel olarak, varsayılan biyolojik kökenden gelen totem hayvanı için duyulan saygının erzakı teminat altına aldığı düşünülmüştü. Totemler aynı zamanda topluluğun ve tanrılarının simgeleri idi. Bu türden bir tanrı, kavimle birlikte bireyselleşmişti. Totemcilik, genelde kişisel olan dininin toplumsallaşma girişiminin bir fazıydı. Totem nihai olarak, çeşitli çağdaş toplulukların bayrağına, veya diğer bir değişle ulusal simgesine, evirilmişti.

88:3.3 (970.4) Bir sağlık torbası olarak bir putsallaşmış bohça, hayaletlerin nüfuz ettiği saygın bir alet ve edevat topluluğunu taşıyan bir keseydi; ve eskilerin sağlıkçıları, gücünün simgesi olan bu bohçanın hiçbir zaman yere değmesine izin ermemişti. Yirminci yüzyılın medenileşmiş insanları, milli bilinçlerinin armaları olan bayraklarının benzer bir biçimde toprağa değmemesi için özen göstermektedirler.

88:3.4 (970.5) Din adamsal veya kraliyetsel mevkilerin nişanları nihai olarak putsallaşmış şeyler olarak görüldü; ve en yüksek düzeydeki devlet oluşumu kavimlerden kabilelere, özerklikten egemenliğe ve totemlerden bayraklara olmak üzere gelişmenin birçok aşamasından geçti. Putlaşmış krallar “kutsal hak” ile yönetimlerini gerçekleştirmiş olup, hükümetin diğer birçok türü elde edilmiştir. İnsanlar aynı zamanda; ortak bir biçimde “kamuoyu” olarak adlandırıldığında sıradan insanın

düşüncelerinin yüceltilmesi ve ona hayranlık beslenmesi biçiminde demokrasinin bir putlaştırılmasını gerçekleştirmişlerdi. Kendisi tarafından elde edildiğinde bir insanın düşüncesi çok değerli olarak görülmemektedir; ancak birçok insan beraberce bir demokrasi biçiminde faaliyet gösterdiğinde, bu aynı vasat yargı âdetin belirleyicisi ve doğruluğun ortak ölçüsü olarak kabul edilmektedir.

4. Büyü

88:4.1 (970.6) Medenileşmiş insan, bilimi vasıtasıyla gerçek bir çevrenin sorunlarına karşı koyar; ilkel insan, hayali bir hayalet çevresinin gerçek sorunlarını büyü vasıtasıyla çözmeye girişmişti. Büyü, sonu gelmez bir biçimde açıklanamaz olanı açıklayan gizli düzenlere sahip varsayılan ruhani çevreyi istenilen bir biçimde yönlendirme yöntemi; o, gönüllü ruhaniyet işbirliğini elde etmeye ek olarak, putlaşmış şeylerin veya diğer ve daha güçlü ruhaniyetlerin kullanılmasıyla gönülsüz ruhaniyet desteğine onları mecbur kılma sanatıydı.

88:4.2 (970.7) Büyü, sihir ve medyumculuğun amacı çift katmanlıydı:

88:4.3 (970.8) 1. Geleceğe dair bilgiyi elde etmek.

88:4.4 (970.9) 2. Çevreyi uygun olarak etkilemek.

88:4.5 (970.10) Bilimin amaçları, büyüünkilere özdeştir. İnsan türü büyüden bilime, düşünme ve nedensellik aracılığı ile değil, bunun yerine uzun deneyimle kademeli ve sıkıntılı bir biçimde ilerlemektedir. İnsan hatadan başlayarak, hatayla ilerleyerek ve sonunda gerçekliğin eşiğine erişerek, gerçekliğe kademeli olarak geri dönmektedir. Sadece bilimsel yöntemin gelişiyile

birlikte o ilerleme ile karşılaştı. Ancak insan, deneyimlemeye veya yok olmaya mecburdu.

88:4.6 (970.11) Öncül hurafeden duyulan cazibe, daha sonraki bilimsel merakın anasıydı. Bu ilkel hurafeler içinde — meraka ek olarak korku biçiminde — ilerleyici nitelikte devinimsel hissiyat bulunmaktaydı. Bu hurafeler, gezegensel çevreyi bilmek ve onu denetlemek için insan arzusunun ortaya çıkışını temsil etmişti.

88:4.7 (971.1) Büyü ilkel insan üzerinde bu türden güçlü bir etkiye sahip oldu, çünkü o doğal ölüm kavramını anlayamamaktaydı. İlk günaha dair daha sonraki düşünce, doğal ölümü açıklayan büyüünün ırk üzerindeki etkisinin azalmasında büyük katkıda bulundu. Bir zamanlar, bir doğal ölümden sorumlu olduklarının varsayılmaları nedeniyle on masum bireyin öldürülmesi hiçbir şekilde nadir gerçekleşen bir olay değildi. Bu durum ilkçağ toplumlarının neden hızlı çoğalmadıklarının bir sebebi olup, hala bazı Afrika kabileleri için gerçeklik taşımaktadır. Suçlanan birey genellikle, ölümle karşı karşıyayken bile, suçunu kabul etmişti.

88:4.8 (971.2) Büyü ilkel bir insan için doğaldır. O, kısa saç kesimi veya el tırnaklarının kırılması vasıtasıyla sihrin uygulanmasıyla bir düşmanın gerçekten de öldürebileceğine inanmaktadır. Yılan ısırıklarının öldürücülüğü sihirbazın büyüüne atfedilmişti. Büyü ile savaşmadaki zorluk, korkunun öldürebileceği gerçeğinden doğmaktadır. İlkel insanlar büyüden o kadar korku duymuşlardı ki korku gerçekten de ölümlerine sebep olmuştu; ve bu türden sonuçlar, bahse konu hatalı inanışı doğrulamaya yeterliydi. Başarısızlık durumunda

orada her zaman birtakım akla yatkın açıklama bulunmaktaydı; hatalı büyüünün telafisi daha fazla büyüydü.

5. Büyülü Nesneler

88:5.1 (971.3) Beden ile ilgili her şey putlaşan bir şeye dönüşebileceği için, öncül büyü saç ve tırnaklar ile ilgiliydi. Bedenden ayrılanlar ile ilgili ortaya çıkan gizlilik, bir düşmanın bedene ait bir şeyi elde edip onu zarar verici büyü içerisinde kullanabilmesine dair korkudan türemişti; beden dışkısının tümü bu nedenle dikkatli bir biçimde gömülmüştü. Herkes karşısında tükürmekten kaçınılmıştı, çünkü tükürüğün zarar verici büyü içinde kullanabileceğinden korkulmaktaydı. Yiyecek artıkları, giyecekler ve süs eşyaları büyüünün araçları haline gelebilirdi. İlkel insan, yiyeceğinin hiçbir artığını sofrasında bırakmadı. Ve bütün bunların hepsi, birinin sahip olduğu düşmanın bu şeyleri büyü ayinlerinde kullanabileceğinden duyduğu korku ile gerçekleştirilmişti; yoksa bu tür uygulamaların sıhhi değerine dair herhangi bir takdir dolayısıyla değil.

88:5.2 (971.4) Büyülü nesneler şunlar gibi çeşitli birçok şeyden uydurulmuştu: insan eti, kaplan pençeleri, timsal dişleri, zehirli bitki tohumları, yılan zehri ve insan saç. Ölünün kemikleri oldukça büyülüydü. Ayak izlerinden elde edilen toz bile büyüde kullanılabilmekteydi. İlkçağ insanları, sevgiye neden olan büyülü eşyaların büyük inancılardı. Kan ve bedeninin diğer sıvı türleri, sevginin büyülü etkisini teminat altına almaya yetkindi.

88:5.3 (971.5) Resimlerin büyüde etkin olduğu varsayılmıştı. Bireylerin temsili büstleri yapılmış; ve onlara iyi veya kötü

davranıldığında benzer etkilerin gerçek insanlar üzerinde açığa çıktığına inanılmıştı. Satın alma işlemleri gerçekleştirildiğinde, hurafelere inanan bireyler satıcının kalbini yumuşatmak için bir miktar sert dal parçasını çiğnerlerdi.

88:5.4 (971.6) Siyah bir ineğin sütü oldukça büyüleydi; benzer bir biçimde siyah kediler de bu şekilde görülmekteydi. Asa veya çubuk davullar, ziller ve ilmekler ile birlikte büyüleydi. İlkel çağ eşyalarının tümü büyümlü nesnelerdi. Yeni veya daha yüksek bir medeniyetin uygulamaları, varsayılan kötü nitelikteki büyümlü doğası nedeniyle olumsuz bir biçimde değerlendirilmekteydi. Yazma, baskı ve resimler uzun bir süre boyunca böyle görülmüştü.

88:5.5 (971.7) İlkel insan, özellikle tanrıların isimleri olmak üzere, isimlerin saygı içinde değerlendirilmesi gerektiğine inandı. İsim, fiziksel kişilikten bağımsız bir etki olarak bir mevcudiyet biçiminde görülmüştü; ona, ruh ve gölge ile eşit derecede saygı gösterilmişti. İsimler ödünç paralar için emanet verilirdi; bir insan, borcunu ödemesiyle borçtan kurtulana kadar ismini kullanamamaktaydı. Şimdilerde bir insan ismini resmi bir evraka işlemektedir. Bir bireyin ismi yakın bir süre zarfında büyüde önemli hale geldi. İlkel insan iki isme sahipti; önemli olanı olağan durumlarda kullanılmayacak kadar kutsaldı; bu nedenle — bir takma isim olarak — ikinci veya günlük isim kullanılmaktaydı. O gerçek ismini yabancılara hiçbir zaman söylemedi. Olağan dışı niteliğe sahip herhangi bir deneyim kendi ismini değiştirmesine neden oldu; zaman zaman bu durum, hastalığı iyileştirme veya kötü talihi durdurma çabası içinde gerçekleştirilmekteydi. İlkel insan, kabile önderinden satın alarak yeni bir ismi elde edebilmekteydi; insanlar hala

unvan ve rütbeler için yatırım yapmaktadırlar. Ancak Afrikalı Buşmanlar gibi en ilkel kabileler arasında birey isimleri mevcut bulunmamaktadır.

6. Büyünün Uygulanması

^{88:6.1 (972.1)} Büyü çubukların kullanılması, “tıp” ayinleri ve sihirli nakaratlar ile uygulanmaktaydı; ve onu gerçekleştirenlerin kıyafetsiz çalışması adetti. İlkel büyücüler arasında kadınlar erkeklerden çok daha fazlaydı. Büyüde “tıp” gizem demekti, tedavi değil. İlkel insan hiçbir zaman bilmediği hiçbir şeyi bünyesine almadı; büyü uzmanlarının tavsiyeleri dışında hiçbir zaman ilaç kullanmadı. Ve yirminci yüzyılın büyü doktorları, eskilerin büyücülerinin belirgin örnekleridir.

^{88:6.2 (972.2)} Büyünün hem bir genel hem de bir özel fazı bulunmaktaydı. Sağlık insanı, şaman veya din adamı tarafından uygulananların tüm kabilenin iyiliği için olduğu varsayılmıştı. Cadılar, sihirbazlar ve büyücüler; bir kişinin düşmanları üzerine kötülüğü zorla getirmenin bir yönteminin uygulandığı bireysel ve kişisel büyü şeklinde özel sihri gerçekleştirmekteydi. İyi ve kötü ruhaniyetler olarak çifte ruhaniyetselliğin kavramı, ak ve kara büyüye dair daha sonraki inanca sebebiyet vermişti. Din evrilirken büyü, bir insanın kendi inancının dışındaki ruhaniyet faaliyetleri için kullanılmıştı; ve o aynı zamanda daha eski hayalet inanışlarına atfedilmişti.

^{88:6.3 (972.3)} Zikirler ve sihirli nakaratların ayinleri olarak kelimelerin herhangi bir sıralı bütünlüğü oldukça büyüleydi. Bazı öncül nakaratlar nihai olarak dualara evrilmişti. Yakın bir zaman içerisinde taklit edici büyü uygulanmıştı; dualar

ayinselleşmişti; büyü dansları canlandırırmsal dualardan başka bir şey değildi. Dua kademeli olarak büyü'nün yerini kurbanın bir yardımcısı olarak almıştı.

88:6.4 (972.4) Sözden daha eski olarak mimik, daha kutsal ve büyülüydü; ve taklitçiliğin güçlü büyü etkisine sahip olduğuna inanılmaktaydı. Kırmızı insanlar sıklıkla; üyelerinden bir tanesinin bir bizon rolünü üstlendiği ve yakalanılmasıyla yakın bir zamanda çıkılacak avın başarısını teminat altına alacak bir bizon dansını sahnelerlerdi. Mayıs Bayramı'nın cinsel ilişki eğlenceleri yalın bir biçimde, bitki dünyasının cinsel arzularını çağrıştıran bir temsil olarak taklitsel büyüydü.

88:6.5 (972.5) Büyü, bilimsel bir çağın meyvesini nihai olarak veren evrimsel dini ağacın dalıydı. Yıldız bilimine olan inanç gök biliminin gelişimine yol açtı; bir felsefe taşına olan inanç madenler üzerindeki üstünlüğe yol açarken, büyü rakamlarına olan inanç matematik bilimini kurdu.

88:6.6 (972.6) Ancak büyü nü nesneler ile dolup taşan bir dünya, geleceğe dair kişisel arzu ve girişimin tümünü önlemede fazlasıyla etkin rol oynadı. İlave emek veya özenli çalışmanın meyveleri, büyü olarak değerlendirildi. Eğer bir insan komşusuna kıyasla daha fazla tahıl elde ederse, zorla kabile önderinin karşısına çıkarılıp üşengeç komşusunun tarlasından bu fazla tahılı ayartmakla suçlanırdı. Gerçekten de barbarlığın hüküm sürdüğü dönemlerde çok fazla bilmek tehlikeliydi; orada her zaman, bir kara büyücü olarak idam edilme olasılığı bulunmaktaydı.

88:6.7 (972.7) Kademeli olarak bilim, yaşamın kumarsı niteliğini ortadan kaldırmaktadır. Ancak eğitimin çağdaş yöntemleri

başarısız olursa, büyüye duyulan ilkel inançlara doğru neredeyse anlık gerçekleşecek bir geri dönüş ortaya çıkar. Bu hurafeler, medenileşmiş insanlar olarak adlandırdığınız bireylerin çoğunun akıllarında hala varlığını sürdürmektedir. Dil; büyülenmiş, kara talihli, kötü ruhaniyetler tarafından ele geçirilmiş, ilham, ruh kaçırma, yaratıcılık, büyüleyici, yıldırım çarpmışa dönmüş, afallamış gibi kelime örneklerinin ışığında büyüsel hurafelerle ırkın uzun bir süre boyunca içli dışlı dolu olduğunu kanıtlayan birçok fosilleşmiş kalıntıyı taşımaktadır. Ve ussal inan varlıkları hala iyi şansa, kem göze ve yıldız falına inanmaktadırlar.

88:6.8 (973.1) İlkel çağın büyü, kendi dönemi için hayati derecede önemli olan ancak mevcut zamanda artık kullanışlı olmayan bir biçimde, çağdaş bilimin kozasıydı. Ve bu nedenle bilgisizliğin ürünü olan hurafenin hayalleri insanların ilkel akıllarını bilimin kavramları doğana kadar huzursuz etti. Mevcut an içerisinde Urantia, bu ussal evrimin alacakaranlık bölgesindedir. Dünyanın bir yarısı gerçekliğin ışığını ve bilimsel keşfin bilgilerini şevkle elde etmeye çabalarken, diğer yarısı ilkel çağ hurafelerinin ve sadece hafif bir biçimde gizlenmiş büyüün kollarında uzunca bir süredir ıstırap çekmektedir.

88:6.9 (973.2) [Nebadon'un bir Berrak Akşam Yıldızı tarafından sunulmuştur.]

89. Makale

Günah, Kurban ve Kefaret

89:0.1 (974.1) İLKEİ insan kendisini, borcunu ödeme zorunluluğu içinde bekleyen bir biçimde ruhaniyetlere borçlu bir şekilde gördü. İlkel insanlar bu duruma böyle baktıkları için, adaletin

yerine getirilmesi içinde ruhaniyetlerin onlar üzerine çok daha fazla kötü şansı getirdiklerine inanıldı. Zaman ilerledikçe bu kavramsallaşma günah ve onlardan arınmanın savına doğru gelişti. Ruhun, — ilk günah olarak — cezalandırılması için dünyaya gelen bir şey olarak görüldü. Ruhun fidyeye ile kurtarılması gerekmektedir; bir günah keçisi bunun için bulunmak zorundaydı. Kafatası tapınma inancının uygulanmasına ek olarak kafa avcılığı, bir günah insanı olarak kendi yaşamının yerine geçen bir canı sağlamaktaydı.

89:0.2 (974.2) İlkel insan öncül bir biçimde, ruhaniyetlerin insanın çektiği acıları, ızdırapları ve yaşadığı küçük düşmeleri görmekten çok yüksek bir tatmini elde ettiklerine dair bir düşüncenin etkisi altında bulunmuşlardı. İlk başta insan sadece, kötü bir yapmadan doğan günahlarla ilgilenmişti; ancak daha sonra o, birtakım şeyleri yapmadan doğan günahlardan cezalandırılır hale gelmişti. Bu yeni ayin, ruhların kurbanlar ile yatıştırılma uygulaması ile ilgiliydi. İlkel insan, tanrıların lütfunu kazanmak için özel bir şeyin yapılması gerektiğine inandı; sadece gelişmiş medeniyet, sınırlarına hâkim ve iyi niyetli bir Tanrı'yı tanımaktadır. Sakinleştirme, gelecekteki mutluluk için bir yatırımdan ziyade kötü talihi engellemede bir teminattı. Ve ruhlardan kaçınma, onları kovma ve yatıştırma ayinlerinin tümü birbirine karışmaktadır.

1. Tabu

89:1.1 (974.3) Bir tabuya bağlılık, bir şeyden kaçınarak ruhaniyet hayaletlerini rencide etmeden uzak durma biçimindeki kötü talihten kurnazca kurtulma amacı için gerçekleştirilen insan çabasıydı. Tabular ilk başta din dışı niteliklerdi; ancak onlar öncül bir biçimde hayalet veya ruhaniyet izinlerini elde ettiler;

ve bu şekilde donatıldıklarında kanun yapıcıları ve kurum inşacıları haline geldiler. Tabu, törenlerin ortak ölçütlerinin kaynağı ve ilkel öz-denetimin atasıdır. O toplumsal düzenlemenin ilk türü olup, uzun bir süre boyunca onun tek temsilcisi olmuştur; tabu hala, toplumsal düzenleyici yapının temel bir birimidir.

89:1.2 (974.4) İlkel insanın aklının duymasını bu yasakların emrettiği saygıyla, kendisini mecbur bırakması varsayılan güçlerden duyduğu korku birbirine tamı tamına eşitti. Tabular ilk olarak, kötü talihle olan şans deneyiminden kaynaklanmıştı; daha sonra onlar — bir ruhaniyet hayaleti, hatta bir tanrı, tarafından yönetildiği düşünülmüş putlaşmış insanlar olarak — kabile önderleri ve şamanlar tarafından öne sürüldü. Ruhaniyet intikamından duyulan korku bir ilkel insanın aklında o kadar büyüktür ki, bir tabuya karşı geldiğinde zaman zaman korkudan ölmektedir; ve bu acıklı durum, hayatta kalanların akıllarında tabuya olan bağlılığı devasa bir biçimde kuvvetlendirmektedir.

89:1.3 (974.5) İlk yasaklar arasında kısıtlamalar kadınlar ve diğer mülkiyetin izinsiz kullanılmasıydı. Din tabunun evriminde daha büyük bir rol oynamaya başladığında, yasaklı şeyler kirli ve daha sonra dine aykırı olarak görülmüştü. Musevilerin kayıtları, kutsal ve dine aykırı olarak, temiz ve kirli şeylerin ifadesiyle doludur; ancak bu sınırlar arasında onların inanışları birçok diğer topluluğunkine kıyasla çok daha az karmaşık ve kapsamlıydı.

89:1.4 (975.1) Dalamatia ve Cennet Bahçesi'nin yedi emrine ek olarak Musevilerin on uyarısı, en eski ilkçağ yasakların olduğu gibi hepsinin aynı olumsuz nitelikte ifade edildiği biçimde,

kesin tabulardı; Ancak bu yeni yasalar, daha önceki mevcut tabuların binlercesinin yerini alması bakımından gerçekten de özgürleştiriciydi. Ve bundan daha fazlası olarak, bu daha sonraki emirler kesin bir biçimde itaat karşılığında bir vaatte bulunmaktaydı.

89:1.5 (975.2) Öncül yemek tabuları putlaşmadan ve totemcilikten kaynağını almıştı. Domuz Fenikeliler, inek Hindular için kutsaldı. Domuz eti üzerindeki Mısır tabusu, Musevi ve İslami inançlar tarafından sürdürülmüştür. Yiyecek tabusunun bir değişik türü, hamile bir kadının belirli bir yiyecek hakkında çok fazla düşünmesi durumunda çocuğunun doğduğunda o yiyeceğin timsali olacağına dair inanıştı. Bu türden yiyecek türleri çocuk için tabu olabilirdi.

89:1.6 (975.3) Yiyecekleri çabuk yeme yöntemleri tabu haline geldi; ve böylece ilkçağ ve çağdaş sofrada adapları ortaya çıktı. Toplumsal tabaka düzenleri ve toplumsal seviyeler, eski yasakların geride en son kalan kalıntılarıdır. Tabular toplumu örgütlemeye oldukça etkindi; ancak onlar korkunç derecede külfetliydi; olumsuz-yasak düzeni sadece yararlı ve yapıcı düzenleri idare etmedi, aynı zamanda modası geçmiş, çağdışı ve yararsız tabuları korumuştur.

89:1.7 (975.4) Orada, buna rağmen, bu çok geniş ve çok çeşitli tabular dışında ilkel insanı eleştirecek hiçbir medeni toplum bulunmamaktaydı; ve tabu, ilkel dininin benimsenmiş onayları dışında varlığını hiçbir şekilde sürdüremezdi. İnsanın evrimi içinde temel etkenlerden çoğu çabalarda, fedakârlıkta ve nefsine hâkim olmada çok büyük bir pahaya neden olan bir biçimde oldukça pahalıydı; ancak bu öz-denetimin bu

kazanımları, insanın medeniyetin yükselen merdiveninde tırmandığı gerçek basamaklardı.

2. Günah Kavramı

89:2.1 (975.5) Şans korkusu ve kötü talihten duyulan dehşet insanı, bu felaketlere karşı varsayılan sigorta düzeni olarak ilkel dinin yaratılmasına gerçek anlamıyla sürüklemiştir. Büyü ve hayaletlerden din, ruhaniyetler ve putlaşmalar boyunca tabulara kadar evirilmiştir. Her ilkel kabile; gerçek anlamda elmadan oluşan ancak mecazi olarak tabuların tüm türlerinin ağırca asılı olduğu bin daldan meydana gelen bir biçimde, kendisine ait yasaklanmış meyve ağacına sahipti. Ve yasaklanmış ağaç her zaman “Bunu yapmayacaksın” demişti.

89:2.2 (975.6) İlkel insan akli hem iyi hem de kötü ruhaniyetleri tahayyül eden bir yere kadar evirildiğinde, ve tabu evrimindeki dinden ulvi onayı aldığı anda; şartların tümü, *günahın* yeni kavramsallaşmasının ortaya çıkması için hazırды. Günah düşüncesi, açığa çıkarılmış dinin ortaya çıkışından çok daha önce evrensel bir biçimde dünya üzerinde oluşmuş bir konumdaydı. Sadece günah kavramı ile birlikte ilkel insan akli için doğal ölüm mantıklı hale gelmişti. Günah tabuya karşı gelmekti, ölüm ise günahın cezasıydı.

89:2.3 (975.7) Günah ayınseldi, mantıksal değildi; bir eylemdi, bir düşünce değildi. Ve günahın bu bütüncül kavramsallaşması, Dilmun’a ve dünya üzerinde küçük bir cennetin var olduğu dönemlere dair hala varlığını sürdürebilen tarihi anlatımlar tarafından güçlenmişti. Âdem ve Cennet Bahçesi’ne dair tarihi anlatımsal aynı zamanda, ırkların doğuşuna ait bir zamanlar var olmuş bir “altın çağın” hayaline gerçeklik dayanağı oluşturdu.

Ve bütün bunların hepsi; insanın özel bir yaratımdan kökenini aldığına, kusursuzluk içerisindeki kendi sürecine başladığına ve — günah — olarak tabulara karşı gelmenin kendisini sonradan gerçekleşen bu üzücü duruma düşürdüğüne dair inanç içerisinde kendisini ispatlamıştı.

89:2.4 (976.1) Bir tabuya sürekli olarak karşı gelinmesi bir ahlaksızlık haline geldi; ilkel kanun ahlaksızlığı bir suç haline getirdi; din onu bir günah yaptı. Öncül kabileler arasında bir tabuya karşı gelmek suç ve günahın bir birleşimiydi. Topluluğun deneyimlediği felaket her zaman kabile günahının cezası olarak görülmüştü. Refah ve doğruluğun birbirini getirdiğine inananlar için, ahlaksızların gözle görülür refahı o kadar fazla bir endişe yaratmıştı ki tabulara karşı gelenlerin cezalandırılması için cehennemlerin inşa edilmesi gerekli hale gelmişti; gelecekteki cezaların çekileceği bu yerleşkelerinin sayısı birden beşe kadar değişiklik göstermişti.

89:2.5 (976.2) Günah çıkartma ve bağışlama düşüncesi, ilkel dinde öncül bir biçimde ortaya çıktı. İnsanlar, bir sonraki haftada işlemeyi arzuladıkları günahlar için bir kamu buluşmasında bağışlama talep ederlerdi. Günah çıkarma yalnızca; “pislik, pislik!” şeklinde bağırma ayini olarak aynı zamanda kirliliğin kamuya açık bir bildiri biçiminde iyi niyet halinin gösterilmesi karşısında bir dini bağışlama töreniydi. Tüm ilkel çağ toplulukları bu anlamsız törenleri gerçekleştirdiler. Öncül kabilelerin beden kirlilerden arınma görünümünü veren adetleri geniş bir ölçüde dini nitelikteki törenlerdi.

3. Hazzın Reddi ve Aşağılama

89:3.1 (976.3) Nefis denetimi, dini evrimde bir sonraki aşama olarak geldi; oruç tutma, ortak bir uygulamaydı. Yakın bir süre içerisinde, özellikle cinsel bir niteliğe sahip olanlar olmak üzere fiziksel hazzın birçok tümünden feragat etmek adet haline gelmişti. Oruç ayini birçok ilkel çağ dini içinde köklü bir yere sahip olup, çağdaş din bilimlerine ait düşünce sistemlerinin neredeyse tümüne kadar gelmiştir.

89:3.2 (976.4) Medeniyet yoksunu insanın ölümlerle birlikte özel mülkiyeti yakıp gömmesine dair savurgan uygulamalarından kurtulmakta olduğu zaman aralığında, ırkların ekonomik yapısı belirmeye başladığında, hazzın reddine dair bu yeni dini sav ortaya çıktı; ve samimi ruhların on binlercesi fakirliği elde etmeyi arzulamaya başladı. Özel mülkiyet ruhsal bir yetersizlik olarak görülmekteydi. Maddiyata sahipliğin ruhsal tehlikelerine dair bu fikirler geniş kapsamlı bir biçimde Philon ve Pavlus döneminde düşünüldü; ve onlar belirgin bir biçimde, Avrupa felsefesini bu dönemden beri etkilemiştir.

89:3.3 (976.5) Fakirlik, başta Hristiyanlık olmak üzere birçok dinin yazıtları ve öğretilerine ne yazık ki birleşen bir hale gelmiş bedenin aşağılanmasa dair bir ayinin parçasıdır. Din adamının günah karşısında kefarete olarak buyurmuş olduğu yapılması gereken şey, hazzın reddine dair bu çoğu kez budalaca olan ayinin olumsuz bir türüdür. Ancak bütün bunların hepsi ilkel insana *öz-denetimi* öğretmiştir; ve bu durum, toplumsal evrimde var olmasına değer bir gelişimdi. Bireyin kendi hazlarını reddi ve benlik denetimi, öncül evrimsel dinden elde edilen iki büyük toplumsal kazanımlardı. Öz-denetim insana yeni bir yaşam felsefesi kazandırdı; o, her zaman bencil tatminin payını arttırmaya girişmek yerine kişisel taleplerin

paydasını azaltmakla yaşamın bütünlüğünün arttırılma sanatını öğretmişti.

89:3.4 (976.6) Bireysel disiplinin bu eski düşünceleri, kırbaç ve fiziksel işkencenin bütün türlerini içine aldı. Anne inancının din adamları, kendilerinin hadım edilmesine gönüllü olarak örnek oluşturma biçiminde fiziksel acının erdemini öğretmede özellikle faallerdi. Museviler, Hintliler ve Budistler fiziksel aşağılamaya ait bu savın en samimi takipçileriydi.

89:3.5 (976.7) Eski dönemlerin tamamı boyunca insanlar, tanrılarının muhasebe defterlerinde benlik hazlarını reddettikleri için ilave artı kazanmak amacıyla bu yolları aradılar. Birtakım duygusal gerilim altında benlik hazlarının reddi ve kendi kendine işkencenin andını içmek bir zamanlar adetti. Zaman içinde bu antlar, tanrılar ile yapılan sözleşmelerin türünü aldı; ve bu bağlamda, bu bireyin kendisini işkence edişinin ve bedenini aşağılanmasının karşılığında tanrıların belirli bir şey vereceğini varsayan inanışta gerçek bir evrimsel ilerleyişi yansıttı. Antlar hem olumlu hem olumsuzdu. Bu zarar verici ve uçlarda gezen sözler en iyi, bugün Hindistan’da bulunan belirli topluluklar arasında gözlemlenir.

89:3.6 (977.1) Hazzın reddedilişi ve aşağılamaya dair inancın cinsel tatmine ilgi göstermesi tamamiyle doğaldı. Cinsel arzulara hâkim olma askerler arasında savaşa girmeden önce bir adet olarak ortaya çıktı; daha sonraki dönemde o “azizlerin” uygulaması haline geldi. Bu inanış evliliğe, sadece zinadan daha az kötü olan bir şey olarak müsamaha gösterdi. Dünyanın büyük dinlerinden çoğu bu ilk çağ inanışından olumsuz bir biçimde etkilenmiştir; ancak onlardan hiçbiri Hıristiyanlıktan daha belirgin bir biçimde bunu deneyimlememiştir. Aziz

Pavlus bu inanışın bir takipçisiydi; ve onun kişisel görüşleri, Hristiyan din bilimine iliştiirdiği öğretilerde yansıtılmıştır: “Bir erkek için bir kadına dokunmamak iyidir.” “Keşke erkeklerin hepsi tıpkı benim gibi olsaydı.” “Bu nedenle evlenmemiş ve dul olanlara böyle benim gibi kalmaya devam etmelerinin iyi olduğunu söylüyorum.” Pavlus bu tür öğretilerin İsa’nın müjdesinin bir parçası olmadığını oldukça iyi bilmekteydi; ve kendisinin bu durumu kabul edişii şu ifadesi tarafından gösterilmektedir: “Ben bunu verilen izin ile söylemekteyim, emirle değil.” Ancak bu inanç, Pavlus’un kadınlara küçük gözle bakmasına sebebiyet verdi. Ve bütün bunların üzücü yanı kişisel görüşlerinin uzun bir süre büyük bir dünya dininin öğretilerini etkilemiş olmasıdır. Eğer çadırcı-öğretmenin nasihatine harfi harfine ve evrensel bir biçimde uyulacak olsaydı, bunun sonucunda insan ırk anlık ve utanç verici bir sona erişirdi. Buna ek olarak, bir dinin ilk çağın cinsel arzu denetim inancı ile bütünleşmesi, doğrudan bir biçimde evlilik ve ev kurumuna, toplumun en temel oluşumuna ve insan ilerleyişinin ana kuruluşuna karşı bir savaş açmaktadır.

89:3.7 (977.2) Gelecekte bir gün insan; kısıtlamalar olmadan özgürlüğü, aç gözlü olmadan beslenmeyi ve uçarıılığa düşmeden hazzı nasıl memnuniyetle deneyimlemesi gerektiğini öğrenmelidir. Buna ek olarak İsa, takipçilerine bu türden makul olmayan görüşleri hiçbir zaman öğretmemiştir.

4. Feda Etmenin Kökenleri

89:4.1 (977.3) Dini bağılılıkların bir parçası olarak feda verme, birçok diğier ibadet ayini gibi, basit ve tek bir kökene sahip değildi. Güç karşısında boyun eğme ve gizemin mevcudiyeti karşısında ibadetsel hayranlık içerisinde yere kapanma eğilimi, köpeğin

sahibi karşısında ilgi bekler davranışı tarafından işaret edilmiştir. Bu eğilim yalnızca, ibadet dürtüsü ile feda etme eylemi arasındaki aşamadır. İlkel insan, çektiği acıyla verdiği ettiği fedanın büyüklüğünü ölçmüştü. Feda etme düşüncesi ilk kez kendisini dini törenler düzenine bağladığında, acı vermeyen hiçbir şey düşünülmemiştir. Saçın çekilmesi, bedenin yarılması, bedenden bir parça kesilmesi, dişlerin kırılması ve parmakların koparılması gibi eylemler ilk fedalardı. Medeniyet ilerledikçe kurbanlığın bu olgunlaşmamış kavramları; keder, sıkıntı ve bedenin aşağılanması yoluyla nefse hâkim olma, sofuluk, oruç tutma, yoksunluk ve daha sonraki Hristiyan arınma savının ayinsel adetleri düzeyine yükseltilmiştir.

89:4.2 (977.4) Din evriminin başında feda etmenin iki kavramsallaşması mevcuttu: şükranlığın tutumuna karşılık gelen hediye fedakârlığı düşüncesi ve kefaret düşüncesini içine alan borç fedakârlığı. Daha sonra yerine geçme düşüncesi gelişti.

89:4.3 (977.5) İnsan daha da sonra, hangi nitelikte olursa olsun kendi fedasının tanrılar için bir ulak olarak faaliyet gösterebileceğini düşündü; o, ilahiyatın burnunda tatlı bir koku olabilirdi. Bu durum, tütsüleri ve, zaman içinde artan bir biçimde detaylı ve süslemeli hale gelen fedakârâne şölene doğru gelişen, fedakârsı ayinsel adetlerin diğer estetik özelliklerini getirdi.

89:4.4 (978.1) Din gelişirken, uzlaşma ve yatıştırmanın fedakârsal usulleri eski kaçınma, sakinleştirme ve kovma yöntemlerinin yerine geçti.

89:4.5 (978.2) Feda etmenin ilk düşüncesi, atasal ruhaniyetler tarafından zorunlu kılınan tarafsız gözden bir değerlendirme

biçimiydi; yalnızca daha sonra kefareti düşüncesi gelişmişti. Irkın evrimsel kökenine dair düşünceyi insan bir kenara bırakınca, Gezegensel Prens'in dönemi ve Âdem'in kısa sürekli ikametine dair tarihsel anlatımlar zaman içinde azalınca, kaza eseri gerçekleşen ve kişisel nitelikteki günah ırksal günahın kefareti için fedada bulunma savına doğru evirilecek bir biçimde yaygın hale geldi. Feda etmenin kefareti, bilinmeyen bir tanrının hıncı ve kıskançlığını bile kapsayan bir bütünlüksel sigorta aracıydı.

89:4.6 (978.3) Birçok hassas ruhaniyet ve açgözlü tanrı ile çevrilmiş bir halde ilkel insan; kendisini ruhsal borçtan kurtarmak için bütün bir yaşam boyunca din adamlarının, ayinsel adetlerin ve verilecek fedaların varlığını gerektiren alacaklı ilahiyatların bu türden bir ev sahipliği ile karşı karşıyaydı. İlk günahın, veya ırksal suçun, savı her kişinin ruhaniyet güçlerine olan ciddi bir borç miktarının varlığıyla başladı.

89:4.7 (978.4) Hediyeler ve rüşvetler insanlara verilmekteydi; ancak tanrılara sunulduğu zaman onlar adanmış, kutsanmış veya feda edilmiş olarak adlandırılmaktaydı. Hazzın reddedilişi teskin etmenin olumsuz biçimiydi; feda etme onun olumlu türü haline geldi. Teskin etme övgüyü, yüceltmeyi, yaltaklanmayı hatta neşelendirmeyi içine almıştı. Kutsal ibadetin çağdaş türlerini oluşturan şeyler, eskinin teskin etme inancına dair bu olumlu uygulamaların kalıntılarıdır. İbadetin bugünkü türleri, olumlu nitelikteki teskin etme uygulamasının ilkçağ dönemine ait bu feda etme yöntemlerinin ayinsel bir biçimde adetleştirilmesinden başka bir şey değildi.

89:4.8 (978.5) Hayvanların feda edilmesi ilkel insan için, çağdaş insanlara şimdiye kadar ki çağrıştırdığı anlamdan çok daha

fazlasını ifade etmekteydi. Bu medeniyetsiz bireyler hayvanları, kendilerinin gerçek ve yakın akrabaları olarak gördüler. Zaman ilerledikçe insan, çalıştırdığı hayvanları sunmaya son vererek, verdiği fedalarda kurnazlaştı. İlk başta o, evcilleştirilmiş hayvanlarına ek olarak, her şeyin *en iyisini* feda etmişti.

89:4.9 (978.6) Belli bir Mısırlı yöneticinin şunları feda ettiğini ifade etmesi yüksek perdeden savrulmuş bir yalan değildi: 113.433 köle, 493.386 büyük baş hayvan, 88 gemi, 2.756 altın resim, 331.702 kavanoz bal ve yağ, 228.380 kavanoz şarap, 680.714 kaz, 6.744.428 somun ekmek ve 5.740.352 çuval mısır. Ve bunu gerçekleştirebilmek için istemese bile, emri altında hayatlarının sonuna kadar çalışan tabalarını şiddetli bir biçimde mecburen zorlamak zorunda kalmış olmalıydı.

89:4.10 (978.7) Ortak zorunluluk bu yarı-medeni insanları, feda ettikleri şeylerin maddi kısımlarını yemeye itmişti; tanrılar, ruhun tadını böyle çıkarmaktaydı. Ve bu adet, çağdaş adetler karşısında bir paylaşma ayinine karşılık gelen bir biçimde ilkçağın kutsal yemeğinin yenilmesi adı altında kendisine dayanak bulmuştu.

5. Kurbanlıklar ve Yamyamlık

89:5.1 (978.8) Öncül yamyamlığa dair çağdaş düşünceler tamamiyle yanlıştır; yamyamlık, öncül toplumun adet ve göreneklerinin bir parçasıydı. Yamyamlık geleneksel olarak çağdaş medeniyet için korkunç olsa da, ilkel toplumun sosyal ve dini yapısının bir parçasıydı. Topluluk çıkarları, yamyamlık uygulamasının gerçekleştirilmesini zorlamıştı. O; zorunluluk dürtüsü ile büyümüş, hurafelerin ve cahilliğin köleliği nedeniyle varlığını

devam ettirmişti. O toplumsal, ekonomik, dini ve askeri bir adetti.

89:5.2 (979.1) Öncül insan bir yamyamdı; o insan bedenini memnuniyetle deneyimlemiş olup, ruhaniyetler ve onun ilkel tanrılarına bu nedenle bir yiyecek armağanı olarak sunmuştu. Hayalet ruhaniyetleri dönüşüme uğramış insanlardan başkaları olmadıkları için ve yiyecek insanın en büyük ihtiyacı olduğu için, bunun sonucunda yiyecek benzer bir biçimde bir ruhaniyetin en büyük ihtiyacı olmalıydı.

89:5.3 (979.2) Yamyamlık bir zamanlar, evrimleşen ırklar arasında neredeyse evrensel bir düzeydeydi. Sang topluluklarının tümü insan eti yemekteydi; ancak kökensel olarak Andon toplulukları böyle değillerdi; buna ek olarak Nod ve Âdem unsurları da insan eti yememektelerdi; ve benzer bir biçimde And toplulukları, evrimsel ırklar ile büyük ölçekte karışır hale gelmeden önce yamyam değillerdi.

89:5.4 (979.3) İnsan etine karşı oluşan tat gelişme göstermektedir. Açlık, arkadaşlık, istikam veya dini ayinden başlayarak insan bedeninin yenmesi alışkanlıksal yamyamlığa doğru seyretmektedir. Her ne kadar insanın yenmesi yiyecek kıtlığından doğmuş olsa da, bu durum nadiren temel sebep özelliği teşkil etmiştir. Eskimo ve öncül Andon toplulukları, buna rağmen, kıtlık dönemleri dışında nadiren insan eti yiyen özelliği göstermektelerdi. Kırmızı insan, özellikle Merkezi Amerika'da, yamyamlardı. İlkel anneler için, doğumda kaybedilen gücü yenilemek amacıyla çocuklarını öldürüp bedenlerini yemek bir zamanlar genel bir uygulamaydı; ve Queensland'de ilk çocuk hala sıklıkla, bu şekilde öldürüp sindirilir. Geçmiş dönemlerde yamyamlığa, komşuları dehşete

salma aracı olarak bir çeşit korkutma biçiminde bir mücadele biçimi şeklinde birçok Afrika kabilesi tarafından dönülmüştü.

89:5.5 (979.4) Bazı yamyamlıklar, bir zamanlar üstün olan ırk kökenlerinin yozlaşmasından doğmuştu; ancak o çoğunlukla evrimsel ırklar arasında yaygın bir konumda bulunmaktaydı. İnsan yeme, insanların komşularına karşı gergin ve şiddetli duyguları hissettiği bir dönemde gelmişti. İnsan bedenini yemek, intikamın ciddi bir töreninin parçası olmuştu; bir düşmanın hayaletinin, bu şekilde, yok edilebileceği veya yiyen ile bütünleşeceğine inanılmaktaydı. Sihirbazların, güçlerine insan etini yiyerek ulaştıkları bir zamanlar yaygın bir inanıştı.

89:5.6 (979.5) İnsan eti yiyenlerin belirli toplulukları sadece, kabilesel bütünlüğü arttıracığının varsayıldığı görüşte ruhsal olan bir topluluk içi çiftleşme biçiminde kendi kabilelerin üyelerini tüketirlerdi. Ancak onlar aynı zamanda, güçlerini kendilerine katma düşüncesiyle intikam için düşmanlarını da yemişlerdi. Bir arkadaşın veya bir akran kabile üyesinin ruhunun yenmesi bir onur olarak değerlendirilirken, bu şekilde sindirilmesi bir düşman için sadece cezadan başka bir şey değildi. İlkel insan tutarlı olmak için hiçbir iddiada bulunmamıştı.

89:5.7 (979.6) Bazı kabileler arasında yaşlı ebeveynler çocukları tarafından yenmeyi arzularlardı; diğerleri arasında yakın akrabaların yenmesinden kaçınmak adetti; onların bedenleri satılmakta veya yabancılarınkiler ile değiş tokuş edilmekteydi. Kesilmek için beslenen kadınlar ve çocuklar arasında dikkate değer düzeyde ticaret faaliyeti bulunmaktaydı. Hastalık veya savaş nüfusu denetim altına almada başarısız olduğunda, fazlalık törensel etkinlik haricinde yenmişti.

89:5.8 (979.7) İnsan eti yeme şu etkiler sonucunda kademeli olarak ortadan kalkmaktadır:

89:5.9 (979.8) 1. O zaman zaman, akran bir kabile üyesine ölüm cezası vermek için ortak sorumluluğun yüklenilmesi biçiminde bir toplumsal tören haline gelmişti. Ölüme sebebiyet verme suçu, toplum tarafından herkes tarafından işlenince bir suç olmaktan çıkmaktadır. Yamyamlığın sonuncusu, Asya'da asılmış suçluların bu yenme etkinliği idi.

89:5.10 (979.9) 2. O öncül bir biçimde dini ayin haline gelmişti; ancak hayalet korkusunun büyümesi insan yeme etkinliğini azaltmada etkili her zaman olmamaktaydı.

89:5.11 (979.10) 3. Nihai olarak, beden organlarının sadece belirli kısımlarının yenildiği düzeye kadar ilerledi; bu kısımların ruhu veya ruhaniyetin belirli parçalarını taşıdığı varsayılmıştı. Kan içme adet ortak bir biçimde uygulanır gelmişti; ve bedenin “yenilebilir” kısımları ile ilaçları karıştırmak adetti.

89:5.12 (980.1) 4. İnsan eti yeme erkekler ile sınırlı hale geldi; kadınların insan bedeni yemeleri yasaktı.

89:5.13 (980.2) 5. Bir sonraki aşamada kabile önderleri, din adamları ve şamanlar ile sınırlı hale geldi.

89:5.14 (980.3) 6. Daha sonra daha yüksek kabileler arasında tabu haline geldi. İnsan yeme üzerindeki tabu Dalamatia da oluşmuş olup, yavaşça dünyaya yayıldı. Nod toplulukları, yamyamlık ile bir savaşma aracı olarak ölümlerin yakılmasını teşvik etti; çünkü bir zamanlar, gömülmüş bedenlerin çıkarılıp yenilmesi ortak bir uygulamaydı.

89:5.15 (980.4) 7. İnsan feda edilmesi, yamyamlığın ölüm fermanını hazırladı. Kabile önderleri olarak üstün insanların yiyeceği haline gelmesiyle insan bedeni, nihai olarak daha da üstün ruhaniyetler için ayrılmış konuma ulaştı; ve böylece insanların kurban olarak sunulması, en alt düzeyde bulunan kabileler dışında, yamyamlığa etkin biçimde bir son verdi. İnsanların kurban edilmesi tamamiyle yerleştiğinde, insan yeme bir tabu haline geldi; insan bedeni sadece tanrılar için bir yiyecekti; insan, bir kutsal ayin olarak sadece törensel nitelikteki küçük bir parçasını yiyebilirdi.

89:5.16 (980.5) Nihai olarak hayvan yedekleri, kurbandsal amaçlar için genel kullanıma girdi; ve daha geri kabileler arasında bile köpek yemek insanın yenmesini çok fazlasıyla azalttı. Köpek ilk evcilleştirilmiş hayvandı, ve ona hem bu niteliği için hem de yiyecek olarak yüksek saygı besleniyordu.

6. İnsanların Kurban Verilişinin Evrimi

89:6.1 (980.6) İnsanın kurban verilişi, onun iyileştirilmesine ek olarak yamyamlığın dolaylı bir sonucuydu. Kurban edilenleri yemek hiçbir zaman adet olmadığı için, ruhani dünyaya ruhaniyet refakatçileri sağlamak aynı zamanda insan yemenin azalmasına neden olmuştu. Her ne kadar Andon, Nod ve Âdem toplulukları yamyamlığa en az bağımlı unsurlar olsalar da, hiçbir ırk tarihin hiçbir döneminde insanın kurban ediliş eyleminden tamamiyle uzakta bulunmamıştır.

89:6.2 (980.7) İnsanların kurban verilişi neredeyse tamamen evrensel bir düzeyde bulunmuştur; Çin, Hint, Mısır, Musevi, Mezopotamya, Yunan, Roma unsurlarına ek olarak birçok diğer topluluğun dini adetlerinde varlığını sürdürmüştür; yakın

zamana kadar bile bu durum, geri kalmış Afrika ve Avustralya kabileleri için böyle olmuştur. Daha sonraki Amerika yerlileri, yamyamlıktan doğan bir medeniyete sahip oldu; ve bu nedenle onlar, özellikle Merkez ve Güney Amerika’da, insanların kurban verilmesini yoğun bir biçimde uyguladılar. Keldani unsurları, aynı amaçla yerine hayvanları kullanarak olağan durumlar için insanların kurban verilmesini bir kenara bırakan ilk topluluklar arasındaydı. Yaklaşık iki bin yıl önce yufka yürekli bir Japon imparatoru, insan kurbanlarının yerine çömlek resimlerinin alışı uygulamasını getirdi; ancak bin yıldan daha az bir süre önce bu kurban verme uygulamaları kuzey Avrupa’da ortadan kalktı. Belirli geri kalmış kabileler arasında insanların kurban verilmesi, bir tür dini veya ayinsel intihar biçiminde gönüllüler tarafından sürdürülmektedir. Bir keresinde bir şaman, belirli bir kabilenin oldukça fazla saygı duyulan yaşlı bir üyesinin kurban verilmesini emretmişti. İnsanlar ayaklandı; emre uymayı reddettiler. Bunun üzerinde yaşlı üye oğlunu şamana gönderdi; ilkçağ toplulukları bu âdete gerçekten inanmıştı.

89:6.3 (980.8) Yeftah ve onun tek kızına ait Musevi hikâyesinden başka, ilkçağa ait kadim dini adetler ile gelişen medeniyetin tezat talepleri arasında yürekleri parçalayan anlaşmazlıksal çekişmeleri temsil eden kayda geçmiş daha trajik ve dokunaklı deneyim bulunmamaktadır. Bu dönemlerin yaygın bir adet olarak; bu iyi niyetli erkek, düşmanları karşısındaki zaferi için belirli bir bedeli ödemeyi kabul eden bir biçimde “savaşların tanrısı” ile pazarlık ederek budalaca bir sözde bulunmuştu. Ve bu bedel, evine döndüğünde kendisini görmek için mülkünden ilk çıkanın kurban verilmesiydi. Yeftah güvenilir kölelerinden birinin bu şekilde kendisini karşılamak için hazır olacağını

düşünmüştü; ancak hal böyleydi ki, kızı ve tek çocuğu evinden çıkarak kendisini karşılamıştı. Ve bu nedenle, bu ileri dönemde bile medeni oldukları varsayılan bir topluluğun arasında bu güzel kız çocuğu, kaderi üzerine iyi ay boyunca yas tutuktan sonra, gerçekten de bir insan kurbanlığı olarak akrân kabile üyelerinin onayıyla birlikte babası tarafından tanrılara sunulmuştu. Ve bütün bunların hepsi, insanların kurban olarak sunulmasına karşı Musa'nın en katı kuralları karşısında gerçekleştirilmişti. Ancak kadın ve erkekler budalaca ve gereksiz sözler vermeye bağımlıdır; ve eskilerin insanların tümü bu türden vaatleri oldukça kutsal olarak gördü.

89:6.4 (981.1) Eski dönemlerde, herhangi bir öneme sahip yeni bir binanın yapımına başlandığında bir “temel kurbanlığı” olarak bir insan varlığının kesilmesi adetti. Bu uygulama, bir hayalet ruhaniyetinin yapıyı gözetlemesi ve korumasını sağlamıştı. Çin toplulukları, çanın çıkardığı ses tonunu geliştirmek amacıyla en az bir kız çocuğunun kurban edilişini emreden adet biçiminde bir çanın yapımını hazır hale getirmektelerdi; seçilen kız, dökülmüş metale canlı olarak atılmaktaydı.

89:6.5 (981.2) Önemli duvarlara canlı kölelerin gömülmesi birçok topluluk tarafından uzunca bir süre boyunca gerçekleştirilen bir uygulamaydı. Daha sonraki dönemlerde kuzey Avrupa kabileleri, yeni binaların duvarlarına yaşayan insanları gömmenin bu âdetiyle geçmekte olan birinin gölgesini değiştirdiler. Çinliler, inşa ederken ölen ustaları gömmüşlerdi.

89:6.6 (981.3) Filistin’de küçük bir kral Eriha’nın duvarları yapılırken, “temeli doğan ilk çocuğu olan Abiram’dan atmış, ve kapıları en küçük olan Segub’dan hazırlamıştı.” Bu ileri dönemde sadece bu baba evlatlarını şehrin kapılarının temeline

canlı canlı atmamıştı, onun eyleminin aynı zamanda “Koruyucu’nun emrine göre” yapıldığı kaydedilmişti. Musa bu temel kurbanlarını yasaklamıştı; ancak İsrail toplulukları onun ölümünden sonra bu uygulamalara yakın zaman içerisinde geri dönmüşlerdi. Yirminci yüzyıl töreni olan yeni bir binanın temel direğine süs eşyaları ve hatıralık hediyeler gömme, ilkel temel kurbanlıklarının kalıntısıdır.

89:6.7 (981.4) Birçok topluluğun bu meyveleri ruhaniyetlere sunması uzunca bir süre boyunca adetti. Ve şimdilerde neredeyse simgesel olan bu adetsel uygulamaların tümü, insanların kurban verilişini içine olan öncül törenlerin varlığını sürdüren kalıntılarıdır. İlk doğan erkek çocuğu bir kurban olarak verme düşüncesi, özellikle bu uygulamayı en son terk etmiş Finikeliler arasında olmak üzere, ilkçağ toplulukları arasında yaygındı. Kurban verilme esnasında “yaşam için yaşam” ifadesi sıklıkla kullanılırdı.

89:6.8 (981.5) Oğlu İshak’ı kurban olarak vermeye zorlanan İbrahim’in durumu, her ne kadar medeni hassasiyetler karşısında oldukça şok edici olsa da, bu dönemin insanları için yeni veya garip bir düşünce değildi. Büyük duygusal gerilimin hissedildiği dönemlerde babaların ilk doğan erkek çocukların kurban vermesi uzunca bir süre boyunca yaygın bir uygulamaydı. Birçok topluluk bu hikâyeye benzer bir tarihi anlatıma sahiptir; çünkü orada, olağanüstü veya olağandışı herhangi bir şey meydana geldiğinde bir insan kurbanının verilmesinin gerekli olduğuna dair dünya çapında yaygın ve güçlü bir inanç bir zamanlar mevcuttu.

7. İnsanların Kurban Verilişinde Yapılan Değişimler

89:7.1 (981.6) Musa, fideyi yerine geçecek bir uygulama şeklinde başlatarak insan kurbanlıklarına son vermeye girişmişti. O, acele ve budalaca gerçekleştirdikleri sözlerin olabilecek en kötü sonuçlarından kendi insanların kaçabilmelerini sağlayan düzene oturtturulmuş bir çizelge oluşturdu. Araziler, mülkler ve çocuklar üzerindeki yükümlülük din adamlarına ödenebilen bir biçimde oluşturulan harç bedelleri uyarınca serbest bırakabilmekteydi. İlk doğan erkek çocuğu kurban vermeyi sonlandıran topluluklar, bahse konu acımasız eylemleri sürdüren daha az gelişmiş komşuları üzerinde büyük üstünlüklere sahip oldular. Bu türden birçok geri kalmış kabile evlatlarının yitirilmesiyle sadece fazlasıyla zayıflamamıştı, önderliklerinin devamlılığı bile sıklıkla kesintiye uğramıştı.

89:7.2 (982.1) Çocukların kurban verilmesinin terk edilişinin bir uzantısı, ilk doğan erkek çocuğunun korunması için evlerin kapı dikmeleri üstüne kanın sürülmesi âdetiydi. Bu uygulama sıklıkla, yılın kutsal şölenlerinin biriyle uzantılı olarak gerçekleştirilmişti; ve bu tören bir zamanlar, Meksika'dan Mısır'a kadar dünyanın büyük bir kısmını bünyesine almıştı.

89:7.3 (982.2) Birçok topluluğun çocukların ayinsel olarak öldürüşüne son vermesinden sonra bile, bir bebeği kendi başına vahşi doğanın ortasına veya su üzerinde küçük bir kayığa bırakmak adetti. Eğer çocuk hayatta kalırsa; Sargon, Musa, Kiros ve Romulus'a dair tarihi anlatımlarda olduğu gibi, tanrıların kendisini korumak için müdahalede bulunduğu düşünülürdü. Bunun sonrasında ilk doğan erkek çocukları, büyümelerine izin verip daha sonra ölüme gönderme biçiminde kutsal veya feda edilen bir biçimde adama uygulaması gelmişti;

bu uygulama kolonileşmenin kökeniydi. Romalılar bu âdeti koloni yapılarında benimsediler.

^{89:7.4 (982.3)} Cinsel ilişki gevşekliğinin ilkel ibadet ile olan tuhaf ilişkilerinden çoğu, insanların kurban verilişiyle ilişkili olarak ortaya çıkmıştır. Eski dönemlerde eğer bir kadın kafa avcıları ile karşılaşır, yaşamını cinsel anlamda kendisini teslim edişiyle kurtarır. Daha sonra, bir kurban olarak tanrılara sunulan bir kız çocuğu tapınağın kutsal cinsel ilişki hizmeti için bedenini ömür boyu adayarak yaşamını kurtarmayı tercih edebilirdi; bu şekilde o, kefareti parasını kazanabilirdi. İlkel topluluklar, bu şekilde yaşamının kefareti kazanmaya çalışan bir kadın ile cinsel ilişkiye girmeyi oldukça yüceltici bir biçimde gördüler. Bu kutsal kız çocukları ile birlikte olmak dini bir törendi; ve buna ek olarak bu ayin bütüncül olarak, olağan cinsel tatmin için kabul edilebilir bir bahane sağladı. Bu durum, kız çocukları ve onların birlikte oldukları kişilerin kendilerine uygulamaktan büyük keyif aldıkları bireyin kendini kandırışının ince bir örneğiydi. Örf ve adetler her zaman; medeniyetin evrimsel ilerleyişinin arkasından gelmekte olup, evrimleşen ırkların daha öncül ve daha ilkelsi cinsel uygulamalarına izin vermektedir.

^{89:7.5 (982.4)} Tapınak fahişeliği nihai olarak güney Avrupa ve Asya boyunca yayıldı. Tapınak fahişelerinin kazandığı para — tanrılara verilen yüksek bir hediye olarak — tüm topluluklar arasında kutsal olarak görüldü. Kadınların en üst düzeyde olanları tapınağın cinsel pazarlarında izdiham oluşturup, kamu yararının bir parçası olan kutsal hizmetlerin ve çalışmaların tüm türlerine kazandıklarını bağışlamışlardı. Kadınların daha iyi sınıflarına ait olanların çoğu çeyizlerini tapınaklardaki

geçici cinsel hizmet aracılığıyla toplamıştı, ve birçok erkek bu türden kadınları eşleri olarak tercih etmişlerdi.

8. Kefaret ve Sözleşmeler

89:8.1 (982.5) Feda edici kefarete ve tapınak fahişeliği gerçekte insanların kurban edilişinin dönüşümleriydi. Bunlardan sonra sıra, kurban edilen kız çocuklarıyla alay edilmesine gelmişti. Bu tören; yaşam boyu süren bekârete adamayla birlikte kan akıtmadan meydana gelmekte olup, daha eski tapınak fahişeliğine karşı bir ahlaki tepkiydi. Daha yakın dönemlerde bakir kadınlar kendilerini, kutsal tapınak ateşinin idare edilmesi hizmetine adanmışlardı.

89:8.2 (982.6) İnsanlar nihai olarak, bedeninin bir parçasının sunulmasının eski ve bütüncül insan kurbanlığının yerine geçebileceğini düşündüler. Bedenin bir parçasının koparılması aynı zamanda kabul edilebilir bir eşlenik olarak düşünüldü. Saç, tırnaklar, kan ve hatta el ve ayak parmakları feda edildi. Daha sonraki ve neredeyse evrensel olan sünnete dair ilkel çağ ayini, kısmi fedanın inanışının bir uzantısıdır; o tamamıyla fedasaldı, onunla ilgili hiçbir sağlık düşüncesi ilişkilendirilmemişti. Erkekler sünnet edilmekteydi; kadınların kulakları delinmekteydi.

89:8.3 (983.1) İlerleyen dönemlerde, koparmak yerine parmakları bağlamak adet haline gelmişti. Kafayı kazımak ve saç kesmek benzer bir biçimde dini bağlılığın türleriydi. Hadım etmek ilk başta, insanın kurban edilişi düşüncesinin bir dönüşümüydü. Burun ve dudakların delinmesi hala Afrika'da uygulanmaktadır; ve dövme, daha önceki dönemlerde

gerçekleştiren ilkel bir biçimde bedeni yaralamanın sanatsal bir evrimidir.

89:8.4 (983.2) Kurban verme âdeti nihai olarak, gelişen öğretilerin bir sonucu olarak, sözleşme düşüncesi ile ilişkili hale geldi. En azından tanrıların, insan ile gerçek anlaşmalara girdikleri düşünülmüştü; ve bu durum, dinin istikrarlı hale gelişinde büyük bir aşamaydı. Bir sözleşme olarak yasa; şans, korku ve hurafenin yerini almaktadır.

89:8.5 (983.3) İnsan, kendi Tanrı kavramı evren denetleyicilerinin güvenilir olarak tahayyül edildiği düzeye gelişene kadar İlahiyat ile bir sözleşmede bulunduğunu hiçbir zaman hayal dahi edemezdi. Ve insanın öncül Tanrı düşüncesi o kadar insansıldı ki; kendisi göreceli bir biçimde güvenilir, ahlaki ve etik hale gelene kadar güvenilir bir İlahiyat'ı düşünmekte yetkin olamamıştı.

89:8.6 (983.4) Ancak tanrılar ile bir sözleşme imzalama düşüncesi sonunda kesin bir biçimde ulaştı. *Evrimsel insan nihai olarak, tanrıları ile pazarlık yapmaya cesaret edecek kadar ahlaki saygınlığı elde etti.* Ve kurbanları sunma etkinliği kademeli bir biçimde, insanın Tanrı ile gerçekleştirdiği felsefi pazarlık oyununa doğru gelişti. Ve tüm bunların hepsi; kötü talihe karşı teminat sağlamada yeni bir aracı, veya daha çok, refahın daha kesin yolla sağlanması için gelişmiş bir yöntemi yansıttı. Bu verilen öncül fedaların tanrılara sunulan karşılıksız bir hediye olduğuna veya anlık gerçekleşen bir minnettarlık veya şükranlık sunumu olduğuna dair hatalı bir düşünceye kapılmayın; onlar gerçek ibadetin dışavurumları değillerdi.

89:8.7 (983.5) Duanın ilkel türleri, tanrılar ile gerçekleştirilen bir tartışma biçiminde ruhaniyetler ile yapılan pazarlıktan başka bir şey değildi. Rica ve iknanın daha elle tutulur ve daha pahalı bir şeyle değiştirildiği bir takas türüydü. Irkların gelişen ticaret faaliyeti değiş-tokuşun ruhaniyeti akla getirmiş olup, takas kurnazlığını geliştirmişti; ve bu aşamada bahse konu nitelikler insanın ibadet yöntemlerinde ortaya çıkmaya başladı. Ve bazı inanlar diğerlerinden daha iyi tüccarlardı; bu nedenle bazılarının diğerlerinden daha iyi duacı oldukları düşünülmüştü. Adil bir insanın duasına derin bir saygı gösterilmişti. Adil bir insan, tanrılara olan her ayinsel sorumluluktan tamamen azledilen bir biçimde ruhaniyetlere olan tüm borçlarını ödemiş biri idi.

89:8.8 (983.6) Öncül dua neredeyse hiçbir şekilde ibadet değildi; o sağlık, refah ve yaşam için bir pazarlık talebiydi. Ve birçok açıdan dualar, çağlar boyunca fazlasıyla değişme göstermedi. Onlar hala kitaplardan okunup, harfi harfine ezberden söylenip, çarklara yerleştirmek veya nefesinin tükenmesi belasından insanı kurtaracak rüzgârların estiği yerlerdeki ağaçlara asmak için yazılmaktadır.

9. Kurbanlar ve Başat Dini Törenler

89:9.1 (983.7) Urantia ayinlerinin evrim süreci boyunca insanların verdikleri fedalar, insan yemenin kanlı etkinliğinden daha yüksek ve daha simgesel düzeylere doğru gelişme gösterdi. Feda vermenin öncül ayinleri, daha sonraki önemli dini törenleri açığa çıkardı. Daha yakın zamanlarda din adamı tek başına yamyamsal kurbandan bir parça veya insan kanından bir damla alır, ve bunun sonrasında herkes yerine kullanılan hayvanı tüketti. Fidyeye, kefarete ve sözleşmelere dair öncül

düşünceler, daha sonraki başat dini tören uygulamalarına evirilmiştir. Ve bütün bu törensel evrim, kudretli bir toplumsallaştırıcı etkiye sahip olmuştur.

89:9.2 (984.1) Tanrı Anne inancı ile inilti olarak Meksika ve başka yerlerde, kekler ve şaraplardan oluşan başat bir dini tören nihai olarak, daha eski dönemlerde gerçekleştirilen insan kurbanlarının bedeni ve kanının yerine kullanıldı. Museviler uzunca bir süre boyunca bu ayini Hamursuz törenlerinin bir parçası olarak uyguladı; ve daha sonraki Hristiyan başat ayini bu törenden kökenini aldı.

89:9.3 (984.2) İlkçağ döneminin toplumsal kardeşlikleri, kan içilmesi ayinine dayanmaktaydı; öncül Musevi birlikteliği feda edilen bir kan olayıydı. Pavlus, yeni bir Hristiyan inancını “sonsuz kadar sürecek sözleşmenin kanı” üzerine inşa etmeye başladı. Ve her ne kadar o; Hristiyanlığı kan ve fedanın öğretileri ile gereksiz bir biçimde ağırlaştırmış olsa da, kefaretin insan veya hayvanların kurbanlık olarak verilmesiyle gerçekleştirilişi savına kesin bir biçimde son verdi. Onun din bilimsel uzlaşmaları, açığa çıkarılışın bile evrimin yetkinleşmiş denetimine boyun eğmesi gerektiğini göstermektedir. Pavlus’a göre, Hazreti İsa en son gelen ve herkese yeten bir insan kurbanı haline gelmişti; kutsal Hâkim şimdi tamamiyle ve sonsuz kadar tatmin olmuştu.

89:9.4 (984.3) Ve böylece, uzun çağlardan sonra feda verme inancı efkaristiya inancına evirildi. Böylelikle çağdaş dinlerin başat dini ayinleri, insanların kurban edilişinin bu şok edici öncül törenlerinin ve daha da önceki yamyamsal ayinlerin yasal varisleridir. Birçok kişi hala günahlardan arınmak için kana

ihtiyaç duymaktadır; ancak bu durum en azından mecazi, simgesel ve tasavvufsal hale gelmiştir.

10. Günahın Bağışlanması

89:10.1 (984.4) İlkçağ insanı yalnızca, Tanrı'nın iyiliğinin feda ile kazanılacağı bilincini elde etmişti. Çağdaş insan, günahlardan arınmanın öz-bilincini elde etmede yeni yöntemler geliştirmek zorundadır. Günahın bilinci fani akılda varlığını sürdürmektedir; ancak bu günahlardan kurtuluşun düşünsel yöntemleri eskimiş ve köhneleşmiştir. Ruhsal ihtiyacın gerçekliği varlığını sürdürmektedir; ancak ussal ilerleyiş, akıl ve ruh arasındaki barışı ve uyumu sağlamadaki eski dönem yöntemlerini yok etmiştir.

89:10.2 (984.5) *Günahın, İlahiyat'a karşı gerçekleştirilen kasıtlı bir sadakatsizlik olarak yeniden tanımlanması zorunludur.* Burada sadakatsizliğin dereceleri bulunmaktadır: kararsızlıktan doğan kısmi sadakatlilik; birbirleriyle çatışan iki düşünceye sahip olmadan doğan bölünmüş sadakatlilik; umursamazlıktan doğan ölüm sürecindeki sadakatlilik; ve tanrısızlığın en yüksek düşüncelerine bağlılıkta sergilenen sadakatsizliğin ölümü.

89:10.3 (984.6) Suçluluk hissi veya duygusu, adetlere karşı gelmeden doğan bilinçtir; o illa ki günah değildir. İlahiyat'a karşı gerçekleştirilen bilinçli sadakatsizliğin yokluğunda işlenmiş gerçek bir günah bulunmamaktadır.

89:10.4 (984.7) Suçluluk duygusu kökeninin tanınma olasılığı, insanlık için aşkın bir üstünlük nişanıdır. Bu tanıma insanın içkin bir biçimde kötü olduğunu göstermez, bunun yerine onu olası büyüklük ve sürekli yükselen yüceliğe ait bir yaratılmış

olarak diğerlerinden ayırır. Bu türden bir değersizlik hissi, fani aklı ahlaki soyluluk, kâinatsal kavrayış ve ruhsal yaşamın muhteşem düzeylerine dönüştüren inanç bağılıklarına hızlı ve kesin bir biçimde yönelten öncül uyarıcıdır; bu nedenle insan mevcudiyetinin tüm anlamları geçici olandan ebedi olana çevrilmiş olup, tüm değerler insani düzeyden kutsal seviyeye yükseltilmiştir.

89:10.5 (984.8) Günahın itirafı, sadakatsizliğin insansı bir pişmanlığıdır; ancak o kesinlikle, bu türden bir sadakatsizliğin zaman ve mekân sonuçları üzerinde bir etkide bulunmamaktadır. Ancak günahın itirafı — günahın doğasının içten bir biçimde tanınması olarak — dini gelişim ve ruhsal ilerleme için temel niteliktedir.

89:10.6 (985.1) İlahiyat tarafından günahın bağışlanması, kasıtlı isyanın sonucu olarak bu tür ilişkilerin kesildiğini insan bilincinin gördüğü bir süreç sonrasında sadakat ilişkilerinin yenilenişidir. Bağışlamanın peşine düşülmesine gerek yoktur; o yalnızca, yaratılmış ve Yaratıcı arasındaki bağılılık ilişkilerinin yeniden kurulduğuna dair bilinç olarak alınır. Tanrı'nın sadık evlatlarının hepsi mutlu, hizmet aşkı duyan ve Cennet yükselişinde sürekli ilerleyen bireylerdir.

89:10.7 (985.2) [Nebadon'un bir Berrak Akşam Yıldızı tarafından sunulmuştur.]

90. Makale

Şamanlık — Sağlıkçılar and Din Adamları

90:0.1 (986.1) DİNİ bağılıkların evrimi; ruhların teskin edilmesinden, onlardan kaçınmaktan, ruhları kovmaktan,

onları zorlamaktan, ruhlarla uzlaşmadan ve onların kalplerini kazanmadan feda vermeye, kefarete ve günahlardan kurtulmaya doğru gelişme göstermişti. Dinsel ayinin yöntemi, ilkel inanç türlerinden gelerek putlaştırmalar ve mucizeler boyunca ortaya çıkmıştır; ve dini ayin insanın artan bir biçimde katmanlaşmış madde-üstü âlemlere dair kavramlarıyla iniltili bir biçimde daha karmaşık hale gelirken, kaçınılmaz olarak sağlıkçılar, şamanlar ve din adamları egemenliğine gerçekleştirildi.

90:0.2 (986.2) İlkel insanın gelişen kavramlarında ruhani dünya nihai olarak olağan faniye cevap vermeyen niteliğe sahip biçimde görüldü. Yalnızca, insanlar arasındaki istisnai bireyler tanrıların kulağına ulaşabilirdi; yalnızca olağanüstü olan erkek veya kadın ruhaniyetler tarafından duyulabilirdi. Din bu nedenle, kademeli olarak aracılı hale gelen bir aşama olarak yeni bir faza giriş yapmaktadır; her zaman bir sağlıkçı, bir şaman veya bir din adamı dindarlar ile ibadetin hedefi arasına girebilirdir. Ve bugün, örgütlenmiş dini inancın örnekleri olan Urantia sistemleri, evrimsel gelişimin bu aşamasından geçmektedir.

90:0.3 (986.3) Evrimsel din; bilinmeyen, açıklanamayan ve kavranılmayan ile karşılaşıldığında insan aklına tamamiyle hâkim olan korku biçiminde basit ve her şeye gücü yeten bir korkudan doğmuştur. Din nihai olarak; Kâinatın Yaratıcısı'nın evren evlatları için beslediği sınırsız şefkatinin kavrayışına uyanıldığında insan ruhunu karşı konulmaz bir biçimde saran aşk biçiminde, her şeye gücü yeten bir aşkın tamamiyle basit olan kendini gerçekleştirmesine erişmektedir. Ancak dini evrimin başlangıcı ve tamamlanışı arasında; araçlar,

tercümanlar ve şefaatçiler olarak insan ve Tanrı arasında bulundukları varsayılan şamanların uzun çağları girmektedir.

1. İlk Şamanlar — Sağlıkçılar

^{90:1.1 (986.4)} Şaman sağlıkçı, putlaşmış şeylerin törensel sorumlusu ve evrimsel dinin tüm uygulamalarının ana kişiliği düzeyinde bulunmaktaydı. Birçok topluluk içerisinde şaman, din kurumunun devlet üzerindeki hâkimiyetinin başlangıcını simgeleyen bir biçimde savaş önderinden daha üstün rütbedeydi. Şaman zaman zaman bir din adamı hatta bir din adam kralı olarak faaliyet göstermişti. Daha sonraki kabilelerin bazıları, hem öncül şaman sağlıkçıları (kâhinler) hem de daha sonra ortaya çıkan şaman din adamlarına sahip olmuşlardı. Ve birçok kez şamanın görevi babadan oğla geçmekteydi.

^{90:1.2 (986.5)} Eski dönemler olağandışı olan her şey ruhaniyetlerin ikametiyle ilişkilendirildiği için, fazlasıyla dikkat çekici akli ve fiziksel her olağandışılık bir sağlıkçı olmak için yeterliliği meydana getirmekteydi. Bu erkeklerin çoğu saralıydı; kadınların çoğu sinir hastasıydı; ve bu iki tür, ruhaniyet ve şeytanın ikametine ek olarak ilkçağa ait ilhamın büyük bir kısmını açıklamaktaydı. Bu öncül din adamlarından bir haylisi, bu dönemden beri paranoyak olarak adlandırmakta olan bir düzeyde bulunmaktaydı.

^{90:1.3 (987.1)} Küçük çaplı olaylarda aldatmada bulunmuş olsalar da, şamanların büyük bir kısmı kendilerinin ruhaniyet tarafından ele geçirildikleri gerçeğine inanmaktalardı. Bir trans haline veya kataleptik pozisyona kendilerini atmayı becerebilen kadınlar, güçlü şaman kadınları haline geldiler; daha sonra bu tür kadınlar, peygamberler ve ruhaniyet medyumları haline

geldi. Onların kataleptik trans halleri genellikle, ölülerin hayaletleri ile yaptıkları iddia edilen konuşmalardı. Birçok kadın şaman aynı zamanda uzman dansçılardı.

90:1.4 (987.2) Ancak şamanların hepsi kendi kendilerini kandırmış bireyler değillerdi; birçoğu kurnaz ve hünerli hilebazlardı. Bu meslek geliştikçe bir sağlıkçı olabilmek için yeni başlayan birisi, on yıl süren zorluk ve haz reddinin bir çıraklığında hizmet etmek zorundaydı. Şamanlar uzmansı bir kıyafet türü geliştirmiş olup, gizemli bir şey yaptıklarına dair algıyı yarattılar. Onlar sıklıkla, kabile üyelerini etkileyecek ve onları şaşırtacak belirli fiziksel düzeylere sokan ilaçları kullandılar. El çabukluğu marifetleri, halk tarafından doğaüstü olarak görülmekteydi; ve karnından konuşma yöntemi ilk kez kurnaz din adamları tarafından kullanılmıştı. Eski dönem şamanların çoğu farkında olmadan hiptonizmayı bulmuştu; diğerleri kendilerinin hipnoz olma durumuna, göbek deliklerine uzun süre bakarak neden olmuşlardı.

90:1.5 (987.3) Her ne kadar birçoqları bu numaraları ve aldatmacaları kullanmaya başvurmşşalar da, onların bir sınıf olarak itibarları, sonuçta, gözle görülür başarıya sahipti Bir şaman sorumluluklarını yerine getirmede başarısız olursa, kabul edilebilir bir mazeret sunamaz ise, ya bir alt düzeye indirilir veya öldürölürdü. Böylelikle dürüst şamanlar erken bir biçimde hayatlarını kaybettiler; sadece kurnaz oyuncular hayatta kaldı.

90:1.6 (987.4) Kabile olaylarının ayrıcalıklı idaresini yaşlı ve güçlülerin ellerinden alan kurnaz, zeki ve ileri görüşlülerinin ellerine veren şamanlıktı.

2. Şamanlık Uygulamaları

Ruhaniyet hokkabazlığı, ilkçağ dilinde gerçekleştirilen bugünkü din kurumu ayinlerine kıyasla, oldukça detaylı ve fazlasıyla katmanlaşmış bir işleyiştir. İnsan ırkı çok erken bir biçimde, *açığa çıkarılış* biçiminde insanüstü yardımı aradı; ve insanlar şamanın gerçekten de bu türden açığa çıkarılışları aldığına inandı. Her ne kadar şamanlar çalışmalarında çağrışımında bulunmanın büyük gücünü kullanmış olsalar da, onların çağrışımları neredeyse sürekli olarak olumsuz çağrışımlardı; sadece yakın zamanlarda olumlu çağrışım yöntemleri uygulanmaktadır. Mesleklerinin öncül gelişim sürecinde şamanlar; yağmur yağdırma, hastalık iyileştirme ve suçu tespit etme gibi uğraşlarda özelleşmeye başladılar. Hastalıkları iyileştirmek, buna rağmen, bir şamansı sağlıkçının başlıca faaliyeti değildi; o bunun yerine, yaşamda gerçekleşecek ani değişiklikleri bilmek ve onları denetlemektir.

Hem dini hem de din dışı bir nitelikte olan ilkel çağın kara büyü; din adamları, kâhinler, şamanlar veya sağlıkçılar tarafından gerçekleştirildiklerinde beyaz büyü olarak adlandırılmaktaydı. Kara büyüünün uygulayıcıları; büyücü, sihirbaz, hokkabaz, cadı, büyüleyiciler, ruh çağırıcıları, gözbağcılar ve kâhinler olarak adlandırılmıştı. Zaman ilerledikçe, doğaüstü olan şeyler ile bu türden sözde irtibatların tümü ya büyücülük ya da şamancılık olarak sınıflandırılmıştı.

Büyücülük, daha önceki, düzensiz ve takdir görmeyen ruhaniyetler tarafından gerçekleştirilen *büyüden* oluşmaktaydı; şamancılık, düzenli ruhaniyetler ve kabilenin tanığı tanrılar tarafından gerçekleştirilen mucizeler ile ilişkiliydi. Daha sonraki dönemlerde büyücü, şeytan ile ilişkilendirilen hale geldi; ve böylelikle, dini tahammülsüzlüğün görece yakın

dönemde sergilenen oluşumlarının çoğu için ortam hazırlanmıştı. Büyücülük, birçok ilkel kabile için bir dindi.

90:2.4 (987.8) Şamanlar, ruhaniyetlerin iradesinin açığa çıkarıcısı olarak şansın görevinin büyük inanıcılarıydılar; onlar kararlara, sürekli bir biçimde şans eseri bir şey çekerek varmaktaydılar. Şans eseri bir şey çekmeye olan bu eğilimin çağdaş kalıntıları, sadece birçok şans oyununda değil, aynı zamanda oldukça iyi bilinen “hece sayma” da sergilenmektedir. Bir zamanlar hecenin bittiği kişi ölmek zorundaydı; şimdi bu kişi sadece bir takım çocuk oyunlarında bu biçimde *seçilen olmaktadır*. İlkel insan için ciddi bir etkinlik olan şey, çağdaş çocuğun bir oyunu olarak varlığını sürdürmüştür.

90:2.5 (988.1) “Karadut ağacının tepesinde bir hışırtı duyduğun zaman, kımıldamalısın” gibi işaret ve alametlere sağlıkçılar büyük güven duydular. Irkın tarihinde çok öncül bir biçimde şamanlar dikkatlerini yıldızlara vermişlerdi. İlkel yıldız bilimi, dünya çapındaki bir inanç ve uygulamaydı; rüyaların yorumlanması aynı zamanda yaygın hale geldi. Tüm bunların hepsi yakın bir zaman sonra, ölünün ruhaniyetleri ile iletişimde bulunmaya yetkin oldukları öne sürülen sağı solu belli olmayan kadın şamanların ortaya yıkışı tarafından takip edildi.

90:2.6 (988.2) Her ne kadar ilkel çağ kökeninden gelse de; yağmur yağdırıcıları, veya diğer bir deyişle hava şamanları, çağlar boyunca gelerek varlıklarını devam ettirdi. Çetin bir kıtlık tarımıyla uğraşan öncül bireyler için ölüm demekti; hava denetimi daha çok ilkçağ büyüünün hedefiydi. Medenileşmiş insan havayı hala, konuşmanın ortak konusu yapmaktadır. Eski dönem insan topluluklarının tümü, bir yağmur yağdırıcısı olarak şamanın gücüne inanmıştı; ancak başarısız olduğu

zaman, en azından başarısızlığı için kabul edilebilir bir açıklama sunamazsa, onu öldürmek adet olmuştu.

90:2.7 (988.3) Sezar toplulukları yıldız bilimcilerini tekrar tekrar sürdürdü; ancak onlar sürekli bir biçimde, güçlerine olan yaygın inanç nedeniyle geri döndüler. Onlar tamamiyle ortadan kaldırılamadı; ve milattan sonra yirminci yüzyılda bile Batı'nın din kurumu ve devlet yöneticileri yıldız biliminin söz sahipleriydi. Ussal oldukları varsayılan binlerce insan hala; birinin talihli veya talihsiz bir yıldızın etken olduğu dönemde doğabildiğine, gökyüzü unsurların kesişmesinin çeşitli dünyevi olayların sonucunu belirlediğine inanmaktadır. Falcılar hala, saf insanlar tarafından yüceltilmektedir.

90:2.8 (988.4) Yunanlılar, gizlemlili anlamın tavsiyesinin etkinliğine inandılar; Çinliler ecinnilere karşı koruma amacıyla büyüü kullandılar; şamanlık Hindistan'da gelişti, ve hala açık bir biçimde merkezi Asya'da varlığını sürdürmektedir. Sadece yakın bir zamanda dünyanın büyük bir kısmında terk edilen bir uygulamadır.

90:2.9 (988.5) Arada sırada gerçek peygamberler ve eğitmenler, şamanlığı yermek ve onun iç yüzünü göstermek için ortaya çıkmaktadır. Ortadan kaybolan kırmızı ırk bile geçmiş yüz yıl içerisinde, güneşin 1806'da tutulacağını tahmin eden ve beyaz ırkın kötülüklerini yeren Shawnee Tenskwatawa isimli bu türden bir peygambere sahipti. Birçok gerçek eğitmen, evrimsel tarihin uzun çağlarının tümü boyunca çeşitli kabile ve ırklar arasında ortaya çıkmıştı. Ve onlar her zaman, genel eğitimi reddeden ve bilimsel ilerleyişi engellemeye girişen her çağın şamanına veya din adamanı karşı gelmek için ortaya çıkmaya devam edeceklerdir.

90:2.10 (988.6) Birçok şekil ve aldatıcı yöntem içerisinde eski dönemlerin şamanları, Tanrı'nın sesleri ve yazgının koruyucuları olarak saygınlık kazanmışlardı. Onlar yeni doğanlara su serpmiş ve onlara isimler vermişlerdi; onlar erkekleri sünnet etmişlerdi. Onlar tüm gömü törenlerine başkanlık etmiş, ve beklenmekte olan ölünün ruhaniyet yerleşmesine yaptığı sağ salim varışını duyurmuşlardı.

90:2.11 (988.7) Şamansı din adamları ve sağlıkçılar sıklıkla, görünürde ruhaniyetlere olan çeşitli harçların birikmesiyle oldukça varlıklı oldular. Bir şamanın, kabilesinin neredeyse tüm maddi servetini toplaması nadiren görülen bir şey değildi. Varlıklı bir kişinin ölümü üzerinde mülkünün eşit bir biçimde şaman ve birtakım kamu girişimi veya hayır oluşumu arasında bölünmesi adetti. Bu uygulama, erkek nüfusun yarısının üretici olmayan bu sınıfa ait olduğu yerler olan Tibet'in bazı kısımlarımda hala varlığını sürdürmektedir.

90:2.12 (989.1) Şamanlar oldukça iyi giyinip, genellikle birden çok eşe sahiplerdi; onlar, kabilesel kısıtlamalardan muaf olarak özgün aristokratlardı. Onlar oldukça sık bir biçimde, alt düzey akla ve ahlaki değerlere sahiplerdi. Şamanlar, rakiplerini büyücüler veya sihirbazlar olarak adlandırarak bastırmışlardı; oldukça sık tekrarlanan bir biçimde, etki ve gücün bu tür mevkilerine kabile önderleri veya krallar üzerinde baskın gelmeye yetkin oldukları için yükselmişlerdi.

90:2.13 (989.2) İlkel insan şamanı gerekli bir kötülük olarak görmüştü; kendisinden korkmuştu, ama onu sevmemişti. Öncül insan bilgiye saygı duydu; bilgeliği şerefendirip onu ödüllendirdi. Şaman çoğu zaman yolsuzdu, ancak şamanlık için

duyulan derin saygı ırkın evriminde bilgeliğe verilen en yüksek değeri oldukça iyi bir biçimde göstermektedir.

3. Hastalık ve Ölüme Dair Şamansal Kuram

90:3.1 (989.3) İlkel çağ insanı; kendisini ve maddi çevresini hayaletlerin heveslerine ve ruhaniyetlerin arzularına doğrudan bir biçimde karşılık veren bir biçimde gördüğü için, dininin ayrıcalıklı bir biçimde maddi olaylar ile ilişkili olması garipsenecek bir durum değildir. Çağdaş insan maddi sorunlarının üzerine doğrudan bir biçimde gider; o, maddenin aklın ussal denetimine karşılık verişini tanımaktadır. İlkel insan benzer bir biçimde, yaşam ve fiziksel nüfuz alanları üzerinde değişiklikte bulunmayı ve hatta onları denetlemeyi arzulamıştı; ve kâinata dair sınırlı kavrayışı hayaletlere, ruhaniyetlere ve tanrılara olan inanca kendisini sürüklediği için, buna ek olarak doğrudan bir biçimde yaşam ve maddenin detaylı denetimiyle ilgilendiği için, mantıksal bir biçimde çabalarını, bu insanüstü birimlerin iltimas ve desteğini kazanmaya yöneltmişti.

90:3.2 (989.4) Bu ışıkla bakıldığında ilkçağa ait inanışlardaki açıklanamaz ve mantıksız olan şeylerin çoğu anlaşılabilir. İnanışın törenleri, içinde kendisini bulduğu maddi dünyayı ilkel insanın denetim altına alma girişimiydi. Ve bu çabalardan çoğu, uzun bir yaşam ve sağlığı teminat altına amacına yönlendirilmişti. Hastalık ve ölümün tümü özgün olarak ruhsal olgular biçiminde görüldüğü için, sağlıkçı ve din adamları konumunda faaliyet gösterirken şamanların aynı zamanda doktorlar ve cerrahlar olarak da çalışmak zorunda olmaları kaçınılmazdı.

90:3.3 (989.5) İlkel akıl, gerçeklerin yoksunluğu ile kısıtlanmış olabilir; ancak buna rağmen bahse konu düzeyde mantıksaldı. Düşünceli insanlar hastalık ve ölümü gözlemlediklerinde, bu oluşumların nedenini belirleme girişimlerine başlamışlardı; ve anlayışları uyarınca şamanlar ve bilim adamları hastalığa dair şu kuramları ileri sürdüler:

90:3.4 (989.6) 1. *Hayaletler — doğrudan ruhaniyet etkileri.* Hastalık ve ölümün açıklanmasına ileri sürülmüş en öncül varsayım, ruhaniyetlerin bedenden ruhu çıkaran bir biçimde ayartmaya sebebiyet vermesiydi; eğer ruh geri dönmede başarısız olursa, ölüm kaçınılmazdı. İlkçağ toplulukları hastalık yaratan ruhların art niyetli faaliyetinden o kadar korkmuştu ki, hasta olan bireyler sıklıkla yiyecek veya içecek verilmeden başıboş bırakılmaktaydı. Bu inanışların temelini oluşturan hatalı dayanaklardan bağımsız olarak onlar; hasta bireyleri etkin bir biçimde tecrit altına alıp, bulaşıcı hastalığın yayılmasını engellemişlerdi.

90:3.5 (989.7) 2. *Şiddet — apaçık nedenler.* Bazı kazalar ve ölümlerin sebepleri o kadar kolay bir biçimde tespit edilebilmekteydi ki, onlar öncül bir biçimde hayalet faaliyeti sınıflandırılmasından çıkarılmışlardı. Savaşlar, hayvanlar ile verilen mücadeleler ve kolayca tanımlanabilen nedenler sonucunda gerçekleşen ölümler ve yaralanmalar doğal olaylar şeklinde değerlendirildiler. Ancak, “doğal” nedenle gerçekleşmiş yaranın geciken iyileşmesinden ve onun iltihap kapmasından yine de ruhaniyetlerin sorumlu olduklarına uzunca bir süre inanılmıştı. Eğer gözlenebilecek herhangi bir doğal neden keşfedilemezse, ruhaniyet hayaletleri hastalık ve ölüm için yine de sorumlu tutulurdu.

90:3.6 (990.1) Bugün, şiddetle gerçeklememiş bir ölüm ortaya çıktığı her zaman birini bunun öldüren ilkel insan toplulukları Afrika ve başka yerlerde bulunabilir. Onların sağlıkçıları suçlu unsurları hedef gösterir. Eğer bir anne çocuğun doğumu esnasında ölürse — bir yaşam için diğeri alındığı bir biçimde — çocuk derhal boğulur.

90:3.7 (990.2) 3. *Büyü — düşmanların etkisi.* Hastalıkların büyük bir kısmına, kem gözün ve büyülü hedef göstermenin faaliyeti biçiminde biri için büyü yapmak tarafından neden öldürdüğü düşünülmekteydi. Bir zamanlar, birine bir parmakla işaret etmek gerçekten tehlikeliydi; birini işaret etmek hala kaba olarak değerlendirilir. Anlaşılması güç hastalık ve ölüm durumlarında ilkçağ insanları resmi bir soruşturma başlatıp, ölüyü açıp, bazı bulguları ölüm nedeni olarak belirlerdi; aksi durumlarda, büyücünün sorumlu olması nedeniyle idamını gerektiren bir biçimde ölümün suçu büyücülüğe atılırdı. Bazıları arasında, kimsenin suçlanmadığı bir durumda bir kabile üyesinin kendi büyücülüğünün bir sonucu olarak öldüğüne inanılmıştı.

90:3.8 (990.3) 4. *Günah — tabuya karşı gelmenin cezası.* Görece yakın zamanlarda hastalığın, kişisel veya ırksal bir biçimde günahın bir cezai olduğuna inanılmıştır. Topluluklar arasında bu günün düzeyindeki evrimde varlığını sürdüren kuram, birinin bir tabuya karşı gelmesi dışında hasta olamayacağıdır. Hastalığı ve çekilen acıyı “Her Şeye Gücü Yeten’in içlerindeki okları” olarak değerlendirmek bu türden inanışların temsili örneğidir. Her ne kadar Keldaniler yıldızları da çekilen acının bir sebebi olarak değerlendirseler de, Çin ve Mezopotamya toplulukları uzunca bir süre boyunca hastalığı kötü ecinni

faaliyetinin bir sonucu olarak gördüler. Kutsal gazabın bir sonucu olarak bu hastalık kuramı, Urantia unsurlarının sözde medenileşmiş olarak sayılan birçok topluluğu arasında hala yaygındır.

90:3.9 (990.4) *5. Doğal neden.* İnsanlık; enerji, madde ve yaşamın fiziksel nüfuz alanlarında sebep ve sonucun karşılıklı ilişkilerine dair maddi sırları öğrenmede oldukça yavaş kalmıştır. Âdemoğlu'nun öğretilerine ait tarihsel anlatımları muhafaza eden bir biçimde ilkçağ Yunanlıları, hastalığın bütünlüğünün doğal nedenlerin bir sonucu olduğunu tanıyan ilk topluluklar arasındaydı. Yavaş ama kesin gerçekleşen bir bilimsel dönemin ilerleyişi, insanın çağlar kadar eski hastalık ve ölüm kuramlarını ortadan kaldırmaktadır. Ateş, doğaüstü hastalıkların sınıflandırılışından çıkarılan ilk insan rahatsızlıklarından biriydi; ve bilimin dönemi ilerleyen bir biçimde, insan aklını oldukça uzun bir süre hapseden bilgisizliğin zincirlerini kırmıştır. Eski çağa dair bir anlayışın gerçekleşmesi ve onun yayılması, insanın çektiği ızdırap ve fani sıkıntının kişisel suçluları olarak hayaletler, ruhaniyetler ve tanrılara dair insanın duyduğu korkuyu kademeli olarak yok etmektedir.

90:3.10 (990.5) Evrim hatasız bir biçimde amacına ulaşmaktadır: O, Tanrı kavramının yapı iskelesi olan bilinmeyenin hurafesel korkusu ve görülmeyenin dehşetiyle insanı doldurmaktadır. İlahiyat'ın gelişmiş bir kavrayışının doğuşunu gözlemledikten sonra, açığa çıkarılışın eşgüdümse faaliyetini vasıtasıyla evrimin bu aynı yöntemi hatasız bir biçimde, amacına hizmet etmiş bina iskelesini engellenemez bir biçimde yıkacak olan düşünce kuvvetlerini harekete geçirmektedir.

4. Şamanlar Denetimindeki Tıp

90:4.1 (990.6) İlkçağ insanların bütüncül yaşamı hastalıktan korunma üzerineydi; onların dini hiçbir biçimde, hastalığın önlenmesi için küçük bir önlem değildi. Ve kuramlarındaki hatadan bağımsız olarak onlar, bunları hayata geçirmede samimilerdi; ilkçağ insanları iyileştirmeye dair yöntemlerinde sınırsız inanca sahiplerdi; ve bu inancın kendisi kendi başına güçlü bir devaydı.

90:4.2 (991.1) Bu ilkçağ şamanlarından bir tanesinin budalaca hizmeti altında iyileşmek için gereken inanç, sonuçta, hastalığın bilimsel olmayan iyileştirme yöntemlerini uygulayan daha sonraki varislerinden bazılarının ellerinde iyileşmek için gerekenden maddi olarak farklı değildi.

90:4.3 (991.2) Daha ilkel kabileler hasta olan fazlasıyla korkmuştu; ve uzun çağlar boyunca onlar, utanç verici bir biçimde görmezden gelerek ondan dikkatlice kaçınmışlardı. Şamancılığın evrimi hastalıkları iyileştirmeye razı olan din adamları ve sağlıkçıları yetiştirdiğinde, yardıma muhtaç insanlara el uzatmada büyük bir ilerlemeydi. Bunun sonrasında ruhları kaçırmak amacıyla bütün kavimin uluyarak hasta odasına şamana yardım etmek için doluşması adet haline gelmişti. Teşhisçi şamanın bir kadın olması görülmemiş bir şey değildi; bunun karşısında bir erkek iyileştirmeyi uygulardı. Hastalığı teşhis etmekte kullanılan olağan yöntem, bir hayvanın bağırsaklarının incelenmesiydi.

90:4.4 (991.3) Hastalık tezahüratlarla, herkesin ellerini hastaya vermesiyle, hasta üzerinde soluk almakla ve birçok diğer yöntemle iyileştirilmekteydi. Daha sonraki dönemlerde,

iyileşmenin gerçekleştiğinin varsayıldığı süreç olan tapınak uykusuna başvurma yaygın hale geldi. Sağlıkçılar nihai olarak, tapınak uykusuyla ilişkili bir biçimde gerçek ameliyat etkinliğini denedi; yapılan ameliyatlarda ilki, cerrah testeresinin faaliyetine benzer bir biçimde kafatasını açıp bir baş ağrısı ruhaniyetinin kaçmasına izin vermektir. Şamanlar, kırıkları ve çıkıkları iyileştirmeye ek olarak çıbanları açıp cehalet keselerini almayı öğrenmişlerdi; şaman kadınları ebelerde uzmanlaşmışlardı.

90:4.5 (991.4) **Beden üzerinde iltihap kalmış veya lekelenmiş bir yeri büyüdü olan bir şey ile ovma, sihri uzaklaştırma ve bunun sonunda sözde sağlığa tekrar kavuşma genel bir iyileştirme yöntemi idi.** Eğer herhangi birisi kurturulan sihri tesadüfen yerden alırsa, onun derhal enfeksiyon kapacağı veya lekelerle sahip olacağına inanılmaktaydı. Bu uygulamaya, şifalı otlar ve diğer gerçek ilaçlardan çok uzun bir süre önce başlanmıştı. Masaj yapma; bedenden ruhaniyeti olarak çıkarma biçiminde büyüdü nakaratlar ile ilişkili olarak gelişmiş olup, çağdaş insanların linimentleri olarak vücuda nüfuz etmeye çalışmasına benzer bir biçimde bile, olarak ilaçları bedenin içine ulaştırma çabaları onundan önce gelmiştir. Kan akıtışı ile birlikte etkilenen kısımlara şişe çekme ve emmenin uygulanmasının, hastalık üreten ruhaniyetlerden kurtulmada önemli olduğu düşünülmüştü.

90:4.6 (991.5) **Su güçlü bir putlaşma olduğu için, birçok rahatsızlığın iyileştirilmesinde kullanılmıştı.** Uzunca bir süre boyunca ruhaniyetin neden olduğu hastalığın terleme ile ortadan kaldırılabileceğine inanılmıştı. Buhar banyolarına son derecede önemli gözle bakılmaktaydı; doğal kaplıcalar yakın bir süre

içinde, ilkel sağlık mesireleri olarak büyümüştü. Öncül insan, ısının acıyı geçireceğini keşfetti; o güneş ışığını, taze hayvan organlarını, sıcak kil ve sıcak taşları kullanmıştı; bu yöntemlerden çoğu hala uygulanmaktadır. Ritim, ruhaniyetleri bir etkileme çabası içinde uygulanmıştı; tamtamlar herkes tarafından kullanılmaktaydı.

90:4.7 (991.6) Bazı topluluklar arasında hastalığa, ruhaniyetler ve hayvanlar arasında gerçekleştirilmiş ahlaksız bir komplonun neden olduğu düşünülmüştü. Bu durum, hayvan tarafından neden olunan her hastalıkta işe yarar bit bitkinin bulunduğu dair inancın sebebiyet vermişti. Kırmızı insanlar özellikle, her yaraya derman olan bitki kuramına bağlılardı; onlar her zaman, bir bitki söküldüğünde kökün bulunduğu çukura bir damla kan akıttırlardı.

90:4.8 (991.7) Oruç tutma, yenilen şeylere dikkat etme ve karşı tahrişte bulunan maddeler sıklıkla tedavi önlemleri olarak uygulandı. Tamamiyle büyülü olarak görülen bir biçimde insan salgılarının oldukça önemli olduğu düşünülmekteydi; kan ve idrar böylelikle en öncül ilaçlardan biri haline gelip, yakın bir süre içerisinde kökler ve çeşitli tuzlarla birleştirildi. Şamanlar hastalık ruhaniyetlerinin, kötü kokan ve tadı kötü olan ilaçlar ile bedenden dışarı atılabileceğine inanmıştı. Müshil alma oldukça öncül bir biçimde olağan bir tedavi haline gelmiş olup, ham kakao ve kininin yararları ilk eczacılık keşifleri arasındaydı.

90:4.9 (992.1) Yunanlılar, hastalığı iyileştirmede gerçeklik anlamıyla ilk akılcı yöntemleri geliştiren topluluktur. Hem Yunanlılar hem de Mısırlılar tıbbi bilgilerini Mezopotamya vadisinden almışlardı. Yağ ve şarap, yaraları iyileştirmede oldukça öncül

bir biçimde kullanılan bir ilaçtı; hint yağı ve afyon Sümerliler tarafından kullanılmıştı. Bu ilkçağa ait etkin nitelikteki gizli devaların çoğu, bilinir hale geldiklerinde gücünü kaybetti; gizlilik her zaman, sahtekârlık ve hurafenin başarılı bir biçimde uygulanışı için temel nitelikte olmuştu. Sadece hakikatler ve gerçeklik, kavrayışın bütüncül ışığını ve bilimsel araştırmanın sonucunda ortaya çıkan açıklığa kavuşma ve aydınlanmadan duyulan memnuniyeti getirebilir.

5. Din Adamları ve Ayinler

90:5.1 (992.2) Dini ayinin özü, onun uygulanışının kusursuzlaştırılmasıydı; ilkel insanlar arasında onun harfi harfine uyan bir kesinlikle uygulanması zorunluydu. Sadece ayinin doğru bir biçimde uygulandığında, tören ruhaniyetler üzerinde caydırıcı bir güce sahip olmaktaydı. Eğer ayin hatalı olursa, tanrıların kızgınlığına ve hincına neden olmaktan başka bir şeyi getirmezdi. Bu nedenle, insanın yavaşça evirilen aklı *ayin yönteminin* onun etkinliğinde belirleyici etkisi bulunduğunu olduğunu düşünmüştü; öncül şamanların er veya geç, ayinin oldukça özenli yerine getirilen uygulamasını yönetmesi için eğitilmiş bir din adamı kurumuna doğru evirilmesi kaçınılmazdı. Ve bu nedenle on binlerce yıl boyunca bitmek tükenmek bilmez ayinler, her ırksal girişim olarak her yaşam faaliyeti için tahammül edilemez bir yük olan bir biçimde, topluma engel olmuş ve medeniyeti lanetlemiştir.

90:5.2 (992.3) Ayin, kutsayıcı âdetinin yöntemidir; ayin mitleri yaratıp onları hayatta tutarken, buna ek olarak toplumsal ve dini adetlerin korunmasına katkı sağlamaktadır. Bir kez daha altını çizerek: ayinin kendisi mitlere neden olmaktadır. Ayinler sıklıkla gerçekleşen bir biçimde ilk başta toplumsal

olup, daha sonra ekonomik gelip, nihai olarak dinsel tören niteliğinin bir parçası olan kutsallık ve soyluluğu kazanmaktadır. Ayin; dua, dans ve oyunlar sergilendiği gibi uygulama bakımından kişisel veya topluluksal — veya her ikisi de — olabilir.

90:5.3 (992.4) Kelimeler; âmin ve salah gibi terimlerin kullanılması biçiminde ayinin bir parçası haline gelebilir. Kaba saba konuşma biçiminde küfür etme, kutsal isimlerin daha önceki ayinsel tekrarlarının kötü amaçla gerçekleştirilen bir kullanımını yansıtmaktadır. Kutsal mabetlere kutsal yolculukta bulunma oldukça eski bir ayindi. Bu ayin daha sonra arınma, temizlenme ve kutsamanın detaylı törenlere doğru evirildi. İlkel döneme ait kabilesel gizli topluluklara kabul törenleri gerçekte gelişmemiş bir dini ayindi. Eski dönemlerin gizem inanışlarının ibadet yöntemi, birikmiş dini ayinin uzun bir süre boyunca evirilen dışa vurumuydu. Ayin nihai olarak; duayı, şarkıyı, duyarlı okumayı ve diğer bireysel ve topluluksal düzeydeki toplumsal bağlılıkları içine alan dini törenler biçiminde toplumsal törenlerin ve dini ibadetin çağdaş türlerine evirilmişti.

90:5.4 (992.5) Din adamları; şamanlardan başlayarak kâhinler, kutsayıcılar, şarkıcılar, dansçılar, hava olaylarını gerçekleştirenler, dini kalıntıların koruyucuları, tapınak muhafızları ve gerçekleşecek olayları gören müneccimler boyunca dini ibadetin mevcut yöneticileri düzeyine evirilmişlerdi. Nihai bir biçimde onların görevleri babadan oğla geçen bir hale geldi; devamlılığı olan bir din adamı tabakası ortaya çıktı.

90:5.5 (992.6) Din evirildikçe, din adamları içkin yetenekleri veya özel tercihleri uyarınca uzmanlaşmaya başladı. Bazıları şarkıcı, kimileri duacı ve bazıları da sahip oldukları her şeyi feda edenlerden oldu; daha sonra — vaizler olarak — hatipler geldi. Ve din kurumsallaşmış hale gelince, bu din adamları “cennetin anahtarlarını ellerinde tutan” bireyler olarak bahsedilir oldu.

90:5.6 (992.7) Din adamları her zaman; ilkçağa ait bir dilde dini ayini gerçekleştirmeye ek olarak dindarlık algılarını ve yönetim gücünü geliştirecek bir biçimde ibadette bulunanları şaşırtacak türlü büyümlü harekette bulunarak sıradan insanları etkilemeyi ve onlarda korkuyla karışık saygıya neden olmayı amaçlamışlardı.

90:5.7 (993.1) Din adamlığı kurumu, bilimsel gelişimi geciktirmede ve ruhsal ilerleyişi aksatmada büyük etkiye sahip olmuştu; ancak onlar, medeniyetin istikrarlı hale getirilmesine ve kültürün belirli türlerinin geliştirilmesine katkıda bulunmuştu. Ancak çağdaş din adamları; — Tanrı’yı tanımlamaya girişen bir biçimde — din bilimine ilgilerini yönlendirerek, Tanrı’ya yapılan ibadet ayininin yöneticileri olarak faaliyet göstermeye son vermişlerdi.

90:5.8 (993.2) Din adamlarının ırkların ilerleyişinde bir kilometre taşı oldukları inkâr edilmemektedir; ancak gerçek dini liderler, daha yüksek ve daha iyi gerçeklikleri göstermede paha biçilemez öneme sahip olmuşlardır.

90:5.9 (993.3) [Nebadon’un bir Melçizedek unsuru tarafından sunulmuştur.]

91. Makale

Duanın Evrimi

91:0.1 (994.1) BİR din faaliyeti olarak dua, din-dışı nitelikteki tek kişilik ve karşılıklı konuşmanın dışavurumlarından türemiştir. İlkel insan tarafından öz-benlik bilincine erişim ile birlikte, toplumsal karşılık ve Tanrı'yı tanımadan oluşan çifte olanak biçiminde diğer bilinçlerin kaçınılmaz doğal sonucu ortaya çıktı.

91:0.2 (994.2) Öncül dua türleri, İlahiyat'a yöneltilmemekteydi. Bu dışavurumlar, önemli birtakım girişimlerde bulunacağınız zaman bir arkadaşınıza söyleyeceğiniz türden şeylere oldukça benzemekteydi. "Bana şans dile." İlkel insan büyü'nün kölesi haline gelmişti; iyi veya kötü olarak talih, yaşamın tüm olaylarına girmişti. İlk başta bu talih arzuları — büyü'yü gerçekleştirenin tıpkı yüksek sesle konuşması türünden — tek kişilik konuşmalardı. Daha sonra talihe inanan bu bireyler arkadaşları ve ailelerini de taleplerine destek olması için çağırarak olup, yakın bir zaman içinde kavim veya kabilenin tümünü içine alan bir biçimde uygulanacak bir tören gerçekleştirilecekti.

91:0.3 (994.3) Hayaletlerin ve ruhaniyetlerin kavramları evirilme gösterdiğinde, bu taleplerin yönlendirildiği kurumlar insan-üstü hale geldi; tanrılara dair bilinç ile birlikte bu türden dışavurumlar gerçek duanın düzeylerine ulaştı. Bunun bir örneği, Avustralyalı belirli kabilelerin sahip oldukları ilkel duaların ruhaniyetleri ve insan-üstü kişiliklerinden önce ortaya çıkmış oluşuydu.

91:0.4 (994.4) Hindistan'ın Toda kabilesi şimdilerde, tıpkı dinsel bilinç dönemlerinden önceki öncül insan topluluklarının gerçekleştirdiği gibi, kimseninkine bire bir benzemeyen bu dua uygulamasını yerine getirmektedir. Sadece Toda unsurları arasında olmak üzere bu durum, yozlaşan dinlerinin bu ilkel düzeye doğru gerçekleşen bir gerileyişini temsil etmektedir. Toda unsurlarının üyesi olan sütçü din adamlarına ait bugünkü ayinler herhangi bir dini töreni temsil etmemektedir, çünkü bu kişisel olmayan dualar toplumsal, ahlaki veya ruhsal değerlerin hiçbirinin korunumu ve gelişimine herhangi bir katkıda bulunmamaktadır.

91:0.5 (994.5) Din öncesi dua; Melanezya topluluklarına ait mana uygulamaları, Afrikalı Pigmeler'in oudah inançları ve Kuzey Amerika Yerlileri'nin Manitu hurafelerinden meydana gelmekteydi. Afrika'nın Baganda kabileleri yalnızca yakın bir süre önce duanın mana seviyesinden yükselmişlerdi. Bu öncül evrimsel kafa karışıklığı dönemi içinde insanlar, — yerel veya ulusal nitelikteki — tanrılara, putlaşmış şeylere, muskalara, hayaletlere, yöneticilere ve sıradan insanlara dua etmişlerdi.

1. İlkel Dua

91:1.1 (994.6) Öncül evrensel dinin faaliyeti, yavaş bir biçimde şekillenmekte olan temel nitelikteki toplumsal, ahlaki ve ruhsal değerleri korumak ve onları çoğaltmaktır. Dinin bu görevi, insanlık tarafından bilinçli bir biçimde yerine getirilmemektedir; ancak o başlıca bir biçimde dua faaliyeti tarafından yerine getirilmektedir. Dua uygulaması herhangi bir topluluğun, her ne kadar kişisel ve toplu bir biçimde gerçekleştirilirse gerçekleştirilsin, daha yüksek değerlerinin bahse konu korunumunu kesinleştirmeye (yerine getirmeye)

dair bilinç-dışı verilen çabasını yansıtmaktadır. Ancak duanın korunması için kutsal günlerin tümü hızlı bir biçimde olağan tatil günleri düzeyine geri çevrilirdi.

91:1.2 (995.1) Din ve, başta dua olmak üzere, onun için hizmette bulunan birimler sadece; topluluk onayı biçiminde yaygın toplumsal tanınmaya sahip olan değerlerle birliktelik içerisindedir. Bu nedenle ilkel insan, ahlaksal kabullere uymayan duygularını tatmin etmeye veya tamamiyle bencil nitelikte bulunan geleceğe dair arzularını elde etmeye giriştiği zaman, dinin tesellisi ve duanın desteğinden mahrum kalmıştı. Eğer birey toplum karşıtı bir şeyi yerine getirmeyi amaçlarsa, tek çare olarak büyücülere başvuran bir biçimde dini olmayan büyüünün yardımını elde etmek zorunda olup, böylelikle duanın desteğinden yoksun hale gelmekteydi. Dua, bu sebeple, oldukça öncül bir biçimde; toplumsal evrim, ahlaki ilerleyiş ve ruhsal erişimin kudretli bir düzenleyicisi haline geldi.

91:1.3 (995.2) Ancak ilkel akıl ne mantıksal ne de tutarlıydı. Öncül insanlar maddi şeylerin duaların sorumluluk alanına girmediğini kavrayamadılar. Bu basit akla sahip ruhlar; yiyeceğin, barınmanın, yağmurun, oyunun ve diğer maddi eşyaların toplumsal refahı geliştirdiğine dair düşünceye varıp, böylelikle bu tür fiziksel nimetler için dua etmeye başladılar. Bu durum duanın amacından bir sapışı oluştursa da, bahse konu maddi amaçlara toplumsal ve etiksel faaliyetler ile ulaşma çabasın teşvik etti. Duanın bu türden bir kötüye kullanışı her ne kadar bir insan topluluğun ruhsal değerlerini alçatsa da, yine de onların ekonomik, mali ve ahlaki adetlerini doğrudan bir biçimde yükseltti.

91:1.4 (995.3) Dua, aklın en ilkel türünde yalnızca tek kişilik konuşma biçimindeydi. O öncül bir biçimde ikili konuşma haline gelmekte ve hızlı bir biçimde topluluk ibadeti düzeyine genişlemektedir. Dua, ilkel dinin büyü-öncesi nakaratlarının; toplumsal değerleri geliştirmeye ve ahlaki değerleri arttırmaya yetkin yardımsever güçler veya varlıklara ek olarak bu etkilerin insan-üstü olduğuna ve bilinçli insan ve onun akran fanilerinin benliğinden farklı olduğuna dair gerçekliği insan aklının tanıdığı düzeye kadar evrilmiş olduğunu göstermektedir. Gerçek dua, bu nedenle, dinsel hizmeti sağlayan kurum *kişisel* olarak düşünülene kadar ortaya çıkmamaktadır.

91:1.5 (995.4) Dua kısmi bir biçimde, maddelerde yaşayan bir ruhun barındığına dair beslenen inanç ile ilişkilidir; ancak bu türden inanışlar, ortaya çıkmakta olan dini düşünceler ile var olabilir. Birçok sefer din ve madde ruhu inancı tamamiyle farklı kökenlere sahip olmuştur.

91:1.6 (995.5) İlkel korku esaretinden kurtulamamış faniler ile birlikte duaların tümünün, gerçek veya hayal mahsulü olan suçluluğun dayanaksız suçlamaları biçiminde günahın hastalıklı bir düşüncesine sebebiyet verebildiği gerçek bir tehlike bulunmaktadır. Ancak çağdaş dönemlerde birçok kişinin, kendilerinin değersizlikleri veya günahkârlıkları üzerine bu zarar verici nitelikteki kara kara düşünmelerine neden olacak türden uzunca bir süre dua ederek vakitlerini geçirmeleri çok da muhtemel değildir. Duanın niteliğinin bozulması ve amacından sapması soncunda bekleyen tehlikeler cahillik, hurafe inancı, değerlerin değişime kapalı hale gelişi, yaşam arzusunun yitirilmesi, maddileşme ve bağınazlıktır.

2. Evrimleşen Dua

91:2.1 (995.6) İlk dualar yalnızca, samimi arzuların dışavurumu biçiminde dile getirilen dileklerdi. Dua daha sonra, bir ruhaniyet eş-güdümü sağlama yöntemi haline geldi. Ve bunun sonrasında, tüm kıymetli değerlerin korunumunda dine daha yüksek bir düzeyde hizmet eden konuma erişti.

91:2.2 (995.7) Hem dua hem de büyü, insanın Urantia çevresine olan uyumsal tepkilerinin bir sonucu olarak doğdu. Ancak bu genelleşmiş ilişki dışında onlar çok az ortak paydaya sahiptir. Dua, dua eden benlikle her zaman olumlu bir faaliyet görüntüsü vermiştir; o her zaman sıra dışı akıl faaliyeti olup zaman ruhsal nitelikte bulunmuştur. Büyü genellikle, büyüü yapan olarak çıkarıcı etkiyi gerçekleştirenin benliğini etkilemeden gerçeklik üzerinde bir değişiklikte bulunma çabasını yansıtan bir görünüme sahip olmuştur. Bağımsız kökenlerine rağmen büyü ve dua sıklıkla, daha sonraki gelişim aşamalarında karşılıklı ilişkili hale gelmişlerdir. Büyü zaman zaman, reçetelerden başlayarak ayinler ve sihirli nakaratlar boyunca gerçek duanın eşiğine kadar amaçların yükselişiyle kademe atlamıştır. Dua zaman zaman o kadar maddi hale gelmiştir ki, Urantia sorunlarının çözümü için zorunlu olan çabanın sarf edilışinden bir büyümsü kaçınma tekniğine doğru yozlaşmıştır.

91:2.3 (996.1) İnsan duanın tanrıları zorlayamayacağını öğrendiğinde, iltimas kazanma biçiminde daha çok bir talep türü haline gelmişti. Ancak en doğru dua gerçekte, insan ve onun Yaratan'ı ile gerçekleştirdiği bir duygu ve düşünce paylaşımıdır.

91:2.4 (996.2) Herhangi bir din içerisindeki feda etme düşüncesinin ortaya çıkışı sürekli ve kesin bir biçimde, insanların Tanrı'nın iradesini gerçekleştirmek için kendi adanmış iradelerini sunuşu

ile sahip olunan maddi şeyleri sunuşunu değiştirmesiyle gerçek duanın daha yüksek etkinliğinden uzaklaşmaya sebebiyet vermektedir.

91:2.5 (996.3) Din kişisel bir Tanrı'yı ardında bıraktığı zaman, onun duaları din bilimi ve felsefe düzeylerine dönüşmektedir. Tümtanrıcılık idealizminde olduğu gibi, bir dinin en yüksek Tanrı kavramı bireysel olmayan bir İlahiyat'a ait olduğunda, her ne kadar gizemci birlikteliğin belirli türleri için dayanak sağlasa da, her zaman kişisel ve üstün bir varlıkla insanın duygu ve düşünce paylaşımı anlamına gelen gerçek duanın gerçekleşme potansiyelini öldüren sonuçlar doğurmaktadır.

91:2.6 (996.4) İrksal evrimin öncül dönemlerinde ve hatta şimdiki zamanda bile, olağan faninin günlük deneyimi içerisinde dua büyük bir ölçekte, insanın kendi alt bilinci ile gerçekleştirdiği bir konuşma olgusudur. Ancak orada aynı zamanda, ussal olarak hazır ve ruhsal olarak ilerleme halindeki bireyin ikamet eden Düşünce Düzenleyicisi'nin nüfuz alanı olan insan aklının bilinç-üstü düzeyleri ile az veya çok ilişkiyi gerçekleştirdiği duanın bir nüfuz alanı da bulunmaktadır. Buna ek olarak orada, evrenin ruhsal kuvvetleri tarafından algılanmayı ve tanınmayı içine alan ve tüm insan nitelikli ve ussal birlikteliklerden bütünüyle farklı olan gerçek duanın belirli bir ruhsal fazı mevcuttur.

91:2.7 (996.5) Dua, evirilen bir insan aklının dini duygularının gelişmesine fazlasıyla katkıda bulunmaktadır. O, kişiliğin tecridini engellemek için faaliyet gösteren kudretli bir etkidir.

91:2.8 (996.6) Dua, açığa çıkarış dinleri olarak etiksel mükemmeliyetin daha yüksek dinlerine ait deneyimsel

değerlerin bir parçasını da aynı zamanda meydana getiren, ırksal evrimin doğal dinleri ile ilişkili bir yöntemi yansıtmaktadır.

3. Dua ve Öteki-Benlik

91:3.1 (996.7) Dili kullanmayı ilk kez öğrenirlerken çocuklar, duymaları için hiç kimse yanlarında değilken bile düşüncelerini kelimeler ile ifade eden bir biçimde sesli düşünme eğilimi gösterirler. Yaratıcı imgelemin başlangıcı ile birlikte onlar, bir hayali dostlar ile konuşma eğilimi gösterirler. Böylelikle, tomurcuklanan bir benlik, hayali bir *öteki-benlik* ile birliktelik kurmaya çalışır. Bu yöntem aracılığı ile çocuk öncül bir biçimde tek kişilik konuşmasını, sesli düşünmesine ve isteklerini ifade edişine bu öteki-benliğin cevap verdiği aldatıcı karşılıklı konuşmalara dönüştürmeyi öğrenir. Bir yetişkinin düşünme etkinliğinin büyük bir kısmı zihinsel olarak konuşma türünde gerçekleştirilir.

91:3.2 (996.8) Duanın öncül ve ilkel türü, duaların özel olarak hiç kimseye yönlendirilmediği biçimde, bugünün Toda kabilesinin yarı-büyüsel nakaratlarına oldukça benzemektedir. Ancak dua eyleminin bu türden yöntemleri, bir öteki-benlik düşüncesinin ortaya çıkışı ile iletişiminin karşılıklı konuşma türüne doğru evrilme gösterir. Zaman içinde öteki-benlik kavramsallaşması kutsal soyluluğun üstün bir düzeyine yükseltilmektedir; ve dua dinin bir hizmet veren kurumu olarak ortaya çıkmaktadır. Birçok faz boyunca ve uzun çağlar süresince duanın bu ilkel türü, ussal ve gerçek anlamıyla etik duanın düzeyine erişmeden önce evrilme zorundadır.

91:3.3 (997.1) Dua eden fanilerin ilerleyen nesilleri tarafından düşünöldüğü gibi öteki-benlik; hayaletler, putlaşmalar ve ruhanîyetler boyunca çoklu tanrılar ve nihai olarak, dua eden benliğin en yüksek düşönceleri ve en yüksek arzularını temsil eden bir kutsal varlık olarak, Tek Tanrı'ya doğru kademeli olarak evrilir. Ve böylelikle dua, dua edenlerin en yüksek değeri ve düşöncelerinin korunumunda dinin en kudretli hizmet birimi olarak faaliyet gösterir. Bir öteki-benliğin düşünöldüğü andan başlayarak bir kutsal ve cennetsel Yaratıcı'ya dair kavramsallaşmasının ortaya çıkış vaktine kadar dua her zaman toplumsallaştırıcı, ahlaksallaştırıcı ve ruhsallaştırıcı bir uygulamadır.

91:3.4 (997.2) İnancın basit duası; ilkel dinin öteki-benliğine ait hayali simge ile gerçekleştirilen ilkçağ konuşmalarının, Sınırsız'ın ruhanîyeti ile olan birliktelik düzeyine ek olarak tüm ussal yaratımın ebedi Tanrısı'nın ve Cennet Yaratıcısı'nın gerçekliğine dair içten bir bilince sonuç olarak yükselmiş hale geldiğı, insan deneyimi içinde kudretli bir evrimi göstermektedir.

91:3.5 (997.3) Dua deneyiminde birey-ötesi olan tüm bu durumların dışında etik dua, bir kişinin benliğini yükseltme amacına ek olarak daha iyi yaşam ve kazanımın için bireyi geliştirmesi için olağanüstü bir yöntemdir. Dua, insan benliğini her iki yönden de yardım aramasında onu etkiler: bunlar, fani deneyimin alt-bilinç birikimine maddi destek ve, Gizem Görüntöleyicisi ile birlikte, ruhsal olanla ilişkinin bilinç-üstü sınırları için feyiz ve rehberliktir.

91:3.6 (997.4) Dua en başından beri iki katmanlı bir insan deneyimi olmuş ve sonsuza kadar böyle olmayı sürdürecektir: bu iki

katman, bir ruhsal yöntem ile karşılıklı ilişki halindeki bir psikolojik işleyiştir. Ve duanın bu iki faaliyeti hiçbir zaman birbirinden bütünüyle ayrılamaz.

^{91:3.7 (997.5)} Aydınlanmış dua yalnızca dışsal ve kişisel bir Tanrı'yı değil, aynı zamanda, ikamet eden Düzenleyici olarak içsel ve kişilik-dışı nitelikteki Kutsallık'ı tanımak zorundadır. Dua ettiği zaman insanın Cennet üzerindeki Kâinatın Yaratıcısı'nın kavramsallaşmasını algılamayı arzulayacağı tamamiyle anlaşılabilir bir durumdur; en işlevsel amaçlar için daha etkin yöntem, tıpkı ilkel aklın zamanında ortak olarak gerçekleştirildiği gibi, öteki-benliğe yakın bir kavramsallaşmaya geri dönmek, ve bunun sonrasında, içinde ikamet eden ve Kâinatın Yaratıcısı olarak yaşayan Tanrı'nın tam da kendi mevcudiyeti ve özü olan, geçmişte olduğu gibi, gerçek ve hakiki ve kutsal öteki-benlik ile yüz yüze insanın konuşabileceği bir sona götürecek Düzenleyici'nin kesin mevcudiyetinde fani insanın içinde ikamet eden Tanrı'nın gerçekliğine bu öteki-benlik düşüncesinin basit bir hayal ürününden evirildiğini tanımak olacaktır.

4. Etik Dua

^{91:4.1 (997.6)} Hiçbir dua, talepte bulunan kişi akranları karşısında bencil bir yarar elde etmeyi amaçladığında etik olamaz. Bencil ve maddiyatçı dua, bencil olmayan ve kutsal sevgiye dayanan etik dinler ile bağdaşmayan niteliktedir. Bu türden etik olmayan duanın tümü, sahte büyü'nün ilkel düzeylerine geri dönmekte olup gelişen medeniyetlere ek olarak aydınlanmış dinlere yakışmamaktadır. Bencil dua, sevgi dolu adalet üzerine inşa edilen tüm etik kurallarının ruhaniyetine karşı gelmektedir.

91:4.2 (997.7) Dua hiçbir zaman, bir eylemin yerine geçecek düzeyde amacından aykırı olarak kullanılmamalıdır. Etik duaların tümü, birey-ötesi kazanımın idealist hedefleri için ilerleyici bir biçimde amaçlamayı harekete geçiren bir etki ve bir rehberdir.

91:4.3 (998.1) Dualarınızın tümünde *adil* olun; Tanrı'dan tarafsızlık göstermesini, sizi, arkadaşlarınız, komşularınız ve hatta düşmanlarınız olarak diğer çocuklarından daha fazla sevmesini beklemeyin. Ancak doğal veya evrilmiş dinlerin duası ilk başta, daha sonraki açığa çıkarılmış dinlerde olduğu gibi, etik değildir. İster bireysel isterse topluluksal olsun duanın tümü, ya bencil ya da özgecil niteliktedir. Yani dua, birey ve diğerlerini merkezine alır. Dua, dua eden veya onun akranları için hiçbir şey arzulamadığında ruhun bu türden tutumları gerçek ibadetin seviyesine meyleder. Bencil dualar; günah çıkarmayı ve ricaları içine alıp, sıklıkla maddi iltimas taleplerinden meydana gelir. Dua bir ölçüde, bağışlamayı içine aldığı zaman ve bireyin gelişmiş öz-denetimi için bilgeliği arzuladığında daha etik hale gelir.

91:4.4 (998.2) Duanın bencil olmayan türü güçlendirmekte ve huzur vermektedir; bunun karşısında maddi duanın, gelişen bilimsel keşifler insanın bir fiziksel evren kanun ve düzeni içinde yaşadığını gösterirken hayal kırıklığı ve aldanmayı getirmesi kaçınılmazdır. Bir bireyin veya ırkın çocukluğu; ilkel, bencil ve maddiyatçı dua tarafından temsil edilir. Ve, belli bir ölçüye kadar, bu türden talepler; bahse konu dualar karşısında cevapları elde etmede destekleyici nitelikte olan çabalara ve uğraşlara onları kesin bir biçimde yönlendirmesi bakımından istenilen sonucu vermektedir. İnancın gerçek duası her zaman, bu türden talepler ruhsal tanınma için yetersiz olsa da, yaşamın

yönteminin geliştirilmesine katkı sağlamaktadır. Ancak ruhsal bakımdan gelişmiş birey, bu türden dualar ile ilgili ilkel veya olgunlaşmamış aklı vazgeçirmeye çabalamada çok dikkatli olmalıdır.

91:4.5 (998.3) Duanın; Tanrı'yı değiştirmese bile, inanarak ve kendinden emin beklenti içinde dua eden bireyde oldukça sık bir biçimde büyük ve kalıcı değişiklikleri gerçekleştirdiğini unutmayın. Dua; evrimleşen ırkların erkek ve kadınlarında huzurun, şenin, dinginliğin, cesaretin, bireyin benliği üzerindeki üstünlüğünün ve sağduyusunun büyük bir kısmının atası olmuştur.

5. Duanın Toplumsal Sonuçları

91:5.1 (998.4) İlkçağ ibadetinde dua, bu dönemlerin en yüksek düşüncelerinin gerçekleştirilmesine yol açar. Ancak İlahiyat ibadetinin bir niteliği olarak dua bu gibi tüm diğer uygulamaların ötesine geçmektedir, çünkü o kutsal ideallerin gerçekleştirilmesine zemin hazırlamaktadır. Öteki-benlik kavramsallaşması yüce ve kutsal hale gelirken, insanın idealleri bunun uyarınca salt insan düzeyinden tanrısal ve kutsal düzeylere yükselmektedir; ve bu tür dua etkinliklerinin tümünün sonucu, insan karakterinin gelişimi ve insan kişiliğinin bir bütün hale gelişidir.

91:5.2 (998.5) Ancak dua her zaman bireysel olmak zorunda değildir. Topluluksal veya diğer bir deyişle cemaatsel dua, sonuçları yönüyle yüksek derecede toplumsallaştırıcı olması bakımından oldukça etkilidir. Bir topluluk ahlaki gelişim ve ruhsal canlanma için cemaat duasına katıldığında, bu türden bağlılıklar topluluğu meydana getiren bireyler üzerinde etkiye

sahip olur; onların hepsi katılım sayesinde daha iyi hale gelir. Bir şehrin tamamına veya bir ülkenin bütününe, bu türden dua bağlılıklarıyla yardım edilebilir. Günah çıkarma, tövbe ve dua; bireyleri, şehirleri, ülkeleri ve bütüncül ırkları köklü değişikliklerin çok büyük çabalarına ve yürekli kazanımlarının cesur eylemlerine yol açmıştır.

91:5.3 (998.6) Eğer siz bir arkadaşınızı eleştirme alışkanlığınızın üstesinden gelmeyi gerçekten arzuluyorsanız, bu türden tutum değişikliğini elde etmenin en hızlı ve kesin yolu bu kişi için yaşamınızın her günü dua etme alışkanlığını gerçekleştirmenizdir. Ancak bu türden duaların toplumsal sonuçları büyük ölçüde şu iki koşula bağlıdır:

91:5.4 (998.7) 1. Dua edilen kişi, kendisi için dua edildiğini bilmelidir.

91:5.5 (999.1) 2. Dua eden kişi, dua edilen kişi ile içten toplumsal ilişki içine girmelidir.

91:5.6 (999.2) Dua, aracılığı ile er ya da geç her dinin kurumsal hale geldiği yöntemdir. Ve zamanla dua; din adamları, kutsal kitaplar, ibadet ayinleri ve merasimler gibi bazıları yararlı diğerleri ise açık bir biçimde zararlı olan çeşitli ikincil kurumları ile ilişkili hale gelmektedir.

91:5.7 (999.3) Daha büyük ruhsal aydınlanmanın akılları; oldukça zayıf ruhsal kavrayışlarının harekete geçmesi için simgeselliği derin bir biçimde arzulayan daha az bahşedilmiş uslara karşı sabırlı olup, onlara hoşgörü göstermelidir. Güçlü olan zayıfa küçük gözle bakmamalıdır. Simgeselliğe sahip olmadan Tanrı-bilincinde olanlar; belirli bir düzen ve ayin olmadan İlahiyat'a

ibadet etmeye ek olarak gerçekliğe, güzelliğe ve iyiliğe derin saygı beslemede zorluk çekenlere simgenin süsleyici hizmetini inkâr edemez. Duasal ibadette fanilerin çoğu, bağlılıklarının ana hedefine dair belirli bir simgeyi tahayyül etmektedir.

6. Duanın Yetki Alanı

91:6.1 (999.4) Dua, bir âlemin kişisel nitelikteki ruhsal kuvvetlerine ve maddi yüksek denetleyicilerine ait irade ve eylemler ile irtibatlı olmadıkça bir kişinin fiziksel çevresi üzerinde hiçbir doğrudan etkiye sahip değildir. Duanın içerdiği taleplerin yetki alanına dair kesin bir sınır bulunsa da, bu türden sınırlar dua edenlerin *inançları* üzerinde eşit bir etkiye sahip değildir.

91:6.2 (999.5) Dua, gerçek ve organizmasal hastalıkları iyileştirmede bir yöntem değildir; ancak o devasa bir biçimde, yerinde sıhhatin memnuniyetle deneyimlenmesine ek olarak sayısız akılsal, ruhsal ve sinir rahatsızlıklarının giderilmesine katkı sağlamıştır. Ve mevcut bakteri hastalıklarında bile dua birçok kez, diğer iyileştirici yöntemlerin etkinliğini arttırmıştır. Dua birçok kez; asabi ve sızlanan yatalağı bir sabır timsaline çevirmiş, ve bu kişiyi tüm diğer ızdırap çeken insanlar için ilham kaynağı haline getirmiştir.

91:6.3 (999.6) Duanın yararı üzerine yürütülen bilimsel kuşkular ile sürekli mevcut kutsal kaynaklardan yardım ve rehberlik arama dürtüsünü bağdaştırmak ne kadar zor olursa olsun, inancın içten duasının kişisel mutluluğun, bireysel öz-denetimin, toplumsal uyumun, ahlaki ilerleyişin ve ruhsal kazanımın sağlanmasında kudretli bir güç olduğunu hiçbir zaman unutmayın.

91:6.4 (999.7) Bir kişinin öteki-benliği ile gerçekleştirdiği bir karşılıklı konuşma biçiminde tamamiyle bir insan uygulaması olarak dua, insan aklının bilinçdışı alanlarında yüklenen ve muhafaza edilen insan doğasının bu yedek güçlerinin gerçekleştirilmesinde en etkili yaklaşımın bir yöntemini oluşturmaktadır. Dua, dinsel çağrışımlarından ve ruhsal öneminden bağımsız olarak güçlü bir psikolojik uygulamadır. Yeteri kadar zorlandığında bireylerin büyük bir kısmının, bir biçimde bir yardım kaynağına dua edeceği insan deneyiminin bir gerçeğidir.

91:6.5 (999.8) Tanrı'dan sorunlarınızı sizin yerinize çözmesini isteyecek kadar tembel olmayın; ancak, mevcut bir biçimde sahip olduğunuz sorunlarla kararlı ve cesur bir biçimde uğraşırken, sizlere rehberlik edecek ve sizi diri tutacak bilgeliği ve ruhsal kuvveti ondan istemekte hiçbir zaman tereddüt etmeyin.

91:6.6 (999.9) Dua, dini medeniyetin gelişimi ve muhafazasında hayati derecede önemli bir etken olmuştur; ve o hala, dua edenler eylemlerini yalnızca bilimsel bilgilerin, felsefi bilgeliğin, ussal içtenliğin ve ruhsal inancın ışığında gerçekleştirirse, toplumun daha ileri gelişimine ve ruhsallaşmasına yapacak daha da fazla büyük katkılara sahiptir. İsa'nın havarilerine öğrettiği gibi dua edin — dürüstçe, bencil olmayan bir biçimde, adilce ve kuşkuyu barındırmayan bir halde.

91:6.7 (1000.1) Ancak dua eden bir kişinin bireysel nitelikteki ruhsal deneyimi içinde duanın tesiri hiçbir biçimde; bu türden bir ibadet edenin ussal anlayışı, felsefi kavrayışı, toplumsal düzeyi, kültürel konumu ve diğer fani kazanımlarına bağlı

değildir. İnancın duasına ait beraber gerçekleşen parapiskolojik ve ruhsal etkiler anlık, kişisel ve deneyimseldir. Orada; tüm diğer fani kazanımlardan bağımsız olarak her insanın, aracılığı ile bu kadar etkin ve anlık bir biçimde, yaratılmışın Yaratan'ın gerçekliği ile iletişime geçtiği düzlem olarak, ikamet eden Düşünce Düzenleyicisi ile birlikte onu Yaratan ile içinde görüşebildiği bu alanın eşiğine getiren hiçbir yöntem bulunmamaktadır.

7. Gizemcilik, Coşku ve İlham

91:7.1 (1000.2) Tanrı'nın mevcudiyetine ait bilincin gerçekleştirilme yöntemi olarak gizemcilik tamamiyle övülmeye değerdir; ancak bu tür uygulamalar toplumsal tecride neden olup, dinsel bağnazlık ile sonuçlandığı zaman neredeyse tamamen kınanması gereken nitelikteki uygulamalardır. Genellikle haddinden fazla sıklıkla gerçekleşen bir biçimde gergin bir heyecan içindeki gizemcinin kutsal ilham olarak değerlendirdiği şey, kendi derin aklının harekete geçişidir. Fani aklın ikamet eden Düzenleyici ile ilişkisi, her ne kadar sıklıkla sırf bunun için ayrılan düşünme ile tercih edilse de, daha sıklıkla birinin akran yaratılmışlarına yaptığı samimi ve sevgi dolu bencil olmayan hizmet ile kolaylaşır.

91:7.2 (1000.3) Geçmiş çağların büyük dini öğretmenleri ve tanrı-elçileri aşırı derecede gizemci değillerdi. Onlar, akran fanilerine bencil olmayan hizmet vasıtasıyla sahip oldukları Tanrı'ya için en iyi şekilde görevde bulunan Tanrı-bilir erkek ve kadınlardı. İsa, düşünme ve duaya kendi halinde katılmaları için kısa dönemler halinde havarilerini diğerlerinden uzaklaştırdı; ancak çoğunlukla onları diğerleri ile hizmet-

ilişkisi içinde tuttu. İnsanın sahip olduğu ruh, ruhsal talime ek olarak ruhsal beslenmeye ihtiyaç duymaktadır.

91:7.3 (1000.4) Dini coşku, sağlıklı akıldan kaynaklandığı zaman kabul edilebilir; ancak bu tür deneyimler sıklıkla, derin ruhsal niteliğin bir dışavurumundan ziyade daha çok tamamen duygusal olan etkilerin uzantısıdır. Dini kişiler, keskin her psikolojik önseziyi ve yoğun yaşanan her duygusal deneyimi kutsal bir açığa çıkarış veya bir ruhsal iletişim olarak değerlendirmemelidirler. İçten coşku sıklıkla, dışa vurulan büyük sakinlik ve neredeyse kusursuz derecedeki duygusal denetimle ilişkilidir. Ancak gerçek tanrı-elçisi görüşü, bir psikolojik-üstü önsezisidir. Bu türden ziyaretler gerçek olmayan sanrılar değildir; buna ek olarak kendinden geçme halinde coşkular da değildir.

91:7.4 (1000.5) İnsan akli ya alt-bilincin dalgalanmalarına veya bilinç-üstü uyarılarına duyarlı olduğu anda, anlamdardığınız biçimiyle ilhama karşılık halinde faaliyet gösterebilir. Bu iki durumda da bireye, bilincin içeriğine gerçekleşen bu tür eklemlenmelerin neredeyse yabancı olduğu görülür. Sınırlandırılmamış gizemci şevk ve denetlenemeyen dinsel coşku, varsayıldığı haliyle kutsal kökene ait temel nitelikler olan ilhamın temel niteliklerinden değildir.

91:7.5 (1000.6) Gizem, coşku ve ilhama ait tüm bu garip dini deneyimlere dair uygulanabilecek ölçüm, bu olguların bir bireyde şunlara sebebiyet verip vermediğini gözlemlemek olacaktır:

91:7.6 (1000.7) 1. Daha iyi ve daha bütüncül fiziksel sağlığı memnuniyetle deneyimlemek.

91:7.7 (1000.8) 2. Akıl yaşamında daha etkili ve daha elverişli faaliyet göstermek.

91:7.8 (1000.9) 3. Dini deneyimini daha bütüncül ve neşeli bir biçimde toplumsallaştırmak.

91:7.9 (1000.10) 4. Olağan fani mevcudiyetin ortak sorumluluklarını bağlılıkla yerine getirirken, günlük yaşamını daha bütüncül bir biçimde ruhsallaştırmak.

91:7.10 (1001.1) 5. Gerçeklik, güzellik ve iyilik için beslediği derin sevgisi ve takdiri geliştirmek.

91:7.11 (1001.2) 6. Mevcut bir biçimde tanıdığı toplumsal, ahlaki, etik ve ruhsal değerleri muhafaza etmek.

91:7.12 (1001.3) 7. Tanrı-bilinci olarak — ruhsal kavrayışını arttırmak.

91:7.13 (1001.4) Ancak dua bu olağandışı dini deneyimler ile hiçbir gerçek birlikteliği sahip değildir. Dua haddinden fazla güzellik kaygısına düştüğünde, cennetsel kutsallığa dair güzel ve şen düşünceden neredeyse bütüncül bir biçimde meydana geldiğinde, toplumsallaştırıcı etkisinin büyük bir kısmını kaybetmekte olup, gizemciliğe ve takipçilerinin tecridine meyletmektedir. Cemaat bağlılıkları biçiminde topluluk duası tarafından düzeltilen ve engellenen aşırı bireysel dua ile ilişkili belirli bir tehlike bulunmaktadır.

8. Bir Kişisel Deneyim Olarak Dua Etme

91:8.1 (1001.5) Duanın içeriğinde gerçekten, doğallıkla gerçekleştirilen bir nitelik bulunmaktadır; çünkü ilkel insan, bir

Tanrı’ya dair herhangi bir belirgin kavramsallaşmaya sahip olmadan önce kendisini dua eder halde bulmuştu. Korkunç bir biçimde yardıma ihtiyaç duyduğunda, destek aramak için açığa çıkan dürtüyü deneyimledi; ve çok keyifli olduğunda, neşesini dışa vurmaya teşvik eden uyarıma kendisini bıraktı.

91:8.2 (1001.6) Dua, büyüün bir evrimi değildir; bunların her biri birbirinden bağımsız bir biçimde ortaya çıktı. Büyü, koşullar karşısında İlahiyat’ı uyumlu hale getirmeye dair bir girişimdi; dua, İlahiyat’ın iradesi karşısında kişiliği uyumlu hale getirmeye dair çabadır. Gerçek dua hem ahlaki hem de dinseldir; büyü bunların hiçbiridir.

91:8.3 (1001.7) Dua, köklü bir adet haline gelebilir; birçokları, diğerlerinin yapması nedeniyle dua etmektedir. Bunların dışında kalan diğerleri ise, olağan yalvarışlarında bulunmadıklarında başlarına korkunç bir şeyin gelebileceğinden korktukları için dua etmektedir.

91:8.4 (1001.8) Bazı bireyler için dua, minnettarlığın sakin ifadesidir; diğerleri için, toplumsal bağlılıklar biçiminde övgünün bir topluluk ifadesidir; zaman zaman dua başka birinin dininden alınma bir taklitken, gerçek dua eylemi içerisinde Yaratıcı’nın her yerdeki mevcudiyeti ile yaratılmışın ruhsal doğasının gerçekleştirdiği içten ve güven dolu iletişimidir.

91:8.5 (1001.9) Dua, Tanrı-bilincinin kendiliğinden gerçekleşen bir ifadesi veya din bilimsel reçetelerin bir anlamsız tekrarı olabilir. Bir Tanrı-bilen ruhun coşku dolu övgüsü veya korkunun esiri olan faninin kölesel riyeti olabilir. Zaman zaman ruhsal arzunun dokunaklı ifadesi, ve zaman zaman dini

tabirlerin kaba bir biçimde bağrışıdır. Dua neşeli övgü veya af dilemenin alçak gönüllü bir ricası olabilir.

91:8.6 (1001.10) Dua imkânsız isteyen çocuksu rica veya ahlaki büyüme ve ruhsal güç için olgun talep olabilir. Günlük ekmek için bir talep de olabilir, Tanrı'yı bulmak ve onun iradesi gerçekleştirmek için içten derin bir arzuyu da taşıyabilir. Tamamiyle bencil bir istek veya bencil olmayan kardeşliğin gerçekleşmesi için gerçek ve muhteşem bir hareket olabilir.

91:8.7 (1001.11) Dua intikam için yapılan sinirli bir nida veya birinin düşmanları adına yaptığı merhametli bir bağışlama isteği olabilir. Tanrı'nın değişmesine dair bir ümidin ifadesi veya birinin sahip olduğu kişiliği değiştirmek için uyguladığı güçlü bir yöntem olabilir. Amansız olduğu varsayılan bir Hâkim'in karşısında kaybolmuş bir günahkârın baş eğdiren ricası veya yaşayan ve merhamet sahibi cennetsel Yaratıcı'nın özgürleştirilmiş bir evladının neşe dolu ifadesi olabilir.

91:8.8 (1001.12) Çağdaş insan, tamamiyle kişisel olan bir biçimde Tanrı ile bir şeyleri konuşma düşüncesi karşısında kafa karışıklığına düşmektedir. Birçokları olağan duanı terk etmiştir; onlar, — acil durumlar olarak — yalnızca olağandışı baskı altında dua etmektedirler. İnsan, Tanrı ile konuşmaktan korkmamalıdır; ancak sadece ruhsal bir evlat, onu değiştirmeyi varsayan bir biçimde, Tanrı'yı ikna etmeye girişecektir.

91:8.9 (1002.1) Ancak gerçek dua gerçekliği elde etmektedir. Hava akımları yukarı doğru hareket ettiği zaman bile hiçbir kuş, kanatlarını germeden havalanamaz. Dua insanı, evrenin yukarı doğru hareket eden ruhsal akımlarının kullanımını içeren bir geliştirme yöntemi olduğu için insanı yükselmektedir.

91:8.10 (1002.2) Gerçek dua; ruhsal büyümeye katkıda sağlayıp, davranışlar üzerinde değişiklikte bulunup, kutsallıkla yapılan birliktelikten doğan memnuniyete sebep olmaktadır.

91:8.11 (1002.3) Tanrı; gerçekliğin daha fazla bir açığa çıkarılışını, gelişmiş bir güzellik takdirini ve iyiliğin çoğalmış bir kavramsallaşmasını vererek insanın duasına cevap vermektedir. Dua öznel bir harekettir; ancak, insan deneyiminin ruhsal düzeylerinde çok büyük nesnel gerçeklikler ile iletişimde bulunmaktadır; o, insan-üstü değerler için insanın gerçekleştirdiği anlamlı bir erişim çabasıdır.

91:8.12 (1002.4) Kelimeler dua için önemsizdir; onlar yalnızca, ruhsal yalvarış nehrinin fırsat bulup akabileceği ussal yataktır. Bir duanın kelimesel değeri tamamen, bireysel bağılıklarda kişisel telkin ve topluluk bağılıklarında toplumsal telkindir. Tanrı bireyin davranışına cevap verir, kelimelerine değil.

91:8.13 (1002.5) Dua karmaşadan bir kaçış yöntemi değildir; bunun yerine, tam da karmaşa karşısında büyüme için bir uyarıdır. Dua sadece değerler için yapılmalı, şeyler için değil; büyüme için, tatmin için değil.

9. Etkili Duanın Koşulları

91:9.1 (1002.6) Etkili duada bulunmak istiyorsanız, üstün ricalara dair şu kanunları göz önünde bulundurmalısınız:

91:9.2 (1002.7) 1. Evren gerçekliğinin sorunları karşısında içten ve cesur bir biçimde yüzleşen bir biçimde güçlü bir dua edici düzeyinde bulunmak zorundasınız.

91:9.3 (1002.8) 2. İnsan uyumu için insan yetkinliğini dürüst bir biçimde sonuna kadar kullanmış olmak zorundasınız. Gayretli bir konumda bulunmuş olmak zorundasınız.

91:9.4 (1002.9) 3. Aklın her isteğine ve ruhun her arzusunu ruhsal büyümenin dönüştürücü kabulüne teslim etmek zorundasınız. Anlamaların bir gelişimini ve değerlerin bir yükselişini deneyimlemiş olmak zorundasınız.

91:9.5 (1002.10) 4. Kutsal irade için içten bir tercihte bulunmak zorundasınız. Karasızlığın kaynaklandığı merkezi ortadan kaldırmalısınız.

91:9.6 (1002.11) 5. Sadece Yaratıcı'nın iradesini tanımayı ve onu uygulamayı tercih etmeyi değil, Yaratıcı'nın iradesinin mevcut gerçekleştirilmesine koşulsuz bir adanmışlığı ve devinim halindeki bir bağlılığı yerine getirmiş olmalısınız.

91:9.7 (1002.12) 6. Duanız tamamıyla, kutsal kusursuzluğa erişim biçiminde Cennet yükselişinde karşılaşılan belirli insan sorunlarını çözmek için kutsal bilgeliğe yönlendirilmiş olacak.

91:9.8 (1002.13) 7. Yaşayan inanç biçiminde — inanca sahip olmak zorundasınız.

91:9.9 (1002.14) [Urantia Yarı-Ölümlüleri'nin Baş Sorumlusu tarafından sunulmuştur.]

92. Makale

Dinin Daha Sonraki Evrimi

92:0.1 (1003.1) İNSAN, Urantia üzerinde düzenli bir biçimde gerçekleştirilmiş herhangi bir açığa çıkarılıştan çok uzun bir

süre önce evrimsel deneyiminin bir parçası olarak *doğal* kökenine ait bir dine sahip oldu. Ancak doğal kökene ait bu din, içkin olarak, insanın hayvan-üstü kazanımlarının ürünüydü. Evrimsel din; ilkel, medeniyetsiz ve medeni insan içinde ve onlar üzerinde etkin olan şu etkilerin hizmeti vasıtasıyla insanlığın deneyimsel sürecinin binyılları boyunca yavaşça doğmuştu:

92:0.2 (1003.2) 1. *İbadet emir-yardımcısı* — gerçekliğin kavrayışı için hayvan-üstü potansiyellere dair hayvan bilinci içindeki oluşum. Bu oluşum, İlahiyat için başat insan içgüdü olarak da nitelendirilebilir.

92:0.3 (1003.3) 2. *Bilgelik emir-yardımcısı* — ibadetsel bir akıl içinde sahip olduğu hayranlığın ifadenin daha yüksek kanallarına ve İlahiyat gerçekliğinin sürekli genişleyen kavramsallaşmalarına doğru yönlendirilmesi eğiliminin dışavurumu.

92:0.4 (1003.4) 3. *Kutsal Ruhaniyet* — bu etki başlangıçsal akıl-üstü bahşedilmişliği olup, kesin bir biçimde tüm içten insan kişiliklerinde ortaya çıkmaktadır. İbadet arzulayan ve bilgelik isteyen bir aklın hizmeti; hem din bilimsel anlamda hem de mevcut ve gerçek bir kişilik deneyimi olarak, insan kurtuluşu varsayımını bireysel olarak gerçekleştirme yetisi yaratmaktadır.

92:0.5 (1003.5) Bu üç kutsal hizmetin eşgüdümsel faaliyeti, evrimsel dininin büyümesini başlatmak ve uygulamakta oldukça yeterlidir. Bu etkiler daha sonra; hepsinin dini gelişim hızını arttırdığı biçimde, Düşünce Düzenleyicileri, yüksek melekler ve Gerçekliğin Ruhaniyeti tarafından artmaktadır. Bu hizmet birimleri uzun bir süreden beri Urantia üzerinde faaliyet

göstermektedirler; ve onlar, gezegen ikamet edilen bir âlem olarak var oldukça burada bulunmaya devam edeceklerdir. Bu kutsal hizmet birimlerinin potansiyelinin büyük bir kısmı, kendilerini açığa çıkarmak için imkâna henüz hiçbir biçimde sahip olmamıştır; bunların büyük bir kısmı, fani din aşama aşama morontia değer ve ruhaniyet gerçekliğinin tanrısal doruklarına yükseldikçe çağlar boyunca açığa çıkacaktır.

1. Dinin Evrimsel Doğası

92:1.1 (1003.6) Dinin evrimi; ruhaniyetleri zorlama ve bunun sonrasında tatlı sözler ile kandırma çabalarını da içine alan bir biçimde, öncül korkudan hayaletlere kadar gelişimin ilerleyen birçok aşamasından geçmiştir. Kabilesel putlaşmalar totemlere ve kabilesel tanrılara evrilmişti; büyü reçeteleri çağdaş dualar haline gelmişti. İlk başta bir feda olan sünnet, bir temizlik uygulaması haline gelmişti.

92:1.2 (1003.7) Din, ırkların ilkel çocukluğu süreci içinde doğaya yapılan ibadetten başlayarak hayalet ibadeti boyunca putlaştırmaya kadar ilerledi. Medeniyetin doğumu ile birlikte insan ırkı, daha gizemci ve simgesel inançları destekledi; şimdilerde ise yaklaşılmakta olan olgunlukla birlikte insanlık, gerçek dinin takdiri için, hatta gerçekliğin kendisinin açığa çıkarılışının bir başlangıcı için bile, yetişmektedir.

92:1.3 (1004.1) Din, aklın ruhsal inanışlara ve çevreye gösterdiği biyolojik bir tepki olarak doğmaktadır; o, bir ırk içinde ortadan kaybolacak veya değişecek en son şeydir. Din, her çağ içerisinde, gizemli olan şeye toplumun gerçekleştirdiği uyumdur. Bir toplumsal kurum olarak din; simgeler, inanışlar, kutsal kitaplar, sunaklar, türbeler ve tapınaklardan meydana

gelmektedir. Kutsal su, kutsal emanetler, putlaşmalar, uğurlu eşyalar, cüppeler, çanlar, davullar, ve din adamlığı mevkileri tüm dinler için ortaktır. Ve, tamamiyle evirilerek gelmiş dini büyüden veya sihirden ayırmak imkânsızdır.

92:1.4 (1004.2) Gizem ve güç dini duyguları ve korkuları her zaman harekete geçirmiştir; bunun karşısında duygu, onların gelişiminde en başından beri güçlü bir belirleyici etken olarak faaliyet göstermiştir. Korku her zaman temel dini uyarım olmuştur. Korku, evrimsel dinin tanrılarını şekillendirmekte ve ilkel inananların dini ayinlerine temel oluşturmaktadır. Medeniyet ilerledikçe korku; hürmet, hayranlık ve saygı tarafından değişikliğe uğrayan hale gelmekte olup, bunun sonrasında pişmanlık ve tövbe ile daha ileri bir düzeyde belirlenir.

92:1.5 (1004.3) Bir Asya topluluğu “Tanrı’nın büyük bir korku” olduğunu öğretmişti; bu öğreti, tamamiyle evrimsel olan dinin uzantısıdır. Dini yaşamın en yüksek türün açığa çıkarılışı olarak İsa, “Tanrı’nın derin sevgi” olduğunu duyurmuştu.

2. Din ve Adetler

92:2.1 (1004.4) Din, tüm insan kurumları içinde en katı ve en eğilmezidir; ancak o yavaş bir biçimde, değişen topluma uyum sağlamaktadır. Nihai olarak evrimsel din, değişen adetleri yansıtmaktadır; bunun karşısında açığa çıkarılmış din tarafından etkilenebilir. Yavaş, kesin ama isteksiz bir biçimde din (ibadet) — deneyimsel mantık tarafından yönlendirilen ve kutsal açığa çıkarılış tarafından aydınlatılan bilgi olarak — bilgeliği takip etmektedir.

92:2.2 (1004.5) Din adetlere sarılmaktadır; *geçmişte olan şey* tarihi olup, varsayıldığı şekliyle kutsaldır. Başka bir şey yüzünden değil sadece bu nedenden dolayı taş aletleri, tunç ve demir çağına kadar uzunca bir süre boyunca varlığını sürdürdü. Şu ifade kayıtlardan alınmıştır: “Eğer siz bana bir taş sunak yaparsanız, onu yontulmamış kayadan inşa etmemelisiniz; çünkü aletlerinizi onun yapımında kullanırsanız, mihrabı kirletmiş olursunuz.” Bugün bile Hint toplulukları sunak ateşlerini, ilkel bir ateş çubuğu kullanarak tutuşturmaktadır. Evrimsel dinin gidişatında olağanın dışında yeni olan her zaman var olana saygısızlık biçiminde değerlendirilmiştir. Şu ifade de görüldüğü gibi efkaristiya, yeni ve imal edilmiş yiyeceklerden değil, en ilkel yiyecek türlerinden meydana gelmek zorundadır: “Ateşte fırınlanmış et ve acı baharatlar ile sunulan maya kullanmadan yapılmış ekmek.” Toplumsal âdetin tüm türleri ve hatta yasal işleyişler bile eski türlere bağlı kalmaktadır.

92:2.3 (1004.6) Çağdaş insan; farklı dinlerin yazılı metinlerinde müstehcen olarak değerlendirebilecek çok fazla şeyin temsilini merak ettiği zaman, atalarının kutsal ve tanrısal olarak gördükleri şeyleri geride bırakmaktan ilerleyen nesillerin korku duymuş olduklarını durup düşünmelidir. Bir neslin bir hayli müstehcen olarak gördüğü şeyi, önceki nesiller kabul edilmiş adetlerinin, hatta onaylanmış dinsel ayinlerinin, bir parçası olarak görmüşlerdir. Dinsel anlaşmazlığın ciddi bir kısmı; çok eski ve dönemi kapanmış adetlerin inanç temelinde varlığını sürdürüşünü haklı çıkarmak için makul kuramlar bulma biçiminde, eski ama ayıplanan uygulamalar ile yeni gelişen mantıksallığı birleştirmenin sonu gelmez çabalarıyla ortaya çıkmıştır.

92:2.4 (1004.7) Ancak dinsel büyümeyi haddinden daha anlık bir biçimde hızlandırmaya girişmek tek kelimeyle budalaca bir harekettir. Bir ırk veya bir millet herhangi bir gelişmiş dinden yalnızca, makul düzeyde tutarlı ve mevcut evrimsel düzeyine uygun olan şeylere ek olarak bu dinin sahip olduğu yüksek mahareti alır. Toplumsal, iklimsel, siyasi ve ekonomik koşulların tümü dini evriminin gidişatı ve ilerleyişini belirlemede etkilidir. Toplumsal ahlak din tarafından belirlenmemektedir; o evrimsel din tarafından gerçekleştirilmektedir; bu din, ırksal ahlak tarafından yönetilen din türleridir.

92:2.5 (1005.1) İnsanların sahip oldukları ırklar sadece üstün körü bir biçimde garip ve yeni bir dini kabul etmektedirler; onlar gerçekte bu dini, adetlerine ve eski inanç biçimlerine uyarlamaktadırlar. Bu durum belirli bir Yeni Zelanda kabile örneği tarafından iyi bir biçimde sergilenmektedir; bu kabilenin din adamları, Hıristiyanlığı kâğıt üstünde kabul ettikten sonra, Cebrail'den, bu aynı kabilenin Tanrı'nın seçilmiş topluluğu haline geldiği ve gevşek cinsel ilişkilere ek olarak eski ve ayıplanan adetlerinin sayısız nicelerine özgür biçimde düşebilmelerinin izni anlamına gelen doğrudan açığa çıkarılışları aldıklarını iddia etmişlerdi. Ve yeni Hıristiyan yapılan kişilerin tümü derhal, Hıristiyanlığın bu yeni ve daha az talepkar olan türüne yazılmıştı.

92:2.6 (1005.2) Din farklı dönemlerde, şimdilerde ahlaksız veya günahkârca görülen neredeyse her şeyi bir dönemde onaylamış bir biçimde, çelişkili ve tutarsız davranışın her türüne izin vermiştir. Deneyimle öğretilenmemiş ve mantıkla desteklenmemiş vicdan, insan davranışı için güvenli ve hatasız

bir rehber hiçbir zaman olmamıştır ve bunu olma yetisini de sahip değildir. Vicdan sadece, mevcudiyetin mevcut herhangi bir aşamasına ait adetlerin sahip olduğu ahlaki ve etik içeriğinin toplamıdır; o yalnızca, belirli bir koşul için insan tarafından düşünülmüş ideal tepkiyi yansıtmaktadır.

3. Evrimsel Dinin Doğası

92:3.1 (1005.3) İnsan dininin çalışması, geçmiş çağlara ait fosil taşıyan toplumsal tabakalaşmanın irdelenişidir. İnsansı tanrılara ait adetler, bu türden ilahiyatları ilk kez düşünmüş olan insanların sahip olduğu ahlaki değerlerin aslına uygun bir temsilidir. İlkçağ dinleri ve mitolojisi, uzunca bir süredir bilinmez içinde kayıp olan insan topluluklarına ait inanışları ve adetleri aslına uygun bir biçimde temsil etmektedir. Bu eskinin inanç uygulamaları, daha yeni ekonomik adetler ve toplumsal evrimler ile birlikte varlığını sürdürmektedir; ve tabii ki onlar çok fazlasıyla tutarsız görünmektedir. İnancın kalıntıları, geçmişin ırksal dinlerine ait gerçek bir resmi sunmaktadır. İnançların gerçeği keşfetmek için değil, öğretilerini duyurmak için oluşturduklarını hiçbir zaman unutmayın.

92:3.2 (1005.4) Din her zaman büyük bir ölçüde; usuller, ayinler, kutlamalar, törenler ve doğmaların bir meselesi olmuştur. O sıklıkla, seçilmiş topluluk yanılgısı olarak sürekli olarak haylazlık yanlışı ile lekelenmiş hale gelmiştir. Sihirli nakaratlar, ilham, açığa çıkarılış, teskin etme, tövbe, telafi, başkaları adına af dileme, feda verme, dua, günahların itirafı, ibadet, ölümden sonra varlığını sürdürme, efkaristiya, ayin, diyet, günahlardan kurtulma, kefareti, sözleşme, kirlilik, arınma, kehanet ve ilk günah gibi en temel dini düşünceler

olarak — onların hepsi, başat hayalet korkusunun öncül dönemlerine dayanmaktadır.

92:3.3 (1005.5) İlkel din, mezardan sonraki mevcudiyeti içine alacak bir biçimde genişletilmiş maddi mevcudiyet için verilen mücadeleden ne fazlası ne de azıdır. Bu türden bir öğretinin uygulaması, bireyin kendisini idame edişinin tahayyül edilen bir hayalet ruhaniyeti dünyasının nüfuz alanına doğru genişleyişini temsil etmişti. Ancak evrimsel dini eleştirme cazibesine kapıldığınız zaman, dikkatli olun. *Geçmişte ne olduğunu* hatırlayın: bu tarihi bir gerçekliktir. Ve buna ek olarak; herhangi bir düşüncenin gücünün, kesinliği veya gerçekliğinde değil, insanın ilgisini çekmedeki keskinliğinde yattığını unutmayın.

92:3.4 (1006.1) Evrimsel din, değişiklik ve düzeltmeler için hiçbir koşulda bulunmamaktadır; bilimin aksine, kendisine ait ilerleyici tashihi sunmamaktadır. Evrilmiş din kendisine saygıyı emretmektedir, çünkü onun takipçilerinin onun *Gerçek* olduğuna inanmaktadır; “bir zamanlara azizlere bildirilen inanç,” kuramsal olarak, hem nihai hem de hatasız olmak zorundadır. İnanç gelişime karşı koymaktadır, çünkü gerçek ilerleyiş inancın kendisi üzerinde değişiklikte bulunmaya ya da onu yok etmeye kararlıdır; bu nedenle düzeltmeler her zaman zorla gerçekleştirilmek zorunda olmaktadır.

92:3.5 (1006.2) Sadece iki etki doğal dinin doğmaları üzerinde değişiklikte bulunup onları bir üst düzeye taşıyabilir: yavaşça gelişen adetlerin baskısı ve çağsal açığa çıkarılışların dönemsel aydınlatması. Ve ilerlemenin yavaş olması tuhaf değildir; ilkçağ dönemlerinde, ilerleyici veya yaratıcı olmak bir büyücü olarak ölmek anlamına gelmekteydi. İnanç yavaş bir biçimde,

nesil çağları boyunca ve çağlar süren çevrimler haline ilerlemektedir. Hayaletlere duyulan evrimsel inanç, özündeki hurafeyi nihai olarak yok edecek açığa çıkarılmış dinin bir felsefesi için zemin hazırlamıştı.

92:3.6 (1006.3) Din, toplumsal gelişmeyi birçok şekilde engellemiştir; ancak din olmadan, kıymete değer bir medeniyetin yoksunluğu biçiminde, kalıcı hiçbir ahlak veya etik kuralları ortaya çıkamazdı. Din din-dışı kültürün büyük bir kısmını yoktan var etmişti: Heykelcilik put yapımından, mimarlık tapınak inşasından, şiir sihirli nakaratlardan, müzik ibadet zikirlerinden, tiyatro ruhaniyet yardımı için rol yapımından ve dans mevsimsel ibadet festivallerinden doğmuştu.

92:3.7 (1006.4) Ancak, dinin medeniyetin gelişmesi ve korunmasında temel derecede önemli olduğu gerçeğine dikkat çekilirken, doğal dinin aynı zamanda, aksi hallerde destekleyip ve sürekliliğini sağladığı bu medeniyetin felce uğrayıp onun engellenmesinde fazlasıyla katkıda bulunduğunun da altı çizilmelidir. Din üretim etkinliklerini ve ekonomik gelişimi aksatmıştır; o, iş gücünü israf etmiş ve sermayeyi boş yere harcamıştır; aile için her zaman yardımcı olmamıştır; yeterli bir biçimde barış ve iyi niyeti teşvik etmemiştir; zaman zaman eğitimi ihmal etmiş ve bilimi yavaşlatmıştır; ölü olanın sözde zenginleşmesi için yaşamı kabul edilemez bir biçimde fakirleştirmiştir. İnsan dini olarak evrimsel din gerçekten de; bu ve daha birçok hatanın, yanılsamanın ve bariz yanıltan dolaylı suçludur; yine de o, kültürel etik kurallarını, medenileşmiş ahlakı ve toplumsal bütünlüğü idare etmiş olup,

bu birçok evrimsel kusuru telafi etmede daha sonraki açığa çıkarılmış dini mümkün kılmıştır.

92:3.8 (1006.5) Evrimsel din, insanın bedeli en yüksek ancak kıyaslanamaz derecedeki en etkili kurumu olmuştur. İnsan dini yalnızca evrimsel medeniyetin ışığında haklı gösterilebilir. Eğer insan hayvan evriminin yükseliş ürünü olmasaydı, dini gelişimin bu türden bir gidişatının haklı görülmesi mümkün olamazdı.

92:3.9 (1006.6) Din sermayenin birikimini kolaylaştırdı; o, belirli tür işin gerçekleştirilmesini teşvik etti; din adamlarının boş zaman etkinlikleri sanat ve bilginin gelişmesini sağladı; ırk, en sonunda, etiksel yöntem içindeki tüm bu öncül hataların bir sonucu olarak çok fazla şey kazandı. Şamanlar, dürüst olan ve olmayanlar, oldukça yüklü bir bedel ödetti; ancak onlar bu bedelin tümünü değmişti. Öğrenilmiş meslekler ve bilimin kendisi, asalak din adamlığından doğmuştu. Din medeniyeti teşvik etmiş olup, toplumsal süreklilik sağladı; din, tüm zamanlar için ahlaki polis kuvveti olmuştur. Din, *bilgeliği* mümkün kılan insan disiplini ve öz denetimi sağladı. Din; tembel ve sıkıntı çeken insanı amansız bir biçimde doğal düzeyi olan ussal eylemsizlikten mantıksallık ve bilgeselliğin daha yüksek düzeylerine iten evrimin etkili kamçısıdır.

92:3.10 (1006.7) Ve, evrimsel din olarak hayvan yükselişinin bu kutsal mirası sürekli olarak; açığa çıkarılan dinin aralıksız denetimi ve gerçek biliminin yanan ocağı tarafından arınmaya ve soylulaştırmaya devam edilmelidir.

4. Açığa Çıkarılışın Hediyesi

92:4.1 (1007.1) Açığa çıkarılış evrimseldir, ancak her zaman ilerleyici niteliktedir. Bir dünyanın tarihinin başlangıcı boyunca dinin açığa çıkarılışları sürekli genişlemekte olup, ilerleyen bir biçimde daha aydınlatıcı niteliktedir. Evrimin birbirini takip eden dinlerini düzene oturtma ve onları denetleme açığa çıkarılışın görevidir. Ancak, eğer açığa çıkarılışın amacı evrimin dinlerini yükseltmek ve onları bir üst aşamaya çekmekse, bunun sonunda bahse konu kutsal ziyaretlerin, sunuldukları çağdaki düşünce ve tepkilerden çok da ayrık olmayan öğretileri temsil etmesi kaçınılmazdır. Bu nedenle açığa çıkarılış her zaman; evrim ile iletişim haline olmak zorunda olup, bunu hali hazırda gerçekleştirmektedir. Açığa çıkarılışın dini her zaman, insanın algı yetkinliğiyle sınırlıdır.

92:4.2 (1007.2) Ancak sergilediği ilişki veya türetimden bağımsız olarak açığa çıkarılışın dinleri her zaman, nihai değere ait bir İlahiyat'a ve ölümden sonraki kişilik kimliğinin kurtuluşuna dair belirli bir kavramsallaşmaya duyulan inanç tarafından nitelenmektedir.

92:4.3 (1007.3) Evrimsel din duygusaldır, mantısal değil. O — bilinmeyenin gerçekleşmesi ve ondan duyulan korkuyla etkin bir biçimde uyarılan insan inanç-refleksi olarak — varsayımsal bir hayalet-ruhaniyet dünyasına duyulan inanç karşısında insanın tepkisidir. Açığa çıkarımsal din, gerçek ruhsal dünya tarafından ileri sürülmektedir; o, fani insanın duyduğu evrensel İlahiyatlar'a olan inanma ve bağlı olma açlığına karşı us-ötesi kâinatın verdiği karşılıktır. Evrimsel din, insanlığın dolambaçlı arayışını temsil etmektedir; açığa çıkarımsal din tam da bu gerçeğin kendisidir.

92:4.4 (1007.4) Orada dinsel açığa çıkarımın birçok olayı meydana gelmiştir; ancak onlardan sadece beşi çağsal öneme sahiptir. Onlar şunlardır:

92:4.5 (1007.5) 1. *Dalamatialı öğretiler*. Urantia üzerinde İlk Kaynak ve Merkez'e dair gerçek kavramsallaşma ilk kez, Prens Caligastia'nın yönetim görevlilerinin bir parçası olan yüz bedensel üye tarafından duyurulmuştur. İlahiyat'ın bu genişleyen açığa çıkarılışı, gezensel bölünme ve öğretim düzeninin sekteye uğraması nedeniyle birden sona erinceye kadar üç yüz binden daha fazla bir süre boyunca sürecine devam etmiştir. Van'ın faaliyeti dışında Dalamatialı açığa çıkarışın etkisi tüm dünyada neredeyse tamamen ortadan kaybolmuştu. Nod unsurları bile, Âdem'in varışı döneminde bu gerçeği unutmuş bir haldeydi. Yüz üyenin öğretilerini alanlar içerisinde onlara en uzun süre bağlı kalan kırmızı insandı; ancak Büyük Ruhaniyet'e dair bu düşünce, Amerind dininde tamamiyle belirsiz bir kavramdı; Hristiyanlık ile iletişime geçtiğinde Hristiyanlık onu fazlasıyla kesinleşmiş ve güçlendirmişti.

92:4.6 (1007.6) 2. *Cennet Bahçesi öğretileri*. Âdem ve Havva tekrar, evrimsel insanların tümüne ait Yaratıcı kavramsallaşmasını tasvir ettiler. İlk Cennet Bahçesi'nin sekteye uğraması, bir kez bile olsun bütünüyle başlamadan önce Âdemsal açığa çıkarışın gidişatını yavaşlattı. Ancak Âdem'in yarıda kalan öğretileri Seth din adamları tarafından yerine getirildi; ve bu gerçeklerin bazıları hiçbir zaman bütünüyle dünya yüzeyinden silinmemiştir. Levanten dini evrimine ait bütüncül süreç, Seth unsurlarının öğretileri tarafından değişikliğe uğratılmıştı.

Ancak M.Ö. 2500’lü yıllarda insanlık büyük bir ölçüde, Cennet Bahçesi döneminde sağlanan açığa çıkarışını göremez olmuştu.

92:4.7 (1007.7) 3. *Salemlı Melçizedek*. Nebadon Evladı’nın bu olağanüstü gelişimi, Urantia üzerindeki gerçekliğin üçüncü açığa çıkarışını başlattı. Öğretilerinin başlıca ilkelere *güven* ve *inançtı*. O; Tanrı’nın her şeye kadir iyiliğine olan güveni öğretmiş olup, inancın insanların Tanrı’nın iyiliğini kazanışı olduğunu duyurdu. Onun öğretileri kademeli bir biçimde; çeşitli evrimsel dinlerin inançlarına karışmış olup, nihai olarak İsa’dan sonraki ilk bin yılın açılışında Urantia’da mevcut olan din bilimi sistemlerine doğru evirildi.

92:4.8 (1008.1) 4. *Nasıralı İsa*. Hazreti Mikâil Urantia’ya dördüncü kez, Kâinatın Yaraticısı olarak Tanrı’nın kavramsallaşmasını sunmuş olup, bu öğreti çoğunlukla bu dönemden beri varlığını sürdürmektedir. Onun öğretisinin özü; yaratılmış bir evladın, Yaraticısı olan Tanrı’nın sevgi dolu hizmetinin tanınışında ve ona karşılık olarak gönüllü bir biçimde verdiği sevgi dolu ibadet biçiminde, *derin sevgi* ve *hizmetti*; içinde onların benzer bir biçimde Yaraticı olan Tanrı’ya hizmet edişlerinin şen farkındalığında bu türden yaratılmış evlatların kardeşlerine bahşettiği özgür irade hizmetiydi.

92:4.9 (1008.2) 5. *Urantia makaleleri*. Bunun onlardan biri olduğu makaleler, Urantia’nın fanilerine yöneltilmiş en yeni gerçeklik sunumudur. Bu makaleler tüm diğer açığa çıkarılışlardan farklılık gösterir; çünkü onlar tek bir evren kişiliğinin çalışması değil, birçok varlığın ortak bir sunumudur. Kâinatın Yaraticısı’na erişmeden hiçbir açığa çıkarış hiçbir zaman tamamlanmış olamaz. Tüm diğer göksel hizmetler kısmi, geçici ve zaman ve mekân içindeki yerel koşullara neredeyse

tamamen uyum sağlamış şeylerden başkası değildir. Tıpkı bu gibi kabullenici ifadeler muhtemel bir biçimde, tüm açığa çıkarılışların doğrudan kuvveti ve yetki gücünü azaltabilirse de; Urantia üzerinde, Urantia'nın fani insanlarına yapılmış en yeni açığa çıkarılış olan bunun bile gelecek etkisini ve yetki gücünü azaltma tehlikesi taşıma pahasına bu türden dürüst ifadelerde bulunmanın yerinde olduğu vakit Urantia'ya gelmiştir.

5. Büyük Dini Önderler

92:5.1 (1008.3) Evrimsel din içerisinde tanrıların, insanın görünüşünde var olduğu düşünülmüştür; açığa çıkarımsal din içinde insanlara onların Tanrı'nın evlatları oldukları — hatta kutsallığın sınırlı görünüşünde şekillendirildikleri — öğretilmiştir; açığa çıkarılışın öğretilerinin ve evrimin sonuçlarının bileşiminden meydana gelen bir araya gelmiş inanışlar içinde Tanrı kavramı şunların bir karışımıdır:

92:5.2 (1008.4) 1. Evrimsel inançların sahip olduğu mevcudiyet-öncesi düşünceleri.

92:5.3 (1008.5) 2. Açığa çıkarılan dinin yüce idealleri.

92:5.4 (1008.6) 3. İnsanlığın tanrı-elçileri ve öğretmenleri olarak büyük dini önderlerin kişisel görüşleri.

92:5.5 (1008.7) Büyük dini çağların çoğu, belirli bir olağanüstü kişiliğin yaşam ve öğretileri tarafından başlatılmıştır; önderlik, tarihin değerli ahlak hareketlerin büyük bir çoğunluğunu meydana getirmiştir. Ve insanlar her zaman, öndere öğretileri pahasına bile her zaman büyük saygı duyma eğilimi göstermiştir; duyurduğu gerçeklikleri gözden kaçırmasına rağmen kişiliğine saygı duymaya meyletmiştir. Ve bu durum

nedensiz bir biçimde ortaya çıkmamaktadır; evrimsel insanın kalbinde var olanın üstünde ve ötesinde bir şeyden yardım almaya dair içkin bir arzu bulunmaktadır. Bu arzu, Gezegensel Prens'in ve daha sonraki Maddi Evlatlar'ın dünya yüzeyinde ortaya çıkışlarını öngörmek için tasarlanmıştır. Urantia üzerinde insan, bu insan-üstü önder ve yöneticilerden mahrum kalmıştır; ve bu nedenle o sürekli bir biçimde, doğa-ötesi kökenlere sahip ve mucizevî yaşanmışlıkları olan efsaneler ile birlikte kendi insan önderlerini süsleyerek bu kaybı telafi etmeyi amaçlamışlardır.

92:5.6 (1008.8) Birçok ırk, önderlerini bekâr olarak düşünmüşlerdir; onların hayatlarına bolca mucizevî olaylar serpiştirilmekte olup, geri dönüşleri her zaman ilgili toplulukları tarafından beklenmektedir. Merkezi Asya'da kabileler hala Cengiz Kağan'ın dönüşünü beklemektedirler; Tibet, Çin ve Hindistan'da Buda; İslam'da Muhammed'tir; Amerind toplulukları arasında Hesunanin Onamonalonton'du; Museviler'de, çoğunlukla, Âdem'in maddi bir yönetici olarak geri dönüşüydü. Babil'de tanrı Marduk, insan ile Tanrı arasındaki birleştirici halka olarak Tanrı'nın-evladı düşüncesi biçiminde Âdem efsanesinin bir devamıydı. Âdem'in dünya üzerinde ortaya çıkışından sonra Tanrı'nın varsayılan evlatları dünya ırklarının arasında yaygındı.

92:5.7 (1009.1) Ancak saygıyla karışık korkuyla değerlendirilmelerinden bağımsız olarak bu öğretmenler; insanlık ahlakının, felsefesinin ve dininin gelişimi için açığa çıkarılmış gerçekliğin tahterevallilerinin üzerinde dayandığı geçici kişilik destekleriydi.

92:5.8 (1009.2) Onagar'dan Guru Nanak'a kadar Urantia'nın milyon yıllık insan tarihinde dini önderlerin yüzlercesi mevcut bulunmuştur. Bu zaman sürecinde, dini gerçeklik ve ruhsal inancın akıntılarında birçok gel-git ortaya çıkmıştır; ve Urantia dininin her rönesansı, geçmişte, belirli bir dini önderin yaşam ve öğretileri ile tanımlanmıştır. Yakın dönemlerin bu öğretmenleri düşünülürken onları, Âdem-sonrası Urantia'nın yedi ana dini çağı içinde sınıflandırmak yararlı olabilir:

92:5.9 (1009.3) 1. *Seth dönemi.* Amosad önderliği altında yeniden doğan Seth din adamları Âdem-sonrasının büyük öğretmenleri haline geldiler. Onlar And unsurlarının toprakları boyunca faaliyet göstermiş olup, onların etkisi en uzun süre Yunanlılar, Sümerler ve Hindular arasında varlığını sürdürdü. Hindular arasında onlar, Hindu inancının Brahmanları olarak bugüne kadar devam etmiştir. Seth unsurları ve onların takipçileri Âdem tarafından açığa çıkarılmış Kutsal Üçleme kavramsallaşmasını hiçbir zaman bütünüyle kaybetmediler.

92:5.10 (1009.4) 2. *Melçizedek din yayıcılarının dönemi.* Urantia dini, İsa'dan yaklaşık olarak iki bin yıl önce Salem'de yaşamış ve öğretilerini yaymış Maçiventa Melçizedek'i tarafından görevlendirilmiş öğretmenlerin çabaları tarafından hiç de küçük olmayan bir ölçüde yeniden canlandırılmıştı. Bu din yayıcılar inancı Tanrı'nın iyiliğini kazanma bedeli olarak duyurmuştur; ve onların öğretileri, her ne kadar hiç vakit kaybetmeden ortaya çıkan her din gibi verimsiz olsa da, yine de daha sonraki gerçeklik öğretmenlerinin Urantia'nın dinlerini üzerine inşa ettiği temelleri oluşturmuşlardı.

92:5.11 (1009.5) 3. *Melçizedek-sonrası dönem.* Her ne kadar hem Amenemope ve hem de Ikhnaton bu dönemde öğretilerini

gerçekleştirseler de, Melçizedek-sonrası dönemin olağanüstü dini dehası Levantlı Bedeviler ve Musevi dininin kurucusu — Musa'ydı. Musa tek tanrılı dini öğretmişti. “Duy ey İsrail, Tanrı’mız olan Koruyucu tek Tanrı’dır” demiştir. “Koruyucu Tanrı’dır. Onun yanında kimse yoktur.” Musa sürekli olarak, uygulayıcıları için ölüm cezaları bile tembih eden bir biçimde, insanları arasında hayalet inancının kalıntılarını ortadan kaldırmayı amaçladı. Musa’nın tek tanrılı din anlayışı, ondan sonraki gelenler tarafından bozuldu; ancak daha sonraki zamanlarda onlar öğretilerinin birçoğuna geri dönmüştü. Musa’nın büyüklüğü bilgeliği ve ferasetinde yatmaktaydı. Diğer insanlar Tanrı’ya ait daha büyük kavramlara sahip olmuşlardı, ancak hiçbirisi hiçbir şekilde bu türden gelişmiş inançları geniş sayıdaki insanlara aktarmada bu kadar başarılı olamamıştı.

92:5.12 (1009.6) 4. *İsa’dan önceki altıncı yüzyıl.* Birçok insan, Urantia üzerinde şimdiye kadar gözlenmiş dinsel uyanmanın en büyük çağlarından biri olarak bu uyanış içerisinde gerçekliği duyurmak için birçok insan ortaya çıktı. Bunların arasında Gotama, Konfiçyus, Laozi, Zerdüşt ve Caynist öğretmenler gösterilmelidir. Gotama’nın öğretileri Asya’da yaygın hale gelmiş olup, milyonlar tarafından Buda olarak saygı duyulmaktadır. Konfiçyus, Plato Yunan felsefesi için ne anlam ifade ediyorsa Çin ahlakı için de o anlama gelmekteydi; ve ikisinin de sahip oldukları öğretilerin dini sonuçları olsa da, doğrusunu söylemek gerekirse ikisi de dini bir öğretmen değildi. Laozi Tao içinde Tanrı’yı, Konfiçyus’un insanlık içinde Plato’nun idealizm içinde gerçekleştirdiğinden daha fazla tahayyül etmişti. İyi ve kötü olarak çifte ruhaniyetselliğin yaygın kavramsallaşması tarafından fazlasıyla etkilense de

Zerdüşt, aynı zamanda kesin bir biçimde tek bir ebedi İlahiyat'a ve karanlık üzerindeki aydınlığın nihai zaferine dair düşünceyi yüceltmmişti.

92:5.13 (1010.1) *5. İsa'dan sonraki ilk yüzyıl.* Bir dini öğretmen olarak Nasıralı İsa, Vaftizci Yahya tarafından oluşturulmuş inanç ile başlayıp, feda ve şekilcilikten olabildiği kadar uzaklaşarak ilerlemişti. İsa'nın yanı sıra Tarsuslu Pavlus ve İskenderiyeli Philon, bu dönemin en büyük öğretmenlerindendi. Onların din kavramları, İsa'nın ismini taşıyan inancın evriminde baskın bir rol oynadı.

92:5.14 (1010.2) *6. İsa'dan sonraki altıncı yüzyıl.* Muhammed, yaşadığı dönemde var olan öğretilerin büyük bir kısmından üstün olan bir dini oluşturdu. Onun öğretileri, yabancıların sahip olduğu inançların toplumsal taleplerine ve kendi insanların dini yaşamlarının tutarsızlığına karşı bir itirazdı.

92:5.15 (1010.3) *7. İsa'dan sonraki on beşinci yüzyıl.* Bu dönem iki dini harekete şahit oldu: Hristiyanlık'ın sahip olduğu birliğin Batı'da kesintiye uğraması ve Doğu'da yeni bir dinin bir araya gelişi. Avrupa'da kurumsallaşan Hristiyanlık, birlik ile bağdaşmayan daha ileri büyümeyi mevcut hale getirmiş katılık düzeyine ulaşmıştı. Doğu'da İslam, Hinduizm ve Budizm'in birleşen öğretileri, Nanak ve onun takipçileri aracılığıyla Asya'nın en gelişmiş dinlerinden bir tanesi olan Sihizm tarafından bir araya getirildi.

92:5.16 (1010.4) Urantia'nın geleceği kuşkusuz bir biçimde — Tanrı'nın Yaratıcılığı ve tüm yaratılmışların birliksel bütünlüğü olarak — dini gerçekliği öğretmenlerinin ortaya çıkışı tarafından belirlenecektir. Ancak gelecekteki bu tanrı-

elçilerinin şevk dolu ve içten çabalarının; daha az dinler arası sınırların keskinleşmesi yönünde olacağı ve daha fazla, Satania'nın Urantiası'nı sonuçsal olarak belirleyen farklılaşan ussal din bilimlerinin birçok takipçisi arasındaki ruhsal ibadetin dini kardeşliğinin artması yönünde olacağı ümit edilmesi gereken bir şeydir.

6. Bileşik Dinler

92:6.1 (1010.5) Yirminci yüzyıl Urantia dinleri, insanın ibadet dürtüsünün toplumsal evrimine dair ilginç bir çalışma sunmaktadır. Birçok inanç, hayalet inancı dönemlerinden beri oldukça az bir biçimde ilerleme göstermiştir. Her ne kadar bazıları az bir derecede bir ruhani çevreye insansalar da, Afrikalı Pigmeler bir sınıf olarak hiçbir dini tepkiye sahip değildir. Onlar bugün tam da, dinin evrimi başladığında ilkel insanın durduğu yerde bulunmaktadır. İlkel dinin temel düşüncesi ölümden kurtuluştur. Kişisel bir Tanrı'ya olan ibadet düşüncesi, ileri evrimsel gelişmeyi, hatta açığa çıkarılışın ilk aşamasına işaret etmektedir. Dayak unsurları sadece en ilkel dini uygulamaları evrimleştirmişlerdir. Görece yakın dönem Eskimo ve Amerind unsurları oldukça zayıf Tanrı kavramlarına sahiplerdi; onlar hayaletlere inanıp, ölümden sonra bir tür kurtuluşa dair kesin olmayan bir düşünceye sahiplerdi. Bugünkü yerli Avustralyalılar sadece, karanlığın dehşeti olarak bir hayalet korkusu ve ilkel bir derin ata saygısına sahiplerdir. Zulu unsurları, hayalet korkusu ve fedanın yeni yeni evrilen bir dinidir. İsa ve Muhammed takipçilerinin din yayım çalışmalarının etkilerinin bulunduğu örnekler dışında birçok Afrika kabilesi henüz, dini evriminin putlaşma aşamasının ötesinde değildir. Ancak bazı topluluklar uzun bir süre, aynı

zamanda ölümsüzlüğe inanmış olan bir zamanlar Traklar'ın yaptığı gibi tek tanrılı din düşüncesine bağlı kalmışlardır.

92:6.2 (1010.6) Urantia üzerinde, evrimsel ve açığa çıkarılış din; bu makalelerin yazıldığı dönemlerde dünyada bulunan farklılaşmış din dilimsel sistemler haline gelen bir biçimde birbirlerine karışırken ve iç içe geçerken aynı zamanda gelişme göstermektedirler. Urantia'nın yirminci yüzyıl dinleri olarak bu dinler şu şekilde sıralandırılabilir:

92:6.3 (1011.1) 1. Hinduizm — en eskisi olarak.

92:6.4 (1011.2) 2. Musevi dini.

92:6.5 (1011.3) 3. Budizm.

92:6.6 (1011.4) 4. Konfüçyüsçü öğretiler.

92:6.7 (1011.5) 5. Taocu inançlar.

92:6.8 (1011.6) 6. Zerdüştlük.

92:6.9 (1011.7) 7. Şinto.

92:6.10 (1011.8) 8. Caynizim.

92:6.11 (1011.9) 9. Hristiyanlık.

92:6.12 (1011.10) 10. İslam.

92:6.13 (1011.11) 11. Sihizm — en yenisi olarak.

92:6.14 (1011.12) İlkçağ dönemlerinin en gelişmiş dinleri Musevilik ve Hinduizm'di; ve onların her biri sırasıyla, Doğu'da ve Batı'da

dini gelişimin gidişatını fazlasıyla etkilemişti. Hem Hindu hem de Musevi toplulukları ilhamla ve vahiyle geldiğine inandılar; ve onlar, tüm diğerlerinin bir zamanlar var olmuş gerçek inancın yozlaşmış türleri olduğuna inandılar.

92:6.15 (1011.13) Hindistan; çeşitli şekillerde düşünerek her birinin Tanrı, insan ve evreni tahayyül ettiği, Hindu, Sih, Muhammed ve Cayn takipçileri arasında bölünmüştür. Çin, Tao ve Konfüçyüsçü öğretileri takip etmektedir; Şinto'ya, Japonya'da derin bir biçimde saygı duyulmaktadır.

92:6.16 (1011.14) Uluslararası, ırklar arası büyük inançlar Musevi, Budist, Hristiyan ve İslam inanışlarıdır. Budizm; Sri Lanka ve Burma'dan Tibet ve Çin boyunca Japonya'ya kadar uzanmaktadır. O, yalnızca Hristiyanlık tarafından denk gösterebilecek birçok insan topluluğun adetlerine olan uyuma sahiptir.

92:6.17 (1011.15) Musevi dini, çok tanrılı dinden tek tanrılı olana yapılan felsefi geçişi kapsamaktadır; o, evrimin dinleri ile açığa çıkarılışın dinleri arasındaki evrimsel bir halkadır. Museviler, açığa çıkarılışın Tanrısı'na kadar öncül evrimsel tanrılarını doğrudan bir biçimde takip edebilmiş tel batılı topluluktu. Ancak bu gerçeklik; “Ey Ev Sahipleri'nin Koruyucusu, İsrail'in Tanrısı, sen Tanrı'sın, tek başına bile; göğü ve yeri sen yarattın” şeklinde bir Kâinatsal Yaratıcı ile eklemlenmiş ırksal bir ilahiyatın bir araya gelmiş düşüncesini bir kez daha öğreten İşaya'nın dönemine kadar hiçbir zaman yaygın bir biçimde kabul edilmiş hale gelmedi. Bir zamanlar Doğu medeniyetinin kurtuluş ümidi, iyiliğin yüce Musevi kavramları ve güzelliğin gelişmiş Helen kavramlarında yatmıştı.

92:6.18 (1011.16) Hristiyan dini; belirli Zerdüşt öğretileri ve Yunan felsefesinin özümsemesiyle daha da değişikliğe uğrayan bir biçimde Musevi din kuramı üzerine dayanan İsa'nın yaşam ve öğretileri hakkında olup, başlıca şu üç kişi tarafından tasarlanmıştır: Philon, Petrus ve Pavlus. Hristiyanlık; Pavlus'un döneminden beri evrimin birçok fazından geçmiş olup, o kadar bütüncül bir biçimde Batılı hale gelmiştir ki birçok Avrupa topluluğu oldukça doğal bir biçimde Hristiyanlığı, daha önce hiç görülmemiş kişiler için görülmemiş bir Tanrı'nın görülmemiş bir açığa çıkarılışı olarak değerlendirmektedir.

92:6.19 (1011.17) İslam; Kuzey Afrika, Levant ve güneydoğu Asya'nın dini-kültürel birleştiricisidir. Daha sonraki Hristiyan öğretileri ilişkili bir biçimde Musevi din kuramı İslam'ı tek tanrılı din haline getirmişti. Muhammed'in takipçileri, Kutsal Üçleme'nin gelişmiş öğretilerini tesadüf bir biçimde keşfettiler; onlar, üç kutsal kişilik ve tek İlahiyat'a dair savı kavrayamadılar. Evrimsel akılların, açığa çıkarılmış ileri gerçekliği *birden* kabul etmelerini sağlamak her zaman zor bir durumdur. İnsan evrimsel bir yaratılmış olup, dinini evrimsel yöntemler ile elde etmesi çoğunlukla zorunlu bir durumdur.

92:6.20 (1012.1) Ata ibadeti bir zamanlar dini evrim içinde kesin bir gelişimi oluşturmuştu; ancak bu ilkel kavramın Çin, Japonya ve Hindistan'da, Budizm ve Hinduizm gibi görece daha gelişmiş din kavramlarının oldukça fazlasıyla bulunduğu bir ortamda varlığını devam ettirmesi hem çok şaşırtıcı hem de üzücü bir durumdur. Batı'da ata ibadeti, ulusal tanrılara duyulan hürmete ve ırksal kahramanlara beslenen saygıya evrilmişti. Yirminci yüzyılda bu kahraman saygısı besleyen

milli din, Batı'nın birçok ırkı ve milletini niteleyen çeşitlik gösteren haldeki köktenci ve milli nitelikli laiklik düzenlerinde kendisini açığa çıkarmaktadır. Bu tutumun oldukça fazlası aynı zamanda, İngilizce konuşan insan topluluklarının büyük üniversitelerinde ve geniş üretim topluluklarında bulunmaktadır. Dinin yalnızca “iyi yaşamın ortak bir arayışı” olduğu düşüncesi bu kavramlardan çok da farklı değildir. “Milli dinler” — hanedan ailesinin yönettiği devlete olan ibadet biçiminde — öncül Roma imparatoruna ve Şinto'ya yapılan ibadete bir geri dönüşten başkası değildir.

7. Dinin Daha İleri Evrimi

92:7.1 (1012.2) Din hiçbir zaman bilimsel bir gerçek haline gelemmez. Felsefe, gerçekten de, bilimsel bir temele dayanabilir; ancak din sonsuza kadar ya evrimsel ya da açığa çıkarışsal veya bugün dünyada olduğu gibi her ikisinin de olası bir birleşimi olarak kalmaya devam edecektir.

92:7.2 (1012.3) Yeni dinler icat edilemez; onlar ya evrilir veya ansızın *açığa çıkarılır*. Tüm yeni evrimsel dinler yalnızca, yeni yapılan uyumlaştırmalar veya düzenlemeler biçiminde eski inanışların gelişen dışavurumlarıdır. Eskinin varoluşu sona ermez; ortaya çıkan yeni ile bütünleşir, Sihizm bile Hinduizm, Budizm, İslam ve diğer çağdaş inanışların toprağı ve türlerinden tomurcuk vermiş ve çiçek açmıştır. İlkel din oldukça demokratikti; ilkel insan ödünç alma ve vermede oldukça hızlıydı. Sadece açığa çıkarılan din ile zorba ve hoşgörüsüz din kuram bencilliğı ortaya çıkmıştı.

92:7.3 (1012.4) Urantia'nın birçok dini, insanı Tanrı'ya ve Yaratıcı'nın farkındalığını insana getirmesi ölçüsünde

tamamiyle iyidir. Dindarların herhangi bir topluluğu için sahip oldukları öğretileri *Gerçeklik olarak* düşünmesi bir yanılgıdır; bu türden davranışlar, gerçekliğin kesinliğinden çok din kuramsal kibri yansıtmaktadır. Diğer her bir diğer inanç içinde barınan gerçekliklerin en iyisini yararlı bir biçimde çalışamayacak ve özümseyemeyecek hiçbir Urantia dini bulunmamaktadır. Dindarlar, hala varlığını sürdüren hurafeleri ve çağdışı kalmış ayinleri arasında en kötü olanları ayıplamak yerine komşularının yaşayan ruhsal inancı içinde en iyi olanları ödünç alsalar daha iyi bir şey yapmış olurlar.

92:7.4 (1012.5) Tüm bu dinler, sahip olduğu özdeş ruhsal uyarıma karşı değişiklik gösteren tepkisinin bir sonucu olarak doğmuştur. Onlar — ussal nitelikte olan — öğretilerin, doğmaların ve ayinlerin bir tek-tipsel bütünlüğüne erişmeyi hiçbir zaman hayal dahi edemez; ancak onlar, her şeyin Yaratıcısı'na olan gerçek ibadetteki bir birlikteliği gerçekleştirebilecek yetiye sahip olup, bunun bir gün yerine getireceklerdir; çünkü o ruhsal olup, ruhani olarak her insanın eşit olduğu bir biçimde sonsuza kadar gerçektir.

92:7.5 (1012.6) İlkel din büyük bir ölçüde bir maddi-değer bilinci idi; ancak medeniyet dini değerleri yükseltmektedir; çünkü gerçek din, bireyin anlamlı ve yüce değerlere olan bağlılığıdır. Din evirildikçe, etik kurallar ahlaki değerlerin felsefesi haline gelmekte olup, ahlak — kutsal ve ruhsal idealler olarak — en yüksek anlamların ve en üstün değerlerin ortak ölçütleri vasıtasıyla bireyin sahip olduğu disiplin konumuna gelmektedir. Ve böylelikle din, derin sevginin bağlılığına ait yaşayan deneyim biçiminde anlık ve seçkin bir adanmışlık haline gelmektedir.

92:7.6 (1013.1) Bir dinin kalitesinin göstergesi şunlardır:

92:7.7 (1013.2) 1. Değerlerin düzeyi — bağlılıklar.

92:7.8 (1013.3) 2. Anlamaların derinliği — bu en yüksek değerlerin idealist takdirine olan bireyin duyarlılığı.

92:7.9 (1013.4) 3. Adanmışlığın yoğunluğu — bu kutsal değerlere olan bağlılığın düzeyi.

92:7.10 (1013.5) 4. Tanrı'ya olan evlatlığın gerçekleştirilmesi ve sonu gelmez bir biçimde ilerleyen evren vatandaşlığı olarak, idealist ruhsal yaşamın bu kâinatsal doğrultusunda kişiliğin sınırsız ilerleyişi.

92:7.11 (1013.6) Dini anlamlar, çocuğun ebeveynlerinden Tanrı'ya her şeye gücü yetene dair düşüncelerini aktardığında öz-benlik içerisinde gelişir. Ve bu türden bir çocuğun bütüncül dini deneyimi büyük ölçüde, ebeveyn-çocuk ilişkisinde korkunun mu yoksa sevginin mi hüküm sürmüş olduğuna bağlıdır. Köleler her zaman, sahiplerinden duydukları korkuyu Tanrı-sevgisi kavramlarına aktarmadaki büyük zorluğu deneyimlemişlerdir. Medeniyet, bilim ve gelişmiş dinler insanlığı, doğal olgulara beslenen dehşetten doğan bu korkulardan kurtarmak zorundadır. Ve böylelikle daha büyük çaplı aydınlanma eğitilmiş fanileri, İlahiyat ile olan bütünlük içinde araçlara olan tüm bağlılıktan kurtulmalıdır.

92:7.12 (1013.7) İnsan ve görünür olandan kutsal ve görünmeyen olana gerçekleşen derin saygı aktarımında putlaştırıcı tereddüdün bahse konu ara aşamaları kaçınılmazdır; ancak onlar, ikamet eden kutsal ruhaniyetin kolaylaştırıcı hizmetinin

bilinci vasıtasıyla kısaltılabilir. Yine de insan, yalnızca İlahiyat’a dair sahip olduğu kavramlar tarafından değil aynı zamanda onurlandırmak için seçtiği kahramanların kişiliği tarafından derin bir biçimde etkilenmiştir. Kutsal ve yükselmiş İsa’ya derin saygı besler hale gelenlerin insan olan — gözü pek ve cesur kahraman — Yusuf’un oğlu Yeşu’yu görmezden gelmeleri en talihsiz şeydir.

92:7.13 (1013.8) Çağdaş insan yeterli bir biçimde dine dair öz-bilince sahiptir; ancak onun ibadet adetleri, hızlandırılmış toplumsal başkalaşım ve benzeri görülmemiş bilimsel gelişmeler tarafından kafa karışıklığına uğramış ve gözden düşen konuma gelmiştir. Düşünen erkek ve kadınlar dinin yeniden tanımlanmasını istemektedirler; ve bu talep dini, kendisini yeninden gözden geçirmeye zorlayacaktır.

92:7.14 (1013.9) Çağdaş insan, iki bin yılda gerçekleştirilen insan değerlerinin bir nesil içerisinde daha fazla yeniden düzenleniş görevi ile karşı karşıyadır. Ve tüm bunların hepsi, dine karşı toplumsal tutumu etkilemektedir; çünkü din, bir yaşam biçimine ek olarak bir düşünce yöntemidir.

92:7.15 (1013.10) Gerçek din sonsuza kadar her zaman, eş zamanlı olarak hayatta kalan tüm medeniyetlerin ebedi temeli ve yol gösteren yıldızı olmak zorundadır.

92:7.16 (1013.11) [Nebadon’un bir Melçizedek unsuru tarafından sunulmuştur.]

93. Makale

Maçiventa Melçizedeği

93:0.1 (1014.1) MELÇİZEDEKLER yaygın bir şekilde, acil durum Evlatları olarak bilinirler; çünkü onlar, yerel bir evrenin dünyaları üzerinde oldukça şaşırtıcı bir etkinlik kapsamı içerisinde faaliyet gösterirler. Herhangi bir olağandışı sorun ortaya çıktığında, veya sıra dışı bir şeye girildiğinde, oldukça sık bir biçimde bir Melçizedek görevi kabul eder. Melçizedek Evlatları'nın acil durumlarda ve evrenin oldukça çeşitlilik gösteren düzeylerinde, hatta kişilik dışavurumunun fiziksel düzeyinde bile, faaliyet gösterme yetisi düzeylerine has bir özelliktir. Sadece Yaşam Taşıyıcıları, kişilik faaliyetinin bu başkalaşımsal kapsamını herhangi bir düzeyde paylaşabilen unsurdur.

93:0.2 (1014.2) Evren evlatlığının Melçizedek düzeyi Urantia üzerinde oldukça fazla bir biçimde etkin olmuştur. On iki unsurdan oluşan bir birlik, Yaşam Taşıyıcıları ile birliktelik halinde faaliyet göstermişti. Daha sonraki on iki unsurluk başka bir birlik; Caligastia ayrılığından kısa bir süre sonra dünyanızı teslim alanlar haline gelip, Âdem ve Havva dönemine kadar yönetimde bulunmaya devam etmiştir. Bu on iki Melçizedek Urantia'ya Âdem ve Havva'nın doğru yoldan ayrılışı üzerine dönmüşlerdir; ve onlar daha sonra, İnsan'ın Evladı olarak Nasıralı İsa'nın Urantia'nın simgesel Gezegenel Prens'i olduğu güne kadar gezegen teslim alıcıları konumunda görevlerine devam etmişlerdir.

1. Maçiventa Bedensellenişi

93:1.1 (1014.3) Açığa çıkarılan gerçeklik, Urantia üzerinde Âdemsal görevin başarısızlığını takip eden binyıllar boyunca yok alma tehdidi altındaydı. Her ne kadar ussal olarak ilerlemede bulunsalar da insan ırkları yavaşça, ruhsal bakımdan kötüye

gitmektelerdi. Yaklaşık olarak M.Ö. 3000’li yıllarda Tanrı kavramı, insanların akıllarında oldukça belirsiz hale gelmiş bir konumdaydı.

93:1.2 (1014.4) On iki Melçizedek teslim alıcısı, gezegenleri üzerine olan Mikâil’in yaklaşımtaki bahşedilişini bilmekteydi; ancak onlar bunun ne kadar yakın bir zaman içerisinde gerçekleşeceğini bilmemekteydi; bu nedenle onlar yüce heyet içinde toplayıp, Edentia’nın En Yüksek Unsurları’na Urantia üzerinde gerçekliğin ışığının sürdürülmesi için belirli hükümlerde bulunulmasını talep etmişlerdi. Bu istek, ‘Satania’nın 606’ncısı üzerindeki olayların idaresinin tamamiyle Melçizedek koruyucularının ellerinde olduğu” emri ile reddedilmişti. Teslim alıcılar bunun sonrasında Yaratıcı Melçizedek’e yardım için başvurmuşlardı; ancak onlar yalnızca, “bütüncül başarısızlık ve belirsizlikten gezegensel sorumluları kurtaracak” olan “bir bahşedilme Evladı’nın varışına kadar” karar verecekleri şekilde gerçekliği korumaya devam etmelerine dair sözü işittiler.

93:1.3 (1014.5) Ve tam da bütünüyle kendi öz kaynaklarına atılmalarının bir sonucu olarak on iki gezegen teslim alıcısından biri olan Maçiventa Melçizdek’i, Nebadon’un tüm tarihinde daha önce sadece altı kez gerçekleştirilmiş şu şeyi yapmaya gönüllü oldu: kendisini dünya hizmetinin bir acil durum Evladı olarak bahşetme biçiminde âlemin geçici bir insanı olarak dünya üzerinde kişilik haline gelme. Bu serüven için izin Salvington makamları tarafından verilmiş olup, Maçiventa Melçizedeği’nin mevcut vücuda bürünüşü Filistin’de ileride Salem şehri olacak yerin yakınında tamamlandı. Bu Melçizedek Evladı’nın maddileşmesine dair

bütüncül işlem; Yaşam Taşıyıcıları, Üstün Fiziksel Denetleyicilerin belirli unsurları ve Urantia üzerinde ikamet eden diğer göksel kişiliklerin eş-güdümü ile gezegen teslim alıcıları tarafından tamamlandı.

2. Salemli Bilge

93:2.1 (1015.1) İsa'nın doğumundan 1.973 yıl önce Maçiventa, Urantia'nın insan ırklarına bahşedilmişti. Onun gelişi olağanüstü bir olay değildi; maddileşmesine insan gözleri tarafından şahitlik edilmedi. O ilk kez fani insan tarafından, Sümer soyundan gelen bir Keldani çobanı olan Amdon'un çadırına girdiği önemli günde görülmüştü. Ve görevinin duyuruşu, bu çobana söylediği şu yalın ifadede dile getirilmişti: “Ben En Elyon, En Yüksek Unsur, bir ve tek olan Tanrı'nın din adamıyım.”

93:2.2 (1015.2) Çoban şaşkınlığını attığında ve bu yabancıyı soru yağmuruna tuttuktan sonra, Melçizedek'e kendisiyle bir şeyler yemeyi teklif etti; ve bu olay uzun evren görevi boyunca Maçiventa'nın, bir maddi varlık olarak doksan dört yıllık yaşamı boyunca yaşamını idame ettirecek besin biçiminde, maddi yiyeceği aldığı ilk seferdi.

93:2.3 (1015.3) Ve o gece, yıldızlar altında enine boyuna konuşurlarken Melçizedek; kolunu yavaşça uzatarak Amdon'a dönüp “En Yüksek Unsur olan El Elyon gök kubbenin yıldızlarının ve hatta üzerinde yaşadığımız işte bu dünyanın bile kutsal yaratıcısıdır, ve o aynı zamanda Cennet'in yüce Tanrı'sıdır” sözünü söylediğinde, Tanrı'nın mevcudiyetine dair gerçekliği açığa çıkarış görevine başladı.

93:2.4 (1015.4) Birkaç yıl içerisinde Melçizedek, Salem'in daha sonraki toplumunun çekirdeğini oluşturmuş öğrenciler, takipçiler ve inanlardan oluşan bir topluluğu etrafında topladı. O yakın bir zaman içerisinde, En Yüksek Unsur olan El Elyon'un din adamı ve Salem'in bilgisi olarak Filistin'in tümünde tanınmaktaydı. Çevreleyen kabilelerin bazılarında o sıklıkla, Salem'in şeyhi veya kralı olarak adlandırılmaktaydı. Salem; daha sonra Jerusem olarak adlandırılacak bir biçimde Melçizedek'in ortadan kaybolmasından sonra Jebus şehri haline gelen yerleşkeydi.

93:2.5 (1015.5) Kişisel görünümünde Melçizedek, yaklaşık bir metre seksen üç santim uzunluğunda ve güçlü bir görüşe sahip olarak, bu dönemin Nod ve Sümer insan topluluklarının karışımına benzemişti. Keldani ve altı farklı dili konuşmuştu. O, göğsünde Cennet Kutsal Üçlemesi'nin Satania simgesi olan bir üç eş merkezli çember arması taşıması dışında Kenan din adamlarına çok benzer bir biçimde giyinmişti. Hizmeti süresince üç eş merkezli dairenin bu nişanı, takipçileri tarafından o kadar kutsal bir biçimde değerlendirilmişti ki onlar hiçbir zaman kullanmaya cesaret edemedi; ve yakın zaman içinde bu nişan, birkaç yeni nesilin geçmesiyle unutuldu.

93:2.6 (1015.6) Her ne kadar Maçiventa âlemin insanların yaşantıları uyarınca yaşamışsa da, hiçbir zaman evlenmedi, ne de dünya üzerinde bir doğum bırakabilirdi. Onun fiziksel bedeni gerçekte, her ne kadar insan erkeğinkine benzese de, herhangi bir insan ırkının yaşam plazmasını taşınamaması dışında Prens Caligastia'nın görevlilerine ait maddileştirilmiş yüz üye tarafından kullanılan özel olarak inşa edilmiş bedenlerin düzeyindeydi. Buna ek olarak Urantia üzerinde kullanılabilir

yaşam ağacı bulunmamaktaydı. Maçiventa herhangi bir uzun süre boyunca dünya üzerinde kalsaydı, onun fiziksel işleyişi kademeli olarak kötüleşecekti; böyle olduğundan dolayı, maddi bedeni ayrışmaya başlamadan önce doksan dört yıllık bahşedilme görevini sonlandırdı.

93:2.7 (1016.1) Bu bedenselleştirilmiş Melçizedek, zamanın görüntüleyicisi ve bedenin kıdemli danışmanı olarak onun insan-ötesi kişiliğinde ikamet eden bir Düşünce Düzenleyicisi aldı; böylece bu Düzenleyici, fani beden sureti içinde dünya üzerinde ortaya çıktığı zaman Mikâil olarak Tanrı'nın daha sonraki Evladı'nın insan aklında oldukça gözü pek bir biçimde faaliyet göstermesi için Yaratıcı'nın bu ruhaniyetini yetkin kılmış olan, ilgili deneyime ek olarak Urantia'ya özgü sorunlar ile bir bedenselleştirilmiş Evlat içinde ikamet etme yönteminin uygulamalı hazırlanışını kazanmıştır. Ve bu Düzenleyici şimdiye kadar Urantia üzerinde iki akılda birden faaliyet göstermiş tek Düşünce Düzenleyicisi'dir; ancak her iki akıl da hem kutsal hem de insan niteliğinde bulunmaktaydı.

93:2.8 (1016.2) Vücut içinde bedenselleşmesi boyunca Maçiventa, gezegen sorumlularının birliğine ait on iki akranı ile bütüncül iletişim halindeydi; ancak o, göksel kişiliklerin diğer düzeyleriyle iletişimde bulunamamaktaydı. Melçizedek alıcılarının dışında o, bir insan varlığından daha fazlası olarak insan-ötesi ruhlar ile iletişime sahip değildi.

3. Melçizedek'in Öğretileri

93:3.1 (1016.3) Bir on yıllık sürecin geçmesiyle birlikte Melçizedek, ikinci Cennet Bahçesi'nin öncül Seth din adamları tarafından önceden geliştirilmiş olan eski sistem uyarınca düzene sokan

bir biçimde okullarını Salem’de örgütledi. Daha sonra dinine kazandırmış olduğu İbrahim tarafından getirilen bir aşar vergi düzenine dair fikirde aynı zamanda, ilkçağ Seth unsurlarının yöntemlerine ait hala varlığını sürdüren geleneklerden elde edilmişti.

93:3.2 (1016.4) Melçizedek, bir evrensel İlahiyat olarak tek Tanrı’nın kavramını öğretti; ancak o, insanların bu öğretiyle — En Yüksek Unsur olarak — El Elyon ismiyle ifade ettiği Norlatiadek’in Takımyıldız Yaratıcısı’nı ilişkilendirmesine izin verdi. Melçizedek, Lucifer’in durumu ve Jerusem üzerinde olayların gidişatı hususunda neredeyse tamamen sessiz kaldı. Sistem Egemeni olan Lanaforge, Mikâil’in bahşedilişinin tamamlanışına kadar Urantia ile ilgili çok az ilişkiye sahipti. Salem öğrencilerinin büyük bir çoğunluğu için Edentia cennet ve En Yüksek Unsur ise Tanrı’ydı.

93:3.3 (1016.5) Melçizedek’in bahşedilişinin arması olarak kullandığı üç eş merkezli çember simgesini, insanların büyük bir çoğunluğu insanlar, melekler ve Tanrı’nın üç âlemini temsil eder biçimde yorumladı. Ve onların bu inanışta bulunmaya devam etmelerine izin verilmişti; onun takipçilerinden çok azı en başından beri bu üç çemberin, Cennet Kutsal Üçlemesi’nin kutsal idaresi ve yönlendirişine ait sınırsızlığın, ebediyetin ve evrenselliğin simgeselliği olduğunu bilmekteydi, kendisine üç En Yüksek Unsur’un bir bütün olarak faaliyet gösterdiği daha önce öğretilmiş olduğu için İbrahim bile bu simgeyi farklı bir biçimde, Edentia’nın üç En Yüksek Unsur’u olarak değerlendirilmişti. Melçizedek’in Kutsal Üçleme kavramını kendi arması içinde simgeselleşen bir biçimde öğrettiği

kapsamda İbrahim çoğunlukla onu, Norlatiadek takımyıldızının üç Vorondadek yöneticiyle ilişkilendirdi.

93:3.4 (1016.6) Olağan takipçileri için Melçizedek, — Urantia'nın Tanrıları olarak — Edentia'nın En Yüksek Unsurları'nın idaresinin gerçekliğinin ötesindeki öğretiyi sunmada hiçbir çaba sarf etmemişti. Ancak bazılarına Melçizedek yerel evrenin işleyişi ve düzenini içine alan gelişmiş gerçekliği öğretirken, onun parlak takipçisi Ken üyesi Nordan ve onun içten öğrencilerinden oluşan topluluğuna aşkın-evrenin ve hatta Havona'nın gerçeklerini öğretmişti.

93:3.5 (1016.7) Melçizedek'in otuz yıldan fazla bir süre boyunca beraber yaşadığı Katro'nun aile üyeleri; bu daha yüksek gerçekliklerin birçoğunu bilmekte olup, uzunca bir süre boyunca, anne tarafındaki diğer kaynakların vasıtasına ek olarak babasının tarafından kendisine teslim edilen Melçizedek dönemine dair güçlü bir tarihi anlatıma böylelikle sahip olmuş oldukça meşhur soyu Musa'nın dönemine kadar bile giden bir biçimde, onları aileleri içinde sürdürdü.

93:3.6 (1016.8) Melçizedek takipçilerine, algılamaya ve özümsemeye yetkin oldukları her şeyi öğretti. Gökyüzü ve yeryüzü, Tanrı ve meleklerle dair birçok çağdaş dini düşünce bile Melçizedek'in bu anlatılarından çok daha farklı değildi. Ancak bu büyük öğretmen her şeyi; bir kutsal Yaratıcı, bir cennetsel Yaratıcı, bir evren İlahiyatı olarak tek Tanrı'nın savına taabi kıldı. Vurgu bu öğreti üzerine, insanın hayranlığını çekmek ve bu aynı Evren Yaratıcısı'nın Evladı olarak Mikâil'in ilerideki ortaya çıkışı için zemin hazırlamak amacıyla yapılmıştı.

93:3.7 (1017.1) Melçizedek, gelecek bir zaman içinde bir diğer Tanrı Evladı'nın kendisinin geldiği gibi beden içinde geleceğini, ancak bir kadından doğacağını öğretti; ve bu durum daha sonraki sayısız öğretmenin İsa'yı, neden “bu nedenle Melçizedek'in düzeyi” olarak bir din adamı veya eğitilmiş bir dini önder biçiminde görmüş olmasının nedenini teşkil etmektedir.

93:3.8 (1017.2) Ve böylelikle Melçizedek; oldukça kesin hatlarıyla her şeyin Yaratıcısı'nı tasvir ettiği ve İbrahim'e kişisel inancın basit koşullarına insanı kabul edecek bir Tanrı olarak tanıttığı tek Tanrı'nın mevcut bir Cennet Evladı'nın bahşedilişi için, dünya eğiliminin tek tanrı aşamasının zemini hazırlayıp, onu hayata geçirmiştir. Ve dünya üzerinde ortaya çıktığı zaman Mikâil, Cennet Yaratıcısı ile ilgili Melçizedek'in önceden öğretmiş olduğu her şeyi onaylamıştı.

4. Salem Dini

93:4.1 (1017.3) Salem ibadetinin törenleri oldukça basitti. Melçizedek ibadethanesinin kil tablet listesini imzalayan veya işaretleyen her kişi şu inancı öğrenip hatırlamış ve ona bağlanmıştı:

93:4.2 (1017.4) 1. Ben, her şeyin tek Kâinatsal Yaratıcısı ve Yaratan'ı, En Yüksek Tanrısı olan El Elyon'a inanıyorum.

93:4.3 (1017.5) 2. Ben, verilen fedalar ve yakılan adaklara değil inancım üzerine Tanrı'nın iyiliği bahşeden En Yüksek Unsur ile Melçizedek'in sözleşmesini kabul ediyorum.

93:4.4 (1017.6) 3. Ben; Melçizedek'in yedi emrine uymaya ve En Yüksek Unsur ile olan bu sözleşmeye dair iyi haberleri tüm insanlara anlatmaya söz veriyorum.

93:4.5 (1017.7) Ve bunlar, küçük Salem halkının inanç ilkelerinin tamamıydı. Ancak inancın bu türden kısa ve basit bir duyurusu bütünüyle, bu dönemin insanları için haddinden fazla ve ileriye. Onlar, yalın bir değişle, —inanç vasıtasıyla — hiçbir şey vermeden kutsal iltiması elde etme düşüncesi kavrayamadılar. Onlar haddinden fazla bir şekilde, insanın tanrılara olan bir bedel karşılığında doğduğuna dair inanca derin bir biçimde bağlanmışlardı. Haddinden uzun ve içten bir biçimde onlar, müjdeyi kavramaya yetkin hale gelebilmek için din adamlarına fedada bulunup, hediyeler vermişlerdi; ancak bu müjde, Melçizedek sözleşmesine inan herkes için kutsal iltimas olarak günahlardan kurtuluşun karşılıksız bir hediyesiydi. Ancak İbrahim bunlara isteksiz bir biçimde inandı, ve bu bile “doğruluk olarak sayıldı.”

93:4.6 (1017.8) Melçizedek tarafından duyurulan yedi emir; ilkçağın Dalamatialı yüce hukuk içeriği uyarınca şekillendirilmiş olup, oldukça fazla bir biçimde birinci ve ikinci Cennet Bahçesi içinde öğretilen yedi emre benzemekteydi. Salem dininin bu emirleri şunlardı:

93:4.7 (1017.9) 1. Sizler, yeryüzü ve gökyüzünün En Yüksek Yaratıcısı dışında hiçbir Tanrı’ya hizmet etmemelisiniz.

93:4.8 (1017.10) Sizler, inancın ebedi kurtuluş için tek gereklilik olduğundan şüphe etmemelisiniz.

93:4.9 (1017.11) 3. Sizler, yalan şahitlik yapmamalısınız.

93:4.10 (1017.12) 4. Sizler, öldürmelisiniz.

93:4.11 (1017.13) 5. Sizler, çalmamalısınız.

93:4.12 (1018.1) 6. Sizler, eşlerinizi aldatmamalısınız.

93:4.13 (1018.2) 7. Sizler, ebeveynleriniz ve büyükleriniz için saygısızlıkta bulunmamalısınız.

93:4.14 (1018.3) Her ne kadar bu küçük halk içerisinde hiçbir feda verme etkinliğine izin verilmemişse de Melçizedek, uzun bir süredir köklü hale gelmiş adetleri birden ortadan kaldırmanın ne kadar zor olduğunu oldukça iyi bilmekteydi; ve buna uygun bir biçimde bu insanlara bilgece, beden ve kana dayanan eski fedalarını ekmek ve şaraptan oluşan bir ayin ile değiştirmeyi önerdi. Bu durum kayıtlara şöyle giriş yapmıştır: “Salem’in kralı olan Melçizedek ekmek ve şarap getirdi.” Ancak bu dikkatli gerçekleştirilmiş yenilik bile tamamiyle başarılı değildi; çeşitli kabileler bütüncül bir biçimde, fedaları ve yakılmış adakları sundukları yer olan Salem’in eteklerinde ek merkezleri idare etti. İbrahim bile, Chedorlaomer’e karşı olan galibiyetinden sonra bu ilkel uygulamaya geri döndü; o, yalın bir değişle, bilinen ve uygulanan bir fedayı sunmadıkça kendisini huzurlu hissetmemişti. Ve Melçizedek hiçbir zaman, bu feda verme eğilimini; takipçilerinin, hatta İbrahim’in bile, dini uygulamalarından bütünüyle ortadan kaldırmada başarılı olmamıştır.

93:4.15 (1018.4) İsa gibi Melçizedek, bahşedilme görevinin yerine getirilmesine harfi harfine bağlı kaldı. O, dünyanın alışkanlıklarını değiştiren bir biçimde adetler üzerinde köklü değişikliklerde bulunmaya girişmedi; buna ek olarak o, gelişmiş sıhhi uygulamaları veya bilimsel gerçeklikleri bile duyurmadı. O iki görevi yerine getirmek için gelmişti: dünya üzerinde tek Tanrı’nın gerçekliğini canlı tutmak ve bu Kâinatın

Yaratıcısı'na ait bir Cennet Evladı'nın ilerideki fani bahşedilişi için zemin hazırlamak.

93:4.16 (1018.5) Melçizedek, doksan dört yıl boyunca Salem'de giriş düzeyindeki açığa çıkarılış gerçekliği öğretti; ve bu süreç boyunca İbrahim Salem okuluna üç farklı seferde katıldı. O nihai olarak, Melçizedek'in en parlak öğrencileri ve başlıca destekçilerinden biri haline gelerek Salem öğretilerini sonradan benimseyen bir inanan haline geldi.

5. İbrahim'in Tercih Edilişi

93:5.1 (1018.6) Her ne kadar “seçilmiş insanlardan” bahsetmek bir hata olabilse de, İbrahim'e seçilmiş bir birey olarak atıfta bulunmak bir yanlış değildir. Melçizedek İbrahim'e, çoğul ilahiyatlara duyulan hâkim inançtan farklılaşan bir biçimde tek Tanrı'nın gerçekliğini canlı tutma sorumluluğunu yüklemişti.

93:5.2 (1018.7) Maçiventa'nın etkinlikleri için yerleşke olarak Filistin'in tercih edilmesi kısmi bir biçimde, önderliğin olanaklarını içinde barındıran bir insan ailesiyle ilişki kurma arzusuna dayanmıştı. Melçizedek'in bedenselleştirilmesi döneminde İbrahim'in sahip olduğu gibi Salem'in inancını almaya eşit derecede hazır olan birçok aile bulunmaktaydı. Kırmızı insanlar ve sarı insanlara ek olarak batı ve kuzeyde bulunan And topluluklarının soyları arasında eşit düzeyde bahşedilmiş aileler bulunmaktaydı. Ancak, tekrar etmek gerekirse, bu yerlerin hiçbirisi; Mikâil'in ilerideki ortaya çıkışı için Akdeniz'in doğu sahili kadar elverişli bir biçimde konumlanmamıştı. Melçizedek'in Filistin'deki görevi ve Mikâil'in Musevi insanları arasındaki takip eden ortaya çıkışı; Filistin'in merkezi bir biçimde, dünyanın bu dönemdeki

mevcut ticaret, seyahat ve medeniyetine göre merkezi bir biçimde konumlanması gerçeği biçiminde coğrafya tarafından hiç de az oranda belirlenmemiştir.

93:5.3 (1018.8) Belirli bir süre boyunca Melçizedek alıcıları, İbrahim'in atalarını gözler bir konumda bulunmaktaydılar; ve onlar kendilerinden emin bir biçimde us, özel teşebbüs, bilgelik ve içtenlik tarafından nitelenecek belirli bir nesil içindeki doğumu beklemekteydiler. İbrahim'in babası olan Taruh'ın çocukları her bakımından bu beklentileri karşılamaktaydılar. Taruh'ın bu çok yönlü çocukları ile iletişim olasılığı Melçizedek'in; Mısır, Çin, Hindistan veya diğer kuzey kabileleri yerine Salem'de ortaya çıkmasıyla ciddi bir biçimde ilgiliydi.

93:5.4 (1019.1) Taruh ve onun bütüncül ailesi, Keldani ulusunda duyurulan Salem dininin dönüştürdükleri gönülsüz inananlardandı; onlar Melçizedek'ten, Ur'da Salem öğretilerini duyuran bir Fenik öğretmeni olan Ovid'in vaazı aracılığıyla haberdar olmuştu. Onlar Ur'dan, doğrudan bir biçimde Salem'e gitme amacıyla ayrılmışlardı; ancak İbrahim'in kardeşi Nahor, Melçizedek'i henüz görmeyen bir biçimde, isteksiz olup, onları Haran'da oyalanmaya ikna etti. Ve Filisten'e ulaşmalarından uzunca bir süre sonra, aile tanrıların *hepsini* ortadan kaldırmaya gönüllü olmalarından önce, bu tanrıları beraberlerinde getirmişlerdi; onlar, Mezopotamya'nın birçok tanrısından Salem'in tek bir Tanrısı için vazgeçmede ağır hareket etmekteydi.

93:5.5 (1019.2) İbrahim'in babası olan Terah'ın ölümünden birkaç hafta sonra, Melçizedek öğrencilerinden bir tanesi olan Hititli Jaram'ı şu davetiyeyi uzatması için İbrahim ve Nahor'a

gönderdi: “Ebedi Yaratıcı’nın gerçekliğine dair öğretilerimizi duyacağınız yer olan Salem’e gelin, ve siz iki kardeş olan aydınlanmış doğumunda tüm dünya kutsanmış olsun.” Bu aşamada Nahor, Melçizedek’in öğretilerini bütünüyle kabul etmemiş bir haldeydi; o geride kalıp, ismini taşıyan güçlü bir şehir devleti kurdu; ancak İbrahim’in yeğeni olan Lut, amcasıyla birlikte Salem’e gitmeye karar verdi.

93:5.6 (1019.3) Salem’e varmaları üzerine İbrahim ve Lut, kuzey akıncılarının beklenmedik birçok saldırısına karşı kendilerini savunabilecekleri yer olan yakın şehirdeki tepelik bir sığınağı seçti. Bu dönemde Hitit, Asurî, ve Filistinli unsurlara ek olarak diğer topluluklar sürekli bir biçimde merkezi ve güney Filistin’in kabilelerine saldırmaktalardı. Tepelerdeki korunaklı ana yerleşkelerinden İbrahim ve Lut Salem’e, sık dini yolculuklarda bulundu.

93:5.7 (1019.4) Salem yakınında kurulmalarından çok geçmeden İbrahim ve Lut, bu dönemlerde Filistin’de bir kıtlık döneminin yaşanması nedeniyle yiyecek erzakları elde etmek için Nil vadisine seyahat etmişlerdi. Mısır’da kısa ikameti boyunca İbrahim, Mısır hanedanında uzak bir akrabasını buldu; ve o bu kral için, iki başarılı askeri seferin kumandanı olarak hizmet etti. Nil’deki kısa süreli ikametinin sonuna doğru o ve karısı Sare sarayda yaşayıp, Mısır’dan ayrıldıkları zaman İbrahim’e askeri seferlerinin getirdikleri ganimetlerden bir pay verilmişti.

93:5.8 (1019.5) İbrahim için Mısır saltanatının onurlarını terk edip, Maçiventa tarafından sunulan daha ruhsal göreve geri dönmek büyük bir kararlılığı gerektirmişti. Ancak Melçizedek’e Mısır’da bile derin saygı beslenmekteydi; ve tüm hikâye Firavun’a anlatıldığı zaman, o Salem’in gayesi için verdiği

sözleri yerine getirmesi amacıyla geri dönmesini İbrahim'den güçlü bir biçimde talep etti.

93:5.9 (1019.6) İbrahim kralı gelecek arzularına sahipti; ve Mısır'dan geri dönüşte Kenan'ın tamamını taabiyetine bağlama ve kendi insanlarını Salem'in yönetimine getirme tasarısını Lut ile paylaştı. Lut, daha çok işle ilgiliydi; bu nedenle, daha sonraki bir anlaşmazlıktan sonra ticaret yapmak ve hayvan yetiştirmek Sodom'a için gitti. Lut ne askeri bir yaşamı ne de bir çoban yaşamını sevmişti.

93:5.10 (1019.7) Ailesi ile birlikte Salem'e döndükten sonra İbrahim, askeri tasarımlarını olgunlaştırmaya başladı. O yakın bir zaman içinde Salem yerleşkesinin idari yöneticisi olarak tanınmış olup, yedi yakın kabileyi önderliği altında özerk bir biçimde topladı. Gerçekten'de Melçizedek, Salem'in gerçeklerine dair bir bilgiye daha hızlı bir biçimde getirilmesi için kılıçla komşu kabilelere köşe bucak bir ateşle giden İbrahim'i dizginlemede büyük zorluk çekmekteydi.

93:5.11 (1019.8) Melçizedek tüm çevre kabileler ile barışçıl ilişkileri idare etmişti; o askeri olmayıp, ileri geri gittiklerinde askeri birliklerin hiçbiri tarafından saldırıya uğramamıştı. O tamamiyle, ileride aynen hayata geçirileceği gibi, İbrahim'in Salem için savunmasal bir siyaseti oluşturmasını arzulamaktaydı; ancak o, öğrencisinin fetih için hırslı tasarımlarını onaylamayacaktı; böylelikle orada, İbrahim'in Hebron'a kendisine ait askeri başkenti kurmak için gidişi biçiminde, ilişkisel düzeyde bir dostane ayrılık gerçekleşti.

93:5.12 (1020.1) Meşhur Melçizedek ile olan yakın ilişkisi nedeniyle İbrahim, çevreleyen küçük krallar üzerinde büyük üstünlüğe

sahip oldu; onların hepsi Melçizedek'e derin saygı besleyip, haddinden fazla bir biçimde İbrahim'den korkmuşlardı. İbrahim bu korkuyu bilmekte olup, komşulara saldırmak için sadece elverişli bir fırsat kolladı; ve bu bahane, bahse konu idarecilerden bazılarının Sodom'da ikamet eden yeğeni Lut'un mal varlığına saldırma cüreti gösterdiklerinde geldi. Bunu duyması üzerine İbrahim, yedi özerk kabilenin sorumlu başkanlığında, düşman üzerine yürüdü. 318 yakın koruması, bu zamanlar 4.000'den fazla sayıya ulaşan kişiden oluşan orduyu kumanda ediyordu.

93:5.13 (1020.2) Melçizedek İbrahim'in savaş ilanını duyduğunda, kendisini vazgeçirmek için yerleşkesinden ayrıldı; ancak ulaştığında eski takipçisini yalnızca, savaştan galip dönen bir biçimde yakaladı. İbrahim; Salem'in Tanrısı'nın düşmanları karşısında kendisine zaferi verdiğinde ısrar edip, ganimetlerin onda birini Salem hazinesine aktarmakta diretti. Diğer yüzde doksanını kendi başkenti olan Hebron'a aktardı.

93:5.14 (1020.3) Bu Siddim savaşından sonra İbrahim; on bir kabileden oluşan ikinci bir konfederasyonun önderi oldu, ve sadece Melçizedek'e vergi ödemeyip yakında bulunan herkesin aynı şeyi yapmasını gözetledi. Sodom'un kralı ile olan dış siyaset ilişkileri, kendisine oldukça yaygın bir biçimde beslenen korku ile birlikte, Sodom kralı ile diğerlerinin Hebron askeri konfederasyonuna katılmasıyla sonuçlandı; İbrahim Filistin'de güçlü bir devlet kurma yolunda gerçekten de iyi bir konumdaydı.

6. Melçizedek'in İbrahim İle Yaptığı Sözleşme

93:6.1 (1020.4) İbrahim, tüm Kenan yerleşkesinin fethini tasarlamıştı. Onun kararlılığı sadece, Melçizedek'in bu girişime izin vermemesi gerçeğiyle zayıflamıştı. Ancak İbrahim; bu sunulan krallığın yöneticisi olarak onu takip edecek bir evlada sahip olmayışının düşüncesi kendisini endişeye sevk ettiğinde, bu tasarıma girişmeye karar verme arifesinde bulunmaktaydı. Melçizedek ile birlikte bir başka görüşme düzenledi; ve bu görüşme süresince Tanrı'nın görünebilen Evladı olan Salem'in din adamı İbrahim'i, cennetin krallığının ruhsal kavramı için maddi fetih ve geçici yönetime dair tasarımından vazgeçmeye ikna etti.

93:6.2 (1020.5) Melçizedek İbrahim'e, Amori unsurlarının konfederasyonu ile çekişmenin faydasızlığını açıkladı; ancak eşit bir biçimde, bu geri kalmış kavimlerin yapmakta oldukları budalaca uygulamalarıyla, İbrahim'in ileride fazlasıyla sayıları çoğalacak olan soylarının kolayca alt edebilecekleri düzeyde kendilerine kesinlikle zarar verdiklerini açıklığa kavuşturdu.

93:6.3 (1020.6) Ve Melçizedek İbrahim ile birlikte Salem'de resmi bir sözleşmede bulundu. İbrahim'e “Şimdi gökyüzüne bak ve eğer yapabiliyorsan yıldızları say; senin tohumların onlar kadar fazla olacak” demiştir. Ve İbrahim Melçizedek'e inanmıştı, “ve bu onun hanesine doğruluk olarak sayılmıştı.” Ve bunun sonrasında Melçizedek İbrahim'e, Mısır'daki ikametlerinden sonra doğumu tarafından Kenan'ın gelecekteki fethinin hikâyesini anlattı.

93:6.4 (1020.7) Melçizedek'in İbrahim ile yaptığı bu sözleşme, Tanrı'nın *her şeyi* yapmayı aracılığı ile kabul etmiş olduğu kutsallık ve insanlık arasındaki büyük Urantia anlaşmasını yansıtmaktadır; insan sadece Tanrı'nın sözlerine ve onun

yönergelerine *inanmaya* karar vermektedir. Bu döneme kadar kurtuluşun sadece — defa verme ve adaklar olarak — bir şeyleri yerine getirmekle teminat altına alınabileceğine inanılmaktaydı; bu aşamada Melçizedek Urantia'ya tekrar, Tanrı'nın iyiliği olan kurtuluşa *inanç* ile sahip olunabileceği müjdesini getirmişti. Ancak Tanrı'ya olan yalın inancın bu müjdesi haddinden fazla ileri düzeydeydi; Sami kabile üyeleri ilerleyen dönemlerde, kan akıtmayla eski fedalara ve günahların kefareti için geri dönmeyi tercih etmişlerdi.

93:6.5 (1021.1) Bu sözleşmenin oluşturulması üzerinden çok geçmeden İbrahim'in oğlu İshak, Melçizedek'in sözü uyarınca dünyaya gelmişti. İshak'ın doğumundan sonra İbrahim, kayıtlara geçirilmesi için Salem'e giderek Melçizedek ile olan sözleşmesine karşı oldukça ciddi bir tutum takınmıştı. Sözleşmenin bu kamuya açık, resmî kabulünde ismini İbrahim'dan İbrahim'e değiştirmişti.

93:6.6 (1021.2) Salem inanlarının çoğu, Melçizedek tarafından hiçbir zaman şart koşulmamış olsa da, sünneti uygulayan bir konumda bulunmaktaydılar. Geçmiş sünnete o kadar karşı bir konumda bulunmuştu ki bu aşamada İbrahim, Salem sözleşmesinin onaylanmasının bir simgesi olarak bu ayini resmi bir biçimde kabul ederek bahse konu etkinliği bu vesileyle resmileştirmeye karar verdi.

93:6.7 (1021.3) Melçizedek'in daha büyük tasarımları adına kişisel nitelikli gelecek arzularının bu gerçek ve kamuya açık tesliminden sonra, Mamre düzlükleri üzerinde kendisine üç göksel varlık göründü. Sodom ve Gomora'nın doğal yıkımı ile ilgili ileride uydurulan anlatılar ile sahip olduğu bağa rağmen bu durum, gerçekleşmiş bir oluşumdur. Ve bu günlere dair

bahse konu efsane ve olaylar, yakın zamana kadar bile ahlaki değerlerin ve etik kuralların ne kadar geri kalmış düzeyde bulunmuş olduğunu göstermektedir.

93:6.8 (1021.4) Ciddi sözleşmenin tamamlanması üzerine İbrahim ve Melçizedek arasındaki uzlaşma bütüncül konumuna erişmişti. İbrahim tekrar, Melçizedek kardeşliğinin listesinde en yüksek döneminde yüz binden fazla düzenli aşar vergisi veren bireyi taşımış küçük Salem halkının iradi ve askeri önderliğini üstlenmişti. İbrahim Salem tapınağını fazlasıyla geliştirmiş olup, okulun tamamı için yeni çadırlar tedarik etti. O yalnızca aşar düzenini geliştirmedi, aynı zamanda okul işlerinin idaresinde birçok gelişmiş yöntemi kurumsallaştırdı; bunun yanı sıra, örgütlenmiş din yayma etkinliğinden sorumlu biriminin daha iyi idaresine fazlasıyla katkı sağladı. O, sürülerin gelişiminin ve Salem'in mandıra tasarımlarının yeniden örgütlenişinin gerçekleştirilmesi için fazla çok şey yaptı. İbrahim, döneminin varlıklı bir kişisi olarak kıvrak zekâlı ve verimliliği gözetken bir iş adamıydı; o çok fazla bir biçimde dindar değildi, ancak o bütüncül bir biçimde içtendi; ve o, Maçiventa Melçizedeği'ne inanmıştı.

7. Melçizedek Din Yayıyıcıları

93:7.1 (1021.5) Melçizedek öğrencilerini eğitmeye ve özellikle Mısır, Mezopotamya ve Anadolu olmak üzere çevreleyen tüm kabilelere girmiş olan Salem din yayıcılarını hazırlamaya belli bir süre devam etti. Ve on yıllar ilerledikçe bu öğretmenler, Tanrı'ya olan inanış ve inanca dair Maçiventa müjdesini beraberlerinde taşıyarak Salem'den çok uzaklara seyahat ettiler.

93:7.2 (1021.6) Van gölünün etrafında kümelenmiş olan Âdemoğlu soyları, Salem inancına ait Hitit öğretmenlerinin gönüllü dinleyicileriydiler. Bir zamanlar And unsurlarının merkezi olan bu yerden öğretmenler, Avrupa ve Asya'nın uzak bölgelerine gönderilmişlerdi. Salem din yayıcıları Avrupa'nın tümüne, hatta Britanya Adaları'na girişmişlerdi. Bir topluluk Faroe Adaları boyunca İzlanda'nın Andon unsurlarına giderken, diğerleri Çin'i katedip Japonya'nın doğu adalarına ulaştı. Doğu Yarımküre'nin kabilelerini aydınlatmak için Salem, Mezopotamya ve Van Gölü'nden hareket eden erkek ve kadınların yaşamları ve deneyimleri insan ırkına ait tarihsel yıllıklarında kahramansal bir bölümü sunmaktadır.

93:7.3 (1022.1) Ancak bu görev o kadar büyük ve kabileler o kadar geri bir düzeydeydi ki, elde edilen sonuçlar ayırt edilemeyen ve belirsiz bir nitelikteydi. Bir nesilden diğerine Salem müjdesi çeşitli yerlerde kendine yer buldu; ancak Filistin dışında bu durum gerçeklik taşımaktaydı, burada tek Tanrı'ya dair düşünce hiçbir zaman bir kabilenin veya bir ırkın tümünün devamlı bağlılığını elde edememişti. İsa'nın gelişinden uzunca bir süre önce öncül Salem din yayıcılarının öğretileri çoğunlukla, eski ve daha evrensel hurafelerin ve inançların altına gömülmüş bir durumdaydı. Özgün Melçizedek müjdesi neredeyse tamamen; Büyük Anne, Güneş ve diğer ilkçağ inanışlarına dair inançlar tarafından emilmiş hale gelmişti.

93:7.4 (1022.2) Matbaa sanatının faydalarını bugün memnuniyetle deneyimleyen sizler, bu öncül dönemlerde gerçekliği devamlı kılmanın ne kadar zor olduğunu çok az bir biçimde anlamaktasınız; yeni bir öğretiyi gözden kaybetmek bir nesilden diğerine ne kadar da kolaydı. Orada her zaman yeni

bir öğretinin, dini eğitim ve büyü uygulamasının eski bünyesi tarafından emilen hale gelişinde bir eğilim bulunmaktaydı. Yeni bir açığa çıkarılışın özü her zaman, eski evrimsel inanışlar tarafından bozulmaktadır.

8. Melçizedek'in Ayrılışı

^{93:8.1 (1022.3)} Sodom ve Gomara'nın yok edilişinden kısa bir süre sonra Maçiventa, Urantia üzerindeki acil durum bahşedilişini sonlandırmaya karar verdi. Melçizedek'in beden içinde kısa süreli ikametini sonlandırma kararı, çok sayıdaki koşullardan etkilenmişti; bunlardan başlıcası, çevreleyen kabilelerin ve hatta doğrudan birlikteliklerinin onu, bir doğa-üstü varlık biçiminde gören bir biçimde, ki gerçekten de öyleydi, bir yarı-tanrı olarak değerlendirmeye dair artan eğilimleriydi; ancak onlar kendisine haddinden fazla ve oldukça hurafesel bir korkuyla derin saygı duymaya başlamaktaydılar. Bu nedenlere ek olarak Melçizedek, bir tek Tanrı'ya dair gerçekliğin takipçilerinin akıllarında güçlü bir biçimde yer eden konuma gelmesi için İbrahim'in ölümünden yeterli bir süre önce dünyasal etkinliklerinin sahnesinden ayrılmayı istedi. Bu doğrultuda Maçiventa bir gece, insan dostlarına iyi geceler söyledikten sonra Salem'deki çadırına çekildi; ve sabah vakti dostları onu aradığında, o artık orada değildi; çünkü onun akranları kendisini buradan çoktan alıp götürmüştü.

9. Melçizedek'in Ayrılış Sonrası

^{93:9.1 (1022.4)} Melçizedek'in oldukça ansızın gerçekleşen bir biçimde ortadan kaybolması İbrahim için büyük bir sınavdı. Her ne kadar akranlarını Melçizedek'in geldiği gibi bir gün gitmek zorunda olduğu hususunda bütünüyle uyarmış bir

konumda bulunduyorsa da, onlar muhteşem önderlerinin kaybını kabullenememişlerdi. Her ne kadar bu dönemin tarihi anlatıları Musevi köleleri Mısır'ın dışına doğru yönlendirdiğinde Musa'nın inşa ettiği şeyler olsa da, Salem'de inşa edilen büyük düzen neredeyse ortadan kayboldu.

93:9.2 (1022.5) Melçizedek'in kaybı İbrahim'in kalbinde, hiçbir zaman bütünüyle üstesinden gelemediği bir üzüntü yarattı. Maddi bir krallığı inşa etme arzusunu terk ettiği zaman Hebron'u terk etmiş bir konumda bulunmaktaydı; ve bu aşamada, ruhsal krallığın inşasında bulunduğu birlikteliğinin kaybı üzerine, bir takım isteklerinin bulunduğu Gerar'ın yakınında yaşamak için güneye doğru hareket eden bir biçimde Salem'den ayrıldı.

93:9.3 (1022.6) İbrahim, Melçizedek'in ortadan kayboluşundan hemen sonra korku duyan ve ürkek bir hale geldi. Abimelek karısını elde etsin diye Gerar'a vardığında kimliğini sakladı. (Sare ile evliliğinden kısa bir süre sonra İbrahim bir gece, muhteşem karısını elde etmek amacıyla kendisini öldürmeye dair tasarlanmış bir kumpası duydu. Bu derin korku, aksi durumlarda cesur ve gözü pek önder için bir dehşete dönüştü; tüm yaşamı boyunca o, Sare'yi elde etmek için birinin kendisini gizlice öldüreceğinden korktu. Ve bu durum, üç farklı olayda, bu cesur adamın neden gerçek bir korkaklık göstermiş olduğunu açıklamaktadır.)

93:9.4 (1023.1) Ancak İbrahim, Melçizedek'in varisi görevinden uzunca bir süre geri kalacak birisi değildi. Yakın bir zaman içerisinde o ve öğretilerinin saflığı; Filistin ve Abimelek topluluklarından kendi dinine bireyler katıp, onlarla bir anlaşma imzalayıp, karşılığında, özellikle ilk doğan-çocukları

feda etme uygulamaları olmak üzere, sahip oldukları hurafelerin birçoğu tarafından bozulmuş hale geldi. Böylelikle İbrahim Filistin’de tekrar büyük bir önder haline geldi. O tüm topluluklar tarafından derin saygı görüp, tüm krallar tarafından onurlandırılmıştı. O tüm çevre kabilelerinin ruhsal önderi olup, onun etkisi ölümden sonra bir süre boyunca varlığını sürdürmeye devam etti. Yaşamının son yılları boyunca bir kez daha o, öncül etkinliklerinin mekânı ve Melçizedek’e bağlı bir biçimde çalışmış olduğu yer olan Hebron’a bir kez daha döndü. İbrahim’in son eylemi, güvenilir hizmetkârlarını; insanları içinden bir kadını evladı İshak için bir eş olarak güvence altına alması için Mezopotamya sınırı üzerinde bulunan kardeşi Nahor’un şehrine göndermesi oldu. Kuzenler ile evlenmek uzun yıllar boyunca İbrahim’in insanların âdeti olmuş bir konumdaydı. Ve İbrahim, Salem’in ortadan kaybolmuş okullarında Melçizedek’ten öğrenmiş olduğu Tanrı’ya duyulan inançtan emin bir biçimde hayata gözlerini yumdu.

93:9.5 (1023.2) Melçizedek’in hikâyesini bir sonraki neslin kavraması zordu; beş yüz yıl içinde birçokları bütüncül anlatımı bir mit olarak değerlendirdi. İshak, babasının öğretilerine oldukça yüksek bir değer atfedip, küçük Salem halkının müjdesini besledi; ancak Yakup için bu tarihi anlatımların önemini anlamak daha zordu. Yusuf Melçizedek’e güçlü bir inanan olup, büyük ölçüde bu nedenle, kardeşleri tarafından bir hayalci olarak değerlendirilmişti. Mısır’da Yusuf’a verilen onur başlıca, büyük-büyükbabası olan İbrahim hatıratı nedeniyledi. Yusuf, Mısır ordularının askeri kumandasına önerilmişti; ancak Melçizedek’in tarihi anlatımlarına ek olarak İbrahim ve İshak’ın daha sonraki öğretilerinin bu türden güçlü bir inanani olduğu için, cennet krallığının gelişimi için

böylelikle daha iyi bir iş yapabileceğine inanarak bir kamu idarecisi konumunda hizmet etmeyi tercih etti.

93:9.6 (1023.3) Melçizedek'in öğretileri bütüncül ve tamamlanmıştı; ancak bu dönemlere dair kayıtlar, her ne kadar birçoğu Babil'de Eski Ahit kayıtlarının topluca düzeltilmesi vaktine kadar bu yaşananlara dair belli bir anlayışa sahip olduysa da, bu daha sonraki Musevi din adamları için imkânsız ve hayal ürünü olarak göründü.

93:9.7 (1023.4) Eski Ahit kayıtlarının İbrahim ile Tanrı arasında geçen konuşmalar olarak tasvir ettiği şeyler, gerçekte İbrahim ve Mikâil arasındaki görüş alış-verişleriydi. Daha sonraki nüshacılar Melçizedek kavramını Tanrı ile eşanlamlısı olarak gördüler. İbrahim ve Sare'nin "Tanrı'nın meleği" ile gerçekleştirdiği birçok iletişim, onların Melçizedek'e yaptığı çok sayıdaki ziyaret anlamına gelmektedir.

93:9.8 (1023.5) İshak, Yakup ve Yusuf'a dair Musevi anlatıları, Babil esareti boyunca Musevi din adamları tarafından bu kayıtların bir araya getiriliş zamanında bilerek ve bilmeden yapılan değişiklikler biçimde gerçeklerden birçok sapışı aynı anda içlerinde barındırsalar da, İbrahim hakkında olanlardan çok daha fazla güvenilirdir. Kantura, İbrahim'in bir karısı değildi; Hagar gibi o sadece bir cariyeydi. İbrahim tüm malvarlığı, gösterge eş olan Sare'nin oğlu İshak'a devredildi. İbrahim, kayıtların gösterdiği kadar yaşlı değildi; ve onun eşi çok daha gençti. Bu yaşlar, ileride gerçekleşen İshak'ın sözde mucizevî doğumunu desteklemek için kasıtlı bir biçimde değiştirilmişti.

93:9.9 (1023.6) Musevilerin milli benliği, Babil esareti tarafından devasa bir biçimde karamsarlığa düşmüştü. Alt düzeydeki milli

konumlarına tepki olarak onlar, Tanrı'nın seçilmiş insanları olarak kendilerini tüm ırkların üstüne çıkaran bir görüş ile içinde tarihi anlatımlarını çarpıttıkları ve saptırdıkları milli ve ırksal bencilliğin diğer aşırı ucuna kaymışlardı; ve böylece onlar özenle, İbrahim ve diğer ulusal önderlerini Melçizedek'i de içine alan bir biçimde tüm diğer kişilerin çok üzerine çıkarma amacıyla tüm kayıtlarını değiştirdiler. Musevi nüshacıları böylelikle; sadece, İbrahim'e büyük bir onurun verilişini yansıttığını düşündükleri Siddim savaşından sonra İbrahim ve Melçizedek buluşmasına dair anlatımı muhafaza eden bir biçimde, bu çok önemli dönemlere dair bulabildikleri her kaydı yok etmişlerdi.

93:9.10 (1024.1) Ve böylece, Melçizedek'i gözden yitirerek söz verilen bahşedilmiş Evlat'ın ruhsal görevi ile ilgili bu acil durum Evlad'ın öğretisini de gözden kaçırmışlardır; bu görevin doğasına dair gözden kaçırış oldukça bütüncül ve eksiksizdi ki soylarının çok azı, dünya üzerinde ve beden içinde ortaya çıktığında Maçiventa'nın önceden haber verdiği Mikâil'i tanımaya ve onu teslim almaya yetkin veya istekliydi.

93:9.11 (1024.2) Ancak Musevi Kitabı'nın yazarlarından bir tanesi Melçizedek'in görevini anlamıştı, çünkü şu ifade orada yazmaktadır: “En Yüksek Unsur'un din adamı olan Melçizedek aynı zamanda barışın kralıydı; babası olmadan, annesi olmadan, soyu olmadan, ne yaşam başlangıcına ne de yaşam sonuna sahipti, ama bir Tanrı Evlad'ı gibi yaratılmıştı, o sürekli bir din adamı olarak kalmaya devam etmektedir.” Bu yazar Melçizedek'i, İsa'nın “Melçizedek'in düzeyinde sonsuza kadar bir hizmetkâr olduğunu” onaylayan bir biçimde, Mikâil'in daha sonraki bahşedilişini bir türü olarak tasvir etmişti. Her ne kadar

bu karşılaştırma tamamiyle yararlı olmasa da, İsa'nın dünya bahşediliş zamanındaki görevindeyken “on iki Melçizedek teslim alıcısının emirleri üzerine” Urantia için geçici unvan aldığı kelimenin tam anlamıyla doğrudur.

10. Maçiventa Melçizedeği'nin Mevcut Konumu

93:10.1 (1024.3) Maçiventa'nın bedenselleştirildiği yıllar boyunca Urantia'nın Melçizedek teslim alıcıları on bir unsur olarak faaliyet gösterdi. Maçiventa bir acil durum Evladı olarak görevinin tamamlanmış olduğunu düşündüğünde, bu gerçeği on bir birlikteliğine işaret etti; ve onlar derhal, bedenden vasıtasıyla kurtulacağı ve güvenli bir biçimde özgün Melçizedek düzeyine geri döndürüleceği yöntemi hazır hale getirdi. Ve Salem'den ayrılışının üçüncü gününde Urantia görevi altındaki on bir akranı arasında ortaya çıkıp, Satania'nın 606'ncısının gezegensel teslim alıcılarından biri olarak ara verilmiş hizmet sürecine devam etti.

93:10.2 (1024.4) Maçiventa, beden ve kanın bir yaratılmışı olarak bahşedilmişliğini tıpkı anlık ve tören olmadan başlamış olduğu gibi sonlandırdı. Ne onun ortaya çıkışına ne de ayrılışına, herhangi bir olağandışı bildirim veya gösteri eşlik etti; ne yeniden diriliş liste çağrıları ne de gezegensel yazgı dönemin sonlanması Urantia üzerindeki ortaya çıkışını belirledi; o bir acil durum bahşedilmişiydi. Ancak Maçiventa; Yaratıcı Melçizedek tarafından olması gerektiği biçimde bedenden salıverilişine kadar, ve acil durum bahşedilmişliğinin, Salvington'un Cebrail'i olan Nebadon'un baş yöneticisinin onayını almış olduğu kendisine bilgilendirilene kadar, insan varlıklarının bedeni içindeki kısa süreli ikametini sonlandırmadı.

93:10.3 (1024.5) Maçiventa Melçizedeği, beden içinde bulunduğunda öğretilerine inanmış insanlara ait soylarının gidişatı karşısında büyük bir ilgi beslemeye devam etti. Ancak, Ken unsurlarıyla birleşmiş halde bulunan İshak vasıtasıyla İbrahim'in soyu, Salem öğretilerine dair herhangi bir kesin kavramı beslemeye uzun süre devam etmiş tek koldu.

93:10.4 (1024.6) Bahse konu bu Melçizedek; birçok din adamı ve âlim ile birlikte ilerleyen on dokuz çağ boyunca işbirliğinde bulunmaya, böylece Mikâil'in dünya üzerindeki ortaya çıkışı için makul bir vakte kadar Salem'in gerçeklerini canlı tutmaya çabalamaya devam etti.

93:10.5 (1025.1) Maçiventa, Urantia üzerinde Mikâil'in zaferi dönemlerine kadar bir gezegensel teslim alıcısı olarak görevine devam etti. Daha sonra o; Urantia'nın Vekil Gezegensel Prens'i unvanını taşıyan bir biçimde yaratan Evlat'ın Jerusem üzerindeki kişisel elçisi konumuna çok yakın bir zaman içerisinde yükseltilmiş olarak, Jerusem'de yirmi dört yöneticiden biri olmak üzerine Urantia hizmetine verilmişti. Urantia yerleşik bir gezegen olarak kalmayı sürdürdükçe Maçiventa Melçizedeği'nin; evlatlığa ait kendi düzeyinin sorumluluğuna tamamen dönmeyeceği, zamansal olarak sonsuza kadar İsa Mikâili'ni temsil eden bir gezegensel hizmetkâr konumunda kalmaya devam edeceği bizim inancımızdır.

93:10.6 (1025.2) Onunkisi Urantia üzerinde bir acil durum bahşedilmesi olduğu için, kayıtlarımızda Maçiventa geleceğinin ne olacağı yer almamaktadır. Nebadon'un Melçizedek birliğinin, sayılarından bir tanesinin kalıcı kaybı ile görevlerine devam etmeleri sonuçsal olarak gelişebilir.

Edentia'nın En Yüksek unsurları tarafından yakın zamanda iletilmiş ve Uversa'nın Zamanın Ataları tarafından daha sonra onaylanmış emirler, bu bahşedilmiş Melçizedek'in düşmüş Gezegensel Prens olan Caligastia'nın yerini nihai olarak alacağına güçlü bir biçimde işaret etmektedir. Eğer bu husustaki varsayımlarımız doğru ise; Maçiventa Melçizedeği'nin Urantia üzerinde bizzat tekrar ortaya çıkabileceği, ve tahtan indirilmiş Gezegensel Prens'in görevini değişikliğe uğramış bir biçimde üstenebileceği, veya şu an hâlihazırda Urantia'nın Gezegensel Prens unvanını taşıyan İsa Mikâili'ni temsil eden bir konumda vekil Gezegensel Prens olarak dünya üzerinde faaliyet göstermek için farklı bir biçimde ortaya çıkması tamamiyle mümkündür. Maçiventa'nın geleceğinin ne olabileceği bizler için hiç de kesin olmasa da, oldukça yakın bir zaman içerisinde gerçekleşen olaylar bahsi geçen varsayımların gerçekten muhtemel bir biçimde çok daha uzak olmadığını güçlü bir şekilde işaret etmektedir.

93:10.7 (1025.3) Bizler Urantia üzerindeki zaferiyle Mikâil'in, nasıl hem Caligastia ve hem de Âdem'in varisi, nasıl gezegensel Barış Prens'i ve ikinci Âdem haline geldiğini oldukça iyi bir biçimde anlamaktayız. Ve şimdi bizler, Urantia'nın Vekil Gezegensel Prens unvanının bu Melçizedek'e verilisine dikkatle bakmaktayız. O aynı zamanda Urantia'nın Vekil Maddi Evladı olacak mı? Yâda orada, gezegenin Âdem ve Havvası'nın gelecekte bir gün gerçekleştireceği veya Urantia'nın ikinci Âdemi'nin vekil unvanları ile birlikte Mikâil'in temsilcileri olarak soylarından birinin dönüşü biçiminde beklenmeyen ve öngörülemeyen bir olayın gerçekleşme olasılığı mı var?

93:10.8 (1025.4) Ve, Yaratan Evlat'ın gelecekte bir gün geri dönüşü ile ilgili verdiği açık sözle inilti olarak, Hem Hakimane hem de Kutsal Üçleme Öğretmen Evlatları'nın gelecekteki ortaya çıkışlarının kesinliği ile ilgili bu tahminlerin hepsi; Urantia'yı geleceği bilinmeyen bir gezegen yapmakta olup, onu Nebadon'un bütüncül evreni içinde en ilgi çekici ve en merak uyandırıcı âlemlerinden biri kılmaktadır. Urantia ışık ve yaşam dönemine yaklaşırken gelecek bir çağda, Lucifer isyanı ve Caligastia ayrılığına dair yargı süreci kesin bir biçimde karar bağlandıktan sonra, bizler eş zamanlı bir biçimde Maçiventa, Âdem, Havva ve İsa Mikâili'ne ek olarak ya bir Hakimane Evlat veya hatta Kutsal Öğretmen Evlatları'nın Urantia üzerindeki mevcudiyetlerine bile şahit olabiliriz.

93:10.9 (1025.5) Yirmi dört danışmandan oluşan Jerusem'in Urantia yöneticileri birliği içindeki Maçiventa'nın mevcudiyetinin; onun Urantia fanilerini, Kesinliğin Cennet Birlikleri'ne kadar bile ilerleme ve yükselişin evren düzeni boyunca nihai olarak takip edeceği düşüncesini doğrulayan yeterli kanıt olduğu uzun süreden beri bizim düzeyimizin sahip olduğu görüştür. Bizler Âdem ve Havva'nın böylelikle, Urantia ışık ve yaşam içinde istikrara kavuşmuş hale geldiğinde Cennet serüveni içinde dünya akranlarına eşlik etme nihai sonuna sahip kıldıklarını bilmekteyiz.

93:10.10 (1025.6) Bin yıldan daha az bir süre önce, bir zamanlar Salem'in bilgisi olan bu aynı Maçiventa Melçizedeği, âlemin ikamet halindeki genel valisi olarak görevde bulunarak yüz yıllık bir süre boyunca Urantia'da görünmez bir biçimde mevcut bulunmuştu; ve eğer gezegensel olaylarını yönetmeye dair mevcut düzenimiz devam ederse, bin yıldan biraz daha

fazla bir süre sonra aynı görevde faaliyet gösteren zamanı gelince geri dönecektir.

93:10.11 (1026.1) Bu anlatım; şimdiye kadar Urantia'nın tarihi ile ilişkili hale gelmiş karakterlerin içinde en benzersizlerden biri olmasına ek olarak, alışılmışın ve olağanın dışındaki dünyanın gelecek deneyimde önemli bir görevde bulunma nihai sonuna sahip kılınabilecek bir kişilik olarak Maçiventa Melçizedek'in hikâyesidir.

93:10.12 (1026.1) [Nebadon'un bir Melçizedek unsuru tarafından sunulmuştur.]

94. Makale

Batıdaki Melçizedek Öğretileri

94:0.1 (1027.1) SALEM dininin öncül öğretmenleri; kutsal lütfu elde etmenin tek bedeli olarak insanın tek bir evrensel Tanrı'ya beslediği inanca ve duyduğu güvene dair Maçiventa'nın müjdesini sürekli olarak duyuran bir biçimde, Afrika ve Avrasya'nın en uzak kabilelerine girmişti. Melçizedek'in İbrahim ile gerçekleştirdiği sözleşme, Salem ve diğer merkezlerden dışarı yayılan öncül tanıtım söyleminin tümü için bir yöntem teşkil etmekteydi. Urantia hiçbir zaman bu zamandan beri hiçbir zaman, Doğu Yarımküre'nin tamamı üzerinde Melçizedek'in bu öğretilerini taşımış olan bahse konu kutsal erkek ve kadınlardan daha fazla istekli ve daha fazla kararlı din yayıcılarına sahip olmamıştır. Bu din yayıcıları, birçok insan topluluğu ve ırkından toplanmıştı; ve onlar öğretilerini geniş ölçüde, yeni dini benimseyen yerel bireylerin aracılığı ile yaymışlardı. Onlar; Salem dininin yerlilerine öğretmiş oldukları yerler olan dünyanın farklı bölgelerinde

eğitim merkezleri kurup, bunun sonrasında bu öğrencileri kendi insanları arasında öğretmenler olarak faaliyet göstermesi için görevlendirmişti.

1. Vedik Hindistanı'nda Salem Öğretileri

94:1.1 (1027.2) Melçizedek döneminde Hindistan, kuzeyden ve batıdan gelen Ari-And istilacılarının siyasi ve dini egemenliği altına yakın bir zamanda gelmiş bir konumda bulunan çok uluslu bir ülkeydi. Bu dönemde yarımada'nın sadece kuzey ve batı kısımları geniş bir biçimde Ari toplulukları tarafından kaplanmaktaydı. Bu yeni gelen Vedik unsurları kendileriyle birlikte birçok kabile ilahiyatını getirmişlerdi. Onların dini ibadet türleri; babanın bir din adamı ve annenin ise bir din kadını olarak faaliyet göstermeyi sürdürmesine ek olarak aile ocağının hala bir sunak olarak kullanılması bakımından öncül And atalarının törensel uygulamalarını yakın bir biçimde takip etti.

94:1.2 (1027.3) Vedik inancı bu dönemde; ibadetin genişleyen ayinselliği üzerinde kademeli olarak denetimi üstlenmekte olan, öğretmen-din adamlarından meydana gelen Brahman toplumsal sınıfının yönetimi altında büyüme ve başkalaşım süreci içindeydi. Bir zamanlar otuz üç tane olan Ari ilahiyatının birleşimi, Salem din-yayıcıları Hindistan'ın kuzeyine girdiğinde çoktan oluşum halindeydi.

94:1.3 (1027.4) Bu Ari toplulukların çoktanrılıcılığı; her kabilenin kendine ait saygı duyduğu tanrıya sahip olması biçiminde, kabilesel birimlere olan ayrılışları nedeniyle gerçekleşmiş öncül tek-tanrıcılıklarının bir yozlaşmasını temsil etmişti. And Mezopotamyası'nın özgün tek-tanrıcılığı ve kutsal-üçleme-

inancının bu bozuluğu, İsa'dan önceki ikinci binyılın öncül çağlarında yeniden sentezlenme oluşumu içerisindeydi. Birçok tanrı, cennetin koruyucusu olan Dyaus pitarın kutsal üçleme önderliğı altında bir tanrılar birliğine evrilmişti; atmosferin dalgalı koruyucusu olan İndra ve üç başlı ateş tanrısı olan Agni sırasıyla, dünyanın hâkimine ve öncül kutsal Üçleme kavramının sembolik düzeye inmiş simgesine evrilmişti.

94:1.4 (1027.5) Başkalarının tanrılarını reddetmeyen inanca ait belirli gelişmeler, evrilmiş bir tek-tanrıcılığa ortam hazırlamaktaydı. En eski ilahiyat olan Agni sıklıkla, bütüncül tanrılar birliğinin baba-önderine yükseltilmişti. Zaman zaman Prajapati olarak adlandırılan, zaman zaman Brahma olarak tanımlanan, ilahi-baba kuramı; Brahman din-adamlarının daha sonra Salem öğretmenleri ile verdikleri din-kuramsal savaşta ortadan kaybolmuştu. *Brahman*, Vedic tanrılar birliğinin tamamını etkinleştiren enerji-kutsallığı olarak düşünölmüştü.

94:1.5 (1028.1) Salem din-yayıcıları, cennetin En Yüksek Unsuru olan tek olan Melçizedek'in Tanrısı'nı duyurmuşlardı. Bu tasvir, tüm tanrıların kökeni olan Yaratıcı-Brahma'ya dair ortaya çıkan kavramsallaşmayla bütünüyle uyumsuz bir konumda bulunmamaktaydı; ancak Salem inancı ayinsel değildi, ve bu nedenle Brahman din adamlığının doğmalarına, geleneklerine ve öğretilerine doğrudan bir biçimde tezatlık oluşturdu. Brahman din adamları ayinsel adetler ve fedasal törenler dışında, Tanrı'nın lütfunu kazanma biçiminde, inanç ile kurtuluşun elde edilmesine dair Salem öğretisini hiçbir zaman kabul etmeyecekti.

94:1.6 (1028.2) Tanrı'ya olan güvene ve inanç yoluyla gelen kurtuluşa dair Melçizedek müjdesinin reddi, Hindistan için hayati bir

dönüm noktasını simgelemişti. Salem din yayıcıları, ilkçağ Vedik tanrılarının tümüne olan inancın kaybolmasına fazlasıyla katkıda bulunmuş bir konumdaydı; ancak Vedizm'in din adamları olarak önderler, tek tanrı ve bir tek inanca dair Melçizedek öğretisini kabul etmeyi reddetmişti.

94:1.7 (1028.3) Brahman din adamları, Salem öğretmenleri ile başa çıkabilmek için dönemlerinin kutsal yazıtlarını bir araya topladı; ve bu derleme, daha sonra gözden geçirildiği gibi, kutsal kitapların en eskilerinden birisi olarak Rig-Veda isminde çağdaş zamanlara kadar gelmiştir. Brahman din adamları, bu dönemlerin insanları üzerinde ibadet ve feda ayinlerini belirginleştirmeyi, şekillendirmeyi ve kesin bir temele oturtmayı amaçladıkça Veda yazıtlarının ikinci, üçüncüsü ve dördüncüsü birbirini takip etti. En iyi özellikleri göz önünde bulundurulduğunda bu yazılar, kavramdaki güzellik ve algıdaki gerçeklik bakımından benzer bir nitelikteki herhangi bir kutsal kitabın eşitidir. Ancak bu üstün din; güney Hindistan'ın hurafeleri, inanışları ve ayinlerinin binlercesi tarafından kirlenmiş hale geldiği için, fani insan tarafından şu ana kadar geliştirilen en alacalı sistem haline ilerleyen bir biçimde başkalaştı. Veda yazıtları üzerinde gerçekleştirecek bir inceleme, İlahiyat'a dair şimdiye kadar düşünülmüş en yüksek ve en alt düzeydeki kavramlarının bazılarını açığa çıkaracaktır.

2. Brahmanlık

94:2.1 (1028.4) Salem din yayıcıları Dravid Deccan yaylasına doğru güneye doğru giriş yaptıklarında, ikincil Sang topluluklarının artış gösteren bir dalgası karşısında ırksal kimliklerini kaybetmeyi engellemek için oluşturulmuş Ari unsurlarının düzeni olarak, yoğunlaşan bir toplumsal sınıf düzeniyle

karşılaştılar. Brahan din adamlarının sınıfı bu sistemin tam da özü olduğu için, toplumsal düzen Salem öğretmenlerinin ilerleyişini fazlasıyla geriletmişti. Bu sınıf sistemi Ari ırkını kurtarmada başarısız olmuştu, ancak Brahmanların devamlılığını sağlamayı başarmıştı; onlar bunun karşılığında bu güne kadar, Hindistan'da dini egemenliklerini korumuşlardır.

94:2.2 (1028.5) Ve bu aşamada, daha yüksek gerçekliğin reddiyle gelen Vedizm'in zayıflamasıyla birlikte, Ari unsurların inancı Deccan yaylasından gelen artış halindeki saldırılara maruz kalmıştı. Irksal yok oluşun ve dinsel tahribatın dalgasıyla baş etmenin çaresiz bir çabası içerisinde Brahman sınıfı kendisini herkesin üstünde bir yere çıkarmayı amaçladı. Onlar; ilahiyat için feda vermenin tek başına kesin bir biçimde etkili olduğunu, kudretiyle her zaman boyun eğdirici olduğunu öğrettiler. Onlar, evreninin iki temel kutsal kaynağından birinin ilahi Brahman, ötekisinin ise Brahman din adamlığı olduğunu duyurdu. Başka hiçbir Urantia topluluğu içinde din adamları, tanrılarına gösterilmesi beklenen onuru kendilerine indiren bir biçimde, tanrılarının bile üzerine yükseltmeye kalkışmadı. Ancak onlar bu haddinden fazla kendine güvenen söylemlerinde o kadar abes bir biçimde ileri gitmişlerdi ki, çevredeki ve daha az gelişmiş medeniyetlerden yağın alçaltıcı inançlar karşısında dengesiz duran bu bütüncül sistem çökmüştü. Geniş Vedic din adamlığının kendisi, bencil ve akılsız cüretkârlığın tüm Hindistan'a getirmiş olduğu eylemsizlik ve karamsarlığın kara seli altında çırpınıp battı.

94:2.3 (1029.1) Birey üzerinde haddinden fazla gerçekleştirilen yoğunlaşma kesin bir biçimde; insan, hayvan veya otlar olarak

birbirini takip eden yeniden dünyaya gelişlerin sonu gelmez bir çevrimi içinde bireyin evrim-dışı devamlılığına dair bir korkuya sebebiyet verdi. Ve ortaya çıkar haldeki bir tanrı inancına bağlı hale gelebilecek bu bozucu etkiye sahip inançların içinde hiçbiri, Dravid Deccan yaylasından gelmiş olan — ruhların yeniden dünyaya geliş savı olarak — ruhun göçüşüne dair bu inanç kadar körletici değildi. Tekrar eden ruh göçlerinin bahse konu bıktırıcı ve tekdüze çevrimine dair beslenen bu inanç; bir zamanlar öncül Vedik inancının bir parçası olmuş olan, çabalayan fanilerin sahip oldukları uzunca bir süredir sevgiyle beslemiş oldukları ölümden kurtuluş ve ruhsal ilerlemeyi bulma ümidini onlardan çalmıştı.

94:2.4 (1029.2) Bu felsefi olarak güçsüzleştirici öğretiyi yakın bir zaman içerisinde; tüm yaratımı içine alan üstün-ruh olarak Brahman ile birlikte mutlak bütünlüğün evrensel huzuru ve barışına girerek bireyin edebi kaçışına dair inancın yaratımı takip etmiştir. Fani beklentisi ve insanın gelecek arzusu etkin bir biçimde zorla alı konulmuş ve neredeyse tamamen yok edilmişti. İki bin yıldan daha fazla bir süredir Hindistan'ın daha iyi akılları arzusunun her türünden kaçmayı amaçlamakta olup, böylece, ruhsal ümitsizliğin zincirlerine birçok Hindu insan topluluğunun ruhunu neredeyse mahkûm eden daha sonraki bu inanç ve öğretilere giriş için kapı ardına kadar açılmıştı.

94:2.5 (1029.3) Katı toplumsal tabakalaşma tek başına, Ari dini-kültürel düzenin devamlılığını sağlayamadı; ve Deccan yaylasının alt düzey dinleri doğuya nüfuz ettiğinde, orada çaresizlik ve ümitsizliğin bir çağı gelişti. Bu karanlık günler boyunca yaşamın anlamsızlığına dair inanış ortaya çıkmış olup, bu dönemden itibaren varlığını sürdürögelmiştir. Bu yeni

inanışların çoğu; geçmişte erişilebilen bir şey olarak düşünülmüş kurtuluşun yalnızca insanın aracısız gerçekleşen kendi çabaları sonucunda gelebileceğini ifade eden bir şekilde, aleni olarak tanrıtanımazdı. Ancak bütün bu talihsiz felsefenin büyük bir kısmı içinde, Melçizedek ve hatta Âdemsal öğretilerin bozulmuş kalıntıları bulunabilir.

94:2.6 (1029.4) Bu dönemler, Brahmana ve Upanişad kutsal kitapları olarak Hindu inancının daha sonraki yazıtlarının bir araya getirilme zamanlarıydı. Tek bir Tanrı ile yaşanan kişisel inanç deneyimi vasıtasıyla gerçekleştirilen bireysel dinin öğretilerini reddetmiş, Deccan yaylasından gelen alçaltıcı ve güçsüzleştirici inanç ve öğretilerin seliyle kirlenmiş olarak, insan nitelikli tanrıları ve yeniden dünyaya gelişleriyle Brahman din adamlığı, bu bozucu inanışlara karşı şiddet dolu bir tepki deneyimledi; orada, *doğru gerçekliği* arama ve bulmaya dair kesin bir çaba vardı. Brahmanlar, ilahiyatın Hint kavramını insani niteliklerden arınmaya girişti; ancak bunu yaparlarken, Tanrı'nın kişilik dışı hale getirilmesi biçiminde feci bir hataya düştüler; ve onlar, Cennet Yaratıcısı'na dair yüce ve ruhsal bir nihai düşünce ile değil, her şeyi içine alan bir Mutlak'a dair uzak ve metafizik bir düşünceyle ortaya çıktılar.

94:2.7 (1029.5) Mevcudiyetlerini korumadaki çabalarında Brahmanlar, Melçizedek'in tek Tanrısı'nı reddetmiş bir konumda bulunmaktalardı; ve bu aşamada onlar kendilerini, Hindistan'ın ruhsal yaşamını bu talihsiz günden yirminci yüzyıla kadar çaresiz ve halsiz bırakmış kişilik-dışı ve herhangi bir güçten yoksun *nesnel* o olan, belirsiz ve aldatıcı nitelikteki felsefi benlik biçimindeki Brahman varsayımıyla bulmuşlardı.

94:2.8 (1029.6) Upanişad yazıtlarının kaleme alınışı dönemlerinde Hindistan’da Budizm doğmuştu. Ancak onun bin yıllık başarısına rağmen, daha sonraki Hinduizm ile yarışamadı; daha yüksek bir ahlaka sahip olmasına rağmen onun ncl Tanrı tasviri, daha az ve daha kişisel ilahiyatları sunan Hinduizm’in sahip olduklarından daha da kısmi bir biçimde tanımlanmıştı. Budizm nihai olarak, evrenin en stn Tanrı’sı olarak oldukça belirgin Allah kavramıyla birlikte savaşçı bir İşlam’ın saldırısı karşısında kuzey Hindistan’da tutunamadı.

3. Brahmansal Felsefe

94:3.1 (1030.1) Brahmanizm’in en yüksek fazı neredeyse hiçbir biçimde din niteliğinde bulunmamış olsa da, fani insanın felsefe ve metafiziğin nüfuz alanına yaptığı en soylu girişlerden bir tanesiydi. Nihai gerçekliğin keşfine koyulan bir biçimde Hint aklı, dinin temel nitelikteki şu ifte kavramsallığı dışında din kuramının neredeyse her fazı hakkında fikir yrtene kadar durmamıştı: tüm evren yaratılmışlarının Kâinatsal Yaratıcısı’nın mevcudiyetine ek olarak kusursuz, hatta kendisi gibi olmalarını salık veren ebedi Yaratıcı’ya erişmeyi amalarlarken bahse konu bu yaratılmışların evreni içinde yükseliş halindeki deneyim gerçeği.

94:3.2 (1030.2) Brahman kavramı içinde bu dönemin akılları gerçekten de, her şeyi kapsayan belli bir Mutlak’a dair düşünceyi kavramışlardı; çünkü bu düşünce eş zamanlı olarak, yaratıcı enerji ve kâinatsal tepki olarak tanımlanmıştı. Brahman, yalnızca, tüm sınırlı niteliklerin birbirini takip eden reddi tarafından kavranılmaya yetkin bir biçimde tüm tanımların ötesinde olan bir konumda düşünülmüştü. O kesinlikle, bir mutlaklığa, hatta bir sınırsız, varlığa olan

inanıştı; ancak bu kavram fazlasıyla, kişilik niteliklerden yoksun olup bu nedenle bireysel dindarlar tarafından deneyimlenemeyen bir öze sahipti.

94:3.3 (1030.3) Brahman-Narayana; durağan mevcudiyette bulunan ve ebediyetin tümü boyunca potansiyel bir niteliğe sahip Kâinatsal Benlik olarak potansiyel kâinatın başat yaratıcı gücü şeklinde, sınırsız Nesnel O biçiminde Mutlak olarak düşünülmüştü. Bu dönemin filozofları Brahman'ı yaratılmış ve evrimleşen varlıklar tarafından erişilebilir bir kişilik niteliğinde ilişkilendirici ve yaratıcı olarak düşünebilen bir biçimde, ilahiyat kavramsallaşmasında bir sonraki aşamaya geçebilmiş olsalardı, bu türden bir öğreti böyle bir durumda Urantia üzerinde İlahiyat'ın en gelişmiş tasviri haline gelebilirdi; çünkü o, bütüncül ilahiyat faaliyetinin ilk beş düzeyini kapsayacak olup, geriye kalan ikisini de muhtemel bir biçimde tahayyül edebilen bir niteliğe sahip olacaktı.

94:3.4 (1030.4) Belirli fazlar içinde, tüm yaratılmış mevcudiyetinin toplamına ait bütünlük olarak Kâinat'ın Tek Üstün-ruh kavramı Hintli filozofları Yüce Varlık'ın gerçekliğine oldukça yaklaştırdı; ancak bu gerçeklik kendilerine hiçbir şey sunmadı, çünkü onlar, Brahman-Narayana'ya dair din-kuramsal tek-tanrı hedeflerinin erişilmesinde makul veya diğer bir değişle mantıklı bir kişisel yaklaşıma evrilmede başarısız oldu.

94:3.5 (1030.5) Nedensel ilişkiler ağının devamlılığına dayanan karma ilkesi, yine, Yücelik'in İlahiyat mevcudiyetindeki tüm zaman-mekân eylemlerinin sonuçsal sentezine dayanan gerçekliğe oldukça yakındır; ancak bu düşünce hiçbir zaman, dindar birey tarafından gerçekleştirebilecek İlahiyat'ın eş-güdümsel kişilik erişimini sunmamıştı; o yalnızca, tüm

kişiliğin nihai olarak Kâinatın Üstün-ruhu tarafından içine alınacağını sunmuştu.

94:3.6 (1030.6) Brahmanizm'in felsefesi aynı zamanda, Düşünce Düzenleyiciler'in ikametinin gerçekleşmesine oldukça yaklaşmıştı; o yalnızca, gerçekliğin yanlış kavranılışıyla ondan sapmış bir konuma gelmişti. Ruhun Brahman'ın ikameti olduğuna dair öğretisi, bu kavram Kâinatsal Tek'in bahse konu ikametinden başka hiçbir insan kişiliğinin bulunmadığına dair inanç tarafından tamamiyle bozulmamış olsaydı, gelişmiş bir dinin zeminini hazırlamış olacaktı.

94:3.7 (1030.7) Birey-ruhu ile Üstün-ruhun birleşmesine dair inanç içinde Hindistan'ın din kuramcıları; insanın iradesi ile Tanrı'nın iradesinin bütünlüğünden doğan herhangi bir şey olarak, yeni ve benzersiz bir biçimde insan niteliğindeki bir şeyin varlığını devam ettirilişini sunmada başarısız oldular. Ruhun Brahman'a olan geri dönüşüne dair öğretisi, Kâinatın Yaratıcısı'nın bağrına olan Düzenleyici'nin dönüş gerçekliğine yakın bir biçimde benzerdir; ancak orada, fani kişiliğin morontia eşleniği biçiminde, Düzenleyici'den farklı olarak aynı zamanda varlığını sürdüren bir şey bulunmaktadır. Ve bu hayati kavram, Brahmansal felsefe içinde çok temel bir biçimde yoksundu.

94:3.8 (1031.1) Brahmansal felsefe evren ile ilgili birçok doğruyu yakın bir biçimde tahmin etmiş olup, sayısız kâinatsal gerçekliğe yaklaşmıştır; ancak o, mutlak, aşkın ve sınırlı gibi gerçekliğin çeşitli düzeylerini birbirinden ayırmada başarısız olma hatasına haddinden fazla bir biçimde düşmüştür. Bu felsefe, mutlak düzeyde sınırlı-aldatıcı olan bir şeyin sınırlı düzeyde kesin bir biçimde gerçek olabileceğini hesaba katmada

başarısız olmuştur. Ve o aynı zamanda; evrimsel yaratılmışın Tanrı ile olan sınırlı deneyiminden başlayarak, Cennet Yaratıcısı ile birlikte Ebedi Evlat'ın sınırsız deneyimine kadar tüm düzeylerde kişisel olarak ulaşılabilir nitelikteki Kâinatın Yaratıcısı'nın temel kişiliğini hiçbir biçimde tanımamıştır.

4. Hindu Dini

94:4.1 (1031.2) Hindistan'da geçen çağlar ile birlikte toplum büyük bir oranda, Melçizedek din-yayıcılarının öğretileri ile değişikliğe uğratılmış ve daha sonraki Brahman din-adamlığı tarafından kemikleştirilmiş Vedalar'ın ilkçağ ayinlerine geri dönmüştü. Dünya dinlerinin en eski ve en çok uluslusu olan bu din; Budizm ve Jainizm'e ek olarak Muhammed takipçilerinin dininin ve Hıristiyanlık'ın daha sonra ortaya çıkan etkilerine karşılık veren bir biçimde daha ileri değişikliklerden geçti. Ancak İsa'nın öğretilerinin ulaştığı zaman onlar çoktan, “beyaz insanın dinine” ait olamayacak kadar Doğululaşmışlardı; böylelikle bu öğretiler Hindu aklına garip ve yabancı geldi.

94:4.2 (1031.3) Mevcut an içerisinde Hindi din kuramı, ilahiyat ve kutsallığın dört azalan düzeyini tasvir etmektedir:

94:4.3 (1031.4) 1. *Brahman*, Mutlak, Sınırsız Tek, Nesnel O.

94:4.4 (1031.5) 2. *Trimurti*, Hinduizm'in yüce kutsal üçlemesi. Bu birliktelik içinde ilk üye olarak *Brahman* — sınırsız niteliğindeki — Brahman'dan kendi kendisini yaratmış olarak düşünülmektedir. Her şeyin içinde olduğu varsayılan türe ait Sınırsız Tek ile yakın ilişkilendirilimi bulunmasaydı Brahma, Kâinatın Yaratıcısı'nın bir kavramsallaşmasının temelini

oluşturabilirdi. Brahma aynı zamanda kader ile ilişkilendirilmektedir.

94:4.5 (1031.6) Şiva ve Vişnu olarak ibadetin ikinci ve üçüncü üyeleri, İsa'dan sonraki ilk bin yıl içinde doğmuştu. Şiva yaşam ve ölümün koruyucusu, doğurganlığın tanrısı ve yok edişin hâkimidir. Vişnu, insan türü içinde dönemsel olarak vücuda bürünüşüne dair inanç nedeniyle çok fazla bir biçimde sevilmektedir. Bu nedenle Vişnu, Hintliler'in düşüncelerinde gerçek ve yaşayan hale gelmektedir. Şiva ve Vişnu'nun her biri bazıları tarafından, her şeyin üstünde yüce olan konumda değerlendirilmektedir.

94:4.6 (1031.7) 3. *Vedik ve Vedik-sonrası ilahiyatları*. Agni, İndra ve Soma gibi Ari unsurlarının ilkçağ tanrılarının birçoğu, Trimurti'nin üç üyesi karşısında ikincil konumda varlıklarını sürdürmeye devam etti. Çok fazla sayıdaki ilave tanrı Vedik Hindistanı'nın öncül günlerinden beri doğuşlarını sürdürmüş olup, bunlar da aynı zamanda Hindu tanrılar birliğine eklendi.

94:4.7 (1031.8) 4. *İnsansı-tanrılar*: üstün-insanlar, insansı-tanrılar, kahramanlar, ecinniler, hayaletler, kötü ruhaniyetler, periler, canavarlar, gulyabaniler ve daha sonraki dönemin inançlarına ait azizler.

94:4.8 (1031.9) Her ne kadar Hinduizm Hint insanlarına hayat vermede uzunca bir süredir başarısız olmuşsa da, aynı zamanda genellikle hoşgörülü bir din olmuştur. Onun büyük gücü, kendisini ispatlamış bir biçimde Urantia üzerinde ortaya çıkan en uyumlu, başkalaşabilen din olduğu gerçeğinde yatmaktadır. O neredeyse sınırsız bir değişime yetkin olup, ussal

Brahman'ın yüksek ve yarı-tek-tanrısar dűşüncelerinden cahil inananlarının alt düzeydeki ve aşğı itilmiş sınıflarının sahip olduğı baştan aşğı kötü putlaştırışları ve ilkel inanç uygulamalarına kadar esnek uyumun olağandışı bir ölçėğine sahiptir.

94:4.9 (1032.1) Hinduizm, özünde Hindistan'ın temel toplumsal dokusunun tamamlayıcı bir parçası olduğı için varlığını sürdürmüştür. Rahatsız edilebilecek veya zarar verilebilecek hiçbir büyük ast-üst ilişkisine sahip değildir; o, insanların yaşam biçimlerinin içine işlemiştir. Hinduizm; değişen şartlar karşısında tüm diğer inanışların üstünde yer alan bir uyuma sahip olup, birçok diğer dine karşı uyum sağlamanın hoşgörölü bir tutumunu sergilemektedir; öyle ki, Gotama Buda ve hatta İsa'nın kendisi Vişnu'nun bedene bürünmüş halleri olarak duyurulmuşlardır.

94:4.10 (1032.2) Bugün Hindistan'da — sevgi dolu yardım ve toplumsal hizmet içinde kişisel olarak gerçekteştirilen, Tanrı'nın Yaratıcılığı, evlatlık ve bunun sonucu olarak tüm insanların kardeşliği biçiminde — İsalal müjdenin tasvirine büyük bir ihtiyaç duyulmaktadır. Hindistan'da bahse konu felsefi düzen bulunmakta olup, bu inanış yapısı mevcuttur; tek ihtiyaç duyulan şey, Mikâil'in yaşam bahşedilişini bir beyaz insan dini yapma eğilimine sahip Doğulu dogma ve inanışlardan daha önce koparılmış olan, İnsan'ın Evladı'nın özgün müjdesi içinde tasvir edilen dinamik sevginin hayat verici kıvılcımıdır.

5. Çin'de Gerçeklik İçin Verilen Mücadele

94:5.1 (1032.3) Salem din-yayıcıları En Yüksek Tanrı'ya dair inanışı ve inançla gerçekleşen kurtuluşu yayarak Asya boyunca geçerlerken, kat ettikleri çeşitli ülkelerin felsefesi ve dini düşüncesinin büyük bir kısmını özümsemiştir. Ancak Melçizedek tarafından görevlendirilen öğretmenler ve onların varisleri, görevlerinden sapmadılar; onlar, Avrasya kıtasının tüm insan topluluklarının içine girmiş olup, İsa'dan önceki ikinci bin yılın ortasında Çin'e vardılar. See Fuch'da bin yıldan daha fazla bir süre boyunca Salem unsurları, yönetim merkezlerini idare ettiler; burada onlar, sarı ırkın tüm kolları boyunca eğitimde bulunmuş Çinli öğretmenleri hazırladılar.

94:5.2 (1032.4) Bugün sahip olduğu ismi taşıyandan oldukça farklı bir din olarak Çin'de Taoizm'in en öncül biçiminin doğuşu bu öğretinin doğrudan bir sonucuydu. Öncül veya diğer bir deyişle kökensel-Taoizm, şu etkenlerin bir bileşeniydi:

94:5.3 (1032.5) 1. Cennet'in Tanrısı olan Şangti'nin kavramı içinde varlığını sürdürmüş Singlanton'un hala varlığını sürdüren öğretileri. Singlanton'un döneminde Çin insanları, neredeyse tek-tanrısallık hâle geldi; onlar ibadetlerini, evren yöneticisi olarak Cennet'in Ruhaniyeti ismiyle daha sonra bilinen Tek Gerçeklik üzerinde yoğunlaştırdılar. Ve, ilerleyen çağlarda her ne kadar birçok bağlı tanrı ve ruhaniyet dinlerine sızmış olsa da, İlahiyat'ın bu öncül kavramı hiçbir zaman bütünüyle kaybolmamıştı.

94:5.4 (1032.6) 2. İnsanın inancına karşılık olarak insanlığa lütfunu bahşeden bir En Yüksek Yaratan İlahiyatı'nın Salem dini. Ancak, Melçizedek din-yayıcıları sarı ırkın yerleşkelerine girmiş olduğunda özgün iletilerinin, Maçiventa dönemindeki

Salem'in yalın öğretilerinden ciddi bir ölçüde değişmiş olduğu fazlasıyla gerçektir.

94:5.5 (1032.7) 3. Tüm kötülükten kaçma arzusu ile birleşmiş Hint filozoflarının Brahman-Mutlak kavramsallaşması. Salem dininin doğuya doğru olan yayılımında en büyük dışsal etki, — Mutlak olan — Brahman kavramsallaşmalarını Salem unsurlarının kurtuluşsal düşüncesine aşıl原因an Vedik inancının Hintli öğretmenleri tarafından yaratılmıştı.

94:5.6 (1033.1) Bu bileşik inanç, dini-felsefi nitelikli düşünce içerisindeki temel bir etki olarak sarı ve kahverengi ırkların karaları boyunca yayılmıştı. Japonya'da bu kökensel-Taoizm Şinto olarak bilinmekteydi; ve Filistin'in Salemi'nden çok uzaklardaki bu ülkede insan toplulukları, Tanrı'nın isminin insanlık tarafından unutulmaması için dünya üzerinde ikamet etmiş olan Maçiventa Melçizedeği'nin vücuda bürünmesini öğrenmişlerdi.

94:5.7 (1033.2) Çin'de tüm bu inançların hepsi daha sonra, atalara olan ibadetin sürekli büyüyen inancı ile bozulmuş ve daha da kötüleşmişti. Ancak Singlangton'un döneminden beri Çinliler, din-adamları mesleğine karşı çaresiz köleliğe hiçbir zaman düşmemişti. Sarı ırk, barbar kölelikten düzenli medeniyete doğru kurtuluşunu gerçekleştiren ilk ırktı; çünkü onlar, diğer ırkların korkmuş olduğu gibi ölümlerin hayaletlerinden bile korkmayan bir biçimde tanrılara karşı beslenen sefil korkudan bir parça özgürlüğü elde eden ilk ırktı. Çin yenilgisiyle, din adamlarından öncül bağımsızlığının ötesine geçmede başarısız olması nedeniyle karşılaştı; o, atalara yapılan ibadet olarak neredeyse eşit düzeydeki vahim bir hataya düştü.

94:5.8 (1033.3) Ancak Salem unsurları boşu boşuna emek vermediler. Müjdelerinin temelleri üzerine altıncı yüzyılın büyük Çin filozofları öğretilerini inşa etti. Laozi ve Konfüçyüs dönemlerinin ahlaki atmosferi ve ruhsal düşünceleri, daha öncül bir çağın Salem din-yayıncılarına ait öğretilerden gelişmişti

6. Laozi ve Konfüçyüs

94:6.1 (1033.4) Mikâil'in varışından yaklaşık altı yüz yıl önce, beden içinde ayrılmadan çok uzun bir süre önce Melçizedek; dünya üzerindeki öğretisinin saflığının, daha eski Urantia inanışlarının topluca karışımı tarafından aşırı bir biçimde tehlike altına girebileceğini düşündü. Bir süre boyunca, Mikâil'in bir müjdecisi olma görevinin başarısız olma tehlikesi altında bulunduğu görüldü. Ve İsa'dan önce altıncı yüzyılda, ruhsal birimlerin olağandışı bir eş güdümü vasıtasıyla, ki bunların tamamı gezegensel yüksek-denetimciler tarafından bile anlaşılamamaktadır, Urantia çok katmanlı dinsel gerçekliğin en olağan dışı sunumlarından birine şahit oldu. Birkaç insan öğretmenin aracılığı ile Salem müjdesi yeniden ifade edilip, yeniden canlandırıldı; ve bu haliyle bahse konu dönemlerde sunulduğu için, onların büyük bir kısmı bu yazının dönemine kadar varlığını sürdürmüştür.

94:6.2 (1033.5) Ruhsal ilerleyişin bu benzersiz çağı; medenileşmiş dünyanın tamamı üzerindeki büyük dini, ahlaki ve felsefi öğretmenler tarafından nitelenmektedir. Çin'de iki olağanüstü öğretmen Laozi ve Konfüçyüs'dü.

94:6.3 (1033.6) *Laozi* Tao'yu tüm yaratımın Tek İlk Kökeni olarak duyurduğunda, onu doğrudan bir biçimde Salem'e ait tarihsel

anlatımlardaki kavramlar üzerine kurmuştu. Lao, büyük ruhsal öngörüye sahip bir insandı. O insanın ebedi sonunun, “Yüce Tanrı ve Kâinatın Hükümdar’ı Tao ile olan sonsuza kadar sürecek bütünlük” olduğunu öğretti. Nihai kökene dair onun kavrayışı olabileceği en yüksek düzeyde sezgiye sahipti; çünkü o şunları yazmıştı: “Birliktelik, Mutlak Tao’dan doğmaktadır; ve Birliktelik’den kâinatsal Çiftelik ortaya çıkmaktadır; ve bu türden bir Çiftelik’den, Kutsal Üçleme mevcudiyetine kavuşmaktadır; ve Kutsal Üçleme, tüm gerçekliğin temel kökenidir.” “Gerçekliğin tümü her zaman, kâinatın potansiyelleri ve mevcudiyetleri arasındaki denge olmuştur; ve onlar ebedi bir biçimde kutsallığın ruhaniyeti tarafından ahenkli hale getirilmiştir.”

94:6.4 (1033.7) Laozi aynı zamanda, kötülüğe iyilikle karşılık verme öğretisinin en öncül sunumlarından bir tanesini gerçekleştirmişti: “İyilik iyiliği doğurur, ancak gerçekten iyi olan birisi için kötülük aynı zamanda iyiliği doğurur.”

94:6.5 (1033.8) O; yaratılmışın Yaratan’a olan dönüşünü öğretmiş olup, yaşamı kâinatsal potansiyellerden bir kişiliğin ortaya çıkışı olarak resmederken, ölüm bu yaratılmış kişilikten eve dönüş gibiydi. Onun gerçek inanç kavramı olağandışıydı; ve o da bu inancı “küçük bir çocuğun tutumuna” benzetti.

94:6.6 (1034.1) Tanrı’nın ebedi amacına dair onun anlayışı açıktı; çünkü o şunları söyledi: “Mutlak İlahiyat çabalamaz, bunun yerine o her zaman muzafferdir; o insan türünü zorlamaz, bunun yerine o her zaman onların gerçek arzularına karşılık vermede hazırdır; Tanrı’nın iradesi, sabırda ve onun dışavurumunun kaçınılmazlığında ebedidir.” Ve o gerçek dindar hakkında, vermenin almadan daha kutsanmış olduğuna

dair gerçekliği ifade eden bir biçimde şunları söylemiştir: “İyi insan gerçekliği kendisi için elinde bulundurmayı amaçlamaz, bunun yerine bu zenginlikleri akranları üzerine bahşetmeye çabalar, çünkü bu gerçekliğin kendisini gerçekleştirir. Mutlak Tanrı’nın iradesi her zaman yarar sağlamaktadır, asla zarar vermemektedir; gerçek inananın amacı her zaman eylemde bulunmak olmalıdır, fakat hiçbir zaman zorlamak olmamalıdır.”

94:6.7 (1034.2) Lao’nun direnişte bulunmama öğretisi ve onun *eylem* ve *zorlama* arasında yaptığı ayırım daha sonra, “görme, yapma ve hiçbir şey düşünmeme” inançlarına doğru saptırılmış hale geldi. Ancak Lao, her ne kadar onun direnişte bulunmama sunumu Çin topluluklarının barışçıl eğilimlerinin daha da gelişiminde bir etken olmuş olsa da, hiçbir zaman bu türden hatayı öğretmedi.”

94:6.8 (1034.3) Ancak yirminci yüzyıl Urantiası’nın sahip olduğu yaygın Taoizm, algıladığı biçimde gerçekliği öğretmiş olan eski filozofun yüce düşünceleri ve kâinatsal kavramlarıyla çok ortak noktaya sahiptir; bu gerçeklik Mutlak Tanrı’ya olan inancın dünyayı yeniden yapacak olan kutsal enerjinin kökeni olduğu, ve bu inançla insanın Tao, Ebedi İlahiyat ve evrenlerin Yaratan Mutlak’ı ile birlikte ruhsal birlikteliğe yükseldiğiydi.

94:6.9 (1034.4) *Konfüçyüs* (Kung Fu-tze) altıncı yüzyıl Çin’inin daha genç bir çağdaşıydı. Konfüçyüs öğretilerini, sarı ırkın uzun tarihine ait daha iyi ahlaki gelenekler üzerine kurdu; ve o aynı zamanda, Salem din-yayımcılarının hala varlığını sürdüren tarihi anlatımlarından bir parça etkilenmişti. Onun başlıca yaptığı şey, ilkçağ filozoflarının bilge sözlerinin derlemesi oluşmuştu. O, yaşam boyunca reddedilmiş bir öğretmendi; ancak yazıları

ve öğretileri bu zamandan beri Çin ve Japonya’da büyük bir etki bırakmıştır. Konfüçyüs, ahlakı büyüünün yerine getirerek şamanlar ile yeni bir rekabet alanı yaratmıştı. Ancak o bunu haddinden fazla bir başarıyla gerçekleştirdi; o *düzensen* yeni bir put yaratmış olup, bu yazı döneminde bile Çin insanları tarafından hala derin bir biçimde hürmette bulunulan, atasal işleyiş karşısında bir saygı duygusunu oluşturdu.

94:6.10 (1034.5) Ahlakın Konfüçyüsçü duyurusu; dünyasal davranışın, cennetsel davranışın bozulmaya uğramış bir gölgesi olduğuna dair kurama dayanmıştı; geçici medeniyetin gerçek işleyişi, cennetin ebedi düzeninin birebir yansımasıydı. Konfüsyüsçülük içinde potansiyel Tanrı kavramı neredeyse tamamen, kâinatın işleyişi olarak Cennet’in Davranışı üzerine konumlanan vurguya bağlanmıştı.

94:6.11 (1034.6) Lao’nun öğretileri Doğu’daki bir kaç dışıda neredeyse tamamen kaybolmuştu; ancak Konfüçyüs’ün yazıları bu dönemden beri, Urantia unsurlarının neredeyse üçte birinin sahip olduğu kültürlerin ahlaki dokusunun temelini oluşturmuştur. Bu Konfüçyüs ilkeleri, geçmişin en iyi niteliklerinin devamlılığını sağlamış olsa da, geçmişte oldukça hürmet edilmiş kazanımları beraberinde getirmiş olan Çinli irdeleme ruhuna bir biçimde karşıt konumdaydı. Bu öğretilerin etkisi başarısız bir biçimde; hem Çin Şi Huang Ti’nin imparatorluksak çabaları hem de, sadece etiksel görev üzerine değil aynı zamanda Tanrı’nın derin sevgisi üzerine inşa edilmiş bir kardeşliği duyurmuş olan Mo Ti’nin öğretileri tarafından karşı konuldu. Mo Ti, yeni gerçekliğin tarihi arayışını yeniden yakmayı arzulamıştı; ancak onun öğretileri, Konfüçyüs’ün takipçilerinin sert karşıtlığı karşısında başarısız olmuştu.

94:6.12 (1034.7) Diğer birçok ruhsal ve ahlaki öğretmen gibi hem Konfüçyüs hem de Laozi nihai olarak, Taoist inancın çöküşü ve bozuluşu ile Hindistan'dan Budist din-yayıcılarının gelişti arasında gerçekleşen Çin'in bu ruhsal bakımdan karanlık çağları içerisinde takipçileri tarafından ilahlaştırıldı. Bu ruhsal bakımdan geri kalmış çağlar boyunca sarı ırkın dini; hepsinin, aydınlanmamış fani aklın korkularına olan geri dönüşü simgelediği bir biçimde içinin şeytanlar, ejderhalar ve kötü ruhaniyetler ile dolup taşıdığı acınası bir din kuramına doğru yozlaştı. Ve, bir zamanlar gelişmiş bir dine sahip olmasından dolayı insan toplumunun başını çekmiş olan Çin bu dönemde; yalnızca bireysel faninin değil aynı zamanda, zaman ve mekânın evrimsel bir gezegeni üzerinde kültür ve toplumun gelişimini niteleyen karmaşık ve katmanlaşmış medeniyetlerin de gerçek ilerleyişi için hayati derecede önemli olan Tanrı-bilincinin gelişimine ait gerçek doğrultu üzerindeki ilerleyişte geçici başarısızlığı nedeniyle geride kaldı.

7. Gotama Sidarta

94:7.1 (1035.1) Çin'de Laozi ve Konfüçyüs'ün çağdaşı olarak, gerçekliğin bir diğer büyük öğretmeni Hindistan'da doğdu. Gotama Sidarta, İsa'dan önce altıncı yüzyılda kuzey Hindistan'ın Nepal bölgesinde dünyaya geldi. Onun takipçileri daha sonra kendisini, muazzam biçimde zengin bir idarecinin oğlu olarak resmettiler; ancak gerçekte o, güney Himalayalar'da küçük ve sapa bir dağ vadisi üzerinde istenmeden de olsa müsamaha gösterilerek idaresine izin verilmiş küçük bir kabile reisi hanedanının meşru mirasçısıydı.

94:7.2 (1035.2) Gotama, Yoga'nın altı yıllık faydasız uygulamasından sonra Budizm'in felsefesine doğru evrilmiş

bu kuramları tasarlamıştı. Sidarta, büyüyen toplumsal tabaka düzenine karşı kararlı ancak yararsız bir savaşı gerçekleştirdi. Bu dönemin insanları için fazlasıyla çekici gelen bu genç tanrı-elçisi prenste, yüce bir içtenlik ve benzersiz bir fedakârlık bulunmaktaydı. O, fiziksel rahatsızlık ve kişisel acıdan vasıtasıyla bireysel kurtuluşu arama uygulamasını yermişti.

94:7.3 (1035.3) Hindistan'ın kafa karışıklığı ve aşırı inanç uygulamaları arasında Gotama'nın daha mantıklı ve makul öğretileri, canlandırıcı bir rahatlama olarak geldi. O tanrıları, din-adamlarını ve onların fedalarını kötümsemi; ancak o da, Kâinatın Tek Unsuru'nun *kişiliğini* kavramada başarısız oldu. Bireysel insan ruhlarının mevcudiyetine inanmayarak Gotama, tabii ki, ruhun göçüne olan gelenekselleşmiş inanca karşı gözü pek bir savaş verdi. O, koca evrende kendilerini rahat ve evinde hissetmeleri için insanları korkudan kurtarmak amacıyla soylu bir çabada bulundu; ancak o, — Cennet olarak — yükseliş halindeki fanilerin gerçek ve yüce evlerine götürecek yolu ve ebedi mevcudiyetin genişleyen hizmetini onlara göstermede başarısız oldu.

94:7.4 (1035.4) Gotama gerçek bir tanrı-elçisiydi; ve keşiş Godad'ın tavsiyesini can kulağıyla dinleyip onu yerine getirseydi, Salem müjdesinin sunduğu inançla gelen kurtuluşun yeniden canlanışına ait ilhamla Hindistan'ın tümünü canlandırabilirdi. Godad, Melçizedek din-yayıcılarının tarihsel anlatımlarını hiçbir zaman kaybetmemiş olan bir aileden gelmekteydi.

94:7.5 (1035.5) Benares'de Gotama okulunu kurdu; ve buradaki ikinci yılında Bautan isimli bir öğrencisi öğretmenine, İbrahim ile yapılmış Melçizedek sözleşmesi hakkında Salem din-yayıcılarına ait tarihsel anlatımları aktardı; ve her ne kadar

Sidarta, Kâinatın Yaratıcısı'na ait oldukça kesin bir kavrama sahip olmasa da, — yalın inanış olan — inanç vasıtasıyla erişilen kurtuluş üzerinde gelişmiş bir düşünceye ulaştı. O; “ister yüksek ister alçak mevkide olsun, tüm insanların kusursuz mutluluğa doğruluk ve adalete dair inanç ile ulaşabileceğini” takipçileri karşısında duyurup, öğrencilerini altmışarlı topluluklar halinde Hindistan'ın insanlarına “özgür kurtuluşun sevindirici haberlerini” duyurmaları için göndermeye başladı.

94:7.6 (1035.6) Gotama'nın eşi kocasının müjdesine inanmış olup, din-kadınlarının bir düzeyinin kurucusu olmuştu. Onun oğlu Gotama'nın varisi haline gelmiş olup, bu inancı fazlasıyla geliştirdi; o inanç vasıtasıyla gelen kurtuluşa dair yeni düşünceyi kavramıştı, ancak ilerleyen yaşlarında sadece inançla elde edilen kutsal lütuf ile ilgili Salem müjdesinde bocaladı ve yaşlılığında son sözcükleri “kendi kurtuluşunuzu elde etmeye bakın” oldu.

94:7.7 (1036.1) En iyi olduğu aşamada duyurulduğunda; fedadan, işkenceden, ayinden ve din adamlarından uzak herkesi kapsayan kurtuluşa dair Gotama'nın müjdesi kendi dönemi için devrimsel ve hayrete düşürücü bir öğretiydi. Ve o şaşırtıcı bir biçimde, Salem müjdesinin bir yeniden canlanışına yaklaştı. O, çaresizlik çeken milyonlarca ruhun imdadına yetişti; ve, daha sonraki çağlarda gerçekleşen anlaşılamaz nitelikteki hoşnut olmayan bozuluşuna rağmen, hala milyonlarca insanın ümidi olmaya devam etmektedir.

94:7.8 (1036.2) Sidarta, ismini taşıyan çağdaş inançlar içinde varlığını sürdürebilmiş gerçeklerden çok daha fazlasını öğretti. Nasıralı

İsa'nın öğretileri Hristiyanlık için neyse, Gotama Sidarta'nın öğretileri Çağdaş Budizm için ondan daha az değildir.

8. Budist İnanç

94:8.1 (1036.3) Bir Budist olabilmek için bir kişi sadece, Sığınma'nın şu andını söyleyerek inancın toplum önündeki beyanında bulundu: “Ben Buda'ya sığınmıyorum; ben Öğreti'ye sığınmıyorum; ben Kardeşlik'e sığınmıyorum.”

94:8.2 (1036.4) Budizm kökenini tarihsel bir kişiden aldı, bir mittin değil. Gotama'nın takipçileri kendisini, usta veya öğretmen anlamına gelen Sasta olarak çağırdı. Ne kendisi için ne de öğretileri için insan-üstü niteliğinde hiçbir ifadede bulunmamış olsa da, onun takipçileri kendisini öncül bir biçimde *aydınlanmış kişi*, Buda olarak çağırdı; daha sonra ise onlar kendisine, Sakyamuni Buda ismini verdi.

94:8.3 (1036.5) Gotama'nın özgün müjdesi şu dört soylu gerçeklik üzerine dayanmıştı

94:8.4 (1036.6) 1. Izdırabın soylu gerçekleri.

94:8.5 (1036.7) 2. Izdırabın kökenleri.

94:8.6 (1036.8) 3. Izdırabın yıkımı.

94:8.7 (1036.9) 4. Izdırabın yıkımına giden yol.

94:8.8 (1036.10) Izdırap ve ondan kaçışa dayanan savla yakından ilişkili olarak Sekizkatmanlı Yol'un felsefesi şuydu: doğru görüşler, geleceğe dair amaçlar, konuşma, davranış, geçim, çaba, farkındalık ve düşünmekti. Izdırapdan kaçınmak için çaba, arzu ve şefkatin tümünü yok etmeye girişmek

Gotama'nın amacı değildi; onun öğretisi bunun yerine, geçici amaçlar ve maddi hedefler üzerine tüm umutların ve gelecek beklentilerin bağlanmasıyla faydasızlığını fani insana resmetmek için tasarlanmıştı. Birinin akranlarına duyacağı sevgiden kaçınması gerektiğinden çok, gerçek inananın bu dünyanın ilişkilerinin ötesinde aynı zamanda ebedi geleceğin gerçekliklerine bakması gerektiğini salık vermektedir.

94:8.9 (1036.11) Gotama'nın duyurusuna ait ahlaki emirler sayıca şu beş tanesiydi.

94:8.10 (1036.12) 1. Öldürmemelisiniz.

94:8.11 (1036.13) 2. Çalmamalısınız.

94:8.12 (1036.14) 3. İffet sahibi olmalısınız.

94:8.13 (1036.15) 4. Yalan söylememelisiniz.

94:8.14 (1036.16) 5. Sarhoş edici alkollü içkileri içmemelisiniz.

94:8.15 (1036.17) Orada, inananlar için uygulaması tercihsel olan birkaç ek veya diğer bir değişle ikincil emir bulunmaktaydı.

94:8.16 (1036.18) Sidarta, insan kişiliğinin ölümsüzlüğüne neredeyse hiçbir biçimde inanmadı; onun felsefesi sadece, işlevsel devamlılığın bir türünü sağladı. O hiçbir zaman açık bir biçimde, Nirvana öğretisi içinde neyin bulunmuş olduğunu tanımlamadı. Fani mevcudiyeti içinde kuramsal olarak deneyimlenebileceği gerçeği, bütüncül bir yok oluş düzeyi olarak görülmediğine işaret etmişti. İçinde insanı maddi dünyaya bağlayan tüm zincirlerin kırılmış olduğu yüce bir aydınlanma ve göksel bir mutluluk durumu anlamına gelmişti;

orada, fani yaşamın arzularından özgürlük ve sürekli deneyimlenen dönemsel yaşamın tüm tehlikelerinden kurtuluş bulunmaktaydı.

94:8.17 (1037.1) Gotama'nın özgün öğretilerine göre kurtuluş, kutsal yardımdan bağımsız olarak insan çabasıyla elde edilmektedir; orada inancı kurtarmaya veya insan-üstü güçlere yapılan duaya yer bulunmamaktadır. Gotama, Hindistan hurafelerinin önemini azaltmak için insanları büyüsel kurtuluşun aleni söylemlerinden geri çevirmeye çabaladı. Ve bu çabada bulunurken varislerine, öğretilerini yanlış bir biçimde yorumlamaları ve kazanım için harcanan tüm insan emeğinin çirkin ve acı verici olduğunu duyurmaları için kapıyı ardına kadar araladı. Onun takipçileri; en yüksek mutluluğun değerli amaçların ussal ve hevesli arayışı ile ilişkili olduğunu, ve bu kazanımların bireyin kâinatsal düzeyde kendisini gerçekleştirişinde gerçek ilerleyişi meydana getirdiğini gözden kaçırdı.

94:8.18 (1037.2) Sidarta öğretisinin sunduğu büyük gerçeklik, mutlak adalete sahip bir evrene dair yapmış olduğu duyuruydu. O, fani insan tarafından bu zamana kadar yaratılmış en iyi tanrısız felsefeyi öğretti; o olası en yüksek insancılık olup, hurafe ve büyüsel ayinlere ek olarak hayaletler veya kötü emelli ruhlardan duyulan korkunun tüm dayanaklarını en etkin bir biçimde ortadan kaldırmış felsefeydi.

94:8.19 (1037.3) Budizm'in özgün müjdesindeki büyük zayıflık, fedakâr toplumsal hizmetten meydana gelen bir dini üretmemiş olmasıydı. Budistik kardeşlik uzunca bir süre boyunca; inananların bir aidiyet birlikteliği değil, bunun yerine öğrenci öğretmenlerin bir cemiyetiydi. Gotama onların para almasını

yasaklamış olup, böylece ast-üst ilişkisine dayanan eğilimlerin büyümesini önlemeye çalıştı. Gotama'nın kendisi oldukça toplumsaldı; gerçekten de onun yaşamı, sunduğu şeylerden çok daha fazlasıydı.

9. Budizm'in Yayılışı

94:9.1 (1037.4) Budizm, aydınlanmış kişi olan Buda'ya olan inanç vasıtasıyla kurtuluşu sunduğu için gelişme gösterdi. O, doğu Asya boyunca bulunabilecek herhangi bir diğer dini sisteme kıyasla Melçizedek gerçekliklerini daha fazla temsil eder nitelikteydi. Ancak Budizm; Mısır'daki Akhenaton ile birlikte Melçizedek ve Mikâil dönemi arasındaki en dikkate değer toplum yöneticilerinden bir tanesi olan, alt toplumsal tabakadan gelmiş Asoka hükümdarı tarafından bireysel korunma içinde desteklenene kadar yaygın bir din haline gelmemiştir. Asoka büyük bir Hint imparatorluğunu Budist din-yayımcılarının düzenli tanıtımlarıyla inşa etti. Yirmi beş yılın bir dönem boyunca o, tüm bilinen dünyanın en uzak sınırlarına on yedi bin din-yayımcısından fazlasını eğitip göstermişti. Bir nesil içinde o Budizm'i, dünyanın yarısının baskın dini haline getirdi. Budizm yakın bir zaman içerisinde; Tibet, Keşmir, Sri Lanka, Burma, Cava Adası, Siam, Kore, Çin ve Japonya'da köklü hale geldi. Ve o genel bütünlüğü bakımından, yerini aldığı veya geliştirdiği dinlerden çok daha fazla üstün bir dindi.

94:9.2 (1037.5) Budizm'in Hindistan'daki anavatanından Asya'nın tümüne yayılışı, içten dindarların ruhsal bağlılığı ve din-yayımcı kararlılığının heyecan verici hikâyelerinden bir tanesidir. Gotama müjdesinin öğretmenleri yalnızca kara-üstündeki kervan yollarının tehlikelerine göğüs germediler, inançlarının iletisini tüm insan topluluklarına getiren bir biçimde Asya

kıtası üzerindeki görevlerini amaçlarken Çin Deniz sularının tehlikeleriyle karşılaştılar. Ancak bu Budizm artık Gotama'nın yalın öğretisi değildi; o, kendisini bir tanrı yapan mucizeleştirilmiş müjdeydi. Ve Budizm Hindistan'da bulunan yükseltilerdeki evinden daha uzağa yayıldıkça, Gotama'nın öğretilerine daha az benzer hale geldi; ve o daha çok yerini aldığı dinler haline geldi, onlara doğru evirildi.

94:9.3 (1038.1) Budizm, daha sonra; Çin'deki Taoizm'den, Japonya'daki Şinto'dan ve Tibet'deki Hristiyanlık'dan çok fazla bir biçimde etkilenmişti. Bin yıllık bir süre zarfından sonra Hindistan'daki Budizm tamamiyle bozulup, miladını doldurdu. Bu Budizm Brahmanlaşan hale gelip, daha sonra perişan bir halde kendisini İslam'a teslim etti; buna ek olarak Doğu'nun geri kalan kısmında o, Gotama Sidarta'nın hiçbir zaman tanımayacağı bir ayine doğru evirilen biçimde yozlaştı.

94:9.4 (1038.2) Güneydeki Sidarta öğretilerinin köktenci katı düşüncesi Sri Lanka, Burma ve Hint-Çin yarımadasında varlığını sürdürdü. Bahse konu bu düşünce, öncül veya diğer bir değişle toplumsal olmayan öğretiye bağlı kalan Budizm'in Hinayana farklılaşmasıdır.

94:9.5 (1038.3) Ancak Hindistan'daki çöküşünden bile önce, Gotama'nın takipçilerinin Çin ve kuzey Hint toplulukları; Hinayana veya diğer bir değişle “Küçük Yol” düşüncesine bağlı kalan güneydeki safçılara tezat bir biçimde, kurtuluş için Mahayana'nın “Büyük Yol” öğretisinin geliştirilmesine başlamış halde bulunmaktalardı. Ve bu Mahayanacılar, Budist öğreti içinde içkin olan toplumsal sınırlamaları gevşetmişlerdi; ve bu dönemden beri Budizm'in bu kuzey farklılaşması, Çin ve Japonya'da evirilmeye devam etti.

^{94:9.6 (1038.4)} Budizm bugünün yaşayan, büyüyen bir dinidir; çünkü o, takipçilerinin en yüksek ahlaki değerlerinden çoğunu muhafaza etmede başarılı olmaktadır. O sakinliği ve bireyin-öz-denetimini teşvik etmekte olup, dinginliği ve mutluluğu arttırmaktadır; buna ek olarak o, üzüntü ve kederi engellemeye fazlasıyla katkı sağlamaktadır. Bu felsefeye inananlar, inanmayan birçoklarından daha iyi yaşamlarını daha iyi yaşamaktadırlar.

10. Tibet'deki Din

^{94:10.1 (1038.5)} Tibet'de; Budizm, Hinduizm, Taoizm ve Hristiyanlık ile birleşmiş Melçizedek öğretilerinin en tuhaf birlikteliği bulunabilir. Budist din-yayıncıları Tibet'e girdiğinde onlar, öncül Hristiyan din-yayıncıların Avrupa'nın kuzey kabileleri arasında bulmuş olduklarına çok benzer ilkel yabanlığın bir düzeyi ile karşılaşmışlardı.

^{94:10.2 (1038.6)} Bu basit akıllı Tibetliler, ilkçağ büyü ve uğurlarından tamamiyle vazgeçmeyeceklerdi. Bugünün Tibet ayinlerine ait dini törenlerin irdelenmesi; çanları, zikirleri, kokuları, toplu ilahileri, tespihleri, imgeleri, uğurlu eşyaları, resimleri, kutsal suları, görkemli cüppeleri ve detaylı koroları içine alan ayrıntılı bir ayini uygulamakta olan kazınmış başlı din-adamlar topluluğunun haddinden fazla büyümüş bir kardeşliğini ortaya çıkarır. Onlar; çok katı dogmalara ve esnekliğini kaybetmiş inanç ilkelerine, mistik törenlere ve özel oruç türlerine sahiptirler. Onların ast-üst düzeni keşişlerden, rahibelerden, başrahiplerden ve Büyük Lama'dan meydana gelmektedir. Onlar meleklerle, azizlere, bir Kutsal Anne'ye ve tanrılara dua etmektedir. Onlar günah çıkarmayı uygulamakta olup, arınılan arafa inanmaktadırlar. Onların manastırları oldukça geniş,

katedralleri fazlasıyla görkemlidir. Onlar, sürekli bir biçimde, aralıksız tekrarlanan kutsal ayinlerini yerine getirmekte olup, bu tür törenlerin kurtuluşu getirdiğine inanmaktadır. Dualar bir çarka bağlanmakta olup, onun dönüşüyle birlikte bu arzuların yerine geldiğine inanmaktadırlar. Çağdaş dönemlerin başka hiçbir insan topluluğu içinde görülemeyecek derecede, birçok dinin birçok uygulaması bu dinde bulunabilir; ve, bu türden eklemlenmiş toplumsal ibadetin olağandışı bir biçimde hantal ve tahammül edilemez bir şekilde külfetli hale gelmiş olması kaçınılmazdır.

94:10.3 (1038.7) Tibetliler, İsasal müjdenin şu yalın öğretileri dışında başta gelen dünya dinlerinin tümüne ait birtakım şeyleri içinde barındırmaktadır: Tanrı ile olan evlatlık, insan ile olan kardeşlik ve ebedi evren içinde sürekli yükselmekte olan vatandaşlık.

11. Budist Felsefe

94:11.1 (1038.8) Budizm Çin'e İsa'dan sonraki ilk bin yıl içinde girmiş olup, sarı ırkın dini adetlerine oldukça iyi bir biçimde uyum sağlamıştır. Atasal ibadet içinde onlar uzunca bir süre boyunca ölüye dua eden bir konumda bulunmuşlardı; bu aşamada onlar aynı zamanda onlar içinde dua edebilmekteydi. Budizm yakın zaman içinde, dağılmakta olan Taoizm'in hala varlığını sürdüren ayinsel uygulamaları ile bütünleşmişti. Bu yeni birleşimsel din, ibadet tapınakları ve belirli dini törenleri ile birlikte yakın zaman içerisinde; Çin, Kore ve Japonya insanların genel olarak kabul görmüş inancı haline geldi.

94:11.2 (1039.1) Gotama takipçilerinin inanca ait tarihsel anlatımları ve öğretileri, onu kutsal bir varlık yapacak denli çarpıttıkları

döneme kadar Budizm'in dünyaya yayılmamış olması bazı açılardan talihsiz olsa da, çok sayıdaki bir mucizeyle birlikte süslemiş olarak onun insan yaşamına ait bu mit, yine de, Budizm'in kuzey veya diğer bir deyişle Mahayana müjdesinin dinleyicileri için onu oldukça ilgili çekici hale getirdi.

94:11.3 (1039.2) Daha sonraki takipçilerinden bazıları; Sakyamuni Buda'nın ruhaniyetinin dönemsel olarak yeryüzüne yaşan bir Buda olarak döndüğünü öğretip, böylece Buda imgeleri, tapınakları, ayinlerine ek olarak düzenbaz “yaşayan Budalar'ın” sınırsız bir çoğalmasına yol açmıştı. Böylelikle büyük Hint karşıtının dini nihai olarak; oldukça korkusuz bir biçimde savaştığı ve oldukça gözü pek bir biçimde kötülediği aynı törensel uygulamaların ve ayinsel nakaratların kendisini zincirlenmiş bir halde buldu.

94:11.4 (1039.3) Budist felsefe içinde gerçekleşen büyük ilerleme, tüm gerçekliğin göreceliğindeki kavrayıştan meydana gelmişti. Bu savın işleyiş biçimi vasıtasıyla Budistler, kendi dinleri ile diğer birçoklarının arasındaki farklılığa ek olarak dini yazıtları içindeki ayrılıkları birleştirmeye ve ilişkilendirmeye yetkin olmuşlardır. Küçük gerçekliğin küçük akıllar için, derin gerçekliğin büyük akıllar için olduğu öğretilmişti.

94:11.5 (1039.4) Bu felsefe aynı zamanda, Buda (kutsal) doğasının insanların tümünde ikamet ettiğini düşünmekteydi; bu içsel kutsallığın gerçekleşmesine, insanın göstereceği çabalar vasıtasıyla erişebileceğine inanmaktaydı. Ve bu öğreti, ikamet eden Düzenleyiciler'in gerçekliğine dair bir Urantia dinin o zamana kadar yapmış olduğu en açık sunumlarından bir tanesidir.

94:11.6 (1039.5) Ancak Sidarta'nın özgün müjdesi içindeki büyük bir kısıtlılık, takipçileri tarafından yorumlandığı biçim itibariyle; objektif gerçeklikten benliği uzak tutma yöntemiyle fani doğanın sınırlılıklarının tümünden insan benliğinin bütüncül özgürlüğüne girişmesiydi. Bireyin gerçek olan kâinatsal kendisini gerçekleştirişi, kâinatsal gerçekliğe ek olarak mekân tarafından kısıtlanmakta ve zaman tarafından belirlenmekte olan enerji, akıl ve ruhaniyetin kısıtlı kâinatıyla özdeşleşmesinden doğmaktadır.

94:11.7 (1039.6) Ancak her ne kadar Budizm'in törenleri ve dışa-doğru gerçekleşen adetleri seyahat ettikleri yerlerdeki ile çok büyük oranda kirlenmişse de, bu yozlaşma, dönemsel olarak, bu düşünce ve inanış düzenini benimsemiş büyük düşünürlerin felsefi yaşamında hiç de bu şekilde ortaya çıkmamıştı. İki binden daha fazla yıllık bir süre boyunca Asya'nın en iyi akılları, mutlak gerçekliği ve Mutlak'ın gerçekliğini belirlemedeki sorunlar üzerine eğilmiştir.

94:11.8 (1039.7) Mutlak'a dair daha yüksek bir kavramsallaşmanın evrimi, düşüncenin birçok kanalı ve nedensellikçi düşüncenin dolambaçlı yolları aracılığıyla elde edilmişti. Sınırsızlığın bu kavramına dair bu olumlu ilerleme, Musevi din kuramı içindeki Tanrı kavramının evrimi kadar oldukça açık bir biçimde tanımlanmış değildi. Yine de, evrenlerin Başat Kaynağı'nı tahayyül edişlerindeki süreçleri boyunca Budist akıllarının ulaştığı, üzerinde ikamet ettiği ve geçtiği şu büyük aşamalar bulunmuştu:

94:11.9 (1039.8) 1. *Gotama efsanesi*: Bu kavramın kökeni, Hindistan'ın tanrı-elçisi prensi olan Sidarta'nın yaşam öğretilerine ait tarihsel gerçeklikti. Bu efsane mit olarak

büyüdü, ve aydınlanmış kişi olarak Gotama düşüncesi düzeyine erişene ve ek nitelikler almaya başlayıncaya kadar çağlar ve Asya'nın geniş düzlükleri boyunca seyahat etti.

94:11.10 (1040.1) 2. *Çok sayıdaki Buda*: Eğer Gotama Hindistan'ın topluluklarına geldiyse, insanlığın ırklarının yakın geçmişte ve yakın gelecekte gerçekliğin diğer öğretmenleri ile kutsanmış olabileceği ve kuşkusuz bir biçimde kutsanacak olduğu nedensel olarak düşünülmüştü. Bu düşünce; sonsuz ve sınırsız bir sayıda bulunan birçok Buda'nın geçmişte var olduğu, hatta herkesin — bir Buda'nın kutsallığına erişmeyi amaçlayan biçimde — onlardan biri olmayı arzulayabileceği düşüncesinin doğuşuna kaynaklık etti.

94:11.11 (1040.2) 3. *Mutlak Buda*. Budalar'ın sayısı sonsuza yaklaşırken, bahse konu dönemin akıllarının bu karmaşıklaşmış kavramı yeniden toparlamaları gerekli haline geldi. Böylece tüm Budalar'ın; tüm gerçekliğin belli bir Mutlak Kaynağı olarak sonsuz ve sınırsız mevcudiyete ait bir Ebedi Tek biçiminde birtakım daha yüksek özün dışavurumundan başkası olmadığını düşünmeye başladılar. Bu noktadan itibaren Budizm'in İlahiyat kavramı, en yüksek türü içerisinde, Gotama Sidarta'nın insan kişisinden ayrılmış hale gelip, denetim altında tuttuğu insansı kısıtlılıktan kurtuldu. Ebedi Olan Buda'nın nihai kavramsallaşması tam olarak; Mutlak, hatta zaman zaman sınırsız BEN olarak bile tanımlanabilir.

94:11.12 (1040.3) Mutlak İlahiyat'a dair bu düşünce Asya'nın insan toplulukları arasında hiçbir zaman genele yayılan bir biçimde büyük çaplı bir onay görmemişse de, bu yerlerin düşünürlerini felsefelerini birleştirmeye ve evren bilimlerini uyumlu hale getirmeye yetkin kılmıştı. Mutlak olan Buda'nın

kavramsallaşması; zaman zaman tümüyle kişilik-dışı olan — hatta sınırsız bir yaratıcı kuvvet — biçiminde, bazı durumlarda kişisel görünümlüdür. Her ne kadar felsefe için yardımcı olsa da bu tür kavramsallaşmalar, dini gelişim için hayati değildir. İnsansı bir Yahveh bile, Budizm veya Brahmanizm’in sınırsız derecede uzak bir Mutlak’ından daha büyük dini değerdedir.

94:11.13 (1040.4) Zaman zaman Mutlak, sınırsız BEN içinde barınmakta olan bir biçimde bile düşünülmüştü. Ancak yürütülen bu fikirler; Tanrı’ya olan inancın kutsal lütfu ve ebedi kurtuluşu teminat alacağına dair Salem’in yalın müjdesini işitmeye, bu sözün cümlelerini duymaya can atan aç çoğunluklar için arzularını öldüren bir rahatlamayı getirmekteydi.

12. Budizm’in Tanrı Kavramı

94:12.1 (1040.5) Budizm’in evrenin bütünlüğe dair görüşü içindeki büyük zafiyet iki katmanlıydı: Hindistan ve Çin’in hurafelerinin birçoğu ile kirlenmiş olmasına ek olarak onun Gotama’yı ilk başta aydınlanmış biri ve daha sonra Ebedi Buda olarak yüceltilmesi. Tıpkı Hristiyanlık’ın hatalı birçok insan felsefesinin özümsemişinden zarar görmesi gibi, Budizm de kendine ait doğum izine sahiptir. Ancak Gotama’nın öğretileri, geçmişte kalan iki buçuk bin yıl boyunca evirilmeye devam etmiştir. Buda’nın kavramsallaşması aydınlanmış bir Budist için, aydınlanmış bir Hristiyan için Yehova’nın kavramsallaşmasının tamamiyle Horeb’in kötü ruhlu ruhaniyetinin kendisi olmasından daha az derecede Gotama’nın insan kişiliği değildi. Eski dönemin adlandırma düzenine gösterilen duygusal bağlılık ile birlikte terimlerin

kıtlığı sıklıkla, dini kavramların evriminin gerçek önemini anlamadaki başarısızlığı tetiklemektedir.

94:12.2 (1040.6) Kademeli olarak Tanrı'nın kavramsallaşması, Mutlak'a tezat olan bir biçimde, Budizm'de ortaya çıkmaya başladı. Onun kökenleri, Küçük Yol ve Büyük Yol'un takipçilerinin bu farklılaşmasına ait öncül dönemlerde yatmaktadır. Budizm'in Büyük Yol farklılaşması içinde, Tanrı ve Mutlak'ın çifte kavramsallaşması nihai olarak olgunlaştı. Aşama aşama, çağ çağ Tanrı kavramsallaşması; Japonya'daki Ryonin, Honen, Shonin ve Shinran'nın öğretileri ile bu kavram nihai olarak Amida Buda'ya olan inanç şeklinde meyve verene kadar evirilmeye devam etti.

94:12.3 (1041.1) Bu inananlar arasında ölümü deneyimlemesi üzerine ruhun, mevcudiyetin nihai aşaması olan Nirvana'ya girmeden önce Cennet'te yapacağı kısa süreli bir ikameti tercih edebileceği öğretilmektedir. Bu yeni kurtuluşun, batıdaki Cennet'in Tanrı'sı olan, Amida'nın kutsal bağışlamalarına ve sevgi dolu ilgisine olan inanç vasıtasıyla erişilebileceği duyurulmaktadır. Felsefeleri içinde Amid unsurları, tüm sınırlı fani kavrayışın ötesindeki bir Sınırsız Gerçeklik'in varlığını düşünmektedirler; dinleri içinde onlar, gerçek inançla ve temiz bir kalp ile ismini çağıran bir faninin Cennet'e ait ulvi yüceliğin erişiminde başarısız olmasına izin vermeyecek bir biçimde dünyayı çok seven her şeyin bağışlayıcısı Amida'ya olan inanca bağlanmaktadır.

94:12.4 (1041.2) Budizm'in büyük gücü, destekleyicilerinin tüm dinlerin içindeki gerçekliği özgür bir biçimde seçebilmesine olanak sağlamasıdır; bu türden tercih özgürlüğü nadiren bir Urantialı inancı nitelemektedir. Bu açıdan Japonya'nın Şin

mezhebi, dünyadaki en ilerleyici dini topluluklardan biri olmuştur; o, Gotama takipçilerinin tanrı-elçisi olma ruhunu canlandırmış olup, diğer insan topluluklarına öğretmenler göndermeye başlamıştır. Her türlü kaynaktan gerçekliği kendisine katmanın bu istekliliği gerçekten de, İsa'dan sonraki yirminci yüzyılın ilk yarısı boyunca din inananları arasında ortaya çıkması övülür bir eğilimdir.

94:12.5 (1041.3) Budizm'in kendisi, bir yirminci yüzyıl rönesansı sürecinden geçmektedir. Hristiyanlık ile olan teması vasıtasıyla Budizm'in toplumsal nitelikleri fazlasıyla gelişmiştir. Öğrenme arzusu, kardeşliğin keşif din-adamı kalplerinde yeniden alevlendirilmiştir; ve eğitimin bu inanç vasıtasıyla yayılması kesin bir biçimde, dini evrim içinde yeni gelişmelerin tetikleyicisi olacaktır.

94:12.6 (1041.4) Bu yazının ortaya çıktığı dönemde, Asya'nın büyük bir kısmı ümidini Budizm'e bağlamaktadır. Geçmişin karanlık çağları boyunca oldukça gözü pek bir biçimde gerçekliği taşımış bu soylu inanç, tıpkı Hindistan'daki büyük öğretmenin takipçileri bir zamanlar onun yeni gerçekliğini dinlediği gibi genişlemiş kâinatsal gerçeklerin gerçekliğini bir kez daha teslim alacak mı? Bu ilkçağ inancı, oldukça uzun bir süre boyunca aramış olduğu Tanrı ve Mutlak'ın yeni kavramlarının sunumu için canlandırıcı uyarıma bir kez daha cevap verecek mi?

94:12.7 (1041.5) Urantia'nın tümü, evrimsel kökene ait dinler ile on dokuz çağlık temasın sonucunda birikmiş öğreti ve dogmalar tarafından etkilenmeyen Mikâil'in soylulaştırıcı iletisinin duyuruluşunu beklemektedir. Vakit; Budizm, Hristiyanlık, Hinduizm ve hatta tüm inançların topluluklarına İsa hakkında

değil İsa'nın müjdesine ait yaşayan, ruhsal gerçekliğin sunumu için çatmaktadır.

94:12.8 (1041.6) [Nebadon'un bir Melçizedek unsuru tarafından sunulmuştur.]

95. Makale

Levant'da Melçizedek Öğretileri

95:0.1 (1042.1) HİNDİSTAN doğu Asya'nın dinleri ve felsefelerinin çoğuna kaynaklık ederken, benzer bir biçimde Levant Batı dünyasının inanışlarının anavatanıydı. Salem din-yayıncıları; Maçiventa Melçizedeği'nin müjdesine dair iyi haberleri her yerde duyuran bir biçimde Filistin, Mezopotamya, Mısır, İran ve Arabistan boyunca güneybatı Asya'nın tamamı üzerine yayılmıştı. Bu yerlerin bazılarında onların öğretileri meyve verdi; diğerlerinde onların başarıları çeşitlilik gösterdi. Zaman zaman onların başarısızlıkları bilgelik eksikliği, zaman zaman ise denetimlerinin ötesindeki koşullar nedeniyle ortaya çıkmıştı.

1. Mezopotamya'daki Salem Dini

95:1.1 (1042.2) M.Ö. 2000'li yıllarda Mezopotamya dinleri; Seth unsurlarının öğretilerini daha yeni kaybetmiş bir konumda olup, batıdaki çölden yağmış Bedevi Samileri ve kuzeyden gelmiş olan barbar atlılar olan iki istilacı topluluğun ilkel inanışlarının fazlasıyla etkisi altındaydı.

95:1.2 (1042.3) Ancak haftanın yedinci gününü onurlandırmaya dair öncül Âdem topluluklarının âdeti Mezopotamya'dan hiçbir zaman tamamen kaybolmamıştı. Sadece Mezopotamya dönemi boyunca yedinci gün, kötü şansların en kötüsü olarak

değerlendirilmişti. O tabular sonucunda böyle bir konuma oturmuştu; şeytani olan yedinci günde seyahate çıkmak, yemek pişirmek veya ateş yapmak yasaya aykırıydı. Museviler; Şabattum olan yedinci güne dair Babil âdetinden kaynaklanan bir biçimde buldukları Mezopotamya tabularının çoğunu Filistin'e geri getirmişlerdi.

95:1.3 (1042.4) Her ne kadar Salem öğretmenleri Mezopotamya dinlerini geliştirmeye ve yükseltmeye katkıda bulunmuş olsalar da, çeşitli toplulukları tek Tanrı'nın kalıcı tanınmasına getirmede başarılı olamadılar. Bu türden öğreti yüz elli yıldan fazla bir süre boyunca yükseliş kazandı, ve daha sonra kademeli olarak çoklu ilahiyatların bir düzenine beslenen eski inanca yerini bıraktı.

95:1.4 (1042.5) Salem öğretmenleri; bir zamanlar ana ilahiyatların sayısını Bel, Şamaş, Nabu, Anu, Ea, Marduk ve Sin'den meydana gelen bir biçimde yediye indirmiş olarak, Mezopotamya tanrılarının sayısını fazlasıyla düşürmüşlerdi. Yeni öğretinin zirve noktasında onlar, Babil üçlüsü olan bu tanrılardan şu üç tanesini diğerleri karşısında daha yüce bir konuma getirdi: yer, deniz ve gökyüzünün tanrıları olan Bel, Ea ve Anu. Bunun yanı sıra başka üçlüler; hepsinin, And ve Sümer unsurlarının kutsal üçleme öğretilerin kalıntısı olduğu ve Melçizedek'in üç daireden oluşan nişanına olan Salem unsurlarının inancına dayandığı bir biçimde, farklı bölgelerde doğmuştu.

95:1.5 (1042.6) Salem öğretmenleri hiçbir zaman, tanrıların annesi ve cinsel doğurganlığın ruhaniyeti İştâr'a olan rağbetin üstesinden bütünüyle gelememi. Onlar, bu kadın tanrıya olan ibadetin geliştirilmesine fazlasıyla katkıda bulundu; ancak Babil

unsurları ve onların komşuları, cinsel ibadetin bu kılık değiştirmiş türlerini hiçbir zaman gelişerek geride bırakamamışlardı. Daha önceden, Mezopotamya'nın tümünde her kadının, yaşamlarının başında en az bir kere, yabancıların idaresine kendilerini teslim etmesi herkes tarafından uygulanan bir adet haline gelmişti; bu uygulama, İştâr tarafından zorunlu kılınmış bir bağıllık olarak düşünölmekteydi; ve doğurganlığın fazlasıyla, bu cinsel ilişki fedasına dayandığına inanılmaktaydı.

95:1.6 (1043.1) Melçizedek öğretisinin öncöl ilerleyişi; Kış'deki okulun önderi olan Nabodad'ın, tapınak fahişeliğinin yaygın uygulamalarına karşı önceden tasarlanmış, kararlı bir saldırıda bulunmaya karar vermesine kadar oldukça tatmin ediciydi. Ancak Salem din-yayıcıları, bu toplumsal reformu getirmedeki çabalarında başarısız oldu; ve bu başarısızlığın enkazında, daha önemli nitelikteki ruhsal ve felsefi öğretilerinin tümü bu yenilgiye boyun eğdi.

95:1.7 (1043.2) Salem müjdesinin bu mağlubiyetini derhal; Filistin'i Astoreh, Mısır'ı İsis, Yunanistan'ı Afrodite ve kuzey kabilelerini Astarte olarak hali hazırda etkisi altına almış, İştâr inanışına olan büyük artış izledi. Ve İştâr'a yapılan bu ibadetin canlanmasıyla ilişkili bir biçimde Babil din adamları, geleceği yıldızlardan okuma uygulamalarına yeniden başladı; yıldızbilimi son büyük Mezopotamya canlanışını yaşadı, falcılık moda haline geldi, ve çağlar boyunca din-adamlığı artan bir biçimde kötüleşti.

95:1.8 (1043.3) Melçizedek, her şeyin Yaratıcısı ve Yoktan-Var-Edicisi olarak tek Tanrı'yı öğretmeleri ve sadece ibadet vasıtasıyla gelen kutsal lütfun müjdesini duyurmaları hususunda takipçilerini uyarmıştı. Ancak, anlık devrimle yavaş

evrimi yer değiştirmeye girişen bir biçimde haddinden fazla şeye kalkışmak, yeni gerçekliğin ğretmenlerinin sıklıkla yaptıkları hata olagelmiştir. Mezopotamya'daki Melçizedek din-yayıcıları, buradaki insanlar için ortak ahlaki ölçütü haddinden fazla yükseğe çekmişti; onlar haddinden fazla şeye kalkışmış olup, soylu amaçları yenilgiye uğramıştı. Kâinatın Yaratıcısı'nın mevcudiyetine ait gerçekliği duyurma biçiminde belirli bir müjdeyi duyurmak için görevlendirilmiş bir konumda bulunmaktaydılar; ancak onlar, adetleri kökten değiştirme gibi dışarıdan değerli görünen amaca takılıp kaldılar; ve böylece onların büyük görevi amacından sapıp, hüsran ve yıkım içinde neredeyse tamamen kaybolmuşlardı.

95:1.9 (1043.4) Bir nesil içinde Kiş'de bulunan Salem yönetim merkezi sona erdi; ve tek Tanrı'ya olan inanişin örgütlenmiş duyurusu tüm Mezopotamya boyunca neredeyse tamamen durdu. Ancak Salem okullarının kalıntıları varlığını sürdürdü. Küçük topluluklar sağa sola dağılıp, buralarda tek Yaratana dair inanişlerini sürdürüp, Mezopotamya din-adamlarının putperestliğine ve ahlaksızlığına karşı savaşmıştı.

95:1.10 (1043.5) Daha sonraki dönemin Musevi din-adamlarının esaret altında buldukları ve bunun hemen sonrasında Musevi yazarlığına atfetmiş oldukları ilahilerin derlemesine ekledikleri, taşa işlenmiş bir biçimde Eski Ahit Mezmurları'nın çoğunu yazan kişiler; öğretilerinin reddi sonraki dönemin Salem din-yayıcılarıydı. Babil'den gelen bu güzel mezmurlar, Bel-Marduk'un tapınaklarında yazılmamıştı; onlar, nc Salem din-yayıcılarından gelen soyların çalışmasıydı; ve onlar, Babil din-adamlarının büyüsel derlemelerine karşı çarpıcı bir tezatlık içindedir. Eyüp'n Kitabı, Kiş'deki Salem okuluna ait

ve Mezopotamya boyunca var olmuş öğretilere dair iyi bir temsildir.

95:1.11 (1043.6) Mezopotamyalı din kültürünün çoğu, Musevi edebiyatı ve ayin işleyiş düzenlerine olan girişine, Amenemope ve Akhenaton'nun çalışmaları vasıtasıyla ulaşmıştı. Mısırlılar dikkat çekici bir biçimde; öncül And Mezopotamyalılar'dan elde edilmiş ve Fırat vadisini işgal etmiş daha sonraki Babil unsurları tarafından oldukça geniş bir ölçüde yitirilmiş toplumsal ödevin öğretilerini muhafaza etmişlerdi.

2. Öncül Mısır Dini

95:2.1 (1043.7) Özgün Melçizedek öğretileri gerçekten de, buradan Avrupa'ya daha sonra yayıldıkları yer olan Mısır'da en güçlü kökleri salmışlardı. Nil vadisinin evrimsel dini dönemsel olarak; Fırat Vadisi'nin Nod, Âdem ve daha sonraki And topluluklarının üstün ırk kollarının varışı tarafıyla büyümüşü. Zaman zaman, Mısırlı toplum idarecilerin çoğu Sümerliler olmuştu. Bu dönemlerde Hindistan dünya ırklarının en yüksek karışımına ev sahipliği yaparken, benzer bir biçimde Mısır Urantia üzerinde bulunabilecek dinsel felsefenin en bütüncül karışımını teşvik etmişti; ve Nil vadisinden o, dünyanın birçok kısmına yayılmıştı. Museviler, dünyanın yaratımına dair fikirlerinden çoğunu Babil unsurlarından almıştı; ancak onlar kutsal Yazgı'nın kavramsallaşmasını Mısırlılar'dan elde etmişti.

95:2.2 (1044.1) Salem öğretisini Mezopotamya'dan ziyade Mısır için daha elverişli kılan eğilimler felsefî ve dinsel yerine siyasi ve ahlakiydi. Mısır'da her kabile önderi, tahta geçmek için verdiği mücadele sonrası, kendi kabile tanrısını özgün ilahiyat ve tüm

diğer tanrıların yaratıcı olarak duyurarak hanedanlığının devamlılığını amaçlamıştı. Bu şekilde Mısırlılar, daha sonraki evrensel bir yaratan İlahiyat öğretisi için bir basamak olarak, kademeli bir biçimde üstün bir tanrı düşüncesine alıştılar. Tek-tanrı düşüncesi, tek Tanrı'ya olan inancın her zaman daha fazla zemin kazanması ancak hiçbir zaman çoktanrılıcılığın evrimleşen kavramsallaşmaları üzerinde tamamiyle baskın çıkamaması şeklinde birçok çağ boyunca gidip gidip geldi.

95:2.3 (1044.2) Çağlar boyunca Mısır toplumları, doğa tanrılarına yapılan ibadete kendilerini vermişlerdi; daha özelden bahsedilecek olunursa, kırk ayrı kabilenin her biri, birinin boğaya, diğerinin aslana, üçüncüsünün koça ve böyle giden bir biçimde özel bir toplum tanrısına sahipti.

95:2.4 (1044.3) Zaman içinde Mısırlılar; tuğla mahzenlerinde gömülmüş olanlar çürürken, tuğlasız mezarlar içine yerleştirilen ölü bedenlerin — mumyalayarak — sodayla birebir karıştırılan kumun etkisi vasıtasıyla korunduğunu gözlemledi. Mısırlılar, bedenin muhafaza edilmesinin birinin gelecek yaşama doğru olan ilerleyişini kolaylaştırdığına inandı. Bedenin çürümesinden sonra uzak gelecekte bireyin düzgün bir biçimde tanınabilmesi içinde, tabuttakine benzer bir suretteki heykel olarak ceset ile birlikte lahitin içine bir defin başı yerleştirdiler. Bu türden heykel defin başlarının yapılması, Mısır sanatı içinde büyük gelişime sebebiyet verdi.

95:2.5 (1044.4) Çağlar boyunca Mısırlılar inançlarını, beden ve ölümden sonra sonuçsal bir biçimde ortaya çıkan memnuniyet verici kurtuluşun teminatı olarak mezarlara bağladılar. Her ne kadar beşikten mezara kadar yaşam için külfetli olsa da, büyüsel uygulamaların daha sonraki evrimi olabilecek en etkin

biçimde, mezarların dininden onları kurtardı. Din-adamları tabutlara, “alttaki dünyada insanın kalbinin ondan alınmasına” karşı koruyucu olduğuna inanılan uğur yazılarını kazırlardı. Yakın bir zaman içerisinde bu sihirli yazıların çeşitli derlemeleri, Ölüler Kitabı olarak bir araya getirilip, muhafaza altına alındı. Ancak Nil vadisi içinde büyüsel ayin düzeni öncül bir biçimde, bu dönemlerin ayinleri tarafından sıklıkla erişilemeyen bir düzeyde bilinç ve kişiliğin alanlarıyla ilişkili hale gelmişti. Ve ilerleyen zamanlarda detaylı mezarlardan ziyade bu etik ve ahlaki idealler kurtuluşa bağlanmıştı.

95:2.6 (1044.5) Bu dönemlerin hurafeleri en iyi biçimde, Mısır’da doğmuş ve buradan Arabistan ve Mezopotamya’ya yayılmış olan bir düşünce biçiminde bir iyileştirme aracı olarak tükürüğün etkinliğine dair genel inanış tarafından resmedilir. Horus’un Set ile olan efsanevi savaşında genç tanrı gözünü kaybetmişti; ancak Set alt edildikten sonra bu göz, yaraya tüküren ve onu iyileştiren bilge tanrı Thoth tarafından eski haline getirildi.

95:2.7 (1044.6) Mısırlılar uzunca bir süre boyunca; yıldızların gece vakti parıldamasının değerli ölümlere ait ruhların kurtuluşunu temsil ettiğine inandı, diğer kurtulanların güneş tarafından kendi içine katıldıklarına inandılar. Belirli bir dönem boyunca güneşe olan derin saygı, atalara yapılan ibadetin bir türü haline geldi. Büyük piramidin eğilimli giriş geçidi; kralların varsayılan yerleşkesi olan sabit yıldızların hareketsiz ve yerleşmiş takımyıldızlarına kralın ruhunun doğrudan bir biçimde mezardan kalktığında gidebilmesi amacıyla, doğrudan doğruya Kutup Yıldızı’na bakmaktadır.

95:2.8 (1045.1) Güneşin eğimli ışınlarının bulutlar içindeki bir gedikten dünyaya doğru giriş yaptığı gözlemlendiğinde, onların, kral ve diğer dürüst ruhların üzerinde göksel bir merdivenden aşağı doğru yavaş yavaş inişlerinin işareti olduklarına inanılmıştı. “Kral Pepi, üzerinde annesine yükselmek için ışıltısını bir merdiven gibi altına serdi.”

95:2.9 (1045.2) Melçizedek beden içinde ortaya çıktığında Mısırlılar, çevre topluluklarının çok üzerinde bir dine sahiplerdi. Onlar; büyü reçeteleriyle yerinde bir biçimde kuşandıklarında, araya giren kötü ruhaniyetlerinden kurtulup, “cinayet, soygun, yalancılık, evlilik-dışı cinsel ilişki, hırsızlık ve bencillikte” bulunmayanların neşe âlemlerine kabul edildiği yer olan Osiris’in yargı binasına ilerleyebileceklerine inandılar.” Eğer bu ruh terazide tartılıp, aşağıya çekerse, Kadın Öğütücü olan cehenneme sevk edilir. Ve bu, göreceli olarak, çevredeki birçok topluluğun sahip olduğu inanışlara kıyasla bir gelecek yaşama dair gelişmiş bir kavramsallaşmaydı.

95:2.10 (1045.3) Birinin yeryüzünde beden içindeki yaşamına ait günahlar için daha sonra verilecek yargıya dair kavramsallaşma Mısır’dan Musevi din kuramına taşınmıştı. Yargı kelimesi Musevi Mezmurları Kitabı’nın tamamı içinde sadece bir kez geçmektedir; ve bahse konu bu mezmur, bir Mısırlı tarafından kaleme alınmıştı.

3. Ahlaki Kavramların Evrimi

95:3.1 (1045.4) Her ne kadar Mısır’ın kültür ve dini başlıca And Mezopotamyası’ndan elde edilmiş ve daha sonraki medeniyetlere geniş ölçüde Musevi ve Yunan unsurları vasıtasıyla aktarılmışsa da, Mısırlılar’ın toplumsal ve etik

idealizminin büyük bir kısmı, hem de çok büyük bir kısmı, tamamiyle evrimsel bir gelişme olarak Nil vadisinde doğmuştu. Her ne kadar Andit kökenine ait gerçeklik ve kültürün büyük bir kısmının aktarılmış olmasına rağmen Mısır içinde; Mikâil'in bahşedilişinin öncesinde belirli her bir diğer alan içinde ortaya çıkmış benzer doğal yöntemlere kıyasla, tamamiyle bir insan gelişimi olarak ahlaki kültürün daha fazlası evirilmişti.

95:3.2 (1045.5) Ahlaki evrim tamamiyle açığa çıkarışlara bağlı değildir. Yüksek ahlaki kavramlar, insanın kendi deneyiminden elde edilebilir. İnsan; kutsal bir ruhaniyet kendi içerisinde ikamet ettiği için, ruhsal değerleri bile geliştirebilir, bireysel düzeydeki kendi deneyimsel yaşamından kâinatsal kavrayış elde edebilir. Bilinç ve kişiliğin bu türden doğal evrimi aynı zamanda; ilkçağ dönemlerinde ikinci Cennet Bahçesi'nden ve daha sonra Salem'deki Melçizedek yönetim merkezinden gelmiş gerçeklik öğretmenlerinin dönemsel varışları tarafından büyümüştü.

95:3.3 (1045.6) Salem müjdesinin Mısır'a giriş yapışından bin yıllık bir süre önce Mısır'ın ahlaki önderleri; adalet, hakkaniyet ve açgözlülükten kaçınmayı öğretmişlerdi. Üç bin yıl önce Musevi yazıtları kaleme alınmıştı, Mısırlılar'ın ortak ilkesi şuydu: “Kendisini ispat etmiş kişi ortak ölçütü doğruluk olandır; onun yolunda yürüyendir.” Onlar nezaket, ölçülülük ve sağduyuluğu öğretmişti. Bu çağın büyük öğretmenlerinden bir tanesinin iletisi şuydu: “Herkes karşı iyi davran, herkese karşı adil ol.” Bu çağın Mısırlı üçlüsü Gerçeklik-Adalet-Doğruluk'du. Urantia'nın tamamiyle insan kökenli dinleri arasında hiçbirisi, Nil vadisinin bir zamanlar sahip olduğu

insancılığının bu toplumsal ideallerinden ve ahlaki ihtişamından daha üstün bir konuma gelememişti.

95:3.4 (1045.7) Bu evrimleşen etiksel düşünceler ve ahlaki ideallerin toprağında Salem dininin varlık mücadelesi veren öğretileri yeşerdi. İyilik ve kötülüğün kavramları, “Yaşam uysal, ölüm suçlu olana verilmiştir” düşüncesine inanan bir topluluğun kalplerinde hazır karşılık buldu. “Uysal, derinden sevileni yapan; suçlu nefret edileni gerçekleştirendir.” Çağlar boyunca Nil vadisinin sakinleri, — iyi ve kötü olarak — doğru ve yanlışın daha sonraki kavramları üzerinde hiç kafa yormadan önce, ortaya çıkmakta olan bu etik ve toplumsal ortak ölçütlerle yaşamaktaydı.

95:3.5 (1046.1) Mısır ussal ve ahlaklıydı, ancak üstün bir biçimde fazla ruhsal değildi. Altı bin yıl boyunca sadece dört büyük tanrı-elçisi Mısırlılar arasından çıkmıştı. Amenemope’yi bir mevsim boyunca takip ettiler; Okhban’ı öldürdüler; İkhnaton’u kabul ettiler, ancak bir kısa nesil boyunca şevksizce bunu gerçekleştirdiler; Musa’yı reddettiler. Ve tekrar altı çizilecek olursa, dini koşullar yerine siyasi olanlar tek Tanrı’ya dair Salem öğretileri adına Mısır boyunca büyük bir etkide bulunmayı İbrahim ve daha sonra Yusuf’un için kolaylaştırdı. Ancak Salem din-yayıncıları ilk kez Mısır’a girdikleri zaman, Mezopotamyalı göçmenlerin değişikliğe uğramış ortak ahlaki ölçütleri ile karışmış olan evrimin bu oldukça yüksek etik kültürüyle karşılaşmışlardı. Bu öncül Nil vadisi öğretmenleri, İlahiyat’ın sesi biçiminde Tanrı’nın emri olarak vicdanı ilk kez duyuranlardandı.

4. Amenemope’nin Öğretileri

95:4.1 (1046.2) Zaman içinde Mısır’da, birçokları tarafından “insanın oğlu” ve diğerleri tarafından Amenemope olarak adlandırılan bir öğretmen doğdu. Bu kâhin; vicdanı doğru ve yanlış arasında karar vermenin en yüksek noktasına çıkarmış, günah için cezalandırmayı öğretmiş, ve güneş ilahiyatına başvurarak gerçekleşen kurtuluşu duyurmuştu.

95:4.2 (1046.3) Amenemope, zenginliklerin ve talihin Tanrı’nın hediyesi olduğunu öğretti; ve bu kavramsallaşma bütüncül bir biçimde, daha sonra ortaya çıkış halinde bulunan Musevi felsefesini renklendirdi. Bu soylu öğretmen, Tanrı-bilincinin tüm davranışlarda belirleyici etken olduğuna inandı; her anın, Tanrı’nın mevcudiyetinin ve ona duyulan sorumluluğun gerçekleştirilişi içinde yaşanılması gerektiğini düşündü. Bu bilgenin öğretileri daha sonra Musevi diline çevrilmiş olup, Eski Ahit yazıya geçirilmeden uzun bir süre önce bu topluluğun kutsal kitabı olmuştu. Bu iyi insanın başlıca duyurusu, emanet edilen hükümet makamlarındaki doğruluk ve dürüstlük hususunda oğlunu eğitmesiyle ilgiliydi; ve çok öncesinin bu soylu eğilimleri, herhangi bir çağdaş devlet adamını oldukça memnun kılardı.

95:4.3 (1046.4) Nil’in bu bilge adamı, — dünyasal olan her şeyin gelip geçici olması şeklinde — “zenginliklerin kanat alıp uçtuklarını” öğretmişti. Onun büyük duası, “korkudan kurtarılmak” içindi. O, “insanların sözlerinden” “Tanrı’nın eylemlerine” doğru yüzlerini dönmeleri için herkesi ikna etmeye çabalamıştı. Öz bakımın o şunu öğretti: İnsan niyetini eder, ancak Tanrı onu yerine getirir. Musevi diline çevrilen onun öğretileri, Eski Ahit Özdeyişler Kitabı’nın felsefesini belirledi. Yunanca’ya çevrilerek, daha sonraki tüm Helenistik

dini felsefeye renk kattı. Daha sonraki İskenderiyeli filozof Philon, Bilgeliğin Kitabı'nın bir nüshasını elinde buldurmuştu.

95:4.4 (1046.5) Amenemope; evrimin etik kurallarını ve açığa çıkarılışın ahlaki değerlerini muhafaza etmek için faaliyet göstermiş, yazılarıyla onları hem Museviler'e hem de Yunanlılar'a aktarmıştı. O, bu çağa ait dini öğretmenlerinin en büyüğü değildi; ancak o, — Batı'nın dini inancının en yüksek gelişimini evrimleştiren içindeki Museviler ve saf felsefi düşünceyi Avrupa'daki en yüksek düzeyine geliştirmiş Yunanlılar olarak — Batı medeniyetin büyümesinde iki hayati halkanın daha sonraki düşüncesini renklendirmesi bakımından en etkili olanıydı.

95:4.5 (1046.6) Musevi Özdeyişler Kitabı'nda on beş, on yedi ve yirminci bölümlerin tamamına ek olarak yirmi ikinci bölümün on yedinci mısrasından yirmi dördüncü bölümün yirmi ikinci mısrasına kadarki yazıların tümü Amenemope'nin Bilgeliğin Kitabı'nın neredeyse harfi harfine aynısıdır. Musevi Mezmur Kitabı'nın ilk mezmuru Amenemope tarafından yazılmış olup, özünde İkhнатon'un öğretileridir.

5. Dikkate Değer İkhнатon

95:5.1 (1047.1) Kraliyet ailesinden bir kadın Mısırlı bir Salem doktorunun etkisiyle Melçizedek öğretilerini benimsediği zaman, Amenemope'nin öğretileri Mısır aklındaki yerini yavaşça kaybetmekteydi. Bu kadın, Mısır Hükümdarı İkhнатon olan oğlu üzerinde, Tek Tanrı'ya dair bu öğretileri kabul etmesi için baskın gelmişti.

95:5.2 (1047.2) Melçizedek'in beden içinde ortadan kayboluşundan itibaren bahse konu döneme kadar hiçbir insan varlığı, İkhnaton'un ki kadar Salem'in açığa çıkarılmış dinine dair bu türden açık bir kavramsallaşmaya sahip olmadı. Bazı açılardan bu genç Mısır kralı, insan tarihi içinde en dikkate değer kişilerden bir tanesidir. Mezopotamya'da artış gösteren ruhsal bunalımın bu dönemi boyunca o Mısır'da, tek Tanrı olan El Elyon'un öğretisini canlı kıldı; böylece bu dönemlere göre gelecekte gerçekleşecek olan Mikâil'in bahşedilişinin dini temeli için hayati derecede önemli nitelikteki felsefi tek-tanrı düşüncesinin sürekliliğini sağladı. Ve, diğer nedenlere ek olarak bu cesaretin tanınışı içinde İsa, İkhnaton'un ruhsal varislerinden bazılarının kendisini gördüğü ve onun Urantia'ya olan kutsal görevinin belirli fazlarını bir parça anladığı Mısır'a getirilmişti.

95:5.3 (1047.3) Melçizedek ve İsa arasında en büyük kişilik olan Musa, Musevi ırkı ve Mısır'ın kraliyet ailesi dünyasının ortak hediyesiydi; ve şayet İkhnaton Musa'nın çok yönlülüğünü ve yetkinliğini elinde bulundursaydı, şaşırtıcı dini önderliği ile eşleşebilecek siyasi bir dehayı sergilemiş olurdu; ve bunun sonrasında Mısır, bu çağın büyük tek-tanrılı ülkesi haline gelirdi; ve eğer böyle bir şey gerçekleşmiş olsaydı, İsa'nın fani yaşamının büyük bir kısmını Mısır'da geçirebilecek olması az da olsa olası bir durumdur.

95:5.4 (1047.4) Tüm tarih boyunca hiçbir zaman herhangi bir kral bu olağanüstü İkhnaton'un gerçekleştirdiği gibi, bu derece tasarlanmış bir biçimde bir ülkenin tamamını çoktanrıçılıktan tek-tanrıçılığa kaydırma girişiminde bulunmamıştı. Olası en yüksek derecedeki muhteşem kararlılıkla bu genç idareci;

geçmişinden ayrılıp, ismini değiştirip, başkenti terk edip, yepyeni bir şehir inşa edip, insanların tümü için yeni bir sanat ve edebiyat yarattı. Ancak o haddinden fazla hızlı gitti; o, terk ettiğinde üzerinde durabileceğinden daha fazlası olarak, haddinden fazla şey inşa etti. Ve tekrar, düşmanlık ve baskının ileriki selleri Mısırlılar'ı arasına kattığı zaman her şeyin dini öğretilerine karşı gerçekleştiği bir biçimde, o insanların maddi istikrarı ve refahını sağlamada başarısız oldu.

95:5.5 (1047.5) Muhteşem bir biçimde kesin görüşe ve olağanüstü derecede kararlı amaca sahip bu insan Musa'nın siyasi bilgeliğine sahip olsaydı, Batı dünyasındaki dinin evriminin ve gerçekliğin açığa çıkarılışının bütüncül tarihini değiştirmiş olurdu. Yaşamı boyunca o, genel olarak itibarsızlaştırdığı din adamlarının etkinliklerine kısıtlılık getirmede yetkindi; ancak onlar inançlarını gizlice idare edip, genç kral güçten düşer düşmez faaliyete geçmeye başladılar; ve onlar, onun hükümdarlığı altında tek-tanrılı dinin kurulmasıyla Mısır'ın daha sonraki sorunlarının tümünü ilişkilendirmede gecikmediler.

95:5.6 (1047.6) Oldukça bilge bir biçimde İkhnaton, güneş-tanrısı kılıfı içinde tektanrıcılığı kurmaya çalıştı. Tanrıların tümünü güneşin ibadetine özümseyerek Kâinatın Yaratıcısı'na olan ibadete bu yaklaşım kararı, Salem doktorunun tavsiyesiyle gerçekleşmişti. İkhnaton; İlahiyat'ın babalığı ve anneliği ile ilgili bu dönemin mevcut Aton inancına ait yaygınlaşmış öğretileri alıp, insan ile Tanrı arasında içten bir ibadetsel ilişkiyi tanıyan bir din yarattı.

95:5.7 (1048.1) İkhnaton; Aton'un yaratıcı ve her şeyin yüce Yaratıcısı olarak Tek Tanrı'ya yapılan kılık değiştirmiş ibadete

birlikteliklerini yönlendirirken, güneş-tanrısı olan Aton'a yapılan dışa doğru ibadeti koruyacak kadar bilgeydi. Bu genç öğretmen-kral; yönetime geri geldiklerinde din-adamlarının tamamıyla yok ettiği, otuz bir bölümden oluşan bir kitap halindeki “Tek Tanrı” ismindeki savın kalemi olarak çok üretken bir yazardı. İkhnaton aynı zamanda; Musevi yazarlığına atfedilmiş olan, Eski Ahit Mezmurları içinde şu an korunmaktaki yüz otuz yedi ilahiyi de yazmıştı.

95:5.8 (1048.2) Günlük yaşam içinde İkhnaton'un yüce kelimesi “doğruluktu”; ve o hızlı bir biçimde doğruluğun kavramsallaşmasını, milli etik kurallarına ek olarak uluslararası kuralları da kapsayacak ölçüde genişletmişti. Bu topluluk; muhteşem düzeydeki kişisel dindarlığın bir nesli olup, Tanrı'yı bulma ve onu tanımak için daha ussal erkek ve kadınlar arasında mevcut bulunan içten bir arzu tarafından simgelenmişti. Bu dönemlerde toplumsal konum ve refah, kanun gözünde hiçbir Mısırlı'ya herhangi bir menfaat sağlamadı. Mısır'ın aile yaşamı; ahlaki kültürü korumak ve onu geliştirmek için fazlasıyla katkıda bulunmuş olup, Filistin'deki Museviler'in daha sonraki mükemmel aile yaşamı için ilham olmuştu.

95:5.9 (1048.3) İkhnaton'un müjdesinin ölümcül zaafı; Aton'un sadece Mısır'ın yaratıcı olmadığı, “bu Mısır ülkesinin yanı sıra Suriye ve Kuş'u bile içine alan bir biçimde tüm yabancı ülkelere ek olarak insan ve hayvanlardan oluşan tüm dünyanın aynı zamanda yaratıcı” olduğunu öne süren öğretisi biçiminde onun en büyük gerçekliği idi. “O herkesi kendilere ait yere yerleştirir, tüm ihtiyaçlarını sağlar.” İlahiyatın bu kavramsallaşmaları yüksek ve yüceltilmişti; ancak onlar milli

değildi. Dindeki ulusallığın bu eğilimleri, savaş meydanları üzerinde Mısır ordusunun coşkusunu arttırmada başarısız oldu; buna ek olarak onlar din-adamlarına, genç kral ve onun yeni dinine karşı kullanması için etkin silahları vermiş oldu. İkhnaton, daha sonraki Musevi unsurlarınıninkinden çok daha yukarıda bir İlahiyat kavramsallaşmasına sahipti; ancak o, bir ulus inşacısının amaçlarına hizmet etmek için haddinden fazla gelişmiş nitelikteydi.

95:5.10 (1048.4) Her ne kadar tek-tanrı ideali İkhnaton'un ölümünden zarar görmüş olsa da, tek Tanrı'nın düşüncesi birçok topluluğun akıllarında varlığını sürdürdü. İkhnaton'un damadı, ismini Tutankhamen olarak değiştirerek eski tanrılara yapılan ibadete geri dönen bir biçimde din-adamlarıyla beraber aynı yoldan ilerledi. Başkent Teb'e geri taşındı, ve din adamları nihai olarak tüm Mısır'ın yedide birinin iyeliğini kazanan bir biçimde arazilerle oburlaştı; ve yakın bir zaman içinde bahse konu din-adamları düzeyine ait biri krallığı ele geçirmeye girişti.

95:5.11 (1048.5) Ancak din-adamları, tektanrıcılık dalgasının tamamen üstesinden gelememişti; Artan bir biçimde onlar, tanrılarını bir araya getirmek ve birleştirmek zorunda bırakıldılar; her geçen gün tanrılarının ailesi daha fazla küçülmekteydi. İkhnaton daha önceden, cennetlerin alevli yuvarlak düzlemini yaratan Tanrı ile özleştirmişti; ve bu düşünce, köklü değişiklikleri gerçekleştiren genç öldükten uzunca bir süre sonra insanların kalplerinde, hatta din-adamlarınıninkinde bile yanmaya devam etti. Tek-tanrı kavramsallaşması, Mısır'da ve dünyada insanların kalplerinde hiçbir zaman ölmedi. Bu kavramsallaşma, İkhnaton'un oldukça

büyük bir şevkle tüm Mısır'ın ibadeti için duyurmuş olduğu tek Tanrı olan bahse konu kutsal Yaratıcı'ya ait Yaratan Evladı'nın varışına kadar bile varlığını sürdürmüştü.

95:5.12 (1048.6) İkhnaton'un öğretisinin zayıflığı, sadece eğitilmiş Mısırlıların kendi öğretilerini tamamiyle kavrayabileceği türden gelişmiş bir dini sunması gerçeğinde yatmaktadır. Tarım işçilerinin olağan üyeleri hiçbir zaman onun müjdesini gerçek anlamıyla kavrayamamışlardı; ve onlar din-adamlarına, bu nedenle, İsis'e ek olarak karanlık ve kötülüğün tanrısı olan Set'in ellerinde vahşi bir ölümden mucizevî bir biçimde yeniden dirildiği varsayılan eşi Osiris'e yapılan eski ibadet için geri dönmüşlerdi.

95:5.13 (1049.1) Tüm insanlar için ölümsüzlüğün öğretisi, Mısırlılar için haddinden çok daha fazla ileri nitelikteydi. Sadece krallar ve zenginlerin yeniden dirilişine söz verilmişti; böylelikle onlar oldukça dikkatli bir biçimde, karar gününe karşı tabutları içinde bedenlerini mumyalayıp, korumaktalardı. Ancak İkhnaton tarafından öğretildiği biçimiyle kurtuluş ve yeniden dirilişin demokrasisi nihai olarak, Mısırlılar'ın dilsiz hayvanların bile kurtuluşuna inandığı bir ölçüde, üstün geldi.

95:5.14 (1049.2) Her ne kadar tek Tanrı'ya olan ibadeti insanlarına uygulamak için bu Mısır yöneticisinin çabası görünürde başarısız olsa da, onun çalışmasının sonuçlarının hem Filistin'de ve hem de Yunanistan'da çağlar boyunca varlığını sürdürmüş olduğunun altı çizilmelidir; ve Mısır'ın böylece, Batı'nın daha sonraki insan topluluklarının tümüne Nil'in birleşik evrimsel kültürüne ek olarak Fırat'ın açığa çıkarımsal dinini aktarmada aracı haline gelmiş olduğu önemle belirtilmelidir.

95:5.15 (1049.3) Nil vadisindeki ahlaki gelişim ve ruhsal büyümenin bu büyük döneminin ihtişamı yaklaşık olarak, Museviler'in milli yaşamının başladığı dönemde hızlı bir biçimde ortadan kaybolmaktaydı; ve Mısır'daki kısa süreli ikametlerinin sonucunda bu Bedeviler, bahse konu öğretilerin büyük bir kısmını taşımış olup, ırksal dinlerinde barınan İkhnaton inanışlarının çoğunun devamlılığını sağlamışlardı.

6. İran'da Salem Öğretileri

95:6.1 (1049.4) Filistin'den Melçizedek din-yayıncıların bazıları Mezopotamya boyunca büyük İran yaylasına geçmişti. Beş yüz yıldan fazla bir süre boyunca Salem öğretmenleri istikametlerini İran'a çevirdi; ve bütün ülke, bir yönetim değişikliği Salem inancının tek-tanrı öğretilerini neredeyse tamamen sonlandırmış sert bir düşmanlığa zemin hazırladığında Melçizedek dinine doğru kaymaktaydı. İbrahimsel sözleşmenin öğretisi; İsa'dan önce altıncı yüzyıl olan ahlaki rönesansın bu büyük çağında Zerdüşt Salem müjdesinin için için yanan közlerini canlandırmak için ortaya çıktığında, İran'da neredeyse tamamen yok olmuş haldeydi.

95:6.2 (1049.5) Yeni bir dinin bu kurucusu; Mezopotamya'daki Ur'a yaptığı ilk din yolculuğunda, hepsinin dini doğasını güçlü bir biçimde etkilediği — diğer tarihsel anlatımlarla birlikte — Caligastia ve Lucifer isyanının tarihsel anlatımlarını hâlihazırda öğrenmiş olan gözü pek ve maceraperest bir gençti. Bunun uyarınca o; Ur'dayken gördüğü bir rüya sonucunda, insanların dinini yeniden şekillendirmeye girişmek için kuzeydeki evine geri dönüşün bir sürecine başladı. Zerdüşt, kutsallığın Musasal kavramsallaşması olarak bir adalet Tanrısı'na Musevi düşüncesini özümsemi. Yüce bir Tanrı'ya

dair düşünce aklında kesindi; ve o tüm diğer tanrıları, Mezopotamya’da önceden duymuş olduğu kötü ruhaniyetlerin düzeyine sevk eden bir biçimde şeytanlar olarak alt bir konuma getirdi. O daha öncesinden, tarihsel anlatım Ur’da hala varlığını sürdürürken Yedi Üstün Ruhaniyet’e dair anlatıyı öğrenmişti; ve böylece o, Ahura-Mazda’yı başına getiren bir biçimde yedi tanrıdan oluşan bir büyük yıldız sistemi yarattı. Bu alt tanrıları o; Doğru Hukuk, İyi Düşünce, Soylu Hükümet, Kutsal Kişilik, Sağlık ve Ölümsüzlük’ün olası en yüksek düşüncesiyle ilişkilendirmişti.

95:6.3 (1049.6) Ve bu yeni din, dualar ve ayinler değil — çalışma olarak — bir eylem inanışıydı. Onun Tanrı’sı, yüce bilgeliğin bir varlığı ve medeniyetin hamisiydi; o kötülük, eylemsizlik ve gericilikle savaşmayı göze almış savaşçıl bir dini felsefeydi.

95:6.4 (1049.7) Zerdüş; ateşe olan ibadeti öğretmedi, ancak alevi, saf ve bilge Ruhaniyet’in evrensel ve yüce hâkimiyetinin bir simgesi olarak kullanmaya amaçladı. (Onun daha sonraki takipçilerinin bu simgesel ateşe hem derin saygı besleyip hem de ibadet ettiği tamamiyle doğrudur.) Nihai olarak, bir İran prensiyle olan konuşması üzerine bu yeni din, kılıçla yayıldı. Ve Zerdüş kahramansı bir biçimde, “ışığın Koruyucusu’nun gerçekliğine” beslediği inancı için verdiği savaşta öldü.

95:6.5 (1050.1) Zerdüşlük, Yedi Üstün Ruhaniyet’e dair Dalamatiasal ve Cennet Bahçesel öğretileri devam ettiren tek Urantia’lı inanıştır. Kutsal Üçleme kavramsallaşmasını evrimleştirmede başarısız olsa da, bir biçimde Yedi Katmanlı Tanrı’ninkine yaklaşmıştır. Özgün Zerdüşlük, saf bir ikircikli düşünce düzeni değildi; her ne kadar öncül öğretiler kötülüğü iyiliğin zamandaki bir eş-güdümü olarak resmetmişseler de, o,

kesin bir biçimde, iyiliğin nihai gerçekliği içine ebediyetsel olarak gömülüydü. Sadece daha sonraki dönemlerde, iyilik ve kötülüğün eşit düzeyde birbirleriyle mücadele ettiği inancı yaygın olarak destek gördü.

95:6.6 (1050.2) Musevi yazıtlarında kayda geçirildiği gibi, cennet ve cehenneme ek olarak şeytanların savına dair Musevi tarih anlatımları başat olarak; her ne kadar Lucifer ve Caligastia'nın hala varlığını sürdüren tarih anlatımları üzerine inşa edilmiş olsa da, Museviler'in İranlılar'ın siyasi ve kültürel egemenliği altında bulunduğu dönemlerde Zerdüştlerin inançlarından elde edilmişti. Mısırlılar gibi Zerdüşt “karar gününü” öğretmişti, ancak o bu etkinliği dünyanın sonuyla ilişkilendirmişti.

95:6.7 (1050.3) İran'da Zerdüştlük'den sonra gelen din bile ondan dikkate değer bir biçimde etkilenmişti. İranlı din adamları Zerdüşt'ün öğretilerini güçle yerinden etmeyi amaçlarken, Mitra'ya olan ilkçağ inancını yeniden dirilttiler. Ve Mitraizm, bir süreliğine hem Musevilik ve hem de Hristiyanlık'ın çağdaşı olarak Levant ve Akdeniz bölgeleri boyunca yayılmıştı. Zerdüşt'ün öğretileri böylelikle, şu üç büyük dini ardı ardına etkilemek için gelmişti: Musevilik, Hristiyanlık ve onlar ile birlikte Muhammed takipçilerinin dini.

95:6.8 (1050.4) Ancak Zerdüşt'ün yüce öğretileri ve soylu mezmurlarından; Zerdüşt'ün hiçbir zaman bir kez olsun desteklemediği safsatalara olan inanışların yerine getirilmesiyle bütünleşen, ölümlerden duyulan büyük korkularıyla birlikte İranlılar tarafından gerçekleştirilen Zerdüşt'ün müjdesine ait çağdaş sapmalar çok büyük bir değişimdi.

95:6.9 (1050.5) Bu büyük insan; kararmış dünyasında sonsuz yaşama götüren ışığın patikasını insana göstermek için yanan oldukça sönük kalmış bu Salem ışığının tamamen ve kesin bir biçimde sönüşüne engel olmak amacıyla İsa'dan önceki altıncı yüzyılda birden bire ansızın ve hızlıca ortaya çıkan bu benzersiz topluluğun üyelerinden biriydi.

7. Arabistan'da Salem Öğretileri

95:7.1 (1050.6) Tek Tanrı'ya dair Melçizedek öğretileri, görece yakın bir döneme kadar Arap çölünde yerleşmiş hale geldi. Yunanistan'da olduğu gibi Arabistan'da da Salem din-yayıcıları, Maçiventa'nın haddinden fazla örgütlenme ile ilgili yönergelerini yanlış anlamaları sonucu başarısız oldu. Ancak onlar; müjdenin askeri kuvvet veya toplumsal zorlamayla yayılması için gösterilecek her tür çabaya karşı uyarıda bulunan Melçizedek ihtarını bu şekilde yorumlamalarına rağmen geri adım atmamışlardı.

95:7.2 (1050.7) Ne Çin'de ne de Roma'da Melçizedek öğretileri, Salem'in kendisine oldukça yakın olan bu çöl bölgesinde daha bütüncül bir biçimde başarısızlığa uğramamıştı. Doğu ve Batı topluluklarının çoğunluğunun sırasıyla Budist ve Hıristiyan haline gelmelerinden uzunca bir süre sonra Arabistan çölü, geçmişte bulunduğu konumda binlerce yıl boyunca varlığını sürdürdü. Her kabile kendisine ait eski putlaştırılmış şeye ibadet etti; ve birçok bireysel aile, kendisine ait aile tanrılarına sahipti. Babilli İştar, Musevi Yahveh, İranlı Ahura ve Koruyucu Hazreti İsa'nın Hıristiyan Yaratıcısı aralarındaki uzun mücadele devamlılığını korudu. Hiçbir zaman bir kavramsallaşma diğerinin yerini tamamen elde etmeye yetkin olamamıştı.

95:7.3 (1051.1) Arabistan boyunca tek tük yayılmış bir biçimde aileler ve kavimler, tek Tanrı'ya dair çok kesin olmayan bir düşünceye sahip olmuşlardı. Bu türden topluluklar; Melçizedek, İbrahim, Musa ve Zerdüşt'e dair tarihsel anlatımlara fazlasıyla değer verdiler. Orada, İsasal müjdeye karşılık verebilecek çok sayıda merkez bulunmaktaydı; ancak çöl arazilerinin Hristiyan din-yayıncıları, Akdeniz ülkelerindeki din-yayıncılar olarak faaliyet gösteren uzlaşmacılar ve yenilikçilere kıyasla katı ve taviz vermez bir topluluktu. İsa'nın takipçileri "dünyanın her yerine gidin ve müjdeyi duyurun" şeklindeki kesin emrini daha ciddiye almış olsalardı, buna ek olarak kendi belirledikleri koşulsal toplumsal gereksinimlerde daha az katı, duyurularında daha merhametli olsalardı, bunun sonucunda birçok yer mutlulukla marangozun oğlunun bu yalın müjdesini almış oldurdu, buna Arabistan da dâhil.

95:7.4 (1051.2) Büyük Levantlı tektanrıcılığın Arabistan'da kök salışı başarısız olsa da bu çöl arazisi, toplumsal zorunluluklarında daha az talepkar, ama yine de tek-tanrılı olan bir inancı üretmeye yetkindi.

95:7.5 (1051.3) Çölün ilkel ve düzensiz inanışlarına dair bir kabile, ırk veya milli kökenli tek bir etken bulunmaktaydı; o, neredeyse tüm Arap kabilelerinin Mekke'deki belirli bir tapınaktaki belirli bir siyah taş putlaşmasına göstermeye gönüllü olduğu tuhaf ve yaygın nitelikli saygıydı. Ortak iletişim ve derin saygının bu noktası ileride İslam dininin kurulmasına yol açmıştır. Volkan ruhaniyeti olan Yahveh Musevi Sami toplulukları için ne anlam taşıdıysa, Kâbe taşı Arap kuzenleri için aynı anlama gelmişti.

95:7.6 (1051.4) İslam'ın gücü; tek bir İlahiyat olarak oldukça belirgin ve çok iyi bir biçimde tanımlanmış Allah'ın sunumu olmuştur; onun zayıf noktası, kadınların alt bir düzeye indirilişiyle beraber duyurusuyla askeri kuvveti ilişkilendirmesi olmuştur. Ancak o kararlı bir biçimde, “görülen ve görülmeyen her şeyi bilen”, her şeyin Tek Kâinatsal İlahiyatı'nın sunumuna bağlı kalmıştır. “O bağışlayıcı ve merhamet sahibidir.” “Gerçekten de Tanrı, insanların tümüne olan iyilikte cömerttir.” “Ve ben hasta olduğumda, beni iyileştiren O'dur.” “Çünkü her ne zaman üç kişi kadar çok kişi konuşsa, Tanrı dördüncüsü olarak oradadır”, çünkü o “ilk ve son, aynı zamanda görülen ve görülmeyen değil midir?

95:7.7 (1051.5) [Nebadon'un bir Melçizedek unsuru tarafından sunulmuştur.]

96. Makale

Yahveh — Museviler'in Tanrısı

96:0.1 (1052.1) İLAHİYAT'IN düşünülüşünde insan ilk önce tanrıları hesaba kadar; daha sonra tüm yabancı tanrıları kendi kabilesel ilahiyatına bağlı kılar; ve nihai olarak son ve yüce değerdeki tek Tanrı dışında her tanrıyı dışlar. Museviler tanrıların tümü, İsrail'in Koruyucu Tanrısı'nın daha yüce kavramsallaşmasında birleştirmişti. Hint toplulukları benzer bir biçimde, Rig-Veda'da tasvir edilen “tanrıların tek ruhsallığı” altında çeşitli ilahiyatları bir araya toplamışlardı; bunun karşısında Mezopotamyalı topluluklar tanrılarını, daha odaklaşmış Bel-Marduk kavramsallaşmasına indirgemişlerdi. Tek-tanrı inancına dair bu düşünceler, Filistin'deki Salem'de Maçiventa Melçizedeği'nin ortaya çıkışından çok daha uzun bir süre geçmeden tüm dünyada olgunlaşmıştı. Ancak İlahiyat'ın

Melçizedek kavramsallaşması; ekleme, bağlı kılma ve dışarıda bırakmadan oluşan evrimsel felsefeninkine benzerlik göstermemekteydi; o ayrıcalıklı bir biçimde *yaratıcı güce* dayanmış olup, çok yakın bir zaman içinde Mezopotamya, Hindistan ve Mısır'ın en yüksek ilahiyat kavramsallaşmalarını etkilemişti.

96:0.2 (1052.2) Salem dini, Ken ve birkaç diğer Kenani kabile tarafından derin saygı duyulan bir tarihsel anlatıydı. Ve Melçizedek'in bedene bürünüşünün amaçlarından bir tanesiydi şuydu: Tek Tanrı'ya ait bir din, bu tek Tanrı'nın bir Evladı'nın dünyasal bahşedilişi için zemin hazırlayacak bir biçimde desteklenmelidir. Mikâil, içinde ortaya çıkabileceği Kâinatın Yaratıcısı'na inanan bir topluluk mevcut olana kadar Urantia'ya neredeyse hiçbir şekilde gelemezdi.

96:0.3 (1052.3) Salem dini, Filistin'deki Ken toplulukları arasında öğretileri olarak varlığını sürdürdü; ve daha sonra Museviler tarafından alınan bu din, ilk olarak Mısırlı ahlaki öğretiler tarafından etkilendi; bu süreci daha sonra Babil'in din-kuramsal düşüncesi izledi; ve son olarak kötülük ve iyiliğe dair İranlı kavramsallaşmalar geldi. Gerçekte Musevi dini, İbrahim ve Maçiventa Melçizedeği arasındaki sözleşmeye dayanmaktadır; evrimsel olarak o, birçok benzersiz nitelikli durumsal koşulların gelişimidir; ancak kültürel olarak o, bütün Levant'ın dininden, ahlakından ve felsefesinden yararlanmıştır. Musevi dini vasıtasıyla Mısır, Mezopotamya ve İran'ın ahlaksal ve dini düşüncesinin çoğu Batı topluluklarına aktarılmıştı.

1. Sami Toplulukları İçindeki İlahiyat

96:1.1 (1052.4) Öncül Sami toplulukları her şeyin bir ruhaniyet tarafından ikamet edildiğini düşünmüştü. Orada, hayvan ve bitki dünyalarının ruhaniyetleri bulunmaktaydı; doğurganlığın koruyucusu olarak senelik ruhaniyetler; ateş, hava ve suyun ruhaniyetleri; korkulması ve ibadet edilmesi gereken ruhaniyetlerin dikkate değer bir birliği mevcuttu. Ve bir Kâinatsal Yaratan'a dair Melçizedek öğretisi hiçbir zaman, bu alt ruhaniyetler veya diğer bir değişle doğa tanrılarına olan inancı bütünüyle yok edemedi.

96:1.2 (1052.5) Museviler'in çoktanrıçılıktan, tek bir tanrıya inanıp çoktanrıçılığı reddetmeyen aşamaya ve oradan da saf tektanrıçılığa doğru ilerleyişi; birbirine doğrudan bağlı ve devamlı bir kavramsal gelişme değildi. Onlar, İlahiyat kavramsallaşmalarının evrimde birçok gerilemeyi deneyimledi; bunun karşısında, zaman zaman birçok terim Tanrı'ya ait kavramlarına uygulandı; ve kafa karışıklığını engellemek için bu çeşitli İlahiyat isimleri, Musevi din kuramının evrimiyle ilişkili olarak tanımlanacaktır:

96:1.3 (1053.1) 1. *Yahveh*; Sina yanardağı olan Horeb Dağı ile birlikte ilahiyatın bu kavramsallaşmasıyla ilişkilendirilmiş, güney Filistinli kabilelerin tanrısıydı. Yahveh yalnızca, üzerinde ilgiyi toplamış ve Sami kabileleri ve topluluklarının ibadeti için duyurulmuş doğa tanrılarının yüz binlercesinden yalnızca biriydi.

96:1.4 (1053.2) 2. *El Elyon*. Melçizedek'in Salem'deki kısa süreli ikametinden sonra çağlar boyunca onun İlahiyat savı çeşitli uyarlamalar içinde varlığını sürdürdü; ancak o genel olarak, gökyüzünün En Yüksek Tanrısı olarak El Elyon ismiyle çağrıldı. İbrahim'in doğrudan soylarını içine alan bir biçimde

birçok Sami topluluğu, çeşitli dönemlerde hem Yahveh'e hem de El Elyon'a ibadet etti.

96:1.5 (1053.3) 3. *El Shaddai*. El Shaddai'nin ne anlama gelmiş olduğunu açıklamak zordur. Tanrı'ya dair bu düşünce; İkhnaton'un Aton savı tarafından değişikliğe uğramış ve buna ilaveten El Elyon'un kavramsallaşmasında vücut bulan Melçizedek öğretileri tarafından etkilenmiş olan Amenemope'nin Bilgelik Kitabı'na ait öğretilerden elde edilmiş bir derlemeydi. Ancak El Shaddai'nin kavramsallaşması Musevi aklına nüfuz ederken, bütüncül bir biçimde çöldeki Yahveh inanışları tarafından renklenmişti.

96:1.6 (1053.4) Bu döneme ait dinin baskın düşüncelerinden bir tanesi, maddi refahın El Shaddai'ye edilen hizmetin bir ödülü olduğunu sunan öğreti olarak, kutsal Yazgı'ya dair Mısırlı kavramsallaşmaydı.

96:1.7 (1053.5) 4. *El*. İsimlendirmenin bu kafa karışıklığı ve kavramsallaşmanın bu muğlâklığı arasında birçok dindar inanan içten bir biçimde, kutsallığın bu evrimleşen düşüncelerinin tümüne ibadet etmeye çalıştı; ve orada, bu birleşik İlahiyatı El olarak tanımlandırma uygulaması doğdu. Ve bu terim, Bedevi doğa tanrılarının diğerlerini de içine aldı.

96:1.8 (1053.6) 5. *Elohim*. Kış ve Ur'da uzunca bir süre boyunca, Âdem ve Melçizedek'in dönemlerine ait tarihsel anlatımlara dayanmış üç katmanlı bir Tanrı kavramsallaşmasını öğreten Sümerli-Keldani toplulukları varlıklarını sürdürdü. Bu sav, bu Kutsal Üçleme'ye Elohim veya tekil olarak Eloah ismi altında ibadet edildiği yer olan Mısır'a taşındı. Mısır'ın felsefe camialarına ek olarak Musevi kökenden gelen daha sonraki

İskenderiye öğretmenleri, çoğul Tanrılar'ın bu birliğini öğretti; ve Musa'nın danışmanlarından çoğu büyük göç zamanında bu kutsal Üçleme'ye inandı. Ancak üç-katmanlı Elohim kavramsallaşması hiçbir zaman, Babil unsurlarının toplumsal baskısı altına girmeden Musevi din-kuramının gerçek bir parçası haline gelmedi.

96:1.9 (1053.7) 6. *Çeşitli diğer isimler.* Sami toplulukları, İlahiyatları'nın isimlerini anmayı sevmiyorlardı; ve onlar bu nedenle, zaman zaman şunlar gibi çeşitli unvanlara başvurmuşlardı: Tanrı'nın Ruhaniyeti, Koruyucu, Koruyucu'nun Meleği, Her Şeye Gücü Yeten, Kutsal Olan, En Yüksek Unsur, Adonai, Zamanın Ataları, İsrailin Koruyucu Tanrı'sı, Gökyüzü ve Yeryüzü'nün Yaratanı, Kurios, Yah, Meleklerin Koruyucusu, Gökyüzündeki Yaratıcı.

96:1.10 (1053.8) *Yehova*, uzun Musevi deneyimi içinde nihai olarak evirilmiş Yahveh'in tamamlanmış kavramsallaşmasını tanımlamak için yakın dönemlerde kullanılmış olan bir terimdir. Ancak Yehova, İsa'dan sonra bin beş yüzlü yıllara kadar kullanılmamıştı.

96:1.11 (1054.1) Yaklaşık M.Ö. 2000'li yıllara kadar Sina Dağı bir yanardağ niteliğinde, en sonu bu bölgedeki İsrail topluluklarının kısa süreli ikametinde gerçekleşen bir biçimde ara sıra meydana gelen patlamalar olarak düzensiz aralıklar halinde faaldi. Bu yanardağın püskürmeleriyle ilişkili sağır edici patlamalarla birlikte ateş ve dumanın tümü; çevre bölgelerdeki Bedevileri etkilemiş, hayretler içinde bırakmış olup, Yahveh'den fazlasıyla korku duymalarına neden olmuştu. Horeb Dağı'nın bu ruhaniyeti daha sonra Musevi

Sami topluluklarının tanrısı haline geldi; ve onlar nihai olarak, bu tanrının tüm diğer tanrıların en üstünü olduğuna inandılar.

96:1.12 (1054.2) Kenani toplulukları uzun bir süre boyunca Yahveh'e derin saygı beslemiş bir konumdalardı; ve her ne kadar Ken topluluklarının büyük bir kısmı Salem dininin üstün-tanrısı olan El Elyon'a az veya çok inanmış olsa da, Kenani topluluklarının büyük büyük bir kısmı eski kabile ilahiyatlarına yapılan ibadete gevşek bir biçimde bağlılardı. Onlar kâinatsal-ilahiyat kafasında değillerdi; ve böylece bu kabileler, Yahveh'i ve Bedevi sürü sahiplerine ait Sina yanardağının ruhaniyetinin kavramsallaşmasını simgeleyen gümüş ve altın buzağıları içine alan kabile ilahiyatlarına ibadet etmeyi sürdürmüşlerdi.

96:1.13 (1054.3) Suriyeliler, tanrılarına ibadet ederken aynı zamanda Museviler'in Yahveh'i ne de inanmışlardı; çünkü onların tanrı-elçisi Suriye kralına şunları söylemişti: “Onların tanrıları tepelerin tanrılarıdır; bu nedenle onlar geçmişte bizden daha güçlü olmuştu; ancak onlarla düzlükte savaşmamıza izin ver, ve kesin bir biçimde biz burada onlardan daha güçlü olacağız.”

96:1.14 (1054.4) İnsan kültür bakımından gelişme gösterince, daha küçük tanrılar, yüce bir ilahiyata bağlanmışlardı; büyük Jüpiter varlığını, yalnızca bir haykırış olarak devam ettirmektedir. Tek-tanrı inananları bağımlı tanrılarını; ruhaniyetler, ecinniler, mireler, Nereidler, periler, cüce cinler, cüceler, ölüm cadıları ve kem göz olarak muhafaza etmektedirler. Museviler tek tanrıya inanan ancak diğer tanrıların varlığını kabul eden inanıştan geçip, uzunca bir süre Yahveh'den başka tanrıların mevcudiyetine inandı; ancak onlar artan bir biçimde, bu yabancı ilahiyatları Yahveh'e bağlı görmüşlerdi. Onlar, Amor topluluklarının tanrısı olan Çemoş'un mevcudiyetini kabul

etmişlerdi, fakat bu tanrının Yahveh'e bağılı olduğunu öne sürmüşlerdi.

96:1.15 (1054.5) Yahveh düşüncesi, Tanrı'ya dair tüm fani savların en geniş çaplı gelişiminden geçmişti. Onun ilerleyici evrimi yalnızca; tıpkı Yahveh kavramsallaşmasının nihai olarak Kâinatın Yaratıcısı'nın düşüncesine yol açtığı gibi sonunda Kâinatsal Mutlak'ın kavramsallaşmasına yol açan bir biçimde, Asya'da Buda kavramsallaşmasının başkalaşımı ile karşılaştırabilir. Ancak özünde tarihsel bir gerçek olarak; her ne kadar Museviler İlahiyat'a dair görüşlerini Horeb Dağı'nın kabile tanrısından daha sonraki dönemlerin sevgi dolu ve bağışlayıcı Yaratıcı'ya doğru değiştirmiş olsalar da, bu tanrının ismini değiştirmemiş olmamaları görülmelidir; onlar, İlahiyat'ın bu evrimleşen kavramsallaşmasını Yahveh olarak adlandırmaya en başından beri devam etmişlerdi.

2. Sami Toplulukları

96:2.1 (1054.6) Doğu'nun Samileri; doğu bölgelerinin verimli hilalini ele geçirmiş oldukça iyi örgütlenmiş ve oldukça iyi yönetilmiş atlılar olup, Babil unsurları ile birlikte bütünleşmişlerdi. Ur yakınındaki Keldani toplulukları, doğu Samileri içinde en gelişmiş olanlarıydı. Fenikeliler, Akdeniz sahilini de içine alan bir biçimde Filistin'in batı bölgesini elinde bulundurmuş karma Sami topluluklarının üstün ve oldukça iyi örgütlenmiş bir birimiydi. Irksal olarak Sami toplulukları, dokuz dünya ırkının neredeyse hepsinden kalıtım kökenleri taşıyarak Urantia topluluklarının en karışmış olanları arasındaydı.

96:2.2 (1054.7) Sürekli tekrarlanan bir biçimde Arap Samileri, “süt ve bal akan” yer olan Vaat-edilmiş Topraklar'ın kuzeyine

girebilmek için savaştılar; ancak onlar aynı sık içerisinde, daha iyi örgütlenmiş ve daha yüksek bir biçimde medenileşmiş kuzey Samileri ve Hititliler tarafından kovulmuşlardı. Daha sonra, olağandışı derecede sert geçen bir kuraklık boyunca, bu başıboş Bedeviler büyük sayılar halinde; sadece, Nil Vadisi'nin yaygın görülen, ezilmiş işçilerinin günlük zor işlerinde köleliğin acı deneyimlerini yaşarken kendilerini bulan bir biçimde, Mısır'ın imar işlerinde görev yapan sözleşmeli işçiler olarak Mısır'a giriş yapmışlardı.

96:2.3 (1055.1) Yalnızca Maçiventa Melçizedeği ve İbrahim'in dönemi sonrasında Sami topluluklarının belirli kabileleri, belirli dini inanışları nedeniyle; önce İsrail'in çocukları, daha sonra İbraniler, Museviler ve “seçilmiş insanlar” olarak adlandırılmışlardı. İbrahim, İbraniler'in tümünün ırksal babası değildi; o, Mısır'da esir tutulmuş Bedevi Samileri'nin tümünün atası bile değildi. Onun doğumunun, Mısır'dan gelerek daha sonraki Musevi topluluğunun çekirdeğini kurduğu doğrudur; ancak İsrail kavimlerinin bir parçası haline gelen erkek ve kadınların çok büyük çoğunluğu daha öncesinde hiçbir zaman Mısır'da ikamet etmemişti. Onlar sadece, İbrahim'in çocukları olarak Musa'nın önderlerini takip etmeyi seçmiş akran göçebelerdi; ve Mısır'dan gelen Sami birliktelikleri kuzey Arabistan boyunca ilerlemişlerdi.

96:2.4 (1055.2) Melçizedek'in En Yüksek Unsur olan El Elyon'a ve inanışla gelen kutsal lütfun sözleşmesine dair öğretisi, İbrani milletini yakın bir zaman içinde kuracak olan Sami topluluklarının Mısır köleliği zamanında neredeyse geniş bir ölçüde unutulmuş haldeydi. Ancak esaretin bu dönemi boyunca

bu Arap göçebeleri, ırksal ilahiyatları olarak Yahveh'e olan, hala varlığını sürdüren geleneksel inanışlarını sürdürdü.

96:2.5 (1055.3) Yahveh'e, yüzden fazla ayrı Arap kabilesine tarafından ibadet edilmişti; ve Mısır'ın daha fazla eğitim görmüş toplumsal sınıfları arasında varlığını sürdürmüş Melçizedek'in El Elyon kavramsallaşmasının izi dışında, buna İbrani ve Mısır ırk kollarının karışımı da ek olarak, esir İbrani kölelerinin en alt düzeyde bulunanların dini büyü ve fedadan oluşan eski Yahveh ayininin değişikliğe uğramış bir türüydü.

3. Benzersiz Musa

96:3.1 (1055.4) Bir Yüce Yaratan'a dair İbrani kavramsallaşmaları ve ideallerinin evriminin başlangıcı, Sami topluluklarının Mısır'dan büyük önder, öğretmen ve düzenleyici olan Musa'nın altındaki göçüne dayanır. Musa'nın annesi, Mısır'ın kraliyet ailesinden gelmektedir; onun babası, hükümet ve Bedevi esirleri arasında bir Sami irtibat görevlisiydi. Musa böylelikle üstün ırk kökenlerinden gelen niteliklere sahipti; onun soyu, herhangi bir ırksal topluluk içinde sınıflandırmanın imkânsız olduğu ölçüde oldukça karışmış bir haldeydi. O bu kadar karışık bir koldan gelmeseydi; Mısır'dan Arap Çölü'ne önderleri altında kaçarak göç etmiş olan bu Bedevi Samileri ile nihai olarak ilişkili hale gelmiş, çeşitlilik gösteren topluluğu idare etmede kendisini yetkin hale getiren olağanüstü derecedeki çok yönlülüğü ve uyumluluğu hiçbir zaman sergileyemezdi.

96:3.2 (1055.5) Nil krallığının kültürünün baştan çıkarışlarına rağmen Musa şansını babasının insanlarından yana denemeyi tercih etti. Bu büyük düzenleyici babasının insanlarının nihai

bağımsızlığı için tasarılarını oluşturduğunda, Bedevi esirleri neredeyse, ismi söylenmeye değer bir dine sahip değillerdi; onlar adeta Tanrı'nın gerçek bir kavramsallaşmasından ve dünyadaki umuttan yoksunlardı.

96:3.3 (1055.6) Hiçbir önder bu döneme kadar; insan varlıklarının daha ümitsiz, daha hüznü, daha mutsuz ve daha cahil bir topluluğunu kökten değiştirme ve geliştirme sorumluluğunu üstlenmemişti. Ancak bu köleler, kalıtsal ırk kollarında gelişimin gizli olasılıklarını taşımışlardı; ve orada, isyan gününe ve özgürlük grevine hazırlık için Musa tarafından yönlendirilen etkin düzenleyicilerin bir birliğini oluşturacak kadar yeterli bir sayıda eğitilmiş önder bulunmaktaydı. Bu üstün insanlar öncesinde, insanların yerli denetleyicileri olarak görevlendirilmişlerdi; onlar, Mısır yöneticileri üzerindeki Musa'nın etkisi nedeniyle belli bir eğitim almış haldelerdi.

96:3.4 (1056.1) Musa, akran Sami topluluklarının özgürlüğü için diplomatik bir biçimde müzakere etmeye çabalamıştı. O ve kardeşi, Nil vadisinden Arap Çölü'ne barışçıl bir biçimde ayrılma iznini aracılığıyla almış oldukları, Mısır kralı ile resmi bir anlaşma yaptılar. Onlar, Mısır'daki uzun hizmetlerinin bir simgesi olarak mütevazı ölçüde para ve eşya alacaklardı. İbraniler, kendi çıkarları bakımından; Firavunlar ile dostane ilişkileri sürdürmek ve Mısır'a karşı hiçbir ittifak içine girmemek için bir anlaşma içine girdiler. Ancak kral daha sonra; hafiyelerinin Bedevi köleleri içindeki sadakatsizliği keşfetmiş olduğu bahanesini kullanarak bu anlaşmayı bozmayı kendisinde hak gördü. O, bu insanların çöle daha sonra Mısır'ı

karşı göçebeleri örgütlemek amacıyla gitmeyi amaçladığını duyurdu.

96:3.5 (1056.2) Ancak Musa, ümitsizliğe kapılmadı; o kendi zamanını bekledi, ve bir yıldan daha az bir süre içinde, Mısırlı askeri güçler güneyden gelen güçlü bir Libya hücumu ile kuzeyden gelen bir Yunan donanma işgalinin saldırılarına eş zamanlı bir biçimde karşı koymada tamamiyle meşgul iken, bu gözü pek düzenleyici yurttaşlarını muhteşem bir gece kaçışında Mısır'dan dışarı yönlendirdi. Özgürlük için bu atılım, özenle tasarlanmış ve hünerle uygulanmıştı. Ve onlar, daha fazla ganimete sebebiyet veren bir biçimde hepsinin kaçaklarının önüne düştüğü Mısırlılar'ın küçük bir topluluğuna ek olarak Firavun tarafından öfkeye takip edilmelerine rağmen başarılı olmuşlardı; bu maddi kayıplar, atalarının çöl evine doğru ilerlemekte olan kaçış halindeki kölelere yaklaşan bir birimin yağmasıyla artış göstermişti.

4. Yahveh'in Duyurusu

96:4.1 (1056.3) Musa öğretisinin evrimi ve yükselişi; dünyanın neredeyse bir yarısını etkilemiş olup, yirminci yüzyılda hala bunu gerçekleştirmektedir. Her ne kadar Musa daha gelişmiş Mısır dini felsefesini kavramış olsa da, Bedevi köleleri bu türden öğretiler hakkında çok az şey bilmekteydi; ancak onlar hiçbir zaman, atalarının öncesinden Yahveh olarak adlandırmış oldukları Horeb Dağı'nın tanrısını unutmamışlardı.

96:4.2 (1056.4) Musa; kraliyet kanından gelen bir kadın ve esir bir ırktan gelen bir erkek arasındaki olağandışı birlikteliği açıklayan dini inanışlarının ortaklığı olarak, hem babasından hem de annesinden Maçiventa Melçizedeği'nin öğretilerini

önceden duymuş bir konumdaydı. Musa'nın kayınpederi El Elyon'a ibadet eden bir Ken inananaıydı; ancak özgürleştiricinin ebeveynleri El Shaddai'ye inanmaktalardı. Musa böylelikle bir El Shaddaist olarak eğitildi; kayınpederinin etkisiyle bir El Elyonist haline geldi; ve Mısır'dan kaçıştan sonra Sina Dağı yakınında İbrani konaklayışı zamanında o, eski kabile tanrıları olan Yahveh'in genişlemiş bir kavramsallaşması olarak insanlarına bilgece duyurmaya karar verdiği, (tüm eski inanışlarından elde ettiğı biçimde) İlahiyat'ın yeni ve büyümüş bir kavramsallaşmasını tasarlamış haldeydi.

96:4.3 (1056.5) Musa, El Elyon düşüncesini bu Bedevi unsurlara öğretme çabasını önceden vermiş bir haldeydi; ancak Mısır'dan ayrılmadan önce o, bu insanların bu savı hiçbir zaman bütünüyle kavrayamayacağından emin olmuştu. Bu nedenle o bilinçli bir biçimde, takipçilerinin tek bir tanrısı olarak onların kabilelerinin çöl tanrısını uyarlama tavizinde bulunmaya karar vermişti. Musa özellikle, diğer toplulukların ve milletlerin başka tanrılara sahip olamayacaklarının öğretiminde bulunmamıştı; ancak o kararlı bir biçimde Yahveh'in, başta İbraniler olarak her şeyin üstünde ve ötesinde olduğunu öne sürmüştü. Ancak o her zaman; Bedevi kabilelerinin altın buzağısıyla her dönemde simgeleştirilmiş olan ilkçağ Yahveh teriminin görünüşü altında, bu cahil kölelere İlahiyat'a dair kendisinin yeni ve daha yüksek düşüncesini sunmaya çalışmanın alışılmadık zorluğundan muzdarip olmaktaydı.

96:4.4 (1056.6) Yahveh'in kaçmakta olan İbraniler'in tanrısı olduğu gerçeğı; Sina kutsal dağı önünde onların niçin çok uzun bir süre beklediklerini, ve neden orada, Horeb tanrısı olan Yahveh adına Musa'nın duyurmuş olduğu on emri aldıklarını

açıklamaktadır. Sina önündeki bu uzun süreli ikamet boyunca yeni evirilmekte olan İbrani ibadetinin dini tören düzenleri daha ileri derecede kusursuzlaştırılmıştı.

96:4.5 (1057.1) Eteklerindeki ibadetsel ikametlerinin üçüncü haftası boyunca Horeb'in şiddetli patlayışı olmasaydı, Musa'nın bir ölçüde gelişmiş törensel ibadetin kurulmasında ve çeyrek asır boyunca takipçilerini bir arada tutmada herhangi bir biçimde başarılı olabileceği mümkün görünmemektedir. “Yahveh'in dağı ateşler tarafından yutuldu, ve duman bir bacaninki gibi yükseldi, ve bütün dağ fazlasıyla sallandı.” Bu ansızın gerçekleşen felaket göz önünde bulundurulduğunda, Musa'nın kardeşlerine Tanrıları'nı “kudretli, korkunç, yok edici bir ateş, korkutucu ve her şeye gücü yeten” olarak sunan öğretiyi aşılması şaşırtıcı değildir.

96:4.6 (1057.2) Musa Yahveh'in, İbranileri kendi seçilmiş insanları olarak belirlemiş İsrail'in Koruyucusu Tanrısı olduğunu duyurdu; o yeni bir millet inşa etmekteydi, ve o bilge bir biçimde, bir “kıskanç Tanrı” olarak Yahveh'in zor bir görev verici olduğunu takipçilerine söyleyerek dini öğretilerini milleştirmişti. Ancak yine de o; Yahveh'in “tüm bedenlere ait ruhaniyetin Tanrı'sı” olduğunu öğrettiğinde ve “Ebedi Tanrı sizin sığınağınız, ve onun etekleri sonsuz kollarınızdır” dediğinde, onların kutsallık kavramını genişletmeye çalışmıştı. Musa, Yahveh'in sözleşmeye sadık bir Tanrı olduğunu öğretti; ve Musa şu ifadede bulunmuştu: o “sizi ne yalnız bırakacak, size ne zarar verecek ne de atalarınızın sözleşmesini unutacaktır, çünkü Koruyucu sizi derinden sevmektedir, ve atalarına içtiği andı unutmayacaktır.”

96:4.7 (1057.3) Musa; Yahveh'i "yaptığı her şeyde adil ve doğru olan, hiçbir kötülüğü barındırmayan gerçekliğin Tanrısı" olarak sunduğunda, onu yüce bir İlahiyat'ın soyluluğuna yükseltmede kahramanca bir çaba harcamıştı. Ancak yine de, bu yüceltilmiş öğretiyeye rağmen, takipçilerinin sınırlı anlayışı; kızgınlığın, öfkenin ve şiddetin uyarımlarına bağlı oluşuna ek olarak, hatta, intikamcı ve insanın davranışından kolayca etkilenen bir biçimde insan suretinde Tanrı'dan bahsetmeyi gerekli kılmıştı.

96:4.8 (1057.4) Musa'nın öğretileri altında bu kabile doğa tanrısı Yahveh; el değmemiş arazilerden, tüm toplulukların Tanrısı şeklinde yakın bir zamanda düşünüleceği yer olan sürgüne kadar bile kendilerini takip etmiş, İsrail'in Koruyucu Tanrısı haline gelmişti. Museviler'i Babil'de köleleştiren daha sonraki esaret nihai olarak, tüm milletlerin Tanrısı'nın tek-tanrı niteliğini alacak şekilde Yahveh kavramsallaşmasının evrilmesinin önünü açmıştı.

96:4.9 (1057.5) İbraniler'in dini tarihinin en benzersiz ve şaşırtıcı özelliği; İlahiyat'ın kavramsallaşmasının, Horeb Dağı'nın ilkel tanrısından başlayarak birbirini takip eden ruhsal önderlerinin öğretileri vasıtasıyla sevgi dolu ve bağışlayıcı Yaratan Yaratıcı'nın muhteşem kavramsallaşmasını duyurmuş İşaya'nın bu İlahiyat öğretileri içinde temsil edilen gelişimin en yüksek düzeyine kadar ki devamlı evrimle ilgilidir.

5. Musa'nın Öğretileri

96:5.1 (1057.6) Musa; bir askeri önder, toplumsal düzenleyici ve dini önderin olağanüstü bir birleşimiydi. O, Maçiventa ve İsa dönemleri arasındaki en önemli birey ve dünya öğretmeniydi. Musa İsrail'de, kaydı tutulmamış birçok köklü değişikliği

getirmeyi denedi. Bir insanın yaşamı boyunca o, İbraniler olarak adlandırılan topluluğun çok dilli kalabalığını kölelikten ve medeni olmayan bir biçimde başıboş dolanmadan kurtarmıştı; bunun yanı sıra o, bir milletin gelecekteki doğumu ve bir ırkın devamlılığı için temel atmıştı.

96:5.2 (1057.7) İbraniler'in büyük göç zamanında hiçbir yazılı dile sahip olmayışları nedeniyle Musa'nın gerçekleştirdiği büyük şeylerin çok azı kayıtlarda bulunmaktadır. Musa'nın dönemine ve onun yaptıklarına dair tutulan kayıtlar, büyük önderin ölümünden bin yıldan daha fazla bir süre boyunca hala varlığını sürdürmüş tarihsel anlatılardan elde edilmişti.

96:5.3 (1058.1) Mısırlılar'ın ve çevredeki Levant kabilelerin dini üzerinde ve ötesinde Musa'nın gerçekleştirdiği ilerlemelerden birçoğunun temeli, Melçizedek dönemine dair Ken tarihsel anlatımlarıydı. İbrahim ve onun çağdaşlarına olan Maçiventa öğretisi olmasaydı, İbraniler ümitsiz karanlık içinde Mısır'dan hiçbir zaman çıkamayacaktı. Musa ve onun kayınpederi Jethro, Melçizedek dönemine ait geriye kalan tarihsel anlatımları bir araya topladı; ve Mısırlılar'ın öğrenimine sunulan bu öğretiler Musa'ya, İsrail topluluklarının gelişmiş dini ve ayininin yaratımında rehberlik etmişti. Musa bir düzenleyiciydi; o, Mısır ve Filistin'in din ve adetlerinde bulunanların en iyisini seçti; ve bu uygulamaları Melçizedek öğretilerine ait tarihsel anlatımlarla birleştirerek ibadetin İbrani tören düzenini örgütledi.

96:5.4 (1058.2) Musa, Yazgı'ya inanan biriydi; onun düşünceleri öncesinden, Nil ve doğanın diğer güçlerinin üzerinde doğaüstü bir denetimin varlığına dair Mısır savlarıyla bütünüyle etkilenmişti. Musa Tanrı'ya dair muhteşem bir kavrayışa

sahipti; ancak Tanrı'ya itaat etmeleri halinde olacaklar hususunda Museviler'e şunları öğrettiğinde tamamen içtendi: “O sizi derinden sevecek, kutsayacak ve sizi çoğaltacak. O, rahimlerinizin meyvesini ve — mısır, şarap, yağ ve sürüleriniz olarak — topraklarınızın meyvesini çoğaltacaktır. Siz tüm insanların üstünde gelişecek olup, sizin Tanrı'nız olan Koruyucu tüm hastalıklarınızdan sizi kurtarıp, Mısır'ın kötü hastalıklarından hiçbirini üzerinize salmayacaktır.” Musa şunu bile söylemişti: “Sizin Tanrı'nız olan Koruyucu'yu hatırlayın, çünkü refahı elde etmek için size güç veren O'dur.” “Birçok millete ödünç vermelisiniz, ama kimseden ödünç almamalısınız. Birçok millet üstünde hâkimiyet kurmalısınız, ama onlar sizin üzerinizde hâkimiyet kurmamalıdır.”

96:5.5 (1058.3) Ancak Musa'nın bu büyük aklının; cahil ve okuma yazma bilmeyen İbraniler'in kavrayışına, En Yüksek unsur olan El Elyon'a dair yüce kavramsallaşmasını uyumlu hale getirmeye çalışmasını izlemek gerçekten de acınası durumdu. Bu bir araya getirdiği önderlere o şunu haykırmıştı: “Sizin Tanrınız olan Koruyucu tek bir Tanrı'dır; ondan başka hiç kimse yoktur”; bunun yanında karışık kalabalığa şunu duyurmuştu: “Tüm diğer tanrılar içinde kim sizin Tanrı'nız gibidir?” Musa şu ifadeleri duyurarak putlaşmış şeylere ve putlara tapınmaya karşı cesur ve kısmi bir biçimde başarı olan karşı duruşta bulunmuştu: “Ateşin ortasında Horeb'de sizin Tanrınız'ın sizinle konuştuğu güne benzer hiçbir şeyi görmediniz.” O aynı zamanda, her türde resim yapmayı yasaklamıştı.

96:5.6 (1058.4) Musa; Tanrı'nın adaleti korkusuyla insanların duydukları dehşetle gelen saygısını tercih eden bir biçimde şu

ifadelerde bulunurlar, Yahveh'in merhametini duyurmaktan endişe etmişti: “Sizin Tanrı’nız olan Koruyucu Tanrılar’ın Tanrısı, Koruyucuların Koruyucusu, büyük bir Tanrı, insanlara acımayan kudretli ve korkunç bir Tanrı’dır.” Ve yine Musa, “sizin Tanrı’nız ona itaat etmediğinizde öldürmekte, ona itaat ettiğinizde iyileştirmekte ve yaşam vermektedir” duyurusunda bulunduğunda sorunlu kavimler üzerinde denetim sağlamayı amaçlamıştı. Ancak Musa bu kabilelere, yalnızca “tüm emirlerine uyulduğunda ve yönergeleri takip edildiğinde” onların Tanrı’nın seçilmiş insanları haline geleceklerini öğretmişti.

^{96:5.7 (1058.5)} Tanrı’nın merhametinin çok azı, bu öncül dönemlerde İbraniler’e öğretilmişti. Onlar Tanrı’yı “Her-Şeye-Gücü-Yeten” olarak öğrenmişti; “Koruyucu, düşmanlarını parçalara ayıran, güç bakımından muazzam nitelikli savaşların Tanrı’sı olarak bir savaş adamıdır.” “Siz Tanrı’nız olan Koruyucu, sizleri kurtarmak için savaş çadırlarının ortasında dolaşmaktadır.” İsrailoğulları Tanrı’larını; kendilerini derini seven ama aynı zamanda “Firavun’un kalbini mühürleyen” ve “düşmanlarını lanetleyen” biri olarak düşündüler.

^{96:5.8 (1058.6)} Musa İsrail çocuklarına kâinatsal ve yardımsever bir İlahiyat’ın kısa süreli bakışlarını sunarken, bütünü itibariyle onların gündelik Yahveh kavramsallaşması, çevredeki toplulukların kabile tanrılarından yalnızca biraz daha gelişmiş olan bir Tanrı’ya ait kavramsallaşmaydı. Onların Tanrı kavramsallaşması ilkel, gelişmemiş ve insansıydı; Musa öldüğünde bu Bedevi kabileleri hızlı bir biçimde, sahip oldukları eski Horeb ve çöl tanrılarına ait yarı-barbar düşüncelerine geri dönmüşlerdi. Musa’nın zaman zaman

önderlerine sunduğu Tanrı'nın bu gelişmiş ve daha yüce görüşü yakın bir süre içinde ortadan kaybolmuştu; bunun karşısında bahse konu insanların çok büyük bir kısmı, Yahveh'e dair Filistinli sürü sahiplerinin simgesi olan putlaşmış altın buzağlarına yapılan ibadete geri dönmüşlerdi.

96:5.9 (1059.1) Musa İbraniler'in yönetimini Yeşu'ya devrettiğinde o hali hazırda; İbrahim, Nahor, Lut ve diğer ilgili kabilelerin kökenleri ortak soylarının binlercesini bir araya getirmiş, ve onları, kırsal kahramanlardan meydana gelmiş kendi kendilerini idame eden ve kısmi olarak kendilerini tek başına düzene sokabilen bir millet haline getirerek bütüncül denetimi sağlamıştı.

6. Musa'nın Ölümünden Sonra Tanrı Kavramsallaşması

96:6.1 (1059.2) Musa'nın ölümü üzerine Yahveh'e dair onun yüce kavramsallaşması hızlı bir biçimde kötüleşti. Yeşu ve İsrail'in diğer önderleri tamamiyle bilge, yardımsever ve her şeye gücü yeten Tanrı'ya dair Musasal tarihsel anlatımlara sığınmaya devam etti; ancak halk hızlı bir biçimde Yahveh'e dair daha eski çöl düşüncesine geri döndü. Ve İlahiyat'ın kavramsallaşmasının bu geriye doğru gerçekleşen kayışı, sözde Hâkimler olarak adlandırılan çeşitli kabile şeyhlerinin birbirlerini takip eden yönetimi altında artarak devam etti.

96:6.2 (1059.3) Musa'nın olağanüstü kişiliğinin büyüsü, Tanrı'nın sürekli artan bir biçimde genişleyen kavramsallaşması için ilhamı takiplerinin kalplerinde canlı tutmuştu; ancak onlar bir kez Filistin'in verimli arazilerine ulaştığında, hızlı bir biçimde göçebesel sürü sahipleri konumundan yerleşik ve bir ölçüde

yatışmış çiftçilere evirilmişti. Ve yaşam uygulamalarının bu evrimi ve dini bakış açısındaki bu değişiklik, Yahveh olarak Tanrıları'nın doğasına dair kavramsallaşmalarının niteliğinde belli bir değişikliği zorunlu kıldı. Sina'nın katı, kaba, zorlayıcı ve oldukça sinirli çöl tanrısından daha sonra yeni yeni ortaya çıkan bir sevgi, adalet ve merhamet Tanrısı'nın kavramsallaşmasına olan başkalaşımın başlangıcı boyunca İbraniler Musa'nın yüce öğretilerini neredeyse tamamen kaybetmişlerdi. Onlar, tektanrıcılığa dair kavramsallaşmanın bütününe kaybetmeye yaklaşmışlardı; onlar, her şeyin Yaraticısı'na ait bir bahşedilme Evladı'nın bedene bürünme dönemine kadar tek Tanrı'ya dair Melçizedek öğretisini muhafaza edebilecek topluluk olarak, Urantia'nın ruhsal evriminde hayati bir halka olarak görev yapacak topluluk haline gelme imkânını neredeyse kaybettiler.

96:6.3 (1059.4) Umutsuz bir biçimde Yeşu, şu duyuruya yol açan bir biçimde, kabile üyelerinin akıllarında yüce bir Yahveh'in kavramsallaşmasına bağlı kalmayı amaçlamıştı: “Geçmişte Musa ile birlikte olduğum gibi, sizlerle birlikte olacağım; Ne sizi hayal kırıklığına uğratacağım, ne de sizi yalnız bırakacağım.” Yeşu, eski ve özgün dinlerine inanmaya gönüllü olan ancak inanç ve doğruluğun dininde ilerlemeye gönülsüz olan, inkâr içindeki insanlarına katı bir müjdeyi yağurmayı gerekli gördü. Yeşu'nun öğretisinin zorunluluğu şu oldu: “Yahveh kutsal bir Tanrı'dır; o kıskanç bir Tanrı'dır; o ne karşı geldiğiniz şeyleri ne de günahlarınızı affedecektir.” Bu çağın en yüksek kavramsallaşması Yahveh'i, bir “gücün, yargının ve adaletin Tanrı'sı” olarak resmetti.

^{96:6.4 (1059.5)} Ancak bu karanlık çağda bile zaman zaman, yalnız bir öğretmen çıkıp Musasal şu kutsallık kavramsallaşmasını duyuran bir biçimde ortaya çıkmaktaydı: “Siz ahlaksızlığın çocukları, sizler Koruyucu’ya hizmet edemezsiniz, çünkü o kutsal bir Tanrı’dır.” “Fani insan Tanrı’dan daha adil olabilir mi? bir insan Yaratıcı’ndan daha saf olabilir mi?” “Aramayla Tanrı’yı bulabilir misiniz? Her Şeye Gücü Yetenin kusursuz olduğunu bulabilir misiniz? Bakın, Tanrı muhteşemdir, ve biz onu bilmemekteyiz. Her Şeye Gücü Yeten’e dokunuyoruz, ama biz onu bulamıyoruz.”

7. Eyüp’ün Kitabı ve Mezmurları

^{96:7.1 (1060.1)} Şeyhlerin ve din-adamlarının önderliği altında İbraniler, Filistin’de çok sıkı olmayan bir biçimde yerleşmişlerdi. Ancak yakın bir zaman içinde onlar, acınası cahillikteki çöl inanışlarına geri dönüp, daha az gelişmiş Kenani dinsel uygulamalarıyla kirlenmiş hale gelmişlerdi. Onlar puta inanır ve sınırlandırılmamış cinsel ilişkilere düşer konuma geldiler; ve onların İlahiyat’a dair düşüncesi, hayatta kalmış belirli Salem toplulukları tarafından sürdürülen, ve bazı Memurlar’da ve Eyüp’ün Kitabı’nda kaydedilmiş olan, Mısırlı ve Mezopotamyalı Tanrı kavramsallaşmalarının çok altında kalmışlardı.

^{96:7.2 (1060.2)} Mezmurlar, yirmi veya yirminden daha fazla yazarın bir çalışmasıdır; onların çoğu Mısırlı ve Mezopotamyalı öğretmenler tarafından yazılmıştı. Bu dönemler boyunca Levant doğa tanrılarına ibadet ederken, En Yüksek Unsur olarak El Elyon’un yüceliğine inanmış epeyce sayıda kişi bulunmaktaydı.

96:7.3 (1060.3) Dini yazıtların hiçbir derlemesi Mezmurların Kitabı kadar büyük bir bağlığa ve Tanrı'ya dair ilham veren düşüncelere yer vermemektedir. Ve, ibadetsel edebiyatın bu muhteşem derlemesi incelendiğinde, başka hiçbir bir derlemenin tekil olarak bu kadar uzun bir sürelik zamanı kapsamadığı akılda tutularak yüceltme ve hayranlığın her ayrı ilahisinin kaynağı ve tarihsel sırasına önem vermek oldukça yararlı olacaktır. Bu Mezmurlar Kitabı; Levant boyunca Salem dinine inananlar tarafından düşünülmüş Tanrı'nın çeşitlilik gösteren kavramsallaşmalarının kaydı olup, Amenemope'den İşaya'ya kadar bütün dönemi içine almaktadır. Mezmurlar'da Tanrı; bir kabile ilahiyatına ait ilkel düşünceden, içinde Yahveh'in sevgi dolu bir idareci ve bağışlayıcı Yaratıcı olarak resmedildiği daha sonraki İbraniler'in oldukça genişlemiş idealine kadar kavramsallaşmanın tüm fazları içinde tasvir edilmektedir.

96:7.4 (1060.4) Ve böyle değerlendirildiğinde Mezmurlar'ın bu topluluğu; insan tarafından yirminci yüzyıla kadar bir araya getirilmiş bağlılıksal eğilimlerinin en değerli ve en yardımcı derlemesini oluşturmaktadır. İlahilerin bu derlemesinin ibadetsel ruhaniyeti, dünyanın tüm diğer kutsal kitaplarınınkini aşmaktadır.

96:7.5 (1060.5) Eyüp'ün kitabındaki İlahiyat'ın çok renkli resmi, üç yüz yıldan daha fazla bir süreye yayılmış bir biçimde Mezopotamya'lı dini liderlerin yirmiden fazlasının bir ürünüydü. Ve Mezopotamya inanışlarının bu derlemesindeki kutsallığın yüce kavramsallaşmasını okuduğunuzda, gerçek bir Tanrı düşüncesinin Filistin'in karanlık dönemleri boyunca

Kelda'nın Ur mahallesinde en iyi şekilde muhafaza edilmiş olduğunu anlayacaksınız.

96:7.6 (1060.6) Filistin'de Tanrı'nın her şeye nüfuz edişine dair bilgelik sıklıkla kavranılmıştı; ancak nadiren onun derin sevgisi ve merhameti anlaşılmıştı. Bu dönemlerin Yahveh'i "düşmanlarının ruhlarını ele geçirmek için kötü ruhaniyetler göndermekteydi"; o kendi, itaatkâr çocuklarının refah düzeyini yükseltirken, tüm diğerlerini lanetleyip, onları acımasız kararlarla cezalandırmaktaydı. "O kurnazın emellerini boşa çıkarır; düzenbazın hilesini bozar."

96:7.7 (1060.7) Sadece Ur'da, Tanrı'nın merhametini duyurmak için şunu söyleyen bir ses ortaya çıktı: "O Tanrı'ya dua etmeli, lütfu ondan bulmalı ve yüzünü neşeli görmelidir; çünkü Tanrı insana kutsal doğruluğu verecektir." Böylelikle Ur'dan, inanç vasıtasıyla gelen kutsal lütf olarak kurtuluş duyurulmuştur: "O, tövbe-kâr karşısında merhamet sahibi olup 'Onun kuyudan aşağı düşmesine engel ol, çünkü ben bir kefareti buldum' der. Eğer herhangi biri 'Ben günah işledim, doğru olana karşı geldim, bana hiçbir yararı olmadı' derse, Tanrı onun ruhunun kuyudan aşağı düşmesine engel olacak, ve o kişi ışığı görecek." Melçizedek döneminden beri Levant; Ur'un tanrı-elçisi ve, Mezopotamya'da bir zamanlar Melçizedek'in küçük halkı olan topluluğun kalıntısı olan Salem inananlarının din-adamı Elihu'nun bu olağanüstü öğretisi şeklinde, insan kurtuluşunun bu türden kesin ve neşeli iletisini duymamıştı.

96:7.8 (1061.1) Ve böylece Mezopotamya'da Salem din-yayıcılarının geride kalanları; Yahveh kavramsallaşması evriminin doruk noktası olan her şeyin Kâinatsal ve Yaratan Yaratıcısı'na dair en yüksek düşünceye erişene kadar, kavram kavram, inşa

ederlerken hiçbir zaman durmamış İsrail öğretmenlerinin bu uzun kolunun ilki ortaya çıkana dek, İbrani topluluklarının düzensizlik dönemi boyunca gerçekliğin ışığını muhafaza etmişlerdi.

96:7.9 (1061.2) [Nebadon'un bir Melçizedek unsuru tarafından sunulmuştur.]

97. Makale

İbraniler Arasında Tanrı Kavramının Evrimi

97:0.1 (1062.1) İBRANİLER'in ruhsal önderleri; — Tanrı kavramsallaşmalarını, sadece filozoflar tarafından kavranılabilecek İlahiyat'ın soyut bir kavramına dönüştürmeyen bir şekilde insansı nitelikten çıkararak — kendilerinden önce hiç kimsenin bu zamana kadar başaramadığını gerçekleştirmişlerdi. Genel halk bile; bir birey olmasa da en azından bir ırka ait biçimde, Yahveh'in olgunlaşmış kavramsallaşmasını bir Yaratıcı olarak değerlendirmeye yetkindi.

97:0.2 (1062.2) Tanrı'nın kişiliğine dair kavramsallaşma, her ne kadar açık açık Melçizedek döneminde Salem'de öğretilmiş olsa da, Mısır'dan kaçış zamanında belirsiz ve muğlaktı; ve yalnızca kademeli olarak, İbrani aklında nesilden nesile ruhsal önderlerin öğretilerine gösterilen karşılık sonucunda evirildi. Yahveh'in kişiliğine dair algı, İlahiyat'ın diğer birçok niteliğine kıyasla ilerleyici evrimi bakımından çok daha fazla devamlılık içindeydi. Musa'dan Malaçi'ye kadar İbrani aklında Tanrı'nın kişiliğine dair neredeyse aralıksız gerçekleşmiş bir düşünsel büyüme açığa çıktı; ve bu

kavramsallaşma nihai olarak, gökteki Yaratıcı hakkındaki İsa öğretileri tarafından geliştirilmiş ve yüceltilmişti.

1. Samuel — İbrani Peygamberlerin İlki

97:1.1 (1062.3) Filistin'deki çevre toplulukların düşmansı baskısı yakın zaman içerisinde İbrani şeyhlerine, kabile örgütlenmelerini merkezileşmiş bir hükümet haline getirerek konfederasyonlaşmada bulunmadıkları takdirde hayatta kalmayı ümit dahi edemeyeceklerini öğretmişti.

97:1.2 (1062.4) Samuel, ibadet türlerinin bir parçası olarak Melçizedek gerçekliklerini korumada kararlı olmuş Salem öğretmenlerinin eski bir kuşağından gelmişti. Bu öğretmen coşkulu ve kararlı bir kişiydi. Olağanüstü azmiyle birlikte yalnızca büyük sadakati, İsrail'in tümünü Musa dönemlerinin yüce Yahvehi'ne olan ibadete döndürmeye giriştiğinde karşılaştığı neredeyse her kesin gösterdiği tepkiye karşı gelmede onu yetkin kılmıştı. Ve bu dönemde bile o sadece kısmi bir biçimde başarılı olmuştu; o, Yahveh'in daha yüksek kavramsallaşmasına yapılacak hizmette İbraniler'in yalnızca daha ussal yarısını geri kazanmıştı; arta kalan diğer yarısı ise, ülkenin kabile tanrılarına ek olarak Yahveh'in daha alt düzeydeki kavramsallaşmasına yapılmakta olan ibadeti sürdürdü.

97:1.3 (1062.5) Samuel; bir günde birliktelikleri ile çıkıp, Baal'a inanan yerleşkelerinin yirmi kadarında ona yapılan ibadete son verebilen, uygulayıcı bir kökten değiştirici olarak sert-ve-hazır bir karakterdi. Onun gerçekleştirdiği ilerleme, tamamen zorlama etkisiyle sağlanmaktaydı; o çok az vaaz vermişti, bundan da azını öğretmişti, ancak yeterince faaliyette

bulunmuştu. Bir gün Baal'in dinadamıyla alay ediyor; diğer bir gün esir bir kralı parçalarına ayırıyordu. O kendini adamış bir biçimde tek Tanrı'ya inanmıştı; ve o, bu tek Tanrı'nın yer ve gökyüzünün yaratıcı olduğuna dair belirgin bir kavramsallaşmaya sahipti: "Dünyayı ayakta tutan sütunlar Koruyucu'ya ait olup, o dünyayı bunların üstüne yerleştirmiştir."

97:1.4 (1063.1) Ancak Samuel'in İlahiyat'ın kavramsallaşmasının gelişimine yaptığı büyük katkı; hatasız kusursuzluk ve kutsallığın sonsuza kadarki aynı vücuda bürünüşü olarak Yahveh'in *değişmez* olduğuna dair güçlü resmi duyurusuydu. Bu dönemlerde Yahveh, yaptığı her şeyden her zaman pişmanlık duyan, kıskanç huysuzluğun acınası bir Tanrı olduğu düşünülmekteydi; ancak bu aşamada, Mısır'dan dışa doğru yelken açtıkları zamandan beri İbraniler ilk kez şu şaşırtıcı kelimeleri duymuşlardı: "İsrail'in Gücü ne yalan söyler, ne de pişmanlık duyar; zira o bir insan değildir, insan bunu düşündüğü için tövbe etmelidir." Kutsallık ile ilgili olarak istikrar duyuruldu. Samuel; Melçizedek'in Ephraim ile olan sözleşmesini vurgulayıp, İsrail'in Koruyucu Tanrısı'nın tüm gerçekliğin, istikrarın ve devamlılığın kaynağı olduğunu duyurdu. İbraniler öncesinde Tanrıları'nı her zaman, bilinmeyen kökenden gelen yüceltilmiş bir ruhaniyet olarak, üstün-insan şeklinde bir insan olarak görmüşlerdi; ancak bu aşamada onlar, bir zamanların Horeb ruhaniyetinin yaratıcı kusursuzluğa ait değişmez bir Tanrı olarak yüceltildiğini duydular. Samuel; insan aklındaki değişikliklerden ve fani mevcudiyetin iniş-çıkışlarından çok daha yukarılara çıkması için evirilmekte olan Tanrı kavramsallaşmasına destek vermekteydi. Öğretisi altında İbraniler'in Tanrısı; kabile

tanrılarının düzeyindeki bir düşünceden, tüm yaratımın her-
şeye-gücü-yeten, değişmez Yaratıcı'nı ve *Yüksek-Denetimcisi*
idealine yükselmeye başlamaktaydı.

97:1.5 (1063.2) Ve o, sözleşmeye sadık kalan güvenilirliği olarak Tanrı'nın içtenliğine dair hikayeyi yeniden duyurdu. Samuel şunu söyledi: “Koruyucu insanların yalnız bırakmaz.” “O bizimle, her ayrıntısını belirleyip teminat altına aldığı, sonsuza kadar sürecek bir sözleşme yaptı.” Ve böylece, Filistin'in tümü boyunca, yüce Yahveh'in ibadetine doğru geri çağırım yankılandı. Bu coşkulu öğretmen “Sen büyüksün, Sen Koruyucu Tanrı'mız, zira ne senin gibi birisi var ne de senden başka herhangi bir Tanrı var.”

97:1.6 (1063.3) Bu döneme kadar İbraniler, Yahveh'in lütfunu başlıca olarak maddi refah bakımından değerlendirmişti. Samuel şunu duyurmaya cesaret ettiğinde, İsrail için büyük sarsıntı olup, neredeyse onun yaşamına mal oluyordu: “Koruyucu zenginleştirir ve fakirleştirir; o alçaltır ve yükseltir. O fakiri çöpten çıkarır, dilencileri ihtişamın tahtını alması için prenslerin arasına yerleştirir.” Musa'dan beri alt tabakada bulunanlar ve daha az talihsiz olanlar için bu tür teselli edici sözler duyurulmamıştı; ve fakirler arasında çaresizlerin binlercesi, ruhsal düzeylerini geliştirebilecekleri umudunu beslemeye başladılar.

97:1.7 (1063.4) Ancak Samuel, bir kabile tanrı kavramsallaşmasının çok ötesine geçen bir biçimde ilerleyememişti. O, her insanı yaratan bir Yahveh'i duyurmuştu; ancak o başlıca olarak, seçilmiş insanları biçiminde İbraniler ile meşgul olmuştu. Böyleyken bile, Musa dönemlerinde olduğu gibi, bir kez daha Tanrı kavramsallaşması kutsal ve doğru olan bir İlahiyat'ı

tasvir etmişti. “Orada, Koruyucu kadar kutsal olan biri yoktur. Bu kutsal Koruyucu Tanrı’yla kim karşılaştırılabilir?”

97:1.8 (1063.5) Seneler ilerledikçe, saçlarına aklar düşmüş eski önder Tanrı’nın anlayışında ilerledi; zira o şunu duyurdu: “Koruyucu bir bilgi Tanrısı’dır, ve eylemler onun tarafından ölçülür. Koruyucu, merhametliye merhamet göstererek dünyanın sonunu yargılayacak, doğru insana o da doğru davranacaktır.” Burada bile, her ne kadar merhametli olan ile sınırlı olsa da, bağışlamanın başlangıcı söz konusudur. Daha sonra Samuel, fazlasıyla sıkıntı çektikleri bir durumda insanlarından şunu yapmaları için onları ikna etmeye çalıştığında bir adım daha atmıştı: “Tanrı’nın ellerine düşmemize izin verin, zira onun merhametleri büyüktür.” “Çok azını veya çok fazlasını kurtarması için Koruyucu’nun üzerinde hiçbir sınırlama yoktur.”

97:1.9 (1063.6) Ve Yahveh’in kişiliğinin kavramsallaşmasına dair bu kademeli gelişim, Samuel’in varislerinin hizmeti altında devam etti. Onlar Yahveh’i, sözleşme-sadığı bir Tanrı olarak sunmaya giriştiler; ancak nadiren, Samuel tarafından kurulan barışı muhafaza edebildiler; onlar, Samuel’in daha sonra düşünmüş olduğu Tanrı’nın merhametine dair düşünceyi geliştirmede başarısız oldular. Yahveh’in tüm diğer tanrıların üstünde oluşunun muhafazasına rağmen, diğer tanrıların tanınmasına doğru düzenli bir kayış bulunmaktaydı. “Seninkisi krallıktır, Ey Koruyucu, sen her kesin başı olarak yüceltilmişsindir.”

97:1.10 (1064.1) Bu dönemin temel vurgusu kutsal güçtü; bu çağın tanrı-elçileri İbrani tahtına gelecek kralı teşvik etmek için tasarlanmış bir dini duyurmaktaydı. “Seninkisi, Ey Koruyucu,

büyüklik, güç, ihtişam, zafer ve görkemdir. Senin elinde güç ve kudret bulunup, sen muhteşem bir şeyi yapmaya ve her şeye güç vermeye muktedirsin.” Ve bu söylem, Samuel ve onun doğrudan varisleri dönemi boyunca Tanrı kavramsallaşmasının düzeyiydi.

2. İlyas ve Elyasa

97:2.1 (1064.2) İsa’dan önceki onuncu çağda İbrani milleti, iki krallığa ayrılmış hale geldi. Bu siyasi bölümlerin her ikisi içinde de, birçok gerçeklik öğretmeni; başlamış ve bölünme savaşından sonra oldukça zarar verici bir şekilde devam etmiş ruhsal yozlaşmanın gerici dalgasını durdurmak için çaba sarf etmişlerdi. Ancak İbrani dininin geliştirmek için bu çabalar, doğruluğun kararlı ve korkusuz savaşçısı olan İlyas öğretilerine başlayana kadar başarılı bir biçimde serpilmemişti. Elyasa, Samuel’in döneminde beslenen görüş ile karşılaştırılabilir bir Tanrı kavramsallaşmasını kuzey krallığında eski haline getirdi. İlyas, Tanrı’ya dair gelişmiş bir kavramsallaşmayı sunmak için çok az olanağa sahipti; o, daha önce Samuel’in olduğu gibi, Baal’ın sunaklarını yerinden etmekle ve sahte tanrıların putlarını yıkmakla meşgul edilmişti. Ve o, putlara tapan bir kralın karşıtlığı karşısında köklü değişikliklerine devam etmişti; onun görevi, Samuel’in karşılaşmış olduğundan bile daha devasa ve zordu.

97:2.2 (1064.3) İlyas alıkonulduğunda onun sadık birlikteliği Elyasa görevini devralmıştı, ve çok az kişi tarafından tanınan Micaiah’ın kıymetli desteğiyle gerçekliğin ışığını Filistin’de canlı tuttu.

97:2.3 (1064.4) Ancak bu dönemler İlahiyat'ın kavramsallaşmasında ilerleyişin gerçekleştiği zamanlar değildi. Henüz İbraniler Musasal ideale bile yükselememişti. İlyas ve Elyasa'nın dönemi; yüce Yahveh'e olan ibadete daha iyi sınıfların dönmesiyle sonlanmış olup, Kainatın Yaratıcısı'na dair düşüncenin yaklaşık olarak Samuel'in bıraktığı yere doğru yeniden gelişini gözlemlemişti.

3. Yahveh ve Baal

97:3.1 (1064.5) Yahveh'e inananlar ve Baal'i takip edenler arasındaki çok uzun süren ihtilaf; dini inanışlar içindeki bir farklılıktan ziyade, ideolojilerin sosyo-ekonomik nitelikli bir çatışmasıydı.

97:3.2 (1064.6) Filistin sakinleri, arazinin özel mülkiyetine dair tutumlarında farklılık gösterdiler. Güneydeki veya diğer bir deyişle (Yahveh unsurları olan) gezgin Arap kabileleri araziye, — İlahiyat'ın kavime verdiği bir hediye biçiminde — bir devredilemez olarak görmüşlerdi. Onlar, arazinin satılamayacağı veya rehin alınamayacağı görüşünü savundular. “Yahveh şunu ifade etmişti: ‘Arazi satılamaz, zira arazi benimdir.’”

97:3.3 (1064.7) Kuzeyde ve daha yerleşik hale gelmiş (Baal unsurları olarak) Kenani toplulukları sınırlandırılmamış bir biçimde topraklarını alıp, satıp, rehin verdiler. Baal inanışı, iki temel inanç savı üzerine inşa edilmişti: Birincisi, — araziye alma ve satma hakkı olarak — özel mülkiyet değişimleri, anlaşmaları ve sözleşmelerinin geçerliliği; ikincisi, — toprağın bereketliliğinin bir tanrısı olarak — Baal'ın yağmur göndermesinin varsayılımıydı. İyi ekinler, Baal'ın lütfuna

bağlıydı. Bu inanış büyük ölçüde, iyeliği ve bereketi olmak üzere araziyle ilgiliydi.

97:3.4 (1065.1) Genellikle Baal unsurları; evlere, arazilere ve kölelere sahip oldular. Onlar soylu arazi sahipleri olup, şehirlerde yaşadılar. Her Baal tanrısı bir mekana, bir din-adamlığına ve ayinsel fahişeler olan “kutsal kadınlara” sahipti.

97:3.5 (1065.2) Arazinin değerlendirilişindeki bu temel farklılıktan; Kenani ve İbrani toplulukları tarafından sergilenmiş toplumsal, ekonomik, ahlaki ve dini tutumlardaki sert düşmanlıklar evirilmişti. Bu sosyo-ekonomik ihtilaf, İlyas’ın dönemlerine kadar belirli bir dini mesele haline gelmemişti. Bu sinirli tanrı-elçisinin dönemlerinden itibaren bahse konu mesele, — Yahveh ve Baal karşıtlığı olarak — daha keskince ayrılmış dini taraflar haline çatışılmıştı; ve bu ihtilaf Yahveh’in zaferine ek olarak ileride gerçekleşecek tektanrıcılığa olan yönelişle sonuçlanmıştı.

97:3.6 (1065.3) İlyas, Yahveh-Baal ihtilafını arazi meselesinden İbrani ve Kenani dünya görüşlerinin dini niteliğine doğru kaydırdı. Ahav; Nabot unsurlarını arazilerini elde etmek için bir kumpas içinde öldürdüğünde, İlyas bu olayı, eskiden gelen arazi adetlerden doğan bir ahlaki sorun yapıp, Baal unsurlarına karşı sert bir harekatta bulundu. Bu durum aynı zamanda, şehirlerin egemenliğine karşı taşra halkının bir savaşıydı. Başlıca İlyas dönemi zamanında Yahveh Elohim haline geldi. Bu tanrı-elçisi bir tarım ıslahatçısı olarak başlayıp, İlahiyat’ı yüceltici olarak son buldu. Baal tanrıları çoktu, Yahveh tanrısı *tek* idi — tektanrıcılık, çoktanrıcılık karşısında zafer elde etmişti.

4. Amos ve Hosea

97:4.1 (1065.4) Öncül İbraniler'in Yahveh'i olarak, fedalar ve törenler ile uzunca bir süre kendisine hizmet edilmiş biçimde — kabile tanrısından, insanları arasında bile suçu ve ahlaksızlığı cezalandırabilecek bir Tanrı'ya olan geçiş içinde büyük bir adım; kuzey kabilelerin suçluluğunu, sarhoşluğunu, baskıcılığını ve ahlaksızlığını kötülemek için güney tepelerinden ortaya çıkan Amos tarafından atılmıştı. Musa'nın ortaya çıkışından beri, bu türden güçlü gerçeklikler Filistin'de duyurulmamıştı.

97:4.2 (1065.5) Amos yalnızca, var olan düzeni eskisine doğru düzeltmeye çalışan veya onda köklü yenilikler yapan bir kişi değildi; o, İlahiyat'a ait yeni kavramsallaşmaların bir kaşifiydi. O; kendisinden daha önce gelenler tarafından bildirilmiş Tanrı'ya dair şeylerin çoğunu herkese resmi olarak duyurmuş olup, sözde seçilmiş olan insanları arasında süregelen günaha göz yuman bir Kutsal Varlık'a duyulan inanca cesur bir biçimde karşı çıkmıştı. Melçizedek döneminden beri ilk kez insanın kulakları, milli adalet ve ahlakın ikiyüzlülüğünün kötülenişini duymuştu. Tarihlerinde ilk kez İbrani kulakları kendi tanrıları olan Yahveh'in, yaşamlarındaki suç ve günaha diğer insan topluluklarından daha fazla bir biçimde hoşgörüyü bakmayacağını işitmişlerdi. Amos, Samuel ve İlyas'ın sert ve katı Tanrısı'nı tahayyül etmişti; ancak o aynı zamanda, yanlışın cezalandırılışına geldiğinde İbraniler'i herhangi bir diğer ırktan daha farklı bir biçimde düşünmeyen bir Tanrı'yı gördü. Bu, “seçilmiş insanların” bencil inanç savına doğrudan bir saldırıydı; ve bahse konu dönemlerin birçok İbrani topluluk üyesi bu düşünceye karşı ciddi öfke besledi.

97:4.3 (1065.6) Amos şunu söyledi: “Dağları yükselten ve rüzgarı yaratanı, yedi yıldızı ve Orion’u oluşturanı, ölümün gölgesini sabaha, gün karanlığını geceye çeviren O’nu arzulayın.” Ve, yarı-dindar, fırsatçı ve zaman zaman ahlaksız olan akranlarını kötüleyen bir biçimde o, kötülük yapanlar hakkında şunları ifade ettiğinde, değişmez bir Yahveh’in önlenemez adaletini tasvir etmeyi amaçlamıştı: “Eğer cehenneme yolunda olursalar, o zaman ben onları buradan alacağım; eğer cehenneme çıkarsalar, buradan onları aşağıya indireceğim.” “Ve, eğer düşmanları karşısında esir düşerlerse, adaletin kılıcını üzerlerine tutacağım, ve bu kılıç onları yok edecektir.” Amos, azarlayıcı ve suçlayıcı bir parmağı onlara doğrultan bir biçimde Yahveh adına şunu duyurduğunda dinleyicilerini şaşırtmıştı: “Kesinlikle yaptıklarınızın hiçbirini hiçbir zaman unutmayacağım.” “Ve ben, buğdayın bir elekten geçirildiği gibi tüm milletler arasında İsrail yurdunu elekten geçireceğim.”

97:4.4 (1066.1) Amos; Yahveh’i tüm milletlerin tanrısı olarak duyurup, ayinin doğruluğun yerini almaması için İsrail topluluklarını uyardı. Ve bu cesur öğretmen ölene kadar taşlanmadan önce, yüce Yahveh’in inanç savını kurtarmak için yeteri kadar gerçeklik mayası çalmıştı; o, Melçizedek açığa çıkarılışının ileri evrimini teminat altına almıştı.

97:4.5 (1066.2) Hosea, Amos ve onun evrensel bir Tanrı öğretisini; derin sevgi olarak bir Tanrı’ya dair Musa kavramsallaşmasının yeniden dirilişiyle takip etti. Hosea bağışlanmanın tövbeyle elde edilmesini duyurdu, fedayla değil. O şunları ifade ederek sevgi dolu iyiliğin ve kutsal merhametin bir müjdesini duyurdu: “Ben sizi sonsuza kadar kendime bağlayacağım; evet, ben sizi doğruluk ve adalette, sevgi dolu iyilikte ve

bağışlamada kendime bağlayacağım.” “Ben onları sınırsızca seveceğim, zira artık onlara kızgın değilim.”

97:4.6 (1066.3) Hosea sadık bir biçimde, şunları ifade ederek Amos’un ahlaki uyarılarına devam etti: “Onları cezalandırmak benim arzumdur.” Ancak İsrail unsurları, Hosea şunları söylediğinde bunu millete ihanet derecesindeki saygısızlık olarak gördü: “Geçmişte benim insanlarım olmayanlara ‘siz benim insanlarımsınız diyeceğim.’; ve onlar ‘sen bizim Tanrımız’sın’ diyecekler.” O şunları söyleyerek tövbe ve bağışlamayı duyurmaya devam etti: “Ben onların yanlışa geri dönüşlerini iyileştireceğim; onları sınırsız bir biçimde seveceğim, zira artık onlara kızgın değilim.” Hosea her zaman ümit ve bağışlamayı duyurdu. Onun insanlığa duyurusunun ağır sorumluluğu en başından beri şuydu: “İnsanlarım karşısında bağışlayıcı olacağım. Onlar benden başka hiçbir Tanrı’yı tanımıyorlar, zira benden başka hiçbir kurtarıcı yoktur.”

97:4.7 (1066.4) Varsayıldığı biçimiyle sırf seçilmiş insanlar oldukları için Yahveh’in suç ve günahı kendi topluluğu içinde maruz görmeyeceğine dair tanınmaya Amos İbraniler’in milli bilincini hazırlarken, Hosea, İşaya ve onun birliktelikleri tarafından oldukça seçkin bir biçimde söylenen kutsal merhamet ve sevgi dolu iyiliğin daha sonraki bağışlayıcı akortlarının açılış notalarını çalmıştı.

5. İlk İşaya

97:5.1 (1066.5) Bu zamanlar; bazıları, kuzey kavimleri içinde kişisel günahlara ve milli suça karşı verilecek cezanın tehditlerini duyururken, diğerlerinin, güney krallığı içindeki ihlaller

karşısında ortaya çıkacak felaketin tahminini yaptığı zamanlardı. İbrani milletleri içinde vicdan ve bilincin bu uyanışının başında ilk İşaya ortaya çıkışını gerçekleştirmişti.

97:5.2 (1066.6) İşaya, güvenilirliğinin değişmez kusursuzluğu niteliğinde onun sınırsız bilgeliği olarak Tanrı'nın ebedi doğasını duyurmaya devam etti. O, İsrail'in Tanrısı'nı şunları söyleyerek temsil etti: "Adaleti aynı doğruluğun çekülüne koyacağım." "Koruyucu sizi; içinde insanın hizmet vermeye hazır kılındığı, kederden, korkudan ve zor sorumluluktan huzura eriştirecektir." "Ve sizin kulaklarınız arkanızda şunları söyleyen bir cümle duyacaktır: 'doğru yol bu, buradan yürü.'" "İşte Tanrı benim kurtuluşum; ben ona güveneceğim, ondan korkmayacağım, zira Koruyucu benim gücüm, benim şarkımdır." "'Şimdi gel ve beraber düşünelim' der Koruyucu, 'her ne kadar günahlarınız şimdi al al olsa da, ileride kar kadar beyaz olacaklardır; her ne kadar kıpkırmızı olsalar da, yün kadar ak olacaklardır.'"

97:5.3 (1066.7) Korku tarafından yönlendirilen ve ruhsal olarak açlık çeken İbraniler'e konuşarak bu tanrı-elçisi şunları söyledi: "Doğ ve ışı, çünkü ışığın geldi, ve Tanrı'nın ihtişamı üzerine doğdu." "Koruyucu'nun ruhaniyeti üzerimde, çünkü o güçsüzlere iyi haberleri duyurmakla beni kutsadı; o beni, kalbi kırık olanları bir araya getirmek, esirlerin özgürlüğünü ve zincirlenenlerin zindanının açılışını duyurmak için gönderdi." "Ben Koruyucu'nun mevcudiyetinden fazlasıyla sevinç duyacağım, benim ruhum Tanrım'da mutlu olacaktır, zira o beni kurtuluşun elbiseleriyle örtüp, kendi doğruluk kaftanıyla kuşatmıştır." "Çektikleri tüm acılarda o da acı çekmişti, ve

mevcudiyetinin meleği onları kurtarmıştı. Derin sevgisiyle ve acıyışında onları günahlarından arındırmıştı.”

97:5.4 (1067.1) Bu İşaya, ruhu tatmin eden müjdesini onaylamış ve onu süslemiş olan Micah ve Obadiah tarafından takip edilmişti. Ve bu iki mert haberci; İbraniler’in, din adamları tarafından yönlendirilen ayin düzenini cesurca kötülemiş, feda sisteminin tamamına korkusuzca eleştirmişlerdi.

97:5.5 (1067.2) Micah “ödül için hüküm veren yöneticileri, özel ders için öğreten dinadamlarını ve para için kutsayan tanrı-elçilerini” kötümsemişti. O, hurafelerden ve dinadamları yollarından bir günlük özgürlüğü öğretmişti: “Ancak her insan kendi sarmaşığı altında oturacak, ve bu hiç kimseyi korkutmayacaktır, zira tüm insanlar, her biri kendi Tanrı anlayışı uyarınca yaşayacaktır.”

97:5.6 (1067.3) En başından beri Micah’ın iletisinin sorumluluğu şuydu: “Tanrı’nın önüne yanmış sunularla mı çıkmalıyım? Koruyucu, bin koçla mı yoksa bin yağ ırmakla mı tatmin olacak? Benden ilk doğana yanışımı mı vermeliyim, ruhumun günahı için bedenimin meyvesini mi? O bana, ey insanlar, iyinin ne olduğunu gösterdi; ve Koruyucu’nun yalnızca sizden, adil bir biçimde yaşamanızı, bağışlamayı sevmenizi ve Tanrınız ile birlikte alçakgönüllülükle yürümenizi istediğini gösterdi.” Ve bu dönem büyük bir çağdı; bunlar gerçekten de, bu tür özgürleştirici iletileri iki buçuk bin yıldan daha da öncesinde fani insanın duyduğu ve hatta bazılarının inandığı zamanlar olarak çok hareketli dönemlerdi. Ve eğer dinadamlarının inatçı karşıtlığı olmasaydı, bu öğretmenler İbrani ibadet ayini düzenine ait tüm kanlı törenselliği kaldırmış olacaktı.

6. Korkusuz Jeremiah

97:6.1 (1067.4) Her ne kadar birkaç öğretmen İşaya'nın müjdesini detaylı bir biçimde açıklamaya devam ettiyse de, İbraniler'in Tanrısı olan Yahveh'in uluslararası düzeye getirilmesinde bir diğer cesur adamı atmak Jeremiah'a kalmıştı.

97:6.2 (1067.5) Jeremiah kusursuz bir biçimde Yahveh'in, diğer milletler ile olan askeri mücadelelerinde İbraniler'in yanında olmadığını duyurmuştu. O, Yahveh'in; tüm yeryüzünün, tüm milletlerin ve tüm toplulukların Tanrısı olduğunu açık ve kararlı bir biçimde öne sürdü. Jeremiah'ın öğretileri, İsrail'in Tanrısı'nın uluslararası düzeye gelişinin gittikçe yükselen dalgasıydı; nihai olarak ve sonsuza kadar bu gözü pek hatip Yahveh'in tüm milletlerin Tanrısı olduğunu ve Mısırlılar için Osiris, Babilliler için Bel, Asuriler için Asur veya Filistinliler için Dagon'un bulunmadığını duyurmuştu. Ve böylece İbraniler'in dini, yaklaşık olarak bu zaman zarfında ve ondan sonra dünya boyunca gerçekleşmekte olan tektanrıcılığın yeniden-doğuşunu paylaşmıştı; en sonunda Yahveh'in kavramsallaşması, gezegensel ve hatta kainatsal soylulukla bir İlahiyat düzeyine yükselmiş konuma gelmişti. Ancak Jeremiah'ın birlikteliklerden çoğu Yahveh'i İbrani milletinden ayrı olarak düşünmekte zorlanmıştı.

97:6.3 (1067.6) Jeremiah aynı zamanda İşaya tarafından şu ifadeler ile tasvir edilmiş adil ve sevgi dolu Tanrı'yı duyurmuştu: “Evet, ben sizi sonsuza kadar süreceğim bir aşk ile sevmekteyim; bu nedenle sevgi dolu iyilikle sizleri yakınımaya çekmiş bulunmaktayım.” “Zira o, insan çocuklarına kasıtlı bir biçimde acı çekirtmez.”

97:6.4 (1067.7) Bu korkusuz tanrı-elçisi şunu söyledi: “Doğruluk, tavsiyede yüce, işte kudretli olan Koruyucumuz’dur. Onun gözleri, her birine tercih ettiği yol ve yaptıklarının meyvesi uyarınca lütuf dağıtarak insan evlatlarının tümünün her türlü yoluna açıktır.” Ancak, Kudüs’ün kuşatıldığı dönem boyunca Jeremiah şunları söylediğinde ifadesi hakaret edici ihanet olarak değerlendirilmişti: “Ve şimdi ben bu toprakları, hizmetkarım olan Babil kralı Nebuchadnezzar’ın eline teslim ettim.” Ve Jeremiah şehrin teslimini tavsiye ettiğinde, dinadamları ve şehir idarecileri iç karartıcı bir zindanın bataklık içindeki kuytusuna atarak ondan kurtulmuşlardı.

7. İkinci İşaya

97:7.1 (1068.1) İbrani milletin yıkımı ve onun Mezopotamya’daki esareti; sahip olduğu dinadamlık düzeninin korunması için kararlı faaliyete yönelmiş olmasaydı, genişleyen din-kuramlarına büyük yararlar sağlayan sonuçları ortaya çıkarabilirdi. Onların milleti, Babil orduları gelmeden önce çökmüş bir konumdaydı; ve onların milli Yahveh’i ruhsal önderlerin uluslararası vaizlerinden zarar görmüş halde bulunmaktaydı. Milli tanrılarının kaybından doğan hınç; yeni ve genişlemiş düşünceye ait tüm milletlerin uluslararası hale getirilmiş bir Tanrısı’nın bile seçilmiş insanları olarak Museviler’i tekrar eski konumuna getirme çabası içinde, efsanevi öykülerin yaratılmasında ve İbrani tarihinde mucizevi olarak görünen olayların çoğaltılmasında Musevi dinadamlarının bu tür uzun uğraşlar vermelerine neden olmuştu.

97:7.2 (1068.2) Esaret boyunca Museviler; bir yandan, kendilerine uyarladıkları Keldani öykülerinin ahlaki vurgusunu ve ruhsal

önemini kesin bir biçimde geliştirmiş olduklarının, ve her ne kadar bu efsaneleri İsrail'in kökeni ve tarihini onurlandıracak ve onu yüceltecek bir biçimde çeşitli şekillerde çarpıtmış olmalarının altının çizilmesi gerekse de, Babil'e dair tarihi anlatılardan ve onların efsanelerinden fazlasıyla etkilenmişlerdi.

97:7.3 (1068.3) Bu İbrani dinadamları ve katipleri, akıllarında tek bir düşünceye sahiplerdi; ve o da, Musevi milletin düzeltilmesi, İbraniler'e ait tarihi anlatımların yüceltilmesi ve ırksal tarihlerinin üstün bir konuma çıkartılmasıydı. Eğer, Batı dünyasının büyük bir kısmına dair bu dinadamlarının sahip oldukları hatalı düşüncelerine bağlı kalışlarından bir öfke duyulacaksa, onların bunu bilinçli olarak yapmadıkları hatırlanmalıdır; onlar yazdıkları şeylerin vahiyle geldiğini öne sürmemişlerdi; onlar, kutsal bir kitap yazma gibi herhangi bir meslek yaratmamışlardı. Onlar yalnızca, esaret altındaki akranlarının azalan cesaretini güçlendirmek için tasarlanan bir ders kitabı hazırlamaktaydı. Onlar kesin bir biçimde, yurttaşlarının milli ruhunu ve kendine güvenini geliştirmeyi amaçlamaktalardı. Bu ve diğer yazıtları, sözde hatasız öğretilerin rehber bir kitabı yapacak şekilde bir araya getirmek daha sonraki insanlara kaldı.

97:7.4 (1068.4) Musevi dinadamlığı, esaret döneminden sonra bu yazıtları cömert bir biçimde kullandı; ancak akran esirleri üzerindeki etkileri, daha birinci İşaya'nın sunmuş olduğu, adaletin, derin sevginin, doğruluğun ve bağışlamanın Tanrısı'na, inancını bırakıp tamamiyle yönelmiş olan ikinci İşaya olarak genç ve boyun eğmez tanrı-elçisinin varlığıyla fazlasıyla engellenmişti. O aynı zamanda, Yahveh'in tüm

milletlerin Tanrı'sı haline önceden gelmiş olduğuna Jeremiah ile birlikte inanmıştı. O; Tanrı'nın doğasına dair bu savları öyle bir etkiyle söylemişti ki, Museviler ve onları esir alanlar arasında eşit sayıda dine kazandırma gerçekleştirmişti. Ve bu genç hatip; her ne kadar, güzellik ve ihtişam için ortak saygıları öncül İşaya'nın yazılarını kullanmalarına yol açıtıysa da, düşmancıl ve acımasız dinadamları onunla bütünüyle ilişkilendirmekten kurtulmayı amaçlamışlardı. Ve bu nedenle, bahse konu ikinci İşaya'nın yazıları, kırktan başlayarak kendisi de dâhil olmak üzere kırk beşe kadar uzanan bölümlerden meydana gelen bir biçimde bu isimdeki kitabı içinde bulunabilir.

97:7.5 (1068.5) Maçiventa'dan başlayarak İsa dönemine kadar hiçbir tanrı-elçisi veya dini öğretmen, esaretin bu döneminde duyurulmuş olan ikinci İşaya'nın yüksek Tanrı kavramsallaşmasına erişememişti. Bu ruhsal önderin duyurduğu Tanrı hiçbir şekilde küçük, insansı nitelikte insan tarafından yapılmış Tanrı değildi. “İşte bak, o adaları çok küçük şeylermiş gibi kaldırıyor.” “Ve cennetler nasıl yeryüzünden daha yüksekse, birçok yol sizin takip ettiğinizden daha yüksek ve birçok düşünce sahip olduklarınızdan daha yücedir.”

97:7.6 (1069.1) En sonunda Maçiventa Melçizedeği, gerçek bir Tanrı'yı fani insana duyurarak insan öğretmenlerine baktı. İşaya gibi ilk başta bu önder, evrensel yaratımın ve idarenin bir Tanrısı'nı duyurdu. “Yeryüzünü ben yaratıp, insanı içine yerleştirdim. Ben onu amaçsız yaratmadım; onu yerleşilmesi için oluşturdum.” “Ben ilk ve sonum; benden başka hiçbir Tanrı yoktur.” İsrail'in Koruyucu Tanrısı hakkında konuşurken

bu yeni tanrı-elçisi şunu söyledi: “Cennet ortadan kaybolabilir, ve dünya kocayıp yok olabilir; ancak benim doğruluğum sonsuza kadar ve benim kurtuluşum nesilden nesile dayanacaktır.” “Korkuya kapılmayın, çünkü ben sizlerleyim; endişelenmeyin, çünkü ben sizin Tanrınız’ım.” “Adil bir Tanrı ve bir Kurtarıcı olarak benden başka hiçbir Tanrı yoktur.”

97:7.7 (1069.2) Ve şu cümleleri duymak, tıpkı bu dönemden beri binlercesine olduğu gibi, Musevi esirlerine huzur vermişti: “Tanrı söyle söylesin, ‘ben seni yarattım, ben seni günahlarından kurtardım, ben seni isminle çağırdım; sen benimsin’” “Sulardan geçtiğinizde, sizlerle birlikte olacağım, zira siz benim gözümde kıymetlisiniz.” “Bir kadın, oğluna merhamet göstermeyecek kadar ağzı memedeki çocuğunu unutabilir mi? Evet, o unutabilir, fakat ben çocuklarımı unutmayacağım, zira bakın, onları ben ellerimin avuçları içine işledim; onları ellerimin gölgesiyle bile kapladım.” “Ahlaksız olanın tercih ettiği yolu bırakmasına, doğru olmayanın düşüncelerinden vazgeçmesine izin verin, onun Koruyucu’ya dönmesine izin verin, Koruyucu ona merhamet gösterecektir, Tanrımız’a dönün, zira o cömertçe bağışlayacaktır.”

97:7.8 (1069.3) Salem’in Tanrısı’nın bu yeni açığa çıkarılışının müjdesini tekrar dinleyin: “O sürüsünü bir çoban gibi besleyecek; koyunlarını kolları altına toplayacak ve onları göğsünde taşıyacaktır. O güçsüze güç verir, dermanı olmayanlar için kuvvetlerini arttırır. Koruyucu için bekleyenlerin kuvvetleri yenilenir; kartallar gibi kanatlara sahip olurlar; koşar ama yorulmazlar; yürürler ama bitkin hale düşmezler.”

97:7.9 (1069.4)

9 Bu İşaya, yüce bir Yahveh'in genişleyen kavramsallaşmasına ait müjdenin uçsuz bucaksız bir örgütlü duyuruşunu gerçekleştirdi. O Musa ile, Kainatın Yaratana'ı olarak İsrail'in Koruyucu Tanrısı'nı tasvir edişteki hitabet sanatında yarışmıştı. İkinci İşaya, Kainatın Yaratıcısı'nın sınırsız niteliklerinin betimlemesinde şairaneydi. Bu dönemden beri Gökteki Yaratıcı hakkında daha güzel duyurularda bulunulmamıştır. Mezmurlar gibi İşaya'nın yazıtları; Urantia'ya Mikâil'in gelişi öncesine kadar fani insanın kulaklarını selamlamış, Tanrı'nın ruhsal kavramsallaşmasının en yüce ve doğru sunumları arasındadır. Onun şu ilahiyat tasvirini dinleyin: "Ben, ebediyette ikamet eden yüksek ve yüce biriyim." "Ben ilk ve sonum, ve benden başka hiçbir Tanrı yoktur." "Ve Tanrı'nın eli ne kurtaramayacak kısa, ne de kulakları duyamayacak kadar az işitir." Ve, bu yumuşak başlı ancak emredici tanrı-elçisi Tanrı'nın sadakati olarak kutsal bağlılığın duyuruşunda ısrar ettiğinde, Musevi topluluğu içinde bu yeni bir inanç savı haline gelmişti. O şunu duyurdu: "Tanrı unutmaz, yalnız bırakmaz."

97:7.10 (1069.5)

Bu cesur ğretmen, insanın Tanrı ile oldukça yakın bir biçimde ilişkili olduğunu şöyle ifade ederek duyurdu: "Benim isimle anılan herkesi ihtiyaın için yarattım, ve onlar benim vgme layık olduklarını göstermelidirler. Ben, ben bile, ihlallerinin üzerini kendim için örten biriyim, ve ben onların günahlarını hatırlamayacağım."

97:7.11 (1069.6)

Bu büyük İbrani'nin; şerefle Kainatın Yaratıcısı'nın kutsallığını herkese duyururken, onun hakkında şunları söyleyerek milli bir Tanrı'ya dair kavramsallaşmayı yıkışına kulak verin: "Gökler benim tahtım, yeryüzü ayağımı

koyduğum taburemdir.” Buna ek olarak İşıya’nın Tanrısı yine de kutsal, görkemli ve anlaşılamazdı. Çöl Bedevileri’nin kızgın, intikamcı ve kıskanç Yahveh’e dair kavramsallaşması neredeyse ortadan kaybolmuştur. Yüce ve herkesi kapsayan Yahveh’e dair yeni bir kavramsallaşma fani insanın aklında bir daha insan gözünden kaybolmamacasına ortaya çıkmıştır. Kutsal adaletin gerçekleşmesi, ilkel büyü ve biyolojik korkunun yıkılışını başlatmıştır. En sonunda insan, bir kanun ve düzen evrenine ek olarak güvenilebilir ve nihai niteliklere sahip evrensel bir Tanrı ile tanıştırılmıştır.

97:7.12 (1070.1) Ve ulvi bir Tanrı’ya dair bu duyuru, bu *derin sevgi olarak Tanrı’yı* duyurmaya hiçbir zaman son vermedi. “Ben, yüksek ve kutsal bir yerde ikamet etmekteyim, aynı zamanda pişman ve alçak gönüllü bir ruhaniyete sahip olanla.” Ve bu büyük öğretmen daha da fazla rahatlatıcı kelimelerle çağdaşlarına hitap etmişti: “Ve Koruyucu sürekli bir biçimde size rehberlik yapacak ve ruhunuzu tatmin edecektir. Siz sulanmış bir bahçe, suları verimsiz hale gelmeyen bir bahar olacaksınız. Ve şayet düşman bir sel gelecek olursa, Koruyucu’nun ruhaniyeti ona karşı bir savunma yükseltir.” Ve bir kez daha Melçizedek’in korku-yıkıcı müjdesi ve Salem’in güven-aşıl原因 dini insanlığın kutsanışı için ısıltı parıldamıştı.

97:7.13 (1070.2) İleri görüşlü ve cesur İşıya; sevgi dolu Tanrı, evrenin yöneticisi ve tüm insanlığın şefkatli Yaratıcısı olarak yüce Yahveh’in ihtişamı ve evrensel muktedirliğine dair muhteşem tasviriyle milli Yahveh’i etkili bir biçimde gölgede bırakmıştı. Bu dikkate değer dönemden beri, Batı’daki en yüksek Tanrı kavramsallaşması evrensel adaleti, kutsal bağışlamayı ve ebedi

doğruluğu içine almıştır. Harika dille ve benzersiz incelikle bu büyük öğretmen, her şeye derin sevgi besleyen Yaratıcı olarak her şeye gücü yeten Yaratan'ı betimlemişti.

97:7.14 (1070.3) Esaret döneminin bu tanrı-elçisi; Babil'deki nehir kenarında kendisini dinlerlerken insanları ve birçoklarınınkine duyurusunu gerçekleştirmişti. Ve bu ikinci İşaya, söz verilen Mesih'in görevine ait birçok yanlış ve ırksal olarak bencil kavramsallaşmaya karşı gelmek için çok şey yapmıştı. Ancak bu verilen çaba içerisinde o, tamamiyle başarılı olmamıştı. Dinadamları yanlış algılanmakta olan bir milliyetçiliği inşa etme görevine kendilerini adanmış olmasalardı, iki İşaya'nın da öğretileri söz verilen Mesih'in tanınışı ve kabulü için zemin hazırlamış olacaktı.

8. Kutsal ve Dinsiz Tarih

97:8.1 (1070.4) İbraniler'e ait deneyimlerin kaydını kutsal tarih olarak ve dünyanın geri kalanında ortaya çıkmış etkileşimleri dinsiz tarih olarak görme adeti, tarihin yorumlanışında insan aklında mevcut olan kafa karışıklığının çoğunun sorumlusudur. Ve bu zorluk, Museviler'in hiçbir din-dışı tarihinin olmaması nedeniyle doğmaktadır. Babil sürgünü dönemindeki dinadamları; Eski Ahit içinde tasvir edildiği biçimiyle İsrail'in kutsal tarihi olarak Tanrı'nın İbraniler ile yaptığı varsayılan mucizevi etkileşimlerinin yeni bir kaydını hazırladıktan sonra, dikkatli biçimde — “İsrail Kralları'nın Yaptıkları” ve “Yehud Kralları'nın Yaptıkları” ile beraber İbrani tarihinin belli bir ölçüde doğru kayıtları halinde — İbrani olaylarının mevcut kayıtlarını tamamen ortadan kaldırmışlardı.

Din-dışı tarihin yok edici baskısı ve kaçınılmaz zorlayışının; esaret altında ve yabancılar tarafından idare edilmekte olan Museviler'i, tarihlerini baştan aşağıya yeniden yazmaya ve yeniden sunmaya giriştirecek kadar nasıl dehşete düşürdüğünü anlamak için, kafa karışıklığına iten milli deneyimlerinin kaydını kısaca irdelememiz gerekmektedir. Museviler'in, din-kuramı içermeyen yeterli bir yaşam felsefesi geliştirmede başarısız oldukları hatırlanmak zorundadır. Onlar, günah için çok sert cezalarla beraber doğruluk için kutsal ödüllere dair özgün ve Mısırlı kavramlaşmalarıyla mücadele vermişlerdi. Eyüp'ün yaşadıkları, bu yanlış felsefeye karşı bir çeşit itirazdı. Zebur'un içten karamsarlığı, Yazgı'ya yapılan bu haddinden fazla inanışlar karşısında dünyasal nitelikte bilge bir tepkiydi.

Ancak yabancı yöneticilerin aşırı hükümranlılığı altında geçen beş yüz yıl, sabırlı ve uzunca bir süredir çile çeken Museviler için bile gerektiğinden fazlaydı. Tanrı-elçileri ve dinadamları şöyle haykırmaya başlamışlardı: “Daha ne kadar, ey Koruyucu, daha ne kadar?” Dürüst bir Musevi birey Kutsal Yazıtları araştırırken, kafa karışıklığı daha içinden çıkılmaz bir hal almıştı. Eskinin bir kahini, Tanrı'nın “seçilmiş insanlarını” koruyacağı ve onları kurtaracağı sözünü vermişti. Amos, milli doğruluklarının ortak ölçütlerini yeniden inşa etmezlerse Tanrı'nın İsrail'i gözden çıkaracağıyla tehdit etmişti. Tevrat yazıtı — kutsanma ve lanetlenme biçiminde iyilik ve kötülük arasında olmak üzere — Büyük Tercih'i tasvir etmişti. Birinci İşaya, yardımsever bir kral-kurtarıcısının duyuruşunda bulunmuştu. Jeremiah, — kalbin levhaları üzerine yazılmış sözleşme biçiminde — içsel doğruluğun bir dönemini duyurmuştu. İkinci İşaya, feda ve günahlardan

arınmayla gelen kurtuluştan bahsetti. Zülkifi bağlılığın hizmetiyle gelen özgürleşmeyi duyurdu, ve Ezeyir kanuna olan bağlılıkla gelen refahın sözünü verdi. Ancak tüm bunlara rağmen onlar esaret altında kalmaya devam etmiş olup, özgürlük onlar için ertelenmişti. Bunun sonrasında Danyal, — Mesihsel krallık olarak doğruluğun sonsuza kadar sürecek egemenliğine ait ihtişamın ve anlık yerleşiminin cezalandırışı biçimindeki — yaklaşmakta olan “buhranı” altında yaşanacakları sundu.

97:8.4 (1071.2) Ve beslenen bu türden boş ümidin tümü öyle bir derecede ırksal hayal kırıklığına ve hüsrana neden oldu ki, Musevi önderleri; bir kutsal Cennet Evladı yakın bir zaman içerisinde fani beden suretinde — İnsan Evladı olarak vücuda bürünmüş halde — kendilerine geldiğinde onun görevi ve hizmetini tanımada başarısız olacak kadar kafa karışıklığına düşmüşlerdi.

97:8.5 (1071.3) Tüm çağdaş dinler, insanlık tarihinin belirli çağlarına mucizevi bir yorum getirme çabası hatasına ciddi bir biçimde düşmüştür. Her ne kadar Tanrı’nın birçok kez, insan olaylarının akışına Yaratıcı’nın bir yazgısal müdahale elini uzatmış olduğu doğru olsa da; din-kuramsal dogmaları ve dini hurafeyi insanlık tarihinin bu akışı içinde mucizevi eylemle ortaya çıkan doğa-üstü birikim olarak görmek yanlıştır. Gerçek, “İnsanların krallığındaki En Yüksek Unsurlar’ın” din-dışı tarihi kutsal olarak varsaydığınız tarihe dönüştürmemesidir.

97:8.6 (1071.4) Eski Ahit eserinin sahipleri ve daha sonraki Hıristiyan yazarları, iyi niyetli olan Musevi tanrı-elçilerini aşkınlaştırma çabalarıyla İbrani tarihinin bozuluşunu derinleştirdiler. Böylelikle İbrani tarihi, hem Musevi hem de Hıristiyan yazarlar

tarafından oldukça yıkıcı bir biçimde sömürülmüştür. Din-dışı İbrani tarihi bütünüyle dogmalaştırılmıştır. O; bir kutsal tarih kurgusuna dönüştürülmüş olup, sözde Hristiyan milletlerinin ahlaki kavramsallaşmaları ve dini öğretiler ile ayrılmaz hale gelmiştir.

97:8.7 (1071.5) İbrani tarihindeki önemli olayların kısa bir anlatımı, insanların gündelik din-dışı tarihini kurgusal ve kutsal bir tarihe dönüştürecek derecede Musevi dinadamları tarafından gerçeklerin kayıtlarının nasıl değiştirildiğini aydınlatacaktır.

9. İbrani Tarihi

97:9.1 (1071.6) Orada hiçbir zaman İsrail topluluklarının on iki kabilesi bulunmamaktaydı — Filistin’de ikamet eden yalnızca üç veya dört kabile bulunmaktaydı. İbrani milleti varlığına, İsrailoğulları olarak adlandırılan topluluklar ile Kenani unsurlarının birleşiminin sonucunda kavuştu. “Ve İsrail’in çocukları Kenaniler arasında ikamet etti. Ve İsrail’in çocukları Kenaniler’in kızlarını eşleri olarak alıp, onların evlatlarına kızlarını verdi.” Her ne kadar dinadamlarının ilgili kayıtları tereddütsüz aksini söylese de, İbraniler Kenani topluluklarını hiçbir zaman Filistin’in dışına sürmemişlerdi.

97:9.2 (1071.7) İsrail topluluklarının bilincinin kökenini, Ephraim’in tepe ülkesinden aldı; daha sonraki Musevi bilinci Yehud’un güney kavminde doğdu. Museviler (Yehud toplulukları) her zaman, kuzey İsrailoğulları’nın (Ephraim topluluklarının) yazılı tarihini kötülemeyi ve lekelemeyi amaçlamışlardı.

97:9.3 (1072.1) Gösteriş içindeki İbrani tarihi; Ürdün’ün doğuluları — Gilead toplulukları olarak — akran kabile üyelerine karşı

Ammon unsurlarının saldırısıyla başa çıkmak için Şaul'un kuzey kavimleri bir araya getirmesiyle başlar. O üç binden biraz daha fazla sayıdaki bir ordu ile düşmanı yenmiş olup, bu cesur hareket tepe kabilelerinin kendisini kral yapmalarına yol açtı. Sürgün edilmiş dinadamları bu hikayeyi yeniden yazdıklarında Şaul'un ordusunun sayısını 330.000'e çıkarmış olup, Yehud'u savaşa katılan kabilelerin listesine eklemişlerdi.

97:9.4 (1072.2) Ammon topluluklarının bozgunu hemen takiben Şaul, birlikleri tarafından genel seçimle kral yapılmıştı. Hiçbir dinadamı veya tanrı-elçisi bu olaya katılmamıştı. Ancak dinadamları kayıtlara daha sonra, Şaul'un kutsal emirler uyarınca tanrı-elçisi Samuel tarafından krallıkla taçlandırıldığını yazdı. Onlar bunu, Davud'un Yehud krallığı için bir "kutsal soy kökeni" oluşturmak amacıyla gerçekleştirdi.

97:9.5 (1072.3) Musevi tarihinin tüm çarpıtmaları içinde en büyüğü Davut ile ilgiliydi. Şaul'un Ammon toplulukları karşısındaki (Yahveh'e atfetmiş olduğu) zaferinden sonra, Filistin toplulukları tetiğe geçip, kuzey kavimlere karşı saldırılara başladılar. Davud ve Şaul hiçbir zaman anlaşılamadı. Altı yüz kişiyle Davud bir Filistin ittifakına adım atmış olup, Esdraelon sahiline orduyla yürüdü. Gath'da Filistin toplulukları, Davud'un topraklarını terk etmelerini emretti; onlar, Davud'un Şaul'a katılmak için fikir değiştirebileceğinden korktu. Davud geri çekildi; Filistin toplulukları Şaul'a saldırıp, onu yendiler. Onlar bunu, Davud İsrail'e bu kadar sadık olmasaydı gerçekleştiremezdi. Davud'un ordusu, büyük ölçüde topluma uyum sağlayamamışlardan ve adaletten kaçanlardan meydana gelen bir biçimde hoşnutsuzluk besleyenlerin çoklu bir topluluğuydu.

97:9.6 (1072.4) Gilboa'daki Şaul'un trajik yenilgisi, çevre Kenani topluluklarının gözünde Yahveh'i tanrılar arasındaki en alt konumuna getirdi. Genel olarak Şaul'un mağlubiyeti Yahveh'in doğrultusundan çıkmaya atfedilebilirdi; ancak bu sefer Yehud'un yazı düzenleyicileri bunu ayinde yapılan hatalara bağladı. Onlar, Şaul ve Samuel'in tarihsel anlatılarına Davud'un krallığı için bir arka planı oluşturması bakımından ihtiyaç duymuştular.

97:9.7 (1072.5) Küçük ordusuyla birlikte Davud yönetim merkezini, El Halil'in İbrani olmayan şehrine kurdu. Yakın bir zaman içinde onun yurttaşları kendisini Yehud'un yeni krallığının kralı olarak duyurdu. Yehud çoğunlukla, — Ken, Caleb, Jebus ve diğer Kenani toplulukları olarak — İbrani-dışı unsurlardan meydana gelmişti. Onlar sürü sahipleri olarak göçebelerdi, ve bu nedenle toprak sahipliğine dair İbrani düşüncesine bağlıydılar. Onlar, çöl kavimlerinin dünya görüşlerini benimsemişlerdi.

97:9.8 (1072.6) Kutsal ve dinsiz tarih arasındaki fark en iyi, Eski Ahit içinde bulunan Davud'un kral yapılışı hakkındaki iki farklı anlatım tarafından sergilenmektedir. Onun doğrudan takipçilerinin (ordusunun) kendisini nasıl kral yaptığına dair din-dışı anlatımın bir kısmı; tanrı-elçisi Samuel'in, kutsal emirle, Davud'u kardeşleri arasından seçişine ve resmi olarak öne sürüşüne ek olarak, detaylı ve ciddiyetle yapılan ayinler ile İbraniler üzerine kendisine dini kral makamı verilisinin ve sonrasında kendisini Şaul'un varisi olarak duyuruluşunun içinde tasvir edildiği kutsal tarihin uzun ve yaratıcılıktan uzak anlatımını ileride hazırlamış olan dinadamları tarafından, tarihi kayıtlarda yanlışlıkla unutulmuştu.

97:9.9 (1072.6) Birçok kez dinadamları, Tanrı'nın İsrail ile olan mucizevi etkileşimlerinin kurgusal anlatımlarını hazırladıktan sonra, kayıtlarda halihazırda bulunan yalın ve duygusal olmayan ifadeleri tamamen silmede başarısız olmuşlardı.

97:9.10 (1072.7) Davud kendisini siyasi bir biçimde ilk kez Şaul'un kızı ile, daha sonra zengin Edom unsuru olan Nabal'ın dul kalmış eşiyle, ve daha da sonra ise Geşhur'un kralı olan Talmai'nin kızıyla evlenerek inşa etti. O Jebus kadınlarından altı eş aldı, Hitit topluluklarından gelen kadın eş olan Batşeba daha bu kadınların arasında bile değildir.

97:9.11 (1073.1) Ve, bu yöntemler aracılığıyla ve bu tür insanların yaratımıyla; Ephraim topluluklarının İsraili'ne ait ortadan kaybolmaktaki kuzey krallığın mirasının ve geleneklerinin varisi olarak Davud'un, Yehud'un kutsal bir krallığını inşa edişinin kurgusu ortaya çıktı. Davud'un Yehud'a ait çok uluslu kabilesi Museviler'den daha çok karışmış haldeydi; yine de Ephraim'in ezilmiş ataları gökten inip, onu "İrail'in kralı olarak taçlandırdı." Askeri bir tehditten sonra Davud bunun uyarınca; Jebus topluluklarıyla bir anlaşma yapıp, Yehud ve İsrail arasında ortada konumlanan güçlü duvarlarla çevrilmiş bir şehir olan Jebus'da (Kudüs'de) birleşik hale gelmiş krallığa ait kendisinin yönettiği başkenti kurdu. Filistin toplulukları uyanıp, Davud'a saldırdı. Çetin bir savaş sonrasında onlar yenilgiye uğradı, ve bir kere daha Yahveh "Meleklerin Koruyucu Tanrısı" olarak yerleşti.

97:9.12 (1073.2) Ancak Yahveh, mecburen, bu ihtişamın bir kısmını Kenani tanrıları ile paylaşmak zorundadır, zira Davud'un ordusunun büyük bir kısmı İbrani olmayan kökenden gelmekteydi. Ve bu nedenle tarihi kayıtlarınızda (Yehud

topluluklarından olan düzenleyiciler tarafından gözden kaçırılmış bir halde) gizi açığa çıkaran şu ifade görünmektedir: “Yahveh düşmanlarıma gözlerimin önünde karşı koydu. Bu nedenle o bu yere Baal-Perazim adını verdi.” Ve onlar bunu, Davud’un askerilerinin yüzde sekseninin Baal toplulukları olması nedeniyle gerçekleştirmişlerdi.

^{97:9.13 (1073.3)} Davud, Şaul’un Gilboa’daki yenilgisini; sakinlerinin Ephraim unsurları ile daha öncesinden bir barış anlaşması yaptığı bir Kenani şehri olan Gibeon’a Şaul’un saldırısını neden göstererek açıkladı. Bundan dolayı Yahveh onu yalnız bıraktı. Şaul’un döneminde bile Davud, Filistin topluluklarına karşı Keilah’ın Kenani şehrini savunmuştu; ve bunun sonrasında o başkentini bir Kenani şehirde konumlandırmıştı. Kenani topluluklarıyla olan anlaşmanın bütünlüğüne sadık kalan bir şekilde Davud, Şaul’un soyundan gelen yedi kişiyi Gibeon unsurlarına asılmaları için teslim etti.

^{97:9.14 (1073.4)} Filistin topluluklarının yenilgisinden sonra Davud, “Yahveh’in gemisine” sahip olup, onu Kudüs’e getirdi; ve o, Yahveh’e olan ibadeti krallığı için resmi düzeye taşıdı. Davud bunu takiben; — Edom, Moab, Ammon ve Suriyeli topluluklar olarak —komşu kabileleri yüklü haraçlara bağladı.

^{97:9.15 (1073.5)} Davud’un yolsuz siyasi düzeni; İbrani adetlerine karşı gelerek kuzeydeki arazilerin kişisel iyeliğini elde etmeye başlayıp, yakın bir zaman içinde, Filistinliler tarafından öncesinden toplanmakta olan kervan gümrüklerinin denetimini ele geçirdi. Ve bunun sonrasında, Uriya’nın öldürülmesiyle zirve noktasına ulaşan bir dizi vahşet eylemi yaşandı. Tüm yargısal itirazlar Kudüs’de karara varıldı; artık “ihtiyar heyeti” adaleti dağıtamamaktaydı. İsyanın patlak verşi hiç de şaşırtıcı

değildi. Abşalom halkın ortak arzularını kullanan bir yönetici olarak tanımlanabilir; onun annesi bir Kenani'ydi. Orada, — Solomon — olarak Batşeba'nın oğlunun yanı sıra tahta talip yarım düzine kişi bulunmaktaydı.

97:9.16 (1073.6) Davud'un ölümünden sonra Solomon, tüm kuzey etkilerinin siyasi düzenini temizlemişti; ancak o, babasının yönetimine ait zorba idare ve vergilendirmenin tümünü sürdürdü. Solomon, müsrif hanedanı ve detaylı imar izlencesiyle ülkeyi iflas ettirmişti. Orada; Lübnan'ın evi, Firavun'un kızının sarayı, Yahveh'in tapınağı, kralın sarayı ve birçok şehir duvarının yeniden yapılandırılışı bulunmaktaydı. Solomon, Suriye denizcileri tarafından çalıştırılan ve tüm dünya ile ticaret içerisinde bulunan büyük bir İbrani donanması kurdu. Onun haremının üyeleri neredeyse bine varmaktaydı.

97:9.17 (1073.7) Bu dönemde, Şiloh'daki Yahveh tapınağı itibarsızlaştırılmıştı; ve ülke ibadetinin tümü Jebus'da muhteşem bir saltanat mabedinde merkezi olarak konumlandırılmıştı. Kuzey krallık daha fazla gerçekleşen bir biçimde, Elohim ibadetine geri döndü. Onlar, güney krallığını haraca bağlayan bir biçimde Yehud'u daha sonra köleleştirmiş olan Firavunlar'ın lütfunu memnuniyetle deneyimlemişlerdi.

97:9.18 (1073.8) Orada — İsrail ile Yehud arasında gerçekleşen savalar olarak — iniş çıkışlar bulunmaktaydı. Dört yıllık iç savaştan ve üç hanedandan sonra İsrail, arazi ticaretine başlamış şehir zorbalarının idaresine düşmüştü. Kral Omri bile, Shemer'in yerleşkesini almaya kalkışmıştı. Ancak III. Şalmanezzer Akdeniz sahilini denetim altına almaya karar verince, bu olayın sonu çabucak yaklaşmıştı. Ephraim'in Kral Ahab'ı diğer on topluluğu da bir araya getirip, Karkar'da

direniş gösterdi; savaş berabere sonlanmıştı. Bu Asuri durdurulmuştu, ancak müttefiklerden büyük sayıda kayıplar verilmişti. Bu büyük kavgadan, Eski Ahit’de bile bahsedilmemektedir.

97:9.19 (1074.1) Kral Ahab Naboth’dan arazi satın almaya çalışınca yeni sıkıntılar baş gösterdi. Onun Fenikeli eşi, “Elohim ve kralın” isimlerinin kutsallığını tanımaması suçu nedeniyle Naboth’un arazisine el konulmasına emredecek şekilde Ahab’ın ismini evraklarda kullanarak sahtecilikte bulunmuştu. Naboth ve onun oğulları vakit kaybetmeden idam edilmişti. Tez canlı İlyas olay yerinde ortaya çıkıp, Ahab’ı Nabothlar’ın ölümünü nedeniyle kınadı. Tanrı-elçilerin en büyüklerinden biri olarak İlyas böylelikle öğretisine, şehirlerin ülkeyi egemenliği altına alma çabasına karşı olarak Baaller’in arazi-satıcı tutumu karşısında eski toprak adetlerinin bir savunucusu şeklinde öğretisine başlamıştı. Ancak bu köklü değişiklik, ülke sahibi Jehu’nun, Samaria’daki Baal’in tanrı-elçilerini (emlakçıları) yok etmek için roman kabile reisi Jehonadab ile güçlerini birleştirmesine kadar başarılı olmamıştı.

97:9.20 (1074.2) Yeni yaşam Yoaş’da ortaya çıkmış, ve onun oğlu Yarovam İsrail’i düşmanlarından kurtarmıştı. Ancak bu zaman zarfında Samaria’da, hasarları eski dönemlerin Davudsal hanedan üyelerinkine zorluk çıkarmış çete vari bir soylu sınıf yönetimde bulunmuştu. Devlet ve din kurumu aynı elden yönetilmekteydi. İfade özgürlüğünü baskılama girişimi İlyas, Amos ve Hosea’nın gizli yazımlarına başlamalarına neden oldu; ve bu, Musevi ve Hristiyan İncilleri’nin gerçek başlangıcıydı.

97:9.21 (1074.3) Ancak kuzey krallığı, İsrail kralı gizlice Mısır kralı ile kumpas kurmak için anlaşmıca ve Asur'a daha fazla haraç vermeyi reddedinceye kadar ortadan kaybolmamıştı. Bunun sonrasında, kuzey krallığının bütüncül dağılımının takip ettiği üç yıllık kuşatma başlamıştı. Ephraim (İsrail) böylelikle ortadan kaybolmuştu. Yehud — “İsrail’in kalıntıları”, Museviler olarak; İşaya’nın söylediği gibi, “Ev üstüne ev ve tarla üstüne tarla ekleyerek” birkaç kişinin ellerinde arazinin toplanmasına başlamıştı. Yakın bir zaman içinde Kudüs’de, Yahveh mabediyle birlikte Baal’in mabedi ortaya çıkmıştı. Dehşetin bu egemenliği, Yahveh için otuz beş yıl seferde bulunmuş çocuk kral Yoaş tarafından başı çekilen tek-tanrısallık bir başkaldırıyla sona ermişti.

97:9.22 (1074.4) Bir sonraki kral Amatzya, vergi veren Edom unsurlarının ve onların komşularının başkaldırısıyla sorun yaşamıştı. Olağanüstü bir zaferden sonra o, kuzey komşularına saldırmak için yönünü değiştirdi, ve aynı olağanüstü derece içerisinde mağlup oldu. Bunun sonrasında, kırsal kesimdeki halk başkaldırdı; onlar krala suikast düzenledi, ve onun on altı yaşındaki oğlunu tahta geçirdi. Bu kişi, İşaya tarafından Uziyahu olarak adlandırılmış Azariah’dı. Uziyahu’dan sonra, işler çok daha kötüleşti, ve Yehud yüz yıl boyunca Asur’un kralına haraç vererek varlığını sürdürdü. Birinci İşaya onlara, Yahveh’in şehri olarak Kudüs’ün hiçbir zaman düşmeyeceğini söyledi. Ancak Yeremya, onun çöküşünü duyurmada tereddüt etmedi.

97:9.23 (1074.5) Yehud’un gerçek çöküş nedeni, çocuk bir kralın idaresi altında faaliyet gösteren siyasilerden oluşan yolsuz ve zengin bir çevre tarafından ortaya çıkmıştı. Değişmekte olan

ekonomi, özel arazi uygulamaları Yahveh'in dünya görüşüne karşı olan Baal'ın ibadetine dönüşü daha makul görmüştü. Asur'un çöküşü ve Mısır'ın üstün konuma gelişi, Yehud'a bir süreliğine özgürlüğü getirmişti; ve şehir halkı yönetimi eline almıştı. Yoşiya altında onlar, yolsuz siyasetçilerin Kudüs çevresini yok etmişlerdi.

97:9.24 (1074.6) Ancak bu dönem; Babil'e karşı Asur'a yardım etmek için Mısır'dan sahil boyunca kuzeye hareket eden Necho'nun kudretli ordusunu engellemek için Yoşiya gitme cüretini gösterdiğinde, trajik bir sona sahip oldu. O tamamen yok edildi, ve Yehud haraç için Mısır'a bağlandı. Baal siyasi partisi Kudüs'de gücü tekrar elde etti, ve böylece *gerçek* Mısır köleliği başlamış oldu. Bunun sonrasında, süresince Baalli dinadamlarının hanedanlığı ve dinadamlığını denetim altında tuttuğu bir süreç ortaya çıktı. Baal ibadeti, toprak verimliliğine ek olarak mülkiyet haklarıyla ilgilenen ekonomik ve toplumsal bir düzendi.

97:9.25 (1075.1) Necho'nun Nebukadnezar tarafından tahtan indirilişiyle birlikte Yehud; Babil idaresi altına girmiş olup, kendisine on yıllık barış dönemi verilmişti; ancak yakın bir zaman içinde o başkaldırdı. Nebukadnezar buranın topluluklarının karşısına durduğunda, Yehud unsurları Yahveh'i etkilemek için köleleri serbest bırakma gibi köklü toplumsal değişiklikleri başlattı. Babil ordusu geçici bir süreyle çekildiğinde, İbraniler sihirli köklü değişikliklerinin kendilerini kurtardığından büyük memnuniyet duydular. Bu süreç içinde Jeremiah onlara yaklaşmakta olan yıkımdan bahsetti, ve yakın bir zaman içerisinde Nebukadnezar geri döndü.

97:9.26 (1075.2) Ve böylece Yehud'un sonu ansızın geldi. Şehir yıkıldı, ve insanlar Babil'e taşındı. Yahveh-Baal mücadelesi esaret ile sonuçlandı. Ve bu esaret, İsrail'in geride kalanlarının tek-tanrı inanişına uyandırdı.

97:9.27 (1075.3) Babil'de Museviler; tuhaf toplumsal ve ekonomik adetlere sahip olmalarından dolayı Filistin'de küçük bir topluluk halinde yaşayamayacakları, ve eğer dünya görüşleri olduğu gibi devam ederse Musevi olmayanları dinlerine dönüştürmek zorunda kalacakları çıkarımına vardılar. Böylelikle — Museviler'in Yahveh'in seçilmiş köleleri haline gelme zorunluluğu düşüncesi olarak — nihai sona dair yeni kavramsallaşmaları doğdu. Eski Ahit'in Musevi dini gerçekten de, esaret boyunca Babil'de evirildi.

97:9.28 (1075.4) Ölümsüzlük inaniş savı aynı zamanda Babil'de bütünlük kazandı. Museviler; gelecek yaşam düşüncesinin, toplumsal adalete dair müjdelerindeki vurgudan alındığını düşünmekteydiler. Bu aşamada ilk kez din-kuramı toplum ve ekonomi biliminin yerini aldı. Din; bir insan düşünce düzeni olarak bütünlük kazanmakta, ve davranış gittikçe artan bir biçimde siyaset, toplum bilimi ve ekonomiden ayrılır hale gelmekteydi.

97:9.29 (1075.5) Ve böylece, Musevi insanları hakkındaki gerçeklik; kutsal tarih olarak görülen şeylerin büyük bir kısmının, sıradan dinsiz tarihin tarihsel kayıtlarından biraz daha fazlası olduğunu açığa çıkarmaktadır. Yahudilik Hristiyanlığın içinden büyümüş olduğu topraktı, ancak Museviler mucizevi bir topluluk değildi.

10. İbrani Dini

97:10.1 (1075.6) Onların önderleri, İsrail topluluklarına; fazladan müsamaha ve kutsal lütfun tekeli verilmek için değil, ancak, her milletin tamamına tek Tanrı'nın gerçekliğini taşımanın özel hizmeti için, seçilmiş bir topluluk olduklarını öğretmişti. Ancak onlar Museviler'e; eğer bu nihai sonu gerçekleştirirlerse tüm toplulukların ruhsal önderleri haline gelebileceklerini ve yolda olan Mesih'in kendileri ve tüm dünya üzerinde Barışın Prensi olarak egemenliğine sahip olacağının sözünü vermişlerdi.

97:10.2 (1075.7) Museviler Farşlılar tarafından serbest bırakıldıklarında, Filistin'e sadece; dinadamlarının üstünlüğünde hayata geçirilmiş yasaların, fedaların ve ayinlerin düzenine olan köleliğe düşmek için dönmüşlerdi. Ve İbrani kavimler feda ve kefarete dair Musa'nın elveda konuşmasında sunulan Tanrı'nın muhteşem hikayesini reddederlerken, benzer bir biçimde İbrani milletin bu geride kalan unsurları; ikinci İşaya'nın, onların sahip oldukları büyümekte olan dinadamlığı kurumunun yöneticileri, düzenleyicileri ve ayinlerine dair olağanüstü kavramsallaşmayı reddetmişlerdi.

97:10.3 (1075.8) Milli bencillik, yanlış yorumlanan haldeki söz verilmiş bir Mesih'e duyulan inanç ve dinadamlığı kurumunun artan baskısı ve zorbalığı (Danyal, Ezekeil, Haggai ve Malaçi dışında) ruhsal önderlerinin seslerini sonsuza kadar kısmıştı; ve bu dönemden Yahya'nın zamanına kadara İsrail'in tümü, artış gösteren bir ruhsal gerilimi deneyimledi. Ancak Museviler hiçbir zaman Kainatın Yaratıcısı kavramsallaşmasını kaybetmedi; İsa'dan sonraki yirminci yüzyıla kadar bile onlar, bu İlahiyat kavramsallaşmasının takibine devam ettiler.

97:10.4 (1076.1) Musa'dan Yahya'ya kadar orada; hiç durmadan ahlaksız yöneticilerini azarlarken, ticaretleştiren dinadamlarını kınarken ve İsrail'in Koruyucu Tanrısı olan yüce Yahveh ibadetine bağlı kalmalarını en başından beri insanlarından ciddi bir şekilde talep ederlerken, bir nesilden diğerine ışığın tektanrılı meşalesini devreden sadık öğretmenlerinin aralıksız bir soyu uzanmıştı.

97:10.5 (1076.2) Bir millet olarak Museviler nihai bir biçimde, siyasi aidiyetlerini kaybettiler; ancak tek ve evrensel Tanrı'ya olan İbrani dininin içten inanışı, oradan oraya atılmış olan sürgüne gönderilmişlerin kalplerinde yaşamaya devam etmektedir. Ve bu din, takipçilerinin en yüksek değerlerini muhafaza etmek için etkin bir biçimde faaliyet göstermesi nedeniyle varlığını sürdürmektedir. Musevi dini, bir topluluğun olası en yüksek düşüncelerini korumuştur; ancak o, ilerlemeyi teşvik etmede ve gerçekliğin âlemlerindeki felsefi nitelikli yaratıcı keşfi cesaretlendirmede başarısız olmuştur. Musevi dini birçok yanılda bulunmuştu — felsefe bakımından yetersiz ve estetik niteliklerden neredeyse tamamen yoksundu; ancak o, ahlaki değerleri muhafaza etmişti; bu nedenle varlığını sürdürmüştü. İlahiyat'ın diğer kavramsallaşmalarıyla kıyaslandığında yüce Yahveh; sınırları belirgin, keskin, kişisel ve ahlakiydi.

97:10.6 (1076.3) Museviler, az sayıdaki topluluğun duyumsamış olduğu gibi, adaleti, bilgeliği, gerçekliği ve doğruluğu derinden sevmişlerdi; ancak onlar, bu kutsal niteliklerin ussal kavranışına ve ruhsal anlaşılmasına tüm topluluklar içinde en az katkıda bulunmuşlardı. Her ne kadar Musevi din-kuramı genişlemeyi reddetmiş olsa da, Hristiyanlık ve Muhammed

takipçilerinin inancı olarak diğer iki dünya dininin gelişiminde önemli bir rol oynadı.

97:10.7 (1076.4) Musevi dini aynı zamanda, kurumları nedeniyle varlığını sürdürdü. Birbirinden ayrılmış bireylerin özel ibadeti olarak varlığını sürdürmek din için zordur. Bu durum, dini önderlerin en başından beri hatası olmuştur: Kurumlaştırılmış dinin kötülüklerini görerek onlar, toplumsal faaliyet yönetimini ortadan kaldırmayı amaçlamaktadır. Ayinlerin hepsini yok etmek yerine onlarda köklü değişikliğe giderlerse daha iyi yapmış olurlar. Bu açıdan Ezeziel, çağdaşlarından daha bilgeydi; her ne kadar, kişisel düzeydeki ahlaki sorumlulukta ısrar etmede onlara katılmışsa da, üstün ve arındırılmış bir ayinin sadık uygulamasını birinci elden yapmaya başlamıştı.

97:10.8 (1076.5) Ve böylece İsrail'in birbirlerini takip eden önderleri, Urantia üzerinde din evrimi içinde bu döneme kadar yerine getirilmiş en büyük mahareti gerçekleştirmişlerdi: bu; şiddetli bir biçimde patlayan Sina volkanının kışkanç ve acımasız ruhaniyeti olan yabansı kötü ruh Yahveh'e ait barbarsı kavramsallaşmanın, her şeyin Yaratıcı ve tüm insanlığın sevgi dolu ve bağışlayıcı Yaratıcısı olan yüce Yahveh'in daha sonraki yüceltilmiş ve ulvi kavramsallaşmasına olan kademeli ancak sürekli olan dönüşümdür. Ve Tanrı'nın bu İbrani kavramsallaşması; Nebadon'un Mikâil'i olan, onun Evladı'nın kişisel öğretileriyle ve yaşam örneğiyle daha fazla genişlediği ve oldukça seçkin bir biçimde güçlendiği vakte kadar, Kainatın Yaratıcısı'na dair en yüksek insan tahayyülüydü.

97:10.9 (1076.6) [Nebadon'un bir Melçizedek unsuru tarafından sunulmuştur.]

98. Makale

Batıdaki Melçizedek Öğretileri

98:0.1 (1077.1) MELÇİZEDEK öğretileri Avrupa'ya, birçok rota üzerinden girmişti; ancak başlıca olarak onlar, Mısır istikametinden gelip, bütünüyle Helenleşmesini ve daha sonra Hristiyanlaşmasını takiben Batı felsefesi bünyesine nüfuz etmişti. Batı dünyasının idealleri özü bakımından Sokratik'di; ve Batı'nın daha sonraki dini felsefesi, hepsinin Hristiyan din-kurumu içinde bir araya geldiği şekliyle, evrimleşen Batı felsefesi ve dini ile olan iletişim vasıtasıyla değiştirilmiş ve ödün verilmiş olan İsa'nın felsefesi haline gelmişti.

98:0.2 (1077.2) Uzunca bir süre boyunca Avrupa'da Salem din-yayıncıları; dönemsel olarak ortaya çıkan, inanışlar ve ayinsel topluluklarının birçoğunu kademeli olarak içine katan bir biçimde etkinliklerini sürdürmüşlerdi. En saf bütünlüğü içinde Salem öğretilerini muhafaza edenler arasında Kinikler'den bahsedilmelidir. Daha sonra yeni yeni oluşum içindeki Hristiyan dinine katılan bir biçimde Tanrı'ya olan inanç ve güvenin bu duyurucuları hala, İsa'dan sonraki ilk yüzyılda Roma Avrupası'nda faal haldeydi.

98:0.3 (1077.3) Salem inanç savının büyük bir kısmı Avrupa'da, Batıdaki askeri mücadelelerinin birçoğunda savaşmış Musevi kökenli paralı askerler tarafından yayılmıştı. İlkçağ dönemlerinde Museviler, din-kuramsal tuhaflıkları kadar askeri yiğitlikleri ile ünlülerdi.

98:0.4 (1077.4) Yunan felsefesi, Musevi din-kuramı ve Hristiyan etik kurallarının temel inanç savları özünde, öncül Melçizedek öğretilerinin sonuçlarıydı.

1. Yunanlılar Arasındaki Salem Dini

98:1.1 (1077.5) Salem din-yayıncıları; ibadetin ayrıcalıklı topluluklarının örgütlenmesini yasaklayan ve her öğretmenden, sadece yiyecek, giyecek ve barınak dışında hiçbir zaman dini hizmet için ücret almamasını isteyen bir biçimde hiçbir zaman bir din-adamı olarak faaliyet göstermemesi sözünü şart koşan Maçiventa tarafından getirilen bir taahhüt olarak, din hizmetine olan kabul antlarını katı bir biçimde yorumlamış olmasalardı, Yunanlılar arasında büyük bir dini yapı inşa edilmiş olabilirdi. Melçizedek öğretmenleri Helen-öncesinin Yunanistanı'na girdiğinde, hala Âdemoğlu'na dair tarihsel anlatımlara ek olarak And unsurlarının dönemlerini teşvik eden bir topluluk bulmuştu; ancak bu öğretiler, artan sayıda Yunan sahillerine getirilmekte olan alt düzeydeki köle topluluklarının görüşleri ve inanışlarıyla fazlasıyla bozulmuş bir halde bulunmaktaydı. Bu bozulma, alt düzeydeki sınıfların mahkûm edilen suçluların idamından bile tören yaptığı biçimde, kanlı ayinler ile birlikte her şeyde ruhun bulunduğu dair olgunlaşmamış bir inanca doğru bir geri dönüş yaratmıştı.

98:1.2 (1077.6) Salem öğretmenlerinin öncül etkisi, güney Avrupa ve Doğu'dan gelen Ari olarak adlandırılmaktaki işgal ile neredeyse tamamen yok edilmişti. Bu Helen istilacıları kendileri ile birlikte, Ari akranlarının daha öncesinden Hindistan'a taşımış olduklarınıninkine benzer insansı Tanrı kavramsallaşmaları getirmişlerdi. Dışarıdan gelen bu aktarım, Yunan tanrı ve tanrıça ailesinin evrimini başlatmıştı. Bu yeni din bir ölçüde, gelmekte olan Helen kökenli barbarların inanışlarına dayanmıştı; ancak o aynı zamanda, Yunanistan'ın eski sakinlerine ait mitleri de içinde barındırmaktaydı.

98:1.3 (1078.1) Helen Yunanlıları Akdeniz dünyasını büyük ölçüde anne inanişinin egemenliğinde buldu; ve onlar bu Akdeniz topluluklarına, diğer ilahiyatların mevcudiyetini dışlamayan ancak tek tanrıya inanan Sami toplukları arasındaki Yahveh gibi, bağımlı tanrılardan oluşan bütüncül bir Yunan tanrı birliğinin başı haline çoktan gelmiş olan Gökyüzü-Zeus'u olarak insan tanrılarını dayatmışlardı. Ve Yunanlılar nihai olarak, Kader'in üstün-denetimine dair düşüncelerine bağlı kalmasalardı, Zeus'un kavramsallaşması içinde gerçek bir tektanrı dinini kazanacaklardı. Nihai değere sahip bir tanrı, kendi başına, kaderin karar vericisi ve nihai sonun yaratıcısı olmak durumundadır.

98:1.4 (1078.2) Dini evrim içindeki bu etkenlerin bir sonucu olarak orada yakın zaman içerisinde; kutsaldan çok insan olan ve us sahibi Yunanlılar'ın hiçbir zaman çok fazla ciddiye almadığı, Olimpos Dağı'nın tasasız tanrılara olan yaygın inaniş gelişti. Onlar, kendi yaratımları olan bu kutsallıkları ne fazlasıyla sevip, ne de ondan fazlasıyla korkmuşlardı. Onlar Zeus ve onun yarı insan, yarı tanrı ailesi için yurtsever ve ırksal bir duygu beslemektelerdi; ancak neredeyse hiçbir şekilde onlara büyük saygı beslemiş veya ibadet etmişlerdi.

98:1.5 (1078.3) Helen unsurları; öncül Salem öğretmenlerinin dinadamlığı-kurumunun-yaptıkları-şeylere-karşı inanc savını o derece özümsemişlerdi ki, herhangi bir öneme sahip hiçbir dinadamlığı kurumu Yunanistan'da doğmamıştı. Tanrılar için resimler yapmak bile, bir ibadet durumundan çok bir sanatsal faaliyetti.

98:1.6 (1078.4) Olimposlu tanrılar, insanın örnek insansı-nitelikler-atfedişini resmetmektedir. Ancak Yunan mitolojisi etiksel

nitelikten çok estetiksel. Yunan dini, bir ilahiyat topluluğu tarafından bir evrenin yönetildiğini tasvir ediş. bakımından yararlıydı. Ancak, Yunan ahlaki değerleri, etik kuralları ve felsefesi yakın zaman içinde tanrı kavramsallaşmasının çok ötesine doğru gelişme gösterdi; ve, ussal ve ruhsal büyüme arasındaki bu orantısızlık, Hindistan'a gerçekleştiği kadar Yunanistan için yıkıcı oldu.

2. Yunan Felsefi Düşüncesi

98:2.1 (1078.5) Çok ciddiye alınmayan ve yapay olan bir din; özellikle, adetlerini teşvik edecek ve takipçilerinin kalplerini korku ve huşu ile dolduracak herhangi bir dinadamlığı kurumuna sahip olmadığında, varlığını sürdüremez. Olimposlu din, kurtuluşun sözünü vermedi; buna ek olarak, inananlarının ruhsal susursuzluğunu gidermedi; bu nedenle yok olmaya mecburdu. Kurumsal başlangıcının bin yılı içerisinde neredeyse tamamen ortadan kaybolmuştu; ve Yunanlılar, Olimposlu tanrıların daha iyi akıllara olan temelini yitiriş.yle, milli bir dinden mahrum kalmıştı.

98:2.2 (1078.6) Bahse konu olaylar; İsa'dan önceki altıncı yüzyıl boyunca, Doğu ve Levant, ruhsal bilincin bir yeniden canlanışına ek olarak tektanrı inancının tanınmasına olan yeni bir uyanışını deneyimlediğindeki durumdu. Batı bu yeni gelişimi paylaşmamıştı; ne Avrupa ne de kuzey Afrika geniş bir biçimde, bu dini yeniden doğuşa katılmamıştı. Yunanlılar, buna rağmen, muhteşem bir ussal ilerlemeye girişmişti. Onlar korkunun üstesinden gelmeye hali hazırda başlamış olup, artık dini bunun bir panzehiri olarak arzulamamaktaydılar; ancak onlar gerçek dini ruh açlık, ruhsal kaygı ve ahlaki çaresizlik için ilaç olduğunu algılamamışlardı. Onlar ruhun tesellisini —

felsefe ve metafizik olarak — derin düşünmede aramışlardı. Onlar, bireyin korunuşundan — kurtuluşundan, bireyin kendisini gerçekleştirmesi ve kendisini anlaması üzerinde düşünmeye yönelmişlerdi.

98:2.3 (1078.7) Titiz düşünceyle Yunanlılar, kurtuluşa olan inancın bir muadili olarak hizmet verecek güvencenin bilincine erişmeye çabaladılar; ancak onlar bunda tamamen başarısız oldular. Helen topluluklarının daha yüksek sınıfları içinde sadece daha us sahibi olanlar bu yeni öğretiyi kavrayabildi; eski nesillerin kölelerine ait soylardan gelen alt düzeydeki bireyler, dinin yerini alan bu düşünceyi algılamak için hiçbir yetiye sahip değildi.

98:2.4 (1079.1) Filozoflar; her ne kadar neredeyse hepsi, “evrenin Usı,” “Tanrı düşüncesi,” ve “Büyük Köken’e” dair Salem din savına olan bir inanışın temeline bir kenarından bağlı olsa da, ibadetin her türünü küçümsemişlerdi. Kutsal ve sınırlı-olanın-ötesini tanımaları düzeyinde, Yunan filozofları içten bir biçimde tektanrııcıydı; onlar, Olimposlu tanrılar ve tanrıçaların bütüncül gökadasını çok küçük bir tanımada bulunmuştu.

98:2.5 (1079.2) Beşinci ve altıncı yüzyılın Yunan şairleri, dikkate değer bir biçimde Pindar, Yunan dininin köklü değişimine girişti. Onlar bu dinin ideallerini yükseltti; ancak onlar, dindarlardan çok sanatçılardı. Yüce değerleri teşvik ve muhafaza etmek için bir yöntem geliştirmede başarısız oldular.

98:2.6 (1079.3) Ksenofanes, tek Tanrı’yı öğretti; ancak onun ilahiyat kavramsallaşması, kişisel bir Yaratıcı olmayacak kadar haddinden fazla bir biçimde Tanrı’nın her şeyde barındığına inanmaktaydı. Anaksagoras, bir İlk Akıl olarak bir İlk Sebep’i

tanınması dışında, her şeyin yalnızca sebep sonuç ilişkilerinin sonucunda gerçekleştiğine inanan biriydi. Sokrates ve onun varisleri olan Plato ve Aristo, erdemin bilgi olduğunu öğretti; iyiliğin, ruhun sağlığı olduğuna; adaletsizlikten zarar görmenin suçlu olmaktan daha iyi olduğu, kötülüğe kötülükle cevap vermenin yanlış olduğu, ve tanrıların bilge ve iyi olduğuna. Onların en önemli gördükleri erdemleri şunlardı: bilgelik, cesaret, ölçülülük ve adaletti.

98:2.7 (1079.4) Dini felsefenin Helen ve İbrani toplulukları içindeki evrimi, kültürel ilerlemeyi belirleyen bir kuruluş olarak din-kurumunun faaliyetinin tezat bir görünümünü sergilemektedir. Filistin’de insan düşüncesi o kadar dinadamı temelli denetlenmekte ve yazıtlar ile yönetilmekteydi ki, felsefe ve estetik değerler bütünüyle din ve ahlakın tarafından yutulmuştu. Yunanistan’da, dinadamları ve “kutsal yazıtların” neredeyse bütüncül yoksunluğu, derin düşüncenin şaşırtıcı bir gelişmesiyle sonuçlanan bir biçimde insan aklını özgür ve bağımsız kıldı. Ancak kişisel bir deneyim olarak din, kâinatın doğası ve gerçekliğine doğru yapılan ussal araştırmaların hızıyla başa çıkmada başarısız oldu.

98:2.8 (1079.5) Yunanistan’da inanmak düşünmeye tabi kılınmıştı; Filistin’de düşünmek, inanmaya bağlanmıştı. Hristiyanlığın iyi olduğu tarafların büyük bir kısmı, hem İbrani ahlakından hem de Yunan düşüncesinden fazlasıyla beslenmiş oluşundan kaynaklanmaktadır.

98:2.9 (1079.6) Filistin’de dini dogma o kadar katılaşmıştı ki, daha ileri büyümeyi riske atmıştı; Yunanistan’da insan düşüncesi o kadar soyut bir hal almıştı ki, Tanrı’nın kavramsallaşması kendisini, Brahman filozoflarının birey-dışı Sınırsızlığı’ndan

çok da farklı olmayan, her şeyin temelinde Tanrı'nın yattığı düşüncesinin sisli bir buharına dönüşmüştü.

98:2.10 (1079.7) Ancak bu dönemlerin ortalama insanı; Yunan felsefesinin sahip olduğu bireyin kendisini gerçekleştirişine ek olarak soyut bir İlahiyat'ı ne kavrayabildi, ne de ona ilgi besledi; onlar bunun yerine, dualarını duyabilecek kişisel bir Tanrı ile birlikte kurtuluş sözlerini arzulamışlardı. Onlar; filozoflarını sürgüne göndermişler, Salem inanışının, ki her iki inanış savı bu dönemde oldukça iç içe gelmiştir, geride kalanlarını idam etmişler, ve, bu dönemlerde Akdeniz adalarına haddinden fazla yayılan gizem inanışlarının budalalıklarına doğru korkunç sefahat eğlencelerine dalmasının zemini hazırlamıştı. Eleusinian gizemleri, bereketliliğe olan bir Yunan türü ibadeti biçiminde Olimposlu tanrı birliği içinden doğmuştu; Dionysos doğa ibadeti yeşermişti; bu inanışların en iyisi, ahlaki salıkları ve kurtuluş sözleri birçoklarının büyük ilgisini çeken Orfik kardeşlikti.

98:2.11 (1080.1) Yunanistan'ın tamamı, bu duygusal ve ateşli törenler biçimindeki, kurtuluşa ermenin bu yeni yöntemlerine katılmıştı. Bu döneme kadar hiçbir millet, bu kadar kısa bir süre içinde sanatsal felsefenin bu gibi doruklarına erişmemişti; bu döneme kadar hiçbir topluluk, neredeyse tamamen İlahiyat olmadan ve insan kurtuluşunun sözünden bütünüyle mahrum olarak, etik kurallarının bu türden gelişmiş bir düzenini yaratamamıştı; bu döneme kadar hiçbir millet, gizem inanışlarının ateşli girdabına kendilerini serbest bıraktıklarında bu Yunan topluluklarının deneyimlediği gibi, ussal durgunluğun, ahlaksal bozukluğun ve ruhsal fakirliğin bu

türden derinlerine oldukça çabuk, derinlemesine ve şiddetle batmamıştı.

98:2.12 (1080.2) Dinler uzunca bir süre boyunca, felsefi destek olmadan varlıklarını sürdürmüşlerdir; ancak bu gibi çok az felsefi düzen, düşünülenin aksine, din ile belli bir ilişkilendirilimi olmadan uzunca bir süre varlığını sürdürebilmiştir. Düşünme karşısında eylem ne ise, din karşısında felsefe odur. Ancak olası en yüksek insan bütünlüğü; içinde felsefenin, dinin ve bilimin bilgelik, inanç ve deneyimin bir araya gelmiş eylemi tarafından anlamlı bir bütünlüğe doğru kaynaştığı durumdur.

3. Roma'daki Melçizedek Öğretileri

98:3.1 (1080.3) Aile tanrılarına olan ibadetin daha öncül dini türlerinden, savaş tanrısı olan Mars'a duyulan derin kabile hürmetine doğru evrilmiş bir biçimde, Latin topluluklarının sahip oldukları daha sonraki din; Yunan ve Brahman ussal sistemlerinden veya diğer birkaç topluluğun daha ruhsal dinlerinden daha çok siyasi bir gelenek niteliğindeydi.

98:3.2 (1080.4) İsa'dan önceki altıncı yüzyıl boyunca Melçizedek müjdesinin büyük tektanrılı yeniden doğuşu süreci içerisinde, Salem din yayıcılarının çok az İtalya'ya girmişti; ve bunu gerçekleştirenler, hepsinin daha sonra Roma devlet dinine doğru örgütlendiği, tanrıları ve tapınaklarından oluşan yeni bir gökadasıyla birlikte hızlıca yayılan Etrüsk dinadamlığının etkisinin üstesinden gelmede başarısız olmuşlardı. Latin kabilelerinin bu dini, Yunanlılar sahip oldukları gibi ciddiyetten uzak ve satın alınabilir değildi; buna ek olarak onlar, İbranilerinkiler gibi sert ve baskıcı değildi; onun büyük

bir kısmı tekil adetlerden, yeminlerden ve tabulardan meydana gelmişti.

98:3.3 (1080.5) Roma dini fazlasıyla, Yunanistan'dan alınan geniş kültürel aktarımlardan etkilenmişti. Nihai olarak Olimpos tanrılarının büyük bir kısmı, Latin tanrı birliğine aşılınmış ve eklemlenmişti. Yunan toplulukları uzunca bir süre boyunca aile ocağının ateşine ibadet etmişlerdi — Hestia, ocağın bakir tanrıçasıydı; Vesa, ev kurumunun Roma tanrıçasıydı. Zeus Jüpiter oldu; Afrodite ise Venüs; ve bu dönüşüm birçok Olimpos ilahiyatını takip etti.

98:3.4 (1080.6) Roma gençlerinin dine olan kabulü, devlet hizmetine olan, ciddiyetle gerçekleştirilen atarımları olayıydı. Vatandaşlık antları ve kabulleri, gerçekte dini törenlerdi. Latin topluluklar; tapınakları, sunakları ve mabetleri muhafaza ettiler; ve bir kriz durumunda kâhinlere danıştırlardı. Onlar, kahramanların kemiklerini saklamışlardı, ve bunu daha sonra Hristiyan azizlerinin için yaptılar.

98:3.5 (1080.7) Dini görünümde olan vatanseverliğin bu resmi ve duygusal olmayan türü çökmeye mahkûmdu, Yunanlılar'ın oldukça ussal ve sanatsal ibadeti bile, gizem inanışlarının hararetili ve oldukça fazla duygusal ibadeti karşısında çökmüştü. Bu zarar verici inanışların en büyüğü; Roma'da şu anki Aziz Peter kilisesinin bulunduğu yerleşkenin tam da üzerinde yönetim merkezine sahip olmuş olan, Anne Tanrı mezhebinin gizem diniydi.

98:3.6 (1080.8) Ortaya çıkış halindeki Roma devleti siyasetle fetihlerini gerçekleştirdi; ancak o, Mısır'ın, Yunanistan'ın ve Levant'ın inanışları, ayinleri, gizemleri ve tanrı

kavramsallaşmalarıyla fethedildi. Bu dışarıdan aktarılan inanışlar; tamamiyle siyasal ve şehrsel nedenlerle, gizemleri ortadan kaldırma ve eski siyasi dini tekrar canlandırmanın kahramanca ve bir açıdan başarılı bir çabasını vermiş Augustus'un zamanına kadar Roma devleti boyunca yeşermeye devam etti.

98:3.7 (1081.1) Devlet dininin din-adamlarından bir tanesi Augustus'a; Salem öğretmenlerinin, doğa-üstü varlıkların tümü üzerinde yönetimde bulunan nihai bir İlahiyat olarak tek Tanrı'nın öğretisini yaymadaki öncül çabalarından bahsetti; ve bu düşünce imparator üzerinde o kadar güçlü bir etkide bulundu ki, imparator birçok tapınak inşa edip, hepsini güzel resimlerle donatıp, devletin dinadamlık kurumunu yeniden düzenleyip, devlet dinini yeniden belirleyip, kendisini herkesin temsili en yüksek din-adamı olarak atayıp, bunları yaparken de kendisini yüce tanrı olarak duyurmada tereddüt etmemiştir.

98:3.8 (1081.2) Augustus ibadetinin bu yeni dini yeşermiş olup, Museviler'in evi olan Filistin dışında, yaşamı boyunca imparatorluğun tümü üzerinde gözlenmişti. Ve, insan tanrılarının bu dönemi; resmi Roma inanışı, her birinin mucizevî doğumlara ve diğer insan-ötesi niteliklere sahip olduklarını ifade ettiği, kırktan fazla kendi kendilerini yüceltmiş insan ilahiyatlarının bir listesine sahip olana kadar devam etti.

98:3.9 (1081.3) Salem inananlarının sayıları azalan topluluğunun son direnişi; vahşi ve duygusuz dini ayinlerini bırakıp, Yunan felsefesiyle etkileşimi sonucunda dönüşüme uğramış ve bozulmuş olan, Melçizedek'in müjdesini içinde barındıran ibadetin bir türüne dönmelerini Roma topluluklarından şiddetle

talep etmiş içten bir vaiz topluluğu olan Kinikler tarafından gerçekleştirilmişti. Ancak insanların büyük bir bölümü Kinikler'i reddetmişlerdi; onlar, yalnızca kişisel kurtuluş umudunu sunmayan ancak aynı zamanda ciddiyyetle uzaklaşma, heyecan ve eğlence arzusunu tatmin eden gizemlerin ayinlerine dalmayı tercih etmişlerdi.

4. Gizem İnanışları

98:4.1 (1081.4) Greko-Romen dünyasındaki insanların büyük bir çoğunluğu; ilkçağ ailelerini ve devlet dinlerini kaybetmelerine ek olarak Yunan felsefesinin anlamını kavramaya yetkin olmayan veya bunu yapmada gönülsüz bir konumda bulunan bir biçimde, ilgilerini Mısır ve Levant'dan muhteşem ve duygusal gizem inanışlarına çevirmişlerdi. Halk — bugünün dini tesellisine ek olarak ölümden sonraki yaşamın devam edişine dair beslenen ümidin güvencesi olarak — kurtuluşun sözlerini arzulamıştı.

98:4.2 (1081.5) En yaygın hale gelmiş üç gizem inanışı şunlardı:

98:4.3 (1081.6) 1. Kibele ve onun oğlu Attis'e dayanan Frig inanışı.

98:4.4 (1081.7) 2. Osiris ve onun annesi İsis'e dayanan Mısır inanışı.

98:4.5 (1081.8) 3. Günahkâr insanlığın kurtarıcısı ve bağışlayıcısı olarak Mitra ibadetine dayanan İran inanışı.

98:4.6 (1081.9) Frig ve Mısır gizemleri, kutsal evladın (sırasıyla Attis ve Osiris olmak üzere) ölümü önceden deneyimlemiş olduğunu ve kutsal güç tarafından yeniden diriltildiğini öğretmişti; ve buna ek olarak, olması gerektiği gibi gizeme kabul edilen ve tanrının ölümü ve yeniden dirilişinin yıl dönümünü derin

saygıyla kutlayan herkesin böylelikle onun kutsal doğası ve ölümsüzlüğünün parçaları haline geleceğini öğretmişti.

98:4.7 (1081.10) Frig törenleri göz kamaştırıcı, ancak bozucu etkiye sahipti; onların kanlı şenlikleri, bu Levant gizemlerinin ne kadar düşkün ve ilkel olduğunu göstermektedir. En kutsal gün, Attis'in kendi sebep olduğu ölümü anan bir biçimde “kanın günü” olarak Kara Cuma’ydı. Attis'in fedası ve ölümünün kutlanışından üç gün sonra şenlik, onun yeniden doğumu onurundan duyulan neşeye dönmekteydi.

98:4.8 (1082.1) İsis ve Osiris ibadetinin ayinleri, Frig inanışınınakilere kıyasla daha gelişmiş ve etkileyiciydi. Mısır ayini; tüm yaşayan bitkilerin bahar dönüşümünün takip ettiği bitki büyümesinin senelik duraksayışının gözlenmesinden elde edilen kavramsallaşma olarak, ölen ve yeniden dirilen bir tanrı şeklinde eskinin Nil tanrısı efsanesi temelinde inşa edilmişti. Bu gizem inanışlarının yerine getirilmesinden doğan taşkınlık durumu ve, kutsallığın gerçekleştirilmesi sonucunda “coşkuya” götürdükleri varsayılan, törenlerinin yaydığı safahat zaman zaman olası yüksek derecede isyankâr nitelikteydi.

5. Mitra İnanişı

98:5.1 (1082.2) Frig ve Mısır gizemleri en sonunda, Mitra ibadeti olarak tüm gizem inanışlarının en büyüğüne zemin hazırladı. Mitrasal inanış; insan doğasının geniş bir kapsamına hitap etmiş olup, kademeli bir biçimde iki öncülünün de yerini aldı. Mitracılık Roma İmparatorluğu’na, bu dinin moda olduğu yer olan Levant’dan toplanmış Roma birliklerinin örgütlü yayım faaliyetleriyle yayılmıştı; zira onlar bu inanışı gittikleri her yere

taşımışlardı. Ve bu yeni dini ayin, öncül gizem inanışları üstüne büyük bir gelişimdi.

98:5.2 (1082.3) Mitra inanışı İran'da ortaya çıkmış olup, uzunca bir süre boyunca, Zerdüşt takipçilerinin askeri karşıtlığına rağmen, anavatanında varlığını sürdürmüştü. Ancak Mitracılık Roma'ya ulaştığında, Zerdüşt'ün öğretilerinin çoğunu özümlemesiyle fazlasıyla gelişmiş hale geldi. Başlıca Mitrasal inanış aracılığıyla Zerdüşt dini, daha sonranın ortaya çıkış halindeki Hristiyanlık üzerinde bir etkiye sahip oldu.

98:5.3 (1082.4) Mitrasal inanış; cesur eylemlere girişen ve suyu bir kayadan oklarıyla hedeflere püskürten, bir büyük kayadan kaynağını alan bir biçimde askeri bir tanrıyı tasvir etmişti. Orada; özellikle inşa edilmiş bir kayıtle bir kişinin kaçtığı bir sele ek olarak Mitra'nın göklere yükselişinden önce güneş-tanrısı ile kutladığı son akşam yemeği bulunmaktaydı. Bu güneş-tanrısı, veya ismiyle Sol Invictus, Zerdüştlüğün Ahura-Mazda ilahiyatının bir bozuluşuydu. Mitra, karanlığın tanrısı ile verdiği mücadele de güneş-tanrısının hayatta kalan galip savaşçısı olarak düşünülmekteydi. Ve, onun efsanevi kutsal boğayı öldürüşünün tanınışında, Mitras; gökteki tanrılar arasında, insan ırkı için onun adına af dileyen konuma yükseltilmiş bir biçimde ölümsüz kılınmıştı.

98:5.4 (1082.5) Bu inanışın takipçileri; mağara ve diğer gizli yerlerde ibadet edip, ilahiler söyleyip, büyü mırıldanıp, kurbanlık hayvanların etini yiyip, kan içmişlerdi. Günde üç kez onlar ibadet etmişlerdi; buna ilaveten, güneş-tanrısının gününde özel haftasal törenlerde ve Aralık'ın yirmi beşinci günü olarak Mitra'nın yıllık şenlik gününde en detaylı adetlerle ibadetlerini yerine getirmişlerdi. Ayinlerde sunulan şeyleri yemek; yargı

gününe kadar mutluluk içinde beklenilecek yer olan Mitra'nın bağına ölümden sonra derhal geçilerek ebedi yaşamı getirdiğine inanılmaktaydı. Yargı gününde Mitra'nın gök anahtarları, inançlı olanların kabulü için Cennet'in kapılarını açacaktı; bundan hemen sonra, Mitra'nın dünyaya dönüşü üzerine kutsanmamış tüm yaşayan ve ölümler yok edilecekti. Bir insan öldüğünde, Mitra'nın önüne yargısı için çıktığı öğretilmekteydi; ve dünyanın sonunda Mitra'nın, son yargıyla yüzleşmeleri için ölümlerin tümünü mezardan çağırarak olduğunu. Kötüler ateşle yok edilecek, ve doğru olanlar Mitra ile sonsuza kadar hüküm sürecek.

98:5.5 (1082.6) İlk başta o sadece erkekler için olan bir dindi; ve orada, inananların sırasıyla kabul edildikleri yedi farklı düzey bulunmaktaydı. Daha sonra, inananların eşleri ve kızları, Mitra mabetlerine katılmış olan Büyük Anne tapınaklarına kabul edilmişlerdi. Kadınların inaniş; Mitrasal inaniş ile Attis'in annesi Kibele'ye dayanan Frig inanişinin törenlerinin bir karışımıydı.

6. Mitracılık ve Hristiyanlık

98:6.1 (1083.1) Gizem inanişlerinin ve Hristiyanlık'ın gelişinden önce kişisel din, Kuzey Afrika ve Avrupa'nın medeni yerleşkelerinde bağımsız bir kurum olarak neredeyse hiçbir biçimde gelişme göstermemişti; o daha çok bir ailesel, şehir-devletsel, siyasi ve imparatorluksak bir olaydı. Helen Yunanlıları hiçbir zaman, merkezileşmiş ibadet düzenini geliştirmediler; ayin düzeni yereldi; onlar hiçbir dinadamlığı kurumuna ve “kutsal kitaba” sahip değillerdi. Romalılar'a oldukça benzeyen bir biçimde, onların dini kurumları; daha yüksek ahlaki ve ruhsal değerlerin korunumu için güçlü bir

yönlendirici kurumdan yoksundu. Her ne kadar, dinin kurumsallaşmasının genellikle ruhsal derinlikten çalarak gerçekleştiği doğru olsa da; herhangi bir dinin, az veya çok olmak üzere bir düzeyde kurumsal örgütlenmenin yardımı olmadan bu kadar gelişemeyecek olması da bir gerçektir.

98:6.2 (1083.2) Batı dini böylelikle Kuşkucular, Kinikler, Epikürcüler ve Stoacılar'a kadar kan kaybetmişti; ancak bu durum özellikle, Mitracılık ve Pavlus'un yeni Hristiyanlık dini arasında gerçekleşen rekabet dönemlerine kadar gerçeklik taşımaktaydı.

98:6.3 (1083.3) İsa'dan sonraki üçüncü yüzyıl boyunca Mitrasal ve Hristiyan din-kurumları, görünüşlerinde ve ayinlerinin niteliğinde birbirine oldukça benzerlerdi. İbadetin bu türden mekânlarının büyük bir çoğunluğu, yer altında bulunmaktaydı; ve iki inanın mabetleri de, arka-planları, günahla lanetlenmiş bir insan ırkına hâlihazırda kurtuluşu getirmiş olan kurtarıcının ızdıraplarını çeşitli biçimlerde tasvir etmiş sunakları barındırmaktaydı.

98:6.4 (1083.4) Mitra'ya ibadet edenlerin uygulaması her zaman, mabede girerken kutsal suya parmaklarını batırmak olmuştu. Ve, bazı bölgelerde aynı anda iki dine de ait olan kişiler bulunduğu için; bu âdeti, Roma'nın yakınlarındaki Hristiyan kiliselerinin büyük bir kısmına tanıştırdılar. Her iki din de kutsamayı uygulamış olup, ekmek ve şaraptan oluşan ayinde bunları tüketti. Mitracılık ve Hristiyanlık arasındaki bir büyük fark, Mitra ve İsa'nın kişilikleri dışında, biri askeri zihniyeti teşvik ederken diğerrinin ise aşırı derecede barışçıl olmasıydı. Mitracılık'ın diğer dinlere olan hoşgörüsü (daha sonraki Hristiyanlık dışında olmak üzere) nihai çöküşüne neden oldu. Ancak ikisi arasındaki mücadele de belirleyici etken,

kadınların Hristiyan inancının bütüncül birlikteliğine olan kabulüydü.

98:6.5 (1083.5) En sonunda bu dönemin Hristiyan inancı Batı’da baskın hale geldi. Yunan felsefesi, etik değerlerin kavramsallaşmalarını sağlamıştı; Mitracılık, ibadetin yerine getirilişinin dini adetsel düzenini; ve Hristiyanlık olarak bu dönemlerde tanımlanan inanış, ahlaki ve toplumsal değerlerin korunum yöntemini sunmuştu.

7. Hristiyan Dini

98:7.1 (1083.6) Bir Yaratan Evlat, kızgın bir Tanrı ile uzlaşmak için fani beden suretinde vücuda bürünüp, kendisini Urantia’nın insanlığına bahşetmemişti; aslında bütün bunlar, Yaratıcı’nın derin sevgisine ve Tanrı ile olan evlatlığının kendisini gerçekleştirişine tüm insanlığı kazandırmak için meydana gelmişti. Sonuç olarak, kefaret öğretisinin büyük savunucusu bile bu gerçekliğin bir kısmını yerine getirmişti; zira o, “Tanrı’nın, dünyayı kendisiyle uzlaştıran bir biçimde İsa’nın içinde olduğunu” duyurmuştu.

98:7.2 (1083.7) Hristiyan dininin kökeni ve yayılımına değinmek bu makalenin özel kapsamı değildir. Hristiyan dininin; Urantia’da seçilmiş kişi Mesih olarak bilinen, Nebadon Mikâil Evladı’nın insan bedenine bürünmüş bireyi olan Nasıralı İsa’nın kişiliği üzerine inşa edildiğini söylemek yeterlidir. Hristiyanlık, Levant ve Batı boyunca bu Celile sakininin takipçileri tarafından yayılmıştı; ve onların din yayma azmi, Seth ve Salem unsurları olarak meşhur seleflerine ilaveten Budist öğretmenleri olan içten Asyalı çağdaşlarına eş değer düzeydeydi.

98:7.3 (1084.1) Hristiyan dini, bir Urantialı inanış düzeni olarak; şu öğretilerin, etkilerin, dini düşüncelerin, inanışların ve kişisel nitelikli bireysel tutumların birleşiminden doğmuştu:

98:7.4 (1084.2) 1. Son dört bin yıl içinde doğmuş tüm Batı ve Doğu dinleri içinde temel bir etken olan, Melçizedek öğretileri.

98:7.5 (1084.3) 2. İbrani ahlak, etik ve din-kuram düzenine ek olarak hem Yazgı hem de yüce Yahveh'e olan inanış.

98:7.6 (1084.4) 3. Hali hazırda hem Yehud hem de Mitra inanışına izini bırakmış olan, kâinatsal iyilik ve kötülük arasındaki mücadeleye dair Zerdüştcü kavramsallaşma. Mitracılık ve Hristiyanlık arasındaki mücadeleler sonucunda gerçekleşen uzamış iletişim süreciyle İranlı tanrı-elçisinin din savları; İsa'nın öğretilerinin Helen ve Latinleşmiş türlerine ait dogmaların, eğilimlerin ve kâinat düşüncesinin din-kuramsal ve felsefi içerik ve yapısını belirlemede güçlü bir etken haline geldi.

98:7.7 (1084.5) 4. Özellikle Mitracılık olmak üzere ama aynı zamanda Frig inanışındaki Büyük Anne ibadeti olarak gizem inanışları. Urantia'da İsa'nın doğumuna dair efsaneler bile; dünya üzerindeki başlangıcına, beklenen bu olay hakkında melekler tarafından önceden bilgi sahibi kılınmış yalnızca az sayıdaki hediye taşıyan çobanın şehit olabildiği varsayılan İranlı kurtarıcı-kahraman Mitra'nın mucizevî doğumunun Romalı anlatımından etkilenmişti.

98:7.8 (1084.6) 5. Tanrı'nın Evladı yüceltilmiş Mesih olarak Nasıralı İsa'nın gerçekliği biçiminde Yeşu bin Yusuf'un insan yaşamının tarihi gerçekliği.

6. Tarsuslu Pavlus'un kişisel görüşü. Ve, Mitracılık'ın, Pavlus'un ergenliği boyunca Tarsus'un baskın dini olduğunun altı çizilmelidir. Pavlus'un; dinini değiştirdiği kişilere yazdığı iyi niyetli mektupların bir gün, çok daha sonrasının Hristiyanları tarafından "Tanrı'nın sözü" olarak görülebileceği aklına bile gelmezdi. Bu türden iyi niyetli öğretmenler, daha sonraki varisler tarafından yazılarının kullanılmasından sorumlu tutulamazlar.

7. İskenderiye ve Antakya'dan Yunanistan boyunca Siraküza ve Roma'ya kadar Helen topluluklarının felsefi düşüncesi. Yunanlılar'ın felsefesi; mevcut tüm diğer dini sisteme kıyasla Pavlus'un Hristiyan uyarlamasıyla daha uyumlu olup, Hristiyanlık'ın Batı'daki başarısında önemli bir etken olmuştu. Pavlus'un din-kuramı ile birlikte Yunan felsefesi, hala Avrupa'nın etik değerlerinin temelini oluşturmaktadır.

İsa'nın özgün öğretileri Batı'ya girdiğinde, onlar Batılaştı; ve onlar Batılaşınca, ırkların tümüne ve insanların her türüne olan, içinde barındırdığı evrensel hitabını kaybetmeye başladı. Hristiyanlık, bugün, beyaz ırkların toplumsal, ekonomik ve siyasi adetlerine oldukça iyi uyum sağlamış bir din haline gelmiştir. O; içten bir biçimde öğretilerini takip etmeyi arzulayan bireylere İsa hakkında güzel bir dini hala cesur bir biçimde resmediyor olsa da, uzunca bir süredir İsa'nın dini oluşuna son vermiştir. Hristiyanlık İsa'yı, Tanrı tarafından Mesihsel seçilmiş biri, Kurtarıcı olarak yüceltmmişti; ancak o Hâkim'in şu kişisel müjdesini unutmuştu: Tanrı'nın Yaratıcılığı ve her insanın evrensel kardeşliği.

98:7.12 (1085.1) Ve bu anlatım, Urantia üzerinde Maçiventa Melçizedeği öğretilerinin uzun hikâyesiydi. Nebadon'un bu acil durum Evladı'nın Urantia'ya bahşedilişinden beri, yaklaşık olarak dört bin yıl geçmiştir; ve bu süreç içerisinde “En Yüksek Tanrı, El Elyon'un dinadamının” öğretileri ırkların ve insan topluluklarının tümüne nüfuz etmiştir. Ve Maçiventa, olağandışı bahşedilişinin amacına ulaşmada başarılı olmuştu; Mikâil Urantia'da ortaya çıkmaya hazır hale geldiğinde, Tanrı kavramsallaşması, uzayın dönen gezegenlerinde ilgi çekici nitelikteki geçici hayatlarını yaşarlarken Kâinatın Yaraticısı'nın bu çok çeşitli çocuklarının canlı ruhsal deneyimlerinde hala yeniden alevlenen aynı Tanrı kavramsallaşması olarak, erkek ve kadınların kalplerinde mevcuttu.

98:7.13 (1085.2) [Nebadon'un bir Melçizedek unsuru tarafından sunulmuştur.]

99. Makale

Dinin Toplumsal Sorunları

99:0.1 (1086.1) DİN en yüksek toplumsal hizmetine, toplumun din-dışı kurumlarıyla en az ilişkiye sahip olduğunda ulaşmaktadır. Geçmiş çağlarda, toplumsal nitelikli köklü değişiklikler büyük ölçüde ahlaki alanlarla kısıtlandığı için, din; toplumsal ve siyasi sistemlerdeki geniş çaplı değişimlere olan tutumunu düzenleme zorunluluğunu yaşamadı. Dinin başlıca sorunu, siyasal ve ekonomik kültürün mevcut toplumsal düzeni içinde kötülüğü iyilikle değiştirme gayretiydi. Din bu nedenle dolaylı olarak, medeniyetin mevcut biçiminin devamlılığını teşvik eder biçimde toplumun oturmuş düzenini devam ettirme eğilimi göstermişti.

99:0.2 (1086.2) Ancak din doğrudan bir biçimde, ne yeni toplumsal düzenlerin yaratımıyla ne de eskilerinin muhafazasıyla ilgilenmelidir. Gerçek din, toplumun evrimleşmesinin bir yöntemi olarak şiddete karşı çıkar; ancak o, adetlerini ve kurumlarını yeni ekonomik koşullara ve kültürel gereksinimlere göre uyum sağlamak için toplumun verdiği ussal çabalara karşı çıkmaz.

99:0.3 (1086.3) Din, geçmiş yüzyılların zaman zaman ortaya çıkan toplumsal nitelikteki köklü değişikliklerini onaylamıştı; ancak yirminci yüzyılda dini, geniş çaplı olan ve sürekli devam eden toplumun yeniden inşasına uyum sağlama zorundallığıyla yüzleşmesi için çağırarak bir ihtiyaçtır. Yaşam koşulları o kadar hızlı bir biçimde değişmektedir ki; kurumsal değişikliklerin fazlasıyla hızlandırılmalı, ve din buna uygun bir biçimde yeni ve sürekli değişen toplum düzenine olan uyumunu çabuklaştırmak zorundadır.

1. Din ve Toplumsal Yeniden Yapılanma

99:1.1 (1086.4) Mekanik buluşlar ve bilginin yayılımı, medeniyeti değiştirmektedir; eğer kültürel faciadan kaçınılabilirse, belirli ekonomik düzenlemeler ve toplumsal değişiklikler elzemdir. Bu yeni ve gelmekte olan toplumsal düzen, bin yıllık bir süre boyunca kendi kendine yerleşmeyecektir. İnsan ırkı; değişikliklerin, düzenlemelerin ve yeniden düzenlemelerin bir sıralı çevrimi ile barışık hale gelmelidir. İnsanlık, yeni ve açığa çıkarılmamış bir gezegensel nihai sona hareket etmektedir.

99:1.2 (1086.5) Din; bu sürekli değişen koşulların ve sonu gelmez ekonomik düzenlemelerin ortasında oldukça hareketli bir

biçimde faaliyet gösteren ahlaki tutarlılık ve ruhsal ilerleme üzerinde zorlayıcı bir etki haline gelmemelidir.

99:1.3 (1086.6) Urantia toplumu, geçmiş çağlarda olduğu gibi işleri akışına bırakarak yoluna girmesini artık ümit dahi edemez. Toplumun gemisi; yerleşik geleneğin korunaklı limanlarından demir almış, evrimsel nihai sonun açık denizlerine olan yoluna çıkmıştır; ve insan ruhu, dünya tarihinde daha önce hiçbir şekilde görülmemiş bir biçimde, ahlaki değerlerini ciddi bir biçimde gözden geçirme ve dini rehberliğin pusulasına dikkatlice bakma ihtiyacı duymaktadır. Toplumsal bir etki olarak dinin en yüksek görevi; bir kültür seviyesinden diğerine olan bir biçimde, medeniyetin bir fazından diğer fazına olan geçişin bu tehlikeli dönemleri boyunca insanlığın ideallerini istikrarlı konuma getirmektir.

99:1.4 (1087.1) Din, yerine getirecek hiçbir yeni sorumluluğa sahip değildir; ancak o, bu yeni ve hızla değişen insan koşullarının tümünde bilge bir rehber ve deneyimli bir danışman olarak acilen faaliyet göstermeye çağrılmaktadır. Toplum; daha mekanik, daha yoğun, daha katmanlı ve daha ciddi biçimde içsel bağımlı haline gelmektedir. Din; bu yeni ve içten ortak birlikteliklerin karşılıklı olarak geriletici ve zarar verici hale gelmesini engellemek için faaliyet göstermelidir. Din; ilerleme mayalarının, medeniyetin içinde barındırdığı kültürel lezzeti bozmasını önleyen kâinatsal tuz olarak faaliyet göstermek zorundadır. Bu yeni toplumsal ilişkiler ve ekonomik kargaşalar uzun süreli kardeşlikle ancak din hizmetiyle sonuçlanabilir.

99:1.5 (1087.2) Tanrısız bir insanperverlik, insan açısından, soylu bir tutumdur; ancak gerçek din, bir toplumsal birliğin diğer toplulukların ihtiyaçları ve sıkıntılarına gösterdiği karşılığı

uzun süreli bir biçimde arttırabilen tek güçtür. Geçmişte, kurumsal din, toplumun üst tabakası çaresiz alt tabakada bulunanların sıkıntılarına ve yaşadıkları baskılara kulaklarını tıkarken hareketsiz kalabilmişti; ancak, çağdaş dönemlerde bu alt toplumsal düzeyler artık, ne geçmiş dönemdeki gibi cahil ve ne de siyasi açıdan çaresizdir.

99:1.6 (1087.3) Din, toplumun yeniden yapılanışının ve ekonomik yeniden düzenlenişinin din-dışı faaliyetine organik olarak katılmamalıdır. Ancak o; insan yaşamına ve aşkın kurtuluşa dair ilerleyici felsefesi olarak, sahip olduğu ahlaki emirler ve ruhsal yönergelerin oldukça belirgin ve canlı yeniden ifadelerinde bulunarak medeniyet içindeki tüm bu gelişmeler ile etkin bir şekilde ayak uydurmak zorundadır. Dinin ruhaniyeti ebedidir; ancak onun dışavurumu, insan dili sözlüğünün her yeniden güncellenişinde yeniden ifade edilmelidir.

2. Kurumsal Dinin Zafiyeti

99:2.1 (1087.4) Kurumsal din, bu gelmek üzere olan tüm dünya çağındaki toplumun yeniden yapılanışında ve ekonominin yeniden düzenlenişinde ilham sağlayabilecek ve önderliği sunabilecek yeti sahip değildir; çünkü o ne yazık ki, yeniden inşa sürecinden geçmek zorunda olan toplumsal düzenin ve ekonomik sistemin az veya çok organik bir parçası haline gelmiştir. Yalnızca kişisel düzeydeki ruhsal deneyimin gerçek dini, medeniyetin bugünkü krizinde yararlı ve yaratıcı bir biçimde faaliyet gösterebilir.

99:2.2 (1087.5) Kurumsal din şimdi, bir kısır döngünün çıkmazında yakalanmıştır. O, ilk önce kendisini yeniden yapılandırmadan

toplumu yeniden inşa edemez; ve yerleşik düzenin bu düzeyde birleştirici bir parçası halinde bulunarak o, toplum köklü bir biçimde yeniden yapılanana kadar kendisini yeniden inşa edemez.

99:2.3 (1087.6) Dindarlar toplum içinde, üretimde, ve siyasette bireyler olarak faaliyet göstermelidir; topluluklar, siyasi partiler veya kurumlar halinde değil. Dini etkinlikleri dışında bahse konu birliktelikler halinde faaliyet göstermeye kalkışmış olan bir dini topluluk, doğrudan bir biçimde siyasi bir parti, ekonomik bir örgüt veya toplumsal bir kurum haline gelir. Dinsel toplulukçuluk; çabalarını, dini amaçların yerine getirilmesiyle sınırlandırmak zorundadır.

99:2.4 (1087.7) Dindarlar; dinlerinin kendilerine gelişmiş kâinatsal öngörüğü bağışlayabilmesine ek olarak, yüce bir biçimde Tanrı'yı ve cennetsel krallık içindeki bir kardeş şeklinde her insanı sevmenin içten arzusundan doğan üstün toplumsal bilgeliği bahsedebilmesi olması dışında, toplumun yeniden inşasında dindar-olmayanlardan daha fazla değere sahip değillerdir. İdeal bir toplumsal düzen; içinde, her insanın komşusunu kendisi gibi sevdiği yapıdır.

99:2.5 (1087.8) Kurumsallaşmış din-kurumu geçmişte, yerleşmiş siyasi ve ekonomik düzenleri yücelterek topluma hizmet vermiş görüntüsü sergilemiş olabilir; ancak o hayatta kalabilmesi için, bu türden faaliyetine hızla son vermek durumundadır. Dinin tek yerinde tutumu; yeryüzünde barış ve tüm insanlar arasında iyilik olarak — şiddetli devrimin yerini barışçıl evrimin aldığı inanç savı şeklinde şiddetsizlik öğretisinden meydana gelmektedir

99:2.6 (1088.1) Çağdaş din; yalnızca, kendisinin oldukça bütüncül bir biçimde gelenekselleşmesine, dogmalaşmasına ve kurumsallaşmasına izin vermiş olması nedeniyle, hızlıca yön değiştiren toplumsal değişimler karşısında tutumunu belirlemede zorlanmaktadır. Yaşayan deneyimin dini; için de her zaman, bir ahlaksal istikrarlaştırıcı, toplumsal rehber ve ruhsal kılavuz olarak faaliyet gösterebildiği, tüm bu toplumsal gelişimlerle ve ekonomik kargaşalarla başa çıkmada hiçbir sorun yaşamamaktadır. Gerçek din, bir çağdan diğerine değerli kültürü, ve Tanrı'yı bilme ve onun gibi olmayı arzulama deneyiminden doğan bilgeliği aktarmaktadır.

3. Din ve Dindar

99:3.1 (1088.2) Öncül Hristiyanlık tamamıyla; tüm kamusal bağlardan, toplumsal sorumluluklardan ve ekonomik birlikteliklerden yoksundu. Sadece, daha sonranın kurumsallaşmış Hristiyanlığı, Batı medeniyetinin siyasi ve toplumsal yapısının organik bir parçası haline geldi.

99:3.2 (1088.3) Cennetin krallığı ne toplumsal ne de ekonomik bir düzendir; o tamamen, Tanrı-bilen bireylerin ruhsal kardeşliğidir. Bu türden kardeşliğin, şaşırtıcı siyasi ve ekonomik gelişmelerin sonucunda ortaya çıkan yeni ve büyüleyici bir toplumsal olgu olduğu gerçektir.

99:3.3 (1088.4) Gerçek dindar; çekilen toplumsal sıkıntıya duyarsız, kamusal haksızlığa kayıtsız, ekonomik düşünceden soyutlanmış, ne de siyasi zorbalığa karşı hissiz değildir. Din, toplumun yeniden inşasını doğrudan bir biçimde etkilemektedir; çünkü o, bireysel vatandaş ruhsallaştırmakta ve onu olası en yüksek konuma getirmektedir. Dolaylı bir

biçimde kültürel medeniyet; bu bireysel dindarlar çeşitli toplumsal, ahlaki, ekonomik ve siyasal toplulukların etkin ve etkili üyeleri haline gelirken onların tutumundan etkilenmektedir.

99:3.4 (1088.5) Yüksek bir kültürel medeniyete erişmek; ilk önce ideal bir vatandaş olmayı, daha sonra, bu türden gelişmiş bir insan toplumunun ekonomik ve siyasi kurumlarını aracılığıyla denetim altına alabilecek, ideal ve yeterli sayıdaki mekanizmalara ihtiyaç duymaktadır.

99:3.5 (1088.6) Haddinden fazla derecede doğru olmayan hissiyata sahip olması nedeniyle din-kurumu uzunca bir süredir yoksul ve talihsiz olanlara hizmet etmiş olup, bu durum tamamiyle iyi sonuçlar doğurmuştur; ancak aynı hissiyat, medeniyetin ilerleyişini çok büyük ölçekte geriletmiş olan ırksal bakımdan yozlaşmış ırk kollarının akılsızca gerçekleşen devamlılığına yol açmıştır.

99:3.6 (1088.7) Toplumun yeniden inşasını savunan birçok birey, kurumsallaşmış dini şiddetle reddederken, köklü toplumsal değişikliklerinin örgütlü bir şekilde duyuruluşunda son kertede oldukça güçlü bir dindar nitelik sergilemektedir. Ve bu nedenle, kişisel olan ve neredeyse hiç fark edilmeyen dini güdü, toplumun yeniden inşasının bugünkü izlencesinde büyük bir rol oynamaktadır.

99:3.7 (1088.8) Tüm bu fark edilmeyen ve bilinç dışı dinsel etkinlik türüne ait büyük zafiyet; açık görüşlü dini eleştiriden yarar sağlayamaması ve böylece bireyin kendi kendisini düzeltmesinin yararlı düzeylerine ulaşamamasıdır. Yapıcı eleştiriyle denetim altına alınıp yetiştirilmeden, felsefeyle

derinleştirilmeden, bilimle arındırılmadan ve sadık inanış birlikteliğiyle beslenmeden, dinin büyümeyeceği bir gerçektir.

99:3.8 (1088.9) Orada her zaman; çarpışan her milletin kendisine ait dini, askeri söylemine katan bir biçimde sömürdüğü savaş dönemlerine olduğu gibi, dinin doğru olmayan amaçların gerçekleştirilmesine doğru bozulması ve sapması biçiminde büyük tehlike bulunmaktadır. İçinde sevgi barınmayan şevk din için her zaman zararlı olurken, eziyet etme, din etkinliklerini, belirli bir toplumsal veya din-kuramsal amacın yerine getirilişine doğru saptırmaktadır.

99:3.9 (1089.1) Din; kutsal olmayan din-dışı eklemlenmelerden sadece şunlar vasıtasıyla katışıksız tutulabilir:

99:3.10 (1089.2) 1. Ciddi derecede düzeltici bir felsefe.

99:3.11 (1089.3) 2. Tüm toplumsal, ekonomik ve siyasi eklemlenmelerden uzaklık.

99:3.12 (1089.4) 3. Yaratıcı, huzur verici ve sevgiyi-genişletici inanış-birliktelikleri.

99:3.13 (1089.5) 4. Ruhsal kavrayışın ilerleyici gelişimi ve kâinatsal değerlerin takdiri.

99:3.14 (1089.6) 5. Bilimsel nitelikli akılcı tutumun tarafsız değerlendirmeleriyle bağnazlığın önlenmesi.

99:3.15 (1089.7) Bir topluluk olarak dindarlar hiçbir zaman; her ne kadar bireysel bir vatandaş halinde bu türden herhangi bir dindar bireyin, birtakım toplumsal, ekonomik veya siyasi yeniden yapılanış hareketinin olağanüstü önderi haline gelme

olasılığı olsa da, *din dışında* kendilerini hiçbir şeyle ilgili kılmamalıdır.

99:3.16 (1089.7) Tüm bu zor fakat arzulanan toplumsal hizmetlerin geliştirilmesinde başarının elde edilmesi için bireysel vatandaş yönlendirirken, onun içinde bu türden kâinatsal bağlılığı yaratmak, onu muhafaza etmek ve onun için ilham vermek dinin görevidir.

4. Geçiş Zorlukları

99:4.1 (1089.9) Gerçek din, dindarı toplumsal olarak güzel hale getirip, insanın inanış birlikteliğine yönelik derin kavrayışları yaratır. Ancak dini toplulukların resmileştirilmesi, birçok kez, temel alınarak inşa edilmiş değerlerin tam da kendisini yok etmektedir. İnsan arkadaşlığı ve kutsal din, eğer büyüme her birinde eşit ve uyumlu hale getirilirse, karşılıklı olarak yararlı ve ciddi ölçüde yol göstericidir. Din — aileler, okullar ve belli bir amaç için toplanmış küçük topluluklar olarak — tüm topluluk birlikteliklerine yeni bir anlam vermektedir. Oyuna yeni değerler aktarmakta ve tüm gerçek mizahı yüceltmektedir.

99:4.2 (1089.10) Toplumsal önderlik, ruhsal kavrayış ile dönüşmektedir; din, toplulukçu hareketlerin tümünün sahip oldukları amaçlarını gözden yitirmelerine engel olmaktadır. Çocuklar ile birlikte din, yaşayan ve büyüyen bir inanç olduğu müddetçe aile yaşamının en büyük birleştiricisidir. Çocuklar olmadan aileye sahip olunamaz; din olmadan yaşanılabilir, ancak bu türden bir devasa bir biçimde bu içten insan birlikteliğinin zorluklarını çoğaltmaktadır. Yirminci yüzyılın ilk on yılları boyunca; eski dini bağlılıklardan ortaya çıkış halindeki yeni anlam ve değerlere olan geçişin sonucunda

meydana gelen yozlaşmadan, kişisel dini deneyimden sonra en fazla aile yaşamı muzdarip olmuştur.

99:4.3 (1089.11) Gerçek din, günlük yaşamın olağan gerçeklikleri karşısında canlı bir şekilde yaşamanın anlamlı bir biçimidir. Ancak eğer din karakterin bireysel gelişimini harekete geçirmek ve kişiliğin bütünleşmesini arttırmak için varsa, ortak ölçütlere bağlanmamalıdır. Eğer o, deneyimin değerlendirilişini harekete geçirmek ve bir değer-bulduran olarak hizmet etmek için varsa, katılaşmış kalıplara sığdırılmamalıdır. Eğer din yüce bağlılıkları sağlamak için varsa, resmileştirilmemelidir.

99:4.4 (1089.12) Medeniyetin toplumsal ve ekonomik gelişimiyle birlikte hangi kargaşalar gerçekleşirse gerçekleşsin, din; bünyesinde gerçekliğin, güzelliğin ve iyiliğin hüküm sürdüğü bir deneyimi birey içinde teşvik ediyorsa, gerçek ve değerlidir; zira bu türden bir din, yüce gerçekliğin doğru ruhsal kavramsallaşmasıdır. Ve, derin sevgi ve ibadet vasıtasıyla bu din, insanlarla olan inanış birlikteliği ve Tanrı'ya olan evlatlıkla birlikte anlamlı hale gelmektedir.

99:4.5 (1090.1) Sonuç olarak, bir insanın ne bildiğinden çok neye inandığı, davranışı belirlemekte ve kişisel uygulamalar üzerinde baskın gelmektedir. Duygusal olarak etkileştirilen hale gelmedikçe, saf verilere dayalı bilgi, sıradan insan üzerinde oldukça küçük bir etki bırakmaktadır; Ancak dinin etkinleştirilmesi; fani yaşam içindeki ruhsal enerjiler ile iletişime geçme ve onların salınımıyla aşkın düzeylerde bütüncül insan deneyimini bütünleştirme olarak, üstün-duygusallıktır.

99:4.6 (1090.2) Yirminci yüzyılın psikolojik olarak huzursuz dönemleri boyunca, ekonomik kargaşalar, ahlaki hususlardaki zıt söylemler ve bilimsel bir dönemin hortumsal etkiye sahip geçişleri içindeki toplumsal nitelikli karşıt akımların birleştiği durumların ortasında binlerce erkek ve kadın, insanın alışlagelmiş ölçülerinin dışına çıkan konuma gelmiştir; onlar endişeli, huzursuz, korku duyan, kararsız ve tedirgin olan bir konumdadırlar; ve, dünya tarihinde daha önce hiç olmadığı kadar, güçlü dinin huzur vermesine ve istikrar getirmesine ihtiyaç duymaktadırlar. Öngörülememiş bilimsel kazanım ve mekanik gelişme karşısında orada, ruhsal durgunluk ve felsefi karmaşa bulunmaktadır.

99:4.7 (1090.3) Fedakâr ve sevgi dolu toplumsal hizmet için güdüsünü kaybetmemesi şartıyla, dinin; gittikçe artan bir biçimde — kişisel bir deneyim olarak — bir özel yaşam konusu haline gelmesinde hiçbir tehlike yoktur. Din birçok ikincil etkiden zarar görmüştür; kültürlerin aniden karışması, farklı inanç öğretilerin iç içe geçmesi, din-kurumlarının yönetiminin küçülmesi, değişen aile yaşamı ve buna ek olarak şehirleşme ve üretimdeki mekanikleşme.

99:4.8 (1090.4) İnsan için en büyük ruhsal tehlike, kısmi gelişme, yarım kalmış büyümenin yarattığı şu zor durumdan meydana gelmektedir: derin sevginin açığa çıkarımsal dinini daha sonrasında hemen kavramadan, korkunun evrimsel dinlerini bırakmak. Çağdaş bilim, özellikle psikoloji sadece; korku, hurafe ve duyguya oldukça büyük ölçekte dayanan bu dinleri zayıflatmıştır.

99:4.9 (1090.5) Geçiş süreçlerine her zaman kafa karışıklığı eşlik eder; ve, dinin mücadele içindeki üç felsefesi arasında

gerçekleşen büyük çekişme sonlanana kadar din dünyasında çok az huzur olacaktır:

99:4.10 (1090.6) 1. Birçok dinin sahip olduğu (yazgısal bir İlahiyat'a dayanan) ruhsalcı inanç.

99:4.11 (1090.7) 2. Birçok felsefenin sahip oldu insancıl ve idealist inanç.

99:4.12 (1090.8) 3. Birçok bilimin sahip olduğu sebep sonuç ilişkilerine ve doğa olaylarına dayanan kavramsallaşmalar.

99:4.13 (1090.9) Ve, kâinatın gerçekliğine olan bu üç kısmi yaklaşım nihai olarak; Cennet'in Kutsal Üçlemesi'nden başlayarak Yücelik'in İlahiyatı içindeki zaman-mekân bütünleşmesine erişime kadar ilerleyen, ruhaniyet, akıl, ve enerjinin üç katmanlı mevcudiyetini temsil eden din, felsefe ve kâinat biliminin açığa çıkarımsal sunumuyla uyumla gele gelmek zorundadır.

5. Dinin Toplumsal Yönleri

99:5.1 (1090.10) Her ne kadar din ayrıcalıklı bir biçimde — bir Yaratıcı olarak Tanrı'nın bilinmesi biçiminde — kişisel nitelikteki ruhsal bir deneyim olsa da, bu deneyimin doğrudan sonucu — insanı bir kardeş olarak bilme biçiminde — bireyin kendisini diğer bireylerle uyumlaştırmasını beraberinde getirmekte olup, bu durum dini yaşamın toplumsal ve topluluk yönünü açığa çıkarır. Din ilk olarak içsel ve kişisel uyumlaşmadır, ve bunun sonrasında toplumsal hizmet veya topluluksal uyumun bir konusu haline gelir. Bu dini topluluklara ne olacağı, fazlasıyla ussal önderliğe bağlıdır. İlkel toplumda dini topluluk her zaman ekonomik veya siyasi

topluluklardan çok farklı değildir. Din her zaman, ahlaki değerlerin bir muhafaza ve toplumun bir istikrar aracı olmuştur. Ve bu durum, sosyalist ve hümanist görüşlere sahip birçok çağdaş bireyin öğretilerine zıt olsa da, hala gerçekliğini korumaktadır.

99:5.2 (1091.1) Şunu her zaman akılda tutun: Gerçek din; Tanrı'yı Yaratıcı'nız, insanı kardeşiniz olarak bilmektir. Din, ceza tehditlerine veya gelecekteki gizemli ödüllerin büyüsel sözlerine olan kölesel bir inanış değildir.

99:5.3 (1091.2) İsa'nın dini, en başından beri insan ırkını hareketlendirmiş en canlı etkidir. İsa geleneği parçalarına ayırmış, dogmaları yok etmiş ve insanlığı — kusursuz olmak, gökteki Yaratıcı kadar bile kutsal olmak biçiminde — zaman ve ebediyetteki en yüksek ideallerinin elde edilmesine çağırmıştı.

99:5.4 (1091.3) Dini topluluk — cennetin krallığına olan ruhsal üyeliğin toplumsal birlikteliği olarak, tüm alanlardaki diğer topluluklardan ayrılmadan, din çok az faaliyet gösterme şansına sahiptir.

99:5.5 (1091.4) İnsanın bütüncül ahlaki düşkünlüğüne dair inanış savı; yükseltici bir doğaya ve ilham verici değere sahip toplumsal sonuçları ortaya çıkarmada dinin sahip olduğu potansiyelin büyük bir kısmını yok etmişti. İsa; insanların tümünün Tanrı'nın evlatları olduğunu duyurduğunda, insanın saygınlığını eski haline getirmeyi amaçlamıştı.

99:5.6 (1091.5) İnananı ruhsallaştırmakta etkin herhangi dini inanışın, bu türden bir dindarın toplumsal yaşamında güçlü sonuçlara sahip olacağı kesindir. Dini deneyim kesin bir biçimde,

ruhaniyet tarafından yönlendirilen faninin günlük yaşamında “ruhaniyetin meyvelerini” toplamaktadır.

99:5.7 (1091.6) İnsanlar dini görüşlerini ne kadar kesin bir biçimde paylaşırlarsa, nihai olarak ortak amaçlar yaratan bir tür dini topluluk ortaya çıkarırlar. Bir gün dindarlar bir araya gelip; psikolojik görüşlerinin ve din-kuramsal inanışlarının temeli üzerinde uğraş vermek yerine, idealleri ve amaçlarının birliği temelinde eş-güdümü mevcut bir biçimde yerine getireceklerdir. İnanış öğretileri yerine amaçlar dindarları bütünleştirmelidir. Gerçek din kişisel nitelikli ruhsal deneyimin bir konusu olduğu için, bu ruhsal deneyimin gerçekleşmesine dair her dindarın kendisine ait ve kişisel yorumunun olma zorunluluğu kaçınılmazdır. Bırakınız “inanç”; belirli bir fani topluluğun ortak bir dini tutum olarak üzerinde anlaşılabildikleri dinsel öğreti tasarımı yerine, insanın Tanrı ile olan ilişkisi anlamına gelsin. “İnanca sahip misin? Öyleyse onu kendine sakla.”

99:5.8 (1091.7) Soruda geçen inanç sadece; inancı, ümit edilen şeylerin özü ve görülmeyen şeylerin kanıtı olarak duyuran Yeni Ahit tanımının göstermiş olduğu ideal değerlerin bir kavrayışıyla ilgilidir.

99:5.9 (1091.8) İlkel insan, dini inanışlarını kelimelere dökmek için çok az çaba sarf etmişti. Onun dini, üzerinde ciddi bir biçimde düşünülme yerine dans ederek ifade edilmişti. Çağdaş insan birçok öğreti üzerinde ciddi bir biçimde düşünmüş ve dini inanış için birçok sınav yaratmıştır. Gerçek dindarlar; kendilerini insanların kardeşliğinin candan hizmetine adanmış bir biçimde, dinlerinin sahip oldukları düşünceleri yaşamlarında uygulamak zorundadırlar. İnsanın “kelimeler için

çok derin hislerle” ancak yerine getirebilecek ve ifade edilebilecek düzeydeki kişisel ve yüce bir dini yaşamasının vakti gelmiştir.

99:5.10 (1091.9) İsa takipçilerinden, dönemsel olarak bir araya gelmelerini ve ortak inanışlarının göstergesi olan bir kelime topluluğunun tekrarlamalarını şart koşmamıştı. O sadece; — Urantia üzerindeki bahşedilmiş yaşamının hatırlanışına ait beraberce yenen bir yemekten alınması olarak — bir araya gelmeleri ve gerçekte *bir şeyler yapmalarını* emretmişti.

99:5.11 (1091.10) Hıristiyanlar; İsa’yı ruhsal önderliğin yüce ideali olarak sunarken, geçmiş çağlar boyunca kendilerine has, milli veya ırksal aydınlanışlarına katkı sağlamış Tanrı-bilen insanların tarihsel önderliğini reddetme cüreti gösterdiklerinde ne de büyük bir hata yapmaktadırlar.

6. Kurumsal Din

99:6.1 (1092.1) Mezhepçilik kurumsal dinin bir hastalığı olup, dogmacılık ruhsal doğaya olan bir köleliktir. Din-kurumu olmadan bir dine sahip olmak, din olmadan bir din-kurumuna sahip olmaya kıyasla çok daha iyidir. Yirminci yüzyılın dini kargaşası, kendi başına ve özü itibarıyla, ruhsal yozlaşmayı simgelememektedir. Kafa karışıklığı, büyümeye ve yıkımdan önce gerçekleşmektedir.

99:6.2 (1092.2) Dinin toplumsallaşmasında gerçek bir amaç vardır. Dinin bağlılıklarını etkileyici bir biçimde sergilemek; gerçekliğe, güzelliğe ve iyiliğe götüren şeylere mercek tutmak; yüce değerlerin çekici niteliklerini teşvik etmek; fedakâr inanış birlikteliğinin hizmetini geliştirmek; aile yaşamının geleceğe

dönük içinde barındırdığı olanakları yüceltmek; dini eğitimin sunmak; bilgece olan danışmayı ve ruhsal rehberliği sağlamak; ve topluluk ibadetini desteklemek topluluk halinde gerçekleştirilen dinsel etkinliklerin amacıdır. Ve tüm canlı dinler; insan arkadaşlığını teşvik eder, ahlakı korur, komşunun refahını önerir ve ebedi kurtuluşa dair her birinin sahip olduğu iletinin taşıdığı temel müjdenin yayılmasını kolaylaştırır.

99:6.3 (1092.3) Ancak, din kurumsallaşırken onun iyilik için gücü kısıtlanır; bunun karşısında kötülük için olasılıklar fazlasıyla çoğalır. Resmileşmiş dinin tehlikeleri şunlardır: inanışların sabitleşmesi ve duyuşların katı sınırlar içinde yoğunlaşması; dinin devletten ayrılmasıyla birlikte örtülü menfaatlerin artması; gerçekliği ortak ölçütlere indirme ve onu tarihsel kalıplara oturtma eğilimi; Tanrı hizmetinden din-kurumu hizmete sapış; önderlerin hizmetkârlar yerine yönetici olma meyli; mezhepler ve rekabet eden bölünmeler oluşturma eğilimi; baskıcı din-kurumsal yönetimin kurulması; soylu sınıfı türünde “seçilmiş insanlar” tutumu yaratma; kutsallık ile ilgili yanlış ve abartılı düşünceleri teşvik etme; dini ardı ardına tekrarlanan uygulamalar haline getirme, ve canlı olan ibadeti cansız bütünlüklere dönüştürme; mevcut anın taleplerini görmezden gelirken geçmişe derin saygı besleme eğilimi; dinsel olmayan kurumların işlevlerinin bir parçası haline gelme; o, dini topluluk tabakaları içinde kötü niyetli ayrımcılık yaratır; o, resmileştirilen inanışın hoşgörüsüz bir hâkimi haline gelir; maceraperest gençliğin kendisine ilgisini canlı tutmada başarısız olup, ebedi kurtuluşun müjdesinin içerdği kurtarıcı iletiyi kademeli olarak yitirir.

99:6.4 (1092.4) Resmi din, insanları; krallığı inşa edenler olarak yüceltilmiş hizmet için salıverme yerine, kişisel nitelikli ruhsal etkinlerinde onları kısıtlar.

7. Dinin Katkısı

99:7.1 (1092.5) Din-kurumları ve tüm diğer dini topluluklar tüm din-dışı etkinliklerden uzak durmalıyken, din ise, insan kurumlarının toplumsal eş-güdümünü engelleyecek veya onu geciktirecek hiçbir şey yapmamalıdır. Yaşam anlamlılık içinde büyümeye devam etmek zorundadır; insan, felsefe üzerinde yaptığı köklü değişikliklerine ve dini belirginleştirme faaliyetlerine devam etmek zorundadır.

99:7.2 (1092.6) Siyaset bilimi, toplumsal bilimlerden öğrendiği yöntemlerle ve dini yaşam tarafından sunulan kavrayışlar ve güdülerle ekonomi ve üretimin yeniden inşasını yerine getirmek zorundadır. Her toplum inşasında din, en yakın ve geçici amacın ötesinde ve üzerinde düzene sokan bir hedef olarak, aşkın bir nesneye olan istikrarlaştırıcı bir bağlılığı sağlamaktadır. Hızlıca değişen bir çevredeki kafa karışıklıklarının ortasında fani insan, uçsuz bucaksız bir kâinatsal bakış açısının devamlılığına ihtiyaç duymaktadır.

99:7.3 (1093.1) Din insana, dünya yüzeyinde cesurca ve neşeyle yaşaması için ilham vermektedir; o; arzuyla sabrı, şevkle kavrayışı, güçle anlayışı ve enerjiyle idealleri birleştirir.

99:7.4 (1093.2) İnsan; Tanrı'nın egemenliğinin mevcudiyetinde derince düşünmez, kutsal anlamların ve ruhsal değerlerin gerçekliğine dair kafa yormazsa, geçici olaylar hakkında bilge

kararlara varamaz veya diğerk bir değişle kişisel çıkarların bencilliğini aşamaz.

99:7.5 (1093.3) Karşılıklı ekonomik bağımlılık ve toplumsal bütünlük nihai olarak, kardeşliğin gelmesine yardımcı olacaktır. İnsan doğası gereği bir hayalperest varlıktır; ancak bilim onu, anlık gerçekleşebilecek bağınaz tepkileri içinde barındıran çok daha az tehlikeyle birlikte dinin onu yakın bir zaman içinde etkin hale getirebilmesi için, uyandırır. Ekonomik gereksinimler insanı gerçeğe bağımlı kılar; ve kişisel nitelikli dini deneyim bu aynı insanı, sürekli genişleyen ve ilerleyen kâinatsal bir vatandaşlığın ebedi gerçeklikleriyle yüz yüze getirir.

99:7.6 (1093.4) [Nebadon'un bir Melçizedek unsuru tarafından sunulmuştur.]

100. Makale

İnsan Deneyimi İçindeki Din

100:0.1 (1094.1) CANLI dini yaşamın deneyimi, ortalama düzeydeki insanı idealist gücün bir kişiliğine dönüştürür. Din, her bireyin ilerleyişini teşvik ederek her şeyin ilerleyişine hizmet eder; ve her bir şeyin ilerleyişi, her şeyin gerçekleştirdiği kazanımla çoğalır.

100:0.2 (1094.2) Ruhsal büyüme, diğer dindarlarla olan yakın birliktelikle karşılıklı olarak harekete geçer. Derin sevgi; olası en yüksek düzeyde bireysel tatmini açığa çıkarırken, — bireysel tatmin aracılığı arkasında bir amaçsal çekim olarak — dini büyüme için zemin hazırlamaktadır. Ve, din, günlük yaşamın sıradan angaryasına soyluluk kazandırmaktadır.

1. Dini Büyüme

100:1.1 (1094.3) Din anlamların derinleşmesini ve değerlerin gelişmesini ortaya çıkarırken, kötülük her zaman, tamamiyle kişisel olan değerlendirmeler mutlaklıkların düzeyine çıkarıldığında gerçekleşir. Bir çocuk deneyimi, içerdği haz ölçüsünde değerlendirir; olgunluk, kişisel haz ile daha yüksek anlamların yer değiştirilişiyle, hatta çeşitli yaşam durumlarına ve kâinatsal ilişkilere dair en yüksek kavramsallaşmalara olan bağlılıkla doğru orantılıdır.

100:1.2 (1094.4) Bazı kişiler büyümek için haddinden fazla meşgul olup, bu bedenle ruhsal sabitleştirmenin çok büyük tehlikesi içindedirler. Farklı yaşlardaki, birbirini takip eden kültürlerdeki ve medeniyetin ilerleyen aşamalarındaki anlamların gelişimi için hazırlığın yapılması zorunludur. Büyümenin ana engelleyicileri önyargı ve bilgisizliktir.

100:1.3 (1094.5) Her gelişen çocuğa, kendi dini deneyimini geliştirmesi için bir şans verin; hazır bir erişkin deneyimini ona dayatmayın. Yerleşik bir eğitim düzeni boyunca gerçekleşen senelik ilerleyişin doğrudan bir şekilde, bırakınız ruhsal gelişme, ussal deneyim haline gelmeyeceğini unutmayın. Kelime dağarcığındaki gelişim, karakterdeki büyümeye işaret etmemektedir. Büyüme gerçek anlamıyla sırf ürünlerden oluşan şeylerle gösterilmez; o, ilerlemeyle gösterilir. Gerçek eğitimsel büyüme; ideallerin gelişimi, değerlerin artan takdiri, değerlerin yeni anlamları ve yüce değerlere olan artmış bağlılıkla gösterilir.

100:1.4 (1094.6) Çocuklar kalıcı bir biçimde sadece, erişkin birlikteliklerinin bağlılıklarından etkilenirler; davranışsal kural veya örnek bile uzunca bir süreliğine etkili değildir. Sadık bireyler büyüyen kişilerdir; ve büyüme etkileyici ve iham

verici bir gerçekliktir. Bugünü sadık bir biçimde yaşayın — büyüyün —, ve yarın onu takip edecektir. Bir iribaşın bir kurbağa haline gelmesinin en hızlı yolu, her anı bir iribaş olarak sadık bir şekilde yaşamaktır.

100:1.5 (1094.7) Dini gelişim için temel derecede önemli olan toprak; bireyin kendisini gerçekleştirişinin ilerleyici bir yaşamını, doğal eğilimlerin eş-güdümünü, merakın sürekli yaşanan hissini ve makul serüvenden duyulan keyfini, memnuniyet duygularının deneyimini, dikkatli olma halini ve farkındalığı harekete geçiren korku uyarımının işlevini, ilgi çekici şeyler ve alçak gönüllülük olarak küçük olmanın olağan bir bilincini gerekli kılmaktadır. Büyüme aynı zamanda; — vicdan olarak, zira vicdan gerçekten de kişisel idealler olarak bir kişinin sahip olduğu değer-alışkanlıklarıyla kendisinin eleştirisi — özeleştirisi tarafından eşlik edilen birey olmanın keşfidir.

100:1.6 (1095.1) Dini deneyim belirgin bir biçimde; fiziksel sağlık, içkin mizaç ve toplumsal çevre tarafından etkilenir. Ancak bu geçici koşullar, gökteki Tanrı'nın iradesini yerine getirmeye adanan bir ruh tarafından gerçekleştirilen içsel ruhsal ilerlemeyi engellemez. Özel olarak engellenmediği takdirde işlevini gerçekleştiren, olağan fanilerin tümünde büyümeye ve bireyin kendisini açığa çıkarmasına yönelik belirli içkin güdüler mevcuttur. Ruhsal büyümenin sahip olduğu bu temel potansiyel kazanımını teşvik etmenin bir yöntemi, yüce değerlere olan içten bağlılığın bir tutumunu sürdürmektedir.

100:1.7 (1095.2) Din bahşedilemez; başkasından alınamaz, bir başkasına verilemez, öğrenilemez veya kaybedilemez. O; nihai değerler için artan arayış arzusuyla orantılı bir biçimde büyüyen bir kişisel deneyimdir. Kâinatsal büyüme böylelikle,

anlamaların birikimini ve değerlerin sürekli genişleyen yükselişini beraberinde getirmektedir.

100:1.8 (1095.3) Dini düşünme ve eylem alışkanlıkları, ruhsal büyümenin dikkatli idaresine katkı sağlar niteliktedir. Bir kişi; şartlandırılmış nitelikteki anlık gerçekleşen bir ruhsal tepki biçiminde ruhsal uyarıma elverişli tepki doğrultusunda dini eğilimler geliştirebilir. Dini büyümeyi destekleyen alışkanlıklar; dini değerlere olan geliştirilmiş hassasiyeti, diğerleriyle olan dini yaşamın tanınmasını, kâinatsal anlamlar üzerinde irdeleyici düşünmeyi, ibadetsel sorun çözümünü, bir kişinin sahip olduğu ruhsal yaşamı diğer akranlarıyla paylaşmayı, bencillikten kaçınmayı, kutsal bağışlamaya haddinden fazla güvenmeyi reddetmeyi, Tanrı'nın mevcudiyeti içinde yaşanmayı içerir. Dini büyümenin etkenleri bilinç dâhilinde olabilir, ancak büyümenin kendisi değişiklik göstermeyen bir biçimde bilinç dışı gelişir.

100:1.9 (1095.4) Ruhsal büyümenin bilinç-dışı doğası, buna rağmen, insan usunun varsayılmakta olan alt-bilinç âlemlerinde faaliyet gösteren bir etkinliğe işaret etmemektedir; bunun yerine o, fani aklın bilinç-ötesi düzeylerindeki yaratıcı etkinliklere işaret eder. Bilinç-dışı dini büyüme gerçekliğinin yerine getirilme deneyimi, bilinç-ötesi düzeyin işlevsel mevcudiyetinin bir olumlu kanıtıdır.

2. Ruhsal Büyüme

100:2.1 (1095.5) Ruhsal gelişim, ilk olarak, gerçek ruhsal kuvvetler ile canlı bir ruhsal iletişimin idaresine dayanmaktadır; daha sonra, ruhsal meyvenin şu devamlı üretimine dayanmaktadır: bir kişinin sahip olduğu ruhsal bağışçılarından aldığı şeyi diğer

akranlarının hizmetine sunmak. Ruhsal ilerleme; gökteki Tanrı'nın iradesini yerine getirmek için candan amaç olarak Tanrı'yı bilme ve onun gibi olma arzusu biçimindeki kusursuzluk açlığının öz bilinciyle birleşen ruhsal açlığın ussal tanınmasına dayanmaktadır.

100:2.2 (1095.6) Ruhsal büyüme ilk olarak, ihtiyaçların bir farkındalığıdır; daha sonra, anlamların bir kavrayışıdır; ve, bunun sonrasinda, değerlerin bir keşfidir. Gerçek ruhsal gelişimin kanıtı; derin sevgi güdüsüyle hareket eden, fedakâr hizmet ile etkinleşen, ve, kutsallığın kusursuzluk ideallerine olan candan ibadetin üzerinde hâkim olduğu bir insan kişiliğinin sergilenişinden meydana gelmektedir. Ve, bu bütüncül deneyim, yalnızca din-kuramsal nitelikli inanışlara zıt bir biçimde dinin gerçekliğini oluşturmaktadır.

100:2.3 (1095.7) Din; üzerinde, evrene olan aydınlanmış ve bilge bir ruhsal tepki yöntemi haline geldiği deneyim seviyesine kadar ilerleyebilir. Bu türden yüceltilmiş bir din, insan kişiliğinin şu üç düzeyinde faaliyet gösterebilir: ussal, morontial, ve ruhsal; akıl üzerinde, evrimleşen ruhta ve ikamet eden ruhaniyet ile birlikte.

100:2.4 (1096.1) Ruhsallık, bir seferde; bir kişinin Tanrı'ya olan yakınlığının göstergesi ve akran varlıklarına olan yararlığının ölçüsüdür. Ruhsallık; nesnelerde güzelliği keşfetme, anlamlarda gerçekliği tanıma ve değerlerde iyiliği bulma yetkinliğini geliştirir. Ruhsal gelişme, bu amaç için var olan yetkinlikle belirlenmekte olup, doğrudan bir şekilde, derin sevginin bencil niteliklerinin saf dışı bırakılmasıyla doğru orantılıdır.

100:2.5 (1096.2) Mevcut ruhsal düzey, Düzenleyici'ye olan uyum niteliğindeki İlahiyat erişiminin ölçüsüdür. Ruhsallığın nihai seviyesinin elde edilişi, Tanrı-gibi-olmanın en yüksek düzeyi olarak gerçekliğin doruk noktasına olan erişime eş değerdir. Ebedi yaşam, sınırsız değerlerin sonu gelmez arayışıdır.

100:2.6 (1096.3) İnsanın kendisini gerçekleştirişinin hedefi ruhsal olmalıdır, maddi değil. Uğruna çaba sarf edilmesi değer gerçeklikler sadece kutsal, ruhsal ve ebedidir. Fani insan, fiziksel hazların memnuniyetle deneyimini ve insansı sevgi duygularının tatminini yaşamakla yükümlüdür; o, insan birlikteliklerine ve geçici kurumlara olan bağlılıktan yarar sağlamaktadır; ancak bunlar mekânı aşmak, zamanı yenmek ve kutsal kusursuzluğun ve kesinlik unsur hizmetinin ebedi nihai sonunu elde etmek zorunda olan ölümsüz kişiliğin üzerine inşa edileceği ebedi temeller değildir.

100:2.7 (1096.4) İsa, şunları söylediğinde Tanrı-bilen faninin derin olan kendinden eminliğini temsil etmişti: “Tanrı-bilen bir krallık inananı için, dünyasal her şey yıkılsa ne olur?” Geçici teminatlar kırılgandır, ancak ruhsak kesinlikler yıkılmazdır. İnsansı düşmanlığın, bencilliğin, kabalığın, nefretin, kötü niyetin ve kıskançlığın taşkın dalgaları fani ruhunu dövdüğünde, mutlak bir biçimde yok edilemez olan ruhaniyetin hisarı biçimindeki içsel bir burcun orada var oluşunun güvencesinde huzur bulabilirsiniz; en azından bu durum, ruhunun idaresini ebedi Tanrı'nın ikamet eden ruhaniyetine adanmış olan her insan varlığı için doğrudur.

100:2.8 (1096.5) Bu türden ruhsal kazanımdan sonra, ister kademeli büyümeyle ister belli bir buhranla teminat altına alınmış olsun, değerlerin yeni bir ortak ölçüsünün gelişimine ek olarak

kişiliğin yeni bir yönelimi ortaya çıkar. Bu türden ruhaniyet-doğumu bireyleri yaşam içinde bir amaç için yeniden o kadar bütünleşir ki, en fazla arzuladıkları gayeleri yok olurken ve en düşkün oldukları ümitleri boşa çıkarken, sakince hiçbir şey olmamış gibi bekleyebilirler; onlar olumlu bir biçimde bu türden felaketlerin, evren kazanımının yeni ve daha yüce bir düzeyine ait daha soylu ve daha kalıcı gerçekliklerin yetişmesine hazırlık niteliğindeki bir kişinin geçici yaratımlarına zarar veren yeniden yönlendirici ani karışıklardan başkası olmadığını bilirler.

3. Yüce Değer'in Kavramsallaşmaları

100:3.1 (1096.6) Din, durağan ve şen bir iç huzura erişme yöntemi değildir; o, devinimsel hizmet amacıyla ruhun düzenlenişi için bir dürtüdür. Sevgi dolu Tanrı ve hizmet eden insana olan sadık görevde, birey bütünlüğünün sağlanmasıdır. Din, ebedi ödül olan yüce amacın elde edilişinde hayati derecede önemli her bedeli ödemektedir. Muhteşem bir biçimde ulvi olan dini sadakatte kutsanmış bir bütüncüllük bulunmaktadır. Ve bu bağlılıklar, toplumsal olarak etkin ve ruhsal olarak ilerleyici niteliktedir.

100:3.2 (1096.7) Dindar kişi için Tanrı kelimesi; yüce gerçekliğin yaklaşılmasını ve kutsal değer tanınmasını gösteren bir simge haline gelmektedir. İnsanın beğendikleri ve hoşlanmadıkları şeyler, iyiliği veya kötülüğü belirlememektedir; ahlaki değerler, arzuların tatmininden veya duygusal hoşnutsuzluktan doğmamaktadır.

100:3.3 (1096.8) Değerlerin düşünülüşünde sizler, *değerin kendisi* ile *değerli* olanı ayırmak zorundasınız. Hoşnutluk veren etkinlikler ile onların insan deneyiminin sürekli olarak

ilerleyen bir biçimde yükselen düzeyleri üzerindeki anlamlı bütünleşmelerini ve gelişmiş dışavurumları arasındaki ilişkiyi tanımak zorundasınız.

100:3.4 (1097.1) Anlam, deneyimin değere kattığı bir şeydir; o, değerın takdirdsel bilincidir. Soyutlanmış ve tamamiyle bencil olan bir haz, göreceli kötölüğe yaklaşan anlamsız bir eğlence niteliğindeki anlamların neredeyse bütüncül bir değersizleşimini simgeleyebilir. Değerler; gerçeklikler anlamlı ve akılsal olarak ilişkili olduğunda, bu türden ilişkiler akıl tarafından tanındığında ve takdir edildiğinde deneyimseldir.

100:3.5 (1097.2) Değerler hiçbir zaman durağan olamaz; gerçeklik, büyüme olarak değişime işaret etmektedir. Anlamın genişlemesi ve değerin yükselişi olarak büyümenin yoksunluğundaki değişim — olası kötülük niteliğinde — değersizdir. Kâinatsal uyumun niteliği arttıkça, herhangi bir deneyimin sahip olduğu anlam artmaktadır. Değerler, kavramsal aldanmalar değillerdir; onlar gerçektir, ancak her zaman ilişkilerin durumuna bağlıdırlar. Değerler her zaman, hem mevcut hem de olasıdır — geçmişte olan değil, şimdi var olan ve gelecekte gerçekleşecek olan şeylerdir.

100:3.6 (1097.3) Mevcut ve olası olan şeylerin ilişkilendirilmesi, değerlerin deneyimsel gerçekleştirilmesi olarak büyümeye karşılık gelmektedir. Ancak büyüme, yalnızca gelişme değildir. İlerleme her zaman anlamlıdır; ancak büyüme olmadan göreceli olarak değersizdir. İnsan yaşamının yüce değeri; değerlerin büyümesinden, anlamlardaki ilerlemekten ve bu iki deneyimin de kâinatsal düzeydeki karşılıklı ilişkiselliğinin gerçekleştirilmesinden meydana gelmektedir. Ve bu türden bir deneyim, Tanrı-bilincinin dengidir. Bu türden bir fani, her ne

kadar doğa-ötesi olmasa da, gerçekten insan-ötesi hale gelmektedir; ölümsüz olan bir fani evirilmektedir.

100:3.7 (1097.4) İnsan, büyümeyi tek başına gerçekleştirmez; ancak o, elverişli şartları sağlayabilir. İster fiziksel, ister ussal ve ister ruhsal olsun büyüme her zaman bilinçdışıdır. Sevgi bu nedenle her zaman büyümektedir; o yaratılamaz, imal edilemez veya satın alınamaz; o büyümek zorundadır. Evrim, büyümenin kâinatsal bir yöntemidir. Toplumsal büyüme, yaşamayla teminat altına alınamaz; ve ahlaksal büyümeye, gelişmiş idare ile sahip olunamaz. İnsan bir makineyi imal edebilir; ancak onun gerçek değeri, insan kültüründen ve kişisel takdirden elde edilmek zorundadır. İnsanın büyümeye olan tek katkısı, yaşayan inanç olarak — kendi kişiliğinin bütüncül güçlerini harekete geçirmektedir.

4. Büyümenin Sorunları

100:4.1 (1097.5) Dini yaşam, adanmış yaşamdır; ve adanmış yaşam, özgün ve kendi kendine gerçekleşen yaratıcı yaşamdır. Yeni dini kavrayışlar, eski ve alt düzeydeki tepki yöntemleri yerine yeni ve daha iyi tepki alışkanlıklarını tercih etme sürecini başlatan çatışmalardan doğmaktadır. Yeni anlamlar yalnızca, çatışmanın ortasında ortaya çıkmaktadır; ve çatışma yalnızca, üstün anlamlar içinde çağrıştırılan yüksek değerleri benimsemenin reddi karşısında varlığını sürdürebilir.

100:4.2 (1097.6) Dini kafa karışıklıkları kaçınılmazdır; orada, öngörüsüz çatışma ve ruhsal hoşnutsuzluk olmadan hiçbir büyüme mevcut olamaz. Yaşama ait felsefi ortak bir ölçütünün düzenlenişi, aklın felsefi alanları içinde dikkate değer düzeydeki akılsal karışıklığını beraberinde getirmektedir.

Bağılıklar; bir mücadele olmadan büyük, iyi, gerçek ve soylu adına yerine getirilmez. Çaba, ruhsal görüşün belirginleşmesi ve kâinatsal kavrayışın gelişmesini doğurur. Ve insan usu, geçici mevcudiyetin ruhsal-olmayan enerjilerinden kıt kanaat geçinmekten alı konulmaya karşı çıkar. Miskin hayvan aklı, kâinatsal sorun çözümü ile cebelleşmek için gereken çabaya isyan eder.

100:4.3 (1097.7) Ancak dini yaşamın büyük sorunu, kişiliğin ruh güçleri ile birlikte SEVGİ'nin baskınlığını birleştirme görevinden oluşmaktadır. Sağlık, zihinsel verimlilik ve mutluluk; fiziksel sistemlerin, akılsal sistemlerin ve ruhaniyet sistemlerin bütünleşmesinden doğmaktadır. Sağlık ve sıhhat hakkında insan birçok şeyi anlamaktadır; ancak mutluluk hakkında o, gerçekte çok az şeyin farkına varmıştır. En yüksek mutluluk, ruhsal ilerleme ile ayrılmaz bir biçimde ilişkilidir. Ruhsal büyüme; her anlayışın ötesine geçen uzun ömürlü neşeyi, huzuru açığa çıkarır.

100:4.4 (1098.1) Fiziksel yaşam içinde duyular, maddelerin mevcudiyetini anlatır; akıl, anlamların gerçekliğini keşfeder; ancak ruhsal deneyim, yaşamın gerçek değerlerini birey için açığa çıkarır. İnsan yaşamının bu yüksek düzeylerine, Tanrı'nın yüce sevgisinde ve insanın fedakâr sevgisinde erişilir. Eğer siz akranınız olan insanları severseniz, onların sahip oldukları değeri çoktan keşfetmiş bir durumda olursunuz. İsa insanları çok sevmiştir, çünkü o onlara çok büyük bir değer atfetmişti. Birliktelik içinde bulunduğunuz kişilerin sahip oldukları değeri en iyi, onların güdülerini keşfederek bulabilirsiniz. Eğer biri sizi sinirlendiriyorsa, hınç duygularına sebebiyet veriyorsa, siz; bu türden uygunsuz davranış için onun

nedenleri biçiminde onun bakış açısını duygudaş bir biçimde algılamaya çabalamalısınız. Eğer bir kez olsun komşunuzu anlarsanız, hoşgörölü hale geleceksiniz; ve bu hoşgörü arkadaşlığa doğru büyüyüp, sevgiye doğru olgunlaşacaktır.

100:4,5 (1098,2) Aklın gözünde, tam da karşısına şiddetle bakarken ayakta, bacakları açık, sopası havada, nefret ve düşmanlık soluyan kısa, çirkin, pasaklı, homurdanan bir insan gövdesi biçiminde — mağara-ikameti dönemlerindeki ilkel atalarınızın birine ait bir resim canlanır. Bu türden bir resim, insanın kutsal soyluluğunu neredeyse hiçbir şekilde tasvir etmez. Ancak bu resmi genişletmemize izin verin. Bu canlandırılmış insanın karşısında, kılıç-dişli bir kaplan oturmaktadır. Onun arkasında ise, bir kadın ve iki çocuk. Sizler derhal, bu türden bir resmin, insan ırkı içindeki çoğu güzel ve soylu şeyin başlangıcını işaret ettiğinin ayrımına varırsınız; ancak insan bu iki resimde de aynıdır. Yalnızca, ikinci tasvirde size genişlemiş bir bakış açısı sunulmuştur. Siz onun içinde, bu evrimleşen faninin güdüsünü algıyorsunuz. Onun tutumu övölmeye değer bir konuma gelmektedir, çünkü siz onu anlamaktasınız. Eğer yalnızca birliktelik içinde bulunduğunuz bireylerin güdülerini derinliğine kavrayabilseydiniz, onları ne kadar da iyi bir şekilde anlayabilirdiniz. Eğer yalnızca akranlarınızı tanıyabilseydiniz, nihai olarak onlara çok derin bir sevgi besleyebilirdiniz.

100:4,6 (1098,3) Sizler akranlarınızı, tek başına bir irade eylemiyle gerçek anlamıyla sevemezsiniz. Sevgi yalnızca, komşunuzun güdöleri ve duyuşlarının en ince ayrıntısına kadar anlaşılmasından doğmaktadır. Her gün bir tane daha insan varlığını sevmeyi öğrenmek karşısında bugünün tüm

insanlarını sevmek çok önemli değildir. Eğer her gün veya her hafta akranlarınızdan bir tanesine dair bir anlayışa erişerseniz, ve bu yetkinliğinizin ölçütü olursa, bunun sonucunda siz kesin bir biçimde toplumsal hale gelip, gerçek anlamıyla kişiliğinizi ruhsallaştırırsınız. Sevgi yayılcıdır; ve insan sadakati ussal ve bilge olduğunda, sevgi nefretten daha çekicidir. Yalnızca içten ve fedakâr sevgi gerçek anlamıyla bulaşıcıdır. Eğer yalnızca her fani devinimsel şefkatin bir odağı haline gelebilseydi, sevginin bu iyi huylu virüsü yakın zaman içinde, tüm medeniyetin sevgiyle kaplanacağı ve onun insanlığın kardeşliğinin gerçekleşmiş hali olacağı bir düzeyde insanlığın duygusal duygu-akışını kaplardı.

5. Dönüştürme ve Gizemcilik

100:5.1 (1098.4) Dünya, kayıp ruhlar ile doludur; bu kayıplık din-kuramsal olarak değil, hayal kırıklığına uğramış bir felsefi dönemin ana öğreti akımları arasında kafa karışıklığı içinde amaçsızca dolaşan bir biçimde istikametsel anlamdadır. Oldukça az sayıdaki kişi, yönetim yetkisini elinde bulunduran dinsel kurumun yerine bir yaşam felsefesinin nasıl yerleştirileceğini öğrenmiştir. (Her ne kadar nehir yatağı nehrin kendisi olmasa da, toplumsallaşmış dinin simgeleri büyümenin kanalları olarak hor görülmemelidir.)

100:5.2 (1098.5) Dini büyümenin ilerleyişi; duraklamadan çatışma boyunca eş-güdüme, güvensizlikten şüphe duyulmayan inanca, kâinatsal bilince dair kafa karışıklığından kişiliğin bütünleşmesine, geçici amaçtan ebedi olana, korkunun esaretinden kutsal evlatlığın özgürlüğüne doğru hareket eder.

100:5.3 (1099.1) Tanrı-bilincinin zihinsel, duygusal ve ruhsal farkındalığı olarak — yüce ideallerine olan bağlılığın resmi ifadeleri doğal ve kademeli bir büyüme şeklinde veya zaman zaman, bir buhranda olduğu gibi, belirli olaylarda deneyimlenebilir. Aziz Pavlus, Şam yolundaki o önemli günde bu türden bir anlık ve hayret verici dönüşümü deneyimlemişti. Gotama Sidarta, yalnız başına oturduğu ve nihai gerçekliğin gizemine girmeye çalıştığı gece benzer bir deneyime sahip olmuştu. Diğer birçokları benzer deneyimlere sahip olmuşlardır; ve birçok gerçek inanan, anlık dönüşüm olmadan ruhaniyet içinde ilerlemiştir.

100:5.4 (1099.2) Dinsel dönüşümler olarak adlandırdığınız olaylar ile ilişkili hayret verici olguların çoğu, özü bakımından tamamiyle psikolojiktir; ancak zaman zaman orada, kökeni itibariyle ruhsal da olan deneyimler ortaya çıkmaktadır. Akılsal hareketlenme, ruhaniyet kazanımına olan yukarı yönlü zihinsel erişiminin herhangi bir düzeyi üzerinde mutlak olarak bütüncül olduğu zaman, orada kutsal düşünceye olan sadakatlerin insan güdüsü türünün kusursuzluğu mevcut olduğunda, bunun sonucunda orada oldukça sık bir biçimde; ikamet eden ruhaniyetin, inanan faninin bilinç-ötesi aklının yoğunlaşmış ve kutsanmış amacıyla eş zamanlı hale gelmek için anlık bir aşağı yönlü kavrayışı ortaya çıkar. Ve, tamamiyle psikolojik olan katılımın üzerinde ve ötesindeki etkenlerden meydana gelen dönüşümü mevcut kılan şey, bütünleşmiş ussal ve ruhsal olguların bu türden deneyimleridir.

100:5.5 (1099.3) Ancak, duygu tek başına sahte bir dönüşümdür; bir kişi, duyguya ek olarak inanca sahip olmak zorundadır. O kadar ki; bu türden zihinsel hareketlenme yarımday, ve insan-bağlılık

güdüğü tamamlanmamıştır, dönüşümün deneyimi iç içe geçmiş bir ussal, duygusal ve ruhsal gerçeklik olmalıdır.

100:5.6 (1099.4) Eğer bir kişi; başka bir biçimde bütünleşmiş ussal yaşam içinde işlevsel olarak geçerlilik gösteren bir varsayım biçiminde kuramsal bir alt-bilinç aklını tanımak istiyorsa, bunun sonucunda, tutarlılığını korumak için, kişi, Düşünce Düzenleyicisi olan ikamet eden ruhaniyet birimi ile doğrudan ilişkinin bölgesi olarak bilinç-ötesi düzey niteliğindeki yükselen ussal etkinliğin benzer ve ilgili bir âlemi üzerinde düşünmek zorundadır. Tüm bu zihinsel varsayımlar içindeki büyük tehlike; olağanüstü rüyalara ek olarak geleceğe dair görüşlerin ve gizemli olarak adlandırdığınız diğer deneyimlerin insan aklına yapılan kutsal iletişim biçiminde görülebilecek oluşudur. Geçmişteki dönemlerde kutsal varlıklar kendilerini belirli Tanrı-bilen kişilere açığa çıkarmışlardı; onlar bunu, bahse konu kişilerin gizemli iletişim biçimleri veya kötümser gelecek görüşleri nedeniyle değil, tüm bu olgulara rağmen gerçekleştirmişlerdi.

100:5.7 (1099.5) Dönüşme-arzusu karşısında, Düşünce Düzenleyicisi ile olası ilişkinin morontia alanlarına olan yaklaşımın daha iyisi, içten ve fedakâr dua olarak yaşayan inanç ve samimi ibadet aracılığıyla olacaktır. İnsan aklının bilinç-dışı düzeylerine ait hafızaların haddinden fazla bir biçimde deneyimlenen anlık heyecan hissi, kutsal açığa çıkarılışlar ve ruhani yönlendirmeler ile karıştırılmıştır.

100:5.8 (1099.6) Orada, dini hayalciliğin alışkanlıksal uygulamasıyla iniltili büyük tehlike bulunmaktadır: gizemcilik, her ne kadar zaman zaman içten ruhsal birlikteliğin bir aracı olmuş olsa da, gerçeklikten kaçınmanın bir yöntemi haline gelebilir. Yaşamın

yoğun olarak aktığı yerlerden kısa süreli çekilme ciddi bir biçimde tehlike arz etmeyebilse de, kişiliğin haddinden fazla uzun süren tecridi en istenilmeyen şeydir. Hiçbir koşul altında geleceği görmeye yönelen bilincin kendinden geçme düzeyi, dini bir deneyim olarak işlenilemez.

100:5.9 (1099.7) Gizem düzeyinin temel nitelikleri; bilincin, görece eylemsiz olan bir us üzerinde faaliyet gösteren merkezi odaklanmanın keskin adalarıyla dağılımıdır. Tüm bunların hepsi, bilinci; bilinç-ötesi düzey olan ruhsal iletişiminin alanı doğrultusu yerine bilinç-altına doğru çekmektedir. Birçok gizemci, akılsal ayrışmalarını olağandışı akılsal dışavurumlarının düzeyine taşımıştır.

100:5.10 (1100.1) Ruhsal derin düşünmenin daha sağlıklı tutumu, düşünceli ibadette ve şükranlık duasında bulunabilir. Beden içindeki İsa'nın yaşamının daha sonraki yıllarında ortaya çıkmış olduğu gibi bir kişinin Düşünce Düzenleyicisi ile olan doğrudan birlikteliği, bu gizemli olarak adlandırılan deneyimler ile karıştırılmamalıdır. Gizemli birlikteliğe olan girişe katkı sağlayan etkenler, bu türden zihin düzeylerinin sahip olduğu tehlikeye işaret etmektedir. Gizemsel düzey şu gibi şeyler tarafından tetiklenir: fiziksel yorgunluk, oruç, zihinsel ayrışma, derin estetik deneyimler, keskin cinsel dürtüler, korku, endişe, hiddet ve vahşi dans etme. Bu türden başlangıçsal hazırlanmanın bir sonucu olarak anlık gerçekleşen maddi nitelikli derin duygu etkileşimlerinin büyük bir kısmı kaynağını bilinç-altı akıldan alır.

100:5.11 (1100.2) Gizem olguları için şartlar her ne kadar elverişli olursa olsun, Nasıralı İsa'nın; Cennet Yaraticısı ile olan bütünlüğü için bu türden yöntemlere hiçbir zaman

başvurmamış olduğu kesin bir biçimde anlaşılmalıdır. İsa hiçbir alt-bilinç yanılması veya bilinç-ötesi aldanması yaşamamışlardı.

6. Dini Yaşamın İşaretleri

^{100:6.1 (1100.3)} Evrimsel dinler ve açığa çıkarımsal dinler yöntem bakımından dikkate değer bir biçimde farklılık gösterebilir; ancak güdü bakımından büyük benzerlik bulunmaktadır. Din, yaşamın özel bir işlevi değildir; bunun yerine o bir yaşam biçimidir. Gerçek din, dindar bireyin kendisi ve tüm insanlık için yüce değerde gördüğü belirli bir gerçeklik için gösterdiği içten bir bağlılıktır. Ve, tüm dinlerin oldukça belirgin olan nitelikleri şunlardır: yüce değerlere olan şüphe duyulmayan bağlılık ve içten sadakat. Yüce değerlere olan bu dini bağlılık, varsayıldığı şekliyle dindar olmayan annenin çocuğuyla olan ilişkisinde ve dindar olmayan bireylerin benimsenmiş bir amaca yönelik coşkun bağlılığında sergilenmektedir.

^{100:6.2 (1100.4)} Dindar bireyin kabul edilmiş yüce değeri bayağı veya yanlış bile olabilir; ancak o yine de dinseldir. Bir din, tam da; yüce olarak gördüğü değer, gerçekten de, özgün ruhsal değerdeki bir kâinatsal gerçekliği olduğu ölçüde içtendir.

^{100:6.3 (1100.5)} Dini uyarıma olan insan karşılığının işaretleri, soyluluk ve ihtişamın niteliklerini içine alır. Samimi dindar; evren vatandaşlığının bilincinde olup, Tanrı'nın evlatlarının üstün ve soylulaştırılmış bir birliktelik aidiyetinin üyesi olma güvencesiyle heyecanlanır ve canlanır. Bireyin kendisine beslediği güvenin bilinci, yüce hedefler olarak — en yüksek evren amaçlarının peşine düşme uyarımı tarafından çoğalmış hale gelmiştir.

100:6.4 (1100.6) Birey; gelişmiş öz-denetimi zorunlu kılan, duygusal çatışmayı düşüren ve fani yaşamı gerçek anlamıyla yaşamaya değerli kılan her şeyi içine alan bir güdünün ilgi çekici etkisine kendisini teslim etmiştir. İnsan sınırlılıklarının kötümser tanınışı; en yüksek evren ve aşkın-evren amaçlarına erişmek için ahlaki kararlılık ve ruhsal arzu ile ilişkili halindeki fani yetersizliklerinin doğal bilincine dönüşmüştür. Ve, fani-ötesi ideallere olan erişim için bu güçlü arzu her zaman; artan sabır, müsamaha, cesaret ve hoşgörü tarafından nitelenir.

100:6.5 (1100.7) Ancak, gerçek din, bir hizmet yaşamı olarak yaşayan bir sevgidir. Dindar bireyin, büyük bir kısmı tamamiyle geçici ve boş olan şeylerden ayrılışı hiçbir zaman toplumsal tecride götürmemektedir; ve o hiçbir zaman mizah anlayışına zarar vermemelidir. Gerçek din, insan mevcudiyetinden hiçbir şey almamaktadır; ancak o, yaşamın tümüne yeni anlamlar kazandırmaktadır. O; ruhsal kavrayışa ek olarak insan bağlılıklarının ortak toplumsal yükümlülüklerine olan sadık bağlılık tarafından denetlenmediğinde daha tehlikeli olan, katı inancı için sonuna kadar mücadele eden birinin ruhaniyetini bile ortaya çıkarabilir.

100:6.6 (1101.1) Dini yaşamın en hayret verici belirleyici işaretlerinden bir tanesi; tüm insan anlayışının ötesine geçen, kuşku ve kargaşanın her türünün yokluğunu simgeleyen kâinatsal dinginlik olarak, devinimsel ve ulvi barıştır. Ruhsal istikrarın bu türden düzeyleri, hayal kırıklığından etkilenmez. Bu gibi dindarlar şunları söylemiş olan Aziz Pavlus gibidir: “Ben; ne ölümün, ne yaşamın, ne meleklerin, ne prensliklerin, ne güçlerin, ne şimdiki şeylerin, ne gelecek olan şeylerin, ne yüksekliğin, ne derinliğin, ne de başka bir şeyin bizleri

Tanrı'nın sevgisinden ayırmaya yetkin olamayacağına kani oldum.”

100:6.7 (1101.2) Orada; Yüce'nin gerçekliğini kavramış ve Nihayet'in amacının peşine düşmüş olan dindarın bilinci içinde barınır halde bulunan, galip gelen ihtişamın kendisini gerçekleşmesi ile ilişkili bir güvenlik hissi bulunmaktadır.

100:6.8 (1101.3) Evrimsel din bile, içten bir deneyim olduğu için bağlılık ve ihtişam içinde tüm bunlara karşılık gelmektedir. Ancak, açığa çıkarılmış din, içten olmasına ek olarak *muhteşemdir*. Genişlemiş ruhsal duyusun yeni bağlılıkları, hizmet ve aidiyet birlikteliğine ait olarak sevgi ve sadakatin yeni düzeylerini yaratmaktadır; ve, tüm bu gelişmiş toplumsal bakış, Tanrı'nın Yaratıcılığına ek olarak insanın kardeşliğinin gelişmiş bir bilincini üretmektedir.

100:6.9 (1101.4) Evrimsel din bile, içten bir deneyim olduğu için bağlılık ve ihtişam içinde tüm bunlara karşılık gelmektedir. Ancak, açığa çıkarılmış din, içten olmasına ek olarak *muhteşemdir*. Genişlemiş ruhsal duyusun yeni bağlılıkları, hizmet ve aidiyet birlikteliğine ait olarak sevgi ve sadakatin yeni düzeylerini yaratmaktadır; ve, tüm bu gelişmiş toplumsal bakış, Tanrı'nın Yaratıcılığına ek olarak insanın kardeşliğinin gelişmiş bir bilincini üretmektedir.

7. Dini Yaşamın Zirve Noktası

100:7.1 (1101.5) Her ne kadar Urantia'nın ortalama fanisi; Nasıralı İsa'nın beden içinde kısa süreli ikametinde elde etmiş olduğu, karakterdeki yüksek kusursuzluğa erişmeyi hayal bile edemese de, her fani inananın, İsa kişiliğinin kusursuzlaşmış doğrultusu

boyunca güçlü ve bütünleşmiş bir kişiliği geliştirmesi tamamiyle mümkündür. Hâkim'in kişiliğine ait benzersiz nitelik çok da, seçkin ve dengeli bütünlüğü olarak onun uyumundaki kusursuzlukta değildi. İsa'nın en etkili sunumu, suçlayıcıları karşısında Hâkim'i işaret ederken "İnsana bakın!" sözünü söyleyen birinin örneğinin takip edilışinden meydana gelmektedir.

100:7.2 (1101.6) İsa'nın hatasız iyiliğı, insanların kalplerine dokunmuştu; ancak onun güvenilir karakter kuvveti, takipçilerini büyülemişti. O gerçekten içtendi; onun içinde ikiyüzlü nitelikte olan hiçbir şey yoktu. O, gösterişten tamamiyle uzaktı; o her zaman canlandırıcı bir biçimde samimiydi. O, başkalarının gerçek olmayan bir şeye inanmalarını için rol yapacak kadar hiçbir zaman alçalmadı; ve o hiçbir zaman, gerçek olmayan bir şeyi gerçeklik olarak sunmaya başvurmadı. O gerçekliğı yaşadı, hatta bunu öğrettiğı şekliyle bile gerçekleştirdi. O gerçeklikti. Her ne kadar bu tür içtenlik zaman zaman acı çekmesine neden olduysa da o, kurtarıcı gerçekliğı kendi nesline duyurmakla sınırlandırılmıştı. O şüphesiz bir biçimde gerçekliğin tümüne sadıktı.

100:7.3 (1101.7) Ancak Hâkim, oldukça erişilebilir bir biçimde fazlasıyla makuldü. Tasarımlarının tümü bu türden kutsanmış ortak duyuşla nitelenirken, hizmetinin tümünde oldukça işlevseldi. O oldukça garip, tutarsız ve alışılmadık şeyleri dışa vuran eğilimlerden fazlasıyla uzaktı. O hiçbir zaman değışken, tuhaf veya kendini kaybetmiş nitelikte değildi. Öğretisinin tümünde ve yaptığı her şeyde her zaman, ölçölülüğün

olağanüstü bir duyusuyla ilişkili seçkin bir ayırt etme bulunmaktaydı.

100:7.4 (1102.1) İnsanın Evladı her zaman oldukça dingin bir kişilikti. Onun düşmanları bile, kendisi için bütüncül bir saygı beslediler; onlar, mevcudiyetinden bile korku duymuşlardı. İsa korkusuzdu. O her şeye ek olarak kutsal coşku ile doluydu; ancak o hiçbir zaman yobaz hale gelmedi. Duygusal olarak etkindi, ancak hiçbir zaman uçarı değildi. O hayalciydi, ancak her zaman işlevseldi. O dürüst bir biçimde yaşamın gerçeklikleriyle yüzleşti; ancak o hiçbir zaman sıkıcı veya sıradan olmadı. O cesurdu, ancak hiçbir zaman dikkatsiz değildi; tedbirliydi, ancak bunu hiçbir zaman korkakça yapmamaktaydı. Duygudaştı, ancak aşırı derecede duygusal değildi; benzersizdi, ancak tuhaf değildi. Dindardı, ama sofu değildi. Ve o, bu derecede fazlasıyla dingindi, çünkü kusursuz bir biçimde bütünleşmişti.

100:7.5 (1102.2) İsa'nın özgünlüğü engellenememişti. O; geleneğe bağlı kalmamış, dar ortak kabullere olan kölelikle kısıtlanmamıştı. İsa; kuşku duyulmayan güvenle konuşup, mutlak uzmanlıkla öğretti. Ancak onun muhteşem özgünlüğü, selefleri ve çağdaşlarının sahip oldukları öğretilerinde gerçeklik mücevherlerini görmezden gelmesine neden olmamıştı. Ve onun öğretilerinin en özgün olanı, korku duyma ve feda verme yerine sevgi ve bağışlamanın vurgusuydu.

100:7.6 (1102.3) İsa, bakış açısı bakımından oldukça geniş görüşlüydü. Takipçilerinden müjdeyi tüm insanlara duyurmalarını ısrarla öğütledi. O, her türlü dar görüşlülükten uzaktı. Onun anlayışlı kalbi, tüm insanlığı, hatta bir evreni

kucakladı. Onun daveti her zaman “Her kim olursa, gelmesine izin verin” olmuştı.

100:7.7 (1102.4) İsa hakkında söylenen “Tanrı’ya güvendi” sözü doğrudu. İnsanlar arasında bir insan halinde, olabilecek en ulvi biçimde gökteki Yaratıcı’ya inandı. O Yaratıcısı’na, küçük bir çocuğun dünyasal ebeveynine güvendiği gibi güvendi. Onun inancı kusursuzdu, ancak hiçbir zaman aşırı bir biçimde kendinden emin değildi. Acımasız doğa nasıl kendini gösterirse gösterebilir, ve dünya üzerinde insanın refahına karşı ne kadar vurdumduymaz olursa olsun, İsa hiçbir zaman inancında bocalamaya düşmedi. O hayal kırıklığından etkilenmemekteydi, ve idamına karşı kayıtsızdı. O, belirgin başarısızlık karşısında değişmemekteydi.

100:7.8 (1102.5) O, doğuştan gelen yeteneklerinde ve elde ettikleri niteliklerinde ne kadar farklı olduklarını aynı zamanda tanıyarak insanları kardeşleri olarak sevmiştir. “O iyi şeyler yapmak için uğraşmıştır.”

100:7.9 (1102.6) İsa, olağandışı biçimde neşeli bir insandı; ancak o, gözleri görmez ve sorgulamaz bir iyimser değildi. Onun ısrarlı tavsiyesindeki sürekli adı geçen sözcük “Neşenizi kaybetmeyin” olmuştur. O, Tanrı’ya olan şaşmaz güveni ve insana olan sarsılmaz inancı nedeniyle bu kendine güvenen tutumu koruyabilmiştir. O her zaman etkileyici bir biçimde tüm insanları düşünmekteydi, çünkü o, onları sevmiş ve onlara inanmıştı. Buna rağmen o her zaman; yargılarında doğru olup, Yaratıcı’nın iradesini yerine getirmeye olan bağlılığında muhteşem bir biçimde kararlıydı.

^{100:7.10 (1102.7)} Hâkim her zaman cömertti. O hiçbir zaman şunu söylemekten yorulmadı: “Vermek almaktan daha kutludur.” O, “Özgürce aldınız, özgürce verin” demişti. Ve yine de, tüm sınırsız cömertliğine rağmen, o hiçbir zaman savurgan veya müsrif olmadı. O, kurtuluşu alabilmeniz için inanmanız gerektiğini öğretti. “Zira, peşine düşen herkes onu alacaktır.”

^{100:7.11 (1102.8)} O dürüsttü, ancak her zaman nazikti. “Eğer böyle olmasaydı, sana söylerdim” derdi. O açık sözlüydü, ancak her zaman candandı. O, günah işleyene olan sevgisinde ve günaha olan nefretinde sözünü sakınmayan biriydi. Ancak tüm bu hayranlık verici dürüstlüğü boyunca o yanılmaz bir biçimde *adildi*.

^{100:7.12 (1102.9)} İsa, her ne kadar insan kederinin kadehinden zaman zaman uzun uzun içmiş olsa da, tutarlı bir biçimde neşeliydi. O korkusuz bir biçimde mevcudiyetin gerçeklikleriyle yüzleşmişti; yine de krallığın müjdesi için coşkuyla doluydu. Ancak o coşkusunu denetledi; bu coşku onu hiçbir zaman denetlemedi. O koşulsuz bir biçimde “Yaratıcı’nın işine” adanmıştı. Bu kutsal coşku, ruhsal olmayan kardeşlerinin onun kendinden geçmiş olduğunu düşünmelerine neden olmuştu; ancak seyirci olan evren kendisini, aklıbaşındalılığın örneği ve ruhsal yaşamın yüksek ölçütlerine olan yüce fani bağlılığın emsali olarak değerlendirmişti.

^{100:7.13 (1103.1)} Celile’nin bu insanı, kederlerin bir insanı değildi; o, mutluluğun bir ruhuydu. O her zaman “Neşelenin ve fazlasıyla mutlu olun” demektedir. Ancak, sorumluluğu gerektirdiğinde, “ölümün gölgesi vadisi” boyunca cesaretle yürümeye gönüllüydü. O sevinçliydi, ancak aynı zamanda alçak gönüllüydü.

100:7.14 (1103.2) Onun cesareti ancak sabrıyla dengelenmekteydi. Vaktinden önce hareket etmesi için üstüne gelindiğinde, sadece “Benim vaktim henüz gelmedi” şeklinde cevap vermektedir. O hiçbir zaman bir acelecilik içerisinde değildi; onun sakinliği ulviydi. Ancak, o sıklıkla, kötülüğe öfkelenir, günahı hoş görmez bir tutum sergilemişti. O çoğu kez, dünya üzerindeki çocuklarının refahına zarar verecek olan şeye karşı koyacak kadar çok etkilenmişti. Ancak, onun günaha olan öfkesi hiçbir zaman günahı işleyene karşı yönelmemiştir.

100:7.15 (1103.3) Onun cesareti muhteşemdi; ancak o hiçbir zaman çılgınca hareket etmedi. Onun düsturu “Korku duyma” olmuştu. Onun mertliği üstün, onun cesareti çoğu zaman kahramancaydı. Ancak onun cesareti tedbirle ilişkili olup, nedensellikten denetlenmişti. O, inançtan doğan cesaretti, gözü görmez cürete ait dikkatsizlik değil. O, tam anlamıyla mertti; ancak hiçbir zaman düşüncesizce cüretkâr değildi.

100:7.16 (1103.4) Hâkim bir hürmet emsaliydi. Onun gençlik duası bile “Gökte olan Tanrımız, ismin kutsansın.” O, akranlarının yanlış ibadetine bile saygılıydı. Ancak bu kendisini, dini geleneklerini eleştirmekten ve insan inancının hatalarını sert bir biçimde hedef almaktan alıkoymamıştı. O, gerçek kutsallığa hürmetkârdı; ve yine de şunu söyleyerek akranlarının ilgisini yerinde bir biçimde çekebilirdi: “Aranızdan kim benim günah işlediğimi ispat edebilir?”

100:7.17 (1103.5) İsa, iyi olduğu için büyüktü; ve yine de küçük çocuklar ile birlikte kardeşçe bütünleşmişti. O kişisel yaşamında nazik ve gösterişsizdi; ve yine de, bir evrenin kusursuzlaştırılmış insanıydı. Onun birliktelikleri kendisini, kendiliğinden gelen olarak adlandırmışlardı.

^{100:7.18 (1103.6)} qwİsa, kusursuzca bütünleşmiş insan kişiliği idi. Ve bugün 0, Celile’de olduğu gibi, fani deneyimini bütünleştirmeye ve insan çabalarını eş-güdümsel hale getirmeye devam etmektedir. O; yaşamı bütünleştirmekte, kişiliği soylulaştırmakta ve deneyimi yalınlaştırmaktadır. O insan aklına; yüceltmek, dönüştürmek ve güzelleştirmek için girmektedir. “Herhangi bir kişi İsa Mesih’i yanına alırsa, o yeni bir varlıktır; eski şeyler gelip geçmektedir; bakın, her şey yenilenmektedir.” sözü kelimenin tam anlamıyla doğrudur.

^{100:7.19 (1103.7)} [Nebadon’un bir Melçizedek unsuru tarafından sunulmuştur.]

101. Makale

Din’in Gerçek Doğası

^{101:0.1 (1104.1)} BİR insan deneyimi olarak din; evrimleşen yabani bireyin ilkel korku köleliğinden başlayarak, ebedi Tanrı ile birlikte evlatlığın muhteşem bir biçimde bilincinde olan medenileşmiş fanilerin ulvi ve olağanüstü inanç özgürlüğüne kadar çeşitlilik göstermektedir.

^{101:0.2 (1104.2)} Din; ilerleyici toplumsal evrime ait gelişmiş etik kurallarının ve ahlaki değerlerin atasıdır. Ancak din, tam da anlaşıldığı biçimiyle; her ne kadar kendisinin dışa dönük ve toplumsal dışavurumları insan toplumunun etik ve ahlaki ivmesi tarafından oldukça fazla bir biçimde etkilenmekteyse de, yalnızca ahlaki bir hareket değildir. Din her zaman, insanın evrimleşen doğası için ilham kaynağıdır; ancak bu evrimin gizi değildir.

101:0.3 (1104.3) Kişiliğin kani olduğu inanç olarak din, her zaman; inanmayan maddi akılda doğan umutsuzluğun yüzeysel nitelikteki zıt mantığı karşısında üstün gelebilir. Orada gerçekten de, “dünyaya gelen her insanı aydınlatan gerçek ışığın” bulunduğunu söyleyen gerçek ve özgün bir iç ses bulunmaktadır. Ve bu ruhaniyet rehberliği, insan vicdanının etik telkininden farklıdır. Dini güvencenin hissi, ruhsal bir hissiyattan çok daha fazlasıdır. Dinin güvencesi, aklın nedenselliğinin, hatta felsefenin mantığının bile ötesine geçmektedir. Din inancın, güvenin ve güvencenin *kendisidir*.

1. Gerçek Din

101:1.1 (1104.4) Gerçek din, doğal kanıtlar ile nedensel bir biçimde açıklanabilecek ve delillendirilebilecek felsefi bir inanışın sistemi değildir; hem de o, sadece gizemciliğin romantik takipçileri tarafından memnuniyetle deneyimlenebilen, tanımlanamaz coşku hislerine ait gerçeğin ötesinde ve gizemci bir deneyim değildir. Din, nedenselliğin ürünü değildir; ancak içinden bakıldığında tamamiyle akla uygundur. Din, insan felsefesinin mantığından elde edilmemiştir; ancak bir fani deneyimi olarak tamamiyle mantıksaldır. Din, evrimsel kökene ait bir ahlaki varlığın bilincinde kutsallığın deneyimlenmesidir; o, henüz beden içindeyken ruhsal tatminlerin gerçekleştirilişi olarak zaman içindeki ebedi gerçeklikler ile olan gerçek deneyimi temsil etmektedir.

101:1.2 (1104.5) Düşünce Düzenleyicisi, aracılığı ile kendisini ifade etme yetisini kazanabilecek hiçbir özel işleyişsel düzene sahip değildir; dini duyguların alınımı ve dışa vurulumu için hiçbir gizemli yeti bulunmamaktadır. Bu deneyimler, fani aklın doğal olarak emredilen işleyiş biçimi vasıtasıyla erişilebilir

kılınmıştır. Ve burada, sürekli olarak ikamet ettiği yer olan maddi akıl ile gerçekleştirdiği doğrudan iletişimi sürecinde Düzenleyici'nin yaşadığı zorluğun bir açıklaması bulunmaktadır.

101:1.3 (1104.6) Kutsal ruhaniyet fani insan ile iletişimde bulunmaktadır, bunu hisler ve duygularla değil, en yüksek ve fazla ruhsallaşmış düşüncenin âleminde gerçekleştirir. Tanrı-yoluna sizleri götüren *düşüncelerinizdir*, hisleriniz değil. Kutsal doğa sadece aklın gözleri ile algılanabilir. Ancak, ikamet eden Düzenleyici'yi duyarak Tanrı'yı gerçekten kavrayan akıl, saf akıldır. Bu türden dini deneyimler; Tanrı'nın evrimleşen evlatlarının düşünceleri, idealleri, kavrayışları ve ruhaniyet arzuları üzerinde ve onların gerçekleştiği süreçler ortasında faaliyet gösterirlerken, Düzenleyici ve Gerçekliğin Ruhaniyeti'nin birleşik çalışmalarıyla inanın aklında bıraktığı etkiden elde edilmektedir.

101:1.4 (1105.1) Din yaşamakta ve gelişmektedir; bu süreç, görme ve hisle değil, inanç ve kavrayışla gerçekleşir. Bu, yeni bilgilerin keşfinden veya benzersiz bir deneyimi bulmaktan oluşmaz; onun yerine, inanlık için hali hazırda çok iyi bilinmekte olan bilgilerdeki yeni ve ruhsal *anlamların* keşfiyle olur. En yüksek dini deneyim inanışa, geleneğe ve yönetim yetkisine bağlı değildir; hem de din, ulvi hisler ve tamamiyle gizemli duyguların doğumu değildir. O, bunun yerine, insan aklı içindeki ikamet eden ruhani etikler ile birlikte ruhsal birlikteliğin oldukça derin nitelikli yaşanan bir deneyimidir; ve bu türden bir deneyim psikolojinin kavramları ile tanımlanabildiği müddetçe, o sadece, bu gibi tamamiyle kişisel

olan bir deneyimin gerçekliği olarak Tanrı'ya inanmanın gerçekliğinin deneyimlenme deneyimidir.

101:1.5 (1105.2) Her ne kadar din; maddi bir evren görüşünün mantıksal varsayımlarının ürünü olmasa da, yine de, insanın akıl-deneyiminden doğan tamamıyla mantıksal bir kavrayışın yaratımıdır. Din; her ne kadar en başından beri, bir parça gizemli oluşuna ek olarak tamamıyla ussal nedenin ve felsefi mantığın kavramları ile tanımlanamaz ve açıklanamaz niteliğe sahip olsa da, ne gizemli inziva düşüncelerinden ne de tecrit edilmiş akıl yürütmelerinden doğmaktadır. Gerçek dinin mücevherleri, insanın ahlaki bilincinden doğmaktadır; ve onlar, Tanrı'ya-aç insan aklı içindeki Tanrı'yı-açığa-çıkararak Düşünce Düzenleyicisi'nin mevcudiyetinin bir sonucu olarak kademeli bir biçimde çoğalan insanın ruhsal kavrayışı şeklindeki bu yetinin büyüüşünde açığa çıkarılır.

101:1.6 (1105.3) İnanç, fani kavrayış ile değerlerin vicdani yargılarını bütünleştirir; ve sorumluluğun mevcudiyet-öncesinden gelen evrimsel nitelikli hissi, gerçek dinin doğuşunu başlatır. Dinin deneyimi nihai olarak, Tanrı'ya dair belirli bir bilince ilaveten inanan kişiliğin kurtuluşuna dayanan kuşku duyulmaz güvenceyle sonuçlanır.

101:1.7 (1105.4) Bu nedenle; dini arzuların ve ruhsal dürtülerin, insanların tek başına Tanrı'ya inanmak *istemelerine* neden olacak bir doğada olmadıkları, bunun yerine insanların, Tanrı'ya inanmanın *en yüksek gereksiniminde* bulunmalarının yargısından derin bir biçimde etkilendikleri gözlenmiş olabilir. Açığa çıkarılışın aydınlatışı sonucunda ortaya çıkan evrimsel nitelikli ödev ve sorumluluklara dair his insanın ahlaki doğası üzerinde öyle derin bir etkide bulunur ki, o; *Tanrı'ya*

inanmamak gibi bir hakkının bulunmadığına dair kararı verdiği yer olan akıl konumuna ve ruh tutumuna nihai olarak erişir. Bu türden aydınlanmış ve düzene girmiş bireylerin daha yüksek ve felsefe-ötesi bilgeliği nihai olarak onlara; Tanrı'dan kuşku duymanın veya onun iyiliğine güvenmemenin, — kutsal Düzenleyici — olarak insan aklı ve ruhu içindeki *en gerçek* ve *en derin* olan şeyi boşa çıkaracağını öğretir.

2. Din Bilgisi

^{101:2.1 (1105.5)} Din bilgisi tamamiyle, mantıksal ve ortalama insan varlıklarının dini deneyiminden meydana gelir. Ve bu; dinin bilimsel veya hatta psikolojik olarak değerlendirilebileceği tek niteliktir. Açığa çıkarılışın açığa çıkarılış olduğunun kanıtı insan deneyiminin bu aynı bilgisidir: bu; doğanın farklı görünen bilimleri ile dinin din-kuramını, hem bilim hem de dinin eş-güdümsel hale getirilmiş ve bağıntılı bir açıklaması olarak tutarlı ve mantıklı bir evren felsefesine doğru birleştirip, böylelikle, madde içinde, akıllarla ve ruhaniyet üzerinde Sınırsız'ın iradesi ve tasarılarının *nasıl* işlediğini öğrenmeye can atan fani aklın bu sorgulamalarına insan deneyimi içinde cevap veren aklın bir ahengini ve bir ruhaniyet tatminini yaratır.

^{101:2.2 (1106.1)} Nedensellik, bilimin yöntemidir; inanç, dinin yöntemidir; mantık, felsefenin, giriştiği yöntemidir. Açığa çıkarılış; aklın derin düşüncesiyle madde ve ruhaniyetin gerçekliğine ek olarak ikisi arasındaki ilişkilerin kavranılmasında bir bütünlüğe erişme yöntemini sağlayarak, morontia bakış açısının yoksunluğunu telafi etmektedir. Ve gerçek açığa çıkarılış hiçbir zaman; bilimi doğa-dışı, dini kabul edilemez ve felsefeyi mantıksız kılmaz.

101:2.3 (1106.2) Nedensellik, bilim çalışması aracılığıyla, doğadan giderek bir İlk Sebep'e doğru geri götürebilir; ancak, bilimin İlk Sebep'ini kurtuluşun bir Tanrısı'na dönüştürmek için dini inanç gereklidir; ve kurtuluş, ilaveten, bir tür ruhsal kavrayış olarak bu türden bir inancın onaylanması için gereklidir.

101:2.4 (1106.3) İnsan kurtuluşunu destekler nitelikte bulunan bir Tanrı'ya inanmanın iki temel nedeni bulunmaktadır:

101:2.5 (1106.4) 1. İnsan deneyimi, kişisel güvence, bir ölçüde önceden verilmiş nitelikteki ümit ve ikamet eden Düşünce Düzenleyicisi tarafından başlatılan güven.

101:2.6 (1106.5) 2. İster kutsal Evlatlar'ın dünya bahşedilişi olarak Gerçekliğin Ruhaniyeti'nin doğrudan kişilik hizmeti aracılığıyla, isterse de yazılmış sözden oluşan açığa çıkarılışlarla olsun, gerçekliğin açığa çıkarılışı.

101:2.7 (1106.6) Bilim, bir İlk Sebep'e dair varsayımda nedensellik-arayışını sonlandırmaktadır. Din, kurtuluşa dair bir Tanrı'dan emin olana kadar inanç arayışına son vermemektedir. Derin bilim çalışması, mantıksal olarak, bir Mutlaklık'ın gerçekliğine ve mevcudiyetine işaret etmektedir. Din, kişilik kurtuluşunu destekler nitelikteki bir Tanrı'nın mevcudiyeti ve gerçekliğine koşulsuz bir biçimde inanmaktadır. Metafiziksel düşüncenin gerçekleştirmede tamamen başarısız olduğu, ve felsefenin bile gerçekleştirmede kısmi bir biçimde başarısız olduğu şeyi açığa çıkarılış yerine getirmektedir; bu ise, bilimin bu İlk Sebep'i ile dinin kurtuluş tanrısının *tek ve aynı İlahiyat* olduğunu olumlamasıdır.

101:2.8 (1106.7) Nedensellik bilimin kanıtı, inanç dinin kanıtı ve mantık felsefenin kanıtıdır; ancak açığa çıkarılış ancak insan *deneyimi* tarafından gerçeklik kazanır. Bilim bilgiyi doğurur; din mutluluğu doğurur; felsefe bütünlüğü doğurur; açığa çıkarılış, evrensel gerçekliğe olan bu üç katmanlı yaklaşımın deneyimsel uyumunu onaylar.

101:2.9 (1106.8) Doğa üzerinde gerçekleştirilecek derin düşünme yalnızca, bir hareket Tanrısı olarak bir doğa Tanrısı'nı açığa çıkarabilir. Doğa sadece; hayat olarak — madde, hareket ve yaşamsal devinimi sergiler. Enerjiye ek olarak madde, belirli koşullar altında, yaşam türleri içerisinde dışa vurulmaktadır; ancak doğal yaşam bu nedenle bir olgular bütünü olarak görece devamlıyken, bireyler için tamamiyle geçicidir. Doğa, insan-kişiliğinin kurtuluşuna olan mantıksal inanış için hiçbir temeli sağlamaz. Doğa içinde Tanrı'yı bulan dindar insan, hâlihazırda ve ilk kez bu aynı kişisel Tanrı'yı kendi ruhunda bulmuştur.

101:2.10 (1106.9) İnanç Tanrı'yı ruh içerisinde açığa çıkartır. Evrimsel bir dünya üzerindeki morontia kavrayışının eşleniği olarak açığa çıkarılış, inancın kendi ruhunda sergilediği aynı Tanrı'yı doğada görmesine yetkin hale getirir. Böylelikle açığa çıkarılış başarılı bir biçimde; madde ve ruhsal olanı, ve hatta, insan ve Tanrı olarak, yaratılmış ve Yaratan arasındaki uçurumu başarılı bir biçimde birleştirir.

101:2.11 (1107.1) Doğa üzerindeki derin düşünme, ussal yönlendirmeye hatta yaşayan yüksek denetime mantıksal bir biçimde işaret etmektedir; ancak o tatminkâr hiçbir biçimde, kişisel bir Tanrı'yı ortaya çıkarmamaktadır. Diğer bir taraftan da doğa; evrenin, dinin Tanrısı'nın el yapımı olarak görülmesini engelleyecek hiçbir şeyi ortaya çıkarmamaktadır.

Tanrı tek başına doğadan bulunamaz; ancak başka şekilde onu bulan insan için doğa çalışması, evrenin daha yüksek ve daha ruhsal bir yorumlanmasıyla tamamiyle tutarlı hale gelir.

101:2.12 (1107.2) Çağsal bir olgu olarak açığa çıkarılış, dönemseldir; kişisel bir insan deneyimi olarak, sürekli. Kutsallık; Yaratıcı'nın Düzenleyici hediyesi, Evlat'ın Gerçeklik Ruhaniyeti ve Evren Ruhaniyeti'nin Kutsal Ruhaniyeti olarak fani kişiliği içerisinde faaliyet gösterirken, bu üç fani-ötesi kazanım Yücelik'in hizmeti biçiminde insanın deneyimsel evrimi içerisinde bütünleşir.

101:2.13 (1107.3) Gerçek din, fani bilincin inanç-çocuğu olarak gerçekliğe dair bir kavrayıştır; dogmasal inanç savlarına ait herhangi bünyeye yapılmakta olan yalın ussal yükseliş değildir. Gerçek din, “bizlerin Tanrı'nın çocukları olduğumuza ruhaniyetimiz ile birlikte Ruhaniyet'in kendisinin şahit oluşu” deneyiminden meydana gelmektedir. Din; din-kuramsal önermelerden değil, ruhsal kavrayış ve ruhun güveninin ulviliğinden oluşur.

101:2.14 (1107.4) Sizin — kutsal Düzenleyici olarak — en derin özünüz, kutsal kusursuzluğun belirli bir arzusu olarak doğruluk için bir açlık ve susuzluğu içinizde yaratmaktadır. Din, kutsal erişim için bu içsel dürtünün tanınmasından doğan inanç eylemidir; ve böylece, günahlardan arınmayla, kişiliğin kurtuluş yöntemiyle ve gerçek ve doğru olarak görür konuma geldiğiniz tüm bu değerlerle, bilincine vardığınız ruhun güveni ve güvencesi gerçekleşir.

101:2.15 (1107.5) Dinin kendisini gerçekleştirmesi, eşine çok sık rastlanmayan öğrenmeye veya kavrayışı keskin olan mantığa

geçmişte hiçbir zaman bağılı değildi ve gelecekte hiçbir zaman bağılı olmayacaktır. Din, ruhsal kavrayıştır; ve onun bu niteliğı, dünyanın en büyük dini öğretmenlerinden bazılarının, hatta tanrı-elçilerinin, neden zaman zaman dünyanın bilgeliğinin çok azına sahip bulunmuş olmalarının nedenidir. Dini inanç, eğitilmiş ve eğitimsiz kişiler için aynı derecede ulaşılabilir konumdadır.

101:2.16 (1107.6) Din her zaman, kendi kendisinin eleştiricisi ve hâkimi olmak zorundadır; o dışarıdan hiçbir zaman, bırakınız anlaşılmayı, gözlenemez bile. Kişisel bir Tanrı'ya dair tek güvenceniz; ruhsal olan şeylere inancınıza ve onlarla olan deneyimlerinize dair sahip olduğunuz kavrayıştan meydana gelir. Benzer bir deneyime sahip olan akranlarınızın tümü için, Tanrı'nın kişiliğı veya gerçekliğı hakkında hiçbir tartışma gerekli değildir; bunun karşısında, Tanrı'nın mevcudiyetinden bu şekilde emin olmayan tüm diğer insanlar için hiçbir olası tartışma hiçbir zaman tam anlamıyla ikna edici olamaz.

101:2.17 (1107.7) Psikoloji, gerçekten de, toplumsal çevreye karşı dini tepkilerin olgularını incelemeye girişebilir; ancak, dinin gerçek ve içsel güdülerine ve işleyişlerine nüfuz etmeyi hiçbir zaman hayal dahi edemez. Sadece din-kuramı, inancın uzmanlık alanı ve açığa çıkarılışın yöntemi olarak, dini deneyimin doğası ve içeriğine dair herhangi bir ussal açıklama sunabilir.

3. Dinin Temel Özellikleri

101:3.1 (1107.8) Din, öğrenmenin yoksunluğunda varlığını sürdürecekt kadar hayati niteliktedir. O, hatalı evren kuramları ve yanlış felsefeler ile kirlenmesine rağmen yaşar; o, metafizik düşüncelerin kafa karışıklığında bile hayatta kalır. Dinin tarih

boyunca gerçekleşen anlık değışikliklerinde ve onlar boyunca, insan ilerleyişı ve kurtuluşı için hayati derecede önemli bir şey en başından beri varlığını sürdürür: etik kurallarına dayanan vicdan ve ahlaki bilinç.

101:3.2 (1108.1) İnanç-kavrayışı, veya diğer bir değışle ruhsal içgüdü, Yaratıcı'nın insana hediyesi olan, Düşünce Düzenleyicisi ile ilişkili kâinatsal aklın belli bir bahşedilişidir. Ruh usu olarak ruhsal nedensellik, Yaratıcı Ruhaniyet'in insana hediyesi olan Kutsal Ruhaniyet'in belli bir bahşedilişidir. Ruhaniyet gerçekliklerinin bilgeliğı olarak ruhsal felsefe, bahşedilme Evlatları ile insan evlatlarının birleşik hediyesi olarak Gerçekliğin Ruhaniyeti'nin bir bahşedilişidir. Ve bu ruhaniyet bahşedilmişliklerinin eşgüdümü ve karşılıklı ilişkisi insanı, olası nihai son içinde bir ruhaniyet kişiliğı yapmaktadır.

101:3.3 (1108.2) Beden içindeki doğal ölümden kurtulan Düzenleyici'ye sahip, ilkel ve başlangıç aşamasındaki, bu aynı ruhaniyet kişiliğıdir. İnsan deneyimiyle ilişkili, ruhaniyet kökeninden gelen bu birleşik bünye; hayati devinimin sonlanmasıyla madde ve ruhsal olan arasındaki bu türden geçici bir birliktelik bozulduğunda akıl ve maddeye ait maddi bireyinin ayrışmasından kutsal Evlatlar tarafından sağlanan yaşam araçları aracılığıyla sağ çıkar.

101:3.4 (1108.3) Dini inanç vasıtasıyla inanın ruhu kendisini açığa çıkarır; buna ek olarak o, zorlayıcı nitelikteki belirli ussal koşullara ek olarak sinayıcı toplumsal durumlara fani kişiliğın karşılık vermesini içinde tetikleyen tipik bir biçimde, ortaya çıkmakta olan özün olası kutsallığını sergilemektedir. Özgün ruhsal inanç (gerçek ahlaki bilinç) şunlara nedensellik teşkil ettiğinde sergilenmektedir:

101:3.5 (1108.4) 1. Doğuştan gelen ve olumsuz nitelikli hayvansal eğilimlere rağmen, etik kurallarının ve ahlaki değerlerin ilerlemesine neden oluyorsa.

101:3.6 (1108.5) 2. Acı hayal kırıklığı ve ezici yenilgi karşısında bile Tanrı'nın iyiliğine karşı ulvi bir güven yaratıyorsa.

101:3.7 (1108.6) 3. Doğanın karışıklığına ve fiziksel felakete rağmen çok derin cesaret ve güven üretebiliyorsa.

101:3.8 (1108.7) 4. Şaşırtıcı hastalıklar ve hatta şiddetli fiziksel acıya rağmen, açıklanamaz dinginliği ve devamlı huzuru sergileyebiliyorsa.

101:3.9 (1108.8) 5. Kötü davranma ve bütüncül adaletsizlik karşısında kişiliğin gizemli bir dinginliğini ve sakın kendinden eminliğini idare edebiliyorsa.

101:3.10 (1108.9) 6. Görünürde kör olan talihin acımasızlıklarına ve insan refahı karşısında doğanın kuvvetlerinin dışarıdan bakıldığında ortaya çıkan bütüncül umursamazlığına rağmen, nihai zafere olan kutsal bir güveni koruyabiliyorsa.

101:3.11 (1108.10) 7. Mantiğin tüm karşıt temsillerine rağmen Tanrı'ya olan şaşmaz inancı sürdürüp, tüm diğer temelsiz savlara karşı başarıyla direnebiliyorsa.

101:3.12 (1108.11) 8. Sahte bilimin aldatıcı öğretilerine ve derin olmayan felsefenin ikna edici yanılgılarına rağmen ruhun kurtuluşuna olan yılmaz inancı sergilemeye devam edebiliyorsa.

101:3.13 (1108.12) 9. Çağdaş dönemlerin karmaşık ve tam gelişmemiş medeniyetlerinin ezici sorumluluklara rağmen yaşayabiliyorsa ve üstün gelebiliyorsa.

101:3.14 (1108.13) 10. İnsan bencilliğine, toplumsal karşıtlıklara, üretimsel açgözlülüklere ve kötü siyasi düzenlemelere rağmen fedakârlığın devam eden kurtuluşuna katkıda bulunabiliyorsa.

101:3.15 (1108.14) 11. Kötülük ve günahın kafa karıştırıcı varlığına rağmen evren birliği ve kutsal rehberliğe dair ulvi bir inanca kararlı bir biçimde bağlı kalabiliyorsa.

101:3.16 (1108.15) 12. Ortaya çıkabilecek herhangi bir şeye ek olarak var olan her şeye rağmen Tanrı'ya ibadet etmeye dosdoğru bir biçimde devam edebiliyorsa. “O beni öldürse bile, yine de ona hizmet edeceğim” sözünü ilan etmeye cüret edebiliyorsa.

101:3.17 (1108.16) Bizler, bunların sonrasında; üç olgu vasıtasıyla insanın, içinde ikamet eden kutsal bir ruhaniyet ve ruhaniyetlere sahip olduğunu anlarız: — dini inanç olarak — kişisel deneyim, — kişisel ve ırksal olarak — açığa çıkarılış, gerçek insan varoluşuna ait yaşanmakta olan ve uğraştırıcı durumların mevcudiyetinde ruhaniyet-benzeri on iki türdeki eylemlerin bahse konu başarılı uygulaması tarafından sergilendiği biçimiyle, maddi çevresine olan bu türden olağanüstü ve olağandışı tepkilerin büyüleyici dışavurumu. Ve orada hala, burada bahsi geçmemiş diğer olgular da bulunmaktadır.

101:3.18 (1109.1) Ve, fani insanın, dini deneyim olarak insan doğasının kusursuzlaştırıcı bu bahşedilişine ait kişisel iyeliği ve ruhsal

gerçekliği olumlamasını sağlayan şey inancın bu türden hayat dolu ve coşkulu bir dışavurumdur.

4. Açığa Çıkarılışın Sınırları

101:4.1 (1109.2) Sizin dünyanız genel olarak kökenleri umursamaz olduğu için, ki buna fiziksel kökenler bile dâhil, zaman zaman evren bütünlüğü üzerine eğitimde bulunmanın bilgece bir şey olduğu ortaya çıkmıştır. Ve, her zaman bu durum gelecek için sorun yaratmıştır. Açığa çıkarılışın kanunları, kazanılmamış ve vakitsiz bilginin aktarılmasına dair koydukları yasak nedeniyle bizleri fazlasıyla kısıtlamaktadır. Açığa çıkarılmış dinin bir parçası olarak sunulan her evren bilgisinin, kısa bir süre zarfında kendisini aşması kesindir. Bunun sonucunda, bu türden bir açığa çıkarılışın gelecekteki öğrencileri; içinde yaşadıkları âlemde sunulan ilgili evren bilgileri karşısında bu açığa çıkarılışın taşıdığı hataları keşfettikleri için, onun taşıyabileceği özgün dini gerçeklik değeriine ait olan her şeyi reddetme eğilimi göstermektedirler.

101:4.2 (1109.3) İnsanlık, gerçekliğin açığa çıkarılışına katkıda bulunan bizlerin, üstlerimizin yönergeleri tarafından oldukça kesin bir biçimde sınırlandırılmış olduğumuzu anlamaları gerekir. Bizler, bin yıllık bir süreç içinde gerçekleştirilecek bilimsel keşifleri önceden görme özgürlüğüne sahip değiliz. Açığa çıkarıcılar, açığa çıkarma emrinin bir parçasını oluşturan yönergeler uyarınca hareket etmek zorundadır. Bizler, ne şimdi ne de gelecekteki herhangi bir zaman zarfında, bu zorluğun üstesinden gelebilecek mümkün hiçbir şeyi görmemekteyiz. Bizler; her ne kadar açığa çıkarıcı sunumların bu dizisine ait tarihsel bilgiler ve dini gerçeklikler gelecek çağlarda kayıtlardaki varlığını korumaya edecek olsa da, çok kısa bir

süre içinde fiziksel bilimlere dayanan ifadelerimizin çoğunun, ilave bilimsel gelişmeler ve yeni keşiflerin sonucu olarak yeninden gözden geçirilme ihtiyacı duyacağından kesinlikle eminiz. Bu yeni gelişmeleri biz şimdi bile öngörmekteyiz; ancak bizlerin, açığa çıkarımsal kayıtlar içerisinde bu tür insan tarafından keşfedilmemiş şeyleri eklemesi yasaklanmıştır. Her açığa çıkarılış doğrudan bir biçimde *vahiy değildir*. Bu açığa çıkarılışların sunduğu kâinat bilimi vahiy değildir. O, bugünün bilgisinin eşgüdümü ve sınıflandırılışı için sahip olduğumuz izinle sınırlıdır. Her ne kadar kutsal ve ruhsal kavrayış bir hediye olsa da, *insanın bilgeliği evirilmek zorundadır*.

101:4.3 (1109.4) Gerçeklik her zaman bir açığa çıkarılıştır; ikamet eden Düzenleyici'nin çalışmasının bir sonucu olarak ortaya çıktığında kendiliğinden açığa çıkarılış; diğer bir takım göksel birim, topluluk veya kişiliğin faaliyetiyle sunulduğunda dönemsel açığa çıkarılıştır.

101:4.4 (1109.5) Son kertede din; sahip olduğu içkin ve kutsal üstünlüğünü gösterdiği biçim ve düzey uyarınca, meyveleriyle yargılanacaktır.

101:4.5 (1109.6) Her ne kadar açığa çıkarılış değişmez bir biçimde ruhsal bir olgu olsa da, gerçeklik buna rağmen göreceli bir biçimde vahiy olabilir. Evrenin bütüncül işleyişine dair bilimselliği taşıyan ifadeler hiçbir şekilde vahiy değilse de, bilgiyi en azından geçici bir süreliğine şu hallerde açıklığa kavuşturması bakımından oldukça büyük öneme sahiptir:

101:4.6 (1109.7) 1. Hatanın yetkili bir bünye tarafından ayıklanmasıyla kafa karışıklığının azaltılması.

101:4.7 (1109.8) 2. Bilinen veya bilinmesi çok yakın olan bilgi ve gözlemlerin eş-güdümü.

101:4.8 (1110.1) 3. Uzak geçmişteki dönemsel etkileşimlerle ilgili kaybedilen bilginin önemli kısımlarının eski haline getirilmesi.

101:4.9 (1110.2) 4. Farklı şekilde öğrenilmiş bilgi içinde hayati derecede önemli olan bilinmeyen boşlukları dolduracak bilginin tedarik edilmesi.

101:4.10 (1110.3) 5. Eşlik eden açığa çıkarılış içinde barınmakta olan ruhsal öğretileri aydınlatır biçimde kâinat verilerinin sunulması.

5. Açığa Çıkarılış Tarafından Genişleyen Din

101:5.1 (1110.4) Açığa çıkarılış; aracılığıyla, ruhaniyet erişiminin gerçeklikleri içerisinden evrimin taşıdığı hataların belirlenmesi ve ayıklanmasından meydana gelen gerekli çabayla çağların kurtarıldığı bir yöntemdir.

101:5.2 (1110.5) Bilim *gerçeklerle* ilgilenir; din yalnızca, *değerlerle* ilgilidir. Aydınlanmış felsefeyle akıl, hem gerçeklerin hem de değerlerin anlamlarını birleştirmeye, böylece bütüncül *gerçekliğin* bir kavramsallaşmasına ulaşmaya çabalar. Bilimin, bilginin bir özelleşmesi; felsefenin, bilgeliğin bir sınıflaşması, ve dinin, inanç deneyiminin bir uzmanlaşması olduğunu hatırlayın. Ancak din, yine de, dışavurumun iki fazını temsil etmektedir:

101:5.3 (1110.6) 1. Evrimsel din. Bir akıl türevi olan din şeklindeki ilkel ibadetin deneyimi.

101:5.4 (1110.7) 2. Açığa çıkarılan din. Bir ruhaniyet türevi olarak evren tutumu; kişiliğin kurtuluşu olarak ebedi gerçekliklerin korunumuna karşı hissedilen güvence ve ona inanışa ilaveten, amacı bütün bunların hepsini mümkün kılan kâinatsal İlahiyat'a olan nihai erişim. Evrimsel dinin, er ya da geç, açığa çıkarılışın ruhsal ilavesini nihai olarak alacak oluşu bu evren tasarımının bir parçasıdır.

101:5.5 (1110.8) Hem bilim hem de din, mantıksal çıkarımlarda bulunmak için arayışlarına; ortak olarak kabul edilmiş belirli temel noktaların varlığını farz ederek başlamaktadır. Benzer bir biçimde felsefe de edindiği sorumluluğun sürecine şu üç şeyin gerçekliğini varsayarak başlamaktadır:

101:5.6 (1110.9) 1. Maddi beden.

101:5.7 (1110.10) 2. Ruh veya hatta ikamet eden ruhaniyet olarak insan varlığının madde-ötesi fazı.

101:5.8 (1110.11) 3. Maddi olan ile ruhsal olan arasında olmak üzere ruhaniyet ve madde arasındaki karşılıklı iletişim ve karşılıklı ilişki için mevcut işleyiş düzeni olarak insan aklı.

101:5.9 (1110.12) Bilim adamları bilgileri bir araya getirir; filozoflar düşünceleri eşgüdümsel hale getirir; bunun karşısında tanrı-elçileri idealleri yüceltir. His ve duygu, dinin değişmez tamamlayıcılarıdır; ancak onlar dinin kendisi değildir. Her ne kadar hem mantık hem de duygu; çeşitlilik gösteren bir biçimde, bireysel aklın düzeyine ve mizaç eğilimine tümüyle bağlı olarak, gerçekliğin ruhsal kavrayışının derinleştirilişinde inancın uygulanışıyla ilişkili olsa da, ne mantık

(nedenselleştirme) ne de duygu (his) temel bir biçimde dini deneyimin bir parçası değildir.

101:5.10 (1110.13) Evrimsel din; evrimleşen insan içinde ibadet etme niteliğinin yaratılmasıyla ve desteklenmesiyle görevli yerel evren akıl emir-yardımcısının bahşedilişinin bir ürünüdür. Bu türden ilkel dinler doğrudan bir biçimde; insan *sorumluluğunun* hissi olarak etik kurallar ve ahlaki değerlerle ilgilidir. Bu türden dinler vicdanın teminatı üzerine kurulmuş olup, göreceli olarak etik medeniyetlerin istikrarıyla sonuçlanmaktadır.

101:5.11 (1111.1) Kişisel olarak açığa çıkarılan dinler; Cennet Kutsal Üçlemesi'nin üç bireyini temsil etmekte olan bahşedilmiş ruhanîyetler tarafından desteklenmekte olup, özellikle *gerçekliğin* genişlemesiyle ilgilidir. Evrimsel din, kişisel sorumluluk düşüncesini bireye, onun aklına kazıya kazıya öğretir; açığa çıkarılmış din, altın kural olarak sevgi üzerene artan bir vurguda bulunur.

101:5.12 (1111.2) Evrilmiş din, bütünüyle inanç üzerine dayanır. Açığa çıkarılmış din; kutsallığa ve gerçek olana ait gerçekliklerinin genişlemiş sunumlarının ilave teminatına ve evrimin inancı ile açığa çıkarımın gerçekliğinin işlevsel çalışma birlikteliğinin sonucunda biriken mevcut deneyimin daha da değerli tanıklığına sahiptir. İnsan inancı ve kutsal gerçekliğin bu türden bir çalışma birlikteliği, morontial bir kişiliğin mevcut olarak gerçekleştirdiği kazanıma giden yolun tam da üzerindeki bir karakter iyeliğini oluşturmaktadır.

101:5.13 (1111.3) Evrimsel din yalnızca, inancın teminatını ve vicdanın onamasını sağlamaktadır; açığa çıkarılmış din, inancın teminatına ek olarak açığa çıkarılışın gerçeklikleri içinde

yaşayan bir deneyimin gerçekliğini sağlamaktadır. Dinde üçüncü aşama, veya diğer bir değişle din deneyiminin üçüncü fazı, motanın daha kesin bir biçimde kavranılışı olarak morontia düzeyiyle ilgilidir. Morontia ilerleyişi içinde açığa çıkarılmış dine ait gerçeklikler artan bir biçimde genişlemektedir; siz yüce değerlere, kutsal iyiliğe, evrensel ilişkilere, ebedi gerçekliklere ve nihai sonlara dair giderek daha fazla gerçeği bileceksiniz.

101:5.14 (1111.4) Morontia ilerleyişi boyunca artan bir biçimde, gerçekliğin teminatı inancın teminatının yerini almaktadır. Mevcut ruhani dünya için nihai olarak toplandığınızda; kişilik teminatının bu eski yöntemleri olarak inanç ve gerçeklik yerine, veya diğer bir değişle onunla birlikte ve onun üstüne, saf ruhaniyet kavrayışının teminatları işlerlik gösterecektir.

6. İlerleyici Dini Deneyim

101:6.1 (1111.5) Açığa çıkarılmış dinin morontia fazı *kurtuluşun deneyimlenişi* ile ilgili olup, onu harekete geçiren büyük dürtü, ruhaniyet kusursuzluğuna olan erişimdir. Orada aynı zamanda, daha fazla etik hizmet için harekete geçiren bir çağrı ile ilişkili olarak ibadetin daha yüksek bir dürtüsü mevcuttur. Morontia kavrayışı; Yedi Katmanlı, Yücelik ve hatta Nihayet’e dair sürekli genişleyen bir bilinci açığa çıkarmaktadır.

101:6.2 (1111.6) Maddi düzeydeki en öncül başlangıcından başlayarak yukarı, tamamlanmış ruhani düzeye olan erişim zamanına kadar dini deneyimin bütünü boyunca Düzenleyici, Yücelik’in mevcudiyetine dair gerçekliğin kişisel düzeyde gerçekleştirilişine ait sırdır; ve bu aynı Düzenleyici, Nihayet’e olan aşkın erişim içinde sizin inanç sırlarınızı da saklamaktadır.

İnsan mevcudiyeti ile ilişkili olan Tanrı'ya ait Düzenleyici öze bağlanmış haldeki evirilen insanın deneyimsel kişiliği, yüce mevcudiyetin olası tamamlanışını oluşturmaktadır; ve o, içkin bir biçimde, aşkın kişiliğin sınırlılık-ötesi var edilişi için temel teşkil etmektedir.

101:6.3 (1111.7) Ahlaki irade; bilgelik tarafından derinleşmiş ve dini inanç tarafından izin verilmiş nedenselleştirilen bilgiye dayanan kararlardan meydana gelir. Bu türden tercihler ahlaki doğanın eylemleri olup, morontia kişiliği ve nihai olarak gerçek ruhaniyet düzeyinin habercisi konumundaki ahlaki kişiliğin kanıtıdır.

101:6.4 (1111.8) Bilginin evrimsel türü, protoplazmasal hafıza maddesinin birikiminden başkası değildir; bu, yaratıcı bilincinin en ilkel türüdür. Bilgelik, ilişkilendirme ve yeniden birleştirme sürecinde olan proplazmasal hafızadan oluşturulan düşüncelerden meydana gelir; ve, bu türden bir olgu, insan aklını yalın hayvan aklından ayırmaktadır. Hayvanlar bilgiye sahiptir, ancak sadece insan bilgelik yetkinliğini elinde bulundurur. Gerçeklik bilgelik-kazandırılmış bireye, Düşünce Düzenleyicisi ve Gerçekliğin Ruhaniyeti olarak Yaratıcı ve Evlatları'nın ruhaniyetlerine ait bu türden bir akıl üzerindeki bahşedilişle erişilebilir kılınmıştır.

101:6.5 (1112.1) Urantia'da bahşedildiği zaman Mesih İsa, vaftiz dönemine kadar evrimsel dinin hâkimiyeti altında yaşadı. Bu andan başlayarak çarmıha gerildiği olayı da içine alan bir biçimde o çalışmalarını, evrimsel ve açığa çıkarılmış dinin birleşik rehberliğinde yürüttü. Yeniden doğuşunun sabahından yükseldiği vakte kadar o, madde dünyasından ruhaniyetinkine olan fani geçişinin morontia yaşamına ait çok katmanlı fazları

kat etti. Yükselişinden sonra Mikâil, Yüce'nin gerçekleşmesi olarak Yücelik'in deneyiminde üstün hale geldi; ve Yüce'nin gerçekliğinin deneyimi için sınırsız yetkinliğe Nebadon'da sahip olan tek kişi olarak o, anında, yerel evreni içinde ve onun için yüceliğin egemenlik düzeyine erişti.

^{101:6.6 (1112.2)} İnsanla birlikte, insanın kişilik birleşimi ve Tanrı'nın özü olarak — ikamet eden Düzenleyici'nin nihai bütünleşmesi ve onun sonucunda gerçekleşen bir olma durumu; bireyi, potansiyel olarak, Yüce'nin yaşayan bir parçası yapıp, bu türden bir kereliğine fani varlık halinde bulunmuş bireye, Yüce için ve onunla birlikte evren hizmetinin kesinliği için sonu gelmez arayışın ebedi ayrıcalığını kesinleştirir.

^{101:6.7 (1112.3)} Açığa çıkarılış fani insana; zamanın ilerleyişi aracılığıyla mekân boyunca bu türden muhteşem ve ilgi çekici bir serüvene girmeye, bilgiyi düşünce-kararlarına doğru düzenlemekle koyulması gerekliliğini öğretmektedir; bunun sonrasında, bilgeliğe, kendinden emin düşünceleri artan bir biçimde işlevsel ama yine de ulvi ideallere dönüştürmenin soylu görevinde durmak bilmeden çalışmasını emreder; bu kavramsallaşmalar bile düşünceler olarak o kadar makul ve idealler olarak o kadar mantıklıdır ki, Düzenleyici, sınırlı aklın içinde bu türden birlikteliği onlar için mümkün kılabilmek, onları mevcut insan tamamlayıcısının bir parçası yapmak ve böylece evrensel gerçeklik olarak — Cennet gerçekliğinin zaman-mekân dışavurumları olan Evlatlar'ın Gerçeklik Ruhaniyeti'nin faaliyeti için onları hazır hale getirmek amacıyla onları birleştirmenin ve ruhsallaştırmanın zorlu görevine girer. Düşünce-kararları, mantıksal idealler ve kutsal gerçekliğin eş-güdümü; morontia dünyalarının sürekli

genişleyen ve artan bir biçimde ruhsallaşan gerçekliklerine olan fani kabulü için şart niteliğindeki, doğru bir karaktere sahip oluşu meydana getirir.

101:6.8 (1112.4) İsa'nın öğretileri; bütüncül ve eş zamanlı bir biçimde geçici huzuru, ussal kesinliği, ahlaki aydınlanmayı, felsefi istikrarı, etiksel hassasiyeti, Tanrı-bilincini ve kişisel kurtuluşun şen güvencesini sağlarken bilginin, bilgeliğin, inancın, gerçekliğin ve sevginin ahenkli bir eş-güdümüne oldukça bütüncül bir biçimde sahip olan ilk Urantia dinini meydana getirmişti. İsa'nın inanışı, fani evren erişiminin en yüksek düzeyi olarak, insan kurtuluşunun kesinliğine giden yönü göstermişti; çünkü o şunları sunmuştu:

101:6.9 (1112.5) 1. Ruhaniyet olan Tanrı ile evlatlığın kişisel düzeydeki gerçekleşiminde maddi zincirlerden kurtuluş.

101:6.10 (1112.6) 2. Ussal esaretten kurtuluş: insan gerçekliği bilecektir, ve gerçeklik onu zgr kılacaktır.

101:6.11 (1112.7) 3. Ruhsal körlükten kurtuluş, fani varlıkların kardeşliğinin insan düzeydeki gerçekleşimi, ve tüm evren yaratılmışlarının kardeşliğinin morontiasal farkındalığı; ruhsal gerçekliğin hizmet-keşfi ve ruhsal değerlerin görevsel-açığa ıkarılışı.

101:6.12 (1113.1) 4. Evrenin ruhaniyet düzeylerine olan erişime ek olarak Havona'nın uyumu ve Cennet'in kusursuzluğunun nihai gerçekleşimi aracılığıyla bireyin tamamlanmamışlığından kurtuluş.

101:6.13 (1113.2) 5. Yüce aklın kâinatsal düzeylerine erişim aracılığıyla ve tüm diğer öz-bilince sahip varlıkların kazanımlarıyla eş-güdümde bulunarak, birey-bilincinin kısıtlılıklarından kurtulma biçiminde, bireyden kurtuluş.

101:6.14 (1113.3) 6.Tanrı-tanıma ve Tanrı-hizmetinde sonu gelmez ilerlemeden oluşan ebedi bir yaşamın kazanımı olarak zamandan kurtuluş.

101:6.15 (1113.4) 7. Yaratılmışın, absonitin kesinlik-sonrası düzeyleri üzerinde Nihayet'in aşkın keşfine aracılığıyla giriştiği, Yüce içinde ve onun vasıtasıyla İlahiyat ile olan kusursuzlaştırılmış bütünlük olarak sınırlılıktan kurtuluş.

101:6.16 (1113.5) Bu türden bir yedi katmanlı kurtuluş, Kâinatın Yaratıcısı'na ait nihai deneyiminin gerçekleşiminin tamamlanmışlığı ve kusursuzluğunun dengidir. Ve tüm bunların hepsi, potansiyel olarak, dine dair insan deneyiminin taşıdığı inancın gerçekliği içinde barınmaktadır. Ve, bu barınan şeyler bu şekilde gerçekleştirilebilir, çünkü İsa'nın inancı nihayetin ötesinde bile olan gerçekliklerle beslenmiş olup, onları açığa çıkarıcı olmuştur; İsa'nın inancı, zaman ve mekânın evrimleşen kâinatı içinde dışavurumunun en yüksek derecede mümkün olduğu düzeydeki bir evren mutlaklığının düzeyine yaklaşmıştı.

101:6.17 (1113.6) İsa'nın inancının alınmasıyla fani insan, zaman içinde ebediyetin gerçekliklerini önceden tadabilir. İsa, insan deneyimi içerisinde, Kesin Yaratıcı'nın keşfini gerçekleştirdi; ve onun kardeşleri fani yaşamın bedeni içinde onu, Yaratıcı'nın keşfinin bu aynı deneyimi doğrultusunda takip edebilir. Onlar, şu an içerisinde bulundukları benliklerle; İsa'nın o zamanlar

bulunduğu benlikle gerçekleştirmiş olduğu, Yaratıcı ile olan bu deneyimde aynı tatmine bile erişebilirler. Yeni potansiyellere, Mikâil'in tamamlayıcı bahşedilişi sonucunda Nebadon evreninde ulaşılmıştı; ve bunlardan biri, her şeyin Yaratıcısı'na götüren ve mekânın gezegenleri üzerindeki başlangıçsal yaşamda maddi beden ve kanın fanileri tarafından bile kat edilebilen ebediyetin yeni aydınlatıcı yoluydu. İsa, geçmişte, Yaratıcı'nın kendisinin tek isteği olarak emrettiği kutsal mirasa aracılığıyla insanın gelebildiği yeni ve yaşayan yoldu; ve o şimdi hala böyledir. İsa'da, insanlığın, hatta kutsal insanlığın sahip olduğu inanç deneyiminin hem başlangıcı hem bitimi fazlasıyla gösterilmiştir.

7. Dinin Kişisel Bir Felsefesi

101:7.1 (1113.7) Bir düşünce yalnızca, eylem için kuramsal bir tasarıyken, olumlu bir karar eylemin doğrulanmış bir tasarımıdır. Bir önyargı, doğrulanmadan kabul edilmiş bir eylem tasarımıdır. Dinin kişisel bir felsefesini inşa edecek yapı maddeleri, bireyin hem içsel hem de dışsal deneyiminden elde edilmektedir. Bir kişinin yaşadığı zaman ve içinde bulunduğu konuma ait toplumsal düzeyin, ekonomik koşulların, eğitimsel olanakların, ahlaki yönelimlerin, kurumsal etkilerin, siyasi gelişmelerin, ırksal yönelimlerin ve dini öğretilerin hepsi; dinin kişisel bir felsefesinin oluşturulmasındaki etkenler haline gelmektedir. Doğuştan gelen mizaç ve ussal yetenek dikkate değeri bir biçimde, dini felsefenin yöntemini belirlemektedir. İş, evlilik ve akrabaların tümü, bir kişinin kişisel yaşam koşullarının evrimini etkilemektedir.

101:7.2 (1113.8) Dinin bir felsefesi; her ikisi de birliktelik içerisinde bulunulan bireyleri taklit etme eğilimiyle değışime uğrarken,

düşüncelerin temel bir gelişimine ek olarak deneyimsel yaşamdan evirilmektedir. Felsefi yargıların güçlülüğü, anlamlara olan hassasiyetle ve değerlendirmenin doğruluğuyla ilişkili bir biçimde kararlı, dürüst ve ayırt edici düşünceye bağlıdır. Ahlaki korkaklar hiçbir zaman, felsefi düşünüşün yüksek düzlemlerine erişemez; deneyimin yeni aşamalarına zorla girmek ve ussal yaşamın bilinmeyen âlemlerini keşfetmeye girişmek cesaret istemektedir.

101:7.3 (1114.1) Mevcut an içerisinde değerlerin yeni sistemleri mevcudiyet kazanmaktadır; kuralların ve ortak ölçütlerin yeni tasarımları elde edilmektedir; alışkanlıklar ve idealler yeniden şekillenmektedir; bahse konu ilişkiye ait kavramsallaşmaların genişlemesiyle kişisel bir Tanrı'ya ait belirli bir düşünceye ulaşılmaktadır.

101:7.4 (1114.2) Dinsel ve dinsel olmayan bir yaşam felsefesi arasındaki büyük fark, tanımış olduğu değerlerin özü ve düzeyi ile bağılıklarının öznesinden meydana gelir. Dini felsefenin evriminde dört faz bulunmaktadır: Bu türden bir deneyim, geleneğe ve yönetim gücüne sahip bünyeye olan teslimiyete kendisini bırakmış bir biçimde yalnızca itaatkârdır. Veya o, günlük yaşamı istikrarlı hale getirmeye yetecek bir biçimde küçük kazanımlarla mutlu olup, böylece bu türden bir rastlantısal yaşama öncül olarak kapılabilirler. Bu tür faniler, hayatın işleyişini olurlarına bırakmaya inanmaktadırlar. Üçüncü bir topluluk, mantısal bir ussallığın düzeyine ilerlemektedirler; ancak orada, kültürel köleliğin sonucu olarak durağanlaşmaktadırlar. Çok büyük us sahibi kişileri, kültürel esaretin acımasız çekimiyle o kadar sıkı bir biçimde tutulurken görmek gerçekten de acımasız bir durumdur. Yanlış bir biçimde

adlandırdıkları, bir bilimin maddi zincirleriyle kültürel esaretlerini değiştirenleri gözlemlemek eşit bir biçimde üzücü bir durumdur. Felsefenin dördüncü düzeyi; ortak kabullerin ve geleneklerin tümünün engellerinden özgürlüğe erişerek, dürüst, sadık, korkusuz ve içten bir biçimde düşünmeye, hareket etmeye ve yaşamaya cüret eder.

101:7.5 (1114.3) Herhangi bir dini felsefenin asit testi; maddi ve ruhani dünyaların gerçeklerini ayırt ederken, aynı zamanda, ussal arzu ve toplumsal hizmet içinde birleşimlerini tanıyıp tanımamalarından meydana gelir. Derin bir dini felsefe, Tanrı'ya ait şeyleri Sezar'a ait olanlar ile karıştırmamaktadır. Hem de o, tamamiyle beğeniden oluşan bir estetik inanışı dinin yerini alacak bir eşlenik olarak tanımamaktadır.

101:7.6 (1114.4) Felsefe; büyük ölçüde vicdanın masalsı bir hikâyesi olan ilkel dini, kâinatsal gerçekliğin yükselen değerleri içinde yaşayan bir deneyime doğru dönüştürür.

8. İnanç ve İnanış

101:8.1 (1114.5) İnanış, yaşamı güdülendirdiğinde ve yaşam biçimini şekillendirdiğinde inanç düzeyine erişmiş olur. Bir öğretinin gerçek olarak kabulü inanç değildir; o yalnızca inanıştır. Ne o kesinliktir, ne de ona dair yargı inançtır. İnanç, özgün olan kişisel dini deneyimin yaşayan bir niteliğidir. Bir kişi gerçekliğe inanmakta, güzelliği beğenmekte ve iyiliğe karşı hürmet etmektedir; ancak onlara ibadet etmemektedir; kurtarıcı inancın bu türden bir tutumu tek başına, tüm bunların kişileşmiş hali ve sınırsız olarak daha fazlası olan Tanrı'yı merkezine alır.

101:8.2 (1114.6) İnanış her zaman kısıtlayıcı ve bağlayıcıdır; inanç, genişleyici ve serbest bırakıcıdır. İnanış sabitleştirmekte, inanç özgürleştirmektedir. Ancak yaşayan dini inanç, soylu inanışların bir araya getirilmesinden daha fazlasıdır; o, felsefenin yüceltilmiş bir sisteminden daha fazlasıdır; o, ruhsal anlamlarla, kutsal ideallerle ve yüce değerlerle ilgili bir yaşayan deneyimdir; o, Tanrı-bilen ve insana-hizmet eden niteliktedir. İnanışlar topluluk iyeliği haline gelebilir; ancak inanç kişisel olmalıdır. Din-kuramsal inanışlar bir topluluğa önerilebilir; ancak inanç yalnızca, bireysel dindarın kalbinde yükselmelidir.

101:8.3 (1114.7) İnanç; gerçekleri reddetmeye cüret ettiğinde ve takipçilerine varsaydığı bilgiyi bahşettiğinde, sorumluluğunu ihanet etmiş olur. İnanç, ussal dürüstlüğe olan ihaneti desteklediğinde ve yüce değerlere ek olarak kutsal ideallere olan bağlılığı önemsizleştirdiğinde, bir haindir. İnanç hiçbir zaman, fani yaşamın sorun-çözme sorumluluğundan kaçınmaz. Yaşayan inanç; bağnazlığı, kendisinden olmayana karşı düşmanlığı ve hoşgörüsüzlüğü teşvik etmez.

101:8.4 (1115.1) İnanç, yaratıcı düşünmeyi zincirlemez; hem de o, bilimsel araştırmanın sonucunda gerçekleşen keşiflere karşı nedensel temele dayanmayan bir önyargı beslemez. İnanç; dini canlandırır, dindar bireyi altın kuralı kahramanca yaşaması için zorlar. İncanın şevki, bilgiye karşıdır; ve onun arzuları, ulvi barışa olan hazırlıklardır.

9. Din ve Ahlak

101:9.1 (1115.2) Dinin duyurulan herhangi bir açığa çıkarılışı; önceki evrimsel din tarafından yaratılmış ve teşvik edilmiş etiksel

zorunluluğa ait sorumluluk taleplerini tanımada başarısız olursa, özgün olarak görülemez. Açığa çıkarılış; hiçbir zaman hataya yer bırakmayan bir biçimde evirilmiş dinin etik ufkunu derinleştirirken, eş zamanlı olarak ve her seferinde önceki tüm açığa çıkarılışların ahlaki zorunluluklarını genişletmektedir.

101:9.2 (1115.3) İlkel dinin insanı hakkında (veya ilkel insanın dini hakkında) eleştirel yargıda bulunma cüreti gösterdiğinizde, vicdanlarının aydınlanmışlığına ve içinde bulunduğu düzeye göre bu türden yabancı kişileri yargılamayı ve onların dini deneyimini değerlendirmeyi unutmamalısınız. Başkasının dinini, kendinizin bilgi ve gerçeklik ölçütlerine göre yargılama hatasında bulunmayın.

101:9.3 (1115.4) Gerçek din; yaşamın en yüce değerleri ve evrenin en derin gerçekliklerinin en yüksek yorumu olarak en üstün etik ve ahlaki kavramsallaşmalarını oluşturan morontia gerçekliklerine inanmamanın kendisi için yanlış olacağı hususunda insanı ikna edici bir biçimde uyaran, ruhun içindeki ulvi ve derin yargıdır. Ve bu türden bir din yalın bir biçimde, ruhsal bilincin en yüksek taleplerine olan ussal bağlılığa yol açma deneyimidir.

101:9.4 (1115.5) Güzelliği aramak, sadece etik olduğu müddetçe ve ahlaki olanın kavramsallaşmasını derinleştirdiği ölçüde dinin bir parçasıdır. Sanat yalnızca, yüksek ruhsal güdüden kaynağını alan amaçla yayıldığı zaman dinsel olmaktadır.

101:9.5 (1115.6) Medenileşmiş bireyin aydınlanmış ruhsal bilinci, belli bir ussal inanışla veya fani mevcudiyetin sürekli tekrarlanan durumlarına iyi ve doğru tepki verme yöntemi olarak yaşamın gerçekliğini keşfetme gibi herhangi bir özel

yaşam türü ile çok fazla ilgili değildir. Ahlaki bilinç sadece, sorumluluğun insandan, davranışın günlük denetimi ve yönlendirişiyile uymasını talep ettiği etik ve ortaya çıkmaktaki morontia değerlerinin tanınmasına ve farkındalığına karşılık gelen bir isimdir.

101:9.6 (1115.7) Her ne kadar dinin kusursuz olduğu kabul edilse de orada, onun doğası ve faaliyetinin en az iki işlevsel dışavurumu bulunmaktadır:

101:9.7 (1115.8) 1. Dinin ruhsal güdüsü ve felsefi baskısı, insanın; dinin etik tepkisi olarak — akranlarının deneyimlediği olaylar karşısında doğrudan bir biçimde dışa dönük olarak ahlaki değerlere dair kendi yargısını yansıtmaya neden olmaktadır.

101:9.8 (1115.9) 2. Din insan aklı için; ahlaki değerlerin öncül kavramsallaşmalarına dayanan, ve inançla onlardan elde edilen, ve ruhsal değerlerin birleştirilmiş kavramsallaşmalarıyla eş-güdümsel hale gelmiş, kutsal gerçekliğin ruhsallaştırılmış bir bilincini yaratmaktadır. Din böylelikle; zamanın gelişmiş gerçeklikleri ve ebediyetin daha kalıcı gerçeklikleri olarak, gerçekliğe duyulan yüceltilmiş ahlaki güveni ve güvencesinin bir türü şeklinde fani olayları için bir verici haline gelmektedir.

101:9.9 (1116.1) İnanç, kalıcı gerçekliğin ahlaki bilinci ve ruhsal kavramsallaşması arasındaki köprü haline gelmektedir. Din; geçici ve doğal dünyanın maddi sınırlılıklarından, ilerleyici morontia dönüşümü olarak kurtuluşun bir yöntemi tarafından ve onun aracılığıyla ebedi ve ruhsal dünyanın ulvi gerçekliklerine olan insanın kaçış yolu olmaktadır.

10. İnsan'ın Özgürleştiricisi Olarak Din

^{101:10.1 (1116.2)} Ussal insan kendisinin, maddi bir evrenin parçası olarak doğanın bir evladı olduğunu bilmektedir; benzer bir biçimde o, enerji evreninin matematik düzeyine ait hareketlerin ve gerilimlerin içinde bireysel kişiliğin hiçbir kurtuluşunun olmadığını algılamaktadır. Hem de insan, fiziksel sebepler ve sonuçları irdeleyerek ruhsal gerçekliği en başından beri hiçbir zaman kavrayamamaktadır.

^{101:10.2 (1116.3)} Bir insan varlığı aynı zamanda, düşünsel kâinatın bir parçası olduğunun bilincindedir; ancak bir fani yaşam ömrünün ötesine geçen bir biçimde kalıcı olabilse de, bu kavramın içinde onu düşünen kişiliğin kişisel kurtuluşuna işaret eden içkin hiçbir şey bulunmamaktadır. Ne de, mantık ve nedenselliğin olanaklarının zorlanması herhangi bir zaman zarfında, mantığı veya nedenselliği uygulayan bireye kişiliğin ebedi gerçekliğini açığa çıkaracaktır.

^{101:10.3 (1116.4)} Yasanın maddi düzeyi, öncül bir faaliyet sonucunda sonucun sonu gelmez karşılığı olarak sebep-sonuç ilişkisinin devamlılığını sağlamaktadır; akıl düzeyi, mevcudiyet-öncesi kavramsallaşmalardan kökenini alan kavramsal potansiyelin sonu gelmez akışı olarak düşüncel devamlılığının korunumuna işaret etmektedir. Ancak evrenin bu düzeylerinin hiçbiri sorgulayan faniye; sınırlı yaşam enerjilerinin tüketilmesi üzerine yok olması kesin geçici bir kişilik olarak evrende kısa süreli bir gerçekliğin dayanılmaz belirsizliğinden ve düzeyin kısıtlılığından bir kaçış yolu ortaya çıkarmamaktadır.

^{101:10.4 (1116.5)} Yalnızca ruhsal kavrayışa götüren morontiasal yol vasıtasıyla insan, evrende kendi fani düzeyinde içkin olan

kırılmamış zincirleri kırabilir. Enerji ve akıl, Cennet ve İlahiyat'a geri götürmektedir; ancak ne insanın enerji kazanımı ne de akıl kazanımı doğrudan bir biçimde bu türden Cennet İlahiyatı'ndan gelmektedir. Sadece ruhsal anlamda insan Tanrı'nın bir evladıdır. Ve bu doğrudur, çünkü sadece ruhsal açıdan insan mevcut anda Cennet Yaratıcı'yla bahşedilmiş ve onunla ikamet edilmiş bir halde bulunmaktadır. İnsanlık hiçbir zaman, dini deneyimin kanalı ve gerçek inancın uygulaması olmadan kutsallığı keşfedemez. Tanrı'nın gerçekliğinin inanca dayalı kabulü; maddi kısıtlılıkların çevrelenmiş sınırlarından kaçmasına insanı yetkin hale getirip, üzerinde ölüm olan maddi âlemden içinde yaşamın ebedi olduğu ruhsal âleme doğru güvenli yolculuğa ulaşmanın nedenselliğe dayanan bir umudunu ona sunmaktadır.

101:10.5 (1116.6) Dinin amacı, Tanrı'ya dair merakı tatmin etmek değildir; bunun yerine o, insan ve Tanrı olarak kısıtlı ile kusursuz olan biçiminde fani ve kutsalı karıştırarak insan yaşamını istikrara kavuşturma ve onu zenginleştirme amacı niteliğinde, ussal sürekliliği ve felsefi güvenceyi sağlamaktadır. Dini deneyim aracılığıyla, ideal olana dair insanın kavramsallaşmaları gerçeklik kazanmış hale gelir.

101:10.6 (1116.7) Hiçbir zaman orada, kutsallığın ne bilimsel ne de mantıksal kanıtları olamaz. Nedensellik tek başına, dini deneyime ait değerleri ve iyilikleri onaylayamaz. Tanrı'nın iradesini gerçekleştirmek için iradede bulunanlar, ruhsal değerlerin geçerliliğini kavrayacaklardır. Bu, fani düzey üzerinde dini deneyimin gerçekliğine kanıtlar sunmaya en yakın yapılabilecek şeydir. Bu türden inanç, maddi dünyanın mekanik çarkından ve ussal dünyanın tamamlanmamışlığının

yarattığı hatanın çarpıtıcılığından tek kaçıışı sunmaktadır; bireysel kişiliğin devam eden kurtuluşu ile ilgili fani düşüncenin çıkmazına karşı keşfedilmiş tek çözümdür. O; sevginin, kanunun, birlikteliğin ve ilerleyici İlahiyat erişiminin evrensel bir yaratımı içinde gerçekliğin tamamlanışı ve yaşamın ebediyeti için tek pasaporttur.

101:10.7 (1117.1) Din etkin bir biçimde, insanın idealist soyutlanışını veya ruhsal yalnızlığını iyileştirmektedir; o, yeni ve anlamlı bir evrenin bir vatandaşı niteliğinde, Tanrı'nın bir evladı olarak inanana imtiyaz sağlamaktadır. Din; ruhunda kavranılabilecek doğruluğun parıltısını takip ederek kendisini sonuç olarak, Sınırsız'ın tasarımı ve Ebedi'nin amacıyla tanımlayacak oluşunun güvencesini insanı verir. Bu türden özgürleştirilmiş bir ruh derhal, sahip olduğu evren olarak bu yeni evrende kendisini evinde hissetmeye başlar.

101:10.8 (1117.2) İnancın bu türden bir dönüşümünü deneyimlediğiniz zaman sizler; matematiksel bir kâinatın kölesel bir kısmı yerine, Evrensel Yaratıcı'nın özgürleştirilmiş irade sahibi bir evladı olursunuz. Artık bu türden özgürleştirilmiş bir evlat, geçici mevcudiyetin sonlanışına ait karşı konulamaz yok oluşla tek başına savaşmamaktadır; artık o, ihtimallerin hepsi ümitsiz bir biçimde ona karşıyken tüm doğaya karşı savaş vermemektedir; artık o, bir ihtimal güvenini ümitsiz bir hayale emanet ettiğini veya inancını gerçekdışı bir hataya bağladığını düşünmesinden doğan felç edici korkuyla sendelememektedir.

101:10.9 (1117.3) Artık, bunun yerine, Tanrı'nın evlatları mevcudiyetin kısıtlı gölgeleri üzerindeki gerçekliğin zaferinin savaşını vermek için toplanmışlardır. En sonunda tüm yaratılmışlar; yaşamın ebediyetine ve kutsallık düzeyine

erişmek için verilen göksel mücadelede, Tanrı'ya ek olarak neredeyse sınırsız bir evrenin tüm kutsal yardımcılarının yanlarında bulundukları gerçeğinin bilincine varmışlardır. Bu tür inançla özgürleştirilmiş evlatlar kesin bir biçimde, ebediyetin yüce kuvvetleri ve kutsal kişiliklerinin yanında, zamanın mücadeleleri için toplanmışlardır; yolları üzerindeki yıldızlar bile, onlar için mücadele vermektedir; en sonunda onlar, evrene kendileri içinden, Tanrı'nın bakış açısından, bakarlar, ve her şey maddi tecridin kısıtlıklarından ebedi nitelikli kutsal ilerleyişin kesinliklerine doğru dönüşmüş hale gelir. Zamanın kendisi bile, mekânın hareket eden kalabalıkları üzerine Cennet gerçeklikleri tarafından yansıtılmış ebediyetin gölgesinden başkası haline gelmez.

101:10.10 (1117.4) [Nebadon'un bir Melçizedek unsuru tarafından sunulmuştur.]

102. Makale

Dini İnanç'ın Temelleri

102:0.1 (1118.1) İNANMAYAN maddiyatçı biri için insan, tamamiyle evrimsel bir kazadır. Onun kurtuluşa dair umutları, bir fani hayal yok olmuştur; onun korkuları, sevgileri, arzuları ve inanışları maddenin içinde yaşamsal olmayan belirli atomların şans eseri birleşimin yarattığı tepkimeden başka bir şey değildir. Enerjinin hiçbir dışavurumu veya güvenin hiçbir ifadesi, onu mezardan ötesine taşıyamaz. İnsanların en iyilerinin adanmış emekleri ve ilham verici dâhilikleri; ebedi bitişin ve ruhun sonlanışının uzun ve yalnız gecesi olarak ölüm tarafından yok olmaya mecburdur. Fani mevcudiyetin geçici güneşi altında insanın yaşamı ve çalışması için altığı tek ödül sayısız çaresizliktir. Yaşamın her günü yavaşça ve kesin bir

biçimde; düşmansı ve amansız bir maddi evrenin, insanın arzusunda güzel, soylu, yüce ve iyi olan her şeye karşı taçlandırıcı bir hakaret olmasını istediği, acımasızın bir sonun çekimini kuvvetlendirmektedir.

102:0.2 (1118.2) Ancak bu, insanın sonu ve onun ebedi kaderi değildir; bu türden bir öngörü, ruhsal karanlıkta kaybolmuş ve çok katmanlı bir öğrenmenin yarattığı kafa karışıklığı ve çarpıtmayla gözleri görmez hale gelmiş maddi bir felsefenin tamamiyle neden-sonuca dayalı içi boş savları karşısında cesurca çırpınan bir gezgin ruh tarafından dile getirilmiş bir çaresizlik haykırışından başka bir şey değildir. Ve, karanlığın tüm bu yıkımı ve çaresizliğin tüm bu kaderi, yeryüzü üzerindeki Tanrı'nın evlatlarının en alçak gönüllü ve en eğitim görmemiş olanları tarafından inancın bir hareketiyle sonsuza kadar dağılmaktadır.

102:0.3 (1118.3) Bu kurtarıcı inanç; insanın ahlaki bilinci, insan değerlerinin fani deneyim içinde, zamandan ebediyete olarak insandan kutsal olana doğru, maddi olandan ruhsala olana çevrilebileceğini fark ettiğinde insan kabilde doğumunu gerçekleştirir.

1. İnancın Teminatları

102:1.1 (1118.4) Düşünce Düzenleyicisi'nin görevi; insanın ilkel ve evrimsel görev duygusunun, evrimin ebedi gerçekliklerine olan daha yüksek ve daha kesin inanca doğru dönüşümünün açıklanışından meydana gelir. İnsanın kalbinde, yüce erişime giden inanç yollarının kavranılması için yetkinliği sağlayacak kusursuzluk açlığının bulunması gerekir. Eğer insana kutsal iradeyi yerine getirmeyi tercih ederse, o doğrunun yolunu

bilecektir. Şu ifade kelimenin tam anlamıyla doğrudur: “İnsan varlıkları sevmek için bilinmek zorundadır, ancak kutsal varlıklar bilinmek için sevmek zorundadır.” Ancak, dürüst kuşkular ve içten sorgular günah değildir; bu türden tutumlar yalnızca, kusursuzluğa olan erişimdeki ilerleyici yolculukta gecikmelere neden olmaktadır. Çocuksu güven, göksel yükselişin krallığına olan insanın girişini kesinleştirmektedir; ancak ilerleme tamamıyla, bütünüyle erişkin hale gelmiş insanın zinde ve kendinden güven duyan inancının oldukça etkin çalışmasına bağlıdır.

102:1.2 (1119.1) Bilimin nedenselliği, zamanın gözlenebilen gerçeklik durumlarına dayanmaktadır; dinin inancı, ebediyetin ruhanîyet düzeninden temelini almaktadır. Bilgi ve nedenselliğin bizler için yapamadığı şeyi, gerçek bilgelik; dini kavrayış ve ruhsal dönüşüm vasıtasıyla inancın gerçekleştirmesine izin vermesi için bizleri ikna etmektedir.

102:1.3 (1119.2) İsyanın tecridi nedeniyle Urantia üzerindeki gerçekliğin açığa çıkarılışı haddinden fazla bir biçimde, kısmi ve geçici olan kâinat bilgilerine dair ifadeler ile karıştı. Gerçek, çağdan çağa değişmez bir konumda varlığını sürdürmektedir; ancak fiziksel dünya ile ilgili öğretiler günden güne, ve yıldan yıla değişiklik göstermektedir. Ebedi gerçekliğe, maddi dünya ile ilgili artık eskimiş icatsı düşüncelerin eşliğinde bulunabiliyor diye saygısızlıkta bulunmamak gerekir. Daha fazla ne bilimsel şey bilerseniz, daha az emin hale gelirsiniz; daha fazla dine *sahip olursanız*, daha fazla emin olursunuz.

102:1.4 (1119.3) Bilimin kesinlikleri tamamıyla ustan kaynağını alır; dinin mutlaklıkları, tam da *bütüncül kişiliğe* dair temellerden türer. Bilim, aklın anlayışına hitap eder; din, beden, aklın ve

ruhaniyetin, hatta kişiliğin tamamının bile, bağlılığına ve sadakatine hitap eder.

102:1.5 (1119.4) Tanrı tümüyle o kadar gerçek ve mutlaktır ki, kanıtın hiçbir maddi simgesi veya mucize olarak varsaydığınız olgunun gösterimi onun gerçekliğinin tanıklığında sunulamaz. Bizler her zaman, ona güvendiğimiz için onu bilmeye devam edeceğiz; ve, ona olan inanışımız tamamiyle, onun sınırsız gerçekliğine ait kutsal dışavurumlara olan kişisel katılımlarımıza dayanmaktadır.

102:1.6 (1119.5) İkamet eden Düşünce Düzenleyicisi hataya yer bırakmayan bir biçimde insanın ruhunda; sadece, Düzenleyici'nin kutsal kaynağı olan Tanrı ile gerçekleştireceği bütünlükle yerinde bir biçimde tatmin olabilecek, çok büyük bir merakla birlikte gerçek ve arayışta olan bir kusursuzluk açlığı doğurur. İnsanın aç ruhu, yaşayan Tanrı'nın kişisel gelişiminden daha azı olan herhangi bir şeyle tatmin olmayı reddetmektedir. Tanrı; yüksek ve kusursuz bir ahlaki kişilikten daha fazla ne olabilirse olsun, aç ve sınırlı kavramsallaşmamızın içinde ondan daha azı olamaz.

2. Din ve Gerçeklik

102:2.1 (1119.6) Gözlemleyici akıllar ve ayırt edici ruhlar, akranlarının yaşamları içinde bulduklarında dini tanımaktadırlar. Din, tanıma ihtiyaç duymamaktadır; hepimiz onun toplumsal, ussal, ahlaki ve ruhsal meyvelerini bilmekteyiz. Ve, bunun hepsi, dinin insan ırkının bir mülkiyeti olduğu gerçekliğinden büyümektedir; o, kültürün bir çocuğu değildir. Bir kişinin din algısının hala insansı olduğu ve böylece bilgisizliğin esaretine, hurafe inancının köleliğine, içi

boş inanç savlarının aldatmacalarına ve sahte felsefenin yanılgılarına tabi olduğu gerçektir.

102:2.2 (1119.7) Özgün dini teminatın belirleyici özelliklerinden bir tanesi; olumlayışlarının mutlaklığına ve tutumunun adanmışlığına rağmen, ifadesinin taşıdığı ruhun, böbürlenici ve kendini yüceltici tavra dair en ufak bir izi bile taşımayacak kadar kendinden emin ve esnek oluşudur. Dini deneyimin bilgeliği, hem insansı bir biçimde özgün hem de Düzenleyici'nin bir türevi oluşu bakımından bir çelişkiye benzer oluşumdur. Dinsel kuvvet, bireyin kişisel ayrıcalıklarının ürünü değildir; onun yerine, insan ile bilgeliğin tümünün sonsuza kadar süren kaynağının yüce birlikteliğinin sonucudur. Böylelikle, gerçek ve saf dinin kelimeleri ve eylemleri, aydınlanmış fanilerin tümü için ikna edici bir biçimde belirleyici hale gelir.

102:2.3 (1119.8) Bir dini deneyimin etkenlerini belirlemek ve onları irdelemek zordur; ancak, bu türden din uygulayıcılarının sanki çoktan Ebediyet'in mevcudiyetinde bulunup yaşamlarına devam ettikleri gözlemlemek zor değildir. İnananlar bu geçici yaşama, sanki ölümsüzlük hali hazırda ellerinin altındaymış gibi karşılık gösterirler. Bu türden fanilerin yaşamlarında; yalnızca dünyanın bilgeliğini özümsemiş olan akranlarından onları sonsuza kadar ayıran, dışavurumun geçerli bir özgünlüğü ve doğallığı bulunmaktadır. Dindarlar, zamanın geçici akımlarında içkin olan rahatsız edici acelecilikten ve anlık değişimlerin acı verici sıkıntısından etkin bir biçimde kurtulmuş olarak yaşıyor görünmektedirler; onlar fizyoloji, psikoloji ve sosyolojinin kanunları tarafından açıklanmamış olan bir kişilik istikrarını ve bir karakter huzurunu sergilerler.

Zaman, bilginin erişiminde değişmez bir etkindir; her ne kadar dini deneyiminin tüm fazları içinde belirli bir gelişim olarak minnettarlık içinde büyümenin önemli bir değeri olsa da, din kazanımlarını anlık bir biçimde ulaşılabilir kılar. Bilgi ebedi bir arayıştır; siz her zaman öğrenir konumda bulunmaktasınız, ancak hiçbir zaman mutlak gerçekliğe dair bütüncül bilgiye varmaya yetkin değilsiniz. Tek başına bilgi içerisinde hiçbir zaman mutlak kesinlik olamaz, sadece yaklaşımın artan bir olasılığı söz konusu olabilir; ancak ruhsal aydınlanmanın dini ruhu *bilmektedir*, ve onu *şimdi* gerçekleştirmektedir. Ve yine de, bu derin ve olumlu kesinlik bu türden güçlü-düşünceli bir dindarın, maddi yönü yavaş-hareket eden biliminin gelişmeleriyle yakın bir biçimde ilişkili olan insan bilgeliğinin ilerleyişinin iniş ve çıkışlarına daha az ilgi beslemesine neden olmaz.

Bilimin keşifleri bile; ilgili bilgileri aklın düşünce akımları içinde dolaşıma giren bir biçimde mevcut olarak *anlam* haline gelene kadar, anlaşılana ve ilişkilendirilene kadar, insan deneyiminin bilincinde tam anlamıyla *gerçek* değildir. Fani insan fiziksel çevresini bile, psikolojik olarak konumlandığı yerin bakış açısından olmak üzere akıl düzeyinden görür. Bu nedenle, insanın evrene dair oldukça bütünleşmiş bir yorumda bulunması ve bunun sonrasında dini deneyiminin ruhaniyet bütünlüğü ile biliminin bu enerji bütünlüğünü tanımlamaya çalışması gerekliliği tuhaf bir durum değildir. Akıl bütünlüktür; fani bilinç akıl düzeyinde yaşamakta ve evrensel gerçeklikleri akıl kazanımının gözleriyle algılamaktadır. Aklın bakışı, İlk Kaynak ve Merkez olarak gerçekliğin kökeninin varoluşsal bütünlüğünü açığa çıkarmayacaktır; ancak o insana, Yüce Varlık olarak ve onun

içinde enerji, akıl ve ruhaniyetin deneyimsel birleşimini tasvir edebilmekte olup, bunu ileride zaman zaman gerçekleştirecektir. Ancak akıl hiçbir zaman; maddi şeyler, ussal anlamlar ve ruhsal değerlerin kesin bir biçimde farkında oluşuna kadar, gerçekliğin çeşitliliğinin bu birleşiminde başarılı olamaz; yalnızca, işlevsel gerçekliğin bu üçlemesi arasındaki ahenkte bütünlük vardır; ve yalnızca bütünlük içerisinde, kâinatsal sürekliliğin ve tutarlılığın gerçekleşimi karşısında kişilik tatmini bulunmaktadır.

102:2.6 (1120.3) Bütünlük en iyi, felsefe vasıtasıyla insan deneyiminde bulunur. Ve, felsefi düşüncenin bedeni her zaman maddi bilgiler üzerine inşa edilmek zorundayken, gerçek felsefi işleyişlerinin ruhu ve enerjisi fani ruhsal kavrayıştır.

102:2.7 (1120.4) Evrimsel insan, doğasından gelen bir biçimde çok çalışmadan haz duymamaktadır. Büyüyen bir dini deneyimin baskıcı talepleri ve zorlayıcı dürtüleriyle yaşam deneyimi içinde ayak uydurması; ruhsal büyüme, ussal genişleme, bilgisel açılımda ve toplumsal hizmete bitmek bilmeyen etkinlik anlamına gelmektedir. Oldukça etkin bir kişilikten bağımsız hiçbir gerçek din bulunmaktadır. Bu nedenle, insanların daha çalışmaya gönülsüz olanları sıklıkla; kalıplaşmış dini inanç savlarının ve dogmalarının sahte barınağına yapılan bir inzivaya başvurarak, çok akıllıca gerçekleştirilmiş birey aldanmacasının bir türüyle gerçekten dini olan etkinliklerin zorluklarından kaçmaya çalışmaktadır. Ancak, gerçek din canlıdır. Dini kavramsallaşmaların ussal tabakalaşması, ruhsal ölüme denktir. Siz, dini düşüncelerden bağımsız olarak düşünemezsiniz; ancak din bir kez sadece bir

düşünceye indirgendiği zaman, artık din değildir; o yalnızca, insan felsefesinin bir türü haline gelmiştir.

102:2.8 (1121.1) Tekrar etmek gerekirse, orada; yaşamın sinir bozucu taleplerinden kaçış için bir yol olarak dinin duygusal düşüncelerini kullanabilecek, dengesiz ve kötü bir biçimde kendine hâkim olan ruhların diğer türleri bulunmaktadır. Görüşlerinde tutarsız ve ürkek faniler evrimsel yaşamın bitmek bilmeyen baskısından kaçmayı denediklerinde, din olarak düşündükleri şey, kaçışın en iyi yolu olarak en yakın sığınağı sunar görünümü vermektedir. Ancak, dinin görevi, yaşamın anlık değişimleri karşısında insanları cesurca, hatta kahramanca, hazırlamaktır. Din; insanın yaşama devam edişini ve ona “görünmeyen O’nu görmüş gibi katlanmayı” yetkin kılan bir şey olarak, evrimsel insanın yüce kazanımıdır. Gizemcilik, buna rağmen; insan toplumunun ve ticaretinin açık alanlarında dini bir yaşamı gerçekleştirmenin daha hareketli etkinliklerinden haz duymayan faniler tarafından kabul edilmiş olan, yaşamdan bir kaçış biçimidir. Gerçek din, *hareket etmek* zorundadır. Davranış, insan ona sahip olduğunda, veya diğer bir değişle dinin insanı tamamen elde edişine gerçek anlamıyla izin verildiğinde, dinin ürünü olacaktır. Din hiçbir zaman, yalın düşünce ve hareketsiz hisle tatmin olamayacaktır.

102:2.9 (1121.2) Bizler, dinin sıklıkla bilgelik dışı hatta dinsiz bir biçimde hareket ettiği gerçeğini görmemezlikten gelmemekteyiz; ancak din *hareket etmektedir*. Dini yargılamanın kabul edilemez kararları, kanlı düşmanlıklara sebep olmuştur; ancak en başından beri ve her zaman din, bir şey yapmaktadır; o, sürekli etkindir!

3. Bilgi, Bilgelik ve Kavrayış

102:3.1 (1121.3) Ussal eksiklik veya eğitimsel yoksunluk, kaçınılmaz bir biçimde daha yüksek dini erişimi engellemektedir; çünkü ruhsal doğanın bu türden fakir bir çevresi, dinin, bilimsel bilginin dünyası ile ana felsefî iletişim bağını koparmaktadır. Dinin ussal etkenleri önemlidir, ancak onun haddinden fazla gelişimi benzer bir biçimde zaman zaman oldukça engelleyici ve utandırıcıdır. Din, çelişkili bir gerçeklik içinde sürekli olarak çalışmak zorundadır: düşüncenin etkin bir biçimde kullanılma zorunluluğu ile eş zamanlı olarak düşüncenin tümünün ruhsal hizmet-verebilirliğinin azaltılması.

102:3.2 (1121.4) Dini varsayım kaçınılmazdır, ancak her zaman zarar vericidir; varsayım her seferinde kendi amacını reddetmektedir. Varsayım; dini, maddi veya insansı bir şeye dönüştürme eğilimi göstermekte olup, böylece, ussal düşüncenin açıklığına doğrudan bir biçimde müdahale ederken, dolaylı bir biçimde, sonsuza kadar karşısında durması gereken bir dünya olarak geçici dünyanın bir işlevi olarak dinin görünmesine neden olur. Bu nedenle din her zaman; gerçeklik kavrayışı ve bütünlük algısı için felsefe-ötesi hassasiyet olan morontia motası olarak — evrenin maddi ve ruhsal düzeyleri arasındaki deneyimsel ilişkinin yokluğundan kaynaklanan çelişkiler olarak, çelişkiler tarafından nitelenecektir.

102:3.3 (1121.5) İnsan duyguları olarak maddi hisler, doğrudan bir biçimde, bencil hareketler olan maddi eylemlere neden olmaktadır. Ruhsal güdüler biçimindeki ruhsal kavrayışlar, doğrudan bir biçimde, toplumsal hizmet ve fedakâr iyiliğin bencil olmayan hareketleri olarak dini eylemlere neden olmaktadır.

102:3.4 (1121.6) Dini arzu, kutsal gerçekiğin arayışı için açıktır. Dini deneyim, Tanrı'yı bulmuş olma bilincinin gerçekişimidir. Ve bir insan varlığı Tanrı'yı bulduğunda, bu kişinin ruhu içinde; Tanrı'yı bulmuş olduğunu açığa çıkarmak için değil, akranlarını canlandırmak ve onları soylulaştırmak için ruhu içinde ebedi iyiliğe dair engin bilginin taşmasına izin vermek amacıyla, daha az aydınlanmış akranlarıyla sevgi dolu hizmet-iletişimini arzulamaya yönelten farkındalık içinde zaferin tarif edilemez bir yerinde-duramamazlığı deneyimlendir. Gerçek din, artan toplumsal hizmete yol açar.

102:3.5 (1122.1) Bilgi olarak bilim, *bilgisel gerçekiğin* bilincine götürür; deneyim olarak din, *değerlerin* bilincine götürür; bilgelik olarak felsefe, *eş-güdümlü* bilincine götürür; açığa çıkarılış (morontia motasının eşleniği olarak) *doğru gerçekiğin* bilincine götürür; bunların karşısında, bilgi, değer ve doğru gerçekiği bilincinin eş-güdümlü, tam da bu kişiliğin kurtuluş olasılığına olan inanışla birlikte varlığın en yüksek düzeyi olarak kişilik gerçekiğinin farkındalığını oluşturmaktadır.

102:3.6 (1122.2) Bilgi insanların, ortaya çıkan toplumsal sınıf ve tabakalara yerleştirilmelerine neden olmaktadır. Din, hizmet eden insanlara neden olup, böylece etik kuralları ve fedakârlığı yaratmaktadır. Bilgelik, hem düşüncelerin hem de bir kişinin akranlarının daha büyük ve daha iyi aidiyet birlikteliğine yol açmaktadır. Açığa çıkarılış insanları özgürleştirmekte ve onları ebedi serüvene başlatmaktadır.

102:3.7 (1122.3) Bilim insanları sınıflandırmaktadır; din insanları, şu anda sizin bulunduğunuz halde bile, sevmektedir; bilgelik, farklılık gösteren insanlara adalet sağlamaktadır; ancak açığa

çıkarılış, insanı yüceltmekte ve onun Tanrı ile bütünlüğü için var olan yetisini açığa çıkarmaktadır.

102:3.8 (1122.4) Bilim başarısız bir biçimde, kültürün kardeşliğini yaratmayı arzulamaktadır; din, ruhaniyetin kardeşliğine hali hazırda ait olmayı getirmektedir. Felsefe, bilgeliğin kardeşliğini arzulamaktadır; açığa çıkarılış, Kesinliğin Cennet Birliği olarak ebedi kardeşliği tasvir etmektedir.

102:3.9 (1122.5) Bilgi, kişiliğin gerçekliği üzerinde duyulan gurura sebebiyet vermektedir; bilgelik, kişiliğin anlamının bilincidir; din, kişiliğin değerinin tanınışı deneyimidir; açığa çıkarılış, kişilik kurtuluşunun güvencesidir.

102:3.10 (1122.6) Bilim; sınırsız kâinatın ayrılmış kısımlarını tanımlamayı, irdelemeyi ve sınıflandırmayı arzulamaktadır. Din, bütün kâinat olarak her-şeye-dair-bilgiyi kavramaktadır. Felsefe, bütünlüğün ruhsal-kavrayış kavramsallaşmasıyla bilimin maddi kısımlarının tanımlanmasına girişmektedir. Felsefenin bu girişimde başarısız olduğu yerde, kâinatsal döngünün evrensel, ebedi, mutlak ve sınırsız olduğunu olumlayan bir biçimde açığa çıkarılış başarılı olmaktadır. Sınırsız BEN'in bu kâinatı, bu nedenle; zamansız, mekânsız ve koşulsuz olarak — sonsuz, kısıtsız ve her şeyi içine alan niteliktedir. Ve biz, Sınırsız BEN'in aynı zamanda Nebadon'un Mikâili'nin Yaratıcısı olduğuna ve insan kurtuluşunun Tanrı'sı olduğuna tanıklık etmekteyiz.

102:3.11 (1122.7) Bilim, İlahiyat'ı bir *gerçeklik* olarak belirtmektedir; felsefe, bir Mutlak'a dair *düşünceyi* sunmaktadır; din Tanrı'yı sevgi dolu bir *ruhsal kişilik* tahayyül etmektedir. Açığa çıkarılış; İlahiyat'ın gerçekliğinin *bütünlüğünü*, Mutlak'ın

düşüncesini ve Tanrı'nın ruhsal kişiliğini olumlarken, bunlara ilaveten, mevcudiyetin evrensel gerçekliği, aklın ebedi düşüncesi ve yaşamın sınırsız ruhaniyeti olarak — Yaratıcımız olarak bu kavramsallaşmayı temsil eder.

102:3.12 (1122.8) Bilginin peşine düşme bilimi oluşturur; bilgeliğin arayışı felsefedir; Tanrı'ya duyulan sevgi dindir; gerçekliğin açlığı bir açığa çıkarılışın *kendisidir*. Ancak, gerçekliğin hissini kâinata dair insanın ruhsal kavrayışına eklemleyen şey Düşünce Düzenleyicisi'dir.

102:3.13 (1122.9) Bilimde düşünce, onun gerçekleşiminin dışavurumundan önce gelmektedir; dinde gerçekleşimin deneyimi, düşüncenin dışavurumundan önce gelmektedir. Evrimsel inanmak-isteyen-irade ile — *inanan irade olarak* — aydınlanmış nedensellik, dini kavrayış ve açığa çıkarılışın ürünü arasında çok büyük bir fark bulunmaktadır.

102:3.14 (1122.10) Evrimde, din sıklıkla insanın Tanrı'ya dair kendi kavramsallaşmalarını yaratmasına yol açmaktadır; açığa çıkarılış Tanrı'nın evrimleşen insanının kendisini sergilerken, Mesih İsa'nın dünya yaşamında biz Tanrı'nın kendisini insana açığa çıkarılışının olgusunu gözlemleriz. Evrim, Tanrı'yı insansı yapma eğilimi gösterir; açığa çıkarılış insanı Tanrısal yapma eğilimi gösterir.

102:3.15 (1122.11) Bilim yalnızca ilk nedenlerle tatmin olur, din yüce kişilikle, ve felsefe bütünlükle. Açığa çıkarılış, bu üçünü bir olarak ve bu üçünü de iyi olarak olumlar. *Ebedi gerçek* evrenin iyiliğidir, mekânda gerçekleşen kötülüğün zaman içindeki yanılsamaları değildir. Tüm kişiliklerin ruhsal deneyiminde, gerçeğin iyi ve iyinin gerçek olduğu her zaman doğrudur.

4. Deneyim Gerçekliği

102:4.1 (1123.1) Akıllarınızdaki Düşünce Düzenleyicisi'nin mevcudiyeti nedeniyle sizler için Tanrı'nın aklını bilmek, insan veya insan-ötesi biri olarak diğer herhangi bir akıllı bilmenin bilincinden emin olmaktan daha fazla gizemli bir durum değildir. Din ve toplumsal bilinç şu ortak noktaya sahiptir: onlar, diğer akılların bilincine dayanmaktadır. Bir başkasının düşüncesini kendinizinki olarak aracılığıyla kabul ettiğiniz yöntem, “Mesih'te olan aklın sizin içinizde olmasına izin verin” sözünü gerçekleştirebileceğinizle aynıdır.

102:4.2 (1123.2) İnsan deneyimi nedir? O yalın bir biçimde, etkin ve sorgulayan bir birey ile herhangi bir diğer etkin ve dışsal gerçeklik arasındaki her türlü karşılıklı ilişkidir. Deneyimin ivmesi, dışsal olan gerçekliğinin bütüncül tanınışına ek olarak kavramsallaşmanın derinliliğiyle belirlenir. Deneyimin hareketi, iletişimde bulunulmuş gerçekliğin dışsal niteliklerinin duyusal keşfinin gücüne ek olarak önceden hayal edilmiş olan beklenen şeyin kuvvetine denktir. Deneyimin gerçekliği; diğer-şeylerin, diğer-akılların ve diğer-ruhaniyetlerin mevcudiyeti biçiminde — diğer-mevcudiyetlere ek olarak öz-bilinçte bulunur.

102:4.3 (1123.3) İnsan çok öncül bir biçimde, dünyada veya evrende yalnız olmadığının bilincine varır. Bireyselliğin çevresinde diğer-akılların mevcudiyetine dair kendiliğinden gerçekleşen doğal bir öz-bilinç gelişir. İnanç bu doğal deneyimi, *diğer-akılların mevcudiyetinin* — kökeni, doğası ve nihai sonu biçiminde — gerçekliği olarak Tanrı'nın tanınışı olan dine dönüştürür. Ancak, bu türden bir Tanrı bilgisi en başından beri ve her zaman, kişisel deneyimin bir gerçekliğidir. Eğer Tanrı

bir kişilik olmasaydı, bir insan kişiliğinin gerçek dini deneyiminin bir parçası haline gelemezdi.

102:4.4 (1123.4) İnsanın dini deneyimindeki hata payı, Kâinatın Yaratıcısı'nın ruhsal kavramsallaşmasını bozan maddiyatçı içerik ile doğru orantılıdır. İnsanın evren içindeki ruhaniyet-öncesi ilerleyişi, Tanrı'nın doğasına ek olarak saf ve gerçek ruhaniyetinin gerçekliğine ait bu hatalı düşüncelerden kendisini arındırma deneyiminden oluşmaktadır. İlahiyat ruhtan fazlasıdır; ancak ruhsal yaklaşım, yükseliş halindeki insan için tek olanaklı şeydir.

102:4.5 (1123.5) Dua, gerçekten de, dini deneyimin bir parçasıdır; ancak o, ibadetin daha temel birlikteliğinin önemsenmemesine neden olan bir biçimde çağdaş dinler tarafından yanlış bir biçimde vurgulanmıştır. Aklın yorumlayıcı düşünce güçleri, ibadet ile derinleşmekte ve gelişmektedir. Dua yaşamı zenginleştirebilir; ancak ibadet nihai sonu aydınlatmaktadır.

102:4.6 (1123.6) Açığa çıkarılmış din, insan mevcudiyetinin birleştirici etkisidir. Açığa çıkarış tarihi bütünleştirmekte, yeryüzü bilimini, gökyüzü bilimini, fiziği, kimyayı, biyolojiyi, sosyolojiyi ve psikolojiyi eşgüdümsele hale getirmektedir. Ruhsal deneyim, insanın kâinatının gerçek ruhudur.

5. Amaçsal Potansiyelin Yüceliği

102:5.1 (1123.7) Her ne kadar inanışın gerçekliğinin oluşturulması inanılışının gerçekliğinin oluşturulmasına denk olmasa da, yine de, yalın yaşamın kişiliğin düzeyine olan evrimsel ilerleyişi, başlangıçsal olarak kişiliğin potansiyelinin mevcudiyetine dair gerçekliği göstermektedir. Ve, zaman evrenleri içerisinde

potansiyel her zaman mevcut olandan yüce bir konumdadır. Evrimleşen kâinat içerisinde, potansiyel gerçekleşecek olan, ve gerçekleşecek olan ise İlahiyat'ın amaçsal emirlerinin gerçekleşimidir.

102:5.2 (1124.1) Bu aynı amaçsal üstünlük; ilkel hayvan korkusunun, Tanrı için sürekli derinleşen hürmete ve evrene karşı beslenmekte olan derinleşen huşuya doğru dönüştüğünde, insan düşüncesinin evrimi içinde gösterilmiştir. İlkel insan, inançtan daha çok dinsel korkuya sahipti; ve ruhaniyet potansiyellerinin akıl üzerindeki üstünlüğü, bu ürkek korku ruhsal gerçekliklere duyulan yaşayan inanca dönüştüğünde gösterilmiştir.

102:5.3 (1124.2) Siz, evrimleşen dini psikolojik açıdan inceleyebilirsiniz, ancak ruhsal kökenden gelen kişisel deneyim dinini değil. İnsan ahlakı değeri tanıyabilir, ancak sadece din bu türden değeri muhafaza edebilir, yceltebilir ve ruhsallaştırabilir. Ancak, bu türden eylemlere rağmen din, duygusallaştırılmış ahlaktan daha fazla bir şeydir. Sevgi görev için ne anlam ifade ediyorsa, din ahlak için o anlama gelir. Ahlak, kendisine hizmet edilecek bir İlahiyat olarak her şeye gücü yeten bir Denetleyici'yi ortaya çıkarır; din, kendisine ibadet edilecek ve derin sevgi beslenecek bir Tanrı olarak, her şeyi derince seven bir Yaratıcı'yı ortaya çıkarır. Ve tekrar edilmesi gerekirse bu durumun nedeni; dinin ruhsal potansiyelliğinin, evrime ait ahlakın görevsel mevcudiyetinden üstün oluşudur.

6. Dini İnanç'ın Kesinliğı

102:6.1 (1124.3) Dini korkunun felsefi ayrıştırılışı ve bilimin sürekli ilerleyişi, sahte tanrıların ölümüne fazlasıyla katkıda bulunmaktadır; ve insan-yapımı ilahiyatların bu ölümleri çok kısa bir süreliğine ruhsal görüşü buğulandırırsa da, yaşayan Tanrı'ya ait ebedi sevgiyi uzunca bir süredir kapatan cahillik ve hurafe inancını nihai olarak yok etmektedir. Yaratılmış ve Yaratan arasındaki ilişki; birebir karşılayacak bir tanımda bulunmayan nitelikte, çok etkin bir dini inanç olarak yaşayan bir deneyimdir. Yaşamın bir kısmını ayırmak ve ona din ismini vermek, yaşamı ayrıştırmak ve dinin içeriğini çarpıtmak anlamına gelir. Ve, bu durum, ibadetin Tanrısı'nın neden ya sürekli destekten ya da hiçbir destekten bahsedişinin nedenidir.

102:6.2 (1124.4) İlkel insanların tanrısı, kendi gölgelerinden daha fazlası olmamış olabilirler; yaşayan Tanrı, kesintilerinin uzayın tümünün gölgelerini yarattığı kutsal ışıktır.

102:6.3 (1124.5) Felsefi erişime inanan dindar; bir gerçeklikten, bir değerden, kazanımının bir düzeyinden, yüceltilmiş bir süreçten, bir dönüşümden, nihai zaman-mekândan, bir idealleştirmeden, enerjinin kişiselleşmesinden, çekimin bütünlüğünden, bir insan öngörüşünden, bireyin idealleşmesinden, doğanın itiş gücünden, iyiliğe olan eğilimden, evrimin ileri yönlendiren etkisinden veya ulvi bir varsayımdan daha fazlası olan kişisel kurtuluşun kişisel bir Tanrısı'na inanç beslemektedir. Sevgi; dinin özü, üstün medeniyetin pınarıdır.

102:6.4 (1124.6) İnanç, olasılık dâhilindeki felsefi Tanrı'yı kişisel dini deneyim içinde kesinliğin kurtarıcı Tanrısı'na doğru dönüştürür. Kuşkuculuk, din-kuramının savlarını zorlayabilir; ancak, kişisel deneyimin güvenilirliğine duyulan emin olma

hissi, inanca büyümüş olan inanışın gerçekliğini olumlamaktadır.

102:6.5 (1124.7) Tanrı hakkındaki yargılara, bilgece gerçekleştirilen nedensel düşünmeyle varılabilir; ancak birey, Tanrı-bilen hale, kişisel deneyim aracılığı olarak yalnızca inançla varabilir. Yaşam ile ilgili şeylerin çoğunda, olasılık hesaba katılmalıdır; ancak kâinatsal gerçeklik ile iletişimde bulunulduğunda kesinlik, bu türden anlamlara ve değerlere yaşayan inançla yaklaşıldığı zaman deneyimlenebilir. Tanrı-bilen ruh; ussal mantık tarafından tamamiyle desteklenmediği için bu türden kesinliği reddeden inanmayan kişi tarafından bu Tanrı bilgisi sorgulandığında bile, “Ben biliyorum” demeye cüret eder. Her kuşku duyan kişi için inanan sadece şu cevabı verir: “Bilmediğimi nerden biliyorsunuz?”

102:6.6 (1125.1) Her ne kadar nedensellik her zaman inancı sorgulayabilse de, inanç her zaman hem nedenselliği hem de mantığı destekler. Nedensellik, inancın ahlaki bir kesinliğe, hatta bir ruhsal deneyime, dönüşebileceği olasılık yaratır. Tanrı ilk gerçeklik ve son gerçektir; bu nedenle, gerçekliğin tümü kaynağını ondan alırken, tüm gerçekler onun karşısında görecelidir. Tanrı mutlak doğruluktur. Doğruluk olarak siz Tanrı’yı bilebilirsiniz, ancak, — açıklamak biçiminde — Tanrı’yı anlamak için bir kişi, evrenlerinin tümüne ait gerçeği keşfetmek zorundadır. Tanrı gerçekliği ile ilgili olarak Tanrı’nın gerçekliği ile bilgisizlik arasındaki derin uçurum, yalnızca yaşayan inançla aşılabılır. Nedensellik tek başına, sınırsız gerçeklik ve evrensel gerçek arasındaki ahenge ulaşamaz.

İnanış kuşkuya karşı koyup, korkuyu engelleyemeyebilir; ancak inanç her zaman kuşku karşısında zaferle çıkar, zira inanç hem olumlu ve hem de yaşayandır. Olumluluk her zaman olumsuzluk üzerinde, gerçeklik her zaman hata üzerinde, deneyim kuram üzerinde, ruhsal gerçeklikler zaman ve mekânın tecrit edilmiş gerçekleri üzerinde üstünlüğe sahiptir. Bu ruhsal kesinliğin ikna edici kanıtı; bu gibi inanç duyanlar olarak inananların bu içten ruhsal deneyimin bir sonucu olarak ortaya çıkardıkları, ruhaniyetin toplumsal meyvelerinden oluşmaktadır. İsa şunu söylemişti: “Akranlarınızı benim sizleri sevdiğim gibi severseniz, bunun sonucunda insanların tümü sizlerin benim takipçilerim olduğunu bilecektir.”

Bilim için Tanrı bir olasılık, psikoloji için bir arzu, felsefe için bir muhtemellik, din için, dini deneyimin bir mevcudiyeti olarak bir kesinliktir. Nedensellik; muhtemelliğin Tanrı’nı bulamayan bir felsefenin, kesinliğin Tanrısı’nı bulabilmeye yetkin ve onu gerçekleştiren dini inanç karşısında oldukça saygılı olması gerekliliğini talep etmektedir. Hem de bilim; insanın ussal ve felsefî kazanımlarının artan bir biçimde, daha az us sahibi olan kişilerden ta en başa kadar nihai olarak düşünce ve hissin tümünden tamamiyle yoksun olan ilkel yaşamdan doğarak ortaya çıktığını artık savunmayan bir söylemle, gerçek olan bir şeye inanma isteğini temel alarak dini deneyimi önemsiz görmemelidir.

Evrimin gerçekleri, Tanrı-bilen faninin dini yaşamına ait ruhsal deneyimin kesinliğinin sahip olduğu gerçekliğin hakikatini reddedecek bir biçimde sıralanmamalıdır. Ussal insan; çocuklar gibi nedensellik kurmayı sonlandırmalı ve

gerçeğin gözlemiyle birlikte gerçeklik kavramsallaşmasına hoşgörüyü bakan mantık olarak erişkinliğin tutarlı mantığını kullanmayı denemelidir. Bilimsel maddecilik; her tekrar eden evren olgular bütünlüğü karşısında, daha yüksek olarak hali hazırda kabul ettiği şeyin hali hazırda daha alçak olarak kabul ettiği şeyin yerini alışı karşısında mevcut itirazlarını yinelemeye devam ettiğinde iflas etmektedir. Tutarlılık, amaçsal bir Yaratan'ın etkinliklerinin tanınmasını talep eder.

102:6.10 (1125.5) Organik evrim bir gerçektir; amaçsal veya diğer bir değişle ilerleyici evrim, evrimin sürekli yükselen kazanımlarına dair zıt görülen aksi olguları tutarlı hale getiren bir gerçekliktir. Herhangi bir bilim adamı seçtiği bilimde daha yükseğe doğru ilerlediğinde, Yüce Aklın başatlığına dair kâinatsal gerçeklik karşısında maddi gerçekliğin kuramlarını daha fazla ardında bırakacaktır. Maddecilik, insan yaşamını basitleştirmektedir; İsa'nın müjdesi, devasa bir biçimde her faniyi derinleştirmekte ve onları göksel bir biçimde yüceleştirmektedir. Fani mevcudiyeti; insanın yükselerek yakaladığı ve kutsal ve kurtarıcı olanın aşağı inip ulaştığı buluşmanın gerçekliğinin gerçekleşimine dair ilgi çekici ve büyüleyici deneyimden meydana gelen bir biçimde resmedilmelidir.

7. Kutsal'ın Kesinliği

102:7.1 (1126.1) Kendinden var olan bir şekilde Kâinatın Yaratıcısı, aynı zamanda açıklaması kendisi olan niteliktedir; o, düşünebilen her fani içinde mevcut bir şekilde yaşamaktadır. Ancak siz, Tanrı'yı bilmeden ondan emin olamazsınız; evlatlık, babalığı kesin kılan tek deneyimdir. Evren her yerde devam eden değişim içerisinde. Değişen bir evren, bağımlı bir

evrendir; bu türden bir yaratım, ne nihai ne de mutlak olabilir. Sınırlı bir evren tamamıyla, Nihai ve Mutlak'a bağlıdır. Evren ve Tanrı özdeş değildir; biri sebep, diğeri sonuçtur. Sebep mutlak, sınırsız, ebedi ve değişmezdir; sonuç, zaman-mekân ve aşkın sürekli büyüyen bir biçimde sürekli değişmektedir.

102:7.2 (1126.2) Tanrı, evrende bir ve tek nedeni yine kendi olan gerçektir. O; şeylerden ve varlıklardan oluşan tüm yaratımın düzeni, tasarımı ve amacına ait sırdır. Her yerde değişim içerisinde olan evren, değişmeyen bir Tanrı'nın alışkanlıkları olarak mutlak bir biçimde değişmez kanunlar tarafından düzenlenmekte ve istikrarlı hale getirilmektedir. Kutsal kanun olarak Tanrı gerçeği, değişmezdir; onun evrenle olan ilişkisi biçiminde Tanrı'ya dair gerçeklik, sürekli evrim halinde bulunan evrene her zaman uyumlu olan bir görece açığa çıkarılıştır.

102:7.3 (1126.3) Tanrı olmadan bir din yaratacaklar, ebeveynler olmadan çocuklara sahip olacak, ağaçlar olmadan meyveyi toplayacaklar gibidir. Siz, sebepler olmadan sonuçlara sahip olamazsınız; yalnızca BEN nedensizdir. Dini deneyimin gerçekliği Tanrı'yı işaret etmektedir; ve kişisel deneyimin bu türden bir Tanrı'sı kişisel bir İlahiyat olmak zorundadır. Siz; kimyasal bir formüle dua edemez, matematiksel bir denklemden yardım dileyemez, bir varsayıma ibadet edemez, bir düşünceye sırrınızı veremez, bir süreçle bütünlük kuramaz, bir soyut düşünceye hizmet edemez ve bir yasaya ile sevgi dolu aidiyetsel bütünlük besleyemezsiniz.

102:7.4 (1126.4) Görünüşte dini nitelik olan birçok şeyin, dini olmayan temellerden doğduğu gerçektir. İnsan, ussal bir biçimde, Tanrı'yı reddedebilir, ve yine de ahlaki olarak iyi,

sadık, çocuksu sevgiye sahip, dürüst ve hatta idealist bile olabilir. İnsan, temel ruhsal doğasına tamamiyle insancıl olan birçok dalı aşılabilir, ve böylece tanrısız bir din adına savlarını görünüşte ispatlayabilir; ancak bu türden bir deneyim kurtuluş değerlerinden, Tanrı-bilmeden ve Tanrı-yükselişinden yoksundur. Bu türden bir fani içinde yalnızca toplum meyveleri gelebilir, ruhsal olanlar değil. Aşı; her ne kadar yaşayan besin, hem akıl hem de ruhaniyetin özgün kutsal kazanımının köklerinden çekilse de, meyvenin doğasını belirlemektedir.

102:7.5 (1126.5) Dinin ussal olan temel niteliği, kesinliktir; felsefi belirleyici özellik tutarlılıktır; toplumsal meyveler sevgi ve hizmettir.

102:7.6 (1126.6) Tanrı-bilen fani; zorlukları görmezden gelen ve çağdaş dönemlerin sahip olduğu hurafenin, geleneğin ve maddi eğilimlerin dolambacında Tanrı'yı bulma önündeki engeli hesaba katmayan biri değildir. O, tüm bu engellerle karşılaşmış ve zaferle onların üstesinden gelmiştir; yaşayan inançla onları alt etmiş, onlara rağmen ruhsal deneyimin doruklarına erişmiştir. Ancak, içsel olarak Tanrı'dan emin olan birçok kişinin; kesinliğe dair bu türden hislerini kendinden emin bir biçimde ifade etmekten, Tanrı'ya inanışa dair itirazları bir araya getiren ve bunun olanaksızlıklarına mercek tutan kişilerin çokluğu ve kıvrak zekâsı karşısında korku duyduğu bir gerçektir. Zayıf noktaları bulmak, sorular sormak ve itirazlarda bulunmak çok derinlikte bir usu gerektirmemektedir. Ancak, bu sorulara cevap vermek ve bu zorlukları çözmek aklın mükemmelliğini gerektirmektedir; inanç kesinliği, tüm bu sığ karşıtlıklarla başa çıkmanın yöntemidir.

102:7.7 (1127.1) Eğer bilim, felsefe veya sosyoloji gerçek dinin tanrı-elçileriyle tartışmaya girecek kadar dogmatik olabiliyorsa, bunun sonucunda Tanrı-bilen insanlar bu türden gereksiz dogmacılığa, kişisel nitelikli ruhsal deneyimin kesinliğine ait daha uzağı gören şöyle bir dogmacılıkla karşılık verebilirler: “Ne deneyimlediğimi biliyorum, çünkü ben BEN’in bir evladıyım.” Eğer bir inanç sahibinin kişisel deneyimi dogma tarafından sarsılmaya çalışılacaksa, bunun sonrasında, deneyimlenebilen Baba’nın bu inanç-doğum evladı Kâinatın Yaraticısı ile olan mevcut evlatlığının ifadesi olarak sarsılamaz dogmayla cevap verebilir.

102:7.8 (1127.2) Bir mutlak olarak sadece koşulsuz bir gerçeklik, tutarlı bir biçimde dogmatik olmaya cüret edebilir. Dogmatik olma sorumluluğunu almak isteyenler, eğer tutarlı olurlarsa, er veya geç, enerjinin Mutlak, gerçekliğin Kâinatsal ve sevginin Sınırsız olanının kollarına yönleneceklerdir.

102:7.9 (1127.3) Eğer, kâinatın gerçekliğine yapılan dini-olmayan yaklaşımlar ispatlanmamışlığı temelinde inancın kesinliğini sarsmaya çalışacak olursa, bunun sonrasında, ruhaniyeti deneyimleyecek kişi benzer bir biçimde, dinin gerçeklerine ve felsefenin inanışlarına benzer bir biçimde ispatlanılmamışlıkları temelinde dogmatik bir karşı gelişte bulunabilir; onlar, bilim adamı ve filozofun bilincinde benzer deneyimlerdir.

102:7.10 (1127.4) Tüm mevcudiyetler içinde en kaçınılmazı, tüm bilgilerin en gerçeği, tüm gerçekliklerin en yaşayanı, tüm arkadaşların en fazla sevgi besleyeni ve tüm değerlerin en kutsalı olan Tanrı hakkında, tüm evren deneyimlerinin en kesine sahip olma hakkımız bulunmaktadır.

8. Din'e dair Kanıtlar

102:8.1 (1127.5) Dinin gerçekliği ve etkin oluşunun en yüksek kanıtı, *insan deneyiminin gerçeğinden* oluşmaktadır; açmak gerekirse, doğasından gelen bir biçimde korkak ve şüpheci olan, kendisini korumanın güçlü bir içgüdüsüne içkin olarak sahip ve ölümden sonraki yaşamı arzulayan bu insan, inancı tarafından Tanrı olarak adlandırılmış bu güç ve kişinin muhafazası ve yönlendirilişine şimdiki anının ve geleceğinin en yüksek beklentilerini bütünüyle emanet etmeye gönüllü olmaktadır. Bu, tüm dinlerin ortak bir gerçekliğidir. Bu güç veya kişinin bahse konu gözetim ve nihai kurtuluş için karşılığında insandan neyi talep ettiği hususunda herhangi iki din anlaşılamamaktadır; gerçekte onların hepsi, neredeyse tamamen farklı görüşlere sahiplerdir.

102:8.2 (1127.6) Evrimsel ölçekte herhangi bir dinin düzeyi en iyi, ahlaki yargıları ve etik ölçütleri tarafından belirlenebilir. Herhangi bir din daha yüksek türde olduğunda, sürekli gelişen toplumsal bir ahlakı ve etik kültürü daha fazla destekleyerek onun tarafından daha fazla gelişir. Bizler dini, onun beraberindeki medeniyet ile yargılayamayız; bunun yerine bizler bir medeniyetin gerçek doğası hakkında, sahip olduğu dinin saflığına ve soyluluğuna bakarak bir değer biçeriz. Dünyanın en soylu dini öğretmenlerinin çoğu neredeyse tamamen okuma bilmeyen kişilerdi. Dünyanın bilgeliği, dışsal gerçekliklere duyulan kurtarıcı inancın bir uygulanaşı için gerekli değildir.

102:8.3 (1127.7) Çeşitli çağların dinleri arasındaki farklılık, tamamiyle; insanın gerçeklik kavrayışındaki farklılığa ek

olarak ahlaki değerleri, etik ilişkileri ve ruhani gerçeklikleri farklı tanıyışına bağlıdır.

102:8.4 (1127.8) Etik kurallar, içsel olan ruhsal ve dini gelişmelerin aksi şekilde gözle görülemez ilerleyişini aslına uygun bir biçimde yansıtan dışa dönük toplumsal ve ırksal aynadır. İnsan her zaman Tanrı'yı; en derin düşünceleri ve en yüksek idealleri olarak bildiğı en iyi şey uyarınca düşünmüştür. İlkel döneme ait din bile her zaman, Tanrı kavramsallaşmalarını tanıdığı en yüksek değerlerden yaratmıştır. Her ussal yaratılmış, bildiğı en iyi ve en yüksek şeyi Tanrı'nın ismine olarak koymuştur.

102:8.5 (1128.1) Nedensellik ve ussal dışavurumun kavramlarına indirgendiğinde din her zaman; etik kültüre ve ahlaki ilerleyişe dair kendi ölçütlerine göre yargılayan bir biçimde, medeniyeti ve evrimsel ilerleyişi eleştirme cüreti göstermektedir.

102:8.6 (1128.2) Kişisel din insanın ahlaki değerlerinin evriminden önce gelirken, kurumsallaşmış dinin değişmez bir biçimde insan ırklarının yavaşça değişen ahlaki değerlerinin gerisinde kaldığı üzülerak belirtilmektedir. Düzenlenmiş dinin tutucu bir biçimde ağır kaldığı kendisini göstermiştir. Tanrı-elçileri genellikle, insanların dini gelişim içinde yönlendirmiştir; din-kuramcıları genellikle, onların bunu gerçekleştirmelerine engel olmuştur. Bir içsel veya kişisel deneyim olayı olarak din hiçbir zaman, ırkların ussal evriminin çok ötesinde gelişemez.

102:8.7 (1128.3) Ancak, din hiçbir zaman, mucizevî olarak varsayıłana doğru gösterilen yakınlaşmayla gelişemez. Mucizelerin arayış, büyüünün ilkel dinlerine olan bir dejavudur. Gerçek dinin tartışmalı mucizelerle hiçbir ilişkisi yoktur; ve açığa çıkarılmış din hiçbir zaman, mucizeleri gücün kanıtı olarak göstermez.

Din en başından beri ve her zaman, kişisel deneyimden kökünü almakta ve burada ikamet etmektedir. İsa'nın yaşamı olarak sizin en yüksek dininiz şöyle bir kişisel deneyimdi: fani insan olarak insan beden içinde bir kısa yaşam boyunca Tanrı'yı ararken ve onu tüm bütünlüğüyle bulurken, aynı insan deneyimi içinde insanı arayan ve onu, sınırsız yüceliğin kusursuz ruhunun tüm tatminkârlığıyla bulan Tanrı ortaya çıkmıştı. Ve bu, Nasıralı İsa'nın dünya yaşamı olarak — Nebadon evreni içinde bile şimdiye kadar açığa çıkarılmış en büyüğü niteliğindeki, dindir.

102:8.8 (1128.4) [Nebadon'un bir Melçizedek unsuru tarafından sunulmuştur.]

103. Makale

Dini Deneyimin Gerçekliği

103:0.1 (1129.1) İNSAN'ın gerçekten dinsel olan tepkilerinin tümü; ibadet emir-yardımcısının öncül hizmeti tarafından sağlanmakta olup, bilgelik emir-yardımcısı tarafından denetlenir. İnsanın ilk akıl-ötesi kazanımı, Kâinat Yaratıcı Ruhaniyeti'ne ait Kutsal Ruhaniyet içinde döngüleştirilmiş kişiliğe aittir; ve kutsal Evlatlar'ın bahşedilişlerinden veya Düzenleyiciler'in kâinatsal bahşedilişlerinden çok önce bu etki, insanın etik kurallar, din ve ruhsallığa dair bakış açısını genişletmek için faaliyet gösterir. Cennet Evlatları'nın bahşedilişlerini takiben özgürleştirilmiş Gerçekliğin Ruhaniyeti, dini gerçeklikleri algılamak için insan yetisinin genişlemesine çok büyük katkıda bulunmaktadır. Evrim yerleşik bir dünyada ilerlerken Düşünce Düzenleyicileri artan bir biçimde, insanın dini kavrayışının daha yüksek türlerinin gelişimine katılır. Düşünce Düzenleyicisi; sınırlı yaratılmışın

aracılığıyla, Kâinatın Yaratıcısı olarak sınırı bulunmayan İlahiyat'ın kesinliklerine ve kutsallıklarına inanç-bakışıyla göz atabileceği kâinatsal penceredir.

103:0.2 (1129.2) İnsan ırkının dini eğilimleri içkindir; onlar evrensel olarak dışa vurulmakta olup, gözle görülür biçimde doğal kökene sahiptir; ilkel dinler doğuşlarında her zaman evrimseldir. Doğal dini deneyim ilerlemeye devam ederken gerçekliğin dönemsel açığa çıkarılışları, aksi halde gezegensel evrimin yavaş hareket eden gidişatına aralıklar getirebilir.

103:0.3 (1129.3) Urantia üzerinde, bugün, dört tür din bulunmaktadır:

103:0.4 (1129.4) 1. Doğal veya evrimsel din.

103:0.5 (1129.5) 2. Doğa-ötesi veya açığa çıkarımsal din.

103:0.6 (1129.6) 3. Doğal ve doğa-üstü dinlerin çeşitli düzeylerdeki karışımı olan işleyiş halindeki veya diğer bir değişle mevcut din.

103:0.7 (1129.7) 4. Din-kuramsal inanç savları ve nedenselliklerle yaratılmış dinler üzerindeki felsefi düşünceden doğan veya diğer bir değişle insan yapımı dinler olarak felsefi dinler.

1. Din'in Felsefesi

103:1.1 (1129.8) Toplumsal veya ırksal bir topluluk içinde dini deneyimin bütünlüğü özünü, birey içinde ikamet eden Tanrı nüvesinin özdeş doğasından almaktadır. İnsan içindeki bu kutsallık, diğer insanların refahına olan fedakâr ilgiye kaynaklık etmektedir. Ancak, kişilik benzersiz olduğu için — hiçbir iki faninin birbirine benzememesi olarak, herhangi bir

iki insan varlığının; akılları içinde yaşayan kutsallığın ruhaniyetine ait yönelimleri ve uyarımları benzer bir şekilde yorumlamayacağı kaçınılmaz olarak ortaya çıkar. Fanilerin bir topluluğu ruhsal bütünlüğü deneyimleyebilir; ancak onlar hiçbir zaman, felsefi tek-tipliliğe erişemezler. Ve, dini düşünce ve deneyimin yorumlanışındaki bu çeşitlilik; yirminci yüzyıl din-kuramcıları ve filozoflarının dini beş yüzden fazla farklı tanımla tarif etmeleri gerçeğiyle sergilenmektedir. Gerçekte, her insan varlığı dini, kendisinde ikamet eder konumda bulunan Tanrı ruhaniyetinden doğan kutsal uyarımları kendi deneyimsel yorumuyla tanımlar; ve, bu nedenle, böyle bir yorum benzersiz ve tüm diğer insan varlıkların sahip olduğu dini felsefeden tamamiyle farklı olmak zorundadır.

103:1.2 (1130.1) Bir fani, bir akran faninin dini felsefesiyle tamamiyle hemfikir olduğunda, bu olgu, felsefi nitelikli dini yorumlarının benzerliğiyle ilgili hususlarda benzer bir *dini deneyime* sahip olduklarını gösterir.

103:1.3 (1130.2) Her ne kadar dininiz bir kişisel deneyim olayıyken, dini yaşamınızın — soyutlanmış, bencil ve toplumsal-olmayan bir biçimde — sadece-birey-merkezli hale gelmesini engelleyecek düzeyde sizin diğer dini deneyimlerin geniş bir sayısının bilgisine açık olmanız en önemli şeydir.

103:1.4 (1130.3) Nedensellik dini, ilk başta bir şeye olan ilkel inanış olarak varsaydığında ve değerlerin arayışının daha sonra onu takip ettiğini düşündüğünde hata yapmaktadır. Din, öncül bir biçimde değerlerin bir arayışıdır; ve orada daha sonra, yorumsal inanışların bir sistemi oluşur. İnsanların; yorumlar olarak — inanışlardan ziyade — amaçlar biçiminde — dini değerler üzerinde anlaşmaları çok daha kolaydır. Ve, bu

durum; mezhepler olarak — çatışma halindeki inanışların yüzlercesini içinde barındıran tek bir inanışı sürdürmedeki kafa karışıklığına sebebiyet veren olguyu yansıtırken, değerler ve amaçlar üzerinde dinin nasıl hemfikir olduğunu açıklamaktadır. Bu, aynı zamanda, herhangi bir insanın; dini inanışlarının birçoğunu bırakmasına veya onları değiştirmesine rağmen, dini deneyimine nasıl devam edebildiğini açıklamaktadır. Din, dini inanışlardaki devrimsel değişikliklere rağmen varlığını sürdürmektedir. Din-kuramı dini yaratmamaktadır; din, din-kuramsal felsefeyi ortaya çıkarmaktadır.

103:1.5 (1130.4) Dindarların çok fazla yanlış olan şeye inanmış olmaları dini geçersiz kılmamaktadır; çünkü din, değerlerin tanınması temeli üzerine kurulmuş olup, geçerliliğini, kişisel nitelikli dini deneyimin sahip olduğu inançtan almaktadır. Din, bunlardan sonra, deneyim ve dini düşünceye dayanmaktadır; dinin felsefesi olarak din-kuramı, bu deneyimi yorumlamak için içten bir girişimdir. Bu türden yorumlayıcı inanışlar yanlış olabilir, veya gerçeklik ve hatanın bir karışımı olabilir.

103:1.6 (1130.5) Ruhsal değerlerin tanınmasının gerçekleşimi, düşünsel-ötesi konumdaki bir deneyimdir. Herhangi bir insan dili içerisinde, Tanrı-bilincine çağrışımında bulunmak amacıyla tercih ettiğimiz bu “duygu”, “his”, “içgüdü” veya “deneyimi” adlandırmak için kullanılabilecek hiçbir kelime bulunmamaktadır. İnsan içinde ikamet eden Tanrı’nın ruhaniyeti kişisel değildir — Düzenleyici kişilik-öncesidir, ancak Görüntüleyici, en yüksek ve sınırsız düzeyde kişisel olan, kutsallığın bir hoş kokusunu yayan biçimde bir değeri sunmaktadır. Eğer Tanrı kişisel bile olmasaydı, bilinç sahibi

olamazdı; bilinç sahibi olmasaydı, bunun sonrasında insan düzeyinin altında olurdu.

2. Din ve Birey

^{103:2.1 (1130.6)} Din; insan aklında işlevsel olup, insan bilincindeki ortaya çıkışından önce gerçekleştirilmektedir. *Doğumu* deneyimlemesinden dokuz ay önce bir çocuk mevcudiyet halinde bulunmaktadır. Ancak, dinin “doğumu” anlık değildir; o bunun yerine, kademeli bir ortaya çıkıştır. Yine de, elinde sonunda bir “doğum günü” gerçekleşir. Siz cennetin krallığına “tekrar doğmadan” — Ruhaniyet’den doğmadan — girmemektesiniz. Birçok ruhsal doğuma; tıpkı fiziksel doğumların çoğunun bir “fırtınalı doğum” ve “doğurmanın” diğer olağandışlıkları ile nitelenişi gibi, ruhaniyetin fazlasıyla yaşanan ızdırabı ve ciddi derecede psikolojik rahatsızlıklar eşlik etmektedir. Diğer ruhsal doğumlar; her ne kadar hiçbir dini deneyim, bilinçsel çabaya ek olarak olumlu ve bireysel kararlılıklar olmadan ortaya çıkmasa da, dini deneyimdeki bir gelişimle beraber yüce değerlerin tanınışındaki doğal ve olağan bir gelişimdir. Din hiçbir zaman, olumsuz bir tutum niteliğindeki durağan bir deneyim değildir. “Dinin doğumu” olarak tanımlanan şey, doğrudan bir biçimde; genellikle, akılsal çatışmanın, duygusal baskının ve anlık mizaç değişimlerinin bir sonucu olarak yaşamda daha sonra ortaya çıkan dini yaşanmışlıkları niteleyen din değiştirme olarak adlandırdığınız olguyla doğrudan bir biçimde ilişkili değildir.

^{103:2.2 (1131.1)} Ancak, ebeveynleri tarafından, sevgi dolu cennetsel bir Yaratıcı’nın çocukları olmanın bilinci içinde büyüyen bir biçimde yetiştirilmiş kişiler; yalnızca, anlık duygusal bir değişim olarak bir psikolojik buhranla Tanrı ile olan aidiyetsel

birlikteliğin bu türden bir bilincine erişebilmiş akran fanilerine şüpheci gözle bakmamalıdır.

103:2.3 (1131.2) İçinde açığa çıkarılmış dine ait tohumunun filiz verdiği insan aklındaki evrimsel toprak, çok önceden toplumsal bir bilince kaynaklık eden ahlaki doğadır. Bir çocuğun ahlaki doğasının ilk yönergelerinin cinsel ilişkiyle, suçluluk duygusuyla veya kişisel gurur ile hiçbir ilişkisi yoktur; ancak onlar gerçekte, adiliyet olarak adaletin uyarımları olup, bir kişinin akranlarına olan yardımcı hizmeti biçimindeki — iyiliğe sevk eder. Ve, bu türden öncül ahlaki uyanışlar beslendiğinde, orada, çatışmalardan, büyük ani değişikliklerden ve buhranlardan görece uzak dini yaşamın kademeli bir gelişimi ortaya çıkar.

103:2.4 (1131.3) Her insan varlığı oldukça öncül bir biçimde, kendisini bulma ile topluma hizmet etme uyarımları arasında bir çatışmaya benzer bir şeyi deneyimler; ve, birçok kez Tanrı-bilincinin ilk deneyimi, bu tür ahlaki çatışmaları çözme amacı için insan-ötesi yardımı aramanın sonucu olarak elde edilebilir.

103:2.5 (1131.4) Bir çocuğun psikolojisi doğal olarak olumludur, olumsuz değil. Çok fazla sayıdaki fani, öyle yetiştirildiği için olumsuz bir bakışa sahiptir. Çocuğun olumlu bakış açısına sahip olduğu söylendiğinde, bahsi geçen şey, ortaya çıkışı Düşünce Düzenleyicisi'nin varışını haber veren akıl güçleri olarak, onun ahlaki uyarımları ile ilgilidir.

103:2.6 (1131.5) Yanlış eğitimin olmadığı durumda olağan çocuğun akli; olumsuz bakış açısı yerine, günah ve suçluluktan uzaklaşarak ahlaki doğruluk ve toplumsal hizmete doğru, dini bilincin ortaya çıkışıyla, olumlu bir şekilde hareket eder. Dini

deneyimin gelişimi içinde çatışma olabilir de, olmayabilir de; ancak orada her zaman, insan iradesinin kaçınılmaz kararları, çabası ve faaliyeti bulunmaktadır.

103:2.7 (1131.6) Ahlaki tercihe genel olarak, belli bir düzeyde ahlaki çatışma eşlik eder. Ve, çocuğun aklı içindeki tam da bu çatışma, bencilliğin arzuları ile fedakârlığın uyarımları arasındadır. Düşünce Düzenleyicisi, ben-merkezci güdümde olan kişilik değerlerini önemsiz görmemektedir; ancak, insan mutluluğunun amacına ve cennetin krallığının neşelerine götürürken fedakârlık uyarımı üzerinde biraz daha fazla tercih hakkı kullanarak işlerliğini gösterir.

103:2.8 (1131.7) Ahlaki bir varlık bencil olmanın arzusu ile karşılaştığında bencil olmamayı tercih ettiğinde, bu durum, ilkel dini deneyimdir. Hiçbir hayvan böyle bir tercihte bulunmamaktadır; bu türden bir karar, hem insani hem de dinidir. Tanrı-bilinci gerçeğini bünyesinde barındırıp, insan kardeşliğinin temeli olarak toplumsal hizmetin uyarımını göstermektedir. Akıl özgür iradenin bir eylemi vasıtasıyla doğru bir ahlaki yargıda bulunmayı tercih ederse, bu türden bir karar bir dini deneyimi meydana getirmektedir.

103:2.9 (1131.8) Ancak, bir çocuğun toplumsal yetkinliği elde etmek için yeterli bir biçimde gelişiminden ve böylece fedakâr hizmeti tercih etmeye yetkin hale gelişinden önce, o hali hazırda, güçlü ve oldukça bütünleşmiş bir ben-merkezci doğayı geliştirmiş haldedir. Ve, gerçek olan bu durum, “günahın yaşlı adamıyla” şükranın “yeni doğası” arasında olmak üzere, “daha yüksek” ve “daha alt düzey” doğalar arasındaki mücadeleye dair kuramın doğuşuna kaynaklık etmektedir. Yaşamda çok

öncül bir biçimde olağan çocuk, “vermenin almaktan daha mukaddes” olduğunu öğrenmeye başlar.

103:2.10 (1131.9) İnsan, kendisine hizmet etme arzusunu — kendisi olarak — sahip olduğu benlik ile tanımlama eğilimine sahiptir. Bunun karşısında, fedakâr alma iradesini — Tanrı olarak — kendisinin dışındaki belli bir etkiyle tanımla yönelimine sahiptir. Ve, gerçekten de bu türden bir yargı doğrudur; zira, benin merkezinden olmadığı arzuların tümü kökenini, özünde, ikamet eden Düşünce Düzenleyicisi’nin yönlendirmelerinden almaktadır; ve, bu Düzenleyici, Tanrı’nın bir nüvesidir. Ruhaniyet Görüntüleyicisi’nin uyarımı, akran-yaratılmışı önemseyen bir biçimde fedakâr olma arzusu olarak insan bilincinde gerçekleştirilir. En azından bu, çocuk aklının öncül ve temel deneyimidir. Büyüyen çocuk kişilik bütünleşmesinde başarısız olduğu zaman, fedakâr güdü bireyin refahı üzerinde ciddi şekilde zarar verebilecek düzeyde haddinden fazla gelişebilir. Yanlış yönlendirilmiş vicdan; fazla sayıdaki çatışmanın, üzüntünün ve sonu gelmez insan mutsuzluğunun nedeni hale gelebilir.

3. Din ve İnsan Irkı

103:3.1 (1132.1) Ruhaniyetlere, rüyalara ve çeşitli düzeydeki diğer hurafelere olan inanışın tümü ilkel dinlerin evrimsel kökeninde bir rol almış olsa da; bütünlüğün kavimsel veya kabilesel ruhunu önemsiz görmemelisiniz. Topluluk ilişkisinde, öncül insan aklının ahlaki doğasında gerçekleşen ben-merkezci ve fedakâr olma çatışmasını sarsan bir doğa sunan toplumsal durum ortaya çıkmıştı. Ruhaniyetlere olan inanışlarına rağmen Avusturyalılar, hala, dinlerini kavimleri üzerinde odaklamaktadırlar. Zaman içerisinde bu türden dini

kavramsallaşmalar, ilk başta hayvanlar olarak ve daha sonra insan-ötesi bir varlık veya bir Tanrı olarak kişileşme eğilimi gösterir. İnanişlarında totemsel bile olmayan Afrikalı Buşmanlar olarak bu türden alt düzeydeki ırklar dahi; din-dışı ve kutsal olanın değerleri arasındaki ilkel bir farklılaşma niteliğindeki birey-çıkarı ile toplum-çıkarı arasındaki farklılığın bir tanınışına sahiptir. Ancak toplumsal topluluk, dini deneyimin kaynağı değildir. İnsanın öncül dinine olan tüm bu ilkel katkıların etkisinden bağımsız olarak, gerçek dini uyarımın kökenini, bencil-olmama iradesini etkinleştiren özgün ruhaniyet mevcudiyetlerinden alması gerçekliğini korumaktadır.

103:3.2 (1132.2) Daha sonra dinin habercisi, kişilik-dışı mana biçimindeki büyük doğa olayları ve gizemlerine duyulan ilkel inaniş oldu. Ancak, er veya geç evrimleşen din, diğer insanları daha mutlu ve iyi kılmak için bir şeyler yapma gerekliliği olarak, kendi toplumsal topluluğunun yararı için kişisel fedakârlıkta bulunma gereksinimini şart koşar. Nihai olarak din, Tanrı ve insanın hizmeti haline gelecektir.

103:3.3 (1132.3) Din, insanın çevresini değiştirmek için tasarlanmıştır; ancak, bugün faniler arasında bulunan dinin büyük bir kısmı bunu gerçekleştirmeye aciz hale gelmiştir. Çevre, haddinden fazla sıklıkla gerçekleşen bir biçimde, dini yönete gelmiştir.

103:3.4 (1132.4) Her çağda ortaya çıkmış din içinde en önemli şey olan deneyimin; ahlaki değerler ve toplumsal anlamlara dair his olduğunu, din-kuramsal dogmalar veya felsefi kuramlar ile ilgili düşünce olmadığını unutmayın. Din, büyü unsurunun yerini ahlaki değerlerin kavramsallaşmasının alırken yararlı bir biçimde evrilme gösterir.

^{103:3.5 (1132.5)} İnsan; mana hurafeleri, büyü, doğa ibadeti, ruhaniyet korkusu ve hayvan ibadeti boyunca, aracılığıyla bireyin dini tutumunun kavimin topluluk tepkileri haline geldiği çeşitli resmi törenlere doğru evrilmişti. Ve, bu resmi törenler kabile inanışlarına doğru yoğunlaşmış ve katı kalıplara dönüşmüş olup, nihai olarak bu korku ve inançlar tanrılara doğru kişilikleşmiştir. Ancak, bu dini evrimin tümü içerisinde, ahlaki etken hiçbir zaman tamamiyle mevcut olmayan bir konumda bulunmamıştı. İnsan içindeki Tanrı'nın uyarımı her zaman güçlüydü. Ve, bu güçlü etkiler — biri insan kökenli ve diğeri kutsal olarak; çağların anlık değişimleri boyunca ve bin bir yıkıcı eğilim ve düşmancıl karşıtlık tarafından çok sıkça yok edilmekle tehdit edilmiş olmasına rağmen, dinin kurtuluşunu teminat altına aldı.

4. Ruhsal Birliktelik

^{103:4.1 (1133.1)} Ahlaki bir etkinlik ile dini bir toplanış arasındaki ayırt edici nitelik; din-dışı olana kıyasla dini olanda, *birliktelik* duygusunun yarattığı havanın hâkim oluşudur. Böylelikle insan birlikteliği kutsal olan ile gerçekleştirilen aidiyet birlikteliğine ait bir his yaratmaktadır; ve bu, topluluk ibadetinin başlangıcıdır. Ortak bir yemeğe katılma, toplumsal birlikteliğin en öncül türüydü; ve, bu nedenle öncül dinler, ibadet edenler tarafından yenilmesi gereken törensel kurbandan bir parça alınmasını şart koydu. Hristiyanlık içinde bile, Koruyucu'nun Akşam Yemeği bu birliktelik türünü korumaktadır. Birlikteliğin yarattığı hava, ikamet eden ruhaniyet Görüntüleyicisi'nin fedakâr arzusu ile benliğini amaçlayan benlik arasında gerçekleşen çatışma içinde ateşkesin yarattığı canlandırıcı ve huzur verici bir dönemi sağlamaktadır. Ve, bu, insanlığın kardeşliğinin ortaya çıkışını

mevcut kılan Tanrı'nın mevcudiyetinin uygulaması olarak — gerçek ibadetin giriş kısmıdır.

103:4.2 (1133.2) İlkel insan Tanrı ile olan birlikteliğinin kesintiye uğradığını hissettiğinde, arkadaşça ilişkisini eski haline getirmek amacıyla kefarette bulunan bir çaba içerisinde herhangi bir fedada bulunma eylemine başvurdu. Doğruluk için çekilen açlık ve susuzluk gerçekliğin keşfine götürmekte, gerçeklik idealleri çoğaltmakta, ve bu durum, bireysel dindarlar için yeni sorunları yaratmaktadır; zira, ideallerimiz geometrik artışla çoğalırken, onlara uygun bir şekilde yaşama yetimiz sadece aritmetik artışla gelişmektedir.

103:4.3 (1133.3) Suçluluk duygusu (günah bilinci değil) ya kesintiye uğramış ruhsal birliktelikten doğar, veya bir kişinin ahlaki ideallerinin ölçüsünde yaşamamasından doğar. Bu tür zorlu bir durumdan kurtulma yalnızca; bir kişinin, doğrudan bir biçimde Tanrı'nın iradesiyle aynı düzlemde bulunduğu anlamına gelmeyen, en yüksek ahlaki ideallerinin gerçekleşmesiyle ortaya çıkar. İnsan, en yüksek idealleri uyarınca yaşamayı hayal dahi edemez; ancak, o, Tanrı'yı bulma ve giderek onun gibi olma amacına sadık kalabilir.

103:4.4 (1133.4) İsa, feda ve kefaretin tüm resmi dini törenlerini çöpe attı. O; insanın Tanrı'nın bir evladı olduğunu duyurarak, tüm bu hayali suçluluğun ve dışlanmışlığın hissini yok etti; yaratılmış-Yaratan ilişkisi, bir evlat-ebeveyn temeline oturturulmuştu. Tanrı, fani kız ve erkek evlatları için sevgi dolu bir Baba haline gelmektedir. Bu tür içten bir aile ilişkinin makul görülen bütünlüğünün dışındaki tüm törenler sonsuza kadar sonlandırılmıştır.

^{103:4.5 (1133.5)} Yaratıcı olan Tanrı, yaratılmışın amacı ve kastı olarak — evladın güdüsünü tanıma temelinde evladiyla ilişki kurar, mevcut erdem veya liyakat ölçütüne göre değil. Bu ilişki; ebeveyn-çocuk birlikteliğinin bir türü olup, kutsal sevgi tarafından gerçekleştirilir.

5. İdeallerin Kökeni

^{103:5.1 (1133.6)} Öncül evrimsel akıl, toplumsal görevin bir hissine kaynaklık etmektedir; ve, ahlaki ödev başat olarak duygusal korkudan kaynağını almıştı. Toplumsal hizmetin ve fedakârlık idealizminin daha olumlu dürtüsü, insan aklı içinde ikamet eden kutsal ruhaniyetin doğrudan uyarımından kökenini almaktadır.

^{103:5.2 (1133.7)} Başkalarına iyilik yapmanın bu düşünce-ideali — komşusunun yararına olacak bir şey için bir kişinin kendi benliğinin uyarımını reddedişi olarak — ilk başta çok kısıtlıdır. İlkel insan komşusunu, yalnızca, kendisine arkadaşça davrananlar olarak kendisine en yakın olanları görür; dini medeniyet ilerledikçe bir kişinin komşusu kavramsal olarak kavimi, kabileyi ve milleti içine alacak bir biçimde genişlemektedir. Ve, daha sonra İsa, düşmanlarımızı bile sevmemiz gerektiğini söyleyerek insanlığın tamamını içine alacak şekilde komşu kapsamını genişletti. Ve, olağan her insan varlığı içinde bu öğretinin — doğru olarak — ahlaki olduğunu söyleyen bir şey vardır. Bu ideali en az uygulayanlar bile, bunun kuramsal olarak doğru olduğunu kabul etmektedirler.

^{103:5.3 (1134.1)} İnsanların tümü, fedakâr olma ve topluluğun yararına hizmet etmek için mevcut bu evrensel insan uyarımın ahlaki

niteliğini tanımaktadır. İnsancıl görüşü savunan bir kişi, bu uyarımın kökenini maddi aklın doğal çalışmasına atfeder; dindar kişi, fani aklın gerçekten fedakâr olan güdüsünün, Düşünce Düzenleyicisi'nin içsel nitelikli ruhani yönlendirmelerine verilen karşılık olarak ortaya çıktığını daha doğru bir biçimde tanır.

103:5.4 (1134.2) Ancak, insanın benlik-iradesi ile benliğin-dışındaki-irade arasındaki bu öncül çatışmalara dair getirdiği yorum her zaman güvenilir değildir. Yalnızca oldukça yerinde bir biçimde bütünleşmiş kişilik, benlik arzuları ile gelişen toplumsal bilinci arasında yaşanan çok türlü uyuşmazlıklar arasında arabuluculuk yapabilir. Bu sorunu çözmedeki başarısızlık, insansı suçluluk duygularının en öncül türüne kaynaklık etmektedir.

103:5.5 (1134.3) İnsan mutluluğu yalnızca; bireyin benlik arzusu ile daha yüksek bireyin (kutsal ruhaniyetin) fedakâr uyarımı, bütünleşen ve yüksek bir biçimde denetleyen kişiliğin bir bütün hale gelmiş iradesi tarafından eşgüdümsel hale getirilince ve uzlaştırılınca elde edilir. Evrimsel insanın aklı; duygusal uyarımların doğal gelişimi ile — özgün dini görüş niteliğindeki — ruhsal kavrayışa dayanmakta olan fedakâr arzuların ahlaki büyümesi arasındaki mücadeleye hakemlik etmenin bu karmaşık sorunu ile sürekli olarak karşılaşmaktadır.

103:5.6 (1134.4) Birey ve diğer bireylerin olabilecek en fazla sayıdaki bütünlüğü için eşit düzeyde iyiliği sağlama çabası, bir zaman-mekân düzleminde her zaman başarılı bir biçimde çözümlenemeyecek bir sorunu sunmaktadır. Ebedi bir yaşam içinde bu türden karşıtlıklar giderilebilir; ancak, kısa bir insan yaşamı içinde onlar çözülemez niteliktedir. İsa şunları ifade

ettiğinde bu türden bir çıkmaza işaret etmişti: “Kim yaşamını kurtaracak olursa, onu kaybedecektir; ancak, kim yaşamını krallık için kaybedecek olursa, onu bulacaktır.”

103:5.7 (1134.5) Tanrı gibi olmayı arzulama olarak — idealin arayışı, hem ölümden öncesini hem de sonrasını içine alan devamlı bir çabadır. Ölümden sonraki yaşam, temel nitelikleri bakımından fani mevcudiyetten hiç de farklı değildir. Şimdiki yaşamda iyi niteliğe sahip olan yaptığımız her şey, doğrudan bir biçimde, gelecek yaşamın gelişimine katkı sağlamaktadır. Gerçek din; doğal ölümün kapılarından geçişin bir sonucu olarak bir kişi üzerine soylu bir karakterin tüm erdemlerinin bahşedileceğine dair içi boş ümidi destekleyerek, ahlaki eylemsizliği ve ruhsal tembelliği teşvik etmez. Gerçek din, yaşam üzerindeki fani kiracılığı boyunca insanın ilerleme çabalarını anlamsız görmez. Her fani kazanımı, ölümsüz kurtuluş deneyiminin ilk aşamalarının zenginleşmesine doğrudan bir katkıdır.

103:5.8 (1134.6) Fedakâr uyarımlarının tümünün yalnızca onun doğal sürü içgüdülerinin gelişimi olduğunun kendisine öğretilmesi, insanın idealizmi için ölümcüldür. Ancak, o, ruhunun bu daha yüksek uyarımlarının fani aklında ikamet eden ruhsal güçlerden kaynaklandığını öğrendiğinde soylulaşmakta ve içi aşırı derecede yaşam enerjisiyle dolmaktadır.

103:5.9 (1134.7) Kendisi içinde yaşayanın, ebedi ve kutsal olan bir şeyi arzulayanın tamamiyle farkına bir kez vardığında, bu insanı kendisi içinde uyandırmakta ve ötesine taşımaktadır. Ve böylece, hepimizin Tanrı’nın evlatları olduğumuza dair inanışımızı doğrulayan ve insanın kardeşliğinin hisleri olarak fedakâr nitelikli yargılarımızı gerçek kılan şey, ideallerimiz içindeki insan-ötesi kökene beslenen bu yaşayan inançtır.

103:5.10 (1134.8) Ruhsal nüfuz alanında insan, kesin bir biçimde, bir özgür iradeye sahiptir. Fani insan; ne her-şeye-gücü-yeten bir Tanrı'nın katı egemenliğine olan çaresiz bir köledir, ne de, tamamiyle sebep-sonuçsal nitelikte bulunan mekanik bir kâinatsal işleyiş düzeninin kaçınılmaz sonunun kurbanıdır. İnsan, olası en gerçek anlamıyla, kendi ebedi nihai sonunun mimarıdır.

103:5.11 (1135.1) Ancak, insan, baskıyla kurtarılmış veya diğer bir değişle soylu hale getirilmemiştir. Ruhsal büyüme, evrimleşen ruhtan doğmaktadır. Baskı kişilik üzerinde değişiklikte bulunabilir, ancak o hiçbir zaman büyümeyi harekete geçirmez. Eğitimsel baskı bile yalnızca, yıkıcı deneyimlerin önlenmesine destek olabilecek bir biçimde önleyici nitelikte yardımcıdır. Ruhsal büyüme, tüm çevre baskıları en alt düzeyde olduğunda en üst konumundadır. “Koruyucu'nun ruhaniyeti neredeyse, özgürlük oradadır.” İnsan; evin, cemiyetin, dini kurumun ve devletin baskıları en alt düzeyde olduğunda en iyi şekilde gelişmektedir. Ancak, bu durumdan, ilerleyici bir toplum içerisinde eve, toplum kurumlarına, din kurumuna ve devlete hiçbir yer olmadığı anlamı çıkarılmamalıdır.

103:5.12 (1135.2) Toplumsal bir dini topluluğun bir üyesi bu türden bir topluluğun şartlarına uyum sağladığında, bu kişinin; dini inanın gerçeklerine ek olarak dini deneyimin gerçekliklerine dair kendi bireysel yorumunu bütüncül bir biçimde ifade etmedeki dini serbestliği memnuniyetle deneyimlemesi teşvik edilmelidir. Dini bir topluluğun güvencesi ruhsal birlikteliğe bağlıdır, din-kuramsal özdeşliğe değil. Bir dini topluluk, “reddediciler” haline gelme zorunluluğuna düşmeden özgür düşünce serbestliğini memnuniyetle deneyimlemeye yetkin

olmalıdır. Yaşayan Tanrı'ya ibadet eden, insanlığın kardeşliğini onaylayan ve üyeleri üzerindeki tüm öğretisel baskıyı kaldırmaya cesaret eden her din kurumunda büyük umut vardır.

6. Felsefi Eşgüdüm

103:6.1 (1135.3) Din-kuramı alanı, insan ruhaniyetinin etkileri ve tepkilerinin çalışmasıdır; o hiçbir zaman bir bilim haline gelemmez, çünkü o her zaman, kişisel nitelikli ifadesinde psikolojiye ek olarak düzenli tasvirinde felsefeyi içine almak zorundadır. Din-kuramı alanı her zaman, *sizin* dininizin çalışmasıdır; başkasının dininin çalışması psikolojidir.

103:6.2 (1135.4) İnsan evrenini incelemeye ve irdelemeye *dışarıdan* yaklaşınca, çeşitli fiziksel bilimleri ortaya çıkarmaktadır; kendini ve evreni *içeriden* araştırmaya yaklaşınca, din-kuramını ve metafiziği yaratmaktadır. Daha sonraki felsefe sanatı; nesne ve varlıkların evrenine yaklaşımda bu iki taban tabana zıt yolun bulguları ve öğretileri arasında, ilk başta ortaya çıkması kesin olan birçok ayrışmayı uyumlu hale getirmenin bir çabası içinde gelişir.

103:6.3 (1135.5) Din, insan deneyiminin *içselliğinin* farkındalığı olarak ruhsal bakış açısıyla ilgilidir. İnsanın ruhsal doğası ona, evrenin dışını içe çevirme olanağı sunar. Bu nedenle, tamamiyle kişisel deneyimin içselliğinden bakıldığında, yaratımın tümünün özünde ruhsal olduğu görünür.

103:6.4 (1135.6) İnsan fiziksel duyularına ve onunla ilişkili akıl algısına ait maddi kazanımları aracılığıyla evreni mantıksal bir biçimde çözümlemeye çalıştığında, kâinatın mekanik ve enerji-

maddesi halinde görünür. Gerçekliği irdelemenin bu türden bir yöntemi, evrenin içini dışına çevirmekle gerçekleşir.

103:6.5 (1135.7) Evrenin mantıksal ve tutarlı bir felsefi kavramsallaşması, ne tamamiyle maddecilik ne de tamamiyle ruhsalcılık varsayımları üzerine inşa edilemez; zira bu düşünce sistemlerinin ikisi de, evreni bir bütün olarak ele aldığı anda, kâinatı gerçeğinden uzaklaşarak görmeye mahkûmdur; maddecilik bir evrenin içini dışına çeviren bir biçimde irdelerken, ruhsalcılık bir evrenin doğasını dışının içine çevirmiş halde görür. Böyle olduğu müddetçe ne bilim ne de din hiçbir zaman, tek başına, kendileri içinde ve kendileri aracılığıyla insan felsefesinin rehberliği ve kutsal açığa çıkarılışın aydınlatımı olmadan evrensel gerçeklikler ve ilişkilerin yeterli bir anlayışını elde etmeyi hayal dahi edemez.

103:6.6 (1136.1) İnsanın içsel ruhaniyeti her zaman, kendisini ifade edişi ve kendisini gerçekleştirişi için aklın işleyiş düzenine ve yöntemine dayanmak zorundadır. Benzer bir biçimde, insanın maddi gerçekliğe ait dışsal deneyimi, deneyimleyen kişiliğin akıl bilincini temel almak zorundadır. Bu nedenle, içsel ve dışsal olarak ruhsal ve maddi insan deneyimleri her zaman akıl faaliyeti ile ilişkili olup, bilinçli gerçekleştirmeleri bakımından akıl etkinliği tarafından belirlenir. Us, fani deneyimin bütününe uyumlaştırıcısı, her daim belirleyicisi ve seçicisidir. Hem enerji-maddeleri hem de ruhaniyet değerleri, bilincin akıl aracılığıyla gerçekleşen yorumlarıyla şekillenir.

103:6.7 (1136.2) Bilim ve din arasında daha uyumlu bir eşgüdümü elde etmede yaşadığınız zorluk, morontia dünyasına ait nesneler ve varlıkların arada kalan bölgesine dair bütüncül bilgisizliğinizden kaynaklanmaktadır. Yerel evren, gerçekliğin

dışavurumunun şu üç düzeyi, veya başka bir deyişle, aşamasından, meydana gelmektedir: madde, morontia ve ruhaniyet. Morontia bakış açısı, fiziksel bilimlerin bulguları ile dinin ruhaniyet faaliyeti arasındaki tüm farklılığı ortadan kaldırır. Nedensellik, bilimlerin anlama yöntemidir; inanç, dinin kavrayış yöntemidir; mota, morontia düzeyinin yöntemidir. Mota; niteliğini bilgi temelli nedensellikten ve kökenini inanç temelli kavrayıştan alan bir biçimde, tamamlanmamış büyümeyi telafi etmeye başlayan bir madde-ötesi gerçeklik duyarlılığıdır. Mota, maddi kişilikler tarafından erişilemez nitelikte bulunan, ayrık gerçeklik algısının bir felsefe-ötesi birleşimidir; bu birleşim, bir ölçüde, beden maddi yaşamından kurtulmuş olmanın deneyimine bağlıdır. Ancak, birçok fani, bilim ve dinin geniş ölçüde ayrılmış alanları arasındaki karşılıklı etkiler ağını birleştiren belirli bir yöntemi bulmanın olumluluğunu tanımışlardır; ve, metafizik, bu oldukça iyi tanınan uçurumun aşılmasında insanın başarıyla sonuçlanmamış çabasının ürünüdür. Ancak, insan metafiziğinin aydınlatmadan çok kafa karıştırıcı olduğu kendisini göstermiştir. Metafizik, morontia motasının yokluğunu telafi etmek için insanın iyi niyetli ancak faydasız çabası anlamına gelmektedir.

103:6.8 (1136.3) Metafiziğin bir başarısızlık olduğu kendisini göstermiştir; motayı insan algılayacak yetkinlikte değildir. Açığa çıkarılış, maddi bir dünyada motanın gerçeklik duyarlılığının yokluğunu telafi edebilecek tek yöntemdir. Açığa çıkarılış, yekın bir biçimde, evrimsel bir dünya üzerinde nedensellikle gelişmiş metafiziğin yarattığı kafa karışıklığını gidermektedir.

103:6.9 (1136.4) Bilim, enerji-maddesinin dünyası olarak fiziksel çevresine dair insanın girdiği çalışmadır; din, ruhaniyet değerlerinin kâinatı ile insanın sahip olduğu deneyimdir; felsefe, bu geniş bir biçimde ayrılmış kavramsallaşmaların bulgularını kâinatın tamamına yönelik kabul edilebilir ve bütüncül bir tutuma doğru düzenleme ve ilişkilendirme için verilen insanın akıl çabası tarafından geliştirilmiştir. Felsefe, açığa çıkarılış tarafından daha açık hale getirilmiş haliyle; motanın yokluğuna ilaveten — metafizik olarak — motanın yerine insanın getirdiği nedensellik denginin iflası ve başarısızlığının olduğu durumda kabul edilebilir bir biçimde faaliyet göstermektedir.

103:6.10 (1136.5) Öncül insan, enerji düzeyini ve ruhaniyet düzeyini birbirinden ayırt edemedi. Matematiksel olanı iradesel olandan ayırmaya ilk kez girişmiş olanlar, eflatun ırkı ve onların And soylarıydı. Artan bir biçimde medeni insan, cansız olan ile canlı olanı birbirinden ayırt etmiş öncül Yunanlılar ve Sümerler'in ayak izini takip etmiştir. Ve, medeniyet ilerledikçe felsefe, ruhaniyet kavramsallaşması ile enerji kavramsallaşması arasındaki sürekli genişleyen uçurumları birleştirmek zorunda olacaktır. Ancak, mekânın zamanı içerisindeki bu ayrımlar, Yüce'de bir bütündür.

103:6.11 (1137.1) Her ne kadar hayal etme ve bütüncül bilgiye dayanmayan düşünce sınırlarını genişletmeye yardımcı olsa da, bilim, her zaman, temelini nedensellikten almalıdır. Her ne kadar nedensellik istikrarlaştırıcı bir etki ve yardımcı bir etkense de, din, sonsuza kadar, inanca bağlıdır. Ve, orada her zaman, yanlış bir biçimde bilimler ve dinler olarak adlandırılmakta olan hem doğal hem de ruhsal dünyaların

olgularına ait yanlış yönlendirici yorumlar bulunmuştur ve bulunacaktır.

103:6.12 (1137.2) Bilimi bütüncül bir biçimde kavrayamayışından, dine zayıf bir biçimde bağlanışından ve metafizikteki başarısız girişimlerinden insan, felsefe düşüncelerini inşa etmeye girişmiştir. Ve, fiziksel ve ruhsal olan arasındaki morontia uçurumunu birleştirmede metafiziğin başarısızlığı olarak, insanın giriştiği, madde ve ruhaniyetin dünyaları arasındaki hayati derecede önemli ve olmazsa olmaz metafiziksel birleşimin iflası olmasaydı, çağdaş insan kendisi ve evreni ile ilgili gerçekten de değerli ve etkili bir felsefe inşa etmiş olacaktı. Fani insan, morontia aklı ve maddesinin kavramsallaşmasından yoksundur; ve, *açığa çıkarılış*, evrene dair mantıklı bir felsefe inşa edebilmeye ek olarak bu evren içindeki kesin ve yerleşik konumunun tatminkâr bir anlayışına erişebilmek için oldukça hayati bir biçimde ihtiyaç duyduğu, kavramsal bilgiler içindeki zafiyetini gidermedeki tek yöntemidir.

103:6.13 (1137.3) *Açığa çıkarılış*, morontia uçurumunu birleştirmek için evrimsel insanın tek ümididir. Mota tarafından desteklenmemiş haldeki inanç ve nedensellik, mantıklı bir evreni düşünemez ve onu inşa edemez. Mota'nın kavrayışı olmadan fani insan, maddi dünyanın olgularında iyiliği, sevgiyi ve gerçekliği kavrayamaz.

103:6.14 (1137.4) İnsanın felsefesi madde dünyasına aşırı bir biçimde eğildiğinde, mantıksal veya *doğasal* hale gelmektedir. Felsefe özellikle ruhsal düzeye yöneldiğinde, *idealist* veya gizemci bile olmaktadır. Felsefe metafizikten temelini alacak kadar talihsiz olduğunda, hataya yer bırakmayan bir biçimde, kafası karışmış

biçimde *kuşkucu* olmaktadır. Geçmiş çağlarda, insanın bilgisi ve ussal değerlendirmelerinin çoğu, algının bu üç bozuluşundan bir tanesine düşmüştür. Felsefe, gerçekliğe dair yorumlarını mantığın doğrusal doğrultusuna uyarlamaya cüret etmemelidir; o hiçbir zaman, gerçekliğin elipsel simetrisini ve tüm ilişki kavramsallaşmalarının sahip olduğu temel eğik düzlemi hesaba katmada başarısız olmamalıdır.

^{103:6.15 (1137.5)} Fani insanın erişebileceği en yüksek felsefe, mantıklı bir biçimde; bilimin nedenselliğine, dinin inancına ve açığa çıkarılış tarafından sağlanan gerçeklik kavrayışına dayanmak zorundadır. Bu birliktelikle insan, yeterli bir metafizik geliştirememedeki başarısızlığını ve morontianın motasını kavramadaki yetkinsizliğini bir ölçüde telafi edebilir.

7. Bilim ve Din

^{103:7.1 (1137.6)} Bilim, nedensellikle beslenir; din, inançla. İnanç, her ne kadar nedenselliğe dayanmasa da, makuldür; her ne kadar mantıktan bağımsız olsa da, yine de güçlü mantık tarafından desteklenmektedir. İnanç, bir ideal felsefe ile bile beslenemez; gerçekten, o, bilimle birlikte, bu türden bir felsefenin çıktığı kaynağın tam da kendisidir. İnsanın dinsel kavrayışı olarak inanç; yalnızca, ruhaniyet olan Tanrı'nın ruhsal Düzenleyici mevcudiyeti ile faninin sahip olduğu kişisel deneyim tarafından kesin bir biçimde yükseltilebilen bir biçimde, yalnızca açığa çıkarılış tarafından eğitilebilir.

^{103:7.2 (1137.7)} Gerçek günahtan arınış; madde özdeşleşiminden başlayarak, madde ve ruhaniyet arasındaki morontia irtibat âlemleri boyunca bu ikisi arasındaki nihai ruhsal ilişkilendirmenin yüksek evren düzeyine olan fani aklın kutsal

evrimi yöntemidir. Ve, maddi nitelikli hissel içgüdü, karasal evrimde nedensel temele oturturulmuş bilginin ortaya çıkışından önce gelirken; ruhsal nitelikli hissel kavrayışın dışavurumu, geçici olan insanın potansiyellerini bir Cennet kesinlik unsuru olarak ebedi olan insanın gerçekliğine ve kutsallığına dönüştürme işleyişi niteliğindeki göksel evrimin ulvi düzeni içinde, morontia ve ruhaniyet nedenselliğinin ve deneyiminin daha sonraki ortaya çıkışının habercisi olmaktadır.

103:7.3 (1138.1) Ancak, yükseliş halindeki insan Tanrı deneyimi için içe doğru ve Cennet-yolunda ilerlerken, benzer bir biçimde, maddi kâinatın bir enerji anlayışı için dışa doğru ve uzay doğrultusunda ilerleyecektir. Bilimin ilerleyişi, inanın yeryüzüsel yaşamıyla kısıtlı değildir; onun evren ve aşkın-evren yükseliş deneyimi, enerji dönüşümü ve madde başkalaşımının çalışmasından hiçbir biçimde daha az olmayacaktır. Tanrı ruhaniyettir, ancak İlahiyat birlikteliktir; ve, İlahiyat'ın birlikteliği yalnızca Kâinatın Yaratıcısı ve Ebedi Evlat'ın ruhsal değerlerini içine almaz, aynı zamanda Kâinatsal Düzenleyici ve Cennet Adası'nın enerji gerçekliklerinin bilincine sahipken, kâinatsal gerçekliğin bu iki fazı Bütünleştirici Bünye'nin akıl ilişkilerinde kusursuz bir biçimde ilişkilendirilmiş olup, Yüce Varlık'ın ortaya çıkan İlahiyatı'nda sınırlı düzeyde birleştirilir.

103:7.4 (1138.2) Deneyimsel felsefenin aracılığıyla bilimsel tutum ve dinsel kavrayışın birlikteliği, insanın uzun Cennet-yükseliş deneyiminin bir parçasıdır. Matematiğin tahminleri ve kavrayışın kesinlikleri her zaman, Yüce'nin olası en yüksek

erişimi yoksunluğunda deneyimin tüm aşamaları üzerinde akılsal mantığın uyumlaştırıcı faaliyetini gerektirecektir.

103:7.5 (1138.3) Ancak, mantık hiçbir zaman; bir kişiliğin bilimsel ve dini yönleri, sonunda kendisini bulacağı hangi sonuca götüreceğinden bağımsız olarak gerçekliğin peşine düşmenin içten arzusunu duyan bir biçimde gerçekliğin baskınlığı altında olmadıkça, bilimin bulguları ile dinin kavrayışlarını uyumlu hale getirmede başarılı olamaz.

103:7.6 (1138.4) Mantık, sahip olduğu ifade yöntemi olarak felsefenin işleyiş biçimidir. Gerçek bilimin nüfuz alanı içinde, nedensellik her zaman özgün mantığın etkisi altındadır; gerçek dinin nüfuz alanı içinde inanç her zaman, her ne kadar bilimsel yaklaşımın dışarıdan bakışıyla oldukça temelsiz görünebilse de, içsel bir bakış açısı temelinde her zaman mantıksaldır. İçte doğru bir biçimde dışarıdan bakıldığında evren maddi olarak görünebilir; ancak, dışı doğru bir biçimde içten bakıldığında aynı evren tamamiyle ruhsal olarak görünmektedir. Nedensellik maddi farkındalıktan, inanç ruhsal farkındalıktan doğmaktadır; ancak, açığa çıkarılış tarafından güçlendirilmiş bir felsefenin aracılığıyla mantık, aracılığıyla hem bilim hem de dinin istikrarını gerçekleştiren bir biçimde hem içsel hem de dışsal olan bakışı doğrulayabilir. Böylelikle, felsefenin mantığı ile olan ortak ilişki vasıtasıyla hem bilim hem de din; gittikçe azalan bir biçimde kuşkucu olarak birbirine karşı artan bir biçimde hoşgörülü hale gelebilir.

103:7.7 (1138.5) Gelişen dinin ve bilimin ikisinin de ihtiyaç duyduğu şey, evrimsel düzeydeki tamamlanmamışlığın daha büyük bir farkındalığı olarak daha fazla arayış içindeki ve korkusuz özeleştirimdir. Hem dinin hem de bilimin öğretmenlerinin tümü

çoğu zaman, aşırı bir biçimde kendinden emin ve dogmatiktir. Bilim ve din yalnızca, sahip oldukları *bilgi-gerçekliklerine* karşı özeleştirel tutum besleyebilirler. Bilgi-gerçeklikleri aşaması terk edildiği anda, nedensellik sorumluluğu üstlenmede başarısız olur veya bunun yerine hızlı bir biçimde sahte mantığın bir birlikteliğine doğru yozlaşır.

103:7.8 (1138.6) Kâinatsal ilişkilerin, evrensel bilgi-gerçekliklerinin ve ruhsal değerlerin bir anlayışı olarak — gerçekliğe en iyi Gerçekliğin Ruhaniyeti'nin hizmeti vasıtasıyla elde edilebilir olup, en iyi bir biçimde *açığa çıkarılış* tarafından eleştirilir. Ancak, *açığa çıkarılış* ne bir bilimi ne de bir dini meydana getirmektedir; onun faaliyeti, hem bilim hem de dini gerçeğin gerçekliği ile eşgüdümsel hale getirmektir. Her zaman, *açığa çıkarılışın* yoksunluğunda yahut onu kabul etmedeki veya kavramadaki başarısızlıkta fani insan; gerçekliğin *açığa çıkarılışının* veya morontia kişililiğinin motasının tek insan eşleniği olarak faydasız metafiziksel ifadesine başvurmuştur.

103:7.9 (1139.1) Maddi dünyanın bilimi, insanı; fiziksel çevresini denetlemesi ve belli bir ölçüde onun üzerinde üstünlük kurmasına yetkin hale getirmektedir. Ruhsal deneyimin dini, bir bilimsel çağın medeniyetine ait karmaşık koşullarda insanları beraber yaşamaya yetkin hale getiren birliktelik uyarımının kökenidir. Metafizik, ancak daha kesin bir biçimde *açığa çıkarılış*; hem bilim hem de dinin keşifleri için ortak bir buluşma noktası sağlamakta, ve, bu ayrı fakat bağımsız düşünce alanlarını insanın mantıksal bir biçimde bilimsel istikrarın ve ruhsal kesinliğin oldukça dengeli bir felsefesine doğru ilişkilendirmesini mümkün kılmaktadır.

103:7.10 (1139.2) Fani düzey içinde hiçbir şey mutlak bir biçimde kanıtlanamaz; hem bilim hem de din, varsayımlara dayanmaktadır. Morontia düzeyinde, hem bilimin hem de dinin olası kabulleri, mota mantığı tarafından kısmi bir biçimde doğrulanmaya yetkindir. Olası en yüksek düzeyin ruhsal seviyesinde sınırlı kanıt için duyulan ihtiyaç, gerçeklik ve onunla birlikte olan mevcut deneyim karşısında kademeli olarak ortadan kalmaktadır; ancak, orada bile, hala kanıtlanmamış konumda bulunan sınırlı olanın ötesinde birçok şey bulunmaktadır.

103:7.11 (1139.3) İnsan düşüncesinin tüm birimleri, insanın akıl kazanımına ait yapıcı gerçeklik duyarlılığı tarafından kabul edilen, ancak kanıtlanmamış, belirli varsayımlara dayanmaktadır. Bilim, gurur duyduğu nedensellik sürecine şu üç şeyin gerçekliğini *varsayarak* başlar: madde, hareket ve yaşam. Din, şu üç şeyin doğruluğunun varsayımıyla başlar: Yüce Varlık olarak — akıl, ruhaniyet ve evren.

103:7.12 (1139.4) Bilim, zamanın mekân içindeki enerjisi ve maddesine ait olarak matematiğin düşünce alanı haline gelir. Din, sadece sınırlı ve geçici olan ruhaniyetle değil aynı zamanda ebediyet ve üstünlüğün ruhaniyeti ile ilgilenme sorumluluğunu da üstlenir. Yalnızca, motadaki uzun bir deneyim aracılığıyla evren algısının bu iki aşırı ucu; kökenlerin, işlevlerin, ilişkilerin, gerçekliklerin ve nihai sonların karşılaştırılabilir nitelikteki benzer yorumlarını üretecek konuma getirebilir. Enerji-ruhaniyet ayrımının olası en yüksek uyumu, Yedi Üstün Ruhaniyet'in döngüleşmesi içinde gerçekleşir; onun ilk birleşimi Yüce'nin İlahiyatı'nda

gerçekleşir; onun son birlikteliği, BEN olan İlk Kaynak ve Merkez'in sınırsızlığında ortaya çıkar.

103:7.13 (1139.5) *Nedensellik*, enerji ve maddenin fiziksel dünyasında ve onunla birlikte gerçekleşen deneyime dair bilincin yargılarını tanıma eylemidir. *İnanç*, geride kalan herhangi bir fani kanıtın erişemeyeceği bir şey olarak — ruhsal bilincin doğruluğunu tanıma eylemidir. *Mantık*; inanç ve nedenselliğin birlikteliğine ait birleşimsel gerçeği-arama ilerleyişi olup, maddelerin, anlamların ve değerlerin içkin farkındalığı olarak fani varlıkların yapıcı akıl kazanımları üzerine inşa edilmiştir.

103:7.14 (1139.6) Düşümce Düzenleyicisi'nin mevcudiyeti içinde ruhsal gerçekliğin gerçek bir kanıtı bulunmaktadır; ancak bu mevcudiyetin doğruluğu, dışsal dünya için gösterilebilir konumda değildir, ancak Tanrı'nın ikametini bu şekilde deneyimleyen kişi için bu gerçekliktedir. Düzenleyici'nin bilinci; gerçekliğin ussal algısına, iyiliğin akıl-ötesi kavrayışına ve sevmek için var olan kişilik güdüsüne bağlıdır.

103:7.15 (1139.7) Bilim, maddi dünyayı keşfeder; din, onu değerlendirir; ve, felsefe, onun anlamlarını yorumlamaya çalışırken, bilimsel olan maddi bakış açısını dini nitelikteki ruhsal kavramsallaşmayla eşgüdümsel hale getirir. Ancak, tarih, bilim ve dinin hiçbir zaman bütünüyle anlaşılamayabileceği bir alandır.

8. Felsefe ve Din

103:8.1 (1140.1) Her ne kadar hem bilim hem de felsefe Tanrı'nın olasılığını nedensellikleriyle ve mantıklarıyla varsayabilse de, yalnızca, ruhaniyet tarafından yönlendirilmekte olan bir

insanın kişisel dini deneyimi bu türden yüce ve kişisel İlahiyat'ın kesinliğini olumlayabilir. Yaşayan gerçekliğin bu türden bir doğumunun yöntemi vasıtasıyla, Tanrı'nın olasılığına dair felsefi varsayım dini bir gerçeklik haline gelebilir.

103:8.2 (1140.2) Tanrı'nın kesinliğinin deneyimlenişine dair kafa karışıklığı, farklı bireylere ek olarak insanların farklı ırkları tarafından sahip olunan bahse konu deneyime ait birbirine benzemeyen yorumlardan ve ilişkilerden doğmaktadır. Tanrı'yı deneyimleme tamamen gerçek olabilir; ancak, ussal ve felsefi nitelikteki Tanrı *hakkında* yürütülen söylem ayrık ve sıklıkla kafa karıştıran bir biçimde gerçek dışıdır.

103:8.3 (1140.3) İyi ve soylu bir insan en bütüncül evlilik ölçütlerinde eşine âşık olabilir, ancak, evlilik aşkına dair yazılı psikoloji testi başarıyla geçmede hiçbir şekilde yetkin olmayabilir. Karısı için neredeyse hiç sevgi beslemeyen başka bir insan, bu türden bir sınavı olabilecek en yüksek düzeyde geçebilir. Kendisine sevgi beslenenin gerçek doğasına dair sevgi duyanın kavrayışındaki tamamlanmamışlık, hiçbir biçimde ne onun sevgisinin gerçekliğini ne de içtenliğini en düşük biçimde bile gerçek dışı kılmaz.

103:8.4 (1140.4) İnançla onu bilip, ona derin sevgi duyan bir biçimde — Tanrı'ya gerçekten inanıyorsanız; bilimin şüpheci imalarının, mantığın gereksiz eleştirilerinin, felsefenin varsayımsal düşüncelerinin veya Tanrı olmadan bir din yaratmak isteyen iyi niyetli ruhların zeki önderlerinin herhangi bir biçimde böyle bir deneyimin gerçekliğini azaltmasına veya onun verdiği neşeyi kaçırmasına izin vermeyin.

103:8.5 (1140.5) Tanrı-bilen dindarın kesinliği, şüphe duyan maddeci bireyin belirsizliği tarafından rahatsız edilmemelidir; bunun yerine, inanmayan kişinin belirsizliği, deneyimsel inananın derin inancı ve sarsılmaz kendinden eminliği tarafından güçlü bir biçimde sınanmalıdır.

103:8.6 (1140.6) Felsefe, hem bilime hem de dine en büyük hizmeti sağlayanlardan biri olarak, hem maddeciliğin hem de her şeyin özünde Tanrı'nın bulunduğu görüşünün aşırı uçlarından kaçınmalıdır. Yalnızca, kişilik gerçekliğini tanıyan bir felsefe — değişimin mevcudiyeti içinde kalıcılık olarak — maddi bilim ve ruhsal dinin kuramları arasında bir irtibatı aracı olarak hizmet edebilir. Açığa çıkarılış, evrimleşen felsefenin zafiyetleri için bir telafidir.

9. Din'in Özü

103:9.1 (1140.7) Din-kuramı dinin ussal içeriğiyle ilgilenirken, metafizik (açığa çıkarılış) felsefi özellikleri ile ilgilenir. Dini deneyim, dinin ruhsal içeriğinin *tam da kendisidir*. Dinin ussal içeriği içerisinde bulunan engel olunamaz nitelikteki mitsel değişikliklere ve psikolojik yanılsamalara, hatalı metafiziksel varsayımlara ve bireyin kendisini yanıltmasının yöntemlerine, dinin felsefi içeriğinin siyasi çarpıtmalarına ve sosyoekonomik bozulmalara rağmen, kişisel dinin ruhsal deneyimi içten ve geçerli niteliğini korumaya devam etmektedir.

103:9.2 (1140.8) Din; hissetmekle, eylemde bulunmakla ve yaşamakla ilgilidir, sadece düşünmekle değil. Düşünme yakın bir biçimde maddi yaşamla ilgili olup, gerçeklik aracılığıyla ruhsal âlemlere gerçekleştirdiği maddi-olmayan yaklaşımları, başlıca, ancak bütünüyle değil, nedenselliğin ve bilimin bilgi-

gerçekliklerinin üstünlüğünde olmalıdır. Bir kişinin din-kuramı ne kadar gerçeğin dışında ve ne kadar hatalı olursa olsun, bir kişinin dini tamamiyle içten ve sonsuza kadar doğru olabilir.

103:9.3 (1141.1) Özgün halinde Budizm; her ne kadar gelişme sürecinde tanrısız niteliğinde artık bulunmasa da, Urantia'nın tüm evrimsel tarihi boyunca bir Tanrı olmadan doğmuş en iyi dinlerden biridir. İnanç olmadan din, bir çelişkidir; Tanrı olmadan, bir felsefî tutarsızlık ve bir ussal mantıksızlık durumudur.

103:9.4 (1141.2) Doğal dinin büyüsel ve mitsel doğum kökeni, daha sonraki açığa çıkarımsal dinlerin mevcudiyetine ve gerçekliğine ek olarak İsa'nın dininin tamamlayıcı konumdaki kurtarıcı müjdesini geçersiz kılmamaktadır. İsa'nın yaşamı ve öğretileri nihai olarak; büyü'nün hurafelerini, mitolojinin hayali ürünlerini ve geleneksel dogmacılığın esaretini bünyesinden uzaklaştırmıştır. Ancak, bu öncül büyü ve mitoloji oldukça etkili bir biçimde; madde-ötesi değerler ve varlıkların mevcudiyetini ve gerçekliğini varsayarak daha sonraki ve üstün dinin ortaya çıkmasına zemin hazırlamıştı.

103:9.5 (1141.3) Her ne kadar dini deneyim tamamiyle ruhsal nitelikli öznel bir olgu olsa da, bu türden bir deneyim evrenin nesnel gerçekliğinin en yüksek düzeylerine doğru olumlu ve yaşayan bir inanç tutumunu bünyesinde barındırır. Dini felsefenin ideali, kâinat evrenlerinin tümünün sınırsız Yaratıcısı'na dair mutlak sevgiye koşulsuz bir biçimde bağlı kılacak türde bir inanç-güvenidir. Bu gibi içten bir dini deneyim, idealist arzunun felsefî nesneleştirilişinin çok ötesindedir; o, gerçekte, kurtuluştan tamamen emin olup, kendisini yalnızca, Cennet içindeki Yaratıcı'nın iradesini öğrenmekle ve onu yerine

getirmekle ilgilenen konuma getirir. Bu türden bir dinin ayırt edici niteliği: bir yüce İlahiyat'a beslenen inanç, ebedi kurtuluşun ümidi ve, özellikle kişinin kendi akranlarına beslediği, sevgidir.

103:9,6 (1141.4) Din-kuramı din üzerinde üstünlük kurduğu anda, din ölür; o, bunun yerine, bir yaşamın öğretisi haline gelir. Din-kuramının amacı sadece, kişisel nitelikli ruhsal deneyimin öz-bilincini kolaylaştırmaktır. Din-kuramı; son kertede yalnızca yaşayan inanç tarafından olumlanabilecek dinin deneyimsel nitelikli savlarına açıklık getirme, açıklama ve meşruiyet kazandırmanın dini çabasını oluşturur. Evrenin daha yüksek felsefesi içinde bilgelik, tıpkı nedensellik gibi, inanç ile aynı safta yer alan konuma gelir. Nedensellik, bilgelik ve inanç insanın insan düzeyinde gerçekleştirdiği en yüksek kazanımlarıdır. Nedensellik insana, nesneler olarak bilgi-gerçekliklerin dünyasını tanıştırır; bilgelik insana, ilişkiler olarak gerçekliğin bir dünyasını tanıştırır; inanç insanı, ruhsal deneyim olarak kutsallığın bir dünyasına kabul eder.

103:9,7 (1141.5) İnanç; nedensellik tek başına ilk önce kendi arayışına çıkıp, daha sonra ihtiyaç hissederek bilgeliği yanına alıp felsefenin tüm sınırlarına ulaştıkça, nedenselliği beraberinde taşır; ve, bunun sonrasında, yalnızca GERÇEKLİĞİN eşliğinde sınırları olmayan ve bitmek tükenmek bilmeyen evren yolculuğuna girişmeye cesaret eder.

103:9,8 (1141.6) Bilim (bilgi); evrenin kavranabilir nitelikte, nedenselliğin geçerli olduğuna dair içkin (emir-yardımcı ruhaniyetinin) varsayımı üzerine inşa edilmiştir. Felsefe (eşgüdüm halindeki kavrayış); maddi evrenin ruhsal olan ile eşgüdümsel hale getirilebileceği nitelikte, bilgeliğin geçerli

olduğuna dair içkin (bilgeliğin ruhaniyetinin) varsayımı üzerine inşa edilmiştir. Din (kişisel olan ruhsal deneyimin gerçekliği); Tanrı'nın bilinebileceği ve ona erişebileceği nitelikte, inancın geçerli olduğuna dair içkin (Düşünce Düzenleyicisi'nin) varsayımı üzerine inşa edilmiştir.

^{103:9,9 (1141.7)} Fani yaşamın gerçekliğinin bütüncül gerçekleşimi; nedensellik, bilgelik ve inancın bu varsayımlarına inanmadaki ilerleyici bir gönüllölükten meydana gelmektedir. Bu türden bir yaşam, gerçeklikle güdülenen ve sevginin egemen olduğu bir yaşamdır; ve, bunlar, sahip olduğu mevcudiyeti maddi bir biçimde gösterilemeyecek olan nesnel kâinatsal gerçekliğin idealleridir.

^{103:9,10 (1142.1)} Nedensellik doğru ve yanlışı bir kez tanıdığında, bilgeliği sergilemiş olur; bilgelik, gerçeklik ve yanılığ olarak doğru ve yanlış arasında tercihte bulunduğunda, ruhsal rehberliği göstermiş olur. Ve bu nedenle, aklın, ruhun ve ruhaniyetin işlevleri en başından beri birbirlerine yakın bir biçimde i içe ve birbirleriyle işlevsel olarak ilişkilidir. Nedensellik, bilgisel gerçekliklerin bilgisiyle ilgilenir; bilgelik, felsefe ve açığa ıkarılışla; inanç, yaşayan ruhsal deneyimle. Gerçeklikle insan güzelliğe erişip, ruhsal sevgi ile iyiliğe yükselir.

^{103:9,11 (1142.2)} İnanç, Tanrı'yı-bilmeye götürür, yalnızca kutsal mevcudiyetin gizemli bir hissine değil. İnanç, duygusal sonuçlarından haddinden fazla etkilenmemelidir. Gerçek din, inanma ve bilmenin bir deneyimine ek olarak hissel bir tatmindir.

103:9.12 (1142.3) Dini deneyim içerisinde ruhsal içeriğiyle orantılı olan bir gerçeklik bulunmaktadır; ve, bu türden bir gerçeklik nedensellik, bilim, felsefe, bilgelik ve tüm diğer insan kazanımlarının ötesindedir. Bu türden bir deneyimin yargıları sorgulanamaz niteliktedir; dini yaşamın mantığı, yadsınamaz gerçekliktedir; bu türden bilginin kesinliği insan-ötesindedir; onun tatminleri olağanüstü derecede kutsal, cesaretleri yenilmez, bağlılıkları sorgulanmaz, sadakatleri yüce ve nihai sonları — ebedi, nihai ve kâinatsal olarak — kesindir.

103:9.13 (1142.4) [Nebadon'un bir Melçizedek unsuru tarafından sunulmuştur.]

104. Makale

Kutsal Üçleme Kavramı'nın Büyümesi

104:0.1 (1143.1) AÇIĞA çıkarılmış dinin Kutsal Üçleme kavramsallaşması, evrimsel dinlerin üçleme inanışlarıyla karıştırılmamalıdır. Üçleme düşünceleri, çağrıştırmacı birçok ilişkiden türemiştir, ancak başlıca olarak parmağın üç ekleminde, bir tabureyi ayakta tutmak için en az üçayağa ihtiyaç duyulduğundan, üç dayanak noktasının bir çadırı tutturabileceğinden; buna ilave olarak, ilkel insan, uzunca bir süre boyunca, üçten fazlasını sayamamaktaydı.

104:0.2 (1143.2) Şimdi ve geçmiş, gündüz gece, sıcak soğuğa ek olarak erkek ve kadın gibi doğal çiftlerin dışında, insan genellikle üçlemeler halinde düşünme eğilimindedir; dün, bugün ve yarın; sabah, öğle, akşam; baba, anne ve çocuk. Kutlama üçlemesi galip olanlara yapılmaktadır. Ölüler üçüncü günde gömülmekte, hayalet suyla üç kere törensel arınmayla teskin edilmektedir.

104:0.3 (1143.3) İnsan deneyiminde bu doğal ilişkilendirmelerin bir sonucu olarak üçleme, din içinde ortaya çıkışını gerçekleştirdi; ve, bu, İlahiyatlar'ın Cennet Kutsal Üçlemesi'nden, veya, insanlık için daha önceden açığa çıkarılmış onların temsilcilerinin herhangi birinden bile çok daha önceydi. Daha sonra, Persliler, Hindular, Yunanlılar, Mısırlılar, Babiller, Romalılar ve İskandinavlar'ın tümü üçleme tanrılara sahip oldular; ancak, onlar hala gerçek kutsal üçlemeler değillerdi. Üçleme ilahiyatlarının tümü; doğal bir kökene sahip olup, en az bir kere belli bir dönem Urantia'nın en fazla us sahibi insanları arasında ortaya çıkmıştır. Zaman zaman evrimsel bir üçlemenin kavramsallaşması, açığa çıkarılmış bir Kutsal Üçleme ile karışmış hale gelmişti; bu durumlarda, birini diğerinden ayırmak sıklıkla imkânsızdır.

1. Urantialı Kutsal Üçleme Kavramsallaşmaları

104:1.1 (1143.4) Cennet Kutsal Üçlemesi'nin kavramsallaşmasına götüren ilk Urantialı açığa çıkarılış, yarım milyon yıl önce Prens Caligastia'nın yönetim görevlileri tarafından gerçekleştirilmişti. Bu en öncül Kutsal Üçleme kavramsallaşması, gezegensel isyanın sonrasındaki belirsizlik dönemlerinde yitirilmişti.

104:1.2 (1143.5) Kutsal Üçleme'nin ikinci sunumu, ilk ve ikinci bahçede Âdem ve Havva tarafından gerçekleştirilmişti. Bu öğretiler, yaklaşık yirmi beş bin yıl sonra Maçiventa Melçizedeği'nin döneminde bile tamamiyle ortadan kaybolmamış bir halde bulunmaktaydı; zira, Şit unsurlarının Kutsal Üçleme kavramsallaşması hem Mezopotamya hem de Mısır'da, ancak daha da özel bir biçimde, üç-başlı ateş tanrısı

Vediç olarak Agni içinde uzunca bir süre varlığını sürdürdüğü, Hindistan'da devam etmişti.

104:1.3 (1143.6) Kutsal Üçleme'nin üçüncü sunumu, Maçiventa Melçizedeği tarafından gerçekleştirilmişti; ve, bu inanç öğretisi, Salem'in bu bilgesinin göğsündeki nişanda taşıdığı üç eş merkezli daire tarafından simgelenmişti. Ancak, Maçiventa; Kâinatın Yaratıcısı, Ebedi Evlat ve Sınırsız Ruhaniyet'i Filistinli Bedeviler'e öğretmekte çok zorlanmıştı. Takipçilerinin çoğu Kutsal Üçleme'nin, Norlatiadek'in En Yüksek Unsurları'ndan oluştuğuna düşünmüştü; onların içindeki az sayıdaki bir topluluk Kutsal Üçleme'yi Sistem Egemeni, Takımyıldız Yaratıcısı ve yerel evren Yaratan İlahiyatı olarak düşünmüştü; daha da az sayıdaki kişi Yaratıcı, Evlat ve Ruhaniyet'in Cennet birlikteliği düşüncesini çok az da olsa kavrayabilmişti.

104:1.4 (1144.1) Salem din-yayıcılarının etkinlikleriyle Kutsal Üçleme'nin Melçizedek öğretileri kademeli bir biçimde, Avrasya'nın büyük bir kısmına ek olarak kuzey Afrika boyunca yayıldı. Daha sonraki And ve Melçizedek-sonrası çağlarda üçlemeler ile kutsal üçlemeleri ayırt etmek, her iki kavramsallaşmanın da bir ölçüde iç içe girdiği ve birleştiği durumlarda sıklıkla zordur.

104:1.5 (1144.2) Hindular arasında üçlemesel kavramsallaşma kökenini Varlık, Us ve Neşe olarak aldı. (Daha sonraki bir Hint kavramsallaşması Brahma, Şiva ve Vişnu'ydu.) Öncül Kutsal Üçleme tasvirleri Hindistan'a Şit din-adamları tarafından getirilmişken, Kutsal Üçleme'nin daha sonraki düşünceleri Salem din-yayıcıları tarafından buraya getirilmiş olup, evrimsel üçleme kavramsallaşmalarıyla bu inanç savlarının bir

birleşimi vasıtasıyla Hindistan'ın yerel usları tarafından geliştirilmişti.

104:1.6 (1144.3) Budist inancı, üçlemesel bir kökende bulunan iki inanç savını geliştirdi: Öncül olanı Öğretmen, Yasa ve Kardeşlikti; bu Gotama Sidarta tarafından yapılmış bir sunumdu. Buda takipçilerinin kuzey topluluğu üyeleri arasında gelişen daha sonraki düşünce Yüce Koruyucu, Kutsal Ruhaniyet ve Vücuda Getirilmiş Kurtarıcı'dan meydana gelmişti.

104:1.7 (1144.4) Ve, Hint ve Budist unsurlarının bu düşünceleri gerçek üçlemesel düşünüşlerdi, bu ise tek-tanrısallık bir Tanrı'nın üç katmanlı dışavurumu düşüncesidir. Gerçek bir kutsal üçleme kavramsallaşması sadece, üç farklı tanrının beraberce bir topluluk altına alınışı değildir.

104:1.8 (1144.5) İbraniler, Kutsal Üçleme'yi Melçizedek dönemlerine dair Ken topluluklarının tarihsel anlatılarından bilmekteydi; ancak, onların, Yahveh olarak bir ve tek Tanrı için tek-tanrısallık arzusu bu türden öğretileri öyle bir düzeyde gölgede bırakmıştı ki, İsa'nın ortaya çıkışı döneminde Elohim inanç savı neredeyse tamamen Musevi din-kuramından silinmiş bir halde bulunmaktaydı.

104:1.9 (1144.6) İslam inancının takipçileri benzer bir biçimde, Kutsal Üçleme düşüncesini kavramada başarısız oldular. Ortaya çıkış sürecinde bulunan bir tek-tanrılı inancın, çok-tanrıcılık ile karşılaştığında kutsal-üçlemeciliğe sıcak bakması her zaman zordur. Kutsal üçleme düşüncesi, inanç savı bakımından esneklikle birlikte güçlü bir tek-tanrısallık geleneğine sahip olan dinlerde en sağlam tutumunu gerçekleştirmektedir. İbraniler ve

Muhammed takipçileri olarak iki büyük tek-tanrı savunucuları; çok-tanrıcılık olarak üç tanrıya ibadet etmek ile, kutsallık ve kişiliğin bir üçlü dışavurumunda mevcut tek İlahiyat'a olan ibadet olarak kutsal-üçlemeciliği birbirinden ayırmada zorlandılar.

^{104:1.10 (1144.7)} İsa takipçilerine, Kutsal Üçleme'nin kişileri ile ilgili gerçekliği öğretti; ancak, onlar, İsa'nın mecazi ve simgesel bir biçimde konuştuğunu düşündüler. İbranisel tek-tanrıcılıkta yetişmiş olarak onlar, baskın olan Yahveh kavramsallaşmalarıyla çatışır görünen herhangi bir inanışı beslemeyi zor buldular. Ve, öncül Hristiyanlar, Kutsal Üçleme kavramsallaşmasına karşı İbrani önyargıyı miras olarak aldılar.

^{104:1.11 (1144.8)} Hristiyanlık'ın ilk Kutsal Üçlemesi Antakya'da duyurulmuş olup, Tanrı, Sözü ve Bilgeliği'nden oluşmaktaydı. Pavlus; Yaratıcı, Evlat ve Ruhaniyet'in Cennet Kutsal Üçlemesi'ni bilmekteydi, ancak nadiren onu başkalarına duyurup, yeni ortaya çıkan kiliselere olan birkaç mektubunda onun hakkında bahsetmişti. Bu dönemde bile, tıpkı akran takipçileri gibi, Pavlus; yerel evrenin Yaratan Evladı olan İsa'yı, Cennet'in Ebedi Evladı olarak İlahiyat'ın İkinci Bireyi ile karıştırmıştı.

^{104:1.12 (1144.9)} Mesih'den sonraki ilk çağın bitişine doğru tanınmaya başlayan Kutsal Üçleme'nin Hristiyan kavramsallaşması; Kâinatın Yaratıcısı, Nebadon'un Yaratan Evladı ve — Yaratan Evlat'ın yerel evren, yaratıcı eşi olan Anne Ruhaniyeti olarak — Salvington'un Kutsal Hizmetkârı tarafından meydana gelmekteydi.

İsa'nın döneminden beri Cennet Kutsal Üçlemesi'nin gerçek bilgisel kimliği, bu açığa çıkarımsal nitelikli gizlerin açık edilişindeki sunumuna kadar (kendileri için özellikle açığa çıkarılmış birkaç birey dışında) Urantia üzerinde bilinen bir konumda bulunmamıştır. Ancak, her ne kadar Kutsal Üçleme'nin Hıristiyan kavramsallaşması gerçekte yanlışla düşmüş olsa da, ruhsal ilişkiler bakımından neredeyse doğru bir nitelikteydi. Sadece felsefî yorumlarında ve Kâinatsal sonuçlarında bu kavramsallaşma yüz kızaklığına neden olmuştu: Kâinat aklına sahip olan çoğu kişi için, sınırsız bir Kutsal Üçleme'nin ikinci üyesi olarak İlahiyat'ın İkinci Bireyi'nin bir zamanlar Urantia'da ikamet olduğuna inanmak zordu; ve, her ne kadar ruhaniyet bakımından bu doğruysa da, özünde bu birebir yaşanmış bir gerçeklik değildi. Mikail Yaratanları Ebedi Evlat'ın kutsallığını bütünüyle bünyesinde taşırlar; ancak, onlar, mutlak kişilik değillerdir.

2. Kutsal Üçleme Birliği ve İlahiyat'ın Çoklu Niteliği

Tek-tanrıcılık, çok-tanrıcılığın tutarsızlığına karşı gerçekleştirilmiş bir felsefî itirazdı. O ilk olarak, doğa-ötesi etkinliklerin birimlere ayrılışıyla birlikte bir tanrı birliği örgütlenmeleri ile gelişmişti; bunun sonrasında, çoklu olanlar karşısında tek tanrıyı, diğer tanrıları dışlamayan yüceltişiyle, ve, son olarak, tüm diğer tanrıları dışlayıp kesin değerdeki Tek Tanrı'yı öne sürüşüyle.

Kutsal-üçlemecilik; insani niteliklerinden arındırılmış tek bir İlahiyat'ın tekilliğini hiçbir ilişkide bulunmayan Kâinatsal önemde düşünmenin olanaksızlığını savunan deneyimsel itirazdan doğmuştu. Eğer yeteri kadar bir süre tanınırsa felsefe; katışıksız tek-tanrıcılığa ait İlahiyat

kavramsallaşması içinde kişisel nitelikleri ayırma, böylece, hiçbir ilişki içerisinde bulunmayan bir Tanrı'yı her şeyin merkezinde bulunduğu savunulan bir Mutlaklık düzeyine indirgeme eğilimine sahiptir. Diğer ve eşgüdümde bulunan kişisel varlıklar ile eşit düzeyde hiçbir kişisel ilişkiye sahip olmayan bir Tanrı'nın kişisel doğasını anlamak her zaman zordur. İlahiyat içindeki kişilik; bu türden İlahiyat'ın, diğer ve eşit kişisel İlahiyat ile ilişki halinde bulunmasını talep etmektedir.

104:2.3 (1145.4) Kutsal Üçleme kavramsallaşmasının tanınmasıyla insan aklı, zaman-mekân yaratılmışları içinde sevgi ve kanunun karşılıklı ilişkisine dair bir şeyi kavramayı ümit edebilir. Ruhsal inanışla insan, Tanrı'nın sevgisine dair kavrayışı elde eder; ancak, yakın zaman içerisinde bu ruhsal inancın maddi evrenin emredilmiş yasaları üzerinde hiçbir etkisi bulunmadığını keşfeder. İnsanın Tanrı'ya inancının kuvvetinden bağımsız olarak genişleyen Kâinatsal ufuklar; insanın aynı zamanda, Cennet İlahiyatı'nın gerçekliğini Kâinatsal yasa olarak tanınması gerekliliğini, yine insanın, Kutsal Üçleme egemenliğinin Cennet'den dışarı doğru yayılıp, ilahiyat bütünlüklerinin Cennet Kutsal Üçlemesi'nin bilgisel-gerçekliği ve mevcudiyetine ek olarak ebedi ayrılmazlığının *tam da kendisi* olduğu üç ebedi bireye ait Yaratan Erkek ve Kız Evlatlar'ın evrimleşen yerel evrenlerini bile kapladığını tanınmasının gerekliliğini talep etmektedir.

104:2.4 (1145.5) Ve, bu aynı Cennet Kutsal Üçlemesi — bir kişilik değil fakat gerçek ve mutlak bir gerçeklik olarak — gerçek bir birimdir; Yarattıcı, Evlat ve Ruhaniyet'in kişilikleri olarak — bir kişilik değil ancak beraberce mevcut kişilikler ile

uyumludur. Kutsal Üçleme, üç Cennet İlahiyatı'nın birlikteliğinden ortaya çıkmış birleşimin-ötesinde bir İlahiyat gerçekliğidir. Kutsal Üçleme'nin nitelikleri, temel özellikleri ve işlevleri, üç Cennet İlahiyatı'nın belirleyici yönlerinin basit bileşimi değildir; Kutsal Üçleme işlevleri özgün bir biçimde benzersiz bir şey olup, Yaratıcı, Evlat ve Ruhaniyet'in özellikleri üzerinde gerçekleştirilecek bir inceleme sonucunda tamamiyle tahmin edilebilecek nitelikte değildir.

104:2.5 (1146.1) Örnek olarak: Dünya üzerindeyken Hâkim, adaletin hiçbir zaman bir *kişisel* eylem olmadığı hususunda takipçilerini kesin bir biçimde uyardı; o her zaman, bir *topluluk* işlevidir. Buna ek olarak ne de bireyler olarak Tanrılar adaleti uygulayabilirler. Ancak onlar her zaman bahse konu bu işlevi, Cennet Kutsal Üçlemesi olarak uygularlar.

104:2.6 (1146.2) Yaratıcı, Evlat ve Ruhaniyet'in Kutsal Üçleme birlikteliğine dair kavramsal kavrayış insan aklını, belli başlı diğer üç-katmanlı ilişkilerin daha ileri sunumu için hazırlamaktadır. Din-kuramsal nedensellik, Cennet Kutsal Üçlemesi kavramsallaşması ile tamamiyle tatmin olmuş bir konumda bulunabilir; ancak, felsefî ve Kâinatın bütünlüğünden bakan nedensellik — kuvvet, enerji, güç, sebep-sonuç, tepki, gelecekteki potansiyellik, şimdiki mevcudiyet, yer çekimi, gerilme, işleyiş, çalışma yöntemi ve birliktelik Tanrısı'nın sahip olduğu ilişkiler olarak — Kâinatsal dışavurumdaki Yaratıcı-olmayan çeşitli yetkinlikler içinde Sınırsız'ın faaliyet gösterdiği üçlü birlikler olarak İlk Kaynak ve Merkez'in diğer üçleme birlikteliklerinin tanınmasını talep etmektedir.

3. Üçleme ve Üçlü Birlikler

104:3.1 (1146.3) Her ne kadar insanlık zaman zaman, İlahiyat'ın üç kişisinden oluşan Kutsal Üçleme'ye dair bir anlayışı kavradıysa da; tutarlılık insan usunun, yedi Mutlaklık'ın yedisinin arasında gerçekleşen belirli ilişkilerin bulunduğunu kavraması gerekliliğini talep etmektedir. Ancak, Cennet Kutsal Üçlemesi için gerçek olan her şey, bir *üçlü birlik* için doğrudan bir biçimde gerçeklik taşımayabilir; zira, bir üçlü birlik, bir üçlemeden farklı bir anlama gelmektedir. Belirli işlevsel yönleri itibariyle bir üçlü birlik bir üçleme ile karşılaştırabilir niteliktedir; ancak o hiçbir zaman özü itibariyle bir üçleme ile aynı yapıda değildir.

104:3.2 (1146.4) Fani insan Urantia üzerinde, genişleyen ufukların ve büyüyen kavramsallaşmaların bir çağından geçmektedir; ve, onun Kâinatsal felsefesi, insan düşüncesinin ussal alanının genişlemesine ayak uyduracak bir biçimde evrimsel bakımdan hızlanmak zorundadır. Fani insanın Kâinatsal bilinci genişlerken; maddi bilimde, ussal felsefede ve ruhsal kavrayışta bulduğu her şeyin karşılıklı ilişkili olan yapısını algılamaktadır. İlahiyat'ın değişmezliğine dair tüm kavramsallaşmalarına rağmen insan, sürekli değişimin ve deneyimsel büyümenin bir evreninde yaşadığını algılamaktadır. Ruhsal değerlerin kurtuluşunun gerçekleşiminden bağımsız olarak insan, en başından beri sürekli olarak, kuvvetin, enerjinin ve gücün matematik ve matematik-öncesi hesaplamalarıyla yüzleşmek zorundadır.

104:3.3 (1146.5) Bir şekilde sınırsızlığın ebedi doygunluğu, evrimleşen evrenlerin zaman büyümesine ek olarak buradaki deneyimsel sakinlerin tamamlanmamışlığı ile uyuşmak zorundadır. Bir biçimde bütüncül sonsuzluğun

kavramsallaşması o kadar çok birimlere ayrılmalı ve sınırları çizilmiş hale getirilmeli ki, fani us ve morontia ruhu nihai değerin ve ruhsallaştıran önemin bu kavramsallaşmasını kavrayabilsin.

104:3.4 (1146.6) Nedensellik, Kâinatsal gerçekliğin tek-tanrısallık bir birlikteliğini talep ederken; sınırlı deneyim, çoklu Mutlaklıklar'ın varsayımını ve onların Kâinatsal ilişkilerde olan eşgüdümünü gerektirmektedir. Eşgüdümsel mevcudiyetler olmadan orada; farklılıkların, çeşitliliklerin, dönüştürücülerin, zayıflatıcıların veya azaltıcıların işleyişi için hiçbir şansın bulunmaması biçiminde, mutlak ilişkilerin ortaya çıkışı için hiçbir olasılık bulunmaz.

104:3.5 (1146.7) Bu makalelerde bütüncül gerçeklik (sonsuzluk) ucu yedi Mutlaklık'a varan bir biçimde sunulmuştur:

104:3.6 (1146.8) 1. Kâinatın Yaratıcısı.

104:3.7 (1146.9) 2. Ebedi Evlat.

104:3.8 (1146.10) 3. Sınırsız Ruhaniyet.

104:3.9 (1147.1) 4. Cennet Adası.

104:3.10 (1147.2) 5. İlâhi Mutlak.

104:3.11 (1147.3) 6. Kâinatsal Mutlak.

104:3.12 (1147.4) 7. Koşulsuz Mutlak.

104:3.13 (1147.5) Ebedi Evlat'a Babalık eden İlk Kaynak ve Merkez, aynı zamanda, Cennet Adası için örnektir. O; Evlat içinde kişilik olarak koşulsuz bir konumdadır, ancak İlâhi Mutlak

içinde olası en yüksek kişiliğe ulaşabilir konumdadır. Yaratıcı; Cennet-Havona'sı içinde enerjisi açığa çıkarılmış halde iken, Koşulsuz Mutlak içinde enerjisi saklı haldedir. Sınırsız; Bütünleştirici Bünye'nin sonsuz faaliyetleri içinde en başından beri açığa çıkar konumdayken, ebedi bir biçimde, Kâinatsal Mutlak'ın telafi edici ancak örtülü etkinliklerinde faaliyet göstermektedir. Bu şekilde, Yaratıcı, altı eşgüdüm Mutlak'ı ile ilişkilidir; ve, böylelikle, yedisinin de tümü, ebediyetin sonu gelmez çevrimleri boyunca sınırsızlığın döngüsünü tamamiyle kaplamaktadırlar.

104:3.14 (1147.6) Mutlaklık ilişkilerinin üçlü birliği dışarıdan kaçınılmaz olarak görülmektedir. Kişilik diğer kişilik birliğini mutlaklığa ek olarak tüm diğer düzeylerde arzulamaktadır. Ve, üç Cennet kişiliğinin birlikteliği; Yaratıcı, Evlat ve Ruhaniyet'in kişilik birliği olarak birinci üçlü birliği ebedileştirmektedir. Bu üç kişi, *bireyler olarak*, beraberce gerçekleştirdikleri bir faaliyete katılınca, işlevsel birlikteliğin bir üçlü bir birliğini oluştururlar, organik bir birlik olarak — kutsal bir üçlemeyi değil; ancak yine de, bir üçlü birlik, üç katmanlı bir işlevsel nitelikli toplamsal bütünlüktür.

104:3.15 (1147.7) Cennet Kutsal Üçlemesi, üçlü bir birlik değildir; o, işlevsel bir bütünlük değildir; bunun yerine o, bölünmez ve parçalanamaz İlahiyat'dır. Yaratıcı, Evlat ve Ruhaniyet (bireyler olarak) Cennet Kutsal Üçlemesi'ni bir araya getirecek bir ilişkiyi idame ettirebilirler; zira, Kutsal Üçleme, onların parçalanamaz İlahiyatı'nın *tam da kendisidir*. Yaratıcı, Evlat ve Ruhaniyet bahse konu birinci üçlü birlik için hiçbir kişisel ilişkiyi idame ettiremezler; zira bu türden bir birliktelik, üç birey olarak onların işlevsel birlikteliğinin *tam da kendisidir*.

Bölünemez bir İlahiyat niteliğinde — yalnızca Kutsal Üçleme olarak onlar, kişisel bütünlüklerinin üçlü birliği için dışsal bir ilişkiyi ortaklaşa bir biçimde idame ettirebilirler.

^{104:3.16 (1147.8)} Böylelikle, Cennet Kutsal Üçlemesi, mutlak ilişkiler arasında benzersiz konumdadır; orada birkaç varoluşsal üçlü birlik bulunmaktadır, ancak tek bir varoluşsal Kutsal Üçleme mevcuttur. Bir üçlü birlik bir bünye *değildir*. O, organik yerine işlevseldir. Onun üyeleri, bütünleşme bileşenleri yerine birleşme eşleridir. Üçlü birliklerin bileşenleri bünyeler olabilir, ancak bir üçlü birliğin kendisi bir ilişkilenmedir.

^{104:3.17 (1147.9)} Orada, buna rağmen, kutsal üçleme ile üçlü birlik arasında bir benzerlik noktası bulunmaktadır: İkisi de, bileşen üyelerinin özelliklerinin algılanabilen özelliklerinin toplamından başka olan faaliyetleri mevcut kılmaktadırlar. Ancak, her ne kadar onlar, işlevsel bir bakış açısından bu şekilde kıyaslanabilse de, bunun dışında kalan niteliklerinde hiçbir doğrudan yakınlığını sergilememektedirler. Birbirleri arasında, kabataslak ifade edilecek olursa, işlevin yapıya olan ilişkisine benzer ilişkiye sahiplerdir. Ancak, üçlü birlik ilişkilenmesinin işlevi, kutsal üçleme yapısı veya bünyesinin işlevi değildir.

^{104:3.18 (1147.10)} Üçlü birlikler, yine de, gerçektirler; onlar oldukça gerçektirler. Onların içinde, gerçekliğin bütünü işlevsel hale gelir; ve, onlar vasıtasıyla Kâinatın Yaratıcısı, sınırsızlığın üstün işlevleri üzerinde doğrudan ve kişisel denetim uygular.

4. Yedi Üçlü Birlik

104:4.1 (1147.11) Yedi üçlü birliğin tanımına girişilirken, vurgu; Kâinatın Yaraticısı'nın her birinin başat üyesi olduğu gerçekliğine yapılır. O en başından beri, şimdi ve sonsuza kadar şöyle olacaktır: İlk Kâinatın Yaraticısı-Kaynak, Mutlak Merkez, İlk Neden, Kâinatsal Denetleyici, Sonsuz Enerji-Kazandırıcı, Özgün Bütünlük, Koşulsuz Koruyucu, İlahiyat'ın İlk Bireyi, İlk Kâinatsal Yöntem, ve Sonsuzluğun Özü. Kâinatın Yaraticısı, Mutlaklıklar'ın kişisel başlatıcısıdır; o, Mutlaklıklar'ın mutlağıdır.

104:4.2 (1148.1) Yedi üçlü birliğin doğası ve anlamı şöyle ifade edilebilir:

104:4.3 (1148.2) *Birinci Üçlü Birlik — kişisel-amaçsal üçlü birlik.* Bu, üç İlahiyat kişiliğinin birlikteliğidir:

104:4.4 (1148.3) 1. Kâinatın Yaraticısı.

104:4.5 (1148.4) 2. Ebedi Evlat.

104:4.6 (1148.5) 3. Sınırsız Ruhaniyet.

104:4.7 (1148.6) Bu, üç ebedi Cennet kişiliğinin amaçsal ve kişisel ilişkilenimi olarak — derin sevgi, bağışlama ve hizmetin üç katmanlı birlikteliğidir. Bu birliktelik kutsal bir biçimde kardeşsel, derin yaratılmış-sevgisi besleyen, baba şefkatiyle hareket eden ve yükselişi destekleyen ilişkilenmedir. Bu birinci üçlü birliğin kutsal kişilikleri; kişilik emanet eden, ruhaniyet bahşeden ve akıl kazandıran Tanrılar'dır.

104:4.8 (1148.7) Bu, sınırsız özgür iradenin üçleme birliğidir; o, ebedi mevcut-an boyunca ve zamanın geçmiş-şimdi-gelecek akımının tümü içinde hareket eder. Bu birliktelik; özgür

iradenin sonsuzluğunu açığa çıkarıp, aracılığıyla kişisel İlahiyat'ın evrimleşen Kâinatın yaratılmışları için kendisini açığa çıkaran konuma ulaştığı işleyiş düzenlerini sağlar.

104:4.9 (1148.8) *İkinci Üçlü Birlik — güç-yöntem üçlü birliği.* İster küçücük bir ultimaton, alevli bir yıldız veya dönen bir nebula, hatta merkezi veya aşkın-evrenler olsun, en küçüğünden en büyük maddi düzenlemelere kadar fiziksel yöntem her zaman, büyük çaplı Kâinatsal düzenleniş olarak — bu üçleme birliğinin işlevinden kökenini alır. Bu birliktelik şu üyelerden meydana gelir:

104:4.10 (1148.9) 1. Yaratıcı-Evlat.

104:4.11 (1148.10) 2. Cennet Adası.

104:4.12 (1148.11) 3. Bütünleştirici Bünye.

104:4.13 (1148.12) Enerji, Üçüncü Kaynak ve Merkez'in Kâinatsal birimleri tarafından düzenlenir; enerji, mutlak maddileştirme olarak Cennet'in yöntemi uyarınca şekillenir; ancak, bu sonu gelmez dönüşümün arkasında, birlikteliği ilk olarak, Bütünleştirici Bünye ismindeki Sınırsız Ruhaniyet'in doğumuyla aynı anda gerçekleşen bir biçimde Havona'nın ortaya çıkışındaki Cennet yöntemini etkinleştirmiş, Yaratıcı-Evlat mevcudiyetidir.

104:4.14 (1148.13) Dini deneyim içerisinde, yaratılmışlar sevgi olan Tanrı ile iletişimde bulunurlar; ancak, bu türden ruhsal kavrayış hiçbir zaman, kendisi Cennet olan yönteme ait evren gerçekliğinin ussal bir biçimde tanınmasını kapsamaz. Cennet kişilikleri; kutsal sevginin üstün gücüyle tüm yaratılmışları

özgür iradeye hayranlık duymaya ikna edip, bu ruhaniyet-doğumu-olan kişiliklerin tümünü, Tanrı'nın kesinlik evlatlarının sonu gelmez hizmetinin göksel mutluluklarına götürür. İkinci üçlü birlik, üzerinde bu etkileşimlerin en başından başlayıp kendisini gerçekleştirdiği uzay aşamasının mimarıdır; o, büyük çaplı kâinatsal düzenlenişin yöntemlerini belirlemektedir.

104:4.15 (1148.14) Derin sevgi, ilk üçlü birliğin kutsallığını tanımlayabilir; ancak onun yöntemi, ikinci üçlü birliğin galaksisel dışavurumudur. İlk üçlü birlik evrimleşen kişilikler için ne anlama geliyorsa, ikinci üçlü birlik evrimleşen evrenler için o anlama gelir. Yöntem ve kişilik, İlk Kaynak ve Merkez'in büyük dışavurumlarından ikisidir; ve, kavranılması ne kadar zor olursa olsun, yine de, güç-yöntemi ve derin sevgi besleyen kişinin tek bir ve aynı evrensel mevcudiyet olduğu doğrudur; Cennet Adası ve Ebedi Evlat, Kâinatın Yaratıcısı-Kuvvet'in kavranamaz doğasının eşgüdümsel ancak zıt yönlü dışavurumlarıdır.

104:4.16 (1149.1) *Üçüncü Üçlü Birlik — ruhaniyet-evrimsel üçlü birlik.* Ruhsal dışavurumun bütünü, başı ve sonuna bu birliktelikle sahip olup, o şu üyelerden meydana gelir:

104:4.17 (1149.2) 1. Kâinatın Yaratıcısı.

104:4.18 (1149.3) 2. Evlat-Yaratıcı.

104:4.19 (1149.4) 3. İlahi Mutlak.

104:4.20 (1149.5) Ruhaniyet güç etkisinden Cennet ruhaniyetine kadar ruhaniyetin tümü mevcudiyet dışavurumunu; Yaratıcı'nın saf

ruhaniyet özünün bu üçlü birliğinde, ve Evlat-Ruhaniyeti'nin etkin ruhaniyet değerlerinde, ve İlâhi Mutlak'ın sınırsız ruhaniyet potansiyellerinde bulur. Ruhaniyet'in varoluşsal değerleri; başat doğumlarına, bütüncül dışavurumlarına ve nihai sonlarına bu üçleme birliğinde sahip olur.

104:4.21 (1149.6) Yaratıcı, ruhaniyetten önce mevcuttur; Evlat-Ruhaniyet, etkin yaratıcı ruhaniyet olarak faaliyet gösterir; İlâhi Mutlak her şeyi kapsayan ruhaniyet, hatta ruhaniyet ötesi olarak, mevcuttur.

104:4.22 (1149.7) *Dördüncü Üçlü Birlik — enerji sonsuzluğunun üçlü birliği.* Bu üçlü birlik içerisinde, mekân güç etkisinden monotaya kadar tüm enerji mevcudiyetinin başlangıcı ve sonu ebedileşir. Bu topluluk şu üyelere meydana gelir:

104:4.23 (1149.8) 1. Yaratıcı-Ruhaniyet.

104:4.24 (1149.9) 2. Cennet Adası.

104:4.25 (1149.10) 3. Koşulsuz Mutlak.

104:4.26 (1149.11) Cennet — İlk Kaynak ve Merkez'in Kâinat konumlanması, Koşulsuz Mutlak'ın Kâinatsal odak noktası ve tüm enerjinin merkezi olarak — Kâinatın kuvvet-enerji etkinleşiminin merkezidir. Bu üçleme birliği içinde varoluşsal olarak mevcut olan şey, asli evrenin ve üstün evrenin yalnızca kısmi dışavurumları olduğu, Kâinat-sınırsızlığının enerji potansiyelidir.

104:4.27 (1149.12) Dördüncü üçleme birliği; mutlak bir biçimde Kâinatsal enerjinin temel birimlerini denetlemekte olup, başkalaşan Kâinatı denetlemek ve istikrarlı hale getirmek için

alt-mutlak yetkinlikteki varoluşsal İlahiyatlar'ın ortaya çıkış oranında Koşulsuz Mutlak'ın muhafazasından serbest bırakmaktadır.

104:4.28 (1149.13) Bu üçleme birliği, kuvvet ve enerjinin *tam da kendisidir*. Koşulsuz Mutlak'ın sonsuz olasılıkları, Koşulsuz'un aksi bir şekilde sabit konumda bulunan durgunluğunun hayal edilemez düzeydeki zıt etkileşiminden yayılan Cennet Adası'nın absolutumunda odaklanır. Ve, sonsuz Kâinatın maddi Cennet kalbinin hiç bitmeyen atışı, İlk Kaynak ve Merkez olan Sonsuz Enerji-Kazandırıcı'nın anlaşılabilir yöntemi ve irdelenemez tasarımı ile ahenk içinde çarpar.

104:4.29 (1149.14) *Beşinci Üçlü Birlik — karşılıksal sonsuzluğun üçlü birliği*. Bu birliktelik şu üyelerden meydana gelmektedir:

104:4.30 (1149.15) 1. Kâinatın Yaratıcısı.

104:4.31 (1149.16) 2. Kâinatsal Mutlak.

104:4.32 (1149.17) 3. Koşulsuz Mutlak.

104:4.33 (1149.18) Bu topluluk, ilahi-olmayan gerçekliğin alanlarında gerçekleştirilebilecek her şeyin sonsuz olan işlevsel gelişiminin ebedileşmesini ortaya çıkarmaktadır. Bu üçlü birlik; diğer üçlü birliklerin özgür iradesel, sebep-sonuçsal, gerilimsel ve yöntemsel eylemleri için sınırsız karşılık yetkinliği sergilemektedir.

104:4.34 (1150.1) *Altıncı Üçlü Birlik — Kâinatsal-ilişkilendirilmiş İlahiyat'ın üçlü birliği*. Bu topluluk şu üyelerden meydana gelmektedir:

104:4.35 (1150.2) 1. Kâinatın Yaratıcısı.

104:4.36 (1150.3) 2. İlâhi Mutlak.

104:4.37 (1150.4) 3. Evrensel Mutlak.

104:4.38 (1150.5) Bu, İlâhiyat'ın aşkınlığı ile beraber İlâhiyat'ın içkinliği olarak Kâinat-içindeki-İlâhiyat'ın ilişkilenimidir. Bu birlik, yüceltilmiş olarak ibadet edilen mevcudiyetin sahip olduğu alanın dışında kalan mevcudiyetlere doğru sonsuzluk düzeylerindeki son kutsallık erişimidir.

104:4.39 (1150.6) *Yedinci Üçlü Birlik — sonsuz bütünlüğün üçlü birliği.* Bu, mevcudiyetler ve potansiyellerin eşgüdümsel bütünleşimi olarak zaman ve ebediyet içinde işlevsel halde gözlenebilir konumdaki sonsuzluğun birliğidir. Bu topluluk şu üyelerden meydana gelmektedir:

104:4.40 (1150.7) 1. Kâinatın Yaratıcısı.

104:4.41 (1150.8) 2. Bütünleştirici Bünye.

104:4.42 (1150.9) 3. Kâinatsal Mutlak.

104:4.43 (1150.10) Bütünleştirici Bünye Kâinatsal olarak; sınırlı düzeylerden aşkın olanları boyunca mutlaklara kadar uzanan bir biçimde, dışavurumun tüm seviyeleri üzerinde gerçekleşmiş mevcudiyetin tümüne ait işlevsel nitelikli çeşitli yönleri birleştirmektedir. Kâinatsal Mutlak kusursuz bir biçimde; etkin nitelikli-özgür iradesel olana ilaveten sebep-sonuçsal İlâhiyat gerçekliğinin sınırsız potansiyellerinden Koşulsuz Mutlak'ın kavranılamaz nüfuz alanları içindeki durağan, karşılıksal ve ilâhi-olmayan gerçekliğine ait uçsuz bucaksız olasılıklara

kadar uzanan bir biçimde, tüm tamamlanmamış mevcudiyetin çeşitli yönleri içinde içkin olan farklılıkları telafi eder.

104:4.44 (1150.11) Onlar bu üçlü birlik içinde faaliyet gösterirken, Bütünleştirici Bünye ve Kâinatsal Mutlak; tıpkı, bu ilişki içerisinde, BEN’den farklılığı kavramsal olarak ayırt edilemeyen nitelikteki tüm amaç ve gayeler karşısında aynı karşılığı gösteren İlk Kaynak ve Merkez gibi, İlahiyat ve ilahi-olmayan mevcudiyetlere karşı özdeş bir biçimde karşılık gösteren niteliktedirler.

104:4.45 (1150.12) Tam gerçekliğine yakın bu tasvirler, üçlü birliklerin kavramsallaşmasını açık hale getirmeye yeterlidir. Üçlü birliklerin en yüksek aşamasını bilmeden, ilk yedisini bütünüyle kavrayamazsınız. Bunlara ilaveten yapılacak her türlü açıkla girişiminin bilgece olmayacağını düşüsek de, İlk Kaynak ve Merkez’e dair, sekizi bu makaleler içinde açığa çıkarılmamış haldeki on beş üçlü birlik ilişkilenimi bulunduğunu söyleyebiliriz. Bu açığa çıkarılmamış birliktelikler, yüceliğin deneyimsel düzeyinin ötesinde bulunan gerçeklikler, mevcudiyetler ve potansiyeller ile ilgilidir.

104:4.46 (1150.13) Üçlü birlikler, Yedi Sonsuz Mutlak’ın benzersizliğinin bütünleşimi olarak sonsuzluğun işlevsel nitelikli denge çubuğudur. Bu yapı; Yaratıcı-BEN’in, sonsuzluğun Yedi Mutlak’a olan farklılaşımına rağmen işlevsel nitelikli sonsuzluk bütünlüğünü deneyimlemesini yetkin kılan, üçlü birliklerin deneyimsel mevcudiyetidir. İlk Kaynak ve Merkez, tüm üçlü birliklerin bütünleştirici üyesidir; kendisi içinde her şey, koşulsuz başlangıçlarına, ebedi mevcudiyetlerine ve sonu olmayan nihai sonlara sahiptir — “kendisi içinde her şeyin bir araya gelir.”

104:4.47 (1150.14) Her ne kadar bu birliktelikler Yaratıcı-BEN'in sonsuzluğunu çoğaltmasa da, onun mevcudiyetine ait alt-sonsuz ve alt-mutlak dışavurumlarını mevcut kılar bir görünüm sergilemektedir. Yedi üçlü birlik çok yönlülüğü arttırmakta, yeni derinlikleri ebedileştirmekte, yeni değerleri ilahi konuma getirmekte, yeni olasılıkları görünür kılmakta, yeni anlamları açığa çıkarmaktadır; ve, tüm bu farklılaşmış dışavurumlar zaman ve mekâna ek olarak ebedi Kâinat içinde, BEN'in özgün sonsuzluğuna ait varsayılmakta olan denge düzeyinde mevcuttur.

5. Üçlükler

104:5.1 (1151.1) Orada, oluşumu bakımından Yaratıcı-olmayan belli başlı diğer üçlü birliktelikler bulunmaktadır; ancak onlar gerçek üçlü birlikler olmayıp, her zaman Yaratıcı üçlü birliklerden ayırt edilebilir konumdadır. Onlar yardımcı üçlü birlikler, eşgüdümsel üçlü birlikler ve *üçlükler* olarak çeşitli şekillerde adlandırılmaktadır. Onlar, üçlü birliklerin mevcudiyetinin sonucunda ortaya çıkmış birimlerdir. Bu birlikteliklerden ikisi şu bütünlüklerde oluşmuştur:

104:5.2 (1151.2) *Mevcudiyetin Üçlüğü.* Bu üçlük, üç mutlak mevcudiyetin karşılıklı ilişkisinden meydana gelmektedir:

104:5.3 (1151.3) 1. Ebedi Evlat.

104:5.4 (1151.4) 2. Cennet Adası.

104:5.5 (1151.5) 3. Bütünleştirici Bünye.

104:5.6 (1151.6) Ebedi Evlat, mutlak kişilik olarak ruhaniyet gerçekliğinin mutlaklığıdır. Cennet Adası, mutlak yöntem

olarak Kâinatsal gerçekliğin mutlaklığıdır. Bütünleştirici Bünye; akıl gerçekliğinin mutlaklığı, mutlak ruhaniyet gerçekliğinin eşgüdüm unsuru ve kişilik ve gücün deneyimsel İlahiyat birleşimidir. Bu üçlü birlik — ruhsal, Kâinatsal veya akılsal olarak — gerçekleştirilmiş mevcudiyetin bütünlüğünün eşgüdümünü mevcut kılmaktadır. Bu yapı, mevcudiyet bakımından koşulsuz niteliktedir.

104:5.7 (1151.7) *Potansiyelin Üçlüğü.* Bu üçlük, kişiliğin üç Mutlak unsurunun birleşiminden meydana gelmektedir:

104:5.8 (1151.8) 1. İlahi Mutlak.

104:5.9 (1151.9) 2. Kâinatsal Mutlak.

104:5.10 (1151.10) 3. Koşulsuz Mutlak.

104:5.11 (1151.11) Bu şekilde karşılıklı olarak ilişkilenmiş unsurlar — ruhsal, akılsal veya Kâinatsal olarak — görülmeyen tüm enerji mevcudiyetinin sonsuzluk muhafaza yapılarıdır. Bu birliktelik, görülmeyen tüm enerji gerçekliğinin birleşimini ortaya çıkarmaktadır. Bu yapı, potansiyel bakımından sonsuzdur.

104:5.12 (1151.12) Üçleme birlikleri temel olarak sonsuzluğun işlevsel bütünleşimi ile ilgiliyken, üçlükler deneyimsel İlahiyatlar'ın Kâinatsal görünüşüne katılmaktadırlar. Yüce, Nihai ve Mutlak olarak — deneyimsel İlahiyatlar ile üçlü birlikler dolaylı bir biçimde ilgiliyken, üçlükler doğrudan bir biçimde ilgilidir. Bu İlahiyatlar, Yüce Varlık'ın ortaya çıkmakta olan güç-kişiliği bileşimi içinde görünmektedirler. Ve, mekânın zaman yaratılmışları için Yüce Varlık, BEN'in bütünlüğüne dair bir açığa çıkarılıştır.

104:5.13 (1151.13) [Nebadon'un bir Melçizedek unsuru tarafından sunulmuştur.]

105. Makale İlahiyat ve Gerçeklik

105:0.1 (1152.1) EVREN uslarının en yüksek düzeyleri için bile sonsuzluk, sadece kısmi bir biçimde kavranabilir niteliktedir; ve, gerçekliğin kesinliği sadece göreceli olarak anlaşılabilir konumdadır. İnsan aklı, *gerçek* olarak adlandırılan her şeye ait köken ve nihai sonun ebedi-gizemine ulaşmayı amaçlarken, bu soruna; ebedi-sonsuzluğu, tek bir mutlak neden tarafından gerçekleştirilmiş ve sürekli olarak nihai sonun belirli bir mutlak ve sonsuz potansiyelini elde etmeye çalışan bir biçimde sonu gelmez çeşitlenmenin kâinatsal döngüsü boyunca faaliyet gösteren, neredeyse hiçbir sınırı bulunmayan bir elips olarak düşünerek yararlı bir şekilde yaklaşabilir.

105:0.2 (1152.2) Fani us gerçeklik bütünlüğü kavramsallaşmasını kavrayamaya giriştiğinde, bu türden sınırlı bir akıl, sonsuzluk-gerçekliği ile karşı karşıya gelir; gerçeklik bütünlüğü sonsuzluğun *tam da kendisidir*, ve bu nedenle o hiçbir zaman, kavramsal yetkinlikte alt-mutlak olan hiçbir akıl tarafından tamamiyle kavranamaz.

105:0.3 (1152.3) İnsan aklı, ebedi mevcudiyetlere dair yetkin bir kavramsallaşmayı neredeyse hiçbir biçimde oluşturmaz; ve, bu türden bir kavrayış olmadan, gerçeklik bütünlüğüne dair bizim kavramsallaşmalarımızı bile tasvir etmemiz imkânsızdır. Her ne kadar kavramsallaşmalarımızın, fani aklın kavrama düzeyine olan çeviri-dönüşümü sürecinde derin bozulmaya

uğramak zorunda olduğunun tamamıyla bilincinde olsak da, bu türden bir sunuma girişebiliriz.

1. BEN'in Felsefi Kavramsallaşması

105:1.1 (1152.4) Sonsuz, ebedi ve mutlak BEN olarak faaliyet gösteren Kâinatın Yaratıcısı'na evrenlerin filozofları, sonsuzluk içerisinde mutlak nitelikli başat neden niteliğini atfetmektedirler.

105:1.2 (1152.5) Sonsuz bir BEN'in bu düşüncesini fani usa sunmanın beraberinde getirdiği birçok tehlike unsuru bulunmaktadır; zira bu kavramsallaşma, anlamların ciddi düzeydeki bozulmalarına ve değerlerin yanlış anlaşılmasına neden olacak bir biçimde insanın deneyimsel anlayışından çok uzaktır. Yine de, BEN'in felsefi kavramsallaşması fani varlıklara, mutlak kökenlerin ve sınırsız nihai sonların kısmi kavrayışına doğru gerçekleştirilen bir girişim için belirli bir temel sağlamaktadır. Ancak, gerçekliğin doğumunu ve gelişimini detaylandıracak nitelikteki tüm açıklama çabalarımızda BEN'in bahse konu kavramsallaşmasının, tüm kişilik anlamlarında ve değerlerinde, kişiliklerin tümünün Kâinatsal Yaratıcısı olan İlahiyat'ın İlk Bireyi ile eş anlamlı olduğu açık bir biçimde bilinmelidir. Ancak, BEN hakkındaki bu düşünce, kâinatsal gerçekliğin yüceltilmemiş âlemlerinde oldukça açık bir biçimde ayırt edilebilen nitelikte bulunmamaktadır.

105:1.3 (1152.6) *BEN, Sonsuzluk'dur; BEN aynı zamanda sonsuzdur.* Birbirini takip eden, zaman açısından bakıldığında tüm gerçeklik kökenini; geçmişteki sonsuz ebediyet içindeki bütüncül mevcudiyeti sınırlı bir faninin başlıca felsefi düşüncesi olması gereken, sonsuz BEN'den almaktadır.

BEN'in kavramsallaşması, sonsuz bir ebediyetin tümünün her zaman bir parçası olabilecek ayrışmamış gerçeklik olarak *koşulsuz sonsuzluk* anlamına gelmektedir.

105:1.4 (1153.1) Deneyimsel bir kavramsallaşma olarak BEN; ne yüceltilmiş ne de yüceltilmemiş, ne mevcut ne de olası, ne kişisel ne de kişilik-dışı, ne durağan ne de devinimseldir. BEN'in *bütüncül bir biçimde var olduğu* düzey dışında hiçbir nitelik Sonsuzluk'a atfedilemez. BEN'in felsefi düşüncesi, Koşulsuz Mutlak'ın kavranılışından bir ölçüde daha zor olan bir kâinat kavramsallaşmasıdır.

105:1.5 (1153.2) Sınırlı akıl içinde orada yalnızca, bir başlangıç bulunmalıdır; ve, her ne kadar gerçeklik için gerçek bir başlangıç bulunmasa da, orada hâlihazırda, gerçekliğin sonsuza kadar sergilediği belirli köken ilişkileri bulunmaktadır. Gerçeklik-öncesi, başat, ebedi konum belki şuna benzer bir biçimde düşünülebilir: Zamanın çok çok öncesinde, varsayımsal, geçmiş-ebediyet anında BEN, hem nesne hem de nesne-dışı, hem neden hem de sonuç, hem irade hem de tepki olarak düşünülebilir. Ebediyete ait bu varsayımsal anda, sonsuzluğun tümü boyunca hiçbir farklılaşma bulunmamaktadır. Sonsuzluk, Sonsuz olan tarafından doldurulmaktadır; Sonsuz olan sonsuzluğu tamamiyle içine almaktadır. Bu, ebediyetin varsayımsal durağan noktasıdır; mevcut olan şeyler hala ait oldukları potansiyelleri içinde barınmaktadır; ve, potansiyeller, BEN'in sonsuzluğu içinde henüz ortaya çıkmamıştır. Ancak, bu varlığı düşünülen durumda bile bizler, birey-iradesinin olanaklılığının mevcudiyetini hesaba katmalıyız.

105:1.6 (1153.3) Kâinatın Yaratıcısı'na dair insanın sahip olduğu kavrayışının kişisel bir deneyim olduğunu her zaman hatırlayın. Ruhsal Yaratıcınız olarak Tanrı, siz ve tüm diğer faniler için kavranılabilen niteliktedir; ancak, *Kâinatın Yaratıcısı'na dair sizin deneyimsel nitelikli ibadetsel kavramsallaşmanız, her zaman, BEN olan İlk Kaynak ve Merkez'in sonsuzluğuna dair felsefi düşüncenizden daha az olmak zorundadır.* Yaratıcı'dan bahsettiğimiz zaman, hem üst hem de alt düzey yaratılmışları tarafından anlaşılır nitelikteki Tanrı'yı kastetmekteyiz; ancak, İlahiyat'a dair evren yaratılmışları tarafından kavranılır nitelikte bulunmayan çok daha fazla şey bulunmaktadır. Sizin Yaratıcı'nız ve benim Yaratıcım olarak Tanrı, sahip olduğumuz kişiliklerde mevcut bir deneyimsel gerçeklik biçiminde algılamış olduğumuz Sonsuzluk'a ait fazdır; ancak, BEN, sürekli olarak, İlk Kaynak ve Merkez'e ait bilinemez nitelikte olduğunu düşündüğümüz her şeye dair yaratmış olduğumuz kuram olarak varlığını korumaktadır. Ve, bu kuram bile, muhtemelen, özgün gerçekliğin kavranılamaz sonsuzluğu karşısında oldukça yetersiz kalmaktadır.

105:1.7 (1153.4) Âlemlerin tümü, ikamet eden kişiliklerin sayısız ev sahipliği ile birlikte, çok geniş ve katmanlı bir organizmadır; ancak, İlk Kaynak ve Merkez, neyi amaçladığını bilen emirleri sonucunda gerçek hale gelmiş evrenler ve kişiliklerden çok çok daha fazla katmanlı yapıdadır. Üstün evrenin büyüklüğü karşısında hayrete düştüğünüzde, bu akla sığmaz yaratımın bile Sonsuz'a ait bir kısmi açığa çıkarılıştan daha fazlası olamayacağını bir durun düşünün.

105:1.8 (1153.5) Sonsuzluk gerçekten de, fani kavrayışın deneyim düzeyinden uzak bir konumdadır; ancak, Urantia üzerindeki bu çağda bile sonsuzluğa dair sahip olduğunuz kavramsallaşmalar büyümekte olup, onlar, gelecek ebediyete doğru ileri yönlü uzanan sonsuz süreçleriniz boyunca büyümeye devam edeceklerdir. Koşulsuz sonsuzluk, sınırlı yaratılmış için anlamsızdır; ancak, sonsuzluk, kendisini sınırlandırmaya yetkin olup, evren yaratılmışların tüm düzeyleri için gerçeklik dışavurumuna muktedirdir. Ve, Sonsuz’un tüm evren kişiliklerine bakan yüzü, sevginin Kâinatsal Yaratıcısı olarak bir Yaratıcı’nın yüzüdür.

2. Kutsal Üçleme ve Yedi Katmanlı olarak BEN

105:2.1 (1153.6) Gerçekliğin doğumunu düşündüğünüzde, tüm mutlak gerçekliğin ebediyetten geldiğini ve mevcudiyet başlangıcına sahip olmadığını sürekli aklınızda bulundurun. Mutlak gerçeklikle biz; İlahiyat’ın üç kişiliği, Cennet Adası ve üç Mutlaklık unsurundan bahsetmekteyiz. Bu yedi gerçeklik; her ne kadar birbirini takip eden kökenlerini insan varlıklarına sunarken zaman-mekân diline başvurmak zorunda kalsak da, eş-güdümsel bir biçimde ebedidir.

105:2.2 (1154.1) Gerçekliğin kökenlerinin sıralı tarihsel tasviri izlenirken, BEN’in içinde “ilk” iradesel dışavurumun ve “ilk” sonuçsal tepkinin gerçekleştiği düşünülen bir an bulunmak zorundadır. Gerçekliğin doğumunu ve gelişimini tasvir etme çabalarımızda bu aşama, *Sonsuz*’un *Sonsuzluk Düzlemi*’nden bireysel olarak ayrılışı olarak düşünülebilir; ancak, bu çifte ilişki üzerinde düşünme her zaman, BEN olarak *Sonsuzluk*’un ebedi devamlılığının tanınmasıyla bir üçleme birliği kavramsallaşmasına doğru genişletilmek zorundadır.

105:2.3 (1154.2) BEN'in kendi kendine gerçekleştirdiği bu bireysel başkalaşım; potansiyel ve mevcut gerçekliğe ait bir biçimde ilahlaştırılmış ve ilahlaştırılmamış gerçekliğe ek olarak bu şekilde sınıflandırılmayacak belirli diğer gerçekliklerin çoklu farklılaşmasıyla sonuçlanmaktadır. Kavramsal nitelikli tekil BEN'in bu farklılaşmaları, ebedi bir biçimde; her ne kadar sonsuz olsa da, İlk Kaynak ve Merkez'in mevcudiyetinde mutlak ve Kâinatın Yaratıcısı'nın sonsuz sevgisinde kişilik olarak açığa çıkarılan potansiyel-öncesi, mevcudiyet-öncesi, kişilik-öncesi ve tek-tanrısallık özellikli gerçeklik-önceliği olarak — aynı BEN içinde ortaya çıkan eş zamanlı ilişkiler tarafından bir bütün haline getirilmiştir.

105:2.4 (1154.3) Bu içsel başkalaşım vasıtasıyla BEN, yedi katmanlı bir benlik-içi-ilişkinin temelini oluşturmaktadır. Bütüncül BEN'in felsefi (zamansal) kavramsallaşması ve üçlü birlik olarak BEN'in geçici (zamansal) kavramsallaşması, bu aşamada, yedi katmanlı olarak BEN'i içine alacak şekilde genişletilebilir. Bu yedi katmanlı — veya yedi fazlı — doğa en iyi şekilde, Sonsuzluk'un Yedi Mutlaklığı ile ilişkili olarak sunulabilir:

105:2.5 (1154.4) 1. *Kâinatın Yaratıcısı*. BEN, Ebedi Evlat'ın YARATICISİYİM. Bu faz, mevcudiyetlerin başat kişilik ilişkisidir. Evlat'ın mutlak kişiliği; Tanrı'nın babalığının gerçekliğini mutlak hale getirip, tüm kişiliklerin potansiyel evlatlığını oluşturmaktadır. Bu ilişki; Sonsuz'un kişiliğini oluşturmakta olup, onun ruhsal açığa çıkarılışını Özgün Evlat'ın kişiliğinde tamamlamaktadır. BEN'in bu fazı; daha beden içinde Yaratıcımız'a ibadet edebilecek faniler tarafından bile ruhsal düzeylerde kısmi olarak deneyimlenebilir.

105:2.6 (1154.5) 2. *Kâinatsal Denetleyici*. BEN, ebedi Cennet'in SEBEBİYİM. Bu faz, özgün ruhsallık-dışı ilişkilendirim olarak mevcudiyetlerin başat kişilik-dışı ilişkisidir. Kâinatın Yaratıcısı, sevgi-olarak-Tanrı'dır; Kâinatsal Denetleyici, işleyiş düzeni-olarak-Tanrı'dır. Bu ilişki; düzenleme olarak — biçimin potansiyelini oluşturmakta olup, tüm özdeş kopyaların elde edildiği ana işleyiş yöntemi olarak — kişilik-dışı ve ruhsallık-dışı ilişkinin ana işleyiş yöntemini belirlemektedir.

105:2.7 (1154.6) 3. *Kâinatsal Yaratan*. BEN, Ebedi Evlat ile BİR BÜTÜNÜM. Yaratıcı ve Evlat'ın (Cennet'in mevcudiyetindeki) bu birlikteliği, bütünleştirici kişilik ve ebedi evrenin ortaya çıkışında tamamlanan yaratıcı çevrimi başlatmaktadır. Sınırlı faninin bakış açısından bakıldığında, gerçeklik gerçek başlangıcına Havona yaratımının ebedi ortaya çıkışında sahiptir. İlahiyat'ın bu yaratıcı eylemi; özünde, mevcudiyetin tüm düzeyleri üzerinde ve onlar için dışa vurulmuş Yaratıcı-Evlat birlikteliği olan, Eylem olarak Tanrı tarafından ve onun aracılığıyla gerçekleştirilmektedir. Bu nedenle, kutsal yaratıcılık, sürekli bir biçimde birliktelik tarafından nitelenmektedir; ve, bu birliktelik, Yaratıcı-Evlat ikiliğinin mutlak bir-bütünlüğüne ek olarak Yaratıcı-Evlat-Ruhaniyet'in Kutsal Üçlemesi'nin dışa dönük yansımasıdır.

105:2.8 (1155.1) 4. *Sonsuz Koruyucu*. BEN, KENDİME-İLİŞKİLENDİRENİM. Bu faz, gerçekliğin şimdiye kadar ortaya çıkmış mevcudiyetleri ile potansiyellerinin başat ilişkilendirimidir. Bu ilişki içerisinde, tüm koşulluluklar ve koşulsuzluklar telafi edilmektedir. BEN'in bu fazı en iyi şekilde, İlahiyat ve Koşulsuz Mutlaklıklar'ın birleştiricisi olarak — Kâinatsal Mutlak tarafından anlaşılabilir.

5. *Sonsuz Potansiyel.* BEN, KENDİMİ-

SINIRLANDIRANIM. Bu faz; niteliği vasıtasıyla üç katmanlı benlik-ifadesinin ve benlik-açığa çıkarışının elde edildiği, BEN'in özgür iradesel gerçekleştirdiği kendisini sınırlayışına ebedi bir biçimde tanıklık eden sonsuzluk ölçütüdür. BEN'in bu fazı genellikle, İlâhi Mutlak olarak anlaşılır.

6. *Sonsuz hacim.* BEN, MEVCUDİYETE-OLAN-KARŞILIĞIM. Bu faz, gelecekteki tüm kâinatsal büyümenin olasılığı olarak sonsuz kökendir. BEN'in bu fazı galiba en iyi biçimde, Koşulsuz Mutlak'ın yer-çekim-üstü mevcudiyeti olarak düşünülebilir.

7. *Sonsuzluk'un Kâinatsal Bireyi.* BEN olarak BEN. Bu faz, sonsuzluk-gerçekliğinin ebedi gerçeği ve gerçeklik-sonsuzluğunun kâinatsal gerçekliği olarak Sonsuzluk'un durağan veya diğer bir değişle kendisiyle olan ilişkisidir. Bu ilişki kişilik olarak kavranabildiği düzeyde, mutlak kişiliği bile içine alan şekilde — tüm kişiliğin kutsal Yaratıcısı biçiminde evrenlere açığa çıkarılmıştır. Bu ilişki kişilik-dışı biçimde ifade edilebildiği düzeyde, Kâinatın Yaratıcısı'nın mevcudiyetinde saf enerji ve saf ruhaniyetin mutlak tutarlılığı olarak kâinat tarafından iletişim halindedir. Bu ilişki bir mutlak olarak düşünülebildiği düzeyde, İlk Kaynak ve Merkez'in başatlığında açığa çıkarılmıştır; mekânın yaratılmışlarından Cennet'in vatandaşlarına kadar onun içinde hepimiz yaşamakta, hareket etmekte ve varlığımıza sahip olmaktayız; ve, bu, üstün evrenden en küçük ultiyatona, gelecekte gerçekleşecek olandan şimdiye ve yaşanan tüm geçmişe kadar gerçektir.

3. Sonsuzluk'un Yedi Mutlaklığı

105:3.1 (1155.5) BEN içinde yedi ana ilişki, Sonsuzluk'un Yedi Mutlaklığı olarak ebedileşmektedir. Ancak, her ne kadar bizler birbirini takip eden biçimde ilerleyen bir anlatımla gerçeklik kökenlerini ve sonsuzluk farklılaşmasını tasvir edebilsek de, gerçekte, yedi Mutlaklık'ın tümü koşulsuz ve eşgüdümsel bir biçimde ebedidir. Fani akılların onların başlangıçlarını düşünmesi gerekli olabilir; ancak, bu kavramsallaşma her zaman, yedi Mutlaklık'ın hiçbir başlangıca sahip olmadığı gerçeğinin farkındalığı tarafından gölgelenmelidir; onlar ebedi olup, her zaman bulundukları haldedirler. Yedi Mutlaklık, gerçekliğin temelidir. Onlar bu makalelerde şöyle tanımlanmıştır:

105:3.2 (1155.6) 1. *İlk Kaynak ve Merkez.* İlahiyat'ın Birinci Bireyi ve başat ilahiyat-dışı yöntem, Tanrı, Kâinatın Yaratıcısı, yaratan, düzenleyici ve koruyucu; kâinatsal sevgi, ebedi ruhaniyet ve sonsuz enerji; tüm potansiyellerin potansiyeli ve tüm mevcudiyetlerin kaynağıdır; durağan konumdaki her şeyin istikrarı, değişen her şeyin hareketliliğidir; işleyiş yöntemin kaynağı ve kişililerin Yaratıcısı'dır. Ortak bir biçimde, yedi Mutlaklık'ın tümü sonsuzluğa denk düşmektedir; ancak, Kâinatın Yaratıcısı'nın kendisi mevcut bir biçimde sonsuzdur.

105:3.3 (1155.7) 2. *İkincil Kaynak ve Merkez.* İlahiyat'ın İkinci Bireyi, Ebedi ve Özgün Evlat; BEN'in mutlak kişilik gerçekliklerine ek olarak "BEN kişiliğim"ın kendini gerçekleştirme-kendini açığa çıkarma temelidir. Hiçbir kişilik, Ebedi Evlat aracılığı olmadan Kâinatın Yaratıcısı'na ulaşmayı ümit dahi edemez; buna ek olarak, hiçbir kişilik, tüm kişilikler için mevcut olan bu mutlak işleyiş yönteminin eylemi ve yardımı olmadan mevcudiyetin ruhaniyet düzeylerine erişemez. İkinci Kaynak

ve Merkez içinde, ruhaniyet koşulsuz bir konumda bulunurken, kişilik mutlaktır.

105:3.4 (1156.1) 3. *Cennet Kaynak ve Merkezi*. İkinci ilahiyat-dışı işleyiş yöntemi, Cennet'in ebedi Adası; "BEN kuvvetim"ın kendini gerçekleştirme-kendini açığa çıkarma temeli ve evrenler boyunca çekim denetimi oluşumunun ana dayanağıdır. Gerçekleşmiş, ruhsallık-dışı, kişilik-dışı ve irade-dışı gerçekliğin tümü bahse konu olduğunda Cennet, işleyiş yöntemlerinin mutlağıdır. Tıpkı ruhani enerjinin Kâinatın Yaraticısı ile Anne-Evlat'ın mutlak kişiliği vasıtasıyla ilişkili olduğu gibi, tüm kâinatsal enerji, Cennet Adası'nın mutlak işleyiş yöntemi vasıtasıyla İlk Kaynak Ve Merkez'in çekim deneyimi içinde tutulur. Cennet uzay içinde değildir; uzay Cennet ile ilişkili konumda mevcuttur, ve hareketin devamlılığı Cennet ilişkisi aracılığıyla belirlenir. Ebedi Ada mutlak bir biçimde durağandır; düzenlenmiş ve düzenlenmekte olan tüm diğer enerji, ebedi hareket içerisinde; mekânın tümü içerisinde yalnızca Koşulsuz Mutlak'ın mevcudiyeti durağandır, ve, Koşulsuz, Cennet ile eşgüdüm halindedir. Cennet uzayın odağında mevcut olup, Koşulsuz onu çepeçevre kaplamaktadır, ve, tüm ilişkili mevcudiyet varlığına bu alanda sahiptir.

105:3.5 (1156.2) 4. *Üçüncül Kaynak ve Merkez*. İlahiyat'ın Üçüncü Bireyi, Bütünleştirici Bünye; Cennet kâinat enerjilerini, Ebedi Evlat'ın ruhaniyet enerjileriyle sonsuz birleştirici; iradenin güdülerini ile kuvvetin işleyişlerinin kusursuz düzenleyicisi; tüm mevcut ve gerçekleşmekte olan gerçekliğin birleştiricisi. Çok çeşitli çocuklarının hizmetleri vasıtasıyla Sonsuz Ruhaniyet; Ebedi Evlat'ın bağışlamasını açığa çıkarırken, eş zamanlı bir

biçimde, Cennet'in işleyiş yöntemini mekânın enerjilerine uygulayarak sonsuz düzenleyici olarak faaliyet gösterir. Bahse konu bu aynı Bütünleştirici Bünye, bu Eylem olarak Tanrı; Yaratıcı-Evlat'ın sonsuz tasarımları ve amaçlarının kusursuz dışavurumuyken, aynı zamanda, kendi kişiliğinde, aklın kökeni ve uçsuz bucaksız bir kâinatın yaratılmışları üzerinde us bahşedicisi olarak faaliyet gösterir.

105:3.6 (1156.3) 5. *İlahi Mutlak*. Kâinatsal gerçekliğin sebep-sonuçsal, potansiyel bir biçimde kişisel olasılıkları, tüm İlahiyat potansiyelinin bütünlüğü. İlahi Mutlak; koşulsuz, mutlak ve ilahiyat-dışı gerçekliklerin amaçsal sınırlandırıcısıdır. İlahi Mutlak; mutlak olanı sınırlandıran ve — nihai sona hak kazanmış olarak — yetkin olanı mutlaklaştırandır.

105:3.7 (1156.4) 6. *Koşulsuz Mutlak*. Durağan, tepkisel ve geçici durgunluk; BEN'in açığa çıkarılmamış kâinatsal sonsuzluğu; ilahlaştırılmamış gerçekliğin bütünlüğü ve tüm kişilik-dışı potansiyelin kesinliği. Mekân, Koşulsuz'un faaliyetini sınırlandırmaktadır; ancak, Koşulsuz'un mevcudiyeti, sonsuz olarak sınırlamadan yoksundur. Üstün evrene yakın bir kavramsallaşma bulunmaktadır; ancak, Koşulsuz'un mevcudiyeti sınırsızdır; ebediyet bile, bu ilahiyat-dışı Mutlaklık'ın sınırı olmayan durağanlığını bozamaz.

105:3.8 (1156.5) 7. *Kâinatsal Mutlak*. İlahlaştırılmış ve ilahlaştırılmamışın birleştiricisi; mutlak ve göreceli olanın ilişkilendiricisi. Kâinatsal Mutlak (durağan, potansiyel ve ilişkilendirici nitelikte bulunarak) sürekli mevcut olan ile tamamlanmamış arasındaki gerilimi telafi eder.

105:3.9 (1156.6) Sonsuzluk'un Yedi Mutlaklığı, gerçekliğin başlangıcını oluşturur. Fani akıllar onu düşündüğünde, İlk Kaynak ve Merkez tüm mutlakların atası olarak görünecektir. Ancak, bu türden bir varsayım her ne kadar yardımcı olsa da; Evlat, Ruhaniyet, Üç Mutlaklık ve Cennet Adası'nın ebedi ortak-mevcudiyeti tarafından boşa çıkmaktadır.

105:3.10 (1157.1) Mutlaklıklar'ın BEN-İlk Kaynak ve Merkez'in dışavurumları olduğu bir *gerçekliktir*; Mutlaklıklar'ın hiçbir zaman bir başlangıca sahip olmadıkları, ancak, İlk Kaynak ve Merkez ile eşgüdüm ebedileri olduğu bir *gerçektir*. Mutlaklıklar'ın ebediyet içindeki ilişkileri her zaman; zamanın dili ve mekânın kavram yöntemleri içindeki çıkmazlara girmeden sunulamaz. Ancak, Sonsuzluk'un Yedi Mutlaklığı'nın kökenine dair herhangi bir kafa karışıklığından bağımsız olarak, gerçekliğin tümünün ebediyet mevcudiyetine ve sonsuzluk ilişkilerine dayandığı hem bir gerçek hem de gerçekliktir.

4. Tek Birlik, Çifte Yapı ve Üçlü Birlik

105:4.1 (1157.2) Kâinat filozofları BEN'in ebediyet mevcudiyetini tüm gerçekliğin ana kökeni olarak düşünmektedirler. Ve, bununla birlikte eş zamanlı bir biçimde onlar, sonsuzluğun yedi fazı olarak — BEN'in kendi içindeki ana ilişkilere olan bireysel-birimleşmesini düşünmektedirler. Ve, bu varsayımla aynı anda; — Sonsuzluk'un Yedi Mutlaklığı'nın ebediyet görünümüne ek olarak BEN'in yedi fazıyla bu yedi Mutlaklık'ın çifte ilişkilenimi biçiminde — üçüncü düşünce ortaya çıkmaktadır.

105:4.2 (1157.3) BEN'in bireysel-açığa çıkarılışı böylece; durağan birey mevcudiyetinden başlayarak birey-birimselleşmesi ve kendi kendisiyle olan ilişkilenişi vasıtasıyla, kendi mevcudiyetinden elde edilen Mutlaklıklar ile olan ilişkiler biçiminde, mutlak ilişkilere doğru ilerler. Çifte yapı bu şekilde, kendisini açığa çıkaran BEN'in bireysel-birimselleşme fazlarına ait yedi katmanlı sonsuzluk ile Sonsuzluk'un Yedi Mutlaklığı'nın ebedi ilişkilenişinde mevcut hale gelir. Evrenler için Yedi Mutlaklık biçiminde ebedileşmekte olan bu çifte yapıli ilişkiler, tüm evren gerçekliğinin ana temellerini ebedileştirir.

105:4.3 (1157.4) Tek birliğin çifte yapıyı doğurduğu, çifte yapının üçlü birliği doğurduğu ve bu üçlü birliğin de her şeyin ebedi atası olduğu bir zaman söylenmiştir. Orada, gerçekten de, başat ilişkilerin üç büyük sınıfı bulunmaktadır; ve onlar şunlardır:

105:4.4 (1157.5) 1. *Tek Birlik ilişkileri.* İçindeki bütünlüğün ilk olarak üç katmanlı ve daha sonra yedi katmanlı bir farklılaşma olarak düşünüldüğü, BEN içinde mevcut ilişkilerdir.

105:4.5 (1157.6) 2. *Çifte Yapı ilişkileri.* Yedi katmanlı BEN ile Sonsuzluk'un Yedi Mutlaklığı arasındaki ilişkiler.

105:4.6 (1157.7) 3. *Üçlü Birlik ilişkileri.* Bu ilişkiler, Sonsuzluk'un Yedi Mutlaklığı'nın işlevsel ilişkilenişleridir.

105:4.7 (1157.8) Üçlü birlik ilişkileri, Mutlaklık'ın karşılıklı ilişkilenişinin kaçınılmazlığı nedeniyle çifte yapılardan kaynağını alarak doğmaktadır. Bu türden üçlü birlik ilişkilenişleri, tüm gerçekliğin potansiyelini ebedileştirmektedir.

105:4.8 (1157.9) BEN, *üçlü birlik* olarak koşulsuz sonsuzluktur. Çifte yapılar, *gerçeklik temellerini* ebedileştirmektedir. Üçlü birlikler, kâinatsal *işlev* olarak sonsuzluğun gerçekleşimini mevcut kılmaktadır.

105:4.9 (1157.10) Mevcudiyet-öncesiler yedi Mutlaklık içerisinde mevcut hale gelir; ve, mevcudiyetler, Mutlaklıklar'ın temel ilişkilenişimi olarak üçlü birlikler içinde işlevsel hale gelir. Ve, üçlü birliklerin ebedileşmesiyle eş zamanlı olarak, potansiyellerin varoluşsal ve mevcut olanların hali hazırda bulunduğu biçimde — kâinat düzeni kurulmuş olur; ve, ebediyetin tümü, niteliği ile bu İlahiyat ve Cennet türevlerinin tümünün yaratılmış düzeyinde deneyimle ve yaratılmış-ötesi düzeyde diğer yöntemler ile bütünleştiği, kâinatsal enerjinin çeşitlenişine, Cennet ruhaniyetinin dışa doğru yayılışına ve kişilik bahşedilişiyle birlikte akıl kazanımına şahitlik eder.

5. Sınırlı Gerçekliğin Yayılışı

105:5.1 (1158.1) BEN'in kökensel çeşitlenişi her nasıl içkin ve bağımsız irade ile ilişkilendirmek zorunda ise, sınırlı gerçekliğin yayılışı Cennet İlahiyatı'nın iradesel eylemleriyle ve işlevsel üçlü birliklerin sonuçsal düzenlemeleriyle ilişkilendirilmek zorundadır.

105:5.2 (1158.2) Sınırlı olanın ilahlaştırılmasından önce, tüm gerçeklik farklılaşmasının öncesinde mutlaklık düzeylerinde gerçekleşmiş olduğu görülür; ancak, sınırlı gerçekliği yayan iradesel eylem, mutlaklığın bir sınırlandırılışını çağrıştırmakta olup, göreceliklerin ortaya çıkışı anlamına gelmektedir.

105:5.3 (1158.3) Bizler bu anlatımı bir serinin parçası olarak sunarken ve sınırlı olanın tarihi ortaya çıkışını mutlak olanın doğrudan bir türevi olarak tasvir ederken, aşkınlıkların, sınırlı olan her şeyin öncesinde var oldukları ve sonladığı yerde onları takip ettikleri akılda tutulmalıdır. Aşkın nihailer, sınırlı olanlara kıyasla, hem nedensel hem de tamamlayıcılardır.

105:5.4 (1158.4) Sınırlı imkân, Sonsuz içinde içkindir; ancak, imkânın olasılığa ve kaçınılmaza olan dönüşümü, tüm üçlü birlik ilişkilenimlerini etkinleştiren İlk Kaynak ve Merkez'in özgürlüğünü sadece kendisinden alan bağımsız iradesine atfedilmelidir. Sadece Yaratıcı iradesinin sonsuzluğu, bir nihai olanı mevcut kılacak veya bir sınırlı olanı yaratacak düzeyde mevcudiyetin mutlak seviyesini sınırlandırabilen yetiye sahiptir.

105:5.5 (1158.5) Göreceli ve sınırlı gerçekliğin ortaya çıkışıyla birlikte, orada; sürekli olarak bir sonsuzluk kaynağı ile bu yüksek nihai sonları bağdaştırmaya çabalar halde, sonsuza kadar içe dönük bir yönde Cennet ve İlahiyat'a doğru ileri geri hareket ederek, sınırsızlığın doruklarından sınırlı olanın alanına doğru görkemli bir iniş biçiminde, büyüme çevrimi niteliğinde — gerçekliğin yeni bir çevrimi var olmaktadır.

105:5.6 (1158.6) Bu anlaşılamaz nitelikli etkileşimler, zamanın mevcudiyetinin kendi bünyesine olan kavuşması biçiminde kâinat tarihinin başlangıcını oluşturmaktadır. Bir yaratılmış için, sınırlı olanın başlangıcı gerçekliğin doğuşunun *tam da kendisidir*; yaratılmış aklından bakıldığında, sınırlı olanın öncesinde düşünebilecek hiçbir mevcudiyet bulunmamaktadır. Bu yeni ortaya çıkan sınırlı gerçeklik iki özgün fazda mevcuttur:

105:5.7 (1158.7) 1. *Birincil nadirler*, evren ve yaratılmışın Havona türü olarak olası en yüksek biçimde kusursuzlaştırılmış gerçeklik.

105:5.8 (1158.8) 2. *İkincil nadirler*, yaratılmış ve yaratımın aşkın-evren türü olarak olası en yüksek biçimde kusursuzlaştırılmış gerçeklik.

105:5.9 (1158.9) Bunlar, daha sonra, iki özgün dışavurumdur: oluşturulmuş halde kusursuz ve evrimsel olarak kusursuzlaştırılmış. Bahse konu iki nadir, ebediyet ilişkileri içerisinde eş-güdüm halindedir; ancak, zamanın sınırları içerisinde onlar, farklı olarak görünürler. Bir zaman etkeni, belli bir düzeye doğru gelişen büyümedir; ikincil sınırlılar büyümektedir; böylece, büyüyenler zaman içerisinde tamamlanmamış halde görünmek zorundadır. Ancak, Cennet'in bu kısmında oldukça önemli olan bu farklılar, ebediyet içinde mevcudiyet-dışıdır.

105:5.10 (1158.10) Bizler, kusursuz ve kusursuzlaştırılmışlardan birincil ve ikincil nadirler olarak bahsetmekteyiz; ancak, orada, hali hazırda başka bir tür daha bulunmaktadır: Birincil ve ikinciller arasında kutsal üçleştirici ve diğer ilişkiler; ne kusursuz ne de kusursuzlaştırılmış olan ama yine de bu iki temel etken ile eşgüdüm halinde bulunan nesneler, anlamlar ve değerler olarak — *üçüncül nadirlerin* ortaya çıkışıyla sonuçlanır.

6. Sınırlı Gerçekliğin Sonuçları

105:6.1 (1159.1) Sınırlı mevcudiyetlerin bütüncül yayılımı, işlevsel sonsuzluğun mutlak ilişkilenimleri içinde potansiyellerden

mevcudiyetlere olan bir aktarımı temsil etmektedir. Sınırlı olanın mevcut hale getirilişinin birçok sonucu içinde şunlardan bahsedilebilir:

105:6.2 (1159.2) 1. *İlahiyat karşılığı*, deneyimsel yüceliğin üç düzeyinin ortaya çıkışı: Havona içindeki kişilik-ruhaniyet yüceliğinin mevcudiyeti, mevcut hale gelebilmek için asli-evren içindeki kişisel-güç yüceliğinin taşıdığı potansiyel, ve, gelecekteki üstün-evrende yüceliğin belli bir düzeyi üzerinde faaliyet gösteren deneyimsel aklın bilinmeyen bir faaliyeti için yetkinlik.

105:6.3 (1159.3) 2. *Kâinat karşılığı*, aşkın-evren mekân düzeyi için mimari tasarımların bir etkinleşimine katılmıştı; ve, bu evrim hala, yedi aşkın-evrenin fiziksel düzenlenişi boyunca ilerlemektedir.

105:6.4 (1159.4) 3. Sınırlı-gerçeklik yayılımına olan *yaratılmış tepkisi*, Havona'nın ebedi sakinlerinin düzeyinde olan kusursuz varlıklara ek olarak yedi aşkın-evrenden gelen kusursuzlaştırılmış evrimsel kökenli yükseliş unsurlarının ortaya çıkışıyla sonuçlanmıştır. Ancak, evrimsel bir (zamansal-yaratıcı) deneyim olarak kusursuzluğa erişmek, bir ayrılık noktası olarak kusursuzluktan-başka-bir-niteliğe karşılık gelmektedir. Böylelikle, evrimsel yaratılmışlar içinde kusurlu olma niteliği doğmaktadır. Ve, bu, olası kötülüğün kökenidir. Yanlış-uyarlama, uyumsuzluk ve çatışma gibi tüm bu şeyler, fiziksel evrenlerden kişisel yaratılmışlara kadar evrimsel büyüme içinde içkindir.

105:6.5 (1159.5) 4. Evrimin zamansal bekleyişi içinde içkin olan kusurluluğa olan *kutsallık karşılığı*, hem kusursuz hem de

kusursuzlaştırılmış olanı bir bütün hale getiren kusursuzlaştırmanın etkinliklerinden bir tanesi olduğu Yedi Katmanlı Tanrı'nın telafi edici mevcudiyetinde dışa vurulmuştur. Bu zamansal bekleyiş, zaman içindeki yaratıcılık olan evrimden ayrılamaz. Bu nedenle, ve diğer nedenlerden dolayı da, Yüce'nin her şeye gücü yeten kudreti Yedi Katmanlı Tanrı'nın kutsallık başarılarına bağlıdır. Bu zamansal bekleyiş, yaratılmış kişiliklerin olası en yüksek gelişimin elde edilişinde İlahiyat ile eş hale gelmelerine izin vererek kutsal yaratıma olan yaratılmış katılımını mümkün kılar. Fani yaratılmışın maddi aklı bile, böylelikle, ölümsüz ruhun çifte yapısı içerisinde kutsal Düzenleyici ile eş hale gelir. Yedi Katmanlı Tanrı aynı zamanda, kusurluluğun yükseliş-öncesi kısıtlılıklarını telafi etmeye ek olarak içkin kusursuzluğun deneyimsel kısıtlılıklarını telafi etmek için yöntemler sunmaktadır.

7. Aşkınların Mevcut Hale Gelişi

^{105:7.1 (1159.6)} Aşkınlar, alt-sonsuz ve alt-mutlaktırlar; ancak onlar, sınırlılık-ötesi ve yaratımsal-ötesidirler. Aşkınlar; sınırlı olanların olası en yüksek değerleri ile mutlaklıkların değer-ötesi niteliklerini ilişkilendiren bir biçimde bir araya getirici bir düzey olarak mevcut hale gelir; Yaratılmış bakış açısından, aşkın olan şeyin sınırlı olanın bir sonucu olarak mevcut hale geldiği görülür; ebediyetin bakış açısından, sınırlı olanın habercisi olarak görülür; ve, orada, aşkını, sınırlı olanın bir “öncül-sesi” değerlendirenler bulunmaktadır.

^{105:7.2 (1159.7)} Aşkın olanın doğrudan bir biçimde gelişme-dışı olması gibi bir zorunluluk bulunmamaktadır; ancak, aşkın, sınırlılık bakımından evrimsel-ötesidir; buna ek olarak o,

deneyimsel-dışı da değildir; ancak bu gibi deneyim-ötesi olup, bu niteliğiyle yaratılmışlar için anlamlıdır. Bu türden bir çıkmazın en iyi temsili, kusursuzluğun merkezi evrenidir: O neredeyse hiçbir biçimde mutlak değildir — yalnızca Cennet Adası “maddileşmiş” açıdan gerçek anlamıyla mutlaktır. Buna ek olarak, aşkın, yedi aşkın-evrenin olduğu gibi sınırlı bir evrimsel yaratım değildir. Havona ebedidir, ancak, büyümenin-olmadığı-bir-evren-olarak değişmez değildir. Havona, gerçek anlamıyla hiçbir şekilde yaratılmamış varlıklar (Havona yerlileri) tarafından ikamet edilmektedir; zira, onlar ebedi bir biçimde var oluş halindedirler. Havona böylelikle, ne tamamiyle sınırlı ne de henüz mutlak olan bir bütünlüğü yansıtmaktadır. Havona, buna ek olarak; aşkınların faaliyetini daha da ileri bir biçimde göstererek, mutlak Cennet ve sınırlı yaratılmışlar arasında bir tampon olarak faaliyet gösterir. Ancak, Havona’nın kendisi, bir aşkın değildir — o, Havona’dır.

105:7.3 (1160.1) Yüce sınırlı olanlar ile ilişkilendirilirken, benzer bir biçimde Nihai aşkınlar ile tanımlanır. Ancak, her ne kadar bizler böylece Yüce ve Nihai olanı karşılaştırırken, onlar, düzeyden daha da fazla olan bir şey ölçütünde ayrışır; farklılıkları aynı zamanda, bir nitelik durumudur. Nihai, aşkın düzeye karşılık gelen bir Yüce-öteliğinden daha fazla olan bir şeydir. Nihai onun tümüdür, ancak bununda ötesinde niteliğe sahiptir: Nihai, bahse konu zamana kadar koşulsuz olanın yeni fazlarının sınırlanışı olarak yeni İlahiyat gerçekliklerin bir mevcut hale gelişidir.

105:7.4 (1160.2) Aşkın düzey ile ilişkilendirilen gerçeklikler arasında şunlar bulunmaktadır:

105:7.5 (1160.3) 1. Nihai'nin İlahiyat mevcudiyeti.

105:7.6 (1160.4) 2. Üstün evrenin kavramsallaşması.

105:7.7 (1160.5) 3. Üstün Evren'in Mimarları

105:7.8 (1160.6) 4. Cennet kuvvet düzenleyicilerinin iki düzeyi.

105:7.9 (1160.7) 5. Mekân-güç-etkisi içindeki belirli dönüşümsel değ

105:7.10 (1160.8) 6. Ruhaniyetin belirli değerleri.

105:7.11 (1160.9) 7. Aklın belirli anlamları.

105:7.12 (1160.10) 8. Absonit nitelikler ve gerçeklikler.

105:7.13 (1160.11) 9. Her-şeye-gücü-yeterlilik, her-şeyin-bilgisine-sahiplik ve her-yerde-var-oluş.

105:7.14 (1160.12) 10. Mekân.

105:7.15 (1160.13) Bizlerin şu an içinde yaşadığı evrenin; sınırlı, aşkın ve mutlak düzeylerde mevcut bulunduğu düşünülebilir. Bu, kişiliğin bireysel dışavurumunun ve enerji başkalaşımının sonsuz oyunun sergilendiği kâinatsal sahnedir.

105:7.16 (1160.14) Ve, bu çok katmanlı gerçekliklerin tümü; birkaç üçlü birlik tarafından *mutlak bir biçimde*, Üstün Evren'in Mimarları tarafından *işlevsel bir biçimde*, ve, Yedi Katmanlı Tanrı'ya ait kutsallığın alt-yüce düzenleyicileri olarak Yedi Üstün Ruhaniyet tarafından *göreceli bir biçimde* bir bütün hale getirilir.

^{105:7.17 (1160.15)} Yedi Katmanlı Tanrı, hem nadir hem alt-nadir düzeyde bulunan yaratılmışlar için Kâinatın Yaratıcısı'nın kişiliğini ve kutsallık açığa çıkarılışını temsil eder; ancak, orada, ruhaniyet olan Tanrı'nın kutsal ruhsal hizmetinin dışavurumu ile ilgili olmayan İlk Kaynak ve Merkez'in diğer yedi katmanlı ilişkileri bulunmaktadır.

^{105:7.18 (1160.16)} Geçmiş ebediyette, Mutlaklıklar'ın kuvvetleri, İlahiyatlar'ın ruhaniyetleri ve Tanrılar'ın kişilikleri; başat birey-iradesi ve mevcudiyetini kendisinden alan birey iradesine karşılık olarak hareket etmişlerdir. İçinde bulunduğumuz bu evren çağı içerisinde hepimiz, tüm bu gerçekliklerin alt-mutlak dışavurumlarına ve sınırsız potansiyellerine ait uçsuz bucaksız kâinat panoramasının oldukça büyük çaplı sonuçlarını gözlemlemekteyiz. Ve, İlk Kaynak ve Merkez'in özgün gerçekliğine ait devam eden çeşitlenişinin çağlar boyunca, hiç durmadan süregelen bir biçimde, mutlak sonsuzluğun çok uzak ve düşünülemez uçlarına kadar ilerleyebilecek oluşu tamamen mümkündür.

^{105:7.19 (1161.1)} [Nebadon'un bir Melçizedek unsuru tarafından sunulmuştur.]

106. Makale

Gerçekliğin Kâinat Düzeyleri

^{106:0.1 (1162.1)} YÜKSELİŞ fanisinin, İlahiyat'ın ilişkilerinden kâinatsal gerçekliğin doğumu ve dışavurumuna kadar belirli bir bilgiye sahip olması yeterli değildir; o aynı zamanda, kendisi ve, potansiyel ve mevcut gerçekliklere ait olan, var oluşsal ve deneyimsel gerçekliklerin sayısız düzeyleri arasında bulunan ilişkilere dair belirli bir kavrayışa sahip olmalıdır. İnsanın

mekânsal yöneliminin, onun kâinatsal kavrayışının ve onun ruhsal yönlenişinin tümü; kâinat gerçekliklerinin daha iyi bir kavranışına ek olarak onların karşılıklı-ilişkilenim, birleşim ve bütünleşim yöntemleri tarafından gelişir.

106:0.2 (1162.2) Mevcut asli evren ve ortaya çıkış halindeki üstün evren; işlevsel etkinliğin belirli seviyeleri üzerinde karşılıksal olarak mevcut olan, gerçekliğin birçok türü ve fazı tarafından meydana gelmiştir. Bu çok katmanlı mevcudiyetlere ve potansiyellere bu makaleler içinde daha önce değinilmiştir; ve, onlar şimdi, şu sınıflandırmalar altında kavramsal kolaylık için toplanmıştır:

106:0.3 (1162.3) 1. *Tamamlanmamış sınırlılıklar*: Bu faz, Urantia fanilerinin mevcut düzeyi olan asli evrenin yükseliş yaratılmışlarının mevcut düzeyidir. Bu seviye; gezegensel insandan başlayarak, nihai sona erişmiş unsurlara kadar, onları içine almayan bir biçimde, yaratılmış mevcudiyetinden oluşur. O; öncül fiziksel başlangıçlardan başlayarak, ışık ve yaşam altında istikrara kavuşma düzeyine kadar, onu içine almayan bir biçimde, evrenlerle ilgilidir. Bu seviye, zaman ve mekân içerisinde yaratılmış etkinliğinin mevcut çepersel konumunu oluşturur. Bu faz, Cennet'den dışa doğru hareket eder görünümündedir; zira, asli evrenin ışık ve yaşama olan erişimine tanık olacak mevcut evren çağının kapanışı, aynı zamanda ve kesin bir biçimde, ilk dışsal mekân düzeyindeki gelişimsel büyümenin belirli bir düzeyinin ortaya çıkışına tanıklık edecektir.

106:0.4 (1162.4) 2. *Nadir sınırlılıklar*. Bu faz, mevcut evren çağının kapsamı içinde açığa çıkarılmış biçimdeki nihai son olarak — nihai sona erişen tüm deneyimsel yaratılmışların mevcut

düzeyidir. Evrenler bile, hem ruhsal hem de fiziksel olarak nadir düzeye erişebilir. Ancak, neye göre nadir? olarak — “nadir” kavramının kendisi göreceli bir terimdir. Ve, mevcut evren çağında nihai olarak görünen bir biçimde nadir, gelecekteki çağlar bakımından gerçek bir başlangıçtan daha fazlası olmayabilir. Havona’nın bazı fazları, nadir düzeyde bulunan görünüme sahiptir.

106:0.5 (1162.5) 3. *Aşkınlık*. Bu sınırlılık-ötesi düzey (varlığını sınırlı-öncesinden alan bir biçimde), sınırlılık ilerleyişini takip etmektedir. O, sınırlı başlangıçların sınırlılık-öncesi doğumuna ek olarak gözle görülen tüm sınırlı sonların veya nihai sonların sınırlılık-sonrası önemi anlamına gelmektedir.

106:0.6 (1162.6) 4. *Nihailer*. Bu seviye; üstün evrenin önemi düzeyini içine almakta olup, tamamlanmış üstün evrenin nihai son düzeyi üzerinde etkiye sahiptir. Cennet-Havona (özellikle Yaratıcı’nın dünyalarının döngüsü olarak), birçok açıdan nihai önem içerisinde bulunmaktadır.

106:0.7 (1163.1) 5. *Ortak-mutlaklıklar*. Bu seviye, deneyimliliklerin yaratılmış dışavurumunun bir üstün-ötesi evren düzlemine olan uygulaması anlamına gelmektedir.

106:0.8 (1163.2) 6. *Mutlaklıklar*. Bu seviye, yedi varoluşsal Mutlaklık’ın ebediyet mevcudiyeti anlamına gelmektedir. O aynı zamanda, ilişkilenimsel nitelikli deneyimsel erişimin belirli bir aşamasını içine alabilir; ancak, eğer bu olasılık gerçeklik kazanırsa, biz bunun nasıl oluştuğunu anlamamaktayız, o galiba kişiliğin sahip olduğu iletişimsel potansiyel vasıtasıyla gerçekleşmektedir.

106:0.9 (1163.3) 7. *Sonsuzluk*. Bu seviye, varoluşsal-öncesi ve deneyimsel-sonrasıdır. Sonsuzluğun koşulsuz bütünlüğü, tüm başlangıçların öncesini ve tüm nihai sonlardan sonrasını kapsayan bir varsayımsal gerçekliktir.

106:0.10 (1163.4) Gerçekliğin bu seviyeleri; mevcut evren çağının simgeleşmiş kavramları ve fani bakış açısı için elverişli bir ortak noktadır. Fani-bakış-açısından-farklı-olarak ve başka evren çağlarının bakış açısından gerçekliğe bakmanın birçok diğer yolu bulunmaktadır. Bu nedenle, bu makalede sunulmuş kavramsallaşmalar, tamamiyle şu etkenler tarafından belirlenmiş ve kısıtlanmış olarak, görecelidir:

106:0.11 (1163.5) 1. Fani dilinin sınırlılıkları.

106:0.12 (1163.6) 2. Fani aklın sınırlılıkları.

106:0.13 (1163.7) 3. Yedi aşkın-evrenin kısıtlı gelişimi.

106:0.14 (1163.8) 4. Cennet'e olan fani yükselişle ilgisi bulunmayan aşkın-evren gelişiminin altı başat amacı hususundaki bilgisiz konumunuz.

106:0.15 (1163.9) 5. Kısmi bir ebediyet bakış açısını kavramaya yetkin olmayan doğanız.

106:0.16 (1163.10) 6. Yalnızca, yedi aşkın-evrene ait evrimsel gerçekleşimin mevcut çağı ile ilgili olmayan bir biçimde; tüm evren çağlarıyla ilişkili olarak kâinatsal evrim ve nihai sonu tasvir etmedeki imkânsızlık.

106:0.17 (1163.11) 7. Başlangıçlardan öncesi ve nihai sonlardan sonrası dönem olarak — her yaratılmışın, mevcudiyet-önceleri veya

mevcudiyet-sonralarının gerçekte ne anlama geldiğini kavramadaki yetkinsizliği.

106:0.18 (1163.12) Gerçeklik büyümesi, birbirini takip eden evren çağlarının sahip olduğu koşullar tarafından belirlenir. Merkezi evren, Havona çağı içerisinde hiçbir evrimsel değişiklik sürecinden geçmemiştir; ancak, aşkın-evren çağının mevcut çağları içerisinde, evrimsel aşkın-evrenlerin eşgüdümünün gerekli kıldığı belirli ilerlemesal değişiklik süreçlerinden geçmektedir. Şu an evrimleşmekte olan yedi aşkın-evren bir zaman zarfında, mevcut evren çağının büyüme sınırına erişen bir biçimde ışık ve yaşamın istikrar düzeyine erişecektir. Ancak, kuşkusuz bir biçimde, ilk dışsal mekân düzeyinin çağı olan bir sonraki çağ; aşkın-evrenleri mevcut çağın nihai son sınırlılıklarından kurtaracaktır. Her tamamlanış düzeyinin üzerine sürekli olarak, ilave doygunluk bütünlüğü eklenmektedir.

106:0.19 (1163.13) Bunlar; gerçekliğin sürekli yükselen seviyeleri üzerinde, nesnelerin, anlamların ve değerlerin kâinatsal büyümesine ve onların bir araya gelmesine dair bütünleşmiş bir kavramsallaşmayı sunmada karşılaştığımız kısıtlılıklardan bazılarıdır.

1. Sınırlı İşlevliliklerin Başat İlişkilenimi

106:1.1 (1163.14) Sınırlı gerçekliğin başat veya diğer bir değişle ruhani-köken fazları doğrudan dışavurumunu, kusursuz kişilikler olarak yaratılmış düzeylerinde ve kusursuz Havona yaratımı olarak evren düzeylerinde bulur. Deneyimsel İlahiyat bile, böylelikle, Havona içindeki Yüce olan Tanrı'nın ruhaniyet kişiliğinde dışa vurulur. Ancak, sınırlı olanın ikincil, evrimsel,

zaman-ve-madde- tarafından-belirlenmiş fazları, kâinatsal bir biçimde, sadece büyüme ve erişimin bir sonucu olarak bütünleşmiş hale gelir. Nihai olarak tüm ikincil veya diğer bir değişle kusursuzlaşmakta olan sınırlılıklar, başat kusursuzluğunkine eşit olan bir seviyeye erişme potansiyelindedirler; ancak, bu türden nihai son, merkezi yaratım içinde kalıtımsal bir biçimde bulunmayan bir yapıcı aşkın-evren niteliği olarak bir zaman gecikmesine tabidir. (Bizler üçüncü düzey sınırlılıkların mevcudiyetini bilmekteyiz, ancak onların birleşim yöntemi henüz açığa çıkarılmamıştır.)

106:1.2 (1164.1) Kusursuzluk erişimine olan bu engel biçiminde bu aşkın-evren zaman gecikmesi, evrimsel büyümeye olan yaratılmış katılımını sağlamaktadır. O böylelikle, bahse konu yaratılmışın evrimi sürecinde yaratılmışın Yaratan ile olan ortak-birlikteliğine girmesini mümkün kılar. Ve, genişleyen büyümenin bu dönemleri boyunca, tamamlanmamışlık; Yedi Katmanlı Tanrı'nın hizmeti vasıtasıyla kusursuz ile ilişik hale gelir.

106:1.3 (1164.2) Yedi Katmanlı Tanrı, mekânın evrimsel evrenleri içinde Cennet İlahiyatı'nın zamanın engellerini tanıyışını simgelemektedir. Cennet'den ne kadar uzak, uzayda ne kadar derin bir mekânda bir maddi kurtuluş kişiliği kökenine sahip olursa olsun; Yedi Katmanlı Tanrı orada mevcut bulunup, bu tür tamamlanmamış, mücadele halindeki ve evrimsel bir yaratılmış için gerçeklik, güzellik ve iyiliğin sevgi dolu ve bağışlayıcı hizmetine katılmış bulunacaktır. Yedi Katmanlı'nın kutsallık hizmeti; içe yönelik doğrultuda, Ebedi Evlat vasıtasıyla Cennet Yaratıcısı'na, ve, dışa yönelik doğrultuda,

Zamanın Ataları vasıtasıyla — Yaratan Evlatlar — olarak evren Yaratılmışları’na doğru ulaşır.

106:1.4 (1164.3) Kişisel nitelikte ve ruhsal ilerleme vasıtasıyla yükseliş halinde bulunan insan, Yedi Katmanlı İlahiyat’ın kişisel ve ruhsal kutsallığını bulmaktadır; ancak, orada, kişiliğin ilerleyişi ile ilgili olmayan Yedi Katmanlı’nın diğer fazları bulunmaktadır. Bu İlahiyat’ın kutsallık nitelikleri, Yedi Üstün Ruhaniyet ve Bütünleştirici Bünye arasındaki irtibat içinde mevcut bir biçimde bütünleşmiş haldedir; ancak, onlar, Yüce Varlık’ın ortaya çıkmakta olan kişiliği içinde ebedi bir biçimde bütünleşme nihai sonuna sahiplerdir. Yedi Katmanlı İlahiyat’ın diğer fazları çeşitli bir biçimde, mevcut evren çağı içerisinde bir araya gelmiştir; ancak, onların tümü benzer bir biçimde, Yüce içinde bütünleşme nihai sonuna sahiptir. Yedi Katmanlı, tüm fazları içerisinde, mevcut asli evrenin işlevsel gerçekliğine ait göreceli birliğin kökenidir.

2. İkincil Yüce Sınırlılık Bütünleşimi

106:2.1 (1164.4) Yedi Katmanlı Tanrı işlevsel bir biçimde sınırlı evrimi eşgüdümsel hale getirirken, Yüce Varlık benzer bir biçimde nihai son erişimini nihai olarak bir bütün hale getirir. Yüce Varlık, ruhani bir çekirdek etrafındaki fiziksel evrime ek olarak fiziksel evrimin döngüsel ve burgaçsal âlemleri üzerinde ruhaniyet çekirdeğinin nihai üstünlüğü biçiminde — asli evren evriminin ilahiyat sonudur. Ve, tüm bunların hepsi, kişiliğin emirleri uyarınca gerçekleşmektedir: Cennet kişiliği en yüksek anlamda, Yaratan kişiliği evrensel anlamda, fani kişiliği insansı anlamda, Yüce kişiliği sonuçsal veya deneyimsel bütünlük anlamında.

106:2.2 (1164.5) Yüce'nin kavramsallaşması; evrimsel gücün ruhaniyet kişiliği ile, ve onun üstünlüğüyle, olan bütünleşimi olarak — ruhaniyet bireyinin, evrimsel gücün ve güç-kişilik bileşiminin farklılaşan tanıyışını sağlamak zorundadır.

106:2.3 (1164.6) Ruhaniyet, son kertede, Cennet'den Havona vasıtasıyla gelmektedir. Enerji-maddesi; görüldüğü biçimiyle uzayın derinlerinde evirilmekte olup, Tanrı'nın Yaratan Evlatları ile ilişki dâhilinde Sınırsız Ruhaniyet'in çocukları tarafından güç olarak düzenlenir. Ve, tüm bunların hepsi deneyimseldir; o, Yaratan kutsallıklarını ve evrimsel yaratılmışları bile içeren bir biçimde yaşayan varlıkların geniş bir kapsamını içine alan zaman ve mekândaki etkileşimdir. Yaratan kutsallıklarının asli evren içindeki güç üstünlüğü, yavaş bir biçimde, zaman-mekân yaratılmışlarının evrimsel nitelikli denge ve istikrar sürecini içine alacak şekilde genişlemektedir. O, Kâinatın Yaratıcısı'nın Düzenleyici bahşedilişinden Cennet Evlatları'nın yaşam bahşedilişine kadar zaman ve mekân içinde kutsallık erişiminin bütüncül kapsamını içine alır. Bu kazanılmış güç, sergilenmiş güç, deneyimsel güçtür; o, Cennet İlahiyatları'nın ebediyet gücünün, anlaşılamaz gücünün ve deneyimsel gücünün zıddı konumundadır.

106:2.4 (1165.1) Yedi Katmanlı Tanrı'nın kutsallık kazanımlarından doğan bu deneyimsel gücün kendisi; evrimleşen yaratılmışların elde edilmiş deneyimsel üstünlüğünün her-şeye-muktedir gücü olarak — bütünleştirici nitelikteki — birleştirme vasıtasıyla kutsallığın bir araya getirici niteliklerini sergiler. Ve, bu her-şeye-muktedir güç, sonuçsal bir biçimde, Yüce olarak Tanrı'nın Havona mevcudiyetine ait ruhaniyet kişiliği ile

bütünlük içerisinde Havona dünyalarının dışsal kemerinin yönlendirici ana âlemi üzerinde ruhaniyet-kişilik birleşimini bulur. Böylelikle, deneyimsel İlahiyat; zaman ve mekânın güç ürünü ile ruhaniyet mevcudiyetine ek olarak merkezi yaratım içinde ikamet eden kutsal kişiliği birleştirerek uzun evrimsel mücadelesini tamamlar.

106:2.5 (1165.2) Böylelikle Yüce Varlık nihai olarak, bu nitelikler ile ruhaniyet kişiliğini birleştirirken, zaman ve mekân içinde evrimleşen her şeyi içine alan konuma erişir. Yaratılmışlar, faniler bile, bu görkemli etkileşimin katılımcıları oldukları için, Yüce’yi tanıma ve Yüce’yi bu türden bir evrimsel İlahiyat’ın gerçek çocukları olarak algılama yetkinliğine kesin bir biçimde erişir.

106:2.6 (1165.3) Nebadon’un Mikail’i, Cennet Yaratıcısı gibidir, çünkü kendisi onun Cennet kusursuzluğunu paylaşmaktadır; böylelikle, evrimsel faniler bir zaman zarfında deneyimsel Yüce ile olan içkin yakınlığı elde edeceklerdir, zira onlar gerçek anlamıyla onun sahip olduğu evrimsel kusursuzluğu paylaşacaktır.

106:2.7 (1165.4) Yüce olan Tanrı, deneyimseldir; bu nedenle, o, tamamiyle deneyimlenebilir. Yedi Mutlak’ın deneyimsel gerçeklikleri, deneyim yöntemiyle algılanabilir nitelikte değildir; yalnızca, Yaratıcı, Evlat ve Ruhaniyet’in *kişilik nitelikleri*, dua-ibadet tutumu içinde sınırlı yaratılmışın kişiliği tarafından kavranabilir.

106:2.8 (1165.5) Yüce Varlık’ın tamamlanmış güç-kişilik bileşimi içinde, benzer bir biçimde ilişkilendirilebilecek olan yedi üçlüklerin sahip olduğu mutlaklığın tümü ilişkilenecektir; ve,

evrimin bu görkemli kişiliği, tüm sınırlı kişilikler tarafından deneyimsel olarak erişilebilir ve anlaşılabilir hale gelecektir. Yükseliş unsurları ruhaniyet mevcudiyetinin düşünülen yedinci aşamasına eriştiklerinde, onun içinde, deneyimlenebilir nitelikte bulunan Yüce Varlık içerisinde alt-mutlak seviyelerinde açığa çıkarıldığı haliyle üçlüklerin ve sonsuzluğuna ait yeni bir anlam-değerinin farkındalığını deneyimleyeceklerdir. Ancak, olası en yüksek gelişimin bu aşamalarına olan erişim, muhtemel bir biçimde, ı ışık ve yaşam altında bütüncül asli evrenin eşgüdümsel olarak istikrara kavuşmasını bekleyecektir.

3. Aşkın Üçüncül Gerçeklik İlişkilenimi

^{106:3.1 (1165.6)} Absonit mimarları tasarımı mevcut kılmaktadırlar; Yüce Yaratanlar, onu yerine getirmektedirler; Yüce Varlık, Yüce Yaratanlar tarafından yaratıldığı şekliyle ve Üstün Mimarlar tarafından mekân içinde öngörüldüğü biçimiyle, onun bütünlüğünü tamamlayacaklardır.

^{106:3.2 (1165.7)} Mevcut evren çağı boyunca, üstün evrenin idari eşgüdümü, Üstün Evren'in Mimarları'nın faaliyetidir. Ancak, Her-Şeye-Muktedir Yüce'nin mevcut evren çağının sonlanış anında ortaya çıkışı; evrimsel sınırlılığın, deneyimsel nihai sonun ilk aşamasına eriştiğini simgeleyecektir. Bu gelişme kesin bir biçimde; Yüce Yaratanlar'ın, Yüce Varlık'ın ve Üstün Evren'in Mimarları'nın ortak birliği olarak — ilk deneyimsel Kutsal Üçleme'nin tamamlanmış faaliyetiyle sonuçlanacaktır. Bu Kutsal Üçleme, üstün yaratımın daha ileri evrimsel bütünleşimini yerine getirme nihai sonuna sahiptir.

106:3.3 (1166.1) Cennet Kutsal Üçlemesi, gerçekten de sonsuzluk unsurlarından bir tanesidir; ve, hiçbir Kutsal Üçleme, bu özgün Kutsal Üçlemeyi içermeyen muhtemel bir biçimde sonsuz olamaz. Ancak, özgün Kutsal Üçleme, mutlak İlahiyatlar'ın ayrıcalıklı ilişkileniminin bir nihai sonucudur; alt-mutlak varlıklar, bu başat ilişkiyle hiçbir bağlantıya sahip bulunmamaktaydı. İlerleyen süreçlerde ortaya çıkmakta olan ve deneyimsel nitelikli Kutsal Üçlemeler, yaratılmış kişiliklerinin bile katkılarını içine almaktadır. Kesin bir biçimde bu durum; bünyesinde, Yüce Yaratan üyeleri arasında Üstün Yaratan Evlatları'nın bireysel mevcudiyetinin bu Kutsal Üçleme ilişkilemi *içerisinde* mevcut ve özgün yaratılmış deneyiminin eş zamanlı gerçekleşen mevcudiyetinin habercisi olduğu, Nihai Kutsal Üçleme için doğrudur.

106:3.4 (1166.2) İlk deneyimsel Kutsal Üçleme, en yüksek nihayetliklerin topluluksal erişimini sağlamaktadır. Topluluk ilişkilenimleri, bireysel yetkinlikleri öngörmeye, ve hatta onları aşmaya, yetkin hale getirilmişlerdir; ve, bu durum, sınırlı düzeyin ötesinde bile doğrudur. Gelecek çağlar içerisinde, yedi aşkın-evren ışık ve yaşam altında istikrara kavuştuğunda, Kesinliğin Birlikleri, kuşkusuz bir biçimde; Nihai Kutsal Üçleme tarafından salık verildiği biçimiyle, ve, Yüce Varlık içinde güç-kişilik bütünleşmişlikleri olarak, Cennet İlahiyatları'nın amaçlarını duyuruyor olacaklardır.

106:3.5 (1166.3) Geçmiş ve gelecek ebediyetin devasa evren gelişmelerinin tümü boyunca bizler, Kâinatın Yaratıcısı'nın kavranabilen niteliklerinin genişlemesini tespit etmekteyiz. BEN olarak, bizler felsefî bir biçimde onun bütüncül sonsuzluğunun yayılımını düşünmekteyiz; ancak, hiçbir

yaratılmış, bu tür bir düşünceyi bütünüyle deneyimsel bir biçimde kavramaya yetkin değildir. Evren genişledikçe, ve, çekim ve sevgi, düzenlenmekte olan-zaman mekânına ulaştıkça, bizler, İlk Kaynak ve Merkez'e dair daha çok şeyi anlamaya yetkin hale gelmekteyiz. Bizler, çekim etkisinin, Koşulsuz Mutlak'ın mekân mevcudiyetine girmekte olduğunu gözlemlemekteyiz; ve, bizler, ruhani yaratılmışların İlahi Mutlak'ın kutsallık mevcudiyeti içinde evrimleşip genişlerken, hem kâinatsal hem de ruhsal evrimin akıl ve deneyim vasıtasıyla Yüce Varlık olarak sınırlı ilahiyat düzeylerinde bütünleştiğini ve Nihai Kutsal Üçleme olarak aşkın seviyelerde eşgüdüm halinde olduğunu tespit etmekteyiz.

4. Nihai Dördüncül Bütünleşme

106:4.1 (1166.4) Cennet Kutsal Üçlemesi, kesin bir biçimde, olası en yüksek anlamda eşgüdümde bulunur; ancak o, bu anlamda, kendi kendisini sınırlayan bir mutlak olarak faaliyet gösterir; deneyimsel Nihai Kutsal Üçleme, bir aşkın olarak aşkınlığı eşgüdümsel hale getirir. Ebedi gelecekte bu deneyimsel Kutsal Üçleme iradesi, çoğalan bütünlük vasıtasıyla, Nihai İlahiyat'ın mevcut hale gelen varlığını ileri bir biçimde etkinleştirir.

106:4.2 (1166.5) Her ne kadar Nihai Kutsal Üçleme üstün yaratımı eşgüdümsel hale getirmenin nihai sonuna sahipse de, Nihai olarak Tanrı, asli evrenin bütününlüğünü yönlendirilişine ait aşkın güç-kişileşmesidir. Nihai'nin tamamlanmış mevcut hale gelişi; üstün yaratımın tamamlanışı anlamına gelip, bu aşkın İlahiyat'ın bütüncül ortaya çıkışını simgelemektedir.

106:4.3 (1166.6) Nihai'nin bütüncül ortaya çıkışı tarafından hangi değişikliklerin gerçekleşmeye başlayacağını bilmemekteyiz.

Ancak, Yüce şimdi ruhsal ve kişisel bir biçimde Havona içerisinde mevcut haldeyken, benzer bir biçimde, Nihai de orada mevcut haldedir, ama bu mevcudiyet absonit ve kişisel-ötesi anlamdadır. Ve, sizler, her ne kadar bulundukları mevcut konum veya sahip oldukları faaliyet hakkında bilgilendirilmemiş olsanız da, Nihai'nin Sınırlı Vekilleri'nin mevcudiyeti hakkında bilgilendirilmiş konumda bulunmaktasınız.

^{106:4.4 (1167.1)} Ancak, Nihai İlahiyat'ın ortaya çıkışının beraberinde getirdiği idari sonuçlardan bağımsız olarak, onun aşkın kutsallığına ait kişisel değerler, bu İlahiyat seviyesinin gerçekleşimine katılmış tüm kişilikler tarafından deneyimlenebilir olacaktır. Sınırlılığın aşkını, yalnızca, nihai kazanıma götürebilir. Nihai olarak Tanrı, zaman ve mekânın aşkında mevcuttur; ancak o yine de, her ne kadar mutlaklıklar ile işlevsel ilişki için içkin yetiye sahipse de, alt-mutlaktır.

5. Ortak-Mutlak veya Beşinci-Faz İlişkilemi

^{106:5.1 (1167.2)} Yüce evrimsel-deneyimsel gerçekliğin tamamlayıcısıyken bile, Nihai aşkın gerçekliğin zirve noktasıdır. Ve, bu iki deneyimsel İlahiyat'ın mevcut ortaya çıkışı, ikinci deneyimsel Kutsal Üçleme'nin temelini oluşturur. Bu; Yüce olarak Tanrı'nın, Nihai olarak Tanrı'nın ve açığa çıkarılmamış Kâinat Nihai Sonu'nun Tamamlayıcısı'nın birliği olarak Mutlak Kutsal Üçleme'dir. Ve, bu Kutsal Üçleme kuramsal olarak; İlahiyat, Kâinatsal ve Koşulsuz olarak — kişiliğin Mutlaklıkları'nı etkinleştirme yetisine sahiptir. Ancak, bu Mutlak Kutsal Üçleme'nin tamamlanmış bütünlüğü, yalnızca; Havona'dan dördüncü ve en uç mekân düzeyine

kadar bütün üstün evrenin tamamlanmış evriminden sonra gerçekleşebilir haldedir.

106:5.2 (1167.3) Bu deneyimsel Kutsal Üçlemeler'in; sadece deneyimsel İlahiyat'ın kişilik nitelikleriyle değil, aynı zamanda, onların eriştiği İlahiyat bütünlüğünü niteleyen kişisel-niteliklerden-başka her şey ile ilişkili olduğunun altı çizilmelidir. Her ne kadar bu sunum başat bir şekilde kâinatın bütünleşmesine ait kişisel fazları merkezine alırken, kâinat âlemlerinin tümünün kişilik-dışı yönleri benzer bir biçimde; güç-kişilik bileşiminin mevcut an içinde Yüce Varlık'ın evrimi ile ilişkili biçimde ilerlemesiyle sergilendiği gibi, bütünleşme sürecinden geçme nihai sonuna sahiptir. Yüce'nin ruhaniyet-kişisel nitelikleri, Her-Şeye-Muktedir'in güç ayrıcalıklarından ayrıştırılamaz niteliktedir; ve, onun her ikisi de, Yüce aklın bilinmeyen potansiyeli tarafından tamamlanır. Buna ek olarak ne de, bir birey niteliğinde Nihai olarak Tanrı, Nihai İlahiyat'ın kişisel-olmayan-diğer-niteliklerinden ayrı bir biçimde düşünülebilir. Ve, mutlak düzeyde İlahiyat ve Koşulsuz Mutlak, Kâinatsal Mutlak'ın mevcudiyetinde ayrılamaz ve ayrıştırılamaz konumdadır.

106:5.3 (1167.4) Kutsal Üçlemeler, kendileri içinde ve bütünlükleri bakımından, kişisel değillerdir; ancak, buna ek olarak onlar ne de kişiliğe karşı gelmektedir. Bunun yerine onlar, kişiliği kapsamakta ve onu, topluca gerçekleştirilen bir anlamda, kişisel-olmayan faaliyetlerle ilişkili hale getirmektedirler. Kutsal Üçlemeler, buna ek olarak, her zaman *ilahiyat* gerçekliğidir, hiçbir zaman *kişilik* gerçekliği değildir. Bir Kutsal Üçleme'nin kişilik yönleri, bireysel üyelerini içinde içkindir; ve, bireysel kişiler olarak onlar, bu kutsal üçlemenin

kendisi değildir. Yalnızca ortak bir biçimde onlar kutsal üçlemedir; bu kutsal üçlemenin tam da kendisidir. Ancak, kutsal üçleme her zaman, içine aldığı ilahiyatın tümünü temsil etmektedir; kutsal üçleme ilahiyat birlikteliğidir.

^{106:5.4 (1167.5)} İlahiyat, Kâinatsal ve Koşulsuz olarak — üç Mutlak kutsal üçleme değildir; zira, onların tümü, ilahiyat değildir. Sadece ilahlaştırılmış olan, kutsal üçleme haline gelebilir; tüm diğer ilişkilenimler üçleme birlikleri veya üçlükleridir.

6. Mutlak veya Altıncı-Faz Bütünleşimi

^{106:6.1 (1167.6)} Üstün evrenin mevcut potansiyeli, her ne kadar nihaiye oldukça yakın olsa da, neredeyse hiçbir biçimde mutlak değildir; ve, bizler, bir alt-mutlak kâinatın kapsamı içinde mutlak anlam-değerlerinin bütüncül açığa çıkarılışını elde etmeyi imkânsız olarak görmekteyiz. Bizler, böylelikle; üç Mutlak'ın sonsuz olasılıklarının bütüncül bir dışavurumunu düşünmeye veya İlahi Mutlak'ın şimdiki kişilik-dışı düzeyi üzerinde Mutlak olarak Tanrı'nın deneyimsel kişilikleşmesini hayal etmeye çalışmada bile ciddi zorlukla karşılaşmaktayız.

^{106:6.2 (1168.1)} Üstün evrenin mekân-aşaması; Yüce Varlık'ın gerçekleşimi, Nihai Kutsal Üçleme'nin bütünleşimi ve bütünsel faaliyeti, Nihai olarak Tanrı'nın mevcut hale gelişi, ve hatta, Mutlak Kutsal Üçleme'nin başlangıçsal oluşumu için bile için yeterli görünmektedir. Ancak, bu ikincil deneyimsel Kutsal Üçleme'nin bütüncül faaliyeti ile ilgili bizlerin kavramsallaşmaları, oldukça engin üstün evrenin bile ötesinde bir şey anlamına gelir görüme sahiptir.

106:6.3 (1168.2) Eğer bizler; üstün evrenin ötesinde sınırlanamaz bir kâinat olarak — bir kâinat-sonsuzluğunu varsayarsak, ve, Mutlak Kutsal Üçleme'nin nihai gelişimlerinin eylemin bu türden uzak bir nihai-ötesi aşamasında gerçekleşeceğini düşünürsek, bunun sonucunda, Mutlak Kutsal Üçleme'nin tamamlanmış faaliyetinin, sonsuzluğun yaratımlarında nihai dışavurumunu elde edeceğini ve *tüm* potansiyellerin mutlak gerçekleşimini tamamlayacağını varsaymak mümkün hale gelmektedir. Gerçekliğin sürekli-genişleyen birimlerinin bütünleşimi ve ilişkilenimi, bu şekilde ilişkilenen birimler içinde tüm gerçekliğin dâhil edilişiyle orantılı biçimde mutlaklık düzeyine yaklaşacaktır.

106:6.4 (1168.3) Başka bir şekilde ifade edildiği şekliyle: Mutlak Kutsal Üçleme, isminin de çağrıştırdığı biçimiyle, bütüncül faaliyeti içinde gerçekten de mutlaktır. Mutlak bir faaliyetin sınırlandırılmış, kısıtlı veya farklı bir biçimde engellenmiş bir temelde bütüncül dışavurumunu nasıl elde ettiğini bilmemekteyiz. Bu nedenle bizler, bu türden her bütünlük faaliyetinin (potansiyel bakımından) koşulsuz olacağını varsaymak zorundayız. Ve, her ne kadar bizler niceliksel ilişkiler hususunda çok emin olmasak da, en azından niceliksel bir bakış açısından, koşulsuzun aynı zamanda sınırlandırılmamış olacağı da görülecektir.

106:6.5 (1168.4) Tüm bunlar içinde bizler, buna rağmen, şundan eminiz: Varoluşsal Cennet Kutsal Üçlemesi sonsuzken, ve deneyimsel Nihai Kutsal Üçleme alt-mutlakken, Mutlak Kutsal Üçleme bu kadar kolay bir biçimde sınıflandırabilen konumda bulunmamaktadır. Her ne kadar doğum ve oluşum bakımından

deneyimsel olsa da, o kesin bir biçimde, potansiyelliğin varoluşsal Mutlaklıkları'na bağlıdır.

106:6.6 (1168.5) İnsan aklı için bu türden uzak ve insan-ötesi kavramsallaşmaları kavramaya çalışmak neredeyse hiçbir biçimde faydalı olmasa da, Mutlak Kutsal Üçleme'nin ebediyet faaliyetinin, potansiyelliğin Mutlaklıkları'nın bir çeşit deneyimlenişiyle sonuçlanabileceğini önermekteyiz. Bu, Koşulsuz Mutlak ile ilgili olmasa da, Kâinatsal Mutlak ile ilgili bir makul çıkarım olarak görünecektir; en azından bizler, Kâinatsal Mutlak'ın yalnızca durağan ve potansiyel olmayıp aynı zamandan bu niteliklerin bütüncül İlahiyat anlamında da ilişkilenenimsel olduğunu bilmekteyiz. Ancak, kutsallık ve kişiliğin düşünebilen değerleri ile ilgili olarak, bu varsayımsal gelişimler; İlahi Mutlak'ın kişisel hale gelişi ve bu kişilik-ötesi değerlerin ortaya çıkışı ve — deneyimsel İlahiyatlar'ın üçüncü ve sonuncusu olarak — Mutlak olarak Tanrı'nın kişilik tamamlanışında içkin olan nihai-kişisel anlamları çağrıştırmaktadır.

7. Nihai Son'un Kesinliği

106:7.1 (1168.6) Sonsuz gerçeklik bütünleşimine ait kavramsallaşmaları oluşturmadaki zorluklardan bazıları, içkin olarak; bu türden düşüncelerin tümünün, şimdiye kadar gerçekleşebilecek olan her şeyin bir tür deneyimsel gerçekleşimi olarak, kâinatsal gelişimin kesinliğine dair bir şeyi taşıması gerçekliğinden kaynaklanmaktadır. Ve, niceliksel sonsuzluğun nihai biçimde tamamiyle gerçekleşebilecek oluşu düşünülemez niteliktedir. Üç potansiyel Mutlaklık içinde her zaman, deneyimsel gelişime ait hiçbir niceliğinin hiçbir zaman tamamiyle tüketemeyeceği sayıda keşfedilmemiş olasılık

bulunmaya devam edecektir. Ebediyetin kendisi, her ne kadar mutlak olsa da, mutlaklıktan fazlası değildir.

106:7.2 (1169.1) Nihai bütünleşmenin kesin olmayan bir kavramsallaşması bile, koşulsuz ebediyetin meyvelerinden ayrılamaz niteliktedir; ve, böylelikle neredeyse tamamen, düşünülebilen herhangi bir gelecek zaman içerisinde gerçekleştirilemez niteliktedir.

106:7.3 (1169.2) Nihai son, Cennet Kutsal Üçlemesi'ni oluşturan İlahiyatlar'ın özgür iradesel eylemi tarafından kurulmuştur; nihai son, mutlaklığı tüm gelecek gelişiminin olasılıklarını kapsayan üç büyük potansiyelin enginliği tarafından kurulmuştur; nihai son, muhtemel bir biçimde, Kâinat Nihai Son Tamamlayıcısı'nın eylemi tarafından tamamlanmaktadır, ve, bu eylem, muhtemel bir biçimde, Mutlak Kutsal Üçleme içinde Yüce ve Nihai'yi içine almaktadır. Her bir deneyimsel nihai son, en azından kısmi bir biçimde, deneyimleyen yaratılmışlar tarafından kavranabilir; ancak, sınırlı mevcudiyetliklere bağlı olan nihai bir son, neredeyse hiçbir şekilde kavranılmayan niteliktedir. Kesinlik nihai sonu, İlahi Mutlak'ı içine alır görünümdeki bir varoluşsal-deneyimsel kazanımdır. Ancak, İlahi Mutlak, Kâinatsal Mutlak nedeniyle Koşulsuz Mutlak ile ebediyet ilişkisinde bulunur. Ve, olasılık bakımından deneyimsel olan bu üç Mutlaklık; gerçekte varoluşsal olup, gerçekten sonsuz bir biçimde — kısıtlamasız, zamansız, mekânsız, sınırsız ve engelsiz olarak bundan daha fazlasıdır.

106:7.4 (1169.3) Hedefe erişimin imkânsızlığı, buna rağmen, bu türden varsayımsal nihai sonlar hakkında felsefi kuram geliştirmeyi engellememektedir. İlahi Mutlak'ın erişilebilir

mutlak bir Tanrı olarak gerçekleşimi, farkındalık bakımından neredeyse imkânsız bir şey olabilir; yine de, bu türden bir kesinlik etkinlik süreci, kavramsal bir olasılık olarak varlığını korumaktadır. Koşulsuz Mutlak'ın düşünülemez belirli bir kâinat-sonsuzluğuna olan katılımı, sonsuz ebediyetin geleceği içinde ölçütler ile tarif edilemez bir biçimde uzak olabilir; ancak, bu türden bir varsayım, yine de, geçerlidir. Faniler, morontialılar, ruhaniyetler, kesinlik unsurları, Aşkınlar, ve diğerleri, evrenlerin kendileri ile birlikte ve gerçekliğin tüm diğer fazlarıyla, kesin bir biçimde, *değer bakımından mutlak olan bir nihai sona potansiyel olarak* sahiplerdir; ancak, bizler, herhangi varlığın veya evren iradesinin bir kez bile, bu türden bir nihai sonun tüm niteliklerine bütüncül bir biçimde erişeceğinden kuşku duymaktayız.

106:7.5 (1169.4) Yaratıcı kavrayışında ne kadar büyüyebileceğinizden bağımsız olarak aklınız her zaman; ebediyetin tüm döngüleri boyunca sürekli olarak düşünülemez ve kavranılamaz nitelikte kalmaya devam edecek keşfedilmemiş enginliği biçimindeki Yaratıcı-BEN'in açığa çıkarılmamış sonsuzluğu tarafından şaşkınlığa uğrayacaktır. Tanrı'nın ne kadarına erişerseniz erişin, orada her zaman, aklınızdan bile geçirmeyeceğiniz mevcudiyeti olarak ondan çok daha fazlası varlığını sürdürmeye devam edecektir. Ve, bizler bunun, sınırlı mevcudiyetin nüfuz alanlarında olduğu gibi aşkın düzeylerde de aynı gerçekliği taşıdığına inanmaktayız. Tanrı'nın arayışının sonu yoktur!

106:7.6 (1169.5) Kesinsel bir anlamda Tanrı'ya erişmedeki bu türden yetkinsizlik hiçbir biçimde evren yaratılmışlarının cesaretini kırmamalıdır; gerçekten de, sizler, ebediyet mevcudiyeti

içindeki mutlak düzeylerinde Yaratıcı olarak Tanrı'nın sonsuz gerçekleşimi Ebedi Evlat için ve Bütünleştirici Bünye için ne anlama geldiyse sizler için aynı anlama gelecek Yedi Katmanlı, Yüce ve Nihai'nin İlahiyat düzeylerine erişebilmekte olup, bunu gerçekleştirmektesiniz. Yaratılmışın şevkini kırmanın tam tersine Tanrı'nın sonsuzluğu; tüm sonsuz gelecek boyunca bir yükseliş kişiliğinin önünde, ebediyetin bile tüketemeyeceği veya sonlandıramayacağı kişilik gelişiminin ve İlahiyat ilişkileminin olasılıklarına sahip olacağının yüce güvencesi olmalıdır.

106:7.7 (1169.6) Asli evrenin sınırlı yaratılmışları için üstün evrenin kavramsallaşması neredeyse sonsuz olarak görülür; ancak, kuşkusuz bir biçimde, onların absonit mimarları bu kavramın gelecekle olan ilişkini ve sonu gelmez BEN içindeki hayal edilemez gelişmelerini kavramaktadır. Uzayın kendisi bile, ara-uzayın sessiz bölgelerinin görece mutlaklığı *içinde* bir kısıtlılık durumu olarak nihai bir durumdan başkası değildir.

106:7.8 (1170.1) Bütüncül asli evrenin nihai tamamlanışına ait düşünülemez kadar uzak ebediyet anında, kuşkusuz olarak bizler geriye dönüp onun bütüncül tarihine; yalın bir değişle, yaşanmamış sonsuzluk içinde daha da büyük ve etkileyici başkalaşımalar için belirli bir sınırlı ve aşkın temellerin yaratımı olarak, yalnızca bir başlangıç olarak bakacağız. Bu türden bir gelecek ebediyet anında, üstün evren hala genç olarak görünecektir; o her zaman, sonu gelmez ebediyetin sınırsız olasılıkları karşısında her zaman genç olacaktır.

106:7.9 (1170.2) Sonsuz nihai son erişiminin olanaksızlığı, bu türden nihai son hakkında düşüncelerin yürütülmesini en ufak bir biçimde bile engellememektedir; ve, bizler, eğer üç mutlak

potansiyel bir kez olsun tamamiyle gerçekleşir konuma gelirse, bütüncül gerçekliğin nihai bütünleşimini düşünmenin mümkün hale geleceğini tereddüt etmeden söyleyebiliriz. Bu gelişimsel gerçekleşme; birliktelikleri, ebediyetin askıya alınmış gerçeklikleri, tüm geleceğin bekler konumdaki olasılıkları ve daha fazlası biçimindeki BEN'in eylemsizliğini oluşturan üç potansiyel olarak Koşulsuz, Kâinatsal ve İlâhiyat Mutlak'ın tamamlanmış gerçekleştirmesine dayanmaktadır.

^{106:7.10 (1170.3)} Bu tür nihailikler, en hafif tabirle çok uzaktırlar; yine de, işleyiş biçimlerinde, kişiliklerinde ve üç Kutsal Üçleme'nin ilişkilendirimlerinde bizler, Yaratıcı-BEN'in yedi mutlak fazının yeniden birleşimi için kuramsal olasılığın varlığını tespit etmiş olduğumuza inanmaktayız. Ve, bu durum; varoluşsal düzeye ait Cennet Kutsal Üçlemesi'ne ek olarak deneyimsel doğa ve kökene ait birbirinin peşi sıra açığa çıkan iki Kutsal Üçleme'yi çevreleyen üç katmanlı Kutsal Üçleme'nin kavramsallaşmasıyla bizleri karşı karşıya getirir.

8. Kutsal Üçlemeler'in Kutsal Üçlemesi

^{106:8.1 (1170.4)} Kutsal Üçlemeler'in Kutsal Üçlemesi'nin doğasının insan aklına tasvir edilmesi zordur; o, ebediyet gerçekleştirmesine ait kuramsal bir sonsuz içinde sergilendiği haliyle, deneyimsel sonsuzluğun bütünlüğüne ait mevcut toplamıdır. Kutsal Üçlemeler'in Kutsal Üçlemesi içerisinde, deneyimsel sonsuzluk, varoluşsal sonsuzluk ile tanımlanmaya erişmektedir; ve, her ikisi de, deneyimsel-öncesi, mevcudiyet-öncesi BEN içinde bir tekdir. Kutsal Üçlemeler'in Kutsal Üçlemesi, on beş üçlü birlik ve onunla ilişkili üçlükler içinde ima edilenlerin tümünün nihai dışavurumudur. Kesinlikler, ister varoluşsal ister deneyimsel olsun, göreceli varlıkların

kavrayışı için zordur; bu nedenle, onlar her zaman, görecelikler olarak sunulmak zorundadır.

106:8.2 (1170.5) Kutsal Üçlemeler'in Kutsal Üçlemeleri, yedi faz içinde mevcuttur. O; insan düzeyinin çok üstündeki varlıkların hayal gücünü şaşkınlığa uğratan olasılıkları, olanaklılıkları ve kaçınılmazlıkları taşımaktadır. O, göksel filozoflar tarafından muhtemel bir biçimde kuşku duyulmamış sonuçlara sahiptir; zira, onun sonuçları üçleme birlikleri içindedir, ve, kutsal üçleme birlikleri, son kertede, düşünülemez niteliktedir.

106:8.3 (1170.6) Kutsal Üçleme Birlikleri'nin Kutsal Üçlemesi'nin tasvir edilebileceği birçok yol bulunmaktadır. Bizler, şu üç-seviye kavramsallaşmasını sunmayı tercih etmekteyiz:

106:8.4 (1170.7) 1. Üç Kutsal Üçleme'nin seviyesi.

106:8.5 (1170.8) 2. Deneyimsel İlahiyat'ın seviyesi.

106:8.6 (1170.9) 3. BEN'in seviyesi.

106:8.7 (1170.10) Bunlar, artan birleşimlerin seviyeleridir. Gerçekte Kutsal Üçlemeler'in Kutsal Üçlemesi ilk seviyeyken, ikinci ve üçüncü seviyeler ilkinin birleşim-türevleridir.

106:8.8 (1171.1) İLK SEVİYE: İlişkilenimin bu başlangıçsal düzeyinde, üç Kutsal Üçleme'nin; farklı İlahiyat kişilikleri topluluklarının kusursuz bir biçimde karşılıklı uyumlu hale gelmiş bütünlükte faaliyet gösterdiğine inanılmaktadır.

106:8.9 (1171.2) 1. *Cennet Kutsal Üçlemesi*, Yaratıcı, Evlat ve Ruhaniyet olarak — üç Cennet İlahiyatı'nın ilişkilenimi. Cennet Kutsal Üçlemesi'nin; mutlak bir işlev, aşkın bir işlev

(Nihayet'in Kutsal Üçlemesi), ve sınırlı bir işlev (Yüceliğin Kutsal Üçlemesi) olarak — üç katmanlı bir işlev anlamına geldiği hatırlanmalıdır. Cennet Kutsal Üçlemesi, her bir ve tüm zamanlarda tüm bunların her biri ve bütünüdür.

^{106:8.10 (1171.3)} *2. Nihai Kutsal Üçleme.* Bu; Yüce Yaratanlar, Yüce olarak Tanrı ve Üstün Evren'in Mimarları'nın ilahiyat ilişkilimidir. Bu, bahse konu Kutsal Üçleme'nin kutsallık yönlerinin yeterli bir sunumu olsa da; buna rağmen kutsallık yönleri ile kusursuz bir biçimde eşgüdüm haline bulunur görünen, bu Kutsal Üçleme'nin diğer fazlarının da bulunduğunun altı çizilmelidir.

^{106:8.11 (1171.4)} *3. Mutlak Kutsal Üçleme.* Bu, tüm kutsallık değerleri ile ilişkili Yüce olarak Tanrı'nın, Nihai olarak Tanrı'nın ve Kâinat Nihai Son Tamamlayıcısı'nın topluluğudur. Bu üçleme birlik topluluğunun diğer fazları, genişleyen kâinat içindeki kutsallıktan-başka değerler ile ilgilidir. Ancak, bunlar; tıpkı deneyimsel İlahiyat'ın güç ve kişilik yönlerinin mevcut an içerisinde deneyimsel bileşim içinde olduğu gibi, kutsallık fazları ile bütünleşmektedir.

^{106:8.12 (1171.5)} Kutsal Üçlemeler'in Kutsal Üçlemeleri içinde bu üç Kutsal Üçleme'nin ilişkilenişi, gerçekliğin olası bir sınırsız bütünleşimini sağlamaktadır. Bu topluluk nedenler, araçlar ve kesinlikleri taşımaktadır; düzensel oluşumları, gerçekleştirmeler ve tamamlamaları; başlangıçları, mevcudiyetleri ve nihai sonları. Yaratıcı-Evlat ortak birlikteliği; Evlat-Ruhaniyet haline, daha sonra Ruhaniyet-Yüce haline, onu takiben Yüce-Nihai ve Nihai-Mutlak haline ve hatta — gerçekliğin döngüsünün tamamlanışı olarak — Mutlak ve Yaratıcı-Sonsuzluk haline bile gelmiştir. Benzer bir

biçimde, kutsallık ve kişilik ile oldukça doğrudan bir biçimde ilişkili olmayan diğer fazlar içinde, İlk Büyük Kaynak ve Merkez; varoluşsallıkların mutlaklığından deneyimliliklerin kesinliğine kadar — kendiliğinden-mevcudiyetin mutlaklığından kendini-açığa-çıkartışın sonsuzluğu boyunca kendini-gerçekleştirmenin kesinliğine kadar, ebediyetin döngüsü etrafında gerçekliğin sınırsızlığını kendi-kendine-deneyimler.

^{106:8.13 (1171.6)} İKİNCİ SEVİYE: Üç Kutsal Üçleme'nin eşgüdümü kaçınılmaz bir biçimde; köken olarak bu Kutsal Üçlemeler ile ilişkilendirilmiş olan, deneyimsel İlahiyatlar'ın ilişkilendirimsel birliğini içine alır. Bu ikinci seviyenin doğası, zaman zaman şunlar olarak sunulmuştur:

^{106:8.14 (1171.7)} 1. *Yüce*: Bu; Cennet İlahiyatları'nın Yaratan-Yaratıcı çocukları ile deneyimsel irtibat içindeki Cennet Kutsal Üçlemesi'nin birlikteliğine ait ilahiyat sonucudur. Yüce, sınırlı evrimin ilk aşamasının tamamlanışının ilahiyatsal bünyelişimidir.

^{106:8.15 (1171.8)} 2. *Nihai*. Bu; kutsallığın aşkın ve absonit kişilikleşimi olarak, ikinci Kutsal Üçleme'nin mevcut hale gelmiş birliğinin ilahi sonucudur. Nihai, birçok niteliğin çeşitli biçimlerde değerlendirilmiş bir birliğinden oluşmaktadır; ve, buna dair insan kavramsallaşması düzen yönlendiren, kişisel olarak deneyimlenebilen ve devinimsel gerilimi bütünleştiren nihayetin en azından bu fazlarını içermelidir; ancak, orada, mevcut hale gelmiş İlahiyat'ın açığa çıkarılmamış birçok diğer yönü de bulunmaktadır. Nihai ve Mutlak karşılaştırılabilir niteliğe sahipken, onlar özdeş değildir; buna ek olarak, ne de Nihai, Yüce'nin yalnızca bir genişlemiş bütünlüğü değildir.

^{106:8.16 (1172.1)} 3. *Mutlak*. Kutsal Üçlemeler'in Kutsal Üçlemesi'ne ait ikinci seviyenin üçüncü üyesinin kişiliğine dair geliştirilmiş birçok kuram bulunmaktadır. Mutlak olarak Tanrı, kuşkusuz bir biçimde, Mutlak Kutsal Üçleme'nin nihai işlevinin kişilik sonucu olarak bu ilişkilendirme katılmıştır; yine de, İlahi Mutlak, ebedi düzeye ait bir deneyimsel gerçekliktir.

^{106:8.17 (1172.2)} Bu üçüncü üye ile ilgili kavramsal zorluk kökenini, bu tür bir üyeliğin varsayımının gerçekten yalnızca tek bir Mutlak anlamına geldiği gerçeğinden almaktadır. Kuramsal olarak; eğer bu türden bir etkinlik ortaya çıkacak olursa, bizler, üç Mutlak'ın bir tek olarak *deneyimsel* bütünleşimine tanıklık etmeliyiz. Ve, bizlere, sonsuzluk içerisinde ve *varoluşsal olarak*, yalnızca tek Mutlak'ın varlığı öğretilmiştir. Her ne kadar üçüncü üyenin hangi unsur olacağı hiçbir biçimde kesin olmasa da, onun, hayal edilemez nitelikte irtibat ve kâinat dışavurumunun bir türü içinde İlahiyat, Kâinatsal ve Koşulsuz Mutlak'dan meydana gelebileceğine dair düşünce sıklıkla yürütülmektedir. Kesinlikle, Kutsal Üçlemeler'in Kutsal Üçlemesi, neredeyse hiçbir biçimde, üç Mutlak'ın tamamlanmış birleşimi olmadan bütüncül faaliyete neredeyse herhangi bir biçimde erişecek konumda bulunmamaktadır; ve üç Mutlak, tüm sonsuz potansiyellerin bütüncül gerçekleşimi olmadan neredeyse hiçbir biçimde bütünleşemez.

^{106:8.18 (1172.3)} Kutsal Üçlemeler'in Kutsal Üçlemesi'ne ait üçüncü üyeyi Kâinatsal Mutlak olarak düşünmek; bu kavramsallaşmanın, Kâinatsal'ı yalnızca durağan ve potansiyel değil aynı zamanda ilişkilendiren bir nitelikte tahayyül etmesi şartıyla, muhtemel bir biçimde gerçekliğin olası en düşük düzeydeki bir bozulmasını sunacaktır. Ancak, bizler, hala,

bütüncül İlahiyat'ın işlevine ait yaratıcı ve evrimsel yönleri ile olan ilişkiyi kavrayamamaktayız.

106:8.19 (1172.4) Her ne kadar Kutsal Üçlemeler'in Kutsal Üçlemesi'ne ait tamamlanmış bir kavramsallaşma oluşturmaları bakımından zor olsa da, sınırlı bir kavramsallaşma o kadar zor değildir. Kutsal Üçlemeler'in Kutsal Üçlemesi'ne ait ikinci seviye temel bir biçimde kişisel olarak düşünülürse, Yüce olarak Tanrı'nın, Nihai olarak Tanrı'nın ve Mutlak olarak Tanrı'nın birliğini bu deneyimsel İlahiyatlar'ın kökensel ataları olan kişisel Kutsal Üçlemeler'in birliğine ait kişisel sonuç olarak düşünmek oldukça mümkün hale gelir. Bizler, bu üç deneyimsel İlahiyat'ın kesin bir biçimde; ilk seviyeyi oluşturan, atasal ve nedensel Kutsal Üçlemeleri'ne ait büyüyen birlikteliğin doğrudan sonucu olarak bu üç deneyimsel İlahiyat'ın ikinci seviye üzerinde kesin bir biçimde bütünleşeceğine dair düşünceyi varsaymaktayız.

106:8.20 (1172.5) İlk seviye, üç Kutsal Üçleme tarafından meydana gelmektedir; ikinci seviye, deneyimsel-evrilmiş, deneyimsel-mevcut-hale-gelmiş ve deneyimsel-varoluşsal İlahiyat kişiliklerinin kişilik ilişkilenimi olarak mevcuttur. Ve, Kutsal Üçlemeler'in bütüncül Kutsal Üçlemesi'ne dair anlayıştaki her türlü kavramsal zorluktan bağımsız olarak, bu üç İlahiyat'ın ikinci düzey üzerindeki kişisel ilişkilenimi bizim evren çağımızda; Nihai vasıtasıyla ve Yüce Varlık'ın başlangıçsal nitelikli yaratıcı emrine karşılık hareket eden İlahi Mutlak tarafından ikinci düzey üzerinde gerçekleştirilmiş, Majeston'un ilahlaştırılmasına ait olgu içinde gözle görülür hale gelmiştir.

ÜÇÜNCÜ SEVİYE: Kutsal Üçlemeler'in Kutsal Üçlemesi'ne ait ikinci düzeyin koşulsuz bir varsayımda, sonsuzluğun bütünlüğünde mevcut olan veya geçmişte mevcut bulunmuş veya gelecekte mevcut bulunabilecek gerçekliğin her türüne ait her fazın birbiriyle olan karşılıklı ilişkilenişini söz konusudur. Yüce Varlık yalnızca ruhaniyet değil, aynı zamanda akıl ve güç ve deneyimdir. Nihai, bunların tümü ve daha fazlasıdır; buna ek olarak, İlahi, Kâinatsal ve Koşulsuz Mutlak'ın bir tekliğine ait bütünleşmiş kavramsallaşma içinde, tüm gerçeklik gerçeğin mutlak kesinliği dâhildir.

Yüce, Nihai ve tamamlanmış Mutlak'ın birlikteliği içinde; kökensel olarak BEN tarafından birimselleştirilmiş ve Sonsuzluk'un Yedi Mutlaklığı'nın ortaya çıkışı ile sonuçlanmış, sonsuzluğun bu yönlerinin işlevsel nitelikli yeniden bir araya gelişi gerçekleşebilir. Her ne kadar kâinatsal filozofları bunun oldukça uzak bir olasılık olduğunu düşünce de, yine de, bizler şu soruyu sıklıkla sormaktayız: Eğer Kutsal Üçlemeler'in Kutsal Üçlemesi'nin ikinci düzeyi bir kez bile olsun kutsal üçleme birlikteliğine erişebilirse, bu türden ilahiyat bütünlüğünün bir sonucu olarak ne açığa çıkacaktır? Biz bu sorunun cevabını bilmemekteyiz, ancak, bizler onun, deneyimsel olarak bir erişilebilen niteliğinde BEN'in gerçeğiyle doğrudan bir biçimde sonuçlanacağından eminiz. Kişisel varlıkların bakış açısından bu, bilinmez olan BEN'in hali hazırda Yaratıcı-Sonsuzluk olarak deneyimlenebilir hale geldiği anlamına gelebilir. Bu mutlak nihai sonların kişisel-olmayan bir bakış açısından ne anlama geleceği başka bir konu olup, sadece ebediyetin muhtemel bir biçimde aydınlatılabileceği husustur. Ancak, bizler; bu uzak nihaililikleri kişisel yaratılmışlar olarak görürken, tüm

kişiliklerin kesin nihai sonunun, bu bahse konu kişiliklerin Kâinatsal Yaratıcısı'na dair kesin bilinci olacağı çıkarımında bulunmaktayız.

^{106:8,23 (1173,1)} Felsefî bir biçimde BEN'i geçmiş ebediyet içinde düşünürken, kendisi tek başına, yanında kimsenin olmadığı bir konumda görünmektedir. Gelecek ebediyete doğru ileri yönlü bakarken, BEN'in bir varoluşsal olarak değişeceğini öngörmemekteyiz; ancak bizler, çok büyük çaplı bir deneyimsel farklılığı öngörme eğilimindeyiz. BEN'in bu türden bir kavramsallaşması bütüncül bireysel-kendini-gerçekleştirme anlamına gelmektedir — o, BEN'in kendisini-açığa-çıkartışı içinde özgür iradesel katılımcıları haline gelen ve, ebedi bir biçimde, mutlak Yaratıcı'nın kesin evlatları olarak sonsuzluğun bütünlüğünün mutlak nitelikli özgür iradesel parçaları halinde kalmaya devam eden kişiliklerin sınırsız galaksisinden meydana gelmektedir.

9. Deneyimsel Sonsuz Bütünleşme

^{106:9,1 (1173,2)} Kutsal Üçleme'nin Kutsal Üçlemesi'ne dair kavramsallaşmalar içinde bizler, sınırsız gerçekliğin olası deneyimsel birleşimi üzerinde düşünmekteyiz; ve, bizler, zaman zaman, tüm bunların hepsinin çok uzak ebediyetin tamamıyla bilinmeyen bir uç noktasında gerçekleşebileceğini kurgulamaktayız. Ancak, tüm geçmiş ve gelecek evren çağlarında olduğu gibi içinde yaşadığımız tam da bu çağda, yine de, sonsuzluğun mevcut ve yaşanmakta olan bir birleşimi bulunmaktadır; bu türden birleşme, Cennet Kutsal Üçlemesi içinde deneyimseldir. Sonsuzluk birleşimi bir deneyimsel gerçeklik olarak düşünülemez derecede uzaktır; ancak, sonsuzluğun koşulsuz bir bütünlüğü şu an içerisinde, kâinat

mevcudiyetinin şu anında üstün olup, kendisi *mutlak* olan deneyimsel bir görkem ile tüm gerçekliğin farklılaşmalarını birleştirmektedir.

106:9.2 (1173.3) Sınırlı yaratılmışlar; tamamlanmış ebediyetin kesinlik düzeyleri üzerinde sonsuzluk bütünleşimini düşünmeye çalıştıklarında, sınırlı mevcudiyetleri içinde içkin olan ussal sınırlılıklar ile karşılaşırılar. Zaman, mekân ve deneyim yaratılmış kavramsallaşması için engelleri oluşturur; ve, yine de, zaman olmadan, mekânın dışında, ve deneyim bulunmadan hiçbir yaratılmış, kâinat gerçekliğine ait sınırlı bir kavramsallaşmaya bile erişemez. Zamanın algısı olmadan herhangi bir yaratılmışın mümkün bir biçimde birbirini takip eden ilişkileri algılayabilmesi imkânsızdır. Zaman algısı olmadan herhangi bir yaratılmış, eş zamanlılığın ilişkilerini kavrayamaz. Deneyim olmadan herhangi bir evrimsel yaratılmışın mümkün bir biçimde mevcut oluşu bile imkânsızdır; sadece Sonsuzluk'un Yedi Mutlak'ı gerçekten deneyimi aşabilir, ve bunlar bile bazı fazlarda deneyimsel nitelikte bulunmaktadır.

106:9.3 (1173.4) Zaman, mekân ve deneyim göreceli gerçeklik algısı için insanın en büyük yardımcılarıdır; ve, yine de onlar, bütüncül gerçeklik algısı karşısında onun sahip olduğu en korkulu engelleridir. Faniler ve birçok diğer evren yaratılmışları potansiyelleri, mekân içinde gerçekleşmekte ve zaman için sonuçlanmak için evirilmekte olarak düşünmeyi gerekli görmektedirler; ancak, bu bütüncül süreç, Cennet üzerinde ve ebediyet içinde mevcut bir biçimde gerçekleşmeyen bir zaman-mekân olgusudur. Mutlak düzeyde,

ne zaman ne de mekân bulunur; tüm potansiyeller orada mevcudiyetler olarak algılanabilir.

106:9.4 (1173.5) Tüm gerçekliğin bütünleşimine dair kavramsallaşma, ister bu çağ içinde ister herhangi başka bir evren çağında olsun, temel olarak iki katmanlıdır: varoluşsal ve deneyimsel. Bu türden bir bütünlük, Kutsal Üçleme'nin Kutsal Üçlemesi içinde deneyimsel gerçekleşimin süreci içindedir; ancak, bu üç katmanlı Kutsal Üçleme'nin görünen gerçekleşiminin düzeyi, doğrudan bir biçimde, kâinat içindeki sınırlılıkların giderilişiyle ve gerçekliğin kusursuzluklarıyla orantılıdır. Ancak, gerçekliğin bütüncül birleşimi; tam da bu evren anında sonsuz gerçekliğin bünyesinde mutlak bir biçimde bütünleştiği, Cennet Kutsal Üçlemesi içinde koşulsuz ve ebedi ve deneyimsel olarak mevcuttur.

106:9.5 (1174.1) Deneyimsel ve varoluşsal bakış açıları tarafından yaratılmakta olan çelişki; kaçınılmaz olup, kısmi bir biçimde, Cennet Kutsal Üçlemesi ve Kutsal Üçlemeler'in Kutsal Üçlemesi'nin her birinin, fanilerin yalnızca bir zaman-mekân göreceliliği olarak algılayabildiği bir ebediyet ilişkisi olduğu gerçekliğinden kaynaklanmaktadır. Zaman-bakış-açısı olarak — Kutsal Üçlemeler'in Kutsal Üçlemesi'ne ait kademeli deneyimsel gerçekleşime dair insan kavramsallaşması, ebediyet bakış-açısı-olarak — hali hazırda bir *gerçekleştirme halindeki* ilave düşünce ile desteklenmek zorundadır. Ancak, bu iki bakış-açısı nasıl birleştirilebilir? Sınırlı faniler için bizler; Cennet Kutsal Üçlemesi'nin, sonsuzluğun varoluşsal bütünleşimi olduğu, ve, Kutsal Üçlemeler'in deneyimsel Kutsal Üçlemesine ait mevcut mevcudiyeti ve tamamlanmış dışavurumu tespit etmedeki yetkinsizliğin kısmi olarak şu

nedenlerden dolayı karşılıklı bozulma altında bulunduğu gerçekliğinin kabulünü sizlere tavsiye etmekteyiz:

106:9.6 (1174.2) 1. Koşulsuz ebediyetin kavramsallaşmasını kavrama yetkinsizliği olarak sınırlı insansal bakış açısı.

106:9.7 (1174.3) 2. Deneyimselliklerin mutlak düzeyinden uzaklık olarak kusursuz insan düzeyi.

106:9.8 (1174.4) 3. Deneyim yöntemi vasıtasıyla insanlığın evrimleşmek için tasarlandığı, ve, bu nedenle, içkin ve yapıcı bir biçimde deneyime bağlı olmak zorunluluğu biçimde insan mevcudiyetinin amacı. Yalnızca bir Mutlak hem varoluşsal hem de deneyimsel olabilir.

106:9.9 (1174.5) Cennet Kutsal Üçlemesi içinde Kâinatın Yaraticısı, Kutsal Üçlemeler'in Kutsal Üçlemesi'nin BEN'idir; ve, Yaraticı'yı sonsuz olarak deneyimlemedeki başarısızlık sınırlılığın sınırlılıklarından kaynaklanmaktadır. *Varoluşsal*, tekil ve Kutsal Üçleme-öncesi erişilemez BEN'in kavramsallaşmasına ek olarak Kutsal Üçlemeler'in *deneyimsel* sonraki-Kutsal Üçleme'si ve erişilebilir BEN'in düşüncesi, tek ve aynı varsayımdır; mevcut hiçbir değişiklik Sonsuz içinde gerçekleşmemiştir; görünen tüm gelişmeler, gerçeklik algısı ve kâinatsal takdir için artan yetiler sebebiyle gerçekleşmektedir.

106:9.10 (1174.6) BEN, son kertede, tüm varoluşsallıklardan *önce* ve tüm deneyimselliklerden *sonra* mevcut olmalıdır. Bu düşünceler; insan aklı içinde ebediyet ve sonsuzluğun karmaşalıklarını aydınlığa kavuşturamayabilirken, en azından, Salvington üzerinde ve daha sonra kesinlik unsurları olarak ve uçsuz bucaksız evrenler içindeki ebedi süreçlerinizin sonu

gelmez geleceği boyunca sizlerin ilgisini çekmeye devam edecek sorunlar olarak, hiç tükenmeyen bu sorunlar ile bu türden sınırlı usların yeniden uğraşmasını sağlamalıdır.

106:9.11 (1174.7) Er ya da geç tüm evren kişilikleri, ebediyetin nihai arayışının; İlk Kaynak ve Merkez'in mutlaklığına olan hiç bitmeyen keşif seyahati olarak sonsuzluğun sonu gelmez araştırması olduğunu anlamaya başlayacaklardır. Er ya da geç hepimiz, tüm yaratılmış büyümesinin Yaratıcı tanımlaması ile orantılı olduğunun farkına varacağız. Bizler, Tanrı'nın iradesini yaşamanın; sonsuzluğun kendisinin sahip olduğu sonsuz olasılık için ebedi giriş kartı niteliğinde bulunduğu anlayışına varacağız. Faniler gelecekte bir zaman içinde; Sonsuz'un arayışındaki başarının Yaratıcı-gibi-olmaya erişimle doğru orantılı olduğunun, ve, bu evren çağı içinde Yaratıcı'nın gerçekliklerinin kutsallığın nitelikleri içinde açığa çıkarıldığının farkına varacaklardır. Ve, kutsallığın bu niteliklerine kişisel olarak, kutsal bir biçimde yaşama deneyimi içinde kâinat yaratılmışları tarafından sahip olunabilmektedir; ve, kutsal bir biçimde yaşamak, gerçekte, Tanrı'nın iradesini yerine getirmektedir.

106:9.12 (1175.1) Maddi, evrimsel ve sınırlı yaratılmışlar için, Yaratıcı'nın iradesini yaşama temeli üzerine oturturulmuş bir yaşam; doğrudan bir biçimde, kişilik alanında ruhaniyet yüceliğine olan erişime götürmekte olup, bu türden yaratılmışları Yaratıcı-Sonsuzluk'un kavrayışında bir adım yaklaştırır. Bu türden bir Yaratıcı yaşamı; güzelliğe olan duyarlılık biçiminde gerçeklik üzerine dayanmakta olup, iyilik üstünlüğü altındadır. Bu türden bir Tanrı-bilen birey; içe-dönük bir biçimde, ibadet tarafından aydınlanmakta olup, dışa dönük

bir biçimde, bağışlamayla dolu ve derin sevgiyle güdülenen bir hizmet yardımı olarak tüm kişiliklerin kâinatsal kardeşliğine ait içten hizmete adanmıştır; bunun karşısında, tüm bu yaşam nitelikleri kâinatsal bilgeliğin, bireyin kendisini gerçekleştiriminin, Tanrı'yı-bulmanın ve Yaratıcı ibadetinin sürekli yükselen düzeylerinde evrimleşen kişilik içinde bütünleşmektedir.

106:9.13 (1175.2) [Nebadon'un bir Melçizedek unsuru tarafından sunulmuştur.]

107. Makale

Düşünce Düzenleyicileri'nin Kökeni ve Doğası

107:0.1 (1176.1) HER NE KADAR Kâinatın Yaratıcısı kişisel olarak evrenlerin tam merkezindeki Cennet üzerinde ikamet eder konumda bulunsa da, o aynı zamanda mevcut bir halde, kendisine ait zamanın sayısız çocuklarının akıllarında mekânın dünyaları üzerinde hazır bulunmaktadır. Ebedi Yaratıcı, gezegensel fani evlatlarından hem en uzak düzeyde soyutlanmış ve aynı zamanda onlarla olası en yüksek düzeyde ilişkili konumda bulunmaktadır.

107:0.2 (1176.2) Düzenleyiciler, insanların ruhları içerisinde Yaratıcı'nın derin sevgisinin mevcudiyetinin maddileşimidir; onlar, fani akıl içinde esir tutulmuş haldeki insanın ebedi sürecinin çok önemli geleceğidir; onlar, sahip olduğu Cennet Yaratıcısı'nın kutsal mevcudiyetine gerçek bir biçimde erişene kadar evrenler boyunca gerçekleşen yükselişi süresince aşama aşama Yaratıcı'nın iradesini yaşamaya olan erişimin kutsal yönteminde ilerleyen bir şekilde ustalaşırken önceden tadabileceği, kusursuzlaştırılmış kesinlik kişiliğinin özüdür.

107:0.3 (1176.3) İnsana kusursuz olmasını, hatta kendi gibi kusursuz olmasını, salık vermiş bir biçimde Tanrı; bu şekilde emredildiği biçimiyle, göksel nihai sonun erişiminde insanın deneyimsel eşi haline gelmesi için Düzenleyici olarak gökten inmiştir. İnsanın aklında ikamet eden Tanrı'nın nüvesi, insanın; bedenin günlerinde bile insanı bulması ve onu evlatlık içine alması için Tanrı'dan gelmiş bir biçimde, Kâinatın Yaratıcısı'nı bu kutsal Düzenleyici ile olan ilişkilemiyle bulabileceğinin mutlak ve koşulsuz güvencesidir.

107:0.4 (1176.4) Bir Yaratan Evlat'ı görmüş olan her fani, Kâinatın Yaratıcısı'nı görmüş haldedir; ve, bir kutsal Düzenleyici tarafından ikamet edilen kişi, Cennet Yaratıcısı tarafından ikamet edilmektedir. Kendisine ait ikamet eden Düzenleyici'nin rehberliğini bilinç dâhilinde veya bilinçsiz olarak takip eden her fani, Tanrı'nın iradesi uyarınca yaşamaktadır. Düzenleyici mevcudiyetinin bilinci, Tanrı'nın mevcudiyetinin bilincidir. İnsanın evrimsel ruhunun Düzenleyici ile olan ebedi bütünleşimi, İlahiyat'ın bir evren yardımcısı olarak Tanrı ile ebedi birlikteliğin gerçeksele deneyimidir.

107:0.5 (1176.5) Tanrı gibi olmanın, Cennet'e erişmenin ve burada İlahiyat'ın mevcut kişiliği önünde kutsal armağanın sonsuz kaynağına ibadet etmenin tatmin edilemez isteğini ve bitmek tükenmek bilmeyen arzusunu insan içinde yaratan Düzenleyici'dir. Düzenleyici; gerçekte fani evladı kendisinin Cennet Yaratıcısı'na bağlayan ve onu gittikçe yaklaşan bir biçimde Yaratıcı'ya çeken, canlı mevcudiyettir. Düzenleyici; insandan Tanrı'dan olan ayırık konumunun uzaklığı ve ebedi Yaratıcı'nın kâinatsallığına tezat bir biçimde onun taraflılığı

tarafından açığa çıkan devasa kâinat gerilimine dair sahip olduğumuz telafisel eşitlenmedir.

^{107:0.6 (1176.6)} Düzenleyici; faninin tercihine bağlı olarak, nihai bir biçimde Tanrı ve insanın bu geçici birlikteliğini tamamlayabilen ve dikkate değer bir biçimde sonu gelmez kâinat hizmetinin yeni bir düzeyini gerçekleştirebilen nitelikteki, sınırlı bir yaratılmışın aklında esir tutulan sonsuz bir varlığın mutlak bir özüdür. Düzenleyici; Tanrı'nın insanın Yaratıcısı olduğu gerçekliğini gerçek haline getiren kutsal kâinat mevcudiyetidir.

^{107:0.7 (1177.1)} Evrimsel dünyalar üzerinde yaratılmışlar, varlığın üç genel gelişimsel aşamasını kat ederler: Düzenleyici'nin varışından, Urantia üzerinde yaklaşık olarak yirmi yaş olan göreceli bütüncül büyümeye kadar Görüntüleyiciler zaman zaman Düşünce Değiştiricileri olarak adlandırılır. Bu zaman zarfından özgür düşünceye erişime kadar, yaklaşık kırk yıl boyunca, Gizem Görüntüleyicileri Düşünce Düzenleyicileri olarak adlandırılırlar. Özgür düşünceye erişimden bedenden kurtuluşa kadar onlardan sıklıkla Düşünce Denetleyicileri olarak bahsedilir. Fani yaşamın bu üç fazı, akıl büyümesinde ve ruh evrimindeki Düzenleyici ilerleyişinin üç aşamasıyla hiçbir ilişkiye sahip değildir.

1. Düşünce Düzenleyicileri'nin Kökeni

^{107:1.1 (1177.2)} Düşünce Düzenleyicileri özgün İlahiyat'ın özü olduğu için, doğaları ve kökenleri hakkında hiçbir unsur bütüncül bilgiye sahip bir biçimde görüş bildirmeye cüret dahi edemez; ben yalnızca, Salvington'un tarihsel anlatımları ve Uversa'nın inanışlarını aktarabilirim; ben sadece, asli evren

boyunca Gizem Görüntüleyicileri ve onların birliktelik unsurlarını nasıl gördüğümüzü açıklayabilirim.

107:1.2 (1177.3) Düşünce Düzenleyicileri'nin bahşedilme biçimiyle ilgili çeşitli görüşler bulunsa da, kökeni hakkında bu türden hiçbir farklılık bulunmamaktadır; onların doğrudan bir biçimde İlk Kaynak ve Merkez olan Kâinatın Yaratıcısı'ndan geldiği herkes tarafından kabul edilmiştir. Onlar yaratılmış varlıklar değildir; onlar, sınırsız Tanrı'nın gerçeksele mevcudiyetini oluşturan nüveler haline getirilmiş birimlerdir. Açığa çıkarılmamış birçok birliktelik unsuruyla beraber Düzenleyiciler, İlahiyat'ın koşulsuz ve bütüncül özünden hiçbir şey kaybetmemiş kısımları olarak katışıksız ve saf kutsallıktır; onlar Tanrı'ya aittir, ve, kavrayabildiğimiz kadarıyla, *onlar Tanrı'dır*.

107:1.3 (1177.4) İlk Kaynak ve Merkez'in mutlaklığından kopan bir biçimde ayrıle mevcudiyetlerinin başlangıç zamanları hakkında hiçbir bilgiye sahip değiliz; buna ek olarak onların sayısını da bilmemekteyiz. Bizler, insan aklında ikamet etmek için zamanın gezegenlerine ulaşana kadar onların geçmiş süreçleri ile ilgili çok az bilgiye sahibiz; ancak, bahse konu andan itibaren bizler üç olasılıklı nihai sonlarının tamamlanışları dâhil olmak üzere bu aşamaya kadar belli bir bilgiye sahip konumda bulunmaktayız; bu üç olasılıklı son, bir fani yükseliş unsuruyla olan bütünleşmeyle gerçekleşen kişilik erişimi, Kâinatın Yaratıcısı'nın emriyle gerçekleşen kişilik erişimi veya Düşünce Düzenleyicisi'nin bilinen görevlerinden özgür bırakılmadan meydana gelmektedir.

107:1.4 (1177.5) Her ne kadar bizler herhangi bilgiye sahip olmasak da, kâinat genişledikçe ve Düzenleyici bütünleşimi adaylarının

sayısı çoğaldıkça Düzenleyiciler'in sürekli bir biçimde bireyselleştiklerini varsaymaktayız. Ancak, Düzenleyiciler hakkında sayısal bir büyüklükten bahsetmeye çalışarak hata yapmaktayız; Tanrı'nın kendisi gibi düşünülemez doğasının bu nüveleri de varoluşsal olarak sınırsız olabilir.

^{107:1.5 (1177.6)} Düşünce Düzenleyicileri'nin kökenine ait yöntem, Kâinatın Yaratıcısı'nın açığa çıkarılmamış işlevlerinden biridir. Bizler, İlk Kaynak ve Merkez'in diğer mutlak birlikteliklerinin hiçbirinin Yaratıcı nüvelerinin üretimiyle ilişkili olmadığına inanmak için her nedene sahibiz. Düzenleyiciler, tamamiyle ve ebedi olarak, kutsal armağanlardır; onlar Tanrı'ya ait olup, Tanrı'dan gelmektedir, ve onlar Tanrı gibidir.

^{107:1.6 (1177.7)} Bütünleşme yaratılmışları ile olan ilişkilerinde onlar, Tanrı'nın ruhaniyet olduğu duyurumunu derin bir biçimde doğrular nitelikte göksel ve ruhsal bir hizmeti açığa çıkarırlar. Ancak orada, Urantia fanileri için daha öncesinde hiçbir biçimde açığa çıkarılmamış nitelikte, bu aşkın hizmete ek çok daha fazla şey gerçekleşir. Buna ek olarak bizler ne de bütünüyle, Kâinatın Yaratıcısı'nın zamanın bir yaratılmışının kişiliğinin bir parçası olması için kendisinden verdiğinde gerçekte neyin tam anlamıyla ortaya çıktığını anlamaktayız. Ne de Cennet kesinlik unsurlarının yükseliş ilerleyişi henüz, insan ve Tanrı'nın bu göksel birlikteliği içinde içkin olan bütün olasılıkları ortaya çıkarmıştır. Son kertede, Yaratıcı nüveleri; sahip oldukları nihai sonun mutlak olarak Tanrı'ya erişimin olasılığını içine aldığı yaratılmışlar için, mutlak Tanrı'nın armağanı olmalıdır.

107:1.7 (1178.1) Kâinatın Yarattıcısı sahip olduğu kişilik-öncesi İlahiyatı'nı nüveleştirirken, benzer bir biçimde Sınırsız Ruhaniyet sahip olduğu akıl-öncesi ruhaniyetinin kısımlarını, ruhaniyet-bütünleşme düzeylerindeki kurtuluş fanilerinin evrimsel ruhlarında ikamet etmek ve onlarla gerçek anlamda bütünleştirmek için bireyselleştirir. Ancak Ebedi Evlat'ın doğası, bu şekilde nüveleştirilebilir nitelikte değildir; Özgün Evlat'ın ruhaniyeti ya tek bir noktada yoğunlaşmış veya tamamiyle ayrışık biçimde kişiseldir. Evlat-ile-bütünleşmiş yaratılmışlar, Ebedi Evlat'ın Yaratan Evlatları'na ait ruhaniyetin kişiselleşmiş bahşedilmişlikleriyle bir bütün halindedirler.

2. Düzenleyiciler'in Sınıflandırılışı

107:2.1 (1178.2) Düzenleyiciler, bakir birimler olarak kişiselleştirilmişlerdir; ve, onların tümü, ya bütünleşmiş, ya özgürleştirilmiş veya Kişiselleştirilmiş Görüntüleyiciler hale gelen nihai sona sahiptirler. Bizler, her ne kadar bu farklılaşmaları bütünüyle kavramasak da, Düşünce Düzenleyicileri'nin yedi düzeyinin bulunduğunu anlamaktayız. Bizler sıklıkla farklı düzeyleri şu biçimde adlandırmaktayız:

107:2.2 (1178.3) 1. *Bakir Düzenleyiciler*, ebedi kurtuluş için evrimsel adayların akıllarında başlangıçsal görevde hizmet verenler. Gizem Görüntüleyicileri kutsal doğa bakımından ebedi bir biçimde özdeşirler. Onlar aynı zamanda, Divinington'dan dışarı doğru ilk hareketlerinde deneyimsel doğa bakımından da özdeşirler; daha sonraki deneyimsel farklılaşma, evren hizmeti içindeki mevcut deneyimin sonucudur.

^{107:2.3 (1178.4)} 2. *Gelişmiş Düzenleyiciler*, zamanın yaratılmışının kişiliği ile Üçüncü Kaynak ve Merkez'in yerel evren dışavurumunun ruhaniyetine ait bireyselleşmiş bir kısım arasında nihai bütünleşmenin gerçekleştiği dünyalar üzerinde irade yaratılmışları ile bir veya daha fazla dönemi hizmet vermiş olanlar.

^{107:2.4 (1178.5)} 3. *Yüce Düzenleyiciler*, evrimsel dünyalar üzerinde zamanın serüveni içinde hizmette bulunmuş ancak insan birlikteliklerinin belli bir nedenden dolayı ebedi kurtuluşu reddettiği, ve sonuç olarak başka evrimleşen dünyalar üzerinde farklı fanilerdeki diğer serüvenlere görevlendirilmiş olanlar. Bakir bir Görüntüleyici'den daha kutsal bir nitelikte bulunmayan nitelikte, bir yüce Düzenleyici; daha fazla deneyime sahip olarak, daha az deneyime sahip bir Düzenleyici'nin gerçekleştiremeyeceği şeyleri insan aklında yerine getirebilir.

^{107:2.5 (1178.6)} 4. *Ortadan Kaybolmuş Düzenleyiciler*. Bu noktada, Gizem Görüntüleyicileri'nin süreçlerini takip etmedeki çabalarımızda bir boşluk ortaya çıkmaktadır. Orada, bizlerin emin olmadığı hizmetin bir dördüncü düzeyi bulunmaktadır. Melçizedekler, kâinatın âlemlerinin tümünde sürekli dolaşımda bulunan bir biçimde farklılaşmış görevlendirmelerde olan dördüncü-düzey Düzenleyicileri'ni öğretmektedirler. Yalnız İleticiler'in, Yaratıcı'nın kendisiyle olan canlandırıcı ilişkileniminin bir sürecini memnuniyetle deneyimleyen bir biçimde İlk Kaynak ve Merkez ile bir bütün olduklarına inanılmaktadırlar. Ve, bir Düzenleyici'nin her-yerde-mevcut Yaratıcı ile bir bütün halindeyken eş zamanlı olarak üstün

evrende de sürekli dolaşımda bulunması tamamiyle mümkündür.

^{107:2.6 (1178.7)} 5. *Özgürleştirilmiş Düzenleyiciler*, evrimleşen âlemlerin fanileri için zamanın hizmetinden ebedi bir biçimde özgürleştirilmiş Gizem Görüntüleyicileri. İşlevlerinin ne olduğuna dair herhangi bilgiye sahip bulunmamaktayız.

^{107:2.7 (1179.1)} 6. *Bütünleştirilmiş Düzenleyiciler* — kesinlik unsurları — Kesinlik'in Cennet Birliği'ne ait zaman yükseliş unsurlarının ebedi eşleri olarak aşkın-evrenlerin yükseliş yaratılmışları ile bir bütün haline gelmiş olanlar. Düşünce Düzenleyicileri, genellikle zamanın yükseliş fanileri ile bütünleşir hale gelir; ve, bu türden kurtuluş fanileriyle birlikte onlar, Ascendington'a girişte ve çıkışta kayıt altına alınırlar; onlar, yükseliş varlıklarının serüvenini takip ederler. Yükseliş halindeki evrimsel ruh ile bütünleşim üzerine Düzenleyici'nin, kâinatın mutlak varoluşsal düzeyinden bir yükseliş kişiliğinin işlevsel ilişkileniminin sınırlı deneyimsel düzeyine dönüştüğü gözlenir. Deneyimsel kutsal doğanın tüm kişiliğini korurken bütünselleşmiş bir Düzenleyici, bir kurtuluş fanisinin yükseliş süreciyle ayrılamaz bir biçimde ilişkilenir.

^{107:2.8 (1179.2)} 7. *Kişiselleşmiş Düzenleyiciler*, fani ikameti boyunca olağandışı üstünlüğe erişmiş ancak özneleri kurtuluşu reddetmişlerin çoğuna ek olarak vücutlaştırılmış Cennet Evlatları ile hizmet vermiş olanlar. Bu türden Düzenleyiciler'in, görevlendirildikleri aşkın-evrene ait Zamanın Ataları'nın tavsiyeleri üzerine kişiselleştirildiklerine inanmak için nedenlere sahibiz.

107:2.9 (1179.3) Bu gizemli Tanrı nüvelerinin sınıflandırılabilceği birçok biçim bulunmaktadır: onlar görevlendirildikleri evrene, bir bireysel fani ikametindeki başarısının ölçüsüne ve hatta bütünleşme için fani adayının ırksal kökenine göre sınıflandırılabilir.

3. Düzenleyiciler'in Divinington Evi

107:3.1 (1179.4) Yedi aşkın-evrenin yedisinde de Gizem Görüntüleyicileri'nin tayini, idaresi, yönlendiriliş i ve hizmetten dönüşü ile ilgili tüm kâinat etkinliklerinin Divinington'un kutsal âleminde odaklandığı görölmektedir. Bildiğim kadarıyla, Düzenleyiciler ve Yaratıcı'nın diğer birimleri dışında hiçbir unsur bu âlem üzerinde bulunmamıştır. Açığa çıkarılmamış kişilik-öncesi sayısız unsurun Divinington'u bir ev âlemi olarak Düzenleyiciler ile paylaşması olası görölmektedir. Bizler, bu akran unsurlarının Gizem Görüntüleyicileri'nin mevcut ve gelecek hizmeti ile bir ölçüde ilişkili olabileceği düşüncesini yürütmekteyiz. Ancak bizler böyle bir bilgiye gerçek anlamıyla sahip değ iliz.

107:3.2 (1179.5) Düşünce Düzenleyicileri Yaratıcı'ya geri döndüklerinde zaman, Divinington olarak varsayılan kökenin âlemine geri giderler; ve, bu deneyimin bir parçası olarak muhtemel bir biçimde, başkaları tarafından bu gizli âlem üzerinde konumlandığı ifade edilen Yaratıcı'nın kutsallığ ının özelleşmiş dışavurumuyla beraber Yaratıcı'nın Cennet kişiliğı ile mevcut iletişim bulunmaktadır.

107:3.3 (1179.6) Her ne kadar bizler Cennet'in bu yedi gizli âleminin tümüne dair bir takım bilgiye sahip olsak da, diğerlerine kıyasla Divinington hakkında daha az şey bilmekteyiz. Yüksek ruhsal

düzeylerin varlıkları yalnızca üç kutsal emri almakta olup, onlar şunlardır:

107:3.4 (1179.7) 1. Kıdemli unsurlarının ve üstlerinin deneyim ve kazanımlarına her zaman yeterli saygıda bulunma.

107:3.5 (1179.8) 2. Alt kıdemdeki unsurlarının ve astlarının sınırlılıklarını ve deneyimsizliklerini her zaman göz önünde bulunduran bir biçimde düşünceli olma.

107:3.6 (1179.9) 3. Divinington'un kıyılarına herhangi bir inme girişiminde hiçbir zaman bulunmama.

107:3.7 (1179.10) Ben, Divinington'a gitmenin benim için fazlasıyla anlamsız olacağını çok defa düşünmüştümdür; muhtemel bir biçimde ben, Kişiselleştirilmiş Düzenleyiciler gibilerinin dışında herhangi bir sakini göremeyen konumda bulunmaktayım, ve, ben, Kişiselleşmiş Düzenleyicileri başka yerlerde görmüş bulunmaktayım. Divinington üzerinde, gelişimim ve ilerlemem için hayati derecede önemli hiçbir şeyin bulunmadığı veya oraya gitmememin yasaklanmamasını gerektiren bir biçimde, benim için gerçek değere veya yarara sahip hiçbir şeyin bulunmadığından oldukça eminim.

107:3.8 (1180.1) Divinington'dan Düzenleyiciler'in doğası ve kökeni hakkında neredeyse hiçbir şey öğrenemediğimiz için bizler, bin bir farklı kaynaktan bilgi toplamaya zorlanmaktayız; ve, bu türden bilginin bilgilendirici olması için bu toplanan veriyi bir araya getirmek, karşılıklı olarak anlamlandırmak ve ilişkilendirmek gerekmektedir.

107:3.9 (1180.2) Düşünce Düzenleyicileri tarafından sergilenen mertlik ve bilgelik, devasa kapsam ve aralıkta gerçekleşen bir hazırlanma sürecinden geçtiklerine işaret etmektedir. Onlar kişilikler olmadıklarından bu hazırlanma, Divinington'un eğitim kurumlarında aktarılmış olmalıdır. Benzersiz nitelikteki Kişiselleştirilmiş Düzenleyiciler, kuşkusuz bir biçimde, Divinington'un Düzenleyici eğitim okullarının kurum görevlilerini oluşturmaktadır. Ve, bizler; bu merkezi ve yüksek denetimde bulunan birliğine, kendi evreninin âlemlerine ait ırklar ve insan toplulukları üzerinde yedi katmanlı bahşedilmişliğini tamamlaması amacıyla, Mikâil düzenine ait ilk Cennet Evladı'nın şu anda Kişiselleştirilmiş olan Düzenleyicisi tarafından başkanlık edildiğini kesin olarak bilmekteyiz.

107:3.10 (1180.3) Bizler, gerçekten de, kişiselleştirilmemiş Düzenleyiciler hakkında çok az şey bilmekteyiz; bizler yalnızca, kişiselleşmiş düzeyler ile ilişki ve iletişimde bulunmaktayız. Bu unsurlar Divinington üzerinde kutsal bir biçimde isimlerini almış olup, her zaman, sayılarıyla değil isimleriyle bilinirler. Kişiselleştirilmiş Düzenleyiciler kalıcı bir biçimde Divinington üzerinde yerleşik haldedirler; bu kutsal âlem onların evleridir. Onlar bu yerleşkeden dışarı yalnızca Kâinatın Yaratıcısı'nın iradesiyle çıkmaktadır. Yerel evrenlerin nüfuz alanlarında çok azı bulunmaktadır, ancak daha fazla sayıdaki unsurları merkezi evrende mevcut haldedir.

4. Düzenleyiciler'in Doğası ve Mevcudiyeti

107:4.1 (1180.4) Bir Düşünce Düzenleyicisi'nin kutsal olduğunu söylemek, doğrudan bir biçimde, kökeninin doğasını tanımaktır. Kutsallığın bu türden saflığının; ebedi ve sınırsız

Cennet Yaratıcısı'nın mutlak özüne ve kâinatsal mevcudiyetine ait bu tür bir nüve içinde barınabildiği bir biçimde, İlahiyat'ın tüm niteliklerinin potansiyeline ait özden meydana geldiği kuvvetle muhtemeldir.

107:4.2 (1180.5) Düzenleyici'nin mevcut kaynağı sonsuzluk olmalıdır; ve, evrimleşen bir faninin ölümsüz ruhuyla bütünleşmeden önce Düzenleyici'nin gerçekliği mutlaklığa çok yakın bir konumda bulunmalıdır. Düzenleyiciler, İlahiyatsal anlamda, kâinatsal bütünlük bakımından mutlaklıklar değildir; ancak, onlar, muhtemel bir biçimde, nüveleştirilmiş doğalarının içkin potansiyelleri içinde gerçek anlamıyla mutlaklıklardır. Onlar, kâinatsal olan ile ilişkileri bakımından sınırlılardır; ancak doğaları bakımından böyle bir sınırlılığa sahip değildir; kapsamları bakımından sınırlılardır, ancak anlam, değer ve gerçekliklerinin içeriksel yoğunluğu bakımından *onlar mutlaklardır*. Bu nedenle bizler, zaman zaman, bu kutsal armağanları Yaratıcı'nın sınırlı mutlak nüveleri olarak adlandırmaktayız.

107:4.3 (1180.6) Herhangi bir Düzenleyici, hiçbir zaman, Cennet Yaratıcısı'na sadakatsizlikte bulunmamıştır; kişisel yaratılmışların daha alt düzeyleri zaman zaman sadık olmayan akranlarının etkilerine boyun eğme eğilimi gösterebilmektedir, ancak böyle bir durum Düzenleyiciler için hiçbir zaman geçerli değildir; onlar, yaratılmış hizmetinin ve kâinat işlevinin göksel sorumluluk alanlarında olası en yüksek düzeyde ve hatasız niteliktedir.

107:4.4 (1180.7) Kişiselleştirilmemiş Düzenleyiciler, yalnızca Kişiselleştirilmiş Düzenleyiciler için görülebilen nitelikte bulunmaktadır. Görevlendirilmiş Kutsal Üçleme

Ruhaniyetleri ile birlikte, benim düzeyim olan Yalnız İleticiler, ruhsal karşılık olgularının araçlarıyla Düzenleyiciler'in mevcudiyetini tespit edebilir; ve, yüce melekler bile zaman zaman, insanların maddi akılları içerisindeki Görüntüleyiciler'in mevcudiyetiyle gerçekleşmesi beklenen ilişilem sonucunda ortaya çıkan ruhaniyet parıltısının farkına varabilir; ancak, bizlerin hiçbirisi, gerçekte, kişiselleştirilmedikleri müddetçe ve her ne kadar doğaları evrimsel dünyalardan gelen yükseliş fanilerinin bütünleşmiş kişiliklerinde ayırt edilebilir nitelikte bulunsa da, Düzenleyiciler'in gerçekte mevcudiyetinin farkına varmaya yetkin değildir. Düzenleyiciler'in görülemezliği, güçlü bir biçimde, onların yüksek ve ayrıcalıklı kutsal köken ve doğasına işaret etmektedir.

107:4.5 (1181.1) Orada; bu kutsal mevcudiyete eşlik eden ve Düşünce Düzenleyiciler ile genel olarak ilişkilendirile hale gelmiş, bir ruhaniyet parıltısı olarak niteleyici bir ışıık bulunmaktadır. Nebadon evreni içerisinde bu Cennet parıltısı yaygın bir biçimde “rehber ışığı” olarak bilinmektedir; Uversa üzerinde o “yaşam ışığı” olarak adlandırılmaktadır. Urantia üzerinde bu olgu zaman zaman, “dünyaya gelen her insanı aydınlatan gerçekte ışıık” olarak adlandırılmaktadır.

107:4.6 (1181.2) Kâinatın Yaratıcısı'na erişmiş olan tüm varlıklar için Kişiselleşmiş Düşünce Düzenleyicileri görülebilir niteliktedir. Her aşamanın Düzenleyicileri tüm diğer varlıklar, unsurlar, ruhaniyetler, kişilikler ve ruhaniyet dışavurumları ile birlikte, her zaman; Cennet İlahiyatları içinde kökenini alan ve asli evrenin ana yönetimlerinde başkanlık eden Yüce Yaratan Kişilikleri tarafından görülebilir ayırt edilebilir niteliktedir.

Düzenleyici'nin ikametinin gerçek önemini gerçekten anlayabilmekte misiniz? Sınırlı fani doğalarınızda ikamet eder ve onunla bütünleşir haldeki, Kâinatsal Yaratıcı olarak mutlak ve sonsuz İlahiyat'ın mutlak bir nüvesine sahip olmanın gerçekte ne anlama geldiğini kavramakta mısınız? Fani insan, bütüncül kâinatın varoluşsal Nedeni'nin gerçek bir özüyle bütünleştğinde, bu türden beklenmeyen ve hayal edilemeyen bir birlikteliğinin nihai sonu karşısında hiçbir sınır hiçbir zaman duramaz. Ebediyette, insan yalnızca nesnel İlahiyat'ın sonsuzluğunu değil, aynı zamanda, bu aynı Tanrı'nın öznel nüvesinin sonu gelmez sonsuzluğunu keşfediyor olacak. Düzenleyici her zaman, Tanrı'nın ihtişamını fani kişiliği için açığa çıkarıyor olacak; ve, bu göksel açığa çıkarılış herhangi bir zaman zarfına sona erebilen bir şey değildir, zira, Düzenleyici Tanrı'nın parçası olup, fani insan için Tanrı'dır.

5. Düzenleyici'nin Akısal Bütünlüğü

Evrimsel faniler akı, ruhaniyet ve madde arasındaki kâinatsal bir araç olarak görme eğilimdedirler; zira o gerçekten de, sizin tarafınızdan kavranabilen aklın başat hizmetidir. Bu nedenle, Düşünce Düzenleyicileri'nin akıllara sahip olduğunu insanların algılaması oldukça zordur; zira, Düzenleyiciler, yalnızca kişilik-öncesi olmayan aynı zamanda tüm enerji ve ruhaniyet farklılaşmasından da önce olan gerçekliğin mutlak bir düzeyindeki Tanrı'nın nüveleşimidir. Enerji ve ruhaniyet farklılaşmasından önceki tek bütünlük düzeyinde, aklın hiçbir aracı işlevi bulunamaz, zira burada aracılığı gerektirecek hiçbir ayrışım bulunmamaktadır.

107:5.2 (1181.5) Düzenleyiciler tasarında, çalışmada ve sevgide bulunabildikleri için akıl ile eş kapsamda faaliyet gösterecek bireyin benliksek güçlerine sahip olmak zorundadır. Onlar, birbirleriyle iletişimde bulunabilecek sınırsız yetiye donatılmışlardır; bu, ilk kademe veya diğer bir değişle bakir toplulukların üstündeki Görüntüleyici türlerinin tümü için geçerlidir. Karşılıklı iletişimlerinin doğası ve içeriği hakkında çok az şey açığa çıkarabiliriz, çünkü biz onun hakkında yeterli bilgiye sahip değiliz. Ve, bizler buna ek olarak; herhangi bir biçimde kişiselleştirilebilmeleri için bir biçimde akıl bütünlüğüyle donatılmaları gerektiğini bilgisine sahibiz.

107:5.3 (1181.6) Düşünce Düzenleyicisi'nin akılsal bütünlüğü, Bütünleştirici Bünye'nin *akıllarının* atası olan — Kâinatın Yaraticısı ve Ebedi Evlat'ın *akılsal bütünlüğü* gibidir

107:5.4 (1181.7) Bir Düzenleyici içinde varlığı üzerine düşünülen aklın türü, İlk Kaynak ve Merkez'den varsayımsal olarak benzer bir biçimde kökenini aldığı kişilik-öncesi unsurların sayısız diğer düzeyinin akıl kazanımına benzer olmalıdır. Her ne kadar bu düzeylerin çoğu Urantia üzerinde açığa çıkarılmamış olsa da, onların tümü akılsal nitelikler sergilemektedirler. Özgün İlahiyat'ın bu bireyselleşmelerinin; fani-olmayan varlıkların sayısız derecedeki evrimleşen türüne ek olarak, bu türden İlahiyat nüveleri ile bütünleşmek için yetkinlik geliştirmiş evrimsel-olmayan varlıkların sınırlı bir sayısıyla bile bütünleşmesi aynı zamanda muhtemeldir.

107:5.5 (1182.1) Bir Düşünce Düzenleyicisi kurtuluş halindeki insanın evrimleşen nitelikteki ölümsüz morontia ruhuyla bütünleştiğinde, Düzenleyici'nin aklı, yalnızca, yükseliş fanisi

evren ilerleyişinin ruhaniyet düzeylerine erişene kadar yaratılmış aklının ayırık parçası olarak tanınabilir.

107:5.6 (1182.2) Yükseliş deneyiminin kesinlik düzeylerine olan erişimin üzerine, altıncı aşamanın bu ruhaniyetleri; bu türden yükseliş kişiliklerinin kutsal ve insan fazları arasında daha öncesinden irtibat aracıları olarak faaliyet göstermiş fani ve Düzenleyici akıllarının belirli fazlarının bir bütünlüğünü yansıtan biçimde, belirli bir akıl etkisini dönüştüren görünüme sahiptirler. Bu deneyimsel akıl niteliği, muhtemel bir biçimde, “yüceleştirmekte” olup bunu takiben — Yüce Varlık olarak — evrimsel İlahiyat’ın deneyimsel kazanımını arttırır.

6. Saf Ruhaniyetler olarak Düzenleyiciler

107:6.1 (1182.3) Yaratılmış deneyimi içerisinde Düşünce Düzenleyicileri ile karşılaşıldığında, onlar ruhani bir etkinin mevcudiyeti ve yönlendirişini sergilerler. Düzenleyici, gerçekten de, saf ruhaniyet olarak bir ruhaniyettir, ancak ruhaniyetten fazlasıdır. Bizler, Gizem Görüntüleyicileri’ni başarılı bir biçimde sınıflandırmaya hiçbir zaman yetkin olmadık; onlar hakkında kesin bir biçimde söylenebilecek olan tek şey, onların gerçek anlamda Tanrı-gibi olmalarıdır.

107:6.2 (1182.4) Düzenleyici, insanın ebediyet olasılığıdır; insan, Düzenleyici’nin kişilik olasılığıdır. Sizin bireysel Düzenleyicileriniz, geçici kimliğinizi ebedileştirme umudu içerisinde sizleri ruhanileştirmeye çalışmaktadırlar. Onlar gerçek anlamda ve kutsal bir biçimde sizleri derinden sevmektedir; onlar, insanların akıllarıyla sınırlandırılmış ruhaniyet ümidinin tutsaklarıdır. Onlar; maddi nişanların ve zamanın süslemelerinin sınırlarından sizlerle beraber

kurtulabilsin, yalnızlıkları sonlanabilsin diye fani akıllarınızın kutsallık erişimini arzulamaktadırlar.

107:6.3 (1182.5) Sizlerin Cennet'e olan yolunuz, ruhaniyet erişimine olan yoldur; ve, Düzenleyici'nin doğası, aslına sadık bir biçimde, Kâinatın Yaratıcısı'nın ruhsal doğasının açığa çıkarılım sürecini başlatacaktır. Cennet yükselişinin sonrasında ve bireysel ebedi sürecin kesinlik-sonrası aşamalarında Düzenleyici, muhtemel bir biçimde, ruhaniyet hizmetinden başka bir kapsam içerisinde bir zamanlar insan eşliğini yapmış unsur ile iletişime geçecektir; ancak, Cennet yükselişi ve kesinlik süreci, ruhsallaşmaktaki Tanrı-bilen fani ile Tanrı-açığa-çıkaran Düzenleyici'nin ruhsal hizmeti arasındaki ilişkidir.

107:6.4 (1182.6) Bizler Düşünce Düzenleyicileri'nin saf ruhaniyetler olarak ruhaniyetler olduğunu, hatta muhtemel bir biçimde mutlak ruhaniyetler olduğunu, bilmekteyiz. Varsayılan akılsal bütünlüklerine ek olarak, saf enerjinin etkileri de mevcuttur. Tanrı'nın saf enerjinin ve saf ruhaniyetin kökeni olduğunu hatırlayacak olursanız, onun nüvelerinin bu ikisinin de olduğunu kavramak çok zor olmayacaktır. Düzenleyiciler'in uzayı, Cennet Adası'nın anlık ve kâinatsal çekim döngüleri üzerinde kat ettikleri bir gerçektir.

107:6.5 (1182.7) Düşünce Düzenleyicileri'nin, kâinat âlemlerinin maddi döngüleri ile bu şekilde ilişki içinde bulunması gerçekten de kafa karıştırıcıdır. Ancak, onların, maddi-çekim döngüleri üzerinde bütün asli evren boyunca ışımaları bir gerçek olarak varlığını korumaktadır. Dışsal mekân düzeylerine bile girişte bulunmaları tamamiyle mümkündür; onlar, kesin bir biçimde, Cennet'in çekim mevcudiyetini bu

bölgelere doğru takip edebilirler; ve, her ne kadar benim bulunduğum kişilik düzeyi, Bütünleştirici Bünye'nin akıl döngüleri üzerinde ve aynı zamanda asli evrenin sınırları ötesinde ilerleyebilse de, bizler, dışsal uzayın girilmemiş bölgelerinde Düzenleyiler'in mevcudiyetini tespit etmede hiçbir zaman emin olamadık.

^{107:6.6 (1183.1)} Ve yine de, Düzenleyiciler maddi-çekim döngülerini kullansa da, ona maddi yaratım gibi bağlı değildir. Düzenleyiciler, çekimin atasının nüveleridir, onun sonuçsal bütünlükleri değil; onlar, çekimin ortaya çıkışından varsayımsal olarak önce gelen mevcudiyetin bir kâinat düzeyi üzerinde birimselleşmişlerdir.

^{107:6.7 (1183.2)} Düşünce Düzenleyicileri, bahsedildikleri andan fani öznelerinin doğal ölümü üzerine Divinington'a doğru yola koyulmaları için serbest bırakıldıkları güne kadar hiçbir dinlenme vakitleri yoktur. Ve, doğal ölümün kapılarından geçmeyen öznelere sahip olanlar, bu geçici dinlenmeyi bile deneyimlememektedir. Düşünce Düzenleyicileri, enerji alımına ihtiyaç duymamaktadır; onlar, en yüksek ve en kutsal düzeyin enerjisi olarak enerjilerdir.

7. Düzenleyiciler ve Kişilik

^{107:7.1 (1183.3)} Düşünce Düzenleyicileri, kişilikler değildir; ancak, onlar, gerçek unsurlardır; onlar, her ne kadar hiçbir şekilde faniler içinde ikamet ederlerken gerçekten kişiselleştirilmemişlerse de, gerçek anlamda ve kusursuzca bireyselleştirilmişlerdir. Düşünce Düzenleyicileri gerçek kişilikler değildir; onlar, kutsal mevcudiyet niteliğinde — kâinat âlemlerinin tümü içinde bilinen en saf düzeyin

gerçeklikleri olarak *gerçek gerçekliklerdir*. Her ne kadar kişisel olmasa da Yaratıcı'nın bu muhteşem nüvelerinden, yaygın bir biçimde, varlıklar, ve, zaman zaman, faniler için gerçekleştirdikleri mevcut hizmetin ruhsal fazları göz önünde bulundurularak, ruhsal unsurlar olarak bahsedilir.

107:7.2 (1183.4) Eğer Düşünce Düzenleyicileri iradenin ayrıcalıklarına ve tercihin güçlerine sahip olan kişilikler değilse, bunun sonrasında nasıl olur da fani öznelerini seçmekte olup, evrimsel dünyaların bu yaratılmışları içinde ikamet etmeye gönüllü olabilmekteler? Bu, kâinat âlemlerinin tümü içerisinde muhtemel bir biçimde hiçbir varlığın şimdiye kadar tam cevabını bulamadığı, sorması kolay olan bir sorudur. Yalnız İleticiler olarak benim ait olduğum kişilik düzeyi bile, kişisel olmayan unsurlar içinde irade, tercih ve sevgi bahşedilişini bütünüyle anlamamaktadır.

107:7.3 (1183.5) Bizler sıklıkla, Düşünce Düzenleyicileri'nin tercihin tüm *kişilik-öncesi* düzeyleri üzerinde özgür iradeye muhtemel bir biçimde sahip oldukları üzerinde fikir yürütmüş bir konumda bulunmaktayız. Onlar insan varlıkları içinde ikamet etmeye gönüllü olmakta, insanın ebedi süreci için tasarımları öne sürmekte, koşullar uyarınca uyum sağlamakta, değişiklik göstermekte ve yer değiştirmektedir; ve, bu etkinlikler gerçek özgür iradeye işaret etmektedir. Onlar faniler için şefkate sahiptir, onlar kâinat buhranlarında faaliyet gösterir, onlar her zaman insan tercihiyle uyumlu olarak çok etkin bir biçimde hareket etmeyi beklemektedir; ve, tüm bunların hepsi, oldukça özgür iradesel tepkilerdir. İnsan iradesinin nüfuz alanıyla ilişkili olmayan tüm durumlarda onlar sorgulanamaz bir

biçimde, güdülenen karar biçiminde iradenin her bakımdan dengi olan güçleri uyguladığını gösteren eylemi sergilerler.

107:7.4 (1183.6) Peki, eğer Düşünce Düzenleyicileri özgür iradeye sahipse, neden onlar fani iradenin altında onlara bağılıdır? Bizler bunun, her ne kadar doğaları bakımından mutlak olsa da Düzenleyici özgür iradesinin dışavurumsal bakımdan kişilik-öncesi olması nedeniyle gerçekleştiğini düşünmekteyiz. İnsan iradesi, kâinat gerçekliğinin kişilik düzeyi üzerinde faaliyet göstermektedir; ve, kâinat boyunca — kişilik-olmayan, alt-kişilik ve kişilik-öncesi olarak — kişilik-dışı niteliği her zaman, mevcut kişiliğin iradesi ve eylemlerine karşılık verir konumdadır.

107:7.5 (1183.7) Yaratılmış varlıkların ve kişilik-olmayan enerjilerin bir kâinatı boyunca bizler, kişilik olmadan açığa çıkmış iradeyi, özgür kararı, tercihi ve sevgiyi gözlemlemekteyiz. Düzenleyiciler ve diğer benzer unsurlar dışında bizler, kişilik-dışı gerçeklikler ile ilişilem halinde faaliyet gösteren kişiliğin bu niteliklerine şahit olmamaktayız. Düzenleyici'yi alt-kişilik olarak tanımlamak doğru olmayacaktır; buna ek olarak böyle bir bütünlüğü kişilik-üstü olarak ima etmek de yerinde olmayacaktır; ancak, bu türden bir varlığı kişilik-öncesi olarak tanımlamak tamamiyle kabul edilebilir niteliktedir.

107:7.6 (1184.1) Bizim ait olduğumuz varlığın düzeyleri için İlahiyat'ın bu nüveleri, kutsal armağanlar olarak bilinmektedir. Bizler; Düzenleyiciler'in kökensel olarak kutsal olduğunu, ve, Kâinatın Yaratıcısı'nın, neredeyse sınırsız olan âlemleri boyunca her bir fani yaratılmışıyla veya hepsiyle doğrudan ve sınırsız iletişimin olasılığına dair bir ayrıcalığa sahip olduğunu ve tüm bunları Cennet Evlatları'nın kişiliklerinin benliği ve

Sınırsız Ruhaniyet'in kişilikleri içindeki dolaylı hizmetleri olmadan gerçekleştirdiğinin muhtemel kanıtını ve gerçekleştirim biçimini oluşturmaktadır.

107:7.7 (1184.2) Gizem Görüntüleyicileri'nin ev sahipleri olmaktan büyük keyif almayacak hiçbir yaratılmış varlık bulunmamaktadır; ancak, kesinliğin nihai sonuna ait evrimsel irade yaratılmışları dışında varlıkların hiçbir düzeyi bu şekilde ikamet edilmemektedir.

107:7.8 (1184.3) [Orvonton'un bir Yalnız İletici unsuru tarafından sunulmuştur.]

108. Makale

Düşünce Düzenleyicileri'nin Görev ve Hizmeti

108:0.1 (1185.1) DÜŞÜNCE DÜZENLEYİCİLERİ'nin insan ırkları için görevi, zaman ve mekânın fani yaratılmışlarına Kâinatın Yaratıcısı'nı temsil etmek, onlar için Kâinatın Yaratıcısı olmaktır; bu, kutsal armağanların temel görevidir. Onların görevi aynı zamanda, fani akıllarını yükseltmek ve insanların ölümsüz ruhlarını Cennet kusursuzluğunun kutsal doruklarına ve ruhsal seviyelerine dönüştürmektir. Ve, geçici yaratılmışın insan doğasını ebedi kesinlik unsurunun kutsal doğasına bu şekilde dönüştürmenin bahse konu deneyimi içerisinde Düzenleyiciler; başka hiçbir kâinat yöntemiyle benzerinin gerçekleştirilmesi imkânsız olan, kusursuz Düzenleyici ve kusursuz yaratılmışın ebedi birlikteliğinden oluşmuş bir varlık olarak, varlığın benzersiz bir türünün mevcudiyetini meydana getirir.

108:0.2 (1185.2) Kâinatın bütününü içinde hiçbir şey, varoluşsal-olmayan düzeylerdeki deneyim gerçekliğinin yerini tutamaz. Sınırsız Tanrı, her zaman olduğu gibi, kötülük ve yaratılmış deneyimi dışında her şeyi sınırsız bir biçimde içinde barındıran bir biçimde bütüncül ve tamamlanmış konumdadır. Tanrı yanlıştta bulunamaz, o hatasızdır. Tanrı deneyimsel olarak, herhangi bir zaman zarfında kişisel olarak deneyimlemediği herhangi bir şeyin bilgisine sahip olamaz; onun her şeye dair öncül bilgisi varoluşsaldır. Bu nedenle, Yaratıcı'nın ruhaniyeti Cennet'den, yükseliş sürecinin her mevcut deneyimine sınırlı fanilerle beraber katılmak için inmektedir; yalnızca bu türden bir yöntem ile varoluşsal Tanrı, gerçekte ve gerçek olarak insanın deneyimsel Yaratıcısı haline gelebilirdi. Ebedi Tanrı'nın sonsuzluğu, insan varlıklarının yaşamın inişli çıkışlı ilerleyişinde yaşadıkları deneyimleri mevcut bir biçimde paylaşan Düzenleyici nüvelerinin hizmet içinde gerçek bir biçimde mevcut hale gelen sınırlı deneyimin potansiyelini içine almaktadır.

1. Seçim ve Görevlendirme

108:1.1 (1185.3) Düzenleyiciler Divinington'dan fani hizmeti görevinde gönderildiklerinde, varoluşsal kutsallığın bahşedilişinde özdeşirler; ancak, onlar, evrimsel yaratılmışlar içinde ve onlarla olan daha önceki ilişkileri ölçüsünde deneyimsel nitelikler bakımından farklılıklar göstermektedirler. Bizler, Düzenleyici görevlendirmesinin temel dayanağını açıklayamayız; ancak, bu kutsal armağanların, ikamet ettikleri kişiliğe olan ebedi uygunluğun ve uyumun belli bir bilgi ve verimli siyasasıyla uyumlu olarak bahşedildiklerini düşünmekteyiz. Bizler; daha deneyimli olan Düzenleyici'nin sıklıkla, daha yüksek türdeki insan aklının

ikametinde bulunduğunu kesin bir biçimde gözlemlemekteyiz; insan kalıtımı bu sebeple, tercih ve görevlendirmeyi belirlemede dikkate değer bir etken olmalıdır.

108:1.2 (1185.4) Her ne kadar kesin bir biçimde bilmesek de, güçlü bir biçimde tüm Düşünce Düzenleyicileri'nin gönüllü olduklarına inanmaktayız. Ancak herhangi bir biçimde gönüllü olmadan önce onlar, ikamet edilecek aday ile ilgili tüm veriye sahiptirler. İçten, yerel evrenlerin başkentlerinden başlayarak aşkın-evrenlerin yönetim merkezlerine, dışa doğru kadar genişleyen yansıma yöntemiyle, soya dair yüksek meleksel sunuları ve yaşam ilerleyişine dair öngörülen eylemler Cennet vasıtasıyla Divinington üzerindeki Düzenleyiciler'in yedek birliğine aktarılır. Bu öngörü, sadece fani adayın kökensel soylarını değil aynı zamanda muhtemel ussal donanımına ve ussal yetkinliğine dair yaklaşık bir tahmini kapsar. Düzenleyiciler böylelikle, içkin doğaları kendilerine bütünüyle bildirilmiş olan akıllarda ikamet etmeye gönüllü olmaktadırlar.

108:1.3 (1186.1) Gönüllükte bulunan Düzenleyici özellikle, insan adayındaki şu üç ehliyetle ilgilenmektedir:

108:1.4 (1186.2) 1. *Ussal yetkinlik*. Akıl olağan bir şey midir? Ussal yetkinlik olarak ussal potansiyel nedir? Birey, gerçek bir irade yaratılmışına doğru gelişebilir mi? Bilgelik, faaliyet göstermek için bir imkâna sahip midir?

108:1.5 (1186.3) 2. *Ruhsal algı*. Dini doğanın doğumu ve gelişimi olarak derin saygısal gelişimin olanakları. Algının olası ruhsal yetkinliği olarak ruhun potansiyeli nedir?

108:1.6 (1186.4) 3. *Bileşik ussal ve ruhsal güçler.* Bu iki bahsedilmişliğin muhtemel bir biçimde bileşimi olarak ilişkillemi ölçüsünde, insan kişiliğinin gücü açığa çıkıp, kurtuluşun değerindeki ölümsüz bir ruhun belirli düzeydeki evrimine katkıda bulunmaktadır.

108:1.7 (1186.5) Karşılarındaki bu gerçeklerle Görüntüleyiciler'in özgür bir biçimde görev için gönüllülükte bulunması bizim inancımızdır. Muhtemel bir biçimde sadece bir tek Düzenleyici gönüllülerinden başka, onlara ek bir biçimde; muhtemelen, yüksek denetimde bulunan kişiselleştirilmiş düzeyler, fani adayın kişiliğini ruhsallaştırma ve ebedileştirme görevine en elverişli olanı gönüllü Düzenleyiciler'in bu topluluğundan seçmektedirler. (Düzenleyiciler'in görevlendirilmesinde ve hizmetinde yaratılmışın cinsiyeti tercihte hiçbir öneme sahip değildir.)

108:1.8 (1186.6) Düzenleyici'nin gönüllülük ve mevcut görevlendirme süreci arasındaki kısa süre, muhtemelen; bekler konumundaki fani aklın bir işleyiş yönteminin, kişilik yaklaşımında ve akıl ruhanileştiriliminde en etkin tasarımlar hususunda görevlendirilmiş Düzenleyici'yi eğitmek için kullanıldığı Kişiselleştirilmiş Görüntüleyiciler'in Divinington okullarında, varsayımsal olarak, geçmektedir. Bu akıl örneği, aşkın-evren yansıma hizmeti tarafından sağlanan bir veri bileşimi vasıtasıyla oluşturulmuştur. Sonuç olarak bu yargı, Yalnız İleticiler'in uzun evren süreçleri boyunca çok sayıdaki Kişileştirilmiş Düzenleyici ile olan iletişimle elde edilen bilgiyi derlemenin sonucu olarak beslendiğimiz bir inanıştır.

108:1.9 (1186.7) Düzenleyiciler bir kez mevcut bir biçimde Divinington'dan görevlendirilerek gönderildiklerinde, bu an ile

tercih ettikleri öznelere aklındaki ortaya çıkışlarındaki saat arasında neredeyse hiçbir vakit geçmemektedir. Divinington'dan Urantia'ya olan bir Düzenleyici'nin ortalama ulaşım süresi 117 saat, 42 dakika ve 7 saniyedir. Neredeyse bu zamanın tümü Uversa üzerindeki kayıt sürecinde geçmektedir.

2. Düzenleyici İkameti'nin Öncelikli Koşulları

^{108:2.1 (1186.8)} Her ne kadar Düzenleyiciler kişilik öngörü tahminleri Divinington'a aktarılır aktarılmaz hizmet için gönüllülükte bulunsalar da, insan öznelere ilk ahlaki nitelikli kişisel kararlarında bulunana kadar mevcut bir biçimde görevlendirilmemektedirler. İnsan çocuğunun ilk ahlaki tercihi; yedinci akıl-emir-yardımcısında kendiliğinden belirtilmekte olup, bu usu Divinington'a vakit kaybetmeden gönderen aşkın-evren yönetim sorumlusu Üstün Ruhaniyet'in mevcudiyetinde, yerel evren Yaratıcı Ruhaniyeti'nin aracılığıyla Bütünleştirici Bünye'nin kâinatsal akıl-çekim döngüsü üzerinden derhal kayıt altına alır. Düzenleyiciler Urantia üzerinde insan öznelere, ortalama olarak, altıncı doğum günlerinden biraz önce ulaşırlar. Mevcut nesilde bu süreç, beş yıl, on ay ve dört gün sürmektedir; bu, yeryüzü yaşamlarının 2.134'üncü günüdür.

^{108:2.2 (1187.1)} Düzenleyiciler, emir-yardımcı akıl ruhaniyetlerinin ikamet eden hizmeti tarafından yerinde bir biçimde hazırlanana ve Kutsal Ruhaniyet tarafından döngüsel hale getirilene kadar fani aklına giriş yapamazlar. Ve, bu, bir Düzenleyici'nin kabulü için insan aklını bu şekilde yetkinleştirecek yedi emir-yardımcı ruhaniyetin eşgüdümse işlevini gerektirmektedir. Yaratılmış akıl; ahlaki seçim biçiminde — iyilik ve kötülüğün ortaya çıkış halindeki değerleri arasında tercihte bulunma

yetisini sergileyerek ibadetsel kabulü dışa vurmak ve bilgesel faaliyeti göstermek zorundadır.

108:2.3 (1187.2) Bu anlatılanlar böylece, Düzenleyiciler'in kabulü için insan aklının hazırlanma aşamasıdır; ancak, genel bir kural olarak, Gerçekliğin Ruhaniyeti'nin bu farklı ruhaniyet hizmetkârları arasında ruhsal bir eşgüdüm sağlayıcısı olarak faaliyet gösterdiği dünyalar dışında bu türden akıllarda ikamet etmek için derhal ortaya çıkmamaktadır. Bahşedilme Evlatları'nın bu ruhaniyeti mevcut ise, yedinci emir-yardımcı akıl-ruhaniyeti faaliyet göstermeye başlayıp, bu türden fani bir us için ilişkili olan öncül altı emir-yardımcısının eşgüdümüne potansiyel olarak ulaştığını Evren Ana Ruhaniyeti'ne işaret ettiği anda, Düzenleyiciler hatasız bir biçimde anında öznelerinde ortaya çıkarlar. Bu nedenle, kutsal Düzenleyiciler, herkesi kapsayan bir biçimde, Hamsin Yortusu'nun gerçekleştiği günden beri Urantia üzerindeki ahlaki düzeydeki olağan akılların tümüne bahşedilmektedir.

108:2.4 (1187.3) Bir Gerçekliğin Ruhaniyeti ile bahşedilmiş akılla bile Düzenleyiciler, ahlaki kararın ortaya çıkışından önce fani usa keyfi bir biçimde zorla girişte bulunamaz. Ancak, bu türden ahlaki bir kararda bulunulduğunda, bu ruhaniyet yardımcısı Divinington'dan doğrudan bir biçimde gelen yönetim yetkisini üstlenir. Kutsal Düzenleyiciler ve onların insan özneleri arasında faaliyet gösteren hiçbir aracı veya arada bulunan yönetim unsuru bulunmamaktadır; Tanrı ve insan doğrudan bir biçimde birbirleriyle ilişkilidir.

108:2.5 (1187.4) Gerçekliğin Ruhaniyeti'nin evrimsel bir dünyanın sakinleri üzerine aktarıldığı dönemlerden önce Düzenleyiciler'in bahşedilişinin birçok ruhani etki ve kişilik

tutumu tarafından belirlendiği gözlenmektedir. Bizler, bu türden bahşedilmeleri düzenleyen yasaları bütünüyle kavramamaktayız; bizler, bu türden evrimleşen akıllarda ikamet etmeye gönüllü olmuş Düzenleyiciler'in salınımını tam olarak neyin belirlediğini anlamamaktayız. Ancak, bizler, Gerçekliğin Ruhaniyeti'nin bahşedilişinden önce bu türden akıllar içerisinde Düzenleyiciler'in varışıyla ilişkili olduğu gözlenen sayısız etkiyi ve koşulları gözlemlemekteyiz; bunlar şunlardır:

108:2.6 (1187.5) 1. Kişisel yüksek melek koruyucularının görevlendirilimi. Eğer bir fani daha öncesinde bir Düzenleyici tarafından ikamet edilmemişse, bir kişisel koruyucunun görevlendirilimi Düzenleyici'yi derhal beraberinde getirir. Orada, Düzenleyiciler'in hizmeti ile kişisel yüksek melek koruyucularının hizmeti arasında oldukça belirgin ancak bilinmeyen bir ilişki bulunmaktadır.

108:2.7 (1187.6) 2. Ussal kazanım ve ruhsal erişimin üçüncü döngüsüne olan erişim. Ben, bu türden bir kazanımın bu hususlar ile ilgili yerel evren kişiliklerine işaret edilebilmelerinden öncesinde bile üçüncü döngünün tamamlanması üzerine Düzenleyiciler'in fani akıllara ulaştığını gözlemlemiş bulunmaktayım.

108:2.8 (1187.7) 3. Daha öncesinde sahip olunmayan olağandışı ruhsal değerdeki yüce bir kararda bulunma üzerine. Kişisel nitelikli gezegensel bir buhranda bu türden insan davranışını, genellikle, bekler konumdaki Düzenleyici'nin derhal gerçekleşen varışı takip eder.

108:2.9 (1187.8) 4. Kardeşliğin ruhaniyeti. Zihinsel döngülere olan erişimden ve — bir buhran kararına benzeyen herhangi bir şeyin yokluğu olarak — kişisel koruyucuların görevlendirilmesinden bağımsız olarak, evrimleşen bir fani; akranlarının sevgisinin egemenliği altına girince ve beden içindeki kardeşlerinin fedakâr hizmetine kendisini adayınca, bekler haldeki Düzenleyici, kesin bir biçimde, bu türden fani hizmetin aklında ikamet etmek için inişini gerçekleştirir.

108:2.10 (1188.1) 5. Tanrı'nın iradesini gerçekleştirme isteğinin duyurulması. Bizler, mekânın dünyaları üzerindeki birçok faninin Düzenleyiciler'i almaya olan görünürdeki hazır konumunu gözlemlemekteyiz; ama yine de, Görüntüleyiciler henüz ortaya çıkmamaktadır. Bizler, bu tür yaratılmışları; gün be gün yaşamlarını sürdürürlerken ve yakın bir zaman içinde, neredeyse bilinçdışı bir biçimde sessizce cennet içindeki Yaratıcı'nın iradesini gerçekleştirme arzusuna başlama kararını almalarını gözlemlememek için bekleriz. Ve, bunun sonrasında, bizler, Düşünce Düzenleyiciler'in doğrudan görevlendirilmelerine şahit oluruz.

108:2.11 (1188.2) 6. Yüce Varlık'ın etkisi. Düzenleyiciler'in, fani sakinlerin evrimleşen ruhlarıyla bütünleşmediği dünyalar üzerinde bizler; Düzenleyiciler'in zaman zaman, tamamiyle kavrayışımızın ötesinde bulunan etkilere karşılık gösteren bir konumda bahşedildiklerini gözlemlemekteyiz. Bizler, bu tür bahşedilmelerin Yüce Varlık'dan kökenini alan belli bir kendiliğinden gerçekleşen kâinatsal tepki eylemi tarafından belirlendiğini düşünmekteyiz. Bu Düzenleyiciler'in evrimleşen fani akıllarının belirli türleri ile neden bütünleşemediği veya bütünleşmediği hususunda herhangi bilgiye sahip değiliz. Bu

türden etkileşimler bizler için hiçbir zaman açığa çıkarılmamıştır.

3. Örgütlenme ve İdare

^{108:3.1 (1188.3)} Bildiğimiz kadarıyla Düzenleyiciler; kâinat âlemlerinin tümü içinde bağımsız bir çalışma birimi olarak örgütlenmiş olup, görüldüğü kadarıyla, doğrudan bir biçimde Divinington tarafından idare edilmektedir. Onlar, her yerel evrende tıpatıp aynı Gizem Görüntüleyicileri türleri tarafından hizmet edildiği biçimde, yedi aşkın-evren boyunca özdeşirler. Gözlemlerimize dayanarak bizler; ırklara, yazgı dönemlerine ve dünyalara, sistemlere ek olarak evrenlere doğru genişler haldeki sıralı bir örgütlenmeyi içine alan Düzenleyiciler'in sayısız bir dizisinin mevcut bulunduğu bilgisine sahibiz. Buna rağmen, asli evren boyunca birbirleriyle karşılıklı olarak yer değiştirerek faaliyet gösterdikleri için bu kutsal armağanları takip etmek aşırı bir biçimde zordur.

^{108:3.2 (1188.4)} Düzenleyiciler, yalnızca yedi aşkın-evrenin yönetim merkezlerinde (Divinington'un dışında) nüfusları bilinen konumdadırlar. Her yükseliş yaratılmışı içinde ikamet eden her Düzenleyici'nin sayısı ve düzeyi, aşkın-evrenin yönetim merkezindeki Cennet yöneticilerine bildirilmektedir; ve, buradan onlar, ilgili yerel evrenin yönetim merkezine iletilip, bahse konu özel gezegene aktarılır. Ancak, yerel evren kayıtları, Düşünce Düzenleyicileri'nin bütüncül nüfusunu açığa çıkarmamaktadırlar; Nebadon kayıtları yalnızca, Zamanın Ataları'nın temsilcileri tarafından belirlenen yerel evren görevlendirilmiş sayısını taşımaktadır. Düzenleyici'nin bütüncül nüfusunun gerçek önemi, yalnızca Divinington üzerinde bilinmektedir.

108:3.3 (1188.5) İnsan özneleri sıklıkla, Düzenleyicileri'nin sahip olduğu numaralar ile bilinmektedir; faniler, nihai son koruyucusu tarafından yeni ismin yeni yaratılmışı bahşedilişi tarafından simgelenen birliktelik olarak, Düzenleyici bütünleşimi sonrasına kadar gerçek evren isimlerini almamaktadırlar.

108:3.4 (1188.6) Her ne kadar bizler Orvonton içindeki Düşünce Düzenleyicileri'nin kayıtlarına sahip olsak da, ve, bizler, onlar üzerinde herhangi bir yetkiye ve onlarla herhangi bir idari ilişkiye hiçbir biçimde sahip olmasak da, yerel evrenlerin bireysel dünyaları ile Divinington üzerindeki kutsal armağanların merkezi yerleşkesi arasında oldukça yakın bir idari ilişkinin bulunduğuna güçlü bir biçimde inanmaktayız. Bizler; bir Cennet bahşedilme Evladı'nın ortaya çıkışını takiben, bir evrimsel dünyanın, Düzenleyiciler'in gezegensel yüksek denetimcisi olarak kendisine atanmış bir Kişiselleşmiş Düzenleyici'ye sahip olduğunu kesin bir biçimde bilmekteyiz.

108:3.5 (1189.1) Tıpkı yüksek meleklerin baş idarecilerine veya evrimleşen dünyanın idaresine görevlendirilmiş varlıkların diğer düzeylerinin baş yöneticilerine yaptırımlarda bulunurken, yerel evren müfettişlerinin gezegensel bir soruşturmayı sürdürürlerken her zaman Düşünce Düzenleyicileri'nin gezegensel başı ile ilişkide bulunmaları ilgi çekici bir detaydır. Çok daha uzun olmayan bir süre önce Urantia bu türden dönemsel bir teftiş sürecini, Nebadon evreni içinde tüm yaşam deneyim gezegenlerinin egemen yüksek denetimcisi olan Tabamantia tarafından geçirmiştir. Ve, kayıtlar; insan-üstü kişiliklerin çeşitli başlarına ulaştırılan uyarılar ve iddianamelere ek olarak onun aynı zamanda, Salvington'da mı,

Uversa’da mı yoksa Divinington’da mı konumlandığını kesin olarak bilmediğimiz Düzenleyiciler’in başıyla ilgili şu yargısal ifadeyi ulaştırdığını açığa çıkarmaktadır:

108:3.6 (1189.2) “Benim çok üstümde bulunan kıdemlilerim olarak şimdi sizlere, deneyimsel gezegen dizileri üzerinde geçici yönetimde bulunan biri olarak gelmiş bulunmaktayım; ve, ben, bu olağandışı âlem üzerinde hizmet etmeye gönüllü olmuş Gizem Görüntüleyicileri olarak göksel hizmetkârların bu muhteşem topluluğu için beğenimi ve derin saygımı iletmek için gelmiş bulunmaktayım. Buhranlar ne kadar zorlayıcı olursa olsun, sizler hiçbir zaman güçsüz düşmeyeceksiniz. Ne Nebadon’un kayıtlarında, ne de Orvonton heyetleri karşısında, bir kutsal Düzenleyici’ye bir kez olsun iddianamede bulunmamıştır. Sizler görevlerine her zaman bağlı oldunuz; sizler kutsal bir biçimde sadık oldunuz. Sizler, yanlışları gidermek ve kafası karışmış bu gezegende emek vermiş herkesin hatasını telafi etmek için yardımda bulundunuz. Sizler, bu geri kalmış âlemin ruhları içerisinde iyi olanın koruyucuları olarak muhteşem varlıklarsınız. Görünüşte gönüllü hizmetkârlar olarak benim yönetim altımda bulunsanız bile, sizlere saygı duymaktayım. Seçkin fedakârlığınızın, anlayışlı hizmetinizin ve tarafsız bağlılığınızın alçak gönüllü tanınışı içinde önünüzde eğilmekteyim. Sizler; bu çatışma ile parçalanmış, kederle vurulmuş ve hastalığa bulaşmış bu dünyanın sahip olduğu fani sakinlerin Tanrısal hizmetleri ismine layıksınız. Ne de onurlusunuz! Sizlere neredeyse tapıyorum!”

108:3.7 (1189.3) Birçok kanıtsal işaretin sonucu olarak bizler; Düzenleyiciler’in oldukça bütüncül bir biçimde örgütlenmiş

olduklarına, muhtemelen Divinington olan, çok uzak ve merkezi bir kaynaktan bu kutsal armağanların derin bir ussallıkta ve etkin bir yönlendiricilikte idaresinin mevcut bulunduğuna inanmaktayız. Bizler onların Divinington'dan dünyalara geldiklerini bilmekteyiz; ve, kuşkusuz bir biçimde onlar, öznelerinin ölümleri üzerine buraya geri dönmektedirler.

108:3.8 (1189.4) Daha yüksek ruhaniyet düzeyleri arasında, idarenin işleyiş yöntemlerini keşfetmek oldukça zordur. Benim ait olduğum kişiliklerin düzeyi, kendilerine özel görevlerini yerine getirirken, kuşkusuz bir biçimde, uçsuz bucaksız evren ilişkilendiricileri olarak bir bütün halinde faaliyet gösteren sayısız düzeyde kişisel ve kişilik-dışı alt-İlahiyat topluluklarına bilinç-dışı bir biçimde katılmaktadır. Bizler, (Kişiselleştirilmiş Düzenleyiciler haricinde) kişilik-öncesi unsurların sayısız düzeyinin mevcudiyetinden özdeş bir biçimde haberdar olan, kişiselleştirilmiş yaratılmışların tek topluluğuyuz.

108:3.9 (1189.5) Bizler, İlk Kaynak ve Merkez'in kişilik-öncesi İlahiyatı'nın nüveleri olan Düzenleyiciler'in mevcudiyetinden haberdarız. Bizler, Cennet Kutsal Üçlemesi'nin kişilik-ötesi dışavurumları olan Görevlendirilmiş Kutsal Üçleme Ruhaniyetleri'nin mevcudiyetini hissetmekteyiz. Bizler, benzer bir biçimde, Ebedi Evlat'dan Sınırsız Ruhaniyet'e kadar uzanan belirli açığa çıkarılmamış düzeylerin ruhaniyet mevcudiyetini hatasız bir biçimde tespit etmekteyiz. Ve, bizler; sizler için daha da fazlası bulunan açığa çıkarılmamış diğer unsurlara tamamiyle karşılıksız bir konumda değiliz.

108:3.10 (1190.1) Nebadon'un Melçizedekleri; Yalnız İleticiler'in, evrimsel Yüce Varlık'ın genişleyen İlahiyatı'na giriş yaparken bu çeşitli etkilerin kişilik eşgüdüm sağlayıcısı olduklarını

öğretmektedir. Zamanın açıklanmamış olgularının çoğunun deneyimsel bütünleşimi içinde bizlerin katılımcılar oldukları oldukça muhtemeldir; ancak bizler, bu türden faaliyetten bilinç-dâhilinde emin değiliz.

4. Diğer Ruhsal Etkiler ile İlişki

108:4.1 (1190.2) Diğer İlahiyat nüveleriyle olan olası eşgüdümleri dışında Düzenleyiciler, fani akıllarındaki etkinlik alanlarında oldukça yalnızlardır. Gizem Görüntüleyicileri, Yaratıcı'nın; her ne kadar görünüşte, asli evren boyunca tüm doğrudan kişisel güç ve yönetim yetkisini uygulamaktan vazgeçmiş olsa da, Cennet İlahiyatları'nın sahip olduğu Yüce Yaratan evlatları adına kendisini bu engelleyişine rağmen, tüm yaratılmış yaratımını Cennet Evlatları'nın ruhsal çekimiyle eşgüdümsel olarak kendisine doğru çekebilmesi için evrimleşen yaratılmışlarının akıllarında ve ruhlarında mevcut bulunmanın karşı konulamaz hakkını kesin bir biçimde kendinde saklı tuttuğu gerçeğini bütünlüklerinde işaret etmektedir. Henüz Urantia üzerindeyken sizin Cennet bahşedilme Evladı'nız şunları söylemiştir: “Ben, eğer yukarı çıkarılmışsam, insanların tümünü kendime çekeceğim.” Cennet Evlatları ve onların yaratıcı birlikteliklerinin bu ruhsal çekim gücünü bizler tanımakta ve anlamaktayız; ancak, bizler, insan aklında bu kadar cesur bir biçimde yaşayan ve çalışan bu Gizem Görüntüleyiciler içinde ve onlar vasıtasıyla tümüyle bilge olan Yaratıcı'nın işlevinin yöntemlerini bütünüyle kavramamaktayız.

108:4.2 (1190.3) Her ne kadar, kâinat âlemlerinin tümünün çalışmasına bağlı, onunla eşgüdüm halinde veya görünür bir biçimde onunla ilişkili olmasa da, her ne kadar insanların

evlatlarının akıllarında bağımsız bir biçimde faaliyet gösterir olsa da, bu gizemli mevcudiyetler sonu gelmez bir biçimde, gelecek ve daha iyi bir yaşamın amaçları ve gayelerine doğru onları yukarı doğru çekmektedirler. Bu Gizem Görüntüleyicileri, devamlı bir biçimde, Nebadon evreni boyunca Mikâil'in ruhsal nüfuz alanının kurulumuna yardım ederken, gizemli bir biçimde, Orvonton'daki Zamanın Ataları'nın egemenliğinin istikrarlı hale getirilişine katkıda bulunmaktadır. Düzenleyiciler Tanrı'nın iradesinin *tam da kendisidir*; ve, Tanrı'nın Yüce Yaratan Evlatları aynı zamanda kişisel olarak bahse konu bu iradeyi temsil ettiği için, Düzenleyiciler'in faaliyetlerinin ve evren idarecilerinin egemenliğinin karşılıklı olarak birbirlerine bağlı olması gerekliliği kaçınılmazdır. Her ne kadar görünüşte ilişkisiz olsa da, Düzenleyiciler'in Yaratıcı mevcudiyeti ve Nebadon'un Mikâili'nin Yaratıcı egemenliği, aynı kutsallığın çeşitli dışavurumları olmalıdır.

108:4.3 (1190.4) Her ne kadar Düzenleyiciler herhangi ve tüm diğer ruhsal mevcudiyetlerden oldukça bağımsız bir biçimde gelip giden görünüme sahip olsalar da, tüm diğer ruhsal etkenlerin dışavurumsal işleyişlerini idare eden ve denetleyenlerden oldukça farklı evren yasaları uyarınca faaliyet eder görünümündedirler. Ancak, bu görünür bağımsızlığa rağmen, uzun dönemli gözlem sorguya yer bırakmayan bir biçimde onların; emir-yardımcı akıl-ruhaniyetlerine, Kutsal Ruhaniyet'e, Gerçekliğin Ruhaniyeti'ne ve diğer etkilere ek olarak tüm diğer ruhaniyet hizmetkârları ile birlikte kusursuz eş-uyum ve eşgüdüm içinde insan aklında faaliyette bulunduklarını göstermektedir.

108:4.4 (1190.5) Tıpkı Caligastia başkaldırısı sonrasında Urantia'nın olduğu gibi, bir gezegen döngü halindeki tüm dışsal iletişimden koparıldığında, bir dünya başkaldırı sonucunda tecrit altına alındığında, kişisel ileticiler haricinde doğrudan gezegenler arası veya evren iletişiminin tek bir olanağı bulunmaktadır; ve, bu, âlemlerin Düzenleyicileri'nin irtibatıyla gerçekleşir. Bir dünya üzerinde veya bir evrende ne olursa olsun, Düzenleyiciler hiçbir zaman doğrudan bir biçimde ilişkili değildir. Bir gezegenin tecridi, hiçbir biçimde, Düzenleyicileri ve yerel evrenin, aşkın-evrenin veya merkezi evrenin herhangi bir kısmı ile olan iletişim yetkinliklerini etkilememektedir. Ve, bu durum, nihayetin yedek birliklerine ait yüce ve kendi başına hareket eden Düzenleyiciler ile tecrit altına alınmış dünyalar üzerinde neden bu kadar sık iletişimde bulunulduğunun nedenini oluşturmaktadır. Gezegenel tecridin engellerini aşmada bir araç olarak bu türden yöntemin yardımcılığına başvurulmaktadır. Geçmiş yıllarda baş-meleklerin döngüsü Urantia üzerinde faaliyet göstermiştir; ancak, iletişim araçları büyük ölçüde, baş-melek birliğinin etkileşimleriyle sınırlıdır.

108:4.5 (1191.1) Tamamiyle anlamakta oldukça güçlük çektiğimiz uçsuz bucaksız kâinat içindeki birçok ruhani olgudan haberdarız. Bizler henüz, kendimizle ilgili gelişmekte olan her şeyin bilgisine üstünlükle sahip unsurlar değiliz; ve, ben, bu irdelenemez işleyişin Çekim İleticileri'nin ve Gizem Görüntüleyicileri'nin büyük bir kısmı tarafından yerine getirilmekte olduğuna inanmaktayım. Ben Düzenleyiciler'in yalnızca, fani akıllarının yeniden hazırlanmalarına adandıklarına inanmamaktayım. Ben; Kişiselleştirilmiş Görüntüleyiciler'in ve açığa çıkarılmamış kişilik-öncesi ruhanîyetlerin diğer düzeylerinin, âlemlerin yaratılmışları ile

Kâinatın Yaratıcısı'nın doğrudan ve açıklanmamış iletişiminin temsilcisi olduğuna kani olmuş bir konumda bulunmaktayım.

5. Düzenleyici'nin Görevi

108:5.1 (1191.2) Düzenleyiciler, Urantia üzerinde yaşayanlar gibi bu türden farklı varlıklar üzerinde ikamet etmeye gönüllü olduklarında zorlu bir görevi kabul ederler. Ancak, onlar, içinde âlemlerin ruhsal uslarının uyarılarını aldıkları ve bunun sonrasında bu ruhsal iletileri fani akla yeniden ifade etmeye veya diğer bir değişle çevirmeye giriştikleri bir biçimde, akıllarınızda mevcut olma sorumluluğunu üstlenmişlerdir; onlar, Cennet yükselişi için hayati derecede önemli unsurlardır.

108:5.2 (1191.3) Düşünce Düzenleyicisi'nin mevcut yaşamınızda kullanamayacağı şeyler olarak eş olarak verildiği insana başarılı bir biçimde aktaramayacağı bu doğruları; işbirliğin başarılı bir düzeyini gerçekleştirmede yaratılmışın yetkinsizliği veya başarısızlığı nedeniyle insan öznesinin deneyimine eklemeye başarısız olduğu bu şeyleri tıpkı şimdi döngüden döngüye beraberinde taşıdığı gibi, mevcudiyetin diğer aşamasında kullanmak için aslına uygun bir biçimde muhafaza edecektir.

108:5.3 (1191.4) Güvenebileceğiniz tek bir şey bulunmaktadır: Düzenleyiciler hiçbir zaman, ilgilerini kazanmış hiçbir şeyi yitirmeyeceklerdir; bizler hiçbir zaman, bu ruhaniyet yardımcılarının herhangi bir zaman zarfında görevlerinde başarısız oldukları bilgisine sahip olmadık. Melekler ve ruhaniyet varlıklarının diğer yüksek türleri, Evlatlar'ın yerel evren türlerini bile içine alan bir şekilde, zaman zaman kutsal yoldan ayrılan bir biçimde kötülükle dönem dönem

bütünleşebilir; ancak, Düzenleyiciler hiçbir zaman zayıf düşmeyeceklerdir. Onlar mutlak bir biçimde güvenilirlerdir; ve, bu, yedi topluluğun tümü için eşit derecede doğrudur.

108:5.4 (1191.5) Düzenleyiciniz, Tanrı ile olan ebedi evlatlığınızın ileri bahşedilmişliği olarak sizin yeni ve bir sonraki mevcudiyet düzeyinizin potansiyelidir. İradenizin kabulü vasıtasıyla ve onunla birlikte Düzenleyici; maddi aklın yaratılmış eğilimlerini, ortaya çıkan morontial ruhun güdülerine ve amaçlarına ait eylemlerine doğru yönlendirme gücüne sahiptir.

108:5.5 (1191.6) Gizem Görüntüleyicileri, düşünce yardımcıları değillerdir; onlar, düşünce düzenleyicileridirler. Onlar fani akıl ile birlikte; düzenleme ve ruhsallaştırma vasıtasıyla yeni dünyalar için yeni bir akıl ve gelecek süreciniz için yeni bir isim olarak inşa etme amacıyla emek vermektedir. Onların görevi başlıca gelecek yaşamla ilgilidir, bu yaşamla değil. Onlar cennetsel yardımcılar olarak adlandırılır, dünyasal yardımcılar olarak değil. Onlar, fani süreci kolaylaştırmayla ilgilenmemektedirler; bunun yerine onlar, kararlarınızın gelişmiş ve derin olması için yaşamınızı kabul edilebilir bir biçimde zorlu ve çetin hale getirmekle ilgilidir. Büyük bir Düşünce Düzenleyicisi'nin mevcudiyeti, yaşam kolaylığı ve zorlu düşünceden kurtuluşu bahşetmemektedir; bu türden bir kutsal armağan, yüce bir gönül rahatlığı ve muhteşem bir ruhaniyet huzuru sağlamalıdır.

108:5.6 (1192.1) Neşe ve kedere dair sizin geçici ve sürekli değişen duygularınız büyük ölçüde, içsel zihinsel ikliminize ve dışsal maddi çevrenize olan tamamıyla insanı ve maddi tepkilerdir. Bu nedenle, Düzenleyici'ye, bencil avunma ve fani huzur için yönelmeyin. Düzenleyici'nin görevi, kurtuluşunuzu teminat

altına alan bir biçimde ebedi serüveninize sizleri hazırlama işidir. Gizem Görüntüleyicisi'nin görevi, altüst olmuş duygularınızı sakinleştirmek veya kırılan gururunuzla hizmet etmek değildir; Düzenleyici'nin ilgisini çeken ve onun zamanını alan şey, uzun yükseliş süreci için ruhunuzun hazırlanışdır.

108:5.7 (1192.2) Düzenleyiciler'in akıllarınızda ve ruhlarınız için tam olarak neyi gerçekleştirdiğini sizlere açıklayabilmeye yetkin olduğumdan kuşku duymaktayım. Bir kutsal Görüntüleyici ve bir kutsal aklın kâinatsal ilişkileminde gerçekte neyin gerçekleştiğinden bütünüyle haberdar olduğumu bilmemekteyim. Bütün bunların hepsi, tasarım ve amacı bakımından değil fakat erişimin gerçek biçimi olarak bir ölçüde bizler için gizemlidir. Ve, bu nedenle bizler, fani insanlara olan bu tür göksel hediyeler için uygun bir ismi bulmada bu türden bir zorlukla karşı karşıya kalmaktayız.

108:5.8 (1192.3) Düşünce Düzenleyicileri, korkuya dair hislerinizi derin sevginin ve kendinden eminliğin yargılarına doğru dönüştürmeyi istemektedirler; ancak onlar, bu türden şeyleri mekanik ve keyfi bir biçimde gerçekleştiremezler; bu sizlerin görevinizdir. Korkunun zincirlerinden sizleri kurtaracak olan bu kararları uygulamada sizler, kelimenin tam anlamıyla; Düzenleyici'nin, takiben yükseltici ve geliştirici nitelikli aydınlanmanın ruhsal bir kaldıracını uygulayacağı zihinsel dayanak noktası sağlamaktasınız.

108:5.9 (1192.4) *Gerçekte* neyin doğru ve yanlış olduğu konusu biçiminde (sadece sizin doğru ve yanlış olarak varsaydığınız şeyler değil) ırkların daha yüksek ve alçak eğilimleri arasındaki keskin ve oldukça belirgin çatışmalarına konu geldiğinde,

Düzenleyici'nin her zaman bu tür deneyimlere belirli bir düzeydeki kesinlikte ve etkinlikte katılımda bulunacağına güvenebilirsiniz. Bu türden Düzenleyici etkinliğinin, insan eşi için bilinçsiz olabilme gerçekliği, onun değeri ve gerçekliğinden en ufak bir şey götürmemektedir.

^{108:5.10 (1192.5)} Eğer nihai sonun kişisel bir koruyucusuna sahipseniz ve kurtuluşa başarısız olursanız, bu koruyucu meleği, kendisine verilen görevi yerinde bir biçimde gerçekleştirip gerçekleştirmediği hususunda yargıyı almak için yargılanmak zorundadır. Ancak, Düşünce Düzenleyicileri, özneleri kurtuluşa başarısız oldukları zaman irdelenmeye bu şekilde tabi değildirler. Bir melek hizmetin kusursuzluğunda muhtemel bir biçimde başarısız olabilirken, Düşünce Düzenleyicileri'nin Cennet kusursuzluğu niteliğinde işleyişte bulunduklarını hepimiz bilmekteyiz; onların hizmeti, Divinington'un dışındaki herhangi bir varlık tarafından eleştirilme ihtimalinin ötesindeki hatasız bir yöntemle nitelenmektedir. Sizler kusursuz rehberlere sahipsiniz; bu nedenle, kusursuzluğu hedefi kesin bir biçimde erişilebilirdir.

6. İnsan İçindeki Tanrı

^{108:6.1 (1192.6)} Urantia'nın fanilerinin olduğu gibi, dünyanın hayvan-kökenli varlıklarıyla gözetimsel bir birlikteliği gerçek anlamıyla tamamlamak için yüceltilmiş ve kusursuz Düzenleyiciler'in maddi yaratılmışın akıllarındaki mevcut deneyim için kendilerini önermeleri de gerçekten kutsal inişin bir mucizesidir.

^{108:6.2 (1193.1)} Bir dünyanın sakinlerinin öncül düzeyi ne olursa da olsun, bir kutsal Evlat'ın bahşedilişinin ardından ve

Gerçekliğin Ruhaniyeti'nin insanların tümüne olan bahşedilişinden sonra Düzenleyiciler, tüm olağan irade yaratılmışlarının akıllarında ikamet etmek için bu türden bir dünyaya akın ederler. Bir Cennet bahşedilme Evladı'nın görevinin tamamlanışını takiben bu Görüntüleyiciler, gerçek anlamda, “içinizde cennetin krallığı” haline gelirler. Kutsal armağanların bahşedilişi vasıtasıyla Yaratıcı, günah ve kötülüğe olan en yakın yaklaşımda bulunur; zira, Düzenleyici'nin fani aklında, insanın doğrudan olan uzaklığının tam ortasında bile eş zamanlı olarak mevcut olma zorunluluğu kelimenin tam anlamıyla gerçektir. İkamet eden Düzenleyiciler özellikle, tamamiyle uygunsuz ve bencil olan düşüncüler tarafından ızdırap çekmektedirler; onlar, güzel ve kutsal olana gösterilen saygısızlıktan rahatsızlık duymaktadırlar; ve, onlar, insanın budalaca korkuları ve çocuksu endişelerinin çoğu tarafından neredeyse tamamen engellenmektedirler.

108:6.3 (1193.2) Gizem Görüntüleyicileri, kuşkusuz bir biçimde, kâinatın bütününe yayılmış bir biçimde Tanrı'nın imgesinin yansıması olarak Kâinatın Yaratıcısı'nın bahşedilişidir. Büyük bir öğretmen bir defasında; doğrulukta ve gerçekliğin tamamlanışında Tanrı gibi yeni insanlar haline gelmeleri, akıllarının ruhaniyetlerinde yenilenmeleri gerektiğini söyleyerek insanları uyarmıştı. Düzenleyici, Tanrı'nın mevcudiyeti olarak kutsallığın simgesidir. “Tanrı'nın imgesi” ne fiziksel benzerliğe ne de maddi yaratılmış donanımının çevrelenmiş sınırlılıkları anlamına gelmemektedir; bunun yerine o, evrenlerin alçak gönüllü yaratılmışları üzerine Düşünce Düzenleyicileri'nin göksel bahşedilmişliklerindeki

Kâinatın Yaratıcısı'nın sahip olduğu ruhaniyet mevcudiyetinin armağanı anlamına gelmektedir.

108:6.4 (1193.3) Düzenleyici, ruhsal erişimin pınarı ve içinizdeki kutsal kişiliğin ümididir. O; tamamiyle hayvansal olan yaratılmışlardan sizleri bütüncül ve sonsuza kadar ayıran bir biçimde kurtuluşun gücü, ayrıcalığı ve olanağıdır. Düzenleyici; maddi beden sinir-enerji işleyiş düzenini aşara akla erişen, dışsal ve fiziksel etkiye zıt bir biçimde düşüncenin daha yüksek ve gerçek anlamıyla içsel nitelikli ruhsal etkisidir.

108:6.5 (1193.4) Gelecek sürecin bu inançlı koruyucuları, hatasız bir biçimde, her akılsal yaratımı ruhsal bir eşi ile çoğaltmaktadır; onlar böylelikle yavaş ve kesin bir biçimde, kurtuluş dünyaları üzerindeki (sadece ruhsal olarak) yeniden doğuşunuza hazırlanırken sizleri yeniden yaratmaktadır. Ve, tüm bu seçkin yeniden-ruhaniyet yaratımlarının tümü, morontia benliğiniz olan evrimleşen ve ölümsüz ruhunuzun ortaya çıkış halindeki gerçekliği içerisinde muhafaza edilmektedir. Bu gerçeklikler gerçekte, Düzenleyici nadiren bu çoğaltılmış yaratımları bilincin ışığına tutan bir biçimde yeteri kadar yüceltmeye yetkin olsa da, oradadır.

108:6.6 (1193.5) Ve, sizler insan eşi olduğunuz için, benzer bir biçimde Düzenleyici gerçek olan sizin kutsal eşi olduğu için, daha yüksek ve gelişen benliğiniz, sizin daha iyi morontial ve gelecekteki ruhsal benliğinizdir. Ve, kurtuluşunuza karar verdiklerinde ve sizleri yukarı doğru yeni dünyalara ve — Düzenleyici olarak Tanrı halindeki — sadık eşiniz ile olan ebedi irtibatınız içerisinde hiçbir zaman sona ermeyen mevcudiyetinize geçirdiklerinde hâkimlerin ve inceleyicilerin gördükleri şey, bu evrimleşen morontia ruhudur.

^{108:6.7 (1193.6)} **Düzenleyiciler;** evrimleşen ölümsüz ruhlarınıza ait kutsal kökenler olarak ebedi atalardır; onlar, ruhsal ve gelecek sürecin ışığı altında maddi ve mevcut mevcudiyetin üzerindeki üstünlüğe girişmesi için insanları yönlendiren sonu gelmez dürtüdür. Görüntüleyiciler, sonsuza kadar süren gelişimin pınarları olarak ölümsüz umudun tutsaklarıdır. Ve, özneleriyle neredeyse doğrudan olan kanallarla iletişimde bulunmaktan ne de keyif almaktadırlar! Simgeleri ve dolaylamanın diğer yöntemlerini bir kenara bırakarak iletilerini doğrudan bir biçimde insan eşlerinin uslarına ışıtmaktan ne de büyük memnuniyet duymaktadırlar!

^{108:6.8 (1194.1)} **Siz insanlar;** coşkunluk verici hizmet, benzersiz serüven, yüce belirsizlik ve sınırsız kazanım için olanağın sürekli genişleyen, sonu gelmez âlemlerinin sınırı olmayan bir genişlemesi biçiminde neredeyse sonsuz bir ufkun önünüzde sonu olmayan bir gerçekleşimine başlamış bulunmaktasınız. Bulutlar başınızın üstünde kümelenince, inancınız ikamet eden Düzenleyici'nin mevcudiyet gerçekliğini kabul etmelidir; ve, böylece sizler, fani belirsizliğin sisi ötesinde Satania malikâne dünyalarının göz alıcı dorukları üstünde ebedi doğruluğun sahip olduğu güneşin berrak parıltısına doğru bakabilen hale geleceksiniz.

^{108:6.9 (1194.2)} [Orvonton'un bir Yalnız İleticisi unsuru tarafından sunulmuştur.]

109. Makale

Kâinat Yaratılmışları ile Düzenleyiciler'in İlişkisi

^{109:0.1 (1195.1)} **DÜŞÜNCE DÜZENLEYİCİLERİ,** evren sürecinin çocuklarıdır; ve, bakir Düzenleyiciler, gerçekten de, fani

yaratılmışlar büyüyüp gelişirken, deneyim kazanmak zorundadır. İnsan çocuğunun kişiliği evrimsel varoluşun mücadeleleri için genişlerken, benzer bir biçimde Düzenleyici, yükselen yaşamın bir sonraki aşamasının hazırlıklarında yetişmektedir. Çocuk; öncül çocukluğun toplumsal ve oyun yaşamı vasıtasıyla ergenlik etkinlikleri için çok yönlü uyumluluğu kazanırken, benzer bir biçimde ikamet eden Düzenleyici, hazırlıksal fani tasarımı katkısıyla ve morontia süreci ile ilgili olan etkinliklerine hazırlanarak kâinatsal yaşamın bir sonraki aşaması için yeti kazanır. İnsan mevcudiyeti, gelecek bir yaşamın artan sorumluluklarına ve daha fazla olan imkânlarına hazırlamada Düzenleyici tarafından etkin bir biçimde kullanılan bir uygulama sürecini oluşturmaktaydı. Ancak, Düzenleyici'nin çabaları, her ne kadar sizin içinizde yaşasa da, geçici yaşamın ve gezegensel mevcudiyetin olaylarıyla çok daha fazla ilgili değildir. Bugün Düşünce Düzenleyicileri, geçmişte olduğu gibi, insan varlıklarının evrimleşen akıllarda kâinat sürecinin gerçeklerine hazırlanmaktadırlar.

1. Düzenleyiciler'in Gelişimi

^{109:1.1 (1195.2)} Bakir Düzenleyiciler'in Divinington'dan dışarı doğru gönderilmelerinden önce, onların hazırlanmaları ve gelişimleri için kapsamlı ve detaylı bir tasarım bulunmalıdır; ancak, biz bununla ilgili çok fazla şey bilmemekteyiz. Orada aynı zamanda kuşkusuz bir biçimde, fani ilişkilemin yeni görevlerine atılmalarından önce Düzenleyiciler'in ikamet etme deneyimine yeniden hazırlanmaları için geniş çaplı bir düzen bulunmaktadır; ancak, yine, bu bilginin detaylarına tam olarak sahip değiliz.

109:1.2 (1195.3) Kişiselleştirilmiş Düzenleyiciler tarafından bana; Görüntüleyici'nin ikamet ettiği bir faninin kurtuluştaki başarısız olduğu her durumda, Düzenleyici Divinington'a geri döndüğünde, kapsamlı bir eğitime katıldığı aktarılmıştır. Bu ilave eğitim; bir insan varlığında ikamet etme deneyimi tarafından mümkün kılınmış olup, her durumda, bahse konu Düzenleyici zamanın evrimsel dünyalarına tutsaklığa gönderilmeden önce aktarılır.

109:1.3 (1195.4) Mevcut yaşam deneyimi, kendisi ile değiştirilebilecek hiçbir kâinatsal eşe sahip değildir. Yeni oluşturulmuş bir Düşünce Düzenleyicisi'nin sahip olduğu kutsallığın kusursuzluğu hiçbir şekilde bu Gizem Görüntüleyicisi'ne, deneyim sahibi hizmet yetisini kazandırmamaktadır. Deneyim, yaşayan bir varoluştan ayrı tutulamaz; o, *mevcut yaşam* tarafından elde edilmesi gerekliliğinden kutsal kazanımın hiçbir miktarının sizleri muaf kılamayacağı bir şeydir. Bu nedenle, Yüce'nin mevcut âlemi içinde yaşayan ve faaliyet gösteren tüm varlıklar ile ortak bir biçimde Düşünce Düzenleyicileri, deneyim kazanmak zorundadır; onlar, deneyimsiz olan alt düzeylerinden daha deneyimli olan yüksek düzey topluluklara doğru evrimleşmek zorundadırlar.

109:1.4 (1196.1) Düzenleyiciler, fani akıl içinde kesin bir gelişimsel süreçten geçeler; onlar, ebedi biçimde kendilerine ait olan erişimin bir gerçekliğini elde ederler. Onlar ilerleyen bir biçimde; özel fani öznelarının kurtuluş veya başarısızlıklarından bağımsız bir biçimde, maddi ırklar ile birlikte her bir ve bütüncül ilişkilerinin bir sonucu olarak Düzenleyici yetisi ve kabiliyeti kazanırlar. Onlar aynı

zamanda, kurtuluş yetkinliğindeki fani ruhun evrimini desteklemede insan aklının ortak birliktelikleridir.

109:1.5 (1196.2) Düzenleyici evriminin ilk aşaması, bir fani varlığın kurtuluş halindeki ruhuyla bütünleşmesiyle elde edilir. Böylelikle sizler; doğa bakımından insandan Tanrı'ya doğru içe doğru ve yükselen bir biçimde evrimleşirken, Düzenleyiciler doğaları bakımından dışa doğru ve aşağıya doğru Tanrı'dan insana doğru evrimleşir; ve, böylece, kutsallığın ve insanlığın bu birlikteliğinin nihai ürünü ebedi bir biçimde, insanın evladı ve Tanrı evladı olacaktır.

2. Bağımsız Düzenleyiciler

109:2.1 (1196.3) Sizler; bakir, gelişmiş ve yüce olarak — deneyimin bakımından Düzenleyiciler'in sınıflandırılması hakkında bilgilendirilmiş bulunmaktasınız. Sizler aynı zamanda, bağımsız Düzenleyiciler olarak — belirli bir işlevsel sınıflandırılmı tanımak zorundasınız. Bir Bağımsız Düzenleyici:

109:2.2 (1196.4) 1. İster Düzenleyiciler'in yalnızca fani öznelerle ödünç verildiği bir dünya türü üzerinde isterse kurtuluşa Başarsız olan insanın konumlandığı mevcut bir bütünleşme gezegeninde olsun, bir irade sahibi yaratılmışın evrimleşen yaşamında istenen belirli bir deneyime sahip olan unsurdur. Bu türden bir Görüntüleyici ya gelişmiş veya yüce bir Düzenleyici'dir.

109:2.3 (1196.5) 2. Üçüncü akılsal düzeyi tamamlamış ve kendisine kişisel bir yüksek meleksel koruyucunun verilmiş bir insan içinde ruhsal gücün dengesine erişmiş olan unsurdur.

109:2.4 (1196.6) 3. Düzenleyici ile gönülden ve candan bir kardeşliğe girmiş olarak yüce kararda bulunmuş bir özneye sahip unsurdur. Düzenleyici, mevcut bütünleşmenin zamanını önceden gözetleyerek onu en iyi hale getirir ve birlikteliği gerçekliğin bir gelişimi olarak görür.

109:2.5 (1196.7) 4. Fani yükselişin evrimsel bir dünyası üzerinde nihayetin yedek birliklerinden bir tanesine alınmış bir özneye sahip unsurdur.

109:2.6 (1196.8) 5. Belli bir zaman içinde, insan uykusu sürecinde, görevlendirilmiş dünyanın ruhsal idaresi ile ilişkili olarak irtibatta, iletişimde, yeniden kayıta veya diğer insan-ötesi hizmette belirli bir biçimde kullanılmak için fani tutsaklığın aklından geçici olarak alınmış unsurdur.

109:2.7 (1196.9) 6. Gezegenin ruhsal işleyişi için hayati derecede önemli olan belli bir kâinatsal kazanımın yerine getirilişi ile görevlendirilmiş bir ruhaniyet kişiliğinin maddi uzantısı olan, belli bir insan varlığının deneyimindeki bir buhran döneminde hizmette bulunmuş unsurdur.

109:2.8 (1196.10) Bağımsız Düzenleyiciler; bağlandıkları maddi öznelerin hem içinde hem de onlar olmadan sayısız kullanımları tarafından sergilendiği haliyle, doğrudan ikametlerinin insan kişilikleri dışında tüm konularda iradenin dikkate değer bir düzeyine sahip görünümündedir. Bu tür Düzenleyiciler, âlemin sayısız etkinliklerine katılırlar; ancak, daha sık bir biçimde onlar, tercih ettikleri dünyasal yerleşkenin fark edilmez sakinleri olarak faaliyet gösterirler.

109:2.9 (1196.11) Kuşkusuz bir biçimde, Düzenleyiciler'in bu daha yüksek ve daha deneyimli türleri, diğer âlemlerdekiler ile iletişimde bulunma yetisine sahiptir. Ancak, bağımsız Düzenleyiciler bu şekilde karşılıklı iletişimde bulunurken onlar bunu yalnızca, her ne kadar zaman zaman buhran dönemleri boyunca gezegenler arası olaylarda faaliyet gösterdikleri bilinse de, karşılıklı görevlerin düzeylerinde ve kısa süreli ikametlerine ait âlemlerin Düzenleyici hizmeti için hayati derecede önemli olarak gözetimsel verinin korunumu amacıyla gerçekleştirirler.

109:2.10 (1197.1) Yüce ve bağımsız Düzenleyiciler insan bedenini istedikleri zaman terk edebilirler. Sakinler, fani yaşamın organik veya biyolojik bir parçası değildir; onlar, bahse konu bu yaşamın üzerindeki kutsal eklentilerdir. Özgün yaşam tasarımlarında onlar tedarik edilmişlerdir; ancak onlar, maddi mevcudiyeti için olmazsa olmaz nitelikte değildirler. Yine de, bir kez ikametlerine yerleştikten sonra fani yerleşkelerini, geçici bile olsun, çok nadir terk ettiklerinin altı çizilmelidir.

109:2.11 (1197.2) Eylemin-ötesinde bulunan Düzenleyiciler, kendilerine verilen görevleri başarıyla yerine getirmiş ve sadece maddi yaşam taşıyıcısının parçalanışını veya ölümsüz ruhun aktarılmasını bekleyen unsurlardır.

3. Düzenleyiciler'in Maddi Türler ile İlişkisi

109:3.1 (1197.3) Gizem Görüntüleyiciler'in kapsamlı çalışmalarının niteliği, *irtibat* veya *bütünleşme* Düzenleyicileri olup olmamalarına uyarınca, görevlendirilmelerinin doğalarına göre çeşitlilik gösterir. Bazı düzenleyiciler, öznelerinin geçici yaşamları için sadece ödünç verilir; diğerleri, eğer özneleri

kurtuluşa erişirse sonsuza kadar sürecek bütünleşme için izinle birlikte kişilik adayları olarak bahşedilirler. Orada aynı zamanda, farklı sistemler ve evrenlere ek olarak farklı gezegensel türler arasında görevleri bakımından küçük çaplı bir çeşitlilik bulunmaktadır. Ancak, bütünü itibariyle, onların emekleri; göksel varlıkların yaratılmış herhangi bir düzeyinin sahip olduğu görevlere kıyasla daha fazla olan bir biçimde, dikkate değer ölçüde özdeştir.

109:3.2 (1197.4) Belirli ilkel dünyalar üzerinde (birinci sıra topluluğu olarak) Düzenleyici; başat bir biçimde bireysel yetiştirme ve ilerleyici gelişim amacıyla, deneyimsel bir eğitim olarak yaratılmış aklında ikamet eder. Bakir Düzenleyiciler genel olarak bu tür dünyalara, ilkel insanlar karar aşamasına vardıkları anlarda, öncül dönemler boyunca gönderilirler; ancak, göreceli olarak az sayıda unsur, ortaya çıkış halindeki ruhsallığın daha yüksek düzeylerine erişmek için benlik üzerindeki üstünlük ve kişilik erişimi tepelerinin ötesindeki ahlaki doruklara tırmanmayı tercih edecektir. (Düzenleyici bütünleşiminde başarısız olan birçoğu, buna rağmen, Ruhaniyet-ile-bütünleşmiş yükseliş unsurları olarak kurtuluşlarını gerçekleştirmektedir.) Düzenleyiciler, ilkel akıllar ile geçici ilişki içinde değerli hazırlığı alıp, muhteşem deneyimi elde ederler; ve onlar, diğer dünyalar üzerindeki üstün varlıkların yararı için bu deneyimi daha sonra kullanmaya yetkinlerdir. *Kurtuluş değerine sahip olan hiçbir şey, uçsuz bucaksız kâinat içerisinde hiçbir zaman yok olmaz.*

109:3.3 (1197.5) Diğer bir dünya üzerinde (ikinci sıra topluluğu olarak) Düzenleyiciler, yalnızca fani varlıklara ödünç verilirler. Burada Görüntüleyiciler hiçbir zaman, bu türden ikamet

vasıtasıyla kişilik bütünleşimine erişmez; ancak onlar, Urantia fanilerine verebileceklerinden çok daha fazlası olarak, fani yaşam süreci boyunca insan öznelerine büyük yardımda bulunurlar. Düzenleyiciler burada, bir kurtuluş kişiliğini kusursuzlaştırmanın ilgi çekici görevi içerisinde geçici yardımcılar olarak, tek bir yaşam dönemi için fani yaratılmışlara daha yüksek ruhsal kazanımları için yöntemler niteliğinde ödünç verilir. Düzenleyiciler burada, doğal ölüm sonrası geri dönmemektedirler; bu kurtuluş fanileri ebedi yaşama Ruhaniyet bütünleşimi ile erişir.

109:3.4 (1197.6) Urantia gibi dünyalar üzerinde (üçüncü sıra topluluğu olarak), hayati derecede önemli bir birleşim niteliğinde kutsal armağanların gerçek bir evliliği bulunmaktadır. Siz eğer kurtuluşa erişerseniz orada, insan ve bir varlık olarak Düzenleyici'nin gerçekleştirdiği sonsuza kadar sürecek bir bütünleşme biçiminde ebedi bir birliktelik ortaya çıkacaktır.

109:3.5 (1197.7) Dünyaların bu sırasına ait üç-kat-beyinli fanilerde Düzenleyiciler, bir- ve iki-kat-beyinli türlerine kıyasla geçici yaşam boyunca özneleri ile çok daha mevcut iletişim sağlamaya yetkindir. Ancak, ölümden sonraki süreç içerisinde üç-kat-beyinli tür, bir- ve — Urantia ırkları olarak — iki-kat-beyinli topluluklar ile aynı biçimde ilerler.

109:3.6 (1198.1) İki-kat-beyinli dünyalar üzerinde, bir Cennet bahşedilme Evladı'nın kısa süreli ikametini takiben, bakir Düzenleyiciler nadiren, kurtuluş için tartışmasız yetiye sahip kişilere görevlendirilir. Bizim inancımız; bu türden dünyalar üzerinde neredeyse Düzenleyiciler'in tümünün, gelişmiş veya yüce türe ait kurtuluş yetisinde bulunan ussal erkeklerde ve kadınlarda ikamet ettiği yönündedir.

109:3.7 (1198.2) Urantia'nın öncül evrimsel ırklarının çoğunda varlıkların üç topluluğu mevcuttu. Orada, Düzenleyici yetisinden tamamen mahrum olan düzeyde hayvansal nitelikte bulunan bireyler bulunmaktaydı. Orada, Düzenleyiciler için kuşku duyulmaz niteliği sergileyen bireyler mevcut bulunmuş olup onlar ahlaki sorumluluk yaşına erişir erişmez bu unsurları aldılar. Orada, sınır bir konumda bulunanın üçüncü bir sınıfı mevcuttu; bu bireyler Düzenleyici alımı için yetkinliğe sahipti, ancak Görüntüleyiciler bireyin aklında yalnızca, bireyin bireysel isteği üzerine ikamet edebilirdi.

109:3.8 (1198.3) Ancak, yetersiz ve alt düzey ataların aracılığı vasıtasıyla kalıtımsal mahrumiyet tarafından kurtuluştan neredeyse tamamen men edilmiş varlıklarla beraber bir bakir Düzenleyici birçok kez; evrimsel akılla iletişime geçerek değerli bir hazırlıksal deneyim hizmetinde bulunmuş olup, böylece, başka bir dünya üzerinde daha yüksek bir türe olan ilerleyen dönemdeki bir görevi için daha iyi bir biçimde yetkin hale gelmiştir.

4. Düzenleyiciler ve İnsan Kişiliği

109:4.1 (1198.4) İnsan varlıkları arasındaki ussal karşılıklı iletişimin daha yüksek türleri, ikamet eden Düzenleyiciler tarafından fazlasıyla kolaylaştırılmaktadır. Hayvanlar akran hislerine sahiptirler, ancak onlar, kavramları birbirlerine ifade etmemektedirler; onlar duyguları dışa vururlar, ancak düşünceleri ve idealleri değil. Ne de hayvan kökeninden gelen insanlar; her ne kadar bu türden evrimsel yaratılmışlar konuşmayı bulduklarında Düzenleyiciler'i almaya en yakın konumda olsalar da, Düşünce Düzenleyicileri bahşedilene

kadar akranlarıyla ussal iletişimin veya ruhsal birlikteliğin daha yüksek bir türünü deneyimleyebilirler.

109:4.2 (1198.5) Hayvanlar, olgunlaşmamış bir biçimde, birbirleriyle iletişimde bulunur; ancak, bu türden ilkel iletişimde neredeyse hiçbir *kişilik* niteliği bulunmamaktadır. Düzenleyiciler kişilik değillerdir; onlar, kişilik-öncesi varlıklardır. Ancak, onlar, kişiliğin kökeninden inmektedirler; ve, onların mevcudiyeti, insan kişiliğin sınırlı dışavurumlarını çoğaltmaktadır; özellikle bu durum, Düzenleyici daha öncül deneyime sahipse doğruluk taşımaktadır.

109:4.3 (1198.6) Düzenleyici'nin türü, insan kişiliğinin dışavurumu potansiyeliyle ilişkilidir. Çağlardan bu yana, Urantia'nın büyük ussal ve ruhsal önderlerinin çoğu, başlıca olarak ikamet eden Düzenleyicileri'nin üstün niteliği ve daha önceki deneyimi sayesinde etkilerini gerçekleştirmişlerdir.

109:4.4 (1198.7) İkamet eden Düzenleyiciler, eski çağların ilkel insanlarına ait soyları dönüştürmede ve onları insanlaştırmada diğer ussal etkilerle hiçte azımsanmayacak ölçüde eşgüdümde bulunmuştur. Urantia'nın sakinlerinin akıllarında ikamet eden Düzenleyiciler eğer geri çekilecek olsaydı, dünya yavaş bir biçimde, ilkel çağların insanlarına ait sahnelerin ve uygulamaların çoğuna geri dönerdi; kutsal Gizem Görüntüleyicileri, ilerleyen medeniyetin gerçek potansiyellerinden biridir.

109:4.5 (1198.8) Urantia üzerindeki bir akılda ikamet eden bir Düşünce Düzenleyicisi'nin, Uversa kayıtlarına göre, daha önce Orvonton'da on beş akılda ikamet ettiğini gözlemlemiş bulunmaktayım. Bizler bu Görüntüleyici'nin, diğer aşkın-

evrenlerde benzer deneyimlere sahip olup olmadıklarını bilmemekteyiz; ancak, ben böyle olduğunu tahmin etmekteyim. Bu muhteşem bir Düzenleyici olup, mevcut çağ içerisinde Urantia üzerindeki en yararlı ve güçlü kuvvetlerden bir tanesidir. Kurtuluşu reddettiklerinde diğerleri neyi kaybetmişse bu insan varlığı (ve sizin dünyanızın bütünü) şu anda onu kazanmaktadır. Kurtuluş niteliklerine sahip olmayan bireyden bu deneyimli Düzenleyici bile alınırken, gelecek vaat eden kurtuluş niteliklerine sahip bireye şimdi, tembel bir terk edicinin daha önceden deneyim kazanmış bu Düzenleyicisi bile verilmektedir.

^{109:4.6 (1199.1)} Bir bakımdan Düzenleyiciler belki de; gerçekliğin, güzelliğin ve iyiliğin nüfuz alanları içinde karşılıklı gezegensel aşılamanın belirli bir düzeyini sağlamaktadır. Ancak, onlara nadir bir biçimde, aynı gezegende iki ikamet deneyimi verilmektedir; şu an içerisinde Urantia’da, bu dünya üzerinde daha önceden bulunmuş bir Düzenleyici hizmet etmemektedir. Neden bahsettiğimi çok iyi bilmekteyim, çünkü bizler Uversa arşivleri içinde onların nüfuslarına ve kayıtlarına sahibiz.

5. Düşünce Düzenleyicileri’nin Maruz Kaldıkları Maddi Engeller

^{109:5.1 (1199.2)} Yüce ve bağımsız Düzenleyiciler sıklıkla; yaratıcı hayal gücünün özgürleştirilmiş ancak denetimde bulunan kollarında özgür bir biçimde hareket ettiklerinde, insan aklına ruhsal aktarımın içeriklerini sağlamaya yetkinlerdir. Bu türden zamanlarda, ve zaman zaman uyku sürecinde, Düzenleyici; akıl akımlarını yakalamaya, akışı bekletmeye ve düşünce ilerleyişinin yönünü değiştirmeye yetkindir; ve, tüm bunların hepsi, bilinç-ötesi düzeyin daha yüksek doruklarındaki derin

ruhsal dönüşümleri etkilemek amacıyla gerçekleştirilir. Böylelikle, aklın kuvvetleri ve enerjileri, şimdi ve geleceğin ruhsal düzeyine ait iletişimsel tonlarının tuşuna daha bütüncül bir biçimde uyumlu hale getirilir.

109:5.2 (1199.3) Zaman zaman sizlerin; aralıksız bir biçimde sizde ikamet eden potansiyel kişiliğe ait bilgeliğin, gerçekliğin, iyiliğin ve güzelliğin kısmi bir şekilde bilincinde olabilmeniz için, içinizde sürekli olarak konuşan kutsal sesi duyma biçimde aydınlatılmış akla sahip olması mümkündür.

109:5.3 (1199.4) Ancak sizlerin istikrarsız ve ansızın değişen akılsal tutumlarınız sıklıkla, tasarımları engellemekle ve Düzenleyiciler'in çalışmalarına ara vermekle sonuçlanmaktadır. Onların görevlerine yalnızca fani ırkların içkin doğaları tarafından müdahalede bulunulmamaktadır; lakin, bu hizmet aynı zamanda fazlasıyla, peşin hükme dayanan görüşleriniz, kesin yargıya vardığınız düşünceleriniz ve uzun zamandan beri beslemekte olduğunuz önyargılarınız tarafından yavaşlatılmaktadır. Bu engeller nedeniyle birçok kez, yalnızca onların tamamlanmamış yaratımları bilince doğmakta, ve kavramsallaşmaya dair kafa karışıklığı kaçınılmaz olmaktadır. Bu nedenle, akılsal durumları irdelemede güvenli yol yalnızca; başka ne anlam ifade edebileceğini tamamiyle düşünmezlikten gelerek, her bir düşünce ve deneyimi derhal tanımadan geçmektedir.

109:5.4 (1199.5) Yaşamın sahip olduğu büyük sorun, Gizem Görüntüleyicisi tarafından başlatılan kutsal dürtülerinin taleplerine doğru atasal eğilimlerin uyumlu hale gelişidir. Evren ve aşkın-evren süreçleri içerisinde hiçbir insan iki sahabe hizmet edemezken, Urantia üzerinde şu an yaşamış olduğunuz

yaşam içerisinde her insan iki sahıbe hizmet etmek zorunda bırakılmış bırakılmıştır. Tek bir sahıbe olan ruhsal birlikteliğe kapılarını açarken, sürekli bir biçimde gerçekleşen geçici nitelikli insansı uzlaşmanın bir sanatında usta hale gelmek zorundadır; ve, bu nedenle birçokları, arzusunu yitiren ve evrimsel mücadelenin baskısına boyun eğen bir biçimde, yenik düşmekte ve başarısız olmaktadır.

109:5.5 (1199.6) Her ne kadar hem ussal kazanımın hem de elektro-kimyasal üst-denetimin kalıtımsal geçmişı etkin Düzenleyici faaliyetinin nüfuz alanını sınırlamak için faaliyet gösterse de, (olağan akıllar içerisindeki) hiçbir kalıtımsal engel herhangi bir biçimde nihai ruhsal kazanımı engellememektedir. Kalıtım, kişilik zaferinin hızına müdahalede bulunabilir; ancak, o, yükseliş deneyiminin nihai tamamlanışını engellememektedir. Eğer siz, kutsal armağan iradesi olarak Düzenleyiciniz ile eşgüdümde bulunacak olursanız, er veya geç; ölümsüz morontia ruhunu meydana getirecek olup, bununla birlikte gerçekleşecek bütünleşmeyi takiben, yerel evrenin egemen Üstün Evladı'na ve nihayeten Cennet üzerindeki Düzenleyiciler'in Yaratıcısı'na yeni yaratılmışını sunacaksınız.

6. Gerçek Değerlerin Sürekliliği

109:6.1 (1200.1) Düzenleyiciler hiçbir zaman başarısız olmamaktadır; kurtuluş değerine sahip olan her şey her zaman yok olmuştur; her irade sahibi yaratılmış içinde her anlamlı değer, anlam-keşfine çıkmış veya değerlendirmekte olan kişiliğin kurtuluşu veya kurtulamayışından bağımsız olarak, kesin bir biçimde kurtuluşun parçasıdır. Ve, böyleyken bile, bir fani yaratılmış kurtuluşu reddedebilir; hala yaşam deneyimi boşa gitmemiştir;

ebedi Düzenleyici bu türden bariz bir başarısız yaşama ait değerli nitelikleri başka bir dünyaya taşıyıp, burada bu kurtuluş anlamlarını ve değerlerini kurtuluş yetisinde olan fani aklın bir yüksek türüne bahşeder. Değere sahip hiçbir deneyim hiçbir zaman boşu boşuna gerçekleşmemiştir; hiçbir gerçek anlam veya gerçek değer hiçbir durumda yok olmamaktadır.

109:6.2 (1200.2) Bütünleşim adaylarıyla ilgili olarak, eğer bir Gizem Görüntüleyicisi fani birlikteliği tarafından terk edilirse, eğer insan eşi yükseliş sürecini takip etmeyi reddederse; doğal ölümle (veya ondan önce) serbest bırakıldığında Düzenleyici, kurtuluşa bulunmayan yaratılmışın aklında evirilmiş olan kurtuluş değerine sahip her şeyi beraberinde taşır. Eğer bir Düzenleyici, takip eden insan öznelerinin kurtulamayışı nedeniyle bütünlük kişiliğine erişmede tekrar eden bir biçimde başarısız olmak durumunda kalırsa, ve, eğer bu Görüntüleyici daha sonra kişilikleştirilirse; tüm bu fani akılları içinde ikamet etmenin ve onları tamamlamanın elde edilmiş deneyiminin bütünü, gelecek çağların tamamı boyunca memnuniyetle deneyimlenecek ve kullanılacak olan bir kazanım biçiminde bu türden yeni Kişilikleştirilmiş Düzenleyici'nin mevcut iyeliği haline gelir. Bu düzeye ait bir Kişiselleştirilmiş Düzenleyici, daha önceki tüm yaratılmış ev sahiplerine ait tüm kurtuluş niteliklerinin bir derleme bütünlüğüdür.

109:6.3 (1200.3) Uzun evren deneyiminin Düzenleyicileri bahşedilme görevlerinde kutsal Evlatlar içinde ikamet etmeye gönüllü olduklarında, bu hizmet aracılığıyla bahse konu kişilik erişiminin hiçbir zaman erişilemeyeceğini oldukça iyi bilmektedirler. Ancak, ruhaniyetlerin Yaratıcısı sıklıkla, bu gönüllülere kişilik bahşetmekte ve onları kendi türlerinin

yöneticileri olarak kalıcı bir konumda atamaktadır. Bu unsurlar, Divinington üzerinde yönetim yetkisiyle onurlandırılmış kişiliklerdir. Ve, onların benzersiz doğaları; fani ikametın çok çeşitli deneyimlerine ait mozaik insanlığına ek olarak aynı zamanda, geçici ikamet deneyimine ait Cennet bahşedilme Evladı'nın insan kutsallığının asli ruhani metinleridir.

109:6.4 (1200.4) Yerel evreniniz içindeki Düzenleyiciler'in eylemleri; Yeşu bin Yusuf'un bedeni içerisinde insan yaşamını yaşadığında ona adım adım rehberlikte bulunan tam da bu Görüntüleyici olarak, Nebadon'un Mikâili'ne ait Kişiselleştirilmiş Düzenleyici tarafından yönetilmektedir. Bu olağanüstü Düzenleyici görevine oldukça sadıktı, ve bilge bir biçimde bu cesur Görüntüleyici, Yaratıcı'nın kusursuz iradesinin yolunu tercih etmede Cennet Evladı'nın fani aklına her zaman rehberlikte bulunarak insan doğasını yönlendirmişti. Bu Düzenleyici daha önce; İbrahim döneminde Maçiventa Melçizedeği'ne hizmet etmiş, hem bu ikamet öncesinde hem de bu bahşedilme deneyimleri arasında çok önemli kullanımlarda rol almış konumdaydı.

109:6.5 (1200.5) Bu Düzenleyici, gerçekten de; “Benim değil, senin iraden yerine getirilecek” diyerek, yaşamın tekrar eden durumlarının her birinde Yaratıcı'nın iradesine kutsal bir bağlılığı sürdüren akıl olarak — İsa'nın insan aklında galip gelmişti.(1200.6) 109:6.6

109:6.6 (1200.6) Bu aynı Düzenleyici şimdi; fani deneyim içinde erişilebilecek ruhsal değerlerin bütünüünün deneyimlendiği ana kadar yaşamış bir biçimde, Urantia'nın bu en büyük kişisinin olağan bir yaşamın mütevazı koşullarından yarattığı ebedi ve

yaşayan değerlerin ebedi ve yaşan bir metni biçiminde, Yeşu bin Yusuf'un vaftiz-öncesi insanlığı olarak onun kudretli kişiliğinin irdelenemez doğasını yansıtır.

109:6.7 (1201.1) Bir Düzenleyici'ye emanet edilen kalıcı değerdeki her şey, ebedi kurtuluş içinde teminat altına alınır. Belirli durumlarda Görüntüleyici, gelecek ikamete ait bir fani aklında bahşedilme için bu iyelikleri saklar; diğerlerinde ise, ve kişilikleştirilme üzerine, bu kurtuluş halindeki ve muhafaza edilmiş gerçeklikler, Üstün Evren'in Mimarları'nın hizmetinde gelecek kullanımları için güvenilir bir konumda tutulur.

7. Kişilikleştirilmiş Düzenleyiciler'in Nihai Sonu

109:7.1 (1201.2) Düzenleyici-olmayan Yaratıcı nüvelerinin kişilikleştirilebilir veya kişilikleştirilemez olduklarını söyleyemeyiz; ancak, sizler kişiliğin, Kâinatın Yaratıcısı'nın egemen özgür irade bahşedilişi olduğu hakkında bilgilendirilmiş bir konumda bulunmaktasınız. Bildiğimiz kadarıyla, Yaratıcı nüvesinin Düzenleyici türü yalnızca, bir kişisel varlığına olan hizmet-yardımlı aracılığıyla gerçekleşen kişisel niteliklere erişim tarafından kişiliği elde etmektedir. Bu Kişilikleştirilmiş Düzenleyiciler, kişilik-öncesi birlikteliklerini eğittikleri ve yönlendirdikleri yer olan Divinington'da evlerindedir.

109:7.2 (1201.3) Kişiselleştirilmiş Düşünce Düzenleyicileri; kâinat âlemlerinin uçsuz bucaksız âlemlerinin tümünün kısıtlanmamış, görevlendirilmemiş ve egemen istikrarlaştırıcıları ve telafi edicileridir. Onlar, varoluşsal ve deneyimsel olarak nitelikteki — Yaratıcı ve yaratılmış deneyimini bir araya getirir. Onlar, bütünleştirici zaman ve

ebedi varlıklardır. Onlar, kişilik-öncesi ve kişisel olanı evren yönetiminde ilişkilendirir.

109:7.3 (1201.4) Kişiselleştirilmiş Düzenleyiciler, Üstün Evren'in Mimarları'nın her-şeyin-bilgeliğine-sahip ve güçlü yöneticileridir. Onlar; kişisel, kişilik-öncesi ve kişilik-ötesi niteliğinde — Kâinatın Yaratıcısı'nın bütüncül hizmetinin kişisel birimleridir. Onlar; Mutlak olan Tanrı'nın düzeylerine bile ulaşan biçimde, Nihai olan Tanrı'nın aşkın absonit düzeylerine ait nüfuz alanların bütünü boyunca olağanüstü, olağandışı ve beklenmeyen kişilik hizmetkârlarıdır.

109:7.4 (1201.5) Onlar, kişiliğin tüm bilinen ilişkilerini varoluşları içinde barındıran, evrenlerin ayrıcalıklı varlıklarıdır; onlar — kişilik öncesi, kişilik ve kişilik sonrası olarak — kişiliğin tüm fazlarını içlerinde barındırmaktadır. Onlar; ebedi geçmişte, ebedi mevcut anda ve ebedi gelecekte olduğu gibi, Kâinatın Yaratıcısı'nın kişiliği hizmetini vermektedir.

109:7.5 (1201.6) Sınırsız ve mutlağın düzeyi üzerinde varoluşsal kişilik olarak Yaratıcı Ebedi Evlat'a bahşedilişte bulunmuştur; ancak, Yaratıcı, varoluşsal kişilik-öncesi Düzenleyici'ye bahşedilen, Kişilikselleştirilmiş Düzenleyici'nin deneyimsel kişilik türünü kendi hizmeti için ayırmayı tercih etmiştir; ve, onların ikisi de böylece, Nihai, Yüce-Nihai ve hatta Nihai-Mutlak'ı içine alan bir biçimde Nihai'nin absonit nüfuz alanlarına ait aşkın hizmetin gelecek ebedi kişilik-ötesi bütünlüğü nihai sonuna sahiptir.

109:7.6 (1201.7) Nadiren Kişiselleştirilmiş Düzenleyiciler'in evrenin bütününde dolaşımda oldukları gözlenir. Durumlar gerektirdikçe Zamanın Ataları'na danışmakta olup, zaman

zaman yedi-katmanlı Yaratıcı Evlatlar'ın Kişiselleştirilmiş Düzenleyicileri Vorondadek yöneticilerini bahşetmek için takımyıldızların yönetim merkezine gelmektedir.

109:7.7 (1201.8) Urantia'nın gezegensel Vorondadek gözlemcisi — dünyanın bir acil durum vekâletini üstlenişinin üzerinden çok zaman geçmemiş En Yüksek sorumlu olarak — ikamet eden genel yöneticinin mevcudiyetinde kendi yönetimini ilan ettiğinde, kendisi tarafından seçilen bir bütüncül çalışma görevlileriyle birlikte Urantia'nın kendi acil durum idaresine başlamıştır. O hiç vakit kaybetmeden, tüm birlikteliklerine ve yardımcılara kendilerine ait gezegensel sorumlulukları atamıştır. Ancak, o, vekâletini üstlendiği anda mevcudiyetinde ortaya çıkmış üç Kişiselleştirilmiş Düzenleyici'yi tercih etmemiştir. O, bu unsurların bu şekilde ortaya çıkacağını bile bilmemektedir; zira, onlar, bir önceki vekâletin zamanında kutsal mevcudiyetlerini bu şekilde dışa vurmamışlardı. Ve, En Yüksek vekil, bu üç gönüllü Kişiselleştirilmiş Düzenleyici için görevlendirmede bulundurmamış veya sorumluluk belirlememiştir. Yine de, bu üç her-kişilik-fazında-bulunan varlık, Urantia üzerinde bahse konu zaman zarfında hizmet etmekte olan göksel varlıkların sayısız düzeyinin en etkin olanları arasındaydı.

109:7.8 (1202.1) Kişiselleştirilmiş Düzenleyiciler, evren kişiliklerinin sayısız düzeyi için geniş kapsamlı hizmetleri yerine getirmektedir; ancak, bizlerin, Düzenleyici tarafından ikamet edilen evrimsel yaratılmışlar ile bu hizmetler üzerine konuşmasına izin verilmemektedir. Bu olağanüstü insan kutsallıkları, asli evrenin tamamı içindeki en dikkate değer kişilikler arasındadır; ve hiçbir kimse, onların gelecek

görevlerinin ne olacağı hakkında tahminde bulunmaya cüret etmemektedir.

109:7.9 (1202.2) [Orvonton'un bir Yalnız İleticisi tarafından sunulmuştur.]

110. Makale

Bireysel Faniler ile Düzenleyiciler'in İlişkisi

110:0.1 (1203.1) KUSURSUZ OLMAYAN varlıklara özgürlüğün verilmesi kaçınılmaz trajediyle sonuçlanmaktadır; ve, bu, kusursuz atasal İlahiyat'ın, sevgi dolu bütünlük içerisinde bu ızdırapları kâinatsal ve şefkatsel biçimde paylaşmasının doğasıdır.

110:0.2 (1203.2) Bir evrenin işleyiş olaylarına aşina olduğum kadarıyla, bir Düşünce Düzenleyicisi'nin sevgisi ve sadakatinin tüm yaratım içindeki en gerçek kutsal şefkat olduğunu düşünmekteyim. Irklara olan hizmetleri içinde Evlatlar'ın sevgisi muhteşemdir; ancak, bir Düzenleyici'nin bir bireye olan sadakati, kutsal bir biçimde Tanrısal olarak dokunaklı bir şekilde ulvidir. Cennet Yaratıcısı görüldüğü biçimiyle, ayrıcalıklı bir Yaratan imtiyazı olarak bireysel yaratılmışları ile olan kişisel iletişiminin bu türünü kendisine saklı kılmıştır. Ve, kâinat âlemlerinin tümü içerisinde; evrimsel gezegenlerin çocukları içinde bu muhteşemlikte ikamet eden, bu kişilik-dışı birimlerin muhteşem hizmetiyle birebir karşılaştırabilecek hiçbir şey bulunmamaktadır.

1. Fani Akılda İkamet

110:1.1 (1203.3) Düzenleyici, insan varlıklarının maddi beyinlerinde yaşar biçimde düşünülmemelidir. Onlar, âlemlerin fiziksel

yaratılmışlarının organik uzuvları değillerdir. Düşünce Düzenleyicisi daha yerinde bir biçimde; tek bir fiziksel organın sınırları içinde mevcudiyet halinde bulunmanın yerine, insanın fani aklında ikamet eder şekilde tahayyül edilmelidir. Ve, dolaylı ve tanınamayan bir biçimde Düzenleyici sürekli olarak, özellikle bilinç-ötesindeki düzey içerisinde ruhaniyet ile aklın ibadetsel ilişkisinin ulvi deneyimleri boyunca, insan öznesi ile iletişimde bulunmaktadır.

110:1.2 (1203.4) Keşke; insanın ruhsal refahını destekleme görevine bu kadar inanan biçimde sadık olan evrimleşen faniler içerisinde yaşar haldeki Düzenleyiciler'in fedakâr ve muhteşem görevlerinin daha iyi bir anlayışına ve daha bütüncül bir takdirine erişmek için, bu fanilere yardım etmem mümkün olsaydı. Bu Görüntüleyiciler, insanların akıllarının daha yüksek fazlalarının etkili hizmetkârlarıdır; onlar, insan usunun ruhsal potansiyelinin bilge ve deneyimli etkileyicileridir. Bu cennetsel yardımcıları, mutluluğun göksel cennetine olan içe dönük ve yukarı yönlü doğrultunuzda sizleri güvenli bir biçimde yönlendirmenin büyüleyici görevine adanmışlardır. Bu yorulmak bilmez emekçiler, sonsuza kadar sürecek yaşamınız içerisinde kutsal gerçekliğin zaferinin gelecek kişilikleşimine kutsal bir biçimde adanmışlardır. Onlar; çok uzak ve ebedi kıyıları üzerindeki kusursuzluğun kutsal limanlarına doğru insanın evrimleşen ruhunu uzmanlıkla yönlendirirken kötülüğün sığ sularından Tanrı-bilincindeki insan aklını uzak tutan tetikte görevlilerdir. Düzenleyiciler, kısa dünyasal sürecinizin karanlık ve belirsiz dolambaçları boyunca sizlerin güvenli ve kendinden emin rehberleri olarak sevgi dolu önderlerdir; onlar, ilerleyici kusursuzluğun istikametlerinde öznelerinden hiçbir durmadan ileri doğru

gitmelerini talep eden sabırlı öğretmenlerdir. Onlar, yaratılmış niteliğindeki ulvi değerlerin dikkatli bekçileridir. Keşke onları daha fazla sevebilseydiniz, onlar ile daha bütüncül bir biçimde eş güdümde bulunabilseydiniz ve onların mevcudiyetinden daha şefkatli biçimde memnuniyet duyabilseydiniz.

110:1.3 (1204.1) Her ne kadar kutsal sakinler başlıca, hiçbir zaman sonlanmayacak mevcudiyetin bir sonraki aşaması için ruhsal hazırlanmanız ile ilgili olsa da, onlar aynı zamanda çok içten bir biçimde, geçici refahınızla ve dünya üzerinizdeki gerçek kazanımlarınızla ilgilenmektedir. Onlar; ebedi ilerlemeye ait gelecek yaşamınıza zararlı olmayan gezegensel gelişimin tüm dallarındaki başarınıza kayıtsız değildir.

110:1.4 (1204.2) Düzenleyiciler, dikkate değer nitelikteki geçici tercihlerinizi ve hayati derecede önemli ruhsal kararlarınızı belirlemede önemli olması düzeyinde gündelik yaşamlarınıza ve yaşamınızın çok katmanlı detaylarına ilgi beslemekte olup, onlarla ilgilidir; ve, böylece onlar, ruhun kurtuluşuna ve ebedi ilerleyişe dair sizin sorununuzun çözümünde etkindiler. Düzenleyici, her ne kadar tamamiyle geçici nitelikteki refah hususunda durağan olsa da, ebedi geleceğinizin olaylarının tümünde kutsal bir biçimde etkindir.

110:1.5 (1204.3) Düzenleyici, zihni bütünüyle yok etmeyen tüm felaketlerde ve her hastalık boyunca sizinle birlikte kalmaya devam eder. Ancak, Tanrı'dan gelen bu muhteşem armağanın dünyasal yerleşkesi olarak hizmet etmesi gereken bu fiziksel bedeni bilinçli bir biçimde lekelemek veya başka türlü bir biçimde kasıtlı olarak kirletmek ne kadar da kabalıktır. Tüm fiziksel zehirler Düzenleyici'nin maddi aklı yüceltmeye dönük çabalarına fazlasıyla engel olmaktayken, korku, sinir,

kıskançlık, şüphe ve hoşgörüsüzlüğün zihinsel zehirleri benzer bir biçimde evrimleşen ruhun ruhsal ilerleyişine çok büyük ölçekte müdahale de bulunmaktadır.

110:1.6 (1204.4) Bugün sizler, Düzenleyiciniz'in ikameti sürecinden geçmektesiniz; ve, eğer siz sadece, ebedi bütünlük içinde akıl ve ruhunuzu arayan kutsal ruhaniyet tarafından içinizde konumlandırılmış güvene sadık kaldığınızı gösterirseniz, orada nihai olarak morontia birliği, göksel ahenk, kâinatsal eş güdüm, kutsal uyumluluk, göksel bütünleşme, kimliğin sonu gelmez karışımı, en deneyimli kişiliklerin bile — insan ve kutsal Düzenleyici biçiminde — bütünleşme eşlerini ayrı kişilikler olarak hiçbir zaman ayıramayacağı veya tanımlayamayacağı düzeyde kutsal ve nihai olan varlıksal bir bütünlüğü sonuçsal olarak ortaya çıkacaktır.

2. Düzenleyiciler ve İnsan İradesi

110:2.1 (1204.5) Düşünce Düzenleyicileri insan akıllarında ikamet ettiklerinde, kendileri ile birlikte, Urantia'nın Kişiselleştirilmiş Düzenleyicisi tarafından onaylanmış olan kendileri ve Divinington'un Kişiselleştirilmiş Düzenleyicileri tarafından belirlenmiş ve gerçekleştirilmesi karara bağlanmış olarak ideal yaşamlar niteliğinde örnek süreçlerini getirirler. Böylelikle onlar, insan öznelerinin ussal ve ruhsal gelişimi için kesin ve önceden belirlenmiş bir tasarımla birlikte çalışmaya başlarlar; ancak, bu tasarımı kabul etmek hiçbir insan varlığı için ödev niteliğinde değildir. Hepiniz, önceden belirlenmiş nihai sonun öznelerisiniz; ancak, bu kutsal nihai sonu kabul etme zorunluluğunuz önceden karara varılmamıştır; sizler, Düşünce Düzenleyicileri'nin tasarımının herhangi bir kısmını veya tümü reddetmekte bütüncül özgürlüğe sahip bulunmaktasınız.

Kişilik yönlendirilişi için daha fazla etkiye sahip olabilme amacıyla sizlerin istek dâhilinde ve ussal bir biçimde izin verdiğiniz şekliyle, bu türden akılsal değişiklikleri gerçekleştirmek ve ruhsal düzenlemeleri yerine getirmek onların görevidir; ancak, hiçbir koşul altında bu kutsal Görüntüleyiciler hiçbir zaman, sizlerden çıkar sağlamamakta veya herhangi bir biçimde tercihlerinizde ve kararlarınızda keyfi bir biçimde etkide bulunmamaktadır. Düzenleyiciler sizlerin kişilik üzerindeki egemenliğinize saygı duymaktadır; *onlar her zaman iradenize tabilerdir.*

110:2.2 (1204.6) Onlar görevlerinin yöntemlerinde kararlı, dâhiyane ve kusursuzlardır; ancak onlar hiçbir zaman, ev sahiplerinin özgür iradesel benliklerine hiçbir şiddette bulunmamaktadır. Hiçbir insan varlığı hiçbir durumda, iradesine rağmen bir kutsal Görüntüleyici tarafından ruhsallaştırılmayacaktır; kurtuluş, zamanın yaratılmışları tarafından arzu edilmesi gereken Tanrılar'ın bir hediyesidir. Son kertede, Düzenleyici'nin sizler için yapmakta başarılı olduğu her şeyde, kayıtlar dönüşümün sizlerin eş güdümsel rızanızla erişildiğini gösterecektir; sizler, yükseliş sürecinin devasa dönüşümüne ait her aşamaya erişimde Düzenleyici ile birlikte istekli bir eş haline geleceksiniz.

110:2.3 (1205.1) Düzenleyici, ilk akla geldiği gibi, düşüncenizi denetlemeye çalışmamaktadır; bunun yerine onu ebedileştiren bir biçimde ruhsallaştırmaktadır. Ne melekler ne de Düzenleyiciler, insan düşüncesini doğrudan bir biçimde etkileme sorumluluğuna ayrılmışlardır. Düzenleyiciler, düşünce süreçlerinizi geliştirmeye, dönüştürmeye, düzenlemeye ve eş güdümsel hale getirmeye adanmışlardır;

ancak, daha özel bir biçimde ve özellikle onlar, kurtuluş amaçları için sizlerin gerçek ilerleyici benliklerinize ait morontia metinleri halinde süreçlerinizin ruhsal eşlerini inşa etme görevine adanmışlardır.

110:2.4 (1205.2) Düzenleyiciler; durmadan, fani usun her kavramsallaşmasına ait morontia eşini yaratmaya çalışarak insan aklının daha yüksek düzeylerinin nüfuz alanlarında görevini gerçekleştirir. Orada, bu nedenle, insan aklı döngülerinde temel etkilerini gerçekleştiren ve burada merkezi olarak konumlanan iki gerçeklik bulunmaktadır: bir tanesi Yaşam Taşıyıcıları'nın özgün tasarımlarından evrimleşen fani bir benlik, diğer ise, Tanrı'dan gelen bir ikamet hediyesi olarak Divinington'un yüksek âlemlerinden olan ölümsüz bir bütünlüktür. Ancak, fani benlik aynı zamanda kişisel bir benliktir; o kişiliğe sahiptir.

110:2.5 (1205.3) Sizler, kişisel bir yaratılmış olarak sizler akla ve iradeye sahip bulunmaktasınız. Bir kişilik-öncesi yaratılmış olarak Düzenleyici, akıl-öncesi ve irade-öncesi bütünlüğe sahiptir. Eğer sizler, göz göze gelecek düzeyde Düzenleyici'nin aklına bütüncül bir biçimde uyum gösterirseniz, bunun sonrasında akıllarınız bir hale gelecek ve Düzenleyici'nin desteğini alacaksınız. Daha sonra, eğer iradeniz bu yeni ve bileşmiş aklın kararlarının uygulamasını emreder ve onu gerçekleştirirse, Düzenleyici'nin kişilik-öncesi iradesi kararınız vasıtasıyla kişilik dışavurumuna erişir, ve bu özel işleyiş bakımından siz ve Düzenleyici bir bütün halindedir. Sizin aklınız kutsal uyumluluğa erişmiş olup, Düzenleyici'nin iradesi kişilik dışavurumunu elde eder.

110:2.6 (1205.4) Bu kimliğin gerçekleştiği ölçüde sizler zihinsel olarak, mevcudiyetin morontia düzeyine yaklaşır konumda bulunmaktasınız. Morontia aklı, çeşitli bir biçimde maddi ve ruhsal olan doğaların eş güdüm halindeki akıllarının özünü ve ortak bütünlüğünü simgeleyen bir kavramdır. Morontia usu, bu nedenle, tek irade baskınlığında olan yerel evren içinde çifte bir aklı çağrıştırmaktadır. Ve, faniler ile birlikte bu, insan aklı ile Tanrı'nın akıldalığının özdeşleşimiyle kutsal hale gelen, kökü insanda olan bir iradedir.

3. Düzenleyici ile olan Eş Güdüm

110:3.1 (1205.5) Düzenleyiciler, çağların kutsal ve muhteşem oyununu oynamaktadırlar; onlar, mekân içinde zamanın yüce serüvenlerinden birine katılmaktadırlar. Ve, sahip oldukları ebediyetin daha büyük görevlerini yerine getirmeye devam ederlerken, sizin zamana ait kısa süreli mücadeleleriniz içinde eş güdümünüz onlara yardımda bulunduğunda, ne de mutlu olmaktadır. Ancak, genellikle, sahip olduğunuz Düzenleyici sizinle iletişimde bulunmaya giriştiği zaman, onun iletisi insan aklının enerji kanallarının maddi akımlarında kaybolur; yalnızca belirli durumlarda siz, zayıf ve uzak bir yankı olarak kutsal sese ait bir yankıyı yakalarsınız.

110:3.2 (1205.6) Düzenleyiciniz'in fani yaşam boyunca sizlere yönlendirmede bulunma ve kurtuluşunuzu sağlama girişimindeki başarısı; kararlarınıza, kararlılıklarınıza ve değişmez *inancınıza* kıyasla inanışlarınıza dair kuramlara çok da dayanmamaktadır. Kişilik gelişiminin tüm bu etkinlikleri ilerleyişinize destek sağlayan güçlü etkiler haline gelir, çünkü onlar Düzenleyici ile eş güdümde bulunmanıza yardım eder; onlar, Düzenleyici'ye karşı gelmeyi sonlandırmanızda

yardımcı olur. Düşünce Düzenleyicileri; tam da, kusursuzluk erişiminin yükseliş doğrultusu boyunca aracılığıyla ilerleyecekleri düzen ile fanilerin eş güdümde bulunmada başarılı veya başarısız oldukları ölçüsünde, dünyasal sorumluluklarında başarılı olur veya görünürde başarısız olurlar. Kurtuluşun sırrı, Tanrı-gibi-olmaya dair yüce insan arzusunda ve bu benlik üzerinde üstünleştirici arzunun nihai erişimi için temel derecede önemli olan her bir şeyi ve her şeyi gerçekleştirmenin ve bunların düzeyine gelmenin ilgili gönüllülüğünde saklıdır.

110:3.3 (1206.1) Bir Düzenleyici'nin başarısı veya başarısızlığından bahsettiğimiz zaman, bizler insana kurtuluşu bakımından bu görüşlerimizi ifade etmekteyiz. *Düzenleyiciler hiçbir zaman başarısız olmamaktadırlar*; onlar, kutsal özün parçalarıdır; ve, onlar her zaman, sorumluluklarının her birinden başarıyla ayrılırlar.

110:3.4 (1206.2) Birçoğunuzun; sizler ve sahip olduğunuz Düzenleyiciler arasında daha uyumlu bir çalışma onayının gelişimiyle ilgili olan kazanımlar niteliğinde sonsuza kadar sürecek aktarımın daha temel gerçekliklerini neredeyse tamamen görmezden gelirken, yaşamın basit detayları üzerinde bu kadar vakit ve düşünce ayırmanızı gözlemlemek kendimi alamamaktayım. İnsan mevcudiyetinin büyük hedefi, ikamet eden Düzenleyici'nin kutsallığına uyumlu hale gelmektedir; fani yaşamın büyük kazanımı, aklınız içinde bekleyen ve onun içinde faaliyet gösteren kutsal ruhaniyetin ebedi hedeflerine gerçek ve anlayışlı bir adayışa olan erişimdir. Ancak, ebedi nihai sonu gerçekleştirmek için adanmış ve kararlı bir çaba tamamiyle, tasadan uzak ve şen bir yaşama ek olarak dünya

üzerinde başarılı ve onurlu bir süreç ile uyumludur. Düşünce Düzenleyicisi ile olan eş güdüm; bireyin kendisi üzerinde gerçekleştirdiği işkenceyle, sahte dindarlıkla veya ikiyezölü ve gösteriş telaşındaki bireyin kendisini küçük görüşüyle sonuçlanmamalıdır; ideal yaşam, korkunun ele geçirdiği bir mevcudiyet yerine sevgi dolu bir hizmettir.

110:3.5 (1206.3) Kafa karışıklığı olarak emin olamama, hatta zaman zaman cesaretin kırılması ve yönelimin bozuluşu, doğrudan bir biçimde, ikamet eden Düzenleyici'nin yönlendirmelerine olan direnişini simgelememektedir. Bu türden tutumlar zaman zaman kutsal Görüntüleyici ile olan etkin eş güdümün yokluğu anlamına gelmekte olup, bu nedenle bir ölçüde ruhsal ilerleyişi geciktirebilir; ancak, bu türden ussal nitelikli duygusal zorluklar, Tanrı'yı-bilen ruhun belirli kurtuluşuna en ufak düzeyde bile etkide bulunmamaktadır. Bilgisizlik tek başına hiçbir zaman kurtuluşu engelleyemez; ne de kafa karışıklığından temelini alan şüpheler veya korkudan kaynaklanan belirsizlik onu engelleyebilir. Yalnızca Düzenleyici'nin yönlendirmesine gösterilen bilinçli direniş, evrim halindeki ölümsüz ruhun kurtuluşuna engel olabilir.

110:3.6 (1206.4) Düzenleyici ile olan eş güdümü özellikle bilinçli olan bir süreç niteliğinde değerlendirmemelisiniz; ancak, inançlı kararlılıklarınız ve yüce arzularınız olarak sizin güdüleriniz ve kararlarınız, gerçek ve etkin eş güdümü oluşturmaktadır. Siz bilinçli bir biçimde Düzenleyici uyumunu şu şekilde çoğaltabilirsiniz:

110:3.7 (1206.5) 1. Kutsal yönlendirmeye karşılık vermeyi tercih ederek; içten bir biçimde insan yaşamını, gerçekliğin, güzelliğin ve iyiliğin en yüksek bilinci üzerine inşa ederek, ve,

bunun sonrasında, kutsallığın bu niteliklerini bilgelik, ibadet, inanç ve derin sevgi vasıtasıyla eş güdümsel hale getirerek.

110:3.8 (1206.6) 2. Tanrı'yı derinden severek ve onun gibi olma arzusunu duyarak — kutsal babalığın içten tanınışı ve cennetsel Ebeveyn'e olan sevgi dolu ibadet.

110:3.9 (1206.7) 3. İnsanı derinden severek ve ona hizmet etme arzusunu içten bir biçimde duyarak — insanın kardeşliğinin samimi bir biçimde tanınışına ek olarak akran fanilerinizin her biri için ussal ve bilge bir şefkat.

110:3.10 (1206.8) 4. Kâinatsal vatandaşlığın neşe dolu kabulü — evrimsel insan ile evrim halindeki İlahiyat'ın birbirlerine olan bağımlılıklarının farkındalığı niteliğindeki Yüce Varlık'a olan ilerleyici nitelikteki sorumluluklarınızın dürüst tanınışı. Bu, kâinatsal ahlakın doğuşu ve evrensel görevin doğuş halindeki yerine getirilişidir.

4. Akıl içinde Düzenleyici'nin Faaliyeti

110:4.1 (1207.1) Düzenleyiciler, zaman ve mekânın üstün döngüleri üzerine gelmekte olan kâinatsal usun devamlı akımını almaya yetkindirler; onlar, evrenlerin ruhani usu ve enerjisi ile bütüncül iletişim halindedir. Ancak, bu kudretli sakinler, ortak doğanın noksanlığı ve karşılıksal tanınışın yokluğu nedeniyle fani öznelerinin akıllarına bilgelik ve gerçekliğin bu zenginliğinin büyük bir kısmını aktarmaya yetkin değillerdir.

110:4.2 (1207.2) Düşünce Düzenleyicisi, morontia ruhunu evrimleştirme olarak aklınızı ruhanileştirmek için sürekli bir çabaya katılmaktadır; ancak, sizler büyük ölçüde, bu içsel hizmetin bilincinde olmayan bir konumda bulunmaktasınız.

Sizler, sahip olduğunuz fani usun ürünü ile ruhunuz ve Düzenleyiciniz'in ortak etkinliklerininkini ayırt etmede oldukça yetersiz niteliğe sahipsiniz.

110:4.3 (1207.3) Akla ait düşüncelerin, yargıların ve diğer imgelerin belirli anlık sunumları, zaman zaman, Düzenleyici'nin doğrudan veya dolaylı faaliyetidir; ancak, çok daha fazla sıklıkla bunlar, evrim halindeki hayvan aklının döngüleri içinde içkin olan olağan ve alışlageldik nitelikteki zihinsel faaliyetin doğal ve gündelik oluşumları olarak gömülü akılsal düzeylerde bir araya gelmekte olan düşüncelerin bilincine anlık varıştır. (Bu alt-bilinçsel kaynaklanmalara kıyasla, Düzenleyici'nin açığa çıkarışları bilinç-ötesi nüfuz alanları vasıtasıyla ortaya çıkar.)

110:4.4 (1207.4) Bilincin ölümlü düzeyinin ötesindeki aklın tüm hususlarını Düzenleyiciler'in koruyuculuğuna teslim edin. Yakın bir zaman içerisinde, eğer bu dünyada olmasa malikâne dünyalar üzerinde, onlar; koruyuculuklarının tatminkâr bir dışavurumunu sergileyecek olup, nihai olarak ilgilerine ve gözetimlerine emanet edilmiş anlamları ve değerleri açığa çıkaracaklardır. Onlar, eğer siz kurtuluşa ererseniz, fani aklın değerli her hazinesini yeniden diriltecektir.

110:4.5 (1207.5) Orada, insan ve Tanrı olarak insan ve kutsal olan arasında çok derin bir uçurum bulunmaktadır. Urantia ırkları; olağan tepkilerinde fazlasıyla duygusal olan bir biçimde, ortak davranışlarında çok yüksek düzeylerde hayvansal nitelikte bulunarak, o kadar büyük ölçüde elektriksel ve kimyasal olarak düzenlenmişler ki, Görüntüleyiciler'in onlara rehberlik etmeleri ve onları yönlendirmeleri aşırı derecede zor hale gelmektedir. Sizler; cesur kararlar ve adanmış eş güdümden o

kadar yoksun bir düzeyde bulunmaktasınız ki, ikamet eden Düzenleyicileriniz insan aklı ile doğrudan bir biçimde iletişim kurmayı neredeyse imkânsız olarak deneyimlemektedir. Evrim halindeki fani ruha yeni gerçekliğin bir ışıltısını sunmayı mümkün buldukları zaman bile, bu ruhsal açığa çıkışı sıklıkla; bağnazlığın şiddetli bir tutuculuğuna sebebiyet veren veya sonu yıkıcı biçimde biten başka bir ussal başkaldırıyı başlatan biçimde yaratılmışı kör etmektedir. Birçok yeni din veya tuhaf “izm”, Düşünce Düzenleyicileri’nin yarıda bırakılmış, kusursuz olmayan, yanlış anlaşılmış ve çarpıtılmış iletişimlerinden doğmuştur.

^{110:4.6 (1207.6)} Binlerce yıllık bir süreç boyunca, Jerusem’in kayıtlarının gösterimiyle, her nesilde bağımsız Düzenleyiciler ile güven bir biçimde faaliyet gösterebilecek daha da az insan yaşamıştır. Bu, tehlikeyi işaret eden bir gelişmedir; ve, Satania’nın yüksek denetimci kişilikleri, Urantia ırklarının daha yüksek ruhsal türlerini desteklemek ve onları muhafaza etmek için tasarlanmış tedbirleri yürürlüğe koymayı savunan daha yakın yüksek denetimcilerinizden bazılarının önerilerine olumlu bakmaktadır.

5. Düzenleyici Rehberliğine Dair Hatalı Kavramsallaşmalar

^{110:5.1 (1207.7)} Düzenleyici’nin görev ve etkisini, ortak bir biçimde adlandırılan vicdan ile karıştırmayın ve onu saptırmayın; onlar doğrudan bir biçimde ilişkili değildir. Vicdan, insansı ve tamamiyle zihinsel bir tepkidir. Küçük görülmesi gerek nitelik değildir, ancak, neredeyse hiçbir şekilde Tanrı’nın ruha olan sesidir; eğer bu türden bir ses duyulacak olursa o gerçekten de Düzenleyicinininkidir. Vicdan, doğru bir biçimde, doğru olanı

yapmanızı ögütler; ancak, Düzenleyici, buna ek olarak, size neyin gerçekte doğru olduğunu söylemeye çabalar; bu, Görüntüleyici'nin yönlendirilişini almaya yetkin olduğunuz zaman ve bunun gerçekleştiği süreçtir.

110:5.2 (1208.1) Denetim halinde bulunmayan uyku halindeki aklın düzensiz ve kopuk işleyişi olan, insanın rüya deneyimleri; Düzenleyiciler'in insanın aklının sahip olduğu farklı etkenleri uyumlu hale getirmedeki ve ilişkilendirmedeki başarısızlığının yeterli kanıtını sunmaktadır. Yalın bir deyişle, Düzenleyiciler keyfi bir biçimde; yalnızca bir insan yaşamı içinde, insan ve kutsal olarak düşüncenin bu türden birbirine benzemeyen ve ayrı iki türünü eş güdümsel ve uyumlu hale getiremez. Onlar bunu yaptıklarında, zaman zaman gerçekleştirdikleri gibi, bu türden ruhlar doğrudan bir biçimde ölüm deneyiminden geçmenin zorunluluğu olmadan malikâne dünyalarına çıkarılırlar.

110:5.3 (1208.2) Uyku sürecinde Düzenleyici yalnızca; tamamiyle uyanık bilinç zamanlarında varılmış ve böylece insan ve kutsalın karşılıklı ilişkisinin irtibat nüfuz alanı olan akıl-ötesinin nüfuz alanlarında konumlanmış hale gelen, kararlar ve tercihlerle ikamet kişiliğinin iradesinin daha öncesinde bütünüyle onayladığı şeyleri elde etmeye çalışır.

110:5.4 (1208.3) Fani ev sahipleri uyku halindeyken Düzenleyiciler, maddi aklın daha yüksek düzeyleri içinde sahip oldukları yaratımlarını aktarmaya çalışırlar; ve, sizlerin çirkin rüyalarınızın bazıları, etkin iletişimde bulunmadaki başarısızlıklarına işaret etmektedir. Uyku yaşamının anlaşılmasız tuhaflıkları; yalnızca dışa vurulmamış hisleri kanıtlamamakta, aynı zamanda, Düzenleyiciler tarafından

sunulan ruhsal kavramsallaşmaların temsillerine dair korkunç bozulmaya şahitlik etmektedir. Sahip olduğunuz arzularınız, dürtüleriniz ve diğer içkin eğilimleriniz; kendilerini imgelere çevirmekte, ve, onların dışı vurulmamış arzuları ile sakinlerin bilinç-dışı uyku boyunca zihinsel kayıtlarınıza giriş yapmaya çabaladıkları kutsal iletileri yer değiştirmektedir.

110:5.5 (1208.4) Uyku yaşamının Düzenleyici içeriği olarak düşünmek oldukça tehlikelidir. Düzenleyiciler uyku boyunca görevlerini gerçekleştirirler; ancak, sizlerin olağan rüya deneyimleriniz, tamamiyle, fizyolojik ve psikolojik olgular bütünüdür. Benzer bir biçimde, Düzenleyiciler'in kavramsal aktarımını, fani vicdanın yönergelerine dair neredeyse sürekli ve bilinç dâhilindeki algıdan ayırmak yıkıcı sonuçlar doğurabilir. Bunlar, bireysel ayırt edişle ve kişisel kararlar çözülmesi gereken sorunlardır. Ancak, bir insan varlığının; bir Düzenleyici'nin dışavurumunu tamamiyle bir insan deneyimi olduğuna inanarak reddedişindeki hatası, fani aklın bir tepkisini kutsal soyluluğun nüfuz alanına doğru yüceltişindeki akılsızlığından daha iyidir. Bir Düşünce Düzenleyicisi'nin etkisinin, her ne kadar bütüncül olmasa da büyük bir ölçüde, bir bilinç-ötesi deneyim olduğunu unutmayın.

110:5.6 (1208.5) Çeşitli düzeylerde ve artarak zihinsel döngüler üzerinde sizler yükselirken, zaman zaman doğrudan bir biçimde, ancak daha fazla sıklıkla gerçekleşen bir biçimde dolaylı olarak, Düzenleyiciler ile iletişim kurarsınız. Ancak, insan aklı içerisinde ortaya çıkan her yeni kavramsallaşmanın Düzenleyici'nin yönergeleri olduğunu düşünmek tehlikelidir. Daha sıklıkla, sizlerin ait olduğu düzeyin varlıklarında,

Düzenleyici'nin sesi olarak kabul ettiğiniz şey, gerçekte, kendi usunuzdan kaynaklanan şeydir. Bu tehlikeli zemindir, ve her insan varlığı bu sorunları kendisi için, sahip olduğu doğal insan bilgeliği ve insan-ötesi kavrayışı uyarınca çözmek zorundadır.

110:5.7 (1208.6) Bu iletişimin aracılığıyla gerçekleştirildiği insan varlığının Düzenleyicisi bu tür geniş kapsamda etkinliği; başat bir biçimde bu insanın, Düzenleyici'nin içkin mevcudiyetinin sahip olduğu her dışsal dışavuruma neredeyse bütüncül bir biçimde kayıtsız oluşu nedeniyle, memnuniyetle deneyimlemektedir. Bu kişi, bulunduğu zaman ve neslin sahip olduğu en deneyimli Düzenleyiciler'den birini barındırmaktadır; ve, yine de, bu çok yönlü Düzenleyici'nin kendi aklı içindeki mevcudiyetiyle ilişkili olgular bütününe onun gösterdiği durağan tepki, ve etkisiz ilgi, nihai sonun koruyucusu tarafından ender ve şanslı olarak addedilmiş bir tepkidir. Ve, bu bunların hepsi; hem eylemin daha yüksek nüfuz alanında bulunan Düzenleyici için hem de sağlık, verimlilik ve huzur açısından insan eşi için elverişli olarak, etkilerin elverişli bir eş güdümünü meydana getirmektedir.

6. Yedi Zihinsel Döngü

110:6.1 (1209.1) Maddi bir dünya üzerinde kişilik gelişiminin bütünü, fani potansiyelliğinin yedi zihinsel döngüsü üzerindeki ilerleyici üstünlük içinde sağlanmaktadır. Yedinci döngüye olan giriş, gerçek insan kişilik işlevinin başlangıcına işaret etmektedir. İlk döngünün tamamlanışı, fani varlıklın görece olgunluğu anlamına gelmektedir. Her ne kadar kâinatsal büyümenin yedi döngüsünün kat edilişi Düzenleyici ile olan bütünleşmeye denk düşmese de, bu döngüler üzerindeki

üstünlük Düzenleyici bütünleşimine hazırlık niteliğindeki aşamalara olan ulaşımı simgelemektedir.

110:6.2 (1209.2) Düzenleyici, göreceli fani olgunluğun kazanımı olarak — yedi döngüye olan erişimde sizlerle eşit düzeyde olan eşinizdir. Düzenleyici, yedinciden ilkinde kadar sizler ile birlikte yükselmektedir, ancak yüceliğin ve bağımsız etkinliğin düzeyine fani aklın etkin eş güdümü olmadan ilerlemektedir.

110:6.3 (1209.3) Zihinsel döngüler ayrıcalıklı bir biçimde ussal değillerdir; ne de onlar bütünüyle morontialdır; onlar kişilik düzeyi, akıl erişimi, ruh büyümesi ve Düzenleyici uyumluluğu ile ilgilidir. Bu düzeylerin başarılı kat edilişi, *kişiliğin bütünlüğünün* uyumlu işlevini gerektirmektedir, sadece belli bir fazınınkini değil. Kısımların büyümesi, bütünün gerçek olgunlaşımına denk düşmemektedir; kısımlar gerçekten de maddi, ussal ve ruhsal olarak — bütüncül benlik niteliğinde — benliğin bütününün genişlemesi ölçüsünde büyümektedir.

110:6.4 (1209.4) Ussal doğanın gelişimi ruhsal olanınkinden daha hızlı bir biçimde ilerlediği zaman bu türden bir durum, Düşünce Düzenleyicisi ile olan iletişimi hem zor hem de tehlikeli kılmaktadır. Benzer bir biçimde, haddinden fazla gerçekleşen ruhsal gelişim, kutsal sakinin ruhsal yönergelerinin bağınaz ve sapkın bir yorumunu açığa çıkarma eğilimi göstermektedir. Ruhsal yetinin eksikliği, daha yüksek üst-bilinç düzeyinde barınan ruhsal gerçekleri bu türden maddi bir usa aktarmayı oldukça zor hale getirmektedir. Fiziksel, akılsal ve ruhsal güçlerin gelişimin üçlü bir uyumluluğunda olduğu an olarak — temiz alışkanlıklar içinde ikamet eden, istikrara kavuşmuş sinirsel enerjilere sahip ve dengeli kimyasal işlevdeki, kusursuz karardaki akla; en yüksek düzeydeki ışık ve gerçeklik, bu

türden varlığın gerçek refahına en düşük düzeyde tehlike ve zarar olasılığıyla aktarılabilir. Bu türden dengeli bir büyüme vasıtasıyla insan, gezegensel ilerleyişin döngülerini, yedinciden ilkinde kadar, bir bir çıkar.

110:6.5 (1209.5) Düzenleyiciler her zaman sizin yanınızda ve size aittirler; ancak, nadiren onlar başka bir varlık olarak sizinle doğrudan bir biçimde konuşur. Döngü döngü sizlerin ussal kararlarınız, ahlaki tercihleriniz ve ruhsal gelişiminiz Düzenleyici'nin aklınız içindeki işlev yetisine katkıda bulunmaktadır; döngü döngü sizler bunun aracılığıyla, Düzenleyici ilişkileminin ve akıl uyumluluğunun daha alt düzeylerinden, Düzenleyici'nin bu Tanrı-arayan akıl-ruhun evrimleşen bilinci üzerindeki berraklığı ve yargıyı derinleştirerek nihai sona dair imgelemlerini artan bir biçimde aktarabilmesi için, yükselmektesiniz.

110:6.6 (1210.1) Verdiğiniz her kadar Düzenleyici'nin işlevini ya sekteye uğratmakta ya da onu kolaylaştırmaktadır; benzer bir biçimde, bahse konu bu kararlar, insan kazanımının döngüleri içindeki ilerleyişini belirlemektedir. Buhranla ilişkisi olarak bir kararın yüceliği, döngüyü aşma etkisi ile derin bir bağlantı içindedir; yine de, kararlı tekrarlar olarak devamlı bir biçimde tekrar eden nitelikte kararların sayısı aynı zamanda, bu türden tepkilerin alışkanlık oluşturma kesinliği için temel teşkil etmektedir.

110:6.7 (1210.2) İnsan ilerleyişinin yedi düzeyini tamı tamına tanımlama zordur; zira, bu düzeyler kişiseldir; onlar her bireye göre değişkenlik göstermekte olup, görüldüğü kadarıyla her insan varlığının büyüme yetkinliği tarafından belirlenir.

Kâinatsal evrimin bu düzeyleri üzerindeki üstünlük üç şekilde kendisini gösterir:

110:6.8 (1210.3) *1. Düzenleyici uyumluluğu:* Ruhsallaşan akıl, döngü erişimi ölçüsünde Düzenleyici mevcudiyetine yaklaşır.

110:6.9 (1210.4) *2. Ruh evrimi.* Morontia ruhunun ortaya çıkışı, döngü üstünlüğünün kapsamı ve derinliğine işaret etmektedir.

110:6.10 (1210.5) *3. Kişilik gerçekliği.* Benlik gerçekliğinin düzeyi, doğrudan bir biçimde, döngü üstünlüğü tarafından belirlenir. Kişiler, fani mevcudiyetin yedinci düzeyinden birincisine yükselirlerken daha gerçek hale gelirler.

110:6.11 (1210.6) Döngüler kat edilirken, maddi evrimin evladı ölümsüz potansiyelliğin olgun insanına doğru büyümektedir. Bir yedinci döngü unsurunun en ilkel haldeki doğasının belirgin olmayan gerçekliği, yerel bir evren vatandaşının ortaya çıkış halindeki morontia doğasının daha açık dışavurumuna yerini bırakmaktadır.

110:6.12 (1210.7) Her ne kadar yedi düzeyi, veya zihinsel döngüyü, tamamı tamına tanımlamak imkânsız olsa da, olgunluğun gerçekleşimine ait bu aşamaların en alt ve en düzey sınırlarını belirtmek kabul edilebilir niteliktedir:

110:6.13 (1210.8) *Yedinci döngü.* Bu düzeye; insan varlıkları kişisel tercihin, bireysel kararın, ahlaki sorumluluğun güçlerine ek olarak ruhsal bireyselliğin erişimi için yetkinliği geliştirdikleri zaman giriş yapılır. Bu faz; bilgeliğin ruhaniyetinin yönlendirilişi altında yedi emir-yardımcı akıl-ruhaniyetinin bütünleşmiş faaliyetine, Kutsal Ruhaniyet'in etkisi içinde fani

yaratılmışın döngüselleştirilimine, ve bir Düşünce Düzenleyicisi'nin fani akıl içindeki algısıyla birlikte Urantia üzerinde Gerçekliğin Ruhaniyeti'nin ilk işlevselliğine işaret etmektedir. Yedinci Döngü'ye olan giriş bir fani yaratılmışı, yerel evrenin bir vatandaşı olmak için tamamiyle potansiyel taşıyan hale getirmektedir.

110:6.14 (1210.9) *Üçüncü döngü.* Düzenleyici'nin faaliyeti, insan yükselicisi üçüncü aşamaya eriştikten ve nihai sonun kişisel nitelikteki bir yüksek melek koruyucusunu aldıktan sonra çok daha etkin hale gelir. Her ne kadar orada Düzenleyici ve yüksek melek koruyucusu arasında görünür hiçbir çaba sergileyişi olmasa da, yine de, kişisel nitelikteki yüksek meleksel yardımcının görevlendirilişinin sonrasında kâinatsal kazanım ve ruhsal gelişimin tüm fazları içinde gözlemlenebilecek oldukça belirgin bir gelişim bulunmaktadır. Üçüncü döngü erişildiğinde Düzenleyici, maddi yaşam ömrünün geriye kalan süreci boyunca geri kalan döngülerdeki üstünlüğü gerçekleştirmek ve doğal ölümün benzersiz birlikteliği ayrıştırmasından önce kutsal-insan ilişkilemin nihai aşamasına erişmek için insanın aklını morontiasal hale getirmeye çabalamaktadır.

110:6.15 (1210.10) *İlk döngü.* Düzenleyici, olağan bir biçimde; siz ilerleyici fani kazanımın ilk ve nihai aşamasına erişene kadar sizinle doğrudan ve anında konuşamaz. Bu aşama; maddi beden yapısısal teçhizatlarından evrimleşen morontia ruhunun özgürleştirilişinden önce, insan deneyimi içindeki akıl-Düzenleyici ilişkisinin olası en yüksek düzeydeki gerçekleşimini temsil etmektedir. Akıl, duygular ve kâinatsal kavrayış ile ilgili olarak ilk zihinsel döngünün bu kazanımı,

insan deneyimi içinde maddi akıl ve ruhani Düzenleyici'nin birbirlerine en yaklaştığı düzeydir.

110:6.16 (1211.1) Muhtemel bir biçimde fani ilerleyişin bu zihinsel döngüleri; ortaya çıkış halindeki evrimsel ruhun Yüce Varlık ile başlangıçsal ilişkisinin morontia bilincine olan ilerleyici yaklaşıma ait mevcut anlam kavrayışları ve değer farkındalıkları niteliğinde — *kâinatsal düzeyler* olarak daha iyi ifade edilebilir. Ve, tam da bu ilişki, fani akıl için kâinatsal döngülerin önemini bütünüyle açıklamayı sonsuza kadar imkânsız hale getirmektedir. Bu döngü erişimleri yalnızca göreceli bir biçimde Tanrı-bilinci ile ilişkilidir. Yedinci veya altıncı döngü unsuru tıpkı ikinci veya birinci döngü unsuru kadar — evlatlık bilincinde olarak — gerçek anlamıyla Tanrı'yı bilen düzeyde olabilir; ancak, bu türden daha alt döngü varlıkları, kâinatsal vatandaşlık olarak Yüce Varlık ile olan deneyimsel ilişkinin çok daha az bilincindedir. Bu kâinatsal döngülere erişim malikâne dünyaları üzerinde yükseliş unsurlarının deneyiminin bir parçası haline, eğer doğal ölümden önce bu türden kazanımda başarısız olurlarsa gelecektir.

110:6.17 (1211.2) İnançın güdüsü, insanın Tanrı ile olan evlatlığına dair bütüncül farkındalığı deneyimsel kılmaktadır; ancak, kararların yerine getirilişi olarak *eylem*, Yüce Varlık'ın *kâinatsal mevcudiyeti* ile olan ilerleyici kan bağının bilincine evrimsel erişim için temel niteliktedir. İnanç, ruhsal dünya içinde potansiyellikleri mevcudiyetlere dönüştürür; ancak, potansiyellikler, sadece tercih-deneyiminin gerçekleşimiyle Yüce'nin sınırlı nüfuz alanlarında mevcudiyetler haline gelir. Ancak, Tanrı'nın iradesini gerçekleştirmeyi tercih etmek;

ruhsal inancı kişilik eylemindeki maddi kararlar ile birleştirir, ve, böylece, Tanrı-açlığının insan ve maddi kaldırıcının daha etkili bir işlevi için kutsal ve ruhsal bir dayanak noktası sağlar. Maddi ve ruhsal kuvvetlerin bu türden bilge bir eş güdümü, hem Yüce'nin kâinatsal gerçekleşimini hem de Cennet İlahiyatları'nın morontia kavrayışını fazlasıyla çoğaltır.

110:6.18 (1211.3) Kâinatsal döngüler üzerindeki üstünlük, yüce anlamların kavranılışı olarak morontia ruhunun niceliksel büyümesi ile ilgilidir. Ancak, bu ölümsüz ruhun niteliksel düzeyi, *tamamiyle*; fani insanın ebedi Tanrı'nın bir evladı oluşuna dair Cennet-potansiyel gerçeklik-değerine olan yaşayan inancın bütüncül kavrayışına bağlıdır. Bu nedenle, bir yedinci döngü unsuru, tıpkı ikinci veya hatta birinci döngü unsurunun gerçekleştirdiği gibi, kâinatsal büyümenin daha ileri niceliksel gerçekleşimine erişmek için malikâne dünyasına devam eder.

110:6.19 (1211.4) Kâinatsal-döngü erişimi ile mevcut ruhsal nitelikteki dini deneyim arasında yalnızca dolaylı bir ilişki bulunmaktadır; bu türden erişimler, karşılıklı ve bu nedenle karşılıklı olarak yarar sağlayan türdedir. Tamamiyle ruhsal olan gelişimin gezegensel nitelikli maddi büyüme ile çok az ilişkisi olabilir, ancak, döngü erişimi her zaman, insan başarısının ve fani kazanımın potansiyelini çoğaltmaktadır.

110:6.20 (1211.5) Yedinciden üçüncü döngüye kadar; deneyimin morontia düzeylerine olan ileri düzey tanışma için hazırlık niteliğindeki maddi yaşam işleyiş düzenlerinin gerçekliklerine olan bağlılıktan fani aklı ayırma görevi içinde, yedi emir-yardımcı akıl-ruhaniyetinin çoğalmış ve bütünleşmiş faaliyeti

ortaya çıkar. Üçüncü döngüden itibaren, emir-yardımcı etkisi ilerleyen bir biçimde azalmaktadır.

^{110:6.21 (1211.6)} Yedi döngü; bir kişilik deneyimi olarak, en yüksek düzeydeki bütüncül hayvansal düzeyden öz bilincin en düşük düzeydeki mevcut ilişkisel nitelikteki morontia düzeyine kadar uzanan fani deneyiminden meydana gelir. İlk kâinatsal döngü üzerindeki üstünlük; morontia-öncesi fani olgunluğa olan erişimi simgelemekte, ve, insan kişiliği içindeki akıl eyleminin ayrıcalıklı bir etkisi olarak emir-yardımcı akıl-ruhaniyetlerinin bütünleştirici hizmetinin sonlanması anlamına gelir. İlk döngünün ötesinde akıl artan bir biçimde; kâinatsal aklın bütünleşmiş hizmeti ve yerel bir evrenin Yaratıcı Ruhaniyeti'nin emir-yardımcı-ötesi bahşedilmişliği olarak, evrimin morontia aşamasının usuna uyumlu hale gelir.

^{110:6.22 (1212.1)} Düzenleyiciler'in bireysel süreçleri içindeki büyük dönemler: ilk olarak, insan öznesinin üçüncü zihinsel döngüyü kırdığındaki, böylece (eğer sakın hali hazırda bu bağımsız etkinlikte bulunmamaktaysa) Görüntüleyici'nin özgür etkinliğini ve artan işlev kapsamını teminat altında aldığındaki anlar; daha sonra, insan eşinin ilk fiziksel döngüye eriştiğindeki, ve bunun aracılığıyla onların ikisinin, en azından belirli bir düzeyde, karşılıklı iletişimde bulunmaya yetkin hale geldiklerindeki anlar; ve, son olarak onların nihai ve ebedi bir biçimde bütünleştiklerindeki anlardır.

7. Ölümsüzlüğe Erişim

^{110:7.1 (1212.2)} Yedi kâinatsal döngüye olan erişim, Düzenleyici bütünlüğüne denk düşmemektedir. Urantia üzerinde yaşayan döngülerine erişmiş birçok fani bulunmaktadır; ancak,

bütünleşme, Düşünce Düzenleyici içinde ikamet ettiği haliyle Tanrı'nın iradesi ile fani iradesinin nihai ve bütüncül bir uyumluluğuna olan erişim niteliğinde, başka diğer büyük ve ulvi ruhsal kazanımlara bağlıdır.

110:7.2 (1212.3) Bir insan varlığı kâinatsal erişimin döngülerini tamamladığında, ve buna ilaveten, fani iradesinin nihai tercihi, evrimsel ve fiziksel yaşam boyunca Düzenleyici'nin insan kişiliği ile morontia ruhunu özdeşleştirmesine izin verdiğinde, sonuçsal olarak ruh ve Düzenleyici'nin bu tür tamamlanmış irtibatları malikâne dünyalarına bağımsız olarak devam eder, ve Düzenleyici'nin morontia ruhu ile olan derhal gerçekleştirilecek bütünleşmesini sağlayan emir Uversa'dan verilir. Fiziksel yaşam boyunca bu bütünleşme anlık bir biçimde maddi bedeni tüketir; bu türden bir olaya şahit olacak insan varlıkları, yalnızca aktarılan faninin “ateşin atlıları içinde” gözden kaybolduklarını gözlemlerler.

110:7.3 (1212.4) Urantia'dan özneleri aktarılmış Düzenleyiciler'in büyük kısmı, yüksek düzeyde deneyim sahibi ve diğer âlemler üzerinde sayısız fanilerin daha önceki sakinleri olarak görevde bulunmuş geçmişe sahiptirler. Düzenleyiciler'in, ödünç verme düzeyine ait gezegenler üzerinde değerli ikamet etme deneyimi kazandıklarını unutmayın; bu, Düzenleyiciler'in yalnızca, ileri düzeydeki faaliyet için deneyimi kazanmak amacıyla kurtuluşa başarısız olan bu fanilerde ikamet ettiği anlamına gelmemektedir.

110:7.4 (1212.5) Fani bütünleşmesini takiben Düzenleyiciler, sizlerin nihai sonunuzu ve deneyiminizi paylaşır; *onlar sizdir*. Ölümsüz morontia ruhu ve birliktelik halinde bulunan Düzenleyici'nin bütünleşmesinden sonra, bir bireyin sahip olduğu deneyimlerin

tümü ve değerlerin tümü, nihai olarak; ikisinin gerçek anlamda tek bir bütünlük oluşturacağı düzeyde, diğerinin iyelikleri haline gelir. Belirli bir açıdan, bu yeni varlık, ebedi geleceğe ek olarak ebedi geçmişe aittir. Kurtuluş halindeki ruh içerisinde bir zamanlar insan olan her şey ve deneyimsel olarak kutsal olan her şey bu aşamada, yeni ve sürekli yükseliş halinde bulunan kâinat kişiliğinin mevcut iyeliği haline gelir. Ancak, her evren düzeyi üzerinde Düzenleyici yeni yaratılmışa yalnızca, bu düzey için anlamlı ve onun için değer taşıyan nitelikleri bahşedebilmektedir. Bir Düzenleyici'nin bahşedilişinin en son düzeyine kadar kullanılışının bir durumu olarak, kutsal Görüntüleyici ile olan bir mutlak bir *bütünlük* haline; bu kutsal armağanların her durumdaki kaynağı niteliğindeki ruhaniyetlerin Yaratıcısı olarak Kâinatın Yaratıcısı'na olan nihai erişimin sonrasında ebediyette ulaşılabilir.

^{110:7.5 (1212.6)} Evrimleşen ruh ile kutsal Düzenleyici nihai ve ebedi bir biçimde bütünleştiği zaman, her biri diğerinin deneyimlenebilen niteliklerinin tümünü kazanmaktadır. Bu eş güdüm kişiliği, kökensel fani aklı ve daha sonra ikamet eden morontia ruhu tarafından bir zamanlar sahip olunan kurtuluşun deneyimsel hafızasının tümünü elinde bulundurmaktadır; ve, buna ek olarak bu potansiyel kesinlik unsuru, zamanın tümündeki fani ikametleri boyunca Düzenleyici'nin sahip olduğu deneyimsel hafızayı bünyesinde barındırmaktadır. Ancak, bir Düzenleyici için, kutsal Görüntüleyici'nin geçmişin ebediyetinden ileri doğru taşıdığı anlamlar ve değerler ile kişilik birlikteliğini giderek çok daha bütüncül bir biçimde bahşetmesi bir gelecek ebediyeti alacaktır.

110:7.6 (1213.1) Ancak, Urantialılar'ın geniş çaplı çoğunluğunda Düzenleyiciler, ölümün özgürleştiriciliğinin varışını sabırlı bir biçimde beklemek zorundadır; mevcudiyete ait maddi düzeyiniz içinde içkin olan enerji işleyiş biçimlerinin ve kimyasal kuvvetlerin neredeyse bütüncül baskınlığından ortaya çıkış halindeki ruhun özgürleştirilmesini beklemek zorundadır. Düzenleyicileriniz ile iletişim kurmada deneyimlediğiniz başat zorluk, tam da bahse konu bu içkin maddi doğadan meydana gelmektedir. Çok az sayıdaki fani gerçek düşünürlerdir; sizler ruhsal bir biçimde, kutsal Düzenleyiciler ile elverişli irtibat düzeyine doğru akıllarınızı geliştirmemekte ve düzen altına almamaktasınız. İnsan aklının kulağı; Düzenleyiciler'in, bağışlamaların Yaratıcısı'ndan kökenini alan derin sevgiye ait kâinatsal yayınların çok çeşitli iletilerini çevirdiği ruhsal ricalara neredeyse sağırdır. Düzenleyici; fiziksel doğalarınızda içkin olan kimyasal ve elektriksel kuvvetler tarafından tamamiyle baskın konumdaki hayvansal bir akıl içinde, bu ilham verici yönlendirmeleri oturtmayı neredeyse imkânsız bulmaktadır.

110:7.7 (1213.2) Düzenleyiciler, insan aklı ile iletişimde bulunmaktan büyük mutluluk duymaktadırlar; ancak, onlar, hayvan direncini kırmaya ve doğrudan bir biçimde sizinle iletişimde bulunmaya yetkin olmadıkları süreç süresince gerçekleşen sessiz ikametlerinin uzun yılları boyunca sabırlı olmak zorundadırlar. Düşünce Düzenleyicileri hizmetin ölçeğinde daha fazla yükseldikçe, daha etkin hale gelmektedirler. Ancak, onlar sizleri beden içerisinde hiçbir zaman; malikâne dünyaları üzerinde akıl akıla kavrayacağınız zaman gerçekleştirecekleri gibi, belli bir düzeydeki bütüncül, anlayışlı ve hislerini dışa vuran şefkatle karşılamayacaklardır.

110:7.8 (1213.3) Fani yaşam boyunca maddi beden ve akıl sizleri Düzenleyiciniz'den koparmakta ve özgür iletişimi engellemektedir; ebedi bütünleşmeden sonra gerçekleşecek bir biçimde ölümü takiben siz ve Düzenleyici, farklı varlıklar olarak ayırt edilemez nitelikte — bir bütündür; ve, bu nedenle, orada, anladığınız türden bir iletişime hiçbir ihtiyaç bulunmamaktadır.

110:7.9 (1213.4) Düzenleyici'nin sesi sürekli olarak içinizde bulunurken, sizlerin çoğu bir yaşam süreci boyunca onu çok az durumda duyacaktır. Erişimin üçüncü ve ikinci döngüleri altındaki insan varlıkları nadiren; yüce arzusunun anları, yüce bir durum ve yüce bir kararın sonucunda gerçekleşen bir gelişim dışında Düzenleyiciler'in doğrudan sesini duyacaktır.

110:7.10 (1213.5) Nihai sonun bir adayına ait fani akıl ile gezegensel yüksek denetimciler arasında bir iletişim kurmaya çalışma ve bu iletişimi gerçekleştirme süreci boyunca ikamet eden Düzenleyici, fani eşe bir iletiyi aktarabilmesi mümkün olacak konuma getirilir. Çok da uzun olmayan bir süre önce Urantia üzerinde bu türden bir ileti, bağımsız bir Düzenleyici tarafından nihai sonun yedek birliklerine ait bir üye olan insan birlikteliğine aktarılmıştı. Bu ileti şu kelimelerin öncülüğünde aktarılmıştı: “Ve, şimdi, koruyucu bağlılığımın öznesine zarar vermeden ve onu tehlike altına almadan, ve, yıkıcı bir biçimde uyarıcı veya şevk kırıcı olma amacıyla bulunmadan, ona olan bu ricamı benim için kayıt altına al.” Bunun sonrasında güzel bir biçimde dokunaklı ve ilgi çekici bir uyarı gerçekleşti. Diğer şeyler ile birlikte Düzenleyici, şunların ricasında bulundu: “o bana daha sadık bir biçimde içten eş güdümünde bulunsun, daha istekli bir biçimde ikametimin görevlerine göğüs gersin,

daha sadık bir biçimde görevlendirilmemin gerektirdikleri şeylerin bütününü yerine getirsın, daha sabırlı bir biçimde benim tercih etmiş olduğum sınavlardan geçsin, daha kararlı ve daha istekli bir biçimde seçtiğim yolda ilerlesin, benim bitmek bilmeyen çabalarımın bir sonucu olarak kazanılacak şeyde daha alçak gönüllü bir biçimde kendi katkısını görse — ikamet ettiğim insana uyarımı böyle aktar. Onun üzerine ben, kutsal bir ruhaniyetin yüce bağlılığını ve şefkatini bahşediyorum. Ve, derinden sevdiğim özneme; en son dünya mücadelesinin tamamlandığı an olan en sonuna kadar bilgelikle ve güçle faaliyet göstereceğimi, benim kişilik görevime sadık kalacağımı da ilet. Ve, ben ondan, kurtuluşa ermesini, beni hayal kırıklığına uğratmamasını, sabırlı ve yoğun mücadelemın armağanından beni mahrum bırakmamasını derinden talep etmekteyim. Kişiliği kazanmamız insan iradesine bağlıdır. Döngüden döngüye ben sabırla bu insan aklında yükseldim, ve, ben, türümün başının onayını kazanmakta olduğuma dair tasdike sahibim. Döngüden döngüye değerlendirilmekteyim. Ben, nihai sonun çağrısını keyifle ve hiçbir endişe taşımadan beklemekteyim; ben, Zamanın Ataları'nın mahkemelerine her şeyi sunmaya hazırım.”

110:7.11 (1214.1) [Orvonton'un bir Yalnız İleticisi tarafından sunulmuştur.]

111. Makale

Düzenleyici ve Ruh

111:0.1 (1215.1) Kutsal Düzenleyici'nin insan aklındaki mevcudiyeti, insan kişiliğinin evrimleşen ruhuna dair tatmin edici bir kavrayışa erişmeyi hem bilim hem de felsefe için sonsuza kadar imkânsız hale getirmektedir. Morontia ruhu; kâinatın çocuğu

olup, sadece kâinatsal kavrayış ve ruhsal keşif vasıtasıyla gerçek anlamıyla bilinebilir.

111:0.2 (1215.2) Bir ruha ve bir ikamet eden ruhaniyete dair kavramsallaşma, Urantia için yeni değildir; bu, gezegensel inanışların çeşitli sistemlerinde sıklıkla ortaya çıkmıştır. Doğru inanışlarının çoğu ve bazı Batı olanları, insanın köken bakımından kutsal ve aynı zamanda kalıtımsal bakımından insan olduğunu algılamışlardı. İlahiyat'ın dışsal her-yerde-var-oluşuna ek olarak içsel mevcudiyetine dair his uzunca bir süredir, birçok Urantia dininin bir parçasını oluşturmaktadır. İnsanlar uzunca bir süredir; geçici yaşama ait kısa süreli süreci aşan bir biçimde varlığını sürdürmesi tasarlanmış temel bir şey niteliğinde, insan doğası içinde büyüyen bir şeyin mevcut bulunduğuna inanmışlardır.

111:0.3 (1215.3) Evrimleşen ruhunun kutsal bir ruhaniyet tarafından babacanca kollandığını insanın fark edişinden önce, bunun, göz, karaciğer, kalp ve daha sonra beyin olarak farklı fiziksel organlar içinde ikamet ettiği düşünülmüştü. İlkel birey ruhu; kanla, nefesle, gölgelerle ve bireyin su içindeki yansımalarıyla ilişkilendirmişti.

111:0.4 (1215.4) *Atman* kavramsallaşmasında Hindu öğretmenleri gerçekten de, Düzenleyici'nin doğası ve mevcudiyetine dair bir takdire yaklaşmışlardı; ancak, onlar, evrimleşmekte ve potansiyel olarak ölümsüz ruhun sahip olduğu ortak mevcudiyeti ayırt edemediler. Çinliler, buna rağmen, ruh ve ruhaniyet olarak *yang* ile *yin* biçiminde bir insan varlığının iki niteliğini tanıdılar. Mısırlılar ve birçok Afrika kabileleri aynı zamanda, *ka* ve *ba* olarak iki etkenin varlığına inandılar; ruh genelde mevcudiyet öncesinde var olan nitelikte

düşünülmemekteydi, yalnızca ruhaniyet bu nitelikte görülmekteydi.

111:0.5 (1215.5) Nil vadisinin sakinleri her seçilmiş bireyin; ka olarak adlandırdıkları, doğumda, veya doğumdan sonra yakın bir süre zarfında, kendisine bahşedilmiş koruyucu bir ruhaniyete sahip olduğuna inandılar. Onlar bu koruyucu ruhaniyetin, yaşam boyunca fani özne ile kalmaya devam ettiğini ve kendisinden önce gelecek yerleşkeye geçtiğini öğrettiler. Üçüncü Amenhotep'in doğumunun tasvir edildiği El Uksur'daki bir tapınağın duvarlarında, küçük prens Nil tanrısının kolu altında ve yanında, Mısırlılar'ın ka olarak adlandırdığı unsurun bir simgesi olarak görünüş itibarıyla prens ile özdeş başka bir çocuk resmedilir. Bu heykel, İsa'dan önce on beşinci yüzyılda tamamlanmıştı.

111:0.6 (1215.6) Ka'nın; geçici yaşamın daha iyi yollarına ilişkili olduğu fani ruhu yönlendirme, ama özellikle onun sonrasında insan öznesinin sahip olacağı talihlere etkide bulunma arzusu duyan üstün bir ruhani dahi olduğuna inanılmaktaydı. Bu dönemin bir Mısırlı bireyi öldüğünde, onun sahip olduğu ka'nın Büyük Nehrin karşı tarafında kendisini beklemekte olduğuna inanılmaktaydı. İlk başta, yalnızca kralların ka'lara sahip oldukları varsayılmıştı; ancak, yakın zaman içinde, dürüst insanların tümünün onları ellerinde bulunduklarına inanılmıştı. Bir Mısırlı yönetici, kalbi içindeki ka hakkında konuşurken şunları ifade etmişti: “Ben onun konuşmasını görmezden gelmedim; onun rehberliğine karşı gelmekten korktum. Bunu yaparak fazlasıyla geliştirdim; yapmama sebep olan şey sayesinde böyle başarılı oldum; onun rehberliğiyle bu apayrı konuma geldim.” Birçokları ka'nın, “herkes içinde var

olan Tanrı'dan gelmiş bir açığa çıkarıcı araç olduğuna" inandı. Birçokları, "içinizde olan Tanrı lütfunda ebediyeti kalbin bütüncül memnuniyetinde" geçireceklerine inandı.

111:0.7 (1216.1) Evrimleşen Urantia fanilerinin her ırkı, ruhun kavramsallaşmasına denk düşen bir kelimeye sahiptir. Birçok ilkel insan topluluğu ruhun, insan gözlerinden dünyaya baktığına inandı; bu nedenle, onlar, kem gözün kötü niyetliliğinden bu derece aciz bir biçimde korku duydular. Onlar uzunca bir süredir, "insanın ruhaniyetinin Tanrı'nın ışığı" olduğuna inanmışlardır. Rig-veda şunu söyler: "Benim aklım benim kalbime konuşur."

1. Tercihin Akıl Düzlemi

111:1.1 (1216.2) Her ne kadar Düzenleyici'nin faaliyeti doğası bakımından ruhsal olsa da, onlar, şartların dayattığı zorundalık nedeniyle, tüm faaliyetlerini ussal bir temel üzerinde gerçekleştirmek durumundadır. Akıl; ruhaniyet Görüntüleyicisi'nin, ikamet edilen kişiliğin eş güdümüyle birlikte morontia ruhunu evrimleştirmek zorunda olduğu insan toprağıdır.

111:1.2 (1216.3) Kâinat âlemlerinin tümünün sahip olduğu akıl düzeylerinin birkaçında kâinatsal bir bütünlük mevcuttur. Ussal benlikler kökenlerini, tıpkı nebulaların kökenlerini kâinat uzayına ait kâinatsal enerjilerden aldığı gibi, kâinatsal akıldan almaktadır. Ussal benliklerin insani (böylece kişisel olan) düzeyinde ruhsal evrimin potansiyeli; bu türden insan benlikleri içinde mutlak değer bir unsur-görüşünün yaratıcı mevcudiyetiyle birlikte insan kişiliğinin ruhsal donanımları sayesinde, fani aklın yükselişiyle birlikte, baskın hale gelir.

Ancak, fani aklın bu türden bir ruhaniyet baskınlığı, iki deneyime bağlıdır: Bu akıl yedi emir-yardımcı akıl-ruhaniyetinin hizmeti boyunca yukarı doğru evrimini tamamlamış olmalı, ve maddi (kişisel) birey, evrimsel ve potansiyel bakımdan ölümsüz ruh biçimindeki morontia benliğini yaratmada ve onu desteklemede ikamet eden Düzenleyici ile birlikte eş güdümde bulunmayı tercih etmek zorundadır.

111:1.3 (1216.4) Maddi akıl; kendilerini ebedileştiren veya yok eden biçimde Tanrı'yı seçen veya onu yalnız bırakarak kararlarda bulunan nitelikte öz bilince sahip insan kişiliklerinin içinde yaşadığı düzlemdir.

111:1.4 (1216.5) Maddi evrim, sahip olduğunuz bedeniniz olarak size bir yaşam makinesi sağlamıştır; Yaratıcı'nın kendisi sizleri, sahip olduğunuz Düşünce Düzenleyicisi olarak kâinat içinde bilinen en saf ruhaniyet kişiliğiyle donatmıştır. Ancak, ellerinize, bireysel kararlarınıza tabi bir biçimde, akıl verilmiştir; ve, bu akıl ile sizler yaşayacaksınız veya öleceksiniz. Bu akıl içinde ve bu akıl ile sizler; sizlerin Düzenleyici-gibi olmaya, ki bu Tanrı-gibi-olmadır, erişmenizi yetkin kılan ahlaki kararlarda bulunacaksınız.

111:1.5 (1216.6) Fani akıl, bir maddi yaşam süreci boyunca kullanılmak için insan varlıklarına ödünç verilen geçici bir ussal işleyiş düzenidir; ve, onlar bu akli kullanırlarken, ya ebedi mevcudiyetin potansiyelini kabul ederler veya reddederler. Akıl, iradenize tabi konumda bulunan kâinat gerçekliğine dair neredeyse sahip olduğunuz tek şeydir; ve, morontia benliği olarak — ruh, fani benliğin gerçekleştirmekte olduğu geçici nitelikteki kararların hasadını askına uygun bir biçimde temsil

edecektir. İnsan bilinci; alt düzeyde bulunan elektro-kimyasal işleyiş biçimine nazik bir biçimde dayanmakta ve üst düzeyde bulunan ruhaniyet-morontia enerji işleyiş düzenine hassas bir biçimde dokunmaktadır. İnsan varlığı hiçbir zaman, sahip olduğu fani yaşamı içinde bunların ikisinin de bütünüyle bilincinde değildir; bu nedenle, o, bilincinde olduğu akıl içinde çalışmak zorundadır. Ve, aklın ne kavradığı değil, daha çok aklın neyi kavramayı arzuladığı kurtuluşu teminat altına almaktadır; aklın ne olduğu değil, aklın ne olmayı amaçladığı ruhaniyet özdeşleşimini meydana getirmektedir. İnsanın Tanrı'nın bilincinde oluşu değil, insanın Tanrı'yı derinden arzulaması kâinat yükselişi ile sonuçlanmaktadır. Bugün ne olduğunuz, günbegün ve ebediyet içinde kim haline geldiğiniz karşısında çok da önemli değildir.

111:1.6 (1217.1) Akıl; insan iradesinin yıkımın ahenksiz notalarını çalabileceği veya üzerine bu aynı insan iradesinin Tanrı özdeşleşiminin ve bunun sonrasındaki ebedi kurtuluşun seçkin melodilerini yaratabileceği, kâinatsal enstrümandır. İnsana bahşedilen Düzenleyici, son kertede, kötülüğe yetkin olmayan ve günaha ehil olmayan niteliktedir; ancak, insan akli gerçekten de, sapkın ve yalnızca kendi çıkarını düşünen bir insan iradesinin günahkâr kumpasları tarafından bozulan bir biçimde saptırabilir ve kötülüğü mevcut kılır hale gelebilir. Benzer bir biçimde bu akıl, Tanrı-bilen bir insan varlığının ruhaniyet-tarafından-aydınlatılmış-iradesi uyarınca — gerçekte büyük olarak — soylu, güzel, gerçek ve iyi hale getirilebilir.

111:1.7 (1217.2) Evrimsel akıl sadece; tümüyle makinesel veya tümüyle ruhsallaştırılmış olarak — kâinatsal ussallığın iki aşırı ucunda kendisini dışa vurduğu zaman bütünüyle istikrarlı ve

güvenilir halde bulunmaktadır. Tamamiyle mekanik olan denetimin ve gerçek ruhani doğanın ussal aşırı uçları arasında, sahip olduğu istikrarı ve huzuru kişilik tercihine ve ruhaniyet özdeşleştirilişine bağlı evrimleşen ve yükseliş halindeki akılların bu devasa topluluğu bulunmaktadır.

111:1.8 (1217.3) Ancak, insan sahip olduğu iradeyi, kölesel bir biçimde etkisiz olarak Düzenleyici'ye teslim etmemektedir. Bunun yerine, o, etkin, yapıcı ve eş güdümsel bir biçimde; Düzenleyici'nin yönlendirişini doğal kökenli ölümlü aklın arzularından ve dürtülerinden bilinçli bir biçimde farklılık gösterdiğinde ve gösterirken, onun öncülüğünü takip etmeyi tercih etmektedir. Düzenleyiciler insanın iradesi üzerinde etkide bulunur, ancak hiçbir zaman onun iradesine karşıt bir biçimde onun üstünde baskın konuma gelmez; Düzenleyici için insan iradesi yüce konumdadır. Ve, onlar; evrimleşen insan usunun neredeyse sınırsız olan düzleminde düşünce düzenleyişinin ve karakter dönüşümünün ruhsal hedeflerine ulaşmayı arzularken, bu iradeyi böyle değerlendirmekte ve ona saygı duymaktadır.

111:1.9 (1217.4) Akıl sizin geminiz, Düzenleyici yönlendiriciniz, insan iradesi ise kaptanınızdır. Fani deniz aracın idarecisi, ebedi kurtuluşun morontia limanlarına doğru yükseliş halindeki ruhu yönlendiren kutsal rehberle güvenme bilgeliğine sahip olmalıdır. Yalnızca bencillik, tembellik ve günahkârlıkla insanın iradesi, bu türden sevgi dolu bir rehberin yönlendirişini ret edebilir, ve nihai olarak, reddedilmiş bağışlamanın kötülük sığınağına ve bütünleşilen günahın kayalarına fani sürecin bu teknesini oturturabilir. Rızanızla birlikte bu inançlı rehber güvenli bir biçimde sizleri; zamanın sınırlarından ve mekânın

engellerinden karşıya, kutsal aklın tam da kaynağına ve ötesine, hatta Düzenleyiciler'in Cennet Yaratıcısı'na bile, taşıyacaktır.

2. Ruhun Doğası

^{111:2.1 (1217.5)} Kâinatsal usa ait akıl işlevleri boyunca aklın bütünlüğü, ussal işlevin parçaları üzerinde egemen olan konumdadır. Akıl, özü itibariyle, işlevsel bütünlüktür; bu nedenle, akıl hiçbir zaman, yanlış bir şekilde yönlendirilen bir benliğin bilgelik-dışı eylemleri ve tercihleri tarafından kısıtlandığında ve engellendiğinde bile, bu yapısal bütünlüğü dışa vurmada başarısız olmaz. Ve, aklın bu bütünlüğü her durumda, irade soyluluğuna ve yükseliş ayrıcalıklarına sahip benlikler ile olan ilişkileminin tüm düzeyleri üzerinde ruhaniyet eş güdümünü aramaktadır.

^{111:2.2 (1217.6)} Fani insanın maddi aklı; üzerinde Düşünce Düzenleyicisi'nin, bir potansiyel kesinlik unsuru olarak en yüksek nihai sonun ve sonu gelmez sürecin parçası olan kurtuluş halindeki bir ruh niteliğindeki — yok olmayan değerlerin ve kutsal anlamların bir evren karakterine ait ruhsal motifleri işlediği morontia kumaşını taşıyan dikiş makinesidir.

^{111:2.3 (1218.1)} İnsan kişiliği, maddi bir beden içinde yaşam tarafından işlevsel ilişki içerisinde bir arada tutulan, akıl ve ruhaniyet ile tanımlanmaktadır. Bu tür aklın ve ruhaniyetin sahip olduğu bu işlev halindeki ilişki, akıl ve ruhaniyetin bir araya gelmiş belirli nitelikleriyle veya özellikleriyle sonuçlanmaz; bunun yerine o, *ruh olarak* potansiyel bakımdan ebedi devamlılığına ait tamamıyla yeni, özgün ve benzersiz bir evren değeriyle sonuçlanır.

111:2.4 (1218.2) Bu türden ölümsüz bir ruhun evrimsel yaratımında, yalnızca iki değil üç etken bulunmaktadır. Morontia insan ruhunun bu üç atası şunlardır:

111:2.5 (1218.3) 1. *İnsan aklı* ve ona öncül bir biçimde köken sağlayan ve onunla doğrudan ilişkili tüm kâinatsal etkiler.

111:2.6 (1218.4) 2. Bu insan aklında ikamet eden *kutsal ruhaniyet* ve insan yaşamı içindeki tüm ilişkili ruhsal etkiler ve etkenlerle birlikte mutlak ruhsallığın bu türden bir nüvesinde içkin olan tüm potansiyeller.

111:2.7 (1218.5) 3. Bu türden bir ilişkilendirme katkıda bulunan etkenlerin herhangi birinde bulunmayan bir değer karşılığına gelir ve bir anlamı taşır haldeki, *maddi akıl ve kutsal ruhaniyet arasındaki ilişki*. Bu benzersiz ilişkinin gerçekliği ne maddi, ne de ruhsaldır; o, morontialdır. O, ruhtur.

111:2.8 (1218.6) Yarı-ölümlü yaratılmışlar uzunca bir süreden beri insanın evrimleşen ruhunu; daha alçak düzeydeki veya diğer bir değişle maddi akılla ve daha yüksek veya diğer bir değişle kâinatsal akılla karşılaştırır biçimde ayrı konumda tanımlar halde, orta-akıl olarak adlandırmaktadırlar. Bu orta-akıl, gerçekten de bir morontia olgusudur, zira o, maddi ve ruhsalın arasındaki nüfuz alanında mevcuttur. Bu türden bir morontia evriminin potansiyeli, aklın iki kâinatsal dürtüsü içinde içkin konumdadır: yaratılmışın sınırlı aklının sahip olduğu Tanrı'yı bilme ve Yaratan'ın kutsallığına erişme dürtüsü, Yaratan'ın sınırsız aklının sahip olduğu insanı bilme ve yaratılmışın *deneyimine* erişme dürtüsüdür.

111:2.9 (1218.7) Evrimleşmekte olan ölümsüz ruhun bu göksel etkileşimi mümkün kılınmıştır, zira fani akıl, ilk başta kişisel olup daha sonra ise hayvan-ötesi gerçeklikler ile ilişki halinde bulunmaktadır; o, aracılığıyla ilişki içindeki ruhsal hizmetkârlara ek olarak ikamet eden Düşünce Düzenleyicisi ile gerçek bir yaratıcı ilişkiyi gerçekleştiren bir biçimde, ahlaki kararlarda bulunmaya yetkin ahlaki bir doğanın evrimini teminat altına alan kâinatsal hizmete ait madde-ötesi bir donanımına sahiptir.

111:2.10 (1218.8) İnsan aklının bu türden bir iletişimsel ruhsallaşmasına ait kaçınılmaz sonuç; Gizem Görüntüleyicisi olarak — tüm yaratımın tam da bahse konu bu Tanrısı'nın mevcut bir nüvesinin üstün denetimi altında bulunan ruhsal kuvvetler ile irtibat halinde çalışan bir biçimde, Tanrı'yı bilmeyi derinden arzulayan bir insan iradesinin baskınlığındaki bir emir-yardımcı aklın ortak doğumu olan bir ruhun kademeli doğumudur. Ve, böylece, benliğin maddi ve fani gerçekliği; fiziksel-yaşam işleyiş düzeninin geçici sınırlılıklarının ötesine geçmekte, ve, morontia ve ölümsüz ruh olarak benliğin devamlılığı için evrimleşen araç içinde yeni bir dışa vuruma ve yeni bir kimliksel özdeşleşmeye erişmektedir.

3. Evrimleşen Ruh

111:3.1 (1218.9) Fani aklın hataları ve insan davranışının yanlışları; her ne kadar yaratılmış iradesinin onayıyla ikamet eden Düzenleyici tarafından bir kez başlatıldığı zaman bir morontia olgusuna engel olamasa da, ruhun evrimleşmesini dikkate değer bir düzeyde geciktirebilir. Ancak, fani ölümden önceki herhangi bir zaman zarfında bu bahse konu maddi ve insan iradesi, bu türden tercihi geri alma ve kurtuluşu reddetme

gücüyle donatılmıştır. Kurtuluştan sonra bile yükseliş halindeki fani hala, bu ebedi yaşamı reddediş ayrıcalığını elinde bulundurmaktadır; Düzenleyici ile olan bütünleşmeden önceki herhangi bir zaman zarfında evrimleşmekte ve yükselmekte olan yaratılmış, Cennet Yaratıcısı'nın iradesini terk etmeyi tercih edebilir. Düzenleyici ile olan bütünleşme, yükseliş fanisinin ebedi ve koşulsuz bir biçimde Yaratıcı'nın iradesini yerine getirmeyi tercih ettiği gerçeğini simgeler.

^{111:3.2 (1219.1)} Beden içindeki yaşam boyunca evrimleşen ruh, fani aklın madde-ötesi kararlarını geliştirmeye yetkindir. Madde-ötesi olarak ruh kendi kendine insan deneyiminin madde düzeyinde faaliyet göstermemektedir. Ne de bu alt-ruhsal ruh, Düzenleyici gibi İlahiyat'ın belli bir ruhaniyetinin katkısı olmadan morontia düzeyi üstünde faaliyet gösterebilir. Ne de ruh; ilişkilenimsel hale gelmiş işleve ait bu türden bir morontia ruhuna bu türden yetkiyi bütünüyle ve gönüllü olarak devrettiği an ve bunun gerçekleştiği süreç dışında, ölüm veya aktarım onu fani akılla olan maddi birlikteliğinden ayırana kadar nihai kararlarda bulunabilmektedir. Yaşam boyunca karar-tercihe ait kişilik gücü olarak fani iradesi, maddi akıl döngülerinde konumlanmaktadır; dünyasal büyüme ilerlerken, bu benlik artan bir biçimde, tercihin paha biçilemez güçleri ile birlikte, ortaya çıkan morontia-ruh bütünlüğü özdeşleşir hale gelmektedir; ölümden sonra ve malikâne dünyanın yeniden dirilişini takiben insan kişiliği, bütünüyle morontia benliği ile kimliksel olarak özdeşleşir hale gelir. Ruh böylece, kişilik kimliğe ait gelecek morontia aracının başlangıçsal çekirdeğidir.

^{111:3.3 (1219.2)} Bu ölümsüz ruh, ilk başta, doğası bakımından tamamiyle morontial niteliktedir; ancak, o, genellikle,

yaratılmış akıl içindeki bu türden yaratıcı bir olguyu başlatan Kâinatın Yaratıcısı'na ait bahse konu aynı ruhaniyet ile olmak üzere, İlahiyat'ın ruhaniyetleri ile birlikte bütünleşme değerindeki gerçek ruhaniyet düzeylerine kesin bir biçimde yükselecek düzeyde bir gelişme yetkinliğini ellerinde bulundurlar.

111:3,4 (1219,3) Ancak hem insan akli hem de kutsal Düzenleyici, Düzenleyici'nin bütünüyle, aklın kısmi bir biçimde sahip olduğu şekilde — evrimleşen ruhun mevcudiyetinin ve farklı doğasının bilincindedir. Ruh artan bir biçimde, kendi evrimsel büyümesi ölçüsünde, birliktelik halindeki kimlikleri olarak hem akıl hem de Düzenleyici'nin bilincine sahip hale gelir. Ruh, hem insan aklının hem de kutsal ruhaniyetin niteliklerinden beslenir; ancak, o kararlı bir biçimde, sahip olduğu anlamları gerçek ruhani değer ile eş güdümsel hale gelmeyi arzulayan bir akıl işlevini destekleyerek ruhsal denetimin ve kutsal olanın egemenliğinin çoğalımı yönünde evirilmektedir.

111:3,5 (1219,4) Ruhun evrimi olarak fani süreç, bir sınavdan çok bir eğitimidir. Yüce değerlerin kurtuluşuna olan inanç, dinin temelidir; içten dini deneyim, kâinatsal gerçekliğin bir gerçekleşimi olarak yüce değerlerin ve kâinatsal anlamların bütünlüğünden meydana gelmektedir.

111:3,6 (1219,5) Akıl niceliği, gerçekliği, anlamları bilmektedir. Ancak, değerler olarak — nicelik *hissedilir*. Hissedilen şey, bilen akıl ile gerçekliğin-farkındalığını sağlayan ilişkiylem halindeki ruhaniyetin ortak yaratımıdır.

111:3.7 (1219.6) İnsanın evrimleşen morontia ruhu Tanrı-bilincine ait değer-farkındalığı olarak gerçeklikle, güzellikle ve iyilikle dolup taşıdığı ölçüde, bu türden sonuçsal bir varlık yıkılamaz hale gelmektedir. İnsanın evrimleşen ruhu içinde ebedi değerlerin hiçbir kurtuluşu olmasaydı, bunun sonucunda fani mevcudiyeti anlamsız, yaşamın kendisi trajik bir yanılsama olurdu. Ancak şu sonsuza kadar gerçektir: Zaman içinde başladığınız her şeyi, eğer bitirmeye değerli düzeydeyse — kesin bir biçimde ebediyette bitireceksiniz.

4. İçsel Yaşam

111:4.1 (1219.7) Tanıma, dışsal dünyadan alınan hissel algıları bireyin hafıza örneklerine olan eşleştirilişinin ussal sürecidir. Anlama; bu tanınmış hissel algıların ve onların ilişkili olduğu hafıza yöntemlerinin, dinamik bir gerekçelendirilmiş ağa doğru bir araya getirildiği veya düzenlendiği düzey anlamına gelir.

111:4.2 (1220.1) Anlamlar, tanıma ve anlamların bir bileşiminden elde edilir. Anlamlar, tamamiyle hissel veya diğer bir değişle maddi bir dünya içinde mevcudiyet-dışıdır. Anlamlar ve değerler yalnızca, insan deneyiminin içsel veya diğer bir değişle madde-ötesi alanlarda algılanmaktadır.

111:4.3 (1220.2) Gerçek medeniyetin ilerlemelerinin tümü, insanlığın bu içsel dünyasında doğmuştur. Yalnızca içsel yaşam gerçek anlamıyla yaratıcıdır. Medeniyet, herhangi bir nesle ait gençliğin büyük bir çoğunluğu hissel veya diğer bir değişle dışsal dünyanın maddi arayışlarına ilgilerini ve enerjilerini adadığında neredeyse hiçbir biçimde gelişemez.

111:4.4 (1220.3) İçsel ve dışsal dünyalar, farklı bir değerler topluluğuna sahiptir. Her medeniyet, sahip olduğu gençliğin dörtte üçü maddesel mesleklere girdiğinde ve kendilerini dışsal dünyaya ait hissel etkinliklerin arayışına adadığında risk altındadır. Medeniyet; gençliğin, etik kurallar, toplum bilimi, ırk gelişimi, felsefe, güzel sanatlar, din ve kâinat bilimi ile ilgilenmeyi boş verdiğinde, tehlike altındadır.

111:4.5 (1220.4) İnsan deneyiminin ruhaniyet alanına etkide bulunur haldeki yalnızca bilinç-ötesi aklın daha yüksek düzeylerinde, daha iyi ve daha kalıcı medeniyetin inşasına katkıda bulunacak etkin üstün örnekler ile ilişkili bu yüksek kavramsallaşmaları bulabilirsiniz. Kişilik içkin bir biçimde yaratıcıdır; ancak, o bu şekilde, yalnızca bireyin içsel yaşamında faaliyet göstermektedir.

111:4.6 (1220.5) Kar kristalleri her zaman şekil bakımından altıgendir, ancak onların hiçbirisi hiçbir zaman birbirine benzememektedir. Çocuklar karakter türleri ile sınıflandırılabilir, ancak onların hiçbirisi, hatta ikizlerin durumunda olduğu gibi, tamamiyle birbirlerine benzememektedir. Kişilik karakter türlerini izlemektedir, ancak o her zaman benzersizdir.

111:4.7 (1220.6) Mutluluk ve neşe kökenini içsel yaşamdan almaktadır. Sizler gerçek neşeyi, tamamiyle kendi başınıza deneyimleyemezsiniz. Yalnız bir yaşam, mutluluk için ölümcüldür. Aileler ve milletler bile yaşamdan, eğer diğerleri ile birlikte paylaşırlarsa daha fazla neşe duyacaklardır.

111:4.8 (1220.7) Sizler bütünüyle, çevre olarak — dışsal dünyayı denetim altına alamazsınız. İçsel dünyanın yaratıcılığı yöneliminize en fazla etkide bulunan şeydir, zira kişiliğiniz,

öncül gelişmelerin neden-sonuçsal bir biçimde belirleyişine ait kanunlarının zincirlerinden oldukça fazlasıyla kurtarılmıştır.

111:4.9 (1220.8) İnsanın içsel yaşamı gerçek anlamıyla yaratıcı olduğu için her bireye, bu yaratıcılığın anlık ve bütünüyle rastgele mi veya denetlenmiş, yönlendirilmiş ve yapıcı mı olacağını tercih etme sorumluluğu düşmektedir. Faaliyet gösterdiği yer olan, hali hazırda ön yargıyla, kinle, korkularla, hınçlar, intikamla ve bağnazlıklarla doldurulmuş olan bir düzlemde bir yaratıcı hayal gücü nasıl olurda değerli çocukları yetiştirebilir?

111:4.10 (1220.9) Düşünceler kökenlerini dışsal dünyaya ait uyarıcılardan alıyor olabilir, ancak, idealler yalnızca, içsel dünyanın yaratıcı alanlarında doğmaktadır. Bugün dünyanın milletleri, çok fazla bir bilgi bolluğuna sahip insanlar tarafından yönetilmektedir; ancak onlar, idealler bakımından fakirliğin vurduğu bireylerdir. Bu; açlığın, boşanmanın, savaşın ve ırksal düşmanlıkların açıklamasıdır.

111:4.11 (1220.10) Sorun şudur: Eğer özgür iradeye sahip insan içsel bütünlüğü içerisinde yaratıcılığın güçleri ile donatılmışsa, bunun sonucunda bizler, özgür irade yaratıcılığının özgür irade yok ediciliğinin potansiyelini bünyesinde barındırdığını tanımak zorundayız. Ve, yaratıcılık yok ediciliğe dönüştüğü zaman; baskı, savaş ve yok ediş olarak — kötülük ve günahın yıkımı ile yüz yüze gelmektesiniz. Kötülük, bütünlüğü bozma ve nihai olarak yok etme eğilimi gösteren yaratıcılığın belli bir yönelimidir. İçsel yaşamın yaratıcı işlevini engelleyen her çatışma kötüdür — bu, kişilik içinde iç savaşın bir türüdür.

111:4.12 (1221.1) İçsel yaratıcılık, kişiliğin bir araya gelişi ve benliğin bütünleşimi vasıtasıyla karakterin soylulaşmasına katkıda

bulunmaktadır. Şu sonsuza kadar gerçektir: Geçmiş değiştirilemez niteliktedir; sadece gelecek, içsel benliğin mevcut yaratıcılığının hizmeti tarafından değiştirilebilir.

5. Tercihin Kutsallığa Adanışı

111:5.1 (1221.2) Tanrı'nın iradesini gerçekleştirme neredeyse; içsel yaşamı Tanrı ile — bu türden bir yaratılmış yaşamını içsel anlam-değerine mümkün kılan bir biçimde yaratmış tam da bu Tanrı ile — paylaşma gönüllülüğünün bir dışavurumundan başka bir şey değildir. Paylaşma, kutsal nitelikte — Tanrısaldır. Tanrı her şeyi Ebedi Evlat ve Sınırsız Ruhaniyet ile paylaşıırken, bunun karşılığında, onlar her şeyi, evrenlerin kutsal Erkek ve ruhaniyet Kız Evlatları ile birlikte paylaşmaktadır.

111:5.2 (1221.3) Tanrı'yı örnek alarak onun gibi olmaya çalışma, kusursuzluğun anahtarıdır; onun iradesini gerçekleştirmek, kurtuluşun ve kurtuluş içindeki kusursuzluğun sırrıdır.

111:5.3 (1221.4) Faniler Tanrı içinde yaşar; ve, böylece Tanrı, faniler içinde yaşama iradesinde bulunmuştur. İnsanlar kendilerini ona emanet ederken, benzer bir biçimde o — ve ilk başta olmak üzere — insanlarla birlikte olması için kendisinden bir parçayı emanet etmiştir; insanlar içinde yaşamaya ve insan iradesine tabi bir biçimde insanlar içinde ikamet etmeye razı olmuştur.

111:5.4 (1221.5) Bu yaşamdaki barış, ölümden kurtuluş, bir sonraki yaşamdaki kusursuzlaşma, ebediyet içindeki hizmet olarak — tüm bunların hepsine; yaratılmış kişiliği — tercih eden bir biçimde — yaratılmış iradesini Yaratıcı'nın iradesine tabi kılmaya onay verdiği zaman, *şimdi* (ruhaniyet içinde) erişilir.

Ve, hali hazırda Yaratıcı, yaratılmış kişiliğinin iradesine kendisine ait bir nüveyi tabi kılmayı tercih etmiştir.

111:5.5 (1221.6) Bu türden bir yaratılmış tercihi, iradenin bir teslimiyeti değildir. O, iradenin bir kusursuzlaşımı, iradenin bir yücelişi, iradenin bir genişleyişi olarak iradenin kutsallığa olan bir adanışıdır; ve, bu türden tercih yaratılmış iradesini geçici önemin düzeyinden, içinde ruhaniyet Yaratıcısı'nın kişiliği ile yaratılmış evladın bir bütün haline geldiği daha yüksek değerinkine yükseltmektedir.

111:5.6 (1221.7) Yaratıcı'nın iradesinin bu tercihi; her ne kadar, yaratılmış evladın mevcut bir biçimde Cennet üzerindeki Tanrı'nın mevcudiyeti karşısına çıkabilmesi için bir asrın geçmesi zorunlu olsa da, fani insan tarafından ruhani Yaratıcı'nın ruhsal bulunuşudur. Bu tercih; “*Benim değil senin* iraden gerçekleşecek” biçimindeki — yaratılmış iradesinin reddi yerine, “Benim irademdir senin iradeni gerçekleştiren” ifadesindeki olumlu onaydan oluşmaktadır. Ve, eğer bu tür tercihte bulunulursa, er yâda geç, bu Tanrı'yı-tercih-eden evlat, ikamet eden Tanrı nüvesi ile içsel bütünlüğü (bütünleşmeyi) bulacaktır; bunun karşısında, kusursuzlaşmakta olan bu aynı evlat, insanın iradesi ile Tanrı'nın iradesinin başka bir ebedi eş birlikteliğinin doğumu olarak — yaratıcı nitelikleri dışavurumun bilinç dâhilindeki ortaklığında ebedi bir biçimde bir araya gelmiş olan iki kişilik biçiminde, insanın kişiliği ile onun Yapıcısı'nın kişiliğinin ibadetsel bütünlüğünde yüce kişilik tatminini bulacaktır.

6. İnsan Çıkmazı

111:6.1 (1221.8) Fani insanın birçok geçici sıkıntısı, kâinat ile olan iki katmanlı ilişkisinden kaynaklanmaktadır. İnsan, doğa içinde var olan bir biçimde — doğanın bir parçasıdır; ancak, o yine de, doğanın ötesine geçmeye yetkindir. İnsan sınırlıdır, ancak o, sınırsızlığın bir kıvılcımı tarafından ikamet edilmektedir. Bu türden çifte bir düzey yalnızca kötülük için potansiyele temel oluşturmamakta, ancak aynı zamanda, belirsizliğin fazlasıyla ve hiçte az olmayan endişeyle dolu birçok toplumsal ve ahlaki duruma sebebiyet vermektedir.

111:6.2 (1222.1) Doğanın üzerinde üstünlük sağlamak ve kişinin sahip olduğu benliği aşmak için gerekli olan cesaret, bireyin kendisi için beslediği benlik gururun cazibesine kapılmasına yenik düşebilecek bir cesarettir. Fani çıkmazı; insanın doğaya olan taabiyetine ek olarak aynı zamanda gerçekleşen bir biçimde — ruhsal tercih ve eylemin özgürlüğü niteliğindeki — benzersiz bir özgürlüğü elinde bulunduruşunun çifte gerçekliğinden meydana gelir. Maddi düzeyler üzerinde insan kendisini doğaya tabi konumda bulurken, ruhsal düzeyler üzerinde o, doğaya ilaveten geçici ve sınırlı olan her şey üzerinde üstün konumdadır. Bu türden bir çıkmaz; cazibeye kapılarak amaçtan sapmadan, potansiyel kötülükten, kararsal yanlışlardan ayrılmaz nitelikte olup, benlik gururlu ve kibirli hale geldiğinde günaha evirilebilir.

111:6.3 (1222.2) Günah sorunu, sınırlı dünya içerisinde içkin bir biçimde var olmamaktadır. Sınırlılığın gerçekliği, ne kötü ne de günahsı niteliktedir. Sınırlı dünya, kutsal Evlatları'nın el yapımı olan bir biçimde — bir sınırsız Yaratan tarafından yaratılmıştır; ve, bu nedenle, *iyi* olmak zorundadır. Sınırlı

olanın yanlış kullanımı, çarpıtılması ve doğru yoldan saptırılması, kötülük ve günaha kaynaklık etmektedir.

111:6.4 (1222.3) Ruhaniyet akıl üstünde baskın hale gelebilir; böylelikle akıl, enerjiyi denetim altına alabilir. Ancak, akıl enerjiyi yalnızca; fiziksel nüfuz alanlarına ait nedenlerin ve sonuçların matematiksel düzeyi içinde içkin nitelikte bulunan dönüşümsel potansiyelleri, benliğin ussal bir biçimde değişikliğe uğratması vasıtasıyla denetim altına alabilir. Yaratılmış aklı içkin bir biçimde enerjiyi denetim altına alamamaktadır; bu bir İlahiyat ayrıcalığıdır. Ancak, yaratılmış aklı; sadece, fiziksel evrenin enerji sırları üzerinde üstün hale gelecek kadar, enerji üzerinde değişikliklerle bulunabilmekte olup, bunu mevcut bir biçimde gerçekleştirmektedir.

111:6.5 (1222.4) İnsan, ister kendisi olsun ister çevresi olsun, fiziksel gerçeklik üzerinde değişiklikte bulunmayı arzu ettiği zaman, maddeyi denetim altına almanın ve enerjiyi yönlendirmenin yollarını ve araçlarını keşfettiği ölçüde bunu gerçekleştirmektedir. Desteklenmemiş akıl; kaçınılmaz bir biçimde ilişkili olan kendi fiziksel işleyiş düzeni dışında, maddi olan herhangi bir şey üzerinde etkide bulunmada bütünüyle güçsüzdür. Ancak, bedenin işleyiş düzeninin ussal bir biçimde kullanılışı vasıtasıyla akıl; kullanılım aracılığıyla bu aklın artan bir biçimde evren içinde sahip olduğu fiziksel düzeyi denetleyebileceği ve onun üzerinde dahi baskın konuma gelebileceği, diğer işleyiş düzenlerini, hata enerji ilişkilerini ve yaşam ilişkilerini yaratabilir.

111:6.6 (1222.5) Bilim gerçeklerin kaynağıdır, ve akıl gerçekler olmadan faaliyet gösteremez. Onlar, yaşam deneyiminin harcıyla tutturulmuş, bilgeliğin binası içindeki yapı

kolanlarıdır. İnsan Tanrı'nın sevgisini gerçekler olmadan bulabilir; ve, insan, Tanrı'nın kanunlarını derin sevgi olmadan keşfedebilir; ancak, insan hiçbir zaman, kutsal kanunu ve kutsal derin sevgiyi bulana ve deneyimsel bir biçimde bunları kendisine ait evrimleşen konumdaki kâinatsal felsefesinde bir bütün haline getirmediğiçe, İlk Kaynak ve Merkez'in her-şeyi-içine-alan doğasına ait seçkin doygunluk niteliğindeki göksel uyum olarak sonsuz simetriyi takdir etmeye başlayamayacaktır.

111:6.7 (1222.6) Maddi bilginin genişlemesi, değerlerin anlamlarının ve en yüksek amaçlara ait değerlerin daha yüksek bir ussal takdirine izin vermektedir. Bir insan varlığı gerçekliği kendi içsel deneyimi içinde bulabilir; ancak, o, gerçekliğe dair kişisel keşfini gündelik yaşamın acımasız nitelikteki maddi taleplerine uygulamak için gerçeklere dair net bir bilgiye ihtiyaç duymaktadır.

111:6.8 (1222.7) Geçici ve sınırlı olan her şeyin tümüyle ötesindeki ruhsal güçleri elinde bulundururken aynı zamanda kendisini koparılamaz bir biçimde doğaya tabi bir biçimde de gören fani insanın, güvende hissetmeme duyguları tarafından yorgun düşmesi tamamiyle doğaldır. Yalnızca — yaşayan inanç olarak — duyulan dini güven insanı, bu türden zor ve kafa karıştırıcı sorunların ortasında ayakta tutabilir.

111:6.9 (1223.1) İnsanın maddi doğasını üzerinde bekleyen ve onun ruhsal dürüstlüğünü tehdit eden tehlikelerin tümü içinde gurur en büyük olanıdır. Cesaret mertliktir, ancak bencillik aşırı bir biçimde mağrur ve intiharsıdır. Bu makul düzeydeki özgüvenin kınanması değildir. İnsanın kendisini aşma yetisi, onu hayvan krallığından ayıran bir şeydir.

^{111:6.10 (1223.2)} İster bir insanda, ister bir toplulukta, ister ırkta veya millete bulunursa bulunsun, gurur aldatıcı, sarhoş edici ve günahı-besler niteliktedir. “Gurur, bir düşüşten sonra gerçekleşir” ifadesi tam, kelime anlamıyla gerçektir.

7. Düzenleyici’nin Sorunu

^{111:7.1 (1223.3)} Her-şeye-gücü-yeten, her-şeyin-bilgeliğine sahip ve her-şeyin-derin-sevgisinde olan Yaratıcı’nın evren malikâneleri içinde bir yükseliş evladı olarak güvence; evrenin deneyimsiz bir vatandaşı olarak belirsizlik; Kâinatın Yaratıcısı’nın kutsal merhameti ve sınırsız sevgisine olan yaratılmış evladının koşulsuz güvenine dair güvence olarak ruhaniyette ve ebediyetteki güvence; kendisini açığa çıkarmakta olan Cennet yükselişine ait olaylara dair belirsizlik olarak zaman ve akıl içindeki belirsizlik niteliğindeki — güvencenin belirsizliği Cennet serüveninin özüdür.

^{111:7.2 (1223.4)} Ben, Düzenleyici’nin ruhunuza olan sadık çağrısının uzak yankısını dikkatlice kulak vermeniz için sizi uyabilir miyim? İkamet eden Düzenleyici, zamana ait süreç mücadelenizi durduramaz veya onu maddi bir biçimde bile bile değiştiremez; Düzenleyici, bu zor emek dünyası boyunca serüveninize devam ederken, yaşamın zorluklarını azaltamaz. Kutsal sakın sadece sabırla, gezegeniniz üzerinde yaşanmakta olduğu gibi siz yaşam savaşını verirken müdahalede bulunmamak için kendisine hâkim olur; ancak, siz, eğer sadece bunu yapabiliyorsanız, savaşır ve yorgun düşer bir biçimde çalışırken ve endişe duyarken — gözü pek Düzenleyici’nin sizinle birlikte sizin için savaşmasına izin verebilirsiniz. Sizler; eğer sadece, Düzenleyici’nin, mevcut maddi dünyanızın ortak sorunlarıyla olan bu zorlu, aman vermeyen mücadelenizin

gerçek güdüsüne, nihai hedefine ve ebedi amacına dair imgeleri sürelikli olarak önüne sermesine izin verebilseniz, oldukça rahatlamış ve ilginizi toparlamış biçimde oldukça huzura kavuşmuş ve ilham kazanmış hale gelirdiniz.

111:7.3 (1223.5) Tüm bu zorlu maddi çabaların ruhsal dengini sizlere gösterme görevinde neden Düzenleyici'ye yardım etmeyesiniz? Düzenleyici'nin, yaratılmış mevcudiyetinin geçici zorlukları ile boğuşurken kâinatsal gücün ruhsal gerçeklikleri ile sizleri güçlü hale getirmesine neden izin vermeyesiniz? Geçmekte olan anın sorunlarına kafası karışmış bir biçimde bakmaktan kendinizi alamazken kâinatsal yaşama dair bütüncül ebedi görünümün berrak görüntüsüyle sizleri neşelendirmesi için cennetsel yardımcınızı neden teşvik etmeyesiniz? Zamanın engelleri arasında yılgın düşerken ve fani yaşam serüveninizi çevreleyen belirsizliklerin labirenti içinde tökezlerken kâinat bakışı tarafından aydınlanmayı ve ilham verilmeyi neden reddetmektesiniz? Düzenleyici'nin, her ne kadar ayaklarınız dünyasal emeğin maddi doğrultusunu arşınlamak zorunda olsa da, düşüncenizi ruhsallaştırmasına neden izin vermeyesiniz?

111:7.4 (1223.6) Urantia'nın daha üstün ırkları tamamiyle birbirine karışmış konumdadır; onlar, farklı kökenden gelen birçok ırk ve ırk kolunun bir karışımıdır. Bu çok parçalı doğa; Görüntüleyiciler'in yaşam boyunca etkin bir biçimde çalışmalarını aşırı derecede zor kılmakta, ve, kesin bir biçimde, ölümden sonra hem Düzenleyici'nin hem de koruyucu yüksek meleğin sorunlarını arttırmaktadır. Çok daha uzun olmayan bir süre önce ben Salvington'daydım, ve, bir nihai son koruyucusunun, fani öznesine hizmet ederken yaşadığı

zorlukların nedenselliğini açıklayan resmi bir sunumu dinledim. Bu yüksek melek şunları söyledi:

111:7.5 (1223.7) “Yaşadığım sorunun büyük bir kısmı, öznenin sahip olduğu iki doğa arasındaki sonu gelmez çatışmadan kaynaklanmaktaydı; geleceğe dair arzunun dürtüsüne hayvansal kökenli tembellik tarafından karşı konulmaktaydı; üstün bir insan topluluğunun idealleri, alt düzey bir ırkın içgüdüleri tarafından karşı gelinmekteydi; büyük bir aklın yüksek amaçlarıyla, ilkel bir kalıtımın dürtüsü düşmanca mücadele etmekteydi; uzağı gören bir Görüntüleyici’nin ileri görüşlü düşüncesi, zamanın bir yaratılmışının dar görüşüyle engellenmekteydi; bir yükseliş varlığının ilerleyici tasarımları, bir maddi doğanın arzuları ve derinden istedikleri şeyler tarafından değişikliğe uğramaktaydı; kâinat usunun parıltıları, evrimleşen ırkın kimyasal-enerji hükümleriyle ışımaz hale gelmişti; meleklerin dürtüsüne bir hayvanın sahip olduğu duygular karşı koymaktaydı; bir usun hazırlanışı, içgüdüünün eğilimleri tarafından ortadan kaldırılmaktaydı; bireyin deneyimine, ırkın tarihsel olarak birikmiş eğilimleri karşı gelmekteydi; en iyinin sahip olduğu hedeflerini, en kötünün yönelişi gölgede bırakmaktaydı; dehanın yükseliş etkisi, vasatlığın çekimiyle dengelenmekteydi; iyi olanın ilerleyişi, kötü olanın eylemsizliği tarafından yavaşlatılmaktaydı; güzel olanın sanatı, kötülüğün mevcudiyeti tarafından lekelenmekteydi; sağlığın yaşam gücü, hastalığın yaşam yılgınlığı tarafından eşitlenmekteydi; inancın pınarı, korkunun zehirleriyle kirletilmekteydi; neşenin ırmağı, kederin sularıyla acılaşmaktaydı; gelecekte beklenen şeye dair duyulan mutluluk, şimdiki olana dair farkındalığın hoşnutsuzluğu tarafından yitirilmekteydi; yaşamdan alınan keyifler sürekli bir

biçimde, ölümün kaderleri tarafından tehdit edilmekteydi. Bu türden bir gezegen üzerinde böyle bir yaşam! Ama yine de, Düşünce Düzenleyicisi'nin her daim mevcut yardımı ve dürtüsü sayesinde bu ruh; mutluluğun ve başarının makul bir düzeyine bu dünyada erişmiş olup, şimdi bile malikâne dünyalarının yargı binalarına yükselmiştir.”

111:7.6 (1224.1) [Orvonton'un bir Yalnız İleticisi tarafından sunulmuştur.]

112. Makale

Kişilik Kurtuluşu

112:0.1 (1225.1) EVRİMSEL gezegenler, yükseliş halindeki fani sürecin başlangıçsal dünyaları olarak insan kökeninin âlemleridir. Urantia, sizin başlangıç noktanızdır; burada, siz ve sizin Kutsal Düzenleyiciniz geçici birlikteliğe katılmaktadırlar. Sizler, kusursuz bir rehber ile donatılmış konumda bulunmaktasınız; bu nedenle, zamanın yarışını içten bir biçimde tamamlarsanız ve inancın nihai hedefine erişerseniz, çağların hediyesi sizlerin olacaktır; sizler sonsuza kadar, sahip olduğunuz ikamet eden Düzenleyici ile bir bütün haline geleceksiniz. Bunun sonrasında, kıyaslandığında mevcut fani düzeyinizin antreden başka bir şey olmadığı, yükselen yaşam olarak sizin gerçek yaşamınız başlayacaktır. Daha da sonra, önünüzde uzanan ebediyet içinde kesinlik unsurları olarak sizin yüceltilmiş ve ilerleyici göreviniz başlayacaktır. Ve, evrimsel büyümenin bu birbirini takip eden çağları ve aşamalarının tümü boyunca, orada; mutlak bir biçimde değişmez nitelikte varlığını korumaya devam eden ve — değişimin mevcudiyetindeki kalıcılık biçiminde — kişilik olan sizlerin bir parçası bulunmaktadır.

112:0.2 (1225.2) Kişiliği tanımlamaya kalkışmak ukalalık olsa da, kişilik hakkında bilinen şeylerin bazılarının tekrar üzerinden geçmek yararlı olabilir:

112:0.3 (1225.3) 1. Kişilik; gerçekte, Kâinatın Yaratıcısı'nın bizzat kendisi tarafından veya Yaratıcı adına faaliyet gösteren Bütünleştirici Bünye tarafından bahşedilmiş niteliktir.

112:0.4 (1225.4) 2. Akıl veya ruhaniyeti içeren herhangi bir yaşayan enerji sistemine bahşedilebilir.

112:0.5 (1225.5) 3. Öncül neden-sonuçsallığın bağlayıcılıklarına tamamiyle tabi değildir. O, göreceli yaratıcı ve eş-yaratıcıdır.

112:0.6 (1225.6) 4. Evrimsel maddi yaratılmışları üzerine bahşedildiğinde, ruhaniyetin aklın aracılığıyla enerji-maddesinin üstünlüğünü amaçlamasına neden olmaktadır.

112:0.7 (1225.7) 5. Kimlikten yoksun olurken kişilik, herhangi bir yaşayan enerjinin sisteminin kimliğini bütünleştirebilir.

112:0.8 (1225.8) 6. Çekime hem niceliksel hem de niteliksel karşılığı sergileyen üç enerjiye kıyasla kişilik döngüsüne yalnızca niceliksel tepkiyi açığa çıkarmaktadır.

112:0.9 (1225.9) 7. Kişilik, değişimin mevcudiyetindeki değişmeyendir.

112:0.10 (1225.10) 8. Tanrı'nın iradesini yerine getirmeye özgür iradenin adanışı olarak — Tanrı'ya bir armağanda bulunabilir.

112:0.11 (1225.11) 9. Diğer kişilerle olan ilişki zorunluluğuna ait farkındalık olarak — kişilik tarafından nitelenmektedir.

Davranış düzeylerini saptamakta olup, seçici bir biçimde onları birbirinden ayırır.

112:0.12 (1225.12) 10. Kişilik, mutlak bir biçimde benzersiz olarak benzersizdir: O, zaman ve mekân içinde benzersizdir; o, ebediyet içinde ve Cennet üzerinde benzersizdir; o, bahşedildiği anda benzersizdir — orada ona ait hiçbir eş bulunmamaktadır; o, mevcudiyetin her anı boyunca benzersizdir; o, Tanrı ile olan ilişkisinde benzersizdir — Tanrı, bir kişiyi diğerinden ayrı bir konumda tutmaz, ancak ne de Tanrı kişileri birbirine ekler, zira onlar eklenebilir nitelikte değildir — onlar ilişkilendirilebilir, ancak bütünleştirilemez.

112:0.13 (1226.1) 11. Kişilik doğrudan bir biçimde, diğer-kişilik mevcudiyetine karşılık göstermektedir.

112:0.14 (1226.2) 12. Ruhaniyete eklenebilen ve böylece Yaratıcı'nın Evlat ile olan ilişkisinin üstünlüğünü gösteren bir şeydir. (Akıl, ruhaniyete eklenme zorunluluğunda değildir.)

112:0.15 (1226.3) 13. Kişilik, kurtuluş halindeki ruh içindeki kimlik ile fani ölümden sağ çıkabilir. Düzenleyici ve kişilik değişmezdir; (ruh içerisindeki) onlar arasındaki ilişki, devam eden evrim biçiminde değişimden başka bir şey değildir; ve, eğer bu değişim (büyüme) sona erirse, ruh varlığını yitirecektir.

112:0.16 (1226.4) 14. Kişilik benzersiz bir biçimde, zamanın bilincindedir; ve, bu, aklın veya ruhaniyetin zaman algısından başka bir şeydir.

1. Kişilik ve Gerçeklik

112:1.1 (1226.5) Kişilik, Kâinatın Yaratıcısı tarafından potansiyel bakımdan ebedi bir kazanım olarak yaratılmışlarına bahşedilmektedir. Bu türden kutsal bir armağan; alt düzeye ait sınırlı olandan en yüksek düzeydeki absonite, hatta mutlak olanın sınırlarına bile ulaşan kapsamdaki sayısız düzey üzerinde ve birbirini takip eden evren durumları içinde faaliyet göstermek için tasarlanmıştır. Kişilik böylece, üç kâinatsal düzlemde veya diğer bir deyişle üç evren fazı içerisinde faaliyetini gerçekleştirmektedir.

112:1.2 (1226.6) 1. *Konum düzeyi*. Kişilik eşit düzeyde etkili bir biçimde yerel evren, aşkın-evren ve merkezi evrende faaliyet göstermektedir.

112:1.3 (1226.7) 2. *Anlam düzeyi*. Kişilik etkili bir biçimde, sınırlı ve absonit olanın düzeyleri üzerinde ve hatta mutlak olan ile ilişkili bir biçimde işlevini yerine getirmektedir.

112:1.4 (1226.8) 3. *Değer düzeyi*. Kişilik deneyimsel olarak; maddi, morontial ve ruhsal olanın ilerleyici âlemlerinde gerçekleştirilebilir.

112:1.5 (1226.9) Kişilik, kâinatsal düzeydeki boyutsal dışavurumun kusursuz bir kapsamına sahiptir. Sınırlı kişiliğin boyutları üç olup, onlar kabaca şu biçimde işlevseldir:

112:1.6 (1226.10) 1. *Uzunluk*, mekân boyunca ve zamana göre ilerleme olarak — evrim biçiminde ilerleyişin doğrultusunu ve doğasını temsil eder.

112:1.7 (1226.11) 2. *Dikeysel derinlik*, bireyin kendisini gerçekleştiriminin çeşitli düzeyleri ve çevreye olan tepkinin

genel olgusu olarak organizmasal dürtülerden ve tutumlardan meydana gelir.

112:1.8 (1226.12) 3. *Genişlik*; eş güdüm, ilişkilenim ve benlik düzenleniminin alanından oluşur.

112:1.9 (1226.13) Urantia fanilerine bahşedilen kişiliğin türü, bireyin öz dışavurumunun veya diğer bir değişle kişilik gerçekleşiminin yedi boyutunun bir potansiyeline sahiptir. Bu boyutsal olgular bütünlüğünün üçü sınırlı düzey üzerinde, üçü absonit düzeyde ve geride kalan biri ise mutlak düzeyde gerçekleştirilebilir niteliktedir. Alt-mutlak düzeyler üzerinde bu yedinci veya diğer bir değişle bütünlük boyutu, kişiliğin *gerçekliği* olarak deneyimlenebilen niteliktedir. Bu en yüksek boyut; ilişkilenebilen bir mutlak olup, her ne kadar sonsuz olmasa da, mutlak olana gerçekleştirilebilecek alt-sonsuz nüfuzu için boyutsal bakımdan potansiyel niteliktedir.

112:1.10 (1226.14) Kişiliğin sınırlı boyutları kâinatsal uzunluk, derinlik ve genişlik ile ilişkilidir. Uzunluk anlama karşılık gelmekte; derinlik değeri simgelemekte; genişlik — kâinatsal gerçekliğin sarsılamaz bilincini deneyimleme yetisi olarak — kavrayıştan oluşmaktadır.

112:1.11 (1227.1) Morontia düzeyinde maddi düzeyin bu sınırlı boyutlarının tümü, fazlasıyla gelişmiş niteliktedir; ve, yeni boyutsal değerler gerçekleştirilebilir konumdadır. Morontia düzeyinin tüm bu genişlemiş boyutsal deneyimleri, motanın etkisi ve aynı zamanda morontia matematiğinin katkısıyla en yüksek veya diğer bir değişle kişilik boyutu ile muhteşem bir biçimde değerlendirilmektedir.

112:1.12 (1227.2) İnsan kişiliğin irdelenişinde faniler tarafından deneyimlenen sorunların büyük bir kısmından; eğer sınırlı yaratılmış, boyutsal düzeylerin ve ruhsal düzeylerin deneyimsel kişilik gerçekleşimi içinde eş güdümsel halde olmadıklarını hatırlarsa kaçınılabılır.

112:1.13 (1227.3) Yaşam gerçekten de, organizma (benlik) ve onun çevresi arasında gerçekleşen bir süreçtir. Kişilik bu organizmasal-çevresel ilişkilime, kimliğin değerlerini ve devamlılığın anlamlarını aktarır. Böylelikle, uyarı-tepkisine ait olgunun yalnızca bir mekanik süreç olmadığının farkına varılacaktır; zira, kişilik bütünsel durumda bir etken olarak faaliyet gösterir. Mekanizmaların doğalarından kaynaklanan bir biçimde edilgen olduğu; organizmaların içkin bir biçimde etkin olduğu her zaman doğrudur.

112:1.14 (1227.4) Fiziksel yaşam, organizmanın içindeliğine kıyasla organizma ile çevre *arasında* gerçekleşen bir süreçtir. Ve, bu tür her süreç, bu türden bir çevreye olan tepkinin organizmasal işleyiş biçimlerini yaratma ve onu oluşturma eğilimine sahiptir. Ve, tüm bu *yönlendirici işleyiş biçimleri*, hedef seçiminde oldukça etkilidir.

112:1.15 (1227.5) Aklın aracılığı vasıtasıyla birey ve çevre anlamlı iletişimi kurar. Organizmanın (bir güdüye olan tepkisi biçiminde) çevre ile bu türden anlamlı iletişimlerini gerçekleştirmesine dair yetkinliği ve istekliliği, bütüncül kişiliğin *tutumunu* yansıtmaktadır.

112:1.16 (1227.6) Kişilik, soyutlanış içinde kendisini oldukça iyi bir biçimde sergileyemez. İnsan içkin bir biçimde toplumsal yaratılmıştır; o, derin aidiyet arzusunun egemenliği altındadır.

“Hiçbir insan kendisi için yaşamaz” kelimenin tam anlamıyla doğrudur.

^{112:1.17 (1227.7)} Ancak, yaşayan ve faaliyet gösteren yaratılmışın bütünlüğünün taşıdığı anlam olarak kişiliğin kavramsallaşması, ilişkilerin bir bütün hale gelişinden çok daha anlam ifade etmektedir; o, ilişkilerin eş güdümüne ek olarak gerçekliğin tüm etkenlerinin *bütünleşimini* simgelemektedir. İlişkiler iki nesne arasında mevcuttur; ancak, üç veya daha fazla nesne bir *sistemi* oluşturur, ve bu türden bir sistem, genişlemiş veya diğer bir deyişle katmanlaşmış bir ilişkiden çok daha fazlasıdır. Bu ayrışma hayati derecede önemlidir; zira, bir kâinatsal sistem içerisinde bireysel üyeler, bütün ile olan ilişki ve bütünün bireyselliği vasıtası dışında birbirleriyle ilişkili değildir.

^{112:1.18 (1227.8)} İnsan organizmasında, onun parçalarının toplamı — bireysellik olarak — benliği oluşturmaktadır; ancak, bu türden bir sürecin, kâinatsal gerçeklikler ile ilişkili haldeki tüm bu etkenlerin bütünleştiricisi olan kişilik ile hiçbir ilgisi bulunmamaktadır.

^{112:1.19 (1227.9)} Bir araya getirişlerde parçalar eklenir; sistemlerde, parçalar *bir düzen içine yerleştirilir*. Sistemler, konumsal değerler olarak — düzenlenme nedeniyle önemlidir. İyi bir sistem içinde tüm etkenler, kâinatsal konum içindedir. Kötü bir sistemde bir şey ya kayıp ya da — yanlış yerleştirilmiş bir biçimde — olması gereken yerin dışındadır. İnsan sistemi içerisinde, tüm etkinlikleri bütünleştiren ve bunun sonucunda kimlik ve yaratıcılığın niteliklerini aktaran kişiliktir.

2. Benlik

112:2.1 (1227.10) Benliğin irdelenişinde şunları hatırlamak yararlı olacaktır:

112:2.2 (1227.11) 1. Fiziksel sistemlerin tabi oldukları.

112:2.3 (1227.12) 2. Ussal sistemlerin eş güdüm halinde oldukları.

112:2.4 (1227.13) 3. Kişiliğin baş yönetici konumda bulunuşu.

112:2.5 (1227.14) 3. Kişiliğin baş yönetici konumda bulunuşu.

112:2.6 (1228.1) Benliğin tüm kavramsallaşmalarında, yaşamın gerçekliğinin ilk başta, onun değerlendirilişinin veya diğer bir değişle onun yorumlanışının ise daha sonra geldiği tanınmalıdır. İnsan evladı ilk başta *yaşar* ve bunu takiben yaşamı hakkında *düşünür*. Kâinatsal ekonomi içerisinde kavrayış öngöründen önce gelir.

112:2.7 (1228.2) Tanrı'nın insan haline gelişine dair kâinatsal gerçeklik sonsuza kadar, tüm anlamları değiştirmiş, insan kişiliğinin tüm değerlerini yeniden tanımlamıştır. Kelimenin tam anlamında derin sevgi, ister insan ister kutsal isterse de insan *ve* kutsal olsun, bütüncül kişiliklerin karşılıklı düşünülüşüne karşılık gelmektedir. Benliğin kısımları düşünme, hissetme, arzu duyma olarak — sayısız biçimde faaliyet gösterebilir; ancak, yalnızca, bütüncül kişiliğin eş güdümsel hale getirilmiş nitelikleri ussal faaliyet içinde odaklanmış haldedir; ve, bu güçlerin tümü, bir insan varlığı içten ve bencil olmayan bir biçimde, ister insan ister kutsal olsun, bir başka varlığı sevdiğinde fani aklın sahip olduğu ruhsal bahşedilmişlikle ilişkili hale gelir.

112:2.8 (1228.3) Gerçekliğe ait tüm fani kavramsallaşmaları, insan kişiliğine ait mevcudiyetin varsayımına dayanmaktadır; insan-ötesi gerçekliklerin tüm kavramsallaşmaları insan kişiliğinin, ilişkili haldeki belirli ruhsal birimlerin ve kutsal kişiliklerin kâinatsal gerçeklikleriyle ve onların içindeki deneyimlerine dayanmaktadır. Kişilik dışında, insan deneyimi içerisinde ruhsal-olmayan her şey, bir amaç için araçtır. Fani insanın — ister insan ister kutsal olsun — diğer kişiler ile sahip olduğu her gerçek ilişki kendisi içinde bir amaçtır. Ve, İlahiyat’a ait kişilik ile bu türden ortak birliktelik, kâinatsal yükselişin ebedi hedefidir.

112:2.9 (1228.4) Kişiliğe olan iyelik insanı bir ruhsal varlık olarak tanımlar; çünkü, benliğin bütünlüğü ve kişiliğin sahip olduğu öz bilinç madde-ötesi dünyanın bahşedilmişlikleridir. Maddeciliği savunan bir faninin, kendi içinde ve tek başına, madde-ötesi gerçekliklerin mevcudiyetini reddedebilme yetisine ait gerçekliğin tam da kendisi; sahip olduğu insan aklında ruhaniyet bileşiminin ve kâinatsal bilincin mevcudiyetini, ve işler konumda bulunduğunu, sergilemektedir.

112:2.10 (1228.5) Madde ve düşünce arasında büyük bir kâinatsal uçurum bulunmaktadır; ve, bu uçurum, maddi akıl ve ruhsal sevgi arasında karşılaştırılamayacak kadar büyüktür. Bırakınız öz bilinci bilinç dahi, kendiliğinden gerçekleşen sebep-sonuçsal ilişki düzeni içindeki elektronik ilişkilime veya maddesel nitelikli enerji olgular bütününe dair herhangi bir teori tarafından açıklanamaz.

112:2.11 (1228.6) Akıl nihai anlayışına kadar gerçekliği sorgularken, madde maddi hislerde kaybolur; ancak, o hala, akıl için gerçek

niteliğini sürdürebilir. Ruhsal kavrayış maddenin ortadan kayboluşu sonrasında varlığını sürdüren bu gerçekliğin arayışına düştüğü ve nihai bir anlayışa erişene kadar sorgusunu sürdürdüğü anda, bu anlayış akılda kaybolur; ancak, ruhaniyetin bu kavrayışı hala, ruhsal bir doğaya ait kâinatsal gerçeklikleri ve yüce değerleri algılamaya devam edebilir. Bunun doğrultusunda bilim yerini felsefeye bırakırken, felsefe, özgün ruhsal deneyim içinde içkin olan yargılara kendisini teslim etmek zorundadır. Düşünce bilgeliğe teslim olur, ve bilgelik aydınlanmış ve derin düşüncesel ibadet içinde kaybolur.

^{112:2.12 (1228.7)} Bilim içinde insan benliği, maddi dünyayı gözlemler; felsefe, maddi dünyanın bu gözlemine ait gözlemdir; gerçek ruhsal deneyim olarak din, zaman ve mekânın enerji maddelerine ait tüm bu göreceli bileşime dair gözlemin gözlenişinin sahip olduğu kâinatsal gerçekliğinin deneyimsel gerçekleştirmedir. Tamamiyle madde üzerine konumlanmış kâinatın bir felsefesini inşa etmek, madde olan her şeyin ilk başta insan bilincinin deneyiminde gerçek olarak düşünüldüğü gerçeğini görmezden gelmektir. Gözlemci, gözlenilen şey olamaz; değerlendirme, değerlendirilen şeyin belli bir derecede ötesine geçmeyi gerektirmektedir.

^{112:2.13 (1228.8)} Zaman içerisinde düşünce bilgelikle, bilgelik ibadetle sonuçlanır; ebediyet içerisinde ibadet bilgeliğe yol açarken, bilgelik düşüncenin kesinliği ile sonuçlanır.

^{112:2.14 (1229.1)} Evrimleşen benliğin bütünleşme olasılığı, onu meydana getiren etkenlerin nitelikleri içkin bir konumdadır: temel enerjiler, ana dokular, başat kimyasal üst-denetim, yüce düşünceler, yüce güdüler, yüce hedefler ve — insanın ruhsal

doğasına ait benlik bilincinin taşıdığı sır olarak — Cennet bahşedilişinin kutsal ruhaniyeti.

112:2.15 (1229.2) Kâinatsal evrimin amacı, Düşünce Düzenleyicisi'nin öğretisine ve yönlendirişine iradesel karşılık olarak artış gösteren haldeki ruhaniyet egemenliği aracılığıyla kişiliğin bütünlüğüne erişmektir. Hem insan hem de insan-ötesi düzeydeki kişilik; hem benlik hem de onun içinde bulunduğu çevre üzerindeki denetimin artışı olarak “egemenliğin evrimi” isminde adlandırılabilir. içkin bir kâinat niteliği tarafından nitelenmektedir.

112:2.16 (1229.3) Bir zamanlar insan düzeyine ait olmuş bir yükseliş kişiliği, benlik üzerinde ve evren içinde artan iradesel egemenliğin iki büyük fazından geçmektedir:

112:2.17 (1229.4) 1. Kâinatsal sorun çözme ve bunun sonucunda gerçekleşen evren üstünlüğü ile beraber, kimlik büyümesi ve gerçekleşiminin bir yöntemi vasıtasıyla bireyin kendisini gerçekleştirmiş derinleşimini sağlayan kesinlik unsur-öncesi veya diğer bir değişle Tanrı'yı-arama deneyimi.

112:2.18 (1229.5) 2. Tanrı-gibi-olmanın kutsal düzeylerine henüz erişmemiş Tanrı-arayan uslar için Yüce Varlık'ın deneyimini açığa çıkarma vasıtasıyla bireyin kendisini gerçekleştirmiş yaratıcı derinleşimini sağlayan kesinlik unsur-sonrası veya diğer bir değişle Tanrı'yı-açığa-çıkarcı deneyim.

112:2.19 (1229.6) Alçalış halindeki kişilikler; Yüce, Nihai ve Mutlak İlahiyatlar'ın kutsal iradelerini teminat altına almak ve onu uygulamak için genişlemiş yetkinliği elde etmeye çalışırlarken, çeşitli evren serüvenleri boyunca benzer deneyimlere erişirler.

112:2.20 (1229.7) İnsan kimliğinin ego-birimi olarak maddi benlik, fiziksel yaşam boyunca; Urantia üzerinde *yaşam* ismi verilmiş olan enerjilerin ve usun istikrarsız konumda bulunan dengesinin devam eden mevcudiyeti biçimindeki, maddi yaşam aracının sürekli işlevine bağlıdır. Ancak, ölüm deneyiminin ötesine geçebilen benlik olarak, kurtuluş değerindeki benlik; maddi beden olarak — geçici yaşam aracından morontia ruhunun daha kalıcı olan ve ölümsüz nitelikteki doğasına ve üzerinde ruhun ruhaniyet gerçekliği ile dolduğu ve nihai olarak onun düzeyine eriştiği bu doğanın ötesindeki düzeylere, evrimleşen kişiliğe ait kimliğin gövdesinin potansiyel bir aktarımının gerçekleşimiyle evirilebilir. Maddi ilişkilemden morontia özdeşleşimine olan bu mevcut aktarım; insan yaratılmışına ait Tanrı-arayış kararlarının içtenliği, kararlılığı ve devamlılığıyla gerçekleşir.

3. Ölüm Olgusu

112:3.1 (1229.8) Urantialılar, yaşam enerjilerinin fiziksel sonlanması olarak, tek bir ölümü tanımaktadırlar; ancak, kişilik kurtuluşu mevzu bahis olduğunda gerçekte orada üç tür bulunmaktadır:

112:3.2 (1229.9) 1. *Ruhsal (ruh) ölüm*. Fani insan kesin bir biçimde kurtuluşu reddederse ve bu reddediş gerçekleştiği zaman, Düzenleyici ve kurtuluş halindeki yüce meleğin ortak görüşünde morontiyal bakımdan yetersiz bir biçimde ruhsal olarak aciz olduğuna karar verildiğinde, bu türden eş güdümsel tavsiye Uversa üzerinde kayıt altına alındığında, ve Denetimciler ile onların irdeleyici birliktelikleri bu bulguları onayladıktan sonra, bunun üzerine Orvonton'un yöneticileri ikamet eden Görüntüleyici'nin derhal salınımını emreder. Ancak, Düzenleyici'nin bu serbest bırakılışı hiçbir biçimde, bu

Düzenleyici-tarafından-terk-edilmiş-birey ile ilgili konumdaki kişisel veya topluluk halinde bulunan yüksek meleklerin görevlerini etkilemez. Bu ölüm türü, fiziksel ve yaşam işleyiş biçimlerine ait yaşam enerjilerinin geçici devamlılığından bağımsız olarak kendi önemi içinde nihaidir. Kâinatsal açıdan, fani hali hazırda ölü konumdadır; devam eden yaşam yalnızca, kâinatsal enerjilerin maddi deviniminin devamlılığına işaret eder.

^{112:3,3 (1230,1)} 2. *Ussal (akıl) ölüm.* Daha yüksek emir-yardımcı hizmetinin hayati döngüleri usun olması gereken doğrultudan ayrıldığı veya beynin işleyiş biçimlerinin kısmi bir biçimde zarar gördüğü durumlar nedeniyle engellendiği zaman, ve bu koşullar onarımın kritik olan belirli bir eşiğini geçerse, ikamet eden Düzenleyici derhal Divinington'a hareket etmek için serbest bırakılır. Evren kayıtlarında, bir fani kişiliği; insan irade-eyleminin temel akıl döngüleri ne zaman yok olursa, ölümü deneyimlemiş olarak görülür. Ve, tekrar edilecek olursa, bu ölüm, fiziksel bedenin yaşayan işleyiş biçimine ait devam eden işlevinden bağımsızdır. Özgür iradesel akıl olmadan beden artık insan değildir; ancak, insan iradesinin daha öncül tercihine göre, bu türden bir bireyin ruhu varlığını sürdürebilir.

^{112:3,4 (1230,2)} 3. *Fiziksel (beden ve akıl) ölüm.* Ölüm bir insan varlığını teslim aldığı anda, Düzenleyici; yaklaşık olarak, ölçülebilen beyin enerjilerinin hayati nitelikli ritmik atışlarını sonlandırdığı zaman olarak, ussal bir işleyiş biçimi olarak faaliyetini sonlandırana kadar aklın yönetim merkezinde kalmaya devam eder. Bu dağılmayı takiben Düzenleyici; tıpkı yıllar önce törensel olmayan bir biçimde girişini

gerçekleştirdiği gibi ortadan kaybolmakta olan akıldan ayrılar, ve Uversa aracılığıyla Divinington'a ilerler.

112:3.5 (1230.3) Ölümünden sonra maddi beden, elde edildiği başlangıçsal dünyasına geri döner; ancak, kurtuluş halindeki kişiliğin maddesel-olmayan iki etkeni varlığını sürdürür: Mevcudiyet-öncesi Düşünce Düzenleyicisi, fani sürecin hafıza kayıtlarıyla birlikte, Divinington'a ilerler; ve, orada aynı zamanda, nihai son koruyucusunun gözetimi altında, hayatını yitirmiş olan insanın ölümsüz morontia ruhu varlığını sürdürmeye devam eder. Kimliğin bir zamanlar kinetik konumda bulunmuş olan ancak bu aşamada sabit konumdaki bu bütünlükleri olarak ruhun bahse konu fazları ve türleri, morontia dünyalarının yeniden-kişilikleşimi için hayati derecede önemlidir; ve, morontia uyanışı anında sizleri bilinçli hale getiren biçimde kurtuluş halindeki kişiliği yeniden bir araya getiren şey, Düzenleyici ve ruhun yeniden birlikteliğidir.

112:3.6 (1230.4) Kişisel yüksek melek koruyucularına sahip olmayanlar için, topluluk koruyucuları aslına en uygun ve etkin bir biçimde; kimliğin muhafazasının ve kişilik yeniden dirilişinin aynı hizmetini yerine getirir. Yüksek melekler, kişiliğin yeniden bir araya getirilişi için hayati derecede önemlidirler.

112:3.7 (1230.5) Ölüm üzerine Düşünce Düzenleyici geçici olarak kişiliğini kaybeder; ancak, kişiliğini kaybetmez; insan öznesi geçici olarak kimliğini kaybeder, ancak kişiliğini değil; malikâne dünyaları üzerinde onların her ikisi de, ebedi dışavurum içinde tekrar bir bütün haline gelir. Ayrılmış bir Düşünce Düzenleyicisi, hiçbir zaman, daha önceki ikameti olarak dünyaya geri dönmez; insan iradesi olmadan kişilik

hiçbir zaman dışa vurulmaz; ve, ölümden sonra Düzenleyici'den ayrıştırılmış hiçbir insan varlığı, hiçbir zaman etkin kimliği sergilemez veya bir biçimde dünyanın yaşayan varlıkları ile iletişim kurar. Bu tür Düzenleyici'den ayrıştırılmış ruhlar, ölümün uzun veya kısa süreli uykusu boyunca tamamiyle ve mutlak bir biçimde bilinç dışı konumdadır. Kurtuluşun tamamlanışına kadar, kişiliğin herhangi bir biçiminin sergilenişi veya diğer kişilikler ile iletişime katılma yetisi mümkün değildir. Malikâne dünyalarına gitmiş olanların, sevdiklerine geri iletilerini göndermelerine izin verilmemektedir. Mevcut bir yazgı dönemi sürecinde bu türden iletişimin yasaklanması evrenler boyunca bir siyasadır.

4. Ölümden Sonra Düzenleyiciler

^{112:4.1 (1231.1)} Maddi, ussal veya ruhsal bir doğanın ölümü ortaya çıktığında, Düzenleyici fani ev sahibine elvedada bulunup Divinington için ayrılır. Yerel evrenin ve aşkın-evrenin yönetim merkezlerinden, her iki yönetimin yüksek denetleyicileri ile yansımasal bir ilişki gerçekleştirilir; ve, Görüntüleyici'nin, zamanın âlemlerine girişinde kayıt edildiği numaranın aynısıyla çıkışı gerçekleştirilir.

^{112:4.2 (1231.2)} Bütünüyle anlaşılmayan bir biçimde, Kâinatsal Denetimciler; ikamet eden aklın sahip olduğu ruhsal değerlerinin ve morontia anlamlarının Düzenleyici kopya kaydında barındığı haliyle, insan yaşamanın bir özlü özetine ulaşmaya yetkindir. Denetimciler, yaşamını yitirmiş olan insanın kurtuluş karakteri ve ruhsal niteliklerine dair Düzenleyici kaydını elde etmeye yetkindirler; ve, bu verilerin tümü, yüksek melek kayıtlarıyla birlikte, ilgili bireyin yazgı

yargısı zamanında sunulmaya hazır konumdadır. Bu bilgi, aynı zamanda; fani ayrışmanın gerçekleşmesi üzerine bir gezegensel yazgı döneminin resmi tamamlanışının öncesinde malikâne dünyalarına ilerlemek amacıyla, morontia süreçlerine derhal başlamalarını belirli yükseliş unsurları için mümkün kılan aşkın-evren emirlerini onaylamak amacıyla kullanılır.

112:4.3 (1231.3) Yaşamdan aktarılan bireylerin durumu haricinde, fiziksel ölümü takiben serbest bırakılmış Düzenleyici derhal, Divinington'un ev âlemine gider. Kurtuluş halindeki faninin kesin bir biçimde gerçekleşecek olan yeniden ortaya çıkışını bekleyiş zamanı boyunca bu dünya üzerinde neyin gerçekleştiğine dair detaylar başlıca olarak, bu insan varlığının malikâne dünyalarına kendi başına mı yükseldiğine yoksa bir gezegensel çağın uyku halindeki kurtuluş unsurlarını çağıran bir yazgı dönemi çağrısını mı beklediğine bağlıdır.

112:4.4 (1231.4) Eğer fani birliktelik bir yazgı döneminin sonunda yeniden-kişileştirilecek olan bir topluluğuna ait ise, Düzenleyici doğrudan bir biçimde, hizmette bulunduğu eski sistemin malikânesine geri dönmez; ancak o, tercihi uyarınca, şu geçici görevlerden birine giriş yapacaktır:

112:4.5 (1231.5) 1. Açığa çıkarılmamış hizmet için ortadan kaybolmuş Görüntüleyiciler'in birliğine alınmak.

112:4.6 (1231.6) 2. Cennet düzeninin gözlenimi için bir süreliğine görevlendirilmek.

112:4.7 (1231.7) 3. Divinington'un çok sayıdaki hazırlık okullarının bir tanesine kaydedilmek.

112:4.8 (1231.8) 4. Yaratıcı'nın Cennet Dünyaları döngüsünü oluşturan diğer altı kutsal âlemin bir tanesi üzerinde bir öğrenci gözlemcisi olarak bir süreliğine konumlanmak.

112:4.9 (1231.9) 5. Kişiselleştirilmiş Düzenleyiciler'in iletim hizmetine görevlendirilmek.

112:4.10 (1231.10) 6. Bakir topluluğa ait olan Görüntüleyiciler'in hazırlığına ayrılmış Divinington okullarında bir yardımcı eğitici haline gelmek.

112:4.11 (1231.11) 7. İnsan eşinin kurtuluşu reddettiğine inanmak için yeterli sebebin bulunduğu durumda üzerinde hizmet vermek amacıyla olası dünyaların bir topluluğunu seçmek için görevlendirilmek.

112:4.12 (1231.12) Ölüm sizi yakalarsa, bu gerçekleştiğinde, üçüncü döngüye veya diğer bir değişle daha yüksek bir âleme ulaşmış ve böylece nihayetin kişisel bir koruyucusuyla atanmış bir konumda bulunursunuz; ve, Düzenleyici tarafından sunulan kurtuluş karakterinin özetine dair nihai kayıt koşulsuz bir biçimde — hem yüksek meleklerin hem de Düzenleyici'nin sahip oldukları kayıtlardaki ve tavsiyelerdeki her detay üzerinde temel olarak fikir birliğinde olduğu haliyle — onaylanırsa, Kâinat Denetimcileri ve onların Uversa üzerindeki yansıma birliktelikleri bu verileri doğrularsa ve bunu kesin bir biçimde ve itirazsız gerçekleştirirse, Zamanın Ataları Salvington'un iletişim döngüleri üzerinde bekleyen ilerleme ve böylece serbest bırakma emrini ışımayla gönderirse, Nebadon'un Hâkimine ait yüksek mahkemeler, kurtuluş halindeki ruhun malikâne dünyalarına ait yeniden doğuş

yapılarına olan derhal gerçekleştirilecek geçişine hükmedecektir.

112:4.13 (1232.1) Eğer insan bireyi gecikme olmadan kurtuluşa erişirse, Düzenleyici, bilgilendirildiğim kadarıyla; Divinington'a giriş yapar, Kâinatın Yaratıcısı'nın Cennet mevcudiyetine ilerler, derhal geri döner ve görevlendirildiği aşkın ve yerel evrenin Kişiselleştirilmiş Düzenleyicileri tarafından karşılanır, Divinington'un baş Kişiselleştirilmiş Görüntüleyicisi'nin tanıyışını alır, ve bunun sonrasında, tek seferde, malikâne dünyası üzerinde ve üçüncü aşamada, nihai sonun koruyucusu tarafından tasarlandığı biçim olarak dünya fanisinin kurtuluş halindeki ruhunun alınışı için hazırlanmış mevcut kişilik türü içinde bir önceki düzeyinden çağrılan biçimde "kimlik geçişinin gerçekleşimi" fazına giriş yapar.

5. İnsan Benliğinin Kurtuluşu

112:5.1 (1232.2) Benlik; ister maddi, ister morontiyal veya ruhsal olsun kâinatsal bir gerçekliktir. *Kişiliğin* mevcudiyeti, içkin bir biçimde kendisi tarafından veya onun sayısız evren unsurları vasıtasıyla gerçekleştirilmiş bahşedilişidir. Bir varlığın kişisel olduğunu söylemek, bu türden varlığın içinde bulunduğu kâinatsal organizma içindeki göreceli bireyselliğini tanımak demektir. Yaşayan kâinat, hepsinin göreceli bir biçimde bütünlüğün nihai sonuna tabi olduğu biçimde gerçek birimlerinin neredeyse sonsuz bir biçimde bir araya gelmiş bir bütünlüğüdür. Ancak, kişisel olanlar, nihayetin kabulünün veya reddinin mevcut tercihiyle donatılmışlardır.

112:5.2 (1232.3) Yaratıcı'dan gelen, ebedi olan Yaratıcı gibidir; ve, bu, Tanrı'nın mevcut bir nüvesi olan kutsal Düşünce

Düzenleyicisi'ne ait olduğu haliyle, Tanrı'nın kendi özgür irade tercihi ile verdiği kişilik için aynı derecede doğrudur. İnsanın kişiliği ebedidir; ancak, mesele kimlik olduğunda, o koşullu bir ebedi gerçekliktir. Yaratıcı'nın iradesine karşılıksal biçimde ortaya çıkmış haliyle kişilik, İlahiyat nihai sonuna erişecektir; ancak, insan, bu türden nihai sona erişimde hazır bulunup bulunmamayı tercih etmek zorundadır. Bu türden tercihte bulunmadığı takdirde, Yüce Varlık'ın bir parçası haline gelerek kişilik deneyimsel İlahiyat'a doğrudan bir biçimde erişir. Bu döngüye öncül bir biçimde emredilmiştir; ancak, insanın ona katılışı tercihsel, kişisel ve deneyimseldir.

112:5.3 (1232.4) Ahlaki kimlik, evrende geçici bir yaşam-zaman koşuludur; o yalnızca, kişilik devam eden bir evren olgusu haline gelmeyi tercih ettiği müddetçe gerçektir. Bu, insan ve enerji sistem arasındaki temel farklılıktır: Enerji sistemi devam etmek zorundadır, o hiçbir tercihe sahip değildir; insan, kendi nihai sonunu belirlemede her şeye sahiptir. Düzenleyici gerçekten de, Cennet'e olan yoldur; ancak, insanın kendisi, özgür-irade tercihi olarak kendi kararıyla bu yolu izlemek zorundadır.

112:5.4 (1232.5) İnsan varlıkları, kimliği yalnızca maddi bakımdan ellerinde bulundurur. Benliğin bu türden nitelikleri, usun enerji sisteminde faaliyet gösterdiği halde, maddi akıl tarafından sergilenir. İnsanın kimliğe sahip olduğu ifade edildiğinde onun, insan kişiliğine ait iradenin eylemleri ve tercihine tabi kılınmış bir akıl döngüsüne sahip olduğu tanınmaktadır. Ancak, bu, tıpkı insan embriyosunun insan yaşamının geçici bir parazitsel aşaması olduğu gibi, maddi ve tamamiyle sınırlı süreli bir dışavurumdur. Kâinatsal bir bakış açısından insan varlıkları,

zamanın göreceli bir anlık süresi içinde doğar, yaşar ve ölürlər; onlar kalıcı değillerdir. Ancak, fani kişiliği, kendi tercihi aracılığıyla, kimlik bütönlüğünü; maddi-ussal sistemden, Düşünce Düzenleyicisi ile birliktelik içinde, kişilik dışavurumunun yeni bir aracı olarak yaratılmış daha yüksek düzeydeki morontia-ruh sistemine aktarma gücünü elinde bulundurmaktadır.

112:5.5 (1233.1) Ve, insanın en yüksek imkânı ve onun yüce kâinatsal sorumluluğunu oluşturan şey, özgür irade yaratılmışlığının bu kâinat nişanı olarak tam da bu tercih gücüdür. İnsanın özgür iradesinin dürüstlüğüne, gelecek kesinlik unsurunun ebedi nihai sonu ihtiyaç duymaktadır; fani tercihin sadakatine, Kâinatın Yaratıcısı, yeni bir yükseliş evladının gerçekteşimi için ihtiyaç duymaktadır; karar-eylemlerinin doğruluğuna ve bilgeliğine, Yüce Varlık, deneyimsel evrimin mevcudiyeti için ihtiyaç duymaktadır.

112:5.6 (1233.2) Her ne kadar kişiliğin kâinat döngüleri nihai olarak erişilecek olsa da; sizin hatanız tarafından gerçekteşmeyen bir biçimde, eğer zamanın kazaları ve maddi mevcudiyetin engelleri özgün gezegeniniz üzerinde bu düzeyler üzerinde üstönlük kurmanızı engellerse, eğer niyetleriniz ve arzularınız kurtuluş değerindeyse, orada gözetimin uzatımına dair hükümlerde bulunulur. Sizlere, içinde kendinizi kanıtlamanız için ilave zaman verilir.

112:5.7 (1233.3) Eğer herhangi bir şekilde bir insan kimliğinin malikâne dünyalarına olan ilerleyişinin onaylanabilirliğinde bir kuşku olursa, evren hükümetleri her durumda bu bireyin kişisel çıkarları yönünde hükümde bulunur; onlar tereddütsüz bir biçimde bu türden bir ruhu, geçişsel bir varlığın düzeyine

yükseltirlerken, ortaya çıkış halindeki morontia niyetine ve ruhsal amaca dair gözlemlerine devam ederler. Böylece kutsal adalet kazanımdan emin olur, ve kutsal bağışlamaya, hizmetinin genişlemesi için daha fazla olanak sağlanır.

112:5.8 (1233.4) Orvonton ve Nebadon hükümetleri, faninin yeniden-kişilikleşimine dair kâinatsal tasarımın detaylı işlerliğinin mutlak kusursuzluğunu şart koşmamaktadırlar; ancak, onlar, sabrı, hoşgörüyü, düşünceliliği ve bağışlayıcı anlayışı sergilemeyi şart koşmaktadırlar, ve bunları gerçekte yerine getirmektedirler. Bizler; mücadele halindeki bir faniyi yükseliş sürecini amaç edinmenin ebedi neşesinin öznesi olan herhangi bir evrimsel dünyadan mahrum bırakmanın yaratacağı yıkımına sebep olmaktansa, bir sistem isyanının tehlikesini üstlenmeyi tercih ederiz.

112:5.9 (1233.5) Bu, insan varlıklarının; birincisinin reddi karşısında ikinci bir şansı memnuniyetle deneyimlecekleri anlamına gelmemektedir; hiç de değil. Ancak, bu kesin bir biçimde; tüm irade sahibi yaratılmışlarının kuşkusuz, bilinçli ve nihai bir tercihi yapmak için bir gerçek olanağı deneyimleyecekleri anlamına gelmektedir. Evrenlerin egemen Hâkimleri, ebedi tercihi kesin ve bütüncül bir biçimde gerçekleştirmemiş herhangi varlığı kişilik düzeyinden mahrum bırakmayacaktır; insanın ruhuna, gerçek niyetini ve asıl amacını ortaya çıkarması için bütüncül ve yeterli olandan fazla imkân verilmek zorundadır, ve bu imkân kendisine sağlanacaktır.

112:5.10 (1233.6) Ruhsal ve kâinatsal olarak daha fazla gelişmiş olan faniler öldüklerinde, onlar doğrudan bir biçimde malikâne dünyalarına ilerlerler; genel olarak, bu yönerge, kendilerine kişisel yüksek melek koruyucuları verilmiş olanlarda

gerçekleşmektedir. Diğer faniler, sonrasında malikâne dünyalarına ilerleyebilecekleri, durumlarının incelenişinin tamamlanması gibi bu türden bir zamana kadar alı konulabilir, veya, mevcut gezegensel yazgı döneminin sonunda topluluk olarak yeniden-kişilikleştirilecek olan uyku halindeki kurtuluş unsurlarının birliklerine verilebilirler.

112:5.11 (1233.7) Ayrılan Düzenleyici'den farklı nitelikteki kurtuluş halindeki *siz* olarak ölümden *size* ne olduğunu tam olarak açıklamaya dair çabalarımı engelleyen iki zorluk bulunmaktadır. Bunlardan bir tanesi, fiziksel ve morontia nüfuz alanlarının sınırında gerçekleşen bir etkileşime dair yeterli bir tasviri içinizde bulduğunuz kavrayış düzeyine taşımanın imkânsızlığından kaynaklanmaktadır. Diğer, Urantia'nın göksel yönetim makamlarına ait bir açığa çıkarıcı olarak benim görevlendirmem üzerine getirilmiş sınırlanmalar nedeniyledir. Orada, sunulabilecek birçok ilgi çekici detay bulunmaktadır; ancak, ben onları, doğrudan üstünüzde bulunan gezegensel yüksek denetimcilerinizin tavsiyesi üzerine saklamaktayım. Ancak, bana verilen izin sınırları içinde bu kadarını söyleyebilirim:

112:5.12 (1234.1) Orada; ölümden sonra varlığını sürdüren bir biçimde Gizem Görüntüleyicisi'ne ek, insan evrimine ait gerçek bir şey bulunmaktadır. Bu yeni olarak görünen bütünlük ruhudur; ve, o, hem fiziksel hem de maddi aklın ölümünden sonra varlığını sürdürmektedir. Bu bütünlük; Düzenleyici olarak kutsal olan siz ile irtibat içindeki insan olan sizin bütünleşmiş yaşam ve çabalarınızın ortak çocuğudur. İnsan ve kutsal ebeveynliğin bu çocuğu, dünyasal kökene ait kurtuluş içeriğini oluşturmaktadır; o, ölümsüz ruh olarak morontia benliğidir.

112:5.13 (1234.2) Varlığını sürdüren anlamın ve kurtuluş halindeki değerin bu çocuğu bütünüyle, ölümden yeniden-kişilikleşmeye kadarki süreç boyunca bilinçsiz konumda bulunmaktadır; ve, bu çocuk, bu bekleme dönemi boyunca yüksek melek nihai koruyucusunun muhafazası altındadır. Sizler, Satania'nın malikâne dünyalarında morontianın yeni bilincine erişene kadar, ölümü takiben bilinçli bir varlık olarak faaliyet göstermeyeceksiniz.

112:5.14 (1234.3) Ölümde, insan kişiliği ile ilişki halindeki işlevsel kimlik, hayati hareketin durması nedeniyle sekteye uğrar. Onu meydana getiren kısımların ötesine geçerken insan kişiliği, onlara işlevsel kimlik için bağımlıdır. Yaşamın durması, akıl donanımına ait fiziksel beyin işleyiş biçimlerini yok etmektedir; ve, aklın sekteye uğrayışı, fani bilinci sonlandırmaktadır. Bu yaratılmışın bilinci takip eden bir şekilde; aynı insan kişiliğinin yaşayan enerji ile birlikte ilişki içinde tekrar faaliyet göstermesine izin verecek biçimde düzenlenmiş bir kâinatsal duruma kadar yeniden ortaya çıkamamaktadır.

112:5.15 (1234.4) Kurtuluş halindeki fanilerin köken dünyalarından malikâne dünyalarına olan geçişleri boyunca, ister kişilik-yeniden-birleşimini üçüncü dönemde deneyimlemiş olsunlar isterse bir topluluk yeniden-dirilişi zamanında yükselmiş olsunlar, kişilik bütünlüğünün kaydı aslına uygun bir biçimde; özel etkinliklerinin dünyalarında baş melekler tarafından muhafaza edilmektedir. Bu varlıklar, (koruyucu yüksek meleklerin ruhun oldukları gibi) kişiliğin koruyucuları değildir; ancak, yine de, kişiliğin tespit edilebilen her etkeni, fani kurtuluşun bu güvenilir emanetçilerinin muhafazası

altında tamamiyle korunmaktadır. Fani kişiliğin, ölüm ve kurtuluş arasındaki zaman boyunca tam olarak nerede olduğu hususunda bizler herhangi bir bilgiye sahip değiliz.

112:5.16 (1234.5) Yeniden-kişilikleşmeyi mümkün kılan durum, yerel bir evrenin morontia alış gezegenlerinin yeniden diriliş yapıları içinde gerçekleştirilir. Burada yaşam-birleştirim odalarında yüksek denetimde bulunan makamlar; uyku halindeki kurtuluş unsurunun yeniden-bilinçlendirilişini mümkün kılan — morontial, akılsal ve ruhsal olarak — evren enerjisinin bu ilişkisini sağlarlar. Bir zamanlar fani olmuş bir kişiliğin kendisini oluşturan parçalarının yeniden bir araya getirilişi şu süreçlerden meydana gelmektedir:

112:5.17 (1234.6) 1. İçinde yeni kurtuluş unsurunun ruhsal-olmayan gerçeklikle iletişimde bulabileceği ve bünyesinde kâinatsal aklın morontia türünün döngüsel hale getirilebileceği, bir morontia enerji işleyiş biçimi olarak bir uygun bütünlüğün oluşumu.

112:5.18 (1234.7) 2. Düzenleyici'nin bekler konumda bulunan morontia yaratılmışına olan dönüşü. Düzenleyici, yükseliş halindeki kimliğinizin ebedi koruyucusudur; sahip olduğunuz Görüntüleyiciniz, kişilik uyanışınız için yaratılmış morontia bütünlüğü sadece siz ve başka kimsenin dolduramayacağına dair mutlak güvencedir. Ve, Düzenleyici, kurtuluş halindeki benliğinize Cennet rehberliği görevini bir kez daha üstlenmek için kişilik bir-araya-getirilişinizde hazır bulunacaktır.

112:5.19 (1235.1) 3. Yeniden kişiliğin bu zorunlulukları yerine getirildiğinde, uyku halindeki ölümsüz ruha ait potansiyelliklerin yüksek melek koruyucusu, sayısız kâinatsal

kişiliklerin yardımıyla birlikte; Yüce'nin bu evrimsel evladına bekleyen Düzenleyici'nin ebedi ilişkilemini sağlarken, bu morontia bütünlüğünü bekler konumdaki morontia akıl-beden biçimi üzerine ve onun içine bahşeder. Ve, bu, kimlik biçiminde — hafıza, kavrayış ve bilincin yeniden bir araya getirilişi olarak yeniden-kişilikleşmeyi tamamlar.

112:5.20 (1235.2) Yeniden-kişilikleşimin gerçeği, uyanan insan benliği tarafından yeni ayrıştırılmış kâinatsal aklın döngüsel hale getirilmiş morontia fazının yakalanmasından meydana gelir. Kişiliğin olgusu, evren çevresine olan benlik tepkisine ait kimliğin devamlılığına bağlıdır; ve, bu yalnızca, aklın aracılığı ile yerine getirilebilir. Bireyin bütünlüğü, benlik tüm etken unsurlarını içindeki devamlı bir değişime rağmen varlığını sürdürür; fiziksel yaşam içinde değişim kademelidir; ölümden ve yeniden-kişilikleşim üzerine değişiklik anıdır. Bireyin bütünlüğünün (kişiliğin) tamamına ait asli gerçeklik, onu meydana getiren kısımların sonu gelmez değişimi desteğiyle evren koşullarına karşılık verir biçimde faaliyet göstermeye yetkindir; durağanlık, kaçınılmaz olan ölümlerle sonlanır. İnsan yaşamı, değişmez kişiliğin istikrarıyla bütünleşmiş yaşamın etkenlerine ait sonu gelmez bir değişimdir.

112:5.21 (1235.3) Ve, Jerusem'in malikâne dünyaları üzerinde bu şekilde uyandırıldığınızda, ruhsal dönüşümün çok fazlasıyla büyük olacağı biçimde o kadar değişmiş olacaksınız ki, ilk dünyanıza ait eski yaşamınız ile yeni dünyalar içindeki yeni yaşamınızı oldukça bütüncül bir biçimde birleştiren Düşünce Düzenleyicisi ve nihai son koruyucunuz olmasa, geçmiş kimliğinize ait gelmekte olan hafızanız ile bu yeni morontia bilincini birleştirmede ilk başta zorluk yaşardınız. Kişisel birey

bütünlüğünün devamlılığına rağmen, fani yaşamın büyük bir kısmı ilk başta, muğlâk ve çok net hazırlanmayan bir rüya olarak görünmektedir. Ancak, zaman, birçok fani ilişkilemini netleştirecektir.

^{112:5.22 (1235.4)} Düşünce Düzenleyicisi yalnızca; evren yükseliş sürecinizin bir parçası olan, ve ona temel teşkil eden, hafızaları ve deneyimleri sizler için geri getirecek ve tekrarlayacaktır. Eğer Düzenleyici insan aklı içinde en ufak şeyin bile evriminde bir eş ise, bunun sonucunda bu değerli deneyimler Düzenleyici'nin ebedi bilincinde varlığını sürdürecektir. Ancak, ne ruhsal anlama ne de morontia değerine sahip olmayan geçmiş yaşamınız ve onun hafızlarının çoğu, maddi beyin içinde yok olacaktır; maddi deneyimin çoğu, morontia aşamasına sizleri taşımış bir biçimde, evren içinde bir amaca artık hizmet etmeyen bir zamanlar iskelet görevi görmüş yapı gibi geçecektir. Ancak, kişilik ve kişilikler arasındaki ilişkiler hiçbir zaman iskelet görevi görmemişlerdir; kişilik ilişkilerini fani hafızası kâinatsal değere sahip olup, varlığını sürdürmeye devam edecektir. Malikâne dünyaları üzerinde sizler bilecek ve bilineceksinizdir; ve, buna ek olarak, sizler hatırlayacak ve, Urantia üzerindeki kısa ancak ilgi çekici yaşamınızda bir zamanlar ilişkilemde bulunduğunuz bireyler tarafından, hatırlanacaksınız.

6. Morontia Benliği

^{112:6.1 (1235.5)} Tıpkı bir kelebeğin tırtıl aşamasından doğuşu gibi, insan varlıklarının gerçek kişilikleri, maddi beden içinde bir zamanlar deneyimledikleri örtünmeden bağımsız olarak ilk kez açığa çıkan biçimde malikâne dünyalarında ortaya çıkacaklardır. Yerel evren içindeki morontia süreci; ruhun

mevcudiyetine ait başlangıçsal morontia aşamasından ilerleyici ruhsallığın nihai morontia aşamasına kadar kişilik işleyiş biçiminin devam eden yükselişi ile ilgilidir.

112:6.2 (1235.6) Yerel evren süreci için sahip olduğunuz morontia kişilik biçimleriniz hakkında sizleri bilgilendirmek zordur. Sizler, kişilik dışavurumsallığına ait morontia işleyiş biçimleri ile bahşedileceksiniz; ve, bu yatırımlar, son kertede, sahip olduğunuz kavrayışın ötesindedir. Bu türler, her ne kadar bütünüyle gerçek olsa da, mevcut an içerisinde anladığınız maddi düzeye ait enerji işleyiş biçimleri değildir. Onlar yerel evren dünyalarında, buna rağmen, sahip olduğunuz maddi bedenlerin insan kökenine ait olduğu gezegenlerde gerçekleştirmiş olduğu aynı amacı yerine getirmektedir.

112:6.3 (1236.1) Belli bir ölçüye kadar, maddi beden-türünün görünüşü, kişilik kimliğinin karakterine karşılık göstermektedir; fiziksel beden, sınırlı bir düzeye kadar, kişiliğin içkin doğasına ait bir şeyi yansıtmaktadır. Bundan da fazla bir biçimde morontia türü bunu gerçekleştirmektedir. Fiziksel yaşam içerisinde faniler, içsel biçimde sevgi duyulamaz nitelikte olsalar da dışsal biçimde güzel olabilir; ve, onun daha yüksek düzeyleri içinde artan bir biçimde kişilik biçimi, içsel bireyin doğası uyarınca doğrudan bir biçimde çeşitlilik gösterecektir. Ruhsal düzeyde dışsal biçim ve içsel doğa; giderek artan ruhaniyet düzeylerinde daha kusursuz biçimde büyüyen bir biçimde, bütüncül özdeşleşmeye yaklaştırmaya başlayacaktır.

112:6.4 (1236.2) Morontia mekânında, yükseliş fanisi, Orvonton'un Üstün Ruhaniyeti'ne ait kâinatsal-akıl bahşedilişinin Nebadon türü ile donatılmaktadır. Bu gibi fani us, Yaratıcı Ruhaniyet'in

farklılaştırılmamış akıl döngülerinden bağımsız nitelikte, odaklanmış bir evren bütünlüğü olarak mevcudiyet olmayı sonlandırmış biçimde ortadan kaybolmuştur. Ancak, fani aklın anlamları ve değerleri, yok olmamıştır. Aklın belirli fazları, kurtuluş halindeki ruh içinde devam etmektedir; önceki insan aklının belirli deneyimsel değerleri Düzenleyici tarafından korunmaktadır; ve, yerel evren içinde insan yaşamının kayıtları, yüksek meleklerden Kâinatsal Denetimciler'e ve muhtemelen bunun da ötesinde Yüce'ye uzanan kapsamdaki varlıklar olarak yükseliş halindeki faninin nihai değerlendirilişi ile ilgili sayısız varlıklardaki belirli yaşam tutanakları ile birlikte, beden içinde yaşanıldığı haliyle var olmaya devam edecektir.

112:6.5 (1236.3) Yaratılmış özgür iradesi insan akli olmadan var olamaz; ancak, o, maddi usun kaybına rağmen varlığını sürdürür. Kurtuluşun hemen ardındaki dönemler boyunca yükseliş kişiliği büyük ölçüde, insan yaşamından miras alınan kişilik işleyiş biçimleri ve morontia motasının yeni ortaya çıkan eylemi tarafından yönlendirilir. Ve, mansonian davranışına olan bu rehberler makul bir biçimde, morontia yaşamının öncül aşamalarında ve yükseliş kişiliğinin bütünüyle özgür iradesel olan bir dışavurumu olarak faaliyet gösterir.

112:6.6 (1236.4) Yerel evren süreci içinde, insan mevcudiyetine ait yedi emir-yardımcı akıl-ruhaniyeti ile karşılaştırabilir nitelikte hiçbir etki bulunmamaktadır. Morontia akli — Kutsal Hizmetkâr olarak — yerel evren usunun yaratıcı kaynağı tarafından değişikliğe uğratılmış ve dönüştürülmüşken, bu akıl kâinatsal akıl ile olan doğrudan iletişim vasıtasıyla evrilmek zorundadır.

Ölümden önce fani akıl, Düzenleyici mevcudiyetinden öz bilince sahip bir biçimde bağımsızdır; emir-yardımcı akıl sadece, bu mevcudiyetin faaliyet gösterebilmesini yetkin kılmak için ilişkisel konumdaki maddi-enerji yöntemine ihtiyaç duymaktadır. Ancak, emir-yardımcı ötesi olarak morontia ruhu, maddi-akıl işleyiş biçiminden mahrum kaldığında Düzenleyici olmadan birey bilincini elinde bulundurmaya devam edemez. Bu evrim halindeki ruh, buna rağmen, daha önceki ilişkilenimsel aklının kararlarından kökenini alan devam eden bir karakteri elinde bulundurur; ve, bu karakter, kendisine ait işleyiş biçimleri geri dönen Düzenleyici tarafından enerjileştirildiğinde etkin hafıza haline gelir.

Hafızanın devamlılığı, özgün birey bütünlüğüne ait kimliğin elde bulundurmaya devam edildiğinin kanıtıdır; o, kişilik devamlılığına ve gelişimine ait bütüncül öz bilinç temel niteliktedir. Düzenleyici olmadan yükselen bu faniler, insan hafızasının yeniden inşası için yüksek meleksel birlikteliklerinin yönergesine bağlıdırlar; bunun dışında, Ruhaniyet-tarafından bütünleştirilmiş fanilerin morontia ruhları sınırlı değildir. Hafızanın işleyiş biçimi ruh içinde varlığını sürdürmeye devam eder; ancak, bu işleyiş biçimi, devam eden hafıza olarak *derhal* kendiliğinden gerçekleştirilebilir hale gelmek için daha önceki Düzenleyici'nin mevcudiyetine ihtiyaç duymaktadır. Düzenleyici olmadan fani kurtuluş unsurunun, daha önceki bir mevcudiyetin anlamlarına ve değerlerine ait hafıza bilinci yeniden yakalaması biçiminde onu yeniden keşfetmesi ve yeniden öğrenmesi için dikkate değer bir süreye ihtiyaç duyulmaktadır.

112:6.9 (1237.1) Kurtuluş değeriindeki ruh aslına uygun bir biçimde; bireye ait kimliğin daha önce bütünlüğü olarak, maddi usun hem niteliksel hem de niceliksel eylemlerini ve güdülerini yansıtmaktadır. Gerçekliği, güzelliği ve iyiliği tercih ederek fani akıl, bilgeliğin ruhaniyetinin yönetimi altında bütünleşmiş yedi emir-yardımcı akıl-ruhaniyetinin koruyuculuğu altında morontia-öncesi evren sürecine giriş yapmaktadır. Bunun sonrasında, morontia-öncesi kazanımın yedi döngüsünün tamamlanması üzerine, morontia aklının bahşedilişinin emir-yardımcı aklına olan eklemlenişi; yerel evren ilerleyişinin ruhsal-öncesi veya diğer bir deyişle morontia sürecini başlatmaktadır.

112:6.10 (1237.2) Bir yaratılmış özgün gezegeninden ayrıldığında, o, emir-yardımcı hizmetini ardında bırakmakta ve tamamıyla morontia usuna bağımlı hale gelmektedir. Bir yükseliş unsuru yerel bir evrenden ayrıldığında, morontia aşamasının ötesine geçen bir biçimde mevcudiyetin ruhsal aşamasına erişmiş konuma gelmektedir. Bu yeni ortaya çıkış halindeki ruhaniyet bütünlüğü, bunun sonrasında, Orvonton kâinatsal aklının doğrudan hizmetine eş zamanlı hale gelir.

7. Düzenleyici Bütünleşimi

112:7.1 (1237.3) Düşünce Düzenleyicisi kişiliğe, daha öncesinde yalnızca potansiyel nitelikte bulunan ebedi mevcudiyetlikleri aktarır. Bu yeni bahşedilmişlikler arasında şunlardan bahsedilebilir: kutsal niteliğin sabit konuma getirilişi, geçmiş-ebediyet deneyimi ve hafızası, ölümsüzlük, ve kısıtlı nitelikteki potansiyel mutlaklığın bir fazı.

112:7.2 (1237.4) Geçici biçim içindeki dünyasal gidişatınız tamamlandığında, daha iyi bir dünyanın kıyılarında uyanacak konumda bulunmaktasınız; ve, nihai olarak sizler, ebedi bir kucaklaşma içinde sadık Düzenleyiciniz ile bir bütün haline geleceksiniz. Ve, bu bütünleşme, sınırlı yaratılmış evriminin gizemi olarak Tanrı ve insanı bir haline getirmenin gizemini oluşturmaktadır; ancak, bu, ebedi olarak doğrudur. Bütünleşme, Ascendington'un kutsal âleminin sırrıdır; ve, İlahiyat'ın ruhaniyeti ile bütünleşmeyi deneyimlemiş olanlar dışında hiçbir yaratılmış, zamanın bir yaratılmışına ait kimliğin Cennet İlahiyatı'nın ruhaniyeti ile ebedi olarak bir tek haline geldiğinde bir araya gelen mevcut değerlerin gerçek anlamına kavrayamaz.

112:7.3 (1237.5) Düzenleyici ile olan bütünleşme genellikle, yükseliş unsuru kendi yerel sistemi içinde ikamet ettiğinde gerçekleşir. O, köken gezegeni üzerinde doğal ölümün bir aşkınlığı olarak meydana gelebilir; o, malikâne dünyalarının herhangi birinde veya sistemin yönetim merkezleri üzerinde ortaya çıkabilir; o, kısa süreli takımyıldız ikameti zamanına kadar bile gecikebilir; veya, özel durumlarda, yükseliş unsuru yerel evren başkenti üzerinde olana kadar birliktelik tamamlanmayabilir.

112:7.4 (1237.6) Düzenleyici ile olan bütünleşme gerçekleştiğinde, bu türden bir kişiliğin ebedi süreci için gelecek hiçbir tehlike söz konusu olamaz. Göksel varlıklar, uzun bir deneyim boyunca sınanırlar; ancak, faniler, evrimsel ve malikâne dünyalarının göreceli kısa ve yoğun bir sınavından geçerler.

112:7.5 (1237.7) Düzenleyici ile olan bütünleşme hiçbir şekilde; aşkın-evren emirleri, insan doğasının ebedi süreç için nihai ve geri dönülemez bir tercihte bulunduğunu duyurana kadar, ortaya

çıkılmaz. Bu, verildiğinde; bütünleşmiş kişiliğin nihai bir biçimde yerel evrenin sınırlarından aşkın-evrenin yönetim merkezilerine doğru belirli bir zaman zarfında ilerlemesi için izin emrini oluşturan tek seferlik onaydır; bu aşamadan itibaren, zamanın kutsal yolucusu, uzak gelecek içinde, Havona'nın merkezi evrenine ve İlahiyat serüvenine doğru uzun bir uçuş için yüksek melek taşımasını deneyimleyecektir.

112:7.6 (1238.1) Evrimsel dünyalar üzerinde, birey bütünlüğü maddidir; o, evrende maddi bir şey olup, bu bütünlükte maddi mevcudiyetin yasalarına tabidir. O, zaman içinde bir gerçeklik olup, onun inişli-çıkışlı deneyimlerine karşılık göstermektedir. *Kurtuluş kararları burada tasarlanmak zorundadır.* Morontia aşamasında benlik, yeni ve daha dayanıklı bir evren gerçekliği haline gelmiş konumdadır; ve, onun devam eden büyümesi, evrenlerin akıl ve ruhaniyet döngülerine olan artan eş zamanlı hale gelişine dayanmaktadır. *Kurtuluş kararları burada onaylanmakta olan konumdadır.* Benlik ruhsal düzeye eriştiğinde, evren içinde güvenli bir değer haline gelir; ve, bu yeni değer, Düşünce Düzenleyicisi ile olan ebedi bütünleşme tarafından şahit olunan gerçeklik biçiminde *kurtuluş kararlarına varıldığı* gerçekliğe dayanmaktadır. Ve, gerçek bir evren değerinin düzeyine erişmiş olarak yaratılmış, Tanrı olarak — en yüksek evren değerinin arayışı için potansiyel bakımdan özgür hale gelmektedir.

112:7.7 (1238.2) Bu türden bütünleşmiş varlıklar evren tepkileri bakımından iki katmanlı bütünlük içindedir: Onlar, yüksek meleklerden çok da farklı olmayan bir biçimde ayrı morontia bireyleridir; ve, onlar aynı zamanda, Cennet kesinlik unsurlarının düzeyinde potansiyel bakımdan varlıklardır.

112:7.8 (1238.3) Ancak, bütünleşmiş birey gerçekten de; sahip olduğu bütünlüğü, evrenlerin herhangi bir usu tarafından yapılabilecek irdelenme girişimini boşa çıkaran bir varlık olarak, tek kişiliktir. Ve böylece, en alt düzeyden en yüksek olana kadar yerel evrenin yüksek mahkemelerinden geçmiş bir biçimde, hiç kimsenin insan veya Düzenleyiciyi tanımlayamayacağı bir bütünlük içerisinde sizler nihai bir biçimde, yerel evren Yaratıcısı'nız olan Nebadon Egemeni huzuruna çıkarılırsınız. Ve orada, sahip olduğu yaratıcı babalığın zamanın bu evreni içinde yaşamanıza ait gerçekliği mümkün kıldığı tam da bu varlığın elinden; Kâinatın Yaratıcısı'nın arayışı içindeki aşkın-evren sürecinize nihai olarak ilerlemenizi yetkin kılan onayları alacaksınız.

112:7.9 (1238.4) Görevini başarıyla yerine getirmiş olan Düzenleyici kişiliği, insanlığa olan muhteşem hizmeti ile mi sahip olmuştur; yoksa, cesur insan, Düzenleyici-gibi-olmaya erişmek için içten çabalarıyla ölümsüzlüğü mü elde etmiştir? Cevap bunların ikisi de değildir; ancak, onlar beraberce, Havona'nın yedi döngüsü kat edilene ve dünyasal kökenin bir zamanlar ruhunu oluşturmuş olan bütünlük Cennet üzerindeki Yaratıcı'nın mevcut kişiliğinin ibadetsel tanınışında bulunana kadar sürekli bir biçimde yukarı doğru uzanarak ve ulvi yükselişine hiçbir zaman ara vermeyerek, daha ileri büyüme ve gelişim için bir aday halinde sürekli olarak hizmet veren, inançlı ve verimli bir bünye niteliğinde bulunarak, Yüce'nin yükseliş kişiliklerine ait benzersiz düzeylerden birine ait bir üyenin evrimine erişmiş konumdadırlar.

112:7.10 (1238.5) Tüm bu muhteşem yükseliş boyunca Düşünce Düzenleyicisi, geleceğin kutsal güvencesi ve yükseliş fanisinin

ruhsal nitelikli bütüncül istikrar kaynağıdır. Bu arada, fani özgür iradenin mevcudiyeti Düzenleyici'ye, kutsal ve sınırsız doğanın özgürleşimi için ebedi bir yapı sağlamaktadır. Bu aşamada, bahse konu iki kimlik tek bir bütünlük haline gelir; zamanın veya ebediyetin hiçbir gelişimi hiçbir şekilde, insan ve Düzenleyici birbirinden ayıramaz; onlar, ebedi bir biçimde bütünleşmiş olarak ayrılmaz niteliktedirler.

^{112:7.11 (1238.6)} Düzenleyici-bütünleşme dünyaları üzerinde Gizem Görüntüleyicisi'nin nihai sonu, Kesinliğin Cennet Birliği olarak yükseliş fanisinininki ile özdeştir. Ve, ne Düzenleyici ne de fani, diğerinin bütüncül işbirliği ve sadık yardımı olmadan bu benzersiz hedefe erişemez. Bu olağanüstü ortak birliktelik, bu evren çağının kâinatsal olgular bütününün tümü içinde en ilgi çekici ve muhteşem olanından biridir.

^{112:7.12 (1239.1)} Düzenleyici bütünleşimi anından itibaren, yükseliş unsurunun düzeyi, evrimsel yaratılmışındır. İnsan üyesi kişiliği memnuniyetle deneyenlerin ilkidir, ve, bu nedenle, kişiliğin tanınışı ile ilgili tüm hususlarda Düzenleyici'den üstün bir konumdadır. Bu bütünleşmiş varlığın Cennet yönetim merkezi Ascendington'dur, Divinington değil; ve, Tanrı ve insanın bu benzersiz bileşimi, bir yükseliş varlığı olarak onu Kesinliğin Birliği'ne kadar üst seviyeye çıkarır.

^{112:7.13 (1239.2)} Bir Düzenleyici bir kez bir yükseliş fanisi ile bütünleştiğinde, Düzenleyici'nin numarası, aşkın-evrenin kayıtlarından kazınır. Divinington'un kayıtlarında neyin gerçekleştiği hususunda, bir şey bilmemekteyim; ancak, ben, bu Düzenleyici'ye ait kaydın, Kesinliğin Birliği'nin vekil başı olan Grandfanda'nın iç birlikteliklerine ait gizli birimlere alındığını düşünmekteyim.

112:7.14 (1239.3) Düzenleyici bütünleşimi ile birlikte Kâinatın Yaratıcısı, kendisini maddi yaratılmışlarına armağan edişine ait sözü yerine getirmiştir; o sözünü tutmuş, kutsallığın insanlığa olan ebedi bahşedilişine ait tasarımı yerine getirmiştir. Bu aşamada, bu şekilde gerçek hale getirilmiş Tanrı ile ulvi ortak eşliği içinde içkin nitelikteki bulunan sınırsız olasılıkların farkına varma ve onu yerini getirmeye dair insan girişimi başlamaktadır.

112:7.15 (1239.4) Kurtuluş fanilerinin mevcut andaki bilinen nihai sonu, Kesinliğin Cennet Birliğidir; bu aynı zamanda, fani eşleri ile olan ebedi birliğe katılmış hale gelen tüm Düşünce Düzenleyici için nihai son hedefidir. Mevcut an içerisinde Cennet kesinlik unsurları, birçok sorumluluk içinde asli evren boyunca görevlerini yerine getirmektedirler; ancak, bizlerin hepsi, onların, yedi aşkın-evren ışık ve yaşam altında istikrara kavuştuktan sonra ve sınırlı Tanrı nihai olarak mevcut an içerisinde bahse konu Yüce İlahiyatı çevreleyen gizemden kesin bir biçimde açığa çıktığında, gelecek zaman içinde yerine getirmek için başka ve hatta daha ulvi görevlere sahip olacağını düşünmekteyiz.

112:7.16 (1239.5) Sizler; merkezi evren, aşkın-evrenler ve yerel evrenlere ait düzenlenme ve bu düzenin çalışanları hakkında belirli ölçüde bilgilendirilmiş konumda bulunmaktasınız; sizlere, bu uçsuz bucaksız yaratılmışları mevcut an içerisinde yöneten çeşitli kişiliklerden bazılarına ait karakter ve köken hakkında bilgiler verilmiştir. Sizler aynı zamanda; ilk dışsal uzay düzeyinde olan konumda, asli evrene ait çevre hattının çok ötesinde olan bölgede evrenlerin çok geniş yıldızlar kümelerinin düzenlenme sürecinde olduğu hakkında

bilgilendirilmiş halde bulunmaktasınız. Aynı zamanda, Yüce Varlık'ın; dışsal uzaya ait henüz bilinmeyen bu bölgelerinde açığa çıkarılmamış üçüncü düzey faaliyetini yakın bir zamanda sergileyecek oluşu bildirilmiştir; ve, sizlere aynı zamanda, Cennet birliğine ait kesinlik unsurlarının Yüce'nin deneyimsel çocukları olduğu söylenmiştir.

112:7.17 (1239.6) Bizler; kesinlik birliktelikleri ile birlikte, Düzenleyici bütünleşimi fanilerinin bir biçimde, ilk dışsal uzay düzeyine ait evrenlerin iradesinde faaliyet gösterme nihai sonuna sahip olduklarına inanmaktayız. Bizler; geçmesi gereken bir süreden sonra, bu devasa yıldız kümelerinin yerleşik evrenler haline geleceğine dair en ufak bir kuşkuyla sahip değiliz. Ve, bizler eşit bir biçimde bu yerleşkelerin yöneticilerinin arasında, sahip oldukları doğanın yaratılmış ve Yaratan'ın bileşiminin kâinatsal sonucu olduğu Cennet kesinlik unsurların da bulunacağına hem fikiriz.

112:7.18 (1239.7) Bu nasıl da bir serüvendir! Nasıl da bir ilgi çekici hikâyesidir! İlk Kaynak ve Merkez'in özüne ait bilenen en yüksek dışavurumu ile Kâinatın Yaratıcısı'nı kavrayamaya ve ona erişmeye yetkin ussal yaşamın en alt türünün bu bahse konu bileşimleri ve ebedi ilişkilemleri olarak Düzenleştirilmiş ve ebedileştirilmiş bu faniler, kişiselleştirilmiş ve insanlaştırılmış bu Düzenleyiciler olarak, Yüce'nin çocukları tarafından yönetilecek devasa bir yaratım. Bizler; Yaratan ve yaratılmışın bu türden eş birlikteliği olarak, bu tür birleşmiş varlıkların, ilk dışsal uzay düzeyine ait bu gelecek evrenleri boyunca mevcudiyete bürünebilecek ussal yaşamın herhangi ve her türünün muhteşem yöneticileri, benzersiz idarecileri ve

anlayışlı ve duygudaş yönlendiricileri olacaklarını düşünmekteyiz.

^{112:7.19 (1240.1)} Siz fanilerin, hayvansal köken olarak dünyasal olana ait olduğunuz doğrudur; bedeniniz gerçektende tozdur. Ancak, siz, içtenlikle arzulayan bir biçimde gerçekten iradede bulunursanız, çağların mirası gerçekten de sizlerin olacaktır; ve, sizler bir gün, deneyimin Yüce Tanrısı'nın evlatları ve tüm kişiliklerin Cennet Yaratıcısı'na ait kutsal evlatlar olarak — gerçek kişilikleriniz içinde hizmet edeceksiniz.

^{112:7.20 (1240.2)} [Orvonton'un bir Yalnız İleticisi tarafından sunulmuştur.]

113. Makale

Nihai Sonun Yüksek Melek Koruyucuları

^{113:0.1 (1241.1)} ZAMAN'IN Hizmetkâr Ruhaniyetleri ve Mekân'ın İletici Ev Sahiplerine ait anlatıları sunmuş bir konumda olarak bizler; yükselişleri ve kusursuzlaşımaları için ruhsal ilerleyişin bu büyük kurtuluş düzeninin tamamının sağlandığı, bireysel fanilerin hizmetine atanmış yüksek melekler olarak koruyucu meleklerin irdelenişine gelmiş bulunmaktayız. Urantia üzerinde geçmiş çağlarda, bu nihai son koruyucuları neredeyse, meleklerin tanınan tek topluluğuydu. Gezegensel yüksek melekler, gerçekten de, kurtuluşa erişecekler için hizmette bulunmak amacıyla gönderilmiş hizmetkâr ruhaniyetlerdir. Bu eş yüksek melekler, geçmiş ve mevcut anın tüm büyük gelişimlerinde fani insanın ruhsal yardımcıları olarak faaliyet göstermişlerdir. Birçok kez bir açığa çıkarılış, “melekler tarafından ifade edilmiş söz” olarak duyurulmuştur; cennete ait emirlerin çoğu, “meleklerin hizmeti tarafından alınmıştır.”

113:0.2 (1241.2) Yüksek melekler, cennetin geleneksel melekleridir; onlar, size oldukça yakın bir konumda yaşayan ve sizin için birçok şeyi gerçekleştiren hizmetkâr ruhaniyetleridir. Onlar, insan usunun en öncül dönemlerinden beri Urantia üzerinde hizmet vermiş konumda bulunmaktadırlar.

1. Koruyucu Melekler

113:1.1 (1241.3) Yüksek melekler hakkındaki öğreti bir mit değildir; insan varlıklarının belirli toplulukları mevcut bir biçimde, kişisel meleklerle sahiptirler. Cennetsel krallığın çocukları hakkında konuşurken İsa'nın şu sözleri bunun tanınışı içindeydi: “Bu küçük olanların bir tanesini bile küçük görmekten sakının, çünkü şunu bilmenizi isterim ki, onların melekleri her zaman benim Yaratıcım'ın sahip olduğu ruhaniyetin mevcudiyeti görmektedir.”

113:1.2 (1241.4) Kökensel olarak, yüksek melekler kesin bir biçimde, ayrı Urantia ırklarına görevlendirilmişlerdi. Ancak, Mikâil'in bahşedilişinden beri onlar; insan usu, ruhsallığı ve nihai sonu uyarınca görevlendirilmektedir. Ussal olarak inanlık, üç sınıfa ayrılmıştır:

113:1.3 (1241.5) 1. Alt-olağan akıldakiler — olağan irade gücünü uygulamayanlar; alışılmış kararlarda bulunmayanlar. Bu sınıf, Tanrı'yı kavrayamayan bireylerden meydana gelmektedir; onlar, İlahiyat'ın ussal ibadeti için yetiden yoksundur. Urantia'nın alt-olağan varlıkları; çocuksu meleklerin bir taburuyla birlikte, onlara hizmet etmek, ve, onlara, adalet ve bağışlamanın âlemin yaşam mücadeleleri içinde uzandığını gözlemlemek için görevlendirilmiş bir eş olarak yüksek meleklerin bir birliğine sahiplerdir.

113:1.4 (1241.6) 2. İnsan varlığın ortalama, olağan türü. Yüksek meleksel hizmet bakımından, erkek ve kadınların çoğu; insan ilerleyişi ve ruhsal gelişimin döngülerini tamamlamadaki düzeyleri uyarınca yedi sınıf içinde toplanır.

113:1.5 (1241.7) 3. Olağan-ötesi akıldakiler — büyük karara ve ruhsal kazanımın kuşkusuz potansiyeline sahip olanlar; ikamet eden Düzenleyicileri ile bir parça iletişimde bulunmayı deneyimlemekte olan erkek ve kadınlar; nihai sonun çeşitli yedek birliklerine ait üyeler. Bir insanın hangi döngüde olmasından bağımsız olarak, eğer bu türden bir birey nihai sonun çeşitli yedek birlik düzeylerinden herhangi birine alınan hale gelirse, tam da bu aşama içinde, kişisel yüksek melek görevlendirilir; ve, bu andan dünyasal sürecin bitişine kadar, bahse konu fani, bir koruyucu meleğin devamlı hizmetini ve aralıksız gözetimini memnuniyetle deneyimleyecektir. Aynı zamanda, herhangi bir varlık *bilinen* yüce kararı verdiğinde, orada düzenleyici ile gerçek bir kardeşlik bulunduğunda, bir kişisel koruyucu doğrudan bir biçimde bu ruha görevlendirilir.

113:1.6 (1242.1) Olağan olarak adlandırılmakta olan varlıkların hizmetinde, yüksek meleksel görevler, ussallık ve ruhsallığın döngülerine olan insan erişimi uyarınca gerçekleştirilir. Sizler sürecinize yedinci döngü içinde fani donanımız olan aklınızda başlayıp, benliğini anlamanın, onun ele geçirmenin ve benlik üzerinde üstünlük kurmanın içe doğru gerçekleşen serüveninde ilerlersiniz; ve, döngü döngü sizler, (eğer doğal ölüm sizlerin sürecinizi sonlandırmazsa ve mücadelelerinizi malikâne dünyalarına aktarmazsa) ikamet eden Düzenleyici ile göreceli iletişimin ve birlikteliğin ilk veya diğer bir değişle en içte bulunan döngüsüne ulaşırsınız.

113:1.7 (1242.2) Başlangıçsal veya diğer bir deyişle yedinci döngü içinde insan varlıkları; bin faninin gözetimine ve koruyuculuğuna görevlendirilmiş yardımcı çocuksu meleklerin bir eşi ile birlikte, bir koruyucu meleğe sahiptir. Altıncı döngüde, çocuksu meleklerin bir eşi ile bir yüksek melek çifti, beş yüzlü topluluklardan oluşan bu yükseliş fanilerini yönlendirmek için görevlendirilmektedir. Beşinci döngüye erişildiğinde, insan toplulukları, yaklaşık olarak yüzerli eşlerden oluşan birimler halinde sınıflandırmakta olup, koruyucu yüksek meleklerin bir çifti çocuksu meleklerin bir topluluğu ile birlikte sorumlu kılınır. Dördüncü döngüye erişimle birlikte fani varlıklar, onarlı topluluklar içinde bir araya getirilir; ve, yine, baş sorumluluk, çocuksu meleklerden oluşan bir topluluk tarafından desteklenmekte olan yüksek meleklerine verilmektedir.

113:1.8 (1242.3) Bir fani varlık hayvansal emanetin eylemsizliğini kırdığında ve insan ussallığının üçüncü aşamasına eriştiğinde ve ruhsallığı elde ettiğinde, bir kişisel melek (gerçekte iki unsurdan oluşan bir biçimde) bunun sonucunda bu yükseliş fanisi bütünüyle ve ayrıcalıklı olarak atanacaktır. Ve, böylece, bu insan ruhları, en başından beri mevcut ve artan bir biçimde etkin hale gelen ikamet eden Düşünce Düzenleyicileri'ne ek olarak; üçüncü döngüyü tamamlama, ikinciye kat etme ve ilkinde erişimdeki çabalarının tümünde nihai sonun bu kişisel koruyucularının tamamiyle odaklanmış yardımını alırlar.

2. Nihai Son Koruyucuları

113:2.1 (1242.4) Yüksek melekler; şu üç kazanımın bir veya daha fazlasını gerçekleştirmiş olan bir insan ruhun ilişkileneceğine görevlendirilme gibi bu türden ana kadar, nihai sonun

koruyucuları olarak bilinmezler: Tanrı-gibi-olmanın yüce bir kararında bulunma, üçüncü döngüye girme, veya, nihai sonun yedek birliklerinden bir tanesine alınma.

113:2.2 (1242.5) Irkların evrimi içinde nihai sonun bir koruyucusu, üstünlüğün gereken döngüsüne erişen ilk varlığa atanır. Urantia üzerinde, bir kişisel koruyucuyu elde eden ilk fani, çok uzun zaman öncesinin kırmızı ırkına ait bilge bir insan olan Rantowoc'du.

113:2.3 (1242.6) Tüm meleksel görevlendirmeler, gönüllü yüksek meleklerin bir topluluğu bünyesinden gerçekleştirilmişti; ve, bu atamalar her zaman, yüksek meleksel deneyim, yetenek ve bilgelik ışığında olmak üzere — insan ihtiyaçları uyarınca ve meleksel çiftin düzeyine göre idi. Daha deneyimli ve sınanmış türler olarak yalnızca uzun hizmetin yüksek melekleri, nihai son muhafızları olarak atanmaktadır. Birçok koruyucu, Düzenleyici-bütünleşme-türleri-olmayan dünyalar üzerinde çok fazla değerli deneyimi kazanmıştır. Düzenleyiciler gibi yüksek melekler bu varlıklara bir tek yaşam süreci boyunca katılır, ve bunun sonrasında yeni bir görev için özgürleştirilir. Urantia üzerindeki birçok koruyucu, diğer dünyalar üzerinde bu daha öncül işlevsel deneyime sahip olan konumdadır.

113:2.4 (1243.1) İnsan varlıkları kurtuluşa ermede başarısız olduklarında, onların kişisel veya topluluk koruyucuları tekrar eden bir biçimde aynı gezegen üzerinde benzer görevlerde hizmette bulunabilir. Yüksek melekler; bireysel dünyalar için duygusal bir bağı geliştirmeye ek olarak, oldukça yakın ve içten bir biçimde birliktelik haline geldiği fani yaratılmışların belirli ırkları ve türleri için özel bir şefkat besleyebilir.

113:2.5 (1243.2) Melekler, insan birliktelikleri için kalıcı bir şefkat geliştirebilirler; ve, sizler, yüksek melekleri gözünüzde canlandırabilseydiniz, onlar için sıcak bir şefkat geliştirebilirdiniz. Maddi bedenlerinizden ayrılısaydınız ve ruhaniyet biçimleri verilseydiniz, kişiliğin birçok niteliğe bakımından meleklerle oldukça yakın bir konumda olurdunuz. Onlar, duygularınızın çoğunu paylaşır ve onlara ilaveten belirli başka duyguları deneyimler. Onlar için kavranılması bir biçimde zor olan nitelikteki sizleri derinden etkileyen tek duygu, Urantia'nın ortalama sakinine ait akılsal yaşamda çok büyük bir yer kaplayan hayvansal korkusunun mirasıdır. Melekler gerçekten de; daha yüksek konumdaki ussal güçlerinizin, hatta dini inancınızın, endişe ve dehşete ait düşüncesiz panik tarafından oldukça bütüncül bir biçimde umutsuz kılındığı bir şekilde, korkunun egemenliğe altına bu ölçüde tamamen girmesine neden bu kadar kararlı bir biçimde izin verdiğinizi anlamada zorluk çekmektedir.

113:2.6 (1243.3) Tüm yüksek melekler bireysel isimlere sahiplerdir; ancak, dünya hizmetine olan görevlendirme kayıtlarında onlar sıklıkla, gezegensel numaralarıyla adlandırılırlar. Evren yönetim merkezinde onlar isim ve numarayla kaydedilir. Bu iletişimsel haberleşmede kullanılan insan öznesine ait nihai son koruyucusu; Nebadon'un 182.314'üncü yüksek meleksel ordusunun, 37'nci tümeninin, 6'ncı tugayının, 384'üncü alayının, 4'üncü taburumun, 126'ıncı bölüğünün, 17'inci topluluğuna ait 3 numaralı unsurudur. Urantia üzerinde ve bu insan öznesine verilmiş olan bahse konu yüksek meleğin mevcut gezegensel görevlendirme numarası 3.641.852'dir.

113:2.7 (1243.4) Nihai koruyucular olarak meleklerin görevlendiriliş biçiminde kişisel koruyuculuğun hizmeti içerisinde yüksek melekler her zaman, görevlerini gönüllülükle yerine getirirler. Bu ziyaretin şehri içerisinde belirli bir fani, geçmiş zaman içerisinde, nihai sonun yedek birliklerine kabul edilmişti; ve, bu türden insanların tümü kişisel olarak koruyucu melekler tarafından eşlik edildikleri için, yüzden fazla ehil yüksek melek bu görevi arzulamıştı. Gezegensel yönetici; daha deneyimli bireyin on ikisini seçmiş olup, bunun sonrasında, bu on iyi meleğin, yaşam serüveni boyunca bu insan varlığına rehberlik etmek için seçtiği en uygun olan yüksek meleği görevlendirmiştir. Bu, yüksek meleklerin, eşit bir biçimde ehil olan belirli bir çifti seçtiği anlamına gelmektedir; bu yüksek meleksel çiftten biri her zaman görev halinde olacaktır.

113:2.8 (1243.5) Yüksek meleksel görevler devamlı olmayabilir; ancak, meleksel çiftin hiçbirisi, hizmetkâr sorumluluklarının hepsini bırakmaz. Çocuksu melekler gibi yüksek melekler genellikle, çiftler halinde hizmette bulunurlar; ancak, daha az gelişmiş birlikteliklerinin aksine, yüksek melekler zaman zaman tek başlarına görev yaparlar. İnsan varlıklarıyla olan neredeyse tüm ilişkileri içinde onlar, bireyler olarak faaliyet gösterebilir. Ancak, meleklerle yalnızca, evrenlerin daha yüksek döngüleri üzerindeki iletişim ve hizmet için ihtiyaç duyulur.

113:2.9 (1243.6) Bir yüksek melek çifti koruyuculuk görevini kabul ettiği zaman, bu insan varlığına ait yaşamın geri kalanı boyunca hizmette bulunurlar. Varlığın tamamlayıcısı (iki melekten biri), sorumluluğun kaydedicisi haline gelir. Bu tamamlayıcı yüksek melekler, evrimsel dünyalara ait fanilerin kaydedici

melekleridir. Kayıtlar, yüksek melekse koruyucular ile her zaman birliktelik içerisinde bulunan çocuksu meleklerin (bir çocuksu melek ve sanobim olarak) çifti tarafından muhafaza edilir; ancak, bu kayıtlar her zaman, yüksek meleklerin bir tanesi tarafından sağlanır.

^{113:2.10 (1244.1)} İstirahat amaçları ve evren döngülerine ait yaşam enerjisiyle yeniden dolmak için koruyucu, sahip olduğu eş tarafından dönemsel olarak yalnız bırakılır; ve, onun yokluğu boyunca birliktelik halindeki çocuksu melek kaydedici olarak işlevde bulunur; aynı zamanda, ana yüksek meleğin benzer bir biçimde yok olduğu durumda aynı durum söz konusudur.

3. Diğer Ruhaniyet Etkileri ile İlişki

^{113:3.1 (1244.2)} Sahip olduğu fani özne için bir nihai son koruyucusunun yaptığı en önemli şeylerden bir tanesi; evrimleşen maddi yaratılmışın akıl ve ruhu içinde ikamet eden, onları çevreleyen ve ona bağlı konumdaki sayısız kişilik-dışı ruhaniyet etkisinin kişisel bir eş güdümünü gerçekleştirmektir. İnsan varlıkları kişiliklerdir; ve, kişisel-olmayan ruhaniyetlerin ve kişilik-öncesi unsurların bu gibi yüksek düzeydeki maddi ve ayrık konumdaki kişisel akıllarıyla doğrudan ilişkide bulunması aşırı biçimde zordur. Koruyucu meleğin hizmetinde bu etkenlerin tümü; az veya çok, bütünleştirilmiş olup, evrimleşen insan kişiliğinin genişleyen ahlaki doğası tarafından daha yakından bir biçimde takdir edilebilen niteliğe getirilmiştir.

^{113:3.2 (1244.3)} Daha özel bir biçimde, bu yüksek melekse koruyucu; fiziksel düzenleyiciler ve emir-yardımcı akıl-ruhaniyetlerinin nüfuz alanlarından Kutsal Hizmetkâr'a ait Kutsal Ruhaniyete

ve Cennet Üçüncü Kaynak ve Merkez'e ait Her-Yerde-Mevcut Ruhaniyete kadar uzanan kapsamda, Sınırsız Ruhaniyetin çok katmanlı birimlerini ve etkilerini ilişkilendirmeyi gerçekleştirmeye yetkin olup, bunu yerine getirmektedir. Sınırsız Ruhaniyet'in bahse konu bu çok geniş hizmet unsurlarını bu şekilde bütünleştirmiş ve daha kişisel hale getirmiş olarak, yüksek melekler bunun sonrasında, Yaratıcı ve Evlat'ın ruhaniyet mevcudiyetleri ile Bütünleştirici Bünye'nin bir araya gelmiş etkisini ilişkilendirme sorumluluğuna girer.

113:3.3 (1244.4) Düzenleyici, Yaratıcı'nın mevcudiyetidir; Gerçekliğin Ruhaniyeti, Evlatlar'ın mevcudiyetidir. Bu kutsal bahşedilmişlikler, koruyucu yüksek meleklerin hizmeti vasıtasıyla insan ruhsal deneyiminin daha alt düzeyleri üzerinde bütünleştirilir ve eş güdümsel hale getirilir. Meleksel hizmetliler, fani yaratılmışlarına olan hizmetlerinde Yaratıcı'nın derin sevgisini Evlat'ın bağışlamasıyla birleştirmede içkin bir biçimde yeteneklilerdir.

113:3.4 (1244.5) Ve, bu noktada; neden yüksek meleksel koruyucunun nihai bir biçimde, fiziksel ölüm ve morontia yeniden dirilişi arasındaki ara süreç boyunca fani kurtuluş unsurunun akıl işleyiş biçimlerinin, hafıza oluşumlarının ve ruh gerçekliklerinin kişisel gözetimcisi haline gelme nedeni açığa çıkarılmaktadır. Sınırsız Ruhaniyet'in hizmetkâr çocukları dışında hiçbir unsur, evrenin bir aşamasından diğerine ve daha yüksek bir seviyesine olan bu geçiş fazı boyunca insan yaratılmışı adına bu şekilde faaliyet gösteremez. Dönem sonu geçiş uykusuna daldığınızda bile, zamandan ebediyete geçtiğinizde, bir yüksek hizmetkâr ruhaniyeti benzer bir

biçimde; yaratılmış kimliğinin koruyucusu ve kişisel bütünlüğün teminatı olarak geçişi sizinle beraber geçirir.

113:3.5 (1244.6) Ruhsal düzey üzerinde, yüksek melekler, evrenin başka birçok kişisel-olmayan ve kişilik-öncesi hizmet unsurlarını kişisel hale getirirler; onlar, eş güdüm birimleridir. Ussal düzey üzerinde onlar, akıl ve morontianın ilişkisel hale getiricileridir; onlar mütercimlerdir. Ve, fiziksel düzey üzerinde onlar, Üstün Fiziksel Düzenleyiciler ile irtibatları vasıtasıyla ve yarı-ölümlü yaratılmışların eş güdümsel hizmeti aracılığıyla dünyasal çevre üzerinde değişiklikte bulunurlar.

113:3.6 (1244.7) Bu, bir katılımcı yüksek meleğin çok katmalı ve iç içe geçmiş işlevinin bir anlatımıdır; ancak, insanlığın evren düzeyinin biraz daha yüksek konumda yaratılmış olarak bu türden tabi bir meleksel kişilik nasıl olurda bu türden zor ve çok katmanlı şeyleri gerçekleştirebilir? Bizler bu gerçekte bilmemekteyiz; ancak, bu olağanüstü hizmetin, zaman ve mekânın evrimsel evrenlerine ait gerçekleştimsel konumda bulunan İlahiyat'ı olarak Yüce Varlık'ın tanınmayan ve açığa çıkarılmamış işleyişi tarafından ortaya çıkarılmamış bir biçimde kolaylaştırılmakta olduğunu düşünmekteyiz. İlerleyişsel kurtuluşun bu bütüncül âlemi boyunca ve Yüce Varlık vasıtasıyla, yüksek melekler, devam eden fani ilerleyişinin temel bir parçasıdır.

4. Eylemin Yüksek Meleksel Nüfuz Alanları

113:4.1 (1245.1) Her ne kadar Yaratıcı Ruhaniyet olarak aynı zamanda fani akla köken sağlayan aynı kaynaktan doğsa da, koruyucu yüksek melekler akıl değillerdir. Yüksek melekler akıl uyarıcılarıdır; onlar sürekli bir biçimde, insan aklı içinde

döngü-eriştirici kararları desteklemeye çabalarlar. Onlar bunu, Düzenleyici'nin aksine, ruh içinden ve onun vasıtasıyla işlev göstererek gerçekleştirir; ancak, dıştan içe doğru yerine, insan varlıklarının toplumsal, etik ve ahlaki çevresi vasıtasıyla görevini gerçekleştirir. Yüksek melekler, Kâinatın Yaraticısı'nın kutsal Düzenleyici çekimi değildirler; ancak, onlar kesin bir biçimde, Sınırsız Ruhaniyet'in hizmetinin kişisel aracı olarak faaliyet göstermektedirler.

113:4.2 (1245.2) Düzenleyici yönlendirilişine tabi konumdaki fani insan, aynı zamanda, yüksek meleksel rehberliğe bağlıdır. Düzenleyici, insanın ebedi doğasının özüdür; yüksek melek, bu yaşam içerisinde fani akıl, diğerinde morontia ruhu olarak — insanın evrimleşen doğasının öğretmenidir. Malikâne dünyaları üzerinde sizler, yüksek meleksel eğitimlerin bilincinde ve onların farkında olacaksınız; ancak, ilk yaşam içerisinde insanlar genellikle, onların farkında değildirler.

113:4.3 (1245.3) Yüksek melekler, yeni ve ilerleyici deneyimlerin doğrultusuna insan kişiliğinin adımlarını yönelterek insanların öğretmenleri olarak faaliyet gösterir. Bir yüksek meleğin rehberliğini kabul etmek nadiren, bir kolay yaşama ulaşmak anlamına gelir. Bu yönlendirmeyi takip ederek sizler, eğer cesarete sahip olursanız, ahlaki seçimin ve ruhsal ilerleyişin engebeli tepelerini kat etmekle karşılaşmadan emin olabilirsiniz.

113:4.4 (1245.4) İbadetin dürtüsü fazlasıyla, Düzenleyici'nin yönlendiriş tarafından desteklenmiş daha yüksek akıl emir-yardımcılarının ruhaniyet etkilerinden kökenini almaktadır. Ancak, Tanrı-bilincindeki faniler tarafından sıklıkla deneyimlenen dua etme dürtüsü, oldukça sıklıkla gerçekleşen

bir biçimde yüksek melekse etkinin sonucu olarak doğmaktadır. Koruyucu yüksek melek, sürekli bir biçimde; bu türden bir kurtuluş adayının ikamet eden Düzenleyici'ye ait mevcudiyetin gelişmiş gerçekleşimini elde edebilmesi ve böylece kutsal mevcudiyetin ruhsal görevi ile artan eş güdümü açığa çıkarmaya yetkin olabilmesi amacıyla, insan yükseliş unsurunun kâinatsal kavrayışını derinleştirme gayesi için fani çevre üzerinde değişiklikte bulunur.

^{113:4.5 (1245.5)} İkamet eden Düzenleyiciler ile çevreleyen yüksek melekler arasında görünürde hiçbir iletişim bulunmasa da, onlar her zaman, kusursuz ahenk ve seçkin uyum içinde faaliyet gösterir görünümündedir. Koruyucular, Düzenleyiciler'in en az etkin olduğu zamanlarda en etkin konumdadırlar; ancak, onların hizmeti garip bir biçimde, bir şekilde ilişkilidir. Bu türden muhteşem eş güdüm neredeyse hiçbir biçimde, ne kaza eseri ne de tesadüf olabilir.

^{113:4.6 (1245.6)} Koruyucu yüksek meleğin hizmetkâr kişiliği, ikamet eden Düzenleyici'nin Tanrı mevcudiyeti, Kutsal Ruhaniyet'in döngüselleştirilmiş eylemi ve Gerçeğin Ruhaniyeti'nin Evlat-bilincinin tümü, kutsal bir biçimde; bir fani kişilik içinde ve onun için ruhsal hizmetin anlamlı bir bütünlüğüne doğru ilişkisel hale getirilmiştir. Farklı kaynaklardan ve farklı düzeylerden gelseler de bu göksel etkilerin tümü, Yüce Varlık'ın çevreleyen ve evirilen mevcudiyeti içinde bir araya gelmiş bütünlüktedir.

5. Fanilere olan Yüksek Melekse Hizmet

^{113:5.1 (1245.7)} Melekler, insan aklının kutsallığını zorla girişte bulunmamaktadır; onlar, fanilerin iradesi üzerinde değişiklikte

bulunmamaktadır; ne de onlar, ikamet eden Düzenleyiciler ile doğrudan ilişkide bulunmaktadır. Nihayetin koruyucusu, kişiliğinizin kutsallığı ile tutarlı olası her biçimde sizleri etkilemektedir; bu melekler hiçbir koşulda, insan iradesinin özgür eylemine karışmamaktadır. Ne melekler ne de evren kişiliğinin başka hiçbir düzeyi, insan tercihinin ayrıcalıklarını kısıtlamaya veya sınırlamaya dair hiçbir güce veya yetkiye sahip değildir.

113:5.2 (1246.1) Melekler; size o kadar yakın bulunur ve sizi o kadar içten bir biçimde önemserler ki, mecazi bir biçimde “iradesel hoşgörüsüzlüğünüz ve inatçılığınız nedeniyle ağlarlar.” Yüksek melekler, fiziksel gözyaşı dökmezler; onlar fiziksel bedenlere sahip değildirler; ne de onlar kanatları ellerinde bulundururlar. Ancak, onlar kesin bir biçimde, ruhsal duygulara sahiptir olup, insan duygularına belirli açılardan benzer olan ruhsal bir doğanın duygularını ve hislerini deneyimlerler.

113:5.3 (1246.2) Yüksek melekler, doğrudan ricalarınızdan oldukça bağımsız bir biçimde sizin adınıza hareket ederler; onlar üstlerinin emirlerini yerine getirmekte olup, böylelikle, geçici hisleriniz ve değişen duygusal iniş çıkışlarınızdan bağımsız olarak faaliyet göstermektedir. Bu, onların görevlerini daha kolaylaştırabilir veya zorlaştırabilir olamamanız anlamına gelmemektedir; ancak, bunun yerine, meleklerin doğrudan bir biçimde, sizin ricalarınız veya dualarınız ile ilgili olmadıkları anlamına gelmektedir.

113:5.4 (1246.3) Beden yaşamı içinde meleklerin ussu doğrudan bir biçimde, fani insanlar için erişilebilir konumda değildir. Onlar, üstün-koruyucu veya yöneticiler değildir; onlar, yalın bir ifade

ile, koruyuculardır. Yüksek melekler sizleri *korur*; onlar doğrudan bir biçimde, sizleri etkilemeyi amaçlamaz; sizler, kendi yolunuzu kendiniz çizmek zorundasınız; ancak, bu melekler, bunun sonrasında, seçtiğiniz yolu en iyi şekilde kullanmak için hareket ederler. Onlar (genellikle), insan yaşamının gündelik olaylarına keyfi bir biçimde müdahalede bulunmamaktadır. Ancak, üstlerinden olağanüstü bir görevi yerine getirmek için yönergeleri aldıklarında, bu emirleri yerine getirmek için belli araçları bulacaklarından emin olabilirsiniz. Onlar, bu nedenle; acil durumlar dışında insan tiyatrosunun sahnesine müdahalede bulunmaz, ancak bunu gerçekleştirdiklerinde ise genellikle, üstlerinin doğrudan emirleri üzerine eylemlerinde bulunurlar. Onlar, sizleri çoğu zaman bir çağ boyunca takip edecek varlıklardır; ve, onlar bu nedenle, gelecek görevleri ve kişilik ilişkilenimleri hakkında bir hazırlanma sürecinden geçmektedirler.

113:5.5 (1246.4) Yüksek melekler, belirli koşullar altında insan varlıkları için maddi hizmetkârlar olarak faaliyet göstermeye yetkindirler; ancak, bu yetkinlik içinde onların eylemleri oldukça nadirdir. Onlar, yarı ölümlü yaratılmışlar ve fiziksel düzenleyicilerin yardımı ile, insanlık ile mevcut iletişimde bile bulunacak biçimde, insan varlıkları adına geniş çaplı bir etkinlikler içinde faaliyet göstermeye yetkindirler; ancak, bu türden oluşumlar oldukça olağandışıdır. Her ne kadar, içinde yüksek melekse koruyucuların kendi inisiyatiflerini, ve yerinde bir biçimde, kullandığı insan evriminin zincirinde hayati halkaları tehlikeye atacak durumlar ortaya çıkmışken, çoğu durumda, maddi âlemin koşulları yüksek melekse eylem tarafından değiştirilmemiş konumda ilerlemektedir.

6. Ölümden Sonra Koruyucu Melekler

113:6.1 (1246.5) Doğal yaşam boyunca yüksek meleklerin hizmetine dair belli başlı şeyleri sizlere ifade etmiş bir konumda bulunarak, şimdi sizlere, sahip oldukları insan birlikteliklerine ait fani ayrışmanın zamanında nihai sonun koruyucularının davranışı hakkında bilgi vereceğim. Ölümünüz üzerine, kayıtlarınız, kimlik özellikleriniz ve insan ruhunun morontia bütünlüğü — fani aklın ve kutsal Düzenleyici'nin hizmeti tarafından ortak bir biçimde evrimleştirilmiş bir biçimde — aslına uygun olarak; ayrılan Düzenleyici ve kişiliğin mevcudiyeti tarafından temsil devam eden mevcudiyetin kimliği dışında, gerçek siz olarak sizi siz yapan her şey biçimindeki gelecek mevcudiyetiniz ile ilgili tüm diğer değerler ile birlikte, nihai son koruyucusu tarafından muhafaza edilmektedir.

113:6.2 (1246.6) Düzenleyici'nin mevcudiyeti ile yüksek meleklerin ilişkilendirdiği ruhsallık parlaklığı olarak insan aklı içindeki yaşam ışığının ortadan kaybolduğu an, refakatçi melek bizzat yönetici meleklerle, daha sonra sırasıyla onların bulunduğu topluluğa, bölüğe, tabura, alaya, tugaya ve tümene bu durumu bildirir; ve, zaman ve mekânın nihai serüveni için yerinde bir biçimde kaydedildikten sonra bu türden bir melek, kâinat yükselişi için bu adayın ait olduğu yüksek meleksele ordunun komutasındaki Akşam Yıldızı'na (veya, Cebrail'in başka bir teğmenine) bu durumu iletmek için yüksek meleklerin gezegensel başı tarafından yeterlilik alır. Ve, bu en yüksek örgütsel birimin baş yönetici tarafından izin verilmesi üzerine, nihai sonun bu türden bir koruyucusu; ilk malikâne dünyasına ilerlerler, ve, burada, beden içindeki öncül vesayetinin bilinçlenişini bekler.

113:6.3 (1247.1) Kişisel bir meleğin görevlendirilişini aldıktan sonra insan ruhunun kurtuluştaki başarısız olması durumunda, refakatçi yüksek melekler, daha öncesinde ifade edildiği gibi, eşine ait bütüncül kayıtları gözlemlerler. Bunun sonrasında o, sahip olduğu öznenin kurtuluş başarısızlığı hususunda aklanmak amacıyla baş meleklerin yüksek mahkemelerinin huzuruna çıkar; ve, bunun sonrasında o, yükseliş potansiyelinde bulunan başka bir faniye tekrar veya yüksek melekse hizmetin başka bir birimine görevlendirilmek için, dünyalara geri döner.

113:6.4 (1247.2) Ancak, melekler; kişisel ve topluluk koruyuculuğunun hizmetlerinden başka birçok biçimde evrimsel yaratılmışlara hizmet etmektedirler. Malikâne dünyalarına doğrudan bir biçimde gitmeyen önelere sahip olan kişisel koruyucular, yargının yazgı sonu çağrı listelerini bekleyen bir şekilde burada hiçbir şey yapmadan beklemeyiz; onlar, kâinat boyunca sayısız hizmetkâr görevlere yeniden görevlendirilirler.

113:6.5 (1247.3) Yüksek melekse koruyucular; artık orada bulunmayan Düzenleyici bu türden ölümsüz bir evren varlığına ait *kimliğin tam da kendisi* iken, fani insanın uyku halindeki ruhunun sahip olduğu kurtuluş değerlerinin koruyucu emanetçisidir. Bu yeni oluşturulmuş morontia türü ile ilgili olarak malikâne dünyasının yeniden diriliş binalarında bu ikisi iş birliğinde bulunduğunda, fani yükseliş unsurunun kişiliğine ait oluşturucu etkenlerin yeniden bir araya gelişi ortaya çıkar.

113:6.6 (1247.4) Düzenleyici sizleri tanıyacaktır; koruyucu yüksek melekler sizleri yeniden-kışikleştirecek ve bunun sonrasında

dünyasal günlerinizin sadık Görüntüleyicisi'ne sizleri yeniden-sunacaktır.

113:6.7 (1247.5) Ve, bir gezegensel çağ sona erdiğinde, fani kazanımın daha alt döngülerindekiler toplandıklarında bile, sahip olduğunuz kaydın bile şunları söylediği gibi malikâne âlemlerinin yeniden-diriliş yapılarında onları bir araya getiren sahip oldukları topluluk koruyucularıdır: “ve, o, meleklerini kudretli bir sesle gönderip, bir âlemin sonundan diğerine seçtiklerini bir araya getirecektir.”

113:6.8 (1247.6) Adaletin işleyiş biçimi, kişilik veya topluluk koruyucularının; kurtuluş-halinde-olmayan tüm kişiliklerin adına, yazgı sonu çağrısına cevap vermelerini talep etmektedir. Bu türden kurtuluş-dışı unsurlara ait Düzenleyiciler geri dönmemektedirler; ve, çağrılar gerçekleştirildiğinde, yüksek melekler cevap vermektedirler; ancak, Düzenleyiciler hiçbir karşılıklıta bulunmamaktadırlar. Bu, “adil olmayanın yeniden dirilişini” oluşturmaktadır; gerçekte ise, yaratılmış mevcudiyetinin sonlanışına ait resmi tanınmadır. Adaletin bu çağrı listesini her zaman doğrudan bir biçimde, uyku halindeki kurtuluş unsurlarının yeniden dirilişi olarak bağışlamanın çağrı listesi takip etmektedir. Ancak, bu hususlar, yüce ve kurtuluş değerlerine dair her-şeyi-bilen Hakimler'den başka hiçbir kimseyi ilgilendirmemektedir.

113:6.9 (1247.7) Topluluk koruyucuları; bir gezegensel çağ içinde hizmet verebilir ve nihai bir biçimde uyku halindeki kurtuluş unsurlarının binlercesine ait kestirmekteki ruhların koruyucuları haline gelebilir. Onlar, belirli bir sitemde birçok farklı dünya üzerinde bu şekilde hizmet verebilir; çünkü,

yeniden-diriliş karşılığı, malikâne dünyalarında ortaya çıkmaktadır.

113:6.10 (1247.8) Satania sisteminde Lucifer isyanı süresince doğru yoldan ayrılmış tüm kişisel ve topluluk koruyucuları, her ne kadar birçoğu budalalıklarından içten bir biçimde pişmanlık duymuş olsa da, isyanın nihai yargısına kadar Jerusem üzerinde gözaltında tutulacaklardır. Hâlihazırda Kâinatsal Denetimciler inisiyatiflerini kullanarak; ruhsal emanetlerinin tüm niteliklerinden bu itaatkâr ve sadık olmayan koruyucuları arındırmış, ve bu morontia gerçekliklerini, gönüllü ikinci düzey hizmetkâr meleklerin gözetimine muhafazaları için konumlandırmıştır.

7. Yüksek Melekler ve Yükseliş Süreci

113:7.1 (1248.1) Bir yükseliş fanisinin süreci içinde, malikâne dünyalarının kıyılarında bu ilk uyanış gerçekten de yeni bir çağdır; burada mevcut bir biçimde, ilk kez olmak üzere, dünya günlerinize ait sizleri uzun süreden beri derinden seven ve her zaman yanınızda bulunmuş meleksel dostlar görülecektir; orada aynı zamanda, dünyada aklınız içinde oldukça uzun bir süre ikamet etmiş olan kutsal Görüntüleyici'nin kimlik ve mevcudiyetinin gerçek anlamıyla bilincinde olur hale gelinecektir. Bu türden bir deneyim, gerçek bir yeniden-diriliş olarak ihtişamlı bir uyanışı oluşturmaktadır.

113:7.2 (1248.2) Morontia âlemleri üzerinde, refakatçi yüksek melekler (orada onların ikisi bulunur) sizlerin cömert dostlarınızdır. Bu melekler; morontia ve ruhaniyet düzeyine erişmede sizlere olası her şekilde yardım ederek, geçiş dünyalarının süreci boyunca ilerlerken sadece sizlere eşlik

etmez, aynı zamanda, malikâne dünyaları üzerinde evrimsel yüksek melekler için sağlanan ileri eğitim okullarına katılarak gelişme olasılığına kendilerini hazır hale getirirler.

113:7.3 (1248.3) İnsan ırkı, meleksel düzeylerin daha basit düzeylerinden biraz daha alt konumda yaratılmıştı. Bu nedenle, morontia yaşamına ait ilk göreviniz; beden zincirlerinden özgürleşiminizin hemen sonrasında kişilik bilincine eriştiğiniz anda sizleri bekleyen, doğrudan görev içindeki yüksek meleklerin yardımcıları olmaktır.

113:7.4 (1248.4) Malikâne dünyalarından ayrılmadan önce tüm faniler, kalıcı yüksek melek birlikteliklerine veya koruyuculara sahip olacaktır. Ve, siz morontia âlemlerinde yükselirken, nihai olarak, Düşünce Düzenleyicisi ile olan ebedi bütünlüğünüze dair detayları gözlemleyen ve onları onaylayanlar yüksek meleksel koruyuculardır. Beraberce onlar, zamanın dünyalarından bedene ait çocuklar olarak sizlerin kişilik kimliklerinizi oluşturmuşlardır. Bunun sonrasında, olgun morontia yerleşkesine olan erişiminizle birlikte onlar, Jerusem'e ek olarak sistem ilerleyişi ve kültürünün ilgili dünyaları boyunca sizlere eşlik etmektedirler. Bundan sonra onlar; sizlerle birlikte Edentia'ya ve onun gelişmiş toplumlaşımının yetmiş âlemine gitmekte olup, hemen sonrasında sizleri Melçizedekler'e yönlendirip, evren yönetim merkez dünyalarının muhteşem süreci boyunca sizleri takip edecektir. Ve, Melçizedekler'in bilgelik ve kültürünü öğrendiğinizde, onlar sizi, tüm Nebadon'un Egemeni ile birlikte yüz yüze geleceğiniz yer olan Salvington'a götüreceklerdir. Ve, bunlara bile ek olarak, bu yüksek meleksel rehberler; uzun Havona uçuşu için nihai bir biçimde yüksek

melek taşımacılığını deneyimleyene kadar sizler ile birlikte kalmaya devam eden bir biçimde, aşkın-evrenin alt ve üst birimleri boyunca ve Uversa'nın alış dünyaları üzerinde sizleri takip edecektir.

113:7.5 (1248.5) Fani süreç boyunca görevlendirilmenin bazı nihai son koruyucuları, Havona boyunca yükseliş kutsal yolcularının yaşam süreçlerini takip eder. Diğerleri, uzun zamandan beri fani birliktelikleri olan unsurlara geçici bir elvedada bulunur; ve, bunun sonrasında, bu faniler merkezi evrenin döngülerini kat ederken, nihai sonun bahse konu koruyucuları Seraphington'un döngülerine erişir. Ve, onlar; fani birliktelikleri, zamanın son geçiş uykusundan ebediyetin yeni deneyimlerine uyandıklarında, Cennet'in kıyılarında bekliyor olacaklardır. Bu türden yükseliş yüksek melekleri daha sonra, kesinlik birlikleri içindeki ve Tamamlanışın Yüksek Meleksel Birlikleri içinde farklı hizmetlere giriş yaparlar.

113:7.6 (1248.6) İnsan ve melek, ebedi hizmet içinde yeniden bütünleşebilir veya bütünleşmeyebilir; ancak, yüksek melek görevleri nereye onları götürürse götürsün yüksek melekler her zaman, zamanın yükseliş fanileri olarak evrimsel dünyalara ait öncül vesayetleri ile iletişim halindedir. İnsan kökeninin âlemlerine ait bu içten ilişkilendirmeler ve şefkatli bağlılıklar ne herhangi bir süre zarfında unutulmakta, ne de tamamiyle kaybolmaktadır. Ebedi çağlar içerisinde insanlar ve melekler, zamanın sürecinde gerçekleştirdikleri gibi kutsal hizmet içinde eş güdümde bulunacaklardır.

113:7.7 (1249.1) Yüksek melekler için, Cennet İlahiyatları'na ulaşmanın en kesin yolu, Cennet'in kapılarına evrimsel kökene ait bir ruhu başarılı bir biçimde yönlendirmektir. Bu nedenle,

nihai sonun koruyucusunun görevi, en yüksek derecede ödüllendirilmekte olan yüksek meleksel görevdir.

113:7.8 (1249.2) Yalnızca nihai son koruyucuları, birincil veya diğer bir değişle fani Kesinlik Birlikleri'ne alınır; ve, bu tür çiftler, bütüncül kimlik uyumunun yüce serüvenine katılmışlardır; bu iki varlık, kesinlik birliklerine olan kabullerinden önce Seraphington üzerinde ruhsal çift-bütünleşimi elde etmişlerdir. Bu deneyim içinde, evren işlevlerinin tümünde oldukça tamamlayıcı olan bu iki meleksel doğa; Cennet Yaratıcısı'nın Düzenleyici-olmayan bir nüvesinin alınışı, ve onunla bütünleşimi, için yeni bir yetkinlikle sonuçlanan bir biçimde iki unsurun-bir-bütünlüğü içinde nihai ruhaniyete erişir. Ve, böylece, zaman içindeki sizin sevgi dolu yüksek meleksel birlikteliklerinizden bazıları aynı zamanda, Yüce'nin çocukları ve Cennet Yaratıcısı'nın kusursuzlaştırılmış evlatları olarak ebediyet içinde sizlerin kesinlik birliktelikleri haline gelir.

113:7.9 (1249.3) [Urantia üzerinde konumlanan bir Yüksek Melek Önderi tarafından sunulmuştur.]

114. Makale

Yüksek Meleksel Gezegen Hükümeti

114:0.1 (1250.1) EN Yüksek Unsurlar, birçok göksel kuvvetler ve birimler tarafından insanların krallıklarını yönetir; ancak, o bunu başlıca, yüksek meleklerin hizmeti aracılığı ile yerine getirir.

114:0.2 (1250.2) Bugünün öğle vaktinde; Urantia üzerindeki gezegensel meleklerin, koruyucuların, ve diğerlerinin çağrı listesi, yüksek meleklerden oluşan 501.234.619 çift idi. Orada

benim emrime verilmiş, yüksek meleklerin 597.196.800 çifti veya diğer bir deyişle 1.194.393.600 bireysel melek olarak — iki yüz yüksek melekse bölüğü bulunmaktaydı. Kayıtlar, buna rağmen, 1.002.469.238 bireyi göstermektedir; o, 191.924.362 meleğin taşıma, iletim veya ölüm görevinde bu dünyada olmadıklarını göstermektedir (Urantia üzerinde yüksek melekler olarak çocuksu meleklerin yaklaşık aynı sayıdaki üyesi bulunmakta olup, onlar benzer bir biçimde örgütlenmişlerdir.)

114:0.3 (1250.3) Yüksek melekler ve onların birliktelik halindeki çocuksu melekleri fazlasıyla, özellikle isyan nedeniyle tecrit altına alınmış olan dünyalar olarak, bir gezegenin insan-ötesi hükümetine ait detaylarla ilgilidir. Yarı-ölümlüler tarafından yetkin bir biçimde desteklenen melekler; ikamet eden ana yöneticine ek olarak kendisine ait tüm yardımcılarının ve altında görev yapanların emirlerini yerine getiren mevcut madde-ötesi hizmetkarlar halinde Urantia üzerinde faaliyet göstermektedir. Bir sınıf olarak yüksek meleklerle, kişisel ve topluluk koruyuculuklarından başka birçok görev verilmektedir.

114:0.4 (1250.4) Urantia; sistem, takımyıldız ve evren yöneticilerinden yerinde ve etkin yüksek denetim almayan bir konumda değildir. Ancak, gezegensel hükümet; Satania sistemi, hatta tüm Nebadon içinde bile, başka hiçbir dünyaya benzemeyen nitelikte bulunmaktadır. Sizin yüksek denetim tasarımınızın bu benzersizliği, belirli bir sayıdaki olağanüstü koşullar nedeniyle bu haldedir:

114:0.5 (1250.5) 1. Urantia'nın yaşam dönüşüm düzeyi.

114:0.6 (1250.6) 2. Lucifer isyanının yarattığı zorunlu gereklilikler.

114:0.7 (1250.7) 3. Ademsal görev başarısızlığının yarattığı bozukluklar.

114:0.8 (1250.8) 4. Urantia'nın Evren Egemeni'nin bahşedilme dünyalarından biri olması gerçeğinden doğan olağandışlıklar. Nebadon'un Mikail'i, Urantia'nın Gezegensel Prensi'ydi.

114:0.9 (1250.9) 5. Yirmi-dört gezegensel yöneticinin özel faaliyeti.

114:0.10 (1250.10) 6. Baş meleklerle ait bir döngünün gezegen üzerinde konumlanması.

114:0.11 (1250.11) 7. Vekil Gezegensel Prensi olarak bir zamanlar vücuda büründürülmüş olan Maçiventa Melçizedeği'nin daha yakın zamanda gerçekleşmiş tasarımı.

1. Urantia'nın Egemenliği

114:1.1 (1250.12) Urantia'nın özgün egemenliği, Satania sisteminin egemeni tarafından onun sorumluluğu altında muhafaza edilmekteydi. O ilk başta, Melçizedekler ve Yaşam Taşıyıcılar'ın ortak bir heyetine aktarılmıştı; ve, bu topluluk, olağan şekilde oluşturulmuş bir Gezegensel Prens'in varışına kadar Urantia üzerinde faaliyet göstermiştir. Prens Caligastia'nın çöküşünün hemen sonrasında, Lucifer isyanı zamanında, Urantia; onun Gezegensel Prens'i olan Zamanın Birlikteliği tarafından duyurulduğu zaman olan Mikail'in beden içindeki bahşedilişinin tamamlandığı ana kadar, yerel evren ve onun idari birimleri ile hiçbir kesin ve istikrarlı ilişkiye sahip değildi. Bu türden bir duyuru sonsuza kadar, kesin bir biçimde ve temel olarak, dünyanın düzeyini belirlemiştir; ancak, uygulamada Egemen Yaratan Evlat, kendisini Urantia hükümetinde ve sistemdeki tüm diğer tecrit

gezegenlerinde temsil etmesi yetkisiyle öncül yirmi-dört Urantia unsurundan oluşan Jerusem heyetini oluşturma dışında, gezegenin kişisel idaresi hususunda hiçbir yorumda bulunmamıştı. Bu heyetin bir üyesi şimdi her zaman Urantia üzerinde, ikamet eden baş yönetici olarak ikamet etmektedir.

114:1.2 (1251.1) Mikail için Gezegensel Prens olarak hareket etmenin vekil yetkisi yakın bir zaman içinde Maçiventa Melçizedeği'ne verilmiştir; ancak, yerel evrenin bu Evladı, ikamet eden baş yöneticilere ait takip eden idarelerin mevcut gezegensel işleyiş düzeni üzerinde değişiklikte bulunmaya yönelik en ufak bir harekette bulunmamıştır.

114:1.3 (1251.2) Vekil Gezegensel Prens simgesel sorumluluklarını üstlenmek için gelmezse, mevcut yazgı dönemi boyunca Urantia'nın hükümeti içinde dikkate değer herhangi bir değişikliğin gerçekleştirileceği çok az bir olasılıktır. Yakın gelecekteki bir zaman zarfında; Urantia'ya yirmi dört danışmandan bir üyeyi baş yönetici olarak faaliyet göstermesi için gönderme tasarımının, Urantia'nın egemenliğine ait vekil hükmü ile birlikte Maçiventa Melçizedeği'nin resmi varışı ile yer değiştirileceği, birlikteliklerimize göre kesin görünmektedir. Vekaleten görev yapan Gezegensel Prens kuşkusuz bir biçimde, Lucifer isyanının nihai yargısına ve muhtemel bir biçimde bunun da sonrası olmak üzere ışıık ve yaşam altındaki gezegensel istikrarın uzak geleceğine kadar, gezegenden sorumlu olmaya devam edecektir.

114:1.4 (1251.3) Bazıları, mevcut yazgı döneminin sonuna kadar Urantia olayları üzerinde kişisel yönetimini ele almaya gelmeyeceğine inanmaktadır. Diğerleri, vekil Prens'in, hali hazırda benden içinde bulunurken söz verdiği gibi Urantia'ya

belirli bir zaman içinde dönene kadar, bu şekilde gelmeye bileceğini düşünmektedir. Bunun da ötesinde başkaları, bu anlatıcıyı da içine alan bir biçimde, ya bu saat veya yarın Melçizedek'in ortaya çıkışını gözlemlemek için beklemektedir.

2. Gezegensel Yüksek Denetimciler'in Kurulu

114:2.1 (1251.4) Mikail'in dünyanız üzerindeki bahşediliş döneminden beri, Urantia'nın genel idaresi, bir zamanlar Urantialılar olmuş Jerusem'e ait yirmi-dört unsurdan oluşan özel bir topluluğa emanet edilmiştir. Bu heyete olan üyelik için yeterlilik, bizler tarafından bilinmemektedir; ancak, bizler, bu şekilde görevlendirilmiş olan bahse konu unsurların tümünün, Satania sistemi içinde Yüce'nin genişlemekte olan egemenliğinin katkıda bulunucuları olduğunu gözlemlemiş bulunmaktayız. İçkin bir biçimde onların tümü, Urantia üzerinde faaliyet gösterdikleri zaman gerçek önderlerdir; ve, (Maçiventa Melçizedeği) dışında, önderliğin bu yetileri, malikane dünya deneyimi tarafından daha ileri biçimde çoğalmış ve Jerusem vatandaşlığının eğitimi ile desteklenmiştir. Üyeler; yirmi dört unsurun Lanagorge'nin yönetim heyeti tarafından aday gösterildiği biçimiyle, Edentia'nın En Yüksek Unsurları tarafından desteklenir, Jerusem'in Görevlendirilmiş Koruyucusu tarafından onaylanır, ve, Mikail'in emri uyarınca Salvington'un Cebrail'i tarafından atanır. Geçici atamanlar, tıpkı özel yüksek denetimcilerin bu heyetine ait kalıcı üyeler tarafından gerçekleştirildiği gibi, bütüncül bir biçimde faaliyet gösterir.

114:2.2 (1251.5) Gezegensel yöneticilerin bu kurulu özellikle; Mikail'in burada geçici bahşedilmeyi deneyimleme gerçekliğinden doğan bu dünya üzerindeki etkinliklerin yüksek

denetimi ile ilgilidir. Onlar; fani bahşedilme boyunca İsa'ya eşlik eden aynı unsur olarak, belirli bir Parlak Akşam Yıldızı'nın irtibat etkinlikleri vasıtasıyla, Mikail ile yakın ve doğrudan iletişim içinde tutulmaktadır.

114:2.3 (1252.1) Mevcut zaman içinde, sizler tarafından “Vaftizci” olarak bilinen, bir Yahya, Jerusem üzerinde toplandığında bu heyetin başkanıdır. Ancak, bu heyetin simgesel başkanı, Salvington üzerindeki Yardımcı Müfettiş'in ve Orvonton'un Yüce Yöneticisi'nin doğrudan ve kişisel temsilcisi olarak Satania'nın görevlendirilmiş Koruyucusu'dur.

114:2.4 (1252.2) Öncül Urantialılar'ın bahse konu bu heyetinin üyeleri aynı zamanda, sistemin yirmi altı sayıdaki isyan-nedeniyle-tecrit-edilmiş başka dünyasının danışmansal yüksek denetimcileri olarak faaliyet gösterir; onlar Lanaforge'yi, hala az veya çok Norlatiadek'in Takımyıldız Yaratıcıları'nın üst-denetimi altında bulunmaya devam eden bu gezegenin olaylarından yakın ve duygudaş bir biçimde haberdar tutmanın oldukça değerli bir hizmetini gerçekleştirmektedirler. Bu yirmi dört danışman, özellikle Urantia'ya olmak üzere, tecrit edilmiş gezegenlerden her birine bireyler olarak sıklıkla tekrarlanan ziyaretlerde bulunurlar.

114:2.5 (1252.3) Diğer tecrit edilmiş dünyaların her birine, bir zamanlar sakinleri olan benzer ve çeşitlilik gösteren büyüklükteki heyetler tarafından danışmanlıkta bulunmaktadır; ancak, bu diğer heyetler, yirmi dört unsurdan oluşan Urantia topluluğuna tabidirler. Her ne kadar bu son topluluğun üyeleri bu şekilde etkin bir biçimde Satania içindeki her bir tecrit dünyası üzerindeki insan ilerleyişinin her fazıyla ilgilense de, özellikle ve detaylı bir biçimde Urantia'nın fani

ırklarının refahı ve gelişimi ile ilgilenmektedirler; zira, onlar aracısız ve doğrudan bir biçimde, Urantia dışındaki herhangi bir gezegenin sahip olduğu olaylar hususunda yüksek denetimde bulunmamaktadır; ve, burada bile onların yönetim yetkisi, fani kurtuluşu ile ilgili belirli nüfuz alanları dışında bütüncül değildir.

114:2.6 (1252.4) Hiç kimse, bu yirmi dört Urantia danışmanının; evren etkinliklerinin tasarlanmış işleyiş gidişatından alınan bir biçimde, mevcut düzeyi içinde ne kadar uzun bir süre boyunca devam edeceklerini bilmemektedir. Onlar kuşkusuz olarak; bir yazı döneminin sonlanması, Maçiventa Melçizedeği'nin bütüncül yetkisini ele alışı, Lucifer isyanının nihai yargısı veya nihai bahşedilişinin bu dünyası üzerinde Mikail'in yeniden ortaya çıkışı gibi, gezegensel düzey üzerinde bir değişiklik gerçekleşene kadar, mevcut yetkinliklerinde hizmet etmeye devam edeceklerdir. Urantia'nın mevcut ikamet haklindeki baş yöneticisi; yalnızca Maçiventa'nın, Satania sisteminin takımıyıldız döngülerine geri alınışı anından itibaren Cennet yükselişi için salınabileceğine dair görüşü destekler görünümündedir. Ancak, başka görüşlerde aynı zamanda mevcuttur.

3. İkamet Eden Baş Yönetici

114:3.1 (1252.5) Urantia zamanının her yüz yıllık sürecinde, yirmi dört gezegensel yüksek denetimecisinden oluşan Jerusem birliği, ikamet eden baş yönetici olarak yönetici temsilcileri konumunda dünyanız üzerinde ikamet etmek için topluluklarından birini belirler. Bu anlatımların hazırlanışı döneminde, yirmincisinin ondokuzuncusunu hizmet vermek için takip ettiği biçimde, bu yönetici görevli değişmişti. Mevcut

gezegensel yüksek denetimcisinin ismi yalnızca; fani insanın, sahip olduğu olağanüstü hem-gezegencilerine ve insan-üstü üstlerine haddinden fazla saygı göstermeye, hatta ilahlaştırmaya, oldukça eğilimli olması nedeniyle sizlerden alı konulmaktadır.

114:3.2 (1252.6) İkamet eden baş yönetici; yirmi dört Jerusem danışmanının temsililiği dışında, dünya olaylarının iradesinde hiçbir mevcut kişisel yönetim yetkisine sahip değildir. O; insan-ötesi idarenin eş güdüm sağlayıcısı olarak faaliyet göstermekte olup, Urantia üzerinde faaliyet gösteren göksel varlıkların saygı duyulan başı ve kainatsal bir biçimde tanınan önderidir. Meleksel bölüklerin tüm düzeyleri kendisini eş güdüm sağlayıcı yönetici olarak görürken, 1-2-3 numaralı üyelerinin yirmi dört danışmandan biri halinde gelmek için öncül ayrılışlarından beri, Bütünleşmiş Yarı-Ölümlüler gerçekten de, takip eden baş yöneticilerini gezegensel yaratıcıları olarak görmekte-dirler.

114:3.3 (1253.1) Her ne kadar baş yönetici gezegen üzerinde mevcut ve kişisel yönetim yetkisini elinde bulundurmasa da, o her gün, ilgili tüm kişilikler tarafından nihai olarak kabul edilen sayısız yönetim hükümlerinde ve kararlarında bulunur. O daha çok, işleyiş biçimsel bir yöneticiden ziyade babasal bir danışmandır. Belirli biçimde o, bir Gezegensel Prens'in gerçekleştireceği gibi faaliyet gösterir; ancak, onun idaresi çok daha yakın bir biçimde, Maddi Evlatlar'ınkine benzemektedir.

114:3.4 (1253.2) Urantia hükümeti; aracılığıyla geri dönen baş yöneticinin, Gezegensel Prensler'den oluşan Sistem Egemeni'nin yönetim heyetinin geçici bir üyesi olarak konumlandığı bir oluşum uyarınca, Jerusem'in heyetlerinde

temsil edilmektedir. Maçiventa vekil Prens olarak atandığında, onun doğrudan bir biçimde Satania'ya ait Gezegenel Prensler'in heyetindeki görevini üsteleneceği beklenmişti; ancak, şu ana kadar o, bu yönde hiçbir adım atmamıştır.

114:3.5 (1253.3) Urantia'nın madde-ötesi hükümeti, yerel evrenin üstün birimleri ile oldukça yakın bir organik ilişkiye sahip olmamaktadır. Bir açıdan, ikamet eden baş yönetici, Salvington'a ek olarak Jerusem'i temsil etmektedir; çünkü o, Mikail ve Cebrail'in doğrudan temsilcisi olan yirmi dört danışmanın adına faaliyet göstermektedir. Ve, bir Jerusem vatandaşı olarak gezegenel baş yönetici, Sistem Egemeni için bir sözcü konumunda faaliyet gösterebilir. Takımyıldız yönetim makamları doğrudan bir biçimde, Edentia gözlemcisi olarak bir Vorondadek Evladı tarafından temsil edilir.

4. En Yüksek Unsur Gözlemcisi

114:4.1 (1253.4) Urantia'nın egemenliği ileri bir biçimde; gezegenel isyandan kısa bir süre sonra, bir seferinde, Norlatiadek hükümeti tarafından gezegenel yönetimin keyfi bir biçimde alı konuluşu tarafından karmaşık hale gelmiştir. Urantia üzerinde hala ikamet etmekte olan, Edentia'nın En Yüksek unsurları için bir gözlemci ve Mikail'in doğrudan eyleminin olmadığı durumda gezegenel egemenliğin emanetçisi konumundaki, bir Vorondadek Evladı bulunmaktadır. Mevut En Yüksek Unsur gözlemcisi (ve zaman zaman idarecisi), Urantia üzerinde bu yetkinlikte hizmet eden yirmi üçüncü Vorondadek Evladı'dır.

114:4.2 (1253.5) Orada; Lucifer isyanı zamanında üzerindeki yönetim yetkisinin ellerinden alındığı, Edentia'nın En Yüksek unsurlarının hala denetimi altında bulunan gezegenel

sorunların belirli topluluğu bulunmaktadır. Bu hususlardaki yönetim yetkisi; gezegensel yüksek denetimciler ile oldukça yakınsal danışman ilişkilerinde bulunan, Norlatiadek gözlemcisi olarak bir Vorondadek Evladı tarafından uygulanmaktadır. Irk heyet üyeleri, Urantia üzerinde oldukça etkindir; ve, onların çeşitli topluluk başları, resmi olmayan bir yetkinlik içerisinde, danışman yöneticisi olarak faaliyet gösteren ikamet halindeki Vorondadek gözlemcisine bağlanmıştır.

114:4.3 (1253.6) Bir buhran anında, tamamiyle ruhsal olan belirli durumlar dışında, hükümetin mevcut ve egemen başı; mevcut an içerisinde gözlem görevinde olan Edentia'nın bu Vorondadek Evladı olacaktır. (Bahse konu bu tamamiyle ruhsal sorunlarda ve belirli tamamiyle kişisel olan hususlarda, en yüksek yönetim yetkisinin; yakın bir dönem içerisinde Urantia'da oluşturulmuş olan baş meleksele düzeye ait birimsel yönetim merkezine atanan başa ait olduğu görünmektedir.)

114:4.4 (1253.7) Bir En Yüksek Unsur gözlemci, devasa gezegensel buhran dönemlerinde, karar yetkisine bırakılan bir biçimde, gezegensel hükümeti ele geçirme yetkisiyle donatılmıştır; ve, bunun Urantia'nın tarihi içinde otuz iki kere gerçekleşmiş olduğu kayıtlarda bulunmaktadır. Bu türden zamanlar içinde En Yüksek Unsur gözlemci En Yüksek İdareci olarak; yalnızca baş meleklerin birimsel örgütlenişi dışında, gezegen üzerinde ikamet eden tüm hizmetkar ve idareciler üzerinde sorgulanamaz yönetim yetkisini uygulayarak faaliyet göstermektedir.

114:4.5 (1253.8) Vorondadek yöneticileri, isyan-nedeniyle-tecrit-altına-alınmış gezegenlere özel bir durum değildir; zira, En

Yüksek Unsurlar, insanların krallıklarına ait durumlarda takımyıldız idarecilerinin üstün bilgeliğine müdahil olan bir biçimde ikamet edilmiş dünyaların olaylarına herhangi bir zaman içerisinde müdahalede bulunabilir.

5. Gezegensel Hükümet

114:5.1 (1254.1) Urantia'nın mevcut idaresinin tarif edilmesi gerçekten de zordur. Orada; yasama, yürütme ve yargı birimleri gibi kainat örgütlenişinin olağan biçimleri doğrultusunda hiçbir resmi hükümet bulunmamaktadır. Yirmi dört danışman çok yakın bir biçimde, gezegensel hükümetin yasamasal koluna benzemektedir. Baş yönetici, En Yüksek Unsur gözlemcisinde barınan mutlak ret gücü ile birlikte, şartlı ve danışmasal baş idarecidir. Ve, gezegen üzerinde, yalnızca arabulucu heyetlerinin varlığının bulunduğu şekliyle — işler halde bulunan mutlak bir biçimde yönetimsel niteliğe sahip yargısal güçler bulunmamaktadır.

114:5.2 (1254.2) Yüksek melekler ve yarı-ölümlüler ile ilgili sorunları büyük çoğunluğu, ortak rızayla, baş yönetici tarafından karara varılır. Ancak, yirmi dört danışmanın emirlerini ifadesi dışında, onun yönetim kararlarının tümü; arabulucu heyetlerinin, gezegensel faaliyet için oluşturulmuş yerel yönetim makamlarının veya hatta Satania'nın Sistem Egemeni'nin temyizine tabidir.

114:5.3 (1254.3) Bir Gezegensel Prens'in bedensel yönetim görevlilerine ek olarak bir Ademsel Erkek ve Kız Evlat'ın maddi düzeninin yokluğu kısmi bir biçimde, yüksek meleklerin özel hizmeti ve yarı-ölümlü yaratılmışların olağan dışı hizmetleri tarafından telafi edilir. Gezegensel Prens'in yokluğu

etkin bir biçimde; baş meleklerin, En Yüksek Unsur gözlemcisi ve baş yöneticinin üçlü-birlik mevcudiyeti tarafından telafi edilir.

114:5.4 (1254.4) Bu daha çok zayıf biçimde örgütlenmiş ve bir ölçüde kişisel olarak yönetilmekte olan gezegensel hükümet; gezegensel acil durumlarda ve idaresel zorluklarda oldukça sık bir biçimde kullanılmakta olan, baş meleklerin zaman-kazandırıcı yardımı ve onların her-zaman-hazır-konumda-bulunan döngüsü nedeniyle, beklenilenden daha etkindir. İşleyiş biçimsel olarak gezegensel hala ruhsal bakımdan, Norlatiadek döngüleri içinde tecrit edilmiş konumdadır; ancak, bir acil durumda bu sınırlılık şimdi, baş meleklerle ait döngünün kullanılışı vasıtasıyla aşılabılır durumdadır. Gezegensel tecrit, kesin bir biçimde, bireysel faniler için çok az öneme sahiptir; çünkü, Gerçekliğin Ruhaniyeti, tüm bedenlere bin dokuz yıl önce serpilmiştir.

114:5.5 (1254.5) Urantia üzerinde her idaresel gün; baş yönetici, baş meleklerin gezegensel başı, En Yüksek Unsur gözlemcisi, yüksek denetimdeki birincil yüksek melekler, ikamet halindeki Yaşam Taşıyıcıları'nın başı ve evrenin yüksek Evlatları arasından veya gezegen üzerinde kısa süreli ikamet etme şansına sahip olan öğrenci ziyaretçilerinin bazı düzeylerinden çağrılmış misafirler tarafından katılmakta olan, bir danışmasal konferansla başlar.

114:5.6 (1254.6) Baş yöneticiye ait doğrudan idareci yönetim heyeti; gezegensel ilerleyiş ve istikrarının doğrudan insan-ötesi yöneticileri olarak faaliyet gösteren özel meleklerin on iki topluluğundan oluşan vekil başları biçiminde, on iki yüksek melekten meydana gelir.

6. Gezegensel Yüksek Denetim'in Üstün Yüksek Melekleri

114:6.1 (1254.7) Gerçekliğin Ruhaniyeti'nin serpilişi ile eş zamanlı olarak, Urantia'ya ilk baş yönetici ulaştığında, ona; özel nitelikteki belirli gezegensel hizmetlerin doğrudan bir biçimde görevlendirildiği Seraphington mezunları olarak özel yüksek meleklerin on iki birliği eşlik etmişti. Bu yüceltilmiş melekler; gezegensel yüksek denetimin üstün yüksek melekleri olarak bilinmekte olup, gezegensel En Yüksek Unsur gözlemcisinin üst-denetimi dışında, ikamet eden baş yöneticinin doğrudan yönlendirişi altındadır.

114:6.2 (1255.1) İkamet eden baş yöneticinin genel yüksek denetimi altında faaliyet gösterirken, meleklerin bu on iki topluluğu doğrudan bir biçimde; her topluluğun vekil başları olarak on iki üyeden meydana gelen yüksek meleksel heyet tarafından yönetilmektedir. Bu heyet aynı zamanda, ikamet eden baş yöneticinin gönüllü yönetim heyeti olarak hizmet vermektedir.

114:6.3 (1255.2) Yüksek meleklerin gezegensel başı olarak ben, yüksek meleksel başların bu heyetinin başkanlığını yapmaktayım; ve, ben, Caligastia ayrılışı döneminde görevinde başarısız olmuş gezegenin meleksel bölüklerinin bir zamanlar başı olan unsurun varisi olarak, Urantia'da hizmet halinde bulunan birincil düzeyin gönüllü bir birinci derece yüksek meleğim.

114:6.4 (1255.3) Gezegensel yüksek denetimin üstün yüksek meleklerinden oluşan on iki birlik, Urantia üzerinde şu bütünlüklerde faaliyet göstermektedir:

114:6.5 (1255.4) 1. *Çağsal melekler*. Bu unsurlar, yazgı dönem toplulukları olarak mevcut çağın melekleridir. Bu göksel hizmetkarlara, içinde ortaya çıktıkları çağın oluşum bütünlüğüne uymak için tasarlanmış olarak, her nesil olaylarının gözetim ve yönlendirilme görevi verilmiştir. Urantia üzerinde hizmet eden çağsal meleklerin mevcut toplulukları, mevcut yazgı dönemi boyunca gezegene görevlendirilen üçüncü topluluktur.

114:6.6 (1255.5) 2. *İlerleme melekleri*. Bu yüksek meleklerle, birbirini takip eden toplumsal çağların evrimsel ilerleyişini başlama görevi verilmiştir. Onlar, evrimsel yaratılmışların içkin ilerleme gidişatının gelişimini desteklemektedir; onlar aralıksız bir biçimde, olması gereken şeyleri yerine getirmeye çabalarlar. Mevcut an içerisinde görevde olan bu topluluk, gezegene görevlendirilenlerin ikincisidir.

114:6.7 (1255.6) 3. *Dini koruyucular*. Bu unsurlar; mevcut an içinde var olan ve buna kadar var olmuş her şeyin en yüksek taşıyıcısı olarak, “dini kurumların melekleridir.” Onlar, bir çağdan diğerine ahlaki değerlerin güvenli bir biçimde geçişi için varlığını sürdürmüş olan en yüksek düşünceleri koruma çabası verirler. Onlar; tüm güçleriyle, bir nesilden diğerine eskinin ve geçerliliğini yetirmekte olan tutumların yok olmaz değerlerini, düşünce ve davranışın yeni ve bu nedenle daha az istikrarlı işleyiş biçimlerine aktarmaya çalışırken, ilerleyişin meleklerinin olmazsa olmaz yardımcılarıdır. Bu melekler kesin bir biçimde, ruhsal biçimleri korumaktadırlar; ancak, onlar, aşırı-mezhepçiliğin ve kendilerini açıkça ilan eden dindarların anlamsız nitelikte bulunan tartışmasal ayrılıklarının kaynağı değildir.

114:6.8 (1255.7) 4. *Ülke yaşamının melekleri.* Onlar; Urantia milli yaşamına ait siyasi dışavurumların yöneticileri olarak, “trampetlerin melekleridir.” Uluslararası ilişkilerin üst-denetiminde mevcut an içerisinde faaliyet gösteren topluluk, gezegen üzerinde hizmet verenlerin dördüncü birliğidir. “En Yüksek Unsurlar’ın insanların krallıklarını yönetmektedir” gerçekliği, özellikle, bu yüksek melekse birimin hizmeti vasıtasıyla gerçekleşmektedir.

114:6.9 (1255.8) 5. *Irkların melekleri.* Siyasi konumları ve dini topluluklarından bağımsız olarak, zamanın evrimsel ırklarının muhafazası için çalışanlar unsurlardır. Urantia üzerinde, çağdaş dönemlerin insan topluluğu içinde karışmış ve bir araya gelmiş, dokuz insan ırkının arta kalanları bulunmaktadır. Bu yüksek melekler yakın bir biçimde, ırk heyet üyelerinin hizmeti ile ilişkilidirler; ve, Urantia üzerinde mevcut an içerisinde bulunan topluluk, Hamsin Yortusu gününden yakın bir süre sonra gezegene görevlendirilmiş özgün birliktir.

114:6.10 (1255.9) 6. *Geleceğin melekleri.* Bu unsurlar; bir gelecek çağın öngörüsünde bulunmaya ek olarak yeni ve gelişmekte olan bir yazgı dönemine ait daha iyi şeylerin gerçekleşimi için tasarımda bulunan, tasarlama melekleridir. Gezegen üzerinde mevcut anda var olan topluluk, mevcut yazgı döneminin başından beri bu yetkinlikte faaliyet göstermektedir.

114:6.11 (1256.1) 7. *Aydınlanmanın melekleri.* Urantia mevcut an içerisinde, gezegensel eğitim desteklenişine adanan yüksek meleklerin üçüncü birliğinin yardımını almaktadır. Bu melekler; bireyler, aileler, topluluklar, okullar, cemiyetler, ülkeler ve bütüncül ırklar ilgili akılsal ve ahlaki eğitimle ilgili kılınmışlardır.

114:6.12 (1256.2) 8. *Sağlığın melekleri*. Bu unsurlar, sağlığın desteklenmesine ve hastalığın önlenmesine adanan fani birimlerin yardımına görevlendirilmiştir. Mevcut birlik, bu yazgı dönemi boyunca hizmet eden altıncı topluluktur.

114:6.13 (1256.3) 9. *Ev yüksek melekleri*. Urantia mevcut an içerisinde, insan medeniyetinin temel kurumu olarak evin korunumu ve gelişimine adanmış meleksel hizmetkarların beşinci topluluğuna ait hizmetleri memnuniyetle deneyimlemektedir.

114:6.14 (1256.4) 10. *Üretimin melekleri*. Bu yüksek meleksel topluluk, üretimsel gelişimini desteklemekle ve Urantia insan toplulukları arasındaki ekonomik koşulları geliştirmekle ilgilidir. Bu birlik, Mikail'in bahşedilişinden beri yedi kez değişmiştir.

114:6.15 (1256.5) 11. *İlgi dağılımının melekleri*. Bunlar; oyun, mizah ve dinlenmenin değerlerini destekleyen yüksek meleklerdir. Onlar sürekli bir biçimde; insanın dinlenimsel ilgi dağılımlarını yükseltmek ve böylelikle insanın sahip olduğu boş zamanın daha yararlı bir biçimde kullanımını sağlamaktadır. Mevcut birlik, Urantia üzerinde hizmet eden bu düzeyin üçüncüsüdür.

114:6.16 (1256.6) 12. *İnsan-ötesi hizmetin melekleri*. Bu unsurlar; geçici veya kalıcı biçimde, gezegen üzerindeki başka tüm diğer insan-ötesi yaşamın hizmeti için görevlendirilmiş olan yüksek melekler biçiminde, meleklerin melekleridir. Bu birlik, mevcut yazgı döneminin başından beri hizmet vermişlerdir.

114:6.17 (1256.7) Üstün yüksek meleklerin bu toplulukları gezegensel siyasa veya yönerge hususlarında görüş ayrılığına düştüklerinde, onların farklılıkları genellikle, baş yönetici

tarafından giderilir; ancak, onun yönetim kararlarının tümü, görüş ayrılığına ait hususların doğası ve ağırlığı uyarınca temyiz sürecine tabidir.

114:6.18 (1256.8) Bu melekse toplulukların hiçbir, görevlendirilmelerinin nüfuz alanları üzerinde doğrudan veya keyfi denetimi gerçekleştirmemektedir. Onlar bütünüyle, eylemin ilgili alemlerine ait olaylarda denetimde bulunamazlar; ancak, onlar gezegensel koşullar ve onlar ile ilişkili durumlar üzerinde, verildikleri insan etkinliğinin alanlarını elverişli biçimde etkileme doğrultusunda değişiklikte bulunabilmekte olup, bunu halihazırda gerçekleştirirler.

114:6.19 (1256.9) Gezegensel yüksek denetimin üstün yüksek melekleri, görevlerini yerine getirmek için birçok birimi kullanır. Onlar, düşünce netleştiricileri, akıl odaklaştırıcıları ve tasarım sağlayıcıları olarak faaliyet gösterirler. Her ne kadar insan akıllarına yeni ve daha yüksek kavramsallaşmaları aşılama yetkin olmasalar da, onlar sıklıkla, bir insan usu içinde hali hazırda ortaya çıkmış belirli bir yüksek ideali yoğunlaştırmak için hareket ederler.

114:6.20 (1256.10) Ancak, olumlu eylemin bu birçok aracısı dışında üstün yüksek melekler; nihai sonun yedek birliklerinin konumlanması, eğitimi ve idaresi boyunca hayati tehlikeye karşı gezegensel iradeyi teminat altına alır. Bu yedek unsurların başlıca faaliyeti, evrimsel ilerleyişin çöküşüne karşı onu teminat altına almaktır; onlar, beklenmedik gelişmeye karşı göksel kuvvetlerin yaratmış oldukları atamalardır; onlar, felakete karşı emanetlerdir.

7. Nihai Son'un Yedek Birlikleri

114:7.1 (1257.1) Nihai sonun yedek birlikleri; dünya olaylarının insan-ötesi idaresinin özel hizmetine kabul edilmiş olan yaşayan erkek ve kadınlardan oluşmaktadır. Bu birlik; evrimsel dünyalar üzerinde zamanın çocuklarına bağışlama ve bilgeliğe ait hizmetin sergilenişi içinde yardım etmek için, alemin ruhaniyet yöneticileri tarafından seçilmiş olan her nesle ait erkek ve kadınlardan oluşturulmuştur. Bu türden sorumlukları üstlenmek için yetkin ve güvenilir olur olmaz, fani irade yaratılmışlarının doğrudan bir biçimde bu irtibat kullanımlarına başlanması, yükseliş tasarımlarına ait olayların yerine getirilişinde olağan bir uygulamadır. Bunun uyarınca, erkek ve kadınlar yeterli akılsal yetkinlikle, yerinde ahlaki düzeyde ve gerekli ruhsallıkla geçici eylemin sahnesinde ortaya çıkar çıkmaz, onlar çabuk bir biçimde; fani yardımcılar olarak insan irtibat unsurları biçiminde gezegensel kişiliklerin uygun göksel topluluklarına görevlendirilir.

114:7.2 (1257.2) İnsan varlıkları gezegensel nihai sonun koruyucuları olarak seçildiklerinde, dünya idarecilerinin uygulamakta olduğu tasarımlarda başat bireyler haline geldiklerinde, bu anda yüksek meleklerin gezegensel başı; yüksek meleksel birliklerine olan geçici görevlendirilişlerini onaylar, ve bu fani yedek unsurlarıyla beraber hizmet vermesi için kişisel nihai son koruyucularını atar. Tüm yedek unsurlar; bağımsız Düzenleyiciler'e sahip olup, onların çoğu ussal kazanım ve ruhsal erişimin daha yüksek kainatsal döngülerinde faaliyet göstermektedirler.

114:7.3 (1257.3) Alemin fanileri, ikamet edilen dünyalar üzerinde nihai sonun yedek birliklerinde hizmet için şu nedenler sebebiyle seçilmişlerdir:

114:7.4 (1257.4) 1. Dünya olaylarının çeşitli etkinliklerinin yerine getirilişinde çeşitli olası acil durum görevleri amacıyla gizli bir biçimde hazırlanmak için özel yeti.

114:7.5 (1257.5) 2. İnsan tanınışı ve ödülleri olmadan hizmet verme gönüllülüğü ile birlikte, özel nitelikteki belli bir toplumsal, ekonomik, siyasi, ruhsal, veya başka bir sebebe, samimi bağlılık.

114:7.6 (1257.6) 3. Olağanüstü çok yönlülükte bulunmaya ek olarak gezegensel sorunlarla başa çıkmada ve bekleyen acil dünya durumları ile yüzleşmede olası Urantia-öncesi deneyime ait bir Düşünce Düzenleyicisi'ne sahip olma.

114:7.7 (1257.7) Gezegensel göksel hizmetin her birimine, nihai düzeye ait bu fanilerin bir irtibat birimi verilmiştir. Ortalama ikamet dünyası, dünya olaylarının mevcut insan-ötesi işleyişi ile çok yakın bir biçimde ilişkili nihayetin yetmiş ayrı birliğini kullanmaktadır. Urantia üzerinde, yüksek melekse yüksek denetimine ait her bir gezegensel topluluğa biri düşecek şekilde, nihai sonun on iki yedek birliği bulunmaktadır.

114:7.8 (1257.8) Urantia nihayet yedek unsurlarının on iki topluluğu; dünya üzerinde sayısız önemli konum için hazırlanmış ve muhtemel gezegensel acil durumlarında faaliyet göstermek için hazır konumda tutulan, alemin fani sakinlerinden oluşmaktadır. En küçük birlik 41, en büyük 172 üyeden oluşmaktadır. İletişim kişiliklerinin yirmiden daha az bir topluluğu dışında, bu benzersiz topluluğun üyeleri; belirli gezegensel buhran durumlarında olası faaliyet için hazırlandıklarından tamamiyle bilinçsiz haldedirler. Bu fani yedek unsurları; atandıkları ilgili birlikler tarafından seçilmekte olup, benzer bir biçimde,

Düşünce Düzenleyicisi ve yüksek meleksel koruyucu hizmetinin bileşik yöntemiyle derin akıl düzeyinde eğitilmekte ve hazırlanmaktadırlar. Birçok kez, sayısız derecede başka göksel kişilikler, bu bilinç-dışı gerçekleşen hazırlanmaya katılır; ve, bu özel hazırlanmanın tümünde yarı-ölümlüler, değerli ve hayati hizmetleri yerine getirirler.

114:7.9 (1258.1) Birçok dünya üzerinde, daha iyi uyum sağlamış olan yarı-ölümlü yaratılmışlar; Düşünce Düzenleyicileri'nin ikamet ettiği akıllara maharetli nüfuzla, elverişli bütünlük içerisinde belirli fanilerin Düzenleyicileri ile çeşitli düzeylerdeki ilişkiye ulaşmaya yetkindirler. (Ve, bu açığa çıkarılışların Urantia üzerinde İngilizce dilinde maddileşimi, kainatsal düzenlemelerin sadece bu türden talihli bir düzenlenişi ile gerçekleşmişti.) Evrimsel dünyaların bu türden potansiyel iletişimi, sayısız yedek birlikler içinde harekete geçirilmiştir; ve, o, bir ölçüde, ileri görüşlü kişiliklerin bu küçük toplulukları vasıtasıyla, ruhsal medeniyetin geliştirilmiş olması ve En Yüksek Unsurlar'ın insanların krallıklarında yönetimde bulunmaya yetkin oluşu nedeniyledir. Nihai sona ait bu yedek birliklerin erkek ve kadın üyeleri böylelikle, yarı-ölümlü yaratılmışlarının aracısız hizmeti vasıtasıyla sahip oldukları Düzenleyicileri ile çeşitli düzeylerde iletişime sahiptir; ancak, bu aynı faniler, içinde bu yedek kişiliklerin evrimsel kültürün çöküşünün veya yaşayan gerçekliğin sahip olduğu ışığın sönüşünün engellenmesi için faaliyet gösterdiği nadir toplumsal acil durumlar ve ruhsal ivedilikler dışında, akranları tarafından çok az biçimde bilinmektedir. Urantia üzerinde nihai sonun bu yedek unsurları seyrek bir biçimde, insan tarihinin sayfalarında yüceltilir.

114:7.10 (1258.2) Yedek unsurlar bilinçsiz bir biçimde, temel gezegensel bilginin koruyucuları olarak hareket eder. Birçok sefer, bir yedek unsurun ölümü üzerine, ölmekte olan yedek unsurun aklından geniş bir varise olan hayati derecede önemli bir veri topluluğunun aktarımı, iki Düzenleyici'nin bir irtibatı tarafından gerçekleştirilmiştir. Düzenleyiciler kuşkusuz bir biçimde, bu yedek birlikler ile iletişim içinde bizler tarafından bilinmeyen birçok diğer biçimde faaliyet gösterir.

114:7.11 (1258.3) Urantia üzerinde nihai sonun bu yedek birliği, her ne kadar kalıcı bir başa sahip olmasa da, yönetim örgütlenişini oluşturan kendine ait kalıcı heyetlere sahiptir. Bunlar; yargısal heyet, tarihsel heyet, siyasi egemenlik hususundaki heyet ve fazla sayıdaki diğerlerini içine almaktadır. Zaman zaman birlik örgütlenişi uyarınca, yedek birliklerinin hepsinin simgesel (fani) başları, özel faaliyet için bu kalıcı heyetler tarafından görevlendirilmişlerdir. Bu türden yedek unsur başlarının görev süresi genellikle, eldeki belirli özel görevin tamamlanışıyla sınırlı olan bir biçimde birkaç saatlik bir süreçtir.

114:7.12 (1258.4) Urantia yedek birlikleri, eflatun kanının incelmesiyle gittikçe azalan ve yaklaşık Hamsin Yortusu'nun döneminde en alt düzeyine ulaşan biçimde Adem ve And unsurlarının zamanında en geniş üyelerine sahip olmuş bir konumda bulunmaktaydı; Hamsin Yortusu'ndan itibaren, yedek birlik üyeliği gittikçe artış göstermektedir.

114:7.13 (1258.5) (Urantia üzerinde evren-bilincindeki vatandaşların kainatsal yedek birlikleri mevcut an içerisinde, karasal yerleşke alemlerinin çok ötesine geçen kainatsal vatandaşlığın kavrayışına sahip binden fazla faniden oluşmaktadır; ancak,

yaşayan insan varlıklarının bu benzersiz topluluğunun faaliyetine ait gerçek doğayı açığa çıkarmam yasaklanmıştır.)

114:7.14 (1258.6) Urantia fanileri; kainatsal terk edilmişliğe veya gezegensel öksüzlüğe dair bir hissi yaratmamak için, yerel evrenin döngülerine ait belirli olanlardan kendi dünyalarının göreceli ruhsal tecridine izin vermemelidir. Bu gezegen üzerinde işlev halinde, dünya olayları ve insan nihai sonlarına ait oldukça belirli ve etkin bir insan-üstü yüksek denetimi bulunmaktadır.

114:7.15 (1258.7) Ancak, en iyi şartlarda ideal bir gezegensel hükümete dair yalnızca sönük bir düşünceye sahip olabileceğiniz doğrudur. Gezegensel Prens'in öncül zamanlarından beri Urantia, dünya büyümesine ve ırksal gelişime ait kutsal tasarımının yanlış yönetiliminden ızdırap çekmiştir. Satania'nın ikamet edilen sadık dünyaları, Urantia gibi yönetilmemektedir. Yine de, diğer tecrit edilmiş dünyalara kıyasla, sizin gezegensel hükümetleriniz çok da alçak bir düzeyde bulunmamıştır; sadece bir veya iki dünyanın daha kötü olduğu söylenebilir, ve bir kaç çok az daha iyi olabilir; ancak, çoğunluğu sizler ile bir eşitlik düzleminde bulunmaktadır.

114:7.16 (1259.1) Yerel evren içinde hiçbir kimsenin, gezegensel idarenin belirsiz durumunun ne zaman sona ereceğini bilmemekte olduğu görünmektedir. Nebadon Melçizedekleri; Mikail'in Urantia'ya olan ikinci kişisel varışına kadar, gezegensel hükümet ve idare içinde çok az değişikliğin ortaya çıkacağı görüşüne eğilim göstermektedirler. Kuşkusuz biçimde bu zaman zarfında, eğer daha önce gerçekleşmezse, gezegensel idare içinde köklü değişiklikler gerçekleşecektir. Ancak, dünya

idaresinin bu türden değişikliklerin doğası hakkında, hiç kimsenin yorumda bulunmaya bile yetkin olmadığı görünmektedir. Nebadon evrenine ait yerleşik dünyaların tüm tarihi içinde bu türden bir döneme benzer yaşanmış hiçbir şey bulunmamaktadır. Urantia'nın gelecek hükümeti ile ilgili anlaşılması zor olan birçok şey arasında başat olanlarından bir tanesi, baş meleklerle ait bir döngünün ve birimsel yönetim merkezinin nerede konumlanacağıdır.

114:7.17 (1259.2) Sizlerin tecrit edilmiş dünyanız, evrenin tavsiyelerinde unutulmamıştır. Urantia, günah tarafından damgalanmış ve isyan nedeniyle kutsal gözetimden dışlanmış kainatsal bir öksüz değildir. Uversa'dan Salvington'a ve aşağıya Jerusem'e kadar, Havona içinde ve Cennet üzerinde bile, onların hepsi, bizlerin burada olduğumuz bilmektedir; ve, mevcut an içerisinde Urantia üzerinde ikamet eden siz faniler, alem bir inançsız Gezegenel Prens tarafından sanki hiç ihanet edilmemiş gibi, her zaman olduğu sadakat içinde, hatta daha fazla bir biçimde, ilgilenilmektesiniz. “Yaratıcı'nın kendisi sizleri derinden sevmektedir” ifadesi ebedi bir biçimde doğrudur.

114:7.18 (1259.3) [Urantia üzerinde konumlanan bir Yüksek Melek Önderi tarafından sunulmuştur.]

115. Makale Yüce Varlık

115:0.1 (1260.1) YARATICI olan Tanrı ile, evlatlık büyük bir ilişkidir. Yüce olan Tanrı ile, kazanım — kişinin bir şeyler yapmasına ek olarak bir bütünlüğe erişimi biçiminde — düzeye olan koşuldur.

1. Kavramsal Çerçevelerin Göreceliği

115:1.1 (1260.2) Kısmi, tamamlanmamış ve evrim halindeki uslar; yüksek veya düşük, akılların tamamının sahip oldukları, içinde düşünme eylemlerini gerçekleştirdikleri *bir evren çerçevesini* oluşturmak için yetkinliğin yoksunluğu biçiminde, ilk nedensel düşünce işleyiş biçimini oluşturmada yetkin olmasalardı, üstün evrende aciz bir durumda olurlardı. Eğer akıl gerçek kökenlere ulaşamayan biçimde çıkarımları kavrayamazsa, bunun sonucunda o sürekli olarak; çıkarımlar üzerine fikir geliştirecek, ve bu akıl-tarafından-yaratılmış-fikirlerin çerçevesi içinde mantıksal düşüncesin bir aracına sahip olacağı kaynakları yaratacaktır. Ve, yaratılmış düşüncesinin bu türden evren çerçeveleri nedensel nitelikteki ussal faaliyetler için hayati derecede önemliyken, onlar, istisnasız bir biçimde, bir ölçüde hatalıdırlar.

115:1.2 (1260.3) Evrenin kavramsal çerçeveleri, yalnızca göreceli olarak doğrudur; onlar nihai olarak, büyümekte olan kâinatsal kavrayışın gelişimlerine yerlerini bırakmak zorunda olan yardımcı iskeledir. Gerçekliğe, güzelliğe ve iyiliğe, ahlaka, etiksel kurallara, göreve, sevgiye, kutsallığa, kökene, mevcudiyete, nihai sona, zamana, mekâna, hatta İlahiyat'a, dair kavrayışlar yalnızca göreceli olarak doğrudur. Tanrı, bir Yaratıcı'dan çok, ama çok daha fazlasıdır; ancak Yaratıcı, insanın Tanrı'ya dair sahip olduğu en yüksek kavramsallaşmadır; yine de, Yaratıcı-yaratılmış ilişkisine ait Yaratılmış-Evlat tasviri, Orvonton'da, Havona'da ve Cennet üzerinde erişilecek olan İlahiyat'ın fani-ötesi kavramsallaşmaları tarafından derinleşecektir. İnsan, bir fani evren çerçevesi içinde düşünmek zorundadır; ancak, bu,

düşünüşün içinde gerçekleşebileceği başka ve daha yüksek çerçeveleri tahayyül edemeyeceği anlamına gelmemektedir.

115:1.3 (1260.4) Kâinat âlemlerinin tümüne dair fani kavrayışı kolaylaştırmak için, kâinatsal gerçekliğin çeşitli düzeyleri sınırlı, absonit ve mutlak olarak adlandırılmıştır. Bunlar içerisinde yalnızca mutlak, gerçek anlamıyla varoluşsal nitelikte bulunarak koşulsuz olarak ebedidir. Absonitler ve sınırlılar; sonsuzluğa ait kökensel ve başat nitelikteki gerçekliğinin türevleri, dönüşümleri, sınırlanmışlıkları ve azalmışlıklarıdır.

115:1.4 (1260.5) Sınırlı olanın âlemleri, Tanrı'nın ebedi amacı nedeniyle mevcut bulunmaktadır. Yüksek veya alt düzey fark etmeksizin, sınırlı yaratılmışlar, kâinatsal ekonomi içerisinde sınırlı olanın gerekliliğine dair kuramları ortaya atabilmekte olup, bunu hali hazırda gerçekleştirmişlerdir; ancak, son kerte de sınırlı olan, Tanrı bu yönde iradede bulunduğu için mevcut bir haldedir. Evren, açıklanamaz; ne de bir sınırlı yaratılmış, Yaratanlar veya dünyaya getirenler olarak kökensel varlıkların öncül eylemleri ve önceki özgür iradelerine değinmeden kendi öz bireysel mevcudiyetine dair mantıklı bir neden ortaya koyabilir.

2. Yücelik için Mutlak Dayanak

115:2.1 (1261.1) Varoluşsal bakış açısından bakıldığında, gök adalar boyunca yeni hiçbir şey gerçekleşemez; zira, BEN'de içkin bulunan sonsuzluğun tamamlanışı, ebedi olarak yedi Mutlaklık içinde mevcut, işlevsel olarak üçlü-birlikler içinde ilişkilimsel ve geçişken olarak üçlü-ilahiyatlar içinde ilişkilimsel haldedir. Ancak, sonsuzluğun bu halde bahse

konu mutlak ilişkilenimler içinde mevcut bulunuşu hiçbir biçimde, yeni kâinatsal deneyimleri gerçekleştirmeyi imkânsız kılmamaktadır. Bir sınırlı yaratılmışın bakış açısından bakıldığında, sonsuzluk daha fazla; kıyasla daha fazla, hali hazırdaki bir mevcudiyetlikten ziyade bir gelecek olasılığının düzeyinde olan bir biçimde, potansiyel olanı taşır.

115:2.2 (1261.2) Evren gerçekliği içinde değer bir benzersiz etkendir. Bizler, sonsuz ve kutsal olana ait değerın nasıl olup da artış gösterebileceğini kavramamaktayız. Ancak, bizler *anlamaların*; sonsuz İlahiyat'ın ilişkilerinde dahi derinleşemese bile, dönüşüme uğrayabileceğini keşfetmekteyiz. Deneyimsel evrenler için, kutsal değerler bile; gerçeklik anlamlarının genişleyen kavrayışı vasıtasıyla mevcudiyetlikler olarak çoğalmaktadır.

115:2.3 (1261.3) Tüm deneyimsel düzeyler üzerinde kâinatsal yaratımın ve evrimin bütüncül düzeni görüldüğü kadarıyla, potansiyelliklerin mevcudiyetliklere olan bir dönüşüm olayıdır; ve, bu başkalaşım eşit bir biçimde mekân etkisi, akıl etkisi ve ruhaniyet etkisinin âlemleriyle ilişkilidir.

115:2.4 (1261.4) Kâinatın olasılıklarının aracılığı ile mevcut varoluş haline geldiği gözlenen yöntem; sınırlı olanda deneyimsel evrim, absonitte ise deneyimsel var kılınış olarak, aşamadan aşamaya çeşitlilik göstermektedir. Varoluşsal sonsuzluk gerçekten de, her-şeyi-kapsayan-bütünlüğü içinde koşulsuzdur; ve, tam da bahse konu bu her-şeyi-kapsayan-bütünlüğü, doğası gereği, evrimsel sınırlı deneyimin olasılığını bile içine almak zorundadır. Ve, bu türden deneyimsel büyümenin olasılığı, Yüce'ye bağımlı konumdaki ve onun

içindeki üçlü-ilahiyat ilişkileri boyunca bir evren mevcudiyeti haline gelir.

3. Kökensel, Mevcut ve Potansiyel

^{115:3.1 (1261.5)} Mutlak kâinat kavramsal olarak sınırsızdır; bu başat gerçekliğin kapsamını ve doğasını tanımlama, sınırsızlık üzerine sınırlandırmalar getirmek ve ebediyetin saf kavramsallaşmasını zayıflatmak anlamına gelecektir. Ebedi-sonsuzluk olarak sonsuz-ebediyete dair düşünce, kapsam bakımından koşulsuz ve gerçeklik bakımından mutlaktır. Sonsuzluğun gerçekliğini ve gerçekliğin sonsuzluğunu yeterli bir biçimde ifade edecek, Urantia'nın geçmişte ve mevcut anda sahip olduğu ve gelecekte sahip olacağı hiçbir dil bulunmamaktadır. Sonsuz bir kâinat içinde sınırlı bir yaratılmış olarak insan; gerçekten kendi yetisinin ötesine bulunan nitelikteki, bu sonu bulunmayan, başlangıcı olmayan ve engelsiz nitelikteki bu sınırsız mevcudiyetin kırılmış yansıtmaları ve zayıflamış kavramsallaşmalarını ile yetinmek zorundadır.

^{115:3.2 (1261.6)} Akıl hiçbir zaman, bu türden bir gerçekliğin bütünlüğünü ilk başta kırmaya girişmeden bir Mutlak'ın kavramsallaşmasını kavramayı ümit dahi edemez. Akıl, tüm farklılıkların bütünleştiricisidir; ancak, bu türden farklılıkların tam da bu yokluğunda akıl, üzerinde anlamaya yönelik kavramsallaştırmaları inşa etmeye girişmek için hiçbir temel bulamamaktadır.

^{115:3.3 (1261.7)} Sonsuzluğun başat dengesel konumu, kavrayış için insanın girişimde bulunuşundan önce ayrışmayı gerektirmektedir. Ancak, orada, yaratılmış aklın en üstün fikri

niteliğindeki — BEN olarak bu makalelerde dışa vurulmuş, sonsuz içindeki bir bütünlük bulunmaktadır. Ancak, bir yaratılmış hiçbir zaman; bu birliğin nasıl olurda ikilik, üçlü birlik ve çeşitlilik haline gelirken aynı zamanda koşulsuz bir bütünlük konumunu koruya birliğini anlayamaz. İnsan, Tanrı'nın çoğul kişilikleşiminin yanında bölünmemiş Kutsal Üçleme'nin İlahiyatı hakkında bir durup düşündüğünde benzer bir sorunla karşılaşmaktadır.

^{115:3,4 (1262.1)} Bu kavramsallaşmanın tek bir kelime olarak ifade edilmesine neden olan şey yalnızca insanın sonsuzluğa olan uzaklığıdır. Sonsuzluk bir yandan BÜTÜNLÜK iken, diğer yandan sonu ve sınırı olmayan ÇEŞİTLİLİK'dir. Sınırlı uslar tarafından gözlendiği haliyle, sonsuzluk, yaratılmış felsefesi ve sınırlı metafiziğin olası en yüksek çıkmazıdır. Her ne kadar insanın ruhsal doğası sonsuz olan Yaratıcı'ya yapılan ibadet deneyimi içinde yükselse de, insanın ussal kavrayış yetisi Yüce Varlık'ın olası en yüksek kavramsallaşması ile sınırlanmıştır. Yüce'nin ötesinde kavramsallaşmalar artan bir biçimde, isimsel nitelikte bulunmaktadır; onlar gittikçe azalan bir biçimde, gerçekliği bire bir tanımlamaya amacındaki isimlendirmeler olmaktan çıkarlar; onlar daha da fazla bir biçimde, sınırlı-olanın-ötesine yönelik yaratılmışın sahip olduğu sınırlı anlayışın öngörüsü haline gelirler.

^{115:3,5 (1262.2)} Mutlak aşamaya ait bir temel kavramsallaşma üç fazdan oluşan bir düşünüşü içermektedir:

^{115:3,6 (1262.3)} 1. *Kökensel*. Tüm gerçekliğin kökenini aldığı BEN'in kaynak dışavurumu olarak İlk Kaynak ve Merkez'in koşulsuz kavramsallaşması.

115:3.7 (1262.4) 2. *Mevcut*. İkinci, Üçüncü ve Cennet Kaynakları ve Merkezleri olarak mevcudiyetin üç Mutlağı'nın birliği. Ebedi Evlat, Sınırsız Ruhaniyet ve Cennet Adası'nın bu üçlü ilahiyat birliği, İlk Kaynak ve Merkez'in kökenliğinin mevcut açığa çıkarılmasını oluşturur.

115:3.8 (1262.5) 3. *Potansiyel*. İlahiyat, Koşulsuz ve Kâinatsal Mutlaklıklar olarak potansiyelliğin üç Mutlağı'nın birliği. Varoluşsal potansiyelliğin bu ilahiyatsal birliği, İlk Kaynak ve Merkez'in kökenselliğinin potansiyel açığa çıkarılmasını oluşturur.

115:3.9 (1262.6) Kökensel, Mevcut ve Potansiyel'in karşılıklı ilişkilemi, evren büyümesinin tamamı için olasılıkla sonuçlanan nitelikteki sonsuz içindeki gerilimlere neden olur; ve, büyüme, Yedi Katmanlı, Yüce ve Nihayet'in doğasıdır.

115:3.10 (1262.7) İlâhi, Kâinatsal ve Koşulsuz Mutlak'ın ilişkilemi içerisinde, potansiyellik mutlak iken, mevcudiyet süreçsel oluşumdur; İkinci, Üçüncü ve Cennet Kaynak ve Merkezleri'nin ilişkilemi içerisinde, mevcudiyet mutlak iken, potansiyellik süreçsel oluşumdur; İlk Kaynak ve Merkez'in kökenselliği içerisinde, ne mevcudiyetin ne de potansiyelliğin ne var olduğunu ne de süreçsel oluşum niteliğinde bulunduğunu söyleyebiliriz — *tek kelime ile Yaratıcı kendisidir*.

115:3.11 (1262.8) Zaman bakış açısından Mevcut, olmuş ve şimdi olandır; Potansiyel, oluş halindeki ve olacaktır; Kökensel, neyse o olandır. Ebediyet bakış açısından Özgün, Mevcut ve Potansiyel arasındaki farklılık bu kadar açık değildir. Üç katmanlı bu nitelikler, Cennet-ebediyet düzeyleri içerisinde bu

kadar ayırt edilebilir nitelikte değildir. Ebediyet içinde her şey — sadece, zaman ve mekân içinde henüz açığa çıkarılmamış olanlar biçiminde — olduğu gibidir.

^{115:3.12 (1262.9)} Bir yaratılmışın bakış açısından, mevcudiyetlik öz, potansiyellik olası sınırdır. Mevcudiyetlik en merkezde bulunup, buradan çevresel sonsuzluğa doğru genişler; potansiyellik, sonsuzluk çevresinden içeri doğru gelip, her şeyin merkezinde bütünleşir. Kökensellik; potansiyelliklerden mevcutlara olan gerçeklik başkalaşımı çevriminden ve var olan mevcutların potansiyelleşiminden oluşan çifte harekete ilk başta neden olup, daha sonra onu dengeler.

^{115:3.13 (1262.10)} Potansiyelliğin üç Mutlak'ı; kâinatın tamamıyla ebedi olan aşamasında işlev göstermekte olup, bu nedenle hiçbir zaman, alt-mutlak düzeylerde bu şekilde faaliyet göstermemektedir. Gerçekliğin azalan düzeyleri üzerinde, potansiyelliğin üçlü ilahiyat birliği, Nihayet ile ve Yüce üzerinde dışa vurulmuş niteliktedir. Potansiyel olan, bir alt-mutlak düzey üzerinde kısmi olarak zaman-gerçekleşimde başarısız olabilir; ancak, o hiçbir zaman, bütünlükteki olan gerçekleşimde başarısız olamaz. Tanrı'nın iradesi nihai biçimde üstün gelmektedir; her zaman bireysel ile ilgili olmasa da, kesin bir biçimde bütünsel bakımdan bu böyledir.

^{115:3.14 (1263.1)} Kâinata ait var oluş halindekilerin merkezlerine sahip oldukları yer mevcudiyetin üçlü ilahiyat birliği bünyesidir; ister ruhaniyet, ister akıl veya ister enerji olsun, her şeyin merkezi, Evlat, Ruhaniyet ve Cennet'in bu ilişkilemi içerisindedir. Ruhaniyet Evladı'nın kişiliği, evrenlerin tamamı boyunca kişiliklerin tümü için üstün işleyiş biçimidir. Cennet Adası'nın özü; Havona'nın bir kusursuz, ve aşkın-evrenlerin

bir kusursuzlaşma halinde olduğu, açığa çıkarılışın oluşturduğu üstün işleyiş biçimidir. Bütünleştirici Bünye, tek seferde ve aynı anda; kâinatsal enerjinin akıl etkinleşimi, ruhaniyet amacının kavramsallaşımı, ve, özgür iradesel amaçlara ek olarak ruhaniyet düzeyinin güdülerini ile birlikte maddi düzeylerin matematiksel neden ve sonuçlarının bir bütün hale getirilimidir. Bir sınırlı evren içinde ve onun için, Evlat, Ruhaniyet ve Cennet; Yüce içinde sınırlanmış ve kısıtlanmış halde bulunur haldeki Nihayet içinde ve onun üzerine faaliyet gösterir.

^{115:3,15 (1263,2)} Mevcudiyetlik (İlahiyat'ın sahip olduğu) Cennet yükselişi içinde insanın aradığı şeydir. Potansiyellik (insan kutsallığının sahip olduğu) bu arayış içinde insanın evrimleştiği şeydir. Kökensel; mevcut olan insanın, potansiyel olan insanın ve ebedi olan insanın ortak-mevcudiyetini ve onun bir bütün haline gelişini mevcut kılan şeydir.

^{115:3,16 (1263,3)} Kâinatın nihai işleyiş biçimleri, potansiyellikten mevcudiyetliğe olan gerçekliğin devamlı gerçekleşen çevrimi ile ilişkilidir. Kuramsal olarak, bu başkalaşımın bir sonu bulunabilir; ancak, gerçekte bu türden bir şey, Potansiyel ve Mevcut'un her ikisinin de Kökensel'de (BEN'de) döngüsel hale getirildiğinden dolayı imkânsızdır; ve, bu özdeşleşim, evrenin gelişimsel ilerleyişi üzerinde bir sınır koymayı sonsuza kadar imkânsız hale getirmektedir. BEN ile özdeşleşen her şey hiçbir zaman, ilerlemenin bir sonunu hiçbir zaman bulamaz; çünkü, BEN'in potansiyellerinin sahip olduğu mevcudiyet mutlak olup, aynı zamanda, BEN'in mevcudiyetlerinin potansiyelliği de mutlaktır. Mevcudiyetler her zaman, o zamana kadar imkânsız olan potansiyellerinin gerçekleşimine

ait yeni yollar açacaklardır — her insan kararı yalnızca, insan deneyimi içinde yeni bir gerçekliği meydana getirmemekte, aynı zamanda, insan büyümesi için yeni bir yetkinliği açığa çıkarmaktadır. Erişkin birey her çocukta yaşamakta, ve, morontia ilerleyicisi, olgun Tanrı-bilen insan içinde ikamet halinde bulunmaktadır.

115:3.17 (1263.4) Büyümedeki istatistikler evrenin bütününde hiçbir zaman ortaya çıkmamaktadır, çünkü, mutlak mevcudiyetler olarak — büyümenin temeli koşulsuz olup, mutlak potansiyellikler olarak — büyümenin olasılıkları sınırsızdır. Olgusal bir bakış açısından, kâinat filozofları, bir *son* gibi bir şeyin olmadığına dair karara varmışlardır.

115:3.18 (1263.5) Sınırlandırılmış bir bakış açısından orada, gerçekten de, etkinliklerin birçok sonlanışı biçiminde, birçok son bulunmaktadır; ancak, daha yüksek bir evren düzeyi üzerinde daha geniş bir bakış açısından, orada, yalnızca gelişimin bir fazından diğerine olan geçişlerin bulunduğu biçimde, hiçbir son bulunmamaktadır. Üstün evrenin ana devamlılıklarından biri; birkaç evren çağı, Havona, aşkın-evren ve dış-evren çağları ile ilişkilidir. Ancak, sıralı ilişkilerin bu temel birimleşmeleri bile, ebediyetin sonu gelmez ana yolundaki görece yer tabelalarından daha fazlası olamaz.

115:3.19 (1263.6) Yüce Varlık’a ait gerçekliğe, güzelliğe ve iyiliğe gerçekleştirilen nihai nüfuz, yalnızca; ilerleyen yaratılmışa, gerçekliğin, güzelliğin ve iyiliğin kavramsal düzeylerinin ötesinde bulunan nihai kutsallığın bu absonit niteliklerini açığa çıkarır.

4. Yüce Gerçekliğin Kaynakları

^{115:4.1 (1263.7)} Yüce olan Tanrı'nın *kökenlerine* dair herhangi bir irdeleyiş, Cennet Kutsal Üçlemesi ile başlamak zorundadır; zira, Kutsal Üçleme özgün İlahiyat iken, Yüce türemiş haldeki İlahiyat'dır. Yüce'nin *büyümesine* dair herhangi bir irdeleyiş, var oluşsal üçlü ilahiyat birliklerinin irdelenişini içine almak zorundadır; zira onlar, (İlk Kaynak ve Merkez ile ortak birliktelik içerisinde) tüm mutlak mevcudiyeti ve tüm sınırsız potansiyelliği içine almaktadırlar. Ve, evrimsel Yüce; mevcudiyetin sınırlı düzeyi içindeki ve onun üzerindeki mevcudiyetler için, potansiyellerin — dönüşümü niteliğindeki —başkalaşımına ait yükselen ve kişisel olarak iradesel odağıdır. Mevcut ve potansiyel olarak iki üçlü-ilahiyat-birliği, evrenler içindeki büyümenin karşılıklı-ilişkilerinin bütünlüğünü içine alır.

^{115:4.2 (1264.1)} Yüce'nin kaynağı; ebedi, mevcut ve bölünmemiş İlahiyat olarak — Cennet Kutsal Üçlemesi içindedir. Yüce ilk başta, bir ruhaniyet kişisidir; ve, bu ruhaniyet kişisi, Kutsal Üçleme'den kaynaklanmaktadır. Ancak, Yüce ikincil olarak, evrimsel büyüme niteliğindeki — büyümenin bir İlahiyatı olup, bu büyüme mevcut ve potansiyel olarak iki üçlü-ilahiyat-birliğinden türemektedir.

^{115:4.3 (1264.2)} Eğer, sınırsız üçlü-ilahiyat-birliklerinin sınırlı düzey üzerinde faaliyet gösterebileceklerini kavramak zor ise, onların tam da bu sonsuzluğunun kendi içinde sınırlılığın potansiyelliğini taşımak zorunda olduklarını bir durun düşünün; sonsuzluk, en alt düzeydeki ve en sınırlandırılmış sınırlı mevcudiyetten en yüksek ve koşulsuz biçimde mutlak gerçekliklere uzanan kapsamdaki her şeyi içine almaktadır.

115:4.4 (1264.3) Sınırsızın sınırlı olanı taşımasını anlamak, bu sınırsızın nasıl da mevcut bir biçimde sınırlı için gözlemlenebilen bir konumda bulunduğunu tam olarak anlamaya kıyasla, çok da zor değildir. Ancak, fani insan içinde ikamet eden Düşünce Düzenleyicileri; (mutlak olarak) mutlak Tanrı'nın bile, irade sahibi evren yaratılmışlarının tümü içindeki en alt düzeyde ve en sonra gelenle bile doğrudan iletişimde bulunabildiğine ve bunu hâlihazırda gerçekleştirdiğine dair ebedi kanıtlardan bir tanesidir.

115:4.5 (1264.4) Ortak bir biçimde mevcudiyeti ve potansiyeli kapsayan üçlü-ilahiyat-birlikleri, Yüce Varlık ile ortak birliktelik içerisinde sınırlı düzey üzerinde açığa çıkmış konumdadır. Bu türden dışavurumun işleyiş biçimi, hem doğrudan hem de dolaylıdır: üçlü-ilahiyat-birlikleri ilişkilerinin doğrudan bir biçimde Yüce içinde sonuçlanımı bakımından doğrudan, bu ilişkilerin absonitin var kılınmış düzeyi boyunca elde edilişi bakımından dolaylıdır.

115:4.6 (1264.5) Sınırlı gerçekliğin bütünü olarak Yüce gerçeklik; her şeyin merkezinde bulunan dışsal uzayın koşulsuz potansiyelleri ile koşulsuz mevcudiyetleri arasındaki devinimsel büyümesinin süreci içindedir. Sınırlı olanın nüfuz alanı böylelikle, zamana ait Cennet ve Yüce Yaratan Kişilikleri'nin sahip olduğu absonit birimlerin eş güdümü boyunca gerçek hale gelmektedir. Üç büyük potansiyel Mutlak'ın sahip olduğu koşullu olasılıklarının olgunlaşma eylemi, Üstün Evren Mimarları ve onlara ait aşkın birlikteliklerinin absonit faaliyetidir. Ve, bu nihayetlikler olgunlaşmanın belirli bir aşamasına eriştiğinde, Yüce Yaratan Kişilikleri Cennet'den gelerek, evrimleşen evrenleri gerçekselleştirmeye

dair çağlar süren görevlerine başlamak için ortaya çıkacaklardır.

^{115:4.7 (1264.6)} Yüceliğin büyümesi, üçlü-ilahiyat-birliklerinden elde edilmektedir; Yüce'nin ruhaniyet bireyi, Kutsal Üçleme'den; ancak, Her-Şeye-Gücü-Yeten'in güç ayrıcalıkları Yedi Katmanlı Tanrı'nın kutsallık başarısına bağlı iken, Yüce'nin aklını bu evrimsel İlahiyat içinde bütünleştirici etken olarak bahşeden Bütünleştirici Bünye'nin hizmeti sayesinde, Her-Şeye-Gücü-Yeten Yüce'nin güç ayrıcalıklarının Yüce olan Tanrı'nın ruhaniyet bireyi ile olan bütünleşimi ortaya çıkar.

5. Yüce'nin Cennet Kutsal Üçlemesi ile olan İlişkisi

^{115:5.1 (1264.7)} Yüce Varlık mutlak bir biçimde, sahip olduğu kişisel ve ruhani doğanın gerçekliği için Cennet Kutsal Üçlemesi'nin mevcudiyetine ve faaliyetine bağlıdır. Her ne kadar Yüce'nin büyümesi üçlü-ilahiyat-birliğine ait bir husus olsa da, çevresinde Yüce'nin evrimsel büyümesinin ilerleyen bir biçimde gerçekleştiği kusursuz ve sınırlı istikrarın mutlak merkez-kaynağı olarak sürekli varlığını koruyan, Cennet Kutsal Üçlemesi'ne bağlı olmakta, mevcudiyetini ondan almaktadır.

^{115:5.2 (1265.1)} Kutsal Üçleme'nin faaliyeti, Yüce'nin faaliyeti ile ilişkilidir; zira, Kutsal Üçleme, Yücelik'in faaliyet düzeyine ek olarak her düzeyde (bütün düzeyler üzerinde) faaliyetssel niteliktedir. Ancak, Havona'nın çağının aşkın-evrenlerin çağına sebep oluşu gibi, doğrudan yaratan olarak Kutsal Üçleme'nin kavranabilen eylemi, Cennet İlahiyatları'nın çocuklarının sahip olduğu yaratıcı eylemlere kaynaklık etmektedir.

6. Yüce'nin Üçlü-İlahiyat-Birlikleri ile olan İlişkisi

^{115:6.1 (1265.2)} Mevcudiyetin üçlü-ilahiyat-birliği, Havona-sonrası çağlar boyunca doğrudan bir biçimde faaliyet göstermeye devam eder; Cennet çekimi, maddi mevcudiyetin temel birimlerini içine almakta, Ebedi Evlat'ın ruhaniyet çekimi doğrudan bir biçimde ruhaniyet mevcudiyetinin temel değerleri üzerinde faaliyetini gerçekleştirmekte, ve, Bütünleştirici Bünye'nin akıl çekimi hatasız bir biçimde, ussal mevcudiyete ait hayati anlamların tümünü tutmaktadır.

^{115:6.2 (1265.3)} Ancak, yaratıcı etkinliğin her aşaması uzayın henüz yerleşilmemiş yeni bölgeleri boyunca dışa doğru ilerlerken, o; mutlak Cennet Adası ve bunun üzerinde ikamet eden sınırsız İlahiyatlar olarak — merkezi konumlanmanın yaratıcı kuvvetleri ve kutsal kişilikleri tarafından doğrudan faaliyetten giderek ayrılmış bir biçimde, faaliyet göstermekte ve mevcudiyet halinde bulunmaktadır. Kâinatsal mevcudiyetin bu ilerleyici aşamaları, bu nedenle, artan bir biçimde, sonsuzluğun üç Mutlak potansiyelliği içindeki gelişmelere bağlı hale gelmektedir.

^{115:6.3 (1265.4)} Yüce Varlık, kâinatsal hizmet için; Ebedi Evlat, Sınırsız Ruhaniyet veya Cennet Adası'nın kişisel-olmayan gerçeklikleri içinde açık bir biçimde dışa vurulmamış haldeki olasılıkları bünyesinde barındırmaktadır. Bu ifadede, bu üç temel mevcudiyetin mutlaklığı hususunda bulunulmuştur; ancak, Yüce'nin büyümesi yalnızca, İlahiyat ve Cennet'in bu mevcudiyetliklerine bağlı olmamakta, aynı zamanda o, İlahiyat, Kâinatsal ve Koşulsuz Mutlak içindeki gelişmeler ile ilişkili halde bulunmaktadır.

115:6.4 (1265.5) Yüce sadece, evrimleşen evrenlerin Yaratanlar'ı ve yaratılmışları Tanrı-gibi-olma düzeyine erişirlerken büyümez; ancak, bu sınırlı İlahiyat aynı zamanda, asli evrenin sınırlı olasılıkları üzerindeki yaratılmış ve Yaratan üstünlüğünün bir sonucu olarak üstünlüğü deneyimler. Yüce'nin hareketi iki katmanlıdır: yoğunlaşan bir biçimde Cennet ve İlahiyat'a yönelik, kapsamı genişleyen bir biçimde potansiyelin Mutlaklıkları'nın sonsuzluğuna yönelik.

115:6.5 (1265.6) Mevcut evren çağı içerisinde bu çifte hareket, asli evrenin alçalan ve yükselen kişilikleri içinde açığa çıkarılmaktadır. Yüce Yaratan Kişilikleri ve onların tüm kutsal birliktelikleri, Yüce'nin ayrılan yayılımsal hareketi biçiminde dışa dönük doğrultuyu yansıtırken; yedi aşkın-evrenden gelen yükseliş kutsal yolcuları, Yücelik'in içe kapanan meyli biçiminde içe dönük doğrultuyu işaret eder.

115:6.6 (1265.7) Sınırlı İlahiyat her zaman; Cennet ve buradaki İlahiyatlar'a doğru içe dönük doğrultu ve sınırsızlığa ve buradaki Mutlaklıklar'a doğru dışa dönük doğrultu biçiminde, çifte ilişilemi amaçlamaktadır. Yaratan Evlatlar'da kişiselleşen ve güç düzenleyicilerinde güç kazandırılan Cennet-yaratıcı kutsallığının kudretli ortaya çıkışı, potansiyelliğin nüfuz alanlarına doğru Yücelik'in engin taşımasına işaret ederken; asli evrenin yükseliş halindeki yaratılmışlarının ilerleyişi, Cennet İlahiyatı ile olan bütünlüğe doğru Yücelik'in kudretli taşımını gözlemlemektedir.

115:6.7 (1265.8) İnsan varlıkları; görünebilen üzerindeki etkinlerini gözlemleyerek görünemeyenin hareketinin zaman zaman saptanabileceğini öğrenmiş konumda bulunmaktadır; ve, evrenler içinde bizler uzunca bir süreden beri, asli evrenin

kişilikleri ve işleyiş biçimleri içinde bu türden evrimlerin yarattığı sonuçsal oluşumları gözlemleyerek Yücelik'in hareketlerini ve eğilimlerini tespit etmeyi öğrenmiş bulunmaktayız.

^{115:6.8 (1266.1)} Her ne kadar bizler emin olmasak da, Cennet İlahiyatı'nın sınırlı bir yansıması olarak Yüce'nin dışsal uzaya doğru ebedi bir ilerleyişte bulunmakta olduğuna inanmaktayız; ancak, dışsal uzaya ait üç Mutlak potansiyelin bir yeterliliği olarak, bu Yüce Varlık sonsuza kadar Cennet bütünlüğünü amaçlamaktadır. Ve, bu çifte hareketler, mevcut anda düzenli konumdaki evrenler içindeki temel etkinliklerin çoğunu açıklar nitelikte görünmektedir.

7. Yüce'nin Doğası

^{115:7.1 (1266.2)} Yüce'nin İlahiyatı içinde Yaratıcı-BEN; düzeyin sonsuzluğunda, varlığın ebediyetinde ve doğanın mutlaklığında içkin olan sınırlılıklardan göreceli olarak bütüncül özgürleşimi elde etmiştir. Ancak, Yüce olan Tanrı tüm var oluşsal sınırlılıklardan yalnızca, kâinatsal faaliyetin deneyimsel sınırlılıklarına tabi hale gelerek özgürleşmiştir. Deneyim için yetkinliği elde ederek, sınırlı Tanrı aynı zamanda, sonuçsal olarak gerekliliğe tabi hale gelmektedir; ebediyetten olan özgürleşmeyi elde ederek, Her-Şeye-Gücü-Yeten, zamanın sınırlarıyla karşılaşır; ve, Yüce, varlığın mutlaklık-dışı düzeyi olarak mevcudiyetin kısmiliğinin ve doğanın tamamlanmamışlığının bir sonucu olarak yalnızca büyümeyi ve gelişimi bilebilmektedir.

^{115:7.2 (1266.3)} Tüm bunların hepsi; çabayla sınırlı ilerleyişine, korunumla yaratılmış kazanımına ve inançla kişilik gelişimine

dayanan, Yaratıcı'nın tasarımı gerçekleşiyor olmalıdır. Yüce'nin deneyim-evrimine bu şekilde emrederek Yaratıcı, sınırlı yaratılmışların; evrenler içinde var olmalarını ve, deneyimsel ilerleme vasıtasıyla, Yücelik'in kutsallığına bir zaman zarfında erişmelerini mümkün kılmıştır.

115:7.3 (1266.4) Yüce'ye ilaveten, tüm gerçeklik olarak Nihai bile, yedi Mutlak'ın koşulsuz nitelikteki değerleri dışında, görecelidir. Yücelik'in gerçekliği; Cennet gücüne, Evlat kişiliğine ve Bütünleştirici faaliyete dayanmaktadır; ancak, Yüce'nin büyümesi İlahi Mutlak, Koşulsuz Mutlak ve Evrensel Mutlak'ı içine almaktadır. Ve, bu bileştiren ve bütünleştiren — Yüce olan Tanrı olarak — İlahiyat; İlk Kaynak ve Merkez olarak Cennet Yaratıcısı'nın aranılmaz doğasının sonsuz bütünlüğü tarafından, asli evrene tamamına uzanmış sınırlı gölgenin kişilikleşimidir.

115:7.4 (1266.5) Üçlü-ilahiyat-birliklerinin doğrudan bir biçimde sınırlı düzey üzerinde faaliyet halinde olması bakımından, onlar; Mutlak Mevcut ve Mutlak Potansiyel'in doğalarına ait sınırlı sınırlandırılmışlıkların İlahiyat odaklanması ve kâinatsal bütünlüğü niteliğindeki, Yüce'ye bağlıdır.

115:7.5 (1266.6) Cennet Kutsal Üçlemesi, mutlak kaçınılmaz olarak değerlendirilmektedir; Yedi Üstün Ruhaniyet görüldüğü biçimiyle, Kutsal Üçleme kaçınılmazlıklarıdır; Yüce'nin güç-akıl-ruhaniyet-kişilik gerçekleşimi muhtemel, evrimsel kaçınılmazlıktır.

115:7.6 (1266.7) Yüce olan Tanrı'nın, koşulsuz sonsuzluk içinde öncül bir biçimde kaçınılmaz bir nitelikte bulunduğu görünmemektedir; ancak, onun tüm görecelik düzeylerinde bu

kaçınılmaz konumda olduğu görünmektedir. O; sahip olduğu İlâhi doğa içinde gerçeklik algısının bu türünün sonuçlarını etkin bir biçimde bütünleştiren bir biçimde, evrimsel deneyimin hayati derecede önemli odaklayıcısı, bir bütün halinde sunucusu ve kapsayıcısıdır. Ve, tüm bunların hepsini onun; Nihai olan Tanrı'nın mevcudiyet-ötesi ve sınırlı-ötesi dışavurumu biçiminde, *kaçınılmaz evrimin* ortaya çıkışına katkıda bulunma amacıyla gerçekleştirdiği görünmektedir.

^{115:7.7 (1267.1)} Yüce Varlık'ın değeri kaynak, işlev ve nihai sonu hesaba katmadan bütünüyle anlaşılamaz: bunlar, kökensel Kutsal Üçleme ile, etkinliğin evrimi ile, ve, doğrudan nihai son olan Kutsal Üçleme Nihayeti ile olan ilişkisidir.

^{115:7.8 (1267.2)} Evrimsel deneyimi bir bütün haline getirme süreciyle Yüce; aynı zamanda Bütünleştirici Bünye'nin Cennet işleyiş biçimlerine ait değişmez enerjileri ile kişisel Evlat'ın kutsal ruhanîyetini bir araya getirdiği, ve, Kâinatsal Mutlak'ın mevcudiyetinin Koşulsuz tepki ile İlâhiyat etkisini bir araya getirdiği etkileşimsel gelişim içinde, sınırlı olanı absonite bağlar. Ve, bu bütünlük; her şeyin ve her varlığın İlk Yaratıcı-Nedeni ve Kaynak-Yöntemi'ne ait kökensel bütünlüğün saptanmamış işleyişinin bir açığa çıkarılışı olmalıdır.

^{115:7.9 (1267.3)} [Bu anlatım, Urantia üzerinde geçici olarak ikamet eden bir Kudretli İletici tarafından sağlanmıştır.]

116. Makale

Her-Şeye-Gücü-Yeten Yüce

^{116:0.1 (1268.1)} EĞER İNSAN; doğrudan yüksek denetimcileri olarak — sahip olduğu Yaratıcılar'ın kutsal olmayı

sürdürürken aynı zamanda sınırlı olduklarını, zaman ve mekânın Tanrısı'nın evrim halinde ve mutlak-olmayan bir İlahiyat olduğunu tanısaydı, bunun sonucunda, geçici eşitsizliklerin yarattığı tutarsızlıkların derin dini çıkmazlara sebebiyet vermesi sonlanırdı. Dini inanç artık; talihli olanlar için toplumsal üstünlük gururunu sağlamak için sömürülmez, yalnızca, toplumsal mahrumiyetin talihsiz kurbanlarının sabırlı kabullenişine hizmet etmek için kullanılırdı.

116:0.2 (1268.2) Havona'nın seçkin nitelikteki kusursuz âlemlerine bakıldığında, onların kusursuz, sınırsız ve mutlak bir Yaratıcı tarafından yapıldığına inanmak hem makul hem de mantıksaldır. Ancak, bu aynı neden ve mantık, Urantia'nın karmaşasına, kusursuzluğuna ve eşitsizliklerine baktığında herhangi bir dürüst varlığı; alt-mutlak, sonsuzluk-öncesi ve kusursuzdan-başka Yaratılmışlar tarafından yaratıldığı, ve onlar tarafından idare edildiği, çıkarımında bulunmaya sebep olacaktır.

116:0.3 (1268.3) Deneyimsel büyüme — Tanrı ve insanın ortak ilişkilimi olarak — yaratılmış-Yaratıcı ortak eşliliği anlamına gelmektedir. Büyüme, deneyimsel İlahiyat'ın ayırt edici niteliğidir; Havona büyümemişti; Havona şimdi ne ise odur, ve, o her zaman bu bütünlükte bulunmuştur; o, sahip olduğu kaynağı olan sonsuza kadar sürecek Tanrılar gibi var oluşsaldır. Ancak, büyüme, asli evreni simgelemektedir.

116:0.4 (1268.4) Her-Şeye-Gücü-Yeten Yüce, güç ve kişiliğin yaşayan ve evirilen bir İlahiyatı'dır. Asli evren olarak onun mevcut nüfuz alanı aynı zamanda, güç ve kişiliğin büyüyen bir âlemidir. Onun nihai sonu kusursuzluktur; ancak, onun mevcut

deneyimi, büyümenin ve tamamlanmamış düzeyin niteliklerini içine almaktadır.

116:0.5 (1268.5) Yüce Varlık başat bir biçimde, bir ruhaniyet kişiliği olarak merkezi evren içinde faaliyet gösterir; ikincil bir biçimde, gücün bir kişiliği niteliğinde, Her-Şeye-Gücü-Yeten Tanrı olarak merkezi evren içinde görevinde bulunur. Yüce'nin üstün evren içindeki üçüncül faaliyeti mevcut an içerisinde; yalnızca bilinmez bir akıl potansiyeli olarak var olan bir konumda bulunarak, saklı niteliktedir. Bazıları; aşkın-evrenler ışık ve yaşam içinde istikrara kavuştuğunda Yüce'nin, dışsal evrenlerin her-şeye-gücü-yetenin-ötesindeki-unsuru olarak güç bakımından genişlerken, asli evrenin her-şeye-gücü-yeten ve deneyimsel egemeni olarak Uversa'dan etkin konuma geleceğine inanmaktadır. Diğerleri; Yücelik'in üçüncü aşamasının, İlahiyat dışavurumunun üçüncü seviyesini içine alacağını düşünmektedir. Ancak, hiçbirimiz kesin bir bilgiye gerçek anlamıyla sahip değiliz.

1. Yüce Akıl

116:1.1 (1268.6) Her evrimleşen yaratılmış kişiliğinin deneyimi, Her-Şeye-Gücü-Yeten Yüce'nin deneyiminin bir fazıdır. Aşkın-evrenlerin her fiziksel birimine ait ussal taabiyet, Her-Şeye-Gücü-Yeten Yüce'nin büyüyen denetiminin bir parçasıdır. Güç ve kişiliğin yaratıcı bileşimi; Yüce Aklın yaratıcı dürtüsünün bir parçası olup, Yüce Varlık içindeki bütünlüğün evrimsel büyümesinin tam da özüdür.

116:1.2 (1269.1) Yücelik'in güç ve kişilik niteliklerinin birliği, Yüce Aklın işlevidir; ve, Her-Şeye-Gücü-Yeten Yüce'nin tamamlanmış evrimi, kutsal niteliklerin sıkı bir biçimde eş

güdümsel hale getirilmemiş herhangi bir ilişkiylemi olmayan nitelikte — tek bir bütünleşmiş ve İlahiyat ile sonuçlanacaktır. Daha geniş bir bakış açısından, orada; Her-Şeye-Gücü-Yeten'den bağımsız hiçbir Yüce'nin bulunmayacağı bir biçimde, Yüce'den bağımsız hiçbir Her-Şeye-Gücü-Yeten bulunmayacaktır.

116:1.3 (1269.2) Evrimsel çağlar boyunca, Yüce'nin fiziksel güç potansiyeli, Yedi Yüce Güç Yönetici'nin yetkisine verilmiştir; ve, akıl potansiyeli, Yedi Üstün Ruhaniyet'in iradesinde konumlandırılmıştır. Sınırsız Akıl, Sınırsız Ruhaniyet'in işlevidir; kâinatsal akıl, Yedi Üstün Ruhaniyet'in hizmetidir; Yüce Akıl, asli evrenin eş güdümü içinde ve Yedi Katmanlı Tanrı'nın açığa çıkarılışı ve ona olan erişim ile işlevsel ilişkiylem içinde gerçekleşme sürecindedir.

116:1.4 (1269.3) Kâinatsal akıl olarak zaman-mekân aklı farklı bir biçimde, yedi aşkın-evren içinde faaliyet göstermektedir; ancak, o, Yüce Varlık içinde bilinmeyen bir ilişkiylem yöntemi ile eş güdümsel hale getirilmektedir. Asli evrene ait Her-Şeye-Gücü-Yeten üst-denetimi, ayrıcalıklı bir biçimde fiziksel veya ruhsal değildir. Yedi aşkın-evren içerisinde o başat bir biçimde, maddi ve ruhsaldır; ancak, orada aynı zamanda, hem ussal hem de ruhsal olan Yüce'ye ait mevcut olgular bulunmaktadır.

116:1.5 (1269.4) Bizler gerçekten de, bu evrimleşen İlahiyat'ın başka herhangi bir niteliğine kıyasla Yücelik'in aklına dair çok daha az şey bilmekteyiz. O asli evren boyunca sorgulanamaz bir biçimde etkin olup, onun, çok geniş kapsamda bulunan üstün evren işlevine ait bir potansiyel nihai sona sahip olduğuna inanılmaktadır. Ancak, biz şunu kesin bir biçimde bilmekteyiz: Her ne kadar fiziksel bünye büyümenin tamamlanışına

erişebilse de, ve, her ne kadar ruhaniyet gelişimin kusursuzluğunu elde edebilse de, akıl hiçbir zaman ilerlemeye ara vermez — o, sonsuz ilerleyişin deneyimsel işleyiş biçimidir. Yüce; deneyimsel bir İlahiyat olup, bu nedenle hiçbir zaman, akıl erişiminin tamamlanışına erişemez.

2. Her-Şeye-Gücü-Yeten ve Yedi Katmanlı Tanrı

^{116:2.1 (1269.5)} Her-Şeye-Gücü-Yeten'in evren güç mevcudiyetinin ortaya çıkışı, evrimsel aşkın-evrenlerin yüksek yaratanlarına ve denetleyicilerine ait kâinatsal eylemin sahnelenişinin ortaya çıkışıyla eş zamanlı olarak gerçekleşir.

^{116:2.2 (1269.6)} Yüce olan Tanrı, ruhaniyet ve kişilik niteliklerini Cennet Kutsal Üçlemesi'nden elde etmektedir; ancak o, sahip oldukları ortak eylemleri her-şeye-gücü-yeten egemen olarak ve yedi aşkın-evren için ve onun içinde büyüyen gücünün kaynağı olan, Yaratan Evlatlar'ın, Zamanın Ataları'nın ve Üstün Ruhaniyetler'in eylemlerinde gücünü gerçekleştirmektedir.

^{116:2.3 (1269.7)} Koşulsuz Cennet İlahiyatı, zaman ve mekânın evrim halindeki yaratılmışları için kavranılamaz niteliktedir. Ebediyet ve sonsuzluk, zaman-mekân yaratılmışlarının kavrayamayacağı ilahiyat gerçekliğinin bir düzeyine karşılık gelmektedir. İlahiyatın sonsuzluğu ve egemenliğin mutlaklığı, Cennet Kutsal Üçlemesi içinde içkindir; ve, Kutsal Üçleme, bir biçimde, fani insanın anlayışının ötesinde bulunan bir gerçekliktir. Zaman-mekân yaratılmışları, evren ilişkilerini kavramak ve kutsallığın anlam değerlerini anlamak için kökenlere, göreceliklere ve nihai sonlara sahip olmalıdır. Bu nedenle, Cennet İlahiyatı; kutsallığın Cennet-ötesi

kişilikleşmelerini yalınlaştırmakta ve bir ölçüde onu kısıtlandırmakta olup, böylece, yaşamın ışığını sahip olduğu Cennet kaynağından, evrimsel dünyalar üzerinde bahşedilmiş Evlatlar'ın dünyasal yaşamları içinde en yakın ve güzel dışavurumunu bulana kadar sürekli olarak taşıyan Yüce Yaratanlar ve onların birlikteliklerini mevcut kılar.

116:2.4 (1270.1) Ve, bu, sahip olduğu takip eden aşamalarının şu sıra içinde fani insan tarafından karşılaşıldığı Yedi Katmanlı Tanrı'nın kökenidir:

116:2.5 (1270.2) 1. Yaratan Evlatlar (ve Yaratıcı Ruhaniyetler).

116:2.6 (1270.3) 2. Zamanın Ataları.

116:2.7 (1270.4) 3. Yedi Üstün Ruhaniyet.

116:2.8 (1270.5) 4. Yüce Varlık.

116:2.9 (1270.6) 5. Bütünleştirici Bünye.

116:2.10 (1270.7) 6. Ebedi Evlat.

116:2.11 (1270.8) 7. Kâinatın Yaratıcısı.

116:2.12 (1270.9) İlk üç aşama, Yüce Yaratanlar'dır; son üç aşama, Cennet İlahiyatları'dır. Yüce sürekli olarak, Cennet Kutsal Üçlemesi'nin deneyimsel ruhaniyet kişileşimi olarak ve Cennet İlahiyatları'na ait yaratan evlatların evrimsel her-şeye-gücü-yeten gücünün deneyimsel odağı olarak arada bulunmaktadır. Yüce Varlık, yedi-aşkın-evrenlere ve mevcut evren çağı için İlahiyat'ın olası en yüksek dışavurumudur.

116:2.13 (1270.10) Fani mantığın işleyiş biçimini kullanarak, Yedi Katmanlı Tanrı'nın ilk üç düzeyine ait ortaklaşa eylemlerin deneyimsel yeniden-bütünleşiminin, Cennet İlahiyat düzeyine denk düştüğü çıkarımında bulunabilir; ancak, böyle bir durum söz konusu değildir. Cennet İlahiyatı, *var oluşsal* İlahiyat'dır. Sahip oldukları, güç ve kişiliğin kutsal bütünlüğü içerisinde Yüce Yaratanlar, *deneyimsel* İlahiyat'ın yeni bir güç potansiyelinin oluşturucusu ve dışa vurucusudur. Ve, deneyimsel kökenin bu güç potansiyeli kendisini; Yüce Varlık olarak — Kutsal Üçleme kökenindeki deneyimsel İlahiyat ile olan bütünleşimi kaçınılmaz ve zorunlu konumda bulmaktadır.

116:2.14 (1270.11) Yüce olan Tanrı, Kutsal Üçleme değildir; ne de o, sahip oldukları faaliyet etkinliklerinin mevcut bir biçimde evrimleşen her-şeye-gücü-yeten gücünü bir bütün haline getirdiği aşkın-evren Yaratılmışları'ndan herhangi biri veya onların bütünü değildir. Her ne kadar Kutsal Üçleme'nin kökenine ait olsa da, Yüce olan Tanrı, yalnızca, Yedi Katmanlı Tanrı'nın ilk üç düzeyinin eş güdümsel hale getirilmiş faaliyetleri boyunca gücün bir kişiliği olarak evrimsel yaratılmışlar için açığa çıkarılmış hale gelir. Her-Şeye-Gücü-Yeten Yüce, mevcut an içinde; eş zamanlı olarak, Kâinatın Yaratıcısı'nın ve Ebedi Evlat'ın iradesi tarafından ebediyet içinde Bütünleştirici Bünye'nin varlığı aydınladığı süreç içerisinde, Yüce Yaratan Kişilikleri'nin etkinlikleri aracılığıyla zaman ve mekân için gerçeklik haline gelmektedir. Yedi Katmanlı Tanrı'nın ilk üç düzeyine ait bu varlıklar, Her-Şeye-Gücü-Yeten Yüce'nin gücünün tam da doğası ve kaynağıdır; bu nedenle onlar her zaman, onun idari eylemlerine eşlik etmek ve onlara yardımcı olmak zorundadır.

3. Her-Şeye-Gücü-Yeten ve Cennet İlahiyatı

116:3.1 (1270.12) Cennet İlahiyatları asli evren boyunca, çekim döngüleri içinde yalnızca doğrudan bir biçimde hareket etmezler; ancak, onlar aynı zamanda şu gibi çeşitli birimleri ve diğer dışavurumları vasıtasıyla faaliyet gösterirler:

116:3.2 (1270.13) 1. *Üçüncü Kaynak ve Merkez'in akıl odaklamaları.* Enerji ve ruhaniyetin sınırlı nüfuz alanları, kelimenin tam anlamıyla, Bütünleştirici Bünye'nin akıl mevcudiyetleri tarafından bir arada tutulur. Bu durum; yerel bir evren içindeki Yaratıcı Ruhaniyet'den, bir aşkın-evrenin Yansıtıcı Ruhaniyetleri boyunca asli evren içindeki Üstün Ruhaniyetlere kadar, doğrudur. Bu çeşitli us odaklarından kaynağını alan akıl döngüleri, yaratılmış tercihin kâinatsal düzlemini yansıtmaktadır. Akıl, yaratılmışların ve Yaratıcıların'ın oldukça hazır bir biçimde üzerinde değişiklikte bulunabildiği esnek gerçekliktir. Üçüncü Kaynak ve Merkez'in akıl bahşedilişi, evrimsel Her-Şeye-Gücü-Yeten'in deneyimsel gücü ile Yüce olan Tanrı'nın ruhaniyet bireyini bütünleştirir.

116:3.3 (1271.1) 2. *İkinci Kaynak ve Merkez'in kişilik açığa çıkarılışları.* Bütünleştirici Bünye'nin akıl mevcudiyetleri, enerjinin işleyiş biçimi ile kutsallığın ruhaniyetini bütünleştirir. Ebedi Evlat ve onun Cennet Evlatları'nın bahşedimsel vücutlaştırılmaları, bir yaratılmışın evrimsel doğası ile birlikte bir Yaratıcı'nın kutsal doğasını bütünleştirme, gerçekte bir bütün haline getirmektedir. Yüce, hem yaratılmış hem de yaratandır; onun bu türden varlığının olasılığı, Ebedi Evlat ve kendisinin eş güdüm halindeki ve kendisine bağlı Evlatlar'ın bahşedilme eylemleri tarafından açığa çıkarılmıştır. Mikâiller ve Avonallar olarak, evlatlığın bahşedilme düzeyleri mevcut bir biçimde;;

evrimsel dünyalar üzerinde mevcut yaratılmış yaşamın yaşanmasıyla kendilerinin hale gelen içten özgün yaratılmış doğalarıyla kutsal doğalarını derinleştirmektedir. Kutsallık insanlık haline geldiğinde, bu ilişki içinde içkin olan şey, insanlığın kutsallık haline gelebilme olasılığıdır.¹

^{116:3.4} (1271.2) 3. *İlk Kaynak ve Merkez'in ikamet eden mevcudiyetleri.* Akıl, enerji tepkileri ile birlikte ruhaniyetsel nitelikteki sebep olucuları birleştirmektedir; bahşedilme hizmeti, yaratılmış yükselişleri ile kutsallık alçalışlarını birleştirmektedir; ve, Kâinatın Yaratıcısı'nın ikamet eden nüveleri mevcut bir biçimde, Cennet üzerindeki Tanrı ile evrimsel yaratılmışları bütünleştirmektedir. Orada, kişililerin sayısız düzeylerinde ikamet eden Yaratıcı'nın benzer birçok mevcudiyeti bulunmaktadır; ve, fani insan içinde Tanrı'nın bu kutsal nüveleri, Düşünce Düzenleyicileri'dir. Cennet Kutsal Üçlemesi Yüce Varlık için ne ise, Gizem Görüntüleyicileri insan varlıkları için o anlama gelmektedir. Düzenleyiciler, mutlak temellerdir; ve, mutlak temeller üzerinde özgür irade tercihi, Yüce olan Tanrı içindeki İlahiyat doğası olarak, insanın durumunda kesinlik unsur doğası biçimindeki ebedi son doğasının kutsal gerçekliğinin evrimleşmesine sebebiyet verebilir.

^{116:3.5} (1271.3) Evlatlığın Cennet düzeylerine ait yaratılmış bahşedilişleri, evren yaratılmışlarının mevcut doğasını alarak kişiliklerini zenginleştirmek amacıyla bu kutsal Evlatlar'ı yetkin hale getirirken; bu türden bahşedilmişlikler hataya yer bırakmayan bir biçimde yaratılmışlara, kendileri içinde kutsallığa erişimin Cennet doğrultusunu açığa çıkarırlar. Kâinatın Yaratıcısı'nın Düzenleyici bahşedilmişlikleri

kendisini, özgür tercihe sahip irade yaratılmışlarına ait kişilikleri kendisine çekmeye yetkin hale getirir. Ve, sınırlı evrenlerde tüm bu ilişkiler boyunca Bütünleştirici Bünye, vasıtasıyla bu etkinliklerin gerçekleştiği, akıl hizmetinin en başından beri mevcut kaynağıdır.

^{116:3.6 (1271.4)} Bu ve diğer başka biçimlerde, Cennet İlahiyatları; mekânın çevreleyen gezegenleri üzerinde gerçekleştirmelerinde bulunurken ve tüm evrimin Yüce kişiliği sonucunun ortaya çıkışıyla sonuçlanırken, zamanın evrimlerine katkıda bulunmaktadırlar.

4. Her-Şeye-Gücü-Yeten ve Yüce Yaratanlar

^{116:4.1 (1271.5)} Yüce Bütünlük'ün birliği, sınırlı kısımların ilerleyici bütünleşimine bağlıdır; Yüce'nin gerçekliği — evrenlerin yaratanları, yaratılmışları, usları ve enerjileri olarak — yüceliğin etkenlerinin tam da bu bütünleşimlerinin sonucu, ve onun ürünüdür.

^{116:4.2 (1272.1)} İçinde Yücelik'in egemenliğinin zaman gelişimi sürecinden geçtiği bu çağlar boyunca, Yüce'nin her-şeye-gücü-yeten gücü Yedi Katmanlı Tanrı'nın kutsallık eylemlerine bağlı iken; Yedi Üstün Ruhaniyet olarak sahip oldukları başat kişilikleri ile birlikte Yüce Varlık ve Bütünleştirici Bünye arasında özellikle yakın bir ilişkinin mevcut olduğu görülmektedir. Bütünleştirici Bünye olarak Sınırsız Ruhaniyet, evrimsel İlahiyat'ın tamamlanmamışlığını telafi eden ve Yüce ile oldukça yakın ilişkileri sürekli olarak yerine getiren birçok biçimde faaliyet göstermektedir. İlişkinin bu yakınlığı belirli bir düzeyde, Üstün Ruhaniyetler'in tümü tarafından paylaşılır; ancak, Yüce için konuşan özellikle

Yedinci Üstün Ruhaniyet'dir. Bu Üstün Ruhaniyet, kişisel ilişki içinde olan biçimde — Yüce'yi tanımaktadır.

116:4.3 (1272.2) Yaratımın aşkın-evren düzenin tasarlanışında öncül bir biçimde Üstün Ruhaniyetler, kırk dokuz Yansıtıcı Ruhaniyet'in ortak yaratımında kökensel Kutsal Üçleme'ye katılmışlardır; ve, Yüce Varlık eş zamanlı bir biçimde, Cennet Kutsal Üçlemesi'nin ve Cennet İlahiyatı'nın yaratıcı çocuklarının bütünleşmiş eylemlerinin sonuçlandırıcısı olarak yaratıcı bir biçimde faaliyet göstermişti. Majeston ortaya çıkmış, ve, bu andan itibaren Yüce Varlık'ın kâinat mevcudiyetini odaklaştırmıştır; bunun karşısında, Üstün Ruhaniyetler, kâinatsal aklın uçsuz bucaksız hizmeti için kaynak-merkezleri olarak varlıklarını sürdürmektedirler.

116:4.4 (1272.3) Ancak, Üstün Ruhaniyetler, Yansıtıcı Ruhaniyetler'in yüksek denetim görevlerine devam etmektedirler. Yedinci Üstün Ruhaniyet (merkezi evrenden gerçekleştirdiği bütüncül Orvonton yüksek denetimi bakımından), Uversa üzerinde konumlanmış yedi Yansıtıcı Ruhaniyet ile kişisel iletişim (ve onların üst-denetimi) içindedir. Aşkın-evren için ve onlar arası deneyimleri ve idareleri içinde o, her aşkın-evren başkenti üzerinde konumlanmış kendi türüne ait Yansıtıcı Ruhaniyetler ile yansıtıcı iletişim içindedir.

116:4.5 (1272.4) Bu Üstün Ruhaniyetler, Yücelik'in egemenliğinin yalnızca destekleyicileri ve derinleştiricileri değildir; onlar, aynı zamanda, Yüce'nin yaratıcı amaçları tarafından sonuçsal biçimde etkilenmekte olan konumda bulunmaktadır. Genellikle, Üstün Ruhaniyetler'in ortak yaratımları, (güç idarecileri ve benzerleri gibi) maddesel görünümlü ama

gerçekte olmayan düzeye aitken; onların bireysel yaratılmışları, (birincil yüksek melekler ve benzerleri gibi) ruhsal düzeye aittirler. Ancak, Üstün Ruhaniyetler *ortaklaşa bir biçimde*, Yüce Varlık'ın iradesi ve amacına karşılık olarak Yedi Döngü Ruhaniyeti'ni ortaya çıkardıklarında, bu yaratıcı eylemin doğumunun ruhsal olduğu, maddi veya yalnızca görünüşte maddi olmadığı, belirtilmelidir.

^{116:4.6 (1272.5)} Ve, aşkın-evrenlerin Üstün Ruhaniyetleri ile olduğu gibi, Zamanın Ataları olarak — bu yaratılmış-ötesi unsurların üçlü birlikleri aynı gerçeklik söz konusudur. Zaman ve mekân içindeki Kutsal Üçleme adalet-yargının bu kişilikleşmeleri; zaman ve mekânın nüfuz alanları içinde kutsal-üçlemesel egemenliğin evrimi için yedi katmanlı odak noktaları olarak hizmet veren bir biçimde, Yüce'nin her-şeye-gücü-yeten gücünü harekete geçirmek için ana dayanak noktalarıdır. Cennet ve evrimleşen dünyalar arasında bulunan ortadaki konumlarından bu Kutsal Üçleme-kökenli egemenler; iki yollu olup, iki yolu da bilmekte ve onları eş güdümsel hale getirmektedir.

^{116:4.7 (1272.6)} Ancak, yerel evrenler; kâinatsal olarak toplandığında, Yüce'nin deneyim içinde ve onun vasıtasıyla ilahiyat evrimini üzerinde elde ettiği mevcut temeli oluşturan akıl deneyimlerinin, gök adasal serüvenlerin, kutsallık gerçekleştirmelerinin ve kişilik ilerlemelerinin denendiği gerçek laboratuvarlardır.

^{116:4.8 (1272.7)} Yerel evrenler içinde, Yaratanlar bile evirilmektedir: Bütünleştirici Bünye'nin mevcudiyeti, bir yaşayan güç odağından, bir Evren Ana Ruhaniyeti'nin kutsal kişiliğinin düzeyine evrilir; Yaratan Evlat, var oluşsal Cennet

kutsallığının doğasından, yüce egemenliğin deneyimsel doğasına evrilir. Yerel evrenler; gelecekte olacakları benliklerinin ortak yaratanları haline gelmek için özgür irade tercihi ile donatılmış özgün nitelikteki kusursuz olmayan kişiliklerin verimli toprakları biçiminde, gerçek evrimin başlangıç noktalarıdır.

116:4.9 (1273.1) Evrimsel dünyalara olan bahşedilişlerinde Hakimane Evlatlar nihai bir biçimde, maddi insan doğasının en yüksek ruhsal değerleri ile olan deneyimsel bütünleşme içinde Cennet kutsallığını yansıtan doğaları elde ederler. Ve, bu ve diğer bahşedilmeler vasıtasıyla, Mikâil Yaraticıları benzer bir biçimde, mevcut yerel evren çocuklarına ait doğaları ve kâinatsal bakış açılarını elde ederler. Bu tür Üstün Yaratan Evlatları, alt-yüce deneyimin tamamlanışına yaklaşırlar; ve, onların yerel evren egemenliği, ilişkili Yaraticı Ruhaniyetleri içine alacak bir biçimde genişlediğinde, onun, evrimsel asli evrenin mevcut potansiyelleri içinde yüceliğin sınırlarına yaklaşmakta olduğu söylenebilir.

116:4.10 (1273.2) Bahşedilme Evlatları, insanın Tanrı'yı bulması için yeni yolları açığa çıkardığında, kutsallık erişiminin bu doğrultularını yaratmamaktadırlar; bunun yerine onlar, Yüce'nin mevcudiyetinden geçerek Cennet Yaraticısı'nın bireyine götüren ilerleyişin sonsuza kadar sürecek olan ana yollarını aydınlatmaktadırlar.

116:4.11 (1273.3) Yerel evren; Tanrı'dan en uzak olan ve böylece, kendilerinin ortak-yaratımında deneyimsel katılımın en yüksek düzeyini elde edebilecek yetkinlikteki, evren içindeki ruhsal yükselişin en büyük aşamasını deneyimleyebilecek kişilikler için başlangıç noktasıdır. Aynı yerel evrenler benzer bir

biçimde; aracılığıyla, Cennet yükselişi evrimleşen bir yaratılmış için ne ise onlar için aynı derecede anlamlı olan bir şeyi elde eden alçalış kişilikleri için olası en derin deneyimi sağlamaktadır.

116:4.12 (1273.4) Fani insanın; bu süreç içinde bu kutsallık topluluğu Yüce içinde sonuçlanırken, Tanrı'nın bütüncül faaliyeti için gerekli olduğu görünmektedir. Yüce'nin her-şeye-gücü-yeten gücünün evrimi için eşit düzeyde gerekli olan evren kişiliklerinin diğer birçok düzeyi bulunmaktadır; ancak, bu tasvir insan varlıklarının eğitimi için sunulmuş olup, bu nedenle fazlasıyla, fani insan ile ilişkili konumda bulunan Yedi Katmanlı Tanrı'nın evrimi içinde etkin konumda bulunan bahse konu etkenlerle sınırlıdır.

5. Her-Şeye-Gücü-Yeten ve Yedi Katmanlı Düzenleyiciler

116:5.1 (1273.5) Sizlere, Yedi Katmanlı Tanrı ile Yüce Varlık arasındaki ilişkinin eğitimi verilmiştir; ve, sizler mevcut aşamada, düzenleyicilere ek olarak asli evrenin yaratıcılarını içine alan Yedi Katmanlı'yı tanımalısınız. Bu asli evrenin bu yedi katmanlı düzenleyicileri şu unsurlardan meydana gelmektedir:

116:5.2 (1273.6) 1. Üstün Fiziksel Düzenleyiciler.

116:5.3 (1273.7) 2. Üstün Güç Merkezleri.

116:5.4 (1273.8) 3. Üstün Güç Yöneticileri.

116:5.5 (1273.9) 4. Her-Şeye-Gücü-Yeten Yüce.

116:5.6 (1273.10) 5. Sınırsız Ruhaniyet olarak — Eylem olarak Tanrı.

116:5.7 (1273.11) 6. Cennet Adası.

116:5.8 (1273.12) 7. Kâinatın Yaratıcısı olarak — Cennetin Kaynağı.

116:5.9 (1273.13) Bu yedi topluluk; işlevsel bir biçimde Yedi Katmanlı Tanrı'dan ayrılamaz nitelikte olup, bu İlahiyat ilişkileminin fiziksel-denetim düzeyini oluşturur.

116:5.10 (1273.14) Enerji ve ruhaniyetin (Ebedi Evlat ve Cennet Adası'nın ortak mevcudiyetinden kaynaklanan biçimde) farklı kollara olan ayrılığı; Yedi Üstün Ruhaniyet bütüncül bir biçimde ortak yaratımının ilk eylemlerine katıldıklarında, aşkın-evren düzleminde simgelenmişti. Bu gelişme, Yedi Üstün Güç Yöneticisi'nin ortaya çıkışına tanıklık etti. Bununla eş zamanlı olarak, Üstün Ruhaniyetler'in ruhsal döngüleri karşıt bir biçimde, güç yönetici yüksek denetimine ait fiziksel etkinliklerden farklılaştı; ve, doğrudan bir biçimde kâinatsal akıl, madde ve ruhaniyeti eş güdümsel hale getiren yeni bir etken olarak ortaya çıktı.

116:5.11 (1274.1) Her-Şeye-Gücü-Yeten Yüce, asli evrenin sahip olduğu fiziksel gücünün üst-denetimcisi olarak evirilmektedir. Mevcut evren çağı içerisinde, fiziksel gücün bu potansiyeli; güç merkezlerinin sabit yerleşkeleri boyunca ve fiziksel denetleyicilerin hareketli mevcudiyetleri aracılığıyla faaliyet gösteren Yedi Yüce Güç Yöneticisi içinde merkezi olarak konumlanan bir görünüme sahiptir.

116:5.12 (1274.2) Zaman evrenleri kusursuz değildir; kusursuzluk onların nihai sonudur. Kusursuzluğun mücadelesi, yalnızca

ussal ve ruhsal düzeyler ile ilgili değil, aynı zamanda enerji ve kütlenin fiziksel düzeyini de içine alır. Yedi aşkın-evrenin ışıık ve yaşam içinde istikrara kavuşması, onların fiziksel istikrara olan erişimi anlamına gelmektedir. Ve, maddi dengenin bu nihai erişiminin, Her-Şeye-Gücü-Yeten'in fiziksel denetiminin tamamlanmış evrimine işaret edeceğinin yorumunda bulunmaktadır.

116:5.13 (1274.3) Evren inşasının öncül dönemlerinde Cennet Yaratıcıları bile, başat bir biçimde, maddi denge ile ilgilidir. Bir yerel evrenin işleyiş biçimi, yalnızca güç merkezlerinin etkinliklerinin bir sonucu olarak değil, aynı zamanda Yaratıcı Ruhaniyet'in mekân mevcudiyetiyle şekillenmektedir. Ve, yerel evren inşasının bu öncül çağları boyunca Yaratan Evlat, maddi denetimden çok küçük ölçekte anlayan niteliği sergilemektedir; ve, o, yerel evrenin bütüncül dengesi kurulana kadar baş merkez gezegeninden ayrılmamaktadır.

116:5.14 (1274.4) Son kertede, enerjinin tümü akla karşılık vermektedir; ve, fiziksel düzenleyiciler, Cennet işleyiş biçiminin etkinleştiricisi olan akıl Tanrısı'nın çocuklarıdır. Güç yöneticilerinin usu, aralıksız bir biçimde, maddi denetimi sağlama görevine adanmış konumdadır. Enerjinin ilişkileri ve kütlenin hareketleri üzerinde onların verdiği fiziksel üstünlük mücadelesi, hiçbir zaman; sahip oldukları eylemin nüfuz alanları haline gelen, enerjilerin ve kütlelerin üzerinde sınırlı zaferi elde edinceye kadar sonlanmaz.

116:5.15 (1274.5) Zaman ve mekânın ruhaniyet mücadeleleri, (kişisel nitelikteki) aklın aracılığıyla madde üzerindeki ruhaniyet üstünlüğünün eylemi ile ilgilidir; evrenlerin (kişisel-olmayan nitelikteki) fiziksel evrimi, ruhaniyet üst-denetimine tabi olan

aklın denge kavramsallaşmaları ile kâinatsal enerjiyi uyumlu hale getirmeye ilgilidir. Bütün asli evrenin bütüncül evrimi, enerji-denetleyen akıl ile ruhaniyet-eş güdümündeki usun kişilik birleşiminin bir durumudur; ve, bu evrim, Yüce'nin herşeye-gücü-yeten gücünün tamamiyle gerçekleşecek olan ortaya çıkışında açığa çıkarılacaktır.

^{116:5,16 (1274,6)} Dinamik dengenin bir düzeyine ulaşmadaki zorluk, büyüyen kâinatın gerçekliği içerisinde içkindir. Fiziksel yaratımın oluşturulmuş döngüleri, yeni enerjinin ve yeni kütlenin ortaya çıkışı tarafından sürekli olarak tehlike altına girmektedir. Büyüyen bir evren, istikrarsız bir evrendir; bu nedenle, kâinatsal bütünlüğün onu oluşturan hiçbir parçası gerçek istikrarı, zamanın tamamı yedi üstün-evrenin maddi tamamlanışına tanık olmadan, bulamaz.

^{116:5,17 (1274,7)} Yaşam ve ışık içinde istikrara kavuşturulmuş evrenlerde, büyük öneme sahip beklenmeyen nitelikte hiçbir fiziksel olay bulunmaz. Maddi yaratım üzerinde göreceli bütüncül denetim, elde edilmiştir; hala, istikrara kavuşturulmuş evrenler ile evrim halindeki evrenler arasındaki ilişkinin içerdiği sorunlar, Evren Güç Yöneticileri'nin yeteneğini zorlamaktadır. Ancak, bu sorunlar kademeli olarak, asli evren evrimsel dışavurumun sonuçlanışına yaklaştıkça yeni yaratıcı etkinliğin azalışıyla birlikte ortadan kaybolacaktır.

6. Ruhaniyet Baskınlığı

^{116:6,1 (1275,1)} Evrimsel aşkın-evrenlerde, enerji-maddesi; aklın aracılığıyla ruhaniyetin üstünlük için mücadele verdiği yer olan kişilik dışında, baskın konumdadır. Evrimsel evrenlerin hedefi; akıl vasıtasıyla enerji-maddesinin bağlı kılınması, ruhaniyet ile

aklın eş güdüm altına alınması, ve, tüm bunların kişiliğin yaratıcı ve bütünleştirici mevcudiyeti sayesinde gerçekleştirilişidir. Böylelikle, kişilik ile ilişkili bir biçimde, fiziksel sistemler bağımlı hale; akıl, eş güdümsel hale; ve, ruhaniyet yöntemleri yönlendirici hale gelir.

^{116:6.2 (1275.2)} Güç ve kişiliğin bu birlikteliği, Yüce içinde ve onun bireyi olarak ilahiyat düzeylerinde dışa vurulan niteliktedir. Ancak, ruhaniyet baskınlığının mevcut evrimi, asli evrene ait Yaratan ve yaratılmışların özgür irade eylemlerine bağlı olan bir büyümedir.

^{116:6.3 (1275.3)} Mutlak düzeylerde, enerji ve ruhaniyet bir tekdir. Ancak, bu tür mutlak seviyelerden ayrılık gerçekleştiği an, farklılık ortaya çıkmakta, ve, Cennet'den uzay yönünde gerçekleşen enerji ve ruhaniyet hareketiyle, onların arasındaki uçurum yerel evrenler oldukça ayırık konuma gelene kadar genişler. Onlar artık, özdeş değillerdir; ne de onlar, birbirlerine benzemektedirler; ve, akıl, onları karşılıklı olarak ilişkilendirmek için aracı olmak zorundadır.

^{116:6.4 (1275.4)} Denetleyici kişiliklerinin eylemi tarafından enerjinin yönlendirebilmesi, enerjinin akıl eylemine olan karşılık verebilirliğini açığa çıkarmaktadır. Kütlenin bu aynı denetleyici unsurların eylemi vasıtasıyla kütlenin istikrara kavuşturulabilirliği; maddenin, aklın sahip olduğu düzen-yaratan mevcudiyetine karşılık verebilirliğine işaret etmektedir. Ve, özgür iradesel kişilik içindeki bu ruhaniyetin kendisinin, akıl vasıtasıyla enerji-maddesi üzerindeki üstünlüğü amaçlayabilmesi; sınırlı yaratımın tümünün potansiyel bütünlüğünü göstermektedir.

116:6.5 (1275.5) Kâinat âlemlerinin tümü boyunca tüm kuvvet ve kişiliklerin, birbirlerine olan karşılıklı bir bağılılığı bulunmaktadır. Yaratan Evlatlar ve Yaratıcı Ruhaniyetler, evrenlerin düzenlenişinde güç merkezleri ve fiziksel denetleyicilerin eş güdümsel işlevine bağılıdırlar; Üstün Güç Yöneticileri, Üstün Ruhaniyetler'in üst-denetimi olmadan tamamlanmamış konumda bulunmaktadır. Bir insan varlığı içinde fiziksel yaşamın işleyiş biçimi kısmi olarak, (kişisel nitelikteki) aklın emirlerine karşılık veren konumdadır. Bahse konu tam da bu akıl, bunun karşılığında, amaçsal ruhaniyetin yönlendirişleri tarafından baskın hale gelebilir; ve, bu türden evrimsel gelişimin sonucu, kâinatsal gerçekliğin birkaç türünün yeni bir kişisel birleşimi olarak Yüce'nin yeni bir çocuğunun yaratımıdır.

116:6.6 (1275.6) Ve, parçalar ile nasıl gerçekleşiyorsa, aynı durum bütünlük içinde aynıdır; Yücelik'in ruhaniyet kişisi, İlahiyat'ın tamamlanışını elde etmek ve Kutsal Üçleme ilişkileminin nihai sonuna erişmek için Her-Şeye-Gücü-Yeten'in evrimsel gücüne ihtiyaç duymaktadır. Bu çaba, zaman ve mekânın kişilikleri tarafından verilir, ancak, bu çabanın sonuçlanması ve tamamlanışı Her-Şeye-Gücü-Yeten Yüce'nin eylemidir. Ve, bütünün büyümesi bu şekilde, onu oluşturan parçaların ortak büyümesinin bir bütünleşimi iken; parçaların evriminin, bütünün amaçsal büyümesinin bölünmüş birimleşmiş bir yansıması olduğu çıkarımı eşit bir biçimde yapılmalıdır.

116:6.7 (1275.7) Cennet üzerinde, monota ve ruhaniyet — isimleri dışında ayrılamaz nitelikte bulunarak — bir tek haldedir. Havona içinde, madde ve ruhaniyet; her ne kadar ayrılabilen bir biçimde farklı olsa da, aynı zamanda içkin bir biçimde

uyum halindedir. Yedi aşkın-evren içinde, buna rağmen, büyük ayrılık bulunmaktadır; kâinatsal enerji ve kutsal ruhaniyet arasında derin bir uçurum bulunmaktadır; bu nedenle, ruhsal amaçlar ile fiziksel işleyiş biçimini uyumlaştırmada ve nihai olarak bütünleştirmede akıl eylemi için büyük bir deneyimsel potansiyel bulunmaktadır. Mekânın zaman-evrimleşen evrenleri içinde; kutsallığın daha büyük bir sınırlanışı, çözülmesi daha zor sorunlar ve çözümleri içinde deneyimi elde etmenin daha geniş çaplı imkânı bulunmaktadır. Ve, bu bütüncül aşkın-evren durumu; içinde, kâinatsal deneyimin olasılığının — Yüce İlahiyat’a bile varan bir biçimde — yaratılmış ve Yaratan’a eşit bir biçimde mümkün kılındığı evrimsel mevcudiyetin daha büyük bir düzlemini hayata geçirmektedir.

116:6.8 (1276.1) Mutlak düzeyler üzerinde varoluşsal nitelikte bulunan ruhaniyetin baskınlığı, sınırlı düzeyler üzerinde ve yedi aşkın-evren içinde evrimsel bir deneyim haline gelmektedir. Ve, bu deneyim, fani insandan Yüce Varlık’a olarak herkes tarafından eşit bir biçimde paylaşılmaktadır. Herkes, kişisel bir biçimde, kazanım için uğraş vermektedir; herkes, kişisel bir biçimde, nihai sona katılmaktadır.

7. Asli Evren’in Yaşayan Organizması

116:7.1 (1276.2) Asli evren yalnızca, fiziksel ihtişamın, ruhani ulviliğin ve ussal enginliğin bir maddi yaratımı değildir; o aynı zamanda, muazzam ve karşılık veren bir yaşayan organizmadır. Orada, capcanlı kâinatın engin yaratımının sahip olduğu işleyiş biçimi boyunca atan mevcut bir yaşam bulunmaktadır. Evrenlerin fiziksel gerçekliği, Her-Şeye-Gücü-Yeten Yüce’nin algılanabilen gerçekliğinin simgesidir; ve, aynı süreç içerisinde

insan bedeni sinirsel duyu yollarının bir ağı tarafından kat edilirken, bu maddi ve yaşayan organizmaya ussal döngüler katılmaktadır. Aynı süreç içerisinde insan bedeni beslenmenin çözünebilen enerji ürünlerinin dolaşımsal dağıtımı tarafından beslenirken ve enerji kazandırılırken, bu fiziksel evren maddi yaratımı verimli bir biçimde etkinleştiren enerji hatları tarafından kaplanmaktadır. Uçsuz bucaksız evren, insan bedeninin hassas kimyasal-denetim sistemi ile karşılaştırılabilecek muazzam üst-denetimin eş güdümsel hale getiren bu merkezlerinden yoksun değildir. Ancak, eğer siz bir güç merkezinin bedensel yapısı hakkında herhangi bir şeyi biliyor olsaydınız, bizler sizlere, benzetme sanatını kullanarak, fiziksel evren hakkında çok daha fazla şeyi söyleyebilirdik.

^{116:7.2 (1276.3)} Yaşamın idaresi için faniler ne kadar fazla güneş enerjisine ihtiyaç duyarlarsa, aynı şekilde asli evren, mekânın maddi etkinliklerini ve kâinatsal hareketlerini idare etmek için alt Cennet'den hatasız enerjilere bağlıdır.

^{116:7.3 (1276.4)} Kimliğin ve kişiliğin öz bilincine aracılığıyla varacakları, akıl fanilere verilmiştir; ve, akıl, bir Yüce Akıl olarak bile — kâinatın bu ortaya çıkan kişiliğinin sahip olduğu ruhaniyet aracılığıyla sürekli olarak enerji-maddesi üzerinde gerçekleşecek üstünlüğü arzuladığı, sınırsızın bütünlüğü üzerine bahşedilmiştir.

^{116:7.4 (1276.5)} Aynı süreçte asli evren, zaman ve mekânın sınırlı kâinatına ait tüm yaratılmışların ebedi ruhsal değerlerinin kâinatsal nitelikteki maddi-ötesi bütünleşimi olarak, Ebedi Evlat'ın uçsuz bucaksız çekim etkisine karşılık verirken, fani insan ruhani rehberliğe karşılık veren niteliktedir.

116:7.5 (1276.6) İnsan varlıkları; ikamet eden Düşünce Düzenleyicileri ile olan bütünleşme olarak — bütüncül ve yok olmaz evren gerçekliği ile sonsuza kadar sürebilecek benliksel özdeşleşimi gerçekleştirmeye yetkindir. Benzer bir biçimde Yüce sonsuza kadar sürecek bir biçimde, Cennet Kutsal Üçlemesi olarak Kökensel İlahiyat'ın mutlak istikrarına bağlıdır.

116:7.6 (1276.7) Tanrı-erişim arzusu olarak insanın Cennet kusursuzluğu için dürtüsü; yalnızca ölümsüz bir ruhun evrimi tarafından çözülebilecek yaşayan kâinat içinde gerçek bir kutsallık gerilimi yaratmaktadır; bu, tek bir fani yaratılmışın deneyimi içinde gerçekleşen şeydir. Ancak, asli evren içinde bütün yaratılmışlar ve bütün Yaratanlar benzer bir biçimde Tanrı-erişimini ve kutsal kusursuzluğu arzuladıklarında; yalnızca, Yüce Yaratan olarak tüm yaratılmışların evrim halindeki Tanrısı'nın ruhaniyet bireyi ile her-şeye-gücü-yeten gücün ulvi bileşimi içinde giderilebilecek derin bir kâinatsal gerilim birikimi bulunmaktadır.

116:7.7 (1277.1) [Bu anlatım, Urantia üzerinde geçici olarak ikamet eden bir Kudretli İletici tarafından sağlanmıştır.]

117. Makale

Yüce olan Tanrı

117:0.1 (1278.1) MEVCUDİYETİMİZ'e sahip olduğumuz her ne evren konumu içinde olursa olsun Tanrı'nın iradesini yerine getirmemiz ölçüsünde, Yüce'nin her-şeye-gücü-yeten potansiyeli o kadar bir adım daha mevcut hale gelmektedir. Tanrı'nın iradesi; Üç Mutlaklık içinde potansiyel hale geldiği, Ebedi Evlat içinde kişilikleştiği, Sınırsız Ruhaniyeti içinde

evren eylemi için bir araya geldiği ve Cennet'in sonsuza kadar süren işleyiş biçimleri içinde ebedileştiği halde, İlk Kaynak ve Merkez'in amacıdır. Ve, Yüce olan Tanrı, Tanrı'nın bütüncül iradesinin en yüksek sınırlı dışavurumu haline gelmektedir.

117:0.2 (1278.2) Eğer tüm asli evren unsurları Tanrı'nın iradesini bütüncül bir biçimde gerçekleştirmeye göreceli olarak erişmiş olsalardı, bunun sonucunda, zaman-mekân yaratılmışları ışıık ve yaşam altında istikrara kavuşmuş hale gelir, ve bunun sonrasında, Yücelik'in ilahiyat potansiyeli olan Her-Şeye-Gücü-Yeten, Yüce olan Tanrı'nın kutsal kişiliğinin ortaya çıkışında gerçekşel hale gelirdi.

117:0.3 (1278.3) Bir evrimleşen akıl kâinatsal aklın döngülerine uyumlu hale geldiğinde, bir evrimleşen evren merkezi evrenin işleyiş biçimine uygun olarak istikrara kavuştuğunda, bir ilerleyen ruhaniyet Üstün Ruhaniyetler'in bütünleşmiş hizmetiyle iletişim kurduğunda, bir yükseliş fani kişiliği nihai bir biçimde ikamet eden Düzenleyici'nin kutsal yönlendirişine uyumlu hale geldiğinde, bunun sonrasında Yücelik'in kutsallığı, kâinatsal gerçekleşime doğru bir adım daha ilerler.

117:0.4 (1278.4) Asli evrenin kısımları ve bireyleri Yüce'nin bütüncül evriminin bir yansıması olarak evrilirken, Yüce karşılığında, asli evren evriminin bütününün bileşimsel nitelikteki sonuçşal toplamıdır. Fani bakış açısından, her ikisi de evrimsel ve deneyimsel karşılık unsurlarıdır.

1. Yüce Varlık'ın Doğası

117:1.1 (1278.5) Yüce; fizikşel uyumun güzelliği, usşal anlamın gerçekliği ve ruhsal değerin iyiliğidir. O, gerçek başarının

yarattığı hoşluk ve sonsuza kadar süren kazanımın yarattığı neşedir. O; asli evrenin ruh-ötesi, sınırlı kâinatın bilinci, sınırlı gerçekliğin tamamlanışı ve Yaratan-yaratıcı deneyimin kişilikleşimidir. Tüm gelecek ebediyet boyunca Yüce olan Tanrı, İlahiyat'ın kutsal üçleme ilişkileri içinde özgür iradesel deneyimin gerçekliğini sesi olacaktır.

117:1.2 (1278.6) Yüce Yaratanlar'ın kişilerinde Tanrılar Cennet'den; içinde, Yaratıcı'nın arayışında Cennet-erişim yetkinliğine yükselebilecek yaratılmışları yaratmak ve onları evriltmek için, zaman ve mekânın nüfuz alanlarına inmiş halde bulunmaktadırlar. Alçalan konumdaki Tanrı-açığa çıkaran Yaratanlar'a ek olarak yükselen konumdaki Tanrı-arayan yaratılmışların bu evren ilerleyişi; ebedi ve kâinatsal kardeşliğin keşfi olan, içinde hem alçalış hem de yükseliş unsurlarının karşılıklı anlayışa eriştiği Yüce'nin İlâhi evrimini açığa çıkaran niteliktedir. Yüce Varlık böylelikle, kusursuz-Yaratan nedenselliğinin deneyimi ile kusursuzlaşmakta-olan yaratılmış karşılığının sınırlı bileşimi haline gelir.

117:1.3 (1279.1) Asli evren, bütüncül bütünleşmenin olasılığını taşımakta, ve sürekli olarak ona ulaşmaya arzulamaktadır; ve, bu, bahse konu kâinatsal mevcudiyetin kâinatsal bütünlük olan Cennet Kutsal Üçlemesi'nin yaratıcı eylemleri ve güç emirlerinin bir sonucu olması gerçekliğinden doğmaktadır. Bu aynı kutsal-üçlemesel birlik; evrenler Kutsal Üçleme özdeşleşiminin en yüksek seviyesine ulaşırken, sahip olduğu gerçekliğin artan bir biçimde belirgin hale geldiği Yüce içindeki sınırlı kâinatta dışa vurulmaktadır.

117:1.4 (1279.2) Yaratan'ın iradesi ve yaratılmışın iradesi, niteliksel olarak farklıdır; ancak, onlar aynı zamanda, deneyimsel olarak

ortak kökenden gelmektedir, zira yaratılmış ve Yaratıcı evren kusursuzluğuna erişimde iş birliğinde bulunabilir. İnsan; Tanrı ile irtibat halinde görevde bulunabilir, böylece, ebedi bir kesinlik unsurunu beraberce yaratabilir. Tanrı; aracılığıyla yaratılmış deneyimin yüceliğine eriştiği, sahip olduğu Evlatlar'ın vücutlaştırılımlarında insanlık olarak bile görevde bulunabilir.

117:1.5 (1279.3) Yüce Varlık içinde, sahip olduğu irade tek bir kutsal kişiliğin dışavurumu olan tek bir İlahiyat içinde bütünleşmiş haldedir. Ve, bahse konu bu süreçte Nebadon'un Üstün Evladı'nın sahip olduğu irade artık kutsallık ve insanlığın iradesinin bir bütünlüğünden daha fazla bir şey iken, Yüce'nin bu iradesi, hem yaratılmış hem de Yaratıcı'nın iradesinden daha fazla olan bir şeydir. Cennet kusursuzluğu ve zaman-mekân deneyiminin bu birliği, gerçekliğin ilahiyat düzeyleri üzerinde yeni bir anlam değerini açığa çıkarmaktadır.

117:1.6 (1279.4) Yüce'nin evrimleşen kutsal doğası, asli evren içindeki tüm yaratılmışların ve tüm Yaratıcılar'ın sahip olduğu benzersiz deneyimin aslına uygun bir temsili haline gelmektedir. Yüce'de, yaratıcılık ve yaratılmışlık bir bütündür; onlar, kusursuzluğunkine ek olarak ve tamamlanmamışlığın zincirlerinden özgürleşmenin arayışı içinde ebedi yolu amaç edinirken, tüm sınırlı yaratılmışın başına gelen çok katmanlı sorunların çözümünün beraberinde getirdiği iniş ve çıkışlardan doğmuş deneyimle, sonsuza kadar bütünleşmiş halde bulunmaktadır.

117:1.7 (1279.5) Gerçeklik, güzellik ve iyilik; Ruhaniyet'in hizmetinde, Cennet'in ihtişamında, Evlat'ın bağışlayışında ve Yüce'nin deneyimi içerisinde ortak ilişki halindedir. Yüce olan

Tanrı gerçekliğin, güzelliğin ve iyiliğin *tam da kendisidir*; zira kutsallığın bu kavramsallaşmaları, ideal nitelikteki deneyimin sınırlı düzeydeki en yüksek değerlerini yansıtmaktadır. Kutsallığın bu üçlü-birlik niteliklerine ait ebedi kaynaklar, sınırlılık-ötesi düzeylerdedir; ancak, bir yaratılmış ancak, gerçeklik-ötesi, güzellik-ötesi ve iyilik-ötesi gibi bu tür kaynaklar üzerinde düşüncelere sahip olabilir.

117:1.8 (1279.6) Bir yaratan olarak Mikâil, dünyasal çocukları için Yaratan Yaratacısı'nın kutsal sevgisini dışa vurmuştu. Ve, bu kutsal şefkati keşfederek ve onu alarak insanlar, beden içindeki kardeşlerine bu derin sevgiyi açığa çıkarmayı amaç edinebilirler. Bu tür yaratılmış şefkati, Yüce'nin sevgisinin gerçek yansımasıdır.

117:1.9 (1279.7) Yüce, eş bir biçimde kapsayıcıdır. İlk Kaynak ve Merkez üç büyük Mutlak içinde potansiyel; Cennet, Evlat ve Ruhaniyet içinde mevcuttur; ancak, Yüce, yaratılmış çabasına ve Yaratan amacına eşit bir biçimde karşılık veren nitelikte, kişisel yüceliğin ve her-şeye-gücü-yeten gücün bir varlığı olarak, hem mevcut hem de potansiyeldir; o, evren üzerinde kendi başına hareket edip, onun bütünlüğüne kendi başına karşılık göstermektedir; ve, o, tek seferde ve aynı anda yüce yaratan ve yüce yaratılmıştır. Yüceliğin İlahiyatı böylelikle, sınırlılığın bütünlüğünün bütüncül toplamının dışavurumudur.

2. Evrimsel Büyümenin Kaynağı

117:2.1 (1280.1) Yüce, zaman-içindeki-Tanrı'dır; onunki, zaman içindeki yaratılmış büyümesinin sırrıdır; o aynı zamanda, tamamlanmamış şimdi üzerindeki üstünlük ve kusursuzlaşmakta olan geleceğin tamamlanışıdır. Ve, tüm

sınırlı büyümenin nihai meyveleri: kişiliğin bütünleştirici ve yaratıcı mevcudiyeti sayesinde, ruhaniyet tarafından ve akıl aracılığıyla gerçekleştirilen denetlenmiş güçtür. Tüm bu büyümenin bütünleşen sonucu, Yüce Varlık'dır.

117:2.2 (1280.2) Fanı insan için, mevcudiyet büyümeye denktir. Ve, benzer bir biçimde, bu durum gerçekten de daha büyük olan kâinatsal açıdan bile, doğru görümdedir; zira, ruhaniyet-tarafından-yönlendirilmiş-mevcudiyet kesin bir biçimde, düzeyin derinleşimi olarak — deneyimsel büyüme ile sonuçlanan görünüme sahiptir. Bizler uzunca bir süredir, buna rağmen; mevcut evren çağındaki yaratılmış deneyimini tanımlayan mevcut büyümenin Yüce'nin bir işlevi olduğu görüşünü beslemiş bulunmaktayız. Bizler eşit bir biçimde; bu türden büyümenin Yüce'nin büyüme çağına özel bir durum olduğu, ve bu büyümenin Yüce'nin büyümesi ile sonlanacağı görüşüne sahibiz.

117:2.3 (1280.3) Kutsal-üçlemesel-hale-getirilmiş yaratılmış evlatların düzeyine bir bakın: Onlar, mevcut evren çağında doğmakta ve yaşamaktadır; onlar, akıl ve ruhaniyet donanımlarına ek olarak kişiliklere sahiptirler. Bu unsurlar, deneyimlere ve onlara ait hafızaya sahiptirler; ancak, onlar, yükseliş unsurları olarak *büyümemektedirler*. Her ne kadar mevcut evren çağı *içinde* bulunuyor olsalar da kutsal-üçlemesel-hale-getirilmiş bu yaratılmış evlatların gerçekte; Yüce'nin büyümesinin tamamlanışını takip edecek çağ olarak — bir sonraki çağa *ait oldukları* bizlerin inancı ve anlayışıdır. Bu nedenle onlar, tamamlanmamışlıktaki ve onun beraberinde getirdiği büyümedeki Yüce'nin mevcut düzeyi bakımından o Yüce *içinde* değildir. Böylelikle onlar; bir

sonraki evren çağı için yedekte bekletilen bir biçimde, mevcut evren çağının deneyimsel büyümesin katılmayan niteliktedirler.

117:2.4 (1280.4) Kutsal Üçleme tarafından bütünleştirilmiş olan Kudretli İleticiler olarak benim ait olduğum düzey, mevcut evren çağının büyümesine katılmayan niteliktedir. Bir açıdan, bizler, gerçekten de Kutsal Üçleme'nin Hareketsiz Evlatları gibi, önceki evren çağıyla aynı düzeyde bulunmaktayız. Tek bir şey kesindir: Bizlerin düzeyi Kutsal Üçleme bütünleşimi tarafından sabitleştirilmiş olup, deneyim büyüme ile sonuçlanmamaktadır.

117:2.5 (1280.5) Bu durum; kesinlik unsurları veya Yüce'nin büyümesi sürecinin katılımcıları olan evrimsel ve deneyimsel düzeylerin hiçbirisi için gerçeklik taşımamaktadır. Cennet erişimini ve kesinlik unsur düzeyini amaç edinebilecek olan mevcut anda Urantia üzerinde yaşayan siz faniler; bu türden bir nihai sonun yalnızca, siz Yüce içinde ve ona ait olduğunuz için, ve böylelikle Yüce'nin büyüme döngüsünün katılımcıları olduğunuz için, gerçekleştirilebilir olduğunu anlamalısınız.

117:2.6 (1280.6) Bir zaman içerisinde Yüce'nin büyümesinin sonunun yaşanacağı vakit gelecektir; onun düzeyi, (enerji-ruhaniyet bakımından) tamamlanmaya erişecektir. Yüce'nin evriminin bu sonlanışı, aynı zamanda, Yüceliğin bir parçası olarak yaratılmış evriminin sonuna şahit olacaktır. Dış uzayın evrenlerini ne tür büyümenin tanımlayacağını bilmemekteyiz. Ancak bizler onun; yedi aşkın-evrenin evrimine ait mevcut evren çağı içinde bulunan her şeyden çok farklı bir şeyin olacağından oldukça eminiz. Kuşkusuz bir biçimde; Yüce'nin

büyümesinin bu mahrumiyeti için dış uzay unsurlarını telafi etmek, asli evrenin evrimsel vatandaşlarının faaliyeti olacaktır.

^{117:2.7 (1280.7)} Mevcut evren çağının tamamlanışı üzerine mevcut olan bir biçimde Yüce Varlık, asli evrende deneyimsel bir egemen olarak faaliyet gösterecektir. Dış uzay unsurları — bir sonraki evren çağının vatandaşları olarak; Her-Şeye-Gücü-Yeten Yüce'nin egemenliğine olan varsayımsal nitelikteki evrimsel erişimin bir yetkinliği olarak, böylece mevcut evren çağının güç-kişilik bileşimine olan yaratılmış katılımını dışarıda bırakan bir biçimde, bir aşkın-evren-sonrası büyüme potansiyeline sahiptir.

^{117:2.8 (1281.1)} Böylelikle, Yüce'nin tamamlanmamışlığı; mevcut evrenlerin yaratılmış-yaratımının evrimsel büyümesini mümkün kıldığı için bir erdem olarak değerlendirilebilir. Yokluğun erdemi bulunmaktadır; zira o deneyimsel olarak doldurulabilir.

^{117:2.9 (1281.2)} Sınırlı felsefe içinde en ilgi çekici sorulardan bir tanesi şudur: Yüce Varlık asli evrenin evrimine karşılık olarak mı gerçekleşmekte, yoksa, bu sınırlı kâinat Yüce'nin kademeli gelişimine karşılık olarak mı evirilmektedir? Ya da, gelişimleri için onlar karşılıklı olarak birbirlerine bağılılar mıdır? Her birinin diğerinin büyümesini başlattığı biçimde evrimsel nitelikteki karşılık-eşleri midir? Bunların arasında biz şundan eminiz: yüksek düzeyde ve alt düzeyde olsun, yaratılmışlar ve evrenler, Yüce içerisinde evirilmektedirler; ve, onlar evrilirlerken, bu evren çağının bütüncül sınırlı etkinliğinin bütünleşmiş toplamı ortaya çıkmaktadır. Ve, bu; tüm kişilikler için, Yüce olan Tanrı'nın her-şeye-gücü-yeten

gücünün evriminin görünümü olarak, Yüce Varlık'ın görünümüdür.

3. Yüce'nin Evren Yaratılmışları için Önemi

^{117:3.1 (1281.3)} Yüce Varlık, Yüce olan Tanrı ve Her-Şeye-Gücü-Yeten olarak çeşitli biçimlerde adlandırılmış olan kâinatsal gerçeklik; tüm sınırlı gerçekliklerin ortaya çıkan fazlarının çok katmanlı ve kâinatsal bileşimidir. Ebedi enerji, kutsal ruhaniyet ve kâinatsal aklın uçsuz bucaksız çeşitlenişi; en yüksek düzeydeki sınırlı tamamlanışın ilahiyat düzeyleri üzerinde birey gerçekleşimi olarak, tüm sınırlı büyümenin bütünlüksel toplamı niteliğindeki Yüce'ye ait evrimle olan sınırlı sonuçlanışına erişir.

^{117:3.2 (1281.4)} Yüce, mekânın gök adasal panoramasına somut olarak dönüşen üçlü ilahiyat birliklerinin yaratıcı sonsuzluğunun boyunca aktığı kutsal kanaldır; bu akımın karşısında, zamanın şu muhteşem kişilik draması ortaya çıkar: aklın aracılığı vasıtasıyla, enerji-maddesi üzerindeki ruhaniyet egemenliği.

^{117:3.3 (1281.5)} İsa “Ben yaşayan yolum” dedi; ve, o, benlik bilincinin maddi düzeyinden Tanrı-bilincinin ruhsal düzeyine olan yaşayan yoldur. Ve, her nasıl o bireyden Tanrı'ya olan yükselişin yaşayan yolu ise, Yüce aynı şekilde, sınırlı bilinçten bilincin aşkınlığına olan, hatta absonit düzeyin kavrayışına kadar bile, yaşayan yoldur.

^{117:3.4 (1281.6)} Sizlerin Yaratan Evladınız, gerçekte; İnsanın Evladı olarak Yeşu bin Yusuf'un gerçek insanlığından, sınırsız Tanrı'nın Evladı olarak Nebadonlu Mikâil'in Cennet

kutsallığına kadar ilerleyişin bu evren yolunun bütüncül kat edilişini kişisel biçimde deneyimlediği için, insanlıktan kutsallığa olan bu türden bir yaşayan kanal olabilir. Benzer bir biçimde, Yüce Varlık, sınırlı sınırlılıkların aşkınlığına olan evren yaklaşımı olarak faaliyet gösterebilir; zira, o, tüm yaratılmış evriminin, ilerleyişinin ve ruhsallaşımının mevcut bedensel hali ve kişisel nitelikli simgesel bütünlüğüdür. Cennet’den gelen alçalış kişiliklerinin sahip olduğu asli evren deneyimleri bile; zamanın kutsal yolcularının sahip oldukları yükseliş deneyimlerinden oluşan onun bütünlüğünü tamamlar nitelikteki kendi deneyiminin bir parçasıdır.

117:3,5 (1281.7) Fani insan, mecazi anlamının ötesinde bir biçimde, Tanrı’nın imgesinde yaratılmıştır. Fiziksel bir bakış açıdan bu ifade neredeyse hiçbir şekilde doğru değildir; ancak, belirli evren potansiyellikleri baz alındığında bu mevcut bir gerçekliktir. İnan ırkı içerisinde evrimsel erişimin aynı dramının benzeri, kâinat âlemlerinin tümü içerisinde, çok daha büyük bir ölçekte, gerçekleştiği gibi adım adım yaşanmaktadır. Bir özgür iradesel kişilik olarak insan, Yüce’nin sınırlı potansiyelliklerinin mevcudiyeti içinde kişilik-dışı bir birim niteliğinde bir Düzenleyici ile irtibat halinde yaratıcı hale gelmektedir; ve, sonuç, bir ölümsüz ruhun filizlenişidir. Evrenler içinde zaman ve mekânın Yaratan Kişilikleri; Cennet Kutsal Üçlemesi’nin kişilik-dışı ruhaniyeti ile faaliyet göstermekte olup, böylelikle, İlahiyat gerçekliğinin yeni bir güç potansiyelinin yaratıcısı haline gelmektedir.

117:3,6 (1282.1) Bir yaratılmış olarak fani insan tamı tamına, ilahiyat olan Yüce Varlık’a benzememektedir; ancak, insanın evrimi, bazı açılardan, Yüce’nin büyümesine benzemektedir. İnsan

bilinçli bir biçimde, kendi kararlarının kuvveti, gücü ve kararlılığıyla maddi olandan ruhsal olana doğru büyür; o aynı zamanda, sahip olduğu Düşünce Düzenleyicisi ruhsal olandan aşağı yöndeki morontia ruh düzeylerine olan erişim için yeni yöntemler geliştirdikçe büyür; ve, bir kez daha ruh, kendi içinde ve kendi içerisinden büyümeye başlayan bir biçimde, mevcudiyetini kazanır.

117:3.7 (1282.2) Bu bir şekilde, Yüce Varlık'ın genişlemesine benzemektedir. Onun egemenliği, Yüce Yaratan Kişilikleri'nin eylemleri ve kazanımlarından başat bir biçimde temelini alarak büyümektedir; bu, asli evrenin yöneticisi olarak kendi gücünün ihtişamının evrimidir. Onun ilahi doğası benzer bir biçimde, Cennet Kutsal Üçlemesi'nin mevcudiyet-öncesi birliğine bağlıdır. Ancak, orada hâlihazırda, Yüce olan Tanrı'nın evriminin başka bir yönü bulunmaktadır: O yalnızca, evrilmiş-Yaratan ve kökenini-Kutsal Üçleme'den-almış unsur değildir; o, aynı zamanda, kendisi-tarafından-evrilmiş ve kökenini-kendisinden-almış unsurdur. Yüce olan Tanrı'nın kendisi, kendi ilahiyat gerçekleşiminin yaratıcı katılımcısı olarak, bir özgür iradesel unsurdur. İnsan düzeyindeki morontiasal ruh benzer bir biçimde, kendisinin ölümsüzleşiminde ortak yaratıcı eş olarak, bir özgür iradesel unsurdur.

117:3.8 (1282.3) Yaratıcı, Cennet enerjileri üzerinde yapılan değişiklikte ve Yüce'ye olan bu karşılıkları mevcut kılmada Bütünleyici Bünye ile birlikte iş birliğinde bulunmaktadır. Yaratıcı; bir zaman zarfında Yüce'nin egemenliği ile sonuçlanacak eylemlere sahip olan Yaratan kişiliklerin üretiminde, Ebedi Evlat ile iş birliğinde bulunmaktadır. Yaratıcı; Yüce'nin tamamlanmış evriminin bu egemenliği

üstlenmek için kendisini yetkin hale getirdiği ana kadar, asli evrenin yöneticileri olarak faaliyet göstermesi için Kutsal Üçleme kişiliklerinin yaratımında hem Yaratan hem de Ruhaniyet ile iş birliğinde bulunmaktadır. Yaratıcı, Yücelik'in evriminin gelişimi için bu ve diğer birçok biçimde kendisine ait İlahiyat ve İlahiyat-dışı yardımcı unsurları ile eş güdümlerde bulunmaktadır; ancak, o aynı zamanda, bu hususlarda tek başına faaliyet göstermektedir. Ve, onun yalnız gerçekleştirdiği faaliyet muhtemelen en iyi, Düşünce Düzenleyicileri ve onların ilişkili birimlerinin hizmetinde açığa çıkarılmaktadır.

117:3.9 (1282.4) İlahiyat; Cennet Kutsal Üçlemesi'nde varoluşsal, Yüce'de deneyimsel, ve fanilerde, Düzenleyici bütünleşimi içinde yaratılmış-tarafından-gerçekleştirilen nitelikte, bütünlüktür. Fani insan içindeki Düşünce Düzenleyicileri'nin mevcudiyeti, evrenin temel birliğini açığa çıkarmaktadır; zira, kâinat kişiliğinin olası en alt düzeydeki türü olarak insan, kendi bünyesi içerisinde en yüksek ve ebedi gerçekliğin mevcut bir nüvesini, hatta tüm kişiliklerin kökensel Yaratıcısı'nı, taşımaktadır.

117:3.10 (1282.5) Yüce Varlık; Cennet Kutsal Üçlemesi ile olan irtibatı sayesinde ve bu Kutsal Üçleme'nin yaratan ve idareci çocuklarının kutsallık başarılarının sonucunda büyümektedir. İnsanın ölümsüz ruhu, kendisine ait ebedi nihai sonu; Cennet Kutsal Üçlemesi'nin kutsal mevcudiyeti ile ilişkiyle vasıtasıyla ve insan aklının kişilik kararları uyarınca evirmektedir. Yüce olan Tanrı için Kutsal Üçleme ne ise, evrimleşen insan için Düzenleyici odur.

117:3.11 (1282.6) Mevcut evren çağı boyunca Yüce Varlık'ın; eylemin sınırlı olasılıklarının, zaman ve mekânın yaratıcı birimleri

tarafından tümüyle denendiği durumlar haricinde, bir yaratan olarak doğrudan bir şekilde faaliyet göstermeye yetkin olmadığı görünmektedir. Bu kadar uzun evren tarihi boyunca bu tür bir istisna sadece bir kez gerçekleşmiştir; evren yansıması hususunda sınırlı eylemin olasılıkları tümüyle denendiğinde, bunun sonucunda Yüce, tüm öncül yaratan eylemlerinin yaratıcı sonuçlayıcısı olarak faaliyette bulunmuştu. Ve, bizler, onun; öncül yaratıcılık, yaratıcı etkinliğin yerinde bir döngüsünü tamamladığında, gelecek çağlarda bir sonuçlayıcı olarak tekrar faaliyet göstereceğine inanmaktayız.

117:3.12 (1283.1) Yüce Varlık insanı yaratmamıştı; ancak, insan, kelimenin tam anlamıyla, bahse konu tam da bu hayatının kökenini aldığı biçimde, Yüce'nin potansiyelliğinden yaratılmıştı. Ne de Yüce, insanı evrimleştirmektedir; buna rağmen, Yüce'nin kendisi, evrim tam da özüdür. Sınırlı olanın bakış açısından bizler gerçekte; Yüce'nin enginliğinde yaşamakta, hareket etmekte ve varlığımıza sahip olmaktayız.

117:3.13 (1283.2) Yüce görünüşte, kökensel nedenselliği başlatamamaktadır; ancak, görüldüğü kadarıyla o, tüm evren büyümesinin hızlandırıcısı olup, tüm deneyimsel-evrimsel varlıkların nihai sonu ile ilgili bütünlük sonuçlamasını sağlama nihai sonuna sahiptir. Yaratıcı, sınırlı bir kâinatın kavramsallığının kökenidir; Yaratan Evlat, Yaratıcı Ruhaniyetler'in rızası ve eş güdümüyle zaman ve mekân içerisinde bu düşünceyi gerçekselleştirmektedir; Yüce, bütüncül sınırlılığı sonuçlandırmakta ve absonit düzeyin nihai sonu ile birlikte onun ilişkisini kurmaktadır.

4. Sınırlı Tanrı

Varlığın düzeyinin ve kutsallığının kusursuzlaştırılması için yaratılmış yaratımının sonu gelmez mücadelelerini gördüğümüzde, bu sonu gelmez çabaların, kutsal öz gerçekleşimi için Yüce'nin sonu gelmez çabasının simgesi olduğuna inanmamaktan başka bir şeyi yapamıyoruz. Yüce olan Tanrı, sınırlı İlahiyat'dır; ve, o, tam anlamıyla, sınırlı olanın sorunlarıyla baş etmek zorundadır. Bizlerin mekânın evrimsel gelişmeleri içindeki zamanın iniş-çıkışları ile olan mücadeleleri; benliğin gerçekliğinkine ek olarak, sahip olduğu evrimleşen doğasının olasılığın en uç sınırlarına genişlettiği eylemin nüfuz alanı içerisinde egemenliğin tamamlanışına dair çabalarının yansımasıdır.

Asli evren boyunca Yüce, dışavurum için çabalamaktadır. Onun kutsal evrimi orantısız biçimde, mevcudiyet içindeki her kişiliğin bilge-eylemine bağlıdır. Bir insan varlığı ebedi kurtuluşu seçtiğinde, o nihai sonu ortak bir biçimde yaratmaktadır; ve, bu yükseliş fanisinin yaşamı içinde sınırlı Tanrı, kişilik öz gerçekleşiminin artış göstermiş bir oraninkine ek olarak deneyimsel egemenliğin bir genişlemesini bulmaktadır. Ancak, eğer bir yaratılmış ebedi süreci reddederse, bu yaratılmışın tercihiyle bağlı olmuş olan Yüce'nin bu kısmı, yerine getirilecek veya ortaklaşa sahip olunacak nitelikteki deneyim tarafından telafi edilmesi zorunlu bir mahrumiyet biçiminde, kaçınılmaz gecikmeyi deneyimlemektedir; kurtuluş-dışı unsurun kişiliği ise, Yüce'nin İlahiyatı'nın bir parçası haline gelerek, yaratımın ruh-ötesi bünyesine katılır.

Tanrı, o kadar derinden seven biçimde, o kadar güven duymaktadır ki, koruması ve öz gerçekleşimini sağlaması için

kutsal doğasının bir parçasını insan varlıklarının bile ellerine vermektedir. Düzenleyici mevcudiyeti olarak Yaratıcı'nın doğası, fani varlığın tercihindan bağımsız olarak yok edilemez niteliktedir. Evrimleşen benlik olarak Yüce'nin evladı, her ne kadar yanlış yönlendirilmiş türden bir benliğin potansiyel olarak bütünleşen kişiliği Yüceliğin İlahiyatı'nın bir etkeni olarak varlığını sürdürecektir olsa da, yok edilebilir.

117:4.4 (1283.6) İnsan kişiliği gerçekten anlamda, yaratılmışlığın bireyselliğini yok edebilir; ve, her ne kadar bu türden kâinatsal bir intiharın yaşamında her şey değerli olmuş olsa da, *bu nitelikler bir bireysel yaratılmış olarak varlığını sürdürmemektedir.* Yüce tekrar olarak, evrenlerin yaratılmışları içerisinde dışavurumunu bulacaktır; ancak hiçbir biçimde o özel birey olarak değil; yükseliş-dışı bir unsurun benzersiz kişiliği Yüce'ye, bir su damlasının denize geri döndüğü gibi geri dönmektedir.

117:4.5 (1284.1) Sınırlı olanın kişisel birimlerinin herhangi bir tekil eylemi, Yüce Bütünlük'ün nihai dışavurumu karşısında göreceli olarak önemsizdir; ancak, bütün yine de, çok katmanlı birimlerin bütüncül eylemlerine bağlıdır. Bireysel faninin kişiliği, Yücelik'in bütünü karşısında önemsizdir; ancak, her insan varlığının kişiliği, sınırlı olan içinde yeri doldurulamaz bir anlam-değeri temsil etmektedir; bir kez dışa vurulmuş halde kişilik, bu yaşayan kişiliğin devam eden mevcudiyeti dışında özdeş dışavurumunu bir kez daha bulamamaktadır.

117:4.6 (1284.2) Ve, böylece, bizler birey dışavurumumuzu arzularken, Yüce bizler içinde, ve bizlerle birlikte, ilahiyat dışavurumunu arzulamaktadır. Biz Yaratıcı'yı bulurken, Yüce tekrar, her şeyin Cennet Yaratıcı'nı bulmuş olur. Birey

gerçekleşiminin sorunlarının üstesinden geldiğimizde, deneyimin Tanrısı, zaman ve mekânın evrenleri içinde her-şeye-gücü-yeten yüceliği elde etmektedir.

117:4.7 (1284.3) İnsanlık, kâinat içinde çabasız yükselmemektedir; ne de Yüce, amaçsız ve ussal eylem olmadan evrimleşmemektedir. Yaratılmışlar, sadece eylemsizlikle kusursuzluğa erişmemektedir; ne de Yücelik'in ruhaniyeti, sınırlı yaratımın sonu gelmez yardım hizmeti olmadan Her-Şeye-Gücü-Yeten Yüce'nin gücünü gerçek hale getirebilmektedir.

117:4.8 (1284.4) İnsanın Yüce ile olan zamansal ilişkisi; *göreve* olan kâinatsal hassasiyet, ve onun kabulü olarak, kâinatsal ahlakın temelidir. Bu, göreceli doğru ve yanlışın zamansal anlayışının ötesine geçen bir ahlaktır; o, doğrudan bir biçimde, öz bilince sahip yaratılmışın deneyimsel İlahiyat'a karşı olan deneyimsel sorumluluğuna dayanan bir ahlaktır. Fani insan ve tüm diğer sınırlı yaratılmışlar; Yüce içinde mevcut olan enerji, akıl ve ruhaniyetin yaşayan potansiyelinden yaratılmışlardır. Bir kesinlik unsurunun ölümsüz ve kutsal karakterinin yaratımı için Düzenleyici-fani yükseliş unsuru Yüce'den faydalanmaktadır. Yüce'nin tam da bahse konu bu gerçekliğinden Düzenleyici, insan iradesinin rızası ile birlikte, Tanrı'nın bir yükseliş evladının ebedi doğasına ait işleyiş biçimlerini dokumaktadır.

117:4.9 (1284.5) Bir insan kişiliğinin ruhsallaşımı ve ebedileşimi sürecinde Düzenleyici ilerleyişinin evrimi, doğrudan bir biçimde, Yüce'nin sahip olduğu egemenliğin deneyimlediği bir genişlemenin sonucudur. İnsan evriminde bu türden kazanımlar aynı zamanda, Yüce'nin evrimsel gerçekleşimi

içindeki kazanımlardır. Yaratılmışların Yüce olmadan evrilemeyecek nitelikte bulunmuş olacakları gerçekken, aynı zamanda muhtemel bir biçimde, tüm yaratılmışların tamamlanmış evriminden bağımsız olarak Yüce'nin evrimine bütüncül bir biçimde erişilemeyeceği de gerçektir. Bu hususta, öz bilince sahip kişiliklerin şu büyük kâinatsal sorumluluğu yatmaktadır: Yüce İlahiyat kesin bir biçimde, fani iradesinin tercihine bağlıdır. Ve, yaratılmış evriminin ve Yüce'nin ortak ilerleyişi, evren yansımasının incelenemeyecek işleyiş biçimleri üzerinden Zamanın Ataları'na aslına uygun bir biçimde ve bütünüyle işaret edilir.

117:4.10 (1284.6) Fani insana verilen büyük zorluk şudur: Kâinatın deneyimlenebilen değer anlamlarını evrimleşen benliğinize eklemleyen bir biçimde kişilikleştirmeye karar verecek misiniz? Veya kurtuluşu reddederek; Yücelik'in bu sırlarının, sınırlı Tanrı'nın evrimine olan bir yaratılmış katkısına *kendine has* biçimle girişecek olan başka bir zamandaki bir diğer yaratılmışın eylemini bekleyen bir şekilde, hareketsiz beklemesine izin mi vereceksiniz? Ancak, bu, onun Yüce'ye olan katılımı olacaktır, sizin değil.

117:4.11 (1284.7) Bu evren çağının büyük mücadelesi, henüz dışa vurulmamış olan her şeyin gerçekleşimini arzulama biçiminde — potansiyel ve mevcut olan arasındadır. Eğer fani insan, Cennet serüveni sürecine girerse, o, ebediyetin nehri içindeki ırmaklar gibi hareket eden bir biçimde, zamanın hareketlerini takip etmektedir; eğer fani insan ebedi süreci reddederse, sınırlı evrenler içindeki olayların akışına karşı hareket etmektedir. Kendiliğinden bir işleyiş biçimiyle gerçekleşen yaratım, alt edilemez bir biçimde, Cennet Yaratıcısı'nın amacının

gerçekleşimi doğrultusunda ilerlemektedir; ancak, özgür iradesel yaratım, ebediyetin serüvenine olan kişisel katılım rolünü kabul etme veya reddetme tercihine sahiptir. Fani insan, insan mevcudiyetinin yüce değerleri yok edemez; ancak, o, kendi kişisel deneyimi içinde bu değerlerin evrimini oldukça kesin bir biçimde engelleyebilir. İnsan benliğinin Cennet yükselişine katılmayı bu şekilde reddedişinin ölçüsünde, Yüce'nin asli evren içindeki kutsallık dışavurumuna elde etmesi aynı ölçüde gecikir.

117:4.12 (1285.1) Fani insanı kollamak için, yalnızca Cennet Yaraticısı'nın Düzenleyici mevcudiyeti değil, aynı zamanda, Yüce'nin geleceğine ait çok küçük bir payın nihai sonu üzerindeki denetim de verilmiştir. Zira, insan insanlık nihai sonuna eriştikçe, Yüce ilahiyat düzeyleri üzerinde nihai sonu elde etmektedir.

117:4.13 (1285.2) Ve, böylece, bir zamanlar her birimizi beklemiş olan karar, her birinizi beklemektedir: Fani aklın kararlarına bu kadar bağımlı olan Zamanın Tanrısı'nı başarısız mı kılacaksınız? Evrenlerin Yüce kişiliğini hayvansal gerilemeye ait olan tembellikle başarısız mı kılacaksınız? Her bir yaratıma bu kadar bağımlı olan her yaratılmışın büyük kardeşini başarısız mı kılacaksınız? Sizler; Cennet Yaraticısı'nın keşfine ek olarak Yüceliğin Tanrı'nın arayışına, ve onun evrimine, olan kutsal katılım biçiminde — evren sürecinin büyüleyici ufku gözünüzün önünde serilmişken, gerçekleşimi-yaşanmamış âleme geçmenize izin mi vereceksiniz?

117:4.14 (1285.3) Tanrı'nın hediyeleri — kendisinin gerçeklik bahşedilişi olarak — ondan gerçekleşmiş ayrılıklar değildir;

o, yaratımı kendisinden tecrit etmemektedir; ancak o, Cennet'i çevreleyen yaratımlar içinde gerilimler yaratmıştır. Tanrı ilk olarak insanı derinden sevmekte, ve ona — ebedi gerçeklik olarak — ölümsüzlüğün potansiyelini bahşetmektedir. Ve, insan Tanrı'yı derinden severken, benzer bir biçimde mevcudiyet içinde ebedi hale gelmektedir. Ve burada gizem söz konusudur; insan derin sevgi vasıtasıyla Tanrı'ya daha yakınlaştığında, bu insanın — mevcudiyeti olarak — daha büyük gerçekliği ortaya çıkmaktadır. İnsan Tanrı'dan daha fazla geri çekilirse, daha yakın bir biçimde — mevcudiyetin sonlanması olarak — gerçek-dışılığa yaklaşmaktadır. İnsan Yaratıcı'nın iradesini gerçekleştirmek için kendi iradesini kutsal biçimde adadığında, insan Tanrı'ya *sahip olduğu* her şeyi verdiğinde, bunun sonucunda Tanrı, insanı olduğundan daha fazlası yapmaktadır.

5. Yaratımın Ruh-Ötesi Bütünlüğü

^{117:5.1 (1285.4)} Büyük Yüce, asli evrenin kâinatsal ruh-ötesi bütünlüğüdür. Onun içinde, kâinatın nitelikleri ve nicelikleri kendilerine ait ilahiyat yansımasını bulur; onun ilahi doğası, evrimleşen evrenler boyunca tüm yaratılmış-Yaratan doğasının bütüncül enginliğinin mozaiksel bileşimidir. Ve, Yüce aynı zamanda, evrimleşen bir evren amacını içine alır konumdaki bir yaratıcı iradesini bünyesinde barındıran gerçekleştirm halindeki bir İlahiyat'dır.

^{117:5.2 (1285.5)} Sınırlı olana ait ussal, potansiyel olarak kişisel benlikler; Üçüncü Kaynak ve Merkez'den doğmakta olup, Yüce içinde sınırlı nitelikteki zaman-mekân İlahiyat bileşimine erişmektedir. Yaratılmış Yaratan'ın iradesine kendisini verdiği zaman, kişiliğini üstün olanın altında yol olacak şekilde

vermemekte veya teslim etmemektedir; sınırlı Tanrı'nın gerçekleşiminin bireysel kişilik katılımcıları, bu şekilde faaliyet göstererek özgür iradesel benliklerini yitirmemektedirler. Bunun yerine, bu tür kişilikler ilerleyen bir biçimde, bu büyük İlahiyat serüvenine katılarak derinleşmektedirler; kutsallık ile olan bu türden birliktelik vasıtasıyla insan, yüceliğin tam da eşiğine, sahip olduğu evrimsel benliği yüceltmekte, zenginleştirmekte, ruhsallaştırmakta ve bütünleştirmektedir.

117:5.3 (1286.1) Maddi aklın ve Düzenleyici'nin ortak yaratımı olarak insanın evrimleşen ölümsüz ruhu; Cennet'e bu şekilde yükselir, ve onu takiben, Kesinliğin Birlikleri'ne alındıklarında, *kesinlik unsur aşkınlaşımı* olarak bilinen deneyimin bir yöntemi vasıtasıyla Ebedi Evlat'ın ruhaniyet-çekim döngüsüyle yeni bir biçimde bütünleşir hale gelir. Bu türden kesinlik unsurları böylelikle, Yüce olan Tanrı'nın kişilikleri tarafından deneyimsel tanınma için kabul edilir adaylar haline gelir. Ve, Kesinliğin Birlikleri'nin açığa çıkarılmamış gelecek görevlendirmeleri içinde bu fani usları ruhaniyet mevcudiyetin yedinci aşamasına eriştiğinde, bu türden çifte akıllar üç katmanlı birlik haline gelir. İnsan ve mutlak olarak bu iki uyumlaşmış akıl, bu aşamada gerçekleşimini tamamlamış Yüce Varlık'ın deneyimsel akı ile bütünlük içinde yüceltilmiş hale gelir.

117:5.4 (1286.2) Kâinatın Yaratıcısı geçmişte İsa'nın yaşamında benzer bir biçimde açığa çıkarılmışken, Ebedi gelecek içerisinde Yüce olan Tanrı; yükseliş insanına ait olan ölümsüz ruh biçimindeki ruhsallaştırılmış akılda — yaratıcı olarak dışa

vurulmuş ve ruhsal olarak sergilenmiş biçimde — gerçeğini tamamlayacaktır.

117:5.5 (1286.3) İnsan Yüce ile bütünleşmemekte, ve kendi kişisel kimliğini onun başat kimliği altında yitirmemektedir; ancak, insanların tümünün deneyiminin sonucu olan evren etkileri böylece, Yüce'nin kutsal deneyimleyiminin bir parçasını oluşturmaktadır. “Eylem bizlerin, sonuçlar Tanrı'nındır.”

117:5.6 (1286.4) İlerleyen kişilik, evrenlerin yükselen aşamaları boyunca ilerlerken gerçekleşmiş gerçekliğin bir izini bırakır. İster onlar akıl olsun, ister ruhaniyet veya enerji olsun, zaman ve mekânın büyüyen yaratılmışları, nüfuz alanları boyunca kişiliğin ilerleyişi tarafından değişikliğe uğramaktadır. İnsan etkilerde bulunduğu zaman, Yüce tepkide bulunmaktadır; ve, bu etkileşim, ilerlemenin gerçekliğini oluşturmaktadır.

117:5.7 (1286.5) Enerji, akıl ve ruhaniyetin büyük döngüleri, hiçbir zaman, yükseliş kişiliğinin kalıcı iyelikleri değildir; bu hizmetler sonsuza kadar, Yücelik'in bir parçası olarak kalmaya devam eder. Fani deneyim içinde insan usu; emir-yardımcı akıl-ruhaniyetlerinin ritmik atışları içinde ikamet etmekte olup, bu hizmet içindeki döngüleştirme tarafından yaratılmış alan içinde kararlarını gerçekleştirir. Fani ölüm üzerine insan benliği, sonsuza kadar, emir-yardımcı döngüden ayrılır. Bu emir-yardımcılar hiçbir zaman, deneyimi bir kişilikten diğerine aktaran görünüşte bulunmamaktadırlar; onlar, Yedi Katmanlı Tanrı aracılığıyla Yüce olan Tanrı'ya karar-eyleminin kişilik-dışı etkinlerini aktarabilmekte olup, bunu hali hazırda yerine getirmektedirler. (En azından bu, ibadet ve bilgeliğin emir-yardımcıları için gerçeklik taşımaktadır.)

117:5.8 (1286.6) Ve, ruhaniyet döngüleri ile olan durum şöyledir: İnsan bunları, evrenler boyunca olan yükselişi içinde kullanır; ancak, o hiçbir zaman, kendi ebedi kişiliğin bir parçası olarak onlara sahip değildir. Ancak, ister Gerçekliğin Ruhaniyeti, ister Kutsal Ruhaniyet veya aşkın-evren ruhaniyet mevcudiyetlikleri olsun, ruhsal hizmetin bu döngüleri, yükseliş kişiliği içinde ortaya çıkan değerleri algılar ve onlara karşılık verir niteliktedir; ve, bu değerler, Yedi Katmanlı aracılığıyla Yüce'ye aslına uygun bir biçimde aktarılır.

117:5.9 (1286.7) Her ne kadar Kutsal Ruhaniyet ve Gerçekliğin Ruhaniyeti olarak bu türden ruhsal etkiler yerel evren hizmetleri olsa da, onların yönlendirilişi bütünüyle; belirli bir yerel yaratımın coğrafi sınırlarıyla sınırlanmış nitelikte değildir. Yükseliş halindeki fani kendi kökensel yerel evreninin sınırları ötesine geçerken; kendisine hiç durmadan öğretimde bulunan, ve, yükselişin her buhranında hatasız bir biçimde Cennet kurtuluş yolcusuna sürekli olarak “Bu yoldan” diyerek yol gösteren bir biçimde, morontial dünyaların felsefi labirentleri boyunca kendisine rehberlik eden Gerçekliğin Ruhaniyeti'nin hizmetinden bütünüyle mahrum değildir. Yerel evrenin nüfuz alanlarından ayrıldığınızda, ortaya çıkan Yüce Varlık'ın ruhaniyetinin hizmeti aracılığıyla ve aşkın-evren yansımasının emirleri aracılığıyla sizler hala, Tanrı'nın Cennet bahşedilme Evlatları'nın huzur verici yaratıcı ruhaniyeti tarafından Cennet yükselişiniz içinde yönlendirileceksiniz.

117:5.10 (1287.1) Kâinatsal hizmetin bu çok katmanlı döngüleri nasıl olur da, Yüce içinde anlamlar ve değerlere ek olarak evrimsel deneyimin gerçeklerini kaydetmektedir? Bizler kesin bir biçimde emin değiliz; ancak, bizler bu kaydedişin, zaman ve

mekânın bu döngülerinin doğrudan bahşedicileri olan Cennet kökenine ait Yüce Yaratıcılar'ın kişileri vasıtasıyla gerçekleştiğine inanmaktayız. Usun fiziksel düzeyine olan hizmetleri içinde yedi emir-yardımcı akıl-ruhaniyetinin akıl-deneyim derlemeleri, Kutsal Hizmetkâr'ın yerel evren deneyiminin bir parçasıdır; ve, bu Yaratıcı Ruhaniyet aracılığıyla onlar muhtemel bir biçimde, Yücelik'in aklı içinde kayıt olanağını bulmaktadır. Benzer bir biçimde Gerçekliğin Ruhaniyeti ve Kutsal Ruhaniyet ile olan fani deneyimleri muhtemelen Yücelik'in kişisi içinde, benzer işleyiş biçimleri aracılığıyla kaydedilir.

117:5.11 (1287.2) İnsan ve Düzenleyici'nin deneyimi bile, Yüce olan Tanrı'nın kutsallığı içinde yankısını bulmak zorundadır; zira, Düzenleyiciler deneyimlerken, onlar Yüce gibi olup, fani insanın evrimleşen ruhu Yüce içindeki bu deneyim için mevcudiyet-öncesi olasılıktan yaratılmıştır.

117:5.12 (1287.3) Bu şekilde, yaratımın tümünün çok katmanlı deneyimleri, Yüce'nin evriminin bir parçası haline gelir. Yaratılmışlar yalnızca, Yaratıcı'ya yükselirlerken, sınırlı olanın niteliklerini ve niceliklerini kullanırlar; bu türden kullanımın kişilik-dışı sonuçları sonsuza kadar, Yüce kişisi olan yaşayan kâinatın bir parçası olarak kalmaya devam eder.

117:5.13 (1287.4) İnsanın bir kişilik iyeliği olarak kendisiyle birlikte götürdüğü şeyler, kendi Cennet yükselişi içinde asli evrenin akıl ve ruhaniyet döngülerini kullanımının karakter sonuçlarıdır. İnsan karar verdiğinde, ve bu kararını eylemle sonuçlandırıncada, o deneyimlemekte, ve, bu deneyimin anlamları ve değerleri, sınırlı olandan nihai olana uzanan biçimde düzeylerin tümünde kendi ebedi karakterinin bir

parçası olmaktadır. Kâinatsal olarak ahlaki ve kutsal olarak ruhsal karakter; içten ibadet tarafından aydınlatılmış, us sahibi derin sevgi tarafından yüceltilmiş ve kardeşsel hizmetle tamamlanmış kişisel kararlardan oluşan yaratılmışın sermaye birikimini temsil etmektedir.

^{117:5.14 (1287.5)} Evrimleşen Yüce, nihai olarak sınırlı yaratılmışları; kâinatın âlemleri ile olan sınırlı deneyimden fazlasına hiçbir zaman erişemeyecekleri yetkinsizlikleri için telafi edecektir. Yaratılmışlar, Cennet Yaratıcısı'na erişebilir; Ancak, sınırlı nitelikte bulunan onların evrimsel akılları, sınırsız ve mutlak Yaratıcıyı gerçek anlamda anlamaya yetkin değildir. Ancak, tüm yaratılmış deneyimleyişi Yüce içinde kaydolduğu, ve onun bir parçası olduğu, için; yaratılmışların tümü sınırlı mevcudiyetin nihai seviyesine eriştiğinde, ve, bütüncül evren gelişimi onların Tanrı'ya olan erişimini mümkün kıldıktan sonra, mevcut bir kutsallık mevcudiyeti olarak Yüce, bunun sonrasında, bu tür iletişim gerçekliğinde içkin olan bir şekilde, bütüncül deneyim ile iletişim halinde bulunur. Zamana ait sınırlı olan, kendisi içinde ebediyetin tohumlarını taşımaktadır; ve, bizlere, evrimin bütünlüğü, kâinatsal büyüme için yetkinliğin tamamıyla kullanımına şahit olduğunda, bütün sınırlılığın, Nihai olan Yaratıcı'nın arayışı içinde ebedi sürecin absonit fazlarına olan serüvenine başlayacağı öğretilmiştir.

6. Yüce'nin Arayışı

^{117:6.1 (1287.6)} Bizler Yüce'yi evrenler içinde aramaktayız, ancak onu bulamamaktayız. “O bizler içinde, ve, hareketli ve hareketsiz her nesneden ve varlıktan yoksun olarak bütünlüğüne sahiptir. Gizemi içinde tanınamaz, uzak olsa da, o yine de yakındır.” Her-Şeye-Gücü-Yeten Yüce “henüz biçim

verilmemiş olanın biçimi, yaratılmamış olanın şablonudur.” Yüce sizlerin evren evidir; ve, siz onu bulduğunuzda, o, eve geri dönmek gibi olacaktır. O, sizin deneyimsel ebeveyninizdir; ve, tıpkı insan varlıklarının deneyimde olduğu gibi, o aynı şekilde, kutsal ebeveynliğin deneyiminde büyümektedir. O sizi, hem yaratılmış-gibi hem de yaratan-gibi olduğu için bilmektedir.

^{117:6.2 (1288.1)} Eğer siz gerçekten Tanrı’yı bulma arzusu duyarsanız, Yüce’nin bilincinin akıllarınız içinde doğumuna engel olamazsınız. Tanrı sizin kutsal Yaratıcınız iken, benzer biçimde Yüce sizlerin; kendisinde evren yaratılmışları olarak yaşamlarınız boyunca beslendiğiniz, kutsal Anneniz’dır. “Yüce ne de evrenseldir — o her taraftadır. Yaratımın sonsuz şeyleri, yaşam için onun mevcudiyetine bağlı olup, hiç kimse reddedilmemektedir.”

^{117:6.3 (1288.2)} Mikâil Nebadon için ne ise, sınırlı kâinat için Yüce odur; onun İlahiyatı, Yaratıcı’nın derin sevgisinin aracılığıyla tüm yaratıma doğru dışa doğru aktığı muazzam kanaldır, ve, o, sınırlı yaratılmışların, derin sevgi olan Yaratıcı’ya dair arayışları içinde içe doğru ilerlediği muazzam kanaldır. Düşünce Düzenleyicileri bile onunla ilişkilidir; kökensel doğası ve kutsallığı bakımından onlar Yaratıcı gibidir; ancak, mekânın evrenleri içinde zamanın etkileşimlerini deneyimlediklerinde onlar Yüce gibi olurlar.

^{117:6.4 (1288.3)} Yaratılmışın Yaratan’ın iradesini gerçekleştirmeyi tercih ediş eylemi; bir kâinat değeri olup, muhtemelen, Yüce Varlık’ın sürekli genişleyen eyleminin faaliyeti olarak, eş güdümün açığa çıkarılmamış ancak sürekli karşılaşılan bir

kuvveti tarafından doğrudan bir biçimde karşılık verilir nitelikte bir evren anlamına sahiptir.

^{117:6.5 (1288.4)} Evrimleşen bir faninin morontia ruhu gerçekten de; Kâinatın Yaratıcısı'nın Düzenleyici eyleminin evladı ve Kâinatsal Anne olarak Yüce Varlık'ın kâinatsal tepkisinin çocuğudur. Anne etkisi, büyüyen ruhun yerel evren çocukluğu boyunca insan kişiliği üzerinde baskın konumdadır. İlahiyat etkisi, Düzenleyici bütünleşiminden sonra ve aşkın-evren süreci boyunca daha eşit hale gelmektedir; ancak, zamanın yaratılmışları ebediyetin merkezi evrenine doğru hareketine başladıklarında, Yaratıcı doğası, Kâinatın Yaratıcısı'nın tanınması ve Kesinliğin Birlikleri'ne olan katılım üzerine sınırlı dışavurumun doruk noktasına erişen bir biçimde, artan bir biçimde dışa vurulan hale gelir.

^{117:6.6 (1288.5)} Kesinlik unsur düzeyine erişimin deneyiminde ve onun vasıtasıyla, yükselen benliğin deneyimsel anne nitelikleri, çok büyük bir biçimde; Ebedi Evlat'ın ruhaniyet mevcudiyeti ve Sınırsız Ruhaniyet'in akıl mevcudiyetinin iletişimi ve katılımı tarafından etkilenir. Bunun sonrasında, asli evren içinde kesinlik unsur etkinliği boyunca; deneyimsel anlamların yeni bir gerçekleşimi ve yükseliş sürecinin bütünlüğüne ait deneyimsel değerlerin yeni bir bileşimi olarak, Yüce'nin gizli anne potansiyelinin bir uyanışı ortaya çıkmaktadır. Benliğin bu gerçekleşiminin; Yücelik'in anne kalıtımı, Yaratıcı'nın Düzenleyici kalıtımı ile sınırlı nitelikteki eş zamanlılığa erişene kadar, altıncı-düzey kesinlik unsurlarının evren süreçlerinde devam etmeyi sürdürecektir oluşu gözlenmektedir. Asli evren faaliyetinin bu ilgi çekici dönemi, yükseliş nitelikli ve

kusursuzlaştırılmış faninin devam eden ergenlik sürecini temsil etmektedir.

117:6.7 (1288.6) Mevcudiyetin altıncı aşamasının tamamlanışı ve ruhaniyet düzeyinin yedinci ve son düzeyine giriliş üzerine, muhtemelen; zenginleşen deneyimin, olgunlaşan bilgeliğin ve kutsallık gerçekleşimin gelişen çağları ortaya çıkacaktır. Kesinlik unsurunun doğası içinde bu, muhtemelen; sınırlı olasılıklarının sınırları içinde, yükseliş insan-doğasının kutsal Düzenleyici-doğası ile olan eş-güdümünün tamamlanışı olarak, ruhaniyet öz gerçekleşimi için akıl mücadelesini tamamlanmış erişimine denk düşecektir. Bu türden muazzam bir evren benliği böylece; Cennet Yaratıcısı'nın ebedi kesinlik unsur evladına ek olarak, evrenlerin hem Babası hem de Annesi'ni, ve, onlara ilaveten, yaratılmış, yaratılmakta olan veya evrimleşen nesnelerin ve varlıkların sınırlı idaresi ile ilgili herhangi eylem veya sorumluluk içinde bulunan kişilikleri temsil etmek için yetkin olan bir evren benliği niteliğindeki, Anne Yüce'nin ebedi evren evladı haline gelir.

117:6.8 (1289.1) Tüm ruh-evrilir nitelikteki insanlar, kelimenin tam anlamıyla, Baba olan Tanrı ile Yüce Varlık olarak Anne olan Tanrı'nın evrimsel evlatlarıdır. Ancak, bu türden bir ana kadar; fani insan kutsal mirasının ruh-bilincine varırken, İlahiyat kan bağının bu teminatı inançla gerçekleştirilmelidir. İnsan yaşam deneyimi; içinde, Yüce Varlık'ın evren bahşedilmişlikleri ve Kâinatın Yaratıcısı'nın evren mevcudiyetinin (ki onların hiçbirisi kişilikler değildir), zamanın morontia ruhununkine ek olarak evren nihai sonuna ve ebedi hizmete ait insan-kutsal kesinlik unsur karakterini evrimleştirdiği, kâinatsal kozadır.

117:6.9 (1289.2) İnsanlar çoğu zaman, Tanrı'nın insan mevcudiyeti içindeki en büyük deneyim olduğunu unutmaktadırlar. Diğer deneyimler sahip oldukları doğaları ve içerikleri bakımından sınırlıdır; ancak, Tanrı'nın deneyimi, yaratılmışın kavrama yetisi dışındakiler haricinde hiçbir sınıra sahip değildir, ve, bahse konu tam da bu deneyim, kendi içinde yeti genişleten niteliktedir. Onlar Tanrı'yı bulduklarında, onlar her şeyi bulmuş olurlar. Tanrı'yı arama; bahşedilecek olan yeni ve daha büyük derin sevginin muazzam keşiflerinin beraberinde gerçekleştiği, derin sevginin sınırsız bahşedilişidir.

117:6.10 (1289.3) Gerçek sevginin tümü Tanrı'dan gelmektedir; ve, insan kutsal şefkati, kendisi bizzat bu derin sevgiyi akranlarına bahşederken almaktadır. Derin sevgi devinimseldir. O, hiçbir zaman teslim alınamaz; o canlı, özgür, heyecan verici ve her zaman hareket eder niteliktedir. İnsan hiçbir zaman; Yaratıcı'nın derin sevgisini alıp, kalbi içinde hapsedemez. Yaratıcı'nın sevgisi ancak, insan kişiliğinin karşılıksal olarak bu derin sevgiyi akranlarına bahşettiği deneyimle fani insanlar için gerçek hale gelir. Derin sevginin büyük döngüsü; Yaratıcıdan gelmekte, evlatları aracılığıyla onların kardeşlerine, ve böylece Yüce'ye ulaşmaktadır. Yaratıcı'nın derin sevgisi, ikamet eden Düzenleyici'nin hizmeti vasıtasıyla insan kişiliği içinde ortaya çıkmaktadır. Bu türden bir Tanrı-bilen evlat, bu sevgiyi, kendi evren kardeşleri için açığa çıkarmaktadır; ve, bu birliktelikçi kardeşsel şefkat, Yüce'nin derin sevgisinin özüdür.

117:6.11 (1289.4) Deneyim dışında Yüce'ye hiçbir yaklaşım bulunmamaktadır; ve, yaratımın mevcut çağlarında, yaratılmışın Yücelik'e olan yalnızca üç yolu bulunmaktadır:

117:6.12 (1289.5) 1. Cennet Vatandaşları; Cennet-Havona gerçeklik farklılaşmasının gözlemlenişi aracılığıyla ve Üstün Ruhaniyetler'den Yaratan Evlatlar'a uzanan biçimde Yüce Yaratan Kişilikleri'nin çok katmanlı etkinliklerinin arama sonucu gerçekleşen keşfi vasıtasıyla Yücelik için yetkinliği elde ettikleri yer olan Havona boyunca, ebedi Ada'dan alçalmaktadırlar.

117:6.13 (1289.6) 2. Yüce Yaratanlar'ın evrimsel evrenlerinden gelen zaman-mekân yükseliş unsurları; Cennet Kutsal Üçlemesi'nin birliğinin artan takdiri için bir hazırlık niteliğinde olarak, Havona'nın kat edilişinde Yüce'ye olan yakınlaşmayı gerçekleştirirler.

117:6.14 (1289.7) 3. Havona yerlileri, Cennet'den gelmekte olan alçalış kutsal yolcuları ve yedi aşkın-evrenden gelen yükseliş yolcuları ile olan iletişimler vasıtasıyla Yüce'nin bir kavrayışını elde eder. Havona yerlileri içkin bir biçimde, ebedi Ada'nın vatandaşları ve evrimsel evrenlerin vatandaşlarının kökeni itibariyle farklı olan bakış açılarını uyumlaştırma konumunda bulunmaktadır.

117:6.15 (1290.1) Evrimsel yaratılmışlar için, Kâinatın Yaratıcısı'na olan yedi büyük yaklaşım bulunmaktadır; ve, bu Cennet yükselişlerinden her biri, Yedi Üstün Ruhaniyet'den her birinin kutsallığından geçmektedir; ve, bu türden her bir yaklaşım, Üstün Ruhaniyet'in doğasının aşkın-evren yansıması içinde yaratılmışın hizmet vermiş oluşu üzerine deneyim algısının bir genişlemesi ile mümkün kılınmaktadır. Bu yedi deneyimin toplam bütünlüğü, Yüce olan Tanrı'nın gerçekliğine ve mevcudiyetine dair bir yaratılmışın bilincinin mevcut-an-içerisindeki-bilenen sınırlarını oluşturmaktadır.

117:6.16 (1290.2) Sınırlı Tanrı'yı bulmada kendisine engel olan yalnızca insanın sınırlılıkları değildir; o aynı zamanda, evrenin tamamlanmamış olan konumudur; tüm yaratılmışların — geçmiş, şimdiki zaman ve gelecekteki biçiminde — tamamlanmamışlığı bile, Yüce'yi ulaşılamayan konumda kılmaktadır. Yaratıcı olan Tanrı, Tanrı-gibi-olmanın kutsal aşamasına erişmiş olan herhangi bir yaratılmış tarafından bulunabilir; ancak, Yüce olan Tanrı hiçbir zaman, kusursuzluğun kâinatsal erişimi aracılığıyla, *tüm* yaratılmışların eş zamanlı olarak kendisini bulacağı zaman olan çok uzak bir ana kadar *bir tek* yaratılmış tarafından bile kişisel olarak keşfedilemeyecektir.

117:6.17 (1290.3) Yaratıcı'yı, Evladı ve Ruhaniyet'i bulabilme yetisine sahipken ve bunu hâlihazırda gelecekte yerine getirecekken, bu evren çağı içerisinde kişisel olarak Yüce'yi bulamayacak olmanız gerçekliğine rağmen, yine de, Cennet yükselişi ve onu takip eden evren süreci kademeli olarak bilinciniz içerisinde, deneyimin tümünün Tanrısı'na ait evren mevcudiyetinin ve kâinatsal eylemin tanınışını yaratacaktır.

117:6.18 (1290.4) İnsanın Yüce'ye olan gelecek bir zaman zarfındaki erişimi, Cennet İlahiyatı'nın ruhaniyeti ile olan bütünleşmesi üzerine gerçekleşmektedir. Urantia unsurlarında bu, Kâinatın Yaratıcısı'nın Düzenleyici mevcudiyetidir; ve, her ne kadar Gizem Görüntüleyicisi Yaratıcı'dan gelmekte olup Yaratıcı gibi ise de, bizler, bu gibi kutsal bir armağanın bile, sınırlı bir yaratılmış için sınırsız Tanrı'nın doğasını açığa çıkarma gibi imkânsız göreve erişebileceğinden kuşku duymaktayız. Bizler, Düzenleyici'nin geleceğin yedinci aşama kesinlik unsurları için açığa çıkaracağı şeyin Yüce olan Tanrı'nın kutsallığı ve

doğası olacağını düşünmekteyiz. Ve, bu açığa çıkarılış sınırlı bir yaratılmış için, Sınırsız'ın mutlak bir varlık için açığa çıkarılışı gibi olacaktır.

117:6.19 (1290.5) Yüce, sınırsız değildir; ancak, o muhtemelen, sınırlı bir yaratılmışın gerçek anlamıyla kavrayabileceği her şey olan sonsuzluğun tümünü bünyesinde barındırmaktadır. Yüce'den daha fazlasını anlamak için, sınırlıdan daha fazlası olmak gerekir.

117:6.20 (1290.6) Tüm deneyimsel yaratımlar, nihai sonsal gerçekleştirmeleri içinde birbirlerine bağımlıdır. Yalnızca varoluşsal gerçeklik, bağımsız ve kendi başına mevcuttur. Havona ve yedi aşkın-evren, sınırlı erişimin en yüksek düzeyine ulaşmak için birbirlerine ihtiyaç duymaktadır; benzer biçimde onlar ileride herhangi bir zaman zarfı içinde, sınırlı olanın aşkınlaşımı için dış uzaydaki gelecek evrenlere bağımlı olacaklardır.

117:6.21 (1290.7) Bir insan yükseliş unsuru, Yaratıcı'yı bulabilir; Tanrı varoluşsal olup, bu nedenle, evrenin bütününe deneyim düzeyinden bağımsız olarak gerçektir. Ancak, hiçbir tekil yükseliş unsuru; yükseliş unsurlarının tümü, keşfe katılmaları için kendilerini eş zamanlı olarak yetkin kılacak en yüksek evren olgunluğuna ulaşınca kadar, Yüce'yi hiçbir zaman bulamayacaktır.

117:6.22 (1290.8) Yaratıcı, kişileri ayıran nitelikte değildir; o, kendisine ait yükseliş evlatlarının her birini kâinatsal bireyler olarak değerlendirmektedir. Yüce benzer bir biçimde, kişileri ayıran nitelikte değildir; o, kendisine ait deneyimsel çocukları, tekil bir kâinatsal bütünlük olarak değerlendirmektedir.

117:6.23 (1290.9) İnsan, Yaratıcı'yı kalbinde keşfedebilir; ancak, o, tüm diğer insanların kalplerinde Yüce'yi aramak zorunda olacaktır; ve, tüm yaratılmışlar kusursuz bir biçimde, Yüce'nin sevgisini açığa çıkardıklarında, bunun sonucunda o, tüm yaratılmışlar için bir evren mevcudiyeti haline gelecektir. Ve, bu yalnızca, evrenlerin ışıık ve yaşam altında kusursuz hale geleceklerinin başka bir şekildeki ifadesidir.

117:6.24 (1291.1) Tüm kişilikler tarafından evrenler boyunca kusursuzlaştırılmış dengeye erişme ek olarak kusursuzlaştırılmış öz gelişime olan erişim; Yüce'nin erişimine denk düşmekte olup, tamamlanmamış mevcudiyetin sınırlarından tüm sınırlı gerçekliğin özgürleşimine şahit olacaktır. Tüm sınırlı potansiyelliklerin bu türden bir bütüncül yerine getirilişi; Yüce'nin tamamlanmış erişimini açığa çıkaracak olup, başka şekilde, Yüce Varlık'ın kendisi olarak tamamlanmış evrimsel gerçekleşimi biçiminde tanımlanabilir.

117:6.25 (1291.2) İnsanlar Yüce'yi aniden ve görülmemiş bir biçimde, bir depremin fayları kayalara ayırması gibi bulmamaktadır; ancak, onlar Yüce'yi yavaşça ve sabırla, bir nehrin sessizce altındaki toprağı ayırması gibi bulmaktadır.

117:6.26 (1291.3) Sizler Yaratıcı'yı bulduğunuzda, evrenlerdeki ruhsal yükselişin muazzam nedenini bulacaksınız; Yüce'yi bulduğunuzda, Cennet ilerleyişi içindeki sürecinizin muhteşem sonucunu keşfedeceksiniz.

117:6.27 (1291.4) Ancak, hiçbir Tanrı-bilen fani hiçbir zaman, kâinat boyunca gerçekleştirdiğı serüven içinde yalnız kalamaz; zira o, ilerlediğı yoldaki attığı her adımında Yaratıcı'nın yanı başında yürüdüğünü, ve bunun karşısında, tam da bu yolun kendisinin,

Yüce'nin mevcudiyetinin doğrultusunun kat edilişı olduğunu bilmektedir.

7. Yüce'nin Geleceği

^{117:7.1 (1291.5)} Tüm sınırlı potansiyelliklerin tamamlanmış gerçekleşiminin, tüm evrimsel deneyimin gerçekleşiminin tamamlanışına denk düşmektedir. Bu Yüce'nin, her-şeye-gücü-yeten bir İlahiyat mevcudiyeti niteliğinde evrenler içindeki nihai olarak ortaya çıkışı anlamına gelmektedir. Bizler, Yüce'nin, gelişimin bu aşamasında; Ebedi Evlat'ın olduğu gibi farklı bir biçimde kişilikleşeceğine, Cennet Adası'nın olduğu gibi somut bir biçimde güç kazandırılacağına ve Bütünleştirici Bünye'nin olduğu gibi tamamiyle bir bütün haline getirileceğine, ve, bunların hepsinin mevcut evren çağının sonuçlanışında Yüce'nin sınırlı olasılıklarına ait sınırlılıkların içinde gerçekleşeceğine inanmaktayız.

^{117:7.2 (1291.6)} Her ne kadar bu, Yüce'nin geleceğine dair tamamiyle yerinde bir kavramsallaşma olsa da, bu kavramsallaşma içerisindeki içkin belirli sorunlara dikkat çekmek isteriz:

^{117:7.3 (1291.7)} 1. Yüce'nin Koşulsuz Yüksek Denetimcileri, onun tamamlanmış evriminden önceki hiçbir aşamada ilahlaştırılmazlar; ama yine de, bu aynı yüksek denetimciler mevcut an içerisinde bile sınırlı biçimde, ışıık ve yaşam altında istikrara kavuşturulmuş evrenler ile ilgili yüceliğın egemenliğini uygulamaktadırlar.

^{117:7.4 (1291.8)} 2. Yüce, evren düzeyinin bütüncül mevcudiyetine erişmeden neredeyse hiçbir biçimde Nihai Kutsal Üçleme içinde faaliyette bulunamaz; ama yine de, Nihai Kutsal Üçleme

bu aşama da bile sınırlı bir gerçekliktir, ve, sizler, Nihainin Sınırlı Vekilleri'nin mevcudiyetleri hakkında bilgilendirilmiş konumda bulunmaktasınız.

^{117:7.5 (1291.9)} 3. Yüce, evren yaratılmışları için tamamiyle gerçek değildir; ancak orada, Cennet üzerindeki Kâinatın Yaratıcısı'ndan yerel evrenlerin Yaratan Evlaları'na ve Yaratıcı Ruhaniyetleri'ne kadar uzanan biçimde, Yedi Katmanlı İlahiyat için onun oldukça gerçek olduğunun çıkarımında bulunmaya sebep birçok neden mevcuttur.

^{117:7.6 (1291.10)} Belki de, zamanın aşkın zaman ile bütünleştiği yer olan sınırlı olanın üst sınırları üzerinde, zamansal gelişimin net olmayan ve bileşik nitelikteki bir çeşit gerçekliğinin mevcut oluşu söz konusudur. Belki de, Yüce'nin; bu zaman-ötesi düzeyler üzerinde kendi evren mevcudiyetini öngörmeye yetkin olabildiği, bunun sonrasında, sınırlı bir düzeye kadar, bu geleceksel öngörüü Tasarlanmış Tamamlanmamışlığın Enginliği olarak yaratılmış düzeylerle beraber düşünerek gelecek evrimi tahmin edebildiği söz konusudur. Bu türden olgular, sınırlı olan; insanın tüm ebediyet boyunca sahip olacağı gelecek evren erişimlerine dair dikkate değer tahminleri olan Düşünce Düzenleyicileri'nin ikamet ettiği insan varlıklarının deneyimlerinde olduğu gibi, ne zaman sınırlı-ötesiyle ilişki kurarsa gözlemlenebilir.

^{117:7.7 (1292.1)} Fani yükseliş unsurları Cennet'in kesinlik unsur birliklerine kabul edildiklerinde, Cennet Kutsal Üçlemesi için bir ant içerler; ve, bağlılığın bu yemini ederlerken onlar bunun aracılığıyla, tüm sınırlı yaratılmışlar tarafından kavranıldığı biçimiyle Kutsal Üçleme'nin *tam da kendisi* olan Yüce olan Tanrı'ya gerçekleştirilen ebedi sadakatin vaadinde bulunurlar.

Bunun sonrasında, eşlik eden kesinlik unsurları evrimleşen evrenler boyunca faaliyette bulunurlarken onlar yalnızca, yerel evrenlerin ışık ve yaşam altında istikrara kavuşturulacağı çok önemli dönemlere gelene kadar, Cennet kökenden gelen unsurların emirlerine tabidirler. Ve, bu kusursuzlaştırılmış yaratımların yeni hükümeteşel örgütleri Yüce'nin ortaya çıkan egemenliğinin yansıması olmaya başlarken, bizler, eşlik edenlerin dışında kalan kesinlik unsurların bu türden yeni hükümetlerin yönetim yetkisini tanıdıklarını gözlemlemekteyiz. Yüce olan Tanrı'nın evrimsel Kesinlik Birlikleri'nin bütünleştiricisi olarak evrimleştiğı görünmektedir; ancak, bu yedi birliğin nihai sonunun, Nihai Kutsal Üçleme'nin bir üyesi olarak Yüce tarafından yönetileceğı kuvvetle muhtemeldir.

117:7.8 (1292.2) Yüce Varlık, evren dışavurumu için üç sınırlı-ötesi olasılığı bünyesinde barındırmaktadır:

117:7.9 (1292.3) 1. İlk deneyimsel Kutsal Üçleme ile absonit işbirliğı.

117:7.10 (1292.4) 2. İkinci deneyimsel Kutsal Üçleme ile ortak-mutlak ilişkisi.

117:7.11 (1292.5) 3. Kutsal Üçlemelerin Kutsal Üçlemesi'ne olan katılım; ancak, bizler, bunun gerçekte ne olduğuna dair yeterli bir kavramsallaşmaya sahip değiliz.

117:7.12 (1292.6) Bu, Yüce'nin geleceğine dair genel olarak kabul edilmiş varsayımlarından bir tanesidir; ancak, orada aynı zamanda, ışık ve yaşam düzeyine olan erişimi sonrasında mevcut asli evreniyle sahip olduğu ilişki ile ilgili birçok tahmin ortaya atılmaktadır.

117:7.13 (1292.7) Aşkın-evrenlerin mevcut amacı; nitelikleri olduğu ve potansiyelliklerinde mevcut olduğu biçimiyle, Havona'nın gibi kusursuz hale gelmektir. Bu kusursuzluk; fiziksel ve ruhsal erişimle, hatta idari, hükümeteşel ve kardeşşel gelişime kadar uzanan bir biçimde, ilgilidir. Gelecek çağlar içerisinde uyumsuzluğa, kötü uyuma ve yanlış uyuma dair olasılıkların hepsinin denenmiş olacağına inanılmaktadır. Enerji döngüleri, kusursuz denge içerisinde ve akla bütüncül taabiyette olacak iken; kişiliğin mevcudiyeti içerisinde ruhaniyet, akıl üzerindeki baskınlığı elde edecektir.

117:7.14 (1292.8) Bu çok uzak gelecekte Yüce'nin ruhaniyet bireyinin ve Her-Şeye-Gücü-Yeten'in erişilmiş gücünün; eş güdümsel gelişime erişmiş olacağınıninkine ek olarak, Yüce Akıl içinde ve onun tarafından bütünleşmiş bir bütünlükte her ikisinin de, tüm yaratılmış enerjilere karşılık veren, tüm ruhsal unsurlar içinde eş güdümsel hale gelmiş ve tüm evren kişilikleri tarafından deneyimlenmiş nitelikteki tüm yaratılmış usları tarafından gözlenebilen bir mevcudiyet olarak — evrenler içindeki tamamlanmış bir mevcudiyet halinde Yüce Varlık olarak gerçekleşeceği düşünülmektedir.

117:7.15 (1292.9) Bu kavramsallaşma, asli evren içindeki Yüce'nin mevcut egemenliği anlamına gelmektedir. Mevcut Kutsal Üçleme yöneticilerin kendisine ait vekiller olarak görevlerine devam edeceği bütünüyle olasıdır; ancak, bizler, yedi aşkın-evren arasındaki mevcut ayrımların kademeli olarak ortadan kalkacağına ve asli evrenin bütünüünün kusursuzlaştırılmış bir bütünlük olarak faaliyet göstereceğine inanmaktayız.

117:7.16 (1292.10) Yüce'nin bunun sonrasında, zaman yaratılmışlarının idaresini yöneteceği konum olan Orvonton'un yönetim

merkezi halindeki Uversa'da kişisel olarak ikamet edebileceği mümkündür; ancak, bu yalnızca, bir varsayımsal düşüncedir. Buna rağmen mutlak olarak, Yüce Varlık'ın kişiliği; her ne kadar kendi İlahiyi mevcudiyetinin her yerde eş zamanlı olarak mevcut oluşu kâinat âlemlerin tümünü kaplamaya muhtemel bir biçimde devam edecek olsa da, belirli özel bir konumdan kesin bir biçimde ulaşılacaktır. Bu çağın aşkın-evren vatandaşlarının Yüce ile olan ilişkisinin ne olacağını bilmemekteyiz; ancak, o, Havona yerlileri ve Cennet Kutsal Üçlemesi arasındaki mevcut ilişkiye benzer bir şey olabilir.

117:7.17 (1293.1) Bu gelecek günlerin kusursuzlaştırılmış asli evreni, mevcut andakinden çok daha farklı olacaktır. Mekânın gökadalalarının örgütlenişi içindeki heyecan verici serüvenlere ve zamanın kimliksiz dünyaları üzerinde yaşam tohumlarının atılışına ek olarak, potansiyellerden doğan güzellik, anlamlardan doğan gerçeklik ve değerlerden doğan iyilik biçiminde, kargaşadan doğan uyumun evrimleşimi yok olacaktır. Zaman evrenleri, sınırlı nihai sonun tamamlanışını elde edecektir! Ve, muhtemelen bir mekân için, evrimsel kusursuzluğun çağlar süren mücadelesinden dinleme biçiminde rahatlama dönemi ortaya çıkacaktır. Ancak, çok daha uzun bir süreliğine değil! Kesin bir biçimde, mutlak olarak, ortaya çıkmaktaki Nihai olan Mutlak'ın İlahiyatı'nın gizemli bilmececi; tıpkı, mücadele vermiş evrimsel atalarının bir zamanlar yüce olan Tanrı'nın arayışında zorlandıkları gibi, istikrara kavuşturulmuş evrenlerin bu kusursuzlaştırılmış vatandaşlarını zorlayacaktır. Kâinatsal nihai sonun perdesi, yaratılmış deneyiminin nihayeti içinde yeni ve daha yüksek seviyeler üzerinde Kâinatın Yaratıcısı'nın erişimi için çekici

absonit arayışının aşkın ihtişamını açığa çıkarmak için tekrar aralanacaktır.

^{117:7.18 (1293.2)} Bu anlatım, Urantia üzerinde geçici olarak ikamet eden bir Kudretli İletici tarafından sağlanmıştır.]

118. Makale

Yüce ve Nihai — Zaman ve Mekân

^{118:0.1 (1294.1)} İLAHİYAT'ın farklı doğaları ile ilgili, şunlar söylenebilir:

^{118:0.2 (1294.2)} 1. Yaratıcı, varlığını kendinden olan benliktir.

^{118:0.3 (1294.3)} 2. Evlat, ortak-mevcudiyet halindeki benliktir.

^{118:0.4 (1294.4)} 3. Ruhaniyet, bütünleştirici-mevcudiyet halindeki benliktir.

^{118:0.5 (1294.5)} 4. Yüce, evrimsel-deneyimsel benliktir.

^{118:0.6 (1294.6)} 5. Yedi Katmanlı, benlik dağıtıcı benliktir.

^{118:0.7 (1294.7)} 6. Nihai, aşkın-deneyimsel benliktir.

^{118:0.8 (1294.8)} 7. Mutlak, varoluşsal-deneyimsel benliktir.

^{118:0.9 (1294.9)} Her ne kadar Yedi Katmanlı Tanrı Yüce'ye olan evrimsel erişim için hayati derecede önemli olsa da, Yüce aynı zamanda; Nihai'nin en son gerçekleşecek ortaya çıkışı için hayati derecede önemlidir. Ve, Yüce ve Nihai'nin çifte mevcudiyeti, alt-mutlak ve elde edilmiş İlahiyat'ın temel ilişkilemini oluşturmaktadır; zira, onlar, nihai sona erişimde bağımsız bir biçimde birbirlerini tamamlar niteliktedirler.

Beraberce onlar, üstün evren içindeki tüm yaratıcı büyümenin başlangıçlarını ve sonlarını bağlayan deneyimsel köprüyü oluşturur.

^{118:0.10 (1294.10)} Yaratıcı büyümenin sonu bulunmamaktadır, ancak o her zaman tatmin edici niteliktedir; bu büyüme bir ölçüde sonsuzdur, ancak o her zaman, kâinatsal büyümede, evren keşfinde ve İlahiyat erişiminde yeni serüvenlerin harekete geçirici başlangıçları olarak oldukça etkin bir biçimde hizmet veren, geçici amaç erişiminin bu kişilik-tatmini-sağlayan anları tarafından aralara bölünmektedir.

^{118:0.11 (1294.11)} Her ne kadar matematiğin nüfuz alanları niceliksel sınırlılıklar tarafından çevrelenmişse de, o sınırlı akla, sonsuzluk hakkında düşünmenin kavramsal bir temelini sağlamaktadır. Sınırlı aklın kavranışında bile, sayılar için hiçbir niceliksel sınırlılık bulunmamaktadır. Ne kadar büyük sayıyı düşünürseniz düşünün, sizler her zaman ona bir fazlasının eklenişini hayal edebilirsiniz. Ve, aynı zamanda sizler, bunun sonsuzluğa erişemeyeceğini kavrayabilirsiniz; zira, bahse konu sayıya olan bu ekleniş ne kadar çok gerçekleştirirseniz gerçekleştirin, her zaman hala ona bir tane daha eklenebilir.

^{118:0.12 (1294.12)} Aynı zamanda, takip eden sonuz diziler herhangi bir noktada toplanabilir, ve bu toplam (daha yerinde bir ifadeyle, bir alt-toplam olarak) belirli bir zaman ve düzeydeki belirli bir insan için amaç erişiminin bütüncül alımlılığını sağlar. Ancak, er yâda geç, bu aynı kişi, yeni ve daha büyük hedeflerin açlığını ve arzusunu duymaya başlamaktadır; ve, büyüme içindeki bu türden serüvenler, zamanın bütünlüğü ve ebediyetin çevrimleri içinde sonsuza kadar gerçekleşir nitelikte bulunacaktır.

118:0.13 (1294.13) Her ilerleyici evren çağı, kâinatsal büyümenin takip eden döneminin bekleme odasıdır; ve, her evren çağı bütünlüğünde, önceki aşamaların tümünün doğrudan bir biçimde nihai sonunu oluşturmaktadır. Havona, kendisi içinde, kusursuz, fakat sınırlı-kusursuz halinde, bir yaratımdır; evrimsel aşkın-evrenlere doğru dışarı yönlü genişleyen bir biçimde Havona kusursuzluğu, yalnızca kâinatsal nihai sonu değil, aynı zamanda, evrimsel-öncesi mevcudiyetin sınırlılıklarından olan özgürleşimi de bulmaktadır.

1. Zaman ve Ebediyet

118:1.1 (1295.1) İlahiyat'ın kâinat ile olan ilişkisine dair olası her kavrayışa erişmek, insanın kâinatsal yönelimine yardımcı olan niteliktedir. Doğası bakımından İlahiyat mutlak olsa da, Tanrılar; ebediyet içinde bir deneyim olarak zaman ile ilişkili konumdadırlar. Evrimsel evrenler içinde ebediyet, sonsuza kadar süren şimdi olarak — geçici sonsuzluktur.

118:1.2 (1295.2) Fani yaratılmışın kişiliği; Yaratıcı'nın iradesini yerine getirmeyi tercih etmenin işleyiş biçimi aracılığıyla, ikamet eden ruhaniyet ile gerçekleştirilen benlik özdeşleşimi tarafından ebedi hale gelebilir. İradenin bu türden bir kutsal adanışı, amacın ebediyet-gerçekliğinin gerçekleşimine ait doruk noktasıdır. Bu, anların ilerleyişi karşısında yaratılmışın amacının sabit hale gelişi anlamına gelmektedir; aksi belirtilmedikçe, anların ilerleyişi yaratılmış amacında hiçbir değişikliğe şahit olmayacaktır. Bir milyon yâda bir milyar an hiçbir fark yaratmamaktadır. Yaratılmışın amacı karşısında sayı, anlamını yitirmiş bir konumdadır. Böylelikle, yaratılmış tercihi ek olarak Tanrı'nın tercihi; Tanrı'nın çocuklarına ve onların Cennet Yaratıcısı'na olan sonsuz hizmet içerisinde,

Tanrı'nın ruhaniyeti ile insanın doğasının sonu gelmez bütünlüğüne ait ebedi gerçeklikleri mevcut kılmaktadır.

118:1.3 (1295.3) Her bir us için söz konusu olan bir biçimde, olgunluk ve zaman bilincinin birimi arasında doğrudan bir ilişki bulunmaktadır. Zaman birimi bir gün, bir yıl veya daha uzun bir dönem olabilir; ancak, kaçınılmaz olarak, bilinçli benliğin, aracılığıyla yaşamın durumlarını değerlendirdiği şey bu kıstastır; ve, onun aracılığıyla düşünen us, zamansal mevcudiyetin gerçekliklerini ölçmekte ve onları değerlendirmektedir.

118:1.4 (1295.4) Deneyim, bilgelik ve yargı fani deneyim içinde zamanın genişlemesinin beraberinde getirdiği niteliklerdir. İnsan aklı geçmişe doğru geri dönük değerlendirmede bulunduğu, o, mevcut bir durumla ilişkilendirmek için geçmiş deneyimi irdelemektedir. Akıl geleceğe doğru uzandığında, olası eylemin gelecek önemini değerlendirmeye girişmektedir. Ve, hem deneyimi hem de bilgeliği böylece hesaba katmış olarak, insan iradesi, mevcut an içerisinde yargı-kararını uygular; geçmiş ve gelecekte bu şekilde doğan eylemin tasarısı mevcut hale gelir.

118:1.5 (1295.5) Gelişen benliğin olgunluğunda, geçmiş ve gelecek mevcut anın gerçek anlamını aydınlatmak için bir araya getirilir. Benlik olgunlaştığında, deneyim için geçmişte çok daha fazla uzağa gitmeye başlar; bunun yanında, benliğin bilgelik öngörülerini, bilinmez gelecekte gittikçe derinlere inmeyi amaçlar. Ve, düşünme sürecindeki benlik bu uzanımını hem geçmişin hem de geleceğin ileri uçlarına gerçekleştirirken, bunun uyarınca onun yargısı, anlık şimdiki zamana gittikçe azalan bir biçimde bağımlı hale gelir. Böylelikle, karar-eylemi;

hareket eden şimdi zamanın zincirlerinden kaçmaya başlarken, geçmiş-gelecek öneminin niteliklerini edinmeye başlar.

118:1.6 (1295.6) Sabır, zaman birimleri kısa olan faniler tarafından uygulanır; asıl olgunluk, gerçek anlayıştan doğan bir tahammülle sabrın ötesine geçer.

118:1.7 (1295.7) Olgun olmak; an içerisinde daha yoğun bir biçimde yaşamak, aynı zamanda, mevcut anın sınırlılıklarından kaçmaktır. Geçmiş deneyim üzerine inşa edilmiş olarak, olgunluğun tasarımları; geleceğin değerlerini derinleştiren biçimde mevcut an içerisinde mevcut hale gelmektedir.

118:1.8 (1295.8) Olgunsuzluğun zaman birimi, geçmiş-gelecek olarak – şimdi ile şimdi-olmayanın asıl ilişkisini ayıracak bir biçimde mevcut ana anlam-değeri yüklemektedir. Olgunluğun zaman birimi; benliğin, zaman olarak adlandırılmakta olan kesitler halindeki, sonu gelmez ebedi devamlılık olarak, başlangıcı bulunmayan farkındalığına muhtemel bir biçimde varmaya başlayan bir biçimde, genişlemiş ufukların bir uçtan diğerine uzanan bakış açısından zamanın görünümünü görmeye başlayan bir biçimde, gerçekleşmişliklerin bütünlüğüne dair kavrayışı elde etmeye başlayacağı düzeyde geçmiş-şimdi-geleceğin eş güdümsel ilişkisini ortaya çıkarmasıyla orantılıdır.

118:1.9 (1296.1) Sınırsız ve mutlak olanın düzeyleri üzerinde, şimdi'nin anı; geçmişe dair her şeyi ve geleceğe dair her şeyi içinde taşımaktadır. BEN aynı zamanda, Eskiden BEN ve Gelecekteki BEN anlamına gelmektedir. Ve, bu, ebediyete ve ebedi olana dair en iyi kavramsallaşmamızı yansıtmaktadır.

118:1.10 (1296.2) Mutlak ve ebedi düzey üzerinde, potansiyel gerçeklik; mevcut gerçeklik kadar anlamlıdır. Sınırlı düzey üzerinde ve zamana tabi yaratılmışlar için, orada çok büyük bir farklılığın var olduğu görünmektedir. Mutlak niteliğinde bulunan Tanrı için, ebedi kararı vermiş olan bir yükseliş fanisi hâlihazırda bir Cennet Kesinlik Unsuru'dur. Ancak, Kâinatın Yaratıcısı, ikamet eden Düşünce Düzenleyicisi aracılığıyla; farkındalık bakımından sınırlı olmayıp, gerçekte, mevcudiyetin Tanrı-gibi-olma düzeylerine hayvan-gibi-olmadan gerçekleşen yaratılmış yükselişine ait sorunlarla verilen her zamansal mücadeleden haberdar olabilmekte, ve ona katılabilmektedir.

2. Her-Yerde-Varoluş ve Eş-Zamanlı-Mevcudiyet

118:2.1 (1296.3) İlahiyat'ın eş-zamanlı-mevcudiyeti, kutsal her-yerde-varoluşun nihailiği ile karıştırılmamalıdır. Yüce'nin, Nihai'nin ve Mutlak'ın; Kâinatın Yaratıcısı'nın zaman-mekân eş-zamanlı mevcudiyeti ile zaman-mekânın ötesindeki her-yerde-varoluşunu zamansız ve mekânsız kâinatsal ve mutlak mevcudiyeti ile uyumlaştırması, eş güdümsel hale getirmesi ve onları birleştirmesi Kâinatın Yaratıcısı'nın özgür iradesine bağlıdır. Ve, sizler; İlahiyat'ın eş-zamanlı-mevcudiyeti oldukça sık bir biçimde mekânla ilişkili olabilse de, onun zaman ile de ilişkili olmak zorunluluğu bulunmadığını hatırlamalısınız.

118:2.2 (1296.4) Fani ve morontia yükseliş unsurları olarak sizler, ilerleyen biçimde Tanrı'yı; Yedi Katmanlı Tanrı'nın hizmeti aracılığıyla algıyorsunuz. Havona boyunca sizler, Yüce olan Tanrı'yı keşfedersiniz. Cennet üzerinde sizler; onu bir kişilik olarak bulur, ve bunu takiben yakın bir zaman içerisinde kesinlik unsurları olarak sizler, onu Nihai olarak tanımaya

çalışırsınız. Kesinlik unsurları olarak, Nihai'ye eriştikten sonra izlenmek için geriye kalan tek bir yolun var olduğu görünmektedir; ve, bu ise, Mutlak'ın arayışına başlamaktır. Hiçbir kesinlik unsuru, İlâhi Mutlak'a olan erişimin belirsizlikleri tarafından rahatsız edilmeyecektir; çünkü, yüce ve nihai yükselişlerinin sonunda, Yaratıcı olan Tanrı ile karşılaşılacaktır. Bu tür kesinlik unsurları, kuşkusuz; Mutlak olan Tanrı'yı bulmada başarılı olabilseler bile, yalnızca, daha yakın sınırsız ve kâinatsal düzeyler üzerinde kendisini dışa vuran Cennet Yaratıcısı olarak aynı Tanrı'yı keşfetmekte olduklarına inanacaklardır. Kuşkusuz olarak, mutlak düzeyde Tanrı'ya erişmek, evrenlerin Başat Atası'na ek olarak kişiliklerin Nihai Yaratıcısı'nı açığa çıkaracaktır.

118:2.3 (1296.5) Yüce olan Tanrı, İlâhiyat'ın zaman-mekânsal her yerde varoluşunun bir göstergesi olmayabilir; ancak, o kelimenin tam anlamıyla, kutsal eş-zamanlı-mevcudiyetin bir dışa vurumudur. Yaratan'ın ruhsal mevcudiyeti ve yaratımın maddi dışavurumları arasında; evrimsel İlâhiyat'ın kâinat açığa çıkışı olarak — eş-zamanlı mevcudiyet içindeki *oluşun* çok geniş bir alanı bulunmaktadır.

118:2.4 (1296.6) Eğer, Yüce olan Tanrı; bir kez olsun zaman ve mekâna ait evrenlerin doğrudan denetimini üstlenirse, bizler, bu türden bir İlâhiyat yönetiminin Nihai'nin üst-denetimi altında faaliyet göstereceğinden eminiz. Böyle bir gelişimde, Nihai olan Tanrı; Her-Şeye-Gücü-Yeten Yüce'nin idari faaliyetleri ile ilgili zaman-ötesinin ve mekân-ötesinin üst-denetimini uygulayan aşkın Her-Şeye-Gücü-Yeten (Her-Şeye-Muktedir) olarak, mekânın âlemleri tarafından görünebilen bir şekilde açığa çıkmış hale gelir.

118:2.5 (1297.1) Fani akıl şunu sorabilir, kaldı ki bunu biz bile sormaktayız: Eğer Yüce olan Tanrı'nın asli evren içindeki idari yetkisine olan evrimine Nihai olan Tanrı'nın artan dışavurumları eşlik etmekteyse, dış uzayın varsayılan evrenlerinde Nihai olan Tanrı'nın ilgili bir açığa çıkışına, Mutlak olan Tanrı'nın benzer ve gelişmiş açığa çıkarılışları eşlik edecek mi? Ancak, biz, bunu gerçekten bilmiyoruz.

3. Zaman-Mekân İlişkileri

118:3.1 (1297.2) Yalnızca eş-zamanlı mevcudiyet, İlahiyat'ın zaman-mekân dışavurumlarını sınırlı kavramsallaşma için bütünleştirebilir; zira, zaman, anların bir dizisi iken, mekân ilişkili konumların bir işleyiş düzenidir. Sizler zamanı, sonuçta; zamanı irdelemeyle ve mekânı birleştirmeyeyle algılamaktasınız. Hayvan dünyasının tümü içinde yalnızca insan, bu zaman-mekân algısına sahiptir. Bir hayvan için, hareket bir anlama sahiptir; ancak, hareket yalnızca, kişilik düzeyindeki bir yaratılmış için değer sergilemektedir.

118:3.2 (1297.3) Nesneler zaman tarafından belirlenmektedir; ancak, gerçeklik, zamansızdır. Ne kadar fazla gerçeklik bilerseniz, geçmişini daha fazla anlayabileceğiniz ve geleceği daha fazla kavrayabileceğiniz biçimde, daha fazla gerçek *niteliğinde bulursunuz*.

118:3.3 (1297.4) Gerçeklik, tamamlanamaz — her ne kadar tüm geçici iniş-çıkışlardan sonsuza kadar muaf olsa da, hiçbir zaman ölü veya resmi olmayan, her zaman canlı ve uyum sağlayıcı nitelikte, yaşam ışığı saçan bir biçimde canlı haldedir. Ancak, gerçeklik gerçek ile ilişkili hale geldiğinde, bunun sonucunda, hem zaman hem de mekân, gerçeğin anlamlarını belirlemekte

ve onun değerlerini uyumlaştırmaktadır. Gerçekle eşleştirilmiş gerçekliğin bu türden mevcudiyetleri, kavramlar haline gelmekte, ve, bunun uyarınca, göreceli kâinatsal gerçekliklerin alanına düşmektedir.

118:3.4 (1297.5) Yaratan'ın mutlak ve ebedi gerçekliğini sınırlının gerçekselden deneyimi ile ilişkilendirmek, Yüce'nin sahip olduğu yeni ve ortaya çıkmaktaki bir değerini mevcut kılmaktadır. Yüce'nin kavramsallaşması; kutsal ve değişmez nitelikteki üst-dünyanın sınırlı ve sürekli-değişen nitelikteki alt-dünya ile olan eş güdümü için hayati derecede önemlidir.

118:3.5 (1297.6) Mekân, mutlak-olmayan her şeyin mutlak olana en fazla yaklaştığı bütünlüktür. Mekân, mutlak olarak nihai nitelikte görünmektedir. Maddi düzeyde mekânı anlamada deneyimlediğimiz gerçek zorluk; maddi bedenler mekân içinde mevcut iken, bahse konu aynı maddi bedenler içinde mekânın aynı zamanda mevcut olduğu gerçekliğinden kaynaklanmaktadır. Mekânın bütünlüğü ile ilgili çok fazla şey mutlak olsa da, bu, mekânın mutlak olduğu anlamına gelmemektedir.

118:3.6 (1297.7) Göreceli ifadeyle, mekânın sonuçta tüm maddi bedenlerin bir uzantısı olduğunu düşünmeniz, mekân ilişkilerine dair bir anlayışa sahip olmanıza yardımcı olabilir. Böylelikle, bir beden mekân boyunca hareket ettiğinde, mekânın bile bu türden bir hareket eden bedenin içinde bulunduğu ve onun sonucu olduğu biçimde, kendisine ait tüm uzantılarını beraberinde götürmektedir.

118:3.7 (1297.8) Gerçekliğin tüm şablonları, maddi düzeyler üzerinde mekânda yer etmektedir; ancak, ruhaniyet şablonları yalnızca,

mekân ile ilişkili bir biçimde var olmaktadır; onlar mekânda yer kaplamaz veya onun yerine geçmez; o, ne de onları içinde barındır. Ancak, bizler için, mekânın büyük bilmecesi, bir düşüncenin şablonu ile ilgilidir. Akıl alanına girdiğimizde, birçok kez bir bulmaca ile karşılaşmaktayız. Bir düşüncenin — gerçeklik olarak — şablonu, mekânda yer kaplamakta mıdır? Her ne kadar bir düşünce şablonunun mekânı içinde barındırmadığından emin olsak da, bahse konu sorunun yanıtını gerçekten bilmemekteyiz. Ancak, maddi olmayanın her zaman için mekânsal nitelikte bulunmadığını düşünmek, neredeyse hiçbir zaman güvenli değildir.

4. Birincil ve İkincil Nedensellik

^{118:4.1 (1298.1)} Fani insanın sahip olduğu din-kuramsal zorlukların ve metafiziksel çıkmazların çoğunun; insanın İlahiyat kişiliğini yanlış konumlayışından, ve bundan doğan, sınırsız ve mutlak nitelikleri ast Kutsallık’a ve evrimsel İlahiyat’a atfetmesinden kaynaklanmaktadır. Sizler; gerçek bir İlk Neden var olsa da, hem ilişkili hem de ikincil sebepler olarak, orada aynı zamanda eş güdüm halindeki ve tabi nedenlerin mevcut olduğunu unutmamalısınız.

^{118:4.2 (1298.2)} İlk nedenler ve ikinci nedenler arasındaki temel ayrım; ilk kaynakların, herhangi bir öncül nedensellikten elde edilmiş herhangi bir etkenin kalıtımına hiçbir biçimde sahip olmayan özgün etkileri yaratmasıdır. İkincil nedenler; her zaman, diğer ve öncül nedensellikten olan kalıtımı sergiler nitelikteki etkileri ortaya çıkarmaktadır.

^{118:4.3 (1298.3)} Koşulsuz Mutlak’da içkin olan tamamıyla durağan konumdaki potansiyeller, Cennet Kutsal Üçlemesi’nin

eylemlerinin yarattığı İlâhi Mutlak'ın bu nedenselliklerine karşılık verir niteliktedir. Kâinatsal Mutlak'ın mevcudiyetinde, bu nedensellik yetisiyle yüklenmiş durağan potansiyeller; derhal etkin hale gelmekte, ve, eylemlerinin, bahse konu bu etkinleştirilmiş potansiyelleri, büyüme için mevcut hale getirilmiş yetkinlikler olarak gelişim için gerçek evren olasılıkları düzeyine aktarmasıyla sonuçlandığı belirli aşkın unsurların etkisine karşılık verir niteliğe gelmektedir. Bu türden olgunlaşmış potansiyelliklerin temeli üzerine, asli evrenin yaratanları ve denetimcileri, kâinatsal evrimin sonu gelmez piyesini sahnelerler.

118:4.4 (1298.4) Varoluşsalıklar dışında, nedensellik, temel oluşumu içinde üç katmanlıdır. Bu evren çağı içinde ve yedi aşkın-evrenin sınırlı düzeyi ile ilgili faaliyet gösterdiği için, şu biçimlerde düşünülebilir:

118:4.5 (1298.5) 1. *Durağan potansiyelliklerin etkinleşimi*: Koşulsuz Mutlak içinde ve onun üzerinde faaliyet gösteren bir biçimde ve Cennet Kutsal Üçlemesi'nin özgür iradesel emirlerinin sonucu olarak, İlâhi Mutlak'ın eylemleri tarafından Koşulsuz Mutlak'da nihai sonun oluşturulması.

118:4.6 (1298.6) 2. *Evren yetkinliklerinin mevcut kılınışı*. Bu, farklılaşmamış potansiyellerden ayrıştırılmış ve tanımlanmış tasarımlarına doğru dönüşümü içine almaktadır. Bu, İlâhiyat'ın Nihayetliği'nin ve aşkın düzeyin çok katmanlı birimlerinin eylemidir. Bu türden eylemler, üstün evrenin bütününün gelecek ihtiyaçlarının kusursuz öngörüşünde gerçekleştirilmektedir. Üstün Evrenin Mimarları'nın, evrenlere ait İlâhiyat kavramsallaşmasının dikkate değer bünyeleri olarak ortaya çıkışı; potansiyellerin bu ayrışmaları ile ilişkili olarak

gerçekleşmektedir. Onların tasarımları nihai olarak, asli evrenin sahip olduğu kavramsal çevre sınırları tarafından bir ölçüde mekânsal anlamda kısıtlandırılmış görünüme sahiptir; ancak, *tasarımlar olarak* onlar başka bir biçimde, zaman veya mekân tarafından sınırlandırılmış nitelikte bulunmamaktadırlar.

^{118:4,7 (1298.7)} 3. *Evren mevcudiyetlerinin yaratımı ve evrimi.* Yüce Yaratanlar'ın, olgunlaşmış potansiyellerin deneyimsel mevcudiyetlere olan zamansı aktarımlarını gerçekleştirmek için faaliyet göstermeleri; İlahiyatın Nihayeti'ne ait yetkinlik-yaratan mevcudiyeti ile yüklenen bir kâinat üzerine gerçekleşmektedir. Asli evren içerisindeki potansiyel gerçekliğin tüm gerçekleşimi; gelişimi bakımından nihai ölçekle kısıtlı olup, ortaya çıkışın nihai aşamalarında zaman-mekân tarafından belirlenmektedir. Cennet'den dışa doğru giden Yaratan Evlatlar, gerçekte, kâinatsal açıdan *dönüştürücü* yaratanlardır. Ancak, bu hiçbir şekilde, insanın, yaratanlar olarak onlara dair kavramsallaşmasını boşa çıkarmamaktadır; sınırlı olanın bakış açısından, onlar kesinlikle, yaratabilme yetisine sahip olup, bunu hâlihazırda yerine getirmektedir.

5. Her-Şeye-Muktedir-Olma ve Onun-Her-Şeyle-Olan-Uyumu

^{118:5.1 (1299.1)} İlahiyat'ın her-şeye-muktedir-oluşu, yapılabilir-olmayan şeyi yapma gücü anlamına gelmemektedir. Zaman-mekân çerçevesi içinde ve fani kavrayışın ussal dayanak noktasından, sınırsız Tanrı bile; kare daireler yaratamaz, veya, içkin bir biçimde iyi olan nitelikteki kötülüğü mevcut kılamaz. Tanrı, tanrısal-olmayan şeyi yapamaz. Felsefî kavramların bu türden bir çelişkisi; hayali varsayıma denk düşmekte olup,

böyle hiçbir şeyin yaratılmadığı anlamına gelmektedir. Bir kişilik özelliği aynı zamanda, Tanrı-gibi-olan ve tanrı-gibi-olmayan bütünlükte bulunamaz. Ve, tüm bunların hepsi; her-şeye-muktedir-olmanın, yalnızca şeyleri bir doğayla yaratmadığı, aynı zamanda, şeylerin ve varlıkların tümünün doğasına köken sağladığı gerçeğinden kaynaklanmaktadır.

118:5.2 (1299.2) En başta, Yaratıcı, her şeyi yapmaktadır; ancak, ebediyetin her şeyi kapsayan bütünlüğü Sınırsız'ın iradesi ve emirlerine karşılık verir biçimde gerçekleşirken, yaratılmışların, hatta insanların, nihai sona ait kesinliğin gerçekleşiminde Tanrı'nın ortak eşleri haline gelecek nitelikte bulundukları artan bir biçimde açığa çıkmaktadır. Ve, bu, beden içindeki yaşamda bile gerçektir; insan ve Tanrı ortak eşliğe girdiklerinde, bu türden bir ortaklığın gelecek olasılıkları üzerinde hiçbir sınır konulamaz. İnsan; ikamet eden Yaratıcı mevcudiyeti ile bütünleştiği an olarak, ebedi ilerleyiş içerisinde Kâinatın Yaratıcısı'nın kendisinin ortağı olduğunun farkına vardığı zaman, ruhaniyet bakımından zamanın zincirlerini kırmış, ve hâlihazırda, Kâinatın Yaratıcısı'nın arayışında ebediyetin ilerleyişine girmiş bulunmaktadır.

118:5.3 (1299.3) Fani bilinç; gerçeklikten anlama, oradan da değere ilerlemektedir. Yaratan bilinci; düşünce-değerinden, kelime-anlamı boyunca, eylemin gerçekliğine ilerlemektedir. Tanrı her zaman, varoluşsal sonsuzluk içinde içkin nitelikte bulunan koşulsuz bütünlüğün dengesel kilidini kırmak için eylemde bulunmak zorundadır. İlahiyat her zaman; tüm alt-mutlak yaratanların arzu duyacağı, şablon evren, kusursuz kişilikler, kökensel gerçeklik, güzellik ve iyiliği sağlamak zorundadır. Her zaman Tanrı; insanın daha sonra Tanrı'yı bulması için, ilk

olarak insanı bulmak zorundadır. Kâinatsal evlatlığın ve onun sonucu olan kâinatsal kardeşliğin herhangi bir biçimde oluşabilmesinden önce, orada her zaman bir Kâinatsal Yaratıcı'nın bulunması gerekmektedir.

6. Her-Şeye-Muktedir-Olma ve Mevcut-Olan-Her-Şeyi-Yaratma

^{118:6.1 (1299.4)} Tanrı gerçekten de her şeye muktedirdir; ancak, o, yapılmış olan her şeyi kişisel olarak gerçekleştirmediği biçimde — mevcut-olan-her-şeyi-yaratan nitelikte değildir. Her-şeye-muktedir-olma, Her-Şeye-Gücü-Yeten Yüce ve Yüce Varlık'ın güç-potansiyelini içine almaktadır; ancak, Yüce olan Tanrı'nın özgür iradesel eylemleri, Sınırsız olan Tanrı'nın kişisel olarak yaptıkları şeyler değildir.

^{118:6.2 (1299.5)} Başat İlahiyat'ın mevcut-olan-her-şeyi-yaratıcılığını desteklemek demek, neredeyse bir milyon Cennet Yaratan Evladı'nın yaratım sürecindeki yokluğu anlamına gelecektir; kaldı ki buna daha, aynı sürece katılan yaratım yardımcılarına ait diğer çeşitli düzey unsurlarının sayısız destek birlikleri dâhil değildir. Tüm evrende yalnızca tek bir nedenin sebep olmadığı Neden bulunmaktadır. Tüm diğer nedenler, bu tek İlk Ana Kaynak ve Merkez'in türemişlikleridir. Ve, bu felsefenin hiçbirisi, engin bir kâinata yayılmış İlahiyat'ın çok çeşitli çocuklarının özgür iradesel niteliklerini töhmet altında bırakmamaktadır.

^{118:6.3 (1299.6)} Yerel bir çerçeve içerisinde, özgür iradenin, sebep olunmamış bir neden olarak faaliyet göstermekte olduğu görünebilir; ancak, o hatasız bir biçimde, benzersiz, özgün ve

mutlak İlk Nedenler ile ilişkiyi kuracak kalıtım etkenlerini sergileyebilir.

118:6.4 (1299.7) Özgür iradenin tümü görecelidir. Kökensel olarak, yalnızca Yaratıcı-BEN, özgür iradenin kesinliğini elinde bulundurmaktadır; mutlak olarak, yalnızca Yaratıcı, Evlat ve Ruhaniyet, zaman tarafından belirlenmemiş ve mekân tarafından sınırlanmamış özgür iradenin ayrıcalıklarını sergilemektedir. Fani insan, tercih özgürlüğü olarak özgür irade ile donatılmıştır; ve, bu türden tercihte bulunma mutlak değildir, ama yine de, sınırlı olanın düzeyinde ve kişiliği tercih etmenin nihai sonu bakımından göreceli olarak nihaidir.

118:6.5 (1300.1) Mutlak olanın dışındaki her düzeyde özgür irade, tercih gücünü uygulayan tam da bu kişilik içerisinde yapıcı nitelikte bulunan sınırlılıklarla karşılaşır. İnsan, tercih edilebilenin kapsamı ötesindeki bir şeyi seçemez. O, örneğin, bir insandan daha fazlası haline gelmeyi seçebilmesi dışında, bir insan varlığından başkası olmayı tercih edemez; o, evren yükselişinin seyahatine girişmeyi tercih edebilir, ancak, bu, insan tercihi ve kutsal iradenin böyle bir seferde bu noktada kesişir olması nedeniyledir. Ve, bir evlat ne isterse, Yaratıcı'nın iradeleri onu kesinlikle açığa çıkaracaktır.

118:6.6 (1300.2) Fani yaşam içerisinde, farklı davranışın yolları sürekli açılmakta ve kapanmaktadır; ve, bu zamanlar boyunca tercih mümkün olduğunda, insan kişiliği sürekli bir biçimde, eylemin bu birçok doğrultusu arasında karar vermektedir. Geçici özgür irade, zaman ile ilişkilidir; ve, dışa vurulmak amacıyla fırsat bulunması için zamanın geçmesini beklemek zorundadır. Ruhsal özgür irade, zamanın sıralı dizisinden kısmi kaçışı elde etmiş olarak zamanın zincirlerinden gerçekleştirdiği

özgürlüğü tatmaya başlamıştır; ve, bu, ruhsal özgür iradenin, Tanrı'nın iradesiyle benliği özdeşleştirmiş olması sayesinde yaşanabilmektedir.

^{118:6.7 (1300.3)} Tercih etmenin eylemi olarak iradede bulunma, daha yüksek ve başat tercihe karşılık içinde gerçekleşmiş kâinat çerçevesi içinde faaliyet göstermek zorundadır. İnsan iradesinin bütüncül kapsamı katı bir biçimde, belirli tek bir şey dışında sınırlı düzeyle sınırlıdır: İnsan; Tanrı'yı bulmayı ve onun gibi olmayı tercih ettiğinde, bu türden bir tercih sınırlı-düzy-ötesi niteliktedir; yalnızca ebediyet, bu tercihin aynı zamanda absonit-düzy-ötesi olup olamayacağını açığa çıkaracaktır.

^{118:6.8 (1300.4)} İlahiyat'ın her-şeye-muktedirliğini tanımak; Cennet'e olan uzun yolculuğunuzda güvenliğin teminatını elinde bulundurmak olarak, kâinatsal vatandaşlığınıza dair deneyiminizde güvenceyi memnuniyetle deneyimlemektir. Ancak, mevcut-olan-her-şeyin-yaratımına dair yanlış düşünceyi kabul etme, var olan her şeyin Tanrı'dan kökenini aldığına dair inanışın büyük hatasına karışmaktır.

7. Her-Şeyin-Bilgisine-Sahip-Olma ve Önceden-Belirlenmiş-Yazgı

^{118:7.1 (1300.5)} Asli evren içinde Yaratan iradesinin ve yaratılmış iradesinin işlevi, sınırlar içerisinde ve Üstün Mimarlar tarafından oluşturulmuş olasılıklar uyarınca faaliyet göstermektedir. Bu en yüksek sınırların önceden kararlaştırılması, buna rağmen, bahse konu çizilmiş hudutlar içerisinde yaratılmış iradesinin egemenliğini en küçük derecede bile azaltmamaktadır. Ne de, tüm sınırlı tercihin

bütüncül izin veriliş i olarak — nihai önceden bilme, sınırlı düzeyin iradede bulunuş unun bir ortadan kaldırış ını oluşturmamaktadır. Olgun ve ileri görüş lü bir insan varlığı, birliktelik içinde bulunduğ u belirli bir gencin kararını olası en doğru biçimde ö ngörebilir; ancak bu öncül bilgi, verilen kararın kendisinin sahip olduğ u özgürlük ve özgünlükten hiçbir şey götürmemektedir. Tanrılar bilge bir biçimde, olgun olmayan iradenin sahip olduğ u eylemin kapmasını kısıtlamış lardır; ancak, gerçek irade, yine de, bu sınırlar içinde bulunmaktadır.

118:7.2 (1300.6) Geçmiş in, ş imdinin ve geleceğ in tümünün en yüksek derecedeki iliş kilemi bile, bu tür seçimlerin özgünlüğüne gölge düşürmemektedir. O, bunun yerine; kâinatın öncül bir biçimde emredilmiş gidiş atını işaret etmekte, ve, gerçekliğ in tümünün deneyimsel gerçekleş imine ait katılımsal parçalar haline gelmeyi, veya gelmemeyi, tercih edebilecek irade sahibi bu varlıklara dair öncül bilgi anlamına gelmektedir.

118:7.3 (1300.7) Sınırlı düzeye ait tercihteki hata, zaman tarafından belirlenmiş ve onun tarafından kısıtlanmış niteliktedir. Bu hata; yalnızca zaman içinde, ve, Yüce Varlık'ın evrimleş en mevcudiyeti *bünyesinde* var olabilmektedir. Bu türden yanılmada bulunulmuş tercih; zaman içinde mümkün olup, olgun olmayan yaratılmış ların, gerçeklikle özgür irade iliş kisinde bulunarak evren ilerleyiş ini memnuniyetle deneyimlemek amacıyla tercihin belirli bir kapsamıyla donatılmış olmaları gerektiğ ine (Yüce'nin tamamlanmamış lığına ek olarak) işaret etmektedir.

118:7.4 (1301.1) Zaman-tarafından-belirlenmiş uzay içinde günah, açık bir biçimde, sınırlı düzey iradesinin dünyasal özgürlüğ ünü — hatta ona verilmiş olan izni bile — kanıtlanmaktadır.

Günah; kâinatsal vatandaşlığın yüce sorumluluklarını ve görevlerini algılamada başarısız olurken, kişiliğin göreceli egemen olan iradesinin sahip olduğu özgürlük tarafından gözleri kamaşmış hamlığı temsil etmektedir.

^{118:7.5 (1301.2)} Sınırlı olanın nüfuz alanlarında yanlış olan davranış, Tanrı-ile-özdeşleşmemiş benliklerin tümünün geçici gerçekliğini açığa çıkarmaktadır. Yalnızca, bir yaratılmış Tanrı ile özdeşleşmiş hale gelirken evrenler içinde aslen gerçek hale gelmektedir. Sınırlı kişilik, benlik tarafından kendi başına yaratılmış bütünlük değildir; ancak, tercihin aşkın-evren konumunda, o kesin bir biçimde, nihai sonunu tek başına belirlemektedir.

^{118:7.6 (1301.3)} Yaşamın bahşedilişi; bireyin kendi başına yaşamını idame etmeye, bireyin kendi başına çoğalmasına ve bireyin kendi başına uyum sağlayışına yetkin maddi-enerji sistemlerini mevcut kılmaktadır. Kişiliğin bahşedilişi, yaşayan organizmalara; bireyin kendi yaşamını belirleyişinin, kendi evrimini gerçekleştirişinin ve İlahiyat'ın bir bütünleşme ruhaniyeti ile olan birey özdeşleşiminin ek ayrıcalıklarını aktarmaktadır.

^{118:7.7 (1301.4)} Alt-kişisel nitelikteki yaşayan şeyler; ilk olarak fiziksel-denetleyiciler olarak, ve daha sonra, emir-yardımcı akıl-ruhaniyetleri olarak, akıl etkinleştiren enerji-maddesine işaret etmektedir. Kişilik bahşedilişi; Tanrı'dan gelmekte olup, yaşayan sisteme tercihin benzersiz ayrıcalıklarını aktarmaktadır. Ancak, eğer kişilik, gerçeklik özdeşleşiminin iradesel tercihini uygulama ayrıcalığına sahipse, ve, bu gerçek ve özgür bir tercihsen, bunun sonucunda, evrimleşen kişilik aynı zamanda, kendisini tüketir, kendisine engel olur ve kendisine

zarar verir hale gelmenin olası tercihine de sahip olmaktadır. Bireyin kendisine kâinatsal ölçekte zarar verebilmesinin olasılığı, eğer evrim halindeki kişilik sınırlı iradenin uygulamasında gerçekten özgür ise, kaçınılmaz niteliktedir.

^{118:7.8 (1301.5)} Bu nedenle, mevcudiyetin daha alt düzeyleri boyunca kişilik tercihinin sınırlarını daraltmada fazlalaşan güvenlik söz konusudur. Tercih, evrenler yükseldikçe, artan bir biçimde bağımsızlaşmış hale gelmektedir; tercih nihai olarak, yükseliş kişiliği düzeyin kutsallığını, evren amaçlarına olan adanmışlığın yüceliğini, kâinatsal-bilgelik erişiminin tamamlanmışlığını ve Tanrı'nın iradesi ve doğrultusuyla yaratılmış özdeşleşiminin kesinliğini elde ettiğinde, kutsal özgürlüğe yaklaşmaktadır.

8. Denetim ve Üst-Denetim

^{118:8.1 (1301.6)} Zaman-mekân yaratımlarında, özgür irade, sınırlılıklar olarak kısıtlanmışlar ile çevrenmiştir. Maddi-yaşam evrimi ilk olarak mekanik, daha sonra akıl tarafından etkinleştirilmiş nitelikte olup, (kişiliğin bahşedilişi sonrasında) ruhaniyet tarafından yönlendirilmiş hale gelebilir. Yerleşik dünyalar üzerinde organik evrim, fiziksel olarak; Yaşam Taşıyıcıları'nın özgün fiziksel-yaşam aktarımlarının sahip olduğu potansiyel tarafından sınırlıdır.

^{118:8.2 (1301.7)} Fani insan, bir yaşayan mekanizma olarak bir makinadır; onun kökenleri gerçekten de, enerjinin fiziksel dünyası içindedir. Birçok insan tepkisi, doğası bakımından mekaniktir; yaşamın çoğu, makina-gibidir. Ancak, bir mekanizma olarak insan, bir makinadan çok daha fazlasıdır; o, akılla donatılmakta ve ruhaniyet tarafından ikamet

edilmektedir; ve, her ne kadar o, sahip olduğu mevcudiyetin kimyasal ve elektriksel olan mekanik-işleyiş-düzenlerinden kaçamasa da, o artan bir biçimde, insan aklının, ikamet eden Düşünce Düzenleyicisi'nin ruhsal dürtülerinin yerine getirilmesine adanışı süreciyle deneyimin yönlendirici bilgeliğine bu fiziksel-yaşam makinasını nasıl tabi kılacağını öğrenir.

118:8.3 (1301.8) İradenin faaliyetini; ruhaniyet özgürleştirmekte, mekanizma sınırlamaktadır. Ruhaniyet tarafından özdeşleştirilmemiş olan, mekanizmanın denetlemediği, kusursuz olmayan tercih, tehlikeli ve istikrarsızdır. Mekanik baskınlık, ilerleyişe rağmen istikrarı güvence altına almaktadır; ruhaniyet ile olan bağlılık, tercihi fiziksel düzeyden özgürleştirmekte, ve aynı zamanda, derinleşmiş evrensel kavrayış ve kapsamı genişlemiş kâinatsal algının yarattığı kutsal istikrarı güvence altına almaktadır.

118:8.4 (1302.1) Yaşam mekanizmasının zincirlerinden olan kurtuluşa erişmede, yaratılmışı bekleyen en büyük tehlike, onun; ruhaniyet ile uyumlu bir çalışma birlikteliğiyle bu istikrar kaybını telafi etmedeki başarısızlıktır. Yaratılmış tercihi, mekanik istikrardan göreceli olarak özgürleştiğinde, daha yüksek düzeydeki ruhaniyet özdeşleşimi olmadan daha fazla benlik özgürleşimine girişebilir.

118:8.5 (1302.2) Biyolojik evrimin bütüncül ilkesi; ilkel insanın, bireyin kendi kendisini sınırlayışının herhangi bir büyük çaplı donanımı olmadan, ikamet edilmiş dünyalar üzerinde ortaya çıkışını imkânsız kılmaktadır. Bu nedenle, evrimi amaçlamış olan bu aynı yaratıcı tasarım, benzer bir biçimde; bu türden kültürsüz yaratılmışların alt-mutlak tercih aralığını etkin bir

biçimde sınırlayan, açlık ve korku olarak zaman ve mekânın bu dışsal kısıtlılıklarını sağlamaktadır. İnsanın akli başarılı bir biçimde sürekli zorlaşan sınırları aşarken, bahse konu bu yaratıcı tasarım aynı zamanda; bir diğer değişle, azalan dış kısıtlılıklar ile artan iç kısıtlılıklar arasındaki bir dengenin idaresi olarak — sıkıntıyla elde edilmiş deneyimsel bilgeliğin irksal mirasının yavaş birikimini sağlamıştır.

118:8.6 (1302.3) İnsanın kültürel gelişimi temelinde, evrimin ağır ilerleyişi; ilerlemenin tehlikeli hızlarını yavaşlatmak için oldukça etkin bir biçimde işlev gösteren — maddi eylemsizlik olarak — bu frenin verimliliğine kanıt oluşturmaktadır. Böylelikle, zamanın kendisi; insan eylemine olan bir sonraki çevreleyici sınırlardan gerçekleşecek vaktinden önceki kaçışın ölümcül olabilecek sonuçlarını azaltmakta ve onları dağıtmaktadır. Maddi kazanımın ibadet-bilgeliğinin önüne geçtiği an olarak, kültür haddinden daha fazla biçimde ilerlediği zaman, bunun sonucunda, medeniyet kendi bünyesinde gerilemenin tohumlarını taşımaktadır; ve, deneyimsel bilgeliğin çabuk gerçekleşen birikimi ile desteklenmezse, bu tür insan toplumları, kazanımın yüksek ancak vaktinden önce gerçekleşmiş düzeylerinden iniş gösterecek, ve, bilgeliğin askıya alındığı döneme ait “karanlık çağlar”, bireyin temelini kendinden alan özgürlüğü ve bireyin kendi üzerinde kendi kendine uyguladığı denetimi arasındaki dengesizliğin karşı konulamaz geri dönüşüne şahitlik edecektir.

118:8.7 (1302.4) Caligastia’nın doğrudan ayrılışı; bahse konu dönemlerin fani akıllarının deneyimsel olarak aşmamış oldukları sınırlar olarak, kısıtlayıcı sınırların cömertçe yok

ediliŖi biçimindeki — ilerleyici insan zgrleŖimine ait zaman yönetiminin aradan çıkarılmasıydı.

118:8.8 (1302.5) Zaman ve mekânın kısmi bir yokluğunu yerine getirebilen bu akıl, tam da bu eylem vasıtasıyla, kısıtlılığın öte sınırları yerine etkin bir biçimde hizmet verebilecek olan bilgeliğın tohumlarını taŖımakta olduğunu göstermektedir.

118:8.9 (1302.6) Lucifer benzer bir biçimde, yerel sistem içinde belirli özgürlüklere vaktinden önce eriŖimin kısıtlanması için faaliyet gösteren zaman yönetimini sekteye uğratmayı amaçladı. IŖık ve yaŖam altında istikrara kavuŖturulmuŖ yerel bir sistem, deneyimsel olarak; bu aynı âlemin istikrar-öncesi dönemlerinde engelleyici ve yıkıcı nitelikte bulunabilecek birçok iŖleyiŖ biçiminin faaliyetini mümkün kılan bakıŖ aıllarını ve kavrayıŖlarını elde etmiŖtir.

118:8.10 (1302.7) İnsan korkunun zincirlerini kırarken, kıtaları ve okyanusları makinaları ile birbirlerine bağlarken, nesilleri ve ağları kayıtlarında bir araya getirirken, geniŖleyen insan bilgeliğının ahlaki salıkları uyarınca her ileri kısıtlılığın, yeni ve gönüllülükle stlendiğı bir kısıtlılıkla deėiŖtirmek zorundadır. Bu bireyin kendisi tarafından kendi kendisine uyguladığın kısıtlılıklar; adaletin kavramsallaŖmaları ve kardeŖliğın idealleri olarak — insan medeniyetinin tüm etkenleri içinde aynı zamanda hem en güçlü hem de en kırılgan olandır. İnsan, kendi akran insanları derinden sevme cesaretini gösterdiğinde, baėıŖlamanın kısıtlayıcı elbiselerini bile kendisine zorunlu kılmaktadır; bunun karŖısında, ruhsal kardeŖliğın baŖlangılarını eriŖirken, kendisi için uygun gördüğü, hatta Tanrı'nın kendisine uygun gördüğünü dŖndğ, davranıŖı onlara bimeyi tercih eder.

118:8.11 (1303.1) Kendiliğinden gerçekleşen bir evren tepkisi istikrarlı, ve, bir biçimde, kâinat içinde devamlı haldedir. Ruhaniyet kavrayışına sahip olarak Tanrı'yı bilen ve onun iradesini gerçekleştirmeyi arzulayan bir kişilik, kutsal bir biçimde istikrarlı ve ebedi biçimde varoluş içindedir. İnsanın büyük evren serüveni, sahip olduğu fani aklının mekanik istatistiklerin istikrarından ruhsal dinamiklerin kutsallığına gerçekleştirdiği geçişinden oluşmaktadır; ve, o bu dönüşüme, yaşam durumlarının her birinde "Senin iradeni gerçekleştirmek benim irademdir" şeklinde haykırarak, kendi kişilik kararlarının gücü ve devamlılığı ile erişecektir.

9. Evren İşleyiş Düzenleri

118:9.1 (1303.2) Zaman ve mekân, üstün evrenin bütünleşmiş bir işleyiş düzenidir. Onlar; aracılığıyla sınırlı yaratılmışların, kâinat içinde Sınırsız ile olan ortak-mevcudiyetlerine yetkin kılındıkları düzeneklerdir. Sınırlı yaratılmışlar etkin bir biçimde, zaman ve mekânın mutlak düzeylerinden yalıtılmış konumda bulunmaktadır. Yokluğu halinde hiçbir faninin mevcut olamayacağı nitelikteki bu soyutlayıcı araçlar, sınırlı eylemin kapsamını doğrudan bir biçimde kısıtlamak için faaliyet göstermektedirler. Onlar olmadan hiçbir yaratılmış eylemde bulunamaz; ancak, onlar tarafından, her bir yaratılmışın sahip olduğu eylemler kesin bir biçimde sınırlandırılmıştır.

118:9.2 (1303.3) İşleyiş düzenleri; sahip oldukları yaratım kaynaklarını özgürleştirmek, ancak, kendilerine tabi olan tüm usların eylemini kesin bir biçimde bir dereceye kadar sınırlandırmak için faaliyet gösteren daha yüksek akıllar tarafından üretilmiştir. Evrenlerin yaratılmışları için bu

sınırlandırma, evrenlerin işleyiş düzeni olarak gözle görülür hale gelmektedir. İnsan, engelsiz özgür iradeye sahip değildir; ancak, bu tercihin kapsadığı alan içinde, onun iradesi göreceli olarak egemen konumdadır.

118:9.3 (1303.4) İnsan bedeni olarak fani kişiliğin yaşam işleyiş düzeni, fani-ötesi yaratıcı tasarımın ürünüdür; bu nedenle hiçbir zaman, insanın kendisi tarafından kusursuz bir biçimde denetlenebilen nitelikte değildir. Sadece, bütünleşmiş Düzenleyici ile birliktelik içindeki yükseliş insanı, kişilik dışavurumu için işleyiş düzenini kendi kendisine yarattığı zaman, onun kusursuzlaştırılmış denetimini elde edecektir.

118:9.4 (1303.5) Asli evren; bir Yüce Akıl tarafından etkinleştirilmiş, bir Yüce Ruhaniyet tarafından eş güdümsel hale getirilmekteki, ve, Yüce Varlık olarak güç ve kişilik bütünleşiminin olası en yüksek düzeylerinde dışavurumuna sahip bir yaşayan işleyiş düzeni halinde — işleyiş düzenine ek olarak organizmadır.

118:9.5 (1303.6) Mekanizmalar; yaratıcı aklın kâinatsal potansiyeller üzerinde ve onlar içinde hareket ettiği biçimde, aklın ürünleridir. Mekanizmalar; Yaratan Düşüncesi'nin sabit hale getirilmiş somutsal oluşumları olup, kendilerine köken sağlamış olan iradesel kavramsallaşmanın aslına uygun olarak faaliyet gösterir. Ancak, herhangi bir işleyiş düzeninin amaçsal niteliği onun kökenindedir, faaliyetinde değil.

118:9.6 (1303.7) Bu işleyiş düzenleri, İlahiyat'ın eylemini sınırlandıran biçimde düşünülmemelidir; tam tersine, bahse konu tam da bu işleyiş düzenleriyle İlahiyat'ın ebedi dışavurumunun bir fazına ulaşmış olduğu gerçektir. Temel evren işleyiş düzenleri, İlk Kaynak ve Merkez'in mutlak

iradesine karşılık içinde mevcut hale gelmiştir; ve, onlar bu nedenle, Sınırsız'ın tasarımıyla kusursuz uyum içinde ebedi olarak faaliyet gösterecektir; onlar, gerçekten de, bahse konu bu tasarımın irade-dışı şablonlarıdır.

118:9.7 (1303.8) Bizler, Ebedi Evlat'ın kişiliği ile Cennet'in işleyiş biçiminin nasıl ilişkilendirilmiş olduğuna dair belirli şeyleri anlamaktayız; bu, Bütünleştirici Bünye'nin işlevidir. Ve, bizler; Koşulsuz'a ve İlâhi Mutlak'ın potansiyel kişisine ait kuramsal işleyiş biçimlerine ile ilgili Kâinatsal Mutlak'ın faaliyetlerine dair kuramlara sahip bulunmaktayız. Ancak, Yüce ve Nihai'nin sahip oldukları evrimleşen İlahiyatlar içerisinde, bizler, belirli kişilik-dışı fazların, sahip oldukları iradesel eşleri ile mevcut bir biçimde bütünleşmekte olduklarını gözlemlemekteyiz; ve böylece, orada, şablon ve kişi arasında yeni bir ilişki evirilmektedir.

118:9.8 (1304.1) Geçmişin ebediyetinde Yaratıcı ve Evlat, Sınırsız Ruhaniyet'in sahip olduğu dışavurumun bütünlüğü içinde birlikteliği bulmuştur. Eğer, geleceğin ebediyetinde, zaman ve mekânın yerel evrenlerine ait Yaratan Evlatlar ve Yaratıcı Ruhaniyetler, dış uzayın âlemleri içinde yaratıcı bütünlüğe erişecekse, sahip oldukları kutsal doğaların birleşmiş dışavurumu olarak bütünlükleri neyi açığa çıkaracaktır? Bizlerin, üstün-idarecinin yeni bir türü olarak Nihai İlahiyat'ın şu ana kadar açığa çıkarılmamış bir dışavurumunu gözlemleyecek olması mümkündür. Bu türden varlıklar, eğer gerçekleşirlerse; kişisel Yaratan'ın, kişilik-dışı Yaratıcı Ruhaniyet'in, fani-yaratılmış deneyimin, ve Kutsal Hizmetkâr'ın ilerleyici kişileşiminin bir araya gelmiş bütünlüğü olarak kişiliğin benzersiz ayrıcalıklarına sahip

olacaktır. Bu tür varlıklar, kişisel ve kişilik-dışı gerçekliğe sahip olurken aynı zamanda Yaratan ve yaratılmışın deneyimlerini bir araya getirmesi bakımından nihai olabilir. Dış uzayın yaratımlarına ait faaliyet gösterir biçimde üzerinde fikir yürütülen bu kutsal üçlemelerin sahip oldukları bu türden üçüncü kişilerin nitelikleri ne olursa olsun, onlar; Sınırsız Ruhaniyet'in Kâinatın Yaratıcısı ve Ebedi Evlat ile gerçekleştirdiği aynı ilişkinin benzerini, kendilerinin Yaratan Yaratıcıları ve Yaratıcı Anneleri sürdüreceklerdir.

118:9.9 (1304.2) Yüce olan Tanrı; tüm evren deneyiminin kişilikleşimi, tüm sınırlı evrimin odaklanması, tüm yaratılmış gerçekliğinin en yüksek hali, kâinatsal bilgeliğin tamamlanışı, zamanın gökadalalarının sahip olduğu uyumlu güzelliklerin bütünlüksen temsili, kâinatsal akıl anlamlarının gerçekliği ve yüce ruhaniyet değerlerinin iyiliğidir. Ve, Yüce olan Tanrı, ebedi gelecek içerisinde; tıpkı onların şu an içerisinde Cennet Kutsal Üçlemesi'ndeki mutlak düzeylerde varoluşsal olarak bütünlük halinde bulunduğu gibi, bu çok katmanlı olan sınırlı çeşitlilikleri deneyimsel olarak anlamlı bütünlüğü doğru birleştirecektir.

10. Yazgı'nın İşlevleri

118:10.1 (1304.3) Yazgı, Tanrı'nın her şeyi bizler için ve önceden karar verdiği anlamına gelmemektedir. Tanrı bunu yapmayacak kadar bizleri çok sevmektedir; zira, bu, kâinatsal zorbalıktan başka bir şey olmazdı. İnsan, tercihin göreceli güçlerine sahiptir. Ne de kutsal nitelikli derin sevgi, insanların çocuklarının her istediklerini yerine getirecek ve onları şımartacak dar görüşlü şefkattir.

118:10.2 (1304.4) Kutsal Üçleme olarak — Yaratıcı, Evlat ve Ruhaniyet, Her-Şeye-Gücü-Yeten Yüce değildir; ancak, Her-Şeye-Gücü-Yeten'in yüceliği, hiçbir zaman onlar olmadan dışa vurulamaz. Her-Şeye-Gücü-Yeten'in *büyümesi*; mevcudiyetin Mutlakları'nda odaklanmış olup, potansiyellik Mutlakları'na bağlıdır. Ancak, Her-Şeye-Gücü-Yeten Yüce'nin *işlevleri*, Cennet Kutsal Üçlemesi'nin işlevleri ile ilişkilidir.

118:10.3 (1304.5) Yüce Varlık içerisinde, evren etkinliğinin tüm fazlarının, kısmi bir biçimde; bu deneyimsel İlahiyat'ın kişiliği tarafından yeniden bütünleşmekte olduğu görünecektir. Bu nedenle, bizler; Kutsal Üçleme'yi tek bir Tanrı olarak görmeyi arzuladığımızda, ve, bu kavramsallaşmayı mevcut olarak bilinen ve düzenlenmiş asli evreninle kısıtlarsak, evrimleşen Yüce Varlık'ın Cennet Kutsal Üçlemesi'nin kısmi bir tasviri olduğunu keşfederiz. Ve, bizler, buna ek olarak; bu Yüce İlahiyat'ın, asli evren içindeki sınırlı madde, akıl ve ruhaniyetin kişilik bileşimi olarak evrimleşmekte olduğunu fark ederiz.

118:10.4 (1304.6) Tanrılar, niteliklere sahiptir; ancak, Kutsal Üçleme işlevleri elinde bulundurmaktadır; ve, Kutsal Üçleme gibi yazgı, Yedi Katmanlı'nın evrimsel düzeylerinden Her-Şeye-Gücü-Yeten'in gücü içinde bileşen bir biçimde İlahiyatın Nihayeti'nin aşkın âlemlerin boyuncaya kadar uzanır halde, kâinat âlemlerinin tümünün kişilik-dışı üst-denetiminin bütünlüğü olarak, bir işlev *niteliğindedir*.

118:10.5 (1304.7) Tanrı her yaratılmışı bir çocuğu gibi derinden sevmektedir; ve, bu derin sevgi, zaman ve ebediyetin tümü boyunca her yaratılmışı kapsamaktadır. Yazgı; bütünlükle ilgili faaliyet göstermekte olup, böyle türden işlev bütünlükle ilişkili olduğu için, her yaratılmışın işlevi ile ilgilenmektedir.

Herhangi varlığa bulunulan yazgısal müdahale, belirli bir bütünlüğün evrimsel büyümesi ile ilgili olarak bu varlığın *işlevinin* önemini gösterir; bu türden bütünlük bütün bir ırk, bütün bir millet, bütün bir gezegen ve hatta daha yüksek bir bütünlük olabilir. Yazgısal müdahaleye neden olan, ilgili yaratılmışın sahip olduğu eylemin önemidir; bir birey olarak yaratılmışın önemi değildir.

118:10.6 (1305.1) Yine de bir birey olarak Yaratıcı herhangi bir zaman zarfında; tamamiyle, Tanrı'nın iradesi uyarınca ve Tanrı'nın bilgeliğinin uyumu içerisinde ve Tanrı'nın sevgisi tarafından güdülenen bir biçimde, kâinatsal gelişmelerin akışına bir yaratıcısal elin dokunuşunda bulunabilir.

118:10.7 (1305.2) Ancak, insanın yazgı olarak ifade ettiği şey, çoğu zaman; şansın yarattığı koşulların kaza eseri bir araya geliş biçiminde, kendi hayalinin ürünüdür. Orada, buna rağmen; evren mevcudiyetinin sınırlı âleminde, mekânın enerjilerinin asli ve gerçekleşimsel bir ilişkileminde, zamanın hareketlerinde, usun düşüncelerinde, karakterin ideallerinde, ruhsal doğaların arzularında ve evrimleşen kişiliklerin amaçsal nitelikli iradesel eylemlerinde gerçek ve ortaya çıkmakta olan bir yazgı bulunmaktadır. Maddi âlemlerin koşulları; Yüce ve Nihai'nin sıkıca iç içe geçmekte olan mevcudiyetlerinde, nihai nitelikli sınırlı bileşimi bulmaktadır.

118:10.8 (1305.3) Asli evrenin işleyiş düzenleri aklın üst-denetimi vasıtasıyla nihai son dokunuşların bir noktasına gelen bir biçimde kusursuzlaştırıldıklarında, ve, yaratılmış akıl, ruhaniyet ile olan kusursuzlaşmış bileşimi vasıtasıyla kutsallık erişiminin kusursuzluğuna yükseldiğinde, ve, Yüce bunu takiben tüm evren olgularının *mevcut* bir bütünleştiricisi olarak

ortaya çıktığında, yazgı bunun sonucunda artan bir biçimde algılanabilir hale gelir.

118:10.9 (1305.4) Evrimsel dünyalarda zaman zaman sıklıkla yaşanır halde bulunan, hayretler içinde bırakan derecedeki şans eseri gerçekleşmiş durumlardan bazıları; gelecek evren etkinliklerinin habercisi olarak, Yüce'nin kademeli olarak ortaya çıkan mevcudiyeti sebebiyle gerçekleşiyor olabilir. Bir faninin yazgı olarak adlandırabileceği şeylerin çoğu, aslında bu nitelikte değildir; bu türden hususlar üzerindeki onun yargısı, yaşamın koşullarının sahip olduğu gerçek anlamlara dair uzak görüşünün yokluğu tarafından oldukça kısıtlanmış niteliktedir. Bir faninin iyi şans olarak değerlendirebileceği şeylerin çoğu, gerçekten de kötü şans olabilir; kazanılmamış boş zamanı ve hak edilmemiş serveti bahşeden talihin gülüşü, insanın başına gelen en büyük felaketlerden bir tanesi olabilir; ızdırap çeken bir faninin üzerine yeni bir büyük derdi getiren kötü kaderin görünen gaddarlığı, gerçekte, olgun olmayan kişiliğin sahip olduğu yumuşak demiri gerçek karakterin olabilecek en katı çeliğine dönüştüren dövücü ateş olabilir.

118:10.10 (1305.5) Evrimleşen evrenler içinde bir yazgı bulunmaktadır; ve, o, evrimleşen evrenlerin amacını algılamak için yetkinliğe erişmiş olduklarının ölçüsünde bile yaratılmışlar tarafından keşfedilebilir. Kâinat amaçlarını algılamak için bütüncül yetkinlik; yaratılmışın evrimsel tamamlanışına denk düşmekte olup, başka bir biçimde, tamamlanmamış evrenlerin mevcut düzeyinin sınırları içinde Yüce'nin erişimi olarak ifade edilebilir.

118:10.11 (1305.6) Yaratıcı'nın derin sevgisi doğrudan bir biçimde, tüm diğer bireylerin eylemlerinden ve tepkilerinden bağımsız

olarak bireyin kalbinde faaliyet göstermektedir; ilişki, insan ve Tanrı olarak — kişisel niteliktedir. İlahiyat'ın kişilik-dışı mevcudiyeti (Her-Şeye-Gücü-Yeten Yüce ve Cennet Kutsal Üçlemesi olarak), bütünlüğü dışa vurmaktadır, onu oluşturan kısımları değil. Yücelik'in üst-denetimine ait yazgı artan bir biçimde, sınırlı nihai sonlarının erişiminde evren ilerleyişinin takip eden kısımları olarak görülür hale gelmektedir. Sistem, takımyıldızları, evrenler ve aşkın-evrenler ışık ve yaşam altında istikrara kavuşturulmuş hale geldiğinde, Yüce artan bir biçimde, gerçekleşmekte olan her şeyin anlamlı ilişkilendiricisi olarak ortaya çıkarken, Nihai kademeli olarak, her şeyin aşkın bütünleştiricisi olarak ortaya çıkar.

^{118:10.12 (1306.1)} Evrimsel bir dünya üzerinde başlarda, maddi düzene ait doğal olaylar ve insan varlıkların kişisel arzuları, çoğu zaman düşmansı olarak görünmektedir. Evrimleşen bir dünya üzerinde ortaya çıkan şeylerin çoğu bunun yerine; doğa kanununun oldukça sık bir şekilde, insan kavrayışında gerçek, güzel ve iyi olan her şeye karşı kaba, kalpsiz ve ilgisiz nitelikte bulunduğu biçimde — insanın anlamakta zorlandığı haldedir. Ancak, insanlık, gezegensel gelişimde ilerledikçe, bu bakış açısının şu etkenler tarafından dönüşüme uğradığını gözlemlemekteyiz:

^{118:10.13 (1306.2)} 1. *İnsanın derinleşen öngörüşü* — içinde yaşadığı dünyaya dair artan anlayışı; zamanın maddi gerçeklerinin, düşünmenin anlamlı düşüncelerinin ve ruhsal kavrayışın değerli ideallerinin kavrayışı için genişlemekte olan yetkinliği. İnsanlar, bir fiziksel doğaya ait olan şeyleri yalnızca önceden tanımlanmış bir ölçüm aracıyla değerlendirmeye kalkıştıkça,

zaman ve mekân içindeki bütünlüğü bulmayı hayal dahi edemez.

118:10.14 (1306.3) 2. *İnsanın artan denetimi* — maddi dünyanın yasalarına ve ruhsal mevcudiyetin amaçlarına dair bilginin kademeli olarak birikimine ek olarak bu iki gerçekliğin felsefi eş-güdümlüğünün olasılıkları. Medeniyetsiz olan nitelikteki insan; sahip olduğu içsel korkuların zorba üstünlüğü karşısında kölesel halde bulunan biçimde, doğa kuvvetlerin acımasız saldırıları karşısında güçsüzdü. Yarı-medeni insan, doğal âlemlerin sahip olduğu sırların yığınağını açmaya başlar aşamadır; ve, onun bilimi yavaşça, ama etkin bir biçimde, inandığı hurafeleri yok ederken, aynı zamanda felsefenin anlamlarının ve gerçek ruhsal mevcudiyetin değerlerinin kavrayışı için yeni ve genişlemiş bir gerçekselsel temeli sağlamaktadır. Medeni nitelikteki insan, bir gün, kendi gezegenine ait fiziksel kuvvetler üzerinde göreceli üstünlüğü elde edecektir; kalbindeki Tanrı'nın derin sevgisi, etkin bir biçimde, akranlarına olan derin sevgi biçiminde taşacak olup, insan mevcudiyetinin değerleri, fani yetkinliğinin sınırlarına yaklaşacaktır.

118:10.15 (1306.4) 3. *İnsanın evren bütünleşimi* — insan kavrayışının artışına ek olarak insanın deneyimsel kazanımının artışı; kendisini, Cennet Kutsal Üçlemesi ve Yüce Varlık olarak — Yücelik'in bütünleştirici mevcudiyetleri ile daha yakın uyuma getirecektir. Ve, bu, ışık ve yaşam altında istikrara uzun süredir kavuşturulmuş olan dünyalar üzerinde Yüce'nin egemenliğini sağlayan şeydir. Bu türden gelişmiş gezegenler, gerçekten de, kâinatsal gerçekliğin arayışı boyunca elde edilmiş olan başarıyla ulaşılmış iyiliğin güzelliğine ait resimler biçiminde

uyumun şiiirleridir. Ve, eğer bu türden şeyler bir gezegene olabiliyorsa, bunun uyarınca, daha büyük şeyler bile; sınırlı büyüme için potansiyellerin tamamlandığını işaret eden bir istikrara onlar da erişebildikleri için, bir sistemin ve asli evrenin daha büyük birimlerinin de başına gelebilir.

^{118:10.16 (1306.5)} Bu gelişmiş düzeye ait bir gezegen üzerinde, yazgı, yaşam koşullarının ortak ilişkiem haline geldiği biçimde bir mevcudiyet haline gelmiştir; ancak, bu yalnızca, insan kendi dünyasının maddi sorunları üzerinde nihai olarak üstünlük sağladığı için değildir; o aynı zamanda, evrenlerin ilerleyişine uygun bir biçimde yaşamaya başladığı içindir; o, Kâinatın Yaratıcısı'na olan erişimdeki Yücelik'in doğrultusunu takip etmektedir.

^{118:10.17 (1306.6)} Tanrı'nın krallığı, insanların kalplerindedir; ve, bu krallık, bir dünya üzerindeki her bireyin kalbinde mevcut olduğu zaman, bunun sonucunda, Tanrı'nın hükümranlığı o gezegende mevcut hale gelmektedir; ve, bu, Yüce Varlık'ın elde ettiği egemenliktir.

^{118:10.18 (1306.7)} Yazgıyı zaman içinde gerçekleştirmek için, insan, kusursuzluğa erişimin görevini yerine getirmek zorundadır. Ancak, insan, şimdi bile; ister iyi ister kötü olan, her şeyin, var olan her şeyin Yaratıcısı'nın arayışı içinde Tanrı-bilen fanilerin gelişimi için beraberce hizmet verdiklerine dair kâinatsal gerçeklik üzerinde derince düşündüğünde, sahip olduğu ebediyet anlamları bakımından bu yazgıyı önceden tadacaktır.

^{118:10.19 (1306.8)} Yazgı, artan bir biçimde; maddi düzeyden ruhsal olana doğru insanlar yukarı doğru çıktıkça, algılanabilir hale gelmektedir. Tamamlanmış ruhsal kavrayışa olan erişim,

yükseliş kişini; bu ana kadar bütüncül kargaşa olan şeyde uyumu tespit etmesine yetkin kılmaktadır. Morontia motası bile, bu yönde gerçek bir gelişmeyi temsil etmektedir.

118:10.20 (1307.1) Yazgı, belli bir düzeye kadar, tamamlanmamış evrenlerde dışa vurulmakta olan tamamlanmamış Yüce'nin üst-denetimidir; ve, o bu yüzden, her zaman şu niteliklerde bulunmalıdır:

118:10.21 (1307.2) 1. *Kısmi* — Yüce Varlık'ın gerçekleşiminin tamamlanmayışı nedeniyle, ve buna ek olarak

118:10.22 (1307.3) 2. *Tahmin edilemez* — düzeyden düzeye sürekli olarak değişen, böylece Yüce içinde çeşitli karşılıksal tepkiye görünür biçimde neden olan nitelikteki, yaratılmış tutumu içindeki dalgalanmalar nedeniyle.

118:10.23 (1307.4) İnsanlar yaşamın koşulları içerisinde yazgısal müdahale için dua ettiklerinde, çoğu zaman dualarına verilen cevap, yaşama dair değişmiş tutumlarıdır. Ancak, yazgı, ne yapacağı kestirilemez, huysuz nitelikte değildir; ne de o, nedenselliğin ötesinde veya büyüselidir. O; sahip olduğu ihtişamlı mevcudiyeti evrimleşen yaratılmışların kendi evren ilerleyişleri içinde zaman zaman tespit ettikleri, sınırlı evrenlerin kudretli egemeninin yavaş, fakat kesin bir biçimde, ortaya çıkışıdır. Yazgı; ilk olarak Yüce içinde, daha sonra Nihai içinde gerçekleşen ve muhtemelen Mutlak içinde de gerçekleşecek bir biçimde, ebediyetin hedeflerine doğru mekânın gökadalârinin ve zamanın kişiliklerinin kesin ve değişmez ilerleyiştir. Ve, sonsuz içinde, bizler, aynı yazgının bulunduğuna inanmaktayız; ve, bu, evren üzerine evrenden oluşan kâinatsal bütünlüğü bu şekilde harekete geçiren, Cennet

Kutsal Üçlemesi'nin amacı niteliğindeki eylemleri olarak, onun iradesidir.

118:10.24 (1307.5) [Bu anlatım, Urantia üzerinde geçici olarak ikamet eden bir Kudretli İletici tarafından sağlanmıştır.]

119. Makale

Mesih Mikâil'in Bahşedilişleri

119:0.1 (1308.1) NEBADON'un Akşam Yıldızları'nın başı olarak ben, Cebrail tarafından Nebadon'un Mikâil'i olan Kâinat Egemeni'nin yedi bahşedilişine ait hikâyeyi açığa çıkarma görevi için Urantia'ya atandım; benim ismim Gavalıa'dır. Bu sunumda bulunurken, görevlendirilmem tarafından konulmuş sınırlandırılmışlıklara katı bir biçimde bağlı kalacağım.

119:0.2 (1308.2) Bahşedilmenin niteliği, Kâinatın Yaratıcısı'nın Cennet Evlatları'nda içkin konumdadır. Kendilerinin alt düzeylerindeki yaşayan varlıkların yaşam deneyimlerine yaklaşma arzusu içinde, Cennet Evlatları'nın çeşitli düzeyleri; sahip oldukları Cennet ebeveynlerinin kutsal doğasını yansıtmaktadır. Cennet Kutsal Üçlemesi'nin Ebedi Evladı; Grandfanda'nın ek olarak zaman ve mekândan gelen kutsal yolcularının yükselişi dönemleri boyunca, kendilerini Havona'nın yedi döngüsü üzerinde kendisini yedi defa bahşetmiş olarak, bu uygulamaya öncü olmuştur. Ve, Ebedi Evlat; Mikâil ve Avonal Evlatları olarak kendi temsilcilerinin bireylerinde mekânın yerel evrenlerine kendisini bahşetmeye devam etmektedir.

119:0.3 (1308.3) Ebedi Evlat, önceden kararlanmış bir yerel evrene bir Yaratan Evladı'nı bahşettiği zaman, bu Yaratan Evlat; kendi

yedi yaratılmış bahşedilişi başarılı bir biçimde tamamlana ve aşkın-evrenin yönetim yetkisinde bulunan Zamanın Ataları tarafından onaylanana kadar, yeni yaratımın bütüncül egemenliğini üstlenmeyeceğine dair ebedi Kutsal Üçleme'nin çok önemli törensel andını da içine alan bir biçimde, bu yeni evrenin tamamlanışına, denetimine ve bütünlüğüne dair bütüncül sorumluluğu üstlenir. Bu sorumluluk, evren örgütlenişi ve yaratımına katılmak için Cennet'den ayrılmaya gönüllü olan her Mikâil Evladı tarafından üstlenilir.

119:0.4 (1308.4) Bu yaratılmış vücutlaştırmaların amacı; bu türden Yaratanlar'ın bilge, duygudaş ve anlayışlı egemenler haline gelmelerini sağlamaktır. Bu kutsal Evlatlar, içkin bir biçimde adillerdir; ancak, onlar, bu takip eden bahşedilme deneyimlerinin bir sonucu olarak anlayışlı biçimde bağışlayıcı hale gelir; onlar, doğalarından gelen bir biçimde bağışlayıcıdır; ancak, bu deneyimler kendilerini yeni ve ilave biçimlerde bağışlayıcı hale getirir. Bu bahşedilmeler, kutsal doğruluk içinde ve adil yargıyla yerel evrenleri yönetmenin ulvi görevleri için gördükleri eğitimleri ve hazırlanmalarının son adımlardır.

119:0.5 (1308.5) Her ne kadar önceden hesaba katılmamış sayısız fayda çeşitli dünyalarınkine, sistemlerinkine ve takımyıldızlarınkine ek olarak bu bahşedilmelerden etkilenmiş ve yararlanmış evren uslarının farklı düzeyleri için açığa çıksa da, onlar hâlihazırda başat olarak; bir Yaratan Evlat'ın kişisel hazırlanışı ve evren eğitimi tamamlamak için tasarlanmıştır. Bu bahşedilmeler, bir yerel evrenin bilge, adil ve etkin idaresi için olmazsa olmaz derecede önemli değildir; ancak, onlar, çeşitli yaşam türleriyle ve usun binlercesiyle,

ancak kusursuz olmayan yaratılmışlarıyla, dolu olan bir yaratımın adil, bağışlayıcı ve anlayışlı bir idaresi için mutlak bir biçimde gereklidir.

^{119:0.6 (1308.6)} Mikâil Evlatları; yaratmış oldukları varlıkların çeşitli düzeyleri için bütüncül ve adil bir duygudaşlıkla, evren düzenlenişi olan görevlerine başlamaktadırlar. Onlar; tüm bu farklılık gösteren yaratılmışlar için bağışlamanın engin sınırına, hatta, kendi yarattıkları bencillik bataklığı içinde doğru yoldan sapmış bir biçimde nereye gittiğini bilmeyenler ve çırpınanlar için bile acımaya sahiptir. Ancak, adaletin ve doğruluğun bu türden donatılmışlıkları, Zamanın Ataları'nın kabulünden geçmekte yeterli olmayacaktır. Aşkın-evrenlerin bu üçlü-birlik yöneticileri; bir Yaratan Evlat'ı, kendi yaratılmışlarının içinde bulunduğu çevre içinde tam da bu yaratılmışların kendileri olarak mevcut deneyimde bulunan bir biçimde gerçek anlamda onların bakış açısını elde edinceye kadar, Evren Egemeni olarak onaylamayacaktır. Bu şekilde bu tür Evlatlar, us sahibi ve anlayışlı yöneticiler haline gelmektedirler; onlar, üzerinde idarede bulundukları ve evren yönetim gücünü uyguladıkları çeşitli toplulukları *bilir* hale gelmektedirler. Yaşam deneyimi vasıtasıyla onlar kendilerinde, deneyimsel yaratılmış mevcudiyetinden doğan uygulamasal bağışlamaya, adil yargıya ve sabra sahip olurlar.

^{119:0.7 (1309.1)} Nebadon yerel evreni, şimdi, bahşedilme hizmetini tamamlamış olan bir Yaratan Evlat tarafından yönetilmektedir; o, evrimleşen ve kusursuzlaşan evreninin engin âlemleri üzerinde adil ve bağışlayıcı yücelik içerisinde egemenliğine sahiptir. Nebadon'un Mikâili; Ebedi Evlat'ın zaman ve mekânın evrenleri üzerindeki 611.121'inci bahşedilişi olup,

dört milyar yıl önce yerel evreninin düzenlenişine başlamıştır. Mikâil, bir milyar yıl önce gerçekleşen biçimde, yaklaşık olarak Urantia'nın bugünkü şeklini almakta olduğu zaman zarfında ilk bahşedilme serüveni için hazırlandı. Onun bahşedilişleri; yüz elli milyon yıl aralıklarla, sonuncusu bin dokuz yüz yıl önce Urantia üzerinde gerçekleşen biçimde, ortaya çıktı. Ben, şimdi, görevlendirilmemin izin verdiği bütünlüğüyle bu bahşedilmelerin doğası ve karakterini açıklayacağım.

1. İlk Bahşedilme

119:1.1 (1309.2) Nebadon evreninin bir araya getirilmiş yöneticilerinin ve baş idarecilerinin; Mikâil'in, büyük kardeşi Emanuel'in yakın bir zaman içinde Nebadon'da yönetimi eline alacağını, ve, bu arada kendisinin, açıklanmamış bir görev nedeniyle görevinden ayrı konumda bulunacağını duyurusunu duyduklarında, bu, bir milyar yıl önce Salvington üzerinde çok dikkate değer bir gelişmeydi. Takımyıldız Yaratıcıları'na yapılan bir elveda yayını dışında bu etkileşim ile ilgili hiçbir başka duyuruda bulunulmamıştı; diğer yönergelere ek olarak, bu yayın şunu söylemekteydi: “Ve, bu süreçte sizleri Emanuel'in koruması ve kollamasına emanet ederken, ben, Cennet Yaratıcım'ın emrini gerçekleştirmeye gidiyorum.”

119:1.2 (1309.3) Bu elveda yayını gönderdikten sonra Mikâil; bu sefer kendisinin tek başına olan gelişi dışında, tıpkı Uversa'ya veya Cennet'e olan ayrılığı için hazırlandığındaki öncül birçok durumda olduğu gibi, Salvington'un gönderim alanı üzerinde ortaya çıktı. O, ayrılığına dair ifadesini şu sözlerle tamamladı: “Ben sizlerden ayrılıyorum, ancak kısa bir dönem için. Birçoğunuz, biliyorum, benimle gelmek isterdiniz; ancak,

gittiğim yere sizler gelemesiniz. Yapmaya hazırlandığım şeyi, sizler yapamazsınız. Ben, Cennet İlahiyatları'nın iradesini gerçekleştirmek için gidiyorum, ve, sahip olduğum görevi tamamladığımda ve bu deneyimi elde ettiğimde, sizler arasındaki yerime geri döneceğim.” Ve, bu şekilde konuşarak, Nebadon'un Mikâili; bu toplananların görüşünden kaybolmuş olup, ortak zamanın yirmi yılı boyunca tekrar ortaya çıkmamıştır. Tüm Salvington içinde; yalnızca Kutsal Hizmetkâr ve Emanuel neyin gerçekleşmekte olduğunu bilir konumda bulunup, Zamanın Ataları onun sırrını yalnızca Parlak ve Sabah Yıldızı, Cebrail olan evrenin baş uygulayıcısı ile paylaşmıştı.

119:1.3 (1309.4) Salvington'un tüm sakinlerine ek olarak takımyıldız ve sistem yönetim merkez dünyalarında ikamet etmekte olanlar; Yaratan Evlat'ın görevine ve nerede bulunduğu dair bir kaç bilgi alabilme umuduyla, evren usu için ilgili ana alış merkezleri etrafında toplanmışlardı. Mikâil'in ayrılığından sonraki üçüncü güne kadar, muhtemel öneme sahip hiçbir ileti alınmamıştı. Bu günde, yalın bir ifadeyle şu olağanüstü ve daha-önce-hiç-duyulmamış-nitelikteki etkileşimi kaydeden, Nebadon içindeki bu düzeyin ana merkezi olan Melçizedek âleminden gelen bir iletişim Salvington üzerinde kaydedilmişti: “Bugün öğlen, bizlerin nüfusuna ait olmayan ancak tamamiyle bizim düzenimize benzeyen nitelikteki, garip bir Melçizedek Evladı bu dünyanın alış alanında ortaya çıktı. O; bu yeni Melçizedek Evladı'nın bizlerin düzeyine kabul edilmesini ve Nebadon Melçizedekleri'nin acil durum hizmetine verilmesini emreden biçimde, Zamanın Ataları'ndan alınmış ve Salvington'un Emanuel'i tarafından uygun görülmüş hükümleri Uversa'dan taşıyan ve bizlerin baş

yöneticisine sunan yalnız bir dördüncül-hizmetkâr-ruhaniyeti tarafından eşlik edilmekteydi. Ve, bu hüküm uyarınca, emir verildi; bu hüküm, yerine getirildi.”

119:1.4 (1310.1) Ve, bu, ilk Mikâil bahşedilişi ile ilgili Salvington kayıtlarında neredeyse ortaya çıkan her şeydir. Mikâil’in dönüşünün ve, harfi harfine ifade edilmesi gerekli görülmemiş nitelikte bulunan, evren olaylarının idaresini tekrar eline alacağının gerçekliğinin kaydedildiği yüz yıllık Urantia zamanına kadar başka hiçbir şey görünmemektedir. Ancak, bahse konu çağın acil durum birliklerine ait bu benzersiz Melçizedek Evladı’nın hizmetine dair bir anlatım olarak, Melçizedek dünyası üzerinde tuhaf bir kayıt bulunmaktadır. Bu kayıt, Yaratıcı Melçizedek’in evinin önünü kaplayan basit bir mabet içinde korunmaktadır; ve, o, evren acil durumuna ait yirmi dört göreve olan onun görevlendirilişi ile ilgili, bu geçici Melçizedek Evladı’nın hizmetine dair anlatımdan oluşmaktadır. Ve, oldukça yakın bir zaman içinde gözden geçirmiş olduğum, bu kayıt, şu cümleler ile tamamlanmaktadır:

119:1.5 (1310.2) “Ve, bu gün öğlen vakti, duyurulmadan ve yalnızca kardeşliğimizin üçü tarafından gözlenen bir biçimde, düzeyimize ait bu ziyaret eden Evlat, sadece yalnız bir dördüncül-hizmetkâr-ruhaniyeti eşliğinde, geldiği gibi dünyamızdan ayrıldı; ve, bu kayıt şimdi, bu ziyaretçinin bir Melçizedek olarak yaşadığına, bir Melçizedek’in suretinde bir Melçizedek olarak görevde bulunduğuna, ve, düzeyimize ait bir acil durum Evladı olarak görevlerinin tümünü aslına uygun olarak yerine getirdiğine dair onayla sonlanmaktadır. Herkesin rızasıyla o; benzersiz bilgeliği, yüce derin sevgisi ve görevine olan muhteşem bağlılığıyla sevgimizi ve hayranlığımızı

kazanmış bir biçimde, Melçizedekler'in başı haline gelmiştir. O, bizleri derinden sevdi, bizleri anladı ve bizlerle birlikte hizmet verdi; ve, sonsuza kadar bizler, kendisinin sadık ve adanmış akran Melçizedek unsurlarıyız; zira, dünyamız üzerindeki bu yabancı şimdi ebedi olarak, Melçizedek doğasının bir evren hizmetkârı haline gelmiştir.

119:1.6 (1310.3) Ve, bu, Mikâil'in ilk bahşedilişi hakkında sizlere söylemeye izin verilen her şeydir. Bizler, tabi ki; Melçizedekler ile birlikte bir milyar yıl önce oldukça gizemli bir biçimde hizmet vermiş olan bu tuhaf Melçizedek'in, ilk bahşedilişi görevindeki vücutlaştırılmış Mikâil'den başkası olmadığını tamamiyle anlamaktayız. Kayıtlar, özel bir biçimde, bu benzersiz ve verimli Melçizedek'in Mikâil olduğunu ifade etmemektedir; ancak, bu Melçizedek'in zamanında kendisi olduğuna herkes tarafından inanılmaktadır. Muhtemelen, bu gerçekliğe dair mevcut ifade, Sonarington'ın kayıtlarının dışına bulunabilen nitelikte değildir; ve, bu gizli dünyanın kayıtları, bizlere açık değildir. Kutsal Evlatlar'ın yalnızca bu kutsal dünyası üzerinde, vücutlaştırılışın ve bahşedilişin gizemleri tamamiyle bilinmektedir. Bizlerin hepsi, Mikâil bahşedilmelerine ait gerçeklikleri bilmekteyiz; ancak, bizler, onların nasıl gerçekleştirildiklerini anlamamaktayız. Bizler; Melçizedekler'in yaratıcı olarak bir evrenin yöneticisinin nasıl, bu kadar aniden ve gizemli bir biçimde onların nüfuslarından bir tanesi haline gelebileceğini, ve, onlardan biri olarak, aralarında yaşayıp, yüz yıl boyunca bir Melçizedek Evladı olarak görev yapabileceğini anlamamaktayız. Ancak, o, tam da bu şekilde gerçekleşmişti.

2. İkinci Bahşediliş

119:2.1 (1310.4) Mikâil'in Melçizedek bahşedilişinden sonraki yaklaşık yüz elli milyon yıl boyunca, 37 numaralı takımyıldıza ait 11 numaralı sistemde kargaşa baş göstermeye başlayana kadar, Nebadon evreni içinde her şey yolunda gitmişti. Bu kargaşa, bir Sistem Egemeni olarak bir Lanonandek Evladı'nın merkezinde bulunduğu, Takımyıldız Yaratıcıları tarafından karara varılmış ve bu takımyıldıza Cennet danışmanı olarak görev yapan Zamanın İnançlıları tarafından onaylanmış bir yanlış anlamadan oluşmaktaydı; ancak, itiraz eden Sistem Egemeni, karardan bütünüyle hoşnut değildi. Yüz yıllık süren hoşnutsuzluğundan sonra, o; Uversa üzerinde Zamanın Ataları'nın eylemi tarafından uzun zamandan beri kararına varılmış ve sonlandırılmış nitelikteki bir isyan olarak, Yaratın Evlat'ın egemenliğine karşı Nebadon evreninde çıkarılmış en geniş kapsamlı ve yıkıcı isyanlardan birine birliktelik unsurlarını sürüklemişti.

119:2.2 (1311.1) Lutentia ismindeki bu isyankâr Sistem Egemeni, ortak Nebadon zamanına göre yirmi yıldan daha fazla bir süre boyunca kendi yönetim-merkez gezegeninde en yüksek konumda idaresinde bulunmuştu; bunun üzerine, Uversa'dan gelen onayla birlikte, En Yüksek Unsurlar, Lutentia'nın görevden alınmasını emredip, ikamet edilen dünyaların çatışmayla parçalanmış ve kafası karışmış sisteminin yönetimini üstlenmek amacıyla yeni bir Sistem Egemeni'nin atanması için Salvington yöneticilerini görevlendirdi.

119:2.3 (1311.2) Salvington üzerinde bu talebin alınmasıyla eş zamanlı olarak, Mikâil; "zamanı gelince geri dönmenin" sözünü vererek ve yönetim yetkisinin tamamını Zamanın Birliktelikleri, Emanuel olan kendi Cennet kardeşinin elinde

toplayarak, “Cennet Yaratıcım’ın emrini yerine getirme” amacıyla evren yönetim merkezinde bulunmama arzusuna dair bu olağanüstü nitelikteki duyurularının ikincisini başlattı.

119:2.4 (1311.3) Ve, bunun sonrasinda, Melçizedek bahşediliş ile ilişkili olarak onun ayrılışı zamanında gözlenmiş olan aynı yöntemle, Mikâil tekrar, kendi yönetim-merkez âleminden ayrıldı. Bu açıklanmamış elvedadan üç gün sonra, orada, yeni ve bilinmez bir üye olarak Nebadon’un birinci-derece Lanonandek Evlatları’nın yedek birlikleri arasında bir şey gelişti. Bu yeni Evlat; kendisinin, 37 numaralı takımyıldızın 11 numaralı sistemine, görevden alınmış Lutentia’nın varisi konumunda, ve, yeni bir egemenin atanışına kadar vekâleten bu görevi gerçekleştirecek Sistem Egemeni olarak bütüncül yetkiyle görevlendirilmesini emreden, Salvington’un Emanuel’i tarafından uygun görülmüş nitelikte bulunan Uversa Zamanın Ataları’ndan hükümleri taşıyan yalnız bir üçüncül-hizmetkâr-ruhaniyeti tarafından eşliğinde, önceden duyurulmadan öğlen vakti ortaya çıktı.

119:2.5 (1311.4) Evren zamanının on yedi yılından fazla bir süre boyunca, bu tuhaf ve bilinmeyen geçici yönetici; bahse konu kafası karışmış ve istikrarını yitirmiş yerel sistemin olaylarını idare edip, onun zorlukları üzerinde yargıda bulundu. Hiçbir Sistem Egemeni daha öncesinde hiç bu kadar derinden sevilmemiş veya herkes tarafından bu düzeyde onurlandırılmamış ve saygı duyulmamıştı. Adalet ve bağışlama içinde, bu yeni yönetici; kargaşa içindeki sistemi istikrara kavuştururken, sadece yanlış kararları için Emanuel’dan özür dilemesi karşılığında yönetim yetkisinin sistem koltuğunu paylaşma ayrıcalığını bile kendi isyankâr selefine önererek,

tüm öznelere üzerinde zorlayıcı hizmetinde bulunmuştur. Ancak, Lutentia; oldukça yakın bir süre önce karşı geldiği evren yöneticisinin tam da kendisi olarak, bu yeni ve tuhaf Sistem Egemeni'nin Mikâil'den başkası olmadığını oldukça iyi bilen bir biçimde, bağışlamanın bu tekliflerini elinin tersiyle geri çevirmişti. Ancak, onun yanlış yönlendirilmiş ve gerçeklikten saptırılmış takipçilerinin milyonlarcası, bu dönemdeki bilinen adıyla Palonia sisteminin Kurtarıcı Egemeni olarak, bu yeni yöneticinin bağışlamasını kabul etmişti.

119:2.6 (1311.5) Ve, bunun sonrasında, görevden alınmış Lutentia'nın kalıcı varisi olarak evren yönetim makamları tarafından belirlenmiş, yeni atanan Sistem Egemeni'nin ortaya çıktığı o dikkate değer gün gelmişti; ve, tüm Palonia, Nebadon'un o zamana kadar tanıdığı en soylu ve en iyi niyetli sistem yöneticisinin ayrılışı için yas tuttu. O; tüm sistem tarafından derinden sevilmiş olup, Lanonandek Evlatları'nın tüm topluluklarına ait akranları tarafından kendisine hayranlık beslenmekteydi. Onun ayrılışı, törensel nitelikte değildi; sistem yönetim-merkezinden ayrıldığında, büyük bir kutlama düzenlenmişti. Ve, onun yanlış yapmakta olan selefi bile şu iletiyi yollamıştı: “Sen, her biçimde adil ve doğrusun. Her ne kadar Cennet yönetimini reddetmeye devam etsem de, senin adil ve bağışlayıcı bir idareci olduğunu itiraf etmek zorundayım.”

119:2.7 (1312.1) Ve, bunun sonrasında, bir isyankâr sistemin bu geçici yöneticisi geçici nitelikteki kısa idari ikametine ait gezegene elveda ederken, ondan sonraki üçüncü günde Mikâil, Salvington'da ortaya çıkmış olup, Nebadon evreninin

yönetimine devam etmişti. Orada yakın bir zaman içerisinde, Mikâil'in egemenliğinin ve yönetim yetkisinin artan karar gücüne dair üçüncü Uversa duyuruşu izledi. İlk duyuru Nebadon'a onun varışı zamanında gerçekleştirilmiş olup, ikincisi Melçizedek bahşedilişinin tamamlanışından yakın bir süre sonra yürürlüğe konulmuş bulunup, bu aşamada üçüncüsü, ikinci veya diğer bir değişle Lanonandek görevinin sonlanmasını takip etmektedir.

3. Üçüncü Bahşediliş

119:3.1 (1312.2) Salvington üzerindeki yüce heyet; bir Maddi Evlat'a gerçekleştirecekleri yardımları için gönderilmek üzere, 61 numaralı takımyıldız içindeki 87 numaralı sistemin 217 numaralı gezegeni üzerinde Yaşam Taşıyıcıları'nın çağrısının değerlendirilişini tam da yeni bitirmiş konumda bulunmaktaydı. Bu aşamada gezegen; bu ana kadar tüm Nebadon içindeki bu türden ikinci isyan olarak, başka bir Sistem Egemeni'nin içinde doğru yoldan ayrıldığı yer olan yerleşik dünyalarının bir sistemi içinde konumlanmıştı.

119:3.2 (1312.3) Mikâil'in isteği üzerine, bu gezegenin Yaşam Taşıyıcıları'nın talebine karşılık veren eylem, Emanuel tarafından incelenen ve bunun üzerine durum değerlendirilişinde bulunana kadar ertelenmişti. Bu, olağanın dışında bir işleyişti; ve, ben, hepimizin nasıl da görülmemiş bir şeyin gerçekleşeceğini öngörmüş olduğumuzu, ve, bu belirsizlikte fazla bırakılmadığımız, çok iyi hatırlamaktayım. Mikâil, Emanuel'in ellerine kâinat yönetimini aktarırken, göksel kuvvetleri Cebrail'in emrine emanet etmişti; ve, idari sorumluluklarından bu şekilde kurtulan biçimde, o, Evren Ana Ruhaniyeti'ne elveda deyip, bundan önceki iki seferde

gerçekleştirdiğinin tamamıyla aynısını yaparak, Salvington'un ayrılış alanı konumunda gözden kayboldu.

119:3.3 (1312.4) Ve, beklenilebileceği gibi; tuhaf bir Hizmetkâr Evladı, 61 numaralı takımyıldızının 87 numaralı sistemine ait yönetim-merkez dünyası üzerinde, Uversa Zamanın Ataları tarafından görevlendirilmiş, ve Salvington'un Emanuel'i tarafından onaylanmış, bir yalnız birincil-hizmetkâr-ruhaniyeti eşliğinde, duyurulmamış bir biçimde üçüncü gün sonrasındaki öğlen vaktinde ortaya çıktı. Vekâlet etmekteki Sistem Egemeni bu yeni ve gizemli Maddi Evladı derhal 217 numaralı dünyanın vekâlet edecek olan Gezegensel Prensi olarak atadı; ve, bu atama, 61 numaralı takımyıldızın En Yüksek Unsurları tarafından anında onaylandı.

119:3.4 (1312.5) Böylece, bu benzersiz Maddi Evlat; gezegensel zamana göre bir tam nesil boyunca yalnız başına görev yaparak, dış evren ile hiçbir doğrudan iletişimi bulunmadan kuşatılmış bir sistemde konumlanmış olarak ayrılığın ve isyanın tecrit altına alınmış bir dünyası üzerinde zorlu sürecine başlamıştı. Bu acil durum Maddi Evladı; görevini yerine getirmemekte olan Gezegensel Prens ve onun bütün çalışanlarının pişmanlığını ve geri dönüşünü gerçekleştirmiş, ve, yerel evrenler içinde kurulu konumda bulunan Cennet yönetiminin sadık hizmetine olan gezegenin geri kazanımına şahit olmuştur. Olması gereken bir süreç içinde bir Maddi Erkek ve Kız Evlat, onun yeniden canlandırdığı ve kurtardığı bu dünya üzerine varmıştır; ve, onlar, görünen gezegensel yöneticiler olarak yerinde bir biçimde göreve getirildiklerinde, geçişsel veya diğer bir deyişle acil durum Gezegen Prensi, bir gün öğle vakti ortadan kaybolan bir biçimde resmi olarak

elvedasında bulundu. Ondan sonraki üçüncü gün, Mikâil, Salvington üzerindeki olağan konumunda tekrar ortaya çıktı; ve, yakın bir zaman içinde, aşkın-evren yayınları, Nebadon içinde Mikâil'in egemenliğinin ilave bir biçimde gelişimini açıklayan Zamanın Ataları'nın resmi dördüncü duyurusunu taşıdı.

119:3.5 (1312.6) Bu kafası karışmış gezegen üzerinde bahse konu Maddi Evlat'ın; sabırla, soğukkanlılıkla ve beceriyle zorlayıcı durumlarının hangileriyle yüzleştiğini anlatma iznine sahip olmadığımın dolayısı pişmanım. Bu tecrit edilmiş dünyanın eski haline dönüşü, Nebadon boyunca kurtuluşun yıllıkları içinde en güzel biçimde etkileyici bölümlerden bir tanesidir. Bu görevin sonlanması sürecinde, sevgili yöneticilerinin, ussal varlığa ait bir alt unsur düzeyinin suretinde bu tekrar eden bahşedilmişliklere katılmayı tercih etme nedeni tüm Nebadon için oldukça anlaşılır hale gelmiş konumdaydı.

119:3.6 (1313.1) Bir Melçizedek Evladı, sonra bir Lanonandek Evladı ve onun da sonrasında bir Maddi Evlat olarak Mikâil'in bahşedilmişliklerinin tümü, eşit düzeyde gizemli ve açıklanabilirliği ötesindedir. Her birinde o, *ansızın* ortaya çıkmış olup, bahşedilme topluluğunun tamamıyla gelişmiş bireyi olarak ortaya çıkmıştır. Bu tür vücutlaşmalarının gizemi, Sonarington'un gizli âlemi üzerindeki kayıtların az sayıdaki denetimcisine ulaşabilenlerin haricinde, hiçbir zaman bilinemeyecektir.

119:3.7 (1313.2) Tecrit ve isyan içindeki bir dünyanın Gezegensel Prensi olarak bu muhteşem bahşediliştan beri, hiçbir zaman, Maddi Erkek veya Kız Evlatları'nın herhangi biri, görevlendirilmelerinden şikâyetçi olma veya gezegensel

görevlerinin zorluklarında kusur bulma çekiciliğine kapılmamıştır. Her zaman için Maddi Evlatlar; tıpkı kendilerinin denenmek ve sınanmak zorunda oluşları gibi “her açıdan denenmiş ve sınanmış olan” bir unsur olarak, evrenin sahip olduğu bir Yaratan Evlat düzeyi içinde, anlayışlı bir egemen ve duygudaş bir arkadaşına sahip olduklarını bilmektedir.

^{119:3.8 (1313.3)} Bu görevlerin her birini, evren kökenindeki tüm göksel usları arasında gerçekleştirilmiş artan hizmet ve sadakatin bir çağı izlemişken, her takip eden bahşedilme çağı; evren idaresindeki tüm yöntemlerde ve hükümetin tüm işleyiş biçimlerinde ilerleme ve gelişim tarafından nitelenmişti. Bu bahşedilmeden beri, hiçbir Maddi Erkek veya Kız Evlat, hiçbir zaman, Mikâil’e karşı isyana kasıtlı olarak katılmamıştır; onlar kendisine çok sadık bir biçimde, herhangi bir şekilde bilinçli olarak onu reddetmeyecek kadar çok sadık biçimde, kendisini derinden sevmekte ve onu onurlandırmaktadırlar. Yalnızca aldanma ve temelsiz inanışlar sebebiyle, yakın dönemlerin Âdemleri, isyankâr kişiliklerin daha yüksek türleri tarafından doğru yoldan saptırıldılar.

4. Dördüncü Bahşediliş

^{119:4.1 (1313.4)} Uversa’nın dördüncü bin-yıllık çağrı listesinin sonunda, Mikâil, Nebadon hükümetinin yönetimini Emanuel ve Cebrail’in ellerine teslim edişini gerçekleştirdi; ve, tabi ki, bu türden eylemi takiben geçmişte neyin gerçekleşmiş olduğunu hatırlayan biçimde, hepimiz, bahşedilmenin dördüncü görevi içinde Mikâil’in ortadan kayboluşuna şahit olmaya hazırlandık; ve, bizler, uzun bir boyunca bekler

konumda bırakılmadık, zira, o yakın bir süre içinde, Salvington ayrılış alanına hareket edip, görüşümüzden kayboldu.

119:4.2 (1313.5) Bu bahşedilme ortadan-kayboluşundan sonraki üçüncü günde, bizler, Uversa'ya olan evren yayınlarında, Nebadon'un yüksek melek yönetim-merkezinden yapılmış olan şu önemli haber girişini gözlemledik: “Yalnız bir birincil-hizmetkâr-ruhaniyeti ve Salvington'un Cebrail'i tarafından eşlik edilmiş, bilinmeyen bir yüksek meleğin duyurulmamış varışını bildirmekteyiz. Bu kaydedilmemiş yüksek melek; Nebadon'un düzeyine ait konumda olup, Salvington'un Emanuel'i tarafından uygun görülmüş olan, Uversa Zamanın Ataları'nın hükümlerini taşımaktadır. Bu yüksek melek; yerel bir evrenin sahip olduğu meleklerin en yüksek düzeye ait olarak deneyimine başlamış olup, çoktan, eğitmen danışmanların birliğine atanmış konumda bulunmaktadır.”

119:4.3 (1313.6) Mikâil, ortak evren zamanının kırk yılından fazla bir dönem boyunca, yüksek melek bahşedilişi olarak, bu süreç boyunca Salvington'dan uzak kalmıştı. Bu zaman zarfın süresince, o; yirmi iki farklı dünya üzerinde faaliyet gösteren bir biçimde, yirmi altı farklı üstün eğitmene, özel bir üst düzey rehberi olarak adlandırabileceğiniz, yüksek meleksel bir eğitmen danışmanı olarak görevlendirilmişti. Onun son veya diğer bir deyişle tamamlayıcı görevi, Nebadon evreninin 3 numaralı takımyıldızının 84 numaralı sistemi içindeki 462 numaralı dünya üzerinde, bir Kutsal Üçleme Evladı'nın bir bahşedilme görevine danışman ve yardımcı olarak görevlendirilişiydi.

119:4.4 (1314.1) Yedi yıllık bu görevlendirme boyunca, bu Kutsal Üçleme Eğitmen Evladı, hiçbir zaman, yüksek meleksel

birlikteliğine kimliğini açıklamaya bütünüyle ikna olmadı. Tüm yüksek meleklerin bu çağ boyunca özel bir ilgi ve incelemeyle değerlendirildikleri doğrudur. Hepimiz, bir yüksek melek kimliği altında, sevgili Egemenimiz'in dışarıda evren içinde bir yerde olduğunu çok iyi bilmekteydik; ancak, hiçbir zaman bizler, onun kimliğinden de emin olamadık. Hiçbir zaman, onun kimliği; bu Kutsal Üçleme Eğitimci Evladı'nın bahşedilme görevine verilmesi zamanına kadar, kesin bir biçimde tespit edilemedi. Ancak, bu dönem boyunca, yüce yüksek melekler her zaman; yaratılmış bahşedilişinin bir görevinde evren Egemeni'nin aniden misafiri olmamızın sonradan farkındalığını önlemek için, özel ilgiyle değerlendirilmişlerdi. Ve, böylece, melekler ile ilgili olarak; onların Yaratan ve Yöneticisi'nin, yüksek melekse kişiliğin sureti içinde her açıdan denendiği ve sınandığı" sonsuza kadar doğru hale gelmişti.

^{119:4.5 (1314.2)} Bu takip eden bahşedilmeler artan bir biçimde evren yaşamının daha alt türlerine ait doğayı almaya başlayınca, Cebrael, gittikçe daha çok; bahşedilmiş Mikâil ve Emanuel olan vekâlet halindeki evren yöneticisi arasında evren irtibatı olarak faaliyet gösteren bir biçimde, bu vücutlaşma serüvenlerinin bir birlikteliği haline geldi.

^{119:4.6 (1314.3)} Bu aşamaya kadar Mikâil, kendi yarattığı evren Evlatları'nın şu üç düzeyine ait bahşedilme deneyiminden geçmiş bulunmaktaydı: Melçizedekler, Lanonandekler ve Maddi Evlatlar. Bunu takiben, o; zaman ve mekânın evrimsel fanileri olarak, sahip olduğu en alt düzeydeki irade sahibi yaratılmışlarının yükseliş süreçlerinin çeşitli fazlarına ilgisini

yöneltmeden önce, bir yüce yüksek melek olarak meleksele yaşamın suretinde kişilikleşmek için alçalmaktadır.

5. Beşinci Bahşediliş

^{119:5.1 (1314.4)} Urantia üzerinde zamanın takip edildiği biçimiyle, üç yüz milyon yıldan biraz daha fazla süre önce, bizler; Emanuel'e yapılan evren yönetiminin aktarımlarının bir başkasına daha şahit olup, ayrılık için Mikâil'in hazırlıklarını gözlemledik. Bu durum; Orvonton aşkın-evreninin yönetim-merkezi olan, doğrultusunun Uversa olduğunu duyurmasın bakımından öncekilerinden farklıydı. Zaman içinde, bizlerin Egemeni ayrıldı; ancak, aşkın-evren yayınları hiçbir zaman, Zamanın Ataları'nın mahkemelerine olan Mikâil'in varışından bahsetmedi. Salvington'dan olan ayrılışından kısa bir süre sonra, Uversa yayınlarında üzerinde şu önemli ifade ortaya çıktı: "Oraya bugün; Salvington'un Emanuel'i tarafından onay alan ve Nebadon'un Cebrail'i tarafından eşlik edilen bir biçimde, Nebadon evreninden gelmekte olan fani kökendeki duyulmamış ve nüfusa kayıtlı olmayan bir yükseliş kutsal yolcusu ulaştı. Bu tanımlanamamış varlık; gerçek bir ruhaniyetin düzeyini temsil etmekte olup, birlikteliğimize kabul edilmiştir."

^{119:5.2 (1314.5)} Eğer siz bugün Uversa'ya gidecek olursanız, Uversa üzerinde bu isimle bilinen zaman ve mekânın bahse konu özel ve bilinmeyen kutsal yolcusu olarak, Eventod'un orada kısa süreli ikameti dönemine ait anlatımları duyarsınız. Ve, en aşağı, yükseliş fanilerinin ruhani düzeyinin tıpatıp suretindeki yüce bir kişilik olarak, bu yükseliş fanisi, Orvonton ortak zamanına göre on bir yıllık bir süreç boyunca Uversa'da yaşayıp, faaliyette bulundu. Bu varlık; görevlendirmeler alıp,

Orvonton’un çeşitli yerel evrenlerinden gelen akranlarıyla ortak bir biçimde, bir ruhaniyet fanisinin sorumluluklarını yerine getirdi. “Tıpkı akranları gibi, her açıdan denenmiş ve sınanmış”, her durumda üstlerinin güvenine ve emanetine layık olduğunu kanıtlamıştı; bunu gerçekleştirirken, o, hatasız bir biçimde, akran ruhaniyetlerinin saygısını ve sadık hayranlığını hak etmişti.

119:5.3 (1315.1) Salvington üzerinde, bizler; bu dikkat çekmeyen ve nüfusa ait olmayan kutsal yolcu ruhunun, yerel evrenimizin bahşedilmiş yöneticisinden başkası olmadığını, Cebrail’in mevcudiyetine bakarak oldukça iyi bilen bir biçimde, bütün ilgimizle bu ruhaniyet yolcusunun sürecini takip ettik. Fani evrime ait bir aşamanın rolünde vücutlaştırılmış olarak Mikâil’in bu ilk ortaya çıkışı, tüm Nebadon’u büyük heyecana iten ve onları büyüleyen bir olaydı. Bizler; böyle şeyleri duymuştuk, ama bu aşamada onları gözlerimizle görüyorduk. O, Uversa üzerinde tamamiyle gelişmiş ve kusursuz bir biçimde eğitilmiş bir ruhani fani olarak ortaya çıktı; ve, bu bütünlük içerisinde, Havona’ya olan yükseliş fanilerinin bir topluluğunun ilerleyişine kadar sürecine devam etti; bu noktada, Zamanın Ataları ile görüşmede bulunup, doğrudan bir biçimde, Cebrail’in eşliğinde, Salvington üzerindeki her zamanki yerinde yakın bir süre sonra ortaya çıkan bir biçimde, Uversa’dan ansızın ve törensiz gerçekleşen elvedasında bulundu.

119:5.4 (1315.2) Bu bahşedilişin tamamlanışına kadar, Mikâil’in; en yüksek Melçizedek unsurlarından en aşağı zaman ve mekânın evrimsel dünyaları üzerindeki beden ve kan fanilerine kadar, sahip olduğu evren kişiliklerine ait çeşitli düzeylerin sureti

içinde muhtemel bir biçimde vücutlaşımı, bizler tarafından kesin bir biçimde düşünülmemekteydi. Yaklaşık olarak bu zaman zarfında Melçizedek üniversiteleri, Mikâil'in ileride bir dönemde bedenini bir fanisi olarak vücutlaşabilme olasılığını öğretmeye başladılar; ve, bu türden açıklanamaz bahşedilişin olası yöntemi hakkında fazlasıyla düşünce ortaya atıldı. Mikâil'in bizzat, bir yükseliş fanisi rolünde bulunmuş olması; yaratılmış ilerleyişinin hem yerel evren hem de aşkın-evren boyunca gerçekleşen en uç noktasına kadar uzanan bütüncül düzenine yeni ve ilave ilgi getirdi.

119:5.5 (1315.3) Hâlihazırda, bu takip eden bahşedilişlerinin yöntemi bir gizem olarak kaldı. Cebraile; aracılığıyla, bu Cennet Evladı ve evren Yaratanı'nın, istediğinde, kendisine ait alt düzey yaratılmışlarından birinin kişiliğini üstlenip, onun yaşamını yaşadığı yöntemi kavrayamadığını itiraf etmektedir.

6. Altıncı Bahşediliş

119:6.1 (1315.4) Bu aşamada, Salvington'un tümü; Mikâil'in, beşinci takımyıldızın yönetim-merkez gezegeni üzerinde En Yüksek Yaratıcılar'ın mahkemelerinde bir morontia fanisinin sürecini üstlenme amacıyla Salvington'dan yakın zamanda ayrılacağını açıklayarak, yönetim-merkez gezegeni üzerindeki geçici sakinleri bir araya topladığı ve, ilk kez, vücutlaşma tasarımının geri kalanını açıkladığı biçimde, gerçekleşmeyi beklemekte olan bir bahşedilişin hazırlıklarından haberdardı. Ve, bunun sonrasında, bizler; kendisinin yedinci ve son bahşedilişinin, fani bedenin suretinde bir evrimsel dünya üzerinde gerçekleşecek oluşuna dair açıklamayı ilk kez duymuş olduk.

119:6.2 (1315.5) Altıncı bahşediliş için Salvington'dan ayrılmadan önce, Mikâil; âlemin tüm bir araya toplanmış sakinlerine seslenip, bir yalnız yüksek meleğe ek olarak Nebadon'un Berrak ve Sabah Yıldızı eşliğinde, herkesin tüm görüş alanından ayrıldı. Evrenin idaresi tekrar Emanuel'e emanet edilmişken, orada, idari sorumluluklarının daha geniş bir dağılımı söz konusuydu.

119:6.3 (1315.6) Mikâil, yükseliş düzeyine ait tamamiyle gelişmiş bir morontia fanisi olarak beş numaralı takımyıldızın yönetim-merkezinde ortaya çıktı. Çok üzülererek ifade etmek isterim ki, bu kayıt-dışı morontia fanisinin yükselişine ait detayları açığa çıkarmam yasaklanmıştır; zira, o, Urantia üzerindeki çarpıcı ve trajik konukluğunu bile içine alan bir biçimde, Mikâil'in bahşedilme deneyiminde en olağanüstü ve derinden etkileyici aşamalardan bir tanesiydi. Ancak, bu görevi kabul etmemle birlikte bana getirilmiş sınırlılıkların birçoğu arasında, Endantum'un morontia fanisi olarak Mikâil'in bu muhteşem sürecinin detaylarını açığa çıkarmaya kalkışmamı yasaklayan bir maddenin bulunmaktadır.

119:6.4 (1316.1) Hepimiz için, Mikâil, bu morontia bahşedilişinden geri döndüğünde, bizlerin Yaratıcı'nın; Evren Egemeni'nin aynı zamanda, âlemleri içindeki yaratılmış usun en alt düzeydeki türünün bile arkadaşı ve duygudaş yardımcısı olduğu biçiminde, bir akran yaratılmışı haline geldiği, bariz hale geldi. Bizler, bu bahşedilmeden önce, evren iradesi içinde yaratılmış bakış açısının bu ilerleyici erişiminin farkına varmış halde bulunmaktaydık; zira, o, kademeli bir biçimde ortaya çıkan haldeydi; ancak, morontia fani bahşedilişinin tamamlanışından sonra daha, hatta Urantia üzerinde

marangozun evladının sürecinden geri dönüşünden sonra daha da bile fazla olan bir biçimde, bariz hale geldi.

119:6.5 (1316.2) Bizler; morontia bahşedilmesinden Mikâil'in salıverilme vaktinin geldiği hususunda Cebrail tarafından önceden bilgilendirilmiş olup, Salvington üzerinde yakışır bir karşılama töreni düzenledik. Milyonlarca varlık, Nebadon'un takımyıldız yönetim-merkez dünyalarından bir araya geldi; ve, Salvington'a komşu dünyalardaki konukların büyük çoğunluğu, evrenin idaresine olan geri dönüşünde onu karşılamak için toplandı. Birçok hoş-geldin dileklerimize, ve, yaratılmışları ile ilgili bu kadar şevkle ilgili olan bir Egemene hayranlığımızın ifadelerine karşılık olarak, o, sadece şunları söyledi: "Ben, sadece benim Yaratıcım'ın görevini yerine getirmekteydim. Ben, yalnızca, kendi yaratılmışlarını derinden seven ve onları anlamaya can atan Cennet Evlatları'nın zevkini yerine getirmekteyim.

119:6.6 (1316.3) Ancak, bu günden, Mikâil'in İnsan'ın Evladı olarak kendi Urantia serüvenine çıktığı ana kadar, tüm Nebadon; konukluğunun tüm takımyıldızına ait maddi dünyalardan bir araya gelmiş akranları gibi her açıdan sınanmış bir varlık olarak, evrimsel yükselişin bir morontia fanisinin bahşedilme vücutlaşımı halinde Endantum üzerinde faaliyet gösterirken Egemen Yöneticileri'nin yaptığı birçok şey üzerinde konuşmaya devam etti.

7. Yedinci ve Son Bahşediliş

119:7.1 (1316.4) Binlerce yıl boyunca, hepimiz, Mikâil'in yedinci ve son bahşedilişini dört gözle bekledik. Cebrail bizlere, bu sonuçlayıcı bahşedilişin fani bedeninin suretinde

gerçekleşeceğini bilgilendirmiş konumdaydı; ancak, bizler, bu tamamlayıcı serüvenin zamanı, mekânı ve biçimi hakkında tamamiyle bilgisizdik.

119:7.2 (1316.5) Mikâil'in Urantia'yı nihai bahşedilişinin sahnesi olarak seçmiş olduğuna dair herkese gerçekleştirilen duyurusu; bizlerin, Âdem ve Havva'nın görevlerindeki başarısızlıklarını öğrenmesinden yakın bir süre sonra yapıldı. Ve, böylece, otuz beş bin yıldan daha fazla bir süre boyunca, dünyanın, evrenin bütünüünün sahip olduğu heyetlerde oldukça bariz bir yer işgal etti. Orada, Urantia bahşedilişindeki herhangi bir aşama ile ilgili (vücutlaştırma gizemi dışında) hiçbir sır bulunmamaktaydı. İlkinden, Mikâil'in Salvington'a en yüksek Evren Egemeni olarak nihai ve utkulu dönüşünü olan, sonuncusuna kadar, küçük ancak oldukça onurlandırılmış dünyanın üzerinde gerçekleşmiş her şey ile ilgili bütüncül evren ilgisi bulunmaktaydı.

119:7.3 (1316.6) Her ne kadar bizler bu yönetime benzer bir biçimde gerçekleşeceğine inanmış olsak da, bu olayın bizzat gerçekleştiği ana kadar, Mikâil'in; âlemin korumasız bir bebeği olarak dünya üzerinde ortaya çıkacağını hiçbir şekilde bilmemekteydik. Bu zamana kadar o her seferinde, kendi bahşediliş tercihinin kişilik topluluğuna ait tümüyle gelişmiş bir birey olarak ortaya çıkmış konumdaydı; ve, Beytüllahim bebeğinin Urantia üzerinde doğmuş olduğunu söyleyen Salvington yayını, çok heyecan verici bir duyuruydu.

119:7.4 (1316.7) Bizler, bunun sonrasında; yalnızca, Yaratamızın ve arkadaşımızın, korumasız bir bebek olarak bu bahşedilişte konumunu ve yönetimini görünüşte tehlikeye attığı bir biçimde, tüm süreci içindeki sonu en belirsiz olanını

üstlenmekte olduğunun farkına varmamıştık, aynı zamanda, bu nihai ve fani bahşedilişteki deneyiminin, ebedi bir biçimde onu, Nebadon evreninin tartışmasız ve yüce egemeni tahtına oturtturacağını anlamıştık. Dünya zamanına göre bir çağın üçte biri boyunca, bu yerel evrenin tüm kısımları içindeki tüm gözler, Urantia'da odaklanmıştı. Tüm uslar, son bahşedilişin gerçekleşmekte olduğunun farkına varmıştı; ve, Satania içindeki Lucifer isyanı ve Urantia üzerindeki Caligastia sadakatsizliği hakkında uzun bir süredir bilgisi sahibi olan konumda bulunduğumuz için, yöneticimiz, maddi bedenin alçak gönüllü bütünlüğü ve sureti içinde Urantia'da vücutlaşmak için alçaldığında ortaya çıkabilecek mücadelenin yoğunluğunu çok iyi anlamıştık.

119:7.5 (1317.1) Musevi bebek olarak Yeşu bin Yusuf; tıpkı daha önceki ve o zamana kadar ki tüm diğer bebekler gibi, ancak bu bahse konu bebeğin Cennet'in bir kutsal Evladı'na ilaveten nesnelerden ve varlıklardan oluşan bu yerel evrenin tamamının yaratıcısı olarak Nebadon'un Mikâili'nin vücutlaşımı oluşu *dışında*, gebe kalınıp, dünyaya gelmişti. Ve, dünya üzerindeki doğal kökenden başka yapıya ait olarak, İsa'nın insan bütünlüğü içerisindeki İlahiyat'ın vücutlaşımına ait bu gizem, sonsuza kadar çözülemez nitelikte kalacaktır. Ebediyet içinde bile sizler hiçbir zaman, sahip olduğu yaratılmışların bütünlüğünde ve suretinde Yaratan'ın vücutlaşımına ait işleyiş biçimi ve yöntemi bilmeyeceksiniz. Bu, Sonarington'un sırrıdır; ve, bu türden gizemler, bahşedilme deneyiminden geçmiş bu kutsal Evlatlar'ın ayrıcalıklı iyeliğidir.

119:7.6 (1317.2) Mikâil'in ortaya çıkacak olan varışını, dünyanın belirli bilge kişilileri bilmekteydi. Bir dünyanın diğeriyle olan

iletişimleri vasıtasıyla, ruhsal kavrayışa sahip bu bilge insanlar; Urantia üzerinde Mikâil'in bahşedilişinin yaklaşmakta olduğunu öğrendiler. Ve, yüksek melekler, yarı-ölümlü yaratılmışlar vasıtasıyla, önderi Ardnon olan Keldani dinadamlarının bir topluluğuna duyuruda bulundu. Tanrı'nın bu insanları, yeni doğmuş çocuğu, bulunduğu ahır yemliği içinde ziyaret etti. İsa'nın doğumu ile ilgili tek doğa-ötesi olay, Ardnon'a ve onun birlikteliklerine, ilk bahçede Âdem ve Havva'ya atanmış öncül yüksek melek tarafından bu duyurunun yapılışıydı.

119:7.7 (1317.3) İsa'nın insan ebeveynleri, dönemlerinin ve nesillerinin ortalama insanlarıydı; ve, bu vücutlaştırılmış Tanrı'nın Evladı böylece kadından dünyaya gelmiş nitelikte bulunup, bu ırka ve çağa ait çocukların olağan biçiminde yetiştirilmişti.

119:7.8 (1317.4) Dünyanız üzerindeki Yaratan Evlat'ın fani bahşedilişine dair anlatı olarak Mikâil'in Urantia üzerindeki konukluğuna ait hikâye, bu makalenin amacı ve kapsamının ötesindeki bir konudur.

8. Mikâil'in Bahşediliş-Sonrası Düzeyi

119:8.1 (1317.5) Mikâil'in Urantia üzerindeki son ve başarılı bahşedilişinin ardından, o; sadece Nebadon'un egemen yöneticisi olarak Zamanın Ataları tarafından kabul edilmedi, aynı zamanda, kendi yaratımı olan yerel evrenine kendisini ispatlamış yöneticisi olarak Kâinatın Yaratıcısı tarafından tanındı. Salvington'a dönüşü üzerine, İnsanın Evladı ve Tanrının Evladı olarak bu Mikâil, Nebadon'un asaletini almış yöneticisi olarak duyuruldu. Uversa'dan Mikâil'in

egemenliğine dair sekizinci duyuru gelirken, Cennet'den; Tanrı ve insanın bu birlikteliğini evrenin tek başı haline getiren ve Salvington üzerinde konumlanmış olan Zamanın Birliği'nden Cennet'e olan çekişilişini belirtmesini isteyen, Kâinatın Yaratıcısı ve Ebedi Evlat'ın ortak emir duyurusu geldi. Takımyıldız yönetim-merkezi üzerinde Zamanın İnançlıları'na, aynı zamanda, En Yüksek Unsurlar'ın heyetlerindeki görevlerini tamamlamalarını isteyen emir verildi. Ancak, Mikâil, danışma ve eşgüdümün Kutsal Üçleme Evlatları'nın çekilmesine razı olmazdı. O; Salvington üzerinde onları bir araya toplayıp, kişisel olarak, Nebadon içinde sonsuza kadar görevlerinde kalmalarını onlardan kişisel olarak talep etti. Onlar, Cennet üzerindeki kendi yöneticilerine, taraflarına yapılmış bu talebe uymayı arzuladıklarını işaret ettiler; ve, yakın bir zaman içerisinde, Nebadon'un Mikâili'nin sahip olduğu yönetime, merkezi evrenin bu Evlatları'nı sonsuza kadar bağlayan Cennet ayrılışının bu emirlerine hüküm verdi.

119:8.2 (1318.1) Mikâil'in bahşedilme sürecini tamamlamak ve sahip olduğu yaratıma ait evren içinde yüce yönetiminin nihai oluşumunu yerine getirmek, Urantia zamanının neredeyse bir milyar yılını gerektirdi. Mikâil bir yaratan olarak doğmuş, bir idareci olarak eğitilmiş ve bir yönetici olarak hazırlanmıştı; ancak, o egemenliğini, deneyimle kazanmak zorundaydı. Ve, böylece, sizin küçük dünyanız; içinde Mikâil'in, kendi yaratımı olan evrenin sınırsız denetimi ve yönetimi kendisine verilmeden önce her Cennet Yaratan Evladı için zorunlu nitelikte bulunan deneyimi tamamlamış olduğu mekân olarak, tüm Nebadon boyunca bilinir hale geldi. Sizler yerel evrene

yükseldiğinizde, Mikâil'in daha önceki bahşedilişleri ile ilgili kişiliklerin ideallerine dair daha çok şey öğreneceksiniz.

119:8.3 (1318.2) Yaratılmış bahşedilişini tamamlarken, Mikâil; yalnızca kendi egemenliğini oluşturmuş olmuyordu, aynı zamanda, Yüce olan Tanrı'nın evrim halindeki egemenliğini arttırıyordu. Bu bahşedilişlerin gidişatı boyunca Yaratan Evlat; sadece, yaratılmış kişiliğin çeşitli doğalarına yönelik bir alçalış keşfine katılmış olmamıştı, fakat o aynı zamanda, Yüce Yaratanlar tarafından açığa çıkarıldığı biçimiyle, bileşimsel bütünlüğü Yüce Varlık'ın iradesinin açığa çıkarıcısı olan Cennet İlahiyatları'nın farklı şekillerde çeşitlenmiş iradelerinin açığa çıkarılışına da erişmiş olmuştur.

119:8.4 (1318.3) İlahiyatlar'ın bu çeşitli irade nitelikleri, ebedi bir biçimde, Yedi Üstün Ruhaniyet'in farklılık gösteren doğaları içinde kişileşmiş niteliktedir; ve, Mikâil'in bahşedilmelerinin her biri, bu kutsallık dışavurumlarının birinin özel bir biçimde açığa çıkarıcısı olmuştur. Kendi Melçizedek bahşedilişinde, o, Yaratıcı, Evlat ve Ruhaniyet'in bütünleşmiş iradesini dışa vururken, Lanonandek bahşedilişinde Yaratıcı ve Evlat'ın iradesini dışa vurmuştur; Âdemsel bahşedilişte Yaratıcı ve Ruhaniyet'in iradesini açığa çıkarmışken, yüksek melek bahşedilişinde Evlat ve Ruhaniyet'in iradesini açığa çıkarmıştır; Uversa fani bahşedilişinde Bütünleştirici Bünye'nin iradesini sergilerken, morontia fani bahşedilişinde Ebedi Evlat'ın iradesini sergilemiştir; ve, Urantia maddi bahşedilişinde, o, beden ve kanın bir fanisiyken, Kâinatın Yaratıcısı'nın iradesini yerine getirmiştir.

119:8.5 (1318.4) Bu yedi bahşedilişin tamamlanışı; Mikâil'in yüce egemenliğinin özgürleşimiyle, ve aynı zamanda, Nebadon

içindeki Yüce'nin egemenliği için olasılığın yaratımıyla sonuçlandı. Mikâil'in bahşedilmelerinin hiçbirinde o, Yüce olan Tanrı'yı açığa çıkarmamıştır; ancak, yedi bahşedilişin tamamının toplam bütünlüğü, Yüce Varlık'a dair yeni bir Neadon açığa çıkarılışıdır.

119:8.6 (1318.5) Tanrı'nın insana olan alçalışının deneyiminde, Mikâil; yüceliğin dışa vurulabilirliğinin sahip olduğu kısıtlılıktan, sınırlı eylemin yüceliğine ve absonit faaliyeti için sahip olduğu potansiyelinin özgürleştirilişine olan kesinliğe yükselmeyi eş zamanlı olarak deneyimlemekteydi. Bir Yaratan Evlat olarak Mikâil, bir zaman-mekân yaratanıdır; ancak, yedi-katmanlı bir Üstün Evlat olarak Mikâil, Kutsal Üçleme Nihayeti'ni oluşturan kutsal birliklerin birinin üyesidir.

119:8.7 (1318.6) Kutsal Üçleme'ye ait Yedi Üstün Ruhaniyet iradesini açığa çıkarmanın deneyiminden geçerek, Yaratan Evlat; Yüce'nin iradesini açığa çıkarmanın deneyiminden geçmiştir. Yüceliğin iradesinin bir açığa çıkarıcı olarak faaliyet göstererek, Mikâil, tüm diğer Üstün Evlatlar ile birlikte; kendisini ebedi bir biçimde Yüce ile özdeşleştirmiştir. Bu evren çağında, o; Yüce'yi açığa çıkarmakta olup, Yücelik'in egemenliğinin gerçekleşimine katılmaktadır. Ancak, bir sonraki evren çağında, bizler; onun, dış uzayın evrenleri için ve onlar içinde, ilk deneyimsel Kutsal Üçleme içerisinde Yüce Varlık ile işbirliğinde bulunacağına inanmaktayız.

119:8.8 (1319.1) Urantia; Urantia'nın Gezegensel Prensi, fani bedeninin suretinde bir İnsan Evladı, bir morontia ilerleyicisi, yükseliş ruhaniyetlerin bir birlikteliği, bir yüksek melek akran, bir Âdemsal özgürleştiricisi, bir sistem kurtarıcısı, âlemlerin bir Melçizedek hizmetkârı ve tüm Neadon'un egemeni olarak

Mesih Mikâil'in fani evi halindeki on milyon yerleşik dünyanın başında gelen bir biçimde, bütün Nebadon'un duygusal mabedidir. Ve, sizlerin kayıtları; bu aynı İsa'nın, Çarmının Dünyası olarak onun sonlandırıcı bahşediliş dünyasına belirli bir süre içinde tekrar geri döneceğine söz vermiş olduğunu ifade ettiğinde, gerçeği dile getirmektedirler.

119:8.9 (1319.2) [Mesih Mikâil'in yedi bahşedilişini tasvir eden bu makale; Urantia'nın tarihini, Mikâil'in fani beden sureti içinde yeryüzü üzerinde ortaya çıktığı zamana kadar gelen bir biçimde anlatan, sayısız kişilik tarafından sağlanmış, sunumların bir dizisinin altmış üçüncüsüdür. Bu makaleler; Mantutia Melçizedeği'nin yönetimi altında faaliyet gösteren on iki unsurun oluşturduğu bir Nebadon heyeti tarafından onaylanmıştır. Bizler; Urantia zamanının M.S. 1935 yılında, üstlerimiz tarafından onaylanmış bir yöntem vasıtasıyla, bu anlatımları kaleme alıp, İngilizce dilinde yazıya geçirdik.]

URANTİA'NIN KİTABI'NA

Kısım IV. İsa'nın Hayatı ve Öğretileri

120. Makale

Urantia üzerinde Mikâil'in Bahşedilişi

120:0.1 (1323.1) URANTİA üzerinde ve fani bedeninin suretinde bulunduğu haldeki Mikâil'in sahip olduğu yaşamın tekrar aktarımını denetlemek için Cebrail tarafından görevlendirilmiş bir konumdaki, bu görevle emanet edilen açığa çıkarış heyetinin Melçizedek yöneticisi olarak, ben; Yaratan Evlat'ın, evren bahşediliş deneyiminin sonlandırıcı aşamasına adım atmak için Urantia'ya olan varışının hemen öncesindeki belirli

olayların bu anlatımını sunmak için görevlendirmiş durumdayım. Tıpkı kendi yaratımının ussal varlıklarına emrettiği bu türden yaşamların aynısını yaşamak, böylece yaratılmış varlıklara ait sahip olduğu çeşitli düzeylerin suretinde kendisini bahşetmek; her Yaratan Evlat'ın, nesnelerden ve varlıklardan oluşan bireysel olarak yarattığı evrenin bütüncül ve yüce egemenliğini elde etmesi için ödemek zorunda olduğu hesabın bir parçasıdır.

120:0.2 (1323.2) Birazdan irdeleyeceğin olaylardan önce, Nebadon'un Mikâili kendisini; kendisinin çeşitli yaratımı olan ussal varlıklara ait altı farklı düzeyin suretinde altı kez bahşetmişti. Bunun sonrasında, o; kâinat âlemlerinin tümünün kutsal Cennet Yöneticileri'ne ait emirler uyarınca, evren egemenliğini elde etme piyesinin son sahnesini yerine getirmek için, maddi âlemin bir insanı biçiminde, kendisinin ussal irade yaratımlarının en alt düzeyi olarak fani bedeninin suretinde, Urantia'ya inmeye hazırlanmıştı.

120:0.3 (1323.3) Bu önceki bahşedilmelerin her birinin süreci boyunca, Mikâil; yalnızca, kendi yaratmış olduğu varlıklarının tek bir topluluğunun sınırlı deneyimini elde etmemişti, aynı zamanda, bağımsız bir biçimde yaratmış olduğu evrenin egemeni olarak kendisini oluşturmaya, tek başına, ileri bir biçimde katkıda bulunacak nitelikteki Cennet eş-güdümündeki olmazsa olmaz bir deneyimi de elde etti. Tüm geçmiş yerel evren zamanı boyunca herhangi bir an içerisinde, Mikâil; bir Yaratan Evlat olarak kişisel egemenliğini ilan edebilir, bir Yaratan Evlat olarak kendi tercih ettiği biçimde sahip olduğu evreni yönetebilirdi. Bu türden bir gelişimde, Emanuel ve onun birliktelik içinde bulunduğu Cennet Evlatları, bu evrenden

ayrılırdı. Ancak, Mikâil; bir Yaratan Evlat olarak, yalnızca kendisi için tanınmış hak olduğu için Nebadon'u idare etmeyi arzu etmemişti. O; belirli bir zaman içinde Yüce Varlık'ın yüceltilmiş yönetiminin ayırt edici niteliği haline gelecek, kavrayışın ve bilgeliğin uygulanmasının kusursuzluğuyla kendi evrenini yönetmeye ve onun olaylarını idare etmeye yetkin hale geleceği yer olan evren düzeyindeki bu yüksek konuma, Cennet Kutsal Üçlemesi'ne olan yetkisel nitelikteki işbirlikli bağlılığının mevcut deneyimi boyunca yükselmeyi tercih etti. O; bir Yaratan Evlat olarak yönetimin kusursuzluğunu değil, Yüce Varlık'ın kâinat bilgeliği ve kutsal deneyiminin bütünlüklü temsili olarak idarenin yüceliğini amaçladı.

120:0.4 (1324.1) Mikâil, bu nedenle, sahip olduğu evren yaratılmışlarının çeşitli düzeyleri üzerindeki bu yedi bahşedilişi gerçekleştirmede çifte bir amaca sahipti: İlk olarak, o, bütüncül egemenliği üstlenmeden önce tüm Yaratan Evlatlar'dan istenen yaratılmış anlayışı içindeki gerekli deneyimi tamamlamaktaydı. Herhangi bir zaman zarfı içinde bir Yaratan Evlat, kendi hakkı doğrultusunda kendi evrenini yönetebilir; ancak, o, yalnızca yedi evren-yaratılmış bahşedilişi aşamasından geçtikten sonra Cennet Kutsal Üçlemesi'nin yüce temsilcisi olarak yönetimini gerçekleştirebilir. İkinci olarak, o; bir yerel evrenin doğrudan ve kişisel idaresinde uygulanabilecek, Cennet Kutsal Üçlemesi'ne ait en yüksek yönetimi temsil etme ayrıcalığını amaçlamaktaydı. Bunun uyarınca, Mikâil; evren bahşedilişlerinin her birinin deneyimi boyunca, kendisini, Cennet Kutsal Üçlemesi'nin bireylerine ait çeşitli ilişkilemlerin farklı biçimlerde oluşturulmuş iradelerine kendisini başarılı ve uygun görülen bir biçimde gönüllü olarak

tabi kılmıştı. Bu, birinci bahşedilişte, kendisinin Yaratıcı, Evlat ve Ruhaniyet'in bir araya gelmiş iradesine bağlı olduğu; ikinci bahşedilişte, Yaratıcı ve Evlat'ın iradesine bağlı olduğu; üçüncü bahşedilişte, Yaratıcı ve Ruhaniyet'in iradesine bağlı olduğu; dördüncü bahşedilişte, Evlat ve Ruhaniyet'in iradesine bağlı olduğu; beşinci bahşedilişte, Sınırsız Ruhaniyet'in iradesine bağlı olduğu; altıncı bahşedilişte, Ebedi Evlat'ın iradesine bağlı olduğu; ve, yedinci ve son bahşediliş boyunca, Urantia üzerinde, Kâinatın Yaratıcısı'nın iradesine bağlı olduğu anlamına gelmektedir.

120:0.5 (1324.2) Mikâil, bu nedenle; kendi yerel evren yaratılmışlarının duygudaş deneyimiyle birlikte kâinatsal Yaratanlar'ın yedi katmanlı fazlarına ait kutsal iradeyi, kişisel egemenliği için birleştirmektedir. Böylelikle, onun idaresi; her ne kadar tüm keyfi hakları geride bırakmış olsa da, olası en büyük güç ve yönetimin temsilcisi olan hale gelmiştir. Onun gücü, Cennet İlahiyatları ile olan deneyimlenmiş ilişkiyle kökenini aldığı için sınırsızdır; onun yönetim yetkisi, evren yaratılmışlarının suretindeki mevcut deneyim vasıtasıyla elde edildiği için sorgulanamaz niteliktedir; onun egemenliği yücedir, çünkü o, Cennet Kutsal Üçlemesi'nin yedi katmanlı bakış açısıyla zaman ve mekâna dair yaratılmışın bakış açısını aynı anda bünyesinde taşımaktadır.

120:0.6 (1324.3) Bu nihai bahşedilişin zamanına karar vermiş ve bu olağanüstü olayın üzerinde gerçekleşeceği gezegeni seçmiş olarak, Mikâil; Cebrail ile olağan bir bahşediliş-öncesi görüş alış-verinde bulunup, bunun sonrasında, Emanuel olarak büyük kardeşinin ve Cennet danışmanının huzuruna çıktı. Cebrail'e daha öncesinde verilmemiş olan evren idaresinin tüm güçleri,

bu aşamada, Emanuel'ın gözetimi altına verilmişti. Ve, Urantia vücutlaşımı için Mikâil'in ayrılışından hemen önce, Emanuel; Urantia bahşediliş süresi boyunca evrenin gözetimini kabule ederek, âlemin bir fanisi olarak Urantia üzerinde yakın bir zaman içinde büyüdüğünde Mikâil için vücutlaşım rehberi olarak hizmet verecek, bahşedilme önerisini aktarmaya başladı.

120:0.7 (1324.4) Bu iletişimde, Mikâil'in; Cennet Yaraticısı'nın iradesine bağlı olarak, fani bedeninin suretinde bu bahşedilişi yerine getirmeyi seçmiş konumda bulunduğu hatırlanmalıdır. Yaratan Evlat, evren egemenliğine erişmenin bu tek amacı için bahse konu vücutlaşımı yerine getirmek amacıyla hiç kimseden yönergeler almak zorunda değildi; ancak, o, Cennet İlahiyatları'nın çeşitli iradeleri ile eş güdümsel faaliyet göstermeyi içine alan Yüce'nin açığa çıkarılışının bir tasarımsal işleyiş sürecine girişmiş konumda bulunmaktaydı. Böylece, onun egemenliği, nihai ve kişisel olarak elde edildiği zaman; Yüce içinde sonuçlandığı haliyle, İlahiyat'ın yedikatmanlılığının tamamını kapsayan nitelikte olacaktı. O, bu nedenle, daha öncesinde, çeşitli Cennet İlahiyatları'nın ve onlara ait birlikteliklerin kişisel temsilcileri tarafından altı kez eğitilmiş konumda bulunmaktaydı; ve, bu aşamada o, Kâinatın Yaraticısı'nın adına hareket etmekte olan, Nebadon yerel evrenindeki Cennet Kutsal Üçlemesi'nin büyükelçisi tarafından eğitilmişti.

120:0.8 (1325.1) Orada; bu sefer Kâinatın Yaraticısı'nın bir gerçekleşen bir biçimde, bu kudretli Yaratan Evlat'ın Cennet İlahiyatları'nın iradesine kendisini bir kez daha gönüllü olarak tabi kılışının istekliliğinden doğan, derhal gerçekleşen faydalar ve devasa derecedeki telafiler bulunmaktaydı. Bu tür

ilişkilenimsel tabi olmayı yerine getirmenin kararıyla, Mikâil, bu vücutlaşımında; yalnızca fani insanın doğasını değil, aynı zamanda, her şeyin Cennet Yaratıcısı'nın sahip olduğu iradeyi deneyimleyecekti. Ve, buna ek olarak, o; yalnızca, Urantia bahşedilişi sebebiyle görevinden uzak kaldığı süre boyunca sahip olduğu evreninin idaresinde Emanuel'in Cennet Yaratıcısı'nın bütüncül yönetim yetkisini uygulayacak oluşu gerçeğiyle değil, aynı zamanda, aşkın-evrene ait Kâinatın Ataları'nın bütüncül bahşedilme süreci boyunca sahip olduğu âleminin güvenliğini emretmiş oluşunun yarattığı rahatlatıcı bilgi niteliğinde, bütüncül güvence ile birlikte bu benzersiz bahşedilmeye başlamıştı.

120:0.9 (1325.2) Ve, bu, Emanuel yedinci bahşediliş görevini sunduğundaki çok önemli gerçekleşimin koşullarıydı. Ve, Emanuel'in; takip eden bir biçimde Urantia'da Nasıralı İsa (Mesih İsa) haline gelen, evren yöneticisine gerçekleştirdiği bu bahşedilme-öncesi görevlendirilişten, şu alıntılarını sunmaya izin verilmiş durumdayım:

1. Yedinci Bahşediliş Görevlendirilişi

120:1.1 (1325.3) “Benim Yaratan kardeşim, ben senin yedinci ve son bahşedilmeni gözlemlemek üzereyim. En sadık ve en kusursuz bir biçimde sen, bundan önceki altı görevlendirmeyi yerine getirdin; ve, ben, sonuçlandırıcı egemenlik bahşedilişin olarak, bunda aynı şekilde uygun olacağından başka hiçbir şey düşünmemekteyim. Buraya kadar sen, tercih ettiğin düzeyin tamamiyle gelişmiş bir varlığı olarak bahşediliş âlemlerinde ortaya çıktın. Şimdi sen; tamamiyle gelişmiş bir fani değil, ancak, yardıma muhtaç bir bebek halinde, tercihin olan bu düzeni bozulmuş ve gelişimi sekteye uğramış gezegen olarak

Urantia üzerinde ortaya çıkmak üzeresin. Bu, yol arkadaşım, yeni ve daha öncesinde denenmemiş bir deneyim olacak. Sen; bahşedilişin bütüncül bedelini ödeyerek, bir yaratılmışın sureti içinde bir Yaratan'ın vücutlaşımına ait bütüncül aydınlanmayı deneyimlemek üzeresin.

120:1.2 (1325.4) “Bundan önceki bahşedilmelerin her biri boyunca, sen gönüllü olarak; kendini üç Cennet İlahiyatı'nın ve onların kutsal karşılıklı-ilişkilemlerinin iradesine tabi kılmayı tercih ettin. Yüce'nin iradesine ait yedi faz içinde, sen, bundan önceki bahşedilmelerinde, kendi Cennet Yaratıcı'nın kişisel iradesi dışında hepsine tabi oldun. Şimdi, yedinci bahşedilme boyunca Yaratıcı'nın iradesine tümüyle tabi olmayı seçmiş bulunarak, bizim Yaratıcımız'ın kişisel temsilcisi olarak ben; vücutlaşımın boyunca sahip olduğun evrenin koşulsuz yönetim yetkisini üstleniyorum.

120:1.3 (1325.5) “Urantia bahşedilmesi sürecine girerken, sen, kendini; böyle bir durumda sahip olduğun yaratımın herhangi bir yaratılmışı tarafından gerçekleştirebilecek bir biçimde, tüm gezegen-ötesi destekten ve özel yardımdan gönüllü olarak mahrum kıldın. Nasıl senin yaratmış olduğun Nebadon evlatları sahip oldukları evren süreçleri boyunca senin güvenli davranışına tamamen bağlıysa, şimdi sen de, senin gerçekleşmekte olan fani sürecinin açığa çıkarılmamış iniş-çıkışları boyunca güvenli davranış için Cennet Yaratıcısı'na tamamiyle ve koşulsuz olarak bağlı hale gelmekte zorundasın. Ve, sen; bu bahşedilme deneyimini tamamladığında, tüm yaratılmışlarından, onların yerel evren Yaratanı ve Yaratıcısı olarak seninle gerçekleştirdikleri gönülden ilişkilerinin bir parçası olarak hiç değişmeksizin şart koştuğun bu inanç-

güveninin bütüncül anlamını ve zengin önemini tüm gerçekliğiyle bilmiş olacaksın.

120:1.4 (1326.1) “Urantia bahşedilmen boyunca, sen, sen ve senin Cennet Yaratıcın arasında kesintisiz birliktelik olarak sadece tek bir şeyle ilgilenmeye ihtiyaç duyacaksın; ve, bu türden bir ilişkinin kusursuzlaşmasıyla, bahşediliş dünyan, hatta yaratımın tüm evreni, her şeyin Kâinatsal Yaratıcısı olarak senin Yaratıcın ve benim Yaratıcım’ın yeni ve daha anlaşılabilir bir açığa çıkarılışına gözlerini çevirecekler. Senin ilgin bu nedenle yalnızca, Urantia üzerindeki kişisel yaşamınla ilgili olacak. Gönüllü gerçekleştirdiğin yönetim yetkisini bırakış anından Evren Egemeni olarak bizlere geri dönüşüne kadar, ben, sahip olduğun evrenin güvenliğinden ve kesintisiz devam eden idaresinden bütünüyle ve etkili bir biçimde sorumlu olacağım; ve, Cennet’in kabul edişi üzerine, sen, şu an teslim etmekte olduğun vekâlet yönetimini değil, evreninin yüce gücünü ve yönetim yetkisini benim ellerimden geri alacaksın.

120:1.5 (1326.2) “Ve, (benim, sözümü sadık bir biçimde yerine getireceğime dair tüm Cennet’in güvencesi olduğumu çok bilen bir biçimde) şu an söz vermekte olduğum şeylerin hepsini yapabilme gücüyle donatılmış olduğumu güvenceyle bilebiliyor olsan da, gönüllü bahşedilişinin süreci boyunca Nebadon içinde tüm ruhsal tehlikeyi önleyecek Uversa üzerindeki Zamanın Ataları’nın bir emrinin tarafıma daha yeni iletildiğini sana duyurmak isterim. Fani vücutlaşma başlaman üzere, bilincini teslim ettiğin andan itibaren, senin kendi yaratımın ve düzenlemen olan bu evrenin yüce ve koşulsuz egemeni olarak bizlere geri dönmene kadar, dışarıdan hiçbir

ciddi etki Nebadon'un hiçbirinde gerçekleşemez. Vücutlaşımının bu ara döneminde, ben; bu bahşedilişin için sen görevinde bulunmazken, Nebadon evreni içinde isyan suçu işleyen veya isyan çıkarmayı tasarlayan her varlığın anlık ve kendiliğinden gerçekleşecek olan yok edilişlerini koşulsuz olarak emreden Zamanın Ataları'nın hükümlerine sahibim. Kardeşim, mevcudiyetim içindeki içkin Cennet yönetimi ve buna eklenmiş Uversa'nın yargısal emri göz önünde bulundurulduğunda, sahip olduğun evren ve onun tüm sadık yaratılmışları bahşedilmen boyunca güvende olacaklar. Görevine tek bir düşünce ile başlayabilirsin — sahip olduğun evrenin ussal varlıkları için bizim Yaratıcımız'ın gelişmiş açığa çıkarılışı.

120:1.6 (1326.3) “Daha önceki bahşedilmelerinin her birinde olduğu gibi, kardeş-emanetçisi olarak sahip olduğun evrenin yönetim yetkisi almış bulunduğumu sana hatırlatmak isterim. Ben, adına tüm yetkiyi kullanmakta ve tüm gücü elimde bulundurmaktayım. Ben; bizim Cennet Yaratımız nasıl yerine getirirse o şekilde faaliyet göstermekte, ve, açık talebin uyarınca bu şekilde sahip olduğun mevkide faaliyet göstermekteyim. Ve, gerçek böyle olduğu için, bu verilmiş yönetim yetkisinin tümü; geri verilisini uygun görmen üzerine her an uygulayabileceğin biçimde, yeniden senindir. Senin bahşedilişin, başından sonuna kadar, tamamiyle gönüllük üzerine gerçekleştirilmektedir. Âlemde bir fani vücutlaşımı olarak, göksel donatımlarından yoksun bir konumda bulunmaktasın; ancak, bıraktığın tüm güç, evren yönetim yetkisi ile kendini tekrar donatmayı tercih edeceğin her an, tekrardan elde edilebilir. Eğer, güç ve yönetimini yeniden ilan etmeyi tercih edersen, bunun tamamiyle *kişisel* nedenlerden

gerçekleşeceğini unutma; zira, ben, taşıdığı mevcudiyeti ve sözü senin Yaratıcı'nın iradesi uyarınca sahip olduğun evrenin güvenli idaresini teminat altına alan, yaşayan ve en yüksek güvenceyim. Nebadon içinde bu gibi üç kez gerçekleştiği biçiminde, isyan, bu bahşedilme için Salvington'da ayrı bulunduğu süreçte ortaya çıkamaz. Urantia bahşedilişinin süreci boyunca, Zamanın Ataları; Nebadon içindeki isyanın, kendi kendisini kendiliğinden yok eden tohumu beraberinde taşımalarını emretmiştir.

120:1.7 (1326.4) “Bu son ve olağanüstü bahşedilme için görevinde bulunmadığın sürenin tamamı boyunca, ben (Cebrail'in işbirliği ile birlikte), sahip olduğun evrenin sadık yönetiminin sözünü veriyorum; ve, ben seni, kutsal açığa çıkarılışın bu hizmetinin sorumluluğunu üstlenmek ve kusursuzlaştırılmış insan anlayışının bu deneyim sürecinden geçmek için görevlendirirken, ben, benim Yaratıcım'ın ve senin Yaratıcı'nın adına hareket etmekte, ve, sana, beden içindeki devam eden konukluğunun kutsal görevi ile ilgili ilerleyen bir biçimde öz bilince varır hale gelirken, dünya hayatını yaşamanda seni yönlendirecek şu öneriyi sunmaktayım:

2. Bahşediliş Kısıtlılıkları

120:2.1 (1327.1) “1. Sonarington'un gelenekleri uyarınca ve onun işleyiş biçimine uygun olarak — Cennet'in Ebedi Evladı'nın emirlerini yerine getiren bir biçimde — ben; senin tarafından düşünülmüş ve Cebrail tarafından benim korumama verilmiş olan tasarımlar ile uyumlu olarak bu fani bahşedilişe olan anlık girişin için her şeyi yerine getirmiş durumdayım. Sen; âlemin bir çocuğu olarak Urantia üzerinde büyüyecek, insan eğitimini tamamlayacak — sürekli olarak

senin Cennet Yaratıcı'nın iradesine tabi olacak bir halde — belirlediğin şekilde Urantia üzerinde yaşayacak, gezegensel konukluğunu sonlandıracak, ve, sahip olduğun evrenin en yüksek egemenliğini ondan almak amacıyla Yaratıcı'na yükselmeye hazırlanacaksın.

120:2.2 (1327.2) “2. Dünya görevinin ve evren açığa çıkarılışının dışında, ancak her ikisini de içine alabilecek şekilde, ben; kutsal kimliğine dair yerinde bir biçimde öz bilince sahip olduktan sonra, Satania sistemi içinde Lucifer isyanına tam olarak son vermenin ilave görevini üstlenmeni önermekteyim; ve, bu ise, tüm bunların hepsini *İnsanın Evladı* olarak yerine getirmendir; böylece, âlemin bir fani yaratılmışı olarak, senin Yaratıcı'nın iradesine olan inanç-bağlanışının sonucu olarak güçlünün zayıf halde geldiği konumda, ben, bu günahkâr ve temelsiz isyanın baş gösterişi döneminde fazlasıyla donanımda bulunduğun güç ve kudretle yerine getirmeyi kendi kararın uyarınca tekrar eden bir biçimde reddetmiş olduğun şeylerin hepsini, alçakgönüllülüğünle elde etmeni öneriyorum. Ben; eğer, İnsanın Evladı'na, Urantia'nın Gezegensel Prensi'ne ek olarak, sahip olduğun evrenin en yüksek egemeni biçiminde Tanrı'nın Evladı olarak bizlere geri dönersen, bunun fani bahşedilişinin yerinde bir doruk noktası olacağını düşünmekteyim. Nebadon içindeki ussal yaratılmışın en alt türü olarak fani bir insan; Caligastia ve Lucifer'in hakaretkâr iddialarıyla karşılaşacak ve onlar hakkında karar varacak, ve, yüklendiğin alçakgönüllü düzey içinde, ışığın bu devrik çocuklarının utanç dolu yanlış temsillerine sonsuza kadar son verecek. Sahip olduğun yaratan ayrıcalıklarını kullanarak bu isyankârları değersizleştirmeye oldukça kararlı bir biçimde karşı koymuş bir konum bulunmuşken, şimdi, kendi

yaratımının en alçak düzeyindeki yaratılmışların suretinde, bu devrik Evlatlar'ın ellerinden egemenliği geri alman tam da yerinde olacaktır; ve, böylece sahip olduğun bütün yerel evren, tüm gerçekliğiyle açıkça ve sonsuza kadar, bağışlamanın isteksel yönetim gücü ile yapmada seni uyardığı bu şeyleri fani beden rolünde gerçekleştirmene dair adaleti tanıyacaktır. Senin bahşedilişinin, Nebadon'da Yüce'nin egemenliğine dair olasılığı bu şekilde var kılışıyla, sen gerçekte; bu kazanımın gerçekleşimde ne kadar az veya çok zamanın geçeceğinden bağımsız olarak, önceki tüm vücutlaşımın içerdiği sonuca varılmamış olaylara bir sonucu sağlamış olacaksın. Bu eylemle, sahip olduğun evrenin beklemekte olan anlaşmazlıkları, özü itibariyle sonlanacaktır. Ve, sahip olduğun evrene ait en yüksek egemenliğin takip eden bir biçimde sana verilişiyse, yönetim yetkine karşı benzer zorluklar hiçbir zaman, senin kişisel nitelikteki büyük yaratımının hiçbir kısmında ortaya çıkmayacaktır.

120:2.3 (1327.3) “3. Urantia dönemini sonlandırmada başarılı olduğunda, kuşkusuz sen bunu gerçekleştirecekken, ben sana, nihai bahşedilme deneyimine dair sahip olduğun evren tarafından ebedi tanınma niteliğindeki Cebail tarafından sunulacak olan ‘Urantia’nın Gezegenel Prensi’ unvanını kabul etmeni öneriyorum; ve, Caligastia ihaneti ve onun sonrasında gerçekleşen Âdemsal başarısızlık tarafından Urantia’da ortaya çıkmış keder ve kafa karışıklığını telafi etmen için, bahşedilişinin amacıyla tutarlı nitelikte, ilave her bir şeyi yapmanı.

120:2.4 (1328.1) “4. Talebin doğrultusunda, Cebail ve ilgili olan herkes; âlemin bir yazgı sonu yargısının duyuruluşuyla, bir

çağın sonlanışının beraberinde gelişiyle, uyku halindeki fani kurtuluş unsurlarının yeniden dirilişiyle, ve, Gerçeklik'e ait bahşedilmiş Ruhaniyetin yazgı döneminin kuruluşuyla Urantia bahşedilişini sonlandırmak için ifade ettiğin arzun doğrultusunda işbirliğinde bulunacaklardır.

120:2.5 (1328.2) “5. Bahşedilmenin gezegeniyle ve fani konukluğun döneminde üzerinde yaşayan insanların mevcut bulunduğu nesli ile ilgili olarak, ben sana, büyük ölçüde bir öğretmen rolünde faaliyet göstermeni önermekteyim. İlk olarak ilgini, insanın ruhsal doğasının özgürleşimine ve ona ilham olmaya ver. Bunun sonrasında, karanlıkta kalmış insan usunu aydınlat, insanların ruhlarını iyileştir ve onların akıllarını çağlar kadar eski korkularından kurtar. Ve, bunun sonrasında, fani bilgeliğin uyarınca, beden içindeki kardeşlerinin fiziksel refahına ve maddi rahatlığına hizmet et. Sahip olduğun tüm evren için ilham kaynağı olmak ve onun eğitimini sağlamak amacıyla, ideal dini yaşamı yaşa.

120:2.6 (1328.3) “6. Bahşedildiğin gezegen üzerinde, isyan-tarafından-dışlanmış insanları ruhsal olarak özgür kıl. Urantia üzerinde, Yüce'nin egemenliğine ilave bir katkıda bulun, böylece sahip olduğun kişisel yaratıma ait geniş nüfuz alanları boyunca bu egemenliğin oluşumunu genişlet. Beden sureti içindeki maddi bahşedilmen olarak bu bütünlük içinde, senin Cennet Yaratıcın'ın iradesi ile birlikte insanın doğası içerisindeki faaliyette bulunmanın çifte deneyimi olarak, bir zaman-mekân Yaratıcı'nın nihai aydınlanışını deneyimlemek üzeresin. Zamansal yaşamın içinde, sınırlı yaratılmışın iradesi ve sınırsız Yaratıcı'nın iradesi; tıpkı onların aynı zamanda Yüce Varlık'ın evrimleşen İlahiyatı içinde bütünleşmekte olduğu

gibi, bir tek haline gelecektir. Bahşediliş gezegeninin üzerine, Gerçekliğin Ruhaniyeti'ni akıt; ve böylece, bu tecrit edilmiş âlem üzerindeki tüm olağan fanileri, âlemlerin Düşünce Düzenleyicisi olarak Cennet Yaratıcısı'nın ayrıışmış mevcudiyetinin hizmetine derhal ve bütünüyle ulaşabilir kıl.

120:2.7 (1328.4) “7. Bahşediliş dünyan üzerinde sergileyeceğin her şeyde, sahip olduğun evrenin tümünün eğitimi ve öğretimi için bir yaşamı yaşamakta olduğunu sürekli olarak aklında tut. Sen, Urantia üzerine olan fani vücutlaşımının bu yaşamını *bahşetmektesin*; ancak sen, senin idari nüfuz alanına ait çok geniş gökadasının bir parçasını oluşturmuş, oluşturmakta ve ileride oluşturabilecek olan her yerleşik dünya üzerinde yaşamış, yaşamakta ve ileride yaşayabilecek olan her insan ve insan-ötesi usun ruhsal ilhamı için bu türden bir yaşamı *yaşamak üzeresin*. Fani beden sureti içindeki dünya yaşamın; dünyasal konukluğunun günlerinde Urantia'nın fanileri için, ya da, Urantia üzerindeki veya bir diğer dünya üzerindeki insan varlıklarının daha sonraki herhangi bir nesli için bir *örnek* oluşturacak şekilde yaşanılmamalı. Bunun yerine, Urantia üzerinde beden içindeki yaşamın; gelecek çağlar içindeki nesillerin tümü boyunca, Nebadon dünyalarının hepsi üzerindeki yaşamların bütünü için *ilham kaynağı* olmalıdır.

120:2.8 (1328.5) “8. Fani vücutlaşımında gerçekleştirilmesi ve deneyimlenmesi gereken büyük görevin; senin Cennet Yaratıcın'ın iradesini gerçekleştirmek, böylece beden içinde ve özellikle bedenin yaratılmışları için Yaratıcın halindeki *Tanrı'yı açığa çıkarmak*, için oldukça gönülden güdülenen bir yaşamı yaşamaya karar vermenden oluşmaktadır. Bununla birlikte sen aynı zamanda, yeni bir büyüleyişle, tüm

Nebadon'un fani-ötesi varlıkları için Yaratımız'ı yorumlayacaksın. Aklın insan ve insan-ötesi türü için Cennet Yaratıcısı'nın yeni bir açığa çıkarılışının ve derinleşmiş yorumunun bu hizmetiyle birlikte eşit bir biçimde, Tanrı için insanın yeni bir açığa çıkarılışını gerçekleştirecek şekilde faaliyet göstereceksin. Beden içindeki tek bir kısa yaşamın içinde, tüm Nebadon içinde şimdiye kadar hiçbir şekilde görülmemiş olan, fani mevcudiyetin kusa süreci boyunca bir Tanrı-bilen insan tarafından elde edilebilecek aşkın olasılıkları sergile; ve, tüm Nebadon'un ve tüm zamanın insan-ötesi uslarının hepsi için, insana ve onun gezegensel yaşamının iniş-çıkışlarına dair yeni ve aydınlatıcı bir *yorumunda* bulun. Sen, Urantia'ya fani bedeninin suretinde inmektesin; ve, dönenim ve neslin içinde bir insan olarak yaşayarak, sen, geniş yaratımına ait olaylara olası en yüksek katılımda şu ideal ve kusursuzlaştırılmış yöntemi tüm evrenine gösterecek biçimde faaliyet göstereceksin: Tanrı'nın insanı buluşunun gerçekleşimi ve insanın Tanrı'yı arayışı ve onu buluşunun olgusu; ve, bunun tümünü karşılıklı tatmin için, hem de beden içindeki bir kısa yaşam süreci boyunca gerçekleştirmek.

120:2.9 (1329.1) “9. Gerçekte âlemin olağan bir insanı haline gelecek olurken, potansiyel olarak Cennet Yaratıcısı'nın bir Yaratan Evladı olarak mevcudiyetini korumaya devam edecek olmanı sürekli olarak aklında tutman konusunda seni uyarmak isterim. Bu vücutlaşım boyunca, her ne kadar sen, bir İnsan Evladı olarak yaşayıp hareket edecek olsan da; senin kişisel kutsallığının yaratıcı nitelikleri seni Salvington'dan Urantia'ya takip edecek. Düşünce Düzenleyici'nin varışının sonrasında vücutlaşımı herhangi bir an içinde sonlandırmak, sürekli olarak senin iradenin-gücü içinde olacak. Düzenleyici'nin varışı ve

alınışından önce, senin kişilik bütünlüğün için destekte bulunacağım. Ancak, Düzenleyici'nin varışını takiben, sen; yaratan ayrıcalıklarının, bu niteliklerin kişisel mevcudiyetinden ayrılamaz konumda olduğu için, fani kişiliğın ile ilişki­lem içinde bulunmaya devam edeceği gerçeğini göz önünde bulundurarak, herhangi bir insan-ötesi erişim-iradesi, kazanım veya gücü oluşturmaktan sakınmalısın. Ancak, sen; bilinçli ve istek dâhilinde gerçekleşen iradenin bir eylemi tarafından, tüm-kişilik tercihini sonlandıracak olan kesin bir karara varıncaya kadar, Cennet Yaratıcısı'nın iradesi dışında senin dünyasal sürecinde hiçbir insan-ötesi oluşum eşlik etmeyecektir.

3. İlave Öneri ve Tavsiye

120:3.1 (1329.2) “Ve, şimdi, kardeşim, sen Urantia için ayrılmaya hazırlanırken sana elveda ederken, ve, bahşedilmenin genel davranışına dair sana öneride bulunduktan sonra, Cebrail ile fikir alış-verişimizde ve senin fani yaşamının küçük çaplı fazları ile ilgili vardığımız belirli tavsiyeleri sunmama izin ver. Bizler, ilaveten şunları tavsiye etmekteyiz:

120:3.2 (1329.3) “1. Fani dünyasal yaşamının idealine olan arayışın içinde, sen aynı zamanda, akran insanların için kullanışlı ve ilk elden yardımcı nitelikteki bazı şeylerin yerine getirilişine ve örneklendirilişine belirli bir düzeyde ilgi göster.

120:3.3 (1329.4) “2. Aile ilişkileri ilgili olarak, bahşedilişine ait dönemde veya nesilde kurumsallaşmış olarak bulunduğun gibi, aile yaşamının kabul edilmiş adetlerine öncelik ver. Aile ve cemiyet yaşamını, arasında ortaya çıkmayı seçtiğın insanların uygulamaları uyarınca yaşa.

120:3.4 (1329.5) “3. Toplumsal düzen ile ilişkilerinde, bizler; çabalarını fazlasıyla ruhsal yenilenim ve ussal özgürleşim için sınırlamanı tavsiye etmekteyiz. Gününün ekonomik yapısı ve siyasi bağılılıkları ile her türlü ilişkilenden kaçın. Bunun yerine kendini daha fazla, Urantia üzerindeki ideal dini yaşamı yaşamaya ada.

120:3.5 (1329.6) “4. Hiçbir koşulda ve hatta hiçbir önemsiz görünen detayda bile, Urantia ırklarının olağan ve düzen içinde seyreden ilerleyici evrimine müdahalede bulunmamalısın. Ancak, bu yasak; *teşvik edici nitelikteki dini etik kurallarının* dayanıklı ve gelişmiş bir sitemini Urantia üzerinde geride bırakmana dair çabalarını sınırlar biçimde yorumlanmamalıdır. Bir yazgı-dönem Evladı olarak sana, dünya insanların *ruhsal* ve *dini* düzeyini ilerletmek ile ilgili belirli ayrıcalıklar sağlanmıştır.

120:3.6 (1330.1) “5. Gerekli gördüğün takdirde, Urantia üzerinde bulabileceğin mevcut dini ve ruhsal hareketler ile kendini özdeşleştireceksin; ancak, olası her durumda, örgütlenmiş bir inancın, sabitleşmiş bir dinin veya fani varlıkların ayrıışmış bir etik topluluğunun resmi oluşumundan kaçın. Senin yaşam ve öğretilerin, tüm dinlerin ve tüm insanların ortak mirası haline gelecektir.

120:3.7 (1330.2) “6. Urantia dini inanışlarının veya ilerleyici-olmayan dini bağılılıklarına ait diğer türlerin ileride gerçekleşecek basmakalıplaşmış sistemlerinin yaratımına istemeden de olsa katkıda bulunmamanın önerisi hususunda şunların da ilave tavsiyesinde bulunmak istiyoruz: Gezegen üzerinde arkanda hiçbir yazı bırakma. Kalıcı maddeler üzerine gerçekleşecek her türlü yazımdan uzak dur; birlikteliklerinin, beden içindeki

resimlerini veya başka benzerlerini yapmalarını yasakla. Ayrılış zamanında gezegen üzerinde potansiyel nitelikte putsal bir şey bırakmadığından emin ol.

120:3.8 (1330.3) “7. Her ne kadar sen, gezegen üzerindeki mevcut olağan ve ortalama toplumsal hayatı yaşayacak olsan da, erkek cinsinin olağan bir bireyi olarak sen muhtemelen, bahşedilmen bakamından tamamiyle onurlu ve onunla tutarlı nitelikteki bir ilişki olacak, evlilik ilişkisine girmeyeceksin; ancak, ben seni, Sonarington vücutlaşım emirlerinden bir tanesinin, Cennet kökenine ait bir bahşedilme Evladı’nın herhangi bir gezegen üzerinde arkasında insan doğumunu bırakışını yasaklamış olduğu hususunda hatırlatmak zorundayım.

120:3.9 (1330.4) “8. Yaklaşmakta olan bahşedilişine ait tüm diğer detaylarda, bizler; insan rehberliğinin sürekli-mevcut kutsal ruhaniyetine ait öğreti olarak ikamet eden Düzenleyici’nin yönlendirişine ve kalıtsal donatımdan gelen genişleyen aklının nedensellik-yargısına bağlı olacağız. Yaratılmış ve Yaratan niteliklerinin bu türden bir ilişilemi; gezegensel âlemler üzerinde tarafımızca, herhangi bir dünya üzerinde (hele Urantia üzerinde hiç olmamak üzere) herhangi bir nesil içinde tek bir insan tarafından değerlendirebilecek şekilde olmak zorunda bulunmayan ancak sahip olduğun uçsuz bucaksız evrene ait daha yüksek düzeyde kusursuzlaşmış ve kusursuzlaşmakta olan dünyalar üzerinde değerlendirildiği biçimiyle tamamiyle ve en yüksek derecede doygun nitelikteki, kusursuz olan yaşamı yaşamana yetkin kılacak.

120:3.10 (1330.5) “Ve, şimdi, geçmiş gerçekleştirimlerimizde sürekli olarak bizlere destek olmuş olan senin Yaratıcın ve benim Yaratım; bizlere elveda ettiğin ve kişilik bilincini teslim ettiğin

aşamaya eriştiğin andan itibaren, insan bütünlüğü içinde vücutlaşmış olarak kutsal kimliğinin tanınışına kademeli olarak geri dönüşün boyunca, ve bunun da sonrasında, bedenden kurtuluşuna ve Yaratımız'ın egemenlik sağ koluna yükselene kadar, Urantia üzerindeki bahşedilme deneyiminin bütünü boyunca, seni yönlendirsın, seni desteklesin ve seninle birlikte olsun. Salvington üzerinde seni tekrar gördüğümde, kendi yarattığın, ona hizmet verdiğin ve ona dair tamamlanmış anlayışa eriştiğin bu evrenin en yüksek ve koşulsuz egemeni olarak bizlere geri dönüşünü karşılayacağız.

120:3.11 (1330.6) “Senin koltuğunda şimdi ben yönetimde bulunmaktayım. Ben, Urantia üzerinde senin yedinci ve fani bahşedilişinin ara dönemi boyunca vekâlet halindeki egemen olarak tüm Nebadon'un karar yetkisini üstlenmekteyim. Ve, sana Cebail; o bana, İnsan Evladı ve Tanrı Evladı olarak yakın zamanda ve güç ve ihtişam içinde dönene kadar, bu olmaya-hazırlanan İnsan Evladı'nın korunuşunda bağlıyım. Ve, Cebail, ben, Mikâil bu şekilde dönene kadar senin egemenimim.”

120:3.12 (1330.7) Bunun sonrasında, derhal gerçekleşen bir biçimde, bir araya gelmiş tüm Salvington'un mevcudiyetinde, Mikâil aramazdan ayrıldı; ve, biz onu, Urantia üzerindeki bahşediliş sürecinin tamamlanışından sonra, evrenin en yüksek ve kişisel yöneticisi olarak geri dönüşüne kadar alışılmış konumunda onu bir kere daha görmedik.

4. Vücutlaşım — İkiyi Bir Yapmak

120:4.1 (1331.1) Ve, sahip oldukları Yaratan-yaratıyı bencil bir biçimde yönetimi arzulamakla suçlamış, ve, kölesel

yaratılmışların elindeki yanlış düşmüş bir evrenin sorgulamadığı sadakat sayesinde Yaratan Evlat'ın oldukça keyfi ve zorbaca kollandığına dair şüphenin çekiciliğine kapılmış olan Mikâil'in bir takım layıksız çocukları; bu süreçte her zaman “Cennet Yaratıcısı'nın iradesine” bağlı olan bir biçimde — Tanrı Evladı'nın İnsan Evladı'na bu aşamada girmiş olduğu benliğini unutan hizmetinin yaşamı tarafından sonsuza kadar susturulmuş olacak ve kafaları karışmış ve inanışlarını yitirilmiş konumda bırakılacaklardı.

^{120:4.2 (1331.2)} Ancak yanlış anlamayın; Mesih İsa, gerçek bir çifte-köken varlığı olurken, bir çifte kişilik değildi. O, insanla *beraber* ilişki içindeki Tanrı değildi; ancak, o bunun yerine, insan içinde *vücutlaşmış* Tanrı'ydı. Ve, o her zaman, bu bileşmiş varlık bütünlüğündeydi. Bu tür anlaşılamaz nitelikteki bir ilişki içinde tek gelişimsel biçimde gerçekleşen etken, Tanrı ve insan olmanın bu gerçekliğinin (insan akli tarafından) gelişimsel biçimde gerçekleşen öz bilinç tarafından fark edilişi ve tanınmasıydı.

^{120:4.3 (1331.3)} Mesih İsa, ilerleyen bir biçimde Tanrı haline gelmedi. Tanrı, İsa'nın dünyasal yaşamı içindeki bir hayatı an içinde, insan haline gelmedi. İsa, her zaman ve sonsuza kadar sürecek nitelikte — Tanrı ve insandı. Ve, bu Tanrı ve insan, eskiden, ve şimdi olduğu gibi; nasıl üç varlıktan oluşan Cennet Kutsal Üçlemesi gerçekte *bir tek* İlahiyat ise, *bir tek* bütünlüktü.

^{120:4.4 (1331.4)} Mikâil bahşedilişinin en yüksek ruhsal amacının *Tanrı'nın açığa çıkarılışını* geliştirmek gerçeği olduğunu hiçbir zaman gözden kaçırmayın.

^{120:4.5 (1331.5)} Urantia fanileri, mucizeye dair değışiklik gösteren kavramsallaşmalara sahiptirler; ancak, yerel evrenin vatandaşları olarak yaşayan bizler için, birkaç mucize bulunmaktadır; ve, bunların arasında kıyas edilemez biçimde en ilgi çekici olanları Cennet Evlatları'nın vücutlaşım sal bahşedilmeleridir. Bir kutsal Evlat'ın, görünüşte doğal süreçler vasıtasıyla, dünyanız içinde ve üzerinde ortaya çıkışını — anlayışımızın ötesindeki evrensel yasalarının işleyişı olarak — bizler bir mucize olarak görmekteyiz. Nasıralı İsa mucizevî bir kişiydi. Bu olağanüstü deneyimin tümü içinde ve onun vasıtasıyla, Yaratıcı Tanrı, her zaman gerçekleştirdiğı gibi kendisini; olağan bir biçimde olarak — kutsal eylemin olağan, doğal ve güvenilir biçiminde sergilemeyi tercih etmiştir.

^{120:4.6 (1331.6)} Bu olağanüstü deneyimin tümü içinde ve onun vasıtasıyla, Yaratıcı Tanrı, her zaman gerçekleştirdiğı gibi kendisini; *olağan bir biçimde* olarak — kutsal eylemin olağan, doğal ve güvenilir biçiminde sergilemeyi tercih etmiştir.

121. Makale

Mikâil'in Bahşedildiğindeki Dönemler

^{121:0.1 (1332.1)} AİT olduğumuz düzeyin yönetimdeki başı ve kaydın Melçizedek unsuru tarafından ortak bir biçimde sağlanan bir biçimde, Urantia Yarı-Ölümlüleri'nin Birleşmiş Kardeşliği'nin on iki üyesinden oluşan bir heyetin yüksek denetimi altında hareket eden bir biçimde, ben; Havari Andreas'a bir zamanlar verilmiş ikincil yardımcı-ölümlü olup, benim düzeyime ait dünya yaratılmışları tarafından gözlemlendiğı biçimiyle ve benim geçici koruyuculuğuma ait olan insan öznesi tarafından daha sonrasında kısmi bir biçimde kaydedildiğı gibi, Nasıralı İsa'nın yaşam etkileşimlerine ait anlatımı kayda geçirmek için

görevlendirilmiş bulunmaktayım. Üstünü'nün arkasında yazılı kayıtları bırakmaktan oldukça bilinçli olarak nasıl kaçındığını bilen bir biçimde, Andreas, yazılı anlatımına ait nüshaları çoğaltmayı çok kararlı bir biçimde reddetti. İsa'nın diğer havarilerindeki benzer tutum fazlasıyla, Müjdeler'in yazımını geciktirdi.

1. Mesih'den Sonraki Birinci Yüzyılda Batı

^{121:1.1 (1332.2)} İsa, ruhsal yozlaşmanın bir çağı boyunca bu dünyaya gelmedi; onun doğduğu zamanda, Urantia, daha önceki tüm Âdem-sonrası dönemde tanık olunmamış veya Âdem'den beri hiçbir dönem içinde deneyimlenmemiş, ruhsal düşüncenin ve dini yaşamın bu türden bir canlanışını deneyimlemekteydi. Mikâil Urantia üzerinde vücutlaştığında, bu dünya Yaratan Evlat'ın bahşedilişi için, daha öncesinde hüküm sürememiş veya bu dönemden beri tekrar elde edilememiş en uygun koşulu sunmuştu. Bu dönemlerin hemen önceki çağlarında Yunan kültürü ve Yunan dili, Batı boyunca ve yakın Doğu'ya yayılmış haldeydi; ve, kökenleri bakımından yarı Batılı ve yarı Doğulu bir biçimde bir Levant ırkı olarak Museviler, hem Doğu ve hem de Batı'ya bu yeni dinin etkili yayılımı için bu türden kültürel ve dilsel koşulları kullanmaya olası en yüksek derecede uygun olan topluluktu. Bu en elverişli koşullar, Romalılar tarafından gerçekleştirilen Akdeniz dünyasının hoşgörülü siyasi yönetimi tarafından daha da gelişmişti.

^{121:1.2 (1332.3)} Dünya etkilerinin bu bütüncül bileşimi, en iyi; kendisi bir Roma vatandaşıyken, Yunan dilinde bir Musevi Mesih'in müjdesini duyurmuş olan, İbranilere ait bir İbrani olarak dini kültür içinde bulunan Pavlus'un etkinlikleri tarafından sergilenmektedir.

121:1.3 (1332.4) İsa'nın dönemine ait medeniyetin benzeri, Batı içinde bu günlerden önce veya onlardan beri görülmemiştir. Avrupa medeniyeti, olağanüstü bir üç-katmanlı etki altında bütünleşmiş ve eş-güdümsel halde bulunmaktaydı:

121:1.4 (1332.5) 1. Romalı siyasi ve toplumsal sistemleri.

121:1.5 (1332.6) 2. Antik Yunan dili ve kültürü — ve bir ölçüye kadar onun felsefesi.

121:1.6 (1332.7) 3. Musevi dini ve ahlaki öğretilerinin hızlı bir biçimde yayılan etkisi.

121:1.7 (1332.8) İsa doğduğunda, bütün Akdeniz dünyası bütünleşmiş bir imparatorluktu. İyi yollar, dünya tarihinde ilk kez olarak, birçok büyük merkezi birbirine bağlamıştı. Denizler korsanlardan temizlenmiş olup, ticaret ve seyahatin büyük bir dönemi tüm hızıyla gelişmekteydi. Avrupa, İsa'dan sonraki on dokuzuncu yüzyıla kadar seyahat ve ticaretin bu türden bir başka dönemini bir daha memnuniyetle deneyimlemedi.

121:1.8 (1333.1) Yunan-Roma dünyasının iç barışına ve görünen refahına rağmen, imparatorluğun sakinlerinin büyük bir çoğunluğu ussal bayağılığa ve fakirliğe düşmüştü. Az sayıdaki daha üst sınıf zengindi; sefil ve yoksul bırakılmış daha alttaki bir sınıf, insanlığın en alt düzeyinden meydana gelmekteydi. Orada bu günlerde, mutlu ve varlıklı orta sınıf bulunmamaktaydı; o, Roma toplumu içinde yeni ortaya çıkışını gerçekleştirmiş bir konumdaydı.

121:1.9 (1333.2) Genişleyen Roma ve Aşkani devletleri arasındaki ilk mücadeleler, Suriye'nin Romalılar'ın ellerinde kalışıyla, bu

dönemin yakın geçmişi içinde sonuçlanmış bir konumdaydı. İsa'nın döneminde, Filistin ve Suriye; hem Doğu'ya ve hem de Batı'ya uzanan araziler arasındaki refahın, göreceli barışın ve geniş ticari etkileşimin bir sürecini memnuniyetle deneyimlemekteydi.

2. Musevi Topluluğu

^{121:2.1 (1333.3)} Museviler; aynı zamanda Babillileri, Finiklileri ve Roma'nın daha yakın düşmanları olan Kartacalıları içine alan bir biçimde, eski Sami ırkının bir parçalarıydılar. Mesih'den sonraki birinci yüzyılın başlarında, Museviler, Sami topluluklarının en etkili topluluğuydu; ve, onlar, bu dönemde ticaret için yönetilmiş ve düzenlenmiş olarak, dünyada alışılmadık bir coğrafi konumu kaplamış duruma gelmişlerdi.

^{121:2.2 (1333.4)} Antik dönemlerin milletlerini bağlayan büyük yolların çoğu Filistin'den geçmekte olup, bu nedenle o, üç kıtanın buluşma yeri, veya diğer bir deyişle kesişim noktası, haline gelmişti. Babil'in, Asur'un, Mısır'ın, Suriye'nin, Yunanistan'ın, Aşkani'nin ve Roma'nın seyahat doğrultuları, ticaret ağları ve orduları birbirini takip eden bir biçimde Filistin'e yayılmıştı. Tarihin en başından beri, Doğu'dan birçok karavan hattı; gemilerin yüklerini tüm deniz hatları boyunca Batı'ya buradan taşıdıkları yer olan, Akdeniz'in doğu ucundaki birkaç iyi deniz limanına bu bölgenin bir kısmı boyunca geçmekteydi. Ve, bu karavan trafiğinin yarıdan fazlası, Celile'deki Nasıra küçük kasabası içinden ve onun yakınından geçmekteydi.

^{121:2.3 (1333.5)} Her ne kadar Filistin Musevi dini kültürünün evi ve Hristiyanlık'ın doğum yeri olmuş olsa da, Museviler; birçok

ülkede ikamet eden ve Roma ve Aşkani devletlerinin her vilayetinde ticaret faaliyeti gerçekleştiren bir biçimde, dünyaya yayılmışlardı.

121:2.4 (1333.6) Yunanistan bir dil ve kültür sağlamış, Roma yollar inşa etmiş ve bir imparatorluk halinde bütünleşmişti; ancak, iki yüzden fazla sinagogla ve Roma dünyası boyunca dört bir tarafa dağılmış çok düzenli dini cemiyetleri ile Museviler'in yayılışı, içinde cennet krallığının yeni müjdesinin ilk kabulünü bulduğu ve buradan daha sonrasında dünyanın en uzak uçlarına yayıldığı, kültürel merkezleri sağlamıştı.

121:2.5 (1333.7) Her Musevi Sinagogu, “dindar” veya diğer bir deyişle “Tanrı-korkusu-olan” insanlar biçiminde Musevi-olmayan inanç sahibi kişilerden oluşan bir azınlık topluluğunu hoş görmüştü; ve, Pavlus, dinini Hıristiyanlık’a değiştiren öncül inananların büyük bir çoğunluğunu Musevi dinini sonradan tercih etmişlerin bu azınlık topluluğu arasından gerçekleştirmişti. Kudüs’teki tapınakta bile, Musevi-olmayanların işaretini taşıyan binaya sahipti. Orada, Kudüs’ün ve Antakya’nın sahip oldukları kültürü, alış-verişi ve ibadeti arasında çok yakın bir bağ bulunmaktaydı. Antakya’da, Pavlus’un takipçileri ilk olarak “Hıristiyanlar” olarak adlandırılmıştı.

121:2.6 (1333.8) Musevi tapınağının Kudüs’de merkezileşmesi tek bir seferde; tek-tanrılı dinlerinin kurtuluşuna dair sırrı, ve, tüm milletlerin tek bir Tanrısı’na ve tüm fanilerin Yaratıcısı’na dair yeni ve genişlemiş bir kavramsallaşmanın dünyasını besleme ve onu herkese yayma sözü anlamına geldi. Kudüs’de tapınak hizmeti, Musevi-olmayan devlet yönetimine ait derebeylerinin ve ırksal zorba yöneticilerinin olağan ilerleyişinin bir çöküşü

karşısında, dini nitelikteki kültürel bir kavramsallaşmanın kurtuluşunu temsil etti.

^{121:2.7 (1334.1)} Bu dönemin Musevi topluluğu, her ne kadar Roma derebeyliği yönetimi altında bulunuyor olmuş olsa da, özerk yönetimin dikkate değer bir düzeyini memnuniyetle deneyimlemişti; ve, onların kalpleri, Yehuda Makabi ve ondan sonra gelen on varisi tarafından yerine getirilmiş bağımsızlığın bu dönemin çok yakın zamanında gerçekleştirilmiş kahramansal kazanımlarını hatırlayan bir biçimde, uzun zamandır beklenmekte olan Mesih olarak, daha da büyük bir kurtarıcının ansızın ortaya çıkışının beklenişiyile atıyordu.

^{121:2.8 (1334.2)} Museviler'in krallığı halindeki Filistin'in kurtuluş sırrı; bir yarı-bağımsız devlet olarak, Suriye ve Mısır arasındaki seyahatin Filistin yolununkine ek olarak Doğu ve Batı arasındaki karavan hatlarının batı ana duraklarının denetimini sağlamayı amaçlamış olan, Roma hükümetinin yurtdışı siyasasında saklıydı. Roma, Levant'da bu bölgeler içindeki büyümesini gelecekte engelleyebilecek herhangi bir gücün ortaya çıkmasını istemiyordu. Selevkos Suriyesi ve Ptolemaios Mısır'ını birbirine düşürmeyi amaç edinmiş oyun siyasası, Filistin'in ayrı ve bağımsız bir devlet olarak desteklenişini gerektirmekteydi. Mısır'ın güçsüzleştirilişi olarak Roma siyasasına ek olarak Selevkoslar'ın Aşkaniler'in güçlenmesinden önce ilerleyen bir biçimde gerçekleştirmiş zayıflayışı; Museviler'in küçük ve gücü olmayan bir topluluğunun birkaç nesil boyunca, hem kuzeyde Selevkoslar'a hem de güneyde Ptolemaioslar'a karşı bağımsızlığını nasıl idare edebildiğini açıklamaktadır. Çevredeki ve daha güçlü toplulukların siyasi yönetiminden şans eseri gerçekleşmiş bu

özgürlüğü ve bağımsızlığı, Museviler; Yahveh'in doğrudan müdahalesi biçiminde, kendilerin “seçilmiş topluluk” oldukları gerçeğiyle ilişkilendirdiler. Irksal üstünlüğün bu türden bir tutumu, nihai olarak arazilerine düşen Roma derebeyliği düzenine katlanmayı kendileri için çok daha fazla zor kıldı. Ancak, bu üzücü gerçekleşmede bile, Museviler dünya görevlerinin ruhsal olduğunu, siyasi olmadığını, öğrenmeyi reddettiler.

121:2.9 (1334.3) Museviler, İsa döneminde boyunca olağandışı bir biçimde endişeli ve kuşkucuydu; çünkü onlar bu dönemde, Roma yöneticilerinin güvenini kurnaz yollardan elde ederek Yahudiye'nin derebeyliğini ele geçirmiş bir konumda bulunan Edomlu Hirodes olarak bir yabancı tarafından yönetilmektelerdi. Ve, her ne kadar Hirodes Musevi törensel adetlerine olan bağlılığını ilan etmişse de, birçok duyulmamış tanrı için tapınak inşa etmeye girişmişti.

121:2.10 (1334.4) Hirodes'in Roman yöneticileri ile olan dostane ilişkileri; Musevi seyahati için dünyayı güvenilir kılmış olup, böylece, Roma İmparatorluğu'na ek olarak anlaşmalı dış ülkelerin uzak kısımlarına bile Museviler'in cennet krallığının bu yeni müjdesi ile artış gösteren yayılışları için zemin hazırladı. Hirodes'in hükümranlığı aynı zamanda, İbrani ve Helenistik felsefelerin daha fazla karışımına çok daha fazla katkıda bulundu.

121:2.11 (1334.5) Hirodes, Filistin'in medeni dünyanın kesişim noktası hale gelmesinde daha fazla yardımda bulunmuş olan, Kaysera limanını inşa etti. O M.S. 4. yılda hayatını yitirmiş olup, onun oğlu Hirodes Antipa, İsa'nın gençliği ve M.S. 39. yıla kadar süren hizmeti boyunca Celile ve Perea'yı yönetti. Antipa, tıpkı

babası gibi, büyük bir inşacıydı. O, Seforis'in önemli ticaret merkezine ek olarak, Celile'deki birçok şehri yeniden inşa etti.

121:2.12 (1334.6) Celileliler'e, Kudüs dini yöneticileri ve hahami öğretmenler tarafından bütüncül hoşgörüyle bakılmamaktalardı. Celile unsurları, İsa doğduğu zaman Musevi-olmayanlardan daha yabancı konumdalardı.

3. Musevi-Olmayanlar Arasındaki Yaşam

121:3.1 (1334.7) Her ne kadar Roma devletinin toplumsal ve ekonomik durumu en yüksek düzeyinde bulunmasa da, geniş çaplı iç huzur ve refah, Mikâil'in bahşedilişi için yardımcı nitelikteydi. Mesih'den sonraki ilk çağda, Akdeniz dünyasının toplumu, kesin hatlarla çizilmiş beş tabakadan oluşmaktaydı:

121:3.2 (1335.1) 1. *Asiller*. Ayrıcalıklı ve yönetici topluluklar olarak, para ve devlet gücüne sahip üst sınıflar.

121:3.3 (1335.2) 2. *Ticaret toplulukları*. Büyük ihracatçılar ve ihracatçılar halindeki — uluslararası tüccarlardan oluşan ticaret ile uğraşanlar olarak, tüccar prensler ve bankerler.

121:3.4 (1335.3) 3. *Küçük orta-sınıf*. Her ne kadar bu topluluk gerçekten de küçük halde bulunmuşsa da, o; oldukça etkili olup, çeşitli el sanatlarında ve ticari faaliyetlerinde bu toplulukları teşvik etmeye devam etmiş olan öncül Hristiyan kilisesinin ahlaki omurgasını oluşturmuştur. Museviler arasında Ferisiler'in çoğu, tüccarların bu sınıfına aitti.

121:3.5 (1335.4) 4. *Özgür emekçi sınıfı*. Bu topluluk, neredeyse hiçbir toplumsal ayrıcalığa sahip değildi. Her ne kadar onlar sahip oldukları özgürlüklerinden gurur duymuş olsalar da, köle

emeği ile mücadele etmek zorunda bırakıldıkları için kendilerine büyük zararda bulunabilen konumdalardı. Daha st sınıftakiler, “oğalım amaçları” dışında yararsız olarak tanıyan bir biçimde, hor gören gözlerle bakmışlardı.

121:3.6 (1335.5) *5. Köleler.* Roma devletinin yarı nüfusu, klelerdi; birçoğu üstün bireyler olup, zgr emekçiler ve hatta ticaret insanları arasındaki yerlerini hızlı bir biçimde aldı. Onların büyük bir kısmı, ya vasat veya oldukça alt düzeyde bulunmaktaydı.

121:3.7 (1335.6) Kölelik, hatta üstün toplulukların bile köleliği, Roma’nın askeri başarılarının bir özelliğiydi. Sahibin kölesi üzerindeki gücü koşulsuzdu. ncl Hıristiyan kilisesi fazlasıyla, alt sınıflardan ve bu kölelerden oluşmuştu.

121:3.8 (1335.7) stn köleler sıklıkla, yevmiye almakta ve parasını biriktirerek kazandıklarıyla özgürlüğünü satın alabilmekteydi. Bu türden özgürleşmiş kölelerin çoğu; devlet yönetimi, dini kurumlar ve ticaret dünyasında st konumlara yükseldiler. Ve, tam da tür olasılıklar; ncl Hıristiyan kilisesinin, köleliğin üzerinde değişimde bulunmuş bu türüne oldukça hoşgörüyle bakmasına neden olmuştu.

121:3.9 (1335.8) Mesih’den sonraki ilk yüzyılda, Roma İmparatorluğu’nda geniş çaplı hiçbir toplumsal sorun bulunmamaktaydı. Alt sınıfın büyük bir kesimi kendilerini, şans eseri doğmuş oldukları sınıfa ait bir biçimde grmektedirlerdi. Orada her zaman, aracılığıyla yetenekli ve yetkin bireylerin Roma toplumunun alt tabakasından yüksek tabakasına yükselebilecek açık kapı bulunmaktaydı; ancak, insanlar genellikle, sahip oldukları toplumsal düzeylerden

memnunnardı. Onlar, sınıf bilincine sahip değillerdi; ne de, bu sınıfsal farklılıkları adil olmayan veya yanlış biçimde değerlendirmektelerdi. Hristiyanlık hiçbir biçimde, ezilmiş sınıfların sefaletlerini iyileştirme ana gayesine sahip bir ekonomik hareket değildi.

^{121:3.10 (1335.9)} Her ne kadar kadın, Roma İmparatorluğu boyunca, Filistin'deki sınırlandırılmış konumuna kıyasla daha fazla özgürlüğü memnuniyetle deneyimlemiş olsa da, Museviler'in aile sadakati ve doğal şefkati Musevi-olmayan dünyanınkinden çok daha öte bir düzeydeydi.

4. Musevi-Olmayanların Sahip Olduğu Felsefe

^{121:4.1 (1335.10)} Musevi-olmayanlar, ahlaki bir açıdan, Museviler'e göre bir ölçüde daha alt düzeydeydiler; ancak, soylu Musevi-olmayanların kalplerinde, bünyesinde Hristiyanlığın tohumunu yeşertmenin ve ahlaki karakterin ve ruhsal kazanımın cömert bir hasadını ortaya çıkarmanın mümkün olduğu, doğal iyiliğin ve olası insan şefkatinin cömert toprağı mevcut haldeydi. Musevi-olmayan dünya, bu zamanlar; az veya çok Yunanlılar'ın öncül Plâtonculuğu'ndan kökenini almış dört büyük felsefenin egemenliği altındaydı. Bu felsefe okulları şunlardı:

^{121:4.2 (1335.11)} 1. *Epikürcü*. Bu düşünce okulu, mutluluğun arayışına adanmıştı. Daha iyi Epikürcüler, cinsel aşırılıklara düşmemişlerdi. En azından bu öğreti, Romalıları kaderciliğin daha ölümcül bir türünden kurtarmaya yardımcı oldu; bu düşünce insanlara, dünyasal düzeylerini yükseltmek için bir şeyler yapmalarını öğretti. O etkin bir biçimde, bilgisizlikten kaynaklanan hurafe inancı ile mücadele etti.

2. *Stoacı*. Stoacılık, daha iyi sınıfların üstün düzeydeki felsefesi idi. Stoacılar, doğanın tümüne egemen olan Nedensel-Kader'in bir denetimine inandılar. Onlar, insanın ruhunun kutsal olduğunu öğrettiler; bu ruh, fiziksel doğanın sahip olduğu kötü bedende hapsolmüştü. İnsanın ruhu, Tanrı ile olan biçimde, doğayla uyumlu içinde yaşayarak özgürlüğe erişmekteydi; böylelikle, erdem, onun ödülü olarak kendiliğinden gelmekteydi. Stoacılık; ideallerin bu dönemden beri hiçbir zaman, felsefenin tamamıyla insan kökenli olan sisteminin ötesine geçemediğı bir biçimde, yüce bir ahlaka yükselmişti. Stoacılar kendilerini "Tanrı'nın doğumu" olarak duyurmuşsalar da, onu tanımada ve böylelikle onu bulmada başarısız oldular. Stoacılık, bir felsefe olarak varlığını korumaya devam etti; o hiçbir zaman, bir din haline gelemedi. Onun takipçileri, Kâinatsal Akıl'ın ahengine sahip oldukları akılları uyumlaştırmayı amaçladı; ancak, onlar, sevgi dolu bir Yaratıcı'nın çocukları olarak kendilerini tahayyül etmede başarısız oldular. Pavlus; "Ben, bugün hangi konumdaysam onunla yetinmem gerektiğini öğrendim" cümlelerini yazdığında, Stoacılığa oldukça keskin bir biçimde meyletmişti.

3. *Kinik*. Her ne kadar Kinikler felsefelerini Atinalılar'ın Diyojeni'ne bağlasalar da, sahip oldukları öğretinin büyük bir kısmını Maçiventa Melçizedeğ'i'nin öğretilerinden arta kalanlardan elde etmişlerdi. Kinikçilik daha öncesinde, bir felsefeden ziyade bir din halindeydi. En azından Kinikler, dini-felsefelerini daha demokratik hale getirdiler. Tarlalarda ve pazarlarda, onlar sürekli bir biçimde; "eğer isterse insanın kendisini kurtarabileceğı" biçimindeki öğretilerini duyurdular. Onlar; basit olanın erdem olduğunu duyurup, insanların ölümle korkusuzca buluşmasını talep etti.

Bu gezgin Kinik duyurucuları, daha sonraki Hıristiyan din-yayıncıları için ruhsal bakımdan aç olan nüfusu hazırlamaya fazlasıyla katkıda bulunmuştu. Onların yaygın duyuru tasarımı, Pavlus'un Mektupları'nın şablonunu takip eden, ve onun sitilini gözetten bütünlükteydi.

^{121:4.5 (1336.3)} 4. *Kuşkucu*. Kuşkuculuk; bilginin aldatıcı, kesin yargıya varmanın ve emin olmanın imkânsız nitelikte bulunduğunu savundu. O; tamamiyle dışlayıcı tutum olup, hiçbir zaman yaygın hale gelmedi.

^{121:4.6 (1336.4)} Bu felsefeler, yarı-dini nitelikteydiler; onlar sıklıkla canlandırıcı, etiksel ve soylulaştırıcıydı; ancak onlar genellikle, olağan insanların üstündeydi. Kinikçilik'in olası hariçselliği dışında, bu felsefeler, güçlü ve bilge içindi; fakir ve güçsüzü bile kapsayacak kurtuluş dinleri değillerdi.

5. Musevi-Olmayanların Sahip Oldukları Dinler

^{121:5.1 (1336.5)} Daha önceki çağlar boyunca, din başat bir biçimde, kabile veya milletin bir olayı olmuştu; o sıklıkla gerçekleşen bir biçimde, bireyin ilgilenmesini gerektiren bir durum olmamıştı. Tanrılar, kabilsel veya milletseldi, kişisel değildi. Bu türden dini sistemler, ortalama insanın bireysel nitelikli ruhsal aidiyetlikleri için çok az tatmini sağlamaktaydı.

^{121:5.2 (1336.6)} İsa'nın döneminde Batı'nın dinleri şunları da içine almaktaydı:

^{121:5.3 (1336.7)} 1. *Put inançları*. Bunlar, Helen ve Latin mitolojilerinin, kahramanlıklarının ve geleneklerinin bir bileşimiydi.

121:5.4 (1336.8) 2. *İmparator ibadeti*. Devletin simgesi olarak insanın ilahlaştırılışına Museviler ve öncül Hıristiyanlar tarafından ciddi bir biçimde karşı gelinmiş olup, bu doğrudan bir biçimde, Roma hükümeti tarafından her iki din kurumunun da daha sert bir biçimde cezalandırılmasına yol açmıştı.

121:5.5 (1337.1) 3. *Astroloji*. Babil'in sahip olduğu bu sözde bilim, Yunan-Roma İmparatorluğu boyunca bir dine doğru gelişti. Yirminci yüzyılda bile insan bütünüyle, bu hurafesel inanıştan kurtarılamamıştır.

121:5.6 (1337.2) 4. *Gizem dinleri*. Ruhsal bakımdan bu kadar aç olan bir dünyaya; olağan insanların kalplerini kazanmış ve onlara *bireysel* kurtuluşun sözünü vermiş, Levant'dan gelen yeni ve yabancı dinler biçiminde gizem inançlarının bir seli vurdu. Bu dinler hızlı bir biçimde, Yunan-Roma dünyasının daha alt sınıflarının kabul edilmiş inanışı haline geldi. Ve, onlar; bu günlerin bilgisiz ancak ruhsal bakımdan aç olan ortalama insanını da içine alan bir biçimde, herkesin kurtuluşu için ussal ve derin bir sunuşta bulunan ilgili çekici bir din-kuramını beraberinde taşıyan bir konumdaki, İlahiyat'ın görkemli bir kavramsallaşımı sunmuş olan kıyas edilemeyecek düzeyde üstün Hıristiyan öğretilerinin hızlıca yayılımının zemin hazırlanışına fazlasıyla katkıda bulundu.

121:5.7 (1337.3) Gizem dinleri; milli inanışların sonunu hazırlamış olup, sayısız kişisel inancın doğumuna sebebiyet verdi. Gizemler çok fazla sayıdaydı, ancak onların hepsi şunlar tarafından nitelenmekteydi:

121:5.8 (1337.4) 1. Bir gizem olarak bir mitsel efsane — isimlerinin kökeninden alanlar. Bir kural olarak bu gizem; bir süreliğine,

Pavlus'un Hristiyanlık inancını yeşertmesiyle aynı dönemde gerçekleşmiş olan, ve onunla çekişen, Mitraizm'in öğretileri tarafından sergilendiği gibi, belirli bir tanrının yaşamı, ve ölümü, ve hayata geri dönüşünün hikâyesiyle ilgiliydi.

121:5.9 (1337.5) 2. Bu gizemler millet-dışı ve ırklar-arasıydı. Onlar; dini kardeşliklerin ve sayısız mezhep cemiyetlerinin ortaya çıkışına temel oluşturan bir biçimde, kişisel ve kardeşsel nitelikteydi.

121:5.10 (1337.6) 3. Onlar, hizmetleri bakımından, inanca kabulün detaylı törenleri ve ibadetin dikkate etkileyici ayinsel adetleri tarafından nitelenmekteydi.

121:5.11 (1337.7) 4. Ancak, törenlerinin doğası ve aşırılıklarının derecesi ne olursa olsun, bu gizemler, her durumda, sahip oldukları adanmış bireyleri; "ölümden sonraki kurtuluş olarak kötülükten kurtulmaya ek olarak keder ve köleliğin bu dünyasının ötesindeki şen âlemlerde kalıcı yaşam biçiminde, *özgürleşmenin* sözünü vermişti.

121:5.12 (1337.8) Ancak, İsa'nın öğretilerini bu gizemlerle karıştırmanın hatasına düşmeyin. Gizemlerin yaygınlığı; insanın kurtuluş için arayışını, böylece kişisel din ve bireysel doğruluk için gerçek bir açlığı ve susuzluğu temsil eden bir biçimde, açığa çıkarmaktadır. Her ne kadar bahse konu gizemler bu arzuyu yeterince tatmin etmede başarısız olmuş olsa da, yaşamın ekmeğini ve onun suyunu bu dünyaya gerçek anlamıyla getirmiş olan İsa'nın ilerideki ortaya çıkışı için zemin hazırlamıştır.

^{121:5.13 (1337.9)} Pavlus; gizem dinlerinin daha iyi türlerine olan geniş kapsamlı bağılılığı kullanmanın bir çabası içinde, dinini olası biçimde değiştirecek olanların geniş bir sayısına daha kabul edilebilir kılan şekilde, İsa'nın öğretileri üzerinde belirli uyumlaştırıcı düzenlemelerde bulundu. Ancak, Pavlus'un İsa'nın öğretileri üzerindeki tavizkar değişikliği (Hristiyanlık dini), bu gizemlere göre şu açılardan daha üstündü:

^{121:5.14 (1337.10)} 1. Pavlus, bir etik kurtuluşu biçiminde, kötülükten ahlaksal bir arınmayı öğretti. Hristiyanlık yeni bir yaşamı işaret edip, yeni bir ideali duyurdu. Pavlus, büyüsel ayinlerinden ve büyüleyici nitelikteki törensel etkinliklerden ayrıldı.

^{121:5.15 (1337.11)} 2. Hristiyanlık, insan sorununun nihai çözümlerini ile mücadele eden bir din sundu; zira, o, yalnızca kaderden ve hatta ölümden olan özgürleşimi sunmadı, aynı zamanda ebedi kurtuluş niteliklerinde olan doğru bir karakterin elde edilişi sonrasında günahtan olan kurtuluşun sözünde bulundu.

^{121:5.16 (1338.1)} 3. Gizemler, mitler üzerine inşa edilmişlerdi. Pavlus'un duyurduğu haliyle Hristiyanlık, tarihsel bir gerçeklik üzerine kurulmuştu: Tanrı'nın Evladı olarak Mikâil'in insanlık üzerine olan bahşedilişi.

^{121:5.17 (1138.2)} Musevi-olmayanlar arasında ahlak, doğrudan bir biçimde, ne felsefe nede din ile ilişkili nitelikteydi. Filistin'in dışında, dine ait bir din adamının ahlaki bir yaşamın öncülüğünde bulunmasının beklenmesi, insanların her zaman akıllarına gelen şey olmamıştı. Musevi dini, ve daha sonra İsa'nın öğretileri, ve sonradan Pavlus'un evrimleşen Hristiyanlığı; dindarların her ikisine de önem vermesini ısrar

eden bir biçimde, bir elini ahlaki değerleri ve diğerini etik kuralları için sıvazlamış ilk Avrupa dinleriydi.

121:5.18 (1338.3) Felsefenin bu türden tamamlanmamış sistemlerinin egemenliği altında bulunan ve dinin bu türden karmaşık inançları tarafından kafa karışıklığına uğramış haldeki, insanların bu türden bir nesline doğru İsa, Filistin’de doğmuştu. Ve, bu aynı nesle o daha sonra, Tanrı ile olan evlatlık olarak — kişisel dine ait kendi müjdesini vermişti.

6. Musevi Dini

121:6.1 (1338.4) Mesih’den önceki ilk çağın sonuna doğru Kudüs’ün dini düşüncesi; Yunan kültürel öğretilerden ve hatta Yunan felsefesinden devasa biçimde etkilenmiş ve bir ölçüde değişikliğe uğramış haldeydi. İbrani düşüncesinin Doğu ve Batı okulları arasındaki uzun süredir gerçekleşmiş çekişmede, Kudüs, ve Batı’nın geri kalanı, ve Levant’ın geneli, Batı Musevi veya diğer bir değişle dönüşüme uğramış Helenistik bakış açısını benimsedi.

121:6.2 (1338.5) İsa’nın döneminde, Filistin’de üç dil hüküm sürmüştü: Alt tabakadaki geniş halk topluluğu Aramice’nin bir dilini; din adamları ve hahamlar İbrani dilini; Museviler’in eğitim görmüş sınıfları ve daha iyi tabakası genel olarak Yunancayı konuşmuştu. İskenderiye’de İbrani yazıtlarının Yunanca’ya olan öncül çevirisi, hiç de az olmayan bir ölçekte, Musevi kültürü ve din-kuramının Yunan ayağına ait ileride gerçekleşecek egemenliğine neden olmuştu. Ve, Hristiyan öğretmenlerinin yazıları, yakın bir zaman içinde, aynı dilde ortaya çıkacaktı. Yahudiliğin rönesansı, İbrani yazıtlarının Yunanca’dan olan çevirisinden başlar. Bu; daha sonra,

Pavlus'un, Doğu yerine Batı'ya doğru Hıristiyan inancını yöneltişini belirleyen hayati bir etki olmuştu.

121:6.3 (1338.6) Her ne kadar Helenleşmiş Musevi inanışları, Epikürcülerin öğretileri tarafından çok az ölçüde etkilenmiş olsa da, onlar; Plato'nun felsefesi ve Stoacılar'ın bireyi reddeden savları tarafından oldukça maddi biçimde etkilenmişlerdi. Stoacılığın kendine bulduğu büyük kanal, örneksel biçimde, Makabiler'in Dördüncü Kitabı tarafından sergilenmektedir; hem Platonik ve hem de Stoacı savların dışarıdan olan katılımı, örneksel olarak, Süleyman'ın Bilgeliği'nde sergilenmektedir. Helenleşmiş Museviler; derinden saygı duydukları Aristocu felsefe ile beraber İbrani din-kuramına uyumda hiçbir zorluk çekmedikleri bu türden bir mecazi yorumu, İbrani yazıtlarına getirdiler. Ancak, bütün bunların hepsi; dini inanış ve uygulamanın bütüncül ve oldukça tutarlı bir sistemine doğru Yunan felsefesini ve İbrani din-kuramını uyumlaştırmaya ve bir düzene oturturmaya girişmiş olan İskenderiyeli Philon tarafından bu sorunlara el atılınca kadar, yıkıcı kafa karışıklığına neden olmuştu. Ve, bu; İsa'nın yaşadığı ve öğretisinde bulunduğu zamanda Filistin'de hâkim olan, ve Pavlus'un Hıristiyanlığa dair kendisinin daha gelişmiş ve aydınlatıcı inancını üzerinde inşa etmek için temel olarak kullandığı, Yunan Felsefesi ve İbrani din-kuramının bu bileşimine ait daha sonraki öğretiydi.

121:6.4 (1338.7) Philon, büyük bir öğretmendi; Musa'dan beri, Batı dünyasının sahip olduğu etik ve dini düşünce üzerinde bu türden derin bir etkide bulunabilmiş bir insan yaşamamıştı. Etik ve dini öğretilerin çağdaş sistemleri içindeki daha iyi etkenlerin bileşimi temel alındığında, öne çıkan şu yedi insan öğretmeni

yaşamıştır: Sethart, Musa, Zerdüşt, Lao-tse, Buda, Philon ve Pavlus.

121:6.5 (1339.1) Yunan mitik felsefe ile Romalı Stoacı savları İbraniler'in yasal din-kuramı ile birleştirmeye dair bir çabadan doğan Philon'un çoğu, ancak hepsini içermeyen nitelikteki, tutarsızlıklarını Pavlus tanımış olup, Hristiyan-öncesi temel din-kuramından bilgece bir biçimde arındırdı. Philon; Pavlus'un, Yunan din-kuramında uzun bir süreden beridir değişmez konumda bulunmuş olan Cennet Kutsal Üçlemesi'ne dair kavramsallaşmaya daha bütüncül bir biçimde geri dönüşü için zemin hazırladı. Yalnızca tek bir hususta, Pavlus, Philon'a ayak uydurmada veya İskenderiye'nin bu zengin ve eğitim görmüş Musevisi'nin öğretilerinin ötesine geçmede başarısız oldu; bu ise, günahlardan arınmaya dair savdı; Philon, yalnızca kanın akıtılmasıyla bağışlamanın savından devre dışı kalacağını öğretti. O aynı zamanda muhtemelen içten içe, Düşünce Düzenleyicileri'nin gerçekliğine ve mevcudiyetine Pavlus'dan daha net bir biçimde gördü. Ancak, Pavlus'un, kalıtımsal suçluluğa ve içkin kötülüğe dair savları ve onlardan olan kurtuluşu biçiminde ilk günaha dair kuramı; İbrani din-kuramı, Philon'un felsefesi ve İsa'nın öğretileri ile çok az ortak noktaya sahip olan bir biçimde, köken bakımından kısmi olarak Mitraik'di.

121:6.6 (1339.2) İsa'nın dünyasal yaşamına ait anlatımların sonuncusu olarak Yuhanna İncili; Batı topluluklarına sunulmuş olup, hikâyesini, aynı zamanda Philon'un öğretilerine ait takipçileri olan daha sonraki İskenderiye Hristiyanlarının bakış açısının ışığı altında sunmuştur.

^{121:6.7 (1339.3)} Yaklaşık olarak Mesih'in yaşadığı zamanda, İskenderiye'de Museviler'e dair tuhaf biçimde ortaya çıkmış eski hislere dönen bir değişiklik gerçekleşti; ve, bu eski Musevi kalesinden, binlercesinin kovulduğu Roma'ya kadar bile genişleyen bir biçimde, zulmün kindar bir dalgası yayıldı. Ancak, bu türden yanlış temsilin hareketi kısa süreli oldu; oldukça yakın bir zaman içinde imparatorluk yönetimi tamamiyle, imparatorluk boyunca Museviler'in kısıtlanan özgürlüklerini eski haline getirdi.

^{121:6.8 (1339.4)} Geniş dünyanın tamamı boyunca, Museviler, ticaret veya baskı nedeniyle kendilerini her nereye dağılmış olarak bulsalar, kalplerini tek bir yürek biçiminde Kudüs'de kutsal tapınakta tuttular. Musevi din-kuramı; her ne kadar birkaç kez belirli Babil öğretmenlerinin zamansal müdahalesi tarafından unutulmaktan kurtarılmışsa da, Kudüs'de yorumlandığı ve yerine getirildiği bütünlükte varlığını sürdürebilmişti.

^{121:6.9 (1339.5)} Bu dağılmış Museviler'in iki buçuk milyonluk kadar geniş bir nüfusu, sahip oldukları milli nitelikteki dini festivallerin kutlanması için Kudüs'e gelmeyi adet edinmişlerdi. Ve, Doğu (Babilli) ve Batı (Helenik) Musevileri'nin din-kuramsal veya felsefi farklılıkları ne olursa olsun, onların hepsi; Kudüs'de, ibadetlerinin merkezi olarak ve Mesih'in gelişini sürekli dört gözle bekler biçimde görüş birliğindeydiler.

7. Museviler ve Musevi-Olmayanlar

^{121:7.1 (1339.6)} İsa'nın döneminde, Museviler; kökenlerine, tarihlerine ve nihai sonlarına dair istikrara kavuşmuş bir kavramsallaşmaya ulaşmış haldelerdi. Onlar, kendileri ve

Musevi-olmayan dünya arasındaki ayrımın keskin bir duvarını inşa etmiş haldelerdi. Onlar; kanun mektubuna ibadet etmekte olup, kökenlerine dair aslı bulunmayan gurura dayanmış bir biçimde kendisini haklı gören tutumun bir türünün cazibesine kapılmışlardı. Onlar, söz verilmiş Mesih'e dair temelsiz düşünceler oluşturmuş haldelerdi; ve, bu beklentilerin çoğu, milli ve ırksal tarihlerinin bir parçası olarak gelecek bir Mesih'i hayal etmişti. Bu günlerin İbranileri için Musevi din-kuramı, sonsuza kadar sabitlenmiş bir biçimde geri dönülemez bir bütünlükte oluşumunu tamamlamıştı.

121:7.2 (1339.7) Hoşgörü ve iyiliğe dair İsa'nın öğretileri ve uygulamaları; Museviler'in, başkası olarak gördükleri diğer topluluklara karşı uzun geçmişi olan tutumlarına tezat oluşturmaktaydı. Nesiller boyunca Museviler; dış dünyaya karşı, insanların ruhsal kardeşliği hakkında Üstün'ün öğretilerini kabul etmelerini imkânsız kılmış olan bir tutum beslemiş konumdaydı. Onlar; Yahveh'i Musevi-olmayanlar ile eşit düzeyde paylaşmaya gönülsüz olup, benzer bir biçimde, bu türden yeni ve tuhaf savları öğreten birini Tanrı'nın Evladı olarak kabul etmeye gönülsüzlerdi.

121:7.3 (1340.1) Yazıcılar, Ferisiler ve din-adamlığı; Roma siyasi yönetimininkinden kıyaslanamayacak derecede daha gerçek olan bir esaret biçiminde, Musevileri ayıncılığın ve yasalsılığın çok kötü bir esareti altında tuttu. İsa'nın zamanındaki Museviler, yalnızca *kanuna* olan taabiyette tutulmamaktalardı, onlar aynı zamanda eşit bir biçimde, kişisel ve toplumsal yaşamın her alanına giren ve onu işgal eden *geleneklerin* kölesel taleplerine bağlı kılınmışlardı. Davranışın bu çok detaylı yönetmelikleri, her sadık Musevi'yi merkezine alıp,

onun üzerinde üstünlük kurdu; ve, kutsal geleneklerini görmezden gelmeye cüret etmiş ve toplumsal davranışın uzunca bir süredir onurlandırıl原因 gelen yönetmeliklerine küçük gözle bakmaya cesaret etmiş nüfuslarından birisini hiç vakit kaybetmeden reddetmeleri şaşıl原因 bir durum değildi. Onlar neredeyse hiçbir biçimde, Baba İbrahim'in kendisi tarafından emredilmiş olarak gördükleri dogmalarla çatışmakta tereddüt göstermemiş birinin öğretilerini onaylayan gözle bakamazlardı.

121:7.4 (1340.2) Mesih'den sonraki ilk çağ içerisinde, yazıcılar olarak tanınmış öğretmenler tarafından konunun sözlü yorumlanması, yazılı kanunun kendisinden daha yüksek bir yönetici güç halinde gelmiş konumdaydı. Ve, tüm bunların hepsi, Museviler'in belirli dini önderlerinin, yeni bir müjdenin kabul edilmesine karşı insanları bir araya toplamasını kolay hale getirdi.

121:7.5 (1340.3) Bu koşullar, Museviler'in; dini özgürlüğün ve ruhsal bağımsızlığın yeni müjdesinin ileticileri olarak kutsal nihai sonlarını yerine getirmelerini imkânsız kıldı. Onlar, geleneğin zincirlerini kıramamışlardı. Yeremya, “insanların kalplerinde yazıl原因 olan kanundan” bahsetmiş; Zülkifi, “insanın ruhu içinde yaşayacak yeni ruhaniyetin” bir mevcudiyetinden söz etmişti; ve, Zebur, Tanrı'nın “temiz bir kalp yaratması ve doğru bir ruhaniyeti yenilemesi” için dua etmekteydi. Ancak, iyi işlerin ve kanuna olan kölesel bağlılığın Musevi dini gelenekselci eylemsizliğe ait durağanlığın kurbanı haline gelmekten kaçamadığında, dini evrimin devinimi batı doğrultusunda Avrupalı insan topluluklarına doğru geçmişti.

121:7.6 (1340.4) Ve, böylece farklı bir topluluk; Yunanlılar'ın felsefesini bünyesinde taşıyan bir öğreti sisteminden,

Romalılar'ın kanunundan, İbraniler'in ahlakından, ve, Pavlus tarafından oluşturuluşuna ek olarak İsa'nın öğretilerine dayanan nitelikteki kişilik temizliği ve ruhsal özgürlüğünün müjdesinden meydana gelmiş, gelişmiş bir din kuramını dünyaya taşımak için davet edilmişti.

121:7.7 (1340.5) Pavlus'un Hristiyanlık inancı, bir Musevi doğum lekesi olarak sahip olduğu ahlakı sergiledi. Museviler tarihi, Yahveh'in ürünü halindeki — Tanrı'nın yazgısı olarak gördü. Yunanlılar yeni öğretiyi, ebedi yaşamın daha kesin kavramsallaşmaları getirdiler. Pavlus'un savları; din-kuramsal ve felsefesi bakımından, yalnızca İsa'nın öğretileri tarafından değil aynı zamanda Plato ve Philon'dan etkilenmişti. Etik değerler bakımından o, yalnızca Mesih'den değil aynı zamanda Stoacılar tarafından da ilham almıştı.

121:7.8 (1340.6) İsa'nın müjdesi, Pavlus'un Antakya Hristiyanlığı bünyesinde barındığı biçimiyle, şu öğretiler ile karışmış hale geldi:

121:7.9 (1340.7) 1. Yahudiliğe dinlerini değiştirmiş olan Yunanlılar'ın, ebedi yaşama dair kavramsallaşmalarının bazılarına ek olarak, nedensel felsefi düşünceleri.

121:7.10 (1340.8) 2. Özellikle, belirli bir tanrı tarafından gerçekleştirilmiş feda etme vasıtasıyla günahlardan arınmaya, kötülükten özgürleşmeye ve kurtuluşa dair Mitrasal savlar olarak, varlığını sürdürmekte olan gizem mitlerinin çekici öğretileri.

121:7.11 (1340.9) 3. Yerleşmiş Musevi dininin güçlü yapıdaki ahlakı.

121:7.12 (1341.1) Akdeniz Roma İmparatorluğu, Aşkani krallığı ve İsa'nın dönemindeki komşu insan topluluklarının tümü; dünyanın coğrafyası, gökbilimi, sağlığı ve hastalığı hakkında ham ve ilkel düşüncelere sahiplerdi, ve, doğal olarak onlar, Nasıralı marangozun yeni ve şaşkınlık verici duyurularıyla hayrete düşmüşlerdi. İyi ve kötü olarak ruhaniyetlerin ele geçirmesi, yalnızca insan varlıkları için geçerli değildi; ancak, her taş ve ağaç birçokları tarafından, ruhaniyetler tarafından ele geçirilmiş olarak görülmüştü. Bu, büyülenmiş bir çağdı; ve, herkes mucizelere, yaygın olarak gerçekleşmiş oluşumlar biçiminde inanmışlardı.

8. Daha Önceki Yazılı Kayıtlar

121:8.1 (1341.2) Tarafımıza verilmiş emirle tutarlı bir biçimde, olabildiği kadar bizler; Urantia üzerinde İsa'nın yaşamı ile ilgili mevcut olan kayıtları kullanıp, onları bir ölçüde eş güdümsel hale getirmeye çabalamış bulunmaktayız. Bizler; her ne kadar Havari Andreas'ın kayıp kaydına olan erişimi memnuniyetle gerçekleştirmiş olsak ve (başta onun şu anki Kişileştirilmiş Düzenleyicisi olarak) Mikâil'in bahşedilişi döneminde dünya üzerinde olan göksel varlıkların geniş bir yardımcı birliğinin katılımından yararlanmış bulunsak da, tarafınızdan adlandırıldığı şekliyle Matta, Markos, Luka ve Yuhanna'nın Müjdeleri'ni de aynı zamanda kullanmak bizlerin amacı olmuştur.

121:8.2 (1341.3) Bu Yeni Ahit kayıtları, kaynağını şu takip eden yaşanmışlıklardan almıştı:

121:8.3 (1341.4) 1. *Markos'un Müjdesi*. Yuhanna Markos, (Andreas'ın notları bir kenara bırakıldığında) İsa'nın

yaşamının en öncül, en kısa ve en basit kaydını yazmıştı. O; Üstün'ü, insanlar arasında insan olarak, bir hizmetkâr biçiminde sunmuştu. Her ne kadar Markos, tasvir ettiği sahnelerin çoğunda orada bulunmuş bir genç olsa da, onun kaydı gerçekte Simun Petrus'a göre Müjde'idi. O, öncül bir biçimde Petrus ile birliktelik kurmuştu; bunu daha sonra Pavlus ile gerçekleştirmişti. Markos, bu kaydı; Petrus'un başlangıçsal yazıları ve Roma'da bulunan kilisenin içten talebi üzerine kaleme almıştı. Üstün'ün, dünya üzerinde ve beden içinde bulunurken öğretilerinin yazıya geçirilmesini çok tutarlı bir biçimde nasıl reddettiğini bilir halde, Markos; havariler ve önde gelen diğer takipçiler gibi, onları kaleme almada gönülsüzdü. Ancak, Petrus, Roma'da bulunan kilisenin bu türden yazılı bir anlatımın yardımına ihtiyaç duyduğunu hissetti; ve, Markos, onun hazırlanışa girişmeye razı oldu. Markos, Petrus'un M.S. 67. yılda hayatını yitirışinden önce birçok not almış olup, yazısına, Petrus tarafından onaylanmış bir taslak uyarınca ve Roma'da bulunan kilise için, Petrus'un ölümünden sonra yakın bir süreç içinde başladı. Müjde, M.S. 68. yılın sonuna yakın tamamlanmıştı. Markos, onu tamamen kendi hafızasından ve Petrus'un hatırladıklarından yazmıştı. Bu kayıt, bu zamandan beri kayda değer bir biçimde; metinden alınmış sayısız paragraf, ve, ilk kez kopyalanmasından önce ilk el yazmasından kaybolan özgün Müjde'nin son beşte birlik kısmının yerine eklenen daha sonraki bazı hususlar olarak, değiştirilmişti. Markos tarafından gerçekleştirilmiş bu kayıt, Andreas'ın ve Matta'nın notları ile beraber, İsa'nın yaşamını ve öğretilerini resmetmeyi amaçlamış, daha sonra ortaya çıkmış tüm Müjde anlatılarının yazılı temeliydi.

121:8.4 (1341.5) 2. *Matta'nın Müjdesi*. Tarafınızdan adlandırıldığı biçimiyle Matta'ya göre Müjde, Musevi Hristiyanları'nın eğitimi için yazılmış olan Üstün'ün yaşamına dair kayıttır. Bu kaydın yazarı, sürekli olarak; İsa'nın yaşamında, onun yaptığı şeylerin çoğunun, “peygamber tarafından ifade edilmiş şeylerin aynen yerine gelişi” olduğunu göstermeyi amaçlamaktadır. Matta'nın Müjdesi İsa'yı; kanun ve peygamberler için büyük bir saygıda bulunur biçimde resmederek, Davud'un bir evladı olarak tasvir eder.

121:8.5 (1341.6) Havari Matta, bu Müjde'yi yazmamıştı. Bu Müjde; eserinde, yalnızca gerçekleşmiş bahse konu olaylara dair Matta'nın kişisel hatırlayışından değil, aynı zamanda, Matta'nın, çarmıha gerilişinden hemen sonra İsa'nın sözlerinden oluşturduğu belirli bir kayıttan da faydalanmış, takipçilerinden biri olarak İsidoros tarafından yazılmıştı. Matta tarafından bu kayıt, Aramice dilinde yazılmıştı; İsidoros, Yunanca'da yazmıştı. Bu yaratımı Matta'ya mal etmede hiçbir aldatma amacı bulunmamaktaydı. Bu dönemlerde, öğrencilerin bu şekilde öğretmenlerini onurlandırmaları adettendi.

121:8.6 (1342.1) Matta'nın özgün kaydı, İsidoros'un dini yayma amacı güden duyurulara katılmak için Kudüs'den ayrılışından hemen önce, M.S. 40. yılda yenilenmişti ve kendi yazılarına eklenmişti. O; son nüshanın M.S. 416. yılda bir Suriye manastırında yanarak yok olduğu biçimde, şahsi bir kayıttı.

121:8.7 (1342.2) İsidoros; Kudüs'den, Matta'nın notlarının bir nüshasını Pella'ya beraberinde alarak, Titus'un orduları tarafından şehrin kuşatılışının ardından, M.S. 70. yılda ayrıldı. 71 yılında, Pella'da yaşarken, İsidoros, Matta'ya göre Müjde'yi

yazdı. O da, Markos'un anlatısının ilk dörtte beşlik kısmına sahipti.

121:8.8 (1342.3) 3. *Luka'nın Müjdesi*. Pisidya'da Antakyalı doktor olarak Luka, Pavlus'un dinine geçen bir Musevi-olmayan kişiydi; o, Üstün'ün yaşamına dair oldukça farklı bir hikâye yazmıştı. O, Pavlus'u takip etmeye ve İsa'nın yaşamı ve öğretilerini öğrenmeye başlamıştı M.S. 47. yılda başlamıştı. Luka; kaydında, bu gerçekleri Pavlus ve diğerlerinden toplamış bir biçimde, "Koruyucu İsa Mesih'in şükranının" çoğunu muhafaza etmektedir. Luka Üstün'ü, "haraç kesenlerin ve günahkârların dostu" olarak temsil etmektedir. O, aldığı birçok notu Pavlus'un ölümünden sonra kadar oluşturmamıştı. Luka, Ahaya'da 82. yılda yazımını gerçekleştirmişti. O; Mesih ve Hristiyanlık'ın tarihini konu alan üç kitabı tasarlamıştı, ancak o M.S. 90. yılda "Havarilerin Eylemleri" isimli bu eserlerin ikincisini tamamlayışından hemen önce yaşamını yitirdi.

121:8.9 (1342.4) Müjdesi'nin bir araya getirilişi için kaynak hususunda Luka ilk olarak, Pavlus tarafından kendisine aktarıldığı biçimiyle İsa'nın yaşamına dair hikâyeye dayandı. Luka'nın Müjdesi, böylelikle, belirli açılardan Paul'a göre Müjde'dir. Ancak, Luka, bilginin diğer kaynaklarına sahipti. O; yalnızca, kayıt altına almış olduğu İsa'nın yaşamına ait sayısız yaşanmışlığa şahit olanların çok fazla sayıdaki kişisiyle görüşmemişti, aynı zamanda, İsidorus'un anlatımı olarak Matta'nın Müjdesi'nin beş kısmından ilk dördünün nüshasına, ve, Cedus isimli bir inanan tarafından Antakya'da M.S. 78. yılda gerçekleştirilmiş kısa bir kayda da beraberinde sahipti. Luka aynı zamanda, Havarî Andreas tarafından yazılmış

olduğu söylenen bazı notların kesilmiş ve üzerinde çok fazla değişikliğe gidilmiş bir nüshasına sahipti.

^{121:8,10 (1342,5)} 4. *Yuhanna'nın Müjdesi*. Yuhanna'ya göre Müjde; İsa'nın Yahudiye'de ve Kudüs çevresinde, diğer kayıtlarda barınmayan, çalışmalarının çoğunu anlatmaktadır. Bu, tarafınızdan adlandırıldığı biçimiyle, Zebedi'nin evladı olan Yuhanna'ya göre Müjde'idi; ve, her ne kadar Yuhanna onu yazmamışsa da, onun yazılmasına ilham kaynağı olmuştur. İlk yazılışından beri, Yuhanna'nın kendisi tarafından yazılan bir biçimde gözükmesi için üzerinde birkaç kez üzerinde değişikliğe gidilmiştir. Bu kayıt yazıldığında, Yuhanna diğer Müjdeler'e sahipti; ve, o, birçok şeyin çıkarıldığını görmüştü; böylelikle, o, M.S. 101. yılda, Kayserya'dan gelen bir Yunanlı Musevi olarak yardımcısı Nathan'ı, yazmaya başlaması için teşvik etmişti. Yuhanna kaynağını, anılarından ve hali hazırda mevcut olan üç kayda atıfta bulunarak sağlamıştı. O, kendisine ait hiçbir yazılı kayda sahip değildi. "İlk Yuhanna" olarak bilinen Mektup; Yuhanna'nın kendisi tarafından, Nathan'ın kendi yönlendirişi altında gerçekleşmiş olduğu eserin bir ön sözüydü.

^{121:8,11 (1342,6)} Tüm bu yazarlar; gördükleri, hatırladıkları veya onun hakkında öğrendikleri biçimiyle, ve, bu geçmiş olaylara dair kavramsallaşmalarının Pavlus'un Hristiyanlık din-kuramını daha sonraki kabul edişleriyle etkilendiği şekliyle, İsa'ya ait dürüst tasvirleri sundular. Ve, bu kayıtlar, kusursuz olmayan niteliklerine rağmen, yaklaşık iki bin yıldır Urantia tarihinin gidişatını değiştirmeye yeterli olmuştur.

^{121:8,12 (1343,1)} [*Takdim*: Nasıralı İsa'nın öğretilerini yeniden dile getirme ve onun yaptıklarını yeniden anlatma görevini yerine

getirirken, ben, özgür bir biçimde, kaydın ve gezegensel tüm kaynaklarından yararlandım. Benim ana güdüm; yalnızca, mevcut an içinde yaşayan insanların nesilleri için aydınlatıcı olmayan, ancak aynı zamanda, gelecek nesillerin tümü için yararlı olabilecek bir kaydı hazırlamak olmuştur. Benim için kullanılabilir nitelikteki çok geniş bilgi havuzundan, ben, bu amacın yerine getirilmesi için en uygun olanlarını seçmiş bulunmaktayım. Olabildiği kadar, ben; bilgimi, tamamiyle insan olan kaynaklardan elde etmiş bulunmaktayım. Yalnızca bu kaynaklar başarısız olduğunda, ben; insan-ötesi olan bahse konu kaynaklara başvurmak zorunda kaldım. İsa'nın yaşamı ve öğretilerine ait düşünceler ve kavramsallaşmalar, bir insan aklı tarafından kabul edilebilir bir biçimde ifade edildiğinde, ben hiç değişmeksizin, bu türden bariz insan düşünce şablonlarını tercih ettim. Her ne kadar, ben kelimesel ifademi, Üstün'ün yaşam ve öğretilerinin gerçek anlamı ve doğru niteliğine dair bizlerin kavramsallaşmasına daha iyi uyum sağlaması için ayarlamayı amaç edinmiş olsam da, tüm anlatımlarında mevcut insan kavramsallaşmasına ve düşünce şablonuna bağlı kaldım. Ben; insan aklı içinde kökeni olan bu kavramsallaşmaların, tüm diğer insan akılları için daha kabul edilebilir ve yardımcı olacağını çok iyi bilmekteyim. İnsan kayıtlarında ve insan ifadelerinde gerekli kavramsallaşmaları bulmada yetkin olamadığımda, bir sonraki aşamada, yarı-ölümlüler olarak benim dünya yaratılmışları düzeyimin hafıza kaynaklarına başvurmak zorunda kaldım. Ve, bilginin bu ikincil kaynağı yetersiz kaldığında, ben tereddüt etmeden, bilginin gezegen-ötesi kaynaklarına başvurmak zorunda kaldım.

121:8.13 (1343.2) Toplamış olduğum bu andıç ve ondan — Havari Andreas'ın kaydına ait hafızaya ek olarak olmak üzere — elde

etmiş olduğum İsa'nın yaşam ve öğretileri; İsa'nın döneminden, bu açığa çıkarılışların, daha doğrusu bu yeniden anlatılışların kaleme alındığı bu ana kadar dünya üzerinde yaşamış olan iki binden fazla insan varlığından bir araya getirilmiş İsa'nın öğretilerine ait düşünce mücevherlerini ve üstün kavramsallaşmalarını içine almaktadır. Açığa çıkarılma izni yalnızca, insan kaydı ve kavramsallaşmaları yeterli bir düşünce şablonu sağlayamadığında kullanılmıştır. Benim açığa çıkarma görevim; tamamiyle insan kaynakları içinde gereken kavramsal ifadeyi bulma çabalarımda başarısız olduğumu ispatlayabileceğim ana kadar, hem bilgiye hem de ifadeye ait insan-ötesi kaynaklara başvurmamı yasaklamıştır.

^{121:8,14 (1343:3)} Her ne kadar, birliktelik içinde bulunduğum akran on bir yarı-ölümlünün işbirliği içinde ve kaydın Melçizedek yüksek denetimi altında olarak, ben, bu anlatımı, onun etkin düzenlenişine dair kavramsallaşmam doğrultusunda ve onun doğrudan ifadesine dair tercihimin sonucu olarak tasvir etmiş bulunsam da, yine de, bu şekilde kullanmış olduğum düşüncelerin büyük çoğunluğu ve hatta etkili ifadelerin bazıları bile, kökenlerini, bu girişimin gerçekleştiği anda bile hala yaşamakta olan kişilere kadar, aradaki nesiller boyunca dünya üzerinde yaşamış birçok ırkın insanların sahip olduğu akıllardan almaktadır. Birçok açıdan, ben daha çok, özgün bir anlatıcı yerine bir derleyici ve düzenleyici olarak hizmet etmiş bulunmaktayım. Ben tereddüt etmeden; İsa'nın yaşamına ait en etkin tasviri yaratacak ve onun benzersiz öğretilerini en etkili nitelikte yardımcı ve evrensel olarak canlandırıcı kelime tercihleriyle yeniden ifade etmemde beni yetkin hale getirecek, tercihen insan kökenli, bu düşünceleri ve kavramları ödünç almış bulunmaktayım. Urantia'nın Birleşmiş Yarı-Ölümlülerin

Kardeşliğı adına, ben; dünya üzerinde İsa'nın yaşamını yeniden ifade edişimizin daha detaylı açıklanışında bu noktadan itibaren kullanılmış olan kaydın ve kavramsallaşmanın tüm kaynaklarına olan minnettarlığımızı, olası en derin şükran duygularımla takdim etmekteyim.]

122. Makale

İsa'nın Doğumu ve Bebekliğı

^{122:0.1 (1344.1)} FİLİSTİN'in Mikâil'in bahşediliş yeri olarak tercih edilişine, ve özellikle, tam da neden Yusuf ve Meryem'in ailesinin Urantia üzerinde bu Tanrı'nın Evladı'nın ortaya çıkışı için öncül çevre olarak seçilişine götüren birçok nedeni tamamiyle açıklamak, neredeyse hiçbir biçimde mümkün olamayacaktır.

^{122:0.2 (1344.2)} Melçizedekler tarafından hazırlanmış tecrit altındaki dünyalara dair özel bir rapor üzerinde gerçekleştirilmiş bir incelemeden sonra, Mikâil nihai olarak, son bahşedilişini üzerinde gerçekleştireceğı gezegen olarak Urantia'yı seçti. Bu kararı takiben, Cebail, Urantia'ya kişisel bir ziyarette bulundu; ve, insan topluluklarını inceleyişinin, ve, dünya ve onun insanların sahip oldukları ruhsal, ussal, ırksal ve coğrafi nitelikleri üzerinde gerçekleştirdiğı çalışmasının bir sonucu olarak, İbraniler'in; bahşedilme ırkı olarak seçilmelerini haklı kılacak görece üstün yanlara sahip olduklarına karar verdi. Bu kararı Mikâil'in kabul etmesi üzerine, Cebail; kendilerine Musevi aile yaşamı üzerinde bir inceleme başlatılması görevi verilen, evren kişiliklerin daha yüksek düzeyleri arasından seçilmiş haldeki — On İki Üyeli Aile Heyeti'ni Urantia'ya gönderdi. Bu heyet çalışmalarını sonlandırdığında, Cebail; Urantia üzerinde mevcut bulunup, heyetin görüşüne göre,

Mikâil'in tasarlanmış vücutlaşımı için bahşedilme aileleri olarak eşit bir biçimde elverişli haldeki, varlığın üç olası birlikteliğini aday gösteren raporu teslim aldı.

^{122:0.3 (1344.3)} Aday gösterilmiş üç çiftten, Cebrail; Yusuf ve Meryem'den yana kişisel tercihinde bulunarak, bahşedilme evladının dünya annesi haline gelmek için seçildiğine dair mutlu haberleri ona aktardığı an olarak, daha sonra Meryem'e kişisel görünüşünü gerçekleştirdi.

1. Yusuf ve Meryem

^{122:1.1 (1344.4)} (Yeşu bin Yusuf olarak) İsa'nın insan babası olarak Yusuf, her ne kadar, atalarının kadın kolları tarafından zaman zaman kendi soy ağacına zamanında eklenmiş birçok Musevi-dışı ırk kökenlerini taşısa da, Museviler'e ait bir Musevi idi. İsa'nın babasının kökeni; İbrahim'in dönemine, ve bu saygı değer ırk büyüğünden Sümer ve Nod unsurlarına varan kalıtımın öncül kollarına, ve ilk çağ mavi insanların güney kabileleri boyunca ta Andon ve Fonta'ya kadar gitmekteydi. Davut ve Süleyman, Yusuf'un soyunun doğrudan kolu içinde değildi; ne de, Yusuf'un kol kökeni doğrudan Âdem'e kadar uzanmaktaydı. Yusuf'un doğrudan ataları — inşaatçılar, marangozcular, taşçılar ve demirciler olarak — ustalardı. Yusuf'un kendisi, bir marangoz ve daha sonra bir inşaatçıydı. Onun ailesi; Urantia üzerinde dinin evrimi ile ilişkili olarak zamanında kendilerini ön plana çıkarmış görülmemiş bireylerin aralıklarla gerçekleşmiş ortaya çıkışları tarafından belirgin hale gelen, olağan insanların içindeki soylu topluluğunun uzun ve saygın bir koluna aitti.

122:1.2 (1345.1) İsa'nın dünya annesi olarak Meryem, Urantia'nın ırksal tarihi içinde en dikkate değer kadınların çoğunu içine alan benzersiz ataların uzun bir kolunun bir soyuydu. Her ne kadar Meryem, oldukça olağan bir mizaca sahip olan bir biçimde, döneminin ve neslinin ortalama bir kadını olmuş olsa da, Annon, Tamar, Ruth, Bathsheba, Ansie, Cloa, Eve, Enta, ve Ratta gibi çok iyi bilinen kadınları içine alan atalara sahip olduğu bilinmektedir. Bu dönemin hiçbir Musevi kadını, ortak soylarının daha saygın bir koluna veya daha elverişli başlangıçlara uzanan bir kökene sahip değildi. Meryem'in soyu, Yusuf'unki gibi; medeniyetin ilerleyişinde ve dinin ilerleyici evriminde sayısız mükemmel kişilik tarafından aralıklarla destek görmüş bir biçimde, güçlü ancak olağan bireylerin baskınlığıyla nitelenmekteydi. İrksal bakımdan değerlendirildiğinde, Meryem'i bir Musevi kadını olarak görmek neredeyse hiçbir şekilde mümkün değildir. Kültür ve inanış bakımından o bir Musevi'idi; ancak, kalıtsal edinmişlik bakımından, o, ırksal kalıtımı Yusuf'unkinden daha genel olan bir biçimde, Suriye, Hitit, Finik, Yunan ve Mısırlı ırk kökenlerinin bir bileşimiydi.

122:1.3 (1345.2) Mikâil'in tasarlanmış bahşedilişinin zaman zarfında Filistin'de yaşayan tüm çiftler arasında, Yusuf ve Meryem; geniş bir alana yayılmış ırksal ilişkilerin en ideal bileşimini ve kişilik edinmişliklerinin üstün bir ortalamasını taşımaktaydı. Dünya üzerinde *ortalama* bir insan olarak ortaya çıkmak Mikâil'in tasarımıydı; olağan insanların onu anlaması ve onlar tarafından karşılık görmesi için; bundan dolayı, Cebrail, bahşedilme ebeveynleri haline gelmesi için Yusuf ve Meryem olarak tam da bu iki bireyi seçmişti.

2. Cebrail'in Elizabet'e Görünüşü

^{122:2.1 (1345.3)} İsa'nın Urantia üzerindeki yaşam-görevi, gerçekten de, Vaftizci Yahya tarafından başlatılmıştı. Yahya'nın babası olan Zekeriya Musevi din-adamlığına ait iken, annesi olan Elizabet, İsa'nın annesi Meryem'in aynı zamanda ait olduğu aynı büyük aile topluluğunun daha varlıklı bir kolunun bir üyesiydi. Zekeriya ve Elizabet, her ne kadar birçok yıldır evli olsalar da, çocuksuzlardı.

^{122:2.2 (1345.4)} Tıpkı daha sonra mevcudiyetini Meryem'e bildirdiği gibi, Cebrail'in öğlen vakti Elizabet'e kendisini görünür kılışı, Yusuf ve Meryem'in evliliğinden yaklaşık olarak üç ay sonra, M.Ö. 8. yılda Haziran ayının sonunda gerçekleşmişti. Cebrail şunu söylemişti:

^{122:2.3 (1345.5)} “Her ne kadar kocan Zekeriya Kudüs'de sunağından huzurunda dursa da, ve, bir araya gelmiş insanlar bir kurtarıcın gelişi için dua etse de, Cebrail olarak ben; bu kutsal öğretmenin habercisi olacak bir evladı yakın zamanda taşıyacağını ve oğlunu Yahya koyacağını bildirmek için geldim. O; senin Tanrın olan Koruyucu'ya adanmış bir biçimde büyüyecek, ve, erişkin hale geldiğinde, kalbini neşeyle ısıtacak, çünkü o birçok ruhu Tanrı'ya döndürecek, ve, o aynı zamanda, insanların ruh-iyileştiricisinin ve tüm insanlığın ruhaniyet-özgürleştiricisinin gelişini duyuracak. Senin kadın akrabası Meryem söz verilmiş bu çocuğun annesi olacak, ve ben aynı zamanda ona da kendimi görünür kılacağım.”

^{122:2.4 (1345.6)} Bu görünme Elizabet'i fazlasıyla korkutmuştu. Cebrail'in ayrılışından sonra, o, bu görkemli ziyaretçinin söyledikleri üzerinde uzunca bir süre düşünen bir biçimde,

aklında bu deneyim üzerinde etraflıca düşündü; ancak, o, bu açığa çıkarılıştan, daha sonra gerçekleştirdiği ertesi yılın Şubat ayının başında Meryem'i ziyaretine kadar, kocası hariç hiç kimseye bahsetmemişti.

^{122:2.5 (1345.7)} Beş ay boyunca, buna rağmen, Elizabet, sahip olduğu sırrı kocasından bile saklamıştı. Cebrail'in ziyaretine dair hikâyeyi Elizabet'in ortaya çıkartışından sonra, Zekeriya; Elizabet'in çocuk beklediğini artık sorgulamaz olduğunda Cebrail'in karısını olan ziyaretine yalnızca yarı-gönüllü inanır hale gelen biçimde, oldukça kuşkulu olup, haftalar boyunca bütüncül deneyimden şüphe duymuştu. Zekeriya, Elizabet'in olası anneliği ile ilgili oldukça fazla bir biçimde kafası karışmış hale gelmişti; ancak, o, ileri yaşına rağmen, karısının dürüstlüğünden şüphe duymamıştı. Zekeriya'nın, etkileyici bir rüyanın sonucu olarak; Mesih'in gelişi için zemini hazırlayacak birisi niteliğinde, Elizabet'in nihai sonun bir evladının annesi olacağından bütünüyle emin hale gelişi, Yahya'nın doğumundan yaklaşık olarak altı hafta öncesine kadar gerçekleşmemişti.

^{122:2.6 (1346.1)} Cebrail Meryem'e, M.Ö. 8. yılda Kasım ayının yaklaşık olarak ortasında görünüşünü gerçekleştirirken, Meryem Nasıra evinde çalışır haldeydi. Daha sonra, Meryem; bir anne olacağını kuşkusuz olarak bildikten sonra, Yusuf'u, Kudüs'ün dört mil batısındaki Yehuda Şehrine, tepelerinde Elizabet'i ziyaret etmek amacıyla seyahat etmesine izin vermesi için ikna etti. Cebrail bu anne-olacakların her birini, diğerine gerçekleştirmiş olduğu görünümü hakkında bilgilendirmiş konumdaydı. Doğal olarak onlar; bir araya gelmekten, deneyimlerini karşılaştırmaktan ve evlatlarının

olası gelecekleri hakkında konuşmaktan çekinmekteydiler. Meryem, üç hafta boyunca uzak kuzeni ile beraber kaldı. Elizabet; âlemin ortalama ve olağan bir bebeği olarak, yardıma muhtaç bir yeni-doğan halinde dünyaya çok yakın zamanda sunacağı nihai sonun evladına olan annelik görevine daha bütüncül bir biçimde adanmış olarak evine geri dönmesi için, Meryem'in Cebrail'in görünüşüne dair inancını kuvvetlendirmeye fazlasıyla çaba sarf etti.

^{122:2,7 (1346,2)} Yahya, M.Ö. 7. yılda Mart ayının 25'inde Yehuda Şehri'nde doğmuştu. Zekeriya ve Elizabet fazlasıyla, Cebrail'in önceden söz vermiş olduğu biçimiyle bir evladın onlara gelişinin gerçekleşmesinden sevinç duymuşlardı; ve, sünnet için çocuğun sunulduğu sekizinci günde, onlar resmi bir biçimde çocuklarını, daha öncesinden yönlendirildiği haliyle, Yahya olarak vaftiz ettiler. Hâlihazırda Zekeriya'nın bir yeğeni; Elizabet'in, bir evladın kendisine doğduğunu ve isminin Yahya olacağını duyuran Meryem'e olan iletisini taşıyan bir biçimde, Nasıra'ya hareket etmek üzere ayrılmıştı.

^{122:2,8 (1346,3)} Bebekliğinin en başından itibaren Yahya, bir ruhsal önder ve dini öğretmen haline gelecek şekilde büyüyeceği düşüncesiyle, ebeveynleri tarafından yerinde bir biçimde etkilenmişti. Ve, Yahya'nın kalbinin toprağı, bu türden destekleyici tohumların yeşermesi için sürekli olarak karşılık gösterir konumdaydı. Bir çocuk olarak bile, o sıklıkla, babasının hizmet verdiği dönemlerde tapınakta bulunmaktaydı; ve, o devasa bir biçimde, gördüğü her şeyin taşıdığı önemden etkilenmişti.

3. Cebrail'in Meryem'e Olan Duyuruşu

122:3.1 (1346.4) Yusuf'un eve dönüşünden önce, yaklaşık olarak günbatımı sularında bir akşam, Cebrail, alçak bir taş masanın yanında Meryem'e kendini görünür kıldı; ve, Meryem kendisini toparladıktan sonra, Cebrail şunları söyledi: "Ben, benim Üstün'üm ve senin seveceğin ve besleyeceğin kişinin emri üzerine geldim. Sana, Meryem, ben, içinde gebe olduğun varlığın cennetten emredilmiş olduğunu duyurduğumda, neşeli haberleri getirmekteyim; sen onun adını Yeşu koyacak, ve, o, dünya üzerinde ve insanlar arasında cennetin krallığını başlatacak. Yusuf, ve, aynı zamanda kendisine de görünür kıldığım, ve aynı zamanda yakın bir süre içinde, ismi Yahya olacak ve senin evladının büyük güçle ve derin kendinden eminlikle insanlara duyuracağı kurtuluşun iletisi için zemin hazırlayacak, bir evlat dünyaya getirecek olan kadın akrabası Elizabet dışında bu konu hakkından kimseye bahsetme. Ve, benim sözümünden kuşku duyma, Meryem; zira, bu ev, nihai sonun evladının fani yaşam alanı olarak seçilmiştir. Benim takdisim senin üzerinedir, En Yüksek Unsurlar'ın gücü seni güçlendirecektir, ve tüm yeryüzünün Koruyucusu seni gölgeleyecektir."

122:3.2 (1346.5) Meryem; kocasına bu olağandışı gelişmeleri ortaya çıkarma cüreti göstermeden önce, çocuğa sahip olduğunu kesin bir biçimde bildiği ana kadar, birçok hafta boyunca kalbinde bu ziyaret üzerinde gizlice düşündü. Yusuf bunların hepsini duyduğunda, her ne kadar Meryem'e büyük bir güven duysa da, fazlasıyla bocalamış, birçok gece uyuyamamıştı. İlk başta Yusuf, Cebrail'in ziyareti hakkında şüphelere sahipti. Daha sonra, o; Meryem'in bu sesi gerçekten duyduğuna ve onun kutsal ileticinin görüntüsüyle karşılaştığına neredeyse tamamen ikna olduğunda, bu tür şeylerin nasıl

gerçekleşebileceğini derin derin düşünerek aklı ikiye ayrılmıştı. İnsan varlıklarının doğumu nasıl olurda kutsal nihai sonun bir avladı olabilirdi? Yusuf, düşüncenin birkaç haftasından sonra bu çelişkili düşünceleri nihai olarak bir araya getirebildikten sonra, hem kendisi hem de Meryem; her ne kadar beklenen kurtarıcının kutsal bir doğaya ait oluşu neredeyse hiçbir biçimde Musevi kavramsallaşması olmasa da, Mesih'in ebeveynleri haline gelmek için seçilmiş oldukları sonucuna vardılar. Bu çok önemli yargıya varmaları üzerine, Meryem, Elizabet ile gerçekleştirilecek bir buluşma için ayrılmaya bir an önce hazırlandı.

122:3.3 (1347.1) Geri dönüşü üzerine, Meryem; Yoakim ve Anna olarak ebeveynlerini ziyaret etmeye gitti. Her ne kadar, onlar, bu zaman zarfında tabi ki de, Cebrail'in ziyareti hakkında hiçbir şey bilmeseler de, onun iki abisi ve kız kardeşine ek olarak ebeveynleri, her zaman, İsa'nın kutsal görevi hakkında oldukça kuşku duymaktalardı. Ancak, Meryem, kız kardeşi Soleme ile; evladının büyük bir öğretmen olma nihai sonuna sahip olduğu sırrını paylaştı.

122:3.4 (1347.2) Cebrail'in Meryem'e olan duyuruşu; İsa'nın gebeliğinin ertesi günü gerçekleştirmiş olup, Meryem'in söz verilmiş çocuğu taşıma ve ona olan hamileliğindeki bütüncül deneyimi ile ilişkili doğa-üstü gerçekleşmiş tek olaydır.

4. Yusuf'un Rüyası

122:4.1 (1347.3) Yusuf; oldukça etkileyici bir rüyayı deneyimleyinceye kadar, Meryem'in olağanüstü bir çocuğun annesi hale geleceği düşüncesine ikna olamamıştı. Bu rüyada, muhteşem bir göksel iletici Yusuf'a kendisini görünür kıldı, ve

diğer şeylerle birlikte şunları söyledi: “Yusuf, ben; şu an en yüksekte hükmeden O’nun emri ile ortaya çıkmış bulunmakta olup, Meryem’in taşıyacağı ve dünyada büyük bir ışık haline geleceği evlat hakkında seni bilgilendirmeye emredildim. Onda yaşam olacak, ve onun yaşamı insanlığın ışığı olacak. O ilk olarak, kendi insanlarına gelecek; ancak, o, neredeyse hiçbir biçimde onu kabul etmeyecekler; ancak, birçokları onu kabul etmeye başlayınca, o, kendilerinin Tanrı’nın evlatları olduklarını açığa çıkaracak.” Bu deneyimden sonra, Yusuf bir daha hiçbir zaman; Cebrail’in ziyaretine ve bu doğmamış çocuğun dünyaya kutsal bir iletici haline gelecek olması sözüne dair Meryem’in hikâyesinden kuşku duymamıştı.

^{122:4.2 (1347.4)} Tüm bu ziyaretlerde, Davud’un evi hakkında hiçbir şey söylenmemişti. Hiçbir zaman, İsa’nın bir “Musevilerin kurtarıcısı” haline gelişine ve hatta onun uzun zamandır beklenen Mesih olacağına hiçbir imada bulunulmamıştı. İsa, Museviler’in önceden beklemiş oldukları türden bir Mesih olarak gelmemişti; ancak, o, *dünyanın kurtarıcısıydı*. Onun görevi, tüm ırk ve insan topluluklarına karşıydı, herhangi bir topluluğa değil.

^{122:4.3 (1347.5)} Yusuf, Kral Davud’un soy koluna ait değildi. Meryem, Yusuf’dan daha çok Davut soyunu taşımaktaydı. Yusuf’un, Roma nüfus sayımı için kaydolmak amacıyla Beytüllahim olarak Davud’un Şehri’ne gidişi doğrudur; ancak, bu, Yusuf’un, altı nesil öncesinde Davud’un doğrudan bir soyu olan bir Zadok tarafından evlat edilmiş bir öksüz olarak, bu nesildeki babadan gelen atası nedeniyle gerçekleşmişti; bu nedenle, Yusuf, “Davud’un evi” içinde sayılmıştı.

^{122:4,4 (1347,6)} Eski Ahit sahip olduğu tarafınızdan adlandırılmakta olan Mesihsel kehanetlerinin çoğu, hayatı dünya üzerinde yaşanıldıktan uzun bir süre sonra İsa'ya atfedilmiş hale getirilmişti. Çağlar boyunca İbrani peygamberleri, bir kurtarıcının gelişini duyurdular; ve, bu sözler, ilerleyen nesiller tarafından, yeni bir Musevi yöneticinin Davud'un tahtına oturacağı ve, Musa'nın ünlü gizemli yöntemleri vasıtasıyla, Musevileri Filistin'de tüm yabancı egemenliğinden arınmış güçlü bir millet olarak kuracağı şeklinde yorumlanmıştı. Tekrar ifade edilecek olursa, İbrani yazıtlarında bulunan birçok mecazi bahis daha sonra, İsa'nın yaşam görevine yanlış bir biçimde eklenmişti. Birçok Eski Ahit sözü, Üstün'ün dünya yaşamının belirli bir dönemine uyar şekilde görünmesi için çarpıtılmıştı. İsa'nın kendisi bir seferinde, Davud'un hanedan soyu ile herhangi bir ilişkisinin bulunduğunu herkese duyuran bir biçimde reddetti. “Bir genç kadın bir erkek taşıyacak” bahsi bile, “bir bakir bir evlat doğuracak” haline getirilerek okundu. Bu durum aynı zamanda, Mikâil'in dünya üzerindeki sürecinin sonrasında, Yusuf ve İsa'nın soyağaçları hakkında yapılan birçok tahmin için gerçeklik taşımaktadır. Bu bağlantıların çoğu, Üstün'ün soyunun çoğunu taşımaktadır; ancak, bütünü itibariyle, onlar, özgün olmayıp, tarihsel bilgi olarak güvenilemeyen niteliktedir. İsa'nın öncül takipçileri, haddinden fazla bir biçimde; eski dönemlerin tüm kehanetsel ifadelerinin, sahip oldukları Koruyucu ve Üstün'ün yaşamında yerine geldiğini göstermenin çekiciliğine düşmüşlerdi.

5. İsa'nın Dünya Ebeveynleri

^{122:5,1 (1348,1)} Yusuf; oldukça sakın, aşırı bir biçimde vicdan sahibi ve insanların dini kabulleri ve uygulamalarına her açıdan tabi biriydi. O az konuşur, fakat çok düşünürdü. Musevi

insanlarının üzücü durumu, Yusuf'u fazlasıyla üzmüştü. Gençken, sekiz erkek ve kız kardeşi arasında, en neşeli olandı; ancak, evlilik yaşamının öncül yıllarında (İsa'nın çocukluğu boyunca) orta düzeyde ruhsal hayal kırıklığına maruz kalmıştı. Bu ani duygusal değişimlerin dışavurumları, zamansız ölümünden hemen önce ve sahip olduğu ailenin ekonomik durumu bir marangozun seviyesinden varlıklı bir inşaatçı konumuna olan gelişimiyle geliştikten sonra, fazlasıyla iyileşmiş durumdaydı.

122:5.2 (1348.2) Meryem'in mizacı, kocasının sahip olduğundan tam da tersiydi. O oldukça sık bir biçimde; neşeli, oldukça nadiren üzgün, ve sürekli güler yüzlü bir çehreye sahip olmuştu. Meryem; duygusal hislerini özgürce ve sıklıkla ifade etmeye izin verip, Yusuf'un ansızın gerçekleşen ölümünden sonra bile hiçbir zaman kederli gözlenmemişti. Ve, Meryem, bu derin şaşkınlıktan; hayrete düşmüş bakışları altında çok hızlı bir biçimde gerçekleşmekte olan en büyük evladının olağanüstü sürecinin yarattığı endişeler ve sorgular omuzlarına yüklendiğinde, hiç de bütünüyle kurtulabilmiş değildi. Ancak, tüm bu olağandışı deneyim boyunca, Meryem; tuhaf ve az-anlaşılmış ilk-doğan çocuğu ve bu evladın hayattaki erkek ve kız kardeşleri arasındaki ilişkisi içinde serinkanlı, cesur ve oldukça bilge olmuştu.

122:5.3 (1348.3) İsa, sahip olduğu insan doğasının olağandışı inceliğinin ve muhteşem anlayışının çoğunu babasından almıştı; o, büyük bir öğretmen olarak armağanını ve haklı yere gösterilen kızgınlığının devasa yetisini annesinden miras almıştı. Erişkin-yaşam çevresine olan duygusal tepkilerinde, İsa, babası gibi, zaman zaman düşünceli ve ibadetkar, zaman

zaman ise gözle görülür biçimde üzgün haldeydi; ancak, daha sıklıkla, o, annesinin ümitli ve kararlı yönelimi içinde ileri doğru hareket etmişti. Son kertede, Meryem'in mizacı; İsa büyürken ve erişkin yaşamının çok önemli gelişmelerine adım atarken, kutsal Evlat'ın süreci üzerinde egemen olma eğilimi göstermişti. Belirli açılardan, İsa, ebeveynlerinin kişilik özelliklerinin bir karışımıydı; diğer açılardan ise, o, bir ebeveyninin diğerine tezat oluşturan kişilik özelliklerini sergilemişti.

122:5.4 (1348.4) Yusuf'dan, İsa; Musevi tören adetlerindeki ciddi eğitimini ve İbrani yazıtları ile olan olağandışı yakınlaşımını kazanmıştı; Meryem'den, o, dini yaşamın daha geniş bir bakış açısını ve kişisel nitelikli ruhsal özgürlüğün daha özgür bir kavramsallaşmasını elde etmişti.

122:5.5 (1349.1) Hem Yusuf'un hem de Meryem'in ailesi, zamanlarına göre çok iyi eğitim görmüşlerdi. Yusuf ve Meryem, yaşam içindeki dönemleri ve durumlarına göre ortalamanın oldukça çok üzerinde eğitim görmüşlerdi. Yusuf, bir düşünürdü; Meryem, uyum sağlamada uzman ve doğrudan uygulamada eli yatkın olarak, tasarlayıcıydı. Yusuf, bir siyah-gözlü kumraldı; Meryem, kahverengi-gözlü neredeyse sarışın bir tipe sahipti.

122:5.6 (1349.2) Yusuf; yaşamış olsaydı, kuşkusuz olarak, en büyük oğlunun kutsal görevine güçlü bir inanan hale gelirdi. Meryem diğer çocukları, ve, arkadaşları ve akrabalarının bakışından fazlasıyla etkilenen bir biçimde inanma ve kuşku duyma arasında gidip gelmişti; ancak, o her zaman, bu çocuğa gebe kaldıktan hemen sonra Cebrail'in ortaya çıkışının hafızasıyla nihai tutumunu korumuştur.

122:5.7 (1349.3) Meryem uzman bir dokumacı olup, bu dönemin ev sanatlarının çoğunda ortalamadan çok daha yetenekliydi; o, iyi bir ev idarecisi ve üstün bir ev inşacısıydı. Hem Yusuf hem de Meryem, iyi öğretmenlerdi; ve, onlar, bulundukları dönemin eğitiminde yetkin hale gelmelerine önem verdiler.

122:5.8 (1349.4) Yusuf genç bir adamken, Meryem'in babası tarafından evine gerçekleştirdiği bir ek yapının işi için tutuldu; ve, bir öğle yemeği sırasında, Meryem Yusuf'a bir bardak su getirdiğinde, İsa'nın ebeveynleri haline gelme nihai sonuna sahip çiftin yakınlaşması gerçek anlamıyla başlamış oldu.

122:5.9 (1349.5) Yusuf ve Meryem; Yusuf yirmi üç yaşında iken, Nasıra'nın sınırlarındaki Meryem'in evinde, Musevi âdeti uyarınca evlenmişlerdi. Bu evlilik, yaklaşık iki yıl süren olağan bir yakınlaşma sürecini sonlandırdı. Bundan yakın bir zaman sonra onlar, kardeşlerinin ikisinin yardımıyla Yusuf tarafından inşa edilmiş bulunan, Nasıra'daki yeni evlerine taşınmışlardı. Bu ev, şehrin çevreleyen kırsal alanını oldukça büyüleyici bir şekilde üzerinden gören, yakındaki tepe arazinin eteklerinin yanında konumlanmıştı. Özellikle hazırlanmış olarak bu evde, bu genç ve beklenti içindeki ebeveynler; Yahudiye'nin Beytüllahim şehrindeki evlerinden uzakta olduklarında bir evrenin bu çok önemli olayının gerçekleşmekte olacağının çok az farkında olan bir biçimde, söz verilmiş evladı karşılamayı düşünmüşlerdi.

122:5.10 (1349.6) Yusuf'un ailesinin daha büyük bir kısmı, İsa'nın öğretilerinin inananları haline geldi; ancak, Meryem'in akrabalarının çok azı hiçbir şekilde, İsa bu dünyadan ayrılana kadar ona inanmamıştı. Yusuf, beklenen Mesih'e dair ruhsal kavramsallaşmaya daha çok eğilim göstermekteydi; ancak,

özellikle onun babası olmak üzere, Meryem ve onun ailesi, Mesih'in düşüncesini geçici bir kurtarıcı ve siyasi yönetici olarak düşünmekteydiler. Meryem'in ataları, bu dönemin özellikle yakın zamanları içinde Makabi etkileriyle baskın bir biçimde özdeşleşmiş konumdalardı.

^{122:5.11 (1349.7)} Yusuf çok etkin bir biçimde, Musevi dininin Doğu, veya diğer bir deyişle Babil, görüşlerini benimsemekteydi. Meryem güçlü bir biçimde, kanun ve peygamberlerin daha geniş Batı, veya diğer bir deyişle Helenistik, yorumuna eğilim göstermekteydi.

6. Nasıra'daki Ev

^{122:6.1 (1349.8)} İsa'nın evi; kasabanın doğu bölümünde bulunan köy pınarından biraz uzaktaki, Nasıra'nın kuzeyde kalan bölümü içinde yüksek tepeden çok uzakta değildi. İsa'nın ailesi, şehrin dış çeperlerinde ikamet etmişti; ve, bu, onun daha sonra, şehrin dışındaki kırsalda gerçekleştirdiği sık yürüyüşleri memnuniyetle deneyimlemesini, ve, doğuya uzanan Tabor Dağı sırası ve yaklaşık olarak aynı yükseklikte bulunan Nain'in tepesi dışında, güney Celile'nin tepelerinin tümü içinde en yükseği olan bu yakın yükseltilerin doruklarına ziyaretlerde bulunmasını tamamiyle kolay hale getirmişti. Onların evi; bu tepenin güney burnunun biraz güney ve doğusuna doğru ve bu tepenin ayağı ile Kana'ya doğru giden yolun ortasında konumlanmıştı. Tepeye tırmanmak dışında, İsa'nın gözde yürüyüşü; Sephoris yolu ile birleşen bir noktaya kadar bir kuzeydoğu doğrultusunda, tepenin eteğine doğru kıvrılarak uzanan dar bir patikayı takip etmekte.

^{122:6.2 (1350.1)} Yusuf ve Meryem'in evi, düz bir çatı ve hayvanları barındıran bir yan bina ile birlikte tek odalı bir taş yapıydı. Mobilya; alçak bir taş masadan, çömlek ve taş tabaklar ve tencerelerden, bir dokuma tezgâhından, bir mumluktan, birkaç küçük metal aletten ve taş zeminde uyumak için sedirlerden oluşmaktaydı. Arka bahçede, yan hayvan barınağının yakınında, fırını ve tahıl öğütmek için değirmeni çevreleyen baraka bulunmaktaydı. Bu değirmen çeşidini kullanmak için, birinin öğütmeyi diğerinin ise tahılı koymayı sağlamak durumunda olduğu, iki kişi gerekmektedir. Bir küçük oğlan olarak İsa çoğu kez, annesi öğütücüyü döndürürken bu değirmene tahıl koymuştu.

^{122:6.3 (1350.2)} Daha sonraki yıllarda, aile büyüklük bakımından genişledikçe, onların hepsi; yemeğin ortak bir tabağından, veya tencereden, beslenerek, yiyeceklerini afiyetle yemek için genişletilmiş taş masanın etrafında çömelirlerdi. Kış boyunca, akşam yemeklerinde masa, zeytinyağı ile doldurulmuş, küçük, düz bir çömlek lambası tarafından aydınlatılırdı. Marta'nın doğumundan sonra, Yusuf; gün boyunca bir marangoz atölyesi ve gece olunca bir yatak odası olarak kullanmış olan, geniş bir odayı bu eve ek olarak inşa etti.

7. Beytüllahim'e Olan Ziyaret

^{122:7.1 (1350.3)} M.Ö. 8. yılda Mart ayında (Yusuf ve Meryem'in evlendikleri ayda), Sezar Augustus; daha iyi vergilendirmeyi gerçekleştirmek için kullanılabilecek bir nüfus sayımının yapılması gerekliliği olarak, Roma İmparatorluğu'nun tüm sakinlerinin sayılmasının emrini verdi. Museviler her zaman, "insanların sayılmasına" dair her girişime karşı ön yargılı bir konumda bulunmaktalardı; ve, bu, Yahudiye'nin Kralı olarak

Hirodes'in yaşadığı birçok ciddi zorluk ile ilişkili olan bir biçimde, bir yıllığına Musevi krallığı içinde bahse konu bu nüfus sayımının gerçekleştirilişinin ertelenmesine neden olan gelişmeyi ortaya çıkarmış konumda bulunmaktaydı. Tüm Roma İmparatorluğu boyunca, bu nüfus sayımı; bir yıl sonra, M.Ö. 7.yılda düzenlenmiş olduğu Hirodes'in Filistin krallığı dışında, M.Ö. 8.yılda kaydedilmişti.

122:7.2 (1350.4) Yusuf'un ailesini kaydetmeye yetkisi olan bir biçimde — Meryem'in Beytüllahim'e kaydolmak için gidişi zorunlu değildi; ancak, maceraperest ve ısrarkar bir kişi olarak Meryem, Yusuf'a eşlik etmek için ısrar etti. O, Yusuf yokken çocuğu doğarsa diye yalnız bırakılmaktan korkmuştu; ve, tekrar ifade edilmesi gerekirse, Beytüllahim'in Yahudiye Şehri'nden çok da uzak olması nedeniyle, kadın akrabası Elizabet'e yapılacak olası bir hoş ziyareti öngörmüştü.

122:7.3 (1350.5) Yusuf, Meryem'in kendisine eşlik etmesini neredeyse yasaklamıştı; ancak, bu hiçbir sonuç vermemişti; yolluk yiyeceği üç veya dörtlük için hazırlandığında, o kumanyaları iki katına çıkararak, yolculuk için hazır hale geldi. Ancak, onlar yola tam olarak çıkmadan önce, Yusuf, Meryem'in kendisiyle beraber gelişine razı oldu; ve, onlar neşeli bir biçimde, günün ağarmasıyla Nasıra'dan ayrıldılar.

122:7.4 (1350.6) Yusuf ve Meryem fakirlerdi; ve, onlar, yük taşıyan tek bir hayvana sahip oldukları için, bir çocukla karnı burnunda olarak Meryem, Yusuf hayvanı yönlendirir bir biçimde yürürken, yolculuk eşyaları ile birlikte hayvan üstünde seyahat etti. Bir evi inşa etmek ve döşemek, Yusuf üzerinde büyük bir yük olmuştu; çünkü o aynı zamanda, babası yakın bir zaman içinde elden ayaktan kesildiği için, ebeveynlerine yardım

etmek zorundaydı. Ve, bu, Musevi çifti, Beytüllahim'e yolculukları için M.Ö. 7.yılda Ağustos'un 18'nde sabahın erken saatlerinde mütevazı evlerinden ayrıldılar.

^{122:7.5 (1351.1)} Seyahatlerinin ilk günü, Ürdün nehrinin kenarında gece için konakladıkları yer olan Gilboğa dağının etekleri etrafında onları taşıdı; ve, bu ilk gün, Yusuf'un bir ruhsal öğretmenin kavramsallaşmasına bağlı kaldığı ve Meryem'in ise İbrani milletin bir kurtarıcısı olarak bir Musevi Mesihî'nin düşüncesini beslediği bir biçimde, nasıl bir tür evladın onlara doğacak oluşuna dair birçok varsayım içinde geçti.

^{122:7.6 (1351.2)} Ağustos'un 19'nun berrak ve erken sabah vaktinde, Yusuf ve Meryem, tekrar yola koyuldu. Onlar; Ürdün vadisini üzerinden gören Sartaba dağının eteğinde öğlen yemeklerini yedi, ve, şehrin sınırlarında yol üzerindeki handa durdukları yer olan, gece için Eriha'ya ulaşan bir biçimde seyahatlerine devam ettiler. Akşam yemeğini takiben, ve, Roma yöneticisi Hirodes'in baskıcılığı, nüfus kaydı ve Musevi eğitim ve kültürün merkezleri olarak Kudüs ve İskenderiye'nin karşılaştırmalı etkisi üzerine karşılıklı uzun konuşmalarından sonra, yolcular gece dinlencesi için istirahatata çekildi. Ağustos'un 20'nde sabahın erken vakti; öğleden önce Kudüs'e ulaşan, mabedi ziyaret eden, burada kaldıkları yerden yola tekrar koyulan ve ikinci vakti Beytüllahim'e ulaşan bir biçimde, yollarına devam ettiler.

^{122:7.7 (1351.3)} Han haddinden fazla bir biçimde kalabalıktı ve Yusuf bu nedenle uzak akrabalarında kalacak bir yer bulmaya çalıştı; ancak, Beytüllahim'de her oda ağzına kadar doluydu. Hanın bahçesine geri döndüklerinde, Yusuf'a; öncesinde

hayvanlardan arındırılmış ve han sakinlerini ağırlamak için köşe bucak temizlenmiş olan, hanın tam altında kaya kenarından oluşturulmuş kervan atlarının ahırlarının bulunduğu bildirildi. Eşği bahçede bırakarak, Yusuf; giyecek torbalarını ve yolluklarını sırtlayıp, Meryem ile birlikte taş merdiven basamaklarından konakladıkları yere indiler. Onlar kendilerini, ahır bölmeleri ve yemliklerinin karşısındaki öncesinde bir tahıl kileri olan yerde yerleştirdiler. Çadır perdeler öncesinden geriliydi, ve onlar kendilerini, böyle rahat bölmelere sahip oldukları için şanslı saydılar.

122:7.8 (1351.4) Yusuf öncesinde, bir vakit dışarı çıkıp kayıp olmayı düşünmüştü, ancak, Meryem yorgundu; o, dikkate değer bir biçimde rahatsız halde olup, onun yanı başında kalmaya devam etmesini rica etmişti; Yusuf, Meryem'in isteğini yerine getirmişti.

8. İsa'nın Doğumu

122:8.1 (1351.5) O gecenin tamamı boyunca Meryem o kadar rahatsızdı ki, ikisi de uyuyamamıştı. Gün doğumuyla birlikte, çocuğun doğum sancıları tamamiyle belirgin haldeydi; ve, M.S. 7.yılda Ağustos'un 21'nde öğlen vakti, kadın akran yolcularının yardımı ve iyi niyetli hizmetleriyle, Meryem, bir erkek çocuğu dünyaya getirdi. Nasıralı İsa; dünyaya doğmuş, Meryem'in bu tür olası bir tesadüf nedeniyle öncesinden beraberinde getirmiş olduğu kıyafetlere sarılmış ve yakındaki bir samanlığın üzerine konulmuştu.

122:8.2 (1351.6) Bu güne kadar ve bu günden sonra doğmuş olan tüm bebekler gibi, söz verilmiş evlat aynı şekilde dünya gelmişti;

ve, Musevi âdetine uyarınca, sekizinci günde sünnet edilmiş olup, kendisine resmi bir biçimde Yeşu (İsa) verilmişti.

122:8.3 (1351.7) İsa'nın doğumunun ertesi günü Yusuf, nüfuz kaydını gerçekleştirdi. Eriha'da iki gece öncesinde konuşmuş oldukları bir kişi ile buluştuktan sonra, bu kişi tarafından Yusuf; hanın içinde bir odaya sahip olan ve Nasıralı çift ile memnuniyetle yerlerini değiştirecek varlıklı bir arkadaşa götürüldü. O öğleden sonrası onlar, Yusuf'un uzak bir akrabasının evinde kalacak yeri bulana kadar, neredeyse üç hafta boyunca yaşayacakları yer olan hana içine geçtiler.

122:8.4 (1351.8) İsa'nın doğumunun ikinci gününde, Meryem; evladının dünyaya gelmiş olduğu haberini Elizabet'e ulaştırmış olup, karşılığında, Zekeriya ile her şeyi konuşmak için Yusuf'u Kudüs'e kadar davet eden haberi aldılar. Ertesi hafta Yusuf, Zekeriya ile görüş alış-verişinde bulunmak için Kudüs'e gitti. Hem Zekeriya hem de Elizabet; İsa'nın gerçekten de Musevi kurtarıcısı, Mesih olacağına ve evlatları Yahya'nın, nihai sonun sağ kolu olarak İsa'nın yardımcılarının başı haline geleceğine dair samimi yargının egemenliği altında bulunmaktaydılar. Ve, Meryem bu aynı düşünceleri beslediği için, Yusuf'u; İsa'nın, tüm İsrail'in tahtı üzerinde Davud'un varisi haline gelen bir biçimde büyüyebilmesi amacıyla, Davud'un Şehri Beytüllahim'de kalmaları hakkında ikna etmek zor olmamıştı. Bunun uyarınca, onlar; Yusuf'un bu zaman zarfı boyunca bir takım marangoz işinde çalıştığı biçimde, bir yıldan fazla bir süre boyunca Beytüllahim'de kalmaya devam ettiler.

122:8.5 (1352.1) İsa'nın öğle vakti doğumunda, yöneticileri tarafından bir araya toplanmış olarak Urantia'nın yüksek melekleri, Beytüllahim samanlığına doğru ihtişamın marşlarını

söylediler; ancak, övgünün bu ifadeleri insan kulakları tarafından duyulmamaktaydı. Hiçbir çoban veya diğer fani yaratılmış, Zekeriya tarafından Kudüs’den gönderilmiş olan Ur’lu belirli din-adamlarının vardığı güne kadar, Beytullahim bebeğine hürmet ziyaretinde bulunmaya gelmemiştir.

122:8.6 (1352.2) Mezopotamya’dan gelen bu din-adamlarına daha öncesinde belirli bir zaman zarfında; ülkelerinin bir tuhaf-dini öğretmeni tarafından, bu öğretmenin gördüğü bir rüyasında kendisinin “yaşam ışığının” bir bebek olarak ve Musevi unsurlarının arasında ortaya çıkacak oluşu hakkında bilgilendirildiği, söylenmişti. Kudüs’de sonuç vermeyen birçok hafta süren arayıştan sonra, onlar; Zekeriya onlarla buluşup, İsa’nın aradıkları kişi olduğuna dair görüşünü ortaya çıkardığında, ve, bebeği buldukları ve dünya annesi olan Meryem’e hediyelerini bıraktıkları yer olan Beytullahim’e doğru onları gönderdiğinde, Ur’a geri dönmek üzerelerdi. Bu bebek, ziyaretlerinin gerçekleştiği zaman neredeyse üç haftalıktı.

122:8.7 (1352.3) Bu bilge insanlar, Beytullahim’e onları yönlendiren hiçbir yıldızı görmemişlerdi. Beytullahim yıldızının alımlı efsanesi şöyle ortaya çıkmıştı: İsa, M.S. 7.yılda Ağustos’un 21’nde öğlen doğmuştu. M.S. 7.yılda Mayıs’ın 29’nda, Pisces takımyıldızında Jüpiter ve Satürn’ün olağanüstü bir birleşimi ortaya çıkmıştı. Ve, aynı yılın Eylül ayının 29’nda ve Aralık ayının 5’nde benzer birleşimler ortaya çıkmış olması dikkate değer bir gökbilimsel gerçekliktir. Bu olağanüstü ancak tamamiyle doğal kökenli olayların temelinde, daha sonraki neslin iyi niyetli fanatikleri; Beytullahim yıldızının ilgi çekici efsanesini yaratıp, hayranlık duyan Magi’yi, yeni doğmuş

bebeği gözlediği ve ona ibadet ettiği yer olan samanlığa doğru göndermiştir. Doğu ve yakın-Doğu akılları, masallardan büyük keyif duymaktadırlar; ve, onlar sürekli olarak, dini önderlerinin ve siyasi kahramanlarının yaşamlarına dair bu tür güzel mitleri yaratmaktadırlar. Matbaanın yokluğuunda, insan bilgisinin çoğu bir nesilden diğerine ağızla yayıldığında, mitlerin tarihsel anlatılar haline gelmesi ve tarihsel anlatıların nihai olarak kabul edilmiş bilgiler halinde gelmesi oldukça kolaydı.

9. Mabet'deki Sunuş

^{122:9.1 (1352.4)} Musa Museviler'e öncesinden, her ilk doğan oğlanın Koruyucu'ya ait olduğuunu öğretmişti; ve, böyle bir evladın, ebeveynlerinin onaylanmış herhangi bir din-adamına yapılacak beş şekellik ödemeyle kurtarması karşılığında, yaşayabilmesi olarak, yabancı milletler arasında bu evladın feda edilmesi yerine bir adet bulunmaktaydı. Orada aynı zamanda; bir annenin, belirli bir sürecin geçmesinden sonra, kendisinin (veya kendisi adına uygun feda verişi gerçekleştireceği birisinin) arınmak için mabette sunmasını emreden, bir Musa-dönemine-ait yönerge bulunmaktaydı. Bu iki törensel âdeti aynı anda gerçekleştirmek zorunluydu. Bunun uyarınca, Yusuf ve Meryem bizzat; İsa'yı din-adamlarına sunmak ve onun günahlardan arınışını gerçekleştirmek, ve aynı zamanda, çocuk doğumunun iddia edilen kirlenmişliğinden Meryem'in törensel arınışını güvence altına almak için gerekli feda verişte bulunmak için Kudüs'deki mabede çıktılar.

^{122:9.2 (1353.1)} Mabet bahçesi etrafında her zaman, bir şarkıcı olarak şimon ve bir kadın şair olarak Anne gibi iki çok önemli kişilik dolaşmaktaydı. şimon bir Yahudiyeli'idi, ancak Anna, bir Celileli'idi. Bu çift sürekli olarak birbirlerine eşlik etmekteydi;

ve, her ikisi de, daha öncesinden Yusuf ve İsa'nın sırrını onlarla paylaşmış olan din-adamı Zekeriya'nın candaşlarıydılar. Hem Şimon hem de Anna, Mesih'in gelişini derinden arzulamaktaydılar; ve, onların Zekeriya'ya olan güveni, İsa'nın Musevi topluluğunun beklenen kurtarıcısı olduğuna inanmalarına yol açtı.

122:9.3 (1353.2) Zekeriya, Yusuf ve Meryem'in mabette İsa ile beklenen ortaya çıkışlarının gününü bilmekteydi; ve, Zekeriya, havadaki elinin işareti ile ilk-doğan çocukların ilerleyişinde hangisinin İsa olduğunu Şimon ve Anna'ya göstermeyi önceden ayarlamıştı.

122:9.4 (1353.3) Böyle bir etkinlik için, Anna öncesinden; Yusuf'u, Meryem'i ve mabet bahçesinde toplanan herkesi fazlasıyla şaşırtan bir biçimde, Şimon'un şarkısını söylemeye başladığı bir şiir yazmıştı. Ve, bu, ilk-doğan erkek evladın günahlardan arınışına dair onların ilahileriydi:

122:9.5 (1353.4) Koruyucu'ya minnettar kalın, İsrail'in Tanrısı'na,

122:9.6 (1352.5) O ki bizleri ziyaret etti ve insanları için günahlardan arınışı mümkün kıldı;

122:9.7 (1353.6) O hepimiz için kurtuluşun bir boynuzunu çıkardı

122:9.8 (1353.7) Hizmetçisi Davud'un evinde.

122:9.9 (1353.8) Kutsal peygamberlerinin ağzından konuşurken —

122:9.10 (1353.9) Düşmanlarımızdan ve bizlerden nefret edenlerin hepsinin ellerinden kurtuluşu;

122:9.11 (1353.10) Atalarımızı bağışlamayı ve onun kutsal sözleşmesini hatırlamayı —

122:9.12 (1353.11) Onun atamız İbrahim'e verdiği,

122:9.13 (1353.12) Düşmanlarımızın ellerinden kurtarılmış olarak bizlerin,

122:9.14 (1353.13) Korku duymadan hizmet etmemizi,

122:9.15 (1353.14) Her günümüzde onun karşısında, kutsallığa yaraşır ve doğruluk içinde bulunmamızı sağlayacak yemini.

122:9.16 (1353.15) İşte, sen, söz verilmiş çocuk, En Yüksek Unsur'un peygamberi olarak adlandırılacaksın;

122:9.17 (1353.16) Sen ki, ona ait krallığını kurmak için Koruyucu'nun huzuruna çıkacaksın;

122:9.18 (1353.17) Onun insanlarına kurtuluşun bilgisini,

122:9.19 (1353.18) Günahlarından arınışlarında vermeyi.

122:9.20 (1353.19) Tanrımız'ın iyi kalpli bağışlayışını gönlünüzce yaşayın, çünkü yukarıdan bahar şimdi bizlere geldi

122:9.21 (1353.20) Karanlıkta ve ölümün gölgesinde oturanların üzerine doğmak için;

122:9.22 (1353.21) Barışın yollarına ayaklarımızı yönlendirmek için.

122:9.23 (1353.22) Ve şimdi tıpkı verdiğin söz gibi sen Ey Koruyucumuz, hizmetçinin barışla ayrılışına izin ver,

122:9,24 (1353,23) Ve Şimdi tıpkı verdiğin söz gibi sen Ey Koruyucumuz, hizmetçinin barışla ayrılışına izin ver,

122:9,25 (1353,24) Tüm insanların gözleri önünde hazırlamış olduğun kurtuluşu;

122:9,26 (1353,25) Musevi olmayanları bile aydınlatacak bir ışık

122:9,27 (1353,26) Ve, senin  srail insanların ihtiyaŐı.

122:9,28 (1353,27) Beytüllahim'e olan geri dönüş yolculuklarında, Yusuf ve Meryem; kafaları karışmış ve endiŐelenecek derecede etkilenmiş bir biçimde — sessizlerdi. Meryem, deneyimli kadın Şair olan Anna'nın elveda eden el sallaması tarafında fazlasıyla rahatsız olmuş, ve Yusuf,  sa'nın herkese ilan edilen bir biçimde Musevi topluluğunun beklenmekte olan Mesih'i haline getirilme çabasının bu vaktinden önce gerçekleşen çabasını onaylamamaktaydı.

10. Hirodes'in Eylemleri

122:10,1 (1353,28) Ancak, Hirodes'in g zc leri hareketsiz konumda değillerdi. G zc ler, Ur'dan gelen din adamlarının ziyaretini ona sunduklarında, Hirodes, bu Keldani unsurlarını huzuruna çağırdı. Hirodes etraflıca bir biçimde, bu yeni "Museviler'in kralı" hakkında bahse konu bilge insanları sorguladı; ancak, onlar, kocasıyla birlikte nüfus sayımına kayıt olmak için Beytüllahim'e inmiş olan bir kadından bebeğin doğmuş olduğunu açıklayarak, Hirodes'i çok az tatmin ettiler. Bu cevapla tatmin olmamış bir halde Hirodes, din-adamlarını bir keseyle gönderip, çocuğunda kendisine gelip ibadet edebilmesini için çocuğu bulmalarını emretti; zira, bu din-adamları öncesinden, Hirodes'in krallığının ruhsal olduğunu,

zamansal olmadığını, duyurmuş halde bulunmaktaydılar. Ancak, bilge insanlar geri dönmediğinde, Hirodes kuşkulanaaya başladı. Bu meseleleri kafasına döndürüp döndürüp tekrar düşünürken, onun muhbirleri; geri dönüp, kendisine İsa'nın günahlardan arınma törenlerinde söylenmiş olan Şimon şarkısının belli kısımlarının bir nüshasını getiren bir biçimde, mabet içindeki yakın zamanda meydana gelen olayların bütüncül sunumunda bulundular. Ancak, onlar, Yusuf ve Meryem'i takip etmede başarısız olmuşlardı; ve, Hirodes, kendisine hangi çiftin bebeği aldığını söyleyemediklerinde, onlara baya kızgındı. O daha sonra, Yusuf ve Meryem'in yerini bulmak için arayıcılar göndermişti. Hirodes'in Nasıra ailesinin peşine düştüğünü bilen bir biçimde, Zekeriya ve Elizabet, Beytullahim'den uzak durdular. Erkek bebek, Yusuf'un akrabaları tarafından gizlenmekteydi.

^{122:10.2 (1354.1)} Yusuf, yapacak iş aramaktan korkuyordu; ve, onların küçük çaplı birikimleri hızlıca yok olmaktaydı. Mabetteki arınma törenleri zamanında bile, Yusuf; Musa'nın fakirler arasında annelerin arınması için emrettiği haliyle, iki genç güvercini Meryem için sunuşunu gerektirecek bir biçimde kendisini yeteri kadar yoksul görmekteydi.

^{122:10.3 (1354.2)} Bir yıldan fazla bir süre aramalarından sonra Hirodes'in hafiyeleri İsa'nın yerini tespit edemediklerinde ve bebeğin hala Beytullahim'de gizlenmekte olduğuna dair kuşkusu nedeniyle, o; Beytullahim'deki her evde düzenli bir aramanın yapılmasını ve iki yaşın altındaki her erkek bebeğin öldürölmesini hükmeden bir emir hazırladı. Böylelikle, Hirodes, "Museviler'in kralı" haline gelecek olan bu evladın yok edilmesini kesin bir biçimde sağlayacağını ümit etmişti.

Ve, böylece, Yahudiye'nin Beytüllahimi'nde bir günde on altı erkek bebek yok olmuştu. Ancak, kendi birinci elden ailesi içinde bile olmak üzere, oyun ve cinayet, Hirodes'in sarayında yaygın olarak gerçekleşen olaylardı.

^{122:10,4 (1354,3)} Bu bebeklerin katliamı, İsa bir yaşının biraz daha fazlasını aldığı anda, M.S. 6.yılda Ekim'in ortalarında gerçekleşmişti. Ancak, Hirodes'in saray görevlileri arasında bile gelmekte olan Mesih'in inananları bulunmaktaydı; ve, Beytüllahim erkek çocuklarını ortadan kaldıran emri öğrenmiş olarak, onlar bir tanesi, karşılığında Yusuf'a bir iletici göndermiş olan Zekeriya ile iletişime geçti; ve, katliamın öncesindeki akşam, Yusuf ve Meryem bebekleriyle birlikte, Mısır'daki İskenderiye için Beytüllahim'den ayrıldı. İlgi çekmemek için, onlar İsa ile birlikte, Mısır'a yalnız seyahat ettiler. Onlar İskenderiye'ye, Zekeriya tarafından sağlanmış maddi kaynakla gittiler; ve, orada Yusuf işini icra ederken, Meryem ve İsa, Yusuf'un ailesinin varlıklı akrabalarıyla birlikte konakladı. Onlar İskenderiye'de, Hirodes'in ölümüne kadar Beytüllahim'e geri dönmeyen bir biçimde tam iki yıl boyunca konakladılar.

123. Makale

İsa'nın Öncül Çocukluğu

^{123:0,1 (1355,1)} BEYTÜLLAHİM'deki konaklamalarının getirdiği belirsizlikler ve endişeler nedeniyle, Meryem; ailenin olağan bir yaşam için yerleşmeye yetkin olduğu yer olan İskenderiye'ye güvenli bir biçimde ulaşana kadar, bebeği sütten kesmemişti. Onlar, kan bağı insanlarıyla beraber yaşamışlardı; ve, Yusuf oldukça yetkin bir biçimde, varışından kısa bir süre sonra işini bulmuş bir olarak, ailesini

destekleyebilmekteydi. O birkaç ay boyunca bir marangoz olarak işe alınmıştı, ve daha sonra, bu dönemde yapım aşamasında olan kamu binalarının bir tanesinde işe alınmış işçilerin büyük bir topluluğunun işçi şefliği konumuna yükseltilmişti. Bu yeni deneyim ona, Nasıra'ya geri dönmelerinden sonra bir yapı çalışanı ve ustası haline gelme fikrini verdi.

123:0.2 (1355.2) İsa'nın yardıma muhtaç bebekliğinin tüm bu öncül yılları boyunca, Meryem; refahını tehlike altına alabilecek ve dünya üzerindeki gelecek görevine herhangi bir biçimde müdahalede bulunabilecek herhangi bir şeyin çocuğunun başına gelmemesi için, uzun ve sürekli ibadetsel gece nöbetinde bulundu; başka hiçbir anne bu zamana kadar çocuğuna daha fazla adanmış olmamıştı. İsa'nın şans eseri bulunduğu evde, yaşına yakın diğer iki çocuk bulunmaktaydı; ve, yakın komşularda, kendilerini makul oyun arkadaşları haline getirecek düzeyde yaşları İsa'ninkine yeteri kadar yakın olan altı diğer çocuk bulunmaktaydı. İlk başta Meryem, İsa'yı yanı başında tutma eğilimi gösterdi. O, İsa'nın diğer çocuklar ile bahçede oynamasına izin verilirse başına bir şey gelebileceğinden korkmuştu; ancak, akraba insanların yardımıyla Yusuf Meryem'i, böyle bir gidişatın İsa'yı, kendi yaşındaki çocuklara nasıl uyum göstermesi gerektiğini öğrenmenin yararlı deneyiminden mahrum bırakacağına ikna edebilmişti. Ve, Meryem, nihai olarak, gereksiz kollamanın ve olağandışı korumanın bu türden bir izlencesinin onu, öne çıktığını bilerek utangaç ve bir ölçüde benmerkezci yapma eğilimi gösterebileceğinin farkına vararak, söz verilmiş evladın tıpkı diğer her bir çocuk gibi büyümesine izin vermenin tasarımına rıza gösterdi; ve, her ne kadar bu karara itaat etmiş

olsa da, Meryem her zaman, evin yakınlarında veya bahçede küçük çocuklar oynarken gözünün İsa'nın üzerinde oluşunu işi haline getirmişti. Yalnızca şefkatli bir anne, İsa'nın bebekliği ve öncül çocukluğunun bu yılları boyunca oğlunun güvenliği için kalbinde taşıdığı yükü bilebilir.

^{123:0.3 (1355.3)} İskenderiye'deki iki yıllık konaklamaları boyunca, İsa, iyi sağlığı keyifle deneyimledi ve olağan bir biçimde büyümeye devam etti. Birkaç arkadaştan ve akrabadan başka hiç kimseye, İsa'nın bir "söz verilmiş çocuk" olduğunu söylenmemişti. Yusuf'un akrabalarından bir tanesi bunu, tarihi Akhenaton'un soyları olarak, Memfis'deki birkaç arkadaşına açığa çıkardı; ve, İskenderiye inananlarının küçük bir topluluğu ile birlikte onlar, Nasıra ailesine iyi dileklerde bulunmak ve çocuğa olan saygılarını yerine getirmek için Filistin'e geri dönmelerinden kısa bir süre önce, Yusuf'un yardımıyla bulunan akrabasının görkemli evinde bir araya geldi. Bu olayda, toplanmış arkadaşlar İsa'ya, Musevi yazıtlarının Yunanca çevirisinin bütüncül bir nüshasını sundular. Ancak, kutsal Musevi yazıtlarının bu nüshası; hem Yusuf hem de Meryem'in nihai bir biçimde Memfisli ve İskenderiyeli arkadaşlarının Mısır'da kalma davetlerini reddedişlerine kadar, Yusuf'un ellerine verilmemişti. Bu inananlar nihai sonun evladının; İskenderiye'nin bir sakini olarak, Filistinde belirlenmiş herhangi bir bölgedekinden daha büyük bir dünya etkisinde bulunabileceğinde ısrarcı oldular. Onların iknası, Hirodes'in ölüm haberini almalarından sonra ailenin biraz daha Filistin için ayrılıklarını ertelemelerine neden oldu.

^{123:0.4 (1356.1)} Yusuf ve Meryem nihai olarak; M.Ö. 4.yılda Ağustos ayının sonlarına doğru limana ulaşan bir biçimde, Yafa için

arkadaşları Ezraeon'a ait bir tekne ile İskenderiye'den ayrıldılar. Onlar doğrudan bir biçimde; orada mı kalmaları yoksa Nasıra'ya geri dönmeleri mi gerektiği hususunda Eylül ayının tamamını arkadaşlarına ve akrabalarına danışarak geçirdikleri yer olan, Beytüllahim'e gittiler.

^{123:0.5 (1356.2)} Meryem hiçbir zaman; İsa'nın, Davud'un Şehri olan Beytüllahim'de büyümesi gerektiği düşüncesini terk etmemişti. Yusuf gerçekte, oğullarının İsrail'in bir kralı koruyucusu haline gelecek oluşuna inanmamaktaydı. Bunun yanı sıra, o, kendisinin Davud'un gerçek bir soyu olmadığını bilmekteydi; Davud'un soyu arasında sayılmasının, akrabalarından birinin Davudi soy kolu içinde evlatlık edilmesinden kaynaklanışı bilmekteydi. Meryem, tabî ki de, Davud'un Şehri'nin, Davud'un krallığı için yeni adayın yetişebileceği en uygun yer olduğunu düşünmekteydi; ancak, Yusuf şansını, kardeşi Hirodes Archelaus yerine Antipa ile denemeyi tercih etmişti. O, çocuğun Beytüllahim'deki veya Yahudiye'deki herhangi bir şehir içindeki güvenliğine dair büyük korkulara sahipti; ve, Archelaus'un, Celiledeki Antipa'ya nazaran daha muhtemel bir biçimde babası Hirodes'in korkutucu siyasalarını izleyeceği fikrini yürüttü. Ve, tüm bu nedenlerin yanı sıra, Yusuf, çocuğu yetiştirmenin ve eğitmenin daha iyi bir mekânı olarak Celile'den yana olan tercihini açık açık belirtmekteydi; ancak, Meryem'in itirazlarına karşı gelmek üç hafta almıştı.

^{123:0.6 (1356.3)} Ekim'in ilk günü, Yusuf; Meryem ve tüm diğer arkadaşlarını, Nasıra'ya geri dönmelerinin onların için en iyisi olduğuna ikna etmiş konumdaydı. Bunun uyarınca, M.Ö. 4.yılda Ekim ayının başında, onlar, Lod ve Bet Şean üzerinden,

Nasıra için Beytullahim'den ayrıldılar. Onlar; Meryem ve çocuk yeni alınmış yük hayvanı üzerinde giderken, Yusuf'un ve ona eşlik eden beş erkek akrabasının yürüyerek ilerlediği biçimde, bir Pazar sabahı yola erken vakit yola çıktılar; Yusuf'un akrabaları, Nasıra'ya tek başlarına seyahat etmelerine izin vermeyi reddetmişlerdi. Onlar Celile'ye, Kudüs ve Ürdün vadisi üzerinden gitmekten korkmaktaydılar; ve, batı yolları hiç de, hassas dönemlerin bir çocuğu ile iki yalnız yolcu için hiç de güvenli değildi.

1. Nasıra'ya Geri Dönüş

^{123:1.1 (1356.4)} Yolculuğun dördüncü günü, kabile, istikametine güvenli bir biçimde ulaştı. Onlar, kendilerini görünce gerçekten şaşkınlığa düşmüş olan, Yusuf'un evli kardeşlerinin bir tanesi tarafından üç yıldan fazla bir süredir ikamet edilmekte olan Nasıra evine, haber verilmeden ulaştılar; onlar oldukça sessiz bir biçimde işleri yürütmekteydiler ki, ne Yusuf'un ailesi ne de Meryem'inkiler, çiftin İskenderiye'den ayrılmış olduklarını bile bilmemekteydiler. Bir sonraki gün Yusuf'un ailesi, ailesini taşıdı; ve, Meryem, İsa'nın doğumundan beri ilk kez, kendine ait evde yaşamı keyifle deneyimlemek için kendi küçük ailesiyle yerleşti. Bir haftadan daha az bir süre içinde, Yusuf, bir marangoz olarak iş bulmuş olup, onlar en yüksek derecede mutlulardı.

^{123:1.2 (1356.5)} İsa, Nasıra'ya geri döndüklerinde yaklaşık olarak üç yıl iki aylıktı. O; tüm bu yolculuklara çok iyi dayanmış, ve mükemmel sağlığa sahip olmuş, ve bütünüyle, etrafında koşacağı ve keyifle yaşayacağı kendisine ait alanlara sahip olmanın çocuksu neşesiyle ve heyecanı ile doluydu. Ancak, o

fazlasıyla, İskenderiyeli oyun arkadaşlarıyla olan birlikteliğini özlemişti.

123:1.3 (1356.6) Nasıra'ya olan yolculuklarında, Yusuf Meryem'i; Celile arkadaşları ve akrabaları arasında İsa'nın söz verilmiş bir evlat olduğu sözünü yaymanın bilgece olmayacağına ikna etmişti. Onlar, herhangi bir kişiye bu hususlarda herhangi bir şeyden bahsetmekten tamamiyle kaçınmaya karar vermişlerdi. Ve, onların her ikisi de, bu sözü tutmada oldukça sadıklardı.

123:1.4 (1357.1) İsa'nın dördüncü yaşının tamamı, olağan fiziksel gelişim ve olağandışı ussal etkinliğin bir süreciydi. Bu arada, o, Yakup isminde yaklaşık olarak kendi yaşında bulunan bir komşu çocuğuna oldukça yakın bir bağlılık kurmuştu. İsa ve Yakup, oyunlarından her zaman mutlulardı; ve, onlar, büyük arkadaşlar ve sadık dostlar haline gelen bir biçimde büyüdüler.

123:1.5 (1357.2) Bu Nasıra ailesinin yaşamındaki bir sonraki önemli olay, M.Ö. 3.yılda Nisan'ın ikisinin erken sabah saatlerinde James olarak ikinci çocuğun doğumuydu. İsa, bir erkek bebek kardeşe sahip olma düşüncesinden çok büyük heyecan duymaktaydı; ve, o, sadece bebeğin öncül olarak yaptıkları şeyleri gözlemlemek için saatlerce öyle durup izlemekteydi.

123:1.6 (1357.3) Yusuf, köy pınarına yakın ve kervan bekleme bağlama yerinin yakınında küçük bir atölyeyi aynı yılın yaz ortasında inşa etmişti. Bundan sonra o, her gün çok az marangoz işinde bulundu. O; atölyede boyunduruk ve saban yapmak ve diğer ahşap işlerinde bulunmak için kaldığında çalışmaya gönderdiği, kardeşlerinin ikisinden ve başka birkaç zanaatkârdan oluşan yardımcılara sahipti. O aynı zamanda, deri üzerinde ve ip ve branda bezi ile bazı işlerde bulunmuştu. Ve,

İsa, büyürken, okulda olmadığına; zamanını eşit bir biçimde ev işlerinde annesine yardım etmeyle ve atölyede babasını gözlemlemeyle geçirirken, bu arada da, dünyanın dört bir köşesinden gelen kervancı başlarının ve yolcularının konuşmalarına ve dedikodularına kulak kabartmaktaydı.

^{123:1.7 (1357.4)} Bu yılın Temmuz ayında, İsa'nın dördüncü yaşına girmesinden bir ay önce, kervan yolcularıyla olan etkileşimden zararlı bağırsak rahatsızlığının bir salgını tüm Nasıra'ya yayılmıştı. Meryem; bu salgın hastalığa İsa'nın maruz kalabilme tehlikesinden o kadar endişelenmiş hale gelmişti ki, her iki çocuğunu da sımsıkı giydirip, Sarid yakınındaki Megiddo yolu üzerinde Nasıra'nın birkaç mil güneyinde kalan bir biçimde, abisinin şehir dışındaki evine kaçmıştı. Onlar Nasıra'ya iki aydan daha fazla bir süre boyunca geri dönmedi; İsa, bundan fazlasıyla keyif duydu, bir çiftlikte bu onun ilk deneyimiydi.

2. Beşinci Yıl (M.Ö. 2)

^{123:2.1 (1357.5)} Nasıra'ya geri dönmelerinden bir yıldan biraz daha fazla bir süre içinde, erkek çocuk İsa, ilk kişisel ve samimi nitelikteki ahlaki kararının yaşına gelmişti; ve, oraya, Maçiventa Melçizedeği'ne daha öncesinden hizmet etmiş, böylece fani bedeninin suretinde yaşayan bir fani-ötesi varlığın vücutlaşımı ile birliktelik içinde faaliyet gösterme deneyimini elde etmiş, Cennet Yaratıcısı'nın kutsal bir hediyesi olarak bir Düşünce Düzenleyicisi kendisiyle kalmak için gelmişti. Bu olay, M.Ö. 2.yılda Şubat ayının 11'nde gerçekleşmişti. İsa; akıllarında ikamet etmek, ve, bu akılların nihai ruhanileşimi ve onların evrimleşen ölümsüz ruhlarının ebedi kurtuluşu için görevde bulunmak amacıyla, benzer bir biçimde bu Düşünce

Düzenleyicileri’ni, bugünden önce ve bu günden sonra almış milyonlarca diğer çocuktan daha fazla bir biçimde bu kutsal Görüntüleyici’nin farkında değildi.

^{123:2.2 (1357.6)} Şubat ayında bu gün, Mikâil’in çocuksu bahşedilişinin doğruluğundan sorumlu olan Kâinat Yöneticileri’nin doğrudan ve kişisel yüksek denetimi sonlandırılmıştı. Bu andan itibaren, bahşedilişin insan gerçekleşimi boyunca İsa’yı kollama görevi; zaman zaman, gezegensel üstlerinin yönergesi uyarınca bir takım sınırları belirlenmiş sorumluluklarını yerine getirmek amacıyla görevlendirilmiş yarı-ölümlü yaratılmışların hizmeti ile desteklenen bir biçimde, bu ikamet eden Düzenleyici’nin muhafazasına ve ilgili yüksek meleksel koruyuculara bırakılma nihai sonuna sahipti.

^{123:2.3 (1357.7)} İsa, bu yılın Ağustos ayında beş yaşındaydı; ve, bizler bu nedenle bunu, onun beşinci (takvim) yılı olarak adlandıracacağız. M.Ö. 2.yıl olarak bu yılda, beşinci doğum gününün yıldönümüne bir aydan biraz daha kısa bir süre önce, İsa; Temmuz’un 11’inin gecesi doğmuş olan kız kardeşi Miryam’ın gelişiyle oldukça mutlu olmuştu. Ertesi günün akşamı boyunca İsa babasıyla; yaşayan şeylere ait çeşitli topluluklarının dünyaya nasıl ayrı bireyler olarak doğduklarına dair uzun bir konuşmada bulundu. İsa’nın öncül eğitiminin en değerli kısmı, derin ve arayış halindeki sorularına karşılık ebeveynlerinden elde edilmişti. Yusuf hiçbir zaman; zahmete katlanıp, oğlunun sayısız sorusuna cevap vererek vaktini harcama görevini eksiksiz yerine getirmede başarısız olmamıştı. Beş yaşındayken on yaşına kadar, İsa, devamlı bir soru işaretiydi. Her ne kadar Yusuf ve Meryem her zaman

İsa'nın sorularına cevap veremeseler de, onlar hiçbir zaman, İsa'nın sorgularını bütünüyle tartışmada ve meraklı aklının getirdiği sorunun tatminkâr bir çözümüne ulaşmadaki onun çabalarında kendisine başka her biçimde yardımcı olmada başarısız olmadılar.

^{123:2.4 (1358.1)} Nasıra'ya geri dönmelerinden beri, kendilerinininki meşgul bir ev yaşamı olmuştu; ve, Yusuf olağanın dışında bir biçimde, yeni atölyesini inşa etmekle ve işini tekrar yoluna koymakla meşgul haldeydi. Tamamiyle o kadar yoğunlu ki, James için bir beşik yapacak vakit bulamamıştı; ancak bu durum Miryam'ın gelişinden uzunca bir süre önce düzeltildi, ve Miryam, ailesi ona hayran hayran bakarken huzurla barınacağı oldukça rahat bir bebek yatağına sahip olmuştu. Ve, çocuk İsa tam da en içinden, tüm bu doğal ve olağan ev deneyimlerine girmişti. O küçük erkek kardeşinden ve bebek kız kardeşinden fazlasıyla keyif duymuş, her ikisinin de bakımında Meryem'e büyük yardımı dokunmuştu.

^{123:2.5 (1358.2)} Bu dönemlerin Musevi-olmayan dünyasında; bir çocuğa, Celile'nin Musevi evlerinden daha iyi nitelikli ussal, ahlaki ve dini hazırlanmayı verebilecek çok az ev bulunmaktaydı. Bu Museviler, çocuklarını yetiştirmek ve eğitmek için düzenli hale getirilmiş bir eğitime sahipti. Onlar, bir çocuğun yaşamını yedi aşamaya ayırmıştı:

^{123:2.6 (1358.3)} 1. Birinci günden sekizinci güne kadar olan süre biçiminde, yeni-doğan çocuk.

^{123:2.7 (1358.4)} 2. Emzirilen çocuk.

^{123:2.8 (1358.5)} 3. Anne sütünden kesilen çocuk.

123:2.9 (1358.6) 4. Beşinci yılın sonuna kadar süren bir biçimde, anneye bağımlılığın süreci.

123:2.10 (1358.7) 5. Çocuğun bağımsızlığının başlangıcı, ve erkek çocuklar ile, babanın eğitim sorumluluğunu üstlenişi.

123:2.11 (1358.8) 6. Ergenlik sürecindeki erkek ve kız çocuklar.

123:2.12 (1358.9) 7. Genç erkek ve kız çocuklar.

123:2.13 (1358.10) Beşinci doğum gününe kadar annenin bir çocuğun hazırlanışı için sorumluluk üstlenişi, ve bunun sonrasında, çocuk eğer erkek ise gencin eğitimi için artık babanın sorumlu tutuluşu Celile Musevileri'nin âdetiydi. Bu yıl, bu nedenle, İsa; bir Celile Musevi çocuğu sürecinin beşinci aşamasına girmişti, ve bu böylece M.S. 2.yılda Ağustos'un 21'nde gerçekleşmişti. Meryem resmi bir biçimde İsa'yı, ilave eğitimi için Yusuf'a yönlendirmişti.

123:2.14 (1358.11) Her ne kadar Yusuf bu aşamada artık İsa'nın ussal ve dini eğitimi için doğrudan sorumluluğu üstlenmekte olsa da, annesi hala İsa'nın ev eğitimi ile doğrudan ilgilenmekteydi. Meryem İsa'ya, ev yerleşke arazisini tamamiyle çevreleyen bahçe duvarları etrafında büyüyen sarmaşıkları ve çiçekleri tanımayı ve onlara bakmayı öğretmişti. Meryem aynı zamanda evin çatısına (yaz yatak odasına); üzerinde, İsa'nın haritalara çalıştığı ve zaman içinde Arami, Yunan ve daha sonrasında İbrani olmak üzere üç dilde de yetkin bir biçimde okumayı, yazmayı ve konuşmayı öğrendiği küçük kum kutuları koymuştu.

^{123:2.15 (1358.12)} İsa; fiziksel olarak neredeyse kusursuz bir çocuk halinde gelişmiş olup, zihinsel ve hissel olarak olağan ilerleyişinde bulunmaya devam etmekteydi. O; bu, beşinci (takvim) yılının son kısmında, ilk küçük çaplı hastalığı olarak, hafif bir sindirim sorunu yaşadı.

^{123:2.16 (1359.1)} Her ne kadar Yusuf ve Meryem sıklıkla en büyük çocuklarının geleceği hakkında konuşmakta olsalar da, eğer siz orada bulunmuş olsaydınız yalnızca, olağan, sağlıklı, rahat ancak bu zaman ve mekânın aşırı derece sorgulayıcı olan bir çocuğunu gözlemlemiş olurdunuz.

3. Altıncı Yılın Yaşanılmışlıkları (M.Ö. 1.yıl)

^{123:3.1 (1359.2)} Annesinin yardımı vasıtasıyla, İsa hali hazırda; Arami dilinin Celil aksanı üzerinde üstün hale gelmiş konumdaydı; ve, bu aşamada babası ona Yunanca öğretmeye başladı. Meryem çok az derecede Yunanca konuşabilmekteydi; ancak, Yusuf, hem Aramice ve hem de Yunanca'yı akıcı bir biçimde konuşabilmekteydi. Yunan dilini öğrenmek için ana çalışma kitabı, Mısır'dan ayrırlırlarken kendilerine sunulmuş olan — Mezmurlar'ı da içine alan bir biçimde, kanun ve peygamberlerin bütüncül bir metin hali olarak — İbrani yazıtlarının nüshasıydı. Tüm Nasıra içinde yalnızca, Yunan dilinde Yazıtlar'ın tamamlanmış iki nüshası bulunmaktaydı; ve, marangozun ailesi tarafından onlardan birine sahip olmak, Yusuf'un evini fazlasıyla aranan bir ev haline getirmiş olup, İsa'yı, o büyürken, dürüst öğrencilerin ve içten doğruluk arayıcılarının neredeyse sonu gelmez bir akışıyla tanışmasını sağlamıştır. Bu yıl sonlanmadan önce, İsa; altıncı doğum gününde kendisine, bu kutsal kitabın kendisine İskenderiye arkadaşları ve akrabaları tarafından sunulmuş olduğu

söylenmiş bir biçimde, bu paha biçilemez el yazmasının koruyuculuğunu üstlenmişti. Ve, oldukça kısa bir zaman zarfı içinde İsa, onu hali hazırda okuyabilmekteydi.

123:3.2 (1359.3) İsa'nın genç yaşamındaki ilk büyük şaşkınlık, altı yaşını doldurduğundan biraz önce ortaya çıkmıştı. Bu gence daha öncesinde, babasının — en azından annesi ve babasının beraberce — her şeyi bildiği görünmüştü. Bu nedenle; bu sorgulayıcı çocuğun babasına, hemen öncesinde gerçekleşmiş hafif bir depremin nedenini sorduğu zaman, Yusuf'un “Oğlum, bunun cevabını gerçekten bilmiyorum” dediğinde yaşadığı şaşkınlığı bir hayal edin. Böylelikle, İsa'nın; süreç içinde dünyasal ebeveynlerinin her şeyin bilgeliğine sahip ve her şeyi bilen konumda bulunmadıklarını öğrendiği, gerçekleri görüşün bu uzun ve şaşkına çeviren süreci başlamıştı.

123:3.3 (1359.4) Yusuf ilk önce; İsa'ya, depreme Tanrı'nın neden olduğunu söylemeyi düşündü; ancak, bir anlık üzerinde düşünce kendisini, böyle bir cevabın derhal ilave ve daha utandırıcı sorguları tetikleyeceği konusunda onu uyardı. Erken yaşında bile, İsa'nın fiziksel veya toplumsal olgular ile ilgili sorularını, ya Tanrı yâda şeytanın neden olduğu gibi üzerinde düşünmeden cevaplamak çok zordu. Musevi topluluğunun bu zamanlarda hükmünü sürdüren inancıyla uyumlu bir biçimde, İsa uzunca bir süredir, zihinsel ve ruhsal olguların olası açıklaması olarak iyi ruhaniyetlerin ve kötü ruhaniyetlerin inanış savını kabul etmeye gönüllüydü; ancak, o çok önceden, bu türden görülmemiş etkilerin doğal dünyanın fiziksel gelişimlerinden sorumlu oluşundan kuşku duyar hale gelmişti.

123:3.4 (1359.5) İsa altıncı yaşına girmeden, M.S. 1.yılda yazın başında, Zekeriya ve Elizabet ve onların oğlu Yahya, Nasıra

ailesini ziyaret etmeye geldi. İsa ve Yahya; bu, hatırlayabildikleri ilk ziyaretleri boyunca neşeli bir vakit geçirdiler. Her ne kadar ziyaretçiler yalnızca bir kaç gün kalabilseler de, ebeveynler, evlatlarına dair gelecek tasarımlarını da içine alan bir biçimde birçok şey hakkında konuştular. Her ne kadar onlar böyle konuşmalar içinde olsalar da, gençler evin tavanı üzerinde kum içindeki taşlarla oynayıp, birçok açıdan gerçek erkek çocuklar gibi zevk alarak bunu gerçekleştirdiler.

^{123:3.5 (1359.6)} Kudüs'ün yakınından gelmekte olan Yahya ile tanışarak, İsa; İsrail'in tarihine dair olağandışı bir ilgi sergilemiş olup, Şabat adetlerine, sinagog vaazlarına ve anma törenlerinin tekrarlanan ziyafetlerinin anlamına dair büyük çaplı bir sorguda bulunmuştu. Onun babası, bu dönemlerin anlamına ona açıklamıştı. Bu, ilk gece bir mum yakarak ve tekrar eden her gece bir tanesini daha ekleyerek devam eden bir şekilde, sekiz gün süren, kış ortası gerçekleşmekte olan ı ışık kutlamalarıydı; bu, Yehuda Makabi tarafından Musasal hizmetlerin eski haline getirilişı sonrasında mabedin adanışının anma törenidir. Bunun sonrasında Purim'in erken bahar kutlaması, Ester ziyafeti ve İsrail'in kendisinden olan kurtuluşı gelmektedir. Daha sonra, ebeveynlerin her ne zaman müsait olduklarında Kudüs'de kutlamalarını gerçekleştirirken, evde geride kalan çocukların bu bütün hafta boyunca maya ile yapılmış hiçbir ekmeğin yenmemesi gerektiğini hatırladıkları, önemli Hamursuz izledi. Sonrasında, hasat toplanışı olan ilkmeyvelerin ziyafeti geldi; ve, en sonunda, en önemlisi olarak, günahlardan arınmanın günü olarak, yeni yılın ziyafeti geldi. Her ne kadar bu kutlamaların ve adetlerin bazıları İsa'nın genç aklının anlaması için zor olmuş olsa da, o; onlar hakkında ciddi

bir biçimde düşünmüş olup, bunun sonrasında, dışarıda yapraklardan çadırlarda konakladıkları ve kendilerini eğlence ve keyfe verdikleri zaman olarak bütün Musevi topluluğunun yıllık tatil dönemi halindeki, mişkanların ziyafetinin neşesine tamamiyle katılmıştı.

^{123:3.6 (1360.1)} Bu yıl boyunca, Yusuf ve Meryem, duaları ile ilgili İsa ile sorun yaşamışlardı. İsa, tıpkı dünyasal babası olan Yusuf ile konuşur gibi, cennetsel Yaratıcısı ile konuşmada ısrar etmişti. İlahiyat ile olan daha ciddi ve derin saygı duyan iletişim biçimlerinden bu ayrılık, özellikle annesi olmak üzere, ebeveynlerini biraz şaşkına çevirmişti; İsa dualarını, “cennetteki Yaratıcısı ile küçük bir konuşmada” ısrar ettikten sonra, öğretildiği gibi yerine getirirdi.

^{123:3.7 (1360.2)} Bu yılın Haziran ayında, Yusuf; Nasıra’daki atölyesini kardeşlerine devredip, bir inşaatçı olarak işine resmi bir biçimde başlamıştı. Bu yıl sona ermeden, ailenin geliri üç katından fazlasına yükselmişti. İsa’nın ölümüne kadar Nasıra ailesi bir daha hiçbir zaman, fakirliğin etkisini hissetmemişti. Aile gittikçe büyüdü, ve onlar, ilave eğitim ve seyahate daha fazla para harcadılar; ancak, Yusuf’un artan geliri her zaman, büyüyen giderlerle aynı hızda ilerledi.

^{123:3.8 (1360.3)} Sonraki birkaç yıl içinde Yusuf; Cen, (Celile’nin şehri olan) Beytüllahim, Mecdel, Nain, Seforis, Kapernahum ve Endor’da dikkate değer ölçüde çalışmış olup, buna ek olarak, Nasıra’nın içinde ve yakınında birçok inşaat içinde bulundu. James, genç çocukların ev ödevleri ve bakımında annesine yardım edecek kadar büyüdüğünde, İsa babası ile birlikte evden ayrılarak bu çevre kasabaları ve köylerine sık ziyaretlerde bulundu. İsa keskin bir gözlemci olup, evden

ayrılarak gerçekleştirdiği bu ziyaretlerden birçok yararlı bilgi edinmişti; o, insan ve onun dünya üzerinde yaşama biçimi hakkında kararlı ve devamlı bir biçimde bilgi biriktirmekteydi.

^{123:3.9 (1360.4)} Bu yıl, İsa, aile işbirliğinin ve ev disiplinin talepleri karşısında güçlü duygularını ve istekli dürtülerini uyumlaştırmada büyük ilerleme kaydetmişti. Meryem sevgi dolu bir anneydi, ancak o oldukça katı bir disiplin gözeticiydi. Birçok şekilde, buna rağmen, Yusuf; küçük çocuk ile oturup, ailenin bütününün refahı ve huzurunu göz önünde bulundurarak kişisel arzuların disiplinsel azaltılışının gerekliliğine dair gerçek ve altında yatan nedenleri bütünüyle açıklamak onun âdeti olduğu için, İsa üzerinde daha büyük bir etkide bulunmuştu. Durum İsa'ya açıklandığında, o her zaman, ussal ve gönüllü bir biçimde ebeveynsel arzular ve aile yönergeleri ile işbirliğinde bulunmaktaydı.

^{123:3.10 (1361.5)} Annesinin ev ile ilgi yardımına ihtiyaç duymadığı zamanlar olarak — boş zamanının büyük bir bölümü, gündüz çiçekler ve bitkiler üzerinde ve akşam ise yıldızlar üzerinde çalışarak geçmişti. O; bu çok düzenli Nasıra hanesinde olağan yatak vaktinden çok sonra, sırtının üzerine uzanıp, yıldızlar ile kaplı göklere doğru bakmanın kendisine sorun çıkaran ama hoşlandığı bir eğilimini sergilemişti.

4. Yedinci Yaş (M.S. 1.yıl)

^{123:4.1 (1361.1)} Bu, gerçekten de, İsa'nın yaşamında önemli olaylara sahne olmuş bir yıld. Ocağın başında, büyük bir kar fırtınası Celile'de ortaya çıkmıştı. Kar; yaşamı boyunca İsa'nın gördüğü en yoğun kar yağışı ve yüzlerce yıllık bir süre içinde

Nasıra’da en derinlerinden bir tanesi olarak, yaklaşık altmış metreyi geçmişti.

^{123:4.2 (1361.2)} Musevi çocuklarının oyun yaşamı İsa’nın zamanında daha kısıtlıydı; haddinden fazla bir biçimde çocuklar, büyüklerini yaparken gözlemledikleri daha ciddi şeyleri oynamaktaydılar. Onlar fazlasıyla; oldukça sık bir biçimde gördükleri ve oldukça dikkate çekici olan biçimindeki törenler olarak, düğünler ve cenazelerde oynadılar. Onlar dans edip şarkı söylediler, ancak, daha sonraki çocukların fazlasıyla keyif alarak gerçekleştirdikleri düzenli oyunların çok azına sahiptiler.

^{123:4.3 (1361.3)} İsa, bir komşu çocuğunun ve daha sonra ise kardeşi James’in eşliğinde; talaşlar ve ahşap parçaları ile büyük zevk aldıkları yer olan, ailenin marangoz atölyesinin uzak köşesinde oynamaktan çok mutlu olmaktaydı. İsa için her zaman, Şabat günü yasaklanmış olan belirli oyun türlerinin yaratabileceği zararı kavramak zordu; ancak o hiçbir şekilde, ebeveynlerinin isteklerine uymada başarısız olmadı. O, dönemi ve neslinin sahip olduğu çevre içinde dışa vurulması için çok az olanak sağlayan mizahın ve oyunun bir yetkinliğine sahipti; ancak, on dört yaşına kadar o çoğu zaman, güler yüzlü ve tasadan uzaktı.

^{123:4.4 (1361.4)} Meryem, evin bitişindeki hayvan barınağının çatısında bir güvercinlik bakmaktaydı; ve, onlar, İsa’nın yüzde onunu kesip sinagogun görevli kişisine verdiği, güvercinlerin satışından gelen karı özel bir yardım hesabı olarak kullandılar.

^{123:4.5 (1361.5)} Bu zamana kadar İsa’nın yaşadığı tek gerçek kaza, branda beziyle kaplı yatak odasına çıkan arka bahçe taş merdivenlerinden bir düşüşüydü. Bu, doğudan gelen

beklenmemiş bir Temmuz kum fırtınası süresince gerçekleşmişti. İnce kum tanelerinin şiddetli fırtınasını taşıyan sıcak rüzgârlar, özellikle Mart ve Nisan ayında gerçekleşen bir biçimde, genellikle yağmurlu dönem boyunca esmekteydi. Bu türden bir fırtınayı Temmuz'da yaşamak olağandışı bir durumdu. Fırtına geldiğinde, İsa alışkanlığı olarak çatı üzerinde oyun oynamaktaydı; zira burası onun, kuru mevsimin büyük bir kısmı boyunca onun alışlageldik oyun odasıydı. Merdivenlerden aşağıya inerken kum gözlerini tamamen kapamıştı, ve o düştü. Bu kazadan sonra, Yusuf, merdivenlerin her iki tarafına da merdiven korkulukları inşa etti.

^{123:4.6 (1361.6)} Bu kaza hiçbir biçimde engellenemezdi. Bu, gencin gözetimine verilmiş olan bir birincil ve bir ikincil yarı-ölümlü olarak, yarı-ölümlü geçici koruyucuların ilgisizliğine yüklenebilecek bir durum söz konusu değildi; bu ne de, koruyucu yüksek meleğe yüklenebilecek bir durumdu. Bu olay tamamiyle kaçınılamaz bir yaşanmışlıktı. Ancak, Yusuf'un Endor'da olduğu bir vakit yokluğunda gerçekleşen bir biçimde, bu küçük kaza; Meryem'in aklında, birkaç ay boyunca İsa'yı oldukça yakın gözetim altında yanı başında bilgece olmayan bir biçimde tutmaya çalışır ölçüde büyük bir endişenin büyümesine neden oldu.

^{123:4.7 (1361.7)} Fiziksel doğanın yaygın gelişmeleri olarak maddi kazalara keyfi bir biçimde, göksel kişilikler tarafından müdahalede bulunmamaktadır. Olağan koşullar altında yalnızca yarı-ölümlü yaratılmışlar, nihai sona ait erkek ve kadın bireyleri kollamak için maddi durumlara müdahalede bulunabilir; ve, ruhsal durumlarda bile bu varlıklar bu şekilde, üstlerinin belirli emirlerine uyarak hareket edebilirler.

^{123:4.8 (1361.8)} Ve, bu sorgulayıcı ve maceraperest gencin daha sonra başına gelen bu türden küçük çaplı geniş sayıdaki kazaların yalnızca bir tanesiydi. Eğer fazlasıyla hareketli bir çocuğun ortalama çocukluğunu ve gençliğini gözünüzün önünde canlandıracak olursanız, İsa'nın gençlik sürecine dair oldukça iyi bir fikre sahip olursunuz; ve, sizler, özellikle annesi olmak üzere, ebeveynlerine ne kadar büyük bir endişe kaynağı olabileceğini hayal edebilirsiniz.

^{123:4.9 (1362.1)} Nasıra ailesinin dördüncü üyesi olarak, Yusuf, M.S. 1.yılda Mart'ın 16'sında Çarşamba sabahı doğmuştu.

5. Nasıra'daki Okul Günleri

^{123:5.1 (1362.2)} İsa, bu aşamada; Musevi çocuklarının sinagog okullarında resmi eğitimlerine başlamalarının beklendiği yaş olarak, yedinci yaşındaydı. Bunun uyarınca, bu yılın Ağustos ayında o, Nasıra'daki birçok önemli yaşanmışlıklara sahne olmuş okul yaşamına adım atmıştı. Hâlihazırda bu genç; Arami ve Yunan dilleri olarak, iki dili yetkin bir biçimde okumakta, yazmakta ve konuşmaktaydı. O bu aşamada, İbrani dilinde okumayı, yazmayı ve konuşmayı öğrenme görevi ile kendisini aşına edecekti. Ve, o gerçekten de, önünde uzanan bu yeni okul yaşamını derinden arzulamaktaydı.

^{123:5.2 (1362.3)} Üç yıl boyunca — onuncu yaşına kadar — Nasıra sinagogunun ilkokuluna gitmişti. Bu üç yıl boyunca, İbrani dilinde kayıt altına alınmış haliyle Kanun Kitabı'nın o döneme kadar ulaşabilmiş kalıntılarını çalışmıştı. Takip eden üç yıl boyunca, o; yüksek düzey okulda çalışmış olup, kutsal kanunun daha derin olan öğretilerini sesli bir biçimde tekrar etme yönetimiyle hafızasına almıştı. O, bu sinagog okulundan on

üçüncü yaşı içinde mezun olmuş olup, taşıyan herkesi Kudüs’de Hamursuz’a katılmaya hak kazandıran İsrail ulusunun artık sorumlu bir vatandaşı niteliğinde — eğitilmiş bir “emrin evladı” olarak, sinagog yöneticileri tarafından ebeveynlerine teslim edilmişti; bunun uyarınca o ilk Hamursuzu’na, babası ve annesinin eşliğinde o yıl katılmıştı.

123:5.3 (1362.4) Nasıra’da öğrenciler yarı daire halinde yerde otururlarken, bir sinagog görevlisi halindeki hazzan olarak, onların öğretmeni bu öğrencilere bakan konumda oturmaktaydı. Levililer kitabından başlayarak onlar, kanunun diğer kitaplarının, ve onun ardından da, Peygamberlerin ve Mezmurlar’ın irdelenişine geçmekteydiler. Nasıra sinagogu, İbrani dilinde Yazıtlar’ın bütüncül bir nüshasına sahipti. On ikinci yıla kadar Yazıtlar’dan başka hiçbir şey çalışılmamaktaydı. Yaz aylarında, okul saatleri fazlasıyla kısaltılmaktaydı.

123:5.4 (1362.5) İsa öncül bir biçimde, İbrani dilini üstünlükle kullanan biri haline geldi; ve, Nasıra’da yüksek derecede bir ziyaretçinin bulunmadığı zamanlarda, bir genç birey olarak ondan sıklıkla, olağan Şabat hizmetlerinde sinagogda toplanmış olan inanç sahiplerine İbrani yazıtlarını okuması istenirdi.

123:5.5 (1362.6) Bu sinagog okulları, tabii ki de, herhangi bir ders kitabına sahip değildi. Eğitimde, hazzan bir ifade de bulunurken, öğrenciler hep birlikte onun arkasından tekrar ederlerdi. Kanunun yazılı kitaplarına başvurmak zorunda kaldıkları zaman, öğrenci dersini, sesli bir biçimde okuyarak ve sürekli olarak tekrar ederek öğrenirdi.

^{123:5.6 (1362.7)} Daha sonra, daha fazla resmi eğitimine ek olarak, İsa; babasının tamir atölyesine giren çıkan, birçok yerden gelen insanlar olarak dünyanın dört bir yanından insan doğasıyla iletişimde bulunmaya başladı. O daha da büyüdüğünde, istirahat ve beslenmek için pınar yakınında dururlarken kervan yolcuları ile özgür bir biçimde kaynaştı. Yunan dilini akıcı bir biçimde konuşur halde o, kervan yolcuları ve kervanbaşlarının büyük bir çoğunluğu ile sohbet ederken çok az sorun yaşadı.

^{123:5.7 (1362.8)} Nasıra bir kervan yolu durağı ve seyahatin kesişim noktası olup, nüfus bakımından fazlasıyla Musevi-olmayanlardan oluşmaktaydı; aynı zamanda o yaygın bir biçimde, geleneksel Musevi kanununun özgürlükçü yorumunun bir merkezi olarak bilinmekteydi. Celile’de Museviler, Yahudiye’deki topluluklarının gerçekleştirdiklerine kıyasla daha özgür bir biçimde Musevi-olmayanlar ile içli dışlı olmaktaydı. Ve, Celile’nin tüm şehirleri içinde, Nasıra’nın Musevileri; Musevi-olmayanlar ile iletişimlerinin bir sonucu olarak, kirlenme korkularına dayanan toplumsal kısıtlılıklara dair yorumlarında en özgürlükçü olanlarıydı. Ve, bu koşullar, Kudüs’de “Nasıra’dan hiç iyi bir şey çıkar mı?” gibi ortak söyleme sebebiyet vermişti.

^{123:5.8 (1363.1)} İsa, ahlaki eğitimini ve ruhsal kültürünü başlıca bir biçimde evinde almıştı. O, ussal ve din-kuramsal eğitiminin çoğunu hazzandan elde etmişti. Ancak, yaşamın zor sorunları ile mücadele vermenin mevcut sınavı için aklının ve kalbinin başlıca aracı olarak — gerçek eğitimini, akran insanları ile içli dışlı olmaktan elde etmişti. İnsan ırkını tanımanın olanağını kendisine sağlayan şey, Musevi ve Musevi-olmayan, genç ve yaşlı fark etmeksizin akran insanları ile olan bu yakın iletişim

olmuştı. İsa, bütünüyle insanları anlar ve adanmış bir biçimde onlara derin sevgi besler derecede, oldukça eğitimliydi.

123:5,9 (1363,2) Sinagogdaki yılları boyunca o; üç dil bildiği için büyük bir üstünlüğü elinde bulunduran bir biçimde, muhteşem bir öğrenciydi. İsa'nın okulunda dersini tamamladığı bir seferinde Nasıra hazzanı, Yusuf'a; "gence öğretmeye yetkin olduğundan" daha fazla şeyi, tam tersine, "İsa'nın arayış içindeki sorularından öğrenmiş olduğuna" dair endişesini özellikle belirtmişti.

123:5,10 (1363,3) Her ne kadar eğitim süreci boyunca İsa, sinagogdaki düzenli Şabat vaazlarından çok şey öğrenmiş ve onlardan büyük bir ilham elde etmişti. Nasıra'da Şabat zamanı duran seçkin ziyaretçilerden sinagoga seslenmesini istemek adettendi. İsa büyürken; görüşlerini sunmuş olan Musevi dünyasının tamamına ait büyük düşünürlerin büyük bir kısmını, ve aynı zamanda, Nasıra sinagogu İbrani düşünce ve kültürünün gelişmiş ve özgürlükçü bir merkezi olduğu için neredeyse hiçbir şekilde köktenci Musevi sayılamayacak bireylerin çoğunu dinlemişti.

123:5,11 (1363,4) Yedi yaşında okula başlayarak (bu dönemde Museviler daha yeni bir zorunlu eğitim yasasını yürürlüğe koymuştu) öğrencilerin; bir dönemler uygulandığı gibi on üç yaşına geldiklerindeki mezuniyetlerinde sıklıkla okumakta oldukları metin olarak, eğitimleri boyunca onları yönlendirecek altın kuralın bir türü niteliğindeki "doğum günü metnini" seçmeleri adettendi. İsa'nın metni İşaya Peygamber'dendi: "Koruyucu Tanrı'nın ruhaniyeti benim üzerimdedir, zira Koruyucu beni kutsadı; o beni, ezilenlere iyi haberleri getirmek, kalbi kırılmışın gönlünü almak, esirlere özgürlüğü

duyurmak ve ruhsal mahkûmları serbest bırakmak için gönderdi.

123:5,12 (1363,5) Nasıra, İbrani milletin yirmi-dört din-adamı merkezinden bir tanesiydi. Ancak, Celile din-adamlığı, Yahudiye yazıcıları ve hahamlarına kıyasla geleneksel kanunların yorumunda daha özgürlükçüydü. Ve, Nasıra'da onlar aynı zamanda, Şabat'ın yerine getirilmesinde daha özgürlükçüydü. Tüm Celile'yi bir ucundan diğerine gören bir manzarayı elde edebilecekleri, evlerinin yakınındaki yüksek tepeye tırmanmanın onların gözde kısa keyifli gezintilerinden bir tanesi olan bir biçimde, Şabat öğleden sonraları yürüyüş yapmak için İsa'yı dışarı çıkarmak bu nedenle Yusuf'un âdetiydi. Havanın açık olduğu günlerde kuzeybatıya doğru onlar, Karmel Dağı'nın uzun dağ sırasının denize doğru uzandığını görebilmektelerdi; ve, birçok kez İsa Yusuf'un, Ahav'ı kınamış ve Baal'in din adamlarının foyasını ortaya çıkarmış olan İbrani din adamlarının uzun koluna ait ilk üyelerden bir tanesi olarak İlyas'ın hikâyesini anlatışını dinlemişti. Kuzey'de Hermon Dağı, sürekli yağan karla bembeyaz parıldayan 900 metreden fazla yükseklikteki yukarı yamaçlarıyla, karlı doruğunu ihtişamlı ışıltısıyla yükselmekte ve tek başına göğü kaplamaktaydı. Doğu ucunda onlar, Ürdün vadisini, ve onun çok uzağında, Moav'ın taş tepelerini seçebilmekteydiler. Aynı zamanda güney ve doğu yönünde, güneş mermer duvarları üzerinde ısıdığı zaman, onlar; amfi-tiyatroları ve gösterişli mabetleriyle, Dekapolis'in Yunan-Romalı şehirlerini görebilmektelerdi. Ve, güneşin batışına doğru bakışlarını uzun süre yönelttiklerinde, batıya doğru çok uzaktaki Akdeniz üzerindeki ilerlemekte olan deniz araçlarını görebilmektelerdi.

123:5.13 (1364.1) Dört bir yandan, İsa, Nasıra'ya girerken ve ondan ayrılırken yollarında ilerlemekte olan kervan kabilelerini gözlemleyebilmektedir; ve, güneye doğru o, Gilboa Dağı ve Samaria Dağı'na doğru uzanmakta olan, Esdraelon'un geniş ve verimli ovasından meydana gelen şehrini üzerinden görebilmektedir.

123:5.14 (1364.2) Uzak manzarayı görmek için yükseklerle tırmanmadıkları zaman, onlar; şehrin dışına doğru yürüyüşte bulunup, mevsimlere bağlı olarak çeşitli dönemleri içinde doğayı incelediler. Ev ocağına dışında İsa'nın en öncül eğitimi, doğa ile derin saygısal ve anlayışlı bir iletişim üzerine gerçekleşmişti.

123:5.15 (1364.3) Sekiz yaşından önce, İsa; evinden çok uzakta bulunmayan ve kasabanın bütünü için iletişimin ve dedikodunun toplumsal merkezlerinden bir tanesi olmuş olan pınarda, kendisiyle tanışmış ve konuşmuş Nasıra'nın tüm anneleri ve genç kadınları tarafından bilinmekteydi. Bu yıl, İsa, aile ineğini sağmayı ve diğer hayvanlara bakmayı öğrendi. O on yaşındayken, dokuma tezgâhını çalıştırmada usta olmuştu. Yaklaşık olarak bu dönemde, İsa ve komşu çocuğu Yakup, akan pınarın yanında çalışmış olan çömlekçinin çok iyi arkadaşları haline gelmişti; ve, onlar Nathan'ın mahir parmaklarını çömlekçi çarkında kile şekil verirken izlediklerinde, birçok kez her ikisi de, büyüdüklerinde çömlekçi olmaya karar vermişlerdi. Nathan bu gençleri çok sevmekte olup, sıklıkla onlara, çeşitli nesneleri ve hayvanları yapmada onları yarıştıran çabaları teşvik ederek yaratıcı hayal güçlerini harekete geçirmeyi arzulayan bir biçimde, oynamaları için kil vermektedir.

6. Onun Sekizinci Yaşı (M.S. 2.yıl)

^{123:6.1 (1364.4)} Bu yıl, okulda ilgi çekici bir seneydi. Kararlı bir öğrenci olan ve sınıfın daha fazla ilerleme kaydeden üçte birlik kısmında bulunan bir biçimde her ne kadar İsa olağandışı bir öğrenci olmasa da, çalışmasını o kadar güzel bir biçimde yerine getirmekteydi ki, her ayın bir haftası okula katılmaktan muaf tutulmaktaydı. Bu haftayı o genellikle; ya Mecdel yakınındaki Celile Denizi'nin kıyılarında balıkçılık yapmakta olan amcasıyla, veya, Nasıra'nın sekiz kilometre güneyindeki (annesinin abisi olan) diğer amcasının çiftliğinde geçirmekteydi.

^{123:6.2 (1364.5)} Her ne kadar annesi öncesinden İsa'nın sağlığına ve güvenliğine dair haddinden fazla endişeli hale gelmiş bulunsa da, kademeli bir biçimde evden gerçekleştirdiği bu yolculukları kabul eder hale geldi. İsa'nın amacı ve teyzelerinin hepsi onu çok sevmektedirler; ve orada, bu yıl ve bunun hemen ardındaki yıllar boyunca bahse konu aylık ziyaretlerde onu konuk etmek için araklarında etkili bir rekabet ortaya çıkmıştı. Onun (bebekliğinden beri) amcasının çiftliğindeki ilk haftalık konukluğu bu yılın Ocak ayındaydı; Celile Denizi üzerindeki balıkçılıkta ilk haftalık deneyim, Mayıs ayında gerçekleşmişti.

^{123:6.3 (1364.6)} Yaklaşık olarak bu zaman zarfında İsa, Şam'dan gelen bir matematik öğretmeni ile tanıştı; ve, sayıların yeni belirli yöntemlerini öğrenen bir biçimde, zamanının büyük bir kısmını bir kaç yıl boyunca matematik üzerine harcadı. O; sayılara, uzaklıklara ve oranlara dair keskin bir anlayış geliştirdi.

123:6.4 (1364.7) İsa; kardeşi James'in varlığından o kadar büyük keyif almaya başlamış olup, bu yılın sonunda hali hazırda ona alfabeyi öğretmeye girişmişti.

123:6.5 (1364.8) Bu yıl İsa, arp üzerine ders alma karşılığında süt ürünlerini takas etmenin anlaşmalarında bulundu. O, müzik ile ilgili her şeye karşı olağandışı bir beğeniye sahipti. Daha sonra o, genç birlikteleri arasında ses müziğine bir ilgi yaratmak için fazlasıyla uğraş verdi On bir yaşında o; yetenekli bir arpist olup, hem ailesini hem de arkadaşlarını olağanüstü yorumlarıyla ve yetkin doğaçlamalarıyla eğlendirmekten fazlasıyla keyif aldı.

123:6.6 (1365.1) İsa, okulda kıskanılacak derecede gelişimde bulunmaya devam ederken, her şey ne ebeveynleri ne de öğretmenleri için kolay bir biçimde ilerlemedi. İsa, özellikle coğrafya ve gök bilimi ile olmak üzere, hem bilim hem de din ile ilgili birçok utandırıcı soru sormaya devam etmişti. O özellikle, Filistin'de neden kuru bir mevsimin ve yağmurlu bir mevsimin bulunduğunu anlamada ısrarcıydı. Tekrar eden bir biçimde, o, Nasıra ve Ürdün vadisi arasındaki büyük sıcaklık farklılığının açıklamasını arzuladı. O tek kelimeyle, bu tür ussal ancak kafa karıştırıcı soruları sormaya hiçbir zaman ara vermedi.

123:6.7 (1365.2) Onun üçüncü kardeşi, Şimon, M.S. 2.yıl olan bu yılın Nisan ayının 14'nde, Cuma akşamı doğmuştu.

123:6.8 (1365.3) Şubat ayında, hahamlara ait bir Kudüs akademisinde öğretmenlerden biri olarak Nahor, Kudüs yakında Zekeriya'nın evine gerçekleştirdiği benzer bir görevde bulunmuş olarak, İsa'yı gözlemlemek için Nasıra'ya gelmişti. O Nasıra'ya,

Yahya'nın babası nedeniyle gelmişti. Her ne kadar Nahor ilk başta, İsa'nın dini şeyler ile kendisini ilişkilendirmiş olduğunu açıklığı ve olağanın dışındaki biçimi nedeniyle bir ölçüde derin şaşkınlık içine düşmüşse de, bunu, Celile'nin İbrani öğrenim ve kültür merkezlerinden olan uzaklığına bağladı; ve, Nahor Yusuf ve Meryem'e, Musevi kültürünün merkezinde eğitim ve hazırlanmanın üstünlüklerini elde edebileceği yer olan Kudüs'e İsa'yı beraberinde götürmesine izin vermelerini tavsiye etti. Meryem, razı göstermeye yarı ikna olmuştu; o, en büyük oğlunun Musevi kurtarıcısı olarak Mesih haline gelecek oluşundan emindi; Yusuf, ikna olmada; o, Meryem ile eşit bir ölçüde, İsa'nın nihai sona ait bir insan haline gelen bir biçimde büyüyeceğine ikna olmuştu; ancak, bu nihai sonun onu tam olarak kim haline getireceğinde çok büyük ölçüde kararsızdı. Ancak, o gerçekten de hiçbir zaman, evladının dünya üzerinde belli bir büyük görevi yerine getirecek oluşundan kuşku duymamıştı. Nahor'un tavsiyesi üzerinde daha fazla düşündüğünde, Kudüs'de önerilen konukluğa dair bilgeliği daha fazla sorgular hale geldi.

123:6,9 (1365,4) Yusuf ile Meryem arasındaki bu görüş farklılığı nedeniyle, Nahor, tüm bu konuyu İsa'nın önüne sermek için izin istedi. İsa dikkatli bir biçimde dinledi; ve, Yusuf, Meryem, ve, çocuğu en gözde oyun arkadaşı olan taş ustası Yakup isminde bir komşu ile konuştu; ve, daha sonra, iki günün sonrasında, ebeveynleri ve danışmanları arasında bu türden bir görüş farklılığının mevcut bulunması, ve, lehte veya aleyhte kesin bir görüşe sahip olmayan bir biçimde bu türden bir karar için sorumluluğu almaya yetkin hissetmediği için, durumun bütünlüğünü göz önüne alarak nihai bir biçimde “cennetteki Yaraticım ile konuşmaya” karar verdiğini bildirdi; ve, o her ne

kadar aldığı cevap hakkında kusursuz bir biçimde emin olamasa da, “sadece bedenime bakabilmeye ve aklımı gözlemleyebilmeye yetkin olan ancak beni gerçekten bilebilmeye neredeyse hiçbir biçimde yetkin olamayacak yabancılara kıyasla, beni bu kadar derinden seven onların benim için daha fazlasını yerine getirebileceğini ve beni daha güvenli bir biçimde yönlendirebileceğini” ekleyerek, bunun yerine “annem ve babam ile” evde kalmaya devam etmesi gerektiğini hissetti. Onların hepsi şaşkına döndü, ve Nahor Kudüs’e geri olan yoluna devam etti. Ve, birçok sene boyunca, İsa’nın evden ayrılma konusu, değerlendirilmesi için tekrar gündeme gelmedi.

124. Makale

İsa’nın Geç Çocukluğu

^{124:0.1 (1366.1)} HER ne kadar İsa, okul için İskenderiye’de Celile’ye kıyasla daha iyi bir imkânı memnuniyetle deneyimleyebilecek olmuş olsa da; medeni dünyanın her tarafından akın akın gelmekte olan erkek ve kadınların tüm sınıflarının bu kadar geniş sayıdaki nüfusuyla sürekli iletişimde bulunmanın büyük faydasını aynı zamanda memnuniyetle deneyimlerken, olası en düşük eğitimsel yönlendirmeye kendi yaşam sorunlarını çözmek için bu türden muhteşem çevreye sahip olamazdı. Eğer İsa İskenderiye’de kalmaya devam etmiş olsaydı, onun eğitimi Museviler tarafından ve tamamiyle Musevi olan doğrultuda yönlendirilecekti. Nasıra’da o; Musevi-olmayanları anlamak için kendisini daha yerinde bir biçimde hazırlamış olan, ve, İbrani din-kuramının Doğu, veya diğer bir deyişle Babil, ve Batı, diğer bir deyişle Helenik, görüşlerinin sahip oldukları göreceli faydalara dair daha iyi ve daha dengeli bir düşüncüyü

sağlamış olan bir eğitimi elde etmiş ve bir hazırlanmadan geçmişti.

1. İsa'nın Dokuzuncu Yaşı (M.S. 3. yıl)

124:1.1 (1366.2) Her ne kadar İsa'nın hiçbir zaman ciddi bir biçimde hasta olmadığı söylenebilir olsa da, İsa bu yılda, erkek kardeşleri ve bebek kız kardeşleri ile beraber, çocukluğun küçük çaplı rahatsızlıklarından bazılarını yaşamıştı.

124:1.2 (1366.3) Okul devam etmekte olup, İsa, her ayda bir hafta özgürlüğe sahip olarak, hala ayrı bir konumda tutulan öğrenciydi; ve, o, komşu şehirlere babasıyla gerçekleştirdiği seyahatleri, Nasıra'nın güneyindeki amcasının tarlasındaki konuklukları, ve, Mecdel'den gerçekleştirdikleri balıkçılık gezintileri arasında zamanını yaklaşık olarak eşit bir biçimde bölmeye devam etti.

124:1.3 (1366.4) Okulda bu döneme kadar henüz gerçekleşmiş en ciddi sorun, İsa'nın; her türlü resim, fotoğraf ve çizimin özü bakımından putperestlik olduğuna dair öğreti hakkında hazzana karşı koymaya cüret ettiğinde gerçekleşmişti. İsa, manzara resimleri çizmekten ve çömlekçi kilinden büyük bir çeşitlilikte nesneleri tasarlamaktan büyük keyif almaktaydı. Bu türden her şey, Musevi kanunu tarafından katı bir biçimde yasaklanmıştı; ancak, bu zamana kadar o, bu tür etkinliklere devam etmesine izin verecek kadar ebeveynlerinin karşıtlığını etkisiz hale getirmeyi başarmış konumdaydı.

124:1.4 (1366.5) Ancak sorun tekrar okulda, İsa'nın dersliğin tabanına öğretmenin bir karakalem resmini çizmekte olduğunu, daha gerici öğrencilerden bir tanesi keşfettiğinde alevlendi. Bu resim

gün gibi açık bir biçimde orada durmakta olup, kıdemli üyelerin çoğunluğu, en büyük oğlunun kanun tanımazlığını baskılaması için bir şeylerin yapılması gerektiğini talep etmek için Yusuf'u çağırmaya girişiminden önce, görmüşlerdi. Ve her ne kadar bu, Yusuf ve Meryem'e, çok yönlü ve karşıt çocuklarının eylemleri hakkında gelen şikâyetlerin ilki olmasa da, ona karşı bu zamana kadar yöneltilmiş tüm suçlamalar içinde en ciddi olanıydı. İsa belli bir süre boyunca, dışarıda arka kapının hemen yanı başındaki büyük bir kaya üzerinde oturtturulan bir biçimde, sanatsal çabalarına dair getirilmiş suçlamayı dinledi. O, kendisinin suçlandığı yanlış eylemler yüzünden babasının neden gösterilmesine karşı çıktı; bu nedenle o, suçlayıcıları ile korkusuz bir biçimde yüzleşen bir biçimde ilerledi. Kıdemli üyeler şaşkınlığa uğramıştı. Bazıları yaşanan şeyi mizahla değerlendirme eğiliminde olup, bir veya ikisi, erkek çocuğun dini reddetmese de, kutsallığa karşı geldiği yönünde düşünür görünmekteydi. İsa, görüşünü cesurca savunmuş bir biçimde söyleyeceğini söylemişti; ve, o, tüm diğer tartışmalı hususlarda olduğu gibi bunda da babasının kararına saygı göstereceğini duyurdu. Ve, kıdemli üyelerin heyeti sessizce ayrıldı.

124:1.5 (1367.1) Meryem Yusuf'u; okulda bu sorunlu etkinliklerin hiçbirini artık gerçekleştirmeyeceğine dair söz vermesi koşulu ile, İsa'nın evde kilden nesneler yapmasına izin vermesi için etkimeye çabaladı; ancak, Yusuf, ikinci emrin hahamsal yorumunu devam etmesini kararlaştırmak zorunda hissetti. Ve, böylece İsa artık, babasının evinde yaşadığı müddetçe herhangi bir şeyin suretinde bir şeyi ne çizdi ne de ona şekil verdi. Ancak o; yaptığı şeyin yanlışlığından, ve, genç yaşamının büyük

sınavlarından bir tanesini oluşturmuş olan bu türden gözde bir boş zaman etkinliğini bırakmaktan emin olmamıştı.

124:1.6 (1367.2) Haziran'ın sonuna doğru, babasının eşliğinde İsa, Tabor Dağı'nın zirvesine ilk kez çıkmış oldu. Bu açık bir gün olup, manzara mükemmeldi. O dokuz yaşındaki ufaklığa, Mısır, Afrika ve Roma dışında tüm dünyayı gerçekten gördüğü hissi uyandırdı.

124:1.7 (1367.3) İsa'nın ikinci kız kardeşi olan Marta, Eylül'ün 13'ünde Perşembe akşamı doğmuştu. Marta'nın gelişinden sonra, bu aralar bir süreliğine evde bulunan Yusuf, hem atölye ve hem yatak odası olarak, evlerine bir ilave binanın inşasına başladı. Küçük bir el tezgâhı İsa için inşa edilmişti; ve, ilk kez o, kendisine ait aletlere sahip oldu. Birçok yıl boyunca günün alışlageldik dışındaki saatlerinde o, bu el tezgâhı üzerinde çalışmış olup, boyundurukların yapılışında oldukça uzman hale gelmişti.

124:1.8 (1367.4) Bu kış ve diğerleri, birçok on yıl boyunca Nasıra'da en soğuk olanlarıydı. İsa dağlarda kar görmüş halde olup, kar, yalnızca kısa bir süre boyunca zemin üzerinde kalan bir biçimde, birkaç sefer Nasıra'ya düşmüştü; ancak, bu kışa kadar o buz görmemişti. Suyun bir katı, sıvı ve gaz olabileceği gerçekliği, kaynayan tencerelerden kaçan buhar üzerine uzunca bir süre düşünmüş olarak — ufaklığın bu fiziksel dünya ve onun oluşumu hakkında uzun boylu düşünmesine neden olmuştu; ama yine de, bu büyüyen gencin içinde barınan kişilik bu sürecin en başından beri, uçsuz bucaksız bir evren boyunca tüm bu şeylerin mevcut yaratıcısı ve düzenleyicisiydi.

124:1.9 (1367.5) Nasıra'nın iklimi sert değildi. Ocak, ortalama 10° C etrafında seyreden bir biçimde en soğuk aydı. En sıcak aylar olarak Ekim ve Ağustos boyunca sıcaklık, 23° ila 32° C derecede arasında değişiklik gösterirdi. Dağlardan Ürdün ve Lut Gölü vadisine kadar Filistin'in iklimi, dondurucu soğuklardan kavurucu sıcaklıklara kadar değişiklik gösterdi. Ve böylece, bir açıdan Museviler, dünyanın çeşitlilik gösteren iklimlerinin herhangi birinde veya hepsinde yaşamaya hazırlanmış haldelerdi.

124:1.10 (1367.6) En sıcak yaz ayları boyunca bile serin bir deniz esintisi genellikle batı yönünden, sabahın 10'undan yaklaşık olarak akşamın 10'una kadar esmişti. Ancak zaman zaman, doğudaki çölden gelen sıcak rüzgârlar tüm Filistin boyunca eserdi. Bu sıcak rüzgâr dalgaları genellikle, yağmur mevsiminin sonuna yakın bir biçimde, Şubat ve Mart ayında gelmişti. Bu dönemlerde yağmur, Kasım'dan Nisan'a kadar canlandırıcı sağanaklar halinde düşmüştü; ancak yağmur düzenli bir biçimde yağmadı. Filistin'de yalnızca, kurak ve yağmurlu mevsimler olarak yaz ve kış halinde iki mevsim bulunmaktaydı. Ocak ayında, çiçekler açmaya başlamakta olup, Nisan'ın sonunda toprakların tamamı kocaman bir çiçek bahçesi haline gelirdi.

124:1.11 (1367.7) Bu yılın Mayıs ayında, amcasının çiftliğinde İsa ilk kez, tahıl harmanına yardım etti. On üç yaşına gelmeden o, metal işçiliği dışında, Nasıra çevresinde erkek ve kadınları yaptıkları neredeyse her işe dair bir şeyler öğrenmeyi becermiş haldeydi; ve, o, babasının ölümünden sonra gerçekleşen bir biçimde büyüdüğünde, bir demirci atölyesinde bir kaç ayını harcadı.

124:1.12 (1368.1) İş ve kervan ticareti azaldığında İsa babası ile birlikte, yakındaki Cana, Endor ve Nain'e birçok eğlence veya ticari gezide bulundu. Bir ufaklık olarak bile o sıklıkla, Nasıra'dan kuzey batı doğrultusunda yalnızca yaklaşık beş kilometre uzaklıkta bulunan Seforis'e ziyaretlerde bulundu; ve, o, M.Ö. 4.yıldan yaklaşık olarak M.S. 25'inci yıla kadar Celile'nin başkentine ve Hirodes Antipa'nın yerleşkelerinden bir tanesine bu sık ziyaretlerini gerçekleştirmişti.

124:1.13 (1368.2) İsa fiziksel, ussal, toplumsal ve ruhsal olarak büyümeye devam etti. Onun evin dışına yaptığı yolculuklar, kendi ailesine dair daha iyi ve daha cömert bir anlayışı sunmada fazlasıyla katkıda bulunmuştu; ve, bu zaman zarfında, ebeveynleri hatta, ona öğretmeye ek olarak ondan öğrenmeye başlamıştı. İsa doğuştan bir düşünür olup, gençliğinde bile, yetkin bir öğretmendi. O, sürekli olarak, sözde “sözlü kanun” ile çatışma halindeydi; ancak, o her zaman kendisini, ailesinin uygulamalarına uyumlu hale getirmeyi amaçlamıştı. O, yaşının çocuklarıyla oldukça iyi bir biçimde anlaştı; ancak, o sıklıkla, onların yavaş hareket eden akılları nedeniyle hayal kırıklığına uğradı. On yaşında gelmeden önce, o; fiziksel, ussal ve dini olarak — insan olmanın gerekliliğini sunmak için bir cemiyet haline gelmiş yedi ufaklıktan oluşan bir topluluğun önderi haline gelmişti. Bu erkek çocukları arasında İsa, fiziksel dinlence etkinliğinden oluşan birçok yeni oyunu ve geliştirilmiş çeşitli yöntemleri getirmede başarı elde etmişti.

2. Onuncu Yaş (M.S. 4.yıl)

124:2.1 (1368.3) Babası ile şehrin dışında yürüyüşte bulunurlarken, İsa, yaşam görevinin sahip olduğu olağandışı doğasın bilincine varmakta olduğunu gösteren hisleri ve düşünceleri ilk kez

sergilediğinde, ayın ilk Şabat'ı olarak, Temmuz'un beşiydi. Yusuf, oğlunun tarihi cümlelerini dikkatle dinledi, ancak çok az yorumda bulundu; o, ilave bir bilgi elde etmek için çaba sarf etmedi. Bir sonraki gün İsa, benzer ancak daha geniş bir konuşmayı annesi ile gerçekleştirdi. Meryem benzer bir biçimde ufaklığın duyurularını dinledi, ancak ne de o herhangi ilave bir bilgi elde etme çabası sarf etmedi. İsa, kişiliğinin doğası ve dünya üzerindeki görevinin niteliği ile ilgili kendi bilincinde artan bu ortaya çıkış hakkında ebeveynlerine bu konuşmanın aynısını neredeyse iki yıl önce yapmıştı.

124:2.2 (1368.4) O, Ağustos ayında ileri sinagog okuluna girmişti. Okulda, İsa, yöneltmekte ısrarcı olduğu sorularla sürekli olarak sorun yaratmaktaydı. Artan bir biçimde o, tüm Nasıra'yı neredeyse tamamen birbirine katmaktaydı. Ebeveynleri, bu rahatsızlık yaratan soruları sormayı ona yasaklamaktan nefret etmekteydi; ve, onun başöğretmeni kafası karışan bir biçimde fazlasıyla, bu ufaklığın merakı, kavrayışı ve bilgiye açlığı tarafından etkilenmişti.

124:2.3 (1368.5) İsa'nın oyun arkadaşları, davranışında doğa-ötesi hiçbir şey görmemişti; birçok açıdan o, tamamiyle kendileri gibiydi. Onun çalışmaya ilgisi, bir ölçüde ortalamanın üstündeydi, ancak tamamiyle görülmemiş nitelikte değildi. O okulda, sınıfındaki diğer öğrencilerden daha fazla soru sormaktaydı.

124:2.4 (1368.6) Muhtemelen, en olağandışı ve en dikkat çeken niteliği, sahip olduğu haklar için kavga etmedeki gönülsüzlüğüydü. Yaşına göre çok iyi gelişmiş bir ufaklık olduğu için, oyun arkadaşlarına, adaletsizlikten veya kişisel kötü muameleye maruz kaldığında bile kendisini koruma

eğilimi göstermemesi garip görünmekteydi. Böyle bir şey gerçekleştiğinde, bir yaş büyük, bir komşu çocuğu olan Yakup'un arkadaşlığı nedeniyle bu kişilik özelliğinden fazlasıyla zarar görmedi. Yakup, Yusuf'un bir iş arkadaşı olan taş ustasının oğluydu. Yakup; İsa'nın büyük bir hayranı olup, fiziksel çatışmaya olan nefreti nedeniyle herhangi bir kişinin İsa üzerinde üstünlük kurmasına izin vermemeyi kendisinin işi haline getirmişti. Birkaç sefer, daha büyük ve terbiye almamış gençler, meşhur barışseverliğine güvenerek İsa'ya saldırdı; ancak, onlar her defasında, taş ustasının oğlu Yakup olan, kendi kendine görevlendirmiş savaşçısının ve her daim hazır savunucusunun ellerinde, hiç gecikmeden ve belirli düzeydeki karşılıktan muzdarip olmuşlardı.

^{124:2.5 (1369.1)} İsa genel olarak, dönemlerinin ve nesillerinin daha yüksek ideallerinin savunuculuğunu yapmakta olan Nasıra gençlerinin kabul edilmiş önderiydi. O genç birliktelikleri tarafından; yalnızca adil olduğu için değil, aynı zamanda derin sevginin varlığını gösteren ve üstü kapalı merhamete bile dayanan görülmemiş ve anlayış halindeki bir duygudaşlığa sahip olduğu için gerçek anlamıyla sevilmekteydi.

^{124:2.6 (1369.2)} Bu yıl İsa, yaşça daha büyük bireylerin arkadaşlığı için gözle görülür bir tercih sergilemeye başladı. O, yaşça büyük akıllar ile kültürel, eğitimsel, toplumsal, ekonomik, politik ve dini hususlar üzerine konuşmaktan büyük sevk almaktaydı; ve, onun nedensel düşüncesinin derinliği ve gözlem gücünün keskinliği erişkin birlikteliklerini o kadar büyülemekteydi ki, onlar İsa'nın kendilerini ziyaret etmesine gönüllü olmaktan fazlasını hissetmekteydiler. Ev ekonomisine yardım etmek için sorumlu hale geldiğine kadar, ebeveynleri

sürekli olarak İsa'yı; onun bu şekilde tercihi olarak gösterdiği, yaşça büyük ve daha iyi bilgi sahibi bireyler yerine, kendi yaşındakilerle, veya yaşına yakın olanlarla, arkadaşlık kurması yönünde etkilemeye çalışmaktaydılar.

124:2.7 (1369.3) Bu yılın sonuna doğru o; Celile Denizi'nde amcasıyla birlikte iki aylık bir balıkçılık deneyiminde bulunmuş olup, oldukça başarılı olmuştu. Erkekliğe adım atmadan önce o, uzman bir balıkçı haline gelmiş konumdaydı.

124:2.8 (1369.4) İsa'nın fiziksel gelişimi devam etti; o okulda, gelişmiş ve ayrıcalıklı bir öğrenciydi; o evde, diğer çocukların en büyüğünden üç buçuk yaş daha büyük olmanın yararlarına sahip olarak, küçük erkek ve kız kardeşleri ile oldukça iyi anlaştı. İsa hakkında; olması gereken alçakgönüllülükten ve çocuksal ağırbaşlılıktan yoksun olarak onun haddinden fazla zeki olduğundan bahseden, akılları yavaş çalışan çocukların bazılarının ebeveynleri dışında, Nasıra'da çok iyi düşünülmekteydi. O, genç birlikteliklerinin oyun etkinliklerini daha ciddi ve düşünceli kanallara yönlendirmek için büyüyen bir eğilim sergiledi. O doğuştan bir öğretmen olup, tek kelimeyle, oyun oynaması gerekirken bile bu şekilde faaliyet göstermekten kendisini alamamaktaydı.

124:2.9 (1369.5) Yusuf öncül bir biçimde İsa'ya, üretim ve ticaret karşısında tarımın üstün yönlerini açıklayan bir biçimde, bir yaşam kazanmanın çeşitli araçlarını öğretmeye başladı. Celile, Yahudiye'ye kıyasla çok daha güzel ve varlıklı bir ilçeydi; ve, burada yaşamak yalnızca, Kudüs ve Yahudiye'de yaşamının yaklaşık olarak dörtte biri kadar tutmaktaydı. Burası, beş binden fazla nüfusa sahip iki yüz kasabayı ve on beş binden fazla nüfusa sahip otuz kasabayı taşıyan bir biçimde, tarım

köylülerinin ve gelişmekte olan üretim şehirlerinin bir vilayeti idi.

124:2.10 (1369.6) Celile'nin gölünde balıkçılık üretimini gözlemlemek için babasıyla birlikte gerçekleştirdiği ilk gezide, İsa neredeyse tamamiyle, bir balıkçı olmaya karar verecekti; ancak, babasının işi ile olan yakın ilişkilemi daha sonra, bir marangoz haline gelmesinde onun üzerinde etkide bulunurken, daha da sonra çeşitli etkilerin bir birleşimi onu, yeni bir düzene ait bir dini öğretmen haline gelmenin nihai tercihine getirdi.

3. On Birinci Yaş (M.S. 5. yıl)

124:3.1 (1369.7) Bu yıl boyunca ufaklık babasıyla birlikte evden uzağa gezilerde bulunmaya devam etmişti; ancak, o aynı zamanda, sıklıkla amcasının çiftliğini ziyaret edip, zaman zaman, Mecdel'in yakında yönetim merkezini kurmuş olan amcası ile birlikte balıkçılıkta bulunmak için bu şehre uğramaktaydı.

124:3.2 (1369.8) Yusuf ve Meryem sıklıkla, İsa için belirli derecede özel bir iltimas göstermenin çekiciliğine kapılmaktaydılar; aksi halde onlar, nihai sona ait bir evlat olarak onun söz verilmiş bir çocuk olduğuna dair bilgiye ihanet edeceklerini düşünmekteydiler. Ancak, ebeveynlerinin her ikisi de olağanüstü bir biçimde, tüm bu hususlarda bilge ve doğru olanı gören nitelikteydiler. Birkaç kez onlar İsa'ya, olası en dolaylı biçimde ve olası en düşük derecede iltimas göstermişti; ancak, bu en küçük düzeyde bile ufaklık, hiç vakit kaybetmeden özel davranışların her türlüünü reddetmişti.

124:3.3 (1370.1) İsa, kervan malzemeleri satan dükkânda dikkate değer derecede vakit geçirmişti; ve, dünyanın her yerinden

gelmekte olan yolcularla konuşarak, dünyada gerçekleşmekte olan şeylere dair çok büyük bir bilgi hazinesi elde etmişti; bu, yaşına göre, çok şaşırtıcıydı. Bu yaş, sınırsız oyunu ve çocuksu neşeyi engelsiz deneyimlediği son yıldı. Bu zaman zarfından itibaren, zorluklar ve sorumluluklar bu gencin yaşamında hızlıca çoğaldı.

124:3.4 (1370.2) M.S. 5.yılda Haziran'ın 24'ünde, Çarşamba akşamı Yude dünyaya geldi. Bu, yedinci çocuğun doğumunda beklenmeyen gelişmeler yaşandı. Meryem bir kaç hafta boyunca o kadar büyük derecede hastaydı ki, Yusuf evde kalmaya devam etti. İsa; babasının gündelik yapması gereken işleriyle fazlaca meşgul olup, annesinin ciddi hastalığının yarattığı birçok sorumluluğu üstlenmişti. Bu genç için, erken yaşlarının çocuksu tutumuna geri dönmek bir daha mümkün olmadı. On bir yaşına gelmeden önce — annesinin hastalığından beri o; en büyük çocuğun sorumluluklarını yüklenmek zorunda kalmış olup, bütün bunları, bu yükler omuzlarına normalde düşmesi gerekenden bir veya iki bütün yıl öncesinde gerçekleştirmişti.

124:3.5 (1370.3) Hazzan, İbrani yazıtlarında uzmanlaşmasına yardım eden bir biçimde, her hafta bir akşamını İsa ile geçirdi. O, gelecek vaat eden öğrencisinin gelişimiyle fazlasıyla ilgiliydi; bu nedenle o, birçok açıdan ona yardım etmeye gönüllüydü. Bu Musevi pedagogu, İsa'nın büyümekte olan aklı üzerinde büyük bir etkide bulundu; ancak, bu pedagog, eğitimli hahamlar tarafından öğrenimine devam etmesi amacıyla Kudüs'e gitme imkânlarına dair verdiği tavsiyelerin tümüne neden bu kadar ilgisiz olduğunu hiç bir zaman kavrayamamıştı.

124:3.6 (1370.4) Mayıs'ın ortasında, ufaklık; tarihi İbrani şehri Bet Şean, önde gelen Yunan Şehri Dekapolis olarak Scythopolis'e bir iş gezisinde babasına eşlik etti. Bu yol üzerinde Yusuf, Filistinliler olarak Kral Şaul'un eski tarihinin ve bunun sonrasında gerçekleşen İsrail'in çalkantılı tarihi olaylarının büyük bir kısmını anlattı. İsa çok derin bir biçimde, medeniyet yüzü görmemiş olarak bahsedilen bu şehrin temiz görünüşü ve düzenli yaşamı karşısında etkilenmişti. O; açık hava tiyatrosu karşısında gözleri açık kalmış, "medeniyet yüzü görmemiş" tanrılara olan inanca adanmış güzel mermer mabede hayran olmuştu. Yusuf; ufaklığın ilgisi karşısında fazlasıyla şaşkına dönmüş olup, Kudüs'de Musevi mabedinin güzelliği ve ihtişamını göklere çıkararak İsa'nın bu olumlar dışavurumlarına karşılık göstermeyi amaçlamıştı. İsa sıklıkla, Nasıra'nın tepesinden bu muhteşem Yunan şehrine meraklı gözlerle bakan konumda bulunmaktaydı; ve, birçok kez o, bu şehrin detaylı belediye işleri ve süslü yapıları hakkında sorular sormuş konumdaydı; ancak babası her zaman, bu sorulara cevap vermekten kaçınmayı amaçlar konumda bulunmuştu. Bu aşamada artık onlar, bu Musevi-olmayan şehrin güzellikleri ile göz göze gelmiş konumdaydılar; ve, Yusuf, İsa'nın sorularını nazik bir biçimde atlatamamaktaydı.

124:3.7 (1370.5) Tam da bu zaman zarfında Dekapolis'in Yunan şehirleri arasında fiziksel maharetin yıllık mücadele oyunlarının ve toplum gösterimlerinin Scythopolis amfi-tiyatrosunda gerçekleşimi, bu olaya denk gelmişti; ve İsa, babasının onu oyunları izlemeye götürmesinde ısrarcıydı; ve, İsa o kadar ısrar etmekteydi ki, Yusuf onu reddetmekte gönülsüz olmaktaydı. Bu erkek çocuğu; oyunlardan büyük heyecan duymuş olup, fiziksel gelişimin ve atletik yeteneğin

gösterimlerine ait ruhaniyete oldukça gönülden bir biçimde katılmıştı. Yusuf tarif edilemez bir biçimde; İsa “medeniyet yüzü görmemiş” gösteriş arzusunun bu dışavurumlarına bakarken, oğlunun ilgisini gözlemlemekten şaşkına dönmüştü. Oyunlar sona erdiğinde, İsa’nın, bu oyunları onayladığına dair görüşünü bildirişini ve açık havada yapılan sağlığa yararlı fiziksel etkinlikler tarafından bu şekilde faydalanırlarsa Nasıra’nın genç insanları için güzel olacağının tavsiyesinde bulunuşunu duyduğunda, Yusuf hayatının sürprizini yaşamıştı. Yusuf İsa ile, bu tür uygulamaların kötü nitelikteki doğası hakkında İsa ile açık ve uzun bir konuşmada bulundu; ancak, o, ufaklığın ikna olmadığını çok iyi bilmekteydi.

124:3.8 (1371.1) En başından beri İsa’nın, babasının kendisine sinirlendiğini gördüğü tek an; karşılıklı yorumları devam ederken, bu erkek çocuğun, geri dönüp Nasıra’da bir amfiteyatronun inşası için çalışmayı tavsiye edecek kadar Musevi düşüncesinin eğilimlerini çok fazlasıyla unutuşu biçiminde, han içinde odalarında olan o akşamdı. Yusuf, en büyük oğlunun bu türden Musevi-dışı eğilimleri ifade edişini duyduğunda, olağan sakin mizacını yitirmişti; ve, İsa’yı omzundan kavrayarak şunu cümleyi kızgın bir biçimde haykırmıştı: “Oğlum, yaşadığın müddetçe bu türden bir şeytani düşünceyi dilinden çıkardığını duymama bir daha asla izin verme.” İsa, babasının duygu dolu tepkisi karşısında fazlasıyla irkilmişti; o daha önce hiçbir kez, babasının gereksiz sinirinin kişisel olarak doğrultulmuş okunu hissetmek zorunda bırakılmamıştı; İsa şaşırıp, tarif edilemez bir biçimde hayrete düşmüştü. O sadece şöyle söyledi: “Peki o zaman, babacığım, istediğin gibi olsun.” Ve, bir daha hiçbir zaman erkek çocuk, babası yaşadığı müddetçe, Yunanlılar’ın oyunlarına ve diğer sportif

etkinliklerine dair en küçük derecede bir imada dahi bulunmamıştı.

124:3.9 (1371.2) Daha sonra, İsa; Kudüs’de Yunan amfi-tiyatrosunu görmüş, Musevi bakış açısından bu tür şeylerin ne kadar nefret dolu olduğunu öğrenmişti. Yine de, yaşamı boyunca o; sağlıklı boş zaman etkinlikleri düşüncesini kendi yaşam tasarımlarına aktarmaya, ve, Musevi âdeti izin verdikçe, on iki havarisi için gündelik etkinliklerden oluşan daha sonraki uygulamalar bütününe eklemeyi amaçlamıştı.

124:3.10 (1371.3) Bu on birinci yılın sonunda İsa capcanlı, oldukça gelişmiş, makul derecede mizah sahibi, ve oldukça rahat bir delikanlıydı; ancak, bu yıldan itibaren o, derin düşünüşün ve ciddi fikir yürütüşün görülmemiş dönemlerine gittikçe artan bir biçimde düşmekteydi. O, ailesine olan sorumluluklarını yerine getirecek iken dünyaya olan görev çağrısına aynı zamanda nasıl sadık kalacağı hakkında derin düşüncelere dalmaktaydı; o hali hazırda, hizmetinin Musevi insanlarını iyileştirmek ile sınırlı olmaması gerektiğini düşünmüş haldeydi.

4. On İkinci Yaş (M.S. 6.yıl)

124:4.1 (1371.4) Bu, İsa’nın yaşamında dikkate değer bir yıldı. O, okulda ilerlemeye devam ederken ve doğa üzerindeki çalışmasında alt edilemez hale gelirken, aracılığı ile insanların yaşamlarını kazandıkları yöntemler üzerindeki araştırmasını giderek yoğunlaşan bir biçimde gerçekleştirmekteydi. İsa, evdeki marangoz atölyesinde gündelik işler yapmaya başlamış olup, ona, bir Musevi ailesinde elde edilmesi oldukça görülmemiş bir düzenleme olarak, kazandıklarını idare etme izni verilmişti. Bu yıl o aynı zamanda, bu tür şeyleri aile içinde

sır olarak saklamanın bilgeliğini öğrenmişti. O, köyde öncesinden nasıl kargaşaya neden olduğunun bilince varır hale gelmekteydi; ve, bu andan itibaren o, akranlarından farklı olarak görülmesine neden olabilecek her şeyi gizlemede artan bir biçimde seçici hale gelmişti.

^{124:4.2 (1371.5)} Bu yıl boyunca, o; görevinin doğasına dair, birebir kuşku olmasa da, birçok belirsizlik dönemi deneyimlemişti. Onun doğal biçimde gelişmekte olan insan aklı, çifte doğasının gerçekliğini henüz bütünüyle kavramamaktaydı. Tek bir kişiliğe sahip olduğu gerçeği; sahip olduğu bilincin, bu aynı kişilik ile ilişkilendirilmiş doğayı meydana getiren bahse konu etkenlerin çifte kökenini tanımayı zor hale getirmişti.

^{124:4.3 (1371.6)} Bu andan itibaren o, erkek ve kız kardeşleri ile anlaşmada daha başarılı hale gelmişti. O; kardeşlerinin refahına ve mutluluğuna dair her zaman anlayışlı ve düşünceli olan bir biçimde artarak duyarlı hale gelmekte olup, kamu hizmetinin başlangıcına kadar onlar ile iyi ilişkilere keyifle sahip olmuştu. Daha detaylı olmak gerekirse: James ve Miryam ile anlaşmakta olup, Amos ve Ruth olarak daha küçük (henüz doğmamış) iki çocuk ile olası en mükemmel derecede geçinmekteydi. İsa her zaman Marta ile oldukça iyi bir biçimde anlaşmıştı. Evde ne sorun yaşıdıysa tümü, Yusuf ve, özellikle, Yude ile deneyimlediği anlaşamazlıktan doğmuştu.

^{124:4.4 (1372.1)} Yusuf ve Meryem için, kutsallığın ve insanlığın bu görülmemiş bileşiminin yetiştirilmesini üstlenmek zorlayıcı bir deneyimdi; ve, onlar, ebeveynsel sorumluluklarını fazlasıyla sadık ve başarılı bir biçimde yerine getirmede büyük bir takdiri hak etmektedirler. Artan bir biçimde İsa'nın ebeveynleri, bu en büyük erkek çocuğun bünyesinde insan-ötesi olan bir şeyin

ikamet ettiğinin farkına varmışlardı; ancak, onlar hiçbir zaman, söz verilmiş bu erkek çocuğun gerçekten ve bütün gerçekliğiyle, nesnelerden ve varlıklardan oluşan bu yerel evrenin mevcut yaratıcı oluşunu en küçük derece bile hayal etmemişlerdi. Yusuf ve Meryem; oğulları İsa'nın gerçekten de fani beden içinde Kâinat Yaratıcı'nın vücutlaşımı olduğunu, hiçbir şekilde öğrenmeden yaşamış ve ölmüşlerdi.

124:4.5 (1372.2) Bu yıl, İsa müziğe, her zamankinden daha çok ilgi göstermişti; ve, o, erkek ve kız kardeşleri için ev okulunda derslerine devam etmişti. Yaklaşık olarak bu zaman zarfında, ufaklık fazlasıyla belirgin bir biçimde, sahip olduğu görevin özüne dair Yusuf ve Meryem'in bakış açıları arasındaki farklılığın bilincine varmıştı. İsa fazlasıyla, onun derin uykuda olduğunu düşündüklerinde anne ve babasının görüş alışverişlerini sıklıkla duyarak, ebeveynlerinin farklılık gösteren düşünceleri üzerine fikir yürütmekteydi. Annesinin en sonunda, yaşam süreci ile ilgili hususlarda oğlunun kendi yönlendirmesini kademeli bir biçimde reddedişinin farkına varmasıyla üzüleceği bir biçimde, giderek artan bir biçimde babasının görüşüne eğilim göstermekteydi. Ve, yıllar böylece ilerlerken, anlayıştaki bu ayrılık derinleşti. Gittikçe azalan bir biçimde Meryem, İsa'nın görevinin önemini kavramıştı; ve, artan bir biçimde bu iyi anne, gözde oğlunu arzuladığı beklentileri yerine getirmedeki başarısızlığı karşısında incinmekteydi.

124:4.6 (1372.3) Yusuf, İsa'nın görevinin ruhsal doğasına karşı büyüyen bir inancı beslemişti. Ve, daha da başka ve daha önemli nedenlerle, İsa'nın dünya üzerindeki bahşedilişine dair

kavramsallaşmasının yerine gelişini gören bir biçimde yaşamaması talihsiz bir olay olarak görünmektedir.

124:4.7 (1372.4) Okuldaki son yılı boyunca, on iki yaşındayken, İsa babasına; eve her girişte, veya çıkışta, kapı menteşesine çivilenmiş parşömenin bir kısmına dokunma, ve daha sonra, parşömene dokunan parmağı öpmenin Musevi âdeti için karşı koymuştu. Bu âdetin bir parçası olarak şunları söylemek adettendi: “Koruyucumuz bu andan itibaren ve hatta sonsuza kadar, bizim gelişimizi ve gidişimizi korusun.” Yusuf ve Meryem öncesinden sürekli bir biçimde, bu tür yaratımların puta tapınma amaçları için kullanılabileceğini açıklayarak, şekil çizmemenin veya resim yapmamanın nedenleri hakkında İsa’yı yönlendirmekteydiler. Her ne kadar İsa şekillere ve resimlere karşı onların yasaklarını tamamiyle anlamada başarısız olmuş olsa da, o; tutarlılığa dair büyük bir kavramsallaşmaya sahip olup, bu nedenle babasına, kapı menteşesi parşömenine yapılan bu alışkanlıksal gözetimin içerdiği içkin putsal öze değindi. Ve, Yusuf parşömeni, İsa böyle kendisine karşı geldikten sonra çıkardı.

124:4.8 (1372.5) Zaman ilerledikçe, İsa, aile duaları ve diğer adetler olarak dini ibadet biçimleri üzerinde değişiklikte bulunmak için fazlasıyla uğraştı. Ve, Nasıra’da bu tür birçok şeyi gerçekleştirmek mümkündü; zira, sinagog, ünlü Nasıra öğretmeni Hose tarafından temsil edildiği gibi, hahamların özgürlükçü bir okulunun etkisi altındaydı.

124:4.9 (1372.6) Bu ve bunu takip eden iki yıl boyunca İsa; dini uygulamalara ve toplumsal hizmetlere dair kişisel görüşlerini, ebeveynlerinin yerleşmiş inançlar ile sürekli uyumlaştırma çabasının sonucu olarak, büyük bir zihinsel sıkıntıdan

muzdarip oldu. O, kendi yargılarına sadık alma dürtüsü ile ebeveynlerine olan görevsel bağlılığının yarattığı vicdani uyarıların çatışması nedeniyle fazlasıyla üzölmüştü; onun yaşadığı en büyük çatışma, genç aklında en başta gelen iki emir arasındaki çatışmaydı. Bir tanesi şuydu: “Gerçek ve doğruluğa dair en yüksek yargılarının emrettiğı şeylere sadık ol.” Diğer ise: “Anneni ve babanı onurlandır, zira sana yaşamlarını veren ve seni besleyen onlardır.” Buna rağmen, İsa hiçbir zaman, bir kişinin sahip olduğı kişisel yargılara olan sadakatinden ve bir kişinin ailesine gösterdiği görev duygusundan oluşan bu iki sınır arasında ihtiyaç duyulmakta olan günlük uyumlarda bulunma sorumluluğundan kaçmadı; ve, o, kişisel yargıları ve aile sorumluluklarını, sadakate, adalete, hoşgöröye ve derin sevgiye dayanan toplumsal birlikteliğın üstün bir kavramsallaşmasına doğru olan artan bir biçimde uyumlu harmanlanışını yerine getirmenin tatminini elde etmişti.

5. On Üçüncü Yaşı (M.S. 7.yıl)

^{124:5.1 (1373.1)} Bu yıl içinde, Nasıra’nın ufaklığı, oğlan çocuğı düzeyinden genç delikanlılığın başlangıcına geçmişti; onun sesi değişmeye başlamış olup, aklının ve bedeninin diğer nitelikleri yaklaşmakta olan erkeklik düzeyine işaret etmekteydi.

^{124:5.2 (1373.2)} Pazar gecesi, M.S. 7.yılda Ocak’ın 9’unda bebek kardeşı Amos doğmuştu. Yude daha iki yaşında bile değildi, ve bebek kız kardeşı Ruth, henüz gelmemişti; böylelikle görölebilir ki, İsa, babası ertesi sene kaza eseri gerçekleşen ölümünü yaşadığında, korumasına bırakılmış küçük çocuklardan oluşan büyük bir aileye sahipti.

124:5.3 (1373.3) Yaklaşık olarak Şubat’ın ortasında, İsa, insanın aydınlanması ve Tanrı’nın açığa çıkarılışı için dünya üzerinde bir görevi yerine getirmenin nihai sonuna sahip olduğundan insansı bir biçimde emin hale geldi. Uzak dönemi kapsayan tasarımlar ile birlikte çok önemli kararlar, dış görünüşü bakımından, Nasıra’nın ortalama bir Musevi ufaklığı olan bu delikanlının aklında kurgulanmaktaydı. Tüm Nebadon’un ussal yaşamı, tüm bunların hepsi bu aşamada ergen olan marangoz çocuğunun düşüncesinde ve eyleminde gerçekleşirken, büyülenmiş ve mest olmuş gözlerle izlemekteydi.

124:5.4 (1373.4) M.S. 7.yılda Mart’ın 20’inde, haftanın ilk günü, İsa, Nasıra sinagogunun bünyesindeki yerel okulda eğitim programından mezun oldu. Bu; bir “En Yüksek Unsur’un evladı” ve tüm dünyanın koruyucusunun hizmetkârı olarak, en büyük erkek çocuğun bir “emir evladı ve İsrail’in Koruyucu Tanrısı’nın ailesinde kurtarılmış ilk erkek çocuğu halinde duyurulduğu gün olarak, her Musevi ailesinin yaşamı için büyük bir gündü.

124:5.5 (1373.5) Bu haftanın öncesindeki Cuma günü, Yusuf, bu mutlu günde hâlihazır olmak için, yeni bir kamu binasındaki görevinde çalıştığı yer olan Seforis’den gelmiş bulunmaktaydı. İsa’nın öğretmeni kendinden emin bir biçimde; bu algıları açık ve kararlı öğrencinin, çok farklı bir görev olarak görülmüşün dışında bir sürece sahip olmanın nihai sonuna ait olduğuna inanmaktaydı. İsa’nın itaatkâr olmayan eğilimleri ile yaşadıkları tüm sıkıntılara rağmen, kıdemli üyeler; ufaklıktan oldukça fazla bir biçimde gurur duymakta olup, hâlihazırda, meşhur İbrani akademilerinde eğitime devam etmesi için

İsa'nın Kudüs'e gitmesinde onu yetkin hale getirecek tasarımların detaylarını oluşturmaya başlamışlardı.

124:5.6 (1373.6) İsa bu tasarımların tartışıldığını zaman zaman duyduğunda, hahamlar ile çalışmak için Kudüs'e hiçbir zaman gitmeyeceğinden artan bir biçimde emin hale geldi. Ancak o çok az; hali hazırda beş erkek ve üç kız kardeşe ek olarak annesi ve kendisinden meydana gelen geniş bir aileye bakma ve onu yönlendirme sorumluluğunu üstlenmesine neden olan bir biçimde tüm bu tasarımların geride bırakılmasını gerektiren, çok yakın zamanda gerçekleşecek olan trajediyi çok az öngörmüştü. İsa, babası Yusuf'a doğana kıyasla, bu aileye bakmada daha büyük ve daha geniş bir deneyime sahip olmaktaydı, ve, o, kendisi için daha sonra koymuş olduğu ortak ölçütün ne olması gerektiğini tasarlamıştı: bilge, sabırlı, anlayışlı ve verimli bir öğretmen haline gelmek, ve, çok ani bir biçimde gerçekleşmiş biçimde kederle yaralanmış ve hiç beklenmeyen bir biçimde ölümün yokluğunu çekmiş olan bu aileye — kendi ailesine — en büyük kardeş olmak.

6. Kudüs'e olan Yolculuk

124:6.1 (1374.1) Bu aşamada genç erkekliğin sınırına ulaşmış ve sinagog okulundan resmi bir biçimde mezun olmuş olarak, İsa, ilk Hamursuzu'nun kutlamasında ailesine katılmak için ebeveynleri ile Kudüs'e gitmeye yetkin hale gelmişti. Bu yılın Hamursuz ziyafeti, M.S. 7.yılda Nisan'ın 9'unda Cumartesi gününe rastlamaktaydı. Önemli bir büyüklükteki katile (103 kişi) Kudüs için Nisan'ın 4'ünde erken Pazartesi sabahı Nasıra'dan ayrılmak için hazırlandı. Onlar, Samaria'ya güney yönünde hareket etti; ancak, Jezreel'e ulaştıklarında, Samaria'nın içinden geçmemek için Ürdün Vadisine doğru

Gilboğa Dağı etrafından dolanarak, doğuya yöneldiler. Yusuf ve ailesi, Yakup'un kuyusu ve Bethel yolu üzerinde Samaria'dan geçmekten büyük keyif alacaklardı; ancak, Museviler Samiriler ile irtibat kurmaktan hoşlanmadıkları için, akrabalarıyla Ürdün vadisi üzerinden gitmeye karar vermişlerdi.

124:6.2 (1374.2) Kendisinden fazlasıyla korkulmakta olan Hirodes Archelaus tahttan düşmüştü, ve onlar, İsa'yı Kudüs'e götürmede çok az korkuya sahiplerdi. İlk Hirodes'in Beytüllahim'in bebeğini yok etme arzusunun üzerinden o iki yıl geçmiş olup, hiç kimse artık, öncesinde yaşanılmış hadiseyi Nasıra'nın bu seçilmeyen ufaklığı ile ilişkilendirmeyi düşünmemekteydi.

124:6.3 (1374.3) Jezreel dönüş noktasına ulaşmalarından önce, ve yolculuklarına devam ederlerken, oldukça yakın bir zaman içinde, gidiş yönlerinin solunda, onlar, Shunem tarihi köyünden geçtiler; ve, İsa tekrar, bir zamanlar orada yaşamış ve aynı zamanda buranın yakınlarında Elyasa'nın birçok mükemmel eserini sergilediği, tüm İsrail'in en güzel genç kızlarının hikâyesini duymuştu. Jezreel'den geçerken, İsa'nın ebeveynleri, Ahav ve Yezebel'in yaptıklarına ek olarak Yehu'nun gerçekleştirdiklerini anlattı. Gilboğa Dağı etrafından geçtiklerinde, onlar fazlasıyla, bu dağın eteklerinde canına kıymış olan Şaul'dan, Kral Davut'dan ve bu tarihi yer ile ilgili olaylardan bahsettiler.

124:6.4 (1374.4) Gilboğa'nın tabanı etrafından dolanırlarken, kutsal yolcular, gitmiş oldukları yönün sağında Scythopolis Yunan şehrini görebilmekteydiler. Onlar, uzaktan mermer yapılarına baktılar; ancak onlar, bu Musevi-olmayan şehre, Kudüs'te

Hamursuz'un çok ciddi ve kutsal törenlerine katılmalarına engel olacak şekilde kendilerini kirletmemek için yaklaşmadılar. Meryem, ne Yusuf'un ne de İsa'nın Scythopolis'den bahsetmeyişini anlamamıştı. Meryem, onlar bu olayı kendisine hiçbir zaman açığa çıkarmadıkları için, bir önceki yılda yaşadıkları tartışma hakkında hiçbir şey bilmemekteydi.

124:6.5 (1374.5) Yol bu aşamada doğrudan bir biçimde, savan iklimine sahip Ürdün vadisine doğru inmekteydi; ve, yakın bir süre içinde İsa, Lut Gölü'ne doğru inerek akmakta olan ıslıl ıslıl parıldayan ve hafif hafif dalgalanan sularıya birlikte eğimli ve sürekli-rüzgârlı Ürdün'e bakan meraklı gözlerine sahip olacaktı. Onlar, uçsuz bucaksız tahıl tarlalarından ve pembe çiçekleri ile dolup taşan güzel zakkumlardan büyük keyif alarak bu savan vadisinde güneye doğru hareket ederlerken soğuk için giymiş oldukları üstleri çıkarmışlardı; bunun karşısında, zirvesi karlı çok büyük Hermon Dağı, tarihi vadiye ihtişamlı bir biçimde üstten bakar halde, çok ilerde kuzey yönünde durmaktaydı. Karşı Scythopolis'in karşı yönünde üç saatten biraz daha fazla süren yolculuk sonrasında onlar, baloncuklar çıkaran bir pınara rastlamışlardı; ve, burada onlar, yıldızların aydınlattığı gökyüzünün altında gece için konaklamışlardı.

124:6.6 (1374.6) Yolculuklarının ikinci gününde onlar, doğudan Ürdün'e akmakta olan Jabbok'un olduğu yerden geçtiler; ve, bu ırmak vadisinden yukarı doğru doğu yönünde bakarak onlar, araziye işgal etmek için Medyen topluluklarının akın ettikleri dönem olan Gideon dönemini anlattılar. İkinci gün yolculuğunun sonuna doğru, onlar; zirvesinde, Hirodes'in

öncesinden, eşlerinden bir tanesini hapsedtiği ve boğdurduğu iki erkek çocuğunu gömdüğü yer olan, Ürdün Vadisi'ne tepeden bakan en büyük dağ olan Sartaba Dağı'nın tabanında konaklamışlardı.

124:6.7 (1375.1) Üçüncü gün onlar; Hirodes tarafından yakın bir zamanda inşa edilmiş olan iki köyden geçmiş olup, onların üstün mimarisi ve güzel palmiye bahçelerini gözlemlemişlerdi. Hava karardığında onlar, ertesi sabaha kadar kalmaya devam ettikleri yer olan Eriha'ya ulaşmışlardı. Bu akşam Yusuf, Meryem ve İsa; Musevi geleneğine göre, dillerinde İsa olarak adlandırılmaktaki, Yeşu'nun meşhur eylemlerini gerçekleştirdiği yer olan tarihi Eriha'nın yerleşkesine doğru yaklaşık iki buçuk kilometre yürümüşlerdi.

124:6.8 (1375.2) Dördüncü ve son yolculuk günü, yol, kutsal yolcuların devamlı gerçekleşen bir ilerleyişine sahne olmaktaydı. Onlar tepeye yaklaştıklarında, Ürdün vadisi boyunca dağlar ve ötesine, ve güneyde, Lut Gölü'nün durgun sularına bakabilmekteydiler. Kudüs'e olan yolun yaklaşık olarak yarısında, İsa, (sonraki yaşamının bir kısmını fazlasıyla kaplayacak olan bir bölge olarak) Zeytindağı'nı ilk gez görmüştü; ve, Yusuf ona, Kutsal Şehir'in tam da bu dağ sırasının hemen ötesinde kaldığını gösterdi; ve, ufaklığın kalbi, cennetsel Yaratıcısı'nın şehrine ve evine yakın bir zamanda bakabileceği sevinç dolu bekleyiş ile hızla çarpırmaktaydı.

124:6.9 (1375.3) Zeytindağı'nın doğu yamaçları üzerinde onlar, Bethani ismindeki küçük bir köyün sınırlarında dinlenmek için durdular. Misafirperver köylüler, kutsal yolculara hizmet etmek için akın ettiler; ve öyle olmuştu ki Yusuf ve onun ailesi, İsa ile aynı yaşta bulunan — Meryem, Marta ve Lazarus

ismindeki — üç çocuğa sahip bir Şimon'un evi yakınında durmuştu. Onlar Nasıra ailesini içecek bir şey ikram etmek için davet etmişti; ve, iki aile arasında yaşam boyu sürececek bir arkadaşlık birden bire ortaya çıkmıştı. Birçok önemli olaya sahne olmuş yaşamı içerisinde, bundan sonra birçok kez, İsa, bu evde durmuştu.

^{124:6.10 (1375.4)} Onlar yolcuklarına devam etmede ısrarcı olup, yakın bir zaman içinde Zeytindağı'nın eşiğine geldiler; ve, İsa, (kendi hafızasında) ilk kez, Kutsal Şehri, gösterişli sarayları ve Yaratıcısı'nın ilham verici mabedini görmüştü. Yaşamında daha önce hiçbir zaman İsa; Kudüs'e olan ilk bakışında mest olur biçimde Zeytindağı üzerinde bu Nisan ikindisinde dururken, bu anda oldukça bütüncül bir biçimde kendisini esir almış bu gibi tamamiyle insan kökenli olan heyecanı deneyimlememişti. Ve, daha sonraki yıllarda, o, bu aynı yerde durmuş, ve, cennetsel öğretmenlerinin sonuncusu ve en büyüğü olan başka bir peygamberi reddetmek üzere olan şehre ağlamıştı.

^{124:6.11 (1375.5)} Ancak, onlar, Kudüs'e acele etmekteydiler. Vakit bu aşamada Perşembe ikindisi olmuştu. Şehre ulaşırlarken, onlar, mabedi geçtiler; ve, İsa daha öncesinde hiçbir zaman, insan varlıklarının bu tür kalabalıklarına bakmamıştı. O; bu Museviler'in nasıl, bilinen dünyanın ücra kısımlarından burada bir araya geldiği üzerinde derin bir biçimde düşünmüştü.

^{124:6.12 (1375.6)} Yakın bir zaman içinde onlar; Zekeriya aracılığı ile hem Yahya hem de İsa'nın öncül tarihine dair bir şeyler bilmekte olan Meryem'in varlıklı bir akrabasının geniş evinde, Hamursuz haftası boyunca konaklamaları için önceden ayarlanmış yere vardılar. Hazırlık günü olarak ertesi gün, onlar,

Hamursuz Şabatı'nın olması gereken kutlanması için hazır hale geldiler.

124:6.13 (1375.7) Her ne kadar tüm Kudüs Hamursuz için hazırlanmada yerine duramaz bir konumda bulunsa da, Yusuf oğlunu, gerekli on beş yaşına ulaşır ulaşmaz, iki yıl sonraki eğitimine devam etmesi için ayarlanmış olan akademiye ziyaret etmek amacıyla gezdirmeye vakit buldu. Yusuf, dikkatli bir biçimde oluşturulmuş tüm bu tasarımlara İsa'nın ne kadar da az ilgi göstermekte olduğunu gözlemediğinde gerçek anlamıyla şaşırmıştı.

124:6.14 (1375.8) İsa, mabet ve onunla ilişkili tüm hizmetler ve başka etkinlikler tarafından derin bir biçimde etkilenmişti. Dört yaşından beri ilk kez, o, birçok soru soramayacak kadar kendi düşüncelerine dalmıştı. O, buna rağmen, babasına; neden cennetsel Yaratıcı'nın birçok masum ve yardıma muhtaç hayvanın kıyımını gerektirdiği ile ilgili, (daha önceki durumlarda olduğu gibi) birkaç utandırıcı soru sormuştu. Ve, babası oldukça iyi bir biçimde; ufaklığın yüzündeki ifadeden, cevaplarının ve açıklama girişimlerinin, derin düşünceye sahip ve kesin nedensellikte bulunan oğlu için tatmin edilemez nitelikte olduğunu bilmekteydi.

124:6.15 (1376.1) Hamursuz Şabatı'ndan önceki gün, ruhsal aydınlanmanın gelgitsel akıntısı; İsa'nın fani aklına tüm gücüyle girmiş olup, onun insan kalbini, tarihi Hamursuz anma töreninin kutlanması için bir araya gelmiş olan ruhsal olarak gözleri görmeyen ve ahlaki olarak bilgisiz çok sayıdaki insan için şefkat dolu bir acıma ile dolup taşırmıştı. Bu, Tanrı'nın Oğlu'nun beden içinde geçirdiği en olağanüstü günlerden bir tanesiydi; ve, bu gece boyunca, dünya süreci içinde ilk kez,

Emanuel tarafından görevlendirilmiş ve şunu söylemiş olan Salvington’lu bir görevli iletici kendisi tarafından görünür hale geldi: “Beklenen vakit geldi. Zaman artık, Yaratıcı’nın görevi ile ilgilenmeye başlaman gereken zaman.”

124:6.16 (1376.2) Ve, böylece, orada bu aşamada; Nasıra ailesinin ağır sorumluluklarının genç omuzlarına düşmesinden önce bile, bir evrenin sorumluluklarının üstlenilmeye başlamasının vaktinin gelmiş olduğunu, daha on üç yaşını doldurmadan, bu ufaklığa hatırlatmak için göksel iletici ulaşmıştı. Bu; Urantia üzerinde Evlat’ın bahşedilişinin nihai olarak tamamlanışı ile sonuçlanan olayların uzun bir dizisinin ilk sahnesi olup, “bir evrenin yönetimini kendi insan-kutsal omuzlarına” olan yüklenişiydi.

124:6.17 (1376.3) Zaman ilerledikçe, vücutlaşımın gizemi, hepimiz için, gittikçe artan bir biçimde kavranılamaz hale geldi. Bizler neredeyse hiçbir biçimde, Nasıralı bu ufaklığın Nebadon’un tamamının yaratıcısı olduğu gerçeğini kavrayamamaktaydık. Ne de bizler bugünlerde, bahse konu bu Yaratan Evlat’ın ruhaniyeti ile kendi Cennet Yaratıcısı’nın ruhaniyetinin, insanlığın ruhlarında ilişkilenecek olduğunu anlamaktayız. Zamanın ilerleyişiyle, bizler; kendi insan aklının artan bir biçimdeki, beden içinde yaşamını sürdürürken ruhaniyet bakımından omuzlarına bir evrenin sorumluluğunun yüklü olduğunu ayırt edişini görebilmekteydik.

124:6.18 (1376.4) Nasıra ufaklığının süreci böylece sona ermekte, ve, ebeveynlerinin arzularinkine ek olarak ailesine ve günü ve çağının toplumuna olan sorumlulukları ile genişleyen yaşam gayesini birleştirme arzusunda olan bir biçimde, artık dünya süreci üzerinde derince düşünmeye başlayan, artan bir biçimde

kendisinin bilincine varmakta olan kutsal insan olarak — ergen delikanlının anlatımı başlamaktadır.

125. Makale

Kudüs’de İsa

^{125:0.1 (1377.1)} İSA’nın çok önemli olaylara sahne olmuş dünya sürecinin tamamı içinde hiçbir olay, bu, Kudüs’e olan hatırladığı ilk ziyaretten, daha insansı bir biçimde heyecan verici olarak, daha etkileyici değildi. Onu özellikle, mabet tartışmalarına kendi başına katılma deneyimi heyecanlandırmıştı; ve, bu hafızasında uzunca bir süre, geç çocukluğunun ve öncül delikanlılığının büyük olayı olarak kalmaya devam etti. Bu, denetleme ve sınırlandırmalar olmadan gelip gitmenin büyük mutluluğu olarak, bağımsız yaşamın bir kaç gününü keyifle deneyimlemek için yakaladığı ilk fırsattı. Hamursuz’un takip eden hafta boyunca gerçekleşen bir biçimde, yönlendirilmemiş yaşamın bu kısa süreci, sorumluluktan bu zamana kadar deneyimlemiş olduğu ilk bütünsel özgürlüktü. Ve, bu yıl üzerinden; kısa bir süreliğine olsa da, onun, sorumluluğun her türünden olan özgürlüğün benzer bir sürecini tekrar yaşayışına kadar birçok sene geçmişti.

^{125:0.2 (1377.2)} Kadınlar nadiren, Kudüs’deki Hamursuz şölenine katılmaktaydı; onların hali hazırda bulunması gerekmemekteydi. İsa, buna rağmen, annesi kendisine eşlik etmezse Hamursuz’a gitmeyi neredeyse tamamen reddetmişti. Ve, annesi gitmeye karar verdiğinde, birçok diğer Nasıra kadını yola çıkmakta ondan feyiz aldı; böylece Hamursuz’a eşlik edenler, Nasıra’dan Hamursuz’a o döneme kadar katılanlar içinde, erkeklere oranla en yüksek kadın inanını taşımıştı.

Zaman zaman onlar, Kudüs'e olan yolda, yüz otuzuncu Mezmur'u haykırarak beraberce söylemişlerdi.

^{125:0.3 (1377.3)} Nasıra'dan ayrıldıkları andan Zeytindağı'nın tepesine ulaşana kadar, İsa, beklenti içinde olmanın anlaşılabilen uzun süreli bir sıkıntısını deneyimlemekteydi. Neşeli bir çocukluğun tamamı boyunca o, derin bir saygı içinde Kudüs ve onun mabedini duymuştu; şimdi o, yakın bir zaman içinde onları gerçek olarak görecekti. Zeytindağı'ndan ve yakın bir bakış açısından, dışarıdan, mabet İsa'nın beklemiş olduğundan çok daha fazlasıydı; ancak, o, bir kez kutsal kapılardan adımını içeri attığında, büyük hayal kırıklığı baş göstermişti.

^{125:0.4 (1377.4)} Ebeveynlerinin eşliğinde, İsa; İsrail'in vatandaşları olarak kutsanmak üzere olan, kanunun yeni evlatlarının topluluğuna katılmak için, mabet odaları boyunca ilerlerdi. O biraz, mabet kalabalıklarının genel tavırları tarafından hayal kırıklığına uğramıştı; ancak, günün ilk büyük şaşkınlığı, annesinin onlardan, kadınların bölmesine gitmek için ayrılmasında gerçekleşti. Daha önce hiçbir kez İsa'nın aklına, annesinin kutsanma törenlerinde kendisine eşlik etmeyecek oluşu gelmemişti; ve, o tamamiyle, annesinin bu türden adil olmayan ayrımdan muzdarip edilmesinden içerlemişti. Her ne kadar buna güçlü bir biçimde karşı koymuş olsa da, babasına gösterdiği birkaç şikâyet belirtisi dışında, hiçbir şey söylememişti. Ancak, yazıcılara ve öğretmenlere olan soruları bir hafta sonra açığa çıkarıldığı gibi, o bunun üzerinde derin derin düşünmüştü.

^{125:0.5 (1377.5)} O, kutsama adetlerinden geçmişti; ancak, onların, mekanik ve rutin gerçekleşen doğaları karşısında hayal kırıklığına uğramıştı. O, Nasıra'daki sinagogda gerçekleşen

törenleri niteleyen kişisel arzuyu özlemişti. O daha sonra annesini karşılamak için geri dönüp, mabet ve onun çeşitli bahçelerine, özel odalarına ve koridorlarına olan ilk gezisinde babasına eşlik etmeye hazırlanmıştı. Mabet odaları, tek seferde iki yüz binden fazla ibadetçiyi bünyesinde barındırabilmekteydi; ve, bu binaların görkemli genişliği — bu zamana kadar gördüğü her şeye kıyasla — aklını fazlasıyla etkilemiş olsa da, o daha çok, mabet törenleri ve onlarla ilişkili ibadetin ruhsal önemi üzerine olan derin düşünce tarafından etkilenmişti.

125:0.6 (1378.1) Her ne kadar mabet adetlerinin çoğu, güzellik ve simgelik anlayışını oldukça duygusal bir biçimde etkilemiş olsa da, o her zaman, ebeveynlerinin araştırmacı birçok sorusuna cevap olarak vermiş olduğu, bu törenlerin gerçek anlamlarına dair açıklamalar karşısında hayal kırıklığına uğramaktaydı. İsa, yalın bir değişle, Tanrı'nın öfkesi veya Her-Şeye-Gücü-Yeten'in kızgınlığını içeren ibadet açıklamalarını ve dini sadakati kabul etmemekteydi. Bu sorular hakkındaki görüş alışverişlerinin ilerleyen bir noktasında, mabet ziyaretinin tamamlanmasından sonra, babası, köktenci Musevi inanışlarının kabul ettiğini duyurması hususunda nazikçe ısrarcı olduğunda, İsa aniden ebeveynlerine döndü, ve babasının gözlerine talepkar biçimde bakarak, şunları söyledi: “Babacığım, bu doğru olamaz — yukarıdaki Baba yeryüzü üzerinde hata yapmakta olan kendi evlatlarına böyle davranamaz. Yukarıdaki Baba çocuklarını, senin beni sevdiğinden daha az sevemez. Ve şunu çok iyi bilmekteyim, ne kadar bilgece olmayan bir şey yapsam da, sen benim üzerime hiçbir zaman öfke saçmaz, veya kızgınlığını benden çıkarmazsın. Eğer sen, benim dünyasal babam, Kutsal'a dair bu

tür insansı düşüncelere sahipsen, cennetsel Baba ne kadar da fazla iyilikle dolmuş ve bağışlama ile taşmış olmalıdır. Ben, cennetteki Babam'ın, dünya üzerindeki babamdan beni daha az sevmekte olduğuna inanmayı reddetmekteyim.”

125:0.7 (1378.2) Yusuf ve Meryem en büyük erkek çocuklarından bu sözleri duyduklarında, kendilerine hâkim oldular. Ve, bir daha hiçbir zaman onlar, Tanrı'nın derin sevgisi ve cennetteki Yaratıcı'nın bağışlayışı hakkında İsa'nın aklını değiştirmeye çalışmadılar.

1. İsa'nın Mabet'i Görüşü

125:1.1 (1378.3) İsa mabet bahçesinde nereye gittiye, gözlemlediği ortak saygısızlık tutumu karşısında derin bir biçimde şaşkınlığa düşmüş ve tiksinimişti. O, mabet kalabalıklarının davranışlarının “Yaratıcısı'nın evindeki” mevcudiyetleri ile tutarsız olduğunu düşünmekteydi. Ancak, babası onu; para takasçılarının ek olarak kurbanlık hayvanların ve çeşitli diğer ticari malların satıcılarının mevcut olduğunu gösteren, koyunların meleyişleri ve durmak bilmeyen konuşma gürültülerinin ayırt edilemez bir biçimde birbirine karıştığı bağıra çağıra ve kaba konuşma olarak, gürültülü kaba dili ile Musevi-olmayanların bahçesine eşlik ettiğinde, İsa genç yaşamının en derin şaşkınlığını yaşadı.

125:1.2 (1378.4) Ancak, tüm bunların hepsi içinde onun olması gerekene dair hissini en fazla; Seforis'e olan bir ziyarette oldukça yakın bir zaman içinde görmüş olduğu bu tür boyanmış kadınların tıpatıp aynısı olarak, mabedin bu kısmında ortada dolaşmakta olan üst sınıfın umursamaz dost-kadınları ayağa kaldırmıştı. Mabedin bu kutsallık bilmezliği, gençlik sinirini

tamamiyle ayağa kaldırmıştı; ve, o, kendi görüşlerini özgürce Yusuf’a ifade etmede tereddüt etmemişti.

125:1.3 (1378.5) İsa, mabedin duygusunu ve hizmetini beğenmişti; ancak, o, düşüncesiz ibadetçilerin çok fazla sayıdaki bireyinin yüzlerinde görmüş olduğu ruhsal çirkinlik karşısında derin bir biçimde şaşkınlığa düşmüştü.

125:1.4 (1378.6) Onlar bu aşamada; hayvan sürülerinin kesilişini ve bronz çeşmede kesim işlemini gerçekleştiren din-adamlarının ellerinden kanın temizlenişi görmek için, sunağın durduğu yer olan tapınağın önündeki kaya eşiğın altından din-adamlarının bahçesine ilerlemişlerdi. Kanla lekelenmiş kaldırımlar, din-adamlarının kanlı elleri, ve ölmekte olan hayvanların sesleri doğa aşığı bu ufaklığın kaldırabileceğinden çok daha fazlasıydı. Bu korkunç manzara Nasıra’nın bu oğlan çocuğunu tiksindirmişti; o, babasının koluna sımsıkı yapışıp, götürülmek için yalvardı. Onlar, Musevi-olmayanların bahçesine veri yürümüşlerdi; ve, orada duymuş olduğu kaba gülüş ve edepsiz hareketler bile, daha henüz görmüş olduğu manzaralardan olan bir rahatlamaydı.

125:1.5 (1379.1) Yusuf; oğlunun tapınak adetlerinin manzarası karşısında nasıl tiksindiğini görmüş olup, bilgece bir biçimde onu, Korintian bronzundan yapılmış sanatsal kapı olan “güzel kapıyı” görmesi için gezdirmeye götürdü. Ancak, İsa, mabetteki ilk ziyaretinde göreceğini görmüştü. Onlar; Meryem için üst bahçeye geri dönmüş olup, Aşmonayim sarayını, Hirodes’in kraliyet evini ve Roma muhafızlarının kalesini gören bir biçimde, bir saatliğine, açık havada ve kalabalıktan uzak bir şekilde açık havada yürümüşlerdi. Bu gezinti boyunca Yusuf İsa’ya; yalnızca Kudüs’ün sakinlerinin mabet içindeki

günlük kurban törenlerini görmesine izin verildiğini, ve, Celile'deki sakinlerin mabet ibadetine tapınak ibadetine katılmak için, şu dönemler olarak, yılda sadece üç kez geldiklerini açıklamıştı: Hamursuz, Hamsin Yortusu şöleni (Hamursuz'dan yedi hafta sonrası) ve Ekim ayında gerçekleşen mişkanların şöleniydi. Bu şölenler Musa tarafından oluşturulmuştu. Onlar, daha sonra, adamanın ve Purim'in bunların ertesinde gerçekleşen iki yerleşik şöleni üzerinde görüş alışverişinde bulundular. Tüm bunlardan sonra onlar konakladıkları yere gidip, Hamursuz'un kutlanması için hazır hale geldiler.

2. İsa ve Hamursuz

^{125:2.1 (1379.2)} Beş Nasıra ailesi; Şimon'un davetliler için kurbanlık kuzuyu alması biçiminde, Hamursuz'un kutlanışında Bethanili Şimonu'nun ailesi, ve onun birliktelik halinde bulunduğu kişilerin, konuklarıydı. Tapınak ziyaretinde İsa'yı oldukça fazla etkileyen şey, bu kadar devasa sayıda bulunan bu kuzuların kesilmesiydi. Öncesinden, Hamursuz'u Meryem'in akrabalarında yemek tasarlanmıştı; ancak, İsa, Bethani'ye olan daveti kabul etmesinde ebeveynlerini ikna etmişti.

^{125:2.2 (1379.3)} Bu gece, onlar, mayasız ekmek ve sert baharatlar ile birlikte fırınlanmış etin yenişi olarak, Hamursuz adetleri için bir araya gelmişlerdi. Sözleşmenin yeni bir evladı olarak, İsa'dan, Hamursuz'un kökenine dair hikâyeyi anlatması istemişti, ve o, bunu oldukça güzel bir biçimde yerine getirmişti; ancak, o bir biçimde ebeveynlerini, oldukça yakın bir zamanda görmüş ve duymuş olduğu şeyler tarafından genç ve düşünceli aklında bırakmış etkiler üzerine nazikçe kendini ifade eden bir biçimde çeşitli yorumları ekleyerek şaşkınlığa

düşürmüştü. Bu, Hamursuz şölenine ait yeni günlük törenlerin başlangıcıydı.

125:2.3 (1379.4) Bu erken tarihte bile, bu türden hususlarda ebeveynlerine hiçbir şey söylemese de, İsa, kesilmiş kuzu olmadan Hamursuz'u kutlamanın olabirliliği üzerine düşünüp taşınmaktaydı. O kendi aklında, cennetteki Yaratıcı'nın kurban sal sunuşların bu manzarasından hoşnut olmadığı hakkında emin hale geldi; ve, yıllar ilerledikçe o, artan bir biçimde, bir gün kansız bir Hamursuz'un kutlanışını yerleşik hale getirmek için kararlı hale geldi.

125:2.4 (1379.5) İsa, bu gece çok az uyudu. Onun istirahati, kesim ve acının tiksindirici rüyalarıyla fazlasıyla bölünmüştü. Tüm Musevi tören düzeninin sahip olduğu din-kuramının taşıdığı tutarsızlıklar ve açıklanamaz çelişkileri tarafından, kafası karışmış ve kalbi parçalanmıştı. Onun ebeveynleri benzer aynı şekilde çok az uyumuştı. Onlar fazlasıyla, daha yeni sona eren günde yaşanan olaylar tarafından şaşkınlığa düşmüşlerdi. Onlar tamamiyle; ufaklığın, kendilerine göre olan, görülmemiş ve kararından sapmaz tutumu tarafından kalplerinde mutsuzluk taşımaktaydı. Meryem gecenin ilk saatleri boyunca, telaşlı bir biçimde rahatsız olmuş haldeydi; ancak Yusuf, her ne kadar Meryem ile eşit derecede şaşkınlık içinde bulunsa da, sakinliğini korudu. Onların her ikisi de bu sorunlar ile ilgili ufaklık ile açık bir biçimde konuşmaktan korkmaktaydı; buna rağmen İsa, eğer kendisini teşvik etmeye cüret etmiş olsalardı ebeveynleri ile memnuniyetle konuşurdu.

125:2.5 (1379.6) Tapındaki bir sonraki günün ibadetleri İsa için daha kabul edilebilir halde bulunmuş olup, bir önceki günün hoşnut olmayan anılarını iyileştirmeye fazlasıyla katkıda bulundu.

Ertesi sabah, genç Lazarus İsa'nın elinden tutup, onlar, Kudüs ve onun çevresinin detaylı bir plan dâhilindeki keşfine başladı. Gün sona ermeden, İsa, eğitim ve soru konferanslarının gerçekleştiği tapınak etrafındaki çeşitli yerleri keşfetmişti; ve, bölme örtüsünün arkasında gerçekte ne olduğuna meraklı bir biçimde baktığı, kutsal olanların kutsalına yaptığı birkaç ziyaret dışında, vaktinin büyük bir kısmını bu eğitim konferanslarında geçirmişti.

^{125:2.6 (1380.1)} Hamursuz haftası boyunca, İsa, emrin yeni evlatları arasında yerini almıştı; ve, bu onun, İsrail'in tam vatandaşları olmayan tüm kişilerden ayıran ayırım şeridin dışında oturmak zorunda oluşu anlamına gelmekteydi. Gençliğinin bilincinde olmaya bu şekilde maruz bırakılmış olarak, aklında gidip gelen birçok soruyu sormada kendisini tutmaktaydı; en azından o kendisini bundan, Hamursuz kutlanışı sona erene ve yeni kutsanan gençler üzerindeki bu kısıtlamalar kaldırılana kadar kaçınmıştı.

^{125:2.7 (1380.2)} Hamursuz haftasının Çarşamba gününde, İsa'nın, Bethani'de geceyi geçirmek için Lazarus ile birlikte eve gitmesine izin verilmişti. Bu akşam, Lazarus, Marta ve Meryem, İsa'nın insan ve kutsal olarak geçici ve ebedi şeylerden bahsedişini duymuşlardı; ve, bu geceden itibaren onların üçü de İsa'yı, sanki kendi öz kardeşleriymiş gibi derinden sevmişlerdi.

^{125:2.8 (1380.3)} Bu haftanın sonunda, İsa, Lazarus'u daha az sıklıkla görmüştü; çünkü Lazarus, dışarıdaki bahçelerde sunulan kamuya açık konuşmalara katılmış olsa da, mabet görüş söyleşilerinin dış halkasına kabul edilmek için bile yetkin değildi. Lazarus İsa ile aynı yaşıyordu; ancak, Kudüs'de gençler

nadiren, on üç yaşını tamamiyle doldurana kadar kanunun evlatları olarak kutsanmaya nadiren kabul edilmekteydiler.

125:2.9 (1380.4) Tekrar ve tekrar, Hamursuz haftası boyunca, ebeveynleri İsa'yı, çok derince genç başı ellerinde düşünen bir biçimde, kendi başına otururken bulmaktaydılar. Onlar öncesinde hiçbir kez, onu bu şekilde davranan bir biçimde görmemişlerdi. Ve, kafasının ne kadar karışık ve sürecinden geçmekte olan deneyim nedeniyle ruhani anlamda ne kadar sıkıntıya düşmüş olduğunu bilmeyen bir biçimde, çok ciddi olarak şaşkınlık içerisindeydiler; onlar, ne yapacaklarını bilemez haldeydiler. Ebeveynleri, Hamursuz haftası günlerinin geçmesini iple çekip, tuhaf bir biçimde hareket eden evlatlarının güvenli bir biçimde Nasıra'ya geri dönüşünü derinden arzuladılar.

125:2.10 (1380.5) Gün ve gün İsa sorunlarını düşünmekteydi. Bu haftanın sonunda o, birçok karara varmıştı; ancak, vakit Nasıra'ya geri dönmek için gelip çıktığında, genç aklı hala, kafa karıştıran şeylerle dolu olup, cevaplanmamış sorular ve giderilmemiş sorunların binlercesi ile kaplanmıştı.

125:2.11 (1380.6) Yusuf ve Meryem'in Kudüs'den ayrılmalarından önce, İsa'nın Nasıra öğretmenininin eşliğinde, onlar; İsa için, on beş yaşına ulaştığında hahamların en iyi bilinen akademilerinin birinde uzun süreli çalışmasına başlaması amacıyla geri dönüşü için kesin plansal düzenlemelerde bulunmuşlardı. İsa ebeveynlerine ve öğretmenine, okula olan ziyaretlerinde eşlik etmişti; ancak, onların hepsi, söyledikleri ve yaptıkları her şeye İsa'nın ne kadar ilgisiz olduğunu görmekten rahatsız olmuşlardı. Meryem, İsa'nın Kudüs ziyaretine olan tepkileri karşısında derin bir biçimde kırılmıştı; ve, Yusuf derin bir

biçimde, ufaklığın tuhaf yorumları ve olağandışı davranışı karşısında şaşkınlık içerisindeydi.

125:2.12 (1380.7) Son kertede, Hamursuz haftası İsa'nın yaşamında çok önemli bir olay olmuştu. O, kutsanma için akran adayları olarak kendi yaşına yakın erkek çocukların binlercesi ile buluşma imkânını memnuniyetle deneyimlemişti; ve, o, bu çocuklar ile olan iletişimi, Mezopotamya, Türkistan, Aşkaniler'e ek olarak Roma'nın Uzak-Batı vilayetleri içinde insanların nasıl yaşadığını öğrenmek için bir vasıta olarak kullanmıştı. O hali hazırda fazlasıyla, Mısır'ın ve yakın Filistin'deki diğer bölgelerin gençlerinin yetişme biçimine aşinaydı. Bu zaman zarfında Kudüs'de binlerce genç insan bulunmaktaydı; ve, Nasıra ufaklığı, yüz ellinden daha fazla gençle kişisel olarak buluşmuş, ve az veya çok etraflıca bir biçimde söyleşide bulunmuştu. O özellikle, Uzak-Doğu ve uzak Batı ülkelerinden gelmekte olanlar ile ilgilenmeydi. Bu iletişimlerin bir sonucu olarak ufaklık, akran insanların çeşitli topluluklarının yaşamlarını kazanmak için nasıl emek verdiklerini öğrenmek amacıyla dünyayı gezmenin bir arzusunu taşımaya başladı.

3. Yusuf ve Meryem'in Ayrılışı

125:3.1 (1381.1) Nasıra kafilesinin, Hamursuz şenliğinin tamamlandıktan sonraki haftanın ilk günü, kahvaltı sonrasında mabet bölgesinde toplanmaları planlanmıştı. Onlar bunu yapıp, Nasıra'ya olan geri dönüş yolcuğu için yola çıktılar. İsa, ebeveynleri akran yolcularının bir araya gelmesini beklerken, söyleşileri dinlemek için mabede gitmiş haldeydi. Yakın bir zaman içinde kabile, Kudüs festivallerine olan varışlarında ve ayrılışlarında seyahat etme adetleri olan bir şekilde, erkeklerin

bir kadınların ise diğer bir topluluk içinde, ayrılmaya hazırlanmıştı. İsa öncesinde Kudüs'e, annesi ve kadınların eşliğinde varmıştı. Artık kutsanmış genç bir erkek olarak onun, Nasıra'ya geri dönmek için babası ve erkeklerin eşliğinde seyahat edişi beklenmekteydi. Ancak, Nasıra kafilesi Bethani'ye doğru ilerlerken, İsa tamamiyle, ebeveynlerinin ayrılış vaktinin geçmekte olduğuna hiç dikkat etmeyen bir biçimde, mabet içinde, meleklerin söyleşine dalmıştı. Ve, o, mabet konferanslarının öğle vakti gerçekleşen arasına kadar geride bırakılmış olduğunu fark etmemişti.

^{125:3.2 (1381.2)} Nasıra yolcuları İsa'yı aramadı, çünkü Meryem, onun erkekler ile seyahat etmekte olduğunu düşünmüştü; bunun karşısında, Yusuf, Meryem'in eşğinde seyahat eden bir biçimde kadınlar ile Kudüs'e varmış olduğu için, kadınlar ile seyahat ettiğini düşünmüştü. Onlar, Eriha'ya ulaşana ve gece için konaklamaya hazırlanana kadar İsa'nın yokluğunu keşfetmemişlerdi. Eriha'ya ulaşan son kafiye sorduktan ve onlardan hiçbirinin kendi çocuklarını görmemiş olduğunu öğrendikten sonra, onlar; kendisi başına ne gelmiş olacağını kafalarında evirip çevirip düşünerek, Hamursuz haftasının süreçlerine olan olağandışı tepkilerinin çoğunu hatırlayarak ve Kudüs'den ayrılmadan önce toplulukta olmadığını görmeyişlerinde birbirlerini aşırı biçimde olmasa da suçlayarak, uykusuz bir gece geçirmişlerdi.

4. Mabet'deki İlk ve İkinci Gün

^{125:4.1 (1381.3)} Bu zaman zarfında, İsa; söyleşileri dinleyen, ve, Hamursuz haftasının büyük kalabalıklarının ortadan kaybolmak üzere olduğu süreçteki, daha sessiz ve saygılı ortamdan keyif alan bir biçimde, öğleden sonra boyunca

mabette kalmaya devam etti. Hiçbirine İsa'nın katılmadığı öğleden sonraki söyleşilerin tamamlanışında, o kendi başına, Şimon'un ailesinin akşam yemeklerine başlamak için tam da hazırlandığı bir sırada ulaşan bir biçimde Bethani'nin yolunu tuttu. Üç genç, İsa'yı karşılıyor olmaktan çok büyük mutluluk duydu; ve, o, Şimon'un evinde geceyi geçirmek için kalmaya devam etti. İsa, bahçede düşünür biçimde vaktinin büyük bir kısmını yalnız olarak harcayarak, akşam boyunca çok az gezdi.

125:4.2 (1381.4) Ertesi gün İsa erkenden kalkmış olup, mabedin yolunu tutmuştu. O; Zeytindağı'nın yamacında o durup, gelenek tarafından esaret altında ve Roma birliklerinin göz hapsinde bulunan bir biçimde, ruhsal olarak fakir bir topluluk olarak — gözlerinin gördüğü manzara karşısında gözyaşlarını tutamamıştı. Kahvaltı vaktinde o, söyleşilere katılmak için karar vermiş bir biçimde mabette bulunmaktaydı. Bu arada, Yusuf ve Meryem aynı zamanda, Kudüs'e geri gidiş amacıyla sabahın erken vakitlerinde kalkmışlardı. İlk olarak, onlar, Hamursuz haftası boyunca bir aile halinde konaklamış oldukları yer olan akrabalarının evine yetiştiler; ancak, onların sorgusu hiç kimsenin İsa'yı görmemiş olduğu gerçeğini açığa çıkardı. Tüm gün aradıktan ve ona dair hiçbir iz bulamadıktan sonra, gece için akrabalarına geri döndüler.

125:4.3 (1382.1) İkinci konferansta İsa, kimseyi kırma amacı taşımadan nazik bir biçimde soru sorma cesareti gösterdi; ve, o, oldukça şaşırtıcı bir biçimde tapınak söyleşilerine katıldı ancak bunu her zaman kendi delikanlılığı ile bağdaşır bir biçimde gerçekleştirdi. Zaman zaman onun yönelttiği sorular, Musevi kanununda eğitilmiş öğretmenler için bir ölçüde utandırıcıydı; ancak, o, mabet öğretmenlerinin büyük bir

çoğunluğunun kendisini her türlü saygıya ve ilgiye değer bir biçimde davranma eğiliminin gösterilişine kaynaklık eden, bilgi için bariz bir açlıkla beraber dürüst bir tarafsızlığın tutumunu sergilemekteydi. Ancak, İsa, Musevi-olmayanların dışarıdaki bahçesinde başıboş dolaşmış ve bilinçsiz bir biçimde mabedin yasaklanmış ve meşhur derecede kutsal bölmelere girmiş sarhoş bir Musevi-olmayanı idam etmenin adaletini sorgulamaya cüret ettiğinde, daha hoşgörüsüz öğretmenlerden bir tanesi ufaklığın imalı eleştirileri karşısında sabrını yitirdi ve ona dik dik bakmaya başlayıp onun kaç yaşında olduğunu sordu. İsa, “on üç yaşında olmama dört aydan biraz daha fazla var” şeklinde yanıt verdi. “O zaman” diye yanıtladı şimdi öfkelenmiş olan öğretmen, “neden buradasın sen, sen kanunun bir evladının yaşında bile değilsin?” Ve, İsa, Hamursuz boyunca kutsanmasını aldığını, ve Nasıra okullarının mezun bir öğrencisi olduğunu açıkladığında, öğretmenlerin hepsi tek bir ağızdan alaylı bir biçimde gülerek şöyle söyledi: “Bilmeliydik; o Nasıra’dan.” Ancak, öğretmenlerin önderi, Nasıra’daki sinagogun yöneticileri onu, teknik olarak on üç yerine on iki yaşındayken mezun ettiyse, İsa’nın suçlanmaması gerektiğinde ısrarcı oldu; ve, her ne kadar onu eleştirenlerden birkaçı ayağa kalkıp söyleşiyi terk etmişse de, ufaklığın, kâinat söyleşilerine bir öğrenci olarak kesintisiz bir biçimde devam edebileceğine karar verilmişti.

^{125:4.4 (1382.2)} Bu, mabetteki ikinci günü sona erdiğinde, İsa, gece için tekrar Bethani’ye gitti. Ve, tekrar, o, derin bir biçimde düşünmek ve dua etmek için bahçeye çıktı. Onun aklının, derin sorunların üzerinde düşünmek ile ilgili olduğu barizdi.

5. Mabed’deki Üçüncü Gün

125:5.1 (1382.3) İsa'nın mabetteki yazıcılar ve öğretmenler ile olan üçüncü günü; Celile'den gelen bu genci duymuş, kanunun bilge insanların kafalarını karıştıran bu ufaklığı görme deneyimine keyifle sahip olmak için gelmiş birçok izleyicinin bir araya gelişine şahit oldu. Şimon da Bethani'den, oğlan çocuğunun nasıl bir şey olduğunu görmek için gelmişti. Bu gün boyunca Yusuf ve Meryem; bir seferinde neredeyse tamamen İsa'nın muhteşem sesini duyacak yakınlığa kadar gelmiş olsalar da, birçok söyleşi topluluğuna göz atmayı hiçbir zaman düşünmemiş bir biçimde, birkaç sefer mabede bile giderek, İsa için endişeli arayışlarına devam etti.

125:5.2 (1382.4) Gün sona ermeden önce, mabedin başlıca söyleşi topluluğu, İsa tarafından sorulmakta olan sorulara yoğunlaşmış hale gelmişti. Birçok sorusu arasında şunlar bulunmaktaydı:

125:5.3 (1382.5) 1. Kutsalların kutsalında, örtünün arkasında gerçekten ne vardı?

125:5.4 (1382.6) 2. İsrail'de kadınlar, erkek mabet ibadetçilerinden neden ayrılmak zorundaydılar?

125:5.5 (1382.7) 3. Eğer Tanrı kendi çocuklarını derinden seven bir baba ise, bu kutsal lütfu elde etmek için hayvanların tüm bu katledişi neden gerçekleşmekteydi — Musa'nın öğretisi yanlış mı anlaşılmaktaydı?

125:5.6 (1382.8) 4. Mabet cennetteki Yaratıcı'nın ibadetine adandığı için, din-dışı takas ve ticarete katılanların mevcudiyetine izin vermek tutarlı mıydı?

125:5.7 (1382.9) 5. Beklenmekte olan Mesih, Davud'un tahtına oturan dünyevi bir prens mi olacak, yoksa o, bir ruhsal krallığın kurulumunda yaşamın ışığı olarak mı faaliyet gösterecek?

125:5.8 (1383.1) Ve, tüm gün boyunca, bu sorular karşısında hayretler içinde kalarak dinlemiş olanlar arasında hiç kimse Şimon'dan daha fazla şaşırmamıştı. Dört saatten fazla bir süre boyunca, bu Nasıra delikanlısı bu Musevi öğretmenlerini, doğrudan bir biçimde düşündüren ve gerçek hisleri açığa çıkaran sorulara boğmuştu. O, sorduğu sorularla kendi öğretisini ifade etmekteydi. Bir sorunun mahirane ve ince bir biçimde ifade edilişiyle, aynı anda hem onların öğretilerine karşı gelip, hem de kendisinininkini savunmaktaydı. Bir soruyu yöneltiş biçiminde; küçüklüğüne az veya çok karşı gelmekte olan kişilere bile kendisini sevdiren, bilgeliğin ve mizahın göze hoş gelen bir bileşimi bulunmaktaydı. O her zaman, bu ilgi çekici soruları sormada çok fazlasıyla adil ve düşünceliydi. Mabetteki bu dikkate değer öğleden sonrasında, İsa, daha sonraki tüm kamu hizmetini niteleyen, karşı görüşte olan biri üzerinden haksız çıkar sağlamadaki aynı isteksizliği gösterdi. Bir delikanlı olarak, ve daha sonra bir ergen erkek olarak; yalnızca şu tek bir şeye olası en yüksek derecede ilgili olarak, yalnızca, akranları üzerinde mantıksal olarak galip gelme deneyimi için bir tartışmayı kazanmanın her türlü bencil arzusundan tamamiyle uzak olan bir görünüş sergiledi: sonsuza kadar geçerli olan gerçeği duyurma ve böylece ebedi Tanrı'nın daha bütüncül bir açığa çıkarılışını yerine getirme.

125:5.9 (1383.2) Bu gün sona erdiğinde, Şimon ve İsa, Bethani'ye olan geri dönüş yolunu tutular. Yolun büyük bir kısmında, hem ergen erkek hem de erkek çocuk sessizdi. Yine İsa,

Zeytindağı'nın yamacında durdu; ancak şehre ve mabedi bakarken, gözyaşları dökmedi; o yalnızca, sessiz sadakat içinde başını eğdi.

^{125:5.10 (1383.3)} Bethani'de akşam yemeğinden sonra o, tekrar, mutlu halkaya katılmayı geri çevirerek, bunun yerine; yaşam görevinin içerdiği soruna yaklaşım için bir kesin planı oluşturmaya, ruhsal olarak gözleri görmez hale gelmiş vatandaşlarına cennetsel Yaratıcı'nın daha güzel bir kavramını açığa çıkarmak için en iyi nasıl emek sarf edebileceğine karar vermeye ve onları böylece, ayinsel, törensel ve küflenmiş gelenek halindeki, kanuna olan korkunç esaretten nasıl özgür bırakmaya dair sonuç vermeyen bir biçimde düşünmeye çabalayarak, gece boyunca uzun bir süre kaldığı yer olan, bahçeye gitmişti. Ancak, bariz ışık, gerçeği arayan ufaklığa gelmemişti.

5. Mabed'deki Dördüncü Gün

^{125:6.1 (1383.4)} İsa tuhaf bir biçimde, dünyasal ebeveynlerini unutmuş haldeydi; kahvaltıda bile, Lazarus'un annesi ebeveynlerinin şu sulara eve ulaşmak üzere olacaklarını söylediğinde, İsa, kendisinin arkada kalışı karşısında onların bir şekilde üzülecek olduklarını kavramış görünmemekteydi.

^{125:6.2 (1383.5)} Ve tekrar o, mabede doğru seyahat etti; ancak, Zeytindağı'nın yamacında düşünmek için durmadı. Sabah söyleşilerinin ilerleyişinde, zamanın büyük bir kısmı kanun ve peygamberlere ayrılmıştı; ve, öğretmenler, İsa'nın İbrani diline ek olarak Yunanca'da da Yazıtlar'a oldukça hâkim oluşu karşısında şaşkına dönmüşlerdi. Ancak, onlar, gerçeğe dair

bilgisi karşısında değil gençliği karşısında hayrete düşmüşlerdi.

125:6.3 (1383.6) Öğleden sonraki konferansta, onlar; konferans önderi, ufaklığı öne doğru çıkmasına, yanında oturmasına davet ettiğinde, ve dua ve ibadet hakkındaki kişisel görüşlerini ifade etmesini rica ettiğinde, duanın amacına dair İsa'nın sorusuna daha yeni başlamaktaydılar.

125:6.4 (1383.7) Önceki akşam, İsa'nın ebeveynleri, kanunun savunucuları ile oldukça mahirane bir biçimde tatlı dille tartışan bu tuhaf delikanlıyı duymuşlardı; ancak, bu ufaklığın kendi oğulları olduğu akıllarından geçmemişti. Onlar öncesinden; İsa'nın, Elizabet ve Yahya'yı görmek için onların bulunduğu yöne doğru hareket etmiş olduğunu düşünerek, Zekeriya'nın evine doğru seyahat etmeye karar vermek üzerelerdi. Zekeriya'nın muhtemel bir biçimde mabette olabileceğini düşünerek, Yahudiye Şehri'ne olan yolculukları üzerinde orada durdular. Mabedin bahçelerinde gezinirlerken, kayıp ufaklığın sesini tanıdıklarında ve mabet öğretmenleri arasında kendisini oturmuş gördüklerinde sahip oldukları sürprizi ve şaşkınlığı hayal edin.

125:6.5 (1384.1) Yusuf'un sesi kesilmişti, ancak, Meryem, hayret içindeki ebeveynlerini karşılamak için şimdi ayaktaki ufaklığa doğru koştuğunda, uzun süredir baskılamakta olduğu korkusunu ve endişesini şöyle atmıştı: “Evladım, neden bizlere böyle davrandın? Bugünle birlikte üç günden fazladır baban ve ben kederli bir biçimde seni aramaktayız. Bizleri yalnız bırakmak için ne aklını çeldi?” Bu, gerilimi olan bir andı. Tüm gözler, ne söyleyeceğini duymak için İsa'ya dönmüştü. Babası kınar gözlerle ona baktı, ancak bir şey söylemedi.

^{125:6.6 (1384.2)} İsa'nın, genç bir erkek olarak varsayılmakta olduğu hatırlanmalıdır. O; bir çocuğun olağan okul dönemini tamamlamış, kanun bir evladı olarak tanınmış ve İsrail'in bir vatandaşı olarak kutsanmayı elde etmiş haldeydi. Ama buna rağmen, onun annesi; cennetteki Yaratıcısı'nın sevgi dolu karakterinin bir açığa çıkarıcısı olarak doğruluğun bir duyurucusu halindeki gerçekliğin bir öğretmeni biçiminde faaliyet göstermesi için en başından beri kendisine verilmiş olan en büyük olanaklardan bir tanesinin utandırıcı bir sonlanışını böylelikle getirerek, genç yaşamının en ciddi ve en ulvi çabasının tam ortasında, bir araya gelmiş tüm insanların ortasında kendisini hiç de azımsanmayacak derecede azarlamıştı.

^{125:6.7 (1384.3)} Ancak, ufaklık gerilim kadar büyüktü. Bu durumu yaratan bir biçimde bir araya gelmiş tüm etkenler üzerinde adil bir düşüncede bulunacak olursanız, annesinin istemeden gerçekleştirdiği paylaşıma oğlan çocuğunun vermiş olduğu karşılığın içerdiği bilgeliği kavramaya daha iyi hazırlanmış olursunuz. Bir dakika düşündükten sonra İsa annesine şöyle cevap verdi: “Beni aramanız neden bu kadar uzun sürdü? Yaratıcım'ın verdiği görevi yerine getirmemin vakti gelmiş olduğundan, beni Yaratıcım'ın evinde bulmayı düşünemediniz mi?”

^{125:6.8 (1384.4)} Herkes, ufaklığın konuşma biçimi karşısında hayretler içinde kalmıştı. Sessiz bir biçimde onların hepsi uzaklaşıp, ebeveynleri ile birlikte onu yalnız bıraktı. Yakın bir süre sonra genç adam, üçünün de yaşadığı utançtan şunları sessizce söyleyerek kendilerini kurtarmış oldu: “Gelin, annem ve babam, hiç kimse onun en iyi düşündüğünden başka hiçbir

şey yapmadı. Cennetteki Babamız bu şeylerin olmasına emir verdi; hadi artık eve gidelim.”

125:6.9 (1384.5) Onlar, Eriha’ya gece için ulaşan bir biçimde, sessizce yola çıktı. Onlar tek bir sefer durmuşlardı; bu ise, Zeytindağı’nın yamacında, ufaklık esasını olabildiğince yukarı kaldırdığında, ve yoğun duygular içinde titreyen bir şekilde şunları söylediğinde gerçekleşti: “Sen Kudüs, Kudüs, ve senin insanların, ne kadar da kölesiniz — Roma’nın boyunduruğuna itaatkâr, kendi geleneklerinize kurban — ancak, işte oradaki mabedi temizlemek için ve bu esaretten insanlarımı kurtarmak için geri döneceğim!”

125:6.10 (1384.6) Nasıra’ya olan üç günlük yolculuk boyunca İsa çok az şey söyledi; ne de onun ebeveynleri, onun mevcudiyetinde fazla bir şey konuşmuştu. Onlar gerçekten de, en büyük erkek evlatlarının davranışını anlamada tamamen şaşkınlığa düşmüş haldelerdi; ancak onlar, her ne kadar içerdiği anlamlarını tamamen kavrayamamış olsa da, İsa’nın söylemiş olduğu şeyleri kalplerinde önemli bir yere koymuşlardı.

125:6.11 (1384.7) Eve ulaşmaları üzerine İsa; ebeveynlerine olan sevgisinin devam edişine dair onlara güvence vererek, ve, kendi davranışı nedeniyle ebeveynlerini ızdırap dolu endişeye sevk edecek herhangi bir duruma bir daha sebebiyet verebilecek oluşundan korkmamaları gerektiğini ima ederek, ebeveynlerine kısa bir bildirimde bulundu. O, şunu söyleyerek bu çok önemli bildirimi sonlandırdı: “Cennetteki Yaratıcım’ın iradesini gerçekleştirirken, dünya üzerindeki babama aynı zamanda itaatkâr olacağım. Kendi vaktimi bekleyeceğim.”

125:6.12 (1384.8) Her ne kadar İsa, aklında, nasıl düşünmesi gerektiğine dışarıdan salık veren veya dünya üzerindeki görevinin tasarımını oluşturmaya çalışan ebeveynlerinin çok iyi niyetli ancak yanlış yönlendirici çabalarına *razı olmayı* reddetmişse de, hali hazırda, kendi Cennet Yaratıcısı'nın iradesini yerine getirmeye olan adanmışlığı ile her şekilde tutarlı olarak, dünyasal babasının arzularına ve beden içindeki ailesinin adetlerine anlayışlı bir biçimde *uyum göstermişti*. Rız gösteremediği zaman bile, o, uyum göstermek için her şeyi yapardı. O; adanmışlığını, aile sadakatine ve toplumsal hizmete olan yükümlülüklerini yerine getirme görevine uyumlu hale getirmede bir sanatçıydı.

125:6.13 (1385.1) Yusuf şaşkınlık içerisindeydi; ancak, Meryem, bu deneyimler üzerine düşündüğü için, İsa'nın Zeytindağı üzerindeki sözlerini sonunda, İsrail'in kurtarıcısı olarak oğlunun sahip olduğu Mesihsel görevin bir gelecek duyuruşu şeklinde gören biçimde, içi rahatlamış haldeydi. Meryem; İsa'nın düşüncelerini ülkesini savunan ve milliyetçi kanallara doğru şekillendirmek için yepyeni bir enerjiyle çalışmaya koyulmuş olup, İsa'nın gözde amcası olan erkek kardeşinin yardımcıları için onu ikna etti; ve, bunun dışında kalan her biçimde, İsa'nın annesi kendisini, Davut'un tahtını yeniden kuracak ve siyasi esaretin Musevi-olmayanların elinden gelmekte olan boyunduruğundan sonsuza kadar kurtaracak olan kişilerin önderliğini üstlenme görevi için en büyük oğlunu hazırlama görevine kendisini adadı.

126. Makale

İki Çok Önemli Yıl

126:0.1 (1386.1) İSA'nın dünyasal yaşam deneyimlerinin tamamı içinde, on dördüncü ve on beşinci yaşlar en önemli olanlarıydı. Kutsallığın ve nihai sonun öz bilincine sahip olmaya başlamasından sonra, ve ikamet eden Düzenleyicisi ile geniş çaplı bir iletişim kazanmasından önce, bu iki yıl, Urantia üzerinde onun önemli anlara sahne olmuş yaşamının en sınavıcı olanlarıydı. Bu, gerçek sınavı olarak büyük sınav biçiminde adlandırılmak zorunda olan iki yıllık süreçti. Ergenlik döneminin öncül kafa karışıklılarından ve uyum sorunlarından geçmede bu döneme kadar hiçbir insan genci, İsa'nın çocukluktan genç erkeklığe olan geçişi boyunca yaşamış olduğundan daha önemli bir sınavı deneyimlememişti.

126:0.2 (1386.2) İsa'nın genç gelişiminde bu önemli süreç, Kudüs'ü ziyaretinin tamamlanışıyla ve Nasıra'ya olan geri dönüşüyle başladı. İlk başta Meryem; görevlerine sadık bir evlat olarak evine geri dönmüş olduğu için — kaldı ki o hiçbir zaman bundan başkası değildi — ve gelecek yaşamı için kendi annesinin tasarımlarına bundan böyle daha fazla karşılık verecek oluşu biçiminde, evinde oğluna tekrar sahip olduğu düşüncesiyle mutluydu. Ancak, o uzun bir süre boyunca, annesel aldanişın ve içten içe gerçekleşen ailesel gururun bu parıltısında uzunca bir süre gözleri görmez halde kalmayacaktı; oldukça yakın bir zaman içinde o, daha bütüncül bir biçimde hayal kırıklığına uğrayacaktı. Gittikçe artan bir biçimde, erkek çocuk, babasına eşlik etmekteydi; gittikçe azalan bir biçimde sorunları için annesine gelmeye başlarken, artan bir biçimde her iki ebeveyni de, bu dünyanın olayları ile Yaratıcısı'nın görevine olan ilişkisi üzerine düşünme arasında gerçekleştirdiği sık sık gelip gidişi kavramada başarısız

olmuşlardı. Açıkça söylenmesi gerekirse, onlar İsa'yı anlamamaktaydılar, ancak onu gerçekten derinden sevmekteydiler.

^{126:0.3 (1386.3)} Büyüdükçe, İsa'nın, Musevi insanlarına olan acıyıışı ve derin sevgisi derinleşti; ancak, geçen yıllarla birlikte, aklında, Yaratıcısı'nın mabedinde siyasi biçimde atanmış din adamlarına karşı büyümekte olan haklı bir kızgınlık gelişti. İsa, içten Ferisiler'e ve dürüst yazıcılara karşı büyük bir saygı duymaktaydı; ancak o, içten pazarlıklı Ferisiler'i ve dürüst olmayan din-kuramcılarını karşı fazlasıyla küçük görmekteydi; o, içten olmayan tüm bu dini önderlere küçümseyen gözlerle bakmaktaydı. İsrail'in önderliğini incelediğinde, İsa zaman zaman, kendisinin, Musevi beklentisi olan Mesih haline gelme olasılığına olumlar gözle bakmanın çekiciliği ile karşılaştı; ancak, o hiçbir zaman kendisini, bu türden çekiciliğe kendisini bırakmadı.

^{126:0.4 (1386.4)} Kudüs'de mabedin bilge insanları arasında İsa'nın yapmış olduğu şeylere dair hikâye, özellikle sinagog okulundaki eski öğretmenleri olmak üzere, tüm Nasıra'yı tatmin etmekteydi. Bir süreliğine ona olan övgü herkesin dudaklarındaydı. Köyün hepsi, onun çocuksu bilgeliğini ve takdire şayan davranışını anlatırken, onun büyük bir önder haline gelme nihai sonuna sahip olduğunu tahmin etmekteydi; en azından, gerçekten büyük bir öğretmen, Celile'de Nasıra'dan gelmek üzereydi. Ve, onların hepsi; İsa'nın, Şabat günü sinagogda Yazıtlar'ı düzenli bir biçimde okumaya izin verilebileceği yaş olan on beşine gelişini iple çekmekteydi.

1. On Dördüncü Yaş (M.S. 8. yıl)

126:1.1 (1387.1) Bu onun, takvim yılına göre on dördüncü doğum günüydü. O öncesinden, iyi bir boyunduruk yapıcısı haline gelmiş olup, hem branda hem de deri ile çok yetkin bir biçimde çalışabilmekteydi. O aynı zamanda hızlı bir biçimde, uzman bir marangoza ve ev mobilya yapıcısına doğru gelişmekteydi. Bu yaz o, dua etmek ve derince düşünmek için Nasıra'nın kuzey batısına doğru tepenin başına sık ziyaretlerde bulunmaktaydı. O kademeli olarak, dünya üzerindeki bahşedilişinin doğasına dair daha fazla öz bilince sahip hale gelmekteydi.

126:1.2 (1387.2) Bu tepe, bu dönemin yüz yıldan biraz daha fazla yıl öncesinde, “Baal’ın ibadet doruğuydu,” ve şimdi ise, İsrail’in saygın bir kutsal insanı olan Şimon’un mezarının yerleşkesiydi. Şimon’un bu tepesinin doruğundan, İsa, Nasıra ve onu çevreleyen şehir üzerine doğru bakmaktaydı. O, Megido’ya bakışlarını çevirir, Asya’da Mısır ordusunun ilk büyük zaferini kazanışının hikâyesini hatırlardı; ve, daha sonra, bu türden başka bir ordunun Yahudiye kralı Yoşiyahu’yu nasıl yenilgiye uğrattığını düşünürdü. Çok da fazla gözlerini çevirmeden, Deborah ve Barak’ın Sisera’yı yendiği yer olan Tanah’ı görebilirdi. Uzakta, Yusuf’un kardeşlerinin kendisini Mısır kölesi olarak sattığı haliyle öğretildiği Dothan’ın tepelerini görebilirdi. O bunun sonrasında bakışlarını Ebal ve Gerizim’e yöneltip, İbrahim’e, Yakup’a ve Abimelek’e dair tarihi anlatımları kendisine tekrar söyleyebilirdi. Ve, böylece, o, babası Yusuf’un insanlarına dair tarihi ve geleneksel olayları hatırlar ve onlar üzerinde düşünürdü.

126:1.3 (1387.3) O, sinagog öğretmenlerinin gözetimi altında gelişmiş okuma derslerini almaya devam etti; ve, o aynı zamanda,

elverişli yaşa gelmekteelerken erkek kardeşleri ve kız kardeşlerinin ev eğitimine devam etti.

126:1.4 (1387.4) Bu yılın başında Yusuf; İsa'nın, on beş yaşına geleceği için ertesi yılın Ağustos ayında Kudüs'e gitmesi tasarlanmış bir biçimde, Nasıra ve Kopernaum mülkünden gelen geliri, onun Kudüs'de uzun süreli eğitimi için bir kenara koyan biçimde düzenlemede bulunmuştu.

126:1.5 (1387.5) Bu yılın başıyla birlikte, hem Yusuf hem de Meryem, en büyük oğullarının nihai sonu hakkında sürekli yaşanan kuşkulara sahip oldular. O gerçekten de muhteşem ve çok sevilesi bir çocuktu; ancak, o, kavranması çok zor bir biçimde, anlaşılması oldukça güçtü; ve, tekrar edilmesi gerekirse, olağanüstü veya diğer bir değişle mucizevî hiçbir şey hiçbir şey ortaya çıkmamıştı. Birçok kez, kendisinden gurur duyan annesi, oğlunun, bir takım insan-ötesi veya diğer bir değişle mucizevî bir dışavuruma katılımını görmeyi bekleyen bir biçimde, nefesini tutmuş bekler bir halde öyle durmuştu, ancak, her seferinde onun ümitleri, acımasız hayal kırıklığıyla sona ermişti. Ve, tüm bunların hepsi, heves kırar, hatta ümitlerini yok eder nitelikteydi. Bu dönemlerin dindar insanları gerçekten de; peygamberlerin ve söz verilmiş insanların her zaman seilmişliklerini gösterdiklerine, ve, mucizelerde bulunarak ve mucizevî şeyleri yerine getirerek kutsal kabullerini sağladıklarına inanmaktalardı. Ancak, İsa, bu şeylerin hiçbirini yapmamaktaydı; bu nedenlerden dolayı, ebeveynlerinin kafa karışıklığı, İsa'nın geleceği hakkında düşündükçe sürekli olarak artmaktaydı.

126:1.6 (1387.6) Nasıra ailesinin gelişmiş ekonomik durumu; ev yaşamında ve özellikle, kömür ile yazımın gerçekleştiği

biçimiyle yazım taş levhası olarak kullanılmış olan yumuşak beyaz tahtaların artan sayısıyla dışa vurulmaktaydı. İsa'nın aynı zamanda müzik derslerine devam etmesine izin verilmişti; o, arp çalmaktan çok hoşlanmaktaydı.

^{126:1.7 (1387.7)} Bu yıl boyunca, İsa'nın “insan ve Tanrı ile büyümüş” olduğu gerçek anlamıyla söylenebilir. Ailenin imkânları iyi görünmekteydi; gelecek parlaktı.

2. Yusuf'un Ölümü

^{126:2.1 (1388.1)} Her şey; Eylül'ün 25'inde dönüm noktası Salı günü bir ulağın, Yusuf'un, valinin malikânesinde çalışırken inşaat iskelesinden düşmesi sonucu çok ciddi bir biçimde yaralanışının acı haberlerini getirişine kadar oldukça iyi gitmekteydi. Seforis'den gelen iletici öncesinden, İsa'yı babasının yaşadığı kaza hakkında bilgilendiren bir biçimde, Yusuf'un evine olan yolu üzerinde atölyede durmuştu; ve, onlar beraberce, Meryem'e üzücü haberleri bildirmek için eve gitmişlerdi. İsa doğrudan bir biçimde babasına gitmeyi arzulamaktaydı; ancak, Meryem, eşinin yanına yetişmekten başka bir şeyi dinler halde değildi. Meryem, on yaşındaki Yakup'un, Seforis'e olan yolunda kendisine eşlik etmesini, bu arada da İsa'nın, Meryem Yusuf'un ne kadar ciddi bir biçimde yaralandığını bilmediği için, kendisi geri dönene kadar küçük kardeşleriyle beraber evde kalmasının emrini verdi. Ancak, Yusuf, Meryem'in ulaşmasından önce yaraları nedeniyle yaşamını yitirmişti. Onlar Yusuf'u Nasıra'ya getirmiş olup, ertesi gün atalarının yanına defnetmişlerdi.

^{126:2.2 (1388.2)} İmkânların iyi olduğu ve geleceğin parlak görüldüğü tam da bu zamanda, görünüşte acımasız bir el, bu Nasıra

hanesinin başına gelmiş, bu evin günlük yaşantıları sekteye uğramış, ve İsa ve gelecek eğitimi için her tasarlanmış şey ortadan kalmıştı. Bu aşamada on dördüncü yaşını daha yeni geçmiş olan bu marangoz ufaklığı; sadece, dünya üzerinde ve beden içerisinde kutsal doğayı açığa çıkarmak olan kendi cennetsel Yaratıcısı'nın görevlendirmesini yerine getirmek zorunda olmayışını, aynı zamanda, genç insan doğasının, dul kalmış annesine ek olarak yedi erkek ve kız kardeşine — ve doğmak üzere olan bir diğerine — bakmanın sorumluluğunu üstlenmek zorunda oluşunun farkındalığına uyandı. Nasıra'nın bu ufaklığı bu aşamada, çok aniden gerçekleşmiş olan kaybı deneyimleyen bu ailenin tek destekçisi ve tesellisi olmuştu. Nihai sonun bu genç bireyini oldukça öncül bir biçimde; bu dünya üzerinde bileceği tek ev olarak babasının evinin koruyucusu halinde faaliyet gösteren, annesine destek olan ve onu koruyan, kendi erkek ve kız kardeşleri için baba haline gelen bir biçimde, bir insan ailesinin başı haline gelmenin yarattığı bu ağır ancak fazlasıyla eğitici ve düzene sokucu sorumlulukları üstlenmesine zorlayan, Urantia üzerinde olağan bir biçimde gerçekleşen olayların bu gelişmelerine böylelikle izin verilmişti.

126:2.3 (1388.3) İsa güler yüzle, oldukça aniden omuzlarına yüklenmiş olan sorumlulukları kabul etti; ve, o onları sonuna kadar sadık bir biçimde yerine getirdi. En sonunda, yaşamında bir büyük sorun ve öngörülen zorluk acı bir biçimde çözülmüştü — Kudüs'e hahamlar altında eğitim görmek için gitmesi artık kendisinden beklenmeyecekti. İsa'nın, “hiç kimsenin dizinin dibinde oturmamış olması” sonsuza kadar bir gerçek olarak kalmıştır. O her zaman, küçük çocukların en mütevazı olanından bile bir şeyler öğrenmeye gönüllüydü;

ancak, o hiçbir zaman, gerçeği öğretmek için insan kaynaklarından yetki almamıştı.

126:2.4 (1388.4) Hala o, doğumundan önce Cebrail'in annesine yaptığı ziyarete dair hiçbir şey bilmemekteydi; o yalnızca bunu, kamu hizmetine başladığı, vaftiz gününde Yahta'dan öğrenmişti.

126:2.5 (1388.5) Yıllar ilerledikçe, Nasıra'nın bu genç marangozu artan bir biçimde; şu değişmez bir süzgeçten, toplumun her kurumunu ve dinin her âdetini geçirmişti: İnsan ruhuna ne gibi hizmeti vardı? Tanrı'yı insana getirmekte miydi? İnsanı Tanrı'ya getirmekte miydi? Bu delikanlı, yaşamın dinlencesel ve toplumsal yönlerini umursamazken, giderek artan bir biçimde vaktini ve enerjisini yalnızca şu iki amaca adanmıştı: ailesine bakma ve dünya üzerinde Yaratacısı'nın cennetsel iradesini gerçekleştirmeye hazırlanma.

126:2.6 (1389.1) Bu yıl, komşularının; İsa'nın arp çalmasını dinlemek, hikâyelerini işitmek (zira ufaklık çok yetkin bir meddahtı), ve Yunan yazıtlarını okuyuşunu duymak için kış akşamları boyunca evlerine uğraması adet haline gelmişti.

126:2.7 (1389.2) Ailenin ekonomik yaşantısı, Yusuf'un ölümü zamanında yüklü bir miktardaki paranın elde bulunması nedeniyle, oldukça pürüzsüz bir biçimde devam etmekteydi. İsa öncül bir biçimde, keskin işletme kararlarına ve finansal bilgeliğe sahip olduğunu göstermişti. O eli boldu, ancak hesabını iyi bilmekteydi; o parasını biriktiren türde biriydi, ancak aynı zamanda cömertti de. O, babasının sahip olduğu hanenin bilge ve etkili bir idarecisi haline gelmişti.

^{126:2.8 (1389.3)} Ancak, İsa'nın ve Nasıra komşularının eve neşe getirmek için yapabildikleri her şeye rağmen, Meryem, ve hatta çocuklar bile, üzüntüye boğulmuş haldeydi. Yusuf artık yoktu. Yusuf, olağanın dışında bir eş ve babaydı; ve, onların hepsi kendisini özlemekteydi. Ve onlara Yusuf'un, kendisiyle konuşmadan veya onun elveda dileklerini duymadan ölmüş olduğunu düşünmek çok daha fazla acı bir durum olarak görünmekteydi.

3. On Beşinci Yıl (M.S. 9.yıl)

^{126:3.1 (1389.4)} Bu on beşinci yılın ortasında — ve, bizler yirminci yüzyıl takvimini temel almaktayız, Musevi yılını değil — İsa, ailesinin idaresinde sözü geçer bir konuma gelmişti. Bu yıl geçmeden önce, onların birikimleri yok olmak üzereydi; ve, onlar, Yusuf ve komşusu Yakup'un ortak olarak sahip olduğu Nasıra evlerinden bir tanesini elden çıkarmakla karşı karşıya gelmişlerdi.

^{126:3.2 (1389.5)} M.S. 9.yılda Nisan'ın 17'sinde, Çarşamba akşamı ailenin bebeği Ruth dünyaya gelmişti; ve, İsa elinden gelen en iyi biçimde, bu sınavı ve görülmemiş nitelikteki üzüntü verici bu zor deneyim boyunca, annesini teselli etmede ve ona hizmet etmede babasını yerini almaya çabalamıştı. Neredeyse yirmi yıllık bir süreç boyunca (kamu hizmetine başlayıncaya kadar), hiçbir baba kızını, İsa'nın bu küçük Ruth'a gösterdiği şefkat dolu ve sadık ilgiden daha fazla derinden sevip, onu yetiştiremezdi. Ve, o, ailesinin tüm diğer üyelerine eşit derecede iyi bir babaydı.

^{126:3.3 (1389.6)} Bu yıl boyunca, İsa ilk olarak; havarilerine daha sonra öğretmiş olduğu, ve birçokları tarafından “Koruyucu'nun

Duası” olarak bilir hale gelmiş, duayı ilk oluşturdu. Bir bakımdan, o, aile sunağının bir evrimiydi; onlar, övgünün birçok çeşidine ve birkaç resmi duaya sahiplerdi. Babasının ölümünden sonra, İsa, dua ile kendilerini bireysel olarak ifade etmelerini daha büyük kardeşlerine öğretmeye çalıştı; bunu yapmaktan her ne kadar büyük keyif alsa da — onlar, İsa’nın düşüncesini kavrayamamakta ve sürekli olarak, ezberlemiş oldukları dua türlerine geri dönmekteydiler. Büyük erkek ve kız kardeşlerini bireysel dualarda bulunmak için harekete geçirmenin bu çabasında İsa, örnek ifade kalıplarını kullanarak onlara ön ayak olmaya çalışırdı; ve, yakın bir zaman içinde, İsa’nın hiç de istemeden neden olduğu bir biçimde, hepsinin, büyük ölçüde daha öncesinden öğretmiş olduğu bu örnek kalıpların üzerine inşa edilmiş olduğu bir dua biçimini kullanışı gelişme gösterdi.

126:3.4 (1389.7) En sonunda İsa, ailenin her üyesinin doğaçlama duada bulunması düşüncesini bıraktı; ve, Ekim ayında bir akşam İsa, alçak taş masa üzerindeki abajur lamba yanında oturup, yaklaşık olarak 45 santimetrekare büyüklüğünde yumuşak bir sedir tahta parçası üzerine, bir kömür parçasıyla bu zamandan beri ortak aile ricası haline gelmiş olan duayı etraflıca kaleme aldı.

126:3.5 (1389.8) Bu yıl, İsa, ikiye bölünmüş aklı tarafından fazlasıyla sıkıntı yaşamıştı. Aile sorumluluğu, “Yaratıcısı’nın görevini yerine getirmek için” kendisini yönlendiren Kudüs ziyaretine karşılık vermenin her türlü tasarımını doğrudan bir biçimde yerine getirmenin her düşüncesini oldukça etkin bir biçimde ortadan kaldırmıştı. İsa doğru bir biçimde; dünyasal babasının sahip olduğu ailenin gözetiminin, tüm sorumluluklarından

önce gelmesi gerektiğini düşündü; ailesinin desteklenmesi ilk sorumluluğu haline gelmeliydi.

126:3.6 (1390.1) Bu yıl içinde, İsa; Urantia üzerindeki bahşedilme görevi için bir adlandırma biçimindeki, “İnsanın Oğlu” teriminin daha sonra gerçekleşecek kullanımı için kendisini etkilemiş olan, tarafınızdan adlandırıldığı biçimiyle Hanok’un Kitabı içindeki bir metni bulmuştu. O; Musevi Mesihi fikri üzerinde etraflıca bir biçimde düşünmüş olup, bu Mesih haline gelmeyeceğine güçlü bir şekilde ikna oldu. O, babasının insanlarına yardım etmeyi arzulamıştı; ancak o, Filistin’in yabancı egemenliğini ortadan kaldırmak için Musevi ordularını yönetmeyi hiçbir zaman öngörmemişti. O, Kudüs’de Davut’un tahtında hiçbir zaman oturmayacağını bilmekteydi. Ne de o, görevinin, yalnızca Musevi insanları için bir ruhsal kurtarıcı veya diğer bir deyişle ahlaki öğretmen olduğuna inanmıştı. Hiçbir şekilde, onun yaşam görevi, böylelikle, İbrani yazıtlarına ait yoğun arzuların ve varsayılan Mesihsel kehanetlerin yerine getirilişi olabilirdi; en azından, Museviler’in anlamış olduğu gibi, peygamberlerin bu öngörülerini anlamamaktaydı. Benzer bir biçimde o, Peygamber Daniel tarafından tasvir edilen bir biçimde İnsanın Evladı olarak hiçbir zaman görünmeyeceğinden emindi.

126:3.7 (1390.2) Ancak, bir dünya öğretmeni olarak ilerlemesi için vakit geldiğinde, kendisini nasıl adlandırmalıydı? Görevi ile ilgili ne söylemeliydi? Öğretilerinin inanıcıları haline gelecek insanlar tarafından hangi isimle çağrılmalıydı?

126:3.8 (1390.3) Tüm bu sorunları aklında düşünüp taşınırken, Nasıra’da sinagog kütüphanesinde, üzerinde çalışmakta olduğu kehanette bulunan kitaplar arasında, “Hanok’un Kitabı” olarak

adlandırılmakta olan bu el yazmasını buldu; ve, her ne kadar o, bu el yazmasının eskinin Hanok'u tarafından yazılmamış olduğundan emin olsa da, ona çok ilgi çekici gelmişti; ve, o, bu el yazmasını tekrar tekrar okumuştı. Orada, içinde bu “İnsanın Evladı” teriminin geçtiği, kendisini özellikle etkileyen bir yer bulunmaktaydı. Tarafınızdan adlandırıldığı şekliyle, bu Hanok'un Kitabı'nın yazarı; insanlığa kurtuluşu getirmek için bu dünyaya inmeden önce her şeyin Yaratıcısı olarak kendi Yaratıcısı ile cennetsel ihtişamın bahçeleri boyunca yürümüş olan, ve, kendisine ihtiyaç duyan fanilere kurtuluşu duyurmak için yeryüzüne inerek bu yücelik ve ihtişama sırtını çevirmiş olan, bu İnsanın Evladı'nın dünya üzerinde hangi görevde bulunacağını tarif eden ve onun kim olduğunu açıklayan bir biçimde, bu İnsanın Evladı'na etraflıca bir biçimde yer ayırmaktaydı. İsa bu metinleri okurken (bu öğretilerle karışmış hale gelmiş Doğu gizemciliğinin büyük bir kısmının hatalı olduğunu çok iyi bir biçimde anlar halde), kalbiyle karşılık vererek, ve aklında, İbrani yazıtların tüm Mesihsel tahminleri içinde ve Musevi kurtarıcısı hakkındaki tüm kuramlar içinde hiçbirinin, yalnızca kısmi bir biçimde Hanok'a ait olan bu kitap içinde saklanmış bu hikâye kadar gerçeğe yakınlaşmadığının farkına varmıştı; ve, İsa bunun sonrasında ve orada, kendisini tanıtan “İnsanın Evladı” unvanını almaya karar verdi. Ve, bu, kamu görevine daha sonra başladığında yaptığı şey olmuştu. İsa gerçeğin farkına varmada hatada bulunmaz bir yetkinliğe sahipti; ve, gerçekliği kabul etmede, görünüşte hangi kaynaktan kökenini alırsa alsın, hiçbir zaman tereddüt etmemişti.

126:3.9 (1390.4) Bu zaman zarfında, o oldukça bütüncül bir biçimde, yaklaşmakta olan görevi için birçok şeyin temelini hazırladı;

ancak, hala kararlı bir biçimde kendisinin Musevi Mesihi olduğu düşüncesini savunmakta olan annesine bu hususlar hakkında hiçbir şey söylememiştir.

^{126:3,10 (1390.5)} İsa'nın genç dönemlerine ait büyük kafa karışıklığı bu aşamada ortaya çıkmıştı. Yaratıcısı'nın sevgi dolu doğasını tüm insanlığa göstermek olarak — “Yaratıcısı'nın görevini gerçekleştirme” halindeki dünya üzerindeki sorumluluğunun doğasına dair belirli birtakım şeyi kesinleştirmiş olarak, o, bir Musevi öğretmeni veya kralı olarak bir ulusal kurtarıcının gelişine atıfta bulunan Yazıtlardaki birçok ifade üzerine yeni baştan düşünmeye başladı. Bu kehanetler hangi olaya atıfta bulunmaktaydı? Kendisi bir Musevi değil miydi? Yoksa kendisi miydi? Kendisi, Davut'un hanesine ait miydi yoksa değil miydi? Annesi, onun ait olduğunu güçlü bir biçimde duyurmuştu; babası öncesinden, onun bu haneye ait oluşuna imkânın bulunmadığını bildirmişti. O, ait olmadığına karar vermişti. Ancak, peygamberler, Mesih'in doğası ve görevini karıştırmaktalar mıydı?

^{126:3,11 (1391.1)} Son kertede, annesinin haklı olabileceği mümkün olabilir miydi? Geçmişte görüş farklılıkları doğduğu zamanlar olarak birçok olayda, annesi haklı çıkmıştı. Eğer kendisi yeni bir öğretmen ise ve Mesih *değilse*, dünya üzerindeki görev zamanı boyunca Kudüs'te Musevi Mesihi ortaya çıkacak olursa böyle bir kişiye nasıl davranacaktı; ve, buna ek olarak, bu Musevi Mesihi ile olan ilişkisi nasıl olacaktı? Ve, yaşam görevi deneyimine başladığında, ailesiyle ilişkisi nasıl olacaktı? Peki Musevi uluslar topluluğu ve dini ile? Roma İmparatorluğu ile? Musevi-olmayanlar ve onların dinleri ile? Bu çok önemli sorunların her birini bu genç Celileli aklında uzun uzun

düşünüp, kendisinin, annesinin ve sekiz diğer aç kursağın geçimini tırnaklarını kazıya kazıya kazanan bir biçimde marangoz tezgâhında çalışmaya devam ederken, üzerinde ciddi bir biçimde fikir yürüttü.

126:3.12 (1391.2) Bu yıl sona ermeden önce, Meryem, aile kaynaklarının erimekte olduğunu gördü. O, güvercinlerin satışını Yakup'a devretti. Yakın bir zamanda onlar, ikinci bir ineği alıp, Miryam'ın yardımıyla Nasıra komşularına süt satışına başladılar.

126:3.13 (1391.3) İsa'nın yalnız bir biçimde derin derin düşünmekte olduğu dönemler, dua etmek için tepenin zirvesine sıklıkla gerçekleştirdiği yolculuklar ve İsa'nın zaman zaman öne sürmüş olduğu birçok tuhaf düşünceler, annesini tamamiyle endişelenen konuma getirmişti. Zaman zaman Meryem; ufaklığın kendinde olduğunu düşünüp, bunun ardından, onun, son kertede, söz verilmiş bir çocuk olduğunu ve bir şekilde diğer gençlerden farklı olduğunu hatırlayarak, korkularını dizginledi.

126:3.14 (1391.4) Ancak, İsa, fikirlerinin hepsini dünyaya, hatta kendi annesine bile, sunmayan bir biçimde, sahip olduğu düşüncelerin hepsinden bahsetmemeyi öğrenmekteydi. Bu yıldan itibaren, aklında ne olup bittiğine dair İsa'nın açığa çıkardığı şeyler düzenli bir biçimde azalma gösterdi; bu, ortalama bir insanın kavrayamayacağı şeyler, ve, tuhaf veya olağan insanlardan farklı olarak görülmesine sebep olacak bu şeyler hakkında daha az konuştuğu anlamına gelmekteydi. Bir yandan sorunlarını anlayacak birini derinden arzulamış olsa da, dışarıdan olan tüm görünüşlerinde olağan ve herkesi gibi hale gelmişti. O; güvenilir ve sır saklayan bir arkadaşı iple

çekmekteydiyse de, yaşadığı sorunlar insan birlikteliklerinin kavraması için haddinden fazla karmaşık haldeydi. Bu olağandışı durumun benzersizliği kendisini, yüklerini kendi başına taşımaya zorladı.

4. Sinagog'daki İlk Vaaz

^{126:4.1 (1391.5)} On beşinci yaşa gelişiyle birlikte, İsa resmi olarak, Şabat günü sinagog kürsüsüne çıkabilmeye hak kazanmıştı. Daha önce birçok kez, konuşmacıların yokluğunda, İsa'dan Yazıtları okunması istenmişti; ancak, bu aşamada, yasaya göre, ayini yönetebileceği vakit olan gün gelmişti. Böylelikle, on beşinci doğum gününden sonra, hazzan, İsa'nın sinagogun sabah ayinini yönetmesi için düzenlemede bulunmuştu. Ve, Nasıra'da inançlı olanların hepsi bir araya geldiğinde, genç adam, Yazıtlar'dan kendisinin seçmiş olduğu metinleri, ayağa kalkıp, okumaya başladı:

^{126:4.2 (1391.6)} “Koruyucu Tanrı'nın ruhaniyeti benim üzerimde, zira Koruyucu beni kutsamıştır; o beni, acizlere iyi haberleri göndermek, kalbi kırılmışları tekrar bir araya getirmek, esirlere özgürlüğü duyurmak ve ruhsal köleleri serbest bırakmak için göndermiştir; aracılığı ile ihtişamının tanınabilmesi için, Koruyucu'nun tohumları olarak, doğruluğun ağaçları biçiminde adlandırılabilisin diye, yas çekenlere teselli, kayıpları için güzellik, kederleri yerine neşenin ferahlığını, kederin ruhaniyeti yerine övgünün bir şarkısını vermek için.

^{126:4.3 (1392.1)} “Yaşabilmeniz ve böylece meleklerin Tanrısı olan Koruyucu'nun sizler ile olabilmesi için iyiliğin arayışında olun, kötülüğün değil. Kötülükten nefret edin ve iyiliği derinden

sevin; kapıdayken kararınızı verin. Belki, Koruyucu Tanrı, Yusuf'dan arta kalana bağışlayıcı olacak.

126:4.4 (1392.2) “Temizlenin, kendinizi temiz hale getirin; yaptıklarınızın içinde olan kötülüğü gözlerimin önünden çekin; kötülüğü yapmaya bir son verin ve iyiliği yapmayı öğrenin; adaleti arzulayın, ezilmişi rahatlatın. Tüyü bitmemişi koruyun ve dula acıyın.

126:4.5 (1392.3) “Böylelikle ben, Koruyucu'nun huzuruna çıkıp, yeryüzündeki her şeyin Koruyucusu karşısında eğilmeli miyim? Yanmış adaklarla, bir yıllık butlarla mı karşısına çıkmalıyım? Koruyucu, bin oğlakla, bin koyunla veya yağlardan oluşan nehirlerle mutlu mu olacak? Kendi yanlışı için benden ilk doğanı kurban mı vermeliyim, ruhumun günahı için bedenimin meyvesini? Hayır! Zira, Koruyucu, bizlere, ey insanlar, neyin iyi olduğunu gösterdi. Ve, Koruyucu sizden, adil olmanızdan, bağışlamayı derinden sevmenizden ve Tanrınız ile alçak gönüllü bir biçimde yürümenizden başka ne istemektedir ki?

126:4.6 (1392.4) “Bundan sonra, dünyanın dairesinde oturan Tanrı'yı kime benzeteceksiniz? Gözlerinizi açın, ve, tüm bu dünyaları yaratmış, kendi hesabına göre onların sayısız ev sahiplerini mevcut kılmış ve hepsini isimleri ile çağırana dikkatlice bakın. O tüm bunların hepsini, kudretinin büyüklüğü ile yerine getirmektedir; ve, gücünde kuvvetli olduğu için, bir kez bile başarısız olmamaktadır. O güçsüze güç vermekte, ve, bitap düşmüşlerin kudretini arttırmaktadır. Korkmayın, zira ben sizinleyim; umutsuzluğa düşmeyin, zira ben sizin Tanrınız'ım. Ben sizi güçlendireceğim ve ben size yardım edeceğim; evet, ben sizi, doğruluğumun sağ eli ile koruyacağım, zira ben

Koruyucu, sizin Tanrınız'ım. Ve, ben, sizlerin sağ elinizi tutup, korkmayın, zira ben size yardım edeceğim diyeceğim.

126:4.7 (1392.5) “Ve, sizler benim şahidimsiniz, der Koruyucu; ve, her şeyi bilebilmesi ve bana inanabilmesi ve Kendim'in Ebedi olduğunu anlayabilmesi için seçmiş olduğum, bana hizmet edenlersiniz. Ben, tek başına ben, Koruyucuyum; ve, benden başka hiçbir kurtarıcı yoktur.”

126:4.8 (1392.6) Ve, İsa sözlerini böyle tamamladığında, oturdu, ve insanlar evlerine, onun oldukça şükran dolu bir biçimde kendilerine okumuş oldukları sözler üzerinde derin derin düşünerek, gitti. Daha önce hiçbir zaman, kendi kasaba insanları onu, bu kadar muhteşem bir biçimde ulvi görmemişti; daha önce hiçbir zaman onlar, İsa'nın onun sesini bu kadar ciddi ve bu kadar içten duymamışlardı; onlar daha önce hiçbir zaman onu, kendi gücünden bu kadar emin bir biçimde, bu kadar erişkin ve kararlı görmemişlerdi.

126:4.9 (1392.7) Bu Şabat öğleden sonrası, İsa, Nasıra tepesine Yakup ile çıktı; ve, onlar, eve geri döndüklerinde, iki yumuşak tahtaya On emri Yunan dilinde yazdı. Daha sonra Marta bu tahtaları boyadı ve onları süsledi; ve, uzunca bir süre boyunca bu tahtalar, Yakup'un küçük çalışma tezgâhı üzerinde duvarda asılı durdu.

5. Ekonomik Mücadele

126:5.1 (1392.8) Kademeli bir biçimde İsa ve ailesi, öncül yıllarının sade yaşamına gerdi döndü. Kıyafetleri ve hatta yiyecekleri bile sadeleşti. Onlar fazlasıyla süte, tereyağına ve peynire sahiplerdi. Mevsimi denk geldiğinde, bahçelerinin ürünlerini

memnuniyetle deneyimlemeydiler; ancak, her geçen ay, kaynaklar üzerinde yapılması gereken daha büyük bir denetimi gerektirmekteydi. Onların kahvaltıları oldukça sadeydi; onlar, en iyi yiyeceklerini akşam yemeği için saklamaktaydılar. Buna rağmen, bu Museviler arasında, refahın azlığı toplumsal alt düzeylilik anlamına gelmemekteydi.

126:5.2 (1392.9) Hâlihazırda, bu delikanlı, insanların kendi içinde bulunduğu dönemde nasıl yaşamakta olduğuna dair kavrayışa neredeyse tamamiyle sahip olmuştu. Ve, insan deneyiminin tüm fazlarıyla olan içten ilişkisini çok bütüncül bir biçimde ortaya seren ilerdeki öğretileri tarafından sergilendiği şekliyle, ev, toplum ve iş yaşamını ne de iyi anlamıştı.

126:5.3 (1392.10) Nasıra hazzanı; İsa'nın, muhtemelen Kudüs'deki meşhur Gamliel'in varisi olarak, büyük bir öğretmen haline gelecek oluşuna dair inanca sınıksız bir biçimde sarılmaya devam etmişti.

126:5.4 (1393.1) İsa'nın kendisine ait bir sürece dair tasarımlarının tümü engellenmiş görünmekteydi. Gelecek, şimdi yaşanan gelişmeler karşısında parlak görülmemekteydi. O, gün be gün, mevcut görevini oldukça iyi bir biçimde yaparak ve yaşamdaki konumunun getirdiği *birincil elden* yükümlülükleri sadık bir şekilde yerine getirerek, yaşamına devam etti. İsa'nın yaşamı, hayal kırıklığına uğramış tüm idealistler için her zaman geçerliliğini koruyacak bir umuttur.

126:5.5 (1393.2) Marangozun ortalama bir gündeliği yavaşça azalmaktaydı. Bu yılın sonunda, İsa; erkenden çalışmaya başlayıp geç saatlerde işini bırakarak, günde yalnızca yirmi sente denk gelen tutarı kazanmaktaydı. Ertesi yılın sonunda,

vatandaşlık vergilerini ödemedede zorluk yaşadı, ki daha da buna sinagog ölçüleri ve bir buçuk şekel olan mabet vergisi dâhil değil. Bu yıl boyunca, vergi toplayıcısı, İsa'dan daha fazla gelir elde etmeye, hatta arpını almakla tehdit etmeye bile, çalıştı.

126:5,6 (1393.3) Yunan yazıtları nüshasının vergi toplayıcıları tarafından keşfedilebileceğinden ve ona el konulabileceğinden korkarak, İsa onu, on beşinci doğum gününde, Koruyucu'ya olan ergenlik adağı olarak Nasıra sinagog kütüphanesine sundu.

126:5,7 (1393.4) On beşinci yaşının şaşkınlık yaratan büyük olayı, İsa'nın, kazara gerçekleşen ölümü zamanında Yusuf'un alacaklı olduğu miktara dair anlaşmazlığın çözümlenmesi için kendisine yapılan itiraz üzerine, Hirodes'in kararını öğrenmek için Seforis'e gidişinde gerçekleşti. İsa ve Meryem; Seforis'deki haznedar bir el harçlığı kadar miktarı sunmadan önce, önemli ölçekteki bir miktarı almayı ümit etmekteydiler. Yusuf'un kardeşleri Hirodes'in kendisine kadar giderek bir itirazda bulunmuşlardı; ve, bu aşamada, İsa sarayda, Hirodes'in, babasının ölüm zamanında hiçbir alacağı olmadığına emredişini duymaktaydı. Ve, böyle bir adil olmayan kadar yüzünden, İsa, Hirodes Antipa'ya bir daha hiçbir zaman güvenmedi. Onun bir seferinde Hirodes'den “o tilki” şeklinde bahsedışı şaşırtıcı değildir.

126:5,8 (1393.5) Bu ve ilerleyen yıllardaki marangoz tezgâhında bu aralıksız çalışma, İsa'yı, kervan yolcuları ile kaynaşma olasılığından mahrum bıraktı. Ailenin ekmek teknesi olan atölye çoktan amcası tarafından devralınmış olup, İsa tamamen, ailesi için Meryem'e yardım etmek amacıyla yakında olabildiği ev atölyesinde çalışmaktaydı. Yaklaşık

olarak bu zaman zarfında o, Yakup’u, dünyada olup bitenler hakkında bilgi toplaması için kervan durağına kadar göndermeye başlamış olup, böylece, dönemin haberleri ile haberdar olmayı arzulamıştı.

126:5.9 (1393.6) Erişkinliğe doğru büyürken, o, önceki ve sonraki yaşlarda bulunan ortalama genç bireylerin deneyimledikleri tüm bu çatışmalardan ve kafa karışıklıklarından geçmişti. Ve, ailesini desteklemenin zorlayıcı deneyimi, hiçbir şey gerçekleştirmeden düşünmek veya gizemci eğilimlerin cazibesine katılmak için haddinden fazla zamana sahip olmasına karşı kesin bir engelleyici olmuştu.

126:5.10 (1393.7) Bu sene, İsa’nın; bir aile bahçesi arazisi olarak ayrılmış olan, evlerinin tam kuzeyinde dikkate değer bir büyüklükte arazisi kiralamış olduğu yıldı. Büyük çocukların her biri bireysel bir bahçeye sahipti; ve, onlar, tarımsal çabalarında çetin bir rekabete girmişlerdi. Onların en büyük kardeşi, sebze hasadı dönemi boyunca her gün bahçede onlarla birlikte belirli bir zaman harcamaktaydı. İsa bahçede küçük erkek ve kız kardeşleriyle çalışırken, o birçok kez tüm ailenin, hiçbir şeyin etkilemediği bir yaşamın getirdiği bağımsızlık ve özgürlüğü keyifle yaşayabilecekleri yer olan, şehir dışında bir çiftlikte konumlanışını iç çekerek hayal etti. Ancak, onlar kendilerini, şehir dışında büyür halde bulmamışlardı; ve, İsa, tamamiyle günün şartlarına göre hareket edebilen ancak hem de bir idealist genç olarak, sorunla karşılaşır karşılaşmaz onunla ussal ve tüm gücüyle mücadeleye girişti; ve, o, içinde bulundukları durumun gerçekliklerine kendisini ve ailesini uyumlaştırmak ve koşullarını bireysel ve bütüncül arzularının

olası en yüksek düzeyde yerine getirilişine doğru dönüştürmek için elinden gelen her şeyi yaptı.

126:5.11 (1393.8) Bir seferinde İsa az da olsa; Hirodes'in sarayındaki işçiliği için babasının alacağı olan ciddi ölçekteki parayı toplayabilirlerse, küçük bir çiftliği alma girişiminde bulunmak için yeterli kaynağı bir araya getirebilecek oluşunu ümit etmişti. O öncesinde, ailesinin dışına taşımanın bu tasarımı ciddi bir biçimde düşünmüştü. Ancak, Hirodes Yusuf'un alacağına dair her türlü miktarı ödemeyi reddettiğinde, şehir dışında bir eve sahip olma arzusundan vazgeçmişlerdi. Böyle olmuş olmasına rağmen, onlar; güvercinlere ilaveten şimdi üç ineğe, dört koyuna, bir tavuk sürüsüne, bir eşeğe ve bir köpeğe sahip olarak, ellerinden geldiğince yaratmış oldukları çiftlik yaşamının deneyiminden büyük keyif almaktaydılar. Küçük çocuklar bile; bu Nasıra ailesinin ev yaşamını nitelemekte olan, etraflıca düzenlenmiş idare oluşum içinde yerine getirmek için olağan sorumluluklara sahipti.

126:5.12 (1394.1) Bu on beşinci yaşın sona ermesiyle birlikte, İsa; çocukluğun daha olmasa-da-olur yılları, ve, bir soylu karakterin gelişimi içinde ileri deneyimi elde etmek için artan sorumlulukları ve imkânları ile yaklaşmakta olan erişkinlik bilinci arasındaki geçiş dönemi olarak, insan mevcudiyetinde tehlikeli ve zorlu dönemi katedişi tamamlamış bulunmaktaydı. Akıl ve beden için büyüme dönemi artık sona ermiş olup, şimdi, Nasıra'nın bu genç erkeğinin gerçek süreci başlamıştı.

127. Makale

Ergenlik Yılları

127:0.1 (1395.1) İSA ergenlik yaşlarına girdiğinde, kendisini, büyük bir ailenin başı ve tek destekleyicisi konumunda buldu. Babasının ölümünden sonraki birkaç yıl içinde tüm mülkleri gitmişti. Zaman ilerledikçe, mevcudiyet-öncesi gerçekliğinin artan bir biçimde bilincine varmaktaydı; aynı zamanda, o, özellikle, kendi Cennet Yaratıcısı'nı insanların çocuklarına açığa çıkarma görevinde dünya üzerinde ve beden içinde mevcut olduğunun farkına daha bütüncül bir biçimde varmaya başladı.

127:0.2 (1395.2) Bu dünyada veya başka bir dünyada, şu ana kadar yaşamış veya sonsuza kadar yaşayacak olan hiçbir ergen genç, gidermesi için daha ağır sorunlara veya çözmesi için daha çetrefilli zorluklara şimdiye kadar sahip olmamıştır veya şimdiden sonra sahip olmayacaktır. Urantia'nın hiçbir genci gelecekte hiçbir zaman; İsa'nın, on beş yaşından yirmi yaşına kadarki bu zorlu yıllar boyunca bizzat katlandığından daha zorlayıcı çatışmalardan ve daha sınıyıcı durumlardan geçmeye çağırılmayacaktır.

127:0.3 (1395.3) Kötülükle çevrilenmiş ve günah tarafından kafası karışmış bir dünya üzerinde bu ergenlik yılları boyunca yaşamamanın mevcut deneyimini böylelikle tatmış olarak, İnsanın Evladı, Nebadon âlemlerinin tümüne ait gençliğin yaşam deneyimi hakkında bütüncül bilgiye sahip olur hale gelmişti; ve, böylece o sonsuza kadar, her yaştaki ve yerel evreninin tamamı boyunca dünyaların tümü üzerindeki, sıkıntıya düşmüş ve kafa karışıklığı yaşayan ergenler için anlayışlı bir liman haline gelmişti.

127:0.4 (1395.4) Yavaş, ancak kesin bir biçimde ve mevcut deneyimle, bu kutsal Evlat; her yaştaki ve kişisel donanımın ve deneyimin

her düzeyindeki varlıklar için anlayışlı liman olarak, yerel evren dünyalarının tümü üzerinde tüm yaratılmış usların sorgulanmayan ve yüce yöneticisi halinde, kendi evreninin egemeni haline gelme hakkını *kazanmaktaydı*.

1. On Altıncı Yaş (M.S. 10.yıl)

^{127:1.1 (1395.5)} Vücutlaştırılmış Evlat, bebeklikten geçmiş olup, olağan bir çocukluğu deneyimlemişti. Bunun sonrasında o, çocukluk ve genç erkeklik arasındaki sınıyıcı ve zorlayıcı geçiş aşamasından alnının akıyla çıkmıştı — o, ergen İsa haline gelmişti.

^{127:1.2 (1395.6)} Bu yıl İsa, bütüncül fiziksel büyümesine erişmişti. O, erkeksi ve çekici bir gençti. O artan bir biçimde aklı başında ve ciddi hale gelmişti; ancak, iyiliksever ve anlayışlıydı. Bakışı yardımseverdi ancak irdeleyiciydi; gülüşü her zaman alımlı ve güven vericiydi. Sesi nameliydi, ancak gücünü hissettirir nitelikteydi; selamı içtendi, ancak yalındı. Her zaman, ilişkilerinin en olağanında bile, insan ve kutsal olarak, iki katmanlı bir doğanın izine dair bir kanıtın olduğu açığa çıkmıştı. Sürekli olarak o, anlayışlı arkadaşın ve gücünü hissettirir öğretmenin bu bileşimini sergilemişti. Ve, bu kişilik nitelikleri, bu ergenlik yaşlarında bile, öncül olarak açığa çıkmaya başlamıştı.

^{127:1.3 (1395.7)} Bu fiziksel olarak güçlü ve gürbüz genç aynı zamanda; insan düşüncesinin bütüncül deneyimini değil, bu tür ussal gelişim için yetkinliğin bütününe elde eden bir biçimde, insan usunun bütüncül büyümesini elde etmişti. O; tüm bu etkenlerin güçlü, dikkat çekici ve etkileyici bir kişiliğe doğru bir bütün haline geldiği, sağlıklı ve çok dengeli ölçütlerde bir

bedene, keskin ve irdeleyici bir akla, iyi niyetli ve anlayışlı bir eğilime, bir ölçüde değişken ancak kendinden emin bir mizaca sahipti.

127:1.4 (1396.1) Zaman ilerledikçe, annesine ek olarak erkek ve kız kardeşlerinin kendisini anlaması daha zor hale geldi; onlar, onlar öncesinden tasarlamamış bir biçimde onun sözleriyle karşılaşmış olup, onun yaptıklarını yanlış yorumladı. Onların hepsi, en büyük ağabeylerinin yaşamını anlamaya yetkin konumda bulunmamaktaydı, çünkü anneleri onlara öncesinden, İsa'nın Musevi insanların kurtarıcısı haline gelme nihai sonuna sahip olduğunu ima etmişti. Meryem'den bu tür anıştırmaları aile sırları olarak almış olduktan sonra, İsa'nın bu tür düşünce ve amaçların tümünü içtenlikle reddedişte bulunduğunda yaşamış oldukları kafa karışıklığını hayal edin.

127:1.5 (1396.2) Bu yıl Şimon, okula başlamıştı; ve, onlar, başka bir evi satma zorunda kalmışlardı. Yakup artık, ikisinin ciddi eğitime başlamak için büyüdüğü bir konumda, üç kız kardeşinin eğitiminin sorumluluğunu üstlenmişti. Ruth büyür büyümmez, onun sorumluluğu Miryam ve Marta tarafından üstlenilmişti. Alışlageldiği haliyle Musevi ailenin kızları çok az eğitim görmekteydi; ancak, İsa (annesinin de hem fikir olduğu bir biçimde) kızların erkekler gibi okula gitmesini savundu; ve, sinagog okulu onları almayacağı için, özellikle onlar için bir ev okulu kurmadan başka yapacakları bir şey yoktu.

127:1.6 (1396.3) Bu yıl boyunca, İsa, yoğun bir biçimde çalışma tezgâhına bağlanmak zorunda kalmıştı. Şans eseri, yapacağı çok fazla iş vardı; onun zanaatı o kadar üstün bir düzeydeydi

ki, bu bölgede işler ne kadar durgun olursa olsun o hiçbir zaman boş kalmamıştı. Yapacağı çok fazla iş olduğunda, Yakup ona yardım ederdi.

127:1.7 (1396.4) Bu yılın sonunda, o; ailesini yetiştirdikten ve onları evlendirdikten sonra, gerçekliğin bir öğretmeni ve dünya için cennetsel Yaraticının bir açığa çıkarıcısı olarak, görevine resmi bir biçimde başlayacağına karar verme aşamasındaydı. O, beklenmekte olan Musevi Meshi haline gelmeyeceğini bilmekteydi; ve, o, annesi ile bu hususları tartışmanın neredeyse nafile olduğuna karına varmıştı; o, annesinin, neyi düşünmek istiyorsa onu düşünmesine izin vermeye karar verdi; zira, İsa'nın geçmişte söylemiş olduğu her şey, onun üzerinde çok az etkide bulunmuştu, ve İsa, babasının öncesinden, annesinin aklını değiştirebilecek herhangi bir şeyi söyleyememiş olduğunu hatırlamıştı. Bu yıldan itibaren o, bu sorunlar hakkında, annesi ile, veya başka herhangi biri ile, daha az konuşmuştu. Onunki o kadar tuhaf bir görevdi ki, dünya üzerinde yaşayan hiçbir kişi bu görevin yerine getirilmesine ona akıl veremezdi.

127:1.8 (1396.5) O, ailesine gerçek fakat genç bir babaydı; İsa her olası saati çocuklar ile harcamıştı, ve onlar İsa'yı gerçekten çok sevmişlerdi. İsa'yı o kadar çok çalışır görmekten annesinin içi parçalanmaktaydı; annesi, Yusuf ile çok arzu duyan bir biçimde tasarlamış oldukları bir şekilde Kudüs'de hahamlar ile çalışmak yerine, ailenin yaşamını idame ettirmek için marangoz tezgâhında her bir gün kan-ter içinde emek veriş karşısında çok üzülmekteydi. Her ne kadar çocuğuna dair Meryem'in anlamadığı birçok şey olsa da, Meryem İsa'yı derinden sevmekteydi; ve, Meryem, İsa'nın istekli bir biçimde

evin sorumluluğunu omuzlamasını olabildiği en derinden bir biçimde takdir etmekteydi.

2. On Yedinci Yaş (M.S. 11.yıl)

^{127:2.1 (1396.6)} Yaklaşık olarak bu zaman zarfında, özellikle Kudüs’de ve Yahudiye’de, Roma’ya olan vergilerin ödemesine karşı olan bir isyanı desteklemede dikkate değer derecede hoşnutsuzluktan doğan kamuoyu eğilimi bulunmaktaydı. Orada, yakın bir zamanda Fanatikler olarak adlandırılacak olan, güçlü bir milliyetçi parti ortaya çıkmaktaydı. Fanatikler, Ferisiler’in aksine, Mesih’in gelişini beklemeye gönüllü değillerdi. Onlar, siyasi başkaldırıyla işleri derhal doğru yoluna koymayı önermişlerdi.

^{127:2.2 (1396.7)} Kudüs’den olan düzenleyicilerin bir topluluğu, Celile’ye varmış olup, Nasıra’ya ulaşmalarından önce iyi bir başlangıç göstermekteydiler. İsa’yı görmeye geldiklerinde, İsa onları dikkatle dinledi ve birçok soru sordu; ancak, partilerine katılmayı reddetti. O, partiye katılmama nedenlerini açığa çıkarmayı tamamiyle geri çevirmiş olup, onun reddedişi, Nasıra’daki genç akranlarının bu partiden uzak durmasına neden oldu.

^{127:2.3 (1397.1)} Meryem, onu kaydolmaya ikna etmek için elinden geleni yaptı; ancak o, İsa’nın görüşlerini değiştiremedi. Meryem İsa’yı; Kudüs’den geri dönmeleri üzerine ebeveynlerine tabi olacağına dair sözünü yerine getirmemek olarak, annesinin onun milliyetçi davaya destek vermesi emrine karşı gelmesinin itaatsizlik olduğuyla korkutmaya kadar gitmişti; ancak, bu imaya cevap olarak o yalnızca, elini annesinin omzuna nazikçe koyup, ve yüzüne bakıp, şunu

söyledi: Annem, bunu nasıl yaparsın?” Ve, Meryem, sözünü geri aldı.

127:2.4 (1397.2) İsa’nın amcalarından bir tanesi (Meryem’in kardeşi Şimon), sonrasında Celile birliğinde bir görevli hale gelerek, hâlihazırda bu topluluğa katılmış haldeydi. Ve, birkaç yıl boyunca, İsa ve amcası arasında ilişki kopukluğuna benzer bir şey vardı.

127:2.5 (1397.3) Ancak, karışıklığın tohumları Nasıra’da tutmaya başlamıştı. İsa’nın bu hususlara karşı tutumu, şehrin Musevi gençleri arasında bir ayrışmaya neden olmuş haldeydi. Gençlerin yaklaşık olarak yarısı, milliyetçi örgüte katılmış haldeydi; ve, bu gençlerin diğer yarısı, İsa’nın önderliği üstlenişini bekleyerek, daha ılımlı vatanseverlerin bir karşıt topluluğunun kurulumuna başlamıştı. Onlar, ağır aile sorumluluklarını bir neden olarak göstererek bağışlanmasını isteyen bir biçimde, kendisine önerilen onuru reddettiğinde hayretler içinde kalmışlardı; onların hepsi İsa’ya izin verdi. Ancak, durum; yakın bir zaman içinde, Musevi-olmayanlara borç para veren bir kişi olarak varlıklı bir Yahudi İshak’ın öne çıkıp, İsa’nın, marangoz aletlerini bırakıp bu Nasıra vatanseverlerinin önderliğini üstlenmesi karşılığında, onun ailesine destek vermeye karar verdiğinde, daha da karmaşık bir hale geldi.

127:2.6 (1397.4) İsa, bu zamanlar daha neredeyse on yedinci yaşını doldurmamışken, öncül yaşamının en kırılgan ve zor durumlarından bir tanesiyle karşı karşıya geldi. Vatanseverlik hususları, özellikle vergi toplayan yabancı ve baskıcı yöneticiler tarafından daha çetrefilli hale geldiğinde, ruhsal önderler için müdahil olma bakımından her zaman zorluk teşkil

etmekteydi; ve, bu, bahse konu böyle bir durumda olağandan daha fazlaydı, çünkü Musevi dini Roma'ya olan tüm bu hoşnutsuzluğun tam da içine girmişti.

127:2.7 (1397.5) İsa, annesi ve amcası nedeniyle daha da zor bir konuma getirilmişti; ve, küçük erkek kardeşi Yakup'un bile dâhil olduğu bir şekilde, hepsi İsa'dan, milliyetçi davaya katılmasını talep etti. Nasıra'nın tüm iyi Musevileri katılmış partiye yazılmış konumdalardı; ve, harekete katılmamış bu genç erkekler, İsa kararını değiştirdiği anda ona yazılacaklardı. O, tüm Nasıra içinde kendisine tavsiyede bulunabilecek tek bir bilge danışmana sahipti, bu kişi onun eski öğretmeni, hazzandı; hazzan, Nasıra'nın vatandaşları heyeti İsa'ya geldiğinde, İsa'nın, kendisine yönetilmiş olan toplum itirazına ne cevapta bulunacağını sorduğunda, bu yanıt hususunda İsa'ya tavsiyede bulunmuştu. İsa'nın genç yaşamının tamamında, bu, bilinçli bir biçimde toplum stratejisine başvurmuş olduğu ilk seferdi. Bu zamana kadar o, her seferinde, duruma açıklık kazandırmak için gerçekliğin bir dürüst ifadesine dayanmaktaydı; ancak, şimdi o, bütüncül doğruluğu açığa çıkaramazdı. O, bir insandan daha fazlası olduğunun imasında bulunamazdı; o, daha olgun bir erişkinliğe erişimini bekleyen görev düşüncesini açığa çıkaramazdı. Bu sınırlılıklara rağmen, dinine olan bağlılığı ve milletine olan sadakati doğrudan bir biçimde sorgulanmaktaydı. Ailesi bir kargaşa içindeydi, genç arkadaşları bölünmüştü, ve kasabanın Musevi bölümünün tamamında her kafadan bir ses çıkmaktaydı.

127:2.8 (1397.6) Bir şeylerin yapılması gerekliydi. O, tarafını belli etmek zorundaydı; ve, bunu cesurca ve diplomatik bir biçimde yerine getirişi birçoklarını tatmin etti, ancak herkesi değil. İsa;

bir babanın gözetimine ve yönlendirilmesine ihtiyaç duymaları gibi, dul kalmış bir anneye ilaveten erkek ve kız sekiz kardeşin, yaşamın fiziksel gereklilikleri olarak— yalın paranın satın alabileceğinden daha fazla bir şeye ihtiyaç duyduğunu, ve, eğer acımasız bir kaza başına gelecek olursa sorumlu olmadığına vicdanının izin vermeyeceğini ifade eden bir biçimde, ilk sorumluluğunun ailesi olduğunu öne sürerek, özgün savunmasının çerçevesine bağlı kaldı. Annesine ve en büyük kardeşine, kendisini serbest bırakmakta istekli oldukları için teşekkür etti; ancak, o, vefat etmiş bir babaya olan sadakatin, babasının hiçbir-zaman-unutulmayacak “para sevgide bulunamaz” ifadesinde bulunarak, ne kadar para ailesine maddi destek için gelecek olursa olsun ailesinden ayrılışına engel olduğunu tekrarladı. Bu açıklama boyunca İsa, “yaşam görevine” birkaç üstü kapalı atıfta bulundu; ancak o bu görevin, askeri düşünce ile tutarlı veya tutarsız olmasından bağımsız olarak, yaşamındaki başka her şey ile beraber, ailesine olan sorumluluğunu sadık bir biçimde yerine getirebilmesi için terk edilmiş olduğunu açıkladı. Nasıra’daki herkes, İsa’nın ailesine iyi bir baba olduğunu çok iyi bilmekteydi; ve, bu, her soylu Musevi’nin kalbine o kadar yakın olan bir husustu ki, İsa’nın savunması, kendisini dinleyenlerin birçoğunun kalbinde takdir eden bir karşılık buldu; ve, bu görüşte bulunmayanların bazılarının silahları, Yakup’un, her ne kadar takvimde yer almasa da ayın zamanda sunmuş olduğu bir konuşması tarafından etkisiz hale geldi. Bahse konu bu günde, hazzan İsa’yı bu konuşma için hazırlamıştı; ancak, bu ikisinin sırrıydı.

127:2.9 (1398.1) Yakup; ailesinin sorumluluğunu üstlenecek kadar büyür büyümeyiz, İsa’nın, ait bulunduğu insanları özgürleştirmeye yardımda bulunacağından emin olduğunu

ifade etti; ve, şunu ilave etti: eğer bir kez olsun İsa'nın “babamız ve öğretmenimiz olarak için bizlerle beraber kalmaya devam etmesine rıza gösterecek olursanız, bunun sonucunda sizler Yusuf'un ailesinden yalnızca tek bir öndere değil, yakın bir zaman içinde beş sadık milliyetçiye sahip olacaksınız, zira ağabey-babamızın yönlendirişinden milletimize hizmet etmek için büyümekte ve yetişmekte olan beşimiz yok muyuz?” Ve, böylece ufaklık, fazlasıyla gerilimli ve tehditkâr bir duruma oldukça mutlu olan bir sonu getirdi.

127:2.10 (1398.2) Kriz bir süreliğine giderilmişti; ancak, hiçbir zaman bu olay, Nasıra'da unutulmamıştı. Hoşnutsuzluk varlığını sürdürmüştü; İsa artık bir daha herkesin iyi gözle baktığı konumda olmamıştı; görüş ayrılığın üstesinden hiçbir zaman bütüncül bir biçimde gelinmemişti. Ve, bu, diğer ve daha sonraki olayların beraberinde getirdiği bir sonuç olarak, onun ileriki yıllarda Kapernaum'a taşınmasının ana sebeplerinden bir tanesini oluşturmuştu. Bu andan itibaren, Nasıra, İnsanın Evladı'na dair bir görüş ayrılığı besledi.

127:2.11 (1398.3) Yakup bu yılda okuldan mezun olup, marangoz atölyesinde tam zamanlı çalışmaya başladı. Yakup öncesinden, aletlerle zeki bir çalışan haline gelmişti; o artık bu aşamada boyunduruk ve sabanların yapımını İsa'dan devralırken, İsa daha fazla ev dekorasyonu ve uzman ev eşyaları işi yapmaya başladı.

127:2.12 (1398.4) Bu yıl İsa, aklını düzene sokmada büyük bir ilerleme kaydetti. Öncesinden kademeli bir biçimde o, kutsal ve insani doğalarını bir araya getirmiş halde bulunmaktaydı; ve, o, kendi öz kararlarının gücü ile, ve, bahşedilme-Evlat-sonrası dünyaların üzerindeki tüm olağan fanilerin akılları içinde sahip

oldukları bir Görüntüleyici'nin tıpatıp aynısı olarak, yalnızca ikamet eden Görüntüleyici'nin yardımıyla, usun tüm bu düzenlenişini gerçekleştirmişti. Bu ana kadar; Kudüs'de kendisine bir seferinde görünür hale gelmiş olan, abisi Emanuel tarafından gönderilmiş bir ileticinin ziyareti dışında, bu genç adamın sürecinde doğa-ötesi hiçbir şey gerçekleşmemişti.

3. On Sekizinci Yaş (M.S. 12.yıl)

^{127:3.1 (1398.5)} Bu yıl boyunca, ev ve bahçe dışında, tüm aile mülkü elden çıkarılmıştı. Hâlihazırda ipotek edilmiş olan Kapernaum mülkünün son parçası (bir başkasında olan hisse dışında) satılmıştı. Buradan gelen gelir; vergilerde, Yakup için bir takım yeni aletler almada, ve, Yakup, ev atölyesinde çalışacak ve Meryem'e ev işlerinde yardım edecek kadar büyüdüğü için İsa'nın bu aşamada geri almayı teklif ettiği, ailenin yapım ve tamir atölyesine bir yatırımda bulunmada kullanılmıştı. Mali baskının bir süreliğine bu şekilde hafiflemesiyle, İsa Yakup'u Hamursuz'a götürmeye karar vermişti. Onlar Kudüs'e, yalnız olmak için, Samarya üzerinden giderek bir gün önce ulaşmışlardı. Onlar yürümüşlerdi, ve İsa Yakup'a yol üzerinde, babasının beş yıl önce benzer bir seyahatte öğretmiş olduğu gibi, tarihi yerlerden bahsetmişti.

^{127:3.2 (1399.1)} Samarya'dan geçerken, onlar birçok tuhaf manzarayla karşılaştı. Bu seyahat boyunca onlar, kişisel, ailevi ve milli olmak üzere sorunlarının birçoğu üzerine konuşmuşlardı. Yakup, oldukça dindar türden bir ufaklıktı; ve, her ne kadar o, İsa'nın yaşam görevi hakkında çok az şeyi bildiğine dair annesiyle tamamiyle hem fikir olmasa da, İsa'nın görevine başlayabilmesi için ailesinin sorumluluğun üstlenmeye yetkin olacağı zamanı dört gözle beklemekteydi. O,

İsa'nın kendisini Hamursuz'a elleriyle götürmesini oldukça takdir etmekteydi; ve, onlar gelecek hakkında, daha önce olduğundan çok daha bütüncül bir şekilde konuşmuşlardı.

127:3.3 (1399.2) İsa; Samarya boyunca seyahat ederlerken, özellikle Bethel'de ve Yakup'un kuyusundan su içerken, fazlasıyla düşünmüştü. O ve kardeşi; İbrahim, İshak ve Yakup'a dair tarihi anlatılar üzerine görüş alışverişinde bulundu. O; mabede olan ilk ziyaretinde benzer bir biçimde kendisinin deneyimlemiş olduğu büyük şaşkınlığı azaltmayı arzulayarak, Kudüs'de gözlemlemek üzere olduğu şeyler hakkında Yakup'u hazırlamak için böylece büyük emek sarf etti. Ancak, Yakup, bu tür manzaraların bazılarına karşı çok hassas değildi. O, mekanik ve duygusuz bir biçimde din adamlarının bazılarının görevlerini yerine getirmesi hakkında yorumda bulundu, ancak bütünü bakımından Kudüs'deki ikametinden çok büyük bir keyif aldı.

127:3.4 (1399.3) İsa Yakup'u Bethani'ye Hamursuz akşam yemeği için götürmüştü. Şimon babalarının yanında toprağa verilmişti, ve İsa bu haneye, mabetten kurbanlık kuzu getirerek, Hamursuz ailesinin başı olarak önderlik etmişti.

127:3.5 (1399.4) Hamursuz akşam yemeğinden sonra Meryem Yakup ile konuşmak için özel bir vakit ayırmışken, Marta, Lazarus ve İsa beraberce gece boyu konuştular. Bir sonraki gün onlar mabet ayinlerine katılmışlardı; ve, Yakup, İsrail ulusuna kabul edildi. Bu sabah, Zeytindağı'nın yamacında mabede bakmak için durduklarında, Yakup büyülenmiş bir biçimde haykırırken, İsa sessiz bir şekilde Kudüs üzerinde göz gezdirdi. Yakup, abisinin tutumunu kavrayamamaktaydı. Bu gece onlar tekrar Bethani'ye geri döndü ve bir sonraki gün eve doğru

ayrılacaklardı; ancak, Yakup, öğretmenleri duymak istediğini açıklayarak, ertesi gün mabede geri dönmelerinde ısrar etmişti. Ve, her ne kadar bu doğruysa da, kalbinde gizlice o, önceden annesinin bahsedişini duymuş olarak, İsa'nın söyleşilere katılışını duymak istemekteydi. Bunun uyarınca onlar mabede gidip, söyleşileri dinlemişlerdi; ancak, İsa hiçbir soru sormadı. İnsan ve Tanrı'nın bu uyanmakta olan aklı için yaşanan her şey çok çocuksu ve önemsiz göründü — o ancak bu insanlara acıyabilirdi. Yakup, İsa'nın hiçbir şey söylememiş olmasından hayal kırıklığına uğramıştı. Onun sorgularına karşı İsa yalnızca şu yanıtı verdi: “Vaktim henüz gelmedi.”

127:3.6 (1399.5) Bir sonraki gün onlar, Eriha ve Ürdün vadisi üzerinden evlerine doğru hareket ettiler; ve, İsa, on üç yaşındayken bu yol üzerindeki bir önceki seyahatini de içeren, birçok eski şeyden konuştular.

127:3.7 (1399.6) Nasıra'ya geri dönmeleri üzerine, İsa, eski aile tamir atölyesinde çalışmaya başlayıp, her gün şehrin ve çevre bölgelerin dört bir tarafından gelmekte olan çok fazla sayıdaki insan ile buluşabilme imkânıyla fazlasıyla mutlu olmuştu. İsa, insanları — ayırt etmeksizin, akla ilk gelen sıradan insanları — gerçek anlamıyla çok derinden sevmekteydi. Her ay, atölye ödemelerini yerine getirip, Yakup'un yardımı ile ailesine destek olmaya devam etti.

127:3.8 (1399.7) Yılda birkaç kez, ziyaretçiler bu şekilde faaliyet göstermek için mevcut bulunmadığı zaman İsa, sinagogda Şabat yazıtlarını okumaya devam etmiş olup, birçok kez ana fikir hakkında yorumlarını sundu; ancak, o, metinlerini öyle bir biçimde seçmekteydi ki, yorumda bulunmak gereksiz kalmaktaydı. O mahirdi; çeşitli metinleri öyle bir okuma

sırasında bir araya getirmektedir ki, bir metin diğerini aydınlatmaktaydı. O, havanın izin verdiği zamanlarda, erkek ve kız kardeşlerini Şabat öğleden sonraları dışarı doğa gezintilerine çıkarmayı hiçbir zaman ihmal etmedi.

127:3.9 (1400.1) Yaklaşık olarak bu zaman zarfında, hazzan, felsefi söyleşiler için, farklı üyelerin evlerinde ve sıklıkla kendi evinde buluşan bir delikanlılar topluluğu başlatmıştı; ve, İsa, bu topluluğun başat bir üyesi haline gelmişti. Böylelikle, o, yakın dönemde yaşanmış olan milliyetçi anlaşmazlıklar zamanında yitirmiş olduğu yerel saygınlığının bir kısmını yeniden kazanmaya yetkin hale getirilmişti.

127:3.10 (1400.2) Onun toplumsal yaşamı, her ne kadar kısıtlı olmuş olsa da, bütünüyle görmezden gelinmiş halde değildi. O, Nasıra'nın hem genç erkekleri hem de genç kadınları arasında birçok sıcak arkadaş ve sadık hayrana sahipti.

127:3.11 (1400.3) Eylül ayında, Elizabet ve Yahya, Nasıra ailesini ziyaret etmek için geldi. Babasını kaybetmiş olarak, Yahya; eğer İsa marangozluk işi veya başka bir meslek işi yapmak için Nasıra'da kalmasını kendisine tavsiye etmezse, tarıma ve koyun yetiştiriciliğine atılmak için Yahudiye tepelerine geri dönme arzusundaydı. Onlar, Nasıra ailesinin neredeyse bir kuruşa bile sahip olmadığını bilmemektedirler. Meryem ve Elizabet erkek çocukları hakkında daha fazla konuştukça, onlar, iki delikanlının beraber çalışmasının ve birbirlerini daha sıklıkla görmesinin kendileri için iyi olacağından emin oldular.

127:3.12 (1400.4) İsa ve Yahya beraberce birçok yürüyüşte bulundu; ve, onlar, oldukça özel ve kişisel olan belli başlı hususlar üzerine konuştular. Onlar bu ziyareti tamamladıklarında; onları

görevlerine “cennetsel Yaratıcı’nın çağıracağı” zamandan sonra, kamu hizmetinde buluşacakları vakte kadar birbirlerini tekrar görmemeye karar vermişlerdi. Yahya Nasıra’da gördüğü karşısında çok devasa bir biçimde etkilenmişti ki, eve geri dönüp annesine destek olması gerektiğinin çıkarımında bulunmuştu. O, İsa’nın yaşam görevinin bir parçası olacağından emin hale gelmişti; ancak, o, İsa’nın, ailesini yetiştirmek için birçok yıl bekleyecek olduğunu görmüştü; böylelikle, o, evine geri dönmekten, küçük çiftliklerinin bakımı için ve annesinin ihtiyaçlarına hizmet etmek için buraya yerleşmekten çok daha fazla tatminkâr olmuştu. Ve, bir daha tekrar, Yahya ve İsa birbirlerini, Ürdün vadisi yakınlarında İnsan’ın Evladı kendisini vaftiz için sunduğunda görmemişti.

^{127/3.13 (1400.5)} Bu yılda, Aralık’ın 3’ü, Cumartesi öğleden sonrası, ölüm ikinci kez bu Nasıra ailesini vurmuştu. Bebek kardeşleri olan Küçük Amos, yüksek ateşli bir hafta süren hastalıktan sonra yaşamını yitirdi. Tek destekçisi olarak en büyük oğlu ile bu keder döneminden geçtikten sonra, Meryem, en sonunda ve en bütüncül anlamıyla İsa’nın ailenin gerçek başı olduğunu tanıdı; ve, o gerçekten de layık bir önderdi.

^{127/3.14 (1400.6)} Dört yıl boyunca, onların ortalama yaşam kalitesi düzenli bir biçimde düşmüş haldeydi; her yıl, artan fakirliğin baskısını hissetmişlerdi. Bu yılın sonuna yakın, onlar, çetin mücadelelerinin tümü içinde en zorlu deneyimlerinden bir tanesi ile karşılaşmışlardı. Yakup henüz çok kazanmaya başlamamıştı, ve her şeyin üstüne bir cenazenin masrafları onları fazlasıyla sarstı. Ancak, İsa, endişeli ve yas içindeki annesine yalnızca şunu söylledi: “Meryem Anne, keder bizlere yardım etmeyecek; hepimiz elimizden gelenin en iyisi

yapıyoruz, ve, eğer olursa, annenin gülücüğü bizlerin daha iyisini yapmasına ilham kaynağı bile olabilir. Gün ve gün, daha iyi günlerin önümüzde olduğuna dair ümit ile, bu görevler için güçlü hale gelmekteyiz.” Onun sarsılmaz ve ayakları yere değen iyimserliği gerçekten de herkese yayılır nitelikteydi; çocukların tümü, daha iyi dönemlerin ve daha iyi şeylerin beklentisinde olan bir çevrede yaşamıştı. Ve, bu ümit dolu cesaretlendirme, fakir oluşlarının getirdiği ruhsal çöküntüye rağmen, güçlü ve soylu karakterlerin gelişimine çok güçlü bir biçimde katkıda bulunmuştu.

^{127:3,15 (1400.7)} İsa; yapılması gereken herhangi bir işte, hemen elinin altında bulunan tüm akıl, ruh ve beden güçlerini etkin bir biçimde harekete geçirme yetkinliğine sahipti. O, çözmeyi arzuladığı bir sorun üzerinde derin-düşünen aklını yoğunlaştırabilirdi; ve, yorulmak bilmez *sabrı* ile ilişkili bir biçimde, onun bu yetisi kendisini, sanki “görülmez Olanı görür” gibi yaşar bir halde — zor bir fani mevcudiyetin sınavlarına sakince katlanmasına yetkin hale getirdi.

4. On Dokuzuncu Yaş (M.S. 13.yıl)

^{127:4.1 (1401.1)} Bu zaman zarfında, İsa ve Meryem, çok daha iyi anlamaktaydı. Meryem onu daha az bir oğlan çocuğu gibi görmekteydi; İsa Meryem’in gözünde, kendisinin çocuklarına daha fazla bir baba gibi olan hale gelmişti. Her günün getirdiği yaşam, gündelik ve derhal çözülmesi gereken sorunlar ile dolup taşmaktaydı. Daha az sıklıkla onlar, İsa’nın yaşam görevi hakkında konuşmaktaydı; zira, zaman ilerledikçe, tüm düşünceleri ortak bir biçimde, dört erkek ve üç kız çocuktan oluşan ailelerine bakmaya ve onları yetiştirmeye adanmıştı.

127:4.2 (1401.2) Bu yılın başlarında, İsa; kötülüğü yasaklamadan oluşan eski Musevi yöntemi yerine iyi bir şeyi gerçekleştirmenin olumlar talebi biçiminde — çocukları eğitmeye dair kendi yöntemlerini annesinin kabul edilmesini bütünüyle elde etmiş haldeydi. Kendi evinde ve kamu-eğitimin süreci boyunca, İsa her seferinde, insanlardan beklenen isteğin *olumlar* türünü uygulamıştı. Her zaman ve her yerde o şunu söylemişti; “Bunu yapmalısın — onu yapman iyi olur.” O hiçbir zaman, kökenini ilk çağlardaki tabulardan alan yasaklar türden öğretiyi uygulamamıştı. O, yasaklar biçimde kötülük üzerinde vurguda bulunmaktan kaçınmıştı; bunun karşısında o, dışa vurulmasını talep eden bir biçimde iyiliği yüceltmışti. Bu hanede dua zamanı, ailenin refahı ile ilgili, küçük veya büyük, her ne varsa onun üzerinde görüş ifade etmek için bir fırsattı.

127:4.3 (1401.3) İsa; erkek ve kız kardeşleri üzerinde bilge bir disipline öyle erken bir yaşta başlamıştı ki, kendisine olan kuşkusuz ve içten bağlılığı elde etmek için neredeyse hiçbir ceza hiçbir zaman gerekmemişti. Tak istisna; kendisine karşı ara ara tekrar eden durumlarda, ev kurallarına karşı gelmesi yüzünden cezalar uygulamayı gerekli gördüğü, Yude’idi. Yude’nin, itiraf etmiş ve kasten gerçekleştirmiş olduğu aile davranış kurallarına karşı gelişi için cezalandırılmasının bilgece olarak görüldüğü üç olayda da, cezası, büyük çocukların hem fikir hükmüyle sabit hale getirilmiş olup, uygulanmasından önce Yude’nin kendisine bildirilmişti.

127:4.4 (1401.4) Her ne kadar İsa yaptığı her şeyde olabilecek en fazla ölçüde yöntemsel ve düzensel olsa da, orada aynı zamanda, İsa’nın tüm idari hükümlerinde, baba-ağabeylerini harekete geçirmiş olan bir adalet duygusunun tüm çocukları fazlasıyla

etkilediği, yorumun canlandırıcı bir esnekliği ve kişiye göre farklılık gösteren bir uyumlaştırma bulunmaktaydı. İsa hiçbir zaman, erkek ve kız kardeşlerini keyfi bir biçimde cezalandırmadı; ve, bu türden tek-tip ortak adalet ve kişisel gözetim, İsa'yı tüm ailesine fazlasıyla sevdirmişti.

127:4.5 (1401.5) Yakup ve Şimon, kavgacı ve zaman zaman sinirli olan oyun arkadaşlarını iknaya ve karşılık göstermeyerek sakinleştirme yöntemini takip etmeye çalışarak büyüdü; ve, onlar, oldukça başarılı olmuştu; ancak, Yusuf ve Yude, bu tür öğretilere evde razı olurken, oyun arkadaşları tarafından saldırıya uğradıklarında kendilerini savunmak için acele etmekteydiler; özellikle, Yude, bu öğretilerin özüne karşı gelmede suçlu olmuştu. Ancak, karşılık göstermemek ailenin bir *kuralı* değildi. Kişisel öğretilere yerine getirmemenin karşılığında herhangi bir cezada bulunulmamıştı.

127:4.6 (1401.6) Genel olarak, çocukların tümü, özellikle kızlar, İsa'ya çocukluk sorunları hakkında danışır ve şefkatli bir babayla yapacakları gibi kendisiyle sırlarını paylaşırlardı.

127:4.7 (1401.7) Yakup, çok dengeli ve duyguları sağlam bir çocuk olarak büyümekteydi; ancak, o, İsa kadar ruhsal olarak eğilimli değildi. Yakup; sadık bir çalışan olsa da, daha bile az ruhsal akılda bulunan Yusuf'dan çok daha iyi bir öğrenciydi. Yusuf ağır gelişen bir çocuk olup, diğer çocukların ussal seviyesinde değildi. Şimon iyi niyetli bir oğlandı, ancak haddinden fazla hayalci biriydi. O, hayatında istikrarlı bir konuma gelmekte yavaş kalmakta olup, İsa ve Meryem için ciddi derecede endişeye sebebiyet vermekteydi. Ancak, o her zaman, iyi ve iyi niyetli bir gençti. Yude, duyguları ateşli olan yaramaz bir çocuktü. O ideallerin en yükseğine sahipti, ancak dengeli

olmayan bir huya sahipti. O, annesinin kararlılığının ve kendinden eminliğinin tümüne, hatta daha bile fazlasına sahipti; ancak, o, annesinin orantılılığından ve muhakeme gücünden yoksundu.

^{127:4.8 (1402.1)} Miryam, soylu ve ruhsal olan şeylere dair kesin bir beğeniyi beraberinde taşıyan oldukça dengeli ve sakin bir kızdı. Marta düşünce ve eylemde yavaştı, ancak oldukça güvenilir ve düzenli bir çocuktü. Bebek Ruth, evin güneş ışığıydı; her ne kadar ne söylediğini bilmesine de, en içten olan kalbe sahipti. O neredeyse tamamen, en büyük abisine ve babasına ibadet etmişti. Ancak, onlar, Ruth'u şımartmamışlardı. O, güzel bir çocuktü, ancak, eğer şehrin değilse bile ailenin prensesi olan Miryam kadar fazlasıyla alımlı değildi.

^{127:4.9 (1402.2)} Zaman ilerledikçe, İsa; aile öğretilerindeki ve Şabat âdetininkine ek olarak dinin diğer fazları ile ilgili uygulamalardaki katılıkları gidermek ve onlar üzerinde değişiklikte bulunmak için fazlasıyla uğraş verdi; ve, tüm bu değişikliklere, Meryem içtenlikle onay verdi. Bu zaman zarfında, İsa, evin sorgulanmayan başı haline gelmiş konumdaydı.

^{127:4.10 (1402.3)} Bu yıl, Yude okula başlamıştı, ve İsa için, bu giderleri karşılamak için kendi arpını satmak gerekli olmuştu. Böylelikle, onun boş zaman keyiflerinin sonuncusu da ortadan kaybolmuştu. İsa, akıllı yorulduğunda ve bedeni bitap düştüğünde arpını çalmayı çok fazlasıyla sevmekteydi; ancak, o kendisini, arpının en azından vergi toplayıcısının el koyamayacağı güvenli bir yerde olduğunu düşünerek teselli etti.

5. Üzeyir'in Kızı, Rebeka

127:5.1 (1402.4) Her ne kadar İsa fakir olsa da, Nasıra'daki toplumsal konumu hiçbir şekilde zedelenmemişti. O şehrin en başta gelen genç erkeklerinden biri olup, genç kadınların büyük bir çoğunluğu tarafından çok yüksek bir düzeyde görülmekteydi. İsa, gürbüz ve ussal olan erkekliğin bu türden muhteşem bir örneği olduğu için, ve bir ruhsal önder olarak sahip olduğu saygınlığını da hesaba katınca, Nasıra'nın varlıklı bir tüccarı ve ticaret erbabı olan Üzeyir'in en büyük kızı Rebeka'nın, Yusuf'un bu oğluna yavaş yavaş âşık olmakta oluşunu fark etmesi şaşılacak bir durum değildi. Rebeka beslediği sevginin sırrını ilk olarak İsa'nın kız kardeşi Miryam ile paylaştı; ve, Miryam buna karşılık olarak, bunların hepsini annesi ile konuştu. Meryem'in heyheyleri başına toplanmıştı. O, artık ailesinin hayati derecede önemli hale gelmiş başı olan oğlunu kaybetmek üzereydi? Sorunlar hiç bitmeyecek miydi? Başlarına daha ne gelecekti? Ve, bunun sonrasında, evliliğin İsa'nın gelecek süreci üzerinde ne tür bir etki bırakacağı üzerinde durup düşünmeye başladı; sıklıkla olmasa da, ancak en azından zaman zaman Meryem, İsa'nın "söz verilmiş bir evlat olduğu" gerçeğini hatırlamıştı. Ve, o ve Miryam'ın bu husus hakkında konuşmalarından sonra, ikisi; doğrudan bir şekilde Rebeka'ya gidip, tüm vaziyeti önüne serip, ve kendisine dürüst bir biçimde, İsa'nın nihai sonun bir evladı olduğuna, ve büyük bir dini önder, muhtemelen Mesih, olacağına dair görüşlerini söyleyip, İsa'nın bu hususu öğrenmesinden önce onu son vermek için bir girişimde bulunmaya karar vermişlerdi.

127:5.2 (1402.5) Rebeka tüm dikkatiyle dinledi; anlatılardan fazlasıyla heyecan duymuş olup, şansını tercih ettiği bu erkek

ile denemeye ve onun önderlik sürecini paylaşmaya eskisinden daha da çok kararlı hale geldi. O (kendi kendisine, içinden), bu tür bir erkeğin her şeyden daha fazla bir ölçüde sadık ve düzenli kadına ihtiyaç duyacağını savundu. O Meryem'in kendisini vazgeçirme çabalarını, ailesinin başı ve tek destekçisini yitirme kaygısına karşı doğal bir tepki olarak yorumladı; ancak, babasının, marangozun oğluna karşı kendisinin beslemek olduğu ilgiyi onaylamış olduğunu bilerek, onun, İsa'nın kazancının kaybını bütünüyle telafi etmek için yeterli bir gelir ile aileye destek olacağını haklı bir biçimde öngörmekteydi. Babası bu türden bir tasarıma hem fikir olduğunda, Rebeka Meryem ve Miryam ile ileri düzeyde görüş alış-verişinde bulunmuştu; ve, onların desteğini kazanmada başarısız olduğunda, doğrudan bir biçimde İsa'ya gitme cüretinde bulunmuştu. Bunu Rebeka, kendisinin on yedinci doğum gününü kutlamak için İsa'yı evlerine davet eden babasının işbirliğiyle gerçekleştirmişti.

^{127:5.3 (1403.1)} İsa; ilgili ve anlayışlı bir biçimde, ilk başta babadan, daha sonra Rebeka'nın kendisinden, bu şeylerin ifade edilişini dinledi. O; “bir kişinin kendi beden ve kanına olan sadakati biçiminde — insan sorumluluklarının en kutsalını yerine getirmek olarak”, babasının ailesini bizzat yetiştirmenin ödevinin yerini hiçbir ölçekte paranın alamayacağı anlamına gelen bir biçimde çok nazik bir biçimde onlara cevabını verdi. Rebeka'nın babası, aile sadakatine dair İsa'nın sözlerinden duygusal olarak çok derinden etkilenmiş olup, konuşmadan çekildi. Eşi Meryem'e tek yorumu: “Biz ona bir evlat olarak sahip olamayız; o bizler için çok fazla soylu.”

127:5.4 (1403.2) Bunun sonrasında, Rebeka ile o önemli konuşma başladı. Yaşamında bu ana kadar, İsa, genç erkekler ve genç kadınlar olarak oğlanlar ve kızlar arasındaki birlikteliklerinde çok az ayrımda bulunmuştu. Onun akli tamamıyla, günlük dünyasal olayların baskıcı sorunlarıyla ve “Yaratıcısı’nın görevine” dair nihai süreci üzerindeki ilgisini alı koyan düşünüşüyle oldukça fazla bir biçimde meşguldü ki, bu zamana kadar hiçbir şekilde, kişisel sevginin insan evliliği ile tamamlanışına dair ciddi bir düşünüşte bulunmamıştı. Ancak, şimdi, o, ortalama her insan varlığının yüzleşmek ve karar vermek zorunda olduğu bu sorunların bir başkasıyla yüz yüze bulunmaktaydı. Gerçekten de o, “sizler gibi her yönden sınanmıştı.”

127:5.5 (1403.3) İlgili bir biçimde dinledikten sonra, İsa; “bu yaşamımın her günü bana neşe verecek ve beni teselli edecek” de deyip, ifade etmiş olduğu beğenisi için Rebeka’ya içten bir biçimde teşekkür etti. İsa, yalın kardeşsel tutumdan ve tamamıyla arkadaşsal amaçlardan başka herhangi bir kadın ile ilişki içine girmekte özgür olmadığını açıkladı. O; ilk ve en yüksek görevinin babasının ailesini yetiştirmek olduğunu, bu yerine gelene kadar evliliği düşünemeyeceğini oldukça açık bir biçimde ortaya koydu; ve, bunun sonrasında şunu ekledi: “Eğer ben bir nihai sonun evladı isem, nihai sonumun kendisini ortaya sereceği vakte kadar yaşam boyu sürece sorumlulukları üstlenmemeliyim.”

127:5.6 (1403.4) Rebeka’nın kalbi kırılmıştı. O, teselli olmayı reddetmişti; ve, babası nihai bir biçimde Seforis’e taşınmaya razı olana kadar, ona Nasıra’dan ayrılmaları için durmak bilmeden ısrarcı oldu. Daha sonraki yıllarda, elini evlilikte

tutmak isteyen birçok erkeğe, Rebeka'nın tek bir cevabı vardı. O sadece tek bir amaç için yaşadı — kendisine göre şimdiye kadar yaşamış olan en büyük insanın, sürecine, yaşayan gerçekliğin bir öğretmeni olarak başlayacağı vakti beklemektir. Ve, Rebeka, İsa'nın Kudüs'e utkulu bir biçimde at üstünde gittiği gün (İsa tarafından görülmemiş bir biçimde) hâlihazırda mevcut olarak, kamu hizmetinin çok önemli olaylara sahne olmuş yılları boyunca İsa'yı sadık bir biçimde takip etti; ve, o, kendisi için, buna ek olarak yukarıdaki sayısız dünya için de, "tamamiyle sevgi dolu ve on binlerin içinde en muhteşemi olarak" İnsan'ın Evladı'nın çarmığa gerildiği o vahim ve trajik öğleden sonrası Meryem'in yanı başında "diğer kadınların arasında" yerini almıştı.

6. Yirminci Yaş (M.S. 14.yıl)

^{127:6.1 (1403.5)} Rebeka'nın İsa'ya olan derin sevgisinin hikâyesi Nasıra çevresinde ve daha sonra Kapernaum'da kulaktan kulağa öyle bir biçimde yayılmıştı ki, takip eden yıllarda erkeklerle birlikte birçok kadının İsa'yı derinden sevmesine rağmen, o bir kez daha, başka bir iyi kadının kişisel bağlılık teklifini reddetmek zoruna kalmamıştı. Bu dönemden itibaren, İsa'ya olan insan sevgisi, ibadetsel doğaya ve hayransal ilgiye dönüştü. Hem erkekler hem de kadınlar; adanmış bir biçimde ve kim olduğu için onu derinden sevmekteydi, en küçük düzeyde bile kendilerini tatmin etmek için veya sevgisel sahiplik arzusu için değil. Ancak, birçok yıl boyunca, İsa'nın insan kişiliğinin hikâyesi ne zaman anlatıldıysa, Rebeka'nın bağlılığı vurgulanmıştı.

^{127:6.2 (1404.1)} Miryam, Rebeka olayının oldukça farkında olan ve abisinin güzel bir genç kızın sevgisini bile nasıl feda ettiğini

gören bir biçimde; İsa'yı fazlasıyla yüksek bir konumda görmeye ve onu, bir ağabeyininkine ek olarak bir babaya besler gibi çok duygusal ve derin bir şefkat ile sevmeye başlamıştı.

127:6.3 (1404.2) Her ne kadar onlar neredeyse hiçbir biçimde karşılayacak durumda bulunmasalar da, Hamursuz için Kudüs'e kadar gitmek için tuhaf bir arzu duymuştu. Annesi, Rebeka ile yakın zamanda yaşadığı deneyimin farkında olan bir biçimde, onun bu yolculukta bulunmasında ısrarcı oldu. İsa dikkate değer bir biçimde bilincinde değildi, ancak, en istediği şey, Lazarus ile konuşmanın bir imkânına sahip olmak ve Marta ve Meryem'i ziyaret etmektir. Kendi ailesinden sonra, en fazla bu üçünü sevmişti.

127:6.4 (1404.3) Kudüs'e olan bu yolculuğunu; kısmen de olsa, Mısır'dan Nasıra'ya olan geri getirilişindeki yolu aynen kat eden bir biçimde, Megido, Antipatris ve Lida'dan üzerinden gerçekleştirmişti. O dört gününü Hamursuz'a gitmek için harcamış olup, vaktinin çoğunu, Filistin'in uluslar arası savaş alanı olan, Megido ve çevresinde ortaya çıkmış geçmiş olaylar hakkında düşünerek geçirmişti.

127:6.5 (1404.4) İsa; yalnızca mabede ve ziyaretçilerin toplanmakta olan kalabalıklarına bakmak için durarak, Kudüs içinden geçti. O; siyasi bir biçimde atanmış din-adamlığı ile birlikte bu Hirodes-inşası olan mabede karşı tuhaf ve artış gösteren derin bir hoşnutsuzluğa sahipti. O, her şeyden fazla Lazarus, Marta ve Meryem'i görmek istemekteydi. Lazarus İsa ile aynı yaşıyordu, ve şimdi, evinin başı haline gelmişti; bu ziyaretin gerçekleştiği zaman zarfında, Lazarus'un annesi de toprağa verilmiş haldeydi. Marta İsa'dan bir yaştan biraz daha büyük iken, Meryem ondan iki yaş küçüktü. Ve, İsa üçü için de, derin

sevgi ve saygı duyulan bir biçimde örnek konuma getirilmiş bir idealdi.

^{127:6.6 (1404.5)} Bu ziyarette; İsa'nın, cennetteki Yaratıcısı'nı yanlış temsil eder gördüğü törensel uygulamalara karşı haksızlık duygusundan doğan kızgınlığın bir ifadesi olarak — geleneğe karşı bu dönemsel isyan parlamalarından bir tanesi ortaya çıktı. İsa'nın gelmekte olduğunu bilmeyerek, Lazarus Hamursuz'u, Eriha yolunun aşağısında bir komşu köyde arkadaşları ile birlikte kutlamanın hazırlıklarında bulunmuştu. İsa bu aşamada şöleni, şimdi bulundukları yerde, Lazarus'un evinde, kutlamalarını önerdi. “Yalnız” dedi Lazarus, “bizim kurbanlık kuzumuz yok.” Ve, bunun sonrasında İsa; cennetteki Yaratıcı'nın gerçekte, bu türden çocuksu ve anlamsız törensel adetler ile ilgilenmediği anlamına gelen uzun ve ikna edici bir tezi ortaya koydu. Onların ciddi ve içten dile getirdikleri duadan sonra, İsa şunu söyledi: “Bırakın, insanlarım içindeki çocuksu ve karanlıkta akıllar Tanrıları'na Musa'nın yönlendirdiği gibi hizmet etsin; onların bunu yapmaları iyi bir şey, ancak hadi yaşamın ışığını görmüş olan bizler artık, Yaratıcımız'a ölümün karanlığı ile yaklaşmayalım. Hadi, Yaratıcımız'ın ebedi sevgisine ait gerçekliğin bilgisinde özgür olalım.

^{127:6.7 (1404.6)} O akşam günbatımı zamanlarında, bu dördü; sofraya kurulup, o zamana kadar kurbanlık koyun olmadan dindar Museviler tarafından kutlanmış ilk Hamursuz şölenine katılmışlardı. Mayasız ekmek ve şarap öncesinden, bu Hamursuz için hazır hale getirilmişti; ve, İsa'nın “yaşam ekmeği” ve “yaşam suyu” olarak adlandırdığı bu simgeleri İsa dostlarına sunmuştu; ve, onlar, daha yeni aktarılmış bu

öğretilere dinsel ciddilikte uyarak yemeklerini yemişlerdi. Bethani'ye gerçekleştirdiği daha sonraki ziyaretlerin her birinde bu kutsal dini âdeti yerine getirmek onun alışlagelmiş davranışiydı. Eve geri döndüğünde, İsa, tüm bunları annesine anlattı. Annesi ilk başta büyük şaşkınlık yaşamıştı, ancak kademeli bir biçimde onun bakış açısını anlamaya başladı; yine de, Meryem, İsa'nın, bu yeni Hamursuz düşüncesini ailelerine tanıştırma amacıyla olmadığına karşı kendisine güvence vermesiyle fazlasıyla rahatlamıştı. Evde çocuklar ile birlikte o, her yıl, “Musa'nın kanununa göre” Hamursuz'u yemeğe devam etti.

127:6.8 (1404.7) Bu yıl boyunca, Meryem, evlilik hakkında İsa ile uzun bir konuşmada bulundu. Meryem açık bir biçimde İsa'ya, eğer aile sorumluluklarının getirdiği engellere sahip olmasaydı, evlenip evlenmeyeceğini sordu. İsa Meryem'e, doğrudan gelen ödevi evliliğine izin vermediği için, bu düşünce hakkında çok az düşünmüş olduğunu açıkladı. O, evlilik aşamasına herhangi bir zaman zarfında gireceğine dair kuşkuları olduğunu ifade etti; İsa, tüm bu şeyler, “Yaratıcım'ın görevinin başlamak zorunda olacağı” zaman olan “benim vaktimi” beklemek zorunda, dedi. Aklında, beden içinde çocukların babası haline gelmeyecek oluşunu çoktan kararlaştırmış bir biçimde, insan evliliği hususunda çok az düşünmüştü.

127:6.9 (1405.1) Bu yıl, İsa; fani ve kutsal doğaları bir bütünlük içerisinde yalın ve etkin bir *insan bireyselliğine* doğru birleştirmenin ilave görevine tekrar başladı. Ve, o, ahlaki düzeyde ve ruhsal anlayışta büyümeye devam etti.

127:6.10 (1405.2) Her ne kadar tüm Nasıra mülkleri (evleri dışında) gitmişse de, bu yıl onlar, Kapernaum'daki bir mülkteki

hissenin satışından küçük bir finansal destek gördüler. Bu, Yusuf'un tüm malvarlığının sonuydu. Kapernaum'daki bu ticari emlak ilişkisi, Zübeyde ismindeki bir gemi yapıcısı ile yapılmıştı.

127:6.11 (1405.3) Yusuf bu yıl sinagog okulundan mezun olup, ev marangoz atölyesinde küçük bir tezgâhta çalışmaya hazırlandı. Her ne kadar babalarının mal varlığı bitmişse de, üçünün artık düzenli olarak çalışması nedeniyle fakirliği başarılı bir biçimde yenmek için imkânları bulunmaktaydı.

127:6.12 (1405.4) İsa hızlı bir biçimde bir erkek haline gelmekteydi; yalnızca genç bir delikanlı değil, bir ergen olarak. O, sorumluluğu üstlenmeyi çok iyi bir biçimde öğrenmişti. O, hayal kırıklığı karşısında nasıl devam etmesi gerektiğini bilmekteydi. O, planları engellendiğinde ve amaçları geçici olarak anlamsız hale geldiğinde yürekli bir biçimde tüm cesaretini toplamaktaydı. Adaletsizlik karşısında bile nasıl hakkaniyeti gözetir ve adil olması gerektiğini öğrenmişti. O, ruhsal yaşama dair ideallerini dünyasal mevcudiyetin gündelik taleplerine nasıl uyumlaştırması gerektiğini öğrenmekteydi. İdealizmin daha yüksekteki ve uzak bir hedefini elde etmek için nasıl tasarlama bulması gerektiğini öğrenirken, zorundalığın daha yakın ve doğrudan hedefine erişmek için içtenlikle emek vermekteydi. O düzenli bir biçimde ilerler halde, geleceğe dair arzularını insanın karşılaştığı durumların olağan talepleri ile uyumlaştırmanın sanatını kazanmaktaydı. O; ruhsal güdünün sahip olduğu enerjiyi, maddi kazanımın sürecine dönüştürme yöntemi üzerinde neredeyse bütüncül bir biçimde üstünlük sağlar hale gelmişti. O yavaşça, dünyasal mevcudiyeti ile beraber devam ederken, cennetsel yaşamını

nasıl yaşaması gerektiğini öğrenmekteydi. Dünya ailesinin çocuklarına rehberlik etmenin ve onları yönlendirmenin babasal rolünü üstlenirken, giderek artan bir biçimde, cennetsel Babası'nın nihai yönlendirişine başvurur hale gelmekteydi. O, başarısızlığın gerçek dışlarından galibiyeti mahirane bir biçimde söküp almada deneyimli hale gelmekteydi; o, zamanın zorluklarını ebediyetin zaferlerine nasıl dönüştürmesi gerektiğini öğrenmekteydi.

^{127:6.13 (1405.5)} Ve böylece, yıllar geçtikçe, Nasıra'nın bu genç delikanlısı yaşamı, zaman ve mekân dünyaları içinde fani bedende yaşandığı gibi deneyimlemeye devam etmekteydi. O, Urantia üzerinde bütüncül, temsili ve eksiksiz bir yaşam yaşadı. O; kendi yaratılmışlarının, beden içindeki yaşam olarak ilk yaşamlarının kısa ve zorlu yılları boyunca süreçlerinden geçmiş olduğu deneyim bakımından, bu dünyadan eksiksiz olarak ayrıldı. Ve, tüm bu insan deneyimi, Evren Egemeni'nin ebedi bir iyeliğidir. O bizlerin; anlayışlı kardeşi, duygudaş arkadaşı, deneyimli egemeni ve bağışlayıcı babasıdır.

^{127:6.14 (1405.6)} Bir çocuk olarak o, çok engin bir bilgi dağarcığını biriktirdi; bir genç olarak o bu bilgiyi tasnif etti, sıraladı ve ilişkilendirdi; ve, bu aşamada âlemin bir ergeni olarak, bu dünya üzerinde ve Nebadon'un bütüncül evreni boyunca ikametinin tüm diğer âlemlerinde akran fanileri adına, ilerideki öğretiminde, hizmetkârlığında ve hizmetinde kullanmaya hazırlık olarak bu akılsal iyelikleri düzenlemeye başlamaktadır.

^{127:6.15 (1405.7)} Dünyaya ailemin bir bebeği olarak doğmuş halde, o, çocukluk hayatını yaşamış olup, gençliğin ve delikanlılığın ilerleyen aşamalarından geçmiştir; o bu aşamada, insan yaşamı deneyiminde zengin, insan doğasını anlamada eksiksiz ve insan

doğasının zayıflıklarına karşı tamamiyle duygudaş halde, bütüncül erişkinliğin eşiğinde bulunmaktadır. O sahip olduğu Cennet Yaratıcısı'nı, fani yaratılmışlarının tüm çağlarına ve aşamalarına açığa çıkarmanın kutsal sanatında uzman hale gelmektedir.

^{127:6.16 (1406.1)} Ve bu aşamada — âlemin bir erişkini halinde — tamamiyle büyümüş bir insan olarak o, insanlara Tanrı'yı açığa çıkarmadan ve Tanrı'ya insanları yönlendirmeden oluşan yüce görevine devam etmeye hazırlanmaktadır.

128. Makale

İsa'nın Öncül Erişkinliği

^{128:0.1 (1407.1)} NASIRALI İSA erişkin yaşamının öncül yıllarına adım atarken, öncesinde, dünya üzerinde olağan ve ortalama bir insan yaşamı yaşamış olup, bu yaşamı yaşamaya devam etmiştir. İsa bu dünyaya, tıpkı diğer çocukların geldiği gibi gelmişti; o, ebeveynlerini tercih etmeye herhangi bir biçimde müdahil olmamıştı. O kesin bir biçimde tam da bu dünyayı, fani bedeninin sureti içerisindeki vücutlaşımı olarak, üzerinde yedinci ve son bahşedilişini gerçekleştirmek için gezegen olarak seçmişti; ancak, bunun dışında o bu dünyaya, tıpkı diğer fanilerin bu ve benzer dünyalar üzerinde gerçekleştirdiği gibi, âlemin bir çocuğu olarak büyüyen ve çevresinin getirdiği inişli-çıkışlı koşullarla mücadele ederek, doğal bir biçimde bu dünyaya giriş yapmıştır.

^{128:0.2 (1407.2)} Her zaman, Urantia üzerinde Mikâil'in bahşedilişinin iki katmanlı amacını göz önünde bulundurun:

128:0.3 (1407.3) 1. Nebadon'da ki sahip olduğu egemenliğin tamamlanışı olarak, fani beden içinde bir insan yaratılmışının bütüncül hayatını yaşama deneyimi üzerinde üstünlük kurmak.

128:0.4 (1407.4) 2. Kâinatın Yaratıcısı'nın zaman ve mekân dünyaları üzerindeki fani sakinler için açığa çıkarılışı ve bahse konu bu fanileri Kâinatın Yaratıcısı'nın daha iyi bir anlayışına daha etkin bir biçimde yönlendirme.

128:0.5 (1407.5) Tüm diğer yaratılmış yararları ve evren faydaları, fani bahşedilişin bu ana amaçları karşısında sonuçsal olarak ortaya çıkmış olup, ikinci derecede öneme sahiptir.

1. Yirmi Birinci Yaş (M.S. 15.yıl)

128:1.1 (1407.4) Erişkin yaşlara erişmesiyle birlikte, İsa, tüm ciddiyetiyle ve bütüncül öz bilinciyle; kendisinin ussal yaratılmışlarının en alt türünün sahip olduğu yaşama dair bilgi üzerinde üstünlük kurma deneyiminin tamamlanma görevine, böylece nihai ve bütüncül bir biçimde kendi yarattığı evrenin koşulsuz yöneticiliğinin hakkını kazanışına başlamıştı. O, çifte doğasını bütünüyle yerine getirmenin bu muhteşem görevine adım atmıştı. Ancak, o hâlihazırda, Nasıralı İsa olarak — bu iki doğayı etkin bir biçimde bir bütün haline getirmiş haldeydi.

128:1.2 (1407.5) Yeşu bin Yusuf oldukça iyi bir biçimde; kadından doğmuş, fani bir insan olarak bir insanoğlu olduğunu bilmekteydi. Bu, *İnsanın Evladı* olarak seçmiş bulunduğu ilk unvanda görülmektedir. O gerçekten de, beden ve kandan oluşmaktaydı; ve, mevcut an içerisinde bile, bir evrenin nihai sonları üzerinde egemenlik yönetim makamında otururken, o hala, çok fazlasıyla hak ederek kazanmış olduğu unvanların

arasında İnsanın Evladı'nınkini taşımaktadır. Kâinatın Yaratıcısı'nın — Yaratan Evlat olarak — yaratıcı Sözü'nün, “bedene büründürüldüğü ve Urantia üzerinde âlemin bir insanı olarak ikamet ettirildiği” kelimenin tam anlamıyla doğrudur. O emek verdi, yorgun düştü, dinlendi ve uyudu. O, acıktı ve bu tür arzularını yiyeceklerle tatmin etti; o, susadı ve susuzluğunu suyla giderdi. O, insan hislerini ve duygularını başından sonuna kadar deneyimledi; o, “tıpkı sizlerin şu an yaşadığı gibi, her bakımdan sınandı;” ve, o, acı çekip, ölümle yüzleşti.

128:1.3 (1407.6) O; tıpkı âlemin diğer fanilerinin gerçekleştirdiği gibi, bilgiyi öğrendi, deneyim kazandı ve bu ikisini bilgeliğe dönüştürdü. Vaftizine kadar, o, kendisinin herhangi bir doğa-ötesi güçten yararlanmasına izin vermedi. O; Yusuf ve Meryem'in bir evladı olarak kalıtımsal insan kazanımlarının bir parçası olmayan hiçbir aracı kullanmadı.

128:1.4 (1408.1) İnsan-öncesi mevcudiyetinin sahip oldukları nitelikler hususunda ise, o, kendisini tamamen bunlardan mahrum kıldı. Kamu görevinin başlangıcından önce onun insanlara ve olaylara dair bilgisi tamamiyle, kendi bireysel doğası ile sınırlıydı. O, insanlar arasında gerçek bir insandı.

128:1.5 (1408.2) Şu sonsuza kadar ve tüm ihtişamıyla gerçektir: “Bizler, zayıflıklarımıza dair his ile duygulanabilecek yüksek bir yöneticiye sahibiz. Bizler, her yönden sınanmış ve cezbedilmiş, ancak yine de günahsız çıkmış olan, bir Egemen'e sahibiz.” Ve, kendisi bizzat, acı çekmiş, sınanmış ve zorlanmış olduğu için, kafası karışmış ve sıkıntıya düşmüş olanları anlamaya ve onlara hizmet etmeye çok fazlasıyla yetkindir.

128:1.6 (1408.3) Nasıralı marangoz bu aşamada, önünde uzanmakta olan görevi bütünüyle anlamıştı; ancak, o, sahip olduğu insan hayatını doğal akışı içerisinde yaşamayı tercih etmişti. Ve, bu hususların bazılarında o, tıpkı şu ifadelerin kayda geçirildiği gibi, gerçekten de sahip olduğu fani yaratılmışlara örnek konumundadır: “Birbirleriniz ile olan ilişkilerinizde tutumunuzu, Tanrı’nın doğasına ait olmuş olsa da, Tanrı’ya olan eşliğini kendi yararına kullanmamış olan Mesih İsa gibi takının. Ancak, o kendisini çok az öneme sahip kılıp, bir yaratılmışın bedenini kendisine biçerek, insanlığın suretinde doğdu. Ve, bir insan olarak böyle ortaya çıkarak, o, alçak gönüllülüğünü sergileyip, ölüme, hatta çarmıhtaki ölüme, tabi haline geldi.”

128:1.7 (1408.4) O fani hayatını; “bedenin günlerinde, tüm kötülükten kurtarmaya yetkin olan O’na, oldukça sıkça dualarını ve ricalarını, güçlü duygularla ve gözyaşlarıyla bile, sunmuş, ve, duaları inanmış olduğu için etkili olmuş biri olarak,” insan ailesinin tüm diğerlerinin yaşayabileceği gibi kendi fani hayatını yaşamıştı. Bu nedenle, kardeşleri üzerinde bağışlayıcı ve anlayışlı bir egemen yönetici haline gelebilmesi için, *her bakımdan* onlar gibi yapılması gerekmişti.

128:1.8 (1408.5) Sahip olduğu insan doğasından, o hiçbir zaman kuşku duymadı; o, bariz olup, bilincinde her daim mevcuttu. Ancak, sahip olduğu kutsal doğasına dair, orada her zaman, en azından vaftizinin gerçekleştiği ana kadar gerçek olmak üzere, kuşku ve varsayıma yer bulunmuştu. Kutsallığı benliği içinde fark edişi, yavaş, ve, insan bakış açısından, doğal nitelikte görünen evrimsel bir açığa çıkarılıştı. Kutsallığın bu açığa çıkarılışı ve benlik içindeki farkındalığı, Kudüs’de, henüz on üç yaşını

doldurmamışken, insan mevcudiyetinin ilk doğa-üstü olayı ile başlamıştı; ve, bu, sahip olduğu kutsal doğanın benliği içinde farkına varışını yerine getirme deneyimi, hizmet ve öğretimden oluşan kamu sürecinin başlangıcını simgeleyen olay olarak, Ürdün vadisinde Yahya tarafından gerçekleştirilen vaftizi sırasında yaşanılmışlık olarak, beden içindeyken ikinci doğa-üstü deneyiminin zamanında tamamlanmıştı.

128:1.9 (1408.6) Biri on üçüncü yaşı ve diğeri vaftizi olmak üzere, bahse konu iki göksel ziyaret arasında, bu vücutlaşmış Yaratıcı Evlat'ın yaşamında, doğa-üstü veya insan-üstü hiçbir şey ortaya çıkmamıştı. Buna rağmen, Beytullahim'in bebeği, Nasıra'nın ufaklığı, delikanlısı ve erişkini, gerçekte, bir evreninin vücutlaşmış Yaratıcı'sı idi; ancak, o hiçbir zaman, bir kez dahi olsun, bu gücün zerresini dahi kullanmamıştır; ne de, o, koruyucu yüksek meleğinki dışında, insan hayatını yaşamaya başlamasından Yahya tarafından gerçekleştirilen vaftizinin gününe kadar, göksel kişiliklerinin yönlendirilişine başvurmuştur. Ve, buna böylece şahitlik etmiş olanlar olarak bizler, neden bahsettiğimizi çok iyi bilmekteyiz.

128:1.10 (1408.7) Ama yine de, beden içindeki yaşamının tüm bu yılları boyunca, o gerçek anlamıyla kutsaldı. O gerçekte, Cennet Yaratıcısı'nın bir Yaratıcı Evladı idi. Egemenlik erişiminin bir parçası olan fani deneyimi bütünüyle kazanımının teknik olarak tamamlanışından sonra, kendisini kamu sürecine bir kez verdiğinde, kendisinin Tanrı'nın Evladı olduğunu herkese açık bir biçimde kabul etmekten çekinmemişti. O şunu duyurmaktan çekinmemişti: “Ben Alfa ve Omega, başlangıç ve bitiş, ilk ve sonum.” O, daha sonraki yıllarda; İhtişam'ın Koruyucusu, bir Evrenin Yöneticisi, tüm

yaratımın Koruyucu Tanrısı, İsrail'in Kutsal Kişisi, her şeyin Koruyucusu, bizim Koruyucumuz ve bizim Tanrımız, bizler ile beraber olan Tanrı, ismi her ismin üzerinde ve her dünyada var olan, bir evrenin Her-Şeye-Gücü-Yeterliliği, bu yaratımın Evren Akıllı, bilgelik ve bilginin tüm zenginliklerinin bünyesinde barındığı Kişi, bütünlüğü her şeyi bütüncül kılan O, ebedi Tanrı'nın ebedi Sözü, her şeyden önce var olmuş olan ve benliğinde her şeyin varlığına sahip olduğu kişi, göklerin ve yeryüzünün Yaratıcı, bir evrenin Kollayıcısı, tüm yeryüzünün Hâkim'i, ebedi yaşamın Sağlayıcısı, Gerçek Önder, dünyaların Kurtarıcısı, kurtuluşumuzun Rehberi isimleri ile çağrıldığında hiçbir itirazda bulunmamıştı.

128:1.11 (1409.1) O hiçbir zaman; tamamiyle insan olan yaşamından, bu dünya üzerindeki ve tüm diğer dünyalar için, insanlık içinde, ve insanlık için, ve insanlığa olan kutsallık hizmetinin öz bilincine varışının daha sonraki yıllarına olan gelişiminin sonrasında, kendisine yakıştırılan bahse konu bu unvanların hiçbirine itirazda bulunmamıştı. Bir seferinde Emanuel olarak çağrıldığında, o sadece şunu söyledi: “Ben o değilim, o benim büyük ağabeyim.”

128:1.12 (1409.2) Her zaman, dünya üzerinde daha büyük bir yaşama olan gelişiminden sonra bile, İsa, gökteki Yaratıcı'nın iradesine itaatkâr bir biçimde tabiydi.

128:1.13 (1409.3) Vaftizinden sonra, o, samimi inananlarının ve minnettar takipçilerinin kendisine ibadet etmesine izin vermede sakınca görmedi. Fakirlikle boğuşurken ve elleriyle ailesi için yaşam ihtiyaçlarını karşılamak amacıyla emek verirken bile, bir Tanrı Evladı oluşuna dair farkındalık büyümekteydi; o, göklerin, ve, üzerinde özünden farklı bir

biçimde o anda insan mevcudiyetini yaşamakta olduğu tam da bu dünyanın yaratani olduğunu bilmekteydi. Ve, büyük ve gözlerini çevirmiş seyreder halde olan evren boyunca göksel varlıkların birlikleri benzer bir biçimde, Nasıra'nın bu insanının kendilerinin çok derinden sevdikleri Egemeni ve Yaratan-babası olduğunu bilmekteydi. Bu yıllar boyunca, Nebadon evreni soluğunu tutmuş beklemekteydi; tüm göksel gözler devamlı bir biçimde, Filistin'de olmak üzere — Urantia'ya odaklanmıştı.

128:1.14 (1409.4) Bu yıl, İsa, Hamursuz'u kutlamak için Yusuf ile birlikte Kudüs'e çıkmıştı. Öncesinden kutsama için Yakup'u mabede götürmüş olarak, o, Yusuf'u götürmeyi görevi olarak görmekteydi. İsa, ailesi ile olan ilişkilerinde herhangi bir düzeyde iltiması hiçbir zaman sergilememişti. O Yusuf ile birlikte Kudüs'e, her zamanki Ürdün vadisi yolu üzerinden gitmişti; ancak, o, Nasıra'ya, Amathus'un içinden geçen, doğu Ürdün yolundan geri dönmüştü. Ürdün vadisinden aşağıya inerken, İsa, Yusuf'a Musevi tarihini anlatmıştı; ve, geri dönüş yolunda ona, geleneksel olarak nehrin bu doğu bölgelerinde ikamet etmiş olan saygın Ruben, Gad ve Gilead kabilelerinin deneyimlerinden bahsetmişti.

128:1.15 (1409.5) Yusuf İsa'ya, kendisinin yaşam görevine dair önde gelen birçok soru sormuştu; ancak, bu sorunların çoğuna İsa söyle yanıt vermişti: “Vaktim henüz gelmedi.” Buna rağmen, bu içten söyleşilerde, Yusuf'un, ileriki yılların heyecan verici olayları boyunca hatırlamış olduğu birçok söz ağızdan çıkmıştı. Yusuf ile birlikte, İsa Hamursuz'u, Kudüs'de bu şölen anma törenlerine katılırken âdeti haline gelmiş olarak, Bethani'de üç arkadaşıyla birlikte geçirmişti.

2. Yirmi İkinci Yaş (M.S. 16.yıl)

^{128:2.1 (1409.6)} Bu yıl; İsa'nın erkek ve kız kardeşlerinin, ergenliğin sorunlarına ve ona uyum sağlamaya özgün zorluklarla ve sıkıntılarla karşılaşmış olduğu birkaç seneden bir tanesiydi. İsa bu aşamada, yaşları yediden başlayıp on sekize kadar uzanan erkek ve kız kardeşlere sahipti; ve, İsa'nın vaktinin büyük bir kısmını, onların ussal ve duygusal yaşamlarının yeni uyanışlarına kendilerini uyumlu hale getirmelerine yardımcı olmak almaktaydı. O böylece, küçük erkek ve kız kardeşlerinin yaşamlarında açığa çıkar hale gelirken, ergenliğin sorunlarıyla uğraşmak zorundaydı.

^{128:2.2 (1410.1)} Bu yıl, Şimon, okuldan mezun olup, taş ustası Yakup olan, İsa'nın eski çocukluk oyun arkadaşı ve her-daim koruyucusu ile çalışmaya başlamıştı. Birkaç aile toplantısının sonucunda, erkeklerin hepsinin marangozluk işini seçmesinin bilgece olmadığına karar verilmişti. Ticaret alanlarını çeşitlendirerek, bir binanın tamamını yapmak için iş almaya hazır hale gelebilecekleri düşünülmüştü. Tekrar edilmesi gerekirse, onların hepsi iş bakımından yoğun değillerdi, çünkü onların üçü tam zamanlı bir biçimde marangoz olarak çalışmaktaydı.

^{128:2.3 (1410.2)} İsa bu yıl, ev dekorasyonu ve mobilya yapımında çalışmaya devam etti; ancak, zamanının büyük bir kısmını, kervan tamir atölyesinde geçirdi. Yakup, atölyede kendisiyle dönüşümlü bir biçimde çalışmaya başlamaktaydı. Bu yılın sonuna doğru, marangozculuk işi Nasıra'da durgunlaştığında, İsa, Yakup'u tamir atölyesinin ve Yusuf'u ev tezgâhının başına geçirip, bir demir ustasıyla birlikte çalışmak için Seforis'in

yolunu tuttu. O metallere altı ay çalışıp, örs üzerinde dikkate değer bir beceriyi kazandı.

128:2.4 (1410.3) Seforis’de yeni işini almasından önce, İsa; dönemsel aile toplantılarının bir tanesini düzenleyip, tüm ciddiyetiyle, bu zaman zarfında daha yeni on sekizinci yaşına girmiş olan, Yakup’u ailenin vekil başı konumuna getirdi. O; kardeşine içten desteğin ve bütüncül işbirliğinin sözünü verip, ailenin her üyesinden Yakup’a olan bağlılığın resmi yeminlerini talep etti. Bu günden itibaren, Yakup; İsa’nın haftalık ödemelerini kardeşine gerçekleştirdiği biçimde, ailesi için tüm mali sorumluluğu üstlendi. İsa bir daha Yakup’un ellerinden dinginleri almadı. Seforis’de çalışırken, gerektiğinde eve her gece yürüyebilirdi; ancak, o bilinçli bir biçimde, hava ve diğer şeyleri gerekçe göstererek evden uzak kaldı; ancak, onun gerçek güdüsü, aile sorumluluğunu üstlenmede Yakup ve Yusuf’u hazırlamaktı. İsa, ailesinden ayrılışının yavaş sürecine başlamış haldeydi. Her Şabat, İsa Nasıra’ya geri dönmekteydi; ve, zaman zaman hafta içleri boyunca gerektiğinde bunu, yeni tasarımının işleyişini görmek, tavsiyede bulunmak ve yararlı önerileri sunmak için gerçekleştirmekteydi.

128:2.5 (1410.4) Altı ay boyunca vaktinin büyük bir kısmını Seforis’de geçirmek, Musevi-olmayan hayat görüşü ile daha iyi tanışır hale gelmesinin yeni bir olanağını sundu. O; Musevi-olmayanlar ile çalıştı, onlar ile birlikte yaşadı, ve her olası biçimde, Musevi-olmayanların yaşam alışkanlıklarının ve düşünce yapılarının yakın ve detaylı bir irdeleyişinde bulundu.

128:2.6 (1410.5) Hirodes Antipa’nın evi olan bu şehirdeki ahlaki ölçütler, Nasıra kervan şehrininkilerden bile o kadar alt bir düzeydeydi ki, Seforis’de altı aylık konukluğundan sonra İsa,

Nasıra'ya geri dönmek için bir gerekçe bulmayı yadırgamadı. Beraber çalıştığı topluluk, hem Seforis'de hem de yeni şehir Tiberyas'da kamu işlerine girmek üzere olup, İsa, Hirodes Antipa'nın yüksek denetimi altında herhangi bir işe alımla uzaktan yakından ilgisinin bulunmasına isteksizdi. Ve, orada bunlara da ek olarak, Nasıra'ya geri dönmeyi kendisi için, İsa'nın görüşüne göre, bilgece kılan başka nedenler de bulunmaktaydı. Tamir atölyesine geri döndüğünde, aile olaylarının kişisel yönetimini bir daha üstlenmedi. O; Yakup ile birliktelik halinde atölyede çalışmış olup, olabildiği kadar Yakup'un evin yönetimine devam etmesine izin verdi. Yakup'un aile giderlerini idaresi ve ev bütçesini yönetimi, sekteye uğramadan devam etmişti.

^{128:2.7 (1410.6)} Ailesinin olaylarına olan etkin katılımından nihai çekilişinin zemini, İsa, tam da bu türden bilgece ve akılcı planlama ile gerçekleştirdi. Yakup ailesinin vekil başı olarak, evlenişinden tam da iki yıl öncesinde gerçekleşmiş olarak — iki yıllık deneyime sahip olduğunda, Yusuf hane kaynaklarının yönetimine getirilmiş olup, kendisine evin genel idare görevi verilmişti.

3. Yirmi Üçüncü Yaş (M.S. 17.yıl)

^{128:3.1 (1411.1)} Bu yıl mali baskı, dördü de çalıştığı için az da olsa hafıflemişti. Miryam, süt ve tereyağının satışından dikkate değer düzeyde gelir elde etmişti; Marta hâlihazırda, uzman bir dokumacı haline gelmişti. Tamir atölyesinin satın alınan tutarının üçte birinden fazlası ödenmişti. Koşulları öyle bir durumdaydı ki, İsa, Şimon'u Kudüs'e Hamursuz için götürmek için üç haftalığına çalışmaya ara verebilmişti; ve, bu, babasının

ölümünden beri günlük çalışmadan uzaklaşmayı memnuniyetle deneyimlediği en uzun süreçti.

128:3.2 (1411.2) Onlar Kudüs'e Dekapolis üzerinden ve Pella, Gerasa, Philadelphia, Heşbon ve Eriha içinden geçerek seyahat ettiler. Onlar Nasıra'ya; Lida, Yopa, Kaysera'dan teğet geçerek böylece Karmel Dağı etrafından Ptolemais'e ve oradan da Nasıra'ya ulaşan bir biçimde sahil yolundan geri döndüler. Bu seyahat, İsa'yı, Kudüs bölgesinin kuzey Filistin bölümünün tamamına oldukça aşina kıldı.

128:3.3 (1411.3) Philadelphia'da, İsa ve Şimon; Nasıra ikilisi için, Kudüs'deki ana merkezinde durmalarında ısrarcı olacak kadar büyük bir beğeniyi zamanla beslemiş olan Şamlı bir tüccar ile tanışmışlardı. Şimon tapınakta katılımını gerçekleştirirken, İsa vaktinin büyük bir kısmını dünya olaylarına oldukça hâkim bu çok iyi eğitilmiş ve çok gezmiş olan insanla konuşmakla harcamıştı. Bu tüccar, dört binden fazla kervan devesine sahipti; o, tüm Roma dünyası üzerinde ticari ilişkilere sahip olmuş olup, bu aşamada Roma'ya yolu üzerindeydi. O İsa'ya, Şam'a gelmesini ve onun sahip olduğu Doğu ithalat işine girmesini teklif etti; ancak, İsa, bahse konu bu dönemde ailesinden bu kadar uzak bir yere gitmeyi gerekçelendirememektedir. Ancak, eve geri dönüş yolculuğunda, İsa; kervan yolcuları ve kervancıbaşıları tarafından bahsedilişini çok sıklıkla duyduğu ülkeler olarak, bu uzak şehirler hakkında ve hatta Uzak Batı ve Uzak Doğu'nun daha da ücra ülkeleri üzerine fazlasıyla düşünmüştü.

128:3.4 (1411.4) Şimon, Kudüs'e olan ziyaretinden fazlasıyla keyif almıştı. O olması gerektiği gibi, emrin yeni erkek evlatlarının Hamursuz kutsanışında İsrail ulusuna kabul edilmişti. Şimon

Hamursuz törenlerine katılırken, İsa ziyaretçilerin kalabalıklarına karışıp, Museviliği sonradan tercih etmiş sayısız Musevi-olmayan inanan ile birçok ilgi çekici kişisel görüş alışverişlerinde bulunmuştu.

128:3.5 (1411.5) Galiba, tüm bu iletişimleri içinde en dikkate değeri, Stefan isimindeki bir genç Helenist ile olandı. Bu genç adam Kudüs'e gerçekleştirmiş olduğu ilk ziyaretinde bulunup, Hamursuz haftasının Perşembe öğleden sonrası İsa ile buluşma imkânına sahip olmuştu. Her ikisi de Aşmonayim sarayına bakan bir biçimde etrafta gezinirlerken, İsa; birbirlerine ilgi duymalarıyla sonuçlanan ve yaşamın işleyişine ek olarak gerçek Tanrı ve ona ibadet hakkında dört saatlik bir söyleşiye yol açan gündelik konuşmayı başlattı. Stefan, İsa'nın söyledikleri tarafından çok büyük bir biçimde etkilenmişti; o, hiçbir zaman İsa'nın sözlerini unutmadı.

128:3.6 (1411.6) Ve, bu kişi, daha sonra İsa'nın öğretilerinin bir inananı haline gelmiş, ve bu öncül müjdeyi duyurmadaki cüretkârlığı kızgın Museviler tarafından ölene kadar taşlanmasıyla sonuçlanmış aynı Stefan'idi. Stefan'ın, kendi bakışından yeni müjdeyi duyuruşundaki olağanüstü cüretkârlığın bir kısmı, İsa ile öncül fikir alışverişinin doğrudan sonucuydu. Ancak, Stefan, bir on beş sene önce konuşmuş olduğu Celileli'nin; dünyanın Kurtarıcısı olarak daha sonra duyurmuş olduğu, kendisi için çok yakın zamanda öleceği, böylece yeni evrimleşen Hıristiyan inancının ilk şehidi olacağı, aynı kişi olduğunu ufacık dahi olsa hiçbir zaman aklının ucundan geçirmede. Stefan, Musevi mabedine saldırının bedeli olarak kendi yaşamından vazgeçtiğinde, orada, Tarsuslu bir vatandaş olan Şaul isminde biri durmaktaydı. Ve, Şaul, bu

Yunanlı'nın inancı için nasıl ölebildiğini gördüğünde, kalbinde, Stefan'ın uğruna öldüğü amacı üstlenmesine nihai olarak yol açan duygular doğmuştu; daha sonra, o, Hıristiyan dininin tek kurucusu olarak görülmeyecek olsa bile en azından kesinlikle onun filozofu olan, kararlı ve yenilmez Pavlus haline gelmişti.

128:3.7 (1412.1) Hamursuz haftasından sonra Pazar günü, Şimon ve İsa, Nasıra'ya olan geri dönüş yolculuklarına başladılar. Şimon, bu yolculukta İsa'nın ona öğretmiş olduğu şeyi hiçbir zaman unutmadı. O her zaman İsa'yı sevmişti, ancak bu aşamada baba-kardeşini tanımaya başladığını hissetmekteydi. Onlar; şehir dışına doğru hareket ederlerken ve yol kenarında yiyeceklerini hazırlarken, çok samimice gerçekleşen konuşmalarda bulunmuşlardı. Onlar eve Perşembe öğleni ulaştılar, ve Şimon aileyi, deneyimlerini anlatarak gece geç saatlere kadar uyanık tuttu.

128:3.8 (1412.2) Meryem; İsa'nın Kudüs'de vaktinin büyük bir kısmını “yabancıları, özellikle uzak ülkelerden gelenleri, ziyaret ederek” geçirmiş oluşuna dair Şimon'un yaşananları anlatımı karşısında fazlasıyla üzülmüştü. İsa'nın ailesi hiçbir zaman; onun insanlara olan büyük ilgisini, onları ziyaret etmeye, yaşam biçimlerini öğrenmeye ve ne düşündüklerini keşfetmeye dair sahip olduğu güçlü dürtüyü anlayamamıştı.

128:3.9 (1412.3) Gittikçe artan bir biçimde, Nasıra ailesi, doğrudan ve insani sorunları ile fazlasıyla meşgul hale gelmişti; İsa'nın gelecekteki görevi hakkında hiç de sıklıkla bahsedilmemekte, ve onun kendisi, gelecek süreci hakkında oldukça nadiren konuşmaktaydı. Annesi seyrek olarak, İsa'nın söz verilmiş bir çocuk olduğunu düşünmekteydi. O yavaşça, İsa'nın dünya

üzerinde herhangi bir kutsal görevi yerine getirecek oluşu düşüncesini terk etmekteydi; yine de, bazen onun inancı, çocuk doğmadan önce Cebrail'in ziyaretini durup hatırladığında yeniden canlanmaktaydı.

4. Şam Olayı

^{128:4.1 (1412.4)} Bu yılın son dört ayını İsa, Kudüs'e olan yolu üzerinde ilk olarak Philadelphia'da tanışmış olduğu tüccarın misafiri konumunda Şam'da geçirmişti. Bu tüccarın bir temsilcisi, Nasıra'dan geçerken İsa'yı aramış olup, ona Şam'a kadar eşlik etmişti. Bu yarı-Musevi tüccar olağanüstü ölçekteki bir parayı, Şam'da dini felsefenin bir okulunun kurulmasına adamayı teklif etmişti. O, İskenderiye'ninkini alt edecek bir öğrenme merkezini oluşturmayı planlamıştı. Ve, o; İsa'nın derhal, bu yeni projenin başı haline gelmesine hazırlık amacıyla, dünyanın eğitim merkezlerine uzun süreli bir gezide bulunmaya başlamasını teklif etti. Bu İsa'nın, tamamiyle insan olan sürecinin gidişatında en başından sonuna kadar karşılaşmış olduğu en büyük cezp edici tekliflerden bir tanesiydi.

^{128:4.2 (1412.5)} Yakın bir zaman içinde bu tüccar, İsa'nın karşısına, bu yeni tasarlanmış okulu desteklemeye razı olmuş on iki kişiden oluşan bir tüccar ve bankacı topluluğunu getirdi. İsa öne sürülen okula karşı derin bir ilgiyi göstermiş olup, düzenlenişindeki tasarlama onlara yardım etti; ancak o her zaman, diğer ve teker teker dile dökülmemiş fakat bu gelişimin öncesinden gelen sorumluluklarının bu türden çok büyük bir girişimin yönetimini kabul etmesine engel olacağını korkarak belirtti. Kabul etmesi durumunda onun bağıışçısı olacağı kişi ısrarcıydı; ve, o evinde İsa'yı belirli bir çeviri işi için cömert

bir biçimde işe almışken, kendisi ve eşine ek olarak erkek ve kız çocukları, sunulmuş olan bu onuru kabul etmesi için İsa'yı ikna etmeye çalışmışlardı. Ancak, İsa, buna rıza göstermezdi. O dünya üzerindeki görevinin, öğrenim kurumları tarafından desteklenecek bir şey olmadığını çok iyi bilmekteydi; o kendisini, her ne kadar iyi niyetli olursa olsun, en küçük derecede bile “insanların heyetleri tarafından” yönlendirilmeye bağlı kılmaması gerektiğini bilmekteydi.

128:4.3 (1412.6) Önderliğini sergilemiş oluşundan sonra bile, Kudüs dini önderleri tarafından reddedilmiş olan, o, Şam'ın ticaret adamları ve bankacıları tarafından üstün bir öğretmen olarak tanınmakta ve saygıyla karşılanmaktaydı; ve, tüm bunların hepsi, Nasıra'nın belirsiz ve bilinmeyen marangozu olduğunda gerçekleşmekteydi.

128:4.4 (1412.7) O hiçbir zaman, ailesine bu teklif hakkında bahsetmedi; ve, bu yılın sonu kendisini Nasıra'da, sanki o Şam arkadaşlarının yüceltici sıfatları tarafından hiç cezp edilmemiş gibi, gündelik sorumluluklarını yerine getiren bir konumda bulmuştu. Ne de Şam'ın bu insanları bir kez dahi olsun; Musevi toplumunun tamamını alt üst etmiş olan daha sonrasında Kapernaum'un vatandaşı haline gelmiş kişi ile, bir araya geldiğinde servetlerinin alabilecek olduğu onuru reddetmeye cüret etmiş olan Nasıra'nın eski marangozunu ilişkilendirmişlerdi.

128:4.5 (1413.1) İsa, olabilecek en akıllı ve bilinçli bir biçimde; yaşamında gerçekleşen çeşitli olayları, dünyanın gözlerinde, tek bir bireyin faaliyetleri ile ilişkilendirilecek hale gelmemesi için kendisinden soyutlamaya çabalamıştı. Daha sonraki yıllarda birçok kez, o, İskenderiye ile yarışacak bir okulu

Şam'da kurma imkânının reddetmiş olan tuhaf Celile'nin tam da bu hikâyesinin anlatımını dinlemişti.

128:4.6 (1413.2) Dünyasal deneyiminin belirli yönlerini ayrıştırmaya amaçladığında, aklında olan hedeflerinden biri; ilerideki nesillerin, yaşamış ve öğretmiş olduğu gerçekliğe tabi olma yerine öğretmene derin saygı beslemesine neden olacak, bu türden çok yönlü ve göz kamaştırıcı süreci inşa etmeyi önlemektir. İsa, öğretilerinden başka yöne ilgiyi çekecek, böyle bir insan kazanım geçmişini inşa etmek istememekteydi. O çok öncül bir biçimde; dünya duyurmayı amaçladığı krallığın müjdesine rakip hale gelebilecek, takipçilerinin kendi kişiliği *hakkında* bir din oluşturma cazibesine kapılacağını görmüştü. Bunun uyarınca o tutarlı bir biçimde, çok önemli olaylara sahne olmuş süreci boyunca, öğretilerini duyurma yerine öğretmeni yüceltmenin bu doğal insan eğilimine hizmet eder biçimde kullanılabileceğini düşündüğü her şeyi baskılamayı amaçlamıştı.

128:4.7 (1413.3) Bu aynı güdü aynı zamanda, dünya üzerinde çeşitlenmiş yaşamına ait çeşitli dönemler boyunca farklı unvanlarla tanınmasına neden izin verdiğini açıklamaktadır. Tekrar edilmesi gerekirse, o; dürüst yargılarına tezat oluşturan bir biçimde kendisine inanmalarıyla sonuçlanacak haksız hiçbir baskıcı etkiyi, ailesi ve diğerlerinin üzerine getirmek istememişti. O her zaman, insan aklının yersiz veya diğer bir deyişle adil olmayan faydasından yararlanmaya karşı çıkmıştı. O; kalpleri, kendi öğretilerinde açığa çıkarılmış ruhsal gerçekliklere karşılık göstermeden, insanların kendisine inanmalarını istememekteydi.

^{128:4.8 (1413.4)} Bu yılın sonuna doğru Nasıra evinin idaresi, oldukça pürüzsüz bir biçimde ilerlemekteydi. Çocuklar büyümekte olup, Meryem İsa'nın evden uzakta oluşuna alışkın hale gelmekteydi. İsa, doğrudan kişisel harcamaları için yalnızca küçük bir miktarı kendisinde tutarak, ailenin bakımı amacıyla kazandıklarını Yakup'a teslim etmeye devam etmişti.

^{128:4.9 (1413.5)} Yıllar ilerledikçe, bu insanın dünya üzerindeki bir Tanrı Evladı olduğunun farkına varmak daha zor hale geldi. O, insanlar arasında tıpkı başka bir insan olarak, fazlasıyla âlemin bir olağan bireyi haline gelmiş görünümüne sahipti. Ve, gökteki Yaratıcı tarafından, bahşedilmenin tam da bu şekilde gerçekleşmesi emredilmişti.

5. Yirmi Dördüncü Yaş (M.S. 18.yıl)

^{128:5.1 (1413.6)} Bu, İsa'nın aile sorumluluğundan olan göreceli sorumluluğunun ilk yılıydı. Yakup, İsa'nın danışma ve mali konulardaki yardımıyla, evin idaresinde oldukça başarılıydı.

^{128:5.2 (1413.7)} Bu yılın Hamursuzu'nu takip eden hafta, İskenderiye'den genç bir adam; yılın daha sonrasındaki bir tarihte, İsa ve İskenderiye Musevileri'nin bir topluluğu arasında Filistin sahil bölgesindeki bir yerde gerçekleşecek biçimde, bir buluşma düzenlemek için Nasıra'ya geldi. Bu toplantı Haziran'ın ortası için belirlenmiş olup, İsa; başlangıçsal bir teklif olarak ana sinagoglarının hazzanına yardımcı konumunda çalışmasını öneren bir biçimde, bir dini öğretmen halinde şehirlerinde kendisini ortaya sermesini güçlü bir şekilde talep etmiş olan İskenderiye'nin başta gelen beş Musevisi ile buluşmak için Kaysera'ya gitti.

128:5.3 (1414.1) Bu heyetin sözcüsü, İskenderiye'nin, dünyanın tümü için Musevi kültürünün ana merkezi haline gelme nihai sonuna sahip olduğunu açıkladı; Musevi olaylarının Helenistik kolunun, Babil düşünce okulunu neredeyse tamamıyla saf dışı bırakmış olduğunu söyledi. Onlar İsa'ya, Kudüs'de ve Filistin'in tamamında isyanın her yerde kendisini göstermekte olan serzeniş seslerinin varlığını hatırlattı; ve, Filistin Musevileri'nin herhangi bir isyanının milli intihara denk düşeceğini, Roma'nın demir yumruğunun isyanı üç ayda bastıracağını, buna ek olarak, Kudüs'ün yok olacağını ve mabedin yıkılacağını, taşın taş üstünde kalmayacak oluşunu kesin bir dille ifade ederek onu ikna etmeye çalıştı.

128:5.4 (1414.2) İsa, onların söylemek istedikleri her şeyi dinleyip, duymuş oldukları güven için onlara teşekkür etti; ve, İskenderiye'yi gitmeyi reddederek, özetle, "Vaktim henüz gelmedi" dedi. Onlar, İsa'ya bahşetmeyi amaçlamış oldukları onura onun göstermiş olduğu kayıtsızlık karşısında şaşkına dönmüşlerdi. İsa'dan ayrılmadan önce, onlar kendisine; İskenderiye arkadaşlarının saygısının bir simgesi olarak ve Kaysera'ya onlar ile birlikte görüşmek için gelişi nedeniyle harcadığı vakit ve yol giderlerini telafi etmek amacıyla bir kese sunmuştu. Ancak, o benzer bir biçimde, şunu söyleyip parayı reddetti: "Yusuf'un evi hiçbir zaman sadaka kabul etmedi; ben güçlü kollara sahip ve kardeşlerim çalışabilir oldukça, bizler başka birinin ekmeğini yiyemeyiz."

128:5.5 (1414.3) Mısır'dan gelen arkadaşları evin yolunu tuttu; ve, ilerleyen yıllarda, Filistin'de öyle bir gürültü koparan Kapernaumlu gemi ustasına dair söylentileri duyduklarında, çok azı onun, İskenderiye'de büyük bir öğretmen olma davetini

bir kılı dahi kıpırdamadan reddetmiş olan bu Beytüllahim bebeği ve tuhaf bir biçimde hareket eden bu aynı Celile erişkini olduğunu çıkarmıştı.

128:5.6 (1414.4) İsa, Nasıra'ya geri döndü. Bu yılın geride kalan kısmı, tüm sürecinin en dikkate değer olaysız geçen altı ayı olmuştu. O, çözülmesi gereken sorunların ve üzerinden gelinmesi gereken zorlukların olağan gidişatından olan bu geçici arayı memnuniyetle deneyimlemişti. O; gökteki Yaratıcısı ile fazlasıyla birlikte olup, insan aklı üzerindeki üstünlüğünde devasa bir ilerlemede bulundu.

128:5.7 (1414.5) Ancak, zaman ve mekânın dünyalarında insan olayları, uzunca bir süre boyunca pürüzsüz olarak gitmemekteydi. Aralık ayında, Yakup; Nasıralı genç bir kadın olan, Esta'ya fazlasıyla âşık olduğunu, eğer düzenlenirse belli bir zaman zarfında onunla evlenmek istediğini açıklayarak, İsa ile özel bir konuşmada bulundu. Yakup; Yusuf'un yakın bir zaman içinde on sekiz yaşına geleceği, ve, ailenin vekil başı olarak hizmet verme şansına sahip olmasının kardeşi için iyi bir deneyim olacağı gerçeğini vurguladı. İsa, arada kalan zaman zarfında evin yönetimi için Yusuf'u yerinde bir biçimde eğitmesi karşılığında, iki yıl sonra geçerli olacak şekilde Yakup'un evliliğine onay verdi.

128:5.8 (1414.6) Ve, bu aşamada bir şeyler olmaya başlamıştı — havada evlilik vardı. Yakup'un evliliği için İsa'nın onayını almadaki başarısı, Miryam'ın ağabey-babasına planları hakkında yaklaşmasında kendisine cesaret verdi. Şimdi Yakup ve Yusuf'un iş arkadaşı, bir zamanlar kendi kendisini İsa'nın koruyucusu olarak belirlemiş, genç taş ustası Yakob, uzunca bir süredir Miryam'ın elini evlilikte tutmayı arzulamıştı.

Miryam planlarını İsa'nın önüne serdiğinde, İsa; Yakup'un Miryam için resmi bir talepte bulunmak amacıyla gelmesini isteyip, Marta'nın en büyük kız kardeş olarak kendisinin sorumluluklarını üstlenmeye yetkin hale geldiğini Miryam hisseder hissetmez, evlilik için mutluluklarını dileyeceği sözünü verdi.

128:5.9 (1414.7) İsa; evde olduğunda haftada üç kez akşam okulunda öğretimde bulunmaya, sıklıkla Şabat günü sinagogda Yazıtları okumaya, annesiyle ziyaretlerde bulunmaya, çocuklara bir şeyler öğretmeye, ve genel olarak kendisini, İsrail ulusu içinde Nasıra'nın değerli ve saygılı bir vatandaşı olarak davranır kılmaya devam etti.

6. Yirmi Beşinci Yaş (M.S. 19.yıl)

128:6.1 (1415.1) Bu yıl; Nasıra ailesinde her şey en iyi şekilde başlamış olup, Marta'nın Ruth için yapmak zorunda olduğu belirli bir görev dışında, çocukların tümünün olağan okul dönemini bitirmelerine şahit oldu.

128:6.2 (1415.2) İsa; insanlığın, Âdem'in döneminden beri dünya üzerinde ortaya çıkmış en gürbüz ve seçkin örneklerinden bir tanesiydi. Onun fiziksel gelişimi muhteşemdi. Onun akli etkin, keskin ve derindi — çağdaşlarının ortalama aklına kıyasla, devasa ölçeklerde gelişmiş haldeydi — ve, onun ruhaniyeti gerçekten de insansı biçimde kutsaldı.

128:6.3 (1415.3) Ailenin mali durumu, Yusuf'un mal varlığının yok oluşundan beri en iyi düzeydeydi. Son ödemeler, kervan tamir atölyesi için yapılmış haldeydi; onların hiç kimseye borcu bulunmamaktaydı, ve senelerdir ilk kez, belli bir miktar kaynak

artmıştı. Bu gerçekleşirken, ve öncesinde diğer kardeşlerini ilk Hamursuz törenleri için Kudüs'e götürmüş olduğu için, İsa, (sinagog okulundan daha henüz mezun olmuş) Yude'ye mabede olan ilk ziyaretinde eşlik etmeye karar verdi.

128:6.4 (1415.4) Onlar Kudüs'e çıkıp, kardeşini Samarya'nın içinden geçirirse sorun çıkabileceğinden çekinerek, Ürdün vadisi üzerinden aynı yoldan geri döndüler. Hâlihazırda Nasıra'da Yude, güçlü vatansever eğilimleri ile birlikte sabırsız eğilimi nedeniyle birkaç kez ufak çaplı olaya karışmıştı.

128:6.5 (1415.5) Onlar Kudüs'e beklenen sürede varmış olup, mabede olan ilk hareketleri üzerinde, Bethanili Lazarus ile buluşma imkânı yakaladıklarında, tam da mabedin görünüşü ruhunun en derinlerine kadar Yude'yi fazlasıyla etkileyip onu heyecanlandırdı. İsa Lazarus ile konuşurken ve Hamursuz'u ortak kutlamaları için düzenlemelerde bulunmaya çalışırken, Yude hepsi için gerçek bir sorun çıkarmaya başladı. Hemen yakında, geçmekte olan bir Musevi kızı hakkında belli bir uygunsuz yorumda bulunmuş olan bir Roma muhafızı durmaktaydı. Yude aşırı sınırdan kıpkırmızı kesildi, ve, bu türden bir uygunsuzluğu onaylamayışını doğrudan bir biçimde askerin duyabileceği şekilde ifade etmekte hiç de yavaş davranmadı. Bu dönemde Roma askeri birlikleri, Musevilerin gösterebilecekleri saygısızlığa karşılık gelebilecek her şeyde oldukça hassaslardı; böylece, muhafız hiç vakit kaybetmeden Yude'yi tutukladı. Bu, genç vatanseverin kaldırabileceğinden çok daha fazlaydı; ve, İsa'nın uyarıcı bir bakış ile onu ikaz edebilmesinden önce, hepsinin kötü bir durumu sadece daha da kötü yapan bir biçimde, ifade edemeyeceği Roma-karşıtı hislerini hiç sakınmadan gerçekleştirdiği bir haykırış dilinden

çıkarmış oldu. Yude, yanında İsa ile birlikte, hemen doğrudan askeri hapishaneye götürüldü.

^{128:6.6 (1415.6)} İsa, Yude için olabilecek en yakın duruşma zamanını elde etmeyi, bu olmaz ise, o akşam Hamursuz kutlamasına onun salıverilmesini sağlamaya çabaladı; ancak, o, bu girişimlerinde başarısız oldu. Bir sonraki gün Kudüs’de bir “büyük kutsal buluşma” olduğu için, Romalılar bile, bir Musevi’ye karşı getirilecek olan suçlamaları görüşmeye cüret edemezlerdi. Bunun uyarınca, Yude, tutuklanmasından sonraki, ikinci günün sabahına kadar zindanda kalmaya devam etti; ve, İsa, hapishanede onunla birlikte kaldı. Onlar mabette, kanunun evlatlarının İsrail’in bütüncül vatandaşlığına olan kabul töreninde mevcut bulunmamışlardı. Yude; üyesi bulunduğu ve içinde çok faal olduğu vatansever örgüt olan Zeolotlar’ın adına kendisine verilmiş propaganda görevi ile ilişkili olarak bir Hamursuz dönemi Kudüs’de bir daha bulunacağı zaman kadar, birkaç yıl boyunca bu resmi törenden geçmeyecekti.

^{128:6.7 (1415.7)} Hapiste ikinci günlerinin ertesi sabahı, İsa, Yude adına askeri hâkimin karşısına çıktı. Kardeşinin küçüklüğü için özürde bulunarak ve onun tutuklanmasıyla sonuçlanmış olayın kışkırtıcı doğasına dair ilave nitelikte açıklayıcı ancak adil bir ifade ile İsa meseleyi öyle bir biçimde sundu ki, hâkim, genç Musevi’nin şiddetli taşkınlığı için kabul edilebilir belli bir gerekçesi olabileceği yönünde görüşünü bildirdi. Kendisinin bu tür sabırsızlık yüzünden tekrar suçlu duruma düşmemesi hususunda Yude’yi uyarmasından sonra, o İsa’ya şunları söyleyerek davayı sonlandırdı: “Gözünü ufaklıktan ayırmamakla iyi ederdin; onun, hepiniz için fazlasıyla sorun

çıkarma potansiyeli var.” Ve, Roma hâkimi, doğruyu söylemişti. Yude İsa için dikkate değer düzeyde sorun yaratmıştı; ve, her zaman orada — düşüncesizliği ve bilgesizce gerçekleştirdiği vatansever taşkınlıkları nedeniyle resmi makamlar ile yaşanılmış çatışmalar halinde — bu nitelikte sorun var olmaya devam etmişti.

128:6.8 (1416.1) İsa ve Yude gece için Bethani’ye yürüyerek hareket etmişler, onlara Hamursuz yemeği için verdikleri buluşma sözüne neden uyamadıklarını açıklamışlar, ertesi gün ise Nasıra için dönüş yoluna koyulmuşlardı. İsa ailesine, küçük kardeşinin Kudüs’deki tutuklanmasından bahsetmedi; ancak, o Yude ile, geri dönüşlerinin yaklaşık olarak üç hafta sonrasında bu olay hakkında uzunca bir konuşmada bulundu. İsa ile bu konuşmadan sonra, Yude’nin kendisi olayı aileye söyledi. O hiçbir zaman, bu zorlu deneyimin tamamı boyunca ağabey-babasının sergilemiş olduğu sabrı ve tahammülü unutmadı.

128:6.9 (1416.2) Bu, kendi ailesinin herhangi bir üyesi için katıldığı son Hamursuz’ idi. Artan bir biçimde İnsan’ın Evladı, kendi beden ve kanı ile olan yakın ilişkileminden ayrılmaya başlamaktaydı.

128:6.10 (1416.3) Bu yıl, derin düşünce aralıkları sıklıkla, Ruth ve onun oyun arkadaşları tarafından kesilmekteydi. Ve, her zaman İsa; dünya ve evren için olan gelecek görevi üzerindeki düşünüşünü, Kudüs’e olan çeşitli ziyaretlerinde yaşamış oldukları şeyleri anlatışından hiçbir zaman yorulmayan bu küçüklerin çocuksu neşesi ve taptaze mutluluğunu paylaşabilmesi için ertelemeye hazırdı. Onlar aynı zamanda, İsa’nın hayvanlar ve doğa hakkındaki hikâyelerinden büyük bir keyif duymaktaydı.

128:6.11 (1416.4) Çocuklar her zaman tamir atölyesinde çok iyi karşılanmaktaydı. İsa, atölyenin yanı başına kumlar, bloklar ve kayalar koymuştu; ve, küme küme çocuklar, kendilerini eğlendirmek için buraya akın etmekteydi. Oyunlarından sıkıldıklarında, daha kendine güvenir olanları atölyeyi gizli gizli kolaçan ederdi; ve, eğer atölye sahibi meşgul değilse, cesaretlerini toplayan biçimde içeri gidip şunları söylerlerdi: “Yeşu amca, dışarı gel ve bize uzun bir hikâye anlat.” Bunun ardından, onlar İsa’yı, karşısındaki yerde yarı daire olmuş çocuklar ile birlikte atölyenin köşesindeki meşhur kaya üzerine oturtana kadar ellerinden çekiştirerek dışarı çıkartırlardı. Ve, Yeşu Amcaları’ndan küçük çocuklar böyle keyif almaktaydılar. Onlar gülmeyi, ve kalpten gülmeyi öğrenmekteydiler. Çocukların en küçük olanlarının bir veya ikisinin, İsa hikâyelerini anlatırken onun mimiklerine büyülenmiş bir şekilde bakan bir biçimde, dizlerinin üzerine çıkıp, orada oturması adet olmuştu. Çocuklar İsa’yı derinden sevmişti, ve İsa çocukları derinden sevmişti.

128:6.12 (1416.5) Arkadaşları için; İsa’nın nasıl bu kadar ani ve bütüncül bir biçimde siyaset, felsefe ve dine ait derin söyleşilerden, beş ila on yaşında değişen bu küçük çocukların rahat ve neşeli oyunculuğuna geçebildiğine dair, onun ussal etkinliklerinin kapsamını kavramaları zordu. Daha fazla boş zamana sahip olan bir biçimde erkek ve kız kardeşleri büyüdükçe, ve torunlar gelmeden önce, bu küçüklere çok fazla bir ilgi göstermişti.

7. Yirmi Altıncı Yaş (M.S. 20.yıl)

128:7.1 (1416.6) Bu yıl başlarken, Nasıralı İsa artan bir biçimde, potansiyel gücün geniş bir kapsamına sahip olduğunun

bilincine vardı. Ancak, o benzer bir biçimde, bu gücün, en azından vakti gelene kadar, İnsan Evladı olan kişiliği tarafından kullanmamasına gerektiğine tamamen ikna olmuştu.

^{128:7.2 (1417.1)} Bu zaman zarfında, o, kendisinin gökteki Babası ile olan ilişkisi hakkında çok az düşündü fakat ondan çok az bahsetti. Ve, şunu söylediğinde, tüm bu düşünmenin sonucu tepebaşındaki duasında bir seferinde ifade edildiği gibi: “Kim olduğumdan ve hangi gücü taşıyıp taşımadığımdan bağımsız olarak, Cennet Yaratıcım’ın iradesine her zaman bağlı oldum, ve her zaman bağlı olacağım.” Ve yine de, bu insan Nasıra etrafında işe gelir giderken, uçsuz bucaksız bir evren ile ilişkili olarak — “kendisinde bilgeliğin ve bilginin tüm hazinelerinin saklı olduğu” kelimenin tam anlamıyla doğrudu.

^{128:7.3 (1417.2)} Tüm bu yıl, aile olayları Yude haricinde pürüzsüz bir biçimde ilerlerdi. Yıllar boyunca Yakup; çalışan biçimde yerleşik yaşama adım atma eğiliminde bulunmayan, ne de aile giderlerinin kendisine ait payı için hesaba katılabilen, en küçük kardeşi ile sorun yaşamıştı. Her ne kadar evde yaşarsa da, ailenin idaresi için kendisine düşen kısmı kazanmada vicdani bir biçimde hareket etmemekteydi.

^{128:7.4 (1417.3)} İsa, bir barış insanıydı; ve, zaman zaman onun yüzü, Yude’nin kavgacı eylemleri ve vatansever nitelikli sayısız taşkınlıkları nedeniyle kızarmıştı. Yakup ve Yusuf ondan ayrılma yanlısıydı, ancak İsa buna izin vermezdi. Sabırları çok ciddi bir biçimde zorlandığı zaman, o yalnızca şunu tavsiye etti: “Sabırlı olun. Tavsiyenizde bilgeli ve yaşamlarınızda doğru olun ki, küçük kardeşiniz ilk önce doğru yolu öğrenebilsin, daha sonra bu yolda sizleri takip etme zorunluluğu hissetsin.” İsa’nın bilge ve sevgi dolu tavsiyesi

ailede gerçekleşebilecek bir kopmayı önledi; onlar beraber yaşamaya devam ettiler. Ancak, Yude, evlenene kadar akli başında haline hiçbir zaman getirilememişti.

128:7.5 (1417.4) Meryem nadiren, İsa'nın gelecek görevi hakkında konuşmaktaydı. Bu konu ne zaman kendisine açıldığında, İsa yalnızca “Vaktim henüz gelmedi” şeklinde yanıt vermekteydi. İsa ailesini, kişiliğinin dolaylı mevcudiyetine olan bağlılığından ayırmanın zorlu görevini neredeyse tamamlamış haldeydi. O hızlı bir biçimde; insanlara olan gerçek hizmetinin daha etkin girişine başlamak amacıyla bu Nasıra evinden düzen içinde ayrılacağı gün için hazırlanmaktaydı.

128:7.6 (1417.5) Yedinci bahşedilişinde İsa'nın ana görevinin, Nebadon egemenliğini elde etme olarak, yaratılmış deneyiminin kazanılması olduğu gerçeğini hiçbir zaman gözden kaçırmayın. Ve, tam da bu deneyimin elde edilmesinde, o, Cennetin Yaraticısı'nın en yüksek derecedeki açığa çıkarılışını Urantia'ya ve onun içinde bulunduğu bütün yerel evrene gerçekleştirmişti. Bu amaçların sonucu olarak gerçekleşmiş bir biçimde, o aynı zamanda, bu dönemde Lucifer isyanı ile ilişkili konumda bulunan bu gezegenin karmaşık hale gelmiş olaylarını çözme sorumluluğunu üstlenmiştir.

128:7.7 (1417.6) Bu yıl, İsa, olağandan fazla boş zamanı keyifle deneyimlemiş olup, tamir atölyesinin idaresinde Yakup'u ve ev olaylarının yönetiminde Yusuf'u hazırlamaya daha fazla zaman ayırmıştı. Meryem, İsa'nın onlardan ayrılmak için hazırlanmakta olduğunu hissetti. Kendilerini bırakıp nereye gidecekti? Ne yapmak için bu gerçekleştirecekti? O neredeyse, İsa'nın Mesih olduğuna dair düşüncesini bırakmış haldeydi.

Meryem, İsa'yı anlamamaktaydı; o yalın bir ifade ile, en büyük oğlunu kavrayamamaktaydı.

^{128:7.8 (1417.7)} İsa bu yıl zamanının büyük bir kısmını, ailesinin bireysel üyeleri ile geçirdi. İsa onları, uzun ve sıklıkla gerçekleşen tepebaşı ve şehir dışı gezintilerine çıkarmaktaydı. Hasattan önce, o Yude'yi, Nasıra'nın güneyinde bulunan çiftçi amcasının yanına götürdü; ancak, Yude, hasattan sonra uzunca bir süre boyunca orada kalmaya devam etmedi. Yude buradan kaçmıştı, ve Şimon daha sonra onu göldeki balıkçılarla bulmuştu. Şimon onu eve getirdiğinde, İsa kaçak ufaklıkla yaşananlar hakkında konuştu; Yude bir balıkçı olmak istediği için, İsa kendisiyle Mecdel'e kadar gidip, onu, balıkçı olan bir akrabasının gözetimine verdi; ve, Yude, oldukça iyi bir biçimde ve bu zaman zarfından evliliğine kadar düzenli bir biçimde çalışmıştı; ve, o, evliliğinden sonra da bir balıkçı olmaya devam etmişti.

^{128:7.9 (1418.1)} En sonunda, İsa'nın tüm erkek kardeşlerinin yaşam mesleklerini seçtiği ve onun içinde kendilerini ispatladıkları gün gelmişti. Bu aşama, İsa'nın evden olan ayrılışı için hazırlanmaktaydı.

^{128:7.10 (1418.2)} Kasım ayında, çifte düğün gerçekleşti. Yakup ve Esta, ve, Meryem ve Yakob evlendi. Bu gerçekten de sevinç dolu bir olaydı. Meryem bile, arada sırada İsa'nın ayrılmaya hazırlık yaptığını fark edişi dışında, daha da mutluydu. O, büyük bir belirsizliğin altında ızdırap çekmekteydi: bir çocuk iken yapmış olduğu gibi onunla bir otursa ve her şeyi özgürce konuşsa ne de güzel olurdu, ancak İsa, tutarlı bir biçimde, konuşmamasını sürdürmekteydi; geleceği hakkında o çok derin bir biçimde sessizdi.

128:7.11 (1418.3) Yakup ve gelin eşı Esta, Esta'nın babasının hediyesi olan, kasabanın batı yakasında güzel küçük bir eve taşınmıştı. Yakup annesinin evine yardım etmeyi sürdürdüğünde, payına düşen miktar evliliğı nedeniyle iye bölünmüştü; ve, Yusuf resmi olarak, İsa tarafından ailenin başına getirilmişti. Yude bu aşamada, her ay kendi payına düşen kaynağı aslına oldukça uygun bir biçimde eve göndermekteydi. Yakup ve Miryam'ın evlilikleri, Yude üzerinde oldukça iyi bir etkiye sahip oldu; ve, o, çifte evlilikten sonraki gün, balık sahaları için evden ayrıldığında, “üzerime düşen görevi tamamiyle yerine getireceğim, ve gerekirse daha da fazlasını yapacağım” hususunda kendisine güvenebileceğine dair Yusuf'a güvence verdi.

128:7.12 (1418.4) Miryam, baba Yakob'un kendi babalarıyla birlikte toprağı verililişyle, oğul Yakob'un evinde, Meryem'in evinin yanında yaşadı. Marta evde Miryam'ın yerini aldı; ve, yeni düzen, yıl sona ermeden pürüzsüz bir biçimde işlemekteydi.

128:7.13 (1418.5) Çifte düğünün ertesi günü, İsa, Yakup ile önemli bir görüşmede bulundu. O Yakup'a, özel bir biçimde, evden ayrılmaya hazırlanmakta olduğunu söyledi. İsa tamir atölyesinin tüm iyeliğini Yakup'a sunmuş olup, Yusuf'un evinin reisliğini resmi bir biçimde ve tüm ciddiyetiyle kendisinden ayırıp, oldukça dokunaklı bir biçimde kardeşı Yakup'u “babamın evinin reisi ve koruyucu olarak” atadı. İsa; tamir atölyesi hediyesi karşılığında, Yakup'un bundan böyle ailenin tüm mali sorumluluğunu üstleneceğini, böylece gelecekte gerçekleşecek bu hususlardaki tüm sorumluluktan kendisinin azat olduğunu, belirten gizli bir anlaşmayı kaleme alıp, her ikisi de imzaladı. Anlaşma imzalandıktan sonra, bütçe,

ailenin mevcut giderleri İsa'nın gelecekteki herhangi bir katkısı olmadan karşılanabilecek şekilde düzenlendikten sonra, İsa Yakup'a şunu söyledi: "Ama, benim oğlum, vaktimin geleceği ana kadar sana her ay bir şeyler göndermeye devam edeceğim, ancak sana gönderdiklerim senin tarafından şartlar gerektiğinde kullanılacak. Benim gönderdiğim kaynakları, uygun düştüğünü gördükçe aile ihtiyaçları veya zevkleri için kullan. Onlardan hastalık durumunda faydalan veya ailenin herhangi bir bireysel üyesinin başına gelebilecek beklenmeyen acil durum koşullarını karşılamak için kullan."

128:7.14 (1418.6) Ve, böylece İsa, Yaratıcısı'nın görevini yerine getirmek üzere kamuya çıkışından önce, erişkin yaşamının ikinci ve evden-ayrı fazına giriş yapmak için hazırlanmıştı.

129. Makale

İsa'nın Daha Sonraki Erişkin Yaşamı

129:0.1 (1419.1) İSA KENDİSİNİ, Nasıra ailesinin iç olaylarının idaresinden ve onun bireylerinin doğrudan yönlendirilişinden bütünüyle ve nihai olarak ayırmış haldeydi. O, tam da vaftiz ediliş anına kadar, aile mali durumuna katkıda bulunmaya ve erkek ve kız kardeşlerinin her birinin ruhsal refahına güçlü bir kişisel ilgi duymaya devam etti. Ve, her zaman o, dul kalmış annesinin rahatı ve mutluluğu için insan tarafından gerçekleştirilebilecek her şeyi yapmaya hazırды.

129:0.2 (1419.2) İnsan Evladı bu aşamada, Nasıra evinden kendisini kalıcı bir biçimde ayırmanın her hazırlığını gerçekleştirmiş haldeydi; ve, bu kendisi için yapılması kolay bir şey değildi. İsa içkin olarak, insanların derinden sevmekteydi; o ailesini derinden sevmekteydi, ve bu içkin sevgi, onlara olan

olağanüstü bağlılıkla devasa bir biçimde çoğalmış haldeydi. Akranlarımıza daha fazla kendimizi bahşedersek, onları daha fazla derinden sever hale geliriz; ve, İsa kendisini olukça bütüncül bir biçimde ailesine vermiş olduğu için, onları çok büyük ve çok güçlü bir şefkat ile derinden sevmiştir.

^{129:0.3 (1419.3)} Ailenin tamamı yavaşça bir biçimde, İsa'nın onlardan ayrılmaya hazırlanmakta oluşunun farkındalığı ile uyanmaktaydı. Beklenen ayrılığın üzüntüsü, yalnızca, amaçladığı ayrılığın duyuruşu için onları hazır hale getirmenin bu gelişmiş yöntemi ile azalmaktaydı. Dört yıldan fazla bir süredir, onlar, İsa'nın nihai ayrılığı için hazırlık yapmakta olduğunu hissetmekteydiler.

1. Yirmi Yedinci Yaş (M.S. 21.yıl)

^{129:1.1 (1419.4)} M.S. 21 olan bu yılın Ocak ayında, yağmurlu bir Pazar sabahı, İsa; yalnızca, Tiberya'ya kadar gidip oradan da Celile Denizi etrafındaki diğer şehirlere bir ziyarette bulunacağını açıklamasını yaparak, ailesinden törensiz bir biçimde ayrıldı. Ve, böylece İsa, bu hanenin düzenli bir üyesi haline bir daha gelmeyerek, onlardan ayrıldı.

^{129:1.2 (1419.5)} O bir haftasını, yakın zaman içerisinde Celile'nin başkenti olarak Seforis'i geçecek olan yeni şehir Tiberya'da geçirdi; ve, kendisini ilgilendirecek çok az şey bularak o, sırasıyla, Mecdel ve Bethsaida'dan, babasının arkadaşı Zübeyde'ye bir ziyarette bulunmak için durduğu yer olan Kapernaum'a geçti. Zübeyde'nin oğulları balıkçıydı; kendisi ise bir gemi ustasıydı. Nasıralı İsa, hem tasarımda ve hem de yapımda bir uzmandı; o, ahşapla çalışmada bir ustaydı; ve, Zübeyde uzunca bir süredir Nasıralı zanaatkârın becerisini bilir

haldeydi. Uzunca bir süre boyunca Zübeyde, gelişmiş tekneler yapma üzerine düşünmüş haldeydi; o bu aşamada planlarını İsa'nın önüne serip, ziyaret halindeki marangozu girişimine katılmaya davet etti, ve İsa bu teklifi hemen kabul etti.

^{129:1.3 (1419.6)} İsa Zübeyde ile yalnızca, bir yıldan biraz daha uzunca bir süre boyunca çalıştı; ancak, bu zaman zarfında o, yeni türde bir tekne icat etmiş olup, tekne yapımının tamimiyle yeni yöntemlerini oluşturmuştu. Üstün teknikle ve kamara tahtalarının fazlasıyla gelişmiş buharlanma yöntemleriyle, İsa ve Zübeyde; eski türdeki teknelere kıyasla gölde seyahat etmek için kıyas edilmeyecek kadar güvenli sandal olarak, çok üstün bir türde olan tekneleri inşa etmeye başladı. Birkaç yıl boyunca Zübeyde, bu yeni tür teknelere dönen bir biçimde, küçük kuruluşunun kaldırabileceğinden çok daha fazla iş aldı; beş yıldan az bir sürede, göldeki sandalların neredeyse hepsi, Kapernaum'daki Zübeyde'nin atölyesinde inşa edilmiş haldeydi. İsa, yeni teknelerin tasarımcısı olarak Celile balıkçı insanları tarafından oldukça iyi bilinir hale gelmişti.

^{129:1.4 (1420.1)} Zübeyde orta düzeyde varlıklı bir kişiydi; onun gemi yapım atölyeleri Kapernaum'un güneyinde kalan göl üzerinde bulunup, onun evi, Bethsaida'nın ana balıkçılık merkezinin yanındaki göl kıyısının aşağısında konumlanmıştı. İsa bu yıl boyunca Zübeyde'nin evinde yaşamış olup, bu yıl geçince de Kapernaum'da kalmaya devam etti. O bu zamana kadar, dünyada uzunca bir süredir yalnız, yani bir babaya sahip olmadan, çalışmıştı; ve, o, bir baba-iş arkadaşı ile çalışmanın bu döneminden fazlasıyla keyif duymuştu.

^{129:1.5 (1420.2)} Zübeyde'nin eşi Şalom; daha yalnızca sekiz yıl önce görevinden alınmış bir biçimde, bir zamanlar Kudüs'de yüksek

bir din-adamı ve hala Sadukiler topluluğunun en etkili bireyi olan, Annas'ın bir akrabasıydı. Şalom İsa'yı, Yakup Yahya ve Davut olarak kendi erkek çocuklarını nasıl sevdiyse öyle derinden sevmişt; bunun karşısında, onun dört kızı, İsa'yı büyük ağabeyleri olarak görmüşlerdi. İsa sıklıkla, Yakup, Yahya ve Davut ile balık tutmaya gitmekteydi; ve, bu çocuklar, İsa'nın uzman bir gemi ustası oluşuna ek olarak deneyimli bir balıkçı olduğunu öğrendiler.

129:1.6 (1420.3) Bu yılın tamamı boyunca İsa her ay Yakup'a para gönderiminde bulundu. O Nasıra'ya Ekim ayında, Marta'nın düğününe katılmak için geri döndü; ve, o Nasıra'ya, Şimon ve Yude'nin çifte evliliğinden kısa bir süre önce geri döndüğü zaman olarak, iki yıldan daha fazla bir süre boyunca tekrar uğramadı.

129:1.7 (1420.4) Bu yıl boyunca, İsa, tekneler inşa edip, insanların dünya üzerinde nasıl yaşamakta olduğunu gözlemlemeye devam etti. O sıklıkla; Kapernaum'un, Şam'dan güneye olan doğrudan seyahat hattı üzerinde konumlandığı bir biçimde, kervan durağını ziyaret etmek için aşağıya inerdi. Kapernaum güçlü bir Roma ordu bölgesiydi; ve, garnizonun başında bulunan rütbeli asker, inancını kendi inançlarına sonradan değiştirenler için Museviler'in adlandırdığı biçimiyle "inançlı bir adam" olarak, Yahveh'e inanmakta olan bir Musevi-olmayan kişiydi. Bu asker, varlıklı bir Roma ailesine aitti; ve, o kendi kendisine, İsa'nın Zübeyde ile yaşamak için gelişinden kısa bir süre önce Museviler'e sunulmuş olan, Kapernaum'da güzel bir sinagog inşa etmeyi görev edinmişti. İsa bu sinagogda, bu yılın yarısından daha fazla bir süre boyunca ayinleri yönetti; ve, ayinlere katılma imkânı bulmuş kervan

insanlarının bazıları kendisini Nasıra'dan gelmek olan marangoz olarak tanıdı.

129:1.8 (1420.5) Vakit vergilerin ödenmesine geldiğinde, İsa kendisini, bir “Kapernaum’un usta zanaatkârı” olarak kaydetti. Bu günden dünya yaşamının sonuna kadar, Kapernaum’un bir sakini olarak bilindi. O hiçbir zaman başka bir yasal ikametgâh bildirmedi; buna rağmen o diğerlerinin, çeşitli nedenlerden dolayı, Şam, Bethani, Nasıra ve hatta İskenderiye’de kendi ikametini göstermesine izin verdi.

129:1.9 (1420.6) Kapernaum sinagogu içerisinde, o, kütüphane çekmecelerinde birçok yeni kitap buldu. Bir akşam toplumsal yaşamını diğer insanlara ayırırken, diğerinde onu gençlerle geçirmekteydi. İsa’nın kişiliğinde, istisnasız her genç insanı kendisine çeken sevecen ve ilham verici bir şey bulunmaktaydı. O her seferinde bu kişileri, kendi varlığında huzurlu hissettirmekteydi. Galiba, bu kişilerle iyi anlaşmasının altında yatan büyük sır; her zaman yapmak istediklere şeylere ilgi duymasından, ve, onlar talepte bulunmadıkça nadiren tavsiyesini sunmasından oluşan iki katmanlı gerçekliğe dayanmaktaydı.

129:1.10 (1420.7) Zübeyde ailesi neredeyse İsa’ya ibadet etmişti; ve, onlar, çalışmak amacıyla sinagog için ayrılmasından önce, akşam yemeği sonrasında her akşam soru ve cevaptan oluşan söyleşilere hiçbir zaman katılmazlık etmemişlerdi. Küçük komşular da, sıklıkla, bu akşam-yemeği-sonrası buluşmalara katılmak için gelmekteydiler. Küçüklerden oluşan bu topluluklara, İsa, tam da kavrayacakları derinlikte, çeşitli ve gelişmiş yönergelerde bulundu. İsa onlarla; siyaset, sosyoloji, bilim ve felsefe hakkındaki görüş ve ideallerini ifade eden bir

biçiminde, oldukça özgür bir şekilde konuşmaktaydı; ancak, o hiçbir zaman, insanın Tanrı ile olan ilişkisi olarak — din hakkında konuşması dışında, en doğru bilgi kaynağıymışçasına olan kesinlikte konuşmaya cüret etmedi.

129:1.11 (1421.1) ir hafta, İsa, tüm hane halkıyla, atölye çalışanlarıyla ve kıyı yardımcıları ile görüşme düzenledi; zira, Zübeyde birçok çalışana sahipti. Ve, bu çalışanlar arasında İsa ilk kez “Üstün” olarak çağrıldı. Onların hepsi kendisini derinden sevmekteydi. O, Zübeyde ile Kapernaum’da emek vermekten büyük keyif aldı; ancak, o, Nasıra marangoz atölyesinin yanı başında çocukların açık havada oynamışını aramaktaydı.

129:1.12 (1421.2) Zübeyde’nin oğulları arasında, Yakup, İsa’ya bir filozof halinde bir öğretmen olarak en fazla ilgi beslemiş olardı. Yahya en fazla, İsa’nın dini öğretisi ve görüşleriyle ilgilenmişti. Davut ona bir makina ustası olarak saygı duymuştu, ancak onun dini görüşleri ve felsefi öğretilerine az ilgi beslemişti.

129:1.13 (1421.3) Sık sık Yude, sinagoga İsa’nın konuşmasını duymak için Şabatları buraya gelir, onu ziyaret etmek için ayın sonrasına kalırdı. Ve, Yude, en büyük abisine dair daha fazla şey gördükçe, İsa’nın gerçekten büyük bir insan olduğundan emin hale gelmişti.

129:1.14 (1421.4) Bu yıl, İsa, insan aklı üzerindeki yükseliş üstünlüğünde büyük ilerlemeler kaydetmiş olup, ikamet eden Düşünce Düzenleyicisi ile bilinçli iletişimin yeni ve daha yüksek seviyelerine erişmişti.

^{129:1.15 (1421.5)} Bu, onun yerleşim yaşamının son yılıydı. Bir daha İsa, bir yerde ve bir sorumluluk içinde tam bir yıl harcamamıştı. Dünya üzerindeki kutsal yolculuklarının günleri hızlı bir biçimde yaklaşmaktaydı. Yoğun etkinliğin dönemleri çok da uzak gelecekte değildi; ancak, bu aşamada, geçmişteki yalın ancak yoğun haldeki etkin yaşamı ile daha da yoğun ve zorlayıcı kamu hizmeti arasına, fazlasıyla faal seyahat ile oldukça çeşitlenmiş kişisel etkinliğin bir kaç yılı girmek üzereydi. Âlemin bir insanı olarak hazırlanışı, Urantia bahşedilişinin kutsal ve insan-ötesi fazlarına ait kusursuzlaşmış Tanrı-insanı olarak öğretme ve duyurma sürecine girişinden önce tamamlanmak zorundaydı.

2. Yirmi Sekizinci Yaş (M.S. 22.yıl)

^{129:2.1 (1421.6)} M.S. 22.yılında, Mart ayında, İsa, Zübeyde'ye ve Kapernaum'a elveda etti. O, Kudüs'e olan yolculuğunun giderlerini karşılamak için küçük miktarda bir para talep etti. Zübeyde ile çalışırken o, yalnızca küçük miktarlarda para alır, bu parayı da her ay Nasıra'da bulunan ailesine gönderirdi. Bir ay Yusuf Kapernaum'a para için inerdi; diğer ay ise Yude, İsa'dan para alıp onu Nasıra'ya götürmek için Kapernaum'a uğrardı. Yude'nin çalıştığı ana balıkçılık merkezi, Kapernaum'un yalnızca birkaç kilometre güneyindeydi.

^{129:2.2 (1421.7)} İsa Zübeyde'nin ailesine elveda ettiğinde, Hamursuz zamanına kadar Kudüs'de kalmaya devam etmeye razı oldu; ve, onların hepsi, bu etkinlik için orada mevcut bulunacaklarını söz verdi. Onlar hatta, Hamursuz akşam yemeğini beraberce kutlamak için düzenlemelerde bulundular. Onların tümü, özellikle Zübeyde'nin kızları, İsa onlardan ayrıldığında çok kederlenmişti.

129:2.3 (1421.8) Kapernaum'dan ayrılmadan önce, İsa, yeni bulmuş olduğu arkadaşı ve yakın dostu olan Yahya Zübeyde ile uzunca bir konuşma gerçekleştirmişti. O Yahya'ya, “vaktim gelene kadar” fazlasıyla seyahat etmeyi düşündüğünü söylemiş olup, kendisinin alacaklı olduğu kaynaklar tükenene kadar her ay Nasıra'daki ailesine belli bir miktarda para gönderme hususunda kendi yerine hareket etmesini rica etti. Ve, Yahya, ona bu sözde bulundu: Benim öğretmenim, görevinin yolunda ve onun için git, dünyadaki görevini gerçekleştir; ben senin için bu veya başka hangi hususta gerekirse onda hareket edeceğim, ve ben, tıpkı kendi anneme baktığım ve kendi erkek ve kız kardeşimler ile ilgilendiğim gibi ailene göz kulak olacağım. Babamın muhafaza ettiği kaynakları emrettiğin gibi ve onlara ihtiyaç duyulabileceği gibi dağıtacağım, ve senin fazla olan paran son kuruşuna kadar tükenirse, eğer o zamana kadar senden daha fazlasını almazsam, ve eğer annen ona ihtiyaç duyarsa, kendi kazancımı onunla paylaşacağım. Huzurla kendi yoluna git. Ben, tüm bu hususlarda senin yerine hareket edeceğim.”

129:2.4 (1422.1) Böylelikle, İsa'nın Kudüs için ayrılışından sonra, Yahya babası Zübeyde'ye İsa'nın alacağı olan para hakkında danıştı; ve, Yahya, onun bu kadar büyük bir tutarda oluşu karşısında şaşırdı. İsa bu hususu oldukça bütüncül bir biçimde onlara bırakmış olduğu için, onlar, bu kaynakların gayrimenkullere yatırılmasının ve buralardan gelecek gelir ile Nasıra ailesinin desteklenmesinin daha iyi bir plan olduğunda hem fikir oldular; ve, Zübeyde Kapernaum'da rehinli ve satılığa çıkarılmış küçük bir evi bildiği için, Yahya'nın bu evi İsa'nın parası ile almasını ve evin sahipliğini arkadaşı adına tutmasını emretmişti. Ve, Yahya bunu, babasının tavsiye ettiği

gibi yaptı. İki yıl boyunca, evden gelen kira evin taksitleri için kullanılmış olup, bu gelir, İsa'nın yakın bir zamanda aile tarafından ihtiyaç duyulduğunda kullanılması için Yahya'ya göndermiş olduğu büyük miktardaki bir kaynakla birleşen bir biçimde, rehinin sonlanışına denk düşmekteydi; ve, Zübeyde, Yahya'nın vakti geldiğinde ev taksitlerinin geriye kalan tüm kısmını ödeyebilmesi için, böylelikle bu iki odalı evin mülkiyetini rehinden kurtarması için, aradaki farkı karşıladı. Böylelikle, İsa, Kapernaum'da bir evin sahibi haline geldi; ancak, ona bundan bahsedilmemişti.

129:2.5 (1422.2) Nasıra'daki aile İsa'nın Kapernaum'dan ayrılmış olduğunu duyduğunda, Yahya ile olan bu mali anlaşmayı bilmeyen bir konumda, geçimlerini İsa'dan artık herhangi bir yardım almadan sağlamanın vaktinin gelmiş olduğuna inandılar. Yakup İsa ile olan anlaşmasını hatırladı, ve derhal, kardeşlerinin yardımlarıyla birlikte, ailenin bakımı için tüm sorumluluğu üstlendi.

129:2.6 (1422.3) Ancak, Kudüs'de İsa'yı gözlemlemek için geri dönmemize izin verin. Yaklaşık olarak iki ay boyunca o, vaktinin büyük bir kısmını hahamların çeşitli okullarına zaman zaman gerçekleştirdiği ziyaretler ile beraber mabet söyleşilerini dinlemek ile harcadı.

129:2.7 (1422.4) İsa Kudüs'e beraberinde, eski bir yüksek din adamı olan Annas'a kendisini "benim öz olum gibi biri" olarak tanıştıran, Zübeyde'nin eşinden gelen bir mektubu taşımıştı. Annas vaktinin büyük bir kısmını, Kudüs dini öğretmenlerinin birçok akademik kurumuna ziyarette bulunmak için kendisini kişisel olarak gezdiren bir biçimde, onunla harcamıştı. İsa tepeden tırnağa bu okulları gözden geçirip, öğretim

yöntemlerini titiz bir biçimde gözlemlerken, kesinlikle, herkes önünde tek bir soru dahi sormadı. Her ne kadar Annas İsa'yı büyük bir kişi olarak gördüyse de, ona nasıl tavsiyede bulunması gerektiğine dair kafa karışıklığı içerisindeydi. O, Kudüs'ün herhangi bir okuluna bir öğrenci olarak girmesini tavsiye edişinin mantıksızlığının farkına varmıştı, ama yine de, bu okullarda daha öncesinde hiç hazırlanmadığı için, İsa'nın düzenli ders veren bir öğretmen konumuna hiçbir zaman getirilmeyecek oluşunu oldukça iyi bilmekteydi.

129:2.8 (1422.5) Yakın bir zaman için içinde Hamursuz vakti geldi çattı; ve, her bir taraftan gelen kalabalıklarla birlikte, Zübeyde ve onun tüm ailesi Kapernaum'dan Kudüs'e ulaştı. Onların hepsi, tek vücut haline gelmiş mutlu bir aile olarak Hamursuz'u kutlamış oldukları yer olan, Annas'ın büyük evinde durdu.

129:2.9 (1422.6) Bu Hamursuz haftasının bitişinden önce, tam da şans eseri bir biçimde, İsa, varlıklı bir yolcu ve, on yedi yaşında genç bir adam olan, oğlu ile tanıştı. Bu yolcular Hindistan'dan gelmişti; ve, Roma ve Akdeniz bölgesi üzerindeki çeşitli başka bölgeleri de ziyaret ederlerken yollarının üstünde bulunarak, öncesinden, her ikisi için de tercüman ve oğlu için özel öğretmenlik yapabilecek birini bulabilmeleri umuduyla Hamursuz boyunca Kudüs'e ulaşacak şekilde düzenlemelerini yapmışlardı. Baba, İsa'nın onlarla birlikte seyahat etmeye razı oluşunda ısrar etmekteydi. İsa ailesinden bahsedip, bu süreç içinde kendilerini yardıma ihtiyacı olan bir konumda bulabilecekleri, neredeyse iki yıla varan bir süreliğine ayrılmanın hiç de adil olamayacağını ifade etmişti. Bunun üzerine, Doğu'dan gelen bu yolcu, yoksulluğa karşı ailesini koruma amacıyla arkadaşlarına bu türden kaynakları emanet

edebilmesi için, bir yıllık maaşını İsa'ya önceden verme teklifinde bulundu.

^{129:2.10 (1423.1)} İsa bu büyük tutarı, Zübeyde'nin oğlu olan Yahya'ya aktardı. Ve, sizlere, Yahya'nın bu parayı Kapernaum emlağı üzerindeki rehinin kaldırılışında nasıl kullanmış olduğu anlatılmıştır. İsa Zübeyde'yi, bu Akdeniz seyahati hakkında bütünüyle kendisinin sırdaşı yaptı; ancak, İsa ondan, hiç kimseye, hatta kendi beden ve kanından gelenlere bile, bunu söylememesi hususunda resmi talepte bulundu; ve, Zübeyde, neredeyse iki yıl süren bu uzun süreç boyunca İsa'nın nerede bulunduğuna dair sahip olduğu bilgiyi hiçbir zaman açığa çıkarmadı. İsa'nın bu seyahatten dönüşünden önce, Nasıra'da bulunan ailesi, ölmüş olduğu fikrine vararak onun hakkında daha fazla düşünmekten vazgeçmek üzere olan bir konumda bulunmaktaydı. Yalnızca, bir kaç sefer oğlu Yahya ile birlikte Nasıra'ya kadar çıkmış olan, Zübeyde'nin güvenceleri Meryem'in kalbindeki ümidi canlı kılmaktaydı.

^{129:2.11 (1423.2)} Bu zaman zarfında, Nasıra ailesi oldukça iyi geçinmekteydi; Yude dikkate değer bir biçimde payına düşen miktarı attırmış olup, evlenene kadar ilave olan katkısını devam ettirmiş konumda bulunmaktaydı. Her ne kadar onlar az yardıma ihtiyaç duymaktaydılarsa da, İsa'nın yönlendirmiş olduğu gibi, her ay Meryem ve Ruth'a armağanlarda bulunma Yahya Zübeyde'nin âdeti olmuştu.

3. Yirmi Dokuzuncu Yaş (M.S. 23.yıl)

^{129:3.1 (1423.3)} İsa'nın yirmi dokuzuncu yaşının tamamı, Akdeniz dünyası üzerindeki gezintiyi tamamlamakla harcandı. Onun ana olayları, bu deneyimleri açığa çıkarma iznine sahip

olduğumuz kadarıyla, bu makalenin hemen sonrasında gelen anlatımların konusunu oluşturmaktadır.

129:3.2 (1423.4) Roma dünyası üzerindeki bu gezinti boyunca, birçok nedenden dolayı, İsa, *Şam yazıcısı* olarak bilinmişti. Dönüş yolculuğu üzerindeki Korint’de ve diğer duraklarda, o buna rağmen, *Musevi özel öğretmeni* olarak tanınmıştı.

129:3.3 (1423.5) Bu, İsa’nın yaşamında önemli olaylara sahne olmuş bir dönemdi. Bu seyahat üzerinde o, akran insanlarıyla birçok iletişimde bulundu; ancak, bu deneyim yaşamının, ailenin hiçbir üyesine ne de havarilerin herhangi birine açığa çıkarmamış olduğu, bir fazıdır. İsa beden içindeki hayatını yaşamaya devam edip, bu dünyadan bu geniş kapsamlı ziyarette bulunduğunu (Bethsaidalı Zübeyde dışında) hiç kimsenin bilmediği bir şekilde ayrıldı. Arkadaşlarından bazıları, onun Şam’a geri dönmüş olduğunu düşündü; diğerleri ise, onun Hindistan’a gitmiş olduğuna dair fikir yürüttü. Kendi ailesi, bir seferinde bir hazzan yardımcısı olma amacıyla buraya gitmek için davet edilmiş olduğunu bildikleri için, İskenderiye’de olduğuna dair inanca eğilim gösterdi.

129:3.4 (1423.6) İsa Filistin’e geri döndüğünde, Kudüs’den İskenderiye’ye gitmiş olduğuna dair ailesinin görüşünü değiştirmek için hiçbir şey yapmadı; o, Filistin’de bulunmadığı zamanın tümünün bu eğitim ve kültür şehrinde geçirilmiş olduğuna dair inancı sürdürmelerine izin verdi. Yalnızca, Bethsaida’nın gemi ustası bu hususlardaki gerçekleri bilmekteydi, ve Zübeyde bunu kimseye söylemedi.

129:3.5 (1423.7) Urantia üzerinde İsa’nın sahip olduğu yaşamın anlamını çözmedeki tüm çabalarınızda, Mikâil bahşedilişini

neyin harekete geçirdiğini göz önünde bulundurmak zorundasınız. Eğer sizler, görünüşte garip olan eylemlerinin çocuğunun anlamını kavrayacak olursanız, onun sizin dünyanız üzerindeki konukluğunun amacını kesin bir biçimde algılar konuma gelirsiniz. O tutarlı bir biçimde, haddinden fazla ilgi çekici ve dikkatleri sürekli olarak üzerine çeken kişisel bir süreci yaratmamaya dikkat etmekteydi. O, akran insanları karşısında olağandışı veya diğer bir değişle onları aşırı bir biçimde kendi etkisine alan bir ilgiyi yaratmak istememekteydi. O; cennetsel Yaratıcıyı akran fanileri için açığa çıkarmaya adanmış olup, aynı zamanda, tam da bu Cennet Yaratıcısı'nın iradesine tabi olurken fani dünya hayatını yaşamamanın yüce görevine kutsal olarak bağlanmıştı.

129:3.6 (1424.1) Bu kutsal bahşedilişin tüm fani öğrencileri, onun Urantia üzerindeki bu vücutlaşma hayatını yaşarken, bu hayatı tüm evreni için yaşamış olduğunu hatırlarlarsa, bu aynı zamanda, İsa'nın dünya üzerindeki yaşamını anlamaya her zaman yardımcı olur. Orada, tüm Nebadon evreni boyunca her bir yerleşik âlem için, fani doğaya ait beden içinde yaşamış olduğu hayat ile ilgili özel ve ilham verici bir şey bulunmaktaydı. Bu durumun aynısı, Urantia üzerindeki konukluğunun önemli olaylara sahne olduğu dönemlerden beri yerleşik hale gelmiş tüm dünyalar için de doğruluk taşımaktadır. Ve, bu durum benzer bir biçimde, bu yerel evrenin tüm gelecek tarihi içinde irade sahibi yaratılmışlar tarafından ikamet edilir hale gelebilecek dünyaların tümü için de eşit bir şekilde gerçeklik taşıyacaktır.

129:3.7 (1424.2) İnsan Evladı neredeyse tamamen, Roma dünyasının bu gezintisi boyunca ve bu gezintinin deneyimleri vasıtasıyla,

kendi dönem ve neslinden oluşan dünyaya ait çeşitli insan toplulukları ile olan eğitimsel nitelikli iletişim-hazırlanma sürecini bitirmiş oldu. Nasıra'ya olan geri dönüşü zamanında, bu seyahat-hazırlanışının aracı vasıtasıyla, o, Urantia üzerinde insanın nasıl yaşadığını ve mevcudiyetini nasıl idame ettirdiğini neredeyse tamamen öğrenmiş konumdaydı.

129:3.8 (1424.3) Akdeniz havzası etrafındaki gezintisinin gerçek amacı *insanları tanımaktı*. O bu seyahatte, insanlığın binlercesi ile oldukça yakın hale gelmişti. O; zenginden fakirine, üst konumdan alt konumda olana, siyahından beyazına, eğitilmiş olandan eğitimsizine, kültürlüsünden kültürsüzüne, hayvansal olandan ruhsal olana, dindar olandan dinden yoksun olana, ahlaklısından ahlaki değerlere sahip olmayana kadar insanların her türlü ile buluşmuş olup, onları derinden sevmişti.

129:3.9 (1424.4) Bu Akdeniz seyahati üzerinde, İsa; maddi ve ölümlü akıl üzerinde üstünlük kurmanın insani sorumluluğunda büyük ilerlemeler kaydetmiş olup, onun ikamet eden Düzenleyicisi, bu bahse konu insan usunun yükselişinde ve onun ruhsal olarak egemenlik altına alınışında büyük ilerleme göstermişti. Bu gezintinin sonuna doğru, İsa neredeyse tamamen, tüm insansı kesinlik ile — Kâinatın Yaraticısı'nın bir Yaratan Evladı olarak, bir Tanrı Evladı olduğunu bilmekteydi. Düzenleyici gittikçe artan bir biçimde; bu Nebadon yerel evrenini düzenlemek ve onu yönetmek için daha gelmeden önce, kutsal Yaraticısı ile ilişkili olan Cennet deneyiminin belirsiz anılarını İnsanın Evladı'nın aklına getirmeye yetkin hale gelmekteydi. Böylelikle, Düzenleyici, azar azar, neredeyse ebedi olan geçmişin çeşitli çağlarında onun önceki ve kutsal mevcudiyetine ait bu gerekli anıları İsa'nın insan bilincine

getirmişti. Düzenleyici tarafından gün ışığına getirilmiş onun insan-öncesi deneyiminin son yaşanmışlığı, Urantia vücutlaşım sürecine adım atmak için bilinci yerindeki kişiliğini bırakmadan hemen önce Salvington'un Emanuel'i gerçekleştirmiş olduğu elveda görüşmesiydi. Ve, insan-öncesi mevcudiyete ait bu nihai hafıza imgesi, Ürdün vadisinde Yahya tarafından gerçekleştirilmiş olan vaftiz edilişinin o gününde İsa'nın bilincinde belirgin hale geldi.

4. İnsan İsa

129:4.1 (1424.5) Gözlemlemekte olan yerel evrenin göksel usları için, bu Akdeniz seyahati, en azından çarmıha gerilme olayına ve fani ölümüne kadar uzanan tüm süreci içinde, İsa'nın bütün dünya deneyimleri içinde en ilgi çekici olanıydı. Bu, kamu hizmetinin yakın bir zaman içinde onu takip edecek olan çağına tezat oluşturan bir biçimde, *kişisel hizmetinin* büyüleyici dönemi idi. Bu benzersiz yaşanılmışlık her şeyden önce çok etkileyiciydi, çünkü İsa bu zaman zarfında hala Nasıralı marangoz, Kapernaumlu gemi ustası ve Şamlı yazıcıydı; o hala İnsan Evladı' idi. O henüz, insan aklının bütüncül üstünlüğünü elde etmiş halde bulunmamaktaydı; Düzenleyici, fani kimliğin bütünüyle üstesinden gelememiş ve ona ortak eş olamamıştı. O hala, insanlar arasında bir insandı.

129:4.2 (1425.1) İnsan Evladı'nın tamamıyla insan kökenli olan dini deneyimi — kişisel nitelikli ruhsal büyüme olarak — bu, yirmi dokuzuncu yaşta kazanımın neredeyse doruk noktasına ulaşmıştı. Ruhsal gelişimin bu deneyimi; Düşünce Düzenleyicisi'nin varış anından, Ürdün vadisindeki bahşedilişinin gününde âlemin vücutlaştırılmış bir fanisi olarak İnsan Evladı'nın kesinlikte ve tamamlanışta erişmiş olduğu

deneyim olan bu iki aklı bir yapmanın olgusu biçimindeki — insanın maddi aklı ile ruhaniyetin akıl-bahşedilişi arasında olan bu doğal kökenli ve olağan insan iletişiminin tamamlandığı ve onaylandığı güne kadar, tutarlı nitelikteki kademeli bir biçimde artan büyüme idi.

129:4.3 (1425.2) Bu yıllar boyunca, her ne kadar o, cennetteki Yaratıcısı ile resmi birlikteliğin birçok dönemine katılır görülmemişse de, Cennet Yaratıcısı'nın ikamet eden ruhaniyet mevcudiyeti ile olan kişisel iletişiminin artan bir biçimde etkin hale gelmiş yöntemlerini kusursuzlaştırdı. O beden içinde; bütüncül bir yaşam olarak gerçek bir yaşam, ve tam anlamıyla doğal kökenli olağan ve ortalama bir yaşamı yaşadı. O, zaman ve mekânın maddi dünyaları üzerinde insan varlıklarının yaşamlarını yaşayışlarına dair özün gerçekte neye denk düştüğünü kişisel deneyiminden bilmektedir.

129:4.4 (1425.3) İnsan Evladı, muhteşem neşeden derin kedere kadar uzanan insan duygusunun bu geniş kapsamlarını deneyimlemişti. O, neşenin bir çocuğu, nadiren görülen iyi mizahın bir varlığıydı; benzer bir biçimde, o, bir “kederlerin insanı olup, acı ile tanışmıştı.” Ruhsal bir açıdan, o, fani yaşam boyunca başlangıcından bitişine kadar gerçekleşen bir biçimde, en alttan en üst noktasına kadar yaşamıştı. Maddi bir açıdan o, insan mevcudiyetinin toplumsal olan bu iki aşırı ucu boyunca yaşamaktan kaçmış bir görünüm sergileyebilir, ancak, o, insanlığın bütüncül ve eksiksiz deneyimi ile tamamiyle aşına olan hale gelmişti.

129:4.5 (1425.4) İsa; doğumdan ölüme kadar, âlemlerin evrimsel ve yükseliş fanilerine ait, dürtüler ve uyarımlar olarak, düşünceleri ve hisleri bilmektedir. O insan hayatını; fiziksel, ussal ve ruhsal

başlangıçlarından bebekliğe, çocukluğa, gençliğe ve erişkinliğe — hatta insanın ölüm deneyimine kadar — yaşamıştır. O yalnızca, ussal ve ruhsal ilerlemenin bu olağan ve benzer insan dönemlerinden geçmemiştir; o *aynı zamanda*, çok az Urantia fanisinin sonsuza kadar erişebileceği insan ve Düzenleyici bütünleşmesinin daha yüksek ve daha gelişmiş fazlarını bütüncül bir biçimde deneyimlemiştir. Ve, böylece o; yalnızca dünyanız üzerine yaşanıldığı haliyle değil, aynı zamanda zaman ve mekânın tüm diğer evrimsel dünyaları üzerinde, ve hatta ışık ve yaşam altında istikrara kavuşturulmuş olan dünyalarının tümü içinde en yüksekte ve en gelişmiş olanında bile, yaşanıldığı gibi fani insanın bütüncül yaşamını deneyimlemiştir.

^{129:4.6 (1425.5)} Her ne kadar fani bedeninin suretinde yaşamış olduğu bu kusursuz yaşam, zamanında fani akranlarının koşulsuz ve evrensel onayını almamış olabilse de, Nasıralı İsa'nın beden içinde ve Urantia'da yaşamış olduğu yaşam, hâlihazırda; aynı anda ve tek ve aynı kişilik-yşamı içerisinde, ebedi Tanrı'nın fani insan için açığa çıkarılışının bütüncüllüğünü ve Sınırsız Yaratan'ın tatmini için kusursuzlaştırılmış insan kişiliğinin sunumunu bünyeleştirir olarak, Kâinatın Yaratıcısı'nın bütüncül ve koşulsuz kabulünü almıştır.

^{129:4.7 (1425.6)} Ve, bu onun gerçek ve yüce amacıydı. O Urantia üzerinde; erkek veya kadın, bu çağda veya diğerinde, herhangi bir çocuk veya erişkin için kusursuz ve ayrıntılı örnek olarak yaşamak amacıyla inmemiştir. Dolu dolu, zengin, güzel ve soylu yaşamı içerisinde hepimizin, kutsal bir biçimde ilham verici olarak seçkin bir biçimde örnek oluşturabilecek fazlasıyla şey bulabilecek oluşu gerçekten de doğrudur; ancak,

bu, onun gerçek ve tamamıyla özgün bir insan hayatını yaşamış olmasından kaynaklanmaktadır. İsa dünya üzerindeki hayatını, tüm diğer varlıklarının birebir tekrar etmesi amacıyla bir örnek yaratmak amacıyla yaşamadı. O beden içindeki bu hayatı, hepinizin dünya üzerinde hayatlarınızda yaşayabilme ihtimaline sahip olduğunuz aynı bağışlama hizmeti vasıtasıyla yaşadı; ve, o fani yaşamını kendi gününde ve *kendisi olarak* yaşadı; böylece, o, hepimiz için, yaşamlarımızı kendi günümüzde ve *biz olarak* yaşaması amacıyla örnek oluşturdu. Siz onun hayatını yaşama arzusuna sahip olmayabilirsiniz, ancak siz, tam da onun kendi yaşamını yaşadığı gibi, ve aynı araçlarla, *kendi yaşamlarınızı yaşamadaki* sorunlarınızı çözebilirsiniz. İsa, bu yerel evrenin tüm âlemleri üzerinde her çağdaki fanilerin tümü için gündelik ihtiyaca doğrudan cevap veren ve ayrıntılı örnek olmayabilir; ancak, o sonsuza kadar, başlangıç yükselişinin dünyalarından kâinat âlemleri boyunca ve oradan Havona'ya ve son olarak Cennet'e kadar tüm Cennet kutsal yolcuları için ilham kaynağı ve onların rehberidir. İsa; insandan Tanrı'ya, eksik olandan kusursuz olana, dünyevi olandan cennetsel olana, zamandan ebediyete *yeni ve yaşayan yoldur*.

129:4.8 (1426.1) Yirmi dokuzuncu yaşın sonuna doğru Nasıralı İsa neredeyse tamamen, beden içinde konuklukta bulunanlar olarak faniler için gerekmede olan hayatı yaşamayı tamamlamıştı. O dünyaya, Tanrı'nın bütüncüllüğünü insan için görünür kılmak amacıyla gelmişti; o bu aşamada, Tanrı için görünür hale gelmek için fırsat bekleyen bir biçimde, insanın neredeyse kusursuz olan konumuna gelmiş haldeydi. Ve, o tüm bunları, otuz yaşına gelmeden önce gerçekleştirmişti.

130. Makale

Roma Yolu

130:0.1 (1427.1) ROMA dünyası gezintisi, İsa'nın dünya üzerindeki yirmi sekizinci yılın büyük bir kısmını ve yirmi dokuzuncu yaşının tamamını kapladı. İsa ve Hindistanlı — Gonod ve onun oğlu Ganid isimdeki — iki yerli Kudüs'den, M.S. 22.yılında Nisan'ın 26'ında, bir Pazar yola çıkmışlardı. Onlar yolculuklarını planlamış oldukları zaman zarfında gerçekleştirmiş olup, İsa baba ve oğluna, M.S. 23.yılında olarak, ertesi yılın Aralık ayının onuncu günü Basra Körfezi üzerindeki Çaraks şehrinde elveda etmişti.

130:0.2 (1427.2) Kudüs'den onlar Kayserya'ya Yafa üzerinden gittiler. Kayserya'da onlar İskenderiye için bir bota bindiler. İskenderiye'den Lasea'ya Girit'de denizden yol aldılar. Girit'den onlar, Kirene önünden, Karaca'ya için denizde ilerlediler. Kartaca'da onlar; Malta, Siraküza ve Messina'da durarak, Napoli için bir tekneye bindiler. Napoli'den onlar, Appian Yolu üzerinden Roma'ya gittikleri yer olan Capua'ya vardılar.

130:0.3 (1427.3) Roma'daki ikametlerinden sonra onlar, Nikopolis ve Korint'de duran bir biçimde, Yunanistan'daki Atina için demir aldılar. Atina'dan onlar, Troas üzerinden Efes'e gittiler. Efes'den, Rodos'u deniz yollarının içine katan bir biçimde, Kıbrıs için demir aldılar. Onlar önemli miktardaki zamanlarını Kıbrıs üzerinde ziyarette ve dinlenmede harcamış olup, bunun sonrasında Suriye'de bulunan Antakya'ya denizden hareket ettiler. Antakya'dan Sidon'a güney doğrultusunda hareket etmiş olup, bunun sonrasında Şam'a uğradılar. Buradan kervan ile, Tipsakus ve Larissa'dan geçen bir şekilde,

Mezopotamya'ya seyahat ettiler. Onlar, Ur ve diğer yerleri ziyaret eden bir biçimde, vakitlerinin belli bir kısmını Babil'de harcamış olup, bunun sonrasında Susa'a gittiler. Susa'dan, Gonod ve Ganid'in Hindistan için yola çıktıkları yer olan, Çaraks'a seyahat ettiler.

130:0.4 (1427.4) İsa, Gonod ve Ganid tarafından konuşulmakta olan dilin başlangıç düzeylerini, Şam'da dört ay boyunca çalışırken kazanmıştı. Burada bulunurken, İsa zamanının büyük bir kısmını, Gonod'un gelmekte olduğu yöreden olan bir yurttaşı tarafından yardım gören bir biçimde, Yunan dilinden Hindistan dillerinden bir tanesine olan çeviriler üzerinde emek harcayarak geçirmekteydi.

130:0.5 (1427.5) Bu Akdeniz gezintisi üzerindeyken, İsa gününün yaklaşık olarak yarısını, Gonod'un iş görüşmeleri ve toplumsal iletişimleri süresince Ganid'e öğretmenlik yaparak harcamaktaydı. Kendi idaresinde olmuş olan, her günün geride kalan kısmını, o; kamu hizmetinin hemen öncesindeki bu yıllar boyunca sahip olduğu etkinlikleri oldukça bütüncül bir biçimde temsil etmiş olan, âlemin fanileriyle gerçekleştirmiş olduğu içten birliktelikler olarak, akran insanlarıyla birlikte bu yakın kişisel iletişimlerde bulunmaya harcamıştı.

130:0.6 (1427.6) İlk elden gözlemle ve kişisel olarak gerçekleştirdiği iletişimle İsa, Doğu ve Levant'ın daha yüksek bir konumda bulunan maddi ve ussal medeniyeti ile kendisini tanıştırdı; Gonod ve onun parlak oğlundan, Hindistan ve Çin'in sahip olduğu medeniyet ve kültür hakkında fazlasıyla şey öğrenmişti, zira kendisi Hindistan'ın bir vatandaşı olarak Gonod, sarı ırkın krallığına geniş çaplı üç ziyarette bulunmuştu.

130:0.7 (1427.7) Genç adam Ganid, bu uzun ve yakın iletişim boyunca İsa'dan çok fazla şey öğrenmişti. Onlar, birbirleri için büyük bir sevgi besler hale gelmişlerdi; ve, ufaklığın babası birçok kez İsa'yı, Hindistan'a onlarla birlikte geri dönmek için ikna etmeyi denemişti; ancak, İsa her seferinde, Filistin'de bulunan ailesine geri dönmesinin gerekliliğini sebep göstererek bu teklifi geri çevirmişti.

1. Yafa'da — Yunus Üzerine Söyleşi

130:1.1 (1428.1) Yafa'daki konaklıkları boyunca, İsa, bir Şimon için tabakacı konumunda çalışmış, bir Filistin çevirmeni olan Gadiyah ile tanışmıştı. Gonod'un Mezopotamya'da bulunan temsilcileri bu Şimon ile fazla sayıda iş ilişkisinde bulunmuşlardı; böylece Gonod ve oğlu, Kayserya'ya olan ziyaretlerinde kendisine bir uğrama arzusu duydu. Yafa'da konaklarlarken, İsa ve Gadiyah yakın arkadaş hale geldiler. Bu genç Filistinli, gerçekliğin bir arayıcısıydı. İsa, gerçekliğin bir sağlayıcısıydı; o, Urantia üzerinde bu nesil için gerçekliğin *tam da kendisiydi*. Büyük bir gerçeklik aracısı ile büyük bir gerçeklik sağlayıcısı bir araya geldiğinde, sonuç, yeni gerçekliğin deneyiminden doğan büyük ve özgürleştirici bir aydınlanma olmuştu.

130:1.2 (1428.2) Bir gün akşam yemeğinden sonra, İsa ve genç Filistinli, deniz kenarında yürüyüşe çıktı; ve, Gadiyah İsa'ya, karşısındaki bu “Şamlı yazıcının” tarihsel İbrani anlatımlarıyla çok fazlasıyla bilgili olduğunu bilmez halde, Yunus'un Tarşış'e olan talihsiz seyahatine çıkmış olduğu söylenen meşhur gemi limanını göstermişti. Ve, Gadiyah yorumlarını bitirdiğinde İsa'ya şu soruyu yöneltti: “Ama, büyük balığın gerçekten de Yunus'u yuttuğunu mu düşünüyorsun?” İsa, bu

genç adamın yaşamının bu tarihsel anlatım tarafından devasa bir biçimde etkilenmiş bulunduğunu, ve, bunun üzerinde düşünmenin görevden kaçmaya çalışmadaki akılsızlığın çıkarımında bulunmasına neden olduğunu sezmişti; İsa bu nedenle, Gadiiah'ın gündelik yaşamını mevcut bir biçimde güdüleyen amaçların temellerini aniden yıkacak hiçbir şey söylemedi. Bu soruya cevap olarak İsa şunu söyledi: “Dostum, hepimiz, Tanrı’nın iradesi uyarınca yaşayacak hayatlara sahip olan bir biçimde Yunus’uz; ve, ne zaman bizler, çok uzakta bulunan çekiciliklere varmak için yaşamın hâlihazırdaki sorumluluğundan kaçmaya çalışırsak, böylelikle kendimizi, gerçekliğin güçleri ve doğruluğun kuvvetleri tarafından yönlendirilmemekte olan etkilerin doğrudan denetimine teslim etmekteyiz. Görevden olan kaçış, gerçeklikten olan feragattir. Işık ve yaşamın hizmetinden kaçmak, sadece; şayet Tanrı’yı arkalarında bırakmış olan bu gibi Yunuslar kalplerini, hayal kırıklıklarının en derinlerinde bulunurken bile, Tanrı’yı ve onun iyiliğini aramaya çevirmezlerse, nihai olarak karanlığa ve ölüme götürecek olan bencilliğin çetin balinalarıyla gerçekleşecek bu sıkıntı dolu çatışmalarla sonuçlanacaktır. Ve, bu türden ümitsizliğe kapılmış olan ruhlar içten bir biçimde Tanrı’yı ararlarsa — gerçekliğin açıklığını ve doğruluğun susuzluğunu duyarlarsa — orada onları bir dakika bile esarete tutabilecek hiçbir şey olamaz. Ne kadar büyük derinliklere düşmüş olmalarından bağımsız olarak, bütün bir kalp ile ışığı aradıkları zaman, cennete ait Koruyucu Tanrı’nın ruhaniyeti onları esaretlerinden kurtaracaktır; yaşamın kötü nitelikli durumları onları, yenilenmiş hizmet ve daha bilgeli hale gelmiş yaşam için yeni olasılıkların kurak toprağına terk edecektir.”

130:1.3 (1428.3) Gadijah, İsa'nın öğretisi tarafından çok derin bir biçimde etkilendi; ve, onlar deniz kenarında gece boyunca uzun söyleşilerde bulunup, konakladıkları yerlere gitmelerinden önce beraber ve birbirleri için dua ettiler. Bu; Petrus'un daha sonraki duyuruşunu dinlemiş, Nasıralı İsa'ya derinen bir biçimde inanan biri haline gelmiş ve bir akşam Dorkas'ın evinde Petrus ile dikkate değer bir tartışmada bulunmuş olan aynı Gadijah'idi. Ve, Gadijah'ın, varlıklı deri tüccarı olan Şimon'un Hıristiyanlık'ı kabul edişindeki nihai kararıyla fazlasıyla alakası bulunmuştu.

130:1.4 (1428.4) Bu Akdeniz turunda akran fanileri ile beraber gerçekleştirmiş olduğu İsa'nın kişisel görevine ait bu anlatımda, kendisine ait sözleri kısıtlama olmaksınız, tarafımıza verilmiş olan izin doğrultusunda, bu sunum zamanında Urantia üzerinde mevcut olan kavramlara çevireceğiz.)

130:1.5 (1429.1) İsa'nın Gadijah ile gerçekleştirdiği son birliktelik, iyi ve kötüye dair bir söyleşi üzerineydi. Bu genç Filistinli; dünya üzerinde iyinin yanı başında mevcut olan kötülüğün mevcudiyeti nedeniyle, bir adaletsizlik hissi tarafından fazlasıyla rahatsız haldeydi. O şunu söylemişti: “Nasıl olur da Tanrı, şayet sınırsız bir biçimde iyi ise, kötülüğün yarattığı kederlerden acı çekmemize izin verir; sonuçta, kim kötülüğü yaratmaktadır ki?” Bu dönemlerde birçokları tarafından hala Tanrı'nın hem iyiliği hem de kötülüğü yaratmış olduğuna inanılmaktaydı; ancak, İsa hiçbir zaman bu türden hatalı bir şeyi öğretmedi. Bu soruya cevap olarak, İsa şunu söyledi: “Dostum, Tanrı derin sevgidir; bu nedenle o iyi olmalıdır, ve onun iyiliği o kadar büyük ve gerçektir ki kötülüğün küçük ve

gerçek olmayan niteliklerini bünyesinde barındıramaz. Tanrı o kadar olumlu bir biçimde iyidir ki, mutlak olarak kendisinde, olumsuz nitelikteki kötülüğe hiçbir yer yoktur. Kötülük; iyiliğe karşı duranların, güzelliği reddedenlerin ve gerçekliğe sadakatsiz olanların olgun olmayan tercihleri ve düşünmeden atmış oldukları yanlış adımlardır. Kötülük sadece, olgunlaşmamışlığın getirdiği yanlış uyum veya bilgisizliğin neden olduğu engelleyici ve çarpıtıcı etkidir. Kötülük, ışığı bilgece olmayan bir biçimde reddetmenin sonucunda gerçekleşen kaçınılmaz karanlıktır. Kötülük; karanlık ve gerçek olmayan, ve, bilinçli bir biçimde kabul edildiğinde ve irade dâhilinde benimsendiğinde, günah haline gelebilir.

130:1.6 (1429.2) “Cennetteki Yaratıcın, gerçeklik ve hata arasında tercihte bulunma gücünü sana bahşederek, ışık ve yaşamın olumlu yoluna ait potansiyel olumsuzluğu yaratmış oldu; ancak, kötülüğün bu türden hataları gerçekten de, bir ussal yaratılmışın yaşamın olması gerektiği biçimi yanlış bir biçimde seçerek onların mevcudiyetleri için iradede bulunduğu gibi bir ana kadar gerçek anlamıyla mevcudiyet-dışıdır. Ve, bunun sonrasında, bu türden kötülükler daha sonra; bu gibi irade dâhilinde hareket eden ve isyankâr bir yaratılmışın farkındalık içindeki ve kasti tercihiyle günah seviyesine çıkar. Bu nedenle, cennetteki Yaratıcımız iyi ve kötünün; tıpkı doğanın buğday ile tahıl yabancı otunun harman vaktine kadar yan yana büyümesine imkân sağlayışı gibi, yaşamın sonuna kadar beraber bulunmasına izin vermektedir.” Gadiiah, bu çok önemli ifadelerin taşıdığı gerçek anlamı aklında kesinliğe kavuşturan hemen sonraki söyleşilerinden sonra, İsa’nın kendi sorusuna vermiş olduğu cevaptan bütünüyle tatmin olmuştu.

2. Kayserya’da

130:2.1 (1429.3) İsa ve arkadaşları, binmeyi amaçlamış oldukları tekneye ait çok büyük olan yön küreklerinden bir tanesinin ortadan ayrılma tehlikesi taşıdığı keşfedilince, beklenilenden çok daha uzunca bir süre Kayserya’da vakit geçirmişlerdi. Gemi kaptanı, yeni bir kürek yapılırken limanda kalmaya karar vermişti. Orada bu görev için yetenekli bir tahta ustası kıtlığı bulunmaktaydı; bu nedenle, İsa yardım etmeye gönüllü oldu. Akşamları, İsa ve arkadaşları, liman etrafında hoşça bir gezinti yerine geçmiş olan, güzel bir iskelede yürüyüşe çıkmaktaydılar. Ganid İsa’nın; şehrin sulama sistemini, ve, aracılığıyla, gelgitlerin şehrin sokaklarını ve kanalizasyonlarını temizlemekte olduğu yöntemi açıklayışından fazlasıyla keyif almıştı. Hindistanlı bu genç, yüksek bir yere konumlanmış ve Roma imparatoruna ait çok büyük bir heykel tarafından süslenmiş olan, Augustus’un mabedi karşısında fazlasıyla etkilenmişti. Konukluklarının ikinci öğleden sonrası onların üçü, yirmi bin kişiyi oturtabilecek devasa bir amfi tiyatroda bir gösteriye katılmış olup, bu gece, tiyatroda bir Yunan oyununu izlemeye gitti. Bunlar, Ganid’in bu zamana kadar şahit olmuş bulunduğu bu türdeki ilk gösteriler olup, İsa’ya onlar hakkında birçok soru yöneltmişti. Üçüncü günün sabahında onlar, valinin sarayına resmi bir gezide bulunmuşlardı; zira Kayserya, Filistin’in başkenti olup, Romalı defterdarın ikamet yeri idi.

130:2.2 (1429.4) Konaklamakta oldukları yerleşkede, Moğolistan’dan gelen bir tüccar da kalmaktaydı; ve, bu Uzak-Doğulu Yunanca’yı oldukça iyi bir biçimde konuşmakta olduğu için, İsa onunla birlikte birkaç uzun gezintide bulunmuştu. Bu kişi İsa’nın hayat felsefesi karşısında fazlasıyla etkilenmiş olup, “cennetsel Yaratıcı’nın iradesine her gün gerçekleştirilen

bağlılığın araçlarıyla dünya üzerindeyken cennetsel yaşamı yaşama” hakkındaki onun bilge sözlerini hiçbir zaman unutmamıştı. Bu tüccar bir Tao takipçisi olup, böylelikle, kâinatsal bir İlahiyat’a dair inanç savının güçlü bir inananı konumundaydı. Moğolistan’a geri döndüğünde, bu ileri gerçeklikleri komşularına ve iş birlikteliklerine öğretmeye başladı; ve, bu türden etkinliklerinin doğrudan bir sonucu olarak, en büyük oğlu bir Tao din-adamı olmaya karar verdi. Bu genç adam yaşamı boyunca ileri gerçeklik adına büyük bir etki bıraktı; ve, onu, Cennetin Yüce Yöneticisi olarak — Tek Tanrı inanç savına adanmış bir biçimde sadık olan bir evlat ve bir torun takip etti.

130:2.3 (1430.1) Her ne kadar, Philadelphia’da ana merkezine sahip olarak, öncül Hristiyan kilisesinin doğu kolu, İsa’nın öğretilerini Kudüs kardeşine kıyasla daha aslına uygun bir biçimde benimsemiş olsa da, bu zamanlar, krallığa ait yeni müjdenin tohumu ekmede ruhsal toprağın oldukça elverişli olduğu yerler olarak, Çin’e gidebilecek Petrus gibi bir kişinin, veya Hindistan’a adım atabilecek Pavlus gibi bir kişinin bulunmaması çok üzülesi bir durumdu. Philadelphialılar tarafından benimsenmiş olduğu haliyle, İsa’nın bahsi geçen bu öğretileri, tam da Batı’da Petrus ve Pavlus’un duyurusunun gerçekleştirdiği gibi, ruhsal olarak aç olan Asya insan topluluklarının akıllarında doğrudan ve etkin bir ilgi uyandırmış olacaktı.

130:2.4 (1430.2) Yön küreği üzerinde İsa ile bir gün çalışmakta olan genç erkeklerden biri, tersanede emek verirken saat başı onun ağzından dökülmekte olan kelimelere karşı fazlasıyla ilgi besler hale geldi. İsa, cennetteki Yaratıcı’nın dünya üzerindeki

evlatlarının refahına ilgi beslemekte olduğuna dair vurguda bulununca, Anaksand ismindeki bu genç Yunanlı şöyle söyledi: “Eğer Tanrılar benimle ilgileniyorlarsa, o zaman neden bu atölyenin kaba ve adaletsiz işçibaşını buradan almıyorlar?” İsa ona şöyle cevap verdiğinde Anaksand şaşırdı: “İyiliğın yollarını bildiğınız ve adalete değeri verdiğınız için, belki de Tanrılar bu hata yapmakta olan insanı, onu bu daha iyi yola doğru yönlendirmeniz için yanınıza getirdi. Belki siz, bu kardeşı tüm diğeri insanlara daha kabul edilebilir hale getirecek olan tuzsunuz; tabii ki bu, eğer siz özünüzü kaybetmemişseniz doğrudur. Böyleyken bile, bu kişı, kötü tutumlarının olumsuz bir biçimde sizi etkilediğı haliyle sizlerin öğreticisidir. Neden iyiliğın gücü vasıtasıyla kötülük üzerindeki deneyimsel üstünlüğünüzü olumlu bir biçimde kabullenmeyesiniz, ve böylece, tüm ikili ilişkilerinizde üstün konuma gelmeyesiniz? Ben, ona adil ve capcanlı bir şans verdiğınızde, içinizdeki iyiliğın onun içindeki kötülüğün üstesinden gelebileceğini ön görmekteyim. Fani mevcudiyetin sürecinde, ruhsal enerjinin ve kutsal gerçekliğın hata ve kötülükle verdiğı utkun mücadelelerden birinde maddi yaşam eşı haline gelmenin beraberinde getirdiğı yenilenme hissini memnuniyetle deneyimlemekten daha büyüleyici başka bir serüven bulunmamaktadır. Ruhsal karanlıkta oturmakta olan fani için ruhsal ışığın yaşayan aracı haline gelmek muazzam ve bireyi dönüştüren bir deneyimdir. Eğer siz bu kişiden daha fazla bir biçimde gerçeklikle kutsanmış haldeyseniz, onun duyduğı ihtiyaç sizi harekete geçirmeli. Tabii ki sizler, kıyıda durup, akranınız olan bir bireyin yüzemediğı için yok oluşunu izleyebilecek korkaklardan değilsiniz! Suda boğulmakta olan bedenine kıyasla, karanlıkta çırpınmakta olan bu insanın ruhu ne kadar da çok değere sahiptir!”

130:2.5 (1430.3) Anaksand, İsa'nın sözleri tarafından çok güçlü bir biçimde etkilenmişti. Yakın bir zaman içinde o üstünde bulunan kişiye İsa'nın söylemiş oldukları şeyleri aktarmış olup, o gece ikisi de ruhlarının refahı için İsa'nın tavsiyesine başvurdular. Ve daha sonra, Hıristiyan iletisinin Kayserya'da duyuruluşundan sonra, biri Yunan ve diğeri ise bir Romalı olarak bu iki kişi de, Filip'in duyurusuna inanmış olup, onun kurmuş olduğu kilisenin başta gelen üyeleri haline geldiler. Daha sonra Yunanlı olan bu genç, Petrus'un hizmetiyle bir inanan haline gelmiş olan bir Roma centuriosu Cornelius'un baş temsilcisi olarak atandı. Anaksand; acı çekmekte ve ölmekte olanlara hizmet ederken, yirmi bin Musevi'den oluşan büyük kıyımда, kaza eseri, yaşamını kaybetmiş olduğu, Kayserya'da Pavlus'un hapisliği dönemine kadar karanlıkta oturmakta olanlara aydınlığı sağlama hizmetine devam etmişti.

130:2.6 (1431.1) Ganid bu zaman zarfında, özel öğretmeninin boş vaktini nasıl da akran insanlarına olan bu olağandışı kişisel hizmetle geçirmekte olduğunu öğrenmeye başlamaktaydı; ve, bu genç Hintli, bu durmak bilmez faaliyetlerin temelinde yatan güdüyü yavaş yavaş keşfetmeye başlamaktaydı. O, “Neden kendini yabancılarla olan bu sohbetlerle hiç durmadan meşgul kılıyorsun? diye sordu. Ve, İsa şöyle cevap verdi: “Ganid, Tanrı'yı bilen biri için hiçbir insan bir yabancı değildir. Cennetteki Yaratıcı'yı bulma deneyiminde, tüm insanların senin kardeşlerin olduğunu keşfedersin; yoksa, yeni keşfedilmiş bir kardeş ile buluşmanın verdiği yenilenmeden birinin keyif duyması garip mi görünmektedir? Bir kişinin sahip olduğu erkek ve kız kardeşleriyle tanışması, onların sorunlarını bilmesi ve onları derinden sevmeyi öğrenmesi, yaşamda olası en yüksek deneyimdir.”

130:2.7 (1431.2) Bu süreci içerisinde; genç adamın İsa'dan, Tanrı'nın iradesi ile, aynı zamanda irade olarak adlandırılmakta olan insan aklının tercih eylemi arasındaki farkı kendisine söylemesini talep ettiği, gecenin geç saatlerine kadar sürmüş bir söyleşiydi. Özü itibarıyla İsa şunu söylemişti: Tanrı'nın iradesi, herhangi bir potansiyel alternatif karşısında Tanrı'nın tercihi ile olan ortak birliktelik olarak, Tanrı'nın yoludur. Tanrı'nın iradesini gerçekleştirmek, bu nedenle, gittikçe artan bir biçimde Tanrı gibi olmanın ilerleyici deneyimidir; ve, Tanrı, iyi ve güzel ve gerçek olan her şeyin kökeni ve nihai sonudur. İnsanın iradesinin özü, bir faninin olmayı tercih ettiği ve yaptığı şeyden meydana gelmektedir. İrade, ussal düşünme sürecine dayalı karar-davranışla sonuçlanmakta olan bir öz bilince sahip varlığın kasıtlı tercihidir.

130:2.8 (1431.3) O öğleden sonrası hem İsa hem de Ganid, oldukça akıllı bir çoban köpeği ile oynamaktan büyük keyif almışlardı; ve, Ganid, köpeğin bir iradeye sahip olup olmadığı, bir ruhu barındırıp barındırmadığını öğrenmek istedi; ve, onun sorularına karşılık olarak İsa şunu söyledi: “Köpek, üstünü olan, fani insanı tanıyabilecek bir akla sahiptir, ancak, o, ruhaniyet olan Tanrı'yı bilemez; bu nedenle, köpek, ruhsal bir doğayı elinde bulundurmuyup, ruhsal bir deneyime memnuniyetle sahip olamaz. Köpek, kökeni doğadan kazanılmış ve hazırlanma ile derinleşmiş bir iradeye sahip olabilir; ancak, bu türden bir akıl gücü, ruhsal bir kuvvet değildir; ne de o, daha yüksek ve ahlaki anlamları ayırtırmanın veya ruhsal ve ebedi değerleri seçmenin sonucu olmayan bir biçimde — detaylı fikir yürütme niteliği taşınamaması bakımından, insan iradesi ile karşılaştırılabilir konumdadır. Ruhsal sorumluluğun nitelikleri ve ebedi kurtuluşun

potansiyeli ile bahşedilmiş bir yaratılmış olarak, fani insan bir ahlaki varlık haline getiren, ruhsal ayrımın ve gerçekliği tercih edişin bu türden güçlerine olan iyeliktir.” İsa; zaman içinde dil geliştirmeyi veya ebediyetteki kişilik kurtuluşuna denk düşebilecek herhangi bir şeyi deneyimlemeyi hayvan dünyası için sonsuza kadar imkânsız kılan şeyin, hayvanda bu türden zihinsel güçlerin yokluğu olduğunu ilave bir biçimde açıkladı. Bugünkü eğitimin bir sonucu olarak, Ganid bir daha hiçbir zaman, insanların ruhlarının hayvanların bedenlerine yeniden doğan bir biçimde göç edişlerine dair inancı beslemedi.

130:2.9 (1431.4) Ertesi gün Ganid, bunların hepsi hakkında babası ile konuştu; ve, Gonod’un sorusuna cevap olarak İsa şunun açıklamasında bulunmuştu: “Yalnızca, hayvan mevcudiyetine ait maddi sorunlar ile ilgili olarak geçici kararlara varma ile bütünüyle meşgul olan insan iradelerinin alın yazısında, zaman içinde yok olma bulunmaktadır. İçtenlikle gerçekleştirilen ahlaki kararlara varan ve koşulsuz ruhsal tercihlerde bulunanlar, bu nedenle, ilerleyici bir biçimde ikamet eden ve kutsal ruhaniyet ile özdeşleşmekte olup, böylelikle onlar, kutsal hizmetin sonu gelmez ilerleyişi olarak — artan bir biçimde ebedi kurtuluşun değerlerine dönüşmektedir.”

130:2.10 (1431.5) Bizler, çağdaş terimler ile ifade edildiği haliyle, şu anlama denk düşecek çok önemli gerçekliği ilk kez bu aynı gün duymuştuk: “İrade, taraf olan kişisel bilincin kendisini tarafsız bir biçimde ifade edişini ve Tanrı-gibi olmayı amaç edinme olgusunu deneyimleyişini mümkün kılan insan aklının dışı vurumudur.” Ve, tam da bu bakımdan, irdeleyici ve ruhsal olarak akıl bahşedilmiş her insan varlığı, *yaratıcı* halde gelebilir.

3. İskenderiye’de

130:3.1 (1432.1) Bu, Kayserya’ya, önemli olaylara ev sahipliği yapmış bir ziyaret olmuştu; ve, tekne hazır hale geldiğinde, İsa ve onun iki arkadaşı, bir gün öğle vakti Mısır’da bulunan İskenderiye için buradan ayrıldı.

130:3.2 (1432.2) Üçü, İskenderiye’ye, olabilecek en güzel deniz geçişlerinden birini memnuniyetle deneyimledi. Ganid, gemi yolculuğundan büyük keyif almış olup, İsa’yı kendisinin sormuş olduğu sorulara cevap vermekle meşgul etmişti. Şehrin limanına yaklaşırlarken, genç adam; aracılığıyla iki muhteşem limanı yaratan ve sonuçsal olarak İskenderiye’yi Afrika, Asya ve Avrupa’nın deniz yollarının ticari kavşaklarından bir tanesi haline getiren bir biçimde, zamanında İskender’in bir yer altı tüneli ile ana karaya bağlamış olduğu ada üzerinde konumlanmış, Faros büyük deniz feneri karşısında derin bir heyecana kapılmıştı. Bu büyük deniz feneri, dünyanın yedi harikasından bir tanesi olup, daha sonra yapılmış tüm deniz fenerlerinin öncülü konumundaydı. Onlar, insanın bu muazzam hayat-kurtarıcı aygıtını görmek için sabah erkenden ayaklamıştı; ve, Ganid’in haykırışları arasında İsa şunu söylemişti: “Ve sen, benim evladım, Hindistan’a geri döndüğünde, baban toprağa verildikten sonra bile, bu deniz feneri gibi olacaksın; sen, derinden arzulayan herkese güvenli bir biçimde kurtuluşun limanına varan yolu göstererek, yakınlarında karanlık içinde vakitlerini geçirenlerle yaşam ışığı haline geleceksin.

130:3.3 (1432.3) Ve, tekrar edilmesi gerekirse, bizler; Hıristiyan dininin öncül öğretmenleri çok ayrıcalıklı bir biçimde Roma dünyasının batı medeniyetine bakışlarını yönelttiklerinde,

büyük bir hata yapmış olduklarının altını çizmek isteriz. İlk çağının Mezopotamyalı inananları tarafından benimsendiği haliyle, İsa'nın öğretileri, Asya dindarlarının çeşitli toplulukları tarafından çok hazır bir biçimde kabul edilmiş olurdu.

130:3.4 (1432.4) Karaya adım atışlarının dördüncü saatine yaklaşırken onlar, bir milyonluk bu şehrin batı sınırlarına doğru uzanmış olarak, yaklaşık olarak otuz buçuk metre genişliğinde ve sekiz buçuk kilometre uzunluğundaki uzun ve geniş sokağın doğu ucu yakınında yerleşmişlerdi. Şehrin — üniversite (müze), kütüphane, İskender'in kraliyet anıtmezarı, saray, Neptün mabedi, tiyatro ve atletizm salonu olarak — başta gelen görülecek yerlerinin bir kez gözden geçirmelerinden sonra, Gonod kendisini işe verirken, İsa ve Ganid, dünyanın en büyüğü olan, kütüphaneye gitmişlerdi. Burada; Yunanistan, Roma, Filistin, Aşkani, Hindistan, Çin ve hatta Japonya olarak, medenileşmiş dünyanın tümünden gelen neredeyse bir milyon el yazması bir araya toplanmıştı. Bu kütüphanede, Ganid, Hint edebiyatının dünyanın tümünde mevcut olan en büyük koleksiyonunu görmüştü; ve, onlar, İskenderiye'de kaldıkları süre boyunca vakitlerinin bir kısmını her gün burada harcamıştı. İsa Ganid'e, İbrani yazıtlarının burada Yunan diline olan çevirisinden bahsetmişti. Ve, onlar tekrar ve tekrar; İsa'nın bu genç akla her seferinde şunu ekleyen bir biçimde gerçekliği göstermeye çabaladığı halde, dünyanın tüm dinlerinden konuşmuşlardı: “Ama, Yahveh, Melçizedek açığa çıkarılışlarından ve İbrahim anlaşmasından gelişmiş Tanrı'dır. Museviler, İbrahim'in soyundan gelmekte olup, ilerleyen zamanlarda, tam da Melçizedek'in yaşamış ve öğretisinde bulunmuş, ve buradan tüm dünyaya öğretmenler göndermiş

olduğu araziye yerleşmişlerdi; ve, onların dini nihai bir biçimde, başka herhangi bir dünya dinine kıyasla, cennetteki Kâinatsal yaratıcı olarak İsrail'in Koruyucu Tanrısı'nın daha belirgin bir tanıyışını sergiledi.”

130:3.5 (1432.5) İsa'nın yönlendirişi altında Ganid; her ne kadar bazıları aynı zamanda bağımlı-alt ilahiyatları belirli bir düzeyde tanımış olsa da, bir Kâinatsal İlahiyatı tanımış olan dünyanın tüm dinlerinin içerdiği öğretilerden bir derlemeye bulundu. Birçok görüş alış-verişinden sonra, İsa ve Ganid; Romalılar'ın dinlerinde gerçek herhangi bir Tanrı'ya sahip olmadıklarına, dinlerinin neredeyse bir imparator ibadetinden fazlasını içermediğine karar getirmişlerdi. Nihai yargılarına göre; Yunanlılar bir felsefeye sahipti, ancak neredeyse hiçbir biçimde, bir kişisel Tanrı'yı beraberinde taşıyan bir dine sahip olmamışlardı. Çok çeşitlikli niteliğinin yarattığı kafa karışıklığı nedeniyle ve onların değişkenlik gösteren İlahiyat kavramları diğer ve eski dinlerden elde edilmiş görünüm sergilediği için, gizem inanışlarını göz ardı etmişlerdi.

130:3.6 (1433.1) Her ne kadar bu çeviriler İskenderiye'de yapılmış olsa da, Ganid, Roma'daki konukluğunun sonuna yaklaşıncaya kadar, kendi tercihiyle gerçekleştirmiş olduğu bu derlemeleri düzenleyip, onlara kişisel yargılarını eklememişti. O; dünya kutsal edebiyatının en iyi yazarlarının hepsinin belirli bir düzeyde bir ebedi Tanrı'nın mevcudiyetini açık bir biçimde tanımış oldukları, ve, onun kişiliğine ek olarak fani insanla olan ilişkisine dair büyük bir ölçüde hem fikir halde bulunduklarını keşfetmekten fazlasıyla şaşırmişti.

130:3.7 (1433.2) İsa ve Ganid İskenderiye'deki konuklukları boyunca vakitlerinin büyük bir kısmını müzede geçirmişlerdi. Bu müze,

bulunması ender olan nesnelerin toplanmış olduğu bir yapı değildi; bunun yerine o, güzel sanatların, bilimin ve edebiyatın bir üniversitesiydi. Eğitimli profesörler burada, günlük olarak ders vermekteydiler; ve, bu zamanlarda burası, Batı dünyasının ussal merkeziydi. Gün be gün İsa, anlatılmakta olan dersleri Ganid'e çevirmektedir; ikinci hafta içinde bir gün, genç adam şöyle haykırdı: "Öğretmen Yeşu, sen bu profesörlerden daha fazla şey biliyorsun; sen onların karşısına durup, bana söylemiş olduğun o büyük şeyleri onlara söylemelisin; fazla düşünmekten onlar gerçekleri net bir biçimde görmez olmuşlar. Ben babama bu durumu söylemeli ve böyle bir görüşmeyi onun düzenlemesini sağlamalıyım." İsa güldü ve şöyle söyledi: "Sen hayran olunası bir öğrencisin, ancak bu öğretmenler, senin ve benim onlara öğreteceğimiz olan şeylerin akıllarında değillerdir. Ruhsallaşmamış öğrenmeden gelen gurur, insan deneyimi içinde aldatıcı nitelikte zararlı olan bir şeydir. Gerçek öğretmen ussal dürüstlüğünü, sürekli bir öğrenen olarak korumaktadır."

130:3.8 (1433.3) İskenderiye, Batı'nın iç içe geçmiş kültürlerinden meydana gelmiş bir şehir olup, dünyanın Roma'dan sonra en büyük ve en muhteşem olanıydı. Burada dünyanın, yönetimde bulunan yetmiş kıdemli üyeden meydana gelen, İskenderiye Sanhedrin'e ait hükümet birimi olarak, en büyük Musevi sinagogu konumlanmıştı.

130:3.9 (1433.4) Gonod'un iş ilişkilerinde bulunduğu birçok insan arasında, Philon isimli kardeşi bu dönemin önemli bir dini filozofu olan İskender adında belirli bir Musevi bankacısı bulunmaktaydı. Philon, Yunan felsefesi ve İbrani din kuramını uyumlaştırmadan meydana gelen takdire değer ancak oldukça

zor olan bir görev üstlenmişti. Ganid ve İsa, Philon'un öğretileri hakkında fazlasıyla konuşmuş olup, onun derslerinden bazılarını katılmayı istemişlerdi; ancak, İskenderiye'deki konuklukları boyunca bu ünlü Helenci Musevi hasta bir biçimde yatağında yatmaktaydı.

^{130:3.10 (1433.5)} İsa Ganid'e, Yunan felsefesi ve Stoacı inanç savlarındaki birçok şey tavsiye etmişti; ancak, o ufaklığa, bu inanış düzenlerinin, tıpkı kendi insanların bazılarını ait tam belirgin olmayan öğretiler gibi, yalnızca, insanları Tanrı'yı bulmaya ve Ebedi'yi bilen bir biçimde yaşayan bir deneyime memnuniyetle sahip olmaya yönlendirdişi bakımından dinler olduğu gerçeğinin altını çizmişti.

4. Gerçeklik üzerine olan Konuşma

^{130:4.1 (1433.6)} İskenderiye'den ayrılmadan önceki gece, Ganid ve İsa, üniversitede Plato'nun öğretileri üzerine ders vermekte olan hükümet profesörlerinden bir tanesiyle uzun bir sohbette bulunmuşlardı. İsa bu eğitimli Yunan öğretmenin söylediklerini çevirmişti, ancak bu çevirilerine, Yunan felsefesini reddeden bir tavırla kendisine ait öğretileri katmadı. Gonod, bu akşam iş için dışarıdaydı; böylece, profesör ayrıldıktan sonra, öğretmen ve öğrenci, Plato'nun inanış savları hakkında uzun ve samimi bir konuşmada bulundular. Her ne kadar İsa, dünyadaki maddi şeylerin görünmez ancak daha önemli ruhsal gerçekliklerin gölgemsi yansımaları olduğunu savunan kuram ile ilişkili Yunan öğretilerinden bazılarını sınırlı onay vermişse de, ufaklığın düşünüşü için daha güvenilir nitelikte olan bir temeli yaratmayı amaçlamıştı; böylelikle, o, evren içinde gerçekliğin doğası ile ilgili uzun bir konuşmaya

başlamıştı. Özü itibariyle ve çağdaş kavramlara çevrilmiş haliyle, İsa Ganid'e şunları söylemişti:

130:4.2 (1434.1) Evren gerçekliğinin kökeni Sonsuz Olan'dır. Sınırlı yaratıma ait maddi şeyler, ebedi Tanrı'nın Cennet Şablonu ve Kâinatsal Aklı'nın zaman-mekân sonuçsal etkileridir. Fiziksel dünyadaki nedensellikte meydana gelen oluşum, ussal dünyadaki öz bilinç ve ruhani dünyada ilerlemekte olan benlik; kâinatsal bir kapsamda düşünülür, ebedi ilişkilerde bir araya getirilir ve niteliğin kusursuzluğu ve değerin kutsallığı ile deneyimlenir halde bu gerçeklikler olarak — *Yüce Olan'ın gerçekliğini* meydana getirir. Ancak, sürekli değişen bir kâinat içinde, nedenselliğin, usun ve ruhani deneyimin Kökensel Kişiliği, mutlak olarak değişmez niteliktedir. Her şey, sonsuz değerlerin ve kutsal niteliklerin ebedi bir evreni içinde bile; Mutlak Olanlar ve mutlak nitelikte bulunan fiziksel düzeye, ussal bütünleşmeye veya ruhsal kimliğe erişmişlerin dışında her şey değişebilir, ve sıklıkla değişmektedir.

130:4.3 (1434.2) Sınırlı bir yaratılmışın ilerleyebileceği en yüksek düzey, Kâinatsal Yaratıcı'nın tanınması ve Yüce Olan'ın bilinmesidir. Ve, bu gerçekleşince bile, bir sonraki aşamada, kesinlik nihai sonuna ait bu varlıklar, fiziksel dünyanın işleyişlerinde ve onun maddi olgularında gerçekleşen değişimi deneyimlemektedirler. Benzer bir biçimde onlar; ruhsal evrendeki aralıksız süre gelen yükselişlerinde meydana gelmekte olan benlik ilerleyişlerinin, ve, ussal kâinata olan derinleşir haldeki takdirlerine ve onlara olan karşılıklarına dair büyüyen bilinçlerinin farkında olmaya devam ederler. Yalnızca kusursuzlukta, ahenkte ve iradenin bütüncül kararlılığında yaratıcı Yaratan ile bir bütün haline gelebilir; ve, kutsallığın bu

türden bir düzeyine, yalnızca, yaratılmışın sınırlı olan kişisel iradesini Yaratan'ın kutsal iradesine tutarlı bir biçimde uyumlu hale getirişi vasıtasıyla zamanda ve ebediyette yaşamaya devam edişi tarafından erişilir ve bu düzey bahse konu biçimde korunur.

130:4.4 (1434.3) Bir gözlü bir kişi, hiçbir zaman, bir açı ile bakılan şeyin ne kadar derin olduğunu kafasında canlandırmayı aklının ucundan dahi geçiremez. Ne tek gözlü maddi bilim adamları, ne de tek gözlü ruhsal gizemciler ve bilmece ustaları, kâinat gerçekliğinin gerçek derinliklerini doğru bir biçimde tahayyül edemez ve yeterli bir biçimde kavrayamaz. Yaratılmış deneyimine ait tüm gerçek değerler, farkındalığın derinliğinde gizlidir.

130:4.5 (1434.4) Ardında aklın etkin bir biçimde rol almadığı nedensellik, kendiliğinden, gelişmemiş ve basit olanı seçkin ve çok katmanlı olana evrimleştiremez; ne de, ruhani olmayan deneyim, zaman fanilerinin maddi akıllarını ebedi kurtuluşun kutsal karakterlerine evrimleştirebilir. Sınırsız olan İlahiyat'ı çok ayrıcalıklı bir biçimde tanımlamakta olan evrenin bir niteliği, ilerleyici İlahiyat erişimi sürecinden varlığını kaybetmeden çıkabilen kişiliğin bu sonu gelmez yaratıcı bahşedilişidir.

130:4.6 (1434.5) Kişilik; sınırı olmayan değişim ile eş zamanlı bir biçimde var olabilen ve aynı anda tüm bu değişikliklerin tam da mevcudiyetinde, ve onun sonsuza kadar sonrasında kimliğini koruyabilen, kâinatsal gerçeklik fazı, kâinatsal bahşedilmişliktir.

130:4.7 (1434.6) Hayat, evren durumlarının taleplerine ve imkânlarına karşı kökensel nitelikteki kâinatsal nedenselliğin bir uyumudur; ve, o, Kâinatsal Aklın eylemi ve ruhaniyet olan Tanrı'ya ait ruhaniyet kıvılcımının etkinleşimi ile varlığına sahip olmaktadır. Yaşamın anlamı, onun uyumlaşma niteliğidir; yaşamın sahip olduğu değer, Tanrı-bilincinin doruklarına kadar dahi uzanabilir haldeki — onun ilerleyebilme niteliğidir.

130:4.8 (1434.7) Öz bilince sahip olunan yaşamın evrene olan yanlış uyumu kâinatsal ahenksizlik ile sonuçlanmaktadır. Kişilik iradesinin evrenlerin gidişatından olan nihai ayrılışı, kişilik kopuşu olarak ussal tecrit ile sonlanır. İkamet eden ruhaniyet rehberliğinin kaybı, süreç içinde beklenmeyen bir biçimde mevcudiyetin ruhsal sonlanması ile sonuçlanır. Ussal ve ilerleyen yaşam bunun sonucunda, özü itibariyle ve kendi özünde, bir kutsal Yaratan'ın iradesini dışa vuran amaçsal bir evrenin mevcudiyetine ait tartışmasız nitelikteki bir kanıt haline gelmektedir. Ve, bu yaşam, bütünlüğü bakımından, Kâinatın Yaratıcısı olarak nihai amacına sahip bir biçimde daha yüksek değerlere doğru mücadele vermektedir.

130:4.9 (1435.1) Usun daha yüksek ve ruhsal görünüme sahip hizmetleri dışında, insan yalnızca belli bir ölçüde hayvan düzeyinin üstünde bulunan akla sahiptir. Bu nedenle hayvanlar (ibadet ve bilgeliğe sahip olmayan bir konumda bulunarak), bir bilince sahip olmanın bilincinde olarak, bilinç-öteliliği deneyimleyemezler.

130:4.10 (1435.2) Bilgi, maddi veya diğer bir değişle gerçeği ayırt edebilen aklın alanıdır. Gerçeklik, Tanrı'yı tanımanın bilincindeki, ruhsal olarak bahşedilmiş usun nüfuz alanıdır.

Bilgi gösterilebilir niteliktedir; gerçeklik deneyimlenebilendir. Bilgi, aklın bir iyeliğidir; ruhun bir deneyimi olarak gerçeklik, ilerleyen benliğe ait bir şeydir. Bilgi, ruhsal-olmayan düzeyin bir işlevidir; gerçeklik, evrenlerin akıl-ruhaniyet düzeyinin bir fazıdır. Maddi aklın gözü, gerçekselsel bilginin bir dünyasını algılar; ruhsallaşmış usun gözü, gerçek değerlerden oluşan bir dünyayı ayırıştırır. Eş zamanlı hale gelmiş ve uyumlaşmış bu iki bakış açısı; içinde bilgeliğin, evren olaylarını ilerleyici nitelikteki kişisel deneyim bakış açısından yorumladığı, gerçekliğin dünyasını açığa çıkarır.q

130:4,11 (1435,3) Hata (kötülük), kusurlu olmanın beraberinde getirdiği, kendisinden olumsuz yönde etkilenilen sonuçtur. Kusurlu olmanın nitelikleri veya yanlış uyumun gerçekleri, irdeleyici gözlem ve bilimsel inceleme vasıtasıyla maddi düzey üzerinde ortaya çıkmaktadır; onlar ahlaki düzeyde ise, insan deneyimi vasıtasıyla ortaya çıkmaktadır. Kötülüğün mevcudiyeti, aklın hatalarının ve evrimleşen benliğin henüz olgunlaşmamış konumunun kanıtıdır. Kötülük aynı zamanda, bu nedenle, kâinat yorumundaki kusurluluğun bir ölçüm birimidir. Yanlış yapma olasılığı, göreceli ve kusurlu olandan nihai ve kusursuz olana doğru olarak, kısmi ve geçici olandan bütüncül ve ebedi olana ilerleyiş düzeni halindeki bilgeliğin erişiminde içkin niteliktedir. Hata, insanın Cennet kusursuzluğuna giden yukarı doğru uzanmaktaki kâinat yolunda zorunluluk gereği önüne düşmek durumunda olan göreceli nitelikteki tamamlanmamışlığın gölgesidir. Hata (kötülük) mevcut bir kâinat niteliği değildir; o, yalın bir değişle, tamamlanmamış nitelikteki sınırlılığa ait kusurluluğun Yüce ve Nihai Olan'ın yükseliş düzeylerine olan içkin ilişkisinde ortaya çıkan bir göreceliliğin gözlenişidir.

130:4.12 (1435.4) Her ne kadar İsa tüm bunları ufaklığa, kavrayışına en uygun dille söylemişse de, görüş alışverişinin sonunda Ganid'in gözleri kapanmakta olup, yakın bir süre sonra uykuya dalmıştı. Onlar, Girit adasında Lasea için yol alacak olan tekneye binmek için bir sonraki sabah erkenden kalktılar. Ancak, yola çıkmadan önce, ufaklık hala, İsa'nın şu cevabı vermiş olduğu, kötülük hakkında yöneltmesi gereken ilave sorulara sahipti:

130:4.13 (1435.5) Kötülük, bir görecelilik kavramsallaşmasıdır. O; tıpkı bir kâinatın, Sınırsız Olan'a ait ebedi gerçekliklerin evrensel dışavurumunun yaşayan ışığını görmeyi zorlaştırışı gibi, nesnelerden ve varlıklardan oluşan sınırlı bir evrenin yarattığı gölgede ortaya çıkan kusurlulukların gözlenişinden doğmaktadır.

130:4.14 (1435.6) Potansiyel kötülük kökensel olarak, sonsuzluk ve ebediyetin zaman-mekân-tarafından-kısıtlı bir dışavurumu olarak Tanrı'nın açığa çıkarılışının olması zorunlu nitelikteki tamamlanmamışlığından doğmaktadır. Bütüncül olanın mevcudiyeti içinde kısmi olanın gerçekselleşmesi; gerçekliğin göreceliliğini meydana getirmekte, ussal tercihin gerekliliğini yaratmakta ve ruhaniyet farkındalığına ve ona gösterilen karşılığa ait değer düzeylerini oluşturmaktadır. Geçici ve sınırlı olan yaratılmış aklı tarafından inanılmakta olan Sınırlı Olan'a dair tamamlanmamış ve sınırlı nitelikteki kavramsallaşma, kendisi içinde ve özü itibarıyla, *potansiyel kötülüktür*. Ancak, bu özü itibarıyla doğal olan ussal ahenksizlikleri ve ruhsal yetersizlikleri kabul edilebilir bir biçimde ruhsal olarak düzeltmede gerekçelendirilemeyecek

nitelikteki yoksunluğun yarattığı ilave hata, *mevcut kötülüğün* gerçekleşmesine denk düşmektedir.

130:4.15

(1436.1)

Yaşamını yitirmiş olarak, durağan kavramsallaşmaların tümü potansiyel olarak kötüdür. Göreceli ve yaşayan gerçekliğin sınırlı gölgesi sürekli bir biçimde hareket etmektedir. Durağan kavramsallaşmalar her durumda, bilimi, siyaseti, toplumu ve dini yavaşlatmaktadır. Durağan kavramsallaşmalar belirli bir bilgiyi temsil edebilir; ancak, onlar, bilgelik bakımından yetersiz olup, gerçeklikten yoksundur. Ancak, görecelik kavramsallaşmasının sizleri; kâinatsal aklın rehberliği altındaki kâinatın eşgüdümünü ve Yüce'nin enerji ve ruhaniyeti tarafından sağlanan onun istikrara kavuşturulmuş denetimini tanımanıza engel olacak bir biçimde yanlış yönlendirmesine izin vermeyin.

5. Girit Adası'nda

130:5.1 (1436.2)

Yolcuların Girit'e gidişinde yalnızca tek bir amacı vardı; ve, bu ise, hoşça vakit geçirmek, adada gezmek ve dağlara çıkmaktı. Bu zamanın Giritlileri, çevre insan toplulukları arasında kıskanılabılır bir üne memnuniyetle sahip değillerdi. Yine de, İsa ve Ganid, düşünme ve yaşamının daha yüksek düzeylerine birçok ruhu kazandırmış olup, böylece, Kudüs'den ilk duyurucular buraya ulaştığında daha sonraki müjde öğretilerinin hızlı bir biçimde kabulü için altyapıyı oluşturmuşlardı. İsa bu Girit insanlarını; her ne kadar Pavlus daha sonrasında, Titus'u adaya kiliselerini yeniden düzenlemesi için ilerleyen zamanlarda gönderdiğinde onlar hakkında ağır sözler söylemiş olmasına rağmen, derinden sevmiştii.

130:5.2 (1436.3) Girit'in dağlık bölgesinde İsa, din hakkında Gonod ile olan ilk uzun konuşmasında bulunmuştu. Ve, baba fazlasıyla etkilemiş olup, şunu söylemişti: “Oğlanın ona söylediğin her şeye inanmasına şaşmamak gerek; ama ben hiç, bırak Şam'ı, Kudüs'de bile onların böyle bir dine sahip olduklarını bilmiyordum.” Adadaki konaklamaları boyunca Gonod İsa'ya ilk kez, kendisinin Hindistan'a beraberlerinde geri dönmesini teklif etmişti; ve, Ganid, İsa'nın böyle bir şeyin sağlanmasına razı olabileceği düşüncesi karşısında çok mutlu olmuştu.

130:5.3 (1436.4) Bir gün Ganid İsa'ya, neden kendisini halkın bir öğretmeni görevine adamamış olduğunu sorduğunda, İsa şunu söyledi: “Benim evladım, her şey kendi vaktinin gelmesini beklemek zorundadır. Sen dünyaya doğmuş bulunmaktasın; ancak, ne kadar endişelenirsen endişelen ve ne kadar sabırsızlık gösterirsen göster, bunlar büyümene yardımcı olmayacak. Sen, tüm bu durumlarda, zamanı beklemek zorundasın. Tek başına zaman, ağaçtaki yeşil meyveyi olgunlaştıracaktır. Yalnızca akıp giden zamanla mevsimler mevsimi ve gün batımı gün doğumunu izler. Ben şimdi sen ve baban ile Roma yolumun üzerindeyim; ve, bu, bugün için bana yeterlidir. Benim yarınım tamamiyle, cennet içindeki Yaratıcım'ın ellerindedir.” Ve, bunun sonrasında o Ganid'e, Musa ve kırk yıllık dikkatli bekleme ve süregelen hazırlanmanın hikâyesini anlattı.

130:5.4 (1436.5) İyi Limanlar'a olan bir gezintide Ganid'in hiçbir zaman unutmayacağı bir şey yaşandı; bu yaşanılmışlığın hafızası her zaman, doğduğu ülkesi Hindistan'ın kast sistemini değiştirmek için bir şeyler yapabilmeyi dilemesine neden oldu. Sarhoş bir bayağı kişi, her kesin kullandığı ortak yolda bir köle

kıza saldırmaktaydı. İsa kızın içinde bulunduğu kötü durumu gördüğünde, ileri atılıp, aklını yitirmiş adamın saldırısından genç kızı çekip aldı. Korkmuş çocuk ona sıkıca sarılmışken, güçlü olan uzun sağ koluyla, acınası akranı havayı kızgın yumruklarıyla döverek kendisini yorana kadar öfkeden kendini kaybetmiş adamı güvenli bir mesafede tutmuştu. Ganid, İsa'nın olayı denetim altına almasına yardım etmek için güçlü bir dürtü hissetti; ancak, babası ona engel oldu. Her ne kadar onlar kızın dilinden konuşmasalar da, kız, duydukları merhamet sonucu onların gerçekleştirmiş oldukları eylemi anlamıştı; ve, içten takdirinin simgesi olan bir şeyi, üçü de kendisini evine eşlik ederken onlara vermişti. Bu muhtemelen, beden içindeki tüm yaşamı boyunca İsa'nın akranlarıyla karşılaşmış olduğu kişisel bir yüzleşmeye en yakın olaydı. Ancak, onu bu akşam, neden sarhoş adama el kaldırmayışını Ganid'e açıklamanın zor bir görevi beklemişti. Ganid bu adamın, en azından kıza vurmuş olduğu kadar dayak yemesi gerektiğini düşünmüştü.

6. Korkmuş Olan Genç Adam

130:6.1 (1437.1) Dağ eteklerindeyken, İsa, korku duymakta ve ümitsizlik içinde bulunmakta olan bir genç adamla uzun bir konuşma yaptı. Akranlarıyla olan birlikteliğinden huzur ve cesaret bulmada başarısız olarak bu genç, tepelerde yalnızlığı aramış haldeydi; o, bir acizlik ve aşağılık duygusuyla büyümüş haldeydi. Bu doğal kökenli eğilimler; en dikkate değer olanı on iki yaşında babasını yitirişi olarak, ufaklığın büyürken karşılaşmış olduğu sayısız zorlu durumla çoğalmıştı. Onlar karşılaştıklarında, İsa şunu söylemişti: “Selamlar, dostum! böyle güzel bir günde neden bu kadar üzüntü içerisinde görünmektesin? Eğer seni sıkıntıya sokan bir şey olmuşsa, ben,

belki bir şekilde sana yardımcı olabilirim. Her ne olursa olsun, yardımlarımı sunmak bana büyük keyif vermektedir.”

130:6.2 (1437.2) Genç adam konuşmaya isteksizdi, ve bu yüzden İsa şunları söyleyerek onun ruhuna ikinci kez yaklaşımda bulunmuştu: “Senin bu tepelere insanlardan kurtulmak için gelmiş olduğunu anlayabiliyorum; bu nedenle, tabî ki de, sen, benle konuşmak istememektesin; ama, ben, bu tepelere aşına olup olmadığını öğrenmek isterim; dağ patikalarına giden yolu biliyor musun? ve, ki eğer şanlıysam, Feniks’e en iyi hangi yoldan gidebileceğim hakkında beni bilgilendirebilir misin?” Bu zaman zarfında bu genç, bu dağları oldukça iyi bilir hale gelmişti; ve, o gerçekten de, Feniks’e giden yolu İsa’ya söylemede çok fazla ilgili hale gelmişti ki; o kadar çok ki, arazi üzerindeki tüm patika yolları eliyle göstermiş ve her detayı bütünüyle açıklamıştı. Ancak, o, İsa güle güle dedikten ve ayrılırmış gibi yaptıktan sonra birden kendisine dönüp şu sözleri söyleyişiyle, şaşkına dönüp ve meraklanmıştı: “Ben, huzur bulamayışınla yalnız başına bırakılma arzusu duyduğunu oldukça iyi biliyorum; ancak, Feniks’e yolumu en iyi şekilde nasıl bulacağıma dair senden böyle cömert bir yardımı aldıktan sonra, burada dağ eteklerinde bekleyerek vaktini geçirirken kalbinde arayışına düşmüş olduğun nihai son amacına gidecek en iyi yolla ilgili hoşla giden yardım ve rehberlik ricana cevap vermek için en küçük bir çabada bile bulunmadan senden düşüncesizce ayrılmak benim için ne iyi ne de adil bir şey olurdu. Sen, onları birçok kez katetmiş olarak, Feniks’e giden dağ patikalarını nasıl çok iyi biliyorsan, ben de, hayal kırıklığına uğramış ümitlerinin ve engellenmiş gelecek arzularının şehrine giden yolu çok iyi bilmekteyim. Ve, sen benden yardım istediğin için, seni hayal kırıklığına

uğratmayacağım.” Genç, hissettiği yoğun duygulardan neredeyse hiçbir şekilde konuşacak bir şey bulamıyordu; ama, o şunları, kesik kesik dile getirmeyi başarabildi: “Ama — ben senden hiçbir şey istemedim ki — ” Ve, İsa, elini onun omzuna usulca koyarak, şunu söyledi: “Hayır evlat, sözcüklerle değil, arayan bakışlarınla sen benim kalbime geldin. Küçük oğlum benim, akranlarını derinden seven biri için, hayal kırıklığı ve ümitsizlik içindeki çehrende yardım için kendini çok güzel ifade eden bir talep bulunmaktadır. Sana; benliğin kederlerinden, insanların kardeşliğindeki ve cennetin Tanrısı’na olan hizmetteki sevgi dolu etkinliklerin neşelerine götüren hizmet patikaları ve mutluluk ana yollarından bahsederken, gel yanıma otur.”

^{130:6.3 (1437:3)} Bu zaman zarfında genç adam, oldukça fazla bir biçimde İsa ile konuşma arzusu duymaktaydı; ve, o, kişisel keder ve yenilgiden oluşan dünyasından kaçışı için kendisine yol göstermesi amacıyla, kendisine yardım etmesini ondan çok güçlü bir biçimde talep ederek ayaklarına kapanmıştı. İsa şöyle söyledi: “Dostum, ayağa kalk! Bir insan gibi dimdik dur! Küçük düşmanlarla çevrilmiş, birçok engel tarafından durdurulmuş olabilirsin; ancak, bu dünyanın ve kâinatın büyük şeyleri ve gerçek şeyleri senin yanındadır. Güneş her sabah, tıpkı dünya üzerindeki en güçlü ve en varlıklı insana yaptığı gibi, seni saygıyla selamlamak için doğmaktadır. Bir bak — kuvvetli bir bedene ve güçlü kaslara sahip olarak — fiziksel yapın ortalamanın üstünde. Tabii ki de, böyle olman, burada böyle dağ eteklerinde dışarıda otururken ve kimisi gerçek kimisi de hayal ürünü olan talihsizliklerin üzerine yas tutarken neredeyse anlamsızdır. Ancak, sen, mükemmel şeylerin yapılmayı beklediği yere bir an önce giderek kurtulursan,

bedeninle büyük şeyleri yapabilirsin. Sen, mutsuz olan benliğinden kaçmaya çalışıyorsun; ancak, bu gerçekleştirilemez niteliktedir. Sen ve yaşamaya dair sorunların gerçektir; sen, yaşadığın müddetçe onlardan kaçamazsın. Ancak, bir daha bak, aklın açık ve yetkin. Kuvvetli beden, yönlendirmek için us sahibi olan bir akla sahip. Aklını, sahip olduğu sorunları çözmesiyle görevlendir; usuna, senin için çalışmasını öğret; artık, düşünmeyen bir hayvan gibi korkunun egemenliği altına girmeyi reddet. Aklın; senin, şimdiye kadar olduğun gibi, onun ümitsiz korku-kölesi ve umutsuzluğun ve yenilginin esir hizmetçisi olacağına, yaşam sorunlarının çözümünde cesur müttefikin olsun. Ancak, hepsi içinde en değerlisi olarak, gerçek kazanımında sahip olduğun potansiyel; senin içinde yaşayan, ve eğer onu korkunun zincirlerinden özgür bırakacak olursan ve böylelikle elinde bulundurduğun ruhsal doğanın, yaşayan inancın güç-mevcudiyeti ile eylemsizlikten kaynaklanan kötülüklerden kurtulmaya başlamasını mümkün kılarsan, kendisini denetlemesi ve bedeni harekete geçirmesi için aklını uyaracak ve ona ilham kaynağı olacak olan ruhaniyettir. Ve bunun sonrasında, hiç aralıksız gerçekleşen bir biçimde, bu inanç; senin Tanrı'nın bir evladı olduğunun kalbinde doğmuş olduğu bilinç nedeniyle ruhunu çok yakın bir süre içinde dolup taşıracak olan, bu yeni ve her şeyi egemenliği altına alan akranlarının derin sevgisinin karşı konulmaz mevcudiyeti ile insanlardan duyulan korkuyu alt edecektir.

130:6.4 (1438.1) “Şu gün, benim evladım, sen, yeniden doğacak, kendini inancın bir insanı olarak yeniden oluşturacak, Tanrı için, insana olan hizmete bağlanacaksın. Ve, kendin içinde yaşama oldukça bütüncül bir biçimde yeniden uyumlu hale

geldiğinde, benzer bir biçimde kâinata yeniden uyumlu hale gelirsin; sen, ruhaniyetten doğmuş olarak — yeniden doğmuş olup, senin bütüncül yaşamın artık, utkun kazanımdan biri olacaktır. Sorunlar seni canlandıracak; hayal kırıklıkları seni gelecek için kamçılacak; zorluklar seni, onların üstesinden gelmen için kışkırtacak; ve, engeller, seni harekete geçirecek. Doğrul, genç adam! Korkuya kul köle olan ve her zorluktan kaçan korkak yaşama elveda et. Bir an önce göreve geri dönmek için acele et, ve beden içinde sahip olduğun yaşamını, dünya üzerinde insanın soylulaştırıcı hizmetine adanmış ve ebediyet içindeki Tanrı’ya olan muhteşem ve ebedi hizmetin nihai sonuna ait bir fani olarak, Tanrı’nın bir evladı halinde yaşa.”

130:6.5 (1438.2) Ve, Fortune ismindeki bu genç, ilerleyen zamanlarda; Girit’de bulunan Hristiyanlar’ın önderi, ve, Girit inananlarını canlandırmadaki çabalarında Titus’un yakın birlikteliği haline gelmişti.

130:6.6 (1438.3) Yolcular; Kirene’de iki günlük bir süre boyunca durarak, kuzey Afrika’da bulunan Kartaca için bir gün öğlen vakti suları hazır hale geldiklerinde, gerçekten dinlenmiş ve yenilenmişlerdi. İsa ve Ganid, yüklü bir öküz arabasının dağılması sonucu yaralanmış olan Rufus adındaki bir ufaklığa burada ilk yardımda bulunmuşlardı. Onlar Rufus’u; eve annesine ve, bir Roma askerinin verdiği emirlerle yapmış olduğu çarmıha ileride gerilmiş olan kişinin bir zamanlar oğluna arkadaşlık yapmış bu yabancı olduğunu çok az aklından geçirmiş olan, Şimon ismindeki babasına götürmüştü.

7. Kartaca’da — Zaman ve Mekân üzerine olan Konuşma

130:7.1 (1438.4) Çoğu zaman, Kartaca'ya olan yol üzerinde, İsa, akran yolcularıyla, toplumsal, siyasi ve ticari olan şeyler hakkında konuşmuştu; neredeyse tek bir söz din hakkında söylenmemiştir. İlk kez Gonod ve Ganid, İsa'nın iyi bir hikâye anlatıcısı olduğunu keşfetmişti; ve, onlar kendisini, Celile'deki öncül yaşamı hakkında hikâyeler anlattırarak kendisini meşgul tutmuşlardı. Onlar aynı zamanda, İsa'nın, ne Kudüs'de ne de Şam'da değil, ancak Celile'de yetişmiş olduğunu öğrenmişlerdi.

130:7.2 (1438.5) Ganid, şans eseri karşılaştıkları kişilerin büyük bir çoğunluğunun İsa'yı ilgi çekici bulduğunun farkına vararak, bir kişinin arkadaşlık kurabilmek için ne yapması gerektiğini öğrenmek istediğinde, onun öğretmeni İsa şunu söylemişti: “Akranlarına karşı ilgi duyar hale gel; onları nasıl derinden sevebileceğini öğren, ve onların yararına, gerçekleşmesini arzuladıklarına emin olduğun şeylere katkıda bulunmak için fırsat kolla.” Ve, bunun sonrasında o, eski Musevi atasözüne alıntı yapmıştı — “Arkadaşlara sahip olacak bir kişi kendisini arkadaşça göstermek zorundadır.”

130:7.3 (1439.1) Kartaca'da İsa, bir Mitraik din-adamı ile, zaman ve ebediyet hakkında olarak, ölümsüzlük üzerine uzun ve dikkate değer bir konuşmada bulunmuştu. Bu Farslı kişi İskenderiye'de eğitim görmüş olup, gerçekten de İsa'dan bir şeyler öğrenmeyi arzulamıştı. Bugünün sözcükleri ile ifade edilmiş biçimde, özetle İsa, onun birçok sorusuna cevap olarak şunları söylemişti:

130:7.4 (1439.2) Zaman, yaratılmış bilinci tarafından algılandığı haliyle, ilerlemekte olan geçici olayların bir akımıdır. Zaman, aracılığı ile olayların yeniden düzenlendiği ve ayrıştırıldığı,

şeylerin birbirini izleyişine-bir düzen için konumlanışına verilen bir isimdir. Mekân evreni, Cennet'in sabit yerleşkesinin dışında bulunan içteki herhangi bir konumdan gözlendiği haliyle, bir zaman-ilişkili olgudur. Zamanın hareketi yalnızca, bir zaman olgusu olarak mekânda hareket etmeyen bir şeyle ilişkili olarak açığa çıkar konumdadır. Kâinat âlemlerinin tümünde, Cennet ve ona ait İlahiyatlar, hem zaman hem de mekânın ötesinde bulunmaktadır. İkamet edilen dünyalarda, (Cennet Yaratıcısı'nın ruhaniyeti tarafından ikamet edilen ve onun aracılığı ile yönlendirilen) insan kişiliği, geçici olayların maddi ilerleyişinin ötesine geçebilen fiziksel olarak ilişkili tek gerçekliktir.

^{130:7.5 (1439.3)} Hayvanlar zamanı insanlar gibi hissetmemektedirler; ve, insan için bile, onun bölünmüş ve kısıtlı bakış açısı nedeniyle, zaman, olayların birbirlerini takip edişi olarak görünmektedir; ancak, içe doğru ilerleyen bir biçimde, insan yükseldikçe, bu olayların birbirlerini takip edişine dair genişleyen bakış açısı öyle bir konuma gelir ki, gittikçe artan bir biçimde onun bütüncüllüğü algılanır. Öncesinde olaylar arasında bir takip ediş olarak görülen şey, sonrasında bütüncül ve kusursuz bir biçimde birbiriyle ilişkili olan çevrim olarak görülecektir; böylelikle, döngüsel eş zamanlılık artan bir biçimde, bir zamanlar olayların dairesel sıralanışına dair sahip olunan bilincin yerine geçecektir.

^{130:7.6 (1439.4)} Orada, zaman tarafından belirlenen haliyle, mekâna ait yedi farklı kavramsallaşma bulunmaktadır. Mekân zaman tarafından ölçülür; zaman mekân tarafından değil. Bilim adamının yaşadığı kafa karışıklığı, mekânın gerçekliğini tanımadaki başarısızlıktan doğmaktadır. Mekân yalnızca,

kâinat nesneleri ile ilişkili çeşitlenişe dair ussal bir kavramsallaşma değildir. Mekân boş değildir; ve, insanın, mekânın kısmen bile olsa ötesine geçebilecek olarak bildiği tek şey akıldır. Akıl, maddi nesnelerin mekân-ilişkiseliliği kavramsallaşmasından bağımsız olarak faaliyet gösterebilir. Mekân görecesel ve karşılaştırmasal olarak, yaratılmış düzeye ait tüm varlıklar için sınırlıdır. Bilinç, yedi kâinat boyutunun farkındalığına yaklaştıkça, potansiyel mekân kavramsallaşması, daha fazla bir biçimde nihayete yaklaşmaktadır. Ancak, mekân potansiyeli, yalnızca mutlak düzeyde gerçekten nihaidir.

130:7.7 (1439.5) Kâinatsal gerçekliğin, kâinatın yükseliş ve kusursuzlaşma halindeki düzeyleri üzerinde genişleyen ve her zaman göreceli bir anlamı olduğu sizler için bariz nitelikte olmalıdır. Nihai olarak, kurtuluş halindeki faniler, yedi-katmanlı bir evrende kimliklerini kazanırlar.

130:7.8 (1439.6) Maddi kökene ait bir aklın zaman-mekân kavramsallaşması, bilinçli ve kavrayış halindeki kişilik evrenlerin aşamalarında yükseldikçe, birbirini takip eden genişlemelerden geçme nihai sonuna sahiptir. İnsan, mevcudiyetin maddi ve ruhsal düzlemleri arasında bulunan akla eriştiğinde, onun zaman-mekân düşünceleri devasa bir biçimde, hem algının niteliği hem de deneyimin niceliği bakımından genişleyecektir. İlerleyen bir ruhaniyet kişiliğinin sahip olduğu genişlemekte olan kâinatsal kavramsallaşmalar, hem kavrayışın derinliğindeki ve hem de bilincin kapsamındaki çoğalmalar sebebiyle gerçekleşmektedir. Ve, kişilik, yukarı ve içe doğru olarak, İlahiyat-benzerliğinin aşkın düzeylerine doğru ilerledikçe, zaman-mekân kavramsallaşması artan bir

biçimde, Mutlak Olanlar’a ait zamansız ve mekânsız kavramsallaşmalara yaklaşıacaktır. Göreceli bir biçimde, ve aşkın nitelikteki kazanım ile uyumlu olarak, mutlak düzeyin bu kavramsallaşmaları, nihai kutsal sonun çocukları tarafından tahayyül edilir hale gelecektir.

8. Napoli ve Roma Yolunda

130:8.1 (1440.1) İtalya yolunda ilk olarak durdukları yer Malta adası olmuştu. Burada İsa, Klaudus isminde hayal kırıklığına uğramış ve güveni kırılmış genç bir kişiyle uzun bir konuşmada bulunmuştu. Bu akran öncesinden, canını almayı düşünmüştü; ancak, Şamlı kâtip ile konuşmasını bitirince şöyle söyledi: “Ben yaşamla bir erkek gibi yüzleşeceğim; korkağı oynadığım günler artık geride kaldı. Ben insanlarıma geri gidip, yaşama yeni baştan başlayacağım.” Yakın bir süre içinde o, Kinik inancının şevkli bir duyurucusu haline gelip, daha da sonra, Petrus ile birlikte, Roma ve Napoli’de Hristiyanlığı duyurma çabalarını birleştirmişlerdi; ve, Petrus’un ölümünden sonra, o, müjdeyi duyurmak için İspanya’ya geçmişti. Ancak, o hiçbir zaman; Malta’da kendisine ilham kaynağı olmuş kişinin, daha sonra dünyanın Kurtarıcısı olarak duyurduğu İsa olduğunu öğrenmemişti.

130:8.2 (1440.2) Syracuse’de onlar bir tam hafta geçirmişlerdi. Duraklarında yaşanılmış dikkate değer olay, İsa ve onun dostlarının durakladıkları yer olan hanı idare eden, inancını terk etmiş Musevi olan Üzeyir’in yeniden kazanılışı olmuştu. Üzeyir İsa’nın yaklaşımıyla büyülenmiş olup, İsa’dan, İsrail’in inancına olan geri dönüşünde kendisine yardım etmesini istemişti. O ümitsizliğini şöyle söyleyerek ifade etmişti: “Ben İbrahim’in gerçek bir evladı olmak istiyorum, ama Tanrı’yı

bulamıyorum.” Buna karşılık olarak İsa: “Eğer gerçekten Tanrı’yı bulmak istiyorsan, bu arzu kendi içinde, onu çoktan bulmuş olduğunun kanıtıdır. Senin yaşadığın zorluk, Tanrı’yı bulamama oluşun değildir, zira, Yaratıcı, çoktan seni bulmuş haldedir; senin yaşadığın zorluk, yalın bir değişle, Tanrı’yı bilmeyiştir. Yeremya Peygamberi’nde okumadın mı, ‘Beni tüm kalbinle aramış olduğun zamanı, benim ardıma düşmüş ve beni bulmuş olursun?’ Ve, tekrar edilmesi gerekirse, bu aynı peygamber şunu söylemiyor mu: ‘Ve, ben sana beni tanıması için bir kalp veriyorum, ben Koruyucunuz olan; ve, sen benim insanlarıma aitsin, böylece ben senin Tanrın oluyorum?’ Ve, sen, Yazıtlar’da şunların ifade edildiği metinleri de mi okumadın: ‘O aşağıya, insanlara doğru bakarken eğer biri “ben günah işledim ve doğru olandan ayrıldım, ve hiçbir yararını da görmedim” derse, bunun sonucunda Tanrı bu insanın ruhunu karanlıktan kurtarır ve bu kişi ışığı görür?’” Ve, Üzeyir Tanrı’yı bulmuş olup, bunu ruhunun tatmin olduğu düzeyde gerçekleştirdi. Daha sonra, bu Musevi, dinini yakın zamanda değiştirmiş bir Yunanlı ile birliktelik halinde, Syracuse’de ilk Hristiyan din kurumunu kurdu.

130:8.3 (1440.3) Messina’da onlar, yalnızca bir günlüğüne durmuşlardı; ancak, bu, İsa’nın kendisinden meyve aldığı ve karşılığında yaşamın ekmeği ile beslediği bir meyve satıcısı olan küçük bir erkek çocuğunun yaşamını değiştirecek kadar yeteri kadar uzunlukta bir süreydi. Ufaklık; elini erkek çocuğun omzuna koyup şunları söylediğinde, İsa’nın söylemiş olduğu kelimeleri ve bu kelimelere eşlik eden onun arkadaşıl bakışını bir daha unutmamıştı: “Sağlıcakla kal, benim ufaklığım, erkeklığe büyürken cesur ol ve yılma; bedeni besledikten sonra, ruhu nasıl beslemen gerektiğini de öğren. Ve, cennetteki

Yaratıcım, seninle beraber olup, senin önünden gidecektir.”
Ufaklık, Mitraik dinin bir takipçisi haline gelip, daha sonra Hristiyan inancına bağlandı.

130:8.4 (1440.4) En sonunda onlar Napoli’ye ulaşmış olup, istikametleri olan Roma’dan çok uzakta olmadıklarını hissetmişlerdi. Gonod’un Napoli’de, ilgilenmesi gereken birçok iş ilişkisi bulunmaktaydı; kendisine mütercim olarak ihtiyaç duyulan zaman dışında, İsa ve Ganid boş vakitlerini, şehirde gerçekleştirdikleri gezintilerde ve keşiflerde harcamaktaydılar. Ganid, yardıma muhtaç oldukları görülen bireylerin yarattığı manzaraya fazlasıyla aşina hale gelmekteydi. Onlar bu şehirde fazlasıyla fakirlik görmüş olup, etrafa fazlasıyla para yardımında bulunmuşlardı. Ancak, Ganid; bir sokak dilencisine bir miktar bozukluk verdikten sonra, İsa’nın durup, bu kişiyle onu teselli eder biçimde konuşmayı reddettiğinde söylemiş olduğu sözcüklerin anlamını hiçbir zaman kavramamıştı. İsa şunları söylemişti: “Ne söylediğinin içerdiği anlamı algılayamayacak biri üzerinde neden kelimeler israf edilsin? Yaratıcı’nın ruhaniyeti, evlatlık için herhangi bir yetkinliğe sahip olmayan birine bir şeyler öğretmez ve onu kurtaramaz.” İsa’nın söylemek istediği şey, bu kişinin olağan bir akla ait olmadığıydı; onun, ruhaniyet yönlendirişine karşılık verme yetisinden yoksunluğuydu.

130:8.5 (1441.1) Napoli’de hiçbir olağandışı deneyim yaşanmamıştı; İsa ve genç adam şehri tamamiyle katetmiş ve yüzlerce erkeğe, kadına ve çocuğa, birçok gülücükle birlikte cesaret vermişti.

130:8.6 (1441.2) Buradan onlar, Capua’da üç günlüğüne yolculuklarına bir ara vererek, Capua üzerinden Roma’ya gitmişlerdi. Appian Yolu üzerinden, üçününde imparatorluğun

bu en güçlü kraliçesi ve tüm dünyanın en büyüğü olan bu şehri görmeyi derinden arzuladığı bir biçimde, seyahat hayvanlarının yanında Roma'ya hareket etmişlerdi.

131. Makale

Dünya'nın Dinleri

131:0.1 (1442.1) İSA, Gonod ve Ganid'in İskenderiye konukluğu boyunca, genç adam vaktinin büyük bir kısmını ve babasının hiç de azımsanmayan ölçekteki parasını, Tanrı ve onun fani insan ile ilişkileri üzerine olan dünya dinlerinin öğretilerinden oluşan bir derlemeye harcadı. Ganid, İlahiyatlar'a dair dünyanın sahip olduğu dini inanç savlarından bu özet metni çıkarmak için, altmıştan fazla eğitilmiş çevirmeni işe almıştı. Ve, bu kayıta şu açık bir biçimde ortaya konulmalıdır ki, tektanrılı dini tasvir eden bu öğretilerin tümü geniş bir ölçüde, sahip oldukları Salem yönetim merkezlerinden — En Yüksek Unsur olarak — tek bir Tanrı'nın inanç savını yaymak için dünyanın en ücra yerlerine kadar gitmiş Maçiventa Melçizedeği'nin din-yayıncılarının gerçekleştirdikleri duyurulardan, doğrudan veya dolaylı olarak, elde edilmişti.

131:0.2 (1442.2) Burada, böylelikle; İskenderiye ve Roma'da hazırlanmış olan, ve, ölümünden sonra yüzlerce yıl boyunca Hindistan'da muhafaza edilmiş, Ganid'in el yazmasının bir özeti sunulmaktadır. Ganid, derlemiş oldukları bilgileri şu şekilde on başlık altında toplamıştı:

1. Kinizm

131:1.1 (1442.3) Melçizedek takipçilerine ait geçmişten kalan öğretiler, Musevi dini içerisinde varlığını sürdürmeye devam edenler dışında, en iyi bir biçimde Kinikçiler'in inanç

savlarında muhafaza edilmişti. Ganid'in seçici derleyişi şunlardan oluşmuştu:

131:1.2 (1442.4) “Tanrı, en yüksek düzeyde olandır; o, yeryüzü ve gökyüzünün En Yüksek Unsuru’dur. Tanrı, ebediyetin kusursuzlaştırılmış dairesidir; ve, o, Kâinat evrenlerinin tümünü yönetmektedir. O, yerlerin ve göklerin tek yaratıcısıdır. O bir şeye emrettiğinde, o şey var kılınır. Bizlerin Tanrısı, tek Tanrı’dır; ve, o, merhamet sahibi ve bağışlayıcıdır. Yüksek, kutsal, gerçek ve güzel olan her şey, Tanrımız gibidir. En Yüksek Unsur, yeryüzü ve gökyüzünün ışıdır; o, doğunun, batının, kuzeyin ve güneyin Tanrısı’dır.

131:1.3 (1442.5) “Yeryüzü yok olsa bile, En Yüce Olan’ın parıldayan yüzü görkem ve ihtişam içinde ışımaya devam edecektir. En Yüksek Unsur, her şeyin başlangıcı ve sonu olarak ilk ve sondur. Bu tek bir Tanrı’dan başkası yoktur; ve, onun ismi Gerçeklik’dır. Tanrı, mevcudiyetini kendinden almış olandır; ve, o, her türlü kırgınlık ve düşmanlıktan yoksundur; o, ölümsüz ve sonsuzdur. Bizlerin Tanrısı, her şeye gücü yeten ve fazlasıyla cömerttir. O birçok dışavuruma sahip olsa da, biz yalnızca, Tanrı’nın kendisine ibadet etmekteyiz. Tanrı — sırlarımız ve eğilimlerimiz olarak — her şeyi bilmektedir; o aynı zamanda, her birimizin neye layık olduğunu bilmektedir. Onun kudreti her şeye kadirdir.

131:1.4 (1442.6) “Tanrı, ondan korku duyan ve ona güvenen herkesin bir huzur vericisi ve sadık bir koruyucusudur. O, kendisine hizmet eden herkese kurtuluş bahşetmektedir. Yaratımın tümü, En Yüksek Unsur’a ait güç içinde mevcudiyetine sahip olmaktadır. En Yüksek Unsur, beden ve ruhun birlikteliğini emretmiş olup, insana kendi öz ruhaniyetini bahşetmiştir. İnsan

ne yaparsa bir sona ermek zorundadır; ancak, Yaratan'ın yaptıkları sonsuza kadar devam eder. Bizler, insanın deneyiminden bilgi kazanırız; ancak, bizler, En Yüksek Unsur'un derin düşüncesinden bilgelik elde ederiz.

131:1.5 (1443.1) Tanrı; yeryüzüne yağmur yağdırır, güneşin filizlenen tahılına ışık vermesini sağlar, ve bu yaşamın iyi şeylerinden olan çok verimli harmanını ve gelecek dünya içindeki ebedi kurtuluşu verir. Bizlerin Tanrısı, büyük bir yönetim gücüne memnuniyetle sahiptir; onun ismi Mükemmel olup, onun doğası kavranılamaz niteliktedir. Hasta olduğunuzda, sizleri iyileştiren En Yüksek Unsur'dur. Tanrı tüm insanlara karşı olabilecek en bütüncül halde iyidir; bizler, en Yüksek Unsur gibi başka bir arkadaşına sahip olamayız. Onun bağışlaması her yere uzanmakta, ve iyiliği ruhların tümünü içine almaktadır. En Yüksek Unsur değişmezdir; ve, o, her ihtiyaç duyduğumuzda bizlerin yardımcısıdır. Ne zaman dua etmek için başını çevirsen, orada En Yüksek Unsur'un yüzünü ve Tanrımız'ın hazır kulağını bulursun. Sen kendini insanlardan saklayabilirsin, ancak Tanrı'dan değil. Tanrı bizlerden çok uzakta olan bir yerde değildir; o her yerdedir. Tanrı her yeri kaplamakta olup, onun kutsal isminden korkan insanın kalbinde yaşamaktadır. Yaratılmış Yaratan'ın içinde, ve Yaratan yaratılmışın içindedir. Bizler En Yüksek Unsur'u arar, ve bunun sonrasında onu kalplerimizde buluruz. Sizler sevgili bir arkadaşını bulmak için aramaya koyulur, ve bunun sonrasında onu ruhunuzun içinde keşfedersiniz.

131:1.6 (1443.2) “Tanrı'yı bilen kişi, tüm insanları eşit olarak görür; onlar, kendisinin kardeşleridir. Beden içindeki kendi kardeşlerini görmezden gelenler olarak, bencil kişiler, ödülleri

olarak yalnızca yılgınlığa sahip olurlar. Akranlarını derinden seven ve saf kalplere sahip olanlar, Tanrı'yı göreceklerdir. Tanrı hiçbir zaman içtenliği unutmaz. O kalplerin dürüst olanını gerçekliğe yönlendirir; zira, Tanrı, gerçekliktir.

131:1.7 (1443.3) “Yaşamlarınızda hatayı ortadan kaldırın, ve kötülüğün, yaşayan gerçekliğin derin sevgisi ile üstesinden gelin. İnsanlar ile olan tüm ilişkilerinizde, kötülük karşısında iyilik yapın. Koruyucu Tanrı, merhamet sahibi ve sevgi doludur; o, bağışlayandır. Hadi, Tanrı'yı derinden sevelim; zira, bizleri derinden seven ilk o oldu. Tanrı'nın derin sevgisi ve bağışlamasıyla, bizler kurtarılacağız. Fakir insanlar ve zengin insanlar kardeşirler. Tanrı, onların Yaratıcısı'dır. Kendinize yapmayacağınız kötülüğü, başkalarına yapmayınız.

131:1.8 (1443.4) “Her zaman onun ismini anın; ve, siz onun ismine inandıkça, etmiş olduğunuz dua duyulacaktır. En Yüksek Unsur'a ibadet etmek ne de büyük bir onurdur! Tüm dünya ve evrenler En Yüksek Unsur'a ibadet etmektedir. Ve, tüm dualarınızla teşekkürlerinizi sunun — ibadete yükselin. Duayı içeren ibadet, kötülükten uzak durup, günahı yasaklar. Her zaman, hadi, En Yüksek Unsur'un ismini yüceltelim. En Yüksek Unsur'a sığınan, kusurlarını Kâinatın görüşünden örter. Tanrı'nın önünde temiz bir kalple durduğunuzda, yaratımın tümüne karşı bütün korkularınızdan arınır hale gelirsiniz. En Yüksek Unsur, sevgi dolu bir baba ve anne gibidir; o gerçekten, yeryüzü üzerindeki çocukları olarak bizleri derinden sever. Tanrımız bizleri bağışlayacak ve kurtuluşun yollarına adımlarımızı yönlendirecektir. O bizleri elimizden tutacak olup, kendisine götürecektir. Tanı, kendisine

inananı kurtarır; o insanı, kendi ismine hizmet etmesi için zorlamaz.

131:1.9 (1443.5) “Eğer En Yüksek Unsur’un inancı kalplerinize girdiyse, bunun sonucunda sizler, yaşamınızın her gününde korkudan uzak yaşayacaksınız. Tanrı inancı olmayanın varlığına bakıp, içi içinizi yemeyin; kötülüğü kuranlardan korkmayın; ruhun gûnahtan ayrılmasını ve bütüncül inancını kurtuluşun Tanrısı’ndan yana koymasına izin verin. Arayış içindeki faninin yorgun ruhu, En Yüksek Unsur’un kollarında ebedi istirahati bulur; bilge kişi, kutsal olanın kucaklayışının açlığını duyar; yeryüzü evladı, Kâinatın Yaratıcısı’nın kollarındaki güvenceyi arzular. Soylu insan, içinde faninin ruhu ile Yüce Olan’ın ruhaniyetinin birleştiği en yüksek düzeyi amaçlar. Tanrı adildir: Ektiklerimizden bu dünyada hangi meyveyi alamamışsak, diğerinde onlara sahip olacağız.”

2. Musevilik

131:2.1 (1444.1) Filistinli Ken toplulukları, Melçizdek öğretisinin büyük bir kısmını yok olmaktan kurtarmıştı; ve, muhafaza edildiği ve Museviler tarafından değişikliğe uğratıldığı haliyle, bu kayıtlardan, İsa ve Ganid, şu seçilmiş derlemede bulunmuşlardı:

131:2.2 (1444.2) “Her şeyin tam da en başında Tanrı gökleri ve yeryüzünü ve onların üzerindeki her şeyi yarattı. Ve, bir bakın, onun yarattığı her şey çok iyiydi. Koruyucu olan, o Tanrı’dır; yukarıdaki gökyüzünde veya aşağıdaki yeryüzünde ondan başka hiç kimse yoktur. Bu nedenle, Koruyucunuz olan Tanrınızı, tüm kalbinizle, ve tüm ruhunuzla, ve tüm kudretinizle sevmelisiniz. Yeryüzü, suların denizleri kapladığı

gibi Koruyucuya ait engin bilgi ile kaplanmalıdır. Gökler Tanrı'nın ihtişamını haykırmakta, gök kubbe zanaatını göstermektedir. Takip eden her gündüz bir şeyler anlatmaktadır; takip eden her gece bilgiyi göstermektedir. Onların sözlerinin duyulmadığı hiçbir söz veya dil bulunmaktadır. Koruyucu'nun yaptığı muhteşem olup, bilgelik içinde o her şeyi var kılmıştır; Koruyucu'nun büyüklüğünün ucu bucağı yoktur. O yıldızların sayısını bilir; onları isimleriyle çağırır.

131:2.3 (1444.3) “Koruyucu'nun gücü büyük olup, anlayışı sonsuzdur. Şöyle söyler Koruyucu: ‘Gökler yeryüzünden ne kadar yüksekse, benim yöntemlerim sizinkilerden o kadar yüksek, düşüncelerim düşüncelerinizden o kadar yukarıdadır.’ Tanrı derin ve gizli şeyleri açığa çıkarır, çünkü ışık onun içinde ikamet eder. Tanrı bağışlayıcı ve şükran sahibidir; o hoşgörülü olup, iyilik ve gerçeklikle doludur. Koruyucu iyi ve dosdoğrudur; ağırbaşlı olanı, kendi kararıyla yönlendirecektir. Koruyucu'nun iyi olduğunu deneyin ve görün! Tanrı'ya inanan insan kutsanmış olandır. Tanrı bizlerin limanı, zorda olanların tam da yanı başında bir yardım olarak, bizlerin gücüdür.

131:2.4 (1444.4) “Tanrı'nın bağışlaması sonsuzluktan gelip sonsuzluğa giden bir biçimde, kendisinden ve onun çocuklarımızın dahi çocuklarına olan doğruluğundan korkan olanlar üzerinedir. Koruyucu, şükran ve tamamiyle merhamet sahibidir. Koruyucu herkese karşı iyi olup, onun duygusal bağışlamaları kendi yaratımının tümü üzerinedir; o kalbi kırılmışı iyileştirir, yaralarını sarar. Tanrı'nın ruhaniyetinden nereye gidebilirim? Kutsal mevcudiyetten nereye kaçabilirim? Ebediyette ikamet eden, ismi Kutsal olan Yüksek ve Yüce

Unsur şöyle söyler: ‘Ben yüksek ve kutsal bir yerde ikamet etmekteyim; aynı zamanda, alçakgönüllü bir kalbe ve ağırbaşlı bir ruhaniyete ait olanla beraberim.’ Hiç kimse Tanrımız’dan saklanamaz; zira o, göğü ve yeri kaplamaktadır. Bırakınız gökler şen olsun, ve yeryüzü neşeye boğulsun. Bırakınız tüm milletler şöyle söylesin: Koruyucu egemendir! Tanrı’ya teşekkürlerinizi sunun; zira onun bağışlayışı sonsuza kadar sürmektedir.

131:2.5 (1444.5) “Gökler Tanrı’nın doğruluğunu haykırmakta olup, insanların tümü onun ihtişamını görmüştür. Bizleri var kılan Tanrı’dır, kendimiz değil; biz, sahip olduğu otlığın koyunu olarak, onun insanlarıyız. Onun bağışlayışı sonsuza kadar varlığını sürdürür nitelikte olup, gerçekliği her nesilde bütünlüğünü korur. Tanrımız, milletlerin üstünde hükmedendir. Bırakınız yeryüzü onun ihtişamıyla dolup taşsın! Haydi ey insanlar, iyiliği için ve insanların çocuklarına olan muhteşem hediyeleri için Koruyucu’yu yüceltin.

131:2.6 (1444.6) “Tanrı insanı kutsaldan biraz daha düşük yaratıp, onu derin sevgi ve bağışlama ile taçlandırdı. Koruyucu, doğrunun yolunu bilmektedir; ancak, Tanrı inancı olmayanın yolu kaybolmalıdır. Koruyucu’dan duyulan korku, bilgeliğin başlangıcıdır; Yüce Olan’a dair bilgi, anlamanın göstergesidir. Şöyle söyler Her Şeye Gücü Yeten Tanrı: ‘Önümde yürü ve kusursuz ol.’ Yıkımdan önce gururun, bir çöküşten önce kibirli bir ruhaniyetin gelmekte olduğunu unutma. Kendi ruhaniyetini yöneten kişi, bir şehri alandan daha kudretlidir. Kutsal Olan, Koruyucu Tanrı şöyle söylemektedir: ‘Ruhsal istirahatına geri döndüğünde kurtulmuş olacaksın; sessizlik ve kendine güven senin gücün olacak.’ Koruyucu’yu bekleyenlerin gücü

yenilenecek; kartallar gibi kanatlara sahip olacaklar. Onlar koşacak ve yorgun düşmeyecekler; yürüyecek ve bitap düşmeyecekler. Koruyucu korkularınıza son verecek. Şöyle söyler Koruyucu: ‘Korkmayın, zira ben sizinleyim. Ümitsizliğe düşmeyin, zira ben sizin Tanrınızım. Ben sizi daha güçlü kılacağım; ben size yardım edeceğim; evet, ben sizi doğruluğumun sağ koluyla koruyacağım.’

131:2.7 (1445.1) “Tanrı bizlerin Yaratıcısı’dır; Koruyucu, bizlerin kurtarıcısıdır. Tanrı Kâinatsal yardımcıları yaratmış olup, onların hepsini korumaktadır. Onun doğruluğu dağlar kadar yüksek, yargısı yeraltı kadar derindir. O, güzelliklerinin nehirlerinden içmemize sebep olmaktadır; ve, ışığında bizler ışığı görürüz. Koruyucuya teşekkürleri sunmak ve En Yüksek Unsuru yücelten şarkılar söylemek iyi bir şeydir; sabahları derin sevgi dolu-iyiliği, akşamları kutsal bağlılığı göstermek. Tanrı’nın krallığı sonsuza kadar süren bir krallık olup, onun nüfuzu tüm nesiller boyunca varlığını korur. Koruyucu benim çobanımdır; başka hiçbir şeye ihtiyacım yoktur. O beni yeşil otlaklarda dinlendirir; durgun su kenarlarına götürür. O benim ruhumu tamir eder. O bana, doğruluğun yollarında yolumu gösterir. Evet, her ne kadar ölümün karanlık vadi boyunca yürüsem de, hiçbir kötülükten korkmayacağım; zira, Tanrı benimledir. Kesin olarak, iyilik ve bağışlama, yaşamımın her gününde beni takip edecektir; ve, ben, Koruyucu’nun evinde sonsuza kadar ikamet edeceğim.

131:2.8 (1445.2) “Yahveh, kurtuluşumun Tanrısı’dır; bu nedenle, ben, kutsal isime güvenimi koymaktayım. Ben, tüm kalbimle Koruyucu’ya güveneceğim; ben, kendi anlayışıma dayanmayacağım. İçinde bulunduğum her tutumda onu

sayacağım; ve, o bana, yollarımı gösterecek. Koruyucu, doğruluğa sadıktır; o, kendisine hizmet edenlere sözünü tutar; adil olan, inancı uyarınca yaşmalıdır. İyi şeyler yapmıyorsanız, o günahın kapınızda beklediği içindir; insanlar sürmüş oldukları kötülüğü, ekmiş oldukları günahı biçer. Kötülüğü gerçekleştirenlerden dolayı içi içinizi yemesin. Kalplerinizde doğru yoldan ayrılmışlığı görürseniz, Koruyucu sizi duymaz; Tanrı'ya karşı günah işlerseniz, sizler kendi öz ruhunuza da karşı yanlış yapmış olursunuz. Tanrı; ister iyi isterse de kötü olsun, her bir sır dolu şey ile beraber insanın yaptığı her şeyi adalete kavuşturacaktır. Bir insan kalbinde ne düşünüyorsa, gerçekte o'dur.

131:2.9 (1445.3) “Koruyucu, onu dürüst bir biçimde ve gerçekten çağıran herkesin yanındadır. Yaşlı gözler bir gece sürebilir; ancak, neşe, sabaha gelmektedir. Şen bir kalp, bir ilaç gibi iyi şeyler yapmaktadır. Dosdoğru yürüyenlerden Tanrı hiçbir şeyi esirgemeyecektir. Tanrı'dan korkun ve onun emirlerine uyum; zira, bu, insanın bütüncül görevidir. Gökleri yaratmış ve yeryüzünü meydana getirmiş olan Koruyucu şöyle söyler: ‘Orada, benden başka hiçbir Tanrı yoktur; bir tek Tanrı ve bir tek koruyucu bulunmaktadır. Yeryüzünün tamamı, bana dönün ve kurtuluşa erin. Eğer beni amaç edinirseniz, tüm kalbinizle aradığınız vakit beni bulacaksınız.’ Ağırbaşlı dünyanın sahibi olacak olup, huzurun bolluğunda yaşamının keyfini sürecektir. Kim adaletsizlik ekerse, felaket biçer; rüzgâr ekenler, fırtına biçer.

131:2.10 (1445.4) “Gelin şimdi, hadi, beraber fikir yürütelim’ der Koruyucu, ‘Günahlarınız al al olsa da, onlar kar kadar beyaz olacaklar. Her ne kadar kopkoyu kırmızı olsalar da, yün gibi

olacaklar.’ Ancak, doğru yoldan ayrılmışa hiçbir huzur yoktur; güzel olan şeyleri sizlerden esirgeyen sizin kendi günahlarınızdır. Tanrı, yüzümdeki gülümseme ve ruhumdaki neşedir. Ebedi Tanrı, benim gücümdür; o bizlerin ikamet ettiği yer olup, altında sonsuza kadar uzanan kollar bulunmaktadır. Koruyucu, kalbi kırılmış olanların yanındadır; o, bir çocuksu ruhaniyete sahip olan herkesi kurtarmaktadır. Doğru insanın sıkıntıları birçoktur; ancak, Koruyucu onu hepsinden kurtarır. Yolunu Koruyucu’nunkine bağla — güven ona, o seni güneşli günlere çıkaracaktır. En Yüksek Unsur’un gizli mekânında ikamet eden kişi, Her Şeye Gücü Yeten’in gölgesinde yaşayacaktır.

131:2.11 (1445.5) “Komşunu kendin gibi sev; herhangi bir insana karşı bir kin bile besleme. Nefret ettiğin şeylerden hiçbirini, hiçbir insana yapma. Kardeşini sev, zira Koruyucu, ‘Ben çocuklarımı hiçbir sınır olmadan seveceğim’ demiştir. Adil olanın yolu, kusursuz gün gelene kadar gittikçe daha fazla yanan parıltılı bir ışık gibidir. Bilge olanlar gök kubbenin berraklığı gibi parıldayacak olup, birçoklarını doğruluğa yönlendirmiş olanlar yıldızlar gibi hiç sona ermeden, sonsuza kadar. Doğru yoldan ayrılmışın kötü yolunu geride bırakmasına, doğru olmayan kişinin isyankâr düşüncelerden vazgeçmesine yardım edin. Koruyucu şöyle söyler: ‘Onlara yardım edin bana geri dönsünler, ve ben onlara merhamet göstereceğim; ben, cömert bir biçimde onları affedeceğim.’

131:2.12 (1446.1) “Gökyüzü ve yeryüzünün yaratıcısı olan Tanrı şöyle söyler: ‘Benim kanunumu derinden sevenler büyük huzura sahiptirler. Benim emirlerim: Beni tüm kalbinizle derinden sevmelisiniz; benim karşımda hiçbir tanrıya sahip

olmamalısınız; benim ismimi saygıyla anmalısınız; kutsal olarak muhafaza etmek için Şabat gününü hatırlayın; babanızı ve annenizi onurlandırın; öldürmemelisiniz; eşinizden başkasıyla ilişki yaşamamalısınız; çalmamalısınız; yalancı şahitlikte bulunmamalısınız; başkalarının sahip oldukları şeyleri kıskanmamalısınız.’

131:2,13 (1446.1) “Ve, Koruyucu’yu olası en yüksek düzeyde ve komşularını kendileri gibi derinden sevenler için, cennetin Tanrısı şöyle söyler: ‘Ben sizi, mezarın ellerinden kurtaracağım; ölümün kollarından özgürleştireceğim. Ben çocuklarınıza, adil olmanın yanı sıra bağışlayıcı olacağım. Yeryüzü üzerindeki yaratılmışlarım olan sizler hakkında, yaşayan Tanrı’nın evlatları olduğunuzu söylemedim mi? Ve, ben sizi, sonsuza kadar sürecek derin bir sevgi ile sevmedim mi? Ben, sizlerin benim gibi olmanız ve benimle beraber Cennet’de sonsuza kadar ikamet etmeniz için çağrıda bulunmadım mı?’”

3. Budizm

131:3,1 (1446.3) Ganid; Budizm’in, kişisel ve Kâinatsal bir İlahiyat’a sahip olmayan bir biçimde, Tanrı olmadan büyük ve güzel bir dine nasıl bu kadar yaklaşabilmiş olduğunu keşfetmede fazlasıyla şaşkınlık yaşamıştı. Buna rağmen, o; Buda dönemine kadar dahi Hindistan’da görevlerini sürdürmüş olan Melçizedek din-yayıcılarına ait öğretilerinin etkisini bir ölçüde yansıtmış bulunan belli başlı öncül inanışların bir kaydını bulmuştu. İsa ve Ganid, Buda edebiyatından şu ifadeleri derlemişlerdi:

131:3,2 (1446.4) “Saf bir kalpten, iyilik Sınırsız Olan’a doğru akmalı; varlığımın tümü, bu fani-ötesi neşeyle barışık olmalı. Ruhum tatminkârlıkla dolu olup, kalbim barışçıl güvenin derin mutluluğu ile dolup taşmaktadır. Ben hiçbir korkuya sahip değilim; ben endişeden tamamiyle uzağım. Güven içinde ikamet etmekteyim, ve düşmanlarım huzurumu bozamaz. Ben, sahip olduğum güvenin meyvelerinden memnunum. Ben, Ölümsüz Olan’a kolay yoldan nasıl ulaşacağımı buldum. Ben inancın, uzun yolculuğumda bana her zaman göz kulak olması için dua etmekteyim; ben, öteye duyulan inancın beni yüzüstü bırakmayacağını biliyorum. Ben; alçak gönüllülük, doğruluk, bilgelik, cesaret, bilgi ve kararlılık yaratan inancın kendisi bile olarak, Ölümsüz Olan’ın inancı ile dolup taşar hale geldiklerinde kardeşlerimin kalkınacağını bilmekteyim. Haydi, kederi geride bırakalım ve korkularımızı bir kenara atalım. İnanç ile, haydi gelin, gerçek doğruluğa ve içten insanlığa sınırsız sarılalım. Haydi, adalet ve bağışlama üzerine derince düşünmeyi öğrenelim. İnanç, insanın gerçek servetidir; o, erdem ve ihtişamın bahşedilmişliğidir.

131:3,3 (1446.5) “Doğru olmamak, horgörülesidir; günah, kınanılasıdır. İster düşüncede olsun isterse de eylemlere geçirilmiş olsun, kötülük insanı bayağılaştırmaktadır. Toz nasıl rüzgârı izlerse, acı ve keder, kötülüğün yolunu öyle takip eder. Gölge nasıl maddi şeylerin bedenini izlerse, mutluluk ve iç huzur, temiz düşünceyi ve erdemli yaşamı öyle takip eder. Kötülük, yanlış yönlendirilmiş düşüncenin meyvesidir. Günah olmayan yerde günahı görmek kötülüktür; günah olan yerde hiçbir günahı görmemek. Kötülük, sahte inanışların yoludur. Şeyleri oldukları gibi görerek kötülükten kaçınanlar, böylelikle gerçeklikle bütünleşerek neşeye sahip olurlar. Günahtan

tiksinti duyarak, acınıza bir son verin. Soylu Olan’a dönüp yukarı baktığınızda, gûnahtan bütün bir kalp ile ayrılın. Kötülük için hiçbir özürde bulunmayın; günah için hiçbir bahaneyi öne sürmeyin. Geçmiş günahlarınızı telafi etmek için çabada bulunarak, ona olacak gelecek eğilimlerinize karşı koymada kuvvet elde edersiniz. Bireyin kendisine getirdiği sınır, pişmanlıktan doğmaktadır. Soylu Olan’a itiraf edilmemiş hiçbir kusur bırakmayın.

131:3.4 (1447.1) “Güler yüzlülük ve memnuniyetlik, iyi yapılmış ve Ölümsüz Olan’ın ihtişamı için gerçekleştirilmiş eylemlerin ödülleri­dir. Hiçbir insan seni, sahip olduğun aklın özgürlüğünden mahrum bırakamaz. Dininin inancı kalbini özgürleştirdiğinde, akıl, bir dağ gibi, istikrara kavuştuğunda ve olduğu yerde güçlü durur hale geldiğinde, ruhun barışıklığı bir nehrin suları gibi huzur akacaktır. Kurtuluştan emin olanlar, sonsuza kadar; şehvetten, kıskançlıktan, nefretten ve servetin aldaticılıklarından uzaktırlar. Her ne kadar inanç daha iyi yaşamın enerjisi ise de, yine de, kendi kurtuluşunuzun gerekliliklerini kararlılıkla yerine getirmek zorundasınız. Nihai kurtuluşunuzu teminat altına almak istiyorsanız, o zaman, tüm doğruluğu içtenlikle yerine getirmeyi arzuladığınızdan emin olun. İçten doğup gelen kalbin hissettiği kendinden eminliğini emek vererek elde edin, ve böylece, ebedi kurtuluşun derin mutluluğunu memnuniyetle deneyimleyen konuma erin.

131:3.5 (1447.2) “Üşengeçlikte, tembellikte, düşkünlükte, hareketsizlikte, utanmazlıkta ve bencillikte ısrar eden hiçbir dindar, ölümsüz bilgeliğin aydınlanmasına erişmeyi hayal dahi edemez. Ancak, her kim düşünceli, sağgörü­lü, irdeleyici, istekli ve içten olursa — dünya üzerinde hâlihazırda yaşarken

bile — huzurun olası en yüksek düzeydeki aydınlanmasına ve kutsal bilgeliğin özgürlüğüne erişebilir. Unutmayın, her eylem kendisine ait karşılığı alacaktır. Kötülük kederle sonuçlanmakta olup, günah acıyla son bulur. Neşe ve mutluluk, iyi bir yaşamın neticesidir. Kötülük yapan kişi bile, kötü eylemlerinin tamamiyle sonuçlanma vaktinden önce bir müsamaha dönemini keyifle deneyimler; ancak, kaçınılmaz olarak orada, işlenen kötülüğün bütüncül hasadı gelmek zorundadır. Kalbinden şöyle geçirerek, hiçbir kişinin günahı hafife alır biçimde düşünmesine izin vermeyin: ‘Suçun cezası bana gelsin.’ Ne gerçekleştirirseniz, aynısı, bilgeliğin yargısı içinde, size yapılacaktır. Akranlarınıza gerçekleştirilmiş olan haksızlık size geri dönecektir. Yaratılmış, eylemlerinin nihai sonundan kaçamaz.

131:3.6 (1447.3) “Düşüncesiz kişi kalbinde söyle söyledi: ‘Kötülük beni avucunun içine alamaz’; ancak, güvenceye, ruh reddedilmeyi arzuladığında ve akıl bilgeliği aradığında sahip olunur. Bilge kişi; düşmanları arasında dostane, kargaşa çıkaran karşısında huzurlu, ve açgözlü karşısında cömerttir. Kişinin kendini beğenmişliği, sağlıklı bir tarladaki ayırık otları gibidir. Bencillik, büyük üzüntüyle sonuçlanır; hiç durmadan gerçekleştirilen önemseme yaşamı sonlandırır. Denetim altına alınmış akıl mutluluğa kavuşturur. Kendi benliğinin üstesinden gelen ve onu denetim altına alan, savaşçıların en büyüğüdür. Her şeyde gözetildiği haliyle sınırlılık iyidir. Erdemi başının tacı yapan ve görevini sadakat ile yerine getiren kişi, yalnızca bu nitelikler neticesinde bile, üstün bir kişidir. Kızgınlığın ve kinin sizler üzerinde üstünlük kurmasına izin vermeyin. Hiç kimse hakkında acımasız sözcüklerde bulunmayın. Tatminkârlık, en büyük servettir. Bilgece verilen, hiç elden

çıkamamıştır. Kendinize yapılmasını istemeyeceğiniz şeyleri diğerlerine yapmayınız. Kötülük karşısında iyilikle cevap veriniz; kötülüğün üstesinden iyilikle geliniz.

131:3.7 (1447.4) “Doğru bir ruh, tüm dünyaya olan egemenlikten daha çok arzu edilmesi gereken şeydir. Ölümsüzlük, içtenliğin hedefidir; ölüm, düşüncesiz yaşamın sonudur. En içten olanlar ölmemektedir; düşüncesiz olanlar, çoktan ölüdürler. Ölümün olmadığı düzeye dair kavrayışa sahip olanlar kutsanmış olanlardır. Yaşamakta olana işkence edenler, ancak zerre kadar ölümden sonra mutluluğu bulabilir. Fedakâr olan, sınırsız bağımsızlığın derin yoğun mutluluğunu keyifle deneyimlediği ve soylu cömertlikle büyümeyle devam ettiği cennete gider. Doğruluk içinde düşünen, soyluca konuşan ve fedakârca eylemde bulunan her fani, yalnızca burada, bu kısa yaşam boyunca erdemi keyifle deneyimlemeyecek, aynı zamanda, bedeninin ayrışımından sonra da, cennetin güzelliklerini keyifle deneyimlemeye devam edecektir.”

4. Hinduizm

131:4.1 (1447.5) Melçizedek din-yayıncıları, her nereye seyahat ettilerse tek Tanrı’ya dair öğretileri kendileriyle beraber taşımıştı. Bu tek-tanrı inanç savının büyük bir kısmı, diğer ve önceki kavramsallaşmalar ile birlikte, Hinduizm’in ilerideki öğretileri içinde vücutlaşmış hale geldi. İsa ve Ganid, şu alıntı metinlerini çıkarmışlardı:

131:4.2 (1448.1) “O, büyük Tanrı’dır; her bakımdan olası en yüksek düzeydedir. O, her şeyi içine olan Koruyucu’dur. O, Kâinatların tümünün yaratıcı ve denetleyenidir. Tanrı, tek Tanrı’dır; o tek başına olup, yanında hiç kimse

bulunmamaktadır; o, bir tektir. Ve, bu tek Tanrı, bizlerin Mevcut Kılıcısı ve ruhun en nihai sonudur. Yüce Olan, tarif edilebilenin ötesinde göz alıcıdır; o, Işıkların Işığı'dır. Her kalp ve her dünya, bu kutsal ışık tarafından aydınlanır. Tanrı — yaratılmışlarının yanı başında bulunduğu bir biçimde — bizlerin koruyucusudur; ve, onu bilmeyi öğrenenler ölümsüz hale gelir. Tanrı, enerjinin muazzam büyüklükteki kaynağıdır; o, Büyük Ruh'dur. O, her şey üzerinde Kâinatsal koruyuculuğu gerçekleştirmektedir. Bu tek Tanrı sevgi dolu, ihtişam sahibi ve hayran olunasıdır. Tanrımız güç bakımından en yüce olup, en yüce konumda ikamet etmektedir. Bu gerçek Kişi, ebedi ve kutsaldır; o, cennetin başat Koruyucusu'dur. Sen, varlıkların kaynağı, yaratımın Koruyucusu ve evrenin yöneticisi olan En Yüce Kişi; yaratılmışların olarak bizlere, aracılığıyla her yerde mevcut olabildiğin gücü açığa çıkar. Tanrı, güneşi ve yıldızları yarattı; o berrak, saf ve varlığını kendinden alandır. Onun ebedi bilgisi kutsal bir biçimde bilgedir. Ebedi Olan'a, kötülük işlememiştir. Her ne kadar Kâinat Tanrı'dan türemiş olsa da, o Kâinatı olması gerektiği gibi yönetmektedir. O, yaratımın nedenidir; ve, böylece, her şey onun içinde oluşmuştur.

131:4.3 (1448.2) “Tanrı, ihtiyaç duyulduğuna her iyi insanın güvenli sığınağıdır; Ölümsüz Olan, tüm insanlıkla ilgilenmekte ve onu gözetmektedir. Tanrı'nın kurtarıcı güçlü olup, iyiliği şükran sahibidir. O, kutsanmış bir savunucu olarak sevgi dolu bir koruyucudur. Şöyle söyler Koruyucu: ‘Ben, onların sahip oldukları ruhlarda bir bilgelik lambası olarak ikamet etmekteyim. Ben, göz alıcı olanın berraklığı ve iyi olanın iyilik özüyüm. İki veya üç kişinin bir araya geldiği yerde, ben de orada bulunmaktayım.’ Yaratılmış, Yaratılan'ın mevcudiyetinden kaçamaz. Koruyucu, her faninin sahip olduğu

gözlerin sonu gelmez kırpışlarını bile saymaktadır; ve, bizler, bu kutsal Varlık’a ayrılmaz dostumuz olarak ibadet ederiz. O; her yere nüfuz eden, eli bol, her yerde mevcut bulunan ve sonsuz bir biçimde iyi olandır. Koruyucu, bizlerin yöneticisi, sığınağı ve yüce denetleyicisidir; ve, onun en başından beri var olan ruhaniyeti fani ruhun içinde ikamet etmektedir. Ahlaki olmayanın ve erdemli olanın Ebedi Şahit’i, insanın kalbinde ikamet eder. Haydi, hayran olunası ve kutsal Canlandırıcı üzerinde uzun uzun düşünelim; ruhaniyetinin düşüncelerimizi bütünüyle yönlendirmesine izin verelim. Bu gerçek olmayan dünyadan bizi gerçek olana götür! Karanlıktan bizi ışığa götür! Ölümünden bizi ölümsüzlüğe yönlendir!

131:4.4 (1448.3) “Her türlü nefretten temizlenmiş olan kalplerimizle, haydi, Ebedi Olan’a ibadet edelim. Tanrımız, duanın Koruyucusu’dur; o, çocuklarının haykırışını duymaktadır. Her insanın iradesini Kararından Dönmeyen’e vermesine izin verin. Haydi, duanın Koruyucusu’nun yüce gönüllülüğünden mest olalım. Duanı seni en içten bilen arkadaşın yap, ve ruhunun yardımcısı olana ibadet et. ‘Eğer bana sadece sevgi içinde bile ibadet edecek olursanız’ der Ebedi Olan, ‘sizlere bana erişmeniz için bilgeliği vereceğim; zira, bana olan ibadet, tüm yaratılmış için ortak erdemdir.’ Tanrı karanlıkta kalmışın aydınlatıcısı, ve güçsüz düşmüşlerin gücüdür. Tanrı bizlerin güçlü arkadaşı olduğu için, artık hiçbir korkuya sahip değiliz. Bizler, hiçbir zaman alt edilmemiş olan Fatih’in ismini yüceltmekteyiz. Bizler ona ibadet etmekteyiz, çünkü o insanın sadık ve ebedi yardımcısıdır. Tanrı, bizlerin mutlak önderi ve hata yapmaz rehberidir. O, sonsuz enerjiyi ve sınırsız bilgeliği elinde bulundurarak yer ve göğün büyük ebeveynidir. Onun ihtişamı ulvi olup, güzelliği kutsaldır. O, Kâinatın yüce sığınağı

ve sonsuza kadar varlığını sürdürecektir olan kanunun değişmez koruyucusudur. Tanrımız, yaşamın Koruyucusu ve tüm insanların Huzur Vericisi'dir; o, insanlığın derinden seveni ve sıkıntıya düşmüşlerin yardımcısıdır. O yaşamlarımızı veren olup, insan sürülerinin İyi Çobanı'dır. Tanrı bizlerin babası, kardeşi ve arkadaşısıdır. Ve, bizler, varlığımızın en derinimizde bu Tanrı'yı bilmeyi arzulamaktayız.

131:4,5 (1448,4) “Bizler, kalplerimizin duyduğu arzu ile inancı başarıyla elde etmeyi öğrenmiş bulunmaktayız. Bizler, duygularımız üzerine getirdiğimiz kısıtlama ile bilgiye ulaşmış haldeyiz; ve, bilgelik vasıtasıyla bizler, En Yüce Olan'da huzuru deneyimlemiş haldeyiz. İnanca bütüncül olarak sahip olan kişi, iç benliği Tanrı'da kararlı olduğunda gerçek anlamda ibadet etmektedir. Tanrımız, bir palto olarak gökleri giymektedir; o aynı zamanda, diğer altı genişçe uzanan evrende ikamet etmektedir. O, her şey üzerinde ve her şey bakımından en yüce olandır. Bizler, akranlarımıza karşı gerçekleştirdiğimiz tüm hak ihlallerimiz için Koruyucu'dan bağışlama arzulamaktayız; ve, bizler arkadaşımızı, tarafımıza gerçekleştirmiş olduğu yanlıştan özgür bırakacağız. Ruhaniyetimiz kötülüğün tümünden tiksiniyor; bu nedenle, ey Koruyucu, günahın tüm lekesinden bizleri arındır. Biz Tanrı'ya, bizleri derinden seven biri olarak — bir huzur verici, bir koruyucu ve bir kurtarıcı halinde dua etmekteyiz.

131:4,6 (1449,1) “Kâinat Bekçisi'nin ruhaniyeti, basit yaratılmışın ruhuna girmektedir. Tek Tanrı'ya ibadet eden kişi bilgedir. Kusursuzluğun peşine düşmüş olan kişi, gerçekten de, Koruyucu En Yüce'yi bilir olmalıdır. En Yüce Olan'ın neşe içindeki güvencesini bilen kişi hiçbir zaman korku

duymamaktadır, zira En Yüce Olan kendisine hizmet edenlere ‘Korkma, çünkü ben yanıdayım’ der. Yazgının Tanrı’sı, Yaratıcımız’dır. Tanrı, gerçekliktir. Ve, yaratılmışları kendisini, tamamiyle gerçekliği bilen hale gelen bir biçimde — Tanrı arzusu ile anlamalıdır. Gerçeklik ebedidir; o, Kâinatı idame ettirmektedir. Bizlerin en yüce arzusu, En Yüce Olan ile birliktelik olmalıdır. Büyük Denetleyici, her şeyin var kılıcısıdır — her şey ondan evirilmektedir. Ve, görevin tamamı şudur: Herhangi bir insanın diğerine, kendisi için kınanacak nitelikte olan bir şeyi yapmasına izin vermeyin; hiçbir kötü niyeti onaylamayın, size cebir kullanana aynısını göstermeyin, kızgınlığı bağışlama ile alt edin, ve nefreti iyilik ile ezin. Ve, bizler bunların hepsini gerçekleştirmeliyiz çünkü Tanrı, dünyevi cürümlerin hepsini bozan iyi bir arkadaş ve şükran sahibi bir babadır.

131:4,7 (1449.2) “Tanrı Babamız, yeryüzü annemiz, ve Kâinat doğum yerimizdir. Tanrı olmadan, ruh bir esirdir; Tanrı’yı tanımak ruhu özgür bırakmaktadır. Onunla birlik olan bir biçimde Tanrı üzerinde düşünerek, kötülüğün yanıltıcılıklarından özgürleşme ve tüm maddi zincirlerden nihai kurtuluş gelmektedir. İnsanın mekânı bir parça deri gibi katladığı zaman, kötülüğün sonu gelecektir çünkü insan bu aşamada Tanrı’yı bulmuş konumdadır. Ey Tanrı; şehvet, kin ve açgözlülük olarak — cehennemin üç katmanlı yıkımından bizleri kurtar! Ey ruh, ölümsüzlüğün ruhaniyet mücadelesi için kendini hazırla! Fani yaşamın sonu geldiğinde, daha yetkin ve daha güzel bir bütünlük için bu bedenden vazgeçmede ve korkunun, kederin, açlığın, susuzluğun ve ölümün bulunmadığı Yüce ve Ölümsüz Olan’ın âlemlerinde uyanmada tereddüt etme. Tanrı’yı bilmek, ölüm ile olan bağları koparmaktadır. Tanrı-bilen ruh evrende,

sütün yüzeyinde ortaya çıkan kaymak gibi yükselmektedir. Bizler, sürekli yaratılmışların kalbinde oturmakta olan Büyük Ruh olarak, her daim çalışan Tanrı'ya ibadet etmekteyiz. Ve, insan kalbinde taht kurmuş olan Tanrı'yı bilenler, ölümsüz olarak — onun gibi olma nihai sonuna sahiptir. Kötülük bu dünyada geride bırakılmalıdır; ancak, erdem ruhu cennete kadar takip etmektedir.

131:4.8 (1449.3) “Şunu söyleyen kişi yalnızca doğru yoldan ayrılmış kişidir: “Kâinat ne gerçekliğe ne de yöneticiye sahiptir; o yalnızca, bizim şehvetle arzuladığımız şeyler için tasarlanmıştır. Bu tür ruhlar, uslarının küçüklüğü tarafından aldanmaktadırlar. Onlar böylelikle, kendilerini şehvetlerinin tatminine terk etmekte, ruhlarını erdemin sevinçlerinden ve doğruluğun zevklerinden mahrum bırakmaktadır. Günahtan olan kurtuluşu deneyimlemekten daha ne büyük olabilir ki? En Yüce'yi görmüş olan ölümsüzdür. Beden içinde bulunan insanın arkadaşları ölümden varlığını kurtaramaz; yalnızca erdem, insanın Cennet'in mesut ve güneşin aydınlattığı tarlalara olan sürekli ilerleyişinde onun yanı başında yürümektedir.”

5. Zerdüştlük

131:5.1 (1449.4) Zerdüş'tün kendisi, doğrudan bir biçimde, öncül Melçizedek din-yayıcılarından gelen soylar ile iletişim halindeydi; ve, tek Tanrı'dan oluşan onların inanış savları, Fars'da kurmuş olduğu din içinde ana bir öğreti haline gelmişti. Musevilik dışında, bu günün hiçbir dini, bahse konu bu Salem öğretilerinden daha fazlasını taşımamıştı. Bu dinin kayıtlarından, Ganid, şu metin alıntılarında bulunmuştu:

131:5.2 (1450.1) “Her şey; tüm bilgeliğe sahip, iyi, doğru, kutsal, muhteşem ve ihtişamlı olarak — Tek Tanrı’dan gelmekte olup, ona aittir. Bu, bizim Tanrımız, tüm aydınlığın kaynağıdır. O; tüm iyi niyetlerin Tanrısı olarak Yaratan olup, Kâinat adaletinin koruyucusudur. Yaşamı bilgece bir biçimde idame ettirmek, gerçekliğin ruhaniyeti ile uyumlu olarak hareket etmektir. Tanrı her şeyi görmekte olup, hem doğruluktan ayrılmış olanın kötü eylemlerine hem de doğru olanın iyi işlerine faaliyetlerine bakmaktadır; Tanrımız her şeyi, parıldayan bir gözle gözlemlemektedir. Onun eli, iyileştirme dokunuşudur. Koruyucu, her şeye gücü yeten yardımcıdır. Tanrı yardım eden elini, hem doğruya hem de ondan ayrılmışa uzatır. Tanrı dünyayı oluşturmuş olup, hem iyi hem de kötünün karşılıklarını belirlemiştir. Her şeyi bilen Tanrı, temiz kalplilikle düşünen ve doğru bir biçimde hareket eden dindar ruhlara ölümsüzlük sözü vermiştir. En yüce bir biçimde arzu ettikçe, siz arzu ettiğiniz şey olursunuz. Güneşin ışığı, Kâinata Tanrı’yı kavrayabilenler için bilgeliktir.

131:5.3 (1449.6) “Bilge Olan’ın keyfini arayarak Tanrı’yı yüceltin. Onun açığa çıkarılmış dini tarafından emredilen doğrultularda neşeyle yürüyerek ışığın Tanrısı’na ibadet edin. Orada yalnızca, Işıkların Koruyucusu olarak tek bir En Yüce Tanrı bulunmaktadır. Bizler; suları, bitkileri, hayvanları, yeryüzünü ve gökleri yaratmış olana ibadet etmekteyiz. Bizler, ebedi ışık ile bahşedilmiş cömert Ölümsüz olarak en güzel olana ibadet etmekteyiz. Tanrı bizlerden en uzakta olandır; ama aynı zamanda, o, ruhlarımızda ikamet edişi bakımından bizleri en yakın olandır. Tanrımız, ilahi ve en kutsal olan Cennetin Ruhaniyeti’dir; ve yine de, o insanlara, tüm yaratılmışlar içindeki en arkadaşıl olanından daha arkadaşçıldır. Tanrı,

onun bilgisini elde etme olarak bu, tüm uğraşların en büyüğünde bizlere en yardımcı olanıdır. Tanrı, en fazla hayran duyulası ve doğru olan arkadaşdır; o bizlerin bilgeliği, yaşamı, ve ruh ve beden gücüdür. İyi olan düşüncemiz vasıtasıyla bilge Yaratan bizleri; iradesini gerçekleştirmemize yetkin hale getirecek, böylece kutsal bir biçimde kusursuz olan her şeyin gerçekleşimine erişmemizi sağlayacaktır.

131:5.4 (1449.7) “Koruyucu, bizlere, ruhaniyetin bir sonraki yaşamı için hazırlanırken beden içindeki bu yaşamı nasıl yaşayacağımızı öğret. Konuş bizlere, Koruyucu, biz senin arzu ettiğin şeyleri gerçekleştireceğiz. İyi yolları öğret bizlere, ve biz doğru yoldan gideceğiz. Senine olan birlikteliğe erişebilmemize izin ver. Bizler, doğruluk ile birlikteliğe götüren dinin doğru olduğunu bilmekteyiz. Tanrı; bizlerin bilge doğası, en iyi düşüncesi ve doğru olan eylemidir. Dileriz Tanrı, kutsal ruhaniyet ile olan bütünlüğü ve kendisi içindeki ölümsüzlüğü bizlere layık görür.

131:5.5 (1449.8) “Bilge Olan’ın bu dini, inanmakta olanı her kötü düşünceden ve günahkâr eylemden temizler. Düşüncede, sözde veya eylemde — ister bilinç dâhilinde isterse istemeden olsun — doğru olana karşı gelmişsem, cennetin Tanrısı önünde pişmanlık içinde eğilmekteyim; ve, ben, merhamet için dualarımı ve bağışlama için yüceltmelerimi sunmaktayım. Ben bilmekteyim ki, itirafta bulunduğum zaman, kötü olan şeyi tekrar yapmamayı amaç edindiğimde, bu günah ruhumdan temizlenecektir. Bilmekteyim ki, bağışlama günahın bağlarını koparmaktadır. Kötülük yapan cezasını bulacaktır, ancak gerçekliği takip edenler ebedi bir kurtuluşun derin mutluluğunu memnuniyetle yaşayacaklardır. Şükranla bizleri sarmala ve

kurtarıcı gücünü ruhlarımızın yararına kullan. Bizler merhamet istemekteyiz çünkü kusursuzluğa erişmeyi amaçlıyoruz; bizler, Tanrı gibi olacağız.”

6. Suduanizm (Jainizm)

131:6.1 (1450.5) Hindistan’da — Melçizedek öğretisinin kurtuluşu olarak — tek Tanrı’nın inanış savını muhafaza etmiş dini inanç sahiplerinin üçüncü topluluğu, bu dönemlerde Suduanistler olarak bilinmekteydi. Daha sonra bu inananlar, Jainizm’in takipçileri olarak bilinir hale gelmişlerdir. Onlar şunun öğretilerinde bulunmuşlardı:

131:6.2 (1450.6) “Cennetin Koruyucusu en yücedir. Günah işlemiş olanlar gökte yükselmeyeceklerdir; ancak, doğruluğun yollarında yürümekte olanlar, cennette bir yer bulacaklardır. Bizlere, gerçekliği bildiğimiz takdirde, buradan sonraki yaşamın güvencesi verilmiştir. İnsanın ruhu gökteki en yüksek yere yükselebilir, burada gerçek ruhsal doğasını geliştirebilir, kusursuzluğa erişebilir. Cennetin yerleşkesi, insanı günahın esaretinden kurtarmakta ve ona nihai güzellikleri takdim etmektedir; doğru olan insan hâlihazırda, günahın ve onunla ilişkili tüm olumsuz şeylerin sonlanmış olduğu bir konumu deneyimlemiş bulunmaktadır. Benlik, insanın alt edilemez düşmanıdır; ve, benlik, insanın şu en büyük dört tutkusu tarafından dışa vurulmaktadır: sinir, gurur, aldatma ve açgözlülük. İnsanın en büyük zaferi, kendisi üzerinde gerçekleştirdiği fetihtir. İnsan bağışlama için Tanrı’ya yöneldiğinde ve ağırbaşlılıkla bu türden bir özgürlüğü keyifle deneyimlediğinde, o bunun aracılığıyla korkudan kurtarılır. İnsan yaşam boyunca, kendisine davranılmasını istediği bir biçimde akran yaratılmışlarına davranarak ilerlemelidir.”

7. Şinto

131:7.1 (1451.1) Tam da yakın bir zaman içinde, bu Uzak-Doğu dininin el yazmaları ilk kez İskenderiye kütüphanesine alınmıştı. Bu, Ganid'in daha öncesinde hiçbir şekilde duymamış olduğu bir dünya diniydi. Bu inanç da, şu özet metinlerde sergilendiği gibi, öncül Melçizedek öğretilerinin varlığını sürdürmekte olan kalıntılarını taşımıştı:

131:7.2 (1451.2) “Koruyucu şöyle söyler: 'Sizler, hepiniz, benim kutsal gücümün alıcılarısınız; insanların tümü, benim bağışlama hizmetimi memnuniyetle deneyimlemektedir. Ben, her bir ülkede gerçekleşen doğru olan insanların çoğalımının tamamından büyük keyif duyarım. Hem doğanın güzelliklerinde hem de insanların erdemlerinde, Cennetin Prensi, kendisini açığa çıkarmayı ve doğru olan doğasını göstermeyi arzular. Eskinin insanları ismimi bilmediği için, ben kendimi; görünülebilir bir mevcudiyet içinde dünyaya doğmuş olarak dışa vurmuş olup, insanın ismimi unutmaması için bu türden alçalmaya bile katlandım. Ben, göğün ve yerin yaratanyım; güneş ve aya ek olarak yıldızların tümü benim irademe itaat eder. Ben, karadaki ve dört denizdeki tüm yaratılmışların yöneticisiyim. Her ne kadar ben muhteşem ve en yüce olsam da, hala, en fakir insanın duasına kulak veririm. Eğer her yaratılmış bana ibadet edecek olursa, onun ettiği duayı duyar, kalbinin arzusunu kendisine veririm.'

131:7.3 (1451.3) “‘Ne zaman insan endişeye kendini bıraksa, kalbinin ruhaniyetinin gösterdiği rehberlikten bir adım geri atar.’ Gurur, Tanrı'nın açık bir biçimde görünüşünü kapatmaktadır. Eğer cennetsel yardımı alacak olursanız, gururunuzu bir tarafa bırakınız; gururun her bir zerresi, sanki kocaman bir bulut gibi,

hayat kurtaran ışığı engellemektedir. Eğer içte haklı olmazsanız, dışta dua etmeniz nafilidir. ‘Eğer dualarınızı duyarsam, yalan ve ikiyüzlülükten tamamen uzak olarak, temiz bir kalp ve onunla beraber gerçekliği bir ayna gibi yansıtan bir ruh ile huzuruma çıktığınız içindir. Eğer ölümsüzlüğü elde edecek olursanız, dünyayı ardınızda bırakın ve bana gelin.’”

8. Taoizm

^{131:8.1 (1451.4)} Melçizedek’in ileticileri, Çin’in derinlerine kadar girmişti; ve, tek Tanrı’ya dair inanç savı, birkaç Çin dininin öncül öğretilerinin bir parçası haline gelmişti; en uzun süreli olarak varlığını korumuş ve tek-tanrısallık gerçekliğinin en fazlasının taşıdığı olan Taoizm’di; ve Ganid, onun kurucusunun sahip olduğu öğretilerden şunları derlemişti:

^{131:8.2 (1451.5)} “Ne kadar katışıksız ve ne kadar da barış içerisindedir Yüce Olan; ve aynı zamanda ne kadar güçlü ve kudretli, ne kadar derin ve kavranılamazdır O! Cennetin bu Tanrısı, her şeyin onur duyulan atasıdır. Eğer Ebedi Olan’ı biliyorsanız, siz aydınlanmış ve bilgesinizdir. Eğer siz Ebedi Olan’ı bilmiyorsanız, o zaman, bilgisizlik kendini kötülük olarak dışa vurmakta, ve böylece günahın tutkuları doğmaktadır. Bu muhteşem Varlık, gökler ve yeryüzü olmadan önce vardı. O, gerçekten ruhsaldır; o tek başına mevcudiyetine sahip olup, değişmemektedir. O gerçekten de, dünyanın doğurandır; ve, tüm yaratım onun etrafında dönmektedir. Bu Muhteşem Olan kendisini insanlara aktarmakta, ve böylelikle, onları gelişmeye ve kurtuluşa ermeye yetkin kılmaktadır. Biri çok az bir bilgidен fazlasına bile sahip olmasa bile, hala, En Yüce Olan’ın yollarında yürüyebilir; o, cennetin iradesine tabi olabilir.

131:8.3 (1452.1) “Gerçekliğin tüm iyi işleri, En Yüce Olan’dan gelmektedir. Her şey yaşam için, Büyük Kaynak’a bağlıdır. Muhteşem En Yüce, bahsettikleri için hiçbir karşılık beklememektedir. O güç bakımından en yüce olandır, ama yine de, görüşümüzden gizli kalmaya devam etmektedir. O, yaratılmışlarını kusursuzlaştırırken, aralıksız bir biçimde kendi niteliklerini başkalaştırmaktadır. Cennetsel Neden, tasarımlarında yavaş ve sabırlı, ancak kazanımlarından emindir. En Yüce Olan, Kâinatın tamamını sarmalamakta ve her şeyi idame ettirmektedir. Onun dolup taşan etkisi ve her şeyi kendisine çeken gücü ne kadar da büyük ve kudretlidir! Gerçek iyilik, her şeyi kutsaması ve hiçbir şeye zarar vermemesi bakımından su gibidir. Ve, su gibi, gerçek iyilik; en alt düzeylerin, hatta diğerlerinin kaçındığı düzeylerin bile, ve En Yüce Olan’ın tutumunu temsil ettiği için, peşine düşmektedir. En Yüce Olan; her şeyi yaratmakta, doğa içerisinde onları beslemekte ve ruhaniyet içinde onları kusursuzlaştırmaktadır. Ve, Yüce’nin, zorlamadan yaratılmışı nasıl desteklediği, koruduğu ve kusursuzlaştırdığı bir gizdir. O, rehberlik etmekte ve yönlendirmektedir, ama bunu kendi üstünlüğünü öne çıkararak gerçekleştirmemektedir. O ilerlemeyi sağlayan bir biçimde hizmet etmektedir, ama bunu bütüncül teslimiyet altına alarak yapmamaktadır.

131:8.4 (1452.2) “Bilge kişi, kalbini evrenselleştirir. Azcık bir bilgi tehlikeye açık bir şeydir. Gelecekte büyük olmayı arzulayanlar, kendilerini alçak gönüllü kılmayı öğrenmek zorundadırlar. Yaratırken En Yüce Olan, dünyanın annesi hale gelmişti. Bir kişinin annesini bilmesi, o kişinin evlatlığını tanıması anlamına gelmektedir. Kısımların tamamını bütünü bakiş açısından değerlendiren kişi bilge bir insandır. Her

insanı, sen onun yerindeymişçesine gibi düşün. Zarar vermiş olan yanlışı iyilik ile telafi et. Eğer insanları derinden seversen, onlar yanına doğru gelecektir — onları kazanmakta hiçbir zorluk yaşamayacaksın.

131:8.5 (1452.3) “Muhteşem En Yüce, her yeri kaplayandır; o sağda ve sol taraftadır; o, tüm yaratımı desteklemekte olup, tüm gerçek varlıklarda ikamet etmektedir. Siz En Yüce’yi bulamazsınız; ne de siz, onun bulunmadığı bir yere gidebilirsiniz. Eğer bir insan yapmakta olduğu şeylerin kötülüğünün farkına varırsa ve kalbinden gelerek günahlarından pişmanlık duyarsa, bunun sonucunda o bağışlama talep edebili; o, cezalandırmadan kaçabilir; o, felaketi derin mutluluğuna dönüştürebilir. En Yüce, tüm yaratım için güvenli sığınaktır; o, insanlığın koruyucusu ve kurtarıcısıdır. Eğer siz onu her gün arzularsanız, onu bulacaksınız. O günahları bağışlayabildiği için, gerçekten de, tüm insan için en kıymetli olandır. Tanrı’nın insanı, ne yaptığı için değil, kim olduğu için ödüllendirmekte olduğunu her zaman hatırlayın; böylelikle, sizler, karşılık düşüncesi beslemeden akranlarınıza el uzatmalısınız. Benliğe olan yararını düşünmeden iyi olan şeyleri yapın.

131:8.6 (1452.4) “Ebedi Olan’ın yasalarını bilenler bilgedirler. Kutsal kanundan olan bilgisizlik, acı ve yıkımdır. Tanrı’nın kanunlarını bilenler açık görüşlüdürler. Eğer Ebedi Olan’ı bilecek olursanız, her ne kadar bedeniniz yok olsa da, ruhunuz ruhaniyet hizmetinde kurtuluşa erişecektir. Sizler, önemsizliğini tanıdığınız zaman gerçekten bilgesinizdir. Ebedi Olan’ın ışığında durduğunuzda, En Yüce Olan’ın aydınlatışını memnuniyetle deneyimleyeceksiniz. Kişiliklerini En Yüce

Olan'ın hizmetine adayanlar, Ebedi Olan'ın bu arayışında derin neşe içindedirler. İnsan öldüğünde, ruhaniyeti evine olan muhteşem yolculuğunda uzun süreli uçuşu için kanat çırpmaya başlamaktadır.”

9. Konfüsyüsçülük

131:9.1 (1452.5) Dünyanın büyük dinleri içinde en az Tanrı-tanıyanı olanı bile, Melçizedek din-yayıcılarının tek-tanrıcılığını ve onların kararlı varislerini kabul etmişti. Ganid'in Konfüsyüsçülük özeti şuydu:

131:9.2 (1452.6) “Büyük Cennet neyi gerçekleştirirse, o hatasızdır. Gerçeklik, gerçek ve kutsaldır. Her şey, Büyük Cennet'den kaynaklığını almaktadır; ve, Büyük Cennet hiçbir hata yapmamaktadır. Büyük Cennet, alt düzeyde bulunan yaratılmışları eğitmede ve onları geliştirmede yardımcı olması için birçok bağımlı görevli atamıştır. Büyük, çok büyüktür, yukarıdan insanları yönetmekte olan Tek Tanrı. Tanrı güç bakımından ihtişam sahibi, adalet bakımından hayretler içinde bırakıcıdır. Ancak, bu Büyük Tanrı, alt düzeydeki birçok insan topluluğu üzerine bile ahlaki bir duyuş aktarmıştır. Büyük Cennet'in cömertliği hiçbir zaman kesilmemektedir. İyilik, Büyük Cennet'in insanlara verdiği en seçkin hediyesidir. Büyük Cennet, insanın ruhuna kendi soyluluğunu bahşetmiştir; insanın erdemleri, Büyük Cennet'in soyluluğunun bu bahşedilmişliğinin meyveleridir. Büyük Cennet her şeyin farkında olup, yapmış olduğu her şeyde insanı takip etmektedir. Ve, bizler, Büyük Cennet'i Babamız ve Annemiz olarak adlandırdığımızda çok iyi bir şey yapmaktayız. Eğer bizler kutsal atalarımızın bu şekilde hizmetlileri olursak, artık güven içince Cennet'e dua edebiliriz. Her zaman ve her şeyde, haydi

gelin, Cennet'in sahip olduğu ihtişam karşısında huşuyla duralım. Bizler, En Yüksek Unsur ve egemen Hükümdar olan ey Tanrı, yargının sende olduğunu ve bağışlamanın tümünün kutsal kalpten geldiğini kabul etmekteyiz.

131:9.3 (1453.1) “Tanrı, bizlerle birliktedir; bu nedenle bizler, kalplerimizde hiçbir korkuyu taşımamaktayız. Eğer içimde bir parça olsun erdem bulmaktaysa, bu, benimle birlikte var olan Cennet'in dışavurumudur. Ancak, benim içimde olan bu Cennet sıklıkla, inancımda güç şeyler talep etmektedir. Eğer Tanrı benimle birlikteyse, kalbimde hiçbir şüpheyi taşımamakta kararlıyım. İnanç, şeylerin gerçekliğine oldukça yakın olmalıdır; ve, ben, bu iyi inanış olmadan bir insanın nasıl yaşayabileceğini görememekteyim. İyi ve kötü şeyler sebepsiz insanların başına gelmemektedir. Cennet, sahip olduğu amaç doğrultusunda insanın ruhu ile ilişki içerisine girmektedir. Kendini yanlış olan şeyde bulduğun zaman, hatanı itiraf etmeden ve onu hızlı bir biçimde telafi etmeden çekinme.

131:9.4 (1453.2) “Bilge bir insan, gerçekliği aramakla meşguldür; yalnız ve yalnız yaşamın maddi olarak nasıl idame ettirileceğı ile değıl. Cennet'in kusursuzluğuna erişmek, insanın hedefidir. Üstün insan; benliğin içinde bulunduğu koşullara olan uyumlu hale gelişine kendisini bırakmakta olup, endişe ve korkudan uzaktır. Tanrı, sizlerle birliktedir; kalbinizde hiçbir şüpheye yer bırakmayın. Her iyi eylem, kendisine ait karşılığa sahiptir. Üstün insan Cennet'e karşı fısıldamaz; ne de o, insanlara karşı bir kin tutar. Tarafınıza yapılmasını sevmediğiniz şeyleri başkasına yapmayın. Merhamet, cezalarınızın tümün bir parçası olsun; her şey de, cezanın bir kutsanma olmasına çabalayın. Bu, Büyük Cennet'in yoludur. Tüm yaratılmışlar

ölmek ve dünyaya geri dönmek zorunda iken, soylu insanın ruhaniyeti, yüksekte sergilenmek ve nihai berraklığın ihtişamı ışığına çıkmak için ilerlemektedir.

10. “Bizlerin Dini”

^{131:10.1 (1453.3)} Cennet Yaratıcısı hakkında dünya dinlerinin sahip oldukları bu öğretilerin derlemesini yerine getirmenin bu yorucu emeğinden sonra, Ganid kendisini; İsa’nın öğretiminin bir sonucu olarak Tanrı’da dair vardığı inanışın bir özeti olarak gördüğü metni oluşturma görevine koyuldu. Bu genç adam, bu tür inanışları “bizlerin dini” olarak adlandırma alışkanlığı içerisindeydi. Şu, onun tuttuğu kayıttı:

^{131:10.2 (1453.4)} “Tanrımız olan Koruyucu tek Koruyucu’dur; ve, kendinizi derinden sevdiğiniz gibi onun tüm çocuklarını derinden sevmek için elinizden gelenin en iyisini yaparken, tüm aklınızla ve kalbinizle onu derinden sevmelisiniz. Bu tek Tanrı; içinde her şeyin mevcut hale geldiği, ruhaniyeti aracılığı ile, her içten insan ruhu içinde ikamet ettiği cennetsel Yaratıcımızdır. Ve, Tanrı’nın çocukları olan bizler, doğru bir Yaratıcı olarak ruhlarımızı ona nasıl bağlı kılmamız gerektiğini öğrenmeliyiz. Cennetsel Yaratıcı ile birlikte her şey mümkündür. Her nesneyi ve varlığı mevcut hale getirmiş olarak, o Yaratıcı olduğu için, bunun aksi düşünülemezdi. Her ne kadar bizler Tanrı’yı görmesek de, bizler onu bilebiliriz. Ve, cennet içindeki Yaratıcı’nın iradesini gün be gün yaşayarak, onu akran insanlarımıza açığa çıkarabiliriz.

^{131:10.3 (1453.5)} “Tanrı’nın sahip olduğu karakterin kutsal zenginlikleri sonsuz bir biçimde derin ve ebedi bir biçimde bilgi olmalıdır. Bizler Tanrı’yı, bilgiyle arayınca bulamayız;

ancak, bizler onu, kişisel deneyimle kalplerimizde bilebiliriz. Her ne kadar onun adaleti kavranılamaz olsa da, onun bağışlamasına dünya üzerinde en alt düzey varlık tarafından sahip olunabilir. Yaratıcı Kâinatı doldururken, o aynı zamanda kalplerimiz içinde yaşar. İnsanın aklı, fani olarak insanidir; ancak, insanın ruhaniyeti, ölümsüz olarak kutsaldır. Tanrı yalnızca her şeye gücü yeten değildir, aynı zamanda her şeyin bilgiliğine sahip olandır. Eğer, kötülüğün eğilimine ait varlık olarak dünyasal ebeveynlerimiz çocuklarını nasıl derinden sevmeleri ve onlara iyi armağanlar vermeleri gerektiğini biliyorlarsa, cennetteki iyi Yaratıcımız, çocuklarını bilge bir biçimde nasıl derin sevmesi ve onlara yerinde kutsanmışlıklar bahşetmesi gerektiğini daha ne kadar da çok bilmek zorundadır.

131:10.4 (1454.1) “Şayet bir çocuk Yaratıcı’yı bulmaya dair bir arzuya sahip olursa ve gerçek bir biçimde onun gibi olmayı derinden isterse, Cennet içindeki Yaratıcı dünya üzerinde bir çocuğunun bile yok oluşundan muzdarip olmayacaktır. Yaratıcımız; doğrudan ayrı olanı bile derinden sevmekte, minnet olmayana her zaman iyi davranmaktadır. Eğer daha fazla sayıdaki insan varlığı Tanrı’nın iyiliğini azıcık dahi olsun bilse, sonuç olarak kesin bir biçimde, kötü yollarından pişmanlık duyup, tüm bilinen günahlarını terk ederler. İyi şeylerin tümü; kendisinde hiçbir değişkenlik bulunmayan, ne de değişimin gölgesi mevcut olan, ışığın Yaratıcısı’ndan gelmektedir. Gerçek Tanrı’nın ruhaniyeti, insanın kalbindedir. O, insanların tümünün kardeş olmasını arzular. İnsanlar Tanrı’nın ardına düşmeye başladıklarında, bu; Tanrı’nın onları bulduğunun kanıtı ve insanların kendisi hakkında bilginin arayışında

oldukları anlamına gelir. Bizler Tanrı içinde yaşamaktayız, ve Tanrı içimizde ikamet etmektedir.

131:10.5 (1454.2) “Ben artık, Tanrı’nın kendi insanlarımin tümünün Yaratıcısı olduğuna inanmakla tatmin olmayacağım; ben bundan böyle, onun aynı zamanda *benim* Babam olduğuna inanacağım. Her zaman ben, gerçek anlamda Tanrı-bilen hale geldiğimde benim yardımcım olan Gerçekliğin Ruhaniyeti’nin yardımı ile Tanrı’ya ibadet etmeye çalışacağım. Ancak, ilk olarak, Tanrı’nın iradesini yeryüzünde nasıl gerçekleştireceğimi öğrenerek Tanrı’ya olan ibadette bulunacağım; bu ise, akran fanilerimin her birine, onlara davranılmasını Tanrı’nın isteyeceğini düşündüğüm biçimde eksiksiz olarak davranmak için elimden gelenin en iyisini yapmak olacaktır. Ve, bizler bu türden bir yaşamı beden içinde yaşadığımızda, Tanrı hakkında birçok soru sorabiliriz, ve o bizlere, akranlarımıza hizmet etmek için daha iyi hazırlanabilmemiz için kalplerimizin arzuladığı şeyleri verecektir. Ve, Tanrı’nın çocuklarının sahip olduğu tüm bu sevgi dolu hizmet, cennetin ruhaniyetine olan hizmetin yüksek keyifleri olarak cennetin neşelerini alma ve onları deneyimleme yetkinliğimizi genişletmektedir.

131:10.6 (1454.3) “Ben her bir gün Tanrı’ya, tarif edilemez armağanları için teşekkür edeceğim; ben onu, insanların çocuklarına olan muhteşem işleri için yücelteceğim. Benim için o Her-Şeye-Gücü-Yeten, Yaratan, Güç ve Bağışlama’dır; ancak, bunların arasında en iyisi olarak, o benim ruhaniyet Babam’dır; ve, onun dünya evladı olarak, bir gün kendisini görmeye gideceğim. Ve, benim özel öğretmenim, kendisini arayarak onun gibi olacağımı söyledi. Tanrı’ya olan inanç

vasıtasıyla ben, kendisiyle olan ilişkimde huzura eriştim. Bizlerin bu yeni dini oldukça bütüncül bir biçimde neşe doludur; ve, o, devamlılığı olan bir mutluluk yaratmaktadır. Ben; ölümüne kadar bile inançlı kalacağıma, ve kesin bir biçimde ebedi yaşamın tacına hak kazanacağıma eminim.

131:10.7 (1454.4) “Ben, her şeyi denemeyi ve onların içinde güzel olanlara sadık kalmayı öğrenmekteyim. İnsanların bana yapmasını arzu ettiğim ne varsa, onları akranlarıma sunacağım. Bu yeni inanç vasıtasıyla, insanın Tanrı’nın evladı haline gelebileceğini bilmekteyim; ancak, zaman zaman insanların tamamının benim kardeşlerim olduğunu durup düşünmek beni fazlasıyla korkutuyor düşürüyor; fakat, yine de bu doğru olmalı. İnsanlığın kardeşliğini kabul etmeyi reddederken, Tanrı’nın babalığından büyük keyif duymanın nasıl mümkün olabileceğini göremiyorum. Koruyucu’nun ismine kim başvurursa, o kişi kurtarılacaktır. Eğer bu gerçekse, o zaman insanların tümü benim kardeşlerim olmak zorundadır.

131:10.8 (1454.5) “Bundan böyle, iyi eylemlerimi giz içinde gerçekleştireceğim; ben aynı zamanda, duamı en çok yalnız başıma olduğumda edeceğim. Akranlarım karşısında adil bulunmamaya özen göstereceğim. Düşmanlarımı derinden sevmeyi öğreneceğim; ben gerçek anlamıyla, Tanrı-gibi-olmanın bu devamlı uygulamasında üstün bir konuma gelmedim. Tanrı’yı bu diğer dinlerde görebilsem de, ben onu ‘bizlerin dini içerisinde’ daha güzel, daha sevgi dolu, daha bağışlayıcı, daha kişisel ve daha olumlu olarak bulmaktayım. Ancak, bunların arasında en önemlisi olarak, bu muhteşem ve ihtişam sahibi Varlık, benim ruhsal Babam’dır; ben onun çocuğuyum. Ve, onun gibi olmanın dürüst arzusundan başka

herhangi bir vasıtayla, onu nihai olarak bulamayacak ve ona ebedi olarak hizmet veremeyeceğim. Sonunda ben, Tanrı ile, muhteşem bir Tanrı ile, bir dine sahibim; ve, o, ebedi kurtuluşun bir Tanrısı'dır.”

132. Makale

Roma'daki Konukluk

132:0.1 (1455.1) GONOD, Hindistan'ın prenslerinden Roma yöneticisi olan Tiberius'a selamlar getirdiği için, Roma'ya olan varışlarının üçüncü gününde, iki Hintli ve İsa kendisinin huzuruna çıktı. Suratı asık imparator bu günde görülmemiş bir biçimde neşeli olup, üçlü ile uzunca bir süre sohbet etmişti. Ve, onlar kendisinin huzurundan ayrıldığında, imparator, İsa hakkında sağındaki duran yardımcısına şu yorumda bulunmuştu: “Eğer ben şu akranın hükümdarı duruşuna ve şükran sahibi tutumuna sahip olsaydım, gerçek bir imparator olurum, hı?”

132:0.2 (1455.2) Roma'da iken, Ganid, çalışmak ve şehrin etrafındaki ilgi çekici yerleri ziyaret etmek için düzenli saatlere sahipti. Babasının, yerine getirmek için birçok işi bulunmaktaydı; ve, çok geniş ticari çıkarlarının idaresinde layık bir varis haline gelen bir biçimde büyümesini arzular bir şekilde, o, küçük çocuğu iş dünyasına tanıştırma vaktinin geldiğini düşürmüştü. Roma'da Hindistan'ın birçok vatandaşı bulunmaktaydı; ve, Gonod'un kendi çalışanlarından bir tanesi o kadar sık bir biçimde kendisine tercüman olarak eşlik etmekteydi ki, tüm günler İsa'ya kalmaktaydı; bu İsa'ya, iki milyon sakinden oluşan bu şehir ile bütünüyle tanışır hale gelmesi için zaman sağlamıştı. O sürekli olarak, siyasi, yasal ve iş yaşamının merkezi olan forumda bulunurdu. Sıklıkla Kapitolium'a kadar

çıkıp, Jüpiter, Juno ve Minerva'ya adanmış olan bu muhteşem mabede bakarken, bu Romalılar'ın içinde tutulduğu bilgisizliğin esareti üzerinde düşünmüştü. O aynı zamanda zamanının büyük bir kısmını imparatorun malikânesinin, Apollo'nun mabedinin ve Yunan ve Latin kütüphanelerinin bulunduğu yer olan Palatine tepesi üzerinde harcamıştı.

132:0.3 (1455.3) Bu zaman zarfında, Roma İmparatorluğu, güney Avrupa, Küçük Asya, Suriye, Mısır ve kuzeybatı Afrika'nın tümünü içine almaktaydı; ve, imparatorluğun sakinleri, Doğu Yarımküre'nin her ülkesinden olan vatandaşları bünyesinde barındırmaktaydı. İsa'nın; Urantia fanilerinden meydana gelen, bu dünyanın her bir tarafından katılan birliktelik üzerinde incelemede bulunması ve onlara karışması, onun bu seyahatte bulunmaya razı olmasının başlıca nedeniydi.

132:0.4 (1455.4) İsa, Roma'da bulunurken insanlar hakkında fazlaca şey öğrenmişti; ancak, bu şehirdeki altı aylık konukluğunun çok katmanlı deneyimlerinin tümü içinde en değerli olanı, imparatorluğun başkentindeki dini önderler ile olan iletişimi, ve onlar üzerindeki etkisiydi. Roma'daki ilk hafta sona ermeden önce, İsa, Kinikler'in, Stoacılar'ın ve, özellikle Mitraik topluluk olarak, gizem inanış sahiplerinin değerli önderleri ile tanışmalarda bulunmuş konumdaydı. Museviler'in İsa'nın görevini reddedecekleri oluşunun kendisi için bariz görünüp görünmemesinden bağımsız olarak, İsa oldukça kesin bir biçimde, ileticilerinin yakın bir zaman içinde cennetin krallığını duyurmak için Roma'ya geleceklerini öncesinden görmüştü; ve, o bu nedenle, olabilecek en muhteşem bir biçimde, ileticilerinin daha iyi ve daha kesin bir algısı için zemin hazırlamaya koyulmuştu. O; önde gelen Stoacılar'dan beş

bireyi, Kinikler'den on biri üyeyi ve gizim-inanış önderlerinden on sekiz kişiyi tercih etmiş olup, boş zamanının büyük bir kısmını neredeyse altı ay boyunca, bu dini öğretmenler ile olan yakın birliktelik içinde harcamıştı. Ve, şu, onun eğitim yöntemi idi: Bir kez bile olsun hatalarına saldırıda bulunmamış veya öğretileri içindeki kusurlardan bile bahsetmemişti. Her seferinde İsa onların öğretmiş oldukları şeydeki gerçekliği seçer, ve ondan sonra, bir sonraki aşamada, bu gerçekliği akıllarında öyle bir derecede derinleştirir ve aydınlatırdı ki, çok kısa bir süre içinde gerçekliğin bu gelişimi etkin bir biçimde onunla ilişkili olan hatayı saf dışı bırakırdı; ve, böylece, İsa'nın-öğretimde-bulunduğu bu erkek ve kadınlar, öncül Hristiyan din adamlarının öğretileri içerisinde, ilave ve benzer gerçekliklerin ileriki tanınışı için hazırlanmışlardı. Roma'da ve buradan tüm imparatorluğa olan Hristiyanlık'ın hızlı yayılımı için güçlü etkiyi sağlayan şey, müjde duyurucuların sahip oldukları öğretilerinin bu öncül kabulü olmuştu.

132:0.5 (1456.1) Bu dikkate değer eylemin önemi, Roma'da İsa'nın-öğretimde-bulunduğu dini önderlerden oluşan bu topluluk içinde yalnızca ikisinin başarısız olduğu gerçeğini belirttiğimizde, daha iyi anlaşılabilir; otuzu, Roma'daki Hristiyanlık'ın oluşumu içinde başat bireyler haline gelmişti; ve, onlardan bazıları aynı zamanda, en başta gelen Mitraik mabedini bu şehrin ilk Hristiyan kilisesine dönüştürmede yardım etmişti. İnsan etkinliklerini geri plandan izleyen ve dönemin on dokuz ülkesinin ışığı altında görmüş olan bizler, Avrupa boyunca Hristiyanlık'ın hızlı bir biçimde yayılımı için altyapıyı öncül bir biçimde hazırlamada hayati değerde önemli olan yalnızca üç etkeni tanımaktayız; ve, bunlar şunlardır:

132:0.6 (1456.2) 1. Şimon Petrus'un bir havari olarak tercihi ve bu karara bağlılık.

132:0.7 (1456.3) 2. Ölümü Tarsuslu Şaul'un kazanılmasına yol açmış olan Stefan ile Kudüs'de yapılmış konuşma.

132:0.8 (1456.4) 3. Roma'da ve imparatorluğun bütününde yeni dinin ileriki önderliği için bu otuz Romalı'nın öncül olarak hazırlanışı.

132:0.9 (1456.5) Deneyimlerinin tamamı boyunca, ne Stefan ne de otuz seçilmiş kişi, sahip olduğu ismi dini öğretilerinin öznesi hale gelmiş kişi ile bir zamanlar konuşmuş bulunduklarının hiçbir zaman farkına varmadı. İlk otuz iki birey adına İsa'nın gerçekleştirmiş olduğu çaba, tamamiyle kişisel nitelikteydi. Bu bireyler için verdiği emeklerde, Şamlı kâtip hiçbir zaman, bir seferde üçünden fazlasıyla buluşmamıştı; o, nadiren ikiden fazla kişiyle buluşmuş, çoğu zaman onlara birer birer öğretilerde bulunmuştu. Ve, o, dini hazırlamanın bu büyük çabasını, bahse konu bu erkek ve kadınların geleneğin egemenliği altında bulunmaması sayesinde gerçekleştirebilmişti; onlar, gelecekteki tüm dini gelişmelere dair değişmez hale gelmiş bir önyargının kurbanları değillerdi.

132:0.10 (1456.6) Yakın zamanda gelmiş yıllarda birçok kez, Petrus, Pavlus ve Roma'daki diğer Hristiyan öğretmenleri; kendilerinden önce gelmiş ve çok bariz bir biçimde (ancak onun şans eseri gerçekleştirdiğine inanarak) yeni müjdeyle gelişleri için zemin hazırlamış olan bu Şamlı kâtibi duymuşlardı. Her ne kadar Pavlus hiçbir zaman, Şamlı bu kâtibin kimliğini gerçek anlamıyla tahmin edememiş olsa da, ölümünden kısa bir süre önce o, kişisel tasvirlerin

benzerliğinden dolayı, “Antakyalı çadırcının” aynı zamanda “Şamlı kâtip” olduğu sonucuna kesin bir biçimde varmıştı. Roma’da duyurusunu gerçekleştirirken bir seferinde Şimon Petrus, Şamlı kâtibe dair bir tasviri dinlerken, bu kişinin İsa olabileceğini aklına getirmişti; ama, o bu fikri hızlı bir biçimde, Üstün’ün Roma’da hiçbir zaman bulunmadığını (böyle düşündüğü biçimiyle) çok iyi bildiği için, aklından kovmuştu.

1. Gerçek Değerler

^{132:1.1 (1456.7)} İsa, Stoacılar’ın önderi olan Angamon ile, Roma’daki konukluğunun başında tüm gece süren bir konuşmada bulunmuştu. Bu kişi ileride Pavlus’un çok iyi bir arkadaşı haline gelip, Roma’daki Hristiyan kilisesinin güçlü destekleyicilerinden biri haline gelmişti. Özü itibariyle, ve çağdaş kavramlar içinde yeniden ifade edildiği haliyle, İsa Angamon’a şunu öğretmişti:

^{132:1.2 (1457.1)} Gerçek değerlerin ortak ölçüsü, ruhaniyet dünyasında ve ebediyet mevcudiyetinin kutsal düzeylerinde aranmalıdır. Bir yükseliş fanisi için, tüm daha alt düzey ve maddi ortak ölçütler, geçici, kısmi ve düşük nitelikte tanınmak zorundadır. Bilim adamı, böyle bir duruma örnek olarak, maddi bilgilerin ilişkileminin keşfiyle sınırlıdır. Kuramsal olarak, o, maddiyatçı veya düşünselci oluşunu savunacak herhangi bir hakka sahip değildir; zira, böyle yaparak o, gerçek bir bilim adamının sahip olduğu tutumdan ayrılan bir duruş üstlenmektedir; çünkü, bu savunma tutumların her biri, tam da felsefenin özüne girmektedir.

^{132:1.3 (1457.2)} İnsanlığın ahlaki kavrayışı ve ruhsal erişimi orantısız olarak çoğalmadıkça, tamamiyle maddiyatçı olan bir kültürün

sınırsız ilerleyişı, medeniyet için nihai olarak bir tehdit haline gelebilir. Tamamiyle maddiyatçı olan bir bilim bünyesinde, her türlü bilimsel arayışın beraberinde getirebileceği yıkımın potansiyel bir tohumunu bünyesinde barındırmaktadır; zira, tam da bu tutum, ahlaki değerlere olan bakışını bir kenara itmiş ve erişimin ruhsal hedefinden vazgeçmiş olan bir medeniyetin nihai çöküşünün kötüye olan işaretini meydana getirmektedir.

132:1.4 (1457.3) Maddiyatçı bilim adamı ve olası en yüksek düzeyde bulunan fikirselci, her zaman görüş ayrılığında bulunma nihai sonuna sahiptir. Bu; yüksek ahlaki değerlerin ve ruhsal aidiyetlik aşamalarının ortak bir ölçütüne sahip olan bilim adamları ve fikirselciler için gerçeklik taşımamaktadır. Her çağ içinde, bilim adamları ve din üzerinde yoğun bir biçimde faaliyet gösteren bireyler, insan ihtiyacı ölçüsünde sınav vermekte olduklarının farkına varmak zorundadırlar. Onlar, insan ilerleyişinin hizmetine olan gelişmiş bağlılık vasıtasıyla devam eden kurtuluşlarını kararlı bir biçimde haklı gösteremeye çabalarken, aralarında bulunan her türlü çatışmadan kaçınmak zorundadırlar. Eğer, herhangi bir çağa ait tarafınızdan adlandırıldığı biçimiyle bilim veya din yanlış ise, o zaman bu disiplin ya etkinliklerini temizlemek zorunda veya daha doğru ve daha değerli düzeyde bulunan bir maddi bilimin veya ruhsal dinin ortaya çıkışına sebebiyet veren bir biçimde ortadan kalkmalıdır.

2. İyilik ve Kötülük

132:2.1 (1457.4) Mardus; Roma Kinikleri'nin kabul edilmiş bir önderi olup, Şamlı kâtibin çok iyi bir arkadaşı haline gelmişti. Gün be gün İsa ile konuşmalarda bulunup, her gece onun ulvi öğretisini dinlemekteydi. Mardus ile gerçekleştirdiği daha önemli

söyleşileri arasında, bir tanesi, bu içten Kinik'in iyilik ve kötülük hakkında sormuş olduğu soruya cevap vermek için gerçekleştirilmişti. Özü itibariyle, ve yirminci yüzyılın kavramları içindeki haliyle, İsa şunu söylemişti:

132:2.2 (1457.5) Benim kardeşim, iyilik ve kötülük yalnızca, gözlenebilen kâinata dair insan kavrayışının göreceli düzeylerini simgeleyen kelimelerdir. Eğer sizler etik kurallar bakımından üşengeç ve toplumsal olarak vurdumduymaz olursanız, sahip olduğunuz iyilik ortak ölçütünü mevcut toplumsal kabuller olarak görürsünüz. Eğer sizler ruhsal olarak tembel ve ahlaki olarak gelişimsel olmazsanız, iyilik ortak ölçütlerinizi çağdaşlarınıza ait dini adet ve gelenekler olarak görürsünüz. Ancak, zamanda kurtuluşa eren ve ebediyette ortaya çıkan ruh; insanın kalbi içinde ikamet etmek için cennetteki Yaratıcı tarafından gönderilmiş olan kutsal ruhaniyet tarafından oluşturulmuş ruhsal ölçütlere ait gerçek değerler tarafından belirlenen bir biçimde, iyilik ve kötülük arasında yaşayan ve kişisel bir tercihte bulunmak zorundadır. Bu ikamet eden ruhaniyet, kişilik kurtuluşunun ortak ölçüsüdür.

132:2.3 (1457.6) İyi olma, gerçeklik gibi, her zaman göreceli ve her seferinde kötülük karşısında görülerek değerlendirilen bir nitelikte bulunmaktadır. İnsanların evrimleşen ruhlarını, ebedi kurtuluş için hayati derecede önemli olan bu kişisel tercih kararlarına varmaya yetkin hale getiren, iyi olmanın ve gerçekliğin bu niteliklerin algılanışıdır.

132:2.4 (1458.1) Mantıksal bir biçimde bilimsel emri, toplumsal âdeti ve dini dogmayı takip eden ruhsal olarak gözleri görmez birey, ahlaki özgürlüğünü feda etmenin ve ruhsal bağımsızlığını

kaybetmenin çok büyük tehlikesi içindedir. Bu türden bir ruh; ussal bir papağan, toplumsal bir kukla ve dini yönetim gücünün bir kölesi haline gelmenin nihai sonuna sahiptir.

132:2.5 (1458.2) İyi olma her zaman; ikamet eden Düzenleyici'nin keşfi, ve onunla gerçekleştirilen özdeşleşme olarak — ahlaki nitelikteki bireyin kendisini gerçekleştirişinin ve ruhsal kişilik erişiminin içerdiği artan bağımsızlığın yeni düzeylerine doğru büyümektedir. Bir deneyim; güzellik takdirini arttırdığında, ahlaki iradeyi çoğalttığında, gerçekliğin algılanışını geliştirdiğinde, bir kişinin sahip olduğu akranları derinden sevme ve onlara hizmet etme yetisini büyüüttüğünde, ruhsal idealleri daha yüksek bir yere getirdiğinde ve ikamet eden Düzenleyici'nin ebedi tasarıları ile zamanın en yüce insan amaçlarını birleştirdiğinde, iyidir. Tüm bu niteliklerin hepsi doğrudan bir biçimde, Yaratıcı'nın iradesini gerçekleştirmek için artmış bir arzuyla sonuçlanmakta, böylelikle Tanrı'yı bulmanın ve daha da fazla onun gibi olmanın kutsal tutkusunu teşvik etmektedir.

132:2.6 (1458.3) Yaratılmış gelişiminin kâinat ölçeğinde çıktıkça, sizler; iyi-olma-deneyimi ve gerçeklik-algılayışı için sahip olduğunuz yetkinlik ile kusursuz uyum ilişkisi içerisinde, artış gösteren iyiliği ve azalış gösteren kötülüğü bulacaksınız. Hatada bulunma veya kötülüğü deneyimleme yetkinliği, yükseliş halindeki insan ruhu nihai ruhaniyet seviyelerini elde edene kadar bütünüyle kaybolmayacaktır.

132:2.7 (1458.4) İyilik; yaşayan, göreceli, her zaman ilerleyen, her durumda bir kişisel deneyim olup, sonsuza kadar, gerçeklik ve güzelliğin algılanışı ile ortak bir biçimde ilişkilidir. İyi olma; insan deneyimi içerisinde — potansiyel kötülüğün gölgeleri

olarak — olumsuz eşı ile karşılaştırılmak durumunda bulunan, ruhsal düzeye ait olumlu gerçeklik-değerlerinin tanınmasında kendi yerine sahiptir.

132:2.8 (1458.5) Sizler Cennet aşamalarına erişene kadar, iyi olma her zaman; erişimin bir deneyimden çok bir hedef halinde, bir iyelik yerine daha çok bir arayış niteliğinde bulunacaktır. Ancak, doğruluk için açlık ve susuzluk çekerken bile, sizler, iyi olmanın kısmi erişiminde artış gösteren bir tatmini deneyimleyeceksiniz. Dünyadaki iyi olmanın ve kötülüğün mevcudiyeti, kendi içinde; bu değerleri bu şekilde tanıyan ve aynı zamanda onlar arasında tercihte bulunmaya yetkin olan kişilik olarak, insanın ahlaki iradesinin mevcudiyeti ve gerçekliğinin olumlu kanıtıdır.

132:2.9 (1458.6) Cennet’e olan erişim zamanında, yükseliş halindeki faninin benliğini gerçek ruhani değerler ile özdeşleştirme yetisi, yaşam ışığının elde edilişindeki kusursuzluğa ulaşma ile sonuçlanacak kadar fazlasıyla artar. Bu türden kusursuzlaştırılmış ruhaniyet kişiliği, iyi olmanın, güzelliğin ve gerçekliğin olumlu ve en yüce nitelikleri ile o kadar bütüncül, kutsal ve ruhsal olarak bütünleşir ki, bu türden doğru bir ruhaniyet; sınırsız Cennet Yöneticileri’nin sahip olduğu kutsal ışığın aydınlığına çıktıklarında, potansiyel kötülüğün hiçbir olumsuz gölgesini barındırmazlar. Tüm bu ruhaniyet kişiliklerinde, iyi olma artık, kısmi, karşıtsal ve karşılaştırmalı nitelikte bulunmamaktadır; o, kutsal bir biçimde bütüncül ve ruhsal bir biçimde tamamlanmış hale gelmiştir; o, En Yüce Olan’ın saflığına ve kusursuzluğuna yaklaşmaktadır.

132:2.10 (1458.7) Kötülüğün *olasılığı*, ahlaki tercih için gereklidir, ancak onun mevcut varlığı için değil. Bir gölge, yalnızca

göreceli olarak gerçektir. Mevcut kötülük, bir kişisel deneyim için gerekli değildir. Potansiyel kötülük, ruhsal gelişimin daha alt düzeyleri üzerinde fani ilerleyişin âlemleri içinde bir karar uyarımı olarak eşit düzeyde yerinde faaliyet göstermektedir. Kötülük; yalnızca, ahlaki bir akıl kötülüğü tercihi haline getirdiğinde, kişisel deneyimin bir gerçekliği haline gelir.

3. Gerçeklik ve İnanç

^{132:3.1 (1459.1)} Nabon bir Yunan Musevisi olup, Mitraik ismindeki Roma'da baş gizem inanışının en başta gelen bireyiydi. Mitraizm'in bu yüksek din-adamı Şam kâtibi ile birçok görüşmede bulunmuşsa da, o en kalıcı bir biçimde, bir akşam gerçeklik ve inanç üzerine gerçekleştirmiş oldukları söyleşi tarafından etkilenmişti. Nabon; İsa'yı kendi dinlerini kabul etmiş bir inanan haline getirmeyi düşünmüş olup, ona hatta, bir Mitraik öğretmen olarak Filistin'e geri dönüşünü teklif etmişti. O İsa'nın kendisini, dini inanışlarını krallığın müjdesine ilk değiştirenlerden bir haline getirmek için hazırlamakta olduğunu çok az aklından geçirmişti. Çağdaş kavramlarda tekrar ifade edildiği haliyle, İsa'nın öğretisinin özü şuydu:

^{132:3.2 (1459.2)} Gerçeklik kelimeler ile tanımlanamaz, ancak yaşayarak yapılabilir. Gerçeklik her zaman, bilgiden fazladır. Bilgi, gözlemlenen şeyler ile ilgilidir; ancak, gerçeklik, bilgelik ile bağ kurması ve insan deneyimi olarak, hatta ruhsal ve yaşayan gerçekler niteliğinde bile bulunarak, bu tür ölçülemezleri içine alması bakımından bu türden tamamiyle maddi olan düzeylerin ötesine geçmektedir. Bilgi, bilimden kaynağını almaktadır; bilgelik, gerçek felsefeden; gerçeklik, ruhsal yaşamın dini deneyiminden. Bilgi, gerçekler ile

ilgilenmektedir; bilgelik, ilişkiler ile; gerçeklik, mevcudiyet değerleri ile.

132:3.3 (1459.3) İnsan, bilimi değişmez kalıplara oturtmaya, felsefeyi denklemselleştirmeye ve gerçekliği dogmasal hale getirmeye eğilim göstermektedir; çünkü, insan, yaşamın ilerleyici nitelikteki mücadelelerine uyum sağlamada zihinsel olarak üşengeç olup, aynı zamanda, bilinmez karşısında alabildiğine korku duymaktadır. Doğal halinde insan, düşünce alışkanlıklarında ve yaşamı idame yöntemlerinde değişikliklerde bulunmada yavaştır.

132:3.4 (1459.4) Kişisel olarak keşfedilmiş gerçeklik olarak, açığa çıkarılmış gerçeklik, insan ruhunun duyduğu en yüce keyiftir; o, maddi aklın ve ikamet eden ruhaniyetin ortak yaratımıdır. Bu gerçekliği-algılayan ve güzelliği-derinden-seven ruhun ebedi kurtuluşu; bu faniyi, Tanrı'yı bulmaktan ve onun gibi olmaktan oluşan Yaratıcı'nın iradesini gerçekleştirmek için birleşmiş tek bir amacı geliştirmeye yönlendiren, iyilik için bu açlık ve susuzluk tarafından teminat altına alınır. Orada hiçbir zaman, gerçek bilgi ve gerçeklik arasında çatışma bulunmamaktadır. Orada; ön yargı tarafından etkilenmiş, korku tarafından bozulmaya uğramış ve maddi keşfin veya ruhsal ilerleyişin yeni gerçekleri ile karşılaşmanın büyük endişesi altındaki inanışlar olarak, bilgi ve insan inanışları arasında çatışma bulunabilir.

132:3.5 (1459.5) Ancak, gerçeklik hiçbir zaman, inanç beslenmeden insanın iyeliği haline gelemmez. Bu gerçektir, çünkü insanın düşünceleri, bilgeliği, etik değerleri ve idealleri, en yüksek nitelikteki umudu olarak, onun inancından daha yüksek bir konuma gelemmez. Ve, tüm bu tür gerçek inanç; derin düşünce,

içten öz eleştiri ve tavizde bulunmayan ahlaki bilince dayanmaktadır. İnanç, ruhanileşmiş yaratıcı hayal gücünün ilham kaynağıdır.

132:3.6 (1459.6) İnanç; insanın aklı içinde yaşayan ve ebedi kurtuluşun potansiyeli olan ölümsüz yaşam özü olarak, kutsal kıvılcımın insan-ötesi etkinliklerini serbest bırakmak için faaliyet göstermektedir. Bitkiler ve hayvanlar zamanın içinde varlıklarını, bir nesilden diğerine kendilerine ait özdeş birimleri aktarma yöntemi ile muhafaza ederler. Bir kişinin insan ruhu (kişiliği); ölümsüz olan, ve ilerleyici evren mevcudiyetinin devam eden ve daha yüksek bir aşamasına insan kişiliğinin devamlılığını sağlamak için faaliyet göstermekte olan, kutsallığın bu ikamet eden kıvılcımı ile benlik ilişkilemi vasıtasıyla fani ölümden kurtulur. İnsan ruhunun gizlenmiş tohumu, ölümsüz bir ruhaniyettir. Ruhun ikinci doğumu; bu kutsal oluşum ancak, Kâinatın Yaratıcısı, Tanrı, tüm mevcudiyetin kişisel kaynağı olarak, varoluşunun kaynağına eriştiğinde sonlanan bir biçimde, ruhsal ve ilerleyici mevcudiyetlere ait kişilik dışavurumunun bir ilerleyici dizisinin ilkidir.

132:3.7 (1459.7) İnsan yaşamı — kurtuluşa erişen bir biçimde — devam etmektedir çünkü, Tanrı'yı bulma görevi olarak bir kâinat işlevine sahiptir. İnsanın inanç tarafından etkin hale gelmiş ruhu, nihai sonun bu hedefine erişmeden duramaz; ve, bu kutsal hedefe bir kez eriştiğinde ise, hiçbir zaman sonlanamaz çünkü o — ebedi olarak — Tanrı gibi olmuştur.

132:3.8 (1460.1) Ruhsal evrim; kötülüğün olasılığının eşit ve ilerleyen bir biçimde azalışıyla beraber gerçekleşen, iyi olmanın artan ve gönüllü tercihinin bir deneyimidir. İyi olma için nihai tercihe

ve gerçeklik takdiri için tamamlanmış yetkinliğe erişimle birlikte; sahip olduğu doğruluğun ebedi bir biçimde, potansiyel kötülüğün kavramsallaşmasının bile ortaya çıkma olasılığını engellediği, güzellik ve kutsallığın bir kusursuzluğu mevcut hale gelir. Bu türden bir Tanrı-bilen ruh; kutsal iyiliğin bu türden yüksek bir ruhaniyet düzeyinde faaliyet gösterdiği zaman, kuşku duyan kötülüğün hiçbir gölgesini barındırmaz.

132:3.9 (1460.2) Cennet ruhaniyetinin insan aklı içindeki mevcudiyeti; Kâinatın Yaratıcısı'nın bu ölümsüz ve ikamet eden ruhaniyet nüvesi ile özdeşlemeyi başarmayı amaçlayan her ruh için, kutsal ilerleyişe ait bir ebedi mevcudiyetin açığa çıkarılış sözünü ve inanç vaadini oluşturmaktadır.

132:3.10 (1460.3) Kâinat ilerleyişi artan kişilik özgürlüğü ile nitelenmektedir; çünkü o, bireyin kendi kendine farkına varışın gittikçe artan seviyelerine olan ilerleyici erişimle ve bunun sonucunda bireyin kendisini gönüllü olarak sınırlayışı ile ilişkilidir. Ruhsal nitelikteki bireyin kendi kendisini sınırlayışında olan kusursuzluk erişimi, kâinat özgürlüğüne ve kişilik bağımsızlığına denk düşmektedir. İnanç, bu türden uçsuz bucaksız bir kâinatta öncül yönleniminin içerdiği kafa karışıklığın ortasında insanın ruhunu desteklemekte ve onu idare etmektedir; bunun karşısında, dua ise, ikamet eden ve ilişkilim içindeki kutsal mevcudiyetin sahip olduğu ruhaniyet idealleri ile kendisini özdeşleştirmeye çalışan bir ruhun, yaratıcı hayal gücü ile inanç taleplerinin içerdiği çeşitli ilhamların muhteşem bütünleştiricisidir.

132:3.11 (1460.4) Nabon, tıpkı İsa ile yaptığı her konuşmada olduğu gibi, bu sözler karşısında derinden etkilenmişti. Bu gerçeklikler kalbi içinde yanmaya devam etmiş olup, kendisi, İsa'nın

müjdesinin daha sonra gelen duyurucularına büyük yardımlarda bulunmuştu.

4. Kişisel Hizmet

^{132:4.1 (1460.5)} İsa Roma'da iken boş vaktinin tümünü, yaklaşımakta olan krallıkta gelecek takipçiler haline gelmesi için erkek ve kadınları hazırlamanın bu görevine adamamıştı. O vaktinin büyük bir kısmını, dünyanın bu, en büyük ve en çok uluslu şehrinde yaşamış olan tüm insan ırklarına ve sınıflara dair yakın bir bilgi elde etmede harcamıştı. Bu sayısız insan iletişiminin her birinde İsa çifte bir amaca sahipti: O; beden içinde yaşamakta oldukları hayata karşı tepkilerini öğrenme arzusu duymuş olup, aynı zamanda, yaşamı daha zengin ve daha değerli kılacak bir şeyi söyleme ve yapma hassasiyeti göstermekteydi. Bu haftalar boyunca onun dini öğretilerinin, on iki havarisin öğretmeni ve toplulukların duyurucusu olarak daha sonraki yaşamını nitelemiş olanlardan hiçbir farkı bulunmamaktaydı.

^{132:4.2 (1460.6)} Her zaman onun iletisinin özü şuydu: insanın derin sevgi olan Tanrı'nın bir inanç-evladı oluşunun iyi haberleri ile birlikte, bu aynı cennetsel Yaratıcı'nın derin sevgisi ve onun merhametinin gerçeği idi. İsa'nın olağan toplumsal ilişki yöntemi, insanları kendisine doğru çekmek ve onlara sorular yönelterek kendileriyle konuşmaya çalışmaktı. Karşılıklı görüşme genellikle, İsa'nın kendilerine sorular sormasıyla başlar ve onların İsa'ya sorular yöneltmesiyle son bulurdu. O eşit bir biçimde, ya soru sorarak ya da sorulara cevap vererek öğretmede mahirdi. Bir kural olarak, en fazla öğretimde bulunduklarına, en az şeyi söylemişti. Kişisel hizmetinden en fazla yararı elde etmiş olanlar, duygudaş ve anlayışlı bir

dinleyiciye ruhlarını boşaltmanın bir olanağı sayesinde fazlasıyla rahatlamış olan haddinden fazla sorumluluk verilmiş, endişe içindeki ve reddedilmiş fanilerdi; ve, İsa, duygudaş ve anlayışlı olup, bunlardan çok daha fazlasıydı. Ve, uyum sağlamada sorun yaşamış bu insanlar İsa'ya sorunlarından bahsettikleri zaman, İsa her seferinde; her ne kadar derhal sakinleştirme ve doğrudan bir biçimde rahatlatma kelimelerini söylemezlik etmemişse de, yaşamakta oldukları gerçek zorlukların düzeltilmesine yönelik işlevsel ve ilk elden yararlı tavsiyelerde bulunmaya yetkin olmuştu. Ve, hiç değişmeksizin İsa, bu sıkıntı içindeki fanilere Tanrı'nın sevgisinden bahsetmiş olup, onlara, çeşitli ve ayrı yöntemler aracılığıyla, kendilerinin cennet içindeki bu sevgi dolu Yaratıcı'nın çocukları olduğu bilgisini aktarmıştı.

132:4.3 (1461.1) Bu şekilde, Roma'daki konukluğu boyunca, İsa kişisel olarak, âlemin beş yüz fanisine kadar varmış kişi ile sevgi dolu ve canlandırıcı iletişimde bulundu. O böylelikle; insanlığın farklı ırklarına dair, Kudüs'de hiçbir zaman elde edemeyeceği ve İskenderiye'de bile ise neredeyse hiçbir şekilde sahip olamayacağı, bir bilgi kazanmıştı. O her zaman bu altı ayı, dünya yaşamının böyle bir sürecinin en zengin ve en bilgilendirici olanı biçiminde görmüştü.

132:4.4 (1461.2) Beklenebileceği gibi, bu türden çok yönlü ve ne yaptığını bilen kararlı bir insan; bir iş ile ilişkili olarak, veya daha sıklıkla, bir eğitim, toplumsal köklü değişiklik veya dini hareket projesi için hizmetini elde etmeyi arzulamış sayısız insan tarafından yaklaşılmadan, dünyanın bu çok kültürlü şehrinde altı ay faaliyet gösteremezdi. Ondan daha fazla kez, bu türden desteklerde bulunulmuştu; ve, o her birini, çok iyi

seçilmiş kelimelerle veya yardımcı belli bir hizmet ile ruhsal soylulaştırmanın belirli bir düşüncesini aktarmak için bir imkân olarak görmüştü. İsa, insanların her türlü için bir şeyler yapmayı — ufak şeyler bile olsun — çok sevmekteydi.

132:4,5 (1461.3) O, bir Romalı senatör ile siyaset ve devlet adamlığı üzerine konuşmuştu; ve, İsa'nın gerçekleştirdiği bu bir iletişim bu yasa koyucu üzerinde öyle bir etkide bulunmuştu ki, bu senatör yaşamının geri kalan kısmını, her ne kadar başarısız bir biçimde de olsa, insanları destekleyen ve onları besleyen hükümet düşüncesinden hükümeti destekleyen insanların düşüncesine olan yönetim siyasa anlayışı üzerindeki değişikliğini gerçekleştirmek için görev arkadaşlarını ikna etmeye çalışmıştı. İsa bir akşamını, insanın Tanrı'nın bir evladı olduğundan bahseden bir biçimde varlıklı bir köle-sahibi ile geçirmişti; ve, bir sonraki gün Cladius ismindeki bu adam, yüz on yedi kölesine özgürlüklerini vermişti. İsa bir akşam yemeğini, akranlarının bedenlere ek olarak akıllara ve ruhlara sahip olduğunu söyleyen bir biçimde bir Yunanlı doktor ile sohbet ederek geçirmişti; ve, bu, bahse konu yetkin doktoru, akran insanlarına daha kapsamlı bir hizmette bulunmayı denemeye yönlendirmişti. İsa, yaşamın her türlüşünü deneyimlemekte olan her tür insan ile konuşmuştu. Roma'da ziyaret etmediği tek yer, halkın ortaklaşa kullanmakta olduğu hamamlardı. İsa; hamamlara gidişlerinde arkadaşlarına eşlik etmeyi, orada yaygın haldeki kısa süreli ve rastgele gerçekleştirilen cinsel ilişkiler nedeniyle reddetmişti.

132:4,6 (1461.4) Bir Romalı askere, Tiber nehri boyunca yürürlerken, şunları söylemişti: “Elde cesur olmanın yanı sıra kalpte de cesur ol. Adalette bulunmaya cüret et, ve bağışlama gösterecek

kadar büyük ol. Üstlerine itaat ettiğin gibi, alt düzeyde bulunan doğanın üst düzeyde bulunan doğana itaat etmesini zorla. Akranlarını derinden sev ve bütün bir kalp ile Tanrı'ya uzan; zira, Tanrı, cennet içindeki Yaratıcın'dır."

132:4.7 (1461.5) Forumdaki bir konuşmacıya o şunları söylemişti: "Hitabetin keyif verici, mantığın hayranlık uyandırıcı ve sesin güzel ama öğrettiğin şey neredeyse hiçbir şekilde doğru değil. Ruhsal Yaratıcın olarak Tanrı'yı bilmenin ilham veren tatminini bir keyifle deneyimleyecek olursan, o zaman sahip olduğun hitap güçlerini, akranlarını karanlığın esaretinden ve bilgisizliğin köleliğinden kurtarmak için kullanabilirsin." Bu kişi, Roma'da Petrus'un duyurusunu işitmiş ve onun varisi haline gelmiş Markus'idi. Şimon Petrus'u çarmıha gerdikleri zaman, Roma savcılarına karşı gelmiş ve bu yeni müjdeyi duyurmaya cesurca devam etmiş olan bu kişiydi.

132:4.8 (1462.1) Yanlış yere suçlanmakta olan fakir bir kişiyle karşılaşmış olarak, İsa, onun adına mahkemede görünmek için kendisine özel izin verilmiş biçimde, hâkimin karşısına onunla bir çıkmıştı; ve, bu savunma boyunca o şu muhteşem konuşmayı gerçekleştirmişti: "Adalet bir ülkeyi büyük yapmaktadır; ve, bir ülke daha büyük hale geldikçe, en mütevazı vatandaşına bile adaletsizliğin düşmediğinden daha emin olmak isteyecektir. Bir ülkenin mahkemeleri önünde, yalnızca parayı ve etkiyi elinde bulunduranlar adaleti elde edebildiklerinde, o ülkeyi ne de büyük sorunlar beklemektedir! Suçluyu cezalandırmanın yanı sıra suçsuz olanı aklamak bir hâkimin kutsal görevidir. Mahkemelerinin tarafsızlığı, hakkaniyeti ve dürüstlüğü üzerine, bir milletin devamlılığı dayanmaktadır. Her nasıl gerçek din bağışlama üzerine

dayanıyorsa, toplumsal yönetim de adalet üzerine kurulmuştur.” Hâkim davayı tekrar açtı, ve kanıtlar irdelendiğinde, o mahkûmu serbest bıraktı. Kişisel hizmetin bu dönemi boyunca İsa’nın gerçekleştirmiş olduğu etkinliklerin tümü içinde bu, bir kamu önüne çıkışa en yakın yaşanmışlıktı.

5. Zengin Adam’a Tavsiye

^{132:5.1 (1462.2)} Bir Roma vatandaşı ve bir Stoa takipçisi olan, bir zengin adam, Angamon tarafından tanıştırılmış bir biçimde, İsa’nın öğretisine fazlasıyla ilgili hale geldi. Birçok içten söyleşiden sonra bu varlıklı vatandaş İsa’ya, eğer sahip olsaydı servetiyle ne yapacağını sordu; ve, İsa, ona şu yanıtı verdi: “Her nasıl bilgiyi, bilgeliği ve ruhsal hizmeti ussal yaşamın zenginleşmesi, toplumsal yaşamın soylulaşması ve ruhsal yaşamın gelişmesi hizmeti için kullanacak olursam, maddi serveti de maddi yaşamın gelişimi için bahşederdim. Maddi serveti, bir neslin sahip olduğu kaynakların bilge ve etkin bir gözcüsü olarak, bir sonraki ve onu takip eden nesillerin yararı ve soylulaşması için idare ederdim.”

^{132:5.2 (1462.3)} Ancak, zengin adam İsa’nın yanıtıyla tam anlamıyla tatmin olmamıştı. O, cesaretini toplayıp şunu tekrar sormuştu: “Ama, sen, benim durumumda birinin sahip olduğu servet ile ne yapması gerektiğini düşünüyorsun? Ben onu tutmalı mıyım, yoksa dağıtmalı mıyım?” Ve, İsa, Tanrı’ya olan sadakatinin ve insanlara olan görevinin gerçekliği hakkında bu kişinin daha fazlasını öğrenme arzusunda olduğunu hissettiği anda, şu ilave cevabı vermişti: “Benim iyi dostum, senin, bilgeliğin gerçek bir arayıcısı ve gerçekliğin dürüst bir aşğını olduğunu fark etmekteyim; bu nedenle, ben, servetle olan sorumluluklar ile ilgili sahip olduğun sorunların çözümüne dair kendi görüşümü

önüne sermeyi isterim. Ben bunu, sen tavsiyemi sorduğun için yapıyorum; ve, sana bu öneriyi verirken, yorumumu başka her zengin insanın servetinden muaf tutuyorum; ben tavsiyemi, yalnızca senin ve senin kişisel yönlendirmen için yapıyorum. Eğer sen, sahip olduğun serveti bir emanet olarak görme arzusu duyacak olursan, sen gerçekten de, biriktirdiğin servetin bilge ve verimli gözcüsü olmayı arzu edecek olursan, o zaman, zenginliklerinin kaynakları ile ilgili şu irdelemelerde bulunmanı tavsiye ederim: Kendine sor, ve dürüst cevabı vermek için elinden gelenin en iyisini yap, nerden geliyor bu servet? Ve, büyük malvarlığının kaynaklarını incelerken bir yardımda bulunması için, maddi servetin şu on farklı kazanılma yönetimini aklında tutmanın önerisinde bulunacak olurum:

132:5.3 (1462.4) “1. Miras alınan servet — ebeveynlerden ve diğer atalardan elde edilmiş zenginlikler.

132:5.4 (1462.5) “2. Keşfedilmiş servet — toprak ananın ekilmemiş kaynaklarından elde edilmiş zenginlikler.

132:5.5 (1462.6) “3. Ticaret serveti — maddi eşyaların değiş tokuşu ve takası içinde adil bir kar olarak kazanılmış zenginlikler.

132:5.6 (1462.7) “4. Haksız servet — bir kişinin, akranlarının adil olmayan kullanılışından veya köleleştirilişinden elde ettiği zenginlikler.

132:5.7 (1463.1) “5. Faiz serveti — yatırılmış bir malvarlığının hakkani ve adil bir biçimde getirisiyle elde edilmiş gelirdir.

132:5.8 (1463.2) “6. Deha serveti — insan aklının yaratıcı ve keşfedici bahşedilmişliklerinin ödülllerinden gelen zenginlikler.

132:5.9 (1463.3) “7. Kaza eseri elde edilmiş servet — bir kişinin sahip olduğu akranın cömertliğinden gelen veya yaşam durumlarından kaynağını alan zenginlikler.

132:5.10 (1463.4) “8. Çalınmış servet — hakkaniyet gözetmemekle, dürüst olmamakla, hırsızlıkla veya dolandırıcılıkla kazanılmış zenginlikler.

132:5.11 (1463.5) “9. Emanet kaynaklar — akranlarınız tarafından, şimdi veya gelecekte olmak üzere, belirli bir kullanım için ellerinize verilmiş olan servet.

132:5.12 (1463.6) “10. Kazanılmış servet — günlük akıl ve beden çabalarınızın hakkani ve adil karşılığı olarak doğrudan bir biçimde kendi kişisel emeğinizden elde edilmiş zenginlikler.

132:5.13 (1463.7) “Ve, işte böyle, benim dostum, eğer sen, geniş malvarlığının doğru ve adil bir gözcüsü olursan, Tanrı huzurunda ve insanlara olan hizmet içerisinde, servetini kabaca bu on büyük parçaya ayırıp, bunun sonrasında, her bir parçayı, adaletin, adil payın, hakkaniyetin, ve gerçek verimliliğin kanunlarını bilge ve dürüst bir biçimde yorumlayan bir biçimde idare etmeye girişeceksin; buna rağmen, zaman zaman sen, muğlâk durumlar içerisinde, fani yaşama ait talihsiz durumların acı çekmekte olan kurbanlarının sıkıntısını bağışlayıcı ve kendinden veren bir biçimde görmede hata yapacak olursan, cennetin Tanrısı seni kınamayacaktır. İçinde bulunduğu maddi durumların hakkaniyeti ve adaleti hakkında kuşkuya düştüğün zaman, kararlarını ihtiyacı olanlar yararına kullan, hak etmemiş zorlulukların talihsizliğinden acı çekmekte olanlar lehine.”

132:5.14 (1463.8) Birkaç saat boyunca bu hususlar hakkında söyleşide bulunduktan sonra ve bu zengin kişinin ilave ve daha detaylı yönerge talebine karşılık olarak, İsa, vermiş olduğu tavsiyeyi açarak, şöyle söylemişti: “Servete dair tutumuna yönelik ilave önerileri sunsam da, verdiğim tavsiyeyi yalnızca kendin ve senin kişisel yönlendirilişin için alman gerektiğin konusunda seni uyarmak isterim. Ben yalnızca kendi adıma ve belli bir şeyi öğrenme arzusunda olan arkadaş olarak sana konuşmaktayım. Ben, diğer zengin insanların sahip oldukları servetleri nasıl değerlendirmesi gerektiği hususunda mutlak bir hâkim haline gelmeyeceğinin sözünü vermeni istiyorum. Sana tavsiyem şudur:

132:5.15 (1463.9) “1. Miras alınmış servetin gözcüsü olarak, onun nerelerden gelmiş olduğunu düşünmelisin. Sen; mevcut neslin yararı için adil bir kesintiyi düştükten sonra, yasal servetin takip eden nesillere olan dürüst bir biçimde aktarımında bir önceki nesli temsil etmede ahlaki sorumluluk altında bulunmaktasın. Ancak, ataların tarafından haksız yere elde edilmiş servet ile ilgili herhangi bir aldatmacayı veya adaletsizliği devam ettirme durumunda değilsin. Miras olarak elde ettiğin kazanç içinde, sonradan aldatmaca veya adaletsizlikle elde edilmiş olduğu anlaşılmış her türlü kısmı adalet, cömertlik ve telafi yargıların uyarınca yeniden dağıtabilirsin. Miras alınmış servetin geriye kalan meşru kısmını, hakkaniyet ölçüsünde kullanabilir ve bir neslin diğeri için olan emaneti olarak güvenli bir biçimde aktarılmak üzere saklayabilirsin. Bilgece doğru olanı seçme ve güçlü yargı, varislerine aktaracağın zenginlikler ile ilgili kararlarına yön vermelidir.

“2. Keşfetmenin bir sonucu olarak serveti memnuniyetle deneyimleyen herkes; bir bireyin dünya üzerinde yalnızca kısa bir dönem yaşayabildiğini ve, bu nedenle, bahse konu keşifleri akranlarının en fazla sayıdaki bireyi ile onlara yardımcı olan şekillerde paylaşmak için yeterli yönergesel tedbirlerde bulunması gerektiğini hatırlamalıdır. Her ne kadar keşifte bulunmuş olan kişi keşif çabaların karşılığı olarak hiçbir ödülden mahrum bırakılmamalıysa da, bu kişi bencil bir biçimde de, doğanın birikmiş hazine kaynaklarının ortaya çıkarılmasından elde edilecek tüm yararlar ve takdisler üzerinde sahiplik iddia edecek cüreti göstermemelidir.

“3. İnsanlar dünya ticaretini paraya dayalı değiş-tokuşla ve takasla gerçekleştirmeyi tercih ettikçe, adil ve meşru bir kazanç onların haklarıdır. Her ticaret insanı, vermiş olduğu hizmetleri için düzenli kazancı hak eder; tüccar için, vakti için kazanmak hakkıdır. Dünyanın düzenli hale getirilmiş ticaret faaliyetleri içinde, para ile gerçekleştirilen alım ve satımın hakkaniyeti ve bir kişinin akranlarına layık gördüğü dürüst davranış, kar servetinin birçok türünü yaratmaktadır; ve, servetin tüm bu kaynakları, adaletin, dürüstlüğün ve hakkaniyetin en yüksek prensipleri ile görülmek zorundadır. Dürüst tüccar, benzer bir etkileşim içinde akran tüccarına mutlulukla layık göreceği aynı karı kendisine almada tereddüt etmemelidir. Her ne kadar bu türden servet iş anlaşmaları büyük bir ölçekte yapıldığı zaman bireysel olarak kazanılmış gelir ile özdeş olmasa da, bu türden dürüstçe elde edilmiş servet, ilerideki dağıtımı için bir söz hakkı olarak ona sahip olana dikkate değer bir hisseyi vermektedir.

132:5.18 (1464.2) “4. Tanrı’yı bilen ve onun kutsal iradesini yerine getirmeyi arzulayan hiçbir fani, servetin baskılarına kulak vermek için eğilmez. Hiçbir soylu insan, beden içindeki kardeşlerini köleleştirerek veya onları adil olmayan bir biçimde kullanarak zenginlikleri biriktirmez ve servet-gücünü toplamaz. Zenginlikler, ezilmiş fani insanın yaşamını güç bela idame ettirişinin alın terinden elde edildiği zaman, ahlaki bir lanet ve ruhsal bir utanç lekesidir. Bu türden servetin tümü, bu şekilde soyulmuşlara veya onların çocuklarına ve çocuklarının çocuklarına geri verilmelidir. Kalıcı bir medeniyet, tutmuş olduğu emekçiyi aldatma eylemi üzerine inşa edilemez.

132:5.19 (1464.3) “5. Faiz, dürüst servetin hakkıdır. İnsanlar borç almaya ve borç vermeye devam ettikçe, adil olan faiz, kredilendirilen anapara meşru servet oldukça, toplanabilir. Faizi hakkınız olarak talep etmeden önce, ilk olarak kredilendirilecek anaparanızı temizleyiniz. Tefecilik uygulamasına eğilecek kadar küçülen ve para için gözünü en küçük şeye bile diker hale gelmeyin. Zor günler geçirmekte olan akranlarınız üzerinden adil olmayan kazancı elde etmek için para-gücünü kullanacak kadar bencil hale gelmenize hiçbir zaman izin vermeyiniz. Mali sıkıntı içinde bulunan kardeşinizden aşırı derecede yüksek faiz olmanın çekiciliğine kapılmayınız.

132:5.20 (1464.4) “6. Sahip olduğun zenginliklerinin icat edici bahşedilmişliğin karşılıklarından elde edildiği haliyle, eğer servete tesadüfî bir biçimde dehanın bir dizi dışavurumu tarafından sahip olduysan, bu türden karşılıkların hakkani olmayan bir kısmı üzerinde sahiplikte bulunma. Dahi olan kişi, hem atalarına ve hem de kendi soyundan geleceklere bir şey

borçludur; benzer bir biçimde o, ırka, millete ve icatçı keşiflerinin koşullarına karşı sorumlu bulunmaktadır; o aynı zamanda, insan olarak insanlar arasında emek verip, icatlarını açığa çıkardığını hatırlamalıdır. Deha'yı, sahip olduğu servetin düzenli olarak artışından mahrum bırakmak eşit düzeyde adaletsizlik olacaktır. Ve, insanlar için her zaman, servetin hakkani bir biçimde dağıtımının tüm bu sorunlarına eşit bir biçimde uygulanabilecek kurallar ve yönergeler oluşturmak imkânsız nitelikte bulunacaktır. Sizler ilk olarak, insanı kardeşiniz olarak tanımak zorundasınız; ve, şayet siz, dürüst bir biçimde ona, kendinize davranılmasını istediğiniz cömertlikte davranmayı arzu ederseniz, sizlere, ekonomik karşılıkların ve toplumsal adaletin her tekrar eden sorununun adil ve tarafsız çözümünde, adaletin, dürüstlüğün ve hakkaniyetin ortak gereklilikleri rehberlik edecektir.

132:5.21 (1464.5) “7. İdaresinde kazanılan adil ve meşru ücretler dışında, hiçbir kişi; zaman ve şansın kendi eline düşmesine neden olduğu servetin üzerinde kişisel hak iddia etmemelidir. Kaza eseri elde edilen zenginlikler, bir ölçüde; bir kişinin toplumsal veya ekonomik topluluğunun yararına genişletilecek nitelikte, bir emanetin ışığında görülmelidir. Bu türden serveti ellerinde bulunduranlara, bahse konu kazanılmamış nitelikteki kaynakların bilge ve etkin dağıtımına kadar vermede daha büyük söz hakkı verilmelidir. Medeni insan her zaman, kişisel ve özel iyeliğinde bulundurduğu şeylerin hepsine iyi gözle bakmayacaktır.

132:5.22 (1465.1) “8. Eğer mal varlığınızın herhangi bir kısmı bilinçli bir biçimde aldatmacadan elde edilmişse; eğer servetinizin en küçük bir kısmına bile, dürüst olmayan uygulamalarla veya adil

olmayan yöntemlerle sahip olunmuşsa; eğer sahip olduğunuz zenginlikleriniz, akranlarınızla olan adil iş ilişkileriniz sonucunda gerçekleşmemiş ise, bir an önce, haksız yere sahip olduğunuz kazançların hepsini hakkı olan sahiplere geri vermeye davranınız. Bütüncül telafide bulunup, böylece, dürüst olmayan tüm zenginliklerden mal varlığınızı temizleyiniz.

132:5.23 (1465.2) “9. Bir kişinin sahip olduğu serveti, başkalarının yararına emanet olarak tutması ulvi ve kutsal bir sorumluluktur. Bu türden bir emaneti tehlike altına atmayın veya şansa bırakmayın. Yalnızca, dürüst insanların tümünün bırakabileceği türden bir emaneti kendinize yük edinin.

132:5.24 (1465.3) “10. Kendi zihinsel ve fiziksel emeklerinizin kazançlarını temsil eden mal varlığınızın kısmı, şayet yaptıklarınız adalet ve hakkaniyet içinde gerçekleşmişse — gerçekten de sizindir. Hiçbir kişi; bu hakkı kullanmanızın akranlarınıza zarar getirmeyeceği müddetçe, bu serveti elinizde bulundurma ve gerekli gördüğünüz biçimde kullanma hakkını reddedemez.”

132:5.25 (1465.4) İsa ona olan tavsiyesini tamamladığında, bu varlıklı Romalı oturduğu koltuktan kalktı ve gece için elvedada bulunurken şu sözü omuzlarından atmış oldu: “Benim iyi dostum, senin büyük bilgelikte ve iyilikte bir insan olduğunu görebiliyorum, ve yarından itibaren, tavsiyen doğrultusunda tüm servetimi idare etmeye başlıyorum.”

6. Toplumsal Hizmet

Burada, Roma'da aynı zamanda, bir evrenin Yaratıcı'nın kaybolmuş bir çocuğu endişe içinde bekleyen annesine geri ulaştırmayla birkaç saatini harcamış olduğu duygusal bir olay da gerçekleşmişti. Bu küçük çocuk evinden uzaklaşarak etrafı gezintiye çıkmıştı, ve İsa onu sıkıntılı bir biçimde ağlar halde buldu. O ve Ganid kütüphaneye olan yolları üzerindelerdi, ama onlar kendilerini çocuğu eve geri ulaştırmaya adadılar. Ganid hiçbir zaman İsa'nın şu yorumunu unutmamıştı: Bilir misin, Ganid, insan varlıkların çoğu kaybolmuş çocuklar gibidir. Onlar; her nasıl bu çocuk yalnızca küçük bir mesafe kadar evinden uzakta bulunduyorsa, tam da gerçekte, güvenlikten ve güvenceden yalnızca kısa bir mesafe uzakta bulunurken, vakitlerinin büyük bir kısmını korku içinde ağlayarak ve keder içinde sıkıntı çekerek geçirmektedirler. Ve, gerçekliğin yolunu bilenlerin ve Tanrı'yı bilmenin güvencesini memnuniyetle deneyimleyenlerin hepsi, yaşamın tatminlerini bulma çabalarında akranlarına rehberlik etmeyi ayrıcalık olarak takdir etmeli, bir görev olarak değil. Çocuğu annesine geri kavuşturmanın bu hizmetinden olabilecek en yüksek derecede memnuniyet duymadık mı? Benzer bir biçimde, Tanrı'ya insanları götürenler, insan hizmetinin en yüce tatmini deneyimlerler.” Ve, bu günden itibaren, doğa yaşamının sonuna kadar, Ganid sürekli bir biçimde, evlerine geri götürebileceği kayıp çocukları aramıştı.

Orada, eşi kaza eseri öldürülmüş olan beş çocuklu dul bir anne bulunmaktaydı. İsa Ganid'e, babasını bir kaza sonucu yitirişinden bahsetti; ve, onlar tekrar tekrar bu anne ve çocuklarına onları teselli etmek için uğramışken, Ganid babasından, yiyecek ve kıyafet sağlamak için para istemişti. Onlar; ailenin bakımına yardım edebilmesi amacıyla en büyük

çocuk için çalışacağı bir işi buluncaya kadar kadar, emeklerine son vermediler.

132:6.3 (1465.7) Bu gece, Gonod, bu deneyimlerin anlatısını dinlediğinde, İsa'ya iyi-niyetli bir biçimde şunları söylemişti: “Ben, evladımın bir âlim veya bir iş adamı olmasını istiyorum, ve sen ise şimdi onu, bir filozof veya bir hayırsever hale getirmeye başlıyorsun.” Ve, İsa gülerek şu cevabı verdi: Galiba biz, ondan bu dördünü de yapacağız; bunun sonucu olarak kendisi, insan melodisini ayırt etmek için kulağı bir yerine dört tonu fark etmeye yetkin hale geleceği için, yaşamda dört katmanlı bir tatmini memnuniyetle deneyimleyecek.” Bunun üzerine Gonod şunu söyledi: “Senin gerçekten de bir filozof olduğunu görmekteyim. Sen, gelecek nesiller için bir kitap yazmalısın.” Ve, İsa, cevap olarak “Bir kitap değil — benim görevin bu nesil içinde ve tüm nesiller için bir yaşamı yaşamaktır. Ben —” dedi, fakat Ganid’e “Benim evladım, yatma vakti geldi” diyerek konuşmasını yarıda bıraktı.

7. Roma Etrafındaki Geziler

132:7.1 (1466.1) İsa, Gonod ve Ganid Roma’dan dışarı doğru, çevre bölgelerde ilgilerini çeken beş ziyarette bulunmuşlardı. Kuzey İtalyan göllerine olan gezide, İsa Ganid ile, eğer bir kişi Tanrı’yı bilme arzusu duymuyorsa ona Tanrı hakkında bir şeyleri öğretmenin imkânsızlığıyla ilgili uzun bir konuşmada bulunmuştu. Onlar, göllere olan seyahatlerinde şans eseri, derin düşünceden yoksun bir pagan ile karşılaşmışlardı; ve, Ganid, İsa’nın, doğal bir biçimde ruhsal soruların söyleşisine götürecek olan bir konuşmaya dâhil etmeden oluşan olağan alışkanlığını bu kişi ile göstermeyişiine şaşırmıştı. Ganid

öğretmenine neden pagana bu kadar az ilgi gösterdiğini sorduğunda, İsa şöyle cevap vermişti:

132:7.2 (1466.2) “Ganid, bu kişi gerçeklik için aç değildi. O, kendisi ile tatmin olmayan bir halde değildi. O, yardım istemek için hazır değildi; ve, aklının gözleri, ruh için ışığı almaya açık değildi. Bu kişi, kurtuluşun hasadı için henüz olgun değildi; kendisine, bilgeliği ve daha yüksek öğrenimi alması için kendisini hazırlamak amacıyla yaşamın sınavılarıyla ve zorluklarıyla geçecek daha fazla zaman verilmelidir. Veya, bizimle birlikte yaşamasını sağlasaydık, yaşamlarımız ile, cennet içindeki Yaratıcı’yı kendisine gösterebilirdik; ve, böylelikle o, Tanrı’nın evlatları olarak yaşamlarımızı o kadar çekici bulurdu ki, bizlerin Yaratıcısı hakkında bir şeyler öğrenmek zorunda kalırdı. Siz, kendisinin arayışında bulunmayanlara Tanrı’yı açığa çıkaramazsınız; gönülsüz ruhları, kurtuluşun neşelerine yönlendiremezsiniz. İnsan, yaşamaya ait olan deneyimlerin bir sonucu olarak gerçeklik için aç halde bulunmalıdır; veya, o, bir insan varlığının bu türden akran bir faniyi cennet içindeki Yaratıcı’ya götürmede aracı olarak hareket edişinden önce, kutsal Yaratıcı ile tanışmış olanların yaşamlarıyla iletişimin sonucu olarak Tanrı’yı bilme arzusu duymalıdır. Eğer bizler Tanrı’yı biliyorsak, yeryüzü içindeki gerçek işimiz, Yaratıcı’nın yaşamlarımız içinde kendisini açığa çıkarmasına izin verecek şekilde yaşamak olmalıdır; ve, böylece, Tanrı’yı-arayan tüm kişiler Yaratıcı’yı görüp, bizlerden, yaşamlarımızda bu şekilde dışavurumuna sahip olan Tanrı hakkında daha fazla şeyi öğrenmede yardımımızı isteyeceklerdir.”

132:7.3 (1466.3) İsviçre'ye, dağlara olan ziyaretleri üzerinde İsa, hem baba hem de oğlu ile Budizm hakkında tüm gün süren bir konuşmada bulundu. Birçok kez Ganid İsa'ya, Buda hakkında doğrudan sorularda bulunmuştu; ancak, o İsa'dan her seferinde, az çok geçiştirmeci nitelikte cevaplar almıştı. Bu aşamada, oğlunun mevcudiyetinde, baba İsa'ya, doğrudan bir soru yöneltti; ve, o, doğrudan bir yanıt aldı. Şöyle söyledi Gonod: “Ben, Buda hakkında ne düşündüğünü öğrenmeyi gerçekten çok istiyorum.” Ve, İsa, şu cevabı verdi:

132:7.4 (1466.4) “Sizlerin sahip olduğunuz Buda, Budizm dininizden çok daha iyidir. Buda, büyük bir insan, hatta insanları için bir tanrı elçisi idi; ancak, o, öksüz bir tanrı elçisi idi; bununla aslında şunu söylemek istiyorum ki, o öncül bir biçimde, cennet içindeki Baba olarak ruhsal Babası'nı gözden yitirdi. Onun deneyimi acıklı idi. O, Tanrı'nın bir ileticisi olarak yaşamaya ve öğretiminde bulunmaya çalıştı; ancak bunu Tanrı olmadan gerçekleştirdi. Buda kendi kurtuluş gemisini, güvenli limana kadar, ta fani kurtuluşun cennetine olan girişe kadar yönlendirdi; ve, orada, hatalı gemi yol haritaları nedeniyle, iyi olan gemisi karaya oturdu. Ve, tam da burada, insanlarınızın çoğu bunca yıl boyunca kalmaya devam etmektedir. Onlar dingin güvenli sulardan, ses verseler oradan duyacakları kadar uzakta yaşamaktadırlar; ancak, onlar buraya, limanın hemen dışında karaya oturma talihsizliğini yaşamış olan iyi Buda'nın soylu gemisi nedeniyle girmeyi reddetmektedirler. Ve, Budist insan toplulukları bu limana, tanrı elçilerinin felsefi zanaatını terk etmeden ve onun soylu ruhaniyetini elde etmeden, hiçbir şekilde giremeyeceklerdir. İnsanlarınız Buda'nın ruhaniyetine sadık kalmış olsalardı, sizler çok öncesinden; ruhaniyet

huzurundan, ruh istirahatından ve kurtuluşun güvencesinden olan cennetinize girmiş olurdunuz.

132:7.5 (1467.1) “Görüyor musun, Gonod, Buda Tanrı’yı ruhaniyet içinde bilmekteydi, ama bariz bir biçimde, onu akli içinde keşfetmede başarısız olmuştu; Museviler Tanrı’yı akıl içinde keşfetmişlerdi, ama büyük ölçüde, onu ruhani olarak bilmekte başarısız oldular. Bugün, Budistler Tanrı olmadan bir felsefeye sahip olmanın sorunlarıyla boğuşurken, benim insanlarım acınacak bir biçimde, yaşam ve özgürlüğün kurtarıcı bir felsefesine sahip olmadan bir Tanrı korkusu altında köleleşmiş halde bulunmaktalar. Sizler, bir Tanrı’nın olmadığı bir felsefeye sahiptiniz; Museviler bir Tanrı’ya sahiptirler, ama büyük ölçüde, onunla ilişkili bir yaşam felsefesinden yoksun haldedirler. Tanrı’yı bir ruhaniyet ve bir Baba olarak hayal etmede başarısız olarak, Buda; bir dinin, eğer bir ırkı değiştirme ve bir milleti yüceltme amacı taşıyorsa sahip olmak zorunluluğunda bulunduğu bir biçimde, ahlaki enerjiyi ve ruhsal yönlendirme gücünü öğretisi içinde sağlamada başarısız olmuştu.”

132:7.6 (1467.2) Bunun sonrasında Ganid şunu haykırdı: “Öğretmen, haydi sen ve ben, Hindistan için yeteri kadar iyi ve Roma için yeteri kadar büyük, yeni bir dini kuralım; ve, belki de biz onu Museviler ile Yahveh için değiş tokuş edebiliriz.” Ve, İsa şu cevabı verdi: “Ganid, dinler kurulmaz. İnsanlara ait dinler zamanın çok uzun süreçleri boyunca büyürken, Tanrı’nın açığa çıkarılışları, akranlarına Tanrı’yı açığa çıkaran insanların yaşamlarıyla dünya tarafından fark edilir hale gelir.” Ancak, onlar, bu gelecekte haber veren kelimelerin anlamını kavramamışlardı.

132:7.7 (1467.3) Bu gece, yataklarına çekildiklerinden sonra Ganid uyuyamamıştı. Babası ile uzun bir süre konuşmuş olup, nihai olarak şunları söylemişti: “Biliyor musun, baba, ben zaman zaman, Yeşu’nun bir tanrı elçisi olduğunu düşünüyorum.” Ve, babası yalnızca uykulu bir şekilde şunları söyledi, “Evladım, orada diğerleri de —”

132:7.8 (1467.4) Bu günden itibaren, dünya yaşamının geri kalan kısmı boyunca, Ganid, kendine ait dini evrimleştirmeye devam etti. O çok derin bir biçimde, kendi aklı içerisinde İsa’nın geniş ufkundan, adaletinden ve hoşgörüsünden etkilenmişti. Felsefe ve din söyleşilerinin tümünde bu genç hiç bir zaman, haksızlık duygusundan doğan kızgınlık hislerini ve düşmansı tepkileri deneyimlememişti.

132:7.9 (1467.5) Hintli ufaklığın bir evrenin Yaratıcısı’na yeni bir dini kurmayı önerişinden olan bu tablo, göksel usların dört gözle izlemesi için ne de sahneydi! Ve, her ne kadar bu genç adam bilmiyor olsa da, onlar; kurtuluşun yeni bir yolu, İsa aracılığıyla, ve onun bünyesinde, Tanrı’nın insana olan açığa çıkarılışı olarak — yeni ve sonsuza kadar sürecek bir dini tam da o an içerisinde ve oracıkta kurmaktalardı. Ve, ufaklığın en fazla yapmak istediği şeyi, kendisi fark etmeden gerçekte yapmaktaydı. Ve, bu, her zaman böyle olagelmıştır ve şimdi de böyledir. Ruhsal öğreti ve yönlendirme altındaki aydınlanmış ve irdeleyici insan hayal gücünün içten bir biçimde ve fedakârca yapmayı ve olmayı istediği şey, takip edilemez bir biçimde; Yaratıcı’nın iradesini gerçekleştirmenin kutsallığına fani adanışının derecesi uyarınca yaratıcı hale gelir. İnsan Tanrı ile ortak birlikteliğe girdiği zaman, büyük şeyler gerçekleşebilir, ve hâlihazırda gerçekleşmektedir.

133. Makale

Roma'dan Geri Dönüş

133:0.1 (1468.1) ROMA'dan geri dönmeye hazırlanırken, İsa, hiçbir arkadaşına güle güle demedi. Şamlı kâtip Roma'da duyurulmadan ortaya çıkmış olup, benzer bir biçimde ortadan kaybolmuştu. Kendisini bilenlerin ve derinden sevenlerin, onu bir daha tekrar görme umudundan vazgeçmesi tam bir bütün yıl almıştı. İkinci yıl sona ermeden, kendisini tanımış olanların küçük toplulukları kendilerini, İsa'nın öğretilerine olan ortak ilgileri tarafından ve kendilerinin İsa ile geçirdikleri iyi zamanların müşterek hafızası vasıtasıyla bir birlerine çekilmiş halde buldular. Ve, Stoacıların, Kiniklerin ve gizem inanışlarının besleyenlerin bu küçük toplulukları, Hıristiyan dininin ilk duyurucularının Roma'daki ortaya çıkışlarının vaktine kadar düzensiz ve gayrı-resmi buluşmaları gerçekleştirmeye devam ettiler.

133:0.2 (1468.2) Gonod ve Ganid İskenderiye ve Roma'da o kadar çok şey almışlardı ki, kendilerine ait tüm eşyalarını seyahatlerinden önce kervanlar ile Taranto'ya göndermişlerdi; bu gerçekleşirken, bu üç yolcu, büyük Appian Yolu üzerinden İtalya boyunca rahatça gezmişlerdi. Bu yolculuk boyunca her türlü insan varlığı ile karşılaşmışlardı. Birçok soylu Roma vatandaşı ve yeni yerleşmiş Yunan sakini bu yol boyunca yaşamaktaydı; ve, hâlihazırda, alt düzeyde bulunan kölelerin çok fazla sayıdaki nüfusundan gelen kuşaklar ortaya çıkmaya başlamaktaydı.

133:0.3 (1468.3) Taranto'ya olan yolun yaklaşık olarak yarısında, yemek molası için dinlenirlerken bir gün, Ganid İsa'ya, Hindistan'ın kast sistemi hakkında ne düşünmekte olduğuna

dair doğrudan bir soru yöneltti. İsa şunu söylemişti: “Her ne kadar insan varlıkları birçok yönden, birbirlerinden olmak üzere, farklılık göstermekteyse de, Tanrı önünde ve tüm fanilerin ruhsal dünyasında eşit bir düzeyde bulunmaktadır. Tanrı’nın gözünde yalnızca iki fani topluluğu bulunmaktadır: kendi iradesini gerçekleştirme arzusunu duyanlar ve duymayanlar. Kâinat bir yerleşik dünyayı değerlendirirken, benzer bir biçimde iki büyük sınıfı algılar: Tanrı’yı bilenler ve onu bilmeyenler. Tanrı’yı bilemeyenler, herhangi bir âlemin hayvanları arasında görülmektedir. İnsanlık yerli yerince, ister fiziksel, zihinsel, toplumsal, mesleksel veya isterse de ahlaksal bakımdan değerlendirilecek olsun, farklılık gösteren yeterlilikleri ölçüsünde birçok sınıfa ayrılabilir; ancak, fanilerin bu farklı sınıfları Tanrı’nın yargı huzuruna çıktığında, eşit düzeyde bulunmaktadır; Tanrı gerçekten de, hiçbir kişiye iltimas göstermez. Her ne kadar sizler, ussal, toplumsal ve ahlaki hususlarda farklılık gösteren insan yetileri ve bahşedilmişliklerini ayırt etmeden kaçamazsanız da, Tanrı’nın mevcudiyetinde ibadet etmek için bir araya geldikleri zaman insanların ruhsal kardeşliğinde bu türden herhangi bir ayrımlaşmayı gözleyemezsiniz.”

1. Merhamet ve Adalet

^{133:1.1 (1468.4)} Onlar Taranto’ya yaklaşırlarken, yol kenarında bir öğleden sonrası oldukça ilgi çekici bir olay gerçekleşti. Onlar, kaba ve ezmeye çalışan bir gencin daha küçük bir ufaklığa acımasız bir biçimde saldırısına tanıklık etmişlerdi. İsa hemen, saldırıya uğramış gencin yardımına koşmuştu; ve, İsa onu, kaçışını gerçekleştirinceye kadar saldıran kişiyi sıkıca tutarak kurtarmıştı. İsa’nın bu küçük zorbayı serbest bıraktığı an, Ganid oğlanın üzerine atılıp, onu şiddetli bir biçimde

tartaklamaya koyuldu, ve, Ganid’i büyük bir biçimde şaşkınlığa uğratarak, İsa olaya derhal müdahale etti. İsa’nın Ganid’i engelleyip, korku içindeki çocuğun kaçmasına izin verişinden sonra, genç adam, nefesini tekrar kazanır kazanmaz, heyecanlı bir ses tonuyla şöyle haykırmıştı: “Ben seni anlayamıyorum, Öğretmenim. Eğer merhamet senin daha küçük olan çocuğu kurtarmanı gerektiriyorsa, adalet, daha büyük ve suç işlemekte olan gencin cezalandırılmasını talep etmemektedir?” Cevap olarak, İsa şunu söyledi:

133:1,2 (1469.1) “Ganid, doğrudur, sen anlamamaktasın. Bağışlama hizmeti her zaman bireyin gerçekleştirdiği şeydir; ancak, adalet cezası, toplumsal, hükümetssel veya evren idari topluluklarının işlevidir. Bir birey olarak ben, merhamet göstermekle yükümlüyüm; saldırıya uğramış ufaklığı kurtarmaya gitmek zorundayım, ve bütüncül bir tutarlılık içerisinde saldıran kişiyi engellemek için yeterli kuvveti kullanabilirim. Ve, bu tam da yaptığım şeydi. Ben, saldırıya uğramış olan ufaklığı kurtarmayı başardım; bu, benim merhamet hizmetimin bittiği yerdi. Bunun sonrasında, ben saldırıda bulunan kişiyi, güçsüz olan tarafın kaçmayı düşünmesine izin verecek kadar yeterli bir süre boyunca kuvvet kullanarak etkisiz hale getirdim; böylece olaydan çekilmiş oldum. Ben; saldırıda bulunan kişi hakkında yargıda bulunmaya, böylece — akranına saldırmasına dâhil olan her durum hakkında nihai hükme vararak — güdüsü hakkında kararda bulunmaya ve bunun sonrasında ise, yapmış olduğu yanlış eyleme karşı aklımın yönlendireceği adil telafi olarak, cezayı uygulamaya geçmedim. Ganid, merhametin eli haddinden fazla bol olabilir; ancak, adalet tam kararında olmalıdır. Herhangi iki kişinin, adalet taleplerini tatmin edebilecek bir ceza üzerinde muhtemel bir biçimde

anlaşamayacak oluşunu görememektesin? Biri kırk kırbaç verecek, diğeri yirmi, ve hala bir diğeri de adil bir ceza için tek başına hücre hapsini önerecektir. Bu dünya üzerinde bahse konu sorumlulukların, topluluğa yüklenmesinin veya topluluğun seçilmiş temsilcileri tarafından yerine getirilmesinin daha iyi olduğunu görmemekte misin? Kâinat içinde, yargı, yanlış yapılmış şeylerin tümünün gerçekleştirilme amacına ek olarak onun başlatıcı koşullarını bütünüyle bilen kişilere emanet edilmiştir. Medenileşmiş toplumda ve düzenlenmiş bir evrende, adalet iradesi, adil yargının üzerine verilmiş olan adil hükmü öngörmektedir; ve, bu türden ayrıcalıklı haklar, dünyaların yargıçsal topluluklarına ve tüm yaratım içindeki daha yüksek evrenlerin her-şeyin-bilgisine-sahip idarecilerine verilmiştir.”

133:1.3 (1469.2) Günlerce, onlar, merhamet gösterme ve adaleti uygulamanın bu sorunu hakkında konuşmuşlardı. Ve, Ganid, en azından bir düzeye kadar, İsa’nın neden kişisel kavgaya girişmeyeceğini anlamıştı. Ancak, Ganid, tamamiyle tatmin edici bir cevabı hiçbir zaman alamamış olduğu, son bir soru sormuştu: “Ama, Öğretmenim, eğer daha güçlü ve kendini sinirinden kaybetmiş bir yaratılmış sana saldıracak olursa ve seni yok edecek noktaya yaklaşırsa, ne yapardın? Kendini savunmak için hiçbir çaba göstermez miydin? Her ne kadar İsa, ufaklığın sorusuna bütüncül ve tatmin edici bir biçimde cevap verememiş olsa da, kendisinin (İsa’nın) yeryüzü üzerinde, izlemekte olan bir evren için Cennet Yaratıcısı’nın derin sevgisinin örneği olarak yaşamakta olduğunu Ganid’e açığa çıkarmaya gönüllü olmasa da, şu kadarını söylemişti:

133:1.4 (1469.3) “Ganid, bu sorunların bazılarının seni nasıl kafa karışıklığına düşürdüğünü çok iyi anlamakta olup, sorunu cevaplamaya çabalayacağım. İlk olarak, benim şahsıma yapılabilecek tüm saldırılarda, saldıran kişinin — beden içindeki kardeşim olarak — Tanrı’nın bir evladı olup olmadığını belirlerdim; ve, eğer bu türden bir yaratılmışın ahlaki yargıyı ve ruhsal nedenselliği taşımamakta olduğunu düşünürsem, ben hiçbir tereddüde sahip olmadan, saldırıda yaratacağı sonuçlardan bağımsız olarak, karşı koyma gücümün son noktasına kadar kendimi savunurdum. Ancak, kendimi savunma içinde bile, evlatlık düzeyine ait bir akran insanına bu şekilde bile saldırmazdım. Yani bu, bana karşı olan saldırısı için onu önceden ve yargısız cezalandırmayacağım anlamına gelmektedir. Ben, bu türden bir saldırıyı gerçekleştirmesini engellemek ve onu vazgeçirmek, ve durdurmada başarısız olmam durumunda ise onu hafifletmek için her şeyi yapardım. Ben, cennetsel Yaratıcım’ın üst-gözetiminden mutlak bir biçimde eminim; ben, cennet içindeki Yaratıcım’ın iradesini gerçekleştirmeye adanmış bulunmaktayım. Ben, gerçek anlamda zararın başıma geleceğine inanmıyorum; ben, yaşam emeğimin, düşmanlarımdan başıma gelmesini arzu edebileceği herhangi bir şey tarafından tehlike altına düşebileceğine inanmamaktayım; ve, kesin bir biçimde, bizler, arkadaşlarımızdan gelebilecek herhangi bir şiddetten korku duymamalıyız. Ben mutlak bir biçimde, tüm kâinatın bana karşı arkadaşçıl olduğundan eminim — bu her-şeye-gücü-yeten gerçekliğe, buna tezat tüm görünenlere rağmen duyduğum içten bir güven ile inanmakta ısrarcıyım.”

133:1.5 (1470.1) Ancak, Ganid, bütünüyle tatmin olmamıştı. Birçok kez onlar bu hususlar üzerine konuşmuştu; ve, İsa ona,

çocukluk deneyimlerinden bazısından, ve aynı zamanda, taş ustasının oğlu olan Yakub’dan bahsetmişti. Yakob’un İsa’yı savunmak için nasıl kendisini atamış olduğunu öğrenmesi üzerine, Ganid şunu söylemişti: “Oh, şimdi anlamaya başlıyorum! İlk olarak, herhangi bir normal insan varlığı senin gibi böyle iyi bir insana saldırmak istemeyecektir; ve, herhangi biri böyle bir şeyi yapacak kadar düşüncesiz olsa bile, her nasıl senin her zaman sıkıntıda olduğunu gördüğün herhangi bir kişiyi kurtarmak için yardıma gitmen gibi, senin yardımına koşacak başka bir faninin her zaman yakında bulunması neredeyse kesin bir durumdur. Kalbim içinde, Öğretmenim, seninle hem fikirim; ancak, aklım içinde ben hala düşünmekteyim ki, eğer Yakub olsaydım, sırf kendini savunmayacağını düşündükleri için sana saldırmaya cüret eden bu kaba akranları cezalandırmadan büyük keyif alırdım. Ben öngörmekteyim ki, sen; zamanının büyük bir kısmını başkalarına yardım etmede ve sıkıntı içindeki akranlarına hizmet etmede harcadığın için yaşamdaki yolculuğun boyunca oldukça güvende olacaksın — yani, kuvvetle muhtemel ki her zaman, yakınında seni savunacak biri olacak.” Ve, İsa şu cevabı verdi: “O sınav henüz gelmedi, Ganid; ve, o geldiği zaman, bizler Yaratıcı’nın iradesine sadık kalmak zorunda olacağız.” Ve, bunlar, bireyin kendisini savunuşundan ve karşılık göstermemesinden olan bahse konu çetrefilli hususta öğretmeninden ağzından söylemesi için aldığı sözlerin neredeyse tümüydü. Bir diğer seferinde o kesin bir biçimde İsa’nın ağzından; düzenlenmiş toplumun, vermiş olduğu adil olan hükümlerin uygulamasında kuvvet kullanmak için her türlü hakka sahip olduğu görüşünü almıştı.

2. Taranto Seyahatine Çıkış

Gemiye biniş yerinde oylanırlarken, tekneyi yükünü boşaltması için beklerlerken, yolcular, bir erkeğin eşine yanlış bir biçimde davranışını gözlemlemişti. Âdeti olarak, İsa, saldırıya maruz kalan kişi adına araya girdi. Sinirli olan kocaya arkadan yaklaşıp, nazik bir biçimde onun omzuna dokunarak şunu söyledi: “Arkadaşım, bir dakikalığına seninle özel olarak konuşabilir miyim? Kızgın adam bu türden bir yaklaşım karşısında şaşkına dönmüştü, ve bir dakikalık utandırıcı bocalamadan sonra, şunu ağzından zorla çıkarabildi — ee — neden — evet, beni rahatsız etmenin sebebi nedir?” İsa onu bir kenara doğru çektiğinde, şunları söyledi: “Arkadaşım, düşünüyorum ki korkunç bir şey başına gelmiş olmalı; bu kadar güçlü bir erkeğin, çocuklarının annesi olan eşine ve tam da burada herkesin önünde saldırmasına iten şeyin nedenini söylemeni çok arzu ediyorum. Ben, bu saldırı için iyi bir nedene sahip olduğunu düşündüğünden eminim. Bu Kadın eşinden böyle bir davranışı hak etmek için ne yaptı? Sana şöyle bir baktığımda, yüzünde, merhamet göstermenin arzusu değilse bile, adaletin derin sevgisini algıladığımı düşünüyorum. Zannediyorum ki, beni soyguncular tarafından saldırıya uğramış olarak yol kenarında bulmuş olsaydın, tereddüt etmeden beni kurtarmak için koşardın. Sanıyorum ki, sen, yaşamın boyunca bu tür birçok cesur şeyde bulundun. Şimdi, arkadaşım, söyle bana mesele nedir? Bu kadın yanlış bir şey mi yaptı, yoksa sen, budala bir biçimde aklını yitirip düşüncesizce ona saldırdın?” Bu adamın kalbine İsa’nın ne söylemiş olduğundan çok, sözlerini bitirirken onun kendisine bahsetmiş olduğu iyi bakışı ve anlayış dolu gülüşü dokunmuştu. Şöyle söyledi adam: “Görüyorum ki, sen, Kinikler’in bir din-adamısın, ve ben, beni engellediğin için sana minnettarım. Karım büyük bir yanlış yapmadı; o, iyi bir kadın; ancak, onun,

insanların içinde beni eleştirme şekli beni sinirlendiriyor, ve öfkemi tutamıyorum. Kendimi denetlemedeki eksikliğim için özür dilerim, ve, yıllar öncesinde bana daha iyi yolu öğretmiş olan senin kardeşlerinden bir tanesine vermiş olduğum eski söze yakışır bir biçimde yaşamaya çalışacağıma söz veriyorum. Sana söz veriyorum.”

133:2.2 (1471.1) Ve, bunun sonrasında, kendisine elvedada bulunurken, İsa şunu söylemişti: “Benim kardeşim, her zaman; erkeğin, kadın irade dâhilinde ve gönüllü olarak kendisine bu türden bir yetkiyi vermedikçe, kadının üzerinde hiçbir haklı yönetim gücüne sahip olmadığını hatırla. Eşin, seninle birlikte yaşam boyunca ilerlemeye, verdiği savaşlarda sana yardımcı olmaya ve çocuklarına bakma ve büyütme yükünün çok, çok daha fazlasını paylaşma sorumluluğunu üstlenmeye katılmıştır; ve, bu özel hizmetin karşılığı olarak, senden, çocukları taşımak, onlara bakmak ve onları beslemek zorunda olan eş olarak, erkeğin kadına verebileceği özel korumayı alması adil olan tek şeydir. Bir erkeğin eşine ve ortak sahip olduğu çocuklarına bahşetme iradesinde bulunduğu sevgi dolu ilgi ve onları düşünme, bu insanın yaratıcı ve ruhsal öz bilincinin daha yüksek olan aşamalara eriştiğinin göstergesidir. Erkekler ve kadınların; kendilerinde ölümsüz ruhların potansiyelini taşıyan bir biçimde büyümekte olan varlıkları yaratmada işbirliği içine girmeleri bakımından, Tanrı’nın ortak birliktelikleri olduğunu bilmiyor musun? Cennet içindeki Yaratıcı, kâinat çocuklarının Ruhaniyet Annesi’ne kendisinin ortak eşi gibi davranır. Çocuklarınızın yaşamlarında kendinizi yeniden dünyaya getirmenin o kutsal deneyimini oldukça bütüncül bir biçimde seninle paylaşmakta olan anne ortağı ile, yaşamını ve onunla ilişkili her şeyi eşit düzeyde paylaşman Tanrısal’dır. Eğer sen

çocuklarını Tanrı'nın seni sevdiği gibi bir sevsen, sen eşini; cennet içindeki Yaratıcı'nın uçsuz bucaksız bir kâinatın ruhaniyet çocuklarının tümünün annesi olan Sınırsız Ruhaniyeti onurlandırdığı ve yücelttiği gibi, derinden sevecek ve onun üzerine titreyeceksin.”

133:2.3 (1471.2) Gemiye binmek için ilerlerken, onlar arkalarına dönüp, sessizce kucaklaşır biçimde durmakta olan gözleri yaşlı çiftin haline baktılar. İsa'nın adama olan iletisinin ikinci yarısını duymuş olarak, Gonod, bu husus hakkındaki düşüncelerle bütün gün boyu meşgul olmuştu; ve, Hindistan'a geri döndüğünde evini yeniden düzenlemeye kesin bir biçimde karar vermişti.

133:2.4 (1471.3) Nikopolis'e olan yolculuk güzeldi, ama rüzgâr elverişli olmadığı için yavaştı. Üçü birçok saati, Roma'daki deneyimlerini anarak ve Kudüs'de ilk buluştukları andan beri başlarına gelmiş her şeyi tekrar hatırlayarak geçirmişlerdi. Ganid, kişisel hizmetin ruhaniyeti ile gittikçe içli dışlı hale gelmekteydi. O, geminin servis bölümünde çalışmaya başlamıştı; ancak, ikinci günde, dini olarak kutsal görülen suya düştüğünde, kendisini kurtarması için Yeşu'dan yardım istemişti.

133:2.5 (1471.4) Onlar; bu yerleşkenin savaştan önce ordusunu üzerinde konaklattığı arazi olarak, Aktium savaşını anan bir biçimde “galibiyetin şehri” olarak Augustus'un yaklaşık elli yıl önce kurmuş olduğu şehir olan, Nikopolis'de birkaç gün geçirmişlerdi. Onlar, geminin güvertesinde tanışmış oldukları, Musevi inancına sahip dinini daha sonradan değiştirmiş olan bir Yunanlı olan, Yeramî isminde birinin evinde kalmışlardı. Havari Pavlus, üçüncü din-yayım seyahati boyunca bu aynı

evde Herami'nin oğlu ile bir bütün kış geçirmişti. Nikopolis'den onlar aynı tekne ile, Ahaya ismindeki Roma vilayetinin başkenti olan Korint'e hareket etmişlerdi.

3. Korint'de

^{133:3.1 (1471.5)} Onlar Korint'e ulaştıkları zaman, Ganid Musevi dini ile oldukça ilgili hale gelmişlerdi; ve, bu nedenle Ganid'in, bir gün bir sinagogun önünden geçerlerken ve insanların içeriye girmekte olduklarını görünce, İsa'dan kendisini ayine götürmesini talep etmesi şaşılacak bir durum değildi. O gün onlar, eğitilmiş bir hahamın "İsrail'in Nihai Sonu" üzerine verdiği bir konuşmayı dinlediler; ve, ayinden sonra onlar, bu sinagogun baş yöneticisi olan Krispus ismindeki biriyle buluştular. Birçok sefer onlar sinagog ayinlerine katılmışlardı; ancak, bunu başlıca olarak Krispus ile buluşmak için yapmışlardı. Ganid zaman içinde, Krispus'dan, onun eşinden ve ailesi olan beş çocuğundan çok hoşlanmıştı. O, bir Musevi'nin aile yaşamını nasıl idame ettirdiğini gözlemlemekten fazlasıyla keyif duymuştu.

^{133:3.2 (1472.1)} Ganid aile yaşamını incelerken, İsa Krispus'a dini yaşamın daha iyi biçimlerini öğretmekteydi. İsa, bu ileri görüşlü Musevi ile yirmiden fazla eğitim buluşmasını gerçekleştirmişti; ve, aradan geçen yıllar sonra, Pavlus tam da bu sinagogda duyurusunu gerçekleştirirken, ve öncesinde Museviler onun iletisini reddetmiş ve sinagog içindeki ilave her türlü duyurusunu yasaklamaya oy vermişken, ve Pavlus daha sonra Musevi-olmayanlara yöneldiğinde, tüm ailesi ile birlikte bu Krispus'un bu yeni dini kucaklamış, ve Pavlus'un daha sonra Korint'de düzenlemiş olduğu Hristiyan din-kurumunun

başlıca destekleyicilerinden bir tanesi haline gelmiş oluşu hiç de şaşırtıcı değildir.

133:3.3 (1472.2) Daha sonra Silas ve Timoti'nin kendisine katıldığı bir biçimde, Korint'de on sekiz aylık duyurusunu gerçekleştirdiği süre boyunca Pavlus, “bir Hintli tüccar oğlunun özel Musevi hocası” tarafından öncesinde eğitilmiş bulunan birçokları ile karşılaşmıştı.

133:3.4 (1472.3) Korint'de onlar, üç kıtadan gelmekte olan her ırktan insanlar ile karşılaşmışlardı. İskenderiye ve Roma'dan sonra, burası, imparatorluğun Akdeniz bölümünün en çok uluslu şehriydi. Bu şehirde bir kişinin ilgisini çekebilecek birçok şey bulunmaktaydı; ve, Ganid bir an olsun, deniz seviyesinden neredeyse altı yüz metre yukarıda bulunan kaleyi gezmekten yorgun düşmemişti. O aynı zamanda boş vaktinin çok büyük bir kısmını, sinagog çevresinde Krispus'un evinde geçirmişti. O ilk başta Musevi evinde kadının düzeyi karşısında şaşkına düşmüş, daha sonrasında ise büyülenmişti; o, bu genç Hintli için bir açığa çıkarılış idi.

133:3.5 (1472.4) İsa ve Ganid sıklıkla, sinagogun yanında yaşamakta olan Yustus isimli bir dindar tüccarın evi olmak üzere, başka bir Musevi evinde ziyaretçi olarak kabul edilmekteydiler. Ve, daha sonra, birçok kez olmak üzere, Havarî Pavlus bu evde konakladığında, kesin bir biçimde, Hintli ufaklık ve onun Musevi özel öğretmeninin yapmış oldukları bu ziyaretlerin hikâyesini dinlemişlerdi; bu gerçekleşirken, hem Pavlus hem de Yustus, böyle bilge ve muhteşem bir İbrani öğretmeninin nerelere gelmiş olduğunu merak etmişlerdi.

133:3.6 (1472.5) Roma’da iken Ganid İsa’nın, halka banyolarına olan gidişlerinde onlara eşlik etmeyi reddetmiş olduğunu gözlemlemişti. Bundan sonra birkaç sefer genç adam, cinslerin aralarındaki ilişkiler ile ilgili kendisini daha etraflıca bir biçimde ifade etmesi için İsa’yı teşvik etmeye çabalamıştı. Her ne kadar İsa ufaklığın sorularını cevap verirse de, o hiçbir zaman bu hususlar üzerinde uzun uzadıya konuşma eğilimi içerisinde gözlenmemişti. Bir akşam Korint çevresinde kale duvarının denize uzandığı yerin yakınında gezinirlerken, iki hayat kadının kendilerini çağırışlarıyla karşılaşmışlardı. Ganid anlatılanları özümsemişti, ve doğrusuyla, İsa yüksek ideallerin bir insanıydı, ve temiz olmayandan payını almış ve içine kötülüğün karıştığı her şeyden iğrenmekteydi; bunun uyarınca, Ganid, bu kadınlara sert bir biçimde konuşup, kaba bir biçimde onları kovmuştu. İsa bunu gördüğünde, Ganid’e şunu söylemişti: “İyi niyetli bir biçimde bunları yapmaktasın, ama Tanrı’nın çocuklarına bu şekilde konuşmaya cüret etmemelisin, her ne kadar onlar tesadüfen hata halindeki çocukları olsa da.” Bizler kimiz de bu kadınlar hakkında yargıya varabilelim? Yoksa, eğer şanslıysam, onları hayatta bir geçim sağlamanın bu türden yöntemlerine başvurmalarına iten koşulların tamamını biliyor musun? Bu hususlar hakkında konuşmak için şurada bir duralım.” Hayat kadınları İsa’nın söylemiş olduğu şeyler karşısında Ganid’den daha da fazla şaşkınlığa uğramışlardı.

133:3.7 (1472.6) Ay ışığının altında orada dururlarken, İsa şunları söyleyen bir biçimde konuşmasına devam etti: “Her insan aklı içerisinde, cennet içindeki Yaratıcı’nın hediyesi olan kutsal bir ruhaniyet yaşamaktadır. Bu iyi ruhaniyet sürekli olarak, bizlerin Tanrı’yı bulmasına ve Tanrı’yı bilmesine yardım

etmek amacıyla, Tanrı'ya doğru yönlendirmek için çabalar; ancak, aynı zamanda faniler içinde, Yaratan'ın bireyin ve ırkın refahına hizmet etmesi için koymuş olduğu birçok doğal nitelikli kişisel eğilim bulunmaktadır. Bu aşamada, sıklıkla, erkekler ve kadınlar; kendilerini anlama, ve, bencilliğin ve günahın oldukça geniş ölçüde egemenliği altında bulunan bir dünyada bir geçim sağlamanın çok katmanlı zorluklarıyla baş etme çabalarında kafaları karışmış hale gelmektedirler. Görüyorum ki, Ganid, bu kadınların hiçbiri idare dâhilinde ahlaki çöküntü içerisinde bulunmamaktadır. Yüzlerine bakarak söyleyebilirim ki, onlar çok fazla kederi deneyimlemişlerdir; onlar, acımasız olarak görülen bir kaderin ellerinden çok fazla çekmişlerdir; onlar isteyerek böyle bir yaşam türünü seçmemişler; onlar, ümitsizliğe yaklaşan hayal kırıklığı içinde, içinde bulundukları koşulların baskısına boyun eğip, kendilerine umutsuz olarak görülmüş bir durumdan en iyi şekilde çıkış olarak, bir geçim elde etmenin hoşa gitmeyecek bu yollarını kabul etmişlerdir. Ganid, bazı insanlar gerçekten kalplerinde ahlak yoksunudurlar; onlar kasıtlı bir biçimde, iyi olmayan şeyleri yapmayı tercih etmektedirler; ancak, söyler misin bana, bu gözyaşlarına bulanmış yüzlere baktığın zaman, iyi olmayan veya ahlak yoksunu herhangi bir şey görebiliyor musun?” Ve, vereceği cevap için İsa durakladığında, Ganid yanıtını kekeleyerek çıkarırken sesini güç bela toplayabildi: “Hayır, Öğretmenim, göremiyorum. Ve, onlara karşı kabalığımdan dolayı özür diliyorum — onların bağışlamasını derinden arzu etmekteyim.” Bunun üzerine İsa şunu söyledi: “Ve, nasıl cennet içindeki Yaratıcım adına kendisinin onları affetmiş olduğu hakkında konuşuyorsam, onlar adına da seni affetmiş olduklarını söyleyebilirim. Şimdi, hepiniz; içinde, önümüzde uzanan yeni ve daha iyi bir yaşam için

yenileneceğimiz ve tasarımda bulunacağımız bir arkadaşın evine benimle birlikte gelin.” Bu zamana kadar şaşkınlığa uğramış kadınlar ağızlarından bir kelime dahi çıkarmamışlardı; onlar birbirlerine bakıp, sessizce, erkekler önden ilerlerken onları takip ettiler.

133:3.8 (1473.1) Böyle geç bir vakit, İsa’nın Ganid ve bu iki yabancı ile birlikte, şunları söyleyerek ortaya çıkışı karşısında Justus’un eşinin yaşadığı şaşkınlığı bir hayal edin: “Sizler bu geç saatte gelişimizi maruz görün, ama Ganid ve ben bir şeyler yemeyi arzu ediyoruz, ve onu, aynı zamanda besine ihtiyaç duyan bu yeni bulduğumuz arkadaşlar ile paylaşmak isteriz; ve, tüm bunların dışında, bizler size, bu bayanların hayatlarında yeni bir başlangıcı gerçekleştirmelerinde yardım etmek için en iyi yol hakkında bizlerle birlikte tavsiyede bulunmaya istekli olacağınız düşüncesiyle geldik. Onlar size hikâyelerini anlatabilirler; ancak, ben, onların fazlasıyla sorunu yaşamış olduklarını çıkarmakta olup, sizlerin evlerindeki tam da bu mevcudiyetlerinin, nasıl içten bir biçimde iyi insanları tanıma arzusu duyduklarının ve nasıl da isteyerek tüm dünyaya — ve hatta cennetin meleklerine bile — ne kadar cesur ve soylu kadınlar haline gelebilecekleri olasılığını kaçırmayacaklarının kanıtını oluşturmaktadır.

133:3.9 (1473.2) Justus’un eşi olan Marta yemeği masaya dağıttığında, beklenmeyen bir elvedada bulunarak İsa şunları söyledi: “Vakit geç olurken, ve genç adamın babası bizleri bekleyeceği için, En Yüksek Unsur’un derinden sevilen çocukları olarak sizi — üç kadını — burada baş başa bırakırken umarım bizi mazur görürsünüz. Ve, ben; sizler, dünya üzerinde ve onun muhteşem büyüklükteki ötesinde bulunan ebedi yaşamda yeni ve daha iyi

yaşam için tasarımlarda bulunurken, ruhsal rehberliğiniz için dua edeceğim.”

133:3.10 (1473.3) Böylece İsa ve Ganid, kadınlara elveda da bulundu. Bu vakte kadar iki hayat kadını hiçbir şey söylememiştir; benzer bir biçimde Ganid söyleyecek kelime bulamamıştır. Ve, birkaç dakika boyunca Marta’da bu haldeydi; ancak, yakın bir süre içinde o, kendisinden beklenen konuma gelip, İsa’nın öncesinden umut etmiş olduğu her şeyi bu yabancılar için yerine getirdi. Bu iki kadından yaşça daha büyük olanı, bu yaşanılmışlıktan kısa bir süre sonra, ebedi kurtuluşun capcanlı ümitleri ile birlikte, yaşamını yitirmişti; ve, genç olan kadın, Justus’un ticaretini gerçekleştirdiği yerde çalışmış olup, daha sonra, Korint’deki ilk Hristiyan din-kurumunun yaşam boyu bağlılığını sürdürmüş bir üyesi haline gelmişti.

133:3.11 (1473.4) Birkaç sefer Krispus’un evinde İsa ve Ganid, ilerleyen zamanlarda Pavlus’un sadık bir destekleyici konumuna gelmiş olan, Gaius ismindeki biri ile tanışmıştı. Korint’deki bu iki ay boyunca, onlar, birçok sayıda kıymetli birey ile içten konuşmalarda bulunmuşlardı; ve, resmi olmayan görünüme sahip tüm bu iletişimlerin bir sonucu olarak, oldukça etkilenmiş olan bu bireylerin yarısından fazlası, ilerleyen dönemlerdeki Hristiyan toplumsal birlikteliğinin üyeleri haline gelmişti.

133:3.12 (1473.5) Pavlus ilk olarak Korint’e gittiği zaman, çok uzun süreli bir ziyarette bulunmayı amaçlamamıştı. Ancak, o, Musevi özel öğretmeninin çabaları için nasıl güzel zemin hazırlamış olduğunu bilmiyordu. Ve, buna ek olarak, o; İsa’nın Roma’da iken tanışmış olduğu Kinikler’in bir üyesi olan Aquila’ya ilaveten Priscilla tarafından hali hazırda büyük

ilginin yaratılmış olduğunu keşfetmişti. Bu çift Roma'dan gelmiş Musevi mülteciler olup, hızlı bir biçimde Pavlus'un öğretilerini kucaklamışlardı. Pavlus onlar ile birlikte yaşayıp, onlarla beraber çalışmışlardı; zira, onlar da çadır ustalarıydı. Bu koşullardan dolayı Pavlus Korint'deki ziyaretini uzatmıştı.

4. Korint'deki Kişisel Görev

^{133:4.1 (1474.1)} İsa ve Ganid, Korint'de çok daha fazla ilgi çekici deneyime sahip olmuştu. Onlar, İsa'dan almış oldukları yönergeden fazlasıyla faydalanmış olan çok büyük sayıdaki kişi ile yakın iletişim içinde bulunmuşlardı.

^{133:4.2 (1474.2)} Bir değirmenciye o; kutsal yaşamın zor şeylerini, bir kişinin akran fanileri arasında zayıf ve düşkün olanlar tarafından bile hazır bir şekilde alınabilecek hale getirmesi amacıyla, yaşam deneyiminin değirmeni içinde gerçeğin tahıllarını öğütmeyi öğretmişti. Şunu söyledi İsa: “Gerçekliğin sütünü, ruhsal algıda bebek aşamasında bulunanlara verin. Yaşayan ve derin sevgi dolu hizmetinizde, ruhsallık besinini, ilgi çekici biçimde ve sizlere sorularıyla gelmekte olan her birinin algı yetisine uygun olarak verin.”

^{133:4.3 (1474.3)} Bir Romalı centurioya şunları söylemişti: “Sezar'ın olan şeyleri Sezar'a, Tanrı'nın olan şeyleri Tanrı'ya teslim et. Tanrı'ya olan içten hizmet ve Sezar'a olan sadık hizmet; Sezar, yalnızca İlahiyat tarafından hak olarak gösterilebilecek özel saygıyı şahsına isteyecek kadar kendini büyük görmeye cüret etmedikçe, birbiriyle çatışmamaktadır. Tanrı'ya olan sadakat, ki eğer onu bilir hale gelerseniz, değerli bir imparatora olan adanmışlığınızda sizleri daha da sadık ve bağlı kılacaktır.”

133:4.4 (1474.4)

Mitraik inanışının içten bir önderine şunu söylemişti: “Sen, ebedi kurtuluşun bir dinini aramakta çok iyi yapıyorsun; ancak, bu türden ihtişamlı bir gerçekliği insanların gerçekleştirmiş olduğu gizemler ve insan felsefeleri içinde aramakta hata yapmaktasın. Ebedi kurtuluşun gizeminin kendi öz ruhunun içinde ikamet etmekte olduğunu bilmemekte misin? Cennetin Tanrısı’nın içinde seninle birlikte yaşaması için ruhaniyeti göndermiş olduğunu, ve bu ruhaniyetin, gerçeklik aşığı ve Tanrı hizmetindeki fanilerin tümünü bu yaşamın dışına, ölümün kapılarından ta, Tanrı’nın kendi çocuklarını almak için beklediği yer olan ışığın ebedi doruklarına kadar yönlendirmekte olduğunu bilmiyor musun? Ve, şunu hiçbir zaman unutma: Tanrı’yı bilmekte olan sizler, gerçekten onun gibi olma arzu duyduğunuz zaman, Tanrı’nın evlatlarıdır.”

133:4.5 (1474.5)

Bir Epikür öğretmenine şunu söylemişti: “Sen, en iyisini seçmede ve iyi olanı yüceltmede çok iyi yapıyorsun; ancak, insan kalbi içinde Tanrı’nın mevcudiyetinin gerçekleştirminden kökenini alan ruhani nüfuz alanları haliyle, fani yaşamın daha büyük özelliklerini algılamada başarısız olunca bilge bir şey mi yapıyorsun? İnsan deneyiminin tümü içinde büyük olan bir şey; sahip olduğu ruhaniyeti, evrenlerin Koruyucusu biçiminde tüm yaratımın Tanrısı olan ortak Yaratıcımız’ın kişisel mevcudiyetine erişmenin uzun ve neredeyse sonsuz olan seyahati boyunca, sizler içinde yaşayan ve bu ileri doğru yolculukta sizlere öncülük etmeyi arzulayan Tanrı’yı bilmenin gerçekleştirmesidir.”

133:4.6 (1474.6)

Bir Yunan yüklenicisine ve inşaat ustasına şunu söylemişti: “Benim dostum, insanların maddi yapılarını inşa

ederken, ruhunun içinde bulunan kutsal ruhaniyetin suretinde ruhsal bir karakteri yetiştir. Dünyevi bir inşaat ustası olarak gerçekleştirdiğin kazanımın, cennetin krallığına ait bir ruhsal evlada olan erişimini ilerleme bakımından gölgede bırakmasına izin verme. Zamana ait malikâneleri bir başkası için inşa ederken, ebediyetin malikânelerinin sahipliğini kendi iyeliğin altına kesin olarak almayı ihmal etme. Sürekli olarak; orada, temelleri doğruluk ve gerçeklik, inşa edicisi ve yapıcısı ise Tanrı olan bir şehrin bulunduğunu hatırla.”

^{133:4.7 (1474.7)} Bir Romalı hâkime şunu söylemişti: “İnsanları yargılarken, günün birinde kendinin de, bir evrenin Yöneticileri’nin huzuruna yargılanmak için çıkacak oluşunu hatırla. Adil bir biçimde yargıda bulun, hatta, her nasıl sen bir gün En Yüce Karar Verici’nin ellerinde böyle merhametli düşünüşün arzusunu duyacak olacaksan, merhametli bir biçimde. Benzer durumlarda yargılanabileceğin gibi yargıda bulun; böylece, kanunun yazdıklarına ek olarak onun sahip olduğu ruhaniyeti rehberin al. Ve, her nasıl sen, önüne çıkarılmış olanların ihtiyacı ışığında hakkaniyetin egemenliği altındaki adaleti teslim etmekteysen, benzer bir biçimde, bir gün tüm dünyanın Hâkimi önüne çıktığında merhamet tarafından hafifletilmiş adaleti bekleme hakkına sahip olacaksın.

^{133:4.8 (1475.1)} Yunan konağının bir kadın sahibine şunu söylemişti: “Konukseverliğini, En Yüksek Unsur’un çocuklarını ağırlar gibi sun. Günlük emeğinin zorundalıkla gerçekleşen niteliğini; insanların kalpleri içinde yaşamak, böylece akıllarını dönüştürmek ve ruhlarını kutsal ruhaniyete ait bahşedilmiş tüm bu hediyelerin Cennet Yaratıcısı’na dair bilgiye yönlendirmek

amacıyla alçalmış olan kendi ruhaniyeti vasıtasıyla ikamet ettiği kişilerde Tanrı'ya hizmet etmekte olduğunun artan farkındalığıyla, güzel sanatların bir kolunun yüksek düzeylerine çıkar.”

133:4.9 (1475.2) İsa, bir Çinli tüccar ile birçok sohbette bulunmuştu. Elveda ederken, onu şöyle uyarmıştı: “Yalnızca, senin gerçek ruhaniyet atan olan Tanrı'ya ibadet et. Yaratıcı'nın ruhaniyetinin sürekli içinde yaşamakta olduğunu ve onun her zaman ruhun yönünü cennete doğru çevirmekte olduğunu hatırla. Şayet sen, bu ölümsüz ruhaniyetin bilinç dışı yönlendirilişlerini takip edersen, Tanrı'yı bulmanın daha yüksek hale gelmiş doğrultusunda devam etmeden emin olabilirsin. Ve, cennet içindeki Yaratıcı'ya eriştiğin zaman, bu, onu ararken gittikçe artan bir biçimde onun gibi olman nedeniyle gerçekleşecektir. Ve, böyle sağlıklı kal, Çang, ama yalnızca kısa bir süreliğine; zira, biz, üzerinde, ruhaniyet ruhlarına ait Yaratıcı'nın Cennet yolunda olanlar için birçok muhteşem durak noktası sağladığı yer olan, ışığın dünyalarında tekrar buluşacağız.”

133:4.10 (1475.3) Britanya'dan olan bir yolcuya şunu söylemişti: “Benim kardeşim, gerçekliğin ardına düşmüş olduğunu görebiliyorum; ve, ben, tüm gerçekliğin Yaratıcısı'na ait ruhaniyetin kendi içinde ikamet ediyor olabileceğini düşünüyorum. Hiç içten bir biçimde, kendi öz ruhunun sahip olduğu ruhaniyet ile konuşmayı çabaladın mı? Bu türden bir şey gerçekten de zor olup, nadiren başarılı bir bilinçlilik hali ortaya çıkarmaktadır; ancak, maddi aklın, sahip olduğu ikamet eden ruhaniyeti ile iletişimde bulunmaya çabalayışının her dürüst girişimi belirli bir başarı ile sonuçlanmaktadır, her ne

kadar tüm bu muhteşem insan deneyimlerinin çoğunluğu, uzun bir süre boyunca, bu türden Tanrı bilen fanilerin ruhlarında bilinç-üstü kavrayışlar olarak kalsa da.”

133:4.11 (1475.4) Evden kaçmış bir ufaklığa İsa şunu söylemişti: “Hatırla, kaçamayacağın iki şey bulunmaktadır — Tanrı ve kendin. Nereye gidersen git, beraberinde kendini ve kalbin içinde yaşamakta olan cennetsel Yaratıcı’nın ruhaniyetini götürmektesin. Benim evladım, kendini kandırmaya çabalamaya son ver; kesin bir biçimde, yaşamın gerçekleriyle yüzleşmenin cesur alışkanlığına geç; sana öğretmiş olduğum gibi, Tanrı ile olan evlatlığın güvencelerine ve ebedi yaşamın kesinliğine sımsıkı sarıl. Bu günden itibaren, yaşamla cesurca ve ussal bir biçimde yüzleşmeye kararlı bir adam olarak, gerçek bir erkek olmaya çalış.”

133:4.12 (1475.5) Kınanmış bir suçluya son dakikalarında şunları söylemişti: “Benim kardeşim, sen, sık sık kötülüğe düştün. Sen yolunu kaybettin; suçun ağlarına takılmış hale geldin. Seninle konuşmamdan, geçici yaşamına biraz sonra mal olacak şeyi yapmayı tasarlamamış olduğunu çok iyi biliyorum. Ancak, sen bu kötülüğü yaptın, ve akranların senin suçlu olduğunu yargıladılar; senin ölmen gerektiğine karar verdiler. Sen veya ben, devleti, kendisinin tercih etmiş olduğu biçimde bu kendisini koruma hakkından alıkoyamayız. Yapmış olduğun yanlışın cezasından kaçmak için insansı hiçbir yol görünmemektedir. Akranların, yapmış olduğun şey ile seni yargılamak zorundadır; ancak, bağışlama için kendisine başvurabileceğin ve seni gerçek güdülerin ve daha iyi amaçların için yargılayacak olan bir Hâkim bulunmaktadır. Pişmanlığın gerçek ve inancın içten ise, Tanrı’nın yargısıyla

yüzleşmekten korkmana gerek bulunmamaktadır. Yaptığın hatanın beraberinde insan tarafından verilmiş olan ölüm cezası taşıyışı, ruhunun, cennetsel mahkemeler önünde adaleti elde etme ve merhameti memnuniyetle deneyimle şansına kendiliğinden gölge düşürmemektedir.”

^{133:4.13 (1476.1)} İsa, bu kayıta kendisine bir yer bulamayacak kadar çok olarak, geniş bir sayıdaki aç ruh ile birçok içten konuşmada bulundu. Üç yolcu, Korint’deki konukluklarını memnuniyetle deneyimlemişlerdi. Bir eğitim merkezi olarak daha ünlü konumda bulunmuş olan Atina dışında, Korint, bu Roma dönemlerinde Yunanistan’ın en önemli şehriydi; ve, onların bu başarılı bir biçimde kalkınmakta olan ticari merkezdeki iki aylık ikametleri, üçü içinde, fazlasıyla değerli deneyim kazanma imkânını sundu. Onların bu şehirdeki konuklukları, Roma’dan geri dönüş yolculuklarındaki tüm durakları arasında en ilgi çekici olanlarından bir tanesiydi.

^{133:4.14 (1476.2)} Gonod Korint’de birçok amaca sahipti; ancak, nihai olarak onun buradaki işi bitmiş olup, Atina için demir almaya hazırlanmışlardı. Onlar, Korint’in bir limanından on beş kilometre uzaklığındaki bir diğer limanına kara üzerinden, arazi üzerinde ayrılmış özel hattan taşınabilecek küçük bir teknede seyahat etmişlerdi.

5. Atina’da — Bilim Üzerine Söyleşi

^{133:5.1 (1476.3)} Onlar, Yunan bilimi ve eğitiminin tarihi merkezine yakın bir süre içinde varmışlardı; ve, Ganid, sınırlarını kendi toprakları olan Hindistan’a kadar genişletmiş bulunan, bir zamanların İskenderiye imparatorluğunun kültürel merkezi olan Yunanistan’da, Atina’da bulunuyor olma düşüncesinden

büyük heyecana kapılmıştı. Orada gerçekleştirilmesi gereken çok az ticari iş bulunmaktaydı; böylece Gonod vaktinin büyük bir kısmını, ilgi çekici birçok yeri ziyaret ederek ve ufaklık ve onun çok yönlü öğretmenin ilgi çekici konuşmalarını dinleyerek, İsa ve Ganid ile birlikte geçirmişti.

133:5.2 (1476.4) Büyük bir üniversite, Atina'da hala gelişir halde bulunmaktaydı; ve, üçlü, onun eğitim binalarına sıkça gerçekleşen ziyarette bulunmuşlardı. İsa ve Ganid, İskenderiye'deki müzede verilmiş derslere katıldıklarında Plato'nun öğretileri üzerine detaylı bir biçimde konuşmuşlardı. Onların hepsi, hala şehir yerleşkesi içinde tek tük bulunabilen örnekleri olarak, Yunan sanatını memnuniyetle deneyimlemişlerdi.

133:5.3 (1476.5) Hem baba hem de çocuk fazlasıyla, konakladıkları yerde İsa'nın bir akşam bir Yunanlı filozof ile bilim üzerine yapmış olduğu söyleşiden büyük keyif almıştı. Bu kitap eğitimini haddinden fazla öne çıkaran kişi, neredeyse üç saat boyunca konuştuktan sonra, ve söyleşisini bitirdiğinde, İsa, çağdaş düşünce diliyle, şunları söylemişti:

133:5.4 (1476.6) Bilim adamları bir gün, yer çekiminin, ışığın ve elektriğin enerjisini veya diğer bir değişle kuvvet dışavurumları ölçebilen hale gelebilir; ancak, bu aynı bilim adamları hiçbir zaman (bilimsel olarak), bu kâinat olgularının *özü itibariyle ne olduklarını* söyleyemezler. Bilim, fiziksel-enerji etkinlikleri ile ilgilenir; din, ebedi değerler ile ilgilenir. Gerçek felsefe, bu niceliksel ve niteliksel gözlemleri ortak bir biçimde ilişkilendirmeye elinden geldiği tüm gayreti ile çabalayan bilgelikten doğar. Orada her zaman; tamamiyle fiziksel olan bilim adamının, bırakınız ruhsal görmezliğinin, matematik

temelli gururunun veya istatistiksel temelli benliğini öne çıkarışının yaratacağı tehlike bulunmaktadır.

133:5.5 (1476.7) Mantık maddi dünyada geçerlidir; ve, matematik, uygulaması fiziksel şeyler ile sınırlandırıldığı zaman güvenilirdir; ancak, bunların ikisi de yaşam sorunlarına uygulandığı zaman, bütünüyle güvenilebilir veya hatasız bir biçimde sonuç verir değildir. Aritmetik hesap yöntemi; bir kişi bir koyunu on dakikada derisinden ayırır ise, on kişi onu bir dakikada derisinden ayırır der. Bu güvenilir matematiktir, ama gerçek değildir; zira, gerçekte on kişi bir araya gelse bu işi böyle yapamaz; onlar birbirlerinin ayağına öyle kötü bir biçimde dolanırlar ki, iş fazlasıyla uzar.

133:5.6 (1477.1) Matematik; eğer bir kişi belirli bir birimde ussal ve ahlaki değere karşılık gelir ise, on kişinin bütünlüğü bu değer in on katı kadar değere karşı gelir yönergesinde bulunur. Ancak, konu insan kişiliği ile olan iletişim olduğunda, bu türden bir kişilik ilişkileminin; basit aritmetik toplamı yerine, denklemin parçası olan kişiler sayısının misli kadar bir değere eşit olduğunu söylemek gerçekliğe daha yakın bir yönerge olacaktır. Eş güdümsel hale getirilmiş olan çalışır uyum içindeki insan varlıklarının toplumsal bir bütünlüğü, onu oluşturan kısımların yalın toplamından çok daha büyük bir kuvvete karşılık gelmektedir.

133:5.7 (1477.2) Nicelik; bir *gerçek*, ve böylece bir bilimsel ortak ölçütlülük haline gelen bir biçimde, tanımlanabilir. Nitelik, aklın yorumunu konu alan bir husus olarak, *değerlere* dair değer biçimini temsil etmekte olup, bu nedenle, bireyin bir deneyimi olarak kalmak zorundadır. Hem bilim hem de din, daha az dogmatik ve eleştiriye daha fazla hoşgörölü hale

geldiğinde, felsefe bunun sonrasında, kâinatın ussal kavrayışı içinde *bütünlüğü* elde etmeye başlayacaktır.

133:5.8 (1477.3) Mevcut halde çalışma biçimlerini bir anlayacak olsaydınız, kâinatsal evrende bütünlük bulunmaktadır. Mevcut evren, ebedi Tanrı'nın her çocuğuna arkadaşçıl niteliktedir. Gerçek sorun şudur: İnsanın sınırlı aklı nasıl olur da, düşüncenin mantıklı, gerçek ve ilişkili bütünlüğünü elde edebilir? Aklın bu kâinatı-bilen-düzeyine yalnızca; niceliksel gerçekliğin ve niteliksel değerin, Cennet Yaratıcısı içinde ortak bir kökensellikten kaynağını almış olduğunu kavramakla erişilebilir. Gerçekliğin bu türden bir kavramsallaşması, kâinat olgularının sahip olduğu amaçsal bütünlüğüne dair daha geniş bir kavrayışı açığa çıkarır; o, ilerleyici kişilik kazanımının ruhsal olan bir gayesini bile açığa çıkarır. Ve, bu; sürekli değişmekte olan kişilik-dışı ilişkilerden ve evrimleşen kişilik ilişkilerinden oluşan bir yaşayan evrenin değişmeyen arka planını hissedebilen, bir bütünlük kavramsallaşmasıdır.

133:5.9 (1477.4) Madde ve ruhaniyet ve onların arasında kalan düzey, mevcut evrenin gerçek bütünlüğünün karşılıklı ilişkili ve ortak birliktelik içindeki üç aşamasıdır. Gerçek ve değerin evrensel olguları ne kadar ayrı görülebilirse görülsün, onlar, son kertede, En Yüce Olan içinde bütüncül haldedir.

133:5.10 (1477.5) Maddi mevcudiyetin gerçekliği, görülebilir haldeki maddeye ek olarak fark edilemeyen enerji ile ilişkilidir. Kâinatın enerjileri, gereken düzeyde hareketi elde eden bir biçimde yavaşladığında, bunun sonrasında, elverişli koşullar altında, bu aynı enerjiler kütle haline gelmektedirler. Ve, unutmayın, görünür gerçekliklerin mevcudiyetini tek başına algılayabilen aklın da, kendisi içinde gerçek olduğunu

unutmayın. Ve, enerji-kütleden, akıldan ve ruhaniyetten oluşan bu evren, ebedidir — o, Kâinatın Yaratıcısı ve onun mutlak eş güdüm unsurlarının doğasında ve tepkilerinde mevcut bulunmakta olup, bunlardan oluşmaktadır.

^{133:5.11} (1477.6) Onların hepsi, İsa'nın sözcükleri karşısında şaşkınlığa uğramışlardı; ve, Yunanlı, onlara elveda ettiğinde şöyle söylemişti: “En sonunda benim gözlerim, ırksal üstünlükten başka bir şey düşünen ve dinden başka bir şey konuşan bir Musevi'ye bakıyor.” Ve, onlar gece için istirahata çekilmişlerdi.

^{133:5.12} (1477.7) Atina'daki konaklama keyifli ve faydalı olmuştu; ancak, o, insan ilişkileri bakımından dikkate değer bir biçimde verimli geçmemişti. Bu dönemin Atinalıları'nın haddinden fazla büyük bir kısmı; ya ussal olarak belirli bir dönemdeki ünleri nedeniyle gururlu, yâda, zihinsel olarak, Yunanistan'da ihtişamın ve onun insanların akıllarında bilgeliğin bulunduğu bu öncül dönemlerdeki alt düzey kölelerin doğumları olarak, yetersiz ve cahildi. Böyleyken bile, hala, Atina'nın vatandaşları arasında birçok keskin akıl bulunabilmekteydi.

6. Efes — Ruh üzerine Söyleşi

^{133:6.1} (1477.8) Atina'dan ayrılırlarken, onlar Roma'nın Asya vilayetinin başkenti olan Efes'e, Biga Yarımadası üzerinden gitmişlerdi. Onlar, şehrin merkezinden yaklaşık olarak üç buçuk kilometre uzaklığında bulunan, Efesliler'in ünlü Artemis tapınağına birçok ziyarette bulunmuşlardı. Artemis, tüm Küçük Asya'nın sahip olduğu en ünlü tanrıça olup, ilkçağ Anadolu dönemlerinin daha da öncül ana tanrıçasının bir devamıydı. Kendi ibadetine adanmış olan devasa mabet

içindeki detaylı olmayan putunun, yaygın bir biçimde cennetten düşmüş olduğuna inanılmaktaydı. Ganid'in, kutsallığın simgeleri olarak imgelere saygı duymasından olan öncül eğitiminin tümü silinmemiştir, ve o, Küçük Asya'nın bu bereket tanrıçasının onuruna, gümüş olan küçük bir kutsal parçayı satın almanın en iyisi olduğunu düşündü. Bu gece onlar, insan elleriyle yapılmış olan şeylere ibadet hakkında çok uzun süren bir konuşmada bulunmuşlardı.

133:6.2 (1478.1) Konukluklarının üçüncü gününde onlar, limanın ağzında gerçekleşen su tabanının temizlenişi görmek için nehir boyunca yürümüşlerdi. Öğlen onlar, evini çok özlemekte olan ve fazlasıyla hayal kırıklığına uğramış genç bir Fenikeli ile konuşmuşlardı; ancak, her şeyden çok o, kendinin üzerine geçen bir biçimde terfi almış genç bir adamı kıskanır halde bulunmaktaydı. İsa ona teselli edici sözlerde bulunup, eskilerin şu Musevi atasözünü söylemişti: “Bir insanın mahareti, kendi yerini yapar ve kendisini büyük insanların karşısına çıkartır.”

133:6.3 (1478.2) Onların, Akdeniz'in bu turu içinde ziyaret etmiş olduğu tüm büyük şehirler içinde, Hristiyan din-yayıncılarının ilerdeki çabaları için en az değerde bulunan şeyi burada elde etmişlerdi. Hristiyanlık Efes'deki başlangıcını, geniş ölçüde; bir geçim sağlamak için çadırlar yapan ve her gece Tiranüs okulunun ana amfi odasında din ve felsefe üzerine ders veren bir biçimde, iki yıldan daha uzun bir süre boyunca burada ikamet etmiş olan Pavlus'un çabaları vasıtasıyla elde etmişti.

133:6.4 (1478.3) Orada, bu yerel felsefe okulu ile ilişkili olan gelişen düşüncelere açık bir düşünür bulunmaktaydı; ve, İsa, kendisiyle birkaç yararlı görüşme oturumunda bulunmuştu. Bu konuşmalar boyunca İsa tekrar eden bir biçimde “ruh”

kelimesini kullanmıştı. Bu eğitimli Yunan nihai olarak “ruh” ile neyi kastetmekte olduğunu sorunca, o şöyle yanıtladı:

133:6.5 (1478.4) “Ruh; insanın, insan varlığını hayvan dünyası seviyesinin üzerine sonsuza kadar çıkartmakta olan kendi kendisini irdeleyici, gerçeklik-kavrayıcı ve ruhaniyet algılayıcı kısmıdır. Öz bilinç, tek başına, ruh değildir. Ahlaki öz bilinç, insanın gerçek nitelikli öz gelişimi olup, insan ruhunun temelini oluşturmaktadır; ve, ruh, insan deneyiminin potansiyel kurtuluş değerini temsil etmektedir. Tanrı’yı bilme yetkinliği ve onun gibi olma dürtüsü olarak, ahlaki tercih ve ruhsal kazanım ruhun temel özellikleridir. İnsanın ruhu, ahlaki düşünceden ve ruhsal etkinlikten ayrı bir biçimde mevcut olamaz. Durağan bir ruh, ölmekte olan bir ruhtur. Ancak, insanın ruhu, akıl içinde ikamet eden kutsal ruhaniyetten farklıdır. Kutsal ruhaniyet, insan akılının ilk ahlaki etkinliği ile eş zamanlı olarak gelmektedir; ve, bu, ruhun doğum anıdır.

133:6.6 (1478.5) “Bir ruhun kurtuluşu veya yitirilişi; fani bilincin, birliktelik içinde bulunduğu ölümsüz ruhaniyet bahşedilmişliği ile ebedi ortaklık boyunca kurtuluş düzeyine erişip erişmemesiyle ilişkilidir. Kurtuluş, aracılığıyla kurtuluş değerine sahip olur hale geldiği, fani bilincin kendisini gerçekleştirişinin ruhsallaşmasıdır. Ruhsal çatışmanın tüm türleri, ister ahlaki isterse de ruhsal olan, öz bilinç ile tamamiyle ussal olan öz bilinç arasındaki uyum eksikliğinden meydana gelmektedir.

133:6.7 (1478.6) “İnsan ruhu; olgunlaştığı, soylulaştığı ve ruhsallaştığı zaman, maddi benlik ile kutsal ruhaniyet olarak maddi ve ruhsal arasında bulunan bir bütünlüğe yaklaşması bakımından, cennetsel düzeye yaklaşır. Bir insan varlığının

evrimleşen ruhu, tarif edilmesi zor ve gösterilmesi ize daha da zor olan konumdadır; çünkü, ne maddi araştırmanın ne de ruhsal kanıtlamanın yöntemleri tarafından keşfedilmez niteliktedir. Maddi bilim, bir ruhun mevcudiyetini gösteremez; ne de saf ruhaniyet-testi bunu gerçekleştirebilir. Hem maddi bilimin hem de ruhsal ölçütlerin insan ruhunun mevcudiyetini keşfetmedeki başarısızlığına rağmen, ahlaki olarak bilince sahip her fani, gerçek ve mevcut bir kişisel deneyim olarak kendi ruhunun varlığından haberdardır.”

7. Kıbrıs’daki Konukluk — Akıl üzerine Söyleşi

133:7.1 (1479.1) Yakın bir zaman içinde yolcular, Rodos’da mola vererek, Kıbrıs için denizden yola almışlardı. Onlar uzun deniz seyahatinden büyük keyif duymuş olup, istikametleri olan adaya beden olarak fazlasıyla dinlenmiş ve ruhaniyet olarak fazlasıyla canlanmış halde vardılar.

133:7.2 (1479.2) Akdeniz turları sona yaklaşırken, Kıbrıs’a olan bu seyahatlerinde gerçek anlamda dinlenmenin ve eğlenmenin bir sürecini deneyimlemek, onların öncesinden tasarlamış oldukları bir şeydi. Onlar Paphos’da karaya çıkmış olup, derhal, yakındaki dağlarda birkaç haftalık konaklamaları için ihtiyaçlarına tedarik etmeye başlamışlardı. Varışlarından sonraki üçüncü günde, oldukça yüklü taşıma hayvanları ile tepeleri arşınlamaya koyuldular.

133:7.3 (1479.3) İki hafta boyunca üçlü fazlasıyla kendilerini eğlendirmişti; ve, bunun sonrasında, hiçbir ön belirti olmadan, genç Ganid birden çok ciddi bir biçimde hastalanmıştı. İki hafta boyunca o, sıklıkla bilincini yitirir hale gelerek, şiddetli bir ateşe maruz kalmıştı; hem İsa hem de Gonod, hasta çocuğa

refakat etmekle meşguldü. İsa mahirane bir biçimde ve hassasiyetle ufaklığa bakmıştı; ve, baba, İsa'nın sıkıntı içindeki gence olan tüm hizmetindeki hem inceliğini ve hem de uzmanlığı karşısında hayretler içinde kalmıştı. Onlar, insan yerleşkelerinden çok uzaktaydı; ve, çocuk, taşınamayacak kadar çok hastaydı; böylelikle onlar, tam da oracıkta, dağlarda çocuğu sağlığa kavuşturmak için ellerinden gelenin en iyi koşullarını hazırlamışlardı.

^{133:7.4 (1479.4)} Ganid'in üç haftalık iyileşme süreci boyunca, İsa ona, doğa ve onun çeşitli halleri hakkında birçok ilgi çekici şey söylemişti. Ve, çocuğun sorular sorarak, İsa'nın onları cevaplayarak ve babanın ise tüm bu olanları gözleri kamaşmış halde izleyerek, onlar dağlar üzerinde keşfeder halde gezerken ne eğlenmişlerdi.

^{133:7.5 (1479.5)} Dağlardaki konukluklarının son haftasında, İsa ve Ganid, insan aklının işlevleri hakkında uzun bir konuşmada bulunmuştu. Konuşmadan birkaç saat sonra ufaklık şu soruyu sormuştu: “Ama, Öğretmenim; insanın, daha yüksek düzeyde bulunan hayvanlardan daha yüksek bir öz benlik türünü deneyimlediğini söylediğinde neyi kastetmek istiyorsun?” Ve, modern kavramsallaşmalar içinde tekrar ifade edildiği biçimiyle, İsa bu soruyu şöyle cevapladı:

^{133:7.6 (1479.6)} Benim evladım, ben sana, insanın akıllı ve onun içinde yaşamakta olan kutsal ruhaniyet hakkında fazlasıyla şeyi çoktan söylemiş bulunmaktayım; ancak, şimdi, öz benliğin bir mevcudiyet olduğunun altını çizmeme izin ver. Herhangi bir hayvan öz bilince sahip hale geldiğinde, o ilkel bir insan konumuna gelmektedir. Bu türden bir kazanım, kişilik-dışı enerji ile ruhaniyet-algılayan akıl arasındaki bir eş güdüm

ilişkisinden kaynaklanmaktadır; ve, cennet içindeki Yaratıcı'nın ruhaniyeti olarak, insan kişiliği için mutlak bir odak noktasının bahşedilmişliğine kanıtlık oluşturan şey bu olgudur.

133:7.7 (1479.7) Düşünceler yalın bir biçimde hislerin bir kaydı değildir; düşünceler, hisler ve ona ek olarak kişisel benliğin irdeleyici yorumlarıdır; ve, benlik, bir kişinin sahip olduğu hislerin toplamından daha fazlasıdır. Burada, evrimleşen bir benlik içerisinde bütünlüğe olan yaklaşıma benzer bir şey başlamaktadır; ve, bu bütünlük, bu türden öz bilince sahip hayvan-kökenli aklı ruhsal olarak etkinleştiren, mutlak bütünlüğüne ait bir nüvenin ikamet mevcudiyetinden elde edilmektedir.

133:7.8 (1479.8) Hiçbir basit hayvan, bir zaman-bilincine sahip bulunmamaktadır. Hayvanlar, birliktelik halindeki his-farkındalığın fizyolojik bir eş güdümünü ve onunla beraber gelen hafızayı ellerinde bulundurur; ancak, onlardan hiçbiri, hissin anlamlı bir farkındalığını deneyimlememekte veya, ussal ve irdeleyici insan yorumlamalarından gelen nihai yargılarda sergilenmekte olduğu gibi, bu bir araya gelmiş insan deneyimlerinin bilinç dâhilindeki bir ilişkilmesini sergilememektedir. Ve, öz bilince sahip haldeki mevcudiyetinin bu gerçeği, ilerideki ruhsal deneyimin mevcudiyeti ile birliktelik halinde, insanı; kâinatın potansiyel bir evladı haline getirmekte olup, kâinatın En Yüce Bütünlüğüne olan nihai erişiminin habercisi olmaktadır.

133:7.9 (1480.1) Ne de insan benliği, sadece bilincin birbirini takip eden aşamalarının toplamı değildir. Bir bilinç ayrıştırıcısının ve ilişkilendiricisinin etkin bir biçimde gerçekleşen faaliyeti

olmadan, benlik olarak tanımlanacak bir şeye kanıtlık edecek yeterli bütünlük bulunamaz. Bu türden bütünleşmemiş bir akıl neredeyse hiçbir biçimde, insan düzeyinin bilinç seviyelerine erişemez. Eğer bilincin ilişkilemleri yalnızca bir kaza olsaydı, insanların tümünün akılları, bunun sonrasında, zihinsel deliliğin belirli fazlarının denetimsiz ve rastgele ilişkilemlerini sergilerdi.

133:7.10 (1480.2) Yalnızca fiziksel hislerin bilincinden inşa edilmiş olan bir insan aklı, ruhsal düzeylere hiçbir zaman erişemezdi; maddi aklın bu türü, ahlaki değerlerin bir duyusundan bütünüyle yoksun olup, zaman içinde uyumlu haldeki kişilik bütünlüğüne erişmek için oldukça hayati olan ve ebediyet içindeki kişilik kurtuluşundan ayrılamaz nitelikte bulunan, ruhsal baskınlığın yönlendirici bir duyuruşuna sahip olmayacaktı.

133:7.11 (1480.3) İnsan aklı öncül bir biçimde, madde-ötesinde bulunan nitelikleri sergilemeye başlamaktadır; gerçek anlamıyla ilerleyici olan insan usu, zamanın sınırları tarafından tümüyle bağlı değildir. İnsanların yaşamda gerçekleştirmekte oldukları şeylerin oldukça farklılıklar gösterişi; yalnızca, kalıtımın çeşitli bahşedilmişliklerini ve çevrenin farklı etkilerini değil, aynı zamanda, benlik tarafından elde edilmiş Yaratıcı'nın ikamet eden ruhaniyeti ile olan bütünleşmenin düzeyini de göstermektedir.

133:7.12 (1480.4) İnsan aklı oldukça iyi bir biçimde, çifte birlikteliğin çatışmasına karşı duramamaktadır. Hem iyi hem de kötüye hizmet etmenin bir çabası deneyiminden geçmek ruh üzerinde ciddi bir gerginlik yaratmaktadır. Olası en yüksek derecede mutlu ve etkin bir biçimde bütünleşmiş akıl; bütünüyle, cennet

içindeki Yaratıcı'nın iradesini gerçekleştirmeye adanmış olan akıldır. Çözümlememiş çatışmalar bütünlüğü yok etmekte olup, akıldaki aksamaya neden olabilir. Ancak, bir ruhun kurtuluş karakteri; ne pahasına olursa olsun akıl huzurunu teminat altına alma girişimiyle, soylu gelecek arzularını bırakmakla ve ruhsal ideallerden taviz vermekle desteklenilmemektedir; bunun yerine, bu türden huzur, gerçek olanın zaferinin kararlı bir biçimde olumlanması ile elde edilir; ve, bu zafer, iyiliğin muktedir kuvveti ile kötülüğün üstesinden gelmek ile elde edilir.

133:7.13 (1480.5) Bir sonraki onlar, Suriye sahili üzerindeki Antakya için demir aldıkları yer olan, Salamis için ayrıldılar.

8. Antakya'da

133:8.1 (1480.6) Antakya, Roma vilayeti olan Suriye'nin başkentiydi; ve, imparator valisinin ikameti buradaydı. Antakya, yarım milyondan fazla sakine sahipti; büyüklük bakımından imparatorluğun üçüncü şehri olup, kötülüğü tercihte ve pervazsız ahlaki düşkünlükte birinciydi. Gonod'un, gerçekleştirmesi gereken ciddi ölçüde iş ilişkisi bulunmaktaydı; böylelikle İsa ve Ganid çoğu zaman kendi başlarındaydılar. Onlar, Dafni'nin mezarı dışında bu çok dilli şehirde her yeri ziyaret etmişti. Gonod ve Ganid, utancın bu çok ünlü mabedini ziyaret etmişti; ancak, İsa, onlara eşlik etmeyi geri çevirmişti. Bu türden sahneler, Hintliler için çok hayrete düşürücü değildi; ancak, onlar, idealist bir İbrani için tiksindiriciydi.

133:8.2 (1480.7) İsa, Filistin'e yaklaşırken ve yolculuklarının sonuna gelirken, ciddi ve düşünceli hale geldi. O, Antakya'da birkaç

kişiyi ziyaret etmişti; nadiren şehir etrafında dolaşmıştı. Öğretmeninin Antakya'ya neden bu kadar az ilgi gösterdiğini öğrenmek için sorgulayışından sonra, Ganid nihai olarak İsa'nın ağzından şu cümleleri alabilmişti: “Bu şehir, Filistin'den çok da uzak değil; muhtemelen bir gün buraya tekrar geri dönebilirim.”

133:8.3 (1481.1) Ganid, Antakya'da oldukça ilgi çekici bir deneyim yaşamıştı. Bu genç adam kendisini yetkin bir öğrenci olarak kanıtlamış olup, hâlihazırda, İsa'nın öğretilerinden bazılarını gündelik yaşamda kullanmaya başlamıştı. Antakya'da babasının işi ile ilişkili, kovulması düşünülecek kadar çirkin ve istenmeyen hale gelmiş belli başlı bir Hintli bulunmaktaydı. Ganid bunu duyduğunda, babasının iş yerinin yolunu tutup, akran ülkedaşı ile uzun bir görüşmede bulundu. Bu kişi, yanlış bir işte çalıştırılmış olduğunu hissetmişti. Ganid ona cennet içindeki Yaratıcı'dan bahsedip, birçok yönden onun din hakkındaki görüşlerini genişletti. Ancak, tüm bunların içinde, Ganid, bu kişiye en fazla katkıda bulunmuş olan bir Musevi atasözünü söylemişti; ve, bu bilgelik sözü: “Elin yapılacak neyi buluyorsa, onu tüm gücünle yerine getir.”

133:8.4 (1481.2) Eşyalarını deve kervanı için hazırladıktan sonra, Sayda ve oradan da Şam'a indiler; ve, üç gün sonra, çöl kumları arasındaki zorlu uzun bir yolculukları için hazır hale geldiler.

9. Mezopotamya'da

133:9.1 (1481.3) Çöl boyunca gerçekleşen bu kervan seyahati, bu fazlasıyla seyahatte bulunmuş kişiler için yeni bir deneyim değildi. Ganid öğretmeninin, on iki devenin yüklenişinde yardım edişini izlediğinde ve kendi hayvanını sürüşünde

gönüllü oluşunu gözlemlediğinde, hayretle şöyle bağırmıştı: “Öğretmenim, senin yapamayacağın bir şey var mı?” İsa şöyle söyleyerek sadece gülmüştü: “Öğretmen kesinlikle, kararlı bir öğrencinin gözlerinde onurdan yoksun değildir.” Ve, böylece onlar, tarihi Ur şehri için yola koyuldular.

^{133:9.2 (1481.4)} İsa, İbrahim’in doğum yeri olan, Ur’un öncül tarihi ile fazlasıyla ilgilenmişti; ve, o eşit bir biçimde, Susa’nın kalıntıları ve gelenekleri ile büyülenmişti; bu öyle bir düzeydeydi ki, Gonod ve Ganid, incelemelerini gerçekleştirebilmesi için İsa’ya daha çok zaman sağlamak ve aynı zamanda Hindistan’a kendileri ile birlikte geri dönmesi için onu ikna etmenin daha iyi bir imkânını vermesi amacıyla bu kısımlarda konukluklarını üç hafta uzatmışlardı.

^{133:9.3 (1481.5)} Ganid’in İsa ile; bilgi, bilgelik ve gerçeklik arasındaki farka dair uzun bir konuşmada bulunması Ur’da gerçekleşmişti. Ve, Ganid, bir Musevi bilgenin sözünden fazlasıyla etkilenmişti: “Bilgelik, başat bir şeydir; bu nedenle, bilgeliği elde edin. Bilgi için tüm arayışlarınızda, anlayışı elde edin. Bilgeliği yüceltin ki o sizi yüceltsin. Eğer onu sadece kucaklayacak olursanız, o sizi onura götürecektir.”

^{133:9.4 (1481.6)} Sonunda onların ayrılma günü geldi. Onların hepsi, özellikle ufaklık olmak üzere, metindi; ancak, bu ayrılık zorlayıcı bir deneyimdi. Onların, gözleri yaşlı ama kalpleri sağlamdı. Öğretmenine elvedada bulunurken, Ganid şöyle söyledi: “Elveda, Öğretmenim, ama sonsuza kadar değil. Şam’a tekrar geldiğimde, seni arayacağım. Seni çok seviyorum, zira cennet içindeki Yaratıcı’nın sana benzer bir varlık olduğunu düşünüyorum; en azından, senin, onun hakkında söylediğin şeye çok benzediğini biliyorum. Senin

öğretini hatırlayacağım, ancak en önemlisi, seni hiçbir zaman unutmayacağım.” Baba ise şunu söylemişti: “Bizleri daha iyi insanlar haline getirmiş ve Tanrı’yı bilmemize yardım etmiş büyük bir öğretmene elveda.” Ve, İsa onları şöyle cevap verdi: “Huzurla kalın, ve cennet içindeki Yaratıcı’nın kutsayışı her zaman sizlerle olsun.” Ve, İsa sahilde durup, küçük tekne onları demir atmış beklemekte olan gemilerine götürürken izledi. Böylece Üstün Hindistan’dan gelen arkadaşlarını, bu dünya üzerinde bir daha hiçbir zaman görmeyecek bir biçimde, Çaraks’da bırakmıştı; ne de onlar, bu dünya içinde olarak, daha sonra Nasıralı İsa halinde ortaya çıkmış kişinin, öğretmenleri Yeşu olan — daha yakın zamanda elvedada bulundukları bu aynı arkadaşları olduğunu hiçbir zaman bilmeyeceklerdi.

133:9.5 (1481.7) Hindistan’da Ganid, önde gelen babasının layık bir varisi olarak etkili güce sahip bir kişi haline geldi; ve, o, çok sevdiği öğretmeni İsa’dan öğrenmiş olduğu soylu gerçekliklerin çoğunu kendi ülkesinin dışlarına kadar yaymıştı. Hayatının daha sonraki devresinde, Ganid, Filistin’de bir çarmıhta süreci son bulmuş garip bir öğretmeni duyduğunda; her ne kadar bu İnsan Evladı’nın müjdesi ile Musevi özel öğretmenin öğretileri arasındaki benzerleri fark etmişse de, bu iki kişinin gerçekte aynı insanlar olduğu hiçbir zaman aklına gelmemişti.

133:9.6 (1482.1) Böylece, İnsan Evladı’nın yaşamında şöyle adlandırılabilir bir dönem sona ermiş oldu: *Öğretmen Yeşu’nun görevi.*

134. Makale

Geçiş Yılları

AKDENİZ seyahati boyunca, İsa dikkatli bir biçimde, karşılaştığı insanları ve üzerinden geçtiği ülkeleri incelemişti; ve, yaklaşık olarak bu zaman zarfında, dünya üzerindeki yaşamının geri kalan kısmı hakkında nihai bir karara varmıştı. O, Filistin’de Musevi ebeveynlerinden doğmuş olduğu ve bunun için de gerçekliğin bir halk öğretmeni olarak yaşam görevine başlamayı beklemek amacıyla Celile’ye bilinçli bir biçimde geri dönmeyi içine alan tasarımı bütünüyle düşünmüş konumdaydı; ve, şimdi onu nihai olarak onaylamıştı; o, babası Yusuf’un insanların topraklarında bir kamu sürecini gerçekleştirmek için tasarımlarda bulunmaya başladı; ve, o, bunu kendi özgür iradesiyle gerçekleştirmişti.

İsa, kişisel ve insani olan deneyimi vasıtasıyla, Filistin’in; üzerinde, açılmış ara sahne perdelerini sonlandırmaya başlamak, ve, yeryüzü içindeki yaşamına ait, son sahneleri sergilemek için, tüm Roma dünyası üzerindeki en iyi yer olduğunu keşfetmişti. İlk defa o bütünüyle, gerçek doğasını açık bir biçimde dışa vurmanın ve kendisinin gelmiş olduğu Filistin’e ait Museviler ve Musevi-olmayanlar arasında kutsal kimliğini açığa çıkarmanın tasarlanmış izlencesinden tatmin olmuştu. O kesin bir biçimde; dünya üzerindeki yaşamını sonlandırmaya, ve, fani mevcudiyetinden olan bu sürecini, yardıma muhtaç bir bebek olarak insan deneyimine girmiş olduğu bu aynı topraklarda tamamlamaya karar vermişti. Onun Urantia süreci Filistin’de Museviler arasında başlamıştı; ve, o, yaşamını Filistin’de ve Museviler arasında sonlandırmayı tercih etmişti.

1. Otuzuncu Yaş (M.S. 24.yıl)

134:1.1 (1483.3) Çaraks'da Gonod ve Ganid'e (M.S. 23.yılın Aralık ayında) elveda ettikten sonra, İsa, Şam'a gitmekte olan bir çöl kervanına katıldığı yer olan, Babil'e Ur üzerinden geri dönmüştü. Şam'dan o, yalnızca, Zübeyde'nin ailesi ile görüşmek için yoluna ara vermiş olduğu, Kapernaum'da bir kaç saat durarak, Nasıra'ya gitmişti. Burada o, Zübeyde'nin tekne atölyesinde İsa'nın yerine çalışmak için yakın bir zaman önce gelmiş olan kardeşi Yakob ile buluşmuştu. Yakob ve (şans eseri Kapernaum'da bu zaman zarfında bulunmakta olan) Yude ile konuştuktan ve Yahya Zübeyde'nin kendi çabalarıyla almış olduğu küçük evi Yakob'a devrettikten sonra, İsa Nasıra'ya gitti.

134:1.2 (1483.4) Akdeniz seyahatinin sonunda İsa, nerdeyse kamu hizmetinin başlangıcına kadar kendisini karşılayacak miktarda yeterli para almıştı. Ancak, Kapernaumlu Zübeyde'den ve bu olağandışı seyahatte tanışmış olduğu insanlar dışında, tüm dünya böyle bir ziyareti hiçbir zaman bilmemişti. Onun ailesi her zaman, İsa'nın bu zaman zarfını İskenderiye'de çalışarak geçirmiş olduğuna inandı. İsa hiçbir zaman bu inanışları onaylamadı; ne de, bu tür yanlış anlaşılmaları açık bir biçimde yalanlamadı.

134:1.3 (1483.5) Nasıra'daki bir kaç haftalık ikameti boyunca İsa, vaktinin belirli bir kısmını kardeşi Yusuf ile tamir atölyesinde geçirerek, aile ve arkadaşlarını görmüştü; ancak, ilgisinin büyük bir kısmını Meryem ve Ruth'a ayırmıştı. Ruth bu zamanlar neredeyse on beş yaşındaydı; ve, bu İsa'nın, genç bir kadın haline gelişinden beri onunla uzun konuşmalarda bulunmak için yakaladığı ilk fırsattı.

134:1.4 (1484.1) Hem Şimon hem de Yude, belirli bir süredir evlenmek istemekteydiler; ancak, onlar bunu, İsa'nın rızası olmadan gerçekleştirme düşüncesinden hoşlanmamaktaydılar; bunun uyarınca, onlar, en büyük ağabeylerinin geri dönüşünü umarak bu mutlu etkinliği ertelemişlerdi. Her ne kadar onların hepsi Yakob'u birçok konuda ailenin başı olarak görmüşlerse de, konu evlenmeye geldiğinde onlar, İsa'nın iyi dileklerini almak istediler. Böylece Şimon ve Yude, M.S. 24.yıl olarak bu yılın Mart başında bir çift düğün ile evlendi. Tüm büyük çocuklar bu aşamada evlenmiş haldeydiler; yalnızca, en gençleri olan, Ruth, Meryem ile evde kalmayı sürdürmüştü.

134:1.5 (1484.2) İsa, ailesinin bireysel üyelerini oldukça normal ve her zamanki doğallıkta ziyaret etmişti; ancak, onların hepsi bir araya geldiğinde, İsa o kadar az konuşmuştu ki, diğerleri kendi aralarında bunun yorumunda bulunmuşlardı. Meryem özellikle, en büyük oğlunun bu olağandışı düzeydeki tuhaf davranışı karşısında şaşkınlık içerisine düşmüştü.

134:1.6 (1484.3) İsa'nın Nasıra'dan ayrılma hazırlıklarında bulunduğu bir dönemde, şehir içinden geçmekte olan büyük bir kervanın kervancı-başısı, çok şiddetli bir biçimde hasta düşmüştü; ve, İsa, çok dilli bir kişi olarak, onun yerini almaya gönüllü olmuştu. Bu seyahat onun bir yıllık yokluğunu gerektirdiği için, ve erkek kardeşlerinin tümü evlendiği ve annesinin evde Ruth ile birlikte yaşıyor olması nedeniyle, İsa; annesi ve Ruth'un Kapernaum'a, oldukça yakın bir süre önce Yakob'a vermiş olduğu evde yaşamak için gitmesini önerdiği bir aile görüşmesi düzenledi. Bunun uyarınca, İsa'nın kervan ile ayrılmasından bir kaç gün sonra, Meryem ve Ruth, beraberce İsa'nın sağlamış olduğu

evde Meryem'in yaşamının sonuna kadar yaşamış olduğu, Kapernaum'a taşınmışlardı.

134:1.7 (1484.4) Bu, İnsan Evladı'nın içsel deneyiminde daha olağanüstü olan yıllardan bir tanesiydi; insan aklı ile ikamet eden Düzenleyici arasında uyumlu çalışmayı gerçekleştirmede büyük ilerleme sağlanmıştı. Düzenleyici, bu zamanlarda çok daha uzak geçmişte bulunmayan büyük olaylar için düşünceyi yeniden düzenlemeye ve aklı hazırlamaya etkin bir biçimde katılmış haldeydi. İsa'nın kişiliği, dünyaya olan tutumundaki büyük değişim için hazır hale gelmekteydi. Bu süreçler; yaşama insan-halinde-görünmekte-olan Tanrı olarak adım atmış, ve bu aşamada, dünya sürecini, Tanrı-halinde-görünmekte-olan insan olarak tamamlamaya hazırlanmaktaki varlığın geçiş aşaması olarak, ara dönemlerdi.

2. Hazar Denizi'ne olan Kervan Yolculuğu

134:2.1 (1484.5) İsa Nasıra'dan, Hazar Denizi bölgesine olan kervan yolculuğu için ayrıldığında, tarih, M.S. 24.yılın Nisan ayının birini göstermekteydi. İsa'nın Kervancı-başı olarak katılmış olduğu kervan; Şam ve Urmiye Gölü yolu üzerinden, Asuriye, Med ve Aşkani sınırları içinden güneydoğu Hazar Denizi bölgesine gitmekteydi. Bu yolculuktan geri dönmeden önce tam bir yıl geçmişti.

134:2.2 (1484.6) İsa için bu kervan yolculuğu, başka bir keşif macerası ve kişisel hizmetti. O; yolcular, muhafızlar ve kervan sürücüleri olarak — kervan ailesi ile ilgi çekici bir deneyim yaşamıştı. Kervanın takip etmiş olduğu istikamet boyunca ikamet etmekte olan çok sayıdaki erkek, kadın ve çocuk; kendilerine göre olağan bir karavanın olağandışı kervancı-başı

olarak, İsa ile olan iletişimlerinin bir sonucu olarak daha zengin yaşama sahip olmuşlardı. Kişisel hizmetinin bu yarattığı olanakları memnuniyetle deneyimlemiş olanların hepsi ondan faydalanmamıştı; ancak, kendisiyle karşılaşmış ve konuşmuş olanların çok büyük bir çoğunluğu, doğal yaşamlarının geride kalan kısımlarında daha iyi hale gelmişlerdi.

134:2.3 (1484.7) Dünya seyahatlerinin içinde bu Hazar Denizi ziyareti İsa'yı, Doğu'ya en yakın olan konuma getirmiş ve onun Uzak-Doğu insan topluluklarına dair daha iyi bir anlayışı elde etmesini sağlamıştı. O, kırmızı ırk dışında, Urantia'nın varlığını sürdürmüş olan ırklarının her biri ile yakından ve kişisel iletişimde bulunmuştu. O eşit bir biçimde, bu çeşitlilik gösteren ırkların ve birbirine karışmış insan topluluklarının her birine olan kişisel hizmeti memnuniyetle deneyimlemişti; ve, onların hepsi, kendisinin onlara getirmiş olduğu yaşayan gerçekliğe açık konumdaydı. Uzak Batılı Avrupalılar ve Uzak Doğulu Asyalılar, birbirine tıpatıp aynı biçimde, İsa'nın ümit ve ebedi yaşam sözcüklerine eşit ilgi göstermişti; ve, onlar eşit bir biçimde, aralarında oldukça şükran dolu bir biçimde gerçekleştirmiş olduğu sevgi dolu yardım ve ruhsal hizmetin yaşamı karşısında etkilenmişlerdi.

134:2.4 (1485.1) Kervan yolculuğu her açıdan başarılıydı. Bu, İsa'nın insan yaşamında en ilgi çekici bir kısımdı; zira, bu yıl boyunca İsa, idaresine emanet edilmiş maddi şeylerden ve kervan kafilesini oluşturan yolcuların güvenliğinden sorumlu olarak, yönetici bir yetki ile faaliyet göstermişti. Ve, o çok çeşitli olan sorumluluklarını, olabilecek en sadık, verimli ve bilge bir biçimde yerine getirmişti.

134:2.5 (1485.2) Hazar bölgesinden geri dönüşte, iki haftadan biraz daha fazla herhangi bir sorumluluktan uzak vakit geçirmiş olduğu yer olan, Urmiye Gölü'nde karavanının yönetimini teslim etmişti. O, deve sahiplerinin kendisinden verdiği hizmetini sürdürmesini çok güçlü bir biçimde talep ettiği yer olan Şam'a, daha sonraki bir kervan ile yolcu olarak geri dönmüştü. Bu teklifi reddederek İsa, M.S. 25.yılında, Nisan ayının birinde varan bir biçimde, kervan kafilesi ile Kapernaum'a seyahat etti. Artık o Nasıra'yı evi olarak görmemekteydi. Kapernaum; İsa'nın, Yakob'un, Meryem'in ve Ruth'un evi haline gelmişti. Ancak, İsa, bir daha tekrar ailesi ile birlikte yaşamadı; Kapernaum'da iken evini Zübeydeleri'ninki yapmıştı.

3. Urmiye Dersleri

134:3.1 (1485.3) Hazar Gölü'ne olan yolculuk üzerinde İsa, Urmiye Gölü'nün batı kıyıları üzerinde bulunan eski Fars şehri Urmiye'de dinlenmek ve gücünü tekrar depolamak için birkaç günlüğüne durmuştu. Urmiye şehrinin yakınında hemen kıyıdan görülebilen bir uzaklıkta konumlanmış bir adalar topluluğunun en büyüğünde, “dinin ruhaniyetine” adanmış olan — bir derslik amfi-tiyatrosu olarak — büyük bir bina bulunmaktaydı. Bu yapı gerçekten de, dinlerin felsefesine ait bir tapınaktı.

134:3.2 (1485.4) Dinin bu tapınağı, Urmiye vatandaşı olan varlıklı bir tüccar ve onun üç oğlu tarafından inşa edilmişti. Bu kişi Kimboyton olup, çok çeşitli insan topluluklardan gelmekte olan atalarının soyuydu.

134:3.3 (1485.5) Bu din okulundaki dersler ve karşılıklı görüş alışverişleri, hafta içi her sabah saat onda başlamaktaydı. Öğleden sonraki oturumlar saat üçte başlamış olup, akşam münazaraları saat sekizde açılmıştı. Kimboyton veya onun üç oğlundan biri her zaman, bu eğitim, söyleşi ve münazara oturumlarına başkanlık etmekteydi. Dinlerin bu benzeri olmayan okulunun kurucusu, sahip olduğu dini inanışları bir kez olsun açıklamamış halde yaşadı ve öldü.

134:3.4 (1485.6) Birkaç sefer İsa bu söyleşilere katılmıştı; ve, İsa'nın Urmiye'den ayrılışından önce, Kimboyton, onun buraya tekrar dönüşünde iki hafta boyunca kendileriyle konaklayıp, “İnsanların Kardeşliği” üzerine yirmi dört oturumdan oluşan bir dersi vermesini, ve, verdiği ders hususunda özel olarak ve insanların kardeşliği üzerine genel olarak sorulardan, tartışmalardan ve münazaralardan meydana gelen on iki akşam oturumunu idare etmesini tertiplemişti.

134:3.5 (1485.7) Bu düzenleme uyarınca İsa, geri dönüş yolculuğunda buraya uğrayıp, bu dersleri vermişti. Bu, Urantia üzerinde Üstün'ün öğretilerinin tümü içinde en düzenli ve resmi olanıydı. Bunun öncesinde veya sonrasında hiçbir kez, insanların kardeşliği üzerine olan bu dersler ve söyleşilerde barındığı haliyle, bir konu hakkında bu kadar şey söylememişti. Gerçekte bu dersler, “Tanrı'nın Krallığı” ve “İnsanların Krallıkları” üzerineydi.

134:3.6 (1486.1) Dini felsefenin bu fakültesinde, otuzdan fazla din ve dini inanış temsil edilmekteydi. Bu öğretmenler kendilerinin ilgili dini toplulukları tarafından seçilmekte, desteklenmekte ve bütüncül bir biçimde tescillenmekteydi. Bu zaman zarfında fakültede, yaklaşık olarak yetmiş beş öğretmen bulunmaktaydı;

ve, bu öğretmenler, her biri bir düzine kişiyi alan küçük müstakil evlerde yaşamaktaydılar. Ay takvimine göre her yeni ayda, bu topluluklar zar atarak değişmekteydiler. Hoşgörüsüzlük, münakaşacı bir tutum veya özel topluluğun huzurlu işleyişini sekteye uğratacak başka her türlü eğilim, bu yanlış işlemiş öğretmenin derhal ve ivedilikle gerçekleştirilen kovuluşuna yol açardı. O törensiz bir biçimde uzaklaştırılır, bekler haldeki onun yedeği hiç vakit kaybetmeden kendi yerine getirilirdi.

134:3.7 (1486.2) Çeşitli dinlerin bu öğretmenleri, dinlerinin, bu yaşama ve bir sonrakine dair temel şeylerde ne kadar benzerliğe sahip olduğuna dair büyük bir çabada bulunmaktalardı. Bu fakültede bir koltuğa sahip olmak için; orada, her öğretmenin Tanrı'yı tanımakta olan bir dini temsil edişi biçiminde — en yüce İlahiyat'ın bir türü olarak, kabul edilmesi gereken yalnızca tek bir inanış savı bulunmaktaydı. Fakültede, herhangi bir düzenlenmiş dini temsil etmemiş olan beş bağımsız öğretmen bulunmaktaydı; ve, İsa, onların karşısına bu türden bağımsız bir öğretmen olarak çıkmıştı.

134:3.8 (1486.3) [Yarı-ölümlüler olarak bizler, İsa'nın Urmiye'deki öğretilerinin özetini ilk kez düzenlediğimizde, Urantia Açığa Çıkarılışı içine bu öğretileri dâhil etmenin bilgeliği hususunda din kurumları yüksek melekleri ile ilerleyiş yüksek melekleri arasında bir görüş ayrılığı ortaya çıktı. Hem din ve hem de insan yönetimlerinde mevcut konumda bulunanlar olarak yirminci yüzyılın koşulları İsa'nın gününde hâkim olanlardan o kadar farklı bir nitelikte bulunmaktadır ki, Üstün'ün Urmiye'deki öğretilerini, bu dünyaların işlevlerinin yirminci yüzyılda mevcut olduğu haliyle Tanrı'nın krallığına ve

insanların krallıklarına uyarlamak gerçekten de zor haldeydi. Bizler hiçbir zaman, gezegensel hükümetin bu yüksek melek topluluklarının her ikisi içinde kabul edilebilir nitelikte bulunan Üstün'ün öğretilerinin bir ifadesini oluşturmaya muktedir olmadık. Nihai olarak, açığa çıkarılış heyetinin Melçizedek başkanı; Urantia üzerindeki yirminci-yüzyıl din ve toplumsal koşullarına uyarlanmış haldeki, Üstün'ün Urmiye öğretilerine dair kendi bakışımızı hazırlamak için düzeyimizden olan üç kişilik bir kurul atadı. Bunun uyarınca, üç ikinci-düzey yarı-ölümlü olarak bizler; mevcut andaki dünya koşullarına uygular halde onun duyurularını yeniden ifade eden bir biçimde İsa'nın öğretilerinin bu türden bir uyarlamasını tamamlamış olup, şimdi, açığa çıkarılış heyetinin Melçizedek başkanı tarafından metinsel düzenlemesinde bulunduktan sonra olduğu haliyle bu ifadeleri sunacağız.]

4. Kutsal ve İnsani olarak — Egemenlik

^{134:4.1 (1486.4)} İnsanların krallığı, Tanrı'nın babalığı üzerine kuruludur. Tanrı'nın ailesi kökenini, Tanrı'nın derin sevgi oluşu haliyle — Tanrı'nın derin sevgisinden almaktadır. Baba olarak Tanrı kutsal bir biçimde, çocuklarını derinden sevmektedir, her birini.

^{134:4.2 (1486.5)} Kutsal yönetim olarak, cennetin krallığı, Tanrı'nın ruhaniyet oluşu haliyle — kutsal egemenliğin gerçeği üzerine kuruludur. Tanrı ruhaniyet olduğu için, bu krallık ruhsaldır. Cennetin krallığı ne maddidir, ne de yalnızca ussaldır; o, Tanrı ve insan arasındaki ruhsal bir ilişkidir.

^{134:4.3 (1486.6)} Eğer farklı dinler Baba olarak Tanrı'nın ruhaniyet egemenliğini tanırlarsa, bunun sonucunda, bu tür dinlerin tümü

huzur içinde bulunacaktır. Sadece, bir din tüm diğerlerine kıyasla bir biçimde üstün olduğunun ve diğer dinler üzerinde ayrıcalıklı bir yönetim yetkisine sahip olduğunun varsayımında bulunduğu zaman, bu türden bir din; diğer dinlere tahammül edememe cüreti göstermekte veya gerçekte hakkı olmayan başka din inananlarını yargılama işine kalkışmaktadır.

134:4.4 (1487.1) Dini huzur — kardeşlik olarak; dinlerin tümü iradede dâhilinde, tüm din-kurumsal yönetim güçlerini kendilerinden arındırıp, ruhsal egemenliğin bütüncül kavramsallaşmasına tamamiyle teslim olmadıkça, hiçbir zaman var olamaz. Tek başına Tanrı ruhaniyet egemenidir.

134:4.5 (1487.2) Sizler; dinlerin tümü tüm dini egemenliği, Tanrı'nın kendisi olarak belli bir insan-ötesi düzeyine aktarmaya razı olmadıkça, din savaşları yaşamadan dinler arasında (dini özgürlük niteliğindeki) eşitliğe sahip olamazsınız.

134:4.6 (1487.3) İnsanların kalplerinde olan cennetin krallığı, dini birlikteliği yaratacaktır (bu oluşum doğrudan bir biçimde dini tek tiplilik ile sonuçlanma zorunluluğunda bulunmamaktadır); çünkü, bu tür din inananlarından meydana gelen dini toplulukların her biri, dini egemenlik halindeki — din-kurumsal yönetim gücüne dair tüm mefhumlardan uzak olacaklardır.

134:4.7 (1487.4) Tanrı ruhaniyettir; ve Tanrı, insanın kalbinde ikamet etmesi için kendi ruhani benliğine ait bir nüve vermektedir. Ruhsal olarak insanların tümü eşittir. Cennetin krallığı; toplumsal kastlardan, sınıflardan, tabakalardan ve ekonomik topluluklardan uzaktır. Sizlerin hepsi, birbirinizin kardeşidir.

134:4.8 (1487.5)

Ancak, Baba olarak Tanrı'nın ruhaniyet egemenliğinizi gözden kaçırdığınız an, belli bir din, diğer dinlerin üzerinde üstünlüğünü kendinden emin bir biçimde öne sürmeye başlayacaktır; ve, bunun sonrasında, dünya üzerinde huzurun ve insanlar arasında iyi niyetin yerine, ihtilaflar, karşılıklı suçlamalar, en azından dindarlar arasında gerçekleşen bir biçimde, dini savaşlar bile ortaya çıkmaya başlayacaktır.

134:4.9 (1487.6)

Birbirlerini eşit olarak değerlendiren özgür-irade-varlıkları; karşılıklı bir biçimde kendilerini, üzerlerinde ve ötelerinde bir yönetim gücü olarak belirli bir egemenlik-ötesi unsura tabi halde tanımadıklarında, er ya da geç, diğer bireyler ve topluluklar üzerinde güç ve yönetim yetkisi elde etmeye olan yetkinliklerini deneme cazibesine düşmektedirler. Eşitliğin kavramsallaşması hiçbir zaman, egemenlik-ötesindeki bütünlüğe ait bir üst-denetim etkisinin karşılıklı olarak tanınışı dışında, barış getirmemektedir.

134:4.10 (1487.7)

Urmiye dindarları beraberce, dini egemenliğe dair tüm mefhumlarını bütüncül bir biçimde teslim ettikleri için, görece barış ve huzur içinde yaşamışlardı. Ruhsal olarak, onların tümü egemen bir Tanrı'ya inanmıştı; toplumsal olarak, bütüncül ve karşı gelinemez yönetim yetkisi — Kimboyton olarak — onlara başkanlık eden başkişide toplanmıştı. Onlar çok iyi bir biçimde, kendi akran öğretmenleri üzerinde üstünlükte bulunmaya kalkışan herhangi bir öğretmenin başına neyin gelebilecek olduğunu bilmekteydi. Urantia üzerinde, dini toplulukların tümü özgür irade dâhilinde kutsal iltimasa, seçilmiş insanlara ve dini egemenliğe dair tüm mefhumlarını teslim etmedikçe, hiçbir kalıcı barış mevcut olamaz. Yalnızca Baba olan Tanrı en yüce haline geldiği zaman, insanlar dini

kardeşler konumuna gelip, dünya üzerinde dini barış içerisinde beraber yaşayacaklardır.

5. Siyasal Egemenlik

134:5.1 (1487.8) [Her ne kadar Üstün'ün Tanrı'nın egemenliğine dair öğretisi — yalnızca dünya dinleri arasında kendisi hakkındaki dinin daha sonraki ortaya çıkışı tarafından karmaşık bir bütünlüğe girmiş olarak — bir gerçeklik olsa da, onun siyasi egemenliğe dair sunumları çok fazlasıyla, son bin dokuz yüz yıl öncesi ve daha fazlası boyunca gerçekleşmiş milli yaşamın siyasi evrimi tarafından çetrefilli hale gelmiştir. İsa'nın dönemlerinde yalnızca, Batı'da Roma İmparatorluğu ve Doğu'da Hun İmparatorluğu olarak — iki büyük dünya gücü bulunmaktaydı; ve, bu imparatorluklar geniş bir biçimde, Aşkani krallığı ve Hazar ve Türkistan bölgeleri arasındaki diğer araziler tarafından ayrılmıştı. Bizler, bu nedenle, bir sonraki sunumda; siyasi egemenliğe dair Üstün'ün Urmiye'deki öğretilerinin özünden daha geniş bir ölçüde ayrılmış bulunmakta olup, aynı zamanda da, Mesih'den sonraki yirminci yüzyıl içinde siyasi egemenliğin evriminin sahip olduğu bu özellikle görülmemiş aşamaya uygulanabilir halde bu tür öğretilerin içerdiği anlamı tasvir etmeye girişmiş bulunmaktayız.]

134:5.2 (1487.9) Urantia üzerinde savaş, milletler sınırsız milli egemenliğin aldatıcı mefhumlarına tutunmayı sürdürdükçe, hiçbir zaman sona ermeyecektir. Yerleşik bir dünya üzerinde görece egemenliğin yalnızca iki düzeyi bulunmaktadır: bireysel faninin sahip olduğu özgür irade ve bir bütün olarak insanlığın sahip olduğu ortak egemenlik. Bireysel insan varlığın düzeyi ile insanlığın bütünüdür düzeyi arasında tüm

topluluklar ve birliktelikler; geçici nitelikte göreceli bulunup, yalnızca — insan ve insanlık olarak — bireysel ve geleneksel büyük bütünlüğün refahı, iyi hali ve ilerleyişini geliştirmesi bakımından bir değere sahiptir.

134:5.3 (1488.1) Dini öğretmenler her zaman; Tanrı'nın ruhsal egemenliğinin, arada bulunan ve aracısız tüm ruhsal sadakatlerin üstünde olduğunu hatırlamak zorundadır. Bir gün toplum yöneticileri, En Yüksek Unsurlar'ın insanların krallıklarını yönetmekte olduğunu öğreneceklerdir.

134:5.4 (1488.2) İnsanların krallıklarındaki En Yüksek Unsurlar'ın sahip olduğu bu yönetim, fanilerin özellikle gözetilmiş herhangi bir topluluğunun ayrıcalıklı bir yararı için gerçekleşmemektedir. “Seçilmiş insanlar” gibi bir şey bulunmamaktadır. Siyasi evrimin üst-denetimcileri olarak En Yüksek Unsurlar'ın bu yönetimi, *tüm* insanların olabilecek en fazla sayıdaki bireyinin yararına en fazla olacak şekilde ve zamanın olabilecek en uzun süreci için hizmet etmek amacıyla tasarlanmış bir yönetimdir.

134:5.5 (1488.3) Egemenlik güç olup, örgütlenme ile büyümektedir. Siyasi gücün örgütlenişindeki bu büyüme iyi niteliğe sahip olup, yerindedir; zira, o, insanlığın tümünün sürekli genişlemekte olan birimlerini kapsama eğilimi göstermektedir. Ancak, siyasi örgütlenmelerin bu aynı büyümesi; aile olarak — siyasi gücün başlangıçsal ve doğal örgütlenişi ile tüm insanlığın sahip olduğu, onun tarafından gerçekleştirilen ve onun için yerine getirilen hükümet olarak — siyasi büyümenin nihai tamamlanışı arasındaki her ara aşamada bir sorun yaratmaktadır.

Aile topluluğu içindeki ebeveynsel güçten başlayarak, siyasi egemenlik; aileler, aynı kökenden gelen siyasi toplulukların ötesindekiler olarak — birçok nedenden dolayı kabilesel birimlere doğru bütünleşmiş hale gelen aynı kökenden gelen kavimler ile karşılaştıkça, örgütlenme ile evirilmeye uğramaktadır. Ve, bunun sonrasında, ticaret, alışveriş ve fetihler ile kabileler bir millete doğru bütünleşirken, milletlerin kendileri zaman zaman imparatorluk çatısı altında bütünleşir.

Egemenlik küçük topluluklardan büyük topluluklara geçtikçe, savaşlar azalmaktadır. Bu, küçük milletler arasındaki küçük çaplı savaşların azalmakta olduğu anlamına gelir; ancak, milletlerin sahip olduğu egemenlik artış gösteren bir biçimde genişlediğinde, daha büyük savaşların potansiyeli artmaktadır. Yakın bir zaman içinde, dünyanın tümü keşfedildiğinde ve tümünde ikamet edildiğinde, milletler az, kuvvetli ve güçlü olduğunda, bu büyük ve varsayıldığı haliyle egemen milletlerin sınırları birbirine komşu hale geldiğinde, yalnızca okyanuslar onları ayırdığında, bunun sonrasında, koşullar, dünyasal boyutlu çatışmalar olarak büyük çaplı savaşlar için hazır hale gelecektir. Tarafınızdan egemen olarak adlandırılan milletler, çatışmalar yaratmadan ve savaşlara neden olmadan barışçıl iletişimlerde bulanamamaktadır.

Aileden tüm insanlığa kadar uzanan bir biçimde siyasi egemenliğin evrimindeki zorluk, arada kalan tüm aşamalarda görülmekte olan eylemsizliksel-direnış içinde yatmaktadır. Aileler, zaman zaman, kavimlerine karşı çıkmışlardır; bunun karşısında ise, kavimler ve kabileler sıklıkla, sınırsal devletin egemenliğini ortadan kaldırabilen

nitelikte bulunmuştur. Siyasal egemenliğin her yeni ve ileri evrimi, siyasi örgütlenme içindeki öncül gelişmelerin sahip olduğu “iskele aşamaları” tarafından zor duruma düşürülmekte ve kesintiye uğratılmakta olup, bu her zaman böyle süregelmiştir. Ve, bu, bir kez harekete geçirildiği zaman, insani bağılıklarının değiştirilmesinin zor oluşu nedeniyle gerçeklik göstermektedir. Kabilenin evrimini mümkün kılan bu aynı bağılılık, sınırsal devlet olarak — kabile-ötesi bütünlüğün evrimini güç kılmaktadır. Ve, sınırsal devletin evrimini mümkün kılan bu aynı bağılılık (vatanperverlik), tüm insanlığın hükümetinin evrimsel bir biçimde gelişimini çok fazlasıyla çetrefilli hale getirmektedir.

134:5.9 (1488.7) Siyasi egemenlik; ilk önce aile içindeki birey tarafından ve daha sonra ise kabile ve daha büyük topluluklara kıyasla aileler ve kavimler tarafından gerçekleştirilen bir biçimde, bireysel özerkliğin teslimi ile yaratılmıştır. Daha küçük siyasi örgütlenmelerden sürekli genişleyenlere uzanan bir biçimde özerliğin bu ilerleyici aktarımı, Ming ve Moğol hanedanlarının kuruluşundan beri tüm hızıyla bu şekilde ilerlemiştir. Batıda bu ilerleme, bin yıldan daha fazla bir süre boyunca; talihsiz gerici bir hareket geçici bir süreliğine bu olağan akışı, Avrupa içinde çok fazla sayıdaki küçük topluluğun, bir zamanlar ortadan kalkmış siyasi egemenliğinin yeniden kuruluşu ile tersine çevirdiği an olan ta Birinci Dünya Savaşı’nın sonuna kadar yol almıştı.

134:5.10 (1489.1) Urantia; tarafınızdan adlandırıldığı haliyle bu egemen milletler, sahip oldukları egemen güçleri, insanlık hükümeti olarak — insanların kardeşliğinin ellerine ussal ve bütüncül bir biçimde bırakmadıkça kalıcı barışı memnuniyetle

deneyimleyemeyecektir. Milletler Cemiyeti olarak — milletlerarası ilişkide bulunma tutumu, hiçbir zaman kalıcı barışı insanlığa getiremez. Milletlerin dünya çapındaki konfederasyonu, etkin bir biçimde küçük savaşları engelleyecek ve kabul edebilir düzeyde küçük milletleri deneyleyecektir; ancak, onlar, ne dünya savaşlarını engelleyecek, ne de, üç, dört veya beş tane güçlü hükümeti denetim altında bulundurabilecektir. Gerçek çatışmalar karşısında, bu dünya güçlerinden biri Cemiyet'den çekilip, savaş ilan edecektir. Sizler milletlerin, onlar milli egemenliğin aldatıcı salgın hastalığına yakalanır halde bulunduğu müddetçe, savaşa gitmelerini engelleyemezsiniz. Milletlerarası ilişkide bulunma tutumu, doğru yolda bir adımdır. Uluslararası bir polis kuvveti, birçok küçük çaplı savaşı önleyebilir; ancak, dünya üzerinde büyük askeri hükümetler arasındaki çatışmalar olarak, büyük savaşları engellemede etkili olamayacaktır.

134:5.11 (1489.2) (Büyük güçler olarak) gerçek anlamıyla egemen milletlerin sayısı azaldıkça, insanlık hükümetinin hem olanağı hem de ona olan ihtiyaç artmaktadır. Orada (büyük olarak) gerçekten egemen yalnızca birkaç güç bulundukça; ya milli (emperyal) üstünlük için ölüm ve kalım mücadelesine atılmak zorunda olacaklar, ya da, egemenliğin belirli ayrıcalıklarını gönüllü bir biçimde teslim ederek, tüm insanlığın asıl egemenliğinin başlangıcını oluşturacak millet-ötesi gücün olmazsa olmaz çekirdeğini yaratmak durumunda kalacaklar.

134:5.12 (1489.3) Barış Urantia'ya; tarafınızdan adlandırıldığı haliyle her egemen milletin, sahip olduğu savaşta bulunma gücünü tüm insanlığın temsili bir hükümetinin ellerine teslim etmeden gelmeyecektir. Siyasi egemenlik, dünyanın insan toplulukları

içinde içkin bir niteliktedir. Urantia'nın insan topluluklarının tümü bir dünya hükümeti yarattığında, onlar bu türden bir hükümeti EGEMEN kılma hakkı ve gücüne sahiptir; ve, bu türden bir temsili veya demokratik dünya gücü dünyanın kara, hava ve deniz kuvvetlerini denetimi altında bulundurduğu zaman, dünya üzerindeki barış ve insanlar arasındaki iyi niyet hüküm sürecektir — ama bu gerçekleşene kadar değil.

134:5.13 (1489.4) On dokuzuncu ve yirminci yüzyılın önemli bir temsilini kullanmak gerekirse: Amerika Federal Birliği'nin kırk sekiz eyaleti uzun bir süreden beri huzuru keyifle deneyimlemektedir. Onlar, kendileri arasında artık hiçbir savaşta bulunmamaktadır. Sahip oldukları egemenliği federal hükümete teslim etmiş olup, savaşa karar verme hakkını deneyimlemenin sonucunda, özerkliğin aldanışlarına ait tüm hak iddialarını terk etmişlerdir. Her devlet kendi iç olaylarını düzenlerken, uluslararası ilişkilerle, gümrüklerle, göçle, askeri hususlarla veya eyaletler arası ticaret ile ilgilenmemektedirler. Ne de bireysel eyaletler kendilerini, vatandaşlık hususları ile sorumlu görmektedirler. Kırk sekiz eyalet savaşın yıkıcı etkilerinden, yalnızca federal hükümetin egemenliği bir biçimde tehlikeye düştüğü zaman muzdarip olmaktadır.

134:5.14 (1489.5) Egemenlik ve özerkliğin gerçekte doğru temeli bulunmayan ikiz kardeşsel kavramını terk etmiş olarak, bu kırk sekiz eyalet, eyaletler arası huzur ve barışı keyifle deneyimlemektedir. Böyle bir şekilde, Urantia'nın milletleri, ilgili egemenliklerini dünyanın tümü ölçeğindeki bir hükümetin ellerine özgür bir biçimde teslim ettiklerinde, barışı keyifle yaşamaya başlayacaktır. Böyle bir dünya halinde, her nasıl küçük bir eyalet olan Rhode Island Amerika

Kongresi’nde tıpkı çok nüfuslu New York eyaleti veya geniş Texas gibi iki senatöre sahipse, küçük milletler büyükler kadar güçlü olacaktır.

^{134:5.15 (1490.1)} Bu kırk sekiz eyaletin (yerel devletsel olarak) sınırlı egemenliği, insanlar tarafından ve insanlar için yaratılmıştı. Amerika Federal Birliği’nin (tüm ülke çapında milli olarak) eyalet-ötesi egemenliği, bu eyaletlerin ilk baştaki on üçü tarafından kendi çıkarları ve insanları için yaratılmıştı. Gelecekte belirli bir zaman zarfında, insanlığın gezegensel hükümetinin millet-ötesi egemenliği benzer bir biçimde, milletler tarafından kendilerinin yararına ve tüm insanların yararına oluşturulacaktır.

^{134:5.16 (1490.2)} Vatandaşlar, hükümetlerin yararına doğmamaktadır; hükümetler, insanların yararı için oluşturulmuş ve onun için düzenlenmiş örgütlenmelerdir. İnsanların tümünün egemenliğine ait hükümet ortaya çıkmadan, siyasi egemenliğin evriminin sonu bulunmamaktadır. Tüm diğer egemenlikler; değeri bakımından göreceli, anlamı bakımından araçsal ve düzeyi bakımından bağımlı konumdadır.

^{134:5.17 (1490.3)} Bilimsel ilerleme ile savaşlar, neredeyse ırksal olarak intiharsı hale gelene kadar gittikçe artan bir biçimde yıkıcı hale gelecektir. Daha kaç fazla dünya savaşında bulunulmalı ve daha kaç milletlerin cemiyetleri başarısız olmalı ki, insanlar, insanlığın hükümetini kurmaya gönüllü olup, kalıcı barışın nimetlerini memnuniyetle deneyimlemeye ve — dünyanın tamamındaki iyi niyet olarak — insanlar arasında iyi niyetin huzurunda gelişmeye başlasın?

6. Yasa, Bağımsızlık ve Egemenlik

134:6.1 (1490.4) Eğer bir insan — bağımsızlık olarak — özgürlüğü derinden arzularsa, bu kişi, *tüm* diğer insanların aynı bağımsızlığın arzusunu duymakta olduğunu hatırlamak zorundadır. Bu türden bağımsızlık-aşığı fanilerin toplulukları; her bireye aynı düzeyde özgürlüğü hak olarak verirken, aynı zamanda da, akran fanilerinin tümü için eşit derecede bir özgürlüğün gözetiminde bulunacak böyle yasalara, kurallara ve yönergelere tabi hale gelmeden barış içerisinde beraberce yaşayamaz. Eğer bir insan mutlak bir biçimde özgür olacaksa, bunun sonucunda, diğeri, bir mutlak köle haline gelmek zorundadır. Ve, özgürlüğün göreceli doğası; toplumsal, ekonomik ve siyasi olarak gerçeklik göstermektedir. Özgürlük, KANUN'un uygulanması ile mümkün kılınmış olarak, medeniyetin bir hediyesidir.

134:6.2 (1490.5) Din, insanların kardeşliğini gerçekleştirmeyi ruhsal olarak mümkün kılmaktadır; ancak, insan mutluluğunun ve verimliliğinin bu türden bir hedefi ile ilgili toplumsal, ekonomik ve siyasi olan sorunları düzenlemek insanlık hükümetini gerektirmektedir.

134:6.3 (1490.6) Tam da, dünyanın siyasal egemenliği bölünmüş halde bulunduğu ve adil olmayan bir biçimde ulus devletlerinin bir topluluğu tarafından elinde bulundurulduğu müddetçe, orada savaşlar ve — bir ulusun diğerine karşı durduğu biçimde — savaş söylentileri mevcut olacaktır. İngiltere, İskoçya ve Galler her zaman, Birleşik Krallık'a emanet eden bir biçimde ilgili egemenliklerini bırakana kadar birbirleriyle savaşmaktaydı.

134:6.4 (1490.7) Bir başka dünya savaşı; belirli bir türde federasyonu oluşturmayı, ve böylece, daha mütevazı milletler arasındaki savaşlar olarak küçük savaşları önlemek için araçsal düzeni

yaratmayı, tarafınızdan adlandırılmakta olan egemen milletlere öğretecektir. Ancak, küresel savaşlar, insanlığın hükümeti yaratılana kadar mevcut hale gelmeye devam edecektir. Küresel egemenlik, küresel savaşları engelleyecektir — başka hiçbir şey buna mani olamaz.

134:6.5 (1490.8) Kırk sekiz Amerikalı özgür eyalet, barış içinde beraberce yaşamaktadır. Bu kırk sekiz eyaletin vatandaşları arasında, Avrupa'nın sürekli savaşan milletleri içinde yaşamakta olan çeşitli millet ve ırkın her bireyi bulunmaktadır. Bu Amerikalılar; neredeyse tüm dinleri, dini mezhepleri ve koca dünyanın tamamına ait inanışları temsil etmektedir; ancak yine de, burada Kuzey Amerika'da onlar, barış içerisinde beraberce yaşamaktadır. Ve, tüm bunların hepsi, kırk sekiz eyalet sahip oldukları egemenliği teslim edip, özerkliğin varsayılmakta olan haklarına dair tüm mefhumları geride bıraktıkları için mümkün hale gelebilmiştir.

134:6.6 (1490.9) Bu bir silahlanmaya veya silahsızlanma meselesi değildir. Ne de, askerlik zorunluluğu veya gönüllü askeri hizmet meselesi, dünya çapındaki barışı sağlamaya ait bu sorunlar ile ilişkilidir. Eğer siz güçlü milletlerden; çağdaş mekanik silahlanmanın her türünü ve patlayıcıların her çeşidini alacak olursanız, milli egemenliğin sahip olduğu kutsal hakka dair aldanmalarına bağlı kaldıkları müddetçe, yumruklarla, taşlarla ve sopalarla savaşacaklardır.

134:6.7 (1491.1) Savaş, insanın büyük ve vahim hastalığı değildir; savaş, bir sonuç olarak bir hastalık belirtisidir. Gerçek hastalık, milli egemenlik virüsüdür.

134:6.8 (1491.2) Urantia milletleri, gerçek egemenliği ellerinde bulundurmamışlardır; onlar hiçbir zaman, dünya savaşlarının felaketlerinden ve yıkımlarından kendilerini koruyabilecek bir egemenliğe sahip olmamıştır. İnsanlığa ait küresel hükümetin yaratımında, milletler; oluşumundan sonraki her türlü savaştan kendileri korumaya bütünüyle yetkin olabilecek, özbeöz olarak, gerçek ve kalıcı bir dünya egemenliğini mevcut bir biçimde yaratacak kadar sahip oldukları egemenliklerini bırakmamaktadırlar. Yerel hususlar yerel hükümetler tarafından idare edilecek; milli hususlar, milli hükümetler tarafından; uluslararası hususlar, küresel hükümet tarafından yönetilecektir.

134:6.9 (1491.3) Dünya barışı; antlaşmalarla, diplomasiyle, dış politikalarla, ittifaklarla, güç dengeleriyle veya milliyetçiliğe ait egemenlikler ile geçici bir süreliğine cambazlıkta bulunmakla korunamaz. Dünya kanunu oluşturulmalı ve — tüm insanlığa ait egemenlik olarak — dünya hükümeti tarafından uygulanmalıdır.

134:6.10 (1491.4) Birey, dünya hükümeti altında kıyasa gelmeyecek düzeydeki bağımsızlığa keyifle sahip olacaktır. Bugün, büyük güçlerin vatandaşları, neredeyse baskıcı bir biçimde vergilendirilmekte, düzenlenmekte ve denetlenmektedir; ve, bireysel özgürlüklere yapılmakta olan bu mevcut müdahalenin çoğu, milli hükümetler, uluslararası hususlar ile ilgili sahip oldukları egemenliği küresel hükümetin ellerine emanet etmeye gönüllü olduklarında ortadan kalkacaktır.

134:6.11 (1491.5) Global hükümet altında, milli topluluklara, asli demokrasinin sunduğu kişisel özgürlükleri gerçekleştirmenin ve onlara keyifle sahip olmanın gerçek bir olanağı

sağlanacaktır. Özerkliğin yanlış olan savı sona erecektir. Para ve ticaretin küresel düzenlenişi ile, dünya çapındaki barışın yeni bir dönemi ortaya çıkacaktır. Yakın bir zaman içinde küresel bir dil evirilebilir; ve, orada en azından, gelecekte bir gün küresel bir dine — veya küresel bir bakış açısına sahip dinlere — sahip olmanın bir umudu ortaya çıkacaktır.

134:6.12 (1491.6) Ortaklaşa gerçekleştirilen güvenlik, ortaklık tüm insanlığı içine dâhil etmedikçe barışı hiçbir zaman hiçbir zaman sağlayamaz.

134:6.13 (1491.7) Temsili insanlık hükümetinin sahip olduğu siyasi egemenlik, dünyaya kalıcı barışı getirecektir; ve, insanlığın ruhsal kardeşliği sonsuza kadar, insanların tümü arasında iyi niyeti teminat altına alacaktır. Ve, aracılığı ile dünya üzerinde barışın ve insanlar arasında iyi niyetin gerçekleştirilebileceği başka hiçbir yol bulunmamaktadır.

134:6.14 (1491.8) Kimboyton'un ölümünden sonra oğulları, huzurlu bir fakülteyi idare etmede büyük zorluklarla karşılaşmıştı. İsa'nın öğretilerinin sonuçsal etkileri, eğer Urmiye fakültesine katılmış olan daha sonraki Hıristiyan öğretmenleri daha fazla bilgelik ve daha fazla hoşgörü göstermiş olsalardı, çok daha büyük olurdu.

134:6.15 (1491.9) Kimboyton'un en büyük oğlu, Philadelphia'daki Abner'e yardım için başvurmuştu; ancak, Abner'in tercih ettiği öğretmenler o kadar talihsiz olmuştu ki, esneklik göstermez ve tavizde bulunmaz çıkmışlardı. Onlar hiçbir zaman, sıklıkla kervancı başının dersleri olarak adlandırdıkları anlatımların İsa'nın kendisi tarafından verilmiş olduğunu akıllarının ucundan geçirmemişlerdi.

^{134:6.16 (1491.10)} Kafa karışıklığı fakülte içinde artınca, üç kardeş mali desteklerini geri çekti; ve, beş yıl sonra okul kapandı. Daha sonra, o, bir Mitraik mabet olarak tekrar açılmış olup, nihai olarak, kendinden geçici kutlamalarının bir tanesi ile ilişkili biçimde ortaya çıkmış halde tamamiyle yandı.

7. Otuz Birinci Yaş (M.S. 25.yıl)

^{134:7.1 (1492.1)} İsa Hazar Denizi'ne olan yolculuğundan geri döndüğünde, dünya seyahatlerinin yakın bir süre içinde tamamlanacak oluşunu bilmekteydi. O Filistin'in dışına yalnızca bir ilave ziyarette bulunmuştu, ve bunu ise Suriye'ye gerçekleştirmişti. Kapernaum'a kısa bir yolculukta bulunduktan sonra, ziyaret etmek için birkaç günlüğüne uğrayarak Nasıra'ya gitmişti. Nisan ayının ortasında, o, Nasıra'dan Sur için ayrılmıştı. Buradan, Sidon'da birkaç günlüğüne vakit geçiren bir biçimde, kuzeye seyahat etmişti; ancak, onun nihai istikameti Antakya'ıdı.

^{134:7.2 (1492.2)} Bu sene, İsa'nın Filistin ve Suriye boyunca yalnız başına dolaşımının yılıydı. Bu yolculuk yılı boyunca o, ülkenin farklı kısımlarında şu çeşitli isimler ile tanınmıştı: Nasıralı marangoz, Kapernaumlu gemi ustası, Şamlı kâtip ve İskenderiyeli öğretmen.

^{134:7.3 (1492.3)} Antakya'da İnsan Evladı, iki aydan daha fazla bir süreyi; çalışarak, gözlemleyerek, inceleyerek, ziyaretlerde bulunarak, hizmet vererek ve bunları gerçekleştirirken de bir yandan, insanın nasıl yaşadığını, düşündüğünü, hissettiğini ve insan mevcudiyetine ait çevreye nasıl tepkide bulunduğunu öğrenerek geçirmişti. Bu sürecin üç haftası boyunca o, bir çadır ustası olarak çalışmıştı. İsa Antakya'da, bu yolculukta ziyaret

etmiş olduğu herhangi bir yerden daha fazla kalmıştı. On yıl sonra, Havari Pavlus Antakya'da duyurusunu gerçekleştirdiğinde ve takipçilerinin *Şamlı kâtibin* inanış savları hakkındaki konuşmalarını duyduğunda, öğrencilerinin Üstün'ün kendisine ait olan sesi duymuş ve onun öğretileri dinlemiş olduğunu hiç de bilmemekteydi.

134:7.4 (1492.4) Antakya'dan, İsa, birkaç haftalığına durmuş olduğu Kayserya sahili boyunca Yafa'ya kadar inen bir biçimde güneye hareket etmişti. Yafa'dan o; Yavne, Aşdod ve Gazze'ye giden bir biçimde içerilere seyahat etmişti. Gazze'den, iç yolu kullanarak bir hafta kalmış olduğu yer olan Beerşeba'ya gitmişti.

134:7.5 (1492.5) İsa daha sonra, güneydeki Beerşeba'dan kuzeyde bulunan Dan'a giderek Filistin'in kabine doğru hareket eden bir biçimde, bireysel bir şahıs niteliğinde son gezisine başlamıştı. Bu kuzeye doğru olan seyahatte Hebron'da, (doğumunu yaşadığı yer olan) Beytüllahim'de, Kudüs'de (ki bu sefer Bethani'ye uğramamıştır), Beeroth'da, Lebonah'da, Sychar'da, Shechem'de, Samarya'da, Geba'da, En-Gannim'de, Endor'da ve Madon'da durmuştu; Mecdel ve Kapernaum'dan geçerek kuzeye hareket etmişti; ve, Hula Vadisi'nin doğusundan geçerek Karahta üzerinden Dan'a, veya bir diğer ismiyle Kayserya-Philippi'ye gitmişti.

134:7.6 (1492.6) İkamet eden Düşünce Düzenleyicisi bu aşamada İsa'yı; insanların yerleşim bölgelerinden kaçınıp, sahip olduğu insani aklı üzerindeki üstünleşimini bitirmesine ve dünya üzerindeki hayat görevinin geride kalan kısmına bütüncül bir biçimde adanmayı gerçekleştirme sorumluluğunu

tamamlayabilmesi için Hermon Dağı'na kendisini götürmesine yönlendirmişti.

134:7.7 (1492.7) Bu, Urantia üzerindeki Üstün'ün dünya yaşamında en olağandışı ve olağanüstü dönemlerden bir tanesiydi. Bir diğer ve oldukça benzer olanı, vaftizinin hemen sonrasında Pella yakınındaki tepelerde tek başına olduğunda yaşadığı deneyimdi. Bu Hermon Dağı'ndaki tecrit dönemi, onun tamamiyle insani olan sürecinin sonlanışını simgelemişti; bu insani süreç, fani bahşedilişin teknik sonlanışı anlamına gelirken, daha sonraki tecrit ise, bahşedilişinin daha kutsal olan fazının başlangıcını simgelemektedir. Ve, İsa, Hermon Dağı'nın eteklerinde altı hafta boyunca Tanrı ile beraber yaşadı.

8. Hermon Dağı'ndaki Konukluk

134:8.1 (1492.8) Kayserya-Philippi'nin yakınında belirli bir vakit harcadıktan sonra İsa erzaklarını hazırlamıştı; bir yük hayvanı ayarlayıp ve Tiglat isminde bir ufaklığı ile anlaşılarak o, Şam yolu boyunca, Hermon Dağı'nın eteklerinde zaman zaman Beit Jenn olarak da adlandırılmış bulunan bir köye ilerledi. Burada, M.S. 25.yılda, Ağustos ayının ortasına yakın bir zamanda, kendisine ait merkezi oluşturdu; ve, erzaklarını Tiglat'ın gözetimine bırakarak, dağın ıssız yamaçlarına çıkışını gerçekleştirdi. Tiglat İsa'ya bu ilk gün; deniz seviyesinden yaklaşık 1850 metre yukarına bulunan, içine Tiglat'ın iki haftada bir yiyecek bırakacağı bir taş kileri inşa ettikleri yer olan belirlenmiş bir noktaya kadar dağda eşlik etmişti.

134:8.2 (1493.1) Tiglat'dan ayrıldıktan sonraki ilk gün, İsa dua etmek için durduğunda, dağda yukarı doğru ancak küçük bir yol

ilerlemişti. Babası'ndan rica ettiği diğer şeyler arasında, koruyucu yüksek meleğin “Tiglat ile beraber” durması için kendisinden uzaklaştırılışı bulunmaktaydı. O, fani mevcudiyetin gerçeklikleriyle olan son mücadelesine yalnız başına yüzleşmesine izin verilmesini istedi. Ve, onun talebi kabul edildi. O bu büyük sınava, yalnızca ikamet eden Düzenleyicisi'nin rehberliğinde ve yardımında girdi.

134:8.3 (1493.2) İsa, dağda iken kaynaklarının sınırlılığını bilen bir biçimde yemek yemişti; o, her türlü yiyecekten her seferinde yalnızca bir veya iki gün uzak durmuştu. Bu dağ üzerinde kendisi ile yüzleşmiş, ve ruhaniyet içinde kendisinin mücadele etmiş, ve güçle yenik uğratmış olduğu insan-ötesi varlıklar *gerçek* idi; onlar, Satania sistemi içinde kendilerinin baş düşmanlarıydı; onlar, düzenini yitirmiş bir aklın, gördüğü hayallerden gerçeği ayırt edemeyen, halsizleşmiş ve açlık içindeki bir faninin ussal gelgitlerinden doğan hayal ürünü şeyler değildi.

134:8.4 (1493.3) İsa, Ağustos'un son üç haftasını ve Eylül'ün ilk üç haftasını Hermon Dağı'nda geçirdi. Bu haftalar boyunca, o, akıl-anlama ve kişilik-deneyim aşamalarını kaydetmenin fani görevini tamamladı. Cennetsel Babası ile olan bütünlüğün bu süreci boyunca, ikamet eden Düzenleyici aynı zamanda, kendisine atanmış olan hizmetleri yerine getirmişti. Bu dünya yaratılmışın fani gayesi orada erişilmişti. Geriye yalnızca, akıl ve Düzenleyici uyumunun nihai fazının tamamlanması kalmıştı.

134:8.5 (1493.4) Cennet Babası ile beş haftadan fazla olan kesintisiz bütünlükten sonra, İsa mutlak bir biçimde, sahip olduğu doğasından ve zaman-mekân kişilik dışavurumunun maddi

düzeyleri üzerindeki üstünlüğünün kesinliğinden emin hale gelmişti. O, sahip olduğu kutsal doğasının insan doğasının üzerinde bulunduğuna bütünüyle inanmış olup, bunu kendine güvenen bir biçimde ifade etmede çekince göstermedi.

134:8.6 (1493.5) Dağ konukluğunun sonuna doğru, İsa Babası'na; Yeşu bin Yusuf olarak İnsan Evladı konumunda, Satania düşmanları ile bir görüşmede bulunmasına izin verilip verilemeyeceğini sordu. Bu talep kabul edildi. Hermon Dağı'ndaki son hafta boyunca, evren sınavı olarak, büyük cezp ediş yaşandı. Şeytan (Lucifer'i temsil eden konumda) ve isyankâr Gezegenel Prens, Caligastia İsa'nın yanında mevcut olup, ona bütünüyle görünür kılındılar. Ve, isyankâr kişiliklerin aslına uygun olmayan temsilleri karşısında insan sadakatinin bu nihai sınavı olarak, bu “cezp ediş”; yiyecek, mabet tepeleri veya haddini bilmez eylemler ile ilgili değildi. Bu dünyanın krallıklarıyla ilişkili değildi; ancak o, çok büyük ve ihtişamlı bir evrenin egemenliği ile ilgiliydi. Kayıtlarınızın içerdiği simgesel anlatım, dünyanın çocuksu düşüncesinin geri kalmış çağları için tasarlanmıştı. Ve, ilerleyen nesiller, İnsan Evladı'nın Hermon Dağı'ndaki büyük öneme sahip o günde ne tür bir büyük mücadeleden geçmiş olduğunu anlamalıdır.

134:8.7 (1493.6) Lucifer'in elçilerinin teklif ve karşı tekliflerinin çoğuna, İsa yalnızca şu cevabı vermişti: “Dilerim Cennet Babam'ın iradesi üstün gelir, ve sana gelince, benim isyankâr evladım, dilerim Zamanın Ataları seni kutsal bir biçimde yargılar. Ben senin Yaratan-babanım; ben seni neredeyse hiçbir biçimde adil olarak yargılayamam, ve benim bağışlamamı sen çoktan elinin tersiyle reddettin. Ben seni, daha büyük bir evrene ait Hakimler'in yargısına havale ediyorum.”

134:8.8 (1494.1) Lucifer'in vücutlaşım bahşedilişi hakkındaki başta güzel görünen tüm teklifleri olarak, tavsiye etmiş olduğu tüm tavizlere ve geçici çözümlere, İsa yalnızca tek bir cevapta bulunmuştu: "Cennet içindeki Babam'ın iradesi gerçekleştirilecektir." Ve, bu zorlu sınav tamamlandığında, ayrılmış olan koruyucu yüksek melek İsa'nın yanına geri dönmüş olup, ona hizmet etmeye devam etmişti.

134:8.9 (1494.2) Yazın sonlarına doğru bir öğleden sonrası, ağaçlar ve doğanın sessizliği içinde, Nebadon'un Mikaili, kendi evreninin sorgulanamaz egemenliğini kazanmış oldu. Bu gün o; Yaratan Evlatlar için hazırlanmış olan, zaman ve mekânın evrimsel dünyaları üzerinde fani bedenin suretinde vücutlaşmış yaşamı bütüncül olarak yaşama sorumluluğu yerine getirmiş oldu. Bu çok önemli kazanımın evren duyurusu, aylar sonrasında olmak üzere, vaftizinin yapıldığı güne kadar gerçekleştirilmemişti; ancak, bu kazanım, gerçekten de dağdaki o gün elde edilmişti. Ve, İsa, Hermon Dağı'ndaki ikametinden aşağıya indiğinde, Satania'daki Lucifer isyanı ve Urantia üzerindeki Caligastia ayrılıkçılığı neredeyse tamamen kesinliğe kavuşmuştu. İsa; kendi içinde tüm isyankârların düzeyini belirlemekte ve (eğer gerçekleşirse) bu türden tüm gelecek isyanlarla kısa süre içinde ve etkin bir biçimde yüzleşilmesini kesinleştirmekte olan, sahip olduğu evrenin egemenliğine erişmek için geriye kalmış son bedeli de ödemiş haldeydi. Bunun uyarınca, sizler tarafından İsa'nın "büyük cezp edilişi" olarak adlandırılmakta olan olayın, vaftizinden önceki bir zaman aralığında gerçekleşmiş olduğu, bu olaydan hemen sonra yaşanmadığı, görülebilir.

134:8.10 (1494.3) Dağ üzerindeki bu konukluğun sonunda, İsa aşağıya inişini gerçekleştirirken, Tiglat ile, o buluşma yerine yiyecek

ile gelirken karşılaştı. Ona tekrar dönüp, yalnızca şunu söylemişti: “Dinlenme dönemi bitti; Babam’ın görevine geri dönmek zorundayım.” İsa, eşiği kendisine vererek ufaklıktan ayrıldığı yer olan Dan’a geri dönerlerken sessiz ve fazlasıyla değişmiş bir kişiydi. O bunun sonrasında, gelmiş olduğu aynı yoldan güneye, Kapernaum’a ilerledi.

9. Bekleme Dönemi

^{134:9.1 (1494.4)} Vakıt bu aşamada, yaklaşık olarak günahlardan arınma döneminin ve mişkan festivallerinin zamanı olarak, yazın sonuna yakındı. İsa’nın Şabat zamanı Kapernaum’da bir aile buluşması olup, bir sonraki gün, gölün doğusuna giden ve Gerasa üzerinden ilerleyip Ürdün vadisinden aşağıya inen bir biçimde, Zübeyde’nin oğlu Yahya ile Kudüs yoluna çıktı. Yol üzerinde dostu ile bir süre vakit geçirirken Yahya, İsa’da büyük bir değişikliğin olduğunu fark etti.

^{134:9.2 (1494.5)} İsa ve Yahya, bir sonraki sabah erkenden Kudüs’e giden bir biçimde, Lazarus ve onun kız kardeşleri ile beraber Bethani’de geceledi. Onlar şehir içinde ve etrafında neredeyse üç hafta geçirdi, en azından Yahya bunu yaptı. Günlerin birçoğunda Yahya Kudüs’e yalnız bir biçimde giderken, İsa yakın tepelerde yürümüş olup cennetteki Babası ile ruhsal bütünlüğün birçok sürecine katıldı.

^{134:9.3 (1494.6)} Onların her ikisi de, günahlardan arınma gününün tüm ciddiyetiyle gerçekleştirilen ayinlerinde hazır bulunmuştu. Yahya, Musevilerin dini adetlerinden oluşan tüm günler içinde bu günün törenlerinden fazlasıyla etkilenmişti; ancak, İsa, düşünceli ve sessiz bir izleyici olarak kaldı. İnsan Evladı için bu sergilenenler acınası ve üzücüydü. O tüm bu olanları, cennet

içindeki Babası'na ait kişiliğin ve niteliklerin yanlış temsili olarak görmekteydi. O bu günde yapılanları, kutsal adaletin gerçekleri ve sınırsız bağışlamanın gerçeklikleri üzerine bir karikatür olarak görmüştü. O, evren içinde Babası'nın derin sevgi dolu kişiliği ve bağışlayıcı tutumu hakkında asli gerçekliği duyurmayı bir an önce kendisinden çıkarmak için yanıp tutuşmaktaydı; ancak, onun aslına uygun hareket eden Görüntüleyicisi, kendi saatinin henüz gelmemiş olduğuna dair onu uyardı. Ancak, o gece, Bethani'de, İsa, Yahya'yı fazlasıyla rahatsız etmiş sayısız yorumu arkadaşçıl bir biçimde ifade etmişti; ve, Yahya, kendilerinin paylaştıkları bu ortamda İsa'nın söylemiş olduğu şeyin asli önemi hiçbir zaman bütünüyle anlamamıştı.

^{134:9.4 (1495.1)} İsa, mişkan festivallerinin haftası boyunca Yahya ile beraber kalmayı tasarlamıştı. Bu festival, tüm Filistin'in her yıl tekrar eden tatiliydi; o, Musevilerin dinlenme dönemiydi. Her ne kadar İsa bu olayın coşkısına bizzat katılmamış olsa da, gencin ve yaşlının rahat ve neşeli bir biçimde işlerine ara verişlerine bakarken keyif alıp, tatmin oluşu bariz bir biçimde görülmekteydi.

^{134:9.5 (1495.2)} Kutlama haftasının ortasında ve festivaller bitmeden, İsa Yahya'dan, Cennet Babası ile daha iyi bütüncül hale gelebileceği yer olan tepelere çekilme arzusunu duymakta olduğunu söyleyerek ayrıldı. Yahya ona eşlik edecekti, ancak İsa şunu söyleyerek, kendisinin festivaller boyunca kalmasında ısrarcı oldu: “İnsan Evladı'nın yükünü taşımak senin için gerekli olan bir şey değildir; şehir huzur içinde uyurken yalnızca bekçi gece nöbetinde beklemelidir.” İsa, Kudüs'e geri dönmedi. Bethani yakınındaki tepelerde neredeyse bir hafta

yalnız başına kaldıktan sonra, Kapernaum için ayrıldı. Eve olan yolda o, Kral Şaul'un canına kıydığı yer olan Gilboa'nın eteklerinde bir gün ve bir gece geçirdi; ve, Kapernaum'a ulaştığında, Kudüs'de Yahya'dan ayrıldığı zamana kıyasla çok daha neşeli göründü.

134:9.6 (1495.3) Bir sonraki sabah, İsa; Zübeyde'nin atölyesinde bulunmaya devam etmiş olan, içinde kişisel eşyalarının olduğu sandığa gitti, iş elbisesini giydi ve şunu söyleyerek, çalışmaya hazır halde kendisini sundu: “Vaktimin gelmesini beklerken, meşgul olmam herkesin yararınadır.” Ve, o, ertesi yılın Ocak ayına kadar olmak üzere, birkaç ay boyunca, tekne atölyesinde kardeşi Yakub'un yanı başında çalıştı. İsa ile birlikte çalışmanın bu sürecinden sonra, Yakub'un, İnsan Evladı'nın yaşam görevine dair anlayışını gölgeleyecek hangi şüphe gelmiş olursa olsun, o bir daha gerçek anlamıyla ve bütüncül bir biçimde, İsa'nın görevine beslediği inançtan vazgeçmemiştir.

134:9.7 (1495.4) Tekne atölyesinde çalışmasının bu son dönemi boyunca, İsa vaktinin çoğunu, daha büyük bir deniz aracının iş dekorasyonu ile geçirmişti. O, kendisine ait tüm zanaat işlerinde fazlasıyla titiz olup, alkışlanacak düzeyde bir el işini tamamladığında, insan başarısından duyulan tatmini deneyimler halde görünmüştü. Her ne kadar o küçük düzeydeki önemsiz şeylere az zaman ayırırken, mesele herhangi bir girişimin temel niteliklerine geldiğinde titiz bir ustaydı.

134:9.8 (1495.5) Zaman ilerledikçe, Kapernaum'a, Ürdün vadisinde tövbekârları vaftiz ederken duyuruda bulunan Yahya isminde birinin olduğu haberi gelmişti; ve, Yahya şunu duyurmuştu: “Cennetin krallığı yakında; tövbe et ve vaftiz ol.” İsa; Yahya

yavaşça, Kudüs’e olan en yakın ırmağın sığ geçidinden Ürdün vadisine olan yolunu açıp gelirken, bu söylenenlere kulak kabartmaktaydı. Ancak, İsa; aletlerini elinden bırakıp, “Vaktim geldi” diyerek bekleyişinin tamamlandığını duyurduğu ve yakın bir zaman içerisinde kendisini vaftiz edilmek için Yahya’ya sunduğu an olan, Yahya, M.S. 26.yıl olarak, ertesi yılın Ocak ayında, nehir boyunca yukarı doğru seyahat ederek Pella yakınındaki bir noktaya gelinceye kadar, tekne inşa eden bir biçimde işine devam etmişti.

^{134:9.9 (1495.6)} Ancak, İsa’da büyük bir değişim yaşanmaktaydı. Yöre çevresinde gerçekleştirmiş olduğu ziyaretlerden ve hizmetlerden büyük keyif almış insanların az bir kısmı, daha sonrasında sürekli olarak; İsa’nın kamu öğretmeni bünyesinde, önceki yıllarda özel bir şahıs olarak tanımış ve sevmiş oldukları aynı insanı ayırt etmişti. Ve, kendisinin öncül olarak yardımının dokunduğu bireylerin, daha sonraki kamu ve yetki sahibi öğretmen konumunda İsa’yı tanımadaki başarısızlıklarının bir nedeni bulunmaktaydı. Uzun yıllar boyunca, aklın ve ruhaniyetin bu dönüşümü gelişim içerisindeydi; ve, bu gelişim, Hermon Dağı üzerindeki o büyük öneme sahip konuklukta tamamlanmıştı.

135. Makale Vaftizci Yahya

^{135:0.1 (1496.1)} VAFTİZCİ YAHYA, bir önceki yılın Nisan ayında Cebrail’in Elizabet’e vermiş olduğu söz uyarınca, M.Ö. 7.yılda, Mart’ın 25’inde dünyaya gelmişti. Beş ay boyunca Elizabet, Cebrail’in ziyaretini sır olarak saklamıştı; ve, bunu eşi Zekeriya’ya söylediğinde, Zekeriya fazlasıyla sıkıntı içine düşmüş olup, ancak, Yahya’nın doğumundan yaklaşık olarak

altı hafta önce görmüş olduğu olağandışı bir rüyadan sonra eşinin hikâyesine bütünüyle inanmıştı. Cebrail'in Elizabet'e olan ziyareti ve Zekeriya'nın rüyası dışında, Vaftizci Yahya'nın doğumu ile ilişkili olağandışı ve olağan-ötesi hiçbir şey gerçekleşmemişti.

135:0.2 (1496.2) Sekizinci günde, Yahya, Musevi âdetine uyarınca sünnet edilmişti. O, Kudüs'ün yaklaşık altı buçuk kilometre batısında Yehuda Şehri olarak bu günlerde bilinmekte olan küçük bir köyde, gün be gün ve yıl be yıl olağan bir çocuk olarak yetişti.

135:0.3 (1496.3) Yahya'nın öncül çocukluğunda en büyük öneme sahip olay, ebeveynleri eşliğinde, İsa ve Nasıra ailesine olan ziyareti. Bu ziyaret, Yahya'nın bu zaman zarfında altı yaşından biraz daha büyük olduğu, M.Ö. 1.yılda, Haziran ayı içinde gerçekleşmişti.

135:0.4 (1496.4) Nasıra'dan geri döndükten sonra, Yahya'nın ebeveynleri ufaklığın düzenli eğitimine başlamıştı. Bu küçük köyde hiçbir sinagog okulu bulunmamaktaydı; bir din adamı olarak Zekeriya, oldukça iyi eğitim almış haldeydi, ve Elizabet, ortalama bir Yehuda kadınından daha iyi eğitimliydi; o da, “Harun'un kızlarından” gelen bir soya ait olarak, din-adamlığı kurumunun bir parçasıydı. Yahya tek bir çocuk olduğu için, onlar, kendisinin zihinsel ve ruhsal eğitimi üzerinde büyük bir zaman harcamışlardı. Zekeriya, vaktinin büyük bir kısmını oğluna ders vererek adamayabilmesi için Kudüs'deki mabette yalnızca kısa süren ayinlerde bulunmaktaydı.

135:0.5 (1496.5) Zekeriya ve Elizabet, içinde koyun yetiştirdikleri küçük bir çiftliğe sahiplerdi. Onlar neredeyse hiçbir biçimde,

bu arazi üzerinden geçimlerini sağlayamamıştı; ancak, Zekeriya, din-adamlığına ayrılmış olan tapınak kaynaklarından düzenli bir destek almaktaydı.

1. Yahya'nın Nazir Oluşu

^{135:1.1 (1496.6)} Yahya'nın on dört yaşında mezun olacağı hiçbir okulu bulunmamaktaydı; ancak, onun ebeveynleri bu seneyi, resmi Nazir andında bulunması için uygun yıl olarak seçmişlerdi. Bunun uyarınca, Zekeriya ve Elizabet oğullarını, Lut Gölü'nün aşağısında bulunan Engedi'ye götürdü. Burası, Nazir kardeşliğinin güney ana merkeziydi; ve, orada, ufaklık bu düzeye, olması gerektiği gibi ve tüm ciddiyetiyle katıldı. Bu törenlerden, ve, bilinci kaybettiren tüm içeceklerden uzak durmanın, vücudun her türlü tüyünü uzatmanın ve ölüye dokunmaktan sakınmanın sözlerinde bulunduktan sonra, aile; Yahya'nın, bu Nazire yeminlerinde bulunanlar için gerekli olan bağışında bulunmayı huzurunda tamamladığı yer olan Kudüs'e geçti.

^{135:1.2 (1496.7)} Yahya, Samson ve tanrı-elçisi Samuel olarak, görkemli öncüllerine iştirilmiş olan aynı yaşam antlarında bulunmuştu. Bir yaşam Naziri, arındırılmış ve kutsal bir kişilik olarak görülürdü. Museviler bir Nazir'e, neredeyse, yüksek bir din-adamına gösterilen saygı ve huşu ile bakmaktaydı; ve, bu durum, yaşam boyunca kutsal bir biçimde adanmış olan Nazirler'in, en başından beri, yüksek din-adamları haricinde, mabet içindeki en kutsal olan yerlere girmelerine izin verilmiş tek topluluk olması dolayısıyla, garip değildi.

135:1.3 (1497.1) Yahya Kudüs'den eve, babasının koyunlarına bakmak ve soylu bir karaktere sahip güçlü bir insan haline gelen bir biçimde büyümek için geri dönmüştü.

135:1.4 (1497.2) On altı yaşına geldiğinde, Yahya, İlyas hakkında yapmış olduğu okumaların bir sonucu olarak, Karmel Dağlı tanrı-elçisinden fazlasıyla etkilenmiş olup, onun kıyafet tarzını benimsemeye karar vermişti. Bu günden itibaren, Yahya her zaman, deri bir kuşağın çevrelediği tüylü bir elbise giymişti. On altı yaşında, bir metre seksen santimden uzun ve neredeyse tamamen büyümüş haldeydi. Dalgalı saçıyla ve alışık olunmayan türdeki elbisesiyle, o gerçekten de, resmi çizilesi bir gençti. Ve, onun ebeveynleri, söz verilmiş bir evlat ve yaşam boyu bir Nazir olarak, bu, tek olan oğullarından büyük şeyler beklemekteydi.

2. Zekeriya'nın Ölümü

135:2.1 (1497.3) Birkaç ay süren bir hastalıktan sonra, Zekeriya, Yahya on sekizini henüz yeni geçmişken, M.S. 12.yılda Temmuz ayında yaşamını yitirdi. Bu Yahya için fazlasıyla utandırıcı bir dönemdi, çünkü Nazir yemini bir ölüyle olan iletişimi, kişinin kendi ailesi bile olsa yasaklamaktaydı. Her ne kadar Yahya, ölünün tecrit edilişi ile ilgili verdiği yeminin sınırlamalara uymaya çabalamışsa da, Nazir düzeyine tamamiyle itaatkâr bulunduğu konusunda kuşku duymuştu; bu nedenle, babasının defnedilişinden sonra, kadınların bahçesindeki Nazir köşesinde arınması için feda sunumlarında bulunduğu yer olan Kudüs'e gitmişti.

135:2.2 (1497.4) Bu yılın Eylül ayında, Elizabet ve Yahya, Meryem ve İsa'yı ziyaret etmek için bir yolculukta bulunmuşlardı. Yahya,

yaşam görevinde yeni bir şeyde bulunak için aklını daha yeni hazır hale getirmişti; ancak, o, yalnızca İsa'nın sözleriyle değil aynı zamanda onun oluşturmuş olduğu örnek ile, eve geri dönmesi, annesine bakması ve “Yaratıcı'nın vaktinin gelişini” beklemesi yönünde uyarılmıştı. Bu keyifli ziyaretin sonunda İsa ve Meryem'e elveda ettikten sonra, Yahya, Ürdün vadisindeki vaftiz olayına kadar İsa'yı bir daha görmemişti.

^{135:2.3 (1497.5)} Yahya ve Elizabet evlerine geri dönüp, gelecek için tasarımlarda bulunmaya başladılar. Yahya tapınak kaynaklarından kendisinin alacaklı olduğu din-adamlığı desteğini kabul etmeyi reddettiği için, onlar iki yılın sonunda, evleri hariç her şeylerini yitirmişlerdi; böylece, onlar, koyun sürüsüyle birlikte güneye gitmeye karar vermişlerdi. Bunun uyarınca, Yahya'nın yirminci yaşında olduğu yaz, Hebron'a olan taşınmalarına şahit olmuştu. Tarafınızdan “Yehuda'nın derinlikleri” olarak adlandırılan yerde Yahya, Engedi'de Lut Gölü'ne dökülen büyük bir nehre bağlı bir ırmak boyunca koyunlarını yetiştirdi. Engedi sakinlerinin bu topluluğu; yalnızca yaşam boyu Nazarileri'ni ve onların belli bir süreliğine kutsal olarak adanmış bireylerinden değil, bu bölgede sürüleri ile toplanmış ve Nazari kardeşliği ile dostane biçimde bütünleşmiş olan katı münzevi hayatını tercih etmiş sayısız diğer sürü sahiplerinden oluşmaktaydı. Onlar yaşamlarını, koyun yetiştirerek ve varlıklı Museviler'in bu düzeye vermiş olduğu hediyelerle idame ettirmişlerdi.

^{135:2.4 (1497.6)} Zaman ilerledikçe, Yahya, Hebron'a daha az sıklıkla geri dönerken, Engedi'ye daha sık gerçekleşen ziyaretlerde bulunmaktaydı. O Nazariler'in çoğunluğundan o kadar bütüncül bir biçimde farklıydı ki, bu kardeşlik ile sosyal olarak

bütünleşmek ona oldukça zor gelmekteydi. Ancak, o, Engedi topluluk sakinlerinin sayılan önderi ve başı olan Abner'i fazlasıyla beğenmekteydi.

3. Bir Çobanın Yaşamı

^{135:3.1 (1497.7)} Bu küçük ırmağın vadisi boyunca, Yahya; içinde, koyunlardan ve keçilerden oluşan sürülerini izleyebileceği ve onları gözetleyebileceği, taşların üst üste konulmasından oluşmuş kaya sığınakları ve gece ağıllarından bir düzineden fazla inşa etmişti. Yahya'nın bir çoban olarak yaşamı, kendisine düşünmek için büyük bir zaman tanıdı. O fazlasıyla; Şabat ayinleri için Engedi'ye indiği zamana ek olarak Hebron'a annesini görmek ve koyun satmak için ziyaretlerde bulunduğu sürülere bakan, ve kendisinin de bir biçimde evlat edinmiş olduğu, Beth-zur'lu öksüz bir ufaklık olan Ezda ile konuşmaktaydı. Yahya ve genç; koyun eti, keçi sütü, yaban balı ve bu bölgenin yenilebilen çekirgeleriyle beslenen bir biçimde, oldukça basit bir hayat yaşamıştı. Onların bu, sürekli tekrar eden yiyecek listesi, zaman zaman Hebron ve Engedi'den getirilmiş olan erzaklarla desteklenmişti.

^{135:3.2 (1498.1)} Elizabet Yahya'yı sürekli olarak, Filistin'de ve dünyada yaşananlar hakkında bilgilendirmekteydi; ve, onun, eski dünya düzeni sonlanmak üzere olduğunda vaktinin hızla yaklaşmakta olduğuna dair yargısı gittikçe derinleşti; kendisinin, “cennetin krallığı” olarak, yeni bir çağın yaklaşımının habercisi haline gelecek olduğuydu. Bu keskin hatlara sahip olan çoban, Danyal Peygamber'e ait yazıtları fazlasıyla benimsemiş bir eğilim göstermekteydi. O; Babil'den başlayarak, daha sonra Fars, Yunan ve nihai olarak Roma imparatorluğuna kadar dünyanın büyük krallıklarının tarihini

temsil etmiş olan, zamanında ilk olarak Zekeriya'nın kendisine anlatmış olduğu, Danyal'ın tasviri olan büyük rüyayı bin kere okumuştur. Yahya; Roma'nın hali hazırda, temelleri sağlam ve kuvvetli bir bütünlük içerisinde bulunan bir imparatorluk haline gelemeyecek düzeyde çok uluslu insan topluluklardan ve ırklardan meydana geldiğini görmüştü. O, Roma'nın bu dönemde bile, Suriye, Mısır, Filistin ve diğer vilayetler halinde bölünmüş olduğuna inanmıştı; ve, bunun sonrasında o şu metni daha ilgili bir biçimde okumuştur: “bu kralların zamanlarında, cennetin Tanrısı, hiçbir zaman yıkılmayacak olan bir krallığı kuracaktır. Ve, bu krallık, başka bir insan topluluğun olmayacak, ama bahse konu bu krallıkların tümünü parçalara ayırıp, onları yok edecektir; ve, o sonsuza kadar varlığını sürdürecektir.” “Ve, ona; egemenlik ve ihtişam, ve, tüm insan topluluklarının, milletlerin ve dillerin kendisine hizmet etmesi gereken bir krallık verilmişti. Onun egemenliği, geçmeyecek biçimde, sonsuza kadar sürecek bir egemenliktir; ve, onun krallığı hiçbir zaman yok edilmeyecektir.” “Ve, krallık ve egemenlik, ve tüm cennet altında bu krallığın yüceliği; krallığı sonsuza kadar sürecek bir krallık olan ve tüm egemenliklerin kendisine hizmet ve itaat etmesi gereken, En Yüksek Unsur'un azizlerinin sahip olduğu insanlara verilecektir.”

135:3.3 (1498.2) Yahya, hiçbir zaman; İsa hakkında ebeveynlerinden duyduklarının ve Yazıtlar'da okumuş olduğu bu metinlerin yarattığı kafa karışıklığını bütüncül bir biçimde aşmaya yetkin olamamıştı. Danyal'da şunu okumuştur: “Ben gece rüyalarımda, bir de ne olsun, İnsan Evladı gibi cennetin bulutlarıyla gelmiş birini gördüm, ve bu kişiye egemenlik ve ihtişam ve krallık verilmişti.” Ancak, tanrı-elçisinin bu sözleri, ebeveynlerinin kendisine öğretmiş olduğu şeyler ile

uyuşmamaktaydı. Ne de o İsa ile, on sekiz yaşındayken gerçekleştirdiği ziyaret surecinde, Yazıtlar’da geçen bu ifadeler üzerine konuşmuştu. Bu kafa karışıklığına rağmen, yaşadığı şaşkınlık sureci boyunca annesi Yahya’yı; uzak kuzeni olan Nasıralı İsa’nın gerçek Mesih olduğu, onun Davud’un tahtında oturmak için gelmiş olduğunu ve kendisinin (Yahya’nın) İsa’nın öncül habercisi ve başlıca destekçisi haline geleceği üzerine teskin etmişti.

^{135:3.4 (1498.3)} Roma’nın ahlaki olmayan davranışları ve ahlak yoksunu niteliğininkine ek olarak imparatorluğun ahlaki görmezden gelişi ve ahlak bakımından kısır koşulları hakkında duymuş olduğu şeylerden, Hirodes Antipa ve Yehuda’nın valilerinin kötü eylemlerinden bildikleri kadarıyla, Yahya, ağın sonunun gelmekte olduğuna inanma eğilimine sahipti. Doğanın bu keskin hatlara sahip ve soylu çocuğuna göre, dünya, cennetin krallığı olarak — insan çağının sonu ve yeni ve kutsal çağın başlangıcı için hazırdı. Yahya’nın kalbinde, kendisinin eski tanrı-elçilerinin sonuncusu ve yenilerinin ilki olduğuna dair bir his bymşti. Ve, o önemli derecede, yola çıkıp, tüm insanlara şunu duyurmak için büyüyen bir arzuyla yanıp tutuşur haldeydi: “Tövbe et! Tanrı ile doğru olana gel! Sona hazırlan; cennetin krallığı olarak, dünya olaylarının yeni ve ebedi düzeyinin ortaya çıkışı için kendinizi hazırlayın.”

4. Elizabet’in lm

^{135:4.1 (1499.1)} M.S. 22.yılda, Ağustos ayının 17’sinde, Yahya yirmi sekiz yaşındayken, annesi aniden yaşamını yitirdi. Kişinin kendi ailesini bile içine alır halde ölümle iletişimde bulunmaya dair Nazir düzeyinin sınırlamalarının bilincinde olarak Elizabet’in arkadaşları, Yahya’ya göndermeden önce

Elizabet’in defnedilişı için tüm düzenlemeleri gerçekleştirmişlerdi. Annesinin ölüm haberini alınca, Yahya Ezda’ya, sürülerini Engedi’ye götürmesini emredip, Hebron’un yolunu tutmuştu.

135:4.2 (1499.2) Annesinin cenazesinden Engedi’ye geri dönerken, sürülerini kardeşliğe sunup, bir mevsim boyunca, süresince oruç tutan ve dua eden bir biçimde elini dış dünyadan çekmişti. Yahya yalnızca, kutsallığa olan eski yaklaşım yöntemlerini bilmekteydi; o sadece, İlyas, Samuel ve Danyal gibilerinin kayıtlarını bilmekteydi. İlyas, onun bir tanrı-elçisine dair idealiydi. İlyas, İsrail’in bir tanrı-elçisi olarak görülebilecek öğretmenlerinin ilkiydi; ve, Yahya gerçekten de, İlyas’ın cennetin bu uzun ve görkemli kuşağının ilki olduğuna inanmaktaydı.

135:4.3 (1499.3) İki buçuk yıl boyunca Yahya Engedi’de yaşamıştı; ve, o kardeşliğin çoğunu, “çağın sonunun çok yakında olduğuna” ikna etmişti; “cennetin krallığı yakın bir zamanda ortaya çıkacak” idi. Ve, onun öncül öğretilerinin tümü; Musevi milletin, Musevi-olmayan yöneticilerin baskısından söz verilmiş kurtarıcısı halindeki, bugünün Musevi düşüncesine ve Mesih kavramsallaşmasına dayanmaktaydı.

135:4.4 (1499.4) Bu süreç boyunca, Yahya, Nazire düzeyinin Engedi evinde bulmuş olduğu kutsal yazıtların büyük bir kısmını okumuştı. O özellikle, bahse konu bu döneme göre en yakın zamanda gelmiş tanrı-elçileri olarak, İlyas ve Malaki’den etkilenmişti. O, İlyas’ın kitabının son beş kısmını tekrar tekrar okumuş olup, bu kâhinlere inanmıştı. Bunun sonrasında o, Malaki’nin şu metnini okurdu; “Dikkatlice bak, Koruyucu’nun büyük ve korku duyulası günü gelmeden önce size peygamber

İlyas'ı göndereceğim; ve, o, benim yeryüzüne gelip, dünyayı bir lanet ile cezalandırmamam için, babaların kalplerini çocuklara ve çocukların kalplerini babalarına döndürecektir.” Ve, başlı başına Malaki'nin bu sözü, İlyas'ın bünyesinde korku içindeki Yahya'nın, krallığın gelmekte oluşunu duyurmak için atılmasından ve yaklaşmakta olan gazaptan kaçmaları için akran Musevileri'ni ikna etmeye çalışmasından geri dönmesini sağlardı. O, İlyas olmadığını bilmekteydi. Malaki ne demek istemişti? Kehanet birebir gerçeği mi anlatmaktaydı, yoksa mecazi bir anlamı mı ifade etmekteydi? Gerçeği nasıl bilebilirdi? O sonunda; tanrı-elçilerinin ilki İlyas olarak adlandırıldığı için, bilinecek sonuncusunun da, nihai olarak, aynı isimle çağrılacağını düşünmeye cüret etti. Yine de, o, kendisini bir kez dahi olsun İlyas olarak adlandırmasına engel olmaya yeterli kuşkular olarak, şüphelere sahipti.

135:4,5 (1499,5) Yahya'nın, çağdaşlarının günahlarına ve ahlaki olmayan davranışlarına karşı doğrudan ve hiçbir sakınca görmeyen saldırı yöntemlerini üstlenmesine neden olan şey İlyas'ın etkisiydi. O İlyas gibi giyinmeye çalıştı; ve, İlyas gibi konuşmaya çaba sarf etti; her bir dış yönden, o, eskilerin tanrı-elçisi gibiydi. O, doğanın böyle bir gözü kara ve resmi çizilesi evladıydı, doğruluğun böyle bir korkusuz ve cüretkâr duyurucusuydu. Yahya okuma yazması olmayan biri değildi, Musevi kutsal yazıtlarını oldukça iyi bilmekteydi; ancak, neredeyse hiçbir biçimde kültürel olarak yetişmemiş haldeydi. O açık bir düşünür, güçlü bir konuşmacı ve ateşli bir eleştiriciydi. O neredeyse hiçbir biçimde, çağı için bir örneği oluşturmaktaydı; ancak, o, bu çağa karşı etkileyici bir itirazdı.

135:4.6 (1499.6) En sonunda o, Tanrı'nın krallığı olarak yeni bir çağı duyurmanın yöntemini oluşturdu; o, kendisinin Mesih'in habercisi haline geleceğinde nihai olarak karar kıldı; tüm kuşkuları atıp, bir kamu duyurucusu olarak kısa ancak muhteşem sürecine başlamak için M.S. 25.yılda, Mart ayının bir gününde Engedi'den ayrıldı.

5. Tanrı'nın Krallığı

135:5.1 (1500.1) Yahya'nın iletisini anlamak için, eylem sahnesine çıkmış olduğu dönemdeki Musevi insanların düzeyi esas alınmalıdır. Yaklaşık olarak yüz yıl boyunca, tüm İsrail bir kafa karışıklığı içerisindeydi; onlar, Musevi-olmayan derebeyi yöneticileri altındaki aralıksız süregelen itaatkâr durumlarını açıklayamamaktaydılar. Musa, doğruluğun her zaman refah ve güç ile ödüllendirildiğini öğretmemiş miydi? Onlar Tanrı'nın seçilmiş insan topluluğu değiller miydi? Neden Davud'un tahtı terk edilmiş halde ve boş durmaktaydı? Musa inanç-savlarının ve tanrı-elçilerinin yönergeleri ışığında, Museviler, uzun süredir devam etmekte olan mili umutsuz durumlarını açıklamakta zorluk çekmekteydi.

135:5.2 (1500.2) İsa ve Yahya'nın dönemlerinden yaklaşık olarak yüz yıl önce, kıyamet-güncüler olarak, Filistin'de dini öğretmenlerin yeni bir okulu oluşmuştu. Bu yeni öğretmenler zamanla; milletin günahları için bir cezayı ödemekte olduklarının temelinde, Museviler'in çekmiş oldukları sıkıntıları ve yaşadıkları küçük düşürülmeyi açıklayan bir inanış sistemi geliştirdiler. Onlar, eski dönemlerin Babil ve diğer tutsaklıklarını açıklamaya bağlanmış çok iyi bilinen gerekçelere geri dönmüşlerdi. Ancak, kıyamet-güncüler böyle düşünürlerken, İsrail'in metin olması gerektiğini

söylemekteydiler; başlarına gelmiş sıkıntının günleri neredeyse sonlanmaktaydı; Tanrı'nın seçilmiş insan topluluğunun terbiyesi bitmek üzereydi; Tanrı'nın Musevi-olmayan yabancılara karşı sabrı tükenmekteydi. Roma idaresinin sonu; bu çağın sonu, ve bir bakımdan, dünyanın sonu ile eş anlama gelmekteydi. Bu yeni öğretmenler fazlasıyla, Danyal'ın tahminlerine dayanmaktaydı; ve, onlar tutarlı bir biçimde, yaratımın nihai aşamasına geçmekte olduğunu öğretmişlerdi; bu dünyanın krallıkları, Tanrı'nın krallığı haline gelmek üzereydi. Dönemin Musevi aklı için bu, hem Yahya hem de İsa'nın öğretileri boyunca geçmekte olan — cennetin krallığı olarak — bahse konu fazın içermiş olduğu anlamdı. Filistin Musevileri için “cennetin krallığı” ifadesi, sadece tek bir anlama gelmekteydi: içinde, Tanrı'nın (Mesih'in) yeryüzünün milletlerini, “Senin iraden yeryüzünde, gökyüzünde olduğu gibi yerine getirilecektir” ifadesinde olduğu gibi — tıpatıp gökyüzünde gerçekleştirdiği haliyle gücün kusursuzluğunda yönettiği mutlak bir nitelikteki doğru devlet idi.

135:5.3 (1500.3) Yahya'nın döneminde, tüm Museviler bekler bir halde şu soruyu sormaktaydı: “Ne kadar yakın zaman içerisinde krallık gelecek?” Musevi-olmayan milletlere ait idarenin sonunun yaklaşmakta olduğuna dair genel bir his bulunmaktaydı. Musevi topluluğunun tamamı boyunca, çağlardır duyulmakta olan arzunun nihai bir biçimde gerçekleşiminin, bu neslin yaşam süreci içinde ortaya çıkacağına dair canlı bir ümit ve kararlı bir beklenti mevcuttu.

135:5.4 (1500.4) Her ne kadar Museviler, gelmekte olan krallığın doğası üzerindeki tahminlerinde fazlasıyla farklılık göstermiş olsa da, bu olayın yaklaşmakta olduğuna, çok yakın olduğuna,

hatta bugün veya yarın gerçekleşeceğine dair inanışlarında tıpatıp aynılardı. Eski Ahit'i okumuş olan birçok kişi, kelimenin tam anlamıyla, Filistin'de yeni bir kralı, düşmanlarından kurtulmuş ve Kral Davud'un varisi olan, ve kısa bir süre içerisinde tüm dünyanın haklı ve doğru yöneticisi olarak tanınacak, Mesih'in önderliğindeki yenilenmiş bir Musevi milletini bekler bir halde aramıştı. Her ne kadar daha küçük olsa da, dindar Museviler'in diğer bir topluluğu, Tanrı'nın bu krallığına dair çok fazlasıyla farklı olan bir görüşü benimsemişti. Onlar, gelen krallığın bu dünyada olmadığını, dünyanın kendisine ait belirli bir sona yaklaşmakta olduğunu ve “yeni bir gökyüzü ve yeni bir yeryüzünün” Tanrı'nın krallığının oluşumundan önce ona işaret eder halde ortaya çıkacağını öğretmişlerdi; bu krallık sonsuza kadar sürecek olan bir egemenlik olacaktı, günah sona erecekti ve bu yeni krallığın vatandaşları sonsuz mutlulukları keyifle deneyimler halde ölümsüz olacaktı.

135:5,5 (1500,5) Herkes, dünya üzerinde bu yeni krallığın kuruluşunun öncesinde kökten gerçekleşecek belirli bir ayrıştırma veya saflaştırma disiplinin gerekecek oluşunda hem fikirdi. Bunu kelimenin tam anlamıyla görenler, inanmayanların tümünü ortadan kaldırmakla sonuçlanacak dünya-çapındaki bir savaşı öğretmişlerdi; bunun karşısında ise, inananların evrensel ve ebedi olan bir zaferi kolayca elde edeceklerine inanmaktalardı. Ruhaniyet temelinde bakanlar ise; doğru olmayanları fazlasıyla hak etmiş oldukları cezalandırılmanın ve nihai yok oluşun düzeyine indirecek, aynı zamanda da, seçilmiş insan topluluğuna ait inanmakta olan azizleri, Tanrı'nın adıyla kurtarılmış milletleri yönetecek İnsan Evladı'nın onurunun ve yönetim yetkisinin yüksek düzeylerine

ıkaracak olan Tanrı'nın büyük yargısıyla ortaya çıkacağını öğretmişlerdi. Ve, adı geçen bu son topluluk, yeni krallığın akran topluluğuna birçok dindar Musevi-olmayanın kabul edilebileceğine bile inanmaktaydı.

135:5,6 (1501.1) Musevilerden bazıları, Tanrı'nın muhtemel bir biçimde bu yeni krallığı doğrudan ve kutsal müdahale ile oluşturabileceği görüşünü benimsedi; ancak, çok büyük bir oğunluk, Mesih olarak belirli bir temsilci aracılığı ile araya gireceğine inanmıştı. Ve, bu, Yahya ve İsa'nın nesline ait Museviler'in akıllarında, Mesih kavramının içerebileceği tek mümkün anlamdı. *Mesih* herhangi bir biçimde, sadece Tanrı'nın iradesini öğretmiş veya doğru yaşamın gerekliliğini duyurmuş olan birine karşılık gelmemektedir. Tüm bu kutsal bireylere, Museviler *tanrı-elçisi* unvanını vermişlerdi. Mesih, bir tanrı-elçisinden çok daha fazlası olacaktı; Mesih, Tanrı'nın krallığı olarak, yeni krallığın oluşumunu sağlayacaktı. Bunu gerçekleştirmede başarısız olan herhangi bir kişi, geleneksel Musevi duyuru bakımından Mesih olamazdı.

135:5,7 (1500.7) Bu Mesih kim olabilirdi? Tekrar edilmesi gerekirse, Musevi  ğretmenler farklılık göstermekteydi. Yaşça büyük olanlar, Davud'un oğluna dair inanç savına bağlı haldeydiler. Yeni olanlar; yeni krallık bir cennetsel krallık olduğu için, yeni yöneticinin, uzunca bir süredir cennette Tanrı'nın sağ kolunda oturmuş olan biri halinde, bir kutsal kişilik de olabileceğini öğretmişlerdi. Ve, garip g r nebilirse de, yeni krallığın yöneticisini bu şekilde düşünmüş olanlar, kendisini; sadece bir *insan* olarak, bir insan Mesih'i halinde değil, ancak, yeni hale getirilmiş dünyanın yöneticiliğini bu şekilde üstlenmek için uzunca bir süredir bekler konumda tutulmakta olan bir

cennetsel Prens olarak — bir Tanrı Evladı halindeki — “İnsan Evladı” konumunda görmüşlerdi. Bu, Yahya “Tövbe et, cennetin krallığı yakın!” biçiminde duyurusunda bulunduğunda, Musevi dünyasının dini arka planıydı.

^{135:5.8 (1500.8)} Yahya’nın gelmekte olan krallığa dair duyurusunun, kendisinin tutkulu duyurusunu dinlemiş olanların akıllarında yarım düzineden az olmayan farklı anlama sahip oluşu böylece açığa çıkmaktadır. Ancak, Yahya’nın kullandığı ifadelere hangi anlamı yakıştırdıklarından bağımsız olarak, Musevi krallığını beklemekte olanlara ait bu çeşitli topluluğun her biri; dinleyicilerinden fazlasıyla dini ciddiyet içerisinde “gelecek gazaptan kaçmalarını” talep eden, doğruluğun ve tövbenin bu içten, istekli ve henüz yeterince seçkin olmayan ancak olumlu bir şeyi gerçekleştiren duyurucunun duyurmuş oldukları şeylere ilgi duymuşlardı.

6. Yahya’nın Duyurusuna Başlaması

^{135:6.1 (1501.4)} M.S. 25.yılda, Mart ayının başında, Yahya, Yeşu ve İsrail çocuklarının söz verilmiş topraklara ilk girdiklerinde geçmiş olduğu ilk çağ sığ ırmağı olan, Eriha’nın karşısındaki Ölü Deniz’in batı sahili etrafında Ürdün nehrine kadar seyahat etmişti; ve, nehrin diğer tarafına geçerek, o, sığ ırmağa olan girişin yakınında kendisini yerleşik hale getirmiş olup, nehir boyunca geliş ve gidiş yönünde geçmekte olan insanlara duyurusunda bulunmaya başladı. Bu, Ürdün geçişlerinin tümü içinde en sık gerçekleştirilmiş olanıydı.

^{135:6.2 (1501.5)} Yahya’yı duymuş olanların tümü için, kendisinin bir duyurucudan fazlası olduğu barizdi. Yehuda’nın derinliklerinden gelmiş olan bu tuhaf kişiyi dinleyenlerin çok

büyük bir kısmı, bir tanrı-elçisinin sesini duymuş olduklarına inanan bir biçimde ayrılmışlardı. Bu ümitsiz ve bekler haldeki Musevilerin ruhlarının, bu türden bir olgu karşısında derince bir biçimde etkilenmelerine şaşmamak gerekir. Musevi tarihinin tümü içinde İbrahim’in dindar çocukları hiçbir zaman, bundan daha fazla “İsrail’in acılarının dinmesini” arzulamamış veya bundan daha tutkun bir biçimde “krallığın eski haline getirilişinin” beklentisi içinde olmamışlardı. Musevi tarihinin tümü içinde Yahya’nın “cennetin krallığı yakında” iletisi, hem de o kadar gizemli bir biçimde Ürdün ırmağının bu güney geçişinin kıyısında ortaya çıkarken, bu kadar derin ve evrensel bir ilgide bulunamazdı.

^{135:6.3 (1502.1)} O, Amos gibi, sürücülükten gelmekteydi. Eskinin İlyas’ı gibi giyinmiş olup, uyarılarını hararetle söyleyip, geleceğe dair olumsuz yaşanacakları “İlyas’ın ruhaniyeti ve gücüyle” yağdırmıştı. Yolcular Ürdün boyunca onun duyurusuna dair haberleri dışa doğru taşırken, bu tuhaf duyurucunun tüm Filistin boyunca kudretli bir devinim yaratması şaşırtıcı değildir.

^{135:6.4 (1502.2)} Bu Nazir duyurucusunun gerçekleştirmiş olduğu eylemlerde daha da başka, *yeni* bir nitelik bulunmaktaydı. O, “günahların bağışlanması için” Ürdün’deki inananlarının her birini vaftiz etmişti. Her ne kadar vaftizde bulunma Museviler arasında yeni bir tören olmamışsa da, onlar hiçbir zaman, Yahya’nın bu aşamada kullandığı biçimde uygulandığını görmemişlerdi. Bu uygulama uzunca bir süredir, yakın zamanda Museviliği benimsemiş olan yabancıların mabedin dış bahçesi topluluğuna kabul edilişinde kullanılmaktaydı; ancak, hiçbir zaman Museviler’in kendilerinden, tövbenin

vaftizine başvurmaları istenmemiştir. Yahya'nın duyurusuna ve vaftizine başladığı an ile Hirodes Antipa'nın emriyle tutuklanması ve hapsedilişi arasında yalnızca on beş ay geçmiştir; ancak, bu kısa süre içinde o, yüz binden fazla tövbekârdan fazlasını vaftiz etmiştir.

135:6.5 (1502.3) Yahya, kuzeye Ürdün vadisine olan çıkışından önce Bethani sığ ırmak geçişinde dört ay duyuruda bulunmuştu. Bazıları meraklı ancak çoğu samimi ve ciddi olan on binlerce dinleyici, Yehuda, Perea ve Samaria'nın tüm bölgelerinden kendisini dinlemek için gelmişti. Hatta birkaç kişi Celile'den bile gelmişti.

135:6.6 (1502.4) Bu yılın Mayıs ayında, Yahya hala vaktini Bethani sığ ırmak geçişinde geçirmekteyken, din-adamları ve Leviler, onun kendisini Mesih olarak ilan edip etmediğini sormak için bir araştırma heyeti göndermişlerdi. Yahya bu sorulara şunu söyleyerek yanıt vermişti: “Gidin ve sizden sorumlu olan üstlerinize söyleyin ki, ‘Tanrı’nın yolunu hazırlayın, Tanrımız için onu dümdüz yapın’ diyen bir tanrı-elçisinin sözü olarak ‘ıssızlarda haykırmakta olan birinin sesini’ duyduğunuzu söyleyin. Her vadi doldurulup, her dağ ve tepe dümdüz hale getirilecek; inişli çıkışlı araziler bir düzlük haline gelirken, engebeli yerler pürüzsüz bir vadi olacak; ve, her beden, Tanrı’nın kurtuluşunu görecek.”

135:6.7 (1502.5) Yahya cengâver ancak ince düşünce ve tasarıma sahip olmayan bir duyurucuydu. Ürdün nehrinin batı kıyısında duyurusunu ve vaftizini gerçekleştirdiği bir gün, Ferisiler'den bir topluluk ve Sadukiler'den belli bir sayıdaki kişi Yahya'ya gelip, vaftiz için kendisini sundular. Onların suya batımlarını yönlendirmeden önce, bu kalabalığa bir topluluk olarak hitaben

şunu söylemişti: “Sizi, engerek yılanlarının ateşi görüp kaçıışı gibi, gelen gazaptan kaçmanızı kim uyardı? Ben sizleri vaftiz edeceğim, ancak eğer günahlarınız bağışlanırsa, içten tövbeye layık meyveleri vermeniz konusunda sizleri uyarıyorum. O İbrahim’in babanız olduğunu söylemeyin bana. Ben, İbrahim’e layık çocukları yetiştirmenizden önce Tanrı’nın burada on iki taştan aynısını yapabilmeye muktedir olduğunu haykırıyorum. Ve, şimdi bile balta, ağaçların tam da köklerinde durmaktadır. İyi meyveyi vermeyen her ağaç, kesilmeye ve ateşe verilme nihai sonuna sahiptir.” (Bahsedilen on iki taş, söz verilmiş topraklara ilk girişlerinde tam da bu noktada “on iki kabilenin” geçişini anmak için Yeşu tarafından oluşturulmuş meşhur hatırlatıcı taşlardı.)

135:6.8 (1502.6) Yahya takipçileri için; süresi boyunca, yeni yaşamlarının detayları hakkında bilgilendirmede bulunduğu ve birçok sorularını cevaplamaya çalıştığı dersler vermişti. O öğretmenlere, öğretimlerini, kanunda yazılanlara ek olarak ruhaniyet hakkında da gerçekleştirmelerini tavsiye etmişti. O, zenginin fakiri beslemesini öğretmişti; vergi toplayıcılarına şunu söylemişti: “Sizlere söylenenden fazlasını zorla almayın.” Askerlere şunu söylemişti: “Zorbalık yapmayın ve hiçbir şeyi doğru olmayan biçimlerde talep etmeyin — aylıklarınızla tatmin olun.” Bunun yanında da herkese şunun tavsiyesinde bulunmuştu: “Çağın onu için hazırlanın — cennetin krallığı yakında.”

7. Yahya’nın Kuzeye olan Seyahati

135:7.1 (1503.1) Yahya hala, gelen krallık ve onun krallı hakkında kafası karışık düşüncelere sahipti. Daha fazla duyurdukça, kafası daha karışık hale gelmişti; ancak, gelen krallığın

doğasına dair bu ussal belirsizlik, hiçbir zaman, krallığın doğrudan bir biçimde ortaya çıkışının kesinliğine dair yargısını en ufak ölçüde bile azaltmadı. Aklı içinde Yahya bocalamış olabilirdi, ancak ruhaniyeti içerisinde bu hiçbir zaman olmadı. O, gelmekte olan krallığa dair hiçbir kuşkuyu taşımamaktaydı; ancak, o, İsa'nın bu krallığın yöneticisi olup olmayacağından hiç de emin değildi. Yahya, Davud'un tahtının yeniden kurulacağına dair düşünceyi benimsediği müddetçe, ebeveynlerinin, Davud'un Şehri'nde doğmuş olan İsa'nın uzun süredir beklenilmekte olan kurtarıcı oluşuna dair öğretileri tutarlı görünmüştü; ancak, daha çok, bir ruhsal krallığa ve dünya üzerinde zamansal çağın sonuna dair inanç-savlarına yönelmiş olduğu zamanlarda, o oldukça ciddi bir biçimde, İsa'nın bu türden olaylarda alacağı role dair kuşku içerisindeydi. Zaman zaman o her şeyi sorgulamıştı, ancak bu uzunca bir süreliğine gerçekleşmemişti. O gerçekten de, bunu kuzeni ile başından sonuna konuşabilmeyi arzulamıştı; ancak, bu, kelimelere dökmüş oldukları anlaşmaya tezat nitelikteydi.

135:7.2 (1503.2) Yahya kuzeye doğru seyahat ederken, İsa hakkında fazlasıyla düşünmüştü. Ürdün vadisine doğru çıkarken bir düzineden fazla yerde durmuştu. Takipçilerinin “Sen Mesih misin?” şeklinde sormuş olduğu doğrudan soruya yanıt olarak “benden sonra gelecek başka biri var” şeklindeki ilk atfı Âdem'de yaşanmıştı. Ve, Yahya, buna ek olarak şunları söylemişti: “Arkamdan, giydiği sandalları önünde eğilip, çözmeye layık olmadığım, benden daha büyük biri gelecek. Ben sizleri su ile vaftiz etmekteyim; o ise sizi Kutsal Ruhaniyet ile vaftiz edecek. Ve, onun küreği, buğdayın diğer otlardan ayrıldığı yerinde baştan sona temizlemek için elindedir; ancak, diğer otlar, yargının ateşi ile tamamiyle yanıp kül olacaktır.”

^{135:7.3 (1503.3)} Takipçilerinin sorularına yanıt halinde Yahya; öncül ve şifreli “Tövbe et ve vaftiz ol” iletisine kıyasla yardımcı ve teselli edici daha fazla içeriği katan bir biçimde, öğretilerini genişletmeye devam etti. Bu zaman zarfında, Celile ve Dekapolis’den kalabalıklar gelir haldeydi. Samimi inananların çok sayıdaki bir kısmı, hayran oldukları öğretmen ile günlerce vakit geçirmişti.

8. İsa ve Yahya’nın Buluşması

^{135:8.1 (1503.4)} M.S. 25.yılın Aralık ayında, Yahya, Ürdün vadisine çıkan yolculuğu üzerinde Pella yakınlarına ulaştığında, ünü tüm Filistin boyunca yayılmış bir halde olup, yaptığı şeyler Celile gölü çevresindeki kasabaların tümünde insanların konuştuğu başlıca konu haline gelmişti. İsa, Yahya’nın iletisi hakkında olumlu görüş belirtmiş bir haldeydi; ve, bu, Kapernaum’dan olan birçok kişinin Yahya’nın tövbe ve vaftiz inanışına katılışına sebebiyet vermişti. Zübeyde’nin balıkçı çocukları Yakub ve Yahya, Pella yakınında duyuruculuğunu üstlenişinden kısa bir süre sonra olarak, Yahya’nın bulunduğu bölgeye Aralık ayında inmiş olup, kendilerini vaftiz için sunmuşlardı. Onlar Yahya’yı haftada bir kez görmeye gitmiş olup, göçebe duyurucunun yaptıklarına dair raporları ilk elden sundular.

^{135:8.2 (1503.5)} İsa’nın kardeşleri Yakub ve Yude, vaftiz için Yahya’nın yanına inmekten bahsetmişlerdi; ve, bu aşamada, Yude Şabat ayinleri için Kapernaum’a uğramış olarak, hem o hem de Yakub, İsa’nın sinagogdaki verdiği konuşmayı dinledikten sonra, tasarımları hakkında İsa’nın tavsiyesini almaya karar verdi. Bu, M.S. 26.yılda, Ocak ayının 12’nci gününde, Cumartesi akşamı yaşanmıştı. İsa onlardan, yanıtını

vereceği vakit olarak, ertesı güne kadar onların bu konu hakkında kendisiyle konuşmasını ertelemelerini rica etti. İsa o gece, cennetteki Babası ile yakın birliktelik içerisinde bulunarak çok az uyumuştu. O, kardeşleri ile beraber öğlen yemeği yemeyi ve Yahya tarafından gerçekleştirilmekte olan vaftiz ile ilgili tavsiyesinde bulunmayı planlamıştı. O Pazar sabahı İsa, her zamanki gibi tekne atölyesinde çalışmaktaydı. Yakub ve Yude ğlen yemeği için gelmiş olup, henüz öğlen paydosunun vakti gelmediği için kereste odasında İsa’yı beklemekteydiler; ve, onlar, İsa’nın bu gibi hususlarda oldukça düzenli olduğunu biliyorlardı.

135:8.3 (1504.1) ğlen paydosundan hemen önce, İsa aletlerini bıraktı, çalışma kıyafetini çıkardı, ve kendisiyle birlikte aynı odada bulunan üç çalışana yalnızca “Vaktim geldi” diyerek duyurusunda bulundu. Kardeşleri Yakub ve Yude için dışarı çıktığında, tekrar ederek, “Vaktim geldi — hadi Yahya’ya gidelim” dedi. Ve, onlar derhal, yolculukları üzerinde öğlen yemeklerini yiyerek Pella için yola ıktı. Bu gün, Ocak ayının 13’, Pazar günüydü. Onlar, Ürdün vadisinde gece için durmuş olup, Yahya’nın vaftiz yerine bir sonraki günün öğlen sularında varmışlardı.

135:8.4 (1504.2) Yahya, günün adaylarını vaftiz etmeye yeni başlamıştı. Tvbekrların çok sayıdaki kişisi, Yahya’nın duyurmakta olduğu gelen krallığın inananları haline gelmiş samimi erkek ve kadınların bu kuyruğunda İsa ve iki kardeşi yerlerini alırken, sıralarını bekler halde ayakta durmaktaydılar. Yahya ncesinden, Zübeyde’nin oğullarına İsa’nın yaptıklarını soruyordu. O, İsa’nın kendi duyurusu hakkındaki yorumlarını duymuş olup, her gün İsa’nın, bunu gerçekleştirmekte olduğu

yere gelişini beklemekteydi; ancak, Yahya İsa'yı, vaftiz adayları sırasında karşılamayı beklemiyordu.

135:8.5 (1504.3) Ruhsal olarak dönüşmek isteyen bu kadar büyük sayıdaki kişiyi hızlı bir biçimde vaftiz etmenin detaylarıyla fazlasıyla meşgul halde, Yahya, İnsan Evladı tam önünde durana kadar kafasını kaldırıp sıra içinde İsa'yı görmemişti. Yahya İsa'yı tanıdığı zaman, törenlere bir dakikalığına ara verilmişti; bu arada o beden içindeki kuzenini selamlayıp, “Ama neden selam vermek için neden suyun içine kadar geliyorsun?” diye sordu. Ve, İsa, “Senin vaftizini almak için” şeklinde cevap verdi. Yahya: “Ama benim senin tarafından vaftize ihtiyacım var. Neden bana geldin?” karşılığını verdi. Ve, İsa Yahya'ya şunları fısıldadı: “Bana şimdilik izin ver; zira, ikimizin bunu, burada benimle birlikte bekleyen kardeşlerim için bu örneği oluşturmamız, ve, insanların vaktimin gelmiş olduğunu bilebilmesi için yapmamız gerekmektedir.”

135:8.6 (1504.4) İsa'nın sesinde, bir kesinlik ve yönetim gücü tonu bulunmaktaydı. Yahya, M.S. 26 yılında, Ocak ayının 14'üncü günü, Pazartesi öğleni Ürdün nehrinde Nasıralı İsa'yı vaftiz etmek için hazırlanırken, yoğun hislerle titremekteydi. O böylece, İsa ve onun Yakub ve Yude isimlerindeki kardeşlerini vaftiz etmişti. Ve, Yahya bu üçünü vaftiz ettiğinde, vaftizlere ertesi günün öğle vakti devam edeceğini bildirerek o günlüğüne diğerlerini geri çevirmişti. İnsanlar ayrılırlarken, suda hali hazırda bekleyen dört kişi garip bir ses duymuştu; ve, kısa bir süre sonra, İsa'nın tam başının üstünde bir anlığına doğa-ötesi bir şey görünmüş olup, bir sesin şunu söylediğini duydular: “Bu, kendisinden oldukça tatmin olduğum sevgili evladımdır.” İsa'nın çehresine oldukça büyük bir değişiklik gelmişti; ve,

sudan sessizce çıkarken, doğunun tepelerine doğru giden bir biçimde onlara elveda etti.

135:8.7 (1504.5) Yahya İsa'yı; annesinin ağzından birçok kez duymuş olarak, Cebrail'in, daha ikisi de doğmadan önce annesine gerçekleştirmiş olduğu ziyaretin hikâyesini anlatabilecek kadar yakın mesafeden takip etmişti. O, şunu söyledikten sonra İsa'nın yoluna devam etmesine izin vermişti: “Şimdi kesin bir biçimde bilmekteyim ki, sen o Kurtarıcı'sın.” Ancak, İsa hiçbir cevapta bulunmadı.

9. Kırk Günlük Duyuru

135:9.1 (1505.1) Yahya, (onun bu aşamada kendisiyle beraber aynı yerde sürekli kalan yirmi beş ila otuz arasında değişen) takipçilerine geri döndüğünde onları, daha yeni İsa'nın vaftizi sürecine gerçekleşmiş olan şeyler üzerinde konuşur halde, istekli bir görüş alışverişi içerisinde bulmuştu. Onlar; Yahya'nın bu aşamada, İsa'nın doğumundan önce Cebrail'in Meryem'e olan ziyaretinin hikâyesini, ve aynı zamanda, bunu ona söylediğinde İsa'nın kendisine hiçbir şey söylemeyişi anlattığında daha da şaşkınlık içerisinde düşmüşlerdi. Bu akşam hiç yağmur yağmamıştı, ve otuz veya daha fazla kişiden oluşan bu topluluk, yıldızların aydınlattığı gece boyunca uzun uzun konuşmuştu. Onlar, İsa'nın nereye gitmiş olduğunu ve kendisini tekrar ne zaman göreceklarını merak etmişlerdi.

135:9.2 (1505.2) Bu günün deneyimlenmesinden sonra, Yahya'nın duyurusu, gelmekte olan krallık ve beklenen Mesih hakkında bildirimin yeni ve belirli detayların içeriğine sahip oldu. İsa'nın geri dönmesini bekler halde, bu kırk günü öylece geçirmek gergin bir zamandı. Ancak, Yahya, büyük bir güç ile

duyurusuna devam etmiş olup, takipçileri bu zaman zarfında, Ürdün nehrinde Yahya'nın etrafını çevrelemiş olan taşan kalabalıklara duyuruda bulunmaya başladı.

135:9.3 (1505.3) Bu kırk günlük bekleyiş sürecinde, birçok söylenti, şehrin dışına ve hatta Tiberya ve Kudüs'e kadar yayılmıştı. Binlerce kişi, meşhur Mesih olarak, Yahya'nın yerleşkesinde ilgi çekici yeni yeri görmeye gelmişti; ancak, İsa, ortalarda yoktu. Yahya'nın takipçileri Tanrı'nın bu garip adamının tepelere doğru gitmiş olduğunu ısrarla söylediğinde, birçokları anlatılmış olan hikâyesinin tümü hakkında kuşku duydu.

135:9.4 (1505.4) İsa'nın kendilerinden ayrılışından yaklaşık olarak üç hafta sonra, Kudüs'de bulunan din-adamları ve Ferisiler'den yeni bir görevlendirilmiş heyet Pella'daki olay yerine ulaştı. Onlar Yahya'ya doğrudan bir biçimde, kendisinin İlyas veya Musa'nın söz vermiş olduğu tanrı-elçisi olup olmadığını sordu; ve, Yahya “Ben değilim” deyince, onlar “Sen Mesih misin?” sorusunu soracak kadar cüretkâr davrandı; ve, Yahya onların sorusuna “Ben değilim” şeklinde yanıt verdi. Bunun sonrasında Kudüs'den gelen bu kişiler şunu söylemişti: “Eğer sen İlyas değilsen, ne tanrı-elçisi, ne de Mesih isen, o zaman neden insanları vaftiz edip, tüm bu kargaşaya neden oluyorsun?” Ve, Yahya şöyle yanıtladı: “Kim olduğumu duymak beni duymuş ve vaftizimi almış kişilere özel olmalıdır; ancak, şunu sizlere resmi bir biçimde bildirmek isterim ki, ben su ile vaftizde bulunurken, aramızda, Kutsal Ruhaniyet ile sizleri vaftiz etmek için geri gelecek biri bulunmaktadır.”

135:9.5 (1505.5) Bu kırk gün, Yahya ve onun takipçileri için zor bir süreçti. Yahya'nın İsa ile olan ilişkisi ne olmalıydı? Yüzlerce soru tartışılmak için ortaya çıkmıştı. Siyasi hesaplar ve kişisel

çıklarlar su yüzüne çıkmaya başlamıştı. Mesih'e dair çeşitli fikirler ve kavramsallaşmalar etrafında yoğun konuşmalar artmaktaydı. O bir askeri önder veya bir Davudi kral mı olacaktı? O, Yeşu'nun Kenaniler topluluğunu cezalandırdığı gibi, Roma ordularını cezalandıracak mıydı? Yoksa o, bir ruhsal krallığı oluşturmaya mı gelmişti? Yahya aksi bir biçimde, bir azınlık topluluğu ile hem fikir olarak, İsa'nın; her ne kadar, cennet krallığının bu kurulum görevinin tam da neyi içereceğine dair aklında net bir görüşe hiç de sahip olmasa da, cennetin krallığını kurmaya geldiğine kadar vermişti.

^{135:9,6 (1505.6)} Yahya'nın deneyiminde zorlu günler yaşanmış olup, o İsa'nın geri dönüşü için dua etmişti. Yahya'nın takipçilerinden bazıları, ayrılıp İsa'yı bulmak amacıyla küçük izcilik birimleri örgütlemişti; ancak, Yahya bunu, şunu söyleyerek yasaklamıştı: “Vakitlerimiz, cennetin Tanrısı'nın ellerindedir; o, kendi seçtiği Evladı yönlendirecektir.”

^{135:9,7 (1505.7)} Yahya'nın birliktelikleri, sabah öğünlerini yerlerken, kuzeye doğru yukarı bakışlarını çevirip, İsa'nın kendilerine gelmekte olduğunu dikkatlice gördüklerinde, Şubat'ın 23'ü, erken Şabat sabahı idi. İsa onlara yaklaşırken, Yahya büyük bir kaya üzerinde durmakta olup, haşmetli sesini yükselterek şunu söylemişti: “Dünyanın kurtarıcısı, Tanrı'nın Evladı'na dikkatlice bakın! Bu kişi, ‘Arkamdan, benden daha öncedir var olduğu için önümde tercih edilmiş biri gelecek’ dediğim kişidir. Bu nedenle, ben, cennetin krallığının yakında olduğunu bildirerek, tövbekârlığı duyurmak ve suyla vaftiz etmek için ıssızlıktan geldim. Ve, şimdi, sizleri Kutsal Ruhaniyet ile vaftiz edecek biri gelmekte. Ve, ben, bu kişiye doğru alçalmakta olan kutsal ruhaniyeti dikkatlice görmüş, ve Tanrı'nın bildirici ‘Bu,

kendisinden oldukça tatmin olduğum sevgili evladımdır' sesini duymuş bulunmaktayım.”

135:9.8 (1506.1) İsa Yahya ile birlikte yemek için otururken, diğerlerinden yemeklerine geri dönmelerini istemişti; bu arada, onun kardeşleri Yakub ve Yude hali hazırda Kapernaum'a dönmüşlerdi.

135:9.9 (1506.2) Bir sonraki günün sabahı erken vakti, İsa, Celile'ye geri dönen bir biçimde, Yahya ve onun takipçilerine elveda etti. O, onların kendisini tekrar ne zaman göreceğine dair hiçbir şey söylememişti. Yahya'nın kendi duyurusu ve görevi hakkındaki sorguları karşısında İsa yalnızca şunu söylemişti: “Babam seni, geçmişte olduğu gibi, şimdi ve gelecekte yönlendirecektir.” Ve, bu iki büyük şahıs o sabah, beden içinde bir daha birbirlerini selamlamamış olarak, Ürdün nehrinin kıyılarında ayrılmıştı.

10. Yahya'nın Güneye olan Yolculuğu

135:10.1 (1506.3) İsa Celile'ye kuzeye doğru gitmiş olduğu için, Yahya, gelmiş olduğu yoldan geri dönen bir biçimde güneye doğru hareket etmesi gerektiğini hissetti. Bunun uyarınca, Mart ayının 3'ünde, Pazar sabahı, Yahya ve onun takipçilerinin geriye kalan kısmı güneye doğru yolculuklarına başladılar. İsa'nın doğrudan takipçilerinin yaklaşık olarak dörtte biri bu zaman zarfı içerisinde, İsa'nın arında Celile için ayrılmış halde bulunmaktaydı. Yahya'nın üzerinde, kafa karışıklığının getirdiği bir üzüntü bulunmaktaydı. O hiçbir zaman, İsa'yı vaftiz etmeden önceki gibi duyurusunu gerçekleştirememişti. O bir şekilde, gelen krallığa ait sorumluluğun artık omuzlarında olmadığını hissetmekteydi. Görevinin neredeyse bitmiş

olduğunu hissetmişti; o çöküntü içerisinde ve yalnızdı. Ancak, o, duyurusunda bulunmuş, vaftizini yapmış ve güneye doğru hareket etmişti.

135:10.2 (1506.4) Âdem köyünün yakınında, Yahya birkaç hafta vakit geçirmişti; ve, burada, Hirodes Antipa'nın bir başkasının eşini kanunsuz bir biçimde alışına dair çok dikkate değer bir eleştiride bulunmuştu. Bu yılın (M.S. 26 yılının) Haziran ayı sonunda Yahya, geçmiş bir yıldan fazla bir süre önce krallığın gelişini duyurmuş olduğu yer olan, Ürdün nehrinin Bethani geçidine geri dönmüştü. İsa'nın vaftizini takip eden haftalarda, Yahya'nın duyuruşunun niteliği, kademeli bir biçimde, insanların geneli için bir bağışlama bildirisine doğru dönüşürken, yolsuz siyasetçiler ve dini yöneticileri yenilenmiş bir yoğunlukta kötölemekteydi.

135:10.3 (1506.5) Sahibi olduğu topraklarda Yahya'nın duyuruşunu gerçekleştirmiş olduğu, Hirodes Antipa, Yahya ve onun takipçilerinin bir isyanı başlatmaları korkusuyla tetikte bekler hale gelmişti. Bunların tümü uyarınca, Hirodes, Yahya'yı hapse atmaya karar verdi. Böylece, Haziran ayının 12'si sabahı çok erken bir vakit, çok fazla sayıda kişi duyuruyu dinlemek ve vaftize şahit olmak için gelmeden önce, Hirodes'in muhbirleri Yahya'yı tutukladı. Haftalar geçip ve o serbest bırakılmazken, birçoğu İsa'nın takipçilerine katılmak için Celile'ye giden bir biçimde, takipçileri tüm Filistin'e dağıldı.

11. Hapisteki Yahya

135:11.1 (1506.6) Yahya, hapishanede yalnız ve bir şekilde acı bir deneyime sahip oldu. Takipçilerinin çok az sayıdaki bir kısmının kendisini görmesine izin verilmişti. O İsa'yı görmeyi

derinden arzulamaktaydı, ama İnsan Evladı'nın inananları haline gelmiş olan onun bu takipçileri aracılığıyla İsa'nın gerçekleştirmiş olduğu şeyleri duymakla tatmin olmak zorundaydı. O sıklıkla, İsa ve onun kutsal görevi hakkında şüpheyeye düşme çekiciliğine kapılmıştı. Eğer İsa gerçekten Mesih ise, neden kendisini bu dayanılmaz tutsaklıktan kurtarmak için herhangi bir şey yapmamıştı? Bir buçuk yıldan daha fazla bir süredir, Tanrı'nın yaban topraklarına ait olan bu keskin hatlara sahip adam, bu hor görülesi zindana atılmıştı. Ve, bu deneyim, onun İsa'ya olan inancının ve sadakatının büyük bir sınavıydı. Gerçekten de bu deneyimin tümü, Yahya'nın Tanrı'ya bile olan inancının büyük bir sınavıydı. Birçok sefer o, kendi görevi ve deneyiminin gerçekliğine bile şüphe duyma çekiciliğine kapılmıştı.

135:11.2 (1507.1) Hapiste bulunduğu birkaç ayın sonrasında, takipçilerinden oluşan bir topluluk kendisine gelip, İsa'nın kamu eylemlerini haber ettikten sonra şunu söylemişti: “İşte görüyorsun ya, Öğretmenimiz, yukarı Ürdün nehrinde seninle birlikte olan kişi serpilmekte ve kendisine gelen herkesi kabul etmekte. O, Roma için vergi toplayan Musevilerle ve günahkârlarla bile yemek yemekte. Sen ona cesur bir biçimde kefil oldun, ama gel gör ki, onu senin kurtuluşunu gerçekleştirmek için hiçbir şey yapmıyor.” Ancak, Yahya, arkadaşlarına şöyle yanıt verdi: “Bu kişi, cennetteki Babası tarafından kendisine izin verilmedikçe hiçbir şey yapamaz. ‘Ben Mesih değilim, ama ben, ona zemin hazırlamak için önceden gönderilmiş kişiyim’ dediğimi oldukça iyi hatırlayacaksınız.’ Ve, ben bunu gerçekleştirdim. Geline sahip olan kişi damattır; ancak, onun yanında duran ve onun söylediklerine şahit olan damadın arkadaşı, damadın sesinden

fazlasıyla mutluluk duymaktadır. Bu, benim neşem, böylelikle yerine gelmiştir. O artmakta, ama ben azalmak zorundayım. Ben bu dünyaya ait olup, iletimimi bildirdim. Nasıralı İsa dünyaya cennetten gelmekte olup, hepimizden üst bir konumdadır. İnsan Evladı Tanrı'dan inmiş olup, Tanrı'nın sözlerini size bildirecektir. Cennet içindeki Baba kendi öz Evladına, ruhaniyeti ölçüsüyle vermemektedir. Baba Evladı'nı derinden sevmekte olup, yakın bir zaman içinde her şeyi, bu Evlad'ın ellerine verecektir. Evlad'a inanan kişi, ebedi yaşama sahiptir. Ve, söylediğim bu sözler gerçek ve kalıcıdır.

135:11.3 (1507.2) Takipçiler Yahya'nın resmi bir biçimde görüşünü açıklayışı karşısında o kadar hayretler içine düşmüşlerdi ki, onun yanından sessizce ayrılmışlardı. Yahya da fazlasıyla gerilmişti; zira, o, dilinden bir kehanetin çıktığını fark etmişti. Bir daha hiçbir zaman, Yahya, İsa'nın görevi ve kutsallığına dair bütüncül bir kuşku duymadı. Ancak, Yahya için; İsa'nın kendisine hiçbir söz göndermemiş, kendisini görmeye gelmemiş ve kendisini hapishaneden kurtarmak için büyük olan gücünün bir kısmını bile kullanmamış olması acı bir hayal kırıklığıydı. Ancak, İsa, bunların hepsini bilmekteydi. O, Yahya için çok derin bir sevgiyi beslemekteydi; ancak, bu aşamada kutsal doğasının farkında, ve, bu dünyadan ayrıldığında Yahya için büyük şeylerin hazırlanmakta olduğunun bütünüyle bilincinde, ve aynı zamanda da, Yahya'nın dünya üzerindeki görevinin tamamlanmış olduğunun bilgisine sahip olarak, kendisini, büyük duyurucu-tanrı-elçisinin sahip olduğu sürecin doğal bir biçimde sonlanışına karışmamak için kısıtlamıştı.

135:11.4 (1507.3) Hapishanedeki bu uzun bekleyiş, insani bir biçimde katlanılamaz nitelikteydi. Ölümünden tam da birkaç gün önce, Yahya tekrar, şu sorunların cevabını öğrenmek isteyerek İsa'ya güvendiği elçileri göndermişti: “Benim görevim bitti mi? Neden hala hapishanede tutulmaktayım? Sen gerçekten de Mesih misin, yoksa biz başkasını mı aramalıyız?” Ve, bu iki takipçi İsa'ya bu iletiyi teslim ettiğinde, İnsan Evladı şu cevabı vermişti: “Yahya'ya geri dönün ve ona deyin ki bana da böyle acı veren bir şeyi tabii ki unutmadım, zira doğruluğun tamamını yerine getirmek için ikimizin de bunu böyle yapması gerekmektedir. Yahya'ya — fakirlerin kendisine verilmiş iyi haberleri olarak — görmüş ve duymuş olduğunuz şeyleri söyleyin; ve, son olarak, benim dünya görevimin çok sevgili habercisine söyleyin ki, o, eğer benden şüphe duymanın ve alınmanın içine düşmezse, gelecek çağ içerisinde çok cömert bir biçimde takdis edilecektir.” Ve, bu, Yahya'nın İsa'dan almış olduğu son sözdü. Bu ileti onu fazlasıyla onu teselli etmişti olup, inancını istikrarlı konuma getirmiş ve kendisini, bu çok dikkate değer olayın ardında çok yakın bir zaman içinde gelmiş beden içindeki yaşamının acı sonuna hazırlamıştı.

12. Vaftizci Yahya'nın Ölümü

135:12.1 (1508.1) Yahya güney Perea'da çalışırken tutuklandığı için, doğrudan bir biçimde, idamına kadar hapsedilmiş olduğu yer olan Makherus kalesinin zindanına götürülmüştü. Hirodes Celile'ye ek olarak Perea'yı da yönetmekteydi; ve, o, ikametini bu zaman zarfında Perea bölgesindeki hem Yulias hem de Makherus'da gerçekleştirmektedir. Celile'deki resmi ikameti, Seforis'den Tiberya'daki yeni başkente taşınmış haldeydi.

135:12.2 (1508.2) Hirodes, isyan çıkarmasından çekinerek Yahya'nın serbest bırakılmasından korkmuştu. O, başkentte çok sayıda isyanın gerçekleşmemesi için Yahya'yı öldürtmekten korkmuştu; zira, binlerce Perealı Yahya'nın, bir tanrı-elçisi olarak, kutsal bir adam olduğuna inanmaktaydı. Bu nedenle, Hirodes Nazir duyurucusunu, kendisiyle başka ne yapacağını bilmeyen bir biçimde, hapiste tutmuştu. Birkaç sefer Yahya, Hirodes'in karşısına çıkarılmıştı; ancak, o hiçbir zaman, ne Hirodes'in nüfuz bölgelerinden ayrılmayı, ne de, serbest bırakılacak olursa tüm kamu etkinliklerinden uzak duracağını kabul etmemişti. Ve, Nasıralı İsa ile ilgili, düzenli bir biçimde artmakta olan, huzursuzluk Hirodes'e, Yahya'yı serbest bırakmanın zamanı olmadığını uyarmıştı. Bunun yanı sıra, Yahya aynı zamanda, Hirodes'in kanunsuz eşi olan, Hirodias'ın yoğun ve keskin nefretinin bir kurbanıydı.

135:12.3 (1508.3) Birçok sefer Hirodes Yahya ile, cennetin krallığı hakkında konuşmuştu; ve, her ne kadar o zaman zaman Yahya'nın iletisinden ciddi bir biçimde etkilenmişse de, kendisini hapishaneden serbest bırakmaktan korku duymaktaydı.

135:12.4 (1508.4) Tiberya'da birçok inşaat hala devam etmekte olduğu için, Hirodes vaktinin dikkate değer bir kısmını Perea ikametlerinde harcamış olup, Makherus kalesine karşı özel bir beğeniye sahipti. Tiberya'daki bütün kamu binalarının ve resmi konutun tam anlamıyla bitmesinin bir kaç yılı vardı.

135:12.5 (1508.5) Doğum gününün kutlanışında, Hirodes, baş çalışanları ve Celile ve Perea hükümetinin heyetlerinde yüksek makamlarda bulunan diğer kişiler için Makherus sarayında büyük bir ziyafette bulundu. Hirodias Yahya'nın ölümünü

Hirodes’e yapmış olduğu doğrudan bir taleple gerçekleştirmede başarısız olduğu için, bu aşamada kendisine, Yahya’yı kurnaz planlama ile öldürtmeyi görev edinmişti.

^{135:12.6 (1508.6)} Akşam şölenleri ve eğlenceleri devam ederken, Hirodias kızını, yemek misafirleri önünde dans etmesi için takdim etti. Hirodes, küçük kızının performansından fazlasıyla memnun olmuştu, ve onu kendisine çağırıp şunu söyledi: “Sen büyüleyicisin. Senden fazlasıyla memnunum. Bu doğum gününde neyi arzu istersen sor, sana onu vereceğim, krallığının yarısını bile.” Ve, Hirodes bunların hepsini, birçok şarap kadehinin fazlasıyla etkisi altında yapmıştı. Genç kız kenara çekilip, annesine Hirodes’den neyi istemesi gerektiğini sordu. Hirodias “Hirodes’e git ve Vaftizci Yahya’nın başını iste” dedi. Ve, yemek masasına geri dönen bir biçimde, genç kız Hirodes’e “Ben senden, bana derhal Vaftizci Yahya’nın başını bir tepsi içinde vermeni istemekteyim” dedi.

^{135:12.7 (1508.7)} Hirodes’in içi korku ve kederle doldu; ancak, verdiği söz ve kendisiyle birlikte et sofrasında oturan herkes nedeniyle, yapılmış isteğı reddedemezdi. Ve, Hirodes Antipa, kendisine Yahya’nın başını getirmesi emrini vererek, bir askeri göndermişti. Böylece, bu gece Yahya’nın başı, askerin tanrı-elçisinin başını bir tepsi içinde getirip yemek salonunun arkasında genç kıza sunduğı bir biçimde, kesilmişti. Ve, küçük kız tepsiyi annesine vermişti. Yahya’nın takipçileri bunu duyduğunda, Yahya’nın bedeni için hapishaneye geldiler; ve, onu bir kabre koyduktan sonra, İsa’ya gidip onları anlattılar.

136. Makale

Vaftiz ve Kırk Gün

136:0.1 (1509.1) İSA kamu görevine, Yahya'nın duyurusuna olan yaygın ilginin en yüksek olduğu ve Filistin'in Musevi topluluklarının Mesih'in ortaya çıkışını dört gözle bekledikleri bir zamanda başlamıştı. Yahya ve İsa arasında büyük bir fark bulunmaktaydı. Yahya heyecanlı ve ciddi bir çalışanken, İsa ise, sakin ve mutlu bir biçimde emeğini vermekteydi; o, tüm yaşamında yalnızca bir kaç kez telaş içinde bulunmuştu. İsa, dünya için huzur verici bir teselli ve bir ölçüde bir örnekti; Yahya neredeyse hiçbir şekilde, ne huzur verici ne de bir örnek niteliğinde bulunmuştu. O cennetin krallığını duyurmuştu, ama neredeyse hiçbir biçimde onun mutluluğuna girmemişti. Her ne kadar İsa Yahya'dan eski düzene ait tanrı-elçilerinin en büyüğü olarak bahsetmişse de, kendisi aynı zamanda da, yeni yolun büyük ışığını görmüş olanlar ve böylece cennetin krallığına girmiş olanların en küçük bir kısmının bile Yahya'dan gerçek anlamıyla daha da büyük olduğunu belirtmişti.

136:0.2 (1509.2) Yahya gelmekte olan krallığı duyurduğunda, iletisinin taşıdığı yük şuydu: Tövbe et! Gelecek gazaptan kaç. İsa duyurusuna başladığı zaman, tövbe edilmesi için güçlü talep varlığını sürdürmeye devam etti; ancak, bu türden bir iletiye her zaman, yeni krallığa ait neşenin ve özgürlüğün iyi haberleri olarak, müjde eşlik etti.

1. Beklenen Mesih'e ait Kavramsallaşmalar

136:1.1 (1509.3) Museviler beklenen kurtarıcıya dair birçok düşünceyi yürütmüş olup, Mesihsel öğretinin bu farklı okullarının her biri, tezlerinin ispatı için İbrani yazıtlarında geçen ifadeleri göstermeye yetkindi. Genel bir tutum olarak, Museviler milli tarihlerini, İbrahim ile başlayıp, Mesih ve Tanrı'nın krallığına ait yeniçağ ile sonlanan halde gördüler. Öncül zamanlarda,

onlar bu kurtarıcıyı, “Koruyucu’nun hizmetkârı” ve daha sonra “İnsan Evladı” olarak tahayyül etmişken, daha sonraları bazıları, Mesih’i “Tanrı’nın Evladı” olarak adlandıracak kadar ileri gitmişti. Ancak, ister “İbrahim’in tohumu” veya “Davud’un oğlu” olarak adlandırılsın, onların tümü bu kişinin, “kutsanmış olan” biçiminde Mesih olduğu üzerinde hem fikirdi. Böylece, bu kavramsallaşma; “Koruyucu’nun hizmetkârı”ndan “Davud’un oğluna,” “İnsan Evladı”ndan “Tanrı’nın Evladı”na evirilmişti.

136:1.2 (1509.4) Yahya ve İsa’nın dönemlerinde, daha eğitilmiş Museviler gelen Mesih’e dair; “Koruyucu’nun hizmetkârı” olarak kendisinde tanrı-elçisi, din-adamı ve kralın üç katmanlı makamını bir araya getirmiş bir biçimde, kusursuzlaştırılmış ve temsili bir İsraili düşüncesini geliştirmiş haldeydiler.

136:1.3 (1509.5) Museviler derinden; Musa atalarını Mısır köleliğinden mucizevî harikalar ile kurtarmış olduğu için, böylece gelecek olan Mesih’in, Musevi toplulukları Roma baskısından, gücün daha da büyük mucizeleri ve ırksal zaferin hayretler içinde bırakacak şeyleri ile kurtaracağına inanmaktaydı. Hahamlar Yazıtlar’dan, görünür tezatlıklarına rağmen doğrulamakta oldukları, gelecek olan Mesih’i öncül bir biçimde duyuran neredeyse beş yüz metni bir araya getirmişlerdi. Ve, zamana, yönetime ve işleve dair tüm bu detayların ortasında onlar neredeyse tamamen, söz verilmiş Mesih’in *kişiliğini* gözden kaçırmışlardı. Onlar, dünyanın kurtuluşu yerine, İsrail’in dünyevi yüceltilişi olarak — Musevi ulusal ihtişamının bir eski haline dönüşümünü arzulamaktalardı. Böylelikle bariz hale gelmektedir ki, Nasıralı İsa hiçbir zaman, Musevi düşüncesine ait bu maddiyatçı

Mesihsel kavramsallaşmayı tatmin edemezdi. Ünlü Mesihsel tahminlerinin çoğu akıllarını, eğer kendileri sadece bu kehanetsel ifadeleri farklı bir ışık altında görmüş olsalardı, bir çağın sonlandırıcısı ve milletlerin tümü için bağışlama ve kurtuluşun yeni ve daha iyi dağıtımının başlatıcısı olarak bir İsa tanıyışına oldukça doğal bir biçimde hazırlamış olurdu.

136:1.4 (1510.1) Museviler, şekinah inanç-savına inanır biçimde eğitilmiş haldeydiler. Ancak, Kutsal Mevcudiyet'in bu ünlü simgesi, tapınakta görülebilen bir konumda bulunmamaktaydı. Onlar, Mesih'in gelişinin onun eski haline getirilişini yerine getireceğine inanmışlardı. Onlar, ırksal günah ve insanın varsayılmakta olan kötü doğasına dair kafa karıştıracı düşünceleri benimsemektedirler. Bazıları, Âdem'in günahının insan ırkını lanetlemiş olduğunu, ve Mesih'in bu laneti kaldıracığını ve insanı, öncesinde görmüş olduğu kutsal iltimasın eski yerine geri getireceğini öğretmekteydi. Diğerleri Tanrı'nın, insanı yaratırken, kendine ait varlığa hem iyi hem de kötü doğaları koymuş bulunduğunu öğretmişti; bu düzenlemenin sonucunu gözlemlediğinde, kendisinin fazlasıyla hayal kırıklığına uğramış olduğunu, ve "İnsanı bu şekilde yaratmış olduğundan pişman hale geldiğini." Ve, bunu öğretmiş olanlar, Mesih'in bu içkin olan kötü doğadan insanı özgürleştirmek için gelecek oluşuna inanmışlardı.

136:1.5 (1510.2) Musevilerin büyük bir kısmı Roma yönetimi altında sürünmeye devam etmelerinin, milli günahları ve dinini yeni değiştirmiş Musevi-olmayan inananların tam anlamıyla dine bağlı bulunmamaları nedeniyle gerçekte olduğuna inanmışlardı. Musevi milleti tamamiyle içten bir biçimde *tövbe* etmemiş haldeydi; bu nedenle Mesih gelişini ötelemişti. Orada

tövbe hakkında fazlaca söylem mevcuttu; bu nedenle, Yahya'nın duyurusunun çok güçlü ve doğrudan talebi “Tövbe et ve vaftiz ol, zira cennetin krallığı yakında” olmuştu. Ve, herhangi bir dindar Musevi için cennetin krallığı tek bir anlam ifade edebilirdi: Mesih'in gelişi.

^{136:1.6 (1510.3)} Mikâil'in, Museviler'in Mesih kavramsallaşmasına tamamiyle yabancı olan bir niteliği bulunmakta olup, bu, insan ve kutsal olarak, iki doğanın *bütünlüğüydü*. Museviler Mesih'i, kusursuzlaştırılmış insan, insan-ötesi birey ve hatta kutsal bile olmak üzere çeşitli biçimlerde düşünmüşlerdi; ancak, onlar hiçbir zaman, insan ve kutsalın *bütünlüğü* kavramsallaşması hakkında fikir yürütmemişlerdi. Ve, bu, İsa'nın öncül takipçileri için büyük bir tökezletici engel olmuştu. Onlar, öncül tanrı-elçileri tarafından sunulduğu haliyle, Davud'un evladı olarak Mesih'in insan kavramsallaşmasını kavramışlardı; Danyal'ın ve daha sonraki tanrı-elçilerinin bazılarının sahip oldukları insan-ötesi düşüncesini; ve, Enohun Kitabı'nın yazarı ve onun belirli çağdaşları tarafından tasvir edildiği haliyle Tanrı'nın Evladı'nı bile; ancak, onlar bir anlığına bile, insan ve kutsal olarak, iki doğaya ait bir insan kişiliği içinde olan bütünlüğün gerçek kavramsallaşması üzerinde fikir yürütmemişlerdi. Yaratan'ın yaratılmışın bütünlüğü halinde vücutlaşımı daha öncesinden açığa çıkarılmamıştı. Bu yalnızca İsa içinde açığa çıkarılmıştı; dünya, Yaratan Evlat beden içinde kılınana ve âlemin fanileri arasında ikamet edilene kadar bu tür şeyler hakkında hiçbir şey bilmemekteydi.

2. İsa'nın Vaftizi

136:2.1 (1510.4) İsa; Musevi camiasının tümünün ciddi ve dini ağırlık içindeki bir öz incelemeyi gerçekleştirdiği zaman olarak, Filistin, “Tanrı’nın krallığı yakında” olarak — iletisinin gerçekleşmesini bekler halde yerinde duramadığı bir süreçte, Yahya’nın duyurusunun tam da doruk noktasında vaftiz olmuştu. Musevi ırksal bütünlük duyusu oldukça derindi. Museviler yalnızca, babalarının günahlarının çocuklarına zarar vereceğine inanmamışlardı; ancak, onlar ciddi bir biçimde, bir bireyin günahının milleti lanetleyebileceğine inanmıştı. Bunun uyarınca, Yahya’nın vaftizine başvurmuş olanların hepsi kendilerini, Yahya’nın kötülemiş olduğu belirli günahlardan suçlu görmemişti. Birçok dindar ruh, Yahya tarafından İsrail’in yararı için vaftiz edilmişti. Onlar, kendilerinin sebep oldukları gözden kaçırılmış bir günahın Mesih’in gelişini öteleyebileceğinden korkmuşlardı. Onlar kendilerini suçlu ve günahın-lanetlemiş olduğu bir millete ait olarak hissetmiş olup, ırksal pişmanlığın eylemlerini aracılığıyla gösterebilme umuduyla için kendilerini vaftize sunmuşlardı. Bu nedenle; İsa’nın Yahya’nın vaftizini, hiçbir biçimde tövbenin bir töreni veya günahların bağışlanması için almadığı bariz bir durumdur. Yahya’nın ellerinde vaftizi kabul ederek İsa yalnızca, birçok dindar İsrailli’nin örneğini takip etmekteydi.

136:2.2 (1511.1) Nasıralı İsa vaftiz edilmek için Ürdün nehrine indiğinde, o; aklın üzerindeki bütüncül üstünlük ve ruhaniyet ile benlik özdeşleşimi ile ilgili tüm hususlarda insani evrimsel yükselişin en yüksek noktasına erişmiş halde bulunan âlemin bir fanisiydi. İsa Ürdün nehrinde o gün, zaman ve mekânın evrimsel dünyalarının kusursuzlaşmış bir fanisi olarak durmuştu. Kusursuz eş uyumluluk ve bütüncül iletişim, İsa’nın fani aklı ve, Cennet içindeki Babası’nın kutsal hediyesi olan,

ikamet etmekteki ruhaniyet Düzenleyicisi arasında oluşturulmuş haldeydi. Ve, tam da bu türden bir Düzenleyici; İsa'nın düzenleyicisinin, Maçiventa Melçizedeği olarak, fani bedenin suretinde vücutlaştırılmış başka bir insan-ötesi varlıkta benzer bir biçimde ikamet ederek bu özel görev için önceden hazırlanmış olması dışında, Mikâil'in, sahip olduğu evrenin yöneticiliğine yükselişinden beri Urantia üzerinde yaşayan tüm olağan varlıklarda ikamet etmektedir.

136:2.3 (1511.2) Genelde, âlemin bir fanisi kişilik kusursuzluğunun bu türden yüksek aşamalarına eriştiğinde, bu faninin olgunlaşmış ruhu ile onun ilişkili kutsal Düzenleyicisi'nin nihai bütünleşimiyle sonuçlanan ruhsal yükselişin hazırlıksal olguları gerçekleşir. Ve, bu türden bir değişim dışarıdan görüldüğü biçimiyle, Yahya tarafından vaftiz edilmek için iki kardeşi ile birlikte Ürdün nehrine inmiş olduğu o günde Nasıralı İsa'nın kişilik deneyimde gerçekleşmesi beklenen konumdaydı. Bu tören Urantia üzerindeki tamamıyla insani olan yaşamının son eylemi olup, birçok insan-ötesi düzeydeki gözlemci, Düzenleyici'nin, içinde ikamet etmekteki akıl ile bütünleşimine şahit olmayı beklemişti; ancak, onların hepsinin nihai sonunda hayal kırıklığına maruz kalmak vardı. Yeni hatta daha da büyük bir şey gerçekleşmişti. Yahya ellerini İsa'nın üzerine vaftiz etmek için koyduğunda, ikamet eden Düzenleyici, Yeşu bin Yusuf'un kusursuzlaşmış insan ruhundan nihai bir biçimde ayrıldı. Ve, birkaç dakika içerisinde bu kutsal bünye Divinington'dan, bir Kişiselleşmiş Düzenleyici ve tüm Nebadon yerel evreni boyunca türünün başı olarak geri dönmüştü. Böylece İsa, sahip olduğu önceki kutsal ruhaniyetin kişileşmiş bütünlük içerisinde kendisine geri dönen biçimde alçalışını gözlemlemişti. Ve, Cennet kökenine

ait olan bu aynı ruhaniyetin bu aşamada şunu söyleyen bir biçimde konuştuğunu duymuştu: “Bu, kendisinden oldukça memnun olduğum çok sevgili Evladım’dır.” Ve, Yahya, İsa’nın iki kardeşi ile birlikte, aynı zamanda bu sözleri işitmişti. Suyun kenarında bekler haldeki Yahya’nın takipçileri bu sözleri duymamıştı; ne de onlar Kişileşmiş Düzenleyici’nin doğa-ötesi görünümüne tanık olmuşlardı. Yalnızca İsa’nın gözleri, Kişileşmiş Düzenleyici’ye dikkatli bir biçimde bakabilmişti.

136:2.4 (1511.3) Geri dönmüş ve bu aşamada yükseltilmiş olan Kişileşmiş Düzenleyici bunları söyledikten sonra, bütüncül bir sessizlik hâkim olmuştu. Ve, onların dördü su içinde beklerlerken, İsa, yakındaki Düzenleyici’ye doğru yukarı bakar halde, şöyle dua etmişti: “Cennetlere hükmeden Babacığım, sen kutsal olan. Krallığın geldi! İraden dünya üzerinde, tıpkı cennette olduğu gibi yerine getirilecek.” O duasını ettiğinde, “cennetler açılmış,” ve İnsan Evladı, bu aşamada Kişileşmiş olan Düzenleyici tarafından sunulmuş, fani bedeninin suretinde yeryüzüne gelmeden önce olduğu gibi ve vücutlaşmış yaşam sona erdiğinde olacağı gibi, kendisinin bir Tanrı Evladı halindeki görüntüsü gördü. Bu cennetsel görüntü yalnızca İsa tarafından görülmüştü.

136:2.5 (1512.1) Kâinatın Yaraticısı adına konuşan bir biçimde Yahya ve İsa’nın duymuş olduğu Kişileşmiş Düzenleyici’nin sesiydi; zira, Düzenleyici, Cennet Yaraticısı’na ait, ve onu bütünüyle temsil eden kendisidir. İsa’nın yeryüzündeki yaşamın geri kalan kısmı boyunca Kişileşmiş Düzenleyici, tüm emeklerinde kendisiyle ilişki içindeydi; İsa, bu yüceltilmiş Düzenleyici ile sürekli bütünlük içerisindeydi.

136:2.6 (1512.2) İsa vaftiz edildiğinde, hiçbir bir kötü eylemi hakkında tövbede bulunmamıştı; o, hiçbir günahın itirafında bulunmamıştı. Onunki, cennetsel Yaratıcı'nın iradesini yerine getirmeye olan kutsal adanmanın vaftiziydi. Vaftizinde o, Babası'nın görevini yerine getirmek için yapılmış son çağrılar olarak, Babası'nın karıştırılmaz nitelikteki çağırışını duymuştu; ve, o, bu çok katmanlı sorunlar üzerine düşünmek için kırk gün boyunca tek başına gerçekleştirdiği inzivasına çekilmek için ayrılmıştı. Bir süreliğine yeryüzündeki birliktelikleriyle etkin kişilik iletişiminden böylece çekilerek, İsa; bir yükseliş fanisi ne zaman Kâinatın Yaratıcısı'nın içsel mevcudiyeti ile bütünleşirse morontia dünyaları üzerinde uygulanmakta olan aynı gerekli işlemi, bireysel olarak ve Urantia üzerinde, yerine getirmekteydi.

136:2.7 (1512.3) Vaftizin bu günü, İsa'nın tamamiyle insani olan yaşamını sonlandırdı. Kutsal Evlat Babası'nı bulmuş, Kâinatsal Baba vücutlaştırılmış Evladı'nı bulmuştu; ve, onlar, birbirleriyle baş başa konuşmaktaydılar.

136:2.8 (1512.4) (Vaftiz edildiğinde İsa, neredeyse otuz bir yaşındaydı. Her ne kadar Luka İsa'nın, Augustus M.S. 14.yılda öldüğü için M.S. 29.yıla denk gelecek olan, Tiberius Sezar'ın hükümdarlığının on beşinci yılında vaftiz edildiğini söylese de, Tiberius'un, kendi onuruna M.S. 11.yılın Ekim ayında sikkeler basılmış olarak, Augustus'un ölümünden iki buçuk yıl öncesi kadar bir süreç boyunca ortak imparatorlukta bulunduğu hatırlanmalıdır. Onun mevcut yönetiminin on beşinci yılı, bu nedenle, İsa'nın vaftizinin gerçekleştiği yıl olan, M.S. 26.yıldı. Ve, bu aynı zamanda, Pontius Pilatus'un Yehuda'nın valisi olarak idaresine başlamış olduğu yıldı.)

3. Kırk Gün

^{136:3.1 (1512.5)} İsa; Hermon Dağı'nın çiğleriyle altı hafta boyunca ıslanmış olduğunda, vaftizinin öncesinde, fani bahşedilişinin büyük çekiliciliğine dayanmıştı. Âlemin yardımsız bulunan bir fanisi olarak, orada, Hermon Dağı'nda, bu dünyanın prensi, Urantialıymış gibi görünen Caligastia ile buluşmuş ve onu alt etmişti. Evren kayıtlarına göre, bu çok önemli günde Nasıralı İsa, Urantia'nın Gezegensel Prensi haline gelmişti. Ve, çok yakın bir zaman içinde Nebadon'un en yüksek Egemeni olarak duyurulacak olan, bu Urantia Prensi bu aşamada, insanların kalplerinde Tanrı'nın yeri krallığını duyurma tasarımlarını oluşturmak ve onun yöntemini belirlemek için kırk günlük inzivaya çekilmişti.

^{136:3.2 (1512.6)} Vaftizinden sonra, o, Düzenleyicisi'nin kişileşimiyle gerçekleşmiş olan dünya ve evrenin değişmiş ilişkilerine kendisini uyumlu hale getirmenin kırk günlük sürecine adım atmıştı. Perean tepelerindeki bu inziva boyunca, o, yakın bir zaman içinde başlayacak olduğu yeryüzü yaşamının yeni ve değişmiş fazında uygulanacak siyasalara ve kullanılacak yöntemlere karar kılmıştı.

^{136:3.3 (1512.7)} İsa inzivaya, her şeyden uzak durmak ve ruhunu tamir etmek amacıyla çekilmemişti. O, maddi şeyleri reddetme tutumunu savunan biri olmayıp, Tanrı'ya olan yaklaşımla ilgili tüm bu düşünceleri sonsuza kadar yıkmak için gelmişti. Onun bu inzivaya çekilişi arzularının nedenleri, Musa'yı ve İlyas'ı, ve hatta Vaftizci Yahya'yı bile harekete geçirenlerden tamamiyle farklıydı. İsa bu süreçte, kendisinin yarattığı evrenle ve aynı zamanda, cennet içindeki Babası olarak, Cennet Yaratıcısı tarafından yüksek denetimde bulunan kâinatın tüm

evrenleri ile olan ilişkisinin öz bilincine tümüyle sahipti. O bu aşamada tümüyle, Urantia vücutlaşımına girmeden yakın bir süre önce abisi Emanuel tarafından yerine getirilmekte olan, bahşediliş görevini ve onun yönergelerini hatırlamıştı. O bu aşamada, bu uçsuz bucaksız olan ilişkiler ağının tümünü net ve bütüncül bir biçimde kavramıştı; ve, o, bu dünya adına ve kendi yerel evreninin diğer dünyaları için kamu emeklerini yerine getirmenin tasarımlarını oluşturabilmesi ve onun işleyişlerine karar verebilmesi amacıyla sessiz bir kişisel derin düşünme süreci için uzakta olmayı arzulamıştı.

136:3.4 (1513.1) Elverişli bir sığınak arayan bir biçimde tepelerde dolaşırken, İsa, Nebadon'un Berrak ve Sabahyıldızı olan, kendi evren baş idarecisi Cebrail ile karşılaştı. Cebrail bu aşamada, evrenin Yaratan Evladı ile kişisel iletişimi yeniden kurmuştu; onlar, Mikâil, Urantia bahşedilişine adım atmaya hazırlık için Edentia'ya giderken Salvington üzerinde kendi birlikteliklerine elvedada bulunduğu beri, doğrudan bir biçimde ilk defa buluşmuşlardı. Emanuel'in emriyle ve Uversa Zamanın Ataları'nın verdiği yetki ile, Cebrail bu aşamada; Urantia üzerindeki bahşediliş deneyiminin, sahip olduğu evrenin kusursuzlaşmış egemenliğini kazanmış olması ve Lucifer isyanının sonlanmış olması bakımından neredeyse tamamen bitmiş olduğunu içeren bilgiyi İsa ile paylaştı. İlk bahsi geçen şey, Düzenleyicisi'nin kişiselleşiminin, fani beden suretindeki kendi bahşedilişinin kusursuzluğunu ve tamamlanışını gösterdiği vaftizi gününde elde edilmişti; ve, ikincisi ise, Hermon Dağı'ndan Tiglat isimdeki kendisini bekleyen gence katılmak için indiği o gün gerçekleşmiş, tarihin bir gerçeğiydi. İsa'ya bu aşamada, yerel evren ve aşkın-evrenin en yüksek yönetim birimlerinin onayıyla, egemenlik ve isyan

hususlarında kişisel durumuyla ilişkili olduğu ölçüde bahşedilme görevinin tamamlanmış olduğu hakkında bilgilendirilmişti. O hâlihazırda bu güvenceyi, vaftizindeki açığa çıkmış görünümde ve ikamet eden Düşünce Düzenleyicisi'nin kişiselleşme olgusunda, doğrudan bir biçimde Cennet'den almıştı.

136:3.5 (1513.2) O, Cebrail ile konuşur bir biçimde, dağda vaktini geçirirken, Edentia'nın Takımyıldız Yaratıcısı, İsa ve Cebrail'e bizzat görünür hale gelip, şunları söylemişti: “Kayıtlar tamamlandı. 611,121 numaralı Mikâil'in kendi evreni Nebadon üzerindeki egemenliği, Kâinatın Yaratıcısı'nın sağ kolunda tamamlanmış olarak bulunmaktadır. Ben, Urantia vücutlaşımı için senin destekçi-ağabeyin olan Emanuel'in bahşediliş bağımsızlığını getirdim. Sen, kendi seçtiğin biçimde, şu an içersinde veya daha sonraki bir zaman zarfında, vücutlaşma bahşedilişini sonlandırmaya, Babanın sağ koluna yükselmeye, kendine ait olan egemenliği almaya ve tüm Nebadon'un oldukça hak ederek kazanılmış koşulsuz idareciliğini üstlenmeye özgürsün. Ben aynı zamanda; evreninde tüm günahkâr-isyanın sonlanması ile ilgili, Zamanın Ataları'nın yetkilendirmesi vasıtasıyla, aşkın-evrenin kayıtlarının tamamlanışına şahitlik etmekte olup, sana, gelecekte bu türden olası başkaldırıların herhangi biriyle veya hepsiyle başa çıkmanın bütüncül ve sınırsız yönetim yetkisini veriyorum. Teknik olarak, Urantia üzerindeki ve fani yaratılmış bedeni içindeki görevin tamamlanmıştır. Bu aşamadan itibaren izleyeceğin yol, senin tercihine kalmış bir durumdur.”

136:3.6 (1513.3) Edentia'nın En Yüksek Yaratıcısı ayrıldığında, İsa evrenin refahı hakkında Cebrail ile uzun bir konuşmada

bulunmuş olup, kendisine selamlarını gönderen bir biçimde, Emanuel'e, Urantia üzerinde yakın bir zaman içinde yerine getirmek için üstlenecek olduğu görevde, Salvington üzerinde resmi olarak gerçekleştirilmiş bahşediliş-öncesi görevlendirme ile ilişkili aldığı tavsiyeyi her zaman göz önünde bulunduracak oluşunu onaylanmak üzere bildirmişti.

136:3.7 (1514.1) Bu kırk günlük inzivanın tamamı boyunca, Zübeyde'nin oğulları Yakub ve Yahya, İsa'yı aramaya koyulmuşlardı. Birçok sefer onlar kendisinin kalmakta olduğu mekânın çok da uzağında olmayan yerlerde bulunmuşlardı, ama onlar kendisini hiçbir zaman bulamamışlardı.

4. Kamu Görevi için Tasarımlar

136:4.1 (1514.2) Gün be gün, tepelerin başında, İsa, Urantia bahşedilişinin geride kalan kısmı için tasarımlarda bulunmaktaydı. O ilk olarak, Yahya ile eş zamanlı olarak öğretide bulunmamaya karar vermişti. O; Yahya'nın görevi amacına erişene, veya Yahya, hapsedilen bir biçimde aniden durdurulana kadar, göreceli olarak geri çekilmiş bir konumda kalmaya devam etmeyi tasarlamıştı. İsa; Yahya'nın korkusuz ve koşulları hesaba katmayan duyuruşunun yakın bir zaman içinde, kamu yöneticilerinde korku ve düşmanlık oluşturacağını çok iyi bilmekteydi. Yahya'nın hiç de sağlam olmayan durumunu gören bir biçimde, İsa kesince, uçsuz bucaksız evreni boyunca her yerleşik dünya adına olmak üzere, insanları ve dünya adına kamu görevlerinin izlencesini tasarlamaya başladı. Mikâil'in fani bahşedilişi Urantia *üzerindeydi*, ama o Nebadon'un her bir dünyası *içindi*.

136:4.2 (1514.3) Yahya'nın hareketi ile kendi izlencesini eş güdümsel hale getirmenin genel tasarımı üzerinde detaylıca düşündükten sonra, İsa'nın yaptığı ilk şey, Emanuel'in vermiş olduğu yönlendirmeleri aklında tekrar gözden geçirmek olmuştu. Dikkatli bir biçimde o, görevde bulunma yöntemleri üzerinde verilmiş tavsiyenin ve gezegen üzerinde kalıcı hiçbir yazı bırakmayacak oluşunun üzerinden geçmişti. Bir daha İsa, kum dışında herhangi şeyin üzerine hiçbir yazı yazmamıştı. Nasıra'ya olan bir sonraki ziyaretinde, fazlasıyla erkek kardeşi Yusuf'un kederlenmesine neden olan bir biçimde, İsa, marangoz atölyesinin etrafındaki levhalarda bulunan ve eski evin duvarlarında asılı olan tüm yazılarını yok etmişti. Ve, İsa, bulunduğu haldeki dünyaya olan ekonomik, toplumsal ve siyasi tavrı ile ilgili Emanuel'in vermiş olduğu tavsiyeyi zihninde uzun tartmıştı.

136:4.3 (1514.4) İsa, kırk günlük inziva boyunca oruç tutmamıştı. Yiyeceksiz geçirdiği en uzun süreç, yeme-içme ile ilgili her şeyi unutacak düzeyde kendi düşüncesine fazlasıyla kapılmış olduğu tepelerdeki ilk iki gündü. Ancak, üçüncü günde o, yiyecek aramaya gitmişti. Ne de o bu süreç içerisinde, bu dünya üzerinde bulunan veya herhangi bir dünyadan gelen herhangi bir kötü ruhaniyetin veya isyankâr kişiliğin *cezbediciliği* ile karşılaşmıştı.

136:4.4 (1514.5) Bu kırk gün, insan ve kutsal akıl arasındaki nihai görüş alışverişinin gerçekleşmiş olduğu olaydı; veya diğer bir deyişle, bu aşamada artık bir hale gelmiş olan iki aklın mevcut bir biçimde ilk faaliyetinin yaşanmışlığıydı. Derin düşünmenin bu dikkate değer döneminin sonucu kesince, kutsal aklın utgun ve ruhsal bir biçimde insan usunu etkisi altına almış olduğunu

göstermişti. İnsanın aklı bu zaman zarfından itibaren Tanrı'nın aklı haline gelmişti; ve, her ne kadar insanın aklığının bireyselliği taşıyan benliği sürekli olarak mevcut bulunsa da, bu ruhsallaşmış insan aklı her zaman “benim değil senin iraden yerine getirilecek” demektedir.

^{136:4.5 (1514.6)} Bu büyük öneme sahip olan süreçteki etkileşimler, aç ve zayıf düşmüş bir aklın görmüş olduğu hayal ürünü şeyler değildi; ne de onlar, “ıssız yerlerde İsa'nın karşılamış olduğu cezp edici şeyler” olarak daha sonrasında kayda geçmiş, karmakarışık ve çocuksu simgesel anlamlardı. Bunun yerine bahse konu dönem; Urantia bahşedilişinin çok önemli olaylara sahne olmuş ve zengin sürecinin bütünü üzerine düşünmeye, ve, bu dünyaya en iyi şekilde hizmet edecek ve aynı zamanda da tüm diğer isyan sebebiyle tecrit edilmiş âlemlerin yararına bir şeyler katacak olan ilave hizmetin tasarımlarını ciddi bir biçimde oluşturmaya ayrılmış bir süreçti. İsa; Andon ve Fonta günlerinden başlayarak, Âdem'in görevdeki başarısızlığına, ve oradan Salemlî Melçizedek'in hizmetine kadar insan yaşamının tüm yaşanmışlığının gözden geçirmişti.

^{136:4.6 (1514.7)} Cebraîl İsa'ya öncesinden, belli bir süre boyunca Urantia üzerinde kalmaya devam etmeyi tercih etmesi durumunda dünyaya kendisini dışa vuracağı iyi biçimi hatırlatmıştı. Ve, İsa'ya, bu husustaki tercihinin ne kendi evren egemenliği ile ne de Lucifer isyanının sonlanması ile ilişkisinin olmayacağı kesin bir biçimde ifade edilmişti. Dünya hizmetinin bu iki biçimi şunlardı:

^{136:4.7 (1515.1)} 1. Kendi tercih ettiği yol — bu dünyanın doğrudan ihtiyaçları ve kendi sahip olduğu evrenin mevcut gelişimi bakımından en olumlu ve yararlı görülen yol.

136:4.8 (1515.2) 2. Yaratıcı'nın yolu — kâinat âlemlerinin tümünün sahip olduğu Cennet yönetimine ait yüksek kişilikler tarafından tahayyül edilmiş olan, yaratılmış yaşamının çok ileri görüşlü bir idealini örnek olarak yerine getirme.

136:4.9 (1515.3) Vasıtasıyla dünya yaşamının geriye kalan kısmını düzenleyebileceği iki yolun bulunduğu İsa'ya böylelikle kesinliğe kavuşturulmuştu. Bu yollardan her biri, mevcut bir durumun ışığında daha yararlı olarak gösterilebilecek bir şeyler taşımaktaydı. İnsan Evladı, bu iki davranış biçimi arasındaki tercihinin evren egemenliğini elde edilişi ile hiçbir ilişkisinin bulunmayacağını açık bir biçimde görmüştü; o çoktan kesinleşmiş bir olay olup, kâinat âlemlerinin tümüne ait kayıtlarda mühürlenmiş ve yalnızca kendisinin bizzat gerçekleştireceği talebi bekler haldeydi. Ancak, İsa'ya; eğer, Yaratıcı'nın iradesine her zaman tabi olarak, çok soylu bir biçimde başlamış olduğu dünya vücutlaşım sürecini tamamlamaya kendisini müsait görecektense, bunun Cennet kardeşi olan Emanuel'i çok tatmin edeceği belirtilmişti. Bu inzivanın üçüncü gününde, İsa kendisine, yeryüzü sürecini tamamlamak için dünyaya geri döneceğinin sözünü verdi; ve, o, iki yolu içeren bir durumda her zaman Yaratıcı'nın iradesini tercih ederdi. Ve, o yeryüzü yaşamının geride kalan kısmını, her zaman bu amaca sadık bir biçimde tamamladı. Tam en sonuna kadar bile o hiç değişmeden, egemen olan iradesini cennetsel Babası'nınine tabi kaldı.

136:4.10 (1515.4) Issız dağdaki kırk günlük süreç büyük cezbedilişin bir dönemi değil, bunun yerine Üstün'ün *büyük kararlarının* dönemiydi. Kendisiyle ve — Kişileşmiş Düzenleyici olarak (ki bu aşamada artık kişisel bir yüksek melek koruyucusuna sahip

değildi) — Babası'nın doğrudan mevcudiyeti ile olan yalnız birlikteliğin bu günleri boyunca, o birer birer, kendi yeryüzü sürecinin geride kalan kısmı için siyasalarını düzenleyecek ve onları işler hale getirecek olan büyük kararlara varmıştı. İlerleyen zamanlarda, büyük bir cezbedilişin tarihsel anlatısı bu inziva sürecine; Hermon Dağı mücadelelerinin parça parça haldeki hikâyeleri ile karıştırılarak, ve buna ilaveten, büyük tanrı-elçilerinin ve insan önderlerinin tümünün kamu süreçlerine bu varsayılan oruç tutma ve dua etme dönemlerinden geçerek başladıklarına dair sahip olunan adet nedeniyle bağlanmış hale gelmişti. Öncesinde, herhangi yeni ve ciddi bir kararla karşı karşıyayken, Tanrı'nın iradesini öğrenmeyi amaçlayabilmesi için kendi öz ruhaniyetiyle bir bütün hale gelmek amacıyla insanlardan ayrılmak, her zaman İsa'nın yapmış olduğu bir şeydi.

^{136:4.11 (1515.5)} Yeryüzü yaşamının geriye kalan kısmı için tüm bu tasarlama sürecinde, İsa'nın kalbi sürekli olarak, şu iki karşıt eylem izlencesi ile iki arada kalmıştı:

^{136:4.12 (1515.6)} 1. O, kendisine inanmaları ve yeni ruhsal krallığını kabul etmeleri amacıyla insanların — ve tüm dünyanın — rızasını kazanmak için güçlü bir arzu duymuştu. Ve, o, gelmekte olan Mesih'e dair onların düşüncelerini oldukça iyi bilmekteydi.

^{136:4.13 (1515.7)} 2. Babası'nın onaylayacağını bildiği biçimde yaşamak ve emeğini vermek, görevini ihtiyacı olan diğer dünyaların adına gerçekleştirmek, ve, krallığın kuruluşu içerisinde, Yaratıcı'yı açığa çıkarmaya ve onun kutsal olan derin sevgi karakterini göstermeye devam etmek.

136:4.14 (1515.8) Bu büyük öneme sahip olan günlerde İsa, zaman zaman Beyit Adis olarak adlandırılmış bir köyün yakınında bulunan tepelerin yanı başında bir sığınak halindeki, ilkçağdan gelen büyük bir kaya mağarasında yaşamıştı. O, bu kaya sığınacağının yakınındaki tepenin yanından gelen küçük bir pınardan içmişti.

5. İlk Büyük Karar

136:5.1 (1516.1) Kendisiyle ve kişileşmiş Düzenleyicisi ile olan görüş alışverişine başladıktan sonraki üçüncü günde, İsa'ya, kumandanları tarafından çok sevgili Egemenleri'nin iradesini beklemek için gönderilmiş olan toplanmış Nebadon göksel birliklerinin görüntüsü sunulmuştu. Bu çok büyük birlik, yüksek meleklerin on iki alayını ve evren usunun her düzeyinden gelen orantılı sayıdaki bireyi içermekteydi. Ve, İsa'nın inzivasının ilk büyük kararı, Urantia üzerindeki kamu görevine ait izlenceyi yerine getirmekte bu kudretli kişiliklerden faydalanıp faydalanmamakla ilişkili olmuştu.

136:5.2 (1516.2) İsa, onun *Babası'nın iradesi* olduğu bariz hale gelene kadar bu çok büyük topluluğa ait bir tek kişiliği bile *kullanmayacak* oluşuna karar vermişti. Bu genel karara rağmen bu çok büyük birlik, her zaman Egemenleri'nin iradesinin en ufak bir ifadesine bile itaat etmek için hazır bir biçimde, yeryüzü yaşamının geriye kalan kısmında kendisi ile birlikte kalmaya devam etti. Her ne kadar İsa insan gözleri ile kendisine eşlik eden bu kişilikleri sürekli olarak görmemiş olsa da, birliktelik içinde bulunduğu Kişileşmiş Düzenleyici onların hepsini görebilmekte, ve onlar ile iletişim içinde bulunabilmekteydi.

136:5.3 (1516.3) Tepelerdeki kırk günlük inzivadan aşağıya inmeden önce, İsa, evren kişiliklerinin bu eşlik eden birliğinin doğrudan yönetimini, yakın bir zaman içinde Kişileşmiş olan Düzenleyicisi'ne görevlendirdi; ve, Urantia zamanına göre dört yıldan daha fazla bir süre boyunca, evren uslarının her bir biriminden gelen bu seçilmiş kişilikler, bu yüceltilmiş ve deneyimli Kişileşmiş Gizem Görüntüleyicisi'nin bilge rehberliği altında itaatkâr ve saygılı biçimde faaliyet gösterdiler. Bu kudretli topluluğun idaresini üstlenirken, bir zamanlar Cennet Yaratıcısı'nın parçası ve özü olmuş olarak, Düzenleyici İsa'ya; bu insan-ötesi birimlerin herhangi bir biçimde, Yaratıcı'nın bu türden müdahaleye irade göstermesi gerçekleşene kadar, onun yeryüzü süreci ile ilişkili, onun kendisi adına, hizmet etmesine veya kendilerini dışa vurmasına izin verilmeyeceğinin güvencesini verdi. Böylelikle, bir büyük kararla İsa; Babası bağımsız bir biçimde Evlat'ın dünya çabalarının elli bir kısmına veya sürecine katılmayı tercih edene kadar, dünya sürecinin geriye kalan kısmı ile ilgili tüm hususlarda insan-ötesi işbirliğinin tümünü kendisinden gönüllü olarak mahrum kılmış oldu.

136:5.4 (1516.4) Hazreti Mikâil'e yardım eder halde evren birliklerinin bu emrini kabul ederken, Kişileşmiş Düzenleyici İsa'ya; evren yaratılmışlarının bu türden bir topluluğunun, Yaratıcı'nın aktarmış olduğu yönetim yetkisi ile kendi *mekân* etkinliklerinde sınırlandırılacak iken, bu türden sınırlandırılmaların *zaman* içindeki işlevlerinde işlerlik göstermeyeceğini belirtmenin zorlu açıklamasını gerçekleştirmişti. Ve, bu sınırlılık, bir kez kişileştiklerinde Düzenleyiciler'in artık zamansız-olmayan varlıklar olduğu gerçeğine dayanmaktaydı. Bunun uyarınca İsa; *mekân* ile

ilişkili tüm hususlarda kendi emrine verilmiş yaşam uslarına dair Düzenleyici'nin denetimi bütüncül ve kusursuz olacak iken, orada, *zaman* ile ilgili bu türden kusursuz kısıtlamaların bulunamayacağı konusunda uyarıldı. Şunu söyledi Düzenleyici: “Ben, senin emrettiğin gibi; Cennet Yaratıcısı bana, tercih etmiş olduğun onu kutsal iradesinin gerçekleşebilmesi için bu türden birimleri tutmama emri vermesi, ve, yalnızca, *zamanla* ile ilgili doğal olan dünya düzeninden uzaklaşmaları içerecek kendi kutsal-insan iradenin herhangi bir tercihinin veya eylemine katıldığın durumlar dışında, evren uslarının bu eşlik eden birliğinin senin yeryüzü sürecin ile herhangi bir biçimde ilişkili olarak kullanımını yasaklayacağım. Bu türden olaylarda ben güçsüz olup, burada kusursuz ve güç birliği içinde bir araya gelmiş senin yaratılmışların benzer bir biçimde aciz durumdadır. Eğer senin birleşik hale gelmiş doğaların bir kez olsun bu türden arzuları taşıdıklarında, tercihinin bu emirleri derhal yerine getirilecektir. Bu türden hususlarda senin arzun zamanın kısalışını gerektirecek olup, emrettiğin şey *var hale gelecek*. Bana verilmiş emir altında bu durum, senin potansiyel egemenliğine getirilmiş olası en bütüncül sınırlılığı oluşturmaktadır. Benim öz bilincimde zaman mevcutluğu olmayan nitelikte bulunmaktadır; ve, bu nedenle ben, senin yaratılmışlarını onunla ilgili hiçbir şeyde kısıtlayamam.

136:5.5 (1517.1) Böylelikle İsa, insanlar arasında bir insan olarak yaşamaya devam etme kararının nasıl işleyeceğine dair ilgilendirilmiş oldu. O tek bir kararla, yalnızca *zaman* ile ilgili bu türden durumlar dışında, kendisine eşlik etmekte olan çeşitli uslardan oluşan evren birliklerinin tümünü kamu hizmetini yerine getirişine katılmalarından muaf tutmuş oldu. Böylece,

cennet içindeki Yaratıcı'nın özel olarak aksi bir biçimde hüküm vermesi dışında, İsa'nın hizmetinin olası her doğa-ötesi veya muhtemel insan-ötesi refakatçisinin, tamamiyle zamanın devre dışı bırakılması ile ilişkili halde oluşu açıklığa kavuşmaktadır. İsa'nın geride kalan dünya emekleri ile ilişkili olarak yaşanabilecek herhangi bir mucize, bağışlama hizmeti veya olası başka bir olay, kesinlikle; bu özellikle ifade edilmiş *zaman* hususu *dışında*, Urantia üzerinde kendisinin yaşadığı halde insanı içine olan olaylarda oluşturulmuş ve düzenli bir biçimde işlemekte olan doğal kanunların ötesine geçen bir eylemin doğasında veya niteliğinde bulunamazdı. Hiçbir sınır, tabii ki, “Yaratıcı'nın iradesi”nin dışı vuruluşuna getirilemezdi. Bir evrenin bu potansiyel Egemeni'nin özellikle belirtilmiş bir arzusu ile ilişkili zamanın devre dışına bırakılışı yalnızca, ilgili eylem veya olayla ilgili olarak, bu Tanrı-insanın iradesinin “*zaman kısaltılmasın veya devre dışı bırakılmasın*” şeklindeki doğrudan ve açık eylemi ile kaçınılabilirdi. Bariz *zaman mucizelerinin* ortaya çıkışını engellemek için, İsa'nın sürekli olarak zamanın bilincinde bulunmaya devam etmesi gerekliydi. Kendisinden kaynaklanan zaman bilincindeki her kayma, belirli bir arzuyu duymakla ilişkili olarak, bu Yaratıcı Evlat'ın düşündüğü şeyin gerçekleştirilmesine denk düşmekteydi, ve bu zamana müdahale etmeden yaşanmaktaydı.

136:5,6 (1517.2) Sahip olduğu ilişki içindeki ve Kişileşmiş Düzenleyicisi'nin yüksek denetimi vasıtasıyla Mikâil için, mekân ile ilişkili kişisel yeryüzü etkinliklerini kusursuzca sınırlamak mümkündü; ancak, İnsan Evladı için, *zaman* ile ilgili, Nebadon'un potansiyel Egemeni olarak yeni yeryüzü düzeyini bu şekilde sınırlaması mümkün değildi. Ve, bu,

Urantia üzerinde kamu hizmetine başlamaya adım attığında Nasıralı İsa'nın mevcut düzeyiydi.

6. İkinci Karar

^{136:6.1 (1517.3)} Yeni kutsallık düzeyinin içkin potansiyeli altında karara varılabilecek nitelikte bulunarak, kendi yaratmış olduğu usların tüm sınıflarına ait kişilikler ile ilgili siyasasını oluşturmuş konumda İsa, artık düşünceleri kendisine çevirmişti. Artık, bu evren içinde mevcut olan her şeyin ve varlığın tamamıyla öz bilinç içindeki yaratıcı olarak kendisi; insanlar arasındaki çalışmasına devam etmek için Celile'ye geri döndüğünde kendisini doğrudan bir biçimde karşılayacak olan tekrar eder nitelikteki yaşam durumlarında bu yaratıcı ayrıcalıklarıyla ne yapacaktı? Gerçekte, hâlihazırda tam da bu yalnız tepelerde bu sorun, yiyecek elde etme konusunda kendisini tüm gücüyle göstermişti. Yalnız derin düşüncülerinin üçüncü gününde insan bedeni aç düştü. Olağan bir insanın yapacağı gibi yiyecek arayışı için çıkmalı mıydı, yoksa sadece olağan yaratılmış güçlerini kullanıp, elverişli beden besinini elinde hazır halde yaratmalı mıydı? Ve, Üstün'ün bu büyük kararı sizlere — “taşların somun ekmelere dönmesini emret” şeklinde, varsayılan düşmanları tarafından kendisine getirilmiş bir zorlu deneme olarak — bir cezbedicilik niteliğinde sunulmuştu.

^{136:6.2 (1518.1)} İsa böylece, dünya emeklerinin geri kalan kısmı için bir diğer ve tutarlı siyasayı oluşturmuş oldu. Kişisel ihtiyaçları mevzu bahis olduğunda, ve genel olarak diğer kişiler ile olan ilişkilerinde bile, o artık kasıtlı bir biçimde, olağan dünyasal mevcudiyetin yolunu tercih etmeyi seçmişti; o kesin bir biçimde, kendisinin oluşturmuş olduğu doğa kanunlarının

ötesine geçecek, onları ihlal edecek veya onlara saldırı niteliği gösterecek bir siyasaya karşı karar almıştı. Ancak, o, kendisine söz veremez bir haldeydi; hâlihazırda Kişileşmiş Düzenleyicisi tarafından uyarıldığı biçimiyle, bu doğal kanunlar, mümkün olan belirli durumlarda, fazlasıyla *hızlandırılamazdı*. Temel olarak, İsa, yaşam görevinin doğal kanunlar uyarınca ve mevcut olan toplumsal örgütlenme ile uyum halinde düzenlenmesine ve yerine getirilmesine karar vermişti. Üstün bunun aracılığıyla, mucizelere ve harikalara karşı verilmiş karara denk düşen bir yaşam biçim düzenini tercih etmişti. Yine o, “Yaratıcı’nın iradesi” yönünde karar vermişti; yine o, her şeyi Cennet Yaratıcısı’nın ellerine teslim etmişti.

136:6.3 (1518.2) İsa’nın insan doğası, ilk görevin, benliğin mevcudiyetini tehdit eden şeylerden uzak durulmasını emretmekteydi; bu, zaman ve mekânın dünyaları üzerindeki doğal olan insanın olağan tutumu olup, bu nedenle, bir Urantia fanisinin yasal bir tepkisiydi. Ancak, İsa sadece, bu dünya ve onun yaratılmışlarıyla ilgili değildi; o, uçsuz bucaksız bir evrenin çok katmanlı yaratılmışlarını eğitmek ve onlara ilham kaynağı olmak için tasarlanmış bir yaşamı yaşamaktaydı.

136:6.4 (1518.3) Vaftizindeki aydınlatılışından önce o, cennetsel Babası’nın iradesine ve rehberliğine kusursuz bağlılık içinde yaşamıştı. O çok kesin bir biçimde, Yaratıcı’nın iradesine tam da bu türden sorgulanmaz fani bağlılığına devam etmeye karar vermişti. O, doğal olmayan gidişatı takip etmeyi amaç edinmişti — benliğin mevcudiyetini tehdit eden şeylerden uzak durmayı amaçlamamaya karar vermişti. O, kendisini korumayı reddeden siyasayı izlemeye devam etmeyi seçmişti. O, insan olan aklının aşına olduğu, Yazıtlar’ın kelimelerinde

çıkarımlarını oluşturmuştu: “İnsan yalnızca ekmekle yaşamamalı, Tanrı’nın ağzından çıkan her sözcükle de yaşamalı.” Yiyecek için duymuş olduğu açlıkta ifade edilmiş olduğu gibi, fiziksel doğasının gereksinimleri ile ilgili bu yargıya vararak, İnsan Evladı, insan doğasının tüm diğer beden arzuları ve doğal uyarımları ile ilgili nihai duyuruşunu gerçekleştirmişti.

^{136:6.5 (1518.4)} İnsan-ötesi gücünü, muhtemel bir biçimde başkaları için kullanabilirdi; ancak, kendisi için bunu hiçbir koşulda gerçekleştirmeyecekti. Ve, o bu siyasayı, kendisi hakkında alay eder biçimde şu sözlerin söylenmiş olduğu en son ana kadar tutarlı bir biçimde izledi: “O başkalarını kurtardı, kendisi kendisini kurtaramıyor” — çünkü o bunu yapmayacaktı.

^{136:6.6 (1518.5)} Museviler, çöl bir yerde kayadan su çıkarmakla ve kendilerinin atalarını ıssızlarda manna ile beslemekle ünlü olan Musa’dan daha da büyük harikaları gerçekleştirecek bir Mesihi beklemekteydiler. İsa, kendi milletin üyelerinin beklemekte olduğu Mesih türünü bilmekteydi; ve, o, onların umut dolu biçimde kendinden en emin beklentilerine karşılık verecek tüm güçlere ve ayrıcalıklara sahipti; ancak, o, güç ve ihtişamın bu türden gösterişli izlencesine karşı karar almıştı. İsa, beklenen mucize gerçekleştirmesinin böyle bir gidişatını, ilkel sağlıkçıların cahil büyülerinin ve bayağı uygulamalarının eski günlerine istekli bir geri dönüş olarak görmüştü. Muhtemel bir biçimde, yaratılmışlarının kurtuluşu için, doğal kanunları hızlandırabilirdi; ancak, kendisinin yararı veya akran insanların korku temelli saygısı için, kendi getirmiş olduğu kanunların ötesine geçmeyi gerçekleştirmeyecekti. Ve, Üstün’ün kararı nihaiydi.

136:6.7 (1518.6) İsa, insanları için keder duydu; o oldukça bütüncül bir biçimde, “dünyanın, meyvelerini bin katı vereceği, bir asmada bin dal olacağı, bir dalın ise bin salkım vereceği, ve bir salkımın bin üzüm vereceği, her bir üzümün ise dört litre şarap vereceği” zaman olarak, gelmekte olan Mesih’in beklentisine onların nasılda yönlendirilmiş olduklarını anlamıştı. Museviler, Mesih’in mucizevî bolluğun bir dönemine götüreceğine inanmışlardı. İbraniler uzun bir süre boyunca, mucizelerin tarihi anlatımlarıyla ve harikaların efsaneleriyle beslenmişlerdi.

136:6.8 (1519.1) O, ekmek ve şarabı çoğalmaya gelmiş bir Mesih değildi. O yalnızca, dünyevi ihtiyaçlara hizmet olmak için gelmemişti; o, cennet içindeki Babası’nı dünya üzerindeki çocukları için açığa çıkarmak için gelmişken, dünya çocuklarını, cennet içindeki Baba’nın iradesini gerçekleştirecek bir biçimde yaşamanın içten çabasında kendisine katılmaları için yönlendirmeyi amaçlamıştı.

136:6.9 (1519.2) Bu kararda, Nasıralı İsa gözlemlemekte olan evrene, kişisel ilgi veya tamamiyle bencil kazanç veya ihtişam için kutsal yetenekleri ve Tanrı’nın vermiş olduğu yetileri amacından sapan bir biçimde kullanmanın düşüncesizliğini ve günahını sergilemişti. Bu Lucifer ve Caligastia’nın günahıydı.

136:6.10 (1519.3) İsa’nın bu büyük kararı; bencil tatminin ve hazları yerine getirmenin, tek başına ve kendisi içinde, evrimleşen insan varlıklarına mutluluk sağlamaya yetkin olmadığı gerçekliğini açık bir biçimde sergilemektedir. Fani mevcudiyet içinde, insanın tamamiyle fiziksel olan arzularının ve uyarılarının gerekli tatmininin çok fazlasıyla ötesine geçen, ussal üstünlük ve ruhsal kazanım olarak — daha büyük

değerler bulunmaktadır. İnsanın doğal donanımı olan yetenek ve kabiliyeti, başlıca bir biçimde, kendisinin sahip olduğu akıl ve ruhaniyetin daha yüksek güçlerinin gelişimine ve onların soylu haline getirilişine adanmalıdır.

^{136:6.11} (1519.4) İsa böylece kendi evreninin yaratılmışlarına, mekânın dünyaları üzerinde evrimsel insan mevcudiyetinin yaşayan ve daha derin olan ruhsal tatminlerine ait daha yüksek ahlaki değerleri niteliğinde, yeni ve daha iyi bir yolun yöntemini açığa çıkarmıştı.

7. Üçüncü Karar

^{136:7.1} (1519.5) Yiyecek, ve, kendisinin ve birliktelik içinde bulunduklarının sağlığının gözetimi olarak maddi bedeninin ihtiyaçlarına fiziksel hizmet gibi bu türden hususlar hakkında karara varmış olarak, çözümlemesi gereken daha başka sorunlar bulunmaya devam etmişti. Kişisel bir tehlike ile karşı karşıya geldiğinde tutumu ne olacaktı? O; kendi insan güvenliği üzerinde olağan bir gözetimi göstermeye ve beden içindeki sürecinin zamansız bir biçimde sonlanmasını engellemek için makul önlemi almaya, ama, beden içinde yaşamının büyük sorunu gelirse de tüm insan-ötesi nitelikteki müdahaleden sakınmaya karar vermişti. Bu kararı oluştururken, İsa, tam da önünde uçurumun bulunduğu asılı bir kaya parçası üzerindeki bir ağacın gölgesinde oturmaktaydı. O bütünüyle; eğer asılı kayadan ilerlese ve kendisini boşluğa bıraksa, Urantia üzerindeki yaşam görevinin uygulanmasında göksel usların müdahalesine başvurmamaya dair ilk büyük kararını kaldırması ve benliğin mevcudiyetini tehdit eden şeylerden uzak durmayı amaçlamamaya dair tutumunu içeren

ikinci kararını yok sayması koşuluyla, kendisine zarar verecek hiçbir şeyin olmayacağını farkındaydı.

136:7.2 (1519.6) İsa, akran millettaşlarının doğal kanunların üzerinde olacak bir Mesih'i beklediklerini bilmekteydi. Yazıtlarda o çok iyi bir biçimde öğretilmiş haldeydi: “Başınıza hiçbir kötülük gelmeyecek, ne de herhangi bir salgın ikametinize yaklaşacak. Zira, o, her açıdan sizleri korumak için, meleklerini sizlerin gözetimine atayacak. Onlar sizi, ayağınız bir taş parçasına çarpmasın diye, elleri içinde koruyacak.” Babası'nın yerçekimi kanunlarına bu şekilde karşı gelme olarak, bu türden cüretkârlık, kendisini muhtemel zarardan, veya hani olur da, yanlış eğitilmiş ve ilgileri yanlış yere çekilmiş olan insanların güvenini kazanmak için kullanmada haklı görülebilir miydi? Ancak, bu türden bir gidişat, her ne kadar işaretler aramakta olan Musevileri tatmin edecek olsa da, Babası'nın bir açığa çıkarılışı olamazdı; o yalnızca, kâinat âlemlerinin tümüne ait kurumsallaşmış kanunlara karşı sorgulanacak nitelikteki bir saygısızlık olurdu.

136:7.3 (1519.7) Tüm bunları anlayarak, ve, Üstün'ün, kişisel davranışı mevzu bahis olduğu kadarıyla, kendisinin kurumsallaştırdığı doğa kanunlarına karşı gelecek bir biçimde emeklerini vermeye karşı çıkmış olduğunu bilerek, sizler, onun suda hiçbir zaman yürümediğini veya dünya idaresinin maddi düzeyine karşı gelecek başka hiçbir yapmadığını kesin bir biçimde bilmektesiniz; sizler bunu her zaman, tabii ki de, Kişileşmiş Düzenleyici'nin karar yetkisine verilmiş olan hususlar ile ilişkili olarak zaman etkeni üzerindeki denetim eksikliğinden aracılığıyla kurtulabileceği hiçbir yolun, henüz,

bulunmamış olduğunu aklınızda bulundurarak gerçekleştirmektesiniz.

136:7.4 (1520.1) Dünya yaşamının tümü boyunca, İsa tutarlı bir biçimde, bu karar sadık kalmıştı. Her ne kadar Ferisiler bir iz görebilmek için onu alaycı bir biçimde kışkırtmaya çalışmışsa da, veya Kalvari'deki izleyiciler onun çarmıhtan aşağıya inmesine davet etmişse de, o tepe kenarındaki bu saatte vermiş olduğu karara kararlı bir biçimde bağlı kaldı.

8. Dördüncü Karar

136:8.1 (1520.2) Bu Tanrı-insanın mücadele vermiş olduğu ve yakın bir zaman içinde cennet içindeki Yaratıcı'nın iradesi uyarınca karar vermiş bulunduğu bir sonraki büyük sorun, insan-ötesi güçlerinin herhangi birinin, ilgi toplamak ve akran insanlarının bağlılığını kazanmak için kullanılması veya kullanılmaması sorusu ile ilgiliydi. O herhangi bir ölçüde, olağanüstü ve büyüleyici şeylere karşı güçlü Musevi arzusunun tatmini için kendi evren güçlerine başvurmalı mıydı? O, görevini insanların ilgisine getirmenin yöntemi olarak bu türden tüm uygulamaları saf dışı bırakan bir işleyiş siyasasında karar kılmıştı. Ve, o tutarlı bir biçimde, bu büyük karar uyarınca yaşadı. Bağışlamanın birçok zaman-kısaltıcı hizmetinin dışavurumuna izin verdiğinde bile, neredeyse her seferinde, iyileştirme hizmetini alanları, görmüş olduğu yardımlardan kimseye söz etmemeleri konusunda uyarmıştı. Ve, o her zaman, kutsallığının kanıtı ve sergilenişinde düşmanlarının “bizlere bir işaret göster” şeklindeki kışkırtıcı nitelikteki alaycı davetlerini reddetmişti.

136:8.2 (1520.3) İsa oldukça bilge bir biçimde, mucizeleri gerçekleştirmenin ve harikaları yaratmanın yalnızca, korku temelinde saygı duyan maddi aklın dışı dönük bağlılığını ortaya çıkaracağını öngörmüştü; bu türden uygulamalar Tanrı'yı açığa çıkarmayacak, ne de insanları kurtaracaktı O, yalnızca sürekli bir biçimde harikalarda bulunan biri haline gelmeyi reddetmişti. O, cennet krallığının oluşturuluşu halinde — sadece tek bir görevle meşgul olmayı kararlaştırmıştı.

136:8.3 (1520.4) İsa'nın kendisiyle olan bir araya gelişindeki bu çok büyük öneme sahip karşılıklı iletişimin tamamı boyunca, orada, sorgulamaya ve şüphe-duymaya-yakın-nitelikte bulunan bir insan etkeni mevcuttu; zira, İsa, Tanrı oluşuna ek olarak insandı da. Eğer harikaları gerçekleştirmez ise, Museviler tarafından Mesih olarak karşılanmayacağı barizdi. Bunun yanında, eğer doğal olmayan tek bir şeyi gerçekleştirmeye razı olursa, insan akli kesin bir biçimde, onun, gerçek bir kutsal aklın istediği için ortaya çıktığını bilecekti. Kutsal aklın, insan aklının şüphe duyan doğası için bu tavizde bulunması “Yaratıcı'nın iradesi” ile tutarlı olur muydu? İsa bunun tutarlı olmayacağına karar verip, Kişileşmiş Düzenleyici'nin mevcudiyetinin insanlık ile kutsallığın ortak birlikteliğinin yeterli kanıtı olduğu hatırladı.

136:8.4 (1520.5) İsa fazlasıyla seyahatte bulunmuştu; Roma'yı, İskenderiye'yi ve Şam'ı hatırlamıştı. O, insanların amaçlarını siyasette ve ticarete taviz ve diplomasi ile nasıl elde edişleri olarak — dünyanın yöntemlerini bilmekteydi. Görevini ilerletmek için bu bilgiyi kullanacak mıydı? Hayır! O benzer bir biçimde, krallığın oluşumunda dünyanın bilgeliği ve zenginlerin etkisi ile olacak her türlü tavize karşı karar almıştı.

O tekrar, ayrıcalıklı bir biçimde Yaratıcı'nın iradesine bağlı kalmayı tercih etmişti.

136:8.5 (1520.6) İsa tamamiyle, güçlerinden bir tanesine gidecek kısa yolların farkındaydı. O, milletin, ve tüm dünyanın, ilgisini doğrudan bir biçimde kendisini toplayabilecek birçok yolu bilmekteydi. Yakın bir süre içinde Hamursuz Kudüs'de kutlanacaktı; şehir, ziyaretçilerle dolup taşacaktı. O, mabedin en ucuna yükselebilir, şaşkınlık içindeki kalabalıkların önünde havada yürüyebilirdi; bu, aradıkları bir Mesih türü olabilirdi. Ancak, o daha sonrasında kendilerini hayal kırıklığına uğrattı; zira o, Davud'un tahtını yeniden oluşturmak için gelmemiştir. Ve, o; Caligastia'nın, kutsal amacı elde etmenin doğal, yavaş ve kesin yolunun önüne geçmeye çalışma yönteminin taşıdığı beyhudeliği bilmekteydi. Tekrar, İnsan Evladı itaatkâr bir biçimde, Yaratıcı'nın İradesi olarak, Yaratıcı'nın yolunda eğildi.

136:8.6 (1521.1) İsa insanlığın kalplerinde; tıpkı, bu cennetsel krallığı büyütme ve genişletme emeklerinde kendi dünya çocuklarının ilerleyen zamanlarda takip etmesi zorunlu izlenceler gibi, doğal, olağan, zorlu ve zorlayıcı yöntemler ile cennetin krallığını oluşturmayı tercih etmişti. Zira, İnsan Evladı, “bütün çağların çocuklarının büyük bir kısmının, krallığa birçok zorluk sürecinden geçerek girecek” oluşunu oldukça iyi bilmekteydi. İsa bu aşamada; güce sahip olup, bu gücü tamamiyle bencil veya kişisel amaçlar için kullanmayı kararlı bir biçimde reddetmek olarak, medeni hale gelmiş insanın büyük sınavından geçmekteydi.

136:8.7 (1521.2) İnsan Evladı'nın yaşam ve deneyimi üzerine düşüncülerinizde, Tanrı Evladı'nın bir ilk çağ insan varlığının

aklında vücutlaştırılmış olduğu, bunun yirminci veya başka bir yüzyıl insanının aklında gerçekleştirilmediği, her zaman göz önünde tutulmalıdır. Bununla birlikte bizler, İsa'nın insan donanımlarının doğal kazanım olduğu düşüncesini oluşturmak istiyoruz. O, hazırlanışının ve eğitiminin etkisine ek olarak, zamanının kalıtsal ve çevre etkenlerinin ürünüydü. Onun insanlığı; tamamıyla, o gün ve neslin mevcut ussal düzeyinin ve toplumsal ve ekonomik koşullarının geçmişinden kökenini almış, ve onlar tarafından desteklenmiş olarak, doğal nitelikte, gerçektir. Her ne kadar bu Tanrı-insanın deneyiminde, kutsal aklın insan usunun ötesine geçebileceği her zaman mümkün bulunmuşsa da, yine de, kendisinin insan akli işlevini yerine getirdiği zaman, ve bu süreç boyunca, o günün insan çevresinin koşulları altında gerçek bir fani akıl gibi çalışmıştı.

136:8.8 (1521.3) İsa, kendi uçsuz bucaksız evreninin sahip olduğu dünyaların tümüne, keyfi yönetim gücünü sergileme amacıyla suni koşulları yaratmanın ve ahlaki değerleri geliştirme veya ruhsal ilerleyişi ilerletme amacıyla ayrıcalıklı gücün cazibesine kapılmanın düşüncesizliğini sergilemişti. İsa görevinin, Makabiler'in yönetiminin yarattığı hayal kırıklığının bir tekrarına neden olmamasına karar vermişti. O kutsal nitelikleri, herkesin desteğini emeksiz kazanmak veya siyasi itibar elde etmek için amacı dışında kullanmayı reddetmişti. O kutsal ve yaratıcı enerjinin, ulusal güce veya uluslararası itibara başkalaşımına izin vermezdi. Nasıralı İsa, bırakınız günaha eşlik etmeyi, *kötülüğe* taviz vermeyi bile reddetmişti. Üstün utkun bir biçimde Yaratıcı'nın iradesini, dünyasal ve geçici olan başka tüm düşüncelerin üstüne koymuştu.

9. Beşinci Karar

136:9.1 (1521.4) Doğa kanunuyla ve ruhsal güçle olan bireysel ilişkileri ile siyasanın bu tür sorunlarını kesinleştirmiş olarak, o ilgisini, Tanrı'nın krallığının duyuruluşunda ve oluşturuluşunda kullanılabilecek olan yöntemlerin tercihine yönlendirmişti. Yahya hâlihazırda kendi çalışmasına başlamıştı; o iletiyi nasıl sürdürebilirdi? Yahya'nın görevini nasıl devralmalıydı? Akranlarını, etkin çaba ve ussal eş güdüm için nasıl örgütlemeliydi? İsa bu aşamada; kendisini, en azından bahse konu bu dönemde yaygın bir biçimde düşünülmekte olan Mesih olarak, Musevi Mesih halinde daha fazla düşünmeyi yasaklayacak nihai karar varmaktaydı.

136:9.2 (1522.1) Museviler; İsrail'in düşmanlarını yok etmek ve Musevileri, yoksulluktan ve baskıdan uzak bir biçimde, dünyanın yöneticileri haline getirmek için mucizevî güçte gelecek olan bir kurtarıcıyı tahayyül etmişlerdi. İsa, bu umudun hiçbir zaman gerçekleşmeyecek olduğunu bilmekteydi. O cennetin krallığının, insanların kalplerinden kötülüğü indirmekle ilgili ve bunun tamamıyla ruhsal öneme sahip bir durum olduğunu bilmekteydi. O ruhsal krallığı, parlak ve göz alıcı bir güç gösterisiyle başlatmanın makul durumu üzerine düşünmüştü — ve, bu türden bir gidişat onaylanan nitelikte bulunacak olup, tamamıyla Mikâil'in karar yetkisi alanına düşmekteydi; ancak, o nihai olarak, bu türden bir tasarıma karşı karar vermişti. O Caligastia'nın devrimsel yöntemlerinden, taviz veren bir biçimde faydalanmayacaktı. O potansiyel halde dünyayı, Yaratıcı'nın iradesine itaat ederek kazanmış olup, görevini başlamış olduğu gibi, ve İnsan Evladı olarak, bitirmeyi amaçlamıştı.

136:9.3 (1522.2) Sizler; eğer, gökyüzündeki ve yeryüzündeki güçlerin tümünü potansiyel olarak elinde barındırmakta olan bu Tanrı-insanı bu aşamada, bir kez dahi olsun, egemenlik zırhını geçirip, harika-yaratan taburlarını askeri birlikler halinde yürütseydi, Urantia'ya ne olacağını neredeyse hiçbir biçimde hayal dahi edemezsiniz. Ancak, o, bundan taviz vermeyecekti. O, Tanrı'ya olan ibadetin muhtemel biçimde kaynağını alabileceği kötülüğe hizmet etmeyecekti. O, Yaratıcı'nın iradesine sadık kalacaktı. O, izler haldeki bir evrene şunu duyuracaktı: “Siz, Tanrınız olan Koruyucu'ya ibadet etmeli, yalnızca ona hizmet etmelisiniz.”

136:9.4 (1522.3) Günler ilerledikçe, sürekli artan bir kesinlikle beraber İsa, nasıl bir tür gerçeklik-açığa-çıkarıcısı haline gelecek oluşunu anladı. O, Tanrı'nın yolunun kolay yol olmayacağını kavradı. O, insan deneyiminin geride kalan kadehinin muhtemel bir biçimde acı olabileceğinin farkına varmaya başladı; ancak, o, bunu içmeye karar verdi.

136:9.5 (1522.4) İnsan aklı bile, Davud'un tahtına elveda etmekteydi. Aşama aşama insan aklı, kutsalın yolunu takip etmekteydi. İnsan aklı hala sorular sormaktaydı; ancak, her seferinde hiç bir yanılgıya düşmeden, dünyada bir insan olarak yaşamının aynı zamanda da Yaratıcı'nın ebedi ve kutsal iradesini yerine getirmeye kendisini koşulsuz olarak teslim edişin bu bir araya gelmiş yaşamının son emirleri olarak, kutsal cevapları kabul etmekteydi.

136:9.6 (1522.5) Roma, Batı Dünyası'nın en güçlü yerleşkesiydi. Bu aşamada inziva içinde ve bu çok büyük öneme sahip olan kararları elde ederek, İnsan Evladı, emri altındaki cennet birlikleriyle beraber, Museviler'in dünya egemenliğine

erişmelerinin son şansını temsil etmekteydi; ancak, bu türden devasa bilgeliği ve gücü elinde barındırmakta olan, bu yeryüzüne ait Musevi, sahip olduğu evren bahşedilmişliklerini ne kendisinin büyümesi ne de insanların tahta geçmesi için kullanmayı geri çevirmişti. O, olduğu gibi, “bu dünyanın krallığını görmüştü”; ve, o, onları elde etmek için gücü elinde bulundurmaktaydı. Edentia’nın En Yüksek Unsurları, tüm bu güçleri kendi ellerine teslim etmişti; ancak, kendisi, bunları istememişti. Yeryüzünün krallıkları, bir evrenin Yaratan ve Yöneticisi için çok küçük şeylerdi. O; Tanrı’nın insana olan ilave açığa çıkarılışı, krallığın oluşturuluşu halinde insanlığın kalplerindeki cennetsel Yaratıcı’nın hükümdarlığı olarak tek bir amaca sahipti.

136:9,7 (1522.6) Savaş, çatışma ve kırım düşüncesi İsa için tiksindiriciydi; o bunların hiçbirinin yakınından bile geçmeyecekti. O yeryüzü üzerinde, Barışın Prensi olarak derin sevgi olan bir Tanrı’yı açığa çıkarmak amacıyla ortaya çıkacaktı. Vaftizinden önce, o, zulüm eden Romalılara karşı isyanda kendisine önderlik etmesi için Köktenciler’in yaptığı teklifi yine reddetmişti. Ve, bu aşamada o, şu ifade gibi annesinin kendisine öğretmiş olduğu Yazıtlar ile ilgili nihai kararını vermişti: “Koruyucu bana dedi ki: ‘Sen benim Evladımsın; bugün ben seni dünyaya getirdim. İste benden, ben mirasına ulusları ve iyeliğine dünyanın en kıymetli yerlerini vereceğim. Sen onları demir bir çubukla bölüp, bir çömlekçinin tası gibi parçalara ayıracaksın.’”

136:9,8 (1522.7) Nasıralı İsa, bu tür ifadelerinin kendisine işaret etmediği sonucuna varmıştı. En sonunda, ve nihai olarak, İnsan Evladı’nın insan aklı, Musevi yazıtları, ebeveynsel eğitim,

hazzan öğretimi, Musevi beklentileri ve insanın geleceğe dair amaçsal arzuları olarak — tüm bu Mesihsel zorlukları ve çelişkileri tamamiyle bir kenara bırakmıştı; ilk ve son olarak o, gidişatına karar vermişti. O, Celile'ye geri dönecek, ve krallığın duyurusuna başlayacak, ve gün ve gün izlencelerinin detaylarının açığa çıkıp gerçekleşmesi için Babasına (Kişileşmiş Düzenleyici'ye) güvenecekti.

136:9.9 (1523.1) Bu kararlar aracılığıyla İsa; doğa kanunlarına cüretkâr bir biçimde karşı gelmeyi reddettiğini an olarak, ruhsal sorunlardan geçerken maddi güçlere başvurmayı reddettiğinde, uçsuz bucaksız bir evren boyunca her dünya üzerindeki her birey için değerli bir örneği oluşturmuş oldu. Ve, o, ruhsal ihtişama hazırlık olarak zamansal gücü elinde bulundurmayı reddettiğinde, evren sadakatın ve ahlaki soyluluğun ilham verici bir örneğini oluşturmuş oldu.

136:9.10 (1523.2) Eğer İnsan Evladı vaftizinden sonra tepelere çıktığında görevi ve bu görevin doğasına dair herhangi bir kuşkuya sahip olmuşsa bile, kırk günlük inziva ve kararlar sürecinden hemen sonra akranlarının yanına geri geldiğinde bunlardan hiçbirine sahip değildi.

136:9.11 (1523.3) İsa, Yaratıcı'nın krallığının oluşumu için bir düzenli izlence oluşturmuştu. O, insanların fiziksel tatminine yönelik bir şeyde bulunmayacaktı. O, Roma'da çok yakın bir zaman içinde yapılmış olarak gördüğü gibi kalabalıklara ekmek dağıtmayacaktı. O, her ne kadar Museviler tam da bu türden bir kurtarıcı bekleseler bile, harikaları gerçekleştirerek ilgiyi kendisine çekmeyecekti. Ne de o, siyasi yönetim yetkisinin veya zamansal gücün bir gösterisi ile bir ruhsal iletinin kabulünü kazanmaya çalışmayacaktı.

136:9.12 (1523.4) Bekleyiş halindeki Museviler'in gözlerinde gelmekte olan krallığı geliştirmedeki bu yöntemleri reddederek, İsa, bu aynı Museviler'in kesin bir biçimde ve nihai olarak kendisinin yönetim yetkisine ve kutsallığa dair tüm iddialarını da reddetmelerini kesinleştirmiş oldu. Tüm bunların bilincinde, İsa uzun bir süre boyunca, öncül takipçilerinin kendisini Mesih olarak ima edişlerini engellemeye çabaladı.

136:9.13 (1523.5) Kamu hizmeti boyunca o, sürekli tekrar eden üç durumla uğraşmanın gerekliliği ile karşılaşmıştı: doyurulmak için haykırış, mucizeler için ısrar, ve akranlarının kendisini kral yapmasına izin vermesi için nihai rica. Ancak, İsa hiçbir zaman, Perea tepelerindeki bu inziva günleri boyunca vermiş olduğu kararlardan hiçbir zaman ayrılmadı.

10. Altıncı Karar

136:10.1 (1523.6) Bu çok önemli inziva sürecinin son gününde, Yahya ve onun takipçilerine katılmak için dağdan inmeye başlamadan önce, İnsan Evladı nihai kararına varmıştı. Ve, bu kararı o, Kişileşmiş Düzenleyici'ye şu kelimeler ile aktarmıştı: “Ve, tıpkı bu karar-kayıt anlarında olduğu gibi tüm diğer hususlarda, ben sana, Babam'ın iradesine tabi olacağıma söz veriyorum.” Ve, o böyle konuştuğunda, dağdan aşağıya doğru hareket etti. Ve, onun yüzü, ruhsal zaferin ve ahlaki kazanımın ihtişamı ile parladı.

137. Makale Celile'deki Bekleyiş Dönemi

137:0.1 (1524.1) M.S. 26.YILDA Şubat'ın 23.günü, erken Cumartesi sabahı İsa, Pella'da konaklamakta olan Yahya'nın topluluğuna yeniden katılmak için tepelerden aşağıya indi. Bu günün

tamamı boyunca o, kalabalık ile kaynaştı. O, bir düşme sonucu kendisini sakatlamış olan bir ufaklık ile ilgilenip, bu oğlan çocuğunu güvenli bir biçimde ebeveynlerinin ellerine teslim etmek için Pella'nın bir yakın köyüne seyahat etmişti.

1. İlk Dört Havariyi Seçiş

137:1.1 (1524.2) Bu Şabat boyunca, Yahya'nın başta gelen takipçilerinden ikisi İsa ile fazla bir zaman geçirmişti. Yahya'nın takipçilerinin tümü içinde İsa'dan en derin biçimde etkilenmiş olanı Andreas isminde biriydi; o, sakatlanmış çocuk ile birlikte Pella'ya olan yolculukta İsa'ya eşlik etmişti. Yahya'nın yerleşkesine olan geri dönüş yolunda o İsa'ya birçok soru sormuştu; ve, gidecekleri yere varmadan tam önce ikisi, süresince Andreas'ın şunu söylemiş olduğu, küçük bir konuşma için durmuşlardı: “Ben Kapernaum'dan geldiğinden beri seni gözledim, ve ben senin yeni Öğretmen olduğuna inanıyorum; ve, her ne kadar öğretilerinin hepsini anlamasam da, seni takip etmek için nihai kararımı verdim; ben senin dizinin dibinde oturup, yeni krallık hakkında tüm gerçekliği öğrenmek istiyorum.” Ve, İsa Andreas'ı, gönülden destekle; insanların kalplerinde Tanrı'nın yeni krallığını oluşturma görevinde kendisiyle birlikte emek verecek olan on iki kişilik topluluk biçimindeki, havarilerin ilki olarak karşıladı.

137:1.2 (1524.3) Andreas, Yahya'nın çalışmalarının sessiz bir gözlemcisi, ve içten bir inanandı; ve, o, Yahya'nın başta gelen takipçilerinden bir tanesi olan, Şimon isminde oldukça yetkin ve istekli bir kardeşe sahipti. Şimon'un, Yahya'nın başlıca destekleyicilerinden bir tanesi olduğunu söylemek yanlış bir ifade olmazdı.

137:1.3 (1524.4) İsa ve Andreas topluluğun konakladığı yere geri döndükten yakın bir süre sonra, Andreas, kardeşi Şimon'u aradı, onu bir kenara çekti, ve kendisini, aklında İsa'nın büyük Öğretmen olduğunu kesinleştirmiş ve İsa'ya bir takipçi olarak bağlılık sözün vermiş olduğu hususunda bilgilendirdi. O buna ek olarak; İsa'nın, kendisinin hizmetini sunuşunu kabul etmiş olup, kardeşinin de (Şimon'un da) benzer bir biçimde İsa'ya gidip yeni krallığın hizmetinde özünü birliktelik için sunmasını tavsiye etmiş olduğunu söyledi. Şimon şunu söyledi: "Bu kişi tam Zübeyde'nin atölyesinde çalışmak için geldiğinden beri, ben onun Tanrı tarafından gönderilmiş olduğuna inandım; ama, Yahya ne olacak? Biz onu geride mi bırakacağız? Bunu yapmak doğru bir şey mi olur?" Bunun üzerinde onlar, hep beraber Yahya'ya danışmak için gitmeye karar verdiler. Yahya, yetkin danışmanlarından ve en umut vadeden takipçilerinden ikisini kaybetme düşüncesi karşısında üzülmüştü; ancak, o, şunu söyleyerek, bu sorgulara cesur bir biçimde cevap vermişti: "Bu yalnızca başlangıç; yakın bir zamanda benim çalışmam sona erecek, ve hepimiz onların takipçileri haline geleceğiz." Bunun sonrasında Andreas, kardeşinin yeni krallığın hizmetinde kendisine katılmayı arzuladığını duyuracağı İsa ile yalnız konuşma için işarette bulundu. Ve, Şimon'u kendisinin ikinci havarisi olarak kabul edişinde, İsa şunu söyledi: "Şimon, senin istekliliğin takdire layık nitelikte, ama krallık için çalışmak tehlikeli bir şey. Ben, konuşmalarında daha düşünceli hale gelmen konusunda seni uyarıyorum. Ben senin ismini Petrus'a değiştirmek isterdim."

137:1.4 (1525.1) Pella'da yaşamakta olan yaralanmış ufaklığın ebeveynleri, geceyi kendilerinde geçirmesi, evlerini evi yapması için İsa'ya güçlü bir biçimde ricada bulunmuşlardı; ve,

İsa, kendilerine söz vermişti. Andreas ve onun kardeşinden ayrılmadan önce, İsa kendilerine, “Ertesi sabah erken Celile’ye gidiyoruz” dedi.

137:1.5 (1525.2) İsa Pella’ya gece için geri döndükten sonra, ve Andreas ve Şimon hala gelmekte olan krallığın oluşumundaki hizmetlerinin görevi üzerine konuşurlarken, Zübeyde’nin oğulları Yakub ve Yahya, tepelerde İsa’yı uzun ve nafile arayışlarından tam da yeni geri gelmiş olarak, buraya varmışlardı. Onlar; Şimon Petrus’un, nasıl kendisi ve abisinin yeni krallığın ilk kabul edilmiş danışmanları haline geldiklerinin ve Celile için ertesi gün yeni Üstünleri ile ayrılacaklarının anlatışını duyduklarında, hem Yakub hem de Yahya üzüntüye kapılmışlardı. Onları İsa’yı belli bir süredir tanımakta olup, kendisini derinden sevmekteydiler. Onlar tepelerde kendisini birçok gün boyunca aramış, şimdi geri döndüklerinde ise, diğerlerinin kendilerinden önce özlerini ona sunduklarını öğrenmişlerdi. Onlar, İsa’nın nereye gittiğini öğrenip, hiç vakit kaybetmeden onu bulmaya koyuldular.

137:1.6 (1525.3) İsa, onlar kendisinin kaldığı yere ulaştıklarında uykudaydı; ancak, onlar, şunu söyleyerek, kendisini uyandırdı: “Nasıl olurda, seninle beraber çok uzun bir süredir yaşamakta olan bizler tepelerde seni ararken, sen, bizlerden önce diğerlerini tercih edip, Andreas ve Şimon’u yeni krallıkta ilk birlikteliklerin olarak seçersin.” İsa onların sorusunu şöyle cevaplamıştı: “Kalplerinizde sakinliği bulun ve kendinize ‘Babası’nın görevindeyken kimin sizleri İnsan Evladı’nı aramanız gerektiğine yönlendirdiğini’ bir sorun.” Tepelerdeki uzun arayışlarının detaylarını anlatmalarından sonra, İsa onlara şu ilave yönergede bulundu: “Sizler, yeni krallığın sırrını

kalplerinizde aramayı öğrenmelisiniz, tepelerde değil. Aramış olduğunuz şey hâlihazırda ruhlarınızda mevcuttu. Sizler gerçekten de benim kardeşlerimsiniz — sizlerin, benim tarafımdan kabul edilmenize gerek yoktu, sizler hâlihazırda krallığa aitsiniz, ve şimdi, yarın Celile’ye bizlerle birlikte gitmek için hazırlanarak, kalplerinizi serin tutun.” Yahya bunun sonrasında cüretkâr bir biçimde şu soruyu sormuştu: “Ancak, Üstünümüz, Yakup ve ben, tıpkı Andreas ve Şimon gibi mi yeni krallıkta senin birlikteliklerin olacağız?” Ve, İsa, ikisinin de omzuna bir elini koyarak, şunu söyledi: “Benim kardeşlerim, sizler hâlihazırda, bu diğerleri kabul edilmek için talepte bulunmadan önce bile, benimle birlikte krallığın ruhaniyeti içindeydiniz. Sizlerin, benim kardeşlerim, krallığa girmek için herhangi bir talepte bulunmanızın hiçbir gereği yok; sizler, en başından beri krallıkta benimle birliktesiniz. İnsanlar arasında, diğerleri sizlerin önüne geçebilir; ancak, kalbimde ben sizi aynı zamanda, bana bu ricada bulunmayı düşünmenizden önce bile, krallığın heyetlerinde saydım. Ve, çok iyi niyetli ancak kendinizin karar vermiş olduğu, kaybolmamış olan, birini arama görevine katılmak için yerlerinizden ayrılmamış olsanız bile, sizler, insanların arasında ilki olabiliydiniz. Gelecek krallıkta, endişenizin önünden gidecek olan bu şeyler hususunda dikkatli olun, bunun yerine her zaman kendinizi, cennet içinde bulunan Yaratıcı’nın iradesini gerçekleştirmekle ilgili kılın.”

137:1.7 (1525.4) Yakub ve Yahya, uyarıyı iyi bir incelikle ile almıştı; onlar artık bir daha Andreas ve Şimon’a dair kıskançlık duymamıştı. Ve, onlar, ertesi sabah Celile için ayrılmak amacıyla, iki birliktelik içindeki havari ile birlikte, hazırlanmışlardı. Bu günden itibaren, havari kavramı, İsa’nın

danışmanlarından oluşan kendisinin seçmiş olduğu aileden, daha sonra kendisini takip etmiş olan çok büyük çoğunluktaki inanan takipçileri ayırt etmek için kullanılmıştı.

^{137:1.8 (1525.5)} Bu akşamın geç saatlerinde, Yakub, Yahya, Andreas ve Şimon, Vaftizci Yahya ile konuşmak için bir araya gelmişlerdi; ve, yaşlı gözlerle ancak karları bir ses ile sadık Yehuda tanrı-elçisi, başta gelen iki takipçisini gelecek krallığın Celile Prensi'nin havarileri haline gelmek için serbest bıraktı.

2. Filip ve Nataniyel'i Seçiş

^{137:2.1 (1526.1)} M.S. 26.yılda, Şubat ayının 24'ünde, Pazar sabahı, İsa, Pella yakınındaki nehir kenarında Vaftizci Yahya'dan, beden içinde kendisini bir daha görmemek üzere, ayrıldı.

^{137:2.2 (1526.2)} İsa ve dört takipçi-havarisinin Celile için ayrıldığı, o gün, Yahya'nın takipçilerinin yerleşkesinde büyük bir kargaşa çıkmıştı. İlk büyük bölünme gerçekleşmek üzereydi. Bir gün önce, Yahya Andreas'a ve Üzeyir'e, İsa'nın kurtarıcı olduğuna dair olumlu duyurusunda bulunmuştu. Andreas İsa'yı takip etmeye karar vermişti; ancak, Üzeyir, şunu birlikteliklerine duyurarak, Nasıra'nın ılımlı marangozunu reddetmişti: "Tanrı-elçisi Danyal, İnsan Evladı'nın, güç ve büyük ihtişam içinde cennetin bulutlarından gelecek olduğunu duyurmaktadır. Bu Celileli marangoz, bu Kapernaumlu gemi ustası, Kurtarıcı olamaz. Tanrı'nın bu türden bir hediyesi Nasıra'dan gelebilir mi? Bu İsa, Yahya'nın bir akrabasıdır; ve, fazlasıyla iyi niyeti yüzünden öğretmenimiz yanılgı içine düşmüştür. Bırakınız bizler, bu sahte Mesih hakkında kayıtsız olalım." Yahya Üzeyir'i bu sözler için uyardığında, birçok takipçiyi kendisiyle birlikte çekmiş olup, doğuya hızla uzaklaşmıştı. Ve, bu

topluluk, Yahya'nın adına vaftizde bulunmaya devam edip, nihai olarak, Yahya'ya inanmış ama İsa'yı kabul etmeyi reddetmiş olanların bir mezhebini kurmuşlardı. Bu topluluğun kalıntılarından biri, bu güne kadar bile hala Mezopotamya'da varlığını sürdürmeye devam etmektedir.

137:2.3 (1526.3) Yahya'nın takipçileri arasında bu sıkıntı büyümekteyken, İsa ve dört takipçi-havarisi Celile'ye doğru iyice yol almışlardı. Nain üzerinden Nasıra'ya gitmek için Ürdün vadisini geçmeden önce, uzakta yolun üstünde, Betsaydalı Filip isminde birinin ve onun bir arkadaşının kendilerine yaklaşmakta olduğunu gördü. İsa öncesinden Filip'i tanımaktaydı; ve, o aynı zamanda, dört havarinin hepsi tarafından oldukça iyi bilinmekteydi. O arkadaşı Nataniyel ile birlikte, Tanrı'nın krallığının söylenen gelişi hakkında daha fazla şey öğrenmek amacıyla Pella'da Yahya'yı ziyaret etmek için yola çıkmış olup, İsa'yı selamlamaktan fazlasıyla mutlu olmuştu. Filip, Kapernaum'a ilk gelişinden beridir İsa'nın bir hayranıydı. Ancak, Celile'nin Kana kasabasında yaşamakta olan Nataniyel, İsa'yı tanımamaktaydı. Filip arkadaşlarını selamlamak için ileri atılmışken, Nataniyel, yol kenarında bir ağacın gölgesinde dinlenmeye çekilmişti.

137:2.4 (1526.4) Petrus Filip'i bir kenara çekip, hemen sonrasında, kendisini, Andreas'ı, Yakub'u ve Yahya'yı işaret ederek, hepsinin yeni krallıkta İsa'nın birliktelikleri haline gelmiş olduğunu açıklayıp, hizmet için Filip'in gönüllü olması hususunda güçlü bir biçimde ricada bulunmuştu. Filip bir çıkmaz içine düşmüştü. Ne yapması gerekirdi? Ürdün vadisi yakınındaki yol kenarında olarak — oracıkta, bir dakikalık öncül uyarıda dahi bulunmadan, bir yaşam sürecinin en büyük

öneme sahip sorusu olarak anında karar vermesi gereken vakit gelmişti. Bu süreç içinde o, Petrus, Andreas ve Yahya ile içten gerçekleşen bir konuşmada bulunurken, İsa Yakub’a, Celile boyunca ve oradan Kapernaum’a olan yolculuğun genel doğrultusunu göstermekteydi. Nihai olarak, Andreas Filip’e şu tavsiyede bulundu: “Neden Öğretmenimize sormuyorsun?”

137:2.5 (1526.5) Aniden Filip’e, İsa’nın gerçekten de büyük bir kişi, muhtemelen Mesih, olduğu düşüncesi doğmuş olup, bu hususta İsa’nın kararına sadık kalmaya karar verdi; ve, o, İsa’ya şu soruyu sorarak, doğrudan bir biçimde kendisine gitmişti: “Öğretmenim, Yahya’ya gitmek için aşağıya mı ineyim, yoksa seni takip eden arkadaşlarıma mı katılayım?” Ve, İsa şu cevabı verdi: “Beni takip et.” Filip, kendisinin Kurtarıycı’yı bulmuş olduğu bu güvence karşısında büyük heyecan duymuştu.

137:2.6 (1526.6) Filip bu aşamada; Vaftizci Yahya, gelmekte olan krallık, beklenen Mesih ile ilgili duymuş olduğu birçok şeyi aklında uzun uzadıya düşünen bir biçimde, geride hala dut ağacının altında beklemekte olan arkadaşı Nataniyel’e daha yeni vermiş olduğu kararın haberini ulaştırmak için çabucak bir şekilde gelmiş olduğu yere geri dönerken, topluluğa bulundukları yerde kalmaları için el işaretinde bulundu. Filip Nataniyel’in bu düşüncelerini şunu haykırarak bölmüştü: “Ben, kendisi hakkında Musa’nın ve tanrı-elçilerinin yazdığı ve Yahya’nın duyurmuş olduğu Kurtarıycı’yı buldum.” Nataniyel, kafasını kaldırıp, şunu sordu: “Nerden gelmekte bu öğretmen?” Ve, Filip cevap verdi: “O, yakın bir zaman içinde Kapernaum’da ikamet etmeye başlamış, marangoz, Yusuf’un oğlu olan Nasıralı İsa.” Ve, bunun sonrasında, bir ölçüde şaşkınlığa düşmüş olan Nataniyel şunu sordu: “Böyle herhangi

bir güzel şey Nasıra'dan çıkabilir mi?" Ancak, Filip, onun kolundan tutarak, "Gel ve gör" dedi.

^{137:2.7 (1527.1)} Filip Nataniyel'i, içten bir biçimde kuşku duymakta olanın yüzüne iyi gözlerle bakarak şunu söylemiş olan, İsa'nın yanına götürdü: "Kendisinde hiçbir aldatmaca olmayan bir samimi İsrailoğluna bak. Beni takip et." Ve, Filip'e dönen bir biçimde, Nataniyel şunu söyledi: "Sen haklısın. O gerçekten de insanların bir üstünü. Eğer o değere sahip isem, onu ben de takip edeceğim." Ve, İsa, tekrar şunu söyleyerek, Nataniyel'i başarıyla onayladı: "Beni takip et."

^{137:2.8 (1527.2)} İsa bu aşamada; belirli bir süredir kendisi tarafından bilinmekte olan bireylerden ve bir yabancından oluşan beş kişi olarak, yakın birlikteliklerinden meydana gelen gelecek birliğinin yarısını bir araya toplamıştı. Daha fazla gecikmeden onlar Ürdün vadisini geçmiş, ve, Nain köyü üzerinden geçerek, Nasıra'ya o akşamın geç saatlerinde ulaşmışlardı.

^{137:2.9 (1527.3)} Onların hepsi geceyi, İsa'nın çocukluk evinde Yusuf ile beraber geçirmişti. İsa'nın birliktelikleri; neden yeni buldukları öğretmenlerinin oldukça fazla bir biçimde, on emir ve diğer özlü sözler ve deyişler halinde evin etrafında bulunmaya devam etmiş olan kendi el yazısının her bir kalıntısını tamamiyle yok etmekle ilgilenme sebebini çok az anlayabilmişlerdi. Ancak, onun bu yaptığı şey toz veya kum üzerinde gerçekleştirilenlerin dışında olmak üzere — onu ilerleyen zamanlarda bir daha hiçbir şeyi yazmamış halde görmeleri gerçeğiyle birlikte, akıllarında büyük bir etki bırakmıştı.

3. Kapernaum'a olan Ziyaret

137:3.1 (1527.4) Bir sonraki gün İsa, Mecdel’de kardeşi Yude’yi görmek için durmuş bir biçimde, Kapernaum’daki annesine çabucak bir ziyarette bulunmaya hazırlanırken, tümü bu kasabanın başta gelen genç bir kızının düşününe davet edildiği için havarilerini Kana’ya göndermişti.

137:3.2 (1527.5) Nasıra’dan ayrılmadan önce, İsa’nın yeni birliktelikleri Yusuf’a ve İsa’nın ailesinin diğer üyelerine, daha yakın geçmişte gerçekleşmiş olan muhteşem olaylardan bahsetmişler ve İsa’nın uzun-zamandır beklenen kurtarıcı oluşuna dair özgür düşüncelerini ifade etmişlerdi. Ve, İsa’nın ailesinin bu üyeleri bu konu üzerinde tekrar konuşmuş olup, Yusuf, “Belki de, son kertede, Annemiz haklıydı — belki de bizim garip ağabeyimiz gelecek olan kraldır” demişti.

137:3.3 (1527.6) Yude, İsa’nın vaftizinde oradaydı; ve, kardeşi Yakub ile birlikte, İsa’nın yeryüzü üzerindeki görevinin güçlü bir inananı haline gelmişti. Her ne kadar hem Yakub hem de Yude, ağabeylerinin görevinin doğasına dair fazlasıyla kafa karışıklığı içinde bulunmuş olsalar da, anneleri, İsa’ya dair, Davud’un oğlu halinde Mesih olarak öncül umutlarının hepsini yeniden dirilmişti; ve, o evlatlarının, İsrail’in kurtarıcısı olarak ağabeylerine inanç beslemelerini teşvik etmişti.

137:3.4 (1527.7) İsa Kapernaum’a Pazartesi gecesi varmıştı; ancak, o, Yakub ve annesinin yaşadığı yer olan kendi evine gitmemişti; o doğrudan bir biçimde Zübeyde’nin evine gitmişti. Kapernaum’daki arkadaşlarının tümü kendisinde büyük ve hoş bir değişim görmüşlerdi. Bir kez daha o, Nasıra’daki öncül yıllarında olduğu gibi, göreceli olarak gülec ve daha kendisinde görülmüştü. Vaftizinden önceki yıllarda ve onun hemen öncesindeki ve hemen sonrasındaki inziva süreçlerinde o,

gittikçe ciddi ve bağımsız hale gelmişti. Bu aşamada o arkadaşlarının hepsi tarafından, tam da kendi eski kişiliği olarak görünmüştü. Ona, eskisinde olmayan bir ihtişam ve yüceltilmiş bir özellik gelmişti; ancak, o, bir kez daha rahat ve neşeliydi.

137:3.5 (1528.1) Meryem, bu beklenti karşısında büyük heyecan duymuştu. O, Cebrail'in vermiş olduğu sözün yerine getirilmeye yaklaşmakta olduğu öngörmekteydi. O, Filistin'in tamamının yakın bir zaman içinde, Museviler'in doğa-ötesi kralı olarak oğlunun mucizevî açığa çıkarılışı karşısında hayretler içinde kalacağını ve ne yapacağını bilmez duruma düşeceğini beklemekteydi. Ancak, annesinin, Yakub'un, Yude'nin ve Zübeyde'nin sormuş olduğu birçok sorunun tamamına İsa, yalnızca gülümseyerek şu cevabı vermişti: “Burada bir süre daha kalmak benim için daha iyi olacak; cennette olan Babamın iradesini yerine getirmek zorundayım.”

137:3.6 (1527.9) Bir sonraki gün, Salı günü, hepsi, ertesi gün gerçekleşecek olan Naomi'nin düğünü için Kana'ya hareket etti. Ve, İsa'nın tekrarlamış olduğu, “Yaratıcı'nın saati gelene kadar” kendisi hakkında hiç kimseye herhangi bir şey söylememelerine dair uyarılarına rağmen, onlar, Kurtarıcı'yı bulmuş olduklarına dair haberleri etrafa sessiz bir biçimde yaymada ısrar ettiler. Onların her biri kendinden emin bir biçimde; İsa'nın Mesihsel yönetim gücünü, Kana'da yaklaşan düğünde üstlenmeye resmi bir biçimde başlayacağını, ve bunun büyük bir güçle ve ulvi bir ihtişamla gerçekleştireceğini beklemekteydi. Onlar, vaftiziyle gerçekleşmiş olan şeyler hakkında kendilerine söylenenleri hatırlamışlardı; ve, onlar, İsa'nın yeryüzü üzerindeki gelecek gidişatının, doğa-ötesi

nitelikteki harikalar ve mucizevî gösterilerin artan dışavurumlarıyla nitelenecek oluşuna inanmışlardı. Bunun uyarınca, şehrin çevresindeki herkes Naomi ve Nathan'ın oğlu Yohab'ın evlilik ziyafeti için Kana'da bir araya gelmeye hazırlanmaktaydı.

^{137:3.7 (1527.10)} Meryem senelerdir hiç bu kadar neşeli olmamıştı. O Kana'ya, evladının tacı giyişini gözlemleyecek olarak kraliçe anne edasıyla seyahat etmişti. On üç yaşından beri, İsa'nın aile ve arkadaşları kendisini; bu kadar rahat ve mutlu, bu denli etkileyici bir biçimde duygudaş halde birlikteliklerinin istek ve arzuları karşısında bu kadar düşünceli ve anlayışlı görmemişlerdi. Ve, onların hepsi, küçük topluluklar halinde, kendileri arasında, bir sonraki aşamada ne gerçekleşeceğini merak eden bir biçimde fısıldaşmaktaydı. Bu garip kişi şimdi ne yapacaktı? O, gelen krallığın ihtişamını nasıl başlatacaktı? Ve, onların tümü, İsrailin Tanrısı'nın kudret ve gücünün açığa çıkarılışını görmek için hazır halde bulundukları düşüncesiyle büyük heyecana kapılmışlardı.

4. Kana'daki Düğün

^{137:4.1 (1528.4)} Çarşamba günü öğlen vakti, düğün ziyafetine çağırılmış olan sayıdan dört katından daha fazlası olmak üzere, yaklaşık olarak bin kadar ziyaretçi Kana'ya varmıştı. Düğünleri Çarşamba günü kutlamak bir Musevi âdetiydi, ve düğün için davetiyeler bir ay öncesinden dışarıya gönderilmişti. Öğleden öncesi ve öğleden sonrasının erken saatleri etkinlik, bir düğünden çok İsa için verilmiş bir kamu kabul töreni görünümündeydi. Herkes, bu neredeyse meşhur haldeki Celileliyi selamlamak istemişti; ve, o, genç ve yaşlı, Musevi ve Musevi-olmayan, herkese karşı olabilecek en üst

düzeyde içtenlik içinde davranmaktaydı. Ve, herkes, İsa öncül evlilik yürüyüşünün başında bulunmaya razı olduğunda, büyük sevinç duymuştu.

137:4.2 (1528.5) İsa bu aşamada, tamamiyle; kendi insan mevcudiyeti, kutsal-mevcudiyet-öncesi niteliği, ve, kendisinin bir araya gelmiş, veya diğer bir değişle bütünleşmiş, insan ve kutsal doğalarının düzeyine dair öz bilince sahip haldeydi. Kusursuz bir soğukkanlılıkla, bir anda insan rolünü oynayabilir, ya da doğrudan bir biçimde, kutsal doğanın kişilik ayrıcalıklarını üstlenebilirdi.

137:4.3 (1528.6) Gün ilerledikçe, İsa artan bir biçimde, insanların kendisinden bir harikada bulunmasını beklemekte olduğunun bilincine varmıştı; daha da özel bir biçimde, ailesi ve altı takipçi-havarisi kendisinden, hayretler içinde bırakıcı veya doğa-üstü nitelikteki bir dışavurumla yaklaşmakta olan krallığının duyurusunu yerinde bir biçimde yapmasını beklemekteydiler.

137:4.4 (1529.1) Öğleden sonrasının ilk saatlerinde Meryem Yakub'u çağırmıştı; ve, beraberce onlar İsa'ya, düğün törenleriyle ilişkili olarak hangi saatte ve hangi noktada kendisini “doğa-ötesi biri” olarak dışa vurmaya tasarlamakta olduğunu bilgilendirecek ölçüde ikisiyle sırrını paylaşabilmesini soracak kadar cüretkâr bir yaklaşımda bulunmuşlardı. Onlar İsa'ya bu hususlardan bahseder bahsetmez, onun kendisine has derin hoşnutsuzluğuna neden olduklarını görmüşlerdi. O sadece şunu söylemişti: “Eğer beni derinden seviyorsanız, ben cennet içindeki Babam'ın iradesi için beklerken benimle birlikte vakit geçirmeye istekli olun.” Ancak, uyarısının inceliği yüz ifadesinde saklıydı.

137:4.5 (1529.2) Annesinin bu hareketi, insan İsa için büyük bir hayal kırıklığı olmuştu; o, kendi sahip olduğu kutsallığın dışsal belli bir gösterimine kendisini serbest bırakışına dair annesinin cezbedici önerisine vermiş olduğu karşılıkla fazlasıyla ciddileşmişti. Bu tam da, oldukça yakın bir süre önce tepelerde inzivaya çekildiğinde yapmamaya karar vermiş olduğu şeylerden bir tanesiydi. Birkaç saat boyunca Meryem fazlasıyla üzüntülü haldeydi. O Yakub’a: “Ben onu anlayamıyorum; bütün bunlar ne anlama geliyor ki? Onun tuhaf davranışının hiç sonu yok mu?” Yakub ve Yude annesini teselli etmeye çalışırken, İsa bir saatlik yalnızlık için ortalıktan çekildi. Ancak, o topluluğa geri dönmüş olup, bir kez daha rahat ve neşeliydi.

137:4.6 (1529.3) Evlilik, sessizlik içinde herkesin bir şey bekler haldeki bir süreciyle ilerlemişti; ancak, törenin tamamı sonlanmış ve onurlandırılmış misafirden tek bir kelime olarak tek bir hareket gerçekleşmemişti. Bunun sonrasında, Yahya tarafından “Kurtarıcı” olarak duyurulmuş, marangoz ve gemi ustası hakkında, muhtemelen akşam evlilik yemeğinde gerçekleşecek biçimde, akşam etkinlikleri süresince kendisini açığa çıkaracağının fısıltıları dolaşmıştı. Ancak, bu türden bir gösteriye dair beklentilerin tümü, kesin bir biçimde; İsa, akşam olan düğün yemeğinden tam önce kendilerini toplayıp, büyük içtenlikle şunu söylediğinde, altı takipçi-havarisinin akıllarından silinmişti: “Benim buraya, meraklı olanları tatmin veya şüphe duymakta olanları ikna için bir harikayı gerçekleştirmeye gelmiş olduğumu düşünmeyin. Bunun yerine, bizler, cennet içindeki Babamızın iradesi üzerine beklemekteyiz.” Ancak, Meryem ve diğerleri, İsa’yı birlikteliklerine danışırken gördüklerinde, akıllarında,

olağanüstü bir şeyin gerçekleşecek olacağına tamamen ikna olmuşlardı. Ve, onların tümü, akşam düğün yemeğinin ve iyi şölen birlikteliğinin tadını çıkarmak için sofraya oturmuştu.

137:4.7 (1529.4) Damat tarafının babası, evlilik ziyafetine çağırılmış davetlilerin tümü için bolca şarap tedarik etmiş haldeydi; ancak, oğlunun evliliğinin, Mesihsel kurtarıcı olarak İsa'nın beklenen dışavurumu ile oldukça yakın bir biçimde ilişkilendirilmiş bir etkinlik olacağını nasıl bilebilecekti? O, davetlileri arasında bulunan hatırı sayılır Celileli'nin onurlandırışına sahip olmaktan çok mutlu olmuştu; ancak, akşam yemeği sona ermeden önce hizmetliler ona, şarabın bitmekte olduğuna dair rahatsız edici haberi getirmişti. Resmi akşam yemeği bittiğinde ve davetliler bahçede gezinirken, damat tarafının annesi Meryem'e, ellerinde bulunan şarabın tükendiği sırrını paylaşmıştı. Ve, Meryem kendisine güvenen bir biçimde şunu söylemişti. “Sen hiç üzülme — Ben oğlumla konuşacağım. O bizlere yardım edecek.” Ve, böylece Meryem, tam da bir kaç saat önce kendisine yöneltilmiş uyarıya rağmen, konuşma hakkında kendinde görmüştü.

137:4.8 (1529.5) Geçmiş birçok yıllık bir süreç boyunca, Meryem her zaman İsa'ya, Nasıra'daki ev yaşamlarının her buhranında yardım bakmıştı ki, bu seferde onu düşünmüş olması kendisi için oldukça doğal bir durumdu. Ancak, bu geleceğe dair arzulara sahip olan anne, bu durumda en büyük oğluna başvurmada başka diğer güdülere sahipti. İsa bahçenin bir köşesinde tek başına dururken, annesi, şunu söyleyerek kendisine yaklaşmıştı: “Oğlum, onların şarabı bitmiş.” Ve, İsa şu cevabı vermişti: “Benim güzel annem, bunun benle ne ilgisi var?” Meryem: “Ama, ben, senin vaktinin gelmiş olduğuna

inanıyorum; bize yardım edemez misin?” İsa cevap olarak: “Tekrar duyuruyorum, ben bu türden şeyleri yapmak için gelmedim. Niçin beni bu hususlarla tekrar zorlamaktasın?” Ve, bunun sonrasında, gözyaşları içinde kendisini tutamamış halde, Meryem şunu ondan derinden bir biçimde talep etti: “Ama, oğlum, ben onlara senin bizlere yardım edeceğinin sözünü verdim; benim için lütfen bir şey yapamaz mısın?” Ve, bunun sonrasında İsa şöyle konuştu: “Anne, bu türden sözlerde bulunmakta senin ne işin olabilir ki? Böyle bir şeyi bir daha yapmamaya dikkat et. Bizler her şeyde, cennet içindeki Yaratıcı’nın iradesini beklemeliyiz.”

137:4.9 (1530.1) İsa’nın annesi Meryem yıkılmıştı; neye uğradığını şaşırmış hale gelmişti! O İsa’nın önünde, yüzünden yaşlar boşalır halde, hareketsiz halde dururken, İsa’nın insan kalbine, bedende kendisini dünyaya getirmiş olan kadın için merhamet hâkim olmuştu; ve, ileri doğru eğilen bir biçimde İsa, şunu söyleyerek, elini nazikçe Meryem’in başına koymuştu: “Ama, ama işte, Meryem Anne, benim görünüşte sert olan sözlerime kederlenme, zira birçok sefer sana söylememiş miydim ki, ben sadece cennetsel Babamın iradesini gerçekleştirmek için geldim? Eğer Babamın iradesinin bir parçası olsaydı, senin benden rica ettiğin şeyi olabilecek en derin memnuniyetle yerine getirirdim — ” ve, İsa sözünü yarıda bıraktı, konuşmaya çekince gösterdi. Meryem, bir şeyin gerçekleşmekte olduğunu hisseder göründü. Ayağa kalktı, kollarını İsa’nın boynuna doladı ve onu öptü; ve, hizmetçilerin bulunduğu bölgeye aceleyle gidip, şunu söyledi: “Oğlum ne derse, onu yapın.” Ancak, İsa, hiçbir şey söylemedi. O bu aşamada, hâlihazırda çok fazla şey söylemiş olduğunun — veya diğer bir deyişle arzu eder bir biçimde düşünmüş olduğunun — farkına varmıştı.

137:4.10 (1530.2) Meryem sevinçten dans etmekteydi. O, şarabın nasıl elde edileceğini bilmiyordu; ancak kendinden emin bir biçimde en büyük oğlunu, yönetim yetkisini ortaya koyan bir biçimde öne çıkmaya cüret etmeye ve mevkisini duyurup ve Mesihsel gücünü sergilemeye nihai bir şekilde ikna etmiş olduğuna inanmaktaydı. Ve, orada bulunan herkesin tamamıyla bilgiden noksan olduğu, belirli evren güçlerinin ve kişiliklerinin mevcudiyeti ve ilişkilemi nedeniyle, Meryem, hayal kırıklığına uğramayacaktı. Meryem'in arzu ettiği ve Tanrı-insanı olan İsa'nın insansı ve duygudaş bir biçimde istediği şarap gelmekteydi.

137:4.11 (1530.3) El altına yakın bir yerde, her biri yaklaşık olarak yetmiş beş litre alan, su ile dolu altı büyük taş testi durmaktaydı. Bu su, düğün kutlamalarının nihai arıma törenlerinde daha sonra kullanma amacıyla orada bulundurulmuştu. Bu büyük taş kaplarının yakınında, annesinin yoğun emirleri altındaki, hizmetlilerin yaratmış olduğu hengâme İsa'nın ilgisini oraya yöneltti; ve, oraya doğru gidince, İsa onların, sürahi dolusu miktarlarla bu kaplardan şarap çekmekte olduklarını gözlemledi.

137:4.12 (1530.4) Neyin gerçekleşmekte olduğu İsa'nın aklında kademeli bir biçimde açıklığa kavuşmaktaydı. Kana'daki evlilik ziyafetinde mevcut olan kişilerin tümü içinde İsa, en fazla şaşırmış olanıydı. Diğerleri, onun bir harikayı gerçekleştirmesini beklemiş haldeydi; ancak, bu, tam da onun gerçekleştirilmemesini amaçlamış olduğu bir şeydi. Ve, bunun sonrasında, İnsan Evladı, Kişileşmiş Düşünce Düzenleyicisi'nin tepelerdeki uyarısını hatırladı. O Düzenleyici'nin; zamandan bağımsızlığına olan yaratan

ayrıcalığında kendisini hiçbir gücün veya kişiliğin mahrum bırakamama yetisine dair nasıl uyarmış olduğunun üzerinden aklında bir kez daha geçti. Bu olayda, güç dönüştürücüleri, yarı-ölümlüler, ve tüm diğer gerekli kişilikler su ve diğer gerekli elementlerin yakınında bir araya gelmişti; ve, Kâinat Yaratan Egemeni'nin ifade edilmiş arzusu karşısında, *şarabın* anlık olarak ortaya çıkışı kaçınılmaz bir biçimde gerçekleşecekti. Ve, bu gerçekleşim; Kişileşmiş Düzenleyici'nin, Evlat'ın arzusunun yerine getirilişinin hiçbir biçimde Yaratıcı'nın iradesine karşı gelmediğine işaret etmesiyle, daha da kesinlik kazanmıştı.

137:4.13 (1530.5) Ancak, bu, hiçbir açıdan bir mucize değildi. Doğanın hiçbir kanunu değişikliğe uğratılmamış, ortadan kaldırılmamış veya onun ötesine dahi geçilmemişti. Şarabın oluşturulması için gerekli olan kimyasal elementlerin göksel düzlemde bir araya gelişi ile ilişkili *zamanın* kısaltılmasından başka hiçbir şey gerçekleşmemişti. Kana'da bu olayda, Yaratan'a ait birimler şarabı; zamandan bağımsız olarak ve gerekli olan kimyasal içeriklerin mekânda bir araya getirilişine dair insan-ötesindeki birimler üzerindeki müdahalenin etkisi altında gerçekleşmesi *dışında*, tıpkı olağan doğal süreçle meydana getirildiği yapmışlardı.

137:4.14 (1531.1) Buna ilaveten, bu, tarafınızdan adlandırıldığı şekliyle mucizenin yerine getirilişinin Cennet Yaratıcısı'nın iradesine tezat nitelikte bulunmadığı barizdi; aksi takdirde bu gerçekleşmezdi, çünkü, İsa her şeyde kendisini, hâlihazırda Yaratıcı'nın iradesine tabi kılmış konumdaydı.

137:4.15 (1531.2) Hizmetçiler bu yeni şarabı çekip, “şölenin hâkimi” olan, sağdıca götürmüşlerdi; ve, o bu şarabı tattığında, şunu

söylemek için, damadı çağırmıştı: “İyi şarabı ilk önce çıkarmak, ve davetliler iyiden iyiye sarhoş olduğunda, alt kalite üzümlerden olan şarabı getirmek adettir; ama, sen, en iyi şarabı şölenin sonuna kadar beklettin.”

^{137:4,16 (1531.3)} Meryem ve İsa’nın takipçileri, İsa’nın bilinçli bir biçimde gerçekleştirmiş olduğunu düşündükleri varsayılan mucize karşısında büyük keyif duymuşlardı; ancak, İsa, bahçenin ıssız bir köşesine çekilip, küçük birkaç dakika boyunca ciddi düşünceye dalmıştı. O nihai bir biçimde gerçekleşmiş olan şeyin; kendi kişisel denetiminin ötesinde bulunduğu, ve, Babası’nın iradesine tezat olmayarak, her koşulda kaçınılmaz olduğuna karar vermişti. İnsanlara geri döndüğünde, onlar kendisini korkuyla karışık saygıyla karşılamıştı; onların tümü kendisine, Mesih olarak inanmıştı. Ancak, İsa; yalnızca, kısa bir süre önce istemeden görmüş oldukları olağandışı olay nedeniyle kendisine inanmakta olduklarını bilerek, ciddi bir biçimde şaşkınlık içerisine düşmüştü. Tekrar İsa, bir süreliğine, her şeyi en başından düşünebilmesi için binanın tepesine çekilmişti.

^{137:4,17 (1531.4)} İsa bu aşamada; anlayışa ve acımaya kendisini serbest bırakışının, bu türden tekrarlanacak olaylardan sorumlu hale gelmesini engellemek için sürekli tetikte olması gerektiğini bütüncül bir biçimde kavramıştı. Yine de, İnsan Evladı beden içindeki fani yaşamına nihai bir biçimde elveda etmeden önce, bu türden birçok benzer olay ortaya çıkmıştı.

5. Kapernaum’a Geri Dönüş

^{137:5,1 (1531.5)} Her ne kadar ziyaretçilerin çoğu, bir tam hafta süren düğün etkinlikleri için burada kalmaya devam etmiş olsa da,

İsa ve — Yakub, Yahya, Andreas, Petrus, Filip ve Nataniyel olarak — onun yeni seçmiş olduğu takipçi-havarileri, hiç kimseye elveda etmeden ayrılan bir biçimde, ertesi sabah oldukça erken vakit Kapernaum için yola çıkmışlardı. Kana’da bulunan İsa’nın ailesi ve tüm arkadaşları, onun oldukça anlık bir biçimde kendilerinden ayrılmış olmaları nedeniyle fazlasıyla mutsuz olmuşlardı; ve, İsa’nın en küçük erkek kardeşi, Yude onu aramaya koyulmuştu. İsa ve onun havarileri doğrudan bir biçimde, Bethsayda’da bulunan Zübeyde’nin evine gitmişlerdi. Bu yolculukta, İsa; yeni seçmiş olduğu birliktelikleri ile gelen krallığın önemine dair birçok şeyden bahsetmiş olup, onların özellikle, suyun şaraba dönüşünden hiçbir biçimde bahsetmemeleri konusunda uyarmıştı. O aynı zamanda, gelecekteki emeklerinde Seforis ve Tiberya şehirlerinden kaçınmalarını tavsiye etmişti.

^{137:5.2 (1531.6)} Bu akşam yemekten sonra, Zübeyde ve Salome’nin bu evinde, İsa’nın yeryüzü sürecinin tümü içinde en önemli görüşmelerden bir tanesi düzenlenmişti. Bu buluşmada yalnızca altı havari mevcuttu; Yude, onlar dağılmaya yakın varmıştı. Bu altı seçilmiş kişi Kana’dan Bethsayda’ya, sanki havada yürüyerek seyahat etmişlerdi. Onlar bir şeyler bekler halde capcanlı olup, İnsan Evladı’nın yakın birliktelikleri halinde seçilmiş olduklarının düşüncesiyle büyük heyecan içindeydiler. Ancak, İsa; kim olduğunu, ve yeryüzü üzerindeki görevinin ne olacağını, ve bu görevin muhtemel bir biçimde nasıl sona ereceğini, kesin bir biçimde ifade etmeye koyulduğunda, onlar neye uğradıklarını şaşırmıştı. Onlar, İsa’nın kendisine ne söylediğini kavrayamamışlardı. Konuşacak kelime bulamamaktaydılar; Petrus bile tarif edilemez düzeyde yıkılmıştı. Yalnızca derin düşünceye sahip

Andreas, İsa'nın tavsiye cümlelerine cevapta bulunmaya cüret etmişti. İsa, onların iletisini kavramadıklarını anladığında, Musevi Mesih'e dair düşüncelerinin oldukça bütüncül bir biçimde sabitleşmiş olduğunu gördüğünde, onları dinlenmeye göndermiş olup, bu arada da kardeşi Yude ile yürümüş ve onunla konuşmuştu. Ve, Yude İsa'ya elveda ettiğinde, güçlü hislerle birlikte ona şunu söylemişti: “Benim baba-ağabeyim, ben seni hiçbir zaman anlamadım. Senin, annemin bizlere öğretmiş olduğu kişi olup olmadığını kesin bir biçimde bilmiyorum; ve, ben, bu gelen krallığı bütüncül bir biçimde kavramamaktayım; ancak, kesin bir biçimde, senin Tanrı'nın kudretli bir insanı olduğunu biliyorum. Ben Ürdün nehrindeki sesi duydum, ve ben, her kim olursan ol sana inanlardan bir tanesiyim.” Ve, o bu sözleri söylediğinde, Mecdel'deki kendi evinin yolunu tutan bir biçimde, ayrılmıştı.

^{137:5.3 (1532.1)} O gece İsa uyumamıştı. Gece kıyafetleri üstünde, bir sonraki günün sabahına kadar göl kıyısında düşünerek, düşünerek oturmuştu. Derin düşüncenin bu gecesinin uzun saatleri içinde, İsa, takipçilerinin kendisini uzun süredir beklenmekte olan Mesih'den başka bir ışık altında görmelerini hiçbir zaman sağlayamayacağını kesin bir biçimde kavramaya başlamıştı. En sonunda o, Musa'nın tahminini yerine getirme ve Museviler'in aramakta olduğu biri olma dışında krallığa dair iletisini hayata geçirmek için başka hiçbir yolun olmadığını farkına varmıştı. Son kertede, her ne kadar Davudsal bir Mesih değilse de, İsa gerçekten de, eskinin kâhinlerinin daha ruhsal akılda bulunanlarına ait kehanetsel ifadelerin yerine geliyordu. Bir daha o, kendisinin Mesih olduğunu bütünüyle reddetmedi. Bu karmaşık durumun nihai çözümlenişini Yaratıcı'nın iradesinin gerçekleşmesine bırakmaya karar verdi.

137:5.4 (1532.2) Ertesi sabah İsa, kahvaltıda arkadaşlarına katıldı; ancak, onlar neşesiz bir topluluktu. İsa onlarla sohbet etmiş, ve yemeğin sonunda kendilerini etrafında toplayıp şunu söylemişti: “Buralarda bir süre boyunca vakit geçirmemiz Babamın iradesidir. Sizler Yahya’nın, krallığın zemini hazırlamak için gelmiş olduğunu duydunuz; bu nedenle, bizlere, Yahya’nın duyurusunun tamamlanışını beklemek düşmektedir. İnsan Evladı’nın öncüsü görevini tamamladığında, bizler, krallığın iyi haberlerini duyurmaya başlayacağız.” O havarilerine, balıkçı ağlarına geri dönmeleri için yönlendirmişken, kendisi, konuşacak olduğu sinagogda ertesi gün kendilerini göreğinin sözünü veren ve Şabat öğleden sonrası kendileri ile bir görüşme düzenleyen bir biçimde, Zübeyde ile birlikte gemi atölyesinin yolunu tutmaya hazırlandı.

6. Bir Şabat Gününde Yaşanılanlar

137:6.1 (1532.3) Vaftizinden sonra İsa’nın kamu önüne ilk çıkışı, M.S. 26.yılda, Mart ayının 2’sinde, Şabat günü Kapernaum’da gerçekleşmişti. Sinagog, binadan taşacak kadar kalabalıktı. Ürdün nehrindeki vaftiz hikâyesi bu aşamada, su ve şaraba dair Kana’dan gelen taze haberlerle derinleşmişti. İsa altı havarisine, onurlandırılmış yerleri vererek, beden içindeki kardeşleri olan Yakub ve Yude’nin yanına oturtturmuştu. Önceki akşam Yakub ile birlikte Kapernaum’dan geri dönmüş halde, annesi de, sinagogun kadın bölümünde oturan bir biçimde, oradaydı. Katılanların tamamı tetikteydi; onlar, kendilerine o gün konuşacak olan kişinin doğasına ve yönetim gücüne uyacak bir kanıttaki, doğa-ötesindeki gücün belli bir görülmemiş dışavurumunu seyretmeyi beklemekteydi. Ancak, onlar hayal kırıklığına uğrayacaklardı.

137:6.2 (1532.4) İsa ayağa kalktığında, sinagogun yöneticisi kendisine Yazıtların kâğıt metnini verdi; ve, o, Tanrı-elçisi İşaya'dan şu metni okudu: “Şöyle söyler Koruyucu: ‘Gökyüzü benim tahtım, ve yeryüzü benim ayaklığım. Nerede benim için inşa etmiş olduğunuz ev? Hem, nerede benim ikamet edeceğim yerleşke? Tüm bunların hepsini benim ellerim yaptı’ der Koruyucu. ‘Ancak, bu insana bakacağım, fakir olan ve günahkâr bir ruhaniyetteki, ve sözümde titreyen ona bile.’ Titremekte ve korkmakta olan sen, Koruyucu’nun şu sözünü duy: ‘Benim ismim yüzünden kardeşlerin senden nefret etti ve seni dışladı.’ Ancak, Tanrı’yı yüceltin. O sizlere neşe içinde görünmeli, ve tüm diğerleri bundan utanmalı. Şehirden bir ses, tapınaktan bir ses, Koruyucu’dan bir ses şunu söyler: ‘O kadın doğum sancısı çekmeden, onu dünya getirdi; ona acı gelmeden, bir insan çocuğunu doğurdu.’ Kim böyle bir şey duydu? Yeryüzü bir günde mi oluşturulur? Veya, bir millet bir sefer de mi dünyaya getirilir? Ancak, şöyle söyler Koruyucu: “Görün, ben barışı bir nehir gibi uzatacağım, ve Musevi-olmayanların bile ihtişamı akan bir ırmak gibi olacak. Annesi bir kişiye nasıl huzur verirse, ben de size öyle huzur vereceğim. Ve, siz, Kudüs’de bile huzuru bulacaksınız. Ve, siz, bu şeyleri gördüğünüzde, kalbiniz mutlulukla dolacak.”

137:6.3 (1533.1) O bu okumayı tamamladığında, İsa kâğıt metni onun koruyucusuna verdi. Oturmadan önce, o yalın bir biçimde şunu söyledi: “Sabırlı olun, sizler Tanrı’nın ihtişamını göreceksiniz; bu, benimle birlikte bekleyerek vakit geçiren ve böylece cennet içindeki Babamın iradesini gerçekleştirmeyi öğrenen herkes için böyledir.” Ve, insanlar, tüm bunların ne anlama geldiğini merak eden bir biçimde, evlerinin yolunu tutmuşlardı.

137:6.4 (1533.2) O öğleden sonrası İsa ve takipçileri, Yakub ve Yude ile birlikte, bir tekneye binip, İsa gelmekte olan krallık hakkında onlarla konuşurken demir attıkları yer olan kıyıdan biraz uzakta yavaşlamışlardı. Ve, onlar bu konuşmayı, Perşembe akşamından daha fazla anlamışlardı.

137:6.5 (1533.3) İsa onlara, “krallık vakti gelinceye” kadar olağan sorumluluklarını yeniden üstlenmelerinin yönergesinde bulundu. Ve, onları teşvik etmek için, tekne atölyesinde düzenli bir biçimde çalışmaya geri dönerek bir örnek oluşturdu. Gelecek görevleri için çalışma ve hazırlanmada her akşam üç saat harcamaları gerektiğinin açıklanışında, İsa ilave olarak şunları söyledi: “Hepimiz, Yaratıcı sizleri çağırmamı rica edene kadar buralarda bulunmaya devam edeceğiz. Her biriniz aşına olduğunu işlere sanki hiçbir şey olmamış gibi geri dönmek zorundasınız. Hiç kimseye benden bahsetmeyin, ve benim krallığımın gürültü veya ilgi çekici şeylerle gelmeyeceğini hatırlayın; ama, benim krallığım gerçekte, Babamın iradesinin kalplerinizde ve krallığın heyetlerinde size katılmak için çağrılacakların kalplerinde gerçekleştirmiş olacağı büyük değişimle gelmek zorundadır. Sizler şimdi benim arkadaşlarımsınız; ben sizlere güvenmekte ve sizleri derinden sevmekteyim; sizler yakın bir süre içinde benim kişisel birlikteliklerim haline geleceksiniz. Sabırlı olun, nazik olun. Her zaman Yaratıcı’nın iradesine tabi olun. Kendinizi, krallığın çağrısı için hazırlayın. Babamın hizmetinde büyük neşeyi deneyimlemek olurken, sizler aynı zamanda da sıkıntılar için hazırlanmalısınız; zira, ben sizleri, sadece, birçok zorluktan geçerek çoğu kişinin krallığa girecek olacağı hususunda uyarıyorum. Ancak, krallığı bulmuş olanlara mesele gelince, onların neşeleri bütüncül olup, yeryüzünün tümünün

takdis edilmişleri olarak adlandırılacaklardır. Ancak, gerçekleşmeyecek hayallere kapılmayın; dünya benim sözlerimde bocalayacak. Siz bile, benim arkadaşlarım, kafası karışmış akıllarınız için neyi açıklığa kavuşturmakta olduğumu bütüncül bir biçimde algılamıyorsunuz. Yanlış anlaşılma olmasın; bizler, işaretleri arayan bir nesile emek vermek yola koyulmuş bulunmaktayız. Onlar harikaları gerçekleştirmeyi, Babam tarafından gönderilmiş olduğumun kanıtı olarak talep edecekler; ve, onlar, Babam'ın derin sevgisinin açığa çıkarılışında görevimin asli niteliklerinin farkına varmada yavaş olacaklar.”

137:6.6 (1533.4) O akşam, karaya geri döndüklerinde, kendi yollarına ayrılmadan önce, İsa, suyun kenarında duran bir biçimde, şöyle dua etti: “Babacığım, kuşkularına rağmen, şimdi bile bana inanmakta olan bu küçük topluluk için teşekkür ediyorum. Ve, onlar için, ben kendimi senin iradeni gerçekleştirmeye adayacağım. Ve, şimdi isterim ki, tıpkı senin ve benim bir olduğumuz gibi, onlar da bir olmayı öğrensinler.”

7. Dört Aylık Hazırlanış

137:7.1 (1533.5) Mart, Nisan, Mayıs ve Haziran olarak — dört uzun ay boyunca, bu bekleyerek vakit geçirme dönemi sürdü; İsa bu altı birlikteliği ve kendi öz kardeşi Yakub ile, yüzden fazla, her ne kadar güleç ve neşeli olsa da, uzun ve samimi oturum düzenledi. Ailesindeki hastalık nedeniyle, Yude nadiren bu derslere katılabiliyordu. İsa'nın kardeşi, Yakub, ona olan inancını kaybetmemişti; ancak, erteleyiş ve eylemsizliğin bu ayları boyunca, Meryem, neredeyse tamamen oğlundan ümidi kesmişti. Onun, Kana'da o çok yüksek seviyelere çıkmış olan, inancı bu aşamada, yeni en düşük düzeylerini görmüştü. O

yalnızca, oldukça fazla bir biçimde tekrar etmekte olduğu şu serzenişini çıkar yol olarak görmekteydi: “Ben onu anlayamıyorum; bütün bunların ne anlama geldiğini çözemiyorum.” Ancak, Yakub’un eşi, Meryem’in cesaretini arttırmak için fazlasıyla şeyde bulunmuştu.

137:7.2 (1534.1) Bu dört ay boyunca, biri beden içindeki kendi öz kardeşi olmak üzere, bu yeni inanan, İsa ile tanışık olmaya başlamakta idi; onlar, bu Tanrı-insanı ile birlikte yaşama düşüncesine alışmaya başlamakta idi. Her ne kadar kendisi Haham olarak çağırılsalar da, onlar kendisinden korkmamaları gerektiğini öğrenmekteydi. İsa, onlar arasında kendi kutsallığı karşısında ürkmeyecekleri bir biçimde yaşamaya kendisini yetkin kılmış kişiliğin benzersiz büyüklüğüne sahipti. Onlar gerçekten de, fani bedeninin sureti içinde vücutlaşmış Tanrı olarak, “Tanrı ile arkadaş olmayı” kolay bulmaktaydı. Bu bekleyiş süreci ciddi bir biçimde, inananların bütün topluluğunu sınıamıştı. Mucizevî hiçbir şey, mutlak bir biçimde hiçbir şey, yaşanmamıştı. Gün be gün onlar olağan işlerine gitmişken, her gece İsa’nın dizinin dibinde oturmuşlardı. Ve, onlar, kendisinin benzersiz kişiliği ve her takip eden akşam konuşmuş olduğu incelikli sözlerle bir arada tutulmuşlardı.

137:7.3 (1534.2) Bekleyişin ve öğretimin bu dönemi özellikle Şimon Petrus için zordu. O tekrar eden bir biçimde İsa’yı; Yahya Yehuda’da duyurusuna devam ederken, Celile’de krallığı duyurmayı başlatması için ikna etmeyi amaçlamıştı. Ancak, İsa’nın Petrus’a olan cevabı her zaman şöyle olmuştu: “Sabırlı ol, Şimon. İlerleme kaydet. Yaratıcı çağırdığında, bizler hiçbir zaman haddinden fazla hazır olamayız.” Ve, Andreas Şimonu ara ara, kendisinin daha olgun ve felsefî tavsiyesi ile

yatıştırırdı. Andreas, İsa'nın insani doğallığından devasa bir biçimde etkilenmişti. O hiçbir zaman, Tanrı'ya bu kadar yakın bir konumda yaşayan birinin o kadar arkadaşçı ve insanları düşünen nitelikte bulunması üzerine düşünmeden sıkılmamıştı.

^{137:7.4 (1534.3)} Bu bütün süreç boyunca, İsa, sinagogda yalnızca iki sefer konuşmuştu. Bekleyişin bu birçok haftası sona erdiğinde, vaftizine ve Kana'daki şaraba dair anlatıların tonu küçülmeye başlamış haldeydi. Ve, İsa, bu süreç boyunca görünür hiçbir mucizenin gerçekleşmemesine dikkat etti. Ancak, her ne kadar onlar oldukça sessiz bir biçimde Bethsayda'da yaşamış olsalar da, İsa'nın garip eylemleri; karşılığında, kendisinin kim olduğundan emin olmak hafiyelerini göndermiş olan Hirodes Antipa'ya taşınmıştı. Ancak, Hirodes, daha çok Yahya'nın duyurusundan endişe duymaktaydı. O, emekleri Kapernaum'da oldukça sessizce devam etmiş olan İsa'ya düşmansı bir biçimde müdahale etmemeye karar verdi.

^{137:7.5 (1534.4)} Bu bekleyiş sürecinde, İsa birlikteliklerine, Filistin'in çeşitli dini topluluklarına ve siyasi partilerine karşı onların tutumlarının nasıl olması gerektiğini öğretmeyi amaçlamıştı. İsa'nın sözleri her zaman, “Biz onların hepsini kazanmayı arzuluyoruz, ama bizler onların hiçbirine ait değiliz” olmuştu.

^{137:7.6 (1534.5)} Bir arada tutulduğunda, kâtipler ve hahamlar Ferisiler olarak adlandırılmaktaydı. Onlar kendilerini “birliktelikler” şeklinde çağırmaktaydılar. Birçok açıdan onlar; yalnızca, Danyal olarak daha sonraki bir tanrı-elçisi tarafından bahsedilmiş bir inanç-savı biçiminde ölünün yeniden dirilişi gibi, İbrani yazıtlarında açık bir biçimde bulunmayan birçok öğretiyi almış olarak, Museviler arasında ilerleyici bir topluluktu.

137:7.7 (1534.6) Sadukiler; din adamlığı kurumundan meydana gelmiş olup, belirli düzeyde varlıklı olan Museviler’idi. Onlar, kanunun uygulanışının detaylarında bu türden katıcılar değillerdi. Ferisiler ve Sadukiler gerçekten de, mezheplerden ziyade, dini partilerdi.

137:7.8 (1534.7) Esseniler; şartları belirli açılardan Ferisiler’inkilerden daha talepkar olan, Makabi isyanı sürecinde ortaya çıkmış bir biçimde, gerçek bir dini mezhepti. Onlar; birçok Ferisi inancı ve uygulamalarını almış, manastırlarda bir kardeşlik olarak yaşamış, evlilikten uzak durmuş ve her şeye ortak bir biçimde sahip olmuştu. Onlar, melekler hakkındaki öğretilerde uzmanlaşmıştı.

137:7.9 (1535.1) Köktenciler, ateşli Musevi vatanseverlerden oluşmuş bir topluluktu. Onlar, Roma boyunduruğunun esaretinden kurtulmak için verilen mücadelede her türlü yolun mubah olduğunu önermişlerdi.

137:7.10 (1535.2) Hirodesçiler, Hirodes hanedanının bir yeniden kuruluşuyla doğrudan Roma yönetiminden özgürleşmeyi önermişlerdi.

137:7.11 (1535.3) Filistin’in tam ortasında, Musevi öğretilerine oldukça benzer görüşlere sahip olmalarına rağmen, “Museviler’in hiçbir alakalarının olmadığı” Samiriler yaşamıştı.

137:7.12 (1535.4) Küçük Nazari kardeşliğini de içine alan bir biçimde, bu partiler ve mezheplerin tümü, Mesih’in belli bir zaman zarfında gelişine inanmıştı. Onların hepsi, bir milli kurtarıcıyı aramışlardı. Ancak, İsa, kendisi ve takipçilerinin, bu düşünce

ve uygulama okullarının herhangi biriyle ortaklık kuran konuma gelmeyeceğini kesin bir biçimde ortaya koymada oldukça açık ve netti. İnsan Evladı, ne bir Nazari ne de bir Esseni olacaktı.

^{137:7.13 (1535.5)} Her ne kadar İsa daha sonra, havarilerin, Yahya'nın yapmış olduğu gibi, müjdeyi duyurmaya ve inananlara öğretimde bulunmaya koyulmalarını emretmişse de, o vurgusunu, “cennetin krallığının iyi haberlerini”nin duyurusunda yapmıştı. O her seferinde birlikteliklerine, “derin sevgiyi, merhameti ve anlayışı” açığa çıkarmaları zorunluluğunun altını çizmişti. O öncül bir biçimde takipçilerine, cennetin krallığının, insanların kalplerinde Tanrı'nın tahta çıkışı ile ilgili olan bir ruhsal deneyim olduğu öğretmişti.

^{137:7.14 (1535.6)} Ve, onlar böylece, etkin kamu duyurusuna adım atmadan önce bekleyerek vakit geçirirlerken, İsa ve bu yedi kişi, her haftanın iki akşamını sinagogda İbrani yazıtlarının çalışarak geçirmişti. Daha sonraki yıllarda, yoğun kamu çalışmasının süreçlerinden sonra, havariler bu dört ayı, Üstün ile birlikteliklerinin tümü içinde en kıymetli ve en yararlı olanı şeklinde görmüşlerdi. İsa bu kişilere, anlayabilecekleri her şeyi öğretmişti. O, kendilerine haddinden fazla öğretmenin hatasında bulunmamıştı. O, kavrama yetilerinin çok fazlasıyla ötesinde bulunan gerçekliğin sunumuyla kafa karışıklığına neden olmamıştı.

8. Krallık Üzerine Verilmiş olan Vaaz

^{137:8.1 (1535.7)} Haziran ayının 22'sinde, Şabat günü, ilk duyuru gezilerine çıkmadan önce ve Yahya'nın hapsedilişinden

yaklaşık olarak on gün sonra, İsa, Kapernaum’a havarilerini getirişinden beri ikinci kez sinagogun vaaz kürsünde bulunmuştu.

137:8.2 (1535.8) “Krallık” üzerine olan bu vaazın verilişinden birkaç gün önce, İsa gemi atölyesinde çalışırken, Petrus kendisine, İsa’nın tutuklanışının haberini getirmişti. İsa aletlerini bir kez daha tezgâha koymuş, iş elbisesini çıkarmış, ve Petrus’a şunu söylemişti: “Yaratıcı’nın vakti geldi. Haydi hep beraber, krallığın müjdesini duyurmak için hazırlanalım.”

137:8.3 (1535.9) İsa marangoz tezgâhındaki son işini, M.S. 26.yılda, Haziran ayının 18’nde, bu Salı günü gerçekleştirmişti. Petrus, öğleden sonrasının ortalarında atölyeden çabucak ayrılmış olup, birlikteliklerinin hepsini bir araya toplamıştı; ve, onları kıyıda bir küçük bir ağaç topluluğunda bırakıp, İsa’yı bulmak için ayrılmıştı. Ancak, Petrus İsa’yı bulamamıştı; zira, Üstün, dua etmek için başka bir ağaç topluluğuna gitmişti. Ve, onlar İsa’yı, kendisi Zübeyde’nin evine geri dönüp, yiyecek istediği o geç akşama kadar görmemişti. Ertesi gün İsa kardeşi Yakub’u, yaklaşmakta olan Şabat günü için sinagogda konuşma ayrıcalığı talep etmek amacıyla göndermişti. Ve, sinagogun yöneticisi, İsa’nın bir kez daha ayini yönetmeye gönüllü olmasından fazlasıyla mutluluk duymuştu.

137:8.4 (1536.1) İsa, kamu sürecinin doğrudan bir biçimde arzu edilmiş çabası olarak Tanrı’nın krallığı üzerinde bu çok önemli vaazı vermeden önce, Yazıtlar’dan şu metinleri okumuştı: “Sizler bana, bir kutsal insan topluluğu olarak, din-adamlarının bir krallığı olacaksınız. Yahveh bizlerin yargıcı, Yahveh bizlerin yasa koyucusu, Yahveh bizlerin kralıdır; o bizleri koruyacaktır. Yahveh benim kralım ve benim Tanrım’dır. O,

tüm yeryüzünün üzerinde büyük bir kraldır. Derin sevgi dolu iyilik, bu krallıkta İsrail'in üzerinedir. Koruyucu'nun ihtişamı kutsansın, çünkü o bizim Kralımız'dır.”

137:8.5 (1536.2) Okumayı bitirdiğinde, İsa şunu söyledi:

137:8.6 (1536.3) “Ben, Yaratıcı'nın krallığının oluşumunu duyurmak için geldim. Ve, bu krallık, zengin ve fakir olan, özgür ve esaret altındaki, Musevi ve Musevi-olmayanların ibadet eden ruhlarını içine alacaktır; zira, Babam, hiçbir biçimde kişileri ayırmaz; onun derin sevgisi ve merhameti herkes üzerinedir.

137:8.7 (1536.4) “Cennet içindeki Yaratıcı, insanların akıllarında ikamet etmek için kendi ruhaniyetini göndermektedir; ve, ben yeryüzü üzerindeki görevimi tamamladığımda, benzer bir biçimde Gerçekliğin Ruhaniyeti her bedenin üzerine yağdırılmış olacak. Ve, Babamın Ruhaniyeti ve Gerçekliğin Ruhaniyeti sizleri, ruhsal anlayışa ve kutsal doğruluğa ait gelen krallığının bir parçası kılacak. Benim krallığım bu dünyaya ait değildir. İnsan Evladı, bir gücün tahtının veya bir dünyasal ihtişamın krallığının kuruluşu için savaşlarda orduları yönlendirmeyecektir. Benim krallığım geldiğinde sizler İnsan Evladını, sonsuza kadar süren Yaratıcı'nın açığa çıkarılışı niteliğindeki Barışın Prensi olarak tanıyacaksınız. Bu dünyanın çocukları, bu dünyanın krallıklarının oluşumu ve genişlemesi için savaşmaktadır; ancak, benim takipçilerim cennetin krallığına, ahlaki kararlarıyla ve ruhaniyet zaferleri ile gireceklerdir; ve, onlar bir kez bu krallığın içine girdiklerinde, neşeyi, doğruluğu ve ebedi yaşamı bulacaklardır.

137:8.8 (1536.5) “İlk önce, krallığa girmeyi arzulamış olanlar, ve böylece Babamın gibi karakterin bir soyluluğunu amaç

edinmeye başlayanlar, yakın bir zaman içinde ihtiyaç duyulan her şeyi ellerinde bulunduracaklardır. Ancak, size şunu tüm içtenliğimle söylüyorum: Krallığa, küçük bir çocuğun inancı ve güven duyan bağlılığı ile girmeyi amaçlamadığınız müddetçe, hiçbir biçimde buraya kabul alamazsınız.

137:8.9 (1536.6) “Krallık burada veya krallık orada gibi şeyler söyleyerek sizlere gelenlere aldanmayın; zira, Babamın krallığı, görülebilen ve maddi şeylerle ilgili değildir. Ve, bu krallık, şu an içinde bile aranızdadır; zira, Tanrı’nın ruhaniyetinin insan ruhuna öğretimde bulunduğu ve onu yönlendirdiği yerde, hâlihazırda cennetin krallığı bulunmaktadır. Ve, Tanrı’nın bu krallığı, Kutsal Ruhaniyet’deki doğruluk, barış ve neşedir.

137:8.10 (1536.7) “Yahya gerçekten de sizleri, tövbenizin simgesi ve günahlarınızın bağışlanması için vaftiz etmiştir; ancak, cennetsel krallığa girdiğinizde, sizler, Kutsal Ruhaniyet ile vaftiz edileceksiniz.

137:8.11 (1536.8) “Babamın krallığında, ne Museviler, ne de Musevi olmayanlar bulunacak, yalnızca hizmet vasıtasıyla kusursuzluğu arayanlar olacak; zira, şunu duyuruyorum ki, Babamın krallığında çok iyi bireyler olacaklar, ilk önce herkese hizmet eder hale gelmek zorundadırlar. Eğer sizler akranlarınıza hizmet etmeye gönüllüyseniz, tıpkı, yaratılmışın suretinde hizmet ederek, onun krallığı içinde Babam ile yakın bir zaman içinde oturacağım gibi, benim krallığımda benimle bir oturmalısınız.

137:8.12 (1536.9) “Bu yeni krallık, bir tarlanın iyi toprağında büyüyen bir tohum gibidir. O bütüncül meyveye birden erişmemektedir.

İnsan ruhunda krallığın oluşumu ile, krallığın, sonsuza kadar sürecek doğruluğun ve ebedi kurtuluşun bütüncül meyvesine doğru olgunlaştığı an arasında belirli bir zaman zarfı geçmektedir.

137:8.13 (1536.10) “Ve, sizlere duyurmakta olduğum bu krallık, gücün ve bolluğun bir hükümdarlığı değildir. Cennetin krallığı, bir et veya içki hususu değildir; bunun yerine o, cennette olan Babam için kusursuz hale gelmiş hizmette, ilerleyen doğruluğun ve artan neşenin bir yaşamıdır. Baba dünyasının çocuklarına, “Sizlerin nihai olarak kusursuz, tıpkı benim gibi kusursuz olmanız benim iradem değil midir?” demedi mi?

137:8.14 (1537.1) “Ben, krallığın iyi haberlerini duyurmak için geldim. Bu krallığa girecek olanların ağır yüklerine yenileri eklemek için gelmedim. Ben yeni ve daha iyi yolu duyuruyorum; ve, gelmekte olan krallığa girmeye yetkin olanlar memnuniyetle, kutsal huzuru deneyimleyeceklerdir. Ve, cennetin krallığına girmek için ödeyeceğiniz her türlü bedelden bağımsız olarak, dünyanın şeylerinde size ne mal olduysa, bu dünya içinde, ve gelecek ebedi yaşamın çağında, neşe ve ruhsal ilerleyişin kat be katını alacaksınız.

137:8.15 (1537.2) “Yaratıcı’nın krallığına giriş orduların ilerleyişini, bu dünyanın yıkılmış krallıklarını, esaret boyunduruğundan kurtuluşu beklememektedir. Cennetin krallığı yakındadır; ve, oraya girenlerin hepsi, cömert bağımsızlığı ve neşeli kurtuluşu bulacaktır.

137:8.16 (1537.3) “Bu krallık, sonsuza kadar sürecek bir egemenliktir. Krallığa girenler, Babam’a yükseleceklerdir; onlar kesin bir biçimde, Cennet içinde onun ihtişamının sağ koluna

erişeceklerdir. Ve, cennetin krallığına girmiş olan herkes, Tanrı'nın evlatları haline geleceklerdir; ve, gelecek çağda böylece onlar, Yaratıcı'ya yükseleceklerdir. Ve, ben, doğru hale gelecek kişileri çağırmak için değil, günahkârları ve kutsal kusursuzluğun doğruluğu için açlık ve susuzluk duymakta olan herkesi çağırmak için geldim.

137:8.17 (1537.4) “Yahya, krallığa sizleri hazırlamak amacıyla tövbeyi duyurarak geldi; şimdi ben size, cennetin krallığına girmenin bedeli olarak, Tanrı'nın hediyesi niteliğindeki inancı duyurmak için geldim. Eğer siz, yalnızca, Babamın sizi sonsuz bir sevgi ile derinden sevdiğine inanacak olursanız, bunun sonrasında sizler, Tanrı'nın krallığı içinde olacaksınız.”

137:8.18 (1537.5) İsa böyle konuştuğundan sonra, oturdu. Onu duymuş olan herkes, sözleri karşısında hayretler içinde kaldı. Onun takipçileri şaşkınlık içerisindeydiler. Ancak, insanlar, bu Tanrı-insanının dudaklarından iyi haberleri almaya hazır değillerdi. Onu duymuş olanların yaklaşık olarak üçte biri, İsa'nın iletisine, onu bütünüyle kavrayamamış olsalar da inanmışlardı; yaklaşık olarak başka üçte biri, kalplerinde, beklenen krallığın bu türden tamamiyle ruhsal olan bir kavramsallaşmasını reddetmeye hazırlanırken, geride kalan üçte biri ise, birçoğu onun gerçekten de “kendini kaybetmiş olduğuna” inanan bir biçimde, İsa'nın öğretisini kavrayamamıştı.

138. Makale

Krallığın İleticileri'nin Eğitimi

138:0.1 (1538.1) “Krallık” üzerine olan vaazın duyuruluşundan sonra İsa o öğleden sonrası altı havarisini toplayıp, Celile Denizi çevresinde ve onun yakınındaki şehirleri ziyaret etme

tasarımlarını açığa çıkarmaya başladı. Kardeşleri Yakub ve Yude, bu görüşmeye çağrılmadıkları için oldukça kırılmışlardı. Bu vakte kadar onlar kendilerini, İsa'nın çok yakın birlikteliklerinden oluşan küçük topluğa ait olarak görmüşlerdi. Ancak, İsa hiçbir yakın akrabasını, krallığın havarisel yöneticilerinden oluşan bu birliğin üyeliğine almamaya karar vermişti. Tam da Kana'daki deneyiminden beri annesinden olan gözle görülen uzaklığıyla beraber, seçilmiş birkaç kişi arasına Yakub ve Yude'yi dâhil etmedeki bu bekleneni yerine getirmeme, İsa ve ailesi arasında sürekli genişlemekte olan bir uçurumun başlangıç noktasını oluşturmuştu. Bu durum, onların neredeyse kendisini reddedişine kadar varmış bir biçimde — kendisinin kamu hizmeti boyuna devam etmişti; ve, bu farklılıklar, ölümüne ve yeniden dirilişine kadar bütünüyle giderilememişti. Annesi sürekli bir biçimde, dalgalanan düzeylerdeki inançla ve umutla, ve hayal kırıklığının, alçalmanın ve ümitsizliğin yoğunlaşmış duyguları arasında gidip gidip gelmekteydi. En gençleri olarak, yalnızca Ruth, baba-kardeşine hiç ayrılmadan sadık kalmaya devam etmişti.

^{138:0.2 (1538.2)} Yeniden dirilişe kadar İsa'nın tüm ailesi, onun hizmetine çok az ilgi duymuştu. Eğer bir tanrı-elçisi, kendi öz ülkesi dışında onurdan yoksun değilse, o, kendi öz ailesi dışında da anlayış ve takdirden yoksun değildi.

1. Son Yönergeler

^{138:1.1 (1538.3)} M.S. 26.yılda, Haziran ayının 23'ünde, Pazar günü, İsa, altılıya nihai yönergelerini aktardı. O kendilerine, ikili topluluklar halinde, krallığın iyi haberlerini öğretmelerini yönlendirdi. O kendilerine vaftizde bulunmayı yasaklamış olup, kamuya doğrudan bir biçimde duyuru yapmaya karşı

tavsiye etmişti. O konuşmasına devam ederek; daha sonra kendilerinin kamu karşısında duyuruda bulunmalarına izin vereceğini, ama bir süreliğine, ve birçok nedenden olayı, kendilerinin akran insanlarıyla kişisel olarak iletişimde bulunmalarının işlevsel deneyimini elde etmelerini arzuladığını açıklamıştı. İsa onların ilk gezisinin, tamamıyla kendilerinin *kişisel çalışmalarından* bir tanesi olmasını amaçlamıştı. Her ne kadar İsa'nın yapmış olduğu bu duyuru, havariler için hayal kırıklığına yakın bir nitelik taşımış olsa da, yine de onlar, en azından kısmi bir biçimde, krallığın duyurusunun bu şekilde başlamasına dair İsa'nın nedenini görmüştü; ve, onlar olumlu hislerle ve kendinden emin isteklilikle yola çıkmışlardı. O havarileri; Yakub ve Yahya Kıresa'ya, Andreas ve Petrus Kapernaum'a giderken, Filip ve Nataniyel'in Tariça'ya hareket ettiği biçimde, ikili topluluklar halinde göndermişti.

^{138:1.2 (1538.4)} Onlar bu ilk iki haftalık hizmetlerine başlamalarından önce, İsa onlara, ayrılışından sonra krallık çalışmasına devam etmek için on iki havari toplamayı arzuladığını duyurmuş olup, her birine, havarilerin tasarlanmış birliğine üyelik için kendisinin kazanmış olduğu ilk kişiler arasından bir kişiyi seçmelerinin yetkisini vermişti. Yahya cüretkâr bir biçimde söz alıp, şunu sormuştu: “Ama, Üstünümüz, bu altı kişi aramıza gelip, Ürdün nehrinden beri seninle birlikte olan, krallık için bizlerin ilk emeği nitelikteki, bu geziye hazırlanmak için öğretilerin hepsini duymuş olan bizler ile her şeyi eşit bir biçimde mi paylaşacak?” Ve, İsa bunu şu şekilde cevapladı: “Evet, Yahya, sizlerin seçtiği kişiler bizler ile bir bütün olacak, ve sen onlara, tıpkı benim sana öğretmiş olduğum gibi, krallık

ile ilgili her şeyi öğreteceksin.” Böyle konuştuktan sonra, İsa onlardan ayrılmıştı.

138:1.3 (1539.1) Altılı; İsa’nın, her birinin yeni bir havari bulmasına dair yönergesi üzerinde görüş alış verişinde birçok şeyi ifade edene kadar, görevlerine gitmek için ayrılmamışlardı. Andreas’ın tavsiyesi nihai olarak üstün geldi, ve onlar, emeklerini vermek için hareket ettiler. Özü itibarıyla Andreas şunu söylemişti: “Üstün haklı; bu görevin üstesinden gelebilmek için biz çok az kişiyiz. Daha fazla öğretmene ihtiyaç var, ve Üstün, bu altı havariyi seçme görevini bizlere emanet etmesi bakımından, bizlere çok fazlasıyla güvendiğini gösterdi.” Bu sabah, onlar görevlerine gitmek için ayrılırlarken, her birinin kalbinde örtülü bir parça derin üzüntü bulunmaktaydı. Onlar, İsa’yı özleyecek olduklarını bilmekteydi; ve, korkularının ve ürkekliklerinin yanı sıra, bu, cennetin krallığının başlangıcı için hayal etmiş oldukları resim değildi.

138:1.4 (1539.2) Altılının, iki haftalığına emeklerinde bulunması ve onun ardından bir görüşme için Zübeyde’nin evine geri dönmeleri düzenlenmişti. Bu arada, İsa, Yusuf, Şimon ve bu bölgedeki ailesinin diğer üyelerini ziyaret etmek için Nasıra’ya uğramıştı. İsa, Babasının iradesini gerçekleştirmeye olan adanmışlığı ile tutarlı bir biçimde, ailesinin güvenini ve şefkatini elinde bulundurmak için insani bir biçimde mümkün olan her şeyi yapmıştı. Bu hususta, o bütün sorumluluğunu yerine getirip, ondan da fazlasını gerçekleştirmişti.

138:1.5 (1539.3) Altılı görevde iken, İsa, bu aşamada hapiste bulunan, Yahya’yı fazlasıyla düşünmekteydi. Onu serbest bırakmak için potansiyel güçlerini kullanmak kendisini cezbeden büyük bir

şeydi; ancak, bir kez daha, “Yaratıcı’nın iradesini beklemekle” kendisini sınırlandırdı.

2. Diğer Altılıyı Seçiş

^{138:2.1 (1539.4)} Altılının ilk ileti-yayma gezisi, çok dikkate değer bir biçimde başarılıydı. Onların tümü, insanlarla doğrudan ve kişisel iletimde bulunmayan büyük değerini keşfetmişlerdi. Onlar İsa’ya, dinin başlı başına ve bütünüyle bir *kışisel deneyim* olayı olduğunun daha bütüncül bir biçimde farkına vararak geri dönmüşlerdi. Onlar, olağan insanların dini tesellinin ve ruhsal neşenin kelimelerini duymaya nasıl aç olduklarını hissetmeye başlamışlardı. İsa etrafında toplandıklarında, onların hepsi, birden konuşmaya başlama arzusu duymuştu; ancak, Andreas yetkiyi ele almış, her birini teker teker çağırmıştı; ve, onlar, resmi raporlarını Üstün’e aktarmış ve yeni altı havari için adaylarını kendisine sunmuştu.

^{138:2.2 (1539.5)} İsa, her kişi yeni havari görevleri için kendi terciğini sunduktan sonra, tüm diğerlerine adaylar için oy kullanmalarını istedi; böylece, yeni havarilerin altısı da, eski altılının tümü tarafından resmi bir biçimde kabul edilmiş oldu. Bunun sonrasında İsa, bu adayların hepsini ziyaret edip, kendilerine hizmet görevi vereceğini duyurdu.

^{138:2.3 (1539.6)} Yeni seçilmiş havariler şu kişilerdi:

^{138:2.4 (1539.7)} 1. *Matta Levi*, Batanea sınırlarının yakınında olmak üzere, şehrin tam da doğusunda görevini gerçekleştirmiş olan, Kapernaumlu vergi toplayıcısı. O, Andreas tarafından seçilmişti.

138:2.5 (1539.8) 2. *Tomas Didymus*, Tariçalı bir balıkçı ve bir zamanlar Gadara'da marangozluk ve taş ustalığı yapmış kişi. O, Filip tarafından seçilmişti.

138:2.6 (1539.9) 3. *Yakub Alpheus*, Keresalı bir balıkçı ve çiftçi, Yakub Zübeyde tarafından seçilmişti.

138:2.7 (1539.10) 4. *Yudas Alpheus*, kendisi de bir balıkçı olan, Yakub Alpheus'un ikiz kardeşi, Yahya Zübeyde tarafından seçilmişti.

138:2.8 (1540.1) 5. *Şimon Zelotes*, İsa'nın havarilerine katılmak için bırakmış olduğu bir makam olarak, Köktenciler'in vatansever örgütünde yüksek bir sorumluydu. Köktenciler'e katılmadan önce, Şimon bir tüccardı. O, Petrus tarafından seçilmişti.

138:2.9 (1540.2) 6. Yudas İscariot, Eriha'da yaşayan varlıklı Musevi ebeveynlerinin tek oğluydu. O, Vaftizci Yahya'ya bağlı hale gelmiş olup, Saduki ebeveynleri kendisini evlatlıktan reddetmişti. O, İsa'nın havarileri kendisini bulduğunda bu yörelerde iş aramaktaydı; ve, başlıca mali konularda olan deneyimi nedeniyle, Nataniyel kendisini, düzeylerine katılmak için davet etmişti. Yudas İscariot, on iki havari arasında Yehuda'dan olan tek kişiydi.

138:2.10 (1540.3) İsa bir bütün günü, onların sorularına cevap vererek ve raporlarının detaylarını dinleyerek bu ilk altılı ile geçirmişti; zira, onlar, anlatacak birçok ilgi çekici ve yararlı deneyime sahipti. Onlar bu aşamada; daha doğrudan ve görünür kamu çalışmalarını uygulamaya geçirmeden önce, Üstün'ün kendilerini, sessiz ve kişisel bir biçimde emek vermeye göndermesinin bilgeliğini görmektelerdi.

3. Matta ve Şimon'un Görevlendirilişİ

138:3.1 (1540.4) Bir sonraki gün İsa ve altılı, vergi toplayıcısı, Matta'yı davet etmeye gitti. Matta, işlerini tamamlayıp, görevi ilgili tüm hususları kardeşine devretmeye hazır bir halde, kendilerini beklemekteydi. Onlar vergi binasına yaklaştıklarında, Andreas, Matta'nın yüzüne bakan bir biçimde "Beni takip et" demiş olan İsa ile birlikte öne çıktı. Ve, o yerinden kalktı ve kendi evine İsa ve havarilerle birlikte gitti.

138:3.2 (1540.5) Matta İsa'ya, o akşam için düzenlemiş olduğu büyük bir yemekten söz etmişti; en azından o, bu türden bir akşam yemeğini, eğer İsa onaylarsa ve bu yemeğin onur konuğu olmaya rıza gösterirse, ailesi ve arkadaşlarına vermeyi arzulamıştı. Ve, İsa, onayını başıyla göstermişti. Petrus bunun sonrasında Matta'yı kenara çekip, Şimon isimli birini havarilere katılmak için davet etmiş bulunduğunu söylemiş ve Şimon'un da aynı zamanda bu şölene çağırılmasına dair kendisinin rızasını almıştı.

138:3.3 (1540.6) Matta'nın evinde bir öğlen yemeğinden sonra, onların hepsi Petrus ile birlikte, bu aşamada yeğeni tarafından idare edilmekteki, ona ait eski ticaret yerinde kendisini bulmuş oldukları, Köktenci Şimon'u davet etmeye gitti. Petrus İsa'yı Şimon'a götürdüğünde, Üstün ateşli vatanseveri selamlamış olup, ona yalnızca "Beni takip et" dedi.

138:3.4 (1540.7) Onların hepsi, akşam yemeği vaktine kadar siyaset ve din hakkında fazlasıyla konuşmuş oldukları yer olan, Matta'nın evine geri dönmüştü. Levi ailesi uzun bir süredir, ticaret ve vergi toplama işleriyle iç içe haldeydi; bu nedenle, Matta tarafından bahse konu verilmiş resmi yemeğe davet edenlerin

çoğu, Ferisilerce “Romalı vergiciler ve günahkârlar olarak” adlandırılırdı.

138:3.5 (1540.8) Bu zamanlarda, bu türden bir yemek-davet töreni önemli bir birey için düzenlendiğinde, ilgi duyan kişilerin hepsinin; ana yemeğin başındaki davetlileri gözlemlemek ve onur konuklarının kişisel sohbetlerini ve kalabalığa verdiği konuşmalarını gözlemlemek için yemek odasında dolaşmaları adetti. Bunun uyarınca, Kapernaum Ferisileri’nin büyük bir kısmı bu olayda, bu olağandışı toplumsal buluşmada İsa’nın davranışını gözlemlemek için hazır haldelerdi.

138:3.6 (1540.9) Akşam yemeği ilerledikçe, yemek davetlilerinin neşesi, yaşamdan memnuniyetin doruk noktasına ulaştı; ve, herkes o kadar muhteşem bir vakit geçirmekteydi ki, gözlemler haldeki Ferisiler, kalplerinde, İsa’nın, bu türden rahat ve tasasız olaya katılımını eleştirmeye başlamıştı. Daha sonra bu akşam, onların konuşmalarda bulunduğu süreçte, Ferisiler içinde daha art niyetli bulunan biri Petrus’a, şunu söyleyerek, İsa’nın davranışını eleştirmişti: “Nasıl cüretle siz; o vergiciler ve günahkârlarla yemek yerken, ve böylece kendi mevcudiyetinin, kaygısız keyif çatmanın bu türden sahnelerinin bir parçası olmasına izin verirken, bu kişinin doğru olduğunun öğretiminde bulunuyorsunuz.” Petrus bu eleştiriye, toplanmış bu insanlara yapmış olduğu veda takdisinden önce İsa’ya fısıldamıştı. İsa konuşmaya başladığında, şunu söylemişti: “Bu akşam buraya, Matta ve Şimon’un bizlerin birlikteliğine kabulü için gelişinizde, sizlerin rahatlığınızı ve sosyal neşenizi görmekten mutluluk duymaktayım; ancak, sizler, daha da fazla neşelenmelisiniz, çünkü birçoklarınız, içinde cennetin krallığının iyi şeylerini daha bolluk içerisinde memnuniyetle

deneyimleyeceğiniz yer olan, ruhaniyetin gelmekte olan krallığına giriş hakkı elde edeceksiniz. Ve, bu arkadaşları mutlu etmek amacıyla buraya geldiğim için kalplerinde beni eleştirir halde bulunmakta olanlara; toplumsal olarak ezilmişlere neşeyi ve ahlaki esirlere ruhsal özgürlüğü duyurmak için buraya gelmiş olduğumu söylememe izin verin. Sağlıklı olanların değil, hasta olanların bir doktora ihtiyaç duyduğunu sizlere hatırlatmak zorunda mıyım? Ben, doğruyu değil, günahkârları çağırmak için geldim.”

138:3.7 (1541.1) Ve, bu, tüm Musevi cemiyeti için tuhaf bir sahneydi; bu tuhaflığa neden olan şey, doğru karaktere ve soylu hislere sahip olan bir kişiyi, hiçbir kısıtlama olmadan ve neşe içerisinde, olağan insanlarla, ve hatta vergicilerin ve iyi bilinen günahkârların din tanımayan ve her koşulda arzularını tatmin etmeyi amaçlayan bir kalabalığıyla karışır halde görmektir. Şimon Zelotes, Matta’nın evindeki bu kalabalığa bir konuşmada bulunmayı arzulamaktaydı; ancak, Andreas, İsa’nın gelen krallığın Köktenci hareket ile karıştırılmamasını istediğini bilen bir biçimde, kamuya karşı herhangi bir yorumda bulunmadan kaçınmasında onun ikna etmişti.

138:3.8 (1541.2) İsa ve havariler, o gece Matta’nın evinde kalmaya devam etmişti; ve, insanlar evlerine giderken, yalnızca tek bir şeyden bahsetmekteydiler: İsa’nın iyiliği ve dostluğu.

4. İkizlerin Görevlendirilişi

138:4.1 (1541.3) Ertesi sabah, dokuzu da tekne ile; Yakub ve Yahya Zübeyde’nin adayları halindeki, Alpheus’un Yakub ve Yudas isimli iki evladı olan bir sonraki iki havarinin resmi görevlendirilişini yerine getirmek için Kıresa’ya gitmişlerdi.

Balıkçı ikizleri İsa ve onun havarilerini beklemekte olup, bu nedenle kıyıda hazır haldelerdi. Yakub Zübeyde Üstün'ü Kıresa balıkçılarına sundu; ve, İsa, dikkatli bir biçimde onların gözlerinin içine bakarak, başını sallayıp, “Beni takip edin” dedi.

^{138:4.2 (1541.4)} Beraber geçirmiş oldukları o öğleden sonrası, İsa bütüncül bir biçimde kendilerine, şölen etkinliklerine katılımları hususunda yönergelerde bulunmuştu; ve, o, sözlerini şunu söyleyerek tamamladı: “İnsanların hepsi benim kardeşlerimdir. Cennetteki Babam, bizlerin yaratmış olduğu hiçbir yaratılmışı hor görmemektedir. Cennetin krallığı, erkek ve kadınların tümüne açıktır. Hiçbir kişi, buraya giriş hakkı kazanmayı arzulayan aç bir ruhun yüzüne bağışlamanın kapısını kapatamaz. Bizler, krallığı duymayı arzulayan herkes ile yemek sofrasına oturacağız. Cennetteki Babamız aşağıya, insanlara doğru bakarken, onların hepsi eş düzeyde görünür. Bu nedenle; Ferisi veya günahkâr, Saduki veya vergici, Romalı veya Musevi, zengin veya fakir, özgür veya esir, hiçbir kimseyle aynı ekmeği paylaşmayı reddetmeyin. Krallığın kapısı, gerçeği bilmeyi ve Tanrı'yı bulmayı arzulayan herkes için ardına kadar açıktır.”

^{138:4.3 (1541.5)} Alpheus'un evinde sade bir akşam yemeğindeki o gece, ikiz kardeşler havarisel aileye kabul edildi. Akşamın ilerleyen saatlerinde, İsa havarilerine, temiz olmayan ruhaniyetlerin kökeni, doğası ve nihai sonu ile ilişkili ilk derslerini vermişti; ancak, onlar, İsa'nın kendilerine aktarmış olduğu şeyi kavrayamamışlardı. Onlara, İsa'yı derinden sevmek ve kendisine hayranlık duymak oldukça kolay

gelmekteydi; ancak, onlar için, kendisinin öğretilerinin çoğunu anlamak oldukça zordu.

138:4.4 (1542.1) Bir gecelik istirahattan sonra, bu aşamada on bir kişi olan, kafilenin tümü, tekne ile Tariça'ya gitti.

5. Tomas ve Yudas'ın Görevlendirilişi

138:5.1 (1542.2) Balıkçı Tomas ve gezgin Yudas, Tariça'daki balıkçı tekne limanında İsa ve havarileri ile buluştu; ve, Tomas kafileyi, yakında bulunan evine götürdü. Filip bu aşamada Tomas'ı, havarilik için kendi adayı olarak sunmuş, ve Nataniyel Yehuda'lı Yudas İscariot'u, benzer değerlerde takdim etmişti. İsa Tomas'a bakmış ve şunu söylemişti: “Tomas, senin inancın eksik; yine de, ben seni kabul ediyorum. Beni takip et.” Yudas İscariot'a, Üstün şöyle söyledi: “Yudas, hepimiz bir bedendeniz, ve ben seni aramıza kabul ederken, senin her zaman kendi Celile kardeşlerine sadık olman için dua ediyorum. Beni takip et.”

138:5.2 (1542.3) Onlar yeniden yanlandıklarında, İsa on ikisiyle, kendileriyle birlikte dua etmek ve onları Kutsal Ruhaniyet'in doğası ve faaliyetine ilişkin eğitmek için, bir süreliğine baş başa vakit geçirdi; ancak, yine onlar, İsa'nın kendilerine öğretmek için çabalamış olduğu bu muhteşem gerçeklerin anlamına kavramada büyük ölçüde başarısız oldular. Biri bir noktayı kavramakta, diğeri ise başkasını anlamaktaydı; ancak, onların hiçbirisi etraflıca bir biçimde, onun öğretisinin tamamını özümseyememekteydi. Her seferinde onlar, İsa'nın yeni müjdesini, kendilerinin sahip olduğu dini inanışın eski kalıplarına oturtmaya çalışmanın hatasını yapmaktaydılar. Onlar İsa'nın, kurtuluşun yeni bir müjdesini duyurmaya ve

Tanrı'yı bulmanın yeni bir yöntemini oluşturmaya gelmiş olduğu düşüncesini kavrayamadılar, onlar İsa'nın, cennet içindeki Yaratıcı'nın yeni bir açığa çıkarılışının *tam da kendisi* olduğunu algılayamadılar.

^{138:5.3 (1542.4)} Bir sonraki gün İsa, on iki havarisini tamamiyle yalnız bırakmıştı; o, birbirleriyle tanışmalarını ve kendisinin onlara öğretmiş olduğu şeyler üzerine yalnız bir biçimde konuşmalarını arzulamıştı. Üstün akşam yemeği için geri dönmüştü; ve, yemeğin ertesindeki saatler boyunca, o havarileriyle, yüksek meleklerin hizmeti hakkında konuşmuş olup, bazıları onun bu öğretisini kavramıştı. Onlar bir geceliğine dinlenmiş olup, ertesi gün Kapernaum için tekne ile ayrılmışlardı.

^{138:5.4 (1542.5)} Zübeyde ve Şalome, sahip oldukları büyük evlerinin İsa ve onun on iki havarisine devredilebilmesi için, oğulları Davud ile birlikte yaşamak amacıyla ayrılmıştı. Burada İsa, seçilmiş ilericileri ile sessiz bir Şabat günü geçirmişti; o dikkatli bir biçimde, krallığın duyurusu için planlarını teker teker ifade etmiş, ve, şunu söyleyerek, kamu idaresinde yönetim gücüne sahip olanlarla herhangi bir çatışmadan kaçınmanın önemini bütüncül bir biçimde açıklamıştı. “Eğer kamu yöneticileri uyarılacaksa, o görevi bana bırakın. Sezar veya ona hizmet edenlere dair herhangi bir kınamalarda bulunmaya dikkat edin.” Yudas İscariot'un İsa'yı, Yahya'yı hapisten çıkarmak için neden bir şeyin yapılmadığını öğrenmek amacıyla kenara çekmesi bu aynı akşam gerçekleşmişti. Ve, Yudas, İsa'nın tutumundan tamamiyle tatmin olmamıştı.

6. Yoğun Eğitim Haftası

138:6.1 (1542.6)

Ertesi hafta, bir yoğun çalışma izlencesine adanmıştı. Her gün altı yeni havari, krallık görevi için öğrenmiş ve deneyimlemiş olduğu her şeyin bütüncül bir gözden geçirilişi için onları aday gösterenlerin ellerine teslim edilmekteydi. Daha eski olan havariler, genç olan altılının yararı için, o vakte kadar olan İsa'nın tüm öğretilerini gözden geçirdiler. Akşamları onların hepsi, İsa'nın yönergesini almak için Zübeyde'nin bahçesinde bir araya gelmekteydi.

138:6.2 (1542.7)

İsa'nın hafta ortasını dinlenmenin ve boş zaman etkinliklerinin vakti olarak düzenleyişi bu zaman zarfında gerçekleşmişti. Ve, onlar, onun maddi yaşamının geride kalan süreci boyunca her haftada bir günlüğüne bu dinlenme planını takip ettiler. Genel bir kural olarak, onlar hiçbir zaman, olağan etkinliklerini Çarşamba günü yerine getirmemişlerdi. Bu haftalık tatilde, İsa genellikle, şunu söyleyerek, kendisini onlardan ayırırdı: “Benim çocuklarım, bu eğlence gününü dolu dolu yaşayın. Krallığın zorlayıcı çabalarından kendinizi dinlendirin; ve, önceki mesleklerinize geri dönmeden veya boş zamanlarınızı değerlendirecek yeni etkinlik türlerini keşfetmeden gelecek yenilenmeyi keyifle yaşayın.” Her ne kadar, İsa'nın, yeryüzü yaşamının bu sürecinde, bu dinlenme gününe mevcut halde gereksinimi olmasa da, kendisi bunun, insan birliktelikleri için en iyisi olduğunu bilmekteydi. İsa havarileri için, Üstün; birlikteliklerinin kendisinin öğrencileri olduğu nitelikte — öğretmendi.

138:6.3 (1543.1)

İsa havarilerine, öğretileri ile *kendileri arasında sahip olduğu yaşamın* ve ileride kendisine *dair* türeyebilecek öğretiler arasındaki farkı açık bir hale getirmek için çaba sarfetmişti. İsa şöyle söylemişti: “Benim krallığım ve ona dair

müjdem, sizlerin iletisinin özünü oluşturmalıdır. Bana dair ve öğretilerime dair duyuruda bulunarak amacınızdan sapmayın. Krallığın müjdesini duyurun ve cennet içindeki Yaratıcı'ya olan benim açığa çıkarışımı sergileyin; ancak, kendinizin, efsaneler yaratmanın ve benim inanışlarıma ve öğretilerime dair inanışlardan ve öğretilerden bir inanç düzenini inşa etmenin tali yollarıyla yanlış yönlendirilmesine izin vermeyin.” Ancak, yine onlar, İsa'nın neden böyle konuşmuş olduğunu anlamamıştı; ve, hiçbir kişi, onun kendilerine neden böyle bir öğretimde bulunmuş olduğunu sormaya cüret etmemişti.

138:6.4 (1543.2) Bu öncül öğretimlerde, İsa havarileriyle, cennetin içindeki Babası'na dair yanlış kavramsallaşmaları içine alanlar dışında, tartışmaya girmekten mümkün olabildiğince kaçınmayı arzulamıştı. Babasına dair bu hususlardaki her şeyde, İsa, hatalı inanışları düzeltmede hiçbir zaman çekince göstermedi. İsa'nın Urantia üzerindeki vaftiz-sonrası yaşamı içinde, kendisini başlıca harekete geçiren yalnızca *tek* bir amaç bulunmaktaydı; ve, bu, kendi Cennet Babası'nın daha iyi ve daha gerçek bir açığa çıkarılışıydı; o, inancın ve derin sevginin yolu olan, Tanrı'ya giden yeni ve daha iyi yolun öncüsüydü. Havarilerden güçlü ricası her zaman şu olmuştu: “Günahkârları bulmaya gidin; ezilmişleri ve endişe içindekileri bulun.”

138:6.5 (1543.3) İsa, bulunduğu konuma dair kusursuz bir kavrayışa sahipti; o, görevinin gelişimi için kullanılabilecek, kusursuz gücü elinde bulundurmaktaydı; ancak, o tamamiyle, birçok insanın yetersiz olarak düşüneceği ve önemsiz olarak göreceği araçlarla ve kişilikler ile tatmin haldeydi. O, devasa derecede etkilere neden olacak bir göreve katılmıştı; ancak, o,

Babası'nın görevinde olabilecek en sessiz ve en gösterişsiz biçimde ilerlemede ısrarcıydı; o titiz bir biçimde, gücün her türlü sergilenişinden kaçındı. Ve, o bu aşamada on iki havarisiyle birlikte, en azından birkaç ay boyunca, Celile Denizi'nin çevresinde sessizce çalışmayı tasarlamıştı.

7. Bir Diğer Hayal Kırıklığı

^{138:7.1 (1543.4)} İsa, beş aylık kişisel çalışmanın sessiz bir iletimsel izlencesini tasarlamaktaydı. O havarilerine, bunun ne kadar süreceğini söylememişti; onlar, haftadan haftaya çalışmaktaydılar. Ve, öncesinden, haftanın bu ilk günü tam da on iki havarisine bu duyuruyu yapacakken, Şimon Petrus, Yakub Zübeyde ve Yudas İscariot kendisiyle birlikte özel bir konuşmada bulunmak için geldi. İsa'yı kenara çekerek, Petrus şunu cüretkâr biçimde ifade etmişti: “Üstünümüz, bizler birlikteliklerimizin ricası üzerine, zamanın bu aşamada krallığa girmek için uygun olup olmadığını öğrenmeye geldik. Ve, krallığı Kapernaum'da mı duyuracaksın, yoksa bizler Kudüs'e mi ilerleyeceğiz? Ve, ne zaman bizler, her birimizin seninle birlikte krallığın oluşumunda hangi yerleri aldığımızı öğreneceğiz — ” ve, Peter, buna ilaveten başka sorularda soracaktı, ama İsa uyarıcı biçimde elini kaldırarak, kendisini durdurdu. Ve, eliyle yakında durmakta olan diğer havarilerin kendilerine katılmalarına işaret ederek, İsa şunu söylemişti: “Benim küçük çocuklarım, daha ne kadar fazla sizlere karşı sabırlı olmalıyım! Krallığımın bu dünyaya ait olmadığını açık bir biçimde sizlere ifade etmedim mi? Sizlere birçok kez, Davud'un tahtında oturmak için gelmediğimi söyledim; ve, şimdi nasıl olurda, sizler benden Yaratıcı'nın krallığında her birinizin hangi yeri alacağını öğrenmek istersiniz? Benim sizleri ruhsal bir krallığın elçileri olarak çağırış olduğumu

algılayamamakta mısınız? Yakın bir zamanda, oldukça yakın bir zamanda sizlerin; tıpkı şu an cennet içinde olan Babamı temsil ettiğim gibi, dünyada ve krallığın duyuruluşunda beni temsil edecek oluşunuzu anlamamakta mısınız? Benim sizleri, krallığın ileticileri olarak seçmiş ve ona göre eğitmiş olmama rağmen, sizlerin, insanların kalplerinde olan kutsal başatlığa ait bu gelmekte olan krallığın doğasını ve önemini kavrayamamanız mümkün olabilir mi? Benim arkadaşlarım, bir kere daha beni dinleyin. Akıllarınızdan, benim krallığımın bir güç idaresi veya ihtişamın bir hâkimiyeti olduğunun bu düşüncesini atın. Gerçekten de, gökyüzü ve yeryüzü içindeki güçlerin tümü yakın bir zaman içinde ellerime verilecektir; ancak, bizlerin bu kutsal bahşedilmişliği, bu çağ boyunca kendilerimizi yüceltmek için kullanmamız Yaratıcı'nın iradesi değildir. Bir başka çağda, sizler gerçekten de, benimle birlikte güç ve ihtişam içinde oturacaksınız; ancak, şimdi bizlerin, Yaratıcı'nın iradesine tabi olmamız, ve alçak gönüllü bağlılık içerisinde, yeryüzü üzerindeki onun vermiş olduğu görevini yerine getirmek için ilerlememiz gerekmektedir.”

138:7.2 (1544.1) Bir kez daha onun birliktelikleri, neye uğradıklarını şaşırmış halde, hayretler içinde kalmışlardı. İsa onları, öğle vakti kendisine geri dönmelerini isteyen bir biçimde, ikişerli topluluklar halinde dua etmeye gönderdi. Bu hassas öneme sahip öğle öncesi, onların her biri Tanrı'yı bulmayı amaçladı; ve, her biri, diğerini neşelendirmeye ve güçlendirmeye çalışıp, kendisinin istemiş olduğu gibi İsa'ya geri dönmüşlerdi.

138:7.3 (1544.2) İsa bu aşamada onlar için, Yahya'nın gelişini, Ürdün nehrindeki vaftizini, Kana'daki evlilik ziyafetini, yakın bir zamanda gerçekleşmiş ilk altılının seçilişini ve beden içindeki

kendi öz kardeşlerinden olan uzaklaşmasını yeniden anlatmıştı; ve, o kendilerini, krallığın düşmanlarının krallıktan kendilerini ayırmayı amaçlayacağı konuda uyarmıştı. Bu kısa ama içten konuşmadan sonra, havarilerin hepsi, Petrus'un önderliğinde, ayağa kalkıp, Tomas'ın şöyle ifade etmiş olduğu gibi, Üstünlerine sonu gelmeyecek bağlılıklarını duyurmuş ve krallığa ayrılmaz sadakatlerinin sözünü vermişti: “Bu gelecek krallığa, o bütünlüğü itibariyle ne olursa olsun, ve ben tamamiyle anlamamış olsam da.” Onların tümü gerçekten de, her ne kadar onun öğretisini tamamen kavramamış olsalar da, *İsa'ya inanmaktaydılar.*

138:7.4 (1544.3) İsa bu aşamada, kendilerinin yanlarında ne kadar paralarının olduğunu sordu; o aynı zamanda, ailelerinin desteklenmesi için hangi önlemlerin alınmış olduğunu öğrenmek istedi. Onların, kendilerini iki haftalığına idare etmek için yeterli kaynağa neredeyse hiçbir şekilde sahip olmadığı ortaya çıkınca, o şunu söyledi: “Çalışmamıza böyle başlamak Babamın iradesi değildir. Bizler burada deniz çevresinde iki hafta kalmaya devam edeceğiz, ve balık tutup veya elimiz hangi işi tutuyorsa onu yapacağız; ve, bu arada, ilk seçilmiş havari olan Andreas'ın rehberliği altında, sizler, hem şimdiki kişisel hizmet için, hem de, yakın zaman içinde müjdeyi duyurmanıza ve inananları eğitmenize izin vereceğin an için olarak, gelecek çalışmanızda gerekli her şeyi tedarik eden bir biçimde kendinizi düzenleyeceksiniz.” Onların tümü bu kelimeler karşısında fazlasıyla neşelenmişti; bu havarilerin, daha faal ve daha gösterişli olan kamu çabalarına giriş amacıyla İsa'nın daha sonrası için tasarlamış oluğu, sınırları oldukça belirli ve yapıcı nitelikteki ilk duyurusuydu.

138:7.5 (1544.4) Havariler günün geri kalan kısmı; örgütlenişlerini kusursuzlaştırmak, ve hepsi kendilerini balıkçılığa vermeye karar vermiş olduğu için, tekneler ve ağların düzenlemelerini tamamlamakla harcadı; onların çoğu öncesinden balıkçılık yapmışlardı, İsa bile deneyimli bir tekneci ve balıkçıydı. Onların ilerleyen birkaç yılda kullanmış olduğu teknelerin çoğu, İsa'nın kendi elleriyle üretilmişti. Ve, bunlar, iyi ve güvenilir teknelerdi.

138:7.6 (1544.5) İsa onlardan, şunu da ekleyen bir biçimde, iki haftalığına kendilerini balık tutmaya vermelerini istedi: “Ve, bunun sonrasında sizler, insanları tutanlar haline gelmek için ilerleyeceksiniz.” Onlar, İsa'nın her gece diğer bir toplulukla çıktığı bir biçimde, üçerli topluluklar halinde balık tutmuşlardı. Ve, onların hepsi, İsa'nın mevcudiyetinden çok büyük keyif duymuştu! O iyi bir balıkçı, neşeli bir dost ve ilham verici bir arkadaştı; onunla daha fazla çalıştıkça, kendisine daha derin sevgi duymuşlardı. Bir Matta şunu söylemişti: “Bazılarını insan daha fazla anladıkça, onlara daha az hayranlık duyuyor; ancak, bu kişiyle, onu daha az anlamama rağmen, onu daha derin bir biçimde seviyorum.”

138:7.7 (1545.1) İki haftalığına balık tutmanın ve iki hafta boyunca krallık adına gidip kişisel çalışmada bulunmanın bu planı; beş aydan daha fazla bir süre boyunca, esaret edilişinin sonrasında Yahya'nın takipçilerine özel olarak getirilmiş idamların sonlanışına kadar olarak, M.S. 26.yılın sonuna kadar dahi takip edilmişti.

8. On İkili'nin İlk Çalışması

138:8.1 (1545.2) İki haftalık balıkları sattıktan sonra, on ikilinin hazinecisi olarak faaliyet göstermek için seçilmiş kişi olan, Yudas İscariot havarisel kaynakları, hâlihazırda desteklenmekte olan bağımlı ailelerin bakımı için oluşturulmuş kaynaklar olarak, altı eşit parçaya ayırmıştı. Ve, bunun sonrasında, M.S. 26.yılda, Ağustos ayının ortalarına doğru onlar, Andreas tarafından belirlenmiş olan çalışma alanlarına ikiye bölünmüş guruplar halinde gittiler. İlk iki hafta, İsa, Andreas ve Petrus ile, ikinci iki hafta Yakub ve Yahya ile, ve böyle devam eden bir biçimde diğer çiftlerle onların seçmiş olduğu sırayla gitmişti. Böylelikle, o, kamu hizmetlerine başlamak için onları bir araya toplayışından önce her çiftle en azından bir kere gidebilmişti.

138:8.2 (1545.3) İsa onlara; pişmanlığı ispat etmek için bir şeylerde bulunmadan veya kurban vermeden, *Tanrı'ya olan inanç* vasıtasıyla günahların bağışlanışını, ve, cennet içindeki Yaratıcı'nın çocuklarının tümünü aynı ebedi derin sevgi ile sevmekte olduğunu duyurmayı öğretti. O havarilerinden, şu hususların tartışılmasından kaçınmalarını istedi:

138:8.3 (1545.4) 1. Vaftizci Yahya'nın çalışması ve hapse atılışı.

138:8.4 (1545.5) 2. Vaftizde duyulmuş olan ses. İsa şunu söylemişti: “Yalnızca sesi duymuş olanlar ondan bahsedebilir. Sadece benden duymuş olduğunuz şeyleri konuşun; kulaktan dolma şeyleri konuşmayın.”

138:8.5 (1545.6) 3. Suyun Kana'da şaraba olan dönüşümü. İsa, şunu söyleyerek, ciddi bir biçimde onlardan şunu talep etmişti: “Sudan ve şaraptan hiç kimseye bir şey söylemeyin.”

138:8.6 (1545.7) Onlar; her bir diğerk iki hafta boyunca balıkçılar olarak çalıştıkları, ve bunun aracılığıyla, ertesi iki haftadaki krallığın iletimsel görevi için sahada kendilerine bakacak yeterli miktardaki parayı kazanarak, bu beş veya altı aylık süreç boyunca muhteşem anlar yaşamışlardı.

138:8.7 (1545.8) Olağan insanlar, İsa'nın ve onun havarilerinin öğretisi ve hizmeti karşısında şaşkınlık duymuşlardı. Hahamlar uzunca bir süredir Musevilere, bilgisiz olanların dindar veya doğru olamayacağını öğretmişlerdi. Ama, İsa'nın havarileri, hem dindar hem de doğrudu; buna rağmen, onlar mesut bir biçimde, hahamların eğitiminden ve dünyaya dair bilgidenden habersizlerdi.

138:8.8 (1545.9) İsa havarilerine; Museviler tarafından öğretilmekte olan, adlandırıldığı biçimiyle, tövbekârlığın iyi eylemleri ile, krallığa kabul edilişin bedeli olarak gerekli olan — yeni doğum niteliğindeki — inanç vasıtasıyla aklın değişimi arasındaki farklılığı açık bir biçimde ortaya koymuştu. O havarilerine *inancın*, Yaratıcı'nın krallığına girmek için tek gereklilik olduğunu öğretmişti. Yahya öncesinden onlara, “tövbekârlık — gelecek gazaptan kaçmayı” öğretmişti. İsa “İnancın, Tanrı'nın mevcut, kusursuz ve ebedi derin sevgisine girişin açık kapısı olduğunu” öğretmişti. İsa, Tanrı'nın sözünü duyurmak için gelen biri şeklinde bir tanrı-elçisi gibi konuşmamıştı. O, yönetim yetkisine sahip biri olarak, kendisinden konuşur biçimde görülmüştü. İsa onların akıllarını; mucize arayışından, ikamet eder haldeki Tanrı'nın derin sevgi ruhaniyetinin ve kurtarıcı şükranlığının verdiği memnuniyet ve güvence içerisinde gerçek ve kişisel bir deneyimi bulmaya yöneltmeyi amaçlamıştı.

138:8.9 (1545.10) Takipçiler öncül bir biçimde, Üstün'ün karşılaşmış olduğu *her bir* insan varlığı için derin bir saygıya ve anlayışlı bir duyuşa sahip olduğunu öğrenmişlerdi; ve, onlar devasa bir biçimde, kendisinin oldukça tutarlı bir biçimde, erkeklerin kadınların ve çocukların her türlüüne vermiş olduğu bu özdeş ve değişme göstermeyen ilgi karşısında etkilenmişlerdi. O derin bir söyleşi ortasında, uzaktan geçer halde bedeni ve ruhunun yükü altında ezilmekte olan kadına cesaretlendirici bir neşede konuşmak için yola çıkabilirdi. O ciddi bir söyleşini, konuşmaya giren bir çocuk ile bütünleşmek için keserdi. İsa'ya hiçbir zaman hiçbir şey, şans eseri onun doğrudan mevcudiyetinde bulunmuş *bireysel insandan* daha önemli görünmemişti. O üstün ve öğretmendi; ancak, o, bunlardan daha da fazlasıydı — o aynı zamanda, anlayışlı bir yoldaş olarak, bir arkadaş ve komşuydu.

138:8.10 (1546.1) Her ne kadar İsa'nın kamu öğretileri başlıca, derin anlamı olan kısa hikâyelerden ve küçük çaplı söyleşilerden oluşmuşsa da, o her seferinde havarilerine, sorular ve cevaplarla öğretimde bulunmuştu. O her zaman, daha sonraki kamu söyleşileri boyunca içten sorulara cevap vermek için durmuştu.

138:8.11 (1546.2) Havariler ilk başta, hayretler içinde kalmışlardı; ancak, öncül bir biçimde, onlar, İsa'nın kadınlara olan davranışına alışır hale gelmişlerdi; o kendilerine, kadınların krallık içinde erkekler ile eşit haklara sahip kılınacağını açık bir biçimde ifade etmişti.

9. Beş Haftalık Sınavı

138:9.1 (1546.3) Bu, bir bakımdan, on iki havari için sonuç itibariyle uzun süreler boyunca çok yorucu bir deneyim olarak kendisini göstermiş bulunan, balıkçılık ve kişisel hizmetin değişmeceli süreçlerinden meydana gelmiş tekdüze dönemdi; ancak, onlar, bu sınava dayanmışlardı. Serzenişlerinin, kuşkularının ve geçici tatminsizliklerinin tümüne rağmen, onlar, Üstün'e vermiş oldukları adanmışlık ve sadakat yeminlerine bağlı kalmışlardı. Hepsi için (Yudas İscariot hariç), mahkemenin ve çarmıhın karanlık saatlerinde İsa'ya sadık ve doğru kalmaya devam edecek kadar kendisini onlar için sevgili kılmış olan şey, sınanışın bu ayları boyunca onların İsa ile gerçekleştirmiş olduğu kişisel birliktelikti. Gerçek insanlar, İsa gibi, kendilerine oldukça yakın bir biçimde yaşamış ve onlara oldukça adanmış birini hiç de terk edememişlerdi. Üstün'ün ölümünün karanlık saatlerinde, nedenselliğin, muhakemenin ve mantığın tümü bu havarilerin kalplerinde, arkadaşlık-bağlılığının en yüce olan hissi biçiminde — bu bir tek olağanüstü insan duygusuna olan teslimiyette bir kenara itilmişti. İsa ile birlikte çalışmanın bu beş ayı bu havarileri, her birinin İsa'yı tüm dünya içindeki en iyi *arkadaşları* olarak görmelerine neden oldu. Ve, bu insan duygusu, ve İsa'nın muhteşem öğretileri ve muazzam eylemleri değil; krallığın müjdesinin duyuruluşunun yeniden hayata geçirilmesine ve yenilenmesine kadar kendilerini bir arada tutmuştu.

138:9.2 (1546.4) Sadece sessiz çalışmanın bu ayları, geçtikleri bir sınav olarak, havariler için büyük bir sınavı olmamıştı; ancak, kamusal düzeydeki eylemsizliğin bu dönemi, İsa'nın ailesi için büyük bir sınanış olmuştu. İsa kamu görevini başlatmak için hazır olduğu zaman zarfında, onun ailesinin tamamı (Ruth dışında) kendisini neredeyse tamamen terk etmişti. Yalnızca az

sayıdaki birkaç durumda onlar, daha sonrasında kendisiyle bir iletişimde bulunmaya girişmişti; ve, bu durumlarda da iletişim, onun eve geri dönüşüne ikna etmek için yapılmıştı; zira, onlar, İsa'nın kendinde olmadığına inanmaya yaklaşmıştı. Onlar, yalın bir ifadeyle, ne kendi felsefesini kavrayabilmekte ne de öğretisini anlayabilmekteydi; bütün bunlar, onun kendi bedeni ve kanından olanlar için çok fazlaydı.

138:9.3 (1546.5) Havariler kişisel çalışmalarını Kapernaum'da, Bethsayda-Yulias'da, Çorazin'de, Gerasa'da, Hippos'da, Mecdel'de, Kana'da, Celile'nin Beytüllahimi'nde, Yotapata'da, Ramah'da, Safed'de, Gişhala'da, Gadara'da, and Abila'da sürdürmüşlerdi. Bu kasabaların yanı sıra onlar, kasabaların dışındaki yerlere ek olarak birçok köyde de çalışmışlardı. Bu sürecin sonunda, on ikili, sahip olduğu ailelerin bakımı için oldukça tatmin edici tasarımlarda bulunmuştu. Bazılarının birkaç çocuğa sahip olduğu biçimde, havarilerin çoğu evliydi; ancak, onlar ev ahalilerinin desteklenmesi için, havarisel kaynaklardan gelen küçük bir yardımla beraber, ailelerinin mali refahı hakkında endişe duymak zorunluluğunda kalmadan Üstün'ün çalışmasına bütüncül enerjilerini adayabilecekleri düzeyde düzenlemelerde bulunmuşlardı.

10. On İki'nin Örgütlenişi

138:10.1 (1547.1) Havariler öncül bir biçimde, kendilerini şu düzende örgütlemişlerdi:

138:10.2 (1547.2) 1. İlk seçilmiş havari olarak, Andreas, on ikinin atanmış başkanı ve genel yöneticisiydi.

138:10.3 (1547.3) 2. Petrus, Yakub ve Yahya, İsa'nın kişisel dostları olarak adanmışlardı. Onlar kendisine gündüz ve gece katılmakta, fiziksel ve küçük ihtiyaçlarına yardımcı olmakta, ve ona, dua ve cennet içindeki Yaratıcı'yla olan gizemli birlikteliğin bu gece bekleyişlerinde eşlik etmekteydiler.

138:10.4 (1547.4) 3. Filip, topluluğun baş sorumlusu yapılmıştı. Yiyecek tedarik etmek ve ziyaretçilerin, ve hatta bazı zamanlarda çok sayıdaki dinleyicilerin, yiyecek bir şeyleri olmasına dikkat etmek onun göreviydi.

138:10.5 (1547.5) 4. Nataniyel, on ikinin sahip olduğu ailelerin ihtiyaçlarını gözetlemekteydi. O; her bir havarinin ailesinin gereksinimleri hakkında düzenli bildirileri almakta, ve, hazineci olan, Yudas'a resmi taleplerde bulunarak, her hafta ihtiyacı olanlara kayna aktarımında bulunurdu.

138:10.6 (1547.6) 5. Matta, havari birliğinin mali birimiydi. Hazinesinin yeniden dolması olarak, bütçenin dengede olmasına dikkat etmek onun göreviydi. Eğer karşılıklı destek için kaynaklar gelmeyecekse, topluluğun idaresi için bağışlar alınmayacak olursa, Matta, on ikilinin sahip oldukları ağırlara bir önemliliğine geri dönmeleri emrini verecek güce sahip kılınmıştı. Ancak, bu, kamu görevlerine başladıktan sonra hiçbir zaman gerekli olmamıştı; o her zaman haznedarın elinde, topluluklarının etkinliklerini maddi destekle yerine getirmek için yeterli miktarda kaynağa sahip olmuştu.

138:10.7 (1547.7) 6. Tomas, seyahat güzergâhlarının yöneticisiydi. Kalınacak yerleri tertiplemek ve belirli bir düzeye kadar öğretme ve duyurma mekânlarını seçmek, ve böylece pürüzsüz

ve olabilecek en verimli ve yerli yerinde seyahat çizelgesinden emin olmak ona aktarılmıştı.

138:10.8 (1547.8) 7. Alpheus'un ikiz çocukları olan Yakub ve Yudas, kalabalıkların idaresiyle görevlendirilmişlerdi. Duyurma sürecinde kalabalıklar arasındaki düzeni sağlamak için yeterli sayıdaki yardımcı rehberi kendilerine bağlı halde görevlendirmek onların göreviydi.

138:10.9 (1547.9) 8. Şimon Zelotes'e, boş zaman etkinliklerinin ve eğlencenin sorumluluğu verilmişti. O, Çarşamba programını idare etmiş olup, aynı zamanda da, her gün dinlenme ve dikkati başka yere toplamanın bir kaç saati için bir şeyleri sağlamayı amaçlamıştı.

138:10.10 (1547.10) 9. Yudas İscariot haznedar olarak atanmıştı. O, keseyi taşımaktaydı. O, masrafları ödemekte ve muhasebeyi tutmaktaydı. O, haftadan haftaya Matta'ya bütçe tahminlerinde bulunmuş olup, aynı zamanda da Andreas'a, haftalık bildirimleri gerçekleştirmişti. Yudas, Andreas'ın onayı üzerine kaynakları dağıtmaktaydı.

138:10.11 (1547.11) On ikili; öncül örgütlenişinden, ihanet eden, Yudas'ın terk edişinin gerektirmiş olduğu yeniden düzenleniş zamanına kadar bu şekilde faaliyet göstermişti. Üstün ve onun takipçi-havarileri; onun kendilerini bir araya topladığı ve resmi bir biçimde krallığın elçileri ve onun iyi haberlerinin duyurucuları olarak atadığı, M.S. 27.yılda, Ocak ayının 12'si, Pazar gününe kadar bu yalın halde yaşamlarına devam etmişlerdi. Ve, bu günden yakın bir süre sonra havariler, ilk kamu duyuru gezilerine Kudüs ve Yehuda'dan başlamaya hazırlanmışlardı.

139. Makale

On İki Havari

139:0.1 (1548.1) Her ne kadar kendisi tekrar eden bir biçimde, havarilerinin umutlarını kırmış, ve onların kişisel yüceltiliş için her bir gelecek arzusunu parçalara ayırmış olsa da, yalnızca bir kişinin onu terk etmiş olması, İsa'nın yeryüzü yaşamının çekici güzelliğinin ve doğruluğunun apaçık bir göstergesidir.

139:0.2 (1548.2) Havariler İsa'dan, cennetin krallığını öğrenmişti; ve, İsa onlardan, Urantia ve zaman ve mekânın diğer evrimsel dünyaları üzerinde yaşamakta olan insan doğası olarak, insanların krallığı hakkında çok şey öğrenmişti. Bu on iki kişi, insan mizacının birçok türünü temsil etmekteydi; ve, onlar, düzenli eğitimden geçirilerek birbirlerinin *özdeşi* yapılmamışlardı. Bu Celile balıkçılarının çoğu, yüz yıl öncesinde, Celile'nin Musevi-olmayan nüfusunun güç kullanarak din değiştirilmesinin bir sonucu olarak, Musevi-olmayan kökenin baskın kollarını taşımaktaydı.

139:0.3 (1548.3) Havarileri tamamiyle bilgisiz ve eğitimsiz kişiler olarak görme hatasında bulunmayın. Alpheus ikizleri dışında, onların tümü, İbrani yazıtlarında ve bu günün mevcut bilgisinin çoğuyla etraflıca bir biçimde eğitilmişti. Onların yedisi, Kapernaum sinagog okullarının mezunuydu; ve, tüm Celile içinde bundan daha iyi Musevi okulları bulunmamaktaydı.

139:0.4 (1548.4) Sizlerin kayıtlarınız krallığın bu ileticilerine “bilginizi ve eğitimsiz” olarak atıfta bulunduğunda, onların; hahamların uzmanlığında eğitimsiz ve Yazıtların hahamsal yorum yöntemlerinde eğitilmemiş olarak, din-adamlığı düzeni dışından gelenler düşüncesini aktarmak istemişti. Onlar,

tarafınızdan adlandırılmış olduğu biçimiyle, daha yüksek eğitimden yoksundu. Çağdaş zamanlar içinde, onlar kesin bir biçimde, eğitilmemiş, ve hatta toplumun bazı çevrelerinde medeniyet görmemiş olarak bile görülürdü. Tek bir şeyin gerçekliği şüphesizdir: onların hiçbirisi, aynı olan katı ve kalıplaşmış bilgilere dayanan eğitim müfredatından geçirilmemişti. Ergenlik dönemlerinden beri, onlar memnuniyetle, nasıl yaşanması gerektiğini öğrenmenin ayrı deneyimlerine sahip olmuşlardı.

1. Andreas, En Önce Seçilen

139:1.1 (1548.5) Krallığın havarisel birliklerinin başkanı olan, Andreas, Kapernaum'da doğmuştu. O; kendisinden, kardeşi Şimon'dan ve üç kız kardeşinden meydana gelen — beş çocuklu bir ailenin en büyük çocuğuydu. Bu aşamada hayatını yitirmiş bulunan, onun babası, Kapernaum'un balıkçı limanı olan Bethsayda'da balık kurutma işinde Zübeyde'nin bir ortağı halindeydi. Bir havari haline geldiğinde, Andreas, bekârdı; ancak, o evini, evli kardeşi Şimon Petrus'un evi yapmıştı. Onların her ikisi de balıkçı olup, Zübeyde'nin evlatları Yakup ve Yahya'nın ortaklarıydılar.

139:1.2 (1548.6) M.S. 26.yılda, bir havari konumunda seçildiği sene olarak, Andreas, İsa'dan ve havarilerin en büyüğünden bir tam yıl daha büyük olarak, 33 yaşındaydı. O, soylarının muhteşem bir kolundan türemiş olup, on iki içinde en yetkin kişiydi. Hitabet dışında o, akla gelecek neredeyse her yetenekte birlikteliklerinin eşitiydi. İsa hiçbir zaman Andreas'a, bir kardeşlik ismi olarak bir takma isim vermemişti. Ancak, havariler yakın bir süre içinde İsa'yı Üstün olarak çağırmaya

başlarken bile, benzer bir biçimde Andreas'ın ismini, Başkan'a denk düşen bir unvanla adlandırmışlardı.

139:1.3 (1549.1) Andreas iyi bir örgütleyiciydi, ama o daha iyi bir yöneticiydi. O, dört havariden oluşan yakın çevreye ait bir üyeydi; ancak, İsa tarafından havarisel topluluğun başkanı olarak atanması, kendisi için, diğer üçü Üstün ile oldukça yakın bir birliktelikte bulunurken görev üzerinde bulunmaya devam edişini gerekli kılmıştı. Tam da en sonuna kadar, Andreas, havarisel birliğin baş sorumlusu olarak kalmaya devam etmişti.

139:1.4 (1549.2) Her ne kadar Andreas hiçbir zaman etkin bir hatip olamamışsa da; en önce seçilmiş havari olarak, daha sonrasında krallığın en büyük duyurucularından biri haline gelmiş olan kardeşi Şimon'u doğrudan bir biçimde İsa'ya getirmiş olması bakımından, krallığın öncü ileticisi halinde, verimli bir kişisel çalışandı. Andreas, krallığın ileticileri konumunda on ikiliyi eğitime araçlarından biri olarak, kişisel çalışma izlencesini uygulamaya dair İsa'nın siyasasının başlıca destekleyicisiydi.

139:1.5 (1549.3) İster İsa özel bir biçimde havarilerini eğitiyor olsun veya kalabalıklara duyuruda bulunuyor olsun, Andreas genellikle, neyin gerçekleşmekte olduğunu bilmekteydi; o, derin kavrayışa sahip bir yönetici olup, etkin bir idareciydi. O; böyle bir durumda doğrudan bir biçimde İsa'ya götüreceği, bir sorunun yönetim yetkisinin ötesine düştüğünü düşündüğü durumlar dışında, önüne getirilmiş veya önüne çıkmış her hususta çabucak karara varabilmekteydi.

139:1.6 (1549.4) Andreas ve Petrus, karakter ve mizaç bakımından birbirlerine benzememekteydiler; ancak, onların muhteşem bir biçimde anlaşmış oluşunun, ikisinin de başarısı olduğu

gerçeğinin altı ölümsüz bir biçimde çizilmelidir. Andreas türündeki yaşça büyük olan bir kişinin, genç ve yetenekli bir kardeşi üzerinde bu kadar derin bir etkide bulunması çok sıklıkla görülebilecek bir şey değildir. Andreas ve Petrus hiçbir zaman, birbirlerinin yetenekleri ve başarılarına karşı en ufak derecede bile kıskançlık besler halde görülmemişlerdi. Hamsin Yortusu akşamının geç saatlerinde, büyük ölçüde Petrus'un enerjik ve ilham verici duyurusu vasıtasıyla, iki bin ruh krallığa eklendiğinde, Andreas kardeşine şöyle söylemişti: “Ben bunu yapamazdım, ama buna yapabilen bir kardeşe sahip olduğum için mutluyum.” Bu sözler karşısında Petrus şu cevabı vermişti: “Ve, ama, Üstün'ü bana getirmen ve senin kararlılığın beni *onunla tutuyor* olmasaydı, ben burada bunu yapıyor olamazdım.” Andreas ve Petrus, kardeşlerin bile huzurlu biçimde yaşayabilir ve verimli bir biçimde çalışabilir oluşunu ispat eden bir biçimde, genel kanıyı boşa çıkaran kişilerdi.

^{139:1.7 (1549.5)} Hamsin Yortusu'ndan sonra Petrus meşhur olmuştu; ancak, bu hiçbir zaman, yaşamının geri kalan kısmı boyunca “Şimon Petrus'un kardeşi olarak” tanıştırılarak geçirmesine neden olan ağabey Andreas'ı sinirlendirmemişti.

^{139:1.8 (1549.6)} Havarilerin tümü içinde, Andreas, insanlara dair en iyi yargıya varan kişiydi. O; diğerlerinden hiçbiri, hazinedarda herhangi bir şeyin ters gitmekte olduğundan şüphelenmediğinde bile, Yudas İskarot'un kalbinde sıkıntı yaratacak bir şeyin büyümekte olduğunu bilmekteydi. Andreas'ın krallığa olan büyük hizmeti; müjdeyi duyurmak için gönderilmiş olan ilk iletici yayıcılardaki tercihte Petrus, Yakub ve Yahya'ya danışmanlık yapması, ve aynı zamanda da, krallığın idari işlerinin düzenlenişinde bu öncül önderlere

tavsiyelerde bulunmasıydı. Andreas, genç insanların gizli kaynaklarını ve saklı yeteneklerini keşfetmede büyük bir bahşedilmişliğe sahipti.

139:1.9 (1549.7) İsa'nın yukarı çıkışından yakın bir süre sonra, Andreas, ayrılmış Üstünü'ne ait sözlerin ve eylemlerin çoğunun kişisel bir kaydını yazıya geçirmeye başlamıştı. Andreas'ın ölümünden sonra, bu özel kaydın diğer nüshaları üretilmiş olup, Hıristiyan kilisesinin öncül öğretmenleri arasında hiçbir bir kısıtlama olmadan dağıtılmıştı. Andreas'ın bu resmi olmayan notları ilerleyen zamanlarda, Üstün'ün yeryüzü üzerindeki yaşamına dair oldukça bütüncül bir hikâye oluşturana kadar, düzenlenmiş, düzeltilmiş, değiştirilmiş ve ona eklemeler yapılmıştır. Bu düzeltilmiş ve değiştirilmiş nüshaların en son kalanları, on iki havarinin en önce seçileni tarafından orijinalinin yazılışının yaklaşık olarak yüz yıl sonrasında, İskenderiye'deki yangında yok olmuştu.

139:1.10 (1550.1) Andreas; sahip olduğu karakterin en güçlü yanı onun muhteşem istikrarlılığı olarak, kesin bir kavrayışın, mantıksal düşüncenin ve güçlü kararın bir kişisiydi. Onun mizaçsal kısıtlılığı, isteklilik bakımından noksan oluşuydu; o birçok sefer, bilge yargılara dayanan takdir ile birlikteliklerini teşvik etmede başarısız olmuştu. Ve, bu, arkadaşlarının hak etmiş oldukları başarılarını takdir etmedeki gönülsüzlüğü, pohpohlama ve samimiyetsizlikten duymuş olduğu iğrenmeden doğmuştu. Andreas, çok yetenekli, dengeli, kendi kendisini yetiştirmiş ve alçak gönüllü mizaçtaki başarılı insanlardan bir tanesiydi.

139:1.11 (1550.2) Havarilerin her biri İsa'yı derin bir biçimde sevmişti; ancak, on ikiliden her birinin, İsa'nın taşımış olduğu bir

karakter özelliğinin belirli bir havariye özel olarak çekici gelmesi nedeniyle kendisine bağlanmış olması da bir gerçektir. Andreas İsa'yı, onun hiçbir şeyden etkilenmez soyluluğu olarak, tutarlı samimiyeti nedeniyle takdir etmekteydi. İsa'yı bir kez gördüğü zaman, insanları, onu sahip oldukları arkadaşlarla paylaşma dürtüsü kaplamaktaydı; onlar gerçekten de, tüm dünyanın kendisini tanımasını istemişlerdi.

139:1.12 (1550.3) Daha sonraki idamlar nihai olarak havarileri Kudüs'den dört bir tarafa dağıttığında, Andreas, Ermenistan, Küçük Asya ve Makedonya boyunca seyahat etmişti; ve, birçok binleri krallığa getirdikten sonra, o, nihai olarak yakalanmış ve Ahaya'da bulunan Patras şehrinde çarmıha gerilmişti. Bu güçlü adamın çarmıhta yaşamının sona ermesi iki bütün günü almıştı; ve, bu acı saatler boyunca, o etkin bir biçimde, cennetin krallığının kurtuluşuna ait mutlu haberleri duyurmaya devam etmişti.

2. Şimon Petrus

139:2.1 (1550.4) Şimon havarilere katıldığında, otuz yaşında bulunmaktaydı. O, evli ve üç çocuğa sahip olup, Kapernaum yakınlarındaki Bethsayda'da yaşamaktaydı. Ağabeyi Andreas ve eşinin annesi kendisiyle birlikte yaşıyordu. Hem Petrus hem de Andreas, Zübeyde'nin oğullarının balıkçı ortaklarıydı.

139:2.2 (1550.5) Üstün belirli bir süredir, Andreas'ın onu havarilerin ikincisi olarak sunuşundan önce, Şimon'u tanır haldeydi. İsa, Şimon'a Petrus ismini verdiğinde, onu bir gülümseme ile gerçekleştirmişti; o, bir takma isim gibi olacaktı. Şimon tüm arkadaşları tarafından oldukça, ne yapacağı fazlaca belli olmayan ve yeterince düşünüp taşınmadan hareket eden birisi

olarak bilinmekteydi. Doğrudur ki, daha sonrasında, İsa, bu çok ciddi olmayan bir biçimde bahşedilmiş takma isme yeni ve dikkate değer bir anlam katmıştı.

139:2.3 (1550.6) Şimon Petrus, bir iyimser olarak, güçlü devinimler ile hareket eden birisiydi. O, kendisini güçlü hislere serbest bırakmaya izin verir halde yetişmişti; o sürekli bir biçimde, düşünmeden konuşmada ısrarcı oluşundan dolayı zor durumlara düşmekteydi. Bu türden düşünce eksikliği aynı zamanda, onun arkadaşları ve birlikteliklerinin tümü için sürekli bir biçimde sorun çıkarmış olup, Üstünü tarafından birçok hafif uyarı alışının nedenini oluşturmuştu. Petrus'un, düşünmeden konuşması nedeniyle daha fazla karışıklığa karışmamasının nedeni, kamu karşısında önerilerde bulunmaya girişmesinden önce, Andreas olan abisi ile beraber tasarımlarının ve yapacağı şeylerin çoğu hakkında konuşmayı çok öncül bir biçimde öğrenmiş olmasıydı.

139:2.4 (1550.7) Petrus, kendisini çok iyi bir biçimde ifade edebilen ve etkileyici bir biçimde konuşabilen bir biçimde, akıcı bir konuşmacıydı. O aynı zamanda, hızlı düşünen ama derin bir biçimde nedensel fikir yürütemeyen halde, insanların doğal ve ilham verici bir önderiydi. O, geri kalan havarilerin hepsinden daha çok olmak üzere, birçok soru sormaktaydı; ve, her ne kadar bu soruların büyük bir çoğunluğu iyi ve yerinde olmuştaysa da, birçoğu da düşünmeden ve budalaca yöneltilmiş sorulardı. Petrus derin bir akla sahip değildi; ancak, o, aklını oldukça iyi bir biçimde bilmekteydi. O bu nedenle, hızlıca karar veren ve aniden hareket eden bir insandı. Diğerleri İsa'yı sahilde görmekten dolayı hayretler içinde konuşurlarken, Petrus suya atlamış ve Üstün ile buluşmak için kıyıya kadar yüzmüştü.

139:2.5 (1551.1) Petrus'un İsa'da en çok hayran olduğu kişilik özelliği, onun ulvi inceliği idi. Petrus hiçbir zaman, İsa'nın sahip olduğu sabır üzerinde düşünmeden yorgun düşmemişti. O hiçbir zaman, sadece yedi kez değil yetmiş yedi kez yanlış yapan birini affetme dersini unutmadı. O fazlasıyla; yüksek mevkideki din-adamının bahçesinde İsa'yı düşüncesiz ve istemeden bir biçimde reddedişinin hemen sonrasındaki bu karanlık ve kasvetli günler boyunca, Üstün'ün bağışlayıcı karakterinin bu dışavurumlarını düşünmüştü.

139:2.6 (1551.2) Şimon Petrus, endişe veren bir biçimde dengesizlik göstermekteydi; o aniden, bir aşırı uçtan diğerine kayardı. O ilk önce, İsa'nın, kendi ayaklarını yıkamasını reddetmişti; ve, bunun sonrasında, Üstün'ün cevabını duyması üzerine, ayaklarının tekrar yıkanması için yalvarmıştı. Ancak, on kertede, İsa, Petrus'un hatalarının, kalbinden değil aklından geldiğini bilmekteydi. O, dünya üzerinde o ana kadar yaşamış, cesaret ve ürkekliğin en açıklanmaz birleşimlerinden bir tanesiydi. Onun karakterinin en güçlü yanlarından biri, arkadaşlık olarak sadakatti. Petrus gerçekten de ve en gerçek anlamıyla, İsa'yı derinden sevmişti. Ama yine de, bağlılığın bu çok yüksek güçlü yanına rağmen, kendisi o kadar istikrarsız ve değişkendi ki, bir hizmetçi genç kızın Koruyucusu ve Üstünü'nü reddedişine kadar kendisini cezp etmesine izin vermişti. Petrus, idama ve doğrudan saldırının her türüne karşı durabilirdi; ancak, o, kendisiyle alay edildiğinde cesaretini yitirmiş ve ezilmişti. O, karşıdan gelecek bir saldırı karşısında cesur bir askerd; ancak, arkadan gelen bir saldırıyla şaşkınlığa uğradığında, korkudan ne yaptığını bilmeyen ürkek biriydi.

139:2.7 (1551.3) Petrus, Samiriler arasında Filip'in ve Musevi-olmayanlar arasında Pavlus'un çalışmasını savunmak için İsa'nın havarileri içinde öne ilk çıkan kişi olmuştu; ancak, daha sonrasında Antakya'da, Musevi-olmayanlardan geçici bir süreliğine sadece Pavlus'un korkusuz kınayışına hedef olmamak için çekilmiş olarak, alay eden Hıristiyan Musacılar ile karşılaştığında geri adım atmıştı.

139:2.8 (1551.4) O; İsa'nın insan ve kutsal olan doğasına dair ilk itirafı yapmış, ve onu — Yudas sayılmadığında — ilk reddetmiş olan havariydi. Petrus, çok da hayalperest biri değildi; ancak, o, derin coşkunun bulutlarından ve büyüleyici şeylere kendini bırakmanın verdiği derin neşeden, gerçekliğin yalın ve dümdüz olan gerçekliğine inmekten hoşlanmamaktaydı.

139:2.9 (1551.5) İsa'yı takip ederek, hem kelimenin gerçek anlamında ve hem de mecazi olarak, o ya ilerlemenin önündeydi, ya da — “çok gerilerden takip ederek” — arkadan gelmekteydi. Ancak, o, on ikilinin olağanüstü duyurucusuydu; o, Pavlus dışında, krallığın oluşturuluşunda ve bir nesil içerisinde onun ileticilerini yeryüzünün dört bir köşesine göndermede, başka her havariden fazlasını yapmıştı.

139:2.10 (1551.6) Düşünmeden karar vermiş halde Üstün'ü reddedişlerinden sonra, o, kendisini bulmuştu; ve, Andreas'ın duygudaş ve anlayışlı rehberliği ile o, havariler çarmıhtan sonra neyin gerçekleşeceğini öğrenmek için bekler halde vakit geçirirlerken, tekrar balık ağlarının yolunu tutarak öncü olmuştu. Bütünüyle, İsa'nın kendisini affetmiş olduğunun güvencesini aldığı ve Üstün'ün kendi topluluğuna tekrar kabul edilmiş olduğunu öğrendiğinde, krallığın ateşleri ruhunda o kadar parlak bir biçimde yanmıştı ki, o, karanlıkta

duran binler için kocaman ve hayat kurtarıcı bir ışık haline gelmişti.

139:2.11 (1551.7) Kudüs'den ayıldıktan sonra ve Pavlus'un Musevi-olmayan Hıristiyan kiliseleri arasında önder ruhaniyet haline gelmesinden önce, Petrus, Babil'den Korint'e kadar din-kurumlarının hepsini ziyaret eden bir biçimde, çok fazlasıyla seyahatte bulunmuştu. O hatta, Pavlus tarafından dikilmiş kiliselerin birçoğunu ziyaret etmiş ve onlara yardımda bulunmuştu. Her ne kadar Peter ve Pavlus mizaç ve eğitim bakımından fazlasıyla farklılık göstermişse de, din-kuramında bile, daha sonraki yılları boyunca kiliselerin gelişiminde uyumlu bir biçimde çalışmışlardı.

139:2.12 (1552.1) Petrus'un tarzına ve öğretisine dair bazı şeyler, Luka tarafından kısmi bir biçimde kaydedilmiş vaazlarda ve Markus'un Müjdesi'nde görölmektedir. Onun yüksek enerjiye sahip tarzı daha iyi, Petrus'un İlk Mektubu olarak bilinen kendi mektubunda görölmektedir; en azından, bu onun, Pavlus'un bir takipçisi tarafından daha sonra değiştirilmesinden önce gerçeklik taşımaktaydı.

139:2.13 (1552.2) Ancak, Petrus; İsa'nın, son kertede, gerçekten ve kesin bir biçimde Musevi Mesih olduğuna dair Musevileri ikna etmeye çalışma hatasında bulunmaya ısrarcı olmuştu. Aralıksız olarak hayatını yitirdiğı güne kadar, Şimon Petrus'un, İsa'ya ait, dünyanın kurtarıcısı niteliğindeki Mesih olarak Musevi Mesih ile tüm insanlığın sevgi dolu Babası olarak Tanrı'nın açığa çıkarılışı halindeki İnsan Evladı kavramsallaşmaları arasında aklında yaşadığı kafa karışıklığından muzdarip olmaya devam etmişti.

^{139:2.14 (1552.3)} Petrus'un eşı oldukça yetkin bir kadındı. Yıllar boyunca, o, kadınların birliğinin bir üyesi olarak başarılı bir biçimde emek verdi; ve, Petrus Kudüs'den dışarı sürüldüğünde, onun iletimi yayma gezilerine ek olarak kiliselere olan tüm ziyaretlerinde kendisine eşlik etti. Ve, saygın eşı yaşamını teslim ettiğinde, o, Roma arenasında yabani hayvanlara atılmıştı.

^{139:2.15 (1552.4)}) Ve, böylece, en yakın çevrenin bir üyesi halinde, İsa'ya oldukça yakın biri olarak, bu kişi, Petrus, sahip olduğu hizmetin bütünlüğü erişilene kadar güç ve ihtişamla krallığın mutlu haberlerini duyurmak için Kudüs'den yola çıkmıştı; ve, o, kendisini esir edenler onu, çarmının üstünde olarak — onun Üstünü'nün öldüğü biçimde ölmek zorunda oluşunu bilgilendirdiğinde, kendini yüksek onura layık görülmüş konumda düşünmüştü. Ve, bu halde Şimon Petrus, Roma'da çarmıha gerilmişti.

3. Yakub Zübeyde

^{139:3.1 (1552.5)} İsa'nın “yıldırım çocukları” lakabı verdiği, Zübeyde'nin iki havari çocuğundan büyüğü olarak, Yakub, bir havari haline geldiğinde otuz yaşındaydı. O evli ve dört çocuğa sahip olup, Bethsayda'nın çevre bölgelerinde ebeveynlerine yakın bir yerde yaşamaktaydı. O, küçük kardeşı Yahya'nın eşliğinde ve Andreas ve Şimon'un birlikteliğinde hayat uğraşını gerçekleştirmekteydi. Yakub ve kardeşı Yahya, diğer havarilerin tümünden daha fazla bir biçimde İsa'yı tanımış olmanın artı yönlerini memnuniyetle deneyimlemişlerdi.

^{139:3.2 (1552.6)} Bu yetkin havari, mizaçsal bir çelişkiydi; o gerçekten de, her ikisinin de güçlü duygularla güdülenmiş, iki doğaya

sahip bir görünüm içerisindeydi. O özellikle, siniri bir kez olsun doruk noktasına ulaştığında, öfkeden kendisini kaybetmekteydi. O, yeterli bir biçimde bir kez kıskırtılığında, çok kızgın bir sinire sahip olmaktaydı; ve, fırtına dindiğinde, o her zaman sinirinin, haklı öfkenin bir dışa vurumu gerekçesiyle haklı ve maruz görülmesi isteğinde bulunma eğilimi göstermişti. Öfkenin bu dönemsel isyanları dışında, Yakub'un kişiliği oldukça Andreas'inkine benzemektedir. O, Andreas'ın insan doğasına dair sağduyusuna veya kavrayışına sahip olmamıştı; ancak, o, kamu karşısında çok daha iyi bir konuşmacıydı. Petrus'dan sonra, eğer Matta değilse kesinlikle Yakub, on ikili arasında en iyi kamu hatibiydi.

139:3.3 (1552.7) Her ne kadar Yakub herhangi bir biçimde, duyguları sıklıkla değişkenlik gösteren biri olmamışsa da, bir gün sessiz ve konuşmak istemeyen halde olabilirken, diğer gün oldukça iyi konuşan ve hikâye anlatan biri olabilirdi. O genellikle, İsa ile özgür bir biçimde konuşmuştu; ancak, on ikili içinde, bir seferde günlerce kez hiç konuşmayan biri olabilirdi. Onun bir büyük zaafı, gizemli sessizliğin bu süreçleriydi.

139:3.4 (1552.8) Yakub'un kişiliğinin olağanüstü yanı, bir durumu tüm yönleriyle görebilme yetisiydi. On ikinin tümü içinde, o, İsa'nın öğretisinin aktarılacak istenen gerçek içeriğini ve önemini kavramaya en yaklaşmış kişiydi. O da, ilk başta Üstün'ün neyi kastetmekte olduğunu kavramada yavaş kalmıştı; ancak, havariler olarak onlar hazırlanışlarını tamamlamadan önce, o, İsa'nın iletisinin üstün bir kavramsallaşmasına sahip olmuştu. Yakub, insan doğasının geniş bir kapsamını anlamaya yetkindi; o, çok yönlü Andreas

ile, düşünmeden hareket eden tutkulu Petrus ile ve kendine özgü haldeki kardeşi Yahya ile oldukça iyi anlaşılmaktaydı.

139:3.5 (1553.1) Her ne kadar Yakub ve Yahya, beraber çalışmayı gerçekleştirme çabalarında kendilerine ait zorluklara sahip olmuşlarsa da, onların nasıl iyi anlaştığını gözlemlemek ilham verici nitelikteydi. Onlar ikili olarak, Andreas ve Petrus kardeşleri çok başarılı bir biçimde takip edememişlerdi; ancak, onlar, özellikle bu ölçüde dik başlı ve kendinden emin kardeşler olarak, iki kardeşten olağan biçimde beklenenden çok daha fazlasını yerine getirmişlerdi. Ancak, garip gelebilecek olsa da, Zübeyde'nin iki oğlu, yabancılara kıyasla birbirlerine karşı çok hoşgörüyü sahipti. Onlar, birbirleri için büyük bir sevgi beslemekteydi; onlar her zaman mutlu oyun arkadaşları olmuşlardı. Üstünleri'ne saygısızlıkta bulunma cüreti göstermiş olan Samirileri yok etmek içi cennetten ateşi indirme çağrısında bulunmak isteyenler, bu “yıldırım çocuklarıydı.” Ancak, Yakub'un zamansız gerçekleşen ölümü, küçük kardeşi Yahya'nın ateşli mizacı üzerinde fazlasıyla değişiklikte bulunmuştu.

139:3.6 (1553.2) Yakub'un, İsa'da en fazla beğendiği kişilik özelliği, Üstün'ün duygudaş şefkatiydi. İsa'nın, küçüğe büyüğe, zengine ve yoksula duymuş olduğu anlayışlı ilgi, Yahya'yı fazlasıyla kendisine çekmişti.

139:3.7 (1553.3) Yakub Zübeyde, oldukça dengeli bir düşünür ve tasarlayıcıydı. Andreas ile birlikte, o, havarisel topluluğun daha fazla sağduyuya sahip bireylerinden bir tanesiydi. O, oldukça enerjik bir kişiydi; ancak, hiçbir zaman aceleci olmamıştı. O, Petrus'un mükemmel bir dengeleyici unsuru olmuştu.

139:3.8 (1553.4) O; ılımlı ve aşırılıklardan uzak, bir kez olsun krallığın gerçek anlamına dair bir şeyler kavradıktan sonra hiçbir ödöl beklemeyen bir halde, alçakgönüllü bir çalışan olarak günü gününe, aralıksız hizmet veren bir hizmetkârdı. Ve, oğullarının İsa'nın sağ ve sol kolu olmalarının ricasında bulunmuş Yakub ve Yahya'nın annesinin hikâyesinde bile, annenin bu istekte bulunmuş olduğu hatırlanmalıdır. Ve, bu sorumlulukları üstlenmek için hazır olduklarına işaret ettiklerinde, kendilerinin; varsayılmakta olan Üstün'ün Roma gücüne olan başkaldırısının getireceği tehlikelerin farkında oldukları ve aynı zamanda da bunun bedelini ödemeye hazır oldukları tanınmalıdır. İsa, kendilerinin kadehten içmeye hazır olup olmadıklarını sorduğunda, onlar buna hazır olduklarının cevabını vermişti. Ve, konu Yakub olduğunda, bu ifade kelimenin tam anlamıyla doğruluğa sahiptir — o, Hirodes Agrippa'nın kılıcıyla erkenden hayatını yitiren bir biçimde, şehitliği deneyimleyen havarilerin ilki oluşunu görerek, Üstün ile birlikte kadehten içmişti. Yakub böylece, on ikili arasında, krallığın yeni mücadele cephesinde kendi yaşamını ilk feda veren olmuştu. Hirodes Agrippa Yakub'dan, tüm diğer havarilerden daha fazla korkmuştu. O gerçekten de, sıklıkla sakın ve sessizdi; ancak, yargıları kesinliğe kavuştuğunda ve bu yargılara karşı gelindiğinde, gözü pek ve kararlıydı.

139:3.9 (1553.5) Yakub dolu dolu bir yaşama sahip olmuştu; ve, sonu geldiğinde, kendisi o kadar fazla üstünlüğe ve metanete sahipti ki, yargılanışına ve idamına katılmış olan suçlayıcısı ve ihbarcısı bile, kendisini İsa'nın takipçilerinin arasına katmak için Yakub'un ölümünün gerçekleştiği yerden hızlıca uzaklaşan düzeyde etkilenmişti.

4. Yahya Zübeyde

139:4.1 (1553.6) Bir havari haline geldiğinde, Yahya, yirmi dört yaşında olup, on ikilinin en genci halinde bulunmuştu. Kendisi bekâr halde olup, Bethsayda'da ebeveynleri ile birlikte yaşamaktaydı; o, balıkçılık yapmakta olan biri olup, Andreas ve Petrus ile ortaklaşa bir biçimde abisi Yakub ile beraber çalışmıştı. Bir havari haline gelişinin hem öncesinde hem de sonrasında, Yakub, Üstün'ün ailesi ile olan ilişkilerde İsa'nın kişisel bir sorumlusu olarak faaliyet göstermişti; ve, o bu sorumluluğu, İsa'nın annesi Meryem yaşadığı müddetçe taşımaya devam etmişti.

139:4.2 (1553.7) Yahya, on ikilinin en genci olduğu ve ailesi ile olan hususlarda İsa ile oldukça yakın bir biçimde ilişkide bulunduğu için, Üstün'de özel bir yere sahip kişiydi; ancak, Yahya'nın, “İsa'nın derinden sevdiği havari” oluşu kelimenin tam anlamıyla söylenemezdi. Sizler neredeyse hiçbir biçimde, İsa gibi muhteşem büyüklükteki bir kişiliği, havarilerinden bir tanesini diğerlerinden daha fazla seven bir biçimde, iltimas gösterir halde düşünemezsiniz. Yahya'nın, İsa'nın üç kişisel yardımcısından bir tanesi oluşu gerçeği, bu yanlış düşünceye ilave bir biçimde destekleyici dayanak olmuştu; kaldı ki biz daha, abisi Yakub ile birlikte Yahya'nın, İsa tarafından diğerlerinden daha uzun bir süredir tanınmakta olduğundan bahsetmiyoruz.

139:4.3 (1554.1) Petrus, Yakub ve Yahya, havari oluşlarından yakın bir süre sonra İsa'nın kişisel yardımcıları olarak görevlendirildiler. On ikilinin seçiminden çok kısa bir süre sonra ve Andreas'ı topluluğun yöneticisi olarak hakaret etmeye görevlendirdiğinde, İsa kendisine şunu söylemişti: “Ve, şimdi

ben senden, birlikteliklerinin arasından, bana destek olması ve günlük ihtiyaçlarıma yardım etmesi için benimle birlikte olacak ve benimle kalmaya devam edecek iki veya üç kişiyi görevlendirmeni arzuluyorum.” Ve, Andreas bu özel görev için, bir sonraki üç ilk-seçilmiş-havariyi belirlemede en iyisini düşünmüştü. O, bu türden kutsanmış bir görevi bizzat yerine getirmek için gönüllü olmayı çok isterdi; ancak, Üstün kendisine, hâlihazırda taşıyacağı görevi vermişti; böylelikle, o derhal, Petrus, Yakub ve Yahya’nın kendilerini İsa’nın sorumluluğuna vermelerinin yönergesinde bulundu.

139:4,4 (1554:2) Yahya Zübeyde, derinden sevilesi birçok kişilik özelliğine sahipti; ancak, böyle olmayan yanlarından bir tanesi, aşırı derecedeki ancak oldukça iyi saklanmış haldeki gururuydu. Onun İsa ile olan uzun birlikteliği, karakterinde birçok ve büyük çaplı değişiklikte bulunmuştu. Bu gurur fazlasıyla azalmıştı; ancak, olgunlaştıktan sonra ve çocukluğunu belli bir düzeyde attıktan sonra, bu kişiliğine duymuş olduğu derin önem, mevcut anda kendisinin ismini taşımakta olan Müjde’nin yazımında Nathan’ı yönlendirirken, yaşını almış olan havari kendisinden tekrar eden bir biçimde “İsa’nın derinden sevdiği takipçi” olarak bahsetme tereddüdü göstermeyen derecede yeniden ortaya çıkmıştı. Yahya’nın, herhangi bir diğer yeryüzü fanisine kıyasla İsa’nın yakın dostu düzeyine yaklaşmış olduğu, ve oldukça fazla hususta İsa’nın seçmiş olduğu kişisel temsilci gerçeği altında, onun, kendisini “İsa’nın derinden sevdiği takipçi” olarak gören konuma gelmiş olması şaşırtıcı değildir, zira, o kendisinin, İsa’nın oldukça sık bir biçimde güvenmiş olduğu takipçi olduğunu çok kesin bir şekilde bilmekteydi.

139:4.5 (1554.3) Yahya'nın karakterindeki en güçlü özellik, onun güvenilirliği idi; o, sadık ve adanmış bir biçimde her daim hazır ve cesurdu. Onun en büyük zafiyeti, bu tipik gururdu. O, babasının ailesinin en genç üyesi olup, havarisel topluluğun en genciydi. Muhtemelen, o, birazcık şımartılmıştı; belki, ona, biraz haddinden fazla rahat davranılmıştı. Ancak, birçok yıldan sonra Yahya, yirmi dört yaşındayken İsa'nın havarilerinin düzeyine katılmış olan kendisine hayran ve keyfi bir gençten oldukça farklı bir kişilik niteliğini barındırmaktaydı.

139:4.6 (1554.4) İsa'ya ait, Yahya'nın en fazla takdir ettiği kişilik niteliği, Üstün'ün derin sevgisi ve fedakârlığıydı; bu nitelikler onun üzerinde öyle bir etkide bulunmuştu ki, Yahya'nın ilerideki tüm yaşamı, derin sevgi duygusunun ve kardeşsel bağlılığın üstünlüğü altına girmişti. O, derin sevgi hakkında konuşmuş olup, bunun üzerine yazılarda bulunmuştu. Bu “yıldırım çocuğu,” “derin sevgi havarisi” haline gelmişti; ve, Efes’de, yaşını almış Piskopos, vaiz kürsüsünde durup duyurusunu gerçekleştirmeye artık yetkin olmadığına, kiliseye ancak bir sandalye ile taşınmak durumunda bulunduğunda, ve, ayinlerin bitimine yakın inananlara bir kaç cümlede bulunması rica edildiğinde, seneler boyunca sözleri yalnızca şu olmuştu: “Benim küçük çocuklarım, birbirinizi derinden sevin.”

139:4.7 (1554.5) Yahya, siniri ayağa kaldırılmadıkça, çok az konuşan bir kişiydi. O çok düşünmekte, ancak çok az söz ifade etmekteydi. Yaşlandıkça, onun siniri, daha iyi denetlenmiş olarak, daha fazla sindirilmiş hale gelmişti; ancak, o hiçbir zaman, konuşmaya olan isteksizliğinin üstünden gelememişti; o hiçbir zaman, bu suskunluğu bütünüyle aşamamıştı. Ancak,

o, dikkate değer düzeyde ve yaratıcı olan bir hayal gücüne bahşedilmiş konumdaydı.

139:4.8 (1555.1) Yahya'nın, bir kişinin bu sessiz ve içsel bir biçimde irdeleyici olan kişilik türünde bulmayı beklemeyecek başka yönü bulunmaktaydı. O, belirli bir düzeyde köktenci ve olağandışı bir düzeyde hoşgörüsüzdü. Bu açıdan, o ve Yakub birbirlerine fazlasıyla benzemekteydiler — onların ikisi de, saygısız Samiriler'in başlarına gökten ateşi çağırmışlardı. Yahya, bir takım yabancının İsa adına öğretilerde bulunmasıyla karşılaştığında, o bu kişileri derhal yasaklamıştı. Ancak, o on ikili içinde, bu türden kendisine hayranlık besler ve üstünlük bilincine sahip nitelikler taşıyan tek kişi değildi.

139:4.9 (1555.2) Yahya'nın yaşamı; İsa'nın kendi annesi ve ailesinin bakımı için ne kadar da adanmış bir biçimde hazırlıklarda bulunmuş olduğunu bilerek, İsa'nın kendi yoluna bir evi olmadan çıkışının gözlemi karşısında devasa bir biçimde etkilenmişti. Yahya aynı zamanda, onların kademeli bir biçimde kendisinden uzaklaştığının farkında olarak, ailesinin İsa'yı anlamadaki başarısızlığı nedeniyle İsa'nın durumuna derinden üzüntü duymaktaydı. Bu durumun tamamı, İsa'nın sürekli olarak en küçük bir arzusunu bile cennet içindeki Yaratıcı'nın iradesine, günlük yaşamının saklı emanetçisine aktarışı ile beraber, Yahya üzerinde o kadar derin bir etkiye sahip olmuştu ki, ilerleyen yaşamının tamamı boyunca kendilerini göstermiş değişiklikler olarak, karakterinde dikkate değer ve kalıcı değişikliklerde bulunmuştu.

139:4.10 (1555.3) Yahya, diğer havarilerin birkaçının sahip bulunduğu serinkanlı ve cüretkâr bir cesareti taşımıştı. O, tutuklanışının gecesinde İsa'yı aralıksız takip etmiş ve Üstünü'ne ölümün tam

da pençelerine kadar eşlik etme cüreti göstermiş olan havarilerden bir tanesiydi. O, dünyasal yaşamının son saatine kadar dahi mevcut ve yardıma hazır haldeydi; ve, onun, İsa'nın annesi ile ilgili kendisine verilmiş görevi aslına uygun bir biçimde yerine getirmiş olduğu görülmüş olup, Üstün'ün fani mevcudiyetinin son anları boyunca kendisine verilebilecek bu türden ilave yönergeleri almak için hazır halde beklemişti. Kesin olan şey, Yahya'nın tamamiyle güvenilebilir olduğuydu. Yahya genellikle, on ikili yemek sofrasına kurulduğunda İsa'nın sağ kolunda oturmuştu. O, yeniden dirilişe gerçek anlamıyla ve bütüncül bir biçimde inanmış ilk kişi olacaktı; ve, o, yeniden dirilişinden sonra deniz kıyısı üzerinde kendilerine geldiğinde Üstün'ü ilk tanıyan kişi olmuştu.

139:4.11 (1555.4) Zübeyde'nin bu evladı, Kudüs kilisesinin başlıca destekleyicilerinden bir tanesi haline gelerek, Hıristiyan hareketinin öncül etkinliklerinde Petrus ile oldukça yakın bir biçimde ilişki halindeydi. O, Hamsin Yortusu gününde Petrus'un sağ kolundaydı.

139:4.12 (1555.5) Yakub'un şehitliğinden birkaç yıl sonra, Yahya, abisinin dul eşi ile evlenmişti. Yaşamının son yirmi yılı, sevgi dolu bir kız torununun bakımıyla geçmişti.

139:4.13 (1555.6) Yahya, birkaç kez hapse atılmış olup, başka bir imparator Roma'da göreve gelene kadar, dört yıllık bir süre boyunca Patmos Adası'na sürülmüştü. Yahya dikkatli ve bilge olmasaydı, kuşkusuz bir biçimde o, düşündüğünü daha kaygısız bir biçimde ifade eden kardeşi Yakub gibi öldürülürdü. Yıllar ilerledikçe, Yahya, Koruyucu'nun kardeşi olan Yakub ile birlikte, kamu hâkimleri huzuruna çıktıklarında bilgece uzlaşmayı yerine getirmeyi öğrendi. Onlar, “uysal

cevabın gazabı geri çevirdiğini” fark etti. Onlar aynı zamanda, kiliseyi, “cennetin krallığı” yerine “insanlığın toplumsal hizmete adanmış ruhsal kardeşlik” olarak sunmayı öğrendi. Onlar, krallık ve kral olarak — başat yönetim gücü yerine sevgi dolu hizmeti öğretti.

^{139:4.14 (1555.7)} Patmos’da geçici sürgündeyken, Yahya, şu an sizlerin fazlasıyla kısaltılmış ve bozulmaya uğramış bütünlüğünde sahip olduğu, Açığa Çıkarılış Kitabı’nı yazmıştı. Bu Açığa Çıkarılış Kitabı; Yahya’nın yazımından sonra, büyük bir kısmı kaybolmuş, diğerleri ise çıkarılmış olan, büyük bir açığa çıkarılışın varlığını sürdürmekte olan nüvelerini taşımaktadır. O, sadece parçasal ve bozulmuş halde korunmaktadır.

^{139:4.15 (1555.8)} Yahya, aralıksız çalışan bir biçimde, fazlasıyla seyahatte bulundu; ve, Asya kiliselerinin piskoposu olduktan sonra, Efes’e yerleşti. O birlikteliği olan Nathan’a, Efes’de, doksan dokuz yaşında iken, tarafınızdan adlandırılmakta olan “Yahya’ya göre Müjde”nin yazım emrini verdi. On iki havarinin tümü içinde Yahya Zübeyde, nihai olarak, olağanüstü bir din-kuramcı haline geldi. O Efes’de, yüz bir yaşındayken, M.S. 103 yılında doğal nedenlerle yaşamını yitirdi.

5. Meraklı Filip

^{139:5.1 (1556.1)} Filip; İsa ve onun ilk dört havarisinin, Ürdün nehrindeki Yahya ile olan buluşma yerinden Celile’nin Kana’sına olan yolculuklarında çağrılmış olan, seçilecek beşinci havariydi. Bethsayda’da yaşamakta olduğu için, Filip belli bir süredir İsa’yı bilmekteydi; ancak, ona, İsa’nın gerçekten de büyük bir kişi olduğu düşüncesi, kendisinin

Ürdün vadisi üzerinde ona “Beni takip et“ dediği güne kadar aklında oluşmamıştı. Filip aynı zamanda belirli bir düzeyde; Andreas, Petrus, Yakub ve Yahya’nın, İsa’yı kurtarıcı olarak kabul etmiş olması gerçekliğinden etkilenmişti.

139:5.2 (1556.2) Filip, havarilere katıldığında yirmi yedi yaşındaydı; o yakın bir dönemde evlenmiş olup, bu zaman zarfında hiçbir çocuğa sahip değildi. Havarilerin kendisine vermiş olduğu takma isim, “meraklı” anlamına gelmekteydi. Filip her zaman, kendisine her şeyin gösterilmesini istemekteydi. O hiçbir zaman, söylenen bir şeyin ötesini görebilen görünümü sergilememişti. Onun anlayışı tam da yavaş değildi; ancak, o, hayal gücünden yoksunluk çekmekteydi. Bu hayal gücü eksikliği, karakterinin en büyük zaafiydi. O, olağan ve alışlagelmiş nitelikteki bir kişiydi.

139:5.3 (1556.3) Havariler hizmet için örgütlendiğinde, Filip gözetmen yapılmıştı; havarilerin her zaman yeterli miktarda erzaka sahip olduklarını gözlemlemek onun göreviydi. Ve, o iyi bir gözetmendi. Onun en güçlü kişisel özelliği, oldukça düzenli bir biçimde her şeyi harfi harfine yerine getirişiydi; o, hem matematiksel hem de plancıldı.

139:5.4 (1556.4) Filip, üç erkek ve dört kız olarak, yedi çocuklu bir aileden gelmekteydi; O, ailenin en büyük çocuğundan sonra gelmekteydi; ve, yeniden dirilişten sonra, o, tüm ailesini krallık için vaftiz etmişti. Filip’in ailesi, balıkçılıkla uğraşan insanlardı. Babası, derin bir düşünür olarak, oldukça yetkin bir kişiydi; ancak, onun annesi, oldukça ortalama bir aileye aitti. Filip, büyük şeyleri gerçekleştirmesi beklenebilecek bir kişi değildi; ancak, o, küçük şeyleri, oldukça iyi ve yerinde bir biçimde gerçekleştirir halde, büyük bir şekilde yapabilen bir

kişiydi. Dört yılda yalnızca birkaç kez, o, herkesin ihtiyaçlarını tatmin edecek yiyeceği bulundurmada başarısız olmuştu. Yaşamın beraberinde getirmiş olduğu birçok acil durum ihtiyacında bile onlar kendisini, nadiren hazırlıksız görmüşlerdi. Havarisel ailenin temin birimi, ussal ve etkin bir biçimde idare edilmekteydi.

139:5,5 (1556,5) Filip'in güçlü yanı, onun matematiksel güvenilirliği; onun bünyesindeki zayıf nokta, iki noktayı birleştirmedeki yetkinliğin yokluğu olarak, onun bütüncül hayal gücü yoksunluğuydu. O, soyut düşüncede matematikseldi; ancak, hayal gücünde yaratıcı değildi. O neredeyse tamamen, belirli hayal gücü türlerinden yoksundu. O, tipik olağan ve sıradan nitelikteki ortalama bir kişiydi. İsa'yı öğretirken ve duyurusunu gerçekleştirirken duymak için gelmiş olan kalabalıklar arasında birçok sayıda bu türden erkek ve kadın bulunmuştu; ve, onlar, kendileri gibi olan bir kişiyi Üstün'ün heyetlerinde onurlu bir konuma yükseltilmiş olarak gözlemlemekten büyük teselli duymuşlardı; onlar, kendileri gibi olan birinin, krallığa ait hususlarda hâlihazırda yüksek bir mevkiine gelmiş olması gerçekliğinden cesaret duymuşlardı. Ve, İsa, Filip'in mantıklıca olmayan sorularını dinlerken ve birçok kez gözetmeninin “gösterilme” arzusunu yerine getirirken, belirli insan akıllarının nasıl faaliyet göstermekte olduğuna dair birçok şey öğrenmişti.

139:5,6 (1556,6) İsa'ya dair, Filip'in oldukça tutarlı bir biçimde hayranlık duyduğu bir özellik, Üstün'ün bitmek tükenmez bilmeyen cömertliği; Bir kez bile olsun Filip İsa'da, küçük, esirger veya layık görmez hiçbir şey bulmamıştı; ve, Filip, bu sürekli mevcut ve değişmez gönül bolluğuna ibadet etmişti.

139:5.7 (1557.1) Filip'in kişiliğinde etkileyici nitelikte oldukça az şey bulunmaktaydı. Ondan sıklıkla, "Andreas ve Petrus'un yaşadığı kasaba olan, Betsaydalı Filip" olarak bahsedilmekteydi. O neredeyse tamamen, kavrayıcı öngöründen yoksundu; o, belirli bir durumun içerdiği aşırı uçtaki olasılıkları kavramaya yetkisizdi. O, karamsar değildi; o sadece sıradandı. O aynı zamanda, ruhsal kavrayıştan fazlasıyla yoksundu. O, Üstün'ün en derin söyleyişlerinden birinin ortasında, bariz bir biçimde mantıksızca olan bir soruyu sormak için İsa'yı bölmeye çekinmezdi. Ancak, İsa hiçbir zaman, onu bu türden düşüncesizlik için uyarmamıştı; o, Filip'e karşı her zaman sabır göstermiş ve öğretinin derin anlamlarını kavramaya dair onun yetkin olmayışını gözetmişti. İsa; bir kez olsun bu rahatsız edici soruları sorduğu için Filip'i tersleyecek olursa, yalnızca bu dürüst ruhu yaralamış olmayacağını, aynı zamanda da, bu türden bir uyarının Filip'in kendisini bir daha soru sormaya özgür hissetmeyecek derecede inciteceğini oldukça iyi bilmekteydi. İsa, mekânın kendisine ait dünyalarında, benzer yavaş-düşünen fanilerin bilinmeyen milyonları olduğunu bilmekteydi; ve, İsa, onların hepsinin kendisine yönelmesini ve soruları ve sorunları ile kendisine adım atması için kendilerini her zaman özgür hissetmelerini teşvik etmek istemişti. Son kertede, İsa gerçekten de, o anda duyurmakta olduğu belli bir vaazdan ziyade Filip'in mantıksızca olan sorularına daha çok ilgi duymuştu. İsa, olabilecek en yüksek düzeyde, insanların her türlü olarak, *insanlara* ilgi duymaktaydı.

139:5.8 (1557.2) Havarisel gözetmen, iyi bir hatip değildi; ancak, o, oldukça ikna edici ve başarılı bir kişisel çalışandı. Onun teşviki kolay kolay kırılmazdı; o, üstlenmiş olduğu her şeyde ağır ancak düzenli bir biçimde ilerleyen ve oldukça kararlı bir

şekilde çalışan biriydi. O, şunu söylemede çok önemli ve ender bulunan bir yeteneğe sahipti: “Gel.” Kendi aracılığıyla dinini değiştirmiş olanlardan ilki, Nathanyel İsa ve Nasıra’nın olumlu ve olumsuz yanları tartışmak istediğinde, Filip’in etkileyici cevabı “Gel ve gör” olmuştu. O dinleyicilerine katı bir biçimde — şunu yap, bunu gerçekleştir şeklinde — “Git” diyen dogmatik bir duyurucu değildi. O, emekleri boyunca ortaya çıkmış durumların tümünde, “benimle gel; sana doğru yolu göstereceğim” anlamında — “Gel” ifadesiyle yaklaşmıştı. Ve, bu, öğretimin her türünde ve fazında etkin bir yöntemdir. Ebeveynler bile Filip’den; çocuklarına “Git şunu yap, bunu gerçekleştir” *değil*, bunun yerine, “Daha iyi yolu sana göstermemiz ve seninle paylaşmamız için bizlerle birlikte gel” demenin daha iyi yolunu öğrenebilirler.

139:5.9 (1557.3) Filip’in yeni bir duruma kendisini uyarlayışındaki yetkinsizlik, Yunanlılar, şunu söyler halde, kendisine geldiklerinde, oldukça bariz bir biçimde sergilenmişti: “Bayım, bizler İsa’yı görmeyi arzuluyoruz.” Bu aşamada Filip, böyle bir soruyu soran her Musevi’ye “Gel” derdi. Ancak, bu kişiler yabancıydı, ve Filip, bu tür hususlarda üstlerinden herhangi bir yönergeyi almamış olduğunu hatırlayabilmekteydi; böylece, onun yapabilmeyi düşündüğü tek şey, baş olan Andreas’a danışmaktı; ve, bunun sonrasında, iki havari de, ilgili Yunanlıları İsa’ya götürmüştü. Benzer bir biçimde, o, Samarya’ya inananlara duyuruda bulunmak ve onları vaftiz etmek için gittiğinde, öncesinden Üstün tarafından eğitildiği biçimde, Gerçekliğin Ruhaniyeti’ni almış olmalarını simgeler halde, elini dinini değiştirdiği kişilerin başlarına koymaktan kaçınmıştı. Bu elin konulma uygulaması, yakın bir zaman içinde ana kilise adına Filip’in çalışmalarını gözlemlemek için

Kudüs’den inmiş olan, Petrus ve Yahya tarafından gerçekleştirilmişti.

139:5.10 (1557.4) Filip, on ikilinin yeniden örgütlenişine katılmış olarak, Üstün’ün ölümünün zorlu süreçlerinden geçmişti; ve, o, özellikle en fazla Samiriler için gerçekleştirmiş olduğu çalışmalarında ve daha sonrasında müjde adına vermiş bulunduğu tüm emeklerinde başarılı olarak, krallık için doğrudan Musevi düzeylerinin dışındaki ruhları kazanmak amacıyla gidenlerin ilki olmuştu.

139:5.11 (1557.5) Kadın birliğinin etkin bir üyesi olan, Filip’in eşi, Kudüs idamlarından kaçışlarından sonraki din-yayıcı çalışmalarında kocası ile etkin bir biçimde ilişkili halde gelmişti. Onun eşi korkusuz bir kadındı. O, katillerine bile müjdeli haberleri duyurmak amacıyla eşini cesaretlendirmek için Filip’in çarmıhının ucunda durmuştu; ve, eşinin gücü tükendiğinde o, İsa’ya olan inançla kurtuluşun gerçekleşeceğine dair hikâyeyi anlatmaya başlamış olup, yalnızca, kızgın Museviler kendisine yetişip, onu öldürene kadar taşıdığı anda susturulmuştu. Onların en büyük kızı Lea, daha sonra Hierapolis’in meşhur bir kadın tanrı-elçisi haline gelen bir biçimde, ebeveynlerinin çalışmasını sürdürmüştü.

139:5.12 (1558.1) On ikilinin bir zamanlar gözetmeni olmuş, Filip, gitmiş olduğu her yerde ruhları kazanan bir biçimde, krallık içinde kudretli biriydi; ve, o, nihai olarak inancı için çarmıha gerilmiş olup, Hierapolis’de toprağa verilmişti.

6. Dürüst Nathanyel

139:6.1 (1558.2) Üstün'ün kendisi tarafından seçilmiş havarilerin altıncısı ve en sonuncusu olarak, Nathanyel İsa'ya, arkadaşı Filip aracılığıyla getirilmişti. O öncesinden Filip ile, birkaç iş ilişkisinde birliktelik içinde bulunmuştu; ve, İsa ile karşılaştıkları zaman, Filip ile birlikte o, Vaftizci Yahya'yı görmeye inen yolları üzerindelerdi.

139:6.2 (1558.3) Nathanyel, havarilere katıldığı zaman yirmi beş yaşında olup, bu topluluğun ikinci en genç üyesiydi. O, yedi çocuklu bir ailenin en genci olup, bekâr halde ve Kana'da yanlarında yaşadığı yaşlı ve elden ayaktan düşmüş ebeveynlerinin tek destekleyicisiydi; onun erkek ve kız kardeşleri ya evli ya da hayatta değildi, ve hiç kimse Kana'da yaşamamaktaydı. Nathanyel ve Yudas İškariyot, on ikili arasında en iyi eğitilmiş iki kişiydi. Nathanyel öncesinden, bir tüccar olmayı düşünmüştü.

139:6.3 (1558.4) İsa kişisel olarak, Nathanyel'e bir lakap vermeyi düşünmemişti; ancak, on ikili yakın bir süre içinde onun hakkında, içtenlik olarak, dürüstlük anlamına gelen sıfatla konuşmaya başlamıştı. O, "hesabı olmayan" idi. Ve, bu, onun sahip olduğu büyük erdemdi; o, hem dürüst hem de içtendi. Onun karakterinin zafiyeti, gururuydu; o, haddinden fazla anlam yüklenilmedikçe hepsinin takdire layık şeyler olduğu, ailesinden, şehrinde, sahip olduğu ünden ve milletinden oldukça gurur duymaktaydı. Ancak, Nathanyel, kişisel ön yargılarıyla aşırı uçlara gitme eğilimindeydi. O insanları, kendi kişisel görüşleri uyarınca önceden yargılamaya meyilliydi. O, soru sormadan önce belli bir süre beklemeyi tercih eder halde değildi, İsa ile buluşmadan önce sorduğu gibi "Nasıra'dan hiç de güzel bir şey gelir mi?" Ancak, Nathanyel, gururlu olmasına

rağmen, inatçı değildi. O, bir kez İsa'nın yüzünü görmesiyle birlikte, hemen tutumunu düzeltmişti.

139:6.4 (1558.5) Birçok açıdan, Nathanyel, on ikinin tuhaf dehasıydı. O, havarisel filozof ve düşçüydü; ancak, o, oldukça gündelik koşullarda düşünen türden bir düşçüydü. O, derin felsefenin anları ile ender ve şaşırtıcı mizahın zamanları arasında gelip gitmekteydi; yerinde hissettiği zaman, o muhtemelen, on ikili arasında en iyi hikâye anlatıcıydı. İsa, Nathanyel'in hem ciddi olan hem de şaşırtıcı nitelikteki mizahi söyleşilerini duymaktan keyif almıştı. Nathanyel ilerleyen bir biçimde İsa'yı ve krallığı ciddiye almıştı; ancak, o hiçbir zaman kendisini önemli görmemişti.

139:6.5 (1558.6) Havarilerin hepsi, Nathanyel'i derinden sevip ona saygı göstermişti; ve, o, Yudas İşkariyot dışında, onların hepsi ile muhteşem bir biçimde anlaşmıştı. Yudas, Nathanyel'in havariliği yeteri kadar ciddiye almadığını düşünmüş olup, o bir seferinde, gizlice İsa'ya gidip, Yudas hakkında ona şikâyetini bildirme cüretini göstermişti. İsa şöyle söylemişti: “Yudas, adımlarını dikkatlice gözet; sahip olduğun makamı haddinden önemli görme. Hangimiz, sahip olduğumuz bir kardeşi yargılamaya yetkiniz ki? Sahip olduğu çocuklarının sadece yaşamın ciddi şeylerinden beslenmesi Baba'nın iradesi değildir. Tekrar etmeme izin ver: Ben, beden içindeki kardeşlerimin, neşeye, sevince ve yaşama daha bolca sahip olabilmeleri için geldim. Böylece şimdi git, Yudas, ve sana verilmiş olanı iyi bir biçimde yerine getir, ancak, kardeşin olan Nathanyel'i, Tanrı'nın kendi hesabına bırak.” Ve, birçok benzer deneyiminkiler ile birlikte, bunun anısı, Yudas

İskarot'un kendi kendisini kandırmakta olan kalbinde uzunca bir süre yaşamıştı.

139:6.6 (1559.1) Birçok sefer, İsa, Petrus, Yakub ve Yahya ile birlikte dağda ayrı iken, ve havariler arasındaki hava gergin ve çetrefilli bir hal almaktayken, Andreas bile huzursuz kardeşlerine ne söyleyeceğini tam bilemezken, Nathanyel, gerilimi bir parça felsefe veya anlık bir mizah ile giderirdi; güzel bir mizah anlayışla da.

139:6.7 (1559.2) Nathanyel'in görevi, on ikilinin ailelerine bakmaktı. O sıklıkla, havarisel heyetlerde yerini almamaktaydı; zira, hastalığın veya olağanın dışında bir şeyin, bakmakla yükümlü olduklarından bir tanesinin başına geldiğini duyduğunda, bu eve ulaşmada hiç vakit kaybetmemekteydi. On ikili, kendi ailelerinin refahının Nathanyel'in ellerinde güvende olduğunun bilgisiyle, huzurla uyumaktaydı.

139:6.8 (1559.3) Nathanyel İsa'ya, en fazla onun sahip olduğu hoşgörüsü için derin saygı beslemişti. O hiçbir zaman, İnsan Evladı'nın sahip olduğu açık görüşlülük ve cömert anlayış üzerine düşünmekten yorulmamıştı.

139:6.9 (1559.4) Nathanyel'in babası (Bartolomeus), sonrasında bu havarinin Mezopotamya'ya ve Hindistan'a krallığın mutlu haberlerini duyurmak ve inananları vaftiz etmek için gittiği, Hamsin Yortusu'ndan kısa bir süre sonra yaşamını yitirmişti. Onun canları, bir zamanlar filozof, şair ve nüktedan olan kardeşlerinin daha sonrasında nasıl geliştiğini hiçbir zaman öğrenememişleri. Ancak, o aynı zamanda krallık içinde büyük bir kişi olup, her ne kadar daha sonraki Hristiyan kilisesinin örgütlenişine katılmamış olsa da, kendi Üstünü'nün

öğretilerinin yayılmasına fazlasıyla katkıda bulunmuştu. Nathanyel Hindistan’da yaşamını yitirmişti.

7. Matta Levi

^{139:7.1 (1559.5)} Yedinci havari olarak, Matta, Andreas tarafından seçilmişti. Matta, vergi toplayıcı, veya tahsildarcı, bir aileden gelmekteydi; ancak, Matta’nın kendisi, yaşadığı yer olan, Kapernaum’da gümrük toplayıcısıydı. O, otuz bir yaşında olup, evli ve dört çocuk babasıydı. Matta, topluma iyi bir biçimde karışmış olarak iyi bir ticaret erbabı olup, arkadaşlık kurma ve insanların çok çeşitli türleriyle oldukça iyi bir biçimde anlaşma yeteneğine bahşedilmiş haldeydi.

^{139:7.2 (1559.6)} Andreas Matta’yı, havarilerin mali temsilcisi olarak atadı. Bir bakımdan, o, havarisel örgüt için mali görevli ve kamuya hesap veren sözcüydü. O, insan doğasının keskin bir hâkimi ve oldukça etkin bir söylem ileticisiydi. Onunki, imgelenmesi zor olan bir kişilikti; ancak, o, oldukça içten bir takipçi olup, İsa’nın görevine ve krallığın kesinliğine artan bir düzeyde inanan bir kişiydi. İsa hiçbir zaman Levi’ye bir lakap vermemişti; ancak, onun akran havarileri ortak bir biçimde kendisini, “para-toplayan” şeklinde çağırmışlardı.

^{139:7.3 (1559.7)} Levi’nin güçlü yanı, onun amaca olan tüm samimiyetiyle bağlılığıydı. Bir tahsildarcı olarak, onun İsa ve İsa’nın takipçileri tarafından aralarına kabul edilişi, eski vergi toplayıcısının adına çok büyük bir şükran sebebiydi. Buna rağmen, özellikle Şimon Zelotes ve Yudas İşkariyot olarak, havarilerin geri kalanları için, aralarında bir vergicinin mevcudiyetini bütüncül olarak kabul etmek belirli bir süre almıştı. Matta’nın zayıf noktası, onun dar görüşlü ve

maddiyatçı bir yaşam bakışıydı. Ancak, aylar ilerledikçe, o, tüm bu hususlarda büyük ilerleme kaydetti. O, tabii ki; görevi hazineyi sürekli olarak dolu tutmak olduğu için, eğitimin çok önemli dönemlerinin birçoğuna katılamamak durumunda kalmıştı.

139:7.4 (1559.8) Matta'nın en fazla takdir ettiği şey, Üstün'ün bağışlayıcı eğilimiydi. O hiçbir zaman, Tanrı'yı bulmak için yalnızca inancın gerekli oluşunu söylemekten yorulmadı. O her zaman, krallıktan “bu Tanrı'yı bulma hususu” olarak bahsetmeyi sevdi.

139:7.5 (1560.1) Her ne kadar Matta kaçınılmaz geçmişe sahip biri olmuşsa da, o kendisini oldukça güzel bir biçimde anlatmaktaydı; ve, zaman ilerledikçe, onun birliktelikleri, tahsildarcının bu icralarından gurur duyar hale gelmişlerdi. O, İsa'nın sözlerinden çok detaylı notlar tutmuş havarilerden bir tanesiydi; ve, bu notlar, Matta'ya göre Müjde olarak zamanla bilinir hale gelmiş olan, İsadör'un İsa'nın sözleri ve eylemlerinin daha sonraki anlatısının temeli olarak kullanılmıştı.

139:7.6 (1560.2) Kapernaum'un ticaret erbabı ve gümrük toplayıcısı olan, Matta'nın çok önemli ve yararlı yaşamı; ilerleyen çağlar boyunca, diğer ticaret erbaplarının, kamu görevlilerinin ve siyasetçilerin binlerce ama binlercesinin aynı zamanda Üstün'ün şu etkileyici sesini duymasının aracısı olmuştur: “Beni takip et.” Matta, gerçekten de kurnaz bir siyasetçi idi; ancak, o, ayrılmaz bir biçimde İsa'ya sadık olup, olabilecek en üstün bir şekilde, gelen krallığın ileticilerin yeterli düzeyde mali olarak desteklenişini gözetme görevine adanmıştı.

139:7.7 (1560.3) Matta'nın on ikili arasındaki mevcudiyeti; uzunca bir süredir kendilerini dini tesellinin hoşgörüsünden uzak olarak görmüş olan, umudunu yitirmiş ve reddedilmiş ruhların binlercesine krallığın kapılarını açık tutmanın aracısı olmuştu. Reddedilmiş ve umutsuzluk içerisindeki erkek ve kadınlar İsa'yı duymak için kendisine akın akın gelmekteydi; ve, o hiçbir zaman, bir tanesini bile geri çevirmemişti.

139:7.8 (1560.4) Matta, inanan takipçilerden ve Üstün'ün öğretilerinin doğrudan dinleyicilerinden gönüllerinden kopmuş bağışları almıştı; ancak, o hiçbir zaman, açık seçik bir biçimde kalabalıklardan maddi kaynak talep etmemişti. O; tüm mali çalışmalarını sessiz ve kişisel düzeyde gerçekleştirmiş olup, bağışlanan paranın büyük bir kısmını ilgilenen inananların daha varlıklı sınıfından toplamıştı. O, neredeyse mütevazı servetinin tamamını, Üstün ve onun havarilerinin çalışmalarına bağışlamıştı; ancak, bu havariler hiçbir zaman, hakkında her şeyi bilen İsa dışında, bu cömertlik hakkında hiçbir şey bilmemişti. Matta, İsa ve onun birlikteliklerinin kendi parasını lekeli olarak değerlendireceği korkusuyla havarisel kaynaklara açık bir biçimde katkıda bulunmaya çekinmişti; böylelikle, o, bu paranın büyük bir kısmını, diğer insanların adına bağışlamıştı. Öncül aylar boyunca, havariler arasındaki mevcudiyetinin neredeyse bir sınanış olduğunu bildiği süreçte, Matta birçok kez, kendisine ait kaynakların sıklıkla havarilerinin günlük ekmeklerini karşıladığını onlara söylemenin güçlü cazibesıyla karşılamıştı; ancak, o, buna yenik düşmemişti. Tahsildara karşı duyulan hoşnutsuzluğun kanıtı ortaya çıktığında, Levi onlara, cömertliğini açığa çıkarmakla yanıp tutuşmaktaydı; ancak, o her zaman, soğukkanlılığını sürdürmeyi başarmıştı.

139:7.9 (1560.5) Önlerindeki herhangi bir hafta için var olan kaynaklar hesaplanan gereksinimlerden daha az olduğunda, Levi sıklıkla kendi kişisel kaynaklarına başvururdu. Buna ek olarak, o, zaman zaman İsa'nın öğretilerine fazlasıyla ilgi duyduğunda, her ne kadar, gerekli kaynaklar için yardım istemeyişini kişisel olarak telafi etmek zorunda olduğunu bilmesine rağmen, orada kalıp, öğretilen şeyi dinlemeyi tercih etmişti. Ancak, bunu yaparken, Levi İsa'nın, paranın büyük bir kısmının kendi cebinden geldiğini bilmesini arzulamıştı! O, Üstün'ün tüm bunların hepsini bildiğinin neredeyse hiç farkına varmadı. Havarilerin tümü; idamların başlamasından sonra krallığın müjdesini duyurmak için yola çıktığında, neredeyse tamamen parasız kaldığı bir düzeyde Matta'nın kendilerinin bağışçısı olduğunu bilmeden yaşamlarını yitirdi.

139:7.10 (1560.6) Bu isyanlar inananların Kudüs'ü terk etmesine neden olduğunda, Matta, krallığın müjdesini duyurarak ve inananları vaftiz ederek, kuzeye doğru hareket etti. O, eski havarisel birliktelikleri tarafından unutuldu; ancak, kendisi, duyurusunu gerçekleştirerek ve vaftizini sürdürerek, Suriye, Kapadokya, Galatlar, Bitinya ve Trakya boyunca ilerleyişine devam etti. Ve, bir takım kuşkucu Musevi'nin Romalı askerler ile bir olup onun ölümünü kurgulayışı Trakya bölgesindeki Gelibolu'da gerçekleşmişti. Ve, bu yeniden doğmuş olan tahsildarcı, yeryüzünde en yakın süre içinde gerçekleşmiş konukluğu boyunca, Üstün'ün öğretilerinden oldukça kesin bir biçimde öğrenmiş olduğu, bir kurtuluş inancı içerisinde uygun bir biçimde yaşamını yitirdi.

8. Tomas Didimus

139:8.1 (1561.1) Tomas, sekizinci havari olup, Filip tarafından seçilmişti. Daha sonraki zamanlarda o, “kuşku duyan Tomas” olarak bilinmişti; ancak, onun akran takipçileri neredeyse hiçbir biçimde, kendisini sürekli kuşku duyan bir halde düşünmemişlerdi. Şu gerçektir ki, o, kuşkucu bir akıl türünde olarak, mantıksaldı; ancak, kendisini yakından tanıyanların onu önemsiz bir kuşkucu olarak görmelerini engelleyen bir cesur sadakat türüne sahipti.

139:8.2 (1561.2) Tomas havarilere katıldığında, yirmi dokuz yaşında olup, evli ve dört çocuk babasıydı. Öncesinde o, bir marangoz ve taş ustasıydı; ancak, daha sonrasında, bir balıkçı olup, Celile Denizi’nden dışarı doğru akan Ürdün Nehri’nin batı kıyısında yerleşir hale gelmişti; ve, o, bu küçük köyün önde gelen vatandaşı olarak görülmekteydi. Tomas çok az eğitime sahipti; ancak, o, nedensel düşünen, keskin bir akla sahip olup, Tiberya’da yaşamış olan, muhteşem ebeveynlerin oğluydu. O, on ikili arasında gerçekten de çözümlemeli düşünen bir akla sahipti; o, havarisel topluluğun gerçek bilim adamıydı.

139:8.3 (1561.3) Tomas’ın öncül ev yaşamı talihsizdi; ebeveynleri evlilik yaşamlarından tamamıyla mutlu değildi, ve bu Tomas’ın ergenlik deneyiminde kendisini yansıttı. O, oldukça hoşnutsuz ve tartışmacı bir eğilime sahip olarak yetişti. Eşi bile, kendisinin havarilere katılmasından mutluluk duymuştu; o, karamsar kocasının evden çoğu zaman uzak olacağı düşüncesiyle rahatlamıştı. Tomas aynı zamanda, kendisiyle huzurlu bir biçimde geçinmeyi oldukça zor kılan bir kuşkucu kökene sahipti. Petrus ilk başta; abisi Andreas’a, Tomas’ın “kaba, çirkin ve her zaman kuşkucu” olduğunu söyleyerek onu şikâyet eden bir biçimde, bu havariden fazlasıyla rahatsız

olmuştı. Ancak, birliktelikleri Tomas'ı daha iyi tanıdığında, onu daha çok sevdiler. Onlar, kendisinin muhteşem bir biçimde dürüst ve yılmaz bir biçimde sadık olduğunu keşfettiler. O, kusursuz bir biçimde içten ve kuşku duyulmayacak bir biçimde doğruyu söyleyen biriydi; ancak, o, içkin bir biçimde hata bulan biri olup, gerçek bir karamsar hale gelen biçimde yetiştirilmişti. Onun çözümleyici düşünen aklını, kuşku istila eder hale gelmişti. O, on ikili ile birliktelik içine girmeden ve böylece İsa'nın soylu karakterini tanımadan önce, akran insanlarına olan inancını hızlı bir biçimde yitirmekteydi. Üstün ile olan bu birliktelik doğrudan bir biçimde, Tomas'ın tüm eğilimlerini dönüştürmeye ve onun akran insanlara olan zihinsel tepkilerinde büyük değişikliklerde bulunmaya başladı.

139:8.4 (1561.4) Tomas'ın en güçlü yanı, bir kez aklında kesinliğe ulaştığında — yılmaz cesareti ile birlikte olan muhteşem çözümleyici aklıydı. Onun en büyük zaafı, beden içindeki tüm yaşamı boyunca hiçbir zaman bütünüyle üstesinden gelemediği, şüphe duyan kuşkuculuğuydu.

139:8.5 (1561.5) On ikilinin örgütlenişinde Tomas'a, seyahat güzergâhlarını düzenleme ve onları idare etme görevi verilmişti; ve, o, havarisel birliğin çalışması ve hareketlerinin yetkin bir yöneticisiydi. O, muhteşem bir işadamı olarak, iyi bir yönetendi; ancak, o, birçok farklı duygu hali tarafından kısıtlanmış haldeydi; o, bir gün biri, diğer gün farklı bir kişi olmaktaydı. Havarilere katıldığı sularda o, önce kasvetli düşüncelere eğilim gösterir haldeydi; ancak, onun İsa ve havarilerle olan iletişimi, kendisini bu ürkütücü irdeleyişlere düşmekten fazlasıyla kurtarmıştı.

139:8.6 (1561.6) İsa, Tomas'ın varlığından fazlasıyla keyif almış olup, onunla çok uzun süren birçok kişisel konuşmada bulunmuştu. Onun havariler arasındaki mevcudiyeti; dürüst olan tüm kuşkuculara büyük bir teselli vermiş olup, her ne kadar İsa'nın öğretilerinin sahip olduğu ruhsal ve felsefi yönlerle dair her şeyi tamamen anlayamasalar da, endişe içerisindeki birçok aklı cesaretlendirmişti. Tomas'ın on ikili içindeki üyeliği, İsa'nın dürüst kuşkucuları bile derinden sevdiğinin bariz duyurusuydu.

139:8.7 (1562.1) Diğer havariler İsa'ya, onun dopdolu, bütüncül kişiliğinin belirli bir özel ve olağandışı yönü nedeniyle derin saygı duymuştu; ancak, Tomas Üstünü'ne, onun muhteşem düzeydeki dengeli karakteri nedeniyle derin saygı duymuştu. Tomas artarak, oldukça derinden seven bir biçimde bağışlayıcı ve oldukça sapmaz biçimde adil ve hakkaniyet gözetken birini takdir etmekte ve ondan onur duymaktaydı; o oldukça kararlıydı, ancak hiçbir zaman inatçı değildi; oldukça sakindi, ancak hiçbir zaman umursamaz değildi; oldukça yardımcı ve anlayışlıydı, ancak hiçbir zaman sorulmadan karışan veya amirane değildi; oldukça güçlüydü, ancak aynı zamanda da oldukça hassastı; oldukça açık sözlüydü, ancak hiçbir zaman incelikten uzak veya kaba değildi; oldukça nazikti, ancak görüşlerini sıklıkla değiştiren biri değildi; oldukça saf ve masumdu, ancak aynı zamanda cebbar, tuttuğunu koparan ve gücünü kararlıca kullanan biriydi; gerçekten de çok cesurdu, ancak hiçbir zaman düşünmeden veya pervazsızca hareket eden biri değildi; doğaya karşı derin bir sevgi beslemekteydi, ancak doğaya inanca varan düzeyde saygı göstermenin her türlü eğiliminden oldukça uzaktı; oldukça şakacı ve oyun severdi, ancak ciddi olanı ayırt edemez ve ne zaman şakanın yapılmayacağını bilmez değildi. Tomas'ı bu kadar kendisine

eken, bu benzersiz kişilik simetrisiydi. O muhtemelen, on ikilinin içinde herkesten fazla İsa’ya dair en yüksek düzeydeki ussal anlayışı ve kişilik takdirini memnuniyetle deneyimlemişti.

139:8.8 (1562.2) On ikilinin heyetleri içinde, Tomas, ilk önce güvenliğin gelmesini savunan bir siyasayı destekleyen bir biçimde, her zaman temkinliydi; ancak, o, kendi koruyuculuğu oy çokluğu altında kaldığında veya bu koruyuculuğa karşı karar alındığında, karar verilen izlencenin uygulamasında hareket etmek için korkusuzca ilk hareket eden olmuştu. Tekrar ve tekrar o, pervazsız ve cüretkâr konuma gelen bir biçimde belli bir tasarıya karşı çıkardı; ancak, on ikili, onun çok güçlü bir biçimde karşı durduğu bir şeyi yapmayı tercih ettiğinde, “Haydi gidelim” diyen de ilk Tomas olurdu. O, iyi bir kaybedendi. O, kin tutmazdı; ne de, yaralı duyguları beslerdi. Tekrar eden bir biçimde, o, İsa’nın kendisini tehlikeye atmasına izin vermeyi reddetmişti; ancak, üstün, bu türden tehlikeleri göze almaya karar verdiğinde, havarileri “Haydi, yoldaşlar, toplanalım ve onunla birlikte ölelim” gibi cesur kelimelerle hareketlendiren de her zaman Tomas olmuştu.

139:8.9 (1562.3) Tomas bazı yönlerden Filip gibiydi; o da “gösterilmek” istemekteydi; ancak, onun dışa dönük kuşku ifadeleri, tamamiyle farklı ussal işleyişlere dayanmaktaydı. Tomas zmleneci ydi, yalnızca kuşkucu değildi. Kişisel düzeydeki fiziksel cesaret mevzu bahis olduğunda, o on ikili arasında en gözü pek olanlardan bir tanesiydi.

139:8.10 (1562.4) Tomas, oldukça kötü birkaç gün yaşamıştı; o zaman zaman, ümitsiz ve yüzü düşmüş halde bulunmuştu. Dokuz yaşındayken ikiz kız kardeşini yitirişi, genç yaşında fazlaca

kedere neden olmuş, ileriki yaşamındaki sinirsel sorunlarına katkıda bulunmuştu. Tomas ümitsiz hale geldiğinde, zaman zaman onu eski haline getiren Nathanyel olmuştu, zaman zaman da Petrus; ve, Alpheus ikizlerinden birinin bunu gerçekleştirmesi hiç de nadir yaşanmamıştı. O, en umutsuz halde olduğunda, ne yazık ki her zaman, İsa ile doğrudan iletişime geçmekten kaçınmıştı. Ancak, Üstün, buna dair her şeyi bilmekte olup, bu şekilde umutsuzluktan muzdarip olduğunda ve kuşkuların altında ezildiğinde kendi havarisi için anlayış dolu bir üzüntüyü beslemişti.

^{139:8.11 (1562.5)} Zaman zaman Tomas, bir veya iki günlüğüne kendisi başına uzaklaşmak için Andreas'dan izin alırdı. Ancak, Tomas yakın bir zaman içinde, bu türden bir tutumun bilgece olmadığını öğrendi; öncül bir biçimde o, umutsuzluğa düştüğünde, görevine sıkıca sarılmanın ve birliktelik içinde bulunduğu kişilerin yakınında kalmaya devam etmenin en iyisi olduğunu keşfetti. Ancak, duygusal yaşamında ne gerçekleşirse gerçekleşsin, o her zaman, bir havari olarak doğru olanı yapmaya devam etti. Zaman gerçekten de ileri doğru hareket etmeye geldiğinde, “Haydi gidelim!” diyen her zaman Tomas olmuştu.

^{139:8.12 (1562.6)} Tomas; kuşkulara sahip olan, onlarla yüzleşen ve bu kuşkuların üstesinden gelen bir insan varlığının muhteşem örneğidir. O, muhteşem bir akla sahipti; yok yere hata arayan bir eleştirmen değildi. O, mantıklı bir düşünürdü; İsa ve onun akran havarilerinin turnusol kâğıdıydı. Eğer İsa ve onun emekleri özgün olmasaydı, en başından sonuna kadar Tomas gibi birini içinde barındıramazdı. O, keskin ve kesin bir *gerçek* algısına sahipti. Dolandırmanın ve aldatmanın ilk belirtisinde,

Tomas onların hepsini terk ederdi. Bilim adamları belki bütüncül bir biçimde, İsa'nın ve onun yeryüzü üzerindeki görevine dair her şeyi anlayamaz; ancak, orada, akli gerçek bir bilim adamınıninkine sahip olmuş olan Üstün ve onun insan birliktelikleri ile beraber yaşamış ve onlarla çalışmış — Tomas Didimus olarak — bir kişi bulunmaktaydı; ve, o, Nasıralı İsa'ya inanmıştı.

^{139:8.13 (1563.1)} Tomas, mahkeme ve çarmıh döneminde zorlu bir süreç yaşamıştı. O, bir süreliğine umutsuzluğun derinliklerinde bulunmuştu; ancak, o, havarilere bağlı kalan bir biçimde, cesaretini toplamıştı; o, Celile Denizi üzerinde İsa'yı karşılamak için onlarla hazır bulunmuştu. Bir süreliğine, o, kuşku duyan ümitsizliğine yenik düşmüştü; ancak, nihai olarak, inancını ve cesaretini topladı. O, Hamsin Yortusu'ndan sonra havarilere bilgece tavsiyede bulundu; ve, idamlar inananları dağıttığında, krallığın müjdesini duyuran ve inananları vaftiz eden bir biçimde, Kıbrıs'a, Girit'e, Kuzey Afrika sahiline ve Sicilya'ya hareket etti. Ve, Tomas, Roma hükümetinin hafiyeleri tarafından yakalanana kadar duyurusuna ve vaftizine devam etmiş olup, Malta'da öldürülmüştü. Ölümünden tam da birkaç hafta önce, o, İsa'nın yaşamının ve öğretilerinin yazımına başlamıştı.

9. ve 10. Yakub ve Yudas Alpheus

^{139:9.1 (1563.2)} Keresâ yakınlarında yaşamış ikiz balıkçılar olarak, Alpheus'un oğulları Yakub ve Yudas, dokuzuncu ve onuncu havariler olup, Yakub ve Yahya Zübeyde tarafından seçilmişlerdi. Onlar, yirmi altı yaşında olup, evlilerdi; Yakub üç çocuk, Yudas ise iki çocuk babasıydı.

139:9.2 (1563.3) Bu iki olağan balıkçı insanları hakkında söylenilecek çok bir şey bulunmamaktadır. Onlar Üstünleri'ni derin sevmiş olup, İsa'da onları derinden sevmişt; ancak, onlar hiçbir zaman, İsa'nın söyleşilerini sorularla bölmemişlerdi. Akran havarilerinin felsefi konuşmalarını veya din-kuramsal tartışmalarını oldukça az anlamışlardı; ancak, onlar, kudretli insanların bu türden bir topluluğu içinde sayılmış olarak kendilerini bulmaktan derin mutluluk duymuşlardı. Bu iki adam; kişisel görünüşlerinde, zihinsel niteliklerinde ve ruhsal kavrayışlarının ölçüsünde neredeyse özdeşlerdi. Biri hakkında ne söylenebilirse, diğeri hakkında da o kayda geçirilebilirdi.

139:9.3 (1563.4) Andreas onları, kalabalıkları gözetme görevine atamıştı. Onlar, duyuru zamanlarının başlıca görevlileriydi; ve, gerçekte onlar, on ikinin genel hizmetkârları ve onların gündelik işlerini yerine getiren kişilerdi. Filip'e erzaklarda yardım etmiş, Nathanyel'in ailelerine para taşımış, ve havarilerin herhangi birine bir yardım eli uzatmada her zaman hazır bulunmuşlardı.

139:9.4 (1563.5) Normal insanlardan meydana gelen kalabalıklar, kendileri gibi olan bu iki kişiye havariler arasında yer alma onurunun verilmiş olduğunu görmekten fazlasıyla cesaretlenmişlerdi. Havariler olarak tam da bu kabul edilişleriyle bahse konu ortalama ikiz, ürkek inananların büyük bir topluluğunun krallığa bağlanışının aracı olmuştu. Ve, aynı zamanda da, normal insanlar, kendilerine oldukça benzeyen resmi görevliler tarafından yönlendirilme ve idare edilme düşüncesini oldukça beğenmişlerdi.

139:9.5 (1563.6) Aynı zamanda Tadeus ve Lebeus olarak da çağrılmış olan Yakub ve Yudas, ne güçlü niteliklere ne de zayıf

niteliklere sahipti. Takipçiler tarafından onlara verilmiş olan lakaplar, olağanlığın iyi niyetli isimlendirmeleri idi. Onlar, “havarilerin tümü içinde en son gelenlerdi;” onlar, bunu bilip, bundan mutluluk duymuşlardı.

139:9.6 (1563.7) Yakub Alpheus İsa’yı özellikle, Üstün’ün yalınlığını nedeniyle derinden sevmişti. Bu ikizler, İsa’nın aklını kavrayamamaktaydılar; ancak, onlar kesin bir biçimde, kendileri ile Üstünleri’nin kalbi arasındaki duygudaş bağı anlamışlardı. Onların akılları, yüksek bir düzeye ait değildi; onlar, kendilerine saygı duyulan bir biçimde akılları kıt olarak bile çağrılabilirlerdi; ancak, ruhsal doğalarında gerçek bir deneyime sahip olmuşlardı. Onlar, İsa’ya inanmışlardı; onlar, Tanrı’nın evlatları ve krallığın takipçileriydi.

139:9.7 (1564.1) Yudas Alpheus’u İsa’ya, Üstün’ün gösterişsiz alçak gönüllüğü çekmişti. Bu türden bir soyluluğun beraberin taşıdığı bu denli alçakgönüllülük, Yudas üzerinde büyük bir çekici etkide bulunmuştu. İsa’nın her zaman, kendisinin olağanüstü eylemleri hakkında sessizliği emretmesi, doğanın bu sade çocuğunda çok büyük bir etki yaratmıştı.

139:9.8 (1564.2) İkizler iyi niyetli, sade akıllı yardımcıları olup, herkes onları derinden sevmişti. İsa, tek bir yeteneğe sahip olan bu genç adamları krallık içindeki kişisel görevlilerinin arasındaki onurlu yerlere kabul etmişti, çünkü, mekânın dünyaları üzerinde, benzer bir biçimde kendisiyle ve kendisinin dağıttığı Gerçekliğin Ruhaniyeti ile etkin ve inanan birlikteliğe kabul etmeyi arzuladığı, bu türden sade ve korku altındaki ruhların söylenmemiş milyonları bulunmaktaydı. İsa, küçüklüğü hor görmemişti; yalnızca kötülüğe ve günaha böyle bakmıştı. Yakub ve Yudas, *küçüktü*; ancak, onlar aynı zamanda,

inançlıydı. Onlar sade ve bilgisizdi; ancak, büyük bir kalbe sahip olup, iyi ve cömertlerdi.

139:9.9 (1564.3) Ve, bu alçakgönüllü insanlar; Üstün'ün belirli bir zengin adamı, tüm eşyalarını satıp, fakirlere yardım etmedikçe onu bir din-yayıcı olarak kabul etmeyi reddettiği o gün, ne kadar da minnettar bir biçimde gurur duymuşlardı. İnsanlar bunu duyduğunda ve İsa'nın danışmanları arasında bu ikizlere baktığında, onun hiç kimseyi ayırt etmediğini kesin bir biçimde bilmekteydiler. Ancak, cennetin krallığı olarak — yalnızca tek bir kutsal kurum, bu türden ortalama bir insan temeli üzerine inşa edilebilirdi!

139:9.10 (1564.4) İsa ile olan tüm ilişkilemleri içinde yalnızca bir veya iki kez, ikizler, herkes karşısında soru sorma cesareti göstermişlerdi. Yudas İsa'ya, Üstün kendisini olduğu gibi dünyaya açığa çıkarma hakkında konuşurken, bir soruya cevap almak istedi. O, on ikili arasında artık sırrın olmayacağı karşısında biraz hayal kırıklığına uğramış olup, şu cüretkâr soruyu sormuştu: “Ama, Üstünümüz, sen bu şekilde kendini dünyaya duyurduğun zaman, bizlere nasıl, iyiliğinin özel dışavurumları ile iltimas göstereceksin?”

139:9.11 (1564.5) İkizler; mahkemenin, çarmıhın ve umutsuzluğun karanlık günlerine kadar olmak üzere, en sonuna kadar inançlı bir biçimde hizmet verdi. Onlar hiçbir zaman, İsa'ya olan kalpten inançlarını yitirmedi; ve, (Yahya haricinde) onlar, İsa'nın yeniden dirilişine ilk inananlar olmuşlardı. Ancak, onlar, krallığın kuruluşunu kavrayamamışlardı. Üstünleri çarmıha gerildikten yakın bir süre sonra, onlar, ailelerine ve ağlarına geri dönmüşlerdi; onların görevleri bitmişti. Onlar, krallığın daha çetrefilli mücadeleleri içinde devam etme

yetisine sahip değillerdi. Ancak, onlar; bir evrenin egemen yaratıcısı olarak, bir Tanrı Evladı ile yakın ve kişisel ilişkilemin dört yılı ile onurlandırılmış ve kutsanmış olmanın bilincinde yaşamlarını sürdürüp, ölmüşlerdi.

11. Köktenci Şimon

^{139:11.1 (1564.6)} On birinci havari, Şimon Zelotes, Şimon Petrus tarafından seçilmişti. O, iyi bir atasal kökene sahip yetkin bir kişi olup, ailesi ile birlikte Kapernaum'da yaşamıştı. O, havarilere bağlandığında yirmi sekiz yaşındaydı. Ateşli bir eylemci olup, aynı zamanda düşünmeden fazlaca konuşan biriydi. O, bütüncül ilgisini Köktenciler'in vatansever örgütüne çevirmeden önce, Kapernaum'da bir tüccardı.

^{139:11.2 (1564.7)} Şimon Zelotes'e, havarisel topluluğun dinlence ve rahatlama görevi verilmişti; ve, o, on ikilinin oyun yaşamının ve boş zaman etkinliklerinin oldukça verimli bir düzenleyicisiydi.

^{139:11.3 (1564.8)} Şimon'un güçlü yanı, onun ilham verici sadakatiydi. Havariler, krallığa girmede kararsız halde bocalamakta olan bir erkek veya kadınla karşılaştıklarında, onlar Şimon'u gönderirlerdi. Tanrı'ya olan inanç vasıtasıyla gelen kurtuluşun bu coşkulu savunucusu için, genellikle; "inancın özgürlüğü ve kurtuluşun neşesine" yeni bir ruhun doğuşunu görme niteliğinde, tüm kuşkuları dindirmek ve kararsızlığın her türlüsünü ortadan kaldırmak sadece on beş dakikasını alırdı.

^{139:11.4 (1565.1)} Şimon'un en büyük zafiyeti, onun maddiyatçı aklıydı. O kendisini hızlı bir biçimde, bir Musevi milliyetçiden ruhsal bir zihniyete sahip ulusların-birlikteliğine

dönüştürememişti. Dört yıl, süresince bu türden ussal ve duygusal dönüşümü gerçekleştirmek için haddinden kısa bir süreydi; ancak, İsa, ona karşı her zaman sabırlıydı.

139:11.5 (1565.2) İsa'ya dair Şimon'un çok fazlasıyla hayranlık duyduğu şey, Üstün'ün sakinliği, kendine güveni, dik duruşu ve tarif edilemez soğukkanlılığıydı.

139:11.6 (1565.3) Her ne kadar Şimon, korkusuz bir ateşli eylemci halinde durdurulamaz bir devrimci olmuşsa da, o kademeli bir biçimde, “Dünya üzerinde barışın ve insanlar arasında iyi niyetin” güçlü ve etkili bir duyurucusu haline gelinceye kadar, bu ateşli doğasını denetim altına altına almıştı. Şimon muhteşem bir münazaracıydı; o kesin bir biçimde tartışmayı sevmekteydi. Ve, mesele eğitilmiş Museviler'in yasacı akıllarıyla veya Yunanlılar'ın ussal kelime oyunları ile ilgilenmeye geldiğinde, görev her zaman Şimon'a verilmişti.

139:11.7 (1565.4) O, doğası bakımından isyankâr, ve eğitimi bakımından gelenekçiliğe karşı duran birisiydi; ancak, İsa onu, cennetin krallığının daha yüksek kavramsallaşmaları için kazanmıştı. Şimon öncesinde kendisini her zaman, karşıt taraf ile özdeşleştirmişti; ancak, o bu aşamada, ruhaniyet ve gerçekliğin sınırsız ve ebedi yürüyüşü olarak, ilerleyiş tarafına katılmıştı. Şimon, yoğun sadakatliklerin ve sıcak kişisel bağlılıkların bir kişisiydi; ve, o kesinlikle, oldukça derin bir biçimde İsa'yı sevmişti.

139:11.8 (1565.5) İsa kendisinin işadamlarıyla, işçilerle, iyimserlerle, karamsarlarla, filozoflarla, kuşkucularla, tahsildarcılarla, siyasetçilerle ve vatanseverlerle görülmesinden korkmamaktaydı.

^{139:11.9 (1565.6)} Üstün, Şimon ile birçok konuşmada bulundu; ancak, o hiçbir zaman, bu ateşli Musevi milliyetçisinden ulusların-birlikteliğine inanan birini yapmada bütünüyle başarılı olamadı. İsa sıklıkla Şimon'a, toplumsal, ekonomik, siyasal düzenlerin gelişmesini görmek istemenin yerinde olduğunu söyledi; ancak, o her zaman şunu eklerdi: “Bu, cennetin krallığının işi değildir. Bizler, Yaratıcı'nın iradesini gerçekleştirmeye adanmalıyız. Bizlerin işi, gökteki bir ruhsal hükümetin elçileri olmaktır; ve, bizler kendimizi, emanetini bizlerin taşımakta olduğu hükümetin başında bulunan kutsal Yaratıcı'nın iradesi ve karakterinin temsili dışında hiçbir şey ile doğrudan ilgili kılmamalıyız.” Bütün bunlar Şimon için kavranılması zor olan şeylerdi; ancak, kademeli bir biçimde o, Üstün'ün öğretisinin anlamına dair bir şeyleri anlamaya başladı.

^{139:11.10 (1565.7)} Kudüs idamları nedeniyle dağılmadan sonra, Şimon, geçici bir süreliğine çalışmasına ara verdi. O, kelimenin tam anlamıyla yıkılmıştı. Bir milliyetçi vatansever olarak o kendisini, İsa'nın öğretilerinin yönergesine teslim etmişti; bu aşamada, her şey yitirilmişti. Şimon umutsuzluk içindeydi; ancak, bir kaç yıl içerisinde umudunu toparladı, ve krallığın müjdesini duyurmak için yola çıktı.

^{139:11.11 (1565.8)} O, İskenderiye'ye gitti; Nil'e çıkıp çalıştıktan sonra, her yerde İsa'nın müjdesini duyuran ve inananları vaftiz eden bir biçimde, Afrika'nın kalbine hareket etti. Böylelikle o, yaşlı ve elden ayaktan düşen biri hale gelene kadar, emek verdi. Ve, o, Afrika'nın kalbinde yaşamını yitirip, burada toprağa verildi.

12. Yudas İskariot

139:12.1 (1565.9) On ikinci havari, Yudas İskariot, Nathanyel tarafından seçilmişti. O, güney Yehuda'da küçük bir kasaba olan, Kerieth'da doğmuştu. Küçük bir çocuk iken ebeveynleri, Vaftizci Yahya'nın duyurusuna ve çalışmalarına ilgi duyana kadar yaşamını sürdürdüğü ve babasının çeşitli iş girişimlerinde çalıştığı yer olan Eriha'ya taşınmışlardı. Yudas'ın ebeveynleri Sadukiler'dendi; ve, onlar, oğulları Yahya'nın takipçilerine katıldığında, kendisini evlatlıktan reddetmişlerdi.

139:12.2 (1566.1) Nathanyel Yudas ile Teriça'da buluştuğunda, Yudas, Celile Denizi'nin alt ucunda bir balık kurutum girişiminde iş aramaktaydı. O havarilere katıldığında on üç yaşında olup, bekârdı. Yudas, muhtemel bir biçimde on iki arasında en iyi eğitilmiş kişi olup, Üstün'ün havarisel ailesinde tek Yehudalı idi. Her ne kadar kültürün dışı yansıyan birçok karakter özelliğine ve eğitim alışkanlığına sahip olsa da, Yudas, kişisel nitelikte olağanüstü hiçbir güçlü özelliği barındırmamaktaydı. O, iyi bir düşünürdü; ancak, her zaman, gerçek anlamıyla *dürüst* bir düşünür değildi. Yudas, gerçekten kendisini anlamamaktaydı; o, kendisiyle olan ilişkisinde gerçek anlamıyla samimi değildi.

139:12.3 (1566.2) Andreas Yudas'ı, olabilecek en yüksek düzeyde yerine getirmeye yetkin bir konum olarak, on ikilinin haznedarlığına atamıştı; ve, Üstün'ün ihanet vaktine kadar, o, makamının sorumluluklarını dürüstçe, doğruluktan sapmadan ve oldukça etkin bir biçimde yerine getirmişti.

139:12.4 (1566.3) Üstün'ün genel olarak çekici ve seçkin bir biçimde büyüleyici kişiliğinin üstünde, Yudas'ın İsa'da hayranlık duyduğu hiçbir özel kişilik niteliği yoktu. Yudas hiçbir zaman,

Celileli birlikteliklerine karşı olan Yehuda önyargılarının üstesinden gelmeye yetkin olamamıştı; o kendi aklında bile, İsa'ya dair birçok şeyi eleştirirdi. “Tamamiyle sevgi dolu ve on bin kişi içinde en başta gelen” olarak, havarinin on birinin kendisini kusursuz insan halinde gördüğü bu kişiyi, bu kendisinden tamamiyle memnun olan Yehudalı kalbinde sıklıkla eleştirmeye cüret etmişti. O gerçekten de, İsa'nın ürkek ve bir ölçüde kendi öz gücü ve yönetim yetkisini ortaya koymaktan korkan biri olduğu düşüncesini beslemişti.

139:12.5 (1566.4) Yudas, iyi bir ticaret erbabıydı. İsa gibi idealist bir kişiliğin finansal hususlarını idare etmek, zorlayıcı adanmışlığa ek olarak, maharet, yetenek ve sabrı gerektirmekteydi; kaldı ki daha, onun bazı havarilerinin yolsuz yordamsız, aceleci ticaret yöntemleri ile mücadele etmekten bahsetmiyoruz. Ve, o, örgütlenmenin elzem olduğunu düşünen biriydi. On ikili içinde hiç kimse Yudas'ı bir kez bile eleştirmemişti. Görebildikleri kadarıyla, Yudas İşkariyot; eşi olmayan bir haznedar, eğitilmiş bir kişi, (her ne kadar zaman zaman eleştirel olsa da) sadık bir havari, ve kelimenin her anlamıyla büyük bir başarıydı. Havariler Yudas'ı derinden sevmişti; o gerçekten de onlardan biriydi. O, İsa'ya *inanmış* olmalı; ancak, biz, gerçek anlamıyla Üstün'ü tüm kalbi ile *derinden sevmiş olduğundan* şüphe duymaktayız. Yudas'ın durumu, şu sözün gerçekliğini göstermektedir: “Biri için bir yol doğru görünür, ama onun sonu ölüme gider.” Günah ve ölümün yollarına farkında olmadan, mutluluk içinde düşmenin yarattığı huzurlu aldanmanın kurbanı olmak tamamiyle mümkündür. Yudas'ın her zaman, mali olarak Üstün'ne ve onun akran havarilerine sadık bulunduğu her zaman emin olun. Para hiçbir zaman, onun Üstün'ne olan ihanetinin güdüsü olamazdı.

139:12.6 (1566.5) Yudas, bilge olmayan ebeveynlerin tek oğluydu. Oldukça genç yaşta, pohpohlanmış ve maruz görülmüştü; o, şımartılmış bir çocuktü. Büyüdükçe o, kendi benliğinin taşıdığı öneme dair abartılı düşünceleri beslemekteydi. O, kötü bir kaybedendi. Hakkaniyete dair gevşek ve çarpıtılmış düşüncelere sahipti; o kendisini, nefret ve şüphenin cazibesine bırakmıştı. O, arkadaşlarının kelime ve eylemlerini yanlış yorumlamada bir uzmandı. Yaşamının tamamı boyunca, Yudas, kendisine kötü davrandıklarını düşündüğü kişilerle ödeşme alışkanlığını geliştirmişti. Onun değerlere ve sadakatlere dair duyuşu eksikti.

139:12.7 (1566.6) İsa'ya göre Yudas, bir inanç serüvencisiydi. En başından beri Üstün bütünüyle, bu havarinin zafiyetini anlamış olup, onun birlikteliğe kabul etmenin tehlikelerini oldukça iyi bilmekteydi. Ancak, kurtulma ve kurtuluş için her yaratılmış varlığa bütüncül ve eşit bir şans verme Tanrı Evlatları'nın doğasıdır. İsa, yalnızca bu dünyanın fanilerinin değil, sayısız diğer dünyalara ait gözetleyicilerin; bir yaratılmışın, krallığa olan bağlılığının içtenliğine ve samimiyetine dair şüpheler mevcut olduğunda, insanların Hâkimleri'nin şüphe içindeki adayı bütünüyle kabul etmesinin her zaman uygulanması gereken bir eylem olduğunu bilmesini istedi. Ebedi yaşamın kapıları, herkese ardına kadar açıktır; “her kim gelecek olursa olun;” orada, gelecek olan kişinin duyduğu *inanç* dışında hiçbir kısıtlama veya yeterlilik bulunmamaktadır.

139:12.8 (1567.1) Bu; bahse konu zayıf ve kafası karışmış havariyi dönüştürmek için her zaman mümkün olan her şeyi yapan bir biçimde, İsa'nın tam da en sonuna kadar Yudas'a neden izin vermiş oluşunun tam da sebebidir. Ancak, ışıık, dürüst bir

biçimde alınmadığında ve ona uygun bir biçimde yaşanılmadığında, ruh içinde karanlığa dönüşme eğilimi göstermektedir. Yudas, İsa'nın krallığa dair öğretileri hususunda ussal bir biçimde gelişmişti; ancak, o, diğer havarilerin gerçekleştirmiş olduğu gibi ruhsal karakteri elde etmede ilerleme göstermemişti. O, ruhsal deneyim içinde kişisel düzeyde tatmin edici bir ilerleme göstermede başarısız olmuştu.

139:12.9 (1567.2) Yudas artan bir biçimde, kişisel hayal kırıklığını üzerine durmadan düşünür hale gelmişti; ve, nihai olarak, o, kendisine haksızlığın yapıldığını düşünmesinden doğan kızgınlığın kurbanı olmuştu. Onun hisleri, öncesinde birçok kez incinmişti; ve, o, en yakın arkadaşlarından, hatta Üstün'den bile, hiç de normal olmayan düzeylerde şüphe duyar hale gelmişti. Yakın bir süre içinde o; evet, birlikteliklerine ve Üstünü'ne ihanet etmeye kadar giden bir biçimde, intikamını alacak ne olursa, ödeşme düşüncesine saplantılı hale gelmişti.

139:12.10 (1567.3) Ancak, bu kötü ve tehlikeli düşünceler; minnettar bir kadının İsa'nın ayaklarında kokuları taşıyan pahalı bir kutuyu kırmasına kadar kesin bir hal almamıştı. Bu Yudas için savurgan görünmüştü; ve, onun kamu önündeki itirazı oracıkta İsa tarafından herkesin duyduğu bir biçimde bütünüyle reddedilince, bu onun için çok fazla gelmişti. Bu olay, bir hayat boyunca birikmiş olan kinin, incinmenin, zarar verme amacı taşıyan kötü düşüncelerin, ön yargıların ve intikamın harekete geçmesini belirlemişti; ve, o aklında, kiminle olduğunu bilmedikleriyle bile ödeşmeye karar vermişti; ancak, o, ışığın ilerleyici krallığından bireyin-kendi tercih-etmiş-olduğu karanlığın bölgelerine geçişini belirlemiş etmiş olan

yaşanmışlıkta yalnızca İsa şans eseri başrollerde bulunmuş olduğu için, kendi talihsiz yaşamının riyakâr oyunun tamamı içinde *tek bir* masum olan insana sahip olduğu doğanın tüm kötülüğünü odaklamıştı.

139:12.11 (1567.4) Hem özel olarak hem de herkes içinde, üstün birçok kez Yudas'ı, kendisini kaybetmekte olduğu hususunda uyarmıştı; ancak, kutsal uyarılar genellikle, düşmancıl hale gelmiş insan doğası ile yüzleşirken genellikle nafiye niteliktedir. İsa, Yudas'ın yanlış yola gitmeyi tercih edilmesini engellemek için, insanın ahlaki özgürlüğü ile tutarlı halde, mümkün olan her şeyi yapmıştı. Büyük sınav nihai olarak gelip çatmıştı. Hincin evladı başarısız olmuştu; kendisini, benliğini abartılı biçimde önemli görmenin sahip olduğu gururlu ve intikam dolu bir aklın tatsız ve çirkin emirlerine kendisini bırakmış olup, hızlıca bir biçimde kafa karışıklığına, umutsuzluğa ve bayağılığa dalmıştı.

139:12.12 (1567.5) Yudas bunun sonrasında, kendi Koruyucusu ve Üstünü'nü aldatmanın bayağı ve utanç dolu istekliliğini duymuş olup, hızlıca oldukça ahlaksız bir planı yürürlüğe koydu. Kızgınlığının yaratmış olduğu ihanetsel aldatmanın tasarımlarında bulunurken, o zaman zaman pişmanlığı ve utancı deneyimledi; ve, kafa karışıklığından kurtulmuş olduğu bu aralıklarda, kendi aklında gerçekleşmiş olduğu bir savunma olarak, İsa'nın muhtemel bir biçimde son anda gücünü ortaya koyup, kendisini kurtaracağını düşünmüştü.

139:12.13 (1567.6) Bu çirkin ve günahkâr şey tamamen sona erdiğinde, arkadaşını, uzunca bir süredir duymuş olduğu intikam duygusunu tatmin etmek için otuz parça gümüşe satmış olmanın hafifliğini düşünmüş olan inancına ihanet etmiş bu

kişi, koşup, intihar olarak — fani mevcudiyetin gerçekliklerinden kaçışın bu dramında son rolünü oynamıştı.

139:12.14 (1567.7) On bir havari, ne yapacaklarını bilmez halde, dehşet içinde kalmışlardı. İsa, kendisine ihanet edene yalnızca acıyan gözlerle bakmıştı. Dünyalar Yudas'ı bağışlamada zorlanmış olup, ismi uçsuz bucaksız bir evrende kaçınılır hale gelmiştir.

140. Makale

On İkilinin Görevlendirilişi

140:0.1 (1568.1) M.S. 27.YILDA, Ocak ayının 12'sinde, pazar günü öğleden önce, İsa, krallığın müjdesinin kamu duyurucuları olarak görevlendirilişleri için havarilerini bir araya topladı. On ikili, neredeyse her gün çağrılmayı beklemekteydi; bu nedenle, bu sabah onlar, balık tutmak için kıyıda çok uzaklaşmamışlardı. Onların birkaçı, ağılarını tamir eden ve balıkçılık ekipmanları ile uğraşan bir şekilde kıyıya yakın bir yerde vakit geçiriyorlardı.

140:0.2 (1568.2) İsa havarilerini çağırmaıa kıyıda başlarken, ilk önce, kıyıya yakın bir yerde balık tutmakta olan Andreas ve Petrus'a el sallamıştı; daha sonra, o, babaları Zübeyde ile sohbet eder ve ağılarını onarır halde bulunan yakında bir teknedeki Yakub ve Yahya'ya işaret etti. İkişerli gruplar halinde onlar, diğeri havarileri topladılar; ve, İsa, on ikilinin hepsini bir araya topladığında, onlarla birlikte, resmi görevlendirilişlerine hazırlamak için eğitimde bulunmaya başlamış olduğı yer olan Kapernaum'un kuzeyindeki dağlara hareket etti.

140:0.3 (1568.3) İlk başta havarilerin on ikisi de sessizdi; Petrus bile düşünceli bir haldeydi. En sonunda uzunca beklenmiş olan vakit gelip çatmıştı! Onlar, Babası'nın krallığının gelişini duyurmada Üstünleri'ni temsil etmenin kutsal görevine kişisel olarak bağlanmalarının ve ortaklaşa bir biçimde adanmalarının bir tür ciddi törenine katılmak için Üstün'den ayrılacaklardı.

1. Başlangıçsal Eğitim

140:1.1 (1568.4) Resmi görevlendirme ayininden önce, İsa, onlar kendisi etrafında otururken, on ikiliye şunu söylemişti: “Kardeşlerim, krallığın bu vakti gelip çatı. Ben sizi, bulunduğunuz yerlerden buraya yanımda, sizleri Yaratıcı'ya krallığın elçileri olarak tanıtmak için getirdim. İlk kez çağrıldığınız zaman, bazılarınız beni, bu krallıktan bahsederken duymuştu. Her biriniz, Celile Denizi çevresindeki şehirlerde benimle birlikte çalıştığınızdan beri Yaratıcı'nın krallığı hakkında daha fazla şey öğrendiniz. Ancak, şimdi benim şimdi size, bu krallık hakkında söyleyecek daha çok sözüm var.

140:1.2 (1568.5) “Babam'ın, onun yeryüzü çocuklarının kalplerinde kurmaya hazır olduğu bu yeni krallık, sonsuza kadar sürecek olan bir hükümlanlıktır. Onun kutsal iradesini gerçekleştirme arzusu duyanların kalplerinde Babam'ın bu yönetiminin sonu yoktur. Ben sizlere, Babam'ın Musevilerin veya Musevi-Olmayanların Tanrısı olmadığını duyuruyorum. Birçokları, Babam'ın krallığında bizlerle birlikte oturmak için doğudan ve batıdan geleceklerken, İbrahim'in çocuklarının çoğu, insanların çocuklarının kalplerinde olan Baba'nın ruhaniyetine ait bu yönetimin kardeşliğine girmeyi reddedecektir.

140:1.3 (1568.6) “Bu krallığın gücü, ne orduların kuvvetinden ne de zenginliklerin kudretinden oluşmaktadır; bunun yerine, o, Tanrı’nın evlatları olarak bu cennetsel krallığın yeniden doğmuş vatandaşlarının akıllarını eğitmek ve kalplerini yönetmek için gelecek kutsal ruhaniyetin ihtişamından kaynağını almaktadır. Bu, içinde doğruluğun egemen olduğu ve mücadele andının şu olduğu derin sevgi kardeşliğidir: “Dünyada barış ve insanların tümüne karşı iyi niyet. Oldukça yakın bir süre içinde sizlerin duyurmak için yola düşeceğiniz olan bu krallık, çağlar boyunca yaşamış her iyi insanın arzusu, dünyanın tümünün umudu ve tanrı-elçilerinin hepsinin bilge sözlerinin yerine getirilişidir.

140:1.4 (1569.1) “Ancak, sizler için, benim çocuklarım, ve, bu krallığa sizleri takip edecek olan tüm diğerleri için orada ciddi bir sınav bulunmaktadır. İnanç tek başına sizleri onun kapılarından geçirecektir; ancak, sizler, kutsal birlikteliğin ilerleyici yaşamında yükselmeye devam etmek isteyecek olursanız, Babam’ın ruhaniyetinin meyvelerini hayata geçirmek zorundasınız. Gerçekten de, gerçekten de, sizleri şu hususta uyarmak isterim: “Koruyucum, Koruyucum” diyen herkes cennetin krallığına girmeyecektir; bunun yerine, cennette olan Babam’ın iradesini yerine getiren buraya girecektir.

140:1.5 (1569.2) “Sizlerin dünyaya olan iletisi şu olmalıdır: İlk önce Tanrı’nın krallığını ve onun doğruluğunu ara; ve, bunları bulduğunda, ebedi kurtuluş için hayati derecede önemli olan diğer her şey orada çoktan kazanılmış olacaktır. Ve, şimdi size oldukça açık bir biçimde ifade etmek isterim ki, Babam’ın bu krallığı dışa dönük bir güç gösterisiyle veya daha öncesinde hiç görülmemiş bir temsille gelmeyecektir. Sizler, bu nedenle,

“krallık burada” veya “krallık orada” diyen bir biçimde, krallığın duyurusunu yapmayacaksınız; zira, sizlerin duyurduğu bu krallık içinizde olan Tanrı’dır.

140:1.6 (1569.3) “Her kim, Babam’ın krallığında muhteşem olursa, o herkesin yardımcısı hale gelecektir; ve, sizlerin arasında her kim önde gelirse, onun, kardeşlerinin hizmetkârı haline gelmesini teşvik edin. Ancak, bir kez, cennetsel krallık içinde vatandaşlar olarak gerçek anlamıyla kabul edildiğinizde, sizler artık hizmetçiler değil, evlatlar, yaşayan Tanrı’nın evlatlarıdır. Ve, böylece bu krallık, her engeli kırana, ve, insanların tümünü, Babamı tanımaya ve duyurmak için gelmiş olduğum kurtarıcı doğruluğa inanmaya getirmene kadar, dünyada ilerlemeye devam edecektir. Şimdi bile krallık yakındadır; ve, sizlerden bazıları, muhteşem güçte Tanrı’nın hükümlerliğini görmeden ölmeyeceksiniz.

140:1.7 (1569.4) “Ve, gözlerinizin şu an bakmakta olduğu on iki olağan insanın bu küçük başlangıcı çoğalacak ve tüm dünya Babam’a olan takdirle dolana kadar büyüyecektir. Ve, konuşmuş olduğunuz sözlerle değil, daha çok yaşamakta olduğunuz yaşamlarla insanlar sizlerin benimle birlikte olduğunuzu bilecek ve krallığın gerçekliklerini öğrenmiş olacak. Ve, akıllarınıza altından kalkamayacak hiçbir yükü yüklemeyen, ruhlarınıza ben; beden içinde yaşamakta olduğum bu yaşamda şu anda Babamı temsil ederken, yakın bir zaman içinde sizlerden ayrılacağım zaman dünyada beni temsil etmenin ciddi sorumluluğunu vermeye hazır bulunmaktayım.” Ve, o, konuşmasını tamamladığında ayağa kalktı.

2. Görevlendirme

140:2.1 (1569.5) İsa bu aşamada, krallığa dair duyurusunu henüz dinlemiş olan bu on iki faniden etrafında bir dair halinde diz çökmelerini istedi. Bunun sonrasında Üstün, Yudas İşkariyot'tan başlayan ve Andreas ile bitiren bir biçimde, her havarinin başına ellerini koydu. O havarilerini kutsadığında, ellerini kaldırıp, şu duayı etti:

140:2.2 (1569.6) “Babacığım, şimdi ben bu insanları sana, benim ileticilerim olarak getiriyorum. Yeryüzü üzerindeki çocuklarımız arasında ben bu on ikiliyi, seni temsil etmek için gelmiş biri olarak, beni temsil etmesi amacıyla yola çıkması için seçmiş bulunmaktayım. Beni derinden sevmiş ve benimle beraber bulunmuş olduğun gibi onları derinden sev ve onların yanında ol. Ve, şimdi, Babacığım, ben gelen krallığın tüm hususlarını onların eline verirken, bu insanlara bilgelik ver. Ve, ben, eğer senin iraden ise şayet, yeryüzü üzerinde krallık için emeklerinde onlara yardım etmek için bir süre daha vakit geçireceğim. Ve, tekrar, Babacığım, bu insanlar için sana teşekkür ediyorum; ve, ben, bana yapılması için vermiş olduğu görevi bitirmeye devam ederken, onları senin koruyuculuğuna emanet ediyorum.”

140:2.3 (1570.1) İsa duasını bitirdiği zaman, havarilerin her biri olduğu yerde kalakalmışlardı. Ve, Petrus'un gözlerini kaldırıp Üstün'e doğru bakmaya cüret edişine kadar bile birçok dakika geçmişti. Teker teker onlar İsa'yı kucaklamıştı, ama onların hiçbirisi bir kelime dahi etmemişti. Göksel varlıkların bir büyük topluluğu aşağıdaki bu ciddi ve kutsal sahneye doğru bakarken, ortalığı büyük bir sessizlik kaplamıştı — bir evrenin Yaratanı, insanların kutsal kardeşliğine ait hususları insan akıllarının idaresine teslim etmekteydi.

3. Görevlendirme Vaazı

140:3.1 (1570.2)

Bunun sonrasında, İsa, şunu söyleyerek konuşmasında bulundu: “Şimdi, Babam’ın krallığının elçileri haline gelmiş bulunarak sizler, yeryüzü üzerinde tüm diğer insanlardan ayrı ve farklı bir insanlar sınıfı oldunuz. Sizler şimdi; insanlar arasındaki insanlar değil, bu karanlık dünyanın bilgisiz yaratılmışları arasında diğer ve cennetsel ülkenin aydınlanmış vatandaşları olarak bulunmaktasınız. Bu vakitten önce yaşamış olduğunuz gibi yaşamak yeterli değildir; bundan böyle sizler, daha iyi bir yaşamın ihtişamını tatmış ve bu yeni ve daha iyi dünyanın Egemenine ait elçiler olarak yeryüzüne gönderilmiş olanlar gibi yaşamak zorundasınız. Öğretmenden, öğrenciden daha fazlası beklenir; üstünden, hizmetçisinden daha fazla şey istenir. Cennetsel krallığın vatandaşlarından, dünyasal hükümetin vatandaşlarından daha fazla şeyi gerçekleştirmesi zorunlu görülür. Sizlere birazdan söyleyecek olduğum şeylerin bazılara tarafınıza zor gelebilir; ancak, sizler dünyada, tıpkı benim şu anda Yaratıcı’yı temsil ettiğim gibi beni temsil etmeyi seçmiş bulunmaktasınız; ve, yeryüzü üzerinde benim unsurlarım olarak sizler, mekânın dünyaları üzerinde fani yaşama dair benim ideallerimi yansıtan, ve, cennet içinde olan Yaratıcı’yı açığa çıkarmadan oluşan yeryüzü yaşamımda örnek olarak sergilemekte olduğum öğretilere ve uygulamalara sadık kalmakla yükümlü olacaksınız.

140:3.2 (1570.3)

“Ben sizleri; korkunun esareti altında bulunanlara neşe olarak, ruhsal esirlere özgürlüğü duyurmak, ve, cennetteki Babam’ın iradesini uyarınca hasta olanları iyileştirmek için gönderiyorum. Sıkıntı içindeki çocuklarımı bulduğunuz zaman, şunları söyleyerek, onlarla cesaretlendirici bir biçimde konuşun:

140:3.3 (1570.4) “Alçak gönüllü olarak, ruhaniyette eksiklik çekenler mutlu olsunlar, zira onlarınki, cennetin krallığının hazineleridir.”

140:3.4 (1570.5) “Doğruluk için açlık ve susuzluk çekenler mutlu olsunlar, zira onların bu ihtiyaçları giderilecektir.”

140:3.5 (1570.6) “Ağırbaşlılar mutlu olsunlar, zira dünyanın mirası onlara kalacak.”

140:3.6 (1570.7) “Kalpleri temiz olanlar mutlu olsunlar, zira onlar Tanrı’yı görecekler.”

140:3.7 (1570.8) “Ve, çocuklarıma ruhsal tesellinin ve sözün şu ilave sözlerini bile söyleyin:

140:3.8 (1570.9) “Yas tutanlar mutlu olsunlar, zira onlar teselli edileceklerdir. Ağlayanlar mutlu olsunlar, zira onlar sevincin ruhaniyetini alacaklardır.”

140:3.9 (1570.10) “Bağışlayıcı olanlar mutlu olsunlar, zira onlar bağışlanmaya hak kazanacaklardır.”

140:3.10 (1570.11) “Huzuru inşa edenler mutlu olsunlar, zira onlar Tanrı’nın evlatları olarak çağırılacaklardır.”

140:3.11 (1570.12) “Doğruluk adına idam edilmiş olanlar mutlu olsunlar, zira onlarınki, cennetin krallığıdır. İnsanlar sizlerden nefret ettiklerini gösterdiklerinde ve sizleri yargıladığında ve sizlere hak etmediğiniz biçimde her türlü kötü sözü söylediğinde, mutlu olun. Neşelenin ve olabildiğince mutluluk duyun, zira asıl önemli olan şey cennet içindeki ödülüdür.

140:3.12 (1570.13) “Benim kardeşlerim, sizleri gönderirken şunu bilin ki, sizler, kurtarıcı bir tada sahip bir tuz olarak, yeryüzünün tuzusunuz. Ancak, eğer bu tuz tadını kaybederse, nasıl eski haline gelir? Onun bundan sonra atılmaktan ve insanların ayakları altına alınmaktan başka yararı yoktur.

140:3.13 (1570.14) “Sizler dünyanın ışığısınız. Bir tepenin üstüne inşa edilmiş bir şehir gizlenemez. Ne de insanlar bir mumu yakıp, bir leğenin içine kapatır; bir mum bir mumluğa, evdeki herkese ışık vermesi için konulur. Bu şekilde ışığınızı insanlar önünde, onların iyi işlerinizi görebilmesi ve cennetteki Babanızın yüceltilişine gelebilmesi için parlatın.

140:3.14 (1571.1) “Ben sizleri dünyaya, beni temsil etmek ve Babamın krallığı için elçiler olarak hareket etmeniz için gönderiyorum; ve, sizler mutlu haberleri duyurmak için yola çıkarken, güveninizi, sizlerin kendisinin ilâhicileri olduğu Yaratıcı’ya emanet edin. Cebir kullanarak adaletsizliğe karşı çıkmayın; güveninizi bedenın koluna emanet etmeyin. Eğer komşunuz sağ yanağına bir tokat atarsa, ona diğerk yanağına da uzatın. Adaleti kendiniz tarafından yerine getirmek yerine adaletsizlikten muzdarip olmaya gönüllü olun. İyilik ve bağışlamayla, sıkıntı ve ihtiyaç halindekiilere hizmet edin.

140:3.15 (1571.2) “Sizlere şunu söylüyorum: Düşmanlarınızı derinden seviniz, sizlerden nefret edenlere iyilikle karşılık veriniz, sizleri lanetleyenleri kutsayınız, ve sizleri hor görerek kullananlar için dua ediniz. Ve, sizlerden her kim benim bir şeyi insanlara yapacağımı düşünüyorsa, aynı zamanda onu da kendilerine yapın.

140:3.16 (1571.3) “Cennet içindeki Babanız güneşi, iyi olanlara ilaveten kötü olanların da üstüne ısıtmaktadır; benzer bir biçimde, yağmuru, adil ve adil olmayanların üzerine göndermektedir. Sizler Tanrı’nın evlatlarısınız; bundan da fazla, sizler şimdi, Babamın krallığının elçilerisiniz. Bağışlayıcı olun, tıpkı Tanrı’nın olduğu gibi; ve, krallığın ebedi geleceğinde sizler, tıpkı cennetsel Babanızın kusursuz olduğu gibi, kusursuz olacaksınız.

140:3.17 (1571.4) “Sizler, insanları kurtarmak için görevlendirilmiş haldesiniz, onları yargılamak için değil. Yeryüzü yaşamınızın sonunda, hepiniz, bağışlamayı bekleyeceksiniz; bu nedenle, ben sizlerden, fani yaşamınız boyunca beden içindeki kardeşlerinizin tümüne merhamet göstermenizi şart koşuyorum. Kendi gözünüzde kocaman bir odun parçası varken, kardeşinizin gözündeki bir toz parçasını çıkarmaya çalışma hatasında bulunmayın. Kendi gözünüzdeki odun parçasını bir kez attıktan sonra, kardeşinizin gözündeki toz parçasını atmayı daha iyi yaptığınızı görebilirsiniz.

140:3.18 (1571.5) “Gerçekliği net bir biçimde kavrayın; doğru olan yaşamı korkusuz bir biçimde yaşayın; ve, böylece sizler benim havarilerim ve Babamın elçileri olacaksınız. Şu sözü duydunuz: ‘Eğer gözleri görmeyen bir diğer gözleri görmeyeni yönlendirse, onların her ikisi de çukura düşer.’ Eğer sizler, diğerlerini krallığa doğru yönlendirecek olursanız, bizzat kendiniz, yaşayan gerçekliğin berrak ışığı altında yürümek zorundasınız. Krallığa dair her işte, güçlü bir biçimde ben sizlerden, adil kararı ve keskin bilgeliği göstermenizi rica ediyorum. Köpekler için kutsal olanı sunmayın; ne de

domuzların önüne, ayakları altına alıp sonunda sizleri parçalamalarını istemiyorsanız, elmasları serpin.

140:3.19 (1571.6) “Ben sizleri, içinde, içlerinde saldırmak için kendini zor tutan kurtlar iken, koyun kıyafetinde sizlere gelecek olan sahte tanrı-elçileri hakkında uyarıyorum. Verdikleri meyvelerden siz onları tanıyacaksınız. İnsanlar, üzümli dikenlerden, incirleri devedikenlerinden toplarlar mı? Öyle olsa bile, her iyi ağaç, iyi meyveyi verir; ancak, bozuk ağaç, kötü meyveyi taşır. İyi bir ağaç kötü meyveyi vermez; ne de, bozuk bir ağaç iyi meyveyi verebilir. İyi meyveyi vermeyen her ağaç, yakın bir süre içinde kütüklere ayrılır ve ateşe atılır. Cennetin krallığına olan bir giriş hakkının elde edilğinde, taşınan güdü önemlidir. Babam, insanların kalplerine bakmakta ve onları sahip oldukları içten arzuları ve samimi amaçları ile yargılamaktadır.

140:3.20 (1571.7) “Krallık yargısının büyük gününde, birçok kişi bana şunu söyleyecek: “Bizler senin adına geleceği söylemedik mi ve adınla birçok muhteşem emekte bulunmadık mı?” Ancak, ben onlara şunu söylemek zorunda kalacağım: ‘Ben sizi hiç tanımadım ki; yanımdan uzaklaşın, siz sahte öğretmenler.’ Ancak, bu görevi duyan, ve tıpkı benim, Babamı sizlere temsil etmiş olduğum gibi beni temsil etme görevini içten bir biçimde yerine getiren herkes, benim hizmetime ve cennetsel Yaratıcı’nın krallığına kısıtsız bir girişi bulacaklardır.”

140:3.21 (1571.8) Daha önce hiçbir kez, havariler İsa’nın bu şekilde konuştuğunu duymamıştı; zira, o kendilerine, olabilecek en yüksek yönetim gücüne sahip biri halde konuşmuştu. Onlar, günbatımı dağdan inmişlerdi; ancak, hiçbir kişi, İsa’ya bir soru dahi sormamıştı.

4. Sizler Yeryüzü'nün Tuzusunuz

140:4.1 (1572.1) Tarafınızdan adlandırıldığı şekliyle “Dağdaki Vaaz” İsa'nın müjdesi değildir. O, yararlı nitelikte fazlaca yönergeyi taşımaktadır; ancak, o, on iki havari için İsa'nın görevlendirilişiydi. O, müjdeyi duyurmaya, ve, tıpkı kendisinin çok seçkin ve kusursuz bir biçimde Babası'nın temsilcisi olduğu gibi insanların dünyasında kendisini temsil etmeye devam edecek olanlar için Üstün'ün kişisel görevlendirmesiydi.

140:4.2 (1572.2) “Sizler, kurtarıcı bir tada sahip bir tuz olarak, yeryüzünün tuzusunuz. Ancak, eğer bu tuz tadını kaybederse, nasıl eski haline gelir? Onun bundan sonra atılmaktan ve insanların ayakları altına alınmaktan başka yararı yoktur.”

140:4.3 (1572.3) İsa'nın zamanında tuz kıymetliydi. Tuz hatta para olarak bile kullanılmıştı. Çağdaş kelime olan “maaş”, tuzdan kökenini almaktadır. Tuz yalnızca yiyeceklere tat vermemekte, o aynı zamanda bir koruyucu işlevi görmektedir. Diğer şeyleri daha lezzetli kılmakta, böylece harcanarak amacına hizmet etmektedir.

140:4.4 (1572.4) “Sizler dünyanın ışığısınız. Bir tepenin üstüne inşa edilmiş bir şehir gizlenemez. Ne de insanlar bir mumu yakıp, bir leğenin içine kapatır; bir mum bir mumluğa, evdeki herkese ışık vermesi için konulur. Bu şekilde ışığınızı insanlar önünde, onların iyi işlerinizi görebilmesi ve cennetteki Babanızın yüceltilişine gelebilmesi için parlatın.”

140:4.5 (1572.5) Işık karanlığı kovarken, o aynı zamanda, kafa karıştıran ve sinirleri ayağa kaldıran bir biçimde “kör edici”

olabilir. Bizler, ışıklarımızın; gelişmiş yaşamlarımızın yeni ve tanrısal yollarına akranlarımızı yönlendiren *biçimde* parlaması hususunda uyarılmaktayız. Bizlerin ışığı, ilgiyi benliğe çekmek için parıldamamalıdır. Birinin sahip olduğu meslek bile, yaşamın bu ışığının dağıtımı için etkin bir “yansıtıcı” olarak kullanılabilir.

140:4.6 (1572.6) Güçlü karakterler kökenini, yanlış *yapmamaktan* değil, gerçekte doğru olanı yapmaktan alır. Fedakârlık, insan büyüklüğünün nişanıdır. Benliğin kendisini gerçekleştirişinin en yüksek düzeylerine, ibadet ve hizmet ile ulaşılır. Mutlu ve verimli kişi, yanlış olanı yapmanın korkusuyla değil, doğru olanı yapmanın derin sevgisiyle harekete geçer.

140:4.7 (1572.7) “Verdikleri meyvelerinden siz onları tanıyacaksınız.” Kişilik temel olarak değişmezdir; büyüyen bir biçimde — onun değişen yanı ahlaki karakterdir. Çağdaş dinlerin en büyük hatalarından biri, onların yasaklayıcı vurgusudur. Meyve taşımayan ağaç “kütüklere ayrılır ve ateşe atılır.” Ahlaki değerlilik, “Yapmayacaksınız” emrine uyan bir biçimde — yalnızca baskıyla elde edilemez. Korku ve utanç, dini yaşam için değeri bulunmayan güdülerdir. Din yalnızca, Tanrı’nın babalığını açığa çıkardığı ve insanların kardeşliğini geliştirdiği zaman geçerlidir.

140:4.8 (1572.8) Yaşama dair etkin bir felsefe, kâinatsal kavrayışa ve bir kişinin toplumsal ve mali çevresine olan duygusal tepkilerinin toplamına ait bir bileşimle oluşturulur. Şunu hatırlayın: Kalıtsal olarak alınmış uyarımlar üzerinde temel olarak değişiklikte bulunulamazken, bu türden uyarımlara olan duygusal tepkiler değiştirilebilir; bu nedenle, ahlaki doğa üzerinde değişiklikte bulunulabilir, karakter geliştirilebilir.

Güçlü karakterde, duygusal tepkiler bir bütün haline gelmiş ve eş güdümsel nitelikte bulunmakta olup, böylelikle o bütünleşmiş bir kişiliğin yaratımını temsil etmektedir. Eksik olan bütünleşme ahlaki doğayı zayıflatmakta ve mutsuzluğu yaratmaktadır.

140:4.9 (1572.9) Değerli bir amaca sahip olmadan, yaşam amaçsız ve yararsız hale gelmekte ve daha fazla mutsuzluk ortaya çıkmaktadır. İsa'nın, on ikilinin görevlendirilişinde gerçekleştirmiş olduğu konuşma, yaşamın üstün bir felsefesini oluşturmaktadır. Güçlü bir biçimde İsa takipçilerinden, deneyimsel inancın uygulanmasını istemiştir. O kendilerini, sadece ussal ilerleyişe, sorgulamadan inanmaya ve kurulu otoriteye bağlı olmamaları konusunda uyarmıştı.

140:4.10 (1573.1) Eğitim, bizlerin doğadan gelen ve kalıtımsal uyarılarımızı tatmin etmenin daha iyi yollarını öğrenmenin (keşfetmenin) bir yöntemi olmalıdır; ve, mutluluk, duygusal tatminlere ait bu gelişmiş yöntemlerin bir toplamından doğmaktadır. Mutluluk, her ne kadar çevredeki keyif veren şeyler ona fazlasıyla katkıda bulunabilse de, çevreye çok az bağlıdır.

140:4.11 (1573.2) Her fani gerçekten de, tıpkı cennet içindeki Baba gibi kusursuz olma biçiminde, bütüncül bir insan olmayı derinden arzulamaktadır; ve, bu türden bir erişim olanak dâhilindedir, çünkü son kerte “kâinat gerçek anlamıyla babasaldır.”

5. Babasal ve Kardeşsel Sevgi

140:5.1 (1573.3) Dağdaki Vaaz'dan Son Akşam Yemeği'ndeki söyleşiye kadar, İsa takipçilerine, *kardeşsel* sevgi yerine

babasal sevgiyi dışa vurmalarını öğretmişti. Kardeşsel sevgi, komşunuzu kendiniz gibi sevme anlamına gelmekte olup, bu başlı başına, “altın kuralın” yeterli bir biçimde yerine getirilişi anlamına gelecekti. Ancak, babasal şefkat, akran fanilerinizi İsa’nın sizleri derinden sevdiği sevmenizi gerektirmektedir.

^{140:5.2 (1573.4)} İsa insanlığı, çifte bir şefkat ile derinden sevmiştir. O veryüzü üzerinde, insan ve kutsal halinde — bir çifte katmanlı kişilik olarak yaşamıştır. Tanrı Evladı olarak, o, insanları babasal bir sevgi ile derinden sevmektedir — o, kendisinin evren Babası olarak insanın Yaratıcı’dır. İnsan Evladı olarak, İsa fanileri bir kardeş gibi derinden sevmektedir — o gerçek anlamıyla, insanlar arasında bir insandır.

^{140:5.3 (1573.5)} İsa takipçilerinden, kardeşsel derin sevginin imkânsız bir dışavurumunu elde etmelerini beklememiştir; ancak, o, insana Tanrı’nın kendi yaratılmışlarına baktığı gibi bakmaya ve böylece — babasal bir şefkatin ilk adımlarını herkese gösteren bir biçimde — insanları Tanrı’nın onları derinden sevdiği gibi sevmeye başlayan bir düzeyde — tıpkı cennet içindeki Yaratıcı gibi kutsal olarak — Tanrı gibi olmayı amaçlamalarını beklemiştir. On iki havariye yapılmış olan bu güçlü ricalar boyunca, İsa, toplumsal düzeyde olan sayısız çevresel uyumla ilgili belirli duygusal tutumlarda ilişkili halde bulunarak, *babasal sevginin* bu yeni kavramsallaşmasını açığa çıkarmayı amaçlamıştır.

^{140:5.4 (1573.6)} Üstün; salt kardeşsel sevginin kısıtlılıklarına karşıt bir biçimde, onun babasal sevgiye ait dört aşkın ve yüce tepkisinin ilerleyen süreçlerdeki tasvirine olan giriş olarak, dört *inanç* tutumuna dikkatleri çekerek hazırlıksal nitelikteki bu çok önemli söyleşiyi gerçekleştirmiştir.

140:5.5 (1573.7) O ilk önce; ruhsal yoksunluğu çekenler, doğruluğun açlığını duyanlar, ağırbaşlılığını koruyanlar ve kalpleri yönünden saf olanlar hakkında konuşmuştu. Bu türden ruhaniyet-kavrayan fanilerin, *babasal* şefkatin muhteşem uygulandığını gerçekleştirme girişimine yetkin olan bir biçimde, kutsal fedakârlığın bu türden düzeylerine erişmeleri beklenilebilir; yas tutacak konumda bile onlar, merhamet gösterme, barışı destekleme ve haksız yargılamalara göğüs germe gücüne sahip, tüm bu zorlu koşullar süresince sevilesi olmayan haldeki insanlığı bile babasal bir sevgi ile sevmeye. Bir babanın şefkati, bir kardeşin şefkatini kıyas edilemeyecek düzeyde bile aşan bağlılık düzeylerine erişebilir.

140:5.6 (1573.8) İsa'nın gerçekleştirmiş olduğu kutsanmışlara dair bu sekiz ifadenin içerdiği inanç ve derin sevgi, fani karakteri güçlendirmekte ve mutluluğu yaratmaktadır. Korku ve kırgınlık, karakteri zayıflatmakta ve mutluluğu yok etmektedir. Bu çok önemli vaaz, mutluluğa olan vurgu ile başlamıştı.

140:5.7 (1573.9) 1. “Ruhaniyette eksiklik çekenler — alçakgönüllüler — mutlu olsunlar.” Bir çocuk için mutluluk, keyif duyulan bir arzunun doğrudan bir biçimde yerine getirilişidir. Erişkin, daha fazla mutluluğun ilerideki hasatlarını toplamak için kendisini reddetme tohumlarını ekmeye gönüllülük gösterir. İsa'nın döneminde ve bu dönemden beri, mutluluk çok sıklıkla, maddi servete sahip olmanın düşüncesiyle ilişkilendirilmişti. Ferisi ve mabette dua eden tahsildarcı hikâyesinde, biri — bencil olarak — ruhaniyet bakımından zengin hissetmiş; diğeri — alçakgönüllü olarak — “ruhaniyet bakımından fakir” hissetmişti. Biri, sadece kendi kendisine yeter; diğeri, öğretilir ve gerçekliği arayandı. Ruhaniyette eksiklik

ekenler — Tanrı’yı — ruhsal servetin hedeflerini amaç edinirler. Ve, gerçekliğin bu türden arayanları, uzak bir gelecekteki dlleri için beklemek zorunda değildir; onlar hâlihazırda *şimdi* dllendirilmiş haldedir. Onlar, cennetin krallığını kalpleri içinde bulmakta olup, bu türden mutluluğu *şimdi* deneyimler.

140:5.8 (1574.1) 2. “Doğruluk için açlık ve susuzluk çekenler mutlu olsunlar, zira onların bu ihtiyaçları giderilecektir.” Yalnızca ruhaniyette açlık çekenler, bir kez bile olsun, doğruluğun açlığını duyabileceklerdir. Yalnızca alakĐnll olan, kutsal kuvveti aramakta ve ruhsal gücün derin arzusunu duymaktadır. Ancak, bilerek, ruhsal kazanımlar amacıyla kişinin iştahını geliştirmek için ruhsal oruca girişmek olabilecek en tehlikeli şeydir. Fiziksel oruç, beş veya altı gün sonra tehlikeli hale gelmektedir; kişi, yiyecek için tüm arzusunu yitirme eğilimine sahip olur. İster fiziksel isterse de ruhsal olsun, haddinden fazla süren oruç, açlığı yok etme eğilimi gösterir.

140:5.9 (1574.2) Deneyimsel doğruluk bir keyiftir, bir görev değil. İsa’nın doğruluğu, babasal-kardeşsel şefkat olarak — bir faal sevgiydi. O, yasaklayıcı veya diğer bir değişle “yapmayacaksın” türündeki doğruluk değildi. Nasıl olur da biri, bir kez bile olsun, “yapmayacaksın” türünde bir şey olarak — yasaklayıcı bir şeyin açlığını duyabilirdi ki?

140:5.10 (1574.3) Bir ocuk aklına İsa’nın gerçekleştirmiş olduğu kutsanmışlara dair bu sekiz ifadenin ilk ikisini öğretmek o kadar da kolay değildir; ancak, olgun akıl, onların önemini kavrayan niteliktedir.

140:5.11 (1574.4) 3. “Ağırbaşlılar mutlu olsunlar, zira dünyanın mirası onlara kalacak.” İçten ağırbaşlılığın korkuyla hiçbir ilişkisi yoktur. O bunun yerine — “Senin iraden yerine gelecek” biçiminde — insanın Tanrı ile birlikte eş güdümde bulunuşunun bir tutumudur. Bu sabrı ve tahammülü içine alıp, kanunlar tarafından idare edilmekte ve arkadaşsal bir evrene olan sarsılmaz bir inancın ana güdüsündedir. O, kutsal rehberliğe isyan etmenin her türlü cezbediciliğinin üstesinden gelir. İsa, Urantia’nın ideal bir ağırbaşlı kişisiydi, ve ona uçsuz bucaksız bir evren miras kalmıştı.

140:5.12 (1574.5) 4. “Kalpleri temiz olanlar mutlu olsunlar, zira onlar Tanrı’yı görecekler.” Ruhsal saflık, şüpheyi ve intikamı barındırmayışı dışında, yasaklayıcı bir nitelik değildir. Saflıktan bahsederken, İsa ayrıcalıklı bir biçimde insanların cinsel tutumlarını ima etmeyi amaçlamamıştı. O daha çok, insanın akran insanlarına karşı beslemesi gereken inanca atıfta bulunmuştu; bir ebeveynin çocuğuna beslemekte olduğu, ve, akranlarını bir babanın onları derinden seveceği gibi sevmeye yetkin kılan inanç. Bir babanın sevgisi pohpohlamaya ihtiyaç duymaz; ve, o, kötülüğe göz yummaz; ancak, o her zaman, bireysel çıkarıcılığın karşısındadır. Babasal derin sevgi, tek bir amaca sahiptir; ve, o her zaman, insan içinde en iyi olan şeyi arar; bu, gerçek bir ebeveynin tutumudur.

140:5.13 (1574.6) Tanrı’yı — inanç vasıtasıyla — görmek, gerçek ruhsal kavrayışı elde etme anlamına gelmektedir. Ve, ruhsal kavrayış, Düzenleyici rehberliğini arttırmaktadır; ve, bunlar, sonuç olarak, Tanrı-bilincini çoğaltmaktadır. Ve, sizler Tanrı’yı tanıdığınız zaman, onun kutsal evlatlığının güvencesinden emin hale gelirsiniz; ve, sizler, yalnızca bir

kardeş olarak değil — kardeşsel derin sevgiyle birlikte — ama aynı zamanda bir baba olarak — babasal şefkat ile, beden içindeki kardeşlerinizin her birini artan bir biçimde sevebilirsiniz.

140:5.14 (1574.7) Bu uyarıyı bir çocuğa bile öğretmek kolaydır. Çocuklar içkin olarak güvenir nitelikteydiler; ve, ebeveynler, onların bu basit inancı yitirmemelerine dikkat etmelidirler. Çocuklar ile ilişkilerinizde, her türlü aldatmacadan kaçının ve şüphe duymayı teşvik etmekten sakının. Bilge bir biçimde, onların kahramanlarını ve yaşam görevlerini seçmelerine yardım edin.

140:5.15 (1574.8) Ve, bunun sonrasında, İsa takipçilerine; kusursuzluk— ve hatta kutsal erişim olarak — insan mücadelesinin tümünün başlıca amacının gerçekleşiminde eğitimine başladı. Her zaman, o, takipçilerine şu uyarıda bulunmuştu: “Kusursuz olun, tıpkı cennet içindeki Yaratıcınız gibi.” Güçlü bir biçimde o on ikiliden, kendilerini sevmiş oldukları komşularını derinden sevmelerini talep etmemişti. O, değerli bir kazanım olurdu; kardeşsel sevginin kazanımı anlamına gelirdi. O bunun yerine havarilerini; kardeşsel bir şefkate ek olarak *babasal bir biçimde* derinden sever nitelikte — kendisinin insanları derinden sevdiği gibi onları sevmeleri konusunda uyardı. Ve, o bunu, babasal sevginin en yüksek düzeydeki dört tepkisine işaret ederek örneklendirmişti:

140:5.16 (1575.1) 1. “Yas tutanlar mutlu olsunlar, zira onlar teselli edileceklerdir.” Tarafınızdan adlandırıldığı şekliyle sağduyu veya en mantıklı düşünüş, hiçbir zaman, mutluluğun yastan elde edilebileceğini önermeyecektir. Ancak, İsa, dışa dönük ve herkesin görebileceği bir yasa atıfta bulunmamıştı. O, hassas

duyuşun bir duygusal tutumunu kastetmişti. Erkek çocuklara ve genç adamlara, hassasiyeti göstermenin veya başka durumlarda duygusal hissin veya fiziksel ıstırabın belirtilerini göstermenin erkekliğe yakışmadığını öğretmek büyük bir hatadır. Duygudaşlık, kadınlarınkine ek olarak erkeklerin değerli bir niteliğidir. Erkekçe olmak için katı olmak gerekmemektedir. Bu, cesur erkekleri yaratmanın yanlış yoludur. Dünyanın büyük adamları, yas tutmaktan korkmayan insanlar olagelmıştır. Yas tutmuş bulunan Musa, hem Samson'dan hem de Golyat'dan daha büyük bir kişiydi. Musa, muhteşem bir önderdi; ancak, o aynı zamanda, ağırbaşlılığın bir adamıydı. İnsan ihtiyacına karşı hassasiyet duymak ve ona karşılık veriyor olmak samimi ve kalıcı mutluluk yaratırken, bu türden iyi tutumlar, kızgınlığın, nefretin ve şüphenin yıkıcı etkilerinden ruhu korumaktadır.

140:5.17 (1575.2) 2. “Bağışlayıcı olanlar mutlu olsunlar, zira onlar bağışlanmaya hak kazanacaklardır.” Bağışlama burada, sevgi-dolu-iyilik olarak — en gerçekçi arkadaşlığın yüksekliği ve derinliği ve genişliği anlamına gelmektedir. Bağışlama zaman zaman eylemsiz bir nitelikte bulunabilir; ancak, burada bağışlama — olası en yüksek düzeydeki babalık tutumu olarak — faal ve devinimseldir. Sevgi dolu bir ebeveyn, kendi çocuğunu affetmede, hatta birçok kez bunu yapmada, çok az zorluk çekmektedir. Ve, şımartılmamış olan bir çocukta ızdırabı giderme uyarımı içkindir. Çocuklar genel olarak, mevcut koşulları anlayacak kadar büyüdüklerinde iyiliksever ve anlayışlıdır.

140:5.18 (1575.3) 3. “Huzuru inşa edenler mutlu olsunlar, zira onlar Tanrı'nın evlatları olarak çağırılacaklardır.” İsa'nın

dinleyicileri, barışı inşa edenleri değil askeri bir biçimde kurtuluşa erişmeyi arzulamaktaydılar. Ancak, İsa'nın barışı, eylemsiz ve yasaklayıcı türde değildi. Mahkemeler ve idamlar karşısında, İsa, “Sana huzurumu veriyorum.” “İçin rahat tut, ne de onun korku duymasına izin ver.” Bu, yıkıcı çatışmaları önleyen huzurdu. Kişisel huzur, kişiliği bir bütün haline getirmektedir. Toplumsal huzur, korkuyu, açgözlülüğü ve kırgınlığı engellemektedir. Siyasi barış, ırkların karşıtlıklarını, milli kuşkuları ve savaşı önlemektedir. Huzuru inşa etmek, güvensizliğin ve kuşkunun çaresidir.

140:5.19 (1575.4) Çocuklara kolayca, barışın inşa edicileri olarak faaliyet göstermeleri öğretilir. Onlar, ekip etkinliklerinden keyif duymaktadırlar; onlar, beraber oynamayı sevmektedirler. Başka bir sefer Üstün şöyle söylemişti: “Her kim hayatını kurtarmak isterse onu kaybetmeli, ancak her kim hayatını kaybedecek olursa onu bulmalıdır.”

140:5.20 (1575.5) 4. “Doğruluk adına idam edilmiş olanlar mutlu olsunlar, zira onlarınki, cennetin krallığıdır. İnsanlar sizlerden nefret ettiklerini gösterdiklerinde ve sizleri yargıladığında ve sizlere hak etmediğiniz biçimde her türlü kötü sözü söylediğinde, mutlu olun. Neşelenin ve olabildiğince mutluluk duyun, zira asıl önemli olan şey cennet içindeki ödülüdür.

140:5.21 (1575.6) Oldukça sıklıkla, idamı barış takip etmektedir. Ancak, genç insanlar ve cesur erişkinler hiçbir zaman zorluktan veya tehlikeden kaçınmamaktadır. “Kişi, kendi yaşamını arkadaşlarının önüne sermesinden daha büyük bir derin sevgiye sahip olmaz.” Ve, bir babasal derin sevgi, kardeşsel sevginin neredeyse hiçbir biçimde tamamiyle çevreleyemeyeceği şeyler olarak — tüm bunların hepsini hiçbir kısıtlama olmadan yerine

getirebilir. Ve, ilerleme her zaman, idamın nihai hasadı olmuştur.

140:5.22 (1575.7) Çocuklar her zaman, cesaretin sınanışına karşılık verir. Gençlik sürekli olarak, “bir şeyi cüret etme” arzusu duymaktadır. Ve, her çocuk öncül bir biçimde, feda etmeyi öğrenmelidir.

140:5.23 (1575.8) Ve, böylece Dağdaki Vaaz’ın içermiş olduğu kutsanmışların sekizi ifadesi, inanç ve derin sevgiye dayanmaktadır, etik kurallar ve görev olarak — kanuna değil.

140:5.24 (1575.9) Babasal sevgi, adaletsizliğin doğrudan karşılığı olarak iyiyi yapma biçiminde — kötülüğe iyilikle karşılık vermekten büyük keyif duymaktadır.

6. Görevlendirmenin Akşamı

140:6.1 (1576.1) Pazar akşamı, Kapernaum’un kuzeyindeki tepelerden Zübeyde’nin evine ulaştıklarında, İsa ve on ikili sade bir yemek yedi. Bunun sonrasında, İsa kumsal boyunca bir yürüyüşe çıkarken, on ikili kendi arasında konuşmuştu. Kısa bir görüş alış-verişinden sonra, ikizlerin onlara ısı ve daha fazla ışık vermesi için küçük bir ateş yaktıkları esnada, Andreas İsa’yı aramak için dışarı çıktı; ve, onu yakaladığında, kendisine şunu söylemişti: “Üstünümüz, benim kardeşlerim krallık hakkında söylemiş olduğun şeyleri anlayamamaktadır. Sen daha fazla açıklamada bulunana kadar, bizler kendimizi bu göreve başlamaya yetkin hissetmiyoruz. Ben senden, bahçede bizlere katılmanı ve sözlerinin anlamını kavramamıza yardım etmeni rica etmek için geldim.” Ve, İsa Andreas ile birlikte, havariler ile buluşmak için hareket etmişti.

140:6.2 (1576.2) Onlar bahçeye girdiklerinde, İsa havarileri etrafında toplayıp, şunları söyleyerek, ilave öğretilerinde bulunmuştu: “Sizlere benim iletimi almanız zor gelmektedir, çünkü sizler, eskinin tam da üstüne yeni öğretiyi inşa etme eğilimindesiniz; ancak, ben, sizlerin yeninden doğmak zorunda oluşunuzu duyuruyorum. Sizler, küçük çocuklar gibi tam da en başından başlamak ve öğretilerime güvenme ve Tanrı’ya inanma istekliliği göstermek zorundasınız. Krallığın yeni müjdesi, mevcut olana uyumlu hale getirilen bir biçimde uyarlanamaz. Sizler, İnsan Evladı ve onun yeryüzü üzerindeki görevine dair yanlış düşüncelere sahipsiniz. Ancak, benim, kanun ve tanrı-elçilerini bir kenara atmak için gelmiş olduğumu düşünme hatasında bulunmayın; ben, yıkmak için değil, yerine getirmek, genişletmek ve göstermek için geldim. Kanuna karşı gelmek için değil, onun yerine, kalplerinizdeki levhalara yeni emirleri yazmak için geldim.

140:6.3 (1576.3) “Ben sizlerden, Yaratıcı’nın iltimasını sadaka vererek, dua ederek ve oruç tutarak elde etmeyi amaçlayanların doğruluğunu aşacak olan bir doğruluğu talep ediyorum. Eğer sizler krallığa girecek olursanız, cennet içindeki Babamın iradesini yerine getirmenin içten arzusu biçiminde — derin-sevgi, bağışlama ve gerçeklikten meydana gelen bir doğruluğa sahip olmak zorundasınız.”

140:6.4 (1576.4) Bunun sonrasında Şimon Petrus şunu söyledi: “Üstünümüz, sen eğer yeni bir emre sahipsen, bizler onu uygulayacağız. Yeni yolu göster bize.” İsa Petrus’a şu cevabı verdi: “Sizler, kanunu öğretenler tarafından şunların söylenmiş olduğunu duydunuz: ‘Öldürmeyeceksiniz; her kim öldürürse, o yargılanacaktır.’ Ancak, ben, eylemin arkasındaki güdüyü

açığa çıkarmadan fazlasını arıyorum. Ben sizlere, kardeşine kızgın olan herkesin kınanma tehlikesi içinde bulunduğunu duyuruyorum. Kalbinde kini besleyen ve aklında intikamı tasarlayan, yargılanma tehlikesi içindedir. Sizler akranlarınızı, onların eylemleri ile yargılamak zorundasınız; cennet içindeki Yaratıcı onları, onların niyetleri ile yargılar.

140:6.5 (1576.5) “Sizler, kanunun öğretmenlerinin şunu söylemiş olduğunu duydunuz: ‘Evlilik-dışı ilişkide bulunmayacaksınız.’ Ancak, ben size, bir kadına onu şehvetle arzular biçimde bakan her erkeğin hâlihazırda kalbinde onunla bir evlilik-dışı ilişkide bulunmuş olduğunu söylüyorum. Sizler insanları yalnızca eylemleri ile yargılayabilirsiniz; ancak, Babam, çocukların kalplerine bakmakta, ve onlar hakkında, niyetleri ve gerçek arzuları uyarınca bağışlama içinde karara varmaktadır.”

140:6.6 (1576.6) İsa; Yakub Zübeyde’nin kendisini, şunu soran bir biçimde böldüğü esnada, diğer emirleri tartışmayı istemekteydi; “Üstünümüz, bizler boşanma hakkında insanlara neyi öğretmeliyiz? Bizler, bir erkeğin eşini Musa’nın emrettiği gibi boşamasına izin vermeli miyiz?” Ve, İsa bu soruyu duyduğunda, şunu söylemişti: “Ben yasa koymak için değil, aydınlatmak için geldim. Ben, bu dünyaya ait krallıkları yeniden inşa etmek için gelmedim; bunun yerine, ben, cennetin krallığını kurmak için geldim. Benim kendimi; benim sizlere, bugün için iyi olabilecek ama bir başka çağın toplumu için elverişliliğin ötesinde bulunabilecek, hükümetin, ticaretin veya toplumsal davranışın kurallarını öğretme cazibesine bırakmak Yaratıcı’nın iradesi değildir. Ben yeryüzü üzerinde sadece, insanların akıllarına huzur vermek, onların ruhaniyetlerini özgürleştirmek ve onların ruhlarını kurtarmak için

bulunmaktayım. Ancak, bu boşanma sorusu hakkında, sizlere şunu söyleyeceğim: Her ne kadar Musa bu türden şeyleri olumlu görmüşse de, bu, Âdem'in döneminde ve Cennet Bahçesi'nde böyle değildi.”

140:6.7 (1577.1) Havarileri kendi aralarında kısa bir süreliğine konuştuğundan sonra, İsa konuşmasını şöyle sürdürmüştü: “Sizler her zaman, her fani davranışın — insan ve kutsal olarak — iki bakış açısını görmek zorundasınız; bedenın yollarını ve ruhanıyetın yolunu; zamanın hesabını ve ebedıyetın bakış açısını.” Ve, her ne kadar on ikılı, İsa'nın kendılerine anlatmış olduğu her şeyı kavrayamamış olsa da, bu eğıtımın gerçek anlamıyla yararını görmüşlerdı.

140:6.8 (1577.2) Ve, bunun sonrasında İsa şunu söylemişti: “Ama, sizler benim öğretime takılmaktasınız, çünkü iletımı, kelimenın harfı harfine olan anlamıyla yorumlama alışkanlığındasınız; sizler, öğretimımın ruhanıyetını kavramakta yavaş kalmaktasınız. Tekrar edılması gerekirse, hazırlamak zorundasınız ki sizler benim iletıcılerımsınız; sizler yaşamlarınızı, ruhanıyet içinde benim yaşadığım gibi yaşamaya özen göstermelısınız. Sizler benim kişisel temsilcilerımsınız; ancak, herkesten yaşamını, sizler ile her bır yönden aynı şekilde yaşamasını bekleme hatasında bulunmayınız. Sizler aynı zamanda; benim bu sürünün dışında da koyunlara sahip olduğumu, ve onlara da bakmakla yükümlü olduğumu, ve bunun için onlara, fani doğanın yaşamını yaşarken Tanrı'nın iradesını gerçekleştirmenin yönetımını sağlamak zorunda oluşumu hatırlamak durumundasınız.”

140:6.9 (1577.3) Bunun sonrasında Nathanyel şunu sordu: “Üstünümüz, adaletten hiç mı bahsetmeyeceğız? Musa'nın

yasası, ‘Göze göz, ve dişe diş’ der. Bizler ne söylemeliyiz?” Ve, İsa şu cevabı verdi: “Sizler, kötülüğe iyilikle karşılık vermelisiniz. Benim ilâticilerim, insanlarla cebirle mücadele etmemelidir; ancak, herkese karşı nazik olun. Misline misli, sizlerin yasası olmamalıdır. İnsanların idarecileri böyle yasalara sahip olabilir, ancak bu, krallıkta böyle olamaz; her zaman, bağışlama yargılarınızı ve derin sevgi davranışlarınızı belirlemelidir. Ve, eğer bunlar duyması zor olan şeyler ise, sizler şimdi bile geri dönebilirsiniz. Eğer siz havariliğin gereksinimlerini haddinden fazla zor buluyorsanız, takipçiliğin daha az kuralcı olan yoluna geri dönebilirsiniz.”

140:6.10 (1577.4) Bu çok şaşırtıcı sözleri duymaları üzerine, havariler bir süreliğine kendilerinin isteği ile dağıldı; ancak, onlar, kısa bir süre sonrasında geri dönmüş olup, Petrus şunu söylemişti: “Üstünümüz, bizler seninle devam etmek istiyoruz; hiçbirimiz geri dönmeyecek. Bizler tamamiyle ilave bedeli ödemeye hazırız; bizler kadehten içeceğiz. Havariler olacağız, yalnızca takipçiler değil.”

140:6.11 (1577.5) İsa bunu duyduğunda, şunu söyledi: “Öyleyse, sorumluluklarınızı üstlenip beni takip etmeye gönüllü olun. İyi eylemlerinizi gizlice yapın; sadaka verdiğinizde, sol elinizin sağ eli bilmesine izin vermeyin. Ve, dua ettiğinizde, kendinize çekilin ve gösterişli tekerlemeleri ve anlamsız tabirleri kullanmayın. Her zaman, Yaraticı’nın, daha sormadan önce bile sizin neye ihtiyacınız olduğunu bildiğini hatırlayın. Ve, kendinizi oruca, insanlara üzgün bir yüzde görülecek halde vermeyin. Benim seçilmiş havarilerim olarak, şimdi krallığımın hizmeti için ayrılın; yeryüzü üzerindeki hazineleri kendiniz için toplamayın; fedakâr hizmetinizle cennet içindeki

hazineleri kendiniz için toplayın; zira, hazineleriniz neredeyse, aynı zamanda kalbinizde orada olacaktır.

140:6.12 (1577.6) “Bedenin feneri gözdür; bu nedenle, eğer gözünüz cömert ise, bedeniniz tamamiyle ışık içinde olacaktır. Ancak, eğer gözünüz bencil ise, tüm bedeniniz karanlıkla dolacaktır. Şayet içinizde olan tam da bu ışık sönerse, bu karanlık ne de devasa olacaktır!”

140:6.13 (1577.7) Ve, bunun sonrasında, Tomas İsa’ya, “her şeye ortaklaşa bir biçimde sahip olmaya devam edip etmemeleri” gerektiğini sordu. Üstün şöyle söyledi: “Evet, benim kardeşlerim, bizlerin, bir anlayışlı aile olarak beraberce yaşamasını arzu ediyorum. Sizler, büyük bir görev emanet edilmiş konumdasınız; ve, ben, sizlerin tümüyle odaklanmış olan hizmetinizi derinden arzuluyorum. Şunun çok yerinde bir biçimde söylenmiş olduğunu biliyorsunuz: ‘Hiç kimse iki üstüne hizmet edemez.’ Sizler Tanrı’ya içten bir biçimde ibadet edip, aynı zaman da tüm kalbinizle maddi gereksinimlere hizmet edemezsiniz. Krallığın görevine şimdi koşulsuz olarak yazılmış bulunarak, yaşamlarınız için endişe etmeyin; kaldı ki, neyi yiyeceğinizi veya neyi içeceğinizi hiç dert etmeyin; ne de bedenlerinizden, hangi kıyafeti giyeceğinizden. Hâlihazırda sizler, istekli ellerin ve içten kalplerin aç kalmayacağını öğrenmiş bir konumdasınız. Ve şimdi, enerjilerinizin tümünü krallığın görevine adanmak için hazırlanırken, Yaratıcı’nın ihtiyaçlarını gözetmezlikten gelmeyeceğine emin olun. İlk önce Tanrı’nın krallığını arayın; ve, sizler onun girişini bulduğunuz zaman, gerekli olan her şey tarafınıza eklenecektir. Bu nedenle, ertesi gün için gereksiz yere endişelenmeyin. Her gün kendisine ait yeterli sıkıntıya sahiptir.”

140:6.14 (1578.1) İsa, havarilerin tüm gece boyunca soru sormak için ayakta kalma eğiliminde bulunduğunu görünce, onlara şunu söylemişti: “Benim kardeşlerin, sizler yeryüzüne aitsiniz; ertesi günün görevi için hazır olmak amacıyla istirahata çekilmeye gitmek sizin için en iyisidir.” Ancak, uyku öncesinden gözlerinden kaçmıştı. Petrus, Üstünü’nden şunun ricasında bulunmaya girişti: “Seninle çok küçük özel bir konuşmada bulunmak istiyorum. Kardeşlerimden sakladığım sırlar yok ama, sorunlu bir ruhaniyetim var; ve, eğer, şayet gerçekleşirse, Üstünüm’den bir uyarıyı hak edeceksem, seninle yalnız bir halde ona daha iyi dayanırım.” Ve, İsa, eve doğru ilerleyen bir biçimde — “Benimle birlikte gel, Petrus” dedi. Petrus, Üstünü’nün mevcudiyetinden çokça neşelenmiş ve fazlasıyla cesaretlenmiş halde geri döndüğünde, diğer havariler birer birer Üstün ile konuşmaya gitti. Ve, onların tümü, daha öncesinden uykuya dalmış ikizler haricinde, kişisel kendisiyle görüşmelerde bulunduğu, Andreas İsa’nın yanına gidip, şunu söyledi: “Üstünümüz, ikizler bahçede ateşin yanında uyuya kaldı; onları, seninle konuşmak isteyip istemediklerini sormak için kaldırayım mı?” Ve, İsa gülümseyerek Andreas’a şunun söyledi: “Onlar doğru olanı yapıyor — kendilerini rahatsız etme.” Ve, bu aşamada gece geçmekteydi; ertesi günün ışığı doğmaktaydı.

7. Görevlendirmeyi Takip Eden Hafta

140:7.1 (1578.2) Birkaç saatlik uykudan sonra, on iki İsa ile birlikte geç bir kahvaltı için bir araya geldiğinde, İsa şunları söyledi: “Şimdi sizler, mutlu haberleri duyurmadaki ve inananları eğitmedeki görevlerinize başlamak zorundasınız. Kudüs’e gitmeye hazırlanın.” İsa’nın konuştuğundan sonra, Tomas şunu söylemek için cesaretini topladı: “Biliyorum, Üstünümüz,

göreve başlamak için şimdi hazır olmalıyız, ancak korkarım ki, bizler bu büyük sorumluluğu yerine getirmeye henüz yetkin değiliz. Acaba sen, krallığın görevine başlamamızdan önce bizlerin yalnızca birkaç günlüğüne buralarda kalmasına rıza gösterir misin?” Ve, İsa, havarilerin hepsinin aynı korkunun etkisi altında bulunduğunu gördüğünde, şunu söyledi: “Rica ettiğiniz gibi olacak; bizler Şabat gününe kadar burada kalmaya devam edeceğiz.”

140:7.2 (1578.3) Öncesinde haftalar üstüne haftalar boyunca, samimi gerçeklik arayıcılarının küçük toplulukları, meraklı izleyiciler ile birlikte, İsa’yı görmek için Bethsayda’ya gelmekteydi. Hâlihazırda, ona dair söz, çevre yerleşkelere yayılmış haldeydi; soruları olan topluluklar, Tire, Sidon, Şam, Kaysera ve Kudüs kadar uzak şehirlerden gelmişti. Bunun öncesinde, İsa bu insanları karşılamış ve onlara krallık hakkında öğretimde bulunmuştu; ancak, Üstün bu yeni aşamada bahse konu görevi on ikiliye aktarmıştı. Andreas havarilerden bir tanesi seçmekte ve onu ziyaretçilerin bir topluluğuna atamaktaydı; ve, zaman zaman onların on ikisi de bu sürece birebir katılmış halde bulunmaktaydı.

140:7.3 (1578.4) İki gün boyunca, onlar, gündüzleri öğretimde bulunarak ve gece geç saatlere kadar özel görüşmelerde bulunarak çalışmışlardı. Üçüncü gün, İsa Zübeyde ve Şalomi’yi ziyaret etmişken, havarilerini, “balığa çıkmaya, tüm sorumluluklardan uzak değişikleri aramaya, veya eğer mümkün ise ailelerini ziyaret etmeye” göndermişti. Perşembe günü onlar, öğretimin üç ilave günü için geri dönmüşlerdi.

140:7.4 (1578.5) Bu prova haftası boyunca, İsa birçok kez havarilerine, kendisinin yeryüzü üzerindeki vaftiz-sonrası görevinin iki büyük güdüsünü tekrarlamıştı:

140:7.5 (1578.6) 1. Yaratıcı'yı insan için açığa çıkarmak.

140:7.6 (1578.7) 2. İnsanları evlat-bilincinde kılmak — En Yüksek Unsur'un çocukları olduklarını inançla-farkında kılar hale getirmek.

140:7.7 (1579.1) Bu çeşitli deneyimlerin bir haftası on ikiliye büyük katkıda bulundu; bazıları hatta, haddinden fazla kendisine güvenir hale geldi. Son görüşmelerinde, Şabat'ın sonrasındaki gece, Petrus ve Yakub, şunları söyleyerek, İsa'ya gelmişlerdi: “Bizler hazırız — krallığı almak için yola çıkmamıza şimdi izin ver.” Buna İsa şu cevabı vermişti: “Dilerim bilgeliliğiniz arzuunuza denk olur ve cesaretiniz bilgisizliğinizi kapatır.”

140:7.8 (1579.2) Her ne kadar havariler onun öğretisinin çoğunu kavramada başarısız olmuşsa da, onlar, İsa'nın kendileriyle yaşamış olduğu büyüleyici nitelikteki güzel yaşamın anlamını kavramada başarısız olmadılar.

8. Göldeki Perşembe Öğleden-Sonrası

140:8.1 (1579.3) İsa, havarilerinin kendi öğretilerini tamamiyle özümsememekte olduklarını oldukça iyi bir biçimde bilmekteydi. O; birlikteliklerinin düşünceleri daha açık hale getirmeye yetkin olacaklarını umut eden bir biçimde, Petrus, Yakub ve Yahya'ya belli bir özel eğitimde bulunmaya karar verdi. İsa; bir ruhsal krallığa dair düşünenin belirli niteliklerini on ikili tarafından kavranılırken, onların kararlı bir biçimde, bu yeni ruhsal öğretimleri doğrudan bir şekilde, Davud'un tahtının

bir yeniden kuruluşu ve İsrail'in yeryüzü üzerindeki zamansal bir güç halinde yeniden kuruluşu olarak, cennetin krallığına dair eski ve zaman içinde fazlasıyla katılmış olan harfi harfine yorumladıkları kavramsallaşmalarına eklemlemekte ısrarcı olduklarını görmüştü. Bunun uyarınca, Perşembe öğleden sonrası İsa, krallığın hususları üzerine konuşmak için Petrus, Yakub ve Yahya ile birlikte bir tekne ile kıyıdan ayrıldı. Bu, düzinelerce soruyu ve cevabı içine alan bir biçimde, dört saatlik bir öğretim görüşmesiydi; ve, bu görüşme, Şimon Petrus tarafından Andreas'a ertesi gün sabahı verilmiş olan bu büyük öneme sahip öğleden-sonrasının özeti, yeniden düzenlenerek olabilecek şu en yararlı bir biçimde bu kayda eklenebilir:

140:8.2 (1579.4) 1. *Yaratıcı'nın iradesini yerine getirmek.* Cennetsel Yaratıcı'nın üstün gözetimine olan güvene dair İsa'nın öğretisi, gözü kapalı ve eylemsiz bir kadercilik değildi. O, bu öğleden sonrası, şu eski bir İbrani sözüne olumlar bir biçimde atıfta bulunmuştu: “Çalışmada emeği olmayan kişinin yemekte yeri olmaz.” O, öğretilerini yeterli bir biçimde açıklayan örnek olarak kendi deneyimine işaret etmişti. Onun Yaratıcı'ya olan güvene dair vermiş olduğu salıklar, çağdaş dönemlerin veya başka bir çağın toplumsal veya ekonomik koşulları ile yargılanmamalıdır. Onun öğretimi, her çağda ve her dünya üzerinde Tanrı'ya yakın bir biçimde yaşamının ideal prensiplerini içinde alır.

140:8.3 (1579.5) İsa üçlü için, havariliğin ve takipçiliğin gereklilikleri arasındaki farklılıklara açıklık getirdi. Ve, bunda bile, on ikili tarafından mantıklılığın ve öngörünün kullanımını yasaklamamıştı. Onun duyurusunu karşıt olarak konumlandığı şey geleceğe dair öngörüselle düşünüş değil,

tasalanma olarak endişeydi. O, Tanrı'nın iradesine olan etkin ve tetikte bağlılığı öğretmişti. Onların eli sıkılığa ve tutumluluğa dair birçok sorusuna yanıt olarak, İsa yalın bir biçimde; marangoz, gemi ustası ve balıkçı olarak kendi yaşamına ve on ikiliyi planlı bir biçimde örgütleyişine dikkat çekmişti. O, dünyanın bir düşman olarak görülmemesinin açıklığa kavuşturulmasını amaçlamıştı; yaşamın koşullarının Tanrı'nın çocukları ile beraber çalışmayı içeren bir kutsal işleyiş olduğunun.

140:8.4 (1579.6) İsa onların, kendisinin kişisel karşılıkta-bulunmama uygulamasını anlamalarını sağlamada büyük zorluk çekmişti. O mutlak bir biçimde, kendisini savunmayı reddetmişti; ve, havarileri, eğer kendileri de bu aynı siyaseti uygularlarsa onun memnun olacağını düşünmüştü. İsa onlara, adaletsizlikle veya verilmiş zarar ile birebir mücadele etme biçiminde, kötülüğe karşı koymamayı öğretmişti; ancak, o, yanlış yapılan bir şeyi eylemsiz bir biçimde hoş görmemeyi öğretmemişti. Ve, o bu öğleden sonrası; kötülükte bulunanların ve suçluların toplumsal bir biçimde cezalandırılışını onayladığını, ve sivil yönetimin zaman zaman, toplumsal düzeni idare etmede ve adaletin uygulanışında kuvvet kullanmak zorunda oluşunu çok açık bir biçimde ortaya koymuştu.

140:8.5 (1579.7) O, *intikam alıcı karşılıkta bulunmanın* kötü nitelikteki uygulaması hakkında takipçilerine uyarıda bulunmaya bir an olsun ara vermemişti; o, ödeşme düşüncesi olarak intikama hiçbir şekilde müsamaha göstermemişti. O, göze göz ve dişe diş'e dair düşüncüyü yasaklamıştı. Özel ve kişisel intikama dair kavramsallaşmanın bütününe, bu hususları bir tarafta sivil yönetime ve diğer tarafta ise Tanrı'nın

kararına atayan bir biçimde, hoşgörü ile bakmayı reddetmişti. O üçlüye, kendi öğretilerinin *bireyi* kapsadığını, devleti kapsamadığını açık bir biçimde ortaya koydu. İsa, bahse konu hususlarda bu vakte kadar vermiş olduğu öğretileri şu yönergelerde özetlemişti:

140:8.6 (1580.1) Düşmanlarınızı derinden sevin — insan kardeşliğinin ahlaki ilkelerini hatırlayın.

140:8.7 (1580.2) Kötülüğün nafîle niteliği: Bir yanlış öç alınarak doğru hale getirilemez. Kötülük ile mücadele etmede onun silahları kullanmanın hatasında bulunmayın.

140:8.8 (1580.3) İnançlı olun — kutsal adaletin ve ebedi iyiliğin nihai zaferine güvenin.

140:8.9 (1580.4) 2. *Siyasi tutum.* O havarilerini; onların, Musevi insanlar ile Roma hükümeti arasında bu zamanlar mevcut bulunmuş gergin ilişkiler hakkındaki yorumlarında kelimelerini seçmeleri konusunda uyarmıştı; o, kendilerinin bu sıkıntılara herhangi bir biçimde dâhil olmalarını yasaklamıştı. O her zaman, sürekli şu cevabı vererek, düşmanlarının siyasi tuzaklarından kaçmaya dikkat etmişti: “Sezar’ın hakkını Sezar’a, Tanrı’nın hakkını Tanrı’ya verin.” O, kurtuluşun yeni bir yolunu oluşturma görevinden ilgisini başka yere çekebilecek her şeyi reddetmişti; o, kendisinin başka bir şeyle ilgilenmesine izin vermeyecekti. Kişisel yaşamında, o her zaman, sivil yasaların ve yönergelerin tümüne olması gerektiği gibi uymuştu; kamu öğretimlerinin tümünde İsa, sivil, toplumsal ve ekonomik nüfuz alanlarından kaçınmıştı. O üç havariye, kendisinin yalnızca insanın içsel ve kişisel nitelikli ruhsal yaşamının ilkeleri ile ilgili olduğunu söylemişti.

140:8.10 (1580.5) İsa, bu nedenle, siyasi bir yenileyici değildi. O, dünyayı yeniden düzenlemek için gelmemiştir; o bunu yapmış olsaydı bile, yalnızca onun içinde bulunduğu dönem ve nesil için geçerli olurdu. Yine de, o insana, yaşamı en iyi biçimde yaşamının yolunu göstermişti; ve, hiçbir nesil, İsa'nın yaşamının bu neslin sahip olduğu sorunlara nasıl en iyi şekilde uyarlanacağını keşfetme emeğinden dışlanmış değildir. Ancak, hiçbir zaman İsa'nın öğretilerini; herhangi bir toplumsal veya üretimsel düzen olarak, herhangi bir siyasi veya ekonomik kuram ile ilişkilendirmenin hatasında bulunmayın.

140:8.11 (1580.6) 3. *Toplumsal tutum.* Musevi hahamları öncesinde şu soru hakkında uzun bir süre boyunca tartışmalarda bulunmuştu: Benim komşum kim? İsa; bir kişinin akran insanlarını, komşuluğun tüm dünyayı içine alacak bir biçimde genişleyeceği, ve böylece insanların hepsinin bir kişinin komşuları yapan düzeyde, samimi bir sevgi olarak, etkin ve düşünmeden gerçekleştirilen iyiliği sunmak için gelmişti. Ancak tüm bunlarda, İsa yalnızca birey ile ilgiliydi, kalabalıklarla değil. İsa bir toplum bilimci değildi; ancak, o kesin bir biçimde, bencil yalnızlaşımın her türünü yıkmak için emek vermişti. O, merhamet olarak, katıksız duygudaşlığı öğretmişti. Nebadon'un Mikâili, bağışlamanın üzerinde egemen olduğu bir Evlat'idi; merhamet, onun doğasının özüydü.

140:8.12 (1580.7) Üstün, insanlar hiçbir zaman arkadaşlarını yemek sofrasında eğlendirmemelidir demedi; o kesin bir biçimde, kendi takipçilerinin fakir ve talihsizler için ziyafetlerde bulunmasını tavsiye etti. İsa keskin bir adalet duyusuna sahipti; ancak, o her zaman bağışlamayla inceltilmişti. O havarilerine,

toplumsal asalaklara veya onu meslek edinmiş sadaka toplayanlara karşı sorumlu kılınmış olduklarını öğretmemiştir. Toplum bilimsel duyurularda bulunmaya en yaklaştığı nokta onun şu sözü olmuştur: “Yargılamazsan yargılanmazsın.”

140:8.13 (1580.8) O, ölçüsüz iyiliğin birçok toplumsal kötülüğün nedeni haline gelebileceğini açık bir biçimde ortaya koymuştu. Ertesi gün İsa kesin bir biçimde Yudas’a, havarisel kaynakların hiçbirinin kendisinin ricası veya havarilerin herhangi bir ikisinin ortak talebi dışında, sadaka olarak verilmemesinin yönergesinde bulundu. Bu hususların tümünde her zaman şunu söylemek İsa’nın âdeti olagelmiştir: “Yılanlar kadar bilge, ancak güvercinler kadar zararsız olun.” Tüm toplumsal durumlarda onun amacının, sabrı, hoşgörüyü ve bağışlamayı öğretmek olduğu gözlenmiştir.

140:8.14 (1581.1) Aile İsa’nın — bu dünyada ve sonrasında olmak üzere — yaşam felsefesinin tam da merkezini kaplamıştır. O Tanrı hakkındaki öğretilerini aile üzerine inşa ederken, ataları haddinden fazla onurlandırmaya dair Musevi eğilimini düzeltmeye çalıştı. O, aile yaşamını en yüksek insan görevi olarak yüceltmisti; ancak, aile ilişkilerinin dini yükümlülöklere müdahalede bulunmamasını açık bir biçimde ortaya koymuştu. O, ailenin zamansal bir kurum olduğu gerçekliğine vurguda bulunmuştu; onun ölümden kurtulamayışına. İsa, ailesi Yaratıcı’nın iradesine karşı geldiği zaman, ondan vazgeçmede tereddüt etmedi. O, Tanrı’nın evlatları olarak — insanların yeni ve daha büyük olan kardeşliğini öğretmiştir. İsa’nın döneminde boşanma uygulamaları, Filistin’de ve Roma İmparatorluğu’nun tamamı boyunca gevşekti. O sürekli bir biçimde, evlilik ve boşanma hususunda yasalarda bulunmayı reddetmiştir; ancak,

İsa'nın öncül takipçilerinin çoğu, boşanmaya dair güçlü yargılara sahip bulunup, bunları kendisine atfetmeden çekinmedi. Yeni Ahit yazarlarının tümü, Yahya Markus haricinde boşanmaya dair bu daha katı ve gelişmiş düşünceleri benimsemişlerdi.

140:8.15 (1581.2) 4. *Ekonomik tutum.* İsa dünyada, bulmuş olduğu gibi çalıştı, yaşadı ve ticaret yaptı. O, her ne kadar sıklıkla refahın eşitsiz dağıtımının taşıdığı adaletsizliğe dikkat çekmişse de, ekonomik bir yenileyici değildi. Ancak o, çözücü bir biçimde hiçbir tavsiye sunmamıştı. O üçlüye; her ne kadar havarilerden taşınmaz mülkleri ellerinde bulundurmamaları istenmişse de, kendisinin refaha ve mülke karşıt bir biçimde duyuruda bulunmadığını, onun karşıtlığının yalnızca servetin eşitsiz ve hakkaniyetsiz dağıtımına olduğunu açıkça ifade etmişti. O, toplumsal adalet ve üretimsel hakkaniyet ihtiyacını tanıdı; ancak, onların erişimi için hiçbir kuralı önermemişti.

140:8.16 (1581.3) O hiçbir zaman takipçilerinden, dünyasal iyeliklerden kaçınmalarını öğretmemişti, bunu sadece on iki havarisinden talep etmişti. Doktor olan Luka, toplumsal eşitliğin güçlü bir inananı olup, fazlasıyla, İsa'nın sözlerini kendi kişisel inançlarıyla uyumlu olarak yorumladı. İsa hiçbir zaman kişisel olarak takipçilerine, komünsel bir yaşam türünü benimsemeleri emrini vermişti; o, bu hususlara dair hiçbir türden duyuruda bulunmamıştı.

140:8.17 (1581.4) İsa sıklıkla dinleyicilerini, “bir insanın mutluluğunun maddi iyeliklerinin çokluğundan gelmediğini” duyuran bir biçimde, başkalarının sahip olduğu şeylere göz koymaya karşı uyarmıştı. O sürekli olarak, “Bir kişi dünyayı kazanıp ruhunu kaybederse, bu kişinin kazancı ne olur?” sorusunu yinelemişti.

O, mülkiyetin iyeliğine hiçbir doğrudan eleştiride bulunmamıştı; ancak, o kesin bir biçimde, ruhsal değerlerin ilk başta gelişinin ebedi olarak temel nitelikte bulunduğu ısrarcı olmuştu. Daha sonraki öğretilerinde o, kamu hizmeti boyunca sunmuş olduğu, birçok mecazi hikayeyi aktararak yaşama dair birçok Urantia görüşünü düzeltmeyi amaçlamıştı. İsa hiçbir zaman, ekonomik kuramları tasarlamayı amaçlamamıştı; o, her çağın, sahip olduğu mevcut sorunlar için kendisine ait çözümleri evrimsel bir biçimde geliştirmek zorunda olduğunu oldukça iyi bilmekteydi. Eğer İsa bugün, beden içinde hayatını yaşayan bir biçimde, yeryüzü üzerinde olsaydı, tam da, mevcut günün siyasi, toplumsal veya ekonomik anlaşmazlıklarında herhangi bir tarafı tutmayacak oluşunun yalın nedeniyle, iyi erkek ve kadınların çoğunluğu için büyük bir hayal kırıklığı yaratacaktı. O; sizleri, tamamiyle insani olan sorunlarınızın çözümüne girişmeye misliyle daha yetkin kılan bir biçimde içsel olan ruhsal yaşamınızı nasıl kusursuz hale getireceğinizi sizlere öğretirken, çok büyük bir ölçüde bulunduğunuz koşullara uzak olan bir konumda duracaktı.

^{140:8.18 (1581.5)} İsa insanların tümünü Tanrı-gibi yapacak, ve bunun sonrasında ellerini kavuşturup anlayışlı bir biçimde, bu Tanrı evlatlarının kendilerine ait siyasi, toplumsal ve ekonomik sorunlarını çözümlerini gözlemleyecekti. Onun kınadığı şey servet değildi; servetin, ona adanmış çoğunluğuna yaptığı şeydi. Bu Perşembe öğleden sonrası İsa birlikteliklerine ilk kez, “Vermek almaktan daha kutsaldır” ifadesinde bulunmuştu.

^{140:8.19 (1581.6)} 5. *Kişisel din*. Sizler, tıpkı havarilerin gerçekleştirmiş oldukları gibi, İsa’nın öğretilerini daha iyi bir biçimde onun

yaşamına bakarak anlamalısınız. O Urantia üzerinde kusursuz hale gelmiş bir yaşamı yaşamıştı; ve, onun benzersiz öğretileri yalnızca, bu yaşam onun doğrudan temeli göz önüne getirilince anlaşılabilir. Yaratıcı'nın kutsal karakterini ve sevgi dolu kişiliğini açığa çıkarmada en fazla yardımda bulunacak olan şey onun yaşamıdır, on ikilere anlattığı dersler veya kalabalıklara vermiş olduğu vaazlar değil.

140:8.20 (1582.1) İsa, İbrani peygamberlerin veya Yunan ahlakçıların öğretilerine eleştiride bulunmamıştı. Üstün, bu büyük öğretmenlerin savunmuş oldukları birçok iyi şeyi tanımıştı; ancak, o dünyaya, “insanın Tanrı'nın iradesine olan gönüllü uyumu” olarak, *ilave olan* bir şeyi öğretmek için inmişti. İsa yalnızca, tamamiyle dini hislerle dolu ve sadece ruhsal uyarımlarla harekete geçen bir fani olarak, bir *dindar insanı* yaratmak istemiyordu. Eğer ona bir kez bakmış olsaydınız, İsa'nın, bu dünyanın meselelerine dair büyük deneyime sahip olan gerçek bir birey olduğunu anlardınız. Bu bakımdan İsa'nın öğretileri, Hristiyanlık döneminin ilerleyen çağları boyunca muazzam ölçüde saptırılmış ve fazlasıyla yanlış temsil edilmiştir; sizler aynı zamanda, Üstün'ün ağırbaşlılığına ve alçakgönüllülüğüne dair saptırılmış düşünceleri benimsemektesiniz. Onun yaşamı içinde amaçladığı şey, *kişinin kendisine duymuş olduğu muhteşem bir saygı* olarak gözlenmektedir. O insana yalnızca, gerçek anlamda yüceltilir hale gelebilmesi için alçakgönüllü olmasının tavsiyesinde bulunmuştu; onun gerçekten arzuladığı şey, Tanrı'ya karşı gerçek alçakgönüllülüktü. O, temiz bir kalp olarak — içtenliğe büyük bir değer biçmişti. Bağlı kalabilmek onun karakter ölçüsünde en yüksek erdemken, *cesaret* öğretilerinin tam kalbindeydi. “Korkma,” onun kendisini

simgeleyen düsturuydu; ve, sabırlı bir biçimde dayanma, onun bir karakterin gücüne dair gördüğü idealdi. İsa'nın öğretileri, gözü pekliliğin, cesaretin ve kahramanlığın bir dinini oluşturmaktadır. Ve, bu; çoğunluğunun çetin, cebbar ve yiğit balıkçılar olduğu, on iki olağan kişiyi kişisel temsilcisi olarak seçmiş oluşunun nedenidir.

140:8.21 (1582.2) İsa, içinde bulunduğu dönemin toplumsal düzeydeki ahlaki yoksunlukları hakkında çok az şey söylemişti; nadiren o, süregelmekte olan ahlaki ihlallere atıfta bulunmaktaydı. O, gerçek erdemin olumlayıcı bir öğretmeniydi. O titiz bir biçimde, eğitimi yasakçı bir yöntemle aktarmadan kaçınmıştı; o, kötülüğü ilan etmeyi reddetmişti. O, ahlaki bir yenileyici bile değildi. O; insanlığın fiziksel arzularının ne dinsel uyarılarla ne de yasal yasaklamalarla baskı altına alınamayacak oluşunu iyi bilmekte olup, havarilerine bunun uyarınca eğitimde bulunmuştu. Onun sayısı çok az olan kınayışı büyük ölçüde; gurura, kabalığa, baskıya ve ikiyüzlülüğe yöneltilmişti.

140:8.22 (1582.3) İsa, Yahya'nın yapmış olduğu gibi Ferisileri şiddetli bir biçimde kınamamıştı. O, kâtiplerin ve Ferisilerin çoğunun dürüst kalpte olduklarını bilmekteydi; o bu bireylerin, dini geleneklere olan kölesel esaretini anlamıştı. İsa, “ilk önce üç iyi şeyi yapma” üzerine büyük bir vurguda bulunmuştu. O üçlüye, tüm yaşamı değerli gördüğünün, yalnızca belli başlı bir kaç özel erdemi görmediğinin altını özenle çizmişti.

140:8.23 (1582.4) Yahya'nın bu günün öğretisinden kazanmış olduğu bir şey; İsa'nın dininin kalbinde, cennet içindeki Yaratıcı'nın iradesini gerçekleştirmenin ana güdüsündeki bir kişilikle beraber merhamet sahibi bir karakteri elde etmenin bulunduğuydu.

140:8.24 (1582.5) Petrus, duyurmak üzere oldukları müjdenin gerçekten de tüm insan ırkı için yeni bir başlangıç olduğu düşüncesini kavramıştı. Petrus bu düşünceyi daha sonra, ondan “ikinci Âdem” olarak kendi Mesih inanç-savını oluşturmuş bulunan Pavlus’a taşımıştı.

140:8.25 (1582.6) Yakub; İsa’nın, onun yeryüzü üzerindeki kendisine ait çocuklarının hâlihazırda tamamlanmış cennetsel krallığın vatandaşlarıymış gibi yaşamalarını arzulamakta olduğunu çok heyecan verici gerçekliğini kavramıştı.

140:8.26 (1582.7) İsa insanların farklı olduğunu bilmekte olup, bunun uyarınca havarilerine öğretimde bulunmuştu. Güçlü bir biçimde o sürekli olarak kendilerinden, sahip oldukları takipçileri ve inananları belirli bir kalıplaşmış şablona oturtmaya çalışmaktan kaçınmalarını talep etmişti. O her ruhun, Tanrı önünde kusursuzlaşır haldeki ve ayrı bir birey olarak, kendisine ait yolu geliştirmesine izin vermeyi amaçlamıştı. Petrus’un birçok sorusu içinde bir tanesine yanıt olarak, Üstün şunu söylemişti: “Ben insanları, yeni ve daha iyi bir yaşama küçük çocuklar gibi taptaze başlayabilmeleri için özgür bırakmak istiyorum.” İsa her zaman, yardımı bahşederken sol elin sağ elin ne yaptığını bilmesine izin vermeyen bir biçimde, gerçek iyiliğin bilinçsiz olması gerektiğinde ısrar etmişti.

140:8.27 (1583.1) Üç havari bu öğleden sonrası, Üstünleri’nin dininin ruhsal öz inceleme için hiçbir yasada bulunmadığını fark ettiklerinde derin şaşkınlık içine düşmüşlerdi. İsa’nın döneminden önceki ve sonraki tüm dinler, hatta Hristiyanlık bile, özenli bir biçimde, vicdana dayanan bir öz incelemeyi öne sürmektedir. Ancak, bu, Nasıralı İsa’nın dininde böyle değildir.

İsa'nın yaşam felsefesi, din temelli benlik irdeleyişini taşımamaktaydı. Marangoz-oğlu hiçbir zaman, karakterin tamamlanmış bir biçimde *inşasını* öğretmemişti; o, cennet krallığının bir hardal tohumu gibi olduğunu duyuran bir biçimde, karakterin sürekli olarak *gelişimini* öğretmişti. Ancak, İsa, kendini üstün gören bencilliği bir önleme yöntemi olarak, benlik inceleyişini yasaklayacak hiçbir şey söylememişti.

140:8.28 (1583.2) Krallığa giriş hakkı, kişisel inanış olarak, inançla belirlenmektedir. Krallığın ilerleyici yükselişi içinde kalmaya devam etmenin bedeli, çok değerli bir incininkisidir; onu elde etmek için biri sahip olduğu her şeyi satmaktadır.

140:8.29 (1583.3) İsa'nın öğretisi, sadece mağdurlar ve köleler için değil, herkes için olan bir dindi. Onun dini (yaşam süreci boyunca) hiçbir zaman, mezheplere ve din-kuramsal yasalara doğru evirilen bir biçimde katı kalıplara dönüşmemişti; o, arkasında bir satır bile yazı bırakmamıştı. Onun yaşamı ve öğretileri evrene, her bir dünyanın her bir çağının ruhsal yönlendirişi ve ahlaki eğitimi için yararlı nitelikte bulunan ilham verici ve idealist bir miras olarak bırakılmıştı. Ve, bugün bile, İsa'nın öğretisi; her ne kadar her birinin yaşayan umudu olsa da, din olarak görünen her inanıştan oldukça farklı bir yerde durmaktadır.

140:8.30 (1583.4) İsa havarilerine, dinin insanın tek bir dünyasal amacı olduğunu öğretmemişti; böyle bir düşünce, Museviler'in Tanrı'ya hizmet etme duyusuuydu. Ancak, kesin bir biçimde o dinin, on ikilinin ayrıcalıklı işi olduğunda ısrar etmişti. İsa inanlarına, özgün kültürü amaçlamalarından onları caydırmada hiçbir şey öğretmemişti; o yalnızca, Kudüs'ün geleneğin egemenliğindeki dini okullarının olumsuz yönlerine dikkati

çekmişti. O özgürlükçü, gönlü bol, eğitimli ve hoşgörülü biriydi. Belirli duyuşlara göre sürekli vicdanını sorgulayan dindarlık, onun doğru yaşama dair felsefesi içinde hiçbir yere sahip değildi.

140:8.31 (1583.5) Üstün, kendi çağına veya ilerideki herhangi bir çağa ait dini-olmayan sorunlar için hiçbir çözümü öne sürmemişti. İsa, ebedi gerçekliklere dair ruhsal bir kavrayışı geliştirmeyi ve yaşamın özgün bir biçimde yaşanılmasında bireye kişisel nitelikte yaratıcı bir rolü teşvik etmeyi arzulamıştı; o kendisini ayrıcalıklı bir biçimde, insan ırkının temel ve kalıcı nitelikteki ruhsal ihtiyaçlarıyla ilgili kılmıştı. O, Tanrı'ya eş olan bir iyiliği açığa çıkarmıştı. O, kutsal ideal ve ebedi mevcudiyetlik olarak — gerçeklik, güzellik ve iyilik biçiminde — derin sevgiyi yüceltmışti.

140:8.32 (1583.6) Üstün; tıpkı cennet içindeki Yaratıcı'nın kusursuz olduğu gibi kusursuz hale gelmek için ebedi dürtü ile birlikte Tanrı'nın iradesiyle ahenk içerisinde bulunma iradesi olarak — gerçekliği bilmek, merhameti deneyimlemek ve iyiliği tercih etmek için yeni bir yetkinliği aktarma amacıyla, yeni bir irade niteliğindeki yeni bir ruhaniyeti insan içinde yaratmak için gelmişti.

9. Resmi Adanış Günü

140:9.1 (1583.7) Ertesi Şabat gününü İsa, üzerinde onları görevlendirmiş olduğu dağa geri hareket eden bir biçimde, havarilerine adamıştı; ve, orada, cesaretlendirilişin uzun ve çok güzel bir biçimde duygusal olan kişisel iletisinden sonra, on ikilinin çok ciddi bir biçimde yerine getirilmiş resmi adanış eyleminde bulunmuştu. Bu Şabat öğleden sonrası İsa,

havarileri tepe yamacında çevresine toplayıp, onları, dünyada kendilerini yalnız bırakma zorunda kalacağı güne hazırlanan bir biçimde, cennetsel Babası'nın ellerine emanet etmişti. Bu etkinlikte yeni bir öğreti gerçekleşmemiştir, yalnızca sohbet ve birliktelikte bulunulmuştur.

140:9.2 (1584.1) İsa; bu aynı yerde sunulmuş olan görevlendirme vaazının birçok kısmını tekrar edip, bunun sonrasında, onları teker teker huzuruna çağıran bir biçimde, havarileri, kendisinin temsilcileri olarak dünyada yola çıkmakla görevlendirdi. Üstün'ün vermiş olduğu adanma sorumluluğu şuydu: “Dünyanın her bir tarafında gidin ve krallığın mutlu haberlerini duyurun. Ruhsal esirleri özgürleştirin, ezilmişleri teselli edin, ve mağdurlara yardım edin. Hiçbir kısıtlama olmadan aldığınız gibi, hiçbir kısıtlama olmadan verin.”

140:9.3 (1584.2) İsa onlara, şunu söyleyen bir biçimde, ne para ne de ilave kıyafet almalarının tavsiyesinde bulunmuştu: “Emekçi, layık görüldüğünü hak eder.” Ve, o, son olarak şunu söylemişti: “Bakın, ben sizleri kurtlar arasına koyun olarak gönderiyorum; bu nedenle, yılanlar kadar bilge, güvercinler kadar zararsız olun. Ancak, dikkatli olun, zira düşmanlarınız sizleri heyetleri önüne çıkaracak, sinagoglarında kınayacak. Valiler ve yöneticiler huzuruna bu müjdeye inandığınız için çıkarılacaksınız; ve, sizlerin tam da bu şahitliğiniz onların için, benim tüm bütün bunların sebebi olduğumun bir şahitliği anlamına gelecek. Ve, onlar sizleri bu yargıya doğru sürüklediğinde, ne söyleyeceğinizden endişe etmeyin; zira, Babamın ruhaniyeti içinizde ikamet etmekte olup, böyle bir zamanda sizin aracılığınızla konuşacaktır. Sizlerden bazıları ölüm cezasına çarptırılacak; ve, yeryüzü üzerinde krallığı

oluşturmanızdan önce, sizler, bu müjde nedeniyle birçok insan topluluğu tarafından nefret duyulacaksınız; ancak, korkmayın; ben sizler ile birlikte olacağım; ve, benim ruhaniyetim sizlerden önce tüm dünyaya uğrayacak. Ve, Babamın mevcudiyeti, sizler ilk olarak Musevilere, daha sonra Musevi-olmayanlara giderken, sizlerle birlikte bulunmaya devam edecek.”

^{140:9.4 (1584.3)} Ve, dağdan aşağıya indiklerinde onlar, Zübeyde’nin yerleşkesindeki evlerine geri hareket ettiler.

10. Resmi Adanışın Akşamı

^{140:10.1 (1584.4)} Bu akşam evin içinde öğretimini gerçekleştirirken, ki öncesinden yağmur yağmaya başlamıştı, İsa; on ikiliye ne *yapmaları* gerektiğini değil, *kim olmaları* gerektiğini göstermeye çalışan bir biçimde, uzunca bir süre konuşmuştu. Havariler yalnızca, kurtuluş olarak — doğruluğa erişmenin aracı halinde belirli şeyleri *yapmayı* salık veren bir dini bilmekteydiler. Ancak, İsa şunu tekrar tekrar ifade ederdi: “Krallıkta emek verebilmek için hâlihazırda doğru olmak zorundasınız.” Birçok kez şunu tekrarlamıştı: “Bu nedenle, tıpkı cennet içindeki Babanızın kusursuz olduğu gibi, kusursuz olun.” Tüm bunlarla birlikte, Üstün şaşkınlık içerisindeki havarilerine; dünyaya getirmek için gelmiş bulunduğu kurtuluşa, yalın ve içten inanç olarak, sadece *inanmayla* sahip olunacağını açıklamaktaydı. İsa şöyle söylemişti: “Yahya, eski yaşam biçimine duyulan keder olarak, tövbenin bir vaftizini duyurmuştu. Sizler, Tanrı ile olan birlikteliğin vaftizini duyuracaksınız. Böyle bir öğretiye ihtiyacı olanlara tövbekârlığı duyurun, ancak, hâlihazırda krallığa içten bir biçimde girişi arayanlara kapıları ardına kadar açın ve onları,

Tanrı'nın evlatları ile olan neşeli birlikteliğe girmeye davet edin.” Ancak, bu Celileli balıkçılarını; inanç vasıtasıyla gelmekte olan *hâlihazırda doğru halde bulunmanın*, yeryüzünün fanilerine ait gündelik yaşamda *doğruluğu yapmadan* önce gelmek zorunda olduğuna ikna etmek zor bir görevdi.

140:10.2 (1584.5) On ikiliye öğretimde bulunmanın bu görevinde bir diğer büyük kısıtlılık, onların; dini gerçekliğin oldukça yüksek derecede idealist ve ruhsal ilkelerini alıp, bunları kişisel davranışın somut kurallarına dönüştürme eğilimleriydi. İsa onlara, ruhun tutumunun taşıdığı güzel ruhaniyeti sergilerdi; ancak, onlar bu türden öğretimleri kişisel davranışın kurallarına dönüştürmede ısrar ederlerdi. Onlar birçok kez Üstün'ün ne söylemiş olduğunu kesin bir biçimde hatırlamayı sağladıklarında, neredeyse her seferinde, onun *neyi söylememiş olduğunu* unutmaktaydılar. Ancak, onlar; İsa, öğretmiş olduğu her şeyin *tam da kendisi* olduğu için, onun öğretisini yavaşça özümsemektedirler. Onun sözlü eğitimlerinden kazanamadıkları şeyleri, kademeli bir biçimde onunla beraber yaşamaktan elde etmekteydiler.

140:10.3 (1585.1) Havariler için; Üstünleri'nin, uçsuz bucaksız bir evreninin her dünyası üzerinde her yaşta bulunan her bir birey için ruhsal ilhamın bir hayatını yaşama içinde olduğu açık bir biçimde gözlenebilir nitelikte değildi. İsa'nın onlara zaman zaman söylemiş olduğu şeylere rağmen havariler, kendisinin bu dünya *üzerinde* kendi engin yaratımı bünyesindeki tüm diğer dünyalar *için* bir görevde bulunduğu düşüncesini kavrayamamışlardı. İsa Urantia üzerindeki yeryüzü yaşamını; bu dünyanın erkek ve kadınları için fani yaşamın kişisel bir

örneğini oluşturmak amacıyla değil, bunun yerine, dünyaların tümü içindeki her fani varlık için bir *yüksek düzeyde ruhsal ve ilhamsal ideal* yaratmak için yaşamıştı.

140:10.4 (1585.2) Bu aynı akşam Tomas İsa'ya şu soruyu sormuştu: “Üstünümüz, sen bizlere, Yaratıcı'nın krallığına giriş hakkı kazanmak için küçük çocuklar haline gelmek zorunda olduğumuzu söylüyorsun, ancak bir taraftan da bizleri, sahte peygamberlere aldanmamamız, hem de domuzların önüne elmaslarımızı serpmekten suçlu hale gelmememiz için uyarıyorsun. Şimdi, ben cidden şaşkınlık içerisindeyim. Senin öğretini anlayamıyorum.” İsa Tomas'a şu cevabı vermişti: “Benim sana daha ne kadar tahammül etmem gerecek! Sen sürekli olarak öğrettiğim her şeyi harfi harfine yorumlamakta ısrar ediyorsun. Ben sizden, krallığa girmenin bedeli olarak küçük çocuklar haline gelmenizi rica ettiğimde, aldatmanın kolaycılığına başvurmanızı değil, yalnızca inanmaya gönüllü olmanıza atıfta bulundum; bu atıfta bulunurken de iyi görünen yabancılara güvenmede çabuk davranmanızı kastetmedim. Verdiğim örnekten almanızı arzulamış olduğum şey, çocuk-baba ilişkisiydi. Sizler çocuksunuz, ve girmeyi arzuladığınız şey sizlerin Babasının krallığıdır. Her olağan çocuk ve onun babası arasında, anlayış ve sevgi dolu bir ilişkiyi teminat altına alan ve Baba'nın sevgisi ve bağışlaması için pazarlıkta bulunmanın her türlü eğilimini sonsuza kadar engelleyen bir doğal şefkat bulunmaktadır. Ve, sizlerin duyurmak için yola çıkmakta olduğunuz müjde, tam da bu ve ebedi çocuk-baba ilişkisinin inanç-gerçekleşiminden doğan bir kurtuluş ile ilgilidir.”

140:10.5 (1185.3) İsa'nın öğretisinin bir belirleyici niteliği, tam da bu çocuk-baba ilişkisi olarak — bireyin Tanrı ile olan kişisel ilişkisinden kökenini almakta olan onun felsefesinin içerdiği *ahlaktı*. İsa vurgusunu *birey* üzerinde yapmıştı, ırk veya millet üzerine değil. Akşam yemeğini yerlerken, İsa Matta ile; içinde, her bir eylemin ahlaklılığının bireyin taşıdığı güdü ile belirlendiğini açıklamış olduğu konuşmada bulunmuştu. İsa'nın ahlaklılığı her zaman olumlayıcıydı. İsa tarafından güçlü bir biçimde yinelenmiş altın kural, faal bir toplumsal anlaşmayı talep etmektedir; eskinin yasaklayıcı altın kuralına ancak bireysel düzeyde uyulabilirdi. İsa ahlakı, tüm kurallardan ve seremonilerden ayıklamış olup, ruhsal düşünüşün ve gerçek anlamıyla doğru olan yaşamın ihtişamlı seviyelerine yüceltmmişti.

140:10.6 (1585.4) İsa'nın bu yeni dini, gündelik uygulamalardan yoksun değildi; ancak, onun öğretisinde gündelik yaşama ait siyasi, toplumsal veya ekonomik değerde her ne bulunacak olursa bunun, içten olan kişisel düzeydeki dini deneyimin kendiliğinden gerçekleşen günlük hizmeti içinde ruhaniyetin meyvelerini temsil eden bir biçimde, ruhun bu içsel deneyiminin doğal işleyişinin ürünüdür.

140:10.7 (1585.5) İsa Matta ile olan konuşmasını bitirdikten sonra, Şimon Zelotes şunu sormuştu: “Ama, Üstünümüz, insanların *tümü* Tanrı'nın evlatları mıdır?” Ve, İsa şunu yanıtı verdi: “Evet, Şimon, insanların *tümü* Tanrı'nın evlatları olup, senin bunu duyuracak olman iyi bir haberdur.” Ancak, havariler, bu türden bir inanış-savını kavrayamadılar; o yeni, tuhaf ve şaşırtıcı bir duyuruydu. Ve, İsa'nın takipçilerine, insanların tümüne kendi kardeşleri olarak davranmalarını öğretmesi, bu

gerçekliğin onlar tarafından nihai bir biçimde benimsenmesini arzulaması nedeniyledi.

140:10.8 (1585.6) Andreas tarafından yöneltilmiş bir soruya yanıt olarak, Üstün, öğretisinin içerdiği ahlakın kendisinin yaşamakta olduğu dininden ayrılmaz nitelikte bulunduğunu açık bir biçimde ortaya koymuştu. O ahlakı; insanın *doğasından* temelini alan bir biçimde değil, onun Tanrı ile olan *ilişkisine* dayanarak öğretmişti.

140:10.9 (1585.7) Yahya İsa’ya, “Üstünümüz, cennetin krallığı neden oluşur?” diye sormuştu. Ve, İsa şu yanıtı vermişti: “Cennetin krallığı şu üç temelden meydana gelir: ilk olarak, Tanrı’nın egemenliğine dair gerçekliğin tanınması; ikinci olarak, Tanrı ile olan evlatlığın gerçekliğine olan inanış; ve, üçüncü olarak, Tanrı gibi olma biçimindeki — Tanrı’nın iradesini gerçekleştirmeye dair en yüksek düzeydeki insan arzusunun etkinliğine olan inanç. Ve, bu, müjdenin taşıdığı iyi haberlerdir; her faninin inanç vasıtasıyla kurtuluşun bu temel niteliklerinin hepsine sahip olabilmesidir.”

140:10.10 (1586.1) Ve, bu aşamada bekleme haftası sona ermişti; ve, onlar, Kudüs için ertesi gün ayrılma hazırlıklarına koyulmuşlardı.

141. Makale

Kamu Görevine Başlayış

141:0.1 (1587.1) M.S. 27.YILDA, Ocak ayının 19’u, haftanın ilk gününde İsa ve on iki havarisi, Bethsayda’daki ana merkezlerinden ayrılmaya hazır hale geldiler. On ikili; Nisan’da Hamursuz şölenine katılmak için Kudüs’e doğru

ıkacak oluşları, ve amaçlarının Ürdün vadisi üzerinden hareket etmek oluşu dışında hiçbir şey bilmemekteydiler. Onlar Zübeyde'nin evinden; havarilerinin aileleri ve takipçilerinin diğerkleri kendilerine güle güle demek ve başlamaya hazır oldukları bu yeni emeklerinde iyi dileklerde bulundukları için, öğleden öncesine kadar ıkamamışlardı.

141:0.2 (1587.2) Tam ayrılmalarından önce, havariler Üstün'ü özlemiş olup, Andreas onu bulmak için dışarı çıkmıştı. Kısa bir arayıştan sonra, Andreas İsa'yı aşağıda sahilde bir teknenin içinde otururken bulmuştu, ve İsa ağlamaktaydı. On ikili öncesinde sıklıkla gerçekleşen bir biçimde, Üstünleri keder duyan bir görüntü içinde görmüşlerdi; ancak, onların hiçbir biri o vakte kadar kendisini ağlarken görmemişti. Andreas bir ölçüde, Kudüs için ayrılışlarının arifesinde Üstün'ü bu denli etkilenmiş bir biçimde görmekten dolayı şaşkınlığa uğramıştı; ve, o, İsa'ya yaklaşıp şunu sorma girişiminde bulundu: “Bu büyük günde, Üstün, Yaratıcı'nın krallığını duyurmak amacıyla Kudüs için yola çıkmaya hazırken, bu ağlaman nedendir? Hangi birimiz seni kırdı?” Ve, İsa, on ikiliye katılmak için Andreas ile birlikte giden bir biçimde, ona şu cevabı vermişti: “Hiçbiriniz beni kederlendirmedir. Ben, babam Yusuf'un ailesinden hiçbir kişinin Tanrı'ya emanet olun demek için bizlere uğramayı hatırlamamasına üzıldüm.” Bu zaman zarfında Ruth, Nasıra'da abisi Yusuf'a gerçekleştirmiş olduğı bir ziyaretteydi. Ailesinin diğerk üyeleri; gurur, hayal kırıklığı, yanlış anlama ve kırılmış hislerin bir sonucunda etkisine bırakılmış küçük haksızlık düşüncesi nedeniyle uzak durmuşlardı.

1. Celile'den Ayrılış

141:1.1 (1587.3) Kapernaum, Tiberyas'dan uzak değildi; ve, İsa'nın ünü, Celile'nin tamamına ve hatta onu ötesinde bulunan yerleşkelere bile oldukça iyi bir biçimde yayılmıştı. İsa, Hirodes'in yakın bir zaman içinde kendi çalışmasını not etmeye başlayacağını bilmekteydi; bu nedenle, o, havarileri ile birlikte güneye ve Yehuda'ya hareket etmenin en iyisi olduğunu düşündü. Yüzden fazla inanandan meydana gelen bir katile, onlarla beraber gelmeyi arzulamıştı; ancak, İsa onlarla konuşmuş olup, güneye Ürdün vadisine olan yollarında havarisel topluluğu takip etmemelerini onlardan güçlü bir biçimde rica etmişti. Her ne kadar onlar geride kalmaya razı olmuşlarsa da, onların birçoğu Üstün'ü birkaç günden sonra takip etmişti.

141:1.2 (1587.4) İlk gün, İsa ve havariler yalnızca, gece için dinlendikleri yer olan Teriça'ya hareket etmişlerdi. Ertesi gün onlar, Yahya'nın yaklaşık bir yıl önce duyurusunda bulunduğu, ve İsa'nın vaftizini almış olduğu yer olan, Pella yakınında bulunan Ürdün üzerindeki bir yere gittiler. Burada onlar, öğretimde ve duyuruda bulunan bir biçimde, iki haftadan daha fazla bir süreliğine vakit geçirdiler. İlk haftanın sonunda, İsa ve on ikilinin kalmış olduğu yerin yakınında konaklanan bir yerleşkede birkaç yüz insan toplanmış hale gelmiş olup, onlar, Celile'den, Finikya'dan, Suriye'den, Dekapolis'den, Perea'dan ve Yehuda'dan gelmişlerdi.

141:1.3 (1588.1) İsa hiçbir kamu konuşmasında bulunmamıştı. Andreas, kalabalıkları bölmüş ve onlara öğleden önce ve sonrası toplulukluluklar olarak duyurucular görevlendirmişti; akşam yemeğinden sonra İsa, on ikili ile konuşmaktaydı. İsa onlara yeni bir şey öğretmemişti, ancak öncül öğretisini gözden

geçirmiş olup onların birçok sorusuna cevap vermişti. Bu akşamların bir tanesinde kendisi on ikiye, bu yerin yakınındaki tepelerde geçirmiş olduğu kırk güne dair bir şeyler söylemişti.

141:1.4 (1588.2) Perea ve Yehuda'dan gelmiş olanların çoğu Yahya tarafından vaftiz edilmiş olup, İsa'nın öğretilerine dair daha fazla şeyi öğrenmeye ilgili duymuştu. Havariler; Yahya'nın öğretisi hakkında olumsuz hiçbir şey söylemedikleri gibi, ve bu zaman zarfında yeni takipçileri bile vaftiz etmemeleri sayesinde, Yahya'nın takipçilerinin eğitilmesinde büyük ilerleme sağlamışlardı. Ancak, Yahya'nın takipçileri için her zaman; eğer İsa Yahya'nın duyurmuş olduğu kişinin tamamıyla kendisi ise, onun Yahya'yı hapisten çıkarmak için hiçbir şey yapmaması kafalarını kurcalayan bir gerçeklik olmuştu. Yahya'nın takipçileri hiçbir zaman, çok sevgili önderlerinin barbarca ölümüne İsa'nın neden engel olmadığını anlayamamışlardı.

141:1.5 (1588.3) Her gece, Andreas akran havarilerine, Vaftizci Yahya'nın takipçileri ile iyi bir şekilde anlaşmanın hassas ve zor görevinde dikkatli bir biçimde yönergelerde bulunmuştu. İsa'nın kamu hizmetinin bu ilk yılında, İsa'nın takipçilerinin dörtte üçünden fazlası, öncesinden Yahya'yı takip etmiş olup, onun vaftizini almıştı. M.S. 27 olarak, bu yılın tamamı, Perea ve Yehuda'da Yahya'nın görevinin sessiz bir biçimde devralınışıda harcanmıştı.

2. Tanrı'nın Yasası ve Tanrı'nın İradesi

141:2.1 (1588.4) Pella'dan ayrılmalarından önceki gece, İsa, havarilerine yeni krallıkla ilgili belli başlı ilave eğitimde bulunmuştu. Üstün şöyle söylemişti: “Siz şimdiye kadar,

Tanrı'ya ait krallığın gelişini aramak için eğitildiniz; ve, ben şimdi, bu uzun-süredir-aranılmakta-olan-krallığın yakında, hatta hâlihazırda burada ve aramızda, olduğunu duyurmaya geldim. Her krallıkta, tahtına oturmuş ve nüfuz alanının yasalarını emretmekte olan bir kral olmaktadır. Ve, böylece sizler; Davud'un tahtında oturmakta olan ve bu mucizevî güç yerinden tüm dünyanın yasalarını duyuran Mesih ile birlikte, yeryüzünün tüm insan toplulukları üzerinde Musevi insanların yüceltilmiş bir yönetimi olarak, cennet krallığına dair bir kavramsallaştırmayı geliştirdiniz. Ancak, benim evlatlarım, sizler inancın gözleriyle görmemekte, ruhaniyetin anlayışıyla duymamaktasınız. Ben sizlere; cennetin krallığının, insanların kalplerinde olan Tanrı'nın yönetiminin gerçekleşimi ve onun tanınışı olduğunu duyurmaktayım. Gerçektir, bu krallıkta bir Kral bulunmaktadır, ve bu Kral, benim Babam ve sizlerin Babası'dır. Bizler gerçekten de onun sadık özneleriyiz; ancak, bundan çok daha aşkın olan gerçek, bizlerin onun evlatları oluşunun dönüştürücü gerçekliğidir. Benim yaşamım içerisinde bu gerçeklik, herkes için apaçık bir biçimde görünen hale gelecektir. Babamız da bir tahta oturmaktadır, ama ellerden yapılmış olana değil. Sınırsız'ın tahtı, cennetlerin tümü içindeki Yaratıcı'nın ebedi ikamet yeridir; o her şeyi var kılmakta olup, her bir evrene yasalarını duyurmaktadır. Ve, Yaratıcı aynı zamanda, fani insanların ruhları içinde yaşaması için göndermiş olduğu ruhaniyet vasıtasıyla yeryüzü üzerinde çocuklarının kalplerinde yönetimine sahiptir.

141:2.2 (1588.5) “Sizler bu krallığın özneleri olduğunuzda, Kâinat Yöneticisi'nin yasasını duymaya gerçekten de hazır hale gelirsiniz; ancak, sizlere duyurmak için gelmiş olduğum krallığın müjdesi sayesinde, inanç-kâşifleri olan sizler evlatlar

haline geldiğinizde, artık kendinizi, bir her-şeye-gücü-yeten kralın yasalara-tabii yaratılmışları olarak değil, ancak, sevgi dolu ve kutsal bir Yaratıcı'nın ayrıcalıklı evlatları olarak göreceksiniz. Gerçekten de, gerçekten de sizlere şunu söylemek isterim ki, Yaratıcı'nın iradesi sizlerin yasası olduğu zaman, sizler neredeyse hiçbir biçimde krallıkta değilsinizdir. Ancak, Yaratıcı'nın iradesi gerçekten sizlerin iradesi haline geldiği zaman, sizler her anlamda krallık içindesinizdir, çünkü krallık böylece sizler içinde istikrara ulaşmış bir deneyim haline gelmiştir. Tanrı'nın iradesi sizlerin yasası olduğunda, sizler soylu nitelikteki köle öznelersiniz; ancak, kutsal evlatlığın bu yeni müjdesine inandığınız zaman, Babamın iradesi sizlerin iradesi haline gelmekte olup, sizler, krallığın özgürleştirilmiş evlatları olarak, Tanrı'nın özgür çocuklarının yüksek düzeyine yüceltilirsiniz.”

141:2.3 (1589.1) Havarilerden bazıları bu öğretilere dair bir takım şeyi kavramıştı; ancak, onların hiçbiri, Yakub Zübeyde dışında, bu çok büyük öneme sahip olan duyurunun bütüncül anlamını kavramamıştı. Ancak, bu sözler kalplerine girmiş ve hizmetin daha sonraki yılları boyunca yardımlarına güç verir biçimde tekrar ortaya çıkmıştır.

3. Amathus'daki Konukluk

141:3.1 (1589.2) Üstün ve onun havarileri, neredeyse üç hafta boyunca Amathus yakınlarında kalmaya devam etti. Havariler kalabalıklara günde iki kez duyuruda bulunmaya devam etmiş olup, İsa her Şabat öğleden sonrası duyurusunu gerçekleştirmekteydi. Çarşamba günlerini oyun günü olarak sürdürmek imkânsız hale gelmişti; bu nedenle, Andreas, bir hafta içerisindeki altı günün her birinde iki havarinin

dinlenişini ve Şabat ayinleri boyunca da herkesin görev başında oluşunu düzenlemişti.

141:3.2 (1589.3) Petrus, Yakup ve Yahya, kamu konuşmalarının çoğunu gerçekleştirmekteydi. Filip, Nathanyel, Tomas ve Şimon, kişisel görevin çoğunu yapıp, sorusu olanların özel toplulukları için sınıfları yönetmekteydi; ikizler genel emniyet gözetimlerine devam ederken, Andreas, Matta ve Yudas, her ne kadar her biri aynı zamanda ciddi ölçekte dini görevde bulunmuşsa da, üç kişiden oluşan genel bir idari heyeti geliştirmişlerdi.

141:3.3 (1589.4) Andreas fazlasıyla, Yahya'nın takipçileri ile İsa'nın yeni takipçileri arasında sürekli tekrar eden yanlış anlaşılmaları ve anlaşmazlıkları uyumlaştırma göreviyle meşguldü. Her birkaç gün içerisinde ciddi durumlar ortaya çıkardı; ancak, Andreas, havarisel birlikteliklerinin yardımıyla birlikte, en azından geçici olarak, ihtilaflı tarafları belli bir düzeyde anlaşmaya çekmeyi başarmaktaydı. İsa, bu görüşmelerin herhangi birine katılmayı reddetmişti; ne de o, bu sorunların yerli yerinde uyumlaştırılması için herhangi bir tavsiyede bulunurdu. O bir kez bile olsun, havarilerin bu kafa karıştırıcı sorunları nasıl çözmesi gerektiğine dair bir öneride bulunmamıştı. Andreas İsa'ya bu sorularla geldiği zaman, o her zaman şunu söylerdi: “Ev sahibinin, misafirlerinin sahip olduğu ailevi sorunlarının içine girmesi bilgece bir şey değildir; bilge bir ebeveyn hiçbir zaman, kendi çocuklarının küçük tartışmalarında herhangi bir tarafı tutmaz.”

141:3.4 (1589.5) Üstün, havarileriyle ve takipçilerinin tümüyle olan her ilişkisinde büyük bilgelik sergilemiş ve kusursuz adaleti dışa vurmuştu. İsa gerçekten de insanların bir uzmanıydı; o,

kişiliğinin bir araya gelmiş haldeki cezbediciliği ve gücü nedeniyle kendi akran insanları üzerinde büyük bir etkiye sahip olmuştu. Onun çetin, göçebe ve evsiz yaşamında, ilk bakışta hemen fark edilmeyen ama yönlendirici olan bir etki bulunmaktaydı. Onun kendinden emin ve ikna edici öğretim tutumunda, berrak mantığında, nedensellikteki gücünde, bilgesel kavrayışında, aklının her daim tetikte bulunuşunda, benzersiz kendine güveninde ve yüce olan hoşgörüsünde, ussal etkileyicilik ve ruhsal çekim gücü bulunmaktaydı. O yalın, insansı, dürüst ve korkusuzdu. Üstün'ün mevcudiyetinde dışa vurulmakta olan tüm bu fiziksel ve ussal etkinin yanı sıra orada aynı zamanda; sabır, hassaslık, ağırbaşlılık, zariflik ve alçak gönüllülük olarak — onun kişiliği ile ilişkili hale gelmiş olan varlığın tüm bu ruhsal çekicilikleri bulunmaktaydı.

141:3.5 (1589.6) Nasıralı İsa gerçekten de, güçlü ve fazlasıyla etkiye sahip olan kişilikti; o, ussal bir güç ve ruhsal bir kaleydi. Onun kişiliği yalnızca akranları arasındaki ruhsal akılda bulunan kadınlara çekici gelmemişti; onun kişiliği aynı zamanda, eğitilmiş ve ussal Nikodemus'a ve, Üstün'ün ölüşünü izlemeyi sonlandırdığında şunu söylemiş olan, çarmıh başında koruma halinde konumlandırılmış çavuş olarak sert Roma askerine de çekici gelmişti: “Gerçekten de bu kişi bir Tanrı Evladı'ydı.” Ve, yerinde durmaz, çetin Celile balıkçıları kendisini Üstün olarak adlandırmıştı.

141:3.6 (1590.1) İsa'nın imgeleri en talihsiz olanları olarak süregelmiştir. Mesih'in bu resimleri, gençlik üzerinde zarar verici bir etki bırakagelmıştır; eğer İsa, sizlerin sanatçıların tarafından sıklıkla tasvir edildiği gibi bir erkek olsaydı, tapınak tüccarları onun huzurundan neredeyse hiçbir şekilde

kaçmazlardı. Onunki, yüceltilmiş bir insanlıktı; o, iyiydi, ancak doğaldı. İsa; yumuşak başlı, şirin ve sevecen bir biçimde Tanrı ile bütünleşmeye çalışan biri olarak durmamaktaydı. Onun öğretisi heyecan verici bir biçimde dinamikti. O, sadece *iyiyi söyleyen* biri değildi; aynı zamanda o bunu hayata geçiren bir biçimde *iyiyi gerçekleştirmekteydi*.

141:3.7 (1590.2) Üstün hiçbir zaman şunu söylememişti: “Hepiniz bana gelin, siz çalışmak istemeyenler, siz hayalperestler.” Ancak, o, birçok kez şunu söylemişti: “Siz emek verenler, hepiniz bana gelin ve ben size — ruhsal direnç olarak — istirahatı vereceğim.” Üstün’ün boyundurukluğu, gerçekten de, kolaydı; ancak böyle olmasına rağmen, o hiçbir zaman bunu dayatmamıştı; her birey, kendisinin sahip olduğu özgür iradeyle bu boyundurukluğu üstlenmek zorundaydı.

141:3.8 (1590.3) İsa zaferi, gurur ve bencillikten verilen feragat olarak, fedada bulunmakla temsil etmişti. Merhamet göstererek, o; kinin, hoşnutsuzlukların, kızgınlığın ve bencil güç ve intikam şehvetinin tümünden ruhsal kurtuluşu tasvir etmeyi amaçlamıştı. Ve, o “Kötülüğe karşılık vermeyin” dediğinde, sonrasında bu tavsiyesinin, günahı hoş görme veya haksızlıkla bütünleşme önerisinde bulunma anlamına gelmediğini açıklamıştı. O daha çok, “birinin kişiliğine kötü davranılmasına karşılık vermeyin, bir kişinin sahip olduğu kişisel saygınlığa dair hislerine kötü amaçlı verilmiş zarara karşılık vermeyin” biçiminde, bağışlamayı öğretmeyi amaçlamıştı.

4. Yaratıcı’ya Dair Öğreti

141:4.1 (1590.4) Amathus’da konaklarken, İsa vaktinin büyük bir kısmını, Tanrı’ya dair yeni kavramsallaşmada onlara öğretimde

bulunan bir biçimde havarilerle geçirmişti; tekrar ve tekrar o kendilerine, *Tanrı'nın bir baba* olduğunun altını çizmişti; sorumluluğu başlıca, tüm yaratımın adil Yargıcı olarak ileride onları yargıladığı zaman kendilerine karşı kullanılabilecek olan günah ve kötülüğün kayıtları olarak, yeryüzü üzerindeki hatada bulunan çocuklarına karşı zarar verici kayıtları tutmak olan büyük ve yüce bir kayıt-tutucu olmadığını. Bu döneme kadar Museviler uzunca bir süredir Tanrı'yı, herkes üzerindeki bir kral, hatta milletin bir Babası olarak bile görmekteydi; ancak, bunun öncesinde hiçbir zaman, fani insanların geniş sayıdaki bireyleri, Tanrı'yı *bireyin* sevgi dolu bir Babası olarak gören düşünceyi taşımamıştı.

141:4.2 (1590.5) Tomas'ın “Krallığın bu Tanrısı da kimdir” sorusuna İsa şu cevabı vermişti: “Tanrı, senin Babandır; ve, benim müjdem olarak — din, senin onun oğlu olmana dair inanç beslenen farkındalığından fazlası veya azı değildir. Ve, ben, beden içinde sizlerin aranızda, hem yaşamım ve hem de öğretilerimin bünyesinde mevcut bulunmakta olan bu düşünceleri açıklığa kavuşturmak amacıyla buradayım.

141:4.3 (1590.6) İsa aynı zamanda havarilerinin akıllarından, dini bir görev olarak hayvan kurbanlarını sunma düşüncesini kurtarmayı amaçlamıştı. Ancak, gündelik bir biçimde fedada bulunmanın bu dininde eğitilmiş olarak, bu insanlar, onun ne demek istediğini kavramada yavaş kalmışlardı. Yine de, Üstün, öğretiminden yorulmamıştı. Havarilerin hepsinin akıllarına bir örneğin aracılığıyla ulaşmada başarısız olduğunda, iletisini yeniden başka bir biçimde ifade edip, örneklendirme amacıyla başka türden bir benzetmeyi kullanırdı.

141:4.4 (1590.7) Yine bu zaman zarfında İsa on ikiliye, onların “zarar görmüşleri teselli etme ve hastalara yardım etme” görevlerine dair daha bütüncül bir biçimde eğitimde bulunmuştu. Üstün onlara, fazlasıyla, bireysel erkek veya kadını meydana getiren beden, akıl ve ruhaniyet bütünlüğü olarak — bütüncül insan üzerine öğretide bulunmuştu. İsa birlikteliklerine; kendilerinin karşılaşacağı başa gelen üç zarardan bahsetmiş olup, bunun sonrasında, insan hastalığının kederlerinden muzdarip olan herkese onların nasıl yardım edecekleri hususunda açıklamada bulunmuştu. O havarilere, şunları tanımlarını öğretmişti:

141:4.5 (1591.1) 1. Bedene ait hastalıklar — genel olarak fiziksel hastalık şeklinde görülen zararlar.

141:4.6 (1591.2) 2. Sıkıntı içindeki akıllar — daha sonrasında duygusal ve zihinsel sıkıntılar ve rahatsızlıklar olarak görülmüş fiziksel-dışı zararlar.

141:4.7 (1591.3) 3. Kötü ruhaniyetlerin idaresinde bulunma.

141:4.8 (1591.4) İsa havarilerine; bu dönemlerde sıklıkla aynı zamanda kirli ruhaniyetler biçiminde adlandırılmakta olan, bu kötü ruhaniyetlerin doğasına, ve kökenine dair bir takım şeyleri, belirli oturumlarda açıklamıştı. Üstün, kötü ruhaniyetlerin idaresinde bulunma ile delilik arasındaki farkı oldukça iyi bilmekteydi; ancak, havariler bunu bilmemekteydi. Ne de, onların Urantia’nın öncül tarihine dair sınırlı bilgisi göz önüne alındığında, İsa’nın bu hususu bütüncül bir biçimde anlaşılır kılmaya girişmesi mümkün değildi. Ancak, o birçok kez kendilerine, bu kötü ruhaniyetleri kastederek, şunu söylemişti: “Ben cennet içindeki Babama yükseleceğim zaman, ve krallığın büyük güçle ve ruhsal ihtişamla geleceği dönemde

ruhaniyetimi her bedene aktarmamdan sonra, onlar artık, istismara uğratılmış tek bir kişiye bile sahip olmayacak.”

141:4.9 (1591.5) Haftadan haftaya ve aydan aya olmak üzere, bu bütüncül yılın tamamı boyunca havariler, hastanın iyileştirilme hizmetine giderek artan bir biçimde dikkat etmişti.

5. Ruhsal Bütünlük

141:5.1 (1591.6) Amathus’da akşam görüşmelerinin tümü içerisinde en önemli olanlarından bir tanesi, ruhsal bütünlüğe dair konuşmayı içine alan oturumdu. Yakub Zübeyde şöyle bir soruda bulunmuştu: “Üstün, bizler nasıl özdeş bir biçimde görmeyi öğrenebiliriz ve böylece kendi aramızda daha fazla ahengi keyifle deneyimleyebiliriz?” İsa bu soruyu duyunca, ruhaniyetinde dehşete kapılmıştı, o kadar ki şu cevabı vermişti: “Yakub, Yakub, ben size, hepinizin aynı şekilde görmeniz gerektiğini ne zaman öğrettim? Ben bu dünyaya; fanilerin, Tanrı karşısında özgünlüğün ve özgürlüğün bireysel yaşamlarını yaşama gücüyle donatılabilmesi amacıyla, ruhsal özgürlüğü duyurmak için geldim. Ben, toplumsal ahengin ve kardeşsel huzurun, özgür kişilikten ve ruhsal özgünlükten feragat edilerek satın alınmasını arzulamamaktayım. Havarilerim, benim sizden beklentim, ruhaniyet bütünlüğüdür — ve, siz bunu, cennet içindeki Babamın iradesini tüm samimiyetle yerine getirmeye olan bütünleşmiş adanmışlığınızdan gelen neşede deneyimleyebilirsiniz. Ruhsal olarak özdeş nitelikte bulunabilmeniz için, aynı şekilde görmek, veya aynı şekilde hissetmek, hatta aynı şekilde düşünmek zorunda bile değilsiniz. Ruhsal bütünlük, her biriniz içinde ikamet etmekte bulunan bilinçten kaynağını almaktadır; ve, bu bütünlük, cennetsel Yaratıcı’nın ruhaniyet hediyesi

tarafından artan bir biçimde egemen hale gelir. Sizlerin havarisel uyumunuz; her birinizin, köken, doğa ve nihai son bakımından özdeş olmanıza dair ruhaniyet umudu gerçeğinden doğmak zorundadır.

141:5.2 (1591.7) “Bu şekilde sizler, ikamet eden Cennet ruhaniyetlerinizin her birinin kimliğine dair karşılıklı bilinçten doğan ruhaniyet amacı ve ruhaniyet anlayışının kusursuz hale gelmiş bir birlikteliğini deneyimleyebilirsiniz; ve, sizler, bu derin ruhsal bütünlüğün tamamını, ussal düşünceye, mizaçsal hisse ve toplumsal davranışa dair bireysel tutumlarınızın en büyük düzeydeki çeşitliliğinin tam da karşısında bile memnuniyetle deneyimleyebilirsiniz. Sizlerin kişilikleri, canlandırıcı bir biçimde çeşitlilik gösterebilip, dikkate değer bir biçimde farklı olabilir; bunun karşısında, ruhsal doğalarınız ve kutsal ibadete ve kardeşsel derin sevgiye ait ruhaniyet meyveleriniz muhtemel bir biçimde o kadar bütünleşmiş hale gelebilir ki, yaşamlarınızı irdeleyen herkes, kesin bir biçimde bu ruhaniyet kimliğinin ve ruhsal bütünlüğün farkına varacaktır; onlar, sizlerin benimle vakit geçirmiş olduğunuzu ve böylelikle, ve yerinde bir biçimde, cennet içindeki Yaratıcı’nın iradesini nasıl yerine getirmeyi öğrenmiş olduğunuzu ayırt edecekler. Sizler; akla, bedene ve ruhaniyete ait kişisel nitelikteki özgün bahşedilmişliklerinizin yöntemi uyarınca Tanrı’ya olan hizmeti gerçekleştirirken, böyle bir hizmetin özdeşliğine erişebilirsiniz.

141:5.3 (1592.1) “Sizlerin ruhaniyet bütünlüğü, bireysel inananların yaşamlarında her zaman uyumlaştırıcı işlevde gözlemlenecek olan iki şeye karşılık gelmektedir: Birincisi, sizlere, yaşam hizmeti için ortak bir güdü hâkim bulunmaktadır; hepiniz,

cennet içindeki Yaratıcı'nın iradesini gerçekleştirmeyi her şeyin üstünde arzulamaktadır. İkincisi, hepiniz, ortak bir mevcudiyet amacına sahiptir; hepiniz, cennet içindeki Yaratıcı'yı bulmayı, ve böylece kâinata nihayeten onun gibi olduğunuzu ispat etmeyi amaçlamaktadır.”

141:5.4 (1592.2) Birçok kez, on ikilinin eğitimi sırasında İsa bu konuya geri dönmüştü. Tekrar eden bir biçimde İsa havarilere; kendisine inananların, iyi insanların bile dini yorumları uyarınca dogmasal hale gelmesinin ve tek tipleşmesinin arzunu duyduğu bir şey olmadığını ifade etmişti. Yine ve yeniden o havarilerini, krallığın müjdesine olan inananları yönlendirme ve onları denetim altına alma amacıyla, mezheplerin oluşturulmasına ve geleneklerin kurulmasına karşı uyarmıştı.

6. Amathus'daki Son Hafta

141:6.1 (1592.3) Amathus'daki son haftanın sonuna doğru Şimon Zelotes İsa'ya, Şam'da ticaretle uğraşan bir Farslı olan Terma isimindeki birini getirmişti. Terma öncesinden, İsa'yı duymuş ve Kapernaum'a onu görmeye gelmişti; ve, burada, İsa'nın havarileri ile birlikte Kudüs'e doğru Ürdün vadisi üzerinden indiklerini öğrendiğinde, kendisini aramaya koyulmuştu. Andreas Terma'yı, eğitimi için Şimon ile tanıştırmıştı. Her ne kadar Terma, ateşin Saf ve Kutsal Olan'ın tek görünen simgesi olduğunu açıklamak için elinden ne geliyorsa yapmışsa da, Şimon bu Farslı'yı bir “ateşe tapan” olarak görmüştü. İsa ile konuştuktan sonra bu Farslı, öğretiyi duymak ve duyuruyu dinlemek için birkaç günlüğüne boyunca burada kalmaya devam etme arzusunu belirtmişti.

141:6.2 (1592.4) Şimon Zelotes ve İsa tek başlarına kaldıklarında, Şimon Üstün'e şu soruyu sormuştu: “Neden oldu da ben onu ikna edemedim? Neden o bana bu kadar karşı geldi de, sana bu denli hazır bir biçimde kulak verdi?” İsa şu cevabı verdi: “Şimon, Şimon, ben sana kaç sefer, kurtuluşu arzulayanların kalplerinden bir şeyleri almanın her türlü çabasından kaçınmanı öğrettim? Ne kadar sıklıkla ben sana, bu açlık duyan ruhlara yalnızca bir şeyler koymayı çabalamanı söyledim? İnsanları krallığa yönlendir, ve krallığın büyük ve yaşayan gerçeklikleri yakın bir süre içinde her türlü ciddi hatayı uzaklaştıracaktır. Fani insana, Tanrı'nın kendisinin Babası olduğunun iyi haberlerini sunduğunda, kendisinin gerçekte Tanrı'nın bir evladı olduğu hususunda onu daha kolay ikna edebilirsin. Ve, bunu yaparak sen, kurtuluş ışığını karanlıkta oturan bir kişiye daha getirmiş olursun. Şimon, İnsan Evladı sana ilk geldiği zaman, Musa'yı ve peygamberleri kötüleyip, yaşamın yeni ve daha iyi bir yolunu duyurarak mı geldi? Hayır. Ben, atalarından sahip olduğun şeyi almak için gelmedim; ancak, babalarının yalnızca kısmi olarak görmüş olduğunun kusursuz hale getirilmiş imgesini göstermek için geldim. Şimdi bu şekilde, krallığı öğretmeye ve duyurmaya koyul, Şimon; ve, krallık içerisinde bir insana güven içerisinde ve güvencede sahip olduğun zaman, bu türden birinin sana sorularıyla gelirse, işte o vakit, kutsal kurallığın içerisindeki ruhun ilerleyici bir biçimde gelişimiyle ilgili öğretimi aktarma vaktidir.”

141:6.3 (1592.5) Şimon bu sözcükler karşısında şaşkınlık içerisinde kalmıştı; ancak, o, İsa'nın kendisine öğretmiş olduğu gibi hareket etti; ve, Farslı, Terma, krallığa katılanlar arasına girdi.

141:6.4 (1592.6) O gece İsa havarilerine, krallık içindeki yeni yaşam üzerine söyleşide bulunmuştu. Sözlerinin bir kısmı şöyleydi: “Krallığa girdiğiniz zaman, sizler tekrar doğarsınız. Sizler, yalnızca bedenden doğmuş olanlara ruhaniyetin sahip olduğu derin şeyleri öğretemezsiniz; ruhaniyetin ileri yöntemlerine dair öğretimde bulunmayı amaçlamadan, ilk önce, insanların ruhaniyetten doğmuş olduklarına dikkat edin. İlk önce kendilerini mabede götürmeden önce, mabedin güzelliklerini insanlara göstermeye girişmeyin. Tanrı’nın babalığına ve insanların evlatlığına dair inanç-savları üzerine söyleşide bulunmadan önce, Tanrı’yı insanlara ve Tanrı’nın çocukları olarak tanıttın. İnsanlar ile mücadeleye girişmeyin — her zaman sabırlı olun. O, başlı başına size ait bir krallık değildir; sizler yalnızca onun elçilersiniz. Yalın bir biçimde şunu duyurmaya gidin: Bu, cennetin krallığıdır — Tanrı sizlerin babası ve sizler onun evlatlarısınız, ve eğer tüm samimiyetinizle ona inanacak olursanız, bu iyi haberler sizlerin ebedi kurtuluşunuzun tam da kendisidir.

141:6.5 (1593.1) Havariler, Amathus’daki konukluk boyunca büyük ilerleme kaydetmişti. Ancak, onlar, İsa’nın, Yahya’nın takipçileri ile nasıl bir ilişkide bulunacaklarına dair kendilerine hiçbir tavsiyede bulunmayacak oluşu karşısında fazlasıyla hayal kırıklığına uğramıştı. Vaftiz gibi önemli bir hususta bile İsa’nın tüm söylediği şey şu olmuştu: “Yahya gerçekten de su ile vaftiz etti; ancak, sizler cennetin krallığına girdiğinizde, Ruhaniyet ile vaftiz edileceksiniz.”

7. Ürdün Vadisi Sonrası, Bethani’de

141:7.1 (1593.2) Şubat’ın 26’sı, İsa, onun havarileri ve takipçilerden oluşan geniş sayıdaki bir topluluk; güneyde Ürdün vadisinden,

Yahya'nın gelen krallığa dair ilk duyurusunda bulunmuş olduğu yer olan Perea'daki Bethani yakınındaki nehir geçidine seyahat etmişti. İsa havarileri ile birlikte, Kudüs'e çıkmalarından önce, dört hafta boyunca, öğretimde ve duyuruda bulunan bir biçimde, burada kalmıştı.

141:7.2 (1593.3) Ürdün Vadisi'ni geçtikten sonra Bethani'deki konukluğun ikinci haftası, İsa; Petrus, Yakub ve Yahya'yı, bir üç günlük istirahat için ırmak boyunca uzanan tepelere ve Eriha'nın güneyine götürmüştü. Üstün bu üçlüye, cennetin krallığı hakkında yeni ve ileri gerçeklikleri öğretmişti. Bu kaydın taşıdığı amaç doğrultusunda, bizler bu öğretileri şu şekilde yeniden düzenleyip, sınıflandıracamız:

141:7.3 (1593.4) İsa; krallığın iyi ruhaniyet mevcudiyetlerini tatmış olarak havarilerinin, insanların onların yaşamlarını *görerek* krallığın bilincine sahip hale gelecek ve inananların böylece krallığın yolları ile ilgili sorular sormasına yönlendirecek bir biçimde yaşamlarını kendilerinden arzulamakta olduğunu açık bir hale getirmeye çabaladı. Gerçekliğin tüm bu türden içten arayıcıları, her zaman, ebedi ve kutsal ruhaniyet gerçeklikleri ile krallığa girmek için katılım hakkını teminat altına alan, inancın beraberinde getirmiş olduğu armağanın mutlu haberlerini *duymaktan* mutluluk hissetmektedirler.

141:7.4 (1593.5) Üstün krallığın müjdesinin tüm öğretmenlerine, onların tek görevinin — bireyi nihai bir biçimde evlat-bilincine olan sahipliğe götüren bir biçimde — bireysel insana Babası olarak Tanrı'yı açığa çıkarmak olduğunun altını çizmeyi amaçlamıştı; bunun sonrasında ise, bu aynı insanı Tanrı'ya onun inanç evladı olarak sunmanın. Bu her iki temel açığa çıkarılış, İsa içinde başarılı bir biçimde yerine getirilmişti. O,

gerçekten de, “yol, gerçeklik ve yaşam” haline gelmişti. İsa’nın dini tamamiyle, yeryüzü üzerindeki bahşedilme yaşamını yaşama üzerine dayanmaktaydı. İsa bu dünyadan ayrıldığı zaman, gerisinde herhangi bir kitap, veya bireyin dini yaşamını etkileyen nitelikte insan örgütlenmesinin herhangi bir türünü bırakmamıştı.

141:7.5 (1593.6) İsa, insanlarla, tüm diğer insan ilişkilerinden sonsuza kadar önce gelecek olan, kişisel ve ebedi ilişkileri kurmak için gelmiş olduğunu açık bir biçimde ifade etmişti. Ve, o; bu sıcak ruhsal birlikteliğin, her çağın ve insan topluluklarının tümü içindeki her bir toplumsal durumdaki her insanına genişleyecek olduğunun altını çizmişti. Çocukları için göstermiş olduğu tek ödül şuydu: bu dünya içinde olarak — ruhsal neşe ve kutsal bir-bütünlük; bir sonraki dünya içerisinde olarak — Cennet Yaratıcısı’na ait kutsal ruhaniyet gerçekliklerinin ilerleyişinde ebedi yaşam.

141:7.6 (1593.7) İsa, kendisinin, krallığın öğretileri içinde ilk aktarıma ait iki gerçeklik olarak adlandırmış olduğu şeylere büyük bir önem göstermişti, ve onlar şunlardı: yalnız, ve yalnız inançla vasıtasıyla erişilebilen kurtuluş, ve bununla birlikte, gerçekliğin içten tanınmasıyla gelen insan özgürlüğüne olan erişime dair devrimsel öğreti; “Sizler gerçekliği bileceksiniz, ve gerçeklik sizi özgür kılacaktır.” İsa, beden içinde dışavurulmuş olan gerçeklikti; ve, o, cennet içindeki Yaratıcı’ya geri dönüşünden sonra çocuklarının tümünün kalbine sahip olduğu Gerçekliğin Ruhaniyeti’ni göndereceğinin sözünü vermişti.

141:7.7 (1594.1) Üstün bu havarilere, yeryüzü üzerindeki bütün bir çağ için gerçekliğin temel niteliklerini öğretmekteydi. Onlar

sıklıkla İsa öğretilerini kulak vermişlerdi; gerçekte İsa'nın söylemiş olduğu şeyler, diğer dünyaların ilhamı ve eğitimi için amaçlanmıştı. O, yaşamın yeni ve özgün bir tasarımının örneği olmuştu. İnsandan bakıldığında, o gerçekten bir Musevi' idi; ancak, o yaşamını, âlemin bir fanisi olarak tüm dünya için yaşamıştı.

141:7.8 (1594.2) Krallığın tasarımının gerçekleşiminde Babası'nın tanınmasını teminat altına almak için, İsa, “yeryüzünün büyük insanlarını” bilinçli bir biçimde es geçmiş olduğunu açıklamıştı. O çalışmasına; tam da, önceki dönemlere ait evrimsel dinlerin çoğu tarafından oldukça ihmal edilmiş olan sınıf olarak, fakir olanlarla başlamıştı. O, hiçbir insanı hor görmemişti; onun tasarımı dünya çapında, hatta evrenseldi. O bu duyurularında oldukça cüretkâr ve ısrarcıydı ki, Petrus, Yakub ve Yahya bile İsa'nın aklının muhtemel bir biçimde yerinde olmadığı düşüncesinin cazibesine kapılmıştı.

141:7.9 (1594.3) O havarilerine yerinde bir yoğunlukta; bu bahşedilme görevinde, bir kaç yeryüzü yaratılmışı için bir örnek oluşturma amacıyla değil, ancak kendi bütüncül evreni boyunca her bir dünya üzerindeki her bir insan topluluğu için insan yaşamının olması gereken bir ortak ölçütünü oluşturmak ve onu sergilemek amacıyla gelmiş olduğu gerçekliğini aktarmıştı. Ve, bu ortak ölçüt, en yüksek kusursuzluğa, hatta Kâinatın Yaratıcısı'nın nihai iyiliğine bile yaklaşmıştı. Ancak, havariler, onun kelimelerinin taşımakta olduğu anlamı kavrayamamıştı.

141:7.10 (1594.4) O, maddi akıla ruhsal gerçekliği sunmak amacıyla cennetten gönderilmiş bir öğretmen olarak, bir öğretmen işlevinde faaliyet göstermek için gelmiş olduğunu duyurdu. Ve, bu, harfi harfine onun yapmış olduğu şeydi; o, bir öğretmendi,

bir duyurucu değildi. İnsan bakış açısından bakıldığında, Petrus İsa'dan çok çok daha fazla etkin bir duyurucuydu. İsa'nın duyurusu benzersiz kişiliği nedeniyle çok etkiliydi, çok da fazlaca ikna edici hitabeti veya duygusal olarak yarattığı etki nedeniyle değildi. İsa, doğrudan bir biçimde insanların ruhlarına konuşmuştu. O, insanın ruhaniyetinin bir öğretmeni idi; ancak, akıl vasıtasıyla bu öğretimini gerçekleştirmekteydi. O, insanlarla birlikte yaşamıştı.

141:7.11 (1594.5) Bu fırsatta İsa, yeryüzü üzerindeki çalışmasının, Emanuel olan Cennet abisinin bahşedilme-öncesi yönergelerine atıfta bulunan bir biçimde, “yukarıdaki birlikteliğinin” heyeti tarafından belirli açılardan kısıtlanmış olduğu üstü kapalı bir biçimde belirtmişti. İsa onlara, yalnızca, ve yalnızca Babasının iradesini gerçekleştirmek için gelmiş olduğunu söylemişti. Amacın içten bir tekilliği ile bu şekilde güdülenen bir biçimde, onu, dünya içindeki kötülük endişeli bir biçimde rahatsız etmemişti.

141:7.12 (1594.6) Havariler, İsa'nın değişmez arkadaşçılığını tanımaya başlamaktaydı. Her ne kadar İsa'ya kolay bir biçimde yaklaşılabilse de, o her zaman, tüm insan varlıklarından bağımsız olarak, ve onların üstünde, yaşamıştı. Bir an bile olsun o hiçbir şekilde, tamamiyle fani nitelikli olan etkinin egemenliği altına girmemiş veya güçsüz insan yargısına tabi olmamıştı. O, toplumun yaygın görüşüne hiçbir zaman önem vermemişti; o, övgüden etkilenmemekteydi. O nadiren, yanlış anlaşılmalara düzeltmek veya yanlış bilgilendirmeye itiraz etmek için dururdu. O hiçbir zaman, herhangi bir insana tavsiye almak için soru sormamıştı; o hiçbir zaman, dua için talepte bulunmamıştı.

141:7.13 (1594.7) Yakub, İsa'nın nasıl da sonu en başından görüyor oluşunun gözlemi karşısında hayretler içinde kalmıştı. Üstün nadiren, şaşkınlığa uğramış halde görülmüştü. O hiçbir zaman heyecan içerisinde, kızgın veya neye uğradığını şaşırılmış halde bulunmamıştı. O hiçbir zaman hiçbir insandan özür dilememişti. O zaman zaman üzüntü duymuştu, ancak ümidini hiçbir zaman yitirmemişti.

141:7.14 (1594.8) Daha açık bir biçimde, Yahya, her ne kadar kutsal bahşedilmişliklerinin tümüne sahip olmuş bulunsa da, son kertede İsa'nın insan olduğunun farkına vardı. İsa, insanlar arasında bir insan olarak yaşamış, onları anlamış ve onları derinden sevmişti; ve, o, onların nasıl idare edilmeleri gerektiğini bilmekteydi. Kişisel yaşamında o, oldukça insaniydi; ancak, yine o kadar da hatasızdı. O her zaman fedakârdı.

141:7.15 (1595.1) Her ne kadar Petrus, Yakub ve Yahya İsa'nın bu seferde ne söylemiş olduğunu fazlaca anlayamamış olsa da, onun şükran dolu sözleri kalplerinde kalmıştı; ve, çarmıhtan ve yeniden dirilişten sonra, bu sözler fazlaca, kendilerinin ilerideki hizmetini zenginleştirmek ve onu neşeli kılmak için içlerinden dışa doğru akmıştı. Bu havarilerin Üstün'ün sözlerini bütünüyle anlamamış olması ne de az şaşılabilir şeydir; zira, İsa onlara, yeni bir çağın tasarımını yansıtmaktaydı.

8. Eriha'da Çalışma

141:8.1 (1595.2) Ürdün vadisinden sonraki Bethani'de dört haftalık konukluk boyunca, her hafta birkaç kez Andreas, havariyel çiftleri bir veya iki günlüğüne Eriha'ya çıkmaları için görevlendirirdi. Yahya Eriha'da birçok inanana sahipti, ve

onların büyük bir kısmı İsa'nın ve onun havarilerinin daha gelişmiş öğretilerini sıcak bir biçimde karşılamışlardı. Bu Eriha ziyaretlerinde havariler daha özel bir biçimde, İsa'nın hasta olanlara yardım etmeye dair yönergelerini yerine getirmeye başlamışlardı; onlar, şehirdeki her evi ziyaret etmiş olup, acı içindeki her kişiyi teselli etmeyi amaçlamıştı.

141:8.2 (1595.3) Havariler Eriha'da, belirli düzeyde bir kamu çalışmasında bulunmuştu; ancak, onların çabaları başlıca olarak, daha sessiz ve kişisel bir doğadaydı. Onlar bu aşamada, krallığa dair iyi haberlerin hasta olanlar için oldukça teselli verici olduğunu keşfetmişti; onların iletisinin, acı içindekilere iyileşmeyi getirmekte olduğunu. Ve, İsa'nın, krallığın iyi haberlerini duyurmak ve zarar görmüşlere yardım etmek için on ikiliyi görevlendirishi ilk kez gerçek hayata Eriha'da geçirilmişti.

141:8.3 (1595.4) Onlar, Kudüs'e olan kuzey istikametindeki yollarında Eriha'da durmuş olup, İsa ile bir görüşmede bulunmak için Mezopotamya'dan gelmiş olan bir heyet tarafından duraklatılmışlardı. Havariler öncesinden, burada bir gün geçirmeyi tasarlamıştı; ancak, Doğu'dan gelen bu gerçek arayıcıları vardıklarında, İsa onlar ile üç gün geçirmişti; ve, onlar, Fırat boyunca uzanan çeşitli yerleşkelerdeki evlerine geri, cennetin krallığına dair yeni gerçekliklerin bilgisi içinde mutlu dönmüşlerdi.

9. Kudüs İçin Ayrılış

141:9.1 (1595.5) Pazartesi, Mart ayının son günü, İsa ve havariler, Kudüs'e giden tepelere olan tırmanış yolculuklarına başlamıştı. Bethanili Lazarus öncesinden, İsa'yı görmek için Ürdün

vadisine iki kez inmişti; ve, Üstün ve onun havarilerinin ana yerleşkelerini, Kudüs’de kalmayı arzuladıkları süre boyunca Lazarus ve onun kız kardeşlerinin evi yapmaları için her düzenlemede bulunulmuştu.

^{141:9.2 (1595.6)} Yahya’nın takipçileri, öğretilerde bulunan ve kalabalıkları vaftiz eden bir biçimde Ürdün vadisinin ötesinde bulunan Bethani’de kalmaya devam etmişti; bu nedenle, Lazarus’un evine ulaştığında, İsa’ya yalnızca on iki kişi eşlik etmekteydi. Burada İsa ve havariler, Hamursuz için Kudüs’e devam etmeden önce istirahat eden ve kendilerini yenileyen bir biçimde, beş gün boyunca vakitlerini geçirmişlerdi. Üstün’ün ve onun havarilerinin ihtiyaçlarına yardımda bulunabildikleri yer olan, ağabeylerinin evinde kendilerini konukluyor olmak Marta ve Meryem’in yaşamlarında büyük bir olaydı.

^{141:9.3 (1595.7)} Pazar günü, 6 Nisan’da, İsa ve havariler Kudüs’e doğru indiler; ve, bu, Üstün ve on ikilinin tamamının burada beraber olduğu ilk seferdir.

142. Makale

Kudüs’de Hamursuz

^{142:0.1 (1596.1)} NİSAN ayında İsa ve havariler, Bethani’de geceyi geçirmek için her akşam şehirden ayrılan bir biçimde, Kudüs’de çalışmışlardı. İsa’nın kendisi her hafta, önde gelen birçok Musevi’nin gizlice kendisiyle konuşmak için gelmiş olduğu, bir Yunan Musevisi olan Flavius’un evinde bir veya iki gece geçirmişti.

^{142:0.2 (1596.2)} Kudüs’deki ilk gün İsa, bir zamanlar yüksek bir mevkide görev yapmış olan bir din-adamı ve Zübeyde’nin eşi

Şalome'nin akrabası olan, önceki yıllardan arkadaşı Annas'ı çağırmişti. Annas, İsa ve onun öğretilerini duymaktaydı; ve, İsa yüksek din-adamının evine uğradığında, fazlasıyla temkinle karşılanmıştı. İsa Annas'ın soğukluğunu algılandığında, ayrılırken şunları söyleyen bir biçimde, derhal onun evini terk etti: “Korku insanın başlıca köleleştiricisi ve gururu büyük zayıflıktır; sen kendine, hem neşenin ve hem de özgürlüğün bu yok edicilerine esir eden bir biçimde ihanet mi edeceksin?” Ancak, Annas cevap vermedi. Üstün Annas'ı, damadının İnsan Evladı hakkında yargıda bulunduğu güne kadar bir daha görmedi.

1. Mabet'deki Öğreti

^{142:1.1 (1596.3)} Bu ay boyunca, İsa veya havarilerden bir tanesi, günlük bir biçimde mabette öğretimde bulunmuştu. Hamursuz kalabalıkları mabet öğretisine giremeyecek kadar büyük olduğunda, havariler birçok öğretiyi dışarıda kutsal bölmelerde gerçekleştirmişti. Onların iletisinin özü şuydu:

^{142:1.2 (1596.4)} 1. Cennetin krallığı çok yakındadır.

^{142:1.3 (1596.5)} 2. Tanrı'nın babalığına olan inanç vasıtasıyla cennetin krallığına girebilir, böylece Tanrı'nın evlatları haline gelebilirsiniz.

^{142:1.4 (1596.6)} 3. Komşunu kendin gibi severken Tanrı'ya olası en yüksek sadakat olarak — derin sevgi, krallık içerisindeki yaşamın kuralıdır.

^{142:1.5 (1596.7)} 4. Bir kişinin kişisel yaşamında ruhaniyetin meyvelerini vermesi olarak, Yaratıcı'nın iradesine taabi olmak krallığın kanunudur.

142:1.6 (1596.8) Hamursuz'u kutlamak için gelmiş olan kalabalıklar İsa'nın bu öğretisini duymuş olup, onların yüzlercesi bu iyi haberlerden büyük keyif duymuşlardı. Museviler'in baş din-adamları ve yöneticileri, İsa ve onun havarilerinden fazlasıyla endişe duyar hale gelmiş olup, kendi aralarında onlar hakkında neyin yapılması gerektiğini tartışmışlardı.

142:1.7 (1596.9) Mabet içi ve çevresindeki öğretinin yanı sıra havariler ve diğer inananlar, Hamursuz kalabalıkları arasında kişisel çalışmaya fazlasıyla katılmış haldeydi. Bu ilgili erkek ve kadınlar, İsa'nın iletisine dair haberi bu Hamursuz kutlamasından Roma İmparatorluğu'nun uç kısımlarına ve aynı zamanda Doğu'ya da taşımıştı. Bu, krallığın müjdesinin dış dünyaya olan yayılımının başlangıcıydı. Artık İsa'nın çalışması Filistin ile sınırlı değildi.

2. Tanrı'nın Gazabı

142:2.1 (1597.1) Kudüs'de Hamursuz şölenlerine katılmakta, Giritli zengin bir Musevi tüccarı olan Yakup isminde biri bulunmaktaydı; ve, o, İsa ile özel bir biçimde görüşme ricasında bulunan bir biçimde, Andreas'a gelmişti. Andreas, İsa ile olan bu gizli buluşmayı bir sonraki günün akşamı Flavius'un evinde olarak düzenlemişti. Bu kişi Üstün'ün öğretilerini kavrayamamış olup, Tanrı'nın krallığına dair daha bütüncül bir biçimde bilgi almayı arzulamak için gelmişti. Yakup İsa'ya şöyle söylemişti: “Ancak, Hahamımız, Musa ve eskinin peygamberleri bize Yahveh'in, büyük gazaba ve dehşetli kızgınlığa sahip bir Tanrı olarak, kıskanç bir Tanrı olduğundan bahsediyor. Peygamberler bize, onun kötülük yapanlardan nefret ettiğini ve yasasına uymayanlardan intikam aldığını söylüyor. Sen ve senin takipçilerin bizlere Tanrı'nın,

senin çok yakında olduğunu duyurduğun, cennetin bu yeni krallığına kabul edeceği her insanı çok derin bir biçimde seven iyiliksever ve merhamet sahibi bir Baba olduğunu öğretiyorsunuz.”

142:2.2 (1597.2) Yakup konuşmasını bitirdiği zaman, İsa şu cevabı vermişti: “Yakup, sen, nesillerinin evlatlarına dönemlerinde var olan aydınlık uyarınca öğretide bulunmuş olan eskinin tanrı-elçilerinin öğretilerini oldukça iyi bir biçimde ifade ettin. Cennet içindeki Babamız, değişmezdir. Ancak, onun doğasına dair kavramsallaşma, Musa’nın döneminden Amos zamanına, ve hatta tanrı-elçisi İşaya’nın nesline kadar genişlemiş ve olgunlaşmıştır. Ve, bu aşamada ben beden içerisinde, Babayı yeni ihtişam içerisinde açığa çıkarmak ve onun derin sevgisi ve merhametini dünyaların her biri üzerindeki her bir insanın dikkatine çekmek için geldim. Bu krallığın müjdesinin taşımış olduğu memnuniyet ve iyi niyet iletisi insanların tümüne yayıldığında, millet ailelerinin tümü arasında gelişmiş ve iyileşmiş ilişkiler yeşerecektir. Zaman ilerledikçe, babalar ve çocukları birbirlerini daha çok sevecek ve böylelikle cennet içindeki Baba’nın yeryüzü üzerindeki çocukları için olan derin sevgisine ait daha iyi bir anlayış ortaya çıkacak. Şunu hatırla, Yakup: iyi ve gerçek bir baba yalnızca, kendi ailesini — bir aile olarak — bir bütün halinde derinden sevmez; o aynı zamanda, ailesinin her bir bireysel üyesini gerçek anlamıyla derinden sever ve onu şefkatli bir biçimde önemser.”

142:2.3 (1597.3) Cennetsel Baba’nın karakterine dair ciddi ölçekteki konuşmadan sonra, İsa durup şunu söylemişti: “Sen, Yakup, birçok çocuğun bir babası olarak, sözlerimin gerçekliğini oldukça iyi bilmektesin.” Ve, Yakup şunu dedi: “Ancak,

Üstünümüz, kim sana benim altı çocuk babası olduğumu söyledi? Benim hakkımda bunu nasıl bildin?” Ve, Üstün yanıtladı: “Baba ve Evlat’ın her şeyi bildiğini söylemek yeterli olacaktır; zira, onlar gerçekten de her şeyi görürler. Yeryüzü üzerinde bir baba olarak kendi çocuklarını seven bir halde, şimdi sen; yalnızca İbrahim’in tüm çocukları için değil, senin bireysel ruhun olarak özellikle senin için olan nitelikteki — cennetsel Baba’nın senin için olan derin sevgisini bir gerçeklik şeklinde kabul etmek zorundasın.

142:2.4 (1597.4) Bunun sonrasında, İsa, şunları söyleyerek konuşmasına devam etmişti: “Çocukların çok genç ve henüz daha olgunlaşmamışken ve sen onları uyarmak zorunda kaldığında, onlar babalarını kızgın ve sinirli gazapla dolu olarak düşünebilirler. Onların henüz olgunlaşmamış düzeyi, babanın ileriye gören ve düzeltici nitelikli şefkatini kavrayan bir biçimde verilen cezalandırılışın ötesine geçemez. Ancak, bu aynı çocuklar erişkin erkek ve kadınlar haline geldiklerinde, babaları hakkında bu öncül ve yanlış düşünülmüş fikirlere bağlı kalmaları onlar için bir bilgeden yoksunluk olmaz mı? Erkek ve kadınlar olarak onlar bu aşamada, tüm bu öncül disiplin önlemleri içinde bulunan babalarının sevgisini kavramalıdır. Ve, çağlar ilerlerken insanlık, cennet içindeki Baba’nın gerçek doğası ve sevgi dolu karakterini daha iyi bir biçimde anlar hale gelmemeli midir? Eğer sen Tanrı’yı Musa ve diğer peygamberler gibi görmekte ısrar edersen, ruhsal aydınlanmanın ilerleyen nesillerinden nasıl bir yarar elde etmiş olursun ki? Sana söylüyorum, Yakup, sen, bu dönemin aydınlık ışığı altında Baba’yı, çok önceden göçmüş olanların devamlı bir biçimde gördüklerinden bambaşka bir biçimde görmelisin. Ve, onu bu şekilde gören bir halde sen, bu türden merhametli

bir Baba'nın hükmettiği krallığa girmekten dolayı büyük keyif duymalı, ve bundan böyle, onun derin sevgi iradesinin yaşamına egemen olmasını amaçlamalısın.”

142:2.5 (1598.1) Ve, Yakup cevabını verdi: “Hahamımız, ben inanıyorum; ben senin beni Yaratıcı'nın krallığına götürmeni arzuluyorum.”

3. Tanrı'nın Kavramsallaşması

142:3.1 (1598.2) Çoğu Tanrı'nın karakterine dair bu söyleşiyi dinlemiş olarak, on iki havari o gece İsa'ya, cennet içindeki Baba hakkında birçok soru sormuştu. Üstün'ün bu sorulara olan cevapları, çağdaş kavramsallaşmalar içinde en iyi bir biçimde şöyle özetlenebilir:

142:3.2 (1598.3) İsa, özünde şunları söyleyen bir biçimde, on ikiliyi ılımlı bir biçimde eleştirmişti: “Yahveh düşüncesinin gelişimi ile ilgili İsrail'in tarihsel anlatımlarını bilmiyor musunuz, Tanrı'ya dair inanç-savı ile ilgili Yazıtlar'ın öğretisinden habersiz misiniz? Ve, bunun sonrasında Üstün, Musevi insanların gelişimi süreci boyunca İlahiyat'a dair kavramsallaşma hakkında havarilerini eğitmeye geçti. O, Tanrı düşüncesinin gelişiminin şu fazlarına dikkat çekti:

142:3.3 (1598.4) 1. *Yahveh* — Sina kavimlerinin tanrısı. Bu; Musa'nın, İsrail'in Koruyucu Tanrısı olarak daha yüksek düzeye yüceltmiş olduğu İlahiyat'a dair ilkel kavramsallaşmaydı. Cennet içindeki Baba, hiçbir zaman; onların İlahiyat'a dair kavramsallaşmaları her ne kadar gelişmemiş düzeyde bulunursa bulunsun veya onlar onun kutsal doğasını hangi isim

altında sembolleştirirlerse sembolleştirsin, yeryüzü üzerindeki çocuklarının içten ibadetini kabul etmemezlikte bulunmaz.

142:3.4 (1598.5) 2. *En Yüksek Unsur*. Cennet içindeki Baba'ya dair bu kavramsallaşma; Melçizedek tarafından İbrahim'e duyurulmuş olup, İlahiyat'ın bu büyümüş ve genişlemiş düşüncesine daha sonra inanmış olanlar tarafından Salem'den çok uzaklara taşınmıştır. İbrahim ve onun kardeşi Ur'dan güneşe olan ibadetin yaygınlığı nedeniyle ayrılmış olup, En Yukarıdaki Tanrı olarak — El Elyon'a dair Melçizedek öğretisinin inananları haline gelmişti. Onlarınki, eski Mezopotamya düşünceleri ile En Yüksekte Olan inanç-savının bir karışımından meydana gelen bir biçimde, farklı unsurlardan bir araya gelmiş bir Tanrı kavramsallaşmasıydı.

142:3.5 (1598.6) 3. *El Şaddai*. Bu öncül dönem boyunca İbraniler'in çoğu, Nil topraklarındaki esaretleri boyunca hakkında öğrenmiş oldukları, cennetin Tanrısı'na dair Mısırlı kavramsallaşma olarak, El Şaddai'ye ibadet etmişlerdi. Melçizedek döneminden uzun bir süre sonra, Tanrı'nın bu üç kavramsallaşması da bir araya gelip, İsrail'in Koruyucu Tanrısı olarak, yaratan İlahiyat'a dair inanç-savını oluşturmuştu.

142:3.6 (1598.7) 4. *Elohim*. Âdem'in zamanından beri, Cennet Kutsal Üçlemesi'ne dair öğretisi varlığını sürdürmüştür. Yazıtlar'ın nasıl, “Her şeyin en başında Tanrılar gökyüzünü ve yeryüzünü yarattı” ifadesiyle başladığını hatırlamıyor musunuz? Bu, kayıtların oluşturulduğu zaman zarfında, bir bütünlükte olan üç Tanrı'ya dair Kutsal Üçleme kavramsallaşmasının atalarımızın dinin kendisine yer bulmuş olduğunu göstermektedir.

142:3.7 (1598.8) 5. *En Yüce Yahveh.* İşaya'nın döneminde Tanrı'ya dair bu inanışlar, aynı zamanda her-şeye-gücü-yeten ve her-şeyi-bağışlayan bir Kâinatsal Yaratan kavramsallaşmasına doğru genişlemiş haldeydi. Ve, Tanrı'nın bu evrimleşen ve genişleyen kavramsallaşması, İlahiyat'a dair atalarımızın dininde bulunan tüm öncül düşünceleri neredeyse tamamen saf dışı bırakmıştı.

142:3.8 (1598.9) 6. *Cennet içindeki Baba.* Ve, şimdi bizler Tanrı'yı, cennetteki babamız olarak biliyoruz. Bizim öğretimiz, içerisinde inananın Tanrı'nın bir evladının tam da kendisi olduğu bir dini sunmaktadır. Bu, cennetin krallığına dair müjdenin taşıdığı mutlu haberlerdir. Baba ile birlikte Evlat ve Ruhaniyet ortak bir biçimde mevcuttur; ve, bu Cennet İlahiyatları'nın doğası ve hizmetinin açığa çıkarılışı, Tanrı'nın yükseliş halindeki evlatlarına ait ebedi ruhsal ilerleyişin sonu bulunmayan çağları boyunca genişlemeye ve apaçık hale gelmeye devam edecektir. Her zaman ve çağların tümü boyunca, herhangi bir insan varlığının — bireysel nitelikteki ruhsal ilerleyiş ile ilgili olarak — gerçek ibadeti, cennet içindeki Baba'ya gösterilen hürmet olarak ikamet eden ruhaniyet tarafından ayırt edilmektedir.

142:3.9 (1599.1) Daha öncesinde hiçbir sefer havariler, önceki nesillere ait Musevi düşünceleri içinde Tanrı kavramsallaşmasının gelişimine dair bu anlatımı duydukları denli şaşkınlığa düşmemişlerdi; onlar soru soramayacak kadar şaşkınlık içerisindeydiler. Onlar İsa'nın karşısında sessizlik içerisinde otururlarken, Üstün konuşmasını şöyle sürdürmüştü: “Ve, sizler, şayet Yazıtları okumuş olsaydınız, bu gerçeklikleri bilirdiniz. Samuel'de şunun geçtiği metni okumadınız mı: ‘Ve,

Koruyucu'nun kızgınlığı İsrail'e karşı ateşlenmişti; o kadar ki, Davud, İsrail ve Yudah'da kaç kişi var sayın, diyerek onlara karşı yürümemiş miydi?' Ve, bu garip bir şey değildi, zira Samuel'in döneminde İbrahim'in çocukları gerçekten de, Yahveh'in hem iyiyi hem de kötüyü yaratmış olduğuna inanmıştı. Ancak, Tanrı'nın doğasına dair Musevi kavramsallaşmasının genişlemesinin sonrasında meydana gelmiş olarak, daha sonraki bir yazar bu olayları aktardığında kötülüğü Yahveh ile ilişkilendirmemişti; bu nedenle o şöyle söylemişti: 'Ve, Şeytan İsrail'in karşısına durmuş ve Davud'u İsrail'i saymaya ayartmıştı.' Yazıtlardaki bu türden kayıtların açık bir biçimde, Tanrı'nın doğasına dair kavramsallaşmanın bir nesilden diğerine nasıl büyümeye devam etmiş olduğunu gösterdiğini algılayamıyor musunuz?

142:3.10 (1599.2) "Tekrar etmek gerekirse, sizler, kutsallığın bu genişleyen kavramsallaşmaları ile çok doğrudan bir ilişki içerisinde gerçekleşmiş olan kutsal kanuna dair anlayışın bu gelişimini kavramalıydınız. İsrail'in çocukları, Yahveh'e dair genişlemiş açığa çıkarılıştan öncesi bir dönemde Mısır'dan çıktıklarında, Sina'da topluca konaklamış oldukları döneme kadar kanunları olarak onlara hizmet etmiş on emre sahipti. Ve, bu on emir şunlardı:

142:3.11 (1599.3) "1. Başka hiçbir Tanrı'ya ibadet etmeyeceksiniz; zira, Koruyucunuz, kıskanç bir Tanrı'dır.

142:3.12 (1599.4) "2. Puttan tanrılar yapmayacaksınız.

142:3.13 (1599.5) "3. Mayasız ekmekten olan orucunuzu tutmayı ihmal etmeyeceksiniz.

142:3.14 (1599.6) “4. İnsanların veya sığırların erkekleri içinde, ilk doğan her zaman benimdir, der Koruyucu.

142:3.15 (1599.7) “5. Altı gün çalışabilirsiniz, ancak yedinci günde istirahat edeceksiniz.

142:3.16 (1599.8) “6. İlk meyvelerin hasadının orucunu ve yılın sonundaki Mişkan orucunu tutmamazlık etmeyeceksiniz.

142:3.17 (1599.9) “7. Mayalı ekmekle birlikte herhangi bir fedanın kanını sunmayacaksınız.

142:3.18 (1599.10) “8. Hamursuz orucunun fedası ertesi güne kalmayacak.

142:3.19 (1599.11) “9. Toprağın ilk meyvelerinin ilkini, Koruyucunuz olan Tanrınızın evine getireceksiniz.

142:3.20 (1599.12) “Genç bir keçiye annesinin sütünde pişirmeyeceksiniz.

142:3.21 (1599.13) “Ve, bunun sonrasında, Sina’nın şimşekleri ve yıldırımları arasında, Musa onlara; hepinizin, İlahiyat’a dair genişleyen Yahveh kavramsallaşmalarına daha değerli bir biçimde eşlik eder halde göreceği, on yeni emri vermişti. Ve, sizler; ilkinde Mısır’dan olan kurtuluşun Şabat ibadetinin nedenselliğine bağlantısı, daha sonraki bir kayıta ise, öncül atalarımızın gelişmekte olan dini inanışlarının, Şabat’ı yerine getirme sebebinin dünyanın yaratımına dair gerçekliğin farkındalığını içeren bir biçimde değişim göstermesini gerekli kılışı olarak, bu emirlerin iki kez Yazıtlarda kayıt altına alınmış olduğunu hiç mi fark etmediniz?

142:3,22 (1599,14) “Ve, bunun sonrasında sizler bir kez daha — İşaya’nın döneminin daha büyük olan ruhsal aydınlanması içinde olarak, bu on emrin; Tanrı’yı olası en yüksek düzeyde ve komşunuzu kendiniz gibi derinden sevmeye olarak, derin sevginin bu büyük ve olumlu kanununa doğru dönüşmüş olduğunu hatırlayacaksınız. Ve, ben de size, Tanrı ve insan için olan derin sevginin bu en yüce düzeydeki kanununun insanın tek bütüncül görevini oluşturmakta olduğunu duyurmaktaydım.”

142:3,23 (1600,1) Ve, İsa konuşmasını bittirdikten sonra, hiçbir kişi ona bir soru sormamıştı. Onlar, her biri kendi uykusuna çekilen bir biçimde, ayrılmışlardı.

4. Flavius ve Yunan Kültürü

142:4,1 (1600,2) Yunan Musevisi olan, Flavius, ne sünnet ne de vaftiz olmuş bir halde, İsrail’in yarı-yeni üyesiydi; ve, o, sanattaki ve heykeltıraşlıktaki güzelliğın büyük bir seveni olduğu için, Kudüs’de konuklarken içinde bulunduğu ev güzel bir yapıydı. Bu ev, Flavius’un dünya seyahatleri üzerinde çeşitli yerlerden toplamış olduğu paha biçilmez hazineler ile seçkin bir biçimde süslenmişti. O İsa’yı evine davet etmeyi ilk kez düşündüğünde, Üstün’ün, bu put olarak varsayılmaktaki imgeleri görmekten rahatsız olacağından korkmuştu. Ancak, Flavius; İsa’nın eve girdiğinde, evin dört bir tarafında dağıtılmış olan bu varsayıldığı haliyle putsal nesnelere sahip olmaktan dolayı kendisini uyarmak yerine, bütün koleksiyona dair büyük bir ilgiyi sergilemesi, ve, kendisinin gözde heykellerinin tümünü İsa’ya gösteren bir biçimde, ona bir odadan diğerine eşlik ederken onun her bir nesne hakkında birçok takdir edici soru sorması karşısında olumlu bir şekilde şaşkınlığa uğramıştı.

142:4.2 (1600.3) Üstün, ev sahibinin sanata karşı olan dostane tutumu karşısında şaşkınlık içerisinde bulunuşunu görmüştü; bu nedenle, onlar bütün koleksiyonu gözden geçirmeyi tamamladığında, İsa şunu söylemişti: “Babam tarafından yaratılmış ve insanın sanatsal elleri tarafından süslenmiş olan şeylerde güzelliği takdir ettiğin için, neden uyarılmayı beklemektesin? Musa bir kez, putlara tapınmakla ve sahte tanrılara olan ibadetle savaşmayı amaçladığı için, neden insanların tümü şükran ve güzelliğin yeniden tasvirine dudak bükme zorundadır ki? Sana söylüyorum, Flavius, Musa’nın çocukları kendisini yanlış anlamıştır; ve, şimdi onlar, Musa’nın yasaklamış olduğu yeryüzünde ve gökyüzünde olan şeylerin imgelerinden ve suretlerinden bile sahte tanrılar yapmaktadırlar. Ancak, her ne kadar Musa, bu dönemin karanlıkta kalmış akıllarına bu türden kısıtlamaları öğretmiş olsa da, cennet içindeki Baba’nın her şeyin üzerindeki kâinatsal Ruhaniyet Yöneticisi olarak açığa çıkarıldığı bugün ile ne ilişkisi vardır? Ve, Flavius, gelmekte olan krallıkta onların artık, ‘Ona ibadet etme, buna ibadet etme’ öğretisinde bulunmayacaklarını duyuruyorum; onlar artık kendilerini, şundan uzak dur, buna yapmamaya dikkat gibi emirlerle meşgul kılmayacak; ancak, bunun yerine herkes, tek bir en yüce görev ile ilgili olacak. Ve, insanın bu görevi, iki büyük ayrıcalık içinde ifade edilmiş haldedir: Cennet Babası olarak sınırsız Yaratan’a gerçekleştirilen içten ibadet ve bir kişinin akran insanlarına bahşedilmiş sevgi dolu hizmet. Eğer siz komşunuzu kendinizi sever gibi derinden seviyorsanız, siz gerçekten de, Tanrı’nın bir evladı olduğunuzu biliyorsunuz.

142:4.3 (1600.4) “Babam’ın çok iyi bir biçimde anlaşılmadığı bir çağda, Musa, puta tapınmaya karşı gelmede meşru görülen

verde olmuştur; ancak, gelmekte olan çağ içerisinde Baba, Evlat'ın yaşamında açığa çıkarılmış olacaktır; ve, Tanrı'nın bu yeni açığa çıkarılışı, Yaratan Babayı taştan putlarla veya altından ve gümüşten imgelerle karıştırmayı sonsuza kadar gereksiz kılacaktır. Bu aşamadan itibaren ussal insanlar, sanat hazinelerini, her şeyin ve her varlığın Tanrısı olarak Cennet içindeki Baba'ya olan ibadet ve hizmet ile bu türden güzelliğin maddi bir takdirini karıştırmadan keyifle deneyimleyebilirler.”

142:4.4 (1600.5) Flavius, İsa'nın kendisine öğretmiş olduğu her şeye inanmıştı. Ertesi gün Ürdün vadisinden sonra gelen Bethani'ye gitmiş olup, Yahya'nın takipçileri tarafından vaftiz edilmişti. Ve, o bunu, İsa'nın havarileri henüz inananları vaftiz etmediği için yapmıştı. Flavius Kudüs'e geri döndüğünde, İsa için büyük bir şölen vermiş olup, kendisinin altmış arkadaşını çağırmıştı. Ve, bu davetlilerden çoğu da, gelmekte olan krallığın iletisinin inananları haline gelmişti.

5. Güvence Üzerine Söyleşi

142:5.1 (1601.1) İsa'nın bu Hamursuz haftasında mabet içinde vermiş olduğu muhteşem vaazlardan bir tanesi, Şamlı bir kişi olan, dinleyicilerinden bir tanesinin sorduğu bir soruya cevap olarak gerçekleşmişti. Bu kişi İsa'ya şu soruyu sormuştu: “Ancak, Hahamımız, senin Tanrı tarafından gönderilmiş olduğunu nasıl kesin olarak bilebiliriz? Sen ve takipçilerinin çok yakında olduğunu duyurmuş bulduğunuz bu krallığa gerçek anlamda girebileceğimizi?” Ve, İsa yanıtladı:

142:5.2 (1601.2) “Benim iletim ve takipçilerimin öğretisi hususunda, siz onları vermiş oldukları meyveler ile yargılamalısınız. Eğer biz size ruhaniyete ait gerçeklikleri duyuruyorsak, ruhaniyet

kalpleriniz içinde, bizlerin iletisinin asli olup olmadığına şahitlik edecektir. Krallık ve cennetsel Baba tarafından kabul edilişinize dair güvence hakkında olarak, aranızda bulunan değerli ve iyi niyetli hangi bir babanın, aile içindeki düzeyine veya babasının kalbindeki şefkat bakımından güvenli konumuna dair kendi çocuğunu endişe içinde ve sürüncemede bırakır ki? Siz, yeryüzü babaları, insan kalpleriniz içinde ikamet ettikleri sevgi konumlarına dair çocuklarınızı belirsizlik içinde bırakarak içkence etmekten zevk mi duyarsınız? Ne de cennet içindeki Babanız sahip olduğu ruhaniyete ait inanç çocuklarını, krallık içindeki konumlarına dair kuşkucu belirsizlik için bırakmaz. Eğer siz Tanrı'yı Babanız olarak karşılırsanız, bunun sonucunda, gerçekten de ve gerçeklik içerisinde, sizler Tanrı'nın evlatlarıdır. Ve, eğer siz evlatlarsanız, bunun sonucunda, ebedi ve kutsal evlatlık ile ilişkili olan her şeyin konumunda ve düzeyinde güvende olan bir konumdasınızdır. Eğer sizler benim sözlerime inanırsanız, sizler bunun sonucunda, kendisinin beni göndermiş olduğu O'na inanırsınız; ve, Baba'ya böylece inanır halde sizler, cennetsel vatandaşlık içindeki düzeyinizi kesin hale getirmiş olursunuz. Eğer siz cennet içindeki Baba'nın iradesini yerine getirirseniz, hiçbir zaman, kutsal krallık içinde ilerleyişin ebedi yaşamına erişmede başarısız olamazsınız.

142:5.3 (1601.3) “Yüce Ruhaniyet, sahip olduğunuz ruhaniyetler ile birlikte sizlerin gerçekten de Tanrı'nın çocukları olduğunuza tanıklık edecektir. Ve, eğer sizler Tanrı'nın evlatları iseniz, bunun sonucunda, sizler Tanrı'nın ruhaniyetinden doğmuş haldesinizdir; ve, her kim ruhaniyetten doğmuş ise, o kişi kendisinde her türlü kuşkunun üzerinden gelme gücüne

sahiptir; ve, bu, tüm belirsizliği aşan, hatta sahip olduğunuz inancın ötesine geçen, bir zaferdir.

142:5.4 (1601.4) “Tanrı-elçisi İşıya, böyle zamanlardan bahseden bir biçimde, şöyle söylemişti: ‘Ruhaniyet bizlere gökten yağdırıldığı zaman, doğruluğun emekleri barış, huzur ve sonsuza kadar sürecek olan güvence olur.’ Ve, bu müjdeye gerçekten inanan herkes için, ben; onların, Babamın krallığının ebedi bağışlamalarına ve sonsuza kadar sürecek yaşamına olan kabullerinin güvencesi olacağım. Bu iletiyi duymuş ve krallığın bu müjdesine insanmış olan, sizler, bunun sonrasında, Tanrı’nın evlatlarıdır; ve, sizler, sonsuza kadar sürecek yaşama sahipsindir; ve, sizlerin ruhaniyetten doğmuş olmanızın tüm dünyaya olan kanıtı, birbirinizi içten bir biçimde derinden sevmenizdir.”

142:5.5 (1601.5) Dinleyicilerden meydana gelen kalabalıklar, kendisine sorularda bulunan ve onun huzur verici cevaplarını ilgiyle dinleyen bir biçimde, İsa ile beraber birçok saat boyunca kalmaya devam etmişti. Havariler bile, İsa’nın krallığa ait müjdeyi daha güçlü ve kendinden emin bir biçimde duyurmandan cesaret bulmuşlardı. Kudüs’deki bu deneyim on ikili için büyük bir ilham olmuştu. Bu, onların bu türden devasa kalabalıklarla olan ilk iletişimi idi; ve, onlar, daha sonraki çalışmalarında kendilerine büyük yardımda bulunmuş olan birçok değerli dersi öğrenmişti.

6. Nikodemus ile olan Sohbet

142:6.1 (1601.6) Flavius’un evinde bir akşam, İsa’yı, Musevi Sanhedrin heyetinin zengin ve yaşlı bir üyesi olan, Nikodemus isminde biri görmeye gelmişti. O, bu Celileli’nin öğretileri

hakkında birçok şey duymuş olup, mabet bahçelerinde öğretiler bulurken kendisini duymak amacıyla bir akşamüzeri katılmıştı. O, İsa'nın öğretilerini duymaya sıklıkla gitmek istiyordu, ancak, onun öğretilerine katılmış olan insanlar tarafından görülmekten korkuyordu; zira, Musevi yöneticileri İsa'nın görüşlerini o kadar onaylamaz haldeydi ki, Sanhedrin heyetinin hiçbir üyesi onunla herhangi bir biçimde açık bir şekilde ilişkilendirilmek istemezdi. Bunun uyarınca, Nikodemus, İsa'yı kişisel olarak ve tam da bu akşam karanlık çöktükten sonra görmeyi Andreas ile birlikte düzenlemişti. Petrus, Yakub ve Yahya, konuşma başladığında Flavius'un bahçesindeydi; ancak, daha sonra onların tümü söyleşinin devam ettiği yer olan eve geçmişlerdi.

^{142:6.2 (1602.1)} Nikodemus'un karşılanmasında, İsa, özel hiçbir saygı gösterisinde bulunmamıştı; onunla olan konuşmasında, hiçbir taviz veya yerinde olmayan ikna bulunmamaktaydı. Üstün, sır dolu bir biçimde hareket eden arayıcısını geri çevirmek için hiçbir girişimde bulunmamıştı; ne de o herhangi bir kinayede bulunmuştu. Bu, toplumda seçkin konumda bulunmuş olan ziyaretçi ile olan tüm ilişkilerinde, o sakın, içten ve soyluydu. Nikodemus, Sanhedrin heyetinin resmi bir temsilcisi değildi; o İsa'yı tamamiyle, Üstün'ün öğretilerine olan kişisel ve içten ilgisi nedeniyle görmek için gelmişti.

^{142:6.3 (1602.2)} Flavius tarafından tanıştırılması üzerine Nikodemus şunu söyledi: “Hahamımız, bizler senin Tanrı tarafından gönderilmiş olan bir öğretmen olduğunu biliyoruz; zira, eğer Tanrı ile birlikte değilse, sıradan bir insan bu şekilde öğretiler bulunamaz. Ve, ben, gelen olan krallığa dair senin öğretiler hakkında daha fazla şeyi öğrenmenin arzusunu duymaktayım.”

142:6.4 (1602.3) İsa Nikodemus’u şöyle cevapladı: “Gerçekten de, gerçekten de, sana söylüyorum, Nikodemus, bir kişi yukarıdan doğmamışsa, Tanrı’nın krallığını göremez.” Bunun sonrasında Nikodemus şu karşılığı verdi: “Ancak, bir insan yaşlı olduğunda tekrar nasıl doğabilir? O annesinin rahmine tekrar doğmak için ikinci kez giremez.”

142:6.5 (1602.4) İsa şunu söylemişti: “Yine de, ben sana duyuruyorum, bir insan ruhaniyetten doğmamışsa, Tanrı’nın krallığına giremez. Bedenden doğan bedendir, ruhaniyetten doğan ise ruhaniyettir. Ancak, benim sana gökten doğmuş olmak zorundasın sözüme şaşırmamalısın. Rüzgâr estiğinde, sen yaprakların hışırtısını duyarsın; ancak, sen, nereden gelip, nereye gittiği biçiminde — rüzgârı görmezsin; ve, bu durum aynen, ruhaniyetten doğan herkes için böyledir. Bedenin gözleriyle ruhaniyetin dışavurumlarına bakabilirsin, ancak ruhaniyeti mevcut biçimde algılayamazsın.”

142:6.6 (1602.5) Nikodemus buna karşılık olarak: “Ama ben anlamıyorum — bu nasıl olabilir ki?” İsa ise: “Sen İsrail’de bir öğretmensin ve tüm bunların hala bilgisine sahip değilsin, bu mümkün müdür? O zaman, yalnızca maddi dünyanın dışavurumlarını algılayanlara bu şeyleri açığa çıkarmak, ruhaniyetin gerçekliklerine dair bilgiye sahip olanların görevi haline gelmektedir. Ancak, sana cennetsel gerçeklikleri söyleyecek olursan, bizlere inanacak mısın? Cennetten inmiş olana, hatta İnsan Evladı’na bile, inanmaya cesaretin var mı, Nikodemus?”

142:6.7 (1602.6) Ve, Nikodemus: “Ama, ben, krallığa girmek için beni yeniden yaratacak olan bu ruhaniyete nasıl erişmeye başlayabilirim?” İsa buna cevap olarak: “Hâlihazırda, cennet

içindeki Babanın ruhaniyeti senin içinde ikamet etmektedir. Eğer sen, gökten olan bu ruhaniyetin rehberliği altına girersen, çok yakın bir süre içinde ruhaniyetin gözleri ile görmeye başlarsın; ve, bunun sonrasında, ruhaniyet rehberliğine olan samimi tercih ile sen, ruhaniyetten doğmuş olursun, çünkü yaşamda senin tek amacın, cennet içinde olan Baban'ın iradesini yerine getirmek olur. Ve, kendini ruhaniyetten doğmuş olarak ve mutlu bir biçimde Tanrı'nın krallığı içinde bulan bir biçimde, günlük yaşamın içerisinde ruhaniyetin cömert meyvelerini vermeye başlarsın.”

142:6.8 (1602.7) Nikodemus, tamamiyle içtendi. O, derin bir biçimde etkilenmişti, ancak kafası karışmış bir şekilde ayrılmıştı. Nikodemus; birey-gelişiminde, bireysel-disiplinde ve hatta yüksek ahlaki niteliklerde bile belirli bir yere gelmiş, başarılı biriydi. O seçkin, ben merkezci ve fedakârdı; ancak, o, küçük bir çocuğun bilge ve sevgi dolu bir dünyasal babanın rehberliğine ve önderliğine kendisini bırakmaya gönüllü oluşu gibi kutsal Baba'nın iradesine kendi iradesini nasıl *emanet* etmesi gerektiğini, böylece ebedi krallığın ilerleyici bir varisi olarak Tanrı'nın bir evladı haline gelmeyi, bilmiyordu.

142:6.9 (1603.1) Ancak, Nikodemus, yine de krallığı elde etmek için inancını toparlamıştı. O, Sanhedrin'deki arkadaşları İsa'yı, ona söz hakkı tanımadan kınamayı amaçladığında sesi az çıkmış olsa da itirazda bulunmuştu; ve, Arimatheyalı Yusuf ile o, takipçilerin çoğu Üstünleri'nin son ızdırabı ve ölümünün sahnelerinden korku içinde kaçtıklarında bile, onun inancını kabul etmiş ve İsa'nın bedenine sahiplenmişlerdi.

7. Aileye Üzerine Ders

142:7.1 (1603.2) Kudüs’de Hamursuz haftasının öğretimle ve kişisel emeklerle geçen yoğun bir sürecinden sonra, İsa bir sonraki Çarşamba’yı Bethani’de, istirahat eden bir biçimde, havarileri ile birlikte geçirdi. Bu akşamüzeri, Tomas, uzun ve eğitici bir cevabı zorunlu kılan bir soru sormuştu. Tomas şunu demişti: “Üstünümüz, krallığın elçileri olarak ayrı yollara dağıldığımız günde, sen bizlere birçok şey anlattın, kişisel haldeki yaşamımız ile ilgili bizleri eğittin, ancak, şimdi biz kalabalıklara ne öğreteceğiz? Bu insanlar, krallık daha bütüncül bir biçimde geldiği zaman nasıl yaşayacaklar? Takipçilerin kölelere sahip olacak mı? İnananların sefareti mi tercih edecek, mülkü dışlayacaklar mı? Bağışlama tek başına egemen olacak ve böylece bizler artık kanun ve adalete ihtiyaç duymayacak mıyız?” İsa ve on ikili, bu öğleden sonrasının ve, yemekten sonra, akşamın tamamını Tomas’ın soruları üzerine konuşmayla geçirmişti. Bu kaydın taşıdığı amaç doğrultusunda, bizler, Üstün’ün yönergelerinin şu özetini sunmaktayız:

142:7.2 (1603.3) İsa ilk olarak havarilerine, kendisinin yeryüzü üzerinde olarak beden içinde benzeri bulunmayan bir yaşam yaşamakta olduğunu açık bir biçimde ortaya koymaya amaçlamıştı; ve, on ikili olarak, onların, İnsan Evladı’nın bu bahşedilme deneyimine katılmaya çağrılmış olduklarının; ve, bu türden ortak çalışanlar olarak, onların da, bahşedilme deneyiminin bütününün taşımakta olduğu özel sınırlandırılmışlıkların ve sorumlulukların çoğunu paylaşmak zorunda bulunduklarının. Burada; İnsan Evladı’nın, Tanrı’nın tam kalbini ve insan ruhunun en derinliklerini aynı anda görebilen yeryüzü üzerinde o ana kadar yaşamış tek insan oluşu sırrının üstü örtülü bir paylaşımı vardı.

142:7.3 (1603.4) Oldukça açık bir biçimde İsa cennetin krallığının, burada yeryüzü üzerinde başlayan ve Cennet'e olan ilerleyici yaşam istasyonları boyunca ilerleyen bir biçimde, evrimsel bir deneyim olduğunu açıkladı. Akşama doğru o kesin bir biçimde, krallığın gelişimine ait belirli bir gelecek aşamasında ruhsal güç ve kutsal ihtişam içinde bu dünyayı tekrar ziyaret edecek oluşunu ifade etmişti.

142:7.4 (1603.5) O daha sonra, “krallık düşüncesinin,” insanın Tanrı ile olan ilişkisini örneklendirmek için en iyi yöntem olmadığını açıklamıştı; o, Musevi insanların krallığı bekliyor oluşu nedeniyle ve Yahya'nın duyurusunu gelmekte olan krallık üzerine gerçekleştirmiş olması sebebiyle bu türden mecazi deyişleri kullanmış olduğunu. İsa şunu söylemişti: “Bir başka çağa ait insanlar, krallığın müjdesini; insanın, dini, Tanrı'nın babalığının ve Tanrı ile olan evlatlığı halinde insanın kardeşliğinin öğretisi şeklinde anladığı zaman olarak — aile ilişkisini çağrıştıran kavramlarda sunulduğu zaman daha iyi anlayacaklar.” Bunun sonrasında Üstün, yaşamın bu iki temel kanununu tekrar ifade eden bir biçimde, cennetsel ailenin bir temsili olarak yeryüzü üzerindeki aile üzerine belirli uzunluktaki bir konuşmada bulunmuştu: ailenin başı olarak, baba için duyulacak derin sevginin ilk emri ve kardeşi bireyin kendisi gibi sevmesi olarak çocuklar arasındaki ortak derin sevginin ikinci emri. Ve, bunun sonrasında o, kardeşsel şefkatin bu türden bir niteliğinin her koşulda, fedakâr ve sevgi dolu toplumsal hizmette kendisini göstereceğini açıklamıştı.

142:7.5 (1603.6) Bunun sonrasında, aile yaşamının temel niteliklerine ve bu niteliklerin Tanrı ve insan arasında mevcut olan ilişkiye uyarlanmasına dair çok önemli konuşma gerçekleşmişti. İsa,

gerçek bir ailenin şu yedi gerçek üzerine dayanmakta olduğunu ifade etmişti:

142:7.6 (1604.1) 1. *Mevcudiyetin gerçeği*. Doğaya ait ilişkiler ve fani benzerliğe ait olgular bütünlüğu aile içinde ayrılmaz nitelikte iç içedir: Çocuklar belirli ebeveynsel özellikleri kalıtımsal olarak devralırlar. Çocuklar kökenlerini ebeveynlerinden alır; kişilik mevcudiyeti, ebeveynlerin eylemine bağlıdır. Baba ve çocuğun ilişkisi doğanın tümünde içkin olup, tüm yaşayan mevcudiyetlerde egemendir.

142:7.7 (1604.2) 2. *Güvenlik ve haz*. Gerçek babalar, çocuklarının ihtiyaçlarını karşılamaktan büyük haz alırlar. Birçok baba, sadece çocuklarının isteklerini karşılamakla yetinmez; aynı zamanda onların arzularını da tatmin etmekten keyif duyarlar.

142:7.8 (1604.3) 3. *Öğretim ve eğitim*. Bilge babalar, erkek ve kız çocuklarının öğretimi ve yeterli eğitimi için dikkatli bir biçimde plan yaparlar. Gençken onlar, daha sonraki yaşamın daha büyük sorumlulukları için hazırlanırlar.

142:7.9 (1604.4) 4. *Disiplin ve kısıtlama*. İleri görüşlü babalar aynı zamanda gerekli disiplin, yönlendirme, düzeltme için eylemlerde bulunup, zaman zaman ise genç ve henüz olgunlaşmamış doğumlarına kısıtlamalar getirirler.

142:7.10 (1604.5) 5. *Dostluk ve sadakat*. şefkat sahibi baba, çocukları ile içten ve sevgi dolu ilişkilerde bulunur. Kulağı her zaman onların arzularına açıktır; o her seferinde, onların zorluklarını paylaşmaya ve yaşadığı sıkıntılarda onlara destek vermeye hazırlardır. Baba, kendinden gelenin ilerleyici refahına karşı olası en yüksek derecede ilgi beslemektedir.

142:7.11 (1604.6) *6. Derin sevgi ve bağışlama.* Merhamet sahibi bir baba sınırsız bir biçimde bağışlayıcıdır; babalar çocuklarına karşı intikamcıl anıları tutmazlar. Babalar hâkimler, düşmanlar veya alacaklılar gibi değildirler. Gerçek aileler hoşgörü, sabır ve bağışlama üzerine dayanmaktadır.

142:7.12 (1604.7) *7. Geleceği destekleme.* Zamansal babalar evlatlarına bir miras bırakmak isterler. Aile bir nesilden diğerine devam etmektedir. Ölüm yalnızca, bir nesli sonlandırıp, diğerinin başlangıcını simgelemektedir. Ölüm, bir bireysel yaşamı sonlandırmaktadır, ancak aileyi kesin bir biçimde sonlandıracak gibi zorunluluk bulunmamaktadır.

142:7.13 (1604.8) Saatler boyunca Üstün; aile yaşamının bu niteliklerinin, yeryüzüsel evlat olarak insanların ilişkilerine, Cennet Yaratıcısı olarak Tanrı'nın ilişkilere uygulanmasına dair konuşmada bulunmuştu. Ve, şu, onun konuşmasının kapanış kısmı olmuştu: “Bir evladın Baba ile olan bu bütüncül ilişkisini ben kusursuz derecede bilmekteyim; zira, ebedi gelecek içerisinde sizlerin evlatlığa dair erişmek zorunda olduğunuz her şeye, ben hâlihazırda erişmiş bulunmaktayım. İnsan Evladı, Babanın sağ koluna yükselmeye hazırlanmaktadır; bu nedenle, bende, kusursuz hale gelmek, hatta sizlerin cennet içindeki Babanız gibi kusursuz olmak biçimindeki, ihtişamlı ilerleyişinizi bitirmenizden önce, hepinizin Tanrı'yı görmesi için kapı şimdi daha da çok ardına kadar açıktır.”

142:7.14 (1604.9) Havariler bu şaşırtıcı cümleleri duyduklarında, İsa'nın vaftiz anında Yahya'nın herkese doğru yapmış olduğu duyuruyu hatırlamışlardı; ve, onlar aynı zamanda oldukça net bir biçimde, Üstün'ün ölümü ve yeniden dirilişinin sonrasında

kendilerinin gerçekleştirmiş oldukları duyularda ve öğretimlerde bu deneyimi tekrar anımsamışlardı.

142:7.15 (1604.10) İsa, Kâinatın Yaratıcısı'nın bütüncül bir biçimde kendisine güven beslediği biri olarak, bir kutsal Evlat'idi. O Baba'nın yanında bulunmuş olup, kendisini bütüncül bir biçimde kavramıştı. O bu aşamada, yeryüzü yaşamını Baba'yı bütüncül bir biçimde tatmin ederek yaşamıştı; ve, beden içindeki bu vücutlaşım kendisini, insanı bütünüyle kavramaya yetkin kılmıştı. İsa, insanın kusursuzlaşımıydı; o tıpkı, tüm gerçek inananların kendisi içinde ve onun vasıtasıyla erişmenin nihai sonuna sahip olduğu türden bir kusursuzluğa erişmişti. İsa insana, kusursuzluğa ait bir Tanrı'yı açığa çıkarmış olup, kendisi içinde Tanrı'ya, âlemlerin kusursuz hale gelmiş evlatlarını temsil etmişti.

142:7.16 (1605.1) Her ne kadar İsa birkaç saat boyunca konuşmuş olsa da, Tomas tatmin olmamıştı, zira o şunu söylemişti: “Ancak, Üstünümüz, cennet içindeki Babanın bizlere her zaman iyi bir biçimde ve merhamet içinde davrandığını görmemekteyiz. Birçok kez bizler, yeryüzü üzerinde oldukça ciddi bir biçimde acı çekmekteyiz; ve, dualarımız her zaman karşılık bulmamaktadır. Acaba bizler senin öğretinin anlamını kavramada nerede hata yapmaktayız?”

142:7.17 (1605.2) İsa şöyle yanıtlamıştı: “Tomas, Tomas, acaba ruhaniyetin kulağı ile dinleme yetisini elde etmene kadar daha ne kadar süre geçecek? Bu krallığın bir ruhsal krallık olduğunu, Babamın da aynı zamanda bir ruhsal varlık olduğunu kavraman daha ne kadar sürecektir? Benim sizlere, ona ait babalığın sonsuz ve ebedi bir ruhaniyet olduğu cennetin ruhsal ailesi içindeki ruhsal çocuklar olarak öğretimde bulunmakta olduğumu

anlamamakta mısın? Öğretimi maddi olaylara kelimesi kelimesine uyarlamadan yeryüzü ailesini terimini kutsal ilişkilerin bir örneği olarak kullanmama izin vermeyecek misin? Akıllarınız içinde sizler, krallığın ruhsal mevcudiyetliklerini çağın maddi, toplumsal, ekonomik ve siyasal sorunlarından ayıramamakta mısınız? Ruhaniyetin dilini konuştuğum zaman, yalnızca örneklendirmenin genel amacıyla ortak ve herkes tarafından kabul edildiği haldeki ilişkileri kullanma cüreti göstermemden dolayı, kastettiğim anlamları beden diline çevirmekte ısrar etmektesiniz? Benim çocuklarım, sizden ciddi bir biçimde; ruhaniyetin krallığına ait öğretiyi, köleliğin, yoksulluğun, evlerin ve arazilerin bayağı hususlarına ve insan hakkaniyetine ve adaletine dair maddi sorunlara uyarlamaya son vermenizi talep etmekteyim. Bu zamansal hususlar, bu dünyanın insanlarını ilgilendirmektedir; ve, her ne kadar bir biçimde onlar insanların tümünü etkilemekteyse de, sizler, tıpkı benim şu an Babamı temsil ettiğim gibi, dünya üzerinde beni temsil etmek için çağrılmış bulunmaktasınız. Sizler, ruhaniyet Babası'nın özel temsilcileri olarak, ruhsal bir krallığın ruhsal temcilerisiniz. Şu ana kadar çoktan, benim sizlere, ruhsal krallığın tamamıyla erişkin hale gelmiş bireyleri olarak yönergelerde bulunmam mümkün olmalıydı. Sizlere sürekli bir biçimde yalnızca çocuklarım olarak hitap etmek zorunda mıyım? Ruhaniyet algısında hiçbir zaman büyümeyecek misiniz? Yine de, ben sizleri derinden sevmekte olup, sizler ile beraber olmaya devam edeceğim, beden içindeki birlikteliğimizin en sonuna kadar bile. Ve, o zaman bile benim ruhaniyetim, sizden önce dünyanın tamamına gitmeye devam edecek.

8. Güney Yehuda'da

142:8.1 (1605.3) Nisan ayının sonuna doğru Ferisiler ve Sadukiler arasındaki İsa'ya olan karşıtlık o kadar gözle görülür olmuştu ki, Üstün ve onun havarileri, Beytüllahim ve Hebron'da çalışmak için güneye giden bir biçimde, Kudüs'den bir süreliğine ayrılmaya karar vermişti. Mayıs ayının tamamı, bu şehirlerde ve çevre köylerin insanları arasında kişisel çalışmalarda bulunmakla geçirilmişti. Bu seyahatte hiçbir kamu duyurusunda bulunulmamıştı, yalnızca evden eve gerçekleştirilen ziyaretlerde bulunulmuştu. Bu dönemin bir kısmını, havariler müjdeyi öğretirken ve hastaya yardım ederken, İsa ve Abner Naziri birliktelik topluluğunu ziyaret ederek geçirmişti. Vaftizci Yahya bu yerden yola çıkmış olup, Abner bu topluluğun başını çekmekteydi. Naziri kardeşliğinin birçok üyesi, İsa'nın inananları haline gelmişti; ancak, bu benliğin arzularını reddeden ve ne yapacakları kestirilemeyen insanların büyük bir çoğunluğu onu, kendisinin orucu ve diğer birey-reddi türlerini öğretmemesi nedeniyle cennetten gönderilmiş bir öğretmen olarak kabul etmeyi reddetmişti.

142:8.2 (1605.4) Bu bölgede yaşayan insanlar İsa'nın Beytüllahim'de doğmuş olduğunu bilmemekteydi. Onlar her zaman, takipçilerinin çok büyük bir çoğunluğu gibi, Üstün'ün Nasıra'da doğmuş olduğunu varsaymıştı; ancak, on ikili, gerçekleri bilmekteydi.

142:8.3 (1605.5) Yehuda'nın güneyindeki bu konukluk, dinlendirici ve verimli bir emek dönemi idi; birçok ruh krallığa eklenmişti. Haziran'ın ilk günlerinde, İsa'ya olan kızgınlık Kudüs'de o kadar dinmişti ki, Üstün ve havariler inananlara eğitimde bulunmak ve onları teselli etmek için buraya geri dönmüştü.

Her ne kadar İsa ve havariler tüm Haziran ayını Kudüs içinde veya yakınında geçirmişse de, onlar bu süreç boyunca hiçbir kamu öğretisinde bulunmamışlardı. Onlar çoğunlukla, gölgelik bir parkta, veya diğer bir deyişle bu dönemde Gethsemane olarak bilinen bahçede, kurmuş oldukları çadırlar içinde yaşamışlardı. Bu park, Kidron ırmağından çok da uzak olmayan bir yerde, Zeytindağı'nın batı yamacında konumlanmıştı. Şabat hafta sonlarını onlar genellikle Lazarus ve onun kardeşleri Bethani ile geçirmekteydiler. İsa, Kudüs duvarlarının içine yalnızca bir kaç kez girmişti; ancak, sorulara sahip ilgili kişilerin geniş sayıdaki bir topluluğu, kendisiyle sohbet etmek için Gethsemane'de onu bulmuştu. Bir Cuma akşamı, Nikodemus ve Arimathealı bir Yusuf, İsa'yı görmeye cesaret etmişlerdi; ancak, onlar, Üstün'ün çadırının girişine kadar geldikten sonra bile korku içinde geri dönmüşlerdi. Ve, tabii ki, onlar İsa'nın, kendilerinin yapmış oldukları her şeyden haberdar bulunduğunu algılamamışlardı.

Musevilerin yöneticileri İsa'nın Kudüs'e geri dönmüş olduğunu öğrendiklerinde, onu tutuklamaya hazırdılar; ancak, onun hiçbir kamu duyurusunda bulunmadığını gözlemlediklerinde, önceki kırgınlıklarından dolayı İsa'nın korktuğu sonucuna varıp, ona daha fazla müdahalede bulunmadan onun bu özel bir şekilde gerçekleştirdiği öğretisine devam etmesine izin vermeye karar vermişlerdi. Ve, böylece; Sanhedrin heyetinin bir üyesi, Şimon adındaki bir kişinin İsa'nın öğretilerini herkese açık bir biçimde benimseyip, bu şekilde onun ismini Museviler'in yöneticilerinin üzerinde haykırdığı, Haziran'ın son günlerine kadar işler sessiz bir biçimde rast gitmişti. Derhal İsa'nın yakalanması için yeni bir

huzursuzluk doğmuş olup, o kadar güçlü bir düzeye ulaşmıştı ki, Üstün Samarya ve Dekopolis şehirlerine çekilmeye karar vermişti.

143. Makale

Samarya'dan Geçiş

^{143:0.1 (1607.1)} M.S. 27 YILINDA, Haziran ayının sonunda, Musevi dini yöneticilerinin artan karşıtlığı nedeniyle, İsa ve on ikili, Bethani'de Lazarus'un evinde tutulması için çadırlarını ve oldukça mütevazı kişisel eşyalarını gönderdikten sonra, Kudüs'den ayrılmıştı. Kuzey'e Samarya'ya giden bir doğrultuda, onlar, Bethel'de Şabatı geçirmek için durdular. Burada onlar, Gofna ve İbrahim'den gelmiş olan insan topluluklarına yedi gün boyunca duyuruda bulundular. Arimathealı ve Tahamnalı vatandaşlardan olan bir topluluk, köylerine ziyarete İsa'yı davet etmek için gelmişlerdi. Üstün ve havarileri, çoğunun krallığın iyi haberlerini duymak için tam da Antipatris kadar uzak bir yerden geldiği, bu bölgenin Musevi ve Samirileri'ne iki haftadan daha uzun bir süre öğretimde bulunarak geçirmişlerdi.

^{143:0.2 (1607.2)} Güney Samarya'nın insanları İsa'yı memnuniyetle dinlemişlerdi; ve, havariler, Yudas İskarot'un dışında, Samiriler'e karşı olan önyargılarının büyük bir kısmını aşmışlardı. Yudas için bu Samirileri derinden sevmek oldukça zordu. Haziran ayının son haftası İsa ve onun birliktelikleri, Ürdün vadisi yakınındaki Faselis ve Arçelis isimindeki yeni Yunan şehirleri için ayrılmaya hazırdılar.

1. Arçelis'deki Duyuru

143:1.1 (1607.3) Ağustos ayının ilk yarısı havarisel kabile, ana merkezlerini; Yunanlılar, Romalılar ve Suriyeliler olarak — Musevi-olmayanların neredeyse tamamen ayrıcalıklı topluluklarına, zira çok az sayıda Musevi bu iki Yunan kasabasında ikamet etmekteydi, duyuruda bulunmanın ilk deneyimine sahip oldukları yer olan Arçelis ve Faselis isimindeki Yunan şehirlerinde kurmuşlardı. Bu Roma vatandaşları ile bulundukları iletişimde, havariler, gelmekte olan krallığın iletisinin duyurusunda yeni zorluklar ile karşılaşmış olup, İsa'nın öğretilerine olan yeni itirazlarla yüzleşmişlerdi. Havariler ile gerçekleştirmiş olduğu birçok akşam konuşmasının birinde, İsa; on ikili, kişisel emeklerini birebir verdikleri kişilerle olan deneyimlerini tekrar anlatırken, bu kişilerin krallığın duyurusuna olan itirazlarını dikkatle dinlemişti.

143:1.2 (1607.4) Filip'in sormuş olduğu bir soru, yaşamış oldukları zorluğun tipik bir örneğiydi. Şöyle söylemişti Filip: “Üstünümüz, bu Yunanlılar ve Romalılar, bu türden öğretilerin yalnızca zayıflara ve kölelere göre olduğunu söyleyen bir biçimde, iletimizi hafife alıyorlar. Onlar, dinsiz gibi görülen inanın bizlerin öğretisinden daha üst düzeyde bulunduğunu, çünkü bu inanın, güçlü, kuvvetli ve girişken bir karakterin elde edilişine ilham kaynağı olduğunu öne sürüyorlar. Onlar kendilerinden fazlasıyla emin bir biçimde; bizlerin tüm insanları, yeryüzü üzerinden yakın bir süre sonra yok olacak durağan itirazda-bulunmayanların zayıf düşürülmüş türleri haline dönüştüreceğimizi düşünüyorlar. Onlar senden hoşlanıyorlar, Üstünümüz, ve senin öğretinin cennetsel ve ideal olduğunu amasız kabul ediyorlar; ancak, onlar bizleri ciddiye almıyorlar. Onlar güçlü bir biçimde, senin dininin bu dünya

için olmadığını öne sürüyorlar; insanların senin öğrettiğin gibi yaşayamayacağını. Ve, şimdi, Üstünümüz, bizler bu Musevi-olmayanlara ne demeliyiz?”

143:1.3 (1607.5) Tomas, Nathanyel, Şimon Zelotes ve Matta tarafından sunulmuş olan krallığın müjdesine karşı benzer itirazları duyduktan sonra, İsa on ikiliye şunları söylemişti:

143:1.4 (1608.1) “Ben bu dünyaya, Babamın iradesini gerçekleştirmek ve onun sevgi dolu karakterini tüm insanlık için açığa çıkarmak için geldim. Bu, benim kardeşlerim, benim görevimdir. Ve, bu, bu günün veya başka bir neslin Musevileri veya Musevi-olmayanları tarafından öğretilerimin yanlış anlaşılmasına rağmen, yapacak olduğum tek şeydir. Ancak, sizler, kutsal derin sevginin bile kendine ait çetin takipçilere sahip olduğu gerçeğini gözden kaçırmamalısınız. Bir babanın evladı için olan derin sevgisi, birçok kez babayı, düşüncesiz doğumunun bilgece olmayan eylemlerini sınırlamaya itmektedir. Evlat her zaman, babanın sınırlandırıcı disiplinine ait bilge ve sevgi dolu güdülerini kavramamaktadır. Ancak, ben sizlere şunu duyuruyorum, Cennet içindeki Babam, kâinat âlemlerinin tümünün âlemini sevgisinin zorlayıcı gücü ile yönetmektedir. Derin sevgi, tüm ruhaniyet gerçekliklerinin en büyüğüdür. Gerçeklik, özgürleştirici bir açığa çıkarılıştır; ancak, sevgi, olası en yüce ilişkidir. Ve, akran insanların bugünün dünya idaresinde hangi hatalarda bulunursa bulunsunlar, gelecek çağ içerisinde sizlere duyurmakta olduğun bu müjde tam da bu dünyayı yönetecektir. İnsan ilerleyişinin nihai amacı, Tanrı’nın babalığının saygı dolu bir biçimde tanınması ve insanlığın kardeşliğinin sevgi dolu bir biçimde gerçekleştirilişidir.

143:1.5 (1608.2) “Ancak, kim size, müjdemin yalnızca köleler ve düşkünler için amaçlanmış olduğunu söyledi? Sizler, benim seçilmiş havarilerim, düşkünlere benziyor musunuz? Yahya düşkün biri gibi mi duruyor? Benim, korku tarafından köleleşmiş olduğumu mu gözlemliyorsunuz? Gerçektir, bu neslin fakirleri ve ezilmişleri kendilerine duyurulmuş olan müjdeye sahiptir. Bu dünyanın dinleri fakirleri görmezden gelmiştir; ancak, benim Babam kişileri ayırt etmez. Bunun yanı sıra, bu günün fakirleri, tövbe çağrısına ve evlatlığın kabulüne ilk kulak verenlerdir. Krallığın müjdesi; Musevi Musevi-olmayan, Yunanlı Romalı, zengin fakir, özgür esir olarak — insanların tümüne, ve, genç yaşlı, erkek kadın herkese eşit bir biçimde duyurulacaktır.

143:1.6 (1608.3) “Babamın derin sevginin bir Tanrısı olması ve bağışlamayı gerçekleştirmekten büyük haz duyması, nihai bir biçimde, krallığın hizmetinin yeknesak bir kolaycılıkta olacağı anlamını yaratmamaktadır. Cennet yükselişi, ebediyetin çetin kazanımı olarak, tüm zamanların en yüce serüvenidir. Yeryüzü üzerinde krallığın hizmeti, sizlerin ve sizlerle beraber çalışanların bir parçası olabilmeye yetkin olduğunuz, tüm cesur insanlığı çağıracaktır. Sizlerin çoğunuz, bu krallığın müjdesine sadakatiniz için ölümle cezalandırılacaksınız. Cesaretinizin, savaşan yoldaşlarınızın mevcudiyetiyle güçlendiği yer olan fiziksel savaş hattında ölmek kolaydır; ancak, yaşamınızı sakın bir biçimde ve tek başınıza, ölümlü kalbiniz içinde kutsal bir yere gelmiş olan bir gerçekliğin derin sevgisi için yere sermek insan cesareti ve adanmışlığının daha yüksek ve daha derin bir türünü gerektirmektedir.

“Bugün inanmayanlar, itirazsız bir müjdeyi duyurmakta ve şiddetsiz bir yaşamı yaşamakta olduğunuzu söyleyerek, sizlere sataşabilir; ancak, sizler, bu öğretilere olan kahramanca adanmışlıklarıyla tüm insanlığı hayretler içinde bırakacak olan bu krallığın müjdesinin içten inananlarına ait uzun listenin ilk gönüllülerisinizdir. Dünyanın hiçbir ordusu, şimdiye kadar hiçbir kez; Tanrı’nın babalığı ve insanların kardeşliği olarak — tüm dünyaya iyi haberleri duyuran bir biçimde yola çıkacak sizler ve sizlerin sadık varisleriniz tarafından sergilenecek olan cesaret ve gözü pekliği göstermemiştir. Bedenin cesareti, gözü pekliğin en alt düzeyidir. Akılsal gözü peklik, daha yüksek bir insan cesaretidir; ancak, en yüksek ve en yüce olan, derin ruhsal gerçekliklere ait aydınlanmış yargılara duyulan tavizsiz bağlılıktır. Ve, bu türden cesaret, Tanrı-bilen insanın kahramanlığını oluşturmaktadır. Ve, hepiniz, Tanrı’yı bilen insanlarsınız; sizler en gerçek haliyle, İnsan Evladı’nın kişisel birlikteliklerisiniz.”

Bu, İsa’nın bu seferde dile getirmiş olduğu her şey değildi; ancak, onun konuşmasının giriş kısmıydı; ve, o konuşmasına, bu resmi nitelikteki duyuruyu açmak ve örneklendirmek için uzunca bir süre devam etmişti. Bu konuşma, İsa’nın on ikiliye yöneltmiş olduğu en tutkulu hitaplardan bir tanesiydi. Nadiren Üstün havarilerine gözle görülür nitelikteki güçlü duygular ile konuşurdu; ancak, bu, dikkate değer düzeydeki duyguların eşlik etmiş olduğu, çok bariz görülen içtenlikle gerçekleştirdiği birkaç az konuşmadan bir tanesiydi.

143:1.9 (1609.1) Havarilerin kamu duyurusu ve kişisel hizmetinin sonuçları derhal ortaya çıkmıştı; bahse konu günden itibaren onların iletisi, cesaretin egemen olduğu yeni bir bütünlüğü içermekteydi. On ikili, krallığın yeni müjdesi içinde olumlu girişkenlik ruhaniyetini elde etmeye devam etmişti. Bu günden itibaren, onlar kendilerini, yasaklayıcı erdemleri duyurmakla ve Üstün'ün birçok anlamı beraberinde taşımış olan pasifliğin emirleri öğretisiyle eskisi kadar meşgul kılmadılar.

2. Benlik Üzerindeki Üstünlüğe Dair Ders

143:2.1 (1609.2) Üstün, insansı öz-denetimin kusursuz hale gelmiş bir örneğiydi. Kendisine çok kötü davranıldığında, karşı tarafa aynı hisleri beslememişti; acı çektiğinde, kendisine acı çektirenlere hiçbir tehdidi savurmamıştı; düşmanları tarafından kınandığında, o sadece kendisini, cennet içindeki Babasının doğru yargısına adanmıştı.

143:2.2 (1609.3) Akşam konuşmalarının bir tanesinde, Andreas İsa'ya şu soruyu sormuştu: “Üstünümüz, Yahya'nın bizlere öğretmiş olduğu gibi arzularımızı dışlamayı mı yerine getireceğiz, yoksa, senin öğretimin olan öz denetimi mi amaçlayacağız? Hangi bakımdan senin öğretin Yahya'nınkinden farklılık göstermektedir?” İsa şu cevabı vermişti: “Yahya gerçekten de sizlere, atalarının ışığı ve kanunu uyarınca doğruluğun yolunu öğretmişti, ve bu, bireyin kendisini sürekli denetleyici ve arzularını dışlayıcı dindi. Ancak, ben size, benliğin unutuluşunun ve benliğin denetiminin yeni bir iletisiyle gelmekteyim. Ben sizlere, bana cennet içindeki Babam tarafından açığa çıkarılmış olan yaşam biçimini göstermekteyim.

143:2.3 (1609.4) “Gerçekten de, gerçekten de, sizlere söylüyorum ki, kendi öz benliğini yöneten kişi, bir şehri ele geçirenden daha büyük bir kişidir. Bireyin kendisi üzerindeki üstünlük, bir insanın ahlaki doğasının ölçüsü ve onun ruhsal gelişiminin göstergesidir. Eski düzen içinde, sizler oruç tuttunuz ve dua ettiniz; ruhaniyetin yeniden doğumuna ait yeni yaratılmış olarak, sizlere inanmak ve derin neşe duymak öğretilmiştir. Babanın krallığında, sizler yeni yaratılmış haline geleceksiniz; eski şeyler hükmünü yitirecektir; bakın, ben size her şeyin nasıl yeni haline geleceğini göstermekteyim. Birbirinize duymuş olduğunuz sevginiz vasıtasıyla, sizler dünyayı, ölümden sonsuza kadar sürecektir yaşama olan bir biçimde, esaretten özgürlüğe geçmiş olduğunuza ikna edeceksiniz.

143:2.4 (1609.5) “Eskinin yoluyla sizler, yaşamın kuralları içinde kalmayı, onlara uymayı ve tabi olmayı amaçladınız; yeni yolla sizler, ilk önce Gerçekliğin Ruhaniyeti tarafından dönüşmüş hale bulunursunuz; ve, böylece, aklınızın sürekli olarak ruhsal yenilenişi ile içsel ruhunuzda güçlenirsiniz; ve, bunun sonucu olarak sizler, Tanrı’nın şükran sahibi, tatmin edici ve kusursuz iradesini belirli bir biçimde ve neşeli bir şekilde yerine getirme gücüne sahip hale gelirsiniz. Unutmayın — sizlerin kutsal doğanın bir parçası haline gelmenizi teminat altına alan şey, Tanrı’nın çok fazlasıyla muhteşem ve kıymetli vaatlerine olan kişisel inancınızdır. Böylece, inancınız ve ruhaniyetin dönüşümü vasıtasıyla sizler, gerçek bir biçimde Tanrı’nın mabetleri haline gelirsiniz; ve, onun ruhaniyeti mevcut bir halde sizler içinde ikamet etmektedir. İşte, ruhaniyet sizler içinde ikamet ediyorsa, sizler artık beden köleleri değil, ruhaniyetin özgür ve özgürleştirilmiş evlatlarıdır. Ruhaniyetin yeni yasası sizlere; korkuyla bireyin kendisini

köleleştirmesinden ve bu kölelikle kendi arzularını reddedişinden meydana gelen eski kanunun yerine, bireyin kendisi üzerindeki üstünlüğünün özgürlüğünü bahşedecektir.

143:2.5 (1609.6) “Birçok sefer, kötü olanı yaptığınızda, eylemlerinizi kötü olanın etkisine bağlamayı düşünegeldiniz, ancak gerçekte sizler yalnızca, doğru yolunuzdan kendinizin doğal eğilimleri tarafından ayrıldınız. Tanrı-elçisi Yeremya uzunca bir süre önce sizlere, insan kalbinin her şeyden önce ve onların üstünde aldatıcı olduğunu ve hatta onun zaman zaman iflah olmaz bir biçimde ahlaktan yoksun bulunduğunu söylemedi mi? Kendi kendinizi aldatır hale gelip, böylece budalaca korkulara, sınır getirilmemiş her türlü arzuya, köleleştirici tutkulara, başkalarına zarar vermek isteyen düşüncelere, kıskançlığa ve hatta intikam alıcı kine bile düşmek sizler için ne kadar da kolaydır!

143:2.6 (1610.1) “Kurtuluş ruhaniyetle gelen yenilenme ile sağlanır, beden içindeki benliğin doğruluk olarak gördüğü şeyleri sürekli olarak yerine getirmesiyle değil. Sizler inancınızla aklanıp, sahip olduğunuz şükranla ortak beraberliğe erişirsiniz; korkuyla ve bireyin kendi bedeni reddedişiyle değil, her ne kadar ruhaniyetten doğmuş olan Yaratıcı’nın çocukları her zaman ve sürekli olarak benliğin ve beden arzuları ile ilgili ne varsa her şeyin üstünleri olsa da. Sizler, sahip olduğunuz inanç ile kurtuluşa eriştirilmiş olduğunuzu bildiğinizde, Tanrı ile olan ilişkiniz gerçek bir huzura kavuşur. Ve, bu cennetsel huzurun yolunda takip eden herkes, ebedi Tanrı’nın sürekli gelişmekte olan evlatlarının ebedi hizmetiyle kutsanma nihai sonuna sahiptirler. Bundan böyle, Tanrı’nın derin sevgisi içinde kusursuzluğun arayışı içindeyken aklın ve bedenin tüm

kötülüklerinden kendinizi arındırmanız bir görev değil, sizlere verilmiş olan yüceltilmiş bir ayrıcalık haline gelir.

143:2.7 (1610.2) “Sizlerin evlatlığı inanç temeline dayanmaktadır; ve, sizler, korku tarafından etkilenmeyecek bir bütünlüğe sahip olur hale geleceksiniz. Sizlerin neşesi, kutsal söze olan inançtan doğmaktadır; ve, sizler bu nedenle, Baba’nın derin sevgisinin ve merhametinin gerçekliğinden kuşku duymaya sürüklenmemelisiniz. İnsanları gerçek ve içten tövbeye yönlendiren şey Tanrı’nın tam da bu, iyi oluşudur. Benlik üzerindeki üstünlüğünüzün sırrı, sürekli olarak derin sevgi tarafından faaliyet gösterir halde bulunan, ikamet eden ruhaniyete duyduğunuz inancınız ile yakından ilişkilidir. Bu kurtarıcı inanca bile sizler kendinizden sahip değilsiniz; o aynı zamanda Tanrı’nın hediyesidir. Ve, eğer sizler bu yaşayan inancın çocukları olursanız, artık benliğin köleleri değil, bunun yerine Tanrı’nın özgürleştirilmiş evlatları olarak kendinizin uygun üstünleri haline gelirsiniz.

143:2.8 (1610.3) “Bunun sonucunda, benim çocuklarım, eğer ruhaniyetten doğmuş olursanız, benlik reddinden meydana gelen bir yaşamın bilinçli esaretinden ve bedenın arzuları üzerindeki sürekli gözetimde bulunmaktan sonsuza kadar kurtulursunuz; ve, sizler, günlük yaşamlarınızda ruhaniyetin meyvelerini kendiliğinden göstereceğiniz kaynak olan ruhaniyete ait neşeli krallığa aktarılmış olursunuz; ve, ruhaniyetin meyveleri, keyif veren ve soylulaştıran öz denetimin en yüksek türünün, ve hatta — benlik üzerindeki gerçek üstünlük olarak — dünyasal ahlaki erişimin en yüksek düzeylerinin özüdür.”

3. İlginin Dağılımı ve Dinlenme

143:3.1 (1610.4) Yaklaşık olarak bu zaman zarfında, havariler ve onların doğrudan takipçi birliktelikleri arasında büyük bir endişeli ve duygusal gerilim hali ortaya çıkmıştı. Onlar neredeyse hiçbir biçimde, beraber yaşamaya ve çalışmaya alışmamışlardı. Onlar, Yahya'nın takipçileri ile uyumlu ilişkileri sağlamada artış gösteren zorlukları deneyimlemekteydiler. Musevi-olmayanlar ve Samiriler ile olan iletişim, bu Museviler için büyük bir sınav olmuştu. Ve, tüm bunların yanı sıra, İsa'nın yakın zaman içinde söylemiş oldukları şeyler, onların kafalarındaki huzursuzlukları çoğaltmıştı. Andreas neredeyse her durumda akliselim halde kalmıştı; o, bir sonraki aşamada neyin yapılması gerektiğini bilmemekte olup, bu nedenle sorunları ve kafa karışıklıkları için Üstün'e gitmişti. İsa havarisel başın yaşamakta olduğu sorunları duyduğunda, şunu söyledi: “Andreas, insanlar birbiriyle bu düzeyde tartışır düzeye geldiğinde ve birçok kişinin güçlü duyguları söz konusu olduğunda, onların yaşamış oldukları kafa karışıklıkları konuşarak çözülemez. Ben, senin benden talep etmekte olduğun şeyi yerine getiremem — ben, bu kişisel nitelikli toplumsal sorunlara karışmayacağım; ancak, ben, üç günlük bir dinlenme ve rahatlama döneminin keyifle deneyimlenişinde sana katılacağım. Kardeşlerine git ve onlara; hepinizin, bir veya iki gün için dinlenmeyi arzu ettiğim yer olan Sartaba Dağı'na dağına benimle bir çıkacaklarını söyle.

143:3.2 (1610.5) “Şimdi on iki kardeşinin her birine gidip, şunları söyleyen bir biçimde, onlarla kişisel olarak konuşmalısın: ‘Üstünümüz, bir süreliğine dinlenmek ve rahatlamak için bizlerin kendisiyle birlikte ayrılmasını arzu ediyor. Hepimiz yakın bir zaman içinde ruhaniyete ait gerginlikleri ve akla ait sıkıntıları deneyimlediğimiz için, bu tatil boyunca

zorluklarımıza ve sorunlara dair hiçbir bahsin geçmemesini öneriyorum. Bu hususta benimle iş birliği yapacağınıza dair size güvenebilir miyim?’ Bu şekilde, özel ve kişisel bir biçimde her bir kardeşinle iletişim kur.” Ve, Andreas, Üstün’ün kendisine yönergesini vermiş olduğu gibi yapmıştı.”

^{143:3.3 (1611.1)} Bu, her birinin deneyimi bakımından muhteşem bir olaydı; onlar hiçbir zaman dağa çıkış gününü unutmamıştı. Bu yolculuğun tamamı boyunca sorunlarına dair neredeyse hiçbir kelime edilmemişti. Dağın tepesine ulaşılmasıyla, şunları söylerken İsa onları etrafında oturtturmuştu: “Kardeşlerim, hepiniz dinlenmenin değerini ve rahatlamanın yararını öğrenmek zorundasınız. İç içe girmiş belirli sorunları çözmenin en iyi yönteminin, bir süre boyunca onları bir kenara atmak olduğunun farkına varmak zorundasınız. Bunun sonrasında, dinlencenizden veya ibadetinizden geri canlanmış bir şekilde döndüğünüzde, çözmek için sorunlarınıza daha açık bir zihinle ve daha kararlı bir elle yaklaşmaya yetkin hale gelirsiniz; kaldı ki daha, kendinden bir kalbe sahip olacağınızdan bahsetmiyorum. Tekrar etmek gerekirse, sizler birçok sorununuzu, aklınızı ve bedeninizi dinlendirirken sorunlarınızı hem büyüklük ve yaşamlarınızda teşkil ettiği önem bakımından küçülmüş halde bulacaksınız.”

^{143:3.4 (1611.2)} Ertesi gün, İsa, üzerine söyleşmek için on ikilinin her birine bir konu verdi. Bu bütün gün, anılara ve onların dini çalışmaları ile ilişkisi bulunmayan konular üzerinde konuşmaya adanmıştı. Onlar bir anlığına olsa da, öğle vakti yemekleri için İsa yemeği açtığında onun — ifadesel olarak — yiyecekler için şükür duasında bile bulunmaması karşısında

şaşkınlığa düşmüşlerdi. Bu onların kendisini, bu türden resmiyetleri göz ardı eder halde ilk kez gözlemleyişleriydi.

143:3.5 (1611.3) Onlar dağa çıktıklarında, Andreas'ın kafası tamamiyle sorunlar üzerineydi. Yahya kalbinde, hiç olmadığı kadar duyguları karışmış haldeydi. Yakub ruhunda oldukça ciddi bir biçimde sorunlara sahipti. Matta, onlar bu dönemde Musevi-olmayanlar arasında fazlasıyla konakladıkları için, kaynak bulmada zorluk çekmekteydi. Petrus, endişeye kapılmış halde olup, bu zamanlarda normalden daha az bir biçimde sinirine hâkim olabilmekteydi. Yudas, hassaslık ve bencilliğin dönemsel bir ziyaretinden muzdaripti. Şimon, insanın kardeşliğine olan derin sevgi ile kendisinin vatanseverliğini birleştirmedeki çabalarında her zamankinden daha çok hayal kırıklığına uğramış haldeydi. Filip, işlerin aldığı gidişattan gittikçe artan bir biçimde kafa karışıklığı duyar hale gelmişti. Nathanyel, Musevi-olmayan nüfuslarla iletişime geçtiklerinden beri daha az şakacı olmuştu, ve Tomas, ümitsizlik halinin ciddi bir döneminin ortasında bulunmaktaydı. Sadece ikizler normal ve etkilenmemiş haldeydiler. Onların tümü, Yahya'nın takipçileri ile nasıl barışçıl bir biçimde anlaşacaklarına dair fazlasıyla kafa karışıklığı içindeydiler.

143:3.6 (1611.4) Dağdan aşağıya inmeye ve konakladıkları yere geri dönmeye başladıkları üçüncü gün, onlara büyük bir değişiklik gelmişti. Onlar; birçok insani kafa karışıklığının gerçekte mevcut olmadığına, birçok zorlayıcı sorunun abartılmış korkunun yaratımları ve artmış endişenin doğumu olduğunun önemli keşfinde bulundular. Onlar, tüm bu kafa karışıklarının en iyi kenara bırakılarak çözüleceğini öğrenmişlerdi;

bulundukları yerden ayrılarak onlar bu tür sorunları, kendi kendilerine çözülmesine bırakmışlardı.

143:3.7 (1611.5) Onların bu tatilden dönüşleri, Yahya'nın takipçileriyle oldukça fazla iyileşmiş ilişkilerinin bir döneminin başlangıcına işaret etmektedir. On ikilinin çoğu; herkesin zihinsel halinin değişmiş olduğunu fark ettiklerinde ve yaşamın olağan sorumluluklarından üç günlük ayrılışlarının bir sonu olarak kendilerine gelmiş olan sinirsel hassasiyetten kurtuluşlarını gözlemlediklerinde, kendilerini gerçekten de neşe bırakmışlardı. Orada her zaman, insan ilişkisinin yeknesaklığının kafa karışıklıklarını çoğaltma ve sorunları büyütme tehlikesi mevcut bulunmaktadır.

143:3.8 (1611.6) Yunan Arçelis ve Faselis şehirlerindeki Musevi-olmayanların küçük bir kısmı müjdeye inanmıştı; ancak, on ikili, tamamiyle Musevi-olmayan nüfuslar ile gerçekleştirmiş oldukları ilk geniş çaplı çalışmalarından değerli bir deneyim elde etmişlerdi. Bir Pazartesi sabahı, yaklaşık olarak ayın ortasında, İsa Andreas'a şunu söyledi: "Samarya'ya gidiyoruz." Ve, onlar derhal, Yakup'un kuyusu yakınında bulunan, Secem şehri için yola çıktılar.

4. Museviler ve Samiriler

143:4.1 (1612.1) Altı yüz yıldan daha fazla bir süre boyunca Yehuda'nın Musevileri, ve aynı zamanda daha sonrasında Celile'nin Musevileri de olmak üzere, Samiriler ile düşmanlık içerisindeydiler. Museviler ve Samiriler arasındaki bu kötü duygular şu şekilde açığa çıkmıştı: "M.Ö. yaklaşık olarak yedi yüzü yıllarda Asurîlerin kralı olan Sargon, merkezi Filistin'de bir isyanı bastırırken İsrail'in kuzey krallığına ait yirmi beş

binden fazla Musevi'yi sürüp ve esir edip, onların yerine Kutiler, Sefarviler ve Hamatiler'in soylarından olan neredeyse eşit sayıdaki bir nüfusu buraya konumlandırmıştı. Daha sonrasında Asurbanipal, Samarya'da yaşaması için daha da başka toplum birlikteliklerini göndermişti.

143:4.2 (1612.2) Museviler ve Samiriler arasındaki dini düşmanlık, Samariler'in Kudüs'ün yeniden inşasını engellemek için çaba sarf ettiği zaman zarfı olarak, Museviler'in Babil esaretinden geri döndükleri tarihten gelmektedir. Daha sonra onlar Musevileri, İskender'in ordularına dostane destekte bulunmayla incitmişlerdi. Arkadaşlıklarının karşılığı olarak İskender Samaryalılar'a, Yahveh'e ve kabilesel tanrılarına ibadet ettikleri ve Kudüs'deki mabet ayinleri düzeninin içerdiğinden çok daha fazlasını feda olarak sundukları yer olan, Gerizim Dağı üzerinde bir mabet inşa etme izni vermişti. En azından onlar bu ibadetlerine, Yahya Hurkanus'un Gerizim Dağı üzerindeki mabetlerini yıkmış olduğu, Makabiler'in zamanına kadar dahi devam etmişlerdi. İsa'nın ölümünden sonra Samaryalılar için verdiği emeklerde, Havari Filip, bu eski Samarya mabet yerleşkesinde birçok buluşmayı düzenlemişti.

143:4.3 (1612.3) Museviler ve Samariler arasındaki düşmanlık, atasal geleneklerden gelmekte olup tarihseldi; İskender'in döneminden beri artan bir biçimde onlar, birbirleri ile ilişki kurmamaya başladılar. On iki havari, Dekapolis ve Suriye gibi diğer Musevi-olmayan şehirlerde Yunan dilinde duyuru yapmaktan çekince duymamaktaydılar; ancak, orada, Üstün "Haydi Samarya'ya gidelim" dediği zaman, onların kendisine olan sadakati için çetin bir sınav ortaya çıkmıştı. Ancak, bir yıldan daha fazla bir süre boyunca İsa ile beraber

yaşayışlarında, onun öğretilerine duydukları inançlarını ve Samiriler'e karşı duymuş oldukları önyargıları bile aşan nitelikte kişisel bağlılığın bir türünü geliştirmişlerdi.

5. Secemli Kadın

^{143:5.1 (1612.4)} Üstün ve on ikili Yakub'un kuyusuna ulaştığı zaman, Filip Secem'den yiyecekler ve çadırlar getirmede yanına havarileri alırken, yolculuktan yorulmuş olarak İsa kuyu başında vakit geçirmişti; zira, onların bir süreliğine bu yörede kalacağı görünmekteydi. Petrus ve Zübeyde kardeşleri normalde İsa ile birlikte kalmaya devam ederlerdi; ancak, İsa, şunu söyleyen bir biçimde, onların diğer kardeşleri ile birlikte gitmesini talep etmişti: “Benim için korkmayın; bu Samiriler arkadaşçıl olacak; yalnızca bizim kardeşlerimiz olan Museviler bize zarar vermeye çalışıyor.” Ve, İsa kuyu etrafında havarilerin geri dönmesini beklemek için oturduğunda, bu yaz akşamında saat neredeyse altıydı.

^{143:5.2 (1612.5)} Yakup'un kuyusunun suyu Secem'in kuyularından daha az minerali barındırmaktaydı, bu nedenle içme suyu olarak daha fazla değerli görülmekteydi. İsa susamıştı, ancak kuyudan su alacak bir yol bulunmamaktaydı. Bu nedenle, Secemli bir kadın su testisi ile gelip kuyudan su çekmeye hazırlandığında, İsa ona “Bana da bir tas ver” dedi. Samaryalı bu kadın İsa'nın bir Musevi olduğunu görünüşünden ve kıyafetinden bilmiş olup, onun aksanından onun bir Celileli Musevi olduğuna dair fikir yürütmüştü. Bu kadının ismi Nalda'ydı ve o çekici bir yaratılmıştı. O, kuyu başında kendisiyle böyle konuşan ve su isteyen bir Musevi adamıyla karşılaşmaktan fazlasıyla şaşkınlık duymuştu; zira, bu zamanlarda, kendisine saygı besleyen bir insanın halk önünde

bir kadın ile konuşmasının yerinde olmadığı düşünölmekteydi, kaldı ki bir Musevi'nin bir Samaryalı ile konuşması çok daha kötüydü. Bu nedenle, Nalda İsa'ya şu soruyu sormuştu: “Nasıl olur da, bir Musevi olarak sen bir Samaryalı kadın olarak benden bir tas su istersin?” İsa: “Ben gerçekten de senden bir tas su istedim; ancak, bir bilecek olan, sen benden yaşayan suyun bir fıçısını isterdin.” Bunun sonrasında Nalda: “Ancak, Bayım, sizin çekecek hiçbir şeyiniz yok ve kuyu derin; peki siz nereden bu yaşayan suyu getireceksiniz? Sen, bizlere bu kuyuyu vermiş olan ve ondan kendisinin, evlatlarının ve sürülerinin de içmiş olduğu atamız Yakup'dan daha mı büyüksün?”

143:5.3 (1613.1) İsa şöyle yanıtlamıştı: “Bu sudan için herkes tekrar susuz kalacak; ancak, her kim yaşayan ruhaniyetin suyundan içerse, o hiçbir zaman susuzluk çekmeyecek. Ve, bu yaşayan su onun içinde, ebedi yaşama kadar bile su verecek bir yenilenme kuyusu haline gelecek.” Nalda bunun sonrasında şöyle söyledi: “Susamayacağım, ne de çekmek için ta buraya kadar gelmeyeceğim bu suyu ver bana. Ayrıca, bir Samaryalı kadının, takdir edilesi böyle bir Musevi'den alacağı her şey onun için bir zevk olacaktır.”

143:5.4 (1613.2) Nalda, İsa'nın onunla konuşmaya olan istekliliğini nasıl yorumlayacağını bilmiyordu. O Üstün'ün yüzünde, dosdoğru ve kutsal bir insanın çehresini görmüştü; ancak, kendisi, onun arkadaşçılığını bilenen türde yakın bir ilişki kurma şeklinde yanlış anlamıştı; ve, Nalda İsa'nın mecazi ifadesini, kendisine cinsel bir ilişki arzusıyla yaklaşmanın bir biçimi olarak yanlış yorumlamıştı. Ve, sıkı olmayan ahlaki değerlere sahip bir kadın olarak onun aklı, İsa'nın doğrudan bir

biçimde gözlerinin içine bakıp emreden bir sesle, “Hanımefendi, eşini al ve onu buraya getir” deyişinden önce kura tamamiyle açtı. Bu emir Nalda’yı kendisine getirmişti. O, İsa’nın iyiliğini yanlış değerlendirmiş olduğunu görmüştü; o, İsa’nın mecazi ifadesini yanlış yorumladığını anlamıştı. Nalda birden korkuya kapılmıştı; o, olağandışı bir insanın mevcudiyeti karşısında bulunduğunu fark etmeye başlamıştı; ve, aklında yerinde bir cevap vermek için telaşla bir şeyler ararken, büyük bir kafa karışıklığı içerisinde şunu söylemişti: “Ancak, Bayım, ben eşimi çağıramam, çünkü benim bir eşim yok.” Bunun sonrasında ise İsa: “Sen doğruyu söyledin, zira bir zamanlar bir eşe sahip olmuş bulunsan da, senin şu an birlikte yaşadığın kişi eşin değildir. Sözcüklerimle oynayacağına, bu gün sana önermiş bulunduğum yaşayan suyun peşine düşsen daha iyi olacak.”

^{143:5.5 (1613.3)} Bu zaman zarfında Nalda akliselimliğine kavuşmuş ve iyi olan benliği uyanmıştı. O, tercihiyle gerçekleşmiş bir biçimde tamamen ahlaktan yoksun bir kadın değildi. O acımasızca ve adil olmayan bir biçimde kocası tarafından terk edilmiş olup, ve fazla tercih şansı bulunmayan koşullar altında evlenmeden bir Yunanlı ile onun eşi olarak yaşamaya razı olmuştu. Nalda bu aşamada, İsa ile oldukça düşünmeden bir biçimde konuşmuş olmasından fazlasıyla utanç duymuştu; ve, o, olabilecek en yüksek pişmanlıkla, şunu söyleyerek, Üstün’e seslenmişti: “Efendimiz, senle olan konuşma biçimimden tövbe etmekteyim, zira ben senin kutsal bir insan veya muhtemelen bir tanrı-elçisi olduğunu görüyorum.” Ve, o, birçoğunun öncesinde ve ilk yaptıklarından beri gerçekleştirdiği gibi — kişisel günahlardan arınmaya dair konuyu din-kuramı ve felsefe üzerine olan söyleşiye çeviren bir

biçimde — Üstün’den doğrudan ve kişisel bir yardım almaya hazır hale gelmişti. O hızlıca bir biçimde konuşmanın yönünü, kendisinin ihtiyacı olan şeylerden din-kuramsal anlaşmazlığa doğru çevirmişti. Gerizim Dağı’na doğru işaret ederek, şunu söylemeyi sürdürmüştü: “Atalarımız bu dağ üzerinde ibadet etti, ve buna rağmen *sen*, insanların ibadet etmesi gerektiği yerin Kudüs’de olduğunu mu söyleyeceksin? Eğer öyle değilse Tanrı’ya ibadetin doğru yeri neresidir?”

143:5.6 (1613.4) İsa, kadının ruhunun onun Yaratıcısı ile doğrudan ve arayış halindeki iletişimden kaçınma girişimini görmüştü; ancak, o aynı zamanda, onun ruhunda daha iyi bir yaşam yolunu öğrenmeye dair bir arzunun mevcut olduğunu da görmüştü. Son kertede, Nalda’nın kalbinde yaşayan su için gerçek bir susuzluk vardı; bu nedenle, İsa, şunu söyleyerek, ona sabırlı bir biçimde yaklaşmıştı: “Hanımefendi, şimdilik sadece, ne bu dağda ne de Kudüs’de Yaratıcı’ya ibadet etmeyeceğin günün gelmekte olduğunu söylememe izin ver. Ancak, sen şu anda, birçok pagan tanrısı ve Musevi-olamayan felsefi düşüncelerden meydana gelmiş bir dinin karışımı olarak, bilmediğin bir şeye ibadet etmekte. Museviler en azından ibadet ettikleri kişiyi biliyorlar; onlar, ibadetlerini Yahveh olarak tek bir Tanrı’ya yoğunlaştırarak tüm kafa karışıklığını kaldırmışlardır. Ancak, sen, tüm samimi ibadet edenlerin ruhaniyet ve gerçeklik içindeki Yaratıcı’ya ibadet edeceği zaman olarak, zira yalnızca bu tür ibadet edenler Yaratıcı’yı aramaktadır, vaktin yakın bir zaman geleceğini — hatta onun şimdi bile gelmiş olduğunu — söylediğimde bana inanmalısın. Tanrı ruhaniyet olup, ona ibadet edenler kendisine ruhaniyet ve gerçeklik içinde ibadet etmelidir. Sizlerin kurtuluşu, diğerlerinin nasıl ve nerede ibadet etmesi gerektiğini

öğrenmekten gelmemektedir; o, şu an bile sana önermekte olduğum bu yaşayan suyu kendi kalbine almanla gelmektedir.

143:5.7 (1614.1) Ancak, Nalda, yeryüzü üzerindeki kişisel yaşamına ve Tanrı önündeki sahip olduğu ruhun düzeyine dair utandırıcı soruyu tartışmaktan kaçınmak için bir ilave çabada daha bulunacaktı. Bir kez daha o, şunu söyleyen bir biçimde, genel din üzerine olan sorulara başvurmuştu: “Evet, biliyorum Bayım, Yahya, Kurtarıcı olarak adlandırılacak bir Dönüştürücü’nün gelişine ve bu kişi geldiği zaman her şeyi bizlere duyuracak oluşuna dair vaazda bulunmuştu” — ve, İsa, bu aşamada Nalda’nın sözünü keserek, şaşkınlık içerisinde bırakan bir güvence ile, “Şu an senle konuşmakta olan kişi ben, oyum” dedi.

143:5.8 (1614.2) Bu, İsa’nın dünya üzerinde gerçekleştirmiş olduğu, kutsal doğasına ve evlatlığına dair ilk doğrudan, olumlayıcı ve apaçık duyuruydu; ve, bu duyuru, bir Samaryalı kadın olarak, bir kadına ve bu ana kadar insanların gözünde kişiliği su götürür bir kadına yapılmıştı; ancak, bu kadın, kendi öz arzusundan dolayı günah işlediğinden çok kendisine günah işlenmiş olan bir kadın olarak kutsal gözün görmüş olduğu ve *bu an içinde* kurtuluşu arzulamış, onu içten ve samimi bir biçimde arzulamış, bir insan ruhu halindeki kadındı, ve bu yeterliydi.

143:5.9 (1614.3) Nalda, daha iyi şeylere ve daha soylu bir yaşam biçimine dair gerçek ve kişisel arzusunu dile getirecekken, kalbinin gerçek arzusundan tam bahsetmeye hazırken, on ikili Secem’den geri dönmüştü; ve, İsa’nın oldukça içten bir biçimde bu kadınla — bu Samaryalı kadın olarak, ve tek başına — konuşması sahnesine gelmeleri üzerine, şaşkınlığa

düşmekten çok daha büyüğünü deneyimlemişlerdi. Onlar hızlıca erzaklarını indirip, hiç kimsenin İsa'yı kınamaya cüret etmediği bir halde, ortalıktan çekilmişlerdi; bu esnada, İsa Nalda'ya şunu söylemişti: “Hanımefendi, kendi yoluna git; Tanrı seni bağışlamış haldedir. Bundan böyle sen yeni bir yaşam yaşayacaksın. Sen yaşayan suyu teslim aldım, ve yeni bir neşe senin ruhunun içinden fışkıracaktır; ve, sen, En Büyük'ün bir kızı haline geleceksin.” Ve, havarilerin olumsuz düşüncelerini algılayan bir biçimde, bu kadın, su kâsesini bırakıp, şehre doğru hızlıca uzaklaşmaya başladı.

^{143:5.10 (1614.4)} Şehre girer girmez, gördüğü herkese şunu duyurdu: “Yakup'un kuyusuna gidin, ve hızlıca yetişin, çünkü orada şimdiye kadar yaptığım her şeyi bana söylemiş bir adamı göreceksiniz. Bu Dönüştürücü olabilir mi?” Ve, güneş batmadan büyük bir kalabalık, İsa'yı duymak için Yahya'nın kuyusunda bir araya gelmişti. Ve, Üstün onlara, ikamet eden ruhaniyetin hediyesi olarak, yaşamın suyuna dair daha fazla şey anlatmıştı.

^{143:5.11 (1614.5)} Havariler hiçbir zaman, İsa'nın, karakteri sorgulanır kadınlar olarak, hatta ahlaktan yoksun kadınlarla bile olmak üzere, kadınlarla konuşmaya olan gönüllülüğü karşısında büyük şaşkınlığa düşmekten kendini alamamışlardı. Onun havarilere; kadınların, hatta diğerleri tarafından ahlaksız kadınlar adlandırılmakta olan kadınların bile, Tanrı'yı Babaları olarak tercih edebilecek ruhlara sahip olduklarını, böylece Tanrı'nın kızları ve sonsuza kadar sürecektir yaşamın adayları haline gelebileceklerini anlatmak İsa için oldukça zor olmuştu. On dokuz yüzyıl sonrasında bile birçok kişi, Üstün'ün öğretilerini kavramada aynı gönülsüzlüğü göstermektedir.

Hristiyan dini bile kararlı bir biçimde, İsa'nın yaşamının taşımış olduğu gerçeklik yerine onun ölümü gerçeği etrafında inşa edilegelmiştir. Dünya, acıklı ve kederli ölümünden çok onun mutlu ve Tanrı'yı-açığa-çıkaran yaşamı ile ilgilenmelidir.

^{143:5.12 (1614.6)} Nalda bu bütün hikâyeyi bir sonraki gün Havari Yahya'ya anlatmıştı; ancak, o bunu hiçbir zaman, diğer havarilere bütüncül bir biçimde açığa çıkarmamıştı; ve, İsa bundan on ikiliye detaylı bir biçimde bahsetmemişti.

^{143:5.13 (1615.1)} Nalda Yahya'ya, İsa'nın kendisine “o zamana kadar yapmış olduğu her şeyi” söylediğini anlatmıştı. Yahya birçok kez İsa'ya, Nalda ile olan bu sohbet hakkında soru sormak istemişti; ancak, o hiçbir zaman bunun yapmamıştı. İsa Nalda'ya, kendisi hakkında yalnızca bir şeyi söylemişti; ancak, onun kendisinin gözlerine olan bakışı ve kendisiyle olan iletişim biçimi, bir an içerisinde iyi ve kötü yönleriyle yaşamının tamamını tüm kapsamıyla aklının önüne öyle bir biçimde getirmişti ki, geçmiş yaşamını bu kendi kendine açığa çıkarışının tamamını Üstün'ün bakışı ve sözleri ile ilişkilendirmişti. İsa hiçbir şekilde Nalda'ya, beş eşe sahip olduğunu söylememişti. O, kocası kendisini terk ettiğinden beri dört farklı erkek ile yaşamıştı; ve, tüm geçmiş yaşamı ile birlikte bu, İsa'nın Tanrı'nın bir insanı olduğunu fark ettiği an aklına tüm detayıyla gelmişti ki, kendisi daha sonra Yahya'ya tekrar eden bir biçimde İsa'nın gerçekten de kendisine dair her şeyi söylemiş olduğunu tekrarlamıştı.

6. Samarya Canlanması

^{143:6.1 (1615.2)} Nalda'nın Secem'den İsa'yı görmeleri için kalabalıkları toplamış olduğu akşam, on ikili yemekle daha

yeni dönmüş haldeydi; ve, güçlü bir biçimde onlar İsa'dan, onun insanlar ile konuşması yerine kendileri ile birlikte yemek yemesini talep etmişlerdi, zira onlar bütün gün yiyeceksiz olup, açlardı. Ancak, İsa karanlığın yakın bir zamanda çökeceğini biliyordu; böylece o, kendilerini göndermeden önce insanlarla konuşmada kararlılığını korumuştı. Andreas, kalabalığa konuşmasından önce bir lokma alması için onu ikna etmeye çalıştığında, İsa, “senin bilmediğin yemeği yiyeceğim” demişti. Havariler bunu duyduklarında, aralarında şunu konuşmuşlardı: “Birisi ona yiyecek bir lokma mı getirdi ki? Acaba o kadının kendisine suyun yanı sıra yiyecek de vermiş olması mümkün mü?” İsa onların kendileri arasında konuştuklarını duyduğunda, insanlara konuşmasından önce, kendilerine doğru yönelip, on ikiliye şunları söylemişti: “Benim yemeğim, beni göndermiş olan O’nun iradesini yerine getirmek ve O’nun görevini başarı ile tamamlamaktır. Sizler artık, hasat çıkıncaya kadar kesin bir biçimde konuşmaktan kaçınmalısınız. Bir Samarya şehrinden ayrılıp bizleri duymak için gelen şu insanlara bakın; ben sizlere, tarlaların hasat için çoktan olgunlaşmış olduğunu söylüyorum. Hasada her kim katılırsa karşılığını alır ve bu topladığı meyveyi ebedi yaşama taşır; nihayeten, ekenler ve biçenler beraberce neşe duyarlar. Bu açıdan şu söz doğrudur: ‘Biri eker, diğeri biçer.’ Ben şimdi sizleri, üzerinde emek vermediğiniz olan şeyi biçmeye gönderiyorum; diğerleri emeklerini vermiştir, ve şimdi sizler onların emeklerine katılmak üzeresiniz.” Bunu o, Vaftizci Yahya’nın duyurusuna atfen söylemişti.

143:6.2 (1615.3) İsa ve havarileri, Gerizim Dağı üzerindeki konakladıkları yere kurulmalarından önce Secem’e gidip, iki gün boyunca duyuruda bulunmuşlardı. Ve, Secem’in

sakinlerinden çoğu müjdeye inanmış olup, vaftiz için ricada bulunmuşlardı; ancak, İsa'nın havarileri henüz vaftizde bulunmamaktaydılar.

143:6.3 (1615.4) Gerizim Dağı üzerinde konaklamış oldukları yerdeki ilk gece, havariler, Yakup'un kuyusundaki kadına dair tutumları hususunda İsa'nın onları uyaracak oluşunu beklemişlerdi; ancak, o, bu konuya hiçbir atıfta bulunmamıştı. Bunun yerine İsa onlara, “Tanrı'nın krallığında merkezi olan gerçeklikler” üzerine çok önemli bir konuşmada bulunmuştu. Herhangi bir din içerisinde, değerlerin orantısız hale gelmesine müsaade etmek ve birinin sahip olduğu din-kuramında gerçeklerin gerçekliğin yerini almasına izin vermek oldukça kolaydır. Çarmıhın gerçeği, daha sonraki Hristiyanlık'ın tam da merkezini oluşturur hale gelmişti; ancak, bu, Nasıralı İsa'nın yaşam ve öğretilerinden elde edilebilecek olan dine ait merkezi gerçeklik değildir.

143:6.4 (1615.5) İsa'nın Gerizim Dağı üzerindeki öğretisinin teması şuydu: Onun; insanların tümünün Tanrı'yı, tıpkı kendisini (İsa'yı) bir kardeş-arkadaşı gördükleri gibi, bir Baba-arkadaşı olarak görmelerinin isteğiydi. Ve, tekrar ve tekrar o; derin sevginin, tıpkı gerçeğliğin kutsal ilişkilerin gözlenişine dair en büyük duyuruş olması gibi, evrenin kendisi olarak — bu dünya içinde en büyük ilişki olduğunun altını çizmişti.

143:6.5 (1616.1) İsa kendisini Samaryalıları oldukça bütüncül bir biçimde duyurmuştu, çünkü o bunu güvenli bir biçimde gerçekleştirebilmekteydi ve krallığın müjdesini duyurmak için Samarya'nın kalbine bir daha ziyaret etmeyeceğini bilmekteydi.

^{143:6.6 (1616.2)} İsa ve on ikili, Ağustos'un sonuna kadar Gerizim Dağı üzerinde kamp kurmuştu. Onlar, şehirler içinde gündüz ve kampta geceleri olmak üzere Samaryalılara — Tanrı'nın babalığı olarak — krallığın iyi haberlerini duyurmuştu. İsa ve on ikilinin bu Samarya şehirleri içinde gerçekleştirmiş oldukları çalışma krallık için birçok ruhu biçmiş ve, Kudüs'deki inananların çok gaddarca gerçekleşmiş idamları nedeniyle dünyanın ücra yerlerine havarilerin dağılımından sonra yaşanmış bir biçimde, İsa'nın ölümü ve yeniden dirilişinden sonra bu bölgelerde Filip'in muhteşem çalışması için fazlasıyla zemin hazırlamıştı.

7. Dua ve İbadete Dair Öğretiler

^{143:7.1 (1616.3)} Gerizim Dağı'ndaki akşam söyleşilerinde İsa birçok büyük gerçekliği öğretmiş olup, özel olarak şunlara vurguda bulunmuştu:

^{143:7.2 (1616.4)} Gerçek din, bireysel bir ruhun Yaratan ile bilinç dâhilinde gerçekleşen ilişkilerinde yapmış olduğu eylemler bütünüdür; düzenlenmiş din, insanın bireysel dindarların ibadetini *sosyalleştirme* girişimidir.

^{143:7.3 (1616.5)} Ruhsal olanın üzerinde düşünülmesi niteliğindeki — ibadetin, maddi gerçeklikle iletişim olarak, hizmet ile değişmeceli bir biçimde gerçekleşmesi gerekmektedir. Çalışma, eğlence ile değişmeceli bir biçimde gerçekleşmelidir; din, mizah tarafından dengelenmelidir. Derin felsefe, ritmin şiir tarafından inceltilmelidir. Kişiliğin sahip olduğu zaman baskısı olarak — yaşamın gerilimi, ibadetin verdiği dinginlik ile rahatlatılmalıdır. Evren içindeki kişilik tecridinden duyulan korkunun yaratmış olduğu güvensizliğe dair hislere, Yaratıcı

üzerine inançla düşünülmesi ile ve Yüce'nin gerçekleştirilmesine girişmekle karşı gelinmelidir.

143:7.4 (1616.6) Dua, insanın daha az düşünmesi ancak daha çok *farkındalığa* erişmesi için tasarlanmıştır; bilgiyi arttırmak için değil, kavrayışın genişletilmesi için tasarlanmıştır.

143:7.5 (1616.7) İbadet, ileride uzanan daha iyi yaşamı öngörmek ve bunun sonrasında mevcut anda sahip olunan yaşama bu yeni ruhsal önemlilikleri yansıtmak için amaçlanmıştır. Dua, ruhsal olarak koruyucudur; ancak, ibadet, kutsal olarak yaratıcıdır.

143:7.6 (1616.8) İbadet, *birçoğa* hizmet etmeye ilhamı kaynağı olması için *Bir Tek*'e bakma yöntemidir. İbadet; ruhun maddi evrenden olan ayrışımının ve bunun hemen sonrasında gelen tüm yaratımın ait olduğu ruhsal gerçekliklere olan güvenli bağlılığın ölçeğini gösteren bir belirteçtir.

143:7.7 (1616.9) Dua, ulvi düşünme olarak — benliği hatırlatıcı niteliktedir; ibadet, aşkın düşünme olarak — benliği unutturan niteliktedir. İbadet çabasız dikkat, gerçek ve ideal ruh dinlencesi, rahatlatıcı ruhsal etkinliğin bir türüdür.

143:7.8 (1616.10) İbadet, bir kısmın Bütün ile olan kendisini özdeşleştirme eylemidir; sınırlı olanın Sınırsızla; evladın Baba'yla; zamanın ebediyetle olan nihai buluşmasıdır. İbadet; insan ruh-ruhaniyeti tarafından canlandırıcı, yaratıcı, kardeşsel ve romantik tutumların elde edilişi olarak, evladın kutsal Yaratıcı ile kişisel birlikteliğinin eylemidir.

^{143:7.9 (1616.11)} Her ne kadar havariler kampta onun öğretilerinin yalnızca birkaçını kavramış olsalar da, başka dünyalar anlamış olup, yeryüzü üzerindeki diğer nesiller onları kavrayacaktır.

144. Makale

Cilboğa ve Dekapolis’de

^{144:0.1 (1617.1)} EYLÜL ve Ekim, Cilboğa Dağı’nın yamaçlarında, insanların arasından çekilinmiş bir biçimde herkesten uzak bir kampta geçirilmişti. Eylül ayını İsa burada, krallığın gerçeklikleri ile ilgili kendilerine öğretide ve yönergelerde bulunan bir biçimde, havarileriyle yalnız geçirmişti.

^{144:0.2 (1617.2)} Orada, İsa ve havarilerinin bu zaman zarfını Samarya ve Dekapolis sınırlarında herkesten uzak bir biçimde geçirmelerinin birçok nedeni bulunmaktaydı. Kudüs dini yöneticileri oldukça düşmancıldı; Hirodes Antipa, kendisini hem serbest bırakmadan hem de öldürmeden korkan bir biçimde, Yahya’yı hala hapiste tutmaktaydı; bunun yanı sıra o, Yahya ve İsa’nın bir biçimde ilişkili oluşuna dair ara ara kuşkulara sahip olmaya devam etmişti. Bu koşullar, ne Yehuda’da ne de Celile’de oldukça faal bir biçimde çalışmada bulunmayı tasarlayanın bilgece olmayacağını göstermişti. Orada üçüncü bir neden de bulunmaktaydı: artan sayıdaki inananla birlikte daha da kötüleşmiş bulunan, Yahya’nın takipçi önderleri ile İsa’nın havarileri arasındaki yavaşça büyümekte olan gerilim.

^{144:0.3 (1617.3)} İsa, başlangıçsal öğretim ve duyuru çalışma döneminin neredeyse sona ermiş olduğunu, bir sonraki eylemin yeryüzü üzerindeki bütüncül ve nihai çabalarına başlamayı içerdiğini bilmekteydi; ve, o bu girişime başlamanın, herhangi

bir biçimde Vaftizci Yahya'ya karşıt veya onu utandırıcı bir halde olmamasını arzu etmekteydi. İsa bu nedenle, insanlardan çekilmiş bir halde havarilerini hazırlayarak belirli bir süre boyunca vakit geçirmeye, ve bunun sonrasında, Yahya idam edilene veya o serbest bırakılıp bütünleşmiş bir çaba içinde kendilerine katılana kadar, Dekapolis'in şehirlerinde biraz sessiz çalışmada bulunmaya karar vermişti.

1. Cilboğa Kampı

144:1.1 (1617.4) Zaman ilerledikçe on ikili, İsa'ya daha adanmış hale gelmiş olup, krallığın çalışmasına artan bir biçimde bağlanmışlardı. Onların bağlılığı büyük ölçüde bir kişisel sadakat meselesiydi. Onlar, İsa'nın birçok anlamı taşıyan öğretisini kavramamışlardı; İsa'nın doğasını veya onun yeryüzü üzerindeki bahşedilmişliğinin taşımış olduğu önemi bütünüyle kavramamışlardı.

144:1.2 (1617.5) İsa havarilerine, insanlardan çekilmiş konumda bulunmalarının şu üç nedene dayanmakta olduğunu açık bir biçimde ifade etmişti:

144:1.3 (1617.6) 1. Krallığın müjdesine dair sahip oldukları anlayıştan ve ona duymuş oldukları inançtan emin olmak için.

144:1.4 (1617.7) 2. Hem Yehuda'da hem de Celile'deki çalışmalarına karşı var olan karşıtlığın dinmesine izin verme.

144:1.5 (1617.8) 3. Vaftizci Yahya'nın kaderini bekleme.

144:1.6 (1617.9) Cilboğa Dağı'nda vakit geçirirlerken, İsa on ikiliye, öncül yaşamından ve Hermon Dağı üzerindeki deneyimlerinden fazlasıyla bahsetmişti; o aynı zamanda,

vaftizinden hemen sonra kırk gün boyunca tepelerde gerçekleşmiş olanlara dair bir takım şeyleri açığa çıkarmıştı. Ve, o doğrudan bir biçimde kendilerine, kendisi Yaratıcı'ya geri döndükten sonra bile bu deneyimler hakkında hiç kimseye bir şey söylememelerini tembihlemişti.

144:1.7 (1618.1) Bu Eylül haftaları boyunca onlar; dinlemiş, sohbetlerde bulunmuş ve İsa'nın kendilerini ilk kez hizmete çağırdığında yaşamış oldukları deneyimleri hatırlamış olup, Üstün'ün bu vakte kadar kendilerine öğretmiş oldukları şeyleri içten bir çaba içinde anlamlı bir bütünlüğe getirmeye girişmişlerdi. Bir bakımdan onların tümü, uzunca bir dinlenme için bunun son imkânları olduğunu hissetmişlerdi. Onlar, ya Yehuda ya da Celile'deki bir sonraki kamu çabalarının gelmekte olan krallığın nihai duyurusunun başlangıcını simgeleyeceğinin farkına varmışlardı; ancak, onlar, geldiği zaman krallığın nasıl bir şey olacağına dair neredeyse hiçbir düşünceye sahip değillerdi. Yahya ve Andreas, krallığın çoktan gelmiş olduğunu düşünmüştü; Petrus ve Yakub, onun henüz gelecek olan bir şey olduğuna inanmıştı; Nathanyel ve Tomas, kafalarının karışık olduğunu dürüst bir biçimde itiraf etmişlerdi; Matta, Filip ve Şimon Zelotes emin olmayıp, kafa karışıklığı içerisindeydi; ikizler, bu anlaşmazlığa hiçbir düşünceye sahip olmamanın mutluluğu içerisindeydi; ve, Yudas İškariyot, herhangi bir görüşe bağlı olmayan halde, sessizdi.

144:1.8 (1618.2) Bu sürenin büyük bir kısmı boyunca İsa, kamp yakınındaki dağda yalnızdı. Arada sırada, o yanına Petrus'u, Yakub'u veya Yahya'yı almıştı; ancak, daha sıklıkla gerçekleşen bir biçimde, o dua etmeye veya Baba ile birliktelik

içinde bulunmaya yalnız başına gitmişti. İsa'nın vaftizinden ve Perean tepelerindeki kırk gününden sonra, onun Babası ile olan bu bütünlük dönemlerinden dua şeklinde bahsetmek neredeyse hiçbir biçimde yerinde olmaz; ne de onun hakkında ibadet olarak konuşmak tutarlı olur; bütünü itibariyle, bu dönemlere, Babası ile olan kişisel birlikteliği şeklinde atıfta bulunmak doğru olacaktır.

^{144:1.9 (1618.3)} Eylül ayının tamamı boyunca söyleşilerin ana teması dua ve ibadetti. Onlar ibadet hakkında birkaç gün boyunca görüş bildirdikten sonra, İsa nihai bir biçimde, Tomas'ın "Üstünümüz, bize nasıl dua edileceğini öğret" ricasına karşılık olarak, dua üzerine çok önemli konuşmasını gerçekleştirmişti.

^{144:1.10 (1618.4)} Yahya takipçilerine, gelen krallık içinde kurtuluş için yapılan bir dua olarak, bir duayı öğretmişti. Her ne kadar İsa hiçbir zaman, takipçilerine Yahya'nın dua ediş biçimini kullanmayı yasaklamamışsa da, havariler oldukça öncesinden Üstünleri'nin, kalıpsal ve resmi duaları tekrarlayanın uygulamasını bütünüyle onaylamadığını anlamışlardı. Yine de inananlar sürekli olarak, nasıl dua edilmesinin öğretilmesini talep etmekteydi. Onlar uzunca bir süredir, İsa'nın onaylayacağı bir rica biçimini öğrenmeyi arzulamaktaydılar. Ve, Tomas'ın ricasına cevap olarak İsa'nın onlara bu zaman zarfında duanın tavsiyesel bir türünü öğretmeye razı oluşu başlıca bir biçimde, olağan insanlar için belli bir basit ricanın bu ihtiyacı nedeniyle gerçekleşmişti. İsa bu dersi, Cilboğa Dağı'ndaki konukluklarının üçüncü haftası içinde bir öğleden sonrasında vermişti.

2. Dua Üzerine Söyleşi

144:2.1 (1618.5) “Yahya gerçekten de sizlere duanın basit bir türünü öğretmişti: ‘Ey Babamız, bizleri günahlarımızdan arındır, bizlere ihtişamını göster, sevgini açığa çıkar ve ruhaniyetinin sonsuza kadar kalplerimizi kutsamasına izin ver, Âmin!’ O bu duayı sizlere, sizin kalabalıklara öğretebileceğiniz bir şey olabilsin diye öğretmişti. O bunun, ruhlarınızın dua içindeki dışavurumu olarak kalıpsal ve resmi bir rica biçiminde kullanmanız gerekliliğini amaçlamamıştı.

144:2.2 (1618.6) “Dua, ruhun ruhaniyete dair beslediği duyuşun tamamıyla kişisel ve kendiliğinden gerçekleşen bir ifadesidir; dua, evlatlığın Baba ile olan birlikteliği ve kardeşsel bütünlüğün ifadesi olmalıdır. Dua, ruhaniyet tarafından dile getirildiğinde, işbirlikse ruhsal ilerleyişe götürmektedir. İdeal dua, ussal ibadete götüren ruhsal birlikteliğin bir türüdür. Gerçek dua, ideallerinize olan erişim için cennete doğru uzanmanın içten tutumudur.

144:2.3 (1619.1) “Dua, ruhun nefesi olup, Baba’nın iradesinden emin olma girişiminizde sizleri kararlı hale getirmelidir. Eğer birinizin bir komşusu varsa ve siz ona gecenin bir yarısı, ‘Arkadaş, bana üç dilim ekmek ödünç verir misin, bir arkadaşım beni görmek için yolunda durmuş da, onun önüne serecek hiçbir şeyim yok’ dersanız ve eğer komşunuz size, ‘Beni rahatsız etme, kilerin kapısı şimdi kilitli, çocuklar ve ben yataktayım, kalkıp sana ekmeğini veremem’ biçiminde cevap verirse, siz arkadaşınızın aç olduğunu ve ona verecek hiçbir yiyeceğinizin bulunmadığını açıklayan bir halde ısrarcı olursunuz. Size söylüyorum, komşunuz kalkıp ekmeği size arkadaşınız olduğu için vermeyecektir; o, birazda rahatsız eder haldeki ısrarcılığınız nedeniyle yatağından ayrılp istediğiniz

kadar dilim ekmeği verecektir. Eğer öyleyse, ısrarcılık fani insanın bile iltimasını elde edecekse, ruhaniyetteki ısrarcığınız daha ne kadar da fazla, sizler için cennet içindeki Baba'nın gönüllü ellerinden yaşam ekmeğini alacaktır. Sizlere tekrar söylüyorum: İsteyin, o size verilecek; arayın, onu bulacaksınız; çalın, o kapı size açılacak. Zira isteyen her bir kişi, istediğini alır; arayan, bulur; ve, kurtuluşun kapılarını çalana, bu kapı açılır.

144:2.4 (1619.2) “Bir baba olan hanginiz, şayet evladı ricasını bilgece olmayan bir şekilde yaparsa, çocuğun hatalı bir biçimde dile getirilmiş isteği yerine ebeveynsel bilgelik uyarınca bir şeyi vermede çekince gösterirsiniz? Eğer çocuk bir dilim ekmek isterse, sadece onu bilgece olmayan bir biçimde istediği için kendisine bir taş mı verirsiniz? Eğer evladınız bir balığa ihtiyaç duyarsa, sadece balıkla birlikte ağda çıkabilir ve sonuç olarak budalaca bir biçimde onu isteyebilir diye kendisine bir su yılanı mı verirsiniz? Eğer öyleyse, fani ve sınırlı olarak sizler, isteği nasıl karşılayıp çocuklarınıza iyi ve yerinde armağanlar vermeyi biliyorsanız, Cennetsel Babanız, kendisinden talep edenlere ruhaniyet ve başka birçok bahşedilmişliğin daha ne kadar da fazlasını verecektir? İnsanlar her zaman dua etmeli ve bundan caydırılmamalıdır.

144:2.5 (1619.3) “Ahlak bilmeyen bir şehirde yaşamış olan bir hâkimin hikâyesini anlatmama izin verin. Bu hâkim ne Tanrı'dan korkmakta, ne de insana saygı duymaktaydı. Bir gün bu şehirde, ‘Beni düşmanımdan koru’ diyerek başına sürekli gelmiş olan ihtiyaç içinde bir dul ortaya çıkmıştı. Bir süre boyunca bu hâkim onu duymadı, ancak yakın bir zaman içinde kendisine şunu söyledi: ‘Her ne kadar Tanrı'dan korkmasam

da, ne de insana saygı duysam da, bu dul bana huzur vermeyeceği için, sürekli gelerek beni bitap düşürmesinden önce onu koruyayım.’ Bu hikâyeleri sizlere, dua etmeye kararlılığınızı teşvik etmek için söylüyorum, ricalarınızın yukarıdaki adil ve doğru Babayı değiştirecek olacağını ima etmek için değil. Sizin kararlılığınız, buna rağmen, Tanrı’nın iltimasını kazanmak için değil, yeryüzü tutumunuzu değiştirmek ve ruhaniyetin algılanışı için ruhunuzun yetkinliğini arttırmak amacıyladır.

144:2.6 (1619.4) “Ancak, sizler dua ettiğinizde, çok az inancı kullanırsınız. İçten inanç, ruhun genişlemesinin ve ruhsal ilerleyişin yolunda bulunabilecek maddi zorluklardan meydana gelen dağları ortadan kaldıracaktır.”

3. İnananın Duası

144:3.1 (1619.5) Ancak, havariler henüz tatmin olmamışlardı; onlar, İsa’nın kendilerine yeni takipçilere öğretebilecekleri bir örnek duayı vermelerini arzulamaktalardı. Dua üzerindeki bu söyleşiyi dinledikten sonra, Yakub Zübeyde şöyle söyledi: “Oldukça güzel, Üstünümüz, ancak, oldukça sık bir biçimde bizlerden ‘cennetteki Baba’ya nasıl yerinde bir biçimde dua edeceğimizi bizlere öğret’ diyerek güçlü bir biçimde ricada bulunan yeni inananlara kıyasla bir dua biçimini çok da kendimiz için istemiyoruz.”

144:3.2 (1619.6) Yakub konuşmasını bitirdiğinde, İsa şunu söyledi: “Eğer siz hala böyle bir duayı istiyorsanız, o zaman, Nasıra’daki erkek ve kız kardeşlerime öğretmiş olduğum duayı sunayım”:

144:3.3 (1620.1) Cennetteki Babamız,

144:3.4 (1620.2) İsmi hep kutsansın.

144:3.5 (1620.3) Krallığın gelsin; iraden yerine getirilsin.

144:3.6 (1620.4) Tıpkı cennetteki gibi yeryüzünde.

144:3.7 (1620.5) Ertesi güç için bugün bize ekmeğimizi ver;

144:3.8 (1620.6) Ruhlarımızı yaşamın suyuyla canlandır.

144:3.9 (1620.7) Ve bizleri borçlarımızın her biri için affet

144:3.10 (1620.8) Tıpkı bizlerin alacaklılarımızı affettiğimiz gibi.

144:3.11 (1620.9) Cezbeciliğe düşmemize engel ol, kötülükten kurtar,

144:3.12 (1620.10) Ve, kendin gibi bizleri artan bir biçimde kusursuz hale getir.

144:3.13 (1620.11) Havarilerin İsa'dan, kendilerine inananlar için bir örnek duayı öğretmesini arzulamaları tuhaf değildi. Vaftizci Yahya, kendi takipçilerine birkaç duayı öğretmişti; tüm büyük öğretmenler, öğrencileri için duaları oluşturmuşlardı. Musevilerin dini öğretmenleri, sinagoglarda hatta sokak köşelerinde bile tekrarlanan yirmi beş veya otuz tane hazır duaya sahipti. İsa, özellikle halka açık bir biçimde dua etmeye karşı hoşnutsuzluk duymaktaydı. Bu zaman zarfına kadar on ikili sadece birkaç kez onu dua ederken duymuştu. Onlar, kendisinin bütün halinde birçok geceyi dua ederek veya ibadet halinde geçirdiğini gözlemlemişti; ve, onlar, kendisinin taleplerini dile getiriş biçimi veya türünü öğrenmeye fazlasıyla meraklılardı. Onlar gerçekten de; Yahya'nın öncesinde

takipçilerine öğretmiş olduğu gibi, nasıl dua edilmesi gerektiğinin öğretilmesini sorduklarında kalabalıklara nasıl cevap vereceklerini öğrenmenin baskısı altındaydılar.

144:3.14 (1620.12) İsa on ikiliye her zaman giz içinde dua etmeyi öğretmişti; doğanın sessiz yerlerine tek başlarına ayrılmalarını veya dua ettiklerinde odalarına gidip kapıları kapatmalarını.

144:3.15 (1620.13) İsa'nın ölümü ve Yaratıcı'ya olan yükselişinden sonra, birçok inananın, Koruyucu'nun duası olarak adlandırılmaktaki — Koruyucu Mesih İsa'nın adına — ifadesini eklemesi adet haline gelmişti. Daha da sonra, kopyalama sürecinde duanın iki ifadesi kaybolup, şöyle okunmakta olan, bir ilave söz öbeği eklenmişti: “Zira krallık, güç ve ihtişam sana aittir, sonsuza kadar.”

144:3.16 (1620.14) İsa havarilerine duayı, Nasıra evinde edilmiş olduğu gibi ortaklaşa bir ifadede sunmuştu. O hiçbir zaman, kişisel nitelikteki resmi bir duayı öğretmemişti; yalnızca topluluksal, ailesel veya toplumsal nitelikteki talepleri öğretmişti. Ve, o hiçbir zaman bunu yapmaya gönüllü olmamıştı.

144:3.17 (1620.15) İsa, etkin duanın şöyle olmasını öğretmişti:

144:3.18 (1620.16) 1. Bencil olmayan — kişinin yalnızca kendi benliğini merkezine almayan.

144:3.19 (1620.17) 2. İnanan — inanç uyarınca olan.

144:3.20 (1620.18) 3. İçten — tüm kalple gerçekleştirilen.

144:3.21 (1620.19) 4. Ussal — ı ışık uyarınca olan.

144:3.22 (1620.20) 5. Güvenen — Tanrı'nın tamamiyle bilge olan iradesine tabi olan.

144:3.23 (1620.21) İsa, dua ederek bütün halinde geceleri dağ başında geçerken, bunu başlıca olarak takipçileri için yapmıştı, özellikle on ikili için. Üstün kendisi için çok az dua etmişti, her ne kadar Cennet Babası ile anlayışsal bütünlüğün ibadetsel doğasına fazlaca katılmış olsa da.

4. Dua Üzerine İlave Sözler

144:4.1 (1620.22) Dua üzerine olan söyleşinden günler sonra Havariler Üstün'e, bu çok büyük öneme sahip ve ibadetsel eylem ile ilgili sorular sormaya devam ettiler. Bu günler boyunca, dua ve ibadet hakkında, İsa'nın havarilere olan yönergesi, çağdaş terimler içinde şu şekilde özetlenip yeniden ifade edilebilir:

144:4.2 (1621.1) Bir dua Tanrı'nın bir evladının içten ifadesi olduğunda ve inanç içinde dile getirildiğinde, böyle bir duanın samimi ve arzu içindeki tekrarı, her ne kadar yanlış yargıya dayanmış olursa olsun veya duanın doğrudan gerçekleşimine imkânsız bir nitelikte bulunursa bulunsun, ruhsal algı için ruhun yetkinliğini genişletmede hiçbir zaman başarılı olmaz.

144:4.3 (1620.10) Her duada, evlatlığın bir *hediye* olduğunu hatırlayın. Hiçbir çocuk hiçbir şekilde, erkek veya kız evlat düzeyine *hak kazanmak* durumunda değildir. Yeryüzünün evladı, ebeveynlerinin iradesiyle dünyaya gelmektedir. Böyleyken bile, Tanrı'nın evladı ruhaniyetin şükranına ve yeni yaşamına cennet içindeki Yaratıcı'nın iradesiyle gelmektedir. Bu nedenle, kutsal evlatlık olarak — cennetin krallığı, küçük bir çocuk olarak *kabul edilmelidir*. Sizler, ilerleyici karakter

gelişimi olarak — doğruluğu kazanabilirsiniz, ancak evlatlığı şükranla ve inanç vasıtasıyla almaktasınız.

144:4.4 (1620.11) Dua İsa'yı, kendi ruhunun kâinat âlemlerinin tümünün Yüce Yöneticileri ile birlikteliğin-ötesine getirmişti. Dua yeryüzünün fanilerini, gerçek ibadetin birlikteliği seviyesine kadar götürecektir. Algı için ruhun sahip olduğu ruhsal yetkinlik, duaya verilen bir karşılık biçimindeki, kişisel olarak elde edilebilecek ve bilinç dâhilinde gerçekleştirilebilecek cennetsel bahşedilmişliklerin miktarını belirlemektedir.

144:4.5 (1620.12) Dua ve onunla ilişkili ibadet, maddi mevcudiyetin yeknesak eylemlerinden gerçekleşen bir biçimde, yaşamın tekrar eden günlük faaliyetlerinden ayrılışın bir yöntemidir. O, ruhsallaşmış benlik gelişimine ve ussal ve dini erişiminin bireyselliğine yaklaşımın bir yoludur.

144:4.6 (1620.13) Dua, zarar verici benlik irdeleyişinin bir panzehiridir. En azından, Üstün'ün öğretmiş olduğu dua, ruh için bu türden yararlı bir hizmettir. İsa sürekli olarak, bir insanın kendi akranları için dua edişinin yararlı etkisini kullanmıştı. Üstün genellikle çoğul kişiler için dua etmişti, tekil değil. Yalnızca yeryüzü yaşamının büyük kriz durumlarında, İsa, öncesinde emsali bulunmayan bir biçimde, kendisi için dua etmişti.

144:4.7 (1620.14) Dua, insanlığın ırklarına ait maddi medeniyetin ortasında ruhsal yaşamın nefesidir. İbadet, fanilerin sürekli haz-arayan nesilleri için kurtuluştur.

144:4.8 (1620.15) Dua, ruhun sahip olduğu ruhsal bataryalarının şarj edilmesine benzetilebilecekken, böylelikle ibadet, Kâinatın Yaratıcısı'nın sonsuz ruhaniyetine ait kâinat yayınlarını almak için ruhun frekanslarının ayarlanması ile karşılaştırılabilir.

144:4.9 (1620.16) Dua, evladın ruhaniyet Babası'na olan içten ve arzu içindeki bakışıdır; o, insan iradesini kutsal idare için değış tokuş etmenin psikolojik sürecidir. Dua; mevcut olanın, olması gerekene dönüştürülmesinden oluşan kutsal tasarımın bir parçasıdır.

144:4.10 (1620.17) Uzun gece nöbetlerinde İsa'ya oldukça sık eşlik etmiş olan Petrus, Yakub ve Yahya'nın hiçbir zaman İsa'yı dua ederken duymamış olmalarının nedenlerinden bir tanesi, Üstün'ün dualarını oldukça nadir bir biçimde sözlü ifadelerle dile getirmiş olmasıdır. Neredeyse İsa'nın her duası, sessizce — ruhaniyet ve kalp içinde gerçekleştirilmişti.

144:4.11 (1620.18) Havarilerin tümü içinde Petrus ve Yakub, duaya ve ibadete dair Üstün'ün öğretisini kavramaya en yaklaşmış olanlardı.

5. Dua'nın Diğer Türleri

144:5.1 (1621.11) Yeryüzü üzerindeki konukluğunun geride kalan kısmı boyunca, zaman zaman gerçekleşmiş bir biçimde, İsa, duanın birkaç ilave türünün varlığı hususunda havarilerinin dikkatini çekmişti; ancak, o bunu, yalnızca diğer hususların örneklendirilmesiyle ilişkili olarak gerçekleştirmişti; ve, güçlü bir biçimde o, bu “değişmeceli duaların” kalabalıklara öğretilmemesini talep etmişti. Onların çoğu diğer yerleşik

gezegenlerden gelmekteydi; ancak, İsa bu gerçeği on ikiliye açığa çıkarmamıştı. Bu dualar arasında şunlar bulunmaktaydı:

144:5.2 (1622.1) İçinde evren âlemlerin mevcut olduğu Babamız,

144:5.3 (1622.2) İsmi ve tümüyle ihtişamlı karakterin yüceltilsin.

144:5.4 (1622.3) Mevcudiyetin bizleri sarmakta, ve ihtişamın

144:5.5 (1622.4) Yukarda kusursuzca gösterilirken, bizlerde kusurlu bir biçimde dışa vurulmaktadır.

144:5.6 (1622.5) Bugün bizlere yaşamın canlandırıcı güçlerini ver,

144:5.7 (1622.6) Ve, hayalimizin doğru yoldan ayıran kötü patikalarına sapmamıza izin verme,

144:5.8 (1622.7) Zira seninki, sonsuza kadar süren güç olarak, ihtişamlı ikamettir,

144:5.9 (1622.8) Ve, o bizler için, Evladı'nın sonsuz sevgisine ait ebedi hediyedir.

144:5.10 (1622.9) Bu böyledir, ve sonsuza kadar gerçek kalacaktır.

144:5.11 (1622.10) Kâinatın merkezinde olan Yaratıcı Ebeveynimiz,

144:5.12 (1622.11) Doğanı üzerimize bahşet ve karakterini ver.

144:5.13 (1622.12) Şükranla bizleri erkek ve kız evlatların yap

144:5.14 (1622.13) Ve ismin, bizlerin ebedi kazanımı ile yüceltilsin.

144:5.15 (1622.14) Meleklerin ışık içinde arzunu yerine getiriş i gibi bu âlem üzerinde iradeni yerine getirebilmemiz amacıyla,

144:5.16 (1622.15) Düzenleyici ve denetleyici ruhaniyetini bizler içinde yaşamak ve ikamet etmek için vermektedir.

144:5.17 (1622.16) Bu gün bizleri gerçekliğin yolundaki ilerleyişimizde tut.

144:5.18 (1622.17) Bizleri eylemsizlikten, kötülükten ve tüm günahkâr ihlallerden kurtar.

144:5.19 (1622.18) Akranlarımıza sevgi-dolu iyiliği gösterirken bizlere karşı sabırlı ol.

144:5.20 (1622.19) Merhametinin ruhaniyetini yaratılmış kalplerimize yağdır.

144:5.21 (1622.20) Yaşamın belirsiz dolambaçları boyunca kendi ellerinle, aşama aşama, bizlere doğru yolu göster.

144:5.22 (1622.21) Ve, sonumuz geldiğinde, biz inançlı ruhaniyetleri kendi bağrına kabul et.

144:5.23 (1622.22) Bu böyleyken, bizim arzularımız değil, senin iraden yerine getirilecektir.

144:5.24 (1622.23) Bizim kusursuz ve doğru cennetsel Babamız,

144:5.25 (1622.24) Bu gün yolculuğumuza rehberlik et ve onu yönet.

144:5.26 (1622.25) Adımlarımızı kutsa ve düşüncelerimizi eş güdümsel hale getir.

144:5.27 (1622.26) Bizlere sürekli olarak ebedi ilerleyişin yollarında rehberlik et.

144:5.28 (1622.27) Bizleri tüm gücünle bilgelikle doldur.

144:5.29 (1622.28) Ve, sonsuz enerjinle bizleri canlandır.

144:5.30 (1622.29) Bizlere, yüksek meleksel birliklerin mevcudiyeti ve rehberliğinin

144:5.31 (1622.30) Kutsal bilinci ile ilham ver.

144:5.32 (1622.31) Bizlere ışığın sürekli yukarı doğru uzanan yolunda rehberlik et;

144:5.33 (1622.32) Büyük yargının gününde bizleri bütüncül olarak savun.

144:5.34 (1622.33) Bizleri ebedi ihtişam içinde kendin gibi yap.

144:5.35 (1622.34) Ve, bizleri, yukarıdaki sonsuz hizmetine al.

144:5.36 (1622.35) Gizem içindeki Babamız,

144:5.37 (1622.36) Bizlere kutsal karakterini açığa çıkar.

144:5.38 (1622.37) Bu günü yeryüzü üzerindeki çocuklarına

144:5.39 (1622.38) Doğru yolu, ışığı ve gerçekliği görmesi için ver.

144:5.40 (1622.39) Ebedi ilerleyişin yolunu bizlere göster

144:5.41 (1622.40) Ve, bizlere, onun üzerinde yürüme iradesi ver.

144:5.42 (1622.41) İçimizde kutsal krallığını kur

144:5.43 (1622.42) Ve böylece, bizlere, benlik üzerindeki bütüncül üstünlüğü bahşet.

144:5.44 (1622.43) Karanlık ve ölümün yollarına saptırtma;

144:5.45 (1622.44) Yaşamın suları yanında sonsuza kadar rehberlik et.

144:5.46 (1622.45) Kendin için bu dualarımıza kulak ver;

144:5.47 (1622.46) Bizleri, giderek artan bir biçimde kendin gibi yapmaktan hoşnut ol.

144:5.48 (1623.1) Sonunda, kutsal Evlad'ın hatırına,

144:5.49 (1623.2) Bizleri ebedi kollara kabul et.

144:5.50 (1623.3) Bu böyleyken, bizim irademiz değil, senin iraden yerine getirilecektir.

144:5.51 (1623.4) Tek bir ebeveynde bir araya gelmiş, muhteşem Baba ve Anne,

144:5.52 (1623.5) Kutsal doğana sadık kalacağız.

144:5.53 (1623.6) Kutsal ruhaniyetinin hediyesi ve bahşedilmişliği ile

144:5.54 (1623.7) Kendi benliğin içimizde ve bizim aracılığıyla tekrar yaşayacak,

144:5.55 (1623.8) Böylece, yukarıda kusursuz ve görkemli bir biçimde görüldüğün gibi

144:5.56 (1623.9) Bu âlemde seni kusursuz bir biçimde yeniden yaratacak.

144:5.57 (1623.10) Gün be gün bizlere, senin kardeşliğe ait tatlı hizmeti ver.

144:5.58 (1623.11) Ve, bizlere, sevgi dolu hizmetin doğrultusunda an be an rehberlik et.

144:5.59 (1623.12) Bizlere sürekli ve istisnasız sabır gösterirsin

144:5.60 (1623.13) Bizlerde çocuklarımıza senin sabrını açığa çıkarırız.

144:5.61 (1623.14) Bizlere her şeyi çok güzel yapan kutsal bilgeliği ver

144:5.62 (1623.15) Ve, her yaratılmışı iyi olan sınırsız derin sevgiyi.

144:5.63 (1623.16) Sabrını ve sevgi-dolu iyiliğini üzerimize bahşet

144:5.64 (1623.17) Yardımseverliğimizin âlemin zayıfını sarmalaması için.

144:5.65 (1623.18) Ve, sürecimiz tamamlandığında, onun ismine verilmiş bir onurlandırma halinde bulunmasını sağla,

144:5.66 (1623.19) İyi ruhaniyetinin duyduğu bir memnuniyet, ruh yardımcılarımız için bir hoşnutluk.

144:5.67 (1623.20) Arzu ettiğimiz gibi değil, sevgili Babamız, fani çocuklarının ebedi iyiliği için senin arzulamış olduğun gibi,

144:5.68 (1623.21) Bu, böyle olsun.

144:5.69 (1623.22) Dosdoğru Kaynağımız ve her şeye gücü yeten Merkezimiz,

144:5.70 (1623.23) Tamamiyle şükran sahibi olan Evladı'nın ismine saygı duyulsun ve bu isim kutsansın.

144:5.71 (1623.24) Cömertliklerin ve bahşedilmişliklerin,

144:5.72 (1623.25) İradeni yerine getirmek ve arzunu uygulamak için bizlere güç vermek amacıyla üzerimize inmiştir.

144:5.73 (1623.26) Bizlere an be an yaşam ağacının meyvelerini ver;

144:5.74 (1623.27) Bizleri gün be gün, onun nehrinin yaşayan sularıyla canlandır.

144:5.75 (1623.28) Aşama aşama bizleri karanlıktan kutsal ışığa doğru yönlendir.

144:5.76 (1623.29) İkamet eden ruhaniyetin dönüşümleriyle akıllarımızı yenile,

144:5.77 (1623.30) Ve, fani son nihai bir biçimde başımıza geldiğinde,

144:5.78 (1623.31) Bizleri kendine al ve ebediyette mevcut kıl.

144:5.79 (1623.32) Bizleri yararlı hizmetin göksel diademleri ile taçlandır,

144:5.80 (1623.33) Ve, bizler Babayı, Evladı ve Kutsal Etki'yi yücelteceğiz.

144:5.81 (1623.34) Bu böyledir, ve sonu olmayan bir kâinat boyunca böyle olmaktadır.

144:5.82 (1623.35) Kâinatın gizli yerlerinde ikamet etmekte olan Babamız,

144:5.83 (1623.36) İsmi onurlandırılınsın, bağışlayan el üzerinde tutulsun ve yargına saygı duyulsun.

144:5.84 (1623.37) Senden, alacakaranlıkta atmakta olduğumuz
güvenilmez adımlarımızı yönlendirmeni güçlü bir biçimde
talep ederken,

144:5.85 (1623.38) Öğle vakti doğruluğun güneşinin üzerimize
ışmasını sağla.

144:5.86 (1623.39) Bizleri, kendi tercih ettiğin yollarda elinle yönlendir

144:5.87 (1623.40) Ve, bizleri, yol çetin ve vakit karanlık olduğunda
bırakma.

144:5.88 (1623.41) Sen bizleri, bizim seni oldukça sık bir biçimde
görmezden gelip unuttuğumuz gibi unutma.

144:5.89 (1623.42) Ama, sen, bizim seni sevme arzusu duyduğumuz
gibi bağışlayıcı olup, bizleri derinden sevmektesindir.

144:5.90 (1623.43) Bizler, kendimize rahatsızlık ve zarar verenleri
adalet içinde bağışlarken

144:5.91 (1623.44) Bizlere iyilikle bak ve bizleri merhametle bağışla.

144:5.92 (1624.1) Umut ederiz ki, ihtişamlı Evlat'ın derin sevgisi,
adanmışlığı ve bahşedilmişliği

144:5.93 (1624.2) Senin sonu gelmez bağışlamanla ve derin sevginle
yaşamı sonsuza kadar mümkün kılar.

144:5.94 (1624.3) Umut ederiz ki, evrenlerin Tanrısı ruhaniyetinin
tamamını üzerimize bahşeder;

144:5.95 (1624.4) Bizlere, bu ruhaniyetin rehberliğine uymamız için
iyiliği ver.

144:5.96 (1624.5) Umut ederiz ki, adanmış yüksek melekse birliklerin sevgi dolu hizmetiyle

144:5.97 (1624.6) Evlat bizlere yaşamın sonuna kadar rehberlik ve önderlik eder.

144:5.98 (1624.7) Bizleri sürekli ve artan bir biçimde kendin gibi yap

144:5.99 (1624.8) Ve, sonumuz geldiğinde, bizleri ebedi Cennet bütünlüğüne kabul et.

144:5.100 (1624.9) Bu, bahşedilmiş Evlat'ın ismi adına böyledir

144:5.101 (1624.10) Ve, Yüce Baba'nın onuru ve ihtişamı için.

144:5.102 (1624.11) Her ne kadar havariler kamu öğretilerinde bu dua derslerini sunma özgürlüğüne sahip olmayan bir konumda bulunmuşlarsa da, kişisel nitelikteki dini deneyimlerinde tüm bu açığa çıkarışlardan fazlasıyla yarar sağlamışlardı. İsa bu ve diğer dua örneklerini, on ikilinin özel eğitimi ile ilişkili olarak örnekler biçiminde kullanmıştı; ve, bahse konu bu yedi örneğin bu kayıta yazıya geçirilmesi için özel izin elde edilmiştir.

6. Yahya'nın Havarileri ile olan Görüşme

144:6.1 (1624.12) Ekim ayının ilk günlerinde Filip ve onun akran havarilerin bazıları Vaftizci Yahya'nın havarilerinden bazıları ile karşılaştıklarında, yakında bulunan bir köyden yiyecek almaktaydılar. Pazar yerinde bu şans eseri yaşanmış karşılaşmanın bir sonucu olarak orada, İsa'nın havarileri ile Yahya'nın havarileri arasında Cilboğa kampında üç hafta sürmüş olan bir görüşme gerçekleşmişti; zira, Yahya yakın bir süre içinde, İsa'nın uygulayışını takip eden bir biçimde,

önderlerinden on ikisini havarileri olarak atamıştı. Yahya böyle bir şeyi, sadık destekçilerinin başı olan Abner'in güçlü ricasına karşılık olarak gerçekleştirmişti. İsa, bu ortak görüşmenin ilk haftası boyunca Cilboğa kampında hazır bulunmuştu; ancak, son iki haftada bu görüşmelere katılmamıştı.

^{144:6.2 (1624.13)} Bu ayın ikinci haftasının başında, Abner, Cilboğa kampında birlikteliklerinin tümünü bir araya getirip, İsa'nın havarileri ile heyete gitmeye hazırlanmıştı. Üç hafta boyunca bu yirmi dört kişi, günde üç kez ve haftanın altı günü oturumda bulunmuştu. İlk hafta İsa onlara, öğleden önce, öğleden sonra ve akşam oturumlarında karışmıştı. Onlar Üstün'den, kendileriyle birlikte oturmasını ve ortak fikir yürütmelerini yönetmesini istemişti; ancak, o kararlı bir biçimde, her ne kadar kendileriyle üç husus üzerinde konuşmaya rıza göstermişse de, onların tartışmalarına katılmayı reddetmişti. İsa tarafından yirmi dörtlüye verilmiş olan bu konuşmalar, anlayış, işbirliği ve hoşgörü üzerineydi.

^{144:6.3 (1624.14)} Andreas ve Abner, iki havarisel topluluğun bu ortak oturumlarına değişmeli bir biçimde başkanlık etmişti. Bu insanlar, üzerinde tartışacak birçok zorluğa ve çözülmesi gereken sayısız soruna sahipti. Tekrar ve tekrar onlar sorunlarını İsa'ya taşımıştı; ancak onlar kendisinin yalnızca şu sözünü işitmişti: “Ben sadece sizlerin kişisel ve tamamıyla dini olan sorunlarınızla ilgilenmekteyim. Ben, Yaratıcı'nın bireye olan temsilcisiyim, topluluğa değil. Eğer sizler Tanrı ile olan ilişkilerinizde kişisel sıkıntı içindeyseniz, bana gelin; ben sizleri dinleyeceğim, sorununuzun çözümünde tavsiyede bulunacağım. Ancak, dini soruların ayrışan nitelikteki insani yorumlarının eş güdümüne ve dinin toplumlaşımına

girdiğinizde, sizler, bu türden sorunların hepsini kendi kararlarınızla çözmeye nihai sonuna sahipsinizdir. Buna rağmen, ben her seferinde anlayış göstermekte ve her zaman ilgi duymakta olup, sizler karar birliğine vardıkça ruhsal-olmayan nitelikteki bu sorunlara dair kendi yargılarınıza vardığınızda bütüncül onayda bulunacağımın ve içten işbirliği göstereceğimin öncül sözünü vermekteyim. Ve, şimdi, sizleri fikir yürütüşlerinizde özgür bırakmak için, sizlerden iki haftalığına ayrılıyorum. Benim için endişelenmeyin, zira ben size geri döneceğim. Babamın görevinde olacağım, zira bizler bundan başka da âlemlere sahibiz.”

^{144:6.4 (1625.1)} Böyle konuştuğundan sonra İsa dağın yamacından aşağıya indi, ve onu iki tam hafta boyunca hiç kimse görmedi. Ve, onlar hiçbir biçimde, bu günler boyunca onun nereye gittiğini ve ne yaptığını bilmedi. Yirmi dördlünün sorunları üzerinde ciddi bir biçimde düşünmek için oturabilmeleri belirli bir süre almıştı; onlar Üstün’ün yokluğundan fazlasıyla olumsuz etkilenmişti. Buna rağmen, bir hafta içerisinde, onlar tekrar sorunlarının kalbine ulaşmışlardı; ve, onlar yardım için İsa’ya gidememişlerdi.

^{144:6.5 (1625.2)} Topluluğun üzerinde anlaşmış olduğu ilk husus, İsa’nın oldukça yakın bir zaman içerisinde kendilerine öğretmiş olduğu duanın benimsenmesiydi. Bu duanın, havarilerin her iki topluluğu tarafından da inananlara öğretilecek bir dua oluşu oy birliği ile kabul edildi.

^{144:6.6 (1625.3)} Onlar daha sonra; ister hapisteye veya isterse dışarıda olmak üzere Yahya yaşadıkça, on ikili havarilerin her iki topluluğunun da çalışmalarına devam etmelerine, ve, yeri geldikçe düzenleyeceği yerleşkenin karara varılacağı

mekânlarda her üç ayda bir hafta boyunca ortak görüşmeleri düzenlemelerine karar verdiler.

144:6.7 (1625.4) Ancak, tüm sorunları içinde en ciddi olanı vaftizm sorusuydu. Onların yaşamış oldukları zorlukların tümü, İsa'nın bu husus hakkında herhangi bir resmi görüşte bulunmayı reddedişi nedeniyle daha da büyümüştü. Onlar nihai bir biçimde şuna karar verdi: Yahya yaşadığı müddetçe, veya onlar ortak bir biçimde bu karar üzerinde değişiklikte bulunana kadar, yalnızca Yahya'nın havarileri inananları vaftiz edecek, ve yalnızca İsa'nın havarileri nihai bir biçimde yeni takipçilere eğitimde bulunacak. Bunun uyarınca, bu zaman zarfından Yahya'nın ölümüne kadar, Yahya'nın havarilerinden ikisi İsa ve onun havarilerine inananları vaftiz etmek için eşlik etmişti; zira, ortak heyet oybirliğiyle, bu vaftiz edilişin krallığa girmedeki ilk aşama olması yönünde tercihte bulunmuşlardı.

144:6.8 (1625.5) Bundan sonra, onlar; Yahya'nın ölümü durumunda, Yahya'nın havarilerinin kendilerini İsa'ya sunmalarına ve onun yönlendirişine tabi olmalarına, ve İsa veya onun havarileri tarafından onaylanana kadar hiç kimseyi vaftiz etmemelerine karar vermişlerdi.

144:6.9 (1625.6) Ve, bunun sonrasında, Yahya'nın ölümü durumunda, İsa'nın havarilerinin kutsal Ruhaniyet'in vaftizinin simgesi olarak suyla vaftizde bulunacakları yönünde oy verilmişti. *Tövbenin*, vaftizim vaazına ilişkilendirilip ilişkilendirilmemesi tercihe bırakılmıştı; topluluk üzerinde hiçbir karar zorunlu kılınmamıştı. Yahya'nın havarileri “Tövbe et ve vaftiz ol” şeklinde vaazda bulunmuştu. İsa'nın havarileri “İnan ve vaftiz ol” biçiminde duyuruda bulunmuştu.

144:6.10 (1625.7) Ve, bu; İsa'nın takipçilerinin, ayrı çabalarını eş güdümsel hale getirmelerine, görüş farklılıklarını bir araya toplamalarına, topluluk sorumluluklarını düzenlemelerine, dışsal adetleri üzerinde yürürlüksel kararlarda bulunmalarına ve kişisel nitelikteki dini uygulamalarını toplumsallaştırmalara dair ilk girişimin hikâyesiydi.

144:6.11 (1625.8) Birçok diğer küçük hususlar irdelendi ve onların çözümlerine oy birliği ile karar verildi. Bu yirmi dört adam, İsa olmadan bu sorunlar ile yüzleşmek ve zorluklarını bir araya getirmek zorunda bulundukları bu iki hafta boyunca oldukça dikkate değer bir deneyime sahip olmuştu. Onlar; ayrı görüşlere sahip olmayı, tartışmalarda bulunmayı, görüşlerini savunmayı, dua etmeyi ve taviz vermeyi, ve bunların tümü boyunca, diğer kişinin bakış açısına anlayışlı kalabilmeyi ve bu kişinin dürüst görüşleri için en azından belirli bir düzeyde hoşgörüyü korumayı öğrenmişti.

144:6.12 (1625.9) Mali sorunlara dair nihai görüş alışverişlerinin gerçekleştiği öğleden sonrası İsa geri dönmüştü; ve, fikir yürütüşlerini duyduktan ve kararlarını dinledikten sonra, o şunu söyledi: “Bunlar, o vakit, sizin kararlarınız, ve ben her birinize, ortak kararlarınızın ruhaniyetini gerçekleştirmede yardımda bulunacağım.”

144:6.13 (1626.1) Bu zaman zarfından iki buçuk ay sonra Yahya idam edilmişti; ve, bu süreç boyunca Yahya'nın havarileri İsa ve on ikili ile beraber kalmaya devam ettiler. Onların tümü, bu çalışma dönemi boyunca Dekapolis'in şehirlerinde beraber emek vermiş olup, inananları vaftiz etmişlerdi. Cilboğa kampı, M.S. 27 yılında Kasım'ın 2'sinde dağılmıştı.

7. Dekapolis Şehirleri

^{144:7.1 (1626.2)} Kasım ve Aralık ayları boyunca İsa ve yirmi dörtlü sessiz bir biçimde, başlıca Scythopolis, Gerasa, Abila ve Gadara olmak üzere, Dekapolis'in şehirlerinde çalışmışlardı. Bu gerçekten de, Yahya'nın görevini ve örgütlenişini devralmanın o hazırlıksal döneminin sonuydu. Her zaman, yeni bir açığa çıkarılışa ait toplumsallaşmış bir dini, bu yeni din karşısında hayatta kalmaya çalışan öncül dinin oturmuş adetleri ve gelenekleri ile tavizde bulunmanın bedelini ödemektedir. Vaftizm, İsa'nın takipçilerinin; Vaftizci Yahya'nın takipçileri olarak, toplumsallaşmış bir dini topluluk halindeki bu kişileri beraberlerinde taşımak için ödemiş olduğu bedeldi. İsa'nın takipçilerine katılarak Yahya'nın takipçileri, su vaftizmi dışında her şeyden vazgeçmişlerdi.

^{144:7.2 (1626.3)} İsa, Dekapolis'in şehirlerinde olan bu görev üzerine çok az kamu öğretisinde bulunmuştu. O zamanının büyük bir kısmını, yirmi dörtlüye öğretide bulunarak ve Yahya'nın on iki havarisiyle birçok özel oturumu gerçekleştirerek geçirmişti. Zaman içinde onlar, İsa'nın Yahya'yı hapiste ziyaret etmeye neden gitmeyişi ve onun kurtulmasını sağlamak için hiçbir çabada bulunmayışını daha fazla anlar hale geldi. Ancak, onlar hiçbir zaman, İsa'nın hiçbir harikada bulunmayışının nedenini, kutsal otoritesinin dışsal simgelerini yaratmayı neden reddetmiş olduğunu anlayamamışlardı. Cilboğa kampına gelmelerinden önce, onlar İsa'ya, çoğuyla Yahya'nın şahitliği nedeniyle inanmışlardı; ancak, yakın bir zaman içinde onlar kendisine, Üstün ve onun öğretileri ile olan iletişimlerinin bir sonucu olarak inanmaya başlamışlardı.

^{144:7.3 (1626.4)} Bu iki hafta boyunca, topluluk çoğu zaman, İsa'nın havarilerinden bir tanesi Yahya'nın bir havarisi ile giden bir biçimde, çiftler halinde çalışmışlardı. Yahya'nın havarisi vaftizde bulunurken ve İsa'nın havarisi eğitim verirken, her ikisi de anladıkları bir biçimde krallığın duyurusunda bulunmaktaydı. Ve, onlar, bu Musevi-olmayanlar ve dinini terk etmiş Museviler arasında birçok ruhu kazanmışlardı.

^{144:7.4 (1626.5)} Yahya havarilerinin başı olan Abner; İsa'nın sadık bir inananı haline gelmiş olup, daha sonra, Üstün'ün müjdeyi duyurmak için görevlendirmiş olduğu yetmiş öğretmenlik bir topluluğun başına getirilmişti.

8. Pella Yakınındaki Kamp

^{144:8.1 (1626.6)} Aralık ayının son kısmında, onların tümü, öğretmeye ve duyuruda bulunmaya tekrar başlamış oldukları yer olan, Pella yakınındaki, Ürdün vadisine yakınlarına gitmişlerdi. Hem Museviler hem de Musevi-olmayanlar, müjdeyi duymak için bu kampa gelmişlerdi. Yahya'nın özel arkadaşlarından bazılarının Üstün'e, kendisinin Vaftizci'den duymuş olduğu, son iletiyi getirişleri, bir öğleden sonrası İsa kalabalıklara öğreti bulunurken gerçekleşmişti.

^{144:8.2 (1626.7)} Yahya bu aşamada bir buçuk yıllık bir süre boyunca hapiste olup, bu zamanın çoğunu İsa oldukça sessiz bir biçimde emek vererek geçirmişti; bu nedenle, Yahya'nın krallık hakkında merak duymaya başlaması tuhaf bir durum değildi. Yahya'nın arkadaşları, kendisine şunu söylemek için İsa'nın öğretisini bölmüşlerdi: “Vaftizci Yahya bizleri sana şunu sormak için gönderdi — sen gerçekten de Kurtarıcı mısın, yoksa biz başkasını mı arayalım?”

144:8.3 (1626.8) İsa, Yahya'nın arkadaşlarına şunu söylemek için konuşmasına ara verdi: "Geri dönün ve Yahya'ya söyleyin ki o unutulmuş değildir. Görmüş ve duymuş olduğunuz şeyleri ona söyleyin, fakirin kendisine duyurulmuş iyi haberleri olduğunu." Ve, İsa, Yahya'nın ulaklarına ilave şeyler söyledikten sonra, kalabalığa tekrar dönüp şunu ifade etti: "Yahya'nın krallığın müjdesine dair kuşkuları olduğunu düşünmeyin. O bu soruyu yalnızca, aynı zamanda benim de takipçim olan takipçilerini temin etmek için sormaktadır; Yahya zayıf biri değildir. Sizlere şunu sormamı izin verin: Hirodes'in kendisini hapis etmesinden önce Yahya'nın duyurusunu kim duydu? Yahya'da neyi gördünüz — rüzgârla sarsılmakta olan bir sazlığı mı? Tahmin edilemez duygularda ve zorluğa gelmez elbiselere bürünmüş bir adamı mı? Bir kural olarak bu tür kişiler, göz alıcı bir biçimde kuşanmakta olanlar ve kralların saraylarında ve zenginlerin malikânelerinde narince yaşayanlardır. Ancak, Yahya'ya bakınca ne gördünüz? Bir tanrı-elçisi mi? Evet, sizlere söylüyorum, bir tanrı-elçisi ve ondan çok daha fazlası. Yahya hakkında şöyle yazılmıştır: 'Dikkatlice bak, ben ileticimi yüzünden önce gönderiyorum; o senden önce yolu hazırlayacak.'

144:8.4 (1627.1) "Gerçekten de, gerçekten de, sizlere söylüyorum ki, kadınlardan dünyaya gelenler arasından Vaftizci Yahya'dan daha büyük biri yetişmemiştir; ancak yine de, cennetin krallığı içinde ama küçük olan kişi daha büyüktür, zira o ruhaniyetten doğmuş olup, Tanrı'nın bir evladı haline gelmiş olduğunu bilir."

144:8.5 (1627.2) İsa'yı duymuş olanların çoğu o gün kendilerini, Yahya'nın vaftizine adanmış olup, böylelikle kişisel olarak

kamu önünde krallığa girişlerini duyurmuşlardı. Ve, Yahya'nın havarileri bugünden itibaren İsa'ya güçlü bir biçimde bağlandılar. Bu olay, Yahya'nın ve İsa'nın takipçilerinin gerçek birlikteliğini simgelemişti.

144:8.6 (1627.3) Abner ile konuştuktan sonra Ulaklar, olanların hepsini Yahya'ya anlatmak için ayrılmışlardı. O fazlasıyla teselli oldu, ve onun inancı İsa'nın sözleri ve Abner'in iletişiyle güçlendi.

144:8.7 (1627.4) Bu öğleden sonrası, şunları söyleyen bir biçimde, İsa öğretisine devam etmişti: “Ama, bu nesli kime benzetmeliyim? Sizlerin çoğu ne Yahya'nın iletişini ne de benim öğretimi alacaksınız. Sizler, akranlarını şunu söylemek için çağırıp pazarda oynamakta olan çocuklar gibisiniz: ‘Biz sizin için çaldık, siz dans etmediniz; biz inledik, siz yas tutmadınız.’ Ve, bazılarınız için bu durum böyledir. Yahya ne yemek ne de içmek için gelmişti; ve, onlar, kendisinin bir şeytana sahip olduğunu söyledi. İnsan Evladı, yiyen ve içen bir biçimde geliyor ve bu aynı insanlar şunu söylüyor: ‘Bakın, boğaz düşkün ve şarapçı, vergicilerin ve günahkârların bir dostu!’ Gerçekten de, bilgeliğin doğruluğu, onun sahip çocuklar tarafından gösterilir.

144:8.8 (1627.5) “Cennet içindeki Yaratıcı'nın, bu gerçeklerden bazılarını bilge ve soylulardan saklarken, bir yandan da onları bebeklere açığa çıkarmış olduğu görünebilir. Ancak, Yaratıcı her şeyi oldukça iyi bir biçimde yerine getirmektedir; Baba kendisini evrene kendi tercih etmiş olduğu yöntemlerle açığa çıkarır. Bu nedenle, gelin, emek veren ve ağır yük taşıyan herkes, sizler ruhlarınız için istirahatı bulacaksınız. Kutsal

boyunduruğu giyin, ve sizler tüm anlayışı çevreleyen Tanrı'nın huzurunu deneyimleyeceksiniz.”

9. Vaftizci Yahya'nın Ölümü

144:9.1 (1627.6) Vaftizci Yahya, M.S. 28 yılında Ocak ayının 10.günü akşamı Hirodes Antipa'nın emriyle idam edilmişti. Ertesi gün, Maçerus'a gitmiş olan Yahya'nın takipçilerinden birkaçı onun idamını duymuş olup, Hirodes'e gidip onun bedenini talep ettiler; onlar Yahya'nın bedenini bir kabre koyup, daha sonra Abner'in evi olan Sebaste'de toprağa verdiler. Takip eden gün, Ocak'ın 12'si, Pella yakınındaki Yahya'nın ve İsa'nın havarilerinin kampına doğru kuzey yönünde yola çıktılar; ve, onlar İsa'ya Yahya'nın ölümünden bahsettiler. İsa bu bilgilendirilişini duyduğunda kalabalığı dağıtmış olup, şunu söyleyen bir biçimde, yirmi dörtlüyü bir araya çağırdı: “Yahya'yı kaybettik. Hirodes onun başını kestirdi. Bu gece ortak heyetinizi toplayın ve hususlarınızı bunun uyarınca düzenleyin. Artık bir erteleme olmasın. Krallığı açık ve güçlü bir biçimde duyurmanın vakti gelmiştir. Yarın Celile'ye gidiyoruz.”

144:9.2 (1627.7) Bunun uyarınca, M.S. 28 yılında 13 Ocak sabahının erken saatlerinde, İsa ve havarileri, bir yirmi beş takipçi eşliğinde Kapernaum'un yolunu tutmuş olup, bu geceyi Zübeyde'nin evinde geçirmişlerdi.

145. Makale Kapernaum'daki Dört Önemli Gün

145:0.1 (1628.1) İSA ve havarileri Kapernaum'a, Ocak ayının 13'ü, Salı akşamı vardı. Her zamanki gibi onlar ana merkezlerini, Bethsayda'daki Zübeyde'nin evinde oluşturdular. Bu aşamada,

Vaftizci Yahya idam edilmiş olduğu için, İsa, Celile duyuru turnesindeki ilk açık ve kamu duyurusunu başlatmaya hazırlanmıştı. İsa'nın geri dönmüş olduğuna dair haberler hızlı bir biçimde şehir boyunca yayıldı; ve, ertesi günün erken saatleri İsa'nın annesi Meryem, oğlu Yusuf'u ziyaret etmek için Nasıra'ya giden bir biçimde, birden ayaklandı.

145:0.2 (1628.2) Çarşamba, Perşembe ve Cuma'yı İsa, ilk yoğun duyuru turnelerine hazırlamak için eğiten bir biçimde Zübeyde'nin evinde geçirmişti. O aynı zamanda, hem tekil hem de topluluklar halinde, sorulara sahip olan birçok içten kişiyi kabul etmiş olup, onlara öğretimde bulunmuştu. Andreas vasıtasıyla o, yaklaşmakta olan Şabat günü sinagogda konuşma düzenlemişti.

145:0.3 (1628.3) Cuma akşamının geç saatleri, İsa'nın en küçük kardeşi olan Ruth, kendisine gizli bir ziyarette bulundu. Onlar neredeyse bir saat boyunca kıyıda yakın bir uzaklıkta demir atmış olan bir teknede beraberce vakit geçirdiler. Yahya Zübeyde dışında, hiçbir insan varlığı hiçbir zaman bu ziyarette bilmemişti; ve, İsa Yahya'yı, onun bu ziyaret hakkında hiç kimseye bir şey söylememesi konusunda uyarmıştı. Ruth, öncül ruhsal bilinci dönemlerinden ta önemli hizmetine, ölümüne, yeniden dirilişine ve yükselişine kadar onun yeryüzü görevinin kutsallığına tutarlı ve tereddütsüz bir biçimde inanmış bulunan İsa'nın ailesinin tek üyesiydi; ve, o nihai bir biçimde, baba-kardeşinin beden içindeki görevinin doğa-ötesi karakterinden hiçbir zaman şüphe duymayan bir biçimde dünyaların ötesine ilerledi. En küçük kardeşi Ruth İsa'ya, dünyasal ailesi bakımından; yargılanışının, haksız

bulunuşunun ve çarmıha gerilişinin zorlayıcı zorlukları boyunca başlıca teselli kaynağı olmuştu.

1. Kucak Dolusu Balık

^{145:1.1 (1628.4)} Bu aynı haftanın Cuma sabahı, İsa deniz kenarında öğretilirken, insanlar kendisini öyle suyun yamacına iten bir biçimde kalabalık oluşturmuştu ki, yakın bir teknede bulunan bazı balıkçılara kendisini kurtarması için işaret etmişti. Tekneye adımını atmış bir halde o, iki saatten daha fazla bir süre boyunca bir araya gelmiş kalabalıklara öğretilmeye devam etti. Bu teknenin ismi “Şimon”du; o, Şimon Petrus’un eski balıkçı teknesi olup, öncesinde İsa’nın kendi elleri tarafından yapılmıştı. Tam da o sabah tekne, göl üzerindeki yakın bir sahilde balıksız geçmiş bir geceden gelmiş Davud Zübeyde ve onun iki birlikteliği tarafından kullanılmıştı. Onlar, İsa yardım için onların gelmesini istediğinde ağlarını temizlemekte ve onarmaktaydılar.

^{145:1.2 (1628.5)} İsa insanlara olan öğretisini tamamladıktan sonra Davud’a şunu söylemişti: “Yardıma gelmek için geciktiğin için şimdi benim seninle birlikte çalışmama izin ver. Hadi balık tutmaya gidelim; derin sulara doğru açılalım ve ağlarınızı kucak dolusu balık için atalım.” Ancak, Davud’un yardımcılarında biri olan, Şimon şöyle cevap verdi: “Üstünümüz, nafile. Biz tüm gece uğraştık ve hiçbir şey çıkaramadık; yine de senin emrin üzerine, ağlarımızı atacağız ve bekleyeceğiz.” Ve, Şimon, ustası Davud’un bir mimiği nedeniyle İsa’nın emirlerini takip etmeye rıza göstermişti. Onlar İsa tarafından belirlenen yere ilerlediklerinde, ağlarını atmış ve o kadar çok sayıda balığı çıkarmışlardı ki ağların kopacağından korkmuşlardı; öyle bir düzeyde ki, sahildeki

arkadaşlarına yardım için işaretle bulunmuşlardı. Üç tekneyi de, neredeyse batma derecesine kadar, balıkla doldurduklarında, bu Şimon İsa'nın dizlerine kapanıp şunu söylemişti: “Benden uzak dur, Üstünümüz, zira ben günahkâr bir adamım.” Şimon ve bu olaya şahit olmuş herkes, kucak dolusu balık karşısında hayretler içinde kalmışlardı. Bu günden itibaren Davud Zübeyde, bu Şimon ve onların birliktelikleri ağlarını bırakmış ve İsa'yı takip etmişlerdi.

^{145:1.3 (1629.1)} Ancak, bu olay hiçbir açıdan, balıkların kucak dolusu bir çokluğu değildi. İsa, doğanın yakın bir öğrencisiydi; o deneyimli bir balıkçı olup, Celile Denizi'ndeki balıkların alışkanlıklarını bilmekteydi. Bu olayda o sadece, bu insanları, balıkların günün bu zamanında genellikle bulunabileceği yer olan konuma yönlendirmişti. Ancak, İsa'nın takipçileri her zaman bu olayı bir mucize olarak değerlendirdi.

2. Sinagogdaki Öğleden Sonrası

^{145:2.1 (1629.2)} Bir sonraki Şabat, sinagogdaki öğleden sonrası ayininde, İsa, “Cennetteki Yaratıcı'nın İradesi” üzerine olan vaazını vermişti. Sabah Şimon Petrus, “Krallık” üzerine duyurusunda bulunmuştu. Sinagogdaki Perşembe akşamı buluşmasında Andreas, “Yeni Yol” isimli dersini öğretmişti. Tam da bu zaman zarfında Kapernaum'da, yeryüzü üzerindeki diğer herhangi bir şehre kıyasla, daha fazla insan İsa'ya inanmaktaydı.

^{145:2.2 (1629.3)} İsa bu Şabat öğleden sonrası sinagogda öğretide bulunurken, adet uyarınca ilk metnini, Çıkış Kitabı'ndan okuyan bir biçimde, kanundan almıştı: “Ve, sizler Tanrı'nız olan Koruyucu'ya hizmet edecek ve o sizlerin ekmeğini ve

suyunu kutsayacak, ve hastalığın tümü sizlerden alınmış olacak.” İsa, İşaya’dan okuyan bir biçimde, ikinci metni Peygamberlerden almıştı: “Yüksel ve doğ, zira ışığın geldi, Koruyucu’nun ihtişamı üzerine doğdu. Karanlık yeryüzünü kaplayabilir ve zifir insanların üzerine çökebilir; ancak, Koruyucu’nun ruhaniyeti senin üzerine doğacak ve kutsal ihtişam seninle birlikte görünür olacak. Musevi-olmayanlar bile bu ışığa gelecek ve birçok büyük akıl bu ışığın berraklığına teslim olacak.

^{145:2.3 (1629.4)} Bu vaaz, dinin bir *kişisel deneyim* olduğu gerçekliğini açık bir biçimde ortaya koymak amacıyla İsa’nın bilinçli olarak gerçekleştirmiş bulunduğu bir çabaydı. Diğer şeyler arasında İsa şunları da söylemişti:

^{145:2.4 (1629.5)} “Sizler oldukça iyi bir şekilde bilmektesiniz ki; iyi kalpli bir baba ailesini bir bütün olarak severken, o böylelikle onları, bu ailenin her bir bireysel üyesi için duymuş olduğu güçlü şefkat nedeniyle bir topluluk olarak değerlendirir. Sizler artık, cennet içindeki Yaratıcı’ya bir İsrail’in çocuğu olarak değil bir Tanrı evladı olarak yaklaşmalısınız. Bir topluluk olarak, sizler gerçekten de İsrail’in çocuklarısınız; ancak, bireyler olarak her biriniz bir Tanrı evladısınız. Ben; Yaratıcı’yı İsrail’in çocuklarına açığa çıkarmak için değil, bunun yerine, bireysel inanana Tanrı’nın bu bilgisinin ve onun sevgisi ve merhametinin açığa çıkarılışını içten bir kişisel deneyim olarak getirmek için geldim. Tanrı-elçilerinin hepsi size, Yahveh’in kendi insanlarını düşünmekte olduğunu, Tanrı’nın İsrail’i derinden sevdiğini öğretti. Ancak, ben aranızdan, daha sonraki tanrı-elçilerinin birçoğunun aynı zamanda kavramış bulunduklarından bir tanesi olan, daha

büyük bir gerçekliği duyurmak için geldim; bu, Tanrı'nın sizleri, her biriniz biçiminde — bireysel olarak derinden sevdiğidir. Tüm bu nesiller boyunca sizler bir milli veya ırksal dine sahip oldunuz; şimdi ben size kişisel bir dini vermek için geldim.

145:2.5 (1630.1) “Ancak bu bile yeni bir düşünce değildir. Aranızdan ruhsal akılda bulunanlarınızın çoğu, tanrı-elçilerinin bazılarının bu şekilde yönergede bulunmuş olduğu gibi, bu gerçekliği bile gelmiştir. Yazıtlarda Peygamber İşaya'nın şunu söylediği yeri okumadınız mı: ‘Bu günlerde onlar söyleyecek bir şey bulamayacak; babalar ekşi üzümler yedi ve çocukların dişleri sızlıyor. Her insan kendi haksızlığı için ölmelidir; ekşi üzümler yiyen her insanın dişi sızlayacaktır. Ama bakın, insanlarım ile yeni bir anlaşmayı yapacağım günler gelecektir; Mısır topraklarından onları getirdiğimde babaları ile yapmış olduğum anlaşmaya göre değil, yeni doğrultuya göre. Ben, kanunumu onların kalplerine bile yazacağım. Ben onların Tanrısı olacağım ve onlar benim insanlarım olacaktır. O gün, bir kişi komşusuna Koruyucu'yu biliyor musun? demeyecek. Hayır! Çünkü onların hepsi beni kişisel olarak bilecek, en alt düzeyde olanından en büyük kişisine kadar.’

145:2.6 (1630.2) “Bu verilmiş sözleri okumadınız mı? Yazıtlara inanmıyor musunuz? Bu peygamberin sözlerinin tam da içinde bulunduğunuz bu günde yerine geldiğini anlamıyor musunuz? Ve, güçlü bir biçimde Yeremya sizden; kendinizi Tanrı'ya bireyler olarak ilişkilendiren bir biçimde, dini bir kalbin hususu yapmanızı istemedi mi? Tanrı-elçisi, cennetin Tanrısı'nın sizlerin bireysel kalplerinizi arayacak olduğunu söylemedi mi? Ve, sizler, doğadan gelen insan kalbinin içkin bir biçimde

nihayeten aldatıcı ve birçok sefer iflah olmaz bir biçimde ahlakdışı olduğu konusunda uyarmadınız mı?

145:2.7 (1630.3) “Ezekiel’in atalarınıza bile, dinin bireysel deneyiminiz içinde bir gerçeklik haline gelme zorunluluğunu öğrettiği yeri de mi okumadınız? Sizler artık, ‘Babalar ekşi üzümle yedi ve şimdi çocukların dişi sızlıyor’ atasözünü kullanmayacaksınız. ‘Ben yaşadıkça’ der Koruyucu Tanrı, ‘benim olan tüm ruhlara dikkatlice bakın; babanın ruhu aynı zamanda çocuğun ruhudur. Yalnızca günah işlemiş ruh ölecektir.’ Ve, bunun ardında Ezekiel Tanrı’nın adına konuştuğunda, şunu söyleyen bir biçimde, bu günü bile öngörmüştü: ‘Aynı zamanda yeni bir kalbi de sizlere vereceğim, ve yeni bir ruhaniyeti içinize yerleştireceğim.’

145:2.8 (1630.4) “Artık sizler, Tanrı’nın bir bireyin günahı için bir milleti cezalandıracağından korkmayacaksınız; ne de cennet içindeki Baba, her ne kadar herhangi bir ailenin bireysel üyesi sıklıkla aile hatalarının ve topluluk ihlallerinin maddi sonuçlarından muzdarip olsa da, bir milletin günahları için inanan çocuklarını cezalandırmayacaktır. Daha iyi bir millet — veya daha iyi bir dünya — umudunun bireyin ilerleyişi ve aydınlanışına bağlı olduğunu görmüyor musunuz?

145:2.9 (1630.5) Bunun sonrasında, Üstün; cennet içindeki Babanın, insanın bu ruhsal özgürlüğü kavrayışından sonra, yeryüzü üzerindeki çocuklarının, ikamet eden ruhaniyetin sahip olduğu Yaratıcı bulma, Tanrı’yı bilme ve onun gibi olma kutsal dürtüsüne yaratılmışın bilinçli karşılığında oluşan, Cennet sürecine ait ebedi yükselişe başlaması yönünde irade gösterişini tasvir etmişti.

145:2.10 (1630.6) Havariler bu vaazdan fazlasıyla yararlanmıştı. Onların tümü, krallığın müjdesinin millete değil, bireye yöneltilmiş bir ileti olduğunun daha bütüncül bir biçimde farkına varmışlardı.

145:2.11 (1630.7) Her ne kadar Kapernaum insanları İsa'nın öğretisi ile aşına halde bulunmuşsa da, onlar, bu Şabat günü kendisinin vermiş olduğu vaazından fazlasıyla etkilenmişlerdi. İsa gerçekten de, yetkiye sahip biri olarak öğretimde bulunmuştu, yazıtların kâtipleri gibi değil.

145:2.12 (1630.8) İsa konuşmasını tam bitirirken, ayin katılanları içinde kendisinin sözlerinden fazlasıyla rahatsız olmuş bir genç adam şiddetli bir sara geçirmiş olup, güçlü bir biçimde haykırmıştı. Sarasının sonunda, bilinci yerine gelirken, şunu söyleyen bir biçimde, rüyasal bir konumda şöyle konuşmuştu: “Bizim seninle ne alakamız var, Nasıralı İsa? Sen Tanrı'nın kutsalından bir tanesisin; bizleri yok etmek için mi geldin?” İsa kalabalıktan sessiz olmasını istedi, ve genç adamı elinden tutarak “Oradan çık” dedi — ve genç adam derhal uyandı.

145:2.13 (1631.1) Bu genç adam, temiz olmayan bir ruhaniyet veya ecinni hâkimiyetine girmiş değildi; o, olağan saranın bir kurbanıydı. Ancak, bu kişiye, rahatsızlığının kötü bir ruhaniyetin hâkimiyeti nedeniyle gerçekleştiği öğretilmişti. O bu öğretilene inanmış olup, rahatsızlığı hakkında düşündüğü veya söylediği şeyler uyarınca davranma gelmişti. İnsanların tümü, bu türden olguların doğrudan bir biçimde temiz olmayan ruhaniyetlerin mevcudiyeti nedeniyle gerçekleşmekte olduğuna inanmıştı. Bunun uyarınca onlar, İsa'nın bu kişi içinden bir ecinniye çıkarmış olduğuna inandılar. Ancak, İsa bu zaman zarfında, onun sarasını iyileştirmemişti. O gün daha

sonraki vakte kadar, güneş battıktan sonra, bu kişi gerçek anlamda iyileşmemiştir. İsa'nın eylemlerini yazanların en sonuncusu olarak Havari Yahya, Hamsin Yortusu günüyle birlikte “ecinnileri çıkarma” biçiminde adlandırılmakta olan bu eylemlere her türlü atıfta bulunmaktan kaçınmıştı; ve, o bunu, cinlerin ruhlara girmesi türünden olayların Hamsin Yortusu'ndan sonra hiçbir zaman gerçekleşmemiş oluşu gerçekliğini göz önünde bulundurarak yapmıştı.

145:2.14 (1631.2) Bu herkesin gözü önünde gerçekleşmiş olayın bir sonucu olarak; İsa'nın sinagogda, öğleden sonrası vaazının tamamlandığı anda bir adamdan bir cini çıkarmış oluşu ve onu mucizevî bir biçimde iyileştirmiş olduğunu bildirileri hızlı bir biçimde Kapernaum boyunca yayılmıştı. Şabat, bu türden şaşkınlık verici söylentinin hızlı ve etkin bir biçimde yayılması için tam da doğru bir zamandı. Bu bildiri aynı zamanda Kapernaum çevresindeki küçük yerleşkelerin tümüne de yayılmış olup, insanların birçoğu ona inanmıştı.

145:2.15 (1631.3) İsa ve on ikilinin ana merkezlerini kurdukları yer olan Zübeyde'nin geniş evindeki yemek ve temizlik, büyük ölçüde Şimon Petrus'un eşi ve eşinin annesi tarafından yerine getirilmekteydi. Petrus'un evi Zübeyde'ninkine yakındı; ve, İsa ve arkadaşları sinagogdan geliş yolu üzerinde burada durmuşlardı çünkü Petrus'un eşinin annesi birkaç gündür hasta olup, titreme ve ateşten muzdaripti. Tam da bu ziyarette, İsa'nın, onun elini tutan ve alnını rahatlatan ve teselli ve cesaretlendirişin sözcüklerini söyleyen bir biçimde bu hasta kadının başında durduğu anda şans eseri onun ateşi geçmişti. İsa'nın bu anda henüz, sinagogda hiçbir mucizenin gerçekleştirilmediğini açıklayacak vakti olmamıştı; ve, bu olay

oldukça taze ve tüm hatlarıyla akıllarındayken, ve Kana'daki su ve şarabın hatırlanmasıyla, onlar bu tesadüfı başka bir mucize olarak aldılar; ve, onlardan bazıları, şehir boyunca haberleri yaymaya vakit kaybeden davranmışlardı.

^{145:2.16 (1631.4)} Petrus'un kayınvalidesi Amatha, malaryasal ateşten muzdaripti. O bu anda, İsa tarafından mucizevî bir biçimde iyileştirilmemişti. Birkaç saat sonrasına kadar, gün batımından sonra, onun iyileşmesi, Zübeyde'nin ön bahçesinde gerçekleşmiş olan olağanüstü olay ile ilişkili olarak yerine gelmemiştir.

^{145:2.17 (1631.5)} Ve, bu vakalar; harikalar arayan bir neslin ve mucizeler-aklındaki bir insan topluluğun her seferinde başarılı bir biçimde bu türden tesadüfı olayların tümünü, İsa tarafından gerçekleştirilmiş olan bir diğer mucize şeklinde duyuruşlarının temeli olarak kullanmalarının tipik biçimleriydi.

3. Günbatımındaki İyileştirme

^{145:3.1 (1631.6)} İsa ve havarilerinin, bu büyük öneme sahip Şabat gününün sonuna doğru akşam yemeklerine başlayacakları zaman zarfında, Kapernaum'un tümü ve onun çevresi iyileştirmenin bu meşhur mucizeleri ile kıpır kıpır haldeydi; ve, hasta veya rahatsızlık çekmekteki herkes gün batır batmaz, İsa'ya gitme veya arkadaşları tarafından kendisine taşınma hazırlıklarına başlamıştı. Musevi öğretisine göre Şabat'ın kutsal saatleri boyunca şifa aramak bile izin verilmeyen bir konumdaydı.

^{145:3.2 (1632.1)} Bu nedenle, güneş ufukta batır batmaz, rahatsızlık içindeki erkeklerin, kadınların ve çocukların çok sayıdaki bir

topluluğu Bethsayda'daki Zübeyde'nin evine doğru yollarını tutmaya başlamıştı. Bir adam güneş komşunun evinde batar batmaz felçli kızıyla yola çıkmıştı.

145:3.3 (1632.2) Bütün gün boyunca yaşanılmış olanlar bu olağanüstü günbatım sahnesinin zeminini hazırlamıştı. Öncesinden İsa'nın öğleden sonrası vaazı için kullanmış olduğu metin bile hastalığın giderileceğini içten içe söylemekteydi; ve, o bu şeyleri ne kadar da görülmemiş güç ve yetki ile söylemişti! Onun iletisi ne kadar da ikna ediciydi! İnsani olan yönetim yetkisine arzu duymamış olsa da, insanların vicdanlarına ve ruhlarına doğrudan bir biçimde konuşmuştu. Her ne kadar mantığa, sürekli tekrarlanmakta olan yasal şikâyetlere ve zeki sözlerle başvurmamış olsa da, dinleyicilerinin kalplerine güçlü, doğrudan, açık ve kişisel bir başvuruda bulunabilmişti.

145:3.4 (1632.3) Bu Şabat, İsa'nın yeryüzü yaşamında büyük bir gündü; evet, bir evrenin yaşamında. Tüm yerel evren amaçları ve hedefleri için bu küçük Musevi şehri olan Kapernaum Nebadon'un gerçek başkentiydi. Kapernaum sinagogundaki bir avuç dolusu Musevi, İsa'nın vaazının şu çok önemli kapanış ifadeleri duyacak tek varlıklar değildi: “Nefret korkunun gölgesi; intikam korkaklığın maskesidir.” Ne de onun dinleyicileri, şunu duyurmakta olan, bahşedilmiş sözlerini unutabildi: “İnsan Tanrı'nın evladıdır, kötülüğün bir çocuğu değil.”

145:3.5 (1632.4) Güneşin batımından kısa bir süre sonra, İsa ve havariler hala akşam sofrası etrafında vakitlerini geçirmeye devam ederlerken, Petrus'un eşi ön bahçeden sesler duymuş olup, kapıya gitmesiyle birlikte, bir araya toplanmakta olan hasta insanların büyük bir kfilesini ve Kapernaum'dan gelen

yolun İsa'nın ellerinden iyileşmeyi aramak için yollara düşmüş olanlar tarafından dolduğunu görmüştü. Bu sahneyi görmesiyle birlikte o derhal koşup eşine haber verdi ve Petrus İsa'ya bilgilendirdi.

145:3,6 (1632,5) Üstün Zübeyde'nin ön girişinden dışarı doğru adımını attığında, gözleri hasta ve rahatsızlık içindeki insanlığın bir dolu görüntüsüyle karşılaşmıştı. O, neredeyse bin hasta ve hastalık çekmekte olan insan varlığına bakmaktaydı; bu en azından tam da önünde toplanmış olan insanların sayısıydı. Orada mevcut bulunan herkes rahatsızlık çekmemektedir; bazıları, iyileşmesini sağlamak için bu çabada sevdiklerine yardımda bulunmak amacıyla gelmiş olanlardı.

145:3,7 (1632,6) Evren idaresinde kendisine ait görevlendirilmiş Evlatlar'ın hataları ve yanlış eylemlerinin bir sonucu olarak bu kadar büyük ölçüde acı çekmekte olarak, erkeklerin, kadınların ve çocukların bu sıkıntı içindeki fanilerini görmek özellikle İsa'nın insan kalbine dokunmuş olup, bu iyi kalpli Yaratıcı Evlat'ın kutsal merhametini zorlamıştı. Ancak, İsa, tamamiyle maddi olan harikaların temeli üzerine kalıcı nitelikteki bir ruhsal hareketi hiçbir zaman inşa edemeyecek oluşunu oldukça iyi bir biçimde bilmekteydi. Kana'dan beri, öğretisine doğaüstü veya mucizevî bir şey eşlik etmemişti; yine de, bu sıkıntı içindeki kalabalık duygudaş kalbine dokunmuş, onun anlayışlı şefkatine çağırıda bulunmuştu.

145:3,8 (1632,7) Ön bahçeden bir ses şunu haykırdı: “Üstünümüz, sözü söyle, sağlığımızı eski haline getir, hastalıklarımızı iyileştir ve ruhlarımızı kurtar.” Bu sözler ifade edilir edilmez, bir evrenin bu vücutlaştırılmış Yaratıcı'na her zaman eşlik eder haldeki yüksek meleklerin, fiziksel düzenleyicilerin,

Yaşam Taşıyıcıları'nın ve yarı-ölümlülerin çok büyük bir kfilesi, Egemenleri'nin işaret etmesi durumunda yaratıcı güç ile hareket etmeye kendilerini hazır hale getirdi. Bu İsa'nın, Babası'nın iradesine sığınmayı amaçladığı derecede İnsan Evladı'nın kutsal bilgelik ve insan merhameti arasında ikilemede kaldığı, yeryüzü sürecindeki anlardan bir tanesiydi.

145:3.9 (1632.8) Güçlü bir biçimde Petrus Üstün'den bu insanların yardım haykırışlarını duymasını talep ettiğinde, İsa, sıkıntı içindeki kalabalığa bakan bir biçimde, şu cevabı verdi: “Ben dünyaya Yaratıcı'yı açığa çıkarmak ve onun krallığını oluşturmak için geldim. Bu amaç için ben bu vakte kadar yaşamımı yaşadım. Bu nedenle, eğer beni göndermiş O'nun iradesiye ve cennet içindeki krallığın duyurusuna olan bağlılığıma tezat düşmeyecekse, ben çocuklarımla tümünü sağlıklı görmek isterim — ve —” ancak İsa'nın bu sözlerinin devamı birden kopan hengâmede kayboldu.

145:3.10 (1633.1) İsa bu iyileştirme kararının sorumluluğunu Babası'nın yönetimine devretmişti. Görüldüğü şekliyle Yaratıcı'nın iradesi hiçbir itirazda bulunmamıştı; zira, Üstün'ün sözlerinin neredeyse çok az bir kısmı, İsa'nın Kişileşmiş Düzenleyicisi'nin emri altında hizmet etmekte olan göksel kişiliklerin topluluğu kudretli biçimde harekete geçtiğinde onun dilinden dökülmüştü. Çok büyük olan bu kfile sıkıntı içindeki fanilerin bu karma kalabalığının ortasına inmiş olup, zamanın bir anı içerisinde toplam 603 kişiden oluşan erkek, kadın ve çocuk, fiziksel hastalıklarının ve diğer maddi bozukluklarının tümünden kusursuzca kurtulan bir biçimde, sapasağlam hale getirilmişti. Bu türden bir sahneye ne o güne kadar ve ne de ondan beri şahit olunmamıştı. Ve, bu

yaratıcı iyileşme dalgasını görmek için hazır bulunmuş bizler için bu gerçekten de fazlasıyla heyecan verici yaşanmışlıktı.

145:3.11 (1633.2) Ancak, bu anlık ve beklenmeyen bir biçimde gerçekleşmiş doğa-üstü iyileşmenin patlak verişine şaşırılmış olanların arasında en fazla şaşkınlığa İsa sahip olmuştu. Bir anlığına, onun insan ilgileri ve duygudaş hisleri orada önünde uzanmakta olan acı ve sıkıntı içindeki bu sahneye odakladığında, Kişileşmiş Düzenleyicisi'nin, bir Yaratan Evlat'a ait yaratan ayrıcalıklarındaki zaman etkeninin belirli koşullar ve belirli durumlar altında sınırlandırılmasının imkânsız oluşuna dair uyarı niteliğindeki tavsiyelerini insan aklında göz önünde bulundurmaktan vazgeçmişti. İsa, eğer Yaratıcı'nın iradesi onun sonucu olarak ihlal edilmeyecekse, bu acı çekmekteki fanilerin sağlıklı yapılışını görmeyi arzulamıştı. İsa'nın Kişileşmiş Düzenleyicisi anlık gerçekleşen biçimde, bu zaman zarfında yaratıcı enerjinin bu türden bir eyleminin Cennet Yaratıcısı'nın iradesine karşı gelmeyeceği yargısına vardı; ve, bu kararla — İsa'nın iyileştirme arzusuna dair öncül ifadesi de göz önünde bulundurularak — yaratıcı eylem *var kılınmıştı*. Bir *Yaratan Evlat* neyi arzular ve onun Babası neyi *irade ederse*, o şey VAR KILINIR. İsa'nın daha sonraki yeryüzü yaşamının tamamında, fanilerin bu türden herkesi içine almış fiziksel iyileşimi yaşanmamıştı.

145:3.12 (1633.3) Beklenilebileceği gibi, Kapernaum'daki Bethsayda'da bu günbatımı iyileşiminin ünü, tüm Celile ve Yehuda'ya ve onların ötesindeki bölgeler boyunca yayılmıştı. Bir kez daha Hirodes'in korkuları gün yüzüne çıkmıştı; ve, o, İsa'nın çalışmaları ve öğretilerini kendisine bildirmeleri ve onun Nasıra'nın öncelerdeki marangozu olduğundan, Vaftizci

Yahya'nın dirilmiş hali olmadığından emin olmaları için gözcüler göndermişti.

145:3.13 (1633.4) Başlıca fiziksel iyileşmenin bu kastedilmemiş gösterimi nedeniyle bu andan itibaren, yeryüzü yaşamının geri kalan kısmı boyunca İsa, bir duyurucuya ek olarak bir doktor olarak da tanınır hale gelmişti. Gerçektir ki o, duyurunda bulunmaya devam etmiştir; ancak, onun kişisel çalışması büyük ölçüde hasta ve sıkıntı içinde olanlara yardım etmekten meydana gelmişken, onun havarileri kamu duyurusu ve inananları vaftiz etme görevini yapmışlardı.

145:3.14 (1633.5) Ancak, kutsal enerjinin bu günbatımı gösterisinde doğa-üstü veya diğer bir değişle yaratıcı fiziksel iyileşmeyi almış olanların büyük çoğunluğu, merhametin bu olağanüstü dışavurumu tarafından kalıcı bir biçimde ruhsal olarak yararlanmamıştı. Onların küçük sayıdaki bir topluluğu gerçekten de bu fiziksel hizmet tarafından aydınlanmışlardı; ancak, ruhsal krallık insanların kalplerinde, zamanda olmayan yaratıcı iyileşmenin bu büyük şaşkınlık verici patlamasıyla ilerlememişti.

145:3.15 (1633.6) Ara sıra İsa'nın yeryüzü üzerindeki görevine eşlik etmiş olan iyileşme harikaları, onun krallığı duyurma planının bir parçası değildi. Onlar tesadüfî bir biçimde; yeryüzü üzerindeki kutsal bir varlığın, kutsal merhamet ve insan duygudaşlığının görülmemiş bir birleşimi ile ilişkili halde neredeyse sınırsız yaratan ayrıcalıklarına sahip olmasından kaynaklanmaktaydı. Ancak, tarafınızdan adlandırıldığı şekliyle bu türden mucizeler, önyargı yaratan ünü ve arzulanmayacak türden şöhreti fazlaca getirmesi bakımından İsa'ya oldukça sorun çıkarmıştı.

4. Hemen Ertesindeki Akşam

145:4.1 (1634.1) İyileşmenin bu büyük patlamasını takip eden akşam boyunca, neşe içindeki ve mesut kalabalıklar Zübeyde'nin evine doluşmuş olup, İsa'nın havarileri duygusal coşkunun zirve noktasındaydılar. Bir insan bakış açısından bakıldığında bu muhtemelen, onların İsa ile olan ilişkilemlerinin tüm muhteşem günleri içinde en muhteşem olanıydı. Öncesinde veya sonrasında hiçbir zaman onların ümitleri, kendinden emin beklentinin bu türden doruklarına yükselmemişti. İsa onlara daha birkaç gün önce ve henüz Samarya'nın sınırları içindeyken, krallığın *güçle* duyuruluş vaktinin gelmiş olduğunu söylemişti; ve, şimdi onların gözleri, bu sözün yerine getirilişi şeklinde varsaymakta oldukları şeye şahit olmaktaydı. Bu hayretler içinde bırakan iyileştirici gücün dışavurumu yalnızca başlangıç ise, neyin gelecek olduğunu düşünmekten büyük heyecan duymuşlardı. Onların İsa'nın kutsallığına dair hala varlığını sürdüren kuşkuları kovulmuştu. Onlar kelimenin tam anlamıyla, şaşkınlık içerisindeki büyülenişlerinin aşırı coşkusuyla sarhoşlardı.

145:4.2 (1634.2) Ancak, onlar İsa'yı aradıklarında kendisini bulamamışlardı. Üstün, henüz gerçekleşmiş olan şey karşısında fazlasıyla şaşkınlık içerisindeydi. Çeşitli hastalıklardan iyileştirilmiş olan bu erkek, kadın ve çocuklar, kendisine teşekkür etmek için İsa'nın geri dönüşünü umut eden bir biçimde, akşamın geç vakitlerine kadar burada kalmaya devam etmişlerdi. Havariler, saatler ilerlediğinde ve o herkesten çekilmiş konumda bulunuşunu sürdürünce Üstün'ün davranışını anlayamamışlardı; onların neşeleri İsa'nın devam eden yokluğu olmasaydı bütüncül ve kusursuz bir konumda bulunurdu. İsa aralarına döndüğü zaman vakit geç olmuş ve

iyileşme olayından faydalanmış neredeyse herkes evlerine gitmişti. İsa, yalnızca şunu söyleyen bir biçimde, on ikilinin ve kendisini karşılamak için orada hala vakit geçirmekte bulunan diğerlerinin tebrikini ve hayranlığını reddetmişti: “Babamın bedeni iyileştirecek kadar güçlü olmasından değil, ruhu kurtaracak kadar kudretli oluşundan neşe duyun. Haydi istirahata çekilelim, zira ertesi gün Yaratıcı’nın görevini yerine getirmeliyiz.”

^{145:4.3 (1634.3)} Ve, tekrar, hayal kırıklığına uğramış, şaşkınlık içindeki ve kalpleri kederle dolmuş insanlar istirahatlarına çekildiler; ikizler haricinde onların birkaçı bu gece güzelce bir uyku çekmişti. Tam da Üstün havarilerinin ruhlarını neşelendirecek ve kalplerine mutluluk verecek bir şeyi yapar görünürken, bir sonraki anda, onların ümitlerini kıran ve cesaretleri ve coşkularının temellerini tamamen yıkan bir görüntü sergilemişti. Ve, bu şaşkınlığa uğramış olan balıkçılar birbirlerinin gözlerine baktıklarında, orada yalnızca tek bir düşünce vardı: “Bizler onu anlayamıyoruz. Tüm bunlar da ne anlama geliyor?”

5. Erken Pazar Sabahı

^{145:5.1 (1634.4)} Ne de İsa o Perşembe gecesi iyi uyuyabilmişti. O; dünyanın fiziksel sıkıntı ile dolu ve maddi zorluklarla kaplı olduğunun farkına varmış, insanların kalplerinde ruhsal krallığı kurmadan oluşan görevinin fiziksel olan şeylere hizmetle karışacağı veya en azından onun altında bir önceliğe sahip olacağı derecesinde zamanını hasta ve sıkıntı içindekilerin bakımına adanmak zorunda kalışının büyük tehlikesi üzerine düşünmüştü. Bu gece boyunca İsa’nın fani aklında yer teşkil etmiş bu ve benzer düşünceler nedeniyle o, bu Pazar sabahı gün

ağarmadan çok önce kalkmış ve Yaratıcı ile birlikteliğinin çok sevdiği mekânlarından bir tanesine yapayalnız gitmişti. Bu erken sabah vaktinde İsa'nın duasının teması; onun kutsal merhameti ile bütünleşmiş bir biçimde insan duygudaşlığının, fani acıların mevcudiyeti içerisinde, zamanının büyük bir kısmını ruhsal olanı yalnız bırakacak bir şekilde kendisini fiziksel hizmetle meşgul kılacak türden bir istekte bulunmasına izin vermeyişinden oluşan, bilgelik ve yargı içindi. Her ne kadar o bütüncül olarak hasta olana yardım etmekten kaçınmayı arzu etmemişse de, ruhsal öğretinin ve dini eğitimin daha önemli olan görevini de yapmak zorunda oluşunu bilmekteydi.

145:5.2 (1635.1) İsa birçok sefer tepelerde dua etmek için ayrılmıştı çünkü orada kendisinin kişisel adanmışlıkları için elverişli hiçbir özel oda bulunmamaktaydı.

145:5.3 (1635.2) Petrus o gece uyuyamamıştı; bu nedenle, oldukça erkenden, İsa'nın dua etmek için dışarı çıkışından kısa bir süre sonra, Yakub ve Yahya'yı kaldırıp, üçü Üstünleri'ni bulmaya gitti. Bir saatten fazla süren arayıştan sonra onlar İsa'yı bulmuş olup, güçlü bir biçimde kendisinden, tuhaf davranışının nedenini söylemesini talep ettiler. Onlar, insanların hepsi fazlasıyla neşe içindeyken ve havariler oldukça keyif duymaktayken, iyileşmen ruhaniyetinin bu kudretli yağmurundan rahatsız olmuş görünmesinin nedenini bilmeyi arzulamaktaydılar.

145:5.4 (1635.3) Dört saatten fazla bir süre boyunca İsa bu üç havariye neyin yaşanmış olduğunu açıklamaya çabaladı. İsa onlara neyin yaşanmış olduğunu öğretmiş, bu türden dışavurumların içerdiği tehlikeleri açıklamıştı. İsa onlarla dua etmek için

ayrılış nedeninin sırrını kendileri ile paylaştı. O kişisel yardımcılarına; Yaratıcı'nın krallığının, harikaları gerçekleştirme ve fiziksel iyileştirme üzerine inşa edilemeyeceğinin gerçek nedenlerini açık bir biçimde ortaya koymaya çabaladı. Ancak, onlar, kendisinin öğretisini kavrayamamıştı.

145:5.5 (1635.4) Bu arada, erken Pazar sabahı, sıkıntı içindeki ruhların diğer kalabalıkları ve tuhaf şeylerin yaşanmasını beklemekte olan birçok kişi Zübeyde'nin evi etrafında toplanmaya başlamıştı. Onlar haykırarak İsa'yı görmek istiyordu. Andreas ve havariler o kadar büyük kafa karışıklığı içerisindeydi ki, Şimon Zelotes toplananlara konuşurken, birkaç birlikteliği ile birlikte Andreas İsa'yı bulmaya gitmişti. Andreas İsa'yı üçlünün eşliğinde bulduğunda şunu söyledi: “Üstünümüz, neden bizleri bu kalabalıkla tek başımıza bırakıyorsun? Bak, insanların hepsi seni arıyor; daha önce hiçbir zaman bu kadar sayıdaki kişi senin öğretilerinin peşine düşmedi. Şimdi bile ev senin kudretli emeklerinden dolayı yakından ve uzaktan gelmiş olanlar tarafından çevrelenmiş durumda. Onlara yardım etmek için geri dönmeyecek misin?”

145:5.6 (1635.5) İsa bunu duyduğunda, şu cevabı vermişti: Andreas, benim yeryüzü üzerindeki görevimin Yaratıcı'nın açığa çıkarılışı ve iletimin cennetin krallığının duyurusu olduğunu sana ve diğerlerine öğretmedim mi? Eğer öyleyse, nasıl olurda sen, görevimi bir kenara atıp meraklı olanları tatmin etmek ve işaretleri ve harikaları arayanları memnun etmek için dönmemi beklersin? Bizler bu insanlar arasında tüm bu aylar boyunca değil miydik; onlar krallığın iyi haberlerini duymak için büyük kalabalıklar halinde sürü mü oluşturdular? Neden şimdi onlar

bizleri kuşatıyor? Ruhlarının kurtuluşu için ruhsal gerçekliği almanın bir sonucu yerine fiziksel bedenlerinin iyileşmesi için değil mi? İnsanlar olağanüstü dışavurumlar için bizlere ilgi duyduklarında, birçoğu gerçekliği ve kurtuluşu aramak için değil, fiziksel rahatsızlıklarını iyileştirmek ve maddi zorluklarından olan kurtuluşu teminat altına almak amacıyla geliyor.

145:5.7 (1635.6) “Tüm bu zaman zarfında Kapernaum’daydım, ve hem sinagogda ve hem de deniz kıyısında gerçekliği duymak için kulaklara ve onu almak için kalplere sahip olanlara krallığın iyi haberlerini duyurdum. Bu meraklı olanlara hizmet etmek için ve ruhsal olanı dışlayan bir biçimde fiziksel olan şeylere yardımda bulunmakla meşgul olur hale gelmek için seninle birlikte geri dönmem Babamın iradesi değildir. Ben seni, müjdeyi duyurmakla ve hasta olana yardım etmekle görevlendirdim; ancak, ben, öğretimimi dışlayan bir biçimde iyileştirmeyele tamamiyle içli dışlı olmamalıyım. Hayır, Andreas, seninle geri dönmeyeceğim. Git ve insanlara, bizlerin öğretmiş olduğu şeye inanmalarını ve Tanrı’nın evlatlarına ait özgürlüğü memnuniyetle deneyimlemelerini söyle, ve, krallığın iyi haberlerinin duyurusu için yolun hâlihazırda hazırlanmış olduğu yer olan Celile’nin diğer şehirleri için ayrılışımıza hazırlan. Ben Yaratıcı’dan ayrılan bir biçimde yola bu amaç için çıktım. Haydi, git ve ben burada senin geri dönmeni beklerken bizim derhal gerçekleşecek ayrılığımızı hazırla.

145:5.8 (1636.1) İsa bunları söylediğinde, Andreas ve onun akran havarileri kederli bir biçimde Zübeyde’nin evi için geri yollarını tuttular; onlar kalabalığı dağıtıp, İsa’nın emretmiş

olduğu gibi hızlı bir biçimde yolculuk için hazırlandılar. Ve, böylece, M.S. 28 yılında, Ocak ayının 18.günü olan, Pazar öğleden sonrası İsa ve havariler, Celile'nin şehirlerine olan gerçek anlamdaki ilk kamu ve açık duyuru turnelerine başlamak için yola çıktılar. Bu ilk turnede onlar krallığın müjdesini birçok şehirde duyurmuşlardı; ancak, onlar Nasıra'yı ziyaret etmemişlerdi.

^{145:5.9 (1636.2)} O Pazar akşamı, İsa ve havarilerinin Rimon için ayrılmasından kısa bir süre sonra onun kardeşleri Yakub ve Yude, Zübeyde'nin evine kısa süreliğine uğrayan bir şekilde kendisini görmek için gelmişlerdi. Bu günün öğle vakti suları Yude öncesinden, abisi Yakub'u aramış ve beraber İsa'ya gitmede ısrar etmişti. Yakub Yude ile birlikte gitmeye razı olduğunda, İsa hâlihazırda buradan ayrılmıştı.

^{145:5.10 (1636.3)} Havariler, Kapernaum'da kendilerine doğmuş olan büyük ilgiyi arkalarında bırakmaktan hiç haz etmemişlerdi. Petrus, hiçbir biçimde binden az olamayacak sayıdaki inananın krallık için vaftiz edilebileceğini hesap etmişti. İsa onları sabırlı bir biçimde dinlemişti; ancak, o, geri dönmeye razı olmayacaktı. Sessizlik bir süreliğine hüküm sürdü, ve bunun sonrasında Tomas, şunu söyleyen bir biçimde, akran havarilerine seslendi: “Haydi gidelim! Üstün sözünü söyledi. Cennetin krallığının gizemlerini tamamiyle kavrayamasak ne olmuş, biz tek bir şeyden eminiz: Bizler, kendisi için ihtişamı arzu etmeyen bir öğretmeni takip etmekteyiz.” Ve, gönülsüz bir biçimde onlar, Celile'nin şehirlerinde iyi haberleri duyurmak için yola çıktılar.

146. Makale

Celile'deki İlk Duyuru Turnesi

^{146:0.1 (1637.1)} CELİLE'DEKİ ilk kamu duyuru turnesi M.S. 28 yılında, Ocak'ın 18'inde, Pazar günü başlamış olup, Mart'ın 17'sinde Kapernaum'a olan geri dönüşle sonlanan bir biçimde, yaklaşık olarak iki ay boyunca devam etmişti. Bu turnede, Yahya'nın eski havarilerinin yardımı ile beraber, İsa ve on iki havari; Rimon, Yotapata, Ramah, Zebulun, İron, Gişhala, Çorazin, Madon, Kana, Nain, ve Endor'da müjdeyi duyurmuş ve inananları vaftiz etmişti. Bu şehirlerde onlar vakitlerini geçirmiş ve öğretide bulunmuşlarken, içlerinden geçmiş oldukları diğer birçok küçük kasabada da krallığın müjdesini duyurmuşlardı.

^{146:0.2 (1637.2)} Bu, İsa'nın birlikteliklerine herhangi bir sınırlama olmadan duyuruya izin verdiği ilk seferdi. Bu turnede de İsa onları yalnızca üç durum üzerinde uyarmıştı; o kendilerini, Nasıra'dan uzak durmak ve Kapernaum ve Tiberya'dan geçerlerken dikkatli olmak konusunda uyarmıştı. Havariler için, en azından sınırsız bir biçimde duyurmada ve öğretide bulunmada özgür olduklarını hissetmek büyük bir memnuniyet kaynağıydı; ve, onlar, müjdenin duyurulması, hastalara yardım edilmesi ve inananların vaftizi görevine büyük içtenlikle ve neşeyle atılmışlardı.

1. Rimon'daki Duyuru

^{146:1.1 (1637.3)} Rimon küçük şehri bir zamanlar, bir Babil hava tanrısı olan Raman'ın ibadetine adanmıştı. Birçok erken Babil ve sonraki Zerdüşt öğretileri hala, Rimon sakinlerinin inançlarını oluşturmaktaydı; bu nedenle İsa ve yirmi dörtlü vakitlerinin büyük bir kısmını, bu eski inanışlar ile krallığın yeni müjdesi arasındaki farkı açık bir biçimde ortaya koymanın görevine adanmışlardı. Petrus burada “Harun ve Altın Buzağı”

isimli öncül kariyerinin muhteşem vaazlarından bir tanesini vermişti.

146:1.2 (1637.4) Her ne kadar Rimon vatandaşlarının büyük bir kısmı İsa'nın öğretilerinin inananları haline gelmişse de, onlar kardeşleri için daha sonraki yıllarda büyük zorluklar çıkarmışlardı. Doğa inananlarını tek bir insan yaşamının kısa süreci içinde ruhsal bir ideale olan hayranlığın bütüncül birlikteliğine dönüştürmek zor bir şeydir.

146:1.3 (1637.5) Aydınlık karanlık, iyi kötü, zaman ve ebediyet olarak Babil ve Fars'ın daha iyi olan ideallerinin çoğu daha sonra, tarafınızdan adlandırıldığı biçimiyle Hristiyanlık'ın savlarına katılmıştı; ve, onların bu eklenişi Hristiyanlığı Yakın Doğu'nun insanları için daha hâlihazırda kabul edilebilir nitelikte kıldı. Benzer bir şekilde, sonrasında Philon tarafından İbrani din-kuramına uyarlanmış olan, ideal ruhaniyete ve görünür ve maddi her şeyin görünür olmayan yöntemlere dair Plato'nun kuramlarından çoğunun katılımı Pavlus'un Hristiyan öğretisinin batı Yunanlılar tarafından daha kolay bir biçimde kabul edilmesini sağlamıştı.

146:1.4 (1637.6) Todan'ın ilk kez krallığın müjdesini duyması Rimon'da gerçekleşmiş olup, daha sonra kendisi bu iletiyi Mezopotamya'ya ve onun çok ötesine taşımıştı. O, Fırat'ın ötesinde ikamet etmiş olanlara haberleri duyurmuş ilk kişilerin arasında gelmişti.

2. Yotapata

146:2.1 (1638.1) Her ne kadar Yotapata'nın genel ahalisi İsa ve havarilerini mutlulukla duymuş ve onların birçoğu krallığın

müjdesini kabul etmişken, Yotapata görevini diğerlerinden ayrı bir yere koyan şey, onların bu küçük kasabadaki konukluklarının ikinci gününde İsa'nın yirmi dörtlüye gerçekleştirmiş olduğu konuşmaydı. Nathanyel'in aklı, Üstün'ün duaya, şükretmeye ve ibadete dair öğretileri ile karışmış haldeydi; ve, onun sorusuna karşılık olarak İsa, öğretisinin ilave bir biçimde açıklanması için uzun bir konuşmada bulunmuştu. Çağdaş kavramsallaşmalar içinde özetlenmiş bir halde bu söyleşi, şu noktaların altını çizen bir şekilde sunulabilir:

146:2.2 (1638.2) 1. İnsan kalbi içinde haksızlığı bilinçli ve kararlı bir biçimde tercih etmek kademeli bir şekilde, insan ve onun Yapıcısı arasında var olan iletişimin ruhaniyet devrelerine insan ruhunun bağlanışını ortadan kaldırmaktadır. Tabii ki Tanrı evladının arzusunu duymaktadır; ancak, insan kalbi bilinçli ve kararlı bir biçimde haksızlığın kavramsallaşmalarına sığındığında, orada kademeli olarak, yeryüzü evladı ve onun cennetsel Babası arasında bulunan kişisel birlikteliğin kaybı gerçekleşmektedir.

146:2.3 (1638.3) 2. Tanrı'nın bilinen ve istikrar içindeki kanunları ile bağdaşmayan dua, Cennet İlahiyatları için oldukça itici nitelikte bir şeydir. Eğer insan, yaratanlarına ruhaniyetin kanunları içinde konuşurken Tanrıları dinlemezlerse, yaratılmış tarafından gerçekleştirilen tam da bu türden kasti ve bilinç dâhilindeki önemsiz görüş eylemi ruhaniyet kişiliklerinin kulaklarını bu gibi kanunsuz ve itaatkâr olmayan fanilerin kişisel taleplerini duymaktan çevirecektir. İsa havarilerine, Tanrı-elçisi Zekeriya'dan şu alıntıda bulunmuştu: 'Ancak onlar can kulağıyla dinlemeyi reddetmiş, omuzlarını

dönmüş ve duymamak için kulaklarını kapamıştır. Evet, onlar kalplerini bir taş kadar kararlı kılmıştır, benim kanunumu ve ruhaniyetim vasıtasıyla peygamberler boyunca göndermiş olduğum sözleri duymamak için; bu nedenle, onların kötü düşüncelerinin sonuçları, suçlu başlarına büyük bir gazap getirdi. Ve, öyle bir zaman geldi ki, onlar benim merhametin için haykırdı, ancak onu duyacak hiçbir hazır kulak kalmamıştı.” Ve, bunun sonrasında İsa şunu söylemiş olan bilge bir adamın güzel sözüne atıfta bulunmuştu: “Kutsal yasayı duymadan her kim kulağını çevirirse, onun duası bile oldukça itici bir şey olacaktır.”

146:2.4 (1638.4) 3. Tanrı-insan iletişim kanalının insan ucunun açılmasıyla, faniler anında dünyaların yaratılmışlarına, kutsal hizmetin sürekli akmakta olan nehrini kullanılabilir kılarlar. İnsan, insan kalbi içinde Tanrı’nın ruhaniyetinin konuşmasını duyduğunda, bu türden bir deneyim içinde içkin olarak, Tanrı’nın eş zamanlı bir biçimde insanın duasını duyusunun gerçekliği bulunmaktadır. Günahın bağışlanması bile bu aynı, hiç değişmez biçimde gerçekleşir. Cennet içindeki Baba, ona sormayı düşünmenizden önce bile sizleri atfetmiş halde bulunur; ancak, bu türden bağışlama, akran insanlarını bağışladığınız türden bir zamana kadar kişisel nitelikteki dini deneyiminizde tarafınıza sunulmuş bir konumda bulunmamaktadır. Tanrı’nın bağışlaması *gerçeklik* olarak, akranlarınızı bağışlamanıza bağlı olan bir şey değildir; ancak, *deneyim* olarak, o tam da bu şekilde koşullu haldedir. Ve, kutsal ve insan bağışlamasının bu eş uyumluluğu gerçeği, İsa’nın havarilerine öğretmiş olduğu dua içinde bu şekilde tanınmış ve ilişkilendirilmiş konumda bulunmuştur.

146:2.5 (1638.5) 4. Kâinat içinde, bağışlamanın bir şekilde etrafından dolanmada güçsüz olduğu temel bir adalet yasası bulunmaktadır. Cennetin bencil olmayan ihtişamlarının, zaman ve mekânın âlemlerine ait tamamıyla bencil olan bir yaratılış tarafından alınması mümkün değildir. Tanrı'nın sınırsız olan derin sevgisi bile, varlığı ebedi bir biçimde sürdürebilmeye ait kurtuluşu var kalabilmeyi tercih etmeyen herhangi bir fani yaratılmış üzerine zorla dayatamaz. Bağışlama, bahşedilmenin çok büyük üst derecelere sahiptir; ancak, son kertede, orada, bağışlama ile bir araya gelmiş derin sevginin bile etkin bir biçimde yürürlükten kaldıramayacağı adaletle ait yükümlülükler bulunmaktadır. Tekrar İsa İbrani yazıtlarından bir alıntıda bulunmuştu: “Ben seni çağırdım ve sen duymayı reddettin; ben elimi uzattım ama kimse onu düşünmedi. Siz tavsiyemi tamamıyla görmezden geldiniz ve benim uyarımı elinin tersiyle ittiniz; ve, bu isyankâr tutum nedeniyle sizlerin beni çağırması ve bir cevap alamayışı kaçınılmaz hale gelmektedir. Yaşamın yolunu reddetmiş olarak sizler, ızdırap dönemlerinizde beni kararlı bir biçimde arayabilirsiniz; ancak, sizler beni bulamayacaksınız.”

146:2.6 (1639.1) 5. Bağışlamayı alacak olanlar bağışlama göstermek zorundadırlar; yargılanmak istemiyorsan yargılama. Sen, diğerlerini yargıladığın ruhaniyetin tam da kendisiyle ileride yargılanacaksın. Bağışlama evren hakkaniyetini bütünüyle yürürlükten kaldırmamaktadır. Sonunda şu doğru çıkacaktır: “Her kim kulaklarını fakirin çığlığına kapatırsa, o aynı zamanda bir gün yardım için çığlıkta bulunacak; ve, onu hiç kimse duymayacak.” Herhangi bir duanın içtenliği, onun duyulma kesinliğinde yatmaktadır; herhangi bir talebin ruhsal bilgeliği ve evrensel tutarlılığı, onun cevabının zamanını,

biçimini ve düzeyini belirlemektedir. Bilge bir baba, her ne kadar çocuklar saçma taleplerde bulunmaktan fazlasıyla keyif ve gerçek ruh tatminini elde edecek olsalar da, bilgisiz ve deneyimsiz çocuklarının budalaca isteklerine *kelimenin tam anlamıyla* cevapta bulunmamaktadır.

146:2.7 (1639.2) 6. Cennet içindeki Yaratıcı'nın iradesini gerçekleştirmeye tamamiyle adanmış olduğunuz zaman, tüm arzularınıza cevap yola çıkmış olacaktır çünkü böyle bir anda sizlerin duaları tamamiyle Yaratıcı'nın iradesi ile uyum içinde olacak ve Yaratıcı'nın iradesi onun uçsuz bucaksız kâinatı boyunca sürekli bir şekilde dışa vurulmuş nitelikte bulunacaktır. Gerçek evladın arzuladığı ve sınırsız Yaratıcı'nın irade ettiği şey VAR KILINIR. Bu türden dua cevaplanmamış halde kalmaz, ve talebin başka herhangi bir türüne hiçbir şekilde bütünüyle karşılık verilemez.

146:2.8 (1639.3) 7. Doğruluk ılığı Yaratıcı'nın iyilik, gerçeklik ve bağışlamasının hangar kapılarını Tanrı'nın çocuğuna açan inanç eylemidir; ve, bu iyi hediyeler hâlihazırda uzunca bir süredir, evladın yakınlaşmasını ve kişisel iyeliğini beklemektedir. Dua, insana olan kutsal tutumu değiştirmemektedir; ancak, o, insanın değişmez Yaratıcı'ya olan tutumunu değiştirmektedir. Dua'nın arkasındaki *güdü* doğru bir biçimde kutsal kulağı ulaşmasını sağlamaktadır; duayı edenin toplumsal, ekonomik veya dışa doğru olan dini düzeyi değil.

146:2.9 (1639.4) 8. Dua, zamanın gecikmelerinden kaçınmak veya mekânın kısıtlılıklarının ötesine geçmek için kullanılmamalıdır. Dua, benliğı büyütmek veya bir insanın akranları karşısında kendi için haksız kazanç elde etmek

amacıyla tasarlanmış bir yöntem değildir. Tamamiyle bencil olan bir ruh, kelimenin gerçek anlamıyla dua edemez. Şunu söylemişti İsa: “Sizlerin duyacağınız en yüksek beğeni Tanrı’nın karakterinde olsun ve o size kesin bir biçimde kalbinizin içten arzularınızı verecektir.” “Yolunuzu Tanrı’ya adayın; ona güvenin, ve o gerekeni yapacaktır.” “Zira Koruyucu ihtiyaç duyanın ılığını duymakta olup, yoksulun duasını görecektir.”

146:2.10 (1639.5) 9. “Ben Yaratıcı’dan ayrılarak geldim; bu nedenle, Yaratıcı’dan neyi talep edeceğinize dair bir kez bile olsun bir şüphe içinde bulunacak olursanız, ben, gerçek ihtiyaçlarınız ve arzuların uyarınca ve Babam’ın iradesi doğrultusunda sizlerin taleplerini sunacağım.” Dualarınızda benmerkezci hale gelmenin büyük tehlikesine karşı kendinizi koruyun; daha çok kardeşlerinizin ruhsal ilerleyişı için dua edin. Maddi duadan kaçının; ruhaniyet içinde ve ruhaniyetin hediyelerinin bolluğu için dua edin.

146:2.11 (1639.6) 10. Hasta ve sıkıntı içindekiler için dua ettiğiniz zaman, taleplerinizin bu sıkıntı içinde bulunanların ihtiyaçlarına olacak sevgi dolu ve ussal hizmetin yerini alacağını beklemeyin. Ailelerinizin, arkadaşlarınızın ve akranlarınızın refahı için dua edin; ancak, özellikle, sizleri lanetlemiş olanlar için dua edin, ve sizleri idam edenler için sevgi dolu isteklerde bulunun. “Ancak, dua edileceği zaman, ben konuşmayacağım. Ancak, sizlerin içinde ikamet etmekte olan ruhaniyet, ruhaniyetlerin Babası ile olan içsel ilişkinizin ifadesi olan bu arzuları dile getirmeye sizleri itebilir.”

146:2.12 (1640.1) 11. Birçok kişı, sorun içinde bulunduğu zaman duaya başvurmaktadır. Bu türden bir davranış düşüncesiz ve yanlış

yönlendirici niteliktedir. Gerçektir ki, rahatsız edildiğinizde dua ederek iyi bir şey yapmaktasınız; ancak, sizler aynı zamanda, ruhunuzda her şey yolunda giderken bile Babanızla bir evlat olarak konuşmayı göz önünde bulundurmalısınız. Gerçek taleplerinizin her zaman bir sır içinde kalmasına özen gösterin. İnsanların sizlerin kişisel dualarınızı duymasına izin vermeyin. Şükür duaları, ibadet edenlerin toplulukları için yerinde bir şeydir; ancak, ruhun duası kişisel bir husustur. Tanrı'nın tüm çocukları için yerinde olan yalnızca tek bir dua türü vardır, ve o: “Her ne olursa olsun, senin iraden yerine gelecektir.”

146:2.13 (1640.2) 12. Bu müjdeye inananların hepsi, cennetin krallığının genişlemesi için içten bir biçimde dua etmelidir. İbrani yazıtları içindeki tüm duaların içinde İsa'nın en olumlayıcı bir biçimde yorumlamış olduğu talep Mezmurcu'nun talebidir: “Ben içinde temiz bir kalp yarat, Ey Tanrım, ve içimde doğru bir ruhaniyeti yenile. Beni gizli günahlarımdan arındır ve senin bu hizmetkârını cüretkâr ihlalden uzak tut.” İsa, şuna alıntıda bulunan bir biçimde, dua ile dikkatsiz ve kırıcı bir konuşma arasında bulunan ilişki üzerinde etraflıca bir yorumda bulunmuştu: “Dilimi gözet, Ey Koruyucum; dudaklarımın kapısını tut.” “İnsan dili” demişti İsa “çok az kişinin boyunduruğu altına alabileceği bir beden parçasıdır; ancak, insan içindeki ruhaniyet beden bu güvenilmez üyesini hoşgörünün iyi niyetli bir sesine ve merhametin ilham verici bir hizmetkârına dönüştürebilir.”

146:2.14 (1640.3) 13. İsa önem bakımından, yeryüzü yaşamının gidişatı için kutsal rehberlik amacıyla edilen duanın Yaratıcı'nın iradesine dair bir şeyi öğrenme talebinden hemen

sonra geldiğini öğretmişti. Özünde bu, kutsal bilgelik için bir dua anlamına gelmektedir. İsa hiçbir zaman, dua tarafından insan bilgisinin ve özel yeteneğin kazanılabileceğini öğretmemiştir. Ancak, o, duanın, kutsal ruhaniyetin mevcudiyetini almak için bir kişinin yetisini arttırmada bir etken olduğunu öğretmişti. İsa birlikteliklerine ruhaniyet ve gerçeklik içinde dua etmeyi öğrettiğinde, dürüst ve inançlı bir şekilde, tüm samimiyetle ve ussal bir biçimde gerçekleştirilir haldeki içtenlikle ve kişinin aydınlanması uyarınca dua etmeyi kastetmiş olduğunu açıklamıştır.

146:2.15 (1640.4) 14. İsa takipçilerini; süslü tekerlemelerde, etkileyici ifadelerde, oruç tutmada, tövbekârlıkta veya feda vermelerde bulunarak dualarının daha etkili kılındığı düşüncesine karşı uyarıyordu. Ancak, güçlü bir biçimde o takipçilerinden, duayı şükür vasıtasıyla gerçek ibadete götüren bir biçimde kullanmalarını istemiştir. İsa, takipçilerinin dualarında ve ibadetlerinde şükür tutumunun çok azının bulunmasından büyük üzüntü duymuştu. O bu hususta, şunu söyleyen bir biçimde, Yazıtlar'a alıntıda bulunmuştu: “Koruyucu'ya teşekkür etmek ve En Yüksek'in ismine övgü şarkıları söylemek, her sabah onun sevgi dolu iyiliğini ve her akşam doğruluğunu tanımak iyi bir şeydir; zira Tanrı beni, yaptıkları şeylerle mutlu kılmıştır. Her şey de ben ona, Tanrı'nın iradesi uyarınca teşekkür edeceğim.”

146:2.16 (1640.5) 15. Ve, bunun sonrasında İsa: “Sıradan ihtiyaçlarınız hususunda sürekli endişe duyar halde olmayın. Yeryüzüsel mevcudiyetinize ait sorunlar ile ilgili evhamlı olmayın; ancak, tüm bu durumlarda ihtiyaçlarınızı, dua ve alçakgönüllü talep vasıtasıyla, içten şükür tutumu ile beraber, cennet içinde olan

Babanız önüne serin.” Bunun sonrasında kendisi Yazıtlardan şu alıntıyı yapmıştı: “Ben Tanrı’nın ismini bir şarkı ile öveceğim ve onu şükürle yücelteceğim. Ve, bu Koruyucuyu, boynuzları ve toynaklarıyla birlikte bir öküzü veya tosunu kurban vermekten daha çok memnun edecektir.”

^{146:2.17 (1641.1)} 16. İsa takipçilerine; Baba’ya dua ettikleri zaman, ikamet eden ruhaniyetin dinlemekte olan ruhla konuşmasının daha iyi olanağını sunmak için bir süre sessiz algı içinde kalmalarını öğretmişti. Babanın ruhaniyeti insanla en iyi, insan aklı gerçek ibadetin bir tutumu içinde bulunduğu zaman konuşmaktadır. Bizler Tanrı’ya, Yaratıcı’nın ikamet eden ruhaniyetinin yardımıyla ve gerçekliğin hizmeti vasıtasıyla olan insan aklının aydınlanmasıyla ibadet etmekteyiz. İbadet, öğretti İsa, bir kişiyi artan bir biçimde ibadet edilen haline getirmektedir. İbadet, aracılığı ile sınırlı olanın kademeli bir biçimde Sınırsız’ın mevcudiyetine yaklaştığı ve nihai olarak ona eriştiği dönüştürücü bir deneyimdir.

^{146:2.18 (1641.2)} Ve, İsa havarilerine, insanın Tanrı ile olan birlikteliğine dair başka birçok gerçekliği söylemişti; ancak, onların çoğu kendisinin öğretisini bütünüyle anlayamamıştı.

3. Ramah’daki Durak

^{146:3.1 (1641.3)} Ramah’da İsa, bilim ve felsefenin insan deneyiminin ihtiyaçlarını karşılamak için yeterli olduğunu öğreten yaşlı bir Yunan filozofu ile dikkate değer bir konuşmada bulunmuştu. İsa, söylemiş olduğu birçok şeyin taşıdığı doğruluğu onaylayan bir biçimde bu Yunan öğretmenini sabırla ve anlayışla dinlemişti; ancak, İsa kendisine, insan mevcudiyetine dair konuşmasının tamamı boyunca onun “nereden, neden ve

nereye” sorularını açıklamada başarısız olduğuna işaret etmiş ve şunu eklemiştii: “Senin bıraktığın yerde bizler başlamaktaız. Din; insan ruhunun, aklın tek başına hiçbir zaman keşfedemeyeceği veya bütünüyie kavrayamayacağı nitelikteki ruhsal gerçeklikler ile olan ilişkisine ait bir açığa çıkarılıştır. Ussal uğraşlar, yaşama ait gerçekleri açığa çıkarabilir; ancak, krallığın müjdesi, varlığa ait gerçeklikleri bilinir hale getirmektedir. Sen, gerçekliğe ait maddi gölgeler hakkında konuştun; şimdi sen, fani mevcudiyetin maddi gerçeklerine ait bu zamansal nitelikteki geçici gölgeleri yaratan ebedi ve ruhsal gerçekliklerden bahsederken beni dinleyecek misin?” Bir saatten daha fazla bir süre boyunca İsa bu Yunanlıya, krallığın müjdesine ait kurtarıcı gerçeklikleri öğretti. Yaşlı filozof Üstün’ün yaklaşım biçiminden etkilenmiş olup, tamamiyle dürüst bir kalpte olan bir şekilde kurtuluşun bu müjdesine çabucak inanmıştı.

146:3.2 (1641.4) Havariler, Yunanlı’nın varsayımının birçoğuna İsa’nın açık bir biçimde onay verişii karşısında bir az da olsun şaşkınlığa uğramıştı; ancak, İsa daha sonrasında kendilerine özel olarak şunları söylemişti: “Çocuklarım, Yunanlı’nın felsefesini hoş görmeme şaşırmayın. İçsel olan gerçek ve içten kendinden eminlik dışı doğru yapılacak olan irdeleyişten hiçbir biçimde korkmaz; ne de gerçeklik, dürüst eleştiriciye kin tutar. Sizler, hoşgörüsüzlüğün; bir kişinin, sahip olduğu inanışın gerçekliğine dair gizli kuşkular besleyişini kapatan maske olduğunu hiçbir zaman unutmamalısınız. Tüm kalbiyle inanmış olduğu gerçekliğe kusursuz güveni duyan hiçbir kişi hiçbir zaman komşusunun tutumdan rahatsız duymaz. Cesaret, bir kişinin inancını ilan ettiği şeylere olan bütüncül dürüstlüğünün taşıdığı kendinden emindir. İçten insanlar,

gerçek yargıları ve soylu ideallerinin eleştirel bir biçimde irdelenmesinden korkmazlar.”

146:3.3 (1641.5) Ramah’daki ikinci akşam, Tomas İsa’ya şu soruyu sormuştu: “Üstünümüz, nasıl olur da senin öğretinin yeni bir inananı, krallığın bu müjdesinin taşımış olduğu gerçekliği gerçekten bilebilir, ondan gerçekten emin olabilir?”

146:3.4 (1641.6) Ve, İsa Tomas’a şunu söylemişti: “Sizlerin, Baba’nın krallık ailesine girişinize ve krallık çocukları ile birlikte ebedi olarak kurtuluşa erişeceğinize dair duymuş olduğunuz güvence tamamiyle bir kişisel deneyim meselesidir — kelimenin gerçek anlamıyla, inançtır. Ruhsal güvence; kutsal gerçekliğin ebedi mevcudiyetleri içindeki kişisel nitelikteki dini deneyiminize denk olup, bir başka açıdan, ruhsal inancınıza ek ve dürüst kuşkularınızdan eksik olarak gerçekliğe dair ussal anlayışınıza eşittir.

146:3.5 (1642.1) “Evlat doğal olan bir içkinlikte Baba’nın yaşamı ile bahşedilmiş konumdadır. Baba’nın yaşayan ruhaniyetine bahşedilmiş bir biçimde sizler böylelikle Tanrı’nın evlatlarıdır. Sizler, bedene ait maddi yaşam içindeki yaşamınızdan kurtuluşa ermektesiniz çünkü ebedi yaşamın hediyesi olan Yaratıcı’nın yaşayan ruhaniyeti ile özdeşleşmişsinizdir. Birçokları, gerçekten de, Yaratıcı’dan ayrılarak buraya gelmemden önce bu yaşama sahip oldu; ve, onlardan çok daha fazlası, benim sözüme inandıkları için bu ruhaniyeti aldı; ancak, ben şunu duyuruyorum ki, Yaratıcı’ya geri döndüğümde o ruhaniyetini tüm insanların kalplerine gönderecek.

146:3.6 (1642.2) “Her ne kadar sizler, akıllarınız içinde faaliyet göstermekte olan bu kutsal ruhaniyeti gözleyemez olsanız da, orada, sahip olduğunuz ruhsal güçlerin denetimini cennetsel Yaratıcı’ya ait bu ikamet eden ruhaniyetin öğretisine ve rehberliğine ne derece bıraktığınızı keşfedebileceğiniz kullanışlı bir yöntem bulunmaktadır; bu, akran insanlarınızı derinden sevebilme derecenizdir. Yaratıcı’nın ruhaniyeti Yaratıcı’nın derin sevgisinden almaktadır; ve, o insan üzerinde egemen olurken, her seferinde insanı, kutsal ibadetin doğrultularına ve kişinin akranlarını sevgi dolu bir biçimde görüşüne yönlendirmektedir. İlk başta sizler, benim öğretim sizleri Babamız’ın ikamet eden mevcudiyetinin içsel yönlendirmelerine karşı daha bilinçli kılmasından dolayı Tanrı’nın evlatları olduğunuza inandınız; ancak, yakın bir zaman içinde Gerçekliğin Ruhaniyeti bedene yağdırılacak, ve o, tıpkı benim şimdi sizler aranızda yaşamam ve sizlere gerçekliğin sözlerini söylemem gibi, insanlar arasında yaşayacak ve onların tümüne öğretimde bulunacaktır. Ve, bu Gerçekliğin Ruhaniyeti, ruhlarınızın ruhsal bahşedilmişlikleri için konuşan bir biçimde, sizlerin Tanrı’nın evlatları olduğunuzu bilmenize yardım edecektir. O mutlak bir biçimde; şu an içerisinde bazılarında ikamet ederken gelecek olan zaman zarfında insanların tümünde ikamet edecek, ruhaniyetiniz halindeki, Yaratıcı’nın ikamet eden mevcudiyetinin sizlere kendinizin gerçekte Tanrı’nın evlatları olduğunuzu söyleyişine şahitlik edecektir.

146:3.7 (1642.3) “Bu ruhaniyetin yönlendirişini takip eden her yeryüzü evladı, nihai bir biçimde Tanrı’nın iradesini bilir hale gelecek; ve, kendisini Babamın iradesine teslim etmiş olan kişi sonsuza kadar var kalacak. Yeryüzü yaşamından ebedi

yerleşkeye olan yol, sizler için açık bir biçimde ortaya konulmamıştır; ancak, orada bir yol vardır, her zaman olmuştur, ve ben bu yolu yeni ve yaşayan hale getirmek için gelmiş bulunmaktayım. Krallığa girmiş olan kişi hâlihazırda ebedi yaşama sahiptir — o kişi hiçbir zaman yok olmayacaktır. Ancak, bunun çoğunu siz, ben Yaratıcı'ya döndüğüm zaman ve siz geri dönüp bu mevcut deneyimlerinizi yeniden değerlendirebildikten sonra daha iyi anlayacaksınız.

146:3.8 (1642.4) Ve, bu bahsedilmiş sözleri duymuş olan herkes fazlasıyla neşelenmişti. Musevi öğretileri, doğru olanın kurtuluşuna dair kafası karışık ve belirsiz haldeydi; ve, tüm gerçek inananların ebedi kurtuluşu hakkında güvencenin bu oldukça belirgin ve olumlu sözlerini duymak İsa'nın takipçileri için canlandırıcı ve ilham verici olmuştu.

146:3.9 (1642.5) Havariler inananlara duyuruda bulunmaya ve onları vaftiz etmeye devam ederken, üzgün olanlara teselli olan ve hasta ve rahatsızlık içindekilere yardımda bulunan bir biçimde evden eve gitme uygulamalarını sürdürdüler. Havarisel örgüt bu aşamada, İsa'nın her bir havarisinin Yahya'ninkilerden gelen birini yardımcı olarak alması bakımından genişlemişti; Abner, Andreas'ın yardımcısı olmuştu; ve, bu tasarım, bir sonraki Hamursuz için Kudüs'e inişlerine kadar varlığını sürdürmeye devam etmişti.

146:3.10 (1642.6) Zebulun'daki konuklukları boyunca İsa tarafından verilmiş özel eğitim; başlıca krallığın karşılıklı sorumluluklarına dair ilave konuşmalar ile ilgili olmuş, ve, kişisel nitelikteki dini deneyim ile toplumsal nitelikteki dini yükümlülük birlikteliği arasındaki farkları açıklığa getirmek için tasarlanmış öğretimi içine almıştı. Bu, Üstün'ün dinin

toplumsal yönlerine dair ender gerçekleştirmiş olduğu birkaç konuşmadan bir tanesiydi. Yeryüzü yaşamının tamamı boyunca Üstün takipçilerine, dinin toplumlaşımı ile ilgili çok az yönergede bulunmuştu.

^{146:3.11 (1643.1)} Zebulun'da insanlar, ağırlıklı olarak ne Musevi ne de Musevi-olmayan sayılabilecek bir halde, karma bir ırktaydı; ve, her ne kadar Kapernaum'daki hastaların iyileşmesini duymuş olsalar da, onların birkaçı gerçekten İsa'ya inanmıştı.

4. İron'daki Müjde

^{146:4.1 (1643.2)} İron'da, Celile ve Yehuda'nın küçük şehirlerinin birçoğunda olduğu gibi, bir sinagog bulunmakta olup, İsa'nın hizmetinin öncül dönemlerinde Şabat günü bu sinagoglarda konuşmak onun âdeti haline gelmişti. Zaman zaman o sabah ayininde konuşur, ve öğleden sonra saatinde Petrus veya diğer havarilerden bir tanesi vaazda bulunurdu. İsa ve havariler aynı zamanda sıklıkla, sinagogda gerçekleştirilen hafta içi akşam topluluklarına öğretide ve duyuruda bulunmaktaydı. Her ne kadar Kudüs'deki dini önderler İsa'ya karşı artan bir biçimde düşmancıl hale gelmişse de, onlar, bu şehrin dışındaki sinagoglarda hiçbir doğrudan denetime sahip değillerdi. İsa'nın kamu hizmetinin sonraki dönemine kadar onlar, öğretisini neredeyse her bir sinagoga kapatır biçimde kendisine karşı bu türden yaygın bir duyuş oluşturmaya yetkin hale gelmemişlerdi. Bu zaman zarfında Celile ve Yehuda'nın tüm sinagoglari kendisine açıktı.

^{146:4.2 (1643.3)} İron, bu dönemler için oldukça geniş bir mineral madenler yerleşkesiydi; ve, İsa, bir madencinin yaşamını daha öncesinde hiç paylaşmamış olduğu için, İron'da ikamet

ederken vaktinin büyük bir kısmını madenlerde geçirmişti. Havariler evleri ziyaret ederken ve kamu mekânlarında duyurularda bulunurken, İsa, bu yeraltı emekçileri ile birlikte madenlerde çalışmıştı. Bir iyileştirici olarak İsa'nın ünü, bu uzak kasabaya bile ulaşmış haldeydi; ve, birçok hasta ve sıkıntı içindeki kişi ellerinden yardım dilemiş olup, birçokları onun iyileştirici yardımlarından fayda görmüştü. Ancak, bu vakaların hiçbirinde İsa, cüzamlı olanınki dışında, tarafınızdan adlandırıldığı şekliyle bir iyileştirme mucizesini gerçekleştirmemişti.

146:4.3 (1643.4) İron'daki üçüncü günün geç öğleden sonrası vakti, madenlerden geri dönerken İsa tesadüfen, kaldığı yere olan yolu üzerinde küçük bir yan sokaktan geçmişti. İsa bir cüzamlı kişinin oldukça kirli barakasına yaklaşıırken, bu sıkıntı içindeki kişi, bir iyileştirici olarak İsa'nın ününü duymuş bir biçimde, kendisi kapısının önünden geçerken yolunu kesme cüreti göstermişti; onun önünde eğilerek İsa'ya şunu söyledi: “Koruyucumuz, eğer bir istersen, beni temiz hale getirsin. Ben, sana ait öğretmenlerin iletisini duydum, ve ben, eğer temiz kılınırsam krallığa girebileceğim.” Ve, cüzamlı bu şekilde konuşmuştu çünkü Museviler arasında cüzamlı olanların sinagoga girmesi bile veya diğer hallerde de kamu ibadetine katılması yasaklanmıştı. Bu kişi gerçekten de, cüzamı için bir çare bulamadıkça gelmekte olan krallığa alınamayacağına inanmaktaydı. Ve, onu sıkıntısı içinde gördüğünde ve güçlü inancının sözlerini işittiğinde İsa'nın insan kalbi etkilenmiş ve kutsal akıl merhametle harekete geçmişti. İsa ona doğru gözlerini indirirken, adamın yüzü düştü ve ibadet etmeye başladı. Bunun sonrasında Üstün, elini sunup, kendisine dokunan bir biçimde, şunu söyledi: “İstiyorum — temiz ol.”

Ve, anında bu kişi iyileşmişti; cüzam artık kendisine rahatsızlık vermemekteydi.

146:4.4 (1643.5) İsa bu kişi dizlerinden kaldırdığında, onu şöyle uyarmıştı: “Hiç kimseye iyileşmenden bahsetme; bunun yerine, din-adamına kendini gösteren ve temizlenmene kanıt için Musa tarafından emredilmiş olan fedaları sunan bir biçimde, sessizce görevini yap.” Ancak, bu kişi İsa’nın önerdiği biçimde davranmamıştı. Bunun yerine, İsa’nın kendi cüzamını iyileştirdiğini tüm kasabaya yaymaya başlamıştı; ve, o tüm köy tarafından bilenen biri olduğu için, insanlar açık bir biçimde onun hastalığından temizlenmiş olduğunu görebilmekteydi. O, İsa’nın kendisine sorumluluklarını hatırlatmış olduğu gibi din-adamlarına gitmemişti. İsa’nın kendisini iyileştirmesine dair haberleri etrafa yaymasının bir sonucu olarak Üstün hastalarla o kadar çevrelenmişti ki, ertesi gün erken kalkıp köyü terk etmek zorunda kalmıştı. Her ne kadar İsa bir daha kasabaya girmemiş olsa da, krallığın müjdesine dair inanan madencileri eğitmeye devam eden bir biçimde madenlerin yakındaki kasabanın uç bölgelerinde iki gün daha kalmaya devam etmişti.

146:4.5 (1644.1) Cüzamlının bu temizlenişi, İsa’nın bilinçli ve kasıtlı bir biçimde bu zaman zarfına kadar gerçekleştirmiş olduğu, tarafınızdan adlandırıldığı biçimiyle ilk mucizeydi. Ve, bu, gerçek bir cüzam vakasıydı.

146:4.6 (1644.2) İron’dan onlar, müjdenin duyurulması için iki gün harcayan bir biçimde Gişhala’ya gitmişlerdi; ve, bunun sonrasında, iyi haberleri duyurmak için neredeyse bir hafta geçirmiş oldukları Çorazin için ayrılmışlardı; ancak, onlar, Çorazin’de krallık için birçok inananı kazanamaya yetkin

olamamışlardı. Daha öncesinde öğretilerde bulmuş olduğu başka hiçbir yerde İsa, iletisinin bu denli genel bir reddi ile karşılaşmamıştı. Çorazin'deki konukluk havarilerin çoğu için oldukça umut kırıcı olup, Andreas ve Abner birlikteliklerinin cesaretini korumada fazlasıyla zorluk çekmişlerdi. Ve, böylece, Kapernaum boyunca sessizce geçen bir biçimde onlar, daha şanslı oldukları yer olan Madon köyüne devam etmişlerdi. Havarilerin çoğunun akıllarında; bu çok yakın zamanda ziyaret etmiş oldukları kasabalarda başarılı olamamalarının nedeninin, kendilerinin dualarında ve öğretilerinde İsa'dan bir iyileştirici olarak bahsetmekten kaçınmalarına dair onun ısrarı olduğu düşüncesi hâkim olmuştu. Onlar ne kadar da derinden, kendisinin başka bir cüzamlıyı iyileştirmesini veya bir başka şekilde insanların ilgisini çekecek bir biçimde gücünü dışa vurmasını arzu etmişlerdi! Ancak, Üstün, onların içten ricalarına kayıtsızdı.

5. Kana'ya Geri Dönüş

146:5.1 (1644.3) Havarisel kabile, İsa “Yarın Kana'ya gidiyoruz” şeklinde duyuruda bulunmasıyla fazlasıyla neşelenmişti. Onlar Kana'da olumlu bir dinlenişe sahip olduklarını biliyorlardı, zira İsa burada oldukça iyi bir biçimde tanınmaktaydı. Onlar; bir yarı inanan ve oğlu oldukça ciddi bir biçimde hasta olan Titus ismindeki bir önde gelen Kapernaum vatandaşının Kana'ya varmış olduğu üçüncü günlerine kadar, insanları krallığa getirme görevlerinde oldukça iyi bir iş çıkarmaktaydılar. Titus İsa'nın Kana'da olduğunu duymuştu; böylece, kendisini görmeye yetişmişti. Kapernaum'daki inananlar İsa'nın her türlü hastalığı iyileştirebileceğini düşünmekteydi.

Bu soylu kişi Kana'da İsa'yı bulduğunda, güçlü bir biçimde kendisinden Kapernaum'a yetişmesini ve sıkıntı içindeki oğlunu iyileştirmesini rica etmişti. Havariler nefeslerini tutmuş bekler halde dururlarken, İsa, hasta oğlanın babasına bakan bir biçimde, şunu söylemişti: "Sizlere daha ne kadar tahammül etmeliyim? Tanrı'nın gücü aranızda ama işaretleri ve harikaları görmeden inanmayı reddetmektesiniz." Ancak, soylu kişi, şunu söyleyen bir biçimde, İsa'ya yalvardı: "Koruyucum, ben gerçekten de inanıyorum; ancak, oğlum yok olmadan önce gel, zira ben onu bıraktığımda bile kendisi ölümün eşiğindeydi." Ve, İsa başını sessizce düşünmek için bir anlığına eğdiğinde, aniden şöyle söyledi: "Evine geri dön; oğlun yaşayacak." Titus İsa'nın sözüne inanmış olup, Kapernaum'a geri yetişti. Ve, o geri dönüş yolundayken, hizmetlileri, şunu söyleyen bir biçimde, kendisini karşılamak için yola düşmüştü: "Sevin, oğlun düzeldi — o yaşıyor." Bunun sonrasında Titus onlara hangi saat oğlanın düzelmeye başlamış olduğunu sordu; ve, hizmetliler "dün saat yedi gibi ateşi kendisini terk etti" şeklinde cevap verince, baba bunun yaklaşık olarak İsa'nın "Evladın yaşayacak" dediği vakit olduğunu hatırladı. Ve, Titus bu andan itibaren tüm kalbiyle inanmış olup, onun tüm ailesi de inandı. Bu evlat krallığın kudretli bir hizmetkârı haline gelmiş olup, daha sonra, Roma'da acı çekmiş olanlarla birlikte yaşamını teslim etmişti. Her ne kadar Titus'un tüm hanesi, onların arkadaşları ve hatta havariler bu yaşanmışlığı bir mucize olarak görmüşse de, bu bir mucize değildi. En azından bu, fiziksel hastalığı iyileştirmenin bir mucizesi değildi. O yalnızca, vaftizinin sonrasında İsa'nın sıklıkla başvurmuş olduğu tam da bu türden bilgi gibi, doğal yasanın gidişatına dair öncül-bilginin bir durumuydu.

146:5.3 (1645.1) Tekrar, İsa, bu köydeki hizmetiyle birlikte açığa çıkmış bu türden ikinci yaşanmışlığa olan yersiz ilgi nedeniyle Kana'dan bir an önce ayrılmak zorunda kalmıştı. Kasaba insanları su ve şarabı hatırlamıştı; ve, şimdi onun, bir soylu adamın çocuğunu o kadar uzaktan iyileştirmiş olduğu varsayıldığı için kendisine, yalnızca hasta ve sıkıntı içindekiler değil aynı zamanda acı çekenlerin uzaktan iyileşmeyi talep eden ulakları gelmişti. Ve, İsa, tüm şehir çevresinin ayaklandığını görünce, “Haydi Nain’e gidelim” dedi.

6. Nain ve Dul’un Oğlu

146:6.1 (1645.2) Bu insanlar işaretlere inanmıştı; onlar, harikalar arayan bir nesildi. Bu zaman zarfında, merkezi ve güney Celile insanları, İsa ve onun kişisel hizmetine dair mucize arayan zihin içine girmişlerdi. Tamamiyle sinirsel bozukluklardan ve duygusal kökenli rahatsızlıklardan ızdırap çeken dürüst düzinelerce, yüzlerce kişi İsa’nın huzuruna gelmiş ve bunun sonrasında evlerine, İsa’nın kendisini iyileştirmiş olduğunu arkadaşlarına duyuran bir biçimde geri dönmüşlerdi. Ve, bu bilgisiz ve basit-akıldaki insanlar zihinsel iyileşmenin bu vakalarını, mucizevî çareler biçiminde, fiziksel iyileşme olarak görmüşlerdi.

146:6.2 (1645.3) İsa Kana’dan Nain’e gitmeyi amaçladığında, inananlardan ve birçok meraklı insandan oluşan büyük bir kalabalık kendisini takip etmişti. Onlar mucizeleri ve harikaları görmeye kararlılardı, ve onlar hayal kırıklığına uğramayacaklardı. İsa ve onun havarileri şehrin kapılarına yaklaştığında, Nainli bir dul annenin tek oğlunu taşıyan bir biçimde, yakındaki mezarlığa olan yolu üzerindeki bir cenaze alayı ile karşılaşmıştı. Bu kadın fazlasıyla saygı duyulan birisi

olup, köyün yarısı bu ölü olduğu varsayılan oğlanın tabutunu takip etmekteydi. Cenaze alayı İsa ve onun takipçilerine kadar geldiğinde, dul ve onun arkadaşları Üstün'ü tanımış ve güçlü bir biçimde ondan oğlanı yaşama geri döndürmesini rica etmişlerdi. Mucize beklentileri o kadar yüksek bir noktaya varmıştı ki onlar, İsa eğer her insan hastalığını iyileştirebiliyorsa bu türden bir iyileştiricinin bir ölüyü de diriltebilecek olduğunu düşünmüşlerdi. İsa, rahatsız edici bir biçimde böyle aralıksız ricada bulunulan bir biçimde, ileri adımını attı ve, tabutun kapağını kaldırarak, oğlanı incelemeye başladı. Genç adamın gerçekten ölmediğini keşfeden bir biçimde o, mevcudiyetinin bir trajedinin yaşanmasını önleyebileceğini gördü; böylece, anneye dönerek, şunu söyledi; “Ağlama. Oğlun ölü değil; o uyuyor. O sana tekrar kavuşturulacak.” Ve, bunun sonrasında, genç adamı elinden tutarak şunu söyledi: “Uyan ve ayağa kalk.” Ve, ölü olduğu varsayılan genç kısa bir süre oturdu ve konuşmaya başladı; ve, İsa onları evlerine geri gönderdi.

146:6.3 (1645.4) İsa, kalabalığı sakinleştirmeye ve nafîle bir biçimde ufaklığın gerçekten ölü olmadığını, onu mezardan geri getirmediğini açıklamaya çabaladı; ancak, bu boşa bir uğraştı. Kendisini takip etmiş olan kalabalık ve tüm Nain köyü, duygusal kendinden geçiş halinin zirve noktasına çıkmıştı. Birçoğunu korku almıştı, başka bir topluluk ise panik içindeydi, daha da başkaları da dua etmek için kapaklanmış günahları için çığırmaya başlamışlardı. Ve, yaygara içindeki kalabalığın dağıtılabilmesi karanlığın çöküşünden uzunca bir süre sonrasında kadar gerçekleşebilmişti. Ve, tabii ki, oğlanın ölü olmadığına dair İsa'nın ifadesine rağmen, herkes bir mucizenin gerçekleştiğinde, hatta ölünün diriltildiğinde ısrar

etmişti. Her ne kadar İsa onlara, oğlanın yalnızca derin bir uykuda bulunduğunu söylemiş olsa da, onlar bunun İsa'nın konuşma tarzı olduğunu açıklamış ve onun, her zaman mucizelerini gizlemeye çalışan büyük alçakgönüllülük içinde bulunuşu gerçekliğine dikkat çekmişlerdi.

^{146:6.4 (1646.1)} Böylece, İsa'nın dulun oğlunu ölüden diriltmiş olduğuna dair söz Celile boyunca yayıldı ve Yehuda'ya gitti; ve, bu anlatılanı duymuş olan birçok kişi ona inandı. Hiçbir zaman İsa, kendisinden uyanmasını ve ayağa kalkmasını istediğinde dulun oğlunun gerçekte ölü olmayışını havarilerin hepsinin bile bütünüyle anlamasını sağlayamamıştı. Ancak, İsa onlara; kendisine anlatılmış bir biçimde bu yaşanılmışlığı kaydetmiş olan Luka'nın dışında, ilerideki kayıtların tümünde dışarıda tutulacak derecede bu hususun altını yeterli bir biçimde çizebilmişti. Ve, yine, İsa bir doktor olarak o kadar kuşatma altına alınmıştı ki, ertesi gün Endor için erken saatlerde buradan ayrılmıştı.

7. Endor'da

^{146:7.1 (1646.2)} Endor'da İsa birkaç günlüğüne, fiziksel iyileşmenin arayışı içinde gürültü kopartan kalabalıklardan kaçabilmişti. Bu yerdeki konuklukları boyunca Üstün öğretim amaçlı olarak Kral Şaul ve Endorlu büyücünün hikâyesini havarilerine anlatmıştı. Üstün açık bir biçimde havarilerine; öncesinde birçok kez ölünün varsayılmakta olan ruhaniyetlerinin kılığına girmiş bulunan yoldan çıkmış ve isyankâr yarı-ölümlülerin, artık bu tuhaf şeyleri yapamayacak derecede denetim altına alınacağını söylemişti. O takipçilerine; Baba'ya geri dönmesinden sonra, ve bu zamana kadar gerçekleşmiş olacak ruhaniyetlerini bedenlerin tümüne yağdırışlarından sonra, artık

— tarafınızdan temiz olmayan ruhaniyetler biçimde adlandırılan — bu türden yarı-ruhaniyet varlıklarının faniler arasında zayıf ve kötü niyetteki akılları hâkimiyet altına alamayacağını söylemişti.

^{146:7.2 (1646.3)} İsa ilave bir biçimde havarilerine; ayrılmış olan insan varlıklarına ait ruhaniyetlerin, yaşayan akranları ile iletişim kurmak için doğmuş oldukları dünyalara geri dönmediklerini açıklamıştı. Yalnızca bir yazgı sonu çağının geçmesinden sonra fani insana ait ilerleyen ruhaniyetin yeryüzüne geri dönebilmesinin mümkün olduğunu ve böyle bir durumun bile yalnızca istisnai durumlarda ve gezegenin sahip olduğu ruhsal idarenin bir parçası olarak gerçekleştiğini.

^{146:7.3 (1646.4)} Onlar iki gün dinlendikten sonra, İsa havarilerine şunu söyledi: “Ertesi sabah haydi, bu arada şehir çevresi sakinleşirken vakit geçirmek ve öğretimde bulunmak için Kapernaum’a geri dönelim. Bu zaman zarfında evdeki insanlar bu türden heyecandan eski hallerine kısmen de olsa dönmüşlerdir.”

147. Makale

Kudüs’e Olan Ara Ziyaret

^{147:0.1 (1647.1)} İSA ve havarileri Kapernaum’a, Mart’ın 17’si, Çarşamba günü ulaşmış olup, Kudüs için ayrılmalarından önce Bethsayda ana merkezlerinde iki hafta geçirmişlerdi. Bu iki hafta havariler deniz kenarında insanlara öğretide bulunmuşken, İsa vaktinin büyük bir kısmını Babasının görevinde tepelerde geçirmişti. Bu süreç boyunca, Yakup ve Yahya Zübeyde tarafından eşlik edilen bir biçimde, İsa,

inananlar ile buluşmuş ve onlara krallığın müjdesini öğretmiş oldukları yer olan Tiberya'ya iki gizli ziyarette bulunmuştu.

147:0.2 (1647.2) Hirodes'e ait birçok hane İsa'ya inanmış ve bu buluşmalara katılmıştı. Yöneticinin İsa'ya olan düşmanlığının azalmasına yardımcı olan şey Hirodes'in resmi ailesi içindeki bu inananların etkisi olmuştu. Tiberya'daki bu inananlar Hirodes'e, İsa'nın duyurmuş olduğu "krallığın" doğası bakımından ruhsal olduğunu ve siyasi bir girişim olmadığını tamamiyle açıklamışlardı. Hirodes, kendi hanesine ait bu üyelere inanmayı tercih etmiş ve böylece İsa'nın öğretisi ve iyileştirişine dair bildirilerin etrafa yayılışı karşısında gereksiz bir endişeye kapılmamıştı. Onun, İsa'nın bir iyileştirici veya dini öğretmen olarak çalışmalarına hiçbir itirazı yoktu. Her ne kadar Hirodes'in danışmanlarının çoğunun, ve hatta Hirodes'in kendisinin bile, olumlu tutumuna rağmen, Hirodes'in altında, Kudüs'deki dini önderler tarafından İsa ve havarilerin sert ve tehditkâr düşmanları olarak kalmaya devam edecek kadar etkilenmiş ve daha sonrasında onun kamu etkinliklerini sekteye uğratmak için fazlasıyla çabada bulunmuş olan bir topluluk mevcuttu. İsa için büyük tehlike Kudüs dini önderlerinde yatmaktaydı, Hirodes'de değil. Ve, tam da bu, İsa ve havarilerin vakitlerinin büyük bir kısmını ve kamu duyurularının çoğunu Kudüs ve Yehuda yerine Celile'de geçirmelerinin nedeniydi.

1. Bir Centruion'un Yaveri

147:1.1 (1647.3) Hamursuz şöleni için Kudüs'e itmeye hazırlandıkları gün, Kapernaum'da konumlanmış Roma muhafızlarının bir centruionu, veya diğer bir deyişle bir yüzbaşısı olan, Mangus, şunu söyleyen bir biçimde, sinagog yöneticilerine gelmişti:

“Benim sadık yaverim hasta ve ölüm döşeginde. Bu yüzden, benim adama İsa’ya gidip, güçlü bir biçimde kendisinden hizmetçimi iyileştirmesini talep eder misiniz? Roma yüzbaşısı bunu, Musevi önderlerin İsa üzerinde daha büyük bir etkiye sahip olduğunu düşünmesi nedeniyle gerçekleştirmişti. Böylece kıdemli heyeti İsa’yı görmeye gitmiş olup, sözcüleri şunu söylemişti: “Öğretmen, biz senden, tüm içtenliğimizle, Kapernaum’a uğramanı, ve, milletimizi seven ve hatta, içinde senin birçok kez konuşma yapmış olduğun sinagogu bizler için inşa etmiş olan ve böylece senin ilgine layık olduğunu düşündüğümüz Roma centruionun gözde hizmetçisini kurtarmanı rica ediyoruz.”

147:1.2 (1647.4) Ve, İsa, onlar konuşmasını bitirdiğinde “Sizlerle birlikte geleceğim” dedi. Ve, onlarla birlikte centruionun evine giderlerken, ve onun bahçesine girmeden önce, bu Roma askeri, şunu söylemelerini emreden bir biçimde, İsa’yı karşılamak için arkadaşlarını göndermişti: “Koruyucumuz, evime girmek için zahmet etme, zira ben, senin çatıma girmene layık değilim. Ne de ben kendimi sana gelecek kadar değerli gördüm; bu nedenle ben kendi insanlarına ait kıdemlileri sana gönderdim. Ancak, biliyorum ki, sen inandığın şeyi söyleyebilmektesin ve benim hizmetçim iyileşecektir. Zira ben kendim diğerlerin emirleri altındayım ve altımda hizmet veren askerlere sahibim; birine git dediğim zaman o kişi gider, diğerine gel dediğim zaman o kişi gelir; yaverlerime ne söylersem onlar onu yapar.

147:1.3 (1648.1) Ve, İsa bu sözleri duyduğunda, havarilerine ve onlarla birlikte olanlara dönüp şunu söyledi: “Bu Musevi-olmayanın inancı karşısında hayretler içerisindeyim. Gerçekten

de, gerçekten de, sizlere söylüyorum ki, bu kadar büyük inancı, İsrail’de daha öncesinde hiç görmedim.” İsa, evden geri dönen bir biçimde, “Haydi buradan ayrılalım” dedi. Ve, centruionun arkadaşları eve gidip, Mangus’a İsa’nın ne söylemiş olduğunu aktardı. Ve, bu andan itibaren hizmetçi iyileşmeye başlamış, nihai olarak olağan sağlığına ve hizmetlerine geri dönmüştü.

147:1.4 (1648.2) Ancak, bizler, bu olayda neyin gerçekleşmiş olduğunu hiçbir zaman öğrenemedik. Kayda geçirilenin tamamı bundan ibarettir; centruionun hizmetkârının iyileşmesinde görülmez varlıkların hizmetinden yararlanıp yararlanılmadığı İsa’ya eşlik edenler için açığa çıkarılmamıştır. Bizler yalnızca, hizmetçinin bütüncül iyileşmesi gerçeğini bilmekteyiz.

2. Kudüs’e Olan Yolculuk

147:2.1 (1648.3) Mart’ın 30’unda, Salı sabahının erken saatleri, İsa ve havarisel kfile, Ürdün vadisi üzerinden giden bir biçimde, Hamursuz için Kudüs’e olan yolculuklarına başladı. Onlar Nisan ayının 2’si, Cuma öğleden sonra ulaşmış olup, her zamanki gibi ana merkezlerini Bethani’de kurmuşlardı. Eriha’dan geçerlerken onlar dinlenmek için durdular, ve bu arada Yudas ortak kaynaklarının belli bir kısmını ailesinin bir arkadaşına ait bankaya yatırmıştı. Bu, Yudas’ın ilk defa artan bir parayı taşımış olduğu zamandı; ve, bu yatırılan para, İsa’nın mahkemesi ve ölümünden hemen önceki o son ve önemli yolculukta onlar Eriha’dan geçene kadar dokunulmamış bir biçimde kalmıştı.

147:2.2 (1648.4) Kfile Kudüs’e olaysız bir biçimde varmıştı; ancak, onlar Bethani’ye daha yerleşmeden, bedenleri için iyileşme,

sıkıntı içindeki akılları için teselli ve ruhları için kurtuluş aramakta olan yakından ve uzaktan gelen kişiler İsa'ya çok az bir dinlenme imkânı veren bir biçimde toplanmaya başlamıştı. Bu nedenle onlar Gethsemane'de çadırlarını diktiler, ve Üstün, kendisini oldukça sürekli bir biçimde çevrelemekte olan kalabalıklardan kaçınmak için Bethani'den Gethsemane'ye gidip gidip gelmekteydi. Havarisel kabile neredeyse üç haftayı Kudüs'de geçirmişti; ancak, güçlü bir biçimde İsa onlardan hiçbir kamu duyurusunda bulunmamalarını istemişti, yalnızca özel eğitimde ve kişisel çalışmada bulunacaklardı.

147:2.3 (1648.5) Bethani'de onlar sessiz bir biçimde Hamursuz'u kutladılar. Ve, bu, İsa ve on ikilinin tamamının kansız bir Hamursuz ziyafetinde bulunduğu ilk seferdi. Yahya'nın havarileri Hamursuz'u İsa ve onun havarileri ile yememişlerdi; onlar şöleni, Abner ve Yahya'nın duyurusunun birçok öncül inananı ile kutlamışlardı. Bu, İsa'nın Kudüs'de havarileri ile uygulamış olduğu ikinci Hamursuz'du.

147:2.4 (1648.6) İsa ve on ikili Kapernaum için ayrıldığında, Yahya'nın havarileri onlarla birlikte geri dönmemişti. Abner'in emri ile onlar, sessiz bir biçimde krallığın genişlemesi için emek veren bir biçimde Kudüs ve onun çevresinde kalmaya devam etmişti; bu arada, İsa ve on ikili, Celile'ye görevde bulunmak için geri dönmüşlerdi. Bir kez daha yirmi dördünün tamamı, yetmiş din-yayıcısını görevlendirme ve göndermeden kısa bir süre öncesine kadar bir araya gelmemişti. Ancak, bu iki topluluk işbirliği içerisindeydi; ve, farklı görüşlerine rağmen, onların en iyi hisleri üstün gelmişti.

3. Bethsayda Gölcüğünde

147:3.1 (1649.1) Kudüs’deki ikinci Şabat’ın öğleden sonrası, Üstün ve havariler tapınak ayinlerine katılmaya hazırlanırlarken, Yahya İsa’ya “Benimle birlikte gel, sana bir şey göstereceğim” dedi. Yahya İsa’yı, Kudüs’ün kapılarından bir tanesinden Bethsayda olarak adlandırılmakta olan bir gölcüğe götürmüştü. Bu gölcüğü çevreleyen, altında geniş bir topluluğun iyileşme arayışı içinde beklediği beş girişli bir yapı bulunmaktaydı. Bu, gölcüğün altındaki oldukça büyük kaya mağaralarında gaz birikmesi sonucu düzensiz aralıklarla kırmızımsı suyunun kabarcıklar çıkardığı bir kaplıcaydı. Sıcak suların bu aralıklarla gerçekleşen kabarcıklarının, birçokları tarafından doğa-üstü etkiler nedeniyle gerçekleşmekte olduğuna inanılmaktaydı; ve, bu türden bir kabartıdan sonra suya ilk giren kişinin her türlü hastalığından iyileşecek oluşu yaygın bir inanıştı.

147:3.2 (1649.2) Havariler bir bakımdan, İsa tarafından getirilmiş olan sınırlandırmalar altında huzursuz haldeydiler; ve, on ikilinin en genci olan Yahya özellikle, bu kısıtlama altında sabırsız bir konumdaydı. O İsa’yı; bir araya gelmiş sıkıntı içindekilerin yarattığı manzaranın, iyileştirmenin bir mucizesini gerçekleştirecek düzeyde İsa’nın merhametine dokunacağını ve böylece tüm Kudüs’ün şaşkına dönüp, onun yakın bir zaman içinde krallığın müjdesine inanmak için kazanılacağını düşüncesi ile gölcüğe getirmişti. Yahya İsa’ya şunu söylemişti: “Üstünümüz, tüm bu sıkıntı içindekilere bir bak; bizlerin onlar için yapacağı hiç mi bir şey yok?” Ve, İsa şu yanıtı verdi: “Yahya, neden sen beni seçmiş olduğum yoldan ayrılmama cezp ediyorsun? Neden sen, ebedi gerçekliğin müjdesini duyurmakla harikaları yerine getirmeyi ve hastaları iyileştirmeyi değiştirme arzusu duyuyorsun? Benim evladım, senin arzu etmiş olduğun şeyi yapamayabilirim; ancak, sen, bu

hasta ve sıkıntı içindekileri neşeli haberlerin ve ebedi tesellinin sözlerini onlara söyleyebilmem için bir araya topla.”

147:3.3 (1649.3) Bu bir araya gelmiş insanlara konuşan bir biçimde, İsa şunları söylemişti: “Hasta ve sıkıntı içinde olarak birçoklarınız, yanlış bir biçimde yaşanılmış birçok sene nedeniyle burada bulunmaktadır. Bazılarınız zamana ait kazalar nedeniyle sıkıntı çekmektedir, diğerleri atalarının hatalarının bir sonucu olarak; bunun yanında bazıları da, zamansal mevcudiyetinizin kusurlu olan koşullarının içerdiği engeller altında mücadele vermektedir. Ancak, benim Babam, yeryüzü koşullarınızı geliştirmek için emek vermektedir, fakat daha da özel bir biçimde ebedi servetinizi güvence altına almak için; ve, ben de bunu gerçekleştirmek için çaba sarf edeceğim. Hiçbirimiz, cennet içindeki Babamız’ın öyle irade gösterdiğini keşfetmedikçe yaşamın zorluklarını değiştirmede fazlaca etkiye sahip olamayız. Son kertede, hepimiz, Ebedi olanın iradesini gerçekleştirmeye borçluyuz. Eğer hepiniz tüm fiziksel rahatsızlıklarınızdan iyileştirilecek olursanız, gerçekten de şaşkınlığa düşeceksiniz; ancak, tüm ruhsal hastalıklarınızdan arınmanız ve kendilerinizi tüm ahlaki zayıflıklarınızdan iyileşmiş olarak bulmanız daha da büyük bir şeydir. Hepiniz Tanrı’nın çocuklarısiniz; sizler, cennetsel Baba’nın evlatlarısiniz. Zamanın gereksinimleri sizleri etkiler biçimde görünebilir; ancak, ebediyetin Tanrısı sizleri derinden sevmektedir. Ve, yargı zamanı geldiğinde korkmayın, hepiniz yalnızca adaleti değil, bağışlamanın bir bolluğunu bulacaksınız. Gerçekten de, gerçekten de, sizleri şunu söylüyorum ki: Krallığın müjdesini duyan ve Tanrı ile olan evlatlığın bu öğretisine inanan herkes ebedi yaşama sahiptir; hâlihazırda bu türden inananlar, yargı ve ölümden ışıık ve

yaşama geçmektedirler. Ve, tabutlarda olanların bile yeniden dirilişin sesini duyacağı vakit gelmektedir.”

147:3.4 (1649.4) Ve, bunları duymuş olanların çoğu krallığın müjdesine inanmıştı. Sıkıntı içindekilerin bazıları o kadar ilham duymuş ve ruhsal bir biçimde o kadar canlanmıştı ki, fiziksel rahatsızlıklarından da iyileştirildiklerini etrafa duyurmaya gitmişlerdi.

147:3.5 (1649.5) Birçok sene boyunca umutsuz bulunmuş ve sıkıntı içindeki aklının bozukluklarından derin bir biçimde rahatsızlığa uğramış bir kişi İsa’nın sözlerinden büyük bir neşe duymuş ve yatağını toplayarak evine doğru yola koyulmuştu, Şabat günü olmasına rağmen. Bu rahatsızlık içindeki kişi, tüm bu seneler boyunca *bir kişinin* kendisine yardım etmesini beklemişti; o, çaresizliğine dair hissin öyle bir kurbanıydı ki, sonuç olarak — yatağını sırtlayıp yürüme biçiminde — iyileşmesini gerçekleştirmek için yapması gereken tek şey olduğu ortaya çıkmış kendisine yardım etme düşüncesini bir kez olsun aklından geçirmemişti.

147:3.6 (1650.1) Bunun sonrasında İsa Yahya’ya şunu söylemişti: “Haydi, baş din-adamları ve kâtipler üzerimize gelmeden ve bu sıkıntı içindekilere yaşam sözleri söylememizden alınmadan önce ayrılalım.” Ve, onlar, dostlarına katılmak için mabede geri dönmüş olup, yakın bir süre içinde onların hepsi geceyi Bethani’de geçirmek için ayrılmışlardı. Ancak, Yahya hiçbir zaman diğer havarilere, bu Şabat öğleden sonrası kendisi ve İsa’nın Bethsayda’nın gölcüğüne olan bu gezilerinden bahsetmemişti.

4. Yaşamın Kuralı

147:4.1 (1650.2) Bu aynı Şabat günü akşamı, Bethani’de, İsa, on ikili ve inananlardan meydana gelen bir topluluk Lazarus’un bahçesindeki ateş etrafında toplanmışken, Nathanyel İsa’ya şu soruyu sormuştu: “Üstünümüz, her ne kadar sen, bizlere davranmalarını arzu ettiğimiz gibi diğerlerine davranmamızı öğreten biçimde, eskinin yaşam kuralının olumlu bir türünü öğretmiş olsan da, ben böyle bir isteğe her zaman nasıl uyacak oluşumuzu bütünüyle öngöremiyorum. Görüşümü; bir kişiye ahlaksızca bakıp, onu günah içinde arzulayan şehvet içindeki bir insan örneğine atıfta bulunarak açıklamama izin ver. Bu kötülüğü arzulayan insana nasıl, kendisine davranılmasını arzuladığı gibi başkalarına davranmasını öğreteceğiz?”

147:4.2 (1650.3) İsa Nathanyel’in sorusunu duyar duymaz, derhal ayağa kalktı ve, parmağını havariye doğrultan bir biçimde, şunu söyledi: “Nathanyel, Nathanyel! Kalbinden nasıl bir düşünce geçmektedir? Öğretilerimi, ruhaniyetten doğmuş biri olarak almıyor musun? Gerçekliği, bilgeliğin ve ruhsal anlayışın insanları olarak duymuyor musun? Ben sizleri, kendinize davranılmasını arzu edildiğiniz bir biçimde başkalarına davranmanız konusunda uyardığımda, yüksek ideallerin insanlarına bu cümleyi sarf ettim, kötülüğün teşvikini almak için öğretimi bir onaya dönüştürme cazibesine düşenlere değil.”

147:4.3 (1650.4) Üstün konuşmasını bitirdiğinde, Nathanyel ayağa kalkıp şunu söylemişti: “Ancak, Üstünümüz, benim sana ait öğretinin bu türden bir yorumunu onayladığımı düşünmemelisin. Ben bu soruyu sana sordum çünkü bu türden birçok insanın senin uyarını yanlış bir biçimde yargılayacağını düşündüm ve senin bizlere bu hususlar hakkında ilave öğretide

bulunmanı umut ettim.” Ve, bunun sonrasında, Nathanyel oturduğunda, İsa konuşmasını sürdürdü: “Oldukça iyi bilmekteyim, Nathanyel, bu türden bir kötü düşünce aklında onaylanmamaktadır; ancak, hepinizin, sizlere insan dilinde ve insanların konuşmak zorunda olduğu gibi verilme gereksiniminde bulunan herkese açık öğretilerime dair tamamiyle ruhsal bir yorumda bulunmayı sıklıkla gerçekleştiremeyişinizden hayal kırıklığı duymaktayım. Bu, ‘size davranılmasını arzu ettiğiniz biçimde başkalarına davranın’ uyarısı olarak, bahse konu yaşam kuralının yorumuna ilişik farklılık gösteren anlam düzeylerini şimdi öğretmeme izin verin:

147:4.4 (1650.5) 1. Beden düzeyi. Bu türden tamamiyle bencil ve şehvet düşkünü yorum, sormuş olduğun sorunun varsayımı tarafından oldukça iyi bir biçimde örneklenmektedir.

147:4.5 (1650.6) 2. Duyguların düzeyi. Bu düzlem bedeninkinden bir aşama daha yüksekte bulunup, kişinin bu yaşam kuralını yorumlayışını geliştirecek anlayışa ve acımaya karşılık gelmektedir.

147:4.6 (1650.7) “3. Aklın düzeyi. Bu aşama, aklın nedenselliğini ve deneyimin usunu faal biçimde içeren düzeydir. İyi yargı bu türden bir yaşam kuralının, derin öz-benlik-saygısının soyluluğu içinde vücut bulan en yüksek idealizm doğrultusunda yorumlanmasını emretmektedir.

147:4.7 (1651.1) “4. Kardeşsel sevginin düzeyi. Daha da yüksek olan düzey, kişinin akranlarının refahına olan fedakâr bağlılığın düzeyinde keşfedilir. Tanrı’nın babalığına dair bilinçten ve bunun sonucunda gelen insanın kardeşliğinin tanınışından

doğan tamamiyle içten toplumsal hizmetin bu daha yüksek düzeyinde, bu temel yaşam kuralının yeni ve çok çok daha güzel bir yorumu keşfedilir.

147:4.8 (1651.2) “5. Ahlaki düzey. Ve bunun sonrasında, yorumun gerçek felsefi düzeylerine eriştiğinizde, şeylerin doğruluğuna ve yanlışlığına dair gerçek kavrayışa sahip olduğunuzda, insan ilişkilerinin hayat dolu olan ebedi devamlılığını kavradığınızda; yüksek-akılda, idealist, bilge ve bağımsız üçüncü bir gözün bu türden bir emrin sahip olduğunuz yaşam koşulları ile kişisel sorunlarınızın ilişkisine uygulanmış bir biçimde değerlendirişini ve yorumlayışını düşünen bir şekilde bu yaşam kuralını bir soru olarak görmeye başlamayacaksınız.

147:4.9 (1651.3) “6. Ruhsal düzey. Ve en sonra, ama bu aşamaların en büyüğü olarak, bizler; bu yaşam kuralında, Tanrı’nın insanların tümüne nasıl davranacağını düşündüğümüz bir biçimde onlara davranmamızın kutsal bir emrini görmeye bizleri zorlayan ruhani kavrayışın ve ruhsal yorumun düzeyine erişiriz. Bu, insan ilişkilerinin kâinat idealidir. Ve, bu, yüce arzunuzun her zaman Yaratıcı’nın iradesini gerçekleştirmek olduğu bir aşamada tüm bu yaşam sorunlarına olan tutumunuzdur. Ben, bu nedenle, sizden; benzer durumlarda benim nasıl davranacağımı bildiğiniz biçimde tüm insanlara öyle davranmanızı arzu ediyorum.”

147:4.10 (1651.4) İsa’nın bu zaman zarfına kadar söylemiş olduğu hiçbir şey bu ifadelerden daha fazla bir biçimde onları şaşkınlığa uğratmamıştı. Onlar Üstün’ün sözlerini o istirahata çekildikten uzun bir süre sonraya kadar tartışmaya devam etmişlerdi. Her ne kadar Nathanyel, sorusunun içermiş olduğu temel gayeyi İsa’nın yanlış anlamış olduğuna dair

varsayımından kurtulmada yavaş kalmışsa da, diğerleri, felsefi olan bu havari arkadaşlarının bu türden düşünmeye iten bir soruyu sorma cesaretine sahip oluşuna oldukça fazla bir biçimde minnettarlardı.

5. Farisi Şimon'la olan Sohbet

^{147:5.1 (1651.5)} Her ne kadar Şimon, Musevi Sanhedrin'in bir üyesi olmamışsa da, Kudüs'ün nüfuz sahibi bir Farisi idi. O yarı gönüllü bir inanandı; ve, her ne kadar bu yüzden ciddi bir biçimde eleştirilebilecek olsa da, bir kaynaşma yemeği için İsa ve kişisel yardımcıları olan Petrus, Yakub ve Yahya'yı evine çağırmaya cesaret göstermişti. Daha öncesinde Şimon uzunca bir süredir Üstün'ü gözlemlemekte olup, onun öğretilerinden ve bundan da fazla biçimde onun kişiliğinden fazlasıyla etkilenmişti.

^{147:5.2 (1651.6)} Varlıklı Farisileri sadaka vermeye adanmış olup, bu toplumsal desteklerinin herkese açık bir biçimde görünür oluşundan kaçınmamaktaydı. Zaman zaman onlar, bir dilenciye tam da yardım bahşedecekleri zaman bir borazan bile çalarlardı. Seçkin davetliler için bir ziyafet verildiğinde, şölen davetlilerinin kendilerine atabilecekleri yemek parçalarını alma konumunda bulunur halde, yemeklerini yiyenlerin oturaklarının arkasında oda duvarları çevresinde bekleyen bir biçimde sokak dilencilerinin bile gelmesi için evin kapılarını açık bırakmak bu Farisiler'in âdeti olmuştu.

^{147:5.3 (1651.7)} Şimon'un evindeki tam da bu seferde, sokaktan gelenler arasında, yakın bir zaman içerisinde krallığın müjdesinin iyi haberlerinin bir inanani haline gelmiş hoş olmayan toplumsal saygınlıkta bir kadın bulunmaktaydı. Bu

kadın, Musevi-olmayanların mabet kısmının oldukça yakınında bulunan, yüksek-sınıf görülen genel evlerinden bir tanesinin eski idarecisi olarak tüm Kudüs tarafından oldukça iyi bir biçimde bilinmekteydi. Öncesinden o; İsa'nın öğretilerini kabul edişi üzerine, ahlaksız iş yerini kapatmış, kendisi ile ilişkili kadınların büyük bir çoğunluğunu müjdeyi kabul etmeye ve yaşam biçimlerini değiştirmeye ikna etmişti; buna rağmen, o hala Farisiler tarafından güçlü bir biçimde saygıya layık olmayan konumda görülmekte olup, onun saç bağını — hayat kadınlığının nişanı olarak — açma zorunluluğu hissetmekteydiler. Bu isimsiz kişi beraberinde kokulu büyük bir şişe kutsayıcı losyon getirmiş olup, yemeğe başladığında onun arkasında duran bir biçimde, İsa'nın ayaklarını kutsamaya başlayıp, bir yandan da, saçlarıyla daha sonrasında silen bir şekilde, minnettarlık gözyaşları ile ayaklarını ıslatmaktaydı. Ve, o bu kutsayışı bitirdiğinde, ağlamaya ve onun ayaklarını öpmeye devam etmişti.

147:5.4 (1652.1) Şimon bunların hepsini gördüğünde, kendi kendisine şunu söyledi: “Bu kişi, eğer bir peygamber olsaydı, kendisine böyle dokunan kadının kim olduğunu ve hangi hallerde bulunduğunu görürdü; onun meşhur bir günahkâr olduğunu.” Ve, İsa, Şimon'un aklından neyin geçmekte olduğunu bilerek, şunu söyleyen bir biçimde, konuşmaya başladı: “Şimon, sana söylemek istediğim bir şey var.” Şimon “Söyle, Öğretmen” şeklinde yanıtladı. Bunun sonrasında İsa: “Bir varlıklı tefeci iki tane borçluya sahip olsun. Bir tanesinin kendisine beş yüz dinar, diğerinin ise elli dinar borcu olsun. Şimdi, hiçbiri ödeyecek bir şeye sahip olmadığında, bu tefeci ikisini de affetmiş olsun. Sence o, Şimon, hangisini daha çok sevmektedir?” “O, sanırım, en çok bağışlamış olduğunu”

şeklinde cevap verdi Şimon. Ve, İsa,“Doğru bir biçimde yargıladın” dedi ve kadını işaret eden bir biçimde konuşmasını şöyle sürdürdü: “Şimon, bu kadına iyice bak. Ben senin evine çağrılmış bir davetli olarak girdim, buna rağmen sen benim ayaklarım için hiçbir su vermedin. Bu minnettar kadın ayaklarımı gözyaşlarıyla yıkadı ve onları saçlarıyla sildi. Sen beni dostane bir biçimde öpücükle karşılamadın; ancak, bu kadın, içeri girer girmez, bir an olsun ayaklarımı öpmeyi bırakmadı. Sen, başımı yağla kutsamayı ihmal ettin; ancak, o, ayaklarımı kıymetli losyonlar ile kutsadı. Ve, tüm bunların anlamı da nedir? Yalın bir biçimde, onun birçok günahının affedilmiş olduğu ve bunun kendisini çok sevmeye yönelttiğidir. Ancak, sadece azıcık bağışlama görmüş olanlar, zaman zaman yalnızca azıcık sevgi duymaktadır.” Ve, bu kadına doğru dönen bir biçimde, İsa elini verip, onu ayağa kaldıran bir biçimde, şöyle söyledi: “Sen gerçekten de günahlarından pişmanlık duymuş bir haldesin, ve sen bağışlandın. Akranlarının sana olan düşüncesiz ve iyiliksever olmayan tutumu karşısında cesaret kırılmasın; cennetin krallığının neşesi ve özgürlüğü içinde yoluna devam et.”

147:5.5 (1651.9) Şimon ve yemek sofrasında kendisiyle beraber oturmuş olan arkadaşları bu sözleri duyduğunda, daha da çok hayretler içine düşmüşlerdi; ve, onlar kendileri arasında, “Günahları bağışlamaya bile cüret eden bu adamda kim?” şeklinde fısıldamaya başlamışlardı. Ve, İsa onların bu şekilde mırıldandıklarını duyduğunda, o, şunu söyleyen bir biçimde, serbest bırakmak için kadına dönmüştü: “Kadın, huzur içinde yürü; inancın seni kurtarmıştır.”

147:5.6 (1651.10) İsa, ayrılmak için arkadaşları ile birlikte ayağa kalkarken, Şimon’a dönüp şunu söyledi: “Ben senin kalbini biliyorum, Şimon, inanç ve kuşkular arasında nasıl ikilemde kaldığını, nasıl korkunun egemenliği altında olduğunu ve gurur tarafından rahatsız edildiğini; ancak, ben, ışığa kendini vermen ve, krallığın müjdesinin davet edilmemiş ve hoş karşılanmamış ziyaretçinin kalbinde hâlihazırda gerçekleştirmiş olduğu devasa değişikliklere denk düzeyde olabilecek aklın ve ruhaniyetin bu türden kudretli dönüşümlerini yaşam içindeki konumunda deneyimleyebilmen için dua ediyorum. Ve, ben; Yaraticı’nın cennetsel krallığın kapılarını girmek için inanca sahip herkes için açmış olduğunu, ve hiçbir insanın veya insan birlikteliğinin, içten bir biçimde bir girişi aradığında yeryüzü üzerindeki en alt düzeydeki ruha veya diğer bir değişle varsayıldığı biçimiyle en bariz günahkâra bile bu kapıları kapatamayacağını hepinize duyurmaktayım.” Ve, İsa, Petrus, Yakub ve Yahya ile birlikte onların konukluğundan ayrılıp, Gethsemane’nin bahçesindeki kampta havarilerin diğerlerine katılmak için yola çıktı.

147:5.7 (1653.1) Bu aynı akşam, İsa havarilere, Tanrı ile olan ilişki düzeyinin değeri ve Cennet’e olan ebedi yükselişteki ilerleme üzerine uzunca bir süre hatırlanacak olan konuşmada bulundu. İsa şunu söylemişti: “Benim çocuklarım, eğer çocuk ve Baba arasında gerçek ve yaşayan bir bağ bulunursa, çocuk kesin bir biçimde Baba’nın ideallerine doğru devamlı bir şekilde ilerler. Doğrudur, çocuk ilk başta yavaş ilerlemede bulunur, ancak ilerleme yine de kesindir. Önemli olan şey, ilerleyişinizin hızı değil, kesinliğidir. Sizlerin mevcut ana kadar kazanmış olduğunuz şeyler, ilerleyişinizin *doğrultusunun* Tanrı-yolunda oluşu gerçekliğinden daha önemli değildir. Gün be gün kim

haline gelişiniz, bu gün kim olduğunuzdan kıyaslanamayacak derecede daha çok öneme sahiptir.

147:5.8 (1653.2) “Şimon’un evinde birkaçınızın görmüş olduğu o dönüşüme uğramış olan kadın, şu an içerisinde, Şimon ve onun, özünde iyi niyetli olan birlikteliklerinin çok çok altında bulunan bir düzeydedir; ancak, her ne kadar bu Farisiler anlamsız törensel ayinlerin aldatıcı aşamalarını katedişin yanılsamasına dayanan sahte ilerleyiş ile meşgul iken, bu kadın, tüm kalbini veren bir biçimde, Tanrı için uzun ve çok önemli bir arayışın yoluna çıkmış olup, onun cennet doğrultusundaki yolunda ruhsal gururdan ve ahlaki benlik tatmininden oluşan engeller bulunmamaktadır. Bu kadın, insansı bir ifade kullanılacak olursa, Şimon’a kıyasla Tanrı’dan çok daha uzaktır; ancak, onun ruhu, ilerleyişsel bir hareket içerisinde; o, ebedi bir amaç üzerindedir. Bu kadında, gelecek için devasa ölçüde ruhsal olasılıklar mevcuttur. Sizlerden bazıları ruh ve ruhaniyetin mevcut aşamalarında yüksek bir konumda bulunmayabilir; ancak, sizler, inanç vasıtasıyla, açılmakta olan Tanrı’ya giden yaşayan yolda günlük ilerleme kaydetmektesiniz. Orada gelecek bakımından her biriniz için devasa düzeyde olasılıklar bulunmaktadır. Küçük ama yaşayan ve büyüyen bir inanca sahip olmak, dünyasal bilgeliğin ve ruhsal inanmayışın ölü depolarına sahip büyük bir usu barındırmaktan kıyas edilmeyecek düzeyde iyidir.”

147:5.9 (1653.3) Ancak, İsa açık bir biçimde havarilerini, Baba’nın derin sevgisini kötüye kullanan Tanrı evladının budalalığına karşı uyarıyordu. O cennetsel Yaratıcı’nın; günahı onaylamaya ve bilinçli sorumsuzluğu affetmeye her daim hazır olan gevşek,

rahat yâda budalaca bir biçimde sevginin etkisine yenik düşen bir ebeveyn olmadığını duyurmuştu. O dinleyenlerini, baba ve evlada dair örneklendirişlerini; düşüncesiz çocuklarının ahlaki yanlışlarını bünyesine alan bir biçimde yeryüzüne ait budalalıkla ortak olur ve böylece, kesin ve doğrudan bir biçimde kendi öz doğumlarının genç dönemlerinin suçlarına ve öncül ahlaksızlaşımına katkıda bulunur halde Tanrı'yı, kendisini tutmasını bilmeyen ve bilgesiz bir ebeveyn halinde göstermemeleri hususunda uyarmıştı. İsa şunu söylemişti: “Benim Babam, çocuklarının, ahlaki büyümenin ve ruhsal ilerleyişin tamamı için bireyin kendi kendisine zarar verir ve intiharsı nitelikteki eylem ve uygulamalarını benimsememektedir. Bu türden günahkâr uygulamalar, Tanrı'nın görüşünde tiksinti ile bakılan bir şeydir.”

^{147:5.10} (1653.4) İsa ve havarilerinin Kapernaum için nihai bir biçimde ayrılmalarından önce kendisi, üst tabakadan alt tabakaya, zengin fakir herkes ile başka birçok yarı-özel nitelikteki buluşmaya ve şölene katılmıştı. Ve, birçokları, gerçekten de, krallığın müjdesinin inananları haline gelmiş olup, sonrasında, Kudüs'de ve onun çevresinde krallığın çıkarlarını desteklemek için geride kalmaya devam etmiş olan Abner ve onun birliktelikleri tarafından vaftiz edilmişti.

6. Kapernaum'a Geri Dönüş

^{147:6.1} (1653.5) Nisan'ın son haftası, İsa ve on ikili Kudüs yakınındaki Bethani ana merkezlerinden ayrılmış olup, Eriha ve Ürdün vadisi üzerinden Kapernaum'a olan geri dönüş yolcularına başlamışlardı.

147:6.2 (1654.1) Musevilerin baş din-adamları ve dini önderleri, İsa ile ne yapacaklarına karar vermek için birçok gizli buluşma düzenlemişti. Onların tümü, İsa'nın öğretimine bir son vermek için bir şeylerin yapılması gerekliliğinde hem fikir olmuşlardı; ancak, onlar yöntemde anlaşılamamaktaydılar. Onlar öncesinde, sivil idare birimlerinin, Hirodes'in Yahya'nın yaşamına son verdiği gibi İsa'dan kurtulacak olmasından umut ediyorlardı; ancak, onlar, İsa'nın çalışmasını Roma resmi görevlilerinin kendi duyurusundan fazlaca endişeye kapılmayacak bir biçimde gerçekleştirmekte olduğunu keşfetmişlerdi. Bunun uyarınca, Kapernaum için ayrılışından önceki gün düzenlenmiş olan bir buluşmada, İsa'nın dini bir suçlama ile gözaltına alınmasına ve Sanhedrin heyeti tarafından yargılanmasına karar verilmişti. Böylece, altı gizli hafiyeden meydana gelmiş bir heyet; sözleri ve eylemlerini gözlemlemek ve, kanuna karşı gelişin ve Tanrı'ya hakaretin yeterli kanıtını topladıklarında, bildirileri ile birlikte Kudüs'e geri dönmeleri amacıyla İsa'yı takip etmekle görevlendirilmişlerdi. Bu altı Musevi, Eriha'da, yaklaşık otuz kişiden meydana gelmiş, havarisel kabile ile birlikte İsa'yı yakalamıştı; ve, takipçiler haline gelmeyi arzu edişin kılıfı altında kendilerini, Celile'deki ikinci duyuru turnesinin başlangıç vaktine kadar topluluk ile birlikte kalmaya devam eden bir biçimde, İsa'nın ailesi ve takipçilerine bağlamışlardı; bu turne ile birlikte onların üçü, bildirilerini baş din-adamlarına ve Sanhedrin heyetine sunmak için Kudüs'e geri dönmüşlerdi.

147:6.3 (1654.2) Petrus, Ürdün nehri geçidinde bir araya gelmiş kalabalıklara duyuruda bulunmuş olup, ertesi sabah Amathus'a doğru nehir boyunca çıkmışlardı. Onlar doğrudan bir biçimde Kapernaum'a geçmeyi istemişlerdi; ancak, burada öyle bir

kalabalık toplanmıştı ki, onlar orada, duyuruda, öğretilde ve vaftizde bulunan bir biçimde üç gün kalmaya devam etmişlerdi. Onlar, Mayıs ayının ilk günü olan, erken Şabat sabahına kadar evin yolunu tutmamışlardı. Kudüs hafiyeleri bu aşamada, yolculuğuna bu Şabat günü çıkmaya cüret ettiği için — Şabat ihlali olarak — İsa’ya karşı ilk suçlarını garantilemiş olduklarından eminlerdi. Ancak, onların kaderlerinde hayal kırıklığına uğramak vardı çünkü, tam ayrılışlarından önce, İsa Andreas’ı huzuruna çağırmış ve herkesin, yasal Musevi Şabat günü seyahati olan, yalnızca dokuz yüz metre uzunlukta bir ilerlemede bulunma emrini vermişti.

147:6.4 (1654.3) Ancak, hafiyeler, İsa ve onun birlikteliklerini Şabat’ı ihlal etmekle suçlamak için imkân bulmada uzunca bir süre beklemeyeceklerdi. Kafile dar yoldan geçerken, tam da bu zamanlar olgunlaşmakta olan, rüzgârda salınan buğday başakları yolun her iki yanında bulunmakta olup, aç haldeki, havarilerden bazıları olgun buğdayı koparıp yemişlerdi. Yolcular için, yoldan geçerlerken ihtiyaçlarını gidermek amacıyla buğdaydan beslenmeleri adetti; ve, bu nedenle, bu türden bir davranış için hiçbir yanlış düşünce hissedilmemişti. Ancak, hafiyeler, bu eylemi İsa’ya saldırmak için bir bahane olarak kullandılar. Andreas’ı elinde buğdayı ezerken gördüklerinde, kendisine gidip şunu söylemişlerdi: “Bilmiyor musun Şabat gününde buğdayı koparmanın ve ezmenin kanuna aykırı olduğunu?” Ancak, Farisiler şöyle cevap vermişti: “Buğdayı yemekte yanlış yapmıyorsun, ancak onu koparmak ve ellerinde ezmekle yasaya karşı geliyorsun; kesinlikle senin Üstününün bu türden eylemleri onaylamamaktadır.” Bunun üzerine Andreas: “Ancak, buğdayı yemek yanlış bir şey değilse, bir düşünürseniz, ellerimiz arasında ezmek kesinlikle

onu çiğnemekten neredeyse hiçbir biçimde daha fazla bir emeği gerektirmemektedir; öyleyse, neden bu kadar küçük şeyler üzerinde eleştiride bulunuyorsunuz?” Andreas onların küçük şeylerden şikâyet edenler olduğunu ima ettiğinde, bu kişiler sinirlenip, İsa’nın yürümekte olduğu yere koşan bir biçimde, Matta’ya şunu söyleyerek itirazlarını dile getirmişlerdi: “Bak, Öğretmen, senin havarilerin Şabat günü kanunsuz olan şeyi yapıyor; buğdayı koparıp, ezip sonra da yiyorlar. Bizler, onların durmasını emredeceğinden eminiz.” Bunun üzerine İsa suçlayıcılara: “Sizler gerçekten de kanunu harfi harfine savunanlardansınız, ve sizler Şabat gününü hatırlamak, onu kutsal halde tutmak için elinizden geleni yapıyorsunuz; ancak, sizler Yazıtlarda, bir gün Davud aç olduğunda, o ve kendisiyle beraber olanların Tanrı evine girip, din-adamları dışında herkes için yemesi yasal olmayan bir kurabiye yediğini hiç mi okumadınız? ki, Davud aynı zamanda bu hamur işini kendisiyle birlikte olanlara da vermişti. Ve, kanununuzda, Şabat günü gerekli olan birçok şeyi yapmanın yasal olduğunu okumadınız mı? Ve, gün sona ermeden önce ben, bu günün ihtiyaçları için beraberinizde getirmiş olduğunuz şeyleri yediğinizi görmeyecek miyim? Benim iyi insanlarım, sizler Şabat’ı harfi harfine yerine getirmek için elinizden geleni yapıyorsunuz; ancak, akranlarınızın sağlığı ve refahını korursanız daha iyi bir şey yapmış olursunuz. Ben, Şabat’ın insan için var kılınmış olduğunu, insanın Şabat için yaratıldığını duyuruyorum. Ve, eğer sizler benim sözlerimi gözetlemek için burada bizlerle beraberseniz, İnsan Evladı’nın Şabat’ın bile hâkimi olduğunu açık bir biçimde duyuruyorum.

147:6.5 (1655.1) Farisiler, İsa’nın kavrayış ve bilgelik sözleri karşısında hayretler içine düşüp, şaşkınlık içinde kalmışlardı.

Günün geri kalan kısmında içlerine kapanmışlar ve ilave hiçbir soru sormamışlardı.

147:6.6 (1655.2) İsa'nın Musevi geleneklere ve kölesel törenlere olan karşıtlığı her zaman *olumlayıcı* nitelikteydi. Bu, onun ne yaptığı ve neyi olumladığından meydana gelmekteydi. Üstün, olumsuz kınamalara çok az zaman ayırmıştı. O; Tanrı'yı bilenlerin yaşama özgürlüğünü, günah işlemenin varsayımsal izinleriyle kendilerini kandırmadan memnuniyetle deneyimleyebilecek olduğunu öğretmişti. İsa havarilere şunu söylemişti: “İnsanlar, eğer sizler gerçeklik tarafından aydınlanmış olup, ne yaptığınızı gerçekten bilerseniz, kutsanmış halde bulunmaktasınızdır; ancak, eğer sizler kutsal yolu bilmiyorsanız, talihsizlerden olup, hâlihazırda yasayı çiğneyenlerdensiniz.”

7. Kapernaum'a Geri Dönüş

147:7.1 (1655.3) İsa ve on ikili Teriça'dan tekne ile Bethsayda'ya geldiklerinde, Mart'ın 3'ü, Pazar günü öğle vakti sularıydı. Onlar, kendileri ile beraber seyahat etmiş olanları geride bırakmak için tekne ile seyahat etmişlerdi. Ancak, ertesi gün diğerleri, Kudüs'den gelmekte olan resmi hafiyeler dâhil olmak üzere, tekrar İsa'yı bulmuştu.

147:7.2 (1655.4) Salı akşamı, İsa, altı hafiyenin başı olan kişi kendisine şunu sormuş olduğunda, adetsel soru ve cevap derslerinden bir tanesini yürütmekteydi: “Bugün, burada senin öğretine katılmakta olan Yahya'nın takipçilerinden bir tanesi ile konuşuyordum, ve bizler tamamen, biz Farisiler'in oruç tuttuğu gibi ve Yahya'nın takipçilerinden talep etmiş olduğu gibi oruç tutmak ve dua etmek emrinde hiçbir zaman

bulunmayışını anlamakta güçlük yaşadık.” Ve, İsa, Yahya tarafından dile getirilmiş bir ifadeye atıfta bulunan bir biçimde, bu soru sahibine şu yanıtı vermişti: “Gelin tarafının erkek çocukları düğün gününde damat kendisiyle beraberken oruç tutuyor mu? Damat onlarla kaldığı müddetçe, onlar neredeyse hiçbir biçimde oruç tutamaz. Ancak, damadın ayrılacağı vakit geldiğinde, gelim tarafının çocukları kuşkusuz bir biçimde oruç tutacak ve dua edecektir. Dua etmek ışığın çocukları için doğal bir şeydir; ancak, oruç tutmak, cennetin krallığına ait müjdenin bir parçası değildir. Bilge bir terzinin yeni ve henüz çekmemiş bir kumaş parçasını eski bir elbisenin üzerine dikmediğini hatırlayın; zira, bu yama ıslandığında çekecek ve elbiseyi daha da eskimiş gösterecektir. Ne de insanlar, yeni şarabı eski şarabın matarasına doldurmaktadır; yeni şarap mataranın duvarlarını yırtacak, hem şarap hem de matara ziyan olacaktır. Bilge kişi, yeni şarabı yeni şarap mataralarına doldurur. Bu nedenle, benim takipçilerim, eski düzene ait fazla şeyi krallığın müjdesine ait yeni öğretiye getirmemekte bilgelik sergilemektedir. Öğretmeninizi kaybetmiş olan sizlerin bir süreliğine oruç tutmanız haklı görülebilir. Oruç tutmak, Musa’nın yasasının yerinde bir bileşenidir; ancak, gelecek olan krallıkta Tanrı’nın evlatları, korkudan olan özgürlüğü ve kutsal ruhaniyetten duyulan sevinci deneyimleyeceklerdir.” Ve, onlar bu sözleri duyduklarında, Yahya’nın takipçileri teselli duymuşken, Farisiler’in kendilerini daha da şaşkına uğramıştı.

147:7.3 (1656.1) Bunun hemen sonrasında, Üstün dinleyicilerini, eskinin öğretilerinin tamamının yeni inanç-savları tarafından bütünüyle değiştirilmesine dair fikri akıllarından geçirmeye karşı uyarıda bulunmuştu. İsa şunu söylemişti: “Eski ve aynı zamanda doğru olan varlığını devam ettirmeli. Benzer bir

biçimde, yeni ancak doğru olmayan reddedilmelidir. Ancak, yeni ve aynı zamanda doğru olan, kabul etmek için inanca ve cesarete sahip olmalıdır. Yazılmış olan şu sözü hatırlayın: ‘Eski bir arkadaşını terk etmeyin, zira yeni onunla kıyas edilebilir düzeyde değildir. Yeni şarap nasılsa, yeni bir arkadaş da öyledir; eğer yıllanırsa, onu memnuniyetle içmelisiniz.’

8. Ruhsal İyiliğin Şölenu

^{147:8.1 (1656.2)} O gece, olağan dinleyicilerin istirahataya çekilmesinden uzunca bir süre sonrasına kadar, İsa havarilerine öğretide bulunmayı sürdürmüştü. O, Tanrı-elçisi İşaya’dan alıntıda bulunarak şu özel yönergeyi vermeye başlamıştı:

^{147:8.2 (1656.3)} “‘Neden sizler oruç tutageldiniz? Baskıdan keyif duymaya ve adaletsizlikten hoşnut olmaya devam ederken, hangi gerekçe ile ruhlarınıza acı çektirmektesiniz? Bakın, sizler, rekabet ve başkalarına karşı kendinizi haklı göstermek adına ve sonrasında ahlaksızlıkla dolmak için oruç tutmaktasınız. Ancak, seslerinizin yukarıda duyulması için bu şekilde oruç tutmamalısınız.

^{147:8.3 (1656.4)} Ben, bir insanın ruhuna acı çektirmesi için bir gün olarak — böyle bir orucu mu tercih ettim? Başını bir sazlık otu gibi eğmek, çulu üste çekip küller içinde emeklemek için mi? Koruyucu’nun gözünde, böyle bir orucun ve oruç tutarak gerçekleştirilen böyle bir günün kabul edilebilir olduğunu adlandırmaya cüret mi edeceksiniz? Şu benim tercih etmiş olduğum oruç değil midir: ahlaksızlığın bağlarını koparmak, ağır yükün düğümlerini çözmek, ezilmiş serbest bırakmak ve her boyunduruğu kırmak? O ekmeğimi fakir ile paylaşmak,

evsiz ve fakir olanları evime getirmek değil midir? Ve, ben kıyafetsiz olanları gördüğümde, onları giydiririm.

147:8.4 (1656.5) “‘Bunun sonrasında, ışığınız gün doğumu gibi parlayacak, sağlığınız pınar olup akacak. Doğruluğunuz önünüzden giderken, Koruyucu’nun ihtişamı peşinizin muhafızı olacak. Sonrasında, Koruyucu’yu çağırdığınızda o size cevap verecektir; siz haykırarak, o size — Ben buradayım — diyecektir. Ve, o bunların hepsini, şayet siz baskıdan, kınamadan ve gösterişten uzak durursanız gerçekleştirecektir. Yaratıcı bunun yerine, kalbinizi fakir olanlara çıkarıp vermenizi ve zarar görmüş ruhlara hizmet etmenizi arzu etmektedir; bunun sonrasında, ışığınız zifirde parlayacak, ve karanlığınız bile öğle vakti güneş gibi olacaktır. Ardından, Koruyucu, ruhunuzu tatmin eden ve gücünüzü yenileyen bir biçimde, sizlere sürekli olarak rehberlik edecektir. Sizler, suları kesilmeyen bir pınar gibi, bakımı hiç kesilmeyen bir bahçe haline geleceksiniz. Ve, bunları yapacak olanlar, kıymetli bilinmeyerek harcanmış ihtişamları eski haline geri getirecektir; onlar birçok neslin temelini güçlendirecektir; onlar, boyunca ikamet edilecek güvenilir yolları eski haline getirenler biçiminde, yıkılmış duvarları yeniden inşa edenler olarak adlandırılacaklardır.”

147:8.5 (1656.6) Ve, bunun sonrasında, gecenin oldukça ilerleyen saatlerine kadar İsa havarilerine, onların düşünmeleri için; ruhlarına acı çektirایشlerinin ve bedenlerine oruç tutturuşlarının değil, sahip oldukları inancın şimdi ve geleceğin krallığı içinde kendilerini güvende kılmakta olduğu gerçeğini sunmuştu. O; güçlü bir biçimde o havarilerden, en azından, eskinin tanrı-elçisine ait düşüncelere uygun bir biçimde yaşamalarını talep

etmiş olup, İşaya ve daha eski tanrı-elçilerinin ideallerinin bile ötesinde ilerleme göstereceklerini umduğunu ifade etmişti. O gece İsa'nın son sözleri şu olmuştu: “Sizlerin Tanrı'nın evlatları olduğu gerçeğini kavrayan ve aynı zamanda her bir kişinin bir kardeş olduğunu tanıyan o yaşayan inancın aracılığı ile şükranlık içerisinde büyüün.”

^{147:8,6 (1656.7)} İsa konuşmasına son verdiğinde ve her bir kişi uyumak için kendi yerine dağıldığında saat sabahın ikisini geçmişti.

148. Makale

Bethsayda'da Öğreti-Yayıcılarının Eğitimi

^{148:0.1 (1657.1)} MAYIS AYI'nın 3'ünden Ekim'in 3'üne kadar, İsa ve havarisel kabile, Bethsayda'daki Zübeyde'nin evinde kalmıştı. Bu beş aylık kurak dönem boyunca devasa ölçekte bir kamp, İsa'nın büyüyen ailesini içine almak için fazlaca genişlemiş bulunan Zübeyde ailesi malikânesi yakınındaki deniz kenarında idare edilmişti. Gerçeklik arayanlardan, iyileşme adaylarından ve bağlanmışların meraklı olanlarından oluşan sayıları sürekli değişmekteki bir topluluğun ikamet etmiş bulunduğu, bu deniz kenarındaki kampın nüfusu, beş yüz ila bin beş yüz arasında değişiklik göstermekteydi. Bu çadır şehir, Alpheus ikizlerinin kendisine yardımlarını sunmuş olduğu, Davud Zübeyde'nin genel yüksek denetimi altındaydı. Kamp, genel idaresine ek olarak düzeni ve temizliği ile bir örnekti. Farklı türdeki hastalar ayrılmış olup, Elman isimindeki bir Suriyeli olan, inanan bir doktorun yüksek denetimi altındaydı.

148:0.2 (1657.2) Bu süreç boyunca havariler, deniz kenarındaki konaklamanın tüketimi için tuttuklarını kar karşılığında Davud'a veren bir biçimde, haftada en azından bir gün balık tutmaya gitmekteydiler. Bu şekilde elde edilen kaynaklar topluluk hazinesine devredilmekteydi. On ikili her ayda bir hafta, aileleri veya arkadaşları ile vakit geçirme hakkına sahiplerdi.

148:0.3 (1657.3) Her ne kadar Andreas havarisel etkinliklerin genel yönetimini sürdürmüş olsa da, Petrus, öğreti-yayıncıları okulunun bütüncül idaresinden sorumluydu. Havarilerin tümü her öğle öncesi, öğreti-yayıncılarını eğitme toplulukları üzerinde kendilerine düşen sorumluluğu yerine getirmiş olup, hem öğretmenler hem de öğrenciler öğleden sonraları insanlara öğretimde bulunmuştu. Akşam yemeğinden sonra, haftada beş gece olmak üzere, havariler, öğreti-yayıncılarının yararına soru dersleri düzenlemişlerdi. Haftada bir kez İsa, bir önceki oturumlardan cevaplanmamış olarak kalmış sorulara cevap veren bir biçimde, bu soru saatine başkanlık etmişti.

148:0.4 (1657.4) Beş ay içerisinde birkaç bin kişi bu kampa gelip gitmişti. Roma İmparatorluğu'nun her bir tarafından ve Fırat'ın doğusunda kalan yerlerden gelen ilgili insanlar müdavim katılımcılardı. Bu, Üstün'ün öğretisinin en uzun süre ikamet etmiş ve en iyi düzenlenmiş olduğu süreçti. İsa'nın doğrudan ailesi bu dönemin büyük bir kısmını ya Nasıra'da ya da Kana'da geçirmişti.

148:0.5 (1657.5) Kamp, havarisel ailenin olduğu gibi, ortak amaçların bir araya getirmiş olduğu bir cemiyet olarak idare edilmemekteydi. Davud Zübeyde, her ne kadar bir kez bile olsun bir tek kişi dahi içeri alınmadan geri gönderilmemiş olsa

da, bu büyük çadır kentin kendi kendisini idare eden bir girişim haline gelmesi amacıyla idare etmişti. Bu sürekli değişmekte olan kamp, Petrus'un öğreti-yayıcıları eğitim okulunun onun katılımcılarına sunmuş olduğu olmazsa olmaz imkândı.

1. Tanrı-Elçileri'nin Yeni Bir Okulu

^{148:1.1 (1657.6)} Petrus, Yakub ve Andreas; İsa tarafından tasarlanmış bulunan, öğreti-yayıcılarının okuluna başvurmuş olanların kabulüne onay veren heyet üyeleri idi. Roma dünyasının ve, Hindistan'a kadar uzanan bir biçimde, Doğu'nun her bir ırkı ve millet üyesi, öğrenciler arasında tanrı-elçilerinin bu yeni okulunda temsil edilmişti. Bu okul, öğrenme ve uygulamadan meydana gelmiş bir izlenim uyarınca idare edilmişti. Öğle öncesi boyunca ne öğrenmişse öğrenciler, öğleden sonrası deniz kenarındaki kalabalığa onları öğretmişlerdi. Akşam yemeğinden sonra onlar gayri-resmi bir biçimde hem öğleden öncesi öğrenim hem de öğleden sonrası öğretim hakkında konuşmaktaydılar.

^{148:1.2 (1658.1)} Havarisel öğretmenlerden her biri, krallığın müjdesine dair kendi görüşünü öğretmişti. Onlar, tam da aynı şekilde öğretilde bulunmak için hiçbir çabada bulunmamışlardı; orada, din-kuramsal inanç savlarına ait standart hale getirilmiş veya dogmasal bir bütünlükte oluşturulmuş formülselleştirme bulunmamaktaydı. Her ne kadar onların hepsi *aynı gerçekliği* öğretmiş olsa da, her bir havari Üstün'e ait kendi bireysel yorumunu sunmuştu. Ve, İsa; kendisinin haftalık soru saatlerinde müjdenin bu birçok ve farklılık gösteren görüşlerini her seferinde uyumlaştırmış ve eş güdümsel hale getirmiş olarak, krallığın şeylerine ait kişisel deneyimin bu çeşitlilik gösteren sunumunu korumuştur. Öğretim hususlarındaki kişisel

özgürlüğün bu oldukça yüksek düzeyine rağmen, Şimon Petrus, öğreti-yayıcılarının okulunun sahip olduğu din-kuramında egemen olma eğilimi göstermişti. Petrus'dan sonra, Yakub Zübeyde en büyük etkide bulunmuştu.

^{148:1.3 (1658.2)} Deniz kenarında bu beş ay boyunca eğitilmiş olan yüz ve daha fazla öğreti-yayıcısı, (Abner'in ve Yahya havarilerinin dışındaki) daha sonraki yetmiş müjde öğretmeni ve duyurucusundan bir araya getirilmiş kaynağı sunmuştu. Öğreti-yayıcılar okulu, on ikilinin sahip olduğu gibi aynı düzeyde eş ortaklığa sahip değildi.

^{148:1.4 (1658.3)} Bu öğreti-yayıcılar, her ne kadar müjdeyi öğretmiş ve duyurmuş olsalar da, krallığın yetmiş ileticileri olarak İsa tarafından daha sonra atanana ve yetkilendirilene kadar inananları vaftiz etmemişlerdi. Buradaki gün batımı olayında iyileştirilen büyük sayıdaki insan topluluğu içinde yalnızca yedi kişi öğreti-yayıcılar öğrencileri arasında bulunmaktaydı. Kapernaumlu soylu kişinin oğlu, Petrus'un okulunda müjde hizmeti için eğitilmiş olanlar arasındaydı.

2. Bethsayda Hastanesi

^{148:2.1 (1658.4)} Deniz kenarındaki kamp ile ilişkili olarak, Suriyeli doktor, Elman, yirmi beş genç kadından ve on iki erkekten meydana gelen bir birliğin yardımı ile birlikte; krallığın ilk hastanesi olarak görülmesi gereken örgütlenmeyi dört ay boyunca düzenlemiş olup, onu idare etmişti. Ana çadır kentin güneyinden kısa bir uzaklıkta konumlanmış olarak, bu revirde onlar, dua ve inanç cesaretlendirişinden meydana gelen ruhsal uygulamalara ek olarak bilinen her türlü maddi yöntemler uyarınca hastaları iyileştirmişti. İsa, hastaların bu kampını

haftada üç seferden az olmayan bir biçimde ziyaret etmiş olup, her sıkıntı çeken ile kişisel iletişimde bulunmuştu. Bildiğimiz kadarıyla, bu revirden düzelme gösterdiği için veya iyileşmiş olarak taburcu olan bin hasta ve sıkıntı içindeki kişi arasında hiçbir kişide, tarafınızdan adlandırıldığı biçimiyle doğa-üstü iyileşmenin mucizeleri gerçekleşmemişti. Buna rağmen, yarar görmüş bu bireylerin çok büyük bir çoğunluğu, İsa'nın kendilerini iyileştirmiş olduğunu duyurmaktan kendilerini bir an olsun almadı.

^{148:2.2 (1658.5)} Elman'ın hastaları için, hizmeti ile ilişkili olarak İsa tarafından gerçekleştirilmiş olan iyileştirmelerin büyük bir çoğunluğu, gerçekten de, mucizeleri gerçekleştirmeye benzer görünümündedir; ancak, bizlere, onların yalnızca, hizmetinin korkuyu uzaklaştırdığı ve endişeyi yok ettiği güçlü, olumlu ve iyiliksever bir kişiliğin doğrudan ve ilham verici etkisi altında bulunan beklenti içindeki ve inancın üzerinde hâkim olduğu kişilerin deneyimlerinde ortaya çıkabilecek olan, akıl ve ruhaniyete ait dönüşümler oldukları bilgisi verilmiştir.

^{148:2.3 (1658.6)} Elman ve onun birliktelikleri, “kötü ruhaniyetler tarafından ele geçirilme” hususunda bu hasta olanlara gerçeği öğretmeye çabalamıştı; ancak, onlar çok az ölçüde başarılı olabilmışti. Fiziksel hastalığa ve zihinsel bozukluğa, rahatsızlık içerisindeki kişinin aklındaki veya bedenindeki, tarafınızdan adlandırıldığı biçimiyle temiz-olmayan ruhaniyetin ikametinin sebep olabileceği inancı neredeyse herkes tarafından benimsenen bir görüştü.

^{148:2.4 (1659.1)} Hasta ve sıkıntı içindeki olanlarla gerçekleştirmiş olduğu tüm iletişimi içinde, konu iyileştirmenin bir yöntemine veya hastalığın bilinmeyen nedenlerinin açığa çıkarılışına

geldiğinde, İsa; Urantia vücutlaşımı girişimine başlamadan öncesinde kendisine Cennet abisi, Emanuel tarafından verilmiş olan yönergeleri göz ardı etmemişti. Yine de, hasta olanlara yardımda bulunanlar, İsa'nın inanca ve hasta ve sıkıntı içindekilerin kendine olan güvenine ilham kaynağı oluş biçimini gözlemleyerek birçok yararlı dersi öğrenmişlerdi.

148:2.5 (1659.2) Kamp, soğuk algınlığı ve ateşteki artış döneminin geçmesinden kısa bir süre önce dağılmıştı.

3. Yaratıcı'nın Vermiş Olduğu Görev

148:3.1 (1659.3) Bu süreç boyunca İsa, bir düzineden daha az bir sefer boyunca kampta kamu hizmeti yönetmiş olup, Celiledeki ikinci kamu duyuru turnesi üzerinde yeni eğitilmiş bulunan öğreti-yayıcıları ile birlikte ayrılmalarından öncesi ikinci Şabat olarak, Kapernaum sinagogunda yalnızca bir kez konuşmada bulunmuştu.

148:3.2 (1659.4) Vaftizinden beri Üstün, Bethsayda'daki öğreti-yayıncılarının eğitim kampının bu süreci boyunca bu kadar yalnız başına kalmamıştı. Ne zaman havarilerden bir tanesi cesaretini toplayıp, İsa'ya neden aralarından bu kadar fazla bir süre boyunca ayrı olduğunu sormaya giriştiğinde, o her seferinde kendisinin “Baba'nın görevi üzerinde” olduğu yanıtını vermişti.

148:3.3 (1659.5) Ayrı kalmış olduğu bu süreçler boyunca İsa'ya, yalnızca havarilerden ikisi eşlik etmekteydi. O öncesinden; Petrus'u, Yakub'u ve Yahya'yı geçici olarak kendisinin kişisel refakatçileri görevlerinden, yüzden fazla olan yeni öğreti-yayıncı adaylarını eğitme çalışmalarına onların da

katılabilmeleri için serbest bırakmıştı. Üstün, Yaratıcı'nın görevi için tepelere gitmeyi arzuladığında, o zaman zarfında boş bulunabilecek havarilerden herhangi ikisini kendisine eşlik etmek için çağırırdı. Bu şekilde on ikilinin her biri, İsa ile olan yakın birliktelik ve daha yakından iletişim için bir olanağı memnuniyetle deneyimlemişti.

148:3.4 (1659.6) Bu anlatının içerdiği amaçlar doğrultusunda açığa çıkarılmamış bulunsa da, tepelerdeki bu yalnız dönemlerin birçoğu boyunca Üstün'ün, evren hususlarından sorumlu olan baş yöneticilerinin birçoğu ile doğrudan ve yönetimsel bir birliktelik içerisinde bulunduğu çıkarımını yapmaya yönlendirilmiş bir konumdayız. Vaftiz zamanından başlayarak bahse konu zamana kadar evrenimizin bu vücutlaştırılmış Egemeni, sürekli olarak, evren idaresinin belirli fazlarının idaresinde artan bir biçimde ve bilinç dâhilinde etkin hale gelmişti. Ve, bizler her zaman, bir biçimde onun doğrudan birlikteliklerine açığa çıkarılmamış olarak, yeryüzünün olaylarına olan azalmış katılımın bu haftaları boyunca İsa'nın; uçsuz bucaksız bir evrenin idaresi ile görevlendirilmiş bulunan yüksek ruhaniyet uslarının yönlendirilişine katılmış olduğu ve insan İsa'nın bu türden etkinlikleri “Babasının görevi” olarak tanımlamayıcı tercih ettiği görüşünü beslemiş bulunmaktayız.”

148:3.5 (1659.7) Birçok sefer, İsa saatler boyunca yalnız olduğunda, ancak havarilerinden ikisi yakın bir konumda bulunduğunda, havariler; her ne kadar onun hiçbir söylemediğini duymuş olsalar da, İsa'nın çehre ve mimiklerinin hızlı ve pek çok değişik geçirdiğini gözlemlemişlerdi. Ne de onlar, bazılarının daha sonraki bir sefer şahit oldukları gibi, Üstünleri ile muhtemel bir biçimde iletişim halinde bulunabilecek göksel

varlıkların görünebilir herhangi bir dışavurumunu gözlemlememişlerdi.

4. Kötülük, Günah ve Haksızlık

148:4.1 (1659.8) Zübeyde bahçesinin herkesten uzak ve ayrılmış bir köşesinde, kendisiyle konuşmayı arzu etmekte olan bireyler ile her hafta iki akşam özel görüşmelerde bulunması İsa'nın âdetiydi. Bu akşam konuşmalarının bir tanesinde, Tomas Üstün'e özel olarak şu soruyu yöneltmişti: "Krallığa girmek için insanların ruhaniyetten doğması neden gerekli bir şeydir? Şeytanın denetiminden kaçmak için yeniden doğmak gerekli bir şey midir? Üstün, kötülük nedir?" İsa bu soruları duyduğunda, Tomas'a şunu söylemişti:

148:4.2 (1660.1) "Kötülüğü şeytan ile, daha doğru bir ifade ile haksızlık yapan ile karıştırma hatasına düşme. Şeytan olarak adlandırmış olduğun kişi, Babamın ve onun sadık Evlatlarının idaresine karşı kasti isyan yoluna bilerek girmiş yüksek bir yönetici biçiminde, benlik-sevgisinin bir evladıdır. Ancak, hâlihazırda ben bu günahkâr isyankârları bozguna uğratmış bulunmaktayım. Aklında, Yaratıcı ve onun evrenine dair bu farklı tutumları bir kesinliğe kavuştur. Hiçbir zaman, şu kanunların Yaratıcı'nın iradesi ile olan ilişkisini unutma:

148:4.3 (1660.2) "Kötülük, Yaratıcı'nın iradesi olarak kutsal kanuna bilinçsiz ve amaçlanmamış bir biçimde gerçekleşen karşı geliştire. Kötülük benzer bir biçimde, Yaratıcı'nın idaresine olan bağlılığın kusurluluğunun ölçüsüdür.

148:4.4 (1660.3) "Günah, Yaratıcı'nın idaresi olarak kutsal kanuna bilinçli, isteyerek ve kasti bir biçimde gerçekleşen karşı

geliştir. Günah, kutsal bir biçimde yönlendirilmeye ve ruhsal bir biçimde doğrutulmaya olan isteksizliğin ölçüsüdür.

148:4.5 (1660.4) “Haksızlık, Yaratıcı’nın iradesi olarak kutsal kanuna irade göstererek, kararlı ve devamlı bir biçimde gerçekleşen karşı geliştir. Haksızlık, Yaratıcı’ya ait olan kişilik kurtuluşunun sevgi dolu tasarımının ve Evlatlar’a ait günahlardan arınışın merhamet sahibi hizmetinin devamlı reddinin ölçüsüdür.

148:4.6 (1660.5) “Doğası gereği, ruhaniyetten yeniden doğuşundan önce, fani insan, içkin kötülük eğilimlerine tabidir; ancak, davranışa ait bu türden doğal kusurluluklar, ne günah ne de haksızlıktır. Fani insan, Cennet içindeki Yaratıcı’nın sahip olduğu kusursuzluğa olan uzun yükselişine daha yeni başlar halde bulunmaktadır. Doğal bahşedilmişlikler içerisinde kusurlu veya diğer bir değişle henüz tamamlanmamış bulunmak günah olan bir şey değildir. İnsan gerçekten de kötülüğün etkisi altında bulunmaktadır; ancak, o, günahın ve tamamen haksızlıktan meydana gelen yaşamın yollarını isteyerek ve bilinçli bir biçimde tercih etmedikçe, hiçbir biçimde şeytanın çoğu değildir. Kötülük, bu dünyanın doğal düzeni içinde içkin bir konumdadır; ancak, günah, ruhsal aydınlıktan zipzifiri karanlığa düşmüş olanlar tarafından bu dünyaya getirilmiş bilinçli isyana ait bir tutumdur.

148:4.7 (1660.6) “Yunanlılar’ın inanç-savları ve Farslılar’ın hataları nedeniyle senin kafan karışmış haldedir, Tomas. Sen; kötülüğün ve günahın ilişkilerini, yeryüzü üzerindeki insanlığı kusursuz bir Âdem’den başlayarak hızlı bir biçimde, günah nedeniyle, insanın mevcut hor görülesi düzeyine alçalır gördüğün için anlamamaktasın. Ancak, sen, Âdem’in oğlu

olan, Kabil'in Nod topraklarına gidip kendisine bir eş aldığını açığa çıkaran kaydın anlamını kavramayı neden reddetmekteisin? Ve, sen, Tanrı'ya ait oğulların eşlerini insanlara ait kızlardan seçişlerini resmeden kaydın anlamını yorumlamayı neden reddetmekteisin?

148:4.8 (1660.7) “İnsanlar, gerçekten de, doğaları gereği kötüdür; ancak, bu, doğrudan bir biçimde onların günahkâr oldukları anlamına gelmemektedir. Yeniden doğum — ruhaniyetin vaftizi olarak — kötülükten kurtulmak için temel derecede önemli olup, cennetin krallığına giriş için gereklidir; ancak, bunlardan hiçbiri, insanın Tanrı'ya ait bir evlat olduğu gerçeğini değiştirmemektedir. Ne de, potansiyel kötülüğün bu içkin mevcudiyeti; insanın bir biçimde cennet içindeki Babası tarafından gizemli bir biçimde ayrı düştüğünün ve böylece bilinmeyen, yabancı, veya diğer bir değişle üvey bir çocuk olarak onun Babası tarafından resmi nüfusa geçirilmeyi arzuladığı anlamına gelmemektedir. Tüm bu düşünceler, ilk başta, sizlerin Yaratıcı'ya dair yanlış anlayışınızdan ve daha sonra da, insanın kökenine, doğasına ve nihai sonuna dair bilgisizliğinizden kaynağını almaktadır.

148:4.9 (1660.8) “Yunanlılar ve diğerleri sizlere, insanın tanrısal kusursuzluktan düzenli bir biçimde bilinmeze veya diğer bir değişle yok olmaya düşmekte olduğunu öğretegelmiştir; ben sizlere, krallığa girerek, insanın kesin bir biçimde ve kuşkusuz olarak Tanrı'ya ve kutsal kusursuzluğa yükselmekte olduğunu göstermek için gelmiş bulunmaktayım. Ebedi Tanrı'nın iradesinin kutsal ve ruhsal ideallerinin altında bir düzeyde kalan her varlık, potansiyel olarak kötüdür; ancak, bu türden

varlıklar, bırakınız haksız olmayı, hiçbir biçimde günahkâr değildir.

148:4.10 (1661.1) “Tomas, içinde şunun yazılmış olduğu, Yazıtlarda bu bahisteki şeyleri okumadın mı?: ‘Sizler, sizlerin Tanrısı olan Koruyucu’nun çocuklarısınız.’ ‘Ben onun babası, o benim çocuğum olacaktır.’ ‘Ben onu benim çocuğum olarak seçmiş bulunmaktayım — ben onun Babası olacağım.’ ‘Oğullarımı uzaklardan, kızlarımı yeryüzünün dört bir tarafından getirin; benim ismim ile çağrılmakta olan her bir kişiyi bile, zira ben onları ihtişamım için yarattım.’ ‘Sizler, yaşayan Tanrı’nın evlatlarısınız.’ ‘Tanrı’nın ruhaniyetine sahip olanlar, gerçekten de, Tanrı’nın evlatlarıdır.’ Doğadan gelen çocukta insan babasının maddi bir kısmı bulunmaktaysa da, krallığın her inanç evladı içinde cennetsel Yaratıcı’nın ruhsal bir parçası bulunmaktadır.”

148:4.11 (1661.2) Tüm bunları ve daha da fazlasını İsa Tomas’a söylemişti; ve, her ne kadar İsa kendisini “Baba’ya geri dönene kadar bu hususlar hakkında diğerlerine bahsetme” biçiminde uyarılmış olmasına rağmen, havari anlatılanların çoğunu kavramıştı. Ve, Tomas, Üstün bu dünyadan ayrılana kadar bu görüşmeden bahsetmemişti.

5. Çekilen Sıkıntının Taşıdığı Amaç

148:5.1 (1661.3) Bahçedeki bu özel görüşmelerin bir diğerinde, Nathanyel İsa’ya şunu sormuştu: “Üstünümüz, her ne kadar ben, senin iyileştirmeyi her anda herkese uygulamayı reddedişinin nedenini anlamaya başlasam da, cennet içindeki sevgi dolu Babanın yeryüzü üzerindeki çocuklarının bu kadar büyük bir kısmının bu kadar fazla sıkıntıdan muzdarip oluşuna

izin verme nedenini hala anlayamamaktayım.” Üstün, şunu söyleyen bir biçimde, Nathanyel’e cevap verdi:

148:5.2 (1661.4) “Nathanyel, sizler ve diğer birçok kişi; bu dünyanın doğal düzeninin, birçok sefer Yaratıcı’nın iradesine olan belirli isyankâr ihanetkarların günahkâr serüvenleri tarafından bozulmuş olduğunu kavramayışınız nedeniyle bu türden kafa karışıklığı içinde bulunmaktadır. Ve, ben, bu şeyleri yerli yerine koymanın bir başlangıcını oluşturmak için gelmiş bulunmaktayım. Ancak, evrenin bu kısmını eski yollara geri döndürmek ve böylece insanların çocuklarını günah ve isyanın ilave yüklerinden serbest bırakmak için birçok çağın geçmesi gerekecektir. Kötülüğün mevcudiyeti tek başına insanın yükselişi için yeterli bir sınavdır — günah, kurtuluş için olmazsa olmaz nitelikte değildir.

148:5.3 (1661.5) “Ancak, benim evladım, Yaratıcı’nın bilinçli bir biçimde kendi çocuklarına acı çektirmekte olmadığını bilmelisin. İnsan, kutsal iradenin daha iyi yollarında yürümeyi kararlı bir biçimde reddedişinin bir sonucu olarak gereksiz acıyı kendisine getirmektedir. Sıkıntı, kötülük bakımından potansiyel niteliktedir; ancak, onun büyük bir kısmı, günah ve haksızlık nedeniyle ortaya çıkmıştır. Bu dünya üzerinde olağanın dışında birçok şey gerçekleşmiş olup, düşünmekte olan her insanın şahit olduğu acı ve sıkıntı sahneleri karşısında şaşkınlık içine düşmesi garip bir şey değildir. Ancak, bir şeyden emin olabilirsiniz: “Yaratıcı sıkıntıyı, yanlış bir eylem için keyfi bir cezalandırılış olarak göndermemektedir. Kötülüğün içermiş olduğu engeller ve kusurlar içkin niteliktedir; günahın cezaları kaçınılmazdır; haksızlığın getirmiş olduğu yok edici sonuçlar durdurulamaz

bütünlüktedir. İnsan, kendisinin seçmiş olduğu yaşamın doğal sonucu olan sıkıntılar için Tanrı'yı suçlamamalıdır; ne de insan, bu dünyada yaşanılmakta olduğu gibi hayatın bir parçası olan deneyimler için şikâyetle bulunmalıdır. Fani insanın kararlı ve tutarlı bir biçimde yeryüzü üzerindeki varlığının iyileşmesi için çalışması Yaratıcı'nın iradesidir. Uzun uygulandığı insanı, olumsuz yeryüzüsel deneyimlerinin çoğunun üstesinden gelmede yetkin kılacaktır.

148:5.4 (1662.1) “Nathanyel; çok katmanlı maddi sorunlarını çözmeye koyulmaya daha iyi hazırlanmaları ve bunu gerçekleştirmeye daha güçlü ilham duymaları amacıyla, insanların ruhsal sorunları çözmede yardımcı olmak ve bu şekilde onların akıllarını hızlı çalışır hale getirmek bizlerin görevidir. Yazıtları okumuş olarak senin deneyimlemekte olduğun kafa karışıklığını bilmekteyim. Haddinden fazla sıklıkla orada, bilgisiz insanın anlamakta başarısız olduğu her şeyin sorumluluğunu Tanrı'ya atfetme eğilimi süregelmiştir. Yaratıcı, kavramakta başarısız olabileceğiniz her şey için kişisel olarak sorumlu değildir. Kutsal bir emre masumane veya kasıtlı bir biçimde karşı gelmiş olmanız sonrasında kendisinin emriyle oluşturulmuş adil ve bilge kanunun birinin size sadece tesadüfen zarar vermiş olması nedeniyle Yaratıcı'nın sevgisinden şüphe duymayın.

148:5.5 (1662.2) “Ancak, Nathanyel, eğer bir kavrayan gözle okuduğunda Yazıtlar'da seni eğitecek pek çok şey daha bulunmaktadır. Şunun yazılmış olduğunu hatırlamıyor musun: “Benim evladım, Koruyucu'nun cezalandırışını aşağı görme; ne de onun düzeltişinden yılgın düş; zira, Koruyucu, düzelttiğini derinden sevmektedir, tıpkı babanın çok sevmekte

olduğu evladını düzeltişi gibi.’ ‘Koruyucu isteyerek acı çekmez.’ ‘Başıma sıkıntı gelmeden önce, doğru yoldan ayrılmıştım, ancak şimdi kanuna uyuyorum. Sıkıntı, aracılığı ile kutsal emirleri öğrenebildiğim için, benim için iyi olan bir şeydir.’ ‘Ben senin acılarını biliyorum. Ebedi Tanrı senin sığınağınken, bu sığınağın temelinde sonsuza kadar uzanan kollar bulunmaktadır.’ ‘Koruyucu aynı zamanda, sorun zamanlarında istirahatın bir cenneti olarak, ezilmişlerin bir sığınağıdır.’ ‘Koruyucu, sıkıntı yatağı üzerinde bu kişiyi güçlendirecektir; Koruyucu hastayı unutmayacaktır.’ ‘Bir baba çocukları için nasıl merhamet gösterirse, Koruyucu kendisinden korkanlara dair o kadar merhamet sahibidir. O sizin bedeninizi bilmektedir; sizlerin bir toz olduğunu hatırlamaktadır.’ ‘O kalbi kırılmışları iyileştirmekte, onların yaralarını sarmaktadır.’ ‘O; fakirin umudu, sıkıntısı içinde ihtiyacı olanların kuvveti, fırtınadan korunmak için bir sığınak ve yok edici sıcaklıktan kaçınmak için bir gölgedir.’ ‘O güçsüze güç verir ve hiçbir kudreti olmayanların gücünü artırır.’ ‘O incinmiş bir sazlık otunu kırmayacak, yanan keteni söndürmeyecektir.’ ‘Sıkıntının sularından geçerken, ben sizlerle birlikte olacağım; ve, düşmanlığın nehirleri sel olup üzerinize geldiğinde, sizleri yalnız bırakmayacağım.’ ‘O beni kalbi kırılmışları sarmak, esirlere özgürlüğü duyurmak ve yas tutanların hepsine teselli olmak için gönderdi.’ ‘Sıkıntı çekmede düzeltici olan bir şey bulunmaktadır; acılar topraktan gelmemektedir.’”

6. Sıkıntı Çekmeye dair Yanlış Anlaşılma — Eyüp Üzerine Söyleşi

148:6.1 (1662.3) Aynı zamanda Yahya’nın da İsa’ya, görünürde masum olan bu kadar çok kişinin birçok hastalıktan ızdırıp

çekişinin ve birçok sıkıntıyı deneyimleyişinin nedenini sorması Bethsayda'daki bu aynı akşam gerçekleşmişti. Yahya'nın sorularına cevap verişinde, diğer birçok şey arasında, Üstün şunları söylemişti:

148:6.2 (1662.4) “Beni evladım, sizler, düşmanlığın anlamını veya diğer bir değişle ızdırabın amacını anlamıyorsunuz. Eyüp'ün acılarını konu alan Yazıtlar hikâyesi olarak — İbrani edebiyatının başyapıtını okumadınız mı? Bu muhteşem bilmecenin, Koruyucu'nun uşağının sahip olduğu maddi servete dair anlatı ile başlamakta olduğunu hatırlamıyor musunuz? Sizler; Eyüp'ün, çocuklarla, refahla, soylulukla, toplumsal konumla, sağlıkla ve bu zamansal yaşam içinde insanın değer verdiği her şey ile bahşedilmiş olduğunu oldukça iyi hatırlarsınız. İbrahim'in geleneksel öğretilerine göre, bu türden maddi servet, kutsal iltimasın kanıtı için tamamiyle yeterli bir nitelikteydi. Ancak, bu türden maddi iyelikler ve zamansal servetler, Tanrı'nın iltimasını göstermemektedir. Cennet içindeki benim Babam, zengini olduğu kadar fakiri sevmektedir; o, hiçbir insanı ayırt etmemektedir.

148:6.3 (1663.1) “Her ne kadar kutsal yasaya karşı gelişi er veya geç cezalandırışın hasadı takip edecek olsa da, ve insanlar kesin bir biçimde ettiklerini nihai olarak biçecek olsalar da, sizler, insanların çekmiş oldukları sıkıntıların her zaman onun öncesinden gelmekte olan günahın bir cezalandırılışı olmadığını bilmelisiniz. Hem Eyüp hem de onun arkadaşları, yaşamış oldukları kafa karışıklarına gerçek bir cevap bulmada başarısız oldular. Ve, mevcut an içerisinde memnuniyetle deneyimlemiş olduğunuz ışıkla birlikte sizler, neredeyse hiçbir biçimde, bu benzersiz bilmece içinde rol oynayan unsurlara ne

Şeytan'ı ne de Tanrı'yı atfedemezsiniz. Her ne kadar, Eyüp, sıkıntı vasıtasıyla, ussal sorunlarının giderilişini veya felsefi zorluklarının çözümünü bulamamışsa da, o büyük zaferleri elde etmişti; din-kuramsal savunmalarının çöküşünün tam karşısında bile o, üzerinde içten bir biçimde 'kendimden utanıyorum' diyebildiği ruhsal doruklara yükselmişti; bunun sonrasında, orada kendisine, bir Tanrı'ya dair kavrayışın getirmiş olduğu kurtuluş bahşedilmişti. Böylece, her ne kadar acı çekişi yanlış anlamış olsa da Eyüp, ahlaki anlayışın ve ruhsal kavrayışın insan-ötesi düzlemine yükselmişti. Acı çekmekte olan hizmetkâr Tanrı'ya ait bir kavrayışı elde ettiği zaman, tüm insan anlayışı üzerinde egemen olan bir ruh huzuru ortaya çıkmaktadır.

148:6.4 (1663.2) “Eyüp’ün arkadaşlarından ilki olan, Elifaz, güçlü bir biçimde acı çekmekte olandan; tüm sıkıntıları içinde, varlığı döneminde diğerlerine salık vermiş olduğu gibi aynı cesareti göstermesini talep etmişti. Bu sahte teselli verici şöyle söylemişti: “Dinine güven, Eyüp; doğru olanın değil, ahlaksız olan kişinin sıkıntı çektiğini hatırla. Bu cezalandırışı hak etmiş olmalısın, aksi halde şu anda sıkıntı çekiyor olmazdın. Ahlaksız olanın gerçekte hiçbir zaman belini doğrultamayacağını biliyorsun. Her neyse, görünen o ki insan sıkıntı çekmenin nihai sonuna sahiptir, ve muhtemelen Koruyucu seni sadece kendi iyiliğin için cezalandırmaktadır.’ Garip Eyüp’ün, insanın acı çekişi sorunsalına karşı bu türden bir yorumdan fazla teselli bulamayışına şaşmamak gerek.

148:6.5 (1663.3) “Ancak, onun ikinci arkadaşı olan, Bildad’ın tavsiyesi, bu zamanların kabul edilmiş din-kuramının bakış açısından sağlam olsa da, daha da bile umutsuzluk vericiydi.

Şunu söylemişti, Bildad: ‘Tanrı adaletsiz olamaz. Senin çocukların, yok oldukları için, günahkâr olmalıdırlar; sen hata yapıyor olmalısın, aksi halde bu kadar acı çekmezdin. Ve, eğer sen gerçekten doğruysan, Tanrı kesin bir biçimde seni sıkıntılarından kurtaracaktır. Her Şeye Gücü Yeten’in yalnızca ahlaksızı yok edişi olarak, Tanrı’nın insan ile olan ilişkilerinin tarihinden bir şeyler öğrenmelisin.’

148:6.6 (1663.4) “Ve, bunun sonrasında, şunu söyleyen bir biçimde, Eyüp’ün arkadaşlarına nasıl cevap vermiş olduğunu hatırlayın: ‘Tanrı’nın yardım için benim çılgılığımı duymadığını çok iyi biliyorum. Tanrı nasıl adil olup aynı zamanda da benim suçsuzluğumu bu kadar tamamiyle görmezden gelir? Her Şeye Gücü Yeten’e başvurmadan hiçbir sonuç alamayacağımı öğrenmekteyim. Ahlaksız tarafından iyinin idam edilmesini Tanrı’nın hoş görmekte olduğunu kavrayamıyor musunuz? Ve, insan bu kadar zayıf olduğu için, onun, her şeye gücü yeten bir Tanrı’nın bağışlaması için ne kadar bir şansı olabilir ki? Tanrı beni, şu andaki ben olarak yarattı; ve, o bana bu şekilde gücünü doğrultuğunda, ben yalnızca savunmasız halde bulunabilirim. Ve, yalnızca bu acınası halde sıkıntı çekmem için Tanrı beni neden de yarattı ki?’

148:6.7 (1663.5) “Ve, arkadaşlarının tavsiyeleri ve kendi aklında yer teşkil etmiş hatalı Tanrı düşünceleri karşısında Eyüp’ün tutumuna kim karşı koyabilir ki? Eyüp’ün; bir insan Tanrısı’nı arzu etmiş olduğunu, ve, insanın fani düzeyini bilen ve adil olanın sıklıkla uzun Cennet yükselişine ait bu ilk yaşamın bir parçası olarak masumiyet içinde acı çekişini anlamakta olan bir kutsal Varlık ile bütünlük içinde bulunma açlığını çekmiş olduğunu görmüyor musunuz? Bu nedenle İnsan Evladı; beden

içinde, bundan böyle Eyüp'ün sıkıntılarını çekmek zorunda kalacakların tümünü teselli etmeye ve onları bir parça olsun rahatlatmaya yetkin olabilen bir hayatı yaşamak için Tanrı tarafından onun yanından gönderilmiştir.

148:6.8 (1663.6) “Eyüp'ün üçüncü arkadaşı olan, Zofar bunun sonrasında, şunları söylediğinde, daha da az teselli edici sözleri ifade etmişti: ‘Bu şekilde acı çekmekte olduğunu görür halde, sen, doğru olduğunu söylemekle budalalık etmektesin. Ancak, ben, Tanrı'nın yollarını kavramanın imkânsız olduğunu kabul ediyorum. Muhtemeldir ki, tüm acıların içinde bir gizli amaç bulunmaktadır.’ Ve, Eyüp üç arkadaşını da dinlediğinde, ‘anneden dünyaya gelmiş olan insanın, birkaç günlük olduğu ve yaşamının her türlü sıkıntı ile dolu olduğu’ gerçeğini özrü olarak kullanarak, Tanrı'ya doğrudan bir biçimde yardım için başvurdu.’

148:6.9 (1664.1) “Bunun sonrasında, arkadaşları ile ikinci görüşme başladı. Elifaz, suçlar ve alaycı bir biçimde, daha da müsamahasız hale geldi. Bildad, Eyüp'ün arkadaşlarını hor görüşünü karşısında kızgınlıktı. Zofar, kasvete davet eder tavsiyesini yineledi. Eyüp arkadaşlarına dair daha çok iğrenici duygular besler hale gelmiş ve Tanrı'ya bir kez daha başvurmuştu; ve, bu aşamada o, arkadaşlarının felsefesini oluşturan ve kendi dini tutumunda bile saklı konumda bulunmuş olan adetsizliğin Tanrısı'na karşı adil bir Tanrı'ya itirazda bulunmuştu. Bir sonraki aşamada Eyüp, maddi mevcudiyetin içerdiği haksızlıkların daha adil bir biçimde düzeltilebileceği gelecek bir yaşamın tesellisine sığınmıştı. Bunun sonrasında, onun kalbinde, inancı ve kuşkusu arasında büyük bir mücadele kopmuştu. Nihai olarak, bu acı çeken

insan, yaşamın ışığını görmeye başlar; onun eziyet çektirilmiş ruhu, umut ve cesaretin yeni doruklarına yükselir; o acı çekmeyi sürdürebilir, ve hatta ölebilir, ancak onun aydınlanmış ruhunun dilinden bu aşamada zaferin şu haykırışı dökülür: ‘Kurtarıcım yaşıyor!’

148:6.10 (1664.2) “Eyüp, ebeveynlerini cezalandırmak için Tanrı’nın çocuklara sıkıntı çektirdiğine dair inanç-savına karşı geldiğinde tamamiyle doğrudu. Eyüp, Tanrı’nın doğru olduğunu kabul etmeye her daim hazır bulunmuştu; ancak, o, Ebedi’nin kişisel karakterine dair ruhu tatmin edecek bir açığa çıkarılışın arzusunu duymuştu. Ve, bu, bizlerin yeryüzü üzerindeki görevidir. Artık acı çekmekte olan faniler bir daha, Tanrı’nın derin sevgisini bilmenin ve cennet içindeki Yaratıcı’nın merhametini anlamanın vermiş olduğu teselliden alıkonulmamalıdır. Tanrı’ya dair bu fazla düşünülmeden gerçekleştirilmiş konuşma ifade edilmiş olduğu dönem için ihtişamlı bir kavramsallaşma niteliğinde bulunsa da, sizler hâlihazırda, Yaratıcı’nın kendisini bu şekilde açığa çıkarmadığını öğrenmiş konumdasınız; bunun yerine, Tanrı, şunu söyleyen bir biçimde, insan kalbi içinde sessizce, ince bir sesle konuşur: ‘Yol burası; buradan yürü.’ Tanrı’nın içinizde ikamet etmekte olduğunu kavramıyor musunuz, sizleri kim olduğu hale getirmek için şu anda kim halinde oluşunuza dönüşmüş bulunduğunu!”

148:6.11 (1664.3) Bunun sonrasında, İsa şu nihai ifadelerde bulunmuştu: “Cennet içindeki Yaratıcı, insanların çocuklarına isteyerek acı çektirmemektedir. İnsan, ilk başta, zamana ait kazarlardan ve olgun olmayan fiziksel bir mevcudiyetin taşımış olduğu kötülük kusurluluklarından muzdarip olmaktadır.

Bunun sonrasında, o, ışık ve yaşamın kanunlarına karşı gelme olarak — günahın durdurulamaz sonuçlarından muzdarip olmaktadır. Ve, nihai olarak, insan, yeryüzü üzerinde cennetin doğru olan idaresine karşı isyanda haksız kararlılığının hasadını toplamaktadır. Ancak, insanın acıları, kutsal yargının kişisel nitelikte gerçekleşen bir ziyareti değildir. İnsan, zamansal acılarını azaltmak için fazlaca şeyi yapabilecek olup, bunu gerçekleştirecektir de. Ancak, bir seferde ve tamamen, Tanrı'nın insana şeytana uyduğu acı çektirdiğine dair hurafeden kurtulunmalıdır. Eyüp'ün kitabını, yalnızca, iyi insanların bile dürüstçe bir biçimde akıllarından geçirebildikleri Tanrı'ya dair ne kadar çok yanlış düşüncenin varlığını keşfetmek için irdeleyin; ve, bunun sonrasında, bu türden yanlış öğretilere rağmen acılar içinde sıkıntı çeken Eyüp'ün bile tesellinin ve kurtuluşun Tanrısını bulmuş olduğuna dikkatlice bakın. En sonunda onun inancı, iyileştirici bağışlama ve sonsuza kadar süren doğruluk olarak Yaratıcı'dan yağdırılan yaşamın ışığını görmek için sıkıntının bulutlarını dağıtabilmişti.”

148:6.12 (1664.4) Yahya kalbinde, bu sözler üzerinde birçok gün boyunca uzun uzun düşünmüştü. Onun ölümden sonraki bütüncül yaşamı, bahçedeki Üstün ile gerçekleştirmiş olduğu bu konuşmanın bir sonucu olarak dikkate değer bir biçimde değişti; ve, o, daha sonraki dönemlerde, olağan insan acılarının kaynağına, doğasına ve amacına dair diğer havarilerin bakış açısını değiştirmeye sebep olmak için birçok şey yapmıştı. Ancak, Yahya, Üstün ayrılana kadar bu görüşmeden hiçbir zaman bahsetmemişti.

7. Felçli Ele Sahip Adam

148:7.1 (1664.5) Celile’deki ikinci duyuru turnesi içinde havarilerin ve öğreti-yayıcılarının yeni birliğinin ayrılışından önce, ikinci Şabat, İsa, “Doğru Yaşamın Sevinçleri” üzerine Kapernaum sinagogunda konuşma gerçekleştirmişti. İsa konuşmasını bitirdiğinde, iyileşme arzulayan bir biçimde, bedeninin bir uzvunu kaybetmiş, topallamakta olan, hasta ve sıkıntı içindekilerden oluşan büyük bir topluluk etrafını çevrelemişti. Aynı zamanda bu topluluk içinde havariler, yeni öğreti-yayıcılarının çoğu ve Kudüs’den gelmekte olan Farisi hafiyeler bulunmaktaydı. İsa nereye gitmişse (Babasının görevi için tepelerde oluşu dışında) altı Kudüs hafiyesi kesin bir biçimde kendisini takip etmekteydi.

148:7.2 (1665.1) İsa insanlara konuşmak için ayağa kalkarken, gizlice izler haldeki Farisilerin önderi, felçli ele sahip bir adamı İsa’ya yaklaşmak ve Şabat günü iyileşmenin yasal mı olacağını yoksa başka bir gün mü yardım alması gerektiğini kendisine sorması için ikna etmişti. İsa bu adamı gördüğünde, sözlerini duyduğunda ve onun Farisiler tarafından gönderilmiş olduğunu anladığında, şunu söyledi: “Şimdi ben sana bir soru sorarken şöyle beri gel. Eğer bir koyuna sahip olsaydın ve o Şabat günü bir çukura düşseydi, aşağı uzanıp, elini tutup, onu kaldırır mıydın? Bu türden şeyleri Şabat günü yapmak yasaya uygun mudur?” Ve, adam cevapladı: “Evet, Üstünümüz, Şabat günü böyle iyi şeyleri yapmak yasaldır.” Bunun sonrasında, İsa, herkese hitap eden bir biçimde, şunu söylemişti: “Hangi amaçla bu kişiyi benim mevcudiyetime göndermiş olduğunuzu biliyorum. Eğer beni Şabat günü merhamet gösterme cazibesine düşürebilirsanız, benim yasaya karşı gelişime bir kanıt bulacaksınız. Sessizlik içinde hepiniz, Şabat günü dahi, talihsiz koyunu kuyudan çıkarmanın yasal olduğundan hem

fikir oldunuz; ve, ben sizleri, Şabat günü yalnızca hayvanlara değil aynı zamanda insanlara da sevgi dolu iyiliği göstermenin yasal olduğuna şahit olmaya çağırıyorum. Bir insan bir koyundan ne kadar da fazla değere sahiptir! Ben, Şabat günü insanlara iyi davranmanın yasal olduğunu duyuruyorum.” Ve, onların hepsi İsa’nın karşısında sessizlik içerisinde dururlarken, İsa, felçli ele sahip olan adama hitap eden bir biçimde, şunu söyledi: “Yanımda ayakta dur da herkes seni görebilsin. Ve, şimdi, Şabat günü iyilikte bulunmanın benim Babamın iradesi olduğunu bilebildiğin için, eğer iyileşmek için inanca sahipsen, senden elini uzatmanı istiyorum.”

148:7.3 (1665.2) Ve, bu kişi felçli elini tamamen uzattığında, eli bütünüyle sağlıklı hale geldi. İnsanlar Farisilere dönmek istedi ama İsa, şunu söyleyen bir biçimde, onlardan sakinliklerini korumalarını talep etti: “Ben daha henüz sizlere, yaşam kurtarmak olarak, Şabat günü iyilikte bulunmanın iyi olduğunu söyledim ama ben sizlere zarar vermeyi ve öldürme arzusuna yenik düşmeyi öğretmedim.” Sinirlenen Farisiler oradan ayrıldı; ve, Şabat günü olmasına rağmen, derhal Tiberya’ya yetişip, İsa’ya karşı Hirodesçiler’i müttefikler olarak teminat altına almak için kendisinin sinirini ayağa kaldırmak amacıyla her şeyi yapan bir biçimde, Hirodes’in tavsiyesine başvurdular. Ancak, Hirodes; onlara, şikâyetlerini Kudüs’e taşımalarını tavsiye eden bir biçimde, İsa’ya karşı önlem almayı reddetti.

148:7.4 (1665.3) Bu, düşmanlarının zorlayışına karşı olarak İsa tarafından gerçekleştirilmiş olan bir mucizenin ilkiydi. Ve, Üstün, bu tarafınızdan-adlandırıldığı-biçimiyle mucizeyi; sahip olduğu iyileşme gücünün bir gösterisi olarak değil, Şabat din dinlencesini, insanlığın tümü üzerinde anlamsız

sınırlandırmalardan meydana gelen güçlü düzeyde bir esaret haline getirmeye karşı etkin bir itiraz olarak gerçekleştirmişti. Bu kişi, şükran ve doğruluğun bir yaşamının peşi sıra izlemiş olduğu iyileştirilmişlerden biri haline gelen bir biçimde, bir taş ustası olarak işine geri dönmüştü.

8. Bethsayda'daki Son Hafta

^{148:8.1 (1665.4)} Bethsayda'daki konukluklarının son haftasında, Kudüs hafiyelele, İsa ve onun öğretilerine dair tutumlarında fazlasıyla görüş ayrılığına düşer hale gelmişlerdi. Bu Farisilerin üçü, görmüş ve duymuş oldukları şeyler karşısında devasa bir biçimde etkilenmişlerdi. Bu arada, Kudüs'de, Sanhedrin heyetinin genç ve nüfuz sahibi bir üyesi olan, İbrahim, İsa'nın öğretilerine kamuya açık bir biçimde destek vermiş olup, Abner tarafından Siloam gölcüğünde vaftiz edilmişti. Kudüs'ün tamamı bu olayla çalkalanmaktaydı, ve ulaklar, hafiyelelik yapmakta olan altı Farisiyi geri çağırarak bir biçimde, doğrudan Bethsayda'ya gönderilmişlerdi.

^{148:8.2 (1666.1)} Celile'ye gerçekleştirilmiş bir önceki turda krallık için kazanılmış bulunan Yunanlı filozof, İskenderiye'nin belli başlı varlıklı Musevileri ile geri dönmüştü; ve, bir kez daha onlar İsa'yı, hastalar için bir revirhaneye ek olarak felsefe ve dinin ortak bir okulunu kurmak amacıyla şehirlerine gelmesi için davet etmişlerdi. Ancak, İsa, kibar bir biçimde bu daveti geri çevirmişti.

^{148:8.3 (1666.2)} Yaklaşık olarak bu zaman zarfında Bethsayda kampına, Kirmet isimli Bağdat'dan gelmekte olan bir trans tanrı-elçisi uğramıştı. Bu varsayılan peygamber, trans halinde iken tuhaf rüyaları görmekte olup, uykusu bölündüğünde

inanılması güç şeyler görmekteydi. O, kampta dikkate değer düzeyde rahatsızlık yaratmıştı; ve, Şimon Zelotes, kendi kendisini kandırmakta olan bu taklitçi ile, herkesten ziyade, kaba kuvvet ile ilgilenme eğilimi içindeydi; ancak, İsa, araya girmiş olup, bir kaç gün boyunca bu kişiye bütüncül özgürlüğü verdi. Onun duyurusunu duymuş olanların hepsi, yakın bir süre içinde, bu kişinin öğretisinin krallığın müjdesinin hissedildiği kadar temelli olmadığına farkına varmıştı. Bu kişi kısa süre içinde, kendisiyle birlikte yalnızca yarım düzine dengeli olmayan ve ne yapacağı belirsiz ruhu alan bir biçimde, Bağdat'a geri döndü. Ancak, İsa'nın Bağdat peygamberi için araya girmesinden önce, kendi kendisini görevlendirmiş bir heyetin yardımı ile birlikte, Davud Zübeyde, Kirmet'i göle götürmüş olup, onu tekrar eden bir biçimde suya batırıp çıkardıktan sonra — kendisine ait kampı örgütleyişi ve inşa edişi olarak — geldiği yere gitmesini tavsiye etmişti.

^{148:8.4 (1666.3)} Bu aynı günde, Beth-Marion isimli bir Fenike kadını, o kadar köktenci hale geldi ki aklını yitirdi; su üzerinde yürümeyi denemesi sonucu neredeyse boğulur hale geldikten sonra, arkadaşları tarafından buradan uzaklaştırıldı.

^{148:8.5 (1666.4)} İnancını yeni değiştirmiş olan Farisi İbrahim, sahip olduğu tüm dünyasal şeyleri havarisel hazineye vermiş olup, bu katkı, yeni eğitilmiş olan yüz öğretiyayıcısının doğrudan gönderilişinin mümkün kılınmasına fazlasıyla katkıda bulundu. Andreas hâlihazırda kampın kapatılışını duyurmuştu; ve, herkes, ya evlerine gitmeye yâda Celile'ye olan öğretiyayıcılarını takip etmeye hazırды.

9. Felçlinin İyileştirilişi

148:9.1 (1666.5) Ekim'in 1'i, Cuma öğleden sonrası, İsa havariler, öğreti-yayıncıları ve dağıtılan kampın diğer önde gelenleri ile son buluşmasını düzenlerken, ve Zübeyde evinin geniş ve büyük giriş odasında bu kalabalığın ön saflarında Kudüs'den gelmekte olan altı Farisi oturmuş halde iken, İsa'nın yeryüzü yaşamının tümü içerisinde en garip ve en benzersiz yaşanmışlıklardan bir tanesi ortaya çıkmıştı. Üstün, bu zaman zarfında, yağmurlu mevsim boyunca bu türden kalabalıkları ağırlamak için inşa edilmiş bulunan, bu geniş odada ayakta durarak konuşmaktaydı. Ev tamamıyla, İsa'nın konuşmasının bir parçasını yakalamak için can kulağı ile dinlemekte olan insanların geniş bir buluşması ile çevrelenmişti.

148:9.2 (1666.6) Ev bu şekilde insanla dolu iken ve istekli dinleyiciler tarafından tamamen çevrelenmişken, uzun zamandır felçli bulunan bir adam, arkadaşları tarafından küçük bir oturak üzerinde güneydeki Kapernaum'dan taşınmıştı. Bu felçli, İsa'nın Bethsayda'dan ayrılmak üzere olduğunu duymuş olup, oldukça yakın bir süre içinde sağlığına kavuşturulmuş olan taş ustası Aaron ile konuşmuş halde, iyileşmeyi arayabileceği yer olan İsa'nın mevcudiyetine taşınmaya karar vermişti. Onun arkadaşları, hem ön hem de arka kapılardan Zübeyde'nin evine girmeye çalışmıştı; ancak, haddinden çok fazla sayıdaki kişi bir araya toplanmış haldeydi. Ancak, felçli yenilgiyi kabul etmeyi reddetmekteydi; o arkadaşlarına, aracılığıyla İsa'nın konuşmakta olduğu odanın çatısına çıkacakları merdivenleri getirmelerini emretti; ve, kiremitleri yerlerinden söktükten sonra, onlar cüretkâr bir biçimde, koltuğu üzerindeki hasta adamı Üstün'ün hemen önündeki yere inene kadar alçaltmıştı. İsa onların ne yapmış olduklarını gördüğünde, konuşmasına ara vermişti; bu arada da, odada kendisiyle birlikte bulunan kişiler,

hasta kişi ve onun arkadaşlarının azmi karşısında şaşkınlık içinde kalmışlardı. Felçli kişi şunu söylemişti: “Üstünümüz, öğretini bölmek istemezdim ama sağlığıma kavuşmakta kararlıyım. Ben, iyileşmeni alan ve sonra derhal öğretini unutanlardan değilim. Ben, cennetin krallığında hizmet verebilmek için sağlığıma kavuşmak istiyorum.” Bu aşamada, bu kişinin yaşamış olduğu rahatsızlık hayatını yanlış idame ettirishi nedeniyle gerçekleşmiş olsa da, İsa, onun inancını gören bir biçimde, felçliye şunu söylemişti: “Evladım, korkma; günahların bağışlanmıştı. İnancın seni kurtaracaktır.”

148:9.3 (1667.1) Kudüs’den gelen Farisiler, kendileri ile birlikte oturmakta olan diğerkâtipler ve yasa uzmanlarıyla, İsa tarafından gerçekleştirilmiş bu duyuruyu işittiklerinde, kendilerine şunları söylemeye başlamışlardı: “Bu adam nasıl böyle konuşmaya cüret eder? Bu türden sözlerin dine hakaret olduğunu anlamıyor mu? Tanrı’dan başka kim günahı affedebilir?” İsa ruhunda, akılları içinde ve aralarında onların bu nedensellikte düşündüklerini gören bir halde, şunu söyleyen bir biçimde, onlara dönük konuşmaya başlamıştı: “Kalplerinizde neden bu şekilde düşünöyorsunuz? Siz kim oluyorsunuz da benim üzerimde karar veriyorsunuz? Bu felçliye günahın bağışlandı, yâda, ayağa kalk, yatağını topla ve yürü demem arasındaki fark da nedir? Ancak, tüm bunların hepsine şahit olan sizler, İnsan Evladı’nın yeryüzü üzerinde günahları bağışlamak için güce ve yetkiye sahip olduğunu nihai olarak bilesiniz diye, bu sıkıntı içindeki kişiye, Ayağa kalk, yatağını topla ve kendi evine git diyeceğim.” Ve, İsa böyle konuştuğunda, felçli ayağa kalkmış olup, diğerkleri onun önünü açarken, herkesin gözü önünde çıkıp gitti. Ve, bu şeyleri görmüş olanlar hayretler içine düşmüşlerdi. Petrus kalabalığı

dağıtırken, birçokları, bu türden garip olayları daha öncesinde hiç görmemiş olduklarını itiraf eden bir biçimde, Tanrı'ya dua edip, onu yüceltmmişti.

^{148:9.4 (1667.2)} Ve, yaklaşık olarak bu zaman zarfında Sanhedrin heyetine ait ulaklar, altı hafiyenin Kudüs'e geri dönmelerini emretmek için varmıştı. Onlar bu iletiyi duyduklarında, kendileri arasında dürüstçe gerçekleşmiş bir konuşmaya tutuşmuşlardı; ve, görüşmelerini tamamladıktan sonra, hafiyelerin başı ve onun iki birlikteliği Kudüs'e ulaklar ile geri dönerken, hafiyelik yapmakta olan Farisilerin üçü İsa'ya olan inançlarını itiraf etmişti; ve, onlar, derhal göle giden bir biçimde, Petrus tarafından vaftiz edilmiş olup, krallığın çocukları olarak havariler tarafından aralarına kabul edilmişlerdi.

149. Makale

İkinci Duyuru Turnesi

^{149:0.1 (1668.1)} CELİLE'DEKİ ikinci kamu duyurusu, M.S. 28 yılında, Ekim ayının 3'ü, Pazar günü başlamış olup, Aralık'ın 30'unda sona eren bir biçimde, neredeyse üç ay boyunca devam etmişti. Bu çabaya katılmış olanlar, yeni seçilmiş 117 öğreti-yayıcısından meydana gelmiş birlik ve çok sayıdaki diğer ilgili kişiler tarafından desteklenir haldeki, İsa ve on iki havarisiydi. Bu turnede onlar; Gadara, Akka, Yafa, Davrat, Megido, Yizrel, Scythopolis, Tariça, Hipos, Gamala, Bethsayda-Yulias ve birçok diğer şehir ve köyü ziyaret etmişlerdi.

^{149:0.2 (1668.2)} Bu Pazar sabahı gerçekleşen ayrılıktan önce, Andreas ve Petrus İsa'dan, yeni öğreti-yayıcılarına son yönergeleri

vermesini talep etmişti; ancak, Üstün, diğerlerin kabul edilebilir düzeyde gerçekleştirebileceği bu tür şeyleri yapmanın kendisinin sorumluluğuna giren bir şey olmadığını söyleyen bir biçimde, bu isteği geri çevirdi. Gerekli fikir yürütmelerden sonra, Yakub Zübeyde'nin bu görevi yerine getirmesine karar verilmişti. Yakub konuşmasını tamamladıktan sonra İsa öğreti-yayıcılara şunu söyledi: “Şimdi gidin ve söylenilmiş olduğu gibi çalışmanızı gerçekleştirin; ve, daha sonra, kendilerinizi yetkin ve inançlı olarak ispat ettiğinizde, ben sizleri krallığın müjdesini duyurmak için görevlendireceğim.”

149:0.3 (1668.3) Bu turnede, yalnızca Yakub ve Yahya İsa ile beraber seyahat etmişti. Petrus ve diğer havarilerin her biri yanlarına yaklaşık olarak bir düzine öğreti-yayıcısını almış olup, duyurma ve öğretim çalışmalarını sürdürürlerken onlarla yakın iletişimde bulunmuşlardı. Havariler krallığa girmek için ne kadar hazırlarsa, havariler o kadar çabuk bir biçimde vaftizm sürecini başlatırlardı. İsa ve iki refakatçisi, öğreti-yayıcılarının çalışmasını gözlemlemek ve krallığı oluşturmak için çabalarında onlara cesaret vermek için, bir gün içinde sıklıkla iki şehri ziyaret eden bir biçimde, bu üç ay boyunca oldukça fazla seyahatte bulunmuştu. İkinci duyuru turnesinin tamamı, özünde, bu yeni eğitilmiş 117 öğreti-yayıcı birliği için işlevsel deneyim sağlamak amacıyla gerçekleştirilmiş bir çabaydı.

149:0.4 (1668.4) Bu süreç boyunca ve onun sonrasında, İsa ve on ikilinin Kudüs için nihai ayrılıkları zamanına kadar, Davud Zübeyde; Bethsayda'daki babasının evinde krallığın çalışması için kalıcı bir ana merkezi idare etmişti. Burası; İsa'nın yeryüzü üzerindeki görevinin merkezi ofisi olup, Filistin ve ona komşu

bölgelerin birçok yerinde çalışmakta olan kişiler arasında Davud'un gerçekleştirmiş olduğu ulak iletim hizmetinin aktarım istasyonuydu. O tüm bunların hepsini kendi teşebbüsü ile ama Andreas'ın onayı ile gerçekleştirmişti. Davut, krallığın hızlı bir biçimde genişlemesi ve çalışmasını genişletmesinin bu ussal biriminde kırk ulağı çalıştırmıştı. Bu şekilde çalışırken, geçiminin bir kısmını, eski balıkçılık işinde belirli bir süre vakit harcayarak sağlamıştı.

1. İsa'nın Yaygın Hale Gelmiş Ünü

149:1.1 (1668.5) Bethsayda kampının dağıldığı zaman zarfında, İsa'nın, özellikle bir iyileştirici olarak, ünü, Filistin tüm kısımlarına ve Suriye'nin tamamı boyunca ve onu çevreleyen şehirlere yayılmıştı. Onlar Bethsayda'dan ayrıldıktan sonra haftalar boyunca hasta kişiler buraya gelmeye devam etmiş olup, Üstün'ü bulamadıklarında, onun nerede olduğunu Davud'dan öğrenen bir biçimde, kendisini aramaya koyulmaktaydılar. Bu turnede İsa, bilinçli bir biçimde, iyileştirmenin hiçbir, tarafınızdan-adlandırıldığı-biçimiyle, mucizesini gerçekleştirmemişti. Yine de, sıkıntı içindeki birçok kişi, iyileşmeyi aramaya kendilerini iten yoğun inancın yenileyici gücünün bir sonucu olarak sağlıklarını ve mutluluklarını yeniden bulmuşlardı.

149:1.2 (1669.1) Orada, yaklaşık olarak bu görev zamanında — ve İsa'nın yeryüzü üzerindeki yaşamının geri kalan kısmı boyunca devam eden bir biçimde — iyileşme olgularının tuhaf ve açıklanmamış bir dizisi ortaya çıkmaya başlamıştı. Bu üç aylık turne boyunca, Yehuda, Edom, Celile, Suriye, Sur ve Saydalı ve Ürdün vadisinin ötesinden olan yüzden fazla erkek, kadın ve çocuk, İsa tarafından gerçekleştirilmiş bu bilinç-dışı

iyileşmeden yarar sağlayanlar olmuşlardı; ve, onlar, evlerine geri dönen bir biçimde, İsa'nın ününün genişlemesine katkıda bulunmuşlardı. Ve, onlar bunu, anlık iyileşmenin bu vakalarının her birini gözlemleyişinde yarar sağlamış olanı doğrudan bir biçimde “hiç kimseye söyleme” şeklinde tembihlemesine rağmen, gerçekleştirmişlerdi.

149:1.3 (1669.2) Bu anlık veya diğer bir değişle bilinç-dışı olan iyileşme vakalarında tam olarak neyin gerçekleşmiş olduğu tarafımıza hiçbir zaman açığa çıkarılmamıştı. Üstün havarilerine hiçbir zaman, bir kaç sefer yalnızca şunu söylemesi dışında, bu iyileşmenin nasıl gerçekleşmekte olduğunu açıklamamıştı: “Gücün benden geldiğini görüyorum.” Bir seferinde, acı çekmekte olan hasta bir çocuktan etkilendiğinde, “Yaşamın benden geldiğini görüyorum” demişti.

149:1.4 (1669.3) Anlık iyileşmenin bu vakalarının doğasına dair Üstün'den gerçekleştirilmiş doğrudan bir sözün yokluğunda, onların nasıl yerine getirilmiş olduğunu açıklamaya girişmek bizler adına haddimizi aşan bir şey olacaktır; ancak, bizler, bu türden iyileşme olgularına dair görüşlerimizi bu kayda geçirmeye izin verilmiş bulunmaktayız. Bizler, İsa'nın yeryüzü hizmeti sürecinde ortaya çıkmış olarak, iyileşmenin bu görünür mucizelerinden çoğunun, şu güçlü, muktedir ve ilişkiem içindeki üç etkenin ortak mevcudiyetinin sonucu olduğuna inanmaktayız:

149:1.5 (1669.4) 1. Kararlı bir biçimde iyileşmeyi aramış olan insan varlığının kalbinde güçlü, egemen ve yaşayan inancın mevcudiyeti ile beraber tamamiyle fiziksel geri dönüş yerine

bu türden iyileşmenin onun ruhsal yararları için arzu edilmiş gerçeği.

149:1.6 (1669.5) 2. Bu türden insan inancı ile eş zamanlı bir biçimde, benliği içinde neredeyse sınırsız ve zamansız olan yaratıcı iyileştirme güçlerini ve ayrıcalıklarını barındırmış bulunan vücutlaştırılmış ve merhametin-egemenliğindeki Tanrı'nın Yaratan Evladı'nın büyük duygudaşlığı ve anlayışının varlığı.

149:1.7 (1669.6) 3. Yaratılmışın duyduğu inanç ve Yaratan'ın yaşamı ile birlikte, aynı zamanda bu Tanrı-insanının, Yaratıcı'nın iradesinin kişileşmiş dışavurumu olduğunun da altı çizilmelidir. Eğer, insanın duymuş olduğu ihtiyacın görülüşü ile bunu yerine getirmek için kutsal gücün varlığı içinde, Yaratıcı'nın aksine irade göstermediği hallerde, İsa'nın insan ve kutsal doğaları bir hale gelmiş olup, insan İsa'ya iyileşme bilinç-dışı olarak yansımışsa da onun kutsal doğası bunun derhal farkına varmıştı. Bunun sonucunda, iyileşmenin bu vakalarının birçoğunun açıklanışı, muhtemel bir biçimde, bizler tarafından uzunca bir süre boyunca bilinmekte olan büyük bir yasada bulunmaktadır; bu, Yaratan Evlat neyi arzu ederse ve ebedi Baba neye irade gösterirse o VAR OLUR.

149:1.8 (1669.7) Tüm bunlara dayanarak; İsa'nın kişisel mevcudiyeti içinde, derin insan inancının belirli türlerinin, bu zaman zarfında İnsan Evladı ile çok yakından bir biçimde ilişkili konumda bulunan belirli yaratıcı kuvvetler ve kişilikler tarafından gerçekleştirilmiş iyileşmenin dışavurumunda, kelimenin tam anlamıyla ve gerçekten *zorlayıcı* etkiye sahip bulunduğu bizlerin kişisel görüşüdür. Bunun sonucunda; İsa'nın sıklıkla hiçbir şey yapmadan, güçlü, kişisel inançları ile onun mevcudiyeti içinde insanların kendi kendilerini

iyileştirmelerine izin vermiş olduğu bu kaydın içerdiği bir gerçek haline gelmektedir.

149:1.9 (1670.1) Diğer birçok kişi iyileşmeyi, tamamiyle bencil sebepler için aramıştı. Surlu zengin bir dul, kendi yardımcıları ile birlikte, birçok olan, sıkıntısından iyileşmeyi arzulamıştı; ve, Celile boyunca İsa'nın peşinden giderken, sanki Tanrı'nın gücü en yüksek teklifi veren tarafından satın alınabilen bir şeymiş gibi, her seferinde daha da çok para teklif etmeyi sürdürmüştü. Ancak, o hiçbir zaman, krallığın müjdesine ilgili duyar hale gelmedi; onun aramış olduğu şey yalnızca fiziksel sıkıntılarının devasıydı.

2. İnsanların Tutumu

149:2.1 (1670.2) İsa, insanların akıllarını anlamıştı. O, insanların kalplerinden neyin geçmekte olduğunu biliyordu; ve, onun öğretileri, onlara yalnızca yeryüzü yaşamının sunduğu ilham verici yorumun ilave görüş olarak eklendiği haliyle, kendilerine sunulmuş olduğu haliyle bırakılırsaydı, dünyanın tüm milletleri ve tüm dinleri hızlı bir biçimde krallığın müjdesini kucaklardı. İsa'nın öncül takipçilerinin onun öğretilerini, belirli milletlere, ırklara ve dinlere daha kabul edilebilir hale getirmek için yeniden ifade edişlerinden meydana gelen özünde iyi niyetli çabaları, yalnızca; bu öğretileri tüm diğer milletler, ırklar ve dinler için daha az kabul edilebilir hale getirmekle sonuçlandı.

149:2.2 (1670.3) Havari Pavlus, İsa'nın öğretilerini kendi dönemindeki belirli toplulukların olumlar ilgisine çekme çabalarında, yönergelerden ve uyarılardan meydana gelen birçok mektup yazmıştı. İsa'nın müjdesinin diğer öğretmenleri

benzer şeyleri yapmışlardı; ancak, onlardan hiçbiri, bu yazıların bazılarının ileri dönemlerde, İsa'nın öğretilerinin bütünlüğü olarak öne süren bir biçimde oluşturacaklar tarafından bir araya getirileceğini düşünmedi. Ve, bu nedenle, tarafınızdan-adlandırıldığı-biçimiyle Hristiyanlık Üstün'ün müjdesini herhangi başka dinden daha fazla taşımakta olsa da, aynı zamanda, İsa'nın öğretmemiş olduğu birçok şeyi de barındırmaktadır. Farslı gizemlerden olan öğretilerin ve Yunan felsefesinin büyük bir kısmının öncül Hristiyanlığa olan katılımından başka iki büyük hata yapılmıştı:

149:2.3 (1670.4) 1. Yaratıcı'nın tavizsiz adaletini tatmin etmesi ve kutsal gazabı yatıştırması için İsa'nın kurban verilmiş Evlat olduğu düşüncesi biçiminde — Hristiyan günahlardan arınma inanç-savları tarafından sergilenmekte olan, müjde öğretisini doğrudan bir biçimde Musevi din-kuramı ile ilişkilendirme çabası. Bu öğretiler, inanmamakta olan Musevilere krallığın müjdesini daha kabul edilebilir hale getirmekten oluşan özünde övülesi bir çabadan doğmuştu. Her ne kadar Musevileri kazanma bakımından bu çabalar başarısız olmuş bulunsa da, daha sonraki tüm nesiller içinde birçok dürüst ruhun kafasını karıştırmada ve onları uzaklaştırmada kesin bir biçimde başarılı olmuştu.

149:2.4 (1670.5) 2. Üstün'ün öncül takipçilerinin ikinci büyük hatası, ve takip eden tüm nesillerin devam ettirmede kararlılık göstermiş olduğu, Hristiyan öğretisini oldukça bütüncül bir biçimde İsa'nın *benliği* hakkında olacak şekilde düzenlemektir. Hristiyan din-kuramı içinde İsa'nın kişiliğine dair bu haddinden fazla yapılmış vurgu, onun öğretilerini gölgeleyen bir sonucu yaratagelmıştır; ve, bunların tümü, Musevilerin,

Muhammed takipçilerinin, Hinduların ve diğer Doğu dindarlarının İsa'nın öğretilerini kabul etmesini artan bir biçimde zor kılmıştır. Bizler, ismini taşıyagelmiş bir din içerisinde İsa'nın benliğinin içerdiği önemi olduğundan daha küçük görmemeliyiz; ancak, bizler, bu türden bir düşüncenin de onun bu dünyaya neden gelmiş oluşunu gölgelemesine ve şu kurtarıcı iletisinin yerine geçmesine izin vermemeliyiz: Tanrı'nın babalığı ve insanın kardeşliği.

149:2.5 (1670.6) İsa'nın dinine ait öğretmenler diğer dinlere, ortak olarak inanmış oldukları gerçekliklerin (onların çoğu doğrudan veya dolaylı bir biçimde İsa'nın iletisinden gelmektedir) tanınmasıyla yaklaşmalıyken, aralarındaki farklılıklara bu kadar fazla vurguda bulunmaktan kaçınmalıdır.

149:2.6 (1671.1) Belirli bir zaman zarfı içinde, İsa'nın ünü başlıca onun bir iyileştirici olarak tanınmışlığına dayanmış olsa da, bu gerçeklik onun hayatının sonuna kadar devam etmiş olması anlamına gelmemektedir. Zaman ilerledikçe, gittikçe artan sayıdaki kişi ruhsal yardım aramıştı. Ancak, olağan insanlara en doğrudan ve anlık etkide bulunan şey fiziksel devalar olmuştu. İsa artan bir biçimde, ahlaki köleliğin ve zihinsel tacizin kurbanları tarafından arzulanmıştı; ve, o her seferinde, bu kişilere kurtuluşun yolunu öğretmişti. Babalar oğullarının idaresine dair tavsiye aramışlardı ve anneler kızlarının rehberliğinde yardım için gelmişlerdi. Karanlıkta olanlar kendisine gelmişti, ve o bu kişilere yaşamın ışığını açığa çıkarmıştı. Onun kulağı her zaman insanlığın kederlerine açıktı, ve o her zaman, hizmetini aramış olanlara yardım etmişti.

149:2.7 (1671.2) Yaratan'ın kendisi, fani bedeninin sureti içinde vücutlaştırılmış olarak, yeryüzünde olduğunda, olağandışı bazı şeylerin gerçekleşecek olması kaçınılmaz bir durumdu. Ancak, sizler İsa'ya hiçbir zaman, bu, tarafınızdan-adlandırıldığı-biçimiyle, mucizevî olaylar vasıtasıyla yaklaşmamalısınız. İsa vasıtasıyla mucizeye yaklaşmayı öğreniniz; ancak, İsa'ya mucize ile yaklaşma hatasına düşmeyiniz. Ve, bu uyarı; Nasıralı İsa, yeryüzü üzerinde madde-ötesi eylemleri gerçekleştirmiş olan tek din başlatıcısı olsa da, tüm gerçekliğini korumaktadır.

149:2.8 (1671.3) Mikâil'in yeryüzü üzerindeki görevinin en hayretler verici ve en devrimsel yanı, onun kadınlara olan tutumuydu. Bir erkeğin kamu içinde kendi eşine bile selam vermemesinin varsayıldığı bir dönem ve nesilde, İsa kadınları da, Celiledeki üçüncü turnesi ile ilişkili olarak müjdenin öğretmenleri halinde beraberlerinde almaya cüret etmişti. Ve, İsa'nın bunu, “kanunun sözleri kadınlara teslim edilmektense yakılması daha iyidir” şeklinde buyurmuş hahamsal öğretinin tam da karşısında gerçekleştirmenin eksiksiz cesaretine sahipti.

149:2.9 (1671.4) Bir nesil içinde İsa kadınları, saygıya layık olmadan hiçlikten ve çağların kölesel angaryasından yukarı çekmişti. Ve, İsa'nın ismini almayı cüret etmiş dinin, bu soylu örneği kadınlara olan ileri dönemdeki tutumunda takip etme cesaretinden yoksun kalışı ona dair utanç duyulması gereken bir şeydir.

149:2.10 (1671.5) İsa insanlar ile karışırken, onlar kendisini bu dönemin hurafelerinden tamamıyla uzak bulmuştu. O hiçbir dini önyargıya sahip değildi; o hiçbir zaman hoşgörüsüz nitelikte bulunmamıştı. O, kalbinde toplumsal düşmanlığa

benzer hiçbir şeye sahip değildi. Kendi atalarının dininden iyi olanlara uyarken, insanın yapımı olan hurafe ve esaretin geleneklerini göz ardı etmekte tereddüt etmemişti. O; doğanın felaketlerinin, zamanın kazalarının ve diğer büyük yıkıma sahip olayların, kutsal yargıların cezalandırışı veya Kader'in gizemli emirleri olmadığını öğretme cesareti göstermişti. O, anlamsız törenlere olan kölesel bağlılığı yermiş, maddiyatçı ibadetin safsatasına dikkat çekmişti. O; cüretkâr bir biçimde insanın ruhsal özgürlüğünü duyurmuş olup, beden fanilerinin gerçekten de ve bir gerçek olarak yaşayan Tanrı'nın çocukları olduğunu öğretmeye cesaret etmişti.

149:2.11 (1671.6) İsa; gerçek dinin tanımlayıcı işareti olarak, temiz kalpleri temiz eller ile değiştirdiğinde, atalarının sahip olduğu her türlü öğretinin ötesine geçmişti. O, gerçekliği geleneğin yerine koymuş olup, gösteriş ve ikiyüzlülüğün tüm iddialarını bir kenara itmişti. Ve yine de, Tanrı'nın bu korkusuz insanı, büyük zararda bulunan eleştirinin dilinden dökülmesine izin vermemiş, içinde bulunduğu dönemin dini, toplumsal, ekonomik ve politik adetlerini tamamiyle göz ardı eden bir tutum sergilememişti. O, *olan* bir şeyin yıkımına yalnızca, akranlarına eş zamanlı olarak *olması gereken* niteliğindeki üstün bir şeyi sunduğunda katılmıştı.

149:2.12 (1672.1) İsa, zorunlu kılmadan takipçilerinin bağlılığını görmüştü. Onun kişisel çağrısını almış olan yalnızca üç kişi, takipçiliğe olan daveti kabul etmeyi reddetmişti. O, insanlar üzerinde tuhaf bir çekim etkisi yaratmaktaydı; ancak, o emirvari bir kişiliğe sahip olmamıştı. O kendine güveni talep etmiş olup, hiç kimse hiçbir zaman onun bir talepte bulunuşuna karşı gelmemişti. O takipçileri üzerinde mutlak bir yönetim gücüne

sahip olmuştu; ancak, onların hiçbirini bir kez dahi olsun itiraz etmemişti. O, takipçilerinin kendisini Üstün olarak çağırmasına izin vermişti.

149:2.13 (1672.2) Üstün'e, derin temelli dini önyargıları besleyenler veya onun öğretileri içinde siyasi tehlikeleri gördüklerini düşünmüş olanlar dışında, onunla karşılaşmış olanların hepsi hayranlık beslemişti. İnsanlar, onun öğretisinin özgünlüğü ve yönetim yetkisinden temelini alan kendinden eminliği karşısında hayretler içinde kalmıştı. Onlar, geri kalmış ve sorunsal meraklılarla olan ilişkilerinde kendisinin sahip olduğu sabır karşısında şaşkınlığa düşmüşlerdi. O, hizmetinin çatısına gelmiş olan herkesin kalbinde ümit ve kendine güvenin ilhamı olmuştu. Yalnızca, kendisiyle karşılaşmamış olanlar ondan korku duymuştu; ve, o sadece, kendisini, kalplerinde her ne olursa olsun kararlıca tuttukları kötülük ve hatayı tahtan indirme nihai sonuna sahip gerçekliğin utkunu olarak görmüş olanlar tarafından nefret edilmişti.

149:2.14 (1672.3) Hem arkadaşları hem de düşmanları üzerinde o, güçlü ve tuhaf bir biçimde büyüleyici bir etkide bulunmuştu. Kalabalıklar, yalnızca iyi kalpli sözlerini duymak ve yalın yaşamına bakabilmek için, haftalar boyu kendisini takip etmekteydiler. Adanmış erkek ve kadınlar İsa'yı, neredeyse insan-ötesi bir şefkat ile derinden sevmişlerdi. Ve, onlar kendisini daha iyi tanıdıkça, onu daha fazla derinden sevmişlerdi. Ve, tüm bunların hepsi hala gerçekliğini korumaktadır; bugün bile ve tüm gelecek çağlarda bu Tanrı-insanını tanımak için daha fazla insan yaklaşmakta olup, daha fazlası ona derinden sevgi besleyecek ve onu takip edecektir.

3. Dini Önderlerin Düşmanlığı

149:3.1 (1672.4) Olağan insanlar tarafından İsa ve öğretilerinin olumlu kabulüne rağmen, Kudüs’deki dini önderler artan bir biçimde endişeli ve karşıtsal hale gelmişti. Farisiler öncesinde sistematik ve dogmasal bir din kuramı oluşturmuşlardı. İsa, içinde bulunduğu durumla ilgili öğreti veren bir öğretmendi; o, sistematik bir öğretmen değildi. İsa, yasaya kıyasla yaşamdan, derin anlamlı hikâyelerle öğretide bulunuyordu. (Ve, iletisini açıklamak için derin anlamlı bir hikâye kullandığı zaman, onu, bu amaç için hikâyenin yalnızca *tek bir* yönünü kullanan bir biçimde anlatıyordu. İsa’nın öğretilerine dair birçok yanlış düşünce, onun derin anlamlı hikâyelerinden insanlığa dair genel gerçeklikleri yaratmaya girişmekle elde edilebilir.)

149:3.2 (1672.5) Kudüs’deki dini önderler; genç İbrahim’in yakın zamandaki dönüşümün bir sonucu olarak, ve Petrus tarafından vaftiz edilmiş üç hafiyenin görevlerini terk edişleri ve onların bu aşamada Celile’deki ikinci duyuru turnesinde öğreti-yayıncıları ile birlikte faaliyette bulunmaları nedeniyle, neredeyse ne yaptıklarını bilmez hale gelmekteydiler. Musevi önderleri artan bir biçimde korku ve önyargı ile gözleri görmez hale gelirken, onların kalpleri, krallığın müjdesinin içermekte olduğu çekici gerçekliklerin devamlı reddi ile katılaştı. İnsanlar, kendileri içinde ikamet etmekte olan ruhaniyetin çekiciliğine kendilerini tamamen kapattıklarında, orada tutumları üzerinde değişiklikte bulunmak için yapılacak çok az şey bulunmaktadır.

149:3.3 (1672.6) İsa Bethsayda kampında öğreti-yayıncıları ile ilk kez buluştuğunda, onlara hitabını tamamladığı esnada, şunu ifadelerde bulunmuştu: “Sizler, insanın beden ve akıl içinde — duygusal olarak — bireysel bir biçimde tepki göstermekte

olduğunu hatırlamalısınız. İnsanlara dair tek-tip olan tek şey, ikamet eden ruhaniyettir. Her ne kadar kutsal ruhaniyetler doğaları ve deneyimlerinin ölçüsü içerisinde bir biçimde çeşitlilik gösterebilmekteyse de, onlar tüm ruhsal çekiciliklere tek-tip şekilde tepki göstermektedir. Yalnızca bu ruhaniyet vasıtasıyla, ve ona başvuruyla, insanlık bir kez olsun bütünlüğe ve kardeşliğe erişebilir.” Ancak, Musevi önderlerinin çoğu daha öncesinden, müjdenin ruhsal çekimine kalplerinin kapılarını kapatmış haldeydi. Bu günden beri onlar, Üstün’ün yok edilişi için tasarımda bulunmaya ve kumpaslar kurmaya son vermemişlerdi. Onlar; İsa’nın, Musevi kutsal yasasının taşımış olduğu başat öğretilere karşı gelen biri olarak, bir dini suçlu biçiminde yakalanmasına, suçlu bulunmasına ve idam edilmesine karar kılmış haldelerdi.

4. Duyuru Turnesinin İlerleyişi

149:4.1 (1673.1) İsa, bu duyuru turnesinde çok az kamu görevinde bulunmuştu; ancak, o, Yakub ve Yahya ile denk gelip konaklamış olduğu şehirlerin ve köylerin çoğunda inananlar ile birçok akşam sınıfını düzenlemişti. Bu akşam toplantılarının bir tanesinde, genç öğreti-yayıcılarında bir tanesi İsa’ya, kızgınlık hakkında bir soru yöneltmişti; ve, Üstün, başka şeylere de ek olarak, cevap halinde şunları söylemişti:

149:4.2 (1673.2) “Kızgınlık; genel olarak, bir araya gelmiş ussal ve fiziksel doğalar üzerinde ruhsal doğanın denetimde bulunmadaki başarısızlığının ölçüsünü temsil eden maddi bir dışavurumdur. Kızgınlık, hoşgörüsüz kardeşsel sevginize ek olarak kendinize saygıdaki ve öz denetiminizdeki yoksunluğa işaret etmektedir. Kızgınlık; sağlığın tüm gücünü almakta, akıllı bayağılaştırmakta ve insan ruhunun ruhsal öğretmenini

engellemektedir. Yazıtlarda, ‘kinin budala insanı öldürdüğünü’ ve insanın ‘kendisini kendi siniriyle parçalamış olduğunu’ okumadınız mı? ‘Kin duymada yavaş kalan büyük anlayışta’ olurken, ‘siniri hemen ayağa kalkanın budalalığı yücelttiğini’? Hepiniz, ‘yumuşak bir cevabın gazabı geri döndürdüğünü’ ve nasıl da ‘ağır sözlerin kızgınlığı körüklediğini’ bilmektesiniz. ‘Sözleri dikkatlice seçmek kızgınlığı ertelerken,’ ‘kendi öz benliği üzerinde hiçbir denetime sahip olmayan birinin bir duvarsız şehir kadar savunmasız olduğunu.’ ‘Kin kaba, kızgınlık korkunçtur.’ ‘Kızgın kişiler kavgayı körüklerken, öfke duyan kişi onların suçlarını çoğaltır.’ ‘Ruhaniyetiniz içinde aceleci olmayın, zira kızgınlık budalaların göğüslerinde barınır.’ İsa konuşmasına son vermeden önce, şu ilave cümlelerde bulunmuştu: “Ruhaniyet rehberinizin sizi, kutsal evlatlığın düzeyi ile tutarlı bulunmayan hayvansal kızgınlığın bu engelsiz patlamalarına kendinizi salıverme eğiliminden kurtarmada çok az sorun çekeceği bir biçimde kalplerinizin derin sevginin egemenliği altında bulunmasına izin verin.”

149:4.3 (1673.3) Yine bu aynı oturum içerisinde Üstün topluluğa, oldukça dengeli karakterlere sahip olmanın arzulanır niteliği hakkında konuşmuştu. O, insanların çoğunun belirli bir meslek üzerindeki üstünlüğe kendilerini adamalarının gerekli olduğunu tanıdı; ancak, haddinden fazla özelleşmeye, dar görüşlü ve yaşamın etkinliklerinde sınırlanmış hale gelmenin her türlü eğiliminden çok büyük üzüntü duymuştu. O, herhangi bir erdemin aşırı uçlara taşındığı takdirde bir ahlaksızlığa dönüşebilme gerçeğine dikkat çekti. İsa her zaman, ölçüyü bulmayı duyurmuş olup, yaşamın sorunlarına karşı orantılı uyum olarak — tutarlılığı öğretmişti. O, haddinden fazla anlayışın ve acımanın, ciddi düzeyde duygusal dengesizliğe

doğru alçalabileceğine işaret etmişti; coşkunun köktencilğe kadar gidebilecek oluşunu. O, sahip olduğu imgelemin kendisini hayali ve hayata geçirilemeyecek girişimlere götürmüş bulunan eski birlikteliklerinden bir tanesinden bahsetmişti. Aynı zamanda o, haddinden fazla muhafazakâr vasatlığın içermiş olduğu bayağılığın tehlikelerine karşı uyarmıştı.

149:4.4 (1673.4) Ve, bunun sonrasında İsa, zaman zaman onların nasıl da düşüncesiz ruhlar üzerinde sorumsuzca ve küstahlıkla gerçekleştirilen eylemlere götüreceği biçimde, cesaret ve inancın tehlikeleri üzerinde konuşmuştu. O aynı zamanda, dikkatli düşünüşün ve incelikle hareket edişin nasıl da, aşırı uçlara götürüldüğünde, korkaklıkla ve başarısızlıkla sonuçlanacağını göstermişti. O, duygusallığa boğulmadan anlayışı, ikiyüzlülüğe düşmeden dindarlığı talep etmişti. O, korku ve hurafeden uzak olan derin saygıyı öğretmişti.

149:4.5 (1674.1) Dengeli karaktere dair İsa'nın ne öğretmiş olduğu değil, onun öz yaşamının öğretisinin bu türden seçkin bir örneklenişi oluşu havariler üzerinde daha güçlü etkide bulunmuştu. O, sıkıntı ve fırtınanın ortasında yaşamıştı; ancak, o hiçbir zaman sendelememişti. Düşmanları sürekli bir biçimde kendisi için tuzaklar kurmuşlardı, ancak onu hiçbir zaman kapanlarına kısıtıramamışlardı. Bilge ve eğitimli olanlar onu düşürmeye çabalamıştı; ama, İsa, sendelemedi. Onlar kendisini tartışma içinde alt etmeye çabaladı; ancak, İsa'nın cevapları her zaman aydınlatıcı, soylu ve nihai olmuştu. Konuşmaları çok fazla soru ile bölündüğünde, onun cevapları her zaman dikkate değer ve ikna edici nitelikte olmuştu. O hiçbir zaman son çare olarak; her türlü sahte, adaletsiz ve doğru olmayan saldırı

türünü kendisine uygulamada tereddüt etmemiş düşmanlarının devamlı baskılarıyla mücadele etmek için soylu olmayan taktiklere başvurmamıştı.

149:4.6 (1674.2) Birçok erkek ve kadın, hayatın geçimi için bir iş olarak, belirli bir amaca kendilerini kararlı ve çok çalışır halde vermek zorunda iken, insan varlıklarının zamanla, yeryüzü üzerinde hayatın yaşandığı biçimiyle yaşam ile olan kültürel aşinalığın geniş bir kapsamını elde etmeleri bütünüyle arzu edilir bir şeydir. Gerçekten eğitilmiş olan kişiler, akranlarının yaşamlarına ve eylemlerine bilgisiz bir halde kalmaktan tatminkâr değillerdir.

5. Tatminkârlığa dair Ders

149:5.1 (1674.3) İsa, Şimon Zelotes'in yüksek denetimi altında çalışmakta olan öğretiyicilerinin topluluğunu ziyaret ettiğinde, onların akşam toplantısı içinde Şimon Üstün'e şu soruyu yöneltmişti: “Neden bazı insanlar diğerlerine göre çok daha mutlu ve tatminkârlar? Tatminkârlık bir dini deneyim meselesi midir?” Diğer şeyler arasında, İsa Şimon'un sorusuna cevap olarak şunu söylemişti:

149:5.2 (1674.4) “Şimon, bazı insanlar içkin bir biçimde diğerlerine kıyasla daha mutludur. Bu içkin mutluluktan daha fazlası, çok daha fazlası, insanın, içinde yaşamakta olan Yaratıcı'nın ruhaniyeti tarafından rehberlik edilmesine ve yönlendirilişine olan istekliliğine dayanmaktadır. Yazıtlar'da bilge kişinin şu sözlerini okumadın mı, ‘İnsanın ruhu, tüm iç kısımlarını arayan bir biçimde, Koruyucu'nun mumudur? Ve, buna ek olarak, bu tür ruhaniyet-tarafından-yönlendirilmekte olan faniler şöyle söyler: ‘Şansıma, her şey bende yerli yerine oturmuştur; evet,

ben büyük bir mirasa sahibim.’ ‘Doğru bir kişinin sahip olduğu az bir şey, birçok şeye sahip olan ahlaksızdan daha iyidir,’ zira ‘iyi bir kişi, memnuniyeti kendi içinde bulur.’ ‘Mutlu bir kalp neşeli bir çehreyi yaratmakta olup, devamlı bir şölendir. Büyük hazinelere ve onun getirdiği sorunlara sahip olmaktansa, Koruyucu’ya biraz da olsa derin saygı duymak daha iyidir. Koca bir öküz ve onunla beraber bulunan düşmanlık karşısında, sevginin olduğu sebzeli ve baharatlı bir akşam yemeği daha iyidir. Dürüstlük olmadan gerçekleşen büyük kazançlar karşısında doğrulukla gelen küçük bir kar daha iyidir.’ ‘Sevinçli bir kalp, bir ilaç kadar iyi etkide bulunmaktadır.’ ‘Keder ve sinir hali içinde her şeye fazlasıyla sahip olmak karşısında, bir avuç şey ile başı rahat halde bulunmak daha iyidir.’

149:5.3 (1674.5) “İnsanın kederinin çoğu, geleceğe dair hayallerinin boşa çıkmasından ve gururunun incinmesinden doğmaktadır. Her ne kadar insanlar, yeryüzü üzerindeki yaşamlarını en iyi hale getirmek için kendilerine bir sorumluluk borçlu olsalar da, bu yolda samimi bir biçimde ellerinden gelenin en iyisi yapmış olarak, paylarına düşeni neşeli bir biçimde kabul etmeli ve ellerinde mevcut olanlar içinden en iyi sonucu almanın yaratıcılığını uygulamalıdır. İnsanın sorunlarının çok büyük bir kısmı, kendi doğaya ait kalbinin sahip olduğu korku toprağından kaynağını almaktadır. ‘Hiçbir kişi peşine düşmediğinde ahlaksız kaçmaktadır.’ ‘Ahlaksızlar huzursuz deniz gibidir, rahat duramazlar; ancak, onların suları çamur ve kir taşımaktadır; Tanrı, ahlaksızların huzuru yoktur der.’

149:5.4 (1674.6) “Bu nedenle; sahte huzuru ve geçici neşeyi aramayın, ruhaniyet içinde kendinden eminliği, tatminkârlığı ve en

yüksek düzeyde neşeyi açığa çıkaran inancın güvencesini ve kutsal evlatlığın kesinliklerini arayın.”

149:5.5 (1675.1) İsa neredeyse hiçbir zaman, bu dünyayı bir “gözyaşı dünyası” olarak görmüştü. O bunun yerine bu dünyaya, “ruhun yapım dünyası” olarak, Cennet yükselişine ait ebedi ve ölümsüz ruhaniyetlerin doğum âlemi gözüyle bakmıştı.

6. “Koruyucu Korkusu” Üzerine

149:6.1 (1675.2) Akşam söyleşisi içinde, Filip İsa’ya şunu Gamala’da söylemişti: “Üstünümüz, neden Yazıtlar bizlere ‘Koruyucu korkusunu’ öğretirken, sen bizim, cennet içindeki Yaratıcı’ya korkmadan bakmamızı istiyorsun? Bizler bu öğretileri nasıl uyumlaştıracamız?” Ve, İsa, şunu söyleyen bir biçimde, Filip’e cevap vermişti:

149:6.2 (1675.3) “Benim çocuklarım, sizlerin bu türden soruları sormanız karşısında şaşırmamaktayım. En başta yalnızca korku vasıtasıyla insan derin saygıyı öğrenebilmekteydi; ancak, ben, Ebedi’ye gerçekleştirilecek olan ibadete, bir evladın şefkatli farkındalığı ile çekilebilmeniz ve Baba’nın derin ve kusursuz derin sevgisini karşılık olarak görebilmeniz için, Yaratıcı’nın derin sevgisini açığa çıkarmak amacıyla gelmiş bulunmaktayım. Ben sizleri, kıskanç ve kindar bir Kral-Tanrı’nın sinir bozucu hizmetine olan kölesel korkuyla hareket edişinizin esaretinden kurtarmak istiyorum. Ben sizlere sevgi-dolu, adil ve bağışlayıcı bir Baba-Tanrı’nın ulvi ve yüce özgür ibadetine neşeyle yönlenebilmeniz için Tanrı ve insan arasındaki Baba-evlat ilişkisinde öğretimimde bulunmaktayım.

149:6.3 (1675.4) “‘Koruyucu korkusu’; korkudan gelen bir biçimde, acı ve dehşet boyunca çekinerek boyun eğiş ve derin saygıya doğru evirilerek, ilerleyen çağlarda farklı anlamlara sahip olagelmıştır. Ve, şimdi derin saygıdan ben sizleri, tanımayla, farkındalıkla ve takdir ile derin sevgiye götürmek istiyorum. İnsan, yalnızca Tanrı’nın yapmış olduğu şeylerin farkına vardığında, En Yüce’den korku duymaya yönlenir; ancak, insan, yaşayan Tanrı’nın kişiliği ve karakterini anlamaya ve deneyimlemeye başladığında, artan bir biçimde, bu türden iyi ve kusursuz olan evrensel ve ebedi Baba’yı derinden sevmeye yönlenir. Ve, bu, yeryüzü üzerinde İnsan Evladı’nın görevini oluşturan insanın Tanrı ile olan ilişkisinin değiştirici niteliğidir.

149:6.4 (1675.5) “Akıllı çocuklar, ellerinden iyi hediyeleri alabilecek için babalarından korku duymazlar; ancak, babanın oğulları ve kızları için beslemiş olduğu şefkatin getirdiği bahşedilmiş iyi şeylerin bolluğunu hâlihazırda almış olarak bu oldukça çok sevimlikte olan çocuklar, bu türden fazlasıyla cömert yardımın karşılıksal tanınışı ve takdiri içinde babalarını derinden sevmeye yönlenirler. Tanrı’nın iyiliği pişmanlığa götürür; Tanrı’nın yararı hizmeti götürür; Tanrı’nın bağışlaması günahlardan arınmaya götürür; bunların karşısında, Tanrı’nın derin sevgisi, ussal ve koşulsuz sevgi içindeki ibadetine götürür.

149:6.5 (1675.6) “Atalarınız Tanrı’dan, kendisi kudretli ve gizemli olduğu için korkmuştu. Sizlere ona; kendisi derin sevgide muazzam, bağışlamada cömert ve gerçeklikte ihtişamlı olduğu için hayranlık duymalısınız. Tanrı’nın gücü, insanın kalbinde korkuyu açığa çıkarmaktadır; ancak, onun kişiliğinin sahip olduğu soyluluk ve doğruluk derin saygıyı, derin sevgiyi ve

gönüllü ibadeti doğurmaktadır. Sorumluluklarını yerine getiren ve şefkatli bir evlat, kudretli ve soylu bir babadan korkmaz veya ondan endişe duymaz. Ben bu dünyaya; korkunun yerine derin sevgiyi, kederin yerine neşeyi, endişenin yerine kendine güveni, kölesel esaret ve anlamsız törenlerin yerine sevgi dolu hizmeti ve takdirdel ibadeti koymak için gelmiş bulunmaktayım. Ancak, karanlık içindekiler için ‘Koruyucu korkusunun bilgeliğin başlangıcı’ olduğu hale gerçek olan bir şeydir. Ancak, ışıık daha bütüncül bir biçimde geldiğinde, Tanrı’nın evlatları Sınırsız’ı, ne yaptığı için korku duymak yerine kim olduğu için övmeye yönleneceklerdir.

149:6.6 (1675.7) “Çocuklar genç ve düşünmez haldeler iken, ebeveynlerine layık oldukları onuru göstermeleri için zorunlu bir biçimde uyarılmaları gerekir; ancak, onlar büyüdüğünde ve bir biçimde ebeveynsel hizmet ve korumanın yararlarını daha fazla takdir eden hale geldiklerinde, anlayış içindeki saygı ve artan şefkat vasıtasıyla onlar, ebeveynlerini o zamana kadar ne yapmış olduklarından çok kim olageldikleri için sevdikleri deneyim düzeyine yükselirler. Baba içkin bir biçimde kendi çocuğunu sevmektedir; ancak, çocuk babası için beslemiş olduğu sevgiyi, babasının ne yapabileceğine dair duymuş olduğu korkudan, çekinerek boyun eğiş, endişe, bağılılık ve derin saygı boyunca, sevginin takdirdel ve şefkatli bir düşüncesine doğru geliştirmek zorundadır.

149:6.7 (1676.1) “Sizlere, ‘Tanrı’dan korkmak ve onun emirlerini yerine getirmek zorunda olmanız, zira bunun insanın bütüncül görevi olduğu’ öğretilenmiştir. Ancak, ben, sizlere yeni ve daha yüksek bir emir vermek için gelmiş bulunmaktayım. Ben sizlere, ‘Tanrı’yı derinden sevin ve onun iradesini yerine

getirmeyi öğrenin, zira bu Tanrı'nın özgürleştirilmiş evlatlarının en yüksek ayrıcalığı' olduğunu öğretmek istiyorum. Sizlerin atalarına, 'Her Şeye Gücü Yeten Kral biçiminde — Tanrı korkusu' öğretilmişti. Ben sizlere, 'tamamiyle bağışlayıcı olan Baba biçiminde — Tanrı'yı derinden sevin'i öğretmekteyim.

149:6.8 (1676.2) “Benim duyurmak için gelmiş bulunduğum, cennetin krallığında, yüksek ve kudretli hiçbir kral yoktur; bu krallık kutsal bir ailedir. Ussal varlıklardan oluşan bu uçsuz bucaksız kardeşliğin evrensel bir biçimde tanınan ve koşulsuz bir biçimde ibadet edilen merkezi ve başı benim Babam ve sizlerin Babasıdır. Ben onun Evladıyım, ve sizler de onun evladısınız. Bu nedenle, sizler ve benim cennetsel yerleşkede kardeşler olduğumuz ebedi bir biçimde gerçek olan bir şeydir; ve, bu daha da gerçek bir biçimde doğruluk taşımaktadır, zira bizler yeryüzü yaşamında kardeşler haline gelmiş bulunmaktayız. Bu nedenle, Tanrı'dan bir kral olarak korkmaya veya ona sizlerin bir efendisi gibi hizmet etmeye son verin; ona Yaratan olarak derin saygı duymayı öğrenin; onu, sizin genç ruhaniyetinizin Babası olarak onurlandırın; onu bağışlayıcı bir koruyan olarak derinden sevin; ve, nihai olarak ona, daha olgun olan ruhsal farkındalığınızın ve takdirinizin sevgi dolu ve her şeyi bilen Babası olarak ibadet edin.

149:6.9 (1676.3) “Cennet içindeki Yaratıcı'ya dair yanlış kavramsallaşmalarınızdan sahte alçak-gönüllülük düşünceleriniz doğmuş olup, ikiyüzlülüğünüzün çoğu filiz vermiştir. İnsan doğası ve kökeni bakımından bir toz parçası olabilir; ancak, benim Babamın ruhaniyeti tarafından ikamet edilir hale geldiğinde, bu aynı insan nihai sonu bakımından

kutsal hale gelmektedir. Benim Babamın bahşedilen ruhaniyeti kesin bir biçimde kutsal kaynağa ve geldiği kökenin kâinat düzeyine geri dönecektir; ve, bu ikamet eden ruhaniyetin yeniden doğmuş çocuğu haline gelecek olan fani insanın insan ruhu, kutsal ruhaniyetle birlikte kesin bir biçimde ebedi Yaratıcı'nın mevcudiyetinin tam da karşısına çıkacaktır.

149:6.10 (1676.4) “Alçak-gönüllülük, gerçekten de, cennet içindeki Yaratıcı'dan tüm bu hediyeleri almakta olan fani insan haline gelmektedir, cennetsel krallığın ebedi yükselişi için bu türden inanç adaylarına eklenmiş kutsal bir soyluluk mevcut bulunmuş olsa da. Gösteriş peşindeki ve sahte bir alçak-gönüllülüğün anlamsız ve alt-düzeydeki uygulamaları, kurtuluş kaynağınızın takdiri ve ruhaniyetten doğmuş olan ruhlarınızın nihai sonunun tanınışı ile karşılaştırılamayacak düzeydedir. Tanrı önündeki alçak-gönüllülük, kalplerinizin derinliklerinde tamamiyle kabul edilir olan niteliktedir; insanlar önündeki başı-yumuşaklık takdir edilesidir; ancak, bireyin bilinçli bir biçimde gerçekleştirmiş olduğu ve ilgi çekmeyi arzulayan alçak gönüllülüğün taşıdığı ikiyüzlülük çocuksu ve krallığın aydınlanmış evlatlarına yakışmayacak niteliktedir.

149:6.11 (1676.5) “Tanrı önünde başı-yumuşak ve insanlar önünde kendinizi denetler olmakla sizler iyi bir şey yapmaktasınız; ancak, başı-yumuşaklığınızın, kendinizin ahlaki olarak doğru oluşunuza inanışınızdan gelen öz benliksel üstünlük duygusuna ait son kertede bireyin yalnızca kendisini aldatmış olduğu gösterisi yerine ruhsal kökenden gelmesine dikkat edin. Tanrı-elçisi, ‘Tanrı ile alçak-gönüllü bir biçimde yürü’ dediği zaman ne dediğini çok iyi biliyordu, zira cennet içindeki Yaratıcı Sınırsız ve Ebedi olup, o aynı zamanda, ‘hatasını gören bir

akıldaki ve alçak-gönüllü olan bir ruhaniyetteki' içinde ikamet etmektedir. Benim Babam gururu küçük görmekte, ikiyüzlülüğünden nefret etmekte ve haksızlıktan iğrenmektedir. Ve, fani insanın cennetin krallığının ruhaniyet gerçekliklerine olan girişi için oldukça temel nitelikte bulunan aklın tutumu ve ruhaniyetin karşılığının örneklendirilişi halinde sıklıkla küçük çocuklara atıfta bulunmamın sebebi, içtenliğin değerini ve cennetsel Baba'nın sevgi dolu desteğine ve doğru rehberliğine olan kusursuz güveni vurgulamaktı.

149:6.12 (1677.1) “Tanrı-elçisi Yeremya şunu söylediğinde, birçok faniyi oldukça iyi bir biçimde tasvir etmişti: ‘Sizler Tanrı’ya ağızda yakın, ancak kalpte uzaksınız.’ Ve, şunu söylemiş peygamberin o ne yaptığını bilen uyarısında mı okumadınız: ‘Böyle din-adamları para ile öğretimde bulunuyor, ve böyle tanrı-elçileri para için kutsuyor. Aynı zamanda onlar dindarlığı olumlayıp, Koruyucu’nun kendileri ile birlikte olduğunu duyuruyorlar.’ ‘Kalplerinde kötü bir şey yapma arzusu olduğunda komşularına barıştan bahsedenler’, ‘dudakları ile övgü yağdırıp kalpleriyle tam tersini hissedenerlere’ karşı oldukça iyi bir biçimde uyarılmadınız mı? Güven duyan bir insanın kederleri içinde hiçbir şey, kendisine güvenilmekte olan bir arkadaşın evinde yaralanmak’ kadar korkunç değildir.”

7. Bethsayda’ya Geri Dönüş

149:7.1 (1677.2) Andreas, Şimon Petrus ile danışma içinde ve İsa’nın onayı ile; turneyi sonlandırma ve Bethsayda’ya, Aralık ayının 30’u, Perşembe günü gerçekleşmiş bir biçimde, en kısa zamanda geri dönme yönergeleri ile birlikte ulakları çeşitli duyuru topluluklarına göndermesi için Bethsayda’daki

Davud’a emir vermişti. Akşam yemeği zamanı o yağmurlu günde, havarisel kafilenin ve öğretim içindeki öğreti-yayıcılarının hepsi Zübeyde’nin evine varmıştı.

^{149:7.2 (1677.3)} Topluluk, Bethsayda’daki ve yakında bulunan Kapernaum’daki evlerde ağırlanan bir biçimde, Şabat gününe kadar beraber kalmayı sürdürmüştü; Şabat’dan sonra kafilenin tamamına, ailelerine doğru evlerine gitmeleri, arkadaşlarını ziyaret etmeleri veya balık tutmaları için iki haftalık bir ara verilmişti. Bethsayda’da iki veya üç gün boyunca beraber halde bulunmuş olarak onlar, gerçekten de, büyüleyici ve ilham vericiydi; yaşça daha büyük öğretmenler bile, deneyimlerini anlattıkça genç duyuruculardan yeni bir şeyler öğrenmekteydiler.

^{149:7.3 (1677.4)} Celiledeki bu ikinci duyuru turnesine katılmış olan 117 öğreti-yayıcısı içinde, yaklaşık olarak yalnızca yetmiş beş kişi mevcut deneyim sınavını geçmiş olup, iki haftalık aranın sonucunda hizmet görevine atanmak için hazır konumda bulunmuşlardı. Andreas, Petrus, Yakub ve Yahya ile beraber halde İsa, Zübeyde’nin evinde kalmaya devam etmiş olup, zamanının büyük bir kısmını krallığın refahı ve genişlemesi hususunda konuşmalarda bulunmakla geçirmişti.

150. Makale

Üçüncü Duyuru Turnesi

^{150:0.1 (1678.1)} PAZAR akşamı, M.S. 29 yılında, Ocak’ın 16’sı, Yahya’nın havarileriyle birlikte olarak, Abner, Bethsayda’ya ulaşmış olup, bir sonraki gün Andreas ve İsa’nın havarileri ile ortak bir görüşmeye katılmıştı. Abner ve onun birliktelikleri, Hebron’da ana merkezlerini kurmuş olup, bu görüşmeler için

belirli aralıklarla Bethsayda'ya çıkma alışkanlığı içinde bulunmuşlardı.

150:0.2 (1678.2) Bu ortak görüşmede ele alınmış olan birçok husus arasında, iyileştirme için dualar ile ilintili olarak yağın belirli türleri ile hasta olanları kutsama uygulaması bulunmuştu. Yine İsa, onların tartışmalarına katılmayı yâda vardıkları kararlara dair kendi görüşlerini ifade etmeyi geri çevirmişti. Yahya'nın havarileri her zaman, hasta ve sıkıntı içinde bulunanlara hizmetlerinde yağ ile kutsamayı kullanılagelmişti; ve, onlar bunu, her iki topluluk için de kalıplaşmış ortak bir uygulama olarak yerleştirmeyi amaçlamıştı; ancak, İsa'nın havarileri, böyle bir kural ile kendilerini bağlamayı reddetmişti.

150:0.3 (1678.3) Salı günü, Ocak'ın 18'i, yirmi dörtlüye, yaklaşık olarak yetmiş beş kişiden meydana gelmiş bulunan, sınanmış öğreti-yayıcıları, Celile'deki üçüncü duyuru turnesinde gönderilmek için hazırlık olarak Bethsayda'daki Zübeyde'nin evinde katılmıştı. Bu üçüncü görev, yedi haftalık bir süreç boyunca devam etmişti.

150:0.4 (1678.4) Öğreti-yayıcıları beşerli topluluklar halinde gönderilmişken, İsa ve on ikili, havarilerin şartlar gerektirdiğinde ikişerli topluluklar halinde inananları vaftiz etmek için ayrıldıkları biçimde, vakitlerinin büyük bir kısmında beraber seyahat etmişlerdi. Neredeyse üç haftalık bir süreç boyunca Abner ve onun birliktelikleri de, kendilerine tavsiyede bulunan ve inananları vaftiz eden bir biçimde, öğreti-yayıcıları toplulukları ile beraber çalışmıştı. Onlar; daha öncesinden ziyaret edilmiş ve daha da birçok yeni yeri içine almış olarak, Mecdel, Tiberya, Nasıra ve merkez ve güney Celile'nin önde gelen tüm şehirlerini ve köylerini ziyaret

etmişti. Bu, kuzey kısımları haricinde, Celile’ye vermiş oldukları son iletileriydi.

1. Kadınların Öğreti-Yayıcı Birliği

150:1.1 (1678.5) Yeryüzü süreci ile ilişkili olarak İsa’nın gerçekleştirmiş bulunduğu cüretkâr şeylerin tümü içinde en hayretler verici olanı, Ocak’ın 16’sı akşamı şu ani duyurusu olmuştu: “Ertesi sabah bizler, krallığın hizmet görevi için on kadını seçeceğiz.” Havarilerin ve öğreti-yayıcıların dış görevleri için Bethsayda’dan ayrı bulundukları iki haftalık sürecin başında, İsa Davud’dan, ebeveynlerini eve geri çağırmasını ve önceki kampın ve çadır revir hanenin idaresinde hizmet vermiş bulunan on dindar kadını isteyen bir biçimde ileticileri göndermesini talep etmişti. Bu kadınların tümü öncesinden, genç öğreti-yayıcıları tarafından verilmiş olan eğitimi dinlemişlerdi; ancak, ne kendilerinin ne de onların öğretmenlerinin, krallığın müjdesini öğretmek ve hasta olanlara yardımda bulunmak için İsa’nın kadınları görevlendirme cesareti göstereceği akıllarından geçmemişti. İsa tarafından seçilmiş ve görevlendirilmiş olan bu on kadın şu kişilerden oluşmaktaydı: Nasıra sinagogunun eski hazanının kızı, Susanna; Hirodes Antipa’nın muhafızı Çuza’nın eşi; Tiberya ve Seforisli varlıklı bir Musevi’nin kızı, Elizabet; Andreas ve Petrus’un ablası, Marta; Üstün’ün beden içindeki kardeşi olan Yude’nin baldızı, Rahel; Suriyeli doktor Elman’ın kızı, Nasanta; Havarî Tomas’ın bir kuzeni, Milça; ve, Şamlı bir dul olan Agaman. Daha sonrasında, İsa bu topluluğa, Mecdelli Meryem ve Arimathealı Yusuf’un kızı Rebecca olarak — başka iki kadını eklemişti.

150:1.2 (1679.1) İsa, kendi örgütlerini kurmaları için bu kadınlara yetki vermiş olup, Yudas'dan, ihtiyaçları olan gereçleri ve binek hayvanları sağlamaları için kaynak aktarmasını emretmişti. Onlu Susanna'yı başları ve Yoanna'yı haznedarları olarak seçmişti. Bu andan itibaren onlar kendi kaynaklarını kendileri oluşturmuştu; bir daha Yudas'dan destek için kaynak talep etmemişlerdi.

150:1.3 (1679.2) Kadınların (kadınlar bölümüyle sınırlandırılmış halde) sinagogun ana katına bile alınmalarının yasak olduğu bir dönemde, krallığın yeni müjdesi için yetkilendirilmiş öğretmenler olarak tanınmış bir halde onlara bakmak bu dönemde en hayretler içinde bırakıcı şeydi. Müjde öğretimi ve hizmeti için kendilerini ayırmış olarak İsa'nın bu kadınlara vermiş bulunduğu yetki, kadınların tümünü bu andan itibaren ve sonsuza kadar özgür bırakan esaretten kurtuluş duyurusuydu; artık erkek kadını, ruhsal olarak kendinden aşağı bir konumda görmeyecekti. Bu, on iki havari için bile dikkate değer bir şaşkınlık kaynağı olmuştu. Her ne kadar onlar birçok kez Üstün'ün "krallık içinde ne zengin ne fakir, ne özgür ne esir, ne erkek ne kadının bulunmadığı, herkesin eşit bir biçimde Tanrı'nın oğulları ve kızları olduğu" ifadesini duymuş olsa da, İsa resmi bir biçimde bu on kadını dini öğretmenler olarak görevlendirmeyi önerdiğinde ve hatta onların havarilerin kendileri ile birlikte seyahat etmelerine izin verdiğinde, kelimenin tam anlamıyla donup kalmışlardı. Tüm şehir bu gelişme ile çalkalanmaktaydı, İsa'nın düşmanları bu hareketi fazlasıyla yararlarına kullanmaktaydılar; ancak, her yerde, iyi haberlere inanmakta olan kadınlar, seçilmiş kız kardeşleri arkasında kararlı bir biçimde durmuş olup, dini görevde kadının yerine dair bu gecikmiş tanınmaya dair kararsız

nitelikte hiçbir görüşü ifade etmediler. Ve, kendilerine hak etmiş oldukları tanınmayı veren bir biçimde, kadınların bu özgürleşimi, Üstün'ün ayrılışından sonra derhal havariler tarafından uygulanmıştı, her ne kadar ilerleyen nesillerde insanlar eski adetlere geri düşmüş olsalar da. Hristiyan din-kurumunun öncül dönemleri boyunca kadın öğretmenler ve hizmetkârlar *diyakozlar* biçiminde adlandırılmış olup, kendilerine genel tanınma verilmişti. Ancak Pavlus, her ne kadar bunların hepsini kuramsal olarak kabul etmiş olsa da, gerçek anlamda kendi kişisel tutumunun bir parçası haline getirmemiş ve kişisel olarak, uygulamada onu yerine getirmeyi zor bulmuştu.

2. Mecdel'deki Duruş

150:2.1 (1679.3) Havarisel kafiye Bethsayda'dan hareket ederken, kadınlar arkada seyahat etmekteydiler. Görüşme zamanlarında onlar her zaman bir topluluk halinde ve konuşmacının sağında yerlerini almaktaydılar. Bunun öncesinde, artan bir biçimde kadınlar krallığın müjdesinin inananları haline gelmekteydi; ve, kadınlar İsa veya havarilerden bir tanesi ile kişisel görüşmede bulunma arzusunu duyduklarında, bu onlar için fazlasıyla zorlu ve dinmeyen utanış kaynağıydı. Artık bunların hepsi değişmişti. Kadınların herhangi biri Üstün'ü görme veya havariler ile görüşme arzusu duyduğu zaman, Susanna'ya gitmekteydiler; ve, on iki kadın öğreti-yayıncısının bir tanesi eşliğinde onlar doğrudan Üstün'ün veya onun havarilerinden bir tanesinin huzuruna çıkarlardı.

150:2.2 (1680.1) Kadınların ilk kez yararlılıklarını göstermiş ve seçilişlerindeki bilgeliği haklı çıkarmış oldukları yer Mecdel'deydi. Andreas öncesinde birlikteliklerine, kadınlar

ile, özellikle kişiliği sorgulanır olanlar ile, kişisel çalışmada bulunmada alışılmışın dışında katı kurallar getirmişti. Kafile Mecdel'e girdiğinde, bu on kadın öğreti-yayıcı, kötülük yuvalarına girmeye ve buraların tüm esirlerine doğrudan bir biçimde mutlu haberleri duyurmaya özgür konumda bulunmaktaydılar. Ve, hasta olanları ziyaret ettiklerinde bu kadınlar, sıkıntı çekmekteki kız kardeşlerine olan hizmetlerinde oldukça yakın bir konumda bulunmaya yetkindiler. Bu on kadının (daha sonra tanınmış haliyle on iki kadının) bu yerdeki hizmetinin sonucu olarak Mecdelli Meryem krallığa kazanılmıştı. Bir dizi talihsizlik sonucu ve saygın toplumun bu türden yanlış kararlara varmış kadınlara beslediği tutum nedeniyle, bu kadın kendisini Mecdel'in meşhur kötü yuvalarından bir tanesinde bulmuştu. Meryem'e, krallığın kapılarının kendisi gibi olanlara bile açık olduğunu kesin bir biçimde ifade edenler Marta ve Rahel olmuştu. Meryem iyi haberlere inanmış olup, Petrus tarafından bir sonraki gün vaftiz edilmişti.

150:2.3 (1680.2) Mecdelli Meryem, on iki öğreti-yayıcısından oluşan bu topluluk içinde müjdenin en etkili öğretmeni haline gelmişti. O, bu inanca dönüşümünün sonrasında yaklaşık olarak dört hafta içerisinde, Yotapata'da, Rebecca ile birlikte, bu türden hizmet için özel olarak görevlendirilmişti. Meryem ve Rebecca, bu topluluğun diğer üyeleri ile birlikte, aydınlanma için inanç dolu ve etkin bir şekilde emek veren ve ezilerek geri bırakılmış kız kardeşlerini geliştiren bir biçimde, İsa'nın yeryüzü üzerindeki yaşamının geri kalan kısmı boyunca çalışmalarını sürdürmüştü; ve, İsa'nın yaşamının son ve acı perdesi gerçekleşirken, biri dışında havarilerin hepsi kaçmış olmasına rağmen, bu kadınların tümü orada hazır bulunmuş

olup, içlerinden biri bile kendisini reddetmemiş veya ihanet etmemiştir.

3. Tiberya'daki Şabat

150:3.1 (1680.3) İsa tarafından verilmiş yönergeler üzerine, havarisel kafiye ait Şabat hizmetleri kadınların ellerine verilmiş haldeydi. Bu, tabii ki, bahse konu ayinlerin yeni yapılmış olan sinagogda düzenlenemeyeceği anlamına gelmekteydi. Kadınlar Yoanna'yı bu sorumluluğun başına getirmiş olup, buluşma, Hirodes'in yeni sarayının yemek odasında gerçekleştirilmişti; Hirodes bu zaman zarfında, Perea içindeki Yulias'da bulunan malikânesindeydi. Yoanna; Meryem, Deborah, Ester ve diğerlerine atıfta bulunan bir biçimde, İsrail'in dini yaşamında kadınların emeklerine dair Yazıtlardan metinleri okumuştur.

150:3.2 (1680.4) O akşam, İsa bir araya gelmiş topluluğa “Büyü ve Hurafe” üzerine çok önemli bir konuşmada bulunmuştu. Bu günlerde, parlak ve, varsayıldığı-biçimiyle, yeni olan bir yıldızın ortaya çıkışı, yeryüzü üzerinde büyük bir kişinin dünyaya gelişine işaret eden bir simge olarak görülmekteydi. Bu türden bir yıldız yakın bir süre içinde gözlemlenmiş olarak, Andreas İsa'ya, bu türden inançların temeli olup olmadığını sormuştu. Andreas'ın sorusuna vermiş olduğu uzun yanıt içinde Üstün, insani hurafelerin bütüncül konusuna dair kapsamlı bir konuşmaya girmişti. İsa'nın bu zaman zarfında ifade etmiş olduğu şeyler, çağdaş kavramsallaşmalar içinde şu şekilde özetlenebilir:

150:3.3 (1680.5) 1. Göklerde bulunan yıldızların sahip olduğu hareket doğrultularının, yeryüzü üzerindeki insan yaşamının içerdiği

olaylar ile hiçbir ilişkisi bulunmamaktadır. Gök-bilimi yerinde bir bilim arayışıdır; ancak, astroloji, krallığın müjdesinde hiçbir yeri bulunmayacak olan, hurafelere dayalı yanlışlardan meydana gelmiş büyük bir karışımdır.

150:3.4 (1680.6) 2. Yakın bir süre önce öldürülmüş bir hayvanın iç organlarının incelenişi; hava durumuna, gelecekte yaşanacaklara ve insan olaylarının sonuçlarına dair hiçbir şeyi açığa çıkaramaz.

150:3.5 (1680.7) 3. Ölünün ruhaniyetleri, aileleri veya yaşamda bir zamanlar arkadaşları olmuş kişiler ile iletişimde bulunmak için geri dönmemektedir.

150:3.6 (1681.1) 4. Sihirler ve kutsal varsayılan kişilerden gelen kalıntılar, hastalığı iyileştirmekte, felaketi savmakta veya kötü ruhaniyetleri etkilemekte güçsüzlerdir; ruhsal dünyayı etkilemenin tüm bu maddi araçlarına dair duyulan inanış, çok büyük bir hurafeden başka hiçbir şeydir.

150:3.7 (1681.2) 5. Zar atmak, birçok küçük çaplı sorunu düzeltmek için elverişli bir yöntem olabilmesine rağmen, kutsal iradeyi açığa çıkarmak için tasarlanmış bir yöntem değildir. Bu türden sonuçlar tamamiyle maddi şans hususlarıdır. Ruhsal dünya ile olan birlikteliğin tek aracı, Evlat'ın yağdırılmış ruhaniyeti ve Sınırsız Ruhaniyet'in her-yerde-mevcut-olan etkisi ile birlikte, Yaratıcı'nın ikamet eden ruhaniyeti halindeki, insanlığın ruhsal donanımından oluşmaktadır.

150:3.8 (1681.3) 6. Kutsama, sihir ve büyücülük, bilgisiz akılların hurafeleri olup, hem de büyüye dair aldanışlardır. Sihirli

sayılara, iyi talihin işaretlerine ve kötü şansın habercilerine dair inanış, katışıksız ve hiçbir temeli bulunmayan hurafelerdir.

150:3.9 (1681.4) 7. Rüyaların yorumlanması, büyük ölçüde, bilgisiz ve hayali varsayımdan oluşan hurafesel ve temelsiz bir işleyiştir. Krallığın müjdesi, ilkel dinin gelecekte haber veren din-adamları ile hiçbir ortak noktası bulunmamalıdır.

150:3.10 (1681.5) 8. İyi ve kötü ruhaniyetler çömlekten, tahtadan veya metalden meydana gelmiş maddi simgeler içinde ikamet edemezler; putlar, yapılmış oldukları maddeden başka bir şey değildir.

150:3.11 (1681.6) 9. Cadıların, sihirbazların, gözbağcılarının ve büyücülerin uygulamaları; Mısırlılara, Asurîlere, Babillere ve ilkçağ Kenanilere ait hurafelerden türemiştir. Yazılmış muskalar ve tılsımlı olduğuna inanılan her türlü tekerlemeler, iyi olan ruhaniyetlerin korumasını kazanmada veya kötü olduğu varsayılan ruhaniyetleri savmada boşunadır.

150:3.12 (1681.7) 10. O; sihirlerin, gerçeği açığa çıkardığı varsayılan sınavışların, büyü altına alışın, lanetleyişin, işaretlerin, sihirli otların, örülmüş iplerin ve bilgisiz ve köleleştirici hurafenin diğer her bir türünün altında yatan gerçeği göstermiş olup, ona gerçekleştirilen inancı kınamıştır.

4. Havarileri İkişerli Topluluklar Halinde Gönderiş

150:4.1 (1681.8) Bir sonraki akşam, on iki havariyi, Yahya'nın havarilerini ve yeni görevlendirilmiş olan kadınların topluluklarını bir araya toplamış halde, İsa şunu söylemişti: “Siz, kendiniz, hasadın bol ancak onu kaldıracak olan kişinin az olduğunu görüyorsunuz. Haydi hepimiz, bu yüzden, hasadın

Koruyucusu'nun daha da fazla çalışanı kendi tarlalarına göndermesi için dua edelim. Ben, daha yeni olan öğretmenleri rahatlatmak ve onlara eğitimde bulunmak için burada kalırken, daha kıdemli olanları, henüz hala elverişli ve barışçıl bir haldeyken krallığın müjdesini duyurur biçimde tüm Celile'ye hızlıca yayılabilmeleri için ikişerli topluluklar halinde göndermek istiyorum.” Bunun sonrasında, o, gitmelerini istediği havari çiftlerini belirlemişti, ve bu çiftler şöyleydi: Andreas ve Petrus, Yakub ve Yahya Zübeyde, Filip ve Nathanyel, Tomas ve Matta, Yakub ve Yudas Alpheus, Şimon Zelotes ve Yudas İşkariyot.

^{150:4.2 (1681.9)} İsa, Nasıra'da on ikili ile buluşma tarihi belirlemiş olup, ayrılırken şunu söylemişti: “Bu görev üzerinde, ne Musevi-olmayanların herhangi bir şehrine ne de Samarya'ya gidin; bunun yerine, İsrail evinin kayıp koyununa gidin. Krallığın müjdesini duyurup, insanın Tanrı'nın bir evladı olduğuna dair kurtarıcı gerçekliği bildirin. Kuralların kişinin sahip olduğu üstünden daha yukarda olmadığını, ne de bir hizmetkârın onun hâkiminden daha büyük olmadığını hatırlayın. Kuralların onu koyana eşit olması ve hizmetkârın hâkimi gibi olması yeterlidir. Eğer bazı insanlar evin üstününü Beelzebub'un bir birlikteliği olarak çağırma cüreti gösterdi ise, onun hanesinin üyeleri hakkında bu yönde kim bilir daha neler de düşünülmektedir! Ancak, sizler, bu inanmayan düşmanlardan korkmamalısınız. Sizlere duyuruyorum ki, açığa çıkarılmayacak olan hiçbir şey gizlenmemiştir; orada, bilinmemesi gereken saklı hiçbir şey bulunmamaktadır. Sizlere birebir olarak ne öğretmişsem, onu açık bir biçimde bilgelikle duyurun. İçerideki odada sizlere neyi açığa çıkarmışsam, onu yeri geldiğinde evin çatılarından duyuracaksınız. Ve, benim

arkadaşlarım ve takipçilerim, sizlere söylüyorum ki, bedeni öldürebilen ancak ruhu yok etmeye yetkin bulunmayanlardan korkmayın; bunun yerine, bedeni idame ettirmeye ve ruhu korumaya yetkin olan O'na güveninizi emanet edin.

150:4,3 (1682.1) “İki güvercin bir kuruş için satılmıyor mu? Buna rağmen ben, onlardan bir tanesinin bile Tanrı'nın görüşünde unutulmamış olduğunu duyuruyorum. Başınızda bulunan tam da saç tellerinizin tamamının sayılı olduğunu bilmiyor musunuz? Bu yüzden, korkmayın; sizler, birçok mükemmel güvercinden daha fazla bir değerdesiniz. Benim öğretimden utanmayın; barışı ve iyi niyeti duyurmaya çıkın ama aldanmayın — barış her zaman duyuruşunuzu takip etmeyecektir. Ben yeryüzü üzerinde barışı getirmek için geldim; ancak, insanlar hediymi reddettiklerinde, bölünme ve kargaşa ortaya çıkmakta. Bir ailenin tümü krallığın müjdesini aldığı anda, gerçekten de barış o ailede mevcut kalmaktadır; ancak, ailenin birkaçı krallığa girince ve diğerleri müjdeyi reddedince, bu türden bölünme ancak keder ve üzüntü doğurmaktadır. Bir kişinin düşmanları kendi ailesindekiler olmasın diye, tüm aileyi kurtarmak için bütün samimiyetinizle emek verin. Ancak, her ailenin her bir üyesi için elinizden gelenin tamamını verdiğinizde, babasını veya annesini bu müjdeden daha çok sevenin krallığa layık olmadığını duyuruyorum.”

150:4,4 (1682.2) On ikili bu kelimeleri duyduğunda, ayrılmak için hazır hale gelmişlerdi. Ve, onlar; Üstün'ün öncesinden düzenlemiş olduğu biçimde, İsa ve diğer havariler ile Nasıra'daki toplanış vakitlerine kadar tekrar bir araya gelmemişti.

5. Kurtarılmak İçin Ne Yapmak Zorundayım?

150:5.1 (1682.3) Sunam'daki bir akşam, Yahya'nın havarileri Hebron'a geri döndüklerinden sonra, ve İsa'nın havarilerinin ikişerli topluluklar halinde gönderilişlerinin ertesinde, Yakup'un idaresi altında, on iki kadınla beraber bir biçimde, çalışmakta olan daha genç on iki öğretiyayıcısından meydana gelmiş bir topluluğa Üstün eğitimde bulunurken, Rahel İsa'ya şu soruyu sormuştu: "Üstünümüz, kadınlar bize, Kurtulmak için ne yapmalıyım?, sorusunu sorduğu zaman, nasıl cevap vermeliyiz?" İsa bu soruyu duyduğunda onu şöyle yanıtlamıştı:1

150:5.2 (1682.4) "Erkekler ve kadınlar kurtulmak için ne yapmaları gerektiğini sorduğunda, sizler, Krallığın bu müjdesine inanın; kutsal bağışlamayı kabul edin, biçiminde cevap vereceksiniz. İnanç vasıtasıyla, kabul edilişi sizleri Tanrı'nın bir evladı yapan Tanrı'nın ikamet eden ruhaniyetini tanıyın. Yazıtlarda, 'Koruyucu'da doğruluğu ve gücü bulmaktayım' ifadesi geçen metni okumadınız mı? Aynı zamanda Yaratıcı'nın, 'Doğruluğum yakındadır; günahları bağışlayışım yola koyulmuş olup, kollarım insanları sarmalayacaktır' dediği yeri. 'Ruhum, Tanrım'a olan derin sevgide neşe duymalıdır; zira o beni, günahlardan bağışlamanın elbisesi ile giydirmiş, kendi doğruluğundan olan kuşağıyla kuşamıştır.' İsmi 'bizlerin doğruluğu olan Koruyucu biçiminde adlandırılacak' Babamız hakkında ifade edilenleri de mi okumadınız? 'Doğruluğu benliğin kendisinden alan kirli elbiseleri al ve evladımı kutsal doğruluğun ve ebedi kurtuluşun elbisesi ile giydir.' 'Adil olanın inançla yaşamına devam edecek' oluşu sonsuza kadar gerçektir. Yaratıcı'nın krallığına olan giriş tamamiyle

serbesttir; ancak, şükranlık içinde büyüme olarak — ilerleme, buradaki devamlılık için hayati derecede önemlidir.

150:5.3 (1682.5) “Kurtuluş, Yaratıcı’nın hediyesi olup, onun Evlatları tarafından açığa çıkarılmaktadır. İnanç vasıtasıyla onu kabul ediş sizleri, Tanrı’nın bir erkek veya kız evladı olarak, kutsal doğanın bir parçası kılmaktadır. İnanç vasıtasıyla sizler aklanırsınız; inanç vasıtasıyla kurtarılırsınız; ve, bu aynı inanç vasıtasıyla sizler, ilerleyici ve kutsal kusursuzluk yolunda ebedi bir biçimde gelişirsiniz. İnanç vasıtasıyla İbrahim aklanmış olup, Melçizedek’in öğretileri vasıtasıyla kurtuluştan haberdar edildi. İlerleyen çağlar boyunca bu aynı inanç insanların evlatlarını kurtarmıştır; ancak, şimdi, kurtuluşu daha gerçek ve daha kabul edilir kılmak için Baba’dan bir Evlat gelmiştir.”

150:5.4 (1683.1) İsa konuşmasını tamamladığında, bu şükran sahibi sözleri duymuş olanlar arasında büyük bir sevinç ortaya çıkmıştı; ve, onların tümü, takip eden günleri, krallığın müjdesini yeni bir güç ve yenilenmiş enerji ve arzu ile duyurmayla geçirmişti. Ve, kadınlar, yeryüzü üzerinde krallığın oluşturuluşu için bu tasarımlara dâhil edilmiş olduklarını bilmekten daha da sevinç duymuşlardı.

150:5.5 (1683.2) Son sözlerini toparlarken İsa şunu söylemişti: “Sizler kurtuluşu satın alamazsınız; doğruluğu kazanamazsınız. Kurtuluş Tanrı’nın hediyesidir; ve, doğruluk, krallık içindeki evlatlığın içerdiği ruhaniyet-doğumu olan yaşamın doğal meyvesidir. Sizler, doğru bir yaşamı yaşadığınız için kurtarılmayacaksınız; bunun yerine, yeryüzü üzerinde yaşama ait en yüksek keyif biçimindeki, Tanrı’nın hediyesi ve krallık içindeki hizmet olarak evlatlığı tanımış bir halde, hâlihazırda

kurtarılmış olduğunuz için doğru bir yaşamı yaşamaktasınız. İnsanlar, Tanrı'nın iyiliğine ait bir açığa çıkarılış olan, bu müjdeye inandıklarında, bilinen her türlü günah için gönüllü tövbeye yönleneceklerdir. Evlatlığın farkındalığı, günahta bulunma arzusu ile eş zamanlı gerçekleşebilecek bir şey değildir. Krallık inananları, doğruluk için açlık duymakta ve kutsal kusursuzluk için susuzluk hissetmektedir.”

6. Akşam Dersleri

150:6.1 (1683.3) Akşam söyleşilerinde İsa birçok konu üzerine konuşmuştu. Bu gezinin geride kalan süresi boyunca — onların tümü Nasıra'da yeniden bir araya gelmeden önce — o; “Tanrı'nın Derin Sevgisi,” “Rüyalar ve Hayali Şeyler,” “Kötü Niyet,” “Alçak Gönüllülük ve Ağırbaşlılık,” “Cesaret ve Sadakat,” “Müzik ve İbadet,” “Hizmet ve İtaat,” “Gurur ve Küstahlık,” “Pişmanlık ile İlişkili Bağışlama,” “Barış ve Kusursuzluk,” “Kötü Söz ve Kıskançlık,” “Kötülük, Günah ve Cezbediliş,” “Kuşkular ve İnanmama,” “Bilgelik ve İbadet” hakkında konuşmuştu. Kıdemli havarilerin orada bulunmayışı ile birlikte, erkekler ve kadınların bu iki topluluğundan meydana gelmiş bulunan genç topluluklar Üstün ile olan bu söyleşilere daha özgür bir biçimde katılmıştı.

150:6.2 (1683.4) On iki öğreti-yayıncısından meydana gelmiş olan bir toplulukla iki veya üç gün geçirdikten sonra, İsa, Davud'un ulaklarından bu çalışanların nerede oldukları ve nereye doğru ilerlemekte bulundukları hakkında bilgi edinen bir halde, diğer topluluğa katılmak için hareket ederdi. Bu onların ilk turnesi olduğu için, kadınlar vakitlerinin büyük bir kısmını İsa ile birlikte geçirmişlerdi. Ulak hizmeti vasıtasıyla, bu toplulukların her biri turnenin ilerleyişine dair bütünüyle

haberdar kılınmıştı; ve, diğer topluluklardan haberlerin alınıyor oluşu, bu dağılmış ve ayrılmış çalışanlar arasında her zaman bir teşvik kaynağı olmuştu.

^{150:6.3 (1683.5)} Ayrılmalarından önce, öğreti-yayıncıları ve kadın birliği ile birlikte, on iki havarinin Mart'ın 4'ü, Cuma günü Üstün ile Nasıra'da toplanması planlanmıştı. Bunun uyarınca, yaklaşık olarak bu zaman zarfında, merkezi ve Güney Celile'nin her bir tarafından havariler ve öğreti-yayıncılarından meydana gelen bu çeşitli topluluklar Nasıra'ya doğru hareket etmeye başladı. İkinci vakti, buraya son varanlar olarak, Andreas ve Petrus, öncül varan yolcular tarafından hazırlanmış ve şehrin kuzeyindeki tepelerde konumlanmış bulunan kampa ulaşmışlardı. Ve, bu, kamu hizmetinin başlangıcından beri İsa'nın Nasıra'yı ziyaret etmiş olduğu ilk seferdi.

7. Nasıra'daki Konukluk

^{150:7.1 (1683.6)} Bu Cuma öğleden sonrası, İsa Nasıra çevresinde, bakışlardan oldukça uzak ve hiçbir biçimde tanınmamış halde dolaşmıştı. O, çocukluluğunun geçmiş olduğu evin ve marangoz atölyesinin önünden geçmiş olup, bir ufaklıkken oldukça neşe duyduğu tepede yarım saat geçirmişti. Ürdün'de Yahya tarafından vaftiz edildiği gününden beri İnsan Evladı, ruhu içinde çalkalanmış bu denli bir insani duygu seline sahip olmamıştı. Dağdan aşağıya inerken, tıpkı Nasıra'da bir küçük oğlan çocuğu iken birçok ama birçok kez duymuş olduğu gibi, güneşin batışını duyuran güçlü borazan çalışının tanıdık seslerini işitmişti. Kampa geri dönmeden önce, güneyde okul olarak gitmiş olduğu sinagog çevresine uğramış ve çocukluk günlerinin birçok hatırasının aklına gelmesine izin vermişti. Bu günün daha öncesinde İsa Tomas'ı, Şabat sabah ayininde

duyurusunu gerçekleştirmek için sinagog yöneticisiyle düzenlemede bulunması amacıyla göndermişti.

150:7.2 (1684.1) Nasıra insanları, dindar ve doğru yaşam bakımından hiçbir zaman ünlü olmamışlardı. Yıllar ilerledikçe, bu kasaba artan bir biçimde, yakındaki Seforis'in düşük ahlaki ölçütlerine bulaşmış hale gelmişti. İsa'nın gençlik ve erken erişkinlik yılları boyunca, Nasıra'da kendisi hakkında bir görüş ayrılığı bulunmaktaydı; o Kapernaum'a taşındığında, kendisine karşı büyük bir içerleme yaşanmıştı. Nasıra'nın sakinleri eski marangozlarının yaptıkları hakkında fazlasıyla şey duymuş olsalar da, öncül duyuru turnelerinin herhangi birine doğmuş olduğu bu kasabayı hiçbir zaman katmamamış olmasına fazlasıyla alınmışlardı. Onlar gerçekten de İsa'nın ününü duymuşlardı; ancak, vatandaşların büyük bir kısmı, bu büyük şeylerin hiçbirini gençliğinin şehrinde gerçekleştirmemiş olması nedeniyle kızgınlardı. Aylar boyunca Nasıra insanları İsa hakkında fazlasıyla konuşmuşlardı; ancak, onların kendisine karşı görüşleri, bütünü bakımından, olumsuz nitelikteydi.

150:7.3 (1684.2) Böylece, Üstün kendisini, evine sıcak bir biçimde karşılayan değil, oldukça düşmansı ve en üst düzeyde eleştirel bir ortamın tam ortasında bulmuştu. Ancak, her şey bundan ibaret de değildi. Onun düşmanları, bu Şabat gününü Nasıra'da geçirecek olacağını bilen ve sinagogda konuşma yapacağını varsayan bir biçimde, sayısız kaba ve görgüsüz kişiyi kendisini rencide etmesi ve olası her biçimde sorun çıkarması için tutmuştu.

150:7.4 (1684.3) İsa'nın daha eski olan arkadaşlarının çoğu, gençliğinde kendisine fazlasıyla sevgi beslemiş hazzan

öğretmeni dâhil olmak üzere, ya yaşını yitirmiş veya Nasıra'yı terk etmiş haldeydi; ve, daha yeni olan nesil, güçlü kıskançlık duyguları ile birlikte onun ününe karşı gelme zayıflığına sahipti. Onlar, babasının ailesine olan onun öncül adanmışlığını hatırlayamamışlardı; ve, Nasıra'da bulunan erkek kardeşini ve evli kız kardeşlerini ziyaret etmeyip onları bir kenara atışına dair eleştirilerinde fazlasıyla yoğun hisler içindelerdi. İsa'nın ailesinin kendisine olan tutumu da, bir ölçüde, vatandaşlar arasındaki bu iyiliksever olmayan hissin artmasına sebebiyet vermişti. Museviler arasındaki köktenciler İsa'yı, bu Şabat sabahı sinagoga olan yolu üzerinde haddinden fazla hızlı yürümüş olması nedeniyle bile eleştirme cüretinde bulundular.

8. Şabat Ayini

150:8.1 (1684.4) Bu Şabat güzel bir gündü, ve tüm Nasıra, dostlar ve düşmanlar, kasabalarının bu eski vatandaşının konuşmasını duymak için sinagogda hazır bulunmuştu. Havarisel kafilenin çoğu sinagogun dışında bulunmak zorunda kalmıştı; kendisini dinlemek için hepsinin içeriye girmesine imkân verecek yeterli yer yoktu. Bir genç adam olarak İsa sıklıkla, ibadetin bu yerleşkesinde konuşma yapmıştı; ve, bu sabah, sinagogun yöneticisi eline, içinden Yazıtlar dersini okuması için kutsal yazılar rulosunu verdiğinde, orada bulunan hiç kimse, tam da bu el yazmalarının kendisinin bu sinagoga sunmuş olduğu metin olduğunu hatırlar görünmemişti.

150:8.2 (1684.5) Bu gündeki ayinler, bir oğlan çocuğu olarak katılmış olduğunun tıpatıp aynısı biçimimde yerine getirilmişti. O, sinagogun yöneticisi ile birlikte konuşma kürsüsüne çıkmış ve ayin şu iki duanın söylenişi ile başlamıştı: “Işığı var kılan ve karanlığı yaratan, barışı getiren ve her şeyi var eden, dünyanın

Kralı olan Koruyucu kutlu olsun; bağışlama içerisinde yeryüzüne ve onun üzerinde ikamet edenlere ışık veren ve iyilik içerisinde gün be gün ve her gün tüm yaratımı yenileyen. Kendi eliyle yarattığı şeylerin ihtişamı adına ve yüceltilmesi için var kılmış olduğu ışık veren ışıklar adına Tanrımız olan Koruyucu kutlu olsun. Selah. Işıkları oluşturmuş, Tanrımız olan Koruyucu kutlu olsun.”

150:8.3 (1685.1) Bir anlık duraklamadan sonra onlar tekrar şu biçimde dua etmişlerdi: “Büyük bir sevgi ile Tanrımız olan Koruyucu bizleri sevdi, sonu gelmez bir biçimde o bizlere acıdı, Babamız ve Kralımız, kendisine güvenmiş olan atalarımız hatırına. Sen bizlere yaşamın kurallarını öğrettin; bizleri bağışla ve bizlere öğret. Gözlerimizi kanunda aydınlat; kalplerimizi emirlerine hiç onlardan ayrılmayacak bir biçimde doğrult; ismini derinden sevmek ve ondan korku duymak için kalplerimizi birleştir; ve, sonsuza kadar utanılacak bir konuma düşmeyelim. Zira, sen, kurtuluşu hazırlayan bir Tanrısın; ve, sen, milletlerin ve dillerin tümü arasında bizleri seçtin; ve, gerçek bir biçimde sen — selah olarak — büyük ismini yakınımıza, bütünlüğünü sevgi dolu halde takdir edebilmemiz için getirdin. Sevgi dolu bir biçimde İsrail’i kendi insanları olarak seçmiş olan Koruyucu kutlu olsun.”

150:8.4 (1685.2) Ayine katılanlar bunun sonrasında, Musevi inanç nakaratı olan Şema’yı söyledi. Bu ritüel; kanundan alınmış birçok metni tekrar etmekten meydana gelmiş olup, ibadet edenlerin üzerlerine cennet krallığının boyunduruğunu geçirmelerini, aynı zamanda da hem gündüz hem de gece emirleri yerine getirmenin sorumluluğunu üstlenmelerini ifade etmekteydi.

150:8.5 (1685.3) Ve, bunun sonrasında üçüncü dua gelmekteydi: “Gerçektir, sen Yahvehsin, Tanrımız ve atalarımızın Tanrısı; Kralımız ve atalarımızın Kralı; Kurtarıcımız ve atalarımızın Kurtarıcısı; Yaratanımız ve kurtuluşumuzun kayası; yardımcımız ve kurtarıcımız. İsmi sonsuzluktan gelmektedir, ve senden başka hiçbir Tanrı yoktur. Onlar, deniz kıyısında senin ismine söylemiş oldukları yeni bir şarkı bestelemişlerdi; hepsi beraber sen, Kralı övmüş ve onu sahiplenmiş olup, sonsuza kadar Yahveh hükmünü sürdürecekti demişti. İsrail’i kurtaran Koruyucu kutlu olsun.”

150:8.6 (1685.4) Sinagogun yöneticisi bunun sonrasında, kutsal yazıtları taşıyan sandık, veya diğer bir deyişle kutunun, önündeki yerini almış olup, on dokuz dua methiyesi, veya diğer bir deyişle takdisinin, söylenişine başlamıştı. Ancak, bu anda, seçkin davetlinin konuşması için daha fazla zamana sahip olabilmesi amacıyla yöneticinin ayini kısaltması arzu edilen bir şeydi; bunun uyarınca, yalnızca ilk ve son takdisler söylenmişti. İlki: “Tanrımız olan Koruyucu kutlu olsun, ve atalarımızın Tanrısı, İbrahim’in Tanrısı ve İşaya’nın Tanrısı, ve Yakup’un Tanrısı; merhamet ve iyilik gösteren, her şeyi yaratan, atalarımıza verilmiş olan şükran dolu sözleri hatırlayan ve, sevgi içerisinde, kendi ismine layık olması için bu ataların torunlarına bir kurtarıcı getiren, büyük, kudretli ve korkulası Tanrı. Sen ey Kralımız, yardımcımız, kurtarıcımız ve kalkanımız! Sen kutlu ol, Ey Yahveh, İbrahim’in kalkanı.”

150:8.7 (1685.5) Bunun sonrasında son takdis geldi: “Ey Sen, İsrail olan insanlarına büyük barışı sonsuza kadar bahşet; zira, sen, tüm barışın Kralı ve Koruyucususun. Ve, İsrail’i her an ve her saat barış ile kutsaman senin gözlerinde iyi bir şeydir.

İnsanların olan İsrail’e barışı bahşeden Yahveh, sen kutlu ol.” Ayine katılanlar, takdisi söylediğinde yöneticiye bakmamaktaydı. Takdislerden sonra o, bu toplanış için uygun olan ancak yazılı bulunmayan bir duayı söylemişti; ve, bu duayı sona erdiğinde, topluluğun tümü kendisine âmin diyen bir biçimde katılmıştı.

150:8.8 (1685.6) Bunun sonrasında hazzan sandığa doğru yönelip, Yazıtlar dersini okuyabilmesi için İsa’ya sunan bir biçimde bir ruloyu getirdi. Kanundan üçten az olmayacak mısrayı okuması için yedi kişiyi çağırmak adettendi; ve, bu uygulama bu seferde, ziyaret eden kişi kendisinin seçmiş olduğu dersi okuyabilmesi için yerine getirilmemişti. İsa, ruloyu alan bir biçimde, ayağa kalkıp, Tesniye kitabından okumaya başladı: “Zira, sizlere bugün vermiş olduğum bu emir, sizden saklı değildir; ne o çok uzakta olan bir şeydir. O, kim cennete çıkıp aşağıda olan bizlere duyabilmemiz ve yerine getirilebilmemiz için indirecek şeklinde sorduğunuz halde, gökte değildir. Ne de o, kim denize açılıp duyabilmemiz ve yerine getirilebilmemiz için bizlere getirecek şeklinde sorduğunuz halde, denizin ardında değildir. Hayır, yaşamın sözü sizlerin oldukça yakınındadır, hatta, bilebilmeniz ve ona ibadet edebilmeniz için, mevcudiyetiniz içinde ve kalbinizdedir.”

150:8.9 (1686.1) Ve, o, kanundan okuyuşunu bitirdiğinde, İşaya’ya dönüp şunu okumaya başladı: “Koruyucu’nun ruhaniyeti benim üzerimedir, çünkü ben, fakirlere iyi haberleri duyurmak için kutsallık içinde görevlendirildim. O beni, esirlere özgürlüğün, gözleri görmeyenlere iyileşen görüşün, ezilmişlerin kurtuluşunun ve Koruyucu’nun gözde yılının haberi getirmek için gönderdi.”

150:8.10 (1686.2) İsa kitabı kapattı, ve onu sinagogun yöneticisine geri verdikten sonra oturup, insanlara olan konuşmasına başladı. O, sözüne şunu söyleyerek başlamıştı: “Bugün bu Yazıtlar yerine gelmiştir.” Ve, bunun sonrasında, İsa, neredeyse on beş dakika boyunca “Tanrı’nın Erkek ve Kız Evlatları” üzerine konuşmuştu. İnsanların çoğu bu konuşmadan memnun olmuştu, ve onun şükran doluluğuna ve bilgeliğine hayran kalmıştı.

150:8.11 (1686.3) Sinagogda, resmi ayinin tamamlanmasından sonra, ilgi duyacak olanların kendisine sorular sorabilmesi amacıyla konuşmacının hazır konumda bulunması adetti. Bunun uyarınca, bu Şabat Sabahı, İsa, soru sormak için ileriye atılmakta olan kabalığa karışmak amacıyla aşağıya inmişti. Bu topluluk içerisinde kötülük eğiliminde olan birçok sorunlu birey bulunmaktaydı; bunun yanı sıra, toplanmış olan kalabalığı, İsa’ya sorun çıkarmak için tutulmuş olan yoz insanları çevrelemekteydi. Dışarıda kalmış olan takipçilerin ve öğreti-yayıcılarının çoğu bu aşamada sıkış tepiş sinagoga girmiş olup, bir sorunun çıkmak üzere olduğunu tanımakta gecikmemişlerdi. Onlar Üstün’ü dışarı çıkarmayı amaçlamışlar ancak kendisi onlarla birlikte gelmek istememişti.

9. Nasıra Reddi

150:9.1 (1686.4) İsa kendisini sinagogda, düşmanlarından oluşmuş büyük bir kalabalık ve kendi takipçilerinden meydana gelmiş sınırlı sayıdaki bir topluluk tarafından çevrilmiş halde bulmuştu; ve, onların kaba sorularına ve alaycı tavırlarına yanıt olarak yarı şakacı bir biçimde: “Evet, ben Yusuf’un oğluyum; ben marangozum; ve, ben, sizlerin bana ‘Doktor, kendini iyileştir’ atasözünü hatırlatmanız karşısında şaşırmadım, ve

Kapernaum’da yaptığımı duyduğunuz şeyleri Nasıra’da da yapmak için beni zorlamanıza da; ancak, ben size, Yazıtların bile ‘kendi ülkesi ve kendi insanları dışında bir bir tanrı-elçisine onur duyulmadığını’ duyuruşuna şahitlik etmenizi isterim.”

150:9.2 (1686.5) Ancak, onlar İsa’yı itip kalkmış ve, kendisine suçlayıcı parmakları doğrultan bir biçimde, şunu söylemişlerdi: “Sen kendinin Nasıra insanlarından daha iyi olduğunu düşünüyorsun; sen bizlerden ayrıldın ama senin erkek kardeşin herkesin tanıdığı bir işçidir, ve senin kız kardeşlerin hala bizler arasında yaşamaktadır. Bizler annen Meryem’i bilmekteyiz. Bugün onlar neredeler? Bizler senin hakkında büyük şeyler duyduk; ancak fark etmekteyiz ki sen geri döndüğünde hiçbir mucizede bulunmamaktasın.” İsa onlara şu cevabı verdi: “Ben, büyüdüğüm şehir içinde ikamet eden insanları derinden sevmekteyim; ve, ben, hepinizin cennetin krallığına olan girişinizi görmekten büyük mutluluk duyacağım; ancak, Tanrı’nın yaptığı şeyleri yapmam benim karar verebileceğim bir şey değildir. İyiliğin getirdiği dönüştürülüşler, ondan faydalanan yaşayan inanca karşılık olarak gerçekleşir.”

150:9.3 (1686.6) Şimon Zelotes’in, genç öğretiyayıcılarından biri olan Nahor’un yardımıyla, kalabalık içerisinde İsa’nın arkadaşlarından meydana gelen bir topluluğu bu zaman zarfında toplayan ve, düşmansı bir tutumu üstlenen bir biçimde, Üstün’ün düşmanlarının dağılmasına uyaran bir şekilde, kendi havarilerinden bir tanesinin büyük taktiksel hatası olmasaydı İsa, kalabalığı iyilikle idare edip, şiddet yanlısı olan düşmanlarını bile etkin bir biçimde etkisiz hale getirecekti. İsa uzunca bir süre boyunca havarilere, yumuşak

bir cevabın gazabı geri çevirdiğini öğretmişti; ancak, onun takipçileri, kendisini oldukça istekli bir biçimde Üstün olarak çağırılmış oldukları, sevgili öğretmenlerine bu türden saygısızlık ve küçük görülmeyle davranılmasına alışkın değillerdi. Bu kendilerinin katlanabileceğinden çok daha fazla olan bir şeydi; ve, onlar kendilerini, bu Tanrı tanımaz ve kaba topluluk içinde yalnızca aşırı kalabalık duygularının doğmasına sebebiyet veren şeyler olarak tutkulu ve kızgın itirazları dile getirir halde buldular. Ve, böylece, parayla tutulmuş olan kişilerin önderliği altında, bu şiddet yanlısı kişiler İsa'yı yakalayıp, sinagogdan dışarı, uçurumdan aşağıya onun ölümüne itme düşüncesinde bulundukları yer olan, yakındaki yüksek bir tepenin eşğine götürdüler. Ancak, onlar yamacın ucunda kendisini tam da itecekken, İsa kendisini esir edenlere aniden dönüp, onların tam karşısında olan bir biçimde, sessizce kollarını kavuşturdu. O hiçbir şey söylemedi; ancak, kendisinin arkadaşları, o ileri doğru yürürken, kalabalık açılıp, onun rahatsız edilmeden geçmesine izin verdiğinde şaşkınlığa uğramaktan çok daha fazlasını deneyimlemişlerdi.

150:9.4 (1687.1) İsa, takipçileri tarafından izlenen bir biçimde, tüm bunların anlatılmış olduğu yer olan, kamplarına ilerlemişti. Ve, onlar o akşam, öncesinden İsa'nın emretmiş olduğu şekilde, ertesi gün erken vakit Kapernaum'a geri dönmeye hazırlanmışlardı. Üçüncü kamu duyuru turnesinin bu çalkantılı sonu, İsa'nın takipçilerinin tümü üzerinde onları kendilerine getiren bir etkide bulunmuştu. Onlar, Üstün'ün öğretilerinin bazılarının anlamını kavramaya başlamaktaydı; onlar, krallığın yalnızca fazlasıyla kederle ve acı hayal kırıklıkları ile geleceği gerçeğine uyanmaktaydı.

^{150:9.5 (1687.2)} Onlar Nasıra'yı bu Cuma sabahı terk etmiş olup, farklı güzergâhlardan seyahat ederek nihai bir biçimde Mart'ın 10'u, Perşembe günü öğle vakti Bethsayda'da bir araya geldiler. Onlar, utgun atlılardan oluşan coşkulu ve her şeyi başaracağını düşünen bir kalabalık olarak değil, gerçekliğin müjdesinin uyanmış duyurucularından meydana gelen gerçekliği anlayan ve ciddi bir topluluk olarak bir araya gelmişlerdi.

151. Makale

Deniz Kenarındaki Bekleyiş ve Öğretim

^{151:0.1 (1688.1)} MART'IN 10'u, tüm duyurucu ve eğitim toplulukları Bethsayda'da toplanmış haldeydi. Perşembe gecesı ve Cuma gününün tamamı onların birçoğı balık tutmaya çıkmıştı; bu gerçekleşirken, Şabat günü onlar, ata İbrahim'in ihtişamı üzerine Şamlı kıdemli bir Musevi'nin gerçekleştirmiş olduğı konuşmayı dinlemek için sinagoga gitmişlerdi. İsa bu Şabat gününün büyük bir kısmını tepelerde yalnız başına geçirmişti. Bu haftanın Cumartesi gecesı Üstün, bir araya gelmiş olan topluluklara bir saatten daha fazla bir süre boyunca "Karşıtlığın faydası ve hayal kırıklığının ruhsal değeri" üzerine konuşmuştu. Bu oldukça önemli bir yaşanmışlık olup, onun dinleyicileri kendisinin aktarmış olduğı dersi hiçbir zaman unutmamıştı.

^{151:0.2 (1688.2)} İsa bu süre içinde, Nasıra'da yaşanmış olan kısa bir süre önceki reddedişinden duyduğı kederi bütünüyle üstesinden atamamış haldeydi; havariler, onun olağan neşeli tavrının içine girmiş tuhaf bir üzüntünün farkındalardı. Yakub ve Yahya, vakitlerinin büyük bir kısmında kendisi ile birlikteydi; Petrus, öğretiyayıcılarının refahı ve idaresi ile

ilgili birçok sorumluluğu yerine getirdiği için olağandan fazla meşgul haldeydi. Kudüs’deki Hamursuz için yola çıkmadan önceki bu bekleme süresinde kadınlar vakitlerini, müjdeyi öğreten ve Kapernaum ve çevre şehir ve köylerdeki hastalara hizmet eden bir biçimde, evden eve ziyaretlerde bulunmayla geçirmişlerdi.

1. Hasatçının Simgesel Hikâyesi

^{151:1.1 (1688.3)} Yaklaşık olarak bu zaman zarfında, İsa ilk kez, çevresinde oldukça sıklıkla toplanmış bulunan kalabalıklara simgesel hikâye ile öğretim yöntemini uygulamaya başlamıştı. İsa havariler ve diğerleri ile gecenin geç saatlerine kadar konuştuğu için, bu Pazar sabahı, topluluğun oldukça az sayıdaki üyesi kahvaltı için kalkmış haldeydi; bu nedenle o, deniz kıyısına gidip, her zaman kendisi için tutulmuş, Andreas ve Petrus’un eski balıkçı teknesi olan teknede yalnız başına oturmuş ve krallığın genişletilmesi çalışmasında gerçekleştirilecek olan bir sonraki hamle üzerinde düşünmeye dalmıştı. Ancak, Üstün, uzunca bir süre yalnız olmayacaktı. Oldukça yakın bir süre içinde Kapernaum ve yakındaki köylerden insanlar buraya ulaşmaya başlayacaktı; ve, bu sabah saat onda, neredeyse bin kişi İsa’nın teknesinin yakınında sahilde toplanmış olup, onun ilgisine sahip olmaya can atmaktaydı. Petrus bu aşamada uyanmış olup, teknenin yolunu tuttuktan sonra, İsa’ya şunu söylemişti: “Üstün, onlarla konuşayım mı?” Ancak, İsa: “Hayır, Petrus, ben onlara bir hikâye anlatacağım.” Ve, bunun ardından İsa, kendisini takip etmekte olan kalabalıklara öğretmiş olduğu simgesel hikâyelerin uzunca bir dizisinin ilki olarak, hasatçının simgesel hikâyesini anlatmaya başlamıştı. Bu tekne onun üzerinde oturduğu yükseltilmiş bir koltuğa sahipken (zira öğretimde

bulunduğu zaman oturması âdetiydi) o kıyı boyunca toplanmış kalabalığa konuşmuştu. Petrus birkaç söz söyledikten sonra, İsa:

151:1.2 (1688.4) “Bir gün hasatçı biri hasada gitti ve öyle bir an yaşandı ki o hasadını kaldırırken bir tohum ayaklar çiğneyecek ve göğün kuşları tarafından yenecek bir biçimde kenara düşüverdi. Bir diğer tohum çok az toprağın olduğu kayalık yerlere düşmüştü; bu tohum anında filiz verdi çünkü orada toprak derin değildi; ancak, güneş ısır ısımaz filizi soldu, çünkü nemi elde edecek bir köke sahip değildi. Bir diğer tohum dikenler arasına düşmüştü, ve dikenler büyüdüğünde, bu tohum hiçbir filizi vermeyecek şekilde onlar tarafından yutulmuştu. Daha da başka bir tohum iyi bir toprağa düşmüş olup, büyüyen bir biçimde, otuz, altmış ve daha sonra yüz katı kadar hasat verdi.” Ve, o bu simgesel hikâyeyi anlatmayı bitirdiğinde, kalabalıklara, “Duyması için kulaklara sahip olanlar duysunlar” dedi.

151:1.3 (1689.1) Havariler ve onlar ile birlikte olan diğerleri, İsa’nın insanlara bu şekilde öğretide bulunduğunu duyduklarında, fazlasıyla şaşkına dönmüşlerdi; ve, kendi aralarında uzunca bir süre konuştuktan sonra, Zübeyde bahçesindeki akşam Matta İsa’ya: “Üstün, kalabalıklara sunmuş olduğun karamsar sözlerin anlamı da nedir? Neden gerçekleri aramakta olanlara simgesel hikâyeler içinde konuşuyorsun?” Ve, İsa şu cevabı vermişti:

151:1.4 (1689.2) “Tüm bu zamana kadar ben size sabır içinde öğretimimde bulundum. Sizlere, cennetin krallığına ait gizemleri öğrenme imkânı sağlanmıştır; ancak, kavraması sınırlı olan kalabalıklara ve yok edilişimizi arzulayanlara, bu

andan itibaren, krallığın gizemleri simgesel hikâyeler içinde sunulacak. Ve, bunu bizler, krallığa girmeyi gerçekten arzulayan kişilere öğretinin anlamını kavrayabilmesi ve böylece kurtuluşu bulabilmesi için gerçekleştireceğiz; bir yandan da, yalnızca bizleri tuzağa düşürmek için dinlemekte olanlara görmeden gösterecek duymadan duyuracak bir biçimde daha da şaşkına uğraması için. Benim çocuklarım, hâlihazırda sahip olana daha da fazlanın verilmesini, ancak hâlihazırda sahip olmayanın ellerindekilerinin bile alınmasını emreden ruhaniyetin yasasını görmüyorsunuz. Bu nedenle, ben bundan böyle insanlara, fazlasıyla; arkadaşlarımızın ve gerçeği bilmeyi arzulayanların aradıkları şeyleri bulabilmeleri için, bir yandan da düşmanlarımızın ve gerçeği sevmeyenlerin anlamadan duyabilmeleri için simgesel hikâyeler içinde konuşacağım. Bizleri takip eden insanların çoğu doğruluğun yolunda değiller. Şunu söylediğinde, Tanrı-elçisi, gerçekten de, bu türden tüm kavrayışı kısıtlı ruhları tasvir etmişti: ‘Zira, bu insanların kalplerine kir oturmuş, kulakları ne duyduklarını bilmez olmuştur; gözleri, gerçeği kavramamaları ve onu kalplerinde anlamamaları için, kapanmıştır.’”

151:1.5 (1689,3) Havariler, Üstün’ün sözlerinin önemini bütünüyle anlamamıştı. Andreas ve Tomas İsa ile ilave bir biçimde konuşurken, Petrus ve diğerleri, içten ve uzun görüş alışverişine daldıkları yer olan bahçenin başka bir kısmına çekilmişlerdi.

2. Simgesel Hikâyenin Yorumu

151:2.1 (1689,4) Petrus ve onun çevresindeki topluluk, her bir parçasının ayrı gizli bir anlama sahip olduğu biçimiyle, hasatçı hikâyesinin bir mecazi anlatım olduğu sonucuna varmıştı; ve,

böylece onlar, İsa'ya gitme ve bir açıklama talep etmeye karar vermişlerdi. Bunun uyarınca, Petrus, şunu söyleyen bir biçimde, Üstün'e yaklaştı: “Bizler bu simgesel hikâyenin anlamına erişememekteyiz ve bizler senin bizlere onu açıklamayı arzulamaktayız; zira sen, krallığın gizemlerini bilme imkânının bizlere verilmiş olduğunu ifade ettin.” Ve, İsa bunu duyduğunda, Petrus'a: “Benim evladım, ben sizden hiçbir şeyi saklamamanın arzusu duyuyorum; ancak, ilk başta sizlerin ne konuştuğunuzu bir söyleyen; simgesel hikâyeye dair yorumunuz nedir?”

151:2.2 (1689.5) Bir dakikalık sessizlikten sonra, Petrus: “Üstünümüz, bizler hikâye hakkında birçok şey konuştuk ve şu yorum hakkında karara vardık: Hasatçı, bir müjde duyurucusu; tohum, Tanrı'nın sözü. Kenara düşen tohum, müjde öğretisini anlamayanları simgelemekte. Sert toprağa düşen tohumu kaçıran kuşlar, bu bilmeyenlerin kalplerinde hasadı gelmiş olanları çalan, kötülüğün kendisi, Şeytan'ı simgelemekte. Kayalık yerlere düşmüş olan, ve aniden yeşermiş olan, tohum, mutlu haberleri duyduklarında onun iletisini neşe ile karşılayanlar olarak derin olmayan ve düşüncesiz bireyleri temsil etmekte; ancak, gerçeklik, onların daha derin anlayışlarında gerçek hiçbir köke sahip olmadığı için, onların bağılılığı sıkıntılarda ve cezalarda kısa süreli olmaktadır. Sıkıntı geldiğinde, bu inananlar sendelemektedir; onlar cezbedildiğinde, bu cazibeye kapılmaktadır. Dikenler arasına düşmüş olan tohum; sözü istekli duyanları, ancak dünyanın sorumluluklarının ve zenginliklerin aldanmışlıklarının gerçekliğin sözünü boğmasına izin veren böylece meyve vermeyenleri temsil etmektedir. Son olarak, iyi toprağa düşmüş ve otuz, altmış ve yüz kat kadar meyve veren biçimde yeşermiş

olan tohum, gerçeği duyduklarında onu — farklılaşan ussal bahşedilmişlikleri uyarınca gerçekleşmek üzere — kabullerinin değişen ölçüsü uyarınca karşılaşmış, ve böylece dini deneyimin değişen düzeylerini sergilemekte olanları temsil etmektedir.”

151:2.3 (1690.1) İsa, Petrus’un mecazi hikâyeyi yorumlayışını dinledikten sonra, diğer havarilere onların bu hususta başka görüşleri olup olmadığını sordu. Bu davete yalnızca Nathanyel karşılık vermişti. O şunu söyledi: “Üstünümüz, her ne kadar ben Şimon Petrus’un simgesel hikâyeyi yorumlayışında iyi olan şeyleri kabul etsem de, kendisiyle bütünüyle hem fikirde değilim. Benim bu simgesel hikâyeye dair fikrim: Tohum krallığın müjdesini temsil ederken, hasadı kaldıran krallığın ileticilerini simgelemektedir. Kenara doğru sert zemine düşen tohum, müjdeyi çok az duymuş olanlarla birlikte, iletiye karşı kayıtsız kalanları ve kalplerini ona karşı kapatmış olanları simgelemektedir. Kenara düşen tohumu kaçırın göğün kuşları kişinin yaşam alışkanlıklarını, kötülüğün cazibesine yenik düşölmesini ve bedeninin arzularını temsil etmektedir. Kayalar arasına düşmüş olan tohum, yeni öğretiyi almada hızlı ancak bu gerçeklik uyarınca yaşamının getirmiş olduğu zorluklar ve gerçeklikler ile karşılaşıldığında gerçekliği bırakmada aynı hızlılığı gösteren duygusal ruhları temsil etmektedir; onlar, ruhsal kavrayışın yoksunluğu içinde bulunanlardır. Dikenler arasına düşmüş olan tohum, müjdenin gerçekliklerine ilgi duyanları temsil etmektedir; onlar, müjdenin öğretilerini takip etmeye isteklidirler; ancak, onlar, yaşamın gururu, kıskançlık, haset ve insan mevcudiyetinin endişeleri tarafından engellenmektedir. Otuz, altmış ve yüz katına kadar meyve verir biçimde filizlenmiş haldeki, iyi toprağa düşmüş olan tohum,

ruhaniyet aydınlatışın farklı çeşitlerdeki bahşedilmişliklerine sahip olan erkek ve kadınların, gerçeği kavrayışın ve onun ruhsal öğretilerine karşılık verişin doğal nitelikteki ve çeşitlilik gösteren yetkinliğini temsil etmektedir.”

151:2.4 (1690.2) Nathanyel konuşmasını bitirdiğinde, havariler ve onların birliktelikleri; bazıları Petrus’un yorumunun doğruluğunu savunur ve neredeyse eşit sayıdaki kişinin ise Nathanyel’in simgesel hikâyesini açıklayışını desteklemeyi arzuladığı biçimde, ciddi bir görüş alışverişine ve içten tartışmaya düşmüşlerdi. Bu arada Petrus ve Nathanyel, birbirlerini ikna etmenin ve karşı tarafın görüşünü değiştirmenin çetin ve kararlı bir çabasına giriştikleri yerde, evden hâlihazırda ayrılmış konumdalardı.

151:2.5 (1690.3) Üstün, bu kafa karışıklığının doruk noktasına ulaşmasına izin vermişti; bunun sonrasında, ellerini çırpmış ve onlar etrafına toplamıştı. Onların hepsi kendisi etrafında bir kez daha toplandığında, şunu söylemişti: “Bu simgesel hikâye hakkında konuşmaya başlamamdan önce, herhangi birinizin söylemek istediği bir şey var mı?” Bir anlık sessizlikten sonra, Tomas söz alıp: “Evet, Üstünümüz, ben birkaç şey söylemek istiyorum. Ben, senin bizleri tam da böyle bir şeye karşı uyarıda bulunuşunu hatırlıyorum. Sen bizlere duyurumuz için örneklerde bulunurken, hayali öyküler değil hayattan hikâyeleri kullanmamızı ve insanlara öğretmeyi arzuladığımız tek bir merkezi ve hayati gerçekliğe en iyi örneksel açıklama olacak hikâyeyi seçmemizi, ve bu hikâyeyi böyle kullanırken de, hikâyenin söylenişinde ifade edilmiş tüm küçük detayların ruhsal bir uyarlamasında bulunmaya girişmememizi öğretmiştin. Ben, Petrus ve Nathanyel’in ikisinin de bu

simgesel hikâyeyi açıklama çabalarında yanlış olduklarını düşünüyorum. Ben onların bu tür şeyleri yapabilme yetkinliklerini takdir ediyorum; ancak, doğal bir simgesel hikâyeyi tüm detaylarıyla ruhsal değişmeceli anlamlara dönüştürmenin yalnızca kafa karışıklığıyla ve bu türden bir simgesel anlatının gerçek amacına dair ciddi yanlış anlamalarla sonuçlanacağından eşit düzeyde eminim. Benim doğru olduğumu, bütünüyle; bir saat önce hepimiz tek bir görüşte iken, şimdi bu simgesel hikâye hakkında farklı görüşleri düşünen iki ayrı topluluğa bölünmüş oluşumuz ve senin bu hikâyeyi kalabalığa sunduğunda ve hemen sonrasında ise bizlerin onun hakkında yorumda bulunmasını istediğinde aklında barındırmış olduğun büyük gerçekliği tamamiyle anlayabilme yetimize müdahale edecek derecede bu tür fikirleri besliyor oluşumuz desteklemektedir.”

151:2.6 (1691.1) Tomas’ın söylemiş olduğu bu kelimeler onların hepsi üzerinde susturucu bir etkide bulunmuştu. O, İsa’nın kendilerine daha önceki seferlerde neyi öğretmiş olduğunu hatırlamalarına neden olmuştu; ve, İsa konuşmaya devam etmeden önce, Andreas, şunu söyleyen bir biçimde, ayağa kalkıp: “Ben Tomas’ın doğru olduğuna kani oldum; ve, ben, onun bizlere hasatçının simgesel hikâyesine dair hangi anlamı düşündüğünü söylemesini isterim.” İsa Tomas’a konuşması için başıyla onay verdikten sonra Tomas şunu söylemişti: “Benim kardeşlerim, ben bu konuşmayı uzatmak istemiyorum; ancak, sizin böyle bir arzunuz var ise, ben sizlere, bu simgesel hikâyenin bizlere bir büyük gerçekliği öğretmek için söylenmiş olduğunu düşündüğümü ifade edeceğim. Ve, bu ise; krallığın müjdesine dair öğretimizin, kutsal görevlerimizi her ne kadar doğru ve verimli bir biçimde yerine getirirsek getirelim, onun

başarının değişen düzeyleriyle sonuçlanacak, ve, sonuç bakımından tüm bu farklılıkların doğrudan bir biçimde, üzerinde çok az veya hiçbir denetime sahip olmadığımız koşullar olarak, hizmetimizin içinde bulunduğu koşulların içkin halde barındırmış olduğu şartlar nedeniyle gerçekleşmekte olduğudur.”

151:2.7 (1691.2) Tomas konuşmasını tamamladığında, akran duyurucularının büyük bir kısmı onunla hem fikir olmaya hazırды, hatta Petrus ve Nathanyel bile onunla konuşmak için hazırlanmaktaydılar; ancak, tam da bu sırada İsa söz alıp, şunu söyledi. “Harika, Tomas; sen, simgesel hikâyelerin gerçek anlamını kavramış haldesin; ancak, Petrus ve Nathanyel, ikiniz de, benim simgesel hikâyelerimden mecazi bir anlamlar bütününe girişmenin tehlikesini oldukça bütüncül bir biçimde göstermede eşit düzeyde iyilikte bulundunuz. Kalplerinizde yararlı bir biçimde sıklıkla bu türden özgür varsayımsal düşüncelere girişebilirsiniz; ancak, bu türden yargıları kamu öğretinizin bir parçası olarak sunmayı amaçladığınızda bir yanlıştın içine girersiniz.”

151:2.8 (1691.3) Bu aşamada gerilim sonlanmış, Petrus ve Nathanyel birbirlerini yorumları için tebrik etmişti; ve, Alpheus ikizleri dışında, havarilerden her biri, gece için istirahatlarına çekilmeden önce hasatçı simgesel hikâyesine dair bir yorumda bulunmaya girişmişti. Yudas İškariyot bile oldukça makul bir yorum getirmişti. On ikili sıklıkla, kendileri arasında gerçekleşen bir biçimde, Üstün’ün simgesel hikâyelerinin gerisinde yatan bütüncül mecazi bir anlamı düşünmeye çalışırlardı; ancak, onlar bir daha, bu türden varsayımları ciddiye almadı. Bu havariler ve onların birliktelikleri için,

özellikle ise bu zaman zarfından itibaren İsa kamu öğretisi ile ilişkili olarak giderek artan düzeyde simgesel hikâye kullandığı için, oldukça yararlı bir toplantı olmuştu.

3. Simgesel Hikâyeler Hakkında İlave Şeyler

^{151:3.1 (1691.4)} Havariler simgesel hikâyelerin o kadar etkisindeydi ki, ertesi akşamın tamamını bu hikâyelerin ilave tartışmasına adanmışlardı. İsa akşamın konuşma konusunu şunu söyleyerek sunmuştu: “Benim derinden sevdiklerim, sizler her zaman öğretinizde, karşınızda sahip olduğunuz akıllara ve kalplere gerçekliğin sunuşunu uyarlayacak biçimde bir farklığa gitmek zorundasınız. Sizler, çeşitli ussal düzeyde ve mizaçta bulunan bir kalabalık karşısında olduğunuzda, dinleyenlerin her bir sınıfına farklı sözleri söyleyemezsiniz; ancak, sizler, öğretinizi aktaracak bir hikâye anlatabilirsiniz; ve, her topluluk, hatta her bir birey, sahip olduğu ussal ve ruhsal donanımları uyarınca bu simgesel hikâyeye dair kendi yorumunu yapmaya yetkin olacak. Sizler ışığınızı parlatacaksınız; ancak bunu, bilgelik ve her bir durumda gerekli olacak şeye karar verme yetisiyle gerçekleştireceksiniz. Hiçbir kimse, bir lambayı yaktığı zaman onu bir kacakla örtmez veya onu yatağın altına koymaz; o lambasını, herkesin ışığını görebileceği bir yere koyar. Sizlere, açığa çıkarılmaması gereken bir şeyin cennetin krallığında saklı bir konumda olmadığını söylememe izin verin; ne de orada, nihai biçimde bildirilmeyecek herhangi bir sır söz konusudur. Her şeyin sonunda, tüm bunların hepsi ışığa kavuşacaktır. Yalnızca kalabalıkları ve onların gerçekliği nasıl duyacağını düşünmeyin; aynı zamanda kendinizin nasıl duymakta olduğunuza kulak verin. Sizlere birçok sefer söylemiş olduğu şu şeyi hatırlayın: Hâlihazırda sahip olana

fazlası verilecekken, sahip olmayandan sahip olduğunu düşündüğü şey bile alınacaktır.”

151:3.2 (1692.1) Yorumlarına dair simgesel hikâyeler üzerine olan söyleşinin devamı ve ilave öğretim, çağdaş kavramsallaşmalar içinde şu şekilde özetlenip, ifade edilebilir:

151:3.3 (1692.2) 1. İsa, müjdenin taşıdığı gerçeklerde masalsı hikâyelerin veya mecazi simgelerin kullanılmasına karşı tavsiyede bulunmuştu. O kesin bir biçimde, özellikle doğaya konu olan simgesel hikâyeler olarak, simgesel hikâyelerin özgür biçimde kullanılmasını tavsiye etmişti. O, gerçekliği öğretmenin bir aracı olarak doğal veya ruhsal dünyalar arasında bulunan *benzetim* yönteminin kullanılmasının içermiş olduğu değerini çizmişti. O sürekli olarak doğaya, “ruhsal gerçekliklerin gerçek olmayan ve geçici gölgesi” imasında bulunmuştu.

151:3.4 (1692.3) 2. İsa, bu öğretim yönteminin yeni olmadığına dikkati çeken bir biçimde, İbrani yazıtlarından üç veya dört simgesel hikâyeyi anlatmıştı. Buna rağmen, bu zaman zarfından itibaren kendisinin kullanmış olduğu yöntem neredeyse yeni bir öğretim metodu haline gelmişti.

151:3.5 (1692.4) 3. Havarilere simgesel hikâyelerin değerinin öğretilişinde, İsa şu üç noktaya dikkat çekmişti:

151:3.6 (1692.5) Simgesel hikâye, akıl ve ruhaniyetin oldukça geniş çaptaki farklı düzeylerine eş zamanlı bir etkileşimi sağlamaktadır. Simgesel hikâye, hayal gücünü etkinleştirmekte, muhakeme gücünü zorlamakta ve irdeleyici

düşünceyi harekete geçirmektedir; o, düşmanlığı yaratmadan anlayışı desteklemektedir.

151:3.7 (1692.6) Simgesel hikâye, bilinen şeylerden bilinmeyen şeylerin kavrayışına ilerlemektedir. Simgesel hikâye, ruhsal ve madde-ötesini bir tanıştırma aracı olarak maddi ve doğaya ait olan şeyleri kullanmaktadır.

151:3.8 (1692.7) Simgesel hikâyeler, tarafsız ahlaki kararlara varmayı teşvik etmektedir. Simgesel hikâye fazlasıyla önyargıya dayanan şeylerden kaçınılmasını sağlamakta ve yeni gerçeği akla şükran dolu bir biçimde yerleştirmektedir; ve, o bunların tümünü, kişisel pişmanlığa ait olumsuz düşüncelerinin çok azına neden olarak gerçekleştirmektedir.

151:3.9 (1692.8) Simgesel benzetim içindeki gerçekliği reddetmek, doğrudan bir biçimde bir insanın sahip olduğu dürüst ve adil kararı alçak görür bir halde, bilinçli nitelikteki ussal eylemi gerektirmektedir. Simgesel hikâye, iletme duygusu vasıtasıyla düşünme duygusunu açığa çıkarmaktadır.

151:3.10 (1692.9) Öğretimin simgesel hikâye türünün kullanılışı, öğretmenin yeni ve hatta şaşırtıcı gerçeklikleri sunmasını için kendisini yetkin halde getirirken, öğretmen böylece büyük ölçüde, geleneklerle ve oturmuş yönetim gücü ile gerçekleştirebilecek her türlü anlaşmazlıktan ve dışa dönük çatışmadan kaçınabilmektedir.

151:3.11 (1693.1) Simgesel hikâye aynı zamanda, benzer aynı olaylar ile ileride karşılaşıldığında gerçekliğin hafızasını akla getirmenin yararını taşımaktadır.

151:3.12 (1693.2) Böylece İsa, kamu duyurusu içinde simgesel hikâyeleri artan bir biçimde kullanma uygulamasının temelinde yatan birçok neden ile takipçilerinin aşına olmasını amaçlamıştı.

151:3.13 (1693.3) Akşam dersinin sonuna doğru İsa, hasatçı simgesel hikâyesine dair ilk yorumunda bulunmuştu. O, simgesel hikâyenin iki şeye atıfta bulunduğunu söyledi: Bunlardan ilki, o zaman zarfına kadar kendi hizmetinin bir özeti ve yeryüzü üzerindeki yaşamının geride kalan kısmı boyunca önünde neyin uzanmakta olduğuna dair bir öngörüydü. Ve, ikincisi, aynı zamanda, krallığın havarilerinin ve diğer ilericilerinin zaman ilerledikçe nesilden nesile hizmetleri içinde neyi bekleyebileceklerine dair bir ipucuydu.

151:3.14 (1693.4) İsa aynı zamanda; kendinin yapmış olduğu şeylerin büyük birçoğunun ecinnilerin ve kötü ruhaniyetlerin sahip olduğu prensin yardımıyla gerçekleşmekte olduğunu öğreten Kudüs'deki dini önderlerin çalışılmış çabalarına karşı olabilecek en mümkün ret halinde, simgesel hikâyelerin kullanılmasına başvurmak zorunda kalmıştı. Doğaya başvurmak bu türden öğretiye karşı gelmek anlamına gelmekteydi, zira bu dönemin insanları tüm doğa olgularını ruhsal varlıkların ve doğa-ötesi güçlerin doğrudan eyleminin bir sonucu biçiminde görmekteydi. O aynı zamanda bu öğretim yönetimi üzerinde kararlıydı, çünkü bu kendisini, daha iyi bir biçimde bilmeyi arzulayan kişilere hayati nitelikteki gerçeklikleri duyurmak için yetkin kılmış olup, bir yandan da, düşmanlarının kendisinde kusur buluşuna ve kendisine suçlama getirişine daha az imkân vermemekteydi.

151:3.15 (1693.5) Gece için topluluğu dağıtmadan önce, İsa şunu söylemişti: “Şimdi, sizlere hasatçı simgesel hikâyesinin son kısmını söyleyeceğim. Sizleri, bunu nasıl karşılayacağınızı öğrenmek için sınayacağım: Cennetin krallığı aynı zamanda, yeryüzü üzerine iyi tohumu serpen bir kişi gibidir; ve, her ne kadar bu kişi gece uyusa ve gündüz de işine gitse de, tohum filiz vermekte ve büyümekte; ve, bu kişi bu tohumun nasıl büyüdüğünü bilmese de, dikilen bitki meyvesini vermektedir. İlk başta filiz çıkar, sonra başak gelir ve onun da sonrasında başakta bütün tahıl oluşur. Ve, daha sonra tahıl olgunlaşınca, bu kişi orağını çıkarır ve hasat sonlanır. Duymak için kulağa sahip olan duysun.”

151:3.16 (1693.6) Birçok kez havariler bu sözü akıllarında evirip çevirip tekrar düşündüler, ancak İsa hasatçının simgesel hikâyesine eklenen bu ilave üzerine bir daha hiçbir yorumda bulunmamıştı.

4. Deniz Kenarındaki Yeni Simgesel Hikâyeler

151:4.1 (1693.7) Bir sonraki gün İsa, şunu söyleyerek, tekneden insanlara öğretimde bulunmuştu: “Cennetin krallığı, tarlasına iyi tohumu ekmiş olan bir kişi gibidir; ancak, o uyuyunca, düşmanı gelmiş ve ekiminin arasına ayrık otları dikip gitmiştir. Ve, böylece genç filizler çıktığında ve onlar daha sonra tam ürününü verecekken, orada aynı zamanda ayrık otları da çıkmıştı. Bunun sonrasında hanesinin hizmetçileri kendisine gelip şunu söylemişti: ‘Bayım, sen tarlana iyi tohumu ekmedin mi? Nereden geldi bu ayrık otları?’ Ve, o hizmetçilerine, ‘Bir düşman bunu yaptı,’ dedi. Hizmetçiler daha sonra efendilerine, ‘Neden dışarı çıkıp bu ayrık otlarını yolmuyorsun?’ diye sordu. Ancak, o kendilerine cevap verip, şunu söylemişti: ‘Hayır,

onları topladığınız zaman aynı zamanda buğdayı da koparırsınız. Bunun yerine hasat vaktine kadar onların beraber büyümesine izin verin, o vakit ben hasadı kaldıranlara, ilk önce ayrık otlarını toplayın ve desteler halinde bir kenara ayırın ve daha sonra buğdayı ambarıma taşıyın derim.””

151:4.2 (1693.8) İnsanlar birkaç soru sorduktan sonra, İsa bir başka simgesel hikâyeyi söylemişti: “Cennetin krallığı, insanın tarlasına ektiği bir hardal tohumunun tanesi gibidir. Her ne kadar bir hardal tohumu tohumların içinde en küçüğü olsa da, tamamiyle büyüdüğünde, baharatların içinde en büyüğü haline gelmekte ve göğün kuşlarının dallarına gelebileceği ve istirahat edebileceği bir ağaç gibi olmaktadır.”

151:4.3 (1694.1) “Cennetin krallığı, bir kadının üç yemeklik parçalar halinde alıp saklamış olduğu bir maya gibidir; ve bu şekilde yemeklerin tümü ağza layık hale gelir.”

151:4.4 (1694.2) “Cennetin krallığı aynı zamanda, bir insanın keşfetmiş olduğu, bir tarlada saklı bir hazine gibidir. Neşe içinde, bu tarlayı alabilecek paraya sahip olmak için tüm malvarlığını satmaya gitmiş olan kişi gibidir.”

151:4.5 (1694.3) “Cennetin krallığı aynı zamanda, görkemli incileri arayan bir tüccar gibidir; ve, iyi bir fiyata bir inciye bulmuş olarak o, bu olağanüstü inciye satın alabilmek için gidip elinde ne varsa satmıştır.”

151:4.6 (1694.4) “Tekrar edilecek olursa, cennetin krallığı denize atılmış olan bir ağ olta gibidir ve bu ağ her türlü balığı tutmaktadır. Ağ dolduğu vakit, balıkçılar onu, iyileri yanlarına

alan kötöleri ise atan bir biçimde, oturup balıkları ayıklamaya başladıkları yer olan sahile doğru geri dönerler.”

151:4.7 (1694.5) İsa kalabalıklara başka birçok simgesel hikâyeyi söylemişti. Gerçekte, bu zaman zarfından itibaren o büyük topluluklara, bu araçlar dışında nadiren öğretilerde bulunmuştu. Simgesel hikâyeler içinde bir kamu dinleyici topluluğuna konuştuktan sonra, akşam dersleri boyunca, havarilerine ve öğreti-yayıcılara öğretilerini daha bütüncül ve açık bir biçimde açıklardı.

5. Keresa’ya olan Seyahat

151:5.1 (1694.6) Kalabalıklar hafta boyunca artmaya devam etmişti. Şabat günü İsa hızlıca tepelerin yolunu tutmuştu, ancak Cuma sabahı geldiğinde kalabalıklar geri dönmüştü. İsa onlara, Petrus’un duyurusundan sonra öğleden sonrasının ilk saatlerinde konuşmuş olup, konuşmasını bitirdiğinde havarilerine şunu söylemişti: “Kalabalıklardan yoruldum; bir günlüğüne dinlenebilmemiz için karşı tarafa geçelim.”

151:5.2 (1694.7) Gölün öte yakasında onlar, özellikle senenin bu döneminde olmak üzere, Celile Denizi’nin tipik özelliği olan şiddetli ve anlık rüzgâr fırtınalarından bir tanesiyle karşılaşmışlardı. Bu su kütlesi deniz seviyesinden neredeyse iki yüz on beş metre aşağıda olup, özellikle batıda bulunan, yüksek göl kenarlarıyla çevriliydi. Orada, gölden tepelere doğru giden dik geçitler bulunmakta olup, gün boyunca gölün bir cephesinde ısınan hava yukarı doğru çıktığında, gün batımından sonra geçitlerde soğuyan hava göle doğru birden inme eğilimi göstermekteydi. Bu boralar hızlı bir biçimde

ortaya çıkıp, zaman zaman da hızlı bir biçimde ortadan kaybolmaktaydı.

151:5.3 (1694.8) Bu Pazar akşamı İsa'yı karşı tarafa taşımakta olan tekneyi tam da bu türden bir bora yakalamıştı. Belli bir sayıda genç öğreti-yayıcılarını taşımakta olan diğer üç tekne İsa'nın bulunduğu bu tekneyi takip etmekteydi. Bu fırtına, her ne kadar gölün bu kısmıyla sınırlı olsa da, batı sahilde fırtınadan bir iz bile olmasa da, şiddetli bir halde bulunmaktaydı. Rüzgâr o kadar güçlüydü ki, dalgalar teknenin içine doğru girmeye başlamıştı. Büyük rüzgârlar yelkeni havariler kapatana kadar yırtmıştı; ve, bu aşamada onlar tamamiyle, iki buçuk kilometreden biraz daha uzaklıkta bulunarak, kıyıya doğru kendilerini çeken bir biçimde küreklerine dayanmışlardı.

151:5.4 (1694.9) Bunlar meydana gelirken, İsa, teknenin arka kısmında yerden yükseklikteki küçük bir barınağımsı yerde uykuya dalmıştı. Üstün, Bethsayda'yı terk ettikleri zaman yorgundu; ve, onlara öte tarafa doğru açılmayı emrettiği zaman istirahat etmek güvenliydi. Bu eski balıkçılar güçlü ve deneyimli kürekçilerdi; ancak, bu, onların o zamana kadar karşılaşmış oldukları en kötü boralardan bir tanesiydi. Her ne kadar rüzgâr ve dalgalar teknelerini bir oyuncak gemi gibi oradan oraya atmış olsa da, İsa uykusuna olduğu gibi devam etmişti. Petrus, geminin arka kısmına yakın bir yerde sağ tarafın küreğindeydi. Tekne su ile dolmaya başladığında, küreğini bırakmış, İsa'ya doğru hızlıca koşan bir biçimde, uyandırmak için onu güçlüce sarsmıştı; ve, o kalktığında Petrus: “Üstün, bizlerin şiddetli bir fırtınada olduğunu bilmiyor musun? Eğer bizleri korumazsan hepimiz yok olacağız.”

151:5.5 (1695.1) İsa yağmura doğru çıktığı zaman ilk önce Petrus’a baktı, ve daha sonra karanlıkta mücadele vermekte olan kürekçileri seçmeye çalışırken, rahatsız olmuş bir halde henüz küreğine geri dönmemiş olan Şimon Petrus’a bakışını tekrar çevirip, şunu söylemişti: “Hepiniz neden bu kadar korku ile dolusunuz? Nerede inancınız? Sakin, sessiz olun.” İsa bu eleştiriyi ifade etmeyi Petrus ve diğer havarilere daha tam da bitirmemişken, Petrus’dan sıkıntı içindeki ruhunu dindirmek için huzuru aramasını daha tam da istememişken, çalkantı içindeki hava, denge noktasına gelen bir biçimde, büyük bir sessizlik içinde sakinleşmişti. Sinirli dalgalar neredeyse tamamen dinmiş, kısa bir yağmuru yağdırmış olan kara bulutlar ortadan kaybolmuş ve göğün yıldızları tepelerinde parıldar halde belirmişti. Tüm bunların hepsi, tamamiyle, bizlerin yargılayabildiği kadarıyla şans eseri gerçekleşmişti; ancak, havariler, özellikle Şimon Petrus, bu yaşanılmışı bir doğa mucizesi olarak görmeye hiçbir zaman son vermedi. Bu günün insanları için; tüm doğanın, doğrudan bir biçimde ruhaniyet güçlerinin ve doğa-ötesi varlıklarının denetimi altında bulunan bir olgu olduğunda güçlü bir şekilde inandıkları için, doğa mucizelerine inanmaları özellikle kolay olan bir şeydi.

151:5.6 (1695.2) İsa on ikiliye, onların sıkıntı içindeki ruhaniyetlerine konuşmuş ve korkunun oradan oraya attığı akıllarına bizzat hitap etmiş olduğunu, hava olaylarının kendi sözüne itaat etmesini emretmediğini doğrudan bir biçimde açıklamıştı; ancak, bu boşunaydı. Üstün’ün takipçileri her zaman, tüm bu tesadüfî olaylara dair kendi yorumlarını getirmede kararlılık göstermişlerdi. Bu günden itibaren onlar, Üstün’ün doğa olayları üzerinde mutlak bir güce sahip olduğu konusunda ısrarcı olmuşlardı. Petrus hiçbir zaman, nasıl “rüzgârların ve

dalgaların bile kendisine itaat ettiğini” anlatmadan yorgun düşmemişi.

151:5.7 (1695.3) İsa ve onun birliktelikleri kıyıya ulaştıkları zaman akşamın geç vaktiydi; ve, sakin ve güzel bir gece olduğu için, onların hepsi, daha, bir sonraki günün gün doğumundan biraz daha sonrasına kadar kıyıya çıkmamış bir biçimde teknelerinde dinlenmişti. Onların hepsi bir araya geldiğinde, hepsi yaklaşık olarak kırk kişiydi, İsa şunu söylemişti: “Ta oralardaki tepelere çıkalım ve birkaç gün Yaratıcı’nın krallığına ait sorunlar üzerinde düşünmek için vakit geçirelim.”

6. Keresa Delisi

151:6.1 (1695.4) Her ne kadar göğün yakınındaki batı sahilinin çoğu ötedeki tepelere kademeli bir biçimde uzanmış olsa da, bu noktada yamaç, bazı yerlerde sahil göle birden inen bir biçimde, dik bir halde bulunmaktaydı. Yakındaki tepenin kenarına doğru elini yukarı kaldıran bir biçimde İsa: “Haydi, kahvaltı için ve sığınaklarda dinlenmek ve konuşmak için şu tepeye çıkalım.”

151:6.2 (1695.5) Bu tepenin tamamı, kayalardan oyulmuş olan büyük mağaralar ile kaplıydı. Bu oyukların çoğu ilkçağdan kalma kaya oluşumlarıydı. Tepeye olan yolun yaklaşık olarak yarısında, küçük ve göreceli düzlük bir noktada, Keresa adlı küçük bir kasabanın mezarlığını bulunmaktaydı. İsa ve onun birliktelikleri bu mezarlık yerleşkesinin yakınından geçerlerken, bu tepe mağaralarında yaşamış olan bir deli kendilerine koştu. Bu aklıdan sorunlu olan kişi, bir seferinde bu büyük mağaraların bir tanesinde iplere ve zincirlere bağlanmış olarak, bu yörelerde oldukça iyi bilinmekteydi. O

uzunca bir süreden beri zincirlerini kırmış halde bulunup, mezarlar arasında ve terk edilmiş mağara bölgelerinde istediği gibi dolaşmaktaydı.

151:6.3 (1696.1) İsmi Amos olan bu kişi, deliliğin süreçsel olan bir türünden muzdaripti. Orada dikkate değer sayıda, biraz kıyafet bulup, akranları arasında iyice davrandığı yaşanmışlar bulunmaktaydı. Aklının başında olduğu bu aralıklardan bir tanesinde o, İsa ve havarilerin duyurularını duymuş olduğu Bethsayda'ya uğramıştı; ve, bu zaman zarfında kendisi, krallığın müjdesinin bir yarı-inananı haline gelmişti. Ancak, yakın bir süre içinde onun sorunlarının fırtınalı bir süreci ortaya çıkmış ve, sesli bir biçimde ağlar halde, inlediği ve kendisi ile rastgele karşılaşmış olanları dehşet içinde bırakır biçimde davranmış olduğu mezarlara kaçmıştı.

151:6.4 (1696.2) Amos İsa'yı tanıdığı anda, ayaklarına kapanıp şunu haykırmıştı: “Ben seni biliyorum, İsa, ancak ben birçok kötü ruhaniyetin egemenliği altındayım, ve ben senden bana acı çektirmemen için yalvarıyorum.” Bu kişi içten bir biçimde; dönemsel gerçekleşen zihinsel hastalığının, zaman zaman, kötü veya temiz olmayan ruhaniyetlerin içine girmesi ve aklı ve bedeni üzerinde üstünlük kurması gerçekliği sebebiyle gerçekleşmekte olduğuna inanmaktaydı. Onun sorunları büyük ölçüde duygusaldı — onun beyni çok büyük ölçüde hastalıklı halde değildi.

151:6.5 (1696.3) İsa, ayağında oturmuş bir hayvan gibi çömelmiş bu kişiye bakan bir biçimde, eğildi ve, onun elini tutar halde, kendisini ayağa kaldırdı ve şunu söyledi: “Amos, sen bir kötü ruhaniyetin egemenliği altında değilsin; sen hâlihazırda, Tanrı'nın bir evladı olduğunun güzel haberlerini duydun. Ben

senden, şimdi içinde bulunduğun bu süreçten kurtulmanı emrediyorum.” Ve, Amos İsa’nın bu sözlerini duyduğunda, usunda, doğrudan bir biçimde doğru aklına ve duygularının olağan denetimine geri dönen türden bir dönüşüm ortaya çıkmıştı. Bu zaman zarfında, yakın kasabadan dikkate değer bir topluluk bir araya gelmişti; ve, bu insanlar deliyi, sayıları onların tepelerindeki domuz sürü güderleri tarafından artmış halde, doğru aklına sahip halde ve hiçbir kısıtlama olmadan onlarla konuşmakta olan halde, İsa ve onun takipçileri ile oturduğunu görünce hayretler içinde kalmışlardı.

151:6.6 (1696.4) Domuz güderleri, delinin terbiye edilmesine dair haberleri yaymak için kasabaya koşarlarken, köpekler, yaklaşık olarak otuz domuzdan meydana gelen küçük ve sahihsiz bir sürünün başına verilmiş olup, bu köpekler onların büyük bir kısmını denize inen bir yamaca kaçırmıştı. Ve, İsa’nın mevcudiyeti ve delinin varsayılmış bulunan mucizevî iyileştirilişi ile iniltili biçimde ortaya çıkmış, bu tesadüfî olay; İsa’nın Amos’u, ondan kötü ruhaniyetlerden oluşan bir taburu çıkarışı ve bu ecinnilerin de domuzların sürüsüne girip, böylece onların doğrudan bir biçimde denize doğru yıkımlarına koşmasına neden olduğu efsanesinin kökenini oluşturmuştu. Gün sona ermeden önce, bu olay domuz güderleri tarafından etrafa yayılmış olup, tüm kasaba ona inanmıştı. Amos kesinlikle bu hikâyeye inanmıştı; o, sıkıntılı olan aklının sakinleşmesinden kısa bir süre sonra domuzların tepenin yamacından düşüşlerini görmüştü; ve, o her zaman, domuzların, kendisine uzunca bir süredir acı çektiren ve kendisini hasta eden tam da bu kötü ruhaniyetleri içlerinde taşımakta olduğuna inanmıştı. Ve, bu onun için, iyileşmesinin kalıcı olduğuna işaret eden bir şeydi. Domuzlar olayının

Amos'un iyileşmesi ile doğrudan bir biçimde ilişkili bulunduğuna İsa'nın havarilerinin tümünün (Tomas dışında) inanmış olduğu eşit düzeyde gerçeklik taşımaktadır.

151:6.7 (1696.5) İsa, aramış olduğu şeylerin geri kalanını elde edememişti. Günün büyük bir kısmında İsa, Amos'un iyileştirilmiş oluşuna dair söze karşılık olan gelmiş ve deliden çıkmış olan ecinnilerin domuzlara girmiş olduğunu söyleyen hikâyenin çekmiş olduğu kalabalıklar tarafından çevrelenmişti. Ve, böylece, yalnızca bir gecelik dinlenmeden sonra, erken Salı sabahı, İsa ve arkadaşları, güçlü bir biçimde aralarından ayrılma talepli eden domuz-yetiştirici Musevi olmayanlardan meydana gelen bir heyet tarafından uyandırılmışlardı. Onların sözcüleri Petrus ve Andreas'a: "Celile'nin balıkçıları, aramızdan ayrılın ve tanrı-elçinizi de beraberinizde götürün. Biz onun kutsal bir insan olduğunu biliyoruz; ancak, ülkemizin tanrıları onu bilmemekte olup, bizler birçok domuzu yitirme tehlikesi ile karşı karşıya bulunmaktayız. Sizlerin korkusu üzerimize çökmüş durumda, bu yüzden buradan ayrılmanızı rica ediyoruz." Ve, İsa onları duyduğunda, Andreas'a: "Haydi mekânımıza geri dönelim."

151:6.8 (1697.1) Onlar tam ayrılacakken, Amos İsa'dan, kendisinin onlarla birlikte geri dönmesine izin vermesi için yalvarmıştı; ancak, Üstün buna rıza göstermeyecekti. İsa Amos'a şunu söylemişti: "Tanrı'nın bir evladı olduğunu unutma. İnsanlarına geri dön ve onlara Tanrı'nın senin için ne kadar da büyük şeyler yapmış olduğunu göster." Ve, Amos etrafa gidip; İsa'nın kendi sıkıntı içindeki ruhundan ecinnilerden oluşan bir taburu çıkardığını, ve bu kötü ruhaniyetlerin, onları hızlı bir biçimde ölümüne iten halde, bir domuz sürüsüne girdiğini yaydı. Ve,

o, İsa'nın kendisi için ne kadar da büyük şeyler yapmış olduğunu duyuran bir biçimde, Dekapolis'in tüm şehirlerine gidene kadar durmamıştı.

152. Makale

Kapernaum Krizine Kadar Giden Olaylar

152:0.1 (1698.1) KERESA delisi olan, Amos'un iyileştirilmesine dair hikâye Bethsayda ve Kapernaum'a çoktan o kadar ulaşmıştı ki, büyük bir kalabalık Salı günü öğleden önce teknesi vardığında İsa için beklemekteydi. Kalabalık arasında, Üstün'ün yakalanması ve yargılanması için neden bulmak amacıyla Kapernaum'a inmiş Kudüs Sanhedrin heyetinden olan yeni gözlemciler bulunmaktaydı. İsa kendisini karşılamak için bir araya gelmiş olanla ile konuşurken, sinagog yöneticilerinden bir tanesi olan, Yairus, kalabalık içinden geçip, ayağına kapanan bir biçimde, İsa'nın elinden tutarak kendisiyle birlikte gelmesi için yalvarmıştı; o İsa'ya: “Üstünümüz, bir tek çocuğum olan, benim küçük kızım, ölüm döşeğinde evimde yatar haldedir. Sen gelmen ve onu iyileştirmen için yalvarıyorum.” İsa bu babanın talebini duyduğunda, “Seninle birlikte geleceğim” dedi.

152:0.2 (1698.2) İsa Yairus ile birlikte giderken, babanın ricasını duymuş olan büyük bir kalabalık ne olacağını görmek için onları takip etmişti. Yöneticinin evine ulaşmalarından kısa bir süre önce, küçük bir sokaktan hızlıca ilerlerken ve kalabalık onu sıkıştırırken, İsa, haykıran bir biçimde, bir anda durup, “Biri bana dokundu” dedi. Ve, kendisinin yakınında bulunan kişiler kendilerinin ona dokunduğunu reddederken, Petrus söz aldı: “Üstünümüz, bizleri ezme tehlikesi içinde, kalabalığın seni zorlamakta olduğu görüyorsun ve yine de ‘biri bana

dokundu' diyorsun. Ne demek istiyorsun?" Bunun sonrasında, İsa: "Ben bana kimin dokunduğunu sordum, zira yaşayan enerjinin benden çıktığını hissettim." İsa ona doğru bakarken, gözleri, ilerlemekte olan, yakındaki bir kadına ilişmiş olup, bu kadın dizleri üzerine eğilip şunu söylemişti: "Senelerdir bana işkence eden bir kanamadan sıkıntı çekmekteyim. Birçok doktordan birçok eziyet çektim; sahip olduğum her şeyi harcadım ama hiçbir şey beni iyileştirmede. Daha sonra seni duydum, ve düşündüm ki elbisesinin bir kenarına dokunsam kesinlikle iyileşirim. Ve, kalabalık ilerlerken yolumu yardım ve yakınında durana kadar ilerledim; Üstünümüz, elbisenin ucuna dokundum, ve iyileştirildim; biliyorum ki sıkıntımдан iyileştim."

152:0.3 (1698.3) İsa bunu duyduğunda, kadının elinden tutu ve, onu ayağa kaldıran bir biçimde, şunu söyledi: "Kızım, inancın seni bütün yaptı; sağlıcakla kal." *Dokunuşu* değil *inancı* onu iyileştirmişti. Ve, bu yaşanmışlık, İsa'nın yeryüzü sürecinde yaşanmış olan mucizevî görünür, ancak bunun böyle olması için hiçbir iradede bulunmadığı iyileştirmelerin birçoğu için iyi bir örneği oluşturmaktaydı. Zamanın ilerleyişi, bu kadının gerçekten de ciddi sıkıntısından iyileşmiş olduğunu göstermişti. Onun inancı, Üstün'ün benliği içindeki yaratıcı nitelikte bulunan güce doğrudan temasta bulunmuş bir türdendi. Sahip olduğu inanç ile birlikte, tek gerekli olan şey Üstün'ün kişiliğine yaklaşmaktı. Elbisesine dokunması hiç de gerekli değildi; o sadece bu kişinin inancının hurafesel kısmıydı. İsa, Kaysera-Filipli Veronika olan bu kadını, aklında muhtemel bir biçimde var olabilecek veya iyileşmesine şahit olanların aklında varlığını sürdürecektir iki hatayı düzeltmek için huzuruna çağırmıştı. İsa Veronika'nın, korktuğu için

iyileşmesini çalarak elde etme fikrinin onaylandığı veya iyileşmesi ile onun kıyafetine dokunmasının ilişkilendirilmesine dair hurafesinin aslının bulunduğu düşüncesine sahip olarak aralarından ayrılmasını istemiyordu. O herkesin, saf ve yaşayan *inancın* iyileştirmeyi getirmiş olduğunu bilmesini arzulamıştı.

1. Yairus'un Evi

^{152:1.1 (1699.1)} Yairus, tabii ki, evine ulaşmadaki bu gecikmeden dolayı oldukça sabırsız haldeydi; böylece onlar daha da hızlı bir biçimde evin yoluna tekrar koyulmuşlardı. Yöneticinin bahçesine daha varmadan, hizmetçilerinden biri, şunun söyleyen bir biçimde, evden kendilerine doğru gelmişti; “Üstün boşuna uğraşma; kızın öldü.” Ancak, İsa hizmetçinin kelimelerini duymamış görünümdeydi; zira, Petrus, Yakub ve Yahya’yı yanına alan bir biçimde, keder içindeki babaya dönüp şunu söyledi: “Korkma, yalnızca inan.” İsa eve girdiğinde, hâlihazırda, hiç de hoş olmayan bir gürültüde bulunmaktaki, yas tutanlar ile birlikte flüt çalgıcılarını bulmuştu; çoktan akrabalar ağlama ve feryatlarda bulunma içine girmişlerdi. Ve, İsa yas tutanların hepsini odadan dışarı doğru çıkardığında, içeriye baba, anne ve üç havari ile girmişti. O, yas tutanlara genç kızın ölü olmadığını söylemişti; ancak, onlar, alaya kaçan bir biçimde kendisine gülmüşlerdi. İsa bu aşamada, şunu söyleyen bir biçimde, kadına dönmüştü: “Senin kızın ölü değil; yalnızca uyuyor.” Ve, ev sakinleştğinde, İsa, çocuğun yatmakta olduğu yere çıkan bir biçimde, onun elinden tutup şöyle söyledi: “Kızım, sana söylüyorum, uyan ve ayağa kalk!” Ve, kız bu kelimeleri duyduğunda, doğrudan bir biçimde ayağa kalkıp, evin içinde dolaşmaya başladı. Ve, yakın bir süre içinde, kız şaşkınlığını attığında, İsa onlara kıza yemesi için bir

şeyler vermelerini söyledi, zira kız uzunca bir süredir yiyecek yememişti.”

152:1.2 (1699.2) Kapernaum’da İsa’ya karşı fazlasıyla rahatsızlık duyulduğu için, o aileyi bir araya toplayıp, kız çocuğunun uzun bir ateşten sonra gelen bir koma durumunda bulunmuş olduğunu, onun yalnızca kendisini uyandırdığını, onu ölü halden diriltmediğini söylemişti. Tüm bunları o benzer bir biçimde havarilerine açıklamıştı; ancak, bu nafileydi; onların tümü, İsa’nın küçük kızı ölümden uyandırmış olduğuna inanmıştı. İsa bu mucize götüren şeylerin açıklanışında neyi söylemişse, akranları üzerinde oldukça az etkide bulunmuştu. Onlar mucize-aklında olup, bir diğer harikayı İsa’ya atfetme imkânını kaçırmamışlardı. İsa ve havariler, kendisi özel bir biçimde bunların hiçbirini hiçbir kişiye söylememelerini istedikten sonra Bethsayda’ya geri dönmüşlerdi.

152:1.3 (1699.3) Yairus’un evinden çıktıklarında, sağır bir çocuğun rehberliğindeki gözleri görmeyen iki adam İsa’yı takip etmiş ve iyileşme için yalvarmışlardı. Bu zaman zarfında İsa’nın bir iyileştirici olarak ünü zirve noktasındaydı. Gittiği her yerde hasta ve sıkıntı içindekiler kendisini beklemekteydi. Üstün bu aşamada fazlasıyla yorgun haldeydi; ve, onun arkadaşlarının tümü, tamamiyle çökeceği noktaya kadar öğretime ve iyileştirmesine devam edeceğinden endişe eder konuma gelmekteydi.

152:1.4 (1699.4) İsa’nın havarileri, bırakınız olağan insanları, bu Tanrı-insanının doğasını ve niteliklerini anlayamamışlardı. Ne de daha sonra gelmiş olan herhangi bir nesil, yeryüzü üzerinde Nasıralı İsa’nın kişiliğinde neyin gerçekleşmiş olduğunu değerlendirmeye yetkin halde bulunmuştur. Ve, orada hiçbir

zaman, ne bilim ne de din için bu çok dikkate değer olayları test edecek bir imkân tek bir nedenden dolayı ortaya çıkamaz; bu türden olağanüstü bir durum ne bu dünyada ne de Nebadon'un herhangi bir dünyasında bir daha gerçekleşemez. Bir kez daha, bu evrenin tamamı içinde başka hiçbir dünyada, fani bedeninin sureti içinde bir varlık, zamanın ve birçok diğer maddi sınırlılıkların ötesinde bulunan ruhsal bahşedilmişliklerle beraber yaratıcı enerjinin tüm bu niteliklerini aynı anda barındırır bir biçimde, ortaya çıkmayacaktır.

152:1.5 (1700.1) Yeryüzü üzerinde İsa'dan önce ve ondan beri, fani erkek ve kadınların güçlü ve yaşayan inancıyla gelen sonuçlara bu kadar doğrudan ve bu kadar kesin bir biçimde sahip olmak mümkün bulunmamıştır. Bu olgular bütününe tekrar etmemiz için, Yaratan olan Mikâil'in doğrudan mevcudiyetine gitmek ve onu — İnsan Evladı — olarak bu günler içinde bulmamız gerekir. Benzer biçimde, bugün, onun yokluğu bu türden maddi dışavurumları engellemekte olsa da, sizler, *ruhsal gücün* olası dışavurumu üzerine herhangi bir sınırlama getirmekten kaçınmalısınız. Her ne kadar Üstün bir maddi varlık olarak burada mevcut bulunmasa da, o, insanların kalplerinde bir ruhsal etki olarak hazır bulunmaktadır. Dünyadan ayrılarak İsa, kendi ruhaniyetinin tüm insanlığın kalplerinde ikamet eden Babasıninkî ile beraber yaşamasını mümkün kılmıştır.

2. Beş Bin Kişiyi Doyurma

152:2.1 (1700.2) İsa gündüz insanlara olan öğretimine devam ederken, gece havarilere ve öğreti-yayıcılara eğitimde bulunmuştu. Cuma günü o, Hamursuz için Kudüs'e çıkmaya hazırlanmalarından önce takipçilerin tümünün birkaç

günlüğüne evlerine ve arkadaşlarına gitmesi için bir haftalık izin dönemini duyurmuştu. Ancak, takipçilerinin yarıdan fazlası ondan ayrılmayı reddetmişti; ve, kalabalığın büyüklüğü her gün o kadar artmaktaydı ki, Davud Zübeyde yeni bir kampı kurmayı arzulamış ancak İsa buna rıza göstermemişti. Üstün Şabat'da o kadar az dinlenmişti ki, Pazar sabahı, Mart'ın 27'si, insanlardan ayrılmayı amaçlamıştı. Öğreti-yayıcılarının bazıları kalabalıkla konuşmak için geride bırakılmışken, İsa ve on ikili, Bethsayda-Yulias'ın güneyindeki güzel bir parkta fazlasıyla ihtiyaç duydukları istirahatı elde etmeyi amaçlamış oldukları, gölün karşı yakasına, fark edilmeden, kaçmayı tasarlamışlardı. Bu bölge, Kapernaum insanları için gözde bir ziyaret yerleşkesiydi; onların tümü, doğu kıyısındaki bu parklara aşinaydı.

152:2.2 (1700.3) Ancak, insanlar buna izin vermeyecekti. Onlar, İsa'nın teknesinin aldığı yönü görmüş olup, elverişli olan her aracı kiralayan bir biçimde takibe başlamışlardı. Tekneleri elde edemeyenler, gölün yukarı çevresine etrafında yürüyerek yola çıkmışlardı.

152:2.3 (1700.4) Geç öğleden sonrası, binden fazla kişi Üstün'ü parklardan bir tanesinde bulmuştu; ve, o, Petrus'dan önce, kendilerine kısa bir konuşmada bulunmuştu. Bu insanlardan çoğu yanlarında yiyeceklerle gelmişti; ve, akşam yemeğini yedikten sonra onlar küçük topluluklar halinde bir araya gelirken, İsa'nın havarileri ve takipçileri kendilerine öğretimde bulunmuştu.

152:2.4 (1700.5) Pazartesi öğleden sonrası, kalabalığın büyüklüğü üç bini aşmıştı. Ve, insanlar hala — gecenin geç saatlerine kadar — kendileri ile birlikte her türden hastayı yanlarında getiren bir

biçimde, buraya doluşmaya devam etmekteydi. İlgili kişilerin yüzlercesi, Hamursuz'a olan yolları üzerinde İsa'yı görmek ve duymak için Kapernaum'da durma tasarımlarında bulunmuştu; ve, onlar yalın bir biçimde, hayal kırıklığına uğramayı reddetmekteydi. Çarşamba öğlesi yaklaşık olarak beş bin erkek, kadın ve çocuk Bethsayda-Yulias'ın güneyinde kalan bu parkta bir araya gelmişti. Hava, bu yöredeki yağmur döneminin sonuna yaklaşır halde, güzeldi.

152:2.5 (1700.6) Filip İsa ve on ikili için, getir götür işleri için sorumluluk vermiş oldukları oğlan çocuğu olan Markus'un gözetimi altında bulunan, üç günlük yiyecek erzakı sağlamıştı. Üçüncü günde, bu öğleden sonrası, bu kalabalığın neredeyse yarısı için beraberlerinde getirmiş oldukları erzak tükenmişti. Davud Zübeyde burada, kalabalıkları beslemek ve onları konaklatmak için hiçbir çadır şehrine sahip değildi. Ne de Filip, bu türden bir kalabalık için yiyecek düzenlemesinde bulunmuştu. Ancak, insanlar, her ne kadar aç olsalar da, burayı terk etmeyeceklerdi. Çevrede; İsa'nın, hem Hirodes hem de Kudüs önderleri ile sorun yaşamaktan kaçınmayı arzular bir biçimde, kral olarak taşlandırılmak için tüm düşmanlarının yönetim alanının dışında bu sessiz yeri seçmiş bulunduğu sessizce kulaktan kulağa taşındırılmaktaydı. İnsanların coşkusu her saat artmaktaydı. İsa'ya tek bir söz bile söylenmemişti; buna rağmen, tabii ki, İsa, olup biten her şeyi bilmekteydi. On iki havari bile, özellikle daha genç olan öğretiyayıcıları, hala bu türden fikirleri bir biçimde beslemekteydi. İsa'yı kral olarak duyurmanın bu girişimine sıcak bakmış havariler Petrus, Yahya, Şimon Zelotes ve Yudas İşkariyot'idi. Bu tasarıya karşı durmuş olanlar Andreas, Yakub, Nathanyel ve Tomas'idi. Matta, Filip ve Alpheus ikizleri hiçbir tarafa bağlanmamış

haldeydi. İsa'yı kral yapmaya ait bu gizli tasarımın başını çeken kişi, genç öğreti-yayıcılarının bir tanesi olan Yoab'idi.

152:2.6 (1701.1) İsa Yakub Alpheus'dan Andreas ve Filip'i çağırmasını istediğinde, Çarşamba öğleden sonrası yaklaşık olarak saat beşteki arka plandı. İsa şunu söylemişti: “Bu kalabalıkla ne yapacağız? Onlar üç gündür bizlerle beraber, ve birçokları aç. Onların yiyeceği yok.” Filip ve Andreas birbirlerine bakmışlardı, ve bunun sonrasında Filip: “Üstünümüz, sen bu insanları, çevredeki köylere gidebilmeleri ve kendilerine yiyecek alabilmeleri için buradan göndermelisin.” Ve, Andreas, gizli krallık planının gerçekleşmesinden korkan bir biçimde, şunu söyleyerek hızlıca Filip'e katılmıştı: “Evet, Üstünümüz, ben, kendi yollarına ayrılmaları ve yiyecek almaları için bu kalabalığı dağıtmanın en iyi olduğunu düşünüyorum, hem bu arada nihayet bir süreliğine dinlenebilirsin de.” Bu zaman zarfında, on ikiden diğerleri de bu konuşmaya katılmıştı. Bunun sonrasında, İsa şunu söyledi: “Ancak ben onları aç olarak göndermek istemiyorum; onları besleyemez misiniz?” Bu Filip için haddinden fazla bir şey olup, o bunu doğrudan bir biçimde ifade etmişti: “Üstünümüz, bu şehir dışındaki yerde bu kadar kalabalık için nereden ekmek alalım? İyi yüz denarılık ekmek öğlen yemeği için yetmeyecektir bile.”

152:2.7 (1701.2) Havariler kendilerini ifade etmek için bir imkânı yakalamadan önce, İsa, şunu söyleyen bir biçimde, Andreas ve Filip'e dönüp: “Ben bu insanları göndermek istemiyorum. Onlar burada çobansız koyun gibiler. Ben onları beslemek istiyorum. Yanımızda ne yiyecek var?” Filip Matta ve Yudas ile konuşurken, Andreas, getirmiş oldukları erzaklarında ne

kadar yiyeceğın kalmış olduğundan emin olması için Markus’u aramaya koyulmuştu. O, şunu söyleyen bir biçimde, İsa’ya geri dönüp: “Ufaklık, beş arpa ekmeğinin ve iki kurutulmuş balığın kaldığını söylüyor” — ve Petrus aniden: “Bizlerin daha bu akşama yiyeceğı yemek yok.”

152:2.8 (1701.3) Bir dakikalığına İsa sessice orda durmuştu. Gözleri dalmış bir şeyleri düşünmekteydi. Havariler hiçbir şey söylemedi. İsa aniden Andreas’a dönüp, şunu söylemişti: “Bana ekmekleri ve balıkları getir.” Ve, Andreas sepeti İsa’ya getirince, Üstün: “İnsanlara yüz kişilik topluluklar halinde çimenlere oturmalarını ve her bir topluluk için bir önder belirlemelerini söyle, bu arada da sen öğreti-yayıcılarını buraya yanımıza getir.”

152:2.9 (1701.4) İsa ekmekleri eline almıştı; ve, teşekkürlerini sunduktan sonra, ekmeğı, birlikteliklerine ve onların da kalabalıklara götürdükleri biçimde, havarilere vermişti. İsa benzer bir biçimde balıkları bölüp, dağıtmıştı. Ve, bu kalabalık bunları yiyip doymuştu. Ve, onlar yemeklerini bitirdiğinde, İsa takipçilerine: “Düşen parçaları toplayın, böylece hiçbir şey boşa gitmesin.” Ve, onlar kırıntıları bir araya getirmeyi tamamladıktan sonra, onlar on iki sepet dolusu yiyeceğı sahipti. Bu olağanüstü ziyafeti çekmiş olanlar beş bin erkek, kadın ve çocuktan oluşmaktaydı.

152:2.10 (1702.1) Ve, bu, İsa’nın önceden tasarlamış olduğu bilinçli niyetinin bir sonucunda gerçekleşmiş olan ilk ve tek doğa mucizesiydi. Onun takipçilerinin aslında öyle olmayan birçok şeyi mucize olarak adlandırma eğiliminde bulunduğu doğrudur; ancak, bu gerçek doğa-ötesi bir dışavurumdu. Bizlere öğretildeğı kadarıyla, bu durumda Mikâil, zaman

etkeninin ve görünür yaşam kanalının saf dışı bırakılışı dışında onun her zaman yapmış bulunduğu gibi, yiyecek elementlerini çoğaltmıştı.

3. Kral Yapma Olayı

^{152:3.1 (1702.2)} Doğa-ötesi enerji ile beş bin kişinin beslenmesi, insani acımayla yaratıcı güç bir araya geldiğinde neyin ortaya çıkabilecek olduğu vakalarından bir tanesiydi. Bu aşamada kalabalık tamamiyle doymuş haldeydi; ve, İsa'nın ünü bu devasa harika ile tam da bu vakit ve oracıkta artmış olduğu için, Üstün'ü yakalamak ve onu kral olarak duyurmak hiçbir kişisel emri gerektirmemişti. Bu düşünce kalabalık boyunca bir bulaşıcı hastalık gibi yayılan görünüm almıştı. Kalabalığın, fiziksel olarak ihtiyaç duydukları şeylerin bu ani ve görkemli bir biçimde tedarik edilmesine olan tepkisi çok büyük ve baş döndürücüydü. Uzun bir süre boyunca İsa'nın, Davud'un oğlu olarak Mesih olduğu düşünülmüştü; geldiğinde ise o, toprakları süt ve balla sele boğacak, yaşamın ekmeği üzerlerine, tıpkı gökten mannanın ıssız doğada atalarına düşmüş olarak varsayıldığı gibi, kendilerine bahşedilecekti. Ve, bu beklentinin tümü şimdi tam da onların gözü önünde yerine getirilmemiş miydi? Bu aç, besinsiz kalmış kalabalık karınlarını mucize-yiyeceği ile tıka basa doyurduğunda, orada yalnızca tek bir ortak tepki bulunmaktaydı: “Burada işte bizim kralımız.” İsrail'in mucizeleri gerçekleştiren kurtarıcısı gelmişti. Bu basit akıldaki insanların gözünde, besleme gücü yönetme hakkını taşımaktaydı. Bu nedenle, ziyafetini bitirdiği zaman kalabalığın, birinin ayağa kalkıp “Onu kral yapın!” şeklinde bağırmasıyla birlikte ayaklanışına şaşırmmamak gerekir.

152:3.2 (1702.3) Bu kudretli ses, İsa'nın yönetme hakkını resmi bir biçimde ifade edişini görme ümidini hala içlerinde beslemiş olan Petrus ve diğer havarileri heyecanlandırmıştı. Ancak, bu boş ümitler uzunca bir süre yaşamayacaktı. Kalabalığın bu kudretli bağıırışı, İsa'nın çok büyük bir kayaya adımını atıp, kalabalığa onların ilgilerini emretmek için sağ elini kaldıran bir biçimde, şunu söylediğinde, daha yeni yankısını tamamlamıştı: “Benim çocuklarım, iyi niyet içerisindesiniz; ancak, sizler, dar görüşte ve maddi akıl içerisindesiniz.” Orada kısa bir duraklama yaşanmıştı; bu sağlam Celileli orada, doğudaki alacakaranlığın bırakmış olduğu büyüleyici bir parıltı içinde durmaktaydı. Bu nefesini tutmuş kalabalığa olan şu konuşmasına devam ettiğinde her santimiyle bir kral gibi durmaktaydı: “Sizler beni kral yapmak istiyorsunuz; bunu, ruhlarınız büyük bir gerçeklikle aydınlandığı için değil, mideleriniz ekmekle doyduğu için istiyorsunuz. Sizlere benim krallığımın bu dünyanın bir parçası olmadığını kaç defa söyledim? Duyurmakta olduğum cennetin bu krallığı ruhsal bir kardeşliktir, ve hiçbir insan maddi bir tahtın üzerine oturur bir biçimde onu yönetmemektedir. Cennet içindeki Babam, yeryüzü üzerinde Tanrı'nın evlatlarına ait bu ruhsal kardeşliğin üzerindeki tüm bilgeliğe sahip ve her-şeye-gücü-yeten Yönetici'dir. Ruhaniyetlerin Babasını sizler için açığa çıkarmada ne kadar başarısız oldum da sizler beni, beden içinde onun Evladını bir kral yaptınız! Şimdi hepiniz kendi yollarınıza ve evlerinize gidin. Eğer bir krala sahip olmak zorundaysanız, bırakınız ışıkların Babası, her birinizin kalbinde her şeyin ruhaniyet Yöneticisi olarak tahta otursun.”

152:3.3 (1702.4) İsa'nın bu sözleri, kalabalığı birden şaşkına çevirmiş olup, onların coşkusu kırılmıştı. Ona inanmış olan birçok kişi

sırtlarını dönmüş ve onu takip etmeyi tamamen bırakmıştı. Havariler ne söyleyeceklerini bilmiyorlardı; onlar, yiyecek fazlalarından meydana gelen on iki sepet etrafında sessizce durmaktaydı; yalnızca getir götür çocukları olan Markus konuşmuştu: “ve o, bizlerin kralı olmayı reddetti.” İsa, tepelerde dolaşmaya gitmeden önce, Andreas’a dönüp şunu söylemişti: “Kardeşlerini Zübeyde’nin evine götürüp, onlarla birlikte dua et, özellikle kardeşin, Şimon Petrus için.”

4. Şimon Petrus’un Gecede Görmüş Olduğu Rüya

^{152:4.1 (1703.1)} Havariler, Üstünleri olmadan — kendi başlarına gönderilen bir biçimde — tekneye binip, sessizce gölün batı kıyısı üzerindeki Bethsayda’ya doğru kürek çekmeye başlamışlardı. On ikili içinde hiçbirisi Şimon Petrus kadar hayal kırıklığına uğramış ve ümitsizliğe kapılmamıştı. Neredeyse tek bir söz bile söylenmemişti; onların tümü, tepelerde yalnız olan Üstün’ü düşünmekteydi. O kendilerini terk mi etmişti? O hiçbir zaman tümünü kendisinden uzaklaştırıp, onlarla birlikte gitmeyi reddetmemişti. Tüm bunların hepsi de ne anlama geliyordu?

^{152:4.2 (1703.2)} Karanlık üzerlerinde çökmüştü; zira, orada ilerlemeyi neredeyse imkânsız kılan güçlü ve karşı taraftan esmekte olan bir rüzgâr doğmuştu. Karanlık ve güçlü kürek çekiş dönemi geçtiğinde, Petrus yorgun düştü ve dinlenmenin derin bir uygusuna daldı. Andreas ve Yakub onu, teknenin arkasındaki yumuşak hale getirilmiş oturakta yatırmışlardı. Diğer havariler rüzgâr ve dalgalara karşı koymaya çalışırken, Petrus bir rüya görmüştü; O İsa’nın, deniz üzerinde yürüyen bir biçimde kendilerine doğru yürümekte olduğunu gördü. Üstün tekne çevresinde yürür halde görünürken, Petrus, “Kurtar bizi, Üstün,

kurtar bizi” şeklinde haykırdı. Ve, teknenin arka kısmında olanlar, Petrus’un bu sözlerden bazılarını söylerken duymuşlardı. Ve, gece vaktinde görülen bu hayal Petrus’un aklında devam ederken, rüyasında İsa’nın şunu söylediğini görmüştü: “Neşelen; benim; korkma.” Bu, Petrus’un rahatsız ruhu için Gilead’ın kokusu gibi gelmişti; o, kendisinin sıkıntı içindeki ruhunu öyle bir biçimde sakinleştirmişti ki, Üstün’e (rüyası içinde) şunu haykırmıştı: “Koruyucu, eğer gerçekten sensen, gelmemi ve seninle birlikte suda yürümemi iste.” Ve, Petrus su üzerinde yürümeye başlayınca, gürleyen ve güçlü dalgalar kendisini korkutmuş olup, tam batacakken “Koruyucu, kurtar beni!” biçiminde haykırmıştı. Ve, on ikilinin çoğu kendisinin bu haykırışta bulunmuş olduğunu duymuştu. Bunun sonrasında Petrus rüyasında İsa’nın kendisini kurtarmaya gelip, elini uzatan bir biçimde kendisinin elinden tutup, şunu söyleyerek, onu kaldırmıştı: “Sen, küçük inanca sahip olan, neden kuşku duydun?”

152:4.3 (1703.3) Rüyasının son kısmıyla iniltili olarak, Petrus üzerinde uyumakta olduğu oturaktan kalkmış, hâlihazırda, teknenin dışına yönelmiş ve suya adımını atmıştı. Ve, Andreas, Yakub ve Yahya aşağıya doğru uzanıp, onu denizden dışarı doğru çektiğinde, o rüyasından uyanmıştı.

152:4.4 (1703.4) Petrus için bu deneyim her zaman gerçek niteliğindeydi. O içten bir biçimde İsa’nın kendisine o gece gelmiş olduğuna inanmıştı. O yalnızca, Markus’un neden bu hikâyenin belirli kısmını anlatımının dışarı bırakmış olduğunu açıklar halde, Yahya Markus’u ikna edebilmişti. Bu tür hususlarda titiz araştırmalarda bulunmuş olan doktor, Luka,

yaşanılmışın Petrus'un bir rüyası olduğuna karar verip, kendi anlatısının hazırlanışında bu hikâyeye yer vermeyi reddetmişti.

5. Bethsayda'ya Geri Dönüş

^{152:5.1 (1703.5)} Günün ağarmasından önce, Perşembe sabahı, onlar, Zübeyde'nin evi yakınında kıyıda teknelerini demirleyip, öğle vaktine kadar uyumayı amaçladılar. Andreas ilk ayağa kalkan olup, deniz kenarında bir yürüyüş için çıkarken, suyun ucundaki bir taşın üstünde oturan bir biçimde, getir götür çocuklarının eşliğine İsa'yı bulmuştu. Her ne kadar, kalabalıkların ve genç öğreti-yayıcılarının çoğu tüm gece ve bir sonraki günün büyük bir kısmı boyunca İsa'yı doğu tepelerinde aramış olsalar da, gece vaktinden kısa bir süre sonra o ve Markus göl çevresinde yürümüş olup, ırmak karşısındaki Bethsayda'ya ulaşmıştı.

^{152:5.2 (1704.1)} Mucizevî bir biçimde doyurulmuş ve, mideleri dolu ve kalpleri boş olduğunda, kendisi kral yapmak isteyen beş bin kişi içinde, yalnızca yaklaşık beş yüzü İsa'yı takip etmede kararlılık göstermişti. Ancak, bu kişilerin onun Bethsayda'ya geri dönmüş olduğu sözünü duymasından önce, İsa Andreas'dan, şunu söyleyen bir biçimde, on iki havariyi ve onların birlikteliklerini toplamasını istemişti: “Ben onlarla konuşmak istiyorum.” Ve, onların hepsi hazır halde bulunduğu İsa:

^{152:5.3 (1704.2)} “Size daha ne kadar tahammül etmeliyim? Hepiniz ruhsal kavrayışta yavaş ve yaşayan inançta eksik değil misiniz? Tüm bu aylar boyunca ben sizlere krallığın gerçeklerini öğrettim, ve siz yine de, ruhsal düşünceler yerine maddi güdülerin egemenliği altındasınız. Yazıtlarda da mı, güçlüce

Musa'nın, şunu söyleyen bir biçimde, inanmayan İsrail çocuklarından talepte bulunduğunu okumadınız: 'Korkmayın, sakın olun ve Koruyucu'nun günahları bağışlayışını görün?' Şarkısını söyleyen: 'İnancını Koruyucu'dan yana koy.' 'Sabırlı olun, Koruyucu'yu bekleyin ve metin olun. O sizin kalplerinizi güçlendirecektir.' 'Yükünüzü Tanrı'ya yükleyin, o sizi ayakta tutacaktır. Ona her zaman güvenin ve kalbinizi ona dökün, zira Tanrı sizlerin sığınağıdır.' 'En yükseğin gizli yerinde ikamet eden kişi, Her Şeye Gücü Yeten'in gölgesi altında yaşayacaktır.' 'İnsan prenslerine güvenmektense Koruyucu'ya güvenmek daha iyidir.'

152:5.4 (1704.3) "Ve, şimdi hepiniz, mucizeleri yerine getirmenin ve maddi harikaları dışa vurmanın, ruhsal krallık için ruhları kazanmayacak olduğunu gördünüz mü? Bizler kalabalığı beslemekteyiz, ancak bu ne onları yaşamın ekmeği için açlık duymaya ne de ruhsal doğruluğun sularına karşı susuzluk duymaya götürdü. Açlıkları tatmin olduğunda, cennetin krallığına olan girişin peşine düşmediler; yalnızca onun için emek vermek zorunda kalmadan ekmek yemeğe devam edebilecek için bu dünyanın kralları gibi İnsan Evladı krallığını duyurmayı amaçladılar. Ve, bunların hiçbirinin, birçoğunuz az veya çok katıldığı şeyler olarak, cennetsel Yaratıcı'yı açığa çıkarmakla veya yeryüzü üzerindeki onun krallığını ilerletmekle hiçbir ilişkisi bulunmamaktadır. Bizlerin, aynı zamanda toplum yöneticilerini muhtemel bir biçimde kendimizden kaçırarak şeyleri yapmadan bile yerin dini önderleri arasında yeteri kadar düşmanımız yok mu? Dua ediyorum ki Baba, sizlere öğretmiş olduğum müjdeye bütüncül inanca sahip olabilmeniz amacıyla görebilmeniz için gözlerinizi kutsasın ve duyabilmeniz için kulaklarınızı açsın."

152:5.5 (1704.4) İsa bunun sonrasında, Hamursuz için Kudüs'e çıkmak amacıyla hazırlanmalarından önce havarileri ile birlikte birkaç günlük istirahata çekilmek arzusunda olduğunu duyurdu; ve, o, takipçilerden veya kalabalıktan herhangi birinin kendisini takip etmesini yasakladı. Bunun uyarınca onlar tekne ile, dinlenme ve uyumayla geçecek iki veya üç günlük bir süreç için Gennesaret bölgesine gitti. İsa, yeryüzü üzerindeki yaşamının büyük bir krizi için hazırlanmaktaydı; ve, o bu nedenle vaktinin büyük bir kısmını cennet içindeki Yaratıcı ile bir bütün olarak harcamıştı.

152:5.6 (1704.5) Beş bin kişiyi doyurma ve İsa'yı kral yapma girişimi, geniş çaplı bir merak uyandırmış olup, tüm Celile ve Yudea boyunca hem dini önderler hem de toplum önderleri arasında korkuların açığa çıkmasına neden oldu. Her ne kadar bu büyük mucize maddi-akıldaki ve yarı-gönüllü inananların ruhlarında krallığın müjdesini derinleştirmekle hiçbir ilişkisi bulunmasa da, İsa'nın havarilerden ve yakın takipçilerden oluşan doğrudan ailesi içindeki mucize-arar ve kral-arzular eğilimleri su yüzüne çıkarma amacı taşımıştı. Bu oldukça etkileyici yaşanmışlık; eğitimden, hazırlanıştan ve iyileştirmeden meydana gelen öncül bir dönemi sona erdirmiş olup, böylece, kutsal evlatlık, ruhsal özgürlük ve ebedi kurtuluş biçiminde — krallığın yeni müjdesine ait daha yüksek ve daha ruhsal fazları duyurmadan meydana gelen bu son yılın başlamasına zemin hazırlamıştı.

6. Gennesaret'de

152:6.1 (1705.1) Gennesaret bölgesinde varlıklı bir inananın evinde istirahat ederken, İsa on ikili ile her öğleden sonrası resmi olmayan görüşmelerde bulundu. Krallığın elçileri yanlış bir

biçimde aldanmış olan insanların ciddi, akli başında ve uyarılmış bir topluluğuydu. Ancak, tüm bunların hepsi gerçekleşikten sonra bile, ve daha sonraki olaylar ortaya çıkarken, on ikili henüz bütünüyle, içlerinde kendileri kendilerine beslemiş oldukları ve uzun zamandır sevgiyle tutmuş bulundukları Musevi Mesihi'nin gelişine dair fikirlerinden kurtulmamıştı. Önceki birkaç hafta içinde yaşanmış olan şeyler, bu hayretler içindeki balıkçıların yaşanmışlıkların bütüncül önemini kavramaları için haddinden fazla bir hızda ilerlemişti. Toplumsal davranışa, felsefi tutumlara ve dini yargılara dair temel ve köklü kavramsallaşmalarda büyük çaplı ve geniş ölçekli değişiklikleri gerçekleştirmek erkekler ve kadınlar için büyük zaman almaktadır.

152:6.2 (1705.2) İsa ve on ikili Gennesaret'de istirahat ederken kalabalıklar, bazıları evlerine giden, diğerleri ise Hamursuz için Kudüs'e çıkan bir biçimde, dağılmıştı. Bir aylık zaman zarfından daha az bir süre içinde, yalnızca Celile'de elli binden daha fazla olan İsa'nın coşkulu ve kendilerini açık bir biçimde ilan eden takipçileri, beş yüzden daha az bir sayıya düşmüştü. İsa havarilerine, krallığın emeklerinde kendilerini yalnız bırakmasından sonra geçici olan aşırı dini coşkunun bu türden dışavurumlarına güvenme cazibesine kapılmamaları için, herkes tarafından verilen desteğin kırılganlığı ile ilgili böyle bir deneyimi vermeyi arzulamıştı; ancak, o bu çabasında yalnızca kısmi bir biçimde başarılı olmuştu.

152:6.3 (1705.3) Gennesaret'deki konukluklarının ikinci gecesinde Üstün havarilerine tekrar hasatçının simgesel hikâyesini anlatmış olup, şu kelimeleri eklemişti: “Görüyorsunuz, benim

çocuklarım, insan duyguların ilgisine sahip olmak geçici olup, tamamiyle hayal kırıklığı yaratan bir şeydir; yalnızca insan usunun ilgisine sahip olmak benzer bir şekilde boş ve verimsizdir; yalnızca insan aklı içinde yaşayan ruhaniyete başvurarak, kalıcı başarıyı elde etmeyi ve ruhaniyetten inancın ışığına doğmayla — cennetin krallığı ile — kuşkunun karanlığından böylece kurtulmuş olan herkesin günlük yaşamlarında ruhaniyetin gerçek meyvelerini bolca toplayanlarda yakın bir süre içinde görüleceği gibi insan karakterinin bu muhteşem dönüşümlerini kazanmayı ümit edebilirsiniz.”

152:6.4 (1705.4) İsa, ussal ilgiyi yakalamanın ve ona odağına sahip olmanın yöntemi olarak duyguların ilgisini çekmeyi öğretmişti. O böylelikle aklın hareket geçtiğini ve, gerçek karakter dönüşümlerinin kalıcı sonuçlarını verebilmesi için gerçekliği tanımak ve müjdenin ruhsal çekime karşılık vermek zorunda bulunan insanın ruhsal doğasının içinde ikamet ettiği yer olan, ruha olan açılımı hızlandırdığını göstermişti.

152:6.5 (1705.5) İsa böylece, yalnızca birkaç gün uzakta bulunmakta olan kendisine olan kamu tutumundaki kriz olarak — yaklaşmaktaki şok için havarilerini hazırlamaya çalışmıştı. O on ikiliye, Kudüs’ün dini yöneticilerinin Hirodes Antipa ile planlar kurarak kendilerinin yok edilmesini yerine getireceklerini açıklamıştı. On ikili daha bütüncül bir biçimde (her ne kadar kesin bir biçimde olmasa da) İsa’nın Davud’un tahtına oturmayacak oluşunu anlamaya başlamıştı. Onlar daha bütüncül bir biçimde, ruhsal gerçekliğin maddi harikalar tarafından ilerletilmeyeceğini görmüşlerdi. Onlar; beş bin kişiyi doyurmanın ve İsa’yı kral yapma halk hareketinin,

insanların mucize-arar, harika-yaratır bekleyişinin zirve noktasını ve İsa'nın insanlar tarafından kabulünün en yüksek konumunu oluşturduğunu anlamaya başlamışlardı. Onlar, ruhsal ayıklamanın ve kaba düşmanlığın zamanlarının gelmekte olduğunu biraz biraz anlamış ve bunu azıcıkta da olsun öngörmüşlerdi. Bu on iki kişi, krallığın elçileri olarak görevlerinin gerçek doğasının farkındalığında doğru yavaşça uyanmaktaydı; ve, onlar kendilerini, yeryüzü üzerindeki Üstün'ün hizmetine ait son yılın zorlayıcı ve sınavıcı mücadelelerine hazırlamaya başlamışlardı.

152:6.6 (1706.1) Gennesaret'den ayrılmadan önce, İsa onlara; yaratıcı gücün bu olağanüstü dışavurumuna tam olarak neden katılmış olduğunu anlatan ve, aynı zamanda da kendilerine, “Babası'nın iradesine uygun” olduğundan emin olana kadar kalabalıklara olan bu anlayışına bu şekilde izin vermemiş olduğunun altını çizen bir biçimde, beş bin kişiyi mucizevî bir şekilde doyurulmasıyla ilgili eğitimde bulunmuştu.

7. Kudüs'de

152:7.1 (1706.2) Nisan ayının 3'ü, Pazar günü, İsa, yalnızca on ikili tarafından eşlik edilen bir biçimde, Kudüs için Bethsayda'dan yola çıkmıştı. Kalabalıktan kaçınmak ve olabildiği kadar az ilgi çekmek için onlar, Geres ve Philadelphia üzerinden seyahat etmişlerdi. İsa, bu ziyaret üzerinde onların herhangi bir kamu öğretilerinde bulunmasını yasaklamıştı; ne de o, Kudüs'de konaklarlarken öğretide veya duyuruda bulunmalarına izin vermişti. Onlar, Nisan'ın 6'sı, geç Çarşamba akşamı, Kudüs yakınındaki, Bethaniye'e varmışlardı. Bu tek geceliğine onlar Lazarus, Marta ve Meryem'in evinde durmuşlardı; ancak, bir sonraki gün onlar ayrılmışlardı. Yahya ile birlikte İsa,

Bethani’de Lazarus’un evi yakında, Şimon isimli bir inananın evinde kalmıştı. Yudas İşkariyot ve Şimon Zelotes Kudüs’de arkadaşlarına uğramış olup, havarilerin geride kalanları, ikişerli topluluklar halinde, farklı evlerde konaklamışlardı.

^{152:7.2 (1706.3)} İsa Kudüs’e yalnızca bu Hamursuz sürecinde girmişti; ve, bu, şölenin gerçekleşmiş olduğu büyük gündü. Kudüs inananlarından çoğu Abner tarafından Bethani’de İsa ile buluşmak için getirilmişti. Kudüs’deki bu konukluk boyunca on ikili, Üstünleri’ne olan hislerin ne kadar katılaşmakta olduğunu öğrenmişlerdi. Onlar Kudüs’den, bir krizin yaklaşmakta olduğunu hep beraber bilen bir biçimde ayrılmışlardı.

^{152:7.3 (1706.4)} Nisan’ın 24’ü, Pazar günü, İsa ve havariler Bethsayda için Yopa, Kaysera ve Ptolemais sahil şehirleri üzerinden ayrılmışlardı. Buradan onlar, kara üzerinden Rama ve Çorazin’den geçerek, Nisan’ın 29’u, Cuma günü ulaşan bir biçimde, Bethsayda’ya gitmişlerdi. Eve ulaşır ulaşmaz İsa Andreas’ı, bir sonraki gün olan o haftanın Şabatı’nda, öğleden sonrası ayininde, konuşması yapması için sinagogun yöneticinden izin istemesi için göndermişti. Ve, İsa bunun, Kapernaum sinagogunda konuşmasına izin verilecek son sefer olduğunu oldukça iyi bilmekteydi.

153. Makale

Kapernaum’daki Kriz

^{153:0.1 (1707.1)} CUMA akşamı, Bethsayda’ya ulaştıkları gün, ve Şabat sabahı, havariler, İsa’nın ciddi bir biçimde dikkate değer bir sorun ile meşgul olduğunu fark ettiler; onlar, Üstün’ün önemli bir sorun üzerinde olağandışı bir biçimde düşünmekte

olduğunun farkındaydılar. O kahvaltı etmemiş, öğle vakti de çok az yemek yemişti. Tüm Şabat sabahı ve ondan önceki akşam, on ikili ve onların birliktelikleri evde, bahçede, ve kıyı şeridi boyunca küçük topluluklar halinde bir araya gelmişti. Orada hepsinin üzerinde, belirsizliğin yaratmış olduğu bir gerilim ve endişenin sebep olduğu bir bilinmezlik durumu bulunmaktaydı.

153:0.2 (1707.2) Aylardır onlar Üstün'ü bu kadar meşgul ve iletişimden uzak görmemişlerdi. Şimon Petrus bile, umutsuzluğa düşmüş olmasa bile, endişeli halde bulunmaktaydı. Andreas, umutsuzluğa düşmüş olan birliktelikleri için ne yapacağını bilmez haldeydi. Nathanyel, kendilerinin “fırtına öncesi sessizliğin” tam ortasında bulunduklarını söylemişti. Tomas, “beklenmeyen bir şeyin yakın zamanda gerçekleşeceği” görüşünü ifade etmişti. Filip Davud Zübeyde'ye, “Üstün'ün ne düşünmekte olduğunu bilene kadar kalabalıkları doyurma ve onları ağırlama tasarılarını unut” tavsiyesinde bulunmuştu. Yakub ve Yahya, sinagogda gerçekleşecek olan vaaz üzerine konuş olup, bu vaazın olası içeriği ve kapsamı üzerinde fazlasıyla varsayımlarda bulunmuştu. Şimon Zelotes, “gökteki Baba'nın Evladı'nın haklı olduğunu göstermek ve onu desteklemek için beklenmeyen bir biçimde müdahalede bulunacak olduğu” inancını, gerçekte ümidini, ifade etmişti; bu gerçekleşirken, Yudas İşkariyot, muhtemel bir biçimde İsa'nın “beş bin kişinin kendisini Museviler'in kralı olarak duyurmasına izin verecek cesarete sahip olmayışı” pişmanlığı altında ezilmekte bulunduğu düşüncesinin cazibesine düşmeye cüret etmişti.

153:0.3 (1707.3) Kapernaum sinagogunda yeni bir çağ açan vaazını vermek için bu güzel Şabat öğleden sonrası İsa hareket ettiğinde, bu ilerleyişini cesareti kırılmış ve huzursuz halde bulunmakta olan bu türden bir topluluk içinden gerçekleştirmişti. Doğrudan takipçileri arasından tek neşeli karşılayış veya iyi dilek sözü, tehlikenin farkında bulunmayan Alpheus ikizlerinden birinden gelmişti; İsa sinagoga olan yola çıkışında evden ayrılırken, onu neşeli bir biçimde selamlamış ve şunu söylemişti: “Bizler, Baba’nın sana yardımcı olması, ve her zamankinden daha da büyük kalabalıklara sahip olmamız için dua ediyoruz.”

1. Koşulların Bir Araya Gelmesi

153:1.1 (1707.4) Yeni Kapernaum sinagogunda bu seçkin Şabat öğleden sonrası saat üçte, üst düzey bir ayin topluluğu İsa’yı karşılamıştı. Yairus ayine başkanlık etmek olup, İsa’ya okuması için yazıtları vermişti. Bir gün öncesinde elli üç Ferisi ve Saduki Kudüs’den gelmişti; otuzdan fazla sayıda komşu sinagogların önderleri ve yöneticileri de hâlihazır haldeydi. Bu Musevi önderleri doğrudan bir biçimde Kudüs’de bulunan Sanhedrin heyetinin emirleri altında hareket etmekteydi; ve, onlar, İsa ve onun takipçilerine doğrudan bir savaşı başlatmak için gelmiş bulunan köktenci koruyucuları oluşturmaktaydı. Bu Musevi önderlerinin yanı başında oturan bir biçimde, sinagogun onur koltuklarında, kardeşi Filip’in nüfuz alanı içinde kalabalıklar tarafından İsa’yı Museviler’in kralı olarak duyurmaya dair bir girişimin rahatsız edici bildirileri ile ilgili gerçeği tespit etmek amacıyla görevlendirilmiş bulunan Hirodes Antipa’nın resmi gözlemcileri bulunmaktaydı.

153:1.2 (1708.1) İsa, sayısı artan düşmanları tarafından sözü verilmiş ve açık bir savaşın her an gerçekleşecek olan duyurusuyla karşı karşıya olduğunu kavramıştı; ve, o, buna cesur bir biçimde saldırı halinde bulunarak karşı koymayı tercih etmişti. Beş bin kişinin doyuruluşunda o, maddi nitelikteki Mesih'e dair onların düşüncelerine karşı gelmişti; şimdi ise o yine, Musevi kurtarıcısına dair onların kavramsallaşmalarına açık bir biçimde hücum etmeyi tercih etmişti. Beş bin kişinin doyurulması ile başlamış olan, ve bu Şabat öğleden sonrası vaaz ile sona ermiş bulunan, bu kriz, dışa dönük bir biçimde gerçekleşen yaygın ünün ve takdir dalgasının sonlanış anıydı. Bu andan itibaren, krallığın emekleri artan bir biçimde, insanlığın gerçekten dini olan kardeşliği için kalıcı nitelikteki ruhsal kazanılmış inananları elde etmenin daha önemli görevi ile ilgili hale gelecekti. Bu vaaz, tartışma niteliğindeki anlaşmazlık sürecinden, açık savaş ve nihai kabule veya nihai redde dair karara olan geçişteki krizi temsil etmektedir.

153:1.3 (1708.2) Üstün; takipçilerinin çoğunun akıllarını, yavaş ancak kesin bir biçimde kendisini reddetmek için hazırlamış bulunduklarını oldukça iyi bilmekteydi. O benzer bir biçimde takipçilerinin çoğunun, şüphelerinin üstesinden gelmeye ve krallığın müjdesine olan koşulsuz inançlarını cesurca ortaya sermeye kendilerini yetkin hale getirecek aklın hazırlanışı ve ruhun tembihi sürecinden yavaş ve kesince geçmekte olduğunu biliyordu. İsa insanların kendilerini, iyilik ve kötülüğün tekrar eden koşulları arasında yinelenen tercihin yavaş süreci sonucunda bir kriz kararlarına veya cesurca karar verilen anlık eylemler için hazırlamakta olduklarını anlamıştı. O kendisinin seçmiş olduğu ileticileri, hayal kırıklığı tekrarlanan provalarına tabi tutmuş ve onlara sıkça, ruhsal sınavları

vermenin iyi ve kötü yolu arasında tercihte bulunmak için zorlayıcı imkânlarını sunmuştu. O, öncül ve alışkanlık haline gelmiş zihinsel tutumlar ve ruhsal tepkiler uyarınca hayati kararlarını veren bir biçimde, nihai sınavla karşılaştıklarında takipçilerine güvenebileceğini biliyordu.

153:1.4 (1708.3) İsa'nın yeryüzü yaşamındaki bu kriz, beş bin kişinin doyurulması ile başlamış olup, sinagogdaki bu vaazla sona ermişti; havarilerin yaşamlarındaki kriz, sinagogdaki bu vaazla başlamış olup, yalnızca Üstün'ün yargılanışı ve çarmıha gerilişi ile sonlanan bir biçimde, bir bütün yıl sürmüştü.

153:1.5 (1708.4) Onlar, İsa konuşmaya başlamadan önce bu öğleden sonrası sinagogda otururlarken, herkesin aklında tek bir büyük gizem, tek bir yüce soru bulunmaktaydı. Hem onun arkadaşları hem de düşmanları yalnızca tek bir düşünce üzerine kafa yormuş olup, bu ise: “Neden o, bu kadar bilinçli ve etkili bir biçimde yaygın coşku dalgasına sırtını çevirmişti?” Ve, kızgın karşıtlarının sahip oldukları kuşku ve hayal kırıklıklarının bilinçsiz karşıtlığa ve nihai olarak hâlihazır nefrete dönüşmesi bu vaazdan hemen önce ve onun hemen sonrasında gerçekleşmişti. Yudas İskarot'un onları terk etmeye dair bilinç dâhilindeki ilk düşüncesi sinagogdaki bu vaazdan sonra gerçekleşmişti. Ancak, o, bir süreliğinde, tüm bu eğilimlerin üstesinden etkin bir biçimde gelebilmişti.

153:1.6 (1708.5) Herkes büyük bir kafa karışıklığı durumu içerisindeydi. İsa kendilerini şaşkınlık ve hayretler içerisinde bırakmıştı. O yakın bir süre içinde, tüm sürecini niteleyecek doğa-üstü gücün en büyük gösteriminde bulunmuştu. Beş bin kişinin doyurulması onun yeryüzü yaşamı içinde, Museviler'in beklenen Mesih kavramsallaşmasına karşı gerçekleştirilmiş en

büyük çekimin gerçekleştiği olaydı. Ancak, bu olağanüstü artı durum, derhal ve hiç beklenmeyen bir biçimde onun doğrudan ve şüphe bırakmayan krallık reddi ile nötrlenmişti.

153:1.7 (1709.1) Cuma akşamı, ve tekrar eder halde Şabat sabahı, Kudüs önderleri Yairus ile uzun ve candan bir biçimde İsa'nın sinagogdaki konuşmasını engellemek için çaba sarf etmişlerdi; ancak, bu onların emekleri boşa çıkmıştı. Yairus'un tüm bu talepler karşısında tek cevabı şu olmuştu: "Ben bu ricaya karşılık verdim, sözüme karşı gelmeyeceğim."

2. Çağ Açan Vaaz

153:2.1 (1709.2) İsa bu vaazı, Tesniye'de bulunan kanundan okuyarak açmıştı: "Ancak, görülecek ki, eğer bu insanlar Tanrı'nın sözüne kulak vermezlerse, ona karşı gelmenin lanetleri kesin bir biçimde başlarına gelecektir. Koruyucu, düşmanlarınız tarafından cezalandırmanıza izin verecek; sizler, yeryüzünün tüm krallıklarından uzaklaştırılacaksınız. Sizler, milletlerin tümü içinde bir hayret, bir atasözü ve tekrar eden bir örnek haline geleceksiniz. Sizlerin erkek ve kız çocukları esir edilecek. İçinizdeki yabancılar yönetimde yükselirken, sizler oldukça aşağıya düşeceksiniz. Ve, bu şeyler, Koruyucu'nun sözüne kulak vermediğiniz için başınıza ve tohumunuzun başına gelecektir. Böylece sizler, sizlere karşı gelecek düşmanlarınıza hizmet edeceksiniz. Sizler aç ve susuz kalacak, bu görülmemiş demirden boyunduruğu giyeceksiniz. Koruyucu sizlerin karşısına uzaktan, dünyanın öte ucundan, dilini anlamadığınız, çetin yüze sahip, sizlere çok az değer veren, bir milleti getirecek. Ve, bu kişiler sizlerin tüm kasabalarını, güvendiğiniz tüm yüksek duvarlar yıkılana kadar işgal edecek; ve, toprakların tümü onların ellerine düşecek. Ve,

görülecek ki, sizler, düşmanlarınızın sizleri zorlamalarının yarattığı baskı sonucu, işgalin bu süreci boyunca erkek ve kız evlatlarınızın bedenleri olarak, kendi öz vücutlarınızın meyvesini yemeye zorlanacaksınız.”

^{153:2,2 (1709.3)} Ve, İsa bu okumayı sonlandırdığında, Peygamberlere dönüp, Yeremya’dan şunu okumuştı: “Eğer sizler, benim sizlere göndermiş olduğum hizmetçilerim olan peygamberlerin sözlerine kulak vermezseniz, bunun sonucunda ben bu evi Şiloh gibi yapacağım, ve bu şehri yeryüzü üzerindeki milletlerin tümü için bir lanet emsali haline getireceğim.’ Ve, din adamları ve öğretmenler Yeremya’nın Koruyucu’nun evindeki bu sözleri ifade edişini duymuşlardı. Ve, görüldü ki, Yeremya Koruyucu’nun kendisinin tüm insanlara konuşmasını emretmiş olduğu her şeyi söylediğinde, din adamları ve öğretmenler, şunu söyleyen bir biçimde, onun üzerine atılmışlardı: ‘Sen kesinlikle öleceksin.’ Ve, herkes, Koruyucu’nun evinde Yeremya’nın etrafında toplanmıştı. Ve, Yudah’ın prensleri bunları duyduğunda, Yeremya’yı yargıladılar. Bunun sonrasında, dinadamları ve öğretmenler, şunu söyleyen bir biçimde, insanların tümüne konuştu: ‘Bu adam ölmeyi hak ediyor, zira o bizlerin şehrini lanetledi, onu kendi kulaklarınızla duydunuz.’ Bunun üzerine, Yeremya, prenslerin hepsine ve insanların tümüne şunu söyledi: ‘Koruyucu beni, geleceğe dair bu ev ve bu şehre karşı duymuş olduğunuz her sözü söylemem için göndermiştir. Şimdi, bu nedenle, alışkanlıklarınızı değiştirin ve yaptığınız şeyleri köklüce gözden geçirin ve size karşı duyurulmuş olan kötülükten kaçınabilmeniz için Tanrınız olan Koruyucu’nun sözüne itaat edin. Ben hakkında ise, bakın ben sizin elleriniz deyim. Size ne iyi ve doğru görünüyorsa bana onu yapın.

Ancak, şundan emin olun ki, eğer beni ölüme gönderirseniz, masum kanı kendinize ve bu insanlara getireceksiniz; zira, gerçektir ki, Koruyucu beni tüm bu sözleri kulaklarına yakından söylemem için göndermiştir.’

153:2,3 (1710.1) “Bu günün din adamları ve öğretmenleri Yeremya’yı öldürmeyi amaçlamıştı, ancak hâkimler buna razı olmamıştı, her ne kadar kendisinin uyarı sözlerine rağmen, omuzlarına kadar gelen çamura batana kadar iplerle kendisin kirli bir zindana esir etmişlerse de. Bu, Koruyucu’nun gerçekleşmesi yakın siyasi çöküş için kardeşlerini uyarması emrine uyduğunda bu insanların Peygamber Yeremya’ya yapmış oldukları şeylerdir. Bugün, ben sizlere şunu sormak istiyorum: Bu insanların baş din-adamları ve dini önderleri, ruhsal felaket günleri için kendilerini uyarmaya cüret eden bir kişi ile nasıl ilgilenir? Sizler de mi, Koruyucu’nun sözünü duyurmaya cüret eden ve cennetin krallığına girişe giden ışığın yolunda yürümeyi reddetmekte olduğunuza işaret etmekten korkmayan öğretmeni ölüme göndereceksiniz?

153:2,4 (1710.2) “Benim yeryüzü üzerindeki görevime dair hangi kanıt istiyorsunuz? Bizler, fakir ve dışlanmışlara iyi haberleri duyururken, sizleri sahip olduğunuz etki ve güç konumlarınızda rahatsız etmeden olduğunuz gibi bıraktık. Bizler, derin saygı duymuş olduğunuz şeylere karşı hiçbir düşmansı bir saldırıda bulunmamışken, yalnızca insanın korkuya bulanmış ruhu için yeni özgürlüğü duyurduk. Ben dünyaya, Babamı açığa çıkarmak ve yeryüzü üzerinde, cennetin krallığı olarak, Tanrı’nın evlatlarına dair ruhsal kardeşliği oluşturmak için geldim. Ve, her ne kadar birçok sefer ben sizleri benim krallığının bu dünyaya ait olmadığını

hatırlatmış olsam da, Babam hâlihazırda, daha kanıtsal olan ruhsal dönüşümlere ve yenilenmelere ek olarak maddi harikaların birçok dışavurumunu bahşetmiştir.

153:2.5 (1710.3) “Benim ellerinden daha hangi yeni işareti görmek istiyorsunuz? Ben, sizlerin hâlihazırda, karara varmanızı yetkin hale getirecek yeterli kanıta sahip olduğunuzu duyuruyorum. Gerçekten de, gerçekten de, ben, bu gün karşımda oturmuş olan birçok kişiye, sizlerin hangi yolu tercih etmeniz gerekliliği ile karşılaşmakta bulunduğunuzu söylüyorum; ve, ben sizlere, Yeşu’nun atalarınıza söylemiş olduğu gibi, ‘bugün kime hizmet etmek istiyorsanız onu seçin’ diyorum. Bugün sizlerin çoğu yol ayrımında bulunmaktadır.

153:2.6 (1710.4) “Sizlerden bazıları, beni öte yakadaki kalabalıkların ziyafetinde bulamadığınızda, Tiberya balıkçı teknelerini kiralayıp, bir fırtına boyunca yakında bir yerde bir hafta sığınarak, beni aramak için yola çıktınız, ne için? Gerçeklik ve doğruluk için veya akran inanlarınıza daha iyi nasıl hizmet edebilmeyi ve yardımcı olabilmeyi öğrenebilmek için değil! Hayır, bunun yerine, emek vermediğiniz daha fazla ekmeğe sahip olabilmek için. Ruhlarınızı yaşamın sözü ile değil, sadece, kolay ekmekle midelerinizi doyurabilmek için. Ve, uzunca bir süre boyunca sizlere, Mesih’in, geldiği zaman, tüm seçilmiş insanlar için yaşamı güzel ve kolay yapacak bu harikaları gerçekleştireceği öğretilmiştir. Bu nedenle, böyle öğretilmiş olan sizlerin, uzunca bir süre boyunca yemekleri ve balıkları aramanız tuhaf bir durum değildir. Ancak, ben sizlere, bu türden bir şeyin İnsan Evladı’nın görevi olmadığını duyuruyorum. Ben ruhsal özgürlüğü duyurmak, ebedi

gerçekliği öğretmek ve yaşayan inancı desteklemek için gelmiş bulunmaktayım.

153:2.7 (1710.5) “Kardeşlerim, yok olan etin arkasından değil, ebedi yaşama kadar bile beslemeye devam eden ruhsal yiyeceği arayınız; ve, bu, Evlat’ın, alacak ve yiyecek olan herkese vermiş olduğu yaşamın ekmeğidir; zira, Baba Evlat’a bu ekmeği hiçbir sınır olmadan vermiştir. Ve, sizler bana, ‘Tanrı’nın vermiş olduğu görevleri yerine getirmemiz için neyi yapmak zorundayız?’ sorusunu sorduğunuz zaman, size yalın bir biçimde şunu söyledim: “Bu, göndermiş olduğu kişiye inanmanız Tanrı’nın vermiş olduğu görevdir.””

153:2.8 (1710.6) Ve, bunun sonrasında İsa, bu yeni sinagogun giriş kapısının üstünü süsleyen ve üzerinde üzüm bağları olan bir manna testisini işaret eden bir biçimde, şunu söylemişti: “Sizler, atalarınızın ıssızda — cennet ekmeği olarak — manna yediğinizi düşünegeldiniz, ancak, ben sizlere, bunun yeryüzüne ait eklemek olduğunu söylüyorum. Musa babalarınıza cennetten olan ekmeği vermemişse de, Babam şimdi gerçek yaşamın ekmeğini vermeye hazırdır. Cennetin ekmeği Tanrı’dan gelmekte olup, dünyanın insanlarına ebedi yaşamı vermektedir. Ve, sizler bana, Bu yaşayan ekmeği ver, dediğiniz zaman, ben sizlere şunu diyeceğim: Ben o yaşayan ekmeğim. Bana gelen kişi açlık çekmeyecek, bana inanan bir daha susuzluk duymayacak. Sizler beni gördünüz, benimle birlikte yaşadınız ve benim yaptıklarına şahit oldunuz; yine de sizler, benim Baba’dan bir amaç için geliyor olduğuma inanmıyorsunuz. Ancak, inanan kişiler — korku duymayın. Tanrı tarafından yönlendirilen herkes bana gelecek, ve bana gelmiş olanlar hiçbir şekilde yalnız bırakılmayacaktır.

153:2.9 (1711.1) “Ve, şimdi benim sizlere, bir kez ve ebedi bir biçimde, şunu duyurmama izin verin: “Ben yeryüzüne, kendi irademi gerçekleştirmek için değil, beni gönderen O’nun iradesini gerçekleştirmek için inmiş bulunmaktayım. Ve, onun bana vermiş olduğu hiç kimseyi yitirmemem, beni göndermiş olan O’nun nihai iradesidir. Ve, bu, Baba’nın iradesidir: Evladı gören ve ona inanan herkes ebedi yaşama sahip olacaktır. Daha dün ben sizi bedenleriniz için ekmekle doyurdum; bugün ben size, aç ruhlarınız için yaşamın ekmeğini sunuyorum. Şimdi, ruhaniyetin ekmeğini, bu dünyanın ekmeğini tam da o zaman yediğiniz gibi aynı istekle alacak mısınız?”

153:2.10 (1711.2) İsa bir anlığına ayin için toplanmış bulunan kalabalığa göz gezdirmek için durduğunda, Kudüs’den gelmekte olan öğretmenlerden bir tanesi (Sanhedrin’in bir üyesi), ayağa kalkıp şu soruyu sormuştu: “Senin cennetten gelen ekmek olduğunu ve Musa’nın ıssızda atalarımıza vermiş olduğu mannanın böyle olmadığını doğru mu duyuyorum?” Ve, İsa Ferisiye, “Tamamiyle doğru duydun” dedi. Bunun sonrasında Ferisi: “Ama sen, marangoz, Yusuf’un oğlu, Nasıralı İsa değil misin? Senin erkek ve kız kardeşlerine ek olarak baban ve annen, bizlerin çoğu tarafından iyice bilinmemekte midir? Öyleyse nasıl olur da sen burada Tanrı’nın evinde ortaya çıkıp, cennetten inmiş olduğunu duyuruyorsun?”

153:2.11 (1711.3) Bu zaman zarfında, sinagog içerisinde fazlasıyla uğultu bulunmaktaydı; ve, öyle bir gürültü kopmuştu ki İsa ayağa kalkıp, şunu söylemişti: “Sabırlı olalım; gerçeklik hiçbir zaman dürüst irdeleyişten zarar görmez. Ben söylediğin her şeyim, ama fazlasıyım da. Baba ve Ben biriz; Evlat yalnızca

Baba'nın ona öğretmiş olduğu şeyi yapmaktadır; bunun karşısında, Evlat'a Baba tarafından verilmiş olan her kişiyi, Evlat kendi bünyesine almaktadır. Peygamberlerde şunun yazılmış olduğu yeri okudunuz, 'Hepiniz Tanrı tarafından öğretilceksiniz', ve şunu, 'Baba'nın öğretmiş oldukları kişiler aynı zamanda Evladı'nı duyacak.' Baba'nın ikamet eden ruhaniyetinin öğretisine onay veren herkes nihai olarak bana gelecektir. Hiç kimse Baba'yı görmemiştir, ancak Baba'nın ruhaniyeti insan içinde yaşamaktadır. Ve, cennetten gelen Evlat, kesin bir biçimde Baba'yı görmüştür. Ve, bu Evlat'a gerçek bir biçimde inananlar hâlihazırda ebedi yaşama sahiptir.

153:2.12 (1711.4) “Ben, yaşamın bu ekmeğiyim. Atalarınız ıssızda manmayı yediler ve onlar şimdi hayatta değiller. Ancak, Tanrı'dan aşağıya inen bu ekmeği eğer insan yiyecek olursa, hiçbir zaman ruhaniyet içinde ölmeyecektir. Tekrar ediyorum, ben bu yaşayan ekmeğim, ve Tanrı ve insanın bu bütünleşmiş doğasının gerçekleşimine erişen her ruh sonsuza kadar yaşayacaktır. Ve, alacak olan herkese verdiğim yaşamın bu ekmeği benim yaşayan ve birleşik doğamdır. Evlat içindeki Baba ve Baba ile bir olan Evlat — bu, benim dünyaya olan yaşam-veren açığa çıkarışım ve milletlerin tümü için kurtarıcı hediyevidir.”

153:2.13 (1711.5) İsa konuşmasını bitirdiğinde, sinagogun yöneticisi ayin topluluğunu dağıtmıştı; ancak, onlar ayrılmak istememekteydi. Onlar İsa'nın etrafında kendisine daha fazla soru sormak için toplanmıştı; diğerleri ise kendi aralarında söylenip, tartışmaya tutulmuşlardı. Ve, bu sahne üç saatten daha fazla bir süre boyunca bu şekilde devam etmişti.

Kalabalığım tamamiyle dağılışı yediyi çoktan geçen bir saati bulmuştu.

3. Buluşma Sonrası

^{153:3,1} ^(1712,1) Bu buluşma sonrasında İsa'ya birçok soru sorulmuştu. Onlardan bazıları, onun kafa karışıklığı içindeki takipçileri tarafından sorulmuştu; ancak, bu sorulardan daha da fazlası, yalnızca kendisini utandırmak ve tuzağa düşürmeyi amaçlayan eleştirel inanmayanlar tarafından dile getirilmişti.

^{153:3,2} ^(1712,2) Ziyaret eden Ferisilerden bir tanesi, bir lamba sehпасının üzerine çıkan bir biçimde, şu soruyu bağırarak dile getirmişti: “Sen bizlere kendinin yaşamın ekmeği olduğunu söylüyorsun. Sen bizlere karnımızı doyurmak için bedenini, susuzluluğumuzu gidermek için kanını nasıl vereceksin? Eğer yerine getirilmedikçe öğretinin ne anlamı var ki?” Ve, İsa, şunu söyleyen bir biçimde, bu soruyu cevapladı: “Ben size ne bedenimin yaşamın ekmeği, ne de kanımın onun suyu olduğunu öğrettim. Ancak, ben, beden içindeki yaşamımın, cennetin ekmeğine ait bir bahşedilmişlik olduğunu söyledim. Beden içinde Tanrı'nın Sözü'nün bahşedilmiş olduğu gerçeği ve İnsan Evladı'nın Tanrı'nın iradesine tabi oluşu olgusu, kutsal beslenmeye denk olan bir deneyim gerçekliğini oluşturmaktadır. Sizler benim bedenimi yiyemez, kanımı içemezsiniz; ancak sizler, tıpkı benim mevcut an içerisinde ruhaniyette Baba ile bir bütün olduğum gibi, ruhaniyette benimle bir bütün haline gelebilirsiniz. Sizler, gerçekten de yaşamın ekmeği olan, ve fani bedenın sureti içerisinde bahşedilmiş bulunan yaşam ekmeği halindeki Tanrı'nın ebedi sözü ile beslenebilirsiniz; ve, sizler, gerçekten yaşamın suyu olan kutsal ruhaniyet ile ruh içinde susuzluğunuzu

giderebilirsiniz. Baba beni dünyaya, insanların tümünde ne kadar da fazla ikamet etmek ve onları yönlendirmek istediğini göstermek için göndermiştir; ve, ben bu yaşamı, benzer bir biçimde ikamet eden cennetsel Baba'nın iradesini sürekli olarak bilmeyi ve onu gerçekleştirmeyi amaçlayan tüm insanlara ilham kaynağı olmak için yaşadım.”

153:3.3 (1712.3) Bunun sonrasında, İsa ve hafiyelerini gözetlemekte olan Kudüs hafiyelerinden bir tanesi, şunu söylemişti: “Bizler, ne senin ne de havarilerinin yemek yemeden önce ellerinizi beklenen bir biçimde yıkamadığınızı fark ettik. Sizler, kirli ve yıkanmamış eller ile yemek yeme türünden bir uygulamanın, kıdemlilerin kanuna bir karşı geliş olduğunu çok iyi bilmesiniz. Ne de sizler su içtiğin bardakları ve yemek yenen kacakları yerinde bir biçimde yıkamaktasınız. Neden sizler, atalarımızın geleneklerine ve kıdemlilerimizin kanunlarına bu denli saygısızlıkta bulunuyorsunuz?” Ve, İsa onun bu sözünü duyduğunda, şu cevabı vermişti: “Neden sizler Tanrı'nın emirlerine geleneklerinizin içerdiği yasalarla karşı geliyorsunuz? Emir, ‘Babana ve annene saygı duy’, der, ve sizlerin, gerektiğinde, onlarla bir sahip olduğunuz şeyleri paylaşmanızı emreder; ancak, sizler, görevini yerine getirmeyen çocukların ebeveynlerini desteklemek için kullanmaları gereken ancak zamanında kullanılmayan paralarının ‘Tanrı’ya verilmesine’ izin vermektedirsiniz. Her ne kadar çocuklar daha sonra tüm bu parayı kendi keyifleri için harcayacak olsa da, kıdemlilerin kanunu böylece bu türden işini bilen çocukları sahip oldukları sorumluluktan kurtarmaktadır. Neden sizler bu şekilde, kendi öz geleneğinizle bu emri boşa çıkarıyorsunuz? İşaya, şunu söyleyen bir biçimde, siz ikiyüzlüler hakkında önceden haber vermişti: ‘Bu insanlar beni

dudaklarıyla onurlandırmakta, ancak kalpleri benden oldukça uzaktadır. Kendi inanç savlarını insanların kuralları olarak öğreterek onlar boşuna bana ibadet etmektedir.’

153:3.4 (1712.4) “Sizler, insanların geleneğine ne kadar sıkı tutunurken, emri boşa çıkarmakta olduğunuzu görebilirsiniz. Sizler, kendi geleneklerinizi sürdürürken, Tanrı’nın sözünü reddetmeye gönüllü olmaktadır. Ve, birçok başka biçimde sizler, kendi öz öğretilerinizi kanunun ve peygamberlerin üstünde koymaya cüret etmektesiniz.”

153:3.5 (1712.5) İsa bunun sonrasında, sözlerini orada bulunan herkese yöneltmişti. O şunu söyledi: “Ancak, bana kulak verin, hepiniz. Ağızdan giren şey insanı ruhsal olarak kirletmez; ağızdan çıkan ve kalpten gelen şey onu kirletir.” Ancak, havariler bile onun sözlerinin anlamını bütünüyle kavramada başarısız olmuştu; zira, Şimon Petrus aynı zamanda: “Dinleyicilerinden bazılarının sözlerini yanlış anlamaması için, bu sözlerin anlamını bizlere açıkla mısın?” Ve, bunun sonrasında İsa Petrus’a: “Sen de mi anlamakta zorlanıyorsun? Bilmiyor musun benim cennetsel Babam’ın dikmediği her bitki sökülecek? Şimdi dikkatini gerçeği bilecek olanlara ver. İnsanları gerçeği sevmeye zorlayamazsın. Bu öğretmenlerden çoğu gözleri görmez rehberlerdir. Ve, sen biliyorsun, eğer gözü görmez bir kişi diğer gözü görmeze yol gösterirse, her ikisi de çukura düşecektir. Ancak, insanları ahlaksal olarak kirleten ve onları ruhsal olarak bozan şeyler hakkında gerçeği sizlere söylerken bana kulak verin. Ben, bedene ağızdan giren veya gözlerden ve kulaklardan akla ulaşan şeylerin insanları kirletmediğini duyuruyorum. İnsan yalnızca, kalp içinde kökenini alan ve bu türden kutsal olmayan kişilerin sözcükleri

ve eylemleriyle kendisine ifade bulan kötülük ile kirlenir. Bilmiyor musun, kıskançlık, gurur, kızgınlık, intikam, sövgü ve yalancı şahitlikle beraber kötü düşünceler, cinayete, hırsızlığa ve zinaya dair ahlaksız tasarımları kalpten hareket etmektedir? Ve, tam da bu tür şeyler insanları kirletmektedir, törensel bakımdan temiz olmayan eller ile yemek yemek değil.”

153:3.6 (1713.1) Kudüs Sanhedrin’in Ferisi heyet üyeleri bu aşamada neredeyse tamamen, İsa’nın Tanrı’ya hakaret veya Museviler’in kutsal yasalarından bir tanesini aşağılamak suçuyla yakalanabileceğinden emin olmuşlardı; bu nedenle onlar kendisini, kıdemlilerin geleneklerinden herhangi birine, veya adlandırıldığı-biçimiyle milletin sözlü yasalarını tartışmaya, ve muhtemel bir biçimde bunlara saldırıda bulunmaya çekmeye çabalamaktaydılar. Su her ne kadar kıt olsa da, bu gelenek tarafından esir haldeki Museviler, her yemekten önce ellerini zorunlu kılınan törensel yıkama sürecinden geçmezlik etmezlerdi. “Kıdemlilerin emirlerine karşı gelmektense ölmenin daha iyi olduğu” onların inancıydı. Hafiyeleler bu soruyu; İsa’nın daha öncesinde, “Kurtuluş, temiz ellerden ziyade bir temiz kalplerin meselesidir” demiş oluşuna dair bir bildirişin kendilerine iletilmesi nedeniyle sormuşlardı. Ancak, bu türden inanışlar, bir kez bir kişinin dininin bir parçası haline geldiğinde, kurtulması zor olan şeylerdir. Bu günden sonraki birçok yıl boyunca Havari Petrus hala, nihai olarak yalnızca olağanüstü ve oldukça keskin bir rüyayı deneyimlemekle kurtulan bir biçimde, temiz ve temiz olmayan şeylere dair bu geleneklerin birçoğuna karşı korkunun esiri altında bulunmuştu. Tüm bunların hepsi; bu Museviler’in, temiz olmayan ellerle yemek yemek ile bir hayat kadınıyla

ilişkide bulunmayı aynı düzeyde gördükleri hatırlanınca daha iyi anlaşılabilir; ve, bunların her ikisi de eşit düzeyde dinden uzaklaştırma cezasını taşımaktaydı.

153:3.7 (1713.2) Böylelikle Üstün; hepsinin Museviler üzerinde Yazıtların taşımış olduğu öğretilerden bile daha kutsal ve daha bağlayıcı olarak görülmekte olduğu, kıdemlilerin gelenekleri halindeki — sözlü kanun tarafından temsil edilmekte olan kurallar ve yönergelerden meydana gelen tüm hahamsal sistemin anlamsızlığını tartışmayı ve onu gün ışığına çıkarmayı tercih etmişti. Ve, İsa daha az çekince ile bunları açık bir biçimde ifade etmişti; çünkü, o, bu dini önderler ile olan ilişkilerde bariz bir bozuluşu önlemek için artık hiçbir şey yapamayacağı vaktin gelmiş olduğunu biliyordu.

4. Sinagogdaki Son Sözler

153:4.1 (1713.3) Bu buluşma sonrası konuşmasının ortasında, Kudüs’den gelen Ferisilerden bir tanesi İsa’ya, ne yapacağı belli olmayan ve isyankâr bir ruhaniyet altındaki rahatsız bir genci getirmişti. O, bu zihni bozuk olan ufaklığı İsa’ya doğru getiren bir biçimde, şunu söylemişti: “Bu türden bir rahatsızlık için ne yapabilirsin? Ecinnileri çıkarabilir misin?” Ve, Üstün gence baktığında, merhamet duyguları altında fazlasıyla etkilenmişti, ve ufaklığın kendisine yaklaşmasını işaret eden bir biçimde, onun elinden tutup şunu söyledi: “Sen benim kim olduğumu biliyorsun; ondan çık; ve, ben, sadık akranlarımdan bir tanesini senin geri dönmemen için görevlendiriyorum.” Ve, anında ufaklık olağan hale gelip ve doğru zihinsel düzeyine geri büründü. Ve, bu, İsa’nın gerçekten bir “kötü ruhaniyeti” bir insan varlığından çıkarmış olduğu ilk vakaydı. Önceki vakaların hepsi, sadece ecinnilerin insanlara girmiş olduğuna

dair varsayımdı; ancak, bu, ecinnisel iyeliğin gerçek bir durumuydu; bu türden şeyler bu günlerde ve bu az sayıdaki göksel isyankârın insan varlıklarının akıl durumu sağlıklı olmayan belirli türlerinden bu türden çıkar sağlamasını sonsuza kadar imkânsız kılan bir biçimde, Üstün'ün ruhaniyetinin bedenine tümüne aktarılmış olduğu Hamsin Yortusu gününe kadar zaman zaman yaşanmıştı.

153:4.2 (1714.1) İnsanlar hayretler içine düştüğünde, Ferisilerden bir tanesi ayağa kalkıp, İsa'yı, ecinniler ile aynı sınıfta bulunduğu için onun bu türden şeyleri gerçekleştirebilmekle suçladı; İsa'nın, bu ecinniye çıkarışında kullanmış olduğu sözde kendilerinin birbirlerini tanımakta olduğunu kabul ettiğini öne sürdü; ve, o daha sonra konuşmasını sürdürerek, Kudüs'deki dini öğretmenlerin ve önderlerin İsa'nın tüm bu sözde mucizeleri, ecinnilerin prensi olan Beelzebub'un gücü ile gerçekleştirmiş olduğuna karar verdiklerini ifade etti. Ferisi şunu söylemişti: “Bu adamla hiçbir ilişkide bulunmayın; o Şeytan ile ortaklık içindedir.”

153:4.3 (1714.2) Bunun sonrasında İsa şunu söyledi: “Nasıl olur da Şeytan Şeytan'ı çıkarır? Kendisine karşı bölünmüş olan bir krallık ayakta duramaz; eğer bir ev kendi içinde kendisine karşı bölünmüşse, o yakın bir süre içinde yok olur. Bir şehir eğer bir bütün halde değilse bir kuşatmaya karşı durabilir mi? Eğer Şeytan Şeytan'ı çıkarırsa, o kendi içinde kendisine karşı bölünmüştür; böyleyse onun krallığı nasıl ayakta durur? Ancak, sizler, ilk başta onun gücünün üstesinden gelmeden ve onu etkisiz hale getirmeden, hiçbir kişinin güçlü bir adamın evine girip onun sahip oldukları şeyleri kendisinden alamayacağını bilmelisiniz. Ve öyleyse, eğer Beelzebub'un

gücü ile ecinniler çıkarılıyor ise, kimin vasıtasıyla evlatlarınızda bu ruhaniyetler çıkıyor? Bu nedenle sizler bunun yargısına kendiniz varmalısınız. Ancak, eğer ben, Tanrı'nın ruhaniyeti vasıtasıyla, ecinnileri çıkarıyorsam, Tanrı'nın krallığı gerçekten de üzerinize gelmiştir. Eğer sizlerin gözleri önyargıyla kapanmamışsa ve korku ve gururla yanlış yönlendirilmemişse, aranızda ecinnilerden daha büyük bir kişinin bulunduğunu kolayca algılayacaksınız. Sizler beni; benimle olmayanın bana karşı olduğuna, ve bunun karşısında da, benim çevremde toplanmayanın etrafa yayılıp ziyan olduğunu duyurmaya zorluyorsunuz. Gözlerini görüyorken ve hesaplı bir kötülük arzusu ile, Tanrı'nın emeklerini ecinnilerin eylemlerine bilerek atfetmeye cüret edenlere ulvi bir uyarıyı dile getirmeme izin verin. Gerçekten de, gerçekten de, sizlere söylüyorum ki, günahlarınızın tümü, hatta Tanrı düşmanlıklarınızın hepsi bile, bağışlanacaktır; ancak, her kim Tanrı hakkında kasıtlıca ve ahlaksız amaç ile kötü konuşursa, bu kişi hiçbir zaman bağışlama elde edemeyecektir. Haksızlığın bu türden kararlı ve haksız emekçileri hiçbir zaman ne bağışlamayı aramayacağı, ne de onu bulamayacağı için, ebedi bir biçimde kutsal bağışlamayı reddetmenin günahından suçlu haldedirler.

153:4.4 (1714.3) “Birçoğunuz bu gün yolun ayrıldığı noktaya geldiniz; sizler, Yaratıcı'nın iradesi ve karanlığa ait benliğin seçtiği yollar arasında nihai bir tercihte bulunmanın başladığı bir noktaya geldiniz. Ve, şimdi neyi seçecek olursanız, nihai olarak o kişi haline geleceksiniz. Sizler ya ağacı iyi ve meyvesini iyi hale getirmek zorundasınız, ya da ağaç çürük ve meyvesi çürük hale gelecektir. Ben, Babamın ebedi krallığında ağacın meyveleri ile bilinmekte olduğunu duyuruyorum. Ancak,

engerek olan bazılarıınız, nasıl olur da, hâlihazırda kötülüğü seçmiş olarak, iyi meyveleri verebilir? Son kertede, ağızlarınız sözcükler, kalpleriniz içinde bulunan kötülüğün bolluğundan çıkmaktadır.”

^{153:4.5 (1714.4)} Bunun sonrasında, şunu söylemiş olan, bir diğer Ferisi ayağa kalkmıştı: “Öğretmen, yönetim yetkini ve öğretme hakkını kesin bir biçimde tanımamız için hepimizin üzerinde karara varacağı tek amaçlı bir simgeyi bizlere vermeni istiyoruz. Bu türden bir sürecin bir parçası olmayı kabul ediyor musun?” Ve, İsa bunu duyduğunda, şunu söylemişti: “Bu inançsız ve simge-arar nesil bir işaret beklemektedir, ancak hiçbir işaret, hâlihazırda ona sahip olanlardan, ve İnsan Evladı aranızdan ayrıldığında onu görecektelerden başkasına verilmeyecektir.”

^{153:4.6 (1714.5)} Ve, o konuşmasını bitirdiğinde, diğer havariler kendisini çevreleyip sinagogdan dışarı doğru yönlendirdi. Sessizlik içerisinde onlar kendisiyle birlikte evleri Bethsayda’ya hareket etti. Onların tümü, Üstün’ün öğretim taktikleri içindeki anlık değişiklik karşısında hayrete kapılmış ve bir ölçüde dehşete düşmüşlerdi. Onlar, öğretisini ulaştırırken kendisini bu türden çatışmasal tutumda görmeye hiçbir biçimde alış değillerdi.

5. Cumartesi Akşamı

^{153:5.1 (1715.1)} Sürekli tekrar eden bir biçimde İsa havarilerin ümitlerini boşa çıkarmış, tekrarlayan bir biçimde en derin beklentilerini yüzüstü bırakmıştı; ancak, onlar tarafından, şimdi kendilerini yakalamış bulunan bir hayal kırıklığı süreci ve keder dönemi kadar güçlü bir deneyim yaşanmamıştı. Ve,

aynı zamanda orada, güvenlikleri için gerçek bir korku ile karşılık ümitsizlik bulunmaktaydı. Onların tümü, kalabalıkların aniden ve bütüncül bir biçimde kendileri terk edişi karşısında beklenmeyen bir biçimde hayrete düşmüşlerdi. Onlar aynı zamanda, Kudüs’den inmiş olan Ferisiler tarafından sergilenmiş olan beklenmeyen cüretkarlık ve kendine fazlaca güvenir kararlılık karşısında bir ölçüde korkuya kapılmış ve ne yapacaklarını bilmez hale gelmişlerdi. Ancak, onların çoğu, İsa’nın aniden gerçekleştirmiş olduğu taktiksel değişiklik karşısında şaşkınlığa düşmüştü. Olağan koşullar altında onlar bu daha çatışmasal tutumun ortaya çıkışını olumlu bir biçimde karşılayacaklardı, ancak, ortaya çıkış biçimi ve fazlasıyla beklenmedik oluşu onları şaşkınlık içerisinde bırakmıştı.

^{153:5.2 (1715.2)} Ve, bu aşamada, tüm bu endişelerinin üzerine, onlar eve vardıklarında, İsa yemeyi reddetmişti. Saatler boyunca o kendisini üst odalardan bir tanesine kapatmıştı. Öğretiyayıcılarının önderi olan Yoab geri dönüp, birlikteliklerinden yaklaşık olarak üçte birinin amacı terk etmiş olduğunu bildirdiğinde vakit neredeyse gece yarısıydı. Akşam boyunca sadık takipçiler, Üstün’e karşı olan düşmanlık duygularının Kapernaum’un genelinde bulunduğunu bildiren bir biçimde gelip gelip gitmişti. Kudüs’den gelen önderler, hoşnutsuzluğun bu hissini körüklemekte ve olası her içimde İsa ve onun öğretilerinden gerçekleşecek ayrılığı desteklemeyi aramakta yavaş davranmamışlardı. Bu zorlayıcı saatler boyunca on ikili kadın, Petrus’un evinde toplantı halindeydi. Onlar devasa biçimde üzgünlerdi, ancak hiçbirisi ayrılmamıştı.

^{153:5.3 (1715.3)} İsa’nın üst odadan aşağıya gelip, sayısı toplam otuzu bulan, on ikili ve on ikilinin birliktelikleri arsasında duruşu

gece yarısından biraz sonra gerçekleşmişti. O şunu söylemişti: “Krallığın içindeki bu kopuşun sizleri rahatsız ettiğinin farkındayım, ancak bu kaçınılmaz olan bir şeydir. Hala, görmüş olduğunuz tüm bu eğitimden sonra, sözlerim karşısında sendelemeniz için iyi herhangi bir neden bulunabilir mi? Krallığın bu türden gönülsüz ve yarı-kalpli takipçilerden arınması karşısında korku ve endişe duymaktasınız? Yeni bir gün, cennetin krallığının ruhsal öğretilerinin sahip olduğu yeni ihtişam için doğuyorken neden keder içindesiniz? Bu sınavdan geçmede zorlanıyorsanız, peki, İnsan Evladı Baba’ya geri dönmek zorunda olduğunda ne yapacaksınız? Bu dünyaya geldiğim yer olan mekâna yükseldiğim zaman için kendinizi hangi zaman ve nasıl hazırlayacaksınız?”

153:5.4 (1715.4) “Canlarım, ruhaniyetin hızlandırmakta olduğunu hatırlamak zorundasınız; beden ve onunla ilgili olan her şeyin çok az yarara sahip olduğunu. Sizlere söylemiş olduğum cümleler ruhaniyet ve yaşamdır. İyi neşede olun! Ben sizleri yüz üstü bırakmadım. Birçoğunuz bu günlerde gerçekleştirilen açıkça ifade edilmiş karşısında alınacaktır. Sizler hâlihazırda, benim takipçilerimin çoğunun sırtlarını dönmüş olduğunu duymuş haldesiniz; onlar artık benimle birlikte yürümeyecekler. En başından beri ben, bu yarı-gönüllü inananların yol boyunca düşeceklerini biliyordum. Ben on ikiliyi seçip, sizleri krallığın elçileri olarak ayırmadım mı? Ve, şimdi, tam da bu türden bir zaman zarfında, sizler de mi ayrılacaksınız? Her biriniz kendi inancını bir gözden geçirsin, zira her biriniz büyük bir tehlike karşısında durmaktasınız.” Ve, İsa konuşmasını bitirdiğinde, Şimon Petrus: “Evet, Koruyucumuz, bizler üzgünüz ve kafalarımız karışık; ancak, bizler hiçbir zaman seni yalnız bırakmayacağız. Sen bizlere

ebedi yaşamın sözlerini öğrettin. Bizler sana inandık ve seni tüm bu zaman zarfı boyunca takip ettik. Bizler sırtımızı çevirmeyeceğiz, zira bizler senin Tanrı tarafından gönderilmiş olduğunu bilmekteyiz.” Ve, Petrus konuşmasını sonlandırdığında, onların hepsi aynı anda onun sadakat sözünü başlarıyla onayladı.

153:5.5 (1716.1) Bunun sonrasında İsa: “İstirahata çekilin, zira yoğun vakitler bizleri beklemektedir; faal günler oldukça yakındır.”

154. Makale

Kapernaum’daki Son Günler

154:0.1 (1717.1) NİSAN’IN 30’u, büyük öneme sahip Cumartesi gecesı, İsa ümitsizliğe kapılmış ve şaşkınlık içerisindeki takipçilerine teselli ve cesaretin bu kelimelerini söylerken, Tiberya’da, Hirodes Antipa ve Kudüs Sanhedrin’i temsil eden özel heyet üyelerinden meydana gelmiş bir topluluk bir araya gelmişti. Bu kâtipler ve Ferisiler güçlü bir biçimde Hirodes’den İsa’yı tutuklamasını istemişti; onlar Hirodes’i, İsa’nın kabalıkları itiraza ve hatta isyana karşı kıskırtmakta olduğuna ikna etmek için ellerinden geleni yapmışlardı. Ancak, Hirodes, siyasi bir suçlu olarak İsa’ya karşı harekete geçmeyi reddetmişti. Hirodes’in danışmanları, gölün karşı yakasında insanlar İsa’yı kral olarak duyurmayı amaçladığında onun bu öneriyi nasıl reddetmiş oluşuna dair yaşanmışlığı doğru bir biçimde bildirmişti.

154:0.2 (1717.2) Hirodes’in resmi ailesinin bir üyesi olan, eş kadınların hizmet birliğine ait, Çuza Hirodes’i, İsa’nın dünyevi yönetime ait hususlara karışma girişiminde bulunmadığı hakkında bilgilendirmişti; onun yalnızca, cennetin krallığını

kardeşlik olarak adlandırmakta olduğu, inananlarının ruhsal kardeşliğinin oluşturulması ile ilgili olduğunu. Hirodes Çuza'nın bildirilerine o kadar güvenmekteydi ki, İsa'nın etkinliklerine müdahalede bulunmayı reddetmişti. Hirodes aynı zamanda bu zaman zarfında, İsa'ya olan tutumunda, Vaftizci Yahya'a karşı duymuş olduğu hurafesel korkudan etkilenmiş haldeydi. Hirodes, hiçbir şeye inanmayan ancak her şeyden korkan dinini terk etmiş Musevilerden bir tanesiydi. O, Yahya'yı ölüme göndermeden dolayı bir vicdan azabı çekmekteydi, ve o, İsa'ya karşı olan bu gizli planların bir parçası olmak istememekteydi. O, görünürde İsa tarafından iyileştirilmiş olan birçok hastalık vakasını bilmekteydi, ve o İsa'yı bir tanrı-elçisi veya göreceli zararsız dini köktenci olarak görmekteydi.

154:0.3 (1717.3) Museviler onu, ihanet içindeki bir kişiyi korkmakla suçlayan bir biçimde Sezar'a bildirmekle tehdit ettiğinde, Hirodes onların heyet odasından çıkması emrini vermişti. Böylece mesele bir hafta boyunca kenarda beklemiş oldu, bu süre zarfında ise İsa takipçilerini bekleyen dağılım için hazırlamıştı.

1. Bir Haftalık Tavsiye Dönemi

154:1.1 (1717.4) 1 Mayıs'dan 7 Mayıs'a kadar İsa, Zübeydelerin evinde takipçileri ile yakından bir tavsiye dönemi düzenledi. Sadece sınanmış ve güvenmiş olan takipçiler bu görüşmelere kabul edilmişti. Bu zaman zarfında orada yalnızca, Ferisilere karşı gelmenin ve açık bir biçimde İsa'ya bağlılıkta bulunmanın ahlaki cesaretine sahip yaklaşık yüz takipçi bulunmaktaydı. Bu toplulukla birlikte o sabah, öğleden sonrası ve akşam oturumlar düzenlemişti. Sorusu olan kişilerin küçük

toplulukları her öğleden sonrası, öğreti-yayıcılar ve havarilerin kendileri ile konuşmada bulundukları deniz kenarında bir araya gelmişti. Bu topluluklar nadiren elliyi geçmişti.

^{154:1.2 (1717.5)} Bu haftanın Cuma günü, Tanrı'nın evini İsa ve onun takipçilerine kapatma resmi eylemi Kapernaum sinagogu yöneticileri tarafından gerçekleştirilmişti. Bu eylem, Kudüs Ferisileri'nin kışkırtmaları ile gerçekleşmişti. Yairus baş-yönetici görevinden istifa etmiş olup, kendisini açık bir biçimde İsa'nın yanında konumlandırmıştı.

^{154:1.3 (1718.1)} Deniz kenarındaki buluşmalarının sonuncusu, 7 Mayıs'da, Şabat öğleden sonrasında düzenlenmişti. İsa, bu zaman zarfında bir araya gelmiş olan yüz elli kişiden daha az bir topluluğa konuşma yapmıştı. Bu Cumartesi akşamı, İsa ve onun öğretilerine olan popüler ilginin gidişatındaki en alt düzeyi simgelemişti. Bu zaman zarfından itibaren, kendisine olan olumlu eğilimde düzenli, yavaş, ancak daha sağlıklı ve daha güvenilir bir büyüme mevcut olmuştu; ruhsal inanışta ve gerçek dini deneyimde daha güçlü köklere sahip yeni bir takip ortaya çıkmıştı. Üstün'ün takipçileri tarafından inanılmış olan krallığın maddi kavramsallaşmaları ile İsa tarafından öğretilmiş olan daha idealist ve ruhsal kavramsallaşmalar arasındaki az veya çok eklemesi ve tavizkar nitelikteki aşama artık kesin bir biçimde sona ermişti. Bu andan itibaren orada, daha geniş kapsamı ve onun uçsuz bucaksız ruhsal manaları içinde krallığın müjdesine ait daha açık bir duyuru bulunmaktaydı.

2. Bir Haftalık Dinlenme Dönemi

154:2.1 (1718.2) M.S. 29'da, Mayıs ayının 8'i, Pazar günü, Kudüs'de, Sanhedrin, İsa ve onun takipçilerine Filistin'in sinagoglarından tümünü kapatan bir yönerge geçirmişti. Bu, Kudüs Sanhedrin'in yeni ve öncesinde emsali bulunmayan bir yönetim yetkisi ihlaliydi. Bu zaman zarfına kadar her sinagog, ibadetçilerin bağımsız bir ayin topluluğu olarak mevcudiyetine sahip olmuş ve bu şekilde faaliyet göstermişti; ve, her sinagog, onu yönetenlerden oluşan kendi öz heyetinin idaresi ve yönlendirişi altındaydı. Yalnızca Kudüs'ün sinagogları Sanhedrin'in yönetim yetkisine tabi haldeydi. Sanhedrin'in bu geneli kapsayan eylemini onun beş üyesinin istifası takip etmişti. Beş yüz iletici derhal, bu yönergeyi bildirme ve onu uygulama görevi ile görevlendirilmişti. İki hafta gibi kısa bir süre içinde Filistin'deki her sinagog, Hebron'daki sinagog haricinde, Sanhedrin'in bu açık bildirisine boyun eğmişti. Hebron sinagogunun yöneticileri, meclisleri üzerinde Sanhedrin'in böyle bir kararı uygulama hakkını tanımayı reddetmişti. Kudüs yönergesine rıza göstermeye dair bu ret, İsa'nın gayesine besledikleri anlayış yerine, ayinsel topluluklarının bağımsızlığına dair mücadelelerine dayanmaktaydı. Bundan kısa bir süre sonra Hebron sinagogu bir yangınla yerle bir olmuştu.

154:2.2 (1718.3) Bu aynı Pazar sabahı İsa; takipçilerinden her birinden, sıkıntı içindeki ruhlarını dinlendirmeleri ve sevdiklerine cesaret sözcükleri söylemeleri için evlerine veya arkadaşlarına geri dönmelerini isteyen bir biçimde, bir haftalık tatil ilan etmişti. O şunu söylemişti: "Krallığın genişlemesi için dua ederken, eğleneceğiniz veya balık tutacağınız birden çok yere gidin."

154:2.3 (1718.4) Dinlenmenin bu haftası İsa'nın deniz kenarında birçok aile ve topluluğu ziyaret etmesine olanak sağladı. O birden çok sefer Davud Zübeyde ile birlikte balık tutmaya gitmişti; ve, o, İsa'yı korumaya dair önderlerinden kesin bir biçimde verilmiş emirlere sahip Davud'un en sadık iki veya üç ileticisi tarafından her zaman yakından izlenir halde, vaktinin büyük bir kısmını yalnız dolaşarak geçirmişti. Bu dinlenme haftası boyunca kamu öğretisinin hiçbir türü bulunmamaktaydı.

154:2.4 (1718.5) Bu, Nathanyel ve Yakub Zübeyde'nin küçük çaplı bir hastalıktan daha fazlasından muzdarip oldukları haftaydı. Üç gün ve gece boyunca onlar şiddetli bir biçimde, acı veren bir mide sıkıntısı çekmişti. Üçüncü gün İsa, Yakub'un annesi, Şalome'yi dinlenmesi için evine gönderirken, sıkıntı içindeki havarilerine bizzat kendi bakmıştı. Tabii ki İsa bu iki adamı derhal iyileştirebilirdi; ancak, bu, ne Evlat'ın ne de Baba'nın, zaman ve mekânın evrimsel dünyaları üzerinde insan evlatlarının bu ortak zorlukları ve sıkıntıları ile ilgilenme yöntemi değildi. Bir kez bile, beden içindeki büyük öneme sahip yaşamının tümü boyunca, İsa, yeryüzü ailesinin herhangi bir üyesine veya doğrudan takipçilerinin herhangi biri adına doğa-ötesi yardımın herhangi bir türüne girişmemişti.

154:2.5 (1719.1) Evren zorlukları görülmek ve gezegensel engellerle fani yaratılmışların evrimsel ruhlarının, ilerleyici kusursuzlaşımı olarak büyüme ve gelişim için sağlanmış deneyimsel hazırlanışın bir parçası olarak yüzleşilmek zorundadır. İnsan ruhunun ruhsallaşımı, gerçek evren sorularının geniş bir kapsamını eğitimsel bir biçimde çözme ile olan yakından deneyimi gerektirmektedir. İrade sahibi

yaratılmışların hayvansal doğası ve daha alt türleri, çevresel koşullar içinde elverişli biçimde ilerlememektedir. Zorlayıcı itki ile birlikte sorunsal durumlar, fani ilerleyişin değerli hedeflerinin erişimine ve ruhaniyet nihai sonunun daha yüksek düzeylerine erişmeye oldukça güçlü bir biçimde katkıda bulunan akıl, ruh ve ruhaniyet etkinliklerini yaratmaya zemin hazırlamaktadır.

3. İkinci Tiberya Görüşmesi

^{154:3.1 (1719.2)} Mayıs'ın 16'sında, Tiberya'daki ikinci görüşmede Kudüs'deki yönetim gücüne sahip kişiler ile Hirodes Antipa bir araya geldi. Kudüs'ün hem dini hem de siyasi önderleri görüşmede hazır bulunmaktaydı. Musevi önderleri Hirodes'e, hem Celile hem de Yehuda'daki sinagogların neredeyse tümünün İsa'nın öğretisine kapalı olduğunu bildirmeye yetkin konumdalardı. Hirodes'in İsa'yı tutuklaması için yeni bir çabada bulunulmuştu; ancak, o, bu kişilerin güçlü isteğini gerçekleştirmeye reddetmişti. Mayıs ayının 18'inde, buna rağmen, Hirodes Sanhedrin yönetim makamlarına, Yehuda'nın Romalı yöneticisinin razı olması koşulu ile, İsa'nın yakalanması ve Filistin'e dini suçlamalarla yargılanması için getirilmesi tasarımını gerçekleştirmesi için izin vermeyi kabul etmişti. Bu arada da, İsa'nın düşmanları oldukça meşgul bir biçimde Celile boyunca, Hirodes'in İsa'ya düşmancıl hale geldiğine ve onun öğretilerine inanmış olan herkesi yok etme amacı taşıdığına dair dedikoduyu yaymaktaydı.

^{154:3.2 (1719.3)} Mayıs'ın 21'nde, Cumartesi gecesi; Kudüs'de bulunan sivil yöneticilerin, İsa'nın yakalanması ve Kudüs'e, Musevi milletin kutsal yasalarını hiçe sayması suçlaması ile Sanhedrin heyetinin önüne çıkarılması amacıyla getirilmesine

dair Hirodes ve Ferisiler arasında yapılmış anlaşmaya dair hiçbir itirazda bulunmadıklarına dair haber Tiberya'ya ulaşmıştı. Bunun uyarınca, bugünün gece yarısından hemen önce, Hirodes, Sanhedrin görevlileri tarafından onun hâkimiyeti altındaki topraklarda İsa'nın yakalanmasına ve zorla mahkeme için Kudüs'e getirilmesine izin veren yönergeyi imzaladı. Birçok farklı yerden güçlü baskı, Hirodes'in bu izne razı olmasına sebep olmuştu; ve, o, İsa'nın, Kudüs'de bulunan kızın düşmanları karşısında adil bir mahkeme bekleyemeyeceğini oldukça iyi bilmekteydi.

4. Kapernaum'daki Cumartesi Gece

^{154:4.1 (1719.4)} Bu aynı Cumartesi gecesi, önde gelen elli vatandaştan oluşan bir topluluk, şu çok önemli soruyu tartışmak için sinagogda buluşmuştu: “Bizler İsa ile ne yapmalıyız?” Onlar gece yarısından sonrasına kadar konuşup, tartışmada bulunmuştu; ancak, anlaşma için herhangi bir ortak noktayı bulamamışlardı. İsa'nın Mesih, en azından kutsal bir kişi, hiç değilse bile bir tanrı-elçisi, olabileceğine dair inanışa eğilimi olan az sayıdaki birkaç kişi dışında, sırasıyla, şu görüşe sahip olan neredeyse dört eşit topluluk arasında bölünmüş durumdaydı:

^{154:4.2 (1719.5)} 1. O, ne yaptığını bilmez ve zararsız bir dini köktenciydi.

^{154:4.3 (1719.6)} 2. O, isyana kışkırtabilecek tehlikeli ve hesapçı bir tahrikçiydi.

^{154:4.4 (1720.1)} 3. O, ecinnilerin düzeyinde olup, kötü ruhaniyetlerin bir prensi bile olabilirdi.

154:4.5 (1720.2) 4. O, akli yerinde olmayan; zihinsel olarak dengesiz halde, deli bir kişiydi.

154:4.6 (1720.3) Orada, İsa'nın duyurduğu inanç-savları hakkında sıradan insanlar için üzüntü kaynağı olan birçok konuşma gerçekleşmekteydi; onun düşmanları, İsa'nın öğretilerinin, eğer herkes onun düşünceleri uyarınca yaşamak için dürüst bir çaba gösterirse her şeyin parçalara ayrılacağı biçimde, uygulanamaz olduğunu savunmaktaydı. Ve, ilerleyen birçok nesile ait insanlar aynı şeyleri söyleyegelmişlerdir. Birçok ussal ve özünde iyi niyetli kişi, bu açığa çıkarılışların daha aydınlanmış çağında bile, çağdaş medeniyetin İsa'nın öğretileri üzerine inşa edilemeyecek olduğunu savunmaktadır — ve onlar göreceli olarak doğrudurlar. Ancak, bu türden kuşkucuların tümü, çok daha iyi bir medeniyetin onun öğretileri üzerine kurulabilme şansının geçmişte bulunduğunu, ve onun gelecek bir zamanda kurulacağını unutmaktadır. Bu dünya hiçbir zaman, İsa'nın öğretilerini büyük bir ölçekte yerine getirmeye ciddi bir biçimde denememiştir, tarafınızdan-adlandırıldığı-biçimiyle Hristiyanlık'ın inanış-savlarını takip etmek için sıklıkla gerçekleştirilmiş olan yarı-gönüllü girişimlerine rağmen.

5. Çok Önemli Pazar Sabahı

154:5.1 (1720.4) Mayıs'ın 22'si, İsa'nın yaşamında büyük öneme sahip olan bir gündü. Bu Pazar sabahı, gün ağarmadan önce, Davud'un ileticilerinden bir tanesi, Hirodes'in Sanhedrin görevlileri tarafından İsa'nın tutuklanmasını onayladığını veya onaylamak üzere olduğu haberini getiren bir biçimde, Tiberya'dan büyük bir acele ile ulaşmıştı. Bu beklenen tehlikeye dair haberin alınışı, Davud Zübeyde'nin ileticilerini

ayaklandırıp, onları sabahın yedisinde bir acil durum heyeti için toplayan bir biçimde, takipçilerin tüm yerel topluluklarına göndermesine neden olmuştu. Yude'nin (İsa'nın kardeşinin) görüncesi bu endişe verici bildiriye duyduğunda, haberi, onları derhal Zübeyde'nin evinde toplanmaya çağıran bir biçimde, yakında ikamet eden İsa'nın tüm ailesine yetiştirmişti. Ve, bu acele çağrıya karşılık olarak, kısa bir süre içinde orada Meryem, Yakub, Yusuf, Yude ve Ruth bir araya gelmişti.

154:5.2 (1720.5) Bu erken sabah buluşmasında, İsa, toplanmış takipçilerine veda yönergelerini aktardı; bu, onların yakın bir süre içinde Kapernaum'dan dağıtılacağını oldukça iyi bilen bir halde, kendilerine o anda elveda bulunuşundan meydana gelmişti. İsa onların tümüne, rehberlik için Tanrı'yı aramalarının ve sonuçlarından bağımsız olarak krallığın görevine devam etmelerini salık vermişti. Öğreti-yayıcıları, çağrılacakları zamana kadar yerinde gördükleri biçimde emeklerini vereceklerdi. O, öğreti-yayıcılarının on ikiliyi kendisine eşlik etmek için seçmişti; o, on ikili havarinin ne olursa olsun kendisiyle birlikte kalmaya devam etmesine salık vermişti. O, on iki kadının kendisi görevlendirene kadar Zübeyde ve Petrus'un evlerinde kalmaya devam etmesini emretmişti.

154:5.3 (1720.6) İsa, Davud Zübeyde'nin eyalet boyunca gerçekleştirmekte olduğu iletici hizmetini devam ettirme isteğine razı olmuştu; yakın bir süre içinde Üstün'e elveda edişinde, Davud şunu söylemişti: “Görevine devam et, Üstünümüz. Bağnazların seni yakalamasına izin verme, ve ileticilerin seni takip edeceğinden hiçbir zaman kuşkun olmasın. Benim adamların hiçbir zaman seninle iletişimi

kesmeyecek, ve onlar vasıtasıyla sen diğer yakalarda olan krallık hakkında bilgi alacaksın, ve onlar vasıtasıyla bizler senin hakkında bilgi edineceğiz. Başıma gelen hiçbir şey bu hizmeti etkilemeyecek; zira, ben, birinci ve ikinci, hatta üçüncü önderleri atamış bulunmaktayım. Ben ne bir öğretmen ne de bir duyurucuyum; ancak, kalbimden bunu yapmaktayım, ve hiç kimse beni durduramaz.”

154:5.4 (1720.7) Bu sabah yaklaşık olarak 7:30’da İsa, kendisini duymak için ev içine dolmuş olan neredeyse yüz inanana ayrılık konuşmasına başlamıştı. Bu, orada bulunan herkes için büyük ciddiyete sahip bir olaydı; ancak, İsa, beklenmedik bir biçimde neşeli görünmekteydi; o, bir kez daha kendi olağan benliğindeydi. Haftaların ciddiyeti gitmiş, İsa onların tümü için, inanca, umuda ve cesarete dair sözleri ile ilham kaynağı olmuştu.

6. İsa’nın Ailesinin Varışı

154:6.1 (1721.1) İsa’nın yeryüzü ailesinin beş üyesi Yude’nin görüncesinin acele çağrısına karşılık olarak olay yerine ulaştığında, bu Pazar sabahı saat yaklaşık olarak sekizi göstermekteydi. Beden içindeki tüm aile üyeleri içinde yalnızca tek bir kişi, Ruth, yeryüzü üzerindeki onun görevinin kutsallığına tüm kalbiyle ve devam eden bir biçimde inanmıştı. Yude ve Yakub, ve hatta Yusuf, hala, İsa’ya olan inançlarının büyük bir kısmını taşımaya devam etmekteydi; ancak, onlar gururun, doğru yargılarına ve gerçek ruhsal eğilimlerine müdahalede bulunmasına izin vermişlerdi. Meryem benzer bir biçimde, annesel sevgi ve aile gururu arasında olmak üzere, derin sevgi ve korku arasında arada kalmıştı. Her ne kadar o kuşkular tarafından rahatsız edilse de, İsa’nın doğumundan

önce Cebrail'in gerçekleştirmiş olduğu ziyaretini hiçbir zaman bütünüyle unutamamıştı. Ferisiler Meryem'i, akılsal yoksunluğa sahip olan bir biçimde, İsa'nın akıl sağlığının yerinde olmadığına ikna etmek için emek zarf etmiş haldeydi. Onlar Meryem'e; İsa'nın sağlığının yakın bir süre içinde çökeceği, ve eğer kendisinin bu şekilde devam etmesine izin verilirse sonuç olarak bütün aileye onursuzluktan ve utançtan başka bir şeyin gelmeyeceği teminatını vermişlerdi. Ve, böylece, Yude'nin görünüşünden bu haber geldiğinde, Ferisiler ile önceki akşam buluşmuş oldukları yer olan Meryem'in evinden derhal hep beraber Zübeyde'nin evinin yolunu tuttular. Onlar Kudüs önderleri ile gecenin ilerleyen saatlerine kadar konuşmuş olup, onların tümü az ve çok İsa'nın garip bir biçimde hareket ettiğine, belirli bir süredir garip bir biçimde hareket ettiğine, emin olmuşlardı. Her ne kadar Ruth onun tüm davranışlarını açıklayamasa da, o her zaman İsa'nın ailesine adil bir biçimde davranmış olduğunda ısrarcı olup, İsa'yı ilave emeklerinden caydırma çabaları tasarımını kabul etmeyi reddetmişti.

^{154:6.2 (1721.2)} Zübeyde'nin evine olan yolculukları süresince onlar bu şeyler üzerinde konuşmuş olup, İsa'nın kendileriyle birlikte eve gelmesi için onu ikna etmekte hem fikir olmuşlardı; zira, Meryem şunu söylemişti: "Eğer o bir eve gelse ve beni dinlese, ben oğlum üzerinde etkide bulunacağımı biliyorum." Yakub ve Yude, İsa'nın tutuklanma ve mahkeme için Kudüs'e götürülme planlarına dair söylentileri duymuş haldeydiler. Onlar aynı zamanda kendilerinin güvenliğinden büyük endişe duymaktaydılar. İsa halk gözünde gözde bir şahıs oldukça, ailesi olanlara izin vermişti; ancak, şimdi Kapernaum insanları ve Kudüs'ün yöneticileri, aniden kendisine karşı tarafın alınca,

onlar kesin bir biçimde, utandıkları konumlarının yaratmış olduğu varsayılan utancın baskısını hissetmeye başlamışlardı.

154:6.3 (1721.3) Onlar İsa'yı görmeyi, kendisini kenara çekmeyi, kendisinden beraberce evlerine geri dönmesini güçlü bir biçimde talep etmeyi beklemekteydi. Onlar kendisine; eğer, sadece, kendisine sıkıntı getirmekten ve ailesine onursuzluk yakıştırmaktan başka bir şey olmayan yeni bir dini duyurma çabasının budalalığını bırakırsa, onun kendilerini yüzüstü bırakışını unutma — bağışlama, unutma — teminatını vermeyi düşünmüşlerdi. Tüm bunların hepsi karşısında Ruth yalnızca şunu söylemekteydi: “Ağabeyime, kendisinin bir Tanrı evladı olduğunu düşündüğümü söyleyeceğim ve ümit ediyorum ki o, bu ahlaktan yoksun Ferisiler kendi duyurusunu durdurmasına izin verişinden önce ölmeye gönüllü olacaktır.” Yusuf, diğerleri İsa ile mücadele ederken Ruth'u susturmaya söz vermişti.

154:6.4 (1721.4) Onlar Zübeyde'nin evine ulaştıklarında, İsa, takipçilerine olan elveda konuşmasının tam ortasındaydı. Onlar eve girmeye çalıştı, ancak ev taşan derecede kalabalıktı. Sonunda onlar kendilerine arka veranda bir yer bulup, geldiklerine dair haberi İsa'ya aktarmışlardı; bu haber kulaktan kulağa nihayeten Şimon Petrus tarafından İsa'ya fısıldanana kadar taşınmıştı; Şimon Petrus İsa'nın konuşmasını yarı kesmiş ve şunu söylemişti: “Bak, annen ve kardeşlerin dışarıda, ve onlar seninle konuşmaya oldukça can atıyorlar.” Bu aşamada, annesi, takipçilerine bu elveda iletisinin verilişinin ne kadar önemli olduğunu bir kez olsun düşünmemişti; ne de, o, oğlunun konuşmasının muhtemel bir biçimde kendisini tutuklayacak olanların varışı tarafından her an içinde sonlanabileceğini

bilmekteydi. O gerçekten de, görünürde oldukça uzun bir ayrılıktan sonra, o ve kardeşlerinin mevcut bir biçimde kendisine gelme iyiliği gösterişinin gerçekliği ışığında, İsa'nın konuşmasını sonlandırıp, beklemelerine dair haberi duyduğu an kendilerine geleceğini düşünmüştü.

154:6.5 (1722.1) Bu tam da, yeryüzü ailesinin Babası'nın görevi üzerinde olduğunu kavrayamadığı o anlardan bir tanesiydi. Ve, böylece, Meryem ve kardeşleri, iletiyi almak için konuşmasına ara vermesine rağmen, kendilerini karşılamak için koşması yerine, onun güzel sesinin şu artan bir sesle konuşmasını duyduklarında, derin bir biçimde alınmışlardı: “Anneme ve kardeşlerime benim için hiçbir korku duymamalarını söyle. Dünyaya beni göndermiş olan Baba, beni yalnız bırakmayacaktır; ne de herhangi bir zarar benim aileme gelecektir. Onların cesur olmasını söyle ve güvenlerini krallığın Babası'na emanet etmelerini iste. Ancak, son kertede, kim benim annem ve kardeşlerim?” Ve, ellerini odada toplanmış olan takipçilerinin tümüne uzatarak, şunu söyledi: “Ben bir anneye sahip değilim; kardeşlere sahip değilim. İşte annem, işte kardeşlerim! Her kim cennet içindeki Babam'ın iradesini yerine getirirse, o kişi benim annem, erkek ve kız kardeşimdir.”

154:6.6 (1722.2) Ve, Meryem bu sözleri duyduğunda, Yude'nin kollarına yığıldı. Onlar annelerini, İsa elveda iletisinin son cümlelerini söylerken, ayıltmak için bahçeye götürmüştü. İsa daha sonra, annesi ve erkek kardeşleri ile görüşmek için dışarı çıkma niyetindeydi; ancak, Sanhedrin görevlilerinin İsa'yı tutuklama ve kendisini Kudüs'e götürme yetkisi ile yolda olduklarına dair haberi getiren bir biçimde Tiberiya'dan çıkmış

olan bir ulak buraya ulaşmıştı. Andreas bu iletiyi almış, ve, İsa'nın konuşmasını bölen bir biçimde, kendisine iletmmişti.

154:6.7 (1722.3) Andreas, Davud'un, Zübeyde'nin evi etrafında korucuyu görevlendirmesini hatırlamamıştı; ve, hiç kimse bu koruyucuları şaşırtamazdı; böyle bir durumda, o İsa'ya neyin yapılması gerektiğini sordu. Üstün; annesi, “Benim annem yok” sözünü duymuş halde bahçede büyük şaşkınlıktan kurtulmaya çalışırken, orada sessizlik içerisinde durmaktaydı. Odada bir kadının ayağa kalkıp şunu haykırışı tam da bu zaman zarfında gerçekleşmişti: “Seni taşıyan rahim kutlu olsun, seni beslemiş göğüsler kutlu olsun.” İsa, Andreas ile olan konuşmasından bir anlığına dönüp, şunu söyleyen bir biçimde bu kadına cevap vermişti: “Hayır, bunun yerine, Tanrı'nın sözünü duyan ve ona uymaya cüret eden kişi kutlu olsun.”

154:6.8 (1722.4) Meryem ve İsa'nın kardeşleri İsa'nın kendilerini anlamadığını, aslında kendilerinin İsa'yı anlamamış olduklarını çok az anlamış bir biçimde, İsa'nın kendilerine olan ilgisini kaybettiklerini düşünmüştü. İsa, insanların geçmişleri ile olan ilişkilerini koparmalarının ne kadar zor olduğunu bütünüyle anlamıştı. O, insan varlıklarının duyurucunun ikna ediciliği karşısında nasıl fazlasıyla etkilendiğini bilmekteydi; ve, o, aklın mantık ve nedenselliğe cevap verirken, vicdanın duygusal çekime nasıl karşılıkta bulunduğunu bilmekteydi; ancak, o aynı zamanda, insanları *geçmişlerinden ayırmaya* ikna etmenin ne kadar kıyas edilmeyecek düzeyde zor olduğunu bilmekteydi.

154:6.9 (1722.5) Yanlış anlaşıldıklarını ve değerlerinin takdir edilmediğini düşünen herkesin İsa'ya, duygudaş bir arkadaş ve anlayışlı bir danışman olarak sahip oluşu sonsuza kadar

gerçektir. O havarilerine, bir kişinin düşmanlarının aynı haneden olabileceğini uyardı; ancak, bu tahminin kendi öz deneyimine uymaya nasıl da yaklaşacağını çok az aklından geçirmişti. İsa, yeryüzü ailesini Babası'nın görevini yerine getirmemek için terk etmemişti — ailesi İsa'yı terk etmişti. Daha sonra, Üstün'ün ölümü ve yeniden dirilişinden sonra, Yakup öncül Hristiyan hareketi ile ilişkili hale geldiğinde, İsa ve takipçileri ile olan öncül birlikteliği memnuniyetle deneyimlemeyişinde ölçülemeyecek düzeyde acı çekmişti.

154:6.10 (1723.1) Bu olaylardan geçtiği süre boyunca İsa, kendi insan aklının taşımış olduğu sınırlı bilginin rehberliğinde ilerlemeyi tercih etmişti. O, yalın bir kişi olan birliktelikleri ile deneyim sürecinden geçmeyi arzulamıştı. Ve, ayrılmadan önce ailesini görmek İsa'nın insan aklından geçmişti. Konuşmasının ortasında onu sonlandırmayı ve böylece uzun bir süreli bir ayrılıktan sonra onların ilk buluşmasını bu türden bir kamu olayı haline getirmeyi istememişti. O öncesinde, bu konuşmayı bitirmeyi ve daha sonrasında ayrılmalarından önce onlarla bir sohbeti gerçekleştirmeyi amaçlamıştı; ancak, bu tasarım, doğrudan takip etmiş olan kumpas hadiseleri ile uygulanamamıştı.

154:6.11 (1723.2) Onların kaçışlarının aceleciliği, Davud'un ileticilerinden oluşan bir kafilenin Zübeydelerin evinin arka kapıya olan varışıyla daha da artmıştı. Bu kişiler tarafından yaratılmış olan ani hareketlilik havarileri, bu yeni ulaşan kişilerin onların tutuklayıcıları olduklarına dair düşünceye doğru iten bir biçimde korkutmuştu; ve, doğrudan bir tutuklanmadan duydukları korku içinde onlar, bekler haldeki teknenin ön girişine doğru aceleyle hareket etmişlerdi. Ve, tüm

bunların hepsi, İsa'nın, arka verandada beklemekte olan ailesini neden görmeyişini açıklamaktadır.

154:6.12 (1723.3) Ancak, İsa, acele için oradan uzaklaşır halde tekneye adım atarken Davud Zübeyde'ye şunu söylemişti: “Anneme ve kardeşlerime, onların gelişini takdir ettiğimi ve onları görme amacı taşımış bulunduğumu söyle. Onlardan, benden alınmamalarını, bunun yerine Tanrı'nın iradesine dair bir bilgiyi ve bu iradeyi gerçekleştirmek için şükranı ve cesareti arzulamalarını iste.”

7. Aceleci Kaçış

154:7.1 (1723.4) Ve, böylece, İsa ve on ikili havarisi ve on iki öğretiyayıcısının, Hirodes Antipa'dan gelen, Tanrı'ya hakaret ve Museviler'in kutsal yasalarına olan diğer karşı geliş suçlamasıyla İsa'yı tutuklama ve onu mahkeme için Kudüs'e getirme yetkisiyle Bethsayda yolu üzerinde bulunan Sanhedrin görevlilerinden gerçekleştirdiği bu aceleci kaçış bu Cuma sabahı, Mayıs'ın 23'ü, M.S. 29 yılında yaşanmıştı. Yirmi beş kişilik bu kafilenin küreklere davranıp, Celile Denizi'nin doğu kıyalarına doğru açılmaları bu güzel sabahta neredeyse sekiz buçukta gerçekleşmişti.

154:7.2 (1723.5) Üstün'ün teknesini takip eden başka bir, küçük yelkenli bulunmaktaydı; bu tekne, İsa ve onun birliktelikleri ile iletişime devam etme ve onların bulundukları yer ve güvenlerine dair bilgiyi, belirli bir süre boyunca krallığın görevi için yönetim merkezi olarak hizmet etmiş bulunan Bethsayda'da Zübeyde'nin evine düzenli olarak aktarma sorumluluğu verilmiş olan, Davud'un yedi ileticisini taşımaktaydı. Ancak, İsa bir daha tekrar Zübeyde'nin evini

kendi evi olarak kullanmamıştı. Bu aşamadan itibaren, yeryüzü yaşamının geride kalan kısmı boyunca, Üstün gerçek anlamıyla “başını koyacak bir yere sahip değildi.” Artık o, yerleşik bir yere benzer bile bir şeye sahip değildi.

154:7.3 (1723.6) Onlar, Keresa kasabasına yakın bir yere kadar kürek çekmiş, tekneyi arkadaşlarının gözetimine emanet etmiş ve Üstün’ün yeryüzü üzerindeki yaşamının bu önemli olaylara sahne olmuş son yılının istikameti çok belli olmayan dolaşımlarına başlamışlardı. Bir süre boyunca onlar, Keresa’dan Kaesarea-Filippi’ye giden, böylece Fenike’nin sahiline kadar inen bir biçimde, Filip’in bölgelerinde kalmaya devam etmişlerdi.

154:7.4 (1723.7) Kalabalık, bu iki teknenin doğu sahiline doğru yola çıkışlarını izleyen bir biçimde, Zübeyde’nin evi çevresinde vakitlerini geçirmeye devam etmişlerdi; ve, kabile, Kudüs görevlileri acele edip İsa’yı arayışlarına başladığında, yollarına çoktan çıkmış haldeydi. Görevliler İsa’nın kendilerinden kaçmış olduğuna inanmayı reddetmişti; ve, İsa ve onun kafilesi Batanea boyunca kuzeye doğru hareket ederken, neredeyse bir hafta boyunca vakitlerini, İsa’yı Kapernaum’un komşu mekânlarında nafile bir biçimde arayarak geçirmişlerdi.

154:7.5 (1724.1) İsa’nın ailesi Kapernaum’a geri dönmüş olup, neredeyse bir haftayı, konuşarak, tartışarak ve dua ederek geçirmişti. Onlar, kafa karışıklığı ve hayret edici duygularla dolmuştu. Onlar, Ruth’un Davud’dan baba-kardeşinin güvende, sağlığının yerinde ve Fenike sahiline hareket ettiğini öğrendiği yer olan Zübeyde’nin evine gerçekleştirmiş olduğu bir ziyaretten döndüğü Perşembe öğleden sonrasına kadar hiçbir huzura sahip olmamışlardı.

155. Makale

Kuzey Celile Boyunca Kaçış

^{155:0.1 (1725.1)} BU BÜYÜK öneme sahip Pazar günü, Keresa’ya varmalarından kısa bir süre sonra, geceyi Bethsayda-Yulias’ın güneyindeki güzel bir parkta geçirmiş oldukları yer olan, kuzey yönünde birazcık ilerlemişlerdi. Onlar, çok önceden burada günler boyunca konaklamış olarak, bu konaklama yerine aşınaydılar. Gece için istirahataya çekilmelerinden önce Üstün takipçilerini etrafına toplamış, onlar ile birlikte Batanea ve Kuzey Celile’den Fenike sahiline olan tasarlamış bulundukları hareketleri üzerine konuşmuştu.

1. Başka İnanca Sahip Olanlar Neden Kin Duymaktadır?

^{155:1.1 (1725.2)} İsa şunu söylemişti: “Hepiniz, şunu söyleyen bir biçimde, Mezmur’un bu türden dönemler için söylediklerini hatırlamalısınız: ‘Neden başka inanca sahip olanlar kin duymakta ve insanlar nafile bir biçimde kumpas kurmaya çalışmakta? Yeryüzünün kralları karara varıp, insanların yöneticileri Koruyucu’ya ve onun kutsamış olduğu kişiye, şunları söyleyen bir biçimde, karşıt taraf aldılar: “Haydi, bağışlamanın zincirlerini kiralım, ve haydi, sevginin bağlarını koparalım.”

^{155:1.2 (1725.3)} “Bugün sizlerin bunun gözlerinizin önünde gerçekleşmiş olduğunu görmektesiniz. Ancak, sizler, Mezmurun kehanetinin geride kalan kısmının gerçekleşeceğini görmeyeceksiniz; zira, o, İnsan Evladı ve onun yeryüzü üzerindeki görevine dair yanlış düşünceleri beslemişti. Benim krallığım derin sevgi üzerine inşa edilmiş, bağışlama içinde

duyurulmuş ve fedakâr hizmet tarafından kurulmuştur. Benim Babam cennette, başka inanca sahip olanları ciddiyetsiz bir biçimde görerek onlara gülmemektedir. O, büyük bir hoşnutsuzluk içinde kindar halde değildir. Gerçektir ki, Evlat, miras olarak tarafınızdan-adlandırıldığı-biçimiyle başka inanca sahip olanları (gerçekte ise bilgisiz ve eğitilmemiş kardeşlerini) almaktadır. Ve, ben bu diğer inançta olanları, bağışlamanın ve şefkatin açık kolları ile kabul edeceğim. Tüm bu sevgi dolu iyilik, tarafınızdan-adlandırıldığı-biçimiyle başa dine sahip olanlara gösterilecektir, her ne kadar utgun Evlad'ın 'onları demirden bir çubuk ile böleceği ve bir çömlekçinin testisi gibi parçalara ayıracağını' ön gören kaydın talihsiz duyurusuna rağmen. Güçlü bir biçimde Mezmur sizden 'Koruyucu'ya korku ile hizmet etmenizi' talep etti — ben sizden, inançla kutsal evlatlığın yüceltilmiş ayrıcalıklarına girmenizi istiyorum; o sizlerin titremeden keyif duymanızı emrediyor; ben sizlerin tarafınıza verilmiş olan güvenceden. O, 'Sinirlenmesin diye Evladı öpün, yoksa onun kini bir ayağa kalktığı zaman hepiniz yok olursunuz.' Ancak, benimle birlikte yaşamış olanlar, kızgınlığın ve kinin, insanların kalplerinde cennetin krallığının kuruluşunun bir parçası olmadığını çok iyi bilirler. Ancak, Mezmur, bu güçlü talebini bitirirken, gerçek ışığı az da olsun görmüştü, o şunu söylemişti: "Güvenlerini bu Evlada vermiş olanlar kutludurlar."

155:1.3 (1725.4) İsa, şunu söyleyen bir biçimde, yirmi dörtlüye öğretimde bulunmayı sürdürmüştü: "Başka dinden onlar bizlere kin duyduğunda, onların bahanesi yoktur. Onların ufku küçük ve dar olduğu için, enerjilerini coşkulu bir biçimde odaklamaya yetkindirler. Onların hedefleri yakın, az çok görünür niteliktedir; bu nedenle onlar arzularını, cesur ve etkili

bir yerine getiriş ile gerçekleştirmektedir. Cennetin krallığına girmeyi duyurmuş olan sizler, öğretim davranışınızda fazlasıyla değişken ve kesin olmayan konumda bulunmaktasınız. Diğer dinden olanlar amaçlarını doğrudan bir biçimde yerine getirmeyi amaçlamaktadırlar; sizler, gerçekleşmesi çok uzun bir süre olacak şeyi arzulamaktan suçlu konumdasınız. Eğer sizler krallığa girme arzusu duyuyorsanız, diğer inancı benimseyenler kuşatmış oldukları bir şehri alırlarken, neden ruhsal saldırıdan alınmaktasınız? Sizler; hizmetiniz oldukça büyük bir ölçekte, geçmişten pişmanlık duyar, şimdiki andan şikâyet eder ve nafîle bir biçimde gelecekte umut bekler bir tutumdan meydana geldiğinde, krallığa neredeyse hiçbir biçimde layık değilsinizdir. Neden başka inanca sahip olanlar kin duymaktadır? Çünkü, onlar gerçekliği bilmemektedirler. Neden sizler nafîle bir arzu içinde boş yere vakit geçirmektesiniz? Çünkü, sizler gerçekliğe itaat etmiyorsunuz. Gelecekte beklemekte olduğunuz gereksiz arzularınıza son verin ve cesur bir biçimde krallığın kuruluşu için ne gerekiyorsa onu yapmaya gidin.

155:1.4 (1726.1) “Yapmış olduğunuz hiçbir şeyde, tek taraflı ve haddinden fazla özelleşmiş hale gelmeyin. Bizlerin yok olmasını arzulayan Ferisiler gerçekten de Tanrı’nın hizmetini yerine getirmekte olduklarını düşünmektedir. Onlar gelenek tarafından o kadar dar görüşlü hale gelmişlerdir ki, ön yargı ile gözleri görmez hale gelmiş ve korkudan hissetmez olmuşlardır. Din olmadan bir bilime sahip olan Yunanlıları düşünün; bir yandan da, bilim olmadan dine sahip Musevileri. Ve, insanlar bu şekilde, gerçekliğin dar görüşlü ve kafası karışık bir parçalanışını kabul eden bir biçimde yanlış yönlendirildiğinde,

onların tek kurtuluş umudu — inancını değiştiren bir biçimde — gerçeklik tarafından eşgüdömsel hale gelmektir.

155:1.5 (1726.2) “Sizlere duygudaş bir biçimde şu ebedi gerçekliği ifade etmeme izin verin: Eğer sizler, gerçeklik eşgüdöümü ile, yaşamlarınız içerisinde doğruluğun bu güzel bütönlüğünün örneği haline gelmeyi öğrenirseniz, akran insanlarınız sizlerin elde etmiş olduğunuz bu şeyleri kazanabilmeleri için peşinize düşeceklerdir. Gerçeği arayanların sizlere duymuş olduğu çekimin ölçüsü, doğruluğunuz olarak, gerçeklik bahşedilmişliğinizin düzeyini temsil etmektedir. İnsanlara iletiniz ile gitmek zorunda oluşunuzun düzeyi, bir ölçüde, gerçeklik tarafından eş-güdömsel hale gelmiş olan yaşam olarak, bütöncöl veya diğer bir değişle doğru yaşamı yaşamadaki başarısızlığınızı göstermektedir.”

155:1.6 (1726.3) Ve, Üstün havarilere ve öğreti-yayıcılarına, onların kendisine iyi geceler demelerinden ve yastıklarında dinlenmeye çekilmelerinden önce, birçok başka şeyi öğretmişti.

2. orazin’deki Öğreti-Yayıcıları

155:2.1 (1726.4) Pazar sabahı, Mayıs’ın 23’ü, İsa Petrus’dan, on iki öğreti-yayıcısı ile birlikte Çorazin’e uğramalarını istemişti; bir yandan da kendisi, on birli ile birlikte, Ürdün Vadisi’den şam-Kapernaum yoluna uzanan doğrultudan geçen, buradan Kaesarea-Filippi yoluna bağlanan kuzey doğu doğrultusundan hareket eden ve sonra da buradan şehre giren bir biçimde, Kaesarea-Filippi için ayrılmıştı; onlar burada iki hafta boyunca vakit geçirmiş ve öğretimde bulunmuşlardı. Onlar buraya, Mayıs’ın 24’ü, Salı öğleden sonrası varmışlardı.

155:2.2 (1726.5) Petrus ve öğreti-yayıcıları, krallığın müjdesini küçük ancak içten inananlardan meydana gelmiş bir kafiye duyuran bir biçimde, Çorazin'de iki hafta boyunca ikamet etmişlerdi. Ancak, onlar, çok sayıda yeni kişiyi inançlarına kazanmaya yetkin olamamışlardı. Celile'nin tümü içinde hiçbir şehir, Çorazin kadar krallık için az sayıda ruh sağlamamıştı. Petrus'un yönergeleri doğrultusunda on iki öğreti-yayıcısı, cennetsel krallığın ruhsal gerçekliklerini artan bir güçle duyurur ve öğretirken, fiziksel olan şeyler halinde — iyileşme hakkında daha az şey söylemişlerdi. Çorazin'deki bu iki hafta, bu zamana kadar kariyerleri içinde en zor ve en verimsiz dönemi meydana getiren bir biçimde on iki öğreti-yayıcısı için yararlı bir karşıtlık deneyimini oluşturmuştu. Krallık için ruhları kazanma memnuniyetinden bu şekilde mahrum olan bir biçimde, onların her biri, daha içten ve gönüllü bir biçimde ruhlarını ve onların yeni yaşam içindeki ruhsal doğrultuda ilerleyişini gözden geçirmişlerdi.

155:2.3 (1726.6) Daha fazla sayıda kişinin krallığa girme arzusu duymama niyetinde olduğu ortaya çıkınca, Petrus, Haziran'ın 7'si, Salı günü, birlikteliklerini bir araya toplayıp, İsa ve havarilere katılmak için Kaesarea-Filippi için ayrıldı. Onlar Çarşamba günü öğle üzeri buraya varmış olup, bütün akşamı Çorazin'deki inanmayan kişiler arasında sahip oldukları deneyimleri anlatmayla geçirmişlerdi. Bu akşam konuşmaları boyunca, İsa, tohum eken çiftçinin anlamlı hikâyesini anlatmış olup, onlara fazlasıyla, yaşamda girilen şeylerin görünür başarısızlığının içerdiği anlama dair öğretide bulunmuştu.

3. Kaesarea-Filippi'de

155:3.1 (1727.1) Her ne kadar İsa Kaesarea-Filippi yakınındaki iki haftalık konukluk boyunca hiçbir kamu görevinde bulunmamış olsa da, havariler şehir içinde birçok sessiz akşam toplantısı düzenlemiş olup, inananların çoğu Üstün ile konuşmak için şehrin dışındaki kampa gelmişti. Çok az sayıdaki kişi, bu ziyaretin bir sonucu olarak inananların topluluğuna katılmıştı. İsa havariler ile her gün konuşmuş olup, cennetin krallığını duyurma çalışmasında yeni bir fazın bu aşamada başlamakta olduğunu daha da açık bir biçimde görmüştü. Onlar, “cennetin krallığının yiyecek ve içecek olmadığını, kutsal evlatlığı kabul etmeden doğan ruhsal neşenin farkındalığı olduğunu” kavramaya başlamaktaydı.

155:3.2 (1727.2) Kaesarea-Filippi’deki konukluk on bir havari için gerçek bir sınav olmuştu; o, yaşanılması zor olan iki haftalık bir süreçti. Onlar neredeyse tamamen ümitsizliğe kapılmış olup, Petrus’un coşkun kişiliğinin dönemsel gerçekleşen itkisini aramışlardı. Bu süreç boyunca, İsa’ya inanmak ve onu takip etmeye atılmak gerçekten de büyük ve zorlayıcı bir serüvendi. Her ne kadar onlar bu iki hafta boyunca az sayıda yeni kişiyi inanışlarına kazanmış olsalar da, Üstün ile olan günlük konuşmalarından fazlasıyla yarar sağlayan bir biçimde fazlasıyla şey öğrenmişlerdi.

155:3.3 (1727.3) Havariler, gerçekliği, bir mezhepsel inanışa dönüştüren bir biçimde katılaştırmaları nedeniyle Museviler’in ruhsal olarak ilerlemez halde ve ölmekte olan bir konumda bulunduklarını öğrenmişlerdi; gerçekliğin, ruhsal rehberlik ve ilerleyiş için ana göstergeler biçiminde hizmet vermesi yerine, haklılığını yalnızca kendinden alan ayrımcılığın bir taraf belirleme aracı biçimde formüleleştirildiğinde, bu türden

öğretilerin yaratıcı ve yaşam-veren gücünü yitirdiğini ve nihai olarak yalnızca korunan ve fosilleşen hale geldiğini.

155:3.4 (1727.4) Artan bir biçimde onlar İsa'dan, insan kişiliklerini onların zaman ve mekân içindeki olasılıkları gözünden değerlendirmeyi öğrenmişti. Onlar birçok ruhun görülemez olan Tanrı'yı derinden sevmeye en iyi bir biçimde, ilk olarak görebildikleri kardeşlerini derinden sevmek ile götürülebileceğini öğrenmişlerdi. Ve, bununla ilişkili olarak şu yeni anlam Üstün'ün bir kişinin akranları için fedakâr hizmetine dair şu duyurusuna eklenmiş hale gelmişti: “Kardeşlerimin en arkada kalanlardan biri için ne yapmışsanız, onu benim için yapmışsınızdır.”

155:3.5 (1727.5) Kaesarea'daki bu konukluğun büyük derslerinden bir tanesi; bir kutsallık duygusunun, kutsal olmayan şeylere, ortak düşüncelere veya günlük olaylara bağlanmasına izin verişin taşıdığı büyük tehlike olarak, dini geleneklerin kökeni ile ilişkiliydi. Bir konuşmadan onlar; gerçek dinin, insanın, taşınmış olduğu en yüksek ve gerçek yargılarına olan içten bağlılığı olduğuna dair öğretiyle çıkmışlardı.

155:3.6 (1727.6) İsa inananlarını; şayet dini arzuları yalnızca maddi bir nitelikte olursa, doğaya dair artan bilgilerinin, şeylerin varsayılan doğa-üstü kökeninin ilerleyici bir biçimde saf dışı bırakılması ile, nihai olarak kendilerini Tanrı'ya olan inançlarından mahrum bırakan konuma getireceği konusunda uyarıyordu. Ancak, şayet dinleri ruhsal nitelikte olursa, fiziksel bilimin ilerleyişinin ebedi gerçekliklere ve ruhsal değerlere dair onların inancını hiçbir zaman rahatsız etmeyeceğini.

155:3.7 (1727.7) Onlar; din, güdüsü bakımından tamamen ruhsal hale geldiğinde, yaşamı daha yüksek amaçlarla dolduran, aşkın değerlerle onu soylulaştıran, muhteşem amaçlarla onu ilham verici kılan ve tüm bunlar gerçekleşirken insan ruhunu ulvi ve hayatta kılan bir umutla rahatlatan bir biçimde yaşamın bütününe değerli kıldığını öğrenmişlerdi. Gerçek din, mevcudiyetin gerilimini azaltmak için tasarlanmıştır; o inanç ve cesareti, günlük yaşam ve fedakâr hizmet için sağlamaktadır. İnanç, ruhsal canlılığı ve doğru üretkenliği sağlamaktadır.

155:3.8 (1727.8) İsa tekrar eden bir biçimde havarilerine, herhangi bir medeniyetin dini içinde iyi olan şeyleri kaybettikten uzun süre sonra hayatta kalamayacağını öğretmişti. Ve, o hiçbir zaman, dini deneyimin yerine dini simgeleri ve törenleri kabul etmenin taşıdığı büyük tehlikeye işaret etmekten yorulmamıştı. Onun yeryüzü yaşamının tamamı tutarlı bir biçimde, dinin katılaşmış türlerini, aydınlanmış evlatlığın sıvı özgürlüklerine dönüştürmenin görevine adanmıştı.

4. Fenike'ye Olan Yol Üzerinde

155:4.1 (1728.1) Perşembe sabahı, Haziran'ın 9'u, krallığın ilerleyişi haberinin Bethsayda'dan gelen Davud'un ileticileri tarafından alınmasından sonra, gerçekliğin yirmi beş öğretmeninden meydana gelen bu topluluk Kaesarea-Filippi'den, Fenike sahiline olan yolculuklarına başlamak için ayrılmışlardı. Onlar, Luz üzerinden, balçık şehir çevresi etrafından Mecdel-Lübnan Dağı patika yolunun birleşme noktasına, oradan da, Sidon'a giden yola geçerek bu şehre Cuma öğleden sonrası ulaşmışlardı.

155:4.2 (1728.2) Luz yakınında, üzerlerinde asılı bir kaya parçasının gölgesi altında öğlen yemeği için dururlarken, İsa, havarilerinin kendisi ile olan ilişkilerinin tüm bu yılları içinde o zamana kadar duymuş bulundukları en dikkat çekici konuşmalardan bir tanesinde bulunmuştu. Yemeğe başlamak için oturur oturmaz Şimon Petrus İsa'ya şu soruyu sormuştu: “Üstün, cennet içindeki Baba her şeyi biliyorsa, ve onun ruhaniyeti yeryüzü üzerinde cennetin krallığının kurulumunda bizlere destek oluyorsa, neden bizler düşmanlarımızın tehditlerinden kaçıyoruz ki? Neden bizler, gerçekliğin düşmanları ile yüzleşmeyi reddediyoruz?” Ancak, İsa Petrus'un sorusuna cevap vermeye başlamadan önce, Tomas, şunu söyleyen bir biçimde, araya girmişti: “Üstün, ben gerçekten de, Kudüs'de bulunan düşmanlarımızın sahip olduğu dinde tam olarak neyin yanlış olduğunu bilmek istiyorum. Onların dini ile bizlerin dini arasındaki gerçek fark nedir? Hepimiz aynı Tanrı'ya hizmet etmeye adanmışken, neden inanışta bu kadar çeşitlilik içerisindeyiz?” Ve, Tomas sözünü bitirdiğinde, İsa: “Her ne kadar Petrus'un sorusunu görmezden gelmesem de, tam da bu türden bir dönemde Museviler'in yöneticileri ile açık bir çatışmaya girmekten kaçınmaya dair nedenlerimi yanlış anlamanın ne kadar kolay olduğunu oldukça bütüncül bir biçimde bilmeme rağmen, Tomas'ın sorusuna cevap vermenin hepiniz için daha yararlı olacağını düşünmekteyim. Ve, ben, yemeğinizi bitirdiğinizde bunu gerçekleştireceğim.”

5. Gerçek Din'e Dair Söyleşi

155:5.1 (1728.3) Çağdaş kavramsallaşmalar içinde özetlenmiş ve yeniden ifade edilmiş olan bu büyük öneme sahip söyleşi, şu gerçekliklere işaret etmişti:

155:5.2 (1728.4) Her ne kadar dünya dinleri — doğal ve açığa çıkarımsal olarak — çifte bir kökene sahip olsa da, her bir zaman zarfında be her bir insan topluluğu içinde dini bağlılığın üç farklı türü bulunacaktır. Ve, dini itkinin bu üç dışavurumu şunlardır:

155:5.3 (1728.5) 1. *İlkel din*. Gizemli enerjilerden korkma ve üstün kuvvetlere olan ibadet biçiminde yarı-doğal ve içgüdüsel uyarım, başlıca fiziksel doğaya ait bir din, korkunun dini.

155:5.4 (1728.6) 2. *Medeniyetin dini*. Aklın dini olarak — medenileşen ırkların gelişen dini kavramsallaşmaları ve uygulamaları, kurumsallaşmış dini geleneğin yönetim gücünün içinde barındırmış olduğu ussal din-kuramı.

155:5.5 (1728.7) 3. *Gerçek din — açığa çıkarılışın dini*. Doğa-ötesi değerlerin açığa çıkarılışı, ebedi gerçekliklerin kısmi bir biçimde kavranılışı, insan deneyimi içinde sergilenen haldeki ruhaniyetin dini olarak — cennet içindeki Baba'nın sahip olduğu sonsuz karakterin iyiliğine ve güzelliğine küçük bir bakış.

155:5.6 (1729.1) Fiziksel hislerin dini ve doğadan gelen insanların hurafesel korkularıyla Üstün uğraşmayı reddetmişti, her ne kadar o ibadetin bu ilkel türünün oldukça büyük bir kısmının insanlığın daha ussal ırklarının dini türleri üzerinde varlığını sürdürüşü gerçeğinden büyük üzüntü duymuş olsa da. İsa, aklın dini ve ruhaniyetin dini arasındaki büyük farklılığı açık bir biçimde ortaya sermişti; ilki din adamlığı kurumunun sahip olduğu yönetim gücü ile korunurken, diğeri tamamiyle insan deneyimine dayanmaktaydı.

155:5.7 (1729.2) Ve, bunun sonrasında Üstün, öğretim saatinde, şu gerçeklikleri daha da açıklığa kavuşturmayı sürdürdü:

155:5.8 (1729.3) Irklar oldukça ussal ve daha bütüncül bir biçimde medeni hale selene radar, ilk ve geri kalmış toplulukların evrimsel dini uygulamalarını oldukça doğrudan bir biçimde nitilemekte olan bu çocuksu ve hurafesel törenlerin çoğu varlığını sürdürecektir. İnsan ırkı, ruhsal deneyimin gerçekliklerinin daha yüksek ve daha genel bir tanınışının düzeyine ilerleyene kadar, erkek ve kadınların geniş sayıları, yalnızca ussal rızayı gerektiren dini yönetimin bu dinleri için kişisel bir tercihi göstermeye devam edecektir; bu, ruhaniyetin dinine tezat olan bir durumdur; ruhaniyetin dini, ilerleyici insan deneyiminin canlı gerçeklikleri ile bütünleşmenin inan serüveni içinde aklın ve ruhun etkin katılımını içine almaktadır.

155:5.9 (1729.4) Geleneksel dinlerin yönetim yetkisinin kabul edilişi, insanın ruhsal doğasının sahip olduğu arzuların tatminine dair içinden gelen itki için kolay bir çıkış yolu sunmaktadır. Yönetim yetkisine sahip kurulu, katılaşmış ve oluşumunu tamamlamış olan dinler, korkuyla rahatsız edildiğinde ve belirsizlikten acı çektiğinde kaçabilecek olan insanın şaşkınlık içindeki ve üzgün ruhu için kolay bir sığınak sağlamaktadır. Bu türden bir din sadık inananları gerektirmektedir; onun tatminlerinin ve güvencelerinin yerine gelmesi için, yalnızca katılımcı olmayan ve tamamen ussal nitelikteki bir rızanın bedeli ödenmelidir.

155:5.10 (1729.5) Ve, uzunca bir süre boyunca, dini tesellilerini bu şekilde teminat altına almayı tercih edecek olan bu ürkek, korku dolu ve gönülsüz bireyler yeryüzü üzerinde yaşamaya devam edecektir; ve, bu, yönetim gücüne sahip olan dinlerle

kader ortaklığı yaparak, özünde kişiliğin egemenliğinden taviz vermekte, bireyin kendisine duymuş olduğu saygının soyluluğunu alçaltmakta ve olası insan deneyimlerinin tümü içindeki en heyecan verici ve en fazla ilham kaynağı olan şu deneyimlere katılma hakkını tamamen teslim etmektedir: gerçeklik için kişisel arayış, ussal keşfin taşıdığı ciddi tehditler ile karşılaşmanın verdiği heyecan, kişisel dini deneyimin gerçekliklerini keşfetmenin kararlılığı, insanın Tanrı'yı, kendisi için ve kendi bireysel mevcudiyeti olarak, arayışı ve onu buluşu biçimindeki — tüm insan mevcudiyetinin en yüce macerası içinde dürüstçe kazanılmış olarak ruhsal inancın ussal kuşku üzerindeki zaferinin mevcut gerçekliğini kişisel utgunluk olarak deneyimlemenin vermiş olduğu en yüksek düzeydeki tatmin.

155:5.11 (1729.6) Ruhaniyetin dini; çaba, mücadele, çatışma, inanç, kararlılık, sevgi, bağlılık ve ilerleme anlamına gelmektedir. Yönetim yetkisine sahip din-kuramı olarak — aklın dini, resmi inananlarından bu türden güçlü taleplerin çok azını veya hiçbirini gerektirmemektedir. Gelenek; ilerleyici insan aklı tarafından keşfedilebilecek ve evrimleşen insan ruhu tarafından deneyimlenebilecek olan, ruhsal gerçekliklerinin daha da uzak kıyılarını arayan bir biçimde keşfedilmemiş gerçekliğin büyük denizlerine olan cüretkâr serüvenin bu inanç yolculuğu ile ilişkili haldeki ruhaniyet mücadelelerinden ve zihinsel belirsizliklerinden içgüdüsel olarak kaçınmakta olan bu korku dolu ve yarı-gönüllü ruhlar için güvenli bir sığınak ve kolay bir yoldur.

155:5.12 (1729.7) Ve, İsa konuşmasına şöyle devam etmişti: “Kudüs’deki dini önderler, geleneksel öğretmenlerine ve başka

dönemlerin tanrı-elçilerine ait çeşitli inanç-savlarını, yönetim gücüne sahip bir din olarak, ussal inanışlardan meydana gelmiş kurulu bir sisteme doğru formülleştirmiştir. Bu türden dinlerin tümünün etkisi büyük ölçüde akıla hitap etmektedir. Ve, şimdi bizler, bu türden bir din ile ölümcül bir çatışmaya girmek üzereyiz; zira, bizler yakın bir süre içinde, kelimenin bugünkü anlamıyla bir din olmayan, başlıca etkisini insan aklında ikamet eden Babam'ın kutsal ruhaniyetine yapmakta olan bir din olan — yeni bir dinin cüretkâr duyurusuna başlayacağız; yönetim gücünü, gerçekten ve gerçek anlamıyla Tanrı ile olan bu daha yüksek ruhsal bütünlüğün gerçekliklerinin inananları haline gelenlerin tümünün kişisel deneyiminde oldukça kesin bir biçimde ortaya çıkacak olan, kabulünün meyvelerinden alacak bir din.”

155:5.13 (1730.1) Yirmi dört kişinin her birine işaret eden ve onların hepsini isimleri ile teker teker çağıran biçimde İsa şunları söylemişti: “Ve, şimdi, hanginiz, cennetin krallığının ebedi gerçeklikleri ve yüce ihtişamları içinde yaşayan ve kişisel bir deneyimin gerçekliklerinin taşımakta olduğu güzellikleri kendiniz için keşfetmekten doğan memnuniyeti gerçekleştirirken, insanlara kurtuluşun daha iyi bir yolunu duyurma göreviyle beraber gerçekleşmekte olan zorluklardan ve idamlardan muzdarip olmak yerine, Ferisiler tarafından Kudüs’de savunulmakta olan, kurumsallaşmış ve fosilleşmiş bir dine olan bağlılığın bu kolay yolunu tercih edecek? Kendisinin evlatları olan, gerçekliğin Tanrısı’nın ellerine geleceklerinizi emanet etmekten korku mu duymaktasınız? Kendisinin çocukları olarak, Baba’ya güvenmiyor musunuz? Geleneksel yönetim gücüne sahip olan dinin kesinliği ve ussal oturmuşluğunun kolay yoluna mı gideceksiniz? Yoksa,

benimle birlikte kendinizi, insanların kalplerindeki cennetin krallığı olarak ruhaniyete ait dinin yeni gerçekliklerini duyurmanın belirsiz ve sıkıntılara gebe geleceğine ileri atılmaya mı hazırlanacaksınız?”

155:5.14 (1730.2) Dinleyicilerinden yirmi dördü de, İsa’nın o zamana kadar gerçekleştirmiş olduğu birkaç duygusal etkiden biri olarak, buna birleşik ve sadık karşılıklarını göstermeyi amaçlayan bir biçimde, ayağa kalkmışlardı; ancak, İsa elini kaldırmış ve, şunu söyleyen bir biçimde, onları durdurmuştu: “Şimdi, her birinizin Baba ile beraber gideceği biçimde, bireysel olarak dağılın; ve, orada, benim soruma duygusal olmayan bir cevabı bulacaksınız; ruhun bu türden gerçek ve içten bir tutumunu bulmuş olarak, sahip olduğu sınırsız derin sevgi yaşamının duyurmakta olduğumuz dinin tam da ruhaniyetini oluşturduğu, benim Baba’m ve sizin Baba’nızla özgürce ve hiçbir şeyden korkmadan konuşun.”

155:5.15 (1730.3) Din-yayıcıları ve havariler, kısa bir süreliğine birbirlerinden ayrıldılar. Onların ruhları canlanmış, akılları ilham duymuştu, ve onların duyguları İsa’nın söylemiş olduğu şeyler karşısında oldukça güçlü bir biçimde etkilenmişti. Ancak, Andreas onları bir araya topladığında, Üstün yalnızca şunu söylemişti: “Yolculuğumuza devam edelim. Bizler bir süreliğine vakit geçirmek için Fenike’ye gideceğiz, ve hepiniz Baba’nın, akıl ve beden duygularınızı aklın daha yüksek sadakatlerine ve ruhaniyetin daha tatmin edici deneyimlerine dönüştürmesi için dua edeceksiniz.”

155:5.16 (1730.4) Onlar aşağı doğru inerlerken, yirmi dörtlülük sessizdi; ancak, yakın bir süre içinde onlar birbirleri ile konuşmaya başlamıştı, ve öğleden sonra saat üç gibi onlar artık

ilerleyememişlerdi; onlar bir durma noktasına varmışlardı, ve Petrus, İsa'ya varan bir biçimde, şunu söylemişti: “Üstün, sen bizlere yaşamın ve gerçekliğin sözlerini verdin. Bizler daha fazlasını duymak isteriz; güçlü bir biçimde bizler senden bu hususlar hakkında ilave şeyler söylemeni rica ediyoruz.”

6. Din'e Dair İkinci Söyleşi

^{155:6.1 (1730.5)} Ve, böylece onlar, tepe kenarındaki bir gölgelikte dururlarken, İsa, özünde şunu söyleyen bir biçimde, ruhaniyetin dinine dair şunları öğretmeye devam etmişti:

^{155:6.2 (1730.6)} Sizler, güvenceyi derinden arzulayan ve uyumu tercih eden aklın bir dini ile tatmin olmayı seçmekte olan akranlarınız arasından geldiniz. Sizler, yönetim gücüne sahip kesinliği, macera dolu ve ilerleyici inanca ait ruhaniyetin güvenceleri için değiştirmeyi seçtiniz. Sizler, kurumsal dinin iflah olmaz esaretine karşı duymayı ve şimdi Tanrı'nın sözü olarak görülmekte olan tarihsel anlatılardan meydana gelen kaydın taşıdığı otoriteyi reddetmeye cüret ettiniz. Babamız gerçekten de Musa, İlyas, İşaya, Amos ve Hosea vasıtasıyla konuşmuştur; ancak, o, eskinin bu tanrı-elçileri sözlerini bitirdikleri zaman dünyaya gerçekliğin sözlerini hizmet etmeyi sonlandırmamıştır. Babam, gerçekliğin sözünün bir çağda hediye edilip, diğerinde saklandığı biçimde, herhangi bir ırkı veya nesli ayırmamaktadır. Tamamiyle insani olan şeyi kutsal olarak adlandırma akılsızlığına girişmeyin, ve varsayılan vahiyin geleneksel kehanetlerinden gelmemekte olan gerçekliğin sözlerini kavrayamazlık etmeyin.

^{155:6.3 (1731.1)} Ben sizlerden, ruhaniyetten doğan bir biçimde, yeniden doğmanızı istedim. Ben sizleri; dini otoritenin

karanlığından ve geleneğin uyuşukluğundan, kendiniz için, kendiniz içinde ve kendinize ait bir biçimde, Tanrı'yı bulmanın ulvi deneyimi ve bütün bunları kendi kişisel deneyimiz içinde bir gerçek olarak gerçekleştirme halindeki — kendinizi insan ruhunun yapacağı en büyük keşif için hazırlama potansiyelini gerçekleştirmenin taşıdığı aşkın ışığa çağırdım. Ve, böylece sizler, geleneğin otoritesinden Tanrı'yı bilmenin deneyimine gerçekleşen bir biçimde, ölümden yaşama geçebilirsiniz; böylece sözler, miras olarak alınmış ırksal bir inançtan, mevcut deneyimle elde edilmiş kişisel bir inanca doğru gerçekleşen bir biçimde, karanlıktan ışığa doğru ilerleyeceksiniz; ve, böylelikle, atalarınız tarafından sizlere verilmiş olan aklın bir din-kuramından, ruhlarınızda ebedi bir bahşedilmişlik olarak inşa edilecek ruhaniyetin bir dinine ilerleyeceksiniz.

155:6.4 (1731.2) Dininiz, geleneksel otoriteye olan salt ussal inanıştan, Tanrı'nın gerçekliğini ve Baba'nın kutsal ruhaniyeti ile ilişkili olan her şeyi kavramaya yetkin olan, yaşayan inancın mevcut deneyime dönüşecek. Aklın dini sizi ümitsiz bir biçimde geçmişe bağlamaktadır; ruhaniyetin dini, ilerleyici açığa çıkarılıştan meydana gelmekte olup, sürekli bir biçimde sizlere, ruhsal idealler ve ebedi gerçeklikler içindeki daha yüksek ve daha kutsal olan kazanımlara işaret etmektedir.

155:6.5 (1731.3) Dini otorite istikrar içindeki bir güvenceye dair mevcut bir hissi aktarırsa da, sizler bu türden geçici bir tatmin için, ruhsal özgürlüğünüz ve dini bağımsızlığınızı kaybedişinizin bedelini ödemektesiniz. Benim Babam sizden cennetin krallığına girmenin bedeli olarak; ruhsal olarak çirkin, kutsal olmayan ve gerçek dışı şeylere duyulmakta olan bir inanışa bağlanmaya zorlamasını istememektedir. Sizlerden, öz

başışlama, adalet ve gerçeklik duyuşunuza tezat bir biçimde dini biçimlerin ve törenlerin eskimiş bir düzenine bağıllık istenmemektedir. Ruhaniyetin dini sizlerin, ruhaniyetin yönlendirmeleri sizleri nereye götürürse oraya sonsuza kadar özgür bir biçimde takip etmenize izin vermektedir. Ve, bu ruhaniyet diğer nesillerin duymayı reddetmiş olduğu bir şeyi aktaracak şeye sahipse — kim yargıda bulunabilir ki?

155:6.6 (1731.4) Aç ruhları karanlık ve uzak geçmişlere sürükleyen ve orada onları bırakan bu sahte dini öğretmenler utanmalıdırlar! Ve, gerçeğin her yeni açığa çıkarılışı tarafından kafa karışıklığına düşerken, her yeni keşif ile ne yapacağını bilmez ve korkuya kapılan tahlisiz insanlar. “Akı Tanrı’da kalmaya devam eden kişi kusursuz huzurda tutulmaya devam edecektir” demiş olan tanrı-elçisi, otoritesel din-kuramının yalın bir ussal inananı değildi. Bu gerçeği bilen insan Tanrı’yı keşfetmiş haldeydi; o sadece Tanrı hakkında konuşmamaktaydı.

155:6.7 (1731.5) Ben sizleri, eskinin tanrı-elçilerinin söylemiş oldukları sözlere sürekli bir biçimde atıfta bulunma ve İsrail’in kahramanlarını övme alışkanlığını bırakmanız konusunda uyarıyorum; ve, bunun yerin sizler, En Yüksek Unsur’un yaşayan tanrı-elçileri ve yaklaşmakta olan krallığın ruhsal kahramanları haline gelmeyi amaç edinmelisiniz. Geçmişin Tanrı-bilen önderlerini onurlandırmak gerçekten de değerli bir şey olabilir; ancak, neden, bunu gerçekleştirirken, insan mevcudiyetinin şu yüce deneyimini feda edesiniz: kendiniz için Tanrı’yı bulmak ve onu kendi öz ruhunuzda bilmek?

155:6.8 (1732.1) İnsanlığın her ırkı, insan mevcudiyetine dair kendi zihinsel bakış açısına sahiptir; bu nedenle, aklın dini sürekli olarak bu çeşitli ırksal bakış açılarına uyumlu olmak

zorundadır. Otoritenin dinleri hiçbir zaman bir bütün hale gelmeye yetkin değildir. İnsan birliği ve fani kardeşlik yalnızca, ruhaniyetin dininin aşkın bahşedilmişliği tarafından ve onun vasıtasıyla elde edilebilir. Irksal akıllar farklılık gösterebilir; ancak, insanlığın tümü, aynı kutsal ve ebedi ruhaniyet tarafından ikamet edilmektedir. İnsan kardeşliğinin umudu yalnızca, kişisel ruhsal deneyimin dini olarak — ruhaniyetin birleştirici ve soylulaştırıcı dini tarafından aşılandığında, ve onun egemen gölgesi altında, gerçekleşebilir.

^{155:6.9 (1732.2)} Otoritenin dinleri sadece insanları bölmekte ve onları birbirlerine karşı vicdani kamplara ayırmaktadır; ruhaniyetin dini ilerleyen bir biçimde insanları birbirine yaklaştırmakta ve onların anlayış dolu bir biçimde birbirlerine duygudaş hale gelmesine neden olmaktadır. Otoritenin dinleri tek olarak, inancın çeşitliliğine bütüncül müsamahayı göstermek için — nihai sonun tek-tipliği halinde — deneyimde birliği istemektedir. Ruhaniyetin dini yalnızca kavrayıştaki tek-tipliği istemektedir, görüş ve bakış açısındaki tek-tipliği değil. Otoritenin dinleri içinde yaşam olmayan inanç ilkelerine doğru kalıplaşır; ruhaniyetin dini, sevgi dolu hizmetin ve bağışlayıcı yardımın soylulaştırıcı eylemlerinden doğan artan neşe ve özgürlüğe doğru büyümektedir.

^{155:6.10 (1732.3)} Ancak, herhangi biriniz bile, geleneksel kuraklığın bu kötü nitelikli günlerine düşmüş oldukları için İbrahim'in çocuklarına olumsuz gözle bakma hatasına düşmesin. Atalarımızın kendileri, Tanrı'yı aramak için kalıcı ve tutkulu bir arayışı sürdürmeyi bırakmışlardır; ve onlar Tanrı'yı, kendisi bir Tanrı Evladı olarak bu hususta birçok şeyi bilmekte olan, Âdem döneminden beri insan ırklarının herhangi bir üyesinin

tamamı tarafından bilinenden daha fazla bir konumda bulmamışlardı. Benim Babam, Musa'nın döneminden beri bir kez olsun, Tanrı'yı bulma ve Tanrı'yı bilme biçimindeki, İsrail'in uzun ve bitmek bilmez mücadelesine işaret etmede başarısız olmadı. Bitkin nesiller boyunca Museviler, tümünü Tanrı'ya dair gerçekliğin keşfine biraz olsun yaklaşabilmek için gerçekleştirmiş olarak, emek vermede, terlemede, acı çekmede, zorlanmada ve yanlış anlaşılmış ve hor görülmüş bir insan topluluğunun sıkıntılarına ve deneyimlerine maruz kalmada bir an olsun yokluk çekmedi. Ve, İsrail'in tüm bu başarısızlıklarına ve kusurlarına rağmen, atalarımız ilerleyen bir şekilde, Musa'dan Amos ve Hosea dönemlerine kadar, ebedi Tanrı'nın gittikçe artan bir biçimde daha açık ve daha gerçekçi bir resmini tüm dünya için artarak açığa çıkarmıştı. Ve, böylece, ortam, sizlerin paylaşmak için çağrılmış olduğunuz, Baba'nın daha da büyük açığa çıkarılışı için hazırlanmıştır.

^{155:6.11 (1732.4)} Yaşayan Tanrı'nın iradesini keşfetmeye girişmekten daha tatmin ve heyecan verici olan yalnızca tek bir serüvenin bulunduğunu hiçbir zaman unutmayın; bu, kutsal iradeyi dürüst bir biçimde gerçekleştirme deneyişinin olası en yüce nitelikteki deneyimidir. Ve, Tanrı'nın iradesinin herhangi bir yeryüzü mesleğinde yerine getirilebilecek oluşunu hatırlayamazlık etmeyin. Bazı meslekler kutsal, diğerleri ise din-dışıdır. Ruhaniyet tarafından yönlendirilmekte olanların yaşamlarındaki her şey kutsaldır; bu, gerçekliğe tabi olma, derin sevgi tarafından soylulaştırılma, bağışlamanın egemenliği altında bulunma ve — adalet olarak — hakkaniyet tarafından kısıtlanmaktır. Babam ve benim dünyaya

göndereceğimiz ruhaniyet, yalnızca Gerçekliğin Ruhaniyeti değil aynı zamanda idealist güzelliğin ruhaniyetidir.

155:6.12 (1732.5) Sizler, Tanrı'ya dair sözü yalnızca din-kuramsal otoriteye ait eskinin kayıtlarında aramaya bir son vermek zorundasınız. Tanrı'nın ruhaniyetinden doğanlar, doğdukları andan itibaren, hangi kökenden kaynağını alır görünürse görünsün Tanrı'nın sözünü algılayacaklardır. Kutsal gerçeklik, bahşedilme biçiminin görünürde insani olması nedeniyle bir kenara itilmemelidir. Kardeşlerinizin çoğu, Tanrı'ya dair din-kuramını kabul ederken Tanrı'nın mevcudiyetin ruhsal olarak farkında bulunmada başarısız olan akıllara sahiptir. Ve, tam da bu, cennetin krallığının en iyi, içten bir çocuğun ruhsal tutumuna sahip olmakla farkına varılacağını oldukça sık bir biçimde öğretmiş oluşumun nedenidir. Ben sizlere, çocuğun zihinsel olgunsuzluğunu önermiyorum; ben size, kolayca inanan ve bütünüyle güvenen bu türden ufaklığın ruhsal basitliğini öneriyorum. Tanrı'nın mevcudiyetini hissetme yetisine erişen bir biçimde giderek büyümenize kıyasla Tanrı'ya dair gerçeği bilmeniz çok da önemli değildir.

155:6.13 (1733.1) Tanrı'yı ruhunuz içinde bir kez hissetmeye başladığınızda, onu diğer insanların ruhlarında ve nihai olarak çok büyük bir evrenin tüm yaratılmışları ve yaratılanlarında keşfetmeye başlayacaksınız. Ancak, bu türden ebedi gerçekliklerin üzerine irdelleyici düşünüşe çok az veya hiçbir zaman ayırmayan insanların ruhlarında Baba'nın, yüce sadakatlere ve kutsal ideallere sahip bir Tanrı olarak ortaya çıkmasının olasılığı ne kadar fazladır? Akıl, ruhsal bir doğanın oturağı değilse de, kesin bir biçimde onun kapısıdır.

155:6.14 (1733.2) Ancak, Tanrı'yı bulmuş olduğunuzu diğer insanlara ispat etmeye çalışma hatasına düşmeyin; sizler, bu türden gerçek bir kanıt bilinç dâhilinde gerçekleştirmezsiniz; bu böyleyken, orada Tanrı-bilen oluşunuzun gerçeğine dair şu iki olumlu ve güçlü gösterim biçimi bulunmakta olup, onlar şunlardır:

155:6.15 (1733.3) 1. Gündelik olağan yaşamınızda Tanrı'nın ruhaniyetine ait meyveleri açığa sermek.

155:6.16 (1733.4) 2. Sizlerin bütüncül yaşamınızın; zamanın içinde mevcudiyetini az da olsa tatmış olduğunuz ebediyetin Tanrısı'nı bulma umuduna dair arayışınız içerisindeki ölümden varlığını sürdürerek çıkma serüveninizde benliğinizi ve sahip olduğunuz her şeyi koşulsuz bir biçimde tehlikeye atmış olduğunuzu olumlu bir şekilde kanıtlayış gerçeği.

155:6.17 (1733.5) Şimdi, Babamın her zaman, inancın en küçük bir kıvılcımına bile cevap verecek oluşunuzda yanılmayın. O, ilkel insanın fiziksel ve hurafesel duyguları gözlemlemektedir. Ve, inancı, otoritenin dinlerine olan onayın etkin olmayan bir tutumuna gerçekleştirilen ussal rızadan ancak bir daha fazlası olan düzeydeki dürüst ancak korku içindeki ruhlarla olan ilişkisinde Baba her zaman, kendisine ulaşma çabasında bulunan tüm bu cılız girişimleri bile onurlandırmaya ve desteklemeye her zaman hazırdır. Ancak, karanlıktan ışığa çağrılmış olan sizlerin, bütüncül bir kalple inanması beklenmektedir; inancınız, beden, aklın ve ruhaniyetin bir bütün haline gelmiş tutumları üzerinde egemenlik kurmalıdır.

155:6.18 (1733.6) Sizler benim havarilerimsiniz, ve sizler için din, ruhsal ilerleyişin ve idealist serüvenin çetin gerçeklikleri ile

karşılaşma korkusu içinde kaçabileceğiniz bir din-kuramsal sığınak olmamalıdır; ancak, bunun yerine sizlerin dini, Tanrı'nın sizi ideale sahip, soylulaşmış ve ruhsallaşmış olarak buluşuna, ve sizlerin, sizleri bu şekilde bulmuş ve evlatsal bütünlüğe almış olan Tanrı'yı bulmanın ebedi serüvenine yazılışınıza şahitlik eden gerçek deneyimin kanıtı haline gelmelidir.

^{155:6.19 (1733.7)} Ve, İsa konuşmasını bitirdiğinde, şunu söyleyerek, Fenike'nin batısını gösteren bir biçimde, Andreas'a işarette bulunmuştu: “Haydi yolumuza çıkalım.”

156. Makale

Tire ve Sidon'daki Konukluk

^{156:0.1 (1734.1)} CUMA öğleden sonrası, Haziran'ın 10'u, İsa ve birliktelikleri, İsa'nın kendisine olan ilginin en yoğun olduğu döneminde Bethsayda hastanesinde bir hasta olmuş olan bir varlıklı kadının evinde durmuş oldukları, Şidon'un yakınlarına ulaşmışlardı. Öğreti-yayıcıları ve havariler hemen yakındaki mahallede arkadaşlarında kalmış olup, Şabat günü bu canlandırıcı çevre içinde dinlenmişlerdi. Onlar neredeyse iki buçuk haftalık bir süreyi, kuzeye doğru kıyı şehirlerini ziyaret etmek için hazırlanmalarından önce Şidon ve onun çevresinde geçirmişlerdi.

^{156:0.2 (1734.2)} Bu Haziran Şabat günü oldukça sessiz olanlardan bir tanesiydi. Öğreti-yayıcıları ve havariler beraberce, Şidon'a olan yollarında dinlemiş oldukları Üstün'ün din üzerine olan konuşmaları üzerinde fazlasıyla düşünür haldelerdi. Onların tümü, Üstün'ün kendilerine söylemiş olduğu şeyler içinde belirli bir şeyi değerli görmeye yetkin haldeydi; ancak, onların

hiçbiri, onun öğretisinin taşıdığı önemi bütünüyle kavrayamamıştı.

1. Suriyeli Kadın

156:1.1 (1734.3) Üstün'ün kaldığı yer olan Karuska'nın evi yakınında, Üstün'ün büyük bir iyileştirici ve öğretmen olduğunu fazlasıyla duymuş bulunan bir Suriyeli kadın yaşamakta olup, bu Şabat öğleden sonrası o, kendi küçük kızını getiren bir biçimde, İsa'nın yanına gelmişti. Yaklaşık olarak on iki yaşında bulunan bu çocuk, kasılmalarla ve diğer rahatsız edici dışavurumlarla başlıca tanımlanmakta olan ciddi bir sinirsel bozukluktan sıkıntı çekmekteydi.

156:1.2 (1734.4) İsa birlikteliklerinden öncesinden, istirahat etmeyi arzuladığını açıklayan bir biçimde, Karuska'nın evindeki mevcudiyetinden hiç kimseye bahsetmemelerini istemişti. Onlar Üstün'ün emirlerine itaat etmişlerse de, Karuska'nın hizmetçisi, İsa'nın madamının evinde konakladı hakkında bilgilendirmek için Norana isimli bu Suriyeli kadının evine gitmiş olup, sıkıntı içindeki kızını iyileştirilmesi amacıyla getirmesini bu endişe içindeki anneden güçlü bir biçimde talep etmişti. Bu anne, tabii ki, çocuğuna, temiz olmayan bir ruhaniyet biçiminde, bir ecinninin girmiş olduğuna inanmaktaydı.

156:1.3 (1734.5) Norana kızı ile birlikte ulaştığında, Alpheus ikizleri bir tercüman vasıtasıyla Üstün'ün dinlenmekte olduğunu ve rahatsız edilmemesi gerektiğini açıklamıştı; bunun üzerine Norana, o ve çocuğun tam da orada Üstün istirahatını sonlandırınca kadar bekleyeceği cevabını vermişti. Petrus da aynı zamanda nedenlerini anneye anlatmaya, eve gitmesi için

onu ikna etmeye çabalamıştı. O, İsa'nın fazlasıyla öğretide ve iyileştirmede bulunmadan yorgun olduğunu, Fenike'ye sessizlik ve istirahatın bir süreci için gelmiş olduğunu açıklamıştı. Ancak, bu nafileydi; Norana ayrılmayacaktı. Petrus'un ricalarına o yalnızca şu cevabı vermişti: "Ben, Üstünüzü görmeden ayrılmayacağım. Biliyorum ki o çocuğumdan ecinnileri çıkarabilir, ve iyileştirici kızımı görmeden gitmeyeceğim."

156:1.4 (1734.6) Bunun sonrasında Tomas kadını göndermeye çalışmıştı, ancak o sadece başarısızlıkla karşılaşmıştı. Tomas'a anne şunu söylemişti: "Ben Üstünüzün, çocuğuma işkence çektiren bu ecinniye çıkarabileceğine inanç beslemekteyim. Onun Celile'de yapmış olduğu kudretli şeyleri duydum, ve ben ona inanıyorum. Sizlere ne oldu da böyle, sizler onun takipçileri, ki Üstünüzün yardımını görmek için gelmiş olanları geri gönderiyorsunuz?" Ve, o bunları söylediğinde, Tomas geri çekilmişti.

156:1.5 (1735.1) Bunun sonrasında, Norana'ya karşı çıkmak için Şimon Zelotes öne çıkmıştı. Şimon: "Kadın, sen Yunanca konuşan bir gentilesin. Senin; Üstün'ün, kendisinin gözde hanenin çocukları için amaçlamış olduğu ekmeği alıp, köpeklerin önüne atmasını beklemen doğru bir şey değildir. Ancak, Norana, Şimon'un şiddetli sözlerinden alınmayı reddetmişti. O yalnızca şu cevabı verdi: "Evet, öğretmen, sözlerini anlıyorum. Ben Musevilerin gözlerinde yalnızca bir köpeğim; ancak, mesele sizlerin Üstünü olduğunda, ben inanan bir köpeğim. Ben, onun benim kızımı göreceğinde kararlıyım; zira, ben, kendisi eğer kızımı görürse, onu iyileştirecek olacağına ikna olmuş bulunmaktayım. Ve, sizler bile, benim iyi

arkadaşlarım, köpekleri, çocukların masalarından şans eseri düşmüş olan kırıntıları elde etme ayrıcalığından mahrum bırakma cüreti göstermeyeceğinizi biliyorum.”

156:1.6 (1735.2) Tam da bu zaman zarfında herkesin önünde küçük kız şiddetli bir kasılmaya yakalanmış olup, anne şunu haykırmıştı: “İşte bakın, çocuğumu kötü bir ruhaniyetin ele geçirmiş olduğunu görüyorsunuz. Eğer bizlerin duymuş olduğu ihtiyaç sizleri etkilemiyorsa, gidin bir de, insanların hepsini derinden sevmiş olduğunu ve inandıkları zaman gentilelileri bile iyileştirmeye cüret ettiğini duyduğum Üstününüze sorun. Sizler, onun takipçileri olmaya layık değilsiniz. Ben, çocuğum iyileştirilene kadar gitmeyeceğim.”

156:1.7 (1735.3) İsa bu aşamada, açık bir pencereden bu konuşmanın tamamını duymuş bir halde, dışarı çıkıp, fazlasıyla onları şaşırtarak, şunu söylemişti: “Sen hanım, inancın büyük, o kadar büyük ki arzu ettiğin şeyi sende esirgeyemem; yoluna sağlıcakla git. Kızın hâlihazırda iyileştirilmiştir.” Ve, küçük kız bu andan itibaren iyi olmuştu. Norana ve çocuk ayrılırlarken, güçlü bir biçimde İsa onlardan bu olaydan hiç kimseye bahsetmemelerini istemişti; ve, İsa’nın birliktelikleri bu talebe uyarken, anne ve çocuk, şehrin tüm çevresi boyunca ve hatta Sidon’a bu küçük kızın iyileştirilme gerçeğini duyurmaya ara vermemişti; onlar bunu öyle bir düzeyde gerçekleştirmişlerdi ki, İsa bir kaç gün içinde konakladığı yeri değiştirmeyi uygun görmüştü.

156:1.8 (1735.4) Ertesi gün, İsa, Suriyeli kadının kızının iyileştirilişi hakkında yorumda bulunan bir biçimde, havarilerine öğretide bulunurken şunu söylemişti: “Ve, bu en başından beri böyle süregelmiştir; gentilelilerin cennetin krallığına ait öğretiler

içindeki kurtarıcı inancı uygulayabilmeye nasıl yetkin olduklarını kendi gözlerinizle gördünüz. Gerçekten de, gerçekten de, sizlere söylüyorum ki, eğer İbrahim'in çocukları cennetin krallığına girmek için yeterli inancı gösterme amacı taşımazsa, o gentileliler tarafından ele geçirilecektir.”

2. Sidon'daki Öğreti

^{156:2.1 (1735.5)} Sidon'a girerken İsa ve onun birliktelikleri, onların çoğunun ilk kez görmüş oldukları, bir köprü üzerinden geçmişlerdi. Bu köprü üzerinde yürürlerken, diğer şeylere ek olarak o şunu söylemişti: “Bu dünya yalnızca bir köprüdür; sizler onun üzerinden geçebilirsiniz, ancak onun üzerinde ikamet edecek bir yerleşke inşa etmeyi düşünmemelisiniz.”

^{156:2.2 (1735.6)} Yirmi dörtlü Sidon'da çalışmalarına başlarken, İsa, Yusta ve Bernice isimindeki onun annesinin evi olan, şehrin tam da kuzeyinde bulunan bir evde konaklamak için yola çıkmıştı. İsa yirmi dörtlüye her sabah Yusta'nın evinde öğretide bulunmuştu, ve onlar, öğleden sonraları ve akşamlar boyunca öğretide ve duyuruda bulunmak için Sidon içinde etrafa dağılmışlardı.

^{156:2.3 (1735.7)} Havariler ve öğretiyayıcıları, Sidon gentilelilerin iletilerini alma biçimi karşısında fazlasıyla neşelenmişlerdi; kısa konuklukları boyunca birçok kişi krallığa eklenmişti. Fenike'deki yaklaşık olarak altı hafta sürmüş olan bu süreç, ruhları kazanmanın çalışması içinde oldukça verimli bir zaman olmuştu; ancak, Müjdelerin daha sonraki Musevi yazarları, kendi insanların bu kadar büyük bir topluluğu kendisine düşmancıl bir biçimde karşıt iken İsa'nın öğretilerinin bu

gentileliler tarafından bu sıcak karşılanışı kaydı üzerinden kısaca geçme eğilimi göstermişlerdi.

156:2.4 (1736.1) Birçok açıdan bu gentileliler, İsa'nın öğretilerini Musevilere kıyasla daha bütüncül bir biçimde takdir etmişlerdi. Bu Yunanca konuşan Fenike gentilelerinin çoğu, yalnızca İsa'nın bir Tanrı gibi oluşunu değil aynı zamanda Tanrı'nın İsa gibi oluşunu bilir hale geldiler. Bu sözde putperestler, bu dünya ve bütüncül evrenin sahip olduğu kanunların bütünlüğüne dair Üstün'ün öğretilerinin iyi bir anlayışını elde etmişlerdi. Onlar, Tanrı'nın kişileri, ırkları veya milletleri ayırmayışına dair öğretiyi kavramışlardı; Kâinatsal Baba'nın gözünde hiçbir ayrımcılığın bulunmadığını; evrenin bütüncül bir biçimde ve sürekli olarak kanunlara uyan ve yanılmaz halde güvenilir olduğunu. Bu gentileliler İsa'dan korkmamışlardı; onlar onun iletisini alma cüreti göstermişlerdi. Eskiden bu yana çağlar boyunca insanlar İsa'yı kavramaya yetkin olamamışlardır; onlar bunu gerçekleştirmekten korku duymuştur.

156:2.5 (1736.2) İsa yirmi dörtlüye, Celile'den düşmanları ile yüzleşme cesaretinden yoksun olduğu için kaçmış olmadığını açıklamıştı. Onlar, İsa'nın köklü hale gelmiş bir din ile açık bir çatışmaya girişmek için henüz hazır olmadığını, ve bir örnek şehit haline gelmeyi amaçlamadığını kavramışlardı. Yusta'nın evindeki bu görüşmelerden bir tanesi içinde Üstün takipçilerine ilk defa, “gök ve yer yok olsa bile, gerçekliğe dair benim sözlerim yok olmayacaktır” demişti.

156:2.6 (1736.3) Sidon'daki İsa'nın öğretimlerinin teması ruhsal ilerleyişti. İsa onlara, onların bulundukları konumda öylece durmamalarını söylemişti; onlar ya doğruluk içinde ilerleyeceklerdi ya da kötülük ve günaha gerileyeceklerdi. İsa

onları, “krallığın daha büyük gerçekliklerini kucaklamak için ileriye atılırken, geçmişte olan şeyleri unutmayla” tembihlemişti. Güçlü bir biçimde İsa onlardan, müjde içindeki çocuklukları ile yetinmemelerini, ruhaniyetin bir-bütünlüğünde ve inananların kardeşliğinde olan kutsal evlatlığın bütüncül itibarına erişmeyi amaçlamalarını talep etmişti.

156:2.7 (1736.4) İsa: “Benim takipçilerim yalnızca, kötü olan şeyleri yapmayı sonlandırmamalı, aynı zamanda iyi olan şeyleri yapmak zorunda olmalıdır; sizler sadece bilinç dâhilindeki günahların tümünden arınmamalısınız, aynı zamanda utancın hislerine sığınmayı bile reddetmemelisiniz. Eğer günahlarınızı itiraf ederseniz, onlar bahşedilmiş hale gelir; bu nedenle, sizler sürekli, içinizde olumsuz hiçbir şey tutmayan bir vicdana sahip olmalısınız.”

156:2.8 (1736.5) İsa, bu gentilelilerin sergilemiş olduğu güçlü mizah anlayışından fazlasıyla keyif almıştı. Üstün’ün kalbine dokunmuş ve onun bağışlama duygusunu çekmiş olan şey; Suriyeli kadın, Novana’nın, büyük ve kararlı inancına ek olarak sergilemiş olduğu mizah duygusu Üstün’ün kalbine dokunmuş ve onun bağışlama duygusunu çekmişti. İsa, Museviler olarak — içinden geldiği insanların mizah anlayışından bu kadar yoksun oluşu karşısında büyük pişmanlık duymuştu. O bir seferinde Tomas’a: “İnsanlarım kendilerini haddinden fazla ciddiye almakta; onlar mizaha dair bir takdirden neredeyse tamamen yoksunlar.” Ferisilerin kendi üzerlerine yük olan dini, bir mizah anlayışına sahip insanlar arasında hiçbir zaman doğmazdı. Onlar aynı zamanda tutarlılıktan da yoksunlar; bir

tatarcığı yememek için sularını süzerlerken, bir yandan develeri yiyorlar.”

3. Kuzeydeki Sahil’e olan Seyahat

^{156:3.1 (1736.6)} 28 Haziran’da, Salı günü, Üstün ve onların birliktelikleri, kuzeydeki Porpireon ve Heldua’a sahilden giden bir biçimde, Sidon’dan ayrıldılar. Onlar gentileleri tarafından oldukça iyi bir biçimde karşılanmış olup, birçoğu, öğretinin ve duyurunun bu haftası boyunca krallığa katılmıştı. Havariler Porpireon’da duyuru gerçekleştirmiş olup, öğreti-yayıncıları Heldua’da öğretimde bulunmuşlardı. Yirmi dörtlü bu şekilde çalışmalarda bulunurken, İsa onları, bir inanan olan ve önceki yıl Bethsayda’da bulunmuş Malakh ismindeki bir Suriyeli’yi ziyaret ettiği yer olan Beyrut’un sahil şehrine bir gezide bulunan bir biçimde, üç veya dört günlüğüne kendilerinden ayrılmıştı.

^{156:3.2 (1737.1)} Temmuz’un 6’sı, Çarşamba günü, onların hepsi Sidon’a geri dönmüş olup, Yusta’nın evinde Pazar gününe kadar vakit geçirmişlerdi; Pazar günü onlar, 11 Temmuz’da, Pazartesi günü Tire’ye varan bir biçimde, Sarepta yolu üzerinden sahil boyunca Tire için güney yönünde yola çıkmışlardı. Bu zaman zarfında havariler ve öğreti-yayıncıları, sözde gentileliler olarak adlandırılmakta olan ancak gerçekte daha da öncül İbrani kökenine ait öncül Kenani kabilelerinden başlıca gelmekte olan insanlar arasında çalışmalarda bulunmaya alışır hale gelmekteydi. Bu insanların tümü Yunan dilini konuşmaktaydı. Havariler ve öğreti-yayıncıları için, bu gentilelerinin müjdeyi duyma istekliliklerini gözlemlemek ve birçoklarının inanmaya olan hazır oluşunu fark etmek büyük bir sürprizdi.

4. Tire’de

^{156:4.1 (1737.2)} 11 Temmuz’dan 24 Temmuz’a kadar onlar Tire’de öğretilerde bulunmuşlardı. Havarilerin her biri yanlarına öğreti-yayımcılarından bir tanesini almıştı, ve böylece onlar ikişerli bir biçimde Tire’nin her bir kısmına ve çevresine öğretilerde ve duyuruda bulunmuştu. Bu yoğun deniz limanının çok dilli nüfusu kendilerini memnuniyetle dinlemişti, ve onların çoğu krallığın dışsal birlikteliği için vaftiz edilmişti. İsa; Davud ve Solomon’un zamanında Tire şehir-devletinin krallığını yapmış Hiram’ın mezarından çok da uzakta olmayan bir yerde, Tire’nin beş veya yedi kilometre güneyinde yaşamakta olan Yusuf isimindeki bir inananın evinde karargâhını kurmuştu.

^{156:4.2 (1737.3)} İki haftalık bu süreç boyunca, her gün havariler ve öğreti-yayımcıları Tire’ye, küçük buluşmaları düzenlemek için İskender’in dalgakıranı üzerinden girmişlerdi; ve, her gece onların çoğu Yusuf’un evindeki kamplarına şehrin güneyinden geri dönmekteydi. Her bir gün inananlar, istirahat ettiği yerde İsa ile konuşmak için şehirden çıkmaktaydı. Üstün Tire’de; inananlara Baba’nın insanlığın tümü için beslemiş olduğu derin sevgi ve Evlat’ın Baba’yı insan ırklarının tümü için açığa çıkarma görevi hakkında öğretilerde bulunmuş olduğu sefer olan, Temmuz’un 20’si öğleden sonrasında, yalnızca bir kez konuşmuştu. Gentileliler arasında krallığın müjdesine yönelik o kadar büyük bir ilgi vardı ki, bu sefer, Melkart mabedinin kapıları İsa’ya açılmıştı; ve, bu ilkçağ mabedin tam da yerleşkesi içinde bir Hristiyan kilisesinin kurulmuş olması ne de ilgi çekici bir gerçektir.

^{156:4.3 (1737.4)} Dünya çapında Tire ve Şidon’u meşhur yapmış, ve dünyanın tamamına yayılmış ticaretlerine ve bu ticaretin

getirmiş olduğu zenginliğe fazlasıyla katkıda bulunmuş olan boya olarak, Tire morunun yapımında önce gelenlerden çoğu krallığa inanmıştı. Bu zaman zarfından kısa bir süre sonra, bu boyanın kaynağı olan deniz hayvanlarının sayısı azalmaya başladığında, bu boya yapıcılar bu kabuklu-balıkların yeni yaşam alanlarını bulmak için yola çıktılar. Ve, dünyanın ücra yerlerine bu şekilde taşınarak, beraberlerinde, krallığın müjdesi olarak — Tanrı'nın babalığının ve insanın kardeşliğinin iletisini taşıdılar.

5. Tire'deki İsa'nın Öğretisi

156:5.1 (1737.5) Bu Çarşamba öğleden sonrası, konuşmasına başlarken, İsa takipçilerine ilk olarak, kökü alttaki kara toprağın bulamacında ve çamurunda tutunurken, el değmemiş ve karlı başını güneş ışığına doğru uzatan bir biçimde yetiştiren beyaz leylağın hikâyesini anlatmıştı. “Benzer bir biçimde” dedi İsa, “fani insan da, kökeni ve varlığının kökleri insan doğasının hayvan toprağında iken, inanç vasıtası ile ruhsal doğasını cennetsel gerçekliğin güneş ışığına uzatabilir ve mevcut bir biçimde ruhaniyetin soylu meyvelerini verir hale getirebilir.”

156:5.2 (1738.1) İsa, kendi el sanatı — marangozluk — ile ilgili kullanmış olduğu ilk ve tek simgesel anlatıyı yine bu vaazda gerçekleştirmişti. “Ruhsal donanımlardan oluşan soylu bir karakterin büyümesi için temelleri iyi atın” biçimindeki uyarısında bulunurken, şunu söylemişti: “Ruhaniyetin meyvelerini verebilmek için, sizler ruhaniyetten doğmuş olmalısınız. Akranlarınız arasında ruhaniyet-ile-dolu yaşamı yaşamak istiyorsanız, ruhaniyet tarafından öğretilmiş bir halde ve onun önderliğinde hareket ediyor olmak zorundasınız. Ancak, kurtların yemiş olduğu ve içten içe çürümekte olan

keresteyi düzelterek, ölçerek ve pürüzsüz hale getirerek değerli vaktini boşa harcayan budala marangozun hatasına düşmeyin; emeğinin tümünü bu şekilde güçsüz olan kereste kirişine adadıktan sonra, bu parçayı, zaman ve fırtınanın saldırılarına karşı gelmek için inşa edeceği yapının temellerine koymayı uygun bulmayarak reddetmek zorunda kalacaktır. Her insanın, karakterin ussal ve ahlaki temellerinin, genişleyen ve soylulaşmakta olan ruhsal doğanın temellerine oturturulmuş olan yapıyı yeterli bir biçimde destekleyecek biçimde olmasından emin olalım; zira bu temeller fani aklı dönüştürecek ve bunun sonrasında, yeniden yaratılmış olan akıl ile birliktelik içinde, ölümsüz nihai sona ait ruhun evrimine erişecektir. Ruhaniyet doğanız — ortak bir biçimde yaratılmış ruh olarak — canlı bir büyümedir; ancak, bireyin aklı ve ahlaki değerleri, insan gelişimi ve kutsal nihai sonun daha yüksek dışavurumlarının yeşermek zorunda olduğu topraktır. Evrimleşen ruhun toprağı, insani ve maddidir; ancak, aklın ve ruhaniyetin bu bütünleşmiş yaratımının sahip olduğu nihai son, ruhsal ve kutsaldır.”

^{156:5.3 (1738.2)} Bu aynı günün akşamı, Nathanyel İsa’ya şu soruyu sormuştu: “Üstün, senin açığa çıkarışından Baba’nın hiçbir zaman böyle şeylerde bulunmadığını oldukça iyi biliyor olmamıza rağmen, Tanrı’dan neden bizleri cezbeden şeylere götürmemesini talep ediyoruz?” İsa Nathanyel’in sorusunu şöyle cevapladı:

^{156:5.4 (1738.3)} “Senin, öncül İbrani peygamberlerin oldukça muğlâk gördüğü gibi değil, Baba’yı benim gibi bilmeye başladığını görürken böyle sorularda bulunman şaşırtıcı olan bir şey değildir. Sen, uzak atalarımızın Tanrı’yı neredeyse ortaya çıkan

her şeyde görme eğilimi içinde bulunmuş olduğunu oldukça iyi bir biçimde bilmektesin. Onlar, doğal olayların tümünde ve insan deneyiminin her bir olağandışı yaşanmışlığında Tanrı'nın elini aramışlardı. Onlar Tanrı'yı hem iyilik ve hem de kötülük ile ilişkilendirmişlerdi. Musa'nın kalbini yumuşatanın ve Firavun'un kalbini katılaştıranın o olduğunu düşünmüşlerdi. İnsan bir şey yapmak için güçlü bir uyarıma sahip olduğunda, bu olağandışı duyguları şu yorumda bulunarak atfetme alışkanlığına sahip olmuştu: 'Koruyucu benle, şu şunu yap, veya şuraya şuraya git diyen bir biçimde, konuştu.' Bunun uyarınca, insanlar oldukça sık ve oldukça şiddetli bir biçimde cazibeye kapıldıkları için, Tanrı'nın kendilerini sınamak, cezalandırmak veya güçlendirmek için bu cazibelere yönlendirmiş olduğuna inanmak atalarımızın alışkanlığı haline gelmişti. Sizler, insanların tümünün çoğu zaman cazibeye, kendi öz bencillikleri ve hayvan doğalarının uyarımları sonucu kapılmakta olduklarını bilmektesiniz. Sizler bu şekilde cezp edildiğinizde, tarafınızdan; cazibeyi dürüst ve içten bir biçimde olduğu gibi tanırken, dışa vurulmayı bekleyen ruhaniyetin, aklın ve bedenin enerjilerini ussal bir şekilde daha yüksek kanallara ve daha idealist amaçlara yeniden yönlendirmenizi istiyorum. Bu şekilde sizler, cezp edildiğiniz şeyleri yücelten fani hizmetin daha yüksek türlerine dönüştürürken, hayvan ve ruhsal doğalar arasındaki bu israflar ve zayıf düşürücü çatışmalardan neredeyse tamamen kaçınabilirsiniz.

156:5.5 (1738.4) “Ancak, bir arzunun yerine diğer ve varsayıldığı haliyle daha üstün bir arzuyu insan iradesinin salt kuvveti ile koyma çabasında bulunarak cezbeden şeyin üstesinden gelme girişiminin budalalığına karşı sizleri uyarmama izin verin. Eğer sizler gerçekten, daha küçük ve daha alt düzeydeki doğanın

cezp etmiş olduğu şeyler üzerinde gerçekten utgun olmak istiyorsanız; aklınızın, cazibe olarak tanımlamış olduğunuz bu daha alt düzeydeki ve daha az idealist davranış alışkanlığı ile değıştirme arzusunda bulunduğu, davranışın daha yüksek ve daha idealist türleri için mevcut bir ilgiyi, ve derin sevgiyi, gerçek ve içten bir biçimde geliştirdiğiniz yer olan ruhsal üstünlüğe sahip olan noktaya gelmek zorundasınız. Sizler bu şekilde, fani arzuların aldaticı baskısı ile artan bir biçimde haddinden fazla yük altına girmek yerine, ruhsal dönüşümler aracılığı ile kurtulacaksınız. Eski ve alt düzeyde olan, yeni ve daha üstün olana duyulan sevgi içerisinde unutulacak. Güzellik her zaman çirkin olan üzerinde, gerçekliğin derin sevgisi tarafından aydınlanmakta olan herkesin kalbinde utgun olacaktır. Yeni ve içten ruhsal şefkatin tutulamaz gücü içerisinde kudretli bir güç bulunmaktadır. Ve, tekrar sizlere söylüyorum, kötü olanın gücü altında ezilmeyin, bunun yerine kötülüğü iyilik ile ele geçirin.”

156:5.6 (1739.1) Gecenin ilerleyen saatlerine kadar havariler ve öğretiyayıcıları sorularda bulunmaya devam ettiler; ve, bizler verilmiş olan birçok cevabı, çağdaş kavramlar içinde yeniden ifade edilmiş halde, şu düşünceleri sunmak isteriz:

156:5.7 (1739.2) Geleceğe dair güçlü arzu, ussal yargı ve yeterince olgunlaşmış olan bilgelik, maddi başarının temelleridir. Önderlik, doğal yetiye, ayırt ediş yetkinliğine, irade gücüne ve kararlılığa dayanır. Ruhsal nihai son, Tanrı’yı bulma ve onun gibi olma biçiminde — doğruluk için duyulan açlık ve susuzluk halindeki — inanca, derin sevgiye ve gerçekliğe olan adanmışlığa bağlıdır.

156:5.8 (1739.3) İnsan oluşunuzun keşfi cesaretinizi kırmasın. İnsan doğası kötülüğe meyil gösterebilir, ancak o içkin bir biçimde günahkâr değildir. Pişmanlık duyulası deneyimlerinizin bazısını tamamiyle unutmadaki başarısızlığınız karşısında ümitsizliğe kapılmayın. Zaman içindeki unutmada başarısız olduğunuz hatalar ebediyet içinde unutulacaktır. Ruhaniyetinizin sahip olduğu yükleri, sürecinizin bir kâinat kadar genişleyişi halinde, nihai sonunuzun çok uzun vadeli bir bakışına hızlı bir biçimde sahip olarak atın.

156:5.9 (1739.4) Aklın kusursuzluklarıyla veya bedenın istekleriyle ruhunuzun değerini ölçme hatasına düşmeyin. Tekil bir talihsiz insan yaşanmışlığını ortak baz olarak ne ruhu ne de onun nihai sonunu yargılayın. Ruhsal nihai sonunuz, yalnızca ruhsal arzularınız ve amaçlarınız tarafından belirlenmektedir.

156:5.10 (1739.5) Din, Tanrı-bilen insanın evrimleşir haldeki ölümsüz ruhunun ayrıcalıklı ruhsal deneyimidir; ancak, ahlaki güç ve ruhsal enerji, zorlu toplumsal durumlarla yüzleşmede ve karmaşık ekonomik sorunları çözmede kullanılabilecek güçlü kuvvetlerdir. Bu ahlaki ve ruhsal bahşedilmişlikler, insan yaşamının her bir düzeyini daha zengin ve daha anlamlı hale getirmektedir.

156:5.11 (1739.6) Sizler, yalnızca sizleri sevmekte olanları sevmeyi öğrenirseniz dar görüşlü ve basit bir hayatı yaşama nihai sonuna sahip olursunuz. İnsan derin sevgisi gerçekten de karşılıklı olabilir; ancak, kutsal derin sevgi, yalnızca vererek tüm tatminini elde etmektedir. Bir yaratılmışın doğasında ne kadar az sevgi varsa, kendisi o kadar fazla sevgiye ihtiyaç duymaktadır; ve, kutsal derin sevgi bu türden ihtiyacı gidermek için o kadar fazla sevgi vermektedir. Sevgi hiçbir zaman kendi

çıkarının peşine düşmemektedir, ve sevgi kişiye kendisi tarafından bahşedilememektedir. Kutsal derin sevgi hiçbir zaman kendi başına hareket edemez; o her zaman bencil-olmayan bir biçimde bahşedilmek zorundadır.

156:5.12 (1739.7) Krallık inananları, doğruluğun belirli bir utgunluğuna karşı, ruhun bütünüyle verildiği bir inanış halinde, açık bir inanca sahip olmalıdır. Krallığı inşa edenler, ebedi kurtuluşun müjdesinin taşıdığı gerçeklikten şüphe etmez halde bulunmalıdırlar. İnananlar artan bir biçimde, maddi mevcudiyetin vermiş olduğu cesaret kırıcı rahatsızlıklardan kaçan halde — yaşamın aceleci akışından bir adım kenara atmayı öğrenmek zorunda iken, bir yandan, ibadetsel bir-bütün hale gelerek ruhu canlandırmalı, akla ilham vermeli ve ruhaniyeti yenilemeliler.

156:5.13 (1739.8) Tanrı-bilen bireyler, talihsizlik karşısında cesaretlerini yitirmemekte ve hayal kırıklıkları karşısında ümitsizliğe kapılmamaktadır. İnananlar, tamamiyle maddi olan büyük çaplı değişikliklerin sonucunda gelen tüm umudu yitirme halinden muaftırlar. Ebedi yaşamın adayları, fani yaşamın beklenmeyen tüm iniş-çıkışları ve rahatsızlık verici etkileri ile mücadele etmenin canlandırıcı ve yapıcı bir yönteminin uygulayıcılarıdır. Gerçek bir inananın yaşamış olduğu her bir gün, doğru olağan şeyi yapmayı *daha kolay* bulmaktadır.

156:5.14 (1740.1) Ruhsal yaşam kudretli bir biçimde, gerçek olan bireyin kendisine duymuş olduğu saygıyı arttırmaktadır. Ancak, bireyin kendisine duymuş olduğu saygı, benliğe duyulan hayranlık değildir. Benlik saygısı her zaman, kişinin akranlarına duymuş olduğu derin sevgi ve onlara göstermiş

olduğu hizmet ile eş güdüm halindedir. Komşunuzu sevme düzeyinizden daha çok kendinize saygı duymanız mümkün değildir; bir kişinin kendisi, diğeri için yetkinlik ölçüsüdür.

156:5.15 (1740.2) Günler ilerledikçe, her gerçek inanan, akranlarını ebedi gerçekliğin derin sevgisine çekmede daha kabiliyetli hale gelmektedir. İyiliği insanlara açığa çıkarmada düne kıyasla bugün daha becerikli değil misiniz? Bu yıl geçen yıla kıyasla doğruluğun daha iyi bir tavsiyecisi değil misiniz? Aç ruhları ruhsal krallığa yönlendirme tekniğinizde artan bir biçimde yaratıcı değil misiniz?

156:5.16 (1740.3) Sahip olduğunuz idealler ebedi kurtuluşunuzu teminat altına alacak kadar yüksek iken, düşünceleriniz, sizleri fani akranlarınız ile olan birlikteliğinizde yeryüzü üzerinde yararlı bir vatandaş haline getirecek kadar gündelik hayata uygulanabilir halde mi? Ruhaniyet bakımından, sizlerin vatandaşlığı cennet içindedir; beden bakımından, hepiniz dünyasal krallıkların vatandaşları olmaya devam etmektesiniz. Maddi olan şeylerin hakkını Sezar'a, ruhsal olan şeylerin hakkını Tanrı'ya verin.

156:5.17 (1740.4) Evrimleşen ruhun ruhsal yetkinliğinin ölçüsü, sizlerin gerçekliğe olan inancınız ve insanlar için beslemiş olduğunuz derin sevgidir; ancak, insani olan karakterinizin gücünün ölçüsü, kin beslemeyi reddedişiniz ve derin keder karşısında umudunuzu yitirmeye karşı koyma yetkinliğinizdir. Yenilme, içinde gerçek benliğinizi dürüst bir biçimde görebileceğiniz gerçek bir aynadır.

156:5.18 (1740.5) Yaşınız ilerledikçe ve krallığın olaylarında daha deneyimli hale geldikçe, sorunlu faniler ile olan ilişkilerinizde

ne yaptığınızı daha çok bilir ve inatçı birlikteliklerinizle olan yaşamınızda daha mı hoşgörölü hale geliyorsunuz? Hassas durumlarda dikkatli bir biçimde hareket etmek, toplumsal tahterevallinin dayanak noktasıdır; ve, hoşgörölü, büyük bir ruhaniyetin ayırt edici işaretidir. Eğer sizler nadir bulunan ve büyüleyici bahşedilmişlikleri elinizde bulunduruyorsanız, günler ilerledikçe sizler, gereksiz nitelikteki tüm toplumsal anlaşmazlıklardan kaçınmadaki kıymetli çabalarınızda oldukça dikkatli hale gelip, bu konuda uzmanlaşacaksınız. Bu türden bilge ruhlar; duygusal uyumun yoksunluğundan muzdarip olan, olgunlaşmayı reddeden ve şükranlıkla yaşlanmaya karşı koyanların tümünde bir ölçüde sorunun kökeninden fazlasıyla kaçmada yetkindirler.

156:5.19 (1740.6) Gerçekliğı duyurmada ve müjdeyi ilan etmedeki çabalarınızın tümünde içtensizlikten ve adaletsizlikten kaçın. Kazanılmamış herhangi tanınmanın ardına düşmeyin, ve hak edilmemiş herhangi bir duygudaşlığı elde etme arzusunda bulunmayın. Derin sevgiyi hem kutsal hem de, sizleri terk etmelerinden bağımsız olarak, insani olan kaynaklardan herhangi bir kısıtlama olmaksızın alın, ve bunun karşılığında yine herhangi bir kısıtlama olmaksızın derinden sevin. Ancak, onurla ve övgüyle ilişkili olan diğer her şeyde yalnızca, size gerçekten ait olanı arayın.

156:5.20 (1740.7) Tanrı'nın bilincinde olan fani, kesin bir biçimde kurtuluşa aittir; o, yaşamdan korkmamaktadır; o dürüst ve tutarlıdır. O, kaçınılmaz olan sıkıntıya nasıl cesur bir biçimde göğüs gereceğini bilmektedir; o, kaçılmaz olan zorlukla karşılaşıldığında, şikâyetle bulunmaz haldedir.

156:5.21 (1740.8) Gerçek inanan, yalnızca engellenmiş olduğu için iyi şeyleri yapmadan yorgun düşmemektedir. Zorluk, gerçekliğin sevgilisinin tutkusunu keskinleştirirken, zorluklar yalnızca, yılmaz krallık inşacısının kararlılığını arttırmaktadır.

156:5.22 (1740.9) Ve, İsa onlara, Tire'den ayrılmaya hazırlanmalarından önce başka birçok şeyin öğretisinde bulunmuştu.

156:5.23 (1740.10) Tire'den Celile Denizi bölgesine geri dönmek için ayrıldığı günün öncesi İsa, birlikteliklerini bir araya toplayıp, on iki öğreti-yayıcısından, kendisinin ve on iki havarinin kullanmak üzere oldukları güzergâhtan farklı bir yoldan geri dönmelerini istemişti. Ve, öğreti-yayıcılarının burada İsa'dan ayrılmalardan sonra onlar bir kez daha kendisi ile bu kadar yakından ilişki içinde bulunmamışlardı.

6. Fenike'den Geri Dönüş

156:6.1 (1741.1) 24 Temmuz'da, Pazar günü öğlen suları, İsa ve on ikili, sahil boyunca güney yönünde Ptolemais'e giden bir biçimde, güney Tire'de bulunan Yusuf'un evinden ayrıldı. Burada onlar, ikamet etmekte bulunan inananlardan meydana gelmiş bir kafiye umut verici sözleri ifade ederek, bir gün geçirdiler.

156:6.2 (1741.2) Salı günü onlar, Tiberya yolu üzerinden, denizi çevreleyen karanın doğu iç kısmından yakındaki Yotapata giden bir biçimde, Ptolemais'den ayrılmışlardı. Çarşamba günü onlar Yotapata'da durmuş olup, krallığın şeylerine dair inananlara ilave eğitimde bulunmuşlardı. Perşembe günü onlar, Ramah üzerinden, Nasıra-Lübnan Dağı patika yolunda kuzey

yönünden Zebulun kasabasına giden bir biçimde, Yotapata'dan ayrılmışlardı. Onlar Cuma günü Ramah'ta buluşmalar düzenleyip, Şabat'ı burada geçiren bir biçimde kalmaya devam etmişlerdi. Onlar Zebulun'a Cuma günü, Temmuz'un 31'inde, ulaşmışlardı; burada onlar bu günün akşamı bir buluşma düzenlemiş olup, ertesi sabah ayrılmışlardı.

156:6.3 (1741.3) Zebulun'dan ayrılarak onlar, Gişhala yakınındaki Mecdel-Sidon kavşağına seyahat etmişlerdi; ve, buradan onlar, Davud Zübeyde ile buluşmak için anlaşmış oldukları, ve krallığın müjdesinin duyuruluşu emeğinde atılması gereken bir sonraki adım hakkında tavsiye almayı amaçladıkları yer olan, güney Kapernaum'da kalan, Celile gölünün batı sahillerindeki Gennesaret için yollarını tutmuşlardı.

156:6.4 (1741.4) Davud ile olan kısa bir görüşme süreci içinde onlar, içlerinde bulundukları an içerisinde birçok önderin Keresa yakınındaki gölün karşı kıyısında bir araya gelmiş olduğunu öğrenmişlerdi; ve, bunun uyarınca tam da bu akşam bir tekne kendilerini gölün karşısına taşıdı. Bir gün boyunca onlar sessiz bir biçimde tepelerde istirahat etmiş olup, ertesi gün, Üstün'ün bir sefer beş bin kişiyi beslemiş olduğu yakındaki parka hareket etmişlerdi. Burada onlar üç gün boyunca istirahat etmiş olup, Kapernaum ve onun çevresinde ikamet etmekte olan bir zamanlar sayılamayacak düzeydeki inananlardan arta kalan bireyler halindeki, yaklaşık olarak elli erkek ve kadının katıldığı, günlük görüşmeleri düzenlemişlerdi.

156:6.5 (1741.5) Fenike konukluğu dönemi olarak İsa Kapernaum ve Celile'den uzakta bulunurken, düşmanları, tüm hareketin parçalanmış olduğu varsayımında bulunmuş olup, İsa'nın aceleci bir biçimde geri çekilişinin kendisinin tamamiyle

korkudan endişe kapılıp artık bir daha geri dönüp kendilerini rahatsız etmeyeceğine işaret ettiği sonucuna varmışlardı. Öğretilerine olan tüm etkin karşıtlık neredeyse tamamen dinmişti. İnananlar kamu buluşmalarını bir kez daha düzenlemeye başlamaktaydılar; ve, orada, müjde inananlarının çok yakın bir zaman içinde geçmiş olduğu büyük elekten kalan sınanmış ve gerçek kurtulanların kademeli ama etkin bir birlikteliği orta çıkmaktaydı.

156:6.6 (1741.6) Hirodes'in kardeşi olan Filip, İsa'nın yarı-gönüllü inananı haline gelmiş olup, Üstün'ün kendi nüfuz alanında yaşamaya ve emeklerinde bulunmaya özgür olduğu haberini göndermişti.

156:6.7 (1741.7) Musevi insanların tümüne ait sinagogları İsa'nın ve onun tüm takipçilerinin öğretilerine kapatma emri, kâtipler ve Ferisiler üzerinde ters bir etki yaratmıştı. İsa'nın kendisini bir tartışma konusu olmaktan çıkarması üzerine derhal, tüm Musevi insanları arasında bir tepki meydana geldi; orada, Kudüs'deki Ferisiler ve Sanhedrin önderlerine karşı büyük bir karşıtlık bulunmaktaydı. Sinagog yöneticilerinin çoğu sinagoglarını gizlice, bu öğretmenlerin Yahya'nın destekçileri olduğu ve İsa'nın takipçileri olmadığını duyuran bir biçimde, Abner ve onun birlikteliklerine açmışlardı.

156:6.8 (1741.8) Hirodes Antipa bile, İsa'nın kardeşi Filip'in bölgesinde gölün karşı kıyısında konaklamakta olduğunu öğrenmesi üzerine bir değişim yaşamıştı; o Filip'e, Celile'de tutuklanması için emirleri imzalamış olmasına rağmen, bu şekilde Perea'da yakalanmasına izin vermediğini, böylece, Celile'nin dışında kaldığı sürece İsa'nın rahatsız

edilmeyeceğini işaret eden haberi göndermişti; ve, o bu aynı emri, Kudüs'deki Museviler'e aktarmıştı.

156:6.9 (1742.1) Ve, bu, Üstün Fenike görevinden geri döndüğünde ve yeryüzü üzerindeki görevinin bu son ve büyük öneme sahip yılı için dağılmış, sınanmış ve ağır kayıplara uğramış kuvvetlerini yeniden düzenlemeye başladığı, M.S. 29 yılında, Ağustos'un ilk gününde yaşananlardı.

156:6.10 (1742.2) Savaş durumu; Üstün ve onun birliktelikleri, insanların akıllarında ikamet etmekte olan yaşayan Tanrı'nın ruhaniyetine ait din olarak, yeni bir dinin duyurusuna başlamaya hazırlandığında açık bir biçimde tekrar ortaya çıkmıştı.

157. Makale

Kaysera-Filippi'de

157:0.1 (1743.1) Kaysera-Filippi'nin yakınlarına kısa bir konukluk için on ikiliyi götürmesinden önce, İsa Davud'un ilâhicilerini ailesi ile buluşmaları amacıyla, 7 Ağustos'da, Pazar günü Kapernaum'a gitmelerini düzenlemişti. Önceden düzenlemeyle bu ziyaret Zübeyde'nin tekne atölyesinde gerçekleşecekti. Davud Zübeyde öncesinden, İsa'nın kardeşi olan Yude ile birlikte, tüm Nasıra ailesinin hâlihazır bir biçimde bulunmasını — Meryem ve İsa'nın tüm erkek ve kız kardeşleri olarak — planlamıştı; ve, İsa Andreas ve Petrus ile birlikte bu buluşmaya katılmak için ayrılmıştı. Meryem ve çocukların bu buluşmaya katılmak istemesi kesin bir biçimde mevzu bahisti; ancak, öyle yaşandı ki Ferisiler'in bir topluluğu, İsa'nın Filip'in nüfuz alanında kalan gölün karşı kısmında olduğunu bilen bir biçimde, onun nerede olduğunu bir umut

öğrenebilmek amacıyla Meryem'i çağdırmaya karar vermişlerdi. Bu Kudüs elçilerinin varışı Meryem'i fazlasıyla rahatsız etmişti; ve, bütün ailenin sahip olduğu gerilimi ve endişeyi dikkate alan bir biçimde elçiler İsa'nın aileye bir ziyarette bulunabileceği sonucuna vardılar. Bunun uyarınca, onlar kendilerini Meryem'in evinde konuşlandırmış olup, kolluk kuvvetlerini çağdırdıktan sonra, İsa'nın varışını sabırla beklediler. Ve, bu tabii ki, ailenin herhangi bir üyesinin İsa ile buluşma sözünü gerçekleştirmesini etkin bir biçimde engellemişti. Gün boyunca birkaç kez Yude ve Ruth, Ferisiler'in gözetiminden kurtulup İsa'ya haber göndermeye çabalamıştı, ancak, onun çabaları sonuçsuz kalmıştı.

157:0.2 (1743.2) Öğleden sonrasının erken saatlerinde Davud'un ileticileri İsa'ya, Ferisiler'in annesinin evinin kapı ucunda konuşlandığı haberini göndermişti; ve, bu nedenle İsa, aile ile buluşmak için hiçbir girişimde bulunmamıştı. Ve, böylece tekrar, kimsenin kabahati olmadan, İsa ve ailesi iletişimde bulunmada başarısız oldu.

1. Mabet Vergi Toplayıcısı

157:1.1 (1743.3) İsa, Andreas ve Petrus ile birlikte, tekne atölyesinin yakınındaki göl etrafında vakit geçirirlerken, bir mabet vergi toplayıcı kendilerine gelip, İsa'yı tanıyan bir biçimde, Petrus'u kenara çekip şöyle konuşmuştu: “Üstünüz mabet vergisi vermiyor mu?” Petrus, ant içmiş düşmanlarının dini etkinliklerini sürdürmeye İsa'nın katkıda bulunmasının beklenecek oluşunun işaret edilişinde karşısında kızgınlık gösterme eğilimindeydi; ancak, vergi toplayıcısının yüzde tuhaf bir ifadeyi fark eder halde, doğru bir biçimde, Kudüs'de tapınak hizmetlerini desteklemek için olağan yarım şekeli

ödemeyi reddetme eylemiyle kendilerini tuzağa düşürmenin ana gaye olduğu sonucuna varmıştı. Bunun uyarınca, Petrus şu cevabı vermişti: “Üstün neden tapınak vergisi vermesin ki! Kapıda bekle, ben sana birazdan vergi ile geri döneceğim.”

157:1.2 (1743.4) Bu anda Petrus acele ile konuşmuştu. Yudas onların kaynaklarını taşımaktaydı, ve kendisi gölün öteki kısmındaydı. Ne o, ne de abisi, ne de İsa yanlarında para getirmişti. Ve, Ferisilerin kendilerini aramakta olduklarını bilir halde onlar, Bethsayda’ya kadar para getirmek için gidemezlerdi. Petrus İsa’ya vergi toplayıcısından ve ona para getiremeye söz verişinden bahsettiğinde, İsa şunu söyledi: “Eğer sen söz verdiysen, bu parayı vermelisin. Ancak, sözünü nasıl yerine getireceksin? Sözünü tutmak için tekrar bir balıkçı mı olacaksın? Yine de, Petrus, bizlerin bu parayı ödemesi mevcut koşullar içinde en iyisidir. Bu insanlara tutumuzdan alınmaları için bir bahane vermeyelim. Bizler, sen tekneyle gidip balık tutuna kadar burada bekleyeceğiz; ve, onları şuradaki pazarda sattığın zaman, toplayıcıya üçümüzün tutarı kadar ödeyeceğiz.”

157:1.3 (1744.1) Bunların hepsi yakında bulunmakta olan Davud’un gizli ileticisi tarafından kulak misafiri olarak duyuldu; ve, bu kişi, yakındaki kıyıda balık tutmakta olan bir birlikteliğine çabucak gelmesi için işaretle bulundu. Petrus balık yakalamak için teknede açılmaya hazırlanırken, bu iletici ve onun balıkçı arkadaşı kendisine birkaç büyük balık sepetini sunmuş olup, ona, yakında bulunan balık tüccarına bu balıkları taşımada yardım etti; bu balık tüccarı tutulmuş balıkları satın almış, yeterli miktara ücreti ödemişti, ve, Davud’un ileticisi tarafından eklenen parayla üç kişi için tapınak vergisi

karşılanabilmişti. Toplayıcı, Celile’den belirli bir süre uzak kaldıkları için gecikmiş ücret cezasını almayan bir biçimde, vergiyi kabul etti.”

157:1.4 (1744.2) Sizlerin, Petrus’un bir balığı ağzında bir şekel ile tuttuğuna dair kayda sahip olmanız tuhaf bir durum değildir. Bu günlerde, balıkların ağzında hazine bulunduğuna dair birçok hikâye mevcut olan bir şeydi; benzer mucizelere dair bu türden hikâyeler yaygındı. Böylece, Petrus tekneye doğru gitmek için onlardan ayrılırken, İsa yarı mizahi bir biçimde şu yorumda bulundu: “kralların çocuklarının vergi vermek zorunda olması ne de gariptir; genellikle hanedanı yerinde tutmak için yabancılardan vergi alınır; ancak, otoritelere engel olmamak bizler için doğru olan bir şeydir. Haydi bakalım, Petrus, açıl denizine! Belki sen ağzında şekel olan balığı yakalayacaksın.” İsa bunları söylemiş, ve Petrus oldukça yakın bir süre içinde mabet vergisi ile ortaya çıkmıştı; bu yaşanmışlığın daha sonra Matta’nın Müjdesi’nin yazarı tarafından bir mucize olarak kaydedilen bir şekilde genişletilmiş hale gelmesi şaşırtıcı değildir.

157:1.5 (1744.3) İsa, Andreas ve Petrus ile birlikte, neredeyse gün batımına kadar deniz kıyısında beklemişti. İleticiler onlara Meryem’in evinin hala gözetim altında bulunduğu haberini getirmişti; bu nedenle, karanlık olunca, bekler haldeki üç adam teknelerine atlayıp, Celile Denizi’nin doğu sahiline doğru yavaşça kürek çektiler.

2. Bethsayda-Yulias’da

157:2.1 (1744.4) Pazartesi günü, 8 Ağustos’da, İsa ve on iki havari, Bethsayda-Yulias’ın yakınında bulunan, Magadan Parkı’nda

kamp halindelerken, inananlardan, kadın birliğinden, öğreti-yayıcılarından ve krallığın kurulumuna ilgi duyanlardan meydana gelen yüzden fazla kişi bir görüşme için Kapernaum'a uğramıştı. Ve, Ferisilerden çoğu da, İsa'nın burada olduğunu öğrenen bir biçimde, buraya gelmişti. Bu zaman zarfında Saddukilerin bazıları Ferisiler ile İsa'yı kumpasa getirme çabalarında birlik olmuştu. İnananlar ile kapalı görüşmeye gitmeden önce İsa, Ferisiler'in mevcut bulunduğu açık bir buluşma düzenlemişti; ve, onlar Üstün konuşurken yaygara çıkarıp, bunun dışında da toplananları rahatsız etmeyi amaçlamıştı. Rahatsızlık çıkaranların önderi şunu söylemişti: "Öğretmen, biz senden, öğretmeye dair otoriteye sahip bulunuşunun bir simgesini vermeni istiyoruz; ve, bunun gerçekleştiğinde, insanların hepsi senin Tanrı tarafından gönderilmiş olduğunu bilecek." Ve, İsa onlara şu cevabı verdi: "Akşam olduğunda, sizler hava iyi olacak dersiniz, zira gök kırmızıdır; sabah olduğunda, kötü hava olacak dersiniz, zira gök kırmızı ve kapalıdır. Sizler batıda bir bulutun doğmakta olduğunu gördüğünüzde, yağmurlar gelecek dersiniz; güneyden rüzgâr estiğinde, kızgın sıcaklar gelecek dersiniz. Göğün yüzünü anlamayı bu kadar iyi bilirken nasıl olur da bu zamanların simgelerini görmede bu kadar tamamiyle yetkinsizsiniz? Gerçeği bilmek isteyenler için, işaret çoktan verilmiş haldedir; ancak, kötü amaçta olan ve ikiyüzlü nesil için hiçbir işaret verilmeyecektir."

157:2.2 (1745.1) İsa böyle konuştuğunda, aralarından çekilip, akranları ile birlikte akşam görüşmesi için hazırlandı. Bu görüşmede, İsa ve on ikili Kaysera-Filippi'ye olan kararlaştırdıkları ziyaretten döner dönmez, Dekapolis'in tüm şehir ve kasabaları boyunca ortak bir görevi gerçekleştirmenin

kararı alınmıştı. Üstün, Dekapolis görevi planlamasına katılmıştı; ve, kabileyi dağıtan bir biçimde, şunu söylemişti: “Sizlere söylüyorum, Ferisi ve Saddukilerin tuzaklarına dikkat edin. Oldukça eğitimli olduklarını gösterişleri ve dinin türlerine olan çok derin sadakatleri karşısında aldanmayın. Yalnızca, yaşayan gerçekliğin ruhaniyeti ve gerçek dinin gücü ile ilgilenin. Ölü bir dinden duyulan korku sizi kurtarmayacak, krallığın ruhsal gerçekliklerindeki yaşayan bir deneyime duyulan inanç sizleri kurtaracak. Kendinizin, ön yargı tarafından gözlerinizin görmez ve korku tarafından hareket edemez hale gelmenize izin vermeyin. Geleneklere duymuş olduğunuz derin saygının, gözlerinizi görmez ve kulaklarını duymaz hale getiren bir biçimde anlayışınızı saptırmasına izin vermeyin. Yalnızca barışı getirmek değil, aynı zamanda ilerlemeyi teminat altına almak gerçek dinin amacıdır. Ebediyet gerçekliklerinin idealleri olarak, gerçekliğe içtenlikle âşık olmadığınız takdirde, kalpte huzur, akılda ilerleyiş olamaz. Yaşam ve ölüm hususları — zamana ait günahkâr arzular karşısında ebediyetin doğru gerçeklikleri olarak — önünüze belirlenmektedir. Şimdi bile sizler, inanç ve umudun yeni yaşamına adım atmak üzereyken, korku ve kuşkunun esaretinden kurtuluşu bulmaya başlamalısınız. Ve, akran insanlarınız için hizmet duyguları ruhunuz içinde doğduğunda, onlara engel olmayın; komşunuza duyduğunuz derin sevgi hisleri kalbiniz içinde dolup taşıduğunda, akranlarınızın gerçek ihtiyaçlarına olan ussal hizmet içinde bu türden şefkat uyarımları serbest bırakın.”

3. Petrus’un İtirafı

157:3.1 (1745.2) Erken Salı sabahı İsa ve on iki havari, Ortak-Kral Filip’in nüfus alanının başkenti olan Kaysera-Filippi için

Magadan Parkı'ndan ayrılmışlardı. Kaysera-Filippi, göz kamaştırıcı güzelliğe sahip bir bölgede konumlanmıştı. O, Ürdün nehrinin bir yeraltı mağarasından dışa doğru döküldüğü yer olan çok güzel manzaralara sahip tepeler arasındaki büyüleyici bir vadide bulunmaktaydı. Hermon Dağı'nın dorukları kuzeyde bütünüyle görülmekte iken, hemen güneydeki tepelerden muhteşem bir manzara Ürdün'ün nehrini ve Celile Denizi'nin üst kısımlarını görmekteydi.

157:3.2 (1745.3) İsa Hermon Dağı'na öncesinden, krallığın işlerindeki öncül deneyiminde gitmişti; ve, bu aşamada çalışmasının son aşamasına adım atarken, havarilerinin, tam da önlerinde uzanmakta olan zorlayıcı anlar için sorumluluklarına dair yeni bir öngörüye sahip olmalarını ve yeni bir kuvveti elde edebilmelerini ümit etmiş olduğu yer olan, sınavın ve utkunun bu dağına geri dönmeyi arzu etmişti. Bu yolda ilerlerken, yaklaşık olarak Merom Suları'nın güneyinden geçmekte olduğu sırada, havariler kendi aralarında Fenike'de ve diğer yerlerdeki yakın zaman içinde sahip oldukları deneyimleri hakkında konuşmalara dalmış olup, iletilerinin nasıl alınmış olduğuna ve diğer insanların Üstünleri'ni nasıl gördüklerine dair yaşananlara değinmekteydiler.

157:3.3 (1745.4) Öğlen yemeği için durduklarında, İsa aniden on ikili ile, kendisi hakkında onlara o zamana kadar yöneltmiş olduğu ilk soruyla yüzleşmişti. O, şu şaşırtıcı soruyu sormuştu: “İnsanlar benim kim olduğumu söylüyorlar?”

157:3.4 (1746.1) İsa, cennetin krallığının doğası ve karakterine dair bu havarilerin eğitiminde uzunca aylar harcamıştı; ve, o, kendisinin sahip olduğu doğaya ve krallık ile olan kişisel ilişkisine dair daha da fazla şeyi öğretmeye başlamak zorunda

oluşunun vaktinin gelmiş olduğunu çok iyi bilmekteydi. Ve, bu aşamada, onlar dut ağaçlarının altında oturmuş haldelerken, Üstün, seçmiş olduğu havariler ile uzun süren birlikteliğinin en önemli oturumlarından bir tanesini düzenlemeye hazırды.

157:3.5 (1746.2) Havarilerin yarıdan fazlası, İsa'nın sorusunun cevaplanışına katılmıştı. Onlar kendisine, kendisini tanıyan herkes tarafından bir tanrı-elçisi veya bir olağanüstü insan olarak görüldüğünü söylemişlerdi; düşmanlarının bile, sahip olduğu güçleri hesaba katarak ecinnilerin prensi ile aynı düzeyde bulunduğunu düşünen bir biçimde, ondan fazlasıyla korku duyduğunu. Onlar İsa'ya, kendisini kişisel olarak görmeyen Yudea ve Samarya'daki bazı kişilerin kendisinin Vaftizci Yahya'nın ölümden dirilmiş hali olduğuna inandıklarını söylemişti. Petrus; İsa'nın, zaman zaman ve çeşitli kişiler tarafından, Musa, İlyas, İşaya ve Yeremya ile karşılaştırılmakta olduğunu açıklamıştı. İsa bu raporu dinlediğinde, ayağa kalkmış olup, çevresinde bir yarı-daire oluşturmuş olan on ikiliye aşağıya doğru bakan bir biçimde, şunu sormuştu: “Peki siz kim olduğumu söylüyorsunuz?” Orada bir anlık gerilim dolu sessizlik yaşanmıştı. On ikili bir an olsun gözlerini Üstün'den ayırmamıştı, ve bunun sonrasında Şimon Petrus, ayağa kalkan bir biçimde, şunu haykırmıştı: “Sen, yaşayan Tanrı'nın Evladı, Kurtarıcısın.” Ve, oturmakta olan on bir havari her birlikte aynı anda ayağa kalkıp, böylece Petrus'un hepsi adına konuşmuş olduğunu işaret etmişti.

157:3.6 (1746.3) İsa onların tekrar oturmasını işaret ettiğinde, ve hala onlar önünde ayakta dururken, şunu söyledi: “Bu sizlere benim Babam tarafından açığa çıkarılmıştır. Sizlerin benim hakkımdaki gerçekliği bilme vakti gelmiştir. Ancak, ben

şimdilik sizlerden bunu kimseye söylememenizi istiyorum. Haydi buradan bir gidelim.”

^{157:3.7 (1746.4)} Ve, böylece onlar, bu akşamın geç saatlerinde varan ve, kendilerini beklemekte olan, Celsus’un evinde duran bir biçimde, Kaysera-Filippi’ye olan seyahatlerine devam ettiler. Havariler o akşam çok az uyku çekmişlerdi; onlar, yaşamlarında ve krallığın emeklerinde büyük bir olayın gerçekleşmiş olduğunu sezmiş görünmekteydi.

4. Krallık Hakkında Konuşma

^{157:4.1 (1746.5)} İsa’nın Yahya tarafından vaftizinde yaşanılmış olanlardan ve Kana’da suyun şaraba dönüştürülüşünden beri, havariler, çeşitli dönemlerde, İsa’yı neredeyse Mesih olarak kabul etmişlerdi. Onlardan bazıları kısa süreçler boyunca, İsa’nın gerçekten kendisinin beklenen Kurtarıcı olduğuna inanmıştı. Ancak, bu türden umutlar onların kalplerinde doğar doğmaz Üstün onları, yıkıcı bir sözle veya hayal kırıklığına uğraticı bir eylem ile parçalara ayırırdı. Onlar uzunca bir süre boyunca, akıllarında beslemiş oldukları beklenen Mesih’e dair kavramsallaşmalar ile kalplerinde sahip oldukları bu olağanüstü insan ile olan olağanüstü ilişkilemlerinin deneyimi arasındaki çatışmadan dolayı bir kargaşa düzeyi içindelerdi.

^{157:4.2 (1746.6)} Havariler Celsus’un bahçesinde öğlen yemekleri için toplandıklarında vakit Çarşamba günü öğleye yakın saatlerdi. Gecenin büyük bir kısmı boyunca ve sabah kalktıkları andan itibaren Şimon Petrus ve Şimon Zelotes, kardeşlerinin Üstün’ü, yalnızca Mesih olarak değil aynı zamanda yaşayan Tanrı’nın kutsal Evladı olarak da, içten bir biçimde kabul etme noktasına getirmek kalpten emek sarf etmekteydi. İki Şimon, İsa’ya dair

varsayımlarında neredeyse tamamen hem fikirdeydi; ve, onlar kararlı bir biçimde kardeşlerini, sahip oldukları görüşlerin bütüncül kabulüne getirmek için çaba gösterdiler. Andreas havarisel birliğin genel idarecisi olarak görevini sürdürürken, kardeşi olan, Şimon Petrus, artan bir biçimde ortak rıza ile, on ikilinin sözcüsü haline gelmekteydi.

157:4.3 (1747.1) Onların tümü, Üstün ortaya çıktığında öğle vaktinden hemen önce bahçede oturmuş haldeydi. Onlar, soylu bir ciddiyet tutumuna bürünmüştü; ve, İsa onlara yaklaştığında onların tümü ayağa kalkmıştı. İsa; takipçileri kendilerini, veya başlarına gelen şeyleri, haddinden fazla ciddiye aldıklarında, kendisi için oldukça karakteristik olan, dostane ve kardeşsel bir gülümseme ile gerginliği dağıttı. Emir verici bir işaret ile onların oturmasını istedi. Bir daha on ikili Üstünlerini, karşılarına geldiklerinde ayağa kalkarak karşılamamıştı. Onlar, Üstün'ün bu türden dışa dönük bir saygı gösterimini onaylamadığını görmüşlerdi.

157:4.4 (1747.2) Yemeklerini yedikten ve yaklaşmakta olan Dekapolis turnesine dair tasarımları konuşmaya katıldıktan sonra, İsa aniden yüzlerine doğru bakışlarını kaldırıp şunu söyledi: “Şu anda, İnsan Evladı'nın kimliğine dair Şimon Petrus'un duyurusuna razı oluşunuzun üstünden bir tam gün geçti; hala bu görüşü besliyor olup olmadığınızı sizlere sormak istiyorum.” Bunu duyduklarında on ikili ayağa kalktı, ve Şimon Petrus, İsa'ya doğru bir kaç adım atarak, şunu söyledi: “Evet, Üstünümüz, bizler bunu onaylıyoruz. Bizler senin yaşayan Tanrı'nın evladı olduğuna inanıyoruz.” Ve, Petrus kardeşleri ile beraber oturmaya geçti.

157:4.5 (1747.3) İsa, hala ayakta duran bir biçimde, on ikiliye şunu söylemişti: “Sizler benim seçilmiş elçilerimsiniz, ancak ben biliyorum ki, mevcut koşullarda siz bu inanışı salt insan bilgisinin bir sonucu olarak akıllarınızda düşünememektesiniz. Bu, benim Babam’ın ruhaniyetinin sizlerin ruhlarınızın en derinine gerçekleştirmiş olduğu bir açığa çıkarılıştır. Ve, bu nedenle, içinde ikamet etmekte olan Babam’ın ruhaniyetinin kavrayışı vasıtasıyla bu itirafı yaptığınızda, ben bu temel üzerine cennetin krallığının kardeşliğini inşa edeceğimi duyurma emri altındayım. Ruhsal gerçekliğin bu kayası üzerine, Babamın krallığına ait ebedi gerçeklikler içinde ruhsal birlikteliğin yaşayan mabedini inşa edeceğim. Kötülüğün tüm güçleri ve günahın birlikleri, kutsal ruhaniyete ait bu insan birlikteliğine karşı üstün gelemeyecektir. Ve, Babamın ruhaniyeti sonsuza kadar bu ruhsal birlikteliğin bir parçası olan herkes için kutsal rehber ve danışman olacakken, sizler ve sizlerden sonra gelecek olanlar için ben şimdi, krallığın üyeleri olarak erkekler ve kadınların bu ilişkilimine ait toplumsal ve ekonomik nitelikler halinde — zamansal olan şeyler üzerinde yönetim yetkisi olarak, dışsal krallığın anahtarlarını veriyorum.” Ve, tekrar o havarilerinden, o an için, kendisinin Tanrı’nın Evladı olduğunu kimseye söylememelerini istedi.

157:4.6 (1747.4) İsa, havarilerinin sadakatine ve dürüstlüğüne inanç duymaya başlamaktaydı. Üstün; seçmiş olduğu temsilcilerin yakın zaman içinde deneyimlemek zorunda kaldığı koşullara dayanmış olan bir inancın tam da önlerinde uzanan çetin sınavlardan kuşkusuz bir biçimde sağ çıkacağını ve tüm umutlarının tamamen yok olmuş görünüşünden yeni bir yazgı döneminin yeni bir ışığına doğacağını, böylece karanlıkta bulunmakta olan bir dünyayı aydınlatmak için harekete

gececeğini düşünmüştü. Bu gün Üstün, biri hariç, havarilerinin inancına inanmaya başlamıştı.

^{157:4.7 (1747.5)} Ve, bugünden beri bu aynı İsa, kutsal evlatlığının tam da bu ebedi temeli üzerine yaşayan mabedi inşa etmekteydi; ve, bunun vasıtasıyla Tanrı'nın kendini bilen evlatları, ruhaniyetlerin ebedi Babası'nın bilgeliği ve derin sevgisinin ihtişamı ve onurlandırılışı için dikilmiş evlatlığın bu yaşayan mabedini oluşturan insan taşlarıdır.

^{157:4.8 (1747.6)} Ve, İsa böyle konuştuğunda havarilerinden, akşam yemeği vaktine kadar bilgeliği, kuvveti ve ruhsal önderliği aramaları için tepelerde kendi yollarına ayrılmalarının emrini vermişti.

5. Yeni Kavramsallaşma

^{157:5.1 (1748.1)} Petrus'un itirafının yeni ve hayati niteliği, İsa'nın, onun sorgulanamaz bütünlükteki kutsallığına ait haldeki, Tanrı'nın Evladı oluşuna dair oldukça kesin olan tanınıştır. Vaftizinden ve Kana'daki düğünden beri, bu havariler kendisini çeşitlilik gösteren bir biçimde Mesih olarak görmüştü; onun *kutsal* olması, milli kurtarıcıya dair Musevi kavramsallaşmasının bir parçası değildi. Museviler öncesinde, Mesih'in kutsallıktan doğacağını öğretmemişti; o, “atanmış biri” olacaktı, ancak onlar bu kişiyi neredeyse hiçbir biçimde “Tanrı'nın Evladı” olarak düşünmüşlerdi. İkinci itirafta vurgu daha çok, İsa'nın İnsan Evladı ve Tanrı Evladı oluşunun cennetsel gerçekliği olarak, *bileşik doğası* üzerine yapılmıştı; ve, insan doğasının kutsal doğa ile gerçekleştirmiş olduğu bu büyük gerçeklik üzerine İsa cennetin krallığını inşa edeceğini duyurmuştu.

157:5.2 (1748.2) İsa öncesinde, İnsan Evladı olarak yeryüzü üzerinde hayatını yaşamayı ve bahşedilme görevini tamamlamayı amaçlamıştı. Onun takipçileri kendisini, beklenen Mesih olarak görme eğilimindeydi. Onların Mesihsel beklentilerini hiçbir zaman yerine getiremeyeceğini bilen bir biçimde, o, kendisini kısmen de olsa beklentilerini karşılamaya yetkin hala getirecek onların sahip olduğu Mesih kavramsallaşması üzerinde bir değişikliği gerçekleştirmeye çabalamıştı. Ancak, bu aşamada o, bu türden bir tasarımın neredeyse hiçbir bir biçimde başarılı olarak yerine getirilemeyeceğinin farkına varmıştı O bu nedenle, üçüncü planını cesurca açığa çıkarmayı tercih etmişti — açıkça bir biçimde kutsallığını duyurmak, Petrus’un itirafının gerçekliğini tanımak ve doğrudan on ikiliye kendisinin bir Tanrı Evladı olduğunu bildirmek.

157:5.3 (1748.3) Üç yıl boyunca İsa kendisinin “İnsan Evladı” olduğunu duyurmaktaydı, bir yandan da bu aynı üç yıl boyunca havariler artan bir biçimde kendisinin beklenen Musevi Mesihi oluşunda ısrarcı olmuştu. O artık, kendisinin Tanrı Evladı olduğunu açığa çıkarmıştı; ve, İnsan Evladı ve Tanrı Evladı’nın *bileşik doğası* kavramsallaşması üzerine, cennetin krallığını inşa etmede kararlıydı. O öncesinde, kendisinin Mesih olmayışına dair onları ikna etmenin ilave çabalarından uzak durmaya karar vermişti. O artık, kendisinin *ne olduğunu* cesur bir biçimde açığa çıkarmayı ve bunun sonrasında kendisini Mesih olarak görmedeki kararlılıklarını görmezden gelmeyi amaçlamaktaydı.

6. Ertesi Öğleden Sonrası

157:6.1 (1748.4) İsa ve havariler, Davud Zübeyde’den maddi kaynaklar ile gelecek olan ileticileri bekler halde Celsus’un

evinde bir gün daha kalmaya devam ettiler. İsa'nın kalabalıklar arasında olan ününün birden ortadan kaybolmasından sonra, onların almış oldukları miktarlarda büyük bir düşüş ortaya çıkmıştı. Onlar Kaysera-Filippi'ye vardıklarında, hazine bomboştu. Matta, İsa ve kardeşlerini bu türden bir zaman zarfında böyle bırakmaktan hiç hoşlanmamaktaydı; ve, o, geçmişte birçok sefer yapmış olduğu gibi Yudas'a aktaracağı kendisine ait bir hazır kaynağa sahip değildi. Buna rağmen, Davud Zübeyde, gelirlerdeki bu olası azalmayı önceden görmüştü; ve, bunun uyarınca ileticilerine, Yudea, Samarya ve Celile'den geçerlerken, sürgündeki havariler ve onların Üstünlerine gönderilmek üzere bağışsal para toplayıcılar olarak hareket etmelerini istemişti. Ve, böylece, bu günün akşamı bu ileticiler, Dekapolis turneleri için yola çıkmak amacıyla hareketlerine geri dönemlerine kadar havarileri idare edecek yeterli kaynakları getiren bir biçimde Bethsayda'dan ulaştılar. Matta bu zaman zarfında Kapernaum'daki gayrimenkulünün son kalan kısmının satışından belirli bir miktar para beklemekteydi; ve, o çoktan, bu kaynakların isimsiz bir biçimde Yudas'a aktarılmasını ayarlamıştı.

^{157:6.2 (1749.1)} Ne Petrus ne de diğer havariler, İsa'nın kutsallığına dair oldukça yeterli bir düşünceye sahipti. Onlar, öğretmen-iyileştiricinin — Tanrı'nın Evladı olarak — yeni bir biçimde düşünülmekte olan Mesih haline geliş dönemi olarak, yeryüzü üzerindeki Üstün'ün sürecinde yeni bir çağın başlamakta olduğunun çok az farkına vardılar. Bu andan itibaren, Üstün'ün iletisinde yeni bir ilave ortaya çıkmıştı. Bundan böyle onun yaşamdaki bir ideali Yaratıcı'yı açığa çıkarmak iken, öğretisindeki bir düşüncesi, yalnızca onu yaşamak ile kavranılabilecek olan en üst düzeydeki bilgeliğin kişileşmiş

hali olarak sahip olduğu evreni sunmaktı. O, hepimizin yaşama sahip olabilme imkânının bulunduğunu ve bundan çok daha fazlasını elimizde bulundurabileceğimizi bildirmek için gelmişti.

157:6.3 (1749.2) İsa bu aşamada, beden içindeki insan yaşamının dördüncü ve son aşamasına girmişti. İlk aşama, bir insan varlığı olarak kendi kökenine, doğasına ve nihai sonuna dair sadece hayal meyal bir bilince sahip olduğu yıllar olarak çocukluğuydu. İkinci aşama, kutsal doğası ve insan görevini daha açık bir biçimde kavramaya başladığı süreç olarak, gençliğe ve ilerleyen ergenliğe ait artan bir biçimde bilinçli hale gelmiş bulunduğu yıllardı. Üstün'ün yeryüzü deneyiminin üçüncü aşaması, vaftizinden başlayıp, öğretmen ve iyileştirici olarak hizmet yılları boyunca Petrus'un Kaysera-Filippi'deki o çok önemli anına kadar uzanmaktaydı. Yeryüzü yaşamının bu üçüncü dönemi, havarilerinin ve doğrudan takipçilerinin kendisini İnsan Evladı olarak bildiği ve Mesih olarak gördüğü zamanları içine almaktaydı. Yeryüzü sürecinin dördüncü ve son dönemi burada Kaysera-Filippi'de başlamış olup, çarmıha gerilişine kadar uzanmıştı. Hizmetinin bu aşaması, kutsallığının farkındalığı tarafından başlıca nitelenmiş olup, beden içindeki son yılının emeklerinden oluşmuştu. Dördüncü dönem boyunca, takipçilerinin büyük bir çoğunluğu hala kendisini Mesih olarak görürken, havariler tarafından Tanrı Evladı olarak bilinir hale gelmişti. Petrus'un itirafı, ve bu gerçekliğin, en azından çok kesin olmasa bile, İsa'nın seçilmiş elçileri tarafından tanınışı, Urantia üzerinde ve bir evrenin tamamı için bir bahşedilme evladı olarak yüce hizmetinin gerçekliğinin daha bütüncül farkındalığının yeni bir döneminin başlamakta oluşunu simgelemişti.

157:6.4 (1749.3) Böylece İsa, dininde öğretmiş olduğu şeyi kendi yaşamı içinde örneklendirmişti: bu, ruhsal doğanın büyümesinin yaşayan ilerleme yönetimiyle gerçekleştirilişiydi. O, daha sonraki takipçilerinin gerçekleştirmiş olduğu gibi, ruh ve beden arasındaki sonu gelmez mücadele üzerinde vurguda bulunmamıştı. O bunun yerine; ruhaniyetin, hem ruhun hem de bedenin üzerinde kolay bir galip olduğunu ve bu ussal ve içgüdüsel olan savaşın büyük bir kısmının yararlı bir biçimde sonlandırılmasında etkili olduğunu öğretmişti.

157:6.5 (1749.4) Yeni bir önem, bu aşamadan itibaren İsa'nın öğretilerinin tümüne eklenmekteydi. Kaysera-Filippi'den önce o, krallığın müjdesini onun üstün öğretmeni olarak sunmuştu. Kaysera-Filippi'den sonra o yalnızca bir öğretmen olarak değil aynı zamanda, bu krallığın merkezi ve çevresi olan ebedi Baba'nın kutsal temsilcisi olarak görünmekteydi; ve, onun bunların hepsini, İnsan Evladı olarak bir insan varlığı bütünlünde gerçekleştirmiş oluşunun bilinmesi şart koşulmaktaydı.

157:6.6 (1749.5) İsa içten bir biçimde, takipçilerini ruhsal krallığa önce bir öğretmen, daha sonra bir öğretmen-iyileştirici olarak yönlendirmeye çabalamıştı; ancak, onun takipçileri bunu anlamamaktaydı. O oldukça iyi bir biçimde, yeryüzü görevinin Musevi insanların Mesihsel beklentilerini olası bir biçimde karşılamayacak oluşunu bilmekteydi; eskinin peygamberleri, onun hiçbir zaman olamayacağı bir Mesih'i tasvir etmişlerdi. O Baba'nın krallığını bir İnsan Evladı olarak kurmayı amaçlamıştı; ancak, onun takipçileri bu serüvende kendisine katılmayacaktı. İsa, bunun görür halde, bunun sonrasında, inananlarının taleplerini kısmi olarak karşılamayı ve bunu

gerçekleştirirken de açık bir biçimde Tanrı'nın bahşedilme Evladı görevini üstlenmeyi tercih etmişti.

157:6.7 (1750.1) Bu nedenle, havariler için, İsa'nın onlara bahçede bugün söylemiş oldukları şeyler yeniydi. Ve, bu duyurulardan bazıları bile onlara garip gelmişti. Diğer şaşırtıcı duyurular arasında onlar şu gibi şeyleri dinlemişlerdi:

157:6.8 (1750.2) “Bu zaman zarfından itibaren, insanlardan biri bizler ile birlikteliğe katılırlarsa, bu kişinin evlatlığın sorumluluklarını üstlenmesini ve beni takip etmesini isteyin. Ve, ben artık sizler birlikte olmadığımında, bu dünyanın sizlere Üstünüzden daha iyi davranacağını düşünmeyin. Eğer sizler beni derinden seviyorsanız, bu şefkati olabilecek en yüksek fedakârlıkta bulunma isteğinizi göstererek ispat edin.”

157:6.9 (1750.3) “Ve, şu söylerimi iyi duyun: ben doğru olanları değil, günahkârları çağırmak için geldim. İnsan Evladı kendisine hizmet edilsin diye gelmedi, hizmet etmek için ve yaşamını herkes için bir hediye olarak bahşetmek amacıyla geldi. Sizlere duyuruyorum ki, ben kaybolmuş olanları aramak ve onları kurtarmak için gelmiş bulunuyorum.”

157:6.10 (1750.4) “Bu dünya içinde hiçbir kişi mevcut an içerisinde, Baba'dan gelmiş olan Evlat dışında Baba'yı görmemektedir. Ancak, eğer Evlat göğe yükseltilecek olursa, o bütün insanları kendisine çekecektir; ve, her kim Evlat'ın bileşik doğasının taşıdığı bu gerçekliğe inanıyorsa, bir yaşamdan daha fazla sürecek olan hayat ile bahşedilecektir.”

157:6.11 (1750.5) “Bizler henüz açık bir biçimde İnsan Evladı'nın Tanrı Evladı olduğunu duyuramayız; ancak, bu sizlere açığa

Çıkarılmış haldedir; bu nedenle ben sizlere apaçık bir biçimde bu gizemler hakkında konuşmaktayım. Her ne kadar sizler önünde bu fiziksel mevcudiyet içinde bulunsam da, ben Baba Olan Tanrı'dan gelmekteyim. İbrahim yokken ben vardım. Ben Baba'dan bu dünyaya sizlerin beni bildiğiniz halde geldim; ve, sizlere duyuruyorum ki, ben yakın bir zaman içinde bu dünyadan ayrılmak ve Babam'ın görevine geri dönmek zorundayım.”

157:6.12 (1750.6) “Ve, şimdi sizlerin inancı, İnsan Evladı'nın Mesih olarak düşündükleri haldeki atalarınızın beklentilerini karşılayamayacak oluşuna dair uyarım karşısında bu duyuruların gerçeğini kavrayabilecek mi? Benim krallığım bu dünyaya ait değildir. Bana dair bu gerçekliğe, her ne kadar tilkiler kendilerine ait çukurlara ve göğün kuşları aynı şekilde yuvalara sahip olsa da, benim başımı sokacağım bir yerim olmayışı gerçeği karşısında inanabilecek misiniz?”

157:6.13 (1750.7) “Yine de, ben sizlere Baba ve benim bir olduğumu söylüyorum. Beni görmüş olan kişi Baba'yı görmüştür. Babam tüm bunların hepsinde benimle beraber emek vermektedir; ve, o hiçbir zaman beni görevimde yalnız bırakmayacaktır, tıpkı benim sizleri, yakın bir zaman içinde dünya boyunca bu müjdeyi duyurmaya çıkarken yalnız bırakmayacağım gibi.

157:6.14 (1750.8) “Ve, şimdi ben sizleri kendimden ayırıp, sizleri şu çağırmış olduğum yaşamın ihtiyaşını kavramak ve onun görkemini anlamak için bir süreliğine sizler ile baş başa bırakıyorum: bu müjdeye inanan ruhların tümü ile yaşayan ilişkilemden oluşan benim birlikteliğimin inşası olarak, insanlığın kalplerinde Babamın krallığını kurmanın inanç serüvenine.”

^{157:6.15 (1750.9)} Havariler bu cüretkâr ve şaşırtıcı ifadeleri sessizlik içerisinde dinledi; onlar şaşkınlıktan öylece kalakalmışlardı. Ve, onlar, Üstün'ün sözlerini tartışmak ve onlar üzerinde konuşmak için küçük topluluklar halinde dağılmışlardı. Onlar öncesinde, onun Tanrı'nın Evladı olduğunu itiraf etmişlerdi, ancak bu itiraflarının kendilerini hangi bütüncül anlama götürdüğünü kavrayamamışlardı.

7. Andreas'ın Konuşması

^{157:7.1 (1750.10)} O akşam Andreas, kardeşlerinin her biriyle kişisel ve ırdeleyici bir görüşme düzenlemeyi kendisine görev biçti; ve, o, Yudas İşkariyot dışında birlikteliklerinin tümüyle yararlı ve cesaretlendirici görüşmelerde bulundu. Andreas hiçbir zaman memnuniyet verici bir biçimde Yudas ile, diğer havariler ile gerçekleştirmiş olduğu türden kişisel ilişilemi deneyimlememişti; ve, bu nedenle önceden beridir, Yudas'ın hâlihazırda hiçbir zaman özgür ve kendinden emin bir biçimde havariyel birliğin başı ile ilişkide bulunmamış olması nedeniyle onun hakkında çok az şey düşünmüştü. Ancak, Andreas bu aşamada, Yudas'un tutumu karşısında o kadar çok endişelenmişti ki, daha sonra o gece, havarilerin tümü uykularının derinlerinde iken, İsa'yı aramış ve endişe sebebini Üstün'e sunmuştu. İsa şunu söylemişti: “Bu hususta bana gelmiş olman şaşırtıcı bir şey değildir, Andreas; ancak, bizlerin bu konuda yapacak bir şeyi yok; yalnızca, bu havariye olabildiği kadar güveni beslemeye devam et. Ve, benimle gerçekleştirmiş olduğun konuşma hakkında kardeşlerine hiçbir şey bahsetme.”

^{157:7.2 (1751.1)} Ve, bu, Andreas'ın İsa'dan ağzından alabileceği şeylerin tümüydü. Öncesinde orada her zaman bu Yehudalı ile

Celile kardeşleri arasında belirli bir düzeyde tuhaflık bulunmaktaydı. Yudas; Vaftizci Yahya'nın ölümünden büyük şaşkınlık duymuş, Üstün'ün birkaç seferki uyarısından ciddi biçimde alınmış, İsa kral yapılmayı reddedince hayal kırıklığına uğramış, İsa Ferisilerden kaçtığında onuru kırılmış, Ferisilerle mücadele etmeyi reddedişinin bir işaret olarak alınmasından utanç duymuş, Üstünün gücün dışavurumlarını reddedişi karşısında şaşkına dönmüş ve bu aşamada, oldukça yakın bir süre içinde gerçekleşmiş bir biçimde, boş bir hazine karşısında üzüntüye düşmüş ve zaman zaman ise umutsuzluğa kapılmıştı. Ve, Yudas kalabalıkların vermiş olduğu olumlu uyarımı özlemişti.

^{157:7.3} (1751.2) Diğer havarilerin her biri, bir ölçüde ve değişen düzeylerde, tam da bu sınavlardan ve zorluklardan benzer bir biçimde etkilenmişti; ancak, onlar İsa'yı derinden sevmekteydi. En azından onlar Üstün'ü Yudas'dan daha fazla sevmiş olmalılar, zira onlar İsa ile sonuna kadar beraber yürüdüler.

^{157:7.4} (1751.3) Yehudalı olarak Yudas, İsa'nın “Ferisiler'in tuzaklarına dikkat edin” biçimindeki yakın zamanda gerçekleştirmiş olduğu uyarıdan kişisel olarak alınmıştı; o bu ifadeyi, kendisine yapılmış üstü örtülü bir atıf oluşunu değerlendirme eğilimine sahipti. Ancak, Yudas'ın büyük hatası şuydu: Sürekli bir biçimde, İsa havarilerini tek başına dua etmeye gönderdikleri zaman, Yudas, evrenin ruhsal kuvvetleri ile içten birlikteliğe katılma yerine, insan korkusunun ürünü olan düşüncelere kendini bırakmış olup, bir yandan da, intikam hislerine olan talihsiz eğilimine düşmeye ek olarak İsa'nın

görevine dair ilk bakışta belirli olmayan, küçük ancak etkili kuşkuları aklından geçirmede kararlılık göstermişti.

^{157:7.5 (1751.4)} Ve, bu aşamada İsa havarileri, Tanrı Evladı olarak yeryüzü hizmetinin dördüncü fazını başlatmaya karar vermiş olduğu Hermon Dağı'na beraberinde götürmek istemekteydi. Onlardan bazıları Kudüs'de bu vaftizde hazır bulunmuş olup, İnsan Evladı olarak onun sürecinin başlangıcına şahitlik etmişlerdi; ve, o, havarilerden bazılarının, bir Tanrı Evladı olarak yeni ve kamu görevini üstlenişi için onun karar yetkisini duymada da mevcut bulunmalarını arzulamıştı. Bunun uyarınca, 12 Ağustos'da, Cuma sabahı İsa on ikiliye: “Ruhaniyetin benden, yeryüzü üzerindeki görevimi bitirmek için bahşedileceğim yer olan şuradaki dağa hareket için detayları belirleyin ve kendinizi hazırlayın. Ve, ben, bu deneyim boyunca benimle birlikte yürümenin zorlayıcı zamanlarından geçip onların da güçlenebilmeleri için kardeşlerimi beraberimde almak istiyorum.”

158. Makale Güzelleşimin Dağı

^{158:0.1 (1752.1)} İSA ve birliktelikleri, ufaklık Tiglat'ın bir seferinde, Üstün dağa tek başına çıkarken, Urantia'nın ruhsal nihai sonlarını istikrara kavuştururken ve teknik olarak Lucifer isyanını sona erdirirken beklemiş bulunduğu tam da yerin yakınında, Hermon Dağı eteğine ulaştıklarında, 12 Ağustos günü, Cuma öğleden sonrası gün batımı yakınıydı. Ve, burada onlar, yakın bir süre içinde gerçekleşecek olan olaylar için ruhsal hazırlanma içinde iki gün konaklamışlardı.

158:0.2 (1752.2) Genel olarak, İsa öncesinden dağda neyin gerçekleşeceğini önceden bilmekteydi; ve, o, havarilerin tümünün bu deneyimi paylaşabilmelerini fazlasıyla arzulamaktaydı. Kendisinin onlar ile birlikte dağın bu eteğinde beklemesi, kendisinin bu açığa çıkarılışı için onların hak etmiş olduğu bir şeydi. Ancak, onlar, yeryüzü üzerinde çok yakın bir zaman içerisinde meydana gelecek olan göksel varlıkların ziyaretinin bütüncül deneyimine şahitliklerini haklı çıkaracak ruhsal düzeylere erişemezlerdi. Ve, o, birlikteliklerinin hepsini yanına alamayacağı için, bu türden özel gece nöbetlerinde kendisine eşlik etme âdetinde bulunan yalnızca üç kişiyi almaya karar vermişti. Bunun uyarınca, yalnızca Petrus, Yakub ve Yahya bu olayı, Üstün ile olan bu benzersiz deneyimin bir parçası olarak paylaşmışlardı.

1. Güzelleşme

158:1.1 (1752.3) 15 Ağustos günü, Pazar sabahının erken saatleri, İsa ve üç havari Hermon Dağı'na olan çıkışlarına başlamışlardı; ve, bugün, dut ağaçlarının altında yol kenarında Petrus'un öğle vakti gerçekleştirmiş olduğu büyük öneme sahip itirafından altı gün sonra yaşanmıştı.

158:1.2 (1752.4) İsa; bu deneyim kendi öz yaratımı olan evren ile ilgili olduğu için, beden içindeki bahşedilişinin ilerleyişi ile iniltili özel olayların gerçekleşimi için, kendi başına, dağa çıkmaya çağrılmıştı. Bu olağanüstü olayın öyle bir zamana rast gelip, İsa ve havariler gentilelilerin topraklarındayken ve gerçekte gentilelilere ait olan bir dağda gerçekleşmiş olası önemlidir.

158:1.3 (1752.5) Onlar, dağın yaklaşık olarak ortasına denk düşen bir yerde, öğleden kısa bir süre önce varış noktalarına ulaştılar; ve,

öğlen yemeklerini yerken, İsa üç havarisine, vaftizinden kısa bir süre sonra Ürdün nehrinin doğusundaki tepelerde deneyimlediği şeye dair bir şeyler söylemiş olup, bu inziva yerine önceki ziyareti ile ilişkili Hermon Dağı üzerindeki yaşadıklarına dair ilave birkaç şeyden de bahsetmişti.

158:1.4 (1752.6) Bir çocukken İsa, evinin yakınındaki tepelere çıkar, Esdraelon'un düzlüğünde imparatorluk ordularının girişmiş oldukları savaşları hayal ederdi; bu aşamada onlar Hermon Dağı'na, Urantia üzerindeki bahşediliş oyununun kapanış sahnelerini yerine getirmek için Ürdün vadisi düzlüklerine inişini hazırlayan bahşedilişi almak için çıkmaktaydı. Üstün mücadeleyi bu gün Hermon Dağı'nda sonlandırıp, evren nüfuz alanlarına olan idaresine geri dönebilirdi; ancak, o yalnızca, Cennet Üzerindeki Ebedi Evlat'ın emrinden meydana gelen kutsal evlatlığa ait düzeyinin gerekliliklerini yerine getirmeyi tercih etmişti; ancak, o aynı zamanda, kendi Cennet Babasının mevcut iradesinin son ve bütüncül aşamasını tamamlamayı tercih etmişti. Ağustos ayında bugün, havarilerinden üçü, kendisine bütüncül evren otoritesi verilmesini geri çevirmişini görmüşlerdi. Onlar göksel ileticiler ayrılırlarken, İsa'yı yeryüzü yaşamını İnsan Evladı ve Tanrı Evladı olarak bitirmek için yalnız bırakan bir biçimde, hayretler içinde bakakalmışlardı.

158:1.5 (1753.1) Havarilerin inancı, beş bin kişinin doyuruluşu zamanında oldukça yüksek bir konumda bulunmaktaydı; ve, bunun sonrasında hızlı bir biçimde sıfır noktasına kadar düşmüştü. Bu aşamada, Üstün'ün kendi kutsallığını kabul edişinin bir sonucu olarak, on ikilinin durağan inancı ilerleyen bir kaç hafta içinde en yüksek noktasına ulaşmıştı; bu inanç

daha sonra ilerleyen bir biçimde azalma sürecinden geçecekti. Onların inancının üçüncü yeniden canlanması, Üstün'ün dirilişine kadar bir daha yaşanmamıştı.

158:1.6 (1753.2) İsa'nın, şunu söyleyen bir biçimde, üç havarisinden ayrılışı, bu güzel öğleden sonrasında saat üç sularında gerçekleşmişti: “Ben bir süreliğine, Babam ve onun ileticileri ile bütünleşmek için kendi yoluma gidiyorum; ben sizden burada vakit geçirmenizi istiyorum, ve, benim geri dönüşümü beklerken, Babamın iradesinin İnsan Evladı'nın bahşedilme görevinin ilerleyişi ile ilişkili tüm deneyimlerinizde yerine gelmesi için dua edin.” Ve, bunu onlara söyledikten sonra İsa, yaklaşık olarak saat altıya kadar geri dönmeyen bir biçimde, Cebrail ve Baba Melçizedek ile uzunca bir görüşme için aralarından ayrıldı. İsa, aralarından gerçekleştirmiş olduğu uzun süreli ayrılışına dair onların endişelerini gördüğünde: “Neden korkuyorsunuz? Babamın görevinden başka bir yerde olmadığımı oldukça iyi biliyorsunuz; eğer böyleyse, sizinle birlikte değilken kuşkular mı besliyorsunuz? Şimdi sizlere duyuruyorum ki, İnsan Evladı aranızda ve sizlerden biri olarak bütüncül yaşamı sürecinden geçmeyi tercih etmiştir. Neşelenin; görevim bitene kadar aranızdan ayrılmayacağım.”

158:1.7 (1753.3) Mütevazı akşam yemeklerini yerlerken, Petrus Üstün'e: “Kardeşlerimizden ayrı olarak bu dağda ne kadar süre beklemeye devam edeceğiz?” Ve, İsa: “Sizler İnsan Evladı'nın ihtişamını görene ve sizlere duyurmuş olduğum her ne var ise onun doğru olduğunu bilene kadar.” Ve, onlar, karanlık çökene ve havarilerin gözleri kapanana kadar, ateşlerinin kızaran korları etrafında otururken Lucifer isyanı olayları üzerine

konuştular; zira onlar yolculuklarına o sabah oldukça erken bir saatte çıkmışlardı.

158:1.8 (1753.4) Üçü yaklaşık olarak yarım saatlik bir süredir uyumaktayken, aniden yakındaki bir çatırtı sesine uyandı; ve, çevrelerine baktıklarında, fazlaca şaşıran ve endişeye düşen bir biçimde, İsa'yı göksel dünyanın ışığının elbiseleri içindeki iki parlak varlık ile yakından bir konuşmada bulunurken görmüştü. Ve, İsa'nın yüzü ve görünüşü, cennetsel bir ışığın parlaklığıyla parıldamaktaydı. Onların üçü bilinmez bir dil içinde konuşmaktaydı; ancak, söylenmiş olan bir takım şeylerden Petrus yanlış bir biçimde, İsa ile olan bu varlıkların Musa ve İlyas olduğunu düşünmüştü; gerçekte, onlar Cebrail ve Baba Melçizedek'idi. Fiziksel düzenleyiciler öncesinden, İsa talebi üzerine havarilerin bu sahneye şahit oluşunu düzenlemişlerdi.

158:1.9 (1753.5) Üç havari o kadar kötü bir biçimde korkmuşlardı ki, bilinçlerini kazanmada oldukça yavaş kalmışlardı; ancak, kendine ilk gelen kişi olan, Petrus, bu hayretlere düşürücü görünüş aralarından ayrılırken ve İsa'yı tek başını görürken, şunu söylemişti: “İsa, Üstün, burada olmak bizler için iyi oldu. Bizler bu ihtişamı görmekten çok mutluyuz. Bizler, ihtişamı olmayan dünyaya geri inmeyi hiç mi hiç istemiyoruz. Eğer razı olursan, bizlerin burada kalmaya devam etmesine izin ver; ve, bizler üç çadır gereceğiz, biri senin, biri Musa ve diğeri de İlyas için.” Ve, Petrus bunları kafa karışıklığı nedeniyle ve tam da bu anda aklına başka hiçbir şey gelmediğı için söylemişti.

158:1.10 (1753.6) Petrus daha bunları söylerken, gümüşsü bir bulut yanlarına yaklaşıp, onların dördünü gölgesinde bırakmıştı. Havariler fazlasıyla korkuya kapılmışlardı; ve, onlar ibadet

etmek için yüzüstü kapaklandıklarında, İsa'nın vaftizi seferinde konuşmuş olan aynı ses olarak, bir sesi duymuşlardı; bu ses: “Bu benim sevgili evladım; ona kulak verin.” Ve, bulut ortadan kaybolduktan sonra, İsa üçlü ile tekrar tek başına kalmış olup, şunu söyleyen bir biçimde, aşağıya eğilip onlara dokunmuştu: “Ayağa kalkın ve korkmayın; siz bunlardan daha da büyük şeyleri göreceksiniz.” Ancak, havariler gerçekten de korku içindeydiler; onlar gece yarısından kısa bir süre önce dağdan aşağıya inmeye hazırlandıklarında, sesli ve düşünceli bir üçlüydü.

2. Dağdan İniş

^{158:2.1 (1754.1)} Dağdan iniş yollarının yarısı boyunca bir kelime bile söylenmişti. İsa şunu söyleyerek konuşma başlatmıştı: “İnsan Evladı ölümden dirilene kadar bu dağda görmüş ve duymuş olduğunuz şeyleri kimseye, kardeşlerinize bile söylemeyeceğinizden emin olun.” Üç havari, “İnsan Evladı ölümden dirilene kadar” şeklindeki Üstün'ün sözleri karşısında şaşkınlığa kapılmış ve hayretler içerisinde düşmüşlerdi. Onlar oldukça yakın bir süre içinde, Tanrı Evladı olarak, Kurtarıcı'ya duymuş oldukları inançta olumlanmış haldelerdi; ve, onlar daha yeni kendisini tam da gözlerinin önünde ihtişam içinde güzelleşmiş olarak görmüşlerdi ve şimdi de o “ölümden diriliş” hakkında konuşmaya başlamıştı!

^{158:2.2 (1754.2)} Üstün'ün ölme düşüncesi karşısında Petrus'un tüyleri diken diken olmuştu — böyle bir düşüncüyü akıldan geçirmek olumsuzdan bile öteydi; ve, Petrus, Yakub veya Yahya'nın bu ifade hakkında bir soru sormasından korkarak, konuşmayı başka konuya çevirmeye başlamanın en iyi olduğunu düşündü; başka ne konudan söz edeceğini bilmeden, aklına gelen şu ilk

düşünceyi söyleyiverdi: “Üstün, neden kâtipler İlyas’ın Mesih’in ortaya çıkacağı vakitten önce gelmek zorunda olacağını söylüyor?” Ve, İsa, kendi ölümüne ve yeniden dirilişine dair Petrus’un atıfta bulunmadan kaçınmayı amaçlamasını bilen bir biçimde, şu cevabı vermişti: “İlyas gerçekten de, birçok şeyden muzdarip olmak ve nihai olarak reddedilmek zorunda bulunan kişi olarak, İnsan Evladı için zemin hazırlamak amacıyla ilk olarak gelmektedir. Ancak, ben sizlere söylüyorum ki, İlyas, öncesinde gelmiş olarak, çoktan gelişini tamamlamıştır; ve, bu kişiler kendisini karşılamamış olup, bunun yerine ona ne istedilerse yapmışlardır.” Ve, bunun sonrasında üç havari, İsa’nın Vaftizci Yahya’ya atıfta bulunmuş olduğunu anladı. İsa, eğer onlar kendisini Mesih olarak görmede ısrarcı olurlarsa, kâhinin söylediği İlyas’ın Yahya olmak zorunda oluşunu bilmekteydi.

^{158:2.3 (1754.3)} Güçlü bir biçimde İsa onlardan, yeniden dirilişinden sonra sahip olacağı ihtişamını bir parça olsun tanık oluşları karşısında sessiz kalmalarını talep etmişti; çünkü, İsa, bu aşamada Mesih olarak karşılanmış olarak, bir mucize-gerçekleştiren kurtarıcıya dair hatalı kavramsallaşmalarını herhangi bir biçimde yerine getiren düşünceyi desteklemek istememekteydi. Her ne kadar Petrus, Yakub ve Yahya bunların tümünü akıllarında uzun uzadıya düşünmüş olsalar da, Üstün’ün yeniden dirilişine kadar bunlar hakkında kimseye bahsetmemişlerdi.

^{158:2.4 (1754.4)} Dağdan inmeye devam ederlerken, İsa onlara: “Siz beni İnsan Evladı olarak almayacaktınız; bu nedenle ben değişmez kararlılığınız uyarınca karşılanmaya razı oldum; ancak, yanılmayın, Babamın iradesi üstün gelmek zorundadır.

Eğer sizler bu şekilde kendi öz iradelerinizin eğilimini izleyecek olursanız, birçok hayal kırıklığından muzdarip olmaya ve birçok zorluktan geçmeye hazırlanmalısınız; ancak, sizlere vermiş olduğum eğitim, kendi tercihiniz olan bu kederlerden sizleri utgun bir biçimde çıkarmaya yeterli olacaktır.

158:2.5 (1754.5) İsa Petrus, Yakub ve Yahya'yı beraberinde güzelleşme dağına, gerçekleşecek olanlara şahitlik etmek için herhangi bir biçimde daha iyi hazırlanmış halde bulundukları veya bu türden nadir ayrıcalığı memnuniyetle deneyimlemek için ruhsal olarak daha yetkin oldukları için almamıştı. Hayır, hiç de değil. O oldukça iyi bir biçimde, on ikilinin hiçbirinin bu deneyim için ruhsal olarak yetkin halde bulunmadığını bilmekteydi; bu nedenle, o yanına sadece, herkesten uzak birlikteliği memnuniyetle deneyimlemek için yalnız olmayı arzuladığı böyle zamanlarda kendisine refakatçi olmak için atanmış üç havariyi almıştı.

3. Güzelleşmenin Anlamı

158:3.1 (1755.1) Petrus, Yakub ve Yahya'nın güzelleşme dağında şahit oldukları şey, Hermon Dağı üzerinde bu büyük öneme sahip günde gerçekleşmiş olan göksel bir güzelliğe dair bir anlık bakıştı. Güzelleşme şunlara ait yaşanmışlıktı:

158:3.2 (1755.2) 1. Cennet'in Ebedi Anne-Evladı tarafından Urantia üzerinde Mikâil'in vücutlaştırılmış yaşamının bahşedilişinin bütünlüğüne dair kabulü. Ebedi Evlad'ın gereklilikleri bakımından, İsa bu aşamada bu gerekliliklerin yerine getirilmiş oluşunun teminatını almıştı. Ve, Cebrail İsa'ya bu teminatı getirmişti.

158:3.3 (1755.3) 2. Maddi bedeninin sureti içinde Urantia bahşedilişinin bütünlüğüne dair Sınırsız Ruhaniyet'in memnuniyetinin tanıklığı. Salvington üzerinde Mikâil'in doğrudan birlikteliği ve onun her daim hazır yardımcısı olan, Sınırsız Ruhaniyet'in evren temsilcisi bu seferde Baba Melçizedek kanalıyla konuşmuştu.

158:3.4 (1755.4) İsa, Ebedi Evlat ve Sınırsız Ruhaniyet'in ileticileri tarafından sunulmuş olan yeryüzü görevinin başarısı hakkındaki bu tanıklığı memnuniyetle karşılamıştı; ancak, o, Babası'nın Urantia bahşedilme görevinin bitmiş olduğuna işaret etmediğinin altını çizmişti; yalnızca, şunu söyleyen bir biçimde, Baba'nın görülmeyen mevcudiyeti İsa'nın Kişileştirilmiş Düzenleyicisi kanalıyla: "Bu benim sevgili Evladım; ona kulak verin." Ve, bu aynı zamanda, üç havari tarafından duyulmuş olan sözlerdi.

158:3.5 (1755.5) Bu göksel ziyaretten sonra İsa, Babası'nın iradesini öğrenmeyi amaçlamış olup, fani bahşedilişinin doğal yollardan sona erişini seçmeye karar vermişti. Bu İsa için, güzelleşmenin taşımış olduğu önemdi. Üç havari için bu olay, Tanrı Evladı ve İnsan Evladı olarak yeryüzü sürecinin son fazına olan Üstün'ün gerişini simgeleyen bir yaşanmışlıktı.

158:3.6 (1755.6) Cebrail ve Baba Melçizedek'in resmi ziyaretinden sonra, İsa, hizmete ait Evlatları olarak, bu kişilerle resmi olmayan konuşmada bulunmuş olup, onlarla evren hadiseleri hakkında görüşmüştü.

4. Saralı Çocuk

158:4.1 (1755.7) Bu Salı sabahı İsa ve ona refakat edenler havarisel kampa ulaştıklarında kahvaltı vaktinden biraz önceydi. Onlar yaklaşıncı, havariler etrafında toplanmış dikkate değer büyüklükte bir kalabalığı fark etmiş olup, yakın bir süre içinde, yaklaşık olarak elli kişiden meydana gelmiş olan bu topluğun tartışmasının ve anlaşamamasının yaratmış olduğu gürültülü sözleri duymaya başlamışlardı; bu elli kişinin içinde dokuz havari bulunmakta olup, topluluk eşit bir biçimde, Kudüs kâtipleri ve Magadan'dan yola çıkıp İsa ve birlikteliklerini arayan inanan takipçiler arasında bölünmüştü.

158:4.2 (1755.8) Her ne kadar kabile sayısız tartışmaya katılmış olsa da, anlaşmazlık başlıca, İsa'yı aramak için önceki gün varmış olan Tiberyalı bir vatandaş hakkındaydı. Safedli Yakub olan, bu kişi, ciddi bir biçimde saradan sıkıntı çekmekte, tek çocuğu olan, yaklaşık on dört yaşında bir erkek çocuğuna sahipti. Bu sinirsel rahatsızlığa ek olarak bu ufaklık, bu zamanlarda yeryüzü üzerinde mevcut ve denetimsiz halde bulunmakta olan gezinti halinde, kötü niyetli ve isyankâr yarı-ölümlülerden bir tanesinin egemenliği altındaydı; yani bu küçük hem saralı hem de ecinnilerin yönettiği haldeydi.

158:4.3 (1755.9) Yaklaşık olarak iki hafta boyunca, Hirodes Antipa'nın küçük mevkideki bir görevlisi olan, bu endişeli baba, İsa'ya bu sıkıntı içindeki oğlunu iyileştirmesi için yalvarabilmesi amacıyla onu arayan bir biçimde, Filip'in nüfuz alanında olan bölgelerin batı sınırları boyunca gezmişti. Ve, o, İsa üç havarisi ile birlikte dağda olduğu bu günün öğlen sularına kadar havarisel kabileyi yakalayamamıştı.

158:4.4 (1756.1) Dokuz havari, İsa'yı arar haldeki yaklaşık kırk kadar başka kişinin refakati içinde, bu kişi aniden kendilerine

geldiğinde, fazlasıyla şaşırmış ve dikkate değer bir biçimde ne yapacaklarını bilemez hale gelmişlerdi. Dokuz havarinin varışı zamanında, en azından onların büyük bir çoğunluğu, gelmekte olan krallık hakkında konuşmanın en iyisi olduğunu düşünen bir biçimde — eski cezbediciliğine düşmüşlerdi; onlar yoğun bir biçimde, bireysel havariler olarak kendilerine atanacak olan olası mevkiler hakkında tartışmaktaydı. Onlar, Mesih’in maddi görevine dair uzun süredir memnuniyetle sahip olunan düşünceden kendilerini bütünüyle kurtaramamışlardı. Ve, bu aşamada, İsa kendisinin gerçekten de Kurtarıcı oluşuna dair onların itiraflarını kabul etmiş olduğu — en azından kendi sahip olduğu kutsallığın gerçekliğini kabul ettiği biçimde, Üstün’den ayrı oldukları bu süreç boyunca kalplerinde en yüksek yerde tutmuş oldukları umutlardan ve geleceksel arzulardan konuşmaya düşmeden daha doğal ne olabilirdi ki? Ve, onlar, Safedli Yakub ve onun İsa’yı arayan akranları kendilerine geldiklerinde bu söyleşilere katılmış haldelerdi.

158:4.5 (1756.2) Andreas, şunu söyleyen bir biçimde, bu baba ve onun evladını karşılamak için bir adım atmıştı: “Kimi arıyorsunuz?” Yakub ise: “İyi arkadaşım, ben sizlerin Üstününüzü arıyorum. Sıkıntı içindeki evladım için deva arıyorum. İsa’nın, çocuğumu ele geçirmiş olan bu ecinniye çıkarmasını istiyordum.” Ve, bunun sonrasında baba havarilere, evladının bu kötü nöbetlerin bir sonucu olarak neredeyse yaşamını birçok kez kaybetme noktasına geldiği düzeyde hasta olduğunu anlatmaya geçmişti.

158:4.6 (1756.3) Havariler dinlerken, Şimon Zelotes ve Yudas İškariyot, şunu söyleyen bir biçimde, babanın yanına yönelmişti: “Bizler onu iyileştirebiliriz; Üstün’ün geri dönmesini beklemene gerek yok. Bizler krallığın elçileriyiz;

artık bizler bu tür şeyleri saklı tutmuyoruz. İsa Kurtarıcı'dır, ve krallığın anahtarları bizlere dağıtılmıştır.” Bu zaman zarfında, Andreas ve Tomas bir kenarda görüş alışverişinde bulunmaktaydı. Nathanyel ve diğerleri şaşkına dönmüşlerdi; onların tümü, Şimon ve Yudas'ın, eğer küstahlık değilse bile kesinlikle cüretkârlığı karşısında dehşete düşmüşlerdi. Bunun sonrasında baba: “Eğer sizlere bu görevler verilmişse, umarım sizler çocuğumu bu esaretten kurtaracaksınız.” Ardından Şimon bir adım ileri atmış, ve, elini çocuğun başına koyan bir biçimde, doğrudan gözlerine bakım şu emri vermişti: “Ondan çık, sen kirli ruhaniyet; İsa'nın ismi adına bana itaat et.” Ancak, ufaklık daha da şiddetli bir hale bürünürken, kâtipler de havarileri yeren bir biçimde alay etmekteydi; ve, hayal kırıklığına uğramış olan inananlar, bu dostane olmayan eleştirilerin saldırılarından muzdarip olmuşlardı.

^{158:4.7 (1756.4)} Andreas, bu budalaca çaba ve onun hayal kırıklığı yaratan başarısızlığı karşısında derin bir biçimde sinirlenmişti. O havarileri görüşme ve dua için kenara çağırmıştı. Meditasyon ile geçen bir süreçten sonra, başarısızlıklarının olumsuz etkisini güçlüce hisseden ve üzerlerine çökmüş olan aşağılanmayı sezen bir biçimde, Andreas, ikinci bir çaba içerisinde, ecinniye çıkarmayı amaçlamıştı; ancak, çabalarını yalnızca başarısızlık taçlandırmıştı. Andreas açık bir biçimde yenilgiyi itiraf etmiş ve babadan, şunu söyleyen bir biçimde, geceye veya İsa'nın geri dönüşüne kadar kendileri ile beraber kalmasını talep etmişti: “Muhtemelen bu türden olanlar Üstün'ün kişisel emri olmadan çıkmıyor.”

^{158:4.8 (1756.5)} Ve, böylece, İsa dağdan oldukça neşeli ve sevinçli Petrus, Yakub ve Yahya ile inerken, onların dokuz kardeşi

göreceli biçimde kafa karışıklıkları ve tamamiyle utanç verici duruma düşmeleri içinde uykusuzlardı. Onlar üzüntü ve pişmanlık içindeki bir topluluktu. Ancak, Safedli Yakup'un vazgeçeceği yoktu. Her ne kadar onlar kendisine İsa'nın ne zaman dönebileceğine dair herhangi bir fikir vermemiş olsalar da, o Üstün geri gelene kadar kalmaya karar vermişti.

5. İsa'nın Erkek Çocuğunu İyileştirishi

^{158:5.1 (1757.1)} İsa yaklaşınca, dokuz havari kendisini karşılamakla rahatlamaktan fazlasını deneyimlemişlerdi; ve, onlar, Petrus, Yakub ve Yahya'nın yüzlerini simgelemekte olan neşeyi ve olağandışı şevki görmekten fazlasıyla cesaret toplamışlardı. Onların tümü, İsa ve kendilerinin üç kardeşini karşılamak için ileriye atılmıştı. Onlar birbirlerine selam verdikten sonra, kalabalık kendilerine gelmişti, ve İsa şunu sormuştu: “Bizler yaklaşırken ne üzerinde anlaşıyor?” Ancak, ne yapacaklarını bilmez hale gelmiş ve utanç duyulası duruma düşmüş olan havariler Üstün'ün sorusuna daha yanıt veremeden, sıkıntı çekmekte olan ufaklığın endişe içindeki babası bir adım ileri atıp, İsa'nın ayaklarına kapanan bir biçimde, şunu söylemişti: “Üstün, bir kötü ruhaniyetin egemen olduğu, bir oğlana, tek çocuğa sahibim. O yalnızca şiddetle bağırıyor, ağzından köpük çıkarmıyor ve nöbet dönemlerinde bir ölü kişi gibi yere yığılmıyor, zaman zaman, kendisini ele geçirmiş olan bu kötü ruhaniyet oğlumu çırpınmalara sevk ediyor ve zaman zaman da kendisini suya hatta ateşe doğru atıyor. Dişlerini fazlasıyla sıkması ve birçok morluğa sahip olması nedeniyle benim çocuğum elden gidiyor. Onun yaşamı ölümden daha kötü; annesi ve benim kalplerimiz iyi değil, ve hayata karşı bakışımız yıkılmış durumda. Dün öğle suları, seni arar halde, havarilerine yetiştik; ve, bizler seni beklerken,

havarilerin bu ecinniye çıkarmaya çalıştı; ancak, onlar bunu başaramadı. Ve, şimdi, Üstün, bunu bizler için yapacak mısın, oğlumu iyileştirecek misin?”

158:5.2 (1757.2) İsa bu anlatıyı dinlediğinde, dizi üzerindeki babaya dokunmuş olup, kendisinden ayağa kalkmasını istemişti, bu esnada da yakındaki havarilerine irdeleyici bir bakış atmıştı. Bunun sonrasında İsa, önünde durmakta olan herkese şunları söylemişti: “Ey inançsız ve sapkın eğilimlere sahip nesil, sizlere daha ne kadar fazla tahammül edeceğim? Daha ne kadar sizler ile birlikte olacağım? İncanın emeklerinin, şüphe duyan inançsızlığın emrinden gelmeyeceğini öğrenmenizden önce daha ne kadar süre geçecek?” Ve, bunun sonrasında, şaşkınlık içindeki babaya işaret eden bir biçimde, İsa, “Oğlunu buraya getir,” dedi. Ve, Yakub oğlanı İsa’nın önüne getirdiğinde, o şu soruyu sormuştu: “Oğlan ne kadardır bu sıkıntıdan muzdarip?” Baba, “Oldukça küçük bir çocuk olduğundan beri” şeklinde cevap verdi. Ve, onlar konuşurlarken, delikanlı, dişlerini kenetler ve ağzından köpük çıkarır halde, güçlü bir nöbete girip aralarına düşüverdi. Bu aşamada baba tekrar İsa’nın ayaklarına kapanıp, şunu söyleyen bir biçimde, endişeyle Üstün’den talepte bulundu: “Eğer onu iyileştirebilecek yetin varsa, senden yalvarıyorum, bizlere merhamet et ve bu sıkıntıdan bizleri kurtar.” Ve, İsa bu sözleri duyunca, şunu söyleyen bir biçimde, babanın endişe içindeki yüzüne doğru bakışlarını indirdi: “Babamın sevgisinin gücünü sorgulama, o yalnızca senin incancının içtenliği ve kapsamı kadar yakındır.” Gerçekten inananlar için her şey mümkündür.” Ve, bunun sonrasında Safedli Yakub, inanç ve kuşku ile iç içe geçmiş bu çok uzun süre hatırlanacak olan sözleri söylemişti: “Koruyucu, ben

inanıyorum. Umarım sen benim inançsızlığıma yardım edersin.”

158:5.3 (1757.3) İsa bu sözleri duyduğunda, bir adım ileri atıp, ufaklığı elinden tutan bir biçimde, şunu söyledi: “Ben bunu Babam’ın iradesi uyarınca ve yaşayan inancın onuru adına gerçekleştireceğim. Evladım, kalk! İtaatsiz ruhaniyet, ondan çık ve bir daha ona dönme.” Ve, ufaklığın elini babanın eline koyarak, İsa: “Yolunuza gidin. Baba ruhlarınızın arzusuna izin verdi.” Ve, orada bulunan herkes, İsa’nın düşmanları bile, gördükleri şeyler karşısında hayretler içerisinde düşmüştü.

158:5.4 (1757.4) Oldukça yakın bir süre içerisinde ruhsal coşkunun sahnelerine ve güzelleşmenin deneyimlerine memnuniyetle sahip olan üç havarinin bu kadar kısa bir süre içinde akran havarilerinin başarısızlığının ve hezimetinin sahnesine dönmesi gerçekten de bir hayal kırıklığıydı. Ancak, bu, krallığın on iki elçisi için her zaman böyle olagelmmişti. Onlar hiçbir zaman, yaşam deneyimleri içinde coşku ve hezimet arasında değişmeceli bir biçimde gidip gidip gelmezlik yaşamamışlardı.

158:5.5 (1758.1) Bu olay, bir fiziksel hastalık ve bir ruhaniyet bozukluğu olarak, çifte bir rahatsızlığın gerçek bir iyileştirilişiydi. Ve, ufaklık, bu andan itibaren kalıcı bir biçimde iyileşmişti. Yakub düzelmiş oğlu ile ayrılırken, İsa şunu söylemişti: “Bizler şimdi Kaysera-Filippi’ye gidiyoruz; biran önce hazırlanın.” Ve, onlar, kalabalık arkalarında kendilerini takip ederken, güneye doğru hareket etmekte olan sessiz bir topluluktu.

6. Celsus’un Bahçesinde

158:6.1 (1758.2) Onlar, Celcus'da gece kalmaya devam ettiler; ve, bahçe içindeki o akşam, yemeklerini yiyip dinlendikten sonra, on ikili İsa etrafında bir araya gelmişti, ve bu birliktelikte Tomas şunu söylemişti: “Üstün, geride kalıp vakit geçirmiş olan bizler hala dağda neyin gerçekleşmiş olduğundan ve neyin seninle birlikte olan kardeşlerimizi oldukça fazla neşelendirdiğinden habersizken, dağda neyin yaşandığının bu zaman zarfında açığa çıkarılamayacak oluşunu gören bir biçimde, bizlerle başarısızlığımız hakkında konuşmanı ve bu hususlarda eğitimde bulunmanı derinden arzu etmekteyiz.”

158:6.2 (1758.3) Ve, İsa, şunu söyleyen bir biçimde, Tomas'ın sorusunu cevapladı: “Dağda kardeşlerinizin duymuş olduğu her şey gerektiği zaman sizlere açığa çıkarılacaktır. Ancak, ben şimdi sizlere, oldukça bilgisiz bir biçimde giriştiğiniz şeydeki başarısızlığınızın nedenini göstereceğim. Üstün ve, kardeşleriniz olarak, ona refakat edenler, Baba'nın iradesine dair daha büyük bir bilgiyi ararken ve bu kutsal iradeyi daha etkin bir biçimde yerine getirmek için bilgeliğin daha zengin bir bahşedilişini sorarken, ruhsal kavrayışın aklını elde etmeyi arzulamanızın ve Baba'nın iradesinin daha bütüncül bir açığa çıkarılışı için bizler ile birlikte dua etmenizin istendiği biçimde burada dikkatlice durmanız istenen sizler, düşünmede ısrarcı olduğunuz maddi ve zamansal krallık olarak — eski ve kötü nitelikli, cennetin krallığı içinde gözettiğiniz yerlere kendinizi yakıştırma eğilimlerinizin cazibesine düştünüz. Ve, sizler bu hatalı kavramsallaşmalara, benim krallığımın bu dünyaya ait olmayışına dair tekrar eden duyuruşuma rağmen sarıldınız.

158:6.3 (1758.4) “Dünyasal gözetime dair bencil arzunuz bir yolunu bulup sizler üzerinde egemen oldukça, ve aranızda,

düşünmekte ısrarcı olduğunuz, mevcut olmayan, ve hiçbir zaman mevcut olmayacak, bir krallık olarak, cennetin krallığı içinde kimin en büyük olacağını kendi aranızda tartışmaya düştüğünüz müddetçe, inancınız hiçbir zaman İnsan Evladı'nın kimliğini kavrayamayacaktır. Ben sizlere, Babamın ruhsal kardeşliğine ait krallık içinde en büyük olan kişinin kendi gözlerinde en küçük ve böylece kardeşlerinin hizmetkârı haline gelmek zorunda olduğunu söylemedim mi? Ruhsal büyüklük, özü Tanrı-gibi-olan derin sevgiye dair bir anlayıştan meydana gelmektedir, benliğin yüceltilişi için maddi gücün kullanımından duyulan bir memnuniyetten değil. Tamamiyle başarısız olduğunuz biçimde, girişmiş olduğunuz şeyde amacınız saf bir nitelikte değildi. Gayeniz kutsal bir nitelikte değildi. İdealiniz ruhsal bir nitelikte değildi. İsteğiniz fedakâr bir nitelikte değildi. Hareket biçiminiz derin sevgi üzerinde dayanmamaktaydı, ve erişmeyi hedeflemiş olduğunuz şey cennet içindeki Baba'nın iradesi değildi.

158:6.4 (1758.5) “Bu tür şeyler Baba'nın iradesi olmadıkça oturmuş bir doğal olgunun sürecini zamansal olarak kısaltamayacağınızı öğrenmeniz ne kadar zaman alacak? Ne de sizler, ruhsal gücün yokluğunda ruhsal şeyleri gerçekleştirebilirsiniz. Ve, sizler, onların potansiyeli hâlihazırda mevcut bulunsa bile, yaşayan inanca sahip oluşun kişisel deneyimi biçiminde, üçüncü ve temel insan etkeninin mevcudiyeti olmadan bunların herhangi birini gerçekleştirebilirsiniz. Sizler her zaman, krallığın ruhsal gerçekliklerine bir biçimde çekilmek için maddi dışavurumlara mı sahip olmak zorundasınız? Olağandışı şeylerin görünür sergilenişleri olmadan benim görevimin taşımakta olduğu ruhsal önemi kavrayamıyor musunuz? Ne zaman sizler, tüm

maddi dışavurumların dışsal görünüşünden bağımsız bir biçimde krallığın daha yüksek ve ruhsal olan gerçekliklerine bağlanmaya bağlı olacaksınız?”

158:6.5 (1759.1) İsa on ikiliye böyle konuştuğunda, şunu eklemişti: “Şimdi dinlenmenize çekilin, zira ertesi sabah Mecdel’e geri dönüp, orada görevimize dair tavsiyemizi Dekapolis’in şehirleri ve köylerine götüreceğiz. Ve, bu günün deneyiminin sonucunda, dağda kardeşlerinize söylemiş olduğum şeylerin her birini sizlere duyurmama ve bu sözlerin kalplerinizde derin bir yer bulmasına izin verin: “İnsan Evladı şimdi bahşedilişinin son aşamasına girmektedir. Bizler, benim yok edilmemi arzulayan insanların ellerine teslim edildiğim zaman inancınızın ve sadakatinizin büyük ve nihai sınavına yakın bir zaman içinde sizleri götürecektir olan emeklere başlamak üzereyiz. İnsan Evladı öldürülecek, ancak o yeniden diriltilecektir.”

158:6.6 (1759.2) Onlar, kaderli bir halde, gece için çekildiler. Onlar şaşkınlık içindelerdi; bu sözleri kavrayamamaktaydılar. Ve, onlar, İsa’nın söylemiş olduğu şeyler hakkında en ufak bir soruyu sormaktan bile korku duyarlarken, onun yeniden dirilişinden sonra tüm bunların hepsini hatırladılar.

7. Petrus’un İtirazı

158:7.1 (1759.3) Bu Çarşamba sabahının erken vakitleri İsa ve on ikili, Bethsayda-Yulias yakınındaki Mecdel Parkı için Kaysera-Filippi’den ayrılmışlardı. Havariler önceki gece oldukça az uyuyabilmişti; böylece, onlar erken ayakta olup, hareket etmeye hazırlardı. Duyguları kolayca değişmez Alpheus ikizleri bile, İsa’nın ölümüne dair bu konuşma karşısında derin

şaşkınlık içerisine düşmüşlerdi. Onlar güneye doğru hareket ederlerken, Merom Suları'nın biraz ötesinde Şam yoluna gelmişlerdi; ve, İsa'nın yakın bir süre içinde peşlerine düşeceklerini bildiği kâtipler ve başka kişilerden kaçınmayı arzular halde, o kendilerinin Celile'den geçen Şam yolu ile Kapernaum'a devam etmelerini emretti. Ve, o bunu, kendilerini takip eden kişilerin doğu Ürdün yolu üzerinden güneye doğru ineceklerini bildiği için yapmıştı; çünkü, bu kişiler, İsa ve havarilerinin Hirodes Antipa'nın topraklarından geçmekten korkacaklarını hesap etmekteydi. İsa, bu gün havariler ile yalnız kalabilmek için kendisini takip eden eleştirmenlerini ve kalabalıkları atlanmayı amaçlamıştı.

158:7.2 (1759.4) Onlar, enerjilerini yeniden toplamak için gölgede durmuş oldukları zaman olan, öğlen yemeklerine kadar Celile'den geçmişlerdi. Ve, yemeklerini yedikten sonra, İsa ile konuşan bir biçimde, Andreas şunu söylemişti: “ Üstün, kardeşlerim senin derin sözlerini kavrayamıyorlar. Bizler, senin Tanrı Evladı oluşuna bütüncül bir bir biçimde inanan konuma geldik; ve şimdi bizler, ölüm hakkında, bizlerden ayrılışın üzerine olan bu tuhaf sözleri duymaktayız. Bizler senin öğretini anlamıyoruz. Bizlere simgesel hikâyeler içinde mi konuşuyorsun? Bizler umut etmekteyiz ki, sen bizlere doğrudan ve apaçık bir halde konuşacaksın.”

158:7.3 (1759.5) Andreas'a cevap olarak, İsa: “Benim kardeşlerim, sizler benim Tanrı Evladı oluşumun itirafında bulunduğunuz için, yeryüzü üzerinde İnsan Evladı'nın bahşedilişinin sonu hakkındaki gerçekliği açığa çıkarmaya başlamak ile kısıtlandım. Sizler, benim Mesih oluşuma dair inanca bağlı kalmakta ısrar etmektesiniz; ve, sizler, Mesih'in Kudüs'deki

tahta oturmak zorunda oluşuna dair düşünceyi bırakmayacaksınız; bu nedenle ben sizlere, İnsan Evladı'nın yakın bir zamanda Kudüs'e gitmek zorunda olduğunu, birçok şeyden acı çekeceğini ve kıdemliler, kâtipler ve baş din-adamları tarafından reddedileceğini ve tüm bunlardan sonra öldürölüp ölümünden kaldırılacak oluşunu söylemekte ısrarcıyım. Ben sizlere bir simgesel hikâye anlatmıyorum; ben sizlere, birden başımıza geldiğinde bu olaylar için hazırlıklı olabilesiniz diye gerçeği söylüyorum.” Ve, İsa bu konuşmasını henüz sürdürürken, Şimon Petrus, acele ile düşünmeden kendisine doğru yetişip, elini Üstün'ün omzuna koyup şunu söyledi: “Üstün, bizlerden istediğin kadar hoşnut olma, ancak ben bu şeylerin hiçbir zaman başına gelmeyeceğini duyuruyorum.”

158:7.4 (1760.1) Petrus bu şekilde, İsa'yı derinden sevdiği için söylemişti; ancak, Üstün'ün insan doğası bu özünde iyi niyet taşımakta olan şefkatli sözleri içinde, Cennet Babası'nın iradesi uyarınca olan yeryüzü bahşedilişinin sonuna kadar gitme kararını değiştirmesi için çok küçük ancak yine de mevcut bulunan cezbediciliğe olan daveti fark etmişti. Ve, şefkatli ve sadık arkadaşlarının kendi fikrini değiştirmesine dair tavsiyelere izin verme tehlikesini gördüğü için, şunu söyleyen bir biçimde, Petrus ve diğer havarilere dönmüştü: “Bana destek olun. Sizler, cezbeden bir konumda, bana karşıt olanın ruhaniyetinden konuşuyorsunuz. Bu şekilde konuştuğunuzda, sizler benim yanımda değil, düşmanımızın yanlarında oluyorsunuz. Bu şekilde sizler bana duyduğunuz derin sevgiyi, Babamın iradesini yerine getirmemde önümdeki engellerden biri haline getiriyorsunuz. İnsanların yollarını değil, Tanrı'nın iradesini hesaba katın.

158:7.5 (1760.2) İsa'nın etkili uyarısının ilk sarsıntısını attıktan sonra, ve yolcuklarına devam etmeden önce, Üstün şunları eklemişti: “Eğer bir kişi benim ardıma düşecek olursa, bu kişinin kendisi önemli görmemesini, günlük sorumluluklarını üstlenmesini ve beni takip etmesini isteyin. Her kim kendi yaşamını bencil bir biçimde kurtaracak olursa, onu yitirecektir; ancak, her kim yaşamını benim ve müjde için yitirecek olursa onu kurtaracaktır. Bir kişi tüm dünyayı kazanıp da kendi öz ruhunu yitirirse o ne elde eder ki? Bir kişi ebedi yaşam için neyi vermez ki? Bu günahkâr ve ikiyüzlü olan nesil içinde benden ve sözlerimden utanmayın, tıpkı benim tüm göksel birliklerin mevcudiyeti içinde Babamın önünde ihtişam içinde görüneceğim zaman sizlerin kabul etmekten utanmayacağım gibi. Yine de, şimdi benim önümde olan sizlerin çoğu, Tanrı'nın bu krallığı tüm gücü ile gelene kadar ölümü tatmayacaktır.”

158:7.6 (1760.3) Ve, İsa böylece, eğer kendisini takip etmek istiyorlarsa ilerlemek zorunda bulundukları acı ve çatışmalı yolu on ikiliye açık bir biçimde ifade etmişti. Kendileri için onurlu makamlara sahip olan dünyasal bir krallığı hayal etmede kararlı bu Celile balıkçıları için bu sözler ne de büyük bir şaşkınlık kaynağıydı! Ancak, onların sadık kalpleri, bu cesur çekimle harekete geçmişti; ve, onların bir tanesi bile İsa'yı yalnız bırakma arzusu duymamıştı. İsa bu çatışmaya onları yalnız başına göndermiyordu; o, onların başında gidiyordu. O yalnızca, kendilerinin cesur bir biçimde takip etmelerini istemişti.

158:7.7 (1760.4) Yavaşça on ikili, İsa'nın kendilerine ölümü olasılığına dair bir şeyler söylemekte olduğu düşüncesini

kavramaktaydı. Onlar belirsiz de olsa, kendisinin ölümü hakkında söylemiş olduğu şeyleri kavrayabilmişlerdi; ancak, ölümden dirilmeye dair ifadesi akıllarında herhangi bir anlama gelmede tamamiyle başarısız olmuştu. Günler ilerledikçe Petrus, Yakub ve Yahya, güzelleşme dağındaki deneyimlerini hatırlayan bir biçimde, bu hususların bazıları hakkında daha bütüncül bir anlayışa varmışlardı.

158:7.8 (1760.5) On ikilinin Üstünleri ile olan tüm ilişkileminde yalnızca bir kaç defa onlar, bu seferde Petrus’a ve onların geri kalan tümüne yönetilmiş olan, parlayan gözleri ve uyarının bu hızlı ifadelerini duymuşlardı. Öncesinde İsa her zaman, onların insani kusurlarına karşı sabır göstermişti; ancak, özünde, yeryüzü sürecinin geri kalan kısmı ile ilgili Babasının iradesini yerine getirme amacıyla olan büyük plan karşısında tehdit oluşturan bir tehlikeyle karşılaştığında böyle olamamıştı. Havariler kelimenin tam anlamıyla tutulmuşlardı; onların ne yapacaklarını bilmez hale düşüp, büyük korku duymuşlardı. Kederlerini ifade edecek kelimeleri bulamamışlardı. Yavaşça onlar, Üstün’ün dayanmak zorunda olduğu şeyin, ve bu deneyimlerden kendilerinin geçmek zorunda oluşunun farkına varmışlardı; ancak, onlar, İsa’nın daha sonraki günlerinde kendisini bekleyen trajedinin öncül ipucularını görene kadar bu yaklaşmakta olan olayların gerçekliğini fark edememişlerdi.

158:7.9 (1761.1) Sessizlik içerisinde İsa ve on ikili, Kapernaum yolundan giderek, Magadan Parkı’ndaki kamplarına başladılar. Ve, öğleden sonrası sona erirken, her ne kadar İsa ile konuşmamış olsalar da, kendileri aralarında fazlasıyla konuşmuşlardı; bu süreçte yalnızca Andreas Üstün ile konuşmuştu.

8. Petrus'un Evinde

^{158:8.1 (1761.2)} Kapernaum'a alacakaranlıkta giren bir biçimde, onlar arka yollardan akşam yemekleri için doğrudan Şimon Petrus'un evine gitmişlerdi. Davud Zübeyde onları gölün karşısında ağırlamak için hazırlık yapmışsa da, onlar Şimon'un evinde kalmışlardı; ve, İsa, Petrus'a ve diğer havarilere bakışlarını dikerek, şunu sormuştu: "Bu öğleden sonrası beraberce yürürken, kendi aranızda bu kadar içten bir biçimde neden konuştunuz?" Havariler, birçokları gelen krallık içinde hangi makamlara sahip olacakları hakkında Hermon Dağı'ndaki konuşmalarını sürdürmüş oldukları için sessizliklerini korkmuştu; aralarından kimin en büyük olacağı ve benzerlerini. İsa, o gün düşüncelerinde neyin yer ettiğini bilen bir biçimde, Petrus'un küçüklerinden bir tanesine işaret edip, çocuğu aralarında oturmuş halde, şunu söylemişti: "Gerçekten de, gerçekten de sizlere söylüyorum ki, sizler yollarınızdan sapıp daha çok bu çocuk gibi olmazsanız, cennetin krallığında çok az ilerleyiş göstereceksiniz. Her kim kendisini alçak görür ve bu küçük gibi olursa, aynı kişi cennetin krallığında en büyük haline gelecektir. Ve, her kim bu türden bir küçüğü karşırsa, beni karşılar. Ve, beni karşılayanlar aynı zamanda O'nun beni göndermiş oluşunu karşılarlar. Eğer sizler krallık içinde en başta gelenlerden olmak istiyorsanız, bu iyi gerçeklikleri beden içindeki kardeşlerinize hizmet etmeyi amaçlayın. Ancak, her kim bu küçüklerden bir tanesinin sendelemesine neden olursa, başına bir değirmen taşı geçirilmek ve denize atılmak daha iyi olacak bir şeydir. Eğer ellerinizle yapmış olduğunuz şeyler, veya gözlerinizle görmüş olduğunuz şeyler krallığın ilerleyişine karşı geliyorsa, bu sevilen putları feda edin; zira, bu putlara bağlı kalıp, kendinizi

krallık dışına atılmış bulmaktansa, yaşamın birçok sevilen şeyini arkada bırakıp krallığa girmek daha iyidir. Ancak, her şeyden önemlisi, bu küçüklerden bir tanesini hor görmemeye dikkat edin; zira, onların melekleri her zaman, cennetin sayısız üyesinin yüzünü görmektedir.”

158:8.2 (1761.3) İsa konuşmasını bitirdiğinde, tekneye girip, Mecdel’e açılmışlardı.

159. Makale

Dekapolis Turnesi

159:0.1 (1762.1) İSA ve on ikili Mecdel Parkı’na vardıklarında, kadın birliklerini de içine alan, neredeyse yüz öğreti-yayıcı ve takipçiden meydana gelmiş bir topluluğum kendilerini bekler halde bulmuş olup, doğrudan bir biçimde, Dekapolis’in şehirlerine olan öğretim ve duyuru turnesine başlamışlardı.

159:0.2 (1762.2) Ağustos’un 18’i, bu Perşembe sabahı, Üstün takipçilerini bir araya toplayıp, havarilerden her birinin on iki öğreti-yayıcısından bir tanesi ile birliktelik oluşturmasını, ve onlar ile Dekapolis’in şehir ve kasabalarında çalışmak için on iki topluluk halinde ilerlemelerini istemişti. O, kadın birliği ve takipçilerin diğerlerinin kendisiyle beraber kalmasını emretmişti. İsa, gidenlere Eylül’ün 16’sı Cuma’dan daha geç Magadan’a geri dönmemelerini salık veren bir biçimde, bu turne için dört haftalık bir zaman zarfı belirlemişti. O, bu zaman zarfında kendilerini sık sık ziyaret etme sözünde bulunmuştu. Bu ay sürecinde bu on iki topluluk; Gerasa, Gamala, Hippos, Zafon, Gadara, Abila, Edreyi, Philadelphia, Heşbon, Diyum, Scythopolis ve birçok diğer şehirde çalışmıştı. Bu turne

boyunca iyileşmenin herhangi bir mucizesi veya olağandışı herhangi bir olay gerçekleşmemiştir.

1. Bağışlama Üzerine olan Vaaz

159:1.1 (1762.3) Hippos'daki bir akşam, bir takipçinin sorusuna cevap olarak, İsa bağışlama üzerine ders vermişti. Üstün şunu söylemişti:

159:1.2 (1762.4) “Eğer iyi kalpli biri bir yüz koyuna sahip olsa ve onlardan bir tanesi kaçmış bulunsa, bu kişi hemen doksan dokuzu bırakıp, yanlış tarafa gitmiş olanı bulmak için yola düşmez mi? Ve, eğer o iyi bir çobansa, bulana kadar kayıp koyunu aramaktan vazgeçmeyecek midir? Ve, bunun sonrasında, çoban kayıp koyununu bulduğunda, onu omzuna atıp, evin neşeli bir biçimde yolunu tutar halde, arkadaşlarına ve komşularına ‘Benimle bir neşelenin, zira kayıp olan koyunumu buldum’ der. Ben size duyuruyorum ki, cennette, hiçbir pişmanlığa ihtiyaç duymayan doksan dokuz doğru kişiden kıyasla pişman olan bir günahkârdan daha çok sevinç duyulmaktadır. Böyle bile olsa, bu küçüklerden bir tanesinin, bırakınız yok olması, doğru yoldan ayrılması cennet içindeki Babamın iradesi değildir. Sizlerin dini içinde Tanrı pişmanlık içindeki günahkârları kabul edebilir; krallığın müjdesi içinde Baba, daha pişmanlığı ciddi bir biçimde düşünmelerinden önce bile onları bulmaya çıkmaktadır.

159:1.3 (1762.5) “Cennet içindeki Baba çocuklarını derinden sevmektedir; ve, bu nedenle, sizler birbirlerinizi derinden sevmeyi öğrenmelisiniz; cennet içindeki Baba sizleri günahlarınız için bağışlamaktadır; bu nedenle, sizler birlerinizi bağışlamayı öğrenmelisiniz. Eğer kardeşiniz size karşı bir

günah işlemişse, kendisine gidin, dikkatlice ve sabırla ona hatasına gösterin. Ve, bunların tümü yalnızca siz ve o arasında gerçekleştirin. Eğer o sizi dinleyecek olursa, o zaman kardeşinizi kazanmışsınızdır. Ancak, eğer kardeşiniz sizleri duymayacak olursa, yolundaki hatasında ısrar edecek olursa, ifadenizi onaylayacak ve sizlere kusur etmiş kardeşinize adil bir biçimde ve merhamet içinde davrandığınızı gerçeğini doğrulayacak iki veya hatta üç şahide sahip olabilmeniz için bir veya iki ortak arkadaşınızı yanınıza alır halde, kendisine tekrar uğrayın. Bu aşamada eğer o sizlerin kardeşlerinizi duymayı reddediyorsa, tüm hikâyeyi cemiyetinize söyleyebilirsiniz; ve, bunun sonrasında, eğer o kardeşliği duymayı reddediyorsa, bırakınız kardeşlik hangi adımı atmanın bilgece olduğunu düşünüyorsa onu yapsın; bırakınız bu türden güvenilmez bir üye krallıktan reddedilmiş biri haline gelsin. Her ne kadar sizler akranlarınızın ruhlarına dair yargıda bulunurmuş gibi yapamaz, günahları affedemez veya başka şekillerde cennetsel üyelerin yüksek denetimcilerine ait olan ayrıcalıkları onlardan almaya cüret bile edemezken, bir yandan da sizlere, yeryüzü üzerindeki krallık içinde zamansal düzeni idare etme gerekliliği verilmiştir. Her ne kadar sizler ebedi yaşam ile ilgili kutsal kanunlara müdahale edemezken, yeryüzü üzerinde zamansal refah ile ilgili olan davranış hususlarını belirlemek zorundasınız. Ve, böylece, kardeşliğin disiplini ile ilgili olan tüm bu hususlarda yeryüzü üzerinde neye karar vererseniz, cennet içinde onlar tanınacaktır. Her ne kadar sizler bireysel olanın ebedi kaderini belirleyemezken, topluluğun davranışı ile ilgili yasada bulunabilirsiniz; zira, aranızdan iki veya üç kişi bu gibi şeylerin herhangi bir hakkında anlaşmaya vardığında, talebiniz cennet içindeki Babamın iradesi ile tezatlık oluşturmuyorsa, onlar sizin için gerçekleştirilecektir. Ve, tüm

bunların hepsi sonsuza kadar doğrudur; zira, iki veya üç inanan bir araya geldiğinde, ben onların arasında bulunmaktayım.”

159:1.4 (1763.1) Şimon Petrus, Hippos’daki çalışanlardan sorumlu olan havariydi; ve, o İsa’nın böyle konuştuğunu duyduğunda, şu soruyu yöneltti: “Koruyucu, kardeşim bana karşı ne kadar sıklıkla günah işleyip ben onu affedeceğim? Yedi sefere kadar mı?” Ve, İsa Petrus’un sorusunu şöyle cevapladı: “Yalnızca yedi sefer değil, yetmiş yedi sefere bile kadar. Bu nedenle, cennetin krallığı, kendi görevlilerine bir hesap denetimi emri vermiş olan bir krala benzetilebilir. Ve, bu görevliler hesapların bu irdeleyişini başlattıkları zaman, başlıca çalışanlardan bir tanesini kralına on bin talent borcu olduğunu itiraf eden bir biçimde onun önüne getirilir. Bu aşamada, kralın sarayına ait bu görevli zor zamanlarda bulunduğunu, bu miktarı ödeyecek parası olmadığını söyler. Ve, böylece kral onun malvarlığının kendisine aktarılmasını, çocuklarının babalarının borcunun ödemesi için satılmasını emreder. Bu baş görevli bu katı emri duyduğunda, krallığın önünde yüzükoyun kapaklanır ve, şunu söyleyen bir biçimde, bağışlama göstermesi ve daha fazla zaman vermesi için ona yalvarır, ‘Kralımız, bana biraz daha sabret, ben hepsini ödeyeceğim.’ Ve, kral, bu umursamazlıkta bulunmuş görevliye ve onun ailesine baktığında, içi merhametle dolar. O bu kişinin serbest bırakılmasını ve borcun tamamiyle bağışlanmasını emreder.

159:1.5 (1763.2) “Ve, bu baş görevli, kralın ellerinden bu şekilde merhamet ve bağışlamayı almış olarak, hayatına devam eder; ve, onun altında çalışan görevlilerden bir tanesinin kendisine yalnızca yüz dinar borcu olduğunu fark eder halde, bu kişiyi yakalar ve, boğazına yapışan bir biçimde, şunu söyler: ‘Tüm

borcunu öde.’ Ve, bunun sonrasında, bu akran görevli baş görevlinin önünde eğilir ve, kendisinden yalvaran bir biçimde, şunu söyler: ‘Bana biraz sabret, yakın bir zaman içinde sana borucumu ödeyecek hale geleceğim.’ Ancak, baş görevli akran görevlisine bağışlama göstermez, bunun yerine onu borcunu ödeyene kadar hapse attırır. Onun akran görevlileri neyin yaşamış olduğunu gördüklerinde, durumdan o kadar rahatsız olurlar ki, olanları, kralları olan, koruyucularına ve üstünlerine anlatılır. Kral bu baş görevlinin yaptıklarını duyduğunda, bu minnettar olamayan ve bağışlamaz adamı karşısına çağırır ve şunu söyler: ‘Sen ahlaksız ve değersiz bir görevlisin. Sen bağışlama aradığında, ben seni sınırsız bir biçimde tüm borcunu affettim. Neden sen de akran görevline bağışlama göstermedin, tıpkı benim sana gösterdiğim gibi?’ Ve, kral o kadar sinirlenmiştir ki, tüm borcunu ödeyene kadar tutmaları için hapishanecilerine bu minnettar olamayan boş görevlisini teslim eder. Ve, bundan daha da fazla bir biçimde, benim cennetsel Babam, akranlarına sınırsız bir biçimde merhamet göstermiş olanlara daha da bol merhamet gösterecektir. Sizler nasıl olur da, bu aynı insan zafiyetlerinden suçlu olan kardeşlerinizi cezalandırma alışkanlığına sahip olduğunuzda, kendi kusurlarınız için Tanrı’ya gelip de özürlerinizin kabul edilmesini istersiniz? Hepinize söylüyorum: Sizler krallığın iyi şeylerini sınırsız bir biçimde almış bulunmaktasınız; bu nedenle, yeryüzü üzerindeki akranlarınıza onları sınırsız bir biçimde verin.”

159:1.6 (1764.1) Böylece, İsa, kişinin kendi akranları üzerine kişisel yargıda bulunmasının tehlikelerini öğretmiş ve bunun adaletsizliğini örneklendirmişti. Adalet yerine getirilme zorunluluğu olarak, Disiplin sağlanmalıdır, ancak tüm bu

hususlarda kardeşliğin bilgeliği egemen olmalıdır. İsa, *topluluğa* yasama ve yargı yetkisini vermişti, *bireye* değil. Topluluğa bu yetkinin verilışı bile bireysel yetki olarak uygulanmamalıdır. Orada her zaman, bir bireyin yargısının önyargıyla sapma veya tutku ile bozulma tehlikesi bulunmaktadır. Topluluk yargısının kişisel eğilimlerin taşımakta olduğu tehlikeleri ortadan kaldırması ve haksızlığı gidermesi daha çok muhtemeldir. İsa her zaman, haksızlığın, intikamın ve öç almanın temelinde yatan etkenleri olabilecek en küçük hale getirmeyi amaçlamıştı.

159:1.7 (1762.9) [Merhametin ve hoşgörünün bir örnekendirilişi olarak yetmiş-yedi kavramının kullanışı, Lemek'in neşesine atıfta bulunman Yazıtlar'dan alınmıştı; düşmanlarıninkiler ile oğlu Tubal-Habil'in daha üstün silahlarını karşılaştırması sonucunda şöyle haykırmıştı: “Eğer Habil, elinde hiçbir silah yokken, yedi kez hançerlenecekse, ben şimdi yetmiş yedi kere hançerlenmeliyim.”]

2. Yabancı Duyurucu

159:2.1 (1764.3) İsa Gamala'ya, Yahya'yı ve burada kendisi ile birlikte çalışanları ziyaret etmek için uğramıştı. O akşam, soru ve cevap oturumundan sonra, Yahya İsa'ya: “Üstün, dün, senin adına öğretilerde bulunan hatta ecinnileri çıkarmaya yetkin olduğunu bile söyleyen bir adamı görmek için Astarot'a uğradım. Bu kişi hiçbir zaman bizimle olmadı; ne de o bizleri takip etti; bu nedenle, bu tür şeyleri yapmaması için onu uyardım.” Bunun sonrasında İsa: “Onu uyarma. Krallığın bu müjdesinin yakın bir süre içinde tüm dünyada duyurulacak olacağını görmüyor musun? Müjdeye inanan herkesin senin emrine tabi olmasını nasıl bekleyebilirsin? Öğretimizin

hâlihazırda, bizlerin kişisel etkisinin sınırlarının ötesinde kendisini dışa vurmaya başlamış olduğundan sevin. Benim adıma büyük şeyler yaptıklarını söyleyenlerin nihai olarak bizlerin amacını desteklemek zorunda olduğunu görmüyor musun, Yahya? Onlar kesinlikle, benim hakkımda birden kötü konuşmayacaklardır. Benim oğlum, bu türden hususlarda senin, bize karşı olmayanların bizim yanımızda olduğunu hesap etmen daha doğru olacaktır. Gelecek nesiller içinde bizlere tamamiyle layık olmayan kişiler benim adıma birçok tuhaf şey yapacaktır; ancak, ben onları bunu yapmaya yasaklamayacağım. Sana söylüyorum, susuzluk içindeki bir ruha bir bardak soğuk su bile verilse, Baba'nın ileticileri sonsuza kadar bu türden bir derin sevgi hizmetinin kaydında bulunacaktır.”

^{159:2.2 (1764.4)} Bu emir Yahya'yı fazlasıyla şaşkına çevirmişti. Öncesinde o Üstün'ün, “Benimle bir olmayan bana karşıdır” dediğini duymamış mıydı? Ve, Yahya o seferde İsa'nın, insanın krallığın ruhsal öğretileri ile olan kişisel ilişkisine atıfta bulunduğunu görmemişti; bu yeni yaşanmışlıkta ise, inananlardan meydana gelen bir topluluğun diğer toplulukların emekleri üzerindeki idari denetimine ve karar yetkisine dair sorularla ilgili inananların dışsal ve ucu bucağı olmayan toplumsal ilişkilerine atıfta bulunmuştu; bu ilişkiler ağın tümü nihai bir biçimde yaklaşmakta olan dünya çapındaki kardeşliği oluşturacaktır.

^{159:2.3 (1765.1)} Ancak, Yahya sıklıkla bu deneyimden, krallık adına olan kendisinin daha sonraki çabalarıyla ilişkili olarak bahsetmişti. Yine de, havariler birçok kez, Üstün'ün adına öğretme cesareti gösterenler karşısında rahatsızlık

duymuşlardı. Onlar için, İsa'nın ayağının dibinde bir kez bile oturmamış birinin onun adına öğretide bulunmaya cüret etmesi her zaman uygunsuz nitelikte görülmüştü.

159:2.4 (1765.2) Yahya'nın, İsa'nın adına öğretide bulunmayı ve emek vermeyi yasaklamış olduğu kişi havarinin uyarısını dinlememişti. O çabalarını olduğu gibi sürdürmüş olup, Mezopotamya'ya devam etmeden önce Kanata'da inananlardan meydana gelen ciddi düzeydeki bir birlikteliği kazandı. Aden isimindeki bu kişi; Keres'a'nın yakınında İsa'nın iyileştirmiş olduğu ve Üstün'ün kendisinden çıkarmış olduğu varsayılan kötü ruhaniyetlerin domuz sürüsüne girip onları doğrudan yamaçtan aşağı yok oluşlarına sürüklemiş olduğuna oldukça kendinden emin biçimde inanmış akıl sağlığı bozuk kişinin şahitliğinde İsa'ya inanır hale gelmişti.

3. Öğretmenler ve İnananlar İçin Yönerge

159:3.1 (1765.3) Tomas ve onun birlikteliklerinin çalıştığı yer olan Edrei'de, İsa bir gün ve bir gece harcamıştı; akşam söyleşisi süresi içinde, o, gerçekliği duyuranlara yol gösterecek ve krallığın müjdesini öğretecek olanların tümünü harekete geçirecek olan prensiplere değinmişti. Çağdaş kavramsallaşmalar içinde özetlenmiş ve yeniden ifade edilmiş olarak, İsa şunların öğretiminde bulunmuştu:

159:3.2 (1765.4) Her zaman insanın kişiliğine saygı duyun. Bir doğru amaç hiçbir zaman cebir ile duyurulmaya ihtiyaç duymaz; ruhsal zaferler yalnızca ruhsal güç ile kazanılabilir. Maddi etkilerin kullanımına karşı olan bu emir, fiziksel kuvvete ek olarak zihinsel kuvveti de içine almaktadır. Bozguna uğraticı tartışmalar ve zihinsel üstünlük, erkek ve kadınları krallığa

zorlamak için kullanılmayacaktır. İnsan aklı, ussun salt ağırlığıyla alt edilmeyecek, kurnaz söz sanatıyla hayretler içinde bırakılmayacaktır. Her ne kadar duygular insan kararlarında tümüyle saf dışı bırakılmayacak bir etken olsa da, onlar, krallığın amacında ilerleyecek olan kişilerin öğretilerine doğrudan bir biçimde uygulanmamalıdır. Etkilerinizi doğrudan bir biçimde insanların akıllarında ikamet etmekte olan kutsal ruhaniyete yapın. Korkuya, acımaya veya salt hislere başvurmayın. İnsanların ilgisini çekerken, adil olun; kendinizi denetleyin ve yerinde sınırlandırılışı gösterin; öğrencilerinizin kişilikleri için gerekli saygıyı gösterin. Şunu söylemiş olduğumu hatırlayın: “Bakın, kapı önünde duruyorum ve onu çalışıyorum, eğer herhangi biri onu açacak olursa içeri gireceğim.”

159:3.3 (1765.5) İnsanları krallığa getirişte, onların kendilerine olan benlik sayısını azaltmayın veya yok etmeyin. Haddinden fazla olan benlik saygısı yerinde alçakgönüllülüğü yok edebilir ve gurur, kendini beğenme ve kibir ile sonuçlanabilirse de, benlik saygısının yok oluşu sıklıkla iradenin felciyle sonlanır. Bu müjdenin amacı, yitirmiş olanlara benlik saygısını yeniden kazandırmak ve ona sahip olanlarda sınırlandırmaya gitmektir. Öğrencilerinizin yaşamlarında sadece yanlış olanları kınama hatasına düşmeyin; aynı zamanda, onların yaşamlarında en övgüye layık olan şeyleri cömertçe tanımayı gerçekleştirmeyi hatırlayın. Benim, kaybetmişlere, ve onu gerçekten yeniden kazanmayı arzu edenlere benlik saygısını yeniden kazandırmada bir an bile olsun durmayacağımı unutmayın.

159:3.4 (1765.6) Ürkek ve korku duyan ruhların benlik saygısını zedelememeye dikkat edin. Kendinizi, benim basit akıldaki

kardeşlerimin zararına olacak bir biçimde iğnelemenin cazibesine kaptırmayın. Benim korkunun egemenliğinde hareket eden çocuklarımın zayıflıklarını kullanmayın. Tembellik, benlik saygısına zarar vericidir; bu nedenle, kardeşlerinizden seçmiş oldukları görevlerde her zaman meşgul olmalarını isteyin, ve, kendilerini işsiz halde bulmuşlara iş vermek için her çabayı sarf edin.

159:3.5 (1766.1) Krallığa doğru erkek ve kadınları korkutarak sokmaya çalışma gibi değersiz taktikleri uygulamaktan suçlu konuma düşmeyin. Sevgi dolu bir baba, çocuklarını korkutarak adil kurallarına olan itaatkâr bağlılığa yöneltmemektedir.

159:3.6 (1766.2) Bazı zamanlarda krallığın çocukları, duyguya ait güçlü hislerin kutsal ruhaniyetin yönlendirmelerine denk düşmediğinin farkına varacak. Bir şeyi yapmak veya bir yere gitmek için güçlü ve tuhaf bir biçimde etkilenmiş olmanız, doğrudan bir şekilde, bu türden uyarımların ikamet eden ruhaniyetin yönlendirmeleri olduğu anlamına gelmez.

159:3.7 (1766.3) İnananların tümünü önceden; benden içinde yaşandığı haliyle yaşamdan ruhaniyet içinde yaşandığı haliyle daha yüksek olan yaşama ilerlerken herkes tarafından kat edilmesi gereken çatışmayla dolu yollar hakkında uyarın. Bu dünyaların herhangi biri içinde diğeri ile ilişkide bulunmadan tamamiyle bütüncül halde yaşamakta olanlar için çok az çatışma veya kafa karışıklığı bulunmaktadır; ancak, bizlerin tümü, yaşamın bu iki aşaması arasındaki geçişin zamanları boyunca az veya çok belirsizliği deneyimlemenin olumsuz görünen nihai sonuna sahibiz. Krallığa girerken sizler, onun sorumluluklarından kaçamaz veya onun gerekliliklerinden uzak duramazsınız; ancak, şunu hatırlayın: Müjdenin

boyunduruğunun geçirmesi kolaydır, ve gerçekliğin yükü hafiftir.

159:3.8 (1766.4) Dünya, yaşam ekmeğinin tam da mevcudiyeti içinde yiyecek arayan aç ruhlar ile doludur; insanlar, tam da kendileri içinde yaşamakta olan Tanrı'yı arayarak hayatlarını yitirmektedir. İnsanlar, hepsi yaşayan inancın tam da yanında başında dururken, arzulayan kalpler ve yorgun ayaklar ile krallığın hazinelerini aramaktadır. Yelkenler bir tekne için ne ise, inanç din için o anlama gelmektedir. Krallığa girenler için yalnızca tek bir mücadele bulunmaktadır; ve, bu, inancın iyi mücadelesini vermektir. İnananın yalnızca tek bir savaşı bulunmaktadır; ve, bu, inanmamak olarak — kuşkuya karşıdır.

159:3.9 (1766.5) Krallığın müjdesinin duyuruşunda bulunurken sizler, yalın bir ifade ile, Tanrı ile olan öğretimsel arkadaşlık içindesinizdir. Ve, bu birliktelik, kendilerinin kişisel arzularını ve ideallerini olası en gerçek anlamıyla tatmin eden şeyi bulan bir biçimde, erkek ve kadınları eşit düzeyde etkileyecektir. Çocuklarıma, benim yalnızca onların hislerine özen ve zayıflıklarına sabır gösterdiğimi söylemeyin; aynı zamanda, günaha aman vermez ve adaletsizliğe hoşgörüsüz olduğumu söyleyin. Ben gerçekten de, Babamın mevcudiyetinde ağırbaşlı ve alçakgönüllüyüm; ancak, ben, bilinçli kötü niyetli eylem ve cennet içindeki Babamın iradesine karşı günahkâr isyan karşısında eşit düzeyde ve durdurulamaz bir utkunum.

159:3.10 (1766.6) Sizler öğretmeninizi kederlerin bir insanı olarak tasvir etmeyeceksiniz. Gelecek nesiller aynı zamanda; bizlerin sahip olduğu neşenin parıltısını, iyi niyetimizin mutluluğunu ve iyi mizah anlayışımızın ilhamını bilecek. Bizler, dönüştürücü gücü içinde salgın nitelikte olan iyi haberlerin bir iletisini

duyurmaktayız. Bizlerin dini, yeni yaşam ve yeni anlamlarla çarpılmaktadır. Bu öğretiyi kabul edenler neşeyle dolmakta olup, kalplerinde ondan daha çok mutluluk duymanın gereksinimi hissederler. Artan mutluluk, her zaman, Tanrı'ya dair kesin düşüncelere sahip olan herkesin deneyimidir.

159:3.11 (1766.7) İnananların tümüne, sahte duygudaşlığın güvenilirmez dayanaklarına yaslanmadan kaçınmalarını öğret. Sizler, kendinize acımanın cazibesine düşerek güçlü karakterler geliştiremezsiniz; dürüst bir biçimde, acıda bir araya gelen salt birlikteliğin aldatıcı etkisinden kaçınmaya çabalayın. Yaşamın sınavlarına yalnızca yarı-gönüllü olarak göğüs geren korkak ruhların beslemiş olduğu haddinden fazla acımaya karşı gelirken, cesur ve mert olanlara beslediğiniz duygudaşlığı genişletin. Sorunları karşısında bir mücadele bulunmadan uzananlara karşı teselli sunmayın. Yalnızca karşılığında sizler ile duygudaşlık kurabilmesi için akranlarınızla duygudaşlık kurmayın.

159:3.12 (1766.8) Benim çocuklarım, kutsal mevcudiyetin vermiş olduğu güvencinin benliklerinde bilincine bir kez sahip hale geldiklerinde, bu türden bir inanış; akılın ötesine geçerek genişleyecek, ruhu soylulaştıracak, kişiliği güçlendirecek, mutluluğu çoğaltacak, ruhaniyet algısını derinleştirecek ve derinden sevmenin ve sevilmenin gücünü arttıracaktır.

159:3.13 (1767.1) Krallığa girecek olan inananların tümüne, bu girişleri aracılığıyla kendilerinin zamanın kazalarından ve doğanın olağan felaketlerinden muaf hale gelmediklerini öğretin. Müjdenin sorunlara sahip olmayı engellemediğine inanmalı, ancak, sorunlar başınıza geldiği zaman *korkusuz* hale gelmenizi teminat altına alacağına. Eğer bana inanma cesareti

gösterirseniz ve tüm kalbinizle benim arkamdan gelmeye karar verirsiniz, sizler oldukça kesin bir şekilde böylelikle, sorunların şaşmaz yoluna gireceksiniz. Ben sizlere, tarafınıza duyulacak olan karşıtlığın sularından sizleri kurtarmanın sözünü vermiyorum; ancak, ben sizlere, onların tümüne sizinle beraber gitmenin sözünü veriyorum.

159:3,14 (1767.2) Ve, İsa, gece uykusu için hazırlanmalarından önce inananlardan meydana gelen bu topluluğa ilave birçok şey daha öğretmişti. Ve, bu sözleri duymuş olanlar, kalplerinde onları kıymetli yerlere koymuş olup, ifade edildiği zaman orada mevcut bulunmayan havarilerin ve takipçilerin eğitimi için sıklıkla tekrarlamışlardı.

4. Nathanyel ile olan Konuşma

159:4.1 (1767.3) Ve, daha sonrasında İsa, Nathanyel ve onun birlikteliklerinin emek verdikleri yer olan Abila'ya uğramıştı. Nathanyel, üstünlüğü tanınmış haldeki İbrani yazıtlarının otoritesinden ayrılma görünümü veren İsa'nın bazı duyularından fazlasıyla rahatsız olmuştu. Bunun uyarınca, bu gece, soru ve cevapların olağan sürecinden sonra, Nathanyel İsa'yı diğerlerinden ayırıp, şu soruyu sormuştu: “Üstün, Yazıtların gerçekliğini bildiğim hakkında bana güveniyor musun? Ben senin bizlere, gördüğüm kadarıyla yalnızca en iyileri halinde — kutsal metinlerin yalnızca bir kısmını öğretmiş olduğunu gözlemliyorum; ve, ben, İbrahim ve Musa'nın zamanlarından daha bile önce cennet içindeki Tanrı ile olmuş olarak, kanuna ait sözlerin Tanrı'nın bizzat ifade etmiş sözleri oluşuna dair hahamların öğretisini reddetmekte olduğunun sonucunu çıkarıyorum. Yazıtlar ile ilgili gerçeklik

nedir?” İsa bu şaşkınlık içerisindeki havarinin sorusunu duyduğunda, şu cevabı vermişti:

159:4.2 (1767.4) “Nathanyel, senin yargın doğrudur; ben Yazıtları hahamlar gibi görmüyorum. Ben, bu şeyleri kardeşlerine anlatmaman şartıyla bu husus hakkında seninle konuşacağım; kardeşlerin, bu öğretiyi almak için tamamiyle hazır halde bulunmamaktadırlar. Musa’nın yasasına ait sözler ve Yazıtların öğretileri, İbrahim’den önce mevcut halde değildi. Yalnızca yakın bir süre içinde Yazıtlar, şimdi bizlerin sahip olduğu halde bir araya toplanmıştı. Onlar Musevi insanların daha yüksek düşüncelerinin ve arzularının en iyisini taşımakta olsa da, onlar aynı zamanda fazlaca, cennet içindeki Baba’nın karakterinin ve öğretilerinin aslı karşısında kıyas dahi edilemeyecek bir temsili içermektedir; bu nedenle, ben, krallığın müjdesi için yararlanılamayacak olan gerçeklikleri ayıklayarak daha iyi olan öğretileri seçmekteyim.

159:4.3 (1767.5) “Bu yazıtlar; bazıları inançlı, bazıları ise o kadar inançlı bulunmayan insanlar olarak, insan ürünüdür. Bu kitapların öğretileri, kökenlerine sahip oldukları dönemlerdeki aydınlanmanın görüşlerini ve onun kapsamını temsil etmektedir. Gerçeğin bir açığa çıkarılışı olarak, yeni olanlar öncekilerden daha güvenilir niteliktedir. Yazıtlar kusurlu olup, kökeni bakımından bütünüyle insanidir; ancak, yanlış anlama, Yazıtlar, içindeki bulunduğumuz zaman içerisinde dünyanın tümü içinde bulunabilecek dini bilgeliğin ve ruhsal gerçekliğin en iyi derlemesini oluşturmaktadır.

159:4.4 (1767.6) “Bu kitapların çoğu, isimlerini taşımakta olan kişiler tarafından yazılmamışlardı; ancak, bu hiçbir biçimde, taşımış oldukları gerçekliklerin değerinden bir şey götürmemektedir.

Eğer Yonah'ın hikâyesi bir gerçek değilse, Yonah hiç yaşamamış olsa bile, bu anlatının sahip olduğu derin gerçeklik, Tanrı'nın Nineveh ve sözde dinsizler için derin sevgisi, akran insanlarını derinden sevenlerin gözlerinde hala ve yine de kıymetli olmaya devam edecektir. Yazıtlar, Tanrı'yı aramış ve bu yazıtlar içinde doğruluğa, gerçekliğe ve kutsallığa dair en yüksek kavramsallaşmalarını bırakmış olan insanların düşüncelerini ve eylemlerini sunduğu için kutsaldır. Yazıtlar gerçek olan birçok şeye, oldukça fazla şeye sahiptir; ancak, mevcut öğretinizin ışığı altında, sizler bu metinlerin aynı zamanda, dünyaların tümü için açığa çıkarmak amacıyla gelmiş olduğun sevgi dolu Tanrı olarak, cennet içindeki Baba'yı yanlış temsil etmekte olan birçok şeye de sahip olduğunu bilmektesiniz.

159:4.5 (1768.1) “Nathanyel; Tanrı'nın derin sevgisinin atalarını — erkekler, kadınlar ve çocuklar olarak — sahip oldukları düşmanların tümünü öldüren bir biçimde savaşa göndermiş olduğunu söyleyen Yazıtlardaki kayıtlara bir an olsun inanmana izin verme. Bu türden kayıtlar insanların sözleridir, çok da inançlı olmayanların; ve, onlar, Tanrı'nın sözü değildir. Yazıtlar her zaman, onları yaratmış olanların ussal, ahlaki ve ruhsal düzeyini yaratmaktadır, ve bu her zaman böyle olacaktır. Tanrı-elçileri Şamuel'den İlyas'a kadar kayıtlarında bulunurken, Yahveh'e dair kavramsallaşmaların güzellik ve ihtişam içinde büyümekte olduğunu fark etmedin mi? Ve, sizler, Yazıtların dini eğitim ve ruhsal rehberlik için amaçlanmış olduğunu hatırlamalısınız. Onlar, ne tarihçilerin ne de filozofların emekleridir.

159:4.6 (1768.2) “En büyük üzüntü duyulması gereken şey, yalnızca, Yazıtların mutlak kusursuzluğuna ve onun öğretilerinin hatasız niteliğine dair yanlış düşünce değildir; Kudüs’de bulunan geleneğin köleleştirilmiş olduğu kâtipler ve Ferisiler tarafından bu kıymetli metinlerin kafa karıştırıcı nitelikte olan yanlış yorumlanmasıdır. Ve, bu aşamada onlar, krallığın müjdesinin içerdiği bu yeni öğretilere karşı gelmedeki kararlı çabalarında hem Yazıtların vahiyle gelişine dair inanç-savlarını hem de bu metinlerin yanlış yorumlanışlarını kullanacaklardır. Nathanyel şunu hiçbir zaman unutma, Baba gerçekliğin açığa çıkarılışını herhangi bir nesle veya herhangi bir insan topluluğuna özgü bir biçimde kısıtlamamaktadır. Gerçekliğin birçok içten arayıcısı, Yazıtların kusursuzluğuna dair bu inanç-savları tarafından kafa karışıklığı içine düşmüş ve cesaretleri kırılır konuma gelmiştir; ve, bu böyle olmaya devam edecektir.

159:4.7 (1768.3) “Gerçeğin otoritesi, yaşayan dışavurumlarıyla ikamet etmekte olan ruhaniyetin tam da kendisi olup, başka bir neslin sahip olduğu daha az aydınlanmış ve sözde vahiyin kendilerine ulaşmış olduğu kişilerin ölü sözleri değildir. Ve, eskinin bu inançlı kişileri vahiyler almış ve ruhaniyetle dolu yaşamları yaşamış olsalar bile, bu onların sözlerinin benzer bir biçimde ruhsal olarak vahiyle inmiş olduğu anlamını taşımamaktadır. Bugün bizler; ben aranızdan ayrıldığımda öğretilerime dair yorumlarınızdaki çeşitliliğin bir sonucu olarak gerçeklik savunucuların ayrı topluluklarına hızla bölünmeyesiniz diye, krallığın bu müjdesinin sahip olduğu öğretilere dair hiçbir kaydı tutmamaktayız. Bu nesil için en iyisi, kayıtlarda bulunmadan kaçınırken, bizlerin bu gerçeklikleri birebir yaşamasıdır.

159:4.8 (1768.4) “Benim sözlerimi iyi dinle, Nathanyel, insan doğasının dokunmuş olduğu hiçbir şey hatasız olarak görülemez. İnsan aklı vasıtasıyla kutsal gerçeklik gerçekten de parıldayabilir; ancak, bu her zaman görece saflık ve kısmi kutsallık içinde olacaktır. Yaratılmış hatasızlığı derinden arzulayabilir; ancak, yalnızca Yaratıcılar ona sahiptir.

159:4.9 (1768.5) “Ancak, Yazıtlara dair öğretinin içerdiği en büyük yanlış, milletin yalnızca bilge akıllarının yorumlamaya cüret edebileceği, gizem ve bilgelik ile mühürlenmiş kitaplar olduğuna dair inanç-savıdır. Kutsal gerçekliğin açığa çıkarımları insansı bilgisizlik, yobazlık ve dar-görüşlü hoşgörüsüzlük dışında başka hiçbir şeyle mühürlenmemiştir. Yazıtların ışığı sadece önyargı ile kısılmış ve hurafe ile karartılmıştır. Kutsallığa dair bir yanlış korku, dinin sağduyu tarafından korunmasını engellemiştir. Geçmişin kutsal metinlerinin taşımış olduğu otoriteye duyulan korku, bugünün dürüst ruhlarını, diğer nesle ait tam da bu Tanrı-bilen insanların oldukça yoğun bir biçimde görmeyi arzulamış oldukları ışık olarak, müjdenin yeni ışığını kabul etmelerini etkin bir biçimde engellemektedir.

159:4.10 (1769.1) “Ancak, tüm bunların içinde en üzüntü verici olan şey, bu gelenekçiliğin kutsallığına ait bazı öğretmenlerin tam da bu gerçekliği bilmiş olmalarının gerçeğidir. Onlar belirli bir düzeyde, Yazıtların bahse konu sınırlılıklarını bütünüyle anlamışlardı; ancak, onlar, ussal bakımdan dürüst olmayan niteliğe sahip olarak, ahlaki korkaklardı. Onlar, kutsal yazıtlara dair gerçekliği bilmekteydiler; ancak, bu türden rahatsızlık verici gerçekleri insanlardan saklamayı tercih ettiler. Ve, böylece onlar; günlük yaşamın kölesel detayları için bir rehber

ve başka nesillerin Tanrı-bilen insanların ahlaki bilgeliğinin, dini ilhamının ve ruhsal öğretisini kaynağı olarak kutsal yazıtlara başvurma yerine ruhsal olmayan şeylerde bir otorite haline getirerek, Yazıtları saptırıp, onların taşımış olduğu anlamı bozdular.”

159:4.11 (1769.2) Nathanyel, Üstün’ün bu duyurusu karşısında, aydınlamıştı, ve büyük şaşkınlığa uğramıştı. O uzunca bir süre boyunca, ruhunun derinlikleri içinde bu konuşma üzerinde düşündü; ancak o, İsa’nın yükselişine kadar bu görüşmeden kimseye bahsetmemişti; ve, ondan sonra bile, Üstün’ün eğitimine dair bütüncül hikâyeyi aktarmaktan korku duymuştu.

5. İsa’nın Dininin Olumlayıcı Doğası

159:5.1 (1769.3) Yakub’un çalışmakta olduğu yer olan, Philadelphia’da, Üstün takipçilere, krallığın müjdesinin olumlayıcı doğası hakkında öğretide bulunmuştu. Yorumları süresince o, Yazıtların bazı kısımlarının diğerlerine kıyasla gerçekliği daha fazla taşımış olduğunu dolaylı da olsa ifade ettiğinde, ve dinleyicilerini ruhlarını ruhsal yiyeceğin en iyisi ile beslemekle uyardığında, Yakub, şunu soran bir biçimde, Üstün’ün sözünü kesmişti: “Üstün rica etsek bizlere, kişisel eğitimimiz için Yazıtlardan daha iyi olan metinleri nasıl seçeceğimizin tavsiyesinde bulunabilir misin?” Ve, İsa: “Evet, Yakub, Yazıtları okuduğunda, şunlar gibi, ebedi olarak gerçek ve kutsal olarak güzel öğretileri ara:

159:5.2 (1769.4) “Bende temiz bir kalp yarat, Ey Koruyucu.

159:5.3 (1769.5) “Koruyucu benim çobanımdır; ben onun arzusundan başkasını istemeyeceğim.

159:5.4 (1769.6) “Komşunuzu kendiniz gibi sevmelisiniz.

159:5.5 (1769.7) “Çünkü ben, sizlerin Tanrısı olan Koruyucu, sağ elinizden tutacak, korkmayın diyeceğim; ben sizlere yardım edeceğim.

159:5.6 (1769.8) “Ne de miller artık savaşı öğrensin.”

159:5.7 (1769.9) Ve, bu, İsa’nın gün be gün, takipçilerinin eğitimi ve krallığın yeni müjdesinin öğretilerine eklemlemek için İbrani yazıtlarının en iyi olanlarından faydalanışının örneğidir. Diğer dinler öncesinde, Tanrı’nın insanlara olan yakınlığının düşüncesini öne sürmüşlerdi; ancak, İsa, Tanrı’nın insana verdiği önemi yükümlü olduğu çocuklarının refahı için sevgi dolu bir babanın ilgisi biçiminde yansıtmış olup, bunun sonrasında bu öğretiyi kendi dininin köşetaşı yapmıştı. Ve, böylece, Tanrı’nın babalığına dair inanç-savı, insanlığın kardeşliğinin uygulanışını şart koşmuştu. Tanrı’ya olan ibadet ve insanlara olan hizmet, dinin bütünü ve özü haline gelmişti. İsa İbrani dininin en iyi almış olup, onları, krallığın müjdesinin yeni öğretileri içinde kıymetli unsurlar haline getirmişti.

159:5.8 (1769.10) İsa, olumlayıcı eylemin ruhaniyetini Musevi dininin durağan inanç-savlarının yerine koymuştu. Törensellekliliklere olan uyarıcı itaatin yerine, güçlü bir biçimde İsa, kendi yeni dininin onu kabul etmiş olanlardan istemekte olduğu olumlu şeylerin yapımını talep etmişti. İsa’nın dini yalnızca *inanmadan* değil, aynı zamanda, müjdenin gerekli kılmış olduğu şeyler olarak, mevcut bir biçimde *yerine getirmeden* meydana gelmişti. İsa, dininin özünün toplumsal hizmetten oluştuğunu öğretmemişti; bunun yerine, toplumsal hizmetin,

gerçek dinin ruhaniyetine olan iyiliğin belli başlı sonuçlarından bir tanesi olduğunu öğretmişti.

159:5.9 (1770.1) İsa, küçük bir kısmını reddederken Yazıtlar'ın her bir kısmı içindeki daha büyük bir kısmı kullanmaktan çekinmemişti. “Komşunuzu kendiniz gibi sevin” şeklindeki onun büyük talebi, şunu yazan Yazıtlardan alınmıştı: “Sizler, insanların soylarından öcünüzü almayacaksınız; sizler komşunuzu kendiniz gibi seveceksiniz.” İsa bu Yazıt'ın olumlayıcı kısmını alırken, yasaklayıcı kısmını reddetmişti. Hatta o, yasaklayıcı veya tamamen durağan nitelikteki karşılık vermeme tutumuna karşı gelmişti. O şunu söylemişti: “Bir düşman bir yanağınıza vurursa, orada sessiz ve hiçbir şey yapmadan durmayın; bunun yerine, olumlayıcı bir tutum içerisinde diğer yanağınızı çevirin; bu, hatalı düzeni tutmuş bu kardeşinizi kötülüğün patikalarından doğru yaşamın daha iyi yollarına götürmede faali olarak yapılabilecek en iyi şeydir.” İsa takipçilerinden, her yaşam koşulu içinde olumlayıcı ve kararlı bir biçimde karşılık göstermelerini şart koşmuştu. Diğer yanağın çevrilişi, veya onu örneklendirecek her türlü eylem, inananın kişiliğinin hayat dolu, faal ve cesur ifadesini gerektiren bir biçimde, inisiyatif talep etmektedir.

159:5.10 (1770.2) İsa, aşağılık şeyleri yapacak olanların kötülüğe karşılık göstermemeyi uygulayanlara bilinçli bir biçimde uygulayabilecekleri şeyler olarak, yasaklayıcı nitelikteki bağlılığın yerine getirilmesini savunmamıştı; bunun yerine, takipçilerinin, kötülüğün üstesinden etkin bir biçimde iyilikle gelebilmeleri gayesiyle, kötülüğe çabuk ve olumlayıcı tepki vermede bilge ve tetikte olmalarını desteklemişti. Unutmayın, gerçekten iyi olan şeyler, en kötü kötünden her zaman daha

güçlüdür. Üstün, doğruluğun olumlayıcı bir ortak ölçüsünü öğretmişti: “Her kim benim takipçim olmayı arzu ederse, onun kendisini bırakıp, beni takip etmenin günlük sorumluluklarını bütünüyle üstlenmesini isteyin.” Ve, İsa kendi yaşamını “iyi şeyler yapan” biçimde yaşamıştı. Ve, müjdenin bu niteliği, takipçilerine daha sonra söylemiş olduğu birçok simgesel hikâye tarafından oldukça iyi örneklendirilmişti. O hiçbir zaman takipçilerinden, sorumluluklarına sabırla tahammül etmelerini istememişti; bunun yerine, onlardan, Tanrı’nın krallığı içindeki insan sorumluluklarına ve kutsal ayrıcalıklarına bütünüyle layık olan bir biçimde enerji ve coşkuyla yaşamalarını istemişti.

159:5.11 (1770.3) İsa havarilerinden, biri kendilerinden paltolarını aldığı zaman diğer elbiseyi de kendiliğinden sunmalarını istediğinde, ikinci bir gerçek palto yerine, “göze göz” ve benzerleri biçiminde — intikam almanın eski tavsiyesi yerine kötülük yapanı kurtarmak için *olumlayıcı* bir şey yapma düşüncesine atıfta bulunmuştu. İsa, ne intikam alma ne tamamiyle pasif bir acı çeker hale gelmeye ne de adaletsizliğin kurbanı olma düşüncesine katlanamamaktaydı. Bu sefer de o kendilerine, kötülükle başa çıkmanın, ve ona karşı koymanın, üç yolunu öğretmişti:

159:5.12 (1770.4) 1. Kötülüğe kötülük ile karşılık verme — olumlayıcı ancak doğru olmayan yöntem.

159:5.13 (1770.5) 2. İtiraz etmeden ve karşı koymadan kötülükten muzdarip olma — tamamiyle olumsuz yöntem.

159:5.14 (1770.6) 3. Kötülüğün üstesinden iyilikle gelme, iradeyi içinde bulunan durumun üstünü konumuna gelecek biçimde

ortaya koyma halinde, kötülüğe iyilik ile karşılık verme — olumlayıcı ve doğru yöntem.

159:5.15 (1770.7) Havarilerden bir tanesi bir seferinde şu soruyu sormuştu: “Üstün, eğer bir yabancı yolluğunu bir kilometre taşımam için beni zorlarsa ne yapmalıyım?” İsa: “İçinde yabancıyı eleştirirken öylece oturup, derin derin içini çekme. Doğruluk bu türden durağan tutumlardan gelmemektedir. Eğer sen daha etkin bir biçimde olumlu olan bir şeyi yapmayı düşünemiyorsan, en azından yolluğu ikinci kilometreye kadar taşıyabilirsin. Bu kesin bir biçimde doğru olmayan ve Tanrı-gibi-olmayan yabancıyı rahatsız edecektir.”

159:5.16 (1770.8) Museviler öncesinden, pişmanlık içindeki günahkârları affedecek ve onların yanlış eylemlerini unutmaya çalışacak bir Tanrı’yı duymuşlardı; ancak, İsa gelene kadar, günahkârları aramak için girişimde bulunmuş olarak, kaybolan koyunu aramaya çıkan ve onları Baba’nın evine geri dönmeye niyetli halde bulduğunda derinden neşe duyan bir Tanrı hakkında bir şey duymamışlardı. Dindeki bu olumlu tutumu İsa dualarına kadar bile genişletmişti. Ve, o, eskinin yasaklayıcı altın kuralını insani adaletin olumlu bir isteğine dönüştürmüştü.

159:5.17 (1771.1) Tüm öğretimi içerisinde, İsa her seferinde, ana gayeden saptırıcı detaylara girmekten kaçınmıştı. O, süslü dilden uzak turmuş ve salt şairane imgelerden oluşmuş bir kelimeler oyunundan kaçınmıştı. O alışkanlığı biçiminde, büyük anlamları küçük ifadelere koymuştu. Örneklendirme amacıyla İsa, tuz, maya, balık tutma ve küçük çocuklar gibi, birçok ismin mevcut anlamını derinleştirmişti. O olabilecek en etkin bir biçimde, en küçük olanı en büyük ve sonsuz olan ile karşılaştırarak ve bu gibi biçimlerde, karşıtlıkları kullanmıştı.

Onun resmetmiş olduğu şeyler oldukça etkileyiciydi, “Gözleri görmeyenin bir diğerk gözleri görmeyene yol gösterişı” gibi. Ancak, onun örneklendirici öğretisinin bulunabilecek en güçlü yanı, doğallığıydı. İsa, din felsefesini gökyüzünden yeryüzüne indirmişti. O, ruhun başlıca gereksinimleri yeni bir kavrayış ve şefkatin yeni bir bahşedilişı ile resmetmişti.

6. Mecdel’e Geri Dönüş

^{159:6.1 (1771.2)} Dekapolis’deki dört haftalık görev mütevazı ölçekte başarılıydı. Yüzlerce ruh krallığa kabul edilmişti; ve, havariler ve öğretiyayıcıları, İsa’nın doğrudan kişisel mevcudiyetinin ilhamı olmadan çalışmalarını sürmenin değerli bir deneyimini elde etmişlerdi.

^{159:6.2 (1771.3)} 16 Eylül’de, Cuma günü, çalışanların birliğinin tümü, Magadan Parkı’nda önceden düzenlendiğı biçimde bir araya geldi. Şabat günü, yüz inananndan daha fazlasının oluşturduğu bir heyet, krallığın görevinin genişletilmesine dair gelecek tasarımlarının bütünüyle irdelendiğı oturumda toplandı. Davud’un ileticileri hazır bulunmuş olup, Yudea, Samarya, Celile ve onların çevresindeki bölgeler boyunca inananların refahı hakkında raporlar sundular.

^{159:6.3 (1771.4)} İsa’nın takipçilerinin az bir kısmı, iletici birliğinin hizmetlerinin taşımış olduğı büyük değeri bütünüyle takdir etmişti. İleticiler, yalnızca inananları Filistin boyunca birbirleriyle ve İsa ve havariler ile iletişim halde tutmamışlardı; bu karanlık günler boyunca onlar aynı zamanda, yalnızca İsa ve onun birlikteliklerinin yaşamlarını idame ettirmek için değil, aynı zamanda on iki havari ve on iki öğretiyayıcısının

ailelerini desteklemek için kaynakların toplayıcıları olarak hizmet vermişlerdi.

^{159:6.4 (1771.5)} Bu zaman zarfında, Abner, faaliyetlerinin merkezini Hebron'dan Beytüllahim'e taşımıştı; ve, bu yeni yer aynı zamanda, Davud'un elçilerinin Yudea'daki ana merkezleriydi. Davud, Kudüs ve Bethsayda arasında bir gece süren ileti aktarım hizmetini gerçekleştirmekteydi. Bu ulaklar Kudüs'den her akşam ayrılıp, Sychar ve Scythopolis'de haberlerini diğerlerine aktaran bir biçimde, ertesi sabah kahvaltı vakti Bethsayda'ya varmaktaydılar.

^{159:6.5 (1771.6)} İsa ve onun birliktelikleri bu aşamada, krallık adına olan emeklerinin son aşamasına başlamaya hazırlanmalarından önce, bir haftalık dinlenmede bulunmaya hazırdılar. Bu onların son dinleniş vakitleriydi; zira, Perea görevi, ta Kudüs'e olan varışları ve İsa'nın yeryüzü sürecini tamamlayan olayların gerçekleşmesi vaktine kadar sürmüş olan, duyuru ve öğretinin büyük bir hizmet etkinliğine doğru gelişmişti.

160. Makale İskenderiyeli Rodan

^{160:0.1 (1772.1)} PAZAR sabahı, Ekim'in 18'i, Andreas, gelecek hafta için herhangi bir çalışmanın planlanmamış olduğunu duyurdu. Nathanyel ve Tomas dışında, havarilerin tümü, ailelerini ziyaret etmek için veya arkadaşlarıyla konaklamak için evlerine gitmişlerdi. Bu hafta İsa neredeyse bütüncül bir dinlenmeden oluşan bir haftayı memnuniyetle deneyimlemişti; ancak, Nathanyel ve Tomas, Rodan isimli İskenderiye'den gelen bir Yunan filozofu görüşen bir biçimde oldukça yoğunlardı. Bu Yunanlı yakın bir zaman içinde, İskenderiye'de

bir öğreti-yayma faaliyeti düzenlemiş olan Abner'in birlikteliklerinin bir tanesinin öğretisi vasıtasıyla İsa'nın bir takipçisi haline gelmişti. Rodan bu aşamada, içten bir biçimde kendisini, İsa'nın yeni dini öğretileri ile kendisinin yaşam felsefini uyumlaştırmanın görevine vermişti; ve, o, Üstün'ün bu sorunları kendisiyle konuşmasını umut eden biçimde Mecdel'e gelmişti. O aynı zamanda, ya İsa'dan ya da onun havarilerinin bir tanesinden müjdenin ilk kaynaktan ve yetkin bir halini elde etmeyi arzu etmişti. Her ne kadar Üstün Rodan ile bir görüşmeyi katılmayı geri çevirmişse de, o kendisini şükranlıkla kabul etmiş olup, doğrudan bir biçimde Nathanyel ve Tomas'a, Rodan'ın söylemek istediği her şeyi dinlemelerini ve karşılığında ona müjdeden bahsetmelerini emretmişti.

1. Rodan'ın Yunan Felsefesi

^{160:1.1 (1772.2)} Erken Pazartesi sabahı, Rodan; Nathanyel, Tomas ve Mecdel'de şans eseri bulunmakta olan iki düzine inanandan meydana gelmiş bir topluluğa toplam ondan oluşan bir konuşma dizisine başlamıştı. Özetleştirilmiş, bir araya getirilmiş ve çağdaş kavramsallaşmalar içinde yeniden ifade edilmiş olarak bu konuşmalar, üzerinde düşünülmesi için şu düşünceleri öne sürmüştü:

^{160:1.2 (1772.3)} İnsan yaşamı; uyarımlar, arzular ve cazibelerin etkisi olarak — üç ana güdüden meydana gelmektedir. Yönetim gücüne sahip kişilik olarak, güçlü karakter yalnızca, mevcut arzuların, kalıcı kazanımlara erişmeyi sağlayacak daha yüksek amaçlara dönüştürülmesi biçiminde, yaşamın doğal uyarımlarını toplumsal yaşam sanatına çevirme ile elde edilebilir; bunun yanında, mevcudiyetin ortak cazibe etkileri, kişinin gelenekselleşmiş ve kurumsallaşmış düşüncelerinden,

peşine düşülmemiş düşüncelerin ve keşfedilmemiş ideallerin daha yüksek düzeylerine aktarılmak zorundadır.

160:1.3 (1772.4) Medeniyet daha kapsamlı bir hal aldığında, yaşam sanatı daha zor hale gelmektedir. Toplumsal adetlerdeki değişimler daha hızlı gerçekleşir bir hal aldığında, karakter gelişiminin görevi daha karmaşık hale gelmektedir. Eğer ilerleme devam edecek olursa, insanlığın her on nesli yeni bir yaşam sanatını tekrardan öğrenmek zorunda kalmaktadır. Eğer insan, toplumun kapsamlı bütünlüğüne hızlıca yenilerini ekleyen bir halde yaratıcı hale gelirse, yaşam sanatının üstesinden daha kısa bir zaman içinde, belki de her bir nesilde gerçekleşecek bir biçimde, gelinmesi gerekmektedir. Yaşam sanatının evrimi mevcudiyet yöntemi hızına ayak uydurmada başarısız olursa, insanlık hızlıca bir biçimde, mevcut arzuların tatminine erişim biçiminde — yaşamın basit uyarımına geri dönecektir. Böylelikle insanlık olgunlaşmamış halde kalmaya devam edecektir; toplum, bütüncül olgunluğa erişen bir biçimde gelişmede başarısız olacaktır.

160:1.4 (1773.1) Toplumsal olgunluk; insanın, salt geçici ve mevcut arzularının tatminini, daha üstün olan arzulara sahip olmak ve erişimi, kalıcı amaçlara olan ilerleyici gelişimin daha cömert tatminlerini sağlayacak şeyleri amaçlamak için teslim etmeye olan gönüllülük düzeyine denktir. Ancak, toplumsal olgunluğun gerçek nişanı; bir toplumun, kurulu inanışların ve toplumsal nitelikteki ortak düşüncelerin sağladığı kolaycı ölçütlerin cezbedici etkisi altında huzur içinde ve tatminkâr bir biçimde yaşama hakkını, idealist ruhsal gerçekliklerin keşfedilmemiş hedeflerine erişmeye ait peşine düşülmemiş

olasılıkları aramanın sağladığı rahatlık bozan ve hareket gerektiren cezbedici etki için bırakma gönüllülüğüdür.

^{160:1.5 (1773.2)} Hayvanlar, yaşamın uyarımına soylu bir biçimde karşılık vermektedir; ancak, yalnızca insan yaşam sanatına erişebilir, her ne kadar insanlığın büyük bir çoğunluğu sadece yaşamak için hayvansal uyarımı deneyimlemekte olsa da. Hayvanlar yalnızca, bu gözleri görmez ve içgüdüsel olan uyarımı bilmektedir; insan, doğal bir biçimde faaliyet göstermek için var olan bu uyarımın ötesine geçmeye yetkindir. İnsan, ussal sanatın daha yüksek bir düzeyi, hatta göksel neşe ve ruhsal coşkununki içinde yaşamayı tercih edebilir. Hayvanlar, yaşamın amaçlarına dair herhangi bir sorguda bulunmamaktadırlar; bu nedenle, onlar, hiçbir zaman endişeye düşmemekte, ne de intihara kalkışmaktadırlar. İnsanlar arasında yaşanmakta olan intihar, bu türden varlıkların tamamıyla hayvansal aşamadaki mevcudiyetten yükselmiş olduklarına kanıtlık etmektedir; ve, bu aynı zamanda, bu gibi insan varlıklarının fani mevcudiyetin sanatsal düzeylerine erişmede başarısız olduklarına dair aydınlatıcı açıklama girişimlerini desteklemektedir. Hayvanlar, yaşamın amacını bilmemektedir; insan yalnızca, değerlerin tanınması ve anlamların kavrayışı için yetkinliği elinde bulundurmamaktadır; o aynı zamanda, anlamların içermekte olduğu anlamın bilincindedir — o, en derinde yatan kavrayışın öz-bilincindedir.

^{160:1.6 (1773.3)} İnsanlar, serüven dolu sanatın ve önceden bilinmeyen mantığın biri için doğal arzulardan oluşan bir yaşamı geride bırakma cesareti gösterdiklerinde, en azından ussal ve duygusal olgunluğun belirli bir düzeyine eriştikleri ana kadar —

Çatışmalar, mutsuzluklar ve belirsizlikler olarak — duygusal zararların sonuçsal olumsuzluklarına maruz kalmayı beklemek zorundadırlar. Yılgınlığa kapılma, üzüntü ve emek vermeme isteği, ahlaki olgunsuzluğum olumlu kanıtlarıdır. İnsan toplumu iki sorun ile karşı karşıyadır: bireyin olgunluğuna erişim ve ırkın olgunluğuna erişim. Olgun insan varlığı yakın bir zaman içerisinde, tüm diğer fanilere anlayış duygularıyla ve hořęr hisleri ile bakmaya başlamaktadır. Olgun insanlar olgun olmayan kişilere, sevgiyle ve ebeveynlerinin çocuklarına davrandıkları anlayışla bakmaktadır.

160:1.7 (1773.4) Başarılı yaşam, ortak sorunları çözmek için güvenilir yöntemler üzerinde üstün hale gelmenin sanatından başka bir şey değildir. Herhangi bir sorunun çözümünde ilk adım; onun zor olduğu kısmı tespit etmek, sorunlu tarafı ayırştırmak ve bu sorunun doğası ve ağırlığını dürüst bir biçimde tanımaktır. Yaşam sorunları bizlerin derin korkularını harekete geçirdiği zaman, onları tanımayı reddetmek büyük hatadır. Benzer bir biçimde, sahip olduğumuz zorlukları tanımak, uzunca bir süredir memnuniyetle sahip olduğumuz kibri azaltmayı, kıskanlığımızı kabul etmeyi veya derin önyargılarımızı geride bırakmayı gerekli kıldığında, ortalama insan, emniyetin eski yanılısamalarına ve güvenliğin uzunca bir süredir beğenilen yanılış hislerine tutunmayı tercih etmektedir. Yalnızca cesur bir kişi, içten ve mantıklı bir aklın keşfettiği şeyi dürüstçe kabul etmeye ve onunla korkusuzca yüzleşmeye isteklidir.

160:1.8 (1773.5) Herhangi bir sorunun bilge ve etkili çözümü; aklın, belirli eğilimden, tutkudan ve çözümü için kendisini sunan sorunun parçası olan mevcut etkenler üzerinde bağımsız bir incelemeyi bozabilecek her türlü tamamiyle kişisel nitelikte

olan önyargılardan uzak olmasını talep etmektedir. Yaşam sorunlarının çözümü, cesaret ve içtenliği gerektirmektedir. Yalnızca dürüst ve cesur bireyler, yaşamın şaşkınlık içinde bırakıcı ve kafa karıştırıcı dolambacı içinde korkusuz bir aklın mantığının yönlendireceği yere gözü kara bir biçimde yol almaya yetkindirler. Ve, akıl ve ruhun bu özgürleşimi hiçbir zaman, dini şevke fazlasıyla yaklaşan ussal bir coşkunun itici gücü olmadan gerçekleşemez. İnsanı, zor maddi sorunlarla ve çok kapsamlı ussal tehlikelerle dolu bir amacın yerine getirilmesinde harekete geçirmek için büyük bir idealin cezbedici çekiciliğinin varlığı gerekmektedir.

^{160:1.9 (1774.1)} Her ne kadar sizler yaşamın zor durumlarıyla yüzleşmede etkin bir biçimde donanmış halde bulunsanız da, akranlarınızın içten desteğini ve işbirliğini kazanmak için sizleri etkin hale getirecek aklın bilgeliğine ve kişiliğin büyüleyiciliğine sahip olmadıkça sizler neredeyse hiçbir biçimde başarı bekleyemezsiniz. Onlar ile birlikte üstün gelme biçiminde akranlarınızı nasıl ikna edeceğinizi öğrenemedikçe, ne din-dışı ne de dini bir çalışmada büyük ölçekteki bir başarıyı elde etmeyi ümit dahi edemezsiniz. Sizler, yalın bir değişle, inceliğe ve hoşgörüye sahip olmak zorundasınız.

^{160:1.10 (1774.2)} Ancak, ben, sorun çözmenin yöntemlerinin tümü içinde en büyüğünü, Üstünüz olan, İsa'dan öğrenmiş bulunmaktayım. Ben, kendisinin oldukça tutarlı bir biçimde uygulamakta olduğu ve sizlere en doğru biçimiyle öğretmiş bulunduğu, tecrit içindeki ibadetsel meditasyondan bahsetmekteyim. İsa'nın kendi başına cennet içindeki Baba ile bir olmak için ayrılmasının bu alışkanlığı içinde; yalnızca yaşamın olağan çatışmaları için gücü ve bilgeliği toplama

değil, aynı zamanda da, ahlaki ve ruhsal bir doğanın daha yüksek sorunlarının çözümü için enerjiyi elde etmek bulunmaktadır. Ancak, sorunları çözenin doğru yöntemleri bile, kişiliğin içkin zafiyetlerini telafi etmeyecek veya gerçek doğruluk için sahip olunan açıklığın ve kusursuzluğun yokluğunu gidermeyecektir.

160:1.11 (1774.3) Ben derin bir biçimde, İsa'nın, yaşam sorunlarının tekil bir incelemesinde bulunmadan oluşan bu ara dönemlere katılmak için yalnız başına ayrılma âdetinden etkilenmiş bulunmaktayım; bilgeliğin yeni kaynaklarını aramadan ve toplumsal hizmetin çok katmanlı taleplerini karşılamak için enerji bulmadan; kişiliğin tümünü kutsallık ile iletişime geçmenin bilincine mevcut bir biçimde teslim ederek yaşamın yüce amacını hızlandırmadan ve onu derinleştirmeden; yaşayan mevcudiyetin sürekli değişen koşullarına kişinin kendisini uyumlu hale getirmesinin yeni ve daha iyi yöntemlerini elde etmeyi amaçlamaktan; değerli ve gerçek olan her şeye doğru gelişmiş bir kavrayış için temel nitelikte bulunan, kişinin nihai tutumlarının bu yeniden yapılandırılmalarını ve yeniden uyumlaştırılmalarını gerçekleştirmeden; ve, tüm bunların hepsini, bir göz Tanrı'nın ihtişamı içinde iken — “Benim değil, senin iraden yerine getirilecektir” biçiminde benim gözdem olan Üstünüzün duasını dürüstçe tamamlar halde — yerine getirmeden.

160:1.12 (1774.4) Üstünüzün bu ibadetsel uygulaması, aklı yenileyen rahatlamayı getirmektedir; ruha ilham veren aydınlanmayı; sahip olduğu sorunlarla cesur bir biçimde yüzleşmesinde onu yetkin kılan cesareti; zayıf düşüren korkuyu ortadan kaldıran bireyin kendisini anlayışını; ve, kendisine

Tanrı gibi olmayı amaçlama cesareti vermekte olan, güvence ile kendisini donatan kutsallık ile birlikteliğin bilincini. İbadetin getirmiş olduğu rahatlama, veya diğer bir deyişle Üstün tarafından uygulanmakta olan ruhsal birliktelik; gerginliği almakta, çatışmaları ortadan kaldırmakta ve kişiliğin sahip olduğu kaynakların tümünü kudretli bir biçimde arttırmaktadır. Ve, bu felsefenin tümü, krallığın müjdesinin ona ilave olduğu biçimde, anladığım biçimde yeni dini oluşturmaktadır.

160:1.13 (1774.5) Önyargı, gerçekliğin tanınması karşısında ruhun gözlerini görmez kılmaktadır; ve, önyargı yalnızca, ruhun, kişinin tüm akran inanlarını kucaklayan ve onları içine alan bir amaca olan hayranlığa içten bağlılığı ile ortadan kaldırılabilir. Önyargı, bencillik ile ayrılmaz bir biçimde ilişkilidir. Önyargı yalnızca; benliği amaçlamanın geride bırakılması ile ve bunun, sadece bireyden daha büyük olan bir amaç için değil, aynı zamanda, kutsallığı elde etme biçiminde, Tanrı'yı arama olarak — insanlığın tümünden daha bile büyük olan bir amaca hizmetin tatmininin amaçlanmasıyla değiştirilerek saf dışı bırakılabilir. Kişinin olgunluğunun kanıtı, en yüksek ve olabilecek en kutsal bir biçimde gerçek olan değerlerin gerçekleşimini sürekli olarak arayacak halde insan arzusunun dönüşümünden meydana gelmektedir.

160:1.14 (1774.6) Sürekli olarak değişen bir dünya içinde, evrimleşen bir toplumsal düzenin ortasında, nihai sonun istikrar içindeki ve kurumsallaşmış amaçlarını idare etmek mümkün değildir. Kişiliğin istikrarına yalnızca, sonsuz erişime ait ebedi amaç olarak yaşayan Tanrı'yı keşfetmiş ve onunla bütünleşmiş olanlar tarafından deneyimlenebilir. Ve, böylece, kişinin

gayesini zamandan ebediyete, yeryüzünden Cennet'e aktarmak, insanın yeniden doğması, dönüşmesi biçiminde yeniden canlanmış hale gelmesini gerektirmektedir; cennetin krallığının kardeşliğine olan girişı elde etmesini. Bu ideallerden yoksun olan felsefeler ve dinlerin tümü olgunlaşmamış haldedirler. Benim, sizlerin duyuruda bulunduğunuz müjde ile iniltili haldeki, öğretmiş olduğum felsefe, gelecek nesillerin tümünün sahip olduğu ideal olarak, olgunluğun yeni dinini temsil etmektedir. Ve, bu; bizlerin sahip olduğu ideal nihai, hatasız, ebedi, evrensel, mutlak ve sonsuz niteliğı taşıdığı için gerçektir.

^{160:1.15 (1775.1)} Benim felsefem bana, olgunluğun gayesi olarak gerçek kazanımın gerçekliklerini arama uyarımını verdi. Ancak, benim uyarımım güçsüz nitelikteydi; arayışım itici güçten yoksundu; arayışım, belirli bir yolu takip etmenin kesinliğine sahip olmamaktan muzdaripti. Ve, bu zafiyetler; kavrayışı derinleştirmesiyle, idealleri yükseltmesiyle ve oturmuş gayeleriyle birlikte İsa'nın bu yeni müjdesi tarafından cesurca giderilmiştir. Kuşklar ve endişeler olmadan ben şimdi, tüm kalbimle ebedi girişime adım atabilirim.

2. Yaşam Sanatı

^{160:2.1 (1775.2)} Fanilerin beraberce yaşayabileceğı yalnızca iki yol bulunmaktadır: maddi, veya diğer bir değışle hayvani, yol ve ruhsal, veya diğer bir değışle insani, yol. Simgeler ve sesleri kullanarak hayvanlar birbirleri ile sınırlı bir biçimde iletişimde bulunmaya yetkindirler. Ancak, iletişimin bu türleri; anlamları, değerleri veya düşünceleri taşımamaktadır. İnsan ve hayvan arasındaki ayırt edici bir fark; insanların, anlamları, değerleri, düşünceleri ve hatta idealleri oldukça kesin bir biçimde

tanımlayan ve belirleyen *simgeler* aracılığı ile akranları ile iletişimde bulunabilmesidir.

160:2.2 (1775.3) Hayvanlar, düşünceleri birbirlerine aktaramadıkları için kişilik geliştirememektedirler. İnsanlar, hem düşüncelere hem de ideallere dair akranları ile bu şekilde iletişimde bulunabildikleri için kişiliği geliştirebilmektedirler.

160:2.3 (1775.4) İnsan kültürünü oluşturan ve onu, toplumsal ilişkiler vasıtasıyla, medeniyetleri inşa etmeye yetkin hale getiren, anlamları aktarma ve paylaşmanın bu yetisidir. Bilgi ve bilgelik, bu iyelikleri insanın ilerleyen nesillere aktarmaya yetkin oluşu nedeniyle çoğaltıcı hale gelmektedir. Ve, böylelikle, ırkın şu kültürel etkinlikleri doğmaktadır: sanat, bilim, din ve felsefe.

160:2.4 (1775.5) İnsan varlıkları arasındaki simgesel iletişim, toplumsal toplulukların var oluşunun kökeninde yatmaktadır. Toplumsal toplulukların tümü içinde en etkin olanı, özellikle *iki ebeveyn* olarak, ailedir. Kişisel sevgi, bu maddi ilişkileri bir arada tutan ruhsal bağdır. Bu türden etkin bir ilişki aynı zamanda, içten arkadaşlıkların bağlılıkları içinde oldukça cömert bir biçimde sergilenmekte olan, aynı cinsiyetten gelen iki kişi arasında da mümkündür.

160:2.5 (1775.6) Arkadaşlığın ve karşılıklı sevginin bu ilişkileri, yaşam sanatının daha yüksek düzeylerine ait şu temel etkenleri teşvik ettiği ve onları kolaylaştırdığı için toplumlaştırıcı ve soylulaştırıcıdır:

160:2.6 (1775.7) 1. *Karşılıklı benlik ifadesi ve benlik anlayışı*: Birçok soylu insan uyarımı, ifadesini bulacak biri olmadığı için

ölmektedir. Gerçekten de, yalnız olmak insan için iyi bir şey değildir. Belirli bir düzeyde tanınma ve belirli ölçekteki takdir, insan karakterinin gelişimi için temel niteliktedir. Bir evin içten derin sevgisi olmadan hiçbir çocuk, olağan karakterin bütüncül gelişimini elde edemez. Karakter, salt akıl ve ahlaki değerlerden daha fazla olan bir şeydir. Karakterin gelişmesinde rol oynayan toplumsal ilişkilerin tümünde en etkin ve ideal olanı, ussal evlilik bağlılığının karşılıklı birlikteliği içinde erkek ve kadının sevgi dolu ve anlayışlı arkadaşlığıdır. Çok kapsamlı ilişkileri ile birlikte, evlilik, güçlü bir karakterin gelişimi için hayati nitelikte bulunan kıymetli uyarımları ve daha yüksek düzeydeki güduları bir araya getirmek için en iyi bütünlük içerisinde. Ben, aile yaşamını bu şekilde yüceltmekten çekince göstermemekteyim, zira sizlerin Üstünüz, bilge bir biçimde, baba-çocuk ilişkisini krallığın bu yeni müjdesinin tam da köşe taşı olarak tercih etmiştir. Ve, zamanın içindeki en yüksek ideallerin içten birlikteliği içinde erkek ve kadın olarak, ilişkinin bu türden benzersiz bir birlikteliği o kadar değerli ve tatmin edici bir deneyimdir ki, onu elde etmek için, her türlü fedakârlık biçiminde, her türlü bedele değerdir.

160:2,7 (1776.1) *2. Ruhların birliği — bilgeliğin harekete geçirilişi.*

Her insan varlığı er ya da geç, bu dünyaya dair belirli bir kavramsallaşmaya ve bir sonrakine dair belirli bir tahayyüle sahip olmaktadır. Artık, kişilik ilişkilemi vasıtasıyla, geçici mevcudiyetin ve ebedi potansiyellerin bu görüşlerini bir araya getirmek mümkündür. Böylelikle, bir kişinin aklı, diğerinin sahip olduğu kavrayışın fazlasını elde ederek sahip olduğu ruhsal değerleri arttırmaktadır. Bu şekilde insanlar, ilgili ruhsal iyeliklerini bir havuzda toplayarak ruhlarını

zenginleştirmektedirler. Benzer bir biçimde, yine bu şekilde insan, geleceğe dair öngörünün bozulmasının, bakış açısının ön yargı taşımasının ve yargıdaki sığığa sahip olmanın kurbanı olmanın sürekli mevcut eğiliminden kaçınmaya yetkin hale gelmektedir. Korku, kıskançlık ve kibir yalnızca, diğer akıllar ile olan içten iletişim ile engellenebilir. Ben sizlerden, Üstün'ün sizleri krallığın genişlemesi için hiçbir zaman tek başına göndermeyişi gerçeğine dikkat etmenizi istiyorum; o her zaman sizleri ikişerli topluluklar halinde göndermektedir. Ve, bilgelik bilgi-ötesi bir şey olduğu için, bilgeliğin birlikteliği içinde, küçük veya büyük, her toplumsal topluluğun karşılıklı bir biçimde tüm bilgiyi paylaştığı gerçeği ortaya çıkmaktadır.

160:2.8 (1776.2) 3. *Yaşam için coşku*. Tecrit, ruhun enerji doluluğunu tüketme eğilimine sahiptir. Kişinin akranları ile olan ilişkilemi, yaşam şevkinin yenilenmesi için temel nitelikte olup, insan yaşamının daha yüksek düzeylerine olan yükselişle beraber gelen savaşları verme cesaretini sürdürmek için hayati konumdadır. Arkadaşlık, neşeleri derinleştirmekte ve yaşamın utgunluklarını yüceltmektedir. Sevgi dolu ve içten insan ilişkilemleri, yaşamın acı yönlerinden gelen kederlerden ve zorluklardan muzdarip olmayı ortadan kaldırmaktadır. Bir arkadaşın mevcudiyeti, tüm güzelliği derinleştirmekte ve her türlü iyiliği yüceltmektedir. Ussal simgeler ile insan, arkadaşlarının takdir edici yetkinliklerini hızlandırmaya ve onları genişletmeye yetkindir. İnsan arkadaşlığının taçlandırıcı ihtişamlarından bir tanesi, hayal gücünün bu ortak uygulanaşı gücü ve olasılığıdır. Büyük bir ruhsal güç, bir kâinatsal İlahiyat'a olan karşılıklı sadakat biçiminde, ortak bir amaca olan içten bağlanmışlığın bilinci içinde içkin niteliktedir.

4. *Kötülüğün tümüne olan gelişmiş savunma.* Kişilik ilişkilemi ve karşılıklı sevgi, kötülüğe karşı etkin bir güvencedir. Zorluklar, kederler, hayal kırıklıkları ve yenilgiler, tek başına yüzleşince daha acı verici ve daha üzücüdür. Birliktelik, kötülüğü doğruluğa doğru iyi yönde dönüştürmemektedir; ancak, o, onun verdiği olumsuz etkiyi fazlasıyla azaltmada yardımcı olmaktadır. Sizlerin Üstünüz, bir arkadaşın teselli etmek için yakında bulunduğu halde — “Yas içindekiler mutludurlar” demiştir. Sizlerin; diğerlerinin refahı için yaşamakta oluşunuzu ve diğerlerinin de benzer bir biçimde sizlerin refahı ve gelişimi için yaşamakta olduğunu bilmeniz içinde olumlu bir güç bulunmaktadır. İnsan, tecrit içinde yerinde saymaktadır. İnsan varlıkları her seferinde, sadece zamanın geçici etkileşimlerini gördükleri zaman cesaretleri kırılmış hale gelmektedirler. Geçmiş ve gelecekte ayrıldığı zaman, şimdiki an, oldukça sinir bozucu bir biçimde anlamsız hale gelmektedir. Yalnızca ebediyetin zincirine bir küçük bakış, kendisinin en iyisini yapması için insana ilham kaynağı olabilir ve yapabileceği en üstün olan şeyi gerçekleştirmeye onu zorlayabilir. Ve, insan bu şekilde en iyisi konumunda bulunduğu zaman, zaman ve ebediyet içinde aynı konukluğu paylaşmakta olduğu akranları olarak, diğerlerinin iyiliği için olabilecek en fedakâr biçimde yaşamaktadır.

Tekrar ediyorum, bu türden ilham verici ve soylulaştırıcı birliktelik kendisine ait ideal olasılıkları insanın evliliksel ilişkisinde bulmaktadır. Gerçektir, birçok şey evlilik dışında elde edilmektedir, ve çok, birçok evlilik bu ahlaki ve ruhsal meyveleri vermede tamamiyle başarısız olmaktadır. Birçok sefer evliliğe, insan olgunluğunun bu daha üstün değerlerinden daha alt düzeyde bulunan diğer değerleri

arayanlar tarafından girilmektedir. İdeal evlilik, dalgalı haldeki hislerden ve salt cinsiyet etkileşiminin değişken nitelikteki doğasından daha sabit bir düzlem üzerine inşa edilmek zorundadır; o, içten ve karşılıklı kişilik adanmışlığı üzerine dayanmak zorundadır. Ve, böylece, sizler eğer, insan birlikteliğinin bu türden güvenilir ve etkili küçük birimlerini inşa edebilirsiniz, bunlar bir araya geldiklerinde, dünya, fani olgunluğun medeniyeti olarak, büyük ve yüce bir toplumsal düzleme şahitlik edecektir. Bu türden bir ırk, “yeryüzü üzerinde barış ve insanlar arasında iyi niyet” olarak Üstününüzün idealine ait bir şeyi gerçekleştirmeye başlayabilir. Bu türden bir toplum kusursuz veya tamamiyle kötülükten uzak olmasa da, en azından olgunluğun istikrarına yaklaşıacaktır.

3. Olgunluğun Cezp Edici Çekicilikleri

^{160:3.1 (1777.2)} Olgunluk için çaba emeği, ve emek enerjiyi gerektirmektedir. Tüm bunları gerçekleştirecek güç nereden gelecektir? Fiziksel şeyler görmezden gelinebilir, ancak Üstün’ün oldukça güzel söylemiş olduğu gibi, “İnsanlar yalnızca ekmekle yaşayamazlar.” Normal bir bedene ve kabul edilebilir iyi bir sağlığa iye kılınmış olarak bizler, bir sonraki adımda, insanın uyku halindeki ruhsal güçlerini çağırarak bir uyarım halinde hareket edecek cezp edici çekicilikleri aramak zorundayız. İsa bizlere, Tanrı’nın insan içinde yaşamakta olduğunu öğretmiştir; öyleyse, bizler ne yapacağız ki insanlar, kutsallığın ve sonsuzluğun ruhta içkin olan bu güçlerini serbest bıraksınlar? Bizler insanlara nasıl, kendi ruhlarımızın canlanması için Tanrı’nın bir pınar gibi doğmasını, ve tüm bunlar gerçekleşirken de bizimle birlikte sayısız diğer ruhun aydınlanması, canlanması ve kutsanması amacıyla hizmet

vermesini teşvik edeceğiz? Ruhlarınız içinde hareketsiz halde bulunan iyiliğin bu gizli güçlerini en iyi bir biçimde nasıl uyandırabiliriz? Ben bir şeyden eminim: Duygusal heyecan, ideal ruhsal uyarım değildir. Heyecan enerjiyi çoğaltmamaktadır; bunun yerine o, hem akıl hem de bedenin güçlerini tüketmektedir. Bu mükemmel şeyleri yapacak enerji de nereden gelecektir? Üstünüze bakın. Bizler burada enerjimizi tüketirken, şimdi bile o tepelerde enerjisini topluyor. Tüm bu sorunun sırrı, ibadet olarak, ruhsal birliktelik içinde saklıdır. İnsan bakış açısından, bu, hem bir meditasyon hem de bir dinlenme meselesidir. Meditasyon, aklın ruhaniyet ile ilişkiye geçmesini sağlamaktadır; dinlenme, ruhsal kavramanın yetkinliğini belirlemektedir. Ve, zayıflıkla gücün, korku ile cesaretin ve benliğin akli ile Tanrı'nın iradesinin bu değişimi ibadeti oluşturmaktadır. En azından bu, filozofun görüş biçimidir.

^{160:3.2 (1777.3)} Bu deneyimler sıklıkla tekrarlandıklarında, onlar alışkanlıklara, kuvvet verici ve ibadetsel alışkanlıklara dönüşen bir biçimde yoğunlaşırlar; ve, bu türden alışkanlıklar nihai olarak, bir ruhsal karaktere doğru ayırt edici bütünlük kazanan bir biçimde gelişirler; ve, bu türden bir karakter sonunda kişinin akranları tarafından bir *olgun kişilik* biçiminde tanınır. Bu uygulamalar ilk başta zor ve zaman harcayıcı niteliktedir; ancak, onlar alışkanlıksal hale geldiklerinde, doğrudan bir biçimde dinlendirici ve zaman kazandırıcı niteliğe bürünürler. Toplum daha kapsamlı hale geldiğinde ve medeniyetin cezp edici etkileri çoğaldıkça, ruhsal enerjilerini muhafaza etmek ve çoğalmak için tasarlanmış olan bu türden koruyucu uygulamaları oluşturmak Tanrı'yı bilen bireyler için daha da acil nitelikte gereklilik haline gelecektir.

160:3.3 (1778.1) Olgunluğa erişimin bir diğer gerekliliği, toplumsal toplulukların sürekli değişen bir çevreye olan işbirliksel uyumlarıdır. Olgunlaşmamış haldeki birey, akranları arasında karşıtlıklar çıkarmaktadır; olgun insan, birlikteliklerinin içten işbirliğini kazanmakta, ve böylece kendi yaşam çabalarının meyvelerini kat be kat çoğaltmaktadır.

160:3.4 (1778.2) Benim felsefem kendime, ihtiyaç duyduğum zamanlarda, doğruluğa dair kavramsallaşmamın savunulması için mücadele etmek zorunda oluşumu bana söylemektedir; ancak, ben, daha olgun bir kişilik türüne sahip olarak, Üstün'ün, inceliğe ve hoşgörüyeye ait daha üstün ve etkileyici yöntemi ile kolayca ve şükran dolu bir biçimde eşit bir utgunluğu elde edeceğinden kuşku duymamaktayım. Oldukça sık gerçekleşir bir biçimde, bizler hak için mücadele verdiğimiz zaman, hem utkunun hem de yenilgiye uğratılmış olanın bir ölçüde mağlup olduğu ortaya çıkmaktadır. Ben daha dün, Üstün'ün, “bilge kişi, kilitli kapıdan giriş için yol ararken, kapıyı kırmak etmek yerine onu açmak için anahtarını arar” dediğini duydum. Bizler sıklıkla, yalnızca korkmadığımız hakkında kendimizi ikna etmek için kavgaya tutuşmaktayız.

160:3.5 (1778.3) Krallığın bu yeni müjdesi, daha yüksek yaşam için yeni ve daha zengin bir çekici etki yaratan yaşam sanatı için büyük bir hizmette bulunur. O, en yüksek düzeyde bir yaşam amacı olarak, nihai sonun yeni ve yüceltilmiş bir hedefini sunar. Mevcudiyetin ebedi ve kutsal hedefine ait bu yeni kavramsallaşmalar, özünde, insanın daha yüksek doğası içinde ikamet eden iyilerin içinde en iyi olanın karşılığını çağıran bir biçimde, aşkın uyarımlardır. Ussal düşüncesinin her zirve noktasında; akıl için dinlence, ruh için kuvvet ve ruhaniyet için

birliktelik bulunmaktadır. Yüksek yaşamın bu türden ufukları gören konumlarında insan, olgunlaşmamış kişiliğe ait endişe, kıskançlık, haset, intikam ve gurur olarak — daha alt düzeydeki düşüncenin maddi rahatsızlıklarını aşmaya yetkindir. Bu yükseslere çıkabilen ruhlar, yaşamın ufak detaylarına ait ters akıntıların bir selinden kendilerini kurtarıırken, böylece ruhaniyet kavramsallaşması ve göksel iletişimin daha yüksek yardımcı akıntılarının bilincine erişmek için özgür hale gelirler. Ancak, yaşam amacının, kolay ve zamansal bir kazanımı aramanın cezbediciliğine düşmekten imtina eder bir biçimde korunması gerekmektedir; benzer bir biçimde, onun, köktenciliğin yıkıcı tehlikelerinden uzak olacak halde desteklenmesi gerekmektedir.

4. Olgunluğun Dengesi

^{160:4.1 (1778.4)} Sizlerin bir gözü ebedi gerçekliklerin erişilmesinde olsa da, aynı zamanda, zamansal yaşamın gereklilikleri için kararlarda bulunmak zorundasınız. Her ne kadar ruhaniyet bizlerin amacı olsa da, beden bir gerçektir. Zaman zaman yaşamın gereklilikleri ellerimize kaza eseri gelebilir; ancak, genel olarak, bizler bu gereklilikler için emek vermek zorunda bulunmaktayız. Yaşamın iki ana sorunu şunlardır: zamansal bir yaşamı idame ettirmek ve ebedi kurtuluşa erişmek. Ve, bir yaşamı idare ettirmenin sorunu bile, ideal çözümü için dini gerektirmektedir. Bunların ikisi de yüksek düzeyde kişisel olan sorunlardır. Gerçek din, gerçekte, bireyden bağımsız olarak faaliyet göstermemektedir.

^{160:4.2 (1778.5)} Zamansal yaşamın olmazsa olmazları, benim gördüğüm haliyle, şunlardır:

160:4.3 (1778.6) 1. İyi fiziksel sağlık.

160:4.4 (1778.7) 2. Açık ve temiz düşünme.

160:4.5 (1778.8) 3. Yetenek ve beceri.

160:4.6 (1778.9) 4. Refah — yaşama ait şeylere iyelik.

160:4.7 (1778.10) 5. Yenilgiye katlanma yetisi.

160:4.8 (1778.11) 6. Kültür — eğitim ve bilgelik.

160:4.9 (1779.1) Beden sağlığı ve verimliliğine ait fiziksel sorunlar bile en iyi, Üstünümüzün şu dini bakış açısından bakıldığında çözülmektedir: İnsanın beden ve aklı Tanrıların armağanının ikamet ettiği yer olduğu için, Tanrı'nın ruhaniyeti insanın ruhaniyeti haline gelmektedir. İnsanın aklı böylece, maddi şeyler ve ruhsal gerçeklikler arasında arabulucu hale gelmektedir.

160:4.10 (1779.2) Arzu edilen şeylerden kişinin payını alabilmesi için bu kişinin ussa sahip olması gerekmektedir. Kişinin gündelik işindeki doğruluğunun refahın ödülleri garanti alacağını varsaymak tamamiyle yanlış bir düşüncedir. Refahın beklenmedik ve kaza eseri gerçekleşen erişimi dışında, zamansal yaşamın maddi ödülleri oldukça iyi düzenlenmiş belirli kanallar içinde akmakta olduğu görülecektir; ve, yalnızca bu kanallara erişimi olan kişiler, zamansal çabaları içinde iyi bir şekilde ödüllendirilmeyi bekleyebilirler. Yoksulluk, tecrit içinde ve bireysel kanallarda refahı arayan insanların tümünün kaderi olduğu sonsuza kadar gerçek olan bir durumdur. Bilgece planlama, bu nedenle, dünyasal refah için hayati nitelikte önemli olan bir şey haline gelmektedir.

Başarı; yalnızca kişinin işine olan sadakatini değil, aynı zamanda, bu kişinin maddi refahın kanallarından bir tanesinin bir parçası olarak faaliyet göstermesini gerektirmektedir. Eğer sizler bilge olmazsanız, neslinize adanmış bir yaşamı maddi ödül olmadan bahşedersiniz; eğer siz, maddi kaynakların kaza eseri gerçekleşmiş bir yararlananı iseniz, akranlarınız için hiçbir şey yapmamışsanız bile bir eliniz yağda diğer eliniz balda olan bir hayat içerisinde kendinizi bulabilirsiniz.

160:4.11 (1779.3) Yetenek kalıtsal olarak aldığınız şey, beceri ise kazandığınız şeydir. Hayat, uzmanca olarak, bir şeyi iyi yapamayan bir kişiye gülmemektedir. Beceri, yaşamdan tatminkâr kalmanın gerçek kaynaklarından bir tanesidir. Yetenek, öngören düşünce olarak, ileri görüşlülüğün hediyesi anlamına gelmektedir. Dürüst olmayan kazanımın cezp edici ödüllerine kanmayın; dürüst emek içinde içkin olan daha ileriki kazançlar için ter dökmeye gönüllü olun. Bilge kişi, araçlar ile amaçları birbirinden ayırmaya yetkindir; diğer durumlarda ise, gelecek için haddinden fazla tasarlamak kendi yüce amacına zarar vermektedir. Keyif verici şeyleri arayan biri olarak, her zaman, tüketici olmaya ek olarak üretici olmayı da amaçlamalısınız.

160:4.12 (1779.4) Mutluluk vermesi ve sizleri eğitmesi için istediğiniz zaman çağırabileceğiniz, yaşamın kuvvet verici ve değerli yaşanmışlıklarını kutsal bir yerde saklayacak şekilde hafızanızı eğitin. Böylelikle, kendiniz için ve kendiniz içinde güzelliğin, iyiliğin ve sanatsal ihtişamın özenle muhafaza edilen galerilerini inşa edin. Ancak, tüm bu hatırlananlar içinde en soylu olanları, muhteşem bir arkadaşlığa ait çok güzel anların hazineler gibi saklanan derlemeleridir. Ve, bu hatıra

hazinelerin tümü, ruhsal ibadetin rahatlatıcı dokunuşu altında en kıymetli ve yüceltici etkilerini salacaktır.

160:4.13 (1779.5) Ancak, yaşam, anlayışlı ve minnettar bir biçimde başarısız olmayı öğrenmezseniz mevcudiyetin üzerinize yük olduğu hale gelecektir. Kaybedişte, soylu ruhların her zaman elde etmekte olduğu bir sanat bulunmaktadır; sizler, nasıl güler yüzlü bir biçimde kaybetmek gerektiğini öğrenmek zorundasınız; sizler, hayal kırıklığına düşmekten korkmamalısınız. Başarısızlığı kabul etmekten hiçbir zaman çekince duymayın. Hiçbir zaman, aldatıcı gülümseyişler ve parıltılı iyimserlik altında başarısızlığı gizlemeye girişmeyin. Başarıyı duyurmak her zaman kulağa iyi gelmektedir; ancak, sonuç olarak yaşanan şeyler hayret verici olabilir. Bu türden yöntem doğrudan bir biçimde, gerçek olmayan bir dünyanın yaratılışına ve nihai aldanmışlığın kaçınılmaz hezimetine götürmektedir.

160:4.14 (1779.6) Başarı cesaret verebilip, güveni sağlayabilir; ancak, bilgelik yalnızca, kişinin kendi başarısızlıklarının sonuçlarına olan uyumunun deneyimlerden gelmektedir. Gerçeği iyimser aldanışları tercih eden kişiler hiçbir zaman bilge olamazlar. Gerçekler ile yüzleşenler ve onları ideallere uyumlu hale getiren kişiler bilgeliği elde edebilirler. Bilgelik hem gerçeği hem de ideali içine almakta olup, böylece onun takipçilerini — sahip olduğu idealizmi gerçekleri dışlayan bir kişi ve ruhsal görüşten yoksun olan bir materyalist halinde — felsefenin bu her iki verimsiz aşırılıklarından da kurtarır. Başarının sürekli gerçekleşen sahte yanılsamalarının yardımı ile yaşamın mücadelesiyle güç bela başa çıkmaya çalışan bu ürkek ruhlar, nihai olarak kendi yaratımları olan hayal dünyasından

uyandıklarında, başarısızlıktan muzdarip oluŖun ve başarıyı deneyimlemenin olumsuz nihai sonuna sahiptirler.

160:4.15 (1780.1) Ve, başarısızlıkla yüzleŖmenin ve yenilgiye uyum sağlamanın bu görevi içinde, dinin ileri grŖl dŖncesi sahip olduğu en yüksek etkide bulunmaktadır. Bağarısızlık, yalın bir deęiŖle; bir evrenin keŖfine ait ebedi serüvene ıkmıŖ olan Tanrı'yı bilen kiŖinin deneyimi içinde — bilgeliğin elde edililiŖinde kültürel bir deneyim olarak — eğitimsel bir yaŖanmıŖlıktır. Bu türden kiŖiler için bağarısızlık yalnızca, evren gerçekliğinin daha yüksek düzeylerine olan eriŖim için bir araçtır.

160:4.16 (1780.2) Tanrı'yı-arayan birinin zamansal-yaŖam giriŖiminin tamamı bütünüyle apaçık bir bağarısızlık olarak görünse de, her yaŖam bağarısızlığı bilgeliğin kültürüne ve ruhaniyet kazanımına dnŖtę takdirde, bu kiŖinin süreci, ebediyetin ıŖıęında büyük bir bağarı haline dnŖebilir. Bilgiyi, kültürü ve bilgeliği birbirine karıŖtırma hatasına dŖmeyin. Onlar yaŖam içinde birbiriyle iliŖkidir fakat birbirlerinden çok farklı ruhaniyet değerlerini temsil etmektedirler; bilgelik sonsuza kadar bilgi üzerinde egemen olup, her zaman kültürü yüceltmektedir.

5. İdeal'in Dini

160:5.1 (1780.3) Sizler bana, stnnzn gerçek insan dinini bireyin ruhsal gerçeklikler ile olan deneyimi olarak gördüğünü söylediniz. Ben dini; kiŖinin, insanlığın tümüne saygınlık ve adanmıŖlık olarak verilebilecek değerde olan bir Ŗeye karŖılık vermenin deneyimi olarak görmekteyim. Bu bağlamda, din, ideallere dair bizlerin en yüksek kavramsallaŖmasını ve ruhsal

erişimin ebedi olasılıklarına doğru akıllarımızın atabildiği en ileri adımı temsil eden şeye olası en yüksek adanmışlığımızı simgelemektedir.

160:5.2 (1780.4) İnsanlar dine kabilesel, ulusal veya ırksal biçimde karşılık gösterdiklerinde, onlar bunu, kendi topluluklarından olmayanları gerçek anlamda insan olarak görmemeleri nedeniyle gerçekleştirmektedir. Bizler her zaman dini sadakatimizin amacını, insanların tümünün derin saygınlığına layık olarak görmektediriz. Din hiçbir zaman, salt bir ussal inanış veya felsefi nedensellik meselesi olamaz; din her zaman ve sonsuza kadar, yaşamın durumlarına karşılık verişin bir türüdür; o, bir davranış biçimidir. Din, evrensel hayranlığa layık gördüğümüz bir gerçekliği derin saygıyla düşünüşümüzden, onu hissedişimizden ve onun yönünde hareket edişimizden oluşmaktadır.

160:5.3 (1780.5) Eğer sizlerin deneyiminizde bir şey din haline geldiyse, sizlerin hâlihazırda bu dinin faal yayıcısı haline gelmeniz kendiliğinden doğruluk kazanan bir durumdur; çünkü, sizler bu konumda, dininizin taşıdığı en yüksek kavramsallaşmayı, evren uslarının tümü olarak, insanlığın tamamının ibadeti için değerli görür halde bulunursunuz. Eğer sizler dininizin olumlu ve yayıcı bir taşıyanı değilseniz, din olarak adlandırmış olduğunuz şeyin yalnızca geleneksel bir inanış veya ussal felsefenin salt bir sistemi oluşu bakımından kendi kendinizi kandıran bir konumda bulunmaktasınız. Eğer sizlerin dini bir ruhsal deneyim ise, ibadetinizin amacı kâinatsal nitelikteki ruhaniyet gerçekliği ve tüm ruhanileşmiş kavramsallaşmalarınızın ideali haline gelmelidir. Dinlerin tümü korkular, duygular, gelenekler ve ussal dinler olarak

isimlendirmekte olduğum felsefelere dayanmaktadır; bunun karşısında ise ben, gerçek ruhaniyet deneyimine dayananları gerçek dinler olarak adlandırmaktayım. Dini adanmışlığın amacı maddi veya ruhsal, doğru veya yanlış, gerçek veya gerçek-dışı, insan veya kutsal olabilir. Din bu nedenle iyi veya kötü olabilir.

160:5.4 (1780.6) Ahlak ve din doğrudan bir biçimde aynı şeyler değildir. İbadetin bir amacını düşünür haldeki, ahlaki değerlerin bir sistemi bir din haline gelebilir. Bir din, herkesi kendisine olan sadakate ve yüce bağlılığa doğru çekme gücünü yitirerek, felsefenin bir sistemi veya ahlaki değerlerin bir yasası haline doğru evirilebilir. Dini bağlılığa ait en yüksek ideali meydana getiren ve ibadet edenlerin dini adanmışlıklarının sahibi olan şey, varlık, aşama, veya mevcudiyet düzeyi, veya erişim imkânı Tanrı'nın kendisidir.

160:5.5 (1781.1) Gerçek bir dinin toplumsal nitelikleri, şaşmaz bir biçimde, bireyi değiştirmeyi ve dünyayı dönüştürmeyi amaçlama gerçeğinden oluşmaktadır. Din, medeniyetin en olgun kurumlarına ait en yüksek toplumsal adetler içinde bile bütünleşmiş halde bulunan etik kurallarının ve ahlaki değerlerin bilinen ortak ölçütlerini bile fazlasıyla aşar haldeki, henüz keşfedilmemiş ideallerin mevcudiyetini anlamına gelmektedir. Din keşfedilmemiş ideallere, peşine düşülmemiş gerçekliklere, insan-ötesi değerlere, kutsal bilgeliğe ve gerçek ruhaniyet erişimine ulaşmaya çalışmaktadır. Gerçek din bunların hepsini gerçekleştirmektedir; bu dinlerin dışında kalan tüm diğer inanışlar bu isme layık değildir. Sizler, ebedi bir Tanrı'ya dair yüce ve göksel bir ideale sahip olmadan içten bir ruhsal dine sahip olamazsınız. Böyle bir Tanrısız bir din, bir

insan yaratımı, ölü ussal inanışlardan meydana gelen bir insan kurumu ve anlamsız duygusal törenlerdir. Bir din, adanmış olduğu nesneyi büyük bir ideal olarak sunabilir. Ancak, gerçekdışı olan bu türden idealler erişilebilir nitelikte değildir; bu türden bir kavramsallaşma aldatıcıdır. Yalnızca insanın erişebileceği nitelikteki idealler, ebedi Tanrı'nın ruhsal gerçekliği içinde bulunan sonsuz değerlere ait kutsal gerçekliklerdir.

160:5.6 (1781.2) Tanrı'ya dair *ideal* değil Tanrı'ya dair *düşünce* olarak, Tanrı kelimesi, bir din ne kadar çocuksu ve yanlış olursa olsun, herhangi bir dinin bir parçası haline gelebilir. Ve, Tanrı'ya dair bu düşünce, ona sahip olanlar tarafından kendilerinin arzu ettikleri her türlü bütünlüğe kavuşabilir. Daha alt düzeydeki dinler Tanrı'ya ait düşüncelerine, insan kalbinin doğal düzeyi ile uyumlu hale gelecek bir biçimde şekil vermektedirler; daha yüksek düzeydeki dinler, insan kalbinin gerçek dinin ideallerinin sahip olduğu taleplere uyumlu hale gelecek bir biçimde değişmesini gerekli kılarlar.

160:5.7 (1781.3) İsa'nın dini; yalnızca, Babasını sonsuz gerçekliğin ideali olarak sunması bakımından değil, evrenin ebedi merkezine ait değerlerin bu kutsal kaynağına gerçekten ve kişisel olarak yeryüzü üzerinde cennetin krallığına girmeyi tercih eden her fani yaratılmış tarafından gerçek ve kişisel olarak erişilebilecek oluşunu olumlayıcı bir biçimde duyurması, ve böylece Tanrı ile evlatlığı ve insan ile kardeşliği kabul edişi tanınması bakımından, bizlerin ibadete dair sahip oldukları tüm eski kavramsallaşmalarımızı aşan bir nitelikte bulunmaktadır. Bu, takdir ederim ki, dünyanın şimdiye kadar bildiği dine dair en yüksek kavramsallaşmadır; ve, ben, bu

müjde gerçekliklerin sonsuzluğunu, değerlerin kutsallığını ve kâinatsal erişimlerin ebediyetini içine aldığı için daha yüksek bir kavramsallaşmanın hiçbir zaman ortaya çıkamayacağını duyuruyorum. Bu türden bir kavramsallaşma, yüce ve nihai olana dair idealizm deneyiminin erişimini oluşturmaktadır.

160:5.8 (1781.4) Ben, yalnızca, Üstününüze ait olan bu dinin kusursuzlaşmış haldeki idealleri karşısında etkilenmedim; aynı zamanda, ruhaniyet gerçekliklerine ait bu ideallerin erişilebilir olduğuna dair onun duyurusuna inancımı duyuracak kadar kudretli bir biçimde uygulandım; sizlerin ve benim, Cennetin kapılarına olan nihai varışlarımızın kesinliğine dair onun güvencesi ile birlikte bu uzun ve ebedi serüvene girebileceğimize. Benim kardeşlerim, ben bir inananım, ben yola çıkmış haldeyim; ben bu ebedi girişim içerisinde sizlerle birlikte aynı yoldayım. Üstün kendisinin Baba'dan geldiğini söylemektedir; ve, kendisinin bizlere yolu gösterecek oluşunu. Ben onun gerçeği söylediğine bütünüyle ikna oldum. Ben, ebedi ve Kâinatsal Baba'dan ayrı bir halde erişilebilir nitelikte hiçbir gerçeklik idealinin veya kusursuzluk değerinin bulunmadığına nihai olarak kani oldum.

160:5.9 (1781.5) Ben, böylelikle, yalnızca mevcudiyetlere ait Tanrı'ya değil, gelecekteki tüm mevcudiyetlere ait olasılığın Tanrısı'na ibadet etmek için gelmiş bulunmaktayım. Bu nedenle, sizlerin yüce bir ideale dair adanmışlığınız, eğer bu ideal gerçek ise, nesnelerden ve varlıklardan oluşan geçmiş, şimdiki ve gelecek evrenlerinin bu Tanrısına adanmışlık olmak zorundadır. Ve, orada başka bir Tanrı bulunmamaktadır; zira, orada başka herhangi bir Tanrı'nın bulunması mümkün değildir. Tüm diğer tanrılar hayal ürünleri, fani aklın yanılsamaları, yanlış

düşüncenin saptırmaları ve yaratanları tarafından kendilerini kandıran putlardır. Evet, sizler, bu Tanrı olmadan bir dine sahip olabilirsiniz; ancak, bu herhangi bir anlam taşımamaktadır. Eğer sizler, Tanrı kelimesini yaşayan Tanrı'nın bu idealine ait gerçeklik ile değiştirmeyi arzulayacak olursanız, yalnızca, kutsal bir gerçeklik olarak, bir idealin yerine bir düşünceyi koyarak kendinizi kandırmış olursunuz. Bu türden inanışlar yalnızca, olmayacak bir hayali bilerek isteyen dinlerdir.

160:5.10 (1782.1) Ben İsa'nın öğretileri içinde dinin en iyi halini görmekteyim. Bu müjde bizleri, gerçek Tanrı'yı aramaya ve onu bulmaya yetkin hale getirmektedir. Ancak, bizler, cennetin krallığına olan bu girişin bedelini ödemeye gönüllü müyüz? Bizler yeniden doğmaya istekli miyiz? Yeniden yapılmaya? Kendimizi yok etmenin ve yeniden inşa etmenin bu korku verici ve zorlayıcı sürecine maruz kalmaya istekli miyiz? Üstün şunu söylemedi mi: “Her kim yaşamını kurtarmak isterse onu kaybetmelidir. Dinginliği getirmek yerine bir ruh mücadelesini sunmak için geldiğimi düşünün.” Doğrudur, bizler Baba'nın iradesine olan bağlılığımızın bedelini ödedikten sonra, kutsal bir biçimde adanmış yaşamın bu ruhsal yollarında yürümeye devam ettiğimiz müddetçe kesinlikle büyük bir huzura sahip olacağız.

160:5.11 (1782.2) Şimdi bizler; koşulsuz bir biçimde, kutsal gerçekliğin daha yüksek idealizmine ait ruhaniyet dünyaları içindeki gelecek bir yaşamı serüveni deneyiminin içerdiği bilinmeyen ve keşfedilmemiş düzeyin cezbedici çekiciliklerine arayışımızı adarken, mevcudiyetin bilinen düzeyine ait cezbedici çekicilikleri gerçek bir biçimde terk etmekteyiz. Ve, bizler, İsa'nın dinine ait idealizmin

gerçekliğine dair bu kavramsallaşmaları vasıtasıyla akran insanlarımıza taşımak için anlama ait simgeleri aramaktayız; ve, bizler, insanlığın tümü bu en yüksek düzeyde olan gerçekliğin ortak öngörüsü karşısında heyecan duyana kadar dua etmekten geri durmayacağız. Tam da şimdi, kalplerimizde duymakta olduğumuz, Baba'ya dair yoğunlaşmış kavramsallaşma Tanrı'nın ruhaniyet olduğunu söylemektedir; akranlarımıza taşıdığımız haliyle ise Tanrı'nın derin sevgi olduğunu.

160:5.12 (1782.3) İsa'nın dini, yaşayan ve ruhsal deneyimi talep etmektedir. Diğer dinler geleneksel inanışlardan, duygusal hislerden, felsefi bilinçlilikten meydana gelebilir; ancak, bunların içinde yalnızca Üstün'ün öğretisi gerçek ruhsal ilerleyişin mevcut düzeylerine olan erişimi gerektirmektedir.

160:5.13 (1782.4) Tanrı gibi olma uyarımının bilincinde olmanın kendisi gerçek din değildir. Tanrı'ya ibadet etme hissinin taşımakta olduğu duygular gerçek din değildir. Benliği terk etmeye ve Tanrı'ya ibadet etmeye olan kararlılığın bilgisi gerçek din değildir. Bu dinin diğer tüm dinlerden daha iyi oluşuna dair nedensellikten kaynağını alan bilgelik, bireysel ve ruhsal bir deneyim olarak din değildir. Gerçek din, tüm içtenliğiyle inanç tarafından kabul edilmiş olan gerçekliğe ve idealizme ek olarak erişimin nihai sonuna ve gerçekliğine atıfta bulunur. Ve, tüm bunların hepsi Gerçekliğin Ruhaniyeti'nin açığa çıkarılışı tarafından bizler için kişisel hale getirilmek zorundadır.

160:5.14 (1782.5) Ve, böylece, İsa'nın müjdesinin bir inananı haline gelmiş, ırkının en büyüklerinden biri olarak, Yunan filozofunun uzun savı sona ermişti.

161. Makale

Rodan ile İlave Söyleşiler

^{161:0.1 (1783.1)} PAZAR günü, M.S. 29'da, Eylül'ün 25'i, havariler ve öğreti-yayıncıları Mecdel ile bir araya geldi. Birliktelikleri ile olan uzunca bir söyleşinden sonra, İsa herkesi, bir sonraki günün erken saatleri kendisi ve on iki havarinin Mişkan şölenine katılmak için Kudüs'ün yolunu tutacak oluşlarını duyurarak şaşırtmıştı. O, öğreti-yayıncılarından Celile'deki inananları ziyaret etmelerini ve kadın birliğinden bir süreliğine Bethsayda'ya geri dönmelerini istemişti.

^{161:0.2 (1783.2)} Kudüs için ayrılma vakti geldiğinde, Nathanyel ve Tomas hala İskenderiyeli Rodan ile olan söyleşilerinin ortasındaydılar; ve, onlar, Mecdel'de birkaç gün daha kalmak için Üstün'ün iznini elde ettiler. Ve, böylece, İsa ve onlu Kudüs'e olan yollarına başlarken, Nathanyel ve Tomas Rodan ile içten bir söyleşiyle katılmıştı. Rodan'ın kendi felsefesini detaylandırarak anlatmış olduğu, bir önceki hafta, Tomas ve Nathanyel krallığın müjdesini Yunanlı filozofa değişmeceli bir biçimde sunmuşlardı. Rodan, İskenderiye'de kendisinin öğretmeni olan Vaftizci Yahya'nın eski havarilerinden bir tanesi tarafından İsa'nın öğretileri içinde oldukça iyi bir eğitim almış olduğunu fark etti.

1. Tanrı'nın Kişiliği

^{161:1.1 (1783.3)} Orada, Rodan ve iki havarinin aynı şekilde görmediği bir husus bulunmaktaydı; ve, bu, Tanrı'nın kişiliğiydi. Rodan Tanrı'nın niteliğine dair kendisine sunulmuş olan her şeyi hazır bir biçimde kabul etmişti; ancak, o, cennet içindeki Baba'nın, insanın kişiliği düşündüğü haliyle bir kişi olmadığını, ve

olamayacağını, öne sürmekteydi. Her ne kadar havarileri, Tanrı'nın bir kişi olduğunu ispat etmek için ellerinden gelen gayreti göstermiş olsalar da, Rodan onlardan daha da güçlü bir biçimde Tanrı'nın bir kişi olmadığını ispat etmeye çalışmıştı.

161:1.2 (1783.4) Rodan; kişiliğin gerçekliğini, duygudaş anlayışa yetkin kişiler olarak, eşit düzeydeki varlıklar arasındaki bütüncül ve ortak iletişimin ortak mevcudiyetinden aldığını savunmaktaydı. Rodan şunu söylemişti: “Bir kişi olabilmesi için, Tanrı'nın, kendisi ile iletişime geçecekler tarafından kendisinin bütünüyle anlaşılmasını yetkin kılacak ruhaniyet iletişiminin simgelerine sahip olmak zorundadır. Ancak, Tanrı, tüm diğer varlıkların Yaratıcı olarak, sonsuz ve ebedi olduğu için, eşitliğin varlıkları düşünüldüğünde, Tanrı'nın evrende yalnız bir konumda bulunduğu sonucu çıkmaktadır. Orada kendisine eşit hiçbir kimse bulunmamaktadır; orada, bir eşit olarak kendisinin iletişimde bulunabileceği hiç kimse bulunmamaktadır. Tanrı, gerçekten de, kişiliğin tümünün kaynağı olabilir; ancak, böyleyken bile o kişiliğin ötesindedir, tıpkı Yaratıcı'nın yaratılmışın üstünde ve ötesinde olduğu gibi.”

161:1.3 (1783.5) Bu anlaşmazlık Tomas ve Nathanyel'i fazlasıyla rahatsız etmiş olup, onlar İsa'dan yardımlarına gelmesini talep etmişti; ancak, Üstün, konuşmalarının arasına girmeyi reddetmişti. Ama O Tomas'a şunu söylemişti: “Baba'nın sonsuz ve ebedi doğasının ideali ile ruhsal bir biçimde tanıştığınız müddetçe ona dair hangi düşünceye sahip oluşunuzun çok az önemi bulunmaktadır.”

161:1.4 (1784.1) Tomas, Tanrı'nın insan ile iletişimde bulunduğunu ve bu nedenle Baba'nın, Rodan'ın tanımı içinde bile, bir kişi olduğunu savunmuştu. Bunu Yunanlı, Tanrı'nın kendisini

kişisel olarak açığa çıkarmayışı nedeniyle reddetmişti; kendisinin tamamiyle bir gizemli bir bilinmez oluşu. Bunun sonrasında Nathanyel, Tanrı ile olan kendi kişisel deneyimine başvurmuştu; ve, Rodan, kendisinin de yakın bir süre içerisinde benzer deneyimlerde bulunmuş olduğunu olumlar halde, bunu kabul etmişti; ancak, bu deneyimlerin, yalnızca Tanrı'nın *gerçekliğini* ispat ettiğini, onun *kişiliğini* ispat etmediğini savunmuştu.

161:1.5 (1784.2) Pazartesi akşamı Tomas amacından vazgeçmişti. Ancak, Salı gecesi, Nathanyel, Baba'nın kişiliğine inanmada Rodan'ı kazanmış olup, o Yunanlı'nın görüşleri içerisindeki bu değişikliği, nedenselliğin şu takip eden aşamaları ile gerçekleştirmişti:

161:1.6 (1784.3) 1. Cennet içindeki Baba; Ebedi Evlat ve Sonsuz Ruhaniyet olarak — kendisine bütünüyle eşit ve tamamiyle kendisi gibi olan en azından iki diğer varlık ile eşit düzeydeki iletişimi memnuniyetle deneyimlemektedir. Kutsal Üçleme'nin inanç-savı bakımından, Yunanlı, Kâinatsal Baba'nın kişilik olasılığını kabul etmek durumunda kalmıştı. (On iki havarinin akıllarda Kutsal Üçleme'nin gelişmiş kavramsallaşmasına götüren, bu söyleşiler üzerine gerçekleşmiş daha sonraki düşünceler olmuştu. Tabii ki, İsa'nın Ebedi Evlat olduğu yaygın inanıştı.)

161:1.7 (1784.4) 2. İsa Baba ile eşit düzeyde olduğu için, ve bu Evlat yeryüzü çocuklarına olan kişilik dışavurumunu elde etmiş bulunduğu için, bu türden bir olgu; gerçekliğin kanıtını ve, Baş Tanrıların üçü tarafından da kişiliğin iyeliğine ait olasılığın bu türden sergilenişini oluşturmuş olup, Tanrı'nın insan ile iletişimde bulunabilme yetisine ve insanın Tanrı ile iletişime

geçebilme olasılığına dair soruyu sonsuza kadar cevaplandırmış oldu.

161:1.8 (1784.5) 3. İsa'nın, insan ile olan karşılıklı ilişkilemin ve kusursuz iletişimin amacı içinde hareket etmekte olduğu; İsa'nın Tanrı'nın Evladı olduğu. Evlat ve Baba'nın ilişkisinin, iletişimin eşitliğini ve duygudaş anlayışın karşılıklı niteliğini varsaymakta olduğunu; İsa ve Baba'nın bir olduğunu. İsa'nın aynı anda hem Tanrı hem de insan ile anlayış dolu iletişimde bulunduğunu, ve hem Tanrı hem de insan İsa'nın iletişimine ait simgelerin anlamlarını kavradığı için, hem Tanrı'nın hem de insanın, karşılıklı-iletişimin gereklilikleri bakımından kişilik niteliklerine sahip olduğunu. İsa'nın kişiliğinin Tanrı'nın kişiliğini sergilediğini, bu gerçekleşirken de, Tanrı'nın insan içindeki mevcudiyetini sonuçsal olarak ispat ettiğini. Aynı şey ile bağlantısı olan iki şeyin birbirleri ile ilişki içinde bulunduğunu.

161:1.9 (1784.6) 4. Kişiliğin, insan gerçekliğine ve kutsal değerlere dair insanın en yüksek kavramsallaşmasını temsil ettiğine; Tanrı'nın aynı zamanda, kutsal gerçekliğe ve sonsuz değerlere dair insanın en yüksek kavramsallaşmasını temsil ettiğine; bu nedenle, her ne kadar insanın kişiliğe dair sahip olduğu kavramsallaşmanın ve tanımın sonsuz ve ebedi bir biçimde ötesinde niteliğe ait olsa da, yine de her koşulda ve evrensel olarak bir kişilik olduğu biçiminde, kutsal ve sonsuz bir kişilik olması zorunluluğunu.

161:1.10 (1784.7) 5. Tanrı'nın, kişiliğin tümünün Yaratanı ve kişiliğin tümünün nihai sonu olması nedeniyle, bir kişilik olması zorunluluğunu. Öncesinde Rodan, İsa'nın, "Tıpkı cennet

içindeki Babanın kusursuz olduğu gibi, kusursuz ol” öğretisinden devasa bir biçimde etkilenmişti.

161:1.11 (1784.8) Rodan bu savunmaları duyduğunda, şunu söylemişti: “İkna oldum. Eğer sen; benim senin kişilik inanışını kabul edişime, insan-ötesi, aşkın, yüce, sonsuz, ebedi, nihai ve kâinatsal gibi daha kapsamlı değerlerden meydana gelen bir anlam topluluğunu eklememe izin vermeye gönüllü olursan, Tanrı’nın bir kişi olduğunu itiraf edeceğim. Ben şimdi; her ne kadar Tanrı’nın sonsuzca bir biçimde bir kişilikten daha da fazlası olması zorunluluğu bulurken, onun bir kişilikten daha azı olamayacağına ikna oldum. Tartışmayı artık gönül rahatlığıyla sonlandırıp, İsa’yı, Baba’nın kişisel açığa çıkarılışı ve mantık, neden ve felsefedeki tüm eksik görünen tartışmaların tamamlayıcısı olarak kabul edebilirim.

2. İsa’nın Kutsal Doğası

161:2.1 (1785.1) Nathanyel ve Tomas öncesinden, Rodan’ın krallığın müjdesine dair görüşlerini o kadar bütüncül bir biçimde onaylamışlardı ki, orada yalnızca düşünülmesi gerek bir konu kalmıştı; bu, daha çok kısa zaman öncesinde ancak kamuya açık bir biçimde duyurulmuş bulunan bir inanış-savı olarak, İsa’nın kutsal doğasının ile ilgili öğretiydi. Nathanyel ve Tomas ortak bir biçimde, Üstün’ün kutsal doğasına dair görüşlerini sunmuşlardı; ve, şu anlatım, onların öğretisinin özetlenmiş, tekrar düzenlenmiş ve yeniden ifade edilmiş sunumudur:

161:2.2 (1785.2) 1. İsa kutsallığını kabul etmiş olup, bizler kendisine inanmaktayız. Onun hizmeti ile ilgili, bizlerin yalnız, kendisinin İnsan Evladı’na ek olarak Tanrı Evladı oluşuna

inanmamız ile anlayabildiğimiz birçok dikkate değer şey yaşanmıştır.

161:2.3 (1785.3) 2. Onun yaşamının bizler ile olan ilişkilemi, insan arkadaşlığının idealine örnek oluşturmaktadır; yalnızca kutsal bir varlık muhtemel bir biçimde bu türden bir insan arkadaşı olabilirdi. O bizlerin şimdiye kadar tanımış olduğu olabilecek en gerçek fedakâr kişidir. O, günahkârların bile arkadaşısıdır; o, düşmanlarını derinden sevme cüreti göstermektedir. O bizlere oldukça sadıktır. Her ne kadar bizleri uyarmakta tereddüt etmese de, kendisinin bizleri gerçek anlamıyla derinden sevmesi hepimiz için aşikâr niteliktedir. Kendisini daha iyi tanıdıkça, onu daha fazla derinden seveceksin. Onun şaşmaz sadakati karşısında büyülenirsin. Görevini kavramadaki başarısızlığımızın tüm bu yılları boyunca o, bizlerin sadık bir arkadaşı olagelmıştır. O bizlere hiçbir şekilde içi boş övgülerde bulunmazken, kesinlikle o, hepimize eşit bir sıcaklıkla davranır; o her zaman nazik ve merhamet sahibidir. Bizler mutlu bir cemiyetiz; her şeyi ortak bir biçimde paylaşmaktayız. Bizler, bu türden zorlayıcı koşullar altında tek bir insanın bile suçlamasız bir yaşama sahip olabileceğine inanmamaktayız.

161:2.4 (1785.4) 3. Bizler, hiçbir zaman yanlış yapmadığı için İsa'nın kutsal nitelikte bulunduğunu düşünmekteyiz; o hiçbir hatada bulunmamaktadır. Onun bilgeliği görülmemiş niteliktedir; dindarlığı muhteşemdir. O gün be gün, Baba'nın iradesinin kusursuz uyumluluğu içinde yaşamaktadır. O hiçbir zaman yapmış olduğu yanlış şeylere dair tövbede bulunmamaktadır çünkü Baba'nın yasalarının bir tanesine bile karşı gelmemektedir. O bizler için ve bizlerle birlikte dua etmektedir; ancak, o hiçbir zaman bizlerden kendisi için dua

etmemizi istememektedir. Bizler kendisinin tutarlı bir biçimde günahsız olduğuna inanmaktayız. Tek bir insan varlığının bile bu türden bir yaşama sahip olduğunu duyurabileceğine inanmamaktayız. O kusursuz bir yaşamı yaşadığını duyurmakta olup, bizler onun bu gerçekleştirdiğine şahidiz. Bizlerin dindarlığı tövbekârlıktan gelmektedir; ancak, onun ki doğruluktan kaynağını almaktadır. O günahları bağışladığını bile duyurmakta olup, hastalıkları iyileştirmektedir. Bir kişi bile akıl sağlığı yerinde bir halde günahları bağışladığını duyurmayacaktır; o, kutsal bir ayrıcalıktır. Ve, o, kendisi ile olan ilk iletişimde bulunduğumuz andan beri doğruluğu içinde bu şekilde kusursuz bir görünüm sergileyegelmiştir. Bizler şükranlık ve gerçekliğin bilgisi içinde geliştik; ancak, Üstünümüz, en başından beri doğruluğun olgunluğunu sergilemektedir. İyi veya kötü, insanların tümü İsa'nın içinde iyiliğin bu etkenlerini tanımaktadır. Ama yine de, onun dindarlığı hiçbir zaman, müdahale edici veya gösterimsel nitelikte değildir. O hem ağır başlı hem de korkusuzdur. O, kendisinin kutsallığına dair inanışımızı kabul eder görünmektedir. O ya ifade ettiği kişidir, yoksa da dünyanın bu anına kadar tanınagelmiş en büyük ikiyüzlü ve sahtekâr insanıdır. Bizler onun tam da söylediği kişi olduğuna kani olduk.

161:2.5 (1785.5) 4. Onun karakterinin benzersizliği ve duygusal denetiminin kusursuzluğu, bizleri; kendisinin insanlık ve kutsallığın bir bileşimi oluşuna ikna etmektedir. O şaşmaz bir biçimde, insanların ihtiyaç duyduğu bir sahneye karşılık vermektedir; acılar, kendisinin ilgisini çekmede hiçbir zaman başarısız olmaz. Onun merhameti; fiziksel acılar, zihinsel sıkıntılar veya ruhsal kederler karşısında eşit düzeyde harekete

geçer. O, akran insanları içinde inancın mevcudiyetini veya şükranlığın başka herhangi bir düzeyini tanımada hızlı olup, bunların takdirinde cömerttir. O oldukça adil ve hakkaniyet gözetir nitelikte olup, aynı zamanda bağışlayıcı ve düşüncelidir. O, insanların ruhsal inadı karşısında büyük üzüntü duyup, gerçekliğin ışığını görmeye razı olduğunda büyük mutluluk duyar.

161:2.6 (1786.1) 5. O, insanların akıllarındaki düşünceleri bilen ve kalplerindeki arzuları anlayan bir görünüme sahiptir. Ve, o her zaman, sıkıntı içindeki ruhaniyetlere anlayış sergilemektedir. O, insani duygularımızın tümüne sahip olur görünmektedir; ancak, onlar kendisinde muhteşem bir biçimde yüceltilmiş haldedir. O, güçlü bir biçimde iyiliği sevmekte ve eşit bir düzeyde günden nefret duymaktadır. O, İlahiyat'ın mevcudiyetine dair insan-ötesi bir bilince sahiptir. O, bir insan gibi dua etmekte olup, bir Tanrı gibi hareket etmektedir. O, olacak şeyleri önceden bilir görünüme sahiptir; o şimdiden bile, gelecekteki yüceltilişine olan gizemli bir atıf halinde, ölümü hakkında konuşmaya cüret etmektedir. O iyi kalpli iken, aynı zamanda cesur ve gözü pektir. O hiçbir zaman görevini gerektiği gibi yerine getirmede başarısız olmaz.

161:2.7 (1786.2) 6. Bizler sürekli bir biçimde, onun insan-ötesi bilgisinden etkilenmekteyiz. Üstün'ün kendisinden uzakta neyin yaşanmakta olduğunu bilmediğini gösteren bir yaşanmışlığın gerçekleştiği bir gün bile olmamıştır. O aynı zamanda, kendi birlikteliklerinin sahip olduğu düşünceleri bilen bir görünüm sergilemektedir. O kuşkusuz bir biçimde, göksel kişilikler ile birliktelik içindedir; o sorgulanamaz bir biçimde, hepimizin çok üstünde bulunan ruhsal bir düzlemde

yaşamaktadır. Her şeyin, kendisinin benzersiz anlayışına açık halde bulunduğu görünmektedir. O, ifadelerimizi dile getirebilmemiz için bizlere soru sormaktadır, bilgi elde etmek için.

161:2.8 (1786.3) 7. Yakın bir zaman içinde Üstün, kendisinin sahip olduğu insan-ötesi niteliği açık bir biçimde ifade etmede çekince göstermemiştir. Havariler olarak görevlendirilişimizden bu yakın zamana kadar, kendisi bir kez olsun, yukarıdaki Baba'dan gelmiş olduğunu reddetmemiştir. O kutsal bir öğretmenin otoritesiyle konuşmaktadır. Üstün; bugünün dini öğretilerini reddetmekten çekinmemekte, olumlu otorite ile yeni müjdeyi duyurmaktadır. O ne söylediğini bilen, olumlu ve yetki sahibi biridir. Vaftizci Yahya bile, İsa'nın konuştuğunu duyduğu zaman kendisinin Tanrı Evladı olduğunu duyurmuştur. O kendisine tamamiyle yetebilen bir görünüm sergilemektedir. O, kalabalıkların desteği peşine arzulu halde düşmemektedir; o, insanların kendisi ile ilgili görüşlerini önemsememektedir; O cesur olup, buna rağmen gururdan tamamiyle uzaktır.

161:2.9 (1786.4) 8. O sürekli bir biçimde Tanrı'dan, yaptığı her şeyde her daim hazır bir birlikteliği olarak bahsetmektedir. O başlıca, iyi şeyleri yapmak amacıyla hareket etmektedir; zira, Tanrı'nın kendisi içinde olduğu bir görünüm gözlenmektedir. O, eğer kendisi kutsal olmasa tamamiyle saçma kaçacak haldeki ifadeler olarak, kendisi ve yeryüzü üzerindeki görevi hakkında olabilecek en şaşırtıcı söylemlerde bulunmaktadır. O bir seferinde, "İbrahim'den önce ben var haldeydim" ifadesini duyurmuştur. O kesin bir biçimde kutsallığını duyurmuştur; o, Tanrı ile ortaklık içinde bulunduğunu ilan etmiştir. O, cennetsel

Baba ile olan içten ilişkilemine dair ifadeleri tekrar etmede dilin tüm olasılıklarını neredeyse tamamen kullanmıştır. O, kendisi ve Baba'nın bir olduğunu öne sürmeye cüret etmektedir. O, kendisini görmüş olan herhangi bir kişinin Baba'yı görmüş olduğunu söylemektedir. Ve, o, tüm bu şaşırtıcı şeyleri inanılmaz bir çocuksu doğallıkla söylemekte ve yapmaktadır. O Baba ile olan ilişkilemine, bizler ile olan ilişkilemine nasıl atıfta bulunuyorsa aynı şekilde bahsetmektedir. O Tanrı hakkında o kadar emin bir görümüm sergilemekte olup, bu ilişkilerden inanılmaz bir mevcudiyetsel kesinlikte bahsetmektedir.

161:2.10 (1786.5) 9. Dua yaşamında o doğrudan bir biçimde Babası ile iletişimde bulunur biçimde görülmektedir. Bizler onun duasının çok azını duymuş bulunmaktayız; ancak, bu çok az sayıdaki dua, kendisinin Tanrı ile, tıpkı yüz yüze görüşürmüş gibi konuştuğuna işaret etmektedir. O, geçmişe ek olarak geleceği bilir görünmektedir. O, yalın bir değişle, insandan daha fazlası bir konumda bulunması, tüm bu niteliklere ait kişi olamaz, bu olağanüstü şeylerin hiçbirini gerçekleştirmezdi. Bizler onun insan olduğunu biliyoruz, bizler bundan eminiz; ancak, bizler, onun aynı zamanda kutsal olduğundan neredeyse eşit bir biçimde eminiz. Bizler onun kutsal olduğuna inanıyoruz. Onun, İnsan Evladı ve Tanrı Evladı olduğuna ikna olmuş haldeyiz.

161:2.11 (1787.1) Nathanyel ve Tomas, Rodan ile gerçekleştirmiş oldukları konuşmalarını tamamladıklarında, aynı hafta Cuma günü ulaşan bir biçimde, akran havarilerine katılmak için Jerusem yoluna bir önce çıkmışlardı. Bu, bu inanların üçünün de yaşamlarında büyük bir deneyim olmuştu; ve, diğer

havariler, Nathanyel ve Tomas tarafından bu deneyimlerin yeniden anlatılışından fazlasıyla şey öğrenmişlerdi.

161:2.12 (1787.2) Rodan, Meganta okulunda felsefesini uzunca bir süredir öğretmiş olduğu yer olan, İskenderiye'ye olan geri dönüş yolunu tutmuştu. O, cennetin krallığına ait daha sonraki olaylarda kudretli bir kişi haline gelmişti; o, idamlar doruk noktasında iken, diğerleri ile birlikte yaşamını Yunanistan'da teslim eden bir biçimde, yeryüzü günlerinin sonuna kadar inançlı bir inanan olarak kalmıştı.

3. İsa'nın İnsan ve Kutsal Akılları

161:3.1 (1787.3) Kutsallığın bilinci, vaftizi olayına kadar İsa'nın aklında kademeli bir büyümeydi. Kutsal doğasının, insan-öncesi mevcudiyetinin ve evren ayrıcalıklarının öz bilincine bütünüyle vardıktan sonra, kutsallığına ait insan bilincini çeşitli biçimlerde sınırlama gücüne sahip bir görünüm sergilemiştir. Bizler tarafından görüldüğü kadarıyla; vaftizinden çarmığa gerilişine kadar, yalnızca insan aklına bağlı kalmak veya hem insan ve hem de kutsal akılların her ikisinin de bilgisini kullanmak İsa için tamamiyle tercihsel bir nitelikte bulunmaktaydı. Zaman zaman onun, yalnızca insan usu içinde ikamet eden bilgiye kendisini bağlı kılmayı tercih etmiş olduğu görünmüştür. Başka hususlarda onun, yalnızca kendi kutsal bilincine ait insan-ötesi içeriğin kullanımı tarafından sağlanabilecek olan bilgi ve bilgeliğin inanılmaz bütüncüllüğü ile hareket ettiği görünmüştür.

161:3.2 (1787.4) Bizler, onun benzersiz dışavurumlarını yalnızca, kendisinin irade gösterdiği zamanlarda kutsal bilincini kendi kendine kısıtlayabilme yetisine dair kuramı kabul ederek

anlayabilmekteyiz. Bizler, yaşanacaklara dair öncül bilgisini birlikteliklerinden sıklıkla saklamış olduğunu ve bu kişilerin sahip olduğu düşüncelerin ve planların içeriğinden haberdar bulunduğunu bütünüyle bilmekteyiz. Bizler İsa'nın, sahip olduğu takipçilerin, düşüncelerini sezip planlarına erişmeye yetisi bulunduğunu bütünüyle bilmelerini arzu etmemiş olduğunu anlamaktayız. O, havarileri ve takipçilerinin akıllarında barındırıldığı biçimiyle insana dair kavramsallaşmayı haddinden fazla aşmayı arzulamamaktaydı.

^{161:3.3 (1787.5)} Bizler, kutsal bilincini kendi kendisine olan kısıtlayıcı uygulamasını, önceden bilişini ve düşünce sezişini insan birlikteliklerinden saklama yönetiminden nasıl bütünüyle ayırt edeceğimizi bilmemekteyiz. Bizler, kendisinin bu iki yöntemi de kullanmış olduğuna ikna olmuş haldeyiz; ancak, herhangi özel bir durum içerisinde kendisinin hangi yöntemi kullanmış olduğunu belirtmeye her zaman yetkin halde bulunmamaktayız. Bizler kendisini sürekli olarak, bilincin yalnızca insani içeriği ile hareket etmiş olduğunu gözlemledik; ancak, bir yandan da, kendisinin evrenin göksel birliklerine ait yöneticiler ile görüşmelerde bulunduğunu gördük ve kendisi içinde kutsal aklın kuşku duyulmaz faaliyetini algıladık. Ve, bunlara ek olarak neredeyse sayısız birçok sefer, insan ve kutsal akılların kusursuz olarak görülen birliği tarafından etkinleştirilir haldeki, insan ve Tanrı'nın bu birleşik kişiliğinin işlevine şahit olduk. Bu, bu türden olgulara dair bizlerin bilgisinin sahip olduğu sınırdır; bizler gerçekten de, bu gizem hakkındaki bütüncül gerçekliğin bilgisine mevcut bir biçimde sahip bulunmamaktayız.

162. Makale

Mişkan Şöleninde

162:0.1 (1788.1) İSA on havari ile birlikte Kudüs için yola çıktığında, daha kısa güzergâh olarak, Samarya boyunca gitmeyi tasarlamıştı. Bunun uyarınca, onlar, gölün doğu kıyısı boyunca güneye doğru hareket etmiş olup, Scythopolis üzerinden, Samarya sınırlarına girmişlerdi. Karanlık çöküşüne yakın, İsa Filip ve Matta'yı, kabile için kalacak yeri sağlamaları amacıyla Gilboa Dağı'nın doğu yamaçları üzerindeki bir kasabaya gönderdi. Gel gör ki, bu kasaba sakinleri, ortalama Samirilerden daha bile fazla olan bir biçimde, Musevilere karşı fazlasıyla önyargılı haldeydi; ve, bu hisler, Musevilerden çoğu mişkan şölenleri için yollara düşmüş oldukları için tam da bu zaman zarfı içinde yoğunlaşmış haldeydi. Bu insanlar İsa hakkında çok az şey bilmekteydi; ve, onlar, İsa ve birlikteliklerinin Musevi olmaları nedeniyle onun konaklama istediğini reddetmişti. Matta ve Filip kızgınlıklarını gösterdiklerinde ve bu Samirileri İsrail'in Kutsal Biri'ni ağırlamayı reddetmiş olduklarını bilgilendirdiklerinde, aşırı biçimde sinirlenmiş kasaba sakinlerini kendilerini sopa ve taşlarla kasabadan dışarıya kovalamışlardı.

162:0.2 (1788.2) Filip ve Matta akranlarına geri dönüp, kasabadan nasıl dışarı atıldıklarını bildirdiklerinde, Yakub ve Yahya İsa'ya çıkıp, şunu söyledi: “Üstün, bizler senden, bu saygısız ve tövbe bilmez Samirileri yok etmek için gökten ateş indirmeyi arzu etmemize izin vermeni rica ediyoruz.” Ancak, İsa, intikamın bu sözlerini duyduğunda, Zübeyde çocuklarına dönüp, onları ciddi bir biçimde tersledi: “Sizler, takındığınız tutumdan habersizsiniz. İntikam cennetin krallığına ait olamaz. Tartışmak yerine, Ürdün geçidi yakınındaki küçük kasabaya

hareket edelim.” Böylece, mezhepsel önyargı nedeniyle bu Samiriler, bir evrenin Yaratan Evladı’na misafirperverlikte bulunma onurunu kendilerine reddetmiş oldular.

^{162:0.3 (1788.3)} İsa ve onlu, geceyi geçirmek için Ürdün geçidi yakınındaki kasabada durmuşlardı. Ertesi gün erken vakitlerde nehri geçip, Bethani’ye Çarşamba akşamının geç vakitlerinde ulaşan bir biçimde, doğu Ürdün anayolu üzerinden Kudüs için yollarına devam etmişlerdi. Tomas ve Nathanyel, Rodan ile olan görüşmeleri nedeniyle varışları ertelenmiş olarak, Cuma günü varmışlardı.

^{162:0.4 (1788.4)} İsa ve on ikili, yaklaşık dört buçuk hafta olarak, ertesi ayın (Ekim’in) sonuna kadar Kudüs’ün çevresinde kalmaya devam etmişlerdi. İsa kendi başına şehre yalnızca birkaç sefer gitmişti; ve, bu kısa ziyaretler, mişkan şölenleri günlerinde gerçekleşmişti. İsa, Ekim’in büyük bir kısmını Beytüllahim’de Abner ve onun birliktelikleri ile geçirmişti.

1. Kudüs’e olan Ziyaretin Tehlikeleri

^{162:1.1 (1788.5)} Celile’den kaçışlarından uzunca bir süre önce, İsa’nın takipçileri kendisinden güçlüce bir biçimde, iletisinin Musevi kültür ve öğrenim merkezinde duyurulma itibarına sahip olması için, krallığın müjdesini duyurmak amacıyla Kudüs’e gitmesini rica etmişti; ancak, bu aşamada Kudüs’e öğretmek için mevcut bir biçimde gelmiş olması nedeniyle, bu kişiler onun yaşamından endişe etmekteydi. Sanhedrin heyetinin İsa’yı Kudüs’e yargılamayı amaçlamak için getirmek istediğini bilir ve Üstün’ün, ölüme maruz kalma zorunluluğuna dair yakın zaman içerisinde tekrarlamış olduğu duyuruları hatırlar bir biçimde, havariler öncesinde, İsa’nın mişkan törenlerine

olan ani katılma kararı karşısında şaşkınlıktan ne yapacaklarını bilmez konuma düşmüşlerdi. Öncesinde, onların kendisine gerçekleştirmiş olduğu Kudüs’e gitmesinin güçlü ricalarının tümüne, “Vaktim henüz gelmedi” biçiminde cevap vermişti. Bu aşamada, onların korkularından kaynaklanan itirazlarına sadece, “Ancak vaktim geldi” biçiminde cevap vermişti.

162:1.2 (1788.6) Mişkan törenleri boyunca İsa, birkaç sefer cüretkâr biçimde Kudüs’e gitmiş olup, kamuya açık bir biçimde mabette öğretisinde bulunmuştu. O bunu, havarilerin kendisini vazgeçirme çabalarına rağmen gerçekleştirmişti. Her ne kadar onlar, uzunca bir süre boyunca kendisinden Kudüs’de iletisini duyurmasını güçlü bir biçimde talep etmiş olmalarına rağmen, onlar bu aşamada, kâtipler ve Ferisiler’in kendisinin ölümünü getirmede kararlı olduklarını bütünüyle bilen bir biçimde, şehre bu zaman zarfında girmesini görmekten korku duymuşlardı.

162:1.3 (1788.7) İsa’nın Kudüs’deki cüretkâr bir biçimde ortaya çıkışı, takipçilerini her zamankinden daha çok şaşırtmıştı. Öncesinde takipçilerinin çoğu, ve Yudas İşkariyot bile, kendisinin Musevi önderleri ve Hirodes Antipa’dan korktuğu için Fenike’ye alelacele kaçmış olduğunu düşünmeye cüret etmişlerdi. Onlar, Üstün’ün hareketlerinin taşımış olduğu önemi kavramada başarısız olmuşlardı. Takipçilerinin tavsiyesine bile karşı çıkan bir biçimde, onun mişkan şölenindeki mevcudiyeti, korku ve korkaklığa dair tüm fısıltılara sonsuza kadar bir son vermeye yetmişti.

162:1.4 (1789.1) Mişkan şöleni boyunca, Roma İmparatorluğu’nun her bir köşesinden gelmekte olan binlerce inanan kendisinin öğretisini duymuştu; ve, hatta birçokları, evlerinin bulunduğu

bölgelerde krallığın ilerleyişi ile ilgili kendisiyle görüşmek için şehirden ayrılıp Bethani'ye hareket etmişlerdi.

162:1.5 (1789.2) İsa'nın, şölen günleri boyunca kamuya açık bir biçimde mabet bahçelerinde duyuruda bulunmasının birçok nedeni bulunmaktaydı; ve, bunların başında geleni, kendi aralarında gizli bir görüş ayrılığının bir sonucu olarak Sanhedrin görevlilerinin üzerine gelmiş olan korkuydu. Sanhedrin'in birçok üyesinin ya gizli bir biçimde İsa'ya inanmakta oluşu veya geride kalanlarının, bu kadar geniş sayıda insan Kudüs'de iken, şölen boyunca kendisini tutuklamayı kararlı bir biçimde istememeleri bir gerçektir; kalabalıkların büyük bir çoğunluğu ya kendisine inanmakta ya da en azından onun sunmuş olduğu ruhsal harekete sıcak bakmaktaydı.

162:1.6 (1789.3) Öncesinde, Yudea boyunca Abner ve birlikteliklerinin çabaları aynı zamanda; İsa'nın düşmanlarının, karşıtlıklarında aşırı bir biçimde açık sözlü olmaya cüret edemedikleri bir düzeyde, krallığa elverişli bakan eğilimi pekiştirmiş haldeydi. Bu, İsa'nın Kudüs'ü kamuya açık bir şekilde ziyaret edişinin ve gidene kadar burada ikamet edişinin nedenlerinden bir tanesiydi. Bundan bir veya iki ay önce o kesin bir biçimde öldürülürdü.

162:1.7 (1789.4) Ancak, İsa'nın Kudüs'de kamuya açık bir biçimde görünüşünün içerdiği gözü kara cüretkârlık düşmanlarını dehşet içine düşürmüştü; onlar, bu türden cesur bir karşılık için hazırlanmamışlardı. Bu ay boyunca birkaç kez Sanhedrin, Üstün'ü tutukluk altına almak için nafile çabalarda bulunmuştu; ancak, bu çabalardan hiçbir şey çıkmamıştı. Onun düşmanları İsa'nın Kudüs'deki beklenmeyen kamu görünüşü

tarafından o kadar şaşkına dönmüşlerdi ki, kendisine Romalı yöneticiler tarafından korunma sözünün verilmiş olduğunu düşünmüşlerdi. Filip'in (Hirodes Antipa'nın kardeşinin) neredeyse İsa'nın bir takipçisi olduğunu bilen bir biçimde, Sanhedrin'in üyeleri; öncesinde Filip'in, düşmanlarına karşı İsa için koruma sözleri vermiş olduğu tahminlerinde bulunmuşlardı. Onun Kudüs'de bu ani gerçekleşmiş ve cüretkâr ortaya çıkışının Roma yöneticileri ile olan gizli bir anlaşmasının sonucu olduğuna dair inanışlarında yanılmış olduklarını nihayeten fark ettiklerinde, İsa buradan çoktan ayrılmıştı.

162:1.8 (1789.5) Mecdel'den ayrıldıklarında, İsa'nın mişkan şölenine katılma arzusunda olduğunu yalnızca on iki havari bilmekteydi. Üstün'ün diğer takipçileri, o mabet bahçelerinde ortaya çıktığında ve kamuya açık bir şekilde öğretide bulunmaya başladığında fazlasıyla şaşkınlık içerisine düşmüşlerdi; ve, Musevi makamları, İsa'nın mabette öğretide bulunduğu bildirildiğinde, tarif edilemeyecek düzeyde şaşırmışlardı.

162:1.9 (1790.1) Her ne kadar takipçileri İsa'nın şölene katılacak oluşunu beklememiş olsa da, öncesinde kendisini duymuş olan çok uzaklardan gelen kutsal yolcuların çok geniş bir çoğunluğu, kendisini Kudüs'de görebilme umuduna sahip olmuşlardı. Ve, onlar hayal kırıklığına uğramamışlardı; birkaç sefer İsa, Solomon'un avlusunda ve mabet bahçesinin başka yerlerinde öğretide bulunmuştu. Bu öğretiler gerçekten de, Musevi insanlarına ve tüm dünyaya İsa'nın kutsallığının resmi veya herkese dönük bir biçimde doğrudan duyurusuydu.

162:1.10 (1790.2) Üstün'ün öğretilerini dinlemiş olan kalabalıklar görüşlerinde bölünmüş haldelerdi. Bazıları onun iyi bir adam olduğunu söylüyordu; bazıları onun bir tanrı-elçisi olduğunu; bazıları, onun gerçekten Mesih olduğunu; diğerleri, onun kötü niyetli bir sorun çıkarıcı olduğunu söylüyordu, tuhaf inanç-savları ile insanları doğru yoldan ayırmakta olduğunu. İsa'nın düşmanları, onun dostane inananlarından korku duydukları için açık bir biçimde kendisini kötülemekten çekince göstermişlerdi; bunun karşısında ise, İsa'nın arkadaşları, Sanhedrin'in kendisini ölüme göndermeye kararlı olduğunu bilen bir biçimde, Musevi önderlerinden korku duydukları için ona herkese açık bir biçimde onay vermekten korku duymaktaydı. Ancak, onun düşmanları bile, kendisinin haham okulları içinde eğitilmemiş olduğunu bilen bir biçimde, İsa'nın öğretisi karşısında hayretler içerisinde kalmışlardı.

162:1.11 (1790.3) İsa ne zaman Kudüs'e gittiyse, havarileri dehşet içine düşmüştü. Onlar, gün be gün kendisinin, yeryüzü üzerindeki görevinin doğasına dair artan bir şekilde gerçekleşen cüretkâr duyuruşunu dinlerken, daha da korku duyar hale gelmişlerdi. Onlar, arkadaşları arasında duyuruda bulunurken bile, İsa'nın bu türden açık ifadelerde ve bu türden hayretler verici kendinden emin sözleri söylemesine alışık değillerdi.

2. İlk Mabet Konuşması

162:2.1 (1790.4) İsa'nın mabette öğretimde bulunmuş olduğu ilk öğleden sonrası, yeni müjdenin özgürlüğünü ve iyi haberlere inananların neşesini tasvir etmekte olan sözlerini dinler halde oturan dikkate değer düzeyde bir kabile içinde, meraklı bir dinleyici, şunu soran bir biçimde, onun lafını bölmüştü: “Öğretmen, bana senin hahamların öğretiminden geçmemiş

olduğun söylenirken, sen nasıl olurda bu kadar Yazıtlar’a atıfta bulunmakta ve insanlara bu düzeyde akıcı bir biçimde öğretimde bulunmaktasınız?” İsa şu cevabı verdi: “Hiçbir insan, sizlere duyurduğum gerçeklerin hiçbirini bana öğretmedi. Ve, bu öğreti benim değil, beni gönderen, O’nundur. Eğer herhangi bir kişi gerçekten Babam’ın iradesini yerine getirme arzusu duyarsa, o kesin bir biçimde, benim Tanrı adına mı yoksa kendimin adına mı konuşmakta olduğuma dair, öğretimin doğasını kesin bir biçimde bilecektir. Kendisi için konuşan kişi kendi ihtişamını arzulamaktadır; ancak, ben Baba’nın kelimelerini duyurduğumda, bu sözler aracılığı ile beni göndermiş olanın ihtişamını arzulamaktayım. Ancak, yeni ışığa girmeyi demenizden önce, hâlihazırda sahip olduğunuzu takip etmeniz daha doğru olmaz mı? Musa sizlere kanunu verdi, gel gör ki, kaçınız dürüst bir biçimde onun taleplerini yerine getiriyor? Musa şu ifade de, sizlerden şunu talep ediyor: ‘Öldürmeyeceksiniz;’ bu emre rağmen sizlerden bazıları İnsan Evladı’nı öldürmeyi arzuluyor.”

^{162:2.2 (1790.5)} Kalabalık bu sözleri duyduğunda, kendi içinde bir tartışmaya tutuldu. Bazıları kendisinin deli olduğunu söyledi; bazıları bir şeytan olduğunu. Diğerleri ise, bu kişinin, kâtiplerin ve Ferisiler’in uzunca bir süredir öldürmeyi amaçladıkları Celileli tanrı-elçisinin tam da kendisini olduğunu söyledi. Bazıları, dini yöneticilerin kendisine kötü davranmaktan korku duyduğunu söylemişti; diğerleri, bu yöneticilerin kendisine, onun inananları haline geldiği için el sürmediklerini düşünmüştü. Dikkate değer uzunluktaki tartışmadan sonra, kalabalıktan biri öne çıkıp, İsa’ya şunu sormuştu: “Neden yöneticiler seni öldürmeyi amaçlıyor?” Ve, O: “Yöneticiler beni; bu öğretmenlerin ne pahasına olsun korumaya kararlı

bulundukları, törenlerden meydana gelen resmi bir dinin insanların üzerine yük geleneklerinden onları özgürleştiren bir müjde olarak, krallığın iyi haberlerine dair öğretime karşı geldikleri için öldürmek istiyorlar. Onlar Şabat gününe dair kanun uyarınca ruhsal bir biçimde arınıyorlar, ancak, beni, bir seferinde hastalığın esareti altında bulunan bir kişiyi Şabat günü özgürleştirdiğim için öldürmek istiyorlar. Onlar Şabat günü beni gözetlemek için takip ediyorlar; ancak, beni, bir diğer sefer ciddi durumdaki birini Şabat günü iyileştirdim diye öldürmek istiyorlar. Onlar beni; eğer sizler dürüst bir biçimde öğretime inanırsanız ve onu kabul etmeye cüret ederseniz, gelenekseller dinlerinden meydana gelen sistemlerinin, sonsuza kadar yok olacağı biçimde, yıkılacağını oldukça iyi bildiklerinden öldürmeyi istemekteler. Böylece onlar, yaşamlarını adanmış oldukları şey üzerindeki otoritelerinden mahrum kalacakları için, Tanrı'nın krallığına ait bu yeni ve daha fazla ihtişama sahip müjdeyi kabul etmeyi kararlı bir biçimde reddediyorlar. Ve, şimdi ben her birinize sormak istiyorum: Dışsal görünümlere göre değil, bu öğretilerin taşımakta olduğu gerçek ruhaniyetle yargıda bulunun; doğruyu amaçlayan bir şekilde yargılayın.”

162:2.3 (1791.1) Bunun sonrasında, bir soru sahibi şunu söylemişti: “Evet, öğretmen, bizler Mesih'i beklemekteyiz; ancak, o geldiğinde, bizler onun görünüşünün gizem içinde olacağını biliyoruz. Bizler senin nereden geldiğini biliyoruz. Sen, en başından beri kardeşlerimiz arasındaydın. Kurtarıcı, Davud'un krallık tahtını eski haline getirmek için başa gelecek. Sen gerçekten de Mesih olduğunu mu duyuruyorsun?” Ve, İsa şu cevabı verdi: “Sen, beni tanıdığını ve nereden geldiğimi bildiğini söylemektesin. Umut ederim senin ifadelerin

doğrudur; zira, o zaman gerçekten de sen, bu bilgi içinde cömert yaşamı bulacaksın. Ancak, ben sizlere, kendim için gelmediğimi duyuruyorum; ben, Baba tarafından gönderildim; ve, beni gönderen kişi gerçek ve dosdoğrudur. Beni duymayı reddederek sizler, beni göndermiş Olanı kabul etmeyi reddetmektedirsiniz. Sizler, eğer bu müjdeyi alacak olursanız, beni göndermiş Olanı bilir hale geleceksiniz. Ben Babayı biliyorum; zira, ben Baba’dan, sizlere duyurmak ve sizler için açığa çıkarmak için geliyorum.”

^{162:2.4 (1791.2)} Kâtiplerin hafiyeleri onu yakalamayı istemişlerdi; ancak, onlar kalabalıktan korku duymaktaydı, zira onların birçoğu kendisine inanmaktaydı. Vaftizinden beri İsa’nın emekleri, Musevilerin tümü için oldukça bilinir hale gelmişti; ve, bunlar tekrar düşündüklerinde onlar kendi aralarında: “Her ne kadar bu öğretmen Celile’den gelmiş olsa da, ve her ne kadar Mesih’e dair beklentilerimizin hepsini karşılamasa da, merak ediyoruz, Mesih gerçekten geldiğinde, gerçekte, bu Nasıralı İsa’nın hâlihazırda yapmış olduklarından daha da fazla büyüleyici bir şey mi yapacak.”

^{162:2.5 (1791.3)} Ferisiler ve onların hafiyeleri insanların bu şekilde konuştuklarını duyduklarında, öncelerine danışıp, mabet bahçelerinde İsa’nın kamuya açık bu ortaya çıkışlarına derhal bir son vermek için bir şeyin yapılması gerektiğine karar vermişlerdi. Musevilerin önderleri, genel olarak, Roma yöneticilerin kendisine dokunulmazlık vermiş olduğuna inanan bir biçimde, İsa ile yaşanacak bir çatışmadan kaçınma eğilimi içindeydiler. Aksi bir biçimde onlar, onun Kudüs’e bu zaman zarfında gelişindeki cüretkârlığını açıklayamamaktaydılar; ancak, Sanhedrin görevlileri, bu söylentiye bütünüyle

inanmamıştı. Onlar, Roma yöneticilerinin bu türden bir şeyi gizlice ve Musevi dininin en yüksek yönetim biriminin bilgisi olmayan yapmayacağını düşünmüşlerdi.

^{162:2.6 (1791.4)} Bunun uyarınca, Sanhedrin'in yerinde sorumlusu olan, Eber, iki yardımcısı ile birlikte İsa'yı tutuklamak için gönderilmişti. Eber İsa'ya vardığında, Üstün şunu söylemişti: “Bana yaklaşımdan korkma. Benim öğretimi dinlerken daha da yakınma gel. Ben, senin beni tutuklamak için gönderilmiş olduğunu biliyorum; ancak, sen, vakti gelene kadar İnsan Evladı'nın başına hiçbir şeyin gelmeyecek oluşunu anlamalısın. Senin aklın bana karşı henüz değil; sen yalnızca üstlerinin emrini yerine getirmek için gelmiş bulunmaktasın; ve, Musevilerin bu yöneticileri bile, gerçekten de, gizlice benim yok olmamı arzularken Tanrı'nın hizmetini yerine getiriyor olduklarını düşünmekte.

^{162:2.7 (1792.1)} “Ben hiçbirinizin kötü niyetli olmadığını kabul ediyorum. Baba sizleri derinden seviyor; ve, bu nedenle, ben sizlerin, önyargının esaretinden ve geleneğin karanlığından kurtulmanızı arzu ediyorum. Ben sizlere, yaşamın özgürlüğünü ve kurtuluşun neşesini sunuyorum. Ben sizlere, kötülükten kurtuluş ve günahın esaretini kırış olarak, yeni ve yaşayan yolu duyuruyorum. Ben, sizler yaşama sahip olabilesiniz, ve bunu ebedi bir biçimde gerçekleştirebilesiniz diye geldim. Sizler, benden ve benim rahatsızlık verici öğretilerimden kurtulmayı arzu ediyorsunuz. Keşke sizler, benim sizlerle çok kısa bir süre boyunca beraber olacağımın farkına bir kez olsun varsanız! Çok kısa bir süre içinde ben, bu dünyaya beni göndermiş Olan'a gideceğim. Ve, bunun sonrasında, sizlerden çoğu kararlı bir biçimde beni arayacak ama nerede olduğumu

keşfedemeyecek; zira, yakın bir süre içinde gidecek olduğum yere sizler gelemezsiniz. Ancak, beni bulmayı gerçek bir biçimde arzu edecek olanların tümü, er ya da geç, Babamın mevcudiyetine götüren yaşama erişecek.”

162:2.8 (1792.2) Alaycılardan bazıları kendi aralarında şunu söylemişti: “Bizlerin kendisini bulamayacağı bu kişi de nereye gidecek? O, Yunanlılar arasında yaşamaya mı gidecek? O kendisini mi yok edecek? Yakın bir zaman içinde bizlerden ayrılacağını ve bizlerin kendisinin gitmiş olduğu yere gidemeyeceğimizi duyurduğunda da ne demek istiyor?”

162:2.9 (1792.3) Eber ve yardımcıları İsa’yı tutuklamayı reddetmişlerdi; onlar buluşma yerlerine kendisi olmadan geri dönmüşlerdi. Baş din-adamları ve Ferisiler bu nedenle, İsa’yı kendileri ile birlikte getirmemiş olmaları nedeniyle Eber ve yardımcılarını azarladıklarında, Eber yalnızca şu cevabı vermişti: “Bizler, birçokları kendisine inandığı için kalabalık ortasında kendisini tutuklamaktan korktuk. Bunun yanı sıra, bizler daha öncesinde hiçbir zaman, bu adam gibi konuşan bir kişiyi duymadık. Bu öğretmene dair olağanın dışında bir şey var. Hepiniz, onu duymak için oraya kadar gitmekle iyi edersiniz.” Ve, baş yöneticiler bu sözleri duyduklarında, onlar hayretler içerisinde düşmüş olup, Eber’e hakaret eden bir biçimde şunu söylemişlerdi: “Sen de mi yoldan saptın? Bu aldatıcı kişiye inanmak mı üzeresin? Eğitimlilerimizden veya yöneticilerimizden herhangi birinin ona inandığını duydun mu? Kâtiplerden veya Ferisilerden herhangi birinin onun zeki öğretileri tarafından aldanmış olduğunu? Nasıl olur da sen, ne kanunları ne de peygamberi bilir bu bilgisiz kalabalıkların davranışından etkilenirsin? Bu türden eğitimsiz insanların

lanetlenmiş olduğunu bilmiyor musun?” Ve, bunların sonrasında Eber cevap olarak: “Öyle olsa bile, üstünlerim, bu kişi kalabalıklara bağışlama ve ümit sözlerini söylüyor. O, hayal kırıklığına uğramışlara neşe veriyor; ve, onun sözleri, bizlerin ruhlarına bile teselli verdi. Yazıtların Mesihi olmasa bile bu öğretilerde ne yanlış olabilir? Ve, böyle olsa bile bizlerin kanunu hakkaniyeti gerektirmemekte midir? Bir kişiyi, kendisini duymadan önce kınayacak mıyız?” Ve, Sanhedrin’in başı Eber’e oldukça sinirlenmişti, ve kendisine dönüp şunu söyledi: “Sen aklını mı yitirdin? Galiba sen de Celile’den gelmektesin? Yazıtları aç, bırak Mesih’i, Celile’den bir tanrı-elçisinin bile gelmediğini göreceksin.”

^{162:2.10 (1792.4)} Sanhedrin kafa karışıklığı içinde dağılmış olup, İsa gece için Bethani’ye çekilmişti.

3. Zina ile Suçlanan Kadın

^{162:3.1 (1792.5)} Kudüs’e olan bu ziyareti içinde İsa, karşısına suçlayıcıları ve düşmanları tarafından getirilmiş olan kötü itibara sahip bir kadın ile ilgilenmişti. Sizlerin bu yaşanılmışlığa dair bozulmaya uğramış kaydı, bu kadının İsa’nın karşısına kâtipler ve Ferisiler tarafından çıkarılmış olduğunu ve Museviler’in bu dini önderlerinin kendilerinin ahlaksızlıktan suçlu bulunduklarını ima eden bir biçimde İsa’nın kendileriyle yüzleştigini öne sürmektedir. İsa; her ne kadar kâtipler ve Ferisiler, geleneğe olan sadakatleri nedeniyle ruhsal bir biçimde gözleri görmez ve ussal bir biçimde önyargılı olsalar da, kendilerinin, bu günün ve neslin sahip olduğu en doğru ahlaka sahip insanlar arasında geldiğini oldukça iyi bilmekteydi.

162:3.2 (1793.1) Gerçekte yaşanılmış olan şey şuydu: Şölenin üçüncü sabahı, erken vakitlerde İsa mabede yaklaşırken, kendileri ile birlikte bir kadını sürüklemekte olan Sanhedrin'in tutulmuş hafiyelerinden meydana gelen bir topluluk ile karşılaştı. Onlar yaklaşırken, temsilcileri şunu söylemişti: “Üstün, bu kadın zinada yakalandı — tam da suç üzerinde. Şimdi, Musa'nın yasası bizlerin böyle bir kadını taşlamamızı emrediyor. Onunla neyin yapılacağına dair görüşün nedir?”

162:3.3 (1793.2) Kanuna karşı gelmiş itirafçının taşlanmasını gerektiren Musa'nın yasasını desteklediği takdirde, bir Roma yüksek mahkemesinin onayı olmadan ölüm cezası verme hakkını Museviler'e yasaklamış olan Roma yöneticileri ile kendisini sıkıntıya düşürmek İsa'nın düşmanlarının tasarımıydı. Kadının taşlanmasını yasakladığı takdirde, onlar kendisini Sanhedrin heyeti önünde, Musa ve Musevi kanununun üzerinde kendisini konumlandırmakla suçlayacaklardı. Sessiz kaldığı takdirde ise, onlar kendisini korkaklık ile suçlayacaklardı. Ancak, Üstün bu durumu öyle bir biçimde idare etmişti ki, kumpasın tamamı kendi kirli ağırlığı altında parçalara ayrıldı.

162:3.4 (1793.3) Bir zamanlar güzel olan, bu kadın, gençliği boyunca İsa'ya sorun çıkarmış bir adam olarak, Nasıra'nın alt düzeydeki bir vatandaşının eşi idi. Bu kadın ile evlenmiş olarak, bu adam, olabilecek en utanmaz biçimde, eşinin zorlayarak onun bedeni üzerinden ticaretle yaşamlarını sağlamaya çalışmıştı. O, mali kazanç için eşi fiziksel alımlarını satabilsin diye Kudüs'deki şölene çıkmıştı. O, ticarete dönüşmüş günahı içinde eşini bu şekilde sergilemek için Musevi yöneticileri ile kira anlaşmasına girmişti. Ve, böylece, kadın ve onunla birlikte olan kişi,

tutuklanması hususunda kendisine karşı kullanılabilecek bir ifadeye İsa'yı zorlayarak onu tuzağa düşürme amacı ile, yasaya karşı gelmiş halde ortaya çıkmışlardı.

^{162:3,5 (1793.4)} Kalabalığa bakar halde, İsa, kadının eşinin diğerleri arkasında beklediğini görmüştü. İsa, bu kişinin nasıl biri olduğunu bilmekte olup, onun utanç verici anlaşmanın bir tarafı olduğunu sezmişti. İsa ilk olarak bu ahlaktan yoksun eşin durduğu yerin çevresinde yürümüş olup, kumun üzerine bu kişinin aceleyle ayrılmasına neden olan bir kaç kelime yazmıştı. Bunun sonrasında, o, kadının karşısına geçip, yere yine, onu birazdan suçlayacak olanların yararına bir şeyler yazmıştı; ve, bu kişiler İsa'nın kelimelerini okuduğunda, onlar da birer birer dağılmışlardı. Ve, Üstün, kuma üçüncü kez yazı yazdığında, kötülük içindeki kadının dostu da orayı terk etmişti olup, böylece, yazısını bitirip ayağa kalktığında, karşısında tek başına durmakta olan kadına bakışlarını dikti. İsa: “Kadın, seni suçlayanlar da nerede? Seni taşılayacak bir kişi bile kalmadı mı?” Ve, gözlerini kaldıran bir biçimde, kadın, “Hiç kimse, Koruyucu” şeklinde cevapladı.” Ve, bunun sonrasında İsa: “Ben seni biliyorum; ne de seni kınıyorum. Yoluna sağlıcakla git.” Ve, Hildana ismindeki bu kadın, ahlaksız eşini terk edip, isteyerek krallığın takipçileri arasına katıldı.

4. Mişkan Şölenu

^{162:4,1 (1793.5)} İspanya'dan Hindistan'a olarak, bilinen dünyanın tümünden gelen insanların mevcudiyeti mişkan şölenini İsa için, Kudüs'de duyurusunu ilk kez kamuya açık bir biçimde bütüncül olarak gerçekleştirmesi için ideal bir durum yaratmıştı. Bu şölende insanlar vakitlerinin büyük bir kısmını, yeşil çardaklar olarak, açık havada geçirmekteydi. Bu; serin

sonbahar aylarında gerçekleştiği için, kış sonundaki Hamursuz’a veya yaz başındaki Hamsin Yortusu’na kıyasla dünya Musevileri tarafından daha genel olarak katılmaktaki, hasat arifesi ve hasat kaldırılış buluşmasının şöleniydi. Havariler en sonunda Üstünleri’ni; tamı tamına olduğu gibi, tüm dünyanın gözü önünde yeryüzü üzerindeki görevini cesur bir biçimde duyururken görmüşlerdi.

^{162:4.2 (1794.1)} Bu şölenlerin şöleniydi çünkü herhangi bir şölende kurban verilen şey burada kurban verilemezdi. Bu, tapınağa bağışlanılan şeylerinin kabulünün yaşandığı etkinlikti; dini ibadetin oldukça ciddi bir biçimde gerçekleştirilen törenleri ile tatil arzularının bir bileşimiydi. Bu dönem kurban verilen şeyler ile birlikte ırksal neşenin, tekrarlanan Levisel nakaratlarının ve din-adamlarının gümüş borazanlarının oldukça ciddiyetle yerine getirilen güçlü seslerinin bir vaktiydi. Gece vakti, mabedin görkemli görünüşü ve onun kutsal-yolcu kalabalıkları; mabet bahçeleri çevresinde duran sayısız meşalenin parıltısına ek olarak kadınların bahçesinde oldukça parlak bir biçimde yanmakta olan devasa mumlar ile apaçık bir şekilde aydınlatılmaktaydı. Bütün bir şehir, bu şölen havası ve ibadetsel görünüş ile i karartıcı bir tezatlık oluşturan biçimde tepe durur haldeki, Antonya Roma Kalesi dışında çok canlı bir biçimde süslenmekteydi. Ve, Museviler nasıl da, Roma boyunduruğunu kendilerine bu şekilde sürekli hatırlatmakta olan şeyden nefret etmekteydi!

^{162:4.3 (1794.2)} Yetmiş boğa, yetmiş milletin inansızlığının simgesi olarak, şölen boyunca kurban edilmişti. Suyun akıtılma töreni, kutsal ruhaniyetin bahşedilişini temsil etmekteydi. Suyla geçen bu törenden sonra, din-adamları ve Levilerin gündoğumu

geçitleri gerçekleşmekteydi. İbadette bulunanlar İsrail bahçesinden çıkarak kadınların bahçesine doğru merdivenden inerlerken, gümüş borazanlardan birbirlerini takip eden yüksek sesler gelmekteydi. Ve, bunun sonrasında, inanç sahipleri, Musevi-olmayanların bahçesine açılmakta olan, Güzel Kapı'ya doğru yürümekteydi. Burada onlar bedenlerini batıya doğru çevirmekte, nakaratlarını tekrarlamakta ve simgesel su için gerçekleşen yürüyüşlerine devam etmekteydi.

^{162:4.4 (1794.3)} Şölenin son gününde, neredeyse dört yüz elli din-adamı aynı sayıdaki Levi akranları ile birlikte ayinleri yönetmekteydi. Günün ağırmış olduğu vakit; her biri sağ elinde mersin, söğüt ve palmiye dallarından meydana gelen bir demeti, sol ellerinde ise, limon veya diğer bir değişle “yasaklı meyve” olarak — cennet elmasının bir dalını taşıyan bir biçimde şehrin her bir tarafından bir araya gelmekteydi. Bu kutsal yolcular, bu öncül sabah töreni için üç topluluğa ayrılmaktaydı. Bir topluluk, sabah kurbanlarına katılmak için mabette kalmakta; diğeri, kurbanlık sunağının süslenişi için söğüt dalları kesmek amacıyla Maza yakınlarına gitmek için Kudüs'den güneye iner halde topluca yürümekte; üçüncü topluluk ise, borazanların sesi ile birlikte Ofel'den çeşme kapısının bulunduğu Şiloam'a akan simgesel suyu taşıyacak altın sürahiyi eline alan su din-adamı arkasında, mabetten ayrılmak için yürüyüş toplulukları oluşturmaktaydı. Altın sürahi Şiloam havuzunun suyu ile doldurulduktan sonra, geçit halindeki kafele su kapısı yolundan geçerek doğrudan bir biçimde, suyu tutmaktaki din-adamına içecekleri sunmak için şarabı taşıyan din-adamının katıldığı yer olan din-adamlarının bahçesine ilerlemekteydi. Bu iki din-adamı daha sonra, sunağın tabanına giden gümüş hunilere geçip, buraya sürahilerinin

içindekileri boşaltırlardı. Şarap ve suyu boşaltmanın bu âdetinin uygulanışı, Leviler ile değişmeceli bir biçimde, 113'den 118'e kadar (118'in dâhil olduğu biçimde) Zeburları tekrarlamaya başlamaları için bir araya gelmiş kutsal-yolculara işarettti. Ve, onlar bu nakaratları tekrar ederlerken, sunakta demetlerini sallarlardı. Bunun sonrasında; beşinci mısra ile başlayan bir biçimde, seksen ikinci Zebur olarak şölenin son günü için okunan metin halinde, günün Zebur'unun tekrar edilişi ile birlikte gün için verilen kurbanlara geçilirdi.

5. Dünyanın Işığı Vaazı

162:5.1 (1794.4) Şölenin son gününün bir önceki akşamı, etraf şamdanların ve meşalelerin ışıkları ile parlak bir biçimde aydınlandığında, İsa, bir araya toplanmış olan kalabalığın ortasında önce çıkıp, şunu söyledi:

162:5.2 (1795.1) “Ben, yaşamın ışığıyım. Beni takip eden kişi karanlıkta yürümeyecektir; o, yaşamın ışığına sahip olacaktır. Beni mahkemeye çıkarmaya cüret edip, yargıçlarım olarak oturma sorumluluğunu üstlenir halde sizler, şayet ben kendi kendimin şahidi olursam, şahitliğimin geçerli olmayacağını duyurmaktasınız. Ancak, yaratılmış hiçbir zaman Yaratan'ı karşısına alıp yargılayamaz. Ben kendi kendimin şahidi olsam bile, benim şahitliğim sonsuza kadar gerçektir; zira, ben, kendimin nereden geldiğini, kim olduğumu ve nereye gittiğimi biliyorum. Sizler; nereden gelmiş olduğumu, kim olduğumu veya nereye gideceğimi bilmeden İnsan Evladı'nı öldürmek istemektesiniz. Sizler yalnızca, bedenın görüntüleri ile yargılamaktasınız; ruhaniyete ait gerçeklikleri algılamamaktasınız. Ben kimseyi yargılamamaktayım, baş düşmanımı bile. Ancak, eğer ben yargılamayı tercih edersem,

benim yargım gerçek ve doğru olacaktır; zira, ben, kendi başıma değil, beni dünyaya gönderen ve her gerçek yargının kaynağı olan Baba ile birlikte olarak yargılamaktayım. Sizler, iki güvenilir kişinin şahitliğinin bile kabul edilebileceğine izin vermektedirsiniz — peki, o zaman ben, bu gerçeklere şahitlik etmekteyim ve cennet içindeki Babam da onlara şahitlik etmekte. Ve, ben sizlere bunu bir önceki gün söylediğimde, karanlığınız içinde sizlere bana, ‘Baban nerde?’ diye sordunuz. Gerçekten de, sizler ne beni ne de Babamı bilmiyorsunuz; zira, sizler eğer beni bilmiş olsaydınız, aynı zamanda Baba’yı da bilmiş olurdunuz.

^{162:5.3 (1795.2)} “Ben hâlihazırda sizlere, ayrılacağımı ve sizlerin benim ardıma düşeceğinizi ve beni bulamayacağınızı söyledim; zira, benim gitmekte olduğum yere sizler gelemesiniz. Bu ışığı reddedecek olanlar yerin altındadır; ben yerin üstündeyim. Karanlıkta oturmayı tercih eden sizler bu dünyaya aitsiniz; ben, bu dünyaya ait değilim ve ben ışıkların Babası’na ait ebedi ışık içinde yaşamaktayım. Hepiniz benim kim olduğumu öğrenmeye dair bolca olanağa sahipsiniz; ancak, sizler hala, İnsan Evladı’nın kimliğini onaylayacak başka kanıtlara sahip olmak istiyorsunuz. Ben yaşamın ışığıyım; ve, kasıtlı ve her şeyin farkında olarak bu kurtarıcı ışığı reddeden herkes günahları içinde ölecektir. Sizlere ben bilmeniz gereken her şeyi söyledim; ancak, sizler, sözlerimi almaya yetkin değilsiniz. Buna rağmen, beni göndermiş olan gerçek ve dosdoğrudur; Babam hata yapan çocuklarını bile derinden sevmektedir. Ve, Babamın söylemiş olduğu şeylerin tümü ben de dünyaya duyurmaktayım.

^{162:5.4 (1795.3)} İnsan Evladı yukarı kaldırıldığında, o zaman hepiniz benim gerçekte bu kişinin kendisi olduğumu ve kendi başıma hiçbir şeyi gerçekleştirmediğimi, yalnızca Baba'nın bana öğretmiş olduğu şeyi yaptığımı bileceksiniz. Ben bu sözleri sizlere ve sizlerin çocuklarına söylüyorum. Ve, beni göndermiş olan şu an da bile benimle birlikte; o beni yalnız bırakmamıştır, zira ben her zaman onun gözüne hoş gelen şeyleri yapmaktayım.”

^{162:5.5 (1795.4)} İsa mabet bahçelerinde kutsal-yolculara bu şekilde öğretimde bulunduğunda, birçok kişi kendisine inanmıştı. Ve, hiç kimse ona el sürmeye cüret edememişti.

6. Yaşam Suyu Üzerine Söyleşi

^{162:6.1 (1795.5)} Büyük şölen günü olarak, son gün, Şiloam havuzundan gelen geçit kafilesi mabet bahçeleri boyunca ilerlerken, ve din-adamları tarafından su ve şarabın sunak üzerinde boşaltılmasından kısa bir süre sonra, kutsal-yolcular arasında durur halde, İsa, şunu söyledi: “Eğer herhangi bir kişi susuzluk çekerse, bırakınız bu kişi bana gelsin ve ihtiyacını gidersin. Yukarıdaki Baba'dan ben bu dünyaya yaşam suyunu getirmekteyim. Bana inanan kişi, bu suyu temsil eden ruhaniyet ile dolacaktır; zira, Yazıtlar bile, ‘Ondan yaşayan suların nehirleri akacak,’ demiştir. İnsan Evladı yeryüzü üzerindeki emeklerini tamamladığında, beden tümü üzerine canlı Gerçekliğin Ruhaniyeti boşaltılacaktır. Bu ruhaniyeti almış olanlar hiçbir zaman ruhsal açlığı bilmeyeceklerdir.”

^{162:6.2 (1795.6)} İsa, bu sözleri söylemek için ayını bölmemişti. O ibadet edenlere bunları, sunak önünde demetlerin sallanması ile söylenen hızlı Zebur nakaratı olarak, Hallel'in söylenmesinden

hemen sonra ifade etmişti. Tam da burada, kurbanlar hazırlanırken, bir ara yaşanmıştı; ve, bu zaman zarfında, kutsal-yolcular, Üstün'ün, ruhaniyet-susuzluğu çekmekte olan her bir ruha yaşayan suyu veren kişi oluşunu duyurduğu büyüleyici sesi duymuştu.

^{162:6.3 (1796.1)} Bu öncül sabah ayininin sonunda, İsa, şunu söyleyen bir biçimde, kalabalıklara öğretimde bulunmaya devam etmişti; “Yazıtlarda şunu okumadınız mı: ‘Bakın, suların kuru yere boşaltılması ve kurak toprağa serpilmesi gibi, kutsanması için çocuklarınıza, hatta çocuklarınızın çocuklarına, kutsallığın ruhaniyetini vereceğim’? Törensel hizmetin kırık sürahilerinden boşaltılır halde, insanlara ait gelenekler ile ruhlarınızın susuzluğunu gidermeyi arzularken, ruhaniyetin hizmeti için neden susuzluk çekesiniz ki? Bu mabette gerçekleşir halde görmüş olduğunuz şeyler, babalarınızın, inanç çocukları üzerine kutsal ruhaniyetin bahşedilişinin simgelemesini arzu ettiği yoldur; ve, sizler, bu güne kadar bile uzanır halde, bu simgeleri devam ettirmede oldukça başarılı oldunuz. Ancak, vakit, bu nesle Evladı’nın bahşedilmesi vasıtasıyla ruhaniyetlerin Babası’nın açığa çıkarılışına gelmiştir; ve, tüm bunların hepsini kesin bir biçimde, insan çocuklarının üzerine Baba ve Evlat’ın ruhaniyetinin bahşedilişi izleyecektir. İnanca sahip olan her bir kişi için, ruhaniyetin bu bahşedilişi, yeryüzü üzerindeki cennetin krallığı içinde yaşamın gerçek sularına ve buradaki Baba’nın Cenneti’ne olan bir biçimde, sonsuza kadar sürecek olan yaşama götüren gerçek öğretmen haline gelecektir.”

^{162:6.4 (1796.2)} Ve, İsa, hem kalabalıkların hem de Ferisilerin sorularına cevap verişini sürdürmüştü. Bazıları kendisinin bir

peygamber olduğunu düşünmekteydi; bazıları onun Mesih olduğuna inanmaktaydı; diğerleri ise, kendisinin Celile’den gelmekte olduğunu ve Mesih’in Davud’un tahtını yeniden kurmak zorunda oluşunu gören bir biçimde, Kutsanmış olamayacağını söylemişti.

7. Ruhsal Özgürlük Üzerine Söyleşi

^{162:7.1 (1796.3)} Şölenin son gününün öğleden sonrası, ve havariler, Kudüs’den kaçmak için kendisini ikna etme çabalarında başarısız olduktan sonra, İsa tekrar mabede öğretmek için gitmişti. Solomon’un avlusunda bir araya gelmiş inananlardan oluşmuş bir kabileyi bulmuş halde onlara, şunları söyleyen bir biçimde, konuşmuştu:

^{162:7.2 (1796.4)} “Eğer benim sözlerim sizlerde kalmaya devam ederse ve sizler Babamın iradesini yerine getirmeyi başlıca amacınız haline getirirseniz, o zaman sizler gerçekten de benim takipçilerim haline gelirsiniz. Sizler gerçeği bilen hale gelir, gerçek de sizleri özgür kılan hale getirir. Ben sizlerin bana nasıl cevap vereceğinizi biliyorum: Bizler İbrahim’in çocuklarıyız, ve bizlerin kimsenin esareti altında değiliz; nasıl olur da bizler özgür hale getiriliriz? Böyle olsa bile, ben, başkasının yönetimine olan dışsal taabiyetten bahsetmemekteyim; ben, ruhun özgürlüklerine atıfta bulunmaktayım. Gerçekten de, gerçekten de sizlere söylüyorum ki, günah işleyen herkes, günahın esir kölesi halindedir. Ve, sizler, esir kölenin sonsuza kadar üstünün evinde kalamayacağını biliyorsunuz. Sizler aynı zamanda, evladın babanın evinde kesin bir biçimde kalacağını bilmektesiniz. Hal böyleyken, şayet, Evlat sizleri özgür hale getirecekse, sizleri kendi evlatları haline getirecekse, sizler gerçekten de özgür hale geleceksiniz.

“Ben sizlerin İbrahim’in tohumu olduğunuzu biliyorum; ancak, sizlerin önderleriniz, benim sözümün kendi kalpleri içinde dönüştürücü etkiye sahip olmasına izin vermedikleri için beni öldürmeyi amaçlamaktadır. Onların ruhları önyargılarıyla kapalı, intikamın guruyla gözleri görmez haledir. Ben sizlere, ebedi Baba’nın bana göstermiş olduğu gerçekliği duyurmaktayım; bunun karşısında, bu aldanmış öğretmenler, yalnızca zamansal babalarından öğrenmiş oldukları şeyleri yerine getirme arzusu duymaktadırlar. Ve, İbrahim’in sizlerin babası olduğu cevabını verdiğinizde, ben sizlere; eğer sizler İbrahim’in çocukları olsaydınız, İbrahim’in yaptıklarını yapardınız cevabını veririm. Sizlerden bazıları benim öğretime inanmaktadır; ancak, diğerleri, Tanrı’dan almış olduğum gerçeği sizlere söylediğim için beni yok etmeyi arzulamaktadır. Ancak, İbrahim, Tanrı’nın gerçekliğine böyle davranmamıştı. Ben, aranızdan bazılarının kötü olanın yaptıklarını yapmaya kararlı olduğunuzu görüyorum. Eğer Tanrı sizlerin Babası olsaydı, sizler beni bilip, açığa çıkardığım gerçeği derinden severdiniz. Sizler, bu emekleri kendimden yerine getirmediğimi, Tanrı tarafından gönderilmiş olduğumu, Baba’dan geldiğimi görmeyecek misiniz? Nasıl olur da sözlerimi anlamazsınız? Kötülüğün çocukları haline gelmeyi seçtiğiniz için mi? Eğer sizler karanlığın çocuklarıysanız, açığa çıkarmakta olduğum gerçeğin ruhaniyetinde neredeyse hiçbir bir biçimde yürüyemeyeceksiniz. Kötülüğün çocukları yalnızca, aldatıcı olmuş ve kendisinde hiçbir gerçeklik olmadığı için gerçek hiçbir şeyi savunmamış biri olarak, babalarının yollarında ilerlerler. Ancak, şimdi, gerçekliği söyler ve onu yaşar halde, İnsan Evladı gelmekte olup, birçoğunuz ona inanmayı reddetmektedirsiniz.

162:7.4 (1797.1) “Söyleyin, hanginiz beni günah işlemekten suçlu buluyor? Eğer öyle değilse, ben Baba tarafından bana gösterilmiş olan gerçekliği duyuruyor ve onu yaşıyorsam, neden bana inanmıyorsunuz? Tanrı’ya ait olan kişi, Tanrı’nın sözlerini mutlulukla duymaktadır; böyle olduğu için birçoğunuz benim sözlerimi duymuyorsunuz, çünkü Tanrı’ya ait halde değilsiniz. Öğretmenleriniz, emeklerimi kötülüklerin prensinin gücü ile yerine getirdiğimi söyleme cüreti bile göstermiştir. Yakındaki biri daha yeni, içimde bir ecinninin olduğunu ve şeytanın bir çocuğu olduğumu söylemiştir. Ancak, kendi ruhlarınız ile dürüstçe bir biçimde ilişki içerisinde bulunan hepiniz, benim bir şeytan olmadığımı bütünüyle bilmektedir. Sizler, sizler beni onursuzlaştıracakken bile benim Babama hak ettiği onuru vermekte olduğumu biliyorsunuz. Ben kendi ihtişamımı aramamaktayım; yalnızca Cennet Babamın ihtişamını aramaktayım. Ve, ben sizleri yargılamamaktayım; zira, orada, benim için yargılayan biri bulunmaktadır.

162:7.5 (1797.2) “Gerçekten de, gerçekten de müjdeye inanmakta olanlara söylüyorum ki, eğer bir kişi gerçekliğin bu sözünü kalbinde canlı tutacak olursa, o hiçbir zaman ölümü tatmayacaktır. Ve, şimdi, benim yanı başımda bulunan bir kâtip, İbrahim’in ve aynı zamanda diğer tanrı-elçilerinin ölü olduğunu gören bir biçimde, bu ifademin içinde bir ecinni olduğunu ispat ettiğini söylemekte. Ve, o şu soruyu sormakta: ‘Burada durmaya ve her kim sözünü tutmazsa öleceğini söylemeye cüret etmekle, İbrahim ve tanrı-elçilerinden çok daha büyük mü oluyorsun? Bu türden Tanrı’ya karşı geliş cümlelerini söylemeye cüret etmekle de kim olduğunu söylüyorsun?’ Ve, ben her zaman size, eğer ben kendimi

yüceltiyorsam ihtişamımın hiçbir değeri yoktur diyorum. Ancak, beni yüceltecek olan kişi Baba'dır, sizlerin Tanrı olarak adlandırdığı tam da aynı Baba. Ancak, sizler, bunun sizin Tanrınız ve benim Babam olduğunu bilmede başarısız oldunuz; ve, ben, sizleri bir araya getirmek için geldim; sizlere gerçekten de nasıl Tanrı'nın evlatları olacağınızı göstermek için. Her ne kadar sizler Baba'yı tanımasanız da, ben gerçekten onu bilmekteyim. İbrahim bile benim dönemimi görmekten mutluluk duydu; ve, kendisi onu inançla gördü, ve ondan hoşnut kaldı.”

^{162:7.6 (1797.3)} Bu zaman zarfında bir araya toplanmış haldeki inanmayan Museviler ve Sanhedrin hafiyeleri bu kelimeleri duyduklarında, onlar, şöyle bağırarak bir biçimde, büyük bir kargaşa çıkardılar: “Sen elli yaşında bile değilsin; yine de İbrahim'i görmekten bahsetmektesin; sen şeytanın bir çocuğusun!” İsa konuşmasına devam edemedi. O, ayrılırken yalnızca şunu söylemişti: “Gerçekten de, gerçekten de, sizlere söylüyorum ki, İbrahim'den önce ben vardım.” İnanmayanlardan çoğu kendisine fırlatmak için taşlara doğru koşmuş olup, Sanhedrin hafiyeleri kendisini tutuklamayı amaçlamıştı; ancak, Üstün hızlıca mabet koridorlarının yolunu tutunmuş olup, Marta, Meryem ve Lazarus'un kendisini beklemekte oldukları Bethani yakınlarındaki gizli bir buluşma yerine kaçmıştı.

8. Marta ve Meryem ile olan Sohbet

^{162:8.1 (1797.4)} Öncesinden, havariler etrafa küçük topluluklar halinde dağılırken, İsa'nın Lazarus ve onun kız kardeşleri ile birlikte bir arkadaşın evinde konaklaması ayarlanmıştı; bu

önlemler, Musevi makamları tekrar onu tutuklama planlarında cüretkâr oldukları için alınmaktaydı.

162:8.2 (1797.5) Yıllar boyunca, İsa her ne zaman fırsat olup kendilerini ziyaret ettiğinde bu üçlünün her şeylerini bırakıp, onun öğretilerini dinlemesi onların âdeti haline gelmişti. Ebeveynlerini kaybetmekle birlikte, Marta ev yaşamının sorumluluklarını üstlenmişti; ve, bu böylece bu sefer, Lazarus ve Meryem İsa'nın dizinin dibinde canlandırıcı öğretiyi dinler halde oturlarken, Marta akşam yemeğini hazırlamaktaydı. Marta'nın birçok sayıda gereksiz görevler ile ilgisinin dağılışı ve aslında çok da önemli olmayan birçok tasaya kendisini tamamiyle meşgul etmesi belirtilmelidir; bunun onun eğilimi olduğu.

162:8.3 (1798.1) Marta varsayılan tüm bu sorumluluklar ile kendisini meşgul kılarken, Meryem'in kendisine hiçbir biçimde yardım etmeyişi nedeniyle rahatsız olmuştu. Bu nedenle İsa'ya gidip, şunu söylemişti: “Üstün, tüm bu hizmetleri yapmada kardeşimin beni yalnız başına bırakmış olmasını önemsemiyor musun? Onun buraya gelmesini ve bana yardım etmesini emretmeyecek misin?” İsa: “Marta, Marta, neden bu kadar şeyi kendine dert ediyorsun, ve bu kadar küçük şeyden rahatsız oluyorsun? Yalnızca tek bir şey gerçekten değerlidir; ve, Meryem bu iyi ve gerekli kısmı tercih etmiş olduğundan, ben onu kendisinden almamalıyım. Ancak, her ikiniz de ne zaman benim sizlere öğretmiş olduğum biçimde yaşayacaksınız: her ikiniz de işbirliği içinde hizmet ederek ve her ikiniz de bir bütün halinde ruhlarınızı canlandırarak? Her şeyin bir zamanı olduğunu öğrenemeyecek misiniz — yaşamın küçük

hususlarının cennetsel krallığın büyük hususlarından sonra geldiğini?”

9. Abner ile Beytüllahimde

^{162:9.1} (1798.2) Mişkan şölenini takip eden hafta boyunca, inananların büyük bir çoğunluğu Bethani’de bir araya gelmiş ve on iki havariden eğitim almışlardı. Sanhedrin, İsa burada mevcut bulunmadığından bu toplanmaları rahatsız etmek için hiçbir çaba göstermemişti; o bu zaman zarfı boyunca Beytüllahim’de, Abner ve onun birliktelikleri ile çalışır haldeydi. Şölenin kapanışını takip eden gün, İsa Bethani için ayrılmıştı; ve, o, Kudüs’e olan bu ziyaret boyunca bir daha mabette öğretimde bulunmamıştı.

^{162:9.2} (1798.3) Bu zaman zarfında Abner, Beytüllahimi kendi karargâhı haline getirmekteydi; ve, bu merkezden birçok çalışan, Yudea ve güney Samarya’nın şehirlerine, ve hatta İskenderiye bile, gönderilmişti. Varışının bir kaç günü içinde, İsa ve Abner, bu iki havari topluluğunun çalışmasını bir araya getirmek için gerekli olan düzenlemeleri tamamlamışlardı.

^{162:9.3} (1798.4) Mişkan şölenlerine olan ziyareti boyunca İsa zamanını, Bethani ve Beytüllahim arasında iki eşit parçaya bölmüştü. Bethani’de o, kendi havarileri ile dikkate değer düzeyde zaman harcamıştı; Beytüllahim’de, eğitiminin çoğunu Abner ve Yahya’nın diğer eski havarilerine vermişti. Ve, bu yakın ilişki nihai bir biçimde, onların kendisine inanmasına götürmüştü. Vaftizci Yahya’nın bu eski havarileri, Beytüllahim’de onun özel eğitimi ile kendilerinin deneyimlemiş oldukları duygudaş anlayışa ek olarak Kudüs’deki onun kamu öğretisinde sergilediği cesareten

etkilenmişlerdi. Bu etkiler nihai bir biçimde ve bütüncül olarak, krallığın içten bir kabulüne ve bu adımın içerdiği her şeyi içine alan yöne götüren bir biçimde Abner'in her bir birlikteliğini kazanmıştı.

^{162:9.4 (1798.5)} Beytüllahim'den son kez ayrılmadan önce, Üstün, beden içindeki yeryüzü sürecinin sona ermesinden önce birleşmiş çabalarında hepsinin kendisine katılması için düzenlemelerde bulundu. Abner ve birlikteliklerinin yakın bir süre içinde Mecdel Parkı'nda kendilerine katılması üzerinde anlaşılmıştı.

^{162:9.5 (1798.6)} Bu anlayış uyarınca, Kasım'ın başlarında Abner ve onun on bir akranı, İsa ve on ikili ile kaderlerini birleştirmiş olup, tek bir örgütleniş olarak çarmıhın vaktine kadar onlarla birlikte emek vermişlerdi.

^{162:9.6 (1798.7)} Ekimin sonlarında, İsa ve on ikili Kudüs'ün sınırlarından çekilmişti. Pazar günü, Ekim'in 30'u, İsa ve birliktelikleri, birkaç günlüğüne yalnız istirahat ettikleri yer olan Efrahim şehrinden ayrılmış olup, Çarşamba günü, Kasım'ın 2'si, geç öğleden sonrası vakitlerinde ulaşan bir biçimde doğrudan Mecdel Parkı için batı Ürdün yolunu tutmuşlardı.

^{162:9.7 (1799.1)} Havariler, Üstün'ün dostane topraklara geri dönmesi nedeniyle fazlasıyla rahatlamışlardı; bir daha onlar kendisinden güçlü bir biçimde, krallığın duyurusunda bulunmak için Kudüs'e çıkmasını istememişlerdi.

163. Makale

Mecdel'de Yetmişlinin Görevlendirilişi

^{163:0.1 (1800.1)} KUDÜS’den Mecdel’e İsa’nın ve on ikilinin geri dönüşünden birkaç gün sonra, Abner ve yaklaşık olarak elli kişiden meydana gelmiş bir takipçi topluluğu Beytullahim’den ulaşmıştı. Bu zaman zarfında orada aynı zamanda; öğretiyayıcıları birliği, kadınlar birliği ve Filistin’in her bir köşesinden gelmekte olan yaklaşık yüz elli kişilik gerçek ve sınanmış başka takipçi Mecdel Kampı’nda bir araya gelmişti. Kampın ziyareti ve yeniden düzenlenişi için birkaç gün ayırdıktan sonra, İsa ve on ikili, inananlardan meydana gelen bu özel topluluk için yoğun bir eğitim süreci hazırlamışlardı; ve, Üstün daha sonra, bu oldukça iyi eğitilmiş ve deneyim sahibi takipçi topluluğu içinden yetmiş öğretmeni seçmiş olup, onları krallığın müjdesini duyurmak için göndermişti. Bu olağan eğitim Cuma günü, Kasım’ın 4’ü, başlamış olup, Şabat’a, Kasım’ın 19’una, kadar devam etmişti.

^{163:0.2 (1800.2)} İsa, her sabah bu kafiye bir konuşma vermişti. Petrus, kamu duyurusunun yöntemlerini öğretmişti; Nathanyel, onları öğretme sanatında eğitmişti; Tomas, sorulara nasıl cevap verilmesi gerektiğini açıklamıştı; bunlar gerçekleşirken, Matta, topluluklarının mali işleyişlerinin örgütlenişini yönetmişti. Diğer havariler de, özel deneyimleri ve doğal yetileri uyarınca bu eğitime katılmışlardı.

1. Yetmişlinin Görevlendirilişi

^{163:1.1 (1800.3)} Yetmişli, Mecdel Kampı’nda Şabat öğleden sonrası, Kasım’ın 19’u, İsa tarafından görevlendirilmişti; ve, Abner, bu müjde duyurucuları ve öğretmenlerinin başına getirilmişti. Yetmişlinin bu birliği; Abner ve Yahya’nın on eski havarisinden, öncül öğretiyayıcılarının elli birinden ve

krallığın hizmetinde öne çıkmış sekiz diğer takipçiden meydana gelmişti.

163:1.2 (1800.4) Bu Şabat öğleden sonrası öğleden sonra iki suları, yağmur fırtınaları arasında, Davud'un ve onun dört yüzden fazla kişiden meydana gelen iletici birliğinin büyük bir kısmının varmasıyla sayıları artmış halde, inanların bir kafiləsi, yetmişlinin görevlendirilişine şahit olmak için Celile gölünün kıyısında toplanmıştı.

163:1.3 (1800.5) İsa, müjde ileticileri olarak kendilerini ayırmak için ellerini yetmişlinin başlarına koymadan önce, onlara hitap eder halde, şunları söylemişti: “Hasat gerçekten de boldur; ancak, emek verenler azdır; bu nedenle, güçlü bir biçimde ben hepinizden, hasadın Koruyucusu'nun kendi hasadı için sizlere daha da başka emekçileri göndermesi için dua etmenizi istiyorum. Ben birazdan sizleri krallığın ileticileri olarak ayıracam; ben birazdan sizleri Musevilere ve gentilelilere, kuzuları kurtlara gönderirmiş gibi göndereceğim. İkişerli halde, sizler kendi yollarınıza giderken, ben sizlerden ne bir sepet ne de ilave bir giysi taşımanızı emrediyorum; zira, çıkmakta olduğunuz ilk görev yalnızca kısa bir süreliğine gerçekleşecektir. Yolunuzun dışında kimseye selam vermeyin; yalnızca kendi işinizde olun. Her ne zaman bir evde kalacak olursanız, ilk önce şunu söyleyin: Bu ev ahalisi huzur içinde olsun. Eğer barışı derinden sevenler burada yaşamaktaysa, burada kalmaya devam edin; eğer onlar burada değillerse, oradan ayrılın. Ve, bu evi seçmiş olarak, önünüze ne serilmişse onu yiyip içen bir biçimde, bu şehirde o evde kalaya devam edin. Ve, sizler bunu, emekçi yiyeceğini hak ettiği için yerine getireceksiniz. Daha iyi bir konukluk sunulabilir diye bir evden

diğerine taşınmayın. Hatırlayın, yeryüzünde barışı ve insanlar arasında iyi niyeti duyurmaya giderken, sert ve aldanmış düşmanlar ile karşı karşıya gelmek durumundasınız; bu nedenle, yılanlar gibi bilge olurken, güvercinler kadar zararsız olun.

163:1.4 (1801.1) “Ve, gittiğiniz her yerde, ‘Cennetin krallığı yakında’ diyen bir biçimde duyuruda bulunun ve zihinsel veya bedensel olarak hasta halde bulunanların tümüne yardım edin. Sizler hiçbir kısıtlama olmaksızın krallığın iyi şeylerini almış bulunmaktasınız; hiçbir kısıtlama olmaksızın bunları verin. Eğer herhangi bir şehrin insanları sizi karşılayacak olursa, onlar Baba’nın krallığına cömert bir girişi bulacaklardır; ancak, eğer herhangi bir şehrin insanları bu müjdeyi almayı reddederse, hâlihazırda, bu inanmayan ahaliden ayrılırken iletinizi duyurmaya devam edeceksiniz; öğretinizi reddedenlere şunu söyler halde: ‘Her ne kadar sizler gerçeği reddetseniz de, Tanrı’nın krallığının sizlerin yakınına gelmiş olması gerçekliğini korumaktadır.’ Sizleri duyan, beni duymaktadır. Ve, beni duyan kişi, beni gönderen O’nu duymaktadır. Müjdenizi reddeden kişi beni reddetmektedir. Ve, beni reddeden kişi, beni göndermiş olan O’nu reddetmektedir.

163:1.5 (1801.2) İsa yetmişliye böyle konuştuğunda, Abner’dan başlayarak, etrafında bir daire halinde diz çökmüş halde bulunan, her birinin başına elini koydu.

163:1.6 (1801.3) Ertesi sabah erkenden Abner, yetmiş ileticiyi Celile, Samarya ve Yudea şehirlerinin tümüne gönderdi. Ve, bu otuz beş çift; tümünün Perea içindeki Pella yakınında bulunan kampa, Aralık ayının 30’unda, Pazar günü, geri döndüğü bir

biçimde, yaklaşık olarak altı haftalığına duyurma ve öğretim görevine çıktı.

2. Genç Adam ve Diğerleri

^{163:2.1 (1801.4)} Görevlendirilmeyi ve yetmişliğe olan üyelik için atanmayı amaçlayan elliden fazla kişi, adayları belirlemek için İsa tarafından atanmış heyet tarafından reddedilmişti. Bu heyet Andreas, Abner ve öğreti-yayıcılarının vekil başı tarafından oluşmaktaydı. Üç kişiden meydana gelmiş bu heyetin üzerinde ortak bir biçimde anlaşmaya varamadıkları vakaların tümünde, onlar bu adayı İsa'ya getirmişti; ve, Üstün hiçbir zaman, bir müjde ileticisi olarak görevlendirilmeyi derinden arzulayan bir kişiyi dahi reddetmemişken, İsa ile konuştuklarında müjde ileticileri haline gelmeyi artık istememiş bir düzineden fazla aday bulunmuştu.

^{163:2.2 (1801.5)} Samimi bir takipçi, şunu söyleyen bir biçimde, İsa'ya gelmişti: “Üstün, ben senin yeni havarilerinden bir tanesi olmayı istiyorum, ancak babam çok yaşlı ve ölümüne yakın; acaba, kendisini defnetmek için eve geri dönmeme izin verilebilir mi?” Bu kişiye, İsa: “Benim evladım, tilkiler kendi çukurlarına ve göğün kuşları yuvalarına sahiptir; ancak, İnsan Evladı başını koyacak bir yere sahip değildir. Sen inançlı bir takipçisin, ve sen, sevdiklerine yardım etmek için geri dönerken bu şekilde kalmaya devam edeceksin; ancak, bu, benim müjde ileticilerim için böyle değildir. Onlar her şeylerini, beni takip etmek ve krallığı duyurmak için bırakmıştır. Eğer sen görevlendirilmiş bir öğretmen olacaksan, iyi haberleri yaymak için giderken başkalarının ölüyü gömmesine izin vermelisin.” Ve, bu kişi, büyük bir hayal kırıklığı ile ayrılmıştı.

163:2.3 (1801.6)

Bir başka takipçi Üstün’e gelip, şunu söylemişti: “Ben görevlendirilmiş bir iletici olmayacağım, ancak ailemi kısa bir süreliğine teselli etmek için evime gitmek istemekteyim.” Ve, İsa: “Eğer sen görevlendirilirsen, her şeyi terk etmeye gönüllü olmak zorundasın. Müjde ileticileri bölünmüş kalplere sahip olamaz. Sabana elini koymuş halde herhangi bir kişi, eğer geri dönerse, krallığın bir ileticisi haline gelmeye layık değildir.

163:2.4 (1801.7)

Bunun sonrasında Andreas İsa’ya, dindar bir inanan olan ve görevlendirilmeyi almayı arzulayan bir zengin genç adamı getirmişti. Matadormus ismindeki, bu genç adam, Kudüs Sanhedrin’in bir üyesiydi; o, öncesinden İsa’nın öğretisini duymuş olup, sonrasında, Petrus ve diğer havariler tarafından krallığın müjdesinde eğitilmişti. İsa Matadormus ile, görevlendirilişin içermiş olduğu zorunluluklar hakkında konuşmuş olup, kendisinden, bu hususta daha bütüncül bir biçimde öğretimde bulunana kadar kararını ertelemesini rica etmişti. Bir sonraki sabah erken saatlerde, İsa bir yürüyüş içindeyken, bu genç adam kendisine acele ile yaklaşp, şunu söylemişti: “Üstün, ben senden ebedi yaşamın teminatlarını öğrenmek istiyorum. Gençliğimden beri emirlerin tümüne uymuş olduğumu gören bir biçimde, ebedi yaşamı elde etmek için daha neyi yapmam gerektiğini bilmek istiyorum.” Bu soruya cevap olarak, İsa: Eğer sen; evlilik-dışı ilişkide bulunma, öldürme, çalma, yalancı şahitlik yapma, aldatma, ebeveynlerini onurlandır biçiminde — emirlerin tümünü yerine getiriyorsan, iyi bir şey yapıyorsundur; ancak, kurtuluş, yalnızca yapılanların değil, inancın ödülü olan bir şeydir. Krallığın bu müjdesine inanıyor musun?” Ve, Matadormus: “Evet, Üstün, ben, senin ve havarilerinin bana öğretmiş olduğu

her şeye inanıyorum. Ve, İsa, “O zaman sen gerçekten de benim takipçim ve krallığın bir evladısın”, dedi.

^{163:2.5 (1802.1)} Bunun sonrasında genç adam şunu söylemişti: “Ama, Üstün, ben senin takipçin olmakla yetinmek istemiyorum; ben, senin yeni ileticilerinden bir tanesi olmak istiyorum.” İsa bunu duyduğunda, kendisine bakışlarını büyük bir sevgiyle indirip, şöyle söyledi: “Eğer sen bedeli ödemeye gönüllü isen, eksik olduğun bir şeyi sağlayacaksan, ileticilerimden bir tanesi haline geleceksin.” Matadormus: “Üstün, eğer seni takip etmeme izin verilecekse, ben her şeyi yapacağım.” İsa, diz çökmekte olan genç adamın alnını öpen bir biçimde, şunu söylemişti: “Eğer benim ileticim olmak istiyorsan, git ve sahip olduğun her şeyi sat; ve, ondan gelenleri fakirlere ve kardeşlerine bahşettiğinde, gel ve beni takip et; ve, sen, cennetin krallığı içinde hazinelere sahip olacaksın.”

^{163:2.6 (1802.2)} Matadormus bunu duyduğunda, yüzü düşmüştü. O ayağa kalkıp, kederli bir biçimde uzaklaşmıştı; zira, o çok büyük bir mal varlığına sahipti. Bu varlıklı genç Ferisi, servetin Tanrı’nın bir iltiması olduğuna inanan bir biçimde yetiştirilmişti. İsa, onun kendisine ve zenginliklerine olan sevgisinden uzak olmadığını bilmekteydi. Üstün kendisini servete olan *derin sevgiden* kurtarmak istemişti, doğrudan bir biçimde servetin kendisinden değil. İsa’nın takipçileri tüm dünyasal mallarından ayrılmamışlarsa da, havariler ve yetmişli onlardan ayrılmıştı. Matadormus, yetmiş yeni ileticiden bir tanesi haline gelme arzusu duymuştu; ve, bu, İsa’nın zamansal iyeliklerinin tümünden ayrılmasını şart koymasının gerekçesiydi.

^{163:2.7 (1802.3)} Neredeyse her insan varlığı, çok küçük bir kötülük olarak barındırmaya devam ettiği bir şeye sahiptir; ve, cennetin krallığına olan giriş, kabul bedelinin bir parçası için bunu gerektirmektedir. Eğer Matadormus servetinden ayrılmış olsaydı, muhtemelen ellerine tekrar yetmişlinin hazinesinin idaresi verilecekti. Zira daha sonra, Kudüs'deki kilisenin kurulmasından sonra o, Üstün'ün emrine uymuştu; her ne kadar bu zaman zarfında yetmişliye olan üyeliği memnuniyetle deneyimlemek için çok geç kalmışsa da, o, Koruyucu'nun beden içindeki kardeşi olan Yakub'un başı olduğu Kudüs kilisesinin haznedarı olmuştu.

^{163:2.8 (1802.4)} Bu her zaman böyle olmuş ve sonsuza kadar böyle olacaktır: İnsanlar, kendi kararlarına kendileri ulaşmak zorundadır. Orada, fanilerin kullanabilecekleri belirli bir düzeyde bir tercih özgürlüğü bulunmaktadır. Ruhsal dünyanın güçleri insanları zorlamayacaktır; onlar insanı, kendisinin tercih etmekte olduğu yola gitmesine izin vermektedir.

^{163:2.9 (1802.5)} İsa, zenginlikleri ile birlikte Matadormus'un muhtemel bir biçimde, müjde için her şeyini feda etmiş olan, insanların görevlendirilmiş bir birlikteliği haline gelemeyeceğini öngörmüştü; aynı zamanda İsa, zenginlikleri olmadan Matadormus'un insanların nihai bir önderi haline geleceğini görmüştü. Ancak, Matadormus, İsa'nın kendi öz kardeşleri gibi; İsa'nın bu zaman zarfında tam da istemiş olduğu şeyi yapmış olsaydı kendi deneyimi haline gelecek olan, Üstün ile içten ve kişisel ilişkiyle kendisini mahrum bırakmamış olması nedeniyle krallık içinde hiçbir zaman büyük bir kişilik haline gelemedi, İsa'nın istemiş olduğu şeyi mevcut bir biçimde birkaç yıl sonra yapmış olmasına rağmen.

^{163:2.10 (1803.1)} Zenginliklerin, cennetin krallığına giriş ile doğrudan hiçbir ilişkisi bulunmamaktadır; ancak, *servete derinden sevgi besleyişin* ilişkisi bulunmaktadır. Krallığın ruhsal bağılıkları, maddiyatı baş tacı eder tutuma taabiyet ile bağdaşan nitelikte bulunmamaktadır. İnsan, bir maddi adanmışlık ile ruhsal bir ideale olası en yüksek düzeyde gerçekleşen bağılığını paylaşamayabilir.

^{163:2.11 (1803.2)} İsa hiçbir zaman, servete sahip olmanın yanlış olduğunu öğretmemiştir. O yalnızca on ikili ve yetmişliden, dünyasal iyeliklerinin tümünü ortak amaca adamalarını istemiştir. Böyleyken bile, Havari Matta'nın durumunda olduğu gibi, mal varlıklarının karlı bir biçimde elden çıkarılışını kabul etmiştir. İsa birçok kez, Romalı zengin kişiye öğretmiş olduğu gibi varlıklı takipçilerine tavsiyelerde bulunmuştu. Üstün, arta kalan kazançları bilgece yatırıma dönüştürmeyi, gelecekteki ve kaçınılmaz zor durumlara karşı sigortanın kabul edilir bir türü olarak görmüştü. Havarisel hazine taşıdığı zaman, Yudas kaynakları, bir gelir azalışından fazlasıyla sıkıntı çekebilecekleri zaman olarak, daha sonra kullanılabilmek için bir kenara ayırmıştı. Bunu Yudas, Andreas'a başvurmasından sonra gerçekleştirmişti. İsa hiçbir zaman, sadakaların dağıtılışı dışında, havarisel mali işler ile herhangi bir ilişki içinde bulunmamıştı. Ancak, onun birçok sefer kınamış olduğu bir ekonomik istismar bulunmaktaydı; ve, bu, güçlü, keskin zekâyâ sahip ve daha ussal olan akranların zayıf, eğimsiz ve daha az talihli olan kişiler üzerinden adil olmayan bir biçimde menfaat sağlamasıydı. İsa; erkeklere, kadınlara ve çocuklara bu türden insani olmayan bir biçimde davranılışın, cennetin krallığına ait kardeşlik ile bağdaşmadığını duyurmuştu.

3. Servet üzerine Söyleşi

^{163:3.1 (1803.3)} İsa'nın Matadormus ile konuşmasını bitirdiği vakit, Petrus ve havarin belirli bir kısmı kendisi etrafında toplanmıştı; ve, zengin genç adam ayrılırken, İsa, başını havarilere dönen bir biçimde çevirmiş olup, şunu söylemişti: “Sizler, zenginliklere sahip olanlar için Tanrı'nın krallığına bütünüyle girmenin ne kadar zor olduğunu görüyorsunuz! Ruhsal ibadet, maddi adanmışlıklar ile paylaşılamaz; hiçbir kişi iki sahibe hizmet edemez. Sizlere, “bir devenin iğne ucundan geçmesi, inanmayanın ebedi yaşamı miras almasından daha kolaydır,” şekilde bir değişe sahipsiniz. Ve, ben duyuruyorum ki, bir devenin iğne ucundan geçmesi ile bu, benliklerini tatmin etmek isteyen zenginlerin cennetin krallığına girmesi ile eşit kolaylıktadır.”

^{163:3.2 (1803.4)} Petrus ve havariler bu sözleri duyduklarında, onlar aşırı bir biçimde şaşkınlığa düşmüştü; öyle ki, Petrus şunu söylemişti: “Öyleyse, kim kurtarılabilir ki, Koruyucu? Zenginliklere sahip olan herkes krallığın dışında mı bırakılacak?” Ve, İsa şu cevabı vermişti: “Hayır, Petrus, ancak, güvenlerini zenginliklere emanet etmiş olanların tümü, neredeyse hiçbir biçimde, ebedi ilerleyişe götüren ruhsal yaşama giremez. Ancak, böyleyken bile, insan için imkânsız olanın çoğu, cennet içindeki Baba'nın uzanacağı yerin ötesinde değildir; bunun yerine bizler, Tanrı ile ilgili olan her şeyde her şeyin mümkün olduğunu tanımalıyız.”

^{163:3.3 (1803.5)} Onlar kendi başlarına gittiklerinde, İsa Matadormus'un kendileri ile kalmayışı üzerine kederlenmişti; zira, o kendisini fazlasıyla derinden sevmekteydi. Ve, onlar göle yürüyerek indiklerinde, su kenarında oturmuş olup,

Petrus, (bu zaman zarfında orada mevcut olan herkes biçiminde) on ikili adına konuşur halde, şunu söylemişti: “Bizlerin kafasını, zengin genç kişi hakkında söylemiş olduğun sözler karıştırdı. Seni takip edeceklerden tüm dünyasal mallarını bırakmalarını mı şart koşacağız?” ve, İsa şunu söylemişti: “Hayır, Petrus, yalnızca havariler haline gelecek ve benimle sizlerin gerçekleştirdiği gibi, bir aile olarak yaşamayı arzulayacak olanlar için. Ancak, Baba, çocuklarının sevgilerinin saf ve bölünmemiş olmasını şart koşmaktadır. Sizler ve cennetin gerçeklerine olan derin sevgi arasına giren her şey veya kişi bırakılmak zorundadır. Eğer bir kişinin serveti ruhun sınırlarını ihlal etmiyorsa, bu, krallığa girecek olanların ruhsal yaşamlarında önemli bir yere sahip değildir.”

^{163:3,4 (1804.1)} Ve, bunun sonrasında Petrus: “Ama, Üstün, bizler seni takip etmek için her şeyimizi vermiş bulunmaktayız, daha ne vermeliyiz?” Ve, bunun üzerine İsa on ikilinin tümüne şunu söylemişti: “Gerçekten de, gerçekten de, sizlere söylüyorum; servetini, evini, eşini, kardeşlerini, ebeveynlerini veya çocuklarını benim ve cennetin krallığı için terk etmiş olan kişi, bunların kat be katını bu dünyada almayacaktır; bırakınız bunu, idamlarla bile ödüllendirilecektir; ancak, onlar, feda edilenlerin kat be katını gelecek olan ebedi yaşamda alacaklardır. Ancak, bu dünyada en önde gelenlerin çoğu en sonra gelecek olup, en sonda gelenler çoğu hallerde ebedi yaşam içinde ilk önce geleceklerdir. Baba kendi yaratılmışlarıyla; onların ihtiyaçları uyarınca ve bir evrenin refahına dair kendisinin bağışlayıcı ve sevgi dolu düşüncesinin ürünü olan adil yasalarına olan onların bağlılıklarını gözeten biçimde ilgilenir.

163:3.5 (1804.2) “Cennetin krallığı, çok sayıda insanı işe almakta olan ve kendi üzüm bağında çalıştırmak için sabahın erken saatlerinde işçileri tutmaya gitmiş bir ev sahibi gibidir. Bu kişi, kendilerine günde bir denariusu ödemekte anlaşılmış olduğu işçileri üzüm bağına gönderir. Daha sonra, saat dokuz gibi dışarı bir çıktığında, pazarda öylece oyalanır halde olanları görünce şunu söyler: ‘Diğerleri gibi sizlerde benim üzüm bağına gidin, her kim orada doğru şeyi yaparsa para kazanacak.’ Ve, bu kişiler doğrudan çalışmaya giderler. Bu işveren on iki gibi ve üç gibi dışarı çıkıp, aynı şeyi tekrardan yapar. Ve, öğleden sonra saat beş gibi pazara tekrar gittiğinde, hala orada oyalanan başka kişileri bulur ve kendilerine, ‘Neden bütün gün boyunca burada hiçbir şey yapmadan öylece duruyorsunuz’ diye sorar. Ve, insanlar cevap verir, ‘Bizleri kimse işe almadı ki.’ Bunun sonrasında işveren: ‘Sizlerde benim üzüm bağında çalışmaya gidin, her kim orada doğru şeyi yaparsa para kazanacak.’

163:3.6 (1804.3) “Akşam vakti geldiğinde, bu üzüm bağı sahibi gözetmenine şunu söyler: ‘İşçileri çağır ve, en son işe alınandan başlayarak ilk olana giden bir biçimde, onlara günlüklerini ver.’ Beşte işe alınanlar da bir denarius alır, diğerleri de. Günün başında işe alınanlar ne kadar geç günlüklerini aldıklarını gördüklerinde, anlaşılan miktardan daha fazlasını almayı beklerler. Ancak, diğerleri gibi her kişi yalnızca bir denarius alır. Ve, her biri günlüğünü aldığı anda, ev sahibine, şunu söyleyen bir biçimde, şikâyetle bulunurlar: ‘En son işe alınmış bu kişiler yalnızca bir saat çalıştı, ama sen yine de onlara, kızgın güneşin altında günün yükünü çekmiş olan bizler ile aynı ücreti ödemektesin.’

163:3.7 (1804.4) “Bunun sonrasında ev sahibi: ‘Arkadaşlarım, ben sizlere hiçbir yanlıştta bulunmadım. Her biriniz günde bir denarius için çalışmaya anlaştmadınız mı? Şimdi sizlerin olanı alıp, yollarınıza gidiniz; zira, son gelenlere sizler ile aynı ücreti vermek benim arzumdur. İstedığımı yapmak benim için yasal değil midir? Yoksa sizler, iyi şeyi yapmayı arzuladığım ve bağışlama gösterdiğim için benim merhametime kötü gözle mi bakıyorsunuz?’”

4. Yetmişliye Elveda

163:4.1 (1804.5) Yetmişlinin ilk görevinde çıktığı gün Mecdel Kampı çevresinde heyecan verici bir zamandı. Bu sabahın erken saatleri, yetmişli ile olan son konuşmasında, İsa şunlar üzerinde vurguda bulunmuştu:

163:4.2 (1804.6) 1. Krallığın müjdesi, Musevilere ek olarak gentilelilere gerçekleşen bir biçimde, dünyanın tümüne duyurulmak zorundadır.

163:4.3 (1804.7) 2. Hastalara yardım ederken, mucize beklemeye dair öğretiden kaçın.

163:4.4 (1805.1) 3. Tanrı’nın evlatlarına ait ruhsal bir kardeşliği duyurun, dünyasal güç ve maddi ihtiyaçlara ait dışa dönük bir krallığı değil.

163:4.5 (1805.2) 4. Müjdeyi duyurmaya olan içten adanmışlıktan sizleri başka yöne çekecek olan aşırı toplumsal ziyaretlerle ve diğer gereksiz şeylerle vakit yitirmekten kaçın.

163:4.6 (1805.3) 5. Eğer, bir ana merkez olarak seçilen ilk evin değerli bir ev olduğu ortaya çıkarsa, bu şehirdeki konukluğunuzun tamamı boyunca orada kalmaya devam edin.

163:4.7 (1805.4) 6. Tüm doğru inananlara, Kudüs’de bulunan dini önderler ile ilişkilerinin koparılış vaktinin şimdi gelmiş olduğunu açık bir biçimde ifade edin.

163:4.8 (1805.5) 7. İnsanın bütüncül görevinin, bu tek bir emirde özetlenmiş olduğunu öğretin: Tanrınız olan Koruyucu’yu tüm aklınız ve ruhunuz ile, komşunuzu kendiniz gibi sevin. (Bunu onlar, Ferisiler tarafından öğretilen 613 yaşam kuralının yerine insanın bütüncül görevi olarak sunacaklardı.)

163:4.9 (1805.6) İsa yetmişliye, havarilerin ve takipçilerin tümü önünde bu şekilde konuştuğunda, şimon Petrus onları baş başa toplamış olup, ellerini başlarına koyduğunda ve kendilerini krallığın ileticileri olarak ayırdığında Üstün’ün vermiş olduğu görevin bir açıklanışı olarak, görevlendiriliş vaazlarını onlara duyurmuştu. Petrus güçlü bir biçimde yetmişliden, deneyimlerinde şu erdemlere memnuniyetle sahip olmalarını talep etmişti:

163:4.10 (1805.7) 1. *Kutsal adanmışlık*. Müjde hasadı için daha fazla emekçinin gönderiliş amacıyla her zaman dua etmek. O, biri dua ettiğinde daha muhtemel bir biçimde “Ben buradayım; bana gönder” diyecek oluşunu açıklamıştı. O, gündelik ibadetlerini göz ardı etmelerine karşı uyarda bulunmuştu.

163:4.11 (1805.8) 2. *Gerçek cesaret*. Petrus onları, düşmanlıkla karşılaşacaklarına ve sonlarının idam ile son bulacağından emin olmaları konusunda uyarmıştı. Petrus onlara, görevlerinin

korkakların girişebileceği bir şey olmadığını söylemiş olup, korku içindekilerin görevlerine başlamadan önce kenara çekilmesini tavsiye etmişti. Ancak, onlardan hiçbirini geri çekilmemişti.

163:4.12 (1805.9) 3. *İnanç ve güven*. Onlar bu kısa görevlerine, tamamiyle erzaksız gitmek zorundaydılar; onlar, yiyecek, barınak ve ihtiyaç duymuş oldukları tüm diğer şeyler için Baba'ya güvenmek zorundaydılar.

163:4.13 (1805.10) 4. *Şevk ve inisiyatif*. Onlar, şevk ve ussal coşkuya sahip olmak zorundaydılar; onlar, katı bir biçimde Üstünleri'nin verdiği görevi yerine getirmek durumundaydılar. Doğuya ait selam, uzun ve detaylı bir törendi; bu nedenle, onlardan, “yollarında olmayan hiçbir kişiyi selamlamaları” istenmişti; bu, vakit kaybetmeden kişinin kendi işi ve gücüne gitmesini güçlü bir biçimde istemenin genel bir yöntemi idi. Onun, dostane selamlamayla hiçbir ilişkisi bulunmamaktaydı.

163:4.14 (1805.11) 5. *İyilik ve nezaket*. Üstün kendilerine, toplumsal törenlerde gereksiz vakit harcamaktan kaçınmaları emrini vermişti; ancak, o güçlü bir biçimde, kendileriyle iletişim kurmak için gelen herkese nazik bir biçimde davranmayı istemişti. O, evlerinde kendilerini ağırlayacak olanlara her türlü iyilikte bulunacaklardı. Onlar, alçak gönüllü bir evi daha güç sahibi birinin evinde ağırlanmak için terk etmeye karşı katı bir biçimde uyarılmışlardı.

163:4.15 (1805.12) 6. *Hastaya olan yardım*. Yetmişli Petrus tarafından, akıl ve bedende hasta olanları bulmakla ve sıkıntılarının iyileşmesi veya onların kökten tedavisi için ellerinden ne geliyorsa yapmakla görevlendirilmişti.

^{163:4.16 (1805.13)} Ve, onlar bu şekilde görevlendirildiklerinde ve eğitildiklerinde, ikişerli topluluklar halinde, Celile, Samarya ve Yudea'daki görevlerine çıkmışlardı.

^{163:4.17 (1806.1)} Her ne kadar Museviler, inanmayan milletlerin sayısının yetmiş olduğu biçimde, yetmiş rakamı için tuhaf bir bakışa sahip olmuşlarsa da, ve her ne kadar bu yetmiş iletici insanların tümüne bu müjde ile gidecek olsalar da, bizlerin anladığı kadarıyla, bu topluluğun yine de, tam da yetmiş kişiden oluşması yalnızca tesadüf eseri idi. İsa'nın, yarım düzineden başka insanı kabul etmek istemesi kesin bir gerçektir; ancak, bu kişiler, servetlerini ve ailelerini geride bırakma bedelini ödemeye isteksizlerdi.

5. Kampın Pella'ya Taşınması

^{163:5.1 (1806.2)} İsa ve on ikili bu aşamada, Üstün'ün Ürdün'de vaftiz edildiği yer olan, Pella yakınında bulunan, Perea'daki son ana merkezlerini kurmaya hazırladı. Kasım'ın son on günü Mecdel'deki heyetle geçirilmişti; ve, Salı günü, Aralık ayının 6'sı, yaklaşık olarak üç yüz kişiden meydana gelmiş bütün kafiye tüm eşyaları ile birlikte gündeğumunda, nehir kenarında bulunan Pella yakınında geceyi geçirmek için yola çıkmıştı. Burası, Vaftizci Yahya'nın birkaç yıl öncesinde, bahar ayında, kendi kampını kurmuş olduğu aynı yerleşkeydi.

^{163:5.2 (1806.3)} Mecdel Kampı'nın dağıtılmasından sonra, Davud Zübeyde Bethsayda'ya dönüp, doğrudan bir biçimde iletici hizmetini azaltmaya başlamıştı. Krallık bu aşamada yeni bir faza girmekteydi. Her gün, Filistin'in her bir köşesinden ve hatta Roma İmparatorluğu'nun uzak bölgelerinden kutsal-yolcular ulaşmaktaydı. İnananlar zaman zaman,

Mezopotamya'dan ve Dicle'nin doğusunda kalan yerlerden gelmekteydi. Bunun uyarınca, Pazar günü, Aralık'ın 18'si, kendisinin iletici birliği ile birlikte, Davud, o zamanlar babasının evinde tutmakta olduğu, öncesinde göl kenarındaki Bethsayda kampını aracılığı ile inşa etmiş bulunduğu kamp eşyalarını yük hayvanlarına yüklemişti. Bethsayda'ya bir süreliğine elveda eder halde, havarisel kampın yaklaşık olarak bir kilometre kuzeyinde bulunan bir noktaya gider halde, göl kıyısından güneye ve Ürdün nehri boyunca ilerlemişti; ve, bir haftadan daha az bir süre içinde, yaklaşık olarak bin beş yüz kutsal-yolcu ziyaretçisini ağırlamaya hazır hale gelmişti. Havarisel kamp yaklaşık olarak beş yüz kişiyi ağırlar haldeydi. Bu, Filistin'de yağmurlu olan bir dönemdi; ve, bu kalacak yerlerin, Perea'ya İsa'yı görmek ve öğretisini duymak için gelen, çoğu içten haldeki, sayıları sürekli olarak artan öğrenme arzusuna sahip kişileri ağırlaması gerekmektedir.

^{163:5.3 (1806.4)} Davud, her ne kadar Mecdel'de Filip ve Matta'nın tavsiyesine başvurmuşsa da, tüm bunların hepsini kendi inisiyatifi olarak gerçekleştirmişti. O, bu kampı inşa etmede eski iletici birliğinin büyük bir kısmını yardımcıları olarak çalıştırmıştı; o bu aşamada, olağan iletici görevi içinde yirmiden daha az kişiyi kullanmaktaydı. Aralığın sonuna yakın ve yetmişlinin geri dönüşünden önce, neredeyse sekiz yüz kişiden meydana gelmiş ziyaretçi Üstün çevresinde toplanmış olup, onlar kalacak yerlerini Davud'un kampında bulmuşlardı.

6. Yetmişlinin Geri Dönüşü

^{163:6.1 (1806.5)} Cuma günü, Aralık'ın 30'u, İsa yakındaki tepelerde Petrus, Yakub ve Yahya ile beraber bulunmaktayken, yetmiş öğreti-yayıncısı, kendilerine eşlik etmekte olan sayısız inanan ile

birlikte, Pella ana merkezine çiftler halinde varmaktaydı. Yetmişlinin tümü, İsa'nın kampa geri döndüğü vakit olan yaklaşık olarak beş sularında öğreti yerleşkesinde bir araya gelmişti. Akşam yemeği, krallığın müjdesine ait bu şevkliler deneyimlerini anlatırlarken, bir saatten fazla gecikmişti. Daha öncesinde, Davud'un ileticileri havarilere, önceki haftalar boyunca bu haberlerin çoğunu getirmiş haldeydi; ancak, müjdeye ait bu yeni görevlendirilmiş kişilerin, iletilerinin aç Museviler ve gentileliler tarafından nasıl karşılanmış olduğunu kişisel olarak söyleyişlerini duymak gerçekten de ilham verici nitelikteydi. En sonunda İsa, kendi kişisel mevcudiyeti olmadan iyi haberleri yaymak için çıkan bu kişileri görebilir hale gelmişti. Üstün, krallığın ilerleyişine ciddi bir biçimde engel olmadan bu dünyadan ayrılabilcek oluşunu oldukça iyi bir biçimde bilmekteydi.

163:6.2 (1807.1) Yetmişli, “ecinnilerin bile kendilerine nasıl tabi olduklarını,” anlattıklarında, sinirsel bozuklukları çekmekte olan vakalarında nasıl muhteşem iyileştirmelerde bulunduklarını söylemekteydiler. Yine de, orada, yardımları ile giderilen gerçek ecinni iyeliğinin birkaç vakası bulunmuş olup, onlar hakkında İsa şunları söylemişlerdi: “Şeytan'ın cennetten yıldırım gibi düştüğünü görmüş olarak, bu itaatkâr olmayan küçük ruhaniyetlerin sizlere tabi olması şaşırtıcı değildir. Ancak, bunun bitmiş oluşuna çok da fazla odaklanmayın çünkü sizlere duyuruyorum ki, Babama geri döner dönmez, bu kaybolmuş birkaç ruhaniyetin talihsiz fanilerin akıllarına bir daha girememesi için, insanların tam da akıllarına bizlerin ruhaniyetlerini göndereceğiz. Ben, insanlar üzerinde sizlerin güce sahip olmasından memnuniyet duymaktayım; ancak, doğrudan bir biçimde bu deneyim nedeniyle neşelenmeyin,

cennetin isim listesine adlarınızın yazılmış olmasından ve ruhsal utgunluğa ait sonsuz bir süreçte böylece ilerleyecek oluşunuz için mutluluk duyun.”

163:6.3 (1807.2) Ve, akşam yemeğini yemelerinden hemen önce, İsa’nın, takipçilerinin zaman zaman şahit olmuş bulundukları, duygusal coşkunun bu ender anlarından bir tanesini deneyimlemesi bu zaman zarfında gerçekleşmişti. O şunu söylemişti: “Yerin ve göğün Koruyucusu olan, sen Babam, sana teşekkür ediyorum; bu muhteşem müjde bilge ve doğrudan saklı iken, ruhaniyet bu ruhsal ihtişamları krallığın bu çocuklarına açığa çıkardı. Evet, benim Babam, bunun gerçekleşmesini görmek senin gözüne hoş gelse gerek; ve, ben, sana geri döndükten sonra ve bana yerine getirilmesi için vermiş olduğun görevin başına geçtikten sonra bile, iyi haberlerin tüm dünyaya yayılacak olacağını bilmekten derin mutluluk duymaktayım. Ben, tüm yönetim yetkisini benim ellerime teslim edecek oluşunun bilincinde bulunmaktan, çok büyük bir heyecan duymaktayım; başlı başına, gerçekten benim kim olduğumu bilmenden, ve başlı başına, benim ve seni açığa çıkarmış olduğum kişilerin gerçekten senin kim olduğunu bilmemizden. Ve, ben bu duyuruyu beden içindeki kardeşlerime açığa çıkarmayı tamamladığımda, yukarıdaki yaratılmışlarına açığa çıkarmayı sürdüreceğim.”

163:6.4 (1807.3) İsa Baba’ya bu şekilde hitap ettiğinde, havarileri ve yardımcıları ile konuşmak için kenara çekildi: “Bu şeyleri gören gözler ve onları duyan kulaklar kutsanmışlardır. Geçmiş çağların birçok tanrı-elçisi ve büyük insanının şu an görmekte olduğunuz şeye şahit olmayı derinden arzulamış bulunduklarını sizlere söylememe izin verin. Ve, gelecek

haldeki ışığın çocuklarının birçok nesli bu şeyleri duyduklarında, sizlerin onları bizzat duymuş ve görmüş olmanıza gıpta edeceklerdir.”

^{163:6.5 (1807.4)} Bunun sonrasında, takipçilerinin tümüne hitap eder halde, İsa şunu söylemişti: “Sizler, ne kadar sayıda şehir ve kasabanın krallığın iyi haberlerini almış bulunduğunu, ve ne kadar sayıda yardımcım ve öğretmenimin hem Museviler hem de gentileliler tarafından kabul edilmiş olduğunu duymuş haldesiniz. Ve, krallığın müjdesine inanmayı tercih etmiş bulunan bu cemiyetler gerçekten de kutsanmış olanlardır. Ancak, bu ileticileri iyi bir şekilde almamış olan, Çorazin, Bethsayda-Yulias ve Kapernaum gibi şehirlerin ışığı reddeder sakinlerinin başına talihsizlik gelecektir. Sizlere duyuruyorum, bu yerlerde verilmiş çok büyük emekler Tire ve Şidon’a gerçekleştirilmiş olsaydı, bu tarafınızdan-adlandırıldığı-biçimiyle inanmayan şehirlerin insanları uzunca bir süredir çuval bezinde ve küllerde pişmanlıklarını belirtmiş olurlardı. Gerçekten de, yargı gününde Tire ve Şidon’a daha çok hoşgörü ile bakılacaktır.”

^{163:6.6 (1807.5)} Ertesi günün Şabat olduğu biçimiyle, İsa yetmişliden ayrılmış olup, kendilerine şunu söylemişti: “Ben gerçekten de, Celile, Samarya ve Yudea boyunca etrafa dağılmış birçok insan tarafından krallığın müjdesinin kabulüne dair iyi haberleri taşıyan bir biçimde geri dönmüş olmanızdan büyük mutluluk duydum. Ancak, neden bu kadar şaşırılmış halde sevinçlisiniz ki? İletinizin, duyuruluşunda gücü dışa vuracağını beklemiyor muydunuz? Bu müjde içinde çok az inanç besler halinde gittiğiniz de mi, başarısından bu kadar şaşırılmış halde geri döndünüz? Ve, şimdi, her ne kadar ben neşeli halinize ket

vurmayacak olsam da, sizleri, ruhsal gurur olarak, gururun dışarıdan kolayca görülemeyecek olan detaylarına karşı sert bir biçimde uyarmak istiyorum. Eğer siz, adaletsiz olan, Lucifer'in çöküşünü anlayacak olursanız, ruhsal gururun her türünden ulvi bir biçimde kaçınmayı arzu edersiniz.

^{163:6.7} (1808.1) “Sizler, fani insanlara kendisinin bir Tanrı evladı olduğunu öğretmenin bu büyük görevine girişmiş bulunmaktasınız. Ben sizlere yolu göstermiş bulunmaktayım; görevinize gidin, ve iyi şeyleri yapmaktan yorgun düşmeyin. Sizlere ve çağlar boyunca adımlarınızı takip edecek olan herkese, şunu söylememe izin verin: ben her zaman yakında bulunmaktayım; ve, benim davet çağrım her zaman yakında olup, her zaman yakında bulunacaktır. Emek veren ve ağır yük taşıyan hepiniz, bana gelin; ben sizleri dinlendireceğim. Benim boyunduruğumu giyin ve beni öğrenin; zira, ben gerçek ve sadık olanım; ve, sizler, ruhlarınız için ruhsal istirahati bulacaksınız.

^{163:6.8} (1808.2) Ve, onlar, Üstün'ün vermiş olduğu sözleri sınıadıklarında onun sözlerinin doğru olduğunu buldular. Ve, bu günden beri sayısız binler de, aynı sözleri sınamış ve onların kesinliğini onaylamıştır.

7. Son Görev için Hazırlanış

^{163:7.1} (1808.3) Birkaç sonraki gün, Pella kampında yoğun vakitlerdi; Perea görevi için hazırlıklar tamamlanılmaktaydı. İsa ve birliktelikleri; sadece, Üstün'ün yeryüzü üzerindeki son emekleri için Kudüs'e girişi ile sonlanmış bulunan, Perea'nın tamamından meydana gelen üç aylık turne olarak, son

görevlerine girmek üzereydiler. Bu süreç boyunca İsa ve on iki havarinin ana merkezi, Pella kampında yönetilmekteydi.

163:7.2 (1808.4) Artık İsa için, dışarı gidip insanlara öğretide bulunmak gerekli olan nitelikte değildi. Onlar bu aşamada kendisine her hafta artan sayılarda ve, yalnızca Filistin'den değil aynı zamanda tüm Roma dünyasından ve Yakın Doğu'dan olmak üzere, dünyanın her bir tarafından gelmekteydi. Her ne kadar Üstün, Perea turnesinde yetmişliye katılmış olsa da, o vaktinin büyük bir çoğunluğunu, kalabalıklara öğreten ve on ikiliyi eğiten bir biçimde, Pella kampında geçirmişti. Bu üç aylık süreç boyunca, havarilerin en azından onu İsa ile birlikte kalmıştı.

163:7.3 (1808.5) Kadınların birliği de aynı zamanda, Perea'nın daha büyük şehirlerinde yetmişliye beraber emek vermek için yola çıkmaya hazırlanmaktaydı. On iki kadından meydana gelen bu çekirdek topluluk yakın bir zaman içerisinde, ev ziyaretleri çalışmalarında ve hasta ve sıkıntı içindekilere yardım etme sanatında elli kadından meydana gelen daha geniş bir birliği eğitmiş haldeydi. Şimon Petrus'un eşi, Perpetua, kadınlar birliğinin bu yeni biriminin bir üyesi haline gelmiş olup, kendisine, Abner altında bulunan büyüyen kadınlar topluluğuna ait çalışmalarının önderliği görevi verilmişti. Hamursuz'dan sonra, o, öğretiyayıcı turnelerinin tümünde kendisine eşlik eden bir biçimde, tanınmış eşiyle kalmıştı; ve, o, Petrus'un Roma'da çarmığa gerildiği gün, arenada yaban hayvanlarına yem olarak atılmıştı. Bu kadınların yeni birliği aynı zamanda, Filip ve Matta'nın eşlerine ek olarak Yakub ve Yahya'nın annesine üyeleri olarak sahip olmaktaydı.

^{163:7.4 (1808.6)} Krallığın emeği bu aşamada, İsa'nın kişisel önderliği altında son fazına girmeye hazırlanmaktaydı. Ve, bu mevcut faz, Celile'de meşhur halde bulunduğu geçmiş günler boyunca Üstün'ü takip etmiş bulunan mucize-aklında ve harika-arar kalabalıklar ile derin bir ruhsal tezatlıkta bulunmaktaydı. Buna rağmen, hala kendi takipçileri arasında; maddi-akılda olan ve cennetin krallığının, Tanrı'nın kâinatsal babalığının ebedi gerçekliği üzerine kurulmuş olan insanın ruhsal kardeşliği oluşunun gerçekliğini kavramada başarısız olan çok sayıda kişi bulunmaktaydı.

164. Makale

Adanma Şöleninde

^{164:0.1 (1809.1)} PELLA'daki kamp kurulurken, Nathanyel ve Tomas'ı yanına alan bir biçimde İsa, adanma şölenine katılmak için gizlice Kudüs'e çıkmıştı. Bethani geçidinde Ürdün nehrinden geçene kadar, iki havari Üstünleri'nin Kudüs'e gitmekte olduklarını fark etmemişlerdi. Onlar, İsa'nın gerçekten de adanma şöleninde hazır bulunmayı amaçladığını sezdiklerinde, kendisine ciddi bir biçimde karşı durmuşlardı; ve, her türlü ikna türünü kullanarak onu vazgeçirmeye çalışmışlardı. Ancak onların çabaları boşaydı; İsa, Kudüs'ü ziyaret etmekte kararlıydı. Kendisini Sanhedrin'in ellerine teslim etmenin mantıksızlığına ve tehlikesine vurguda bulunan tüm ricalarına ve tüm uyarılarına karşı, o yalnızca, “Ben İsrail'de bulunan bu öğretmenlere, vaktim gelmeden önce ışıği görmeleri için bir şans daha vermek istiyorum.”

^{164:0.2 (1809.2)} Kudüs'e olan yolları üzerinde bu iki havari, korkularını ifade etmeye ve bu türden görünürde tamamen cüretkâr olan bir girişimin taşıdığı bilgelige dair kuşklarını

dile getirmeye devam etmişlerdi. Onlar Eriha'ya dört buçuk sularında ulaşmış olup, gece için burada konaklamaya hazırlanmışlardı.

1. İyi Samiri Hikâyesi

^{164:1.1 (1809.3)} O akşam, dikkate değer büyüklükte bir kafilе sorular sormak için İsa ve iki havari etrafında toplandığında, bu soruların çoğuna havariler cevap vermiş olup, diğerlerinde Üstün söz almıştı. Akşam ilerlerken, bilinen bir avukat, zor duruma düşürecek bir tartışmaya kendisini iterek İsa'yı tuzağa düşürmeyi amaçlayan bir biçimde, şunu söylemişti: “Üstün ben sana, ebedi yaşamı almak için tam olarak neyi yapmam gerektiğini sormak istiyorum.” İsa, “kanun ve peygamberlerde ne yazıyor; Yazıtları nasıl okuyorsun?” biçiminde cevap vermişti. Avukat, hem İsa'nın hem de Ferisiler'in öğretilerini bilen bir biçimde: “Koruyucu Tanrı'yı tüm kalbinle, ruhunla, aklın ve gücünle derinden sevmek, ve komşunu kendin gibi görmek.” Bunun sonrasında İsa: “Sen doğru cevabı verdin; bu, eğer onu gerçekten yapacak olursan, sonsuza kadar sürecek olan yaşama götürecektir.”

^{164:1.2 (1809.4)} Ancak, avukat bu soruyu sormada tamamiyle içten değildi; ve, kendisini kanıtlama arzusu taşıyan ve aynı zamanda İsa'yı utandırmayı umut bir biçimde, o, başka bir soruyu sorma girişiminde bulundu. Üstün'e biraz daha yaklaşır bir halde, o, “Ama, Öğretmen, ben sana, benim komşumun tam da kim olduğunu bana söylemeni istiyorum” dedi. Avukat bu soruyu, bir kişinin sahip olduğu komşusunu “kişinin ait olduğu ırkın çocukları” olarak tanımlayan Musevi yasasına karşı gelecek bir ifadeye doğru İsa'yı tuzağa düşürmeyi arzulayan bir biçimde sormuştu. Museviler diğer her bir insanı “gentile köpekleri”

olarak görmekteydi. Bu avukat bir ölçüde Üstün'ün öğretilerine aşına olup, bu nedenle Üstün'ün farklı bir biçimde öğretide bulunduğunu oldukça iyi bilmekteydi; böylece o, kutsal yasaya bir saldırı olarak yorumlanacak olan bir şeyi söylemeye İsa'yı yöneltmeyi umut etmişti.

^{164:1.3 (1810.1)} Ancak, İsa, avukatın amacını sezmiş olup, tuzağa düşmek yerine, dinleyicilerine, her bir Eriha topluluğu tarafından bütünüyle takdirle karşılanacak olan bir hikâye biçiminde, bir hikâye anlatmaya başladı. İsa şunu söyledi: “Bir seferinde, tanınmış bir kişi Kudüs'ten Eriha'ya gitmekte olup, yolu üzerinde acımasız haydutların eline düşmüştü; bu haydutlar, onun sahibi olduğu her şeyi gasp etmiş, onu soymuş, dövmüş ve yarı ölü bir biçimde öylece bırakıp gitmişlerdi. Kısa bir süre sonra, şans eseri, bir din-adamı o yoldan geçmekteydi; ve, bu din-adamı yaralı kişiye yaklaştığında, onun talihsiz halini görür bir halde, yolun diğer tarafına geçmişti. Ve, benzer bir biçimde bir Levi de, gelip adamı gördüğünde, yolun diğer tarafına gelmişti. Bu aşamada, yaklaşık olarak bu zaman zarfında, Eriha'ya inen yolu üzerinde, bir Samiri bu yaralı kişiyle karşılaşmış olup, bu kişinin nasıl gasp edilmiş ve dövülmüş olduğunu gördüğünde, içi acıma duygusuyla dolmuştu; kendisine giderek yağ ve şarapla yaralarını sarmış, onu hayvanının üzerine atıp onu konakladığı yere getirmiş ve ona burada bakmıştı. Ve, ertesi sabah para çıkarıp konak sahibine veren bir biçimde, ona şunu söylemişti: ‘Arkadaşıma iyi bak, ve eğer masraflar verdiğimden daha fazla tutarsa, tekrar geldiğimde sana üzerini vereceğim.’ Şimdi sizlere şunu sormama izin verin: Üçü arasında kim soyguncuların arasına düşünenin komşusu çıkmıştır?” Ve, avukat kendi tuzağına

düştüğünü sezerek, şunu cevabı vermişti: “Kendisine merhamet gösteren.” Ve, İsa: “Git ve sen de aynısını yap.”

^{164:1.4 (1810.2)} Avukat, “Kendisine merhamet gösteren” cevabını verdiğinde, Samiri olarak fazlasıyla tiksindirici kelimeyi söylemekten bile kaçınmaya çalışmıştı. Avukat; İsa’nın aslında zorlanmış olduğu ve cevap verdiği takdirde dine karşıtlık işleyeceği, “Benim komşum kim” sorusuna cevap vermek zorunda bırakılmıştı. İsa yalnızca dürüst olmayan avukatı şaşkınlık içerisinde bırakmamıştı; ancak o, takipçilerinin tümü için güzel bir uyarı, aynı zamanda da Musevilerin tamamının Samirilere karşı takındıkları tutumlarına yönelik etkileyici bir eleştiri nitelikte bulunan bir hikâye anlatmıştı. Ve, bu hikâye, ilerleyen zamanlarda İsa’nın müjdesine inanmış olan herkes arasında kardeşsel sevgiyi yaymaya devam etmişti.

2. Kudüs’te

^{164:2.1 (1810.3)} İsa öncesinde, krallığın her bir tarafından gelmekte olan kutsal yolculara müjdeyi duyurabilmek için mişkan şölenlerine katılmıştı; o bu aşamada, adanma şölenine yalnızca tek bir amaç için çıkmıştı: Sanhedrin üyelerinin ve Musevi önderlerinin ışığı görmesi için bir diğer imkânı sunmak. Kudüs’te bu birkaç günün en başta gelen olayı, Nikodemus’un evinde Cuma gecesi gerçekleşmişti. Burada, İsa’nın öğretisine inanmakta olan yetmiş beş Musevi önderinden meydana gelen bir kalabalık toplanmıştı. Bu topluluk arasında, bu zamanlar üye konumunda bulunan veya daha önce üyelikte bulunmuş, on dört Sanhedrin üyesi hazırды. Bu topluluğa, Arimathealı Eber, Matadormus ve Yusuf katılmaktaydı.

164:2.2 (1810.4) Bu oturumda İsa'nın dinleyicilerinin tümü eğitilmiş kişilerdi; ve, hem bu kişiler hem de iki havari, Üstün'ün bu seçkin topluluğa bulunduğu yorumların kapsamı ve derinliği karşısında hayretler içerisine düşmüşlerdi. İskenderiye, Roma ve Akdeniz adalarında öğretimde bulunduğu zamanlardan beri o öncesinde bu düzeyde bir eğitimi ve, hem din-dışı ve dini olarak, insan olaylarına dair bu türden bir yetkinliği göstermemişti.

164:2.3 (1810.5) Bu küçük topluluk dağıldığında onların tümü, onun şükran dolu tutumu karşısında büyülenmiş bir halde, Üstün'ün kişiliğinden ve onun insanlara duymuş olduğu derin sevgiden fazlaca etkilenmiş olarak ayrılmışlardı. Onlar öncesinde, Sanhedrin'in geride kalan üyelerini kazanma arzusuna dair İsa'ya tavsiyede bulunmayı amaçlamışlardı. Üstün, onların tüm önerilerini dikkatli bir biçimde, ancak sessizce dinledi. O, onların planlarının hiçbirinin gerçekleşmeyeceğini oldukça iyi bir biçimde bilmekteydi. İsa, Musevi önderlerinin büyük bir kısmının krallığın müjdesini hiçbir zaman kabul etmeyeceği tahminini yürütmüştü; yine de, o, kendilerinin tümüne seçimde bulunulması için bu bir şansı daha vermişti. Ancak, İsa o gece, Nathanyel ve Tomas ile birlikte, Zeytindağı'nda konaklamak için yola çıktığında, çalışmasını Sanhedrin heyetinin ilgisine bir kez daha nasıl getireceğinin yöntemi üzerinde henüz karara varmış halde değildi.

164:2.4 (1811.1) O gece Nathanyel ve Tomas oldukça az uyumuştular; onlar, Nikodemus'un evinde duymuş oldukları şeyler karşısında olduğundan fazla hayretler içerisine düşmüşlerdi. Onlar, Sanhedrin'in eski ve bu zamandaki üyelerinin yetmişlinin önüne kendisiyle birlikte çıkması teklifine dair

söylemiş olduğu son söz hakkında fazlasıyla düşünmüşlerdi. İsa şunu söylemişti: “Hayır, benim kardeşlerim, böyle bir şey faydasız olacaktır. Sizler kendi başlarınıza gelecek olan gazabı çoğaltacaksınız, onların bana beslemiş olduğu kini biraz bile olsun azaltamayacaksınız. Her biriniz, krallığı onların ilgilerine Babamın emredeceği biçimde bir kez daha getirirken, ruhaniyetin sizleri yönlendireceği Baba’nın görevine gidin.”

3. Gözleri Görmeyen Dilencinin İyileştirilişi

^{164:3.1 (1811.2)} Bir sonraki sabah üçlü kahvaltı için Bethani’deki Marta’nın evine gitmiş olup, daha sonra doğrudan bir biçimde Kudüs’ün yolunu tutmuşlardı. Bu Şabat sabahı, İsa ve iki havarisi mabede yaklaşırlarken, her zamanki yerinde oturur halde bulunmakta olan gözleri görmez biçimde doğmuş bir adam olarak, oldukça iyi bilenen bir dilenciyle karşılaştılar. Her ne kadar bu dilenenler Şabat günü taleplerinde bulunmaz ve sadaka almazlarsa da, her zamanki yerlerinde bu şekilde oturmaya izin verilmekteydiler. İsa durup, dilenciye bakmıştı. Gözleri görmez halde doğmuş bu kişi üzerinde bakışlarını gezdirirken, Sanhedrin üyelerinin ve diğer Musevi önderleri ve dini öğretmenlerinin ilgisine yeryüzü üzerindeki görevini bir kez daha nasıl getireceği fikri aklına gelmişti.

^{164:3.2 (1811.3)} İsa, derin düşünceye dalmış bir halde, gözleri görmez kişi önünde orada dururken, bu kişinin görmeyişinin olası nedeni hakkında fikir yürütür halde Nathanyel şu soruyu sordu: “Üstün, bu kişi veya onların ebeveynleri arasında biri bir günah mı işledi de o gözleri görmez halde doğdu?”

^{164:3.3 (1811.4)} Hahamlar, görmeyişin tüm bu vakalarına günahın neden olduğunu öğretmekteydiler. Sadece çocuklar günahkâr

olarak anne karnına girmiyor veya dünyaya gelmiyor, bir çocuk babasının işlemiş olduğu özel bir günahının bir cezası olarak gözleri görmez halde doğabiliyordu. Onlar, bir çocuğun kendisinin dünyaya gelişinden önce günah işleyebileceğini bile öğretmekteydi. Onlar aynı zamanda, bu türden kusurların, çocuğu taşıırken annenin günahı veya bir cazibeye kapılışı nedeniyle sebep olunacağını öğretmişti.

164:3.4 (1811.5) Orada, bu bölgelerin tümü boyunca, yeniden doğuma olan hala varlığını sürdüren bir inanç bulunmaktaydı. Eski Musevi öğretmenleri, Plato, Filon ve Essenilerin çoğuyla beraber, insanların bir önceki mevcudiyet içinde ettikleri bir şeyi bir sonraki dünyaya gelişlerinde biçebilecekleri kuramını hoş görmüşlerdi; böylelikle, bir yaşam içerisinde onlar, önceki yaşamlarda işlenen günahları ödemekte bulunduklarına inanmaktaydılar. Üstün, ruhlarının öncül mevcudiyetlere sahip olmadığına dair insanları inandırmada güçlük çekmişti.

164:3.5 (1811.6) Buna rağmen, tutarsız görünebilse de, bu türden görmezlik hali günahın sonucu biçiminde var sayılırken, gözleri görmez bu dilencilere sadakat vermek oldukça yüksek düzeyde bir övgü konumundaydı. Çevreden geçenlere sürekli olarak, “Ey iyi kalpli, gözleri görmeze yardım ederek sevap kazan” biçiminde nakaratı söylemesi bu gözleri görmez kişilerin âdetiydi.

164:3.6 (1811.7) İsa Nathanyel ve Tomas ile; yalnızca, görevini Musevi önderlerin ilgisine daha güçlü bir biçimde getirmek için o günün araçlarından biri olarak bu gözleri görmez kişiyi kullanmaya hali hazırda karar vermiş olması nedeniyle değil, aynı zamanda havarilerini, doğal veya ruhsal olarak, tüm olguların gerçek nedenlerini aramak için her zaman teşvik

etmiş olması nedeniyle bu durumun söyleşine girişmişti. O öncesinde kendilerini sıklıkla, olağan fiziksel olaylara ruhsal nedenleri bağlamanın sıklıkla gerçekleşen eğiliminden kaçınmaları için uyarmaktaydı.

164:3.7 (1812.1) İsa, bu günün çalışması için planlarında bu dilenciği kullanmaya karar vermişti; ancak, Yoşiyahu ismindeki, gözleri görmez kişi için herhangi bir şeyi yapmadan önce, ilk olarak Nathanyel'in sorusuna cevap verdi. Üstün şunu söyledi: "Ne bu adam ne de onun ebeveynleri, Tanrı'nın yaptıkları şeylerin kendi üzerinde görünebileceği biçimde bir günah işledi. Bu görmezlik hali kendisine, doğal olayların bir sonucu olarak gelmiştir; ancak, bizler şimdi, beni göndermiş olan O'nun görevlerini yerine getirmek zorundayız; vakit hala gündüz vaktidir, zira bizlerin yakın zaman içerisinde yerine getirecek olacağı görevi gerçekleştirmenin imkânsız bulunacağı gece kesin bir biçimde gelecektir. Ben bu dünyada iken, ben dünyanın ışığıyım; ancak, çok kısa bir süre içerisinde ben sizlerle birlikte olamayacağım."

164:3.8 (1812.2) İsa bunları söylediğinde, Nathanyel ve Tomas'a: "Haydi bu gözleri görmez kişiyi bu Şabat günü görür kılalım da, kâtipler ve Ferisiler İnsan Evladı'nı suçlamak için aramış olduğu kanıta tümüyle sahip olabilsinler." Bunun ardından, eğilir bir halde İsa, yere hafifçe vurup, kili tükürüğü ile karıştırmıştı; tüm bunların hepsini gözleri görmez kişinin duyabileceği bir biçimde konuşmuş olarak, Yoşiyahu'a gitmiş, şunu söyleyerek, görmez gözlerine kili sürmüştü: "Davran, benim evladım, Şiloam havuzunda bu kili yıka, doğrudan bir biçimde görüşüne kavuşacaksın." Ve, Yoşiyahu Şiloam

havuzunda bu şekilde yıkadığı zaman, arkadaşları ve ailesine gören bir halde geri dönmüştü.

164:3.9 (1812.3) Her zaman bir dilenci halinde bulunmuş olarak, o başka bir şey bilmemekteydi; böylece, görüşünün sağlanmasının yaratmış olduğu ilk heyecan geçtiğinde, sadaka topladığı her zamanki yerine geri dönmüştü. Onun arkadaşları, komşuları ve kendisini önceden tanımakta olan herkes, onun görebildiğini gözlemlediklerinde, tek bir ağızdan şunu söylemişlerdi, “Bu gözleri görmez Yoşiyahu değil mi?” Bazıları onun aynı kişi olduğunu söyledi, diğerleri ise “Hayır, ona benzeyen biri, bu kişi görebiliyor” demişti. Ancak, onlar kendisine bu soruyu sorduklarında, o, “ben oyum” demişti.

164:3.10 (1812.4) Onlar kendisinin nasıl olur da gözleri görür hale geldiğini sormaya başladıklarında, kendilerine: “Şu yoldan gelmiş olan İsa isminde biri; arkadaşlarına benden bahsettiğinde, tükürüğü ile kil yaptı, gözlerimi kutsadı ve Şiloam havuzuna gidip yıkamamı emretti; ve, ben doğrudan bir biçimde görüşüme kavuştum. Ve, bu yalnızca bir kaç saat önce yaşandı. Ben henüz, görmekte olduğum şeylerin çoğunun taşıdığı anlamı bilmiyorum.” Ve, insanlar kendisi etrafında toplanıp onu iyileştirmiş olan bu yabancı kişiyi nasıl bulacaklarını sormaya başladıkları zaman, Yoşiyahu hiçbir fikre sahip olmadığı cevabını vermişti.

164:3.11 (1812.5) Bu, Üstün’ün mucizelerinin tümü içinde en tuhaf olanıydı. Bu kişi iyileştirilme arzusunda bulunmamıştı. O, Şiloam’da yıkanması için emir vermiş ve görüşüne kavuşacağı sözünde bulunmuş kişinin mişkan şölenleri boyunca Kudüs’de duyuruda bulunmuş olan Celileli tanrı-elçisi olduğunu bilmemekteydi. Bu kişi, görüşüne kavuşacağına dair çok az

inanca sahipti; ancak, bu günün insanları, büyük veya kutsal bir kişinin tükürüğünün etkinliğine büyük bir inanç beslemekteydi; ve, İsa'nın Nathanyel ve Tomas ile olan konuşmasından Yoşiyahu, kendisine yardım edecek olan kişinin, eğitilmiş bir öğretmen veya kutsal bir peygamber halinde, büyük bir kişi olduğu sonucuna varmış haldeydi; bunun uyarınca o, İsa'nın kendisine emretmiş olduğu şeyi yapmıştı.

164:3.12 (1812.6) İsa şu üç nedenden dolayı, kil ve tükürüğü kullanmış ve kendisinden Şiloam'ın simgesel havuzunda yıkanmasını istemişti:

164:3.13 (1812.7) 1. Bu, bireyin inancı için mucizevî bir karşılık değildi. Bu, İsa'nın kendi amacını yerine getirmek için gerçekleştirmeyi seçmiş bulunduğu bir mucizeydi; ancak, o bu olayı, bu kişinin bahse konu eylemden daha uzunca bir süre yarar görebilmesi biçiminde düzenlemişti.

164:3.14 (1813.1) 2. Gözleri görmeyen kişi iyileşme talebinde bulunmadığı ve görmeye dair inancı çok az olduğu için, bu maddi eylemler kendisini teşvik etmek için sunulmuştu. O kesin bir biçimde tükürüğün etkinliği hurafesine inanmaktaydı; ve, o, Şiloam havuzunun yarı-kursal bir mekân olduğunu bilmekteydi. Ancak, bu kişi oraya, kutsanmış olduğu kilin yıkanması gerekli olmasaydı nereyse hiçbir bir biçimde gitmeyecekti. Bu, kendisini hareket ettirmek için tam kararında uygulanmış bir törensellikti.

164:3.15 (1813.2) 3. Ancak, İsa, bu benzersiz etkileşim ile ilgili olarak bu maddi araçlara başvurmada üçüncü bir nedene sahipti: Bu, tamamiyle kendi öz tercihinin uyması sonucunda gerçekleşmiş

bulunan bir mucizeydi; ve, bunun aracılığıyla o, bu zaman zarfında kendisini takip etmekte olan ve ilerleyen çağlardaki kişilere, hastanın iyileştirilmesinde maddi araçları küçük görmekten veya onları önemsiz düşünmekten kaçınmayı öğretmemeyi arzuluyordu. O bu kişilere, insan hastalıklarını iyileştirmede mucizeleri tek yöntem olarak görmeyi bırakmak zorunda olduklarını öğretmek istemişti.

^{164:3.16 (1813.3)} İsa bu kişiye; bu eylemi, Sanhedrin üyeleri ve tüm Musevi öğretmenleri ve dini önderleri için açık bir meydan okuma haline getirmenin ana amacı için, bu Şabat sabahı Kudüs'te tapınak yakınında mucizevî yöntem ile görüşünü vermişti. Bu, Ferisiler ile açık bir biçimde ayrılışını duyurma biçimiydi. O her zaman yaptığı her şeyde olumlayıcı olmuştu. Ve, bu hususları Sanhedrin heyeti önüne getirmek amacıyla İsa, iki havarisini bu Şabat gününün öğleden sonrasının erken vakitleri bu adama getirmiş olup, Ferisilerin bu mucizeyi fark etmelerine zorlayacak konuşmalara kasti bir biçimde neden olmuştu.

4. Sanhedrin Karşısında Yoşiyahu

^{164:4.1 (1813.4)} Yoşiyahu'nun iyileştirilişinin öğleden sonrası mabet çevresinde öyle bir tartışma çıkmıştı ki, Sanhedrin önderleri heyeti onun olağan buluşma mekânında toplamaya karar vermişti. Ve, onlar bunu, Şabat günü Sanhedrin buluşmasını yasaklayan ortak karara karşı gelen bir biçimde gerçekleştirmişlerdi. İsa, nihai sınav geldiğinde, Şabat yasağına bu uymayışın kendisine karşı getirilecek olan başlıca suçlamalardan bir tanesi olacağını bilmekteydi; ve, o, bu merhamet eylemi için kendisini yargılamaya oturmuş olan yüksek Musevi mahkemesinin tam da bu oturumu bu hususları

Şabat gününde ve kendi almış olduklara karara doğrudan karşıtlık içinde görürken, Şabat günü gözleri görmeyen bir adamı iyileştirme suçuyla yargılanmak için Sanhedrin heyeti karşısına çıkarılmayı arzulamıştı.

^{164:4.2 (1813.5)} Ancak onlar İsa'yı karşılarına çağırmamışlardı; onlar bundan korku duymuşlardı. Bunun yerine, onlar, derhal Yoşiyahu'yu çağırdılar. Birkaç giriş sorgusundan sonra, Sanhedrin'in (yaklaşık olarak elli üyenin hazır bulunduğu haliyle) sözcüsü Yoşiyahu'a kendisine ne olduğunu anlatmasını emretti. İyileşmesinin gerçekleşmiş olduğu o sabahdan beri Yoşiyahu, Tomas, Nathanyel ve diğerlerinden Ferisilerin Şabat günü gerçekleşen iyileşiminden kızgın olduklarını ve onların muhtemel bir biçimde ilgili herkes için sorun çıkaracağını öğrenmiş haldeydi; ancak, Yoşiyahu, İsa'nın Kurtarıcı olarak adlandırılmakta olan kişi olduğunu henüz anlamamıştı. Bu nedenle, Ferisiler kendisini sorguladıklarında, o şunu söylemişti: "Bu adam bana yaklaştı, kili gözlerime sürdü, Şiloam'da yıkan dedi ve ben şimdi görüyorum."

^{164:4.3 (1813.6)} Eski Ferisiler'den bir tanesi, uzunca bir konuşmada bulunduktan sonra: "Bu kişi Tanrı'dan gelmiş olamaz, çünkü görüyorsunuz Şabat gününe uymuyor. O, ilk başta kil yaparak, daha sonra ise bu dilenciği Şabat günü Şiloam'da yıkanmaya göndererek, kanuna karşı geliyor. Bu türden bir adam Tanrı'dan gönderilmiş bir öğretmen olamaz."

^{164:4.4 (1813.7)} Bunun sonrasında, İsa'ya gizlice inanmış olan daha genç kişilerden bir tanesi şunu söyledi: "Eğer bu kişi Tanrı tarafından gönderilmemişse, nasıl böyle şeyleri yapabilmekte? Hepimiz, bu türden mucizeleri sıradan günahkâr bir kişinin

gerçekleştiremeyeceğini biliyoruz. Hepimiz bu kişinin dilenci olduğunu ve onun gözleri görmez halde doğduğunu biliyoruz; şimdi o görmektedir. Sizler hala bu tanrı-elçisinin tüm bu mucizeleri ecinnilerin prensinin gücü ile yerine getirdiğini mi söyleyeceksiniz?” Ve, İsa’yı suçlamaya ve onu kınamaya cüret etmiş olan her bir Ferisi için biri onları tuzağa düşüren ve utandıran bir soruyu sormak için ayağa kalktı; öyle ki, aralarında büyük bir fikir ayrılığı yaşandı. Başkanlık eden görevli tartışmanın nereye doğru kaymakta olduğunu görmüş olup, onları azaltmak için karşılarında olan kişiyi kendi başına sorgulamaya hazırlandı. Yoşiyahu’ya dönen bir halde, o şunu söyledi: “Gözlerini açtığını söylediğin İsa ismindeki bu adam hakkında ne söyleyebilirsin?” Ve, Yoşiyahu, “Bence o bir tanrı-elçisi” cevabını verdi.

^{164:4.5 (1814.1)} Önderler fazlasıyla rahatsız olmuştu, ve onlar, başka ne yapacaklarını bilmez bir halde, onun gerçekten de gözleri görmez halde doğmuş olduğunu öğrenmek için Yoşiyahu’nun ebeveynlerini çağırma kararına vardılar. Onlar, dilencinin iyileştirilmiş olduğuna inanmak istemiyorlardı.

^{164:4.6 (1814.2)} Yalnızca İsa’nın her bir sinagoga olan girişinin yasaklanmış oluşu değil, aynı zamanda onun öğretisine inanan herkesin benzer bir biçimde İsrail cemiyetinden atılmış bir halde bulunduğu Kudüs’te oldukça iyi bilinmekteydi; ve, bu, yaşam ihtiyaçlarının tedarik edilmesi hakkı dışında, tüm Musevi halkının sahip olduğu her türlü hak ve ayrıcalıktan mahrum bırakıldıkları anlamına gelmekteydi.

^{164:4.7 (1814.3)} Bu nedenle, fakir ve korku içindeki ruhlar olan, Yoşiyahu’nun ebeveynleri ihtişamlı Sanhedrin heyeti önüne çıktıklarında olduğu gibi konuşmaktan korku duymaktaydı.

Mahkeme sözcüsü şunu söyledi: “Bu senin evladın mı? Ve, biz onun gözleri görmez halde doğmuş olduğunu doğru mu anlıyoruz? Eğer bu doğru ise, nasıl olurda o şimdi görüyor?” Ve, bunun sonrasında, annesinin hemen yanı başında durur halde, Yoşiyahu’nun babası cevap verdi: “Biz onun bizim evladımız olduğunu ve onun gözleri görmez halde doğduğunu biliyoruz; ancak, onun nasıl oldu da gözleri görür hale geldiğine veya onun gözlerini kimin açtığına dair hiçbir bilğimiz yok. Kendisine sorun; o erişkin yaşta; onun kendisi hakkında konuşmasına izin verin.”

164:4.8 (1814.4) Onlar bu aşamada Yoşiyahu’yu karşılarına ikinci sefer çağırdılar. Onlar, resmi bir mahkemeyi gerçekleştirişlerine dair bu tutumları karşısında huzursuzlardı; ve, bazıları, bunu Şabat günü gerçekleştirmeye dair tuhaf duyguları hissetmeye başlamıştı; bunun uyarınca, onlar Yoşiyahu’yu tekrar çağırdıklarında, kendisini farklı türden bir saldırı ile tuzağa düşürmeye girişmişlerdi. Mahkeme görevlisi, şunu söyleyen bir biçimde, eskiden gözleri görmez olan kişiye: “Bu ihtişamı neden Tanrı’ya vermiyorsun? Neden bizlere, gerçekleşmiş olana dair bütüncül gerçekliği söylemiyorsun? Hepimiz bu kişinin bir günahkâr olduğunu biliyoruz. Gerçekliği anlamayı neden reddediyorsun? Sen, hem kendinin hem de bu adamın Şabat’a karşı gelmeden suçlu halde burada karşımızda durmakta olduğunu biliyorsun. Eğer hala gözlerinin tam da bu gün açılmış olduğunu söylüyorsan sen, gerçek iyileştiricinin Tanrı olduğunu kabul ederek günahlarından arınmayacak mısın?”

164:4.9 (1814.5) Ancak, Yoşiyahu ne akılsız ne de mizahtan yoksun biriydi; bu nedenle o mahkeme görevlisine şu cevabı verdi: “Bu

adam bir günahkâr mı bilmem; ancak, bir şeyi biliyorum — o da, benim gözlerim görmüyordu, şimdi görüyorum.” Ve, onlar Yoşiyahu’yu tuzağa düşüremedikleri için, şunu soran bir biçimde, sorgularına devam etmeyi amaçladılar: “O gözlerini tam olarak nasıl açtı? Tam olarak sana ne yaptı? Sana ne söyledi? O senden kendisine inanmanı istedi mi?”

164:4.10 (1814.6) Yoşiyahu, bir ölçüde sabırsız bir biçimde, şu cevabı verdi: “Ben sizlere tamı tamına neyin yaşandığını söyledim, ve eğer benim şahitliğime inanmıyorsanız, neden tekrar duymak istiyorsunuz? Sizler de mi yoksa onun takipçileri olmak istiyorsunuz?” Yoşiyahu bunları söylediğinde Sanhedrin’de, neredeyse şiddete varan, karışıklık patlak verdi; zira, önderler, kızgınca şunu haykıran bir biçimde, Yoşiyahu’ya yetiştirdi: “Sen bu kişinin takipçisi olarak konuşabilirsin, ancak bizler Musa’nın takipçileriyiz; ve, bizler, Tanrı’nın kanunlarının öğretmenleriyiz. Bizler Tanrı’nın Musa aracılığı ile konuşmuş olduğunu biliyoruz; bu İsa ismindeki kişi içinse, onun nereden konuştuğunu bilmiyoruz.”

164:4.11 (1814.7) Bunun ardından, Yoşiyahu, bir taburenin üzerine çıkmış halde, şunu söyleyerek, herkesin duyabileceği biçimde etrafa haykırdı: “Kulak verin, İsrail’in tamamının öğretmenleri olarak kendinizi duyuran sizler: ben sizlere burada büyük bir mucizenin yaşanmış olduğunu duyururken, siz bu kişinin nereden geldiğini bilmediğinizi itiraf ediyorsunuz; ancak, yine de sizler kesin bir biçimde, benden duymuş olduğunuz şahitlikten, onun gözlerimi açmış olduğunu biliyorsunuz. Hepimiz, Tanrı’nın bu türden şeyleri kendisine layık olmayanlar için gerçekleştirmemekte olduğunu biliyoruz; Tanrı bu türden bir şeyi yalnızca gerçek bir ibadetçinin ricası

üzerine gerçekleştireceğini — kutsal ve doğru olan biri için. Sizler, dünya tarihinde gözleri görmez olarak doğmuş birinin gözlerinin açıldığının bir kez bile duyulmamış olduğunu bilmektesiniz. Öyleyse, hepiniz, bana bakın Kudüs’te bugün neyin yaşanmış olduğunun farkına varın! Ben sizlere söylüyorum, eğer bu kişi Tanrı’dan gönderilmemiş olsaydı, bunu gerçekleştiremezdi.” Ve, Sanhedrin üyeleri kızgınlık ve kafa karışıklığı içinde ayrılırlarken, onlar kendisine: “En başta sen günah içinde doğmuş birisin, şimdi bizlere öğretide bulunmaya nasıl cüret ediyorsun? Belki de sen gerçekten gözleri görmez halde doğmadın; ve, kaldı ki şayet senin gözlerin Şabat günü açıldıysa, bu ecinnilerin prensinin gücü tarafından gerçekleştirilmiş olmalıdır.” Ve, onlar derhal sinagoga Yoşiyahu’yu dinden çıkarmak için yöneldiler.

164:4.12 (1815.1) Yoşiyahu bu mahkemeye, İsa’ya ve onun iyileştirmesinin doğasına dair yetersiz düşünceler ile girmişti. İsrail’in tamamını kapsayan bu en yüksek mahkeme karşısında onun oldukça zeki ve cesur bir biçimde savunmuş olduğu cüretkâr şahitliğin çoğu, onun aklında, bu türden hakkani olmayan ve adaletsiz bir biçimde mahkeme ilerlerken gelişmişti.

5. Solomon’un Verandasındaki Öğreti

164:5.1 (1815.2) Sanhedrin’in bu Şabat’a karşı geliş oturumunun tamamı mabet odalarının bir tanesinde gerçekleşirken, İsa; Tanrı’nın krallığı içindeki kutsal evlatlığın taşıdığı özgürlüğe ve neşeye dair güzel haberleri söyleyebileceği yer olan Sanhedrin karşısına çıkarılmayı umut eden bir biçimde Solomon’un Verandasında insanlara öğretimde bulunur bir halde yakında dolaşmaktaydı. Ancak, onlar kendisini

çağırmaktan korkuyorlardı. Onlar her zaman, İsa'nın Kudüs'teki bu ani ve kamuya açık görünüşleri karşısında ne yapacaklarını bilemez konuma düşmekteydiler. Onların oldukça içten arzuladıkları tam da bu imkânı İsa bu aşamada onlara vermişti; ancak, onlar İsa'yı Sanhedrin heyetinin karşısına bir şahit olarak bile çıkarmaktan korkmuşlardı, hatta onların bu korkusu kendisini tutuklamalarından daha fazlaydı.

^{164:5.2 (1815.3)} Bu dönem Kudüs'te ara kış mevsimi olup, insanlar Solomon'un Veranda'sında kısmi barınağı arzulamaktaydılar; ve, İsa burada vaktini geçirirken, kalabalıklar kendisine birçok soru sormuş olup, o kendilerine iki saatten daha fazla öğretilde bulunmuştu. Bazı Musevi öğretmenleri herkese açık bir biçimde kendisine şunu sorarak onu tuzağa düşürmeyi amaçlamıştı: “Bizleri daha ne kadar böyle kararsızlık içinde bekleteceksin? Eğer sen Mesih isen, neden bizlere açık bir biçimde söylemiyorsun?” İsa: “Ben sizlere kendim ve benim babam hakkında birçok defa bahsettim, ancak sizler bana inanmayacaksınız? Babamın adına yapmış olduğum şeylerin bana şahitlik ettiğini görmüyor musunuz? Ancak, birçoğunuz bana, benim ahırıma ait olmadığınız için inanmıyorsunuz. Gerçekliğin öğretmeni yalnızca, gerçeklik için açlık duyanı ve doğruluğa susayanı çeker. Benim koyunum benim sesimi duyar, ben onları bilirim ve onlar beni takip eder. Ve, benim öğretimi takip eden herkese ben ebedi yaşamı veririm; onlar hiçbir zaman yok olmayacak, ve kimse onlardan herhangi birini benim elim elimden kaçıramayacak. Benim Babam, bu çocukları bana vermiş olan kişi, herkesten daha büyüktür; böyle olduğu için, hiçbir kimse onları Babamın elleri arasından çekip almaya yetkin değildir. Baba ve Ben birim.” İnanmayan

Musevilerden bazıları, çalışanların hala mabedi inşa etmekte olduğu yere İsa'ya atmak için taş toplamaya koştu; ancak, inananlar bu kişileri durdurdu.

164:5.3 (1815.4) İsa öğretisini şöyle sürdürmüştü: “Ben sizlere Baba’dan birçok sevgi dolu emek göstermiş bulunmaktayım; şimdi sizlere soruyorum, bu iyi emeklerden hangi biri sizlerin bana taş atmasını gerektiriyor?” Ve, bunun ardından Ferisilerden bir tanesi cevap verdi: “Bizler seni iyi emeklerinin hiçbirisi için taşlamak istemiyoruz, Tanrı’ya saygısızlık ettiğin için taşlamak istiyoruz; tam da bir insan olarak sen kendini Tanrı ile eş kılıyorsun.” Ve, İsa: “Sizler İnsan Evladı’nı, benim Tanrı tarafından gönderilmiş olduğumu duyurduğumda bana inanmayı reddettiğiniz için Tanrı’ya saygısızlıkta bulunmaktan suçluyorsunuz. Eğer ben Tanrı’nın görevlerini yerine getirmiyorsam bana inanmayın; ancak, eğer Tanrı’nın görevlerini yerine getiriyorsam, her ne kadar bana inanmıyor olsanız da, ben sizlerin benim emeklerine inanmakta olduğunuzu düşünmeliyim. Ancak, benim sizlere duyurmuş olduğum şeyden emin olabilmeniz için, Baba’nın benim içinde olduğunun ve benim de Baba’nın içinde bulunduğunun, ve, Baba’nın benim içinde ikamet ettiği bir biçimde, benim bu müjdeye inanan her bir kişi içerisinde ikamet edeceğimin altını çizmememe izin verin.” Ve, insanlar bu sözleri duyduklarında onlardan çoğu, hiç vakit kaybetmeden, kendisine atmak için taşlara ellerini uzatmaya davrandılar; ancak, o, mabet etrafı boyunca ortamı terk etmişti; ve, öncesinde Sanhedrin oturumuna katılmış bulunan, Nathanyel ve Tomas ile buluşmuş bir halde İsa, Yoşiyahu heyet odasından gelene kadar mabet yakınında onlarla birlikte beklemişti.

^{164:5.4 (1816.1)} İsa ve iki havari, onun sinagogdan atılmış olduğunu duyana kadar evinde Yoşiyahu’yu aramaya gitmemişlerdi. Onlar Yoşiyahu’nun evine geldiklerinde, Tomas bahçeden kendisini çağırdı; ve, İsa, şunu söyleyen bir biçimde, onunla konuştu: “Yoşiyahu, Tanrı’nın Evladı’na inanıyor musun?” Ve, Yoşiyahu “Kendine inanabilmem için bana ondan bahset” şeklinde cevabını verdi. Ve, İsa. “Sen onu he gördün hem de duydun; ve, o, şu anda seninle konuşan kişidir.” Ve, Yoşiyahu, “Koruyucu, ben inanıyorum” dedi ve dizlerine çökerek ona ibadet etti.

^{164:5.5 (1816.2)} Yoşiyahu, kendisinin sinagogdan atılmış olduğunu öğrendiğinde ilk başta fazlasıyla üzüntülüydü; ancak, o, İsa’nın kendisine derhal Pella’daki kampa beraberlerinde gelmeye hazırlanmasını emrettiğinde fazlasıyla cesaretlenmişti. Kudüs’ün bu olağan akla sahip kişisi, gerçekten de, bir Musevi sinagogundan atılmıştı; ancak, gelin görün ki, bir evren Yaratanı onu, bu zaman ve neslinin ruhsal soyluluğu ile kendisini ilişkili hale getirmeye götürmekteydi.

^{164:5.6 (1816.3)} Ve, bu aşamada İsa, bu dünyadan ayrılmaya hazırlandığı zaman zarfı yaklaşına kadar bir daha tekrar geri dönmeyecek bir biçimde, Kudüs’ten ayrılmıştı. İki havari ve Yoşiyahu ile birlikte Üstün Pella’ya geri döndü. Ve, Yoşiyahu, Üstün’ün mucizevî hizmetini alıp da onun karşılığını veren biri çıkmıştı; zira, o, krallığın müjdesinin yaşam-boyu süren bir duyurucusu haline gelmişti.

165. Makale

Perea Görevi Başlıyor

SALI GÜNÜ, M.S. 30'da, Ocak ayının 3'ü, Nasıralı Yahya'nın on iki havarisinin eski başı, bir Nazari ve bir zamanlar Engedi'deki Nazari okulunun başını çekmiş olan, ve bu aşamada krallığın yetmiş ileticisinin baş sorumlusu olan, Abner, birlikteliklerini bir araya toplayıp, Perea'nın tüm şehirleri ve köylerine bir öğreti-yayma görevi içinde nihai eğitimlerini vermişti. Bu Perea görevi neredeyse üç ay sürmüştü olup, Üstün'ün son hizmetiydi. Bu emeklerden İsa doğrudan bir biçimde, beden içindeki nihai deneyimlerinden geçmek için Kudüs'e gitmişti. İsa ve on iki havarinin dönemsel emekleri tarafından desteklenmiş bir halde, yetmişli şu şehir ve kasabalarda çalışmış olup, elliye yakın ilave köyde emek vermişti: Zafon, Gadara, Macad, Arbela, Ramat, Edrei, Bosora, Kaspın, Mispeh, Gerasa, Ragaba, Sukkot, Amathus, Adam, Penuel, Kapitoliyas, Dion, Hatita, Gadda, Philadelphia, Jogbehah, Gilead, Bet-Nimrah, Tayrus, Elealah, Livias, Heşbon, Kallirhoe, Bet-Peor, Şittim, Sibmah, Medeba, Bet-Meon, Areopolis, and Aroer.

Perea'nın bu turnesi boyunca, bu aşamada atmış iki üyeden oluşmakta olan, kadın birliği hastalara olan hizmetin büyük bir kısmını devralmıştı. Bu, krallığın müjdesine ait daha yüksek ruhsal niteliklerinin gelişiminin nihai dönemi olup, orada, bunun uyarınca, mucizeleri gerçekleştirişin bir yoksunluğu bulunmaktaydı. Filistin'in başka hiçbir kısmı, İsa'nın havarileri ve takipçileri tarafından bu ölçüde bütüncül bir biçimde çalışılmamıştı; ve, başka hiçbir bölgede vatandaşların daha iyi sınıfları, Üstün'ün öğretilerini bu kadar genel bir biçimde kabul etmemişti.

^{165:0.3 (1817.3)} Perea bu zaman zarfında, yaklaşık olarak eşit bir düzeyde gentilelilerden ve Musevilerden meydana gelmekteydi; ve, Museviler genel olarak bu bölgelerden Yudas Makabi döneminde uzaklaştırılmışlardı. Perea, Filistin'in tümü içinde en güzel ve en muhteşem manzaraya sahip vilayetti. Burası Museviler tarafından genel olarak "Ürdün vadisi ötesindeki topraklar" olarak adlandırılmaktaydı.

^{165:0.4 (1817.4)} Bu süreç boyunca İsa vaktini, Pella'daki kamp ile öğretimde ve duyuruda bulundukları yer olan çeşitli şehirlerde yetmişliye yardım etmek arasında bölmüştü. Abner'in yönergeleri altında yetmişli inananların tümünü vaftiz etmişti, her ne kadar İsa onlara bu yönde emir vermemiş olmasına rağmen.

1. Bella Kampında

^{165:1.1 (1817.5)} Ocak ayının ortasında bin iki yüzden fazla kişi Pella'da toplanmış haldeydi; ve, İsa bu kalabalığa, kamptaki yerleşkesinde olduğunda, yağmur tarafından engellenmediği müddetçe genellikle sabahın dokuzunda konuşan bir biçimde, her gün en azından bir kere öğretimde bulunmuştu. Petrus ve diğer havariler her öğleden sonrası eğitimde bulunmuştu. İsa akşamları, on iki ve diğer ileri takipçileri ile olan soru ve cevapların olağan oturumlarına ayırmıştı. Akşam toplulukları ortalama elli kişiden meydana oluşmaktaydı.

^{165:1.2 (1817.6)} İsa'nın Kudüs'e olan seyahatine başlamış olduğu, Mart ayı ortasında, dört binden fazla kişi, her sabah İsa'nın veya Petrus'un duyurusunu dinlemiş olan büyük bir topluluğu meydana getirmişti. Üstün iletisine olan ilginin, krallığın ilerleyişi içinde bu ikinci veya diğer bir değişle mucizesiz

aşama altında erişilmiş en yüksek nokta olarak, zirveye ulaştığı bir noktada yeryüzü üzerindeki görevini sonlandırmayı tercih etmişti. Her ne kadar kalabalıkların dörtte üçü gerçeklik arayıcısı olsa da, orada, kuşku duymakta olan birçok kişi ve alaycılar ile birlikte, Kudüs ve başka yerlerden gelen Ferisilerin büyük bir kısmı hazır bulunmaktaydı.

^{165:1.3 (1818.1)} İsa ve on iki havari vakitlerinin büyük bir çoğunluğunu Pella'daki kampta bir araya gelmiş olan kalabalığa ayırmıştı. On ikili, İsa ile zaman zaman Abner'in birliktelikleri ziyaret etmek için ayrılan bir biçimde, sahadaki çalışmaya neredeyse hiçbir ilgi ayırmamıştı. Abner Perea bölgesine oldukça aşinaydı, çünkü burası, eski öğretmeni, Vaftizci Yahya'nın çalışmasının büyük bir kısmını gerçekleştirmiş olduğu sahaydı. Perea görevi başladıktan sonra, Abner ve yetmişli bir daha hiç Pella kampına geri dönmedi.

2. İyi Çobana Dair Vaaz

^{165:2.1 (1818.2)} Ferisiler ve diğerlerinden meydana gelmekte olan, üç yüz Kudüslüden fazla bir katile, adanma şöleninin sonunda Kudüs yöneticilerinin kararından hızlıca uzaklaştığında onu Pella'nın kuzeyine kadar takip etmişlerdi; ve, on iki havarinin duyuruşuna ek olarak Musevi öğretmenleri ve önderlerinin mevcudiyetinde İsa “İyi Çoban” üzerine olan vaazında bulunmuştu. Yarım saatlik resmi olmayan bir konuşmadan sonra, yaklaşık olarak yüz kişiden meydana gelmiş bir topluluğa konuşan bir biçimde, İsa şunu söyledi:

^{165:2.2 (1818.3)} “Bu gece benim sizlere söyleyeceği çok şey var; ve, birçoğunuz benim takipçilerim ve bazılarınız benim keskin

düşmanlarım olduğunuz için, ben sizlere öğretimi bir simgesel hikâye içinde sunacağım; her biriniz kalbinizde hangi karşılığı buluyorsa onu kendi payınıza alabilirsiniz diye.

165:2.3 (1818.4) “Bu gece, benim karşımda benim için ve krallığın bu müjdesi için ölmeye gönüllü olacak kişiler bulunmakta olup, onlardan bazıları kendilerini ilerleyen yıllarda bu şekilde sunacaklardır; ve, burada aynı zamanda, geleneğin köleleri olarak, Kudüs’ten inişimde beni takip etmiş ve, karanlıkta kalmış ve kanmış önderleri ile birlikte, İnsan Evladı’nı öldürmeyi amaçlayan sizlerden bazıları da bulunmaktadır. Beden içinde mevcut an içerisinde yaşamakta olduğum hayat, gerçek çobanlar ve sahte çobanlar olarak sizlerin ikisini de yargılayacaktır. Eğer sahte çobanın gözü görmüyorsa, onun hiçbir günahı yoktur; ancak, sizler görmekte olduğunuzu öne sürüyorsunuz; sizler İsrail’in öğretmenleri olduğunuzu duyuruyorsunuz; bu nedenle sizleri günahı bulunmaktadır.

165:2.4 (1818.5) “Gerçek çoban, tehlike anlarında gece için sürüsünü ahıra toplar. Ve, sabah geldiğinde, ağırına kapıdan girer ve onlara seslendiğinde, koyunu sesini bilir. Her Koyun ahırına kapıdan başka her türlü yolla giriş elde etmiş her bir çoban bir hırsız ve bir soyguncudur. Gerçek çoban ahıra, çalışını onun için kapıyı açtıktan sonra girer, ve onun koyunu, sesini bilen bir halde, sözüne gelir; ve, kendisinin olanlar bu şekilde hareket ettiğinde, gerçek çoban onların önünden gider; o yolu gösterir ve koyun onu takip eder. Onun koyunu kendisini takip eder çünkü onlar sesini bilir; onlar bir yabancıyı takip etmeyecektir. Onlar yabancından kaçacaktır, çünkü onlar bu kişinin sesini tanımayacaktır. Burada etrafımızda toplanmış olan bu kalabalık bir çobansız koyun gibidir; ancak, bizler onlara

konuştuğumuzda, onlar çobanın senini bilmekte ve bizlerin peşinden gelmektedir; en azından, gerçeklik için açlık çeken ve doğruluğa susamış olanlar bunu yapmaktadır. Sizlerden bazılarınız benim ahırına ait değilsiniz; sizler benim sözümü tanı mıyorsunuz, ve sizler beni takip etmiyorsunuz. ve, sizler sahte obanlar olduğunuz için, koyun sizlerin sesini tanı mamaktadır, ve onlar sizi takip etmeyecektir.”

165:2.5 (1819.1) Ve, İsa bu simgesel hikâyeyi söylediğinde, hiç kimse kendisine bir soru sormadı. Belirli bir süre sonra o tekrar söz aldı ve simgesel hikâye üzerinde konuşmaya devam etti:

165:2.6 (1819.2) “Babamın sürülerinin oban yardımcıları olacak sizler yalnızca değerli önderler olmamalısınız; aynı zamanda sürüyü iyi yiyecek ile beslemek zorundasınız; sizler, sürüleri yeşil çayırlara ve sakın su kenarlarına gtrmedike gerçek obanlar değilsiniz.

165:2.7 (1819.3) “Ve, şimdi, sizlerden bazıları bu simgesel hikâyeyi haddinden daha kolay bir biçimde kavramasın diye, ben kendimin hem Baba’nın koyun ahırının kapısı hem de Babamın sürülerinin gerçek çobanı olduğunu duyuracağım. Bensiz ahıra girmeyi arzulayan her oban başarısız olacaktır, ve koyun onun sesini duymayacaktır. Ben, benimle birlikte hizmet edenler ile birlikte, kapının kendisiyim. Benim yarattığım ve emrettiğim araçlar ile ebedi yola giren her ruh kurtulacak ve ilerleyip Cennet’in ebedi ayırlarına erişecektir.

165:2.8 (1819.4) “Ancak, ben aynı zamanda, koyunu için yaşamını sermeye bile gönüllü olan gerçek bir çobanı m. Hırsız ahıra yalnızca çalmak, ve öldürmek, ve zarar vermek için zorla girmektedir; ancak, ben, hepiniz yaşama ve ona daha bol bir

biçimde sahip olabilesiniz diye gelmiş bulunmaktayım. Tehlike ortaya çıktığında, parayla tutulan bir görevli, kaçacak ve koyunun dağılmasına ve yok olmasına izin verecektir; ancak, gerçek çoban, kurt geldiğinde kaçmayacaktır; o sürüsünü koruyacak, gerekirse, koyunu için yaşamını öne serecektir. Gerçekten de, gerçekten de, sizlere söylüyorum, dostlar ve düşmanlar, ben gerçek çobanım; ben kendiminkini biliyorum ve kendiminki de beni biliyor. Ben tehlike karşısında kaçmayacağım. Ben Babamın iradesinin tamamlanışından olan bu hizmeti bitireceğim, ve Baba'nın benim korumama vermiş olduğu sürüyü terk etmeyeceğim.

165:2.9 (1819.5) “Ancak, ben, bu sürüye ait olmayan birçok diğer koyuna sahibim; ve, bu sözler, yalnızca bu dünya için gerçeklik taşımamaktadır. Bu diğer koyunlar aynı zamanda benim senimi duymakta ve onu bilmektedir; ve, ben Baba'ya onların, Tanrı'nın evlatlarına ait tek bir kardeşlik olarak, tek bir sürü halinde bir araya getirileceğine söz vermiş bulunmaktayım. Ve, bunun sonrasında hepiniz, gerçek çoban olarak, tek çobanın sesini bilecek ve her biriniz Tanrı'nın babalığını kabul edeceksiniz.

165:2.10 (1819.6) “Ve, böylece sizler, Baba'nın neden beni derinden sevmekte olduğunu ve nüfuz alanındaki sürülerinin tümünü korumam için benim ellerime emanet etmiş olduğunu bileceksiniz; çünkü, Baba, koyunluğu korumamda yanlış yapmayacağımı, koyunlarımı terk etmeyeceğimi, ve eğer gerekirse, onun çok büyük sürülerinin hizmeti için yaşamımı öne sermekte tereddüt etmeyeceğimi bilmektedir. Ancak, şunu unutmayın, eğer ben yaşamımı öne serecek olursam, ona tekrar sahip olacağım. Hiçbir kişi veya başka hiçbir yaratılmış benim

yaşamımı almaya yetkin değildir. Ben yaşamımı öne serecek hakka ve güce sahibim, ve ben onu tekrar almak için aynı güce ve hakkı taşımaktayım Sizler bunu anlamamaktasınız; ancak, ben Babamdan, bu dünya mevcut değilken bile böyle bir yetki aldım.”

^{165:2.11 (1819.7)} Onlar bu sözleri duyduklarında, havarilerinin kafası karışmış, takipçileri hayretler içine düşmüş, bunun karşısında, Kudüs çevresinden gelmekte olan Ferisiler, şunu söyleyen bir biçimde, gecelerine çekilmişti: “Ya o deli ya da bir şeytan.” Ancak, Kudüs öğretmenlerinden bazıları bile şunu söylemişti: “O, yetkiye sahip biri gibi konuşuyor; bunun dışında, kim şimdiye kadar bir şeytanın gözleri görmez halde doğmuş bir kişinin gözlerini açtığını ve bu adamın gerçekleştirmiş olduğu tüm bu muhteşem şeyleri yerine getirmiş olduğunu gördü?”

^{165:2.12 (1819.8)} Ertesi sabah, bu Musevi öğretmenlerinden yaklaşık olarak yarısı İsa’ya inançlarını ilan etmiş olup, onların diğer yarısı ümitsizlik içinde Kudüs ve evlerine geri dönmüşlerdi.

3. Pella’daki Şabat Vaazı

^{165:3.1 (1819.9)} Ocak ayının sonunda, Şabat-öğleden sonrası kalabalıkları neredeyse üç bine ulaşmış haldeydi. Cumartesi günü, Ocak’ın 28’i, İsa “Güven ve Ruhsal Hazırlılık” üzerine çok önemli olan vaazını vermişti. Şimon Petrus tarafından gerçekleştirilmiş olan başlangıçsal konuşmadan sonra, Üstün şunu söyledi:

^{165:3.2 (1820.1)} “Havarilerime ve takipçilerime birçok sefer söylemiş olduğum şeyi, şimdi bu kalabalığa duyuruyorum: Her ne kadar onların çoğu dürüst kalpte olsalar ve bazıları burada benim

takipçilerim halinde bulunsalar da, özü ikiyüzlü olan, önyargıdan kökenini alan ve geleneksel kölelik içinde beslenmiş Ferisi mayasına dikkat edin. Yakın bir zaman içinde hepiniz benim öğretimi anlayacaksınız; zira, bu aşamada açığa çıkarılmayacak olan üstü örtülü hiçbir şey bulunmamaktadır. Sizlerden şu anda saklı halde bulunan şey, İnsan Evladı yeryüzü ve beden içindeki görevini tamamladığında bilinir kılınacaktır.

^{165:3.3 (1820.2)} “Yakında, çok yakında, düşmanlarımızın mevcut an içerisinde gizlilik ve karanlık içerisinde planlamış olduğu şeyler ışığa kavuşturulacak ve çatılardan duyurulacaktır. Ancak, sizlere söylüyorum, benim arkadaşlarım, İnsan Evladı’nı yok etmeyi amaçladıklarında, onlardan korkmayın. Her ne kadar onlar bedeni öldürmeye yetkin olabilse de, onun sonrasında üzerinizde herhangi bir güce sahip olmayan kişilerden korku duymayın. Ben, gökyüzünde veya yeryüzünde bulunmakta olan, hiçbir kimseden korku duymamanız uyarısında bulunuyorum; bunun yerine, doğru olmayan her halinizden sizleri kurtarma ve bir evrenin yargı makamı önünde sizleri kusursuz olarak sunma gücünde olan O’na dair bilgide neşeyi deneyimleyin.

^{165:3.4 (1820.3)} “Beş serçe iki metelik için satılmamakta mıdır? yine de, bu kuşlar sessizce yemek aramak için uçtuğunda, onlardan bir tanesi bile, tüm yaşamın kaynağı halindeki, Baba’nın bilgisi olmadan mevcut bulunamaz. Meleksel koruyucular için başınızda bulunan her bir kıl bile sayılıdır. Ve, tüm bunların hepsi doğru ise, günlük yaşamlarınızda ortaya çıkan birçok küçük rahatsızlıktan korku duymalı mısınız? Sizlere

söylüyorum: Korkmayın; sizler, birçok serçeden çok daha fazla değere sahipsiniz.

165:3.5 (1820.4) “İnsanların önünde benim müjdeme olan inancı itiraf etme cesaretine sahip olan hepinizi ben yakın bir süre içinde cennetin melekleri önünde tanıyacağım: ancak, insanların önünde benim öğretilerimin gerçekliğini bilerek reddedecek olanlar, cennetin melekleri önünde bile kendi sahip olduğu nihai son koruyucusu tarafından reddedilecektir.

165:3.6 (1820.5) “İnsan Evladı hakkında istediğiniz söyleyeceksiniz, ve sizler bağışlanacaktır; ancak, Tanrı’ya karşı saygısızlıkta bulunmaya cesareti göstermiş olan kişi neredeyse hiçbir biçimde bağışlama bulamayacaktır. İnsanlar Tanrı’nın eylemlerini kötülüğün kuvvetlerine atfedecek kadar ileri gittiğinde, bu türeden kasti isyankârlar günahları için neredeyse hiçbir biçimde bağışlama aramayacaktır.

165:3.7 (1820.6) “Ve, düşmanlarımız sizleri sinagog yöneticileri ve diğer yüksek makamların önüne çıkardığında, ne söylemeniz gerektiği hususunda endişelenmeyin ve onların sorularına nasıl cevap vermeniz gerektiği konusunda tasalanmayın; zira, içinizde ikamet eden ruhaniyet kesin bir biçimde sizlere, o anda krallın müjdesinin taşıdığı onur içinde ne söylemeniz gerektiğini öğretecektir.

165:3.8 (1820.7) “Sizler kararın vadisinde daha ne kadar fazla oyalanacaksınız? Neden iki düşünce arasında duruyorsunuz? Neden Museviler ve gentileliler, onun ebedi Tanrı’nın bir evladı oluşuna dair güzel haberleri kabul etmede çekince gösteriyor. Bizlerin sizi, ruhsal mirasınıza neşe içinde girişinize ikna etmemiz bizlerin daha ne kadar vaktini alacak? Ben bu

dünyaya sizlere Baba'yı açığa çıkarmak ve sizleri Baba'ya götürmek için geldim. Ben ilkini gerçekleştirdim, ancak ikincisini sizlerin rızası olmadan yerine getiremeyebilirim; Baba hiçbir zaman hiçbir insanı krallığa girmeye zorlamamaktadır. Şu davet her zaman mevzu bahis olmuştur ve her zaman böyle olacaktır: Her kim olursa, gelmesine ve yaşam suyundan özgür bir biçimde almasına izin verin.”

^{165:3.9 (1820.8)} İsa konuşmasını bitirdiğinde, birçokları Ürdün vadisinde bulunan havarileri tarafından vaftiz olmak için yola çıktı; bu gerçekleşirken, İsa, geri kalanların sorularını dinledi.

4. Mirasın Bölünüşü

^{165:4.1 (1821.1)} Havariler inananları vaftiz ederken, Üstün geride kalanlar ile konuşmuştu. Ve, bir geç adam kendisine şunu söyledi: “Üstün, babam birçok mal varlığını bana ve ağabeyime bırakan bir biçimde yaşamını yitirdi; ancak, ağabeyim bana benim olanı vermeyi reddediyor. Böyle olduğu için, ağabeyimden bu mirası benimle bölüşmesini isteyecek misin?” İsa, bu maddi-akıldaki gencin bu türden bir iş meselesi sorusunu tartışmak için ortaya getirmesi karşısında hafif bir biçimde sinirlenmişti; ancak, o, bu meseleyi ilave eğitimin aktarılışı için kullanmıştı. İsa şunu söyledi: “Hey sen, kim beni aranızda bir bölüştürücü kıldı? Sen, bu dünyanın maddi olaylarına önem verdiğim düşüncesini de nerden aldın?” Bunun ardında, etrafında bulunmakta olan herkese dönerek: “Kulak verin ve kendinizi aç gözlülükten uzak tutun; bir kişinin yaşamı, ellinde bulundurabileceği şeylerin bolluğundan meydana gelememektedir. Mutluluk servetin gücünden gelmemektedir, ve neşe zenginlikten pınar olup doğmamaktadır. Refah, kendi içinde, bir lanet değildir; ancak,

zenginliklere dair derin sevgi birçok kez, ruhu, yeryüzü üzerinde Tanrı'nın krallığına ait ruhsal gerçekliklerin taşıdığı güzel çekicilikleri ve gökyüzündeki ebedi yaşamın neşeleri karşısında gözleri görmez halde kılan bir biçimde, bu dünyanın şeylerine dair bu düzeyde adanmışlığa götürmektedir.

^{165:4.2 (1821.2)} “Sizlere, kökeni kendisine bolca kaynak vermiş olan bir zenginden adamın hikâyesini anlatmama izin verin; bu kişi oldukça zengin hale geldiğinde, şunu söyleyen bir biçimde, kendi kendine düşünmeye başladı: ‘Tüm bu zenginliklerimle de ne yapmalıyım? Şimdi o kadar çok şeye sahibim ki, servetimi saklayacağım hiçbir yer yok.’ Ve, o bu sorun üzerinde düşündüğünde şunu söyledi: ‘Şunu yapacağım; ambarlarımı yıkıp, daha büyüklerini yapacağım, ve böylece meyvelerimi ve mallarımı saklayacak geniş odaya sahip olacağım. Bunun sonrasında ruhuma, ruhum, birçok seneye yetecek servete sahipsin; şimdi rahatla; ye, iç ve mutlu ol; zira sen zengin ve varlıklısın.’

^{165:4.3 (1821.3)} “Ancak, bu zengin adam aynı zamanda budalaydı. Aklın ve bedeninin maddi gereksinimlerini karşılarken, ruhaniyetin tatmini ve ruhun kurtuluşu için gökteki servetleri biriktirmede başarısız olmuştu. Ve, böyleyken bile, o, istiflemiş bulunduğu serveti tüketmenin hazzını memnuniyetle deneyimleyemeyecekti; zira, o akşam onun ruhu kendisine ihtiyaç duydu. O akşam öyle yaşandı ki, haydutlar kendisini öldürmek için evine zorla girip, ambarlarındaki ganimetleri topladıktan sonra, kalanları yaktı. Ve, haydutlardan kaçmış olan mal varlığını elde etmek için onun çocukları kendi aralarında çatışmaya tutuştu. Bu kişi yeryüzü üzerinde kendisi

için hazineleri biriktirmişti; ancak, o Tanrı'ya karşı zengin değildi.”

165:4.4 (1821.4) İsa bu şekilde genç adam ve onun mirasına girmiş oldu, çünkü bu kişinin sorunu açgözlülüktü. Bu böyle olmasaydı bile, Üstün karışmazdı; zira, o hiçbir zaman, bırakınız kendi takipçilerinin, kendi havarilerinin bile zamansal hadiselerine karışmamıştı.

165:4.5 (1821.5) İsa bu hikâyeyi tamamladığında, başka biri ayağa kalkıp, kendisine şu soruyu sormuştu: “Üstün, ben havarilerinin seni takip etmek için tüm dünyasal iyeliklerini satmış olduğunu, ve bu bakımdan tamamiyle Esseniler ile ortak paydaya sahip olduklarını biliyorum; ancak, hepimizin senin takipçilerin gibi yapmasını mı istersin? Dürüst servete sahip olmak bir günah mıdır?” Ve, İsa bu soruyu şöyle cevapladı: “Benim arkadaşım, onurlu servete sahip olmak bir günah değildir; ancak, eğer siz maddi iyeliklerden oluşan serveti, ilginizi tamamiyle alan ve şefkatini krallığın ruhsal amaçlarına olan bağlılıktan başka yöne çeken hazinelere dönüştürmek bir günahıdır. Hazineniz gökte olduğu müddetçe yeryüzü üzerinde dürüst iyeliklere sahip olmada hiçbir günah bulunmamaktadır. Alçak gönüllülüğe ve bencilliğe götüren servet ile, bu dünyanın mallarının bir bolluğuna sahip olup, tüm enerjilerini krallığın emeğine harcayanlara bunları cömertçe bahşedenler tarafından gözetim tutumu içinde sahip olunan ve harcanan servet arasında büyük bir fark bulunmaktadır. Burada ve parasız halde bulunan sizlerin çoğu, ev sahibiniz Davud Zübeyde'ye bu gayeler için kaynaklar aktarmış olan varlıklı ancak cömert erkek ve kadınlar sayesinde, oradaki çadır şehir içinde doyurulmakta ve ağırlanmaktadır.

165:4.6 (1822.1) “Ancak, şunu hiçbir zaman unutmayın; en sonunda, servet devamlılığı olan bir şey değildir. Zenginliklere duyulan derin sevgi, sıklıkla görülen bir biçimde ruhsal görüşe bir şekilde engel olmakta ve onu yok bile etmektedir. Servetin sizlerin çalışanı değil, sizlerin sahibi olması tehlikesinin farkına varmazlık etmeyin.”

165:4.7 (1822.2) İsa, kişinin sahip olduğu alenin fiziksel ihtiyaçlarını karşılamak için iltiması, düşünmemeyi, eylemsizliği ve umursamazlığı öğretmemiştir; ne de sadakalara olan bağlılığı. Ancak, o kesin bir biçimde, maddi ve zamansal olanın ruhun refahı ve cennetin krallığı içinde ruhsal doğanın ilerleyişine tabii kılınması zorunluluğunu öğretmiştir.

165:4.8 (1822.3) Bunun ardından, insanlar vaftizi gözlemlemek için nehre doğru inerlerken, ilk soruyu soran kişi, İsa’nın kendine sert davranmış olduğu düşüncesiyle mirası hakkında ona özel bir biçimde yaklaştı; ve, Üstün tekrar onu duyduğunda, şu cevabı verdi: “Benim evladım, aç gözlülük eğiliminin cazibesine düşmek için böyle bir günde neden yaşamın ekmeğinden beslenme imkânını kaçıyorsun? Bilmiyor musun, sinagog mahkemesine şikâyetinle gittiğin zaman mirasa dair Musevi yasaları adil bir biçimde uygulanacaktır? Görmüyor musun benim görevim sizlerin göksel mirasınıza dair bilgiye sahip olmanızdan emin olmak? Şunu Yazıtlarda okumadın mı: ‘Zenginliğini haddinden fazla yorulmayla ve aşırı zorlamayla elde etmiş kişinin payına düşen ödül şudur: Şimdi dinleneceğim ve mallarımı devamlı olarak tüketmeye yetkin hale geleceğim dediği zaman, zamanın ona ne getirecek oluşunu ve aynı zamanda tüm bunların hepsini öldüğü zaman başkalarına bırakma zorunda olduğunu bilmemektedir.’ Şu

emri okumadın mı: ‘Başkasının malına göz dikmeyeceksiniz.’ Ve, tekrar, ‘Onlar tıka basa yedi ve yağ bağladı, ve daha sonra diğer tanrılara döndü.’ Zeburlarda ‘Koruyucu’nun aç gözlüden hiç hoşlanmadığını’ okumadın mı? ‘Bir doğru adamın sahip olduğu az şeyin birçok ahlaksızın zenginliklerinden daha iyi’ olduğunu? ‘Eğer zenginlikler artarsa, kalplerinizi onlara dayamayın.’ Yeremya’nın şunu dediğini okumadın mı: ‘Zengin kişinin zenginliklerinde ihtişamı bulmasına izin vermeyin’; ve, Ezeziel şunu söylediğinde, gerçeği ifade etmişti: ‘Ağızları derin bir sevgiyi sergilemektedir, ancak kalpleri bencil kazanç peşindedir.’”

165:4.9 (1822.4) İsa, şunu söyleyen bir biçimde, genç adamı göndermişti: “Benim evladım, eğer tüm dünyayı kazansan ve kendi öz ruhunu kaybetsen ne kazanırsın ki?”

165:4.10 (1822.5) İsa’ya zengin olanın yargı gününde başına ne geleceğini soran yakındaki birine o şu cevabı vermişti: “Ben bu dünyaya ne zengini ne de fakiri yargılamak için geldim; ancak, insanların yaşadıkları yaşamların tümü yargı önüne çıkacaktır. Yargı önündeki varlıklı kişiyi ne beklerse beklesin, en azından şu üç soru büyük serveti elde edenlerin tümü tarafından cevap verilmek zorundadır; ve, bu sorular şunlardır:

165:4.11 (1822.6) “1. Ne kadar servet elde ettin?

165:4.12 (1822.7) “2. Bu serveti nasıl elde ettin?

165:4.13 (1822.8) “3. Bu serveti nasıl harcadın?”

165:4.14 (1822.9) Bunun sonrasında İsa, akşam yemeğinden önce bir süreliğine dinlenmek için çadırına gitti. Havariler vaftizi

tamamladıklarında, onlar da gelip yeryüzü üzerindeki servetten ve gökyüzü üzerindeki hazineden bahsetmeyi arzulamaktaydı ama İsa uyuyordu.

5. Havariler ile Servet Üzerine Konuşmalar

^{165:5.1 (1823.1)} O akşam yemeğinden sonra, İsa ve on ikili günlük görüşmesi için bir araya geldiğinde, Andreas şu soruyu sormuştu: “Üstün, bizler inananları vaftiz ederken, sen burada kalmış kalabalıklara bizlerin duymadığı birçok söz söyledin. Bu sözleri bizim yararımıza tekrar etmeyi arzu eder misin?” Ve, Andreas’ın talebine yanıt olarak İsa:

^{165:5.2 (1823.2)} “Evet, Andreas, servet ve kişinin kendi yaşamını idame ettirişine dair bu hususlardan bahsedeceğim; ancak, benim sizlere olan sözlerim, havariler, takipçilere söylenmiş olanlara kıyasla bir ölçüde farklı olmak zorundadır; zira, sizler, yalnızca beni takip etmek için değil, aynı zamanda krallığın elçileri olarak görevlendirilmiş konumda bulunduğunuz için her şeyinizi bıraktınız. Hâlihazırda sizler birkaç yıllık deneyime sahip olup, kendisinin krallığını duyurmakta olduğunuz Baba’nın sizleri yalnız bırakmayacağını biliyorsunuz. Sizler yaşamlarınızı krallığın hizmetine adadınız; bu nedenle, ne yiyeceğiz ne de bedeniniz için ne giyeceğiniz biçiminde zamansal yaşama dair şeyler için tasalanmayın veya endişelenmeyin. Ruhun refahı yiyecek ve içecekten daha fazlasıdır; ruhaniyetteki ilerleyiş, elbiselere ihtiyacın çok üzerindedir. Ekmeginizin kesinliğinden şüphe duyma cazibesine kapıldığınız zaman, kargaları düşünün; onlar ne ekmekte, ne de dikmektedir; onların ne kilerleri ne de ambarları vardır; ve, yine de Baba, onlar içinde arayan her birine yiyecek sağlamaktadır. Ve, sizler birçok kuştan ne kadar da fazla değere

sahipsiniz! Bunun yanı sıra, endişenizin veya yıpratıcı kuşkularınızın tamamı, maddi ihtiyaçlarınıza karşılamada hiçbir yardımda bulunmamaktadır. Hangi biriniz endişe ile boyunuza bir karış, yaşamınıza bir gün ekleyebilirsiniz? Bu türden hususlar sizlerin ellerinde olmadığı için, neden bu sorunların herhangi birine endişeli düşünceleri ayırmaktasınız?

165:5.3 (1823.3) “Leylakları düşünün, nasıl büyüdülerini; onlar mücadele vermemekte, ne de dönmektedir; yine de, ben sizlere söylüyorum, tüm ihtişamı içinde Solomon bile bunlardan bir tanesi gibi kuşanmadı. Eğer Tanrı, bu gün canlı ertesi gün koparılmış ve ateşe bırakılmış olarak, arazilerdeki çimeni bu şekilde kuşatıyorsa, göksel krallığın elçileri olarak, sizleri ne kadar da fazla kuşatacaktır. Eh siz, az inanca sahip olanlar! Kendinizi tüm içtenliğinizle krallığın duyurusuna adadığınız zaman, kendinize veya bırakmış olduğunuz ailelere bakmanıza dair kuşkulu akılda olmamalısınız. Eğer sizler yaşamlarınızı gerçek bir biçimde müjdeye vererseniz, yaşamınız müjde tarafından karşılanacaktır. Eğer siz sadece inanan takipçilerseniz, kendi ekmeğinizi kazanmak ve öğretimde bulunan, duyuran ve iyileştirenlerin tamamının yaşamlarını idare ettirmeye katkıda bulunmak zorundasınız. Eğer sizler ekmek ve sudan endişe ediyorsanız, nasıl olur da bu türden ihtiyaçları oldukça hesaplı bir biçimde arayan dünya milletlerinden farklı bir konumda bulunmaktasınız? Kendinizi, hem Baba’nın hem de benim tüm bu şeylere ihtiyacınız bulunduğunu bildiğimize inanan bir biçimde, emeklerinize adayın. Sizleri, bir seferde ve bütüncül bir biçimde, temin etmeme izin verin: Eğer sizler yaşamlarınızı krallığın emeklerine adarsanız, gerçek ihtiyaçlarınızın tümü karşılanacaktır. Daha fazla şey ararsanız, orada daha azı

bulunacaktır; göksel olanı isteyin, dünyasal olan istediğinizin içinde gelecektir. Gölgenin özü takip edeceği kesindir.

165:5.4 (1823.4) “Sizler yalnızca küçük bir topluluksunuz; ancak, eğer inanca sahipseniz, korkuda sendelemezseniz, ben, Babamın bu krallığı sizlere vermekten büyük memnuniyet duyacağını duyuruyorum. Sizler hazinelerinizi cüzdanın eskimeyeceği, hırsızın el uzatamayacağı ve hiçbir güvenin yok edemeyeceği yerlerde biriktirdiniz. Ve, insanlara söylediğim gibi, hazinenizin olduğu yerde, aynı zamanda kalpleriniz bulunmaktadır.

165:5.5 (1824.1) “Ancak, önümüzde hemen bizleri bekleyen görevde ve Baba’ya gittikten sonra sizlere kalanda, oldukça ciddi bir biçimde yorgun düşeceksiniz. Hepiniz, korku ve kedere karşı tetikte olmalısınız. Her biriniz, akıllarınızı tüm gücüyle hazır, algılarınızı sürekli açık tutmalısınız. Kendinizi; gelip kapıyı çalınca hızlıca ona açmak için, sahibinin evlilik ziyafetinden gelmesini bekleyen hizmetçiler gibi tutun. Bu türden dikkatli hizmetçiler, böyle önemli bir anda kendilerini itaatkâr bulan üstünleri tarafından ödüllendirilirler. Bunun ardından, hizmetçilerin sahibi, kendisi onlara hizmet ederken onlardan oturmalarını ister. Gerçekten de, gerçekten de, sizlere söylüyorum ki, bir bunalım tam da yaşamlarımızın önündedir; ve, o, bizlerin onu gözleyip hazır olmasını gerektirmektedir.

165:5.6 (1824.2) “Sizler, hırsızın geleceği saati bilmiş olan kişinin, evine zorla girilmiş oluşundan zarar görmeyeceğini oldukça iyi anlayabilirsiniz. Aynı zamanda kendinize de dört gözle bakın; zira, en ummadığınız anda ve düşünmediğiniz bir biçimde, İnsan Evladı ayrılışını gerçekleştirecektir.”

^{165:5.7 (1824.3)} Birkaç dakika boyunca on ikili sessizlik içinde oturdu. Bu uyarıların bazılarını onlar daha önce de duymuştu; ancak, onlar, bu an gerçekleştirilen çerçeve içinde onları duymamışlardı.

6. Petrus'un Sorusuna Cevap

^{165:6.1 (1824.4)} Onlar düşünür halde oturlurken, Şimon Petrus şu soruyu sordu: “Bu simgesel hikâyeyi havarilerin olan bizlere mi söylüyorsun, yoksa o takipçilerin tümü için midir?” Ve, İsa şu cevabı vermişti:

^{165:6.2 (1824.5)} “Bir sınav anında, bir kişinin ruhu açığa çıkar; sınav, kalpte gerçekte ne olduğunu açığa çıkarır. Hizmetçi denendiğinde ve kendini ispat ettiğinde, evin sahibi böyle bir hizmetçiyi hanesinin başına getirir ve hiç korkmadan bu doğru çalışanına çocuklarının beslenmesi ve büyütülmesi görevini verir. Benzer bir biçimde, ben yakın bir süre içinde, Baba’ya geri döndüğüm zaman çocuklarımın refahı sorumluluğunun kime emanet edileceğini bileceğim. Hane sahibinin gerçek ve sınanmış hizmetçiyi ailesinin sorumluluklarına verışı gibi, ben, krallığının olaylarında böyle bir vaktin sınavlarına katlananları yücelteceğim.

^{165:6.3 (1824.6)} “Ancak, eğer hizmetçi tembel olup, kalbinde ‘Sahibimin gelmesi gecikti’ demeye başlarsa, ve akran hizmetçilerine kötü davranmaya ve alkolü fazla kaçırmışlar ile aynı sofraya oturup yiyip içmeye başlarsa, bunun sonrasında bu hizmetçinin sahibi onun beklemediği bir zamanda eve geldiğinde ve kendisini itaatkâr bulmadığında, onu itibarız bir biçimde evinden uzaklaştıracaktır. Bu nedenle, aniden ve beklenmedik bir biçimde ziyaret edilecek olduğunuz gün için

kendinizi oldukça iyi hazırlayın. Hatırlayın, size hâlihazırda fazlası verilmiştir; bu nedenle, sizden fazlası istenecektir. Çetin sınavlar sizlere yaklaşmaktadır. Benin vaftiz edilecek bir vaftizim var, ve bu gerçekleşene kadar tetikte beklemekteyim. Sizler yeryüzü üzerinde barışı duyurmaktasınız; ancak, benim görevim insanların maddi olayları içinde barışı getirmek değildir — en azından bir süreliğine değil. Bölünme sadece, bir ailenin iki üyesinin bana ve üç üyesinin bu müjdeye karşı gelişinin sonucu olarak ortaya çıkabilir. Arkadaşlar, akrabalar ve sevilenler, sizlerin duyurmakta olduğunuz müjde nedeniyle birbirlerine karşı gelmenin nihai sonuna sahiptirler. Gerçektir, bu inananlardan her biri kendi öz kalbinde büyük ve sonsuza kadar sürecek barışa sahip olacaktır; ancak, dünya üzerindeki barış, herkes inanmaya istekli hale gelip, sahip oldukları Tanrı ile olan evlatlığın ihtişamlı miraslarına girene kadar gelmeyecektir. Yine de, bu müjdeyi, her erkeğe, kadına ve çocuğa olarak, milletlerin tümüne duyuran bir biçimde tüm dünyaya gidin.”

^{165:6.4 (1824.7)} Ve, bu, oldukça dolu ve yoğun geçmiş bir Şabat gününün sonuydu. Ertesi sabah İsa ve on ikili, Abner’in yüksek denetimi altında bu bölgelerde emek veren, yetmişliyi ziyaret etmek için kuzey Perea’nın şehirlerine doğru gittiler.

166. Makale

Kuzey Perea’ya olan Son Ziyaret

^{166:0.1 (1825.1)} ŞUBAT’IN 11’inden 20’sine kadar, İsa ve on ikili, Abner’in birlikteliklerinin ve kadın birliğinin üyelerinin çalışmakta olduğu kuzey Perea’nın şehir ve köylerinin tümünü kapsayan bir turnede bulundu. Onlar, müjdenin bu ileticilerini başarı elde eder halde bulmuş olup, İsa tekrar eden bir biçimde

havarilerinin dikkatine, krallığın müjdesinin mucizeler ve harikalar olmadan yayılabileceği gerçeğini çekti.

^{166:0.2 (1825.2)} Perea'daki üç ay süren bu ileti-yayım görevi başarılı bir biçimde on iki havarinin çok az desteği ile yerine getirilmişti; ve, bu zaman zarfından itibaren sunulan müjde, İsa'nın kişiliği yerine, çok daha fazla onun *öğretileri* üzerineydi. Ancak, onun takipçilerinin İsa'nın öğretilerini takip etmesi uzun sürmemişti; zira, İsa'nın ölümünden ve yeniden doğumundan yakın bir süre onlar, kendisinin öğretilerinden ayrılmış, öncül din-kurumunu onun kutsal-insan kişiliğine ait mucizevî kavramsallaşmalar ve ihtişam yüklenmiş anılar etrafında kurmaya başlamışlardı.

1. Ragaba'daki Ferisiler

^{166:1.1 (1825.3)} Şabat günü, Şubat ayının 18'i, İsa, Nathanyel isminde varlıklı bir Ferisi'nin yaşamış olduğu yer olan Ragaba'daydı; ve, Nathanyel'in akran Ferisileri'nin oldukça dikkate değer sayıdaki üyeleri İsa'yı ve on ikiliyi ülke boyunca takip ettiği için, bu Şabat günü, yaklaşık olarak yirmi kişiden meydana gelen, onların tümü için bir kahvaltı hazırlamış olup, İsa'yı onur konuğu olarak davet etmişti.

^{166:1.2 (1825.4)} İsa'nın bu kahvaltıya ulaşmış olduğu zaman zarfında, Ferisiler'in büyük bir çoğunluğu, iki veya üç avukat ile birlikte, hâlihazırda orada bulunmuş olup, masada oturur haldeydi. Üstün doğrudan bir biçimde, ellerini yıkamak için su leğenlerine gitmeden, Nathanyel'in solundaki yerini almıştı. Ferisilerin çoğu, özellikle İsa'nın öğretilerine olumlu bakanları, onun ellerini yalnızca temizlenme amacıyla yıkamakta olduğunu biliyordu; onun bu tamamıyla törensel

olan yerine getirmelerden hiç hoşnut olmadığını; bu nedenle, onlar, ellerini iki kez yıkamadan doğrudan bir biçimde masaya gelişi karşısında şaşkınlık içine düşmemişlerdi. Ancak, Nathanyel, Ferisi uygulamasının bu katı gerekliliklerine Üstün'ün uymama hatası karşısında büyük şaşkınlık içerisine düşmüştü. İsa, Ferisilerin yaptığı gibi, ne her çeşit yemekte ne de yemeğin sonunda ellerini yıkamıştı.

166:1.3 (1825.5) Nathanyel ve sağındaki dostane olmayan bir Ferisi arsasında gerçekleşen dikkate değer düzeydeki fısıltıdan ve Üstün'ün karşısında oturanların gözlerini hayretle açışından ve gözle görülür dudak büküşlerinden sonra, İsa nihai olarak şunu söyledi: “Ben zannettim ki sizler beni bu eve, sizlerle bir yemek paylaşmak için ve eğer olursa, iyi olursa, Tanrı'nın krallığının yeni müjdesinin duyuruluşu ile ilgili benden bilgi edinmek için çağırdınız; ancak, anlıyorum ki sizler beni buraya, kendi öz doğruluk anlayışınıza olan törensel bağlılığın bir sergisine şahit olmak için çağırmış haldesiniz. Bu hizmeti bana şu an yapmış haldesiniz; bu yemekte sizlerin misafiri olarak beni onurlandırmak için daha neyi yapacaksınız?”

166:1.4 (1826.1) Üstün bunları söylediğinde, onlar gözlerini masada dikili tutup, sessiz kalmaya devam ettiler. Ve, hiç kimse konuşmadığı için, İsa devam etti: "Siz Ferisiler'in çoğu burada arkadaşlar olarak benimlesiniz, ki bazılarınız benim takipçilerimsiniz; ancak, Ferisilerin büyük bir çoğunluğu, müjdenin emekleri kendileri önüne büyük bir güç içinde getirilirken bile, ışığı görmedeki ve gerçeği tanımadaki retlerinde ısrar etmekte. Ruhsal-yiyeceğin kapları kirli halde ve saflığı bozulmuş dururken, kupalarınızın ve tabaklarınızın çevresini ne kadar da dikkatli bir biçimde temizlemektesiniz!

Sizler, insanlara dindar ve kutsal bir görünüm sergilemekten emin olmaya çalışıyorsunuz; ancak, içteki ruhlarınız yalnızca, kendini doğru görmeyle, açgözlülükle, zorla istekle ve ruhsal ahlaksızlığın her bir türüyle dolu haldedir. Önderleriniz, İnsan Evladı'nı öldürmek için kumpaslar kurmakta ve bunu gerçekleştirmeyi amaçlamaktadır. Siz budala kişiler, cennetin Tanrısı'nın dıştaki davranışlarınıza ve dindar mesleklerinize ek olarak ruhunuzdaki içsel güdülerinize bakmakta olduğunu anlamıyor musunuz? Sadakalar ve din-kurumlarınıza vergiler vermenin sizleri doğru olmayan hallerinizden temizleyeceğini ve insanların tümünün Yargıcı huzurunda temiz halde durmanızı sağlayacağını düşünmeyin. Yaşamın ışığını almayı reddetmekte ısrarcı olan siz Ferisileri ne de büyük sıkıntılar beklemektedir! Sizler vergi vermede kuruşu kuruşuna hesap yapan ve sadaka vermede gösterişte bulunan kişilersiniz; ancak, sizler bilinçli bir biçimde, Tanrı'nın ziyaretine küçük gözle bakmakta ve onun derin sevgisinin açığa çıkarılışını reddetmektedirsiniz. Her ne kadar bu küçük görevlere önem vermek sizler için doğru tamamiyle doğru olsa da, sizler bu daha ağır sorumlulukları gerçekleştirmemiş halde bırakmamalısınız. Adaletten kaçan, bağışlamayı küçük gören ve gerçekliği reddeden herkesi ne de büyük sıkıntılar beklemektedir! Sinagogda baş koltukları amaçlayıp, pazarlarda pohpohlar selamları almaya can atarken, Baba'nın açığa çıkarılışını hor gören herkesi ne de büyük sıkıntılar beklemektedir!”

166:1.5 (1826.2) İsa ayrılmak için ayağa kalktığında, masadaki avukatlardan bir tanesi, kendisine hitap eden bir biçimde, şunu söylemişti: “Ancak, Üstün, ifadelerinin bazılarında sen de bizleri küçük görmektesin. Kâtiplerde, Ferisilerde veya

avukatlarda hiç mi iyi bir şey yok?” Ve, İsa, ayakta duran bir biçimde, avukata şu cevabı vermişti: “Sizler, Ferisiler gibi, ziyafetlerde baş koltuklara sahip olmaktan ve uzun kuşaklar giymekten mutluluk duyarken, insanların omuzlarına, taşınması çok ağır olan, güç yükleri vermektесiniz. Ve, insanların ruhları bu ağır yükler altında titrerken, sizler parmaklarınızın bir tanesini bile fazla kaldırmayacaksınız. Atalarınızın öldürmüş olduğu tanrı-elçileri için türbeler dikmede olabilecek en yüksek mutluluğu duyan sizleri ne de büyük sıkıntılar beklemektedir! Ve, atalarınızın yaptıklarına rıza gösterişiniz; Tanrı’nın doğruluğunu duyurmak ve cennetsel Baba’nın bağışlamasını açığa çıkarmak olarak — tanrı-elçilerinin kendi vakitlerinde yaptıklarını bugün gerçekleştirmek için gelmiş olanları mevcut anda öldürmeyi tasarlamanızla dışa vurulmaktadır. Ancak, geçmiş nesillerin tümü içinde, tanrı-elçilerinin ve havarilerin kanı tam da bu sapkın ve kendini doğru gören nesil için gereklidir. Sıradan insanlardan bilginin anahtarını çalmış olan siz avukatların tümünü ne de büyük sıkıntılar beklemektedir! Sizin kendileriniz gerçekliğin yoluna girmeyi reddederken, aynı zamanda, oraya girmeyi arzulayan diğer herkese engel olmaktadır. Ancak, sizler, cennetin krallığının kapılarını böylece kapatamazsınız; bu kapıları bizler, girmesi için inanca sahip olan herkes için açmış bulunmaktayız; ve, bağışlamanın bu girişleri, dışarıyla güzel görünürken, içinde tamamen ölü insanların kemikleriyle ve ruhsal kirliliğin her türüyle dolu, beyaza bürünmüş kabirler gibi olan, sahte öğretmenlerin ve gerçek olmayan çobanların önyargısıyla ve kibriyle kapanmayacaktır.”

^{166:1.6 (1826.3)} Ve, İsa Nathanyel'in masasında konuşmasını bu şekilde tamamladığında, yemekten yemeden evden ayrılmış oldu. Ve, bu sözleri duymuş olan Ferisiler arasında, bazıları onun öğretisinin inananları haline gelmiş olup, krallığa girdi; ancak, daha fazla sayıdaki kişi, Kudüs'teki Sanhedrin önünde kendisini mahkemeye ve yargıya getirmek için kullanılabilecek sözlerinden bazıları yakalayabilmek için pusuda beklemeye daha da kararlı hale gelmiş olarak, karanlık yollarında ısrarcı olmuştu.

^{166:1.7 (1827.1)} Orada, Ferisilerin özel ilgi göstermiş olduğu sadece üç şey bulunmaktaydı:

^{166:1.8 (1827.2)} 1. Katı din-kurumu vergisi.

^{166:1.9 (1827.3)} 2. Saflık yasalarını harfî harfine yerine getirme.

^{166:1.10 (1827.4)} 3. Ferisi olmayan herhangi biriyle olan ilişkiylemden kaçınma.

^{166:1.11 (1827.5)} Bu zaman zarfında İsa, bu ilk iki âdetin içermiş olduğu ruhsal sığılığı açığa çıkarmaya çalışırken, Ferisilerin Ferisiler olmayanlar ile toplumsal iletişimde bulunma reddini eleştirme yorumlarını, bu aynı kişilerin çoğu ile tekrar yemek yiyeceği bir diğer ve ileriki sefere saklamıştı.

2. On Cüzamlı

^{166:2.1 (1827.6)} Ertesi gün İsa on ikiyle birlikte, Samarya'nın sınırı yakınında bulunan, Amathus'a uğramıştı; ve, onlar şehre yaklaşırlarken, bu yerleşke yakında konaklamakta olan on cüzamlıdan oluşan bir topluluk ile karşılaşmışlardı. Bu topluluktan dokuzu Musevi olup, biri Samiri'ydi. Olağan

koşullarda bu Museviler, bu Samiri ile her türlü ilişkilemden kaçınırdı; ancak, onların ortak rahatsızlığı, tüm dini önyargının üzerinden gelmek için yeterli ve artan bir nitelikteydi. Onlar İsa'ya ve onun daha önceki iyileştirme mucizelerine dair birçok şey duymuş haldeydiler; ve, yetmişli, bu turneler için Üstün dolaşmakta olduğunda, İsa'nın beklenen varış zamanını duyurmadan oluşan bir âdeti geliştirdikleri için bu on cüzamlı, bu zaman zarfında İsa'nın bu yakınlarda görünmesinin beklenmekte olduğu bilgisini almışlardı; ve, onlar, bunun uyarınca, İsa'nın ilgisini çekmeyi ve iyileşme için ondan yardım istemeyi umdukları yer olan şehrin çevresindeki burada konumlanmışlardı. Cüzamlılar İsa'nın kendisine yaklaşmakta olduğunu gördüklerinde, ona gitmeye cüret edemeyen bir halde, uzakta durup kendisine şöyle bağırmışlardı: “Üstün, bizlere merhamet et; bizleri sıkıntılarımızdan kurtar. Diğerlerini iyileştirdiğin gibi bizleri iyileştir.”

^{166:2.2 (1827.7)} İsa tam da daha yeni on ikiliye, daha az köktenci Musevilerle birlikte, Perea gentilelilerin, daha köktenci ve daha gelenek etkisindeki Yudea'nın Musevilerine kıyasla yetmişli tarafından duyurulmakta olan müjdeye inanmaya neden daha istekli olduklarını açıklamaktaydı. İsa onların ilgisine, iletilerinin benzer bir biçimde Celileliler ve hatta Samiriler tarafından daha hazır bir halde kabul edilmiş olduğu gerçeğini çekmişti. Ancak, on iki havari henüz, uzun bir süre boyunca hor görülmüş Samiriler için iyi hisleri beslemeye neredeyse hiçbir bir biçimde istekli değildi.

^{166:2.3 (1827.8)} Bunun uyarınca, Şimon Zelotes cüzamlılar arasında Samiri'yi gördüğünde, o Üstün'ün, onlara selam vermek için bile durmadan, şehre geçmesini sağlamaya çabalamıştı. İsa

Şimon’a: “Ama, Samiriler Tanrı’yı Musevilere ek olarak seviyorsa da ne olacak? Bizler kendi akran insanlarımız hakkında yargıya mı oturmalıyız? Kim önceden söyleyebilir ki? Eğer biz on kişiyi sağlığına kavuşturursak, belki Samiriler Musevilerden daha minnettar çıkacaktır. Görüşlerinden emin olduğunu mu düşünüyorsun, Şimon?” Ve, Şimon hızlıca cevapladı: “Eğer sen onları temizlersen, birazdan göreceksin.” Ve, İsa: “Öyle olsun, Şimon, insanların minnettarlığına ve Tanrı’nın sevgi dolu merhametine dair gerçeği birazdan öğreneceksin.”

166:2.4 (1827.9) İsa, cüzamlıların yakınına giden bir biçimde, şunu söyledi: “Eğer siz sağlığınıza kavuşturulursanız, derhal Musa’nın kanununun gerektirdiği gibi din-adamlarına gidin ve onlara kendinizi gösterin.” Ve, onlar giderlerken, sağlıklarına kavuşmuş hale getirildiler. Ancak, Samiri kendisinin iyileşmekte olduğunu gördüğünde, geri döndü, ve, İsa’yı arayan bir biçimde, güçlü bir sesle Tanrı’yı yüceltmeye başladı. Ve, o Üstün’ü bulduğunda, onun ayaklarına kapanıp, temizlenişi için ona teşekkürlerini ilettiler. Diğer dokuzu, Musevi olanlar, aynı zamanda iyileşmelerini keşfetmekteydi; ve, onlar da temizlenişleri için minnettarken, din-adamlarına kendilerini göstermek için yollarına devam etmişti.

166:2.5 (1828.1) Samiri, İsa’nın ayaklarında diz çökmüş bir halde kalmaya devam ederken, Üstün, özellikle Şimon Zelotes’e olarak, on ikiliye doğru bakar bir halde, şunu söyledi: “Onlu temizlenmedi mi? Öyleyse, nerede diğer dokuzu, Museviler? Yalnızca biri, bu yabancı, Tanrı’ya ihtişamını vermek için geri döndü.” Ve, bunun ardından, İsa Samiri’ye, “Ayağa kalk ve yoluna git; inancın seni tekrar sağlıklı kıldı,” dedi.

^{166:2.6 (1828.2)} İsa, bu yabancı ayrılırken havarilerine tekrar baktı. Ve, havarilerin tümü, gözleri yerde olan Şimon Zelotes dışında, İsa'ya bakışlarını çevirdi. On ikili bir söz bile söylemedi. Ne de İsa konuşmada bulundu; onun bir şey söylemesi gerekli değildi.

^{166:2.7 (1828.3)} Her ne kadar bu on kişinin tamamı cüzama sahip olduklarına inanmış olsa da, yalnızca dördü bu sıkıntıyı çekmekteydi. Diğer altısı, cüzam olarak karıştırılmakta bulunan bir deri hastalığından iyileştirilmişti. Ancak, Samiri gerçekten cüzama sahipti.

^{166:2.8 (1828.4)} İsa on ikiden ciddi bir biçimde, cüzamlıların iyileştirilişi hakkında hiçbir şey söylememelerini istemişti; ve, onlar Amathus'a doğru giderlerken, şunu belirtmişti: “Sizler görüyorsunuz, nasıl da evin çocukları, Baba'nın iradesine karşı gelirken bile, bahşedilmelerini hafife alıyor. Onlar, Baba kendilerine iyileştirme bahşettiğinde teşekkür etmemezlikte bulunmayı küçük bir husus olarak görüyor; ancak, yabancılar, evin başından hediyeler aldıklarında, şaşkınlık içerisine düşünüyor ve kendilerine bahşedilen iyi şeylerin tanınışı içinde kendilerini teşekkür etme zorunda hissediyor.” Ve, devam eden bir biçimde havariler Üstün'ün sözlerine cevap olarak hiçbir şey söylememişi.

3. Geres'a'daki Vaaz

^{166:3.1 (1828.5)} İsa ve on ikili Gerasa'daki krallığın ilericilerini ziyaret ettiğinde, kendisine inanmakta olan Ferisilerden bir tanesi şu soruyu sordu: “Koruyucu, çok az kişinin mi, yoksa gerçekten de birçok kişinin mi hayatı kurtarılacak?” Ve, İsa, cevap veren bir biçimde, şunu söyledi:

“Sizlere, yalnızca İbrahim’in çocuklarının kurtarılacağı öğretilmiştir; yalnızca dışarıdan kabul edilmiş gentilelilerin kurtuluş umudunda bulunabileceği. Sizlerden bazıları; Mısır’dan ayrılmış olan birçok topluluk üyesi içinde yalnızca Kaleb ve Yeşu’nun hayatta kalıp söz verilmiş topraklara ulaşabilmesi nedeniyle, cennetin krallığını aramakta olanlar içinde benzer bir biçimde çok az bir topluluğunun buraya girişe sahip olacağına akıl yordunuz.

“Sizler aynı zamanda aranızda başka bir deyişe sahip olup, bu değiş fazlasıyla gerçekliği içinde barındırmaktadır: Ebedi yaşama götüren yol dosdoğru ve dardır; oraya açılan kapı ise benzer bir biçimde dardır ki, yalnızca kurtuluşu arayanlar içinde azı bu kapıdan girişi elde edebilir. Sizler aynı zamanda; yok oluşa götüren yolun büyük, oraya olan girişin geniş ve bu yoldan gitmeyi tercih eden birçok kişinin bulunuşuna dair bir öğretiyeye sahipsiniz. Ve, bu değiş anlamsız değildir. Ancak, ben sizlere, kurtuluşun ilk başta kendi kişisel tercihinizin bir meselesi olduğunu söylüyorum. Her ne kadar yaşam yoluna açılan kapı dar olsa da, ona içten bir biçimde girmeyi arzulayanların tamamını alacak kadar geniştir; zira, ben o kapının ta kendisiyim. Ve, Evlat, inanç ile, Evlat kanalıyla Baba’yı arayan evrenin hiçbir evladına girişi hiçbir zaman reddetmeyecektir.

“Ancak, burada, olgunsuzluk halinin hazlarının peşine düşmeye ve bencilliğin tatminlerinin cazibesine kendilerini bırakmaya devam ederken, krallığa girişlerini erteleyen herkes için bir tehlike bulunmaktadır: Geçmişte bir ruhsal deneyim olarak krallığa girmeyi reddetmiş halde, onlar daha sonra buraya, gelecek çağlarda ihtişamın daha iyi yolu

açığa çıkarıldığında girmeyi amaçlayabilirler. Ve, bu nedenle, insanlığın suretinde geldiğinde krallığı reddetmiş olanlar, kutsallığın suretinde açığa çıkarıldığında bir giriş için yol ararlar; bu gerçekleştiğinde, ben tüm bu bencil kişilere şunu söyleyeceğim: Ben nereden geldiğinizi bilmiyorum. Sizler bu cennetsel vatandaşlığa hazırlanmak için imkâna sahip oldunuz; ancak, sizler, bağışlamanın tüm bu sunuşlarını reddettiniz; kapı açıkken tüm bu davetleri reddettiniz. Şimdi, kurtuluşu reddetmiş olan sizlere, kapı kapalıdır. Bu kapı, krallığa bencil ihtişam için girmeyi isteyenlere açık değildir. Kurtuluş, Babamın iradesini gerçekleştirmek için samimi adanmışlığını bedelini ödemeye gönülsüz olanlar için değildir. Ruhaniyet ve ruh içerisinde sizler sırtlarınızı Baba'nın krallığına çevirdiğinizde, akıl ve beden içerisinde, şunu söyleyen bir biçimde, bu kapı önünde durup onu çalmanız nafiledir: “Koruyucu, bizlere aç; bizler de krallık için büyük kişiler olabiliriz.” Bunun sonrasında ben sizlere, sizlerin benim ahırma ait olmadığınızı duyuracağım. Ben sizleri, inancın iyi kavgasını vermiş ve yeryüzü üzerinde krallık için fedakâr hizmetin ödülünü kazanmış olanlar arasına kabul etmeyeceğim. Ve, sizler, ‘Biz senle yemek masasına oturup beraber yiyip içmedik mi, ve sen bizlere bizim sokaklarımızda öğretimde bulunmadım mı?’ dediğinizde, ben sizlere tekrar, sizlerin ruhsal yabancılar olduklarınızı söyleyeceğim; sizlerin, yeryüzü üzerinde Baba'nın bağışlama hizmetinin akran hizmetçileri olmadığınızı; sizleri tanımadığımı; ve, bunun sonrasında, tüm dünyanın Hâkimi sizlere şunu söyleyecektir: ‘Bizlerden ayrıl, adaletsizliğin eylemlerinden haz alan siz hepiniz.’

^{166:3.5 (1829.2)} “Ancak, korkmayın; Tanrı’nın krallığına olan giriş ile ebedi yaşamı içten bir biçimde bulmayı arzulayan her bir kişi, bu türden sonsuza kadar sürecektür kurtuluşu bulacaktır. Ancak, bu kurtuluşu reddeden sizler bir gün, İbrahim tohumlarına ait tanrı-elçilerinin bu yüceltilmiş krallık içinde gentile milletlerinin inananları ile yaşamın ekmeğini bölmelerine ve onun suyu ile canlanmalarına şahit olacaksınız. Ve, krallığı ruhsal güç içerisinde bu şekilde üstlenenler ve yaşayan inanç ile onu sürekli bir biçimde ayakta tutanlar, kuzeyden, ve güneyden, ve doğudan ve batıdan geleceklerdir. Ve, göreceksiniz ki, ilk başta gelenler son, sonda gelenler ise çoğu sefer ilk olmuş.”

^{166:3.6 (1829.3)} Bu gerçekten de, doğru ve dar yola dair eski ve bilindik deyişin yeni ve yabancı bir türüydü.

^{166:3.7 (1829.4)} Yavaşça bir biçimde havarilerden ve takipçilerden çoğu, İsa’nın öncül duyurusunun taşıdığı anlamı öğrenmekteydi: “Sizler, ruhaniyetten gerçekleşen bir biçimde tekrar doğmadıkça, Tanrı’nın krallığına giremezsiniz.” Yine de, kalplerinde dürüst ve inançlarında içten olan herkes için şu ebedi bir biçimde doğrudur: “Bakın, ben insanların kalplerinin kapıları önünde beklemekte ve onları çalmaktayım; eğer herhangi biri bana kapıyı açacak olursa, içeri gireceğim, çorbalarını içeceğim ve kendilerini yaşamın ekmeği ile besleyeceğim; bizler ruhaniyet ve ana gaye içinde bir tek olacağız; ve, böylece, Cennet Babası için arayışın uzun ve verimli hizmetinde sonsuza kadar kardeş olarak kalacağız.” Ve, bu nedenle, birkaç veya birçok kişinin kurtulacak olması tamamiyle, birkaç veya birçok kişinin benim şu davetime kulak verişine bağlıdır: “Ben kapıyım, ben yeni ve yaşayan yolum,

ve her kim irade gösterirse, ebedi yaşam için sonu gelmez gerçeklik arayışına açılmaya girebilir.”

166:3.8 (1829.5) Havariler bile; Tanrı’nın özgürleştirilmiş evlatları olarak, ruhaniyet içinde yeni yaşamın her şeyden önemli ruhsal değerlerini kavrama düzeyine erişebilme imkânına sahip olmak için her türlü maddi karşıtlıktan geçmek ve her bir dünyasal engelin üstesinden gelmek amacı için ruhsal kuvveti kullanma gerekliliği bakımından onun öğretisini bütünüyle anlamaya yetkin değillerdi.

4. Kazalara Dair Öğreti

166:4.1 (1830.1) Her ne kadar Filistinliler günde yalnızca iki öğün yerken, bir yolculuk içinde, öğle vakti dinlenmek ve canlanmak için İsa’nın ve havarilerin durması onların adetleriydi. Ve, Philadelphia’ya olan bu türden bir öğle vakti durağında Tomas İsa’ya şu soruyu sormuştu: “Üstün, bu sabah yolda giderken dinlemiş olduğum senin sözlerinden, ruhsal varlıkların maddi dünyada tuhaf ve olağanüstü olayların yaratılışında ilgili olup olmadığını öğrenmek, ve buna ek olarak melekler ve diğer ruhaniyet varlıklarının kazaları önlemeye yetkin olup olmadığını sormak istiyorum.”

166:4.2 (1830.2) Tomas’ın sorusuna cevap olarak, İsa şunu söyledi: “Sizinle uzun süredir birlikteyim, ama siz yine de bana bu türden soruları sormaktasınız? İnsan Evladı’nın sizlerle birlikte yaşayıp, nasıl kendi kişisel beslenişi için cennetin kuvvetlerini uygulamayı tutarlı bir biçimde reddedişini gözlemlemediniz mi? Hepimiz, aracılığı ile insanların tümünün hayatlarını sürdüğü araçlar ile yaşamıyor muyuz? Baba’nın açığa çıkarılışı ve sıkıntı içindeki çocuklarının zaman zaman iyileştirilişi

dışında, bu dünyanın maddi yaşamında dışa vurulmuş haldeki ruhsal dünyanın gücünü görüyor musunuz?

166:4.3 (1830.3) “Haddinden uzun bir süre boyunca atalarınız, sahip olunan şeylerin kutsal beğeninin simgesi olduğuna inandı; zorluğun Tanrı’nın hoşnutsuzluğun kanıtı olduğuna. Ben sizlere bu türden inanışların hurafeler olduğunu duyuruyorum. Görmüyor musunuz, fakirlerin çok büyük sayıları neşeli bir biçimde müjdeyi almakta ve doğrudan bir biçimde krallığa girmektedir? Eğer zenginlikler kutsal beğenin kanıtı oluyorsa, neden zenginler birçok sefer cennetten gelen bu iyi haberlere inanmayı reddediyor?

166:4.4 (1830.4) “Baba yağmurunun hem adil hem de adil olmayanın üzerine düşmesine izin veriyor; güneş benzer bir biçimde doğru ve doğru olmayan üzerine ışıyor. Sizler, kanlarını Pilatus’un kurbanlar ile karıştırmış olduğu Celileri biliyorsunuz; ancak, ben sizlere, bu Celilelilerin hiçbir bir biçimde, sırf böyle bir şey başlarına geldi diye tüm diğer akranlarından daha fazla günahkâr olmadıklarını söylüyorum. Sizler aynı zamanda, onları öldüren biçimde Şiloam kulesinin üzerlerine düştüğü, on sekiz kişiyi biliyorsunuz. Bu şekilde yok edilen bu kişilerin, Kudüs’teki tüm diğer kardeşlerine kıyasla yasaya daha fazla karşı gelmiş kişiler olduklarını düşünmeyin. Bu kişiler yalnızca, zamanın kazalarından bir tanesinin günahsız kurbanlarıdır.

166:4.5 (1830.5) “Orada, yaşamlarınızda ortaya çıkabilecek üç türden olay topluluğu bulunmaktadır:

166:4.6 (1830.6) “1. Siz ve akranlarınızın yeryüzü üzerinde yaşadıkları yaşamın bir parçası olan olağan şeyleri deneyimleyebilirsiniz.

166:4.7 (1830.7) “2. Bu türden olayların hiçbir biçimde önceden düzenlenmemiş veya diğer bir biçimde âlemin ruhsal kuvvetleri tarafından üretilmemiş olduğunu oldukça iyi bilen bir biçimde, insanların yaşadıkları talihsizliklerden biri olarak, doğanın kazalarından bir tanesinin şans eseri kurbanı olabilirsiniz.

166:4.8 (1830.8) “3. Dünyayı idare etmekte olan doğal kanunlara uyuşunuzdaki doğrudan çabalarınızın bir meyvesini alabilirsiniz.

166:4.9 (1830.9) “Bir zamanlar bahçesine bir incir ağacı dikmiş olan biri bulunmaktaydı; ve, o birçok sefer onun meyvesini arzulayıp bir tanesi bile çıkmadığında, üzüm bahçıvanlarını karşısına çağırıp, şunu söyledi: ‘Buraya üç mevsimdir bu incir ağacında meyve bulmak için geliyorum, daha bir tane bulamadım. Bu kısır ağacı kesin; neden toprakta bu kadar yer işgal etsin ki?’ Ancak, baş bahçıvan sahibine şu cevabı vermişti: ‘Etrafını eşmem ve gübre koymam için bana bir yıl daha izin ver; eğer bir sonraki yıl hiçbir meyve vermezse, o zaman kesilmeli.’ Ve, onlar böylece verimin yasalarına uyduklarında, ağaç yaşar ve iyi halde olduğu için, bolca bir verimle ödüllendirilmişlerdi.

166:4.10 (1831.1) “Hastalık ve sağlıkla ilgili hususlarda, sizler bu beden hallerinin maddi nedenlerin bir sonucu olduğunu bilmelisiniz; sağlık cennetin bir gülüşü değildir; ne de sıkıntı Tanrı’nın kaş çatışıdır.

166:4.11 (1831.2) “Baba’nın insan çocukları maddi güzelliklerin alınışı için eşit imkâna sahiptirler; bu nedenle, o, hiçbir ayrı gözetimde bulunmadan insanların çocukları üzerine fiziksel şeyleri

bahşetmektedir. Mesele ruhsal hediyelerin bahşedilişine geldiğinde, Baba insanın bu kutsal bahşedilmişlikleri alma yetisiyle sınırlıdır. Her ne kadar Baba kişileri ayırt etmese de, ruhsal hediyelerin bahşedilişinde insanın inancı ve Baba'nın iradesine her zaman uyması gönüllülüğü ile sınırlanmaktadır.”

^{166:4.12 (1831.3)} Onlar Philadelphia'ya doğru seyahat ederlerken, İsa onlara öğretmeye devam etmiş olup, kazalar, hastalıklar ve mucizeler ile ilgili sorularına cevap vermeyi sürdürmüştü; ancak, onlar bu eğitimi tamamiyle kavramaya yetkin değildi. Bir saatlik öğreti, bir yaşamlık inanışları değiştirmeye yeterli olmayacaktır; ve, böylece İsa, onların anlamalarını umut eden bir biçimde, tekrar tekrar anlatarak, iletisini tekrarlamayı gerekli görmüştü; ve, o, ölümüne ve yeniden dirilişine kadar onlar yeryüzü görevinin taşıdığı anlamı kavramada başarısız olmuşsa da, bunu gerçekleştirmeye devam etmişti.

5. Philadelphia'daki Toplanış

^{166:5.1 (1831.4)} İsa ve on ikili, Philadelphia'da duyuruda ve öğretimde bulunmakta olan Abner ve birlikteliklerine olan ziyaretleri üzerindeydi. Perea'nın tüm şehirleri içinde Philadelphia, yetmişlinin öğretilerini kucaklamış, böylece cennetin krallığına girmiş olan, zengin fakir, eğitimli eğitimsiz, Musevi ve gentilelerin en büyük topluluğuydu. Philadelphia sinagogu daha öncesinde hiçbir zaman, Kudüs'teki Sanhedrin'in yüksek denetimine tabi olmamıştı; ve, bu nedenle, burası İsa ve birlikteliklerinin öğretilerine hiçbir zaman kapalı konumda bulunmamıştı. Tam da bu zaman zarfında Abner, Philadelphia sinagogunda üç sefer öğretimde bulunmaktaydı.

166:5.2 (1831.5) Bu sinagogun kendisi daha sonra bir Hristiyan kilisesi haline gelmiş olup, doğuya olan bölgeler boyunca müjdenin duyuruluşu için ana öğreti-yayım merkeziydi. Burası uzunca bir süre boyunca Üstün'ün öğretilerinin kaleliğini yapmış olup, çağlar boyunca Hristiyan öğreniminin bir merkezi olarak bölgedeki tek yer halinde varlığını sürdürmüştü.

166:5.3 (1831.6) Kudüs'teki Museviler öncesinde her zaman Philadelphia Museviler ile sorun yaşamıştı. Ve, İsa'nın ölümü ve yeniden dirilişinden sonra, Koruyucu'nun kardeşi Yakub'un başkanlığını yapmış olduğu, Kudüs kilisesi, inananlardan oluşan Philadelphia cemiyeti ile ciddi sorunlar yaşamaya başlamıştı. Abner, bu konumda ölümüne kadar bulunan bir biçimde, Philadelphia kilisesinin başına gelmişti. Ve, Kudüs ile olan bu ilişkinin kopuşu, Yeni Ahit'de bulunan Müjde kayıtlarında neden Abner'in ve onun çalışmalarının geçmeyişiini açıklamaktadır. Kudüs ve Philadelphia arasında bulunan bu anlaşmazlık Yakub ve Abner'in yaşam süreçleri boyunca devam etmiş olup, Kudüs'ün yıkılışından bir süre sonrasına kadar da devam etmişti. Philadelphia gerçekten de güney ve doğunun öncül din-kurumunun ana merkeziydi; bunun karşısında, Antakya kuzey ve batının.

166:5.4 (1831.7) Öncül Hristiyan kilisesinin önderlerinin tümü ile uyuşmazlık içerisinde bulunması Abner'in bariz talihsizliği idi. O, Petrus ve Yakub'dan (İsa'nın kardeşinden), idare hususlarında ve Kudüs kilisesinin nüfuz alanı yüzünden kopmuştu; o Pavlus ile yollarını, felsefe ve din-kuramı üzerindeki farklılıklar nedeniyle ayırmıştı. Abner, felsefesinde Helenist bakışa kıyasla daha fazla Babilci tutum içerisindeydi;

ve, o inatçı bir biçimde, Pavlus'un İsa'nın öğretilerini ilk başta Musevilere daha sonra ise gizemlerin Greko-Romen inananlarına daha az karşı gelecek bir biçimde sunan biçimde onları yeniden anlatışının tüm çabalarına karşı gelmişti.

^{166:5.5 (1832.1)} Böylelikle Abner tecrit içindeki bir yaşamı yaşamaya itilmişti. O, Kudüs'te tanınmamakta olan bir kilisenin başıydı. O, ilerleyen süreç içerisinde Petrus tarafından desteklenmiş olan, Koruyucu'nun kardeşi Yakub'a karşı gelme cüreti göstermişti. Bu türden bir davranış kendisini neredeyse tamamen tüm eski birlikteliklerinden ayırmıştı. Bunun sonrasında o, Pavlus'a karşı durmaya cüret etmişti. Her ne kadar o Pavlus'un gentilelilere olan öğreti-yayma görevine iyi bakmış olsa da, ve onu Kudüs'teki kilise ile olan anlaşmazlıklarında desteklemiş olsa da, onun duyurmayı seçmiş olduğu İsa'nın öğretileri türüne sert bir biçimde karşı çıkmıştı. Son yıllarında Abner Pavlus'u, "yaşayan Tanrı'nın Evladı halindeki, Nasıralı İsa'nın yaşam öğretilerinin zeki yozlaştırıcısı" olarak kınamıştı.

^{166:5.6 (1832.2)} Abner'in son yıllarında ve onun ardından belli bir süre boyunca Philadelphia'daki inananlar, yeryüzü üzerindeki herhangi bir topluluktan daha fazla bir biçimde, onun yaşadığı ve öğretimde bulunduğu haliyle İsa'nın dinine daha bağlı bir şekilde uymuşlardı.

^{166:5.7 (1832.3)} Abner, M.S. 74'de, Kasım'ın 21. günü Philadelphia'da yaşamını yitiren bir biçimde, 89 yaşına kadar yaşamıştı. Ve, son anına kadar o dosdoğru bir inanan ve cennetsel krallığın müjdesinin öğretmeni olmuştu.

167. Makale

Philadelphia'ya olan Ziyaret

^{167:0.1 (1833.1)} PEREA hizmetinin bu süreci boyunca, yetmişlinin çalışmakta olduğu çeşitli yerleri ziyarette bulunan İsa ve havarilerden bahsedildiği zaman, bir kural olarak, onların yalnızca onun kendisiyle bulunduğu, çünkü kalabalıklara öğretide bulunmak için Pella'da havarilerin en az ikisinin bırakılması âdetinin bulunduğu hatırlanmalıdır. İsa Philadelphia'ya devam etmeye hazırlanırken, Şimon Petrus ve abisi Andreas, orada bir araya gelmiş kalabalıklara öğretide bulunmak için Pella kampına geri dönmüştü. Üstün Perea çevresinde ziyaretlerde bulunmak için Pella'daki kamptan ayrıldığı zaman, sayıları üç yüz ila beş yüz arasında değişen kampçının onu takip edişi görülmemiş bir şey değildi. O Philadelphia'ya vardığı zaman, kendisine altı yüzden fazla takipçi eşlik etmekteydi.

^{167:0.2 (1833.2)} Dekapolis turnesi boyunca, on cüzamlının iyileştirilişi dışında, yakın zamanda verilmiş duyuruşta hiçbir mucize gerçekleşmemişti; bu ana kadar bu Perea görevinde hiçbir mucizede bulunulmamıştı. Bu, müjdenin güç ile, mucizeler olmadan, ve çoğu zaman İsa'nın ve hatta kendi havarilerinin bile kişisel mevcudiyeti olmadan duyurulmuş olduğu bir dönemdi.

^{167:0.3 (1833.3)} İsa ve on havari Philadelphia'ya Çarşamba günü, Şubat'ın 22'si varmış olup, Perşembe ve Cumayı önceki seyahatlerden ve emeklerinden dinlenir halde geçirmişlerdi. Bu Cuma Yakub sinagogda konuşmuş olup, genel bir heyet ertesi akşam için toplanmaya çağırılmıştı. Onlar, Philadelphia'daki ve yakındaki köylerde müjdenin ilerleyişinden fazlasıyla

mutluluk duymuşlardı. Davud'un ilericileri de, İskenderiye ve Şam'dan iyi haberlere ek olarak, Filistin boyunca krallığın ilave gelişimi haberleri getirmişti.

1. Ferisilerle olan Kahvaltı

^{167:1.1 (1833.4)} Philadelphia'da, Abner'in öğretileri kabul etmiş halde bulunan ve Şabat sabahı kahvaltı için evine İsa'yı davet etmiş olan oldukça varlıklı ve etkili bir Ferisi yaşamaktaydı. İsa'nın bu zaman zarfında Philadelphia'da beklenmekte olduğu bilinmekteydi; aralarında birçok Ferisinin bulunduğu, oldukça büyük sayıdaki ziyaretçi Kudüs'ten ve diğer yerlerden gelmiş haldeydi. Bunun uyarınca, bu önde gelen yaklaşık olarak kırk kişi ve birkaç avukat, Üstün'ün onuruna düzenlenmiş halde bulunan bu kahvaltıya davet edilmişti.

^{167:1.2 (1833.5)} İsa, Abner ile konuşan bir biçimde, kapı çevresinde vakit geçirmektedirken, ve ev sahibi sofraya oturduktan sonra, odaya, bir Sanhedrin üyesi olan, Kudüs'ün önde gelen Ferisilerinden bir tanesi girmişti; ve, alışkanlığı olduğu için, bu kişi doğrudan bir biçimde ev sahibinin yanındaki onur olduğuna yönelmişti. Ancak, öncesinden bu yer Üstün için ve onun yanındaki koltuk ise Abner için ayrılmış olduğu için, ev sahibi Kudüs Ferisi'ne soldan dördüncü koltuğu işaret etmiş olup, bu soylu kişi onur koltuğunu almadığı için fazlasıyla alınmıştı.

^{167:1.3 (1834.1)} Yakın bir süre içinde onların tümü oturmuş olup, kendi aralarında gerçekleşen sohbeti memnuniyetle deneyimlemekteydiler çünkü orada mevcut bulunanların büyük bir çoğunluğu İsa'nın takipçileri ve öyle olmayan durumlarda ise müjdeye dostane yaklaşan kişilerdi. Sadece

onun düşmanları İsa'nın, yemeğe oturmadan önce ellerin törensel biçimde yıkanmasına uymadığını gözlemlemişti. Abner ellerini yemek başlamadan önce yıkamıştı, ancak yemek sunulurken değil.

167:1.4 (1834.2) Yemeğin sonuna yakın sokaktan, müzmin bir hastalıktan sıkıntı çekmekte olan ve bu aşamada derisi kabarmış bir koşuldaki bir kişi gelmişti. Bu kişi, yakın bir süre içinde Abner'in birliktelikleri tarafından vaftiz edilmiş olarak, bir inanandı. O iyileşmek için İsa'dan hiçbir istekte bulunmamıştı; ancak, Üstün, bu sıkıntı içindeki kişinin bu kahvaltıya, aracılığıyla kendisini çevreleyen kalabalıklardan kaçmayı ve böylece onun ilgisine daha olası bir biçimde gelmeyi umut eder halde uğramış olduğunu oldukça iyi bilmekteydi. Bu kişi çok az mucizenin bu zamanlarda gerçekleştirilmekte olduğunu bilmekteydi; buna rağmen, o kalbi içerisinde, kendi talihsiz görünüşünün mümkün bir biçimde Üstün'ün merhametini çekecek oluşunu düşünmüştü. Ve, o yanılmamıştı; zira, bu kişi odaya girdiğinde, hem İsa hem de kendisini üstün görmekteki Kudüslü Ferisi kendisini fark etmişti. Ferisi, bu türden bir kişinin odaya girmesine izin verilmemesi gerektiğine dair itirazını ifade etmede yavaş davranmamıştı. Ancak, İsa hasta kişiye doğru bakışlarını kaldırıp o kadar iyi bir biçimde gülümsemişti ki, bu kişi yakına gelmiş olup, yere çömelmişti. Yemek sona ererken, Üstün akran davetlilere doğru bakışlarını yöneltmiş olup, ardından, ödem içindeki kişiye dikkate değer bir süre bakarak, şunu söylemişti: “Benim arkadaşlarım, siz İsrail'deki öğretmenler ve eğitimli avukatlar, sizlere bir soru sormak istiyorum: “Hasta ve sıkıntı çekmekte olan kişiyi Şabat günü iyileştirmek kanuna aykırıdır değil midir?” Ancak, burada mevcut bulunmakta

olan kişiler İsa'yı oldukça iyi bilmekteydi; onlar sessizliklerini korumuşlardı, bu sorusuna cevap vermemişlerdi.

167:1.5 (1834.3) Bunun ardından, İsa hasta olan kişinin oturmuş olduğu yere gidip, kendisinin elinden tutan bir biçimde, şunu söylemişti: “Kalk ve kendi yoluna git. Sen iyileşmeyi istemedin, ancak ben kalbinin arzusunu ve ruhunun inancını biliyorum.” Bu kişi odadan ayrılmadan önce, İsa oturduğu yere geri dönmüş olup, masada bulunanlara hitap eden bir biçimde, şunu söylemişti: “Bu türden şeyleri benim Babam yapmaktadır; sizleri krallığın cazibesine çekmek için değil, hâlihazırda krallık içinde bulunmakta olanlara kendisini açığa çıkarmak için. Sizler, tam da bu tür şeyleri yapmanın Baba gibi davranmak olduğunu sezebilirsiniz çünkü hanginiz gözde bir hayvanınız Şabat günü kuyuya düştüğünde doğrudan bir biçimde oraya gidip onu çekmek istemezsiniz ki?” Ve, hiç kimse ona cevap vermeyeceği için, ve onu ağırlayan kişi görüldüğü kadarıyla neyin gerçekleşmekte olduğunu onayladığı için, İsa ayağa kalkıp, orada bulunan herkese şunu söyledi: “Benim kardeşlerim, bir düğün şölenine davet edildiğiniz zaman, hani olur da sizden daha büyük onura sahip olan kişi davet edilmiştir diye baş tarafa oturmazsınız; ev sahibi size gelip, yerinizi bu diğer, onurlu davetliye vermenizi istemek zorunda kalır diye. Böyle bir durumda, utanma duygusuyla masadaki daha alt bir konumda yerinizi almanız gerekecektir. Bir şölene davet edildiğinizde, şölen sofrasına varışınızda, en alt konumdaki yeri aramak ve ev sahibinin sizi davetliler içinde görüp, sizlere ‘Arkadaşım benim, neden olmayacak yere oturuyorsun? Şöyle yakınıma gel’ diyebilmesi için burada yerinizi almak bir bilgece harekettir; ve, böylece, böyle bir kişi akran davetlileri arasında saygın bir konuma

sahip olabilir. Unutmayın, kendisini yücelten herkes alçakgönüllülüğü tadacakken, kendisini içten bir biçimde alçak gören yüceltilecektir. Bu nedenle, bir yemek düzenleyeceğiniz veya bir akşam yemeği vereceğiniz zaman, her zaman arkadaşlarınızı, kardeşlerinizi, kan bağınızdan olanları veya karşılığında sizlere ziyafetler verebilsinler ve böylece telafi edilebilesiniz diye zengin komşularınızı çağırmayın. Bir ziyafet vereceğiniz zaman, zaman zaman fakirleri, sakatları ve gözleri görmeyenleri çağırın. Bu şekilde sizler kalplerinizde kutsanacaksınız; zira, sizler, kötürüm olanların ve normal olmayanların sizlere derin sevgi hizmetiniz için maddi şeyler veremeyeceğini oldukça iyi bilmektesiniz.

2. Büyük Şölen Hikâyesi

^{167:2.1 (1835.1)} İsa kahvaltı masasında Ferisi'den bahsedişini bitirdiğinde, hazır bulunan avukatlardan bir tanesi, sessizliğini bozma arzusu içinde, düşünmeden şunu söylemişti: “Tanrı’nın krallığında yemek yiyecek kişi kutsanmıştır” — bu, bu dönemlerin olağan bir deyişiydi. Ve, bunun ardından İsa, dostane ev sahibinin kalbinde düşünmeye zorlanmış olduğu, bir hikâyeyi anlattı. İsa şunu söylemişti:

^{167:2.2 (1835.2)} “Bir zamanlar belli bir yönetici büyük bir akşam yemeği veriyordu; birçok davetliyi çağırmış bir biçimde, yemek zamanı davet edilmiş olanlara hizmetçilerini şunu söylemeleri için göndermişti: ‘Gelin, şimdi her şey hazır.’ Ve, onların tümü tek bir ağızdan bahanelerini söylemeye başladılar. İlki, ‘Ben daha yeni bir çiftlik aldım ve nasıl işliyor görmek zorundayım; umarım beni affedersin.’ Diğeri, ‘beş baş öküzü satın aldım, ve şimdi teslim almak zorundayım; umarım beni affedersin.’ Bir diğeri ‘Yeni evlendim, ve bu yüzden gelemem.’

Böylece hizmetçiler geri dönüp, bunları sahiplerine duyurdu. Evin sahibi bunları duyduğunda, oldukça kızmış olup, hizmetçilerine dönen bir biçimde, şunu söyledi: ‘Ben bu evlilik ziyafetini hazırladım; eti yumuşak hayvanları kestim ve her şey davetliler için hazır, ama onlar benim davetimi küçük görüyor; onlar herkesin topraklarına gitti ve mallarından yedi, ve onlar kendilerini şölenime çağırmış olan hizmetçilerime saygısızlık bile ediyor. Bu yüzden Derhal davranın, şehrin sokaklarına, geçitlerine gidin, ana yollarına çıkın, dar yollarına uğrayın, fakir ve itilmiş, gözleri görmez ve yürüyemezi buraya getirin, getirin ki evlilik şöleni davetlilere sahip olsun.’ Ve, hizmetçiler ev sahibinin emretmiş olduğu şeyi böylece yerine getirdiler; ve, böyleyken bile, daha fazla ziyaretçi için yer hala vardı. Bunun ardından, ev sahibi çalışanlarına: ‘Şimdi dış yollara ve şehir dışına çıkın ve bu şehre gelenleri doyurmak için benim evi beraberinizde getirin. Ben sizlere, ilk olarak çağrılmış olanlardan hiçbirinin yemeğimi tatmayacağını duyuruyorum.’ Ve, hizmetçiler üstünlerin emretmiş oldukları şeyi yerine getirdiler, ve ev doldu.”

^{167:2.3 (1835.3)} Ve, bu kişiler bu sözleri duyduklarında, oradan ayrılmışlardı; her kişi kendi mekânına çekildi. En sonunda, orada hazır bulunup dudak büken Ferisilerden bir tanesi bu simgesel hikâyenin anlamını kavramıştı; zira, o, bu gün vaftiz olmuş ve krallın müjdesine olan inancını herkese açık bir biçimde itiraf etmişti. Abner bu gece, inananlardan meydana gelen genel toplantı da bu simgesel hikâye üzerine duyuruda bulunmuştu.

^{167:2.4 (1835.4)} Bir sonraki gün, havarilerin tümü, bu büyük akşam yemeği hikâyesinin içermiş olduğu anlamı yorumlamaya

Çalışmanın felsefi alıştırmasında bulunmuştu. Her ne kadar İsa ilgi ile bu farklılık gösteren yorumların tümünü dinlemiş olsa da, oldukça kararlı bir biçimde kendilerine hikâyenin anlaşılmasında ilave yardımda bulunmayı reddetmişti. O yalnızca şunu söylerdi, “Bırakınız her kişi anlamı kendi için ve kendi öz ruhunda bulsun.”

3. Yılgın Tutumdaki Kadın

167:3.1 (1835.5) Abner öncesinde, sinagogların tümünün Sanhedrin emri ile onun öğretilerine kapatılmış olmasından beri bir sinagogda ilk kez görünüşü olarak, bu Şabat günü Üstün’ün öğretilerde bulunmasını düzenlemişti. Ayinin sonunda, İsa, bir üzüntü ifadesi taşıyan ve fazlasıyla kambur olan, yaşlıca bir kadına doğru bakışlarını indirmişti. Bu kişi uzunca bir süre boyunca korku etkisinde yaşamıştı; ve, her türlü neşe yaşamından kaçmıştı. İsa kürsüden inerken, ona doğru gitti, ve onun kambur bedeninde omzuna dokunarak, şunu söyledi: “Kadın, sadece inanacak olursan, yılgın halinden tamamiyle kurtulmuş olacaksın.” Ve, on sekiz yıldan fazla bir süre boyunca korkunun getirmiş olduğu ümitsizlik halinden dolayı eğilip ve bükülmüş olan bu kadın, Üstün’ün sözlerine inanmış olup, inançla derhal doğruldu. Bu kadın kendisinin doğrultulmuş olduğunu görünce, sesini yükseltti ve Tanrı’yı yüceltti.

167:3.2 (1836.1) Her ne kadar, kambur halinin onun umutsuzluk içindeki aklının bir sonucu olduğu biçimde, bu kişinin sıkıntısı tamamiyle zihinsel olsa da, insanlar İsa’nın gerçek bir fiziksel bozukluğu düzelmiş olduğunu düşündüler. Philadelphia’daki sinagog cemiyeti İsa’nın öğretisine karşı dostane olsa da, bu sinagogun baş yöneticisi dostane olmayan bir Ferisi’idi. Ve,

İsa'nın bir fiziksel bozukluğu iyileştirmiş oluşuna dair cemiyetin fikrini paylaşmış ve Şabat günü İsa'nın bu türden bir şeyi yapmaya cüret edişi karşısında sinirlenmiş halde, ayine katılanların karşısında ayağa kalıp, şunu söylemişti: “İnsanların yapmaları gereken her şeyi gerçekleştireceği altı gün bulunmuyor mu? Bu çalışma günleri gelsin, iyileştirilme yapılsın, ancak Şabat günü değil.”

^{167:3.3 (1836.2)} Dostane olmayan idareci bu şekilde konuştuğunda, İsa konuşma kürsüsüne geri dönüp, şunu söylemişti: “Neden iki yüzlülükte bulunmak gerekiyor ki? Her biriniz Şabat gününde büyük baş hayvanınızı tutulduğu yer olan ahırdan çıkarıp, sulamaya götürmüyor musunuz? Eğer böyle bir hizmete Şabat günü izin veriliyorsa, on sekiz yıl kötülük altında eğilmiş olan İbrahim bir kızı, bu kadın, tutsaklığından kurtarılmaya ve özgürlük ve yaşamın sularından beslenmeye götürülmemeli midir, bu Şabat günü de mi?” Ve, kadın Tanrı'yı yüceltmeye devam etmeyi sürdürdükçe, İsa'yı eleştirilen utanmış olup, ayin katılanları bu kadının iyileşmiş oluşu karşısında derin neşe duydular.

^{167:3.4 (1836.3)} Bu Şabat günü İsa'yı herkes karşısında eleştirmesinin bir sonucu olarak sinagogun baş yöneticisi görevinden alınmış olup, İsa'nın bir takipçisi onun yerine getirilmişti.

^{167:3.5 (1836.4)} İsa sıklıkla gerçekleşen bir biçimde, yılgınlık tutumlarından, akıllarındaki ümitsizlik hislerinden ve korkuya olan köleliklerinden bu korku kurbanları kurtarmıştı. Ancak, insanlar tüm bu sıkıntılarının ya fiziksel bozukluklardan yâda kötülük ruhaniyetlerinin ruhlara girmesinden dolayı gerçekleşmiş olduğunu düşünmüştü.

^{167:3.6 (1836.5)} İsa sinagogdaki öğretisini bir kez daha Pazar günü gerçekleştirmişti; ve, birçok kişi o gün öğle vakti, şehrin güneyinde akmakta olan nehirde Abner tarafından vaftiz edilmişti. Ertesi sabah, Kudüs yakındaki, Bethani’de bulunan arkadaşlarından İsa’ya acil bir iletiyi getirmiş olan, Davud’un ileticilerinden bir tanesinin varışı olmasaydı, İsa ve on havari Pella kampına olan geri dönüşlerine başlayacaklardı.

4. Bethani’den Gelen İleti

^{167:4.1 (1836.6)} Pazar akşamı, Şubat’ın 26’sı, oldukça geç bir saate bir ulak, şunu söylemiş olan, Marta ve Meryem’den bir iletiyi getiren bir biçimde, Bethani’den Philadelphia’ya ulaşmıştı: “Koruyucu, senin derinden sevmiş olduğun kişi çok hasta.” Bu ileti İsa’ya akşam konuşmasının sonunda ulaşmış olup, İsa bu anda gece için havarilerine iyi geceler dilemekteydi. İlk başta İsa hiçbir cevapta bulunmamıştı. Orada, kendisinin dışında ve onun ötesinde bulunan bir konumdaki kişiyle bir iletişim içinde olduğu görüldüğü bir vakit olarak, tuhaf ara hallerinden bir tanesi yaşanmıştı. Ve, bunun ardından, yukarı doğru bakar bir halde, o ileticie, şunu söyleyen bir biçimde, havarilerin duyabildiği halde şöyle hitap etmişti: “Bu hastalık gerçekten de ölümle son bulmayacak. Onun, Tanrı’ya hak ettiği ihtişamı sunmak ve Evlat’ı yüceltmek için kullanılabileceğinden kuşku duymayın.”

^{167:4.2 (1837.1)} İsa, Marta, Meryem ve onların kardeşleri olan Lazarus’tan fazlasıyla hoşnuttu; o kendilerini çok güçlü bir şefkat ile derinden sevmekteydi. Onun ilk ve insani olan düşüncesi, onların derhal yardımlarına koşmaktı; ancak, onun bileşik haldeki aklına başka bir düşünce gelmişti. O öncesinde, Kudüs’te bulunan Musevi önderlerin krallığı bir zaman

zarfında kabul edeceklerine dair umudu neredeyse tamamen bırakmış haldeydi; ancak, o hala kendi insanlarını derinden sevmekteydi; ve, orada bu aşamada aklına, aracılığı ile Kudüs kâtipleri ve Ferisilerin kendi öğretilerini kabul etmek için bir tane daha imkâna sahip olabilecekleri bir plan fikri gelmişti; ve, İsa, eğer Babası bu iradeye sahip ise, Kudüs'teki bu son başvurunun onun tüm yeryüzü süreci içindeki en derin ve en hayretler verici emeği olmasına karar vermişti. Museviler, mucizeleri gerçekleştiren bir kurtarıcı düşüncesine sarılmaktaydılar. Ve, her ne kadar o maddi harikaları gerçekleştirmeyi veya siyasi gücün zamansal dışavurumlarını uygulamayı sırf insanları hoşnut kılmak için kabul etmeyi reddetmiş olsa da, o bu aşmada kesin bir biçimde, sahip olduğu bu zamana kadar yaşam ve ölüm üzerine gösterilmemiş olan gücün dışavurumu için Baba'nın iznini istemişti.

^{167:4.3 (1837.2)} Museviler, ölümün gerçekleştiği gün kefeni toprağa verme alışkanlığındaydılar; bu, bu türden sıcak bir iklimde gerekli bir uygulamaydı. Onların, aslında yalnızca koma halinde bulunan bir kişiyi tabuta koyup, bu kişinin de ikinci veya üçüncü gün tabuttan çıkması sıklıkla yaşanmıştı. Ancak, her ne kadar ruhaniyet ve ruhun iki veya üç gün boyunca beden yakınında vakit geçirmiş oluşu, ancak bunu hiçbir zaman üçüncü gün sonrası gerçekleştirmeyişi Musevilerin inancıydı; gerçekte bozulma dördüncü gün oldukça ilerlemekte olup, bu türden bir vakit geçtikten sonra hiç kimse tabuttan geri dönmemekteydi. Ve, bu nedenlerden dolayı, İsa Bethani için ayrılmaya hazırlanmadan önce, Philadelphia'da iki bütün gün vakit geçirmeye devam etmişti.

167:4.4 (1837.3) Bunun uyarınca, Çarşamba günü sabahı erkenden o havarilerine şunu söyledi: “Bir an önce Yudea’ya tekrar gitmek için hazırlanalım.” Ve, havariler Üstün’ün bunu söylediğini duyduğunda, birbirlerine danışmak için bir süreliğine kendi aralarına çekildiler. Yakub konuşmanın idaresini üstlenmiş olup, onlar hep birlikte İsa’nın Yudea’ya tekrar gitmesine izin vermenin yalnızca budalalık olacağına karar vermiş olup, tek bir vücut içerisinde geri gelip, bunu böylece ona söylediler. Yakub: “Üstün, sen yalnızca birkaç hafta önce Kudüs’teydin, ve önderler senin ölümünü amaçlarken, insanlar seni taşlamayı istediler. O zaman sen bu kişilere gerçeği almak için imkânlarını sundun, ve bizler senin tekrar Yudea’ya geri gitmene izin vermeyeceğiz.”

167:4.5 (1837.4) Bunun sonrasında, İsa: “Ancak, herhangi bir işi güvenle gerçekleştirmek için günde on iki saatin bulunduğunu anlamıyor musunuz? Eğer bir kişi gün içinde yürürse, gecedekine kıyasla daha az sendeleyecektir. Eğer bir kişi gece yürürse, ışık olmadığı için sendelemeye elverişli halde bulunacaktır. Benim günlerim sürene kadar, Yudea’ya girmekten korkmuyorum. Ben bu Museviler için bir kudretli emekte daha bulunacağım; ben onlara inanmak için bir şans daha vereceğim, her ne kadar onların anladığı biçimde olsa da — dışa dönük ihtişam içinde ve Baba’nın gücünün ve Evlat’ın derin sevgisinin görünür dışavurumu halinde. Bunun yanı sıra, arkadaşımız Lazarus’un uykuya dalmış olduğunu görmüyor musunuz, ben onu bu uykudan uyandırmak istiyorum!”

167:4.6 (1837.5) Bunun ardından, havarilerden bir tanesi şunu söyledi: “Üstün, eğer Lazarus uykuya dalmışsa, o oldukça kesin bir biçimde eski haline dönecektir.” Bu zamanlarda Museviler’in

ölümünden bir uyku biçiminde bahsetmeleri adetti; ancak, havariler İsa'nın, Lazarus'un bu dünyadan ayrılmış oluşunu kastettiğini anlamamışları; o bu aşamada yalın bir biçimde: “Lazarus öldü. Ve, ben sizin adınıza mutluyum; her ne kadar ben tek bir yerde olduğum için diğerleri bunun aracılığı ile kurtarılmayacak olsa da, şimdi bana inanmak için sizlerin yeni bir nedene sahip olacağınız için; ve, gözlemleyeceğiniz şeyle, hepiniz, sizlerden ayrılacağım ve Baba'ya gideceğim güne hazırlıkta tamamiyle güçlenmelisiniz.”

^{167:4.7 (1838.1)} Onlar İsa'yı, Yudea'ya gitmekten kaçınması için ikna edemediklerinde, havarilerden bazıları kendisine eşlik etmeyi bile istememişti; Tomas, şunu söyleyen bir biçimde, akranlarına: “Bizler Üstüne korkularımızı söyledik, ancak o Bethani'ye gitmeye kararlı. Ben bunun onun sonu anlamına geleceğini kabul ediyorum; onlar kesin bir biçimde kendisini öldürecekler; ancak, eğer bu Üstün'ün tercihi ise, ona cesur kişiler olarak karşılık verelim; kendisi ile birlikte ölebilmek için bizler de o yoldan gidelim.” Ve, bu her zaman böyle olmuştu; bilinçli ve kararlı cesaret gerektiren hususlarda Tomas her zaman on iki havarinin bel kemiği olmuştu.

5. Bethani'ye olan Yollarında

^{167:5.1 (1838.2)} Yudea yolunda İsa, arkadaşları ve düşmanlarından oluşan neredeyse elli kişilik bir kabile tarafından takip edilmişti. Öğlen yemek vakti, Çarşamba günü, o havarilerine ve takip edenlerin bu topluluğuna “Kurtuluş Şartları” üzerine konuşmuş olup, Ferisi ve publikan (bir vergi toplayıcısı) hakkındaki şu hikâyeyi anlatmıştı. İsa: “Bunun ardından, Baba'nın kurtuluşu insanın çocuklarına verdiğini görürsünüz; ve, bu kurtuluş, kutsal aile içinde evlatlığı almak için inanca

sahip olan herkes için karşılıksız bir hediyedir. Bu kurtuluşu kazanmak için insanın elleriyle yapabileceği hiçbir şey bulunmamaktadır. Kendini üstün görerek gerçekleştiren şeyler Tanrı'nın iltimasını satın alamaz; ve, herkes önünde fazlasıyla dua etmek, kalp içinde yaşayan inancın yoksunluğunun yerine geçemez. İnsanlar dışa yönelik hizmetleri ile aldatabilir; ancak, Tanrı sizlerin ruhlarınızı görmektedir. Sizlere söylediğim şey, bir Ferisi ve diğeri ise publikan olarak mabede dua etmek için giden iki kişi tarafından oldukça iyi bir biçimde sergilenmektedir. Ferisi orada durup, kendi kendisine şöyle dua etti: 'Ey Tanrı, ben sana benim diğer insanlar gibi, haraççılar, eğitimsizler, adil olmayanlar, evlilik dışı ilişkide bulunanlar ve hatta bu publikan gibi biri olmadığım için teşekkür ediyorum. Hafta iki kez oruç tutuyorum; kazandığım her şeyi sinagoguma vergi olarak veriyorum.' Ancak, uzakta durur haldeki, publikan, öyle gözlerini gökyüzüne fazlaca kaldırmazdı, ancak, şunu söyleyerek, göğsüne vurmuştu, 'Tanrı benim gibi bir günahkâra merhamet et.' Ben sizlere Ferisi yerine publikanın eve Tanrı'nın onayını kabul etmiş olarak gitmiş olduğunu söylüyorum; zira, kendisini yücelten herkes alçak gönüllüğü tadacak, ancak kendisini alçaltan herkes yüceltilecektir.”

167:5.2 (1838.3) O gece, Eriha'da, dostane olmayan Ferisiler, akranlarının bir seferinde Celile'de gerçekleştirmiş olduğu gibi, onu evlilik ve boşanma hususlarına konuşmaya iten bir biçimde, Üstün'ün tuzağa getirmeyi amaçlamışlardı; ancak, İsa mahirane bir biçimde, kendisini boşanmaya dair kanunları ile çatışmaya getirecek olan çabalarından kaçınmıştı. Publikan ve Ferisi iyi ve kötü dini gösterirken, onların boşanma uygulamaları, evlilik yasalarına dair Musevi kanunları ile bu

Musasal boşanma yönergelerine dair Ferisilerin utanç dolu yorum genişliği arasındaki farkı göstermekteydi. Ferisiler kendilerini en alt düzeydeki ortak ölçüt ile yargılamaktaydı; publikan kendisini en yüksek ideal ile feda etmeyi amaçlamaktaydı. Adanma, bir Ferisi için, kendini üstün gören eylemsizliğe gitmenin bir aracı ve sahte ruhsal güvencenin teminatıydı; adanma, publikan için, ruhun — merhamet dolu bağışlamaya ait olan — inanç ile pişmanlık, itiraf ve kabul edilme ihtiyaçlarının tatmin edilmesi nihai amacını gerçekleştirmek için bir araçtı. Ferisi adaleti aramaktaydı; publikan bağışlamayı bulmuştu. Evrenin kanunu şudur: İstedığınızı alacak, aradığınızı ettiğinizi bulacaksınız.

^{167:5.3 (1838.4)} Her ne kadar İsa boşanmaya dair Ferisiler ile bir çekişmeye çekilmeyi reddetmişse de, kesin bir biçimde, evlilik hakkında en yüksek ideallerden meydana gelen olumlayıcı bir öğretiyi duyurmuştu. O evliliği, tüm insan ilişkileri içinde en ideal ve en yükseği olarak yüceltmmişti. Benzer bir biçimde o; zayıf bir aşçı, kusurlu bir ev kadını gibi, veya kocanın daha alımlı görünen bir kadına âşık olmasından daha iyi bir nedene sahip olmaz halde, bu dönemlerde olabilecek en küçük nedenlerden olayı bir erkeğin eşini boşamasına izin veren, Kudüs Musevilerinin gevşek ve adaletsiz boşanma uygulamalarına güçlü bir biçimde karşı çıkışının ipucunu vermişti.

^{167:5.4 (1839.1)} Ferisiler bu basit nedenlerle boşanmanın, özellikle Ferisiler olmak üzere, Musevi insanları için verilmiş özel bir uygulama olduğunu öğreten biçimde ileri bile gitmiş haldelerdi. Ve, böylece, İsa evlilik ve boşanmayı içeren duyurularda bulunmayı reddederken, oldukça sert bir biçimde

evlilik ilişkilerinin bu utanç verici alayını kınamış ve onların kadınlara ve çocuklara olan adaletsizlerine işaret etmişti. O hiçbir zaman, kadın karşısında insana üstünlük veren bir boşanma uygulamasına izin vermemişti; Üstün yalnızca, kadınlara erkekler ile eş düzeyi veren öğretileri iyi gözle bakmıştı.

167:5.5 (1839.2) Her ne kadar İsa evlilik ve boşanmayı düzeyen yeni emirler sunmamış olsa da, o güçlü bir biçimde Museviler'den kendi öz yasaları ve daha yüksekte bulunan öğretileri uyarınca yaşamalarını istemişti. O sürekli olarak, bu toplumsal amaçlar doğrultusunda onların adetlerini geliştirmek çabasında yazılı Yazıtlar'a başvurmuştu. Evliliğin yüksek ve ideal kavramsallaşmalarını korurken, İsa mahir bir biçimde hem yazılı kanunları hem de fazlasıyla memnuniyet duydukları boşanma ayrıcalıkları tarafından görülmekte olan toplumsal uygulamaları hakkında soruda bulunanlar ile çatışmaktan kaçınmıştı.

167:5.6 (1839.3) Havariler için; Üstün'ün bilimsel, toplumsal, ekonomik ve siyasim sorunları içine alan olumlayıcı duyularda bulunmaya olan isteksizliğini anlamaları oldukça zordu. Onlar, onun yeryüzü görevinin tamamen ruhsal ve dini gerçeklerin açığa çıkarılışı ile ilgili olduğunu bütünüyle fark edemiyorlardı.

167:5.7 (1839.4) İsa'nın evlilik ve boşanma hakkında konuşmasından sonra, bu akşam ilerleyen saatlerde onun havarileri özel olarak kendisine birçok ilave soruda bulunmuştu; ve, onun bu sorulara olan cevapları havarilerin akıllarındaki birçok yanlış anlaşılmanın giderilmesini sağlamıştı. Bu konuşmanın sonunda İsa şunu söylemişti: “Evlilik onurlu nitelikte olup, tüm insanlar

tarafından arzulanacaktır. İnsan Evladı'nın yeryüzü üzerindeki görevinin peşine yalnız olarak düşmüş olması, evliliğin arzulanır niteliğine dair hiçbir şeyi yansıtmamaktadır. Bu şekilde emek vermem Baba'nın iradesidir; ancak, bu aynı Baba, erkek ve kadının yaratılmasını emretmiştir; ve, erkek ve kadınların en yüksek hizmetlerini ve bunu izleyen neşelerini, yaratımları ile bu ebeveynlerin gökyüzünün ve yeryüzünün Yaratıcıları ile ortak-eşler haline geldiği, çocukların doğumu ve hazırlanışı için evi kurmada bulmaları kutsal iradedir. Ve, bu amaçla, bir kişi anne ve babasından ayrılmalı, eşine sıkıca bağlanmalı ve ikisi bir bütün haline gelmelidir.”

^{167:5.8 (1839.5)} Ve, bu şekilde, İsa, havarilerinin akıllarından evlilik ile ilgili birçok endişeyi gidermiş olup, boşanmaya dair birçok yanlış anlaşılmayı temizlemişti; aynı zamanda o, bu toplumsal birlikteliğe dair ideallerini yükseltmek ve kadın ve çocuklara ve eve olan saygılarını arttırmak için fazlaca şeyi gerçekleştirmişti.

6. Küçük Çocukların Kutsanışı

^{167:6.1 (1839.6)} O akşam, İsa'nın evliliğe ve çocukların kutsanmış niteliğine dair iletisi tüm Eriha'ya yayılmıştı; öyle ki, bir sonraki sabah, İsa ve havarilerin ayrılmak için hazırlanışından uzunca bir süre önce, kahvaltı vaktinden bile önce düzinelerce anne, kollarında çocuklarını getiren ve onları ellerinde tutan bir biçimde, İsa'nın konaklamakta olduğu yere gelmiş ve İsa'nın küçük çocukları kutsanışını arzu etmişlerdi. Havariler çocuklarıyla birlikte annelerin bu toplanışını görmek için dışarı çıktıklarında, onları evlerine göndermeye çalışmışlardı; ancak, bu kadınlar, Üstün çocuklarının başına ellerini uzatıp onları kutsamadıkça ayrılmayı reddetmişlerdi. Ve, havariler sesli bir

biçimde bu kadınları uyardığında, kargaşayı duyan bir halde İsa, dışarı çıkmış olup, rahatsız olmuş bir biçimde şunu söyleyerek onları uyarmıştı: “Küçük çocukların bana gelmesini engellemeyin; onları yasaklamayın, zira cennetin krallığı onlarındır. Gerçekten de, gerçekten de, sizlere söylüyorum ki, Tanrı’nın krallığını bir çocuk gibi almayan kişi, ruhsal erişkinliğin bütüncül haline erişen bir biçimde büyümek için oraya neredeyse hiçbir biçimde giremez.”

167:6.2 (1840.1) Ve, Üstün havarilerine bu şekilde konuştuğunda, çocukların tümünü kabul etmiş olup, ellerini onların başlarına koyarken, annelerine cesaret ve ümit verici şeyleri söylemişti.

167:6.3 (1839.8) İsa sıklıkla havarilerine göksel malikânelerden bahsetmiş olup, onlara Tanrı’nın çocuklarının buralarda bu dünya üzerinde çocukların fiziksel bir biçimde büyümesi gibi ruhsal olarak büyümek zorunda olduklarını öğretmişti. Ve, kutsal olanın zaman zaman alışlageldik halde görünüşü gibi, bu gün bu çocuklar ve anneleri Nebadon’un izler haldeki uslarının Eriha çocuklarının bir evrenin Yaratanı ile oynamakta oluşunu gözlemlediklerinin farkına çok az vardılar.

167:6.4 (1839.9) Filistin’de kadının düzeyi, İsa’nın öğretisi tarafından fazlasıyla ilerlemişti; ve, eğer İsa’nın takipçileri onun kendilerine oldukça zorlu emeklerle öğretmiş olduğu şeylerden bu kadar ayrılmamış olsaydı, bu gelişme dünyanın tamamı boyunca şu an kendisini göstermiş halde olurdu.

167:6.5 (1839.10) Kutsal ibadetin alışkanlıkları içinde çocukların öncül dini hazırlanışı üzerine olan konuşmayla inilti olarak, İsa’nın havarilerine, özellikle çocukları içeren bir biçimde, ibadet etme uyarımına götüren bir etki halinde güzelliğin büyük değerinin

altını çizdiği aynı zamanda Eriha’da gerçekleşmişti. Üstün, yaratımın sahip olduğu doğal çevre içinde Yaratan’a ibadet etmenin değerini bizzat ve örnek olarak öğretmişti. O, ağaçlar ve doğal dünyanın alt düzeydeki yaratılmışları arasında cennetsel Baba ile bir araya bir bütün haline gelmeyi tercih etmişti. O, Yaratan Evlatların yıldızsal âlemlerinin ilham verici görünüşü boyunca Baba hakkında düşünmeden derin sevk almıştı.

^{167:6.6 (1839.11)} Doğa içindeki ibadet yerlerinde Tanrı’ya ibadet etmek mümkün olmadığında, insanlar evlerini, çekici yalınlığın ve sanatsal süslemelerin mabetleri halinde güzelliğin mekânı hale getirmek için ellerinden gelenin en iyisini yapmalı ki, Tanrı ile olan ruhsal birlikteliğe ussal bir biçimde yaklaşmak için insanın en yüksek duyguları harekete geçebilsin. Gerçeklik, güzellik ve kutsallık, gerçek ibadet için güçlü ve verimli yardımcılarıdır. Ancak, ruhaniyet birlikteliği, yalnızca büyük ölçekteki süsler ve insanın detaylı ve gösterişli sanatının yansıtmakta olduğu haddinden fazla süslemeyle gerçekleştirilemez. Güzellik, en yalın ve doğaya benzer halde en dinidir. Küçük çocukların, güzellik çekiciliğinden bu kadar yoksun ve neşe ve ilham verici kutsallığın her türlü hatırlatıcısından bu kadar uzak olan soğuk ve ıssız odalarda kamu ibadetine dair kavramsallaşmalara olan ilk eğitimi almaları ne kadar da talihsizdir! Çocuk ibadetle doğayla baş başa olan mekânlarda tanıştırılmalı ve daha sonra ebeveynlerine, en azından bu çocuğun günlük hayatında kalmış olduğu ev kadar maddi bir biçimde ilgi çekici ve sanatsal olarak güzel olan kamunun dini toplanış evlerinde eşlik etmelidir.

7. Melekler Üzerine Konuşma

167:7.1 (1840.6) Onlar Eriha'dan Bethani'ye tepelere çıkarak seyahat ederlerken, Nathanyel yolun büyük bir kısmını İsa'nın yanı başında yürümüştü; ve, cennetin krallığı ile ilişkili olan onların çocuklar üzerine konuşması dolaylı bir biçimde meleklerin hizmetini içeren bir söyleşiye açılmıştı. Nathanyel nihai olarak Üstün'e şu soruyu sormuştu: “En yüksek din-adamının bir Sadduki olduğunu gören bir halde, ve Saddukilerin meleklerle inanmadığını bilerek, bizler göksel hizmetkârlar hakkında insanlara ne öğretmeliyiz?” Bunun ardından, diğer şeylerden de bahseden bir biçimde, İsa şunu söylemişti:

167:7.2 (1841.1) “Meleksel birlikler, yaratılmış varlıkların ayrı bir düzeyidir; onlar fani yaratılmışların maddi düzeyinden tamamiyle farklı olup, evren uslarının ayrı bir topluluğu olarak faaliyet gösterirler. Melekler, Yazıtlar'da ‘Tanrı Evlatları’ olarak adlandırılan o topluluk değildir; ne de onlar, yukarıdaki malikâneler boyunca ilerleme sürecine girmiş ve bunu tamamlamış olan eskiden fani olan insanlara ait yüceltilmiş ruhaniyetlerdir. Melekler doğrudan bir yaratım olup, kendileri arasında doğumda bulunmamaktadırlar. Meleksel birlikler, insan ırkı ile yalnızca ruhsal bir ortak bağa sahiptirler. İnsan Cennet içindeki Baba'ya olan seyahatinde ilerlerken, meleklerin düzeyine bir aşamada benzemekte olan bir varlık düzeyini kat ederler; ancak, fani insan hiçbir zaman bir melek haline gelmemektedir.

167:7.3 (1841.2) “İnsanın olduğu gibi melekler hiçbir zaman ölmemektedir. Melekler; muhtemel bir biçimde, Lucifer aldanışında bazılarının gerçekleştirmiş olduğu gibi günaha katılır hale gelmedikçe, ölümsüz niteliktedirler. Melekler cennet içinde ruhaniyet hizmetçileridirler; ve, onlar ne her şeyi

bilen ne de her şeye gücü yeten haldedirler. Ancak, sadık melekler gerçekten de saf ve kutsaldırlar.

167:7.4 (1841.3) “Ve, bir seferinde benim sizlere; eğer ruhsal gözleriniz kutsanırsa, gökyüzünü tüm çıplaklığıyla görüp, inen ve çıkan Tanrı’nın meleklerini gözleyebilirsiniz demiş olduğumu hatırlamıyor musunuz? Meleklerin vasıtasıyla bir dünya diğerleriyle iletişim halinde tutulabilir; zira, ben sizlere, bu ahırda bulunmayan başka koyunlara sahip olduğumu söylemedim mi? Ve, bu melekler, sizleri izleyen daha sonra da kalbinizdeki düşünceleri koşup Baba’ya söyleyip, beden içindeki eylemlerinizi bildiren ruhaniyet hafiyeleri değillerdir. Baba’nın, kendi öz ruhaniyeti sizler içinde yaşadığı müddetçe bu türden bir hizmete ihtiyacı bulunmamaktadır. Ancak, bu meleksel ruhaniyetler, cennetsel yaratımın bir kısmını evrenin diğer ve uzak kısımlarının eylemleri hakkında bilgili halde kılmak için faaliyet göstermektedirler. Ve, meleklerin çoğu, Baba’nın başında bulunduğu yönetimde ve Evlatların evrenlerinde faaliyet gösterirken, insan ırklarının hizmetine verilmişlerdir. Ben sizlere bu yüksek meleklerin birçoğunun hizmetkâr ruhaniyetler olduklarını öğrettiğimde, gerçekte ne değişmeceli bir dil ne de şairane bir ifade kullandım. Ve, tüm bunların hepsi, bu türden hususları anlamada yaşadığınız zorluktan bağımsız olarak, gerçek niteliktedir.

167:7.5 (1841.4) “Bu meleklerin çoğu insanları kurtarma emekleri içindedirler; zira, ben sizlere, bir ruh günahı bırakmayı tercih ettiği ve Tanrı’yı aramaya başladığı zaman ortaya çıkan meleksel neşeden bahsetmedim mi? Ben sizlere; tövbe eden bir günahkâr üzerine gökteki meleklerin mevcudiyetinde ortaya çıkan neşeden bile bahsetmiş olup, böylece, fani insanın ruhsal

refahı ve kutsal ilerleyişı ile benzer bir biçimde ilgili halde bulunan göksel varlıkların başka ve daha yüksek düzeyde bulunan üyelerin mevcudiyetini belirtmiştim.

^{167:7.6 (1841.5)} “Aynı zamanda bu melekler, aracılığı ile insan ruhaniyetinin bedenini tapınaklarından salındığı ve onun ruhunun cennet içindeki malikânelerine eşlik edildiği araçlar ile fazlasıyla ilişkilidir. Melekler, bedeninin ölümü ile ruhaniyet mekânlarında yeni yaşam arasındaki aşına olunmayan ve ne zaman tamamlanacağı bilinmez süreç boyunca, insan ruhunun kesin ve cennetsel rehberleridir.”

^{167:7.7 (1841.6)} Ve, İsa Nathanyel ile meleklerin hizmeti hakkında daha fazla konuşmak istiyordu ancak onun konuşması, doğudaki tepelerden kendisini iner halde gören arkadaşları tarafından Üstün’ün Bethani’ye yaklaşmakta olduğu bilgilendirilmiş halde bulunan, Marta’nın yaklaşması üzerine yarıda kesilmişti. Ve, Marta bu aşamada kendisini karşılamaya koşmaktaydı.

168. Makale Lazarus’un Dirilişı

^{168:0.1 (1842.1)} MARTA, İsa Bethani yakınındaki tepe eteğine geldiğinde, onunla buluşmak için yola çıkışı öğleden biraz sonra gerçekleşmişti. Kardeşi, Lazarus, üç günden beri ölü hale bulunup, Pazar günü öğleden sonrası bahçenin en uç kısmında kişisel tabutlarında toprağa verilmişti. Tabutun başındaki mezar taşı buraya, bu, Perşembe günü sabahı dikilmişti.

^{168:0.2 (1842.2)} Marta ve Meryem Lazarus’un hastalığı ile ilgili İsa’ya haber gönderdiklerinde, Üstün’ün bir şeyler yapacak

oluşundan eminlerdi. Onlar, kardeşlerinin umutsuz bir biçimde hasta olduğunu bilmekteydiler; ve, her ne kadar onlar, İsa'nın öğretim ve duyuruş emeklerini sırf kendilerine yardıma gelmek için bırakacağını umut etmeye neredeyse hiçbir şekilde cüret etmemişlerse de, onun bulunduğu yerden sadece iyileştirici kelimeleri söyleyeceğini ve Lazarus'un böylece doğrudan sağlığına tekrar kavuşacağı biçiminde, onun hastalığı iyileştirme gücüne inanmaktaydılar. Ve, Lazarus, iletici Philadelphia için Bethani'den ayrıldıktan birkaç saat sonra yaşamını yitirdiği için, onlar bu ölümün, Üstün'ün kardeşlerinin hastalığını çok geç öğrenmesi, o öğrendiğinde Lazarus'un birkaç saattir ölü halde bulunması, nedeniyle gerçekleşmiş olduğunu düşünmüşlerdi.

^{168:0.3 (1842.3)} Ancak, onlar, inanan arkadaşlarının tümüyle birlikte, Bethani'ye ulaştığında ulağın Salı öğle öncesi getirmiş olduğu cevap iletisi karşısında fazlasıyla şaşkınlık içine düşmüşlerdi. Ulak, İsa'nın şunu söylemiş olduğunu duyusunda ısrar etmişti: "... bu hastalık gerçekten de ölümle son bulmayacak." Ne de onlar, neden İsa'nın kendilerine hiçbir haber göndermemiş ve başka bir yardımı sunmamış oluşunu anlayabilmişlerdi.

^{168:0.4 (1842.4)} Yakında bulunan yerleşkelerden birçok arkadaş ve Kudüs'te yaşayan diğerleri, keder içindeki kız kardeşleri teselli etmek için buraya gelmişti. Lazarus ve onun kız kardeşleri, küçük Bethani köyünün önde gelen sakinlerinden biri olmuş bulunan, varlıklı ve onurlu bir Musevi'nin çocuklarıydı. Ve, her ne kadar onların üçü de uzunca bir süredir İsa'nın kararlı takipçileri olmuş bulunsalar da onlar, kendilerini tanıyan herkes tarafından fazlasıyla saygı duyulmaktaydılar. Onlar, bu yerleşke çevresinde geniş üzüm bahçeleri ve zeytin ağaçlıkları

miras almış olup, onların varlıklı halde bulunuşu, kendilerine ait arazilerinde özel bir mezarlığı inşa etmeyi karşılamaları tarafından ilave biçimde sergilenmişti. Onların ebeveynlerinin ikisi de bu mezarlıkta toprağa verilmişti.

168:0.5 (1842.5) Meryem İsa'nın gelecek oluşu düşüncesini bırakmış olup, kendi yasına çekilmişti; ancak, Marta, tabutun önündeki mezar taşını yerleştirdikleri ve mezarı tamamladıkları tam da bu sabaha kadar İsa'nın gelecek oluşu umuduna sımsıkı sarılmıştı. Böyle bir anda bile o komşunun bir ufaklığına, tepenin eteğinden Bethani'nin doğusuna uzanan Eriha yolu inişini gözetlemesini salık vermişti; ve, İsa ve onun arkadaşlarının yaklaşmakta oluşuna dair Marta'ya haberleri getiren kişi bu ufaklık olmuştu.

168:0.6 (1842.6) Marta İsa ile karşılaştığında, o İsa'nın ayaklarına, şunu haykıran bir biçimde, kapanmıştı: “Üstün, eğer sen burada olsaydın, kardeşim ölmeyecekti!” Birçok korku Marta'nın aklından geçmekteydi ancak o hiçbir şüpheyi yer vermemişti; ne de o, Lazarus'un ölümüne dair Üstün'ün davranışını eleştirmeye veya onu sorgulamaya girişmişti. Marta bunu söylediğinde, İsa eğilip, ayaklarına kapanmış olan Marya'yı kaldırıp, şunu söyledi: “Sadece inan, Marta; kardeşin tekrar dirilecek.” Bunun ardından Marta: “Biliyorum, o son günde yeniden dirilecek; ve, bu anda bile ben, sen Tanrı'dan neyi isteyecek olursan, Babamızın sana onu verecek oluşuna inanıyorum.”

168:0.7 (1843.1) Bunun ardından, Marta'nın gözlerine doğrudan bakan bir biçimde, İsa şunu söyledi: “Ben yeniden dirilişin ve yaşamın kendisiyim; bana inanan kişi, her ne kadar ölse de, yine de yaşayacaktır. Gerçekte, yaşayan ve bana inanan hiçbir

kimse gerçekte hiçbir zaman ölmeyecektir. Marta, buna inanıyor musun?” Ve, Marta Üstün’ün sorusuna: “Evet, uzunca bir süredir ben senin, bu dünyaya gelmek zorunda bulunan, yaşayan Tanrı’nın oğlu halinde Kurtarıcı olduğuna inanmaktayım.”

^{168:0.8 (1843.2)} İsa’nın Meryem’i sormasıyla, Marta derhal eve gidip, kız kardeşine fısıldayan bir biçimde, şunu söylemişti: “Üstün burada ve seni sordu.” Ve, Meryem bunu duyduğunda, hızlıca kalkıp, Marta’nın kendisiyle ilk kez karşılaşmış olduğu yer olan, evin biraz ötesindeki yerde hala vakit geçirir halde, İsa ile buluşmaya koştu. Kendisini teselli etmeyi amaçlar haldeki, Meryem ile birlikte olan arkadaşlar, onun hızlıca ayağa kalkıp dışarı çıkışını gördüklerinde, mezarlığa gidip ağlayacağını varsayarak, kendisini takip etmişti.

^{168:0.9 (1843.3)} Burada hazır halde bulunanların çoğu İsa’nın çetin düşmanlarıydı. Bu nedenle Marta kendisiyle yalnız halde buluşmak için çıkmış olup, İsa’nın kendisini sormuş oluşunu Meryem’e gizlice bilgilendirmişti. Marta, bir yandan İsa’yı görmeye can atarken, onun Kudüs düşmanlarından oluşan geniş bir kalabalık ortasına aniden gelmesiyle ortaya çıkacak her türlü tatsızlıktan kaçınmayı arzulamıştı. Meryem İsa’yı karşılarken, arkadaşları ile birlikte evde kalmayı sürdürüşü Marta’nın amacıydı; ancak, bunda o başarısız olmuştu, zira arkadaşlarının tümü Meryem’i takip etmiş olup, kendilerini beklenmedik bir biçimde Üstün’ün karşısında bulmuşlardı.

^{168:0.10 (1843.4)} Marta Meryem’i İsa’ya götürmüştü; ve, Meryem İsa’yı gördüğünde, şunu haykıran bir biçimde, ayaklarına kapanmıştı: “Bir burada olsaydın, kardeşim ölmeyecekti!” Ve, İsa, onların tümünün Lazarus’un ölümü karşısında yas tutmuş

olduklarını gördüğünde, ruhu güçlü merhamet duygusuyla dolmuştu.

168:0.11 (1843.5) Yas içindekiler Meryem'in İsa'yı karşılamaya gitmiş olduğunu gördüklerinde, onlar biraz geri dururlarken, Marta ve Meryem Üstün ile konuşmuş olup, onun tesellisini ve Baba'ya olan güçlü inancı sürdürme ve kutsal iradeye tamamiyle adanma isteğini almışlardı.

168:0.12 (1843.6) İsa'nın insan aklı, Lazarus'a ve yakınlarını kaybetmiş haldeki kız kardeşlere duyduğu derin sevgi ile inanmayan ve katilane arzuları taşıyan bu Musevilerin bazıları tarafından dışa dönük bir biçimde sergilenen şefkate beslediği olumsuz düşüncesi ve eleştirilen bakışı arasındaki büyük fark fazlasıyla karşısında etkilenmişti. İsa, kalplerinde bu denli sahte kederin ve kendisine karşı fazlaca güçlü düşmanlığın bulunması nedeniyle, kendilerini arkadaş olarak adlandırmakta olan bu kişilerin bazıları tarafından sergilenen zoraki ve dışa dönük yasa rahatsız olmuş halde itiraz etmişti. Buna rağmen, bu Musevilerden bazıları yaslarında içtendi; zira, onlar ailenin gerçek arkadaşlarıydı.

1. Lazarus'un Kabrinde

168:1.1 (1843.7) İsa, Marta ve Meryem'i teselli etmede birkaç dakika harcadıktan sonra, yas içindekileri dışlayarak, onlara şu soruyu sordu: "Onu nereye gömdünüz?" Bunun ardından Marta "Gel ve gör" dedi. Ve, Üstün yas içindeki iki kardeşi sessizce takip ederken, gözlerinden yaşlar boşandı. Arkalarından gelmekte olan dostane Museviler İsa'nın gözyaşlarını gördüğünde, içlerinden biri şunu söyledi: "Bakın, o Lazarus'u ne kadar da derinden seviyormuş. Gözleri görmeyenin gözünü açmış olan

kişi, bu adamı ölümün elinden kurtaramaz mıydı?” Tam da bu zaman zarfında onlar, bahçe arsasının en ucunda yaklaşık bir metre uzunluğunda dikili olan kaya resifindeki, doğal yollarla oluşmuş küçük bir mağara, veya diğer bir değışle oyuk olan, aile kabrinin karşısında durmaktaydılar.

168:1.2 (1844.1) İsa’nın neden ağlamış olduğunu insan akıllarına açıklamak zordur. Her ne kadar bizler, insan duyguları ile kutsal düşüncelerin bileşik doğasına dair kayda erişim halinde bulunsak da, Kişileşmiş Düzenleyici’nin aklındaki bu duygusal dışavurumların gerçek nedenine dair tamamiyle kesin olan bilgiye sahip değiliz. Bizler, şunlar gibi, bu zaman zarfında onun aklından geçmekte olan belirli bir sayıdaki düşünce ve hisler nedeniyle ağlamış olduğuna inanma eğilimindeyiz:

168:1.3 (1844.2) 1. O, Marta ve Meryem ile samimi ve kederli bir duygudaşlık hissetmişti; o, kardeşlerini kaybetmiş olan bu kız kardeşler için gerçek ve derin bir insan şefkati duymuştu.

168:1.4 (1844.3) 2. O, bazıları içten bazıları ise yalnızca rol yapan, yas içindekilerin bir kalabalığı karşısında rahatsız olmuştu. O her zaman, yasin bu dışa dönük sergilenişlerine karşı durmuştu. O, kız kardeşlerin ağabeylerini derinden sevmekte ve onların inananların kurtuluşuna inanmakta olduklarını bilmekteydi. Bu karşıt duygular muhtemel bir biçimde, kabre yaklaşırken İsa’nın neden gözyaşlarına boğulmuş olduğunu açıklamaktadır.

168:1.5 (1844.4) 3. O gerçekten, Lazarus’u fani yaşama geri getirmede çekinceye sahip olmuştu. Kız kardeşleri Lazarus’un mevcudiyetine gerçekten de ihtiyaç duymaktaydı; ancak, İsa, İnsan Evladı’nın kutsal gücünün dışavurumlarının tümü içinde

en büyüğüne tabi oluşunun bir sonucu olarak, Lazarus'un acı idamı deneyimleme sürecinden geçecek oluşunu oldukça iyi bilen bir biçimde, arkadaşını geri çağırma karşısında pişmanlık duyguları içerisindeydi.

168:1.6 (1844.5) Ve, tam da bu aşamada bizler, ilgi çekici ve eğitici bir gerçeği anlatabiliriz: Her ne kadar bu olay görünürde, insanın deneyimleri bakımından tamamiyle doğal ve olağan bir yaşanmışlık halinde gerçekleşmiş olsa da, birtakım oldukça ilgi çekici yan detaylara sahiptir. İletici, Lazarus'un hastalığının bildiren bir biçimde, İsa'ya Pazar günü gelmiş olsa da, ve, İsa, “ölümle sonuçlanmayacak” haberini cevap olarak göndermiş olsa da, Bethani'ye bizzat çıkmış olup, “Onu nereye defnettiniz?” sorusunu bile sormuştu. Her ne kadar tüm bunların hepsi Üstün'ün bu yaşamın olağan akış biçimiyle ve insan aklının sınırlı bilgisi uyarınca hareket ettiğini işaret eden bir gösterişe sahip olsa da, evren kayıtları İsa'nın Kişisel Düzenleyicisinin, Lazarus'un ölümünün ardından onun Düşünce Düzenleyicisi'nin ikinci bir emre kadar gezegende kalması yönergesinde bulunduğunu, ve bu yönergenin Lazarus'un son nefesini alışından yalnızca on beş dakika önce gerçekleştirilişini açığa çıkarmaktadır.

168:1.7 (1844.6) İsa'nın kutsal aklı, Lazarus'un ölümünden bile önce, onun kendisini ölümden diriltecek oluşunu biliyor muydu? Bizler bunun cevabını bilmiyoruz. Ancak, bizler yalnızca, böylece kayıtlara geçirmiş olduğumuz şeyi bilmekteyiz.

168:1.8 (1844.7) İsa'nın düşmanlarının çoğu, onun şefkat dışavurumunu küçük görme eğilimi göstermişti; ve, onlar kendileri aralarında: “Eğer bu kişi hakkında bu kadar düşünüyorduydu, neden Bethani'ye gelmeden önce bu kadar

oyalandı? Eğer o başkalarının duyurmuş olduğu kişiye, neden sevgili arkadaşını kurtarmadı? Eğer derinden sevdiği kişiyi kurtaramıyorsa, Celile’deki yabancıları iyileştirmenin ne anlamı olabilir ki?” Ve, diğer birçok biçimde onlar İsa’nın öğretilerini ve emeklerini alaycılıkla karşılamış olup, onları hafife almışlardı.

168:1.9 (1844.8) Ve, böylece, bu Perşembe öğleden sonrası, yaklaşık olarak iki buçuk suları, beden içindeki vücutlaşımı süresince kutsal gücün en büyük dışavurumu olarak, Neadonlu Mikâil’in yeryüzü hizmeti ile ilişkili tüm emekler içinde en büyüğünün yerine getirilişi için bu küçük Bethani yerleşkesinde her şey hazırlanmıştı; bu en büyük olanıydı, zira İsa’nın kendi yeniden dirilişi, maddi yaşamın bağlarından tamamiyle kurtulmasından sonra gerçekleşmişti.

168:1.10 (1845.1) Lazarus’un kabri önünde bir araya gelmiş olan küçük topluluk; İsa’nın Kişileşmiş Düzenleyicisi’nin yönergesiyle, çok sevgili Egemenleri’nin emrini yerine getirme beklentisi içinde can atar ve hazır halde bulunarak, Cebrail’in önderliği altında bir araya gelmiş ve bu aşamada bekler haldeki göksel varlıkların her bir düzeyine ait unsurdan oluşan geniş bir izdihamını ne de az fark etmişlerdi.

168:1.11 (1845.2) İsa, “Mezar taşını kaldırın” biçimindeki emir sözlerini söylediğinde, bir araya gelmiş haldeki göksel birlikler, fani beden sureti içinde Lazarus’un yeniden diriliş sahnesini sergilemeye başlamaya hazır hale geldiler. Bu türden bir yeniden diriliş türü, fani yaratılmışların morontia biçiminde yeniden dirilişinin olağan yönteminin çok ötesine geçen uygulama zorluklarına sahip olup, daha fazla göksel kişileri ve

evren kaynaklarının daha büyük bir uygulanişını gerektirmektedir.

168:1.12 (1845.3) Marta ve Meryem, kabir başındaki taşın kaldırılmasını emreden İsa'nın emrini duyduklarında, içleri karşıit duygularla dolmuşlardı. Meryem İsa'nın ölümden dirilmesini umut etmişti; ancak, Marta, bir ölçüde kardeşinin inancını paylaşısa da, Lazarus'un İsa'nın, havarilerin ve kendi arkadaşlarının karşısına çıkabilecek bir görünüm içinde bulunmayacağı korkusu karşısında daha fazla etkilenmişti. Marta şunu söylemişti: “Mezar taşını kaldırmak zorunda mıyız? Kardeşim bugün itibariyle burada dört gündür ölü halde bulunmaktadır; bu nedenle bedeninin bozuluşı çoktan başlamıştır.” Marta aynı zamanda bunu, Üstün'ün neden taşın kaldırılmasını istemekte olduğunu tam olarak bilmemesi nedeniyle söylemişti; o, muhtemelen Üstün'ün, Lazarus'a son bir kez daha bakma arzusu duyduğunu düşünmüştü. O, tutumunda kararlı ve ısrarcı değildi. Onlar taşı kaldırmada çekince gösterdiklerinde, İsa şunu söylemişti: “Ben size daha en başından bu hastalığın ölümle sonuçlanmayacağını söylemedim mi? Ben sözümü yerine getirmek için gelmedim mi? Ve, ben sizlere geldikten sonra, eğer yalnızca inanacak olursanız, Tanrı'nın ihtişamını göreceğ oluşunuzu söylemedim mi? Öyleyse neden kuşku duymaktasınız? İnana ve itaat edene kadar daha ne kadar süre geçecek?”

168:1.13 (1845.4) İsa konuşmasını bitirdiğinde, havarileri, istekli komşuların desteğı ile birlikte, taşa el atmış olup, onu kabrin başından almışlardı.

168:1.14 (1845.5) Ölüm meleğinin kılıcı dehşetinin üçüncü günün sonunda kendisini göstermeye başladığı, bu nedenle dördüncü

gün onun bütüncül etkisinin görüldüğü Museviler'in ortak inanışıydı. Onlar, insan ruhunun üçüncü günün sonuna kadar tabutta biraz daha fazla oyalanabileceği düşüncesine imkân vermektedirler; ancak, onlar kesin bir biçimde, bu türden bir ruhun, dördüncü gün doğmadan önce göçmüş ruhaniyetlerin yerleşmesine hâlihazırda gitmiş oluşuna inanmışlardı.

168:1.15 (1845.6) Ölüye ve ölünün ruhaniyetlerinin göçüşüne dair bu inanışlar ve düşünceler, Lazarus'un kabrinde bu anda mevcut halde bulunmuş olanların tümünün ve neyin gerçekleşmiş olduğunu daha sonra duymuş olacakların hepsinin akıllarında onları, bunun, kendisini “yeniden diriliş ve yaşam” olarak duyurmuş olan birinin kişisel eylemi tarafından ölünün yeniden dirilişinin tamamiyle gerçek bir vakası oluşuna ikna etmeyi sağlamıştı.

2. Lazarus'un Dirilişi

168:2.1 (1845.7) Yaklaşık olarak kırk beş faniden meydana gelmiş bu kabile kabrin önünde dururken, onlar az da olsa, defnedilen mağaranın sağ altında bulunan küçük oyuğunda yatar haldeki, keten sargılarla sarmalanmış Lazarus'un bedenini görebilmekteydi. Her ne kadar bu yeryüzü yaratılmışları burada neredeyse nefes bile alınmayan sessizlik içerisinde beklerken, göksel varlıkların çok geniş bir birliği, önderleri olan Cebrail tarafından verildiğinde, hareket etme işaretiyle cevap verebilmek için yerlerine geçmeye çalışmaktaydılar.

168:2.2 (1846.1) İsa bakışlarını kaldırmış olup, şunu söylemişti: “Baba, benim arzumu duymuş ve isteğimi yerine getirmiş olduğum için sana teşekkür etmekteyim. Ben senin her zaman beni duymakta olduğunu biliyorum; ancak, burada benim

birlikte durmakta olanlar nedeniyle, seninle bu şekilde konuşuyorum; senin beni bu dünyaya göndermiş olduğuna inanabilmeleri ve birazdan bizlerin gerçekleştirecek olduğu şeyde senin benimle birlikte emek verdiğini bilebilmeleri için.” Ve, İsa bu şekilde duasını bitirdiğinde, güçlü bir biçimde, “Lazarus, gel” şeklinde bağırdı.

168:2.3 (1846.2) Her ne kadar bu insan gözlemcileri hareketsiz kalmayı sürdürseler de, çok büyük göksel birlik, Yaratan’ın sözüne olan itaatte bir elden hareket içindeydi. Yeryüzü zamanına göre yalnızca on iki saniyede, Lazarus’un o ana kadar hareketsiz olan bedeni hareket etmeye başlamış olup, yakın bir süre içinde bulunduğu taş rafın ucunda oturur hale gelmeye başladı. Onun bedeni büyük elbiselerle sarılmış olup, yüzü bir mendil ile çevrelenmişti. Ve, Lazarus onların karşılarında — canlı halde — dururken, İsa, “Kendisini serbest bırakın, hareket etmesine izin verin” dedi.”

168:2.4 (1846.3) Havariler dışında, herkes, Marta ve Meryem ile birlikte, eve kaçmışlardı. Onların yüzleri korkudan bembeyaz kesilmiş olup, büyük şaşkınlık etkisine girmişlerdi. Bazıları burada kalmayı sürdürmüş olsa da, birçokları evlerine koşmuşlardı.

168:2.5 (1846.4) Lazarus İsa’yı ve havarileri selamlamış olup, sarınmış olduğu büyük kıyafetlerin ve neden bahçede uyanmış olduğunun anlamını sormuştu. İsa ve havariler bir yana çekilirken, Marta Lazarus’a ölümünden, toprağa verilişinden ve yeniden dirilişinden bahsetmişti. Marta kendisine, her ne kadar ölüm uykusunda bulunuşundan beri zamana dair hiçbir bilince sahip olmasa da, Pazar günü ölmüş olduğunu ve şimdi

Perşembe günü tekrar yaşama döndürülmüş bulunduğunu açıklamak zorunda kalmıştı.

168:2.6 (1846.5) Lazarus kabirden çıktığında, bu aşamada bu yerel evrende kendi düzeyinin başı halde bulunan, İsa'nın Kişileşmiş Düzenleyicisi; bu anda bekler haldeki, Lazarus'un eski Düzenleyicisi'ne, diriltilmiş kişinin aklında ve ruhunda ikamet etmeye devam etme emrini vermişti.

168:2.7 (1846.6) Bunun ardından Lazarus İsa'ya gitmiş olup, kız kardeşleri ile birlikte, teşekkürlerini sunmak ve Tanrı'ya şükranlarını iletme için Üstün'ün ayaklarına kapanmışlardı. İsa, Lazarus'u elinden tutarak ayağa kaldırmış ve şunu söylemişti: “Benim evladım, senin başına gelmiş olan şey aynı zamanda, daha da ihtişamlı biçimde diriltilecek olmaları dışında, bu müjdeye inananların tümü tarafından deneyimlenecektir. Sen, şu söylemiş olduğum gerçekliğin yaşayan bir tanığı olacaksın — ben yeniden dirilişin ve yaşamın kendisiyim. Ancak, hadi şimdi hepimiz eve gidelim ve bu fiziksel bedenlerimizi besleyecek şeyler yiyelim.”

168:2.8 (1846.7) Onlar eve doğru yürürlerken, Cebrail, bir araya gelmiş olan cennetsel birliğin ilave topluluklarını dağıtmıştı; bunu yaparken o, Urantia üzerinde ölümün fiziksel bedeni suretinde yeniden diriltilmiş olan bir fani yaratılmışın ilk, ve son, yaşanmışlığını gerçekleştiren kişi olarak tarihe geçmişti.

168:2.9 (1846.8) Lazarus neredeyse hiçbir biçimde neyin yaşanmış olduğunu kavrayamamıştı. O, kendisinin oldukça hasta olduğunu bilmekteydi; ancak, o sadece, ne zaman uykuya dalıp, ne zaman uyanmış olduğunu hatırlamaktaydı. O hiçbir zaman, tabuttaki bu dört güne dair herhangi bir şey

söyleyebilmişti; çünkü, o tamamiyle bilinçsiz halde bulunmaktaydı. Zaman, ölüm uykusunda bulunanlar için mevcudiyet-dışı haldedir.

^{168:2.10 (1846.9)} Her ne kadar birçok kişi bu kudretli eylemin bir sonucu olarak İsa'ya inanmış olsa da, diğerleri sadece, kendisini daha fazla reddetmek için kalplerini karartmışlardı. Bir sonraki günün öğle suları bu hikâye Kudüs'ün tamamına yayılmış haldeydi. Düzinelerce erkek ve kadın Lazarus'a göz atmak ve kendisiyle konuşmak için Bethani'nin yolunu tutmuştu; ve, endişeye düşmüş ve ne yapacağını bilmez hale gelmiş Ferisiler aceleyle, bu yeni gelişmeler hakkında neyin yapılması gerektiğine karar verebilmeleri için Sanhedrin'i bir buluşmaya çağırmışlardı.

3. Sanhedrin Buluşması

^{168:3.1 (1847.1)} Her ne kadar ölümden diriltilmiş olan bu kişiye tanıklık, cennetin krallığındaki inananların geniş sayıdaki kitlesi içinde inancı bir bütün haline getirmede fazlasıyla katkıda bulunmuş olsa da, İsa'yı yok etmek ve çalışmalarını sonlandırmak için kararlarını çabuklaştırmaları dışında, Kudüs'te bulunan dini önderlerin ve yöneticilerin tutumu üzerinde neredeyse hiçbir etkide bulunmamıştı.

^{168:3.2 (1847.2)} Ertesi gün, Cuma günü, saat birde, Sanhedrin, “Nasıralı İsa ile ne yapacağız?” sorusu üzerinde daha fazla görüş alışverişine varmak için toplandı. İki saatten fazla konuşmadan ve hararetli tartışmadan sonra, bir Ferisi, İsa'nın tüm İsrail için yaşam tehlikesi olduğunu duyuran ve Sanhedrin'i, yargılama olmadan ve geçmiş tüm uygulamalara

karşıt bir halde, ölüm kararına resmi olarak bağlayan bir biçimde, onun doğrudan ölümü içeren bu çözümü sunmuştu.

168:3.3 (1847.3) Her zaman olduğu gibi, kendilerine saygı duyulmakta olan Musevi önderlerinin bu bünyesi, İsa'nın tutuklanıp, onun Tanrı'ya saygısızlık suçu ve Musevi kutsal kanunlarını hiçe saymayı içeren sayısız suçlamalar ile mahkeme önüne çıkarılmasını emretmişti. Onlar bir kez daha onun ölmesi gerektiğini duyuracak kadar ileri gitmişlerdi; ancak, bu Sanhedrin'in, İsa'nın ölümünü bir mahkeme düzenlenişinden önce arzulamakta oluşlarını kayda geçirdikleri ilk seferdi. Ancak, bu karar, bu türden emsali bulunmayan eylem sunulduğunda Sanhedrin'in on dört üyesi istifa etmiş olduğu için oya sunulmamıştı. Her ne kadar bu istifalar resmi bir biçimde neredeyse iki hafta boyunca tam olarak uygulanmamışsa da, on dört üyeden meydana gelen bu topluluk o gün Sanhedrin'den ayrılmış olup, bir daha heyete herhangi bir karar için katılmamıştı. Bu istifalar daha sonra yerine getirildiğinde, beş üye daha, onların görev arkadaşları tarafından İsa'ya karşı dostane hisler besledikleri düşüncesi ile heyetten atılmışlardı. Bu on dokuz kişinin Sanhedrin'den ayrılması ile, heyet, neredeyse hemfikir olan bir bütünlük içerisinde İsa'yı yargılama ve kınama konumuna gelmişti.

168:3.4 (1847.4) Takip eden hafta Lazarus ve onun kız kardeşleri, Sanhedrin'in karşısına çıkmak için çağrılmışlardı. Onların tanıklıkları duyulduğunda, Lazarus'un ölümden dirilmiş oluşuna dair şüphe duyulacak herhangi bir durum bulunmamaktaydı. Her ne kadar Sanhedrin içindeki konuşmalar Lazarus'un ölümden diriliş oluşunu neredeyse tamamen kabul etmiş olsa da, yazılı metin, İsa'nın aynı

düzeyde bulunduğunun duyurulmakta olduğu, kötülüklerin prensinin gücü ile İsa'nın bunu ve tüm diğer mucizeleri gerçekleştirmiş olduğu yargısında bulunan bir nihai kararı taşımıştı.

168:3.5 (1847.5) Onun mucizeleri gerçekleştirme gücünün kaynağı ne olursa olsun, bu Musevi önderleri, İsa doğrudan bir biçimde durdurulmayacak olursa, çok yakın bir süre içinde olağan insanların tümünün kendisine inanacak oluşundan emin haldelerdi; ve, buna ek olarak, İsa'nın birçok inanani kendisini, İsrail'in kurtarıcısı halinde, Mesih olarak gördüğü için Roma yöneticileri ile ciddi sürtüşmelerin ortaya çıkacağına.

168:3.6 (1847.6) Yüksek din-adamlarından biri olan Kaiaphas'ın, daha sonra birçok kez tekrar etmiş olduğu, şu eski Musevi sözünü ilk kez ifade edişi Sanhedrin'in tam da bu buluşmasında yaşanmıştı: “Bir kişinin ölümü, bir cemiyetin yok olmasından daha iyidir.”

168:3.7 (1847.7) Her ne kadar İsa Sanhedrin'in yaptıklarına dair uyarıyı bu kara Cuma'nın öğleden sonrasında almış olsa da, o en ufak ölçüde bile rahatsız olmamış olup, Şabat'ı, Bethani yakınındaki küçük bir köy olan, Bethpage'de arkadaşları ile birlikte dinlenerek geçirmeye devam etmişti. Erken Pazar sabahı İsa ve havarileri, önceden kararlaştırmış oldukları bir biçimde, Lazarus'un evinde bir araya gelmiş olup, Bethani ailesinden ayrılır halde, Pella kampına olan geri dönüş yolculuklarına başlamışlardı.

4. Dua'ya Cevap

168:4.1 (1848.1) Bethani'den Pella'ya olan yolculuklarında, havariler İsa'ya birçok soru sormuştu; bunların tümünü Üstün, ölüden dirilişin detayları ile ilgili olanlar dışında, hiçbir kısıtlama olmadan cevaplamıştı. Bu türden sorunlar, havarilerin kavrama yetisinin ötesinde bulunmaktaydı; bu nedenle Üstün, bu soruları onlarla tartışmayı geri çevirmişti. Onlar Bethani'den gizlice ayrılmış oldukları için, yalnız haldelerdi. İsa bu nedenle, tam da önlerinde bulunmakta olan zorlu günler için kendilerini hazırlayacağını düşünmüş olduğu birçok şeyi söyleme imkânını değerlendirmişti.

168:4.2 (1848.2) Havarilerin zihinleri fazlasıyla etkin olup, dua ve duaya verilen cevaba dair yakın zamandaki deneyimleri üzerine konuşarak dikkate değer bir süre geçirmişlerdi. Onların tümü, yalın bir biçimde şunu söylediğinde, İsa'nın Bethani ulaşına gerçekleştirmiş olduğu ifadeyi hatırlamışlardı: “Bu hastalık gerçekte ölüme varmayacak.” Ve, yine de, bu söze rağmen, Lazarus gerçekte ölmüştü. Bugünün tamamı boyunca, tekrar ve tekrar onlar, duanın cevabına dair bu soru üzerine konuşmaya geri dönmüşlerdi.

168:4.3 (1848.3) Onların birçok sorusuna karşı İsa'nın vermiş olduğu cevaplar şu şekilde özetlenebilir:

168:4.4 (1848.4) 1. Dua, sınırlı aklın Sınırsız'a olan bir ulaşma çabasının bir temsilidir. Bir duanın içeriği, bu nedenle, sahip olunan bilgi, bilgelik ve sınırlılığın nitelikleri ile kısıtlı halde bulunmak zorundadır; benzer bir biçimde, dua'nın cevabı, Sınırsız'ın öngörüşü, amaçları, idealleri ve ayrıcalıkları ile belirlenmiş halde bulunmak zorundadır. Bir duanın gerçekleştirilişi ile ona verilen bütüncül nitelikteki ruhsal

cevabın alınışı arasında, hiçbir zaman, kendilerini doğrudan bir biçimde izleyen maddi olgular gözlemlenemez.

168:4.5 (1848.5) 2. Bir dua cevaplanmamış halde görünüyorsa, gecikme çoğu zaman daha iyi bir cevabın habercisidir, her ne kadar cevap çok uzunca bir süre boyunca belirli iyi bir nedenden dolayı gerçekleşmiş olsa da. İsa Lazarus'un hastalığı gerçekte ölüme varmayacak demiş olsa da, Lazarus hâlihazırda on bir saattir ölü halde bulunmaktaydı. İçten olan herhangi bir duaya cevap, insanın salt aklının ürünü olan duaya tezat haldeki insan ruhunun talebini karşılayacak bütünlükteki bir cevap olarak, ruhsal dünyanın daha üstün olan görüşünün daha iyi bir cevabı tasarlayışı dışında, verilmezlik edilmez.

168:4.6 (1848.6) 3. Zamanın duaları, ruhaniyet tarafından oluşturulduğunda ve inançla ifade edildiğinde, sıklıkla o kadar engin ve her şeyi içeren haldedirler ki, onlara cevap ancak ebediyet içinde verilebilir; sınırlı nitelikteki talep zaman zaman Sınırsızlık'ın kavrayışı sorunsalını derinden içerdiği için, cevap, algı için yeterli yetkinliğin oluşumu gerçekleşinceye kadar ertelenmek zorundadır; inancın duası öyle her şeyi içine kapsar halde bulunabilir ki, cevap yalnızca Cennet üzerinde alınabilir.

168:4.7 (1848.7) 4. Fani aklın duasına olan cevaplar, sıklıkla, bu dua eden akıl ölümsüz olan düzeye eriştikten sonra alınabilir ve tanınabilir haldeki bir niteliktedir. Maddi varlığın duasına birçok kez yalnızca, bu türden bir birey ruhaniyet düzeyine ilerlediğinde cevap verilebilir.

168:4.8 (1848.8) 5. Bir Tanrı-bilen kişinin duası bilgisizlikle o kadar çarpıtılmış ve hurafeyle o kadar özü bozulmuş halde

bulunabilir ki, ona verilecek cevap fazlasıyla arzu edilmez nitelikte bulunacaktır. Bunun ardından, duada bulunan kişi duasına olan cevabı bir şekilde olsun tanıyabilmesi için, cevap ulaştığında aradaki ruhaniyet varlıkları onu çevirmek zorundadırlar.

^{168:4.9 (1848.9)} 6. Gerçek duaların tümü ruhsal varlıklara sunulmakta olup, bu türden talepler ruhsal terimler içinde cevaplanmak zorundadır; ve, bu türden cevapların tümü ruhsal gerçeklikleri içermek zorundadır. Ruhsal varlıklar, maddi varlıkların bile ruhsal taleplerine maddi cevaplar bahsedemez. Maddi varlıklar, yalnızca “ruhaniyet içinde dua ettikleri zaman” etkin bir biçimde dua etmiş olurlar.

^{168:4.10 (1849.1)} 7. Ruhaniyetten doğmadıkça ve inançla beslenmedikçe, hiçbir dua bir cevabı almayı umut dahi edemez. İçten olan inancınız; her seferinde dua etmekte olduğunuz kişileri etkinleştiren, inancınızın resmettiği en yüce bilgelik ve kutsal derin sevgi uyarınca, duanızı işitilenlere taleplerinize cevap vermeleri için bütüncül hakkı öncül bir biçimde neredeyse tamamen vermekte oluşunuz anlamına gelmektedir.

^{168:4.11 (1849.2)} 8. Çocuk, ebeveynlerinden bir şey istemeye cüret ettiğinde, her zaman hakkı olanı gerçekleştirmektedir; ve, ebeveyn, daha üstün nitelikteki bilgeliği çocuğa verilecek cevabın gecikmesini, dönüştürülmesini, aşkınlaştırılmasını veya ruhsal yükselişin başka bir aşamasına ötelenmesini emrettiğinde, henüz olgun halde bulunmayan çocuğuna olan ebeveynsel sorumluluklarını hala yerine getirir halde bulunmaktadır.

168:4.12 (1849.3) 9. Ruhsal arzuya ait duaları ifade etmede çekince göstermeyin; taleplerine cevap alacağınızdan kuşku duymayın. Bu cevaplar; üzerinde, öncül fakat tam da zamanında gerçekleştirilmemiş arzularınıza olan uzun süredir bekler haldeki cevapları tanıyışınızın ve özümseyişin üzerinde mümkün hale geleceği, bu dünya veya diğerleri üzerinde, mevcut kâinatsal erişimin geleceksel ruhaniyet düzeylerine varışınızı bekler halde, size ait konumda bulunacaklardır.

168:4.13 (1849.4) 10. Ruhaniyet doğumu olan tüm samimi taleplerin bir cevap bulacağı kesindir. Sorun ve sorunuza cevap alacaksınız. Ancak, sizler, zaman ve mekânın ilerleyici yaratılmışları olduğunuzu hatırlamalısınız; bu nedenle, sizler, çok katmanlı haldeki dualarınıza ve taleplerinize bütüncül cevapları alışınız deneyiminde zaman-mekân etkenini sürekli göz önünde bulunmak zorundasınız.

5. Lazarus'un Başına Gelenler

168:5.1 (1849.5) Lazarus; Sanhedrin'in kendi ölümüne karar vermiş oluşuna dair uyarıyı aldığı, İsa'nın çarmıha gerildiği güne kadar, birçok içten inanana ve sayısız meraklı bireyin ilgi olduğu halinde, Bethani evinde kalaya devam etmişti. Musevi yöneticileri, İsa'nın öğretilerinin daha fazla yayılışına bir nokta koymaya kararlıydı; ve, onlar doğru bir biçimde, İsa'nın mucizeleri gerçekleştirişinin doruk noktasını temsil eden Lazarus'un yaşamasına ve İsa'nın kendisini ölümden diriltişinin kanıtlığını canlı bir biçimde taşımasına izin vermeleri halinde, İsa'nın öldürölüşünün anlamsız hale geleceğini düşündüler. Hâlihazırda Lazarus onların katı yargısından maruz kalmış halde bulunmaktaydı.

^{168:5.2 (1849.6)} Ve, böylece Lazarus, Bethani'deki kız kardeşlerinden acele ile ayrılmış olup, Eriha ve Ürdün boyunca güney yönünde kaçarak, Philadelphia varana kadar kendisinin dinlenmesine bile izin vermemişti. Lazarus Abner'i oldukça iyi bir biçimde tanımaktaydı, ve burada o, ahlaksız Sanhedrin'in katilane gizli tasarımlarından kendisini güvende hissetmişti.

^{168:5.3 (1849.7)} Yakın bir süre içerisinde Marta ve Meryem olarak bu kız kardeşler Bethani'deki arazilerini ellerinden çıkarmış olup, Perea'daki erkek kardeşlerine katılmışlardı. Bu arada, Lazarus, Philadelphia'daki kilisenin haznedarı olmuştu. O, Paul ile olan anlaşmazlığında Abner'in güçlü bir savunucusu haline gelmiş olup, nihai olarak, Bethani'deki genç bir adam iken kendisini ölüme göndermiş olan aynı hastalıktan, 67 yaşında, yaşamını yitirmişti.

169. Makale

Pella'daki Son Öğreti

^{169:0.1 (1850.1)} PAZARTESİ akşamı, Mart'ın 6'sı, geç saatlerde İsa ve on havari Pella kampına ulaşmıştı. Bu, İsa'nın buradaki konukluğunun son haftası olup, o kalabalıklara olan öğretimde ve havarilerin eğitiminde oldukça faaldi. O her öğleden sonrası kalabalıklara duyuruda bulunmuş olup, her gece havarilerin ve kampta ikamet etmekte olan daha ileri düzeydeki takipçilerin bir topluluğun sorularını cevaplamıştı.

^{169:0.2 (1850.2)} Lazarus'un yeniden dirilişine dair haber Üstün'ün varışından iki gün önce kampa ulaşmıştı; ve, topluluğun tamamı yerinde duramaz haldeydi. Beş bin kişinin doyuruluşundan beri, insanların hayal gücünü bu kadar harekete geçirmiş herhangi bir şey yaşanmamıştı. Ve, böylece,

İsa'nın Pella'da bu bir kısa hafta boyunca öğretide bulunmayı tasarlayışı ve bunun ardından Kudüs'teki son haftasında gerçekleşen nihai ve acı deneyimlere götüren güney Perea turnesine çıkışından oluşan, kamu hizmetinin ikinci fazının tam da doruk noktasında gerçekleşmişti.

^{169:0.3} (1850.3) Ferisiler ve baş din-adamları suçlamalarını oluşturmaya ve ifadelerini kesinleştirmeye başlamış haldeydiler. Onlar Üstün'ün öğretilerine şu temellerde karşı gelmişlerdi:

^{169:0.4} (1850.4) 1. O, vergi toplayıcıların ve günahkârların bir dostuydu; o, tanrıya layık olmayanları kabul etmekte ve hatta onlarla aynı sofrada yemek yemektedir.

^{169:0.5} (1850.5) 2. O, Tanrı'ya saygısızlıkta bulunan bir kişiydi; o Tanrı'dan Babası'yımış gibi konuşmakta olup, kendisini Tanrı ile eşit görmekteydi.

^{169:0.6} (1850.6) 3. O yasalara karşı gelen bir kişiydi. Hastalıkları Şabat günü iyileştirmekte ve birçok başka biçimde İsrail'in kutsal kanununa karşı gelmekteydi.

^{169:0.7} (1850.7) 4. O, ecinniler ile aynı düzeydeydi. O mucizeleri gerçekleştirmekte ve ecinnilerin prensi olan Beelzebub'un gücü ile görünürde harikaymış gibi görünen şeyleri ortaya çıkarmaktaydı.

1. Kayıp Evlat'ın Simgesel Hikâyesi

^{169:1.1} (1850.8) Perşembe öğleden sonrası, İsa kalabalığa “Kurtuluşun Şükranı”ndan bahsetmişti. Bu vaaz süresince o, kayıp koyunun ve meteliğin hikâyesini yeniden anlatmış olup,

bunun sonrasında israf içindeki evlada dair gözde hikâyesini aktarmıştı. İsa şunu söyledi:

169:1.2 (1850.9) “Sizler, gerçekliği arar biçimde — Tanrı’yı aramanıza dair Şamuel’den Yahya’ya kadar peygamberler tarafından uyarılmış haldesiniz. Onlar her zaman, ‘Bulunabilmesi için Koruyucu’yu arayın’ demişti. Ve, bu türden öğretilerin tümü kalpten dinlenilmelidir. Ancak, ben sizlere, sizler Tanrı’yı ararken, Tanrı’nın da benzer bir biçimde sizleri bulmayı arzuladığını göstermek için gelmiş bulunmaktayım. Birçok sefer ben sizlere, sürüde bulunan doksan dokuz koyunu kayıp olan biri için terk etmiş olan iyi çobanın hikâyesini anlattım; onun nasıl da, sürüden ayrılmış olan koyunu bulduğunda onu omzuna atıp, şefkatle sürüye geri taşıdığını. Ve, kayıp koyun sürüye geri döndüğünde, hatırlayacaksınız, iyi çobanın nasıl da arkadaşlarını çağırıp, kayıp koyunun bulunuşu kendisiyle birlikte kutlama isteyişini. Yine sizlere söylüyorum, pişmanlığa ihtiyaç duymayan tam da doksan dokuz kişi karşısında, pişman olmuş olan bir günahkâra dair cennet üzerinde daha fazla neşe duyulmaktadır. Ruhların kayboluşu gerçeği, cennetsel Baba’nın ilgisini yalnızca daha fazla çekmektedir. Ben bu dünyaya Babamın emrini yerine getirmek için gelmiş bulunmaktayım; ve, İnsan Evladı’nın gerçekten de vergi toplayıcıların ve günahkârların dostu oluşunun söylenişi tam anlamıyla doğruluk taşımaktadır.

169:1.3 (1851.1) “Sizlere, kutsal kabulün pişman oluşunuzdan sonra ve fedalarınızın ve tövbelerinizin tümünün bir sonucu olarak geldiği öğretilmiştir; ancak, ben sizlere, Baba’nın sizleri pişman oluşunuzdan bile önce kabul etmiş ve Evladını ve onu birlikteliklerini sizleri bulmak ve, neşe içinde, evlatlığın ve

ruhsal ilerleyişin krallığından olan sürüye geri getirmek için göndermiş olduğunun teminatını veriyorum. Tümünüz, doğru yoldan ayrılmış koyunlarsınız; ve, ben sizleri bulmak ve kayıp olanları kurtarmak için gelmiş bulunmaktayım.

169:1.4 (1851.2) “Ve, sizler aynı zamanda; takı olan, on gümüş parçasından meydana gelmiş bir kolyede, bir parçayı düşürüp de, lamba yakıp, tüm evi onu bulana kadar didik didik arayan bir kadının hikâyesini hatırlamalısınız. Ve, kadın nasıl da, meteliği bulur bulmaz, arkadaşlarını ve komşularını çağırıp ‘Benimle eğlenin, çünkü ben kayıp olan parçayı buldum’ demiş olduğunu. İşte tekrar söylüyorum, tövbe edip Baba’nın sürüsüne geri dönen bir tek günahkâra dair göğün meleklerinin mevcudiyeti içinde her zaman neşe bulunmaktadır. Ve, ben sizlere bu hikâyeyi, Baba ve Evladı’nın kaybolmuş olanları aramak için yola çıktığının, ve bu arayışta, kurtuluş ihtiyacında bulunanlar olarak, kaybolmuş olanları bulmaya dair kararlı çabalarımızda bizlere destek olacak her türlü etkiyi kullanacağımızın altını çizmek için aktarmaktayım. Ve, böylece, İnsan Evladı, doğru yoldan ayrılmış koyunu aramak için ıssıza giderken, sizler de evde kaybolmuş olan meteliği aramaktasınız. Koyun, istemeyen bir halde sürüden ayrılmaktadır; meteliğin üstünü zamanın tozu örtmekte ve insanlara ait şeyler onu görünmez kılmaktadır.

169:1.5 (1851.3) “Ve, şimdi ben sizlere; babasının evinden bilinçli bir biçimde ayrılmış ve, üzerinde birçok sıkıntıya düştüğü yer olan, yabancı bir yere gitmiş varlıklı bir çiftçinin düşüncesiz bir evladının hikâyesini anlatmak istiyorum. Sizler, istemeden yoldan ayrılan koyunu hatırlayacaksınız; ancak, bu genç evini isteyerek terk etmişti. Hikâye şöyle gerçekleşmişti:

169:1.6 (1851.4) “Bir adam iki erkek çocuğa sahipti; biri, her zaman rahatlığı ve sorumsuz yaşamı arzular halde, kaygısız ve umursamaz biriydi; daha büyük çocuk ise ciddi, ne yaptığını bilen, çalışkan ve sorumluluğu taşımaya istekli biriydi. Zaman geldi ki bu iki kardeş iyi anlaşılmadı; onlar her zaman tartışmakta ve ufak şeylerden atışmaktaydı. Genç olanı neşeli ve yaşam doluydu ama tembel ve güvenilmez nitelikteydi; büyük evlat güvenilir ve çalışkandı, aynı zamanda bencil, kendini fazla önemser ve kibirliydi. Genç evlat oyunu fazlaca sevmekteydi ama işten kaçmaktaydı; büyük kendisini işe adanmış olup, nadiren oyuna katılmaktaydı. İkisinin birlikteliği o kadar tatsız hale gelmişti ki, genç evlat babasına gelip, şunu söylemişti: ‘Baba, payıma düşmekte olan sahip olduğun şeylerin üçte birini bana ver, şansımı denemek için dünyayı görmeme izin ver.’ Ve, baba bu talebi duyduğunda, genç evladının evde ve abisiyle nasıl mutsuz olduğunu bilen halde, servetini ölüp, gence payını verdi.

169:1.7 (1851.5) “Birkaç hafta içinde genç adam tüm kaynaklarını bir araya toplayıp, uzakta bir ülkeye olan yoluna çıktı; ve, aynı zamanda keyif veren karlı hiçbir şeyi bulamamış halde, yakın bir süre içinde tüm mirasını bu israf dolu yaşamında harcadı. Ve, her şeyini tükettiğinde, bu ülkede uzunca sürecek bir kıtlık baş göstermiş olup, kendisini ihtiyaç duyar halde bulmuştu. Ve, böylece, aç kaldığında ve sıkıntısı çok büyük düzeylere ulaştığında, o, domuzları beslemek için kendisini tarlalara göndermiş olan bu ülkenin vatandaşlarından birinin altında çalışır halde gördü. Ve, domuzların yediği yemiş kabukları ile karnını doyurmaya bile istekliydi, ancak hiç kimse ona bir parça bile bir şey vermemekteydi.

169:1.8 (1852.1) “O bir gün çok aç olduğunda, kendisine gelip, şunu söylemişti: ‘Ben burada, yabancı bir ülkede domuzları posalarla besleyerek açlıktan yok olmaktayken, babam, doyacak kadar ekmeğe sahip olup, hatta onları biriktiren ne kadar da fazla hizmetçiye sahip! Kalkıp babama gideceğim, ve kendisine şunu söyleyeceğim: Baba, ben cennete ve sana karşı geldim. Ben artık, senin evladın olarak adlandırılmayı bile hak etmiyorum; sadece, beni tutmuş olduğun hizmetçilerinden biri yapmanı istiyorum.’ Ve, genç adam bu karara vardığında, doğrulup, babasının evine doğru yola koyulmuştu.

169:1.9 (1852.2) “Bu aşamada baba, evladının yokluğundan fazlasıyla kederlenmiş haldeydi; o, her ne kadar düşüncesiz olsa da, küçük neşeli oğlunu özlemekteydi. Bu baba bu evladını derinden sevmiş olup, her zaman onun geri dönüş yolunu gözlemişti; ve, böylece bu evlat evine yaklaştığında, çok uzaktan baba kendisini görmüş, içi merhametle dolu halde, kendisi karşılamak için koşmuştu; geldiğinde bana şefkatle onu karşılamış, kucaklamış ve öpmüştü. Ve, onlar bu şekilde buluştuktan sonra, evlat babanın gözü yaşlı yüzüne bakıp, şunu söylemişti: ‘Baba, ben cennete karşı ve gözün önünde günah işledim; artık bir evlat olarak çağrılmayı hak etmiyorum’ — ancak, ufaklık itirafını tamamlamaya fırsat bulamadı çünkü fazlasıyla neşe içindeki baba bu zaman zarfında kendilerine koşmakta olan hizmetkârlarına şunu söylemişti: ‘Ona, saklamış olduğum, en iyi kaftanı getirin, onu giydirin, evlatlık yüzüğünü parmağına girip, ayaklarına ayakkabıları geçirin.’

169:1.10 (1852.3) “Ve, bunun sonrasında, mutlu baba ayağı acı içindeki ve yorgun evladı eve götürdükten sonra, hizmetçilerini çağırıp şunu demişti: ‘Gülbüz buzağıyı getirin ve onu kesin, şölen

hazırlayın ve bizleri keyiflendirin; zira, benim evladım ölüydü ancak o şimdi tekrar yaşıyor; o kayıptı fakat bulundu.’ Ve, onların tümü, oğluyla tekrar kavuşmasını neşeyle kutlamak için babanın etrafında toplandı.

169:1.11 (1852.4) “Bunlar gerçekleşirken, onlar kutlama içindeyken, büyük evlat tarladaki günün çalışmasından gelmiş olup, eve yaklaşırken müzik ve oyun sesini duymuştu. Ve, o arka kapıya geldiğinde, hizmetçilerden bir tanesini çağırıp, tüm bu kutlamaların anlamını sordu. Ve, bunun ardından hizmetçi şunu söyledi: ‘Senin uzun zamandır kayıp kardeşin eve geri döndü, ve senin baban kendi oğlunun sağ salim eve varışını kutlamak için gürbüz buzağını kesti. Kardeşini selamlamak için sen de içeri gel, ve onu babanın evine geri kabul et.’

169:1.12 (1852.5) “Ancak, büyük evlat bunu duyduğunda, o kadar incinmiş ve kızgın hale gelmişti ki, eve girmedi. Babası bu oğlunun kardeşini karşılamayı reddedişini duyduğunda, ona rica etmek için dışarı çıktı. Ancak, büyük evlat babasının iknasına kendisini teslim etmeyecekti. O babasını, şunu söyleyen bir biçimde, cevaplamıştı: ‘Ben burada bu kadar yıl boyunca sana, emirlerinin bir tanesine bile karşı gelmeyen bir biçimde, hizmet ettim; ama yine de, sen bana, arkadaşlarımla eğlenmem için körpe keçi bile vermedin. Ben burada tüm bu yıllar boyunca sana bakmak için kaldım ve sen hiçbir zaman benim doğru hizmetimi kutlamadın; ancak, bu oğlun, sahip olduğun şeyleri kadınlara harcayan bir biçimde, geri döndüğünde, hiç vakit kaybetmeden gürbüz buzağını kesin, onu kutluyorsun.’

169:1.13 (1852.6) “Bu baba gerçekten de iki evladını da derinden sevmiş olduğu için, bu büyük evlada açıklamada bulunmayı

denedi: ‘Ama, benim evladım, sen bu süre boyunca hep benimle birlikteydin, ve sahip olduğum her şey senin. İstedğin zaman arkadaşlarınla eğlenmek için bir körpe keçiyi kesebilirdin. Ancak, senin şimdi mutlulukla bana katılman ve kardeşinin dönüşünden mutlu olman tek beklenen şeydir. Düşün benim evladım, kardeşin kaybolmuştu ve şimdi bulundu; o bizlere canlı olarak geri döndü!’”

169:1.14 (1853.1) Bu İsa’nın; dinleyicilerine, cennetin krallığına girişi arayan herkesi Baba’nın kabul etmedeki gönüllülüğünü vurgulamak için sunmuş olduğu simgesel hikâyeler içinde en dokunaklı ve etkili olanlardan bir tanesiydi.

169:1.15 (1853.2) İsa, bu üç hikâyeyi aynı anda sunmada oldukça istekliydi. O kayıp koyunun hikâyesini; insanlar istemeden yaşamın yolundan ayrıldığında, Baba’nın bu *kayıp* olanları düşündüğünü ve, sürünün doğru çobanları olan, Evlatları ile birlikte, kayıp koyunları aramaya çıktığını göstermek için sunmuştu. O bunun ardından evde kaybedilen meteliğin hikâyesini; kafası karışmış, ne yapacağını bilmeyen veya bunun dışındaki hallerde yaşamın maddi ilgileri ve servetleri tarafından ruhsal olarak gözleri görmez hale gelmiş olanlar için kutsal *arayışın* ne kadar da kapsamlı olduğunu örneklendirmek için anlatırdı. Ve, bunun ardından o, müsrifin geri dönüşünün kabulü olarak, kayıp evladın bu hikâyesine, Baba’nın evine ve kalbine kayıp evladın geri *kazandırılışın* ne kadar bütüncül olduğunu göstermek için anlatmaya başladı.

169:1.16 (1853.3) Öğreti yılları boyunca birçok ama birçok kez İsa, müsrif oğlun bu hikâyesini tekrar tekrar anlatmıştı. Bu simgesel anlatı ve iyi Samiri hikâyesi, Baba’nın derin sevgisini ve insanların kardeşliğini öğretmede onun gözde araçlarıydı.

2. Akıllı Koruyucu'nun Simgesel Hikâyesi

169:2.1 (1853.4) Bir akşam Şimon Zelotes, İsa'nın söylediklerinin biri üzerinde yorumda bulunan bir biçimde, şunu söyledi: "Üstün, dünyanın çocuklarının çoğunun doğru olmayan paragöz kişilerle arkadaşlıkta bulunmada daha mahir oldukları için cennetin krallığının kilerden daha bilge olduklarını bugün söylediğinde neyi kastettin?" İsa şu cevabı vermişti:

169:2.2 (1853.5) "Sizlerden bazıları, krallığa girmeden önce, iş birliktelikleri içinde oldukça kurnaz haldeydi. Sizler hakkaniyet gözetmeyip ve sıklıkla adil olmayan bir biçimde davrandıysanız da, yine de, her zaman bir gözünüz mevcut karınızda ve gelecek güvenliğinizde olduğu için, akıllı ve geleceği görür halde işlerinizi yürüttünüz. Benzer bir biçimde sizler şimdi; burada mevcut neşenizi sağlarken, bir yandan da cennette biriken hazinelerinizi gelecekte keyifle deneyimlemeyi teminat altına alır halde, krallık içinde yaşamlarınızı düzenlemelisiniz. Eğer sizler, benliğe hizmette bulunduğunuz zaman kendiniz için kazançları elde etmede bu kadar titiz olduysanız, şimdi sizler insanların kardeşliğine ait hizmetçiler ve Tanrı'nın koruyucuları iseniz, ruhları kazanmada neden daha az titizlik gösteresiniz?

169:2.3 (1853.6) "Hepiniz, akıllı ancak adaletsiz bir koyucuya sahip bir zengin adamın hikâyesinden bir ders çıkarabilirsiniz. Bu koruyucu kendi bencil kazancı için sahibinin müşterilerine yalnızca kötü davranmadı, o aynı zamanda sahibinin kaynaklarını doğrudan bir biçimde israf boşa verip, onları çarçur etti. Ve, tüm bunların hepsi nihayet sahibinin kulağına gittiğinde, o koruyucusunu karşısına çağırdı ve bu dedikoduların anlamını sordu; ve, o, koruyuculuğunun derhal

bir muhasebesini isteyip, sahibinin işlerini başkasına devretmeye hazır olmasını istedi.

169:2.4 (1853.7) “Bu aşamada, bu doğru olmayan koruyucu kendisine şunu söylemeye başladı: ‘Bu koruyuculuğumu kaybetmek üzereyim, ne yapmalıyım? Kazacak kuvvetim yok; dilencilik desen, yapmaya utanırım. Ne yapacağımı biliyorum: Ben bu koruyuculuktan alındığımda, kendimi, üstünüm ile iş yapan hanelerin tümünde iyi karşılanacak hale getirmek için her şeyi yapacağım.’ Ve, bunun ardından, sahibine borcu olan herkesi çağıran bir biçimde, ilkine ‘Üstünüme ne kadar borcun var?’ diye sordu. Bu kişi, ‘Yüz ölçü yağ’ dedi. Bunun ardından koruyucu, ‘Parafinli kâğıt hesabını getir, hemen şuraya otur, ve yüzü elli yap.’ Bunun ardından, bir başka borçluya ‘Ne kadar borcun var?’ diye sordu. Ve, bu kişi, ‘Yüz ölçü buğday’ dedi. Bunun ardından, koruyucu, ‘senedini getir ve seksen’ yaz dedi. Ve, o bunu çok sayıdaki başka borçlu ile gerçekleştirmişti. Ve, böylece, bu dürüst olmayan koruyucu, koruyuculuktan atıldığında kendisine arkadaş yaratmaya çalışmıştı. Onun sahibi ve üstünü bile daha sonra bunu öğrendiğinde; doğru olmayan koruyucusunun, yokluk ve sıkıntının bu gelecek günleri için bir şeyler yapmayı amaçlaması tutumunda en azından akıllıca bir şey yapmış olduğunu kabul etmek durumunda kalmıştı.

169:2.5 (1854.1) “Ve, bu bakımdan, bu dünyanın çocukları zaman zaman, gelecek için hazırlanışlarında ışığın çocuklarına kıyasla daha fazla bilgelik sergilemektedir. Ben cennet içinde hazineleri elde etmekte olduklarını duyuran sizlere şunu söylüyorum: Doğru olmayan paragözler ile arkadaşlıkta bulunanlardan dersler çıkarın, ve benzer bir biçimde

yaşamlarınızı ona göre idame ettirin ki, dünyasal olan her şey sizleri yüzüstü bıraktığında, ebedi yerleşkeye neşe içinde kabul edilebilesiniz.

169:2.6 (1854.2) “Ben sizlere şunun teminatını veriyorum: Küçük şeylerde doğru olan kişi, aynı zamanda büyük şeylerde de doğru olacaktır; küçük şeylerde doğru olmayan kişi, büyük şeylerde de doğru olmayacaktır. Eğer sizler, bu dünyanın olaylarında öngörüşlülüğü ve dürüstlüğü göstermediyseniz, cennetsel krallığın gerçek zenginliklerin koruyuculuğuna emanet edildiğinizde nasıl doğru ve akıllı olmayı ümit edebilirsiniz? Eğer sizler iyi koruyucular ve doğru muhasebeciler değilseniz, başkasına ait olanda doğru olmadıysanız, her kim büyük hazineleri sizlerin üstüne verecek kadar budala olabilir ki?

169:2.7 (1854.3) “Ve, tekrar şunu bilmenizi istiyorum: hiç kimse iki sahibe hizmet edemez; o ya birinden nefret edecek veya diğerini sevecek, ya da birini üste tutarken diğerini aşağı görecektir. Sizler Tanrı’ya ve paragöze aynı anda hizmet edemezsiniz.”

169:2.8 (1854.4) Burada bulunan Ferisiler bunu duyduklarında, zenginliklere elde etmeye fazlasıyla adanmış oldukları için dudaklarını bükmeye ve alay etmeye başlamışlardı. Bu dostane olmayan dinleyiciler İsa ile nafîle bir tartışmaya girmeye çalışmışlardı; ancak, İsa onlarla söyleşide bulunmayı reddetmişti. Ferisiler kendi içlerinde bir söz dalaşına tutuştuklarında, onların gürültülü konuşması bu yerleşke çevresinde konaklamakta olan kişilerden büyük bir kalabalığı etraflarına toplamıştı; ve, onlar birbirleriyle tartışmaya

başladıklarında, İsa, gece için çadırına çekilen bir biçimde, aralarından ayrılmıştı.

3. Zengin Adam ve Dilenci

^{169:3.1 (1854.5)} Buluşma çok gürültü hale geldiğinde, Şimon Petrus, ayağa kalkan bir biçimde, sorumluluğu ele alıp şunu söylemişti: “Sizler ve kardeşler, aranızda bu şekilde münakaşa etmeniz hoş değildir. Üstün sözünü söylemiştir, ve sizler onun sözleri üzerine konuşmada iyi bir şey yapıyorsunuz. Ve, bu, sizlere duyurmuş olduğu yeni bir inanç savı değildir. Zengin adam ve dilenciye içeren Nazarilerin hikâyesini de duymadınız mı? Bizlerden bazıları, zenginlikleri derinden seven ve dürüst olmayan servete sahip olmayı arzu eden kişilere uyarıda bulunur haldeki Vaftizci Yahya’nın bu hikâyeyi haykırışını duyduk. Ve, her ne kadar bu eski hikâye duyurduğumuz müjde uyarınca olmasa da, hepiniz, cennetin krallığının yeni ışığını kavrayacağınız bir vakte kadar onun derslerine kulak verseniz iyi bir şey yapmış olursunuz. Yahya’nın hikâyesi şu şekilde anlatılmaktaydı:

^{169:3.2 (1854.6)} “Bir zamanlar Dives isminde zengin bir kişi yaşamaktaydı; bu kişi, morlar içinde ve az bulunur ketenlere sarılır halde, her günü mutlulukla ve olabilecek en iyi halde yaşamaktaydı. Ve, orada aynı zamanda Lazarus isminde bir dilenci bulunmaktaydı; bu dilenci, zengin kişinin kapısı girişinde uzanır halde, morluklarla kaplı olup, zenginin masasından düşen kırıntılar ile beslenmeyi arzu etmekteydi; evet, köpekler bile gelip onun morluklarını yalamaktaydı. Ve, öyle bir vakit geldi ki, dilenci öldü ve İbrahim’in bağrında ikamet etmekte olan melekler tarafından taşındı. Ve, bunun ardından, yakın bir süre içinde, bu zengin kişi de öldü ve büyük

ihtişam ve saygınlık gösterisi içinde defnedildi. Zengin kişi bu dünyadan ayrıldığında, Hades içinde gözlerini açtı ve kendisini derin acılar içerisinde buldu; gözlerini kaldırdığında uzaktaki İbrahim'i görüp, Lazarus'u onun bağrında buldu. Ve, bunun ardından Dives şöyle haykırdı: “Baba İbrahim, bana merhamet et ve Lazarus'u buraya gönder; umarım o parmağının ucunu suya batırıp benim dilimi serinletir, zira cezamdan dolayı büyük acılar içerisindeyim.” Ve, bunun sonrasında İbrahim şu cevabı verdi: ‘Benim evladım, hatırla, Lazarus benzer bir biçimde kötülükten sıkıntı çekerken, yaşamın içinde sen iyi şeylerin keyfini çıkardın. Ancak, şimdi bunların hepsi değişti; Lazarus keyif içindeyken, sen acı çekmekte. Ve, bunun yanı sıra, bizler ve senin aranda büyük bir uçurum var; bizler sana gelemeyiz, ne de sen bizlere gelebilirsin.’ Bunun ardından Dives İbrahim’e şunu söyledi: “Umarım sen Lazarus'u babamın evine geri gönderirsin; beş kardeşim olduğu için, o bu şahitliği ile kardeşlerimin bu acı çektirilen yere gelmesini engelleyebilir.’ Ancak, İbrahim: ‘Benim evladım, onlar Musa ve peygamberlere sahipler; bırak kardeşlerin bu kişileri duysunlar.’ Ve, bunun ardından Dives: ‘Hayır, hayır, Ata İbrahim! Eğer biri onlara ölümden gelecek olursa, onlar tövbe edeceklerdir.’ Ve, bunun üzerine İbrahim: ‘Eğer onlar Musa ve peygamberleri duymazlarsa, ne de bir kişinin ölümden dirilişiyle ikna olacaklardır.’”

169:3.3 (1855.1) Peter Nazari kardeşliğinin bu tarihi hikâyesini anlattıktan sonra, ve kalabalık yatıştığı için, Andreas ayağa kalktı ve onları gece için dağıttı. Her ne kadar iki havari de ve kendi takipçileri İsa'ya sürekli olarak Dives ve Lazarus'un simgesel hikâyesine dair sıklıkla sorular sormuş olsa da, o bunun üzerine yorumda bulunmaya hiçbir zaman razı olmadı.

4. Baba ve Onun Krallığı

169:4.1 (1855.2) İsa her zaman, Tanrı'nın krallığının kuruluşunu duyururlarken, cennet içindeki Baba'nın *bir kral olmadığını* havarilerine açıklamaya çalışmada sorun yaşadı. İsa'nın yeryüzü üzerinde yaşadığı ve beden içinde öğretimde bulunduğu zaman zarfında, Urantia'nın insanları milletlerin idaresinde en fazla kralları ve imparatorları bilmekteydi; ve, Museviler uzunca bir süre boyunca, Tanrı'nın krallığının gelişi üzerine düşünmüş haldelerdi. Bu ve diğer nedenlerden dolayı, Üstün, insanın ruhsal kardeşliğini cennetin krallığı biçiminde ve bu kardeşliğin ruhani başını *cennet içindeki Baba* olarak adlandırmanın en iyisi olduğunu düşünmüştü. Bir sefer dahi olsun İsa Babasından bir kral olarak bahsetmişti. Havariler ile olan yakın ve doğrudan konuşmalarında o her zaman kendisine, İnsan Evladı ve onların büyük abisi atfında bulunmuştu. O takipçilerinin tümünü, insanlığın hizmetçileri ve krallığın müjdesinin ulakları olarak tasvir etmişti.

169:4.2 (1855.3) İsa hiçbir zaman havarilerine, cennet içindeki Baba'nın kişiliğine ve kişilik özelliklerine dair sistematik bir ders vermemişti. O hiçbir zaman insanlardan kendi Babasına inanmalarını istememişti; o, insanların yapmış oldukları şeyleri görmezden gelmişti. İsa hiçbir zaman vaktini, Baba'nın gerçekliğinin kanıtı için savlarını sunmanın nafîle emekleriyle harcamamıştı. Onun Baba'ya dair öğretisinin tümü, o ve Baba'nın bir tek oluşunun duyurusunda odaklanmıştı; Evladı görmüş kişinin Babayı görmüş oluşuna; Evlad'ın gerçekleştirdiği gibi, Baba'nın her şeyi bilmekte oluşuna; yalnızca Evlad'ın gerçekte Baba'yı bildiğine ve Baba'yı Evlad'ın açığa çıkaracağına; ve, Baba'nın kendisini bu dünyaya birleşik doğalarını açığa çıkarmak ve ortak emeklerini

göstermek için göndermiş olduğuna. O, “Tanrı ruhaniyettir” duyurusunda bulunduğu zamanki, Yakub’un kuyusunda Samaryalı kadına gerçekleştirdiği zamankinin dışında, Babasına dair başka hiçbir duyuruda bulunmamıştı.

169:4.3 (1856.1) Sizler İsa’dan Tanrı’ya dair şeyleri, onun yaşamının kutsallığını gözlemleyerek öğreneceksiniz; onun öğretilerine yaslanarak değil. Üstün’ün yaşamından her biriniz; ruhsal ve kutsal gerçeklikleri, şimdi anın ve ebediyetin gerçekliklerini kavramak için yetkinliğinizin ölçüsünü gösteren Tanrı kavramsallaşmasını çıkarabilirsiniz. Sınırlı olan hiçbir zaman, Sınırsız Nasıralı İsa’nın insan yaşamının sınırlı deneyimine ait zaman-mekân kişiliğinde odaklanması dışında, Sınırsız’ı anlamayı hayal dahi edemez.

169:4.4 (1856.2) İsa, Tanrı’nın yalnızca deneyimin gerçeklikleri tarafından bilinebilir nitelikte olduğunu bilmekteydi; o, kendisinin hiçbir zaman aklın salt öğretişi ile anlaşılamayacağını. İsa havarilerine, her ne kadar onlar bütünüyle Tanrı’yı anlayamayacak halde bulunsalar da, onu, tıpkı İnsan Evladı’nı bildikleri halde, kesin bir biçimde *bilebileceklerini* öğretmişti. Sizler Tanrı’yı bilebilirsiniz; İsa’nın ne söylediğini anlayarak değil, İsa’nın kim olduğunu bilerek. İsa, Tanrı’nın bir açığa çıkarılışının *tam da kendisiydi*.

169:4.5 (1856.3) İbrani yazıtlarına atıfta bulunma dışında, İsa İlahiyat’dan yalnızca iki isimde söz etmişti: Tanrı ve Baba. Ve, Üstün Babası’na Tanrı olarak atıfta bulunduğu, o genellikle, çoğul Tanrı (Kutsal Üçleme olarak) anlamına gelen İbrani kelimesini kullanmıştı; Musevilerin kabile Tanrısı anlamına gelen gelişmiş kavramsallaşma halindeki, Yahveh kelimesini değil.

169:4.6 (1856.4) İsa hiçbir zaman Baba'yı bir kral olarak çağırmamıştı; ve, o, yeniden getirilmiş bir krallığa dair Musevi umudunun ve Yahya'nın gelecek bir krallığı duyuruşunun öne sürmüş olduğu kendi ruhsal kardeşlik birlikteliğini cennetin krallığı olarak adlandırmayı gerekli kılmış olmasından fazlasıyla üzüntü duymuştu. Tek bir istisna dışında — “Tanrı'nın ruhaniyet” oluşu duyurusu dışında — İsa hiçbir zaman İlahiyat'a, İlk Kaynak ve Merkez ile olan kişisel ilişkisinin tasvirsel kavramları dışında başka hiçbir biçimde atıfta bulunmamıştı.

169:4.7 (1856.5) İsa Tanrı kelimesini İlahiyat *düşüncesini* ve Baba kelimesini Tanrı'yı bilme *deneyimini* adlandırmak için kullanmıştı. Baba Tanrı'yı adlandırmada kullandığında, bu kavram kapsayabildiği en geniş anlamda anlaşılmalıdır. Tanrı kelimesi tanımlanamaz niteliktedir; ve, bu nedenle, o, Baba'nın sınırsız olan kavramsallaşması anlamına gelirken, kısmen tanımlanabilir bir halde, Baba terimi, fani mevcudiyetin süreci boyunca insan ile ilişkili konumunda, kutsal Baba'ya dair insani kavramsallaşmayı temsil edecek biçimde kullanılabilir.

169:4.8 (1856.6) Museviler için, Elohim Tanrılar'ın Tanrısı iken, Yahveh İsrail'in Tanrısı anlamına gelmekteydi. İsa Elohim kavramsallaşmasını kabul etmiş olup, varlıklardan meydana gelen bu en yüce topluluğu Tanrı olarak adlandırmıştı. İrksal ilahiyat halindeki, Yahveh kavramsallaşması yerine, o Tanrı'nın babalığını ve insanın tüm dünya çapındaki kardeşliği düşüncesini sunmuştu. O, ilahlaştırılmış ırksal bir Baba'ya dair Yahveh kavramsallaşmasını, bireysel inananın kutsal bir Babası halindeki, insan çocuklarının tümüne ait bir Baba düşüncesine yüceltmışti. Ve, o buna ilaveten, evrenlere ait bu

Tanrı'nın ve insanların tümünün bu Babası'nın, bir tek ve aynı Cennet İlahiyatı olduğunu öğretmişti.

^{169:4.9 (1856.7)} İsa hiçbir zaman kendisinin, Elohim'in (Tanrı'nın) beden içindeki dışavurumu olduğunu söylememişti. O hiçbir zaman kendisinin, Elohim'in (Tanrı'nın) dünyalara olan bir açığa çıkarılışı olduğunu duyurmamıştı. O hiçbir zaman, kendisini görmüş olan kişinin Elohim'i (Tanrı'yı) görmüş olacağını öğretmemişti. Ancak, o, kendisinin, beden içindeki Baba'nın açığa çıkarılışı olduğunu duyurmuştu; ve, o kesin bir biçimde, kendisini gören kişinin Baba'yı görmüş olduğunu söylemişti. Kutsal evlat olarak o, yalnızca Baba'yı temsil etmekte olduğunu söylemişti.

^{169:4.10 (1857.1)} O, gerçekten de, Elohim Tanrısı'nın bile Evladı'idi; ancak, fani beden sureti içinde ve Tanrı'nın fani evlatları için o, fani insan tarafından kavranabilecek bir açığa çıkarılış ölçüsünde Babası'nın karakterinin temsili ile kendi yaşam açığa çıkarışını sınırlandırmayı tercih etmişti. Mesele Cennet Kutsal Üçlemesi'nin diğer bireylerinin karakterine geldiğinde, bizler; onların hep birlikte, Nasıralı İsa olarak vücutlaştırılmış Evladı'nın yaşamındaki kişisel portrede açığa çıkarıldığı, Baba oluşu bilgisiyle yetinmeliyiz.

^{169:4.11 (1857.2)} Her ne kadar İsa yeryüzü yaşamında cennetsel Baba'nın gerçek doğasını açığa çıkarmış olsa da, o Baba hakkında çok az şey öğretmişti. Gerçekte, o yalnızca iki şey öğretmişti: Tanrı'nın kendisinin ruhaniyet oluşunu, ve, yaratılmışları ile ilişkisinin tüm hususlarında kendisinin bir Baba oluşunu. Bu akşam İsa, şunu duyurduğunda, Tanrı ile olan ilişkisine dair nihai bildirisinde bulunmuştu: Ben

Baba'dan gelmiş, ve ben dünyaya gelmiş haldeyim; tekrar ediyorum, ben bu dünyadan ayrılacak ve Baba'ya gideceğim.”

169:4.12 (1857.3) Ancak, dikkat edin! İsa hiçbir zaman şunu söylemedi: “Beni duymuş olanlar Tanrı'yı duymuşlardır.” Ancak, o kesin bir biçimde şunu söyledi: “Beni görmüş olanlar Baba'yı görmüşlerdir.” İsa'nın öğretisini duymak, Tanrı'yı bilmeye denk düşmemektedir; ancak, İsa'yı *görmek*, kendi içinde Baba'nın ruha bir açığa çıkarılışı olduğu bir deneyimdir. Evrenlerin Tanrısı uçsuz bucaksız yaratıma hükmetmektedir; ancak, akıllarınız içinde ikamet etmek için ruhaniyetini götüren kişi cennet içindeki Baba'dır.

169:4.13 (1857.4) İsa, görünmez olan O'nu maddi yaratılmış için görünür kılan insan sureti içindeki ruhsal mercektir. O; göksel birliklerin bile bütünüyle anlamaya cüret edemediği, sınırsız niteliklere sahip bir Varlık'ı, beden içinde, sizler tarafından *bilinir* hale getiren ağabeyinizdir. Ancak, tüm bunların hepsi, *bireysel inananın* kişisel deneyiminde gerçekleşmek zorundadır. Kendisi ruhaniyet olan Tanrı, yalnızca bir ruhsal deneyim olarak bilinebilir. Tanrı, maddi dünyaların sınırlı evlatlarına, ruhsal âlemlerin kutsal Evladı tarafından, yalnızca bir *Baba* olarak açığa çıkarılabilir. Sizler Ebedi'yi bir Baba olarak bilebilirsiniz; sizler ona, mevcudiyetlerin tümünün sınırsız Yaratan'ı olarak, evrenlerin Tanrısı halinde ibadet edebilirsiniz.

170. Makale

Cennetin Krallığı

170:0.1 (1858.1) CUMARTESİ öğleden sonrası, Mart'ın 11'i, İsa, Pella'da şu son vaazını vermişti. Bu, cennetin krallığının

bütüncül ve tamamlanmış haldeki bir söyleşisini içeren, onu kamu hizmeti içinde dikkate değer konuşmalardan bir tanesiydi. İsa, bahşedilme görevine ait değişmeceli adlandırmalar olarak kullanmış olduğu, “cennetin krallığı” ve “Tanrı’nın krallığı” terimlerinin anlamı ve önemine dair havarilerinin ve takipçilerinin akıllarında mevcut bulunan kafa karışıklığının farkındaydı. Her ne kadar tam da *cennetin* krallığı terimi, onu *dünyasal* krallıklar ve zamansal hükümetler ile her türlü ilişkiden ayırmak için yeterli nitelikte bulunsa da, bu gerçekte böyle olmamıştı. Zamansal bir kral düşüncesi Musevi aklında o kadar derin bir yerde bulunmaktaydı ki, tek bir nesilde onu yerinden etmek mümkün değildi. Bu nedenle İsa ilk başta, krallığın bu uzun süredir beslenen kavramsallaşmasına doğrudan bir biçimde karşı gelmemişti.

^{170:0.2 (1858.2)} Bu Şabat öğleden sonrası, Üstün, cennetin krallığına dair öğretisini açıklığa kavuşturmayı amaçlamıştı; o, bu hususu her açıdan ele almış olup, terimin kullanılmış olduğu birçok biçimi netleştirmeye çabalamıştı. Bu anlatımda bizler, daha önceki seferlerde İsa tarafından gerçekleştirilmiş olan birçok ifadeyi ekleyerek konuşmayı anlatacak olup, bu günün akşam söyleşileri boyunca yalnızca havarilerine yapılmış belli başlı yorumlara da yer vereceğiz. Bizler aynı zamanda, daha sonraki Hristiyan din-kurumu ile ilişkili haldeki, krallık düşüncesinin ilerleyen süreçlerdeki anlayışını içeren belirli yorumlarda bulunacağız.

1. Cennetin Krallığı Kavramsallaşmaları

^{170:1.1 (1858.3)} İsa’nın vaazının anlatımı ile ilişkili olarak, İbrani yazıtları boyunca cennetin krallığına dair çifte bir

kavramsallaşmanın bulunduğu altı çizilmelidir. Peygamberler Tanrı'nın krallığını şu şekilde sunmuştu:

170:1.2 (1858.4) 1. Bir mevcut gerçeklik; ve,

170:1.3 (1858.5) 2. Bir gelecek umudu — Mesih'in ortaya çıkışı ile birlikte krallığın bütünüyle gerçekleşecek oluşu. Bu, Vaftizci Yahya'nın öğretmiş olduğu krallık kavramsallaşmasıydı.

170:1.4 (1858.6) En başından itibaren İsa ve havariler, bu iki kavramsallaşmayı da öğretmişti. Orada, akılda tutulması gereken krallığa dair başka iki düşünce de bulunmaktaydı.

170:1.5 (1858.7) 3. Doğa-ötesi kökenli ve mucizevî başlangıca sahip olan, tüm dünya çapında ve aşkın krallığa dair yakın dönemki Musevi kavramsallaşması.

170:1.6 (1858.8) 4. Dünyanın sonunda iyiliğin kötülük üzerindeki zaferinin elde edilişi olarak kutsal bir krallığın kuruluşunu temsil eden Fars öğretileri.

170:1.7 (1858.9) İsa'nın yeryüzü üzerinde ortaya çıkışından hemen önce Museviler; içinde insanlığın tümünün Yahveh'e ibadet edeceği bir dönem olarak, yenedünya halinde, Tanrı'nın yeryüzü üzerindeki en yüce idaresinin ebedi çağı olarak, Musevi dönemini kurmak için İsa'nın gelişini içeren kehanetsel kavramsallaştırmalarına, krallığın tüm bu düşüncelerini eklemleneyip, her şeyi birbirine karıştırmışlardı. Krallığın bu kavramsallaşmasını kullanmayı tercih ederek İsa, hem Musevi hem de Fars dinlerinin en önemli ve değerli mirasını kullanmayı tercih etmişti.

170:1.8 (1859.1) Cennetin krallığı, Hıristiyan dönemi çağlarından beridir anlaşıldığı ve yanlış anlaşıldığı biçimiyle, dört farklı düşünceler topluluğunu içermiştir:

170:1.9 (1859.2) 1. Museviler'in kavramsallaşması.

170:1.10 (1859.3) 2. Farsiler'in kavramsallaşması.

170:1.11 (1859.4) 3. İsa'nın kişisel-deneyim kavramsallaşması — “bireyin benliği içinde yaşayan krallık” kavramsallaşması.

170:1.12 (1859.5) 4. Hıristiyanlığın kurucuları ve yayıcılarının dünyayı etkileme amacı taşıdıkları, eklemesel ve kafa karışıklığı ürünü kavramsallaşmalar.

170:1.13 (1859.6) Farklı dönemlerde ve değişik koşullarda, kamu öğretileri içinde İsa'nın “krallığın” çok sayıdaki kavramsallaşmasını sunmuş olduğu görülebilir; ancak, havarilerine İsa her zaman, yeryüzü üzerinde insanın akranlarıyla ve cennet içindeki Babası'yla olan ilişkisindeki kişisel deneyiminden meydana gelen krallığı öğretmişti. Krallığa dair onun kapanış sözü her zaman, “Krallık sizlerin içinde” olmuştu.

170:1.14 (1859.7) “Cennetin krallığı” teriminin taşıdığı anlama dair çağlar boyunca süren kafa karışıklığı şu üç etken sebebiyle gerçekleşmişti:

170:1.15 (1859.8) 1. İsa ve havarileri tarafından ilerleyen çeşitli aşamalar boyunca “krallık” düşüncesinin değişen bütünlükte sunulmasının gözlenişinden doğan kafa karışıklığı.

170:1.16 (1859.9) 2. Bir Musevi doğadan Musevi-olmayana olan öncül Hristiyanlık aktarımıyla kaçınılmaz olarak gerçekleşmiş kafa karışıklığı.

170:1.17 (1859.10) 3. Hristiyanlık'ın İsa'nın kişiliğine ait ana düşünce çerçevesinde düzenlenmiş bir din haline gelişi gerçekliği içinde içkin nitelikte bulunan kafa karışıklığı; krallığın müjdesinin giderek artan bir biçimde ona *dair* bir din haline gelişi.

2. İsa'nın Krallığa Dair Kavramsallaşması

170:2.1 (1859.11) Üstün cennetin krallığının, Tanrı'nın babalığı gerçekliği ile onunla ilişkili halde bulunan insanın kardeşliği gerçeğinin çifte kavramsallaşmasıyla başlaması, ve onda odaklanmasının altını kesin bir biçimde çizmiştir. Bu türden bir gerçekliğin kabul edilişi, İsa'nın duyurmuş olduğu biçimiyle, insanı çağlarca sürmüş olan hayvan kökenli korkunun esaretinden özgürleştirecek ve aynı zamanda insan yaşamını ruhsal özgürlüğün yeni yaşamına ait şu kazanımlarla zenginleştirecektir:

170:2.2 (1859.12) 1. Yeni cesaretin iyeliği ve artmış ruhsal güç. Krallığın müjdesi, insanı özgür kılma ve ona ebedi yaşamı umut eder cesareti kazandıran ilhamı verme amacını taşımaktaydı.

170:2.3 (1859.13) 2. Müjde, insanların tümü, hatta yoksullar için bile, yeni bir güveni ve gerçek teselliye veren bir iletiyi taşıdı.

170:2.4 (1859.14) 3. O başlı başına, insan davranışının aracılığı ile ölçüldüğü yeni bir etik barem olarak, ahlaki değerlerin yeni bir ortak ölçüsüydü. O, insan toplumunun sonuçsal bir yeni düzeni idealini temsil etmişti.

170:2.5 (1859.15) 4. O, maddi olanlar karşısında ruhsal olanın üstün niteliğini öğretmişti; o ruhsal gerçeklikleri yüceltmış olup, insan-ötesi idealleri üst bir düzeye taşımıştı.

170:2.6 (1860.1) 5. Bu yeni müjde, yaşamın gerçek gayesi olarak, ruhsal erişime teşvik etmişti. İnsan yaşamı, ahlaki değerin ve kutsal soyluluğun yeni bir bahşedilmişliğini almıştı.

170:2.7 (1860.2) 6. İsa, ebedi gerçekliklerin, doğru dünyasal emeklerin sonucu (ödülü) olduğunu öğretmişti. İnsanın yeryüzü üzerindeki fani konukluğu, soylu bir nihai sonun tanınması sonucunda yeni anlamları elde etmişti.

170:2.8 (1860.3) 7. Yeni müjde; insan kurtuluşunun, Tanrı'nın kurtulmuş evlatlarının sonu gelmez hizmetine ait olan gelecek nihai sonunda yerine getirilebilecek ve tamamlanabilecek olan, çok engin bir kutsal amacın açığa çıkarılışı oluşunu olumlamıştı.

170:2.9 (1860.4) Bu öğretiler, İsa tarafından öğretilmiş olan krallık düşüncesinin kapsamlı düşüncesinin içeriğini oluşturmaktadır. Bu muhteşem kavramsallaşma neredeyse hiçbir biçimde, Vaftizci Yahya tarafından gerçekleştirilmiş sunduğu ve kafası karışık krallık öğretilerini içermemektedir.

170:2.10 (1860.5) Havariler, krallığa dair Üstün'ün ifadelerinin taşıdığı gerçek anlamı kavramaya yetkin halde değillerdi. Yeni Ahit'de kayda geçirilmiş haliyle, İsa'nın öğretilerinin ilerleyen zamanlardaki bozuluşu, müjde yazarlarının sahip oldukları kavramsallaşmanın İsa'nın dünyadan yalnızca kısa bir süreliğine ayrı oluşu inancıyla temel bir biçimde etkilenmiş oluşu nedeniyle gerçekleşmişti; onun, tıplı beden içinde

kendisiyle beraber yaşarlarken beslemiş oldukları bir düşünce olarak — güç ve ihtişam içinde krallığı kurmak için yakın zamanda geri dönecek oluşu inancıyla. Ancak, İsa, krallığın oluşumunu bu dünyaya olan geri dönüşü düşüncesi ile ilişkilendirmemişti. Çağlar boyunca “Yeni Çağ”ın ortaya çıkışına dair herhangi bir işaretin ortaya çıkmamış oluşu, hiçbir biçimde, İsa’nın öğretisiyle uyumsuzluk göstermemektedir.

170:2.11 (1860.6) Bu vaazın temelindeki büyük çaba, cennetin krallığının kavramsallaşmasını Tanrı’nın iradesini gerçekleştirme düşüncesi idealine dönüştürme girişiminde odaklanmıştı. Uzunca bir süredir Üstün takipçilerine şu şekilde dua etmelerini öğretmişti: “Yenin krallığın gelsin; senin iraden yerine gelsin;” ve, bu zaman zarfında, o içten bir biçimde onları, *Tanrı’nın krallığı* terimini daha kullanışlı bir eşleniği olan *Tanrı’nın iradesi* ile değiştirmek için bırakmalarına ikna etmeye çabalamıştı. Ancak, o başarılı olamamıştı.

170:2.12 (1860.7) İsa; krallık, kral ve onun tebaası düşüncesini cennetsel aile, cennetsel Baba ve, akran insanları için ve Baba olarak Tanrı’ya ulvi ve ussal ibadet içinde neşeli ve gönüllü hizmet verir haldeki, Tanrı’nın özgürlüklerini kazanmış evlatları kavramsallaşması ile değiştirmeyi arzulamıştı.

170:2.13 (1860.8) Bu zaman zarfına kadar havariler krallığa dair çifte bir bakış açısı elde etmişlerdi; onlar bunu şu şekilde görmüşlerdi:

170:2.14 (1860.9) 1. Gerçek inananların kalplerinde var olduğu düşünülen kişisel bir deneyim meselesi, ve

170:2.15 (1860.10) 2. Irksal veya dünyasal olgulara dair bir sorunsal; ümit beslenen nitelikte, krallığın gerçekte yaşanacak oluşu.

170:2.16 (1860.11) Onlar krallığın insanların kalplerine gelişini, hamurdaki mayanın etkisi veya hardal tohumunun büyümesi gibi, kademeli bir gelişim olarak görmüşlerdi. Onlar krallığın gelişinin ırksal veya dünyasal anlamda hem ani hem de büyüleyici bir biçimde gerçekleşeceğine inanmışlardı. İsa hiçbir zaman, cennetin krallığının ruhsal yaşamın daha üst düzeydeki niteliklerini yerine getirmeden meydana gelen onların kişisel deneyimleri olduğunu ifade etmekten yorulmamıştı; ruhaniyet deneyiminin bu gerçekliklerinin ilerleyen bir biçimde, kutsal kesinliğin ve ebedi ihtişamın yeni ve daha yüksek düzeylerine dönüştürülecek oluşunu.

170:2.17 (1860.12) Bu öğleden sonrası, Üstün farklı bir biçimde, şu fazlarda sunmuş olduğu, krallığın çifte doğasına dair yeni bir kavramsallaşmayı öğretmişti:

170:2.18 (1860.13) “Birinci faz. Gelişmiş etik ve ahlaki davranışın iyi meyvelerini veren, bu dünyadaki Tanrı’nın krallığı, Tanrı’nın iradesini gerçekleştirmenin en yüce arzusu ve insanın fedakâr bir biçimde derinden sevilmesi.

170:2.19 (1861.1) “İkinci faz. İçinde Tanrı’ya duyulan sevginin kusursuz hale getirildiği, ve üzerinde Tanrı’nın iradesinin daha kutsal halde yerine getirildiği yerleşke olarak, fani inananların hedefi, cennet içindeki Tanrı’nın krallığı.”

170:2.20 (1861.2) İsa, inanç vasıtasıyla inananın krallığa *tam da mevcut an içerisinde* girdiğini öğretmişti. Çeşitli konuşmalarda o,

krallığa olan inanç-girişinde iki şeyin temel nitelikte bulunduğunu öğretmişti.

170:2.21 (1861.3) 1. *İnanç, içtenlik*. Küçük bir çocuk olarak gelmek, bir hediye olarak evlatlığın bahşedilişini almak; şüphe duymadan ve bütüncül güven ve Baba'nın bilgeliğine olan samimi inanç içinde Baba'nın iradesini yerine getirmeye kendini teslim etmek; hiçbir önyargı veya peşin hüküm olmadan krallığa gelmek; açık fikirli ve bozulmamış bir çocuk gibi öğretilabilir olmak.

170:2.22 (1861.4) 2. *Gerçeklik açlığı*. Tanrı gibi olmak ve Tanrı'yı bulmanın güdüsünün elde edilişi olarak, bir zihinsel değişiklik, doğruluğa olan susama.

170:2.23 (1861.5) İsa, günahın kusurlu bir doğanın çocuğu olmadığını, itaat etmez bir iradenin baskın olduğu ne yaptığını bilen bir aklın doğumu olduğunu öğretmişti. Günaha dair, o, Tanrı'nın *hâlihazırda* bağışlamış oluşunu öğretmişti; bizlerin bu türden bağışlamayı, kendi akranlarımızı bağışlama eylemiyle kişisel olarak mümkün kıldığımızı. Beden içindeki kardeşinizi bağışladığınızda, sizler bu eylemin aracılığıyla, kendi yanlışlarınızı Tanrı'nın hâlihazırda bağışlamış oluşu gerçeğini kabul etmek için ruhunuzda yetkinliği yaratmaktasınız.

170:2.24 (1861.6) Havari Yahya'nın İsa'nın yaşamı ve öğretileri hikâyesini yazmaya başlamış olduğu zaman zarfında, öncül Hristiyanlar Tanrı'nın-krallığı düşüncesinin bir idam kaynağı olduğundan o kadar muzdarip olmuşlardı, onlar bu terimin kullanışını büyük ölçüde bırakmışlardı. Yahya fazlasıyla “ebedi yaşamdan” bahsetmektedir. İsa sıklıkla ondan “yaşamın krallığı” biçiminde söz etmişti. İsa aynı zamanda sıklıkla ona

“içinizde bulunan Tanrı’nın krallığı” olarak atıfta bulunmuştu. O bir seferinde bu türden bir deneyimden “Baba olarak Tanrı ile gerçekleştirilen aile birlikteliği” biçiminde söz etmişti. İsa, krallığı birçok başka terim ile değiştirmeyi amaçlamıştı; ancak, o her seferinde başarısız olmuştu. Birçoğu içinde, o şunları kullanmıştı: Tanrı’nın ailesi, Baba’nın iradesi, Tanrı’nın arkadaşları, inananların birlikteliği, insanın kardeşliği, Baba’nın sürüsü, Tanrı’nın çocukları, doğru olanların birliği, Baba’ya olan hizmet ve Tanrı’nın kurtarılmış evlatları.

170:2.25 (1861.7) Ancak, o, krallık düşüncesini kullanmaktan kaçamamıştı. Elli yıldan daha fazla bir süre sonra, Roma orduları tarafından Kudüs’ün yok edilişine kadar, krallığın bu kavramsallaşması; onun toplumsal ve kurumsal nitelikleri hızlıca bir biçimde genişleyen ve katı bir bütünlük kazanan Hristiyan kilisesi tarafından ele geçirilinceye kadar, ebedi yaşamın törensel inanışına dönüşmeye başlamayacaktı.

3. Doğruluk ile olan ilişkisi

170:3.1 (1861.8) İsa her zaman havarilerine; onların inan vasıtasıyla, kâtiplerin ve Ferisilerin bazılarının dünya önünde oldukça gösterişli bir biçimde sergilemekte oldukları, kölesel emeklerin meydana getirdiği doğruluğu aşan bir doğruluğu elde etmek zorunda olduklarının altını çizmişti.

170:3.2 (1861.9) Her ne kadar İsa, yalın çocuksu inanış halindeki, inancın, krallığın kapısının anahtarı olduğunu öğretmişse de, o aynı zamanda, kapıdan içeri girildiğinde, her inanan çocuğun, Tanrı’nın gürbüz evlatlarının bütüncül düzeyine yükselmek için çıkacakları doğruluğun yükselen aşamaları olduğunu öğretmişti.

170:3.3 (1861.10) Tanrı'nın bağışlamasının *alınma* yönteminin irdelenişinde, krallığın doğruluğuna erişim açığa çıkarılmıştır. İnanç, Tanrı'nın ailesine girmek için ödediğiniz bedeldir; ancak, bağışlama, sahip olduğunuz inancınızı içeriye kabulün bedeli olarak sayan, Tanrı'nın eylemidir. Ve, bir krallık inananı tarafından Tanrı'nın bağışlamasının kabulü, kesin ve mevcut bir deneyimi içermekte olup, içsel doğruluğun krallık aşamaları olarak, şu dört adımdan oluşmaktadır:

170:3.4 (1862.1) 1. Tanrı'nın bağışlaması, insan tarafından yalnızca akranlarını bağışlamasıyla mevcut bir biçimde mümkün kılınmış olup, bu eylemle kişisel olarak deneyimlenebilir niteliktedir.

170:3.5 (1862.2) 2. İnsan, akranlarını kendi gibi derinden sevmedikçe onları gerçek anlamıyla bağışlamayacaktır.

170:3.6 (1862.3) 3. Komşunuzu kendiniz gibi bu şekilde derinden sevmek en yüksek düzeydeki etik kurallarının *tam da kendisidir*.

170:3.7 (1862.4) 4. Gerçek doğruluk olarak ahlaki davranış, bunun ardından, bu türden derinden sevginin olağan sonucu haline gelmektedir.

170:3.8 (1862.5) Krallığın gerçek ve içsel dininin her seferinde ve artan bir biçimde toplumsal hizmetin gözle görülebilir alanlarında kendisini sergileme eğilimi göstermesi böylelikle kesinlik kazanmaktadır. İsa, inananlarının sevgi dolu hizmeti gerçekleştirmeye katılmalarını isteyen yaşayan bir dini öğretmişti. Ancak, İsa, etik kuralları dinin yerine koymamıştı.

O, dinin bir neden, etik kurallarının bir sonuç olduğunu öğretmişti.

170:3.9 (1862.6) Herhangi bir eylemin doğruluğu, onun temelinde yatan güdü tarafından ölçülmek zorundadır; iyiliğin en yüksek türleri bu nedenle bilincin dışında bulunur niteliktedir. İsa hiçbir zaman, ahlaki değerlerle veya benzeri etik kurallar ile ilgilenmemiştir. O tamamiyle, oldukça kesin ve doğrudan bir biçimde kendisini insan için dışa dönük ve sevgi dolu hizmet biçiminde sergilemekte olan, Baba olarak Tanrı'yla gerçekleşen içsel ve ruhsal birliktelik ile ilgilenmişti. O, krallığın dininin, hiçbir kişinin kendi içinde sınırlı bir biçimde taşıyamayacağı içten bir kişisel deneyim olduğunu öğretmişti; inananlardan oluşan ailenin bir üyesi olma bilincinin kaçınılmaz bir biçimde, kardeşliği derinleştirme ve onu büyütme çabası içinde kişinin erkek ve kız kardeşlerinin hizmeti olarak, aile davranışının prensiplerini yerine getirmeye götüreceğini.

170:3.10 (1862.7) Krallığın dini, bireysel nitelikte, kişiseldir; onun, sonuçları olarak, meyveleri, toplumsal nitelikte, aileseldir. İsa hiçbir zaman, cemiyet karşısında bireyin kutsallığını yüceltmekten geri durmamıştır. Ancak, o aynı zamanda, insanın sahip olduğu karakteri fedakâr hizmet vasıtasıyla geliştirdiğini tanımıştır; onun ahlaki doğasını, akranları ile olan sevgi dolu ilişkileri içinde gerçekleştirdiğini.

170:3.11 (1862.8) Bireyi yücelten bir biçimde, krallığın benlik içinde bulunduğunu öğretmek İsa, gerçek toplumsal doğruluğun yeni bir ölçütünün habercisi olarak, eski toplum anlayışının ortadan kalkışını başlatmıştır. Bu yeni toplum düzenini dünya çok az bilmektedir; çünkü, dünya, cennetin krallığı müjdesinin

prensiplerini uygulamayı reddetmektedir. Ve, ruhsal üstünlüğe ait bu krallık dünyaya indiğinde, sadece daha gelişmiş toplumsal ve maddi koşullar içinde kendisini sergilemeyecek, aynı zamanda gelişmiş insan ilişkilerinin ve ilerleyen ruhsal erişimlerinin yaklaşımakta olan çağının temel niteliklerini temsil etmekte olan, derinleşmiş ve zenginleşmiş ruhsal değerlerin ihtişamında kendisini ortaya çıkaracaktır.

4. İsa'nın Krallığa dair Öğretisi

^{170:4.1 (1862.9)} İsa hiçbir zaman, krallığın kesin bir tanımında bulunmamıştı. Bir seferinde o, krallığın bir fazından bahseder, diğerinde ise, insanların kalplerindeki hükmetmekte olan Tanrı'ya ait kardeşliğin farklı bir özelliğini tartışırdı. Bu Şabat öğleden sonrası vaazı süresince İsa, krallığın beşten az olmayan fazını, veya diğer bir deyişle çağını belirtmişti; ve, onlar şunlardı:

^{170:4.2 (1862.10)} 1. Bireysel inananın Baba olarak Tanrı ile gerçekleştirdiği birlikteliğe ait ruhsal yaşamın kişisel ve içsel deneyimi.

^{170:4.3 (1863.1)} 2. Tanrı'nın ruhaniyetinin bireysel inananların kalplerindeki hükmünden doğmaktaki derinleşmiş ahlaki değerlerden ve canlanmış etiksel kurallardan meydana gelen toplumsal nitelikler halinde, müjde inananların genişleyen kardeşliği.

^{170:4.4 (1863.2)} 3. Tanrı'nın insan-ötesi krallığı olarak, dünya üzerinde ve cennette genişçe ikamet etmekteki görünmez ruhsal varlıklar ile gerçekleşen fani-ötesi kardeşlik.

170:4.5 (1863.3) 4. İnsanın bir sonraki çağı olarak — gelişmiş ruhsal yaşam ile ilişkili haldeki yeni toplumsal düzenin doğuşuna olan ilerleyiş halinde, Tanrı'nın iradesini daha kusursuz bir biçimde yerine getirme düzeyi.

170:4.6 (1863.4) 5. Yeryüzü üzerinde ışık ve yaşamın gelecek ruhsal çağı olarak, krallığın bütüncül bir biçimde deneyimlenişi.

170:4.7 (1863.5) Bu nedenle, bizler her zaman Üstün'ün öğretilerini, cennetin krallığı terimini kullandığında onun gerçekte hani fazına atıfta bulunduğunu belirlemek için incelemek zorundayız. İnsan iradesini kademeli olarak değiştirmenin ve böylece insan kararlarını etkilemenin bu süreci vasıtasıyla Mikâil ve onun birliktelikleri, benzer bir biçimde, kademeli ancak kesin bir biçimde, toplumsal ve diğer hallerdeki, insan evriminin bütüncül gidişatını değiştirmektedir.

170:4.8 (1863.6) Üstün bu sefer, krallığın müjdesinin temel niteliklerinin sunuluşunda şu beş noktaya vurguda bulunmuştu:

170:4.9 (1863.7) 1. Bireyin üstünlüğü.

170:4.10 (1863.8) 2. İnsan deneyiminde iradenin belirleyici etkinliği.

170:4.11 (1863.9) 3. Baba olarak Tanrı'yla ruhsal birliktelik.

170:4.12 (1863.10) 4. İnsana sevgi dolu hizmetin getirmiş olduğu en yüce tatminler.

170:4.13 (1863.11) 5. İnsan kişiliği içinde maddi olanlar üzerinde ruhsal olanların aşkınılığı.

170:4.14 (1863.12) Bu dünya henüz ciddi veya içten bir biçimde, İsa'nın cennetin krallığına dair inanç-savının taşımakta olduğu bu dinamik düşünceleri ve kutsal idealleri gerçekleştirmeyi denememiştir. Ancak, sizlerin, Urantia üzerindeki krallığın düşüncesinin bu görünürde yavaş ilerleyişi karşısında cesaretiniz kırılmamalıdır. İlerleyici evrim düzeninin, hem maddi hem de ruhsal dünyalardaki ani ve beklenmeyen dönemsel değişikliklere bağlı olduğunu hatırlayın. İsa'nın bir vücutlaştırılmış Evlat olarak bahşedilişi, dünyanın ruhsal yaşamında tam da bu düzeyde tuhaf ve beklenmeyen bir olaydı. Ne de, krallığın çağsal bir dışavurumunu bekler halde, kendi öz ruhlarınız içinde onun kuruluşunu gerçekleştirmede başarısız olmanın hayati hatasında bulunun.

170:4.15 (1863.13) Her ne kadar İsa gelecekteki krallığın bir fazına atıfta bulunmuş, ve kesin bir biçimde, çok sayıdaki yaşanmışlıkta, bu türden bir olayın bir dünya buhranının bir parçası olarak ortaya çıkabileceğini ima etmişse de; ve, her ne kadar o, birkaç sefer, kesin bir biçimde Urantia'ya geri dönme sözünde bulunmuş olsa da, onun hiçbir zaman bu iki düşünceyi olumlu bir biçimde bağdaştırmadığı kaydedilmelidir. O, yeryüzü üzerinde ve gelecekteki bir zaman krallığın yeni bir düşüncesinin sözünü vermiştir; o aynı zamanda, bu dünyaya bizzat geri döneceğinin sözünde bulunmuştur; ancak, o, bu iki olayın eş zamanlı gerçekleşeceğini söylememiştir. Sahip olduğumuz bilgilerin tümü ışığında şunu söylemek isteriz ki, bu iki söz aynı olaya atıfta bulunabilir de, bulunmayabilir de.

170:4.16 (1863.14) Onun havarileri ve takipçileri kesin bir biçimde bu iki öğretiyi bağdaştırmıştı. Krallık, onların beklemiş oldukları biçimde gerçekleşmede başarısız olduğunda, gelecek bir

krallığa dair Üstün'ün öğretisini ve yeniden gelme sözünü hatırlayan bir biçimde, onlar doğrudan, bu iki sözün tek bir olaya atıfta bulunduğu yargısına vardılar; ve, onlar bu nedenle İsa'nın, krallığı bütüncül haliyle ve gücü ve ihtişamıyla kurmak için her an gerçekleşebilecek olan ikinci gelişi umuduyla yaşamışlardı. Ve, böylece ilerleyen inançlı nesiller dünya üzerinde, aynı ilham verici ancak hayal kırıklığına uğraticı umudu besleyerek yaşamışlardı.

5. Krallığa dair Daha Sonraki Düşünceler

170:5.1 (1864.1) İsa'nın cennetin krallığına dair öğretilerini bu şekilde özetledikten sonra, bizlerin, krallığın kavramsallaşmasına bağlı hale gelmiş daha sonraki belirli düşünceleri anlatmasına ve gelecek çağlarda ortaya çıkabilecek bir biçimde krallığın öngörüselsel bir tahminine katılmamıza izin verilmiştir.

170:5.2 (1864.2) Hristiyan propagandasının ilk çağları boyunca, cennetin krallığı devasa bir biçimde, zamanın ebediyetin gölgesi oluşu biçiminde zamansal halde — doğal olanın ruhsalın gölgesi oluşu düşüncesi şeklindeki Yunan idealizminin bu dönemdeki hızlıca yayılan fikirleri ile etkilenmişti.

170:5.3 (1864.3) Ancak, İsa'nın öğretilerinin bir Musevi çevresinden Musevi-olmayan bir çevreye aktarılışını niteleyen büyük aşama; Pavlus ve takipçilerinin etkinliklerinden doğmuş ve iyi ve kötülüğe dair Filon'un düşüncelerinin ve Farsi inanç savlarının eklemlendiği İsa'nın öğretilerine dayanmış olan, bir dini ve toplumsal örgütlenme olarak, Mesih din-kurumunun Kurtarıcısı haline geldiğinde gerçekleşmişti.

170:5.4 (1864.4) Krallığın müjdesinin içerdiği öğreti içinde vücut bulan, İsa'nın düşünceleri ve idealleri gerçekleşmede, takipçilerinin giderek artan bir biçimde onun ifadelerini çarpıtmasıyla, neredeyse tamamen başarısız olmuştur. Krallığa dair Üstün'ün kavramsallaşması, dikkate değer bir biçimde şu iki eğilim tarafından dönüşüme uğramıştır:

170:5.5 (1864.5) 1. Musevi inananları kendisini *Mesih* olarak görmede ısrarcı olmuştu. Onlar, İsa'nın mevcut bir halde, dünya çapında ve belirli bir düzeyde maddi olan krallığı oluşturmak için oldukça yakın bir süre içinde geri döneceğine inanmıştı.

170:5.6 (1864.6) 2. Gentile Hristiyanları, oldukça öncül bir biçimde; krallığın tamamiyle ruhsal olan kardeşliğinin öncül kavramsallaşmasının yeni ve kurumsal bir takipçisi halinde, İsa'nın din-kurumunun çocuklarının *Kurtarıcısı* oluşuna dair genel inanca artan bir biçimde götüren, Pavlus'un inanç savlarını kabul etmeye başlamışlardı.

170:5.7 (1864.7) Krallığın bir toplumsal ürünü halindeki, din-kurumu, tamamiyle doğal ve hatta arzu edilebilir nitelikte bulunabilirdi. Din-kurumunun kötülüğü onun mevcudiyetinden kaynaklanmamaktadır; onun kötülüğü gerçekte, İsa'nın krallık kavramsallaşmasını neredeyse tamamen kendisi ile değiştirmiş oluşudur. Pavlus'un kurumsallaştırmış olduğu din-kurumu, İsa'nın duyurmuş olduğu cennetin krallığı için neredeyse değiştirilebilir bütüncül bir eşlenik haline gelmişti.

170:5.8 (1864.8) Ancak, şüphe etmeyin, Üstün'ün inananın kalbinde mevcut olduğunu öğrettiği, bu aynı cennetin krallığının bu Hristiyan din-kurumuna, hatta her bir bireye gerçekleşecek bir

biçimde — yeryüzü üzerinde tüm diğer dinlere, ırklara ve milletlere duyurulacağı vakit henüz gelip geçmemiştir.

170:5.9 (1864.9) Bireysel doğruluğun ruhsal ideali ve insanın Tanrı ile olan kutsal birlikteliğin kavramsallaşması olarak, İsa'nın krallığa dair öğretisi; Kurtarıcı-Yaratan ve toplumsal hale gelmiş dini bir cemiyetin ruhsal başı olarak, İsa'nın kişiliğine ait gizemli bir düşünceye doğru kademeli olarak gerilemişti. Böylece, resmi ve kurumsal bir din-kurumu, krallığın bireysel temelli ruhaniyetin rehberliğindeki kardeşliğinin eşleniği haline gelmişti.

170:5.10 (1864.10) Din-kurumu, İsa'nın yaşam ve öğretilerinin kaçınılmaz ve yararlı bir *toplumsal* sonucuydu; acı olan şey, krallığın öğretilerine olan bu toplumsal karşılığın oldukça bütüncül bir biçimde, İsa'nın öğrettiği ve yaşadığı halde gerçek krallığa dair ruhsal kavramsallaşmayı kendisiyle değiştirmesi olmuştur.

170:5.11 (1865.1) Museviler'e göre krallık İsrail *cemiyeti*' idi; gentileliler için o, Hristiyan *din-kurumu* haline gelmişti. İsa için krallık, Tanrı'nın babalığına karşı inançlarını duyurmuş olan, ve bunun aracılığı ile Tanrı'nın iradesini yerine getirmeye samimi bağlıklarını bildirmiş ve böylece insanın ruhsal kardeşlerinin üyeleri haline gelmekte olan, *bireylerin* toplamından oluşmaktaydı.

170:5.12 (1865.2) Üstün, krallığın müjdesinin yayılışının bir sonucu olarak dünyada belirli toplumsal sonuçların açığa çıkacağını bütünüyle görmüştü; ancak, o, ikamet etmekte ve tüm inananları harekete geçirmekte olan, kutsal ruhaniyetle gerçekleştirilen bu tamamiyle ruhsal bu türden bireysel

inananların içsel olan kişisel deneyimlerine ait halde, önceden tasarlanmamış ve kaçınılmaz sonuçlar olarak, veya bir diğer deyişle doğal meyveler olarak, tüm bu arzu edilir toplumsal dışavurumları amaçlamıştı.

170:5.13 (1865.3) İsa, gerçek ruhsal ilerleyişin sonucunda bir toplumsal örgütlenişin, veya din-kurumunun, gerçekleşeceğinin ön görüşünde bulunmuştu; ve, bu nedenle, o hiçbir zaman, havarilerin Yahya'nın vaftiz törenini gerçekleştirmesine karşı çıkmamıştı. O, Tanrı için olarak, gerçekliğin açıklığı ve susuzluğunu duyan biri halinde, gerçeklik-seven ruhun ruhsal krallığa inançla kabul edildiğini öğretmişti; aynı zamanda, havariler, bu türden bir inananın takipçilerin toplumsal örgütlenişine vaftizin bu dışa dönük töreni ile kabul edildiğini öğretmişti.

170:5.14 (1865.4) İsa'nın doğrudan takipçileri, bireysel inananın içinde sahip olduğu ruhaniyet egemenliği ve rehberliği tarafından insanların kalplerinde krallığın oluşumuna dair onun idealini gerçekleştirmedeki kısmi başarısızlıklarını anladıklarında, onlar, Hristiyan din-kurumu olarak, elle tutulur bir toplumsal örgütlenmenin kademeli yaratımı ile Üstün'ün krallık idealini değiştirerek İsa'nın öğretisini kurtarmaya koyulmuşlardı. Ve, onlar bu değiştirme programını başarıyla yerine getirdiklerinde, tutarlı olmak ve krallık gerçeğine dair Üstün'ün öğretisini açıklamak için, krallığın gelecekteki bir zaman içerisinde gerçekleşeceğini sundular. Tamamiyle kurulu hale gelir gelmez, din-kurumu, krallığın gerçekte, Mesih'in ikinci gelişi olarak, Hristiyan çağının gerçekleştirmesinde ortaya çıkacağını duyurmaya başladı.

170:5.15 (1865.5) Bu şekilde, krallık, gelecekteki bir ziyaret düşüncesi olarak, bir çağın kavramsallaşması ve En Yüksek'e ait azizlerin nihai kurtuluşa dair ideali haline gelmişti. Öncül Hıristiyanlar (ve daha sonraki birçokları) genel olarak, İsa'nın krallığa dair öğretisinde vücut bulan Baba-ve-evlat düşüncesini gözden yitirirken, bunu din-kurumunun oldukça detaylı örgütlenmiş toplumsal birlikteliği ile değiştirdiler. Din-kurumu böylece, temel olarak, İsa'nın bir *ruhsal* kardeşliğe ve ideale dair kavramsallaşmasını etkin bir biçimde kendisiyle değiştirmiş olan, bir *toplumsal* kardeşlik haline gelmişti.

170:5.16 (1865.6) İsa'nın ideal kavramsallaşması büyük ölçüde başarısız olmuştu; ancak, Üstün'ün kişisel yaşam ve öğretileri temelinde, ebedi yaşama dair Yunan ve Fars kavramsallaşmaları ile desteklenmiş ve zamansal olan karşısında ruhsala dair Filon'un din-kuramı tarafından gelişmiş halde, Pavlus, Urantia üzerinde o zamana kadar ortaya çıkmış en ilerleyici insan topluluklarından bir tanesini inşa etmeye girişmişti.

170:5.17 (1865.7) İsa'nın kavramsallaşması, dünyanın gelişmiş dinlerinde hala etkin olan bir niteliktedir. Pavlus'un Hıristiyan din-kurumu, İsa'nın amaçlamış olduğunun — ve ileride oldukça kesin bir biçimde gerçekleşecek olanın — toplumsallaşmış ve insanileşmiş gölgesidir. Pavlus ve kendisinden sonra gelenler, ebedi yaşama ait hususları kısmi bir biçimde bireyden din-kurumuna aktırmıştı. Mesih bu nedenle, Baba'nın krallık ailesi içindeki her bir bireysel inananın büyük abisi yerine, din-kurumunun başı haline gelmişti. Pavlus ve onun çağdaşları, kendisine ve bireysel inananlara dair İsa'nın tüm ruhsal imalarını, inananların bir

topluluğu olarak *din-kurumuna* uygulamıştı; ve, bunu gerçekleştirerek onlar, İsa'nın bireysel inananın kalbindeki kutsal krallık kavramsallaşmasına yok edici bir darbeyi indirmişlerdi.

170:5.18 (1866.1) Ve, böylece, çağlar boyunca, Hristiyan din-kurumu, yalnızca İsa ve onun ruhsal inanan kardeşleri arasında uygulanabilecek ve deneyimlenebilecek olan güçler ve ayrıcalıklar halindeki, krallığa ait o bilinen güçler ve ayrıcalıklar hakkında söz sahibi olduklarını söylemeye cüret etmeleri nedeniyle, büyük utanç altında emek vere gelmişlerdir. Ve, bu nedenle, din-kurumuna üyeliğin doğrudan bir biçimde krallık içindeki birliktelik anlamına gelmeyeceği bariz hale gelmektedir; biri ruhsal, diğeri ise temelinde toplumsaldır.

170:5.19 (1866.2) Er ya da geç, başka ve Vaftizci Yahya'dan daha büyük birinin krallığının — inananın kalbinde egemen ve aşkın nitelikte bulunan kendi cennetsel Babası'nın iradesi olduğunu duyurmuş, İsa'nın yüksek ruhsal kavramsallaşmasına bir geri dönüş anlamına gelecek — “Tanrı'nın krallığı yakında” sözünü ayağa kalkıp duyurması gerçekleşecektir; ve, o tüm bunların hepsini, ne elle tutulur bir din-kurumuna ne de Mesih'in beklenen ikinci gelişine herhangi bir biçimde atıfta bulunmadan gerçekleşecektir. Orada, yeryüzü üzerinde Mikâil'in konukluğu *geçeğine* dair inançtan meydana gelen toplumsal ve felsefi bir sistemi yaratmaya koyulmuş onun öncül takipçilerinin yapmış oldukları şeyleri ger alacak bir yeniden ifade biçiminde, İsa'nın *gerçekte vermiş olduğu* öğretilerin bir canlanışı gerçekleşmek zorundadır. Kısa bir süre içinde, İsa *hakkındaki* öğretinin anlatısı, neredeyse tamamen,

İsa'nın krallığa dair müjdeyi duyurusunun yerine geçmiştir. Böylece, özünde tarihe ait bir din, İsa'nın insanın sahip olduğu en yüksek ahlaki düşünceleri ve ruhsal idealleri ile onun — ebedi yaşam olarak — geleceğe dair en ulvi umudu ile harmanlanmış olduğu öğretiyi kendisini değiştirmiştir. Ve, İsa'nın bu harmanı gerçekte krallığın müjdesiydi.

170:5.20 (1866.3) İsa'nın müjdesi tam da oldukça çok katmana sahip olduğu için, onun öğretilerine dair kayıtların birkaç çağı içindeki öğrenciler, birçok inanış biçimi ve mezhebe bölünmüştü. Hıristiyan inananlarının bu talihsiz içsel bölünüşü, temelini, onun benzersiz yaşamının bir bütün haldeki kutsal birliğini Üstün'ün çok katmanlı öğretilerinde görmedeki başarısızlıktan almaktadır. Ancak, bir gün, İsa'nın gerçek inananları, inanmayanlar karşısındaki tutumlarında bu şekilde ruhsal olarak bölünmüş halde bulunmayacaklardır. Her zaman bizler ussal kavrayışın ve yorumun çeşitliliğine, hatta toplumlaşmanın değişen ölçekteki oluşumlarına sahip olabiliriz; ancak, ruhsal kardeşliğin yoksunluğu hem bahane bulunmayacak hem de ayıplanacak niteliktedir.

170:5.21 (1866.4) Görmezden gelmeyin! İsa'nın öğretisinde, düşünen insanların kalplerinde onların sonsuza kadar verimsiz kalmalarına izin vermeyecek olan ebedi bir doğadan bahsedilmektedir. İsa'nın düşündüğü haliyle krallık, yeryüzü üzerinde büyük bir ölçüde başarısız olmak zorunda bulunan niteliğe sahiptir; şimdilik, dışa-dönük bir din-kurumu onun yerini almıştır; ancak, sizler, bu din-kurumunun yalnızca engellenmiş ruhsal krallığın larvasal düzeyi olduğunu kavramalısınız; bu larvasal düzey onu maddi çağlardan taşıyıp, Üstün'ün öğretilerinin, gelişim için daha bütüncül bir imkânı

deneyimleyebilecek olduğu daha ruhsal olan bir yazgı-dönemine doğru taşıyacaktır. Böylece, tarafınızdan-adlandırıldığı-biçimiyle Hıristiyan kilisesi, İsa'nın krallığa dair kavramsallaşmasının hala içinde uyku halinde bulunduğu koza haline gelmektedir. Kutsal kardeşliğin krallığı hala yaşar halde olup, tıpkı kelebeğin daha az alımlı haldeki dönüşümsel gelişim yaratığından nihai olarak gelişip daha güzel halde ortaya çıkışı kadar kesin biçimde, bu uzun baskınlık altından nihai olarak ve kesin bir biçimde çıkacaktır.

171. Makale

Kudüs Yolunda

171:0.1 (1867.1) “CENNETİN KRALLIĞI”nın gerçekleştirilmiş olduğu büyük öneme sahip vaazının ertesi günü İsa, öbür gün kendisi ve havarilerin, yol üzerinde güney Perea'nın çok sayıdaki şehrini ziyaret edecek bir biçimde, Kudüs'te Hamursuz için ayrılacaklarını duyurmuştu.

171:0.2 (1867.2) Onun krallığa dair konuşması ve Hamursuz'a gidecek oluşunu duyurması, takipçilerinin tamamını, İsa'nın Musevi üstünlüğüne ait geçici krallığı başlatmak için Kudüs'e gidişi düşüncesine sevk etmişti. İsa ne kadar fazla krallığın maddiyat-dışı niteliğinden bahsetmişse de, o, Musevi dinleyicilerin akıllarından Mesih'in Kudüs'te bir tür milli yönetim merkezini kuracak oluşunu düşüncesini bütünüyle silememişti.

171:0.3 (1867.3) İsa'nın Şabat vaazında söylemiş olduğu şeyler yalnızca, takipçilerinin büyük bir kısmının kafasını karıştırma eğilimi göstermişti; oldukça az sayıdaki kişi, Üstün'ün söyleşisi tarafından aydınlanmıştı. Önderler, “cennetin krallığı içinizedir” biçimindeki, içsel krallık üzerindeki onun

öğretilerine dair bir şeyleri anlamış haldeydiler; ancak, onlar aynı zamanda, onun hâlihazırda başka ve gelecek bir krallıktan bahsetmiş olduğunu bilmekte olup, bu krallığın onun bu aşamada Kudüs’e çıkarak kuracağı krallık olduğuna inanmışlardı. Onlar bu beklentide hayal kırıklığına uğradıkları zaman, İsa Museviler tarafından reddedildiğinde, ve ilerleyen zamanlarda, Kudüs kelimenin tamamıyla yok edildiğinde, yakın bir süre içinde sözü verilmiş olan krallığı oluşturmak için Üstün’ün büyük güç ve büyüleyici ihtişam içerisinde geri döneceğine içten halde inanmış bir biçimde, hala bu umuda sarılmışlardı.

171:0.4 (1867.4) Yakup ve Yahya Zübeyde’nin annesi olan Şalome’nin iki havari evladıyla birlikte İsa’ya gelişi ve, Doğulu bir hükümdara yaklaşır bir biçimde, kendisi birazdan her ne isteyecek olursa Üstün’ün önceden yerine getirme ricasında bulunuşu bu Pazar öğleden sonrası gerçekleşmişti. Ancak, Üstün söz vermeyecekti; bunun yerine, o anneye, “Benden senin için ne yapmamı istiyorsun?” şeklinde sordu. Ve, Şalome: “Üstün, şimdi sen krallığı kurmak için Kudüs’e çıktığın için, ben senden bana önceden, bu iki evladımın, krallığın içinde biri senin sağ kolunda diğerrinin ise sol kolunda oturması onuruna sahip olmaları sözünü vermeni istiyordum.”

171:0.5 (1867.5) İsa Şalome’nin bu talebini duyduğunda, şunu söyledi: “Kadın, sen ne istediğini bilmiyorsun.” Ve, bunun ardından, onurlandırılma bekleyen iki havarinin gözlerine doğrudan bir biçimde bakarak, İsa: “Uzun bir süredir sizleri bilmekte ve derinden sevmekte olduğum için; annenizin evinde bile yaşamış olduğum için; Andreas sizlerin benimle birlikte olmanızı görevlendirdiği için, sizler, bu uygunsuz ricayı

gerçekleştiren halde, annenizin bana gizlice gelmesine izin verdiniz. Ancak, sizlere şunu sormama izin verin: Birazdan içecek olduğum kadehten içmeye yetkin misiniz?” Ve, düşünmek için bir an bile beklemeden Yakub ve Yahya: “Evet, Üstün, yetkiniz.” Bunun üzerine İsa: “Bizim neden Kudüs’e çıkmakta oluşumuzu bilmeyişinize üzüldüm; krallığının doğasını anlamayışınızdan dolayı büyük keder içerisindeyim; benden bu ricayı istemesi için annenizi getirmenizden hayal kırıklığı duydum; ancak, sizlerin beni kalplerinizde derinden sevmekte olduğunu biliyorum; bu nedenle, sizlerin gerçekten de, benim acı kadehimi içecek ve aşağılanışımı paylaşacak oluşunuzu duyuruyorum; ancak, sağ ve sol kolumda oturmak benim verebileceğim bir şey değildir. Bu türden onurlar, Babam tarafından belirlenen kişilere ayrılmıştır.”

171:0.6 (1868.1) Bu zaman zarfında, bir kişi Petrus ve diğer havarilere bu görüşme haberini taşımıştı; ve, onlar, Yakub ve Yahya’nın bu şekilde kendilerinden önce tercih edilmeyi amaçlayışlarına fazlasıyla kızmışlardı; ve, onlar, Yakub ve Yahya’nın anneleriyle birlikte bu türden bir ricayı gerçekleştirmek için gizlice gitmeyi istemiş olmalarına. Onlar kendileri arasında bir tartışmaya düştüklerinde, İsa hepsini bir araya toplayıp, şunu söylemişti: “Sizler, gentile yöneticilerinin tebaalarını nasıl idare ettiklerini ve büyük yönetim yetkisine sahip kişilerin nasıl olduklarını oldukça iyi anlamaktasınız. Ancak, cennetin krallığında hiçbir şey böyle değildir. Aranızda her kim büyük ise, ilk başta onun sizlerin hizmetkârı olmasına izin verin. Krallıkta en başta gelen kişinin, sizlerin hizmetçisi olmasına izin verin. Sizlere duyuruyorum, İnsan Evladı kendisine hizmet edilmesi için değil, hizmet etmek için gelmiştir; ve, ben şimdi Kudüs’e, Babamın iradesini gerçekleştirir ve kardeşlerimin

hizmetinde emek verir halde yaşamımı yere sereceğim.” Havariler bu sözleri duyduklarında, onlar dua etmek için kendilerine çekilmişlerdi. O akşam, Petrus’un çabalarına cevap olarak, Yakub ve Yahya onluya makul özürlerini bildirmiş olup, kardeşlerinin kendilerine beslemiş oldukları iyi tutumu tekrar kazanmışlardı.

171:0.7 (1868.2) Kudüs’te İsa’nın sağ ve sol kolu üzerindeki yerlerini isterken, Zübeyde’nin evlatları, bir aydan kısa bir süre içinde derinden sevmiş oldukları öğretmenlerinin, bir yanında ölmekte olan hırsız diğesinde ise kanuna karşı gelmiş başka biriyle birlikte bir Roma çarmihına gerilmiş halde bulunacağını akıllarından geçirmemişlerdi. Ve, çarmıhta mevcut halde bulunmuş olan, onların annesi, havari evlatları için bilgesiz bir biçimde amaçlamış bulunduğu onurlara dair Pella’da İsa’ya gerçekleştirdiği budalaca ricayı iyi hatırlamıştı.

1. Pella’dan Ayrılış

171:1.1 (1868.3) Pazartesi öğleden önce, Mart’ın 13’ü, İsa ve on iki havarisi, Abner’in birlikteliklerinin çalışmakta oldukları, güneydoğu Perea’nın şehirlerine olan turnelerine doğru güney yönünde yola çıkmış halde, Pella’daki kamptan nihai olarak ayrılmışlardı. Onlar, yetmişliyi ziyaret etmede iki haftadan fazla zaman harcamış olup, bunun ardından doğrudan bir biçimde Hamursuz için Kudüs’e gitmişlerdi.

171:1.2 (1868.4) Üstün Pella’dan ayrıldığında, yaklaşık bin kadar sayıda bulunan, havariler ile kamp halindeki takipçi kendisini takip etmişti. Bu topluluğun yaklaşık olarak yarısı, İsa’nın Heşbon’a uğramak üzere olduğunu öğrendiğinde, Eriha yolu üzerinde olan Ürdün ırmak geçişinde kendisini takip etmeyi

bırakmışlardı; ve, bu olaydan sonra İsa “Bedelin Hesabı” üzerine olan vaazını vermişti. Onlar Kudüs’e çıkarlarken, takip edenlerin diğer yarısı, güney Perea’da onlar kasabaları ziyaret ederken, iki hafta boyunca onları takip etmişti.

171:1.3 (1868.5) Genel olarak, İsa’nın doğrudan takipçilerinin çoğu, Pella’daki kampın terk edilmiş olduğunu anlamışlardı; ancak, onlar gerçekten, bu eylemin Üstünleri’nin en sonunda Kudüs’e gitme ve Davud’un tahtını sahiplenme amacıyla oluşuna işaret ettiğini düşünmüşlerdi. Takipçilerin çok büyük bir çoğunluğu, cennetin krallığına dair başka herhangi bir kavramsallaşmayı kavramaya yetkin değildi; İsa onlara her ne öğrettiyse, onlar, krallığa dair bu Musevi düşüncesinden vazgeçmemektedir.

171:1.4 (1868.6) Havarî Andreas’ın yönergeleri doğrultusunda hareket eder halde, Davud Zübeyde, Mart’ın 15’i, Çarşamba günü Pella’daki ziyaretçi kampını kapattı. Bu zaman zarfında, neredeyse dört yüz ziyaretçi ikamet eder haldeydi; ve, bu, öğretmenler kampı olarak bilinen ve İsa ve on ikili ile birlikte güneye gitmiş olan, havariler ile konukluk halindeki binden fazla kişiyi içermemektedir. Her ne kadar Davud bunu gerçekleştirmeyi hoş karşılamamış olsa da, kamp araçlarının tümünü çok sayıdaki müşteriye satmış olup, daha sonra parayı Yudas İscariot’a aktaran bir biçimde, kaynaklar ile birlikte Kudüs’ün yolunu tutmuştu.

171:1.5 (1869.1) Davud, çarmıhtan sonra annesini beraberinde Bethsayda’ya götüren bir biçimde, acı son hafta boyunca Kudüs’te mevcut haldeydi. İsa ve havarileri beklerken, Davud Bethani’de Lazarus’un evinde durmuş olup, onun yeniden dirilişinden başlayarak Ferisiler’in eziyete ve tacize başladıkları tutumdan çok fazlasıyla rahatsız olmuştu. Andreas

Davud’a, ulak hizmetine devam etmemesini emretmişti; ve, bu herkes tarafından, Kudüs’de krallığın öncül kuruluşunun bir habercisi olarak yorumlanmıştı. Davud kendisini işsiz halde bulmuştu; ve, yakın bir süre içinde kaygı duymuş olduğu kişi Philadelphia’ya acele içinde kaçtığında, kendisini Lazarus’un koruyucusu olarak atamıştı. Bunun uyarınca, yeniden dirilişten bir süre sonra ve aynı zamanda Lazarus’un annesinin ölümü ertesinde Davud, ilk önce Marta ve Meryem’e gayrimenkullerinin elden çıkarılışında yardım ettikten sonra, Philadelphia’nın yolunu tuttu; ve burada, Abner ve Lazarus ile ilişkili halde, Abner’in yaşamı boyunca Philadelphia’da merkezine sahip olduğu krallığın tüm geniş çıkarlarının finansal denetçisi haline gelerek, yaşamının geri kalan kısmını geçirmişti.

^{171:1.6 (1869.2)} Kudüs’ün yok edilişinden sonra kısa bir süre içinde, Antakya *Pavlussal Hıristiyanlığı’nın* ana merkezi haline gelirken, Philadelphia, *Abnersel cennet krallığının* merkezi olarak kalmaya devam etti. Antakya’dan, İsa’nın ve İsa’ya dair öğretilerin Pavlussal türü tüm Batı dünyasına yayılmıştı; Philadelphia’dan, krallığın Abnersel türüne ait öğretiyayıcıları, bu taviz vermez elçiler İslam’ın beklenmedik doğuşunun üstünlüğü karşısında ezildiği geç zamanlara kadar, yayılmıştı.

2. Bedelin Hesabı

^{171:2.1 (1869.3)} İsa ve neredeyse bin kadar takipçiden oluşan kabile, zaman zaman Bethabara olarak adlandırılmış bulunan, Ürdün’ün Bethani nehir geçidine ulaştığında, takipçileri onun doğrudan bir biçimde Kudüs’e gitmemekte olduğunu anlamaya başlamışlardı. Her ne kadar onlar kendi aralarında çekince

göstermiş ve görüş alışverişinde bulunmuş olsa da, İsa büyük bir taşın üzerine tırmanmış ve “Bedelin Hesabı” olarak bilinir hale gelmiş söyleşisinde bulunmuştu. Üstün şunu söyledi:

171:2.2 (1869.4) “Bu zaman zarfından itibaren beni takip edecek olan sizler, Babamın iradesini gerçekleştirmeye gönüllü olmak zorundasınız. Eğer sizler benim takipçim olacaksanız, babanızı, annenizi, eşinizi, çocuklarınızı, erkek ve kız kardeşlerinizi geride bırakmaya gönüllü olmak zorundasınız. İçinizden herhangi biri şu an benim takipçim olacaksa, tıpkı İnsan Evladı’nın tam da yakın bir süre içinde dünya üzerinde ve beden içinde Baba’nın iradesini gerçekleştirme görevinin tamamlanışı için yaşamı sunacak oluşu gibi, yaşamınızı terk etmeye gönüllü olmak zorundasınız.

171:2.3 (1869.5) “Eğer sizler bütüncül bedeli ödemeye gönüllü değilseniz, neredeyse hiçbir biçimde benim takipçim olmaya yetkin bulunamazsınız. Daha fazla yürümeden önce, her biriniz oturmalı ve benim takipçim olmanın bedelini hesap etmelisiniz. Hangi biriniz, daha tamamlamaya yeter bedele sahip olup olmayışınızın hesabını yapmadan önce topraklarınızda bir gözetleme kulesi inşa etme sorumluluğa girecektir? Eğer siz bedeli hesap etmede bu şekilde başarısız olursanız, temelleri atmış bir halde başladığınız şeyi tamamlamaya yetkin olmayışınızı keşfedebilir ve bunun sonunda komşularınız, şunu söyler halde, sizlerle alay edebilir: ‘Bakın, bu adam inşa etmeye başladı ancak işini bitirmeye yetkin olamadı.’ Tekrar ediyorum, hangi kral, bir başka kral ile savaş yapmaya hazırlandığında, oturup, on bin adamı ile karşısına çıkacak olan yirmi bin adamı karşılayabilmesine dair tavsiyeyi almaz? Eğer kral, hazırlanmamış olduğu için

düşmanını karşılayamazsa, elçisini, çok uzun bir yol olsa da, barış koşullarını soran bir halde, bu krala gönderir.

171:2.4 (1879.1) “İşte o zaman, şimdi, her biriniz oturmalı ve benim takipçim olmanın bedelini hesap etmelisiniz. Bu andan itibaren, sizler, öğretileri duyar ve emeklere şahit olur bir biçimde, bizleri takip edemeyeceksiniz; sizlerin, amansız yargılarla karşılaşmanız ve tüm umutları yok eden bir hayal kırıklığı karşısında bu müjdeye şahit olmanız gerecektir. Eğer sizler, her kim iseniz onu geride bırakmaya ve sahip olduğunuz her şeyi adamaya gönüllü değilseniz, böyleyse beni takipçim olmaya layık değilsiniz. Eğer sizler tam da kalbinizde kendinizin utgun bir biçimde üstesinden geldiyseniz, İnsan Evladı baş din-adamları ve Sadukiler tarafından reddedildiğinde ve alaycı inanmayanların ellerine verildiğinde, yakın bir süre içinde kazanacak olduğunuz dışa dönük zaferden korku duymamalısınız.

171:2.5 (1879.2) “Şimdi sizler, benim takipçim olmadaki ana güdünüzü bulmak için kendinizi irdelemesiniz. Eğer sizler onur ve ihtişam arıyorsanız, dünya aklındasınızdır, eşliğini kaybetmiş bir tuz gibisinizdir. Ve, tuzluluğu için değerli görülmüş şey ekşiliğini kaybettiğinde, korunup, saklanma neyle gerçekleşecek? Bu türden bir baharat nafiledir; onun ancak çöpe atılması gerekir. Şimdi ben sizleri, hazırlanmakta olan kadehi benimle birlikte içmeye gönüllü değilseniz, huzurla evlerinize geri dönmeniz konusunda uyarmış haldeyim. Tekrar ve tekrar, ben sizlere krallığının bu dünyaya ait olmadığını söylemiş bulunmaktayım; ancak, siz bana inanmayacaksınız. Bırakınız duyacak kulaklar ne söylediğimi anlasın.”

171:2.6 (1879.3) Bu sözleri söyledikten hemen sonra, İsa, on ikilinin önünde yürüyen bir biçimde, yaklaşık olarak eş yüz kişi tarafından takip edilen bir halde, Heşbon'a olan yoluna başladı. Onun havarileri, başta gelen takipçiler ile birlikte, bu sözler üzerinde uzun uzadıya düşünmüştü; ancak, hala onlar, bu karşıtlığın ve sınanmanın kısa süren döneminden sonra bile, krallığın kesin bir biçimde onların uzun zamandır besledikleri umutlara bir biçimde benzer halde kurulacak oluşu inancına sarılmışlardı.

3. Perea Turnesi

171:3.1 (1870.4) İki haftadan fazla bir süre boyunca, İsa ve on ikili, birkaç yüz takipçiden meydana gelmiş bir kalabalık tarafından takip edilen bir biçimde, yetmişlinin üzerinde emek vermiş olduğu kasabaların tümünü ziyaret eden bir halde, güney Perea çevresinde seyahat etmişlerdi. Birçok gentile bu bölgede yaşamakta olup, çok azı Kudüs'te Hamursuz şölenine gittiği için krallığın ilericileri, öğretme ve duyurma görevlerine tüm hızıyla devam etmekteydi.

171:3.2 (1870.5) İsa Abner ile Heşbon'da buluşmuş olup, Andreas yetmişlinin emeklerinin Hamursuz şöleni tarafından engellenmemesini emretmişti; İsa, öğreti-yayıcılarının Kudüs'te gerçekleşmek üzere olan şeyi hiçbir şekilde önemsemeden çalışmalarına devam etmelerini tavsiye etmişti. O aynı zamanda Abner'e, onun, kadın birliğinin Hamursuz için Kudüs'e gidişine izin vermesinin görüşünde bulunmuştu, en azından İsa bunu arzu etmişti. Ve, bu, Abner'in beden içinde İsa'yı gördüğü son seferdi. Onun Abner'e olan elvedası şu olmuştu: "Benim Evladım, ben senin krallığa doğru kalacağımı

biliyorum, ve ben, Baba'nın sana kardeşlerini derinden sevmeye ve anlama bilgeliğini vermesinin duacıyım.”

171:3.3 (1870.6) Onlar şehirden şehre seyahat ederken, takipçilerinden oluşan büyük bir topluluk kendilerini yalnız bırakıp Kudüs'e devam etmişti; öyle ki, İsa'nın Hamursuz için Kudüs'ün yolunu tuttuğu zaman zarfında, kendisini gün be gün takip eden kişilerin sayısı iki yüzün altına düşmüştü.

171:3.4 (1871.1) Havariler, İsa'nın Hamursuz için Kudüs'e gitmekte olduğunu anlamıştı. Onlar, Sanhedrin'in tüm İsrail'e, İsa'nın ölüm cezasına çarptırılmış oluşunu duyuran ve onun nerede bulunduğunu bilen Sanhedrin'e bildirmesini emreden bir genel iletide bulunduğunu bilmekteydiler; ama yine de, tüm bunlara rağmen, onlar, İsa Philadelphia'da kendilerine Lazarus'u görmek için Bethani'ye gitmekte olduğunu duyurduğunda pek de öyle endişe içine düşmemişlerdi. Yoğun korkudan kendine güvenir bir beklenti düzeyine olan bu tutum değişikliği, büyük ölçüde Lazarus'un yeniden dirilişi nedeniyle gerçekleşmişti. Onlar, İsa'nın, acil bir durum halinde, kutsal gücünü öne çıkarıp, düşmanlarını utandırıcı bir konuma getirebileceği çıkarımına ulaşmış halde bulunmaktaydılar. Bu umut, Üstünleri'nin ruhsal yüceliğine olan daha derin ve olgun inançla birlikte, Sanhedrin'in İsa'nın ölmek zorunda oluşuna dair açık duyurusunun tam da karşısında, bu aşamada kendisini takip etmeye hazır bulunan doğrudan takipçileri tarafından sergilenmiş dışa dönük cesaretin nedenini oluşturmaktaydı.

171:3.5 (1871.2) Havarilerin büyük bir çoğunluğu ve içlerindeki takipçilerin çoğu, İsa'nın ölmesinin mümkün olabileceğine inanmamıştı; onlar, onun “yeniden diriliş ve yaşam” oluşuna

inanır bir halde, kendisini ölümsüz ve hâlihazırda ölümün üzerinde utgun konumda görmüşlerdi.

4. Livias'taki Öğreti

^{171:4.1 (1871.3)} Çarşamba akşamı, Mart'ın 29'u, İsa ve takipçileri, güney Perea'nın şehirlerine olan turnelerini tamamladıktan sonra, Kudüs'e olan yolları üzerinde Livias'ta konaklamışlardı. Şimon Zelotes ve Şimon Petrus'un, burada ellerine teslim edilecek şekilde yüzden fazla kılıcın teslim edişini gizlice tasarlayan bir halde, onları kabul edip, elbiseleri altında saklı halde onları giyecek kişilere bu silahların dağıtışı Livias'taki bu gece süresince gerçekleşmişti. Şimon Petrus, bahçedeki Üstün'e olan ihanet gecesinde hala kılıcını giymekteydi.

^{171:4.2 (1871.4)} Perşembe sabahı erkenden, diğeri uyanmadan önce, İsa Andreas'ı çağırması olup, şunu söylemişti: “Kardeşlerini uyandır! Benim onlara söyleyeceğim şeyler var.” İsa, havarilerinin almış olduğu ve hâlihazırda kuşanmış bulundukları kılıçları bilmekteydi; ancak, o hiçbir zaman kendilerine, bu türden şeyleri bildiğini açığa çıkarmamıştı. Andreas birlikteliklerini kaldırdığında ve onlar kendi başlarına bir araya geldiğinde, İsa: “Benim çocuklarım, sizler uzun bir süredir benimle birliktesiniz, ve ben sizlere bu zaman için ihtiyaç duyulacak birçok şeyi öğretmiş bulunmaktayım; ancak, şimdi sizlere şunun uyarısında bulunuyorum: inancınızı ne bedeninin bilinmezliklerine ne de önümüzde uzanmakta olan sınavlara ve zorluklara karşı olan insanın savunmasının zayıflıklarına yaslayın. Ben sizleri buraya, İnsan Evladı'nın hâlihazırda ölüme çarptırılmış olduğu yer olan, Kudüs'e çıkışımızı yalın bir biçimde söyleyebilmek için çağırdım. Ben sizlere tekrar söylüyorum, İnsan Evladı, baş din-adamlarının ve

dini yöneticilerin ellerine teslim edilecek; onlar kendisini kınayacak ve gentilelilerin ellerine verecek. Ve, böylece onlar, İnsan Evladı'yla alay edecek, hatta onun üzerine tükürecek ve onu kırbaçlayacaklardır; ve, bu kişiler onu ölümün ellerine teslim edeceklerdir. Ve, onlar İnsan Evladı'nı öldürdüklerinde, ümitsizliğe düşmeyin; zira, ben sizlere duyuruyorum ki, o üçüncü gün yükselecektir. Kulak verin ve önceden söylemiş olduğum şeyi hatırlayın.”

171:4.3 (1871.5) Tekrar havariler, şaşkınlıktan ne yapacaklarını bilmez hale gelen bir biçimde, hayretler içine düşmüşlerdi; ancak, onlar, bu sözleri tam kelime anlamıyla kavrayan bir konumda kendilerini düşünmüyorlardı. Onlar, ana merkezi Kudüs olan, yeryüzü üzerindeki zamansal krallığa dair devamlılık gösteren inançlarıyla o kadar gözleri görmez haldeydiler ki, yalın bir değişle, onlar kendilerinin, İsa'nın sözlerinin tam da kelime anlamıyla kastedilmiş oluşu gerçeğini kabul etmelerine izin verememeklerdi — veremeyeceklerdi. Onların tümü bütün gün boyunca, İsa'nın bu türden tuhaf duyurular ile neyi kastetmiş oluşu üzerinde düşünmüşlerdi. Ancak, onların hiçbiri, bu ifadelere dair kendisine bir soru yöneltmeye cüret etmemişti. Ölümü vaktine kadar bu şaşkınlık içerisindeki havariler, Üstün'ün kendilerine, çarmıha gerilişinin beklentisi içinde yalın ve doğrudan bir biçimde konuşmuş olduğu farkındalığına uyanmamışlardı.

171:4.4 (1872.1) Kahvaltıdan hemen sonra, dostane Ferisiler'den bir tanesinin İsa'ya gelip, şunu söylemesi burada, Livias'ta gerçekleşmişti: “Buralardan çabucak kaç, zira Hirodes şimdi, tıpkı Yahya'ya yaptığı gibi, öldürmek için seni arıyor. O,

insanların bir başkaldırısından korkmakta olup, seni öldürmeye karar verdi. Bizler, kaçabilmen için bu uyarıyı getirmekteyiz.

171:4.5 (1872.2) Ve, bu kısmen doğrudu. Lazarus'un yeniden dirilişi Hiroides'i korkutmuş ve endişeye düşürmüştü; ve, Sanhedrin'in İsa'yı, bir mahkeme bile olmadan, idama mahkûm etmeye cüret edişini bilen bir biçimde Hiroides, ya İsa'yı öldürme ya da onu nüfuz alanından çıkarma konusunda kesin kararına varmıştı. Hiroides içten bir biçimde ikincisini yapmayı arzulamıştı; çünkü, o, İsa'dan öylesine korkmaktaydı ki, onu idam etme zorunda kalmamayı umut etmişti.

171:4.6 (1872.3) İsa Ferisilerin söylemek istedikleri şeyleri duyduğunda, şöyle cevap verdi: “Ben Hiroides'i ve onun bu krallığa dair korkusunu oldukça iyi biliyorum. Ancak, yanılmayın, o İnsan Evladı'nın baş din-adamlarının ellerinde acı çekmesi ve ölmesi için onun Kudüs'e çıkmasını çok daha fazla tercih edecektir; onun, ellerini Yahya'nın kanıyla bulamış bir halde, İnsan Evladı'nın ölümünden sorumlu hale gelme acelesi yoktur. Siz tilkiye gidin ve ona söyleyin ki, İnsan Evladı bugün Perea'da duyurusunu gerçekleştirecek, ertesi gün Yudea'ya gidecek, ve birkaç günden sonra yeryüzü üzerindeki görevinde kusursuz hale getirecek ve Baba'ya yükselmeye hazır olacaktır.”

171:4.7 (1872.4) Bunun ardından havarilerine dönen bir biçimde, İsa: “Eski zamanlardan beri havariler Kudüs'te yok oldu; ve, insan bağınazlığının bedeli ve dini önyargı ve ruhsal görmezliğin bir sonucu halinde Baba'nın evinin şehrinde kurbanlık halinde sunulmak için İnsan Evladı'nın buraya çıkması ancak ona uygun düşen bir şeydir. Ey Kudüs, peygamberleri öldüren ve gerçekliğin öğretmenlerini taşıyan Kudüs. Ne kadar da çok,

tıpkı tavuğun kendi yavrularını kanatları altında topladığı gibi, senin çocuklarını bir araya toplamak isterdim ama sen bana izin vermeyeceksin! Dikkatle izle, senin evin kendini yalnız bırakmak üzere! Birçok sefer sen beni görmeyi arzu edeceksin ama göremeyeceksin. O vakit beni arayacaksın ama bulamayacaksın.” Ve, o bunları söylediğinde, kendisi etrafındakilere dönüp, şunu söyledi: “Yine de, haydi, Hamursuz’a katılmak için Kudüs’e çıkalım ve cennet içindeki Baba’nın iradesini yerine getirmede bizi temsil edecek şeyi yapalım.”

171:4.8 (1872.5) Bu gün İsa’yı Eriha’ya takip etmiş inananlar kafası karışmış ve şaşkınlık içindeki bir topluluktu. Havariler yalnızca, krallığa dair İsa’nın duyuruları içindeki nihai zaferin kesin vurgusunu algılayabilmekteydi; onlar hiçbir bir biçimde kendilerini, yaklaşan olumsuzluğun içermekte olduğu uyarıyı kavramaya gönüllü oldukları bir noktaya getirememekteydi. İsa “üçüncü gün doğmadan” bahsettiğinde, onlar hemen bu ifadeyi, Musevi dini önderler ile olan tatsız bir başlangıçsal mücadeleden hemen sonra krallığın kesin bir zaferini belirten bir şey olarak benimsediler. “Üçüncü gün,” “yakın bir zaman içinde” veya “bir şey gerçekleşikten kısa bir süre sonra” anlamına gelen yaygın bir Musevi ifadesiydi. İsa “yükselmeden” bahsettiğinde, onlar kendisinin “krallığın doğumuna” atıfta bulunduğunu düşünmüştü.

171:4.9 (1872.6) İsa, bu inananlar tarafından Mesih olarak kabul edilmişti; ve, Museviler, acı çekmekte olan bir Mesih’e dair neredeyse hiçbir şey bilmemekteydi. Onlar İsa’nın, yaşamı tarafından hiçbir biçimde elde edilemeyecek birçok şeyin ölümü vasıtasıyla elde edilecek oluşunu anlamamışlardı. Her

ne kadar Lazarus'un dirilişı havarilerin Kudüs'e girmelerine duygusal dayanak oluştururken, bahşedilişinin bu zorlayıcı sürecinde Üstün'ü bir arada tutan şey onun dönüşüme dair hafızası olmuştu.

5. Eriha'daki Gözleri Görmeyen Adam

171:5.1 (1873.1) Perşembe öğleden sonrasının geç saatleri, Mart'ın 30'u, İsa ve havarileri, yaklaşık olarak iki yüz takipçiden oluşan bir grubun başında olan bir halde, Eriha'nın duvarlarına yaklaşmıştı. Onlar şehrin kapısı yakınına geldiklerinde, gençliğinden beri gözleri görmez halde bulunan yaşlı biri olarak, aralarında Bartimeus ismindeki birinin bulunduğu, dilencilerinin bir kalabalığı ile karşılaşmıştı. Bu gözleri görmez dilenci, öncesinde İsa hakkında birçok şey duymuş olup, İsa'nın gözleri görmeyen Yoşiyahu'yu iyileştirmesine dair her şeyi bilmekteydi. Bartimeus, İsa Bethani'ye gidene kadar onun Eriha'ya olan son ziyaretinden haberdar değildi. Bartimeus, görüşünün eski hale gelmesi için İsa'ya başvurmadan onun Eriha'ya ziyaretine hiçbir zaman izin vermeyecekti.

171:5.2 (1873.2) İsa'nın yaklaşımının haberleri, Eriha'nın tamamı boyunca iletilmiş haldeydi; ve, sakinlerin yüzlercesi kendisiyle tanışmak için buraya akın etmekteydi. Bu büyük kalabalık Üstün'ün şehre olan girişini takip eden bir biçimde geri dönerken, Bartimeus, kalabalığın gürültülü ayak seslerini duyar bir halde, olağandışı bir şeyin yaşanmakta olduğunu bilmiş olup, yakında duran kişiye neyin olup bildiğini sormuştu. Ve, dilencilerden bir tanesi, "Nasıralı İsa geçiyor" dedi. Bartimeus İsa'nın yakında olduğunu duyduğunda, sesini yükseltip, şunu haykırmaya başladı: "İsa, İsa, bana merhamet et!" Ve, o giderek daha güçlü bir sesle haykırmaya devam

ederken, İsa'nın yakınında bulunanlardan bazıları Bartimeus'a gelip, sessiz olmasını talep eden bir biçimde, onu uyardı; ancak, bu nafileydi; o yalnızca daha fazla ve daha güçlü bir biçimde haykırmıştı.

171:5.3 (1873.3) İsa gözleri görmez adamın haykırışını duyduğunda, birden durdu. Ve, İsa Bartimeus'u gördüğünde, arkadaşlarına, "Adamı bana getirin" dedi. Ve, bunun ardından, şunu söyleyen bir biçimde, onlar Bartimeus'a gitti: "Neşelen; bizimle geliyorsun, Üstün seni çağırıyor." Bartimeus bu sözleri duyduğunda, yolun tam ortasına doğru birden koşmaya başlayan bir biçimde, örtüsünü attı, ama onun yakınında bulunanlar kendisini İsa'ya doğru yönlendirdi. Bartimeus'a hitap eden bir biçimde, İsa: "Benden senin için ne yapmamı istiyorsun?" Bunun ardından gözleri görmeyen kişi, "Görüşümün eski haline dönmesini istiyordum" biçiminde cevapladı. Ve, İsa bu talebi duyduğunda ve onun inancını gördüğünde, şunu söyledi: "Sen görüşünü kazanacaksın; yoluna git; inancın seni iyileştirmiştir." Derhal Bartimeus görüşünü kazandı, ve, Tanrı'yı yücelten bir halde, Üstün ertesi gün Kudüs yoluna çıkana kadar İsa'nın yakında kalmaya devam etti; ve, bunun ardından Bartimeus, görüşünün nasıl Eriha'da eski haline getirilmiş oluşunu herkese duyuran bir biçimde kalabalıkların karşısına çıktı.

6. Zakheus ile olan Sohbet

171:6.1 (1873.4) Üstün'ün güruhu Eriha'ya girdiğinde vakit gün batımına yakındı, ve İsa burada gece için konaklamayı düşünüyordu. İsa vergi binasından geçerken, baş publikan, veya bir diğer deyişle vergi toplayıcısı, Zakheus tesadüfen orada bulunmakta olup, İsa'yı görmeyi derinden

arzulamaktaydı. Bu baş publikan çok zengin olup, Celileli bu tanrı-elçisi hakkında birçok şey duymuştu. O, şayet Eriha'yı bir daha ziyaret ederse İsa ismindeki kişinin nasıl biri olduğunu görmeye kararlıydı; bunun uyarınca, Zakheus, kalabalığı yarmaya çalıştı; ancak, kalabalık çok büyüktü, ve kısa boylu olduğu için, insanların başları üzerinden bir şey göremiyordu. Ve, böylece baş publikan, onlar şehir merkezi yakınına ve kendisinin yaşamakta olduğu yerden çok da uzak olmayan bir yere gelene kadar kalabalığı takip etti. O kalabalıktan geçecek durumu olmadığını gördüğünde, ve, İsa'nın durmadan şehirden geçebilecek oluşunu düşünen bir halde, direk koşup, dalları yolun üzerinde uzanmakta olan doğu çınarına tırmandı. O bu şekilde, Üstün geçerken ona dair iyi bir görüşü yakalayabileceğini biliyordu. Ve, o hayal kırıklığına uğramadı; zira, İsa geçerken, yukarı kafasını kaldırıp Zakheus'a bakar bir halde, şunu söyledi: "Davran, Zakheus, aşağıya in, zira bu gece ben senin evinde kalmak zorundayım." Ve, Zakheus bu çok şaşırtıcı sözleri duyduğunda, alelacele aşağıya inerken neredeyse ağaçtan düşünüyordu; ve, İsa'ya gider bir halde, Üstün'ün kendi evinde durmaya gönüllü oluşundan çok büyük bir mutluluk duyduğunu ifade etti.

171:6.2 (1874.1) Onlar doğrudan Zakheus'un evine gitmişti; ve, Eriha'da yaşayanlar, İsa'nın baş publikan ile kalmaya rıza gösterişi karşısında fazlasıyla şaşkınlığa uğramışlardı. Daha Üstün ve havarileri evinin önünde Zakheus ile vakit geçirirlerken, yakında bulunan Eriha Ferisileri'nden bir tanesi şunu söyledi: "Sizler görüyorsunuz işte bu adam nasıl da gidip, kendi öz insanlarından haraç alan ve onları soyan bir kişi halinde, İbrahim'in sözünü terk etmiş bir evladıyla, bir günahkârla kalıyor." Ve, İsa bunu duyduğunda, Zakheus'a

bakışlarını indirip, ona gülümsedi. Bunun ardından Zakheus bir taburenin üstüne çıkıp, şunu söyledi: “Eriha insanları, beni dinleyin! Ben bir publikan ve bir günahkâr olabilirim ama büyük Öğretmen benim evimde kalmaya gelmiştir; ve, o içeriye girmeden, sizlere söylüyorum, ben neye sahip isem onun yarısını fakirlere verecek, ve yarından itibaren, hangi kişiden zorla neyi bir zerre almışsam, onun dört misliyle iade edeceğim. Ben kurtuluşumu tüm kalbimle arayacak ve Tanrı’nın gözündeki doğruluğu gerçekleştirmeyi öğreneceğim.”

171:6.3 (1874.2) Zakheus konuşmasını bitirdiğinde, İsa şunu söyledi: “Bugün kurtuluş bu eve gelmiştir; ve, sen gerçekten de İbrahim’in bir oğlu haline geleceksin.” Ve, etrafında toplanmış olan kalabalığa dönerek, İsa: “Ve, söylediğim şeye şaşırmayın ve yaptığım şeye alınmayın; zira, ben uzun bir süredir, İnsan Evladı’nın kaybolmuşu arayıp, onu bulmak için gelmiş bulunduğumu duyurmaktayım.”

171:6.4 (1874.3) Onlar Zakheus ile birlikte geceyi geçirdiler. Ertesi günün sabahı kalıp, Kudüs’teki Hamursuz yolları üzerinde Bethani’ye “soyguncular yolundan” gitmeye başlamışlardı.

7. “İsa Geçerken”

171:7.1 (1874.4) İsa, her nereye gitmişse oraya sevinç yaymıştı. Onun kişiliği tamamiyle şükran ve doğruluk içindeydi. Onun birliktelikleri bir an bile olsun, dilinden dökülen şükran dolu ifadelerden büyülenmekten sıkılmadılar. Sizler zamanla şükran sahibi olabilirsiniz; ancak, onun gerçek çekimi, tamamiyle sevgi dolu bir ruhtan yayılan arkadaşlık aromasıdır.

171:7.2 (1874.5) İyilik her zaman saygının gösterişini zorlamaktadır; ancak, iyilik şükrandan yoksun olduğunda, sıklıkla kendisine duyulacak olan şefkati itmektedir. İyilik, yalnızca şükran dolu olduğunda evrensel bir biçimde çekicidir. İyilik, yalnızca çekici olduğunda etkilidir.

171:7.3 (1874.6) İsa gerçekten insanları anlamıştı; bu nedenle, o, içten duygudaşlık gösterebilmiş ve samimi merhameti sergilemişti. Ancak, o nadiren acımanın çekimine kapılmıştı. Onun merhameti sınırsız olsa da, onun duygudaşlığı işlevsel, kişisel ve yapıcıydı. Onun çekilen acıyla olan sık yüzleşiş hiçbir zaman, nihai bir biçimde acıya karşı bir vurdumduymazlıkla sonuçlanmamıştı; ve, o her zaman, sıkıntı içindeki ruhların kendilerine olan acıyıışlarını arttırmadan onlara yardım etmeye yetkin olabilmişti.

171:7.4 (1874.7) İsa insanlara çok iyi bir biçimde yardım edebilmişti; çünkü, o insanları oldukça samimi bir biçimde derinden sevmişti. O gerçek anlamıyla her bir erkeği, her bir kadını ve her bir çocuğu derinden sevmişti. O insanlar için bu türden gerçek bir arkadaş, insanın kalbinde ve aklında neyin olduğunu oldukça bütüncül bir biçimde bilişi halinde — çok dikkate değer kavrayışı nedeniyle olabilmekteydi. O, ilgili ve keskin bir gözlemciydi. İnsan arzularını tespit etmede oldukça akıllı bir biçimde, insan ihtiyacının kavranışında bir uzmandı.

171:7.5 (1874.8) İsa hiçbir zaman bir acelecilik hali içerisinde değildi. “O geçerken,” akran insanlarını teselli etme zamanı bulmuştu. Ve, o her zaman, arkadaşlarını rahatlatmaya çalışmıştı. O büyüleyici bir dinleyiciydi. Hiçbir zaman, birlikteliklerinin ruhlarını rahatsız edici bir halde incelemeye girişmemişti. O aç akılları rahatlatıp, susuzluk çekmekte olanlara yardım ederken,

onun merhametini alan kişiler *kendisine* itirafta bulunmadan çok, kendisiyle sohbet edişlerini hissetmişlerdi. Onlar İsa'ya karşı sınırsız bir güvene sahipti, zira onlar İsa'nın kendilerine fazlasıyla inanmış olduğunu görmüşlerdi.

171:7.6 (1875.1) İsa hiçbir zaman, insanlara dair meraklı bir halde görünmemişti; ve, o hiçbir zaman, onları yönetme, irade etme veya takip etme arzusu sergilememişti. O kendi birlikteliğini zevkle deneyimleyen herkese, çok derin bir kendine güven ve çok güçlü bir cesaret ilhamı vermişti. O bir kişiye gülümsediği zaman, bu fani, çok katmanlı sorunlarını çözmede artan bir yetkinliği deneyimlemişti.

171:7.7 (1875.2) İsa inanları çok fazlasıyla ve oldukça bilge bir biçimde derinden sevmişti ki, hiçbir zaman, şartlar bu türden bir disiplini gerektirdiğinde onlardan ayrılmakta tereddüt etmemişti. O sürekli olarak, yardım isteyen bir kişiye yardım etmeye davranmıştı. Bu şekilde, o, insan doğasında daha iyi olan niteliklere başvuran bir biçimde, ilgi çekmişti.

171:7.8 (1875.3) Üstün, kendi kıyafetinin ucuna dokunarak iyileşmeyi amaçlayan kadının sahip olduğu çok büyük hurafe içinde kurtarıcı inancı görebilmişti. O her zaman, tek bir kişinin, hatta bir küçük çocuğun, ihtiyaçlarına cevap vermek için, bir vaazı durdurmaya veya bir kalabalığı bekletmeye her zaman hazırды. Büyük şeyler yalnızca insanlar İsa'ya dair inanç besledikleri için değil, aynı zamanda İsa'nın onlara oldukça fazla inanç beslediği için gerçekleşmişti.

171:7.9 (1875.4) İsa'nın söylemiş veya yapmış olduğu gerçekten önemli olan şeylerin çoğu, “o geçerken”, günlük hayatın olağan akışı içinde, önceden tasarlanmamış bir halde ortaya çıkarmış

gibi görünmüştü. Üstün'ün yeryüzü hizmeti içinde çok az profesyonel, oldukça tasarlanmış veya diğer bir değişle önceden detaylıca amaçlanmış çok az şey bulunmaktaydı. O, yaşamı içinde ilerlerken, doğal bir biçimde ve şükranla sağlığı dağıtmış ve mutluluğu saçmıştı. “Onun iyiliği yapmaya çıkışı” kelimenin tam anlamıyla gerçektir.

171:7.10 (1875.5) Ve, tüm çağlar içindeki Üstün'ün takipçilerine, olağan yaşamlarının akışı içinde seyrederlerken fedakâr şeyleri yapma biçiminde — “geçerlerken” yardımda bulunmayı öğrenmek yakışmaktadır.

8. Sterlinlerin Simgesel Hikâyesi

171:8.1 (1875.6) Onlar öğlene kadar Eriha'dan olan yolculuklarına başlamamışlardı çünkü onlar İsa Zakheus ve onun ailesine krallığın müjdesini öğretirken geç saatlere kadar oturmuşlardı. Bethani'ye olan yokuş yukarı yolun yaklaşık olarak ortasında, kabile öğlen yemeği için durmuşken, kalabalık, İsa ve havarilerin o gece Zeytindağı'nda konaklayacak oluşunu bilmeyen bir halde, Kudüs'e devam etmişti.

171:8.2 (1875.7) Takipçilerin tümü için amaçlanmış olan talentlerin simgesel hikâyesine nazaran, sterlinlerin simgesel hikâyesi, daha ayrıcalıklı bir halde havarilere söylenmiş olup, büyük ölçüde Archelaus'un deneyimine ve Yudea krallığının idaresini almadaki nafiye girişine dayanmaktaydı. Bu, mevcut tarihi bir karaktere dayanan Üstün'ün aktarmış olduğu simgesel hikâyelerden bir tanesiydi. Eriha'daki Zakheus'un evi Archelaus'un süslü sarayına oldukça yakın olduğu ve Archelaus'un kemeri üzerinden ayrılmış oldukları yol boyunca

uzandığı için, onların aklında Archelaus'un bulunuşu şaşılacak bir durum değildi.

171:8.3 (1875.8) İsa şunu söyledi: “Sizler, İnsan Evladı'nın Kudüs'e bir krallığı alma amacıyla çıkmakta olduğunu düşünüyorsunuz; ancak, ben sizlere, kesin bir biçimde hayal kırıklığına uğramanın nihai sonuna sahip olduğunuzu duyuruyorum. Hatırlamıyor musunuz, kendisine bir krallığı almak için uzak bir ülkeye giden bir prensi? Daha oradan geri dönememişken, kalplerinde hâlihazırda kendisini reddetmiş olan, kendi vilayetinin vatandaşları, şunu söyler halde, arkasından bir elçi göndermiş olduğunu: ‘Bu kişinin üzerimizde hükmetmesine izin vermeyeceğiz?’ Ve bu kral nasıl zamansal yönetiminde reddedilmiş ise, İnsan Evladı da ruhsal yönetiminde öyle reddedilmiştir. Tekrar sizlere duyuruyorum, benim krallığın bu dünyaya ait değildir; ancak, eğer İnsan Evladı'na insanların ruhsal yönetimi verilseydi, o, insanların ruhlarının bu türden bir krallığını kabul edip, insan kalplerinin bu türden bir hâkimiyeti üzerinde hükmetmeyi kabul edecekti. Her ne kadar onlar kendileri üzerindeki ruhsal yönetimimi reddetmiş olsalar da, şimdi benim için reddedilmiş halde bulunan, ruhaniyetin bu türden bir krallığını diğerlerinden almak için geri geleceğim. Sizler İnsan Evladı'nın şimdi reddedilişini göreceksiniz; ancak, bir başka çağda, şimdi reddetmekte olan İbrahim evlatları kabul edilecek ve yükseltileceklerdir.

171:8.4 (1876.1) “Ve şimdi, bu hikâyeye ait soylu gibi, ben, özel gözeticilerim olan, on iki yardımcımı önüme çağıracağım, ve her birinizin eline bir sterlin veren bir biçimde, her birinizden, sizlerden bir hesabın isteneceğı vakit olarak, geri döndüğüm zaman gözeticiliğinizi aracılığıyla aklayabilesiniz diye, ben

yokken emanet kaynaklarını iyi değerlendirmenizi isteyeceğim.

171:8.5 (1876.2) “Ve, bu reddedilmiş Evlat geri dönmeyecek olsa bile, bir diğer Evlat bu krallığı almak için gönderilecektir; ve, o Evlat bunun ardından, sizlerden gözeticiliğinizin bildirimini isteyecek ve kazançlarınızdan mutlu olacaktır.

171:8.6 (1876.3) “Ve, bu gözeticiler bir hesap için daha sonra bir araya çağrıldıklarında, ilki, şunu söyleyen bir biçimde, öne çıkacak, ‘Koruyucu, senin sterlininden on tane daha fazlasını elde ettim.’ Ve, üstünü kendisine, “Aferin; sen iyi bir hizmetçisin; çünkü sen kendini bu şekilde ispat ettin; ben sana otuzdan fazla şehrin idaresini vereceğim” diyecek. Ve, ikincisi, şunu söyleyen bir biçimde, gelecek: ‘Bana bırakmış olduğun sterlinden, Koruyucum, beş tane yaptım.’ Ve, üstün, ‘Bunun uyarınca ben seni beş şehrin yöneticisi yapacağım’ diyecek. Ve, böylece, son hizmetçiye gelene kadar herkes bildirimini sunacak, ve hesap için çağrıldığında, son hizmetçi ‘Koruyucu, bak, sterlinin burada, onu güven içimde mendil içinde olduğu gibi tuttum. Ve, ben bunu senden korktuğum için yaptım; ‘ben, koymadığın şeyi aldığını ve ekmediğin bir şeyi biçmeye çalıştığını’ gören bir halde, senin makul olmadığına inandım.’ Bunun ardından, onun koruyucusu şunu söyler: ‘Sen bilgisiz ve doğru olmayan hizmetçi, ben seni ağzından dolayı yargılayacağım. Sen, görünürde ekmediğin bir şeyi biçtiğimi biliyordun; bu nedenle, bu hesabın senden istenecek oluşunu. Bunu bilir halde, en azından sen benim paramı, ben gelene kadar yeterli faizi toplayabilmesi için bir bankacıya verseydin.’

171:8.7 (1876.4) “Ve, bunun ardından bu yönetici yakında bulunanlara: ‘Bu tembel hizmetçiden parayı alın, ve onu on ten

sterlini olana verin.’ Ve, onlar üstüne hâlihazırda bu kişinin on sterline sahip olduğunu hatırlattığında, o: ‘Sahip olan herkese daha fazlası verilecek, ancak sahip olmayandan elinde bulunanı bile alınacaktır.’”

171:8.8 (1876.5) Ve, bunun ardından havariler, bu hikâye ile önceki talent olanı arasındaki farkı öğrenmeye çalışmışlardı; ancak, İsa yalnızca, onların birçok sorusuna, “Her biriniz onların gerçek anlamını bulana kadar, kalplerinizde bu sözler üzerine uzun uzadıya düşünün.”

171:8.9 (1876.6) Yıllar sonra bu iki hikâyenin anlamını, şu yargılarda İsa’nın öğretilerini özetler bir halde, oldukça iyi bir şekilde öğretmiş kişi Nathanyel olmuştu:

171:8.10 (1876.7) 1. Kabiliyet yaşamın olanaklarını kullanmada elverişli bir ölçümdür. Sizler hiçbir zaman, sahip olduğunuz kabiliyetlerin ötesinde bulunan kazanımlar için sorumlu tutulmayacaksınız.

171:8.11 (1876.8) 2. Doğruluk, insanın güvenirliliğinin şaşmaz bir ölçüsüdür. Küçük şeylerde doğru olan aynı zamanda, sahip olduğu bahşedilmişliklerin uyarınca olan her şeyde doğruluk sergileme eğilimindedir.

171:8.12 (1876.9) 3. Üstün, benzer bir olanak olduğunda daha az doğruluk sergileyene daha az ödül vermektedir.

171:8.13 (1877.1) 4. O, daha az olanak olduğu zaman aynı doğruluk için aynı ödülü vermektedir.

171:8.14 (1877.2) Onlar öğle yemeklerini bitirdiklerinde, ve takipçilerden oluşan kalabalık Kudüs’e doğru gittikten sonra,

İsa, yol kenarında asılı duran bir kayanın gölgesinde havarilerin karşısında durur bir halde, şunu söyleyerek, parmağıyla neşeli soylulukla ve şükran dolu bir ihtişamla batıyı gösterdi: “Gelin, kardeşlerim, haydi Kudüs’e, bizleri beklemekte olan şeyi almak için gidelim; böylelikle bizler, her şeyde cennetsel Baba’nın iradesini yerine getirmiş olacağız.”

^{171:8.15 (1877.3)} Ve, böylece İsa ve havarileri, Üstün’ün, fani insanın sahip olduğu beden suretinde Kudüs’e olan son yolculuğu olarak, bu yola devam etmişlerdi.

172. Makale Kudüs’e Gidiş

^{172:0.1 (1878.1)} İSA ve havariler Cuma öğleden sonrası, M.S. 30 yılında, Mart ayının 31. günü, saat dörtten biraz sonra Bethani’ye ulaştılar. Lazarus, kız kardeşleri ve arkadaşları kendilerini beklemekteydi; ve, birçok insan her gün dirilişi hakkında Lazarus ile konuşmak için geldiği için, İsa, Lazarus’un ölümünden beri küçük kasabanın önde gelen vatandaşlarından olan, Şimon isimdeki biri halinde, bir komşu inanan ile kalması için hazırlıkların yapıldığı hakkında bilgilendirildi.

^{172:0.2 (1878.2)} O akşam İsa birçok ziyaretçi almış olup, Bethani ve Bethpage’in olağan insanları kendisinin hoş karşılanmış olduğunu kesince sağlamak için ellerinden gelenin en iyisini yapmışlardı. Her ne kadar birçok kişi İsa’nın bu aşamada, Sanhedrin’in ölüm yönergesini hiçbir şekilde tanımaz halde, Musevilerin kralı olarak kendisini duyurmak için, Kudüs’e doğru gitmekte olduğunu düşünmüşse de, Lazarus, Marta ve Meryem halindeki — Bethani ailesi Üstün’ün bu türden bir kral

olmadığını daha bütüncül bir biçimde anlamıştı; onlar az da olsa, bunun kendisinin Kudüs ve Bethani'ye gerçekleştirdiği son ziyaret olabileceğini hissetmişti.

172:0.3 (1878.3) Din adamların başı İsa'nın Bethani'de konakladığı hakkında bilgilendirilmişti; ancak, onlar, arkadaşları arasında kendisini yakalamaya girişmemenin en iyisi olduğunu düşünmüşlerdi. İsa bunların hepsini bilmekteydi; ancak, o ihtişamlı bir biçimde sakindi; onun arkadaşları öncesinde kendisini bundan daha fazla ne yaptığını bilir ve neşesi yerinde olur halde görmemişlerdi; havariler bile, Sanhedrin Musevilerin tümünü İsa'nın kendi ellerine verilmesi için çağrıda bulunduğu bir zamanda onun bu kadar tasasız oluşu karşısında hayretler içindeydiler. Üstün bu gece uyurken, havariler kendisini ikişerli topluluklar halinde gözlemişti; ve, onlardan çoğu kılıçlar ile kuşanmış haldeydi. Bir sonraki sabah erken vakitlerde onlar, hatta Şabat günü bile, Kudüs'ten İsa'yı ve onun kendisini ölümden diriltmiş olduğu Lazarus'u görmek için gelen yüzlerce kutsal yolcuyla uyanmıştı.

1. Bethani'deki Şabat

172:1.1 (1878.4) Musevi yöneticilerine ek olarak Yudea'nın dışından gelen kutsal yolcuların hepsi de şu soruyu sormaktaydı: “Ne düşünüyorsunuz? İsa şölene gelecek mi?” Bu nedenle, insanlar İsa'nın Bethani'de olduğunu duyduklarında mutlu olmuşlardı; ancak, baş din-adamları ve Ferisiler bir ölçüde şaşkın içerisine düşmüşlerdi. Onlar kendisine yönetim yetki alanlarına sahip olmaktan mutluydular, ancak onun cüretkârlığından az da olsa endişelenmişlerdi; onlar İsa'nın Bethani'ye olan bir önceki ziyaretinde Lazarus'un ölümden diriltilişini hatırlamışlardı ve

Lazarus İsa'nın düşmanları için büyük bir sorun haline gelmekteydi.

172:1.2 (1878.5) Hamursuz'dan altı gün önce, Şabat sonrası akşamında, tüm Bethani ve Bethpage Şimon'un evinde herkese açık bir ziyafet ile İsa'nın varışının kutlanışına katılmıştı. Bu yemek, hem İsa hem de Lazarus'un onurunaydı; o, Sanhedrin'e karşı gelen bir biçimde gerçekleştirilmişti. Marta yemeklerin sunuluşunu yönetmişti; onun kardeşi Meryem kadın gözlemcileri arasındaydı, zira bir kadının bir kamu ziyafetine oturması Musevilerin geleneğine karşıydı. Sanhedrin hafiyeleri hazır haldeydi, ancak onlar İsa'yı arkadaşları arasında gözaltına almaktan korku duymaktaydı.

172:1.3 (1879.1) İsa Şimon ile, isminin geldiği, eskilerin Yeşu'su hakkında konuşmuştu ve nasıl Yeşu ve İsrail insanlarının Eriha üzerinden Kudüs'e çıktıklarını anlatmıştı. Eriha duvarlarının çöküşüne dair efsaneye yorumda bulunan bir biçimde İsa şunu söylemişti: “Ben tuğla ve taştan olan o duvarlarla ilgilenmiyorum; ancak, ben, insanların tümü için Baba'nın derin sevgisinin bu duyurusu karşısında önyargının, kendini doğru görmenin ve nefretin duvarlarının yıkılışına neden olacağım.”

172:1.4 (1879.2) Ziyafet, havarilerin tümünün görülmemiş ölçüde bilincinin açık olması dışında, oldukça neşeli ve olağan bir biçimde seyretmeye devam etmişti. İsa görülmemiş bir biçimde neşeli olup, masaya geliş vaktine kadar çocuklar ile oynamaktaydı.

172:1.5 (1879.3) Şölenin kapanışına doğru, Lazarus'un kız kardeşi olan Meryem'in, kadın gözleyicilerinin topluluğu arasından

öne çıkıp, İsa'nın onur konuğu olarak oturmuş olduğu yere kadar gidip, içi oldukça nadir bulunan ve pahalı balsamdan meydana gelen büyük bir kaymak taşı sürahisini açmaya koyuluşuna kadar, olağanın dışında hiçbir şey yaşanmamıştı; ve, Üstün'ün başını kutsadıktan sonra, o bu balsamı ayaklarına dökmeye başlamıştı, bunu yaptıktan sonra saçlarını alıp, İsa'nın ayaklarını kurulamıştı. Tüm ev balsamın kokusu ile dolmuş olup, orada bulunan herkes Meryem'in yapmış olduğu şey karşısında şaşkınlık içerisinde düşmüştü. Lazarus hiçbir şey söylememişti, ancak insanlardan bazıları, bu türden pahalı bir balsamın bu şekilde kullanılma gerekliliği karşısında kızgınlık gösterir halde, fısır fısır konuşurken, Yudas İşkariyot Andreas'ın oturduğu yere adım atıp, şunu söylemişti: “Neden bu balsam satılmadı ve ondan elde edilecek para ile fakirler beslenmedi? Onun bu türden israfı uyarması için Üstün ile konuşmalısın.”

^{172:1.6 (1879.4)} İsa, insanların ne düşünmüş olduğunu bilir ve onların ne söylemiş olduğunu duymuş halde, Meryem yanında diz çökmüş haldeyken elini onun başına koyup, yüzünde sevecen bir ifade ile şunu söylemişti: “Onu rahat bırakın, her biriniz. Neden, onun kalbinde iyi bir şey yapmış olduğunu görür halde, bundan dolayı onu rahatsız ediyorsunuz? Fısır fısır konuşan ve bu balsamın satılmış ve ondan elde edilecek paranın fakirlere verilmiş olması gerektiğini söyleyenlere şunu söylememe izin verin: sizler, her ne zaman yerinde görürseniz yardım edebileceğiniz fakirlere sahipsiniz; ancak, ben her zaman sizler ile birlikte olamayacağım; ben yakın bir zaman içinde Babam'a gideceğim. Bu kadın uzunca bir süredir bu balsamı gömüldüğü yerde benim bedenim için tutmuştur; ve, şimdi, ona, benim ölümümü öngörür halde bu kutsayışı gerçekleştirme yerine

görüldüğü için, bu türden bir neşe yasaklanmamalıdır. Bunu gerçekleştirerek Meryem, ölümüm ve cennet içindeki Babam’a çıkışım hakkında söylemiş olduğum şeye inancını göstererek hepinize uyarında bulunmuştur. Bu kadın, bu gece yapmış olduğu şeyler için uyarılmayacaktır; bunun yerine sizlere gelecek çağlar için şunu söylüyorum: bu müjde tüm dünya içinde nerede duyurulursa duyurulsun, onun yapmış olduğu şey onun anısıyla birlikte hatırlanacaktır.”

172:1.7 (1879.5) Kişisel bir suçlama olarak almış olduğu, bu uyarı nedeniyle, Yudas İşkariyot nihai olarak, incinmiş duyguları için intikam almada kesin kararını vermişti. Birçok kez o bu türden düşünceleri bilinçaltında aklından geçirmişti; ancak, bu aşamada o, bu türden ahlaksız düşünceleri açık ve bilinç içindeki aklında düşünmeye cüret etmişti. Ve, diğer birçok kişi kendisini bu tutum için cesaretlendirmişti, zira bu balsamın değeri bir kişinin bir yıllık kazancına denkti — beş bin kişiye ekmek sağlamaya yetmekteydi. Ancak, Meryem İsa’yı derinden sevmekteydi; o bu kıymetli balsamı, öldüğünde vücudunu sarmak için tedarik etmişti; zira, o, ölmek zorunda oluşuna dair öncül uyarısı sözlerine inanmıştı; ve, eğer kararını değiştirirse ve henüz daha yaşarken bu sunuşu Üstün’ü üzerine bahşetmeyi tercih ederse bunun kendisine yasaklanmayacağını bilmekteydi.

172:1.8 (1879.6) Hem Lazarus hem de Marta, Meryem’in uzunca bir süredir bu hoş kokulu sürahiye almak için para biriktirmekte olduğunu bilmekteydi; ve, onlar içten bir biçimde, kalbi böyle bir şeyi istediği için bunu gerçekleştirmekte oluşunu onaylamıştı; zira, onların durumları yerinde olup, bu türden bir sunuşu kolayca karşılayabilen konumdaydılar.

172:1.9 (1880.1) Baş din-adamları Bethani’de İsa ve Lazarus için verilmiş olan bu yemeği duyduklarında, Lazarus ile nasıl ilgilenilmesine dair kendi aralarında görüş alışverişine başladılar. Ve, yakın bir süre içinde onlar, Lazarus’un ölmesine karar verdiler. Onlar doğru bir biçimde, ölümden dirilmiş olduğu kişi olan Lazarus’un yaşamasına izin verdikleri takdirde İsa’yı öldürmenin faydasız olacağının çıkarımında bulundular.

2. Havariler ile Pazar Sabahı

172:2.1 (1880.2) Bu Pazar sabahı, Şimon’un güzel bahçesinde, Üstün on iki havarisini etrafına çağırmış olup, kendilerine Kudüs’e girmeye hazırlık için nihai yönergelerini vermişti. O kendilerine, Baba’ya geri dönmeden önce muhtemel bir biçimde birçok konuşmada bulunacağını ve birçok ders vereceğini söylemişti; ancak, o havarilerine, Kudüs’teki bu Hamursuz konukluğu boyunca kamuya tamamiyle açık herhangi bir kamu çalışmasında bulunmadan kaçınmalarını salık vermişti. O kendilerine, yakınında kalmalarını ve “gözleri açık olup, dua etmelerini” söylemişti. İsa, havarilerinin ve doğrudan takipçilerinin birçoğunun tam da bu zamanlarda bile kılıçlar taşıdığını ve beraberlerinde saklamış olduklarını bilmekteydi; ancak, o bu gerçekliğe hiçbir atıfta bulunmamıştı.

172:2.2 (1880.3) Bu sabahın yönergeleri, Kapernaum yakınındaki görevlendirildikleri günden Kudüs’e girmek için hazırlanmış oldukları o güne kadar hizmetlerinin kusa bir özetinden oluşmuştu. Havariler sessiz bir biçimde dinlemişlerdi; onlar hiçbir soru sormamışlardı.

172:2.3 (1880.4) O sabahın erken vakitleri Davud Zübeyde, Pella kampı araçlarının satışından elde edilen kaynakları Yudas’a

teslim etmişti; ve, Yudas, bunun ardından, bu paranın büyük bir kısmını, Kudüs'e olan girişlerinin gerekliliklerini görür halde güvenli bir biçimde muhafaza etmesi için ev sahipleri olan Şimon'un ellerine vermişti.

172:2.4 (1880.5) Havariler ile olan görüşmeden sonra, İsa Lazarus ile konuşmuş olup, kendisine, Sanhedrin'in intikamına yaşamını kurban etmekten kaçınmasını salık vermişti. Birkaç gün sonra, Sanhedrin görevlileri kendisini tutuklamak için gönderildiğinde Lazarus'un Philadelphia'ya kaçması bu uyarıya itaat içinde gerçekleşmişti.

172:2.5 (1880.6) Bir bakımdan İsa'nın takipçilerinin tümü yaklaşmakta olan buhranı hissetmişti; ancak, onlara, Üstün'ün görülmemiş neşesi ve bulunmaz nüktedanlığı onun ciddiyetini bütünüyle kavramalarına engel olmuştu.

3. Kudüs için Yola Çıkış

172:3.1 (1880.7) Bethani mabetten yaklaşık olarak üç buçuk kilometre ötedeydi; ve, İsa'nın Kudüs için yola çıkmaya tamamiyle hazır hale gelişi Cuma öğleden sonrası bir buçukta gerçekleşmişti. İsa, Bethani ve onun yalın insanları için derin şefkat hislerine sahipti. Nasıra, Kapernaum ve Kudüs kendisini reddetmiş haldeydi; ancak, Bethani kendisini kabul etmişti, kendisine inanmıştı. Ve, neredeyse her bir erkeğin, kadının ve çocuğun inanan olduğu bu küçük kasabada o, Lazarus'un yeniden dirilişi olarak, yeryüzü bahşedilişinin en büyük çalışmasını yerine getirmeye tercih etmişti. O, kasaba sakinlerinin inanabilmesi için Lazarus'u diriltmemişti; ancak, o, onlar hâlihazırda inandıkları için bunu gerçekleştirmişti.

172:3.2 (1880.8)

Tüm sabah İsa Kudüs'e olan girişini düşünmüştü. Öncesinde o her zaman, Mesih olarak tüm kamu tarafından tanınışını baskılamaya çalışmıştı; ancak, şimdi başka bir durum bulunmaktaydı; o, beden içindeki sürecinin sonuna gelmekteydi; ölümü Sanhedrin tarafından emredilmiş olup, eğer şehre resmi ve kamuya açık bir girişte bulunmayı tercih ettiği takdirde tam da olabilecek şeyler olarak, havarilerini hislerini sınırsız bir biçimde ifade etmelerine izin vermenin herhangi bir zararı olmayacaktı.

172:3.3 (1881.1)

İsa Kudüs'e olan bu kamuya açık girişini, kitlelerin son bir desteğini kazanmak veya son bir kez gücü elde etmeye çalışmak için gerçekleştirmeye karar vermemişti. Ne de o bunu bütünüyle, takipçileri ve havarilerinin insan arzularını tatmin etmek için gerçekleştirmişti. İsa, olmayacak şeyleri aklından geçiren hayalperest birinin yanılsamalarına sahip olmamıştı; o, bu ziyaretin sonucunu ne olduğunu oldukça iyi bir biçimde bilmekteydi.

172:3.4 (1881.2)

Kudüs'e kamuya açık bir biçimde girmeye karar vermiş bir halde Üstün, bu türden bir kararı yerine getirmeye elverişli bir yöntemi tercih etmenin gerekliliğiyle karşı karşı gelmişti. İsa, tartışmalı olan tarafınızdan-adlandırıldığı-biçimiyle Mesihsel kehanetlerin tamamını etraflıca aklından geçirmişti; ancak, orada kendisi için takip edilmesi uygun olan tek bir yol görünmüştü. Bu kehanetsel ifadelerin çoğu, Davud'un oğlu ve varisi olarak, tüm İsrail'i yabancı hâkimiyetin boyunduruğundan kurtaracak olan cüretkâr ve savaşçı bir zamansal kurtarıcı halinde, bir kralı tasvir etmekteydi. Ancak, orada, görevinin ruhsal kavramsallaşmasını daha çok ön planda düşünmekte olanlar

tarafından Mesih ile zaman zaman ilişkilendirilmiş bir Yazıt bulunmaktaydı; İsa bunun, Kudüs'e olan tasarlanmış girişi için bir rehber halinde tutarlı bir biçimde alınabileceğini düşünmüştü. Bu Yazıt Zekeriya'da bulunmuş olup, şunu söylemişti: “Fazlasıyla neşelen, ey Zion'un kızı; haykır, ey Kudüs'ün kızı. Bak, senin kralın sana geliyor. O adil ve kurtuluşu getiriyor. O alt düzeyde biri olarak, bir eşeğin üzerinde, genç bir eşek üzerinde geliyor.”

172:3.5 (1881.3) Muzaffer bir kral her zaman, bir şehre bir at üzerinde girmişti; barış ve arkadaşlığın bir görevi üzerindeki bir kral her zaman bir eşek üzerinde girmişti. İsa Kudüs'e, at üzerindeki bir adam olarak girmeyecekti; ancak, o, bir eşek üzerinde İnsan Evladı olarak barışçıl bir biçimde ve iyi niyetle girmeye gönüllüydü.

172:3.6 (1881.4) İsa doğrudan öğretim ile uzunca bir süre havarilerine ve takipçilerine, krallığının bu dünyaya ait olmadığını altını çizmeye çalışmıştı; onun tamamıyla ruhsal bir husus olduğunun; ancak, o bu çabada başarılı olamamıştı. Bu aşamada, yalın ve kişisel öğreti ile gerçekleştirmede başarısız olduğu şeyi, simgesel bir etki ile yerine getirmeye girişecekti. Bunun uyarınca, öğle yemeğinden hemen sonra, İsa Petrus ve Yahya'yı çağırarak olup, kendilerine, ana yoldan biraz dışarıda ve Bethani'den kuzeybatı yönünde kısa bir mesafede bulunan bir komşu kasaba olan, Bethpage'e uğramalarını emrettikten sonra, şunu ilave etmişti: “Bethpage'e gidin, ve yolların kesiştiği yere yaklaştığınızda, bir genç eşeğin orada bağlı bulacaksınız. Bu eşeği çözün ve bana geri getirin. Eğer herhangi biri bu neden yaptığınızı sorarsa, sadece, “Üstün'ün ona ihtiyacı var” deyin. Ve, iki havari Üstün'ün emretmiş

olduğu gibi Bethpage’e gittiğinde, genç eşeği, yolun hemen yakınında köşedeki bir evin uzağında olmayan bir halde annesi başında bağlı halde buldular. Peter eşeği çözmeye başladığında, sahibi gelip onların bunu neden yaptığını sordu; ve, Petrus İsa’nın salık vermiş olduğu bir biçimde kendisine cevap verdiğinde, adam: “Eğer Üstünüz Celileli İsa ise, genç eşek onun olsun.” Ve, böylece onlar eşekle birlikte geri döndüler.

172:3.7 (1881.5) Bu zaman zarfında, birkaç yüz kutsal yolcu İsa ve havarileri etrafında toplanmış haldeydi. Öğle öncesinden beri, Hamursuz’a olan yolları üzerinde geçmekte olan ziyaretçiler burada vakit geçirmişlerdi. Bu arada, Davud Zübeyde ve onun eski ileticilerinden bazıları, Nasıralı İsa’nın şehre muzaffer bir girişte bulunacağı haberini mabet çevresinde bulunan ziyaretçi kutsal yolcularından oluşan kalabalıklar etrafında etkin bir biçimde yaydıkları yer olan, Kudüs’ün yolunu hiç vakit kaybetmeden tutma görevini üstlenmişlerdi. Bunun uyarınca, bu ziyaretçilerden birkaç bini derhal, bazılarının Mesih olduğuna inandığı, bu kendisi hakkında fazlasıyla konuşulan tanrı-elçisini ve mucize gerçekleştircisini karşılamak için akın etmişlerdi. Bu kalabalık, Kudüs’ten gelmiş bir halde, İsa ile ve Zeytindağı yamacından aşağıya inişlerinden hemen sonra ve şehre çıkışlarına daha yeni başlamış olan topluluk ile birleşmişti.

172:3.8 (1882.1) İlerleyiş Bethani’den başlarken, birçoğu Celile ve Perea’dan akın akın gelmiş bir biçimde, takipçilerden, inananlardan ve ziyaret içindeki kutsal yolculardan meydana gelen neşeli kalabalık içinde büyük bir coşku bulunmaktaydı. Başlamalarından hemen önce, birlikteliklerinin bazıları

tarafından eşlik edilir halde, özgün kadın birliklerinin on iki kadını da, buraya ulaşmış olup şehre olan neşeli yönelişlerindeki bu benzersiz ilerleyişe katılmıştı.

172:3.9 (1882.2) Girişlerine başlamadan önce, Alpheus ikizleri üzerindikileri eşeğe koymuş olup, Üstün binerken onu tutmuşlardı. İlerleyiş Zeytindağı'nın tepesine doğru hareket ederken, neşeli kalabalık kıyafetlerini yere atmış ve, söz verilmiş Mesih olarak, soylu Evladı taşıyan eşeğin onuruna bir halı hazırlamak için yakındaki ağaçlardan dal getirmişlerdi. Mutlu kalabalık Kudüs'e doğru hareket ettiğinde, şu Mezmur'u ahenkle söylemeye, veya diğer bir deyişle hep bir ağızdan haykırmaya başlamıştı: “Yaşa Davud'un oğlu; Koruyucu adına gelen kişi kutlu olsun. Yaşa en üstteki. Cennetten gelen krallık kutlu olsun.”

172:3.10 (1882.3) Onlar, şehir ve mabet tepelerinin bütüncül görünüşe gelmiş olduğu, Zeytindağı yamacına gelinceye kadar ilerlerken, İsa tasasız ve neşeli haldeydi; burada Üstün kafiyei durdurdu; ve, onlar kendisini ağlar halde gördüklerinde büyük bir sessizlik ortaya çıktı. Şehirden kendisini karşılamak için gelmiş olan o çok büyük kalabalığa doğru bakışlarını indiren bir halde, fazlasıyla duygulu ve gözleri yaşlı bir sesle, Üstün: “Ey Kudüs, senin bile, en azından bu gününde bile, huzurunda sahip olduğun ve hiçbir kısıtlama olmadan sahip olabileceğin şeyleri bir bilebilseydin! Ancak, şimdi, bu ihtişamlar gözlerinden saklanmak üzere. Sen Barışın Evladı'nı reddetmek ve kurtuluşun müjdesine sırtını çevirmek üzeresin. Üzerine, düşmanlarının senin etrafına hendekler kazacakları ve her bir çevresini kuşatacakları günler gelecek; onlar, bir taşın diğerinin üzerinde bırakılmayacağı kadar, seni yerle bir edecekler. Ve,

tüm bunların hepsi size, kutsal ziyaret vaktini bilmediğiniz için gelecek. Sizler Tanrı'nın hediyesini reddetmek üzeresiniz, ve insanların tümü sizleri reddedecek.”

172:3.11 (1882.4) O bu şekilde konuşmasını tamamladığında, onlar Zeytindağı'ndan inişlerine başlamış olup, yakın bir zaman içinde kendilerine, zeytin dalları sallamakta, yaşa yaşa diye haykırmakta ve bunun gerçekleştirilmediği durumlarda ise neşelerini ve iyi birlikteliklerini ifade eder haldeki ziyaretçilerin kabalıkları katılmıştı. Üstün, bu kalabalıkların Kudüs'ten kendilerini karşılamak için gelmelerini tasarlamamıştı; bu diğerlerinin yapmış olduğu bir şeydi. O hiçbir zaman, bilerek gösterişli olan bir şeyi gerçekleştirmeyi amaçlamamıştı.

172:3.12 (1882.5) Üstün'ü karşılamak için akın etmiş olan kalabalık ile birlikte, Ferisilerin ve onun diğer düşmanlarının çoğu da gelmişti. Onlar, birçok kişi tarafından gerçekleştirilmekte olan desteğin bu anlık ve beklenmeyen duygu patlaması karşısında fazlasıyla endişelenmişlerdi; öyle ki, onlar, kalabalıkların açık bir başkaldırışına sebebiyet vereceğini düşünerek onu tutuklamaktan korku duymuşlardı. Onlar fazlasıyla, İsa hakkında fazlasıyla şey duymuş olan ve birçoklarının kendisine inanmakta olduğu ziyaretçilerin geniş sayıdaki kişilerinden meydana gelen kalabalığın tutumundan korkmuşlardı.

172:3.13 (1882.6) Onlar Kudüs'e yaklaştıklarında, kalabalık kendisini daha fazla ifade eder hale gelmişti; öyle ki, Ferisilerden bazıları İsa'nın yanına kadar varıp, şunu söylemişti: “Öğretmen, takipçilerini uyarmalı ve onlardan daha makul bir biçimde davranmalarını talep etmelisin.” İsa ise: “Bu çocukların, baş din-adamlarının reddetmiş olduğu Barışın Evladı'nı

karşılamları tek denk düşen şeydir. Yol kenarlarındaki taşlar haykırmadıkça, onları kimse durduramaz.”

172:3.14 (1882.7) Ferisiler derhal, bu zaman zarfında mabette oturum içinde bulunmakta olan, Sanhedrin’e yeniden katılmak için kafilenin önüne geçtiler; ve, onlar, birlikteliklerine şunu durum bildirisinde bulundular: “Bakın, yapmış olduğumuz her şey boşa çıktı; bu Celileli bizleri ne yapacağımızı bilmez halde bıraktı. İnsanlar onun için deliye döndü; eğer biz bu cahilleri durdurmazsak, tüm dünya onun arkasından gidecek.”

172:3.15 (1883.1) Orada gerçekten de, herkes tarafından gösterilmiş olan coşkunun bu sığ ve anlık patlayışına atfedilebilecek derin bir önem bulunmamaktaydı. Bu karşılayış, her ne kadar mesut ve içten bulunsa da, bu neşeli kalabalığın kalplerinde herhangi bir gerçek nitelikteki ve köklü kararı göstermemekteydi. Bu aynı kalabalık eşit bir biçimde, Sanhedrin bir çırpıda kendisine karşı durmanın güçlü ve kesin kararını verdiği ve onların hayalleri boşa çıktığında — İsa’nın, uzun zamandır besledikleri beklentileri uyarınca krallığı kurmayacak oluşunu anladıklarında — bu haftanın sonraki günlerinde kendisini reddetmeye gönüllü hale gelmişlerdi.

172:3.16 (1883.2) Ancak, tüm şehir çok güçlü bir biçimde hareketlenmişti; öyle ki, herkes, “Kim bu adam?” diye sormaktaydı. Ve, kalabalık, “Celileli peygamber, Nasıralı İsa” cevabını vermemekteydi.

4. Mabet Çevresini Ziyaret

172:4.1 (1883.3) Alpheus ikizleri eşeği sahibine geri verdiği ve, İsa ve on havari kendilerini doğrudan birlikteliklerinden çekmiş ve,

Hamursuz hazırlıklarına bakar bir halde, mabet çevresinde dolaşmaya çıkmıştı. Sanhedrin insanlardan fazlasıyla korkmuş olduğu için, İsa'yı rahatsız etmede hiçbir girişimde bulunulmamıştı; ve, bu, son kertede, İsa'nın kalabalıkların kendisine övgüde bulunmasına izin vermesinin nedenlerinden bir tanesiydi. Havariler bunun, İsa'nın şehre girişiyle birlikte doğrudan bir biçimde tutuklanışını engellemede etkin olabilecek tek insan kökenli önlem olduğunu çok az anlayabilmişti. Üstün, Hamursuz ziyaretçilerinin on binlercesine ek olarak, toplumsal olarak üst düzeyde ve alt düzeyde bulunuşu fark etmeksizin, Kudüs sakinlerine müjdeyi duymak ve eğer gerçekleştirirlerse Barış Evladı'nı almak için bu tek ve son şansı vermeyi arzulamıştı.

^{172:4,2 (1883,4)} Ve, şimdi, akşam yaklaşırken ve kalabalıklar yiyecek arayışına girmişken, İsa ve onun doğrudan takipçileri yalnız bırakılmıştı. Ne kadar da garip bir gündü! Havariler düşünceliydi ancak söyleyecek sözleri yoktu. İsa ile olan birliktelik yıllarında hiçbir zaman böyle bir günü görmemişlerdi. Bir anlığına onlar hazine yakında durup, insanların bağışlarında bulunuşlarına bakmışlardı: zenginler fazlasıyla katkıda bulunmakta ve diğerleri ise sahip oldukları ölçüsünde destek vermekteydi. En sonunda oraya, çok az kıyafete sahip, fakir bir dul kişi geldi ve onlar bu kadının leticiye iki mite (küçük metelik) verişini gördü. Ve, bunun sonrasında İsa, havarilerin dula bakmasını isteyerek, şunu söyledi: “Şu gördüğünüz şeyi iyi anlayın. Bu fakir dul diğerlerinden daha fazla servetini vermiştir; zira, diğerlerin tamamı bollukları içinde çok küçük bir kısmı bir hediye olarak vermiştir, ancak, bu fakir kadın, her ne kadar ihtiyaç içinde olsa da, sahip olduğu her şeyi vermiştir, ekmeğinin bedelini bile.”

172:4.3 (1883.5) Akşam yaklaşırken, onlar mabet bahçelerinde sessizlik içinde yürümüşlerdi; ve, İsa bu aşına olduğu mekânlara bir kez daha göz gezdirdikten sonra, önceki ziyaretler ile ilişkili hislerini hatırlar bir halde, daha da öncül onlarını da içine alır bir biçimde, şunu söyledi: “Haydi Bethani’ye çıkalım ve dinlenelim.” İsa, Petrus ve Yahya ile birlikte, Şimon’un evine giderken, diğer havariler Bethani ve Bethpage’de arkadaşları ile konakladılar.

5. Havarilerin Tutumu

172:5.1 (1883.6) Bu Pazar akşamı onlar Bethani’ye geri döndüklerinde, İsa havariler önünde yürümüştü. Şimon’un evine ulaşmalarıyla ayrılana kadar, onlar bir kelime bile konuşulmamıştı. On iki insan varlığından bir tanesi bile bu zaman zarfına kadar, cennetin bu elçilerinin akılları ve ruhlarından şimdi yükselmekte olan, bu türden çeşitli ve tarif edilemez duyguları deneyimlememişti. Bu sağlam Celileliler kafaları karışmış ve ne yapacaklarını bilmez hale düşmüşlerdi; onlar, neyi bekleyeceklerini bilmemekteydi; onlar korku duymayacakları kadar şaşkınlık içerisindeydiler. Bir sonraki gün için Üstün’ün tasarılarına dair hiçbir şey bilmemekte olup, hiçbir soru sormamışlardı. Onlar konakladıkları yerlere doğru gitmiş olup, ikizler dışında, fazlasıyla uyku çekmemişlerdi. Ancak, Şimon’un evinde İsa’yı gözlemek için silahlı gözetmeni tutmamışlardı.

172:5.2 (1884.1) Andreas, ne yapacağını neredeyse hiçbir biçimde bilmez halde, tamamiyle şaşkınlık içerisindeydi. O, herkesin göstermiş olduğu övgü patlamasını değerlendirecek kadar onu ciddiye almamış olan bir havariydi. O, kalabalıkların gürültülü kutlayışının anlamı veya önemi üzerinde ciddi bir biçimde

düşünmeyecek kadar havarisel birliğin başı olarak sorumluluğu düşünceyi içerisindeydi. Andreas, coşkun anlarında, özellikle Petrus, Yakub, Yahya ve Şimon Zelotes olmak üzere, birlikteliklerinden bazılarının istenilenin dışında hareket edebileceğinden korktuğu için onları gözetlemek ile meşguldü. O, kılıçlar kuşanmış olan on ikiliden bazılarının tutumlarından endişeliydi; ancak, o, kendi öz kardeşi olan Petrus'un bu türden bir silah taşımakta olduğunu bilmiyordu. Bu gün ve onun hemen ardından gelenler boyunca Andreas, ciddi endişeler altında rahatsızlık çekmekteydi; ancak, o, bu şüpheli sorgularına dair hiçbir şeyi havarisel birlikteliklerine ifade etmedi. Ve, böylece, Kudüs'e olan yürüyüş Andreas üzerinde görece derin olmayan bir etkide bulunmuştu; o, başka biçimde etkilenmeyecek kadar görevinin sorumluluklarıyla meşguldü.

172:5.3 (1884.2) Şimon Petrus ilk başta, coşkunun bu gözde dışavurumu tarafından ayakları neredeyse tamamen yerden kesilmişti; ancak, onun aklı, bu gece Bethani'ye geri döndüğü zaman zarfında dikkate değer bir biçimde eski yerine gelmişti. Peter, yalın bir deyişle ifade edilecek olursa, Üstün'ün asli mevcudiyetini çözememişti. O, İsa'nın bir resmi duyuru biçimiyle gözde destek dalgasını takip etmeyişiinden çok fazlasıyla hayal kırıklığına uğramıştı. Petrus, İsa'nın mabede ulaştıklarında kalabalıklara neden konuşmamış olduğunu anlamamıştı; o en azından, havarilerden bir tanesinin kalabalığa hitap etmesine izin vermesini beklemekteydi. Petrus muhteşem bir duyurucuydu, ve o, bu türden çok geniş, dinlemeye hazır ve coşkulu kitlenin boşa verilmesini görmekten mutsuz olmuştu. O, tam da orada mabet içindeki o kalabalığa krallığın müjdesini duyurmayı çok isterdi; ancak, Üstün özellikle onlara, bu Hamursuz haftasında Kudüs'te

bulundukları zaman zarfında hiçbir öğreti ve duyuruda bulunmamalarını tembihlemişti. Şehre olan gösterişli ilerleyişin tepkisi Şimon Petrus için yıkıcıydı; gece vakti onun coşkuları dinmiş olup, tarif edilemez bir biçimde üzgün haldeydi.

172:5.4 (1884.3) Yakub Zübeyde için, bu Pazar bir şaşkınlık ve derin kafa karışıklığı günüydü; o, neyin yaşanmakta oluşuna dair en ufak bir şeyi bile anlamamıştı; o, Üstün'ün bu görülmemiş desteğe izin verip de daha sonra mabede ulaştıklarında insanlara bir söz söylemeyi reddedişindeki amacı kavrayamamaktaydı. Kfile Zeytindağı'ndan Kudüs'e doğru ilerlerken, özellikle Üstün'ü karşılamak için binlerce kutsal yolcu ile buluştuklarında, Yakub, gördüğü şey ve mabede ulaştıklarında neyin yaşanacağına dair çok derin bir korku hissi karşısında heyecanın ve tatminin çatışmalı hisleri ile acı bir biçimde ikiye bölünmüştü. Ve, bunun ardından, o ümitsizliğe düşmüş olup, İsa eşeğine çıkıp, mabet bahçelerinde rahat bir biçimde gezmeye başladığında büyük hayal kırıklığının etkisi altına girmişti. Yakub, krallığı duyurmak için bu türden bir muhteşem imkânı boşa vermeyi anlayamamıştı. Akşam vakti onun aklı, sıkıntı verici ve işkence verici belirsizliğin etkisi altındaydı.

172:5.5 (1884.4) Yahya Zübeyde İsa'nın neden bunu yapmış olduğunu anlamaya yaklaşmıştı; en azından o, Kudüs'e gerçekleştirilen bu sözde muzaffer girişin sahip olduğu ruhsal önemini kısmen kavramıştı. Kalabalık mabede doğru ilerlerken, ve Yahya Üstününün eşek üzerinde hareket edişine bakarken, İsa'nın bir zamanlar, Mesih'in bir barış adamı ve Kudüs'e bir eşek üzerinde gelişini tasvir eden Zekeriya'nın sözü olan,

Yazıtlardan bir metne atıfta bulunuşunu duyduğunu hatırladı. Yahya aklında bu Yazıt'a geri dönerken, bu Cuma-öğleden sonrası gösterişin simgesel önemini kavramaya başladı. En azından, o, kendisini yaşanmışlıktan keyif alır ve muzaffer ilerleyişin bu görünüşte amaçsız sonu karşısında haddinden fazla umutsuzluğa kapılmış hale gelmeyi engeller hale getirecek kadar bu Yazıtların anlamını kavramıştı. Yahya, simgeler içinde düşünmeye ve hissetmeye doğal olarak eğilim göstermiş olan bir akıl türüne sahipti.

^{172:5.6 (1885.1)} Filip, duygu patlamasının anlığı ve kendiliğinden gerçekleşen biçimi karşısında tamamiyle ne yapacağını bilmez hale gelmişti. O, Zeytindağı'ndan olan inişlerinde, tüm bu gösterişin ne olduğuna dair kesin herhangi bir kanıya varamayacak kadar düşüncelerini yeterli bir biçimde toplayamamıştı. Bir biçimde o gösterişten, kendi Üstünü onurlandırıldığı için keyif almıştı. Onların mabede ulaştıkları zaman zarfında, İsa'nın kendisinden kalabalıkları besleme ricasında bulunabilme düşüncesinin endişe verici hisleri altındaydı; öyle ki, havarilerin çoğunu güçlü bir biçimde hayal kırıklığına uğratmış olan, kalabalıklardan İsa'nın rahat bir biçimde çekilme davranışı Filip'e derin bir nefes aldırılmıştı. Kalabalıklar zaman zaman, on ikinin koruyucusu için büyük bir sınav olmuştu. Kalabalıkların maddi ihtiyaçlarına dair bu kişisel korkudan kurtulduktan sonra Filip, kalabalığa öğretilde bulunmak için hiçbir şeyin yapılmamış oluşuna dair hayal kırıklığını ifade etmede Petrus'a katılmıştı. O gece Filip bu deneyimler üzerine düşünmeye dalmış olup, krallığa dair bütüncül düşünceden kuşku duymanın çekiciliğine kapılmıştı; o dürüst bir biçimde, tüm bu şeylerin ne anlama geldiğini merak etti; ancak, o kuşkularını hiç kimseye ifade etmedi; o

İsa'yı fazlasıyla derinden sevmekteydi. O Üstün'e dair çok büyük bir kişisel inanca sahipti.

172:5.7 (1885.2) Nathanyel, simgesel ve kehanetsel nitelikleri dışında, Üstün'ün Hamursuz kutsal yolcularının gözde desteğini arkasına alma nedenini anlamaya en yakın konuma gelmişti. O, mabede ulaşmalarından önce, Kudüs'e bu türden bir gösterişli giriş olmadan İsa'nın Sanhedrin görevlileri tarafından tutuklanacağını ve şehre adım atmaya cüret ettikleri anda hapse atılacağını düşünmüştü. O, bu nedenle, Üstün'ün şehrin duvarlarından içeri bir kez girdiklerinde neşe içindeki kalabalıkları artık daha fazla kullanmayışı karşısında hiç şaşırmamıştı; zira onlar, kendisini doğrudan bir biçimde tutuklamaya engel olan bir biçimde Musevi yöneticilerini çok fazlasıyla etkilemişlerdi. Üstün'ün bu şekilde şehre girişinin gerçek nedenini anlar halde, Nathanyel doğal olarak tutumunu korumuş olup, diğer havarilere kıyasla İsa'nın daha sonraki davranışı karşısında hayal kırıklığı düşmemişti. Nathanyel, İsa'nın zor durumları idaredeki bilgeliği ve zekâsına ek olarak insanları anlayışına büyük güven beslemekteydi.

172:5.8 (1885.3) Matta ilk başta, bu gösterişli dışavurum karşısında çok şaşırmıştı. O da tanrı-elçisinin kralı kurtuluşu getirdiği ve bir genç eşeğin üzerinde geldiği için Kudüs'ün derin neşe duyduğunu ima eden Zekeriya bölümündeki Yazıtları hatırlayana kadar, gözlerinin görmekte olduğu şeyin taşıdığı anlamı kavrayamamıştı. Kafîle şehrin yönünde ilerlerken ve daha sonra mabede doğru yönelirken Matta coşkun hale gelmişti; o, Üstün bu haykıran kalabalığın başında mabede ulaştığında olağanüstü nitelikte beklenmeyen bir şeyin gerçekleşeceğinden emindi. Ferisilerden bir tanesi, “Bakın,

herkes, buraya kim geliyor, Musevilerin kralı bir eşek üzerine geliyor” biçiminde İsa ile alay ettiğinde, Matta ancak büyük bir öz denetim uygulayarak kendi ellerini bu kişiden uzak tutabilmişti. On ikiliden hiçbiri o akşam Bethani’ye olan geri dönüş yolunda Matta’dan daha fazla ümitsizliğe kapılmış halde değildi. Şimon Petrus ve Şimon Zelotes’ten sonra o, en yüksek düzeydeki sinirsel gerilimi deneyimlemiş olup, gece vakti çok büyük bir yorgunluk içindeydi. Ancak, sabah Matta fazlasıyla neşeliydi; o, son kertede, neşeli bir kaybedendi.

172:5.9 (1886.1) Tomas, on iki içinde en fazla şaşkınlık ve kafa karışıklığı çekmiş olan kişiydi. Zamanının büyük bir kısmında o, olan bitene bakar ve bu türden tuhaf bir gösteriye katılmadaki Üstün’ün güdüsünün ne olduğunu dürüstçe merak eder bir halde, yalnızca kafileyi takip etmişti. Kalbinin derininde o tüm bu dışavurumu biraz olsun çocuksu görmüştü, eğer tamamiyle budalaca değilse. O hiçbir zaman İsa’yı bu türden bir şeyi yapar halde görmemiş olup, bu Pazar öğleden sonrasındaki onun tuhaf davranışını hiçbir şekilde anlayamamaktaydı. Mabede ulaştıkları zaman zarfında Tomas, bu gözde dışavurumun, Üstün’ü derhal tutuklamaya cüret edemeyecekleri bir biçimde Sanhedrin’i korkutmuş olduğu çıkarımında bulunmuştu. Bethani’ye olan geri dönüş yollarında Tomas birçok şey düşünmüştü ama o hiçbir şey söylemedi. Uyku vakti Üstün’ün Kudüs’e olan bu gürültülü girişi sahneleyişindeki zekiliği onun üzerinde bir ölçüde mizahi bir çekicilikte bulunmuştu, ve o bu tepki nedeniyle fazlasıyla neşelenmişti.

172:5.10 (1886.2) Bu Pazar Şimon Zelotes için büyük bir gün olarak başlamıştı. O, birkaç gün içinde Kudüs’te muhteşem şeyleri

gerçekleştirmenin öngörüsünde bulunmuştu ve bunda o doğruydı da; ancak, Şimon, Davud'un tahtında İsa'nın bulunduğu bir biçimde, Musevilerin yeni ulusal yönetiminin kuruluşunu hayal etmişti. Şimon, krallık duyurulur duyurulmaz ulusalcıların bir an önce faaliyete geçeceklerini düşünmüş olup, onun kendisi, yeni krallığın bir araya gelen askeri kuvvetlerinin yüce en yüksek kumandanı haline gelecekti. Zeytindağı'na olan inişte o hatta, Sanhedrin'e ek olarak onlara destek verenlerin tümünün o günün gün batımından önce ölü olacaklarını öngörmüştü. O gerçekten de çok büyük bir şeyin gerçekleşecek oluşuna inanmıştı. O, tüm kalabalık içinde en fazla ses çıkaran kişiydi. Öğleden sonra saat beş suları 1 sessizleşmiş, umutları kırılmış ve hayalleri başa çıkmış bir havariydi. O hiçbir zaman, bu günde deneyimlemiş olduğu şokun bir sonucu olarak üzerine düşen ümitsizlik hissinden bütünüyle kurtulamamıştı; en azından Üstün'ün yeniden dirilişine kadar.

172:5.11 (1886.3) Alpheus ikizleri için bu kusursuz bir gündü. Onlar gerçekten de başından sonuna kadar bu günden keyif almışlardı; ve, her ne kadar mabet etrafındaki sessiz ziyaret süreci boyunca hâlihazırda bulunmuş olsalar da, gözde desteğin getirmiş olduğu çöküşten fazlasıyla kaçabilmişlerdi. Onlar, bu akşam Bethani'ye geri döndüklerinde havarilerin umutsuzluğa kapılmış tutumunu herhangi şekilde anlayabilir konumda bulunmuyorlardı. İkizlerin hafızalarında bu her zaman, yeryüzü üzerinde cennette en yakın oldukları gündü. Bu gün, havariler olarak bütüncül süreçlerinin tatmin edici zirve noktasıydı. Ve, bu Pazar öğleden sonrasının derin mutluluk hatırası kendilerini, çarmıh saatine kadar uzanan bir biçimde, bu büyük öneme sahip hatanın her türlü acı olayları

boyunca taşıymıştı. Bu, ikizlerin düşünebildikleri krallara en yaraşan girişti; onlar, tüm gösterişin her anından fazlasıyla keyif almışlardı. Onlar, görmüş oldukları her şeyi onaylamış ve hafızalarında bunu uzunca bir süre neşe ile anmışlardı.

172:5,12 (1886.4) Havarilerin tümü içinde Yudas İşkariyot, Kudüs'e olan bu kafilesel giriş tarafından en olumsuz biçimde etkilenendi. Onun akli, Şimon'un evindeki şölende Meryem'in kutsayışı ile ilişkili olarak bir önceki günde Üstün'ün gerçekleştirmiş olduğu paylama nedeniyle hiç de hoş olmayan bir üretken haldeydi. Tüm bu sergi karşısında Yudas'ın midesi bulanmıştı. Ona her şey çocuksu gelmişti, eğer gerçekten de saçma değilse. Bu intikam arzular havari bu Pazar öğleden sonrasının gelişmelerine baktığında, İsa ona bir kraldan ziyade bir palyaçoya daha çok benzer halde görülmüştü. O içten bir biçimde tüm bu dışavuruma karşı çıkmıştı. O, eşek veya bir genç eşek ile seyahat etmeye razı olacak herhangi birini Yunanlıların ve Romalıların hor görme düşüncelerini paylaşmaktaydı. Utgun kafilenin şehre girmiş olduğu zaman zarfında Yudas, bu türden bir krallığa ait bütüncül düşünceyi ret etmedeki kesin kararına varmıştı; o, cennetin krallığını kurmanın bu türden tüm saçma girişimlerini terk etmeye neredeyse çok kesin bir biçimde karar vermişti. Ve, bunun ardından o Lazarus'un yeniden dirilişini ve birçok diğer şeyi düşündü; ve, en azından bir gün daha, on ikili ile birlikte kalmaya karar verdi. Bunun yanı sıra, o keseyi taşımakta olup, kişisel olarak taşımakta bulunduğu havarisel kaynakları terk etmeyecekti. Bethani'ye olan geri dönüş yolunda o gece, kendi davranışı garip görünmemiştir çünkü havarilerin tümü eşit düzeyde karamsar ve sessizdi.

172:5.13 (1887.1) Yudas, Sadduki arkadaşlarının alayı karşısında çok fazlasıyla etkilenmişti. İsa ve akran havarilerini terk etmedeki nihai kararında, İsa şehrin kapısına ulaştığında yaşanmış belirli bir olay dışında başka hiçbir etken onun üzerinde bu kadar güçlü bir etkide bulunmuştu: Önde gelen bir Sadduki (Yudas'ın ailesinin bir arkadaşı olarak) neşeli bir alay tutumu içinde kendisine yaklaşıp, sırtına vuran bir biçimde şunu söylemişti: “Neden de canın sıkkın görünüyorsun benim güzel arkadaşım; Kudüs’ün kapılarından bir eşek üzerinde geçerken Musevilerin kralı olarak bu Nasıralı İsa’yı tanırken bizlere katıl.” Yudas hiçbir zaman yargılamadan korkmamıştı; ancak, o bu türden alaya dayanamamaktaydı. Uzun süredir beslemekte olduğu intikam duygusuna şimdi, alay edilmenin bu ölümcül korkusu karışmıştı; Üstünü’nden ve akran havarilerinden utanç duyacak olmanın korkunç ve korku verici hissi. Kalbinde, krallığın bu görevlendirilmiş elçisi hâlihazırda bir terk ediciydi; sadece onun için, Üstün ile açık bir biçimde yolları ayırmanın makul bir bahanesini bulmak kalmıştı.

173. Makale

Kudüs’teki Pazar

173:0.1 (1888.1) BU PAZAR sabahının erken saatlerinde, önceden ayarlanmış bir biçimde, İsa ve havarileri Bethani’de Şimon’un evinde bir araya geldi. On ikili, mabede doğru seyahat ederlerken tuhaf bir biçimde sessiz haldeydi; onlar, bir önceki günün deneyiminden kendilerini kurtaramamışlardı. Onlar, korku duyar halde, bekler konumunda bulunup, derin bir biçimde, bu Hamursuz haftası boyunca hiçbir kamu öğretilerine girişmemelerine dair onun emrini de içine alan, Üstün’ün birden gerçekleştirmiş olduğu taktik değişikliğinden doğan belirli bir aidiyetsizlik hissinden etkilenmişlerdi.

173:0.2 (1888.2) Bu topluluk Zeytindağı'ndan inerlerken, havarilerin kendisini arkadan düşünce dolu bir sessizlik içinde sessizce takip ettiği bir biçimde, İsa en başta seyahat etmekteydi. Yudas İškariyot dışında hepsinin akıllarında en önde gelmiş tek bir düşünce bulunmaktaydı, ve o ise: Üstün bugün ne yapacak? Yudas'ın içine düşmüş olduğu düşünce ise şuydu: Ne yapmalıyım? İsa ve birlikteliklerim ile devam etmeli miyim, yoksa çekilmeli miyim? Ve, eğer bırakırsam, nasıl ayrılmalıyım?

173:0.3 (1888.3) Bu güzel sabah onlar mabede vardıklarında saat yaklaşık olarak saat dokuzdu. Onlar derhal, İsa'nın oldukça sık bir biçimde öğretimde bulunduğu büyük bahçeye gitmişlerdi; ve, kendilerini beklemekte olan inananları selamladıktan sonra, İsa öğretim kürsülerinden bir tanesine çıkmış olup, toplanmakta olan kalabalığa hitap etmeye başladı. Havariler yakındaki bir yere çekilip, gelişmeleri beklediler.

1. Mabet'in Temizlenişi

173:1.1 (1888.4) Mabet ibadetinin ayinleri ve törenleri ile ilişkili olarak büyük bir ticari trafik oluşmuştu. Orada, çeşitli kurbanlar için elverişli olan hayvanları sağlamanın ticareti bulunmaktaydı. Her ne kadar bir ibadet eden kişinin kendi öz kurbanını kendi başına sağlamasına izin verilmekte olsa da, bu hayvanın Levi yasasının taşımakta olduğu anlam bakımından ve mabedin resmi denetleyicileri tarafından yorumlandığı biçimiyle tüm “leke”den uzak alması gerçekliğini korumaktaydı. Birçok sefer bir ibadet eden kişi, kusursuz olarak varsaydığı hayvanının mabet denetleyicileri tarafından reddedilmesinin küçük düşürücü etkisini deneyimlemişti. Bu nedenle, kurbanlık hayvanları mabette satın almak daha yaygın

bir uygulama haline gelmişti; ve, her ne kadar Zeytindağı yakınında satın alınabilecek birkaç kurbanlık yer bulunmuş olsa da, bu hayvanları doğrudan bir biçimde mabet bölümlerinden almak gözde bir şey olmuştu. Kademeli bir biçimde, mabet bahçelerinde her bir türden kurbanlık hayvanı satmanın bu adaleti ortaya çıkmıştı. Devasa karların elde edildiği, bu büyük ticaret bu şekilde doğmuştu. Kazançların bir kısmı mabet hazinesi için alıkonulmaktaydı; ancak, onların daha büyük bir kısmı dolaylı olarak yönetimdeki yüksek din-adamsal ailelerin ellerine gitmekteydi.

173:1.2 (1888.5) Hayvanların bu satışı gelişme gösterdi çünkü ibadet eden kişi bu türden bir hayvanı satın aldığı anda, ücret bir ölçüde yüksek olsa da, ilave hiçbir ücret ödenmemekteydi; ve, o, amaçlanan kurbanın, gerçek veya teknik lekelere sahip olması nedeniyle reddedilmeyecek oluşundan emin olabilirdi. Özellikle büyük ulusal şölenler boyunca, sıradan insanlar üzerinde bir seferlik veya başka düzenlerde gerçekleşen dudak uçuklatıcı ücretler alınmaktaydı. Bir seferinde açgözlü din-adamları o kadar ileriye gitti ki, fakirlere birkaç meteliğe satılması gereken bir çift güvercin için bir haftalık yevmiyenin değerine denk düşen ücreti talep ettiler. “Annas’ın evlatları” hâlihazırda, mabedin kendisinin yıkılmasından önce bir kalabalık tarafından nihai bir biçimde yok edilene kadar sürmüş olan, bu tam da ticari eşya pazarları olarak, mabet yerleşkesindeki tezgâhlarını kurmuşlardı.

173:1.3 (1889.1) Ancak, kurbanlık hayvanlardaki ve çeşitli eşyalardaki trafik, mabet bahçelerine saygısızlıkla davranıldığı tek biçim değildi. Bu zaman zarfında orada, tam da mabet içinde gerçekleştirilmekte olan geniş bir bankacılık ve ticari değiş-

tokuş serpilmişti. Ve, tüm bunların hepsi şu şekilde gelişmişti: Aşmonayim hanedanlığı boyunca Museviler kendilerine ait gümüş parayı basmış olup, mabedin bir buçuk şekel ve tüm diğer mabet ücretlerinin bu Musevi parası ile ödenmesini zorunlu kılması bir adet haline gelmişti. Bu düzenleme, tüm Filistin ve Roma İmparatorluğu'nun diğer vilayetleri boyunca kullanımda olan birçok para birimi ile Musevi parasının bu geleneksel şeklini değiştirmek için para takasçılarının mabet tarafından onaylanmasını gerektirmişti. Mabet; kadınlar, köleler ve küçükler dışında, tüm kişilere getirilen, yaklaşık olarak on kuruş büyüklüğünde ancak ondan iki kat daha kalın bir madeni para olarak, bir buçuk şekellik baş vergisi almaktaydı. İsa'nın zamanında din-adamları da, mabet ödemelerinden muaf tutulmuştu. Bunun uyarınca, Hamursuz'dan önceki ayın 15'inden 25'ine kadar, onaylanmış para takasçıları, Kudüs'e ulaştıktan sonra mabet ödemeleri gerçekleştirebilmeleri için kabul edilen parayı Musevi insanlarına sağlamak amacıyla Filistin'in baş şehirlerinde tezgâhlarını dikmekteydiler. Bu on günlük dönemden sonra bu para takasçıları Kudüs'e ilerlemiş olup, mabedin bahçelerinde takas masalarını kurmaya devam ettiler. Onlar, yaklaşık olarak on kuruş değerindeki olan bir madeni paranın takası için üç ila dört kuruşa den gelen bir komisyon almaktaydılar; ve, eğer bir madeni para takas için daha yüksek bir değer de ise, onların bu komisyonun iki mislini almasına izin verilmekteydi. Benzer bir biçimde mabet bankacıları, kurbanlık hayvanların satın alınışını, yemin ödemelerini ve sunaklarda bulunmayı içeren tüm para takasından kar elde etmekteydi.

173:1.4 (1889.2) Bu mabet para takasçıları sadece, ziyaret eden kutsal yolcuların Kudüs'e dönemsel olarak getirmiş oldukları

yirmiden fazla para birimini takas etmenin getirdiği gelirden düzenli bir bankacılık ticaretinde bulunmamaktaydı; anlar aynı zamanda, bankacılık işi ile ilgili diğer her türlü etkileşim türüne katılmaktaydı. Hem mabet hazinesi hem de mabet yöneticileri, bu ticari etkinliklerden devasa biçimde kar elde etmekteydi. Sıradan insanlar fakirlik içinde bulunmaya ve onlar bu adil olmayan vergileri vermeye devam ederken, mabet hazinesinin dört yüz milyon liraya varan kaynakları elinde tutması görülmemiş şey değildi.

173:1.5 (1889.3) Para takasçılarının, eşya satıcılarının ve hayvancıların bu gürültülü topluluğu arasında İsa, bu Pazar sabahı, cennetsel krallığın müjdesini öğretmeye girişmişti. O, mabede olan bu saygısızlığa karşı durmada yalnız değildi; olağan insanlar da, özellikle yabancı vilayetlerden gelmekte olan Musevi ziyaretçiler, ulusal ibadet evlerinin bu kar amaçlı kirliliğine içten bir biçimde karşıydılar. Bu zaman zarfında Sanhedrin'in kendisi, ticaret ve değiş-tokuşun tüm bu konuşma gürültüleri ve kafa karışıklığı tarafından çevrelenmiş bir biçimde, bir odada olağan toplantılarını düzenlemekteydi.

173:1.6 (1890.1) İsa hitabetine başlayacakken, ilgisini zorla çeken iki şey yaşanmıştı. Yakındaki bir takasçının para masasında, İskenderiyeli bir Musevi'nin fazla ücret almak ile suçlayışından doğan çok şiddetli ve kızgın bir tartışma kopmuşken, hava, bir hayvan ahırından diğerine sürülmekte olan yaklaşık yüz sayıdaki boğanın çıkardığı böğürme sesi ile doluydu. İsa, sessiz ancak düşünceli bir biçimde bu ticaret ve kafa karışıklığı sahnesini irdeler halde, durmuşken, yakında, bir zamanlar İron'da konuşmuş olduğu bir kişi olarak, yalın akıldaki bir Celileli'nin gösteriş peşinde ve kendilerini üstün

gören Yudealılar tarafından alay edilişini ve itilip kakılmasına bakmaktaydı; ve, tüm bunların hepsi, İsa'nın ruhunda kızgın hislerin tuhaf ve dönemsel doğuşunu üreten bir biçimde bir araya gelmişti.

173:1.7 (1890.2) Biraz sonra olacaklara katılmadan kaçınmış olan yakında durmaktaki, havarilerini şaşırtan bir biçimde, İsa öğreti kürsüsünden aşağıya inip, bahçe boyunca sürüyü gütmekte olan gence gidip tellerden olan kırbacını aldı ve hayvanları çabuk bir biçimde mabetten dışarı sürdü. Ancak, bu onun yaptığı tek şey değildi; o ihtişamlı bir biçimde, mabet bahçesinde toplanmış olan binlerce kişinin meraklı bakışları önünde en uzak ahıra gidip her birinin kapılarını tutsaklık içindeki hayvanları dışa doğru sürmek için açmaya başlamıştı. Bu zaman zarfında, bir araya toplanmış olan kutsal yolcular hareketlenmişti; ve, haykıran sesleri ile pazarlara doğru hareket etmiş olup, para takasçılarının tezgâhlarını devirmeye başlamışlardı. Beş dakikadan kısa bir süre içinde ticaretin her bir etkinliği mabetten gitmiş hale gelmişti. Bu zaman zarfında, yakında bulunan Roma muhafızları, hepsinin sessiz olduğu bir biçimde, olay yerinde ortaya çıktı ve kalabalıklar sakinleşti; İsa, konuşma kürsüsüne geri dönen bir halde, kalabalıklara şunu söyledi: “Sizler, Yazıtlarda yazılmış olan şu güne şahit oldunuz: ‘Benim evim tüm milletler için dua evi olarak çağrılmalı ama siz onu bir soyguncu yatağına çevirdiniz.’”

173:1.8 (1890.3) Ancak, İsa başka şeyleri söylemeden önce, büyük topluluk takdir haykırıışlarına katılmıştı; ve, yakın bir süre içinde gençlerden meydana gelen bir kalabalık topluluktan ileri çıkıp, kutsal mabetten atılmış olan saygısız ve kar amacı içindeki satıcıların durumunu takdirin minnettar övgü şarkısını

söylediler. Bu zaman zarfında, din-adamlarından bazıları olay yerine ulaşmış olup, onlardan bir tanesi İsa'ya şunu söylemişti: “Levi çocuklarının ne söylediğini duymuyor musun?” Ve, Üstün: “Hiç okumadınız mı, ‘bebelerin ve emzik bekleyenlerin ağızlarından kusursuz övgüler dizilir’?” Ve, insanlar tarafından belirlenmiş koruyucuların her girişte beklediği bir biçimde, İsa günün geri kalan kısmında öğretisine devam etti; ve, bu koruyucular, herhangi bir kişinin mabet bahçelerine boş testinin bile taşınmasına izin vermemekteydi.

173:1.9 (1890.4) Baş din-adamları ve kâtipler bu yaşananları duyduklarında, ne düşüneceklerini bilemez hale geldiler. Onlar Üstün'den daha da korku duymaya başladılar, ve bunun uyarınca onu yok etmeye daha kararlı hale geldiler. Ancak, onlar şaşkınlık içerisindelerdi. İsa'nın ölümünü nasıl elde edeceklerini bilmiyorlardı; zira, onlar fazlasıyla, bu aşamada İsa'nın saygısız kar amacı taşıyanları atışına dair onayında açık destekte bulunmuş, kalabalıklardan korkmaktaydı. Ve, mabet bahçelerinde sessiz ve huzur içinde olan bir gün olarak, bugünün tamamı boyunca, insanlar İsa'nın öğretisini duymuş olup, onun sözlerini kulaklarını dört açıp dinlediler.

173:1.10 (1890.5) İsa'nın bu şaşırtıcı eylemi, havarilerin kavrayışının ötesindeydi. Onlar, Üstünlerinin bu anlık ve beklenmeyen hareketi karşısında o kadar şaşırılmışlardı ki, yaşanmışlığın tümü boyunca konuşma kürsüsünün yakınında birbirlerine yanaşık kalmışlardı; onlar bir sefer dahi olsun, mabedin temizlenişine yardım etmek için bir parmak bile oynatmamışlardı. Eğer bu dikkate değer olay, bir gün önce, kalabalık tarafından haykırışlar ile onaylanırken, şehrin kapılarından gerçekleşen gürültülü ilerleyişinin sonunda

İsa'nın mabede olan zafersel varışı zamanında yaşanmış olsaydı, onlar bu yardımda bulunmaya hazır olurdu, ancak yaşananlar nedeniyle bu gelişmelere katılmaya tamamiyle hazırlıksız haldeydiler.

^{173:1.11 (1891.1)} Mabedin bu temizlenişi, Üstün'ün fakirlere ve eğitim görmemiş olanlara adaletsiz davranma ve onlar üzerinden kar elde etmenin her türüne karşı olan kınayışına ek olarak dinin uygulamalarını ticari hale getirmeye olan tutumunu yansıtmaktadır. Bu yaşanmışlık aynı zamanda İsa'nın, kendilerine siyasi, finansal veya din-kurumsal gücü siper edebilecek olan adaletsiz azınlıkların hakkaniyetsiz ve köleleştirici uygulamalarına karşı herhangi bir topluluk içindeki çoğunluğu korumak için şiddeti kullanmayı reddedişe onaylar gözle bakmadığını göstermektedir. Kurnaz, ahlaksız ve planlar kurmakta olan kişilerin; idealleri nedeniyle, kendilerini korumak veya takdir edilecek yaşam projelerini ilerletmek için son olarak kuvvete başvurma eğiliminde bulunmayanların sömürülüşü ve ezilişi için kendi aralarında örgütlenmelerine izin verilmeyecektir.

2. Üstün'ün Yönetim Yetkisine Karşı Çıkış

^{173:2.1 (1891.2)} Pazar günü Kudüs'e olan bu muzaffer giriş Musevi önderlerini o kadar şaşkına uğrattı ki, onlar İsa'yı tutuklamaktan kaçındı. Bu gün, mabedin bu göz alıcı temizlenişi benzer bir biçimde Üstün'ün yakalanışını etkili bir şekilde öteledi. Gün be gün, Musevilerin yöneticileri onu yok etmede gittikçe artan bir biçimde kararlı hale gelmekteydi; ancak, onlar, saldırı saatinin gecikmesine neden olan, iki korkunun güçlü etkisi altındaydı. Baş din-adamları ve kâtipler, kalabalıkların kendilerine bir karşı duruş buhranı içinde

gelmelerinden korku duydukları için İsa'yı kamuya açık bir biçimde tutuklamaya gönüllü değillerdi; onlar aynı zamanda, Roma muhafızlarının birçok kişi tarafından desteklenen bir başkaldırıyı dağıtmak için çağırılma olasılığından büyük endişe etmekteydi.

173:2.2 (1891.3) Sanhedrin'in öğlen toplantısında, Üstün'ün hiçbir arkadaşı görüşmeye katılmadığı için, İsa'nın hızlı bir biçimde yok edilmesine oy birliği ile karar verilmişti. Ancak, onlar, onun ne zaman ve nasıl gözaltına alınması gerektiğinde anlaşıyorlardı. Nihai olarak, onlar, eğitimini dinlemekte olanların gözleri önünde onu tuzağa düşürmek veya başka bir halde onun itibarını zedelemek için beş topluluğun görevlendirilmesine ve onların insanların arasına katılmasına karar verdi. Bunun uyarınca, yaklaşık olarak saat ikide, tam da İsa "Evlatlığın Özgürlüğü" söyleşisine başlayacakken, İsrail'in bu kidedmlilerinin bir topluluğu İsa'nın yakınına gelebilen bir biçimde, alışlageldik halde onun sözünü keserek, şu soruyu sormuştu: "Hangi yönetim yetkisi ile bu şeyleri yapıyorsun? Kim sana bu yetkiyi verdi?"

173:2.3 (1891.4) Mabet yöneticileri ve Musevi Sanhedrin görevlilerinin; öğretimde bulunmaya ve, İsa'nın temel niteliğini oluşturmuş bulunan, ve özellikle mabedi tüm ticaretten arındıracak yakın dönemdeki davranışı gibi, olağanüstü biçimde davranmaya cüret etmekte olan her bir kişiye bu soruyu yöneltmesi tamamiyle anlaşılabilir bir şeydi. Bu tüccarların ve para takasçılarının tümü, en yüksek düzeydeki idarecilerin doğrudan onayı ile faaliyet göstermekte olup, onların kazancının belirli bir yüzdesinin doğrudan bir biçimde mabet hazinesine gitmekte olduğu varsayılmaktaydı.

Musevilerin tümü için *yönetim yetkisinin* bir anahtar kelime halinde bulunmuş olduğunu unutmayın. Tanrı-elçileri her zaman, hahamsal akademilerde yerli bir biçimde eğitilmeden ve daha sonra Sanhedrin tarafından bir düzen içinde görevlendirilmeden, gözü kara bir halde yetki olmadan öğretmeye cüret etmeleri nedeniyle sorun yaratmaktaydı. Kamuya açık cüretkâr öğretimdeki bu yetkisizlik hali, ya cahil cesaretine veya açık isyana işaret eden bir şey olarak görülmekteydi. Bu zaman zarfında, yalnızca Sanhedrin bir kıdemliyi veya öğretmenini atayabilirdi; ve, bu türden bir tören, daha öncesinden aynı şekilde görevlendirilmiş bulunan en az üç kişinin gözü önünde gerçekleşmeliydi. Bu türden bir görevlendirme öğretmenin üzerine “haham” unvanını vermekte olup, aynı zamanda onun, “kendisine yargı için getirilebilecek olan kabul etme veya uzaklaştırma gibi hususlarda,” bir hâkim olarak hareket etmesine ehliyet vermektedir.

173:2,4 (1892.1) Mabet yöneticileri, yalnızca onun öğretilerine değil aynı zamanda eylemlerine de karşı gelmek için bu öğleden sonrası saatinde İsa’nın önüne gelmişti. İsa tam da bu kişilerin uzunca bir süre boyunca kamuya açık bir biçimde, öğretim için kendi yetkisinin Şeytansı olduğunu, ve onun tüm kudret dolu yaptıklarının ecinnilerinin prensinin gücü ile gerçekleştirilebildiğini öğretmiş halde bulunduklarını oldukça iyi bilmekteydi. Bu nedenle, Üstün onların sorularına cevap vermeye bir karşı soru sorarak başladı. İsa şunu söyledi: “Ben de aynı zamanda sizlere bir soru sormak istiyorum, eğer bana cevap verirsiniz, benzer bir biçimde sizlere hangi yetki ile bunları gerçekleştirdiğimi söyleyeceğim. Yahya’nın vaftizi,

nereden geldi? Yahya yetkisini cennetten mi yoksa insanlardan mı aldı?”

173:2.5 (1892.2) Ve, onun sorusunun sahipleri bunları duyduklarında, hangi cevabı verebileceklerini düşünmek için kendi aralarında görüş alışverişlerine başlayarak çekildiler. Onlar öncesinde, İsa’yı kalabalıklar önünde utandırmayı düşünmüşlerdi; ancak, şimdi onlar kendilerini, mabet bahçesinde herkesin bir araya toplanmış olduğu bir zamanda onların tümü önünde fazlasıyla kafa karışıklığı halinde bulmaktaydı. Ve, onların rahatsızlığı, şunları söyler halde İsa’ya geri döndüklerinde, çok daha fazla belliydi: “Yahya’nın vaftizi hakkında, bizlerin cevap veremeyiz; bizler onun bilgisine sahip değiliz.” Ve, onlar Üstün’e bu cevabı, kendi aralarında şu biçimde fikir yürüttükleri için vermişlerdi: Eğer bizler cennetten dersek, bunun ardından İsa, peki o zaman neden ona inanmadınız diyecek; ve, muhtemel bir biçimde o yönetim yetkisini Yahya’dan almış olduğunu ekleyecek; ve, eğer bizler insandan dersek, o zaman da kalabalıklar bizlere dönecek; zira, onların çoğu İsa’nın bir tanrı-elçisi olduğuna inanıyor; ve, böylece, İsrail’in dini öğretmenleri ve önderleri olarak, onlar, Yahya’nın görevine dair bir görüş belirtemeyeceklerini (veya belirtmek istemeyeceklerini) itiraf eder bir halde İsa’nın karşısına çıkmak zorunda kalmışlardı. Ve, onlar bu şekilde konuştuklarında, onlara doğru bakışlarını indirmiş halde, İsa, “Ne de ben size hangi yönetim yetkisi ile bu şeyleri yapmakta olduğumu söyleyeceğim.”

173:2.6 (1892.3) İsa hiçbir zaman, kendi yönetim yetkisi için Yahya’ya başvurmayı amaçlamamıştı; Yahya hiçbir zaman Sanhedrin tarafından görevlendirilmemişti. İsa’nın yönetim

yetkisi kendisinden ve Baba'nın ebedi yüceliğinden kökenini almaktaydı.

173:2.7 (1892.4) Kendisine karşı çıkanlar ile bu şekilde yüzleşme yöntemini uygulayarak İsa soruyu ötelemeyi amaçlamamıştı. İlk başta onun mahirane bir kaçıştan suçlu olduğu görülebilir; ancak, bu böyle değildi. İsa hiçbir zaman, düşmanlarından bile fayda sağlama eğilimi göstermemişti. Görünürde bu ötelemede o gerçekten tüm dinleyicilerine, kendi görevi arkasında yatan yönetim yetkisine dair Ferisilerin sorusuna cevap vermişti. Onlar, İsa'nın yapmış olduğu şeyleri ecinnilerin prensinin yönetim yetkisi ile gerçekleştirmiş olduğunu öne sürmüş haldelerdi. İsa sıkça tekrar eden bir biçimde, tüm öğreti ve emeklerinin cennet içindeki Babasının gücü ve yönetim yetkisi ile gerçekleştiğini vurgulamıştı. Bu Musevi önderleri İsa'nın ifadesini kabul etmeyi reddetmiş olup, onun düzene ait olmayan bir öğretmen olduğunu kendisine kabul ettirmek için onu sıkıştırmayı amaçlamaktaydı çünkü o hiçbir zaman Sanhedrin tarafından onaylanmamıştı. Onlara cevap verdiği biçimiyle, Yahya'dan yönetim yetkisini aldığını söylemeyerek, düşmanlarının kendisini tuzağa düşürme amacının başarılı bir biçimde ters teptiğini ve tüm bunların onların güvenilirliğini zedeleyen bir şekilde gerçekleştiğini görmek insanları tatmin etmişti.

173:2.8 (1892.5) Ve, Üstün'ün kendisine karşı çıkanlar ile yüzleşmedeki bu dehası kendilerinin ondan çok fazlasıyla korkmasına neden olmuştu. Onlar o gün ilave herhangi bir soru sorma girişiminde bulunmadı; onlar, kendi aralarında ilave görüş alış-verişlerinde bulunmak için çekildiler. Ancak, insanlar, Musevi önderleri tarafından sorulmuş olan bu

soruların taşıdığı iki-yüzlülüğü ve samimiyetsizliği anlamada yavaş kalmamıştı. Olağan insanlar bile Üstün'ün ahlaki ihtişamı ile düşmanlarının tuzak kurucu iki-yüzlülüğü arasındaki farkı anlamada başarısız olmamıştı. Ancak, mabedin temizlenişi Saddukileri, İsa'yı yok etme tasarımlarını kusursuzlaştırmada Ferisilerin yanına getirmişti. Ve, Saddukiler bu aşamada Sanhedrin'in çoğunu teslim etmekteydi.

3. İki Evladın Simgesel Hikâyesi

173:3.1 (1893.1) Kusur arayan Ferisiler İsa'nın önünde öylece sessizlik içinde dururken, İsa onlara doğru bakışlarını indirip, şunu söylemişti: “Sizler Yahya'nın görevine dair kuşku içinde olduğunuz için ve İnsan Evladı'nın öğretisi ve emeklerine karşı düşmanlıkta dizildiğiniz için, bir hikâye anlatırken bana kulak verin: Bir zamanlar büyük bir adam ve saygın bir toprak sahibinin iki erkek evladı vardı ve büyük arazilerinin idaresinde onlara yardım etmek amacıyla, şunu söyler halde, onlardan bir tanesine geldi: ‘Oğlum, bugün üzümlüğümde çalış.’ Ve, bu düşünmez haldeki evlat babasına, ‘Gitmeyeceğim’ dedi; ancak, bunun ardından pişman oldu ve üzümlüğe gitti. Baba büyük oğlunu bulduğunda, benzer bir biçimde ona, ‘Oğlum, bugün üzümlüğümde çalış’ dedi. Ve, bu ikiyüzlü ve doğru yolda olmayan evlat, ‘Evet, babam, gideceğim’ dedi. Ancak, baba oradan ayrıldığında, o üzümlüğe gitmedi. Şimdi sizlere soruyorum, bu evlatlardan hangisi gerçekten babasının iradesini yerine getirmiştir?”

173:3.2 (1893.2) Ve, insanlar hep bir ağızdan, “İlk evlat” şeklinde cevap verdi. Ve, bunun ardından İsa: “Böyleyse; ve, şimdi ben, şunu duyuruyorum: publikanlar ve hayat kadınları, her ne kadar

pişmanlık çağrısını reddetmiş görünseler de, bulundukları yollardaki hatalarını görüp, cennet içindeki Baba'ya hizmet edişinize dair büyük iddialarda bulunurken gerçekte Baba'nın görevlerini yerine getirmeyi reddetmiş olan sizler önünde Tanrı'nın krallığına girecekler. Yahya'ya inanmayan sizlerdiniz, Ferisiler ve kâtipler; sizler yerine ona publikanlar ve günahkârlar inandı; ne de sizler benim öğretime inanmaktasınız, olağan insanlar beni sözlerimi memnuniyetle duymakta.”

173:3.3 (1893.3) İsa, Ferisileri ve Saddukileri kişisel olarak küçük görmemişti. Onun gözden düşürmeyi amaçladığı şey onların öğretim ve uygulama sistemleriydi. İsa hiçbir insana düşmancıl bir tutum içerisinde bulunmamıştı; ancak, burada, ruhaniyete ait yeni ve yaşayan bir din ile tören, gelenek ve yönetim yetkisine ait eski din arasında kaçınılmaz bir çatışma meydana gelmekteydi.

173:3.4 (1893.4) Tüm bu zaman zarfında havariler Üstün'ün yakınında durmuşlardı; ancak, onlar, hiçbir biçimde bu etkileşimlere katılmamışlardı. On ikiliden her biri, beden içindeki İsa'nın hizmetinin bu kapanış günlerinin yaşanmışlıklarına kendi özel biçimiyle karşılık vermekteydi; ve, onların her biri benzer biçimde, bu Hamursuz haftası boyunca tüm kamu öğretisi ve duyuruşundan uzak durulmasına dair Üstün'ün emrine itaatkâr halde kalmaya devam etti.

4. Gelmeyen Ev Sahibi'nin Simgesel Hikâyesi

173:4.1 (1893.5) İsa'yı soruları ile tuzağa düşürmeyi amaçlamış olan Baş Ferisiler ve kâtipler iki evlada dair hikâyeyi dinlemeyi bitirdiklerinde, onlar aralarında ilave görüş alış-verişine

varmak için çekilmişlerdi; ve, Üstün, dinleyen kalabalığa doğru ilgisini yöneltir bir halde, başka bir simgesel hikâye anlatmıştı:

173:4.2 (1893.6) “Bir zamanlar bir ev sahibi olan iyi bir adam vardı ve bu adam bir üzümlük dikmişti. O çit çekmiş, üzüm yapraklarının basımı için bir kuyu kazmış, ve bekçiler için bir kuşe inşa etmişti. Bunun ardından, bir başka ülkede uzun bir seyahate çıktığında bu üzümlüğü kiraya vermişti. Ve, meyve veriş vakti yaklaştığında, hizmetçilerini kira toplamaları için kiracılara göndermişti. Ancak, onlar kendi aralarında görüş alış-verişinde bulunmuş olup, sahiplerine borçları olan meyveleri hizmetçilere vermeyi reddettiler; bunun yerine, onlar sahiplerinin hizmetçine çullanmıştı; birini dövüp, diğerini taşılayıp, diğerlerini de boş elle göndermişlerdi. Ve, ev sahibi tüm bunları duyduğunda, bu ahlaksız kiracılar ile ilgilenmesi için başka ve daha güvenilir hizmetçilerini göndermişti; ve, bunları onlar yaralamış ve kendilerine de utanç verici bir biçimde davranmışlardı. Ve, bunun ardından ev sahibi, başyardımcısı olan, gözde hizmetçisini gönderdi; ve, onlar bu kişiyi öldürdü. Ve, daha, sabır ve tahammül içinde, o birçok diğer hizmetçiyi göndermişti; ancak, o hiçbir şey alamayacaktı. Bazıları dövülmüş, diğerleri ise öldürülmüştü; ve, ev sahibine bu şekilde davranıldığında, kendisine şunu söyler bir halde, bu minnettarlık bilmez kiracıları ile ilgilenmesi için kendi oğlunu göndermeye karar verdi: “Onlar benim hizmetçilerime doğru şekilde davranmayabilir ama onlar kesin bir biçimde benim sevgili oğlum için saygı göstereceklerdir.” Ancak, bu pişmanlık bilmez ve ahlaksız kiracılar evladı gördüklerinde, kendi aralarında şöyle fikir yürüttüler: ‘Bu varis; gelin onu öldürelim, sonra da miras bizim olsun.’ Böylece onlar bu kişiye el uzattılar; kendisini üzümlükten çıkardıktan sonra, onu

öldürdüler. O üzümlüğün sahibi evladını reddedip öldürdüklerini duyduğunda, bu minnettarlık bilmez ve ahlaksız kiracılarına ne yapacak?”

173:4.3 (1894.1) Ve, insanlar bu hikâyeyi ve İsa’nın sormuş olduğu duyduklarında, şu şekilde cevap vermişlerdi: “O bu acınası kişileri yok edecek ve üzümlüğünü hasat zamanı kendilerine meyve verecek olan başka ve dürüst kiracılara kiralayacak.” Ve, dinlemiş olan onlardan bazıları bu simgesel hikâyenin Musevi ulusuna ve onun tanrı-elçilerine olan davranışına ve İsa ve krallığın müjdesini olan nihai reddedişlerine atıfta bulunduğunu anladığında, keder içinde şunu söylemişlerdi: “Tanrı esirgesin bizler böyle şeyleri yapmaya devam etmeyelim.”

173:4.4 (1894.2) İsa, Saddukilerden ve Ferisilerden meydana gelen bir topluluğun kalabalığı yarışını gördü ve onlar yaklaştıkça kadar bir anlığına ara verdi ve sonra şunu söyledi: “Sizler, atalarınızın tanrı-elçilerini reddetmiş olduklarını biliyorsunuz; ve, sizler oldukça iyi bir biçimde, kalplerinizde İnsan Evladı’nı reddetme yolunda olduğunuzu biliyorsunuz. Ve, bunun ardından, yakınında bulunan bu din-adamlarını ve kıdemlileri arayan bir göz gezdiriş ile, İsa: “Hiç, inşaatçıların reddetmiş olduğu taşı Yazıtlarda okudunuz mu? İnsanlar keşfedince onu köşe taptığı taşı? Ve, böylece, sizleri bir kez daha uyarıyorum: eğer müjdeyi reddetmeye devam ederseniz, yakın bir süre içinde Tanrı’nın krallığı sizden alınacak ve iyi haberleri almaya ve ruhaniyetin meyvelerini vermeye gönüllü olan bir insanlar topluluğuna verilecek. Ve, bu taşta bir gizem bulunmaktadır; her kim onun üzerine düşerse, o bu nedenle parçalara ayrılacak

ve kurtulacak; ancak, her kimin başına bu taş düşerse, bu kişi toz olacak ve küllerini dört rüzgâr dört bir yana savuracaktır.”

173:4.5 (1894.3) Ferisiler bu sözleri duyduklarında, onlar İsa’nın kendilerine ve diğer Musevi önderlerine atıfta bulunduklarını anlamışlardı. Onlar fazlasıyla oracıkta kendisine el uzatmayı istemişlerdi; ancak, onlar kalabalıktan korkmuşlardı. Buna rağmen, onlar Üstün’ün sözlerine o büyük kızgınlık duymuşlardı ki, onlar buradan çekilmiş ve onun ölümünü nasıl getireceklerine dair ilave görüş alış-verişi düzenlemişlerdi. Ve, o gece, hem Saddukiler hem de Ferisiler kendisini ertesi gün kapana kısırmak için kumpaslarında ellerini birleştirdiler.

5. Evlilik Ziyareti’nin Simgesel Hikâyesi

173:5.1 (1894.4) Kâtipler ve yöneticiler çekildikten sonra, İsa kendisini toplanmış olan kalabalığa seslenir kılmış olup, evlilik ziyafetinin şu hikâyesini anlatmıştı. O şunu söyledi:

173:5.2 (1894.5) “Cennetin krallığı, oğlu için bir evlilik ziyafeti hazırlamış olan bir krala benzetilebilir; bu kişi, daha öncesinden gelmesi için çağrılmış olan kişilere ulaklar gönderip, ‘Kralın sarayında evlilik yemeği için her şey hazır’ der. Kral davetine olan retleri duyduğunda, diğer hizmetçileri ve ulakları şunu söylemesi için gönderir: ‘Çağrılmış herkese gelmesini söyleyin, bakın, yemeğim hazır. Öküzüm ve buzağım kesildi, ve her şey evladımın bekleyen evliliğinin kutlanışı için hazır.’ Ancak, tekrar, düşüncesizler krallarının bu çağrısını hafife aldı ve, biri tarlaya, diğeri çömlekhaneye ve diğerleri de ticarete giden bir biçimde, onlar kendi yollarına gitti. Daha başkaları da, yalnızca kralın çağrısına bu şekilde saygısızlıkta bulunmadı; onlar açık bir isyan ile kralın

ulaklarına el uzatıp, utanç duyulacak bir biçimde onlara kötü davranıp, hatta onların bazılarını öldürmüşlerdi. Ve, kral, seçilmiş davetlilerin, hatta öncül davetini kabul etmiş ve evlilik şölenine katılmaya söz vermiş olanların, nihai bir biçimde çağrısını reddettiğini ve seçilmiş ulaklarına saldırıp, onların canına kıydıklarını anladığında, nefret duyguları içindeydi. Ve, bunun ardından, bu aşağılanmış kral kendi ve dostlarının ordularını çağırıp, bu isyankâr katilleri yok etme ve şehirlerini başlarına yıkma emrini verdi.

173:5.3 (1895.1) “Ve, davetini geri çevirmiş olanları cezalandırtan sonra, evlilik şöleni için başka bir gün belirleyip, ulaklarına şunu söyledi: ‘Evlilik törenine ilk çağrılmış olanlar değerli değildi; şimdi ayrı yollara ve ana yollara ve hatta şehrin hudutları ötesinde olan yerlere gidin ve bulabildiğiniz kadar yabancıyı bu evlilik ziyafetine gelmesi ve ona katılması için çağırın.’ Ve, bunun ardından, bu hizmetçiler ana yollara ve şehrin dışında kalan yerlere gitmiş, iyi kötü, zengin fakir, bulabildikleri kadar kişiyi en azından düğün odası istekli ziyaretçiler ile dolu olabilsin diye toplamıştı. Her şey hazır olduğunda, kral davetlileri görmeye geldi; ve, fazlasıyla şaşırان bir biçimde evlilik kıyafeti olmayan bir adamı gördü. Kral, davetlilerin tümü için hiçbir kısıtlama olmaksızın evlilik kıyafetleri tedarik ettiği için, şunu söyledi: ‘Arkadaşım, nasıl olur da bu vesile içindeki benim misafir odama bir evlilik kıyafeti olmadan geliyorsun?’ Ve, bu hazırlıksız haldeki kişinin söyleyecek bir sözü yoktu. Bunun ardından, kral hizmetçilerine: ‘Bu düşüncesiz davetliyi benim evimden atın ve onu konukluğumu geri çevirmiş ve çağrımı reddetmiş olan diğer her bir kişinin sonu ile paylaşsın. Ben burada, davetimi kabul etmekten büyük keyif alanlar ve herkes için hiçbir

kısıtlama olmaksızın tedarik edilen davetli kıyafetlerini giyme onurunu bana gösterenler dışında hiç kimseye sahip olmayacağım.”

173:5.4 (1895.2) Bu simgesel hikâyeyi anlattıktan sonra, İsa, kalabalığa dağıtmak üzereydi; ancak, kendisine olumlu gözle bakan bir inanan, kalabalıkları yarıp kendisine gelen bir biçimde, şunu söylemişti: “Ancak, üstün, biz bu şeyleri nasıl bileceğiz? Kralın daveti için nasıl hazır olabiliriz? Aracılığıyla senin Tanrı’nın Evladı olduğunu bilebilmemiz için bizlere hangi işareti vereceksin?” Ve, Üstün bunu duyduğunda, şunu söyledi: “Yalnızca tek bir işaret sizlere verilecektir.” Ve, bunun ardından, kendi bedenine işaret eder bir halde, devam etti: “Bu mabedi yok edin, üç günde yükseleceğim.” Ancak, onlar kendisini anlamadı ve dağılırlarken, şunu söyleyen bir biçimde, kendi aralarında konuşmaya giriştiler: “Neredeyse elli yıldır bu mabet burada, yine de o bu mabedi yok edip üç günde yeniden yükselteceğini söylüyor.” Kendi öz havarileri bile bu ifadenin önemini kavramamıştı; ancak, daha sonra, onun yeniden dirilişinden sonra, onlar İsa’nın ne söylemiş olduğunu hatırlamışlardı.

173:5.5 (1895.3) Bu öğleden sonrası yaklaşık olarak saat dörtte İsa havarilerine işaret edip, mabedi terk etme ve akşam yemeği ve gecelik istirahatları için Bethaniye gitme arzusunda olduğunu söyledi. Zeytindağı’na olan çıkışlarında, İsa Andreas, Filip ve Tomas’a, ertesi sabah, Hamursuz haftasının geri kalan kısmı boyunca kalacakları şehir yakınında bir kamp kurbanlarını salık verdi. Bu emre uyan bir halde ertesi sabah onlar, Bethanili Şimon’a ait olan bir arazi üzerinde, Gethsemane’nin kamuya açık kamp parkını gören tepe yamacında çadırlarını gerdiler.

173:5.6 (1896.1) Yine, onlar, bu Pazartesi gecesi Zeytindağı'nın batı yamacına olan çıkışlarında bir sessiz Musevi topluluğuydu. Bu on iki adam, hiçbir zaman olmadığı biçimiyle, acı bir şeyin gerçekleşecek olduğunu hissetmeye başlamıştı. Sabahın erken saatleri boyunca mabedin görkemli temizlenişi onların, Üstün'ün kendisini öne çıkarmasını ve kudretli güçlerini sergilemesini görmeye dair umutlarını ateşlendirmişse de, öğleden sonrasının tamamının yaşanılmışları yalnızca, her şeyin İsa'nın öğretisinin Musevi yöneticileri tarafından ret edilmesini işaret ettiği bir çöküş hissi olarak faaliyet göstermişti. Havariler nefeslerini tutma hissine kapılmış olup, korkunç bir belirsizliğin güçlü etkisi altındaydı. Onlar, şimdi geçmiş gün ile gelmekte olan korkun bir sonun yıkıcı etkisi arasında sadece birkaç kısa günün geçeceğini anlamışlardı. Onların tümü, devasa bir şeyin gerçekleşmek üzere olduğunu hissetmişti; ancak, onlar neyi bekleyeceklerini bilmemekteydi. Alpheus ikizleri bile en sonunda, Üstün'ün yaşamına ait olayların hızlı bir biçimde son noktasına doğru hareket edişini fark etmeyle hareketlenmişti.

174. Makale

Mabet'teki Salı Sabahı

174:0.1 (1897.1) BU SALI sabahı yedi sularında İsa havariler, kadın birliği ve Şimon'un evindeki diğer başta gelen yaklaşık iki düzine takipçi ile buluşmuştu. Bu buluşmada o, yakın zamanda, daha sonra bu şehirde ana merkezine sahip olduğu öğretiyayma hareketi ile ilişkili hale geldiği yer olan Perea'da Philadelphia'ya kaçmasına götüren emri kendisine veren bir halde, Lazarus'a elveda etmişti. İsa aynı zamanda yaşlı Simon'a güle güle demiş, ve bir daha onlara resmi bir biçimde

hitap etmeyen bir biçimde, kadın birliğine ayrılış tavsiyesini vermişti.

174:0.2 (1897.2) Bu sabah o, on ikilinin her birini kişisel bir selamlama ile karşılamıştı. Andreas'a: "Tam da önünde gerçekleşmeyi bekleyen olaylar karşısında umutsuzluğa kapılma. Kardeşlerini sıkıca tut ve onların seni ümitsiz halde bulmamasını sağla." Petrus'a: "Güvenini, bedenden olan kola ya da çelikten olan silahlara koyma. Kendini, ebedi kayalardan meydana gelen ruhsal temeller üzerinde oluştur." Yakub'a: "Dış görünüşlerden dolayı tereddüde düşme. İncasında güçlü kal ve sen yakın zamanda inanmış olduğun şeyin taşıdığı gerçekliği bileceksin." Yahya'ya: "Nazik ol; düşmanlarını bile sev; hoşgörülü ol. Ve, benim sana birçok şey emanet etmiş olduğumu hatırla." Nathanyel'e: "Dış görünüşler ile yargılama; her şey yok olur görünürken bile incasında güçlüce kalmaya devam et; krallığın elçisi olarak görevine layık ol." Filip'e: "Şimdi bekleyen olaylardan etkilenme. Sarsılmaz halde kalmaya devam et, yolu göremediğin zamanlarda bile. Adanma yeminine sadık kal." Matta'ya: "Krallığa kabul edildiğin zaman görmüş olduğun merhameti unutma. Herhangi bir insanın ebedi ödülünü hile ile almasına izin verme. Fani doğanın eğilimlerine karşı gelirken, güçlü olmaya gönüllü ol." Tomas'a: "Ne kadar zor olursa olsun, tam da şu an içerisinde inançla yürümek zorundasın, gördüğün şeylerle değil. Başladığım şeyi bitirmeye yetkin olduğumdan, nihai bir biçimde ötedeki krallık içinde benim doğru elçilerimin hepsini nihai olarak göreceğimden kuşku duyma." Alpheus ikizlerine: "Anlamadığınız şeylerin sizleri ezip geçmesine izin vermeyin. Kalplerinizin duyduğu şefkate bağlı kalın ve güveninizi ne büyük insanlara ne de insanların değişen tutumlarına yaslayın. Kardeşlerinizin yanında durun."

Ve, Şimon Zelotes'e: "Şimon, hayal kırıklığıyla ezilebilirsin ancak senin ruhaniyetin başına gelebileceklerin hepsinin üzerine çıkacaktır. Benden öğrenmede başarısız olduğun şeyi, ruhaniyetim sana öğretecek. Ruhaniyetin gerçek gerçekliklerini ara ve gerçek olmayan ve maddi gölgelerin seni çekmesine son ver." Ve, Yudas İskarot'a İsa: "Yudas, ben seni derinden sevdim ve senin kardeşlerini derinden sevmen için dua ettim. İyi yapımdan yorgun düşme; ve, ben seni, pohpohlamanın kaygan yolları ve alayın zehirleyici okları hususunda uyarmak isterim."

174:0.3 (1897.3) Ve, o bu selamları tamamladığında, diğer havariler o günün gecesi için çekildikleri ve Üstün'ün beden içindeki yaşamının geri kalanı için ana merkezlerini yaptıkları yer olan Gethsemane kampının kuruluşuna koyulurlarken, o Kudüs için Andreas, Petrus, Yakub ve Yahya ile ayrılmıştı. Zeytindağı yokuşunun yaklaşık olarak yarısında İsa durup, dört havarisi ile birlikte bir saatten fazla söyleşide bulundu.

1. Kutsal Bağışlama

174:1.1 (1898.1) Birkaç gün boyunca Petrus ve Yahya, günahın bağışlamasına dair İsa'nın öğretisi hakkında görüş farklılıklarını konuşmaya dalmışlardı. Onların ikisi de bu mevzuyu İsa'nın önüne sermede anlaşılmışlardı; ve, Petrus bu olayı, Üstün'ün tavsiyesini elde etmek için yerinde bir imkân olarak benimsemişti. Bunun uyarınca, Şimon Petrus, şunu sorar bir biçimde, övgü ve ibadet arasındaki farklar ile ilgili bir konuşmaya girişti: "Üstün, Yakub ve ben, günahın bağışlanması ile ilgili senin öğretilerinde aynı fikirde değiliz. Yakub senin, Babanın bizleri talep etmeden önce dahi bağışlamış olduğunu öğrettiğini öne sürmekte; ve, ben,

pişmanlık ve itirafın bağışlamadan önce gelmek zorunda olduğunu savunuyorum. Hangimiz haklı? Ne söylersin?”

174:1.2 (1898.2) Kısa bir sessizlikten sonra, İsa dördüne de dikkate değer bir biçimde bakıp, şöyle cevapladı: “Benim kardeşlerim, sizler görüşlerinizde hata yapmaktasınız çünkü, insan ve Tanrı olarak, yaratılmış ve Yaratıcı arasındaki o içten ve derin sevgi dolu ilişkilerin doğasını kavramamaktasınız. Sizler, bilge ebeveynin olgun halde bulunmayan ve zaman zaman hata yapmakta olan çocuğu için gerçekleştirdiği anlayışlı duygudaşlığı kavramada başarısız olmaktadır. Bir zaman zarfında ussal ve şefkat dolu ebeveynlerin ortalama ve olağan bir çocuğu bağışlamaya çağırılmış oluşu gerçekten de şüphe götürür bir şeydir. Derin sevgi tutumuna ait olan anlayışlı ilişkiler etkin bir biçimde, belirli bir süre sonra önce çocuğun pişmanlığını daha sonra da ebeveynin merhametini gerektirecek tüm ayrılıkları önler niteliktedir.

174:1.3 (1898.3) “Her babanın bir parçası çocukta yaşar haldedir. Baba, evlat-ebeveyn ilişkisi ile ilgili olan hususların tümünde anlayışın önceliğini ve üstünlüğünü memnuniyetle deneyimlemektedir. Ebeveyn, daha görmüş geçirmiş olan eşin daha olgun deneyimi olarak, daha ileri düzeyde bulunan ebeveynsel olgunluğun ışığı altında çocuğun olgunsuzluğunu görmeye yetkindir. Yeryüzüsel çocuk ile gökyüzüsel Baba’nın ilişkisi içinde kutsal ebeveyn, duygudaşlığın sonsuzluğunu ve kutsallığını ve derin sevgi dolu anlayışın yetisini elinde bulundurur. Kutsal bağışlama kaçınılmazdır; o, çocuğun hatalı yargısı ve yanlış tercihi ile ilişkili her şeyin kusursuz bilgisine olan sahiplik içinde, Tanrı’nın sonsuz anlayışı içinde içkin ve dışlanamaz niteliktedir. Kutsal adalet ebedi bir biçimde o kadar

adildir ki, hatasız bir biçimde her seferinde anlayış dolu merhamete vücut vermektedir.

174:1.4 (1898.4) “Bilge bir kişi, akranlarının içsel dürtülerini anladığında, onları derinden sevecektir. Ve, sizler kardeşinizi derinden sevdiğinizde, hâlihazırda onu bağışlamış konumda bulunacaksınız. İnsanın doğasını anlamanın ve onun bariz yanlışını bağışlamanın bu yetkinliği Tanrı-gibi olmaktır. Eğer sizler bilge ebeveyn olursanız, bu, geçici yanlış anlama görünürde sizleri ayırdığında onları bağışlar bile halde, çocuklarınızı derinden sevmenizin ve anlamanızın yoludur. Olgunlaşmamış ve evlat-baba ilişkisinin derinliğini bütüncül bir biçimde anlamadan henüz yoksun halde, çocuk, sıklıkla, bir babanın bütüncül onayından ayrılıştan doğan bir suçluluk hissini hissetmek zorundadır; ancak, gerçek baba hiçbir zaman bu türden ayrılışın bilincinde değildir. Günah, yaratılmış bilincine ait bir deneyimdir; o, Tanrı’nın bilincinin bir parçası değildir.

174:1.5 (1898.5) “Akranlarınızı bağışlamadaki yetkinsizliğiniz ve isteksizliğiniz, erişkin duygudaşlığa, anlayışa ve derin sevgiye olan erişimdeki başarısızlığınız olarak, olgunsuzluğunuzun göstergesidir. Sizler, içsel doğaya ve çocuklarınızın ve akran varlıklarınızın gerçek arzularına dair bilgisizliğiniz ölçüsünde kin duymakta ve intikam hisleri beslemektesiniz. Derin sevgi, yaşamın kutsal ve içsel uyarımının gözlenebilir nitelikteki faaliyetidir. Onun temeli anlayış üzerine olup, fedakâr hizmet ile beslenip, bilgelikle kusursuz hale gelir.”

2. Musevi Yöneticileri’nin Soruları

174:2.1 (1899.1) Pazartesi akşamı, Sanhedrin ve, Ferisiler olarak, kâtipler ve Saddukiler arasından seçilmiş yaklaşık elli kişiden oluşan ilave önderler arasında bir heyet toplanmıştı. Olağan insanların şefkatine fazlasıyla sahip olması nedeniyle İsa'nın kamu içinde tutuklanmasının tehlikeli olacağı bu toplantıdan çıkmış ortak karardı. Aynı zamanda, onun tutuklanmasından ve mahkemeye çıkarılmasından önce itibarının kalabalığın gözleri önünde zedelenmesi için kararlı bir çaba sarf edilmesi çoğunluğun varmış olduğu bir görüştü. Bunun uyarınca, eğitilmiş kişilerden meydana gelen birkaç topluluğun, zor sorularla kendisini tuzağa düşürmeye veya insanlar önünde onu utandırmayı çabalamaya girişmek için mabette ertesi sabah hazır olmaları düzenlendi. En sonunda, Ferisiler, Saddukiler ve hatta Hirodesçilerin tümü, Hamursuz kalabalıklarının gözleri önünde İsa'yı itibarsızlaştırmanın bu çabasında bir bütün haline gelmişti.

174:2.2 (1899.2) Salı sabahı, İsa mabet bahçesine ulaştığında ve öğretimde bulunmaya başladığında, bu amaç için önceden hazırlanmış bulunan, akademilerden olan daha genç öğrencilerin meydana gelen bir topluluk öne çıkıp sözcüsü vasıtasıyla İsa'ya şunu söylediğinde, o yalnızca birkaç söz söylemişti: “Üstün, bizler senin doğru bir öğretmen olduğunu biliyoruz, ve bizler senin doğruluğun yollarını duyurduğunu biliyoruz, senin yalnızca Tanrı'ya hizmet ettiğini, zira hiçbir kişiden korkmadığını ve kimseyi ayırt etmediğini. Bizler yalnızca öğrencileriz, ve bizlere sıkıntı veren bir hususa dair gerçekliği öğrenmek isteriz; sorunumuz şudur: Sezar'a övgüde bulunmak bizler için yasal mıdır? Bunu yapmalı mıyız, yoksa yapmamalı mıyız?” İsa, onların ikiye bölünmüşlüğü ve maharetini anlar bir halde, şunu söyledi: “Neden böyle gelip beni tuzağa

düşürmeye çalışıyorsunuz? Övgü paranızı gösterin ve ben sizlere cevap vereceğim.” Ve, onlar kendisine bir dinarı uzattıklarında, İsa bu madeni paraya bakıp, şunu söyledi: “Bu madeni para kimin imgesini ve imzasını taşımakta?” Ve, onlar kendisine, “Sezarinkini” cevabını verdiğinde, İsa “Sezar'ın şeylerini Sezar’a, Tanrı’nın şeylerini Tanrı’ya teslim edin” dedi.

174:2.3 (1899.3) İsa bu genç kâtipleri ve onların Hirodesçi işbirlikçilerini cevapladığında, onlar huzurundan çekilmiş olup, insanlar, Saddukiler bile, onların rahatsız oluşlarından keyif almıştı. Kendisini tuzağa düşürmeye çabalamış olan gençler bile, Üstün’ün cevabındaki beklenmeyen ustalık karşısında fazlaca şaşkınlığa düşmüşlerdi.

174:2.4 (1899.4) Bir önceki gece önderler, din-kurumsal yönetim yetkisi hususlarında kalabalık önünde kendisini tuzağa düşürmeyi amaçlamıştı; bunda başarısız olmuş bir halde onlar bu aşamada, sivil yönetime dair zarar verici bir konuşmaya kendisini çekmeyi amaçlamışlardı. Hem Pilatus hem de Hirodes bu zaman zarfında Kudüs’te bulunmaktaydı; ve, İsa’nın düşmanları, eğer kendisi Sezar’a olan övgü vergisine karşı tavsiyede bulunmaya cüret ederse, onlar derhal Romalı makamların önüne gidip, onu kargaşaya teşvik ile suçlayabilirlerdi. Bir diğer yandan, onlar doğru bir biçimde şunu hesap etmişlerdi: İsa birçok söz ifade ederek övgü vergisini tavsiye edecek olursa, bu türden bir duyuru fazlaca Musevi dinleyicilerin ulusal onurunu kıracak, böylece kalabalıkların iyi niyetini ve şefkatini kendisinden çekecekti.

174:2.5 (1899.5) Bunların tümü içinde İsa’nın düşmanları yenilgiye uğramıştı çünkü gentile ulusları arasında ayrı yaşayan

Musevilerin rehberliği için Sanhedrin'in şu emri oldukça iyi bilinmekteydi: "Madeni paranın ait olduğu kurum, vergi almaya yetkindir." Bu bakımdan İsa onların tuzağından kaçmıştı. Onların sorularına "Hayır" cevabı vermek, isyanı teşvik etmeye denk düşecekti; "Evet" cevabı vermek, bu dönemim derin kökenlere sahip olan ulusal hislerini kıracaktı. Üstün, sorudan kaçmamıştı; o yalnızca, çifte bir cevapta bulunma bilgeliğini kullanmıştı. İsa hiçbir zaman kaçış gösteren niteliği sergilememişti; ancak, o her zaman, kendisini kızdırmayı ve yok etmeyi amaçlayanlar ile ilişkilerinde bilge olmuştu.

3. Saddukiler ve Yeniden Diriliş

^{174:3.1 (1900.1)} İsa öğretisine başlayamadan önce bir başka topluluk kendisini sorgulamak için öne çıkmıştı; bu seferki topluluk, eğitimi ve mahir Saddukilerin bir kafilesiydi. Onların sözcüsü, kendisine yaklaşır bir halde, şunu söylemişti: "Üstün, Musa eğer eğitimi bir kişi ölürse, ardında hiçbir çocuk bırakmayan bir halde, kardeşinin onun eşini alması ve hayatını kaybetmiş olan ağabeyinin soyunu devam ettirmeli demişti. şimdi eğer, çocuğu olmadan yaşamını yitiren bir kişinin altı kardeşinin olduğu bir durumda, onun en büyük kardeşi abisinin eşini aldı ve arkasında çocuk bırakmaz bir halde yakın bir süre sonra yaşamını yitirdi. Benzer bir biçimde ikinci kardeşi eşini aldı, o da hiçbir doğum olmadan öldü. Ve, böylece giderek altı kardeşi ağabeylerinin eşini aldı ve onların hepsi de arkalarında hiçbir çocuk bırakmadan yaşamlarını yitirdi. şimdi, sana şunu sormak isteriz: Yeniden dirilişte bu eş kimin olacak, zira yedi kardeşin hepsi de onu eş olarak aldı?"

174:3.2 (1900.2) İsa, insanlar da, bu Saddukilerin bu soruyu sormada içten olmadıklarını biliyordu, zira böyle bir şeyin gerçekten olabileceği çok da mümkün değildi; ve, bunun yanı sıra, ölü bir ağabeyin kardeşlerinin, ağabeyleri için soyunu devam ettirmelerine dair bu uygulama bu zaman zarfında Museviler arasında neredeyse tamamen ölü bir salık konumdaydı. Yine de, İsa, onların kötü niyetli sorusuna cevap vermek için onların düzeyine geldi. O şunu söyledi: “Hepiniz bu soruları sormada hata yapmaktasınız çünkü ne Yazıtları biliyorsunuz ne de Tanrı’nın yaşayan gücünü. Sizler, bu dünyanın evlatlarının evlenebildiğini ve kadınlarının gelin olarak verilebildiğini biliyorsunuz; ancak, görünen o ki sizler, doğrunun dirilişiyle, gelecek olan dünyalara erişmede değerli olarak görülen kişilerin ne evlenebildiğini ne de gelin olarak verilebildiğini anlamıyorsunuz. Ölüden dirilişi deneyimleyenler cennetin melekleri gibi olup, hiçbir zaman ölmemektedirler. Bu diriltilmiş olanlar ebedi bir biçimde Tanrı’nın evlatlarıdır; onlar, ebedi yaşamın ilerleyişine doğru diriltilmiş ışığın çocuklarıdır. Ve, Musa Atanız bile bunu anlamıştı; zira, çalının yakılmasındaki deneyimleri ile ilişkili olarak, Baba’nın şunu söylediğini duymuştu: ‘Ben, İbrahim’in Tanrısı, İşıya’nın Tanrısı ve Yakup’un Tanrısı’nın tam da kendisiyim.’ Ve, böylece, Musa ile birlikte, ben Babamın ölünün Tanrısı değil, yaşayanın Tanrısı olduğunu duyuruyorum. Onda, hepiniz yaşamakta doğmakta ve fani mevcudiyetinize sahip olmaktadır.”

174:3.3 (1900.3) İsa bu sorulara cevap vermeyi bitirdiğinde, Saddukiler çekilmiş olup, Ferisilerden bazıları kendilerini o kadar unutmuşlardı ki şunu haykırmışlardı: “Gerçekten, gerçekten, Üstün, sen bu inanmaz Saddukileri ne de iyi

cevapladın.” Saddukiler kendisine daha fazla soru sormaya cüret edemedi, ve olağan insanlar öğretisinin içermiş olduğu bilgelik karşısında hayretler içinde kalmıştı.

174:3.4 (1900.4) İsa, Saddukiler ile olan yüzleşiminde yalnızca Musa’ya başvurmuştu çünkü bu siyasi-din mezhebi yalnızca sözde beş Musa Kitabı’nın gerçekliğini tanımaktaydı; onlar, tanrı-elçilerine ait öğretilerin din-kuramsal dogmaların bir temeli olarak kabul edilmesine izin vermemekteydi. Üstün cevabında, her ne kadar yeniden diriliş yöntemi ile fani yaratılmışların kurtuluş gerçeğini olumlu bir biçimde onaylamış olsa da, insanın temel bedeninin yeniden dirilişine dair Ferisi inanışları hakkında hiçbir biçimde olumlayıcı halde konuşmamıştı. İsa’nın vurgulamayı arzulamış olduğu nokta şuydu: “Baba’nın, İbrahim’in, İşaya’nın ve Yakup’un *Tanrısıyım* demiş olduğunu, bir zamanlar onların *Tanrısıydım*’ı değil.

174:3.5 (1900.5) Saddukiler, kamu önünde saldırışın kalabalığın akıllarında neredeyse kesin bir biçimde İsa için daha ilave bir desteği yaratacağını neredeyse tamamen bilir bir halde, İsa’yı *alay edilecek* konuma getirmenin yıkıcı etkisine maruz bırakmayı amaçlamışlardı.

4. Büyük Emir

174:4.1 (1901.1) Saddukilerden meydana gelen başka bir topluluğa, İsa’ya melekler hakkında soru sormaları salık verilmişti; ancak, onlar, yeniden dirilişe dair sorular ile kendisini tuzığa düşürmeyi amaçlamış olan yoldaşlarının nihai sonunu gördüklerinde, oldukça bilge bir biçimde sessizliklerini korumaya karar verdiler; onlar bir soru sormadan çekildiler.

Aracılığı ile İsa'nın itibarını insanlar önünde zedelemeyi ve aynı zamanda rahatsızlık verici öğretilerinin duyuruluşu için herhangi bir zamana sahip olmasını etkili bir biçimde engellemeyi umut etmek amacıyla, bu tuzağa düşürücü sorular ile bütün günü doldurmak bir araya gelmiş Ferisilerin, kâtiplerin, Saddukilerin ve Hirosesçilerin önceden düzenlemiş oldukları plandı.

174:4.2 (1901.2) Bunun ardından, kızgınlık verici soruları sormak için Ferisilerden olan bir topluluk öne çıkmıştı; ve, sözcü, İsa'ya işaret eden bir biçimde, şunu söylemişti: “Üstün, ben bir avukatım, ve sana, sence hangi emrin en büyük olduğunu sormak istiyorum.” İsa: “Orada tek bir emir bulunmaktadır, ve bu onların en büyüğüdür; bu emir: ‘Kulak ver ey İsrail, Tanrınız olan Koruyucu, Koruyucu bir tektir; ve, sizler Tanrınız olan Koruyucunuzu tüm kalbiniz ve tüm ruhunuzla, tüm aklınızla ve gücünüzle seveceksiniz.’ Bu, ilk ve büyük emirdir. Ve, ikinci emir bu ilki gibidir; gerçekten de, o doğrudan bir biçimde ondan kaynağını almaktadır, o: ‘Komşunuzu kendiniz gibi seveceksiniz.’ Bu emirlerden daha büyük hiçbir emir bulunmamaktadır; bu iki emir üzerine kanun ve tanrı-elçileri dayanmaktadır.”

174:4.3 (1901.3) Avukat İsa'nın yalnızca Musevi dininin en yüksek kavramsallaşması uyarınca değil, aynı zamanda toplanmış kalabalığın bakışına göre bilge bir biçimde cevap vermiş olduğunu anladığında, yapılacak en iyi şeyin Üstün'ün cevabını takdir etmek olduğunu düşündü. Bunun yarınca, o şunu söyledi: “Gerçekten, Üstün, Tanrı'nın bir olduğunu ve ondan başka kimsenin bulunmadığını çok güzel söyledin; onu tüm kalple, anlayışla ve kuvvetle derinden sevmenin ve aynı

zamanda kişinin komşusunu kendisi gibi sevmesinin ilk ve büyük emir olduğunu; ve, bizler bu büyük emrin, yanmış sunakların ve kurbanların tümünden daha önemsendiği üzerinde hem fikiriz. Avukat bu şekilde ince bir biçimde cevap verdiğinde, İsa bakışlarını onun üzerine indirip, “Arkadaşım, görüyorum ki sen Tanrı’nın krallığından çok da uzak bir yerde değilsin” dedi.

174:4.4 (1901.4) İsa, bu avukata “krallıktan çok da uzak olmadığı” atfında bulunduğunda, gerçeği söylemişti; zira, tam da o gece bu avukat Gethsemane yakınındaki Üstün’ün kampına çıkmış olup, krallığın müjdesine olan inancını duyurmuş ve Abner’in takipçilerinden bir tanesi olan Yosiah tarafından vaftiz edilmişti.

174:4.5 (1901.5) Kâtiplerden ve Ferisilerden oluşan iki veya üç topluluk hazır olup, soru sormayı amaçlamıştı; ancak, onlar ya İsa’nın avukata olan cevabı karşısında ne yapacaklarını bilemez hale gelmişlerdi ya da kendisini tuzağa düşürme girişiminde bulunanların tümünün deneyimlemiş olduğu hoşnutsuzluğu görüp caymışlardı. Bundan sonra hiçbir kişi kendisine kamu içinde başka bir soru sormaya cüret edemedi.

174:4.6 (1901.6) Başka hiçbir soru gelmeyince ve öğle vakti yakın olduğu için, İsa öğretimine devam etmemiş olup, sadece, İsa ve onların birlikteliklerine bir soru sormakla yetinmişti. İsa şunu söylemişti: “Siz ilave herhangi bir soru sormadığınız için, ben size bir soru sormak isterim. Kurtarıcı hakkında ne düşünüyorsunuz? Özel olarak sormak istediğim şey, o kimin evladı?” Kısa süreli bir duraklamadan sonra Kâtipler, “Mesih Davud’un oğlu” demişlerdi. Ve, İsa, kendi öz takipçileri arasında bile olmak üzere, orada onun Davud’un oğlu olup

olmayışı hususunda birçok savın bulunmuş olduğunu bildiği için, şu ilave soruyu sormuştu. “Eğer Koruyucu gerçekten de Davud’un oğlu ise, Davud’a atıfta bulunmakta olduğunuz Mezmur’da, onun kendisi, ruhaniyet içinde konuşur bir halde, “Koruyucu benim sahibime, düşmanlarını ayaklarının taburesi haline getirirken sağ olduğumda otur demiştir?” Eğer Davud onu Koruyucu olarak çağırıyorsa, bu kişi nasıl olur da onun evladı olabilir?” Her ne kadar yöneticiler, kâtipler ve baş din-adamları bu soruya cevap vermemiş olsalar da, benzer bir biçimde, onu tuzağa düşürmenin herhangi bir çabası içinde ilave her türlü soruyu sormaktan kaçınmışlardı. Onlar, İsa’nın önlerine sürmüş olduğu bu soruya hiçbir zaman cevap vermemişlerdi; ancak, Üstün’ün ölümünden sonra, bu Mezmur’un Mesih yerine İbrahim’e atıfta bulunmuş olduğu biçimiyle onun yorumunu değiştirerek zorluktan kaçmaya çalıştılar. Diğerleri ise, Davud’un bu sözde mesihsel Mezmur’un yazarı oluşunu reddederek çıkmazdan kaçınmaya çalışmıştı.

174:4.7 (1902.1) Kısa bir süre önce Ferisiler, Saddukiler’in Üstün tarafından susturuluş biçiminden keyif almışlardı; bu aşamada, Sadukiler, Ferisiler’in başarısızlığından fazlasıyla neşe duymuşlardı; ancak, bu türden bir rekabet yalnızca anlıktı; onlar hızla, İsa’nın öğretilerini ve emeklerini durdurmadaki birleşmiş çabalarında uzun geçmişi bulunan farklılıklarını unutmuşlardı. Ancak, bu deneyimlerin tümü boyunca olağan insanlar kendisini memnuniyetle dinlemişlerdi.

5. Soran Yunanlılar

174:5.1 (1902.2) Öğle vaktine yakın, Filip, Gethsemane yakınında o gün kurulmakta olan yeni kamp için gerekli olan şeyleri satın

alırken, İskenderiye’den, Atina’dan ve Roma’dan gelen inanmaktaki Yunanlıların bir topluluğu halinde, yabancıların bir heyeti ile karşılaşmıştı; bu heyetin sözcüsü havariye şunu söylemişti: “Sen, seni tanıyan kişiler tarafından bizlere gösterildin; böylece biz sana, Bayım, Üstünün olan, İsa’yı görme arzusu ile gelmiş bulunmaktayız.” Filip, pazarda bu başta gelen ve sorusu olan Yunan gentileleri ile bu şekilde karşılaşmadan şaşkınlık duymuştu; ve, İsa Hamursuz haftası boyunca on ikilinin tümüne hiçbir kamu öğretisinde bulunmamalarını açık bir biçimde görevlendirmiş olduğu için, bu hususu doğru bir biçimde idare etme karşısında biraz ne yapacağını bilmez bir haldeydi. Onun aynı zamanda kafası, bu kişilerin yabancı gentileler olması nedeniyle karışmıştı. Eğer onlar Museviler veya yakında bulunan ve bilindik gentileliler olsalardı, o bu kadar bariz bir biçimde tereddüt etmezdi. Filip şunu yapmıştı: O bu Yunanlılara oldukları yerde kalmaya devam etmelerini istedi. Hızla buradan uzaklaşırken, bu kişiler Filip’in İsa’yı aramaya çıktığını varsaymışlardı; ancak, gerçekte o, Andreas’ın ve diğer havarilerin öğlen yemeğinde olduğunu bildiği Yusuf’un evine koşmuştu; ve, Andreas’ı dışarı çağıran bir halde, geliş nedeni açıkladı; ve, bunun ardından, Andreas tarafından eşlik edilen bir biçimde, bekler haldeki Yunanlılara geri döndü.

^{174:5.2 (1902.3)} Filip neredeyse tamamen ihtiyaç duyulan şeyleri almayı tamamladığı için, o ve Andreas Yunanlılar ile birlikte, İsa’nın kendilerini karşıladığı yer olan, Yusuf’un evine geri dönmüşlerdi; ve, onlar, İsa havarilerine ve bu yemek vakti bir araya gelmiş olan önde gelen takipçilerin büyük sayıdaki bir topluluğuna konuşurken yakında oturmuşlardı. İsa şunu söylemişti:

“Benim Babam bu dünyaya beni, insanların çocukları için onun derin sevgi dolu iyiliğin açığa çıkarmak için göndermiştir; ancak, benim ilk olarak geldiğim kişiler beni kabul etmeyi reddetmiş haldedir. Doğrudur, gerçekten, sizlerin çoğu kendiniz için benim müjdemeye inanmış haldesiniz; ancak, İbrahim’in çocukları ve onların önderleri beni reddetmek üzereler; ve, bunu gerçekleştirerek onlar beni göndermiş olan O’nu reddedecektirler. Ben, bu insanlara hiçbir kısıtlama olmadan kurtuluşun müjdesini duyurmuş haldeyim; ben onlara, evlatlığın ruhaniyet içinde daha bol halde bulunan neşesinden, özgürlüğünden ve yaşamından bahsetmiş haldeyim. Benim Babam, insanların bu korku egemenliği altındaki evlatları arasında birçok muhteşem şeyi gerçekleştirmiştir. Ancak, Peygamber İşaya, şunu yazdığında, bu insanlara doğru bir biçimde atıfta bulunmuştu: ‘Koruyucu, öğretilerimize kim inandı? Ve, kimler için Koruyucu duyuruldu?’ Gerçekten de insanlarımların önderleri kasıtlı bir biçimde, onların gözlerini görmesinler diye görmez hale getirmişlerdir; kalplerini inanmasınlar ve kurtarılmasınlar diye katılaştırmışlardır. Tüm bu yıllar boyunca ben, onlar Baba’nın ebedi kurtuluşunun alıcıları olabilsinler diye onların inanmayışlarını iyileştirmeyi amaçladım. Ben, onların hepsinin beni başarısızlığa uğratmamış olduğunu biliyorum; bazıları gerçekten de benim iletme inanmış haldesiniz. Bu oda içinde şimdi, bir zamanlar Sanhedrin’in üyeliğini yapmış veya ulusun heyetlerinde üst makamlarda bulunmuş üç düzineden fazla insan var; her ne kadar aranızdan bazıları hala sinagogdan sizleri atmasınlar diye gerçeğin açık itirafında bulunmaktan kaçınınsınız da. Ancak, ben tahammül göstermek zorundayım zira uzun zamandır benim yakınımda bulunan ve yanı başımda

yaşamış olan kişilerin bazılarının bile güvenliğinden ve sadakatinden endişe etmekteyim.

174:5.4 (1903.1) “Bu ziyafet odasında, yaklaşık olarak eşit sayıda bulunan Musevilerin ve gentilelilerin bir araya gelmiş olduğunu görüyorum; ve, ben, Babam’a gitmeden önce krallığın hususlarında yönergelerde bulunabileceğim bu türden bir topluluğa ilk ve son konuşmamı yapmak isterim.”

174:5.5 (1903.2) Bu Yunanlılar, İsa’nın mabetteki öğretisine düzenli bir biçimde katılım göstermişlerdi. Pazartesi akşamı onlar, ertesi sabahın şafak vaktine kadar sürmüş olan, Nikodemus’un evinde bir görüşme düzenlemişlerdi; ve, onların otuzu krallığa girmeyi seçmişlerdi.

174:5.6 (1903.3) İsa bu zaman zarfında onların önünde dururken, bir yazgı döneminin bitişini ve diğerinin başlayışını anlamıştı. İlgisini Yunanlılara çeviren bir halde, Üstün şunu söylemişti:

174:5.7 (1903.4) “Bu müjdeye inanan kişi yalnızca bana değil, beni göndermiş olan O’na inanmaktadır. Bana baktığınızda, yalnızca İnsan Evladı’nı değil aynı zamanda beni göndermiş olan O’nu görmektesiniz. Ben dünyanın ışığıyım, ve her kim benim öğretime inanacak olursa, artık karanlık içinde kalmayacaktır. Eğer gentileliler beni duyacak olursa, yaşamın sözlerini alıp, derhal Tanrı ile olan evlatlığın gerçekliğine ait neşeli özgürlüğe girecektir. Eğer, benim aynı ulustan geldiğim kişiler olarak, Museviler, beni reddetmeyi ve öğretilerime karşı gelmeyi tercih ediyorsa, ben onların yargısına oturmayacağım, zira ben dünyaya yargılamak için değil, kurtuluşu sunmak için gelmiş bulunmaktayım. Yine de, beni reddeden ve öğretilerimi almaya karşı çıkan kişiler vakti geldiğinde benim Babam ve

bağışlama hediyesinin ve kurtuluşun gerçekliklerinin hediyesini reddetme hususlarında yargıya varmaları için görevlendirilmiş olanlar tarafından yargı önüne çıkarılacaklardır. Hatırlayın, hepiniz, ben kendimden konuşmamaktayım; bunun yerine ben sizlere, Baba'nın insan evlatlarına açığa çıkarmamı emretmiş olduğu şeyleri askına uygun biçimde duyurmuş haldeyim. Ve, Baba'nın dünyaya söylememi emretmiş olduğu bu sözler, kutsal gerçekliğin, sonsuza kadar süren bağışlamanın ve ebedi yaşamın kelimeleridir.

174:5.8 (1903.5) “Ancak, hem Musevilere hem de gentilelilere, İnsan Evladı'nın yüceltilecek olduğu zamanın gelmiş olduğunu duyuruyorum. Sizler çok iyi bir biçimde, bir buğday tanesi yeryüzüne düşüp ölmediği zaman, öylece durduğunu; ancak, iyi bir toprağa düştüğünde, tekrar yaşama filizlenir halde dönüp, fazlasıyla meyve verdiğini biliyorsunuz. Yaşamını bencil bir şekilde seven kişi onu yitirme tehlikesi içindedir; ancak, yaşamını benim adıma ve müjdeninki için öne sermeye gönüllü olan kişinin, yeryüzü üzerinde ve, ebedi yaşam olarak, cennet içinde çok daha bol bir mevcudiyeti memnuniyetle deneyimlecektir. Babam'a gittiğimden sonra bile gerçekleşir halde, eğer siz gerçekten beni takip edecek olursanız, o zaman benim takipçilerim ve akran fanilerinizin içten hizmetkârları haline geleceksiniz.

174:5.9 (1903.6) “Ben saatimin yaklaşmakta olduğunu biliyorum, ve ben şaşkınlık içerisindeyim. Ben kendi insanlarımla krallığı geri çevirmeye kararlı olduklarını görüyorum; ancak, ben, yaşamın ışığını sormak için bugün buraya gelen bu gerçekliği arayan gentilelileri almaktan büyük mutluluk duymaktayım.

Yine de, kalbim benim insanlarım için acı çekmekte; ve, ruhum, tam da önümde uzanan şey karşısında rahatsız olmakta. Önüme bakınca ve başıma gelecekleri görünce ne söylemeliyim? Baba beni bu korkunç andan kurtar mı demeliyim? Hayır! Tam da bu amaçla ben, bu dünyaya ve bu saate bile gelmiş bulunmaktayım. Bunun yerine ben şunu söyleyeceğim, ve sizlerin bana katılması için dua edeceğim: “Baba, ismin yücelsin; iraden yerine gelsin.”

174:5.10 (1904.1) İsa bunları söylediğinde, vaftiz öncesi dönemlerde ikametinde bulunmuş olan ve bu aşamada Kişileşmiş haldeki Düzenleyici karşısında ortaya çıkmıştı; ve, o dikkate değer bir biçimde duraklarken, Baba’nın bu anda kudretli hale gelmiş ruhaniyeti Nasıralı İsa’ya, şunu söyler bir halde, konuşmuştu: “Ben ismimi senin bahşedilmişliklerinde birçok kez yücelttim, ve bunu bir kez daha gerçekleştireceğim.”

174:5.11 (1904.2) Burada toplanmış olan Museviler ve gentileliler hiçbir ses duymamış olsalar da, insan-ötesi bir kaynaktan kendisine bir ileti gelirken Üstün’ün konuşmasına ara vermiş olduğunu algılamazlık edemezlerdi. Onların tümü, her bir kişi yakınındaki olan bir diğerine şunu söyleyen bir biçimde, “Bir melek kendisine konuştu” demişti.

174:5.12 (1904.3) Bunun ardından İsa konuşmasına devam etti: “Tüm bunların hepsi benim için değil, sizler için gerçekleşmiştir. Ben kesin bir biçimde, Baba’nın beni kabul edeceğini ve sizler adına benim görevimi onaylayacağını bilmekteyim; ancak, sizlerin, tam da önümüzde uzanan çetin sınav için cesaretlenmeniz ve hazırlanmanız gereklidir. Sizlere; zaferin nihai olarak, dünyayı aydınlatma ve insanlığı özgürleştirmedeki bir bütün haline gelmiş çabalarımızı

taçlandıracağıının teminatını vermeme izin verin. Eski düzen kendisini sorgu gününe getirmektedir; ben, bu dünyanın Prensi'ni indirmiş bulunmaktayım; ve, insanların tümü, cennet içindeki Babam'a yükseldikten sonra bedeninin tümüne yağdıracağım ruhaniyet ışığı ile özgür hale gelecektir.

174:5.13 (1904.4) “Ve, şimdi sizlere duyuruyorum ki, eğer dünyadan ve yaşamlarınızdan yukarı kaldırılırsam, insanların tümünü kendime ve Babam'ın birlikteliğine çekeceğim. Sizler, Kurtarıcı'nın yeryüzü üzerinde sonsuza kadar kalacağına inanmış haldesiniz; ancak, sizlere duyuruyorum, İnsan Evladı insanlar tarafından reddedilecek, ve o Tanrı'ya geri dönecektir. Yalnızca kısa bir süre daha sizlerle birlikte olacağım; yalnızca kısa bir süre yaşayan ışık bu karanlık nesil arasında olacaktır. Bu ışığa sahipken yürüyün ki, gelmekte olan karanlık ve kafa karışıklığı sizi egemenliğine alabilmesin. Karanlıkta yürüyen kişi, nereye gittiğini bilmemektedir. Ancak, eğer sizler ışıktayken yürümeyi tercih ederseniz, gerçekten de Tanrı'nın özgürleştirilmiş insanları haline geleceksiniz. Ve, şimdi, hepiniz, mabede geri dönerken ve baş din-adamlarına, kâtiplere, Ferisilere, Saddukilere, Hirosesçilere ve İsrail'in bağnaz yöneticilerine elveda sözlerimi söylerken, benimle birlikte gelin.”

174:5.14 (1904.5) Bu şekilde konuşmuş bir halde, İsa Kudüs'ün dar sokaklarında mabede geri dönen bir biçimde önde yürüdü. Onlar tam da yeni, Üstün'ün bunun mabet içindeki elveda konuşması olduğunu söyleyişini duymuştu; ve, onlar kendisini sessizlik ve derin düşünce içinde takip etmişlerdi.

175. Makale

Son Mabet Konuşması

175:0.1 (1905.1) BU SALI öğleden sonrası, saat ikiden biraz sonra, İsa, on bir havari, Arimathealı Yusuf, otuz Yunanlı ve belli başlı diğer takipçiler tarafından eşlik edilen bir biçimde, mabede ulaşmış olup, kutsal eğitimin bahçelerindeki son konuşmasını sunmaya başlamıştı. Bu konuşma, Musevi insanlarına olan son çağrısı ve olup acımasız düşmanları ve — kâtipler, Ferisiler, Saddukiler ve İsrail'in baş yöneticileri olarak — yıkımın mimarları olacak kişilerin nihai iddianamesi amacındaydı. Öğle öncesi boyunca, çeşitli topluluklar İsa'yı sorgulamanın bir imkânına sahip olmuş haldeydi; bu öğleden sonrası hiç kimse kendisine bir soru sormamıştı.

175:0.2 (1905.2) Üstün konuşmaya başladığında, mabet bahçesi sessiz ve düzen içindeydi. Para takasçıları ve eşya satıcıları mabede girmeye cüret edememişti, çünkü İsa ve kızgın halk onları bir önceki gün dışarı çıkarmıştı. İsa, sahte öğretmenlere ve Musevilerin bağnaz yöneticilerine olan son kınayışını da içeren, insanlığa gerçekleştirdiği kamuya dönük elveda konuşmasını birazdan duyacak olan dinleyici topluluğuna sevgi dolu bir biçimde bakmıştı.

1. Konuşma

175:1.1 (1905.3) “Bu uzunca süredir ben, Baba'nın insan evlatları için duymuş olduğu derin sevgiyi oradan oraya gideren duyuran bir biçimde, sizlerle birlikte oldum; ve, birçoğunuz ışığı görmüş olup, inanç vasıtasıyla, cennetin krallığına girmiş bulunmaktasınız. Bu öğreti ve duyuru ile ilgili olarak Baba birçok muhteşem şeyi gerçekleştirmiştir, ölünün dirilişine varıncaya kadar. Birçok hasta ve sıkıntı içindeki kişi, inanmış oldukları için sağlıklarına kavuşturulmuştur; ancak, gerçekliğin duyuruluşunun ve hastalığın iyileştirilişinin

tamamı, krallığın bu müjdesini reddetmeye kararlı olanlar olarak, ışığı görmeyi reddedenlerin gözlerini açmamıştır.

175:1.2 (1905.4) “Babamın iradesini yerine getirmeyle her şekilde tutarlı halde, ben ve havarilerim, Musa’nın yasalarının ve İsrail’in geleneklerinin makul gerekliliklerine uyar bir halde, kardeşlerimiz ile barış içinde yaşamak için elimizden gelenin hepsini yapmış bulunmaktayız. Bizler kararlı bir biçimde huzuru amaçlamış bulunmaktayız; ancak, İsrail’in önderleri bu huzura sahip olamayacaklardır. Tanrı’nın gerçekliğini ve cennetin ışığını reddederek onlar kendilerini hata ve karanlığın yanında yer alıyorlar. Işık ve karanlık arasında, yaşam ve ölüm arasında, gerçeklik ve hata arasında huzur olamaz.

175:1.3 (1905.5) “Birçoğunuz, benim öğretime inanma cüreti göstermiş olup, hâlihazırda, Tanrı ile olan evlatlığın bilincine ait neşe ve özgürlüğe girmiş bulunmaktasınız. Ve, sizler, şimdi benim yok edilmemi arzulayan tam da bu insanlara bile olmak üzere, tüm Musevi ulusu için Tanrı ile olan aynı evlatlığı sunmuş olduğuma şahitlik edeceksiniz. Ve, bu an içerisinde bile benim Babam, eğer yalnızca ona geri yüzlerini dönüp onun merhametini kabul ettikleri takdirde, bu gözleri görmez hale gelmiş ve ikiyüzlü önderleri kabul edecektir. Bu anda bile, bu insanlar için cennetin sözünü alması ve İnsan Evladı’nı karşılaması çok geç değildir.

175:1.4 (1906.1) “Benim Babam uzunca bir süredir bu insanlar ile merhamet içinde yüzleşmiştir. Nesilden nesile bizler onlara öğretimde bulunmak ve onları uyarmak için tanrı-elçilerimizi göndermiş bulunmaktayız; ve, nesilden nesile onlar bu cennetin göndermiş olduğu öğretmenleri öldürmüşlerdir. Ve, şimdi, sizlerin dinlemez yüksek din-adamlarınız ve inatçı

yöneticileriniz tam da aynı şeyi yapmaktadırlar. Hirodes’in Yahya’nın ölümünü getirmiş olduğu gibi, sizler benzer bir biçimde şimdi İnsan Evladı’nı yok etmeye hazırlanmaktasınız.

175:1.5 (1906.2) “Musevilerin benim Babama döndüğü, kurtuluşu aradığı müddetçe, İbrahim’in, İşaya’nın ve Yakup’un Tanrısı’nın merhamet elleri sizlere uzanmış halde olacaktır; ancak, kadehinizi bir kez pişmansızlık ile doldurduğunuzda, ve bir kez Babamın merhametini nihai olarak reddettiğinizde, bu ulus kendi haline bırakılacak, ve hızlı bir biçimde utanç verici sonuna erecektir. Bu insanlar, bir Tanrı-bilir ırkın ruhsal ihtişamını göstermesi amacı olarak, dünyanın ışığı haline gelmesi için çağırılmıştır; ancak, sizler, kutsal ayrıcalıklarınızı yerine getirmeden o kadar uzaklaşmış haldesiniz ki, sizlerin önderleriniz, cennet içindeki Baba’nın yeryüzü üzerindeki tüm yaratılmışları için derin sevgisini açığa çıkarışı olarak — insanların tümü için ve tüm çağlar boyunca Tanrı’nın hediyesini nihai olarak reddetme eşiğinde bulunmaları bakımından, çok büyük bir budalalığa katılmak üzeredirler.

175:1.6 (1906.3) “Ve, Tanrı’nın insana olan bu açığa çıkarılışını bir kez reddettiğinizde, cennetin krallığı diğer insanlara, onu neşe ve memnuniyet içinde alacaklara verilecektir. Beni göndermiş olan Baba’nın adına, sizlerin, ebedi gerçekliğin ortak-ölçütüne sahip olanlar ve kutsal kanunun bekçileri olarak dünya içindeki konumunuzu kaybetmek üzere olduğunuzu ulvi bir biçimde uyarmaktayım. Tam da bu an içerisinde ben sizlere; tüm kalpleriniz ile Tanrı’yı arama isteğinizi belirten ve, küçük çocuklar gibi ve içten inanç ile, cennetin krallığının güvenliğine ve kurtuluşuna giren bir biçimde, öne çıkıp pişman olmanız için bu son şansı sunuyorum.

175:1.7 (1906.4) “Babam uzunca bir süredir sizlerin kurtuluşu için emek vermiş olup, ben yeryüzüne sizler aranızda yaşamak ve yolu size bizzat göstermek için inmiş bulunmaktayım. Hem Musevilerin hem de Samirilerin çoğu, hatta gentileliler bile olmak üzere, krallığın müjdesine inanmış haldedir; ancak, ilk olarak öne çıkacak ve cennetin ışığını kabul edecek kişiler, kararlı bir biçimde, Tanrı’nın insan içinde açığa çıkarılmış ve insanın Tanrı’ya yükseltilmiş olduğu haliyle — Tanrı’nın gerçekliğinin açığa çıkarılışına inanmayı reddetmiştir.

175:1.8 (1906.5) “Bu öğleden sonrası benim havarilerim sizler önünde sessizce durmaktadır; ancak, sizler yakın bir süre içinde, kurtuluşa olan çağrı ve yaşayan Tanrı’nın evlatları olarak cennetsel krallıkla bütünleşme talebi ile onların seslerinin yankılanışını duyacaksınız. Ve, şimdi bu, yanı başlarında bulunan görülmez ulaklara ek olarak takipçilerimin ve cennet müjdesine olan inananlarımın, İsrail ve onun yöneticilerine günahlardan arınışı ve kurtuluşu bir kez daha sunmuş olduğuma şahitlik yapmalarını istiyorum. Ancak, sizlerin hepiniz, Baba’nın merhametinin nasıl hafife alındığını ve gerçekliğin ileticilerinin nasıl reddedilmiş olduğunu görmektesiniz. Yine de, ben sizleri, bu kâtiplerin ve Ferisiler’in hala Musa’nın koltuğunda oturmakta olduğu, ve bu nedenle, insanların krallıklarını yönetmekte olan En Yüksektekiler’in bu ulusu nihai olarak ortadan kaldırıp, bu yöneticilerin mekânını yok edinceye kadar, İsrail’in bu kıdemlileri ile işbirliği içinde bulunmanızın uyarında bulunuyorum. Sizlerin, İnsan Evladını yok etme tasarımlarında bir bütün olmanız gerekmemektedir; ancak, İsrail’in huzuru ile ilişkili olan her şeyde sizler onlara tabi olacaksınız. Tüm bu hususlarda, onların istediği her şeyi yapın ve kanunun gerekliliklerine uyun; ancak, onların kötü

emeklerinin peşine düşmeyin. Hatırlayın, bu yöneticilerin günahı şudur: Onlar iyi olan şeyi söylemektedirler; ancak, onlar bunu yapmamaktadırlar. Sizler bu önderlerin nasıl da, taşınması çok zor haldeki, ağır yükleri omuzlarınıza geçirmiş olduğunu biliyorsunuz; ve, onların, bu ağır yükleri taşımanıza yardım etmek için bir parmak olsun kaldırmayacağını. Onlar sizleri törenler ile ezmiş, gelenekler ile köleleştirmiştir.

175:1.9 (1907.1) “Daha da fazlası olarak, bu bencil yöneticiler iyi emeklerini yerine getirmekten, insanlar tarafından görünebilecekleri için keyif almaktadırlar. Onlar kutsal emanet kutularını büyütmede, resmi kemelerinin uçları genişletmektedir. Onlar şöenlerde baş yerleri derinden arzulamakta, sinagoglarda baş makamları talep etmektedir. Pazarlarda gürültülü selamlara göz koymakta, insanların tümü tarafından haham olarak çağrılmayı amaçlamaktadır. Ve, onların tümü bu onuru insanlardan elde etmeyi amaçlarken bile, gizlice dulların evine girip, kutsal mabedin hizmetlerinden kar sağlamaktadırlar. Kendilerine bir kılıf sağlamak için bu ikiyüzlüler kamu önünde uzunca dualar etmekte ve akranları tarafından fark edilmek için sadakalar vermektedir.

175:1.10 (1907.2) “Her ne kadar sizler yöneticilerinize hak ettikleri onuru verip, öğretmenlerinize saygı duymalıysanız da, hiçbir kişiyi ruhsal bir anlamda Baba olarak çağırmamalısınız, zira, Tanrı bile olarak, sizlerin Babası olan biri hâlihazırda mevcuttur. Ne de sizler, krallık içinde bulunan kardeşleriniz üzerinde onu sahip kılan bir konuma getirmelisiniz. Hatırlayın, ben sizlere, aranızda en büyük olanların herkesin hizmetçisi haline geleceğini öğretmiş bulunmaktayım. Eğer sizler kendinizi Tanrı önünde yüceltme cüretinde bulunursanız,

kesinlikle alçak gönüllülüğü tadacaksınız; ancak, kendilerini gerçekten alçak görenler, kesin bir biçimde yükseltileceklerdir. Günlük yaşamlarınız içinde benliğinizin yüceltilişini değil, Tanrı'nın yüceltilişini arayın. Ussal bir biçimde öz iradenizi, cennet içindeki Baba'nın iradesine tabi kılın.

175:1.11 (1907.3) “Sözlerimi yanlış anlamayın; şu an içerisinde bile benim yok edilişimi arayan bu baş din-adamlarına ve yöneticilere karşı hiçbir kötü niyet beslememekteyim; ben, öğretilerimi reddeden bu kâtiplere ve Ferisilere karşı hiçbir art niyete sahip değilim. Ben, sizlerin birçoğunun bana giz içerisinde inanmış olduğunu bilmekteyim; ve, ben, benim saatim geldiğinde krallığa olan bağlılığınızı açık bir biçimde duyuracağınızı biliyorum. Ancak, nasıl olacak da, Tanrı ile konuştuklarının duyuran ve bunun ardından da dünyalara Baba'yı duyurmak için gelmiş olan kişiyi reddedecek ve onu yok edecek sizlerin hahamları kendilerini haklı gösterecek?

175:1.12 (1907.4) “İkiyüzlü olan, kâtipler ve Ferisiler halindeki sizleri ne de acı son beklemektedir! Sizler, sizlerin öğrettiği biçimlerde sırf eğitimsiz oldukları için içten insanlara karşı cennetin krallığının kapılarını kapatırsınız. Sizler krallığa girmeyi reddederken aynı zamanda diğer her bir kişinin girmesini engellemek için gücünüz içinde ne bulunursa onu yapmaktasınız. Sizler, sırtınızı kurtuluşun kapılarına çevirip, ona girecek olan herkes ile savaşılmaktasınız.

175:1.13 (1907.5) “Gerçekten de ikiyüzlü olan, kâtipler ve Ferisiler halindeki sizleri ne de acı son beklemektedir! Sizler bir kişinin dini değiştirmek için gerçekten de karayı ve denizi bitirmektесiniz, ve başarılı olduğunuzda ise, onu başka bir dine

inanan kâfir konumundan iki kat daha kötü durumu getirene kadar tatmin olmamaktasınız.

175:1.14 (1907.6) “Fakirin malvarlığına el uzatan ve sizleri Musa’nın görevlendirdiği zannederlerken Tanrı’ya hizmet vermek isteyen kişiler üzerine ağır ücretler getiren, baş din-adamları ve yöneticiler halinde sizleri ne de acı son beklemektedir! Merhamet göstermeyi reddeden sizler, gelecek dünyalarda merhamet için umut edebilir misiniz?

175:1.15 (1907.7) “Gözleri görmez rehberler olarak, sahte öğretmenler halindeki sizleri ne de acı son beklemektedir! Gözleri görmez kişinin bir başka gözleri görmeze yol gösterdiği bir ulustan ne beklenebilir? Onların ikisi de, yok oluşun çukuruna düşeceklerdir.

175:1.16 (1907.8) “Yapmacık bir biçimde ant içen haldeki sizleri ne de acı son beklemektedir! Sizler, bir kişinin mabet çevresinde ant içip, sözüne daha sonra karşı gelebileceğini öğretirken, mabet içinde bulunan altın yanında ant içenin, sözüne karşı gelemeyeceğini öğreten düzenbazcılarınız. Hepiniz budala ve gözleri görmez kişilersiniz. Sizler, dürüstsüz halinizde bile tutarlı değilsiniz; zira, hangisi daha büyük, altın mı, yoksa altını kutsadığı varsayılan mabet mi? Sizler aynı zamanda, eğer bir kişi sunak yanında ant içerse, bunun hiçbir anlama gelmediğini öğretmektesiniz; ancak, eğer bir kişi sunağın üstünde bulunan bir hediye yanında dua ederse, bu kişinin sorumlu tutulacağını. Tekrar ediyorum, sizlerin gözleri gerçekliği görmemekte mi; zira, hangisi daha büyük, hediye mi, yoksa hediye kutsayan sunak mı? Nasıl olur da sizler, cennetin Tanrısı’nın gözleri önünde bu türden bir ikiye bölünme ve dürüstsüzlüğü haklı çıkarabilmektesiniz?

175:1.17 (1908.1) “Kâtipler ve Ferisiler ve naneden, anasondan ve kimyondan vergi toplanmasını kesinleştirirken, aynı zamanda — inanç, merhamet ve yargı gibi — kanunun daha ağır hususlarını görmezden gelen tüm diğer ikiyüzlüler halindeki sizleri ne de acı son beklemektedir! Makul bir biçimde ilkinin yapmalıydınız, ancak ikincisini önemsemiş halde hiçbir zaman bulunmamalıydınız. Sizler gerçekten de gözleri görmez rehberler ve kötü öğretmenlersiniz; sizler tatar sineğinden kaçınırken, deveyi yutmaktasınız.

175:1.18 (1908.2) “Kâtipler ve Ferisiler ve ikiyüzlüler halindeki sizleri ne de acı son beklemektedir! Zira sizler, kadehin ve tabağın dışını temizlemede en son noktasına varıncaya kadar önem verirken, haracın, aşırılığın ve düzenbazlığın pisliklerini öylece bırakmaktasınız. İlk önce kadehin içini temizlemenin, daha sonrasında onun dışına sıçrayanları yıkamanın daha iyi olduğunu görmüyor musunuz? Siz, kötü niyetli ahlaksızlar! Dininizin dışa dönük uygulamalarını Musa’nın yasasını olan yorumlayışınıza harfi harfine uyar hale getirirken, ruhlarınız haksızlığa adım atmakta ve cinayetle dolu hale gelmektedir.

175:1.19 (1908.3) “Gerçekliği reddeden ve merhameti geri çeviren hepinizi ne de acı son beklemektedir! Birçoğunuz, dışa dönük haliyle güzel görünen ancak içi tamamen ölü insanların kemikleri ve her türlü kirlik içinde bulunan kabirler gibisiniz. Böyleyken bile, Tanrı’nın tavsiyesini bilinçli bir biçimde reddetmekte olan sizler dışa dönük bir halde insanlar için kutsal ve doğru olarak görünmektесiniz; ancak, içsel olarak kalpleriniz ikiyüzlülükle ve haksızlıkla dolu haldedir.

175:1.20 (1908.4) “Bir ulusun sahte rehberleri halindeki sizleri ne de acı son beklemektedir! Tam da şurada sizler, eskinin şehit

edilmiş tanrı-elçileri için bir anıt inşa etmiş haldeniz; bu böyleyken, O’ndan bahsetmekte olanı yok etmek için kumpaslar kurmaktasınız. Doğrunun mezarlarını süslemekte ve kendilerinize, eğer atalarınızın günlerinde yaşamış olsaydınız, tanrı-elçilerini öldürmeyeceğine dair sahte iltifatlar söylemektesiniz; ve, bunun ardından, bu türden kendini doğru görme düşüncesi karşısında, İnsan Evladı halindeki, peygamberlerin bahsetmiş olduğu kişiyi öldürmeye hazırlanıyorsunuz. Bu şeyleri yaparken, peygamberleri öldürmüş olanların ahlaksız evlatları olduğunuza şahit oluyor musunuz? Devam edin, öyleyse, kınanma kadehinizi sonuna kadar doldurun!

175:1.21 (1908.5) “Kötülüğün evlatları, sizleri ne de acı son beklemektedir! Yahya gerçekten sizleri engereklerin doğumu olarak çağırmıştır; ve, ben sizlere, Yahya’nın sizler için duyurmuş olduğu yargıdan nasıl kaçabileceğinizi soruyorum.

175:1.22 (1908.6) “Ancak, şimdi bile ben sizlere Babamın adına merhamet ve bağışlamayı sunmaktayım; şimdi bile ben, ebedi birlikteliğin derin sevgi dolu elini bahşetmekteyim. Babam sizlere bilge kişileri ve tanrı-elçilerini göndermiştir; bazılarını yargıladınız, diğerlerini öldürdünüz. Bunun ardından, İnsan Evladı’nın gelişini duyuran Yahya ortaya çıktı; ve, onu, birçokları öğretisinde inandıktan sonra sizler yok ettiniz. Ve, şimdi, daha fazla masum kanı dökmeye hazırlanmaktasınız. Yeryüzünün tümünün Hâkimi bu insanlardan, cennetin bu ileticilerini reddetme, yargılama ve yok etme eylemlerinin bir hesabını istediğinde, korkunç bir hesap gününün geleceğini kavramıyor musunuz? Öldürülmüş olan ilk peygamberden, tapınak ve sunak arasında öldürülmüş olan Zekeriya dönemine

kadar, tüm bu doğru insanların kanını açıklamak zorunda bulunduğunuzu anlamıyor musunuz? Ve, eğer kötü yollarınıza devam edecek olursanız, bu hesap tam da bu nesilden de istenilecektir.

175:1.23 (1908.7) “Ey Kudüs ve, peygamberleri taşlamış ve tarafınıza gönderilmiş olan öğretmenleri öldürmüş olan sizler, şimdi bile senin çocuklarını, civcivlerini kanatları altında toplayan bir tavuk gibi bir araya getirmek isterim; ancak, sen buna izin vermeyeceksin!

175:1.24 (1908.8) “Ve, şimdi, senden ayrılıyorum. Sen benim iletimi duymuş olup, karar vermiş bulunmaktasın. Benim müjdeme inanmış olanlar, bu an içerisinde bile Tanrı’nın krallığı içinde güvendedir. Tanrı’nın hediyesini reddetmeyi tercih etmiş haldeki, sizlere söylüyorum, beni artık bir daha mabet içinde öğretide bulunur halde görmeyeceksiniz. Benim sizler için emeklerim tamamlandı. Bakın, ben şimdi çocuklarımla ilerleyeceğim, ve eviniz sizlere terk edilmiş halde kalacaktır!”

175:1.25 (1908.9) Ve, bunun ardından Üstün takipçilerine mabetten ayrılma işaretinde bulundu.

2. Bireysel Musevilerin Durumu

175:2.1 (1909.1) Musevi ulusunun ruhsal önderlerinin ve dini öğretmenlerinin bir seferinde İsa’nın öğretilerini reddetmiş ve onun acımasız ölümünü sağlamayı planlamış olması gerçeği, hiçbir bireysel Musevi’nin Tanrı önündeki duruşunun düzeyini hiçbir etkilememektedir. Ve, bu, Mesih’in takipçileri olduğunu duyuranların, akran bir fani olarak Museviler’e önyargıda bulunmalarına sebebiyet vermemelidir. Bir siyasi-toplumsal

grup halinde bir ulus olarak, Museviler, Huzurun Prensi'ni reddetmenin korkunç bedelini bütünüyle ödemişlerdir. Bu andan itibaren onların, insanlığın ırklarına olan kutsal gerçekliğin ruhsal meşale taşıyanları olmaları sonlanmıştır; ancak, bu, bu çok uzunca bir dönem önce yaşamış olan Musevilere ait bireysel soylara, kendisi doğal doğumu olarak bir Musevi olan, Nasıralı İsa'nın takipçileri olduklarını söylemiş hoşgörüsünüz, değersiz ve bağınaz kişiler tarafından başlarına getirilmiş aynı idamlarını çektirmeleri için hiçbir geçerli sebebi teşkil etmemektedir.

175:2.2 (1909.2) Birçok sefer, bu düşünmeyen ve hiçbir şekilde Mesih gibi olmayan kin ve çağdaş Musevilerin haksız yargılanışı; İsa zamanında, onun müjdesini kalpleri ile kabul etmiş ve yakın bir süre içinde oldukça içten bir biçimde inanmakta oldukları gerçeklik için gözlerini kırpmadan ölmüş olan atalara sahip, belirli sayıdaki masum ve hiçbir suç işlemiş Musevi bireyin tam da kendilerinin acı çekmesiyle ve ölmesiyle son bulmuştur. İzlemekte olan göksel varlıklar, İsa'nın takipçileri olduklarını duyuran kişilerin tam da kendilerini, cennetsel krallığın müjdesinin ilk şehitleri olarak yaşamlarını ihtişamlı bir şekilde teslim vermiş olan, Petrus, Filip ve Matta'nın daha sonraki soylarını ve Filistinli Museviler'in diğerlerini haksız yargılama, taciz etme ve hatta öldürme cazibesine katılır halde görürlerken, üzerlerinden ne de büyük dehşet hissi geçmektedir!

175:2.3 (1909.3) Masum çocukların, hiçbir biçimde bilmedikleri yanlış eylemler olarak, kendilerini dünyaya getirenleri günahları ve hiçbir şekilde sorumlu tutulmayacakları şeyler için acı çektirilmeye zorlanmaları ne kadar da gaddar ve

düşüncesiz bir şeydir! Ve, tüm bu ahlaksız eylemleri, takipçilerine düşmanlarını bile derinden sevmelerini öğretmiş olan birinin adına yapmak! İsa'nın yaşamına dair bu anlatı içerisinde, akran Musevilerinin belli başlı olanlarının kendisini reddetme ve alçak ölümünü sağlamayı planlama biçimini tasvir etmek gerekli hale gelmiştir; ancak, bizler bu anlatıyı okuyan herkese, bu türden tarihi bir anlatıyı sunuşun herhangi bir biçimde adil olmayan nefreti haklı göstermediğini, ne de, kendilerini Hıristiyan olarak duyurmuş birçok kişi tarafından çağlar boyunca bireysel Musevilere takınmış oldukları tutum olan, aklın adaletsiz bir tutumunu onaylamadığını uyarmak istiyoruz. İsa'nın öğretilerini takip edenler olarak, krallık inananları, İsa'nın reddinden ve çarmıha gerilişinden suçluymuş gibi bireysel Musevilere kötü davranmaya son vermek zorundadır. Baba ve onun Yaratan Evladı bir an olsun Musevileri derinden sevmeyi bırakmadı. Tanrı insanları ayırmamaktadır; ve, kurtuluş, gentileye ek olarak Musevi için de mevcuttur.

3. Vahim Sanhedrin Buluşması

^{175:3,1 (1909,4)} Bu Salı akşamı saat sekizde, Sanhedrin'in vahim oturumu çağrıldı. Önceki birçok sefer de, Musevi milletin bu yüce mahkemesi resmi olmayan bir biçimde İsa'nın ölümüne karar vermişti. Birçok sefer bu saygı gösterilen karar bünyesi, onun emeklerine bir son vermeye karar vermişti; ancak, bundan önce hiçbir sefer onlar, her ne pahasına olursa olsun kendisini tutuklamak ve onun ölümünü sağlamak için karara varmamışlardı. Bu dönemki birlikteliği içinde, Sanhedrin'in, resmi bir biçimde ve *oybirliği ile* hem İsa'nın hem de Lazarus'un idamına karar verışı, bu salı günü, M.S. 30 yılında Nisan'ın 4'ünde, gece yarısından biraz önce gerçekleşmişti.

Bu, yalnızca birkaç saat önce Üstün'ün mabet içinde Musevi yöneticilerine yapmış olduğu son çağrıya cevaptı; ve, bu, bu aynı baş din-adamlarına ve pişman olmaz Saddukiler ve Ferisiler'e İsa'nın gerçekleştirmiş olduğu son ve güçlü iddianameye onların sert karşı çıkış tepkisini temsil etmekteydi. Tanrı'nın Evladı'na dair ölüm kararının verilmesi (mahkeme önüne çıkarılmasından bile önce gerçekleşir halde), Sanhedrin'in, Musevi ulusuna bu çaplı uzatılacak olan cennetsel merhametin son teklifine cevaptı.

175:3.2 (1910.1) Bu andan itibaren Museviler, Urantia milletleri arasındaki tamamıyla insan düzeyi uyarınca ulusal yaşamlarının küçük ve kısa emanetini tamamlayışlarında tek başlarına bırakılmışlardı. İsrail, İbrahim ile bir anlaşmada bulunmuş olan İnsan Evladı'nı tanımamıştı; ve, İbrahim'in evlatlarının dünya için gerçekliğin ı ışık-taşıyıcıları haline getirme tasarımı yok edilmişti. Kutsal anlaşma kaldırılmış, İbrani ulusunun sonu tüm hızı ile yaklaşmıştı.

175:3.3 (1910.2) Sanhedrin'in görevlilerine, ertesi sabah erkenden İsa'yı tutuklama emri verilmişti; ancak, yönergeler ile, kendisinin kamu önünde tutuklanmaması istenmekteydi. Onlara, tercihen aniden ve gece olarak, kendisinin giz içinde alınmasını tasarımları söylenmişti. Mabette öğretmek için onun ertesi gün (Çarşamba günü) gelmeyebileceğini anlar halde, onlar Sanhedrin'in bu görevlilerine, “onu Perşembe gece yarısından önce bir vakit yüksek Musevi yüksek mahkemesi önüne getirin” emrini vermişti.

4. Kudüs'teki Durum

175:4.1 (1910.3) İsa'nın mabetteki son söyleşi sonlandığında, havariler bir kez daha kafa karışıklığı ve çıkmaza düşmüşlerdi. Üstün'ün Musevi önderlerine olan sert kınayışı başlamadan önce, Yudas mabede geri dönmüş haldeydi; öyle ki, on ikilinin on ikisi de, mabet içindeki İsa'nın son söyleyişinin son yarısını duymuş haldeydi. Yudas İskarot'un, bu elveda konuşmasının ilk ve merhamet bahşeden kısmını duymamış olması talihsiz bir durumdur. O, Musevi yöneticilerine olan merhametin bu son teklifini duymamıştı; çünkü o hala, beraber öğlen yemeği yediği, kendisini İsa ve onun akran havarilerden ayırmanın en yerinde biçimi hakkında görüş alış-verişinde bulunduğu kişiler olan Sadduki akrabaları ve arkadaşlarından meydana gelen bir topluluk ile konuşma içindeydi. Üstün'ün Musevi önderlerine ve yöneticilerine olan nihai savını dinlerken, Yudas aklında nihai olarak ve bütüncül bir biçimde, müjde hareketini terk etme ve tüm bu girişimden ellerini yıkayarak ayrılmaya karar vermişti. Yine de, o mabetten, kendileri ile birlikte Zeytindağı'na giden bir biçimde, on iki ile beraber ayrılmıştı; burada o, akran havarileri ile birlikte, Kudüs'ün yıkımına ve Musevi ulusunun sonuna dair o çok önemli konuşmayı dinlemiş olup, onlarla birlikte Gethsemane yakınındaki yeni kampta o Salı gecesi kalmaya devam etmişti.

175:4.2 (1910.4) Musevi önderlerine olan bağışlayıcı çağrısından, acımasız kınama noktasına kadar yaklaşmış anlık ve çok sert azarlama arasında seyretmiş İsa'nın konuşmasını duyan kalabalık şok olmuş ve ne yapacağını bilmez hale gelmişti. O gece, Sanhedrin İsa'ya dair ölü yargısına otururken, ve Üstün havarileri ve takipçilerin bir kısmı ile Musevi ulusunun ölümünü önceden söyler bir biçimde Zeytindağı üzerinde iken,

tüm Kudüs’e, tek bir sorunun ciddi ve kaçınılmaz tartışması verilmişti: “Onlar İsa’ya ne yapacak?”

175:4.3 (1910.5) Nikodemus’un evinde, krallığın gizli inananları olan önde gelmekteki otuzdan fazla Musevi toplanmış olup, eğer Sanhedrin ile açık bir ayrışma gerçekleşirse hangi yolu tercih edecekleri hakkında konuşmuştu. Orada bulunan herkes, tam da tutuklanmasını duydukları anda Üstün’e olan bağlılıklarına dair açık bir itirafta bulunacakları üzerinde anlaşmışlardı.

175:4.4 (1911.1) Bu aşamada Sanhedrin’i denetler ve onda egemen konumda bulunur, Saddukiler, şu nedenlerden dolayı İsa’dan kurtulma arzusu duymaktaydılar:

175:4.5 (1911.2) 1. Onlar, Romalı yöneticilerinin muhtemel bir biçimde katılımı ile Musevi ulusunun mevcudiyetini tehlikeye atacak kadar kalabalıkların ona gözde bir biçimde olumlu bakışından korku duymuşlardı.

175:4.6 (1911.3) 2. İsa’nın mabedin köklü değişikliği için duymuş olduğu güçlü arzu, doğrudan bir biçimde onların gelirlerine zarar vermekteydi; mabedin temizlenişi onların mali durumlarını etkilemişti.

175:4.7 (1911.4) 3. Onlar kendilerini toplumsal düzenin muhafaza edilişinden sorumlu olarak hissetmiş olup, insanın kardeşliğine dair İsa’nın tuhaf ve yeni inanç-savının ilave bir biçimde yayılışına ait sonuçlardan korkmuşlardı.

175:4.8 (1911.5) Ferisiler, İsa’yı ölü görmeyi arzulamak için farklı güdülere sahiplerdi. Onlar kendisinden şu nedenlerden dolayı korkmuşlardı:

175:4.9 (1911.6) 1. O, Ferisiler'in insanlar üzerindeki geleneksel etkisine karşı konuşmalarda bulunmaya girişmiş haldeydi. Ferisiler aşırı-tutucu olup, dini önderler olarak sahip oldukları saygın itibara karşı gelen bu köklü nitelikte görmüş oldukları saldırılara güçlü bir biçimde karşı koymuşlardı.

175:4.10 (1911.7) 2. Onlar, İsa'nın kanuna gelen bir kişi olduğunu düşünmekteydi; onun, Şabat'ın ve sayısız diğer yasal ve törensel gerekliliğini hiçe sayar bir biçimde hareket etmiş olduğunu.

175:4.11 (1911.8) 3. Onlar kendisini Tanrı'ya saygısızlık ile suçlamıştı çünkü İsa Tanrı'ya kendi Babası imasında bulunmaktaydı.

175:4.12 (1911.9) 4. Ve, bu aşamada onlar kendisine fazlasıyla, elveda hitabetinin son kısmı olarak bugün mabette vermiş olduğu sert kınamayı içeren son konuşması nedeniyle kızgınlık duymaktaydı.

175:4.13 (1911.10) İsa'nın ölümüne resmi bir biçimde karar vermiş ve yakalanması için emirlerde bulunmuş bir halde, Sanhedrin, İsa'nın mahkeme önüne çıkarılacağı suçlamaları oluşturma amacı ile yüksek din-adamı Kaiaphas'ın evinde ertesi sabah saat onda buluşulmasını belirledikten sonra, gece yarısına yakın bir zamanda bu Salı günü toplantısına ara verdi.

175:4.14 (1911.11) Saddukilerden oluşan küçük bir topluluk gerçekte suikast yoluyla İsa'dan kurtulmayı önermişti; ancak, Ferisiler, bu türden bir işleyişine onay vermeyi tamamen reddetmişlerdi.

175:4.15 (1911.12) Ve, bu, göksel varlıklardan meydana gelen çok büyük bir topluluk, çok sevgili Egemenlerine yardımda

bulunmak için bir şeyler yapma endişesi halinde ancak aynı zamanda onların emir veren üstleri tarafından etkin bir şekilde sınırlandırılmış oldukları için hareket etme gücünden yoksun bir halde yeryüzü üzerindeki bu çok önemli sahne üzerinde beklerlerken, bu çok önemli günde Kudüs'te ve insanlar arasındaki mevcut durumdu.

176. Makale

Zeytin Dağı'ndaki Salı Akşamı

^{176:0.1 (1912.1)} BU SALI öğleden sonrası, İsa ve havariler mabetten ayrılıp Gethsemane kampına olan yollarına çıkarlarken, Matta, mabetteki inşaata dikkat çeker bir halde, şunu söylemişti: “Üstün, bu inşaatların nasıl bir yapıda olduklarına bir bak. Kocaman kayaları ve çok güzel süslemeleri gör; bu binaların yıkılacak olması mümkün müdür?” Zeytin Dağı'na doğru devam ederlerken, İsa şunu söyledi: “Bu kayaları ve bu kocaman mabedi görüyorsunuz; gerçekten de, gerçekten de, sizlere söylüyorum: Yakın bir süre içinde gelecek günlerde orada bir taşın üstünde taş kalmayacak. Onların hepsi yıkılıp bir kenara atılacak.” Kutsal mabedin yıkılışını tasvir eden bu ifadeler havarilerin ilgisini onlar Üstün'ün arkası boyunca yürürlerken çekmiş olup, mabedin yok edilişine sebep olacak şeyin dünyanın sonundan çok da küçük olmayan bir nitelikte gelişme halinde olduğunu düşünmüşlerdi.

^{176:0.2 (1912.2)} Kidron vadisinden Gethsemane'ye hareket eden geçiş halindeki kalabalıklardan kaçınmak için, İsa ve havarileri, Zeytin Dağı'nın batı yamacına tırmanma ve onun sonrasında kamuya açık kamp alanına yakın bir mesafede, yukarıda bulunan kendilerine ait kampa doğru bir patikayı takip etmeyi amaçlamışlardı. Onlar Bethani'ye giden yoldan

ayrılmak için döndüklerinde, güneşin üzerine ışımakta olduğu ışınlar tarafından ihtişamlandırılmış haldeki mabede bakmışlardı; ve, onlar dağda vakit geçirirlerken, görünen şehrin ışıklarına bakmış olup, ışıklandırılmış mabedin güzelliğini izlemişlerdi; ve, orada, dolunayın yumuşak ışığı altında, İsa ve on ikili oturmuşlardı. Üstün kendileriyle konuşmuş olup, yakın bir süre içinde Nathanyel şu soruyu sormuştu: “Söyle bizlere, Üstün, bu gelişmelerin ne zaman gerçekleşecek olacağını nasıl bileceğiz?”

1. Kudüs’ün Yıkımı

^{176:1.1 (1912.3)} Nathanyel’in sorusuna cevap verir halde, İsa şunu söyledi: “Evet, ben sizlere, bu insanların yapmış olduğu adaletsizliklerin kadehlerinin dolacağı zamanları söyleyeceğim; adaletin aniden atalarımızın bu şehrine ineceği vakti. Ben sizlerden ayrılmak üzereyim; ben Baba’ya gideceğim. Ben sizlerden ayrıldıktan sonra, hiçbir kişinin sizleri aldatmaması için sözlerime kulak verin; zira, birçok kişi kurtarıcı olarak gelecek ve birçoklarını doğru yoldan saptıracak. Savaşları ve onlara dair söylentileri duyduğunuzda, sıkıntıya düşmeyin; zira, her ne kadar tüm bunların hepsi gerçekleşecek olsa da, Kudüs’ün sonu henüz yakında değildir. Kıtlıklardan veya depremlerden rahatsız olmayın; ne de, sivil yönetimlere teslim edildiğinizde ve müjde için yargılandığınızda endişeye kapılın. Sizler sinagogdan atılacak ve benim yüzümden hapse koyulacaksınız; ve, içlerinizden bazıları öldürülecektir. Valilerin ve yöneticilerin önüne çıkarıldığınızda, ifadeniz inancınızın bir göstergesi olmalı ve krallığın müjdesine olan kararlılığınızı göstermelisiniz. Ve, hâkimler karşısında dururken, ne söylemeniz gerektiğine dair öncesinden endişeye kapılmayın; zira ruhaniyet sizlere,

düşmanlarınıza ne cevabı vermeniz gerektiğini sizlere tam da o vakit öğretecektir. Zorluğun bu günlerinde, kendi kanınızdan olan kişiler bile, İnsan Evladı'nı reddetmiş bulunan kişilerin önderliğinde sizleri esarete teslim edecek ve ölümün ellerine atacaktır. Bir süreliğine sizler, benim yüzümden insanların tümü tarafından nefret edilebilirsiniz; ancak, bu yargılamalarda dahi ben sizleri yalnız bırakmayacağım; benim ruhum sizlerden ayrılmayacaktır. Sabırlı olun! Krallığın bu müjdesinin düşmanlarının tümü üzerinde utgun hale geleceğinden ve, nihai olarak, milletlerin tümüne duyurulacağından şüphe etmeyin.”

176:1.2 (1913.1) İsa, şehre doğru bakışlarını indirirken konuşmasına ara verdi. Üstün; beklenen kurtarıcıyı içeren maddi göreve kararlı ve gözlerini kapatmış bir halde bağlanma olarak, Mesih'in ruhsal kavramsallaşmasının reddinin yakın bir süre içinde Musevileri güçlü Roma orduları ile doğrudan bir çatışmaya getireceğini, ve bu türden bir mücadelenin yalnızca Musevi ulusunun nihai ve bütüncül bir yönetimden alınışı ile sonuçlanacağını öngörmüştü. Onun insanları bu ruhsal bahşedilmişliği reddettiklerinde ve kendileri üzerinde oldukça merhametsel bir biçimde ışıtmış olan cennetin ışığını almayı geri çevirdiklerinde, öncesinde yeryüzü üzerinde kendilerine özel bir ruhsal görev verilmiş haldeki bağımsız insanlar olarak kendi kötü sonlarını teminat altına almışlardı. Musevi önderleri bile daha sonrasında, Mesih'e dair bu din-dışı haldeki düşüncenin doğrudan bir biçimde, nihai olarak kendi sonları getirecek, kargaşayla son bulacağını anlamışlardı.

176:1.3 (1913.2) Kudüs, öncül müjde hareketinin beşiği haline geleceği için, İsa, Kudüs'ün yok oluşu ile ilişkili olarak müjde öğretmenleri ve duyurucularının Musevi insanların korkunç

bir biçimde yönetimden alınışı ile yok olmasını istememişti; bu nedenle, o takipçilerine bu yönergelerde bulunmuştu. İsa fazlasıyla, takipçilerinin yakın bir süre içinde gerçekleşecek olan bu isyanlara karışır hale gelmesinden ve böylece Kudüs'ün yıkımında yok olmalarından endişe duymuştu.

176:1.4 (1913.3) Bunun ardından Andreas merakla şunu sormuştu: “Ancak, Üstün, eğer Kutsal Şehir ve mabet yok edilecekse, ve eğer sen burada bizleri yönlendirecek konumda olmayacaksan, bizler neden Kudüs'ü terk etmeliyiz?” İsa şunu söyledi: “Sizler ben ayrıldıktan sonra, hatta zorluğun ve zalim yargılamaların dönemlerinde, şehirde kalmaya devam edebilirsiniz; ancak, sizler Kudüs'ün, sahte peygamberlerin isyanından sonra Roma orduları tarafından çevrelendiğini nihai olarak gördüğünüzde, onun yok oluşunun yakında olduğunu bilmelisiniz; bunun ardından sizler dağlara kaçmalısınız. Şehir ve etrafında bulunan bir kişinin bile bir şeyi kurtarmak için beklemesine izin vermeyin; ne de, buraya dışarıdan girmeye cüret edeceklerine izin verin. Orada büyük bir kargaşa gerçekleşecektir; zira bunlar, gentilelilerin intikamlarını alacağı günler olacaktır. Ve, sizler şehirden ayrıldığınızda, bu itaatkâr olmayan insanlar kendi kılıçlarının hedefi olup, milletlerinin tümünün esiri haline geleceklerdir; ve, böylece Kudüs gentileliler tarafından yok edilecektir. Eğer herhangi bir kişi sizlere gelip ‘Bakın, burada Kurtarıcı’ diyecek olursa, inanmayın; zira, birçok sahte peygamber doğacak ve birçok kişi doğru yoldan saptırılacaktır; ancak, sizler aldanmamalısınız; zira, ben sizlere bunların hepsini önceden söylemiş bulunmaktayım.”

176:1.5 (1913.4) Havariler ay ışığı altında, Üstün'ün bu hayretler içinde bırakan tahminleri karışık haldeki akıllarında yerleşirken, dikkate değer bir süre boyunca sessizlik için oturmuşlardı. Ve, kuzeyde bulunan Pella'da güvenli bir sığınağı bulur halde, Roma ordularının ilk ortaya çıkışı üzerine inananlar ve takipçilerden meydana gelen topluluğun neredeyse tamamının Kudüs'ten kaçmaları tam da bu uyarıya uyan bir halde gerçekleşmişti.

176:1.6 (1913.5) Bu açık uyarıdan sonra bile, İsa'nın takipçilerinin çoğu bu tahminleri; Mesih'in yeniden ortaya çıkışının Yeni Kudüs'ün kuruluşu ile sonuçlanacağı ve bu şehrin genişlemesinin dünyanın başkenti haline geleceği vakitte, Kudüs'te bariz bir halde gerçekleşecek olan değişikliklere atıflar olarak yorumlamışlardı. Akıllarında bu Museviler, mabedin yıkışını “dünyanın sonuna” bağlamaya kararlıydı. Onlar bu Yeni Kudüs'ün tüm Filistin'i dolduracağına inanmışlardı; dünyanın sonunu “yeni göklerin ve yerlerin” doğrudan ortaya çıkışının takip edeceğine inanmıştı. Ve, bu nedenle, Peter'in şunu söylemiş olması çokta şaşırtıcı bir şey değildi: “Üstün, yeni gökler ve yeni yer ortaya çıktığında her şeyin yok olacağını bilmekteyiz; ancak bizler, tüm bunları gerçekleştirmek için geri döndüğün zamanı nasıl bileceğiz?”

176:1.7 (1914.1) İsa bunu duyduğunda, belirli bir süre düşünmüş olup, sonrasında şunu söylemişti: “Sizler sürekli yanlış yapmaktasınız, çünkü yeni öğretiyeye her zaman eskisini eklemeye çalışmaktasınız; sizler, öğretimin tümünü yanlış anlamaya kararlısınız; müjdeyi kalıplaşmış inanışlarınız uyarınca yorumlamada ısrar etmektesiniz. Buna rağmen ben sizleri aydınlatmaya çalışacağım.”

2. Üstün'ün İkinci Gelişi

^{176:2.1 (1914.2)} Birkaç seferde, öncesinde İsa, dinleyicilerini; bu dünyadan kısa bir süre içinde ayrılmayı amaçlamış olmasına rağmen, cennetsel krallığın çalışmasını tamamlamak için çok kesin bir biçimde geriye dönecek oluşunu yorumlamalarına sevk eden ifadelerde bulunmuştu. Takipçileri üzerinde onun kendileri arasından ayrılacak olmasına dair yargı kesinleşirken, o bu dünyadan ayrıldıktan sonra, inananların tümünün sıkıca bir biçimde bu geri dönüş sözlerine sarılmaları yalnızca doğal olan bir durumdu. Mesih'in ikinci gelişine dair inanış-savı böylece öncül bir biçimde, Hristiyanların öğretilerine eklenmiş hale gelmişti; ve, takipçilerin neredeyse her bir sonraki nesli dindar bir biçimde bu gerçekliğe inanmış olup, kendilerinden emin bir halde onun gelecekte belirli bir zaman zarfında gelişini gözlemişlerdi.

^{176:2.2 (1914.3)} Eğer onlar Üstünleri ve Öğretmenlerinden ayrılacaklarsa, bu ilk takipçileri ve havariler geri dönüşe dair bu söze nasıl da fazla sarılacaklardı; ve, onlar, Kudüs'ün bu tahmin edilmiş yıkımı ile bu söz verilmiş ikinci gelişini ilişkilendirmede hiçbir vakit kaybetmemişlerdi. Ve, onlar; Üstün'ün tam da bu türden bir hatayı engellemek için büyük özel çabalarda bulunmuş olduğu, Zeytin Dağı'ndaki bu akşam boyunca süren eğitime rağmen, onun sözlerini bu yönde yorumlamaya devam etmişlerdi.

^{176:2.3 (1914.4)} Petrus'un sorusuna ilave cevap olarak, İsa şunu söylemişti: “Neden hala sizler İnsan Evladı'nın Davud'un tahtına oturmasını gözlemekte ve Musevilerin maddi hayallerin yerine getirileceğini beklemektesiniz? Ben tüm bu yıllar boyunca krallığımın bu dünyaya ait olmadığını söylemedim

mi? Sizlerin şu an içerisinde bakışlarınızı indirmiş olduğunuz şeyler sonuna yaklaşmaktadır; ancak, bu, aracılığıyla krallığın müjdesinin tüm dünyaya gideceği ve bu kurtuluşun insanların tümüne yayılacağı sürecin başlangıcı olacaktır. Ve, krallık bütüncül meyvesini verdiğinde, cennet içindeki Baba'nın sizleri gerçekliğin genişlemiş haldeki bir açığa çıkarılışı ile ve doğruluğun gelişmiş bir sergilenişi ile ziyaret edeceğinden emin olun; tıpkı bu dünyaya, ilk önce karanlığın prensini, ve daha sonra dem'i, bunları takiben Melçizedeği ve bu günlerde İnsan Evladı'nı bahşetmiş olduğu gibi. Ve, böylece, Babam, bağışlamasını dışa vurmaya ve derin sevgisini göstermeye devam edecektir, bu karanlık ve kötülük içindeki dünyaya bile. Aynı zamanda ben de, Babam bana tüm g ve yönetim yetkisini verdikten sonra, bedenın tümü üzerine yakın bir süre içinde aktarılacak olan, ruhanıyetimin mevcudiyeti vasıtasıyla sizlerin kaderlerini takip etmeye, krallığın meselelerinde sizlere rehberlik etmeye devam edeceğim. Her ne kadar ben bu şekilde sizler ile birlikte ruhanıyet içinde hazır olacaksam da, bu yaşamı beden içinde yaşamış olduğum ve Tanrı'yı insana açığa çıkarırken aynı zamanda insanı Tanrı'ya götürme deneyimine eriştiğim yer olan, bu dünyaya gelecekte belirli bir süre içinde geri dönecek oluşuma söz vermekteyim. Çok yakın bir süre içinde ben sizlerden ayrılmak ve Baba'nın ellerime emanet etmiş olduğu görevi üstlenmek zorundayım; ancak, yılmayın, zira ben yakın bir süre içinde geri döneceğim. Bu süre zarfında, bir evrene ait olan benim Gerçeklik Ruhaniyetim sizleri teselli edip, sizlere rehberlikte bulunacaktır.

176:2.4 (1915.1) “Sizlere bana şu an içerisinde zayıf ve beden halimde bakmaktasınız; ancak, ben geri döndüğümde, görünüşüm g ve ruhanıyet içerisinde olacaktır. Bedenin gözü İnsan Evladı'nı

beden içerisinde görmektedir; ancak, ruhaniyetin gözü İnsan Evladı'nı Baba tarafından ihtişamlştırılmış ve yeryüzü üzerinde kendisinin sahip olduğu ismiyle ortaya çıkmış halde görecektir.

176:2.5 (1915.2) “Ancak, İnsan Evladı'nın yeniden ortaya çıkacağı dönem, yalnızca Cennet'in heyetleri içinde bilinmektedir; cennetin melekleri bile bunun ne zaman gerçekleşecek olduğunu bilmemektedir. Buna rağmen, sizler şunu anlamalısınız: krallığa dair bu müjde insanların tümünün kurtuluşu için duyurulduğunda, ve çağın tamamlanışı ortaya çıktığında, Baba sizlere bir diğer yazgı bahşedilmişliğini gönderecek, veya bu gerçekleşmez ise İnsan Evladı bu çağı yargılamak için geri dönecektir.

176:2.6 (1915.3) “Ve, sizlere söylemiş bulunduğum, şimdi Kudüs'ün zor günlerine dair mesele şuna işaret etmek istiyorum: bu nesli bile benim sözlerim yerine gelene kadar başka bir nesil takip etmeyecektir; ancak, İnsan Evladı'nın geliş vaktine dair ne gökyüzünde ne de yeryüzünde hiçbir kimse konuşma cüretinde bulunamaz. Ancak, sizler, bir çağın olgunlaşımına dair bilgeliğe sahip olmalısınız; içinizde bulunmuş olduğunuz dönemin taşıdığı işaretleri kavrayama tetikte olmanız. Sizler, yaz yaklaştığında incir ağacının narin dallarını gösterdiği ve dallarını serdiği vakti bilmektesiniz. Benzer bir biçimde, dünya maddi akıldalığın uzun kışından geçtiğinde ve yeni bir yazgı döneminin içerdği ruhsal baharın gelişini gördüğünüzde, yeni bir ziyaretin yaz vaktinin yakınlaşmakta olduğunu bileceksiniz.

176:2.7 (1915.4) “Ancak, bu öğretinin taşıdığı önem nasıl olur da Tanrı'nın evlatlarının gelişiyile ilişkilidir? Her birinizin yaşam mücadelenizi tamamladığınızda ve ölümün kapılarından

geçtiğinizde, yargının doğrudan mevcudiyetinde bekler ve sonsuz Baba'nın ebedi tasarımı içinde hizmetin yeni bir yazgı dönemine ait gerçeklikler ile yüz yüze halde bulunduğunuzu görmüyor musunuz? Doğal yaşamınızın sonuna ulaştığınızda ve böylece Baba'nın krallığının ebedi ilerleyişine ait yeni açığa çıkarılış içinde içkin halde bulunan durumlar ve talepler ile yüzleşme aşamasına geçtiğinizde, bireyler halinde, her birinizin bir kişisel deneyim olarak oldukça kesin bir biçimde yüzleşecek olduğunuz şeyi, birçoğun sonunda dünyanın tamamı tamı tamına aynı gerçeklikte deneyimleyecektir.”

176:2.8 (1915.5) Üstün'ün havarilerine vermiş olduğu söyleşilerin tümü içinde, Kudüs'ün yıkımına ve kendi ikinci gelişine dair çifte katmanlı konuya dair, Zeytin Dağı'nda bu Salı akşamı verilmiş olanlar kadar, akılları bu kadar karışmış hale gelmemiştir. Orada, bu nedenle, Üstün'ün bu olağanüstü yaşanmışlıkta söylemiş olduğu şeylere dair hatırlanmışlara dayanan daha sonraki yazılı metinlerde çok az anlaşma yaşanmıştır. Bunun sonucunda, kayıtlar bu Salı akşamı söylenmiş olanların çoğu hakkında boş bırakıldığında, birçok geleneksel anlatı türemiştir; ve, ikinci yüzyılın tam da başlarında, İmparator Kaligula'nın sarayına ait, Selta isimindeki biri tarafından yazılmış olan Mesih'e dair bir Musevi kara nihai son anlatısı, bütünüyle Matta Müjdesi'ne kopyalanmış olup, ileriki dönemlerde, (kısmi bir biçimde) Markus ve Luka kayıtlarına eklenmiştir. Selta'nın bu yazılarında, on bakirenin simgesel anlatısı ortaya çıkmıştır. Müjde kaydının hiçbir kısmı, bu akşamki öğretisi kadar kafa karışıklığından muzdarip olmamıştır. Ancak, Havari Yahya daha öncesinde hiçbir sefer bu kadar kafası karışır hale gelmemiştir.

176:2.9 (1915.6) Bu on üç kişi kampa doğru yolculuklarına devam ederken, ne söyleyeceklerini bilmez halde ve büyük bir duygusal gerilim içinde bulunmaktaydı. Yudas nihai olarak, birlikteliklerini terk etme kararını onaylamış haldeydi. Davud Zübeyde, Yahya Markus ve önde gelen takipçilerden meydana gelen bir topluluk İsa ve on ikiliyi yani kampta karşıladıklarında vakit geç saatlerdi; ancak, havariler uyumak istememişti; onlar, Kudüs'ün yok oluşuna, Üstün'ün ayrılışına ve dünyanın sonuna dair daha fazla şey bilmeyi arzulamışlardı.

3. Kamp'taki Daha Sonraki Söyleşi

176:3.1 (1916.1) Onlar, yaklaşık yirmi kişiden meydana gelmiş bir topluluk halinde, kamp ateşi etrafında bir araya toplanmışlarken, Tomas şu soruyu sormuştu: “Sen krallığın çalışmasını tamamlamak için geri dönecek olduğun için, Baba'nın görevi içinde bulunmadığın zamanlarda tutumumuz ne olmalıdır?” İsa ateşin çıkarmış olduğu aydınlığın üzerinden onlara bakarken, şu şekilde cevap vermişti:

176:3.2 (1916.2) “Ve, sen bile, Tomas, söyleyegelmiş olduğum şeyleri anlamada başarısız olmaktadır. Ben tüm bu süre boyunca, krallık ile olan ilişkinizin, sizlerin bir Tanrı evladı oluşunuza dair inanış-farkındalığı ile ruhaniyet içerisinde yaşanan tamamiyle bir kişisel deneyim meselesi olarak, ruhsal ve bireysel olduğunu öğretmedim mi? Milletlerin yıkımı, imparatorlukların yenilgisi, inanmayan Musevilerin yok oluşu, bir çağın sonlanması, hatta dünyanın sonu olarak, bu şeylerin bu müjdeye inanan ve yaşamını ebedi krallığın kesinliği içinde muhafaza eden kişi ile ne ilişkisi bulunabilir? Tanrı-bilir ve müjde-inanır haldeki sizler, ebedi yaşamın kesinliklerini hâlihazırda almış bulunmaktasınız. Yaşamlarınızı ruhaniyet

içinde ve Baba için yaşamış olduğunuz için, sizler karşısında hiçbir şey ciddi endişe kaynağı olamaz. Göksel dünyaların onaylanmış vatandaşları olarak, krallık inşacılarını, zamansal kargaşalar rahatsız edemez ve onları dünyasal felaketler kafa karışıklığına itemez. Krallığın bu müjdesine inanmakta olan sizlere için, milletler güçlerini kaybetse, çağ sona erse, veya görünen her şey yok olsa da ne olur ki; zira sizler, yaşamınızın Evlat'ın hediyesi olduğunu ve bunun Baba içinde ebedi bir biçimde güvende bulunduğunu bilmektesiniz. İnanç vasıtasıyla zamansal yaşamı yaşamış ve, akranlarınızı için derin sevgi dolu hizmetin doğruluğu olarak, ruhaniyetin meyvelerini vermiş halde sizler, Tanrı ile olan evlatlık içinde ilk ve dünyasal serüveniniz boyunca sizleri taşımış olan aynı kurtuluş inancı ile ebedi süreçlerinizdeki bir sonraki adımınızı kendinizden emin bir biçimde gözleyebilirsiniz.

176:3.3 (1916.3) “İnananların her nesli; tıpkı her birey kaçınılmaz ve sürekli yaklaşmakta olan doğal ölümün görüşü altında yaşam çalışmalarını sürdürdüğü gibi, İnsan Evladı'nın olası geri dönüşünün görüşü altında çalışmalarını devam ettirmelidir. Sizler inanç vasıtasıyla kendilerinizi bir Tanrı evladı olarak inşa ettiğinizde, kurtuluşun kesinliğinden başka her şey önemini yitirmektedir. Ancak, yanılgıya düşmeyin! Bu kurtuluş inancı yaşayan bir inanış olup, artan bir biçimde, ilk olarak insan kalbinde ilham kaynaklığı yapmış, kutsal ruhaniyetin meyvelerini sergilemektedir. Cennetsel krallık içinde evlatlığı bir kez kabul etmiş olmanız sizleri, beden içindeki Tanrı'nın evlatlarının sahip oldukları ilerleyici ruhsal meyve verişler ile ilgili gerçeklikleri bilme ve onları sürekli olarak reddetme karşısında kurtarmayacaktır. Yeryüzü üzerinde Baba'nın görevinde benimle birlikte bulunmuş olan

sizler, insanlık için Baba'nın hizmetinin yolunu derinden sevmediğinizi fark ediyorsanız, şimdi bile krallığı terk edebilirsiniz.

176:3,4 (1916,4) “Bireyler olarak, ve inananlardan meydana gelen bir nesil halinde, bir hikâyeyi anlatırken sözlerime kulak verin: Bir zamanlar, başka bir ülkeye doğru uzun bir yola çıkmaya hazırlanmakta büyük bir adam bulunmaktaydı; bu kişi, güvendiği hizmetçilerini karşısına çağırmış ve onların ellerine sahip olduğu malların tümünü emanet etmişti. Ve, böylece, onurlandırılmış koruyucuların topluluğunun tamamının her birine, mahir oldukları belli başlı alanlara göre bu kişinin malları teslim edilmişti; ve, bunu yaptıktan sonra bu kişi yoluna çıkmıştı. Onların sahibi ayrıldığında, hizmetçileri derhal ellerine verilmiş olan servetten kar elde etmek için çalışmaya koyulmuşlardı. Kendisine beş talent verilmiş olan kişi, doğrudan bir biçimde onlar ile ticarette bulunmaya başlamış olup, yakın bir süre içinde bir diğer beş talentlik kar elde etmişti. Benzer bir biçimde, iki talenti almış olan kişi yakın bir süre içinde iki talent daha kazanmıştı. Ve, böylece, hizmetçilerin tümü, tek bir talenti almış kişi dışında, üstünleri için kar elde etmişti. Kendisine bir talent verilmiş olan kişi, kendi yoluna gitmiş ve sahibinin parasını sakladığı yer olan toprakta bir yer eşelemişti. Yakın bir süre içinde bu hizmetçilerin sahibi, beklenmeyen bir biçimde geri dönmüş ve hesap için gözetleyicilerini çağırmıştı. Ve, onların tümü sahiplerinin huzuruna çağrıldıklarında, beş talenti alan kişi kendisine emanet edilmiş olan talent ve ilave beş talent ile öne çıkıp, ‘Sahip, yatırım için bana beş talent verdin, kazancım olan ilave beş talenti sana vermekten mutluluk duymaktayım’ demiştir. Ve, bunun ardından, sahibi ona: ‘Aferin, iyi ve doğru

hizmetçi, birkaç şey üzerinde her zaman doğruydun; şimdi ben seni birçok şey üzerinde gözetmenim yapıyorum; derhal sahibinin neşesine adım at.’ Ve, bunun ardından, iki talenti almış olan kişi öne çıkıp, şunu söylemişti: ‘Koruyucu, sen ellerime iki talenti verdin; bak, ben bu ilave iki talenti kazandım.’ Ve, koruyucusu bunun ardından ona: ‘Aferin, iyi ve doğru hizmetçi, sen de birkaç şey üzerinde her zaman doğruydun; şimdi ben seni birçok şey üzerinde gözetmenim yapıyorum; derhal sahibinin neşesine adım at.’ Ve, bunun ardından, orada, tek bir talenti almış kişinin hesabı gerçekleşmişti. Bu hizmetçi, şunu söyler bir halde, öne çıkmıştı: ‘Koruyucu, ben, kişisel olarak emek vermediğin bir yerde kazanç sağlamayı beklemiş olduğun için senin akıllı bir kişi olduğunu bilmekte olup, onun farkına varmış haldeydim; bu nedenle, ben, bana emanet edilmiş olan şeyin bir zerresini bile tehlikeye atmaktan korktum. Ben talentini güvenli bir biçimde toprakta sakladım; işte burada; şimdi sen, sana ait olana sahipsin.’ Ancak, onun sahibi şu cevabı verdi: ‘Sen emek vermek istemez ve aylak bir gözetçisin. Kendi sözlerinle, tıpkı özenle emek vermiş olan akran hizmetçilerinin bu gün yerine getirmiş olduğu gibi, benim senden makul bir karın hesabını isteyeceğimi itiraf ediyorsun. Bunu bilen bir halde, sen bu nedenle, benim paramı, geldiğimde faiziyle birlikte parama sahip olabileyim diye en azından bankacıların ellerine vermekle yükümlüydün.’ Ve, bunun ardından, baş gözetçiye bu koruyucu: ‘Bu yararsız hizmetçiden bu bir talenti al ve onu on talenti olana ver.’

176:3.5 (1917.1) “Sahip olan her kişiye daha fazlası verilecek ve bu kişi bolluğa sahip olacaktır; ancak, sahip olmayan kişiden, elinde bulunduğu da alınacaktır. Sizler, ebedi krallığın

hususlarında öylece duramazsınız. Babam çocuklarının tümünden şükranlık içinde ve gerçekliğin bir bilgisi içinde büyümelerini zorunlu kılmaktadır. Bu gerçeklikleri bilen sizler, ruhaniyetin meyve hasadını artırmak ve akran hizmetçilerin fedakâr hizmetine artan bir adanmışlığı sergilemek zorundasınız. Ve, hatırlayın, kardeşlerimin en sonda gelenlerinden bir tanesine bile bir şeyin hizmetinde bulunursanız, bu hizmeti bana gerçekleştirmiş olursunuz.

176:3,6 (1917.2) “Ve, böylece sizler, Baba’nın görevinin çalışmasına, bu an ve bundan itibaren, hatta sonsuza kadar, koyulmalısınız. Ben gelene kadar devam edin. Doğruluk içerisinde sizlere emanet edilmiş olanı gerçekleştirin; ve, böylece, ölümün hesap günü için hazır hale geleceksiniz. Ve, Baba’nın ihtişamını ve Evlat’ın tatminini bu şekilde yaşamış olarak sizler, sonsuza kadar sürecektir olan krallığın ebedi hizmetine neşe ve çok büyük düzeydeki tatmin ile gireceksiniz.”

176:3,7 (1917.3) Gerçeklik, yaşayan niteliktedir; Gerçekliğin Ruhaniyeti sürekli olarak, ruhsal gerçekliğin ve kutsal hizmetin yeni âlemlerine doğru ışığın çocuklarına rehberlik etmektedir. Sizlere gerçeklik; sabit, güvende ve onurlandırılmış biçimlere onu kalıpsal bir biçimde katılaştırmanız için verilmemiştir. Tarafınıza gerçekleştirilmiş olan gerçekliğin açığa çıkarılışı, kişisel deneyiminizden geçen bir biçimde o kadar derinleşmelidir ki, yeni güzellik ve mevcut ruhsal deneyimler ruhsal meyvelerinize bakacak olan herkes tarafından görünür hale gelecek ve bunun sonrasında onlar cennet içinde bulunan Baba’yı yüceltme ile son bulacaktır. Yalnızca, gerçekliğin bilgisi içinde bu şekilde büyüyecek olan ve aracılığı ile ruhsal gerçekliklerin kutsal takdiri için yetkinliklerini geliştiren bu

inançlı hizmetçiler “Koruyucuları’nın neşesine bütünüyle girme” umuduna sahip olabilir. Kutsal gerçekliğe dair gözetçilikleri hakkında, İsa’nın doğrudan takipçilerinin ilerleyen nesillerinin şunu söyleyişlerini görmek ne de üzücü bir şeydir: “Burada, Üstün, yüzyıl veya binyıl önce senin bizlere bağlamış olduğun gerçeklik.” Ancak, ruhsal tembelliğin bu türden bir savı, Üstün’ün huzurunda gerçekliğin kurak gözetçiliğini haklı göstermeyecektir. Ellerinize emanet edilmiş gerçeklik uyarınca Üstün’ün gerçekliği bir hesabı gerektirecektir.

176:3.8 (1918.1) Bir sonraki dünyada sizlere, bu dünyanın bahşedilmişliklerin ve gözetçiliklerinin bir hesabını vermeniz istenecektir. İster ilk talentler birkaç veya birçok olsun, adil ve merhametsel bir hesap ile yüzleşilmek zorundadır. Eğer bahşedilmişlikler yalnızca bencil amaçlar için kullanılırsa ve, insanlara hizmetin ve Tanrı’ya ibadetin sürekli genişleyen hizmetinde sergilenmiş haliyle, ruhaniyetin meyvelerinin artan hasadını elde etmeden oluşan yüksek görev üzerine hiçbir düşünce bahşedilmez ise, bu türden bencil gözetçiler kasıtlı tercihlerinin sonuçlarını kabul etmek zorundadır.

176:3.9 (1918.2) Ve, sahibine doğrudan bir biçimde gerçekleştirmiş olduğu tembellikle suçlanması bakımından bencil fanilerin tümü, bir talentli bu doğru olanı yapmamış olan hizmetçiye ne kadar da çok benzemektedir. Kendisinin sebep olduğu başarısızlıklar ile karşılaştığında insan, sıklıkla onu en az hak edenler üzerine olmak üzere, diğerlerini suçlamaya ne kadar da eğimlidir!

176:3.10 (1918.3) O gece, onlar istirahatlarına çekilirlerken, İsa şunu söylemişti: “Sizler hiçbir kısıtlama olmadan aldınız; bu

nedenle, cennetin gerçekliğini hiçbir kısıtlama olmadan vermek zorundasınız; ve, bu süreçte bu gerçeklik çoğalacak ve, tam da onu hizmetle verirken, kurtarıcı şükranın artan ışığı herkes tarafından görünür hale gelecek.

4. Mikâil'in Geri Dönüşü

^{176:4.1 (1918.4)} Herhangi bir aşamadaki Üstün'ün öğretilerinin tümü içerisinde hiçbir, onun gelecekte belirli bir zaman içinde bu dünyaya bizzat gelecek oluşuna dair söz kadar yanlış anlaşılmamıştır. Mikâil'in, âlemin bir fanisi olarak, üzerinde yedinci ve son bahşedilmişliğini deneyimlemiş olduğu gezegene gelecekte belirli bir zaman dönmeye ilgi duyması tuhaf bir durum değildir. Uçsuz bucaksız bir evrenin şu an egemen yöneticisi olarak Nasıralı İsa'nın, üzerinde bu türden bir benzersiz hayatı yaşadığı ve sonunda kendi elleriyle Baba'nın sonsuz evren gücü ve yetkisi bahşedilmişliğini kazandığı dünyaya, yalnızca bir kez değil birçok kez bile, geri dönmeye istekli oluşuna inanmak yalnızca doğal bir şeydir. Urantia ebedi olarak, evren egemenliğini kazanışında Mikâil'in özgün yedi âleminden bir tanesi olacaktır.

^{176:4.2 (1918.5)} İsa kesin bir biçimde, sayısız defa ve birçok bireye, bu dünyaya geri dönme arzusunu duyurmuştu. Onun takipçileri Üstünleri'nin zamansal bir koruyucu olarak işlev vermeyeceği gerçekliğine uyandıklarında, ve onun Kudüs'ün güçten düşürülüşü ve Musevi milletin çöküşü tahminlerini dinlediklerinde, oldukça doğal bir biçimde, bu yıkıcı gelişmeler ile onun söz verilmiş geri dönüşünü ilişkilendirmeye başlamışlardı. Ancak, Roma orduları Kudüs'ün duvarlarını yerle bir ettiklerinde, mabedi yıktıklarında ve Yudea Musevilerini etrafa dağıttıklarında, ve hala Üstün kendisini güç

ve ihtişam içinde açığa çıkarmayınca, onun takipçileri çağın sonunda, hatta dünyanın sonunda, Mesih'in ikinci gelişi ile nihai bir biçimde ilişkilendirilmiş olan inancın tasarımına başlamışlardı.

176:4.3 (1918.6) İsa, Baba'ya yükseldikten sonra iki şeyi yerine getirme sözünde bulunmuştu; ve, son kertede, gök ve yer içindeki güç ellerine verilmiş haldeydi. O, ilk olarak, bu dünyaya, kendisinin yerine Gerçekliğin Ruhaniyeti olarak, bir diğer öğretmeni gönderme sözünde bulunmuştu; ve, bunu o, Hamsin Yortusu'nda gerçekleştirmişti. İkinci olarak, o, oldukça kesin bir biçimde, takipçilerine, gelecekte bir zaman bu dünyaya kişisel olarak döneceği sözünü vermişti. Ancak, o, beden içindeki bahşedilme deneyimine ait bu gezegeni nasıl, nerede veya ne zaman yeniden ziyaret edeceğini söylememişti. Bir seferinde o; bedenin gözü kendisini beden içinde burada yaşar halde görürken, geri dönüşünde (en azından muhtemel ziyaretlerinin bir tanesinde) onun yalnızca ruhsal inancın gözü ile görülebileceği imasında bulunmuştu.

176:4.4 (1919.1) Bizlerin çoğu, İsa'nın Urantia'ya gelecek çağlar içinde birçok sefer geri dönecek oluşuna inanma eğilimindeyiz. Bizler, bu çoğul ziyaretler hakkında onun özel bir sözüne sahip değiliz; ancak, unvanları arasında Urantia'nın Gezegensel Prensi'ni taşıyan onun dünyaya birçok sefer ziyarette bulunması en olası halde görünmektedir; zira, Urantia'nın zaferi kendisine bu türden benzersiz bir unvanı bahşetmiştir.

176:4.5 (1919.2) Bizler oldukça emin bir biçimde, Mikâil'in tekrar Urantia'ya bizzat geleceğine inanmaktayız; ancak, bizler, ne zaman veya hangi biçimde onun gelmeyi tercih edebileceği hakkında en küçük bir düşünceye sahip değiliz. Onun

yeryüzüne ikinci gelişi, bir hakimane Evlat'ın ilgili açığa çıkışıyla veya o olmadan, bu mevcut çağın sonlandırıcı yargısı ile gerçekleşecek halde mi ortaya çıkacak? O, bir sonraki bir Urantia çağının sonlanması ile mi gelecek? O bildirilmemiş ve tamamiyle ayrı bir gerçekleşim içinde mi gelecek? Bilmiyoruz. Yalnızca tek bir şeyden eminiz, o ise, o geri döndüğünde, dünyanın tamamı muhtemel bir biçimde bu gerçekleşimi bilecektir; zira, o, bir evrenin en yüksek yöneticisi olarak gelmek zorundadır, Beytullahim'in bilinmeyen bir bebeği olarak değil. Ancak, eğer her göz ona bakacak olursa, ve yalnızca ruhsal gözler onun mevcudiyetini algılayacak olursa, onun gelişi uzunca bir süre sonrasında gerçekleşmek zorundadır.

^{176:4.6 (1919.3)} Sizler, bu nedenle, Üstün'ün yeryüzüne kişisel geri dönüşünü her türlü bilinen olaydan veya bilinen çağdan ayırırtırsanız iyi bir şey yapmış olursunuz. O, geri dönme sözünü vermiş bulunmaktadır. Bizler, onun bu sözü ne zaman yerine getirecek oluşuna veya hangi ilişkide gerçekleştirecek oluşuna dair hiçbir fikre sahip değiliz. Bildiğimiz kadarıyla, o yeryüzü üzerinde herhangi bir gün içinde ortaya çıkabilir, ve o, bu çağın tamamlanışı ve onun ilişkide bulunduğu Cennetin Evlatlar birliği tarafından yerinde bir biçimde yargılanışına kadar gelmeyebilir.

^{176:4.7 (1919.4)} Mikâil'in yeryüzüne ikinci gelişi, hem yarı-ölümlüler hem de insanlar için devasa duygusal öneme sahip bir olaydır; ancak, bunun dışında, yarı-ölümlüler ve insan varlıkları için, oldukça anlık bir biçimde fani insanın evren olaylarının bir sonraki aşamasına doğrudan girişine neden olan ve bu girişin doğrudan bir biçimde, evrenimizin egemen yöneticisi olarak,

aynı İsa'nın mevcudiyetine götüren, doğal ölümün ortak hadisesinden daha işlevsel öneme sahip bir gerçekleşme değildir. Işığın çocuklarının tümü kendisini görme nihai sonuna sahiptir; ve, bizlerin ona gitmesi veya onun tesadüfen ilk bizlere gelmesi ciddi bir önemi taşımamaktadır. Sizler bu nedenle, o sizleri gökyüzünde karşılamak için hazır beklerken, onu yeryüzünde karşılamak için her zaman hazır olun. Bizler kendimizden emin bir biçimde, onun ihtişamlı ortaya çıkışını, hatta tekrar eden gelişini, dört gözle beklemekteyiz; ancak, bizler tamamiyle, onun nasıl, ne zaman veya hangi ilişki ile ortaya çıkma nihai sonundan bilgisiz haldeyiz.

177. Makale

Çarşamba, Dinlenme Günü

177:0.1 (1920.1) İNSANLARI eğitme çalışması onların üzerinde olmadığında, İsa ve onun havarileri için her Çarşamba günü emeklerinden dinlenmeleri adetti. Tam da bu Çarşamba, onlar kahvaltıyı olağandan bir ölçüde daha sonra yapmış olup, kamp büyük bir sessizlik ile kaplı haldeydi; bu sabah yemeğinin ilk yarısında çok az şey söylenmişti. En sonunda İsa şöyle konuşmuştu: “Ben bu gün dinlenmenizi arzuluyorum. Kudüs’e geldiğimizden beri yaşanmış olan her şeyi tekrar düşünmek ve, sizlere yalın bir biçimde söylemiş olduğum, tam da önümüzde uzananın üzerinde düşüncelerinizi yoğunlaştırmak için istediğiniz kadar vakti alın. Gerçekliğin yaşamlarınızda ikamet etmesinden emin olun, ve her gün şükran içinde büyümenizden.

177:0.2 (1920.2) Kahvaltıdan sonra Üstün Andreas’ı, gün boyunca orada bulunmama amacında olduğu hususunda bilgilendirip, havarilerin hiçbir koşul altında Kudüs’ün kapılarına

gitmemeleri dışında, kendi tercihleri uyarınca vakit geçirmelerine izin verilmeleri tavsiye etmişti.

177:0.3 (1920.3) İsa tepelere tek başına gitmek için hazır hale geldiğinde, Davud Zübeyde, şunu söyleyen bir biçimde, kendisine yetişmişti: “Sen çok iyi biliyorsun, Üstün, Ferisiler ve yöneticiler seni yok etmeyi amaçlıyor, ve sen yine de tepelere tek başına gitmeye hazırlanıyorsun. Bunu yapmak budalalık; ben bu nedenle seninle, başına hiçbir kötü şeyin gelmemesi için oldukça hazırlıklı olan üç kişiyi göndereceğim.” İsa oldukça iyi kuşanmış ve gözcü üç Celileliye bakıp, Davud’a şunu söyledi: “Sen iyi niyetlisin, ancak İnsan Evladı’nın kendisini korumak için hiçbir kişiye ihtiyacı olmamasını anlamadığın için hata yapmaktasın. Babamın iradesi uyarınca yaşamımı öne sermeye hazır olacağım vakte kadar hiçbir kimse bana el süremez. Bu insanlar bana eşlik etmemeli. Ben tek başıma gitmeyi, Baba ile bir olmak için arzulamaktayım.”

177:0.4 (1920.4) Bu sözleri duyması üzerine, Davud ve onun silahlı koruyucuları geri çekildi; ancak, İsa tek başına yola çıkarken, Yahya Markus yiyecek ve su taşıyan küçük bir sepet ile gelip, eğer İsa tüm gün boyunca dışarıda olmayı arzu ediyorsa kendisini aç bulabileceğini tavsiye etti. Üstün Yahya’ya gülümseyip, sepeti almak için aşağı uzandı.

1. Tanrı ile Baş Başa Bir Gün

177:1.1 (1920.5) İsa, Yahya’nın elinden öğlen yemeği sepeti almaya hazırken, genç adam şunu söyleme cesareti gösterdi: “Ancak, Üstün, istersen sepeti bırakıp, o olmadan dua etmeye gidebilirsin. Bunun yanı sıra, eğer ben öğlen yemeğini taşımak

için gelirim, sen ibadet etmek için daha özgür olursun; ben kesinlikle sessiz olacağım. Ben hiçbir soru sormayacağım, ve dua etmek için kendi yoluna gittiğinde, sepetin yanı başında duracağım.”

177:1.2 (1920.6) Bu konuşmada bulunurken, onun cüretkârlığı yakında bulunan dinleyicilerin bazısını şaşkınlığa uğrattırırken, Yahya sıkıca sepete sarılma cesareti göstermişti. Orada onlar durmaktaydı, hem Yahya hem de İsa sepeti tutmaktaydı. Yakın bir süre içinde Üstün sepeti bıraktı, ve bakışlarını gence indiren bir biçimde, şunu söyledi: “Tüm kalbinle benimle bir gelmekte olduğunu arzuladığın için, o sana reddedilmeyecek. Bizler beraber yola çıkacağız ve iyi bir sohbette bulunacağız. Sen kalbinde doğacak her türlü soruyu sorabilirsin, ve biz birbirimizi teselli edip, birbirimize destek olacağız. Öğlen yemeğini ilk sen taşıyabilirsin, ve sen yorulduğunda ben sana yardım edeceğim. Beni takip et.”

177:1.3 (1921.1) İsa kampa o akşam güneşin batışına kadar geri dönmemişti. Üstün, yeryüzü üzerindeki bu son sessiz gününü bu gerçeklik açlığı içindeki genç ile sohbet ederek ve Cennet Babası ile konuşarak geçirmişti. Bu yaşanmışlık yukarıda, “genç bir adamın tepelerde Tanrı ile geçirmiş olduğu gün” olarak bilinir hale gelmiştir. Sonsuza kadar bu olay, Yaratan’ın yaratılmış ile olan birliktelik gönüllülüğünü örneklendirmektedir. Bir genç bile, eğer kalbinin arzusu gerçekten de en yüksek olan bir düzeyde ise, ilgiyi çekip, bir evrenin Tanrısının sevgi dolu birlikteliğini memnuniyetle deneyimleyebilir; gerçekte, tepelerde Tanrı ile beraber olmanın unutulamaz coşkusunu ve bir gün boyunca deneyimleyebilir.

Ve, bu, bu arşamba günü Yudea'nın tepelerinde Yahya Markus'un benzersiz deneyimiydi.

177:1.4 (1920.8) İsa, bu dünya ve bir sonrakinin hadiselerine dair hiçbir kısıtlama olamadan konuşan bir biçimde, Yahya ile uzunca sohbet etmişti. Yahya İsa'ya, havarilerden bir tanesi olmak için yeterince yaşa sahip olmayışından ne kadar üzüntü duyduğunu söylemiş olup, Finike'ye olan ziyaretleri sayılmazsa, Eriha yakınındaki Ürdün ırmak geçişinde ilk duyuruşlarından beri onun kendilerini takip etmeye izin verilmiş olmasından ne kadar fazla memnuniyet duymuş olduğunu ifade etmişti. İsa ufaklığı, gerçekleşmesi beklenen olaylar karşısında kendine güvenini yitirmemesi konusunda uyarmış olup, krallığın kudretli bir ileticisi haline gelecek oluşu konusunda kendisini temin etmişti.

177:1.5 (1920.9) Yahya Markus, İsa ile tepelerde geçirilmiş bu günün hatırası karşısında heyecan duymuştu; ancak, o hiçbir zaman, tam da Gethsemane kampına geri dönmeye hazırlandıklarında söylenmiş haldeki, Üstün'ün nihai uyarısını unutmamıştı: “Sonunda, Yahya, gerçek bir dinlenme günü olarak, iyi bir sohbette bulunduk; ancak, sana söylemiş olduğum şeyleri hiçbir kişiye söylememeye dikkat et.” Ve, Yahya Markus hiçbir zaman, İsa ile tepelerde geçirdiği bu günde yaşanmış hiçbir şeyi açığa çıkarmamıştı.

177:1.6 (1920.10) İsa'nın yeryüzü yaşamının geride kalan az sayıdaki saatleri boyunca Yahya Markus hiçbir zaman, Üstün'ün uzunca bir süre boyunca gözü önünden ayrılmasına izin vermemişti. O her zaman yakında saklanan ufaklıktı; o sadece İsa uyuduğu zaman uyumuştı.

2. Öncül Ev Yaşamı

^{177:2.1 (1921.5)} Yahya Markus ile olan bu günün sohbeti sürecinde, İsa dikkate değer bir vakti öncül çocukluklarını ve daha sonraki ergenlik deneyimlerini karşılaştırmakla geçirmişti. Her ne kadar Yahya'nın ebeveynleri İsa'nınkilere kıyasla bu dünyanın mallarının daha fazlasını ellerinde bulundurmuş olsa da, orada ergenliklerindeki deneyimlerinin çoğu oldukça benzerdi. İsa, Yahya'nın ebeveynlerini ve ailesinin diğer üyelerini anlamasına yardım eden birçok şey söylemişti. Ufaklık Üstün'e, "krallığın bir kudretli ileticisi" haline gelmeyi nasıl öğreneceğini sorduğunda, İsa şunu söylemişti:

^{177:2.2 (1921.6)} "Ben, krallığın müjdesine sadık çıkacağını biliyorum; çünkü, ben, mevcut inancına ve derin sevgine güvenebilirim; zira, bu niteliklerin, evde öncül eğitiminin bir parçası olarak kazanılmıştır. Sen, ebeveynlerin birbirlerine içten bir şefkat ile davranmış oldukları bir evin ürünüsün; ve, bu nedenle sen, benliğinin önemine dair anlayışını zarar veren bir biçimde yüceltir halde, haddinden fazla sevilmemiş bir konumdasın. Ne de senin kişiliğin, ebeveynlerinin sevgisiz bir biçimde, birini diğerine karşı kullanır halde, kendine olan güvenini sadakatinle oynamanın bir sonucu olarak bozulmadan muzdarip olmamıştır. Sen, takdir edilesi bir öz güveni teminat altına alan ve güvende olmanın olağan hislerini teşvik eden ebeveynsel derin sevgiyi keyifle deneyimlemiş haldesin. Ancak, sen aynı zamanda, sevgiye ek olarak bilgeliği ellerinde bulundurmuş ebeveynlere sahip olman bakımından şanslı konumdasın; ve, onların, seni cazibenin birçok türünden ve birçok lüksten şeyden uzak tutarken, komşu oyun arkadaşlarıyla birlikte sinagog okuluna gönderen şey bilgelikleridir; ve, onlar aynı zamanda, özgün deneyime sahip olmana izin veren bir biçimde

bu dünyada nasıl yaşamayı öğrenmeye teşvik etmiştir. Genç arkadaşın Amos ile beraber sen, bizlerin duyuruda bulunduğu ve Yahya'nın takipçilerinin vaftizi gerçekleştirdiği, Ürdün ırmağına uğradın. İkiniz de bizlerle birlikte gelme arzusu duydunuz. Kudüs'e geri döndüğünüzde, senin ebeveynlerin izin verdi; Amos'unkiler reddetti; onlar evlatlarını o kadar çok sevmekteydi ki, onlar kendisine, senin sahip olageldiğin kutsanmış deneyimi, hatta memnuniyetle yaşadığın türden bu günü reddetti. Evden kaçarak Amos bizlere katılabilirdi; ancak, bunu yaparak o derin sevgiyi zedelemiş ve sadakati kurban vermiş olacaktı. Böyle bir süreç bilge olacaksa bile, o, deneyim, bağımsızlık ve özgürlük için korkunç bir bedel olacaktı. Bilge ebeveynler, seninkiler gibi; senin yaşına geldiklerinde bağımsızlıklarını geliştirmeleri ve canlandırıcı özgürlüğü memnuniyetle deneyimlemeleri için, çocuklarının derin sevgiye zarar verme ve sadakati hiçe sayma zorunda kalmamasına özen göstermektedir.

177:2.3 (1922.1) “Sevgi, Yahya, tamamiyle bilge varlıklar tarafından bahşedildiği zaman evrenin en yüksek gerçekliğidir; ancak, fani ebeveynlerin deneyiminde dışa vurulmuş olduğu gibi, tehlikeli ve zaman zaman yarı-bencil niteliktedir. Evlendiğinde ve büyötmek için kendi çocuklarına sahip olduğunda, derin sevginin bilgeliğin idaresinde olmasından ve ussallık tarafından yönlendirilmesinden emin ol.

177:2.4 (1922.2) “Senin genç arkadaşın Amos, tam da senin kadar krallığın bu müjdesine inanmaktadır; ancak, ben ona tümüyle yaslanamam; ben, onun gelecek yıllarda ne yapacağından emin değilim. Onun öncül evi, bu türden tamamiyle güvenilir bir kişiyi yaratacak nitelikte değildi. Amos tam da; olağan, sevgi

dolu ve bilge bir ev hazırlanışını memnuniyetle deneyimleyememiş havarilerden bir tanesi gibidir. Bundan sonraki yaşamının tamamı daha neşeli ve daha güvenilir olacaktır, çünkü sen ilk sekiz yaşını olağan ve oldukça iyi idare edilen bir evde geçirdin. Sen güçlü ve oldukça sağlam dokulu bir karaktere sahipsin, çünkü sen derin sevginin hüküm sürdüğü ve bilgeliğin egemen olduğu bir evde yetiştin. Bu türden bir çocukluk eğitimi, senin başlamış olduğun yolda devam edeceğin konusunda bana teminat veren, bir sadakat türünü yaratmaktadır.”

177:2.5 (1922.3) Bir saatten daha fazla bir süre boyunca İsa ve Yahya, ev yaşamının bu söyleşisini sürdürmüştü. Üstün konuşmasına devam edip Yahya’ya, nasıl bir çocuğun tamamiyle, ussal, toplumsal ahlaksal ve hatta ruhsal olan öncül kavramsallaşmalarının tümünde ebeveynlerine ve ilişkili ev yaşamına bağlı olduğunu anlatmıştı; çünkü, ailenin genç çocuğa, ister insan isterse de kutsal ilişkilere dair bilebileceği her şeyi yansıtmakta oluşuna. Çocuk evrene dair ilk izlenimlerini, annenin ilgisinden elde etmek zorundadır; o, cennetsel Baba’ya dair ilk düşüncelerinde tamamiyle yeryüzü babasına bağlıdır. Çocuğun ilerideki yaşamı, evin içermekte olduğu bu toplumsal ve ruhsal ilişkiler tarafından belirlenir bir halde, öncül zihinsel ve duygusal yaşamı uyarınca, mutlu veya mutsuz, kolay veya zor, hale getirilir. Bir insanın varlığının sonraki yaşamının tamamı devasa bir biçimde, mevcudiyetinin ilk yılları boyunca neyin gerçekleştiğinden etkilenir.

177:2.6 (1922.4) Baba-evlat ilişkisi üzerine inşa edilmiş konumdaki, İsa’nın öğretisinin taşıdığı müjde, çağdaş medeni insanların ev yaşamı daha fazla derin sevgiyi ve daha fazla bilgeliği ile

içermedikçe, tüm dünyaya yayılı bir kabulü neredeyse hiçbir biçimde memnuniyetle deneyimleyemez. Yirminci yüzyılın ebeveynleri evin gelişimi ve ev yaşamının soylulaştırılışı için büyük bilgiye ve artan gerçekliğe sahip olsa da, ve İsa'nın müjdesi ev yaşamının doğrudan gelişimi ile sonuçlanacak olsa da, çok az modern evin İsa'nın Celiledeki evi ve Yahya Markus'un Yudea'daki evi gibi erkek ve kızları yetiştirmek için bu türden iyi yerler oluşu bir gerçek olarak mevcudiyetini korumaktadır. Bir bilge evin içerdiği derin sevgi yaşamı gerçek dine olan sadık bağlılık, evin bireyleri arasında derin bir karşılıklı etkide bulunmaktadır. Bu türden bir ev yaşamı dini geliştirmekte olup, gerçek din her zaman evi yüceltmektedir.

^{177:2.7 (1923.1)} Bu eskinin Musevi evlerinin içermiş olduğu karşı durulabilecek birçok engelleyici etki ve diğer baskılayıcı özellik, daha iyi idare edilen birçok çağdaş evden neredeyse tamamen uzaklaştırılmıştır. Orada, gerçekten de, daha özerk özgürlük ve çok daha fazla kişisel bağımsızlık bulunmaktadır; ancak, bu özgürlük, derin sevgi tarafından kısıtlanmayan, sadakat ile güdülenmeyen ve bilgeliğin ussal disiplini ile yönetilmeyen niteliktedir. Bizler çocuğa, “cennet içindeki Bizlerin Babasıdır” şeklinde dua etmeyi öğrettikçe, tüm dünyasal babalar üzerinde *baba* kavramı, büyüyen çocukların tümünün akıllarında ve kalplerinde kıymetli bir biçimde ışıldaması için hayatlarını yaşamının ve evlerini idare etmenin devasa bir sorumluluğu yaslanmaktadır.

3. Kamptaki Gün

^{177:3.1 (1923.2)} Havariler günlerinin büyük birçoğunu Zeytin Dağı çevresinde yürüyerek ve kendileri ile birlikte kamp halindeki takipçiler ile sohbet ederek geçirmişlerdi; ancak, öğleden

sonrasının erken saatlerinde onlar, İsa'nın geri dönüşünü görmeyi fazlasıyla arzular hale gelmişti. Gün ağarırken, onlar artan bir biçimde onun güvenliğine dair endişeye kapılmıştı onlar kendilerini, İsa'nın yokluğunda tarif edilemez bir biçimde yalnız hissetmişlerdi. Orada gün boyunca fazlaca, Üstün'ün kendi başına, yalnızca bir getir-götürücü oğlan tarafından eşlik edilir halde, tepelere çıkmasına izin verilmesine dair konuşma yaşanmıştı. Her ne kadar hiç kimse açık bir biçimde kendi düşüncelerini ifade etmemişse de, hepsi, Yudas İşkariyot dışında, Yahya Markus'un yerinde olmayı istemişti.

177:3.2 (1923.3) Nathanyel yarım düzine havariye ve birçok takipçiye “Yüce Arzu” konuşmasında bulunduğunda, şu kapanışı gerçekleştirmişti: “Bizlerin sorunu yarı gönüllü olmamızdır. Bizler Üstün'ü onun bizleri derinden sevmesi gibi sevememekteyiz. Eğer hepimiz Yahya Markus kadar onunla birlikte gitmeyi isteseydik, o kesin bir biçimde bizleri yanına alırdı. Bizler, ufaklık Üstün'e yaklaşırken ve ona sepeti önerirken kenarda durduk; ancak, Üstün sepeti tutarken, ufaklık onu bırakmayacaktı. Ve, böylece Üstün, kendisi tepelere sadece basket ve çocukla çıkarken, bizleri burada yalnız bıraktı.”

177:3.3 (1923.4) Yaklaşık olarak saat dörtte, Bethsayda'daki annesinden ve İsa'nın annesinden haberler getiren bir biçimde ulaklar Davud Zübeyde'ye ulaştı. Birkaç gün öncesinde Davud, baş din-adamları ve yöneticilerin İsa'yı öldürecek oluşundan emin hale gelmişti. Davud, onların Üstün'ü yok etmeye kararlı olduklarını bilmekteydi; ve, o neredeyse tamamen, İsa'nın,

kendisini kurtarmak için hem kendi kutsal gücünü kullanmayacağı hem de kendisinin korunması için takipçilerinin kuvvet uygulamasına izin vermeyecek oluşundan emindi. Bu yargılara erişmiş halde o, derhal Kudüs'e gelmesini ve İsa'nın annesi Meryem'i ve ailesinin her bir üyesini beraberinde getirmesini isteyen bir ulağı annesine göndermede vakit kaybetmedi.

^{177:3.4 (1923.5)} Davud'un annesi oğlunun talep ettiği gibi yaptı; ve, bu aşamada ulaklar, annesi ve İsa'nın ailesinin tamamının Kudüs yolu üzerinde bulunduğunu ve onların ertesi günün geç bir saatinde veya bir sonraki sabahın oldukça erken vakitlerinde ulaşacağı haberini getiren bir biçimde Davud'a ulaşmıştı. Davud bunu kendi inisiyatifini kullanarak gerçekleştirdiği için, bu meseleyi sır olarak saklamanın bilge olduğunu düşündü. O, bu nedenle, İsa'nın ailesinin Kudüs yolu üzerinde olduğunu hiçbir kimseye söylemedi.

^{177:3.5 (1924.1)} Öğle vaktinden kısa bir süre sonra, İsa ve on iki ile Arimathealı Yusuf'un evinde buluşmuş olan yirmiden fazla Yunanlı kampa ulaştı; ve, Petrus ve Yahya, onlar ile görüşmede birkaç saat geçirmişti. Bu Yunanlılar, en azından onlardan bazıları, İskenderiye'de Rodan tarafından eğitilmiş bir halde, krallığın bilgisinde oldukça ileri bir düzeyde bulunmaktaydı.

^{177:3.6 (1924.2)} O akşam, kampa geri döndükten sonra, İsa Yunanlılar ile sohbet etmişti; ve, bu türden bir şey havarilerini ve önde gelen takipçilerinin çoğunu fazlasıyla rahatsız edecek olmasaydı, İsa, yetmişliyi gerçekleştirdiği gibi, bu yirmi Yunanlıyı görevlendirecekti.

177:3.7 (1924.3) Her ne kadar tüm bunların hepsi kampta gerçekleşirken, Kudüs'te baş din-adamları ve kıdemliler, İsa'nın kalabalıklara seslenmek için geri dönmeyişi karşısında hayretler içindeydi. Bir önceki gün, mabedi terk ettiğinde, onun, "Ben evinizi kimsesiz olarak terk ediyorum" demiş olduğu doğrudur. Ancak, onlar, kalabalıkların dostane tutumunu inşa etmiş olmanın büyük yararını terk etmeye gönüllü olmasının nedenini anlayamamışlardı. Her ne kadar onlar İsa'nın insanlar arasında büyük bir kargaşa çıkarmasından korku duymuş olsalar da, Üstün'ün kalabalıklara söylemiş olduğu son sözler, "Musa'nın koltuğunda oturan" kişilerin yönetim yetkisi ile olası her makul biçimde uyuşma talebiydi. Ancak, bu, onlar aynı zamanda hem Hamursuz için hazırlanırlarken hem de İsa'yı yok etme tasarımlarını kusursuzlaştırırken, şehirde yoğun bir gündü.

177:3.8 (1924.4) Çok fazla sayıdaki kişi kampa gelmemiştir; zira, onun kuruluşu, İsa'nın, Bethani'ye her gece gitme yerine burada kalmayı arzuladığını bilen herkes tarafından oldukça iyi saklanmış bir sır olarak tutulmaktaydı.

4. Yudas ve Baş Din-adamları

177:4.1 (1924.5) İsa ve Yahya Markus kamptan ayrıldıktan kısa bir süre sonra Yudas İskariot, öğleden sonra geç saatlere kadar geri dönmeyen bir şekilde, kardeşleri arasından kayboldu. Bu kafası karışık ve tatminkâr olmayan havari, Üstün'ün Kudüs'e girişten uzak durmaya dair özel istediğine rağmen, yüksek din-adamı Kaiaphas'ın evinde İsa'nın düşmanları ile olan buluşmasına yetişmek için aceleyle yola koyuldu. Bu, Sanhedrin'in resmi olmayan bir buluşması olup, onun saati sabah saat ondan kısa bir sonrası olarak belirlenmişti. Bu

buluşma, İsa'ya karşı getirilecek olan suçlamaların doğasını tartışmak ve hâlihazırda onun için getirilmiş olan ölüm emrine dair sivil yönetimlerin onayını almak amacıyla Romalı yöneticilerin huzuruna kendisinin çıkarılışının içeriğine kadar vermek için toplanmıştı.

^{177:4.2 (1924.6)} Önceki gün Yudas, akrabalarının bazılarına ve babasının ailesinden gelen belirli Sadduki arkadaşlarına, her ne kadar İsa iyi niyetli bir hayalperest ve idealist olsa da, onun İsrail'in beklenen kurtarıcısı olmadığı yargısına varışını açığa çıkarmıştı. Yudas, tüm hareketten şükran dolu bir biçimde ayrılmanın bir yolunu bulmayı çok istediğini ifade etmişti. Onun arkadaşları kendisini pohpohlayan bir biçimde ona, onun çekilişinin Musevi önderleri tarafından büyük bir olay olarak kutlanacağını, ve kendisi için bundan daha büyük bir şeyin olamayacağını teminatını vermişti. Onlar; kendisinin Sanhedrin'den yüksek onurları alacağına, ve onun en sonunda en azından iyi niyetli ancak "eğitimsiz Celileliler ile olan talihsiz birlikteliği" lekesini silen konumda bulunacağına inanmasını sağladılar.

^{177:4.3 (1924.7)} Yudas, Üstün'ün yapmış olduğu çok büyük işlerin ecinnilerin prensinin gücü tarafından gerçekleştirildiğine tamamiyle inanmamıştı; ancak, o bu aşamada bütünüyle, İsa'nın kendi gücünü önemini ortaya seren bir biçimde kullanmayacağından tamamiyle emindi; o en sonunda, İsa'nın kendisinin Musevi yöneticiler tarafından yok edilmesine izin vereceğinden emindi; ve, Yudas, kendisinin bu türden bir yenilgi hareketi ile ilişkilendirecek olma düşüncesine katlanamayacaktı. O, görüldüğü haliyle başarısızlık düşüncesini aklından geçirmeyi reddetmişti. O bütünüyle,

Üstün'ün sağlam karakterini ve onun ihtişamlı ve bağışlayıcı aklının keskinliğini anlamıştı; ancak, yine Yudas, akrabalarından bir tanesinin önerdiği şeyin kısmi bir düşüncesinden bile haz elde etmişti; onun akrabası, her ne kadar iyi niyetli bir tutucu olsa da İsa'nın muhtemelen güçlü bir akla sahip olmadığını önermişti; onun her zaman, tuhaf ve yanlış anlaşılan bir kişi olarak görüldüğünü.

^{177:4.4 (1925.1)} Ve, şimdi, daha önce hiç yaşanmamış bir biçimde, Yudas kendisini, İsa'nın hiçbir zaman onu daha onurlu bir konuma getirmeyişi karşısında tuhaf bir biçimde alınır halde bulmuştu. En başından beri o, havariyelik haznedar olma onurunu takdir etmişti; ancak, bu aşamada o, kendisinin takdir edilmeyişini hissetmeye başlamıştı; onun yetkinliklerinin tanınmayışını. O aniden Petrus, Yakub ve Yahya'ya İsa ile olan yakın birlikteliği onurunun verilmiş olmasından büyük kızgınlık duymaya başlamıştı; ve, bu zaman zarfında, yüksek din-adamının evine olan yolu üzerinde, İsa'ya ihanet etme düşüncesinden çok, Petrus, Yakub ve Yahya ile ödeşme düşüncesi altındaydı. Ancak, tüm bunların üstünde ve ötesinde, tam da bu anda, yeni ve hükmedici bir düşünce bilinç içindeki aklının tam önünde yer işgal etmeye başlamıştı: O onuru elleriyle elde etmek üzereydi, ve bu eş zamanlı bir biçimde, yaşamının en büyük hayal kırıklığına katkıda bulunmuş olanlar ile ödeşen bir şekilde gerçekleşecek olursa, çok daha iyi olacaktı. O kafa karışıklığının, gururun, ümitsizliğin ve kararsızlığın korkunç bir oyunu altına girmişti. Ve, Yudas'ın, İsa'nın ihaneti düzenlemek için Kaiaphas'ın evinin yolu üzerinde bulunuşunun başlıca amacının para olmaması kesin bir biçimde anlaşılmalıdır.

177:4.5 (1925.2) Yudas Kaiaphas'ın evine yaklaştığında, İsa ve kendisinin akran havarilerini terk etmenin nihai kararına varmıştı; ve, cennetin krallığı amacını terk etmek için bu şekilde kararını vermiş olarak o, İsa ve krallığın yeni müjdesi ile kendisini ilk ilişkilendirişinde kendisine bir zamanlar verileceğini düşünmüş olduğu onurun ve ihtişamın olabileceği kadar büyük bir kısmını kendisi için elde etmeye kararlıydı. Havarilerin hepsi bir kez Yudas ile bu gelecek amacını paylaşmıştı; ancak, zaman ilerledikçe, onlar gerçekliğe hayran kalmayı ve İsa'yı derinden sevmeyi öğrendiler, en azından bunların hepsini Yudas'dan daha fazla gerçekleştirdiler.

177:4.6 (1925.3) İhanetçi Kaiaphas ve Musevi yöneticilerine onun kuzeni tarafından sunulmuştu; onun kuzeni onlara, Yudas'ın, kendisinin İsa'nın ince öğretileri tarafından yanlış yönlendirilişine izin vermedeki hatasını keşfetmiş bir halde, Celileli ile olan ilişkisine dair kamuya açık ve resmi bir terki duyurmayı arzular ve aynı zamanda Yudea kardeşlerine olan güvenini ve birlikteliğini yeniden onaylamayı ister bir konuma geldiğini açıklamıştı. Yudas'ın bu sözcüsü konuşmasına devam edip, İsa gözaltına alınışının İsrail'in huzuru için en iyi şey oluşunu Yudas'ın tanıdığını açıklamıştı; ve, Yudas'ın yanlış içindeki bu türden bir harekete katılmasından duymuş olduğu kederin kanıtı ve bu aşamada Musa'nın öğretilerine geri dönüşündeki içtenliğinin göstergesi olarak, İsa'nın tutuklanışı kararını taşıyan baş muhafız ile birlikte, İsa'nın gözaltına sessiz bir biçimde alınması ve böylece kalabalıkları kızdırmadan ve Hamursuz'a kadar onun tutuklanışının ertelenilme gerekliliğinden kaçınılmasını ayarlamak için kendisini Sanhedrin'e sunar halde gelmiş olduğunu.

177:4.7 (1925.4) Onun kuzeni konuşmasını tamamladığında, o Yudas'ı sunmuş olup, yüksek din-adamına yaklaşan bir biçimde öne çıkar halde Yudas şunu söylemişti: “Kuzenimin söz vermiş olduğu her şeyi yapacağım; ancak, sizler, bu hizmet için bana neyi vermeye gönüllüsünüz?” Yudas, taş kalpli ve burnu çok büyük Kaiapas'ın yüzüne gelen saygı duymaz ve hatta tiksime bakışı anlar halde gözükmemişti; Kaiaphas'ın kalbi, kendisinin sahip olduğu ihtişamla yüklü ve kendisini yüceltme tatminini arzular haldeydi.

177:4.8 (1926.1) Ve, bunun ardından, Kaiaphas ihanetkara bakışlarını indirirken, şunu söyledi: “Yudas, muhafızların başına git ve o görevli ile Üstün'ü bizlere ya bu gece ya da ertesi gece getirmeyi ayarla; ve, o senin tarafından bizlerin ellerine ulaştırıldığında, sen bu hizmetin ödülünü alacaksın.” Yudas bunu duyduğunda, o doğrudan bir biçimde baş din-adamlarının huzurundan ayrılıp, İsa'nın yakalanma biçimine dair mabet koruyucularının başına danışmaya gitti. Yudas, İsa'nın bu zaman zarfında kamptan ayrı olduğunu bilmekte olup, onun o akşam ne zaman geri döneceğine dair hiçbir fikre sahip değildi; ve, böylece onlar kendi aralarında İsa'nın, ertesi akşam (Perşembe günü) Kudüs insanların ve ziyaret eden kutsal yolcuların tamamı gece için çekildikten sonra tutuklanmasında anlaştılar.

177:4.9 (1926.2) Yudas, birçok kez bir gün bile sahip olmadığı yücelik ve ihtişam düşünceleri ile sarhoş halde kampa birlikteliklerine geri döndü. O İsa'ya, bir gün yeni krallık içinde büyük bir kişi haline gelmeyi umut ederek katılmıştı. O en sonunda, kendisinin beklemiş olduğu türden yeni bir krallığın ortaya çıkmayacağını anlamıştı. Ancak, o, beklenir haldeki bir yeni

krallık içinde ihtişamı elde edemeyişin getirdiği hayal kırıklığı ile eski düzen içindeki onur ve ödüllün hemen gerçekleşecek olan takdirini değiştirmede oldukça akıllılık ettiği düşüncesinden mest olmuştu; o bu aşamada eski düzenin varlığını devam ettireceğine inanmış olup, onun İsa ve onun temsil ettiği şeyi yok edeceğinden emindi. Bu bilinçli amacın en son sayılmış olan güdüsünde, Yudas'ın İsa'ya ihanet edişi, davranışının Üstüne ve onun eski birlikteliğine ne getirebileceğini hiçe sayan halde, sahip olduğu düşünce yalnızca kendi öz güvenliği ve ihtişamı olan bencil bir tek edicinin korkakça eylemiydi.

177:4.10 (1926.3) Ancak, o her zaman bu yol üzerindeydi. Yudas uzunca bir süre boyunca, aklında giderek yer kazanan bu kasıtlı, kararlı, bencil ve intikam dolu bilinci içine girmiş haldeydi, ve o kalbinde, intikam ve sadakatsizliğin bu nefret dolu ve kötülük içindeki arzuları geçirmekteydi. İsa, her nasıl diğer havarileri derinden sevmiş ve onlara güvenmişse, Yudas'ı öyle sevmiş ve ona öyle güvenmişti; ancak, Yudas, bunun karşılığında sadık güveni geliştirememiş ve samimi derin sevgiyi deneyimlememişti. Ve, bir kez benliğin amacını peşine düşmeye tamamiyle adanıldığında ve kin içindeki ve uzunca bir süredir baskılanan intikam tarafından en yüksek derecede güvenildiğinde, geleceğe dair amaçlar ne kadar da tehlikeli hale gelebilmektedir! Bakışlarını yalnızca zamanın gölgesel ve geçici alıcılıklarına dikerken, kutsal değerlerin ve gerçek ruhsal gerçekliklerin ebedi dünyalarına ait sonsuz erişimlerin daha yüksek ve daha gerçek kazanımları karşısında gözleri görmez hale gelen bu budala kişilerin yaşamlarında hayal kırıklığı ne de yıkıcı bir şeydir. Yudas aklında dünyasal onuru elde etmenin derin arzusunu duymuş

olup, bu arzuyu tüm kalbi ile derinden sever hale gelmişti; diğer havariler benzer bir biçimde akıllarında bu aynı dünyasal onuru derinden arzu etmişti; ancak, kalpleri ile onlar İsa'yı derinden sevmiş ve onun öğretmiş olduğu gerçeklikleri derinden sevmeyi öğrenmek için ellerinden gelenlerinin en iyisini yapmaktaydı.

177:4,11 (1926,4) Yudas bu zaman zarfında fark etmedi ama o, Vaftizci Yahya'nın başı Hirodes tarafından ayrıldığından beri İsa'nın bilinç-dışı bir eleştiricisi haline gelmişti. Kalbinde Yudas her zaman, İsa'nın Yahya'yı kurtarmayışı gerçekliğine alınmıştı. Sizler, İsa'nın bir takipçisi haline gelişinden önce Yudas'ın Yahya'nın bir takipçisi olduğunu unutmamalısınız. Ve, Yudas'ın nefret çeperleri içinde gömmüş olduğu bu insani alınmanın ve güçlü hayal kırıklığının tüm bu birikimi onun bilinç-altında oldukça düzenli hale gelmiş olup, İsa'nın düşmanlarının zeki alaylarına ve ince eğlenişlerine kendisini maruz bırakırken kardeşlerinin destekçi etkisinden kendisini bir kez ayırmaya cüret ettiğinde onu ele geçirecek düzeyde büyümeye hazırды. Yudas'ın ümitlerinin güçlüce yeşermesine izin verdiği her seferde, İsa onları parçalara ayıracak bir şey yapmakta veya bir şey söylemekteydi; Yudas'ın kalbinde her zaman güçlü bir biçimde alınışın bir yara oluşmaktaydı; ve, bu yaralar çoğalırken, yakın bir süre içinde, oldukça zedelenmiş haldeki, kalp, bu iyi niyetli ancak korkak ve benmerkezci kişilik üzerine olan bu tatsız deneyime neden olmuş kişi için her türlü gerçek şefkati yitirmişti. Yudas bunun farkına varmamıştı, ancak o bir kokaktı. Bunun uyarınca o her zaman, kolay bir biçimde erişebileceği görünen güç veya ihtişamı elde etmeyi sıklıkla reddetmesine neden olmuş güdüyü İsa'nın korkaklığı olarak görmeye eğilim göstermişti. Ve, her fani kişi,

sevginin, bir seferinde içten konumda bulunduğu halde bile, hayal kırıklığıyla, kıskançlıkla ve uzun süre devam etmiş alınmayla nihai bir biçimde mevcut nefrete dönüşebileceğini oldukça iyi bilmektedir.

177:4.12 (1927.1) En sonunda baş din-adamları ve kıdemliler birkaç saatliğine rahat nefes almışlardı. Onlar İsa'yı kamu önünde tutuklamak zorunda değillerdi; ve, ihanet içindeki bir yardımcı olarak Yudas'ı teminat alına almanın, İsa'nın, geçmişte birçok kez gerçekleştirmiş olduğu gibi kendilerinin yetki alanından kaçamayacak oluşunu kesinleştirmişlerdi.

5. Son Grup Vakti

177:5.1 (1927.2) Çarşamba olduğu için, kamptaki bu akşam bir grup vaktiydi. Üstün, ümitsizlik içindeki havarilerini neşelendirmeye çabalamıştı; ancak, bu neredeyse imkânsızdı. Onların tümü, ne düşüneceklerini bilmez konuma getirecek ve onları ezecek yaşanmışlıkların kendilerini beklemekte oluşunun farkına varmaya başlamaktaydı. Onlar neşeli olamamaktaydı, Üstün onların çok önemli olaylara sahne olmuş ve derin sevgi dolu birlikteliğinin yıllarının üzerinden geçtiğinde bile. İsa, havarilerinin tümünün aileleri hakkında özenli bir soruda bulunmuştu; ve, Davud Zübeyde'ye doğru bakar bir halde, içlerinden herhangi birinin yakın zaman içinde kendi annesi, en küçük kız kardeşi ve ailesinin diğer üyelerinden bir haber alıp almadığını sormuştu. Davud ayaklarına doğru bakışlarını indirdi; cevap vermeye korkmuştu.

177:5.2 (1927.3) Bu, kalabalıkların desteğine karşı dikkatli olmalarına dair İsa'nın takipçilerine uyarıda bulunmuş olduğu

yaşanmışlıktı. O, tekrar eden bir biçimde insanların oluşturduğu büyük kalabalıkların coşku dolu bir biçimde kendileri her yere takip ettiği ve daha sonrasında ise aynı kararlılıkla sırtlarını çevirdikleri ve daha önceki inanış ve yaşamlarına geri döndükleri zamanki Celiledeki deneyimlerini hatırlatmıştı. Ve, bunun ardından, İsa şunu söyledi: “Ve, bu nedenle, sizler kendinizin, bizleri mabette dinlemiş ve öğretilerimize inanır görünmüş büyük kalabalıklar tarafından aldanmanıza izin vermemelisiniz. Bu kalabalıklar gerçekliği dinlemekte ve ona akıllarıyla yüzeysel olmayan bir biçimde inanmaktadır; ancak, onların çok azı gerçekliğe dair sözün yaşayan köklerle kalplerine saplanmasına izin vermektedir. Müjdeyi yalnızca akıllarında bilenler, ve kalplerinde deneyimlememiş olanlar, gerçek zorluk geldiğinde destek için yaslanılamazlar. Musevilerin yöneticileri İnsan Evladı’nı yok etmek için bir karara vardığında, ve onlar tek bir ağza düşmüş hale geldiğinde, bu ne yaptıklarını bilmez ve gözleri görmez yöneticilerin müjde gerçekliğine ait öğretmenleri ölümlerine götürürlerken, kalabalıkların ya umutsuzluk için kaçacağını yâda sessiz hayret içinde orada öyle duracağını göreceksiniz. Ve, bunun ardından, düşmanlık ve idam bizlerin başına geldiğinde, gerçekliği derinden sevdiğini düşündüğünüz diğerleri bile etrafa dağılacak ve onlardan bazıları müjdeyi bıraktıklarını duyuracak ve sizleri terk edecek. Bizlere oldukça yakın bulunmuş bazı kişiler hâlihazırda, bizleri yalnız bırakmak için son kararlarını vermişlerdir. Sizler bugün, şimdi bizler üzerinde olan bu zamanların hazırlığı içinde dinlendiniz. Bu nedenle, bekleyin ve dua edin ki, tam da önünüzde uzanan günler için güçlü hale gelebilesiniz.

177:5.3 (1927.4) Kampın havası, tarif edilmez bir gerginlik ile dolmuştu. Sessiz ulaklar, yalnızca Davud Zübeyde ile iletişime geçer bir halde, gelip gitmekteydi. Akşam vakti gelmeden önce belli başlı kişiler, Lazarus'un Bethani'den acele ile kaçmış olduğunu öğrenmişti. Yahya Markus, her ne kadar bütün bir günü Üstün'ün refakati içinde geçirmiş olmasına rağmen, kampa geri döndüğünden beri tamamiyle sessiz haldeydi. Konuşmasına ikna etmek için her çaba yalnızca, İsa'nın kendisini konuşmamasını söylediğine işaret etmişti.

177:5.4 (1928.1) Üstün'ün neşesi ve onun alışılmadık toplumsal canlılığı kendilerini korkutmuştu. Onların tümü, ezici anlığı ve kaçınılmaz terörü ile üzerlerine inecek olduğunu fark etmiş buldukları, korkunç yalnızlığın kesin bir biçimde üzerlerine gelmekte olduğunu hissetmişti. Onlar az da olsa neyin gelmekte olduğunu keşfetmiş olup, aralarından hiçbiri sınav ile yüzleşmek için kendilerini hazır hissetmemişlerdi. Üstün tüm gün boyunca aralarından ayırdı; onlar kendilerini çok fazlasıyla özlemişlerdi.

177:5.5 (1928.2) Bu Çarşamba öğleden sonrası, Üstün'ün ölümünün mevcut saatine kadar ruhsal düzeylerinin en düşük konumu temsil etmektedir. Her ne kadar ertesi gün, acı Cuma'ya bir gün daha yakın olsa da, hala Üstün kendileriyle birlikteydi; ve, onlar bu birlikteliğin endişeli saatlerini daha şükran içinde geçirmişlerdi.

177:5.6 (1928.3) İsa, yeryüzü üzerinde seçmiş olduğu ailesi ile birlikte sonuna kadar sahip olduğu son gece uykusu olduğunu bilir bir halde, gece için onları gönderirken şunu söylemişti: “Uykunuza gidin, benim kardeşlerim, sabah doğana kadar huzur üzerinize olsun; Baba'nın iradesini gerçekleştirmek ve

bizlerin onun evlatları olduğumuzu bilmenin neşesini deneyimlemek için bir gün daha var.”

178. Makale

Kamptaki Son Gün

^{178:0.1 (1929.1)} İSA, beden içinde vücutlaştırılmış bir kutsal evlat olarak yeryüzü üzerindeki son özgür günü olarak, bu Perşembe’yi, havarileriyle ve birkaç sadık ve adanmış takipçi ile geçirmeyi planlamıştı. Bu güzel sabah kahvaltı vaktinden kısa bir süre sonra, Üstün onları kamplarının üzerinde yakın bir uzaklıkta bulunan saklı bir yere götürüp, onlara birçok yeni gerçeklik öğretmişti. Her ne kadar İsa, günün erken akşam saatleri boyunca havarilerine başka konuşmalarda bulunmuş olsa da, Perşembe öğle öncesi yapılan bu konuşma, hem Museviler hem de gentileliler olarak, havarilerden ve seçilmiş takipçilerden meydana gelen bu karışık kamp topluluğuna yapmış olduğu elveda konuşmasıydı. On ikilinin tümü, Yudas dışında, mevcut haldeydi. Petrus ve havarilerin birkaçı onun yokluğuna işaret etmişti; ve, onlardan bazıları, muhtemel bir biçimde yaklaşan Hamursuz kutlamalarının detaylarını düzenlemek amacı içinde, İsa’nın kendisini şehre bir şey için göndermiş olduğunu düşünmüştü. Yudas kampa, İsa’nın on ikiliyi Son Akşam Yemeği’ne katılmak için götürüşünden kısa bir süre öncesi olarak, öğleden sonrasının ortasına kadar geri dönmemişti.

1. Evlatlık ve Vatandaşlık Üzerine Söyleşi

^{178:1.1 (1929.2)} İsa, neredeyse iki saat boyunca yaklaşık elli kişiden meydana gelen güvendiği takipçisine konuşmada bulunmuş olup, Tanrı ile olan evlatlığın dünyasal hükümetler içindeki

vatandaşlık ile olan ilişkisi olarak, cennetin krallığının bu dünyanın krallıkları ile olan ilişkisi hakkında birçok soruyu cevaplamıştı. Bu konuşma, onun sorulara vermiş olduğu cevaplar ile birlikte, çağdaş dil içinde şu şekilde özetlenip, yeniden ifade edilebilir:

178:1.2 (1929.3) Maddi halde, bu dünyanın krallıkları, kanunlarının uygulanışında ve düzenin idaresinde fiziksel gücü uygulamayı sıklıkla gerekli görebilir. Cennetin krallığında gerçek inananlar fiziksel kuvvetin uygulanışına başvurmayacaklardı. Tanrı'nın ruhaniyet-doğumu evlatlarıyla olan bir ruhsal kardeşlik halinde, cennetin krallığı, yalnızca ruhaniyetin gücü ile duyurulabilir. Bu farklılık, inananlardan meydana gelen krallık ilişkileri ile din-dışı yönetimlerden olan ilişkiler ile ilgili olup, inananlardan meydana gelen toplumsal grupların konumları içinde düzeni idare etme ve güvenilmez ve değerli olmayan üyeleri üzerinde disiplini uygulama haklarını boşa çıkarmamaktadır.

178:1.3 (1929.4) Ruhsal krallık içindeki evlatlık ile din-dışı veya diğer bir deyişle sivil yönetim içindeki vatandaşlık arasında bağdaşmaz nitelikte bulunur hiçbir şey yoktur. Sezar'a ait olanları Sezar'a, Tanrı'ya ait olanları Tanrı'ya emanet etmek inananın görevidir. Bir Sezar Tanrı'nın ayrıcalıklarını ele geçirmeye ve ruhsal saygınlığın ve en yüce ibadetin kendisine teslim edilmesini talep etmeye cüret edişi dışında, biri maddi diğeri ise ruhsal olan bu iki gereklilik arasında hiçbir uyumsuzluk bulunamaz. Böyle bir durumda sizler yalnızca Tanrı'ya ibadet edecekken, bu türden yanlış yönlendirilmiş dünyasal yöneticileri aydınlatmaya ve bu şekilde onları da cennet içindeki Baba'nın tanınışına yönlendirmeyi

amaçlayacaksınız. Sizler, dünyasal yöneticilere ruhsal ibadeti teslim etmeyeceksiniz; ne de sizler, sahip oldukları yöneticiler zaman zaman inananlar haline geldiğinde, yeryüzüsel hükümetlerin fiziksel kuvvetlerini ruhsal krallığın görevine ait çalışmalarını derinleştirmek için kullanacaksınız.

178:1.4 (1930.1) Krallık içindeki evlatlık, ilerleyen medeniyetin bakış açısından değerlendirildiğinde, bu dünyanın krallıklarının ideal vatandaşları haline gelmenizde sizlere destek olmalıdır, çünkü kardeşlik ve hizmet krallığın müjdesinin köşe taşlarıdır. Ruhsal krallığın derin sevgi çağrısının, dünyasal krallıkların sahip olduğu inanmayan ve savaş-aklındaki vatandaşlarının nefret uyarımının etkili bir yok edicisi olduğu ortaya çıkacaktır. Ancak, karanlık içindeki bu maddi akıldaki evlatlar, sizler, her bir bireysel inananın yaşam deneyiminde ruhaniyete ait meyve hasadının doğal sonuçları halindeki fedakâr toplumsal hizmetle onlara yaklaşmadıkça sahip olduğunuz ruhsal ışığını hiçbir zaman bilemeyeceklerdir.

178:1.5 (1930.2) Fani ve maddi insanlar olarak, sizler geçekten de, dünyasal krallığın vatandaşlarıdır; ve, sizler iyi vatandaşlar olmalısınız; cennetsel krallığın ruhsal evlatları olarak yeniden doğmuş olmanız daha da iyi olan bir şeydir. Cennetin krallığının inanç tarafından aydınlatılmış ve ruhaniyet tarafından özgürleştirilmiş evlatları olarak sizler, insana ve Tanrı'ya olan çifte bir sorumluluk ile yüzleşmektesinizdir; bunun yanı sıra sizler üçüncü ve kutsal bir ödevi gönüllü bir biçimde üstlenirsiniz: Tanrı-bilen inananların kardeşliğine olan hizmet.

178:1.6 (1930.3) Sizler, zamansal yöneticilerinize ibadet etmeyebilirsiniz; ve, sizler, ruhsal krallığın genişletişinde

zamansal gücü kullanmamalısınız; ancak, sizler, inananlara ve inanmayanlara eşit düzeyde sevgi dolu hizmetin doğru yardımını sergilemelisiniz. Krallığın müjdesinde kudretli Gerçekliğin Ruhaniyeti ikamet etmekte olup, yakın bir süre içinde ben tam da bu ruhaniyeti tüm bedene aktaracağım. Sizlerin içten ve sevgi dolu hizmetiniz olarak, ruhaniyetin meyveleri, karanlığa ait ırkları kaldırmak için kudretli bir kaldıraç olup, Gerçekliğin Ruhaniyeti sizlerin güç-çoğaltıcı dayanağınız haline gelecektir.

178:1.7 (1930.4) İnanmayan sivil yöneticiler ile olan ilişkilerinizde bilgelik sergileyin ve ussunuzu kullanın. Ayrım gücü ile, küçük anlaşmazlıkları gidermede ve çok az öneme sahip yanlış anlaşmaları düzenlemede uzman olduğunuzu gösterin. Olası her şekilde — evrenin yöneticilerine olan ruhsal bağlılığınızdan feragat etmeyen her biçimde — insanların tümü ile huzur içinde yaşamayı amaçlayın. Her zaman yılanlar kadar bilge olun, ancak güvercinler kadar da zararsız.

178:1.8 (1930.5) Sizler, krallığın aydınlanmış evlatları haline gelmenin bir sonucu olarak, din-dışı yönetimin çok daha iyi vatandaşları haline geleceksiniz; bu nedenle, dünyasal yönetimlerin yöneticileri, cennetsel hükümetin bu müjdesine inanmanın bir sonucu olarak, sivil meselelerde daha iyi yöneticiler haline gelecektir. İnsana olan fedakâr hizmetin ve Tanrı'ya olan ussal ibadetin tümü, tüm krallık inananlarını daha iyi dünya vatandaşları haline getirmelidir; bu gerçekleşirken, bir kişinin sahip olduğu zamansal ödeve gösterdiği dürüst vatandaşlığın ve içten bağlılığın tutumu, böyle vatandaş cennetsel krallık içinde evlatlığa olan ruhsal çağrı tarafından daha kolay ulaşılır hale getirmektedir.

178:1.9 (1930.6) Yeryüzü hükümetlerine ait yöneticiler dini diktatörlerin yönetim yetkisini uygulama amacı gösterdikçe, bu müjdeye inanan sizler yalnızca kargaşayı, haksız yargılanmayı ve hatta ölümü beklemelisiniz. Ancak, bu dünyaya taşımakta olduğunuz tam da o ışık, ve krallığın bu müjdesi için sıkıntı çekme ve ölme biçiminiz, kendi içinde, nihai olarak tüm dünyayı aydınlatacak ve siyaset ve dinin kademeli boşanmasıyla sonuçlanacaktır. Krallığın bu müjdesinin devamlı duyuruluşu bir gün, milletlerin tümüne yeni ve inanılmaz bir kurtuluşu, ussal özgürlüğü ve dini bağımsızlığı getirecektir.

178:1.10 (1931.1) Neşenin ve özgürlüğün bu müjdesinden nefret edenler tarafından yakın bir süre içinde gelecek olan haksız yargılamalar altında sizler serpilecek olup, krallık büyüyecektir. Ancak, sizler, insanların çoğunun krallık inananları hakkında iyi şeylerden bahsettiği ve yüksek makamlarda olan birçok kişinin neredeyse tamamen cennetsel krallığın müjdesini kabul ettiği zamanlar olarak ilerleyen süreçte büyük bir tehlike içinde bulunacaksınız. Huzurun ve refahın dönemlerinde bile krallığa doğru olmayı öğrenin. Kolaycılığı arayarak doğru olandan ayrılan ruhlarınızı kurtarmak için tasarlanmış sevgi dolu bir disiplin olarak yüksek-denetimde bulunan meleklerin, sizlere zorlu yollarda rehberlik etmesine neden olmamaya gayret edin.

178:1.11 (1931.2) Sizlere — Baba'nın iradesini yerine getirmenin en üst düzeydeki arzusu ile birlikte Tanrı ile olan evlatlığın inanç gerçekleşiminden doğan en yüksek neşe olarak — krallığın bu müjdesi görevinin verilmiş olduğunu hatırlayın; ve, kendinizi, bu tek göreve olan adanmışlıktan alıkoymaya neden olacak

hiçbir şeye izin vermemelisiniz. İnsanlığın tümünün, sevgi dolu ruhsal yardımınızın, aydınlatıcı ussal birlikteliğinizin ve canlandırıcı toplumsal hizmetinizin taşkınlığından faydalanmasına izin verin; ancak, bu insani emeklerin hiçbiri, veya tamamı, müjdenin duyuruluşunun yerini almamalıdır. Bu kudretli yardımlar; yaşayan Gerçekliğin Ruhaniyeti ve ruhaniyetten doğmuş bir kişinin ebedi Tanrı ile olan yaşayan birlikteliğinin teminatını tanımasından doğal kişisel farkındalık ile krallık inananının kalbinde gerçekleşen daha bile kudretli ve ulvi yardımlar ve dönüşümlerin toplumsal yan ürünleridir.

178:1.12 (1931.3) Sizler, sivil yönetimlerin gücüyle veya din-dışı yasaların uygulanışı ile gerçekliği duyurmaya veya doğruluğu sağlamaya çalışmamalısınız. Sizler her zaman, insanların akıllarını ikna etmeye emeği verebilirsiniz; ancak, sizler hiçbir zaman onu zorlama cüreti göstermemelisiniz. Sizler, olumlayıcı bütünlüğü içinde sizlere öğretmiş olduğum insani hakkaniyetin muhteşem yasasını hiçbir zaman unutmamalısınız: İnsanların sizlere neyi yapmasını istiyorsanız, karşılık beklemeden bile bunu onlara gerçekleştirin.

178:1.13 (1931.4) Bir krallık inananı sivil yönetime hizmet etmek için çağrıldığında, bu kişinin bu türden bir hizmeti böyle bir hükümetin bir dünyasal vatandaşı olarak gerçekleştirmesine izin verin, her ne kadar bu türden bir inanan sivil hizmeti içinde, ebedi Tanrı'nın ikamet eden ruhaniyeti ile birlikte fani insan aklının soylulaştırıcı birlikteliğinin ruhsal aydınlanması tarafından derinleştirilmiş olan vatandaşlığın tüm olağan niteliklerini gösterecek olsa da. Eğer inanmayan bir kişi daha üst düzeyde bir sivil hizmetkâr olarak yetkinliğe sahip

olabiliyorsa, sizler ciddi bir biçimde, kalbiniz içinde bulunan gerçekliğin kölelerinin, ruhsal birlikteliğin ve toplumsal hizmetin bir araya gelmiş yaşayan sularından susuzluk içinde ölmediğini sorgulamalısınız. Tanrı ile olan evlatlığa ait bilinç, bir insan kişiliğine ait tüm içkin güçleri harekete geçiren güçlü bir uyarıma sahip hale gelen her erkeğin, kadının ve çocuğun bütüncül yaşam hizmetini çoğaltmaktadır.

178:1.14 (1931.5) Sizler, durağan gizemciler veya renksiz nefislerine işkence edenler olmayacaksınız; sizler, yaşamın ihtiyaçlarını bile sağlaması için bir hayali Keder'e rahat bir biçimde güvenir halde, hayalperestler veya kolaycılığa kaçanlar olmayacaksınız. Sizler gerçekten de, hata içindeki faniler ile olan ilişkilerinizde nazik, bilgisiz insanlar ile olan iletişimlerinizde sabırlı ve kışkırtıcı koşullar altında tahammüle sahip olacaksınız; ancak, sizler aynı zamanda, doğruluğun savunulmasında gözü pek, gerçekliğin duyuruluşunda kudretli ve, dünyanın sonuna kadar bile giden bir halde, krallığa ait müjdenin bu duyurusunu gerçekleştirmede kararlı olacaksınız.

178:1.15 (1931.6) Krallığın bu duyurusu yaşayan bir gerçekliktir. Ben sizlere onun, hamurdaki maya, hardal tohumu zerresi gibi olduğunu söyledim; ve, şimdi, ben, onun yaşayan varlığın tohumu gibi olduğunu duyuruyorum; nesilden nesile, aynı yaşayan tohum halinde kalmaya devam etse de, her seferinde kendisini yeni dışavurumlara içinde açığa çıkaran ve her bir ilerleyen neslin özel ihtiyaçları ve koşullarına olan yeni uyumun kanallarında makul bir biçimde büyüyen bir tohum olarak. Benim sizlere gerçekleştirmiş olduğum açığa çıkarılış, bir yaşayan *açığa çıkarılıştır*; ve, ben, her bir birey ve her bir nesil içinde onun ruhsal büyümenin, çoğalışın ve uyumsal

gelişmenin kanunları uyarınca yerinde meyveleri vermesini arzuluyorum. Nesilden nesile bu müjde çoğalan canlılığı ve ruhsal gücün göstermek ve ruhsal gücün daha büyük derinliğini sergilemek zorundadır. Onun sadece, bana ve şimdi şu an yaşamış olduğumuz dönemlere dair kutsal bir hatıra, yalın bir tarihsel anlatı haline gelmesine izin verilmemelidir.

178:1.16 (1932.1) Ve, unutmayın: Bizler, Musa'nın koltuğunda oturmuş olanların bireylerine veya onların yönetim yetkilerine doğrudan hiçbir saldırıda bulunmadık; bizler yalnızca, onların oldukça hareketli bir biçimde reddetmiş oldukları, yeni ışığı onlara önerdik. Bizler onlara yalnızca, tam da öğrettiklerini ve koruduklarını söylemiş oldukları gerçekliklere olan ruhsal sadakatsizliklerini kınayan bir biçimde karşı geldik. Bizler bu kurulu önderler ve tanınmış yöneticiler ile sadece, onlar kendilerini doğrudan bir biçimde insanların evlatlarına olan krallığın müjdesinin duyurulma biçimine müdahale ettiklerinde mücadele ettik. Ve, şimdi bile, onlara saldıran bizler değiliz; bunu gerçekleştiren bizlerin yok edilmesini isteyen onlardır. Sizlerin yalnızca iyi haberleri duyurmak için hareket etmekle görevlendirilmiş olduğunuzu unutmayın. Sizler, eski yollara saldırmayacaksınız; sizler, eski inanışların ortasına yeni gerçekliğin mayasını mahirane bir biçimde yerleştireceksiniz. Gerçekliğin Ruhaniyeti'nin kendi işini yapmasına izin verin. Bırakın anlaşmazlığın yalnızca, gerçekliği küçük görenler bunu sizlere dayatınca gelsin. Ancak, ne yaptığını tamamiyle bilen inanmayan kişi size saldırdığı zaman, sizleri kurtarmış ve arındırmış olan gerçekliğin canlı savunmasına durmaktan çekinmeyin.

178:1.17 (1932.2) Yaşamın iniş-çıkışları boyunca her zaman birbirinizi derinden sevmeyi hatırlayın. İnsanlarla, hatta inanmayanlarla çatışmayın. Sizleri hor gören bir biçimde sizlere kötü davrananlara bile merhamet gösterin. Sadık vatandaşlar, dürüst zanaatkârlar, takdire layık komşular, adanmış akrabalar, anlayışlı ebeveynler ve Baba'nın krallığının kardeşliği içinde içten inananlar olduğunuzu gösterin. Ve, benim ruhaniyetim sizler üzerine olacaktır, şimdi ve dünyanın sonuna kadar bile.

178:1.18 (1932.3) İsa bu öğretiyi tamamladığında saat neredeyse bir olup, ve onlar derhal, Davud ve onun birlikteliklerinin kendileri için öğen yemeğini hazır hale getirmiş oldukları yer olan, kampa geri döndüler.

2. Öğle Vakti Yemeğinden Sonra

178:2.1 (1932.4) Üstün'ün dinleyicilerinin çoğu, onun öğle öncesi konuşmasının bir kısmına bile katılamamıştı. Kendisini duymuş olanların tümü içinde, Yunanlılar en fazla şeyi anlamış olanlardı. On bir havari bile, kendisinin gelecekteki siyasi krallıklara ve krallık inananlarının ilerleyen nesillerine dair atıfları karşısında kafa karışıklığına düşmüşlerdi. İsa'nın en adanmış takipçileri, müjde etkinliklerinin bu türden geniş bir geleceğine olan atıflar ile onun dünyasal hizmetinin yaklaşan sonunu bir araya getiremiyordu. Bu Musevi inanlardan bazıları, dünyanın en büyük acı olayının gerçekleşecek oluşunu hissetmeye başlamışlardı; ancak, onlar, yaklaşan felaket ile Üstün'ün neşe içindeki önemsemez kişisel tutumu veya, içinde onun sıklıkla zamanın geniş dönemleri boyunca uzanan ve birçok ve ilerleyen zamansal krallığı içine alan ilişkiler halinde, cennetsel krallığın gelecekte ilişkilerine imada bulunmuş olduğu, onun öğlen öncesi konuşmasını bağdaştıramıyorlardı.

178:2.2 (1932.5) Bu günün öğle sularında, havarilerin ve takipçilerin tümü, Lazarus'un alelacele Bethani'den gerçekleştirmiş olduğu kaçıışı öğrenmişti. Onlar, Musevi yöneticilerinin İsa ve onun öğretilerinin kökünü kazımaya dair korkunç kararlılığını hissetmeye başlamışlardı.

178:2.3 (1932.6) Davud Zübeyde, Kudüs'teki gizli hafiyelerinin faaliyetleriyle, İsa'yı tutuklamaya ve öldürmeye dair planın ilerleyişinden bütünüyle haberdar edilmişti. O, bu kumpas içinde Yudas'ın bir rol oynayışına dair her şeyi biliyordu; ancak, o bu bilgiyi hiçbir zaman, diğer havarilere veya takipçilerin herhangi birine açık etmemişti. Öğlen yemeğinden kısa bir süre sonra o İsa'yı kenara çekip, cüretli bir biçimde onun bilip bilmediğini sormuştu — ancak o hiçbir zaman sorusunu tamamlayamamıştı. Üstün, elini kaldırır bir halde, şunu söyleyerek, kendisini durdurdu: “Evet, Davud, bunların hepsini biliyorum, ve ben senin bildiğini de biliyorum; ancak, bunu kimseye söylememeye dikkat et. Sadece, kalbinde, Tanrı'nın iradesinin sonunda üstün geleceğinden kuşkun olmasın.”

178:2.4 (1933.1) Davud ile olan bu konuşma, Abner'in İsa'yı öldürme planını duymuş olduğu ve onun Kudüs için ayrılmayı soruşu haberini Philadelphia'dan getiren bir ulağın varışı ile kesilmişti. Bu koşucu derhal, Abner için şu haber ile Philadelphia'nın yolunu tutmuştu: “Çalışmana devam et. Eğer ben aranızdan beden içinde ayrılacak olursam, bu yalnızca sizlere ruhaniyet içinde geri dönebileceğim anlamına gelmektedir. Ben sizleri yalnız bırakmayacağım. Sizlerle sonuna kadar birlikte olacağım.”

178:2.5 (1933.2) Yaklaşık olarak bu zaman zarfında Filip Üstün'e gelip, şunu sordu: "Üstün, Hamursuz vaktinin yaklaştığını görür bir halde, yemek için onu nerede hazırlamamızı istiyorsun?" Ve, İsa Filip'in sorusunu duyduğunda, şu cevabı vermişti: "Git ve Petrus ve Yahya'yı getir; ben sizlere bu gece beraber yiyeceğimiz akşam yemeği ile ilgili yönergeleri vereceğim. Hamursuz hususunda ise sen, bizler ilk önce bunu gerçekleştirdikten sonra ne yapılması gerektiğini düşüneceksin.

178:2.6 (1933.3) Yudas Üstün'ün Filip ile bu hususlar hakkında konuştuğunu duyduğunda, onların konuşmasını uzaktan duyabilmek amacıyla yakınlaşmıştı. Ancak, yakında durur halde, Davud Zübeyde harekete geçip, Filip, Petrus ve Yahya Üstün ile konuşmak için kenara çekilirlerken, Yudas ile konuşma başlatmıştı.

178:2.7 (1933.4) İsa üçlüye şunu söylemişti: "Derhal Kudüs'e gidin, ve kapıdan girerken sizler, bir su testisini taşıyan bir kişiyle karşılaşacaksınız. O sizlerle konuşacak, ve bunun ardından sizler onu takip edeceksiniz. O sizleri belirli bir eve götürdüğünde, onunla birlikte içeri girin ve bu evin iyi sahibine, 'Üstün'ün havariler ile akşam yemeği misafir odası nerede?' diye sorun. Ve, sizler bu şekilde soru sorduğunuzda, bu ev sahibi sizlere tamamiyle döşeli ve bizler için hazır haldeki büyük bir yukarı odayı gösterecek."

178:2.8 (1933.5) Havariler şehre ulaştıklarında, kapı yanında su testisi taşıyan adamı görüp, onun peşinden kendisini, ufaklığın babasının kendilerini karşıladığı ve onlara akşam yemeği için hazır haldeki yukarı odayı gösterdiği, Yahya Markus'un evine takip etmişti.

178:2.9 (1933.6) Ve, tüm bunların hepsi, tepelerde yalnız oldukları bir önceki günün öğleden sonrası boyunca Üstün ve Yahya Markus arasında gerçekleşen bir anlaşmanın sonucu olarak yaşanmıştı. İsa, havariler ile olan bu son yemeği rahatsız edilmemesinden emin olmak istemişti; ve, Yudas'ın buluşma yerlerinin mekânın önceden bilebilmesi olasılığı üzerine, o Yahya Markus ile gizli bir düzenlemede bulunmuştu. Bu biçimde Yudas, İsa ve diğer havarilerin eşliğinde oraya ulaşana kadar onların buluşma yerlerini öğrenememişti.

178:2.10 (1933.7) Davud Zübeyde'nin Yudas ile gerçekleştirecek çok fazla işi olduğu için, Yudas çok fazla arzulamış olmasına rağmen, onun Petrus, Yahya e Filip'i takip etmesi kolayca engellenmişti. Yudas Davud'a tedarik edilecek şeyler için belirli bir miktarı verdiğinde, Davud ona: “Yudas, şu belli koşullarda yeterli olmayabilir, mevcut ihtiyaçlarımın öncesinde birazcık daha fazla parayı tedarik edebilir misin?” Ve, Yudas kısa bir süre düşündükten sonra, cevap verdi: “Evet, Davud, bence de bilgece olacaktır. Hatta, düşünüyorum da, Kudüs'teki rahatsız koşullar göze alınacak olursa, paranın tamamını sana devretmem benim için en iyisi olacaktır. Onlar Üstün'e karşı kumpas kuruyorlar, ve bana bir şey olursa, sana zarar gelmemelidir.”

178:2.11 (1934.1) Ve, böylece Davud, tüm havarisel nakit kaynakları ve yatırılmış tüm paranın faturalarını almıştı. Ertesi günün akşamına kadar havariler bu ilişkiyi öğrenmemişti.

178:2.12 (1934.2) Üç havari geri dönüp İsa'yı akşam yemeği için her şeyin hazır oluşu için bilgilendirdiğinde, saat dört buçuk sularıydı. Üstün doğrudan, on iki havarisini Bethani yoluna ve oradan da Kudüs'e giden patikaya götürmek için hazırlandı.

Ve, bu, on ikinin tümü ile gerçekleştirmiş olduğu en son yolculuktu.

3. Akşam Yemeği Yolunda

178:3.1 (1934.3) Kidron vadisi boyunca Gethsemane Parkı ve Kudüs arasında gelip giden kalabalıklardan kaçınmayı tekrar amaçlayan bir halde, İsa ve on ikili, Bethani'den gelip şehre inen yola varmak için Zeytin Dağı'nın batı boyunu üzerinde yürümüştü. Onlar, İsa'nın Kudüs'ün yıkımı üzerine olan konuşmayı gerçekleştirmek için bir önceki beklediği yere yaklaşıncı, bilinçsiz bir biçimde durmak ve şehre bakışlarını indirmek için seyahatlerine ara vermişlerdi. Onlar biraz erken buraya vardıkları için, ve İsa şehirden gün ağarana kadar geçmeyi arzulamadığı için, birlikteliklerine şunu söylemişti:

178:3.2 (1934.4) “Sizi yakın bir süre içinde neyin gerçekleşmek zorunda olduğunu söylerken oturun ve kendinizi dinlendirin. Tüm bu yıllar boyunca ben sizlerle kardeşlerim olarak yaşadım; ve, ben sizlere, cennetin krallığına dair gerçekliği öğretmiş olup, onun gizemlerini açığa çıkardım. Ve, benim Babam gerçekten de, yeryüzü üzerindeki görevim ile ilişkili olarak birçok harika şeyi gerçekleştirmiş haledir. Sizler tüm bunun şahitleri, Tanrı ile beraber emekçi olma deneyiminin katılımcılarıdır. Ve, sizler, Baba'nın bana vermiş olduğu göreve yakın bir süre içinde geri dönmek zorunda oluşuma dair sizleri belli bir süredir uyarmış olduğum şeye benimle birlikte şahitlik edeceksiniz; ben yalın bir biçimde sizlere, krallığın görevine devam etmek için dünyada sizlerden ayrılmak zorunda olduğumu söyledim. Bu amaçla ben sizleri, Kapernaum'un tepelerinde serbest bıraktım. Sizlerin benimle sahip olduğunuz deneyimi, şimdi başkaları ile birlikte

paylaşmaya hazır hale gelmelisiniz. Baba'nın beni bu dünyaya gönderdiği gibi, ben sizleri beni temsil etmek ve başlamış olduğum işi tamamlamanız için göndermek üzereyim.

178:3.3 (1934.5) “Sizler oradaki şehre keder içinde bakışlarınızı indirmektesiniz; zira, sizler, Kudüs'ün sonuna dair benim sözlerimi duydunuz. Ben sizleri, bu şehrin yıkımında yok olmayasınız ve krallığın müjdesinin duyuruluşunda gecikmeye neden olamayasınız diye öncesinden uyardım. Benzer bir biçimde ben sizleri, İnsan Evladı'nı almak için geldiklerinde, kendinizi gereksiz bir biçimde tehlikeye atmamanız için sözlerime kulak vermekle uyarıyorum. Ben gitmek zorundayım; ancak, sizler, tıpkı Tanrı'nın ihtişamının bilinebilmesi için yaşaması amacıyla Lazarus'un insanın gazabından kaçmasını emrettiğim gibi, gittiğim zaman bu müjdeye şahitlik eden bir biçimde burada bulunmaya devam edeceksiniz. Eğer ayrılmam Baba'nın iradesi ise, yapabileceğiniz hiçbir şey kutsal planı rahatsız edemeyecektir. Onların sizleri de öldürmemesi için sözlerime kulak verin. Ruhlarınızın, ruhaniyet gücü ile müjdenin korunuşunda gözü pek olmasını sağlayın; ancak, İnsan Evladı'nı korumak için herhangi bir budalaca girişimde bulunmanın yanlış yönlendirilişine düşmeyin. Ben, insan eliyle gelecek hiçbir savunmaya ihtiyaç duymamaktayım; cennetin orduları şu an bile elimin yakınındadır; ancak, ben, cennet içindeki Babamın iradesini gerçekleştirmeye kararlıyım; ve, bu nedenle, bizler, oldukça yakın bir süre içinde bizlere gelecek olan şeylere kendimizi teslim etmek zorundayız.

178:3.4 (1934.6) “Bu şehrin yıkıldığını gördüğünüzde, kendinizin hâlihazırda, cennetin sürekli yükselen krallığında, hatta

cennetlerin cennetinde bile, sonsuz hizmetin ebedi yaşamına girmiş olduğunuzu unutmayın. Sizler Babamın evreninde ve benimkinde birçok âlemin olduğunu, ve orada ışığın çocuklarını, inşaatçısı Tanrı olan şehirlerin ve yaşam alışkanlığı gerçeklik içindeki doğruluk ve neşe olan dünyaların açığa çıkarılışı beklemektedir. Ben cennetin krallığını burada yeryüzü üzerinde sizlere getirmiş bulunmaktayım; ancak, ben sizlere, inançla oraya girecek ve gerçekliğin yaşayan hizmeti vasıtasıyla orada bulunmaya devam edecek sizlerin tümünün kesin bir biçimde yukarıdaki dünyalara yükseleceğini ve benimle birlikte Babamızın ruhaniyet krallığında oturacağını duyurmaktayım. Ancak, ilk önce sizler kendinizi korumalı ve benimle birlikte başlamış olduğunuz işi tamamlamalısınız. Sizler ilk önce fazlasıyla sıkıntı sürecinden geçmek ve birçok kederden muzdarip olmak durumundasınız — ve, bu sınavlar şimdi bizler üzerinedir; ve, yeryüzü üzerindeki işinizi tamamladığınızda, benim neşeme katılacaksınız; tıpkı benim yeryüzü üzerinde Babamın işini tamamlayıp, onun kollarına geri dönmek üzere oluşum gibi.”

178:3,5 (1935.1) Üstün konuştuğunda, ayağa kalktı ve onların hepsi kendisini Zeytin Dağı’ndan aşağı doğru takip etti. Üçü dışında, havarilerin hiçbiri, yaklaşan karanlıkta dar sokaklar boyunca ilerlerken nereye gitmekte olduklarını bilmiyorlardı. Kalabalıklar kendilerine çarpmaktaydı; ancak, hiç kimse onları ne tanıdı ne de İnsan Evladı’nın krallığa ait kendisinin seçmiş olduğu elçiler ile son fani randevusu üzerinde aralarından geçmekte olduğunu bilmişti. Ve, ne de, havariler kendilerine ait birinin hâlihazırda Üstün’ü düşmanlarının eline atan bir biçimde ihanet kumpasına girmiş olduğunu bilmekteydi.

^{178:3.6 (1935.2)} Yahya Markus onları tam da şehre kadar takip etmiş haldeydi; ve, onlar kapıdan girdiklerinde, onlar ulaştıklarında babasının evinde kendilerini karşılamak için bekler halde bulunmak amacıyla bir başka sokağa doğru koşmaya başladı.

179. Makale

Son Akşam Yemeği

^{179:0.1 (1936.1)} BU PERŞEMBE gününün öğleden sonrası sürecinde, Filip Üstün'e yaklaşan hamursuzu hatırlatıp, onun kutlanışı için planlarını öğrenmek istediğinde, Filip'in aklında, Cuma olarak, ertesi günün akşamında yenilmesi beklenen Hamursuz yemeği bulunmaktaydı. Hamursuz'un kutlanma hazırlıklarına bir önceki günün öğle vaktinden sonra başlamamak adetti. Ve, Museviler yeni günün güneşin ağarmasıyla başladığını hesap ettiği için, bu, Cumartesi'nin Hamursuz yemeğinin, gece saatinden bir süre öncesi olarak, Cuma gecesinde yenilmesi anlamına gelmekteydi.

^{179:0.2 (1936.2)} Havariler, bu nedenle, onların Hamursuz'u bir gün öncesinde kutlayacaklarına dair Üstün'ün duyurusunu yorumladıkları için fazlasıyla şaşkın haldelerdi. Onlar, en azından içlerinden bazıları olmak üzere; kendisinin Cuma gecesini Hamursuz yemeği vaktinden önce tutuklanacağını bildiğini ve bu nedenle kendilerini bir araya bu Perşembe akşamı özel bir yemek için çağırdığını düşünmüştü. Diğerleri bunun yalnızca, özel Hamursuz kutlanışından önce yaşanacak özel bir etkinlik olduğunu düşünmüştü.

^{179:0.3 (1936.3)} Havariler, İsa'nın diğer Hamursuzları koyun olmadan kutlamış olduğunu bilmekteydi; onlar, onun kişisel bir biçimde hiçbir kurbansal ayine katılmadığını bilmekteydi. İsa, birçok

kez bir konuk olarak paşa koyunundan yemişti; ancak, ne zaman o ev sahibi olmuşsa, koyun sunulmamıştı. Hamursuz gecesi bile koyunun çıkarılmış olduğunu görmek havariler için büyük bir şaşkınlık kaynağı olmayacaktı; ve, bu akşam yemeği bir gün öncesinden verildiği için, onun eksikliğine dair hiçbir şey düşünmemişlerdi.

179:0.4 (1936.4) Yahya Markus'un baba ve annesi tarafından uzatılmış olan hoş geldin selamları aldıktan sonra, havariler derhal yukarı odaya çıkarken, İsa geride Markus ailesi ile konuşmak için vakit geçirmişti.

179:0.5 (1936.5) stn'un bu birlikteliği on iki havarisi ile yalnız bir biçimde kutlayacak oluşu öncesinden anlaşılmış haldeydi; bu nedenle, kendilerine, onları bekleyecek hiçbir hizmetçi tedarik edilmemişti.

1. Tercih Edilme Arzusu

179:1.1 (1936.6) Havarilere Yahya Markus tarafından st kat gösterildiğinde, onlar, akşam yemeği için tamamiyle döşenmiş olan, geniş ve ferah bir odayı görmüş olup, ekmeğin, şarabın, suyun ve baharatların tamamının hazır halde masanın bir ucunda bulunduşunu gözlemlemişlerdi. Ekmek ve şarabın bulunduğu uç dışında, bu uzun masa, tıpkı varlıklı bir Musevi hanesinde Hamursuz'un kutlanışı için sağlanacak olan, uzanabilen on üç sedirle çevriliydi.

179:1.2 (1936.7) On ikili bu st odaya girerken, kapının hemen iç kısmında, tozlu ayaklarını silmeleri için su testileri, leğenleri ve havlularını görmüşlerdi; ve, hiçbir hizmetçi bu hizmeti gerçekleştirmek için tedarik edilmemiş olduğu için, Yahya

Markus kendilerinden ayrılır ayrılmaz birbirlerine bakmaya başlamışlardı; ve, her biri, Ayaklarımızı kim yıkayacak? sorusuyla kendi kendisine düşünmeye başlamıştı. Ve, her biri benzer bir biçimde, böyle kendilerine hizmet eder halde hareket eden ufaklığın bunu gerçekleştirmeyeceğini düşünmüştü.

179:1.3 (1937.1) Kalplerinde sorgu içinde, onlar burada dururken, ev sahibinin daha yüksek divanının sağında bir sedirin bulunduğunu ve geri kalan on bir sedirin karşılıklı halde bu ikinci onur koltuğunun karşısında konumlandığını gören bir biçimde, masanın oturma yerleşkesini gözden geçirmişlerdi.

179:1.4 (1937.2) Onlar Üstün'ün her an içinde gelebilecek oluşunu beklemekteydi; ancak, onlar, kendi kendilerine oturmak veya onun gelişini gözleyip ve onun kendilerini yerlerine oturtmasını beklemek arasında ikileme düşmüşlerdi. Onlar tereddüt ederken, Yudas, ev sahibi koltuğunun solunda bulunur haldeki, onur koltuğuna adım atmış olup, onun burada tercih edilen konuk olarak uzanacağını işaret etmişti. Yudas'ın bu eylemi doğrudan bir biçimde diğer havariler arasında hararetle bir tartışmayı koparmıştı. Yudas onur koltuğunu yakalar yakalamaz, ev sahibinin sağındaki olarak, Zübeyde bir sonraki tercih edilen koltuğu sahiplendi. Şimon Petrus, Yudas ve Yahya'nın tercih edilen bu koltukları alması karşısında o kadar kızmıştı ki, diğer kızgın havariler bakmaya devam ederken, masa etrafında dolanıp, Yahya Zübeyde tarafından seçilmiş olan tam da karşısındaki oturma düzeninin en sonunda bulunan, en alt düzeydeki koltukta yerini almıştı. Diğerleri yüksek koltukları aldığı için, Petrus en düşük olanı tercih etmeyi düşünmüştü; ve, o bunu, sadece kardeşlerinin yakışık olmayan gururuna karşı durmak için değil, ancak, İsa geldiğinde ve

kendisini en alt düzeydeki onur koltuğunda gördüğünde, onu daha yüksek bir koltuğa çağırıp, böylece onunla onuru cüret etmiş olanla yer değiştirmek amacıyla gerçekleştirmişti.

179:1.5 (1937.3) En yüksek ve en alt konumların bu şekilde tutuluşuyla, havarilerin geri kalan kısmı, hepsi yerleşene kadar, Yudas ve Petrus'un yanlarında oturdular. Onlar, U şeklindeki masa etrafında uzanan sedirlerde şu sıra içinde oturmuşlardı: sağda Üstün ve Yahya; solda, Yudas, Şimon Zelotes, Matta, Yakub Zübeyde, Andreas, Alpheus ikizleri, Filip, Nathanyel, Tomas ve Şimon Petrus.

179:1.6 (1937.4) Onlar, en azından ruhaniyet içinde, Musa'dan bile öncesine dayanan ve atalarının Mısır'da köle oldukları dönemlere atıfta bulunan bir kurumda kutlamada bulunmak için bir araya gelmişti. Bu akşam yemeği, onların İsa ile gerçekleştirmiş olduğu son randevularıydı; ve, bu türden ulvi bir oturumda bile, Yudas'ın öderliği altında havariler bir kez daha, onur, tercih ve kişisel yüceltmeye dair eski arzularına yol vermeye sürüklenmişlerdi.

179:1.7 (1937.5) Onlar hala, yüzünde bir hayal kırıklığı ifadesi yavaş yavaş yerini alırken bir anlığına tereddüt etmiş olduğu yer olarak, kapı önünde ortaya çıktığında, kızgın suçlamalara kapılmış haldeydi. Yorumda bulunmadan o kendi yerine gitti, ve onların oturma düzenlerini bozmadı.

179:1.8 (1937.6) Onlar bu aşamada akşam yemeklerine başlamaya hazırdı, ancak onların ayakları hala yıkanmamış haldeydi; ve, onlar, mutlu bir akıldan başka her türlü bir konum içindeydi. Üstün vardığında, onlar hala; herkese açık bir biçimde duygularını ifade etmekten kaçınmak için yeterli duygusal

denetime sahip olan bazılarının düşüncesine bile geçmeden, birbirleri hakkında hiç de takdir edici olmayan nitelikte yorumlarda bulunma içindelerdi.

2. Akşam Yemeği'nin Başlangıcı

^{179:2.1 (1937.7)} Üstün'ün kendi yerine gidişinden sonra kısa bir süreliğine, bir çıt bile çıkmamıştı. İsa onların tümüne bakıp, gerginliği bir gülücükle açan bir halde, şunu söyledi: “Ben bu Hamursuzu sizlerle birlikte yapmayı fazlasıyla arzulamış haldeyim. Acıya düşmeden önce sizlerle birlikte bir kez daha yemek yemeyi istedim; ve, vaktimin gelmiş olduğunu fark etmiş halde, bu gece sizlerle birlikte bu yemeği düzenledim; zira, mesele sabaha geldiğinde, hepimiz, sahip olduğu iradeyi yerine getirmek için gelmiş bulduğum, Baba'nın ellerinde olacağız. Onun beni bu dünyaya göndermiş olduğu şeyi bitirdiğim zaman Babamın bana vereceği krallık içinde, sizler benimle oturana kadar sizlerle bir daha yemek yemeyeceğim.”

^{179:2.2 (1938.1)} Şarap ve su karıştırıldığında, onlar İsa'ya kadehi getirmişlerdi; ve, İsa, kadehi Thaddeus'un elinden almış ve teşekkürlerini sunarken onu havada tutmuştu. Ve, o teşekkürlerde bulunmasını bitirdiğinde, şunu söylemişti: “Bu kadehi alın ve kendi aranızda paylaşın; ve, onu içtiğinizde, bu bizlerin son akşam yemeği olduğu için üzüm meyvesini sizlerle birlikte bir daha içmeyeceğimi anlayın. Bu şekilde tekrar oturduğumuzda, vakit gelecek olan krallıkta olacaktır.”

^{179:2.3 (1938.2)} İsa havarilerine bu şekilde konuşmaya başlamıştı, çünkü o vaktinin gelmiş olduğunu bilmekteydi. O, kendisinin Baba'ya geri döneceği vaktin gelmiş olduğunu, ve yeryüzü üzerindeki görevinin neredeyse tamamlanmış olduğunu

anlamıştı. Üstün, kendisinin yeryüzü üzerinde Baba'nın derin sevgisini açığa çıkarmış olduğunu ve insanlığa onun bağışlamasını göstermiş olduğunu bilmekteydi; ve, dünyaya gelmiş olduğu şeyi, gök ve yer üzerinde tüm güç ve yönetim yetkisini alan bir konuma kadar, tamamlamış olduğunu. Benzer bir biçimde, o Yudas İşkariyot'un kendisini o gece düşmanlarının eline teslim etmede tamamiyle kararlı hale geldiğini bilmekteydi. İsa tamamiyle, bu sırları vermeye dönük ihanetin Yudas'ın işi olduğunu bütünüyle anlamıştı; ancak, Yudas'ın yapmış olduğu bu şey aynı zamanda Lucifer'i, Satan'ı ve karanlığın prensi olan Caligastia'yı memnun etmişti. Ancak, o, fiziksel ölümünü sağlamayı amaçlayanlardan ne kadar korku duymuşsa, ruhsal egemenliğini bitirmeyi amaçlayanların her birinden o kadar korkmuştu. Üstün tek bir endişeye sahipti; ve, bu, seçmiş olduğu takipçilerin güvenliği ve kurtuluşuydu. Ve, böylece, Baba'nın her şeyi kendi yönetim yetkisi altına vermiş oluşunun bütüncül bilgisiyle, Üstün bu aşamada, kardeşsel derin sevginin simgesel olayını yerine getirmeye hazırlanmıştı.

3. Havarilerin Ayaklarının Yıkanişı

^{179:3.1 (1938.3)} Hamursuz'un ilk kadehini içtikten sonra, ev sahibinin yemekten kalkıp ellerini yıkaması adetti. Daha sonra yemekte ve ikinci kadehten sonra, davetlilerin tümü benzer bir biçimde ayağa kalkıp ellerini yıkardı. Havariler Üstünleri'nin törensel el yıkamasının bu adetlerine hiçbir zaman uymadığı için, onlar fazlasıyla, bu ilk kadehinden sonra İsa masadan kalkıp sessizce su testileri, leğenleri ve havlularının konulmuş olduğu yer olan kapı yakınına yöneldiğinde, onun neyi yapmayı amaçladığını bilme merakı içerisindelerdi. Ve, onların merakı, Üstün'ün üst kıyafetini çıkarışını, bir havlu ile kendisini kuşanışını ve ayak

leğenlerinden bir tanesine su dökmeye başlayışını gördüklerinde, onların merakı hayrete dönüşmüştü. Daha tam da yeni birbirlerinin ayaklarını yıkamayı reddetmiş, ve sofradaki onur yerleri hakkında bu türden hiç de hoş bulunmayan münakaşalara katılmış olan bu on iki kişinin, İsa'nın masanın oturulmayan ucuna doğru yönelip, Şimon Petrus'un oturmuş olduğu, şölenin en alt düzeydeki koltuğuna gidişini ve bir hizmetkârın tutumu içinde eğilen bir biçimde, Şimon'un ayaklarını yıkamaya hazırlanışını gördüklerinde, bu on ikilinin deneyimlemiş olduğu hayreti hayal edin.

179:3.2 (1938.4) Üstününün yukarı doğru yönelmiş olan bakışlarına gözlerini indirmiş halde Şimon Petrus orada öylece durmaktaydı. İsa hiçbir şey söylememişti; onun konuşması gerekmemekteydi. Onun tutumu yalın bir biçimde, onun Şimon Petrus'un ayağını yıkama amacıyla olduğunu göstermekteydi. Beden içindeki zafiyetlerine rağmen, Petrus Üstün'ü derinden sevmişti. Bu Celileli balıkçı, İsa'nın kutsallığına tüm kalbiyle inanmış ve bu inancı bütüncül ve kamuya açık bir biçimde ifade etmiş ilk insan varlığıydı. Ve, Petrus bu andan itibaren, Üstün'ün kutsal doğasından hiçbir zaman gerçek anlamda kuşku duymamıştı. Petrus kalbinde İsa'ya öyle derinden saygı duymakta ve onu öyle onurlandırmaktaydı ki, onun ruhunun, olağan bir hizmetçinin tutumu içinde ve bir kölenin gerçekleştireceği gibi onun ayaklarını yıkamayı talep eden bir biçimde İsa'nın önünde diz çöküşü düşüncesine karşı koymuş oluşu tuhaf bir durum değildi. Petrus yakın bir süre içinde Üstüne hitap edecek bir biçimde kafasını yeteri kadar toplayabildiğinde, o, tüm akran havarilerinin kalbindeki hisleri ifade etmişti.

179:3.3 (1939.1) Kısa bir sürelik çok büyük mahcubiyetten sonra, Petrus şunu söylemişti: “Üstün, gerçekten de benim ayakları mı yıkamak istiyorsun?” Ve, bunun ardından, Petrus’un yüzüne doğru bakışlarını diker halde, İsa: “Benim birazdan yapacak olduğum şeyi bütünüyle anlamayabilirsin; ancak, daha sonra tüm bunların taşımış olduğu anlamı bileceksiniz.” Bunun ardından Şimon Petrus, uzunca bir nefes alan bir biçimde: “Üstün, sen benim ayağımı hiçbir zaman yıkamamalısın!” ve, havarilerin her biri, Petrus’un kendileri önünde İsa’nın bu şekilde alt konuma düşürmesine izin vermeyi reddedişin çok kararlı duyurusunu başlarıyla onaylamıştı.

179:3.4 (1939.2) Bu olağandışı sahnenin etkileyici etkisi ilk olarak Yudas İşkariyot’un kalbine bile dokunmuştu; ancak, onun kibirli usu yaşanmakta olan şeyi düşündüğünde, alçak gönüllülüğün bu sergilenişinin yalnızca, İsa’nın hiçbir zaman İsrail’in kurtarıcısı olamayacağını kesin bir biçimde doğrulayan bir yaşanmışlık olduğunu, ve Üstün’ün amacını terk etme kararında hiçbir hatada bulunmadığı yargısına varmıştı.

179:3.5 (1939.3) Onların tümü orada nefesleri kesilmiş bir hayretlik içerisinde dururken, İsa şunu söylemişti: “Petrus, duyuruyorum ki, eğer ben ayağını yıkamazsam, birazdan gerçekleştireceğim şeyde bana katılamayacaksın.” Petrus, İsa’nın orada kendi ayakları ucunda devam eden çömelişi gerçeği ile birlikte, bu duyuruyu duyduğunda, saygı duyduğu ve derinden sevdiği bir kişinin arzusunu yerine getirmek için ilave hiçbir düşüncede bulunmayan onaylardan bir tanesinde bulunan kararını gerçekleştirmişti. Şimon Petrus’un aklında, hizmetin bu sunulmuş uygulandığının bir kişinin Üstün’ün emekleri ile olan

gelecekteki ilişkisini belirleyen bir anlamı taşıdığı belirmeye başladığında, o yalnızca İsa'nın kendi ayaklarını yıkamasına izin verme düşüncesini sonunda kabul eder hale gelmemiştir; o, her zamanki ve pervazsız haliyle, şunu söylemişti: “O zaman, Üstün, yalnızca ayaklarımı değil, ellerimi ve başımı da yıka.”

179:3.6 (1939.4) Üstün Petrus'un ayaklarını yıkamaya hazırlandığında, şunu söyledi: “Hâlihazırda temiz olan kişi yalnızca temiz ayaklara ihtiyaç duyar. Bu gece benimle birlikte oturmakta olan sizler temizsiniz — ancak hepiniz değil. Ancak, ayaklarınızın tozunun, benimle birlikte yemeğe oturmanızdan önce yıkanması gerekirdi. Ve, bunun yanı sıra, ben bu hizmeti size, yakın bir süre içinde sizlere vereceğim olan yeni bir emrin anlamını sergilemek için bir simgesel olay olarak gerçekleştiriyorum.

179:3.7 (1939.5) Benzer bir biçimde Üstün, Yudas'ı bile es geçmeyen halde, on iki havarinin ayaklarını yıkayan bir biçimde, sessizce, masa etrafında ilerlemişti. İsa on ikilinin ayaklarını yıkamayı bitirdiğinde, elbisesini üstüne geçirmiş, ev sahibi olarak yerine geri dönmüş ve, şaşkınlık içindeki havarilerini gözledikten sonra, şunu söylemişti:

179:3.8 (1939.6) “Sizlere gerçekleştirmiş olduğum şeyi gerçekten de anlıyor musunuz? Sizler beni Üstün olarak adlandırmaktasınız, ve sizler doğru söylemektesiniz, ben gerçekten de öyleyim. Eğer öyleyse, Üstün ayaklarınızı yıkamışsa, nasıl oldu da sizler birbirlerinizin ayağını yıkamaya gönülsüzlük ettiniz? Üstün'ün, kendi kardeşlerinin birbirleri için yapmaya gönülsüz oldukları bu hizmeti oldukça gönüllü bir biçimde yerine getirişinin simgesel hikâyesinden hangi dersi öğrenmelisiniz? Gerçekten de, gerçekten de, sizlere söylüyorum: “Bir hizmetçi,

üstününden daha büyük değildir; ne de, gönderilmiş olan kişi, kendisini gönderenden daha büyüktür. Sizler hizmetin yolunu benim sizler aranızdaki yaşamım içinde görmüş haldesiniz; ve, kutsanmış olan kişiler, hizmet etmek için şükran dolu cesarete sahip olacak kişilerdir. Ancak, ruhsal krallık içinde büyüklüğün sırrının maddi dünyada gücün yöntemleri gibi olmadığını öğrenmede neden bu kadar yavaş kalmaktasınız?

179:3.9 (1940.1) “Ben bu gece bu odaya geldiğimde, sizler yalnızca, birbirinizin ayağını gururla reddetmekle yetinmediniz; aynı zamanda, aranızda benim soframda kimin onur koltuğuna oturacağı münakaşasına tutuşma zorunluluğuna düştünüz. Bu türden onurları Ferisiler ve bu dünyanın çocukları arzulamaktadır; ancak, böyle bir durum cennetsel krallığın elçileri arasında görülmemelidir. Benim masamda ayrıma hiçbir yer olamayacağını bilmiyor musunuz? Benim sizlerin her birinizi diğerleriniz gibi derinden sevdiğimi anlamıyor musunuz? Bilmiyor musunuz, insanların gördüğü haliyle, bana yakın olan koltuğun cennetin krallığı içindeki konumunuza dair hiçbir anlama gelmemektedir? Sizler, gentilelilerin krallarının tebaaları üzerinde hâkimiyete sahip oldukları, ve bu yönetim yetkisini uygulayanların zaman zaman bağışçılar biçiminde adlandırıldıklarını biliyorsunuz. Ancak, bunlar cennetin krallığında böyle olmayacaktır. Aranızda büyük olacak kişinin, genç olmasına izin verin; önder olacak kişinin, hizmetçi olmasına. Hangisi daha büyük, sofrada oturan mı, hizmet eden mi? Herkes tarafından, sofrada oturan kişinin daha büyük olduğu düşünülmemekte midir? Ancak, sizler, benim hizmette bulunan bir kişi olarak aranızda bulunduğumu gözlemleyeceksiniz. Eğer sizler, Baba’nın iradesini gerçekleştirmede benimle birlikte akran hizmetçiler haline

gelmeye gönüllü iseniz, gelecek ihtişamı içinde Baba'nın iradesini gerçekleştirmeye devam eden bir biçimde, gelecek olan krallıkta benimle birlikte güce sahip halde bulunacaksınız.

179:3.10 (1940.2) İsa bu şekilde konuşmasını tamamladığında, Alpheus ikizleri, Son Akşam Yemeği'nin bir sonraki servisi olarak, daha sert baharatlar ve kurutulmuş meyvelerin ezmesiyle birlikte, ekmek ve şarabı getirdi.

4. İhanetkar'a Son Sözler

179:4.1 (1940.3) Belirli bir süre boyunca havariler sessizlik içinde yemeklerini yemeğe devam etmişlerdi; ancak, Üstün'ün neşeli çehresinin etkisi altında onlar yakın bir süre içinde konuşmaya katılır hale gelmişler ve bu olağanüstü yaşanmışlığın keyfini ve toplumsal huzurunu bozacak olağandışı hiçbir şey yaşanmamışçasına uzun yemek ilerlemekteydi. Belirli bir süre geçtikten sonra, yemeğin bu ikinci servisinin yaklaşık olarak ortasında, İsa, onlara doğru bakar bir halde, şunu söylemişti: Ben sizlere bu akşam yemeğini sizlerle birlikte yapmayı ne kadar arzulamış olduğumu söyledim; ve, İnsan Evladı'nın ölümünü gerçekleştirmek için karanlığın kötü güçlerinin nasıl kumpasta bulunduklarını bilir bir halde, bu akşam yemeğini bu gizli odada ve Hamursuz'dan önceki bir günde yemeğe karar verdim, çünkü ben yarın gecenin bu saatlerinde sizlerle birlikte olmayacağım. Ben sizlere tekrar eden bir biçimde Baba'ya geri dönme zorunda bulunduğumu söyledim. Şimdi vaktim geldi; ancak, sizlerden birinin beni düşmanlarımın ellerine ihanet eder halde vermesi gerekmemektedir.”

179:4.2 (1940.4) On ikili bunu duyduğunda, ayak yıkamanın simgesel yaşanmışlığı ve Üstün'ün daha sonrasında gerçekleşen

söyleşi tarafından, kararlılıklarını ve kendilerine güvenlerini fazlaca yitirmiş bir halde, birbirlerine bakarken, endişeli sesler içinde, tereddüt içinde “Ben mi?” sorusunu sormuşlardı. Ve, onların tümü bu şekilde soruda bulunduklarında, İsa: “Baba’ya gitmem gerekliyken, içlerinizden birinin Baba’nın iradesini yerine getirmek için bir gizi paylaşan hale gelmesi gerekli değildi. Bu, gerçekliği bütün ruhu ile derinden sevmeye başarısız olmuş bir kişinin kalbinde bulunan gizli kötülüğün sonunda meyve veriş halidir. Ruhsal çöküşten önce gerçekleşen ussal kibir ne de aldatıcıdır! Şu anda benim ekmeğimden bile yemekte olan, birçok yıllık arkadaşım, bana ihanet etmeye gönüllü olmaktadır, tam da benimle şimdi aynı kaba elini uzatırken.”

^{179:4.3 (1940.5)} Ve, İsa bu şekilde konuştuğunda, onların tümü “Ben mi?” sorusunu sormaya başladı. Ve, Yudas, Üstünün solunda oturur bir halde, tekrar “Ben mi?” diye sorduğunda, İsa, baharatların küçük tabağına ekmeğini batırır halde, onu Yudas’a verip, “Sen söyledin” dedi. Ancak, diğerleri İsa’nın Yudas’a konuştuğunu duymamıştı. İsa’nın sağ kolunda oturmakta olan, Yahya, eğilip, Üstün’e sordu: “O kim? Bizler, onun güvenine sadık olmadığı ortaya çıkmış kişiyi bilmeyiz.” İsa: “Hâlihazırda ben sizlere söyledim; ona bir lokma bile verdim.” Ancak, ev sahibinin kendisinin solunda oturmakta olan kişiye bir lokma vermesi oldukça doğal bir şey olduğu için, her ne kadar Üstün oldukça yalın bir biçimde konuşmuş olsa da, onlardan hiçbiri bunu fark etmemişti. Ancak, Yudas, kendi eylemi ile ilişkili haldeki Üstün’ün sözlerinin anlamının acı bir biçimde farkındaydı; ve, o, onun ihanetkar oluşunu kardeşlerinin o andan itibaren benzer bir biçimde öğreniş karşısında korku duyar hale gelmişti.

179:4.4 (1941.1) Petrus söylenmiş olan karşısında fazlasıyla heyecanlanmış olup, sofrada öne doğru uzanır bir halde, Yahya'ya: “Ona kimin olduğunu sor, eğer o sana söylediye, ihanetkarı bana söyle.”

179:4.5 (1941.2) İsa, şunu söyleyen bir biçimde, onların fısıltılarına bir sonra verdi: “Bu kötülüğün gerçekleşmesinden keder duymaktayım; ve, ben, bu ana kadar bile, gerçekliğin gücünün kötülüğün aldaticıları üzerinde utgun hale gelmesini umut ettim; ancak, bu türden zaferler, gerçekliğin içten derin sevgisinin taşımakta olduğu inanç olmadan kazanılmamaktadır. Ben, son akşam yemeğimiz olan, bu paylaşımda sizlere bunu söylemek istemezdim; ancak, ben, bu kederlere dair sizlere uyarıda bulunmayı, ve böylece şimdi sizleri bizler üzerinde olan şeye hazırlama arzusunu duymaktayım. Ben tüm bunları size, ben gittikten sonra, tüm bu kötülüğe ait kumpasları bildiğimi hazırlamanız arzusu duymuş olduğum için söylemekteyim. Ve, ben tüm bunları yalnızca, tam da önünüzde olan çekicilikler ve sınavlar için güçlenebilmeniz amacıyla gerçekleştirmektedirim.”

179:4.6 (1941.3) İsa bu şekilde konuştuğunda, Yudas'a doğru eğilen bir biçimde, şunu söyledi: “Neyi yapmaya karar verdiysen, onu çabucak yerine getir.” Ve, Yudas bu sözleri duyduğunda, masadan kalkıp, aklında yerine getirmeye karar vermiş olduğu şeyi gerçekleştirmek için geceye karışan bir biçimde, odadan aceleyle ayrıldı. Diğer havariler Yudas'ın İsa kendisiyle konuştuktan sonra hızlıca ayrıldığını gördüğünde, onun akşam yemeği için ilave bir şeyi almaya veya, onun hala keseyi taşıdığını varsaymış oldukları için, Üstün'ün bir işini görmeye gitmiş olduğunu düşünmüşlerdi.

179:4.7 (1941.4) İsa bu aşamada, Yudas'ı onun bir ihanetkara dönüşmesinden kurtaracak hiçbir şeyin yapılamayacak oluşunu bilmekteydi. O, on iki ile başlamıştı — şimdi o, on bire sahipti. O havarilerden altısını seçmişti; ve, her ne kadar Yudas onun ilk seçtiği havarilerin birisi tarafından aday gösterilmiş olsa da, Üstün onu kabul etmiş, tam da bu vakte kadar, kendisini kutsamak ve onu korumak için mümkün olan her şeyi gerçekleştirmişti, diğerleri için huzuru ve onların kurtuluşunu yerine getirirken.

179:4.8 (1941.5) Bu akşam yemeği, dokunaklı yaşanmışlıkları ve ince etkileri ile birlikte, İsa'nın terk etmekte olan Yudas'a gerçekleştirmiş olduğu son çağrıydı; ancak, bu hiçbir sonuç vermemişti. Derin sevgi gerçekten bir kez ölü hale geldiğinde, uyarı, yalnızca, en yerinde biçimde gerçekleştirildiğinde ve en nazik tutumda aktarıldığında bile, kini yoğunlaştırmakta ve kişinin bencil amaçlarını tamamiyle yerine getirmedeki kötülük dolu kararlılıklarını körüklemektedir.

5. Hatırlanma Yemeğinin Oluşturuluşu

179:5.1 (1941.6) Onlar İsa'ya, “kutsama kadehi olan, üçüncü kadehi getirdiklerinde, o divanından kalktı, ve, kadehi ellerine alarak, şunu söyledi: “Bu kadehi alın, hepiniz, ve onu için. Bu, beni hatırlayacağın kadeh olacaktır. Bu, şükran ve gerçekliğin yeni bir yazgı döneminin kadehidir. Bu sizlere, kutsal olan Gerçeklik Ruhaniyeti'nin bahşedilişi ve hizmetinin nişanıdır. Ve, ben bir daha, Baba'nın ebedi krallığında yeni bütünlük içerisinde sizlerle birlikte içene kadar bu kadehi sizlerle paylaşmayacağım.”

179:5.2 (1942.1) Havarilerin tümü, bu kutsama kadehinden derin saygı ve kusursuz sessizlik içinde içerlerken, olağandışı bir şeyin gerçekleşmekte olduğunu hissetmişlerdi. Eskinin Hamursuz'u, atalarının ırksal bir kölelik halinden bireysel özgürlüğe olan kurtuluşlarını kutlamaktaydı; bu aşamada, Üstün, köleleştirilmiş bireyin, törenselliğin ve bencilliğin esaretinden Yaşayan Tanrı'nın özgürleştirilmiş inanç evlatlarının kardeşliğine ve birlikteliğine ait ruhsal neşeye kazandırıldıkları yeni yazgı döneminin bir simgesi olarak, yeni bir kutlama yemeğini oluşturmaktaydı.

179:5.3 (1942.2) Onlar bu hatırlanışın yeni kadehini içmeyi tamamladıklarında, Üstün ekmeği alıp, teşekkürlerini ifade ettikten sonra, onu parçalara ayırmış, ve aralarında onları dağıtmalarını emreden bir biçimde, şunu söylemişti: “Hatırlanışın bu ekmeğini alın ve onu yiyin. Ben sizlere, benim yaşamın ekmeği olduğunu söyledim. Ve, yaşamın bu ekmeği, bir tek armağan içinde Baba ve Evlad'ın birleşmiş yaşamıdır. Evlat içinde açığa çıkarılmış haliyle, Baba'nın sözü gerçekten de yaşamın ekmeğidir.” Onlar, fani bedeninin sureti içinde vücutlaştırılmış halde gerçekliğin yaşayan simgesi halindeki, hatırlanma ekmeğinden yediklerinde, hep birden oturmuşlardı.

179:5.4 (1942.3) Bu hatırlanma yemeğinin yerleşiminde, Üstün, her zamanki alışkanlığı olarak, simgesel hikâyelere ve sembollere başvurmuştu. O simgeleri kullanmıştı çünkü kendisini takip edenler için kendi sözlerine şaşmaz yorumları ve hatları tamına belirli anlamları vermeyi zorlaştıran bir biçimde büyük belirli ruhsal gerçeklikleri öğretmeyi istemişti. Bu şekilde o, ilerleyen nesillerin öğretilerini katı kalıplara dönüştürmelerini ve onların kendi ruhsal anlamlarını geleneğin ve dogmanın ölü

zincirleri ile esaret altına almalarını engellemeyi amaçlamıştı. Yaşamının tümü içerisinde yalnızca tek bir törenin veya diğer bir değişle kutsal etkinliğin oluşturuluşunda, İsa, sahip olduğu anlamları *ima* etmek için her yolu denemişti, *tamı tamına kesin tanımlara* kendisini bağlamayı değil. O, tamamiyle tanımlı bir biçimi oluşturarak bireyin kutsal birlikteliğe dair kavramsallaşmasını yok etmeyi istememişti; ne de o, resmi bir biçimde gelişmesini engelleyerek inananın ruhsal imgelemine sınırlandırma arzusu duymuştu. O bunun yerine, yeni ve yaşayan ruhsal özgürlüğün neşeli kanatlarında insanın yeniden doğmuş ruhunun özgür hale gelişini gerçekleştirmek istemişti.

179:5.5 (1942.4) Üstün'ün hatırlanışın bu yeni kutsal âdetini oluşturmaya dair çabasına rağmen, aradaki çağlar boyunca kendisini takip etmiş olan kişiler; onun bariz arzusunun, etkin bir biçimde, beden içindeki son gecesine dair ruhsal simgesinin kesin yorumlara indirgenmesiyle ve neredeyse matematiksel bir formül işleyişine tabi tutulmasıyla engellendiğini görmüştür. İsa'nın öğretilerinin tümü içinde başka hiçbir şey geleneksel bir biçimde ortak ölçüt haline gelmemiştir.

179:5.6 (1942.5) Bu hatırlanma akşam yemeği, Evlat-inananlar ve Tanrı-bilenler tarafından yenildiğinde, onun simgeselliği, kutsal mevcudiyetin anlamına dair insanın çocukça yanlış yorumlarının herhangi biriyle ilişkilendirilmek zorunda değildir; zira, bu türden tüm hallerde Üstün *gerçekten de hazır haldedir*. Hatırlanma yemeği, inananın Mikâil ile gerçekleştirdiği simgesel buluşmadır. Sizler bu şekilde ruhaniyet bilincinde olduğunuzda, Evlat gerçekte mevcut haldedir; ve, onun ruhu, Babası'nın ikamet eden ruhaniyetiyle beraber sizlerle birliktelik içine girmektedir.

179:5.7 (1942.6) Onlar birkaç dakika süren derin düşünmede bulunduktan sonra, İsa şöyle konuşmasını sürdürmüştü: “Sizler bu şeyleri yaptığınızda, yeryüzü üzerinde aranızda yaşamış olduğum yaşamı hatırlayın ve yeryüzü üzerinde sizlerle birlikte yaşamaya devam edecek ve sizler vasıtasıyla hizmet verecek oluşumdan neşe duyun. Her biriniz kardeşler haline gelin. Ve, krallık inananlardan meydana gelen büyük toplulukları içeren bir biçimde büyüdüğünde, benzer bir biçimde sizler büyüklüğe aday olmadan veya bu türden topluluklar arasında gözetim amaçlamadan kaçınacaksınız.

179:5.8 (1943.1) Ve, bu çok önemli yaşanmışlık, bir arkadaşın üst kat odasında gerçekleşmişti. Orada herhangi bir biçimde, ne akşam yemeğine ne de binaya dair törensel adanmışlığın kutsal biçimi bulunmuştu. Adanma akşam yemeği, din-adamsal onay olmadan oluşturulmuştu.

179:5.9 (1943.2) İsa hatırlanmanın bu akşam yemeğini bu şekilde oluşturduğunda, o on birliye şunu söylemişti: “Ve, sizler bunu sıklıkla gerçekleştirdiğinizde, onu benim hatıramı duyarak yapın. Ve, beni hatırladığınızda, ilk önce beden içindeki yaşamıma dönüp bakın, sizler ile birlikte bir kez yaşamış bulunduğunu hatırlayın, ve daha sonra, inançla, Baba’nın ebedi krallığı içinde bir zaman benimle birlikte yudumlayacağınızı görün. Bu, sizlere bırakmış olduğum yeni Hamursuzdur, hatta ebedi gerçekliğin sözü olarak bahşedilme yaşamımın hatırası; ve, sizlere duymuş olduğun derin sevgiye ait, benim Gerçeklik Ruhaniyetimin tüm bedene olan aktarılımı.”

179:5.10 (1943.3) Ve, onlar, yüz on sekizinci Mezmur ile, hep beraber bir halde, şarkıyla açılan eskinin, ancak kendilerinin kansız

olarak gerçekleştirmiş bulunduğu, Hamursuzu, hatırlanışın yeni yemeğinin getirilişi ile sonlandırmışlardı.

180. Makale

Elveda Konuşması

180:0.1 (1944.1) SON AKŞAM YEMEĞİ'nin sonunda Mezmur'un beraberce söylenmesinin ardından havariler, İsa'nın doğrudan bir biçimde kampa geri dönme arzusu duyduğunu düşünmüştü; ancak İsa, onların oturmaya devam etmelerine işaret etti. Üstün şunu söyledi:

180:0.2 (1944.2) “Benim sizleri sepet veya kese olmadan göndermiş olduğumu ve hatta ilave hiçbir kıyafeti almamanızı tavsiye etmiş bulunduğumu iyi hatırlamaktasınız. Ve, hepiniz, sizlerin hiçbir şeyden yoksun olmadığınızı oldukça iyi hatırlayacaksınız. Ancak, şimdi sizler sıkıntılı zamanlara geldiniz. Artık sizler kalabalıkların iyi idaresine dayanamamaktasınız. Bundan böyle, her kim bir sepete sahipse, onun beraberinde almasına izin verin. Sizler bu müjdeyi duyurmak için dünyaya açıldığınızda, kendinizi desteklemek için düşündüğünüz en iyi şeyi yapın. Ben sizlere huzuru getirmek için gelmiş bulunmaktayım, ancak huzur bir süreliğine ortaya çıkmayacak.

180:0.3 (1944.3) “Şimdi İnsan Evladı'nın yüceltilme vakti gelmiştir; ve, Baba, benim içimde yüceltilecektir. Arkadaşlarım, ben sizlerle yalnızca biraz daha uzun bir süre boyunca birlikte olacağım. Yakın bir süre içinde sizler beni arayacaksınız ama bulamayacaksınız; zira, ben, sizlerin, bu an içinde, gelemeyeceğiniz olan bir yere gideceğim. Ancak, sizler, şu an içinde benim bitirmiş olduğum gibi, çabalarınızı yeryüzü

üzerinde bitirdiğinizde, tam da benim şimdi Babama gitmeye hazırlandığım gibi bana geleceksiniz. Çok kısa bir süre içinde sizlerden ayrılacağım, artık sizler beni yeryüzü üzerinde göremeyeceksiniz; ancak, sizler gelecek çağda, Babamın bana vermiş olduğu krallığa yükseldiğinizde beni göreceksiniz.”

1. Yeni Emir

180:1.1 (1944.4) Resmi olmayan birkaç dakikalık konuşmadan sonra, İsa ayağa kalkıp şunu söyledi: “Ben sizler için, birbirinize nasıl hizmet etmeye gönüllü olmanıza dair bir hikâye anlattığımda, sizlere yeni bir emirde bulunma arzusu taşıdığımı söyledim; ve, ben bunu şimdi sizlerden ayrılmak üzere olurken gerçekleştirmek istiyorum. Sizler, birbirinizi derinden sevmenizi emreden emri oldukça iyi bilmektesiniz; komşunuzu tıpkı kendiniz gibi derinden sevmeniz gerektiğini. Ancak, ben, çocuklarımın içten sadakatinden bile tamamiyle yetinmemekteyim. Ben sizlerden, inanan kardeşliğin krallığında derin sevginin daha da büyük eylemlerini gerçekleştirmenizi istemekteyim. Ve, böylece, ben sizlere bu yeni emri vermekteyim: Birbirinizi benim sizleri derinden sevdiğim gibi sevin. Ve, böylece, insanların tümü, eğer sizler birbirinizi bu şekilde derinden severseniz, sizlerin benim takipçilerim olduğunuzu bileceklerdir.”

180:1.2 (1944.5) “Ben sizlere bu yeni emri verdiğimde, ruhlarınıza herhangi yeni bir ağırlığı yüklememekteyim; bunun yerine, ben, sizlere yeni neşeyi getirmekte olup, sizler için, bahşedilmiş haldeki kalbinizin akran insanlara duyduğu şefkatin derin hazlarının bilincinde, yeni arzuları deneyimlemenizi mümkün kılmaktayım. Ben, sizler ve akran fanileriniz üzerine olan şefkatimin bahşedilişinde, her ne kadar

dışa dönük kederlerden geçiyor olsam da, olabilecek en yüksek düzeydeki neşeyi deneyimlemek üzereyim.

180:1.3 (1944.6) “Ben sizleri birbirlerinizi derinden sevmeye, hatta benim sizleri derinden sevegeldiğim gibi, davet ettiğimde, sizler karşısında gerçek şefkatin en yüksek ölçüsünü tutmaktayım; zira, hiçbir insan bundan daha fazla büyük sevgiye sahip olamaz: arkadaşları için kendi yaşamını verebilecek oluşundan. Ve, sizler benim arkadaşlarımsınız; sizler, sizlere öğretmiş olduğum şeyi yapmaya yalnızca gönüllü olduğunuz sürece benim arkadaşlarım olarak kalmaya devam edeceksiniz. Sizler beni Üstün olarak çağırdınız; ancak, ben sizleri hizmetçiler olarak çağırmamaktayım. Eğer sizler yalnızca birbirinizi benim sizleri derinden sevmiş olduğum gibi sevecek olursanız, benim arkadaşlarım olacaksınız ve ben sizlere her zaman Baba’nın bana açığa çıkarmış olduğu şeyi söyleyeceğim.

180:1.4 (1945.1) “Sizler yalnızca beni seçmediniz; ben aynı zamanda sizleri seçmiş bulunmaktayım; ve, ben sizlere, aranızda yaşadığım ve Baba’yı sizlere açığa çıkardığım gibi, akranlarınıza derin sevgi hizmetinin meyvesini vermek için gitmenizi emretmiş bulunmaktayım. Hem Baba hem de ben sizlerle birlikte emek vermekteyiz; ve, sizler, yalnızca, benim sizleri derinden sevdiğim gibi, birbirlerinizi derinden sevme emrine uyacak olursanız neşenin kutsal bütünlüğünü deneyimleyeceksiniz.”

180:1.5 (1945.2) Eğer sizler Üstün’ün neşesini paylaşacak olursanız, onun derin sevgisini paylaşmak zorundasınız. Ve, onun derin sevgisini paylaşmak demek onun hizmetini paylaşmak demektir. Derin sevginin bu türden bir deneyimi sizleri bu

dünyanın zorluklarından kurtarmamaktadır; o yeni bir dünya yaratmamaktadır; ancak o oldukça kesin bir biçimde eski dünyayı yeni hale getirmektedir.

180:1.6 (1945.3) Aklınızda tutun: İsa'nın talep etmiş olduğu şey sadakattir, feda değildir. Feda bilinci, bu türden derin bir sevgi hizmetini en yüksek düzeydeki bir neşeye dönüştürecek olan tamamiyle içten şefkatin yokluğuna işaret etmektedir. *Görev* düşüncesi, sizlerin hizmetkâr akılda bulunuşunuza, böylece sizlerin, hizmetinizi bir arkadaş olarak ve bir arkadaş için gerçekleştirmenizden duyulacak çok büyük heyecandan yoksun oluşunuza işaret etmektedir. Arkadaşlığın uyarımı, göreve dair her bir yargının ötesine geçmektedir; ve, bir arkadaşın bir arkadaş için hizmeti hiçbir zaman bir feda olarak adlandırılmaz. Üstün havarilere onların Tanrı'nın evlatları olduğunu öğretmiştir. Üstün onları kardeşleri olarak çağırmış olup, bu aşamada, ayrılmadan önce, kendilerini arkadaşları olarak çağırmıştır.

2. Asma ve Dalları

180:2.1 (1945.4) Bunun ardından İsa tekrar ayağa kalkıp, havarilerine öğretisini sürdürdü: “Ben gerçek asmayım, ve Babam hasatçıdır. Ben asmayım, ve sizler dallarsınız. Ve, Baba benden yalnızca, sizlerin fazlasıyla meyve vermenizi istemektedir. Asma sadece, dalları daha fazla meyve versin diye budanır. Benden gelmekte olan meyve vermeyen her dalı Baba alacak. Meyve veren her dalı, Baba daha fazla meyve verebilmesi için temizleyecek. Hâlihazırda sizler, sizlere söylemiş olduğum sözler vasıtasıyla temizsiniz; ancak, sizler, temiz olmaya devam etmek zorundasınız. Sizler benim içimde kalmak zorundasınız, ve ben sizler içinde kalmak; dal asmadan

ayrılırsa ölecektir. Asmayla kalmadıkça dalın meyve veremeyeceği gibi, benimle birlikte kalmadan sizler derin sevgi hizmetinin meyvelerini veremezsiniz. Hatırlayın: Ben gerçek Asmayım, ve sizler yaşayan dallarsınız. Benimle yaşayan, ve benim onunla yaşadığım herkes, ruhaniyetin cömert meyvesini verecek ve bu ruhsal hasadı verişin en yüksek düzeydeki neşesini deneyimleyecektir. Eğer sizler benimle olan bu canlı ruhsal iletişimi devam ettirecek olursanız, sizler bolca meyveyi taşıyacaksınız. Eğer sizler benimle kalmaya devam edecek olup, sözlerim sizler içinde yaşayacak olursa, hiçbir kısıtlama olmadan benimle birliktelik içine girmeye yetkin hale geleceksiniz; ve, bunun ardından benim yaşayan ruhaniyetim, sizleri ruhaniyetimin istemiş olduğu her şeye irade gösterir ve bunları Baba'nın arzumuza izin vereceğinin teminatı içinde gerçekleştirir hale getiren bir biçimde sizleri sarmalayabilecektir. Ve, dünya — birbirlerini tıpkı benim onları derinden sevmiş olduğum gibi seven arkadaşlarım olarak — bu meyve veren dalları gördüğünde, insanların tümü sizlerin gerçekten de benim takipçilerim olduğunuzu bilecektir.

180:2.2 (1945.5) “Baba beni nasıl derinden seviyorsa, ben sizleri öyle derinden sevegeldim. Benim şu an Baba'nın derin sevgisi içinde yaşadığım gibi benim derin sevgim içinde yaşayın. Benim sizlere öğretmiş olduğum gibi yapacak olursanız, benim Baba'nın sözünü tutmuş olduğum ve sonsuza kadar onun derin sevgisi içinde kaldığım gibi, benim sevgimde kalmaya devam edeceksiniz.”

180:2.3 (1946.1) Museviler uzunca bir süre boyunca, Mesih'in, Davud'un “asmadan gelen bir gövde” olacağını öğretmişti; ve, bu eski öğretinin kutlanması içinde, üzümün büyük bir simgesi ve

onunla ilişkili olan asma Hirodes'in tapınağının girişini süslemişti. Havarilerin tümü, Üstün kendilerine bu gece üst odada konuştuğunda bu şeyleri hatırlamışlardı.

180:2.4 (1946.2) Ancak, büyük keder daha sonra, Üstün'ün duaya dair atıflarının yanlış yorumlanmasıyla gerçekleşmişti. Eğer onun söylemiş olduğu kelimeler tamı tamına hatırlanacak ve sonrasında ise gerçek bir biçimde kaydedilecek olsaydı, bu öğretilere dair çok az sorun yaşanırdı. Ancak, kayıta bulunurken, inananlar nihai olarak, İsa'nın adına söyleyecek olan duayı, Baba'dan isteyecekleri her şeyi alacaklarını düşünen bir biçimde, bir çeşit en yüksek düzeydeki sihir olarak görmüşlerdi. Çağlar boyunca dürüst ruhlar, inanışlarını bu engelleyici çelmeye takmaya devam ettiler. İnananların tamamı için duanın, kişinin istediği şeyi elde edişinin bir süreci olmadığını bunun yerine, Baba'nın iradesini nasıl tanımayı ve onu uygulamayı öğrenmenin bir deneyimi olarak, Tanrı'nın isteyişini öğrenmenin bir işleyiş biçimi olduğunu anlamaları için ne kadar süre geçmesi gerekecek? İradeniz gerçek bir biçimde onunki ile eş hale geldiğinde, bu irade bütünlüğü tarafından düşünülen herhangi bir şeyi istediğinizde onun yerine getirilecek oluşu tamamiyle doğrudur. Ve, bu türden bir irade bütünlüğü, tıpkı asma yaşamının yaşayan dallar boyunca akışı gibi, İsa tarafından ve onun aracılığı ile yerine gelmektedir.

180:2.5 (1946.3) Kutsallık ve insanlık arasında bu canlı iletişim mevcut olduğu zaman, eğer insanlık düşüncesiz ve bilgisiz bir biçimde bencil kolaycılık ve gösterişli başarılar için dua edecek olursa, orada yalnızca tek bir kutsal cevap olacaktır: canlı dalların gövdeleri üzerinde ruhaniyetin ilave ve artan

meyveleri. Asmanın dalı canlı olduğunda, onun tüm arzuları için tek bir cevap bulunabilir: artan üzüm meyvesi. Gerçekte, dal yalnızca, üzüm verme olarak, meyce taşıma için mevcut olup, bundan başka bir şey yapamamaktadır. Benzer bir biçimde, gerçek inanan yalnızca, ruhaniyetin meyvelerini verme amacı için mevcuttur: insanı Tanrı'nın kendisini derinden sevmiş olduğu gibi sevme amacı için — birbirlerimizi İsa'nın bizleri derinden sevmiş olduğu gibi sevmemiz olarak.

180:2.6 (1946.4) Ve, Baba'nın disiplin eli asmaya değdiğinde, o sevgi içinde gerçekleşmektedir, dallar daha fazla meyve taşıyabilsin diye. Ve, bilge bir hasatçı yalnızca ölü ve meyve vermez dalları koparmaktadır.

180:2.7 (1946.5) İsa havarilerinin; duanın, ruhaniyetin egemen olduğu krallık içinde ruhaniyetten doğmuş olan inananların bir işlevi oluşunu tanımlarına yönlendirmede büyük zorluk yaşamıştı.

3. Dünyanın Düşmanlığı

180:3.1 (1946.6) Üstün, kendilerine ilave şeyleri söyleme arzusu duyduğuna işaret eden ve zamanının kısa olduğunu bilen bir biçimde, şunu söylediğinde, on birli asma ve dallara dair söyleşi üzerine olan konuşmalarını henüz bitirmemişti: “Ben sizlerden ayrıldığımda, dünyanın düşmanlığı karşısında yılmayın. Cesaretten yoksun inananlar sizlere karşı duyan hale geldiklerinde ve krallığın düşmanları ile el ele verdiklerinde bile, umutsuzluğa kapılmayın. Eğer dünya sizden nefret edecek olursa, onun sizden önce bile benden nefret etmiş olduğunu hatırlayın. Eğer sizler bu dünyaya ait olsaydınız, ait oluşunuzdan derin sevgi duyacaktı; ancak, sizler böyle olmadığınız için, dünya sizleri derinden sevmeyi

reddetmektedir. Sizler bu dünya içindesiniz; ancak, sizlerin yaşamlarınız dünyasal olmayacaktır. Ben sizleri bu dünyadan, sizlerin seçmiş olduğun bu dünyaya bile başka bir dünyanın ruhaniyetini temsil etmeniz için seçmiş bulunmaktayım. Ancak, her zaman sizlere söylemiş olduğum sözleri hatırlayın: Hizmetkâr üstününden daha büyük değildir. Eğer onlar beni yargılamaya cüret edecek olursa, onlar sizleri de yargılayacaklardır. Eğer benim sözlerim inanmayanların ağrına gidecek olursa, sizlerin sözlerin de tanrıyı tanımayanların ağrına gidecek. Ve, onlar bunların tümünü size, ne bana ne de beni göndermiş olan O'na inanmadıkları için yapacaklardır; bu nedenle sizler, benim müjdem nedeniyle birçok şeye maruz kalacaksınız. Ancak, sizler bu zorluklara göğüs gerdiğinizde, benim de cennetsel krallığın bu müjdesi için sizlerin önünde acı çekmiş bulunduğumu hatırlamalısınız.

180:3.2 (1947.1) “Sizlere saldıracak olanların çoğu, cennetin ışığından habersizdir; ancak, bu, şimdi bizleri yargılayanların bazıları için gerçek değildir. Eğer bizler onlara gerçekliği öğretmemiş olsaydık, onlar kınanmaya düşmeden birçok garip şeyi yapabilirlerdi; ancak, şimdi, onlar ışığı bilip, onu reddetme cüreti göstermiş oldukları için, bu tutumlarında hiçbir özre sahip değildirler. Benden nefret eden kişi Babamdan nefret etmektedir. Bundan başkası olamaz; eğer kabul ettiğinizde sizleri kurtaracak olan ışık, bilinçli bir biçimde reddedilecek olursa sizleri yalnızca kınayacaktır. Ve, ben bu insanlara, bana karşı bu türden korkunç bir nefreti duymalarına sebep olacak ne yaptım? Hiçbir şey, onlara yeryüzü üzerindeki birlikteliği ve cennetteki kurtuluşu sunma dışında. Ancak, Yazıtlar'da şunun söylenildiği yeri okumadınız mı: ‘Ve onlar benden bir neden olmadan nefret etmektedir?’

180:3.3 (1947.2)

“Ancak, ben sizleri bu dünyada yalnız bırakmayacağım. Çok yakın bir süre içinde, ayrıldıktan sonra, sizlere bir ruhaniyet yardımcısı göndereceğim. Sizler, sizler içinizde benim yerimi alacak birine sahip olacaksınız; sizlere gerçekliğin yolunu öğretmeye devam edecek, hatta sizleri teselli edecek birine.

180:3.4 (1947.3)

“Kalplerinizin sıkıntıya düşmesine izin vermeyin. Sizler Tanrı’ya inanmaktasınız; aynı zamanda bana inanmaya da devam edin. Her ne kadar ben sizden ayrılmak zorunda olsam da, sizlerden uzak olmayacağım. Ben sizlere hâlihazırda, Babamın kâinatı içinde birçok bekleme yeri olduğunu söyledim. Eğer bu doğru olmasaydı, ben sizlere onlardan tekrar ve tekrar bahsetmezdim. Ben, sizlerin ileride bir zaman yükseleceğiniz olan Baba’nın cenneti içindeki istasyonlar olarak, ışığın bu dünyalarına geri döneceğim. Bu dünyalardan ben bu dünyaya geldim; ve şimdi, yukarıdaki âlemlerde babamın görevine geri dönme zorunda bulunduğum vakit geldi.

180:3.5 (1947.4)

“Eğer ben bu şekilde Baba’nın cennetsel krallığına sizlerden önce gidecek olursam, ben kesin bir biçimde, bu dünyadan önce Tanrı’nın fani evlatları için hazırlanmış bulunan mekânlarda benimle birlikte olabilmenizi sağlayacağım. Her ne kadar sizlerden ayrılmak zorunda olsam da, ben ruhaniyet içinde sizlerle birlikte hazır bulunacağım; ve, nihai olarak sizler, tıpkı benim daha büyük evreni içinde Babam’a yükselecek oluşum gibi, benim evrenimde bana yükseldiğinizde bizzat benimle birlikte olacaksınız. Ve, sizlere söylemiş olduğum şey gerçek ve sonsuza kadar doğrudur, her ne kadar sizler bunu bütünüyle kavrayamıyor olsanız da. Ben

Baba'ya gidiyorum, ve her ne kadar sizler şimdi beni takip edemezseniz de, beni gelecek çağlar içinde kesinlikle gerçekleştireceksiniz.”

180:3.6 (1947.5) İsa oturduğunda, Tomas ayağa kalktı ve şunu söyledi: “Üstün, bizler senin nereye gittiğini bilmiyoruz; bu nedenle, tabii ki bizler yolu bilmiyoruz. Ancak, bizler seni tam da bu gece takip edeceğiz, eğer sen bizlere yolu gösterecek olursan.”

180:3.7 (1947.6) İsa Tomas'ı duyduğunda, şu cevabı verdi: “Tomas, ben yolum, gerçekliğim ve yaşamım. Hiçbir insan Baba'ya benden geçmeden varamaz. Baba'yı bulan herkes, ilk olarak beni bulur. Eğer sen beni biliyorsan, sen aynı zamanda Baba'ya olan yolu biliyorsun. Ve, sen kesinlikle beni biliyorsun; zira, sen benimle birlikte yaşadın ve sen şimdi beni görüyorsun.”

180:3.8 (1947.7) Ancak, bu öğreti havarilerin çoğu için, özellikle Nathanyel'e birkaç söz söyledikten sonra ayağa kalkıp şunu söylemiş olan Filip olarak, haddinden fazla derindi: “Üstün, bizlere Baba'yı göster ve söylemiş olduğun her şeyi açık hale getir.”

180:3.9 (1947.8) Ve, Filip konuştuğunda, İsa: “Filip, ben uzunca bir süredir seninle birlikteyim ve sen şimdi bile beni bilmiyor musun? Ben tekrar duyuruyorum: Beni görmüş olan Baba'yı görmüştür. Böyleyse nasıl olurda, Bizlere Baba'yı göster, dersin? Benim Baba içinde olduğuma ve Baba'nın benim içimde olduğuna inanmıyor musun? Ben sizlere, benim kendi sözlerimi değil Baba'nın sözlerini söylemiş olduğumu öğretmedim mi? Ben Baba için konuşmaktayım, kendim için değil. Ben bu dünyada Baba'nın iradesini gerçekleştirmek için bulunmaktayım, ve ben bunu yerine getirdim. Babam benim

içinde ikamet etmekte olup, benim aracılığımla çaba sarf etmektedir. Baba'nın benim içimde ve benim Baba içinde olduğumu söylediğimde bana inan; yoksa, yaşamış olduğum tam da bu yaşama dayanarak bana inan — emeklerime dayanarak.”

180:3.10 (1948.1) Üstün suyla canlanmak için kenara çekildiğinde, on birli bu öğretilere dair hararetli bir söyleşiye katılmıştı; ve, Petrus, İsa geri döndüğünde ve onlara oturmaları işaretinde bulunduğunda, uzun bir konuşmada bulunmaya hazırlanmaktaydı.

4. Sözü Verilmiş Yardımcı

180:4.1 (1948.2) İsa, şunu söyleyen bir biçimde, öğretmeye devam etmişti: “Ben Baba’ya gittiğimde, ve o sizler için yeryüzü üzerinde gerçekleştirmiş olduğum emekleri bütünüyle kabul ettikten sonra, ve kendi nüfuzumun nihai egemenliğini aldıktan sonra, Babama şunu söyleyeceğim: Yeryüzü üzerinde çocuklarımı yalnız bırakmış olarak, onlara başka bir öğretmen göndermek sözümün yerinde olacaktır. Ve, Baba onayladığında, ben Gerçekliğin Ruhaniyeti’ni bedeninin tümüne aktaracağım. Hâlihazırda Babamın ruhaniyeti kalplerinizdedir, ve bu gün geldiğinde, sizler de, tıpkı benim şu an Baba’ya sahip olduğum gibi beraberinizde bana sahip olacaksınız. Bu yeni hediye, yaşayan gerçekliğin ruhaniyetidir. İnanmayanlar ilk başta bu ruhaniyetin öğretilerine kulak vermeyeceklerdir; ancak, ışığın evlatlarının tümü onu memnuniyetle ve bütüncül bir kalp ile alacaktır. Ve, sizler, tıpkı sizlerin benle tanıştığınız gibi, geldiğinde bu ruhaniyeti bileceksiniz; ve, sizler bu hediye kalplerinizde alacak olup, o sizler ile birlikte kalacaktır. Sizler böylelikle, benim sizleri yardımsız ve

rehbersiz bırakmayacağımı görmektesiniz. Ben sizleri kimsesiz bırakmayacağım. Bugün ben sizlerle yalnızca bedenimle bulunabilmekteyim. Gelecek olan zamanlarda ben sizlerle ve benim mevcudiyetimi arzulayan tüm diğer kişilerle siz nerede isterseniz ve her birinizle aynı zamanda beraber olacağım. Gitmemin benim için daha iyisi olduğunu görmüyor musunuz? Ruhaniyet içinde sizlerle birlikte daha iyi ve daha bütüncül bir biçimde olabilmek için beden içinde sizleri bırakmamın?

180:4.2 (1948.3) “Sadece birkaç saat içerisinde dünya artık beni görmeyecek; ancak, sizler, Gerçekliğin Ruhaniyeti olarak, bu yeni öğretmeni gönderene kadar beni kalplerinizde bilmeye devam edeceksiniz. Sizlerle birlikte beden içinde yaşadığım gibi, bunun ardından sizler içinde yaşayacağım; ben, ruhaniyet krallığı içindeki kişisel deneyiminizle beraber olacağım. Ve, bu gerçekleştiğinde, sizler kesin bir biçimde Benim baba içinde bulunduğumu, ve, yaşamınız benim içimde Baba ile beraber saklı halde olurken, benim aynı zamanda sizler içinde bulunduğumu bileceksiniz. Ben Baba’yı derinden sevmiş olup, onun sözünü tuttum; sizler beni derinden sevdiniz, ve sizler benim sözümü tutacaksınız. Babamın bana kendi ruhaniyetimi vermiş olduğu gibi, ben sizlere benim ruhaniyetimi vereceğim. Ve, benim sizlere bahşedecek olduğum bu Gerçekliğin Ruhaniyeti sizlere rehberlik edip, sizleri teselli edecektir; ve, o nihai olarak sizleri gerçekliğin tümüne götürecektir.

180:4.3 (1948.4) “Ben sizlere bu şeyleri hala sizlerle birlikteyken söylüyorum ki sizler, tam da başımızda gerçekleşmek üzere olan sınavlara göğüs germek için daha hazır hale gelesiniz. Ve, bu yeni gün geldiğinde sizler, Baba’ya ek olarak Evlat tarafından ikamet edilmiş hale geleceksiniz. Ve, cennetin bu

hediyeleri sürekli olarak, tıpkı Baba ve benim yeryüzü üzerinde ve tam da gözleriniz önünde, İnsan Evladı olarak, tek bir kişi halinde gerçekleştirmiş olduğumuz gibi, birbirleri ile bir bütün halinde emeklerde bulunacaklar. Ve, bu ruhaniyet arkadaşı, sizlere öğretmiş olduğum her şeyi hafızanıza getirecek.”

180:4.4 (1948.5) Üstün bir anlığına durduğunda, Yudas Alpheus, ne kendisi ne de abisinin daha öncesinde hiçbir bir zaman herkes önünde İsa’ya seslenmediği bir biçimde, birkaç soruda bulunma cesareti göstermişti. Yudas: “Üstün, sen her zaman bizler arasında bir arkadaş olarak yaşadım; bahse konu bu ruhaniyet dışında artık bizlere kendini göstermediğin zamanı nasıl bilebiliriz? Eğer dünya seni görmüyorsa, nasıl olur da biz senden emin olabiliriz? Kendini bizlere nasıl göstereceksin?”

180:4.5 (1949.1) İsa bakışlarını onların tümüne indirdi, gülümsedi ve şunu söyledi: “Benim küçük çocuklarım, ben ayrılıyorum, Babama geri dönüyorum. Kısa bir süre içinde sizler beni burada gerçekleştirdiğiniz gibi, beden ve kan içinde, görmeyeceksiniz. Çok kısa bir süre içinde ben sizlere, bu maddi beden dışında tam da benim gibi olan, ruhaniyetimi göndereceğim. Bu yeni öğretmen, kalplerinizde gerçekleşecek bir biçimde, her biriniz içinde yaşayacak Gerçekliğin Ruhaniyeti’dir; ve, böylece, ışığın çocuklarının tümü bir bütün haline getirilecek ve birbirlerine çekilecektir. Ve, bu şekilde Babam ve ben her birinizin ruhunda ve bizleri derinden sevmekte olan tüm diğer insanların kalplerinde yaşamaya yetkin hale gelecek olup, tıpkı benim sizleri şu an içinde derinden sevdiğim gibi, birbirilerinizi derinden sevme deneyimlerinizde o derin sevgiyi gerçek kılacaktır.”

180:4.6 (1949.2) Yudas Alpheus Üstün'ün söylemiş olduğu şeyi tamamiyle anlamamıştı; ancak, o, verilmiş olan yeni öğretmen sözünü anlamıştı; ve, Andreas'ın yüzündeki ifadeden, bu sorunun tatmin edici bir biçimde cevaplandığını kavramıştı.

5. Gerçekliğin Ruhaniyeti

180:5.1 (1949.3) Bedenin tümüne aktarılacak olan, İsa'nın inananların kalplerine gönderme sözü vermiş olduğu yeni yardımcı, *Gerçekliğin Ruhaniyeti*'dir. Bu kutsal bahşedilmişlik, gerçekliğin sözü veya kanunu değildir; ne de o, gerçekliğin biçimi veya ifadesi halinde faaliyet eder niteliktedir. Yeni öğretmen *gerçeklik yargısıdır*, gerçek ruhanîyet düzeylerindeki gerçek anlamların bilinci ve onlara duyulan güvencedir. Ve, bu yeni öğretmen; genişleyen, kendisini açığa çıkaran ve uyum sağlayan gerçeklik olarak, canlı ve büyüyen gerçekliğin ruhanîyetidir.

180:5.2 (1949.4) Kutsal gerçeklik, bir ruhanîyeti-gören ve yaşayan gerçekliktir. Gerçeklik yalnızca, kutsallığın gerçekleşimine ait yüksek ruhsal düzeylerde ve Tanrı ile olan bütünlüğün bilincinde mevcuttur. Sizler gerçekliği bilebilirsiniz; ve, sizler gerçekliği yaşayabilirsiniz; sizler, ruh içinde gerçekliğin büyümesini deneyimleyebilir ve onun akıl içindeki aydınlanmasından gelen bağımsızlığı memnuniyetle deneyimleyebilirsiniz; ancak, sizler gerçekliği formüllere, yasalara, mezheplere veya insan davranışının ussal yöntemlerine hapsedemezsiniz. Sizler kutsal gerçekliğin insan formülleştirilişine girdiğinizde, o hemen yaşamını yitirmektedir. Tutsak edilmiş gerçekliğin ölümünden sonra kalan şey, en iyi haliyle, ussal hale getirilmiş olan yüceltilmiş bilgeliğin tuhaf bir biçimin yaratımı ile sonuçlanabilir.

Durağan gerçeklik, ölü gerçekliktir; ve, yalnızca ölü gerçekliğe bir kuram olarak sahip olunabilir. Yaşayan gerçeklik devinimsel olup, insan aklı içinde yalnızca deneyimsel bir varoluşu memnuniyetle deneyimleyebilir.

180:5.3 (1949.5) Us, kâinatsal aklın mevcudiyeti tarafından aydınlanmakta olan bir maddi mevcudiyetten doğmaktadır. Bilgelik, bilgelik düzenleyiciliğine sahip evrensel bahşedilmişliğin mevcudiyeti tarafından etkinleştirilmiş olan anlamın yeni düzeylerine yükseltilmiş bilgi bilincinden oluşmaktadır. Gerçeklik, yalnızca, evren bilincinin madde-ötesi düzeyleri üzerinde faaliyet gösteren ruhaniyetin bahşedilmiş olduğu ve gerçekliğin farkındalığın ardından ruhaniyet etkinleşiminin ruhları içinde yaşamasına ve hâkim olmasına izin veren kişiler tarafından deneyimlenebilecek olan bir ruhsal gerçeklik değeridir.

180:5.4 (1949.6) Evren kavrayışının gerçek çocuğu, her bilge sözde yaşayan Gerçekliğin Ruhaniyeti'ni aramaktadır. Tanrı-bilen birey sürekli olarak bilgeliği, kutsal erişimin yaşayan-gerçeklik düzeylerine yükseltmektedir; ruhsal olarak gelişmez nitelikteki ruh, yaşayan gerçekliği bilgeliğin ölü düzeylerine ve yalnızca yüceltilmiş haldeki bilginin alanına kadar indirmektedir.

180:5.5 (1949.7) Altın kural, Gerçekliğin Ruhaniyeti'nin insan-ötesi kavrayışından koparıldığında, yüksek düzeydeki etik davranışın bir kuralından başka bir şeye dönüşmez. Altın kural, harfi harfine yorumlandığında, kişinin akranları için büyük bir zararın aracı haline gelebilir. Bilgeliğin altın kuralına dair ruhsal bir kavrayış olmadan sizler, insanların tümünün sizlere akılları içindeki bütüncül ve içten doğruluğu söylemesini arzu ettiğiniz için sizlerinde bu nedenle aklınızdaki olan her şeyi

bütüncül ve içten bir biçimde söylemeniz gerektiğini düşünebilirsiniz. Altın kuralın bu türden ruhsal olmayan bir düşünüşü, düşünülmemiş mutsuzlukla ve sonu gelmez kederle sonuçlanabilir.

180:5.6 (1950.1) Bazı insanlar altın kuralı, insan kardeşliğinin tamamıyla ussal nitelikteki bir olumlayışı olarak anlamakta ve onu böyle yorumlamaktadır. Diğerleri insan ilişkisinin bu ifadesini, insan kişiliğinin ince hislerinin ruhsal bir tatmini olarak deneyimlemektedir. Başka faniler bu aynı altın kuralı, toplumsal davranışın ortak ölçüsü olarak, toplumsal ilişkilerin tümü için bir ölçü birimi halinde tanımaktadır. Daha da başkaları ise onu, ifadesinde kardeşsel ilişkilerin tümünü kapsamı altına alan fani sorumluluğa dair en yüksek kavramsallaşmanın vücut bulduğu, büyük ahlaki bir öğretmen emri olarak görmektedir. Bu türden fani varlıkların yaşamlarında altın kural, onların felsefesinin tamamının bilge merkezi ve çevresi haline gelmektedir.

180:5.7 (1950.2) Tanrı-bilen gerçeklik sevgilisi kişilerin inanan kardeşliğine ait krallıkta bu altın kural; Tanrı'nın fani evlatlarının Üstün'ün bu emrini, akranları ile olan ilişkilerinde inanan bir kişinin kendilerine yapacakları en iyi iyiliği onlara yapmalarını isteyen bir biçimde görmelerine sebebiyet veren, yorumun daha yüksek düzeylerindeki ruhsal gerçekleşimin yaşayan niteliklerini almaktadır. Bu, gerçek dinin özüdür; komşunuzu kendiniz gibi derinden seviniz.

180:5.8 (1950.3) Ancak, altın kuralın en yüksek gerçekleşimi ve en gerçek yorumu, gerçekliğin ruhaniyetine ait bu türden kutsal bir duyurunun varlığını sürdüren ve yaşayan gerçeklik bilincinden meydana gelmektedir. Kâinatsal ilişkiye ait bu

kuralın gerçek kâinatsal anlamı yalnızca, Evlat'ın ruhaniyeti tarafından fani insanın ruhunda ikamet etmekte bulunan Baba'nın ruhaniyeti uyarınca gerekleştirilmekteki kanun yorumu olarak, onun ruhsal gerçekleşimi içinde açığa çıkarılmaktadır. Ve, ruhaniyetin rehberliği altındaki bu türden faniler bu altın kuralın gerçek anlamının farkına vardıklarında, dostane bir evren içindeki vatandaşlığın güveni içinde coşkunluğa erişirler; ve, ruhaniyet gerçekliğine dair onların idealleri yalnızca, İsa'nın hepinizi derinden sevdiği gibi akranlarını sevdiklerinde tatmin olur; ve, bu, Tanrı'nın derin sevgisinin farkına varışın gerçekliğidir.

180:5.9 (1950.4) Kutsal gerçekliğin Tanrı'nın her bir evladının bireysel gerekliliklerine ve yetkinliklerine olan yaşayan esnekliğinin ve kâinatsal uyumsallaşımının bu aynı felsefesi, Üstün'ün kötülüğe karşı koymama öğretisini ve uygulamasını anlamayı umut edişinizden önce anlaşılacak zorundadır. Üstün'ün öğretisi özünde, bir ruhsal duyurudur. Onun felsefesinin maddi çıkarımları bile onların ruhsal ilişkileri olmadan faydalı bir biçimde düşünülemez. Üstün'ün emrinin ruhaniyeti, evrene verilen tüm bencil tepki karşısında karşılık göstermemekten meydana gelmektedir; bu tutum özünde, gerçek ruhani değerlerin doğru düzeylerine olan kararlı ve ilerleyici erişimi taşımaktadır: kutsal güzellik, sonsuz iyilik ve ebedi gerçeklik — Tanrı'yı bilmek ve artan bir biçimde onun gibi olmak.

180:5.10 (1950.5) Bencil olmamak halinde, derin sevgi, Gerçekliğin Ruhaniyeti'nin rehberliği uyarınca ilişkilerin sürekli ve yaşayan bir uyumsallaşımının yorumundan geçmek zorundadır. Derin sevgi böylece, derin bir biçimde sevilme

olan bireyin sahip olduğu kâinatsal kapsamdaki en yüksek iyiye dair sürekli değişen ve genişleyen kavramsallaşmaları içermek zorundadır. Ve, bunun arından, derin sevgi bu aynı tutumu, ruhaniyetin rehberliği altındaki bir faninin evrenin diğer vatandaşları için derin sevgisinin büyüyen ve yaşayan ilişkisinden muhtemel bir biçimde etkilenecek olan tüm diğer bireylerle takınır. Ve, derin sevginin tüm bu yaşayan uyumsallaşımı, hem çevrede bulunan mevcut kötölüğün hem de kutsal nihai sonun kusursuzluğuna dair ebedi amacın ışığı altında gerçekleşmek zorundadır.

180:5.11 (1950.6) Ve, böylece, bizler açık bir biçimde, ne altın kuralın ne de karşılıklıta bulunmama öğretisinin bir şekilde dogmalar veya kesin ilkeler olarak kabul edilebilir bir biçimde anlaşılamayacak oluşunu tanımak zorundayız. Onlar yalnızca, bir insan varlığının diğeriyle olan sevgi dolu iletişimini yönlendiren, Gerçekliğin Ruhaniyeti'nin yaşayan yorumlayışı içindeki anlamların farkındalığı ile, onları yaşayarak kavranabilir.

180:5.12 (1951.1) Ve, tüm bunların hepsi açık bir biçimde, eski ve yeni arasındaki farklılığa işaret etmektedir. Eski din bireyin kendisinden fedada bulunmasını öğretti; yeni din yalnızca, bütünleşmiş haldeki toplumsal hizmet ve evren kavranışı içindeki gelişmiş benlik farkındalığı olarak, benliğin unutuluşunu öğretmektedir. Eski dün, korku-bilinci ile güdülenmekteydi; krallığın yeni dini, ebedi ve kâinatsal gerçekliğin ruhaniyeti olarak, gerçeklik yargısının egemenliği altındadır. Ve, krallığın inananlarının yaşam deneyiminde bulunan yaşayan Tanrı'nın ruhaniyetten doğmuş evlatlarını simgeleyen anlık, cömert ve içten arkadaşılığının yokluğunu

acımanın hiçbir miktarı veya mezhepsel sadakat karşılayabilir. Ne gelenek ne de resmi ibadetin bir törensel sistemi, kişinin akranlarına duymuş olduğu içten merhametin yoksunluğunun yerine geçebilir.

6. Ayrılmanın Gerekliliği

180:6.1 (1951.2) Petrus, Yakub, Yahya ve Matta Üstün'e sayısız soruda bulunduktan sonra, Üstün elveda konuşmasına şunları söyleyerek devam etmişti: “Ve, sizlerden ayrılmadan önce ben tüm bunların hepsini sizlere, ciddi bir hataya düşmemeniz amacıyla gelmekte olan şeyler için hazır hale gelmeniz için söylemekteyim. Yönetim yetkisine sahip olanlar, sizleri yalnızca sinagoglara almamakla yetinmeyeceklerdir; sizlere, sizleri öldürdüklerinde Tanrı için bir hizmeti gerçekleştirdiklerini düşünecek olanların vaktinin yaklaşmakta olduğunu uyarıyorum. Ve, onlar bu şeylerin tümünü sizlere ve sizlerin cennetin krallığına götürdüğünüz kişilere yapacaklardır çünkü onlar Baba'yı bilmemektedirler. Onlar, beni kabul etmeyi reddederek Babayı tanımayı reddetmiştir; ve, onlar, eğer birbirinizi benim sizleri derinden sevdiğim gibi seven biçimde benim yeni emrime uymanız koşulu ile, sizleri reddettiklerinde beni kabul etmeyi reddetmiş olacaklardır. Ben sizlere bu şeyleri önceden söylüyorum ki, vakit, şimdi benimkinin gelmiş olduğu gibi, geldiğinde, her şeyin tarafımdan önceden bilinmiş olduğu ve ruhaniyetimin ben ve müjdem nedeniyle çekeceğiniz tüm acılarınız içinde sizlerle birlikte olacağı bilgisi karşısıyla güçlenesiniz. Bu amaçla ben en başından beri sizlerle oldukça açık bir biçimde konuşmaktayım. Ben sizlere, bir kişinin düşmanlarının bile aynı aile içinde olabileceği hususunda uyarıda bulundum. Her ne kadar krallığın bu müjdesi bireysel inananın ruhuna büyük

huzuru getirmede hiçbir zaman başarısız olmasa da, bu müjde, insan benim öğretime içten bir biçimde inanmaya ve Baba'nın iradesini fani yaşamı yaşamının esas amacı haline getirme uygulamasında bulunmaya gönüllü olana kadar yeryüzü üzerine barışı getirmeyecektir.

180:6.2 (1951.3) “Şimdi ben, Baba'ya gitme vaktinin gelmiş olduğunu gören bir biçimde, sizlerden ayrılmak üzereyken, içinizden hiçbirinin neden bana, Neden bizi bırakıyorsun? diye sormayışı karşısında şaşkınlık duymaktayım. Yine de, ben sizlerin bu türden soruları kalpleriniz içinde sormakta olduğunuzu biliyorum. Ben sizlere açıkça konuşacağım, bir arkadaşın diğerine konuştuğu gibi. Benim gitmem sizler için gerçekten yararlıdır. Eğer ben gitmezsem, yeni öğretmen kalplerine girmeyecektir. Benim bu maddi bedenden ayrılmam ve bu ruhaniyet öğretmenini ruhlarınız içinde yaşaması ve ruhaniyetleri gerçekliğinize yönlendirmesi için gönderebilmemden önce yukarıdaki konumuma geri döndürülmem zorunludur. Ve, ruhaniyetim sizler içinde ikamet etmek için geldiği zaman, o günah ve doğruluk arasındaki farkı aydınlatacak ve sizleri onlara dair kalplerinizde bilgece bir biçimde yargıda bulunmaya yetkin hale getirecek.

180:6.3 (1951.4) “Sizlere söyleyeceğim çok şey var ancak sizler bu an içerisinde daha fazla söze katlanamaz bir haldesiniz. Buna rağmen, o, Gerçekliğin Ruhaniyeti, geldiğinde, sizleri nihai bir biçimde, sizler Babamın kâinatı içinde birçok yerleşkeden geçerken gerçekliğin tümüne götürecektir.

180:6.4 (1951.5) “Bu ruhaniyet kendisi adına konuşmayacak; ancak, o sizlere, Baba'nın Evlat'a açığa çıkarmış olduğu şeyi duyurup, o sizlere gelecek şeyleri bile gösterecek; o beni, tıpkı benim

Babamı yüceltmış olduğum gibi yüceltecek. Bu ruhaniyet beden gelmekte olup, benim gerçekliğimi sizlere açığa çıkaracak. Baba'nın bu âlemde sahip olduğu her şey artık benimdir; bu nedenle, ben sizlere, bu yeni öğretmenin bana ait olanı alıp, sizlere onu açığa çıkaracağını söylemiş bulunmaktayım.

180:6.5 (1952.1) “Çok kısa bir süre içinde ben sizlerden kısa bir süreliğine ayrılacağım. Sonrasında, sizler beni tekrar gördüğünüz zaman, ben hâlihazırda, Baba'ya olan yolumda bulunacağım; bu zaman bile sizler beni uzunca bir süreliğine görmeyeceksiniz.

180:6.6 (1952.2) O kısa bir süreliğine durduğunda, havariler kendi aralarında konuşmaya başladı: “Onun bizlere söylediği bu şey de nedir? ‘Sizlerden çok kısa bir süreliğine ayrılacağım,’ ve ‘Sizler beni tekrar gördüğünüzde uzun bir süreliğine olmayacak, zira ben Baba'ya olan yolum üzerinde bulunacağım.’ O ‘kısa bir süre sonra’ ve ‘uzun bir süreliğine olmayacak’ ile ne demek istiyor? Bizler onun bizlere söylemekte olduğu şeyi anlamamaktayız.

180:6.7 (1952.3) Ve, İsa onların bu soruları sorduklarını bildiği için, şunu söyledi: “Kendiniz aranızda, sizlerden ayrılığım çok uzun sürmeyecek ve beni tekrar gördüğünüzde Baba'ya olan yolum üzerinde bulunacağım sözüm ile ne kastettiğimi mi soruyorsunuz? Ben sizlere açık bir biçimde İnsan Evladı'nın ölmek zorunda olduğunu söyledim; ancak, onun tekrar dirileceğini de. O halde, benim sözlerimin taşımış olduğu anlamı kavrayamıyor musunuz? Sizler ilk başta kedere düşeceksiniz; ancak daha sonra, gerçekleştikten sonra bu şeyleri anlayacak birçok kişi ile sevinç duyacaksınız. Bir kadın

gerçekten de sancısında kederli haldedir; ancak, bir kez çocuğunu dünyaya getirdi mi, o anında ıstırabını unuttur; çünkü o, dünyaya bir kişinin gelmiş oluşunun neşesini duyar. Ve, benzer bir biçimde sizler, ayrılışımdan keder duymak üzeresiniz; ancak, sizler yakın bir zaman içinde beni tekrar göreceğiniz olup, o zaman kederiniz neşeye dönüşecek ve sizlere hiçbir kişinin hiçbir sizden alamayacağı Tanrı'nın kurtuluşuna ait yeni bir açığa çıkarılış gelecektir. Ve, dünyaların tümü, ölümün tahtan indirilişini gerçekleştiren yaşamın bu aynı açığa çıkarılışı içinde kutsanacaktır. Bu vakte kadar hepiniz taleplerinizi Babamın adına gerçekleştirdiniz. Beni tekrar gördükten sonra sizler isteklerinizi aynı zamanda benim adıma da gerçekleştirebilirsiniz, ve ben sizi duyacağım.

180:6.8 (1952.4) “Burada, aşağıda size ben atasözlerinde öğretimde bulundum, simgesel hikâyelerde konuştum. Ben bunları, sizler sadece ruhaniyet bakımından çocuklarsınız diye gerçekleştirdim; ancak, vakit, benim sizlere Baba ve onun krallığına dair açıkça konuşacağım ana gelmektedir. Ve, ben bunu, Baba'nın kendisi sizleri derinden sevdiği ve sizlere daha da bütüncül bir biçimde açığa çıkarılma arzusu taşıdığı için gerçekleştireceğim. Fani insan ruhaniyet halindeki Baba'yı görmemektedir; bu nedenle, ben bu dünyaya, yaratılmış gözlerine Baba'yı göstermek için geldim. Ancak, sizler ruhani büyümede kusursuz hale geldiğinizde, o vakit Baba'yı kendiniz göreceksiniz.”

180:6.9 (1952.5) On ikili kendisini bu şekilde konuşur halde duyduğunda, onlar birbirlerine şunları söyledi: “Bakın, o bizlere açıkça konuşuyor. Kesinlikle Üstün Tanrı'dan geldi. Ancak, o neden Baba'ya geri dönmek zorunda olduğunu

söylüyor?” Ve, İsa, onların kendisini henüz kavramaya bile başlamadıklarını görmüştü. Bu on bir kişi, Museviler’in Mesih kavramsallaşmasına dair kendilerinin uzunca bir süredir besledikleri düşüncelerden kaçamamışlardı. Onlar İsa’nın Mesih oluşuna daha bütüncül bir biçimde inandığında, yeryüzü üzerindeki krallığın ihtişamlı olan maddi zaferine dair bu kökleri derin fikirler daha sorunlu hale gelmişti.

181. Makale

Son Tembihler and Uyarılar

181:0.1 (1953.1) ON BİRLİYE olan elveda konuşmasının tamamlanışından sonra, İsa resmi olmayan bir biçimde onlar ile sohbet edip, bir topluluk ve bireyler olarak onlara dair birçok deneyimi hatırlattı. En sonunda, bu Celilelilerin akıllarında onların arkadaşı ve öğretmenlerinin kendilerinden ayrılmakta olduğu düşüncesi yer etmişti; ve, onların umudu, kısa bir süre içinde Üstünlerinin tekrar kendileriyle birlikte olacağı sözüne tutunmuştu; ancak, onlar, bu geri dönüşün kısa bir süreliğine gerçekleşecek oluşunu unutma eğilimi göstermişlerdi. Havarilerden ve önde gelen takipçilerden çoğu gerçekten de, (yeniden diriliş ve yükseliş arasındaki kısa zaman zarfı olarak) kısa bir süre için geri dönüşe ait bu sözün İsa’nın Babasına yalnızca küçük bir ziyarette bulunacağına ve sonrasında ise onun krallığı kurmak için geri dönecek oluşuna işaret ettiğini düşünmüştü. Ve, onun öğretisinin bu türden bir yorumu hem onların daha önceki inanışlarıyla ve hem de tutkulu umutlarıyla uyuşmuştu. Onların yaşam boyu beslemiş oldukları inanışlar ve arzularının yerine gelmesine dair umutları bu şekilde hem fikir halde bulunduğu için, onlar için yoğun arzularını haklı gösterecek bir biçimde Üstün’ün sözlerinin bir yorumunda bulmaları zor olmamıştı.

181:0.2 (1953.2) Elveda söyleşisi üzerinde konuşulduktan ve konuşmanın içeriği akıllarına yer etmeye başladıktan sonra İsa tekrar havarileri bir araya toplamış olup, son tembihlerini ve uyarılarını aktarmaya başladı.

1. Son Teselli Sözleri

181:1.1 (1953.3) On birli yerlerine geçtiklerinde, İsa ayağa kalktı ve onlara şu şekilde seslendi: “Sizlerle beden içinde olduğum müddetçe, aranızda veya tüm dünyada yalnızca tek bir bireyim. Ancak, ben fani doğanın bu oluşumundan kurtulduğum zaman, her birinizin ve krallığın bu müjdesi içindeki tüm diğer inananların bir ruhaniyet ikametçisi olarak geri dönmeye yetkin hale geleceğim. Bu şekilde İnsan Evladı, tüm gerçek inananların ruhlarında bir ruhsal vücutlaşım haline gelecektir.

181:1.2 (1953.4) “Sizler içinde ve sizler vasıtasıyla yaşamak için geri döndüğümde, sizleri bu yaşam boyunca ve göklerin tümündeki gelecek yaşamda bulunan birçok yerleşim boyunca daha iyi yönlendirebileceğim. Baba’nın ebedi yaratımı içindeki yaşam, eylemsizliğin ve bencil kolaylığın sonu gelmez bir dinlenme yeri değildir; o, şükranda, gerçeklikte ve ihtişamda sonu gelmez bir ilerleyiştir. Babamın evindeki birçok durağın her biri, bir sonraki için sizi hazırlamak amacıyla tasarlanmış bir yaşam olarak, bir bekleme yeridir. Ve, böylece, ışığın çocukları, Baba’nın tıpkı her şeyde kusursuz olduğu gibi içinde ruhsal olarak kusursuzlaşmış hale gelecekleri kutsal yerleşkeye erişine kadar ihtişamdan ihtişama ilerleyeceklerdir.

181:1.3 (1953.5) “Sizlerden ayrıldıktan sonra eğer beni takip etmek isterseniz, benim öğretilerimin ruhu ve — Babamın iradesini yerine getirmek olarak — yaşamın ideali uyarınca yaşamak

için en içten çabalarınızda bulunun. Bunu, beden içinde sahip olduğum doğal yaşamımı taklit etmek yerine gerçekleştirin; zira, bu, bu dünya üzerinde yaşamak için gerekli olan şeydir.

181:1.4 (1954.1) “Baba beni bu dünyaya gönderdi ama yalnızca çok azınız beni kabul etmeyi bütünüyle seçti. Ben ruhaniyetimi bedenim tümüne aktaracağım, ancak insanların tümü bu yeni öğretmeni ruhun rehberi ve danışmanı olarak kabul etmeyi seçmeyeceklerdir. Ancak, onu kabul eden herkes aydınlanacak, arınacak ve teselli bulacaktır. Ve, bu Gerçekliğin Ruhaniyeti kendilerinde, ebedi yaşama fışkıran bir yaşayan su kuyusu haline gelecektir.

181:1.5 (1954.2) “Ve, şimdi, sizler aranızdan ayrılmak üzereyken, teselli sözlerinde bulunmak istiyorum. Sizlere huzur bırakıyorum; huzurumu sizlere veriyorum. Ben bu hediyeleri dünyanın — ölçüyle — verdiği gibi değil, ben sizlerin her birine ne kadar alacaksınız o kadar veriyorum. Kalplerinizin sıkıntıya düşmesine izin vermeyin; ne de korku duyun. Ben dünyanın üstesinden geldim, ve benim içinde sizlerin hepiniz inançla utgun geleceksiniz. Ben sizlere, İnsan Evladı’nın öldürülecek oluşunun uyarısında bulundum; ancak, sizleri temin ederim ki, her ne kadar kısa bir süreliğine olsa da, Baba’ya gitmeden önce geri döneceğim. Ve, Baba’ya yükseldikten sonra, ben kesin bir biçimde, sizlerle olması ve tam da kalplerinizde ikamet etmesi için yeni öğretmeni göndereceğim. Ve, sizler, tüm bunların hepsi gerçekleşirken, umutsuzluğa kapılmayın; bunun yerine, öncesinden bunları fazlasıyla öğrendiğiniz için, inanın. Ben sizleri büyük bir şefkat ile derinden sevdim, ve ben sizlerden ayrılmak istemezdim ama bu Baba’nın iradesi. Vaktim geldi.

181:1.6 (1954.3) “Yargı ile etrafa saçıldıktan ve birçok kederle üzüntüye düştükten sonra bile bu gerçeklerin hiçbirinden şüphe duymayın. Bu dünyada yalnız olduğunuzu hissettiğinizde, ben sizlerin terk edilmişliğinizi anlayacağım, tıpkı sizlerin İnsan Evladı’nı düşmanların eline bırakan bir biçimde her biriniz tek başına kalacak bir halde dağıtıldığınızda benim halimi bilecek olunuz gibi. Ancak, ben hiçbir zaman yalnız değilim; her zaman Baba benimledir. Bu türden bir zamanda bile ben sizler için dua edeceğim. Ve, ben bunların hepsini sizlere huzura sahip olabilesiniz ve ona daha bolca erişebilesiniz diye söyledim. Bu dünyada sizler sıkıntılara sahip olacaksınız; ancak, neşenizi koruyun; ben bu dünyada utgun geldim ve sizlere ebedi neşe ve sonsuza kadar sürecek olan hizmetin yolunu gösterdim.”

181:1.7 (1954.4) İsa, Tanrı’nın iradesini gerçekleştiren akranlarının tümüne huzur vermektedir; ancak, bu maddi yaşama ait neşeleri ve tatminleri değil. İnanmayan maddiyatçılar ve kaderciler huzurun ve ruhsal tesellinin iki türünü memnuniyetle deneyimlemeyi umut edebilirler: Ya onlar, kaçınılmazla yüzleşmek ve en kötüsüne katlanmak için yılmaz bir kararlılıkla, stoacı olmak zorundadırlar; ya da, gerçekte hiçbir zaman gelmeyen bir huzuru nafîle bir biçimde arzular halde, insan göğsünden ebedi bir şekilde fışkıran umudun cazibesine kendilerini bırakarak iyimser olmak zorundadır.

181:1.8 (1954.5) Hem stoacılığın hem de iyimserliğin belirli bir miktarı yeryüzü üzerindeki bir yaşamı idame ettirmede yararlıdır; ancak, onların hiçbirisi, Tanrı Evladı’nın beden içinde kardeşlerine bahşetmiş olduğu muhteşem barışın yerini zerre kadar alamaz. Mikâil’in yeryüzü üzerindeki çocuklarına vermiş

olduğu huzur, onun beden içinde ve tam da bu dünya üzerinde kendisi yaşarken ruhunda dolu olan barışın ta kendisidir. İsa'nın barışı, beden içinde fani yaşamı yaşarken Tanrı'nı iradesinin nasıl gerçekleştirileceğini bütüncül bir biçimde öğrenmenin utgunluğuna erişmiş olan bir Tanrı-bilir bireyin neşesi ve tatminidir. İsa'nın akıl huzurunun temeli, kutsal Baba'nın bilge ve duygudaş ilgisinin mevcudiyetine olan mutlak bir insan inancına dayanmaktaydı. İsa yeryüzü üzerinde sıkıntıya sahip oldu, o sürekli ancak yanlış bir biçimde “kederlerin insanı” biçiminde çağrıldı; ancak, bu deneyimlerin tümü içinde ve onlar süresince o, kendisinin Baba'nın iradesini yerine getirişine dair bütüncül güvence içinde yaşam amacında ilerlemesi için ona sürekli güç veren kendinden eminliğin tesellisini memnuniyetle deneyimlemişti.

181:1.9 (1954.6) İsa kararlıydı, ısrarcıydı ve bütüncül bir biçimde görevinin yerine getirilişine adanmıştı; ancak, o, hissiz ve taşlamış bir stoacı değildir; o her zaman yaşam deneyimlerin neşeli taraflarının peşine düşmüştü; ancak, o, gözleri görmez ve kendi kendisini kandıran bir iyimser değildi. Üstün tüm bunların başına geleceğini bilmekteydi, ve o korkmamaktaydı. Bu huzuru takipçilerinin her birine bahsettikten sonra, sürekli bir biçimde, “Kalplerinizin sıkıntıya düşmesine izin vermeyin; ne de korku duymasına izin verin.”

181:1.10 (1955.1) İsa'nın huzuru, bu nedenle, zaman ve ebediyet için sahip olduğu sürecin güvende ve bütüncül bir biçimde tüm bilgeliğe sahip, herkesi derinden seven ve tamamiyle güçlü olan bir ruhaniyet Babası'nın ilgisi ve koruması altında bulunduğu inanan bir evladın duymuş olduğu huzur ve güvenceydi. Ve, bu, gerçekten de, fani aklın anlayışının ötesine

geçek bir huzurdur; ancak, ona bütüncül bir biçimde inanan insan kalbi tarafından memnuniyetle sahip olunabilir.

2. Elveda Kişisel Tembihleri

181:2.1 (1955.2) Üstün, bir topluluk olarak havarilere elveda yönergelerini vermeyi ve onlara son tembihlerini aktarmayı bitirmişti. O bunun ardından, herkese kişisel olarak güle güle demesine ve ayrılma kutsaması ile birlikte her birine bir kişisel tavsiye sözünde bulunmasına başlamıştı. Havariler, Son Akşam Yemeği'ni yemek için ilk olarak oturmuş bulundukları hala masa etrafındaki yerlerindeydiler; ve, Üstün masa çevresinde onlara konuşmak için ilerlerken, her kişi İsa ona seslendiğinde ayağa kalkmıştı.

181:2.2 (1955.3) Yahya'ya İsa: “Sen, Yahya, kardeşlerimin en gencisin. Sen bana yakın olageldin; ve, ben seni bir babanın evlatlarını derinden sevmiş olduğu aynı sevgi ile severken, sen Andreas tarafından her zaman bana yakın olması gereken üç kişiden biri olarak seçildin. Bunun dışında, sen benim için eylemde bulundun ve dünyasal ailem ile ilgili birçok hususta bu şekilde eylemde bulunmaya devam etmek zorundasın. Ve, ben Baba'ya gidiyorum, Yahya, beden içinde bana ait olanlarda gözün üzerinde olmaya devam edeceğine bütüncül bir güvene sahip biçimde. Benim görevime dair onların mevcut kafa karışıklığının herhangi bir biçimde senin onlara, beden içinde kalmaya devam etseydim tıpkı benim gerçekleştireceğim gibi, her türlü anlayışı, tavsiyeyi ve yardımda bulunmana engel olmamasına dikkat et. Ve, onların tümü ışığı görmek ve krallığa bütünüyle girmek için geldiğinde, hepiniz onları neşe ile karşılarken, ben sana, Yahya, onları benim adıma karşılamam için yaslanıyorum.

181:2.3 (1955.4) “Ve, şimdi, yeryüzü sürecimin son saatlerine girerken, aileme dair herhangi bir iletiyi bırakabilmem için yakında kalmaya devam et. Baba tarafından ellerime verilmiş olan görev hususunda ise, beden içindeki ölümüm dışında o tamamlanmış haldedir; ve, ben, bu son kadehi içmeye hazırım. Ancak, Yusuf olarak yeryüzü babam tarafından bana verilmiş olan sorumluluklar hususunda ise, ben bunları yaşamımın bu süreci boyunca yerine getirmişken, şimdi ben sana, tüm bu hususlarda benim yerime eylemde bulunman için yaslanıyorum. Ve, ben benim için yerine getirmen için seni seçmiş bulunmaktayım, Yahya, çünkü sen onların en genci olup, bu nedenle oldukça muhtemel bir biçimde bu diğer havarilerden daha uzun yaşayacaksın.

181:2.4 (1955.5) “Bir seferinde bizler seni ve ağabeyini yıldırım evlatları olarak çağırdık. Sen bizlerle güçlü akılda ancak hoşgörüsüz olarak başladın; ancak, sen benden bilgisiz ve düşüncesiz inanmayanların başlarına ateş getirmemi istediğinden beri çok değiştin. Ve, sen daha da fazla değişmek zorundasın. Sen, benim bu gece sizlere vermiş olduğum yeni emrin havarisi olmak zorundasın. Yaşamını, tıpkı benim sizleri derinden sevmiş olduğum gibi, kardeşlerini birbirlerini nasıl sevmeyi öğretmeye ada.

181:2.5 (1955.6) Yahya Zübeyde orada üst odada dururken, yanaklarından yaşlar düşer bir halde Üstün’ün yüzüne bakıp, şunu söyledi: “Ve, ben böyle yapacağım, Üstünüm, ancak kardeşlerimi daha fazla derinden sevmeyi nasıl öğrenebilirim?” Ve, bunun ardından İsa: “İlk olarak cennet içindeki Babalarını daha fazla sevmeyi öğrendiğinde kardeşlerini daha fazla derinden sevmeyi öğreneceksin; ve, bunun ardından sen gerçek

bir biçimde, onların zaman ve ebediyet içindeki refahına daha fazla ilgi duyar hale geleceksin. Ve, bu türden tüm insan ilgisi, anlayışlı duygudaşlık, fedakâr hizmet ve sınırsız bağışlamayla desteklenmiş haldedir. Hiçbir kişi senin gençliğine küçük gözle bakamaz; ancak, güçlü bir biçimde ben senden her zaman, yaşın birçok durumda deneyimi yansıtmakta oluşu, ve insana ait hususlarda hiçbir şeyin mevcut deneyimin yerini alamayacağı gerçeğine yeteri miktarda düşünceyi vermeni istiyorum. İnsanların tümüyle, özellikle cennetsel krallığın kardeşliği içindeki arkadaşlarıyla, huzurlu bir biçimde yaşamayı amaçla. Ve, Yahya, her zaman hatırla, krallık için kazanacağın ruhlarla çatışmaya girme.

181:2.6 (1956.1) Ve, bunun arından Üstün, kendi koltuğunun etrafından geçen bir biçimde, bir anlığına Yudas İskarot'un yeri yakında durdu. Havariler Yudas'ın bundan önce geri dönmeyişi karşısında olağanın dışında bir biçimde şaşırılmış haldeydi; ve, onlar, ihanetkarın boş yeri yanında dururken İsa'nın üzüntülü yüzünün anlamını öğrenmeye can atmaktaydılar. Ancak, onlardan hiçbiri, muhtemel bir biçimde Andreas haricinde, İsa onlara daha öncesinde o akşam ve akşam yemeği süresince imada bulunmuş olduğu gibi, haznedarların Üstünlerine ihanet etmek için gitmiş oluşuna dair en küçük bir düşünceyi bile akıllarından geçirmemişti. Bu küçük zaman zarfında oldukça fazla şey bir anda yaşanmaktaydı ki onlar bir süreliğine Üstün'ün içlerinden birinin kendilerine ihanet edeceğine dair uyarıyı fazlasıyla unutmuştu.

181:2.7 (1956.2) İsa bu aşamada, ayağa kalkıp, şu tembihi dinlemiş olan Şimon Zelotes'in yanına gitmişti: “Sen İbrahim'in gerçek

bir evladısın; ancak, seni bu cennetsel krallığın bir evladı haline getirmek için ne de çok uğraştım. Ben seni derinden sevmekteyim, tıpkı kardeşlerinin hepsi gibi. Ben senin beni derinden sevdiğini bilmekteyim, Şimon, ve aynı zamanda bu krallığı da derinden sevdiğini; ancak, sen hala bu krallığı senin istediğin hale getirmeyi amaçlar haldesin. Ben, senin benim müjdem ruhsal doğasını ve anlamını nihai olarak kavrayacağını oldukça iyi bilmekteyim; ve, senin onun duyurusunda gözü pek emeklerde bulunacağını; ancak, ben, ayrıldığımda başına ne geleceğini düşündüğümde endişe duymaktayım. Senin yoldan ayrılmayacağını bilsem ne de neşe duyarım; Baba'ya gittikten sonra, senin benim havarim olmayı bırakmayacağını ve kabul edilebilir bir biçimde kendini cennetsel krallığın bir elçisi olarak ayracağını bilsem ne de mutlu olurum.”

181:2.8 (1956.3) İsa Şimon Zelotes ile olan konuşmasını daha tamamlamamıştı ki, gözlerini kurulayan bir biçimde, hırçın vatansever şu cevabı verdi: “Üstün, benim sadakatimden hiçbir korkuya kapılma. Ben sırtımı her şeye, yeryüzü üzerinde senin krallığının oluşumuna adayabilmem için çevirdim; ve, ben yoldan ayrılmayacağım. Ben şimdiye kadar her türlü hayal kırıklığından kurtuldum, ve ben seni yalnız bırakmayacağım.”

181:2.9 (1956.4) Ve, bunun ardından, elini Şimon'un omzuna koyan bir biçimde, İsa: “Senin böyle konuştuğunu duymak, özellikle böyle bir zamanda, gerçekten canlandırıcı; ancak, benim iyi arkadaşım, sen hala ne konuştuğunu bilmiyorsun. Bir an olsun ben senin sadakatinden, adanmışlığından, kuşku duymadım; ben, tüm bu diğerlerinin yapacağı gibi, benim için savaşa girmeye ve benim için ölmeye tereddüt etmeyeceğini

biliyorum;” (ve onların hepsi gür bir onayla başlarını indirdi) “ancak, bu senden istenmemektedir. Ben sana tekrar eden bir biçimde benim krallığının bu dünyaya ait olmadığını söyledim; ve, takipçilerimin onun kuruluşunu gerçekleştirmek için kavga etmeyeceğini. Ben sana bunu birçok sefer söyledim, Şimon, ancak, sen gerçeklik ile yüzleşmeyi reddediyorsun. Ben senin bana ve krallığa olan sadakatinden endişe etmemekteyim; ancak, ben, gittiğimde ve sen en sonunda benim öğretimin anlamını kavramadaki başarısızlığını ve yanlış düşüncelerini, krallık içindeki ilişkilerin diğer ve ruhsal düzeyinin gerçekliğine uyarlamak zorunda bulunuşunu anladığında ne yapacağını düşünmekteyim?”

181:2.10 (1956.5) Şimon daha fazla konuşmak istedi, ancak İsa elini kaldırdı; ve, onu durduran bir biçimde şunu söyledi: “Havarilerimden hiçbiri kalpte senden daha içten ve dürüst değil; ancak, onların bir tanesi bile, ayrılışımdan sonra, senin kadar üzüntülü ve umutsuzluğa kapılmış olmayacak. Tüm umutsuzluğun içinde, benim ruhaniyetim seninle birlikte kalmaya devam edecek, ve bu kişiler, senin kardeşlerin, seni yalnız bırakmayacak. Yeryüzü üzerindeki vatandaşlığın Baba’nın ruhsal krallığı içindeki evlatlık ile olan ilişkisine dair sana öğretmiş olduğum şeyleri unutma. Sezar’ın hakkını Sezar’a, Tanrı’ninkini ona emanet et sözümün üzerinde uzunca düşün. Yaşamını, Şimon, sivil güçlere olan zamansal görev ile krallığın kardeşliğindeki ruhsal hizmetin eş zamanlı tanınışı ile ilişkili emrimi fani insanın nasıl makul bir biçimde yerine getirebileceğini göstermeye ada. Eğer sen Gerçekliğin Ruhaniyeti tarafından eğitilirsen, zamansal yöneticiler yalnızca Tanrı’ya ait olan saygınlığı ve ibadeti senden istemedikçe, yeryüzü üzerindeki vatandaşlığın gereklilikleri ile cennet

içindeki evlatlık arasında hiçbir zaman bir çatışma yaşanmayacaktır.

181:2.11 (1957.1) “Ve, şimdi, Şimon, sen nihai olarak bunların hepsini gördüğünde, ve hayal kırıklığını üzerinden atıp, büyük güç içinde bu müjdeyi duyurmak için harekete geçtiğinde, cesaretini yitireceğin tüm bu dönem boyunca bile benim seninle birlikte bulunduğumu, ve en sonuna kadar seninle beraber yürüyeceğimi hiçbir zaman unutma. Sen her zaman benim havarim olacaksın; ve, sen ruhaniyetin gözleriyle görmeye istekli hale geldikten ve iradeni daha bütüncül bir biçimde cennet içindeki Baba’nın iradesine verdikten sonra, benim elçim olarak emeklerine geri dönecek ve hiçbir kimse benim sana vermiş olduğum yönetim yetkisini senden alamayacaktır; zira, sen yalnızca sana öğrettiğim gerçeklikleri kalmada yavaş kalmaktasın. Ve, bu yüzden, Şimon, seni bir kez daha uyarıyorum, kılıçla kavga eden kılıçla yok olurken, ruhaniyet içinde emek verenler, hâlihazırda neşe ve huzur içinde olan krallıkta bu niteliklerdeki yaşama sonsuza kadar erişir. Ve, ellerine verilmiş olan görev yeryüzü üzerinde tamamlandığında, sen, Şimon, orada benim krallığımda benimle birlikte oturacaksın. Sen gerçekten de, arzu etmiş olduğun krallığı göreceksin; ancak, bu yaşam içinde değil. Bana ve sana açığa çıkarmış olduğum şeylere inanmaya devam et; ve, sen, ebedi yaşamın hediyesini alacaksın.”

181:2.12 (1957.2) İsa, Şimon Zelotes ile konuşmasını bitirdiğinde, Matta Levi’ye geçip şunu söyledi: “Havarisel topluluğun hazinesini doldurmak artık sana düşmeyecektir. Yakında, çok yakında, sizlerin hepsi dağılacaktır; sizlerin, kardeşlerinizin bir tanesinin bile teselli edici ve rahatlatıcı birlikteliğinden keyif

duymanıza izin verilmeyecek. Krallığın bu müjdesini duyurma için ilerlerken, sizler kendileriniz için yeni yardımcılar bulma zorunluluğu duyacaksınız. Ben sizleri eğitim döneminiz boyunca ikişerli halde gönderdim; ancak şimdi sizlerden ayrıldığım için, sarsıntıdan kurtulduktan sonra, yalnız başınıza gidecek ve yeryüzünün en ücra yerlerine şu iyi haberleri duyuracaksınız: O inançla canlanmış faniler Tanrı'nın evlatlarıdır.”

181:2.13 (1957.3) Bunun ardından Matta: “Ancak, Üstün, kim bizleri gönderecek, ve nereye gideceğimizi nasıl bileceğiz? Andreas mı bizlere yolu gösterecek?” Ve, İsa şu cevabı verdi: “Hayır, Levi, Andreas artık sizleri müjdenin duyuruşunda yönlendirmeyecek. O gerçekten de, yeni öğretmenin üzerinde geleceği güne kadar sizlerin arkadaşı ve danışmanı olmaya devam edecek; ve, ondan sonra, Gerçeğin Ruhaniyeti her birinizi krallığın genişlemesi için emek vermek amacıyla dışarı yönlendirecek. Senin ilk olarak beni takip etmek için yola çıktığın gümrük evindeki günden beri sen birçok değişimden geçtin; ancak, çok daha fazlası, içinde gentilenin Musevi ile kardeşsel birliktelik içinde yan yana oturduğu bir kardeşliğin tahayyülünde bulunmaya yetkin hale gelmeden önce gerçekleşmek zorundadır. Ancak, bütünüyle tatmin olana kadar Musevi kardeşlerini kazanma uyarımını takip etmeye devam et; ve, onun sonrasında, tüm gücünle gentilelere dön. Bir şeyden emin olabilirsin, Levi: Sen kardeşlerinin güvenini ve şefkatini kazandın; onların hepsi seni derinden sevmektedir.” (Ve, onların onu da Üstün'ün sözlerine onaylarını belirttiler.)

181:2.14 (1958.1) “Levi, ben, kardeşlerinin bilmemekte olduğu, hazineyi dolu tutmak için taşımış bulunduğun endişelere,

fedalara ve emeklere dair birçok şey biliyorum; ve, ben, her ne kadar keseyi taşıyan kişi burada olmasa da, krallığın ilericileri ile olan elveda toplanışında publikan elçinin burada olmasından büyük keyif duymaktayım. Ben, senin benim öğretimin taşıdığı anlama ruhaniyetin gözleri ile kavraman için duacıyım. Ve, yeni öğretmen kalbine geldiğinde, o sana yolu gösterirken kardeşlerine — hatta tüm dünyaya — Baba’nın, İnsan Evladı’nı takip etmeye ve krallığın müjdesine inanmaya cüret etmiş bulunan, kendisinden nefret edilen bir vergi toplayıcı için ne yapabileceğini görmelerine izin ver. En başta bile, Levi, ben bu diğer Celileliler gibi seni derinden sevdim. O zamanlarda bile ne Baba’nın ne de Evlat’ın hiçbir kişiyi ayırmadığını oldukça iyi bilen bir biçimde, hizmetin vasıtasıyla müjdenin inananları haline gelenler arasında bu türden ayrımları yapmamaya dikkat et. Ve, böylece, Matta, bütüncül gelecek yaşamını, Tanrı’nın hiçbir kişiyi ayırmadığını insanların tümüne gösterme hizmetine ada; Tanrı’nın gözünde ve krallığın birlikteliğinde, inananların tümünün Tanrı’nın evlatları oluşu haliyle, insanların tümünün eşit oluşuna.”

181:2.15 (1958.2) İsa bunun ardından, Üstün kendisine seslenirken sessiz bir biçimde ayakta durmakta olan Yakub Zübeyde’ye yöneldi: “Yakub, sen ve senin küçük kardeşin bir seferinde krallığın onurlarında ayrıcalık elde etmek için geldiğinizde, ve ben sizlere bu türden onurları bahşetmenin Baba’ya düştüğünü söylediğimde, sizlere benim kadehimi içmeye yetkin olup olmadığınızı sordum; ve, sizler yetkin olduğunuz cevabını verdiniz. Her ne kadar sizler o zaman buna yetkin olmadıysanız da, ve eğer şimdi bile yetkin olmasanız da, geçmek üzere olduğunuz deneyim vasıtasıyla bu türden bir hizmet için yakın bir süre içinde hazır hale geleceksiniz. Bu türden davranışla

sizler kardeşlerinizi o zaman sinirlendirdiniz. Eğer onlar hâlihazırda sizleri bütünüyle affetmediyse, onlar benim kadehimi bitirmemi gördüklerinde bunu gerçekleştireceklerdir. İster hizmetin uzun isterse de kısa olsun, ruhunda sabra sahip ol. Yeni öğretmen geldiğinde, onun sana, bana olan ulvi güvenden ve Baba'nın iradesine olan kusursuz itaatten doğan merhametin ve o duygudaş hoşgörünün dik duruşunu öğretmesine izin ver. Yaşamını, Tanrı-bilen ve Evlat-inanan takipçinin sahip olduğu birleşik insan şefkatinin ve kutsal soyluluğun gösterimine ada. Ve, bu şekilde yaşayan herkes, müjdeyi ölümlerinde bile açığa çıkaracaktır. Sen ve kardeşin Yahya farklı yollara gideceksiniz; ve, ikinizden biri ebedi krallıkta benimle birlikte diğerinden çok daha önce oturabilecek. Eğer gerçek bilgeliğin cesarete ek olarak ayrım gücünden meydana geldiğini öğrenecek olursan sana ne kadar da fazla yardımcı olacaktır. Sen kararlılığınla beraber gidecek olan bilgeliğini öğrenmelisin. İçinde takipçilerimin yaşamlarını bu müjde için öne sermede tereddüt etmeyecekleri o çok yüce anlar gelecektir; ancak, tüm olağan koşullar içinde, yaşabilmen ve mutlu haberleri duyurabilmen için inanmayanların kinini yumuşatman çok daha iyi olacaktır. Gücünde bulunduğu kadar yeryüzü üzerinde uzun yaşa ki, birçok yıl süren yaşamın cennetsel krallığı için ruhları kazanmada verimli olsun.”

181:2,16 (1958.3) Üstün Yakup Zübeyde ile olan konuşmasını bitirdiğinde, o Andreas'ın oturmuş olduğu masanın sonuna geçip, doğru yardımcısının gözlerine bakan bir biçimde şunları söyledi: “Andreas, sen dosdoğru bir biçimde beni cennetsel krallığın elçilerinin vekil başı olarak temsil ettin. Her ne kadar sen zaman zaman kuşku duymuş olup, diğer zamanlarda ise tehlikeli ürkekliği göstermiş olsan da, yine de, birlikteliklerinde

olan ilişkilerinde her zaman içten bir biçimde adil ve yüksek derecede hakkaniyet gözetir oldun. Senin ve kardeşlerinin krallığın ilericileri olarak görevlendirilişinden veri, benim seni bu seçilmiş kişilerin vekil başı olarak görevlendirmem dışında, topluluğun tüm idari hususlarında özerk oldun. Başka hiçbir zamansal hususta ben kararlarını yönlendirmek veya onları etkilemek için bir şey yapmadım. Ve, ben bunu, daha sonraki tüm topluluk kararlarının sürecinde önderliği sağlamak için gerçekleştirdim. Benim evrenimde ve Babamın kâinat evrenlerinin tümünde, kardeş-evlatlarına tüm ruhsal ilişkilerinde bireyler olarak davranılır; ancak, tüm topluluk ilişkilerinde bizler her zaman kesin önderliği sağlarız. Bizlerin krallığı, bir düzen âlemidir; ve, iki veya daha fazla irade yaratılmışı işbirliği içinde faaliyet gösterdiğinde, orada her zaman önderliğin yönetim yetkisi sağlanır.

181:2.17 (1959.1) “Ve, şimdi, Andreas, benim atama yetkim tarafından kardeşlerinin başı olduğun için, ve sen bu şekilde benim kişisel temsilcim olarak hizmet verdiğin için, ve ben sizlerden ayrılmak ve Babama gitmek üzere bulunduğum için, seni bu zamansal ve idari hususlara dair her türlü sorumluluktan salıveriyorum. Bu andan itibaren sen, bir ruhsal önder olarak kazandığın ve kardeşlerinin bu nedenle tanımakta özgür bulunduğu yetkinlik dışında, kardeşlerin üzerinde hiçbir karar yetkisini kullanamayacaksın. Bu andan itibaren sen, ben Baba’ya gittikten sonra onların kesin yasama eylemi tarafından sana bu türden karar yetkisi geri verilmedikçe, kardeşlerin üzerinde hiçbir yönetim yetkisini kullanamayacaksın. Ancak, bu topluluğun idari başı olarak sorumluluktan bu salıveriş hiçbir biçimde, beden içindeki benim ayrılışım ile kalplerinizde yaşayacak ve nihai olarak sizleri gerçekliğin tümüne

yönlendirecek olan yeni öğretmenın gönderilişı arasındaki zaman zarfı olarak tam da önünüzde uzanan zorlu zamanlar boyunca kardeşlerini güçlü ve sevgi dolu bir el ile beraber tutmadaki gücünde elinden gelen her şeyi yapmanın ahlaki sorumluluğunu azaltmamaktadır. Ben sizden ayrılmak için hazırlanırken, seni, temelini ve yönetim yetkisini aranızda biri olarak benim mevcudiyetimden alan tüm idari sorumluluktan kurtarmak istiyorum. Bundan böyle ben yalnızca sizler üzerinde ve sizler aranızda ruhsal yönetim yetkisine sahip olacağım.

181:2.18 (1959.2) “Eğer senin kardeşlerin danışmanları olarak sana sahip olmayı arzulamak istiyorlarsa, ben senden, zamansal ve ruhsal olan tüm hususlarda, içten müjde inananlarının çeşitli toplulukları arasında barışı ve uyumu desteklemen için elinden gelenin en iyisini yapmanı istiyorum. Yaşamının geride kalan kısmını, kardeşlerin arasındaki kardeşsel derin sevginin işlevsel yönlerini desteklemeye ada. Bu müjdeye inanmak için bütünüyle geldiklerinde beden içindeki kardeşlerime iyi davran; Batı’daki Yunanlılara ve Doğu’daki Abner’e sevgi dolu ve tarafsız adanmışlığı göster. Her ne kadar bunlar, havarilerim, yakın bir süre içinde yeryüzünün dört bir köşesine, Tanrı ile olan evlatlığın kurtuluşuna dair iyi haberleri duyurma amacı ile, dağılacak olsalar da, tam da önünüzde uzanan zorlu süreç boyunca onları bir arada beraber tutacaksın; Gerçekliğin Ruhaniyeti olarak yeni öğretmenin gelişini sabırla beklerken kişisel mevcudiyetim olmadan bu müjdeye inanmayı öğrenmek zorunda olduğun yoğun sınavışın dönemi olan o günler boyunca. Ve, böylece, Andreas, her ne kadar insanlar tarafından görüleceği haliyle büyük şeyleri yapman sana düşmeyecek olsa da, bu tür şeyleri yapanların öğretmeni ve

danışmanı halinde bulunmaktan mutlu ol. En sonuna kadar yeryüzü üzerindeki görevini sürdür, ve bunun ardından ebedi krallık içindeki bu hizmetine devam et; zira, ben sana birçok kez bu sürede bulunmayan başka koyunlar da var demedim mi?”

181:2.19 (1959.3) İsa bunun ardından, aralarında duran bir biçimde, Alpheus ikizlerine gitti ve şunu söyledi: “Benim küçük çocuklarım, sizler beni takip etmeyi seçmiş üç kardeş topluluğundan bir tanesisiniz. Altınız da beden ve kanınızla huzur içinde çok iyi şeyler gerçekleştirdiniz; ancak, onlardan hiçbirisi sizden daha iyi şeyler yapmadı. Zor zamanlar tam da önümüzdedir. Sizler başınıza ve kardeşlerinize gelebilecek olan şeyleri bütünüyle anlamayabilirsiniz; ancak, sizlerin bir sefer krallığın emeklerine çağırılmış oluşunuzdan kuşku duymayın. Belirli bir süre boyunca idare edilecek herhangi bir kalabalık bulunmayacaktır ama, cesaretinizi yitirmeyin; yaşam göreviniz tamamlandığında ben sizleri, ihtişam içinde sizlerin kurtuluşunuzu yüksek melekse birliktelere ve sayısız yüksek Tanrı Evlatları’na söyleyeceğim yer olan yukarda karşılayacağım. Yaşamlarınızı ortak emeğin geliştirilmesine adayın. Yeryüzündeki insanların ve gökteki meleklerin tümüne, Tanrı’nın özel hizmetinde bir dönem çalışmak için çağırıldıktan sonra fani insanın nasıl neşeyle ve cesaretle eski günlerin emeklerine geri dönebileceğini gösterin. Eğer, kısa bir süreliğine şimdi, krallığın dışsal olaylarında sizlerin emekleri tamamlanmak zorundaysa, Tanrı ile olan evlatlık deneyiminin yeni aydınlanması ve Tanrı-bilen insan için, her zamanki iş veya diğer bir deyişle din-dışı emek diye bir şeyin olmayışının yüce farkındalığı ile eski gayelerinize geri dönün. Benimle birlikte çalışmış olan sizler için, her şey kutsal ve yeryüzüsel

emeğın her türlü Baba olan Tanrı için bile bir hizmet haline gelmiştir. Ve, önceki havarisel birlikteliklerinizin yaptıkları şeylere dair haberleri duyduğunuzda, onlarla sevinin ve Tanrı'nın işaretini bekleyenler ve beklerken de ona hizmet edenler olarak gündelik yaşamlarınıza devam edin. Sizler benim havarilerim olageldiniz, ve sizler her zaman benim havarilerim olacaksınız; ve, ben sizleri gelecek krallıkta hatırlayacağım.”

181:2.20 (1960.1) Ve, bunun arından İsa, ayakta durur halde Üstününden bu iletiyi duymuş olan Filip'e geçti: “Filip, sen bana birçok budala soruda bulundun ama ben her birini cevaplamak için elimden gelen her şeyi yaptım; ve, şimdi, ben, en içten haldeki ancak ruhsal olmayan aklında doğan bu türden soruların sonuncusunu cevaplamak istiyorum. Sana yaklaştığım andan beri tüm bu zaman zarfı boyunca sen kendi kendine, ‘Eğer Üstün gider ve bizleri dünyada yalnız başımıza bırakırsa ben ne yapacağım?’ diye soruyordun. Ey, küçük inanca sahip sen! Gel gör ki, sen kardeşlerinin ne kadar sahipse o kadar inanca sahipsin. Sen iyi bir gözetimci oldun, Filip. Sen bizleri yalnızca birkaç kez hayal kırıklığına uğrattın, ve bu başarısızlıkların bir tanesini bizler Baba'nın ihtişamını göstermek için kullandık. Senin gözetimcilik görevin sona ermek üzeredir. Sen yakın bir süre içinde, krallığın bu müjdesinin duyurusu olarak — çağrılmış olduğun görevde daha bütüncül bir biçimde emek vermek zorundasın. Filip, sen her zaman gösterilmeyi arzuladın, ve oldukça yakın bir süre içinde sen büyük şeyleri göreceksin. Tüm bunların hepsini inançla görseydin çok daha iyi olurdu ama sen maddi bakışında içten olduğun için benim sözlerimin yerine gelişini göreceksin kadar yaşayacaksın. Ve, bunun ardından, sen ruhsal görüş ile

kutsandığında, yaşamını Tanrı'yı aramak ve maddi aklın gözleri yerine ruhsal inancın gözleri ile ebedi gerçeklikleri aramak için insanlığı yönlendirme amacına adanmış bir biçimde, emeklerine gideceksin. Hatırla, Filip, sen yeryüzü üzerinde büyük bir göreve sahipsindir; zira, dünya, tam da senin bakma eğiliminden yaşama bakmakta olan kişilerle doludur. Sen yapacak büyük bir göreve sahipsindir, ve o inançla tamamlandığında, sen krallığın içinde bana geleceksin, ve ben sana gözlerin görmediği, kulağın duymadığı ve maddi aklın düşünmediği şeyleri göstermekten büyük haz duyacağım. Bu arada, ruhaniyetin krallığında küçük bir çocuk ol ve yeni öğretmenin ruhaniyeti olarak benim seni ruhsal krallıkta yönlendirmeme izin ver. Ve, bu şekilde ben, âlemin bir fanisi olarak seninle birlikte konakladığım zaman gerçekleştirmeye yetkin olmadığım şeyi senin için fazlasıyla sağlamaya yetkin olacağım. Ve, her zaman hatırla, Filip, beni görmüş olan kişi Baba'yı görmüştür.”

181:2.21 (1960.2) Bunun ardından Üstün Nathanyel'in tarafına geçti. Nathanyel ayakta dururken, İsa ondan oturmasını isteyip, onun yanında oturan bir biçimde, şunları söyledi: “Nathanyel, sen, benim havarim haline geldiğinden beri önyargının üzerinde yaşamayı ve artan hoşgörüyü uygulamayı öğrendin. Ancak, senin için öğrenmesi gereken çok daha fazla şey var. Sen akranların için, onların senin tutarlı içtenliğinden her zaman ilham alışı bakımından bir hediye oldun. Ben gittiğim zaman, senin dürüstlüğün, hem yeni hem de eski olarak, kardeşlerin ile iyi anlaşmana engel olabilir. Sen, iyi bir düşüncenin ifadesinin dinleyicinin ussal düzeyi ve ruhsal gelişimi uyarınca tasarlanmak zorunda oluşunu öğrenmek zorundasın. İçtenlik

ayrım yetkisi ile birleştiğinde krallığın emeğinde en yararlı haldedir.

181:2.22 (1961.1) “Eğer sen kardeşlerin ile beraber emek vermeyi öğrenirsen, daha kalıcı şeyleri yerine getirebilirsin; ancak, sen kendini, senin yaptığın gibi düşünenerin arayışında salıverir halde bulursan, bu durumda yaşamını, Tanrı-bilen takipçinin dünyada yalnız kaldığında ve akran inananlardan tamamıyla uzakta bulunduğunda bile bir krallık ustası haline gelebileceğini kanıtlamaya ada. Ben senin sonunda dosdoğru olacağını biliyorum; ve, ben bir gün seni, yukarıdaki krallığımın genişlemiş hizmetine kabul edeceğim.”

181:2.23 (1961.2) Bunun ardından, Nathanyel, İsa’ya şu soruyu soran bir biçimde, konuştu: “Ben senin öğretini, beni bu krallığın hizmetine ilk çağırışından beri dinlemekteyim; ancak, ben, dürüstçe, senin bize söylemekte olduğun şeylerin tümünün içerdeği bütüncül anlamı anlamamaktayım. Ben bir sonraki adımda neyin bekleneceğini bilmemekteyim, ve ben kardeşlerimin çoğunun benzer bir biçimde kafaları karışık olduğunu düşünmekteyim; ancak, onlar kendi karışıklıklarını ifade etmede tereddüt ediyor. Bana yardım edebilir misin?” İsa, elini Nathanyel’in omzuna koyan bir biçimde, şunu söyledi: “Benim arkadaşım, Musevi geleneğine dair önyargıların tarafından bu kadar engellenmiş ve müjdemo kâtiplerin ve Ferisilerin öğretileri uyarınca yorumlamadaki ısrarcı eğilimin nedeniyle fazlasıyla kafan karışmış olduğu için, ruhsal öğretilerimin anlamını kavramadaki çabanda çıkmazla karşılaşman tuhaf bir durum değildir.

181:2.24 (1961.3) “Ben öğretilerimin çoğunu sizlere dilin sözleriyle geręekleřtirdim, ve ben yaşamımı sizler aranızda yaşadım. Ben

yapılabilecek her şeyi akıllarınızı aydınlatmak ve ruhlarınızı özgürleştirmek için gerçekleştirdim; ve, öğretilerimden ve yaşamımdan elde etmeye yetkin olmadığınız şeyleri şimdi — mevcut deneyim olarak — öğretmenlerin tümünün üstünü olanın elinden almaya hazırlanmak zorundasınız. Ve, şimdi sizleri beklemekte olan bu yeni deneyimin tümünde ben önünüzden gidecek olup, Gerçekliğin Ruhaniyeti sizlerle birlikte olacaktır. Korkma; şu an kavramakta başarısız olduğun şeyi, o geldiğinde sana, yeni öğretmen, yeryüzü üzerindeki yaşamının geri kalan kısmı ve ebedi çağlardaki hazırlanman boyunca açığa çıkaracak.”

181:2.25 (1961.4) Ve, bunun ardından Üstün, onların tümüne dönen bir biçimde, şunun söyledi: “Müjdenin taşımakta olduğu bütüncül anlamı kavramada başarısız oldunuz diye umutsuzluğa kapılmayın. Sizler yalnızca, fani insanlar olarak, sınırlı niteliktesiniz; ve, sizlere öğretmiş olduğum şey sınırsız, kutsal ve ebedidir. Sabırlı ve cesur olun çünkü sizlerin önünde, içinde, tıpkı Cennet içindeki Babanızın kusursuz olduğu gibi, kusursuz hale gelmenin deneyimine olan ilerleyici erişimini sürdüreceğiniz ebedi çağlara sahipsiniz.”

181:2.26 (1962.1) Ve, bunun ardından İsa, ayakta durur halde bulunan ve kendisinden şunları duymuş olan Tomas’a ilerledi: “Tomas, sen sıklıkla inançtan yoksun oldun; buna rağmen, kuşku dönemlerine sahip olduğun dönemlerde hiçbir zaman cesareten yoksun olmadın. Ben, sahte peygamberlerin ve gerçek olmayan öğretmenlerin seni kandıramayacağını oldukça iyi biliyorum. Gittikten sonra senin kardeşlerin, yeni öğretilere değerlendirmekte olan senin eleştirel biçimini daha fazla takdir edecek. Ve, hepiniz gelecek zamanlarda

yeryüzünün en ücra köşelerine dağıtıldığınızda, senin hala benim elçim olduğunu hatırla. Yaşamını, insanın eleştirel maddi aklının, yaşamlarında ruhaniyetin meyvelerini veren ve birbirlerini tıpkı benim sizleri derinden sevdiğim gibi seven ruhaniyetten doğmuş erkek ve kadınların deneyiminde gerçekleştiği gibi, yaşayan gerçekliğin dışavurumunun olgusu ile karşılaştığında ussal kuşkunun eylemsizliği üzerinde nasıl da utgun gelebileceğini göstermenin büyük görevine ada. Tomas, iyi ki sen bizlere katıldın, ve ben, kısa bir kafa karışıklığından sonra, senin krallığın hizmetine devam edeceğini biliyorum. Senin sahip olduğun kuşklar kardeşlerinin kafasını karıştırmıştır; ancak, onlar hiçbir zaman beni rahatsız etmedi. Ben sana güveniyorum, ve ben senin önünde yeryüzünün en ücra yerlerine bile gideceğim.”

181:2.27 (1962.2) Bunun ardından, Üstün, İsa kendisine şu biçimde seslenirken ayakta durmakta olan Şimon Petrus’a uğradı: “Petrus, ben senin beni derinden sevmekte olduğunu biliyorum; yaşamını, krallığın bu müjdesinin Musevilere ve gentilelilere açık bir biçimde duyurmaya adayacağını; ancak, senin benimle olan bunca yıllık yakın birlikteliğinin konuşmadan önce düşünmene daha fazla yardımcı olmamasından rahatsızlık içerisindeyim. Dudaklarına bir gözetmen dikmeyi öğrenmeden önce hangi deneyimlerden geçmen gerekecek? Aşırı cüretkâr özgüvenin biçiminde düşüncesiz konuşman nedeniyle bizler için ne kadar da fazla sıkıntıya sebep oldun! Ve, sen, bu kırılganlığının üstesinden gelmezsen kendin için ne kadar da fazla sıkıntıya sebep olmanın nihai sonuna sahipsin. Sen, bu zayıflığına rağmen kardeşlerinin seni derinden sevdiğini bilmektesin; ve, sen aynı zamanda, bu zaafın hiçbir bir biçimde benim sana duymakta

olduğum şefkati zedelediğini anlamalısınız; ancak, o, senin faydanı azaltmakta ve senin için sıkıntı yaratmada bir on olsun boş durmamaktadır. Ancak, sen kuşkusuz bir biçimde, tam da bu gece geçecek olduğun deneyimden büyük bir yardım göreceksin. Ve, ben sana şimdi söylüyorum, Şimon Petrus, burada bir araya gelmiş tüm kardeşlerine benzer bir biçimde söylediğim gibi: Bu gece sizlerin hepiniz benden dolayı sendelemenin büyük bir tehlikesi içinde bulunacaksınız. Sizler şunun yazılmış olduğunu biliyorsunuz, ‘Çoban saldırıya uğrayacak ve koyunlar etrafa dağılacak.’ Ben burada olmadığımda, içlerinizden bazılarının kuşkulara takılması ve başıma gelenden dolayı sendelemesi için büyük bir tehlikesi bulunmaktadır. Ancak, sizlere şimdi söz veriyorum, ben kısa bir süre için sizlere geri döneceğim, ve bunun ardından sizler önünde Celile’ye gideceğim.”

181:2.28 (1962.3) Bunun ardından Petrus, elini İsa’nın omzuna koyan bir biçimde: “Kardeşlerimin tümü senin yüzünden kuşkulara takılsa bile, ben senin yapabileceğin herhangi bir şey yüzünden sendelemeyeceğim. Ben seninle birlikte gideceğim, ve eğer gerekirse senin için öleceğim.”

181:2.29 (1962.4) Petrus Üstünü’nün önünde, onun için duyduğu yoğun duygular ve taşan içten derin sevgi ile kendini tutamaz biçimde titreyen halde, orada dururken, İsa doğrudan buğulu gözlere bakıp, şunu söyledi: “Petrus, gerçekten de, gerçekten de, sana söylüyorum ki, bu gece horoz sen beni üç veya dört sefer reddetmeden ötmeyecek. Ve, bu nedenle, benimle olan huzurlu birliktelikten öğrenmediğin şeylerin tümünü, birçok sıkıntı ve fazlasıyla kederden öğreneceksin. Ve, sen gerçekten bu gerekli dersi öğrendikten sonra, kardeşlerini güçlendirmeli

ve bu müjdeyi duyurmaya adanmış olan bir hayatı yaşamaya devam etmelisin; her ne kadar hapse düşebilecek ve, muhtemel bir biçimde, Baba'nın krallığının inşasında sevgi dolu hizmetin en yüksek bedelini ödeyen bir biçimde benim sonumu takip edebilecek olsan da.

181:2.30 (1962.5) “Ancak, benim sözümü hatırla: Ben yukarı çıkarıldığımda, Baba'ya gitmeden önce kısa bir süreliğine sizler ile vakit geçireceğim. Ve, bu gece bile ben, şimdi çok yakın bir süre içinde geçmek zorunda olduğunuz şeyler için her birinizi güçlendirmesi amacıyla Baba'dan ricada bulunacağım. Ben sizlerin tümünü, Baba'nın beni derinden sevmekte olduğu kaynaktan seviyorum, ve bu nedenle sizler böylece birbirlerinizi, tıpkı benim sizleri derinden sevdiğim gibi sevmelisiniz.”

181:2.31 (1962.6) Ve, bunun ardından, onlar bir şükran şarkısı söyledikten sonra, Zeytindağı üzerindeki kamp için ayrıldılar.

182. Makale Gethsemane'de

182:0.1 (1963.1) BU PERŞEMBE İsa on bir havarisiyle İlyas ve Meryem'in evinden önde ayrıldığında saat yaklaşık olarak ondu, ve Markus Gethsemane kampına onları arkada takip ediyordu. Tepelerdeki o günden beri Yahya Markus İsa'nın üzerinde gözetimci bir göze sahip olmayı kendi işi haline getirmişti. Yahya, uykuya ihtiyaç duyan bir biçimde, Üstün havarileri ile birlikte üst odadayken, birkaç saatlik dinlenmede bulunmuştu; ancak, onların merdivenlerden inişini duyması üzerine o kalkıp, hızlıca üzerine bir keten paltoyu geçiren bir biçimde, kendilerini Kidron çayından ve Gethsemane

Parkı'ndaki özel kamplarına kadar şehirden takip etmişti. Ve, Yahya Markus bu gece boyunca ve sonraki gün Üstün'e oldukça yakın bir konumda bulunmuştu ki o, bu zaman zarfından çarmıh saatine kadar her şeye şahit olmuş ve Üstün'ün söylemiş olduğu birçok şeye kulak misafirliğinde bulunmuştu.

182:0.2 (1963.2) İsa ve on birli kampa vardıklarında, havariler Yudas'ın uzun süren yokluğunun taşıdığı anlamı merak etmeye başlamış olup, onlar birbirlerine Üstün'ün içlerinden birinin kendisine ihanet edeceğine dair onun tahmininden bahsetmeye başladılar; ve, ilk kez onlar Yudas İşkariyot ile bir şeyin doğru gitmediğini düşündüler. Ancak, onlar, kampa ulaşp onun kendilerini karşılamayı bekler bir biçimde burada bulunmayışını gözlemleyene kadar, Yudas'a dair açık bir yorumda bulunmadılar. Onların hepsi Yudas'a ne olduğunu öğrenmek için Andreas'a üşüşüklerinde, onların başı yalnızca, “Yudas'ın nerede olduğunu bilmiyorum, ancak korkarım ki o bizleri terk etti” yorumunda bulundu.

1. Son Topluluk Duası

182:1.1 (1963.3) Kampa ulaştıktan birkaç dakika sonra, İsa onlara: “Benim arkadaşlarım ve kardeşlerim, sizlerle olan vaktim şimdi çok kısıtlı, ve ben, bu saatte bizleri bir arada tutmak için güç vermesi amacıyla dua ederek kendimize çekilmemizi istiyorum, ki böylece yaptığımız her şey onun adına olsun.”

182:1.2 (1963.4) İsa bu şekilde konuştuktan sonra, o Zeytindağı'na kısa bir mesafe kat eden bir biçimde önden gitti; ve, görevlendirildikleri gün onların gerçekleştirdikleri gibi, Kudüs'ün bütüncül görünüşü karşısında onların kendi çevresi

etrafında bir büyük düz kaya parçası üzerinde diz çökmelerini istedi; ve, bunun ardından, o orada onların arasında narin ay ışığı içinde ihtişamlı halde parıldarken, gözlerini göğe kaldırdı ve şu şekilde dua etti:

182:1.3 (1963.5) “Baba, benim vaktim geldi; Evlat’ın senin ihtişamını verebilmesi için şimdi Evlat’a ihtişam ver. Ben senin bana, âlemim içindeki tüm yaşayan yaratılmışlar üzerinde bütüncül yönetim yetkisi vermiş olduğunu biliyorum; ve, ben, Tanrı’nın inanç evlatları haline gelecek olan herkese ebedi yaşamı vereceğim. Ve, bu, yaratılmışlarım seni tek gerçek Tanrı ve her şeyin Babası olarak bilmesi gereken ebedi yaşamdır; ve, senin dünyaya göndermiş olduğun kişiye inanmaları gereken. Baba, ben seni yeryüzü üzerinde yücelttim ve senin bana vermiş olan görevi başarıyla tamamladım. Ben, kendi öz yaratımımıza ait olan çocuklar üzerinde bahşedilmemi neredeyse bütünüyle tamamlamış haldeyim; arda kalan tek şey beden içindeki yaşamımı öne sermemdir. Ey benim Babam, bu dünyada olmadan seninle sahip olduğum ihtişamla beni ihtişamlandır ve beni bir kez daha sağ koluna kabul et.

182:1.4 (1964.1) “Ben seni, dünyadan seçmiş olduğun ve bana vermiş bulunduğun insanlara açığa çıkardım. Onlar senindir — tüm yaşam senin ellerindedir; sen onları bana verdin, ve ben onlar arasında, onlara yaşamın yolunu öğreten bir biçimde, yaşadım, ve onlar inandılar. Bu insanlar, sahip olduğum her şeyin senden gelmekte olduğunu öğreniyorlar; ve, beden içinde yaşadığım hayatın Babamı dünyalar tarafından bilinir hale getirmek olduğunu. Senin bana verdiğin gerçekliği ben onlara açığa çıkardım. Benim arkadaşlarım ve elçilerim olarak, bu kişiler, içten bir biçimde senin sözünü alma iradesi gösterdiler. Ben

onlara benim senden gelmiş olduğumu, senin beni bu dünyaya göndermiş olduğunu, ve benim sana geri dönmek üzere olduğumu söyledim. Baba, ben bu seçilmiş insanlar için dua ediyorum. Ve, ben onlar için, dünya için dua ettiğim gibi değil, tıpkı benim seni bu dünyada beden içindeki konukluğum boyunca temsil etmiş olduğum gibi, vermiş olduğun görevine geri döndükten sonra dünyaya beni temsil etmeleri için dünyadan seçmiş olduğum kişiler olarak dua ediyorum. Bu insanlar benimdir; sen onları bana verdin; ancak, benim olan her şey sonsuza kadar senindir; öncesinde senin olan her şeyin şimdi benim olmasını sağladın. Sen benim içimde yüceltildin, ve ben şimdi benim bu insanlarda onurlandırılmam için dua ediyorum. Ben artık bu dünyada olamam; ben senin bana vermiş olduğun göreve geri dönmek üzereyim. Ben bu insanları arkada, bizleri ve insanlar arasındaki krallığımızı temsil etmeleri için bırakmak zorundayım. Baba, beden içindeki yaşamımı vermeye hazırlanırken bu insanları dosdoğru kıl. Benim arkadaşlarım olan bu kişilerin, tıpkı bizlerin olduğu gibi, ruhaniyette bir bütün olmalarına yardım et. Onlarla olabildiğim müddetçe, ben onlara göz kulak olabildim ve onları yönlendirebildim; ancak, şimdi, ben ayrılmak üzereyim. Onların yakınında ol, Baba, onları teselli etmek ve güçlendirmek için yeni öğretmeni gönderebilene kadar.

182:1.5 (1964.2) “Sen bana on iki insan verdin, ve ben biri, bizlerle ilave birliktelikte bulunmayacak olan intikamın evladı dışında, onların hepsini tutabildim. Bu insanlar zayıf ve kırılgandır; ancak, ben bizlerin onlara güvenebileceğimizi biliyorum; ben onları sınadım; onlar beni derinden sevmekte, tıpkı onların sana derinden saygı duydukları gibi. Onlar benim için çok fazla sıkıntı çekmek zorunda olsa da, ben onların aynı zamanda

cennetsel krallık içindeki evlatlığın güvencesinden gelen neşe ile dolmaları arzusunu duymaktayım. Dünya onlardan nefret edebilir, tıpkı onların benden nefret ettikleri gibi; ancak, ben senden, onları bu dünyadan almanı değil, dünyadaki kötülüğü onlardan uzak tutmanı istiyorum. Onları gerçeklikte arındır; senin sözün gerçekliktir. Ve, sen beni bu dünyaya gönderdiğin gibi, ben bu insanları dünyaya göndermek üzereyim. Onlar için insanlar arasında yaşadım ve yaşamımı senin hizmetine adadım ki, kendilerine öğretmiş olduğum gerçeklik ve onlara açığa çıkarmış bulunduğum sevgi ile saflaşmaları için ilham kaynağı olabileyim. Çok iyi biliyorum, Babam, benim için, gittikten sonra bu kardeşlere göz kulak olmanı rica edecek bir sebep bulunmamaktadır; ben senin onları tıpkı benim gibi derinden sevdiğini biliyorum; ancak, ben bunu onlar Baba'nın fani insanı tıpkı Evlat'ın gerçekleştirdiği gibi derinden sevdiğini daha iyi anlamaları için yapıyorum.

182:1.6 (1964.3) “Ve, şimdi, Babam, ben sadece bu on bir kişi için değil, aynı zamanda şimdi inanan veya bundan sonra onların gelecekteki hizmetinin sözüyle krallığın müjdesine inanabilecek tüm diğerleri için dua etmek istiyorum. Ben onların tamamının, tıpkı sen ve benim bir oluşu gibi bir olmalarını istiyorum. Sen benim içindesin ve ben senin içindeyim; ve, ben, bu inananların benzer bir biçimde bizler içinde olmalarını arzu ediyorum; ikimizin de sahip olduğu ruhaniyetin onlarda ikamet etmesini. Eğer benim çocuklarım bizlerin bir olduğu gibi bir olursa, ve eğer onlar birbirlerini benim onları derinden sevmiş olduğum gibi derinden severse, insanların tümü o zaman benim senden gelmiş olduğuma inanıp, gerçekleştirmiş olduğum gerçekliğin ve ihtişamın açığa çıkarılışını almaya gönüllü olacaktır. Senin bana vermiş

olduğun ihtişamı ben bu inananlara açığa çıkardım. Senin benimle birlikte ruhaniyet içinde yaşadığın gibi, ben onlarla birlikte ruhaniyet içinde yaşadım. Senin benimle birlikte bir olduğun gibi, ben onlarla birlikte bir oldum; ve, benzer bir biçimde, yeni öğretmen sürekli olarak onlarla birlikte ve onlar içinde olacak. Ve, tüm bunların hepsini ben, beden içindeki kardeşlerim tıpkı Evlat'ın gerçekleştirdiği gibi Baba'nın onları derinden sevdiğini bilmeleri için gerçekleştirdim; ve, senin onları tıpkı senin beni derinden sevdiğin gibi derinden sevmekte olduğunu. Baba, onların yakın bir süre içinde benimle birlikte ihtişam içinde bulunabilmeleri ve bunun arından Cennet kucağında sana katılmaya devam edebilmeleri için, bu inananları kurtarmak amacıyla benimle birlikte emek ver. Aşağılanmış haldeki benimle birlikte hizmet verenleri ben yanımda ihtişamıma alacağım ki onlar, fani bedenin suretinde zamanın tohumunun ekiminin ebedi hasadı olarak benim ellerime vermiş olduğun her şeyi görebilsinler. Ben yeryüzü kardeşlerime, bu dünya kurulmadan önce seninle sahip olduğum ihtişamı göstermenin derin arzusunu duymaktayım. Bu dünya senin hakkında çok az şeyi bilmekte, doğru Baba, ancak ben seni bilmekteyim, ve ben seni bu inananlar tarafından bilinebilir kıldım; ve, onlar senin ismini diğer nesiller için bilinebilir kılacaktır. Ve, şimdi, ben onlara, senin onlarla, tıpkı senin benimle bulunduğun gibi — gerçekte her zaman olduğu gibi — dünyada onlarla birlikte olacağının sözünü veriyorum.”

182:1.7 (1965.1) On birli İsa çevresinde, ayağa kalkıp sessizlik içinde yakındaki kamplarının geri dönüş yolunu tutmadan önce, birkaç dakika boyunca bu daire içinde dizleri üzerinde kaldı.

182:1.8 (1965.2) İsa takipçileri arasındaki *bütünlik* için dua etti; ancak, o tek-tipliği arzu etmemekteydi. Günah, kötülük niteliğinde bulunan eylemsizliğin bir ölüm düzeyini yaratmaktadır; ancak, doğruluk, ebedi gerçekliğin yaşayan gerçekliklerinde ve Baba ve Evlat'ın kutsal ruhaniyetlerinin ilerleyici birlikteliğinde bireysel deneyimin yaratıcı ruhaniyetini beslemektedir. İnanan evlat ile kutsal Baba'nın ruhsal birlikteliğinde hiçbir zaman, topluluk bilincinin inanç savından temelini alan bir kesinlik veya herhangi bir mezhepsel üstünlük bulunamaz.

182:1.9 (1965.3) Üstün, havariler ile olan bu son duanın sürecinde, Baba'nın *isminin* bu dünyaya gösterilişi gerçeğine imada bulunmuştu. Ve, bu gerçekten de, onun beden içindeki kusursuzlaşmış yaşamı boyunca Tanrı'nın açığa çıkarılışı ile gerçekleştirmiş olduğu şeydi. Cennet içindeki Baba kendisini Musa'ya açığa çıkarmaya çalışmıştı; ancak, o, “BEN”den daha ileri giden başka bir şeyin söylenmesine neden olamamıştı. Ve, o, kendisinin daha ileri bir açığa çıkarılışında ısrarcı olduğunda, yalnızca “BEN BEN'im” ortaya çıkmıştı. Ancak, İsa yeryüzü yaşamını tamamladığında, Baba'nın bu ismi öyle bir biçimde açığa çıkarılmıştı ki, Baba'nın vücutlaşımı olan, Üstün gerçek bir biçimde şunları söyleyebilmişti:

182:1.10 (1965.4) Ben yaşamın ekmeğiyim.

182:1.11 (1965.5) Ben yaşayan suyum.

182:1.12 (1965.6) Ben dünyanın ışığıyım.

182:1.13 (1965.7) Ben tüm çağların arzusuyum.

182:1.14 (1965.8) Ben ebedi kurtuluşun açık kapısıyım.

182:1.15 (1965.9) Ben sonsuz yaşamın gerçeğiyim.

182:1.16 (1965.10) Ben iyi çobanım.

182:1.17 (1965.11) Ben sonsuz kusursuzluğun yoluyum.

182:1.18 (1965.12) Ben yaşamın yeniden dirilişiyim.

182:1.19 (1965.13) Ben ebedi kurtuluşun sırrıyım.

182:1.20 (1965.14) Ben yolum, gerçekliğim ve yaşamım.

182:1.21 (1965.15) Ben, sınırlı çocuklarımla sonsuz Babası'yım.

182:1.22 (1965.16) Ben gerçek asmayım; sizler dallarsınız.

182:1.23 (1965.17) Ben, yaşayan gerçekliği bilen herkesin umuduyum.

182:1.24 (1965.18) Ben, bir dünyadan diğerine olan yaşayan köprüyüm.

182:1.25 (1965.19) Ben, bir dünyadan diğerine olan yaşayan köprüyüm.

182:1.26 (1965.20) Böylece İsa, nesillerin tümü için Tanrı'nın isminin yaşayan açığa çıkarılışı genişletmişti. Kutsal derin sevgi Tanrı'nın doğasını açığa çıkarırken, ebedi gerçeklik sürekli genişleyen ölçeklerde onun ismini açık hale getirir.

2. İhanetten Önceki Son Saat

182:2.1 (1966.1) Havariler, kampa geri dönüp, Yudas'ı burada bulamayınca fazlasıyla şaşkınlık içine düşmüşlerdi. On birli onların ihanetkar akran havarilerine dair hararetle bir konuşmaya girerken, Davud Zübeyde ve Yahya Markus İsa'yı

bir kenara çekip, Yudas'ı birkaç gündür göz hapsine aldıklarını, ve onlar Yudas'ın kendisini düşmanların eline atacağını bildiklerini açığa çıkardılar. İsa onları dinledi, ancak kendilerine yalnızca şunu söyledi: “Benim arkadaşlarım, İnsan Evladı'nın başına cennetteki Baba irade göstermeze hiçbir şey gelmez. Kalplerinizin sıkıntıya düşmesine izin vermeyin; her şey, Tanrı'nın ihtişamı ve insanların kurtuluşu için beraber çalışacaktır.”

182:2.2 (1966.2) İsa'nın neşeli tutumu sönmekteydi. Saat geçtikçe, o giderek ciddi, hatta kederli hale geldi. Havariler, fazlasıyla sinirli hale gelmiş bir biçimde, Üstün tarafından istenildiğinde bile çadırlarına geri dönmeyi hiç istememekteydiler. Davud ve Yahya ile olan konuşmasından geri dönmüş bir halde, o, şunu söyleyen bir biçimde, on birinin tümüne şu son sözlerle seslendi: “Benim arkadaşlarım, istirahatınıza gidin. Kendinizi yarının işi için hazırlayın. Hatırlayın, hepimiz kendimizi cennet içindeki Baba'nın iradesine teslim etmeliyiz. Huzurumu sizlere bırakıyorum.” Ve, bu şekilde konuşan bir biçimde o kendilerine çadırlarını gösterdi; ancak, onlar giderken, şunu söyleyen bir biçimde Petrus'u, Yakub'u ve Yahya'yı çağırdı: “ben sizlerin benimle birlikte bir süre daha kalmanızı istiyorum.”

182:2.3 (1966.3) Havariler uykuya yalnızca tamamiyle güçleri tükendiği için düşmüştü; onlar, Kudüs'e vardıklarından beri çok az uyku ile ayakta durmaktaydılar. Ayrı uyku bölümlerine gitmelerinden önce, Şimon Zelotes onların tümünü, kılıçları ve diğer silahları saklamış olduğu çadırına götürüp, her birine bu savaş aracını vermişti. Onların tümü, Nathanyel dışında, bu silahları almış olup, onlarla kendilerini kuşanmıştı. Nathanyel,

silahlanmayı reddetmiş bir biçimde, şunu söylemişti: “Kardeşlerim, Üstün sürekli olarak bizlere onun krallığının bu dünyaya ait olmadığını, ve takipçilerinin onun kuruluşunu gerçekleştirmek için kılıçla savaşmamalarını söylemişti. Ben buna inanıyorum; ben Üstün’ün kendi koruması için bizlerin kılıcı kullanmamıza ihtiyaç duyduğunu düşünmüyorum. Hepimiz onun kudretli gücünü gördük ve onun kendisini eğer istediği takdirde düşmanlarına karşı savunabileceğini biliyoruz. Eğer o düşmanlarına karşı koymayacaksa, bu türden bir gidişatın onun Babası’nın iradesini yerine getirme girişimini temsil ettiği çıkarımı yapılmalıdır. Ben dua edeceğim, kılıcı tutmayacağım.” Andreas Nathanyel’in konuşmasını duyduğunda, kılıcı Şimon Zelotes’e geri verdi. Ve, böylece, onların dokuzu, gece için ayrıldıklarında silahlanmış haldeydi.

182:2.4 (1966.4) Yudas’ın bir ihanetkar oluşuna dair itiraz bir anlığına havarilerin akıllarındaki her şeyin ötesine geçmişti. Üstün’ün, son duanın sürecinde söylenilmiş bir biçimde, Yudas atfı onların gözlerini Yudas’ın kendilerini terk etmiş oluşu gerçekliğine açmıştı.

182:2.5 (1966.5) Sekiz havari nihai olarak çadırlarına gittiklerinde, ve Petrus, Yakup ve Yahya Üstün’ün emirlerini almak için orada dururlarken, İsa Davud Zübeyde’yi çağırıp, “Bana en ayağına çabuk ve güvenilir ulağını gönder” dedi. Davud Üstün’e, bir seferinde Kudüs ve Bethsayda arasında gece iletim hizmetinde bulunmuş bir haberci olan, Yakup ismindeki birini getirdiğinde, İsa, kendisine seslenen bir biçimde, şunu söyledi: “Çabucak Philadelphia’daki Abner’e git ve şunu söyle: ‘Üstün sana huzurun selamlarını gönderiyor ve diyor ki, kendisini

ölüme gönderecek olan, düşmanlarının ellerine verileceği saat geldi; ancak, o ölümden dirilecek ve sana, Baba'ya gitmeden önce, kısa bir süreliğine görünecek; ve, o bu vakit sana, yeni öğretmenin kalplerinizde yaşayacağı zamana kadarki süre için tavsiyede bulunacak.” Ve, Yakup bu iletiyi Üstün'ü tatmin edene kadar prova ettiğinde, İsa kendisini, şunu söyleyen bir biçimde, yoluna gönderdi: “Herhangi bir kişinin sana bir şey yapacak oluşundan korku duyma, Yakup, zira bu gece görünmeyen bir melek senin yanında koşacak.”

182:2.6 (1967.1) Bunun ardından İsa, kendileriyle birlikte kamp yapmakta olan ziyaretçi Yunanlıların başına dönüp, şunu söyledi: “Benim kardeşim, ben sizleri hâlihazırda önceden uyardığım için, gerçekleşecek olan şeyden rahatsız olmayın. İnsan Evladı, baş din-adamları ve Musevi yöneticileri olarak düşmanlarının kışkırtmalarıyla ölüme gönderilecek; ancak, ben, Baba'ya gitmeden önce sizlerle kısa bir süre birlikte olmak için dirileceğim. Ve, siz bunların hepsinin gerçekleştiğini gördüğünüz zaman, Tanrı'ya ihtişamını verin ve kardeşlerinizi güçlendirin.

182:2.7 (1967.2) Olağan koşullarda havariler Üstün'e kişisel bir iyi gecelerde bulunurdu; ancak, bu akşam onların akli fazlasıyla Yudas'ın terk edişini birden fark etmeleriyle meşgul olup, onlar, onun güle güle selamlarını dinledikleri ve sessizlik içinde ayrıldıkları Üstün'ün elveda duasının olağandışı doğasının çok yoğun etkisi altındaydılar.

182:2.8 (1967.3) İsa, bu gece yanından ayrılırken Andreas'a şunu söylemişti: “Andreas, ben bu kadehi bitirdikten sonra sizlere tekrar gelene kadar kardeşlerini beraber tutmak için elinden gelen her şeyi yap. Benim hâlihazırda sizle her şeyi söylemiş

olduğumu gören bir biçimde kardeşlerini güçlendir. Huzur seninle olsun.”

182:2.9 (1967.4) Havarilerin hiçbirisi, hâlihazırda çok geç olduğu için olağanın dışında herhangi bir şeyin gerçekleşeceğini beklememekteydi. Onlar, sabahın erken saatlerinde kalkabilmek ve en kötü için hazırlanabilmek amacıyla uyuma arzusundaydılar. Onlar, Hamursuz için hazırlanma gününde öğle vaktinden sonra din-dışı hiçbir şeyin o zamana kadar yapılmamış olduğu için, baş din-adamlarının Üstünlerini sabah erken saatte tutuklamayı amaçlayacaklarını düşünmüşlerdi. Sadece Davud Zübeyde ve Yahya Markus, İsa'nın düşmanlarının Yudas ile tam da o gece gelmekte olduğunu anlamıştı.

182:2.10 (1967.5) Davud o gece Bethani-Kudüs yoluna giden üst patika yolunda bekçilik görevinde bulunmayı düzenlemişken, Yahya Markus, Kidron'dan gelip Gethsemane'ye doğru giden bütün yolu gözetleyecekti. Davud kendi kendisine vermiş olduğu bekçilik görevine gitmeden önce, şunu söyleyen bir biçimde, İsa'ya elveda etmişti: “Üstün, sana olan hizmetimden çok büyük neşe duydum. Benim kardeşlerim senin havarilerin oldu, ancak ben yapılması gereken daha küçük şeyleri gerçekleştirmekten büyük keyif aldım; ve, ben, sen gittiğinde seni tüm kalbimle özleyeceğim.” Ve, bunun arından İsa Davud'a: “Davud, benim evladım, diğerleri kendilerinden istenilmiş şeyleri yaptı ama sen bu hizmeti kendi öz kalbinden yaptın; ve, ben, senin adanmışlığının her zaman farkındaydım. Sen de bir gün benimle birlikte ebedi krallıkta hizmet vereceksin.”

182:2.11 (1967.6) Ve, bunun ardından, üst patikayı gözetlemek için gitmeye hazırlanırken, Davud İsa'ya şunu söyledi: “Sen gerçekte biliyorsun, Üstün, ben ailene haber gönderdim, ve ben bir ulaktan onların bu gece Eriha’da olduğu haberini aldım. Onlar öğleden önce erken saatlerde burada olacaklar zira onların gece üzeri bu kanlı yoldan gelmeleri tehlikeli olacaktır.” Ve, İsa, Davud’a gözlerini indiren bir biçimde, sadece şunu söyledi: “Öyle olsun, Davud.”

182:2.12 (1967.7) Davud Zeytindağı’na çıktığında, Yahya Markus Kudüs’e akan çayın aktığı yolun yakınında gece nöbetine başladı. Ve, Yahya bu noktada kalmayı arzu etmekteydi ancak o İsa’nın yakında olmayı ve orada neyin bittiğini öğrenmeye can atıyordu. Davud’un kendisinden ayrılışından kısa bir süre sonra, ve Yahya Markus, Petrus, Yakub ve Yahya ile İsa’nın yakındaki bir vadiye çekilişini gözlemlediğinde, adanmışlığın ve merakın birleştiği bir duygunun güçlü etkisi altına öyle bir biçimde girmişti ki, gözetçi yerini terk edip, çalılıklar arasında kendisini gizleyen bir şekilde, onları takip etti; burada o, bahçedeki son anlar boyunca ve Yudas ve silahlı koruyucuların tutuklamak için ortaya çıkışından hemen önce gerçekleşmiş olan her şeyi görmüş ve onlara kulak misafiri olmuştu.

182:2.13 (1968.1) Tüm bunlar Üstün’ün kampında gerçekleşirken, Yudas İşkariyot, ihanetkarın önderliği altında İsa’yı tutuklama amacına hazırlık için adamlarını toplamış olan, mabet muhafızlarının kumandanı ile görüşme içindeydi.

3. Gethsemane’de Tek Başına

182:3.1 (1968.2) Kamp çevresinde her şey dingin ve sakin hale geldikten sonra, Petrus, Yakub ve Yahya’yı alan bir biçimde

İsa, öncesinde dua etmek için ve bütünleşmek için sıklıkla gitmiş olduğu yakındaki bir vadiye kısa yoldan çıkmıştı. Havariler, kendisinin oldukça etkilenmiş olduğunu görmemezlikten gelemiyorlardı; daha önce hiçbir zaman onlar Üstünleri'nin bu kadar ağır hisler altında ve kederli halde oluşunu gözlemlememişlerdi. Onlar İsa'nın adanmışlıklarında bulundukları yere geldiklerinde, İsa, bir taş atımlık mesafede dua etmek için kendilerinden ayrıldığı yere giderken, onların üçünden oturmalarını ve kendilerini izlemelerini istemişti. Ve, o yüzü üzerine kapaklandığında, şu duada bulunmuştu: “Babam, ben bu dünyaya senin iradeni gerçekleştirmek için geldim, ve ben bunu böylece gerçekleştirdim. Beden içinde yaşamımı verme vaktinin geldiğini biliyorum, ve ben ondan kaçınmıyorum; ancak, bu kadehi bitirmemin senin iraden olup olmadığını bilmek istiyorum. Bana, tıpkı yaşamımda gerçekleştirdiğim gibi ölümümle seni mutlu edeceğime dair güvenceni gönder.”

182:3.2 (1968.3) Üstün bir süre boyunca dua eder tutumda kalmaya devam etti, ve bunun ardından, üç havariye doğru giden bir biçimde, onları güçlü bir uyku içerisinde buldu; zira, onların gözleri öncesinde ağırlaşmış halde olup, uyanık duramamaktaydı. İsa onları uyandırdığında, o: “Bu da ne! Beni bir saatliğine bile izleyemiyor musunuz? Ruhumun fazlasıyla, hatta ölecek kadar bile, kederli olduğunu görmüyor musunuz? Ve, sizlerin dostluğunuza fazlasıyla ihtiyaç duymakta olduğumu?” Üçü uykularından kalktığında, Üstün tekrar kendi başına çekilip, yere kapaklanan bir biçimde, yine dua etti: “Baba, biliyorum, bu kadehten kurtulmak mümkün — seninle her şey mümkün — ancak ben senin iradeni gerçekleştirmek için geldiğim için, ve bu zor bir kadeh olsa da, eğer senin iraden

ise onu içeceğim.” Ve, o bu şekilde dua ettiğinde, yüksek bir melek yanına inip, kendisiyle konuşan bir biçimde, ona dokundu ve onu cesaretlendirdi.

182:3.3 (1968.4) İsa üç havari ile konuşmak için geri döndüğünde, kendisi yine onları derin uykuda buldu. İsa onları, şunu söyleyen bir biçimde, uyandırdı: “Bu türden bir saatte sizlerin beni izlemenize ve benim için dua etmenize ihtiyaç duyuyorum — yapacağınız tek şey dua etmek ve cazibeye düşmemek — o halde neden sizlerden ayrıldığım zaman uykuya düşüyorsunuz?”

182:3.4 (1968.5) Ve, bunun ardından, üçüncü bir sefer, Üstün çekildi ve dua etti: “Baba, sen benim uyuyan havarilerimi görüyorsun; onlara merhamet et. Ruhaniyet gerçekten de irade ediyor ancak beden zayıf. Ve, şimdi, Ey Baba, eğer bu kadeh geçmeyecekse, o halde bunu içeceğim. Benim iradem değil, seninki yerine gelecek.” Ve, o duasını bitirdiğinde, bir süreliğine yerde yüzükoyun uzandı. Ayağa kalkıp, havarilerine geri döndüğünde, bir kez daha onları uykuda buldu. İsa onları izledi, ve acıyan bir işaretle, anlayışlı bir biçimde şunları söyledi: “Şimdi uyuyun ve dinlenin; karar vakti geçti. İnsan Evladı’nın düşmanlarının ellerine ihanetle verilecek olduğu vakit şimdi geldi.” O, uyandırabilmek için onlara eğilirken, şunu söyledi: “Kalın, haydi kampa geri dönelim; zira, bakın, bana ihanet eden kişi yakında, sürümün dağılacağı vakit geldi. Ancak, ben hâlihazırda bu şeyleri sizlere söyledim.”

182:3.5 (1968.6) İsa’nın takipçileri arasında yaşamış olduğu yıllar boyunca, onlar gerçekten de kendisinin kutsal doğasına dair fazlasıyla kanıta sahip olmuştu; ancak, tam da bu an içinde onlar, onun insanlığına dair yeni kanıtları gözlemek üzereydi.

Onun yeniden dirilişı olarak kutsallığının tüm açığa çıkarılışı içinde onun en büyüğünden önce, şimdi, onun aşağılanması ve çarmıha gerilmesi olarak sahip olduğu ahlaki doğasına dair en büyük kanıtlar gelmek zorundaydı.

182:3,6 (1969.1) Bahçede oynamış olduğu her zaman, onun insanlığı kutsallığı üzerinde inançtan gelen güçlü bir idarede bulunmuştu; onun insan iradesi daha bütüncül bir biçimde Babasının kutsal iradesi ile bir hale gelmişti. Yüksek melek tarafından kendisine söylenmiş olan diğer sözler arasında; Baba'nın kendi Evlat'ından, tıpkı fani yaratılmışların tümünün zamanın mevcudiyetinden ebediyetin ilerleyişine doğru geçişte maddi ayrışımı deneyimledikleri gibi, ölümün yaratılmış deneyimden geçmeyle yeryüzü bahşedilişini tamamlamasını arzu ettiği iletisi bulunmaktaydı.

182:3,7 (1969.2) Akşam vakti daha öncesinde kadehi içmek zor görünmemişti; ancak, insan İsa havarilerine elvedada bulunup onları istirahatlarına gönderince, sınav daha fazla sıkıntı verici hale gelmişti. İsa, insan deneyiminin tümü için olağan halde bulunan doğal gelgit hislerini deneyimlemişti; ve, tam da şimdi o, havarilerinin güvenliğine dair zorlu çabaların ve acı verici endişelerin uzun saatlerinden yorgun düşmüş halde, çabalarından tükenmişti. Hiçbir fani, tam da böyle bir zaman zarfında vücutlaştırılmış Tanrı Evladı'nın düşüncelerini ve hislerini anlamaya cüret edemezken, bizler biliyoruz ki, o büyük bir sıkıntıdan geçmiş olup, söylenmemiş kedere maruz kalmıştı; zira, yüzünden terler büyük damlarla akmaktaydı. O en sonunda, Baba'nın olağan olayların kendi yolunda izlemesine izin verme amacıyla oluşuna kani olmuştu; o

bütünüyle, bir evrenin en yüksek başı olarak kendisini korumak için kendi egemen gücünden hiçbiri kullanmamaya kararlıydı.

182:3.8 (1969.3) Uçsuz bucaksız bir yaratımın toplanmış birlikleri şimdi bu sahne üzerinde, Cebrail ve İsa'nın Kişileşmiş Düzenleyicisi'nin ortak emri altında beklemekteydi. Göğün bu ordularının birlik kumandanları sürekli olarak, İsa'nın kendisi onlara müdahalede bulunmak için emir vermedikçe, yeryüzü üzerindeki bu türden gelişmelere müdahalede bulunmamakla uyarılmışlardı.

182:3.9 (1969.4) Havarilerden ayrılmak İsa'nın insan kalbinde büyük bir ağırlıktı; derin sevgiden gelen bu keder üzerine çökmüş ve kendisini beklemekte oluşunu çok iyi bildiği bir ölümle yüzleşmesini daha da zor hale getirmişti. O havarilerinin ne kadar zayıf ve bilgisiz olduğunu görmüştü, ve onlardan ayrılmayı istememekteydi. O, ayrılma vaktinin gelmiş olduğunu oldukça iyi bilmekteydi; ancak, onun insan kalbi, muhtemel bir biçimde acı ve kederin bu korkunç durumundan kaçmak için makul bir yolun bulunup bulunmayışını öğrenmenin derin arzusunu taşımaktaydı. Ve, o bu şekilde kaçmayı amaçladığında, ve başarısız olduğunda, kadehi içmek gerekmişti. Mikâil'in kutsal aklı, havariler için elinden gelenin en iyisini yapmış olduğunu bilmekteydi; ancak, İsa'nın insan kalbi, dünyada yalnız başlarına bırakılmalarından önce onların için daha fazla şeyin yapılabileceğini umut etmişti. İsa'nın kalbi ezilmekteydi; o gerçekten de kardeşlerini derinden sevmişti. Beden içindeki ailesinden tecrit edilmiş haldeydi; seçilmiş birlikteliklerinden biri kendisine ihanet etmekteydi. Babası Yusuf'un insanları kendisini reddetmiş ve böylece bir insanlık olarak kendi kötü sonlarını yeryüzü üzerindeki özel bir

görevle garanti altına almışlardı. Bu yalnızca, her şeyin amansız bir kabalıkla ve korkunç bir sıkıntıyla insanın üzerine çöktüğü o hiç istenmeyen insan anlarından bir tanesiydi.

182:3.10 (1969.5) İsa'nın insanlığı, özel yaşamdaki yalnızlığa, kamu yaşamındaki utanca ve amacında görünür haldeki başarısızlığa duyarsız değildi. Tüm bu duygular onun tarif edilemez bir yükü üzerine çökmüş haldeydi. Bu büyük kederde onun aklı Nasıra'daki çocukluğunun ve Celile'deki çalışmış olduğu erken yaşamına geri dönmüştü. Bu büyük sınav zamanında onun aklına, yeryüzüsel hizmetinin o keyifli sahnelerinin birçoğu gelmişti. Ve, Nasıra, Kapernaum, Hermon Dağı'na ve Celile Denizi'nde parıldayan gün doğuşa ve gün batışına ait bu eski hatırlardan kalbini güçlendirip ve çok yakın bir süre içinde kendisine ihanet edecek olan ihanetkar ile karşılaşmaya hazır hale gelerek kendisini telkin etmişti.

182:3.11 (1969.6) Yudas ve askerler ulaşmadan önce, Üstün bütüncül bir biçimde olağan duruşunu yeniden kazanmıştı; ruhaniyet beden üzerinde utgun hale gelmişti; inanç kendisini, korku duymaya veya şüpheye düşmeye dair tüm insan eğilimlerin üzerinde kendisini göstermişti. İnsan doğasının bütünüyle gerçekleşimine dair en üst sınav verilmiş ve o makul bir biçimde geçilmişti. Bir kez daha İnsan Evladı, bir fani insanın koşulsuz bir biçimde Babasının iradesini gerçekleştirmeye adanışından gelen kendinden eminlik ve bundan dolayı yenilmez oluşunun bütüncül güvencesi ile düşmanlarıyla yüzleşmeye hazır hale gelmişti.

183. Makale

İsa'nın İhanet Edilişi ve Tutuklanması

183:0.1 (1971.1) İSA'nın nihai olarak Petrus, Yakub ve Yahya'yı uyandırmasından sonra, o kendilerine, çadırlarına gitmelerini ve ertesi günün sorumluluklarına hazırlanmak için uykuyu aramalarını tavsiye etmişti. Ancak, bu zaman zarfında üç havari tamamiyle uyanık haldeydi; onlar, küçük şekerlemeleriyle canlanmışlardı; ve, bunun yanı sıra, onlar, Davud Zübeyde'yi sormakta olan ve Petrus kendilerine onun gözetleme yerinde bulunduğunu söylediğinde onu bulmak için hızlıca ayrılmış haldeki heyecanlı iki ileticinin buraya gelişiyile hareketlenmiş ve heyecanlanmışlardı.

183:0.2 (1971.2) Her ne kadar havarilerden sekizi derin uykuda bulunmuş olsa da, yanları başında kamp haldeki Yunanlılar sıkıntıdan daha fazla korku duyar haldeydi; öyle ki, onlar, bir tehlike anında kendilerini harekete geçirecek bir bekçi dikmişlerdi. Bu ileticiler kampa koştuklarında, Yunanlı bekçi ilerleyip akran vatandaşlarının hepsini uyandırdı; bu kişiler çadırlarından tamamiyle giyinik ve bütünüyle silahlanmış halde fırladı. Sekiz havari dışında, kampın tümü bu an içinde ayağa kalkmıştı. Petrus birlikteliklerini çağırmayı arzulamıştı ancak İsa kesin bir biçimde ona bunu yasakladı. Üstün yumuşak bir biçimde onların hepsinin çadırlarına geri dönmesi için uyardı ancak onlar İsa'nın bu tavsiyesine uymada gönülsüzlerdi.

183:0.3 (1971.3) Takipçilerini dağıtmada başarısız olan bir halde, Üstün onlardan ayrıldı ve Gethsemane Parkı'nın girişi yakınında bulunan zeytin ezim yerine doğru yürümeye başladı. Her ne kadar üç havari, Yunanlılar ve kampın diğer üyeleri onu takip etmede çekince göstermişse de, Yahya Markus hızlıca zeytin ağaçları etrafından hareketlenip, kendisini zeytinlerin

ezildiği yerin yakınındaki küçük bir kuytuda sakladı. İsa, kendisini yakalayacak kişiler ulaştıkları zaman kendisini havarileri rahatsız etmeden tutuklayabilmeleri için kamptan ve arkadaşlarından çekilmişti. Üstün, Yudas'ın kendisine olan ihanetinin görünüşü karşısında havarilerin askerlere karşı gelmeye başlayacak ve onun kendisiyle birlikte gözaltına alınacak kadar sinirlenmesine engel olmayı amaçlamış olduğu için, tutuklanma vaktinde havarilerin uyanık ve hâlihazır bulunmasından korkmuştu. O, eğer onlar tutuklanırlarsa onların kendisiyle birlikte yok olacağından korkmuştu.

183:0.4 (1971.4) Her ne kadar İsa, ölümü için gerçekleştirilmiş tasarımın kökenini Museviler'in yöneticilerine ait heyetlerden aldığını bilmiş olsa da, o aynı zamanda, Lucifer, Satan ve Caligastia'nın tüm bu türden suçlu kumpasları bütünüyle onaylamakta olduğunu farkındaydı. Ve, o, âlemlerin bu isyankârlarının, havarilerinin tümünün kendisiyle birlikte yok edilmesini görmekten de mutlu olacağını oldukça iyi bilmekteydi.

183:0.5 (1971.5) İsa, yalnız bir halde, ihanetkarın gelişini beklemiş olduğu yer olan, zeytin ezim yerinde oturmuştu; ve, o bu zaman zarfında yalnızca Yahya Markus ve göksel gözlemcilerin sayısız bir birliği tarafından görülmüştü.

1. Baba'nın İradesi

183:1.1 (1971.6) Üstün'ün beden içindeki sürecinin tamamlanışı ile ilgili sayısız söylemin ve birçok olayın taşımakta olduğu anlamı yanlış anlamının büyük bir tehlikesi bulunmaktadır. İsa'ya bilgisiz hizmetçiler ve hissizleşmiş askerler tarafından acımasızca davranış, onun yargılanışının adaletsiz biçimi ve sözde dini önderlerin duygusuz tutumu, kendisini tüm bu acıya

ve aşığılanmaya sabır içinde tabi kılan İsa'nın gerçekten de Cennet içindeki Baba'nın iradesini gerçekleştirmesiyle karıştırılmamalıdır. Evladı'nın, doğumdan ölüme uzanan bir biçimde, fani deneyimin kadehini tamamiyle bitirmesi gerçekten de ve gerçek haliyle Baba'nın iradesiydi; ancak, cennet içindeki Baba'nın, Üstün'e bu kadar acımasız bir biçimde işkencede bulunmuş ve onun karşı koymayan kişiliğine bu denli korkunç ve devamlı soysuzlukları gerçekleştirmiş olan sözde medeni insan varlıklarının barbarca davranışının kışkırtılmasıyla hiçbir ilişkisi yoktur. Fani yaşamının son saatlerinde dayanması için İsa'nın çağrılmış olduğu bu insana layık olmayan ve hayretlere düşürücü deneyimler hiçbir biçimde; yorgun havarileri fiziksel tükenmişliğin uykusunu yaşarken bahçede onun oluşturmuş bulunduğu üç katmanlı duada gösterildiği haliyle insan doğasının insanın Tanrı'ya olan nihai teslim oluşu anında o kadar üstün bir biçimde taşımaya söz vermiş olduğu, Baba'nın kutsal iradesinin bir parçası bile değildi.

183:1.2 (1972.1) Cennet içindeki Baba, tıpkı fanilerin tümünün yeryüzü üzerindeki ve beden içindeki yaşamlarını tamamlamak zorunda oldukları gibi, yeryüzü sürecini *doğal bir biçimde* tamamlamasını arzulamıştı. Olağan erkekler ve kadınlar, yeryüzü üzerindeki son saatlerinin ve ölümün beklenmeyen deneyiminin özel bir yazgı tamamlanışı ile kolay hale gelmesini beklememektedirler. Bunun uyarınca, İsa, doğal olayların işleyişi uyarınca gerçekleşen bir biçimde beden içindeki yaşamını vermeyi tercih etmişti; ve, o kararlı bir biçimde, inanılmaz aşığılanışına ve soysuzlaştırıcı ölümüne tüm korkunç ve kesinliği ile doğrudan götürmüş olan insana hiçbir şekilde layık olmayan yaşanmışlıkların ahlaksız bir

kumpasından yabani tuzaklarından kendisini kurtarmayı reddetmişti. Ve, nefretin akılları alt üst eden tüm bu dışavurumunun ve yabaniliğin bu öncülü olmayan sergilenişinin her bir zerresi, kötü insanların ve ahlaksız fanilerin işiydi. Cennet içindeki Baba buna irade etmemişti; ne de İsa'nın baş düşmanları buna emretmişti, her ne kadar onlar düşüncesiz ve kötü fanilerin bahşedilmiş Evlat'ın bu şekilde reddedilişini teminat altına almak için fazlasıyla şeyi gerçekleştirmiş olsa da.

2. Yudas Şehirde

183:2.1 (1972.2) Yudas'ın öyle paldır küldür Son Akşam Yemeği yenirken masadan ayrılmasından sonra, doğrudan bir biçimde kuzeninin evine gitmiş olup, bunun arından ikisi doğrudan mabet muhafız kumandanının yolunu tutmuştu. Yudas kumandanın muhafızları toplamasını rica edip, ona kendilerini İsa'ya götürmeye hazır olduğunu bildirdi. Yudas'ın, beklenmesinden biraz daha önce burada oluşu için, Markus evine doğru hazırlıkta biraz gecikme yaşamıştı; burada Yudas İsa'yı hala havarileriyle birlikte konuşur halde bulmayı beklemekteydi. Üstün ve on birli İlyas Markus'un evini, ihanetkarın ve koruyucunun varışından bir tam on beş dakika önce terk etmişti. Tutuklayıcılar Markus'un evine ulaştıklarında, İsa ve on birli şehrin duvarlarının çok ötesinde bulunmuş olup, Zeytindağı kampına olan yolları üzerindelerdi.

183:2.2 (1972.3) Yudas, İsa'yı Markus'un yerinde ve on birlinin eşliğinde bulamama karşısında fazlasıyla rahatsız olmuştu; bu anda, havarilerin yalnızca ikisi karşı koymak için silahlıydı. O şans eseri bunu öğrenmişti; öğleden sonra onlar kampı terk ederken, yalnızca Şimon Petrus ve Şimon Zelotes kılıçları

kuşanmıştı; Yudas, şehir sessizlik içindeyken ve orada çok az karşı koyma tehlikesi bulunurken İsa'yı almayı umut etmişti. İhanetkar, eğer kampa olan geri dönüşlerini bekleyecek olurlarsa, otuzdan fazla adanmış havari ile karşılaşılacak zorunda olacaklarından korkmuştu; ve, o aynı zamanda, Şimon Zelotes'in kendisine ait bol miktarda kılıca sahip olduğunu biliyordu. Yudas, on bir sadık havarinin kendisinden nasıl nefret edeceği üzerinde düşünürken artan bir biçimde kaygılı hale gelmişti; ve, o, onların hepsinin kendisini yok etmeyi amaçlayacağından korkmuştu. O yalnızca sadakatsiz değildi; o kalbinde gerçek bir korkaktı.

183:2.3 (1973.1) Onlar İsa'yı üst odada bulamada başarısız olunca, Yudas muhafızların kumandanından mabede geri dönmesini istedi. Bu zaman zarfında, ihanetkar tarafından verilmiş İsa'nın en geç bu günün gecesinde tutuklanacak oluşu sözüne göre hareket eden bir biçimde, İsa'yı almaya hazırlık için yüksek din-adamının evinde bir araya gelmeye başlamıştı. Yudas birlikteliklerine İsa'yı Markus'un evinde bulmayı kaçırmış olduğunu açıkladı; ve, kendisini tutuklamak için Gethsemane'ye gitmenin gerekli oluşuna. İhanetkar bunun arından, otuzdan fazla adanmış takipçinin kendisiyle birlikte kamp haline olduğunu ifade etti; ve, onların oldukça iyi bir biçimde silahlanmış olduklarını. Musevilerin yöneticileri Yudas'a, İsa'nın her zaman karşı koymayışı duyurmuş olduğunu hatırlattı; ancak, Yudas onlara, kendilerinin İsa'nın takipçilerinin tümüne bu türden bir öğretiye uyacak oluşuna yaslanamayacakları cevabını verdi. O gerçekten de kendisi için endişeye düşmüş olup, bu nedenle görülmemiş bir şeyi yapıp kırktan fazla askerden meydana gelen bir refakatçi birliği istedi. Musevi yöneticileri yetkileri altında bu kadar fazla

kişiden meydana gelen silahlı kişiye sahip olmadıkları için, onlar derhal Antonya'nın kalesine yetişip, Romalı kumandandan kendisine bu muhafız birliğini vermelerini rica etti; ancak, Antonya, onların İsa'yı tutuklama amacıyla olduklarını öğrendiğinde, o hiç beklemeden onların ricasına uymayı reddetmiş olup, kendilerini üstünde bulunan görevliye gönderdi. Bu şekilde, silahlı Roma muhafızlarını kullanmaya izin için bir yönetim makamından diğerine giderek ama en sonunda Pilatus'un kendisine kadar çıkan bir biçimde bir saatten fazla süre harcanmıştı. Onlar Pilatus'un evine ulaştıklarında vakit geçti; ve, Pilatus, eşi ile birlikte özel otalarına çekilmişti. O, bu girişim ile herhangi bir ilişkisinin olması karşısında çekince göstermişti; öyle ki onun eşi kendisinden bu ricayı reddetmesini istemişti. Ancak, Musevi Sanhedrin'in vekil görevlisi hâlihazırda olduğu ve bu yardım için kişisel ricada bulunduğu için, vali, onların gerçekleştirme yolunda olduğu her yanlışı daha sonra düzeltebilecek oluşunu düşünür bir halde, talebe izin vermenin bilgece olduğunu düşündü.

183:2,4 (1973.2) Bunun uyarınca, Yudas İşkariyot mabetten çıktığında, saat on bir buçuğu biraz geçmişken, ona — mabet muhafızları, Roma askerleri ve baş din adamları ve yöneticilerden meydana gelen meraklı hizmetçiler halinde — atmıştan fazla kişi eşlik etmişti.

3. Üstün'ün Tutuklanması

183:3,1 (1973.3) Meşaleler ve fenerler taşır halde, silahlı askerlerden ve muhafızlardan meydana gelen bu kabile bahçeye yaklaştığında, Yudas, İsa'yı hızlıca tespit edebilmek ve böylece tutuklayıcıların İsa'nın birliktelikleri onun savunması için

yetişmeden önce onu kolayca yakalayabilmeleri için topluluğun çok önünde ilerlemekteydi. Ve, orada Yudas'ın Üstün'ün düşmanlarının önünde olmayı tercih edişinin başka bir nedeni de bulunmaktaydı: O, olay yerinde askerlerden önce görürse, İsa'nın çevresine toplanmış olan havariler ve diğerlerinin doğrudan bir biçimde kendisini topuklarını oldukça yakın bir biçimde takip etmekte olan silahlı muhafızlar ile ilişkilendirmeyeceğini düşünmüştü. Yudas hatta, tutuklayıcılarının gelişine dair onları uyarmak için yetişmiş gibi yapmayı bile düşünmüştü; ancak, bu tasarım, İsa'nın ihanetkarın umutları yıkan bir biçimde karşılayışı ile engellenmişti. Her ne kadar Üstün Yudas'a nazik bir biçimde konuşmuş olsa da, o kendisini bir ihanetkar olarak karşılamıştı.

^{183:3.2 (1973.4)} Petrus, Yakup ve Yahya, akran kampçılardan meydana gelen yaklaşık otuz kişilik bir toplulukla birlikte, tepenin eteği etrafında meşalelerin sallanışı ile silahlı kafiyei gördüklerinde, onlar bu askerlerin İsa'yı tutuklamak için gelmekte olduğunu bilmişlerdi; ve, onların hepsi, Üstün'ün ay ışığının aydınlatmış olduğu yalnızlık için oturduğu yer olan zeytin ezim yeri yakınına koşmuşlardı. Askerlerin kafiyesi bir yandan yaklaşmakta, üç havari ve onların birliktelikleri diğer yandan yaklaşmaktaydı. Yudas Üstün'e ilk iletişimi kurmak için ileri atıldığında, iki topluluk, hareketsiz bir biçimde, durmuştu; onların ikisi arasında Yudas ihanetkar öpücüğünü İsa'nın alnına kondurma hazırlığı yapmaktaydı.

^{183:3.3 (1974.1)} Muhafızları Gethsemane'ye yönlendirdikten sonra, yalın bir biçimde İsa'yı askerlere işaret etmek ihanetkarın ümidiydi; ya da en fazlası bir öpücükle kendisini karşılama görevinde bulunup, onun ardından hızlıca olay yerinden

uzaklaşmak. Yudas havarilerin tümünün burada hazır olmasından fazlasıyla korkmuştu; sevgili öğretmenlerine cüretkâr ihanetinin karşılığını vermek için saldırılarını onun üzerinde toplayacak oluşundan. Ancak, Üstün onu bir ihanetkar olarak karşıladığında, o fazlasıyla şaşkınlık içine düşmüştü ki, kaçmak için hiçbir girişimde bulunmamıştı.

183:3.4 (1974.2) İsa, ihanetkarın kendisine ulaşabilmesinden önce, Yudas'ın mevcut biçimde ihanetten kurtarmak için son bir çabada bulunmuştu; o yana adımını atıp, Romalı kumandan olan, solda en önde gelen askere hitap eder bir halde, “Kimi arıyorsun?” diye sordu. Kumandan “Nasıralı İsa” cevabını verdi. Bunun ardından İsa doğrudan görevlinin önüne adımını atıp, tüm yaratıma ait Tanrı'nın sakın ihtişamı içinde orada duran bir biçimde, şunu söyledi: “Ben kendisiyim.” Bu silahlı kafilenin çoğu öncesinde İsa'nın mabette öğretimde bulunuşunu duymuş haldeydi; ve, onlar, kendisinin cesur bir biçimde bu şekilde kimliğini duyuruşunu duyduklarında, ön sıradaki birlik aniden geri çekildi. Onlar kendilerinden beklemeyen bir biçimde, onun gerçekleştirmiş olduğu kimliğinin bu sakın ve ihtişamlı duyuruşu karşısında şaşkınlığın egemenliği altına girmişlerdi. Orada, bu nedenle, Yudas için ihanet tasarımına devam etmek amacıyla bir neden bulunmamaktaydı. Üstün cesur bir biçimde kendisini düşmanlarına açığa çıkarmıştı; ve, onlar kendisini Yudas'ın yardımı olmadan alabilirlerdi. Ancak, ihanetkarın, bu silahlı birlik ile olan mevcudiyetinin tanınması için bir şey yapması lazımdı; ve, bunun yanı sıra o, İsa'yı ellerine teslim etme sözünün telafisi için kendisine yağıdırılacağına inanmış olduğu büyük ödülleri ve onurları hak edebilmek amacıyla Musevi

yöneticileri ile varmış olduğu ihanet anlaşmasında payına düşeni yapmakta olduğunun gösterisinde bulunmayı istemişti.

183:3.5 (1974.3) Muhafızlar, İsa'nın görünüşü ve onun olağandışı sesindeki bocalamadan hızlıca kurtulurlarken, ve havariler ve takipçiler yaklaşırken, Yudas İsa'ya adım atmış olup, alnına bir öpücüğü konduran bir biçimde, “Yaşa, Üstün ve Öğretmen” dedi. Ve, Yudas Üstününü bu şekilde kucaklarken, İsa: “Arkadaş, bunu yaptığın yetmedi mi! Daha gidip İnsan Evladı'na bir öpücükle ihanet etmek mi istiyorsun?”

183:3.6 (1974.4) Havariler ve takipçiler, görmüş oldukları şey karşısında kelimenin tam anlamıyla çakılı kalmışlardı. Bir anlığına hiçbir kimse hareket etmedi. Bunun ardından İsa, bedenini Yudas'ın ihanetkar kucaklayışından alan bir biçimde, muhafızlara ve askerlere adım atıp, tekrar, “Kimi arıyorsunuz?” diye sordu. Ve, tekrar kumandan, “Nasıralı İsa” dedi. Ve, İsa tekrar: “Sizlere söyledim ben kendisiyim. Eğer öyleyse, beni arıyorsanız, bırakın diğerleri yollarına gitsin. Ben sizlerle gitmeye hazırım.”

183:3.7 (1974.5) İsa Kudüs'e muhafızlarla birlikte gitmeye hazırdı, ve askerlerin kumandanı üç havarinin ve onların birlikteliklerinin kendi yollarına huzurla gitmelerine izin vermeye tamamiyle gönüllüydü. Ancak, onların yollarına çıkabilmesinden önce, İsa orada kumandanın emirlerini beklerken, Malçus isminde yüksek din-adamının Suriyeli bir koruması İsa'ya adım atıp, ellerini arkasından bağlamak için hazırlandı, her ne kadar Romalı kumandan İsa'nın bu şekilde bağlanması emrinde bulunmamasına rağmen. Petrus ve onun birliktelikleri Üstünlerinin bu soysuzluğa tabi tutuluşunu gördüklerinde, artık kendilerine hâkim olamayan bir konuma ulaşmışlardı. Petrus

kılıcını çekti ve diğerleri ile birlikte Malçus’a saldırmak için koştu. Ancak, askerler yüksek din-adamının hizmetçisinin korumasına gelmeden önce, İsa Petrus’a bir yasaklayıcı eli kaldırmış ve kesin bir biçimde şunu söylemişti: “Petrus, kılıcını at. Kılıcını alan, kılıçla yok olacaktır. Bu kadehi içmemin Baba’nın iradesi olduğunu anlamıyor musun? Ve, buna ek olarak bilmiyor musun, beni bu birkaç adamın ellerinden kurtaracak on iki alaydan oluşan meleğe ve onların birlikteliklerine sahibim?”

183:3.8 (1975.1) İsa böylece etkin bir biçimde takipçileri tarafından fiziksel karşılığın bu gösterisine bir son verirken, bu olay, bu aşamada, askerlerinin yardımıyla, İsa’nın üzerine güçlü elleri indirecek ve onu hızlıca bağlayacak bir biçimde muhafızlarının kumandanını korkutmaya yetmişti. Ve, onlar İsa’nın ellerini ağır halatlarla bağlarken, İsa onlara: “Neden bir hırsız yakalamış gibi bana kılıçlarla ve çubuklarla yaklaşıyorsunuz? Ben, insanlara açık bir biçimde öğretimi bulunur bir halde, sizlerle bütün gün mabetteydim, ve sizler beni yakalamak için hiçbir çabada bulunmadınız.”

183:3.9 (1975.2) İsa bu şekilde bağlandığında, kumandan, Üstün’ün takipçilerinin kendisini kurtarma girişiminde bulunabilmesinden korku duyan bir halde, onların yakalanması emrinde bulunmuştu; ancak, askerler yeterince hızlı değillerdi çünkü kumandanın onları tutuklama emirlerine kulak misafiri olmuş halde İsa’nın takipçileri hızlıca vadiye geri kaçmışlardı. Tüm bu zaman zarfı boyunca Yahya Markus, yakındaki kuytuda saklı halde kalmaya devam etmişti. Muhafızlar Kudüs için İsa ile birlikte yola çıktığında, Yahya Markus kuytusundan, kaçan havariler ve takipçileri yakalamak için

çıkma girişiminde bulundu; ancak, o tam da çıkarken, kaçan takipçileri kovalamış ancak artık geri dönmekteki askerlerinin sonlarından bir tanesi yakından geçmekte olup, keten paltosu içinde bu ufaklığı görmüş bir biçimde koşup neredeyse onu yakalamıştı. Açıkçası, asker paltosuna elini uzatacak kadar Yahya'ya yaklaşmıştı; ancak, ufaklık, asker boş paltoyu tutarken çıplak bir halde kaçarak, kıyafetten kendisini kurtarmıştı. Yahya Markus derhal üst patikada bulunan Davud Zübeyde'nin yolunu tutmuştu; o Davud'a neyin yaşandığını söylediğinde, onların ikisi de uyuyan havarilerin çadırlarına doğru geri koşup, Üstün'ün ihanetine ve onların tutuklanışına dair sekizi de bilgilendirmişlerdi.

183:3.10 (1975.3) Bu zaman zarfında sekiz havarinin uyandığı sıralarda, vadiye kaçmış olanlar geri dönmekteydi ve onların tümü zeytin ezim yeri yakınında neyin yapılması üzerine konuşmak için bir araya toplandı. Bu zaman zarfında, zeytin ağaçları arasına saklanmış olan Şimon Petrus ve Yahya Zübeyde hâlihazırda, umutsuz bir suçlunun önünden giderlerken bu aşamada İsa'yı Kudüs'e götürmekte olan askerlerden, koruyuculardan ve hizmetçilerden meydana gelmiş bir kalabalığın peşine düşmüşlerdi. Yahya kalabalığı yakından takip etmişti ancak Petrus uzaktan gelmekteydi. Yahya Markus'un askerın kollarından kurtulmasından sonra, Şimon Petrus ve Yahya Zübeyde'nin çadırında bulmuş olduğu bir paltoya kendisini sarmıştı. O, muhafızların İsa'yı, emekli yüksek din-adamı olan Annas'ın evine doğru götürmekte olduğunu düşündü; böylece o, zeytin tarlaları boyunca etraftan ilerleyip, yüksek din-adamının sarayının kapısındaki giriş yakınında saklanan bir biçimde, kalabalığın önünde bir konuma gelmişti.

4. Zeytindağı'ndaki Konuşma

183:4.1 (1975.4) Yakup Zübeyde kendisini Şimon Petrus ve kardeşi Yahya'dan ayrı bir konumda bulmuştu; ve, böylece o şimdi, Üstün'ün tutuklanması üzerine neyin yapılması gerektiğine beraber karar vermek için zeytin ezim yerinde diğer havarilere ve akran kampçılara katıldı.

183:4.2 (1975.5) Andreas, akran havarilerinin topluluk idaresine dair her türlü sorumluluktan salıverilmişti; bunun uyarınca, yaşamlarındaki deneyimlemiş oldukları krizlerin en büyüğünde, o sessiz bir konumdaydı. Resmi olmayan kısa bir konuşmadan sonra, Şimon Zelotes, zeytin ezim yerinin taş duvarı üzerine çıkıp, akran havarilerinden ve diğer takipçilerden kalabalığa yetişip İsa'yı kurtarmayı gerçekleştirmeyi güçlü bir biçimde ister halde, Üstün ve krallığın amacına sadakat için tutkulu bir öneride bulunmuştu. Kafilenin büyük bir çoğunluğu, Nathanyel'in tavsiyesi olmasa onun saldırgan önderliğini takip etme eğiliminde bulunacaktı; Nathanyel, Şimon'un konuşmasını bitirdiği an ayağa kalkıp, onların dikkatini, karşılık vermemeye dair İsa'nın sıklıkla tekrarlamış olduğu öğretilere çekti. O buna ilave bir biçimde kendilerine; İsa'nın tam da o gece, cennetsel krallığın iyi haberlerini duyuran bir biçimde dünyaya çıktıkları vakit için yaşamlarını korumaları yönergesinde bulunmuş olduğunu hatırlattı. Ve, Nathanyel bu tutumunda, nasıl Petrus'un ve diğerlerinin Üstün'ün tutuklanışına karşı kılıçlarını çektiğini ve İsa'nın Şimon Petrus'tan ve onun akran kılıç tutanlardan onları kınlarına sokmalarını istediğini bu aşamada söyleyen Yakup Zübeyde'nin anlatımıyla cesaret bulmuştu. Matta ve Filip aynı zamanda konuşmada bulunmuştu; ancak, Tomas'a kadar bu konuşmadan kesin bir sonuç çıkmamıştı; Tomas, İsa'nın

Lazarus'a kendisini ölüme atmamaya karşı tavsiyede bulunduğu gerçeğine dikkat çekmiş, arkadaşlarının kendisini savunmalarını reddettiği için Üstünleri'ni kurtarmak amacıyla hiçbir şeyin yapılamayacağına işarette bulunmuş ve onun insan düşmanlarını rahatsız etmek için kendi kutsal güçlerini kullanmadan nasıl uzak durmada kararlılık gösterdiğini hatırlatmıştı. Tomas, Davud Zübeyde'nin kampta ana iletişimi ve topluluk için iletici merkezi kurmak amacıyla kampta kalacağını anlayan bir biçimde, her birinin kendi başına dağılması biçiminde onların ayrılmalarına kendilerini ikna etti. Gecenin iki suları o sabah kamp terk edilmişti; yalnızca Davud üç veya dört ileticisiyle birlikte orada hazır haldeydi; diğerleri, İsa'nın alındığı yere ve kendisine ne yapılacağına kesin bilgiyi edinebilmek için etrafa gönderilmişti.

183:4.3 (1976.1) Nathanyel, Matta, Filip ve ikizler olmak üzere havarilerin beşi Bethpage'ye ve Bethani'ye saklanmaya gitmişti. Tomas, Andreas, Yakub ve Şimon Zelotes şehir içinde saklanmaktaydı. Şimon Petrus ve Yahya Zübeyde Annas'ın evine kadar takipte bulunmuştu.

183:4.4 (1976.2) Günün ağarmasından kısa bir süre sonra, Şimon Petrus, derin umutsuzluğun karamsar bir ruhu içinde, Gethsemane kampına ne yapacağını bilmez halde geri dönmüştü. Davud kendisini, Kudüs'te Nikodemus'un evinde bulunmakta olan abisi Andreas'a katılmak için bir ulakla göndermişti.

183:4.5 (1976.3) Çarmıhın sonuna kadar, Yahya Zübeyde, İsa'nın ona emretmiş olduğu gibi, her zaman el altında bulunmuş olup, saat saat Davud'un ulaklarına bilgi sağlayan kendisi olmuştu; onun vermiş olduğu bilgiler bahçe kampında bulunan Davud'a

taşınmakta olup, bunun arından gizlenen havarilere ve İsa'nın ailesine aktarılmaktaydı.

183:4.6 (1976.4) Kesin bir biçimde çoban dövülmüş ve koyunlar dağılmıştı! Her ne kadar onların hepsi hayal meyal da olsa İsa'nın kendilerini tam da bu duruma dair önceden uyarmış oluşunun farkına varmışsa da, akıllarını olağan bir biçimde kullanmaya yetkin olamayacak kadar Üstün'ün anlık yok oluşu karşısında ciddi bir şaşkınlığa düşmüşlerdi.

183:4.7 (1976.5) Gün ışığından sonra ve Petrus'un abisine katılmak için gönderilmesinin hemen ardından, İsa'nın beden içindeki kardeşi olan Yude, son kertede yalnızca Üstün'ün hâlihazırda tutuklandığını öğrenen bir biçimde, nefes nefese ve İsa'nın ailesinin geri kalanından önce kampa varmıştı; ve, o tekrar, bu bilgiyi annesine ve erkek ve kız kardeşlerine taşımak için doğrudan Eriha yolunu tutmuştu. Davud Zübeyde, Yude ile, onların Bethani'de Marta ve Meryem ile bir araya gelmeleri ve burada ulakların onlara düzenli olarak getirecekleri haberleri beklemeleri iletisini göndermişti.

183:4.8 (1976.6) Bu, Perşembe gecesinin diğer yarısı ve Cuma'nın erken sabah saatleri boyunca, havarilerin, baş takipçilerin ve İsa'nın yeryüzü ailesine dair durumdu. Ve, tüm bu toplulukların ve bireylerin tümü birbirleriyle, Davud'un Gethsemane kampındaki yönetim merkezinden işletmeye devam etmiş olduğu ulak hizmeti ile haberdar kılınmıştı.

5. Yüksek Din-Adamı'nın Sarayına olan Yolda

183:5.1 (1977.1) Onlar bahçeden İsa ile birlikte yola çıktıklarında, İsa'yı nereye götürmeye dair mabet muhafızlarının Musevi

kumandanı ve askerlerin Romalı kumandanı karasında bir münakaşa yaşanmıştı. Mabet muhafızlarının kumandanı İsa'nın, vekil yüksek din-adamı olan Kaiaphas'a götürülmesi için emir vermişti. Romalı askerlerin kumandanı, İsa'nın eski yüksek din-adamı ve Kaiaphas'ın kayınpederi olan, Annas'ın sarayına götürülmesini emretmişti. Ve, o bunu, Musevi din-yönetimsel yasaların uygulanışı ile ilgili her şeyde Annas ile doğrudan görüşmeleri alışanlığından yapmıştı. Ve, Romalı kumandanın emirlerine uyuldu; onlar İsa'yı, öncül sorgu için Annas'ın evine götürdüler.

183:5.2 (1977.2) Yudas, söylenilen her şeye kulak misafiri olan bir biçimde, kumandanlar boyunca yürümüştü; ancak, o münakaşada bir taraf tutmamıştı çünkü ne Musevi kumandan ne de Romalı görevli ihanetkar ile fazla bir şey konuşma arzusu taşımamaktaydı — onlar kendisine çok küçük gözlerle bakmaktaydı.

183:5.3 (1977.3) Yaklaşık olarak bu zaman zarfında, Yahya Zübeyde, her zaman el altında kalmaya devam etmeye dair Üstünü'nün emirlerini hatırlayan bir biçimde, iki kumandan arasında ilerleyerek İsa'nın yakınına yetişti. Mabet muhafızlarının kumandanı, Yahya'nın yanlarında geldiğini görmüş bir halde, yardımcısına: “Bu adamı al ve onu tutukla. O, bu kişinin takipçilerinden bir tanesi.” Ancak, Romalı kumandan bunu duyduğunda, ve etrafına bakıp Yahya'yı gördüğünde, havarinin kendisine uğramasını ve hiç kimsenin onu rahatsız etmesini emretti. Bunun ardından, Romalı kumandan Musevi kumandana: “Bu kişi ne ihanetkar ne de korkak. Ben onu bahçede gördüm ve o bize karşı gelmek için kılıç çekmedi. O, Üstünü ile birlikte olmak için öne çıkacak cesarete sahip, hiç

kimse ona el sürmeyecek. Roma yasası herhangi bir tutsağın yargılamadan önce kendisi ile birlikte durması için en az birinin bulunmasına izin vermektedir; ve, bu kişinin, bu tutsak olarak, Üstünün yanında durması engellenmeyecektir.” Ve, Yudas bunu duyduğunda, kendisi o kadar utanmış ve aşağılanmıştı ki, Annas’ın sarayına tek başına gelen bir biçimde yürüyenlerin arkasına düşmüştü.

183:5.4 (1977.4) Ve, bu, Yahya Zübeyde’nin neden, bu gece ve ertesi gün onun zorlu deneyimlerinin tamamı boyunca İsa’nın yakınında kalmaya izin verilmiş olduğunu açıklamaktadır. Museviler, herhangi bir biçimde Yahya’a en ufak bir sözü söylemeden veya onu rahatsız etmekten korkmuşlardı çünkü ona, Musevi din-kurumsal mahkemesinin işleyişlerinin bir gözlemcisi olarak faaliyet göstermesi için atanmış bir Roma danışmanlık konumuna düşen bir yer vermişti. Yahya’nın ayrıcalıklı konumu, Annas’ın saray kapısında mabet muhafızlarının kumandanına İsa’yı teslim ederken, Romalının yardımcısına şunu söylemesi ile daha da güvenli hale gelmişti: “Bu tutsak ile beraber git ki, bu Museviler Pilatus’un rızası olmadan onu öldürmesin. Onların kendisine suikastta bulunmaması için gözleri dört aç ve Celileli olan onun arkadaşının orada bulunmasına ve her şeyi gözlemlemesine dikkat et.” Ve, böylece, her ne kadar diğer on havari saklanma yerlerinde kalmaya zorlanmış olsa da, Yahya İsa’nın çarmıhtaki ölüm anına kadar onun yanında bulunmaya yetkin olabilmisti. Yahya Roma koruması altında hareket etmekteydi, ve Museviler onu Üstün’ün ölümüne kadar rahatsız etmeye cüret etmedi.

^{183:5.5 (1977.5)} Ve, Annas'ın sarayına kadar olan yolun tamamı boyunca İsa ağzını açmadı. Tutuklanışından Annas önüne çıkışına kadar İnsan Evladı bir kelime dahi etmedi.

184. Makale

Sanhedrin Mahkemesi Önünde

^{184:0.1 (1978.1)} ANNAS'ın temsilcileri gizli bir biçimde Romalı askerlerin kumandanına, tutuklanışından sonra İsa'yı kendi Annas'ın sarayına getirmesi yönergesinde bulunmuştu. Eski yüksek din-adamı, Musevilerin baş din-kurumsal makamı olarak kendi konumunu idare etmeyi sürdürme arzusundaydı. O aynı zamanda, birkaç saat boyunca İsa'yı kendi evinde gözaltına almanın başka bir amacını taşımaktaydı; ve, Sanhedrin heyetinin yasal bir biçimde bir araya toplanması için zaman sağlamaktı. Mabette sabah fedasını sunma vaktinden önce Sanhedrin mahkemesini toplamak kanuna uygun düşen bir şey değildi; ve, bu feda, sabah yaklaşık olarak üç sularında sunulmuştu.

^{184:0.2 (1978.2)} Annas, Sanhedrinlerin bir mahkemesinin damadı olan Kaiaphas'ın sarayında beklemekte olduğunu biliyordu. Sanhedrin'in yaklaşık olarak otuz üyesi, İsa önlerine çıkarıldıklarında ona dair karara varmaya hazır olabilsinler diye, gece vakti yüksek din-adamının evinde toplanmıştı. Yalnızca, İsa'ya ve onun öğretisine güçlü bir biçimde karşı çıkmış olan kişiler toplanmıştı çünkü bir yargı mahkemesi oluşturmak için yirmi üç kişi yetiyordu.

^{184:0.3 (1978.3)} İsa yaklaşık olarak üç saati, kendisini tutuklamış oldukları yer olan Gethsemane'nin bahçesinden çok uzak bir yerde bulunmayan Zeytindağı'ndaki Annas'ın sarayında

geçirmişti. Yahya Zübeyde yalnızca Romalı kumandanın sözü ile özgür ve güvende değildi; o, eski yüksek din-adamının anneleri Şalome'nin uzak bir akrabası olmasıyla Yakub'un kıdemli hizmetçiler tarafından oldukça iyi bilinir olması nedeniyle de bu konumdaydı.

1. Annas'ın Sorgusu

184:1.1 (1978.4) Annas, tapınak gelirleriyle zenginleşmiş, damadının vekil din-adamı oluşu ve Romalı yöneticiler ile olan ilişkilere sahip olan bir halde, Musevilerin tümü içinde kişisel en büyük güce sahip olan bir kişiydi. O, İsa'dan kurtuluş hususunu yönetme arzusundaydı; bu türden önemli bir sorumluluğunun tamamıyla, kaba ve saldırgan damadına emanet edilmesinden korkmaktaydı. Annas, Üstün'ün yargılanışının Saddukilerin ellinde gerçekleşmesini teminat altına almayı istemişti; o, İsa'nın amacına destek vermiş olan Sanhedrin üyelerinin neredeyse tamamının Ferisiler olduğunu gören bir halde, Ferisilerin bazılarının göstereceğı muhtemel duygudaşlıktan korkmuştu.

184:1.2 (1978.5) Annas, Üstün'ü evine çağırđığı ve onun kendisinin sahip olduğu soğukluğunu ve şerhleri gördüğünde derhal ayrıldığından beri, İsa'yı birkaç yıldır görmemişti. Annas, bu öncül tanışmada kendinden emin bir tutum takınmış olup, böylece İsa'yı savlarını terk edip onun Filistin'den ayrılmasına ikna etme girişiminde bulunmuştu. O, iyi bir insanın öldürölmesine katılmaya gönölsüz olup, İsa'nın ölümle yüzleşmek yerine ölkeden ayrılmayı terk edebileceğini düşünmüşti. Ancak, Annas güçlü ve kararlı Celileliyi gördüğünde, anında bu türden öneride bulunmanın nafi

olduğunu anlamıştı. İsa, Annas'ın onu hatırladığından bile daha ihtişamlı ve ne yaptığını bilir görünmekteydi.

184:1.3 (1979.1) İsa gençken, Annas ona büyük bir ilgi beslemişti; ancak, şimdi onun gelirleri, İsa'nın oldukça yakın bir süre içinde para takasçıları ve diğer kar peşindeki tüccarları mabetten sürmesi nedeniyle, tehdit altındaydı. Bu eylem, İsa'nın öğretilerinden çok daha fazla bir biçimde eski yüksek din-adamının düşmanlığını kazanmıştı.

184:1.4 (1979.2) Annas, büyük bir koltuğa kendisini oturtan bir halde, büyük kalabalık odasına girmiş ve İsa'nın karşısına çıkarılmasını emretmişti. Üstün'ü sessizce incelemeye geçen birkaç dakikadan sonra, Annas: “Anlıyorsun, senin öğretime dair bir şey yapılmalı çünkü sen ülkemizin huzurunu ve düzenini bozuyorsun.” Annas İsa'ya sorusuna cevap ister bir biçimde bakarken, Üstün tam da onun gözleri içine baktı, ancak bir cevapta bulunmadı. Tekrar Anna söz aldı: “Kışkırtıcı olan Şimon Zelotes dışında, takipçilerin isimleri neler?” Ve, İsa tekrar bakışlarını onun üzerine indirdi, ancak o cevap vermedi.

184:1.5 (1979.3) Annas, İsa'nın kendi sorularını cevaplamayı reddedişi karşısında dikkate değer biçimde rahatsız olmuştu; öyle ki, kendisine şunu söyledi: “Benim sana dostane olup olmamamı hiçbir şekilde önemsemiyorsun değil mi? Senin gelmekte olan mahkemenin sonucunu belirlemekte sahip olduğum güce dair hiçbir şeyi önemsemiyorsun?” İsa bunu duyduğunda, şunu söyledi: “Annas, biliyorsun, Babam tarafından izin verilmedikçe senin benim üzerinde hiçbir güce sahip olamayacağını. Bazıları bilgisiz oldukları için İnsan Evladını yok etmek istiyor; onlar daha iyisini bilmiyor, ama,

sen, arkadaş, ne yaptığını biliyorsun. Bu nedenle nasıl olur da Tanrı'nın ışığını reddedebilirsin?"

184:1.6 (1979.4) İsa'nın Annas ile konuşmasında takınmış olduğu nazik tutum neredeyse onun aklını başından almıştı. Ancak, o hâlihazırda aklında, İsa'nın ya Filistin'den ayrılması ya da ölmesi kararına varmıştı; böylece o, cesaretini topladı ve şu soruyu sordu: "İnsanlara tam da neyi öğretmeye çalışıyorsun? Kendini ne olarak duyuruyorsun?" İsa cevap verdi: "Sen benim dünyaya apaçık bir biçimde konuştuğumu çok iyi bilmektesin. Ben, Musevilerin tümünün ve gentilelilerin çoğunun beni duymuş oldukları yer olan sinagoglarda ve birçok kez mabette öğretimde bulundum. Sen beni duymuş olanları çağırmıyorsun ve onlara bunu sormuyorsun? Bak, tüm Kudüs, kendin bu öğretileri duymamış olsan bile benim söylediğim şeyleri duydu." Ancak, Annas daha cevap veremedi, yakında bulunan sarayın baş gözetçisi, şunu söyleyen bir biçimde, eliyle İsa'nın yüzüne vurmuştu: "Nasıl olur da yüksek din-adamına bu şekilde cevap verme cüreti gösteriyorsun?" Annas gözetçiye hiçbir uyarı cümlesinde bulunmadı ancak İsa, şunu söyler bir halde, kendisine hitap etti: "Benim arkadaşım, eğer ben kötü olanı söylediysem, kötülüğe karşı gel; ancak, eğer gerçeği söylediysem, o zaman beni yine dövmen gerekir mi?"

184:1.7 (1979.5) Her ne kadar Annas gözetçisinin İsa'ya vurmasından pişmanlık duysa da, bu meseleye önem verdiğini göstermeyecek kadar kibirliydi. Kafa karışıklığı içinde o, neredeyse bir saat boyunca ev görevlileri ve mabet muhafızlarıyla birlikte İsa'dan ayrılan bir biçimde, başka odaya gitmişti.

184:1.8 (1979.6) Geri döndüğünde, Üstün'ün yanına giden bir biçimde, şunu söyledi: “Kendinin, İsrail'in kurtarıcısı olarak, Mesih olduğunu mu duyuruyorsun?” İsa: “Annas sen beni gençliğim zamanlarından beri biliyorsun. Ben, Babamın beni görevlendirdiğinden başka bir şey olduğumu söylemiyorum; ve benim insanların tümüne Musevilere ek olarak gentilelere gönderilmiş olduğumu.” Bunun ardından Annas: “Bana senin kendini Mesih olarak duyurmuş olduğun söylendi; bu doğru mu?” İsa Annas'a doğru bakıp, yalnızca: “Söylediğin gibi.”

184:1.9 (1980.1) Bu zaman zarfında ulaklar, İsa'nın Sanhedrin mahkeme önüne çıkarılma saatini öğrenmek için gitmiş oldukları Kaiaphas'ın sarayından gelmişlerdi; ve, gün ağarmaya yaklaştığı için, Annas İsa'yı tutuklu halde ve mabet muhafızlarının gözetiminde Kaiaphas'a göndermenin en iyisi olduğunu düşündü. Onun kendisi onları kısa bir süre sonra takip etmişti.

2. Bahçede Petrus

184:2.1 (1980.2) Muhafızlardan ve askerlerden meydana gelen kabile Annas'ın sarayına olan girişe yaklaştığında, Yahya Zübeyde Romalı askerlerin kumandanı yanında ilerlemekteydi. Yudas belirli bir uzaklıkta arkada kalmış olup, Şimon Petrus onları uzaktan takip etmekteydi. Yahya İsa ve muhafızlarla birlikte sarayın bahçesine girdiğinde, Yudas kapıya gelmişti; ancak, İsa ve Yahya'yı gören bir halde, Üstün'ün gerçek mahkemesinin daha sonra gerçekleşeceği yer olan Kaiaphas'ın evinin yolunu tutmuştu. Yudas'ın ayrılmasından kısa bir süre sonra Şimon Petrus varmıştı; ve, Yahya, kapı önünde duran bir konumda Şimon'u, onlar tam İsa'yı saraya almak üzereyken görmüştü. Kapıyı tutmakta olan kapı görevlisi Yahya'yı tanımaktaydı, ve

Yahya bu kadınla konuştuğunda, onun Petrus'u içeri almasını rica etmişti; görevli güler yüzle buna rıza göstermişti.

184:2.2 (1980.3) Petrus, bahçeye girmesi üzerine, kömür ateşine doğru gitmiş, ısınmak istemişti; zira bu gece soğuk bir geceydi. O kendisini, İsa'nın düşmanları arasında hiçte istenmeyen bir konumda hissetmişti; ve, o gerçekten de, istenmeyen bir konumdaydı. Üstün kendisine, Yahya'ya tembihlemiş olduğu gibi yakında bulunma yönergesinde bulunmamıştı. Petrus, Üstünlerinin mahkemeyi ve çarmıhı deneyimleyecek olduğu bu süreçler boyunca yaşamlarını tehlikeye atmama hususunda özellikle uyarılmış olan, diğer havarilere ait haldeydi.

184:2.3 (1980.4) Petrus, Annas'ın bahçesine silahsız girebilmek için, saray kapısına varmadan kısa bir mesafe önce kılıcını atmıştı. Onun aklı çalkantılı bir kafa karışıklığı içindeydi; o, İsa'nın tutuklanmış olduğunun neredeyse hiçbir biçimde farkına varmamıştı. O, durumun gerçekliğini kavrayamıyordu — Annas'ın bahçesinde bulunuşunu, yüksek din-adamının hizmetçileri yanında kendisini ısıtışını. O, diğer havarilerin ne yapmakta olduğunu merak etti; ve, Yahya'nın bu saraya nasıl kabul edilmiş olduğunu aklında evirip çevirdikten sonra, nihai bir biçimde, Yahya'nın hizmetçiler tarafından bilinmekte oluşu, ve onun istemesi sonucunda kendisinin içeri alındığı yargısına varmıştı.

184:2.4 (1980.5) Kapı bekçisinin Petrus'u içeri almasından kısa bir süre sonra, ve o kendisini ateş çevresinde ısıtırken, bekçi kendisine gidip, kötü niyetle şunu söyledi: “Yoksa sen de bu adamın takipçilerinden biri değil misin?” Bu aşamada Petrus bu şekilde tanınmaktan şaşkınlık içerisine düşmüştü; zira, kendisinin saray kapılarından geçmesine izin vermesini talep

etmiş kişi Yahya’idi; ancak, o, öyle bir gerilim duyan düzeydeydi ki, ve aklında tek önemli bir düşünceyle — yaşamı için kaçma düşüncesi ile — kadın hizmetçinin sorusuna hızlıca: “Değilim şeklinde cevapladı.”

184:2.5 (1980.6) Çok yakın bir süre içinde başka bir hizmetçi Petrus’a geldi ve şunu sordu: “Onlar bu kişiyi yakalarken ben seni bahçede görmedim mi?” Petrus bu aşamada tamamiyle tetiğe geçmişti; o, bu suçlayıcılardan güvende bir biçimde kaçmanın hiçbir yolunu görememekteydi; böylece, o çok güçlü bir biçimde, şunu söyler halde, İsa ile tüm ilişkisini reddetti: “Ben bu adamı tanımıyorum, ben ne de onun takipçilerinden biriyim.”

184:2.6 (1980.7) Yaklaşık olarak bu zaman zarfında, kapı görevlisi Petrus’u bir kenara çekip kendisine şunu söyledi: “Ben senin bu İsa’nın bir takipçisi olduğunu biliyorum; yalnızca onun takipçilerinden biri benden senin bahçeye kabul edilmeni istemedi, aynı zamanda burada benim kız kardeşim seni mabette bu kişiyle görmüş. Neden bunu reddediyorsun?” Petrus bu hizmetçinin kendisini suçladığını duyduğunda, fazlasıyla kötü dille ve küfürle, şunu söyler bir halde, İsa’ya dair sahip olduğu her türlü bilgiyi reddetti: “Ben bu adamın takipçisi değilim; ben onu bilmiyorum bile; ben daha önce ona dair hiçbir şey duymadım.”

184:2.7 (1981.1) Petrus bahçe etrafında yürürken, bir süreliğine ateş yanından ayrılmıştı. O fazlasıyla ayrılmayı isterdi; ancak, o, ilgiyi kendisine çekmekten korkmuştu. Üşüyen bir halde, ateş yakınına geri döndü, ve yakınında duran kişilerden bir tanesi kendisine: “Kesin bir biçimde sen bu adamın takipçilerinden bir tanesisin. Bu İsa bir Celileli, ve senin konuşman seni ele

veriyor; zira sen bir Celileli gibi konuşuyorsun.” Ve, tekrar, Petrus Üstünü ile her türlü ilişkiyi reddetmişti.

184:2.8 (1981.2) Petrus o kadar fazla rahatsız olmuştu ki, ateşten ayrılan ve avluda kendi başına kalan bir biçimde, suçlayıcılarıyla olan iletişimden kaçınmaya çalışmıştı. Bu bir saatlik tecritten sonra, kapıcı ve onun kız kardeşi kendisiyle tanışma şansına erişmişti; ve, onların ikisi de tekrar kendisiyle uğraşan bir biçimde, onun İsa’nın bir takipçisi olduğunu söylemişti. Ve, tekrar o suçlamayı reddetti. O, İsa ile olan her türlü ilişkiyi tam da bir kez daha reddederken, horoz öttü, ve Petrus o aynı gecenin erken saatlerinde Üstünü tarafından kendisine söylenmiş olan uyarı cümlelerini hatırladı. Orada, kalbi ağır ve suçluluk duygusuyla çökmüş halde, dururken, sarayın kapıları açıldı, ve muhafızlar Kaiaphas’a olan yollarına devam etti. Üstün Petrus’un yanından geçerken, o, eski, kendinden emin ve yüzeysel cesarete sahip havarisinin yüzündeki umutsuzluğu, meşalelerin ışığı altında görmüş, ve dönüp Petrus’a gözlerini dikmişti. Petrus yaşamı boyunca bu bakışı unutmadı. Fani insandan hiçbiri, Üstün’ün yüzünde ortaya çıkan acıma ve derin sevgiyle bu denli bütünleşmiş bir yüzü görmemişti.

184:2.9 (1981.3) İsa ve muhafızlar saray kapılarından geçerken, Petrus kendilerini izlemişti; ancak sadece uzak bir mesafeden. O daha fazla ilerleyememişti. Yol kenarında oturup, hıçkırığa hıçkırığa ağladı. Ve, ıstırabın bu yaşlarını döktükten sonra, ağabeyi Andreas’ı bulmayı umut eden bir biçimde, geldiği adımlarını takip ederek kampa geri döndü. Kampa ulaştığında, o yalnızca, ağabeyinin Kudüs’te saklanmak için gittiği yere kendisini

götürecek bir ulaşı görevlendirmiş bulunan, Davud Zübeyde'yi bulmuştu.

184:2.10 (1981.4) Petrus bu tüm deneyimi, Zeytindağı'ndaki Annas'ın sarayının bahçesinde gerçekleşmişti. O İsa'yı, yüksek din-adamı olan Kaiaphas'ın sarayına takip etmemişti. Petrus'un, bir horozun ötüşü ile onun tekrar eden bir biçimde Üstün'ü reddetmiş oluşuna dair farkındalığı, tüm bunların Kudüs'ün dışında yaşanmış olduğuna işaret etmektedir; çünkü, şehrin sahip olduğu sınırları içinde kümes hayvanları beslemek kanuna aykırıydı.

184:2.11 (1981.5) Horozun ötüşünün Petrus'u acı bir biçimde kendine getirmesine kadar, o yalnızca, kendisini sıcak tutmak için aşağı yukarı yürürken, hizmetçilerin suçlamalarını nasıl zeki bir biçimde bertaraf ettiğini ve onların kendisini İsa ile ilişkilendirme amaçlarında kendilerine ne de fazla güçlük çıkardığını düşünmüştü. Bir süreliğine o sadece, bu hizmetçilerin kendisini bu şekilde sorgulamak için hiçbir ahlaki veya kanunsal hakka sahip olmadığını düşünmekteydi; ve, o gerçekten de, kimliğinin açığa çıkmasıyla muhtemel bir biçimde tutuklanmaktan ve hapse atılmaktan kaçtığı yöntemle kendisini tebrik etmekteydi. Horoz ötene kadar Petrus'un aklına, Üstününü reddettiği gerçeği düşmemişti. İsa kendisine bakana kadar, krallığın bir elçisi olarak sahip olduğu ayrıcalıklarına layık olmayı başaramadığını anlamamıştı.

184:2.12 (1981.6) Tavizin ve olabilecek en küçük karşı koyuşun bu yolunda ilk adımını atmış bir halde, Petrus için, karar verilen davranışı sürmeden başka bir şey görünmemişti. Yanlış bir biçimde başlamış halde, geri dönmek ve doğru olanı yapmak büyük ve soylu karakteri gerektirmektedir. İnsanın öz aklı

fazlasıyla sık gerçekleşen bir biçimde, bir kere girildiği zaman yanlıştın yolunda devam ediştı haklı çıkarma eğilimi göstermektedir.

184:2.13 (1982.1) Yeniden diriliştten sonra Üstünü ile buluşana kadar Petrus affedilebileceğine hiçbir zaman bütünüyile inanmamıştı; ve, o, reddediştlerden meydana gelen bu acı gecenin deneyimleri karşıısında tam da bunu almıştı.

3. Sanhedrincilerin Mahkemesi Önünde

184:3.1 (1982.2) Baş din-adamı olan Kaiaphas Sanhedrinci sorgu mahkemesini toplantıya çağırdığında ve İsa'nın resmi yargılanıştı için onların önüne getirilmesini istediğinde, bu Cuma sabahı saat üç buçuk sularıydı. Daha önceki toplantılarda Sanhedrin, büyük bir çoğunluk oyu ile, İsa'nın ölümü yargısında bulunmuştı; onun resmi olmayan bir biçimde, kanuna karşı gelme, Tanrı'ya saygısızlık ve İsrail'in atalarının geleneklerini küçük görme suçlamalarından suçlu bulunması nedeniyle ölüme layık olduğu kararlaştırılmıştı.

184:3.2 (1982.3) Bu, Sanhedrin'in düzenli bir biçimde toplanan bir oturumu değildi, ve o mabet içindeki yontulan taş odası biçimindeki olağan yerinde gerçekleştirilmemekteydi. Bu, yaklaşık olarak otuz kişiden meydana gelmişt Sanhedrin üyesinin özel bir yargılama mahkemesi olup, yüksek din-adamının sarayında toplanmıştı. Yahya Zübeyde, bu sözde mahkeme boyunca İsa ile birlikte hazırđı.

184:3.3 (1982.4) Baş din-adamları, kâtipler, Saddukiler ve Ferisilerin bazıları, kendi makamlarını rahatsız etmekte ve yönetim yetkilerini tehdit etmekte olan İsa'nın şimdi nasıl da ellerinde

güvende oluşu karşısında kendilerini şımartmaktaydı! Ve, onlar, İsa'nın hiçbir zaman ihanetkar kollarından kaçamamasında kararlıydı.

184:3.4 (1982.5) Olağan bir biçimde, Museviler, bir ölüm cezasıyla bir kişiyi yargıladıklarında, büyük bir dikkatle hareket etmekte olup, şahitlerin seçiminde ve mahkemenin bütüncül işleyişinde hakkaniyetin her türlü güvencesini sağlamaktaydılar. Ancak, bu sefer, Kaiaphas, tarafsız bir yargıdan çok bir savcı halindeydi.

184:3.5 (1982.6) İsa bu mahkeme önüne olağan kıyafetleri içinde ve elleri arkasında bağlı halde çıkmıştı. Bütün mahkeme, onun ihtişamlı görünüşü karşısında etkilenmiş ve bir ölçüde şaşkınlığa düşmüşlerdi. Onlar daha öncesinde hiçbir zaman; ne bu türden bir tutsağı, ne de yaşamı için yargı halindeki bir adamın böyle bir rahatlığını görmüşlerdi.

184:3.6 (1982.7) Musevi yasası, tutsağa karşı bir suçlamada bulunmadan önce en azından iki şahidin aynı görüşü bildirmesini gerektirmekteydi. Yudas İsa'ya karşı bir şahit olarak kullanılamazdı çünkü Musevi yasası özellikle bir ihanetkarın tanıklığını yasaklamıştı. İki düzine de fazla sahte şahit İsa'ya karşı tanıklıkta bulunmak için hazırды; ancak, onların tanıklığı o kadar çelişkili ve bariz biçimde o kadar uydurulmuş haldeydi ki, Sanhedrincilerin kendisi bu dışavurum karşısında fazlasıyla utanmış hale düşmüşlerdi. İsa, bu iftiracılara iyi gözle bakışlarını indirir halde, orada durmaktaydı; ve, tam da onun bu görünüşü yalan söyleyen şahitleri rahatsız etmişti. Tüm bu sahte tanıklık boyunca, Üstün bir söz bile söylemedi; o, onların birçok sahte suçlamasına hiçbir cevapta bulunmadı.

184:3.7 (1982.8) Onların şahitlerinden herhangi ikisinin anlaşmaya benzer bir şeye ulaşmaları, ikisinin, İsa'nın mabet konuşmalarının biri içinde “bu mabedi ellerinizle yıkın, üç gün içinde yeni eller olmadan dikilecektir” ifadesini duymuş olduğu konuşmaya gerçekleştirdikleri tanıklıkta yaşanmıştı. O aslında, İsa'nın söylediği şey değildi; kaldı ki bu atıfta bulunan konuşmada, İsa kendi bedenini işaret etmişti.

184:3.8 (1982.9) Yüksek din-adamlarının İsa'ya, “Bu suçlamaların herhangi birine cevap vermiyor musun?” şekilde bağırımlarına rağmen, İsa ağzını açmadı. O orada, tüm bu sahte şahitler tanıklıklarında bulunurken sessizlik içinde durdu. Bu iftiracıların sözlerinin paydasında öyle bir biçimde nefret, köktencilik ve sınırı bulunmayan abartı bulunmaktaydı ki, onlar kendi tanıklıklarına takıldılar. Sahte suçlayıcılara olan en iyi yalanlama Üstün'ün sakin ve ihtişamlı sessizliği idi.

184:3.9 (1983.1) Sahte şahitlerin tanıklığına başlanılmasından sonra, Annas ulaşmış olup, Kaiaphas yanında yerini aldı. Annas bu aşamada ayağa kalkıp, İsa'nın mabedi yok etme tehdidinin kendisine şu üç suçlamada bulunmaya yeterli olduğunu savundu:

184:3.10 (1983.2) 1. Onun insanların tehlikeli bir aldatıcısı oluşuna. Onun kendilerine imkânsız şeyleri öğretmiş ve bunun dışında kalan hallerde ise onun insanları kandırmış oluşuna.

184:3.11 (1983.3) 2. Onun, kutsal mabede şiddetli elleri sürmeyi desteklediği için köktenci bir devrimci olduğuna; aksi halde o mabedi nasıl yok edebilirdi ki?

184:3.12 (1983.4) 3. Onun, yeni bir mabedi inşa etme ve bunu elleri olmadan gerçekleştirme sözünü verdiği için büyüü öğrettiğini.

184:3.13 (1983.5) Hâlihazırda Sanhedrin'in tümü, İsa'nın, ölümü gerektiren karşı gelinen Musevi yasalarından suçlu olduğuna hem fikir olmuşlardı; ancak, onlar bu aşamada, tutsakları üzerinde ölüm cezasını duyurmak için Pilatus'a haklı çıkaracakları onun davranışına ve öğretilerine dair suçlamaları büyütmenin endişesine düşmüşlerdi. Onlar, İsa'nın yasal bir biçimde ölüme gönderilmesinden önce Roma valisinin iznini almak zorunda oluşlarını bilmekteydiler. Ve, Annas, İsa'nın dışarıdaki insanlar arasında da tehlikeli bir öğretmen halinde görünüşünü sağlama kararlılığındaydı.

184:3.14 (1983.6) Ancak, Kaiaphas artık, İsa'nın orada kusursuz kendinden eminlikte ve kırılmamış sessizlikte durmanın görünüşüne dayanamayacaktı. O, tutsağın konuşmaya zorlanacağı en az bir yol bilmekteydi. Bunun uyarınca, o, İsa'nın yanına yetişip, Üstün'ün yüzüne kendi suçlayıcı parmağını sallar bir halde, şunu söyledi: "Sana emrediyorum, yaşayan Tanrı'nın adına, bizlere senin, Tanrı'nın Evladı olarak Kurtarıcı olup olmadığını söyle." İsa Kaiaphas'a: "Öyleyim. Yakın bir süre içinde Baba'ya gideceğim, ve kısa zaman içinde İnsan Evladı güçle kuşandırılacak ve bir kez daha cennetin birlikleri üzerinde egemenliğine sahip olacak."

184:3.15 (1983.7) Yüksek din-adamı İsa'nın bu sözleri söylediğini duyduğunda, aşırı bir biçimde sinirli hale gelmişti; ve, üstündeki kıyafetleri koparır halde, şunu haykırdı: "Bakın, şimdi hepiniz bu adamın Tanrı'ya saygısızlığını duydunuz. Bu kanunu çiğneyen ve Tanrı'ya saygısızlık edenle ne yapılması

gerektiğini düşünüyorsunuz?” Ve, onların hepsi hep bir ağızdan, “O ölüme layık; bırakınız çarmığa gerilsin.”

184:3.16 (1983.8) İsa, Annas veya diğer Sanhedrin üyelerinin kendisine yöneltmiş olduğu herhangi bir soru karşısında hiçbir ilgi göstermemişti, bahşedilme görevi ile ilgili olan tek bir soru dışında. Onun İnsan Evladı olup olmadığı sorulduğunda, o derhal ve çok kesin bir biçimde olumlu ve olumsuz halde cevabını verdi.

184:3.17 (1983.9) Annas mahkemenin devam etmesini arzulamıştı; İsa’ya getirilen suçlamaların, onun Roma kanunu ve Roma kurumlarıyla olan ilişkisiyle kesin bir biçimde daha sonra Pilatus’a sunulacak şekilde düzenlenmesini. Heyet üyeleri, bu hususları hızlı bir sona taşımaktan endişe duymaktaydılar; bu gün sadece Hamursuz için hazırlık günü olmayıp, bu günde din-dışı herhangi bir şeyin öğleden sonrası yapılmaması kuralı bulunmaktaydı; onlar aynı zamanda, Pilatus’un Kaysera olan Roma’nın Yudea başkentine her an içinde geri dönebileceğinden korktular çünkü o Kudüs’te yalnızca Hamursuz kutlaması için bulunmaktaydı.

184:3.18 (1983.10) Ancak, Annas, mahkemeyi denetim altında tutmayı başaramadı. İsa’nın bu kadar beklenmeyen bir biçimde Kaiaphas’a cevap vermesinden sonra, yüksek din-adamı ilerlemiş ve İsa’nın yüzüne eliyle vurmuştu. Annas, mahkemenin diğer üyeleri odadan dışarı çıkarken İsa’nın yüzüne tükürdüklerinde ve onlardan çoğu İsa’yı alaycı bir biçimde tokatlarken gerçek anlamıyla şaşkınlık içine düşmüştü. Ve, böylece, bu kargaşada ve bu daha önce duyulmamış kafa karışıklığı içinde İsa’nın Sanhedrin mahkemesinin ilk oturumu dört buçukta sona erdi.

184:3.19 (1984.1) Ön yargılı ve geleneklerin gözlerini görmez kıldığı otuz sahte hâkim, sahte şahitleri ile birlikte, bir evrenin doğru Yaratanı üzerinde yargıya varma cüreti göstermekteydi. Ve, bu tutkulu suçlayıcılar, bu Tanrı-insanının ihtişamlı sessizliği ve muhteşem denetimi karşısında çılgına dönmüşlerdi. Onun sessizliğine dayanmak korkunçtu; onun konuşması korkusuz bir biçimde onlara karşı gelen bir biçimde kararlıydı. O, bu kişilerin tehditleri karşısında hiçbir biçimde etkilenmemiş ve onların fiziksel saldırıları karşısında korkmamış haldeydi. İnsan Tanrı'ya dair yargıya oturmaktaydı; ve, bunun ardından bile o kendilerini derinden sevmekte ve eğer yapabilirse onları kurtarmak istegindedir.

4. Aşağılanma Vakti

184:4.1 (1984.2) Musevi yasası, ölüm cezasının verilisinde, mahkemenin iki oturumunun olmasını gerektirmekteydi. Bu ikinci oturum, ilkinin takip eden günde gerçekleştirilecekti; ve, arada geçen zaman ise mahkemenin üyelerinin oruç ve yas tutmasıyla geçirilecekti. Ancak, bu kişiler, İsa'nın ölmek zorunda oluşuna dair kararlarını onaylamak için bir sonraki günü bekleyememekteydiler. Onlar yalnızca bir saat beklemişlerdi. Bu zaman zarfında İsa, İnsan Evladı'nın başına her türlü soysuzlukta bulunmakla kendilerini eğlendiren mabet muhafızlarının gözetimi altında dinleyici odasında bırakılmıştı. Onlar kendisiyle alay etmiş, yüzüne tükürmüş ve kendisine yabani bir biçimde yumruklamışlardı. Onlar yüzüne bir değnek ile vurup, daha sonra “Haydi kehanette bulun, sen Kurtarıcı, sana vuran kimdi” demişlerdi. Ve, böylece onlar, bu karşı koymayan Celileliye söven ve ona kötü davranan bir biçimde, tam bir sat boyunca böyle devam etmişlerdi.

184:4.2 (1984.3) Izdırabın bu acı saati ve sahte mahkemelerin süreci boyunca, bilgisiz ve hissiz muhafızların ve hizmetçilerden önce, Yahya Zübeyde yan odada yalnız bir terör içinde beklemişti. Bu istismarlar ilk başladığında, İsa Yahya'ya, başını sallayarak, onun buradan çekilmesine işaret etmişti. Üstün, bu soysuzluklara şahit olmak için havarisinin odada kalmaya devam etmesine izin vermesi durumunda, Yahya'nın itirazının, muhtemel bir biçimde onun ölümüyle sonuçlanacağı, karşı koyucu bir sinirin patlamasını ortaya çıkarak biçimde büyüyeceğini oldukça iyi bilmekteydi.

184:4.3 (1984.4) Bu çirkin saat boyunca İsa hiçbir söz söylemedi. Tüm bu kâinatın Tanrısı ile kişilik ilişkisine katılmış haldeki insanlığın bu nazik ve hassas ruhu için, bu sözde Sanhedrin mahkemesi üyelerinin örneği ile kendisini istismar etmek için uyarılmış bulunan bu bilgisiz ve yabani muhafızlar ve hizmetçilerin insafına bırakılmış bu korkunç saatten daha acı bir aşağılanma kadehi bulunmamaktaydı.

184:4.4 (1984.5) İnsan kalbi; göksel uslar, talihsiz Urantia'nın günahla kararmış âlemi üzerindeki bilgisiz ve yanlış yönlendirilen yaratılmışlarının iradesine kendisini tabi bırakmış halde sevgili Egemenleri'ni bu şekilde gözlemlerlerken, uçsuz bucaksız bir evreni kaplamış olan kızgınlık titreyişini hiçbir şekilde hissedemez.

184:4.5 (1984.6) Onu, ruhsal olarak elde edemeyeceği veya ussal olarak erişemeyeceği şeye hakaret etmek istemeye ve ona fiziksel olarak saldırmaya iten insan içindeki bu hayvana ait nitelikte de nedir? Yarı medenileşmiş insanda hala, kendisinden bilgelikte ve ruhsal erişimde üst düzeyde bulunanlara püskürmeyi amaçlayan kötü niteliğe sahip bir

korkunçluk kol gezmektedir. Bu karşı koymaz İnsan Evladı'na olan bu fiziksel saldırıda hayvansal tatminin bir türünden elde ettikleri bu sözde medeni insanların kötü nitelikli kabalığına ve korkunç vahşiliğine bakın. Bu hakaretler, alaylar ve fiziksel saldırılar İsa'ya düşerken, o savunmamaktaydı; ancak savunmasız değildi. İsa ezilmemişti; o yalnızca maddi anlamda karşılıklıta bulunmamaktaydı.

184:4.6 (1985.1) Bunlar, uçsuz bucaksız ve engin bir evrenin yaratıcısı, koruyucusu ve kurtarıcısı olarak onun uzun ve çok önemli olaylara sahne olmuş sürecinin tümü içinde Üstün'ün en büyük zaferlerinin anlarıydı. Tanrı'yı insana açığa çıkarmanın bütüncül bir yaşamını yaşamış olarak, İsa bu aşamada, Tanrı'ya insanın yeni ve öncesi bulunmayan bir açığa çıkarılışını gerçekleştirmeye girişmişti. İsa bu aşamada dünyalara, yaratılmış kişilik tecridine dair her türlü korkunun üzerinde nihai utgunluğu duyurmaktaydı. İnsan Evladı nihai olarak, Tanrı'nın Evladı olarak kimliğin gerçekleştirmeye erişmişti. İsa, kendisi ve Baba'nın bir olduğunu ifade etmede çekince göstermemekteydi; ve, bu en yüce ve ulvi deneyimin gerçeği ve gerçekliğine dayanan bir biçimde, o her bir krallık inananının kendisiyle, tıpkı kendisinin ve Babasının bir olduğu gibi, bir olmasını tembihlemektedir. İsa'nın dini içindeki yaşayan deneyim böylece; aracılığıyla, ruhsal olarak tecrit içindeki ve kâinatsal olarak yalnız yeryüzü fanilerin, korku ve onunla ilişkili olan yardımsızlık hislerinin tüm sonuçlarıyla birlikte kişisel yalnızlaşmadan kaçmaları mümkün hale gelen, kesin ve güvenilir teknik haline gelmektedir. Cennetin krallığına ait kardeşsel gerçeklikler içinde Tanrı'nın inanç evlatları, hem kişisel ve hem de geleneksel olarak, benliğin yalnızlaşımından nihai kurtuluşu bulacaklardır. Tanrı-bilen

inanan artan bir biçimde, yukarıdaki kusursuzluk erişiminin kutsal nihai sonunun ebedi gerçekleşimi ile olan ilişkilemden doğan vatandaşlık halindeki — bir evren ölçeğinde var olan ruhsal toplumlaşımın derin coşkusu ve ihtişamını deneyimlemektedir.

5. Mahkemenin İkinci Oturumu

184:5.1 (1985.2) Beş buçukta mahkeme yeniden bir araya toplandı, ve İsa Yahya'nın beklemekte olduğu yan odaya götürüldü. Burada Romalı asker ve mabet muhafızları, mahkeme Pilatus'a sunulacak olan suçlamaların tasarlanmasına başlarken İsa'yı gözlemişlerdi. Annas, Tanrı'ya saygısızlık suçlamasının Pilatus için hiçbir ağırlığı taşımayacağını birlikteliklerine açıkladı. Yudas mahkemenin bu ikinci buluşması boyunca hazır haldeydi ama o hiçbir tanıklıkta bulunmadı.

184:5.2 (1985.3) Mahkemenin bu oturumu yalnızca yarım saat sürdü; ve, onlar Pilatus'un önüne çıkmayı emrederlerken, ölüme layık halde, İsa'nın iddianamesini şu üç başlıkta toparlamışlardı:

184:5.3 (1985.4) 1. Onun Musevi milletini doğru yoldan çıkaran bir oluşuna; o insanları kandırmış ve kendilerini isyana kışkırtmıştı.

184:5.4 (1985.5) 2. Onun insanlara Sezar'a saygı duymamayı öğrettiğine.

184:5.5 (1985.6) 3. Kendisinin, bir çeşit yeni krallığın bir kralı ve kurucusu olduğunu duyuran bir biçimde, imparatora karşı ihanete kışkırtmış oluşuna.

184:5.6 (1985.7) Bu işleyişin tamamı daha önce yaşanılmamış olup, bütünüyle Musevi kanunlarına aykırıydı. İsa'nın mabedi yok etmeye ve onu tekrar üç günde dikmeye dair İsa'nın ifadesine tanıklık dışında, herhangi iki şahit hiçbir konuda anlaşılamamıştı. Ve, bu bahsi geçen son hususta bile, hiçbir şahit İsa'yı savunmak için konuşmamış olup, ne de İsa'ya onun kastetmiş olduğu anlam sorulmuştu.

184:5.7 (1985.8) Mahkemenin tutarlı bir biçimde onu yargılamış olduğu tek nokta Tanrı'ya saygısızlıktı; ve, bu tamamen onun kendi tanıklığına dayanmıştı. Tanrı'ya olan saygısızlıkta bile onlar ölüm cezası için resmi bir oy verme sürecini başlatamadılar.

184:5.8 (1985.9) Ve, onlar bu aşamada şimdi, hiçbir şahidin duyulmamış ve tüm bunların hepsi suçlanan tutuklayıcı yokken kararlaştırılmış haldeki Pilatus'a gidecek üç suçlamayı tasarlamaya cüret etmişlerdi. Bu gerçekleştirildiğinde, Ferisilerin üçü ayrılmıştı; onlar İsa'nın yok edilmesini görmeyi arzu etmekteydi; ancak, onlar, şahitler olmadan ve kendisinin yokluğunda ona karşı bu suçlamaları tasarlamayacaklardı.

184:5.9 (1986.1) İsa, Sanhedrinci mahkeme önüne bir daha çıkmadı. Onlar, onun masum yaşamı üzerine yargıda otururlarken, yüzüne tekrar bakmayı istememişlerdi. İsa (bir insan olarak), Pilatus tarafından okunur halde duyurulana kadar bu kişilerin resmi suçlamalarını bilmemekteydi.

184:5.10 (1986.2) İsa Yahya ve muhafızlarla birlikte odadayken, ve mahkeme ikinci oturumundayken, yüksek din-adamının sarayına ait kadınların bazıları, arkadaşlarıyla birlikte, garip tutsağa bakmak için gelmişti; ve, onlardan biri kendisine, “Sen,

Tanrı'nın Evladı olarak Mesih misin?" diye sordu. Ve, İsa şu cevabı verdi: "Eğer sana söyleyecek olsam, bana inanmayacaksın; ve, eğer ben sana bu soruyu sorarsam, cevap vermeyeceksin."

184:5.11 (1986.3) Bu sabah saat altıda, İsa, bu Sanhedrinci mahkemenin oldukça adaletsiz ve görülmemiş bir biçimde karar vermiş olduğu ölüm cezasının onayı için Pilatus'un önüne çıkmak amacıyla Kaiaphas'ın evinden götürüldü.

185. Makale

Pilatus Karşısındaki Mahkeme

185:0.1 (1987.1) BU CUMA sabahı, M.S. 30 yılının 7 Nisan'ında, saat altıdan biraz daha sonra, İsa, Suriye temsilciliğinin doğrudan gözetimi altında bulunan Yudea'yı, Samarya'yı ve İdumea'yı yönetmekte olan Roma hâkimi olarak Pilatus'un önüne getirilmişti. Üstün, mabet muhafızları tarafından Roma valisinin huzuruna bağlı hale getirilmiş olup, ona, Sanhedrin üyeleri (başta Saddukiler olmak üzere), Yudas İşkariyot ve yüksek din-adamı Kaiaphas ve Havari Yahya'ya ek olarak, elli kişiden meydana gelen suçlayıcıları eşlik etmekteydi. Annas Pilatus'un karşısına çıkmamıştı.

185:0.2 (1987.2) Pilatus uyanık olup, önceki gece İnsan Evladı'nı tutuklamak için Romalı askerleri kullanmak amacıyla rızasını elde etmiş olanlar tarafından İsa'nın erken vakitlerde huzuruna getirilecek oluşu karşısında bilgilendirilmiş bir biçimde, kendisine sabahın erken saatlerinde başvurmakta olan bu kabileyi almaya hazırды. Bu mahkemenin, Pilatus ve eşinin Kudüs'te konakladıkları zaman ana merkezlerini

oluşturdukları Antonya kalesine eklenmiş haldeki, praetoryumun önünde gerçekleştirilmesi tasarlanmıştı.

185:0.3 (1987.3) Her ne kadar Pilatus praetoryum koridorları içinde İsa'nın ifadesinin büyük bir kısmını gerçekleştirmişse de, kamu mahkemesi, ana girişe uzanan basamakların önünde gerçekleştirilmişti. Bu; içinde, Hamursuz'a hazırlanışın bu gününde herhangi bir mayanın kullanılabileceği bir gentile binasına girmeyi reddetmekte olan Musevilere verilmiş bir tavizdi. Bu türden bir davranış yalnızca kendilerini törensel olarak kirlenmiş kılmayacaktı; bu aynı zamanda öğleden sonraki şükran şölenine katılmaktan kendilerini alı koyacak olup, hem de, Hamursuz akşam yemeğini yemek için tekrar kabul edilebilir hale gelmeden önce, havanın kararması ardından arınma törenlerine katılmalarını zorunlu kılacaktı.

185:0.4 (1987.4) Her ne kadar bu Museviler, İsa'nın yargısal öldürülüşünü yerine getirme ilgisine sahip bir biçimde vicdani açıdan kendilerini hiçbir biçimde kötü hissetmemişlerse de, yine de törensel temizliğin ve geleneksel düzenin tüm bu hususlarında titizlik göstermekteydi. Ve, bu Museviler, hem zaman ve hem de ebediyet içindeki insan refahı için bu çok küçük öneme sahip olan şeylere çok detaylı önemi verirken, kutsal bir doğanın yüksek ve kutsal sorumluluklarının tanınmasında başarısız olan toplulukta yalnız değillerdi.

1. Pontius Pilatus

185:1.1 (1987.5) Eğer Pontius Pilatus küçük vilayetlerin kabul edilebilir bir biçimde iyi valisi olmasaydı, Tiberius, on yıllık bir süre boyunca Yudea'nın hâkimi olarak ona neredeyse hiçbir biçimde katlanmazdı. Her ne kadar Pilatus oldukça iyi bir

yönetici olsa da, o ahlaki olarak bir korkaktı. O, Musevilerin valisi olarak görevinin doğasını kavrayacak yeteri kadar derin bir kişi değildi. O, bu İbranilerin, *gerçek* bir dine sahip oldukları gerçeğini kavramada başarısız olmuştu; ölmeye gönüllü, imparatorluk boyunca etrafa dağılmış milyonlarca kişinin Kudüs'ü inançlarının mabedi ve Sanhedrin'i yeryüzü üzerindeki en yüksek mahkeme olarak gördükleri bir inanış olarak.

185:1.2 (1988.1) Pilatus Musevileri sevmemişti, ve bu derinde yatmakta olan nefret kendisini erkenden dışa vurmaya başlamıştı. Roma vilayetlerinin tümü içinde hiçbir Yudea'yı yönetmekten daha zor değildi. Pilatus hiçbir zaman, Musevilerin idaresiyle ilişkin sorunları gerçek anlamıyla anlamamıştı; ve, bu nedenle, vali olarak deneyiminin en başında neredeyse ölümcül ve intihara yaklaşmış olan bir dizi büyük hatada bulunmuştu. Ve, Musevilere onun üzerinde bu kadar gücü veren şey bu büyük hatalar olmuştu. Onlar Pilatus'un kararlarını etkilemek istediklerinde, tek yapmaları gereken şey onu bir isyan ile tehdit etmektir; bunun ardından Pilatus derhal tavizde bulunurdu. Ve, hâkimin bu bariz dirayetsizliği, veya diğer bir değişle onun cesaret yoksunluğu, Museviler ile deneyimlemiş olduğu fazla sayıdaki anlaşmazlığın geçmişi ve her seferinde de onların kendisi üzerinde üstün gelmesi nedeniyledir. Museviler Pilatus'un kendilerinden korkmakta olduğunu bilmekteydi; Tiberyus karşısında onun makamını kaybetme korkusunda oluşunu; ve, onlar, sayısız sefer bu bilgiyi valiye fazlasıyla zarar veren bir biçimde kullanmışlardı.

185:1.3 (1988.2) Pilatus'un Musevilere olan olumsuz bakışı, fazla sayıdaki talihsiz yüzleşmenin bir sonucu olarak gerçekleşmişti. İlk olarak, o, puta tapmanın simgeleri olarak kendilerinin imgelerin her türlüüne karşı sahip oldukları ön yargıyı ciddiye almada başarısız olmuştu. Bu nedenle, o askerlerinin, selefi altındaki Romalı askerlerinin uygulaması olarak, nişanlarından Sezar'ın imgelerini kaldırmadan Kudüs'e girmelerine izin vermişti. Musevilerinin büyük bir temsilci topluluğu, kendisinden askeri ölçütlere uymayan bir biçimde bu imgelerin kaldırılmasını ister halde, Pilatus için beş gün beklemişti. O kesin bir biçimde, onların talebini reddetmiş olup, kendilerini anlık gerçekleşecek bir ölümle tehdit etmişti. Bir kuşkucu olarak Pilatus, güçlü dini hislere sahip olan insanların dini yargıları için ölmede tereddüt etmeyeceklerini anlamamıştı; ve, bu nedenle o, Museviler inatla sarayı üzerine gelip, başlarını yere gömen bir biçimde, kendilerinin ölmeye hazır oldukları haberini gönderdiklerinde endişeye kapılmıştı. Pilatus, Kudüs'te bulunan askerlerin olağan kıyafetlerinden imgelerin kaldırılmasını emreden bir halde, teslim olmuş ve kendisini bu günden itibaren büyük bir biçimde, yerine getirmeye korktuğu tehditleri gerçekleştirmedeki zafiyetini bu şekilde keşfetmiş olan Musevi önderlerinin tahmin edilemez arzularına tabi halde bulmuştu.

185:1.4 (1988.3) Pilatus daha sonrasında, kaybolmuş olan itibarını tekrar kazanmaya kararlılık göstermişti, ve o bunun uyarınca, Sezar ibadetinde sıklıkça kullanmakta olan imparatorun kalkanlarını Kudüs içindeki Hirodes'in saray duvarlarına yerleştirmişti. Museviler buna karşı durduklarında, o kararlıydı. O kendilerinin itirazların dinlemeyi reddettiğinde, onlar derhal Roma'ya başvurmuştu; ve, imparator derhal

gücendiren kalkanların kaldırılmasına emretmişti. Ve, bunun ardından Pilatus, öncesinden daha da alt bir düzeyde görülmüştü.

185:1.5 (1988.4) Musevilere karşı kendisini büyük bir hoşnutsuzluğa getirilen başka bir şey, büyük dini şölenler döneminde Kudüs'e olan milyonlarca ziyaretçi için artan su tedarikinde bulunmak için yeni bir su kemerinin yapılması amacıyla mabet hazinesinden para alama cesareti gösterişiydi. Museviler, yalnızca Sanhedrin heyetinin mabet kaynaklarını harcayabileceğini düşünmekteydi; ve, onlar hiçbir zaman, bu cüretkâr idare için Pilatus'u eleştirel gözlerle bakmayı sonlandırmadılar. Düzinelerce ayaklanma ve fazlasıyla kan bu karardan dolayı akmıştı. Bu ciddi isyanların sonu, tam da sunakta ibadette bulunurken Celilelilerden meydana gelen büyük bir kafilenin kırımını içermişti.

185:1.6 (1988.5) Her ne kadar bu dirayetsiz Roma yöneticisi İsa'yı Musevilere karşı duymuş olduğu korkuya ve kendi kişisel makamının muhafazasına kurban vermiş olsa da, onun, mabet vazolarının gömülmüş olduğunu söylemiş olan Gerizim Dağına orduları yönlendirmiş bir sahte Mesih'in iddialarıyla ilişkin olarak Samirilerin gereksiz bir kıyımının bir sonucu olarak görevinden alınmış olması dikkate değerdir. Bu yaşanmışlığın bir sonucu olarak, Suriye yönetim birimi Pilatus'u Roma'ya çağırmişti. Tiberyus, Pilatus'un Roma'ya olan yolu üzerinde ölmüştü; ve, o, Yudea'nın hâkimi olarak yeniden atanmamıştı. O hiçbir zaman, İsa'nın vaftizine rıza göstermenin utandırıcı kınamasından kendisini kurtaramamıştı. Yeni imparatorun gözlerinde hiçbir onayı

bulamayan bir biçimde, daha sonra intihara girişmiş olduğu yer olan Lozan vilayetinde emekli olmuştu.

185:1.7 (1989.1) Pilatus'un eşi, Klaudia Prokula İsa'ya dair birçok şeyi, krallığın müjdesinin bir Fenikeli inananı olan hizmetçisinin sözüyle duymuştu. Pilatus'un ölümünden sonra Klaudia güçlü bir biçimde iyi haberlerinin yayılışı ile ilişkili hale gelmişti.

185:1.8 (1989.2) Ve, tüm bunların hepsi, bu acı Cuma öğle öncesi gerçekleşmiş olan birçok şeyi açıklamaktadır. Museviler'in neden — kendisinin İsa'yı yargılamak için altıda kalmasını sağlayan bir biçimde — Pilatus'a emir vermiş olmasını ve aynı zamanda İsa'nın ölümü için kendi taleplerine karşı gelmeye cüret etmesinden önce İsa'yı vatana ihanet suçuyla suçlamaktan tereddüt etmemelerinin anlaşılmasını kolaylaştırmaktadır.

185:1.9 (1989.3) Musevilerin yöneticileri ile zarar verici bir biçimde ilişkili hale gelmemiş değerli bir Roma valisi hiçbir zaman; kendisinin, sahte suçlamalarından masum ve hatasız olduğunu duyurmuş olduğu bir kişinin ölümünü yerine getirmek için bu türden kana susamış dini köktencilere izin vermezdi. Roma, Filistin'i yönetmesi için ikinci düzey Pilatus'u gönderdiğinde, yeryüzüsel olaylarda çok büyük sonuçlara neden olmuş bir yanlış olarak, büyük bir hata yapmıştı. Tiberyus, imparatorluk içindeki en iyi vali yöneticisini Musevilere göndermiş olsaydı daha iyi bir şey yapmış olurdu.

2. İsa'nın Pilatus Karşısına Çıkışı

185:2.1 (1989.4) İsa ve onun suçlayıcıları Pilatus'un yargılama salonunun önünde toplandıklarında, Roma valisi dışarı çıkıp, toplanmış haldeki kafiye hitaben, şunu sormuştu: “Bu akrana hangi suçlamayı getiriyorsunuz?” İsa'yı önlerinden kaldırmayı kendilerine görev edinmiş olan Saddukiler ve heyet üyeleri öncesinde, Pilatus'un önüne çıkmakta ve ondan herhangi bir kesin suçlama olmadan İsa'nın üzerindeki ölüm cezasını onaylamasını istemede kararlıydı. Bu nedenle Sanhedrin mahkemesinin sözcüsü Pilatus'a şu cevapta bulunmuştu: “Eğer bu kişi bir kötülük işleyen olmasaydı, biz onu sana kadar getirmezdik.”

185:2.2 (1989.5) Pilatus, her ne kadar onlar bütün bir gece boyunca onun suçuna dair karar vermeye girişmişlerse de, onların İsa'ya karşı getirmekte oldukları suçlamayı ifade etmelerinde gönülsüz olduklarını gözlemlediğinde, şu cevabı verdi: “Herhangi bir kesin suçlama üzerinde anlaşılmadıysanız, neden bu adamı buraya getirip, benim onu sizin kendi kanunlarınız uyarınca yargılamamı istiyorsunuz?”

185:2.3 (1989.6) Bunun ardından, Sanhedrin mahkemesinin kâtibi Pilatus'a: “Herhangi bir kişiyi ölüme göndermemiz bizlerin kanununa uymamaktadır; ve, milletimize rahatsızlık veren bu kişi, söylemiş ve yapmış olduğu şeyler için ölmeyi hak etmektedir. Bu nedenle bizler, bu kararın onaylanması için sizin önünüze çıktık.

185:2.4 (1989.7) Roma valisinin önüne örtbas etmeye girişen bir biçimde çıkmak, Pilatus'un adaletine, onuruna ve soyluluğuna karşı onların saygısızlığına ek olarak Sanhedrin üyelerinin hem kötü niyetini hem de kötü ruh hallerini göstermektedir. Kendisine karşı adil bir yargılama sunmadan ve kendisine karşı

kesin suçlayıcı şeyleri getirmeyi tercih etmeyen bile bir biçimde, bir kişiye karşı idam kararını onaylaması için yerel valileri önüne çıkmaları bu tebaa vatandaşlarının ne kadar da büyük cüretsizliğini göstermektedir!

185:2.5 (1989.8) Pilatus, İsa'nın Museviler arasındaki çalışmalarına dair bir takım şeyler bilmekte olup, ona karşı getirilecek suçlamaların Musevilerin din-kurumsal kanunlara karşı gelmekle ilişkili olduğunu tahmin etmişti; bu nedenle, o, bu davayı tekrar onların kendi yüksek mahkemelerine göndermeyi amaçladı. Yine, Pilatus; onların, güçlü ve kıskançlık duyan bir nefret ile alçak göre gelmiş oldukları kendi ırklarına ait bir kişiye bile ölüm cezasını getirme ve bunu uygulamada güçsüz olduklarını kamuya açık bir biçimde itiraf etmelerini sağlamadan büyük keyif almıştı.

185:2.6 (1990.1) Gece yarısından kısa bir süre önce ve o İsa'nın gizlice tutuklanmasını sağlamak için Roma askerlerinin kullanılmasına izin verdikten sonra olarak, Pilatus'un, İbrani dinine yarı bir biçimde dönmüş olan ve daha sonra İsa'nın müjdesinin bütüncül bir inananı haline gelmiş eşi Klaudia'dan İsa ve onun öğretisine dair ilave şeyleri duyması birkaç saat öncesinde gerçekleşmişti.

185:2.7 (1990.2) Pilatus, bu oturumu ertelemeyi istemekteydi ama o Musevi önderlerinin bu davayı karara bağlamaya kararlı olduklarını görmüştü. O, bunun yalnızca Hamursuz için bir öğle öncesi hazırlık olmadığını bilmekteydi; ancak aynı zamanda, Cuma olarak, bu günün Musevilerin Şabat istirahat günü ve ibadeti için hazırlık günü olduğunu.

185:2.8 (1990.3) Pilatus, bu Musevilerin saygısızca yaklaşımının oldukça farkında olan bir halde, İsa'nın bir yargılama olmadan ölümle cezalandırılma talebine uymaya gönüllü değildi. Bu nedenle, o, tutukluya karşı suçlamalarını sunmaları için birkaç dakika bekledikten sonra, kendilerine dönüp şunu söyledi: “Ben bu kişi bir mahkeme olmadan ölümle cezalandırmayacağım; ne de ben, kendisine olan suçlamaları yazılı halde sunana kadar onu sorgulamaya razı olacağım.”

185:2.9 (1990.4) Yüksek din adamı ve diğerleri Pilatus'un bunu söylemiş olduğunu duyduklarında, mahkemenin kâtibine işarette bulunmuş olup, bu kişi İsa'ya karşı getirilmekte olan suçlamaların kaydını Pilatus'a uzatmıştı. Ve, bu suçlamalar şöyleydi:

185:2.10 (1990.5) “Bizler Sanhedrin yüksek mahkemesinde bu kişinin bir kötülük işleyicisi ve milletimizin bir rahatsız edici olduğu su suçlara kani olduk:

185:2.11 (1990.6) “1. Milletimizi yoldan çıkarıp, isyana karşı insanlarımızı kışkırtmakla.

185:2.12 (1990.7) “2. Sezar'a saygı göstermeyi insanlara yasaklamakla.

185:2.13 (1990.8) “3. Kendisini Musevilerin kralı olmakla ve yeni bir krallığın kuruluşunu öğretmekle.”

185:2.14 (1990.9) İsa, düzenli bir biçimde mahkemeye çıkarılmamış olup, bu suçlamaların bir tanesinden bile yasal olarak suçlu bulunmamıştı. O, ilk kez ifade edildiğinde bu suçlamaları duymamıştı bile; ancak, Pilatus, muhafızların tuttukları yer olan, kendisini praetoryumdan getirtmiş olup, bu suçlamaların

İsa'nın duyacağı bir biçimde tekrar edilmesinde ısrarcı olmuştu.

185:2.15 (1990.10) İsa bu suçlamaları duyduğunda, o, kendisinin bu hususları Musevi mahkemesinin önünde duymamış olduğunu oldukça iyi bilmekteydi; ve, bunu Yahya Zübeyde ve İsa'nın suçlayıcıları da böyle bilmekteydi; ancak, İsa, onların sahte suçlamalarına karşı hiçbir cevapta bulunmamıştı. Her ne kadar Pilatus suçlayıcılarına cevap vermesini kendisinden istemişse de, o ağzını açmamıştı. Pilatus, tüm bu yaşananların adaletsizliği karşısında oldukça hayretler içine düşmüş ve İsa'nın sessiz ve üstün tahammülü karşısında o kadar etkilenmişti ki, o tutuklunun salonun içine almaya ve kendisini kişisel olarak sorgulamaya karar vermişti.

185:2.16 (1990.11) Pilatus, zihinsel olarak kafa karışıklığı içindeydi, kalbinde Musevilerden korku duymaktaydı, ve ruhaniyeti içinde İsa'nın orada ihtişamıyla sessiz bir hor görüşün değil içten bir acımanın ve kederli bir şefkatin bir ifadesi ile kana susamış suçlayıcıları önünde ve onlara bakışlarını gezdiren bir biçimde duruşu karşısında derinden etkilenmişti.

3. Pilatus'un Özel Sorgusu

185:3.1 (1991.1) Pilatus, salonun dışında muhafızları bırakan bir biçimde, İsa ve Yahya Zübeyde'yi özel bir odaya aldı; ve, tutuklunun oturmasını rica eden bir biçimde, kendisi İsa'nın yanı başında oturmuş olup, kendisine birkaç soru sordu. Pilatus İsa ile konuşmaya, ilk olarak kendisinin ona getirilmiş olan birinci suçlamaya inanmadığının teminatını verişiyle başladı; onun, milletin bir yoldan çıkarışı ve isyanın kışkırtıcısı olmayışına. Bunun ardından o: “Sen hiç Sezar’a saygıda

bulunulmamasını reddetmeyi öğrettin mi?” İsa, Yahya’ya işaret eden bir biçimde, şunu söyledi: “Kendisine veya benim öğretimi duymuş olan başka herhangi birine sor.” Bunun ardından Pilatus Yahya’yı bu saygı hususunda sorguladı, ve Yahya İsa’nın öğretisine dair şahitlikte bulunup İsa’nın ve havarilerinin hem Sezar’a hem de mabede vergi verışı açıkladı. Pilatus Yahya’yı sorguladığında, o şunu söyledi: “Benim sizler ile konuştuğumu kimseye söylememeye dikkat et etin.” Ve, Yahya hiçbir zaman bu hususu açığa çıkarmamıştı.

185:3.2 (1991.2) Pilatus bunun ardından dönüp, şunu söyleyen bir biçimde, İsa’yı ilave bir biçimde sorguladı: “ve, şimdi, sana getirilmiş olan üçüncü suçlama hususunda, sen Musevilerin kralı mısın?” Pilatus’un sesinde muhtemel bir biçimde içten bir sorunun tonu bulunduğu için, İsa hâkime gülümsemiş olup, ona şunu söylemişti: “Pilatus, sen bunu kendin için mi soruyorsun, yoksa bu soruyu suçlayıcılarım olan diğerlerinden mi alıyorsun?” Bunun üzerine, kısmi bir kızgınlık tonu içinde, vali: “Ben bir Musevi miyim? Senin kendi insanların ve baş din-adamları seni buraya getirip, benim sana ölüm cezası vermemi istedi. Ben onların suçlamalarının doğruluğunu sorguluyorum ve yalnızca senin gerçekte ne yapmış olduğunu kendi başıma bulmaya çalışıyorum. Söyle bana, sen kendinin Musevilerin kralı olduğunu ve yeni bir krallığı inşa etmeye çalıştığını söyledin mi?”

185:3.3 (1991.3) Bunun ardından İsa Pilatus’a: “Benim krallığımın bu dünyaya ait olmadığını görmüyor musun? Eğer benim krallığım bu dünyaya ait olsaydı, kesince takipçilerim Musevilerin ellerine düşmemem için savaşırdı. Bu zincirler içindeki senin önündeki bu mevcudiyetim, insanların tümüne

krallığının bir ruhsal birliktelik, hatta, inanç ve derin sevgi ile, Tanrı'nın evlatları haline gelmiş olan insanların kardeşleri oluşunu göstermek için yeterlidir. Ve, bu kurtuluş, Musevilere ek olarak gentileliler içindir.”

185:3.4 (1991.4) “Öyleyse sonuçta sen bir kralısın?” dedi Pilatus. Ve, İsa: “Evet, ben o türden bir kralım, ve benim krallığım gökteki Babamın inanç evlatlarının oluşturduğu ailedir. Bu amaçla ben bu dünyaya doğdum, hem de, Babamı insanların tümüne göstermek ve Tanrı'nın gerçekliğine şahitlik etmek için. Ve, şimdi bile ben sana, gerçekliği derinden seven herkesin benim sesimi duyduğunu duyuruyorum.”

185:3.5 (1991.5) Bunun ardından Pilatus, yarı alaycı yarı da içten bir biçimde, “Gerçeklik, nedir gerçeklik — gerçekte kim onu biliyor ki?” dedi.

185:3.6 (1991.6) Pilatus, İsa'nın sözlerini kavramaya yetkin değildi; ne de o, onun ruhsal krallığının doğasını anlamaya yetkindi; ancak, o bu aşamada, tutuklunun ölümüne neden olacak bir şeyi yapmamış oluşundan emindi. Yüz yüze bir halde, İsa'ya bir bakış atmak Pilatus için bile, bu narin ve yorgun, aynı zamanda ihtişamlı ve dik kişinin, İsrail'in zamansal tahtında kendisini konumlandırma amacı güden yabancı ve tehlikeli bir devrimci olmayışına karar vermekte ikna ediciydi. Pilatus, o kendisini bir kral olarak çağırdığında İsa'nın ne demekle oluşuna dair bir şeyleri anladığını düşünmüştü; zira, o, “bilge kişi kraldır”ı duyurmuş bulunan Stoacıların öğretilerine aşinaydı. Pilatus oldukça bütüncül bir biçimde; İsa'nın, tehlikeli bir ayartıcı yerine masum bir köktenci olarak zararsız bir idealistten fazlası olmayışına kani olmuştu.

185:3.7 (1991.7) Üstün'ü sorguladıktan sonra, Pilatus baş din-adamlarına ve İsa'nın suçlayıcılarına geri dönüp, şunu söylemişti: “Ben bu adamı sorguladım, ve kendisine bir kusur bulmadım. Ben, onun sizlerin ona getirmiş olduğunuz suçlamalardan suçlu olduğunu düşünmüyorum; ben onun serbest bırakılmasını düşünüyorum.” Ve, Museviler bunu duyduğunda, büyük bir kızgınlığa kapılmışlardı; öyle ki, onlar kendilerinden geçen bir biçimde İsa'nın ölmesi gerektiğini haykırmıştı; ve, Sanhedrincilerden bir tanesi cüretkâr bir biçimde şunu söyleyerek Pilatus'un yanına varmıştı: “Bu adam, Celile'den başlayan ve tüm Yudea boyunca devam eden bir biçimde, insanları ayaklandırıyor. O bir muzur ve kötülük işleyicisi. Eğer bu ahlaksız kişinin serbest bırakılmasına izin verirsen, uzunca bir süre boyunca pişmanlık duyacaksın.”

185:3.8 (1992.1) Pilatus, İsa ile ne yapması gerektiğini bilmiyordu; bu nedenle, Pilatus, onların İsa'nın çalışmasına Celile'de başlamış olduğunu duyduğunda, davaya karar vermenin sorumluluğundan kaçmayı düşündü; en azından, Hamursuza katılan bir biçimde bu zaman zarfında şehirde bulunan Hirodes'in önüne çıkması için İsa'yı göndererek düşünmek için zaman elde etmeyi amaçlamıştı. Pilatus aynı zamanda, bu jestin, karar yetkisi hususlarına dair sayısız yanlış anlamadan doğmuş olan kendisi ve Hirodes arasında belirli bir süre boyunca bulunmuş sert hislerin bazılarını gidereceğini düşünmüştü.

185:3.9 (1992.2) Muhafızları çağıran bir biçimde Pilatus şunu söyledi: “Bu kişi bir Celilelidir. Onu derhal Hirodes'e götürün, ve o bu kişiyi sorguladığında, onun bulgularını bana bildirin.” Ve, onlar İsa'yı Hirodes'e götürdü.

4. Hirodes'in Karşısında İsa

185:4.1 (1992.3) Hirodes Antipa Kudüs'te durduğunda, Büyük Hirodes'in eski Makabi sarayında konaklamaktaydı; ve, bu, İsa'nın bu aşamada mabet muhafızları tarafından götürüldüğü yer olan eski kralın eviydi; ve, İsa, suçlayıcıları ve sayısı artan bir kalabalık tarafından takip edilmekteydi. Hirodes uzunca bir süre boyunca İsa'yı duymuştu; ve, Hirodes İsa'ya dair birçok şeyi merak etmekteydi. İnsan Evladı, bu Cuma sabahı, onun karşısına çıktığında, ahlaktan yoksun Udimi bir an olsun bile bu kişinin, kamu binalarının bir tanesinde çalışırken kaza eseri ölmüş olan babasının alacağı paraya dair adil bir kararı talep eden bir biçimde Seforis'te kendisi önüne çıkmış olan eskilerin ufaklığı olduğunu hatırlamadı. Hirodes'in bildiği kadarıyla, o hiçbir zaman İsa'yı görmemişti, her ne kadar o bu kişinin çalışmaları Celile'de odaklandığında kendisine dair büyük bir endişe duymuş olsa da. Bu aşamada o Pilatus'un ve Yudealıların gözaltında bulunduğu için, Hirodes, kendisini gelecekte ondan gelecek herhangi bir sıkıntıdan güvende hisseden bir biçimde, onu görmeye can atmaktaydı. Hirodes öncesinde, İsa'nın gerçekleştirmiş olduğu mucizelere dair birçok şey duymuştu; ve, o gerçekten de, kendisini bir harikada bulunurken görmeyi umut etmişti.

185:4.2 (1992.4) Onlar İsa'yı Hirodes'in önüne getirdiklerinde, alt yönetici onun devletsel görünüşü ve yüzündeki sakin eminlik karşısında şaşkınlığa uğramıştı. En beş dakikalık bir süre boyunca Hirodes İsa'ya sorular sordu ancak Üstün cevap vermeyecekti. Hirodes kendisiyle alay edip, onu bir mucizeyi gerçekleştirmeye zorladı; ancak, İsa, onun birçok sorusuna veya alayına cevap vermeyecekti.

185:4.3 (1992.5) Bunun ardından Hirodes baş din-adamlarına ve Saddukilere döndü; ve, onların suçlamalarına kulak veren bir biçimde, İnsan Evladı'nın suçlanmış olduğu kötülük eylemlerine dair Pilatus'un duymuş olduğu her şeyi ve fazlasını dinlemişti. Nihai olarak, İsa'nın konuşmayacağından ne de kendisi için bir harika gerçekleştirmeyeceğinden emin olan bir halde, Hirodes, bir süreliğine onunla alay ettikten sonra kendisini eski bir kralsal pelerine sarıp, onu Pilatus'a geri gönderdi. Hirodes, kendisinin Yudea içinde İsa'ya dair herhangi bir karar yetkisine sahip olmadığını biliyordu. Her ne kadar o, nihai olarak Celile'de İsa'dan kurtulacak olacağına inanmadan mutluluk duymuş olsa da, onu ölüme gönderme sorumluluğunun Pilatus'a düşmüş olmasından minnettardı. Hirodes kendisini hiçbir zaman bütünüyle, Vaftizci Yahya'yı öldürmenin bir sonucu olarak kendisinin lanetlenmiş oluşu korkusundan kurtaramamıştı. Hirodes belirli dönemlerde, İsa'nın Yahya'nın ölümden dirilmiş hali oluşundan bile korku duymuştu. Bu aşamada o bu korkudan kurtulmuştu çünkü o İsa'nın özel yaşamını herkesin önüne sermeye ve onu kınamaya cüret etmiş olan sözünü sakınmayan ve korku verici din-adamından çok başka bir kişi olduğunu gözlemlemişti.

5. İsa Pilatus'a Geri Dönüyor

185:5.1 (1993.1) Muhafızlar İsa'yı tekrar Pilatus'a getirdiklerinde, o, karar koltuğunun konumlandırılmış olduğu praetoryumun ön basamaklarına çıkmıştı; ve, baş din-adamlarını ve Sanhedrin üyelerini bir araya toplayan bir biçimde, kendilerine: “Siz bu kişiyi benim karşıma, onun insanları yoldan çıkardığı, vergilerin ödenmesini yasakladığı ve kendisinin Musevilerin kralı olduğunu duyurduğu suçlamalarıyla getirdiniz. Ben onu sorguladım, ve ben kendisini bu suçlamalardan suçlu halde

bulamadım. Gerçekte, ben onda hiçbir kusur bulamadım. Bunun ardından ben onu Hirodes’e gönderdim, ve alt kral aynı karara varmış olmalı ki o bu kişiyi bizlere geri gönderdi. Kesin bir biçimde, bu kişi tarafından ölümü hak ettirecek hiçbir şey yapılmamıştır. Eğer siz hala bu kişinin cezalandırılması gerektiğini düşünüyorsanız, ben serbest bırakmadan önce onu uyarmaya gönüllüyüm.”

185:5.2 (1993.2) Museviler tam da İsa’nın serbest bırakılışına dair bağırarak karşı koyuşlarına girişirlerken, praetoryuma Hamursuz şöleninin onuruna bir tutuklunun serbest bırakılmasını istemek amacıyla çok büyük bir kalabalık gelmişti. Bir süre öncesinden başlayarak, Roma valilerinin, halkın Hamursuz zamanında affetmek için tutuklu veya kınanmış birini seçmesine izin vermesi adet haline gelmişti. Ve, şimdi bu kalabalık kendisinin önüne, bir tutuklunun serbest bırakılmasını istemek için gelmişti; ve, İsa oldukça yakın bir süre içinde kalabalıklar tarafından büyük bir olumlulukla görüldüğü için, bu kalabalığa İsa’yı sunarak kendi kararından bu şekilde muhtemel bir biçimde kurtulmasını düşünmüştü; ve, İsa bu aşamada kendi karar koltuğu önünde bir tutuklu olduğu için, Hamursuz iyi niyetinin nişanı olarak onlara Celileli bu adamı serbest bırakacaktı.

185:5.3 (1993.3) Kalabalık binanın basamaklarına doğru çoğalırken, Pilatus onların Barabbas isimli birinin ismini söylediklerini duydu. Barabbas, bir din-adamının oğlu olarak, siyasi bir kışkırtıcı ve katil bir soyguncuydu; bu kişi yakın bir süre öncesinde Eriha yolunda soygunda bulunurken ve bu soygunda katil olurken yakalanmıştı. Bu kişi, Hamursuz şölenleri tamamlanır tamamlanmaz ölüm cezasına çarptırılacaktı.

185:5.4 (1993.4) Pilatus ayağa kalktı ve kalabalığa, İsa'nın kendisine, belirli suçlamalar içinde onun ölümünü amaçlamakta olan baş din-adamları tarafından getirilmiş olduğunu ve onun bu kişinin ölüme layık olduğunu düşünmediğini söyledi. Pilatus şöyle söyledi: “O halde, benim sizlere, katil olan bu Barabbas'ı mı vermemi tercih edersiniz yoksa Celileli bu İsa'yı mı?” Ve, Pilatus bu şekilde konuştuğunda, baş din-adamlarının ve Sanhedrin heyet üyelerinin tümü avazları çıktığı kadar “Barabbas, Barabbas!” şeklinde bağırıyordu. Ve, insanlar baş din-adamlarının İsa'yı ölüme göndermeye kararlı olduklarını gördüklerinde, onlar hızlıca onun yaşamı için haykırışa katılmış olup, gürültülü bir biçimde Barabbas'ın serbest bırakılması için bağırıyordu.

185:5.5 (1993.5) Birkaç gün öncesinde bu kalabalık İsa'ya hayranlık içinde durmaktaydı; ancak, bu grup, Tanrı Evladı olduğu duyurulmuş haldeki birinin kendisini bu aşamada baş din-adamlarının ve yöneticilerin tutukluluğu ve yaşamı için Pilatus'un önündeki mahkemede bulan kişiye bakışlarını yöneltmeyecekti. İsa, para takasçıları ve tüccarları mabetten dışarı çıkardığı zaman kalabalığın gözünde bir kahraman olabilirdi; ancak, düşmanlarının ellerinde karşılık vermez bir tutuklu halinde ve yaşamı için mahkeme önünde bulunduğu zaman bu konumda değildi.

185:5.6 (1993.6) Pilatus, İsa'nın kanı için bağırırken meşhur bir ahlaksız katili affetmek için baş din-adamlarının haykırışını görmek karşısında sinirlenmişlerdi. O bu kişilerin kötü niyetini ve nefretini görmüş olup, onların barındırmış olduğu önyargıyı ve kıskançlığı anlamıştı. Bu nedenle Pilatus onlara: “Bir katilin yaşamını, en kötü suçu kendisini mecazi olarak Musevilerin

kralı olarak adlandırmak olan bu adamın üstünde nasıl seçersiniz?” Ancak, bu, Pilatus için yapılması gereken bilge bir ifade olmamıştı. Museviler gururlu bir topluluktu; onlar bu aşamada Roma’nın siyasi boyunduruğu altındaydı, ancak aynı zamanda kendilerini gentile tutsaklığı altından büyük bir güç ve ihtişam gösterisi ile kurtaracak olan bir Mesih’in gelişini umut etmekteydiler. Onlar, bu aşamada tutukluluk altında bulunan ve ölümü gerektirecek suçlamalar ile suçlanmış haldeki tuhaf inanç-savlarının bu alçak gönüllü tutumlara sahip öğretmeninden “Musevilerin kralı” olarak bahsetme imasında bile bulunmaya, Pilatus’un tahmin edemeyeceğinden çok, tepki göstermişlerdi. Onlar bu türden bir yorumu, ulusal mevcudiyetleri içinde kutsal ve onurlu olarak gördükleri her şeye bir aşağılamak olarak görmüşlerdi; ve, bu nedenle onların tümü, çılgırından çıkan bir biçimde Barabbas’ın salı verişini ve İsa’nın ölümünü daha da güçlü haykırmışlardı.

185:5.7 (1994.1) Pilatus, İsa’nın kendisine getirilmiş olan suçlamalardan masum olduğunu bilmekteydi; ve, o adil ve cesur bir hâkim olsaydı, kendisini aklar ve onu çözerdi. Ancak, o, bu sinirli Musevilere karşı gelmekten korkmaktaydı; ve, o, görevini yapmaya tereddüt ederken, bir ulak kendisine gelip, eşi Kaludia’dan gelen mühürlü bir iletiyi sunmuştu.

185:5.8 (1994.1) Pilatus bu karşısında toplanmış olan kalabalığa, önündeki husus üzerinde ilave bir eylemde bulunmadan önce tam da almış olduğu bu iletişim metnini okumak istediğine işaret etti. Pilatus eşinden gelen bu mektubu açtığı anda, o şunu okumuştı: “Senden rica ediyorum, onların İsa olarak çağırdığı bu masum ve adil kişi ile hiçbir ilişkin olmasın. Ben bu gece onun nedeniyle rüyamda birçok sıkıntı çektim.” Klaudia’dan

gelen bu not yalnızca Pilatus’u fazlasıyla üzmemiş ve bu hususun karara varılmasını geciktirmemişti; o aynı zamanda, talihsiz bir biçimde, süresince Musevi yöneticilerin sınırsız bir biçimde kalabalık içinde dolaştığı ve Barabbas’ın salınması ve İsa’nın çarmıha gerilmesi için haykırmalarını istediği dikkate değer bir süreyi vermişti.

185:5.9 (1994.2) Sonunda, Pilatus kendisini, Musevi yöneticileri ve af dileyen kalabalıktan meydana gelmiş karma topluluğu şu soruyu yönelten bir biçimde; önünde bulunan sorunun çözümüne itti: “Ben Musevilerin kralı olarak adlandırılan bu kişi ile ne yapmalıyım?” Ve, onların tümü tek bir ağızdan “Onu çarmığa ger! Onu çarmığa ger!” diye haykırdı. Karma kalabalıktan gelen bu tek ortak talep, adil olmayan ve korku altındaki hâkim olarak, Pilatus’u şaşırtmış ve onu endişeye düşürmüştü.

185:5.10 (1994.3) Bir kez daha Pilatus: “Siz bu kişiyi çarmığa mı germek istiyorsunuz? O hangi kötülüğü işledi? Kim ona karşı tanıklık etmek için öne çıkacak?” Ancak, onlar Pilatus’un İsa’yı savunan bir biçimde konuştuğunu duyduklarında, onlar yalnızca daha da fazla, “Onu çarmığa ger! Onu çarmığa ger!” biçiminde haykırdı.

185:5.11 (1994.4) Bunun ardından, Pilatus onlara, şunu söyleyen bir biçimde, Hamursuz tutuklusunun salınması için kararlarını değiştirme talebinde bulundu: “Bir kez daha size soruyorum, bu Hamursuz döneminizde bu tutuklulardan hangisini serbest bırakayım?” Ve, tekrar kalabalık, “Bizlere Barabbas’ı ver!” diye haykırdı.

185:5.12 (1994.5) Bunun ardından Pilatus: “Eğer ben katili serbest bırakırsam, İsa ile ne yapacağım?” Ve, bir kez daha kalabalık hep bir ağızdan, “Onu çarmığa ger! Onu çarmığa ger!” biçiminde haykırdı.

185:5.13 (1994.6) Pilatus, baş din-adamlarının ve doğrudan önderleri ve Sanhedrin üyeleri altında hareket etmekte bulunan, kabalığın ısrarcı haykırışı karşısında dehşete kapılmıştı; ancak buna rağmen o, kalabalığı yatıştırmak ve İsa’yı kurtarmak için en az bir girişimde daha bulunmaya karar vermişti.

6. Pilatus’un Son Çağrısı

185:6.1 (1994.7) Pilatus’un önünde bu Cuma sabahı yaşananların tümü içinde, yalnızca İsa’nın düşmanları katılır haldeydi. Onun birçok arkadaşı ya bu gece tutuklamasını ve erken sabah mahkemesini henüz bilmiyordu ya da İsa’nın öğretilerine inanmalarından dolayı gözaltına alınıp, ölüme layık olarak yargılamamak için saklanır haldelerdi. Bu aşamada Üstün’ün ölümü için haykırmakta olan kabalalıkta yalnızca onun yeminli düşmanları ve kolayca kandırılan ve düşünmez insanların bulunmaktaydı.

185:6.2 (1995.1) Pilatus, onların acıması için son bir çağrıda bulunacaktı. İsa’nın kanı için bağırmakta olan bu yanlış yönlendirilmekteki kalabalığın haykırışına karşı gelmekten korkan bir biçimde, o, Musevi muhafızlarına ve Romalı askerlere İsa’yı almalarını ve onu kırbaçlamalarını emretmişti. Bu kendi içinde adil olmayan ve yasalara karşı bir işleyişti çünkü Roma hukuku çarmıha gerilme ölümüne kınanmış olan kişilerin bu şekilde önceden kırbaçlanmasına izin vermekteydi. Muhafızlar İsa’yı, bu iş için praetoryumun açık bahçesine

götürmüşlerdi. Her ne kadar onun düşmanları bu kırbaçlamaya şahit olmasa da, Pilatus buna şahit olmuştu; ve, onlar bu ahlaksız istismarı bitirmeden önce, o kırbaççıların durmasını emretmiş olup, İsa'nın kendisine getirilmesine işaret etmişti. Kırbaççılar düğümlere sahip olan kırbaçlarını İsa'ya değdirmeden önce, İsa kırbaçlanma yerinde bağlı haldeyken, onlar kendisini tekrar mor kaftana sarmış olup, örgülü çalılardan olan tacı başına geçirmişlerdi. Ve, onlar eline alaycı bir kral asası olarak bir sazlığı verdiklerinde, önlerinde eğilmiş ve, şunu söyleyen bir biçimde, kendisiyle dalga geçmişlerdi: “Yaşa, Musevilerin kralı!” Ve, onlar üzerine tükürmüş olup, yüzüne elleriyle vurmuşlardı. Ve, onlardan bir tanesi, kendisini Pilatus'a geri götürmeden önce elinden sazı almış ve onunla başına vurmuştu.

185:6.3 (1995.2) Bunun ardından, bu kanayan ve yara içindeki tutsağın önünde ilerlemiş, kendisini karma kalabalığın önünde sunan bir biçimde, şunu söylemişti: “Adama bakın! Sizlere tekrar duyuruyorum ben onda bir suç bulamadım, ve kendisini kırbaçlamış olarak, ben onu serbest bırakmak isterim.”

185:6.4 (1995.3) Orada Nasıralı İsa, eski bir kraliyet kaftanına sarılı halde narin balında dikenlerden olan bir taçla durmaktaydı. Onun yüzü kan içinde olup, onun başı acı ve kederden eğik haldeydi. Ancak, yoğun duygusal nefretin kurbanlarının ve dini önyargının kölelerinin sahip olduğu hissiz kalplere hiçbir şey çağrıda bulunamaz. Görünen bu durum, uçsuz bucaksız bir evrenin âlemleri boyunca kudretli bir ürpertiye neden oldu; ancak, o, İsa'nın yok edilişini gerçekleştirmek için akıllarında karar vermiş olanların kalplerine dokunmamıştı.

185:6.5 (1995.4) Onlar Üstün'ün acısını görmenin bu ilk dalgasından kurtulduklarında, yalnızca daha güçlü ve uzun bir biçimde, “Onu çarmığa ger! Onu çarmığa ger! Onu çarmığa ger! Onu çarmığa ger!” biçiminde haykırdılar.

185:6.6 (1995.5) Ve, bu aşamada, Pilatus, onların sözde acıma hislerine çağrıda bulunmanın nafile olduğunu kavramıştı. O öne adımını atıp, şunu söyledi: “Anlıyorum ki sizler bu adamın ölmesinde kararlısınız; ancak, o ölüme layık olmak için ne yaptı? Kim onun suçunu duyuracak?”

185:6.7 (1995.6) Bunun ardından yüksek din-adamının kendisi bir adım öne atıp, Pilatus’a giden bir biçimde, şunu kızgınlıkla duyurdu: “Bizler bir kutsal kanuna sahibiz, ve bu kanun uyarınca bu kişi ölmek zorunda çünkü kendisinin Tanrı Evladı olduğunu söylüyor.” Pilatus bunu duyduğunda, o daha da fazla korkmaya başladı; yalnızca Musevilerinkini değil, aynı zamanda eşinin notunu ve yeryüzüne tanrıların gelişini söyleyen Yunan mitolojisini hatırlayan bir biçimde, bu aşamada İsa’nın muhtemel bir biçimde kutsal kişiliğe ait olduğu düşüncesi karşısında titremeye başlamıştı. O, daha fazla kendisini sorgulayabilmesi için kolundan tutup kendisini tekrar içeri götürürken, kalabalığa sessiz olması için el işaretinde bulundu. Pilatus bu aşamada korku tarafından kafa karışıklığı içinde olup, hurafeler tarafından ne yapacağını bilmez hale düşmüş ve kalabalığın inatçı tutumu karşısında tacize uğramıştı.

7. Pilatus’un Son Sorgusu

185:7.1 (1995.7) Korku içindeki hislerle titreyen bir biçimde Pilatus İsa’nın yanına otururken, şunu öğrenmek istedi: “Sen nereden

geliyorsun? Gerçekten, sen kimsin? Onların söylediği, senin Tanrı Evladı olman da nedir?”

185:7.2 (1996.1) Ancak, İsa; kendisi onu her türlü suçtan masum olarak duyurduğunda ve onun aslına uygun bir biçimde ölme cezasına çarptırılmadan önce bile kendisini kırbaç cezasına maruz bırakacak kadar hakkaniyetsiz olan, insandan korkar, zayıf ve dirayetsiz bir yargıç tarafından sorulduğunda bu soruları neredeyse hiçbir biçimde cevaplayamazdı. İsa Pilatus’un yüzüne doğrudan baktı, ancak o kendisine cevap vermedi. Bunun ardından Pilatus: “Benimle konuşmayı ret mi ediyorsun? Benim hala seni serbest bırakma veya seni çarmığa germe gücüne sahip olduğumu anlamıyor musun?” Bunun ardından İsa: “Sen benim üzerimde, yukarıdan izin verildiğinden başka bir güce sahip olamazdın. Gökteki Baba izin vermedikçe İnsan Evladı’nın üzerinde hiçbir yönetim gücünü uygulayamazdın. Ancak sen o kadar da suçlu değilsin çünkü müjdeden habersizsin. Bana ihanet eden ve beni sana teslim eden kişiler, daha büyük günaha sahiptir.”

185:7.3 (1996.2) İsa ile olan bu son konuşma Pilatus’u bütünüyle korkuya düşürdü. Bu ahlaki korkak ve yargısal zafiyet insanı bu aşamada, İsa’dan duymuş olduğu hurafesel korkuya ek olarak Musevi önderlerinden duymuş olduğu fani endişenin çifte ağırlığı altında emek vermekteydi.

185:7.4 (1996.3) Tekrar Pilatus, şunu söyleyen bir biçimde, kalabalığın karşısında görünmüştü: “Ben adamın yalnızca bir dini suçlu olduğundan eminim. Sen onu alın, ve kendisini kendi kanunuzla yargılayın. Geleneklerinize karşı geldi diye benim onun ölümüne razı göstereceğimi nasıl beklersiniz?”

185:7.5 (1996.4) Pilatus tam da İsa'yı sarmaya hazırdı ki, yüksek din-adamı Kaiaphas korkak Roma hâkimine yaklaşıp, intikamsal parmağını Pilatus'un yüzüne sallar halde kalabalığın tamamının duyabileceği kızgın kelimelerle: "Eğer sen bu adamı serbest bırakırsan, sen Sezar'ın arkadaşı değilsin; ve, ben imparatorun bunların hepsini bilmesini sağlayacağım." Bu kamuya açık tehdit Pilatus için çok fazlaydı. Kendi kişisel kazançlarından duymuş olduğu korku bu aşamada tüm diğer düşünceleri sarmalamıştı; ve, korkak vali İsa'nın yargı koltuğu önüne getirilmesini istedi. Üstün orada onların önünde otururken, o kendisine işaret edip, alaycı bir şekilde şunu söyledi: "Kralınıza bakın." Ve, Museviler cevap verdi: "Ondan kurtul. Onu çarmığa ger!" Ve, bunun ardından Pilatus, fazlasıyla ironik ve iğneleyici bir biçimde, "Kralınızı çarmığa mı gereyim?" dedi. Ve, Museviler, "Evet, onu çarmığa ger! Bizim Sezar'dan başka kralımız yok" biçiminde cevap verdi. Ve, bunun ardından, Pilatus, Musevilere karşı germeye gönülsüz olduğu için İsa'yı kurtarmada bir umudun olmadığını farkına varmıştı.

8. Pilatus'un Acı Teslimi

185:8.1 (1996.5) Orada, İnsan Evladı olarak vücutlaştırılmış Tanrı Evladı durmaktaydı. O iddianame olmadan tutuklanmıştı; kanıt olmadan suçlanmış; tanıklar olmadan yargılanmış; karar olmadan cezalandırılmıştı; ve, bu aşamada, o yakın bir süre içinde, kendisinde hiçbir kusur bulamamış olduğunu itiraf eden adil olmayan bir hâkim tarafından ölmeye çarptırılacaktı. Eğer Pilatus İsa'ya "Musevilerin kralı" olarak atıfta bulunarak onların vatanperverliklerine çağrıda bulunmayı düşündüyse, bunda tamamen başarısız olmuştu. Museviler bu türden hiçbir kralı beklememekteydiler. Baş din-adamları ve Saddukilerin

“Sezar’dan başka kralımız yok” ifadesi, düşünmeyen kalabalık için bile büyük bir şaşkınlık kaynağıydı; ancak, bu aşamada, kalabalık Üstün’ün gayesini gün ışığına çıkarmaya cüret ettiğinde bile İsa’yı kurtarmak artık çok geç olmuştu.

^{185:8.2 (1996.6)} Pilatus bir kargaşa ve ayaklanıştan korkmaktaydı. O, Kudüs’te Hamursuz dönemi boyunca bu türden bir rahatsızlığa sahip olma tehlikesini alma cesareti gösteremedi. O yakın bir süre içinde Sezar’dan bir uyarı olmuş olup, bir diğerini alma tehlikesine girmeyecekti. Kalabalık, kendisi Barabbas’ın serbest bırakılmasını emrettiğinde neşelendi. Bunun ardından, o bir leğen ve biraz suyu emretti; ve, kalabalığın önünde, şunu söyleyerek ellerini yıkadı: “Ben bu adamın dökülecek olan kanından masumum. Sizler onun ölmek zorunda oluşundan kararlısınız, ancak ben onda bir suç bulmadım. Bunu görün. Askerler kendisini götürecek.” Ve, bunun ardından kalabalık neşelenip, şöyle cevap verdi: “Onun kanı bizlerin ve çocuklarımızın üzerine olsun.”

186. Makale

Çarmıh’tan Hemen Önce

^{186:0.1 (1997.1)} İSA ve onun suçlayıcıları Hirodes’i görme yoluna çıkarlarken, Üstün Havari Yahya’ya dönüp, şunu söylemişti: “Yahya, artık sen benim için başka bir şey yapamazsın. Anneme git ve ben ölmeden önce onu beni görmesi için getir.” Yahya Üstün’ün bu talebini duyduğunda, her ne kadar onu düşmanları arasında yalnız bırakmada çekince göstermişse de, doğrudan, İsa’nın ölümden diriltmiş olduğu Lazarus’un kız kardeşleri olan Marta ve Meryem’in evinde bekler halde bir araya gelmiş İsa’nın bütün ailesinin bulunduğu Bethani’ye yetişmişti.

186:0.2 (1997.2) Sabah boyunca birkaç kez, ulaklar Marta ve Meryem'e, İsa'nın mahkemesindeki ilerleyişe dair haberler getirmişti. Ancak, İsa'nın ailesi Bethani'ye, İsa'nın annesini ölüme gönderilmeden önce görmesi talebi ile varmasından tam da birkaç dakika öncesine kadar Bethani'ye ulaşmamıştı. Yahya Zübeyde onlara İsa'nın gece yarısı tutuklanışından beri yaşanmış olan her şeyi söylediğinde, onun annesi Meryem derhal Yahya'nın eşliğinde en büyük oğlunu görmeye gitti. Meryem'in ve Yahya'nın şehre ulaştığı vakit, İsa hâlihazırda, kendisini çarmığa gelecek olan Roma askerleri eşliğinde, Golgotha'ya ulaşmıştı.

186:0.3 (1997.3) İsa'nın annesi Meryem Yahya ile oğlunu görmek için yola çıktığında, İsa'nın kardeşi Ruth ailenin geri kalanı ile arkada kalmayı reddetmişti. O annesine eşlik etmede kararlı olduğu için, onun abisi Yude kendisiyle birlikte gelmişti. Üstün'ün ailesinin geride kalanı, Yakup'un yönergesi altında Bethani'de kalmaya devam etmişti; ve, neredeyse her saat Davud Zübeyde'nin ulakları kendilerine, Nasıralı İsa olarak onların en büyük ağabeylerinin ölüme gönderilişinin korkunç gelişmesine dair ilerleyiş hakkında raporlar göndermekteydi.

1. Yudas İşkariyot'un Sonu

186:1.1 (1997.4) İsa'nın Pilatus karşısındaki savunması tamamlandığında ve Üstün kendisini çarmığa gelecek olan Roma askerlerinin eşliğine verildiğinde bu Cuma sabahının saat sekiz buçuk sularıydı. Romalı askerler İsa'nın yönetimini alır almaz, Musevi muhafızlarının komutanı adamlarıyla birlikte mabet yönetim merkezlerine yürümüştü. Baş din-adamı ve onun Sanhedrin birliktelikleri, doğrudan bir şekilde mabetteki oyma taş salonundaki olağan buluşma mekânlarına

giden bir biçimde, muhafızları yakın bir biçimde takip etmişti. Burada onlar, İsa'ya neyin yapıldığını öğrenmek için bekleyen Sanhedrin'in birçok diğer üyesini bulmuşlardı. Kaiaphas, İsa'nın mahkemesi ve kınanmasına dair Sanhedrin'e raporunu sunmaya girerirken, Yudas, Üstünün tutuklanmasında ve ölüm cezasına çarptırılmasında oynamış olduğu rol için ödülü toplamak amacıyla onların önünde belirdi.

186:1.2 (1997.5) Bu Musevilerin tümü Yudas'tan tiksiniyordu; onlar ihanetkara yalnızca bütüncül hor görme duygularıyla bakmışlardı. Kaiaphas önündeki İsa'nın mahkemesi süresince ve İsa'nın Pilatus önündeki ortaya çıkışı boyunca, Yudas ihanetkar davranışından dolayı vicdan azabı çekmekteydi. Ve, o aynı zamanda, İsa'nın ihanetkarı olarak hizmetlerinin ödülü için alacak olduğu armağan karşısında bir ölçüde uyanmaya başlamaktaydı. O, Musevi yönetim birimlerinin soğukluğunu ve kendisinden uzak tutumunu beğenmiyordu; yine de, o, korkakça davranışı için cömertçe ödüllendirilmeyi beklemekteydi. O, Sanhedrin'in bütüncül toplanişı önüne çağrılmayı beklemekteydi; ve, ulusuna verdiği düşünce ile kendisini şımartmış olduğu büyük hizmetin nişanı olarak kendisine uygun onurlar verilirken bu kurul tarafından övülüşünü dinlemeyi. Bu nedenle, yüksek din-adamının bir hizmetçisi, onun omzuna dokunan bir biçimde, kendisini tam da salonun dışına çağırıp şunu söylediğinde, bu bencil ihanetkarın yaşamış olduğu büyük hayal kırıklığını bir hayal edin: “Yudas, ben İsa'nın ihaneti için sana ödemedede bulunmak için görevlendirildim. İşte ödülün burada.” Ve, bu şekilde konuşan bir biçimde, Kaiaphas'ın hizmetçisi Yudas'a, — iyi, sağlıklı bir kölenin mevcut bedeli olarak — otuz parça gümüşten oluşan bir çantayı verdi.

186:1.3 (1998.1) Yudas şaşkınlık içine düşmüştü, ne düşüneceğini bilememişti. O tekrar salona koşmuştu ancak kapıyı bekçisi tarafından engellenmişti. O Sanhedrin'e çağrıda bulunmayı istemişti ama onlar kendisini kabul edilmeyecekti. Yudas, Musevilerin bu yöneticilerinin arkadaşlarına ve Üstününe ihanet etmesine izin verip, bunun sonrasında da kendisine ödül olarak yalnızca otuz parça gümüşü sunmasına inanamamıştı. O aşağılanmıştı, kandırılmıştı ve tamamiyle ezilmişti. O mabetten sanki bir trans halindeki biri olarak ayrılmıştı. O kendiliğinden para kesesini derin cebine indirmişti; içinde oldukça uzunca bir süre boyunca havarisel kaynakları taşımış olduğu kesenin aynı cebine. Ve, o, çarmığa şahit olmak için yollarında bulunan kalabalıklardan sonra şehir boyunca amaçsızca dolaşmıştı.

186:1.4 (1998.2) Belirli bir uzaklıktan Yudas onların İsa'nın üzerinde çivilenmiş olduğu çarmıh parçasını kaldırışlarını görmüştü; ve, bunu görmesi üzerine, mabede koşmuş olup, kapı görevlisini geçmeye zorlayan bir biçimde, kendisini, hala oturumda bulunan Sanhedrin'in huzurunda durur halde bulmuştu. İhanetkar neredeyse nefessiz halde olup, fazlasıyla ne yaptığını bilmez haldeydi; ancak, o şu kelimeleri kekelemeyi başarmıştı: “Ben, masum kana ihanet ettiğim için günah işledim. Sizler beni aşağıladınız. Sizler bana hizmetimin bir ödülü olarak para sunduğunuz — bir kölenin bedelini. Ben bunu yaptığım için tövbe ediyorum; paranız burada. Ben bu eylemin suçundan kaçmak istiyorum.”

186:1.5 (1998.3) Musevilerin yöneticileri İsa'yı duyduklarında, kendisiyle alay etmeye başlamışlardı. Yudas'ın durduğu yerin yakınında bulunanlardan bir tanesi, onun salondan çıkmasını belirtip, şunu söyledi: “Senin Üstünün hâlihazırda ölüme

Romalılar tarafından gönderildi; ve, senin suçluluğun konusuna gelirsen, bundan bize ne? O seni ilgilendirir — ve burayı terk et!”

186:1.6 (1998.4) Yudas Sanhedrin odasından ayrılırken, otuz gümüş parçasını keseden alıp, onları mabet zeminine saçmıştı. İhanetkar mabetten ayrıldığında, o neredeyse aklını yitirmiş haldeydi. Yudas bu aşamada, günahın gerçek doğasının farkına varma deneyiminden geçmekteydi. Yanlış yapmanın içerdiği parlaltının, büyülenmenin ve sarhoşluğun tümü ortadan kaybolmuştu. Şimdi kötülük işlemiş olan biri tek başına ve aldanmış ve hayal kırıklığına uğramış olan ruhunun nihai kararı ile yüz yüze durmaktaydı. Günah, işlenince büyüleyici ve maceraya iticiydi; ancak, bu aşamada çıplak ve sıcak hisleri artık içermeyen gerçeklerin hasadı ile yüzleşilmesi gerekmektedir.

186:1.7 (1998.5) Bir zamanlar yeryüzü üzerinde cennetin krallığının elçiliğini yapmış olan kişi bu aşamada, terk edilmiş ve yalnız halde Kudüs’ün sokakları boyunca yürümekteydi. Onun umutsuzluğu son noktasında ve neredeyse mutlak bir haldeydi. Şehir boyunca ve duvarların dışında hareket ederken, Hinnom vadisinin dehşet verici yalnızlığından iniş yolunda derin kayalara çıkmış olup, kıyafetinin kuşağının bir ucunu küçük bir ağaca, diğerini ise boynuna bağlayan bir biçimde kendisini boşluğa bırakmıştı. Ölmeden önce, endişeli ellerinin ördüğü bağ çözülmüş ve ihanetkarın bedeni aşağıdaki sivri kayalara düşerken parçalara ayrılmıştı.

2. Üstün’ün Tutumu

186:2.1 (1999.1) İsa tutuklandığında, fani beden sureti içinde bulunan, yeryüzü üzerindeki görevinin tamamlanmış olduğunu bilmekteydi. O bütünüyle, deneyimleyecek olduğu ölüm türünü anlamış olup, sözde mahkemelerinin detayları ile çok az ilgilenmişti.

186:2.2 (1999.2) Sanhedrin mahkemesi önünde İsa, yalancı şahitlerin tanıklığına cevap vermeyi reddetmişti. İster bir dost isterse de bir düşman tarafından sorulmuş olsun, her zaman bir cevabı gerektirecek tek bir soru vardı; ve, bu soru, onun yeryüzü üzerindeki görevinin doğasına ve kutsallığına dair olanıydı. Ne zaman onun İnsan Evladı oluşu sorulduysa, o her seferinde cevap vermişti. O kararlı bir biçimde, meraklı ve ahlaksız Hirodes'in mevcudiyeti içinde konuşmayı reddetmişti. Pilatus önünde o yalnızca, Pilatus veya başka içten bir kişiye söyleyeceği şeyler karşısında gerçekliğin daha iyi bir bilgisinin sağlanması yardımının yapılabileceğini düşündüğünde konuşmuştu. İsa öncesinde havarilerine, domuzlar karşısında incilerin dökülmesinin taşıdığı gereksizliği öğretmişti; ve, o bu aşamada, öğretmiş olduğu şeyi gerçekleştirme cesaretinde bulunmuştu. Onun bu zaman zarfındaki davranışı, kutsal doğaya ait ihtişamlı sessizlik ve ulvi soylulukla birlikte insan doğasının sabırlı taabiyetini örneklendirmişti. O tamamiyle, valinin yönetim yetkisine girdiğini kendisinin tanımış olduğu herhangi bir soru olarak — kendisine getirilecek olan siyasi suçlamalara dair her türlü soruyu tartışmaya gönüllüydü.

186:2.3 (1999.3) İsa, her bir diğer fani yaratılmış için zorunluluk taşıdığı gibi, insani olayların doğal ve olağan akışına kendisini tabi kılmasının Baba'nın iradesi oluşundan emin haldeydi; ve, bu nedenle, o, onun toplumsal olarak dar görüşlü ve ruhsal

olarak gözleri görmez akran fanilerinin kumpaslarının sonucunu etkilemek amacıyla ikna edici tartışmadan oluşan onun tamamıyla insani güçlerini bile uygulamayı reddetmişti. Her ne kadar İsa Urantia üzerinde yaşamış ve ölmüş olsa da, onun bütüncül insani süreci, en başından en sonuna kadar, yaratımı ve sonu gelmez koruması içinde olan bütüncül evrenini etkileme ve onun için ders olmak için tasarlanmış bir yaşanmışlıktı.

186:2.4 (1999.4) Bu dar görüşlü Museviler, o bir ulusun — kendi yeryüzü babasının öz insanlarının — ölüm manzarasına korkunç bir sessizlik içinde bakarken, Üstün’ün ölümü için görülmemiş bir biçimde haykırmıştı.

186:2.5 (1999.5) İsa, devamlı ve amaçsız aşağılanma karşısında kendinden eminliğini koruyabilen ve soyluluğunu ortaya çıkarabilen insan karakterinin türünü elde etmişti. O korkutulamazdı. İlk olarak Annas’ın hizmetçisi tarafından saldırıldığında, o yalnızca, yerinde bir biçimde kendisine karşı tanıklıkta bulunabilecek şahitleri çağırmanın uygunluğunu tavsiye etmişti.

186:2.6 (1999.6) İlkinden sonuncusuna kadar, sözde Pilatus karşısındaki mahkemesinde, izleyen göksel melekler, bu sahneyi “İsa’nın karşısında Pilatus’un mahkemesi” olarak evrene tasvir eder halde yayınlamaktan kendilerini alamamışlardı.

186:2.7 (1999.7) Kaiaphas’ın karşısında, ve tüm yalancı şahit tanıklığı çöktüğünde, İsa baş din-adamının sorusuna cevap vermede çekince göstermemiş olup, böylelikle, onların kendisini

Tanrı’ya olan saygısızlıktan suçlamanın bir temeli olarak oluşturmayı arzuladığı kendi öz tanıklığını sunmuştu.

186:2.8 (1999.8) Üstün hiçbir zaman, Pilatus’un iyi niyetli ancak yarı gönüllü olan kendisini serbest bırakma çabalarına karşı zerre olsun ilgi göstermemişti. O gerçekten Pilatus’a acımış olup, içten bir biçimde onun karanlık hale gelmiş aklını aydınlatmaya çaba göstermişti. O, Roma valisinin Musevilere gerçekleştirmiş olduğu kendisine dair suçlamalarını düşürmeleri çağrılarının tümü karşısında tamamiyle hareketsiz konumda bulunmuştu. Bu bütüncül kederli süreç boyunca, o kendisine yalın soyluluğu ve gösterişsiz ihtişamı giymişti. O, birazdan katili olacak kişilere, kendisinin “Musevilerin kralı” olup olmadığı sorulduğunda dürüstsüzlüğün dışavurumlarını göstermeyecekti. Küçük bir ayrıntısal açıklamayla o bu unvanı kabul etmişti; ancak, o, onların kendisini reddetmiş olduğunu bilir bir halde, bırakınız ruhsal bir anlamda olsun, gerçek bir ulusal önderliği onlara sağlayacak olan son kişi olacaktı.

186:2.9 (2000.1) İsa bu mahkemeler boyunca çok az şey söylemişti; ancak, o fanilerin tümüne, Tanrı ile birliktelik içinde kusursuzlaşabilen insan karakterinin bir türünü gösterecek kadar yeterli şey söylemişti; ve, içinde, bir yaratılmış gerçekten Baba’nın iradesini yerine getirmeyi seçtiğinde, böylece yaşayan Tanrı’nın faal bir evladı haline geldiğinde, yaratılmışın yaşamı içinde Tanrı’nın dışa vurulur hale geldiği biçimi tüm evrene açığa çıkaracak kadar.

186:2.10 (2000.2) Onun bilgisiz faniler için duymuş olduğu derin sevgi, kaba askerlerin ve düşünmez hizmetçilerin küfürleri, tokatları ve yumrukları karşısında, onun sabrı ve kendisinde sahip olduğu büyük benlik hâkimiyeti tarafından bütünüyle açığa

serilmiştir. O, onlar gözlerini bağladıklarında ve küçültücü bir biçimde yüzüne vurup, şunu duyurduklarında bile sinirli değildi: “Bizlere sana vuranın kim olduğunun kehanetinde bulun.”

186:2.11 (2000.3) Pilatus, İsa kırbaçlandıktan sonra, “Adama bakın!” biçiminde haykırarak kalabalığa onu sunduğunda bildiğinden daha gerçekçi halde konuşmuştu. Gerçekten de, korkunun etkisi altındaki Romalı vali, karanlığa düşmüş ve alçalmış fani tebaalarının alayları ve tokatlarının bu şekilde aşağılanmasına tabi halde sevgi duydukları Egemeni’nin odağında olduğu bu benzersiz sahneye bakarken, tam da o an evrenin tüm dikkatle bu anı izlediğini çok az hayal etmişti. Ve, Pilatus konuşurken, Nebadon’un tamamı boyunca “Tanrı ve insana bakın!” sesi yankılanmıştı. Bir evren boyunca, sayısız milyonlar bu günden itibaren bu insana baklama devam ederken, kâinat evrenlerinin tümünün en yüksek yöneticisi olarak, Havona’nın Tanrısı, zaman ve mekâna ait bu yerel evrenin fani yaratılmışlarının idealinin yerine getirilişi olarak Nasıralı insanı kabul etmektedir. Onun benzersiz yaşamında, o hiçbir zaman Tanrı’yı insana açığa çıkarmada başarısız olmadı. Bu aşamada, fani sürecinin son yaşanmışları içinde ve daha sonraki ölümünde, o, insanın Tanrı’ya olan yeni ve dokunaklı bir açığa çıkarılışında bulunmuştu.

3. Güvenilir Davud Zübeyde

186:3.1 (2000.4) İsa’nın Pilatus’un önündeki oturumun tamamlanışında Romalı askerlere verilmesinden kısa bir süre sonra, mabet muhafızlarına ait bir birlik, Üstün’ün takipçilerini dağıtmak veya onları tutuklamak için Gethsemane’ye koşmuştu. Ancak, onların varışından uzunca bir süre önce, bu

takipçiler dağılmış haldeydi. Havariler, belirlenmiş saklanma konumlarına çekilmişti; Yunanlılar ayrılmış ve Kudüs'teki çeşitli evlere gitmişlerdi; diğer havariler benzer bir biçimde ortadan kaybolmuşlardı. Davud Zübeyde, İsa'nın düşmanlarının geri dönebileceğine inanmaktaydı; böylece o erkenden, Üstün'ün oldukça sık bir biçimde dua ve ibadet etmek için çekilmiş olduğu vadiye kadar beş veya altı çadırı kaldırmıştı. Burada o saklanmayı ve aynı zamanda, ulak hizmeti için bir merkez, veya diğer bir deyişle eş güdüm durağı, kurmayı amaçlamıştı. Mabet muhafızları ulaştığında Davud daha yeni kampı terk etmişti. Orada hiç kimseyi bulamayan bir biçimde, onlar kampı yakmakla yetinip, bunun ardından mabede yetiştiler. Onların raporunu duyan bir biçimde, Sanhedrin, İsa'nın takipçilerinin oldukça bütüncül bir biçimde korkmuş olduğundan tatmin olup, İsa'yı onu idam edenlerin ellerinden kurtarmak için bir isyanın veya herhangi bir başka girişimin tehlikesi olmamasını başarmışlardı. Onlar en azından kolay bir biçimde nefes almaya yetkin hale gelmişlerdi; ve, böylece onlar, her bir üyenin Hamursuz için hazırlanması için kendi yoluna gitti bir biçimde, dağılmışlardı.

186:3.2 (2000.5) Çarmığa gerilmek için İsa Pilatus tarafından Romalı askerlere teslim edilir edilmez, bir ulak Davud'u bilgilendirmek için Gethsemane'ye yetiştirdi; ve, beş dakika içinde ulaklar Bethsayda, Pella, Philadelphia, Sidon, Şeçem, Hebron, Şam ve İskenderiye yolları üzerindelerdi. Ve, bu ulaklar, İsa'nın, Musevilerinin yöneticilerinin ısrarcı istekleri sonucu Romalılar tarafından çarmığa gerilecek oluşunun haberini taşımışlardı.

186:3.3 (2001.1) Bu acı gün boyunca, iletim nihai olarak Üstün'ün mezara verildiği haberini nihai olarak gönderilene kadar, Davud ulakları her yarım saatte bir raporlarıyla havarilere, Yunanlılara ve Bethani'deki Lazarus'un evinde bir araya gelmiş olan İsa'nın yeryüzü ailesine göndermişti. Ulaklar, İsa'nın gömüldüğü haberi ile ayrıldıklarında, Davud yerel ulakların birliğini Hamursuz kutlaması ve gelen Şabat istirahat günü için dağıtmıştı; Davud onlardan, bir kaç günlüğüne Andreas ve Şimon Petrus ile birlikte saklanmayı amaçladığı yer olan Nikodemus'un evinde Pazar günü kendisine sessizce rapor vermelerini istemişti.

186:3.4 (2001.2) Bu kimseye benzemez akıldaki Davud Zübeyde, Üstün'ün öleceği ve “tekrar üçüncü gün dirileceği”ne dair güçlü ifadesini yalın ve olduğu haliyle yorumlama eğiliminde bulunan İsa'nın önde gelen takipçileri içinde tek olanıydı. Davud bir sefer onun bu tahminde bulunduğunu duymuştu; ve, olduğu gibi yorumlayan bir akılda olduğu için, kendisi bu aşamada, İsa'nın ölümden dirilmesi gerçekleşirse haberleri yaymak için hazır olacakları Nikodemus'un evinde erken Pazar sabahı ulaklarını bir araya toplamayı önerdi. Davud yakın bir süre içinde, İsa'nın takipçilerinin hiçbirinin mezardan o kadar yakın bir süre içinde geri döneceğini ondan beklememekte olduklarını keşfetmişti; bu nedenle, o, kendi inanişine dair çok az şey ve, uzak şehirlere ve inanan merkezlere Cuma öğle öncesi gönderilmiş olan ulaklar dışında, erken Pazar sabahı ulak kuvvetinin tümünün hareketlenişine dair hiçbir şey söylememişti.

186:3.5 (2001.3) Ve, böylece, Kudüs ve onun çevresi boyunca dağılmış haldeki, İsa'nın bu takipçileri bu gece Hamursuz'u

yemiş olup, ertesı gün ayrı bir konumda kalmayı sürdürmüşlerdi.

4. Çarmıh İçin Hazırlanma

186:4.1 (2001.4) Pilatus kalabalıklar önünde ellerini yıkadıktan, ve böylece sırf Musevilerin yöneticilerinin haykırışlarına karşı gelmekten korkmuş olduğu için masum bir kişimin çarmıha gerilme suçundan kaçmayı arzu ettikten sonra, üstün’n Romalı askerlere teslim edilmesini emretmiş olup, muhafızların kumandanına onun derhal çarmıha gerilme sözünü vermişti. İsa’nın sorumluluğunu üstlenmesi üzerine, askerler onu tekrar praetoryumun bahçesine götürmüşlerdi; ve, Hirodes’in onun üzerine geçirmiş olduğu kaftanı aldıktan sonra, onu kendi kıyafetlerinde giydirdiler. Bu askerler onunla alay edip, kendisini aşağıladı; ancak, onlar ilave bir fiziksel cezada bulunmadı. İsa bu aşamada bu Romalı askerler ile yalnız olduğunu biliyordu. Onun arkadaşları saklanmaktaydı; düşmanları kendi yollarına gitmişlerdi; Yahya Zübeyde bile artık kendi yanında değildi.

186:4.2 (2001.5) Pilatus İsa’yı askerlere emanet ettiğinde saat sekizi biraz geçmiş olup, onlar çarmıhın sahnesini hazırlamaya başladıklarında dokuzdan biraz önceydi. Yarım saatten fazla olan bu süreç boyunca İsa bir kelime dahi etmedi. Bir büyük evrenin idari işi neredeyse tamamen durmuş bir konumdaydı. Cebrail ve Nebadon’un baş yöneticileri ya Urantia üzerinde toplanmış haldeydi, bunun dışında kalan hallerde ise Urantia zerinde İnsan Evladı’nın başına neyin geldiği hususunda kendilerinin bilgilendirildiği bir biçimde baş meleklerinin mekân raporlarını yakın bir biçimde gözden geirmekteydiler.

186:4.3 (2001.6) Askerler İsa ile birlikte Golgotha için ayrılmaya hazır hale geldikleri vakit, onun şikâyet etmez sessizliği olarak, görülmemiş kendinden eminliğinden ve olağanüstü soyluluğundan etkilenmeye başlamıştı.

186:4.4 (2001.7) Çarmıhın gerçekleşeceği yer için İsa ile birlikte yola çıkmada gerçekleşen gecikmenin büyük bir kısmı, ölümle kınanmış olan iki hırsızın yanlarına almaya dair kumandanın son anda verdiği karar olmuştu; İsa bu sabah çarmığa gerilecek olduğu için Roma kumandanı, Hamursuz şöenlerin sonunu beklenmesi yerine onunla birlikte ölmesinin yerinde olacağını düşündü.

186:4.5 (2002.1) Hırsızlar hazır hale gelir gelmez, onlar, İsa'yı gördükleri yer olan bahçeye getirilmişlerdi; onların ilki kendisini ilk kez görmüştü, ancak diğeri hem mabette hem de birçok ay önce Pella kampında kendisini konuşurken duymuştu.

5. İsa'nın Ölümünün Hamursuzla İlişkisi

186:5.1 (2002.2) İsa'nın ölümü ile Musevi Hamursuz'u arasında hiçbir doğrudan ilişki bulunmamaktadır. Gerçektir, Üstün beden içindeki yaşamını, Musevi Hamursuzu için hazırlanmanın günü olarak, bu gün ve yaklaşık olarak mabet içindeki Hamursuz kuzularının kurban edilmesi zamanında vermiştir. Ancak, bu şans eseri gerçekleşen yaşanmışlık hiçbir bir biçimde, yeryüzü üzerindeki İnsan Evladı'nın ölümünün herhangi bir biçimde Musevi kurban sistemi ile ilişkili olduğuna işaret etmemektedir. Hâlihazırda anlatılmış olan ve Üstün'ün yaklaşan çarmığa gerilişinin bu saatine giden yaşanmışlıklar, onun yaklaşık olarak bu vakit gerçekleşen

ölümünün tamamiyle doğal ve insanın yönettiği bir olay olduğuna işaret etmede yeterlidir.

186:5.2 (2002.3) İsa'nın çarmıh üzerinde idam edilmesini tasarlayan ve bunu yerine getiren Tanrı değil insan olmuştur. Gerçektir, Baba Urantia üzerinde insani olayların ilerleyişine müdahale etmeyi reddetmiştir; ancak, Cennet içindeki Baba kendi Evladı'nın ölümün yeryüzü üzerinde bu şekilde gerçekleşmesini emretmemiş, istememiş veya herhangi bir biçimde onu şart koşmamıştır. Bir şekilde, elinde veya sonunda, beden içindeki vücutlaşımı olan, İsa'nın kendi fani bedenini bırakacak olacağı bir gerçektir; ancak, o bu türden bir görevi, iki hırsızın arasında bir çarmıh üzerinde ölmeden sayısız farklı şekilde gerçekleştirebilirdi. Tüm bunların hepsi insanın eylemidir, Tanrı'nın değil.

186:5.3 (2002.4) Üstün'ün vaftiz zamanında, o hâlihazır bir biçimde, yeryüzü üzerinde ve beden içinde gerçekli olan deneyim tekniğini tamamlamış haldeydi; bu, onun yedinci ve son evren bahşedilmişliğinin tamamlanışı için gerekliydi. Bu zaman zarfında İsa'nın yeryüzü üzerindeki görevi tamamlanmıştı. Bu andan sonraki yaşamının her bir parçası, ve hatta ölümünün biçimi, bu dünya ve diğer dünyalar üzerinde onun fani yaratılmışlarının refahı ve onların gelişimi için kendisinin üstlenmiş olduğu salt bir kişisel hizmetti.

186:5.4 (2002.5) Fani insanın, inanç vasıtasıyla, kendisinin Tanrı'nın bir evladı oluşunun ruhaniyet bilincine sahip hale gelebilmesine dair iyi haberlerin müjdesi İsa'nın ölümüne bağlı değildir. Gerçektir, tamamen, krallığın bu müjdesinin tamamı devasa bir biçimde Üstün'ün ölümü ile aydınlanmış hale

gelmiştir; ancak, onun yaşamı tarafından bu çok daha fazla aydınlatılmıştı.

186:5.5 (2002.6) İnsan Evladı'nın yeryüzü üzerinde söylemiş veya gerçekleştirmiş olduğu her şey fazlasıyla, Tanrı ile olan evlatlığın ve insanların kardeşliğinin din-savlarını süslemiştir; ancak, Tanrı ve insanların bu temel ilişkileri, Tanrı'nın yaratılmışları için beslemiş olduğu derin sevgi ve kutsal Evlatların doğal bağışlamasının kâinat gerçekleri için içkin haldedir. İnsan ve onu Yaratan arasındaki bu dokunaklı ve kutsal bir biçimde güzel olan ilişkiler, bu dünya ve kâinat evrenlerinin tümü üzerindeki diğerleri üzerinde, ebediyetten beri varlığını sürdürmektedir; ve, onlar hiçbir bir biçimde, ilgili yerel evrenleri üzerinde sonsuz egemenliği son olarak elde edişi için ödemek zorunda oldukları bedelin bir parçası olarak kendilerinin yaratılmış uslarının doğasını ve suretini bu şekilde alan Tanrı'nın Yaratan Evlatları'nın bu dönemsel bahşedilmişlik uygulamalarına bağlı değildir.

186:5.6 (2002.7) Cennet içindeki Baba, Urantia üzerinde İsa'nın ölümünden önce ve sonrasında yeryüzü üzerindeki fani insanı aynı düzeyde sevmiştir; ve, kendisi bunu, insan ve Tanrı arasındaki eş ortaklığın bu aşkın sergilenişinden sonra bile bu şekilde gerçekleştirmiştir. Urantia üzerinde bir insan olarak Nebadon'un Tanrısı'nın vücutlaşımının bu kudretli etkileşimi, ebedi, sınırsız ve kâinatsal olan Baba'nın niteliklerini attıramazdı; ancak, o Nebadon evrenine ait tüm diğer idarecileri ve yaratılmışları zenginleştirmiş ve onları aydınlatmıştı. Her ne kadar cennet içindeki Baba bizleri Mikâil'in bu bahşedilişi nedeniyle daha fazla sevmemekte olsa da, tüm diğer göksel uslar bunu gerçekleştirmektedir. Ve,

bunun nedeni, İsa yalnızca insana Tanrı'nın bir açığa çıkarılışını gerçekleştirmiş olması nedeniyle değil, aynı zamanda o insanın Tanrılara ve kâinat evrenlerinin tümüne ait göksel uslara yeni bir açığa çıkarılışında bulunmuş olduğu içindir.

186:5.7 (2003.1) İsa, günahın bir fedası için ölmeyecektir. O, insan ırkının doğumla halen ahlaki suçunu kendisiyle temizlemeyecektir. İnsanlık, Tanrı karşısında bu tür ırksal bir suça sahip değildir. Suç tamamiyle kişisel bir günah meselesidir; ve, bu günah, Baba'nın iradesine ve onun Evlatları'nın iradesine karşı bilinçli, kasti isyanda bulunmaktan doğmaktadır.

186:5.8 (2003.2) Günahın ve isyanın, Tanrı'nın Cennet Evlatları'nın temel bahşedilme tasarısı ile hiçbir ilişkisi bulunmamaktadır, her ne kadar bu bizlere kesin bir biçimde, kurtarma tasarımının bahşedilme tasarımının bir gelecek sonucu olduğu görülse de.

186:5.9 (2003.3) Eğer İsa bilgisiz fanilerin yabani ellerinde ölüme gönderilmemiş olsaydı, Urantia fanileri için Tanrı'nın kurtuluşu aynı verimlilikte ve aynı doğru kesinlikte gerçekleşecekti. Eğer Üstün yeryüzünün fanileri tarafından olumlu bir biçimde karşılanacak olsaydı ve o Urantia'dan beden içindeki yaşamının gönüllü terki ile ayrılacak olsaydı, Tanrı'nın derin sevgisinin ve Evlat'ın bağışlamasının gerçeği — Tanrı ile olan evlatlığın gerçeği olarak — anlaşılabilir herhangi bir biçimde etkilenmeyecekti. Siz faniler Tanrı'nın evlatlarısınız; ve, bu türden bir gerçekliği kişisel deneyiminizde gerçek haline getirecek yalnızca tek bir şey bulunmaktadır, ve o sizlerin ruhaniyetten doğan inancınızdır.

187. Makale

Çarmığa Gerilme

187:0.1 (2004.1) BİR CENTURİON'un emri altında askerler olarak iki haydut hazırlandıktan sonra, çarmıh sahnesi başlamıştı. Bu on iki askerden sorumlu olan centurion, Gethsemane'de İsa'yı tutuklamak için önceki gece Romalı askerlere önderlik eden aynı kumandandı. Çarmığa gerilecek her bir kişiye dört askeri görevlendirmek Roma âdetiydi. İki hırsız çarmıha gerilmek için götürülmeden önce yerinde bir biçimde kırbaçlanmıştı; ancak, İsa'ya ilave bir fiziksel ceza verilmemişti; kumandan kuşku duymayan bir biçimde, kınanmasından önce bile, onun hâlihazırda yeteri kadar kırbaçlanmış olduğunu düşünmüştü.

187:0.2 (2004.2) İsa ile çarmığa gerilecek olan iki hırsız, Barabbas'ın birliktelikleri olup, eğer kendisi Pilatus'un Hamursuz affı olarak serbest bırakılmayacak olsaydı daha sonra önderleriyle ölüme gönderilecekti. İsa böylece, Barabbas'ın yerinde çarmığa gerilmişti.

187:0.3 (2004.3) İsa'nın bu aşamada yapacağı şey, çarmıh üzerinde kendisini ölüme teslim etmek olarak, kendi öz iradesiyle gerçekleştirdiği bir şeydir. Bu deneyimin öngörüsünün ifadesinde, o şunu söylemişti: “Baba beni derinden sevmekte ve benim her ihtiyacımı karşılamaktadır çünkü ben kendi yaşamımı öne sermeye gönüllüyüm. Ancak, ben onu tekrar alacağım. Hiç kimse benim yaşamımı benden alamaz — ben onu kendim teslim edeceğim. Ben onu öne serme yetkisine sahibin, ben onu tekrar alma yetkisine sahibim. Ben Babamdan bu türden bir emri aldım.”

187:0.4 (2004.4) Askerler İsa'yı praetoryumdan Golgotha için yola çıkardıklarında, bu sabah saat dokuzdan biraz önceydi. Onlar, İsa ile gizlice duygudaşlık kuran birçokları tarafından takip edilmekteydi; ancak, iki yüz veya daha fazlasından meydana gelen bu topluluğun büyük bir kısmı ya onun düşmanları ya da sadece çarmığa gerilmenin şahitliğinin şokundan keyif duymayı amaçlayan meraklı haldeki işi olmayanlardı. Onun Roma askerlerini Pilatus tarafından teslim edilmiş olduğunu ve onun ölmeye kınandığını bilir bir halde, onlar kendilerini, İsa'nın takipçileri ile ne yapılmasını tartıştıkları, mabette buluşmalarıyla meşgul kılmışlardı.

1. Golgotha Yolunda

187:1.1 (2004.5) Praetoryumun bahçesinden ayrılmadan önce, askerler sürgüleri İsa'nın omuzlarına geçirmişlerdi. Kınanmış kişinin artıyı yapan kısa keresteyi çarmığın sahnesine taşımaya zorlanması adetti. Bu türden kınanmış bir kişi yalnızca bütün çarmıhı taşımazdı, yalnızca bu küçük keresteyi taşırdı. Üç çarmıh için daha uzun ve dümdüz kereste parçaları hâlihazırda Golgotha için gönderilmişti; ve, askerlerin ve onların tutsaklarının varışı zamanında, onlar güçlü bir biçimde toprağa dikilmiş haldeydi.

187:1.2 (2004.6) Adet gereği kumandan, suçluların isimlerinin ve kınanmış oldukları suçların doğasının kömür ile yazılmış olduğu küçük beyaz tahtaları taşıyan bir biçimde, kafiye öncülük etmişti. İki hırsız için centurion isimlerinin altına tek bir kelime yazmıştı: “Haydut”. Kurban artıyı yapan keresteye çivilendikten ve dik olan kerestede dikildikten sonra, izleyenlerin tümü kınanmış kişinin hangi suç için çarmığa gerildiğinin bilinebilmesi için, bu notun artının tepesine

çivilenmesi adetti. İsa'nın çarmihına koymak için centurionun taşımış olduğu işaret Pilatus'un kendisi tarafından Latince, Yunanca ve Aramice'de yazılmıştı, ve o şunu söylemekteydi: “Nasıralı İsa — Musevilerin Kralı.”

187:1.3 (2005.1) Pilatus bu işareti yazdığında hala burada hazır olan Musevi makamlarının bazıları, İsa'nın “Musevilerin kralı” olarak çağrılmasına karşı güçlü bir karşı koyuşta bulundu. Ancak, Pilatus onlara, bu türden bir suçlamanın onun kınanmasına götüren suçlamanın bir parçası olduğunu hatırlattı. Museviler, kendilerinin Pilatus'un aklını değiştirmede egemen olamadıkların gördüklerinde, onun en azından şu şekilde onacak halde değiştirilmesi için ısrar etmişlerdi: “O, ‘ben Musevilerin kralıyım’ dedi.” Ancak, Pilatus kararlıydı; o yazıyı değiştirmeyecekti. Onların tüm ek isteklerine yalnızca şunu söyledi: “Yazdığım şey, yazdığım gibi kalacaktır.”

187:1.4 (2005.2) Olağan hallerde, geniş sayıdaki kişilerin kınanmış suçluyu görebilmesi için en uzak yoldan Golgotha'ya hareket etmek adetti; ancak, bu gün onlar, şehirden kuzeye Şam kapısına olan en doğrudan yoldan gitmiş olup, bu yolu izleyerek, yakın bir süre içinde Kudüs'ün remi çarmih yeri olan Golgotha'ya varmışlardı. Golgotha'nın ötesinde varlıklı kişilerin villaları bulunmaktaydı ve yolun diğer kısmında birçok hali vakti iyi Musevilerin mezarı vardı.

187:1.5 (2005.3) Çarmih yalnızca bir Musevi türü cezalandırma değildi. Hem Yunanlılar hem de Romalılar bu idam yöntemini Fenikelilerden öğrenmişti. Hirodes bile, tüm yabaniliğine rağmen, çarmıha başvurmamıştı. Romalılar hiçbir zaman bir Romalı vatandaşı çarmıha germemişti; yalnızca köleler ve tabi

insanlar ölümün bu onursuz türüne bağlıydı. Kudüs’ün kuşatılması sırasında, İsa’nın çarmıhından yalnızca kırk yıl sonra, Golgotha’nın tümü, gün be gün, Musevi ırkı çiçeğinin orada yok olduğu binlerce ama binlerce çarmıhla kaplanmıştı. Korkunç bir hasat, gerçekten de, bu günün ekimi olmuştu.

187:1.6 (2005.4) Ölüm kafilesi Kudüs’ün dar sokaklarından geçerken, İsa’nın neşe ve merhamet sözlerini duymuş ve onun sevgi dolu hizmetini bilmiş olan iyi kalpli birçok Musevi kadını, bu türden soysuz bir ölüme götürülürken kendisini gördüklerinde ağlamadan kendilerini alamamışlardı. O geçerken bu kadınlardan çoğu haykırmış olup yas tutmuştu. Ve, onlardan bazıları onun yanında izlemeye bile cüret ettiğinde, Üstün başını onlara çevirip, şunu söylemişti: “Kudüs’ün kızları, benim için ağlamayın; bunun yerine kendileriniz ve çocuklarınız için ağlayın. Benim görevim tamamlanmak üzere — yakın bir süre içinde Babam’a gideceğim — ancak Kudüs için korkunç sıkıntı dönemleri daha yeni başlamaktadır. Bakın, sizlerin şunu söyleyeceği günler gelmektedir: Çocukları olmayan ve memeleri bir kez küçüklerini emzirmemiş olanlar ne de kutlu kişilerdir. Bu günlerde sizler, sıkıntılarınızın dehşetlerinden kurtulabilmek için başınıza tepelerden kayalar düşsün diye dua edeceksiniz.”

187:1.7 (2005.5) Kudüs’ün bu kadınları gerçekten de İsa’ya bariz duygudaşlık göstermekte cesurlardı; zira, çarmıha götürülen kişi için dostane hisler göstermek kanuna kesin bir biçimde aykırıydı. Kalabalığın kınanmış olan kişiyle uğraşmasına, onunla alay etmesine ve onunla eğlenmesine izin verilmekteydi; ancak, herhangi bir duygudaşlığın ifade edilmesine izin verilmemekteydi. Her ne kadar İsa, kendi

dostları saklanırken duygudaşlığın bu sergilenişini takdir etmiş olsa da, kendisi adına merhamet göstermeye cüret ederek bu iyi kadınların makamların hoşnutsuzluğuna sahip olmalarını istemiyordu. Bu türden bir zamanda bile bu İsa kendisi adına çok az şey düşünmüştü; o yalnızca, Kudüs ve bütün Musevi ulusu için beklemekte olan acının korkunç günleriyle ilgiliydi.

187:1.8 (2006.1) Üstün çarmıha olan yol boyunca yavaşça ilerlerken, oldukça yorgun haldeydi; onun gücü nerdeyse tamamen tükenmişti. İlyas Markus'un evindeki Son Akşam Yemeği'nden beri ne yiyecek yemiş ne de su içmişti; ne de onun bir anlık uykuyu keyifle yaşamasına izin verilmişti. Buna ek olarak, fiziksel acıyla ve kan kaybıyla gelen istismarcı kırbaçlanmasını daha hesaba katmadan, kınanmasına kadar bir duruşmadan diğeri izlemişti. Tüm bunların üzerinde güçlü olarak onun olağanüstü derecedeki zihinsel rahatsızlığı, keskin ruhsal gelişimi ve insani yalnızlığın acı bir hissi binmişti.

187:1.9 (2006.2) Şehrin dışından kapı boyunca geçtikten kısa bir süre sonra, İsa artıyı oluşturan kısa keresteyi taşıırken, fiziksel gücü anlık olarak kesildi ve o ağır yükünün altına düştü. Askerler ona bağırarak ve kendisini tekmelemişlerdi; ancak, o ayağa kalkamayacaktı. Kumandan bunu gördüğünde, İsa'nın hâlihazırda hangi şeylerden geçmiş olduğunu bilir bir halde, askere durmasını emretti. Bunun ardından o, Kireneli olan Şimon isimindeki bir yoldan geçen İsa'nın omuzlarından keresteyi almasını emredip, bu kişiyi Golgotha'ya olan yolun geri kalanı boyunca taşımasına zorladı.

187:1.10 (2006.3) Şimon isimindeki bu kişi tam da, kuzey Afrika'da bulunan, Kirene'den Hamursuz'a katılmak için gelmişti. O, şehrin duvarlarının hemen dışında bulunan diğer Kireneliler ile

durmakta olup, Roma kumandanı kendisine İsa'nın kerestesini taşımasını emrettiğinde şehirdeki mabet ayinlerine olan yolu üzerindeydi. Şimon, onun arkadaşlarının ve düşmanlarının birçoğu ile konuşan bir halde, Üstün'ün çarmıh üzerindeki ölüm saatlerinin tümü boyunca burada vakit geçirmeye devam etmişti. Yeniden dirilişten ve Kudüs'ten ayrılmadan önce, o, krallığın müjdesinin gözü kara bir inananı haline geldi; ve, o eve geri döndüğünde, ailesini cennetsel krallığa yönlendirdi. İskender ve Rufus olarak onun iki oğlu, Afrika'da yeni müjdenin oldukça etkin öğretmenleri haline gelmişti. Ancak, Şimon hiçbir zaman, yükünü taşımış olduğu İsa ile ve bir zamanlar yaralanmış oğlu ile arkadaş olmuş Musevi öğretmenin aynı kişi olduğunu bilmemişti.

187:1.11 (2006.4) Bu ölüm kafilesi Golgotha'ya ulaştığında saat dokuzu biraz geçmiş olup, Romalı askerler iki haydudu ve İnsan Evladı'nı kendi çarmıhlarına çivilemenin görevi içindeydi.

2. Çarmıha Geriliş

187:2.1 (2006.5) Askerler ilk olarak Üstün'ün kollarını bağlar ile artıyı oluşturan keresteye bağlamıştı, ve bunun ardından onlar kendisinin ellerini tahtaya çivilemişlerdi. Onlar bu keresteyi direkte dik bir konuma getirdiklerinde, ve onu güvenli bir biçimde çarmıhın üst kerestesine oturttuklarında, ayaklarını bağlayıp onları, iki ayağından da içeri girecek bir uzun çiviye kullanan bir biçimde, çivilemişlerdi. Dik olan kereste, bedenin ağırlığını desteklemek için bir sele görevi gören, doğru yükseklikte eklenmiş büyük bir askıya sahipti. Çarmıh yüksek değildi İsa'nın ayakları yalnızca yerden yaklaşık olarak bir metre yukarıdaydı. O böylece, kendisi hakkında alayla

söylenmiş olan her şeyi duymaya yetkin olup, oldukça düşüncesiz bir biçimde kendisiyle eğlenen herkesin yüzlerindeki ifadeyi net bir biçimde görebilmekteydi. Ve, aynı zamanda, burada hâlihazırda bulunmakta olan kişiler, bu yavaş yavaş gerçekleşen işkencenin ve uzun ölümün saatleri boyunca İsa'nın söylemiş olduğu her şeyi kolayca duyabilmekteydi.

187:2.2 (2007.1) Çarmıha gerilecek olanların tüm kıyafetlerini çıkarmak adetti; ancak, Museviler fazlasıyla çıplak insan bedeninin kamuya gösterilmesine karşı olduğu için, Romalılar her zaman Kudüs'te çarmıha gerilecek kişilerin tümü için elverişli bir kapatıcı kıyafet sağlamaktaydı. Bunun uyarınca, İsa'nın kıyafetleri çıkarıldığında, o çarmıha konulmadan önce bu şekilde sarmalanmıştı.

187:2.3 (2007.2) Çarmıha, kurbanın bazı durumlarda birkaç gün ölmeyeceği bir biçimde, vahşi ve uzun süren cezayı sağlamak için başvurulmaktaydı. Kudüs'te çarmıha karşı dikkate değer bir yargı bulunmaktaydı; ve, orada, kurbanın acısını dindirmek için içine ilaç katılmış şarabı sunmak amacıyla çarmıhlara her zaman bir temsilci gönderen bir Musevi kadın cemiyeti mevcuttu. Ancak, İsa içine bu uyuşturucu katılmış şarabı tattığında, her ne kadar susamış olsa da, onu içmeyi reddetmişti. Üstün en sonuna kadar insan bilincini elinde bulundurmaya devam etmeyi tercih etmişti. O, bu yabani ve insan olmayan halde bile ölümle yüzleşip, bütüncül insan deneyimine gönüllü bir biçimde tabi olarak onun üzerinden başarıyla gelmeyi arzulamaktaydı.

187:2.4 (2007.3) İsa çarmıha konulmadan önce, idamcılarına küfreden ve onlara tüküren bir biçimde, iki haydut hâlihazırda çarmıhlarına yerleştirilmişlerdi. Artıyı oluşturan keresteye

onlar kendisini çivilerken İsa'nın söylemiş olduğu tek cümle şu olmuştı: “Baba, onları affet, zira onlar ne yaptığını bilmiyorlar.” Eğer şefkatli bağlılığın bu türden düşünceleri fedakâr yaşamının tümünün ana kaynağı olsaydı kendisini idam edenlerden bu kadar merhamet dolu ve bu kadar derin sevgiyle bahsedemezdi. Bir yaşama ait düşünceler, güdüler ve arzular bir kriz anında açık bir biçimde açığa çıkar hale gelir.

187:2.5 (2007.4) Üstün çarmıha dikildiğinde, kumandan unvanı onun üstüne çivilemiş ve o üç dilde şunu söylemişti: “Nasıralı İsa — Musevilerin Kralı.” Museviler bu aşağılanma olarak gördükleri şey karşısında kızgınlıktan deliye dönmüşlerdi. Ancak, Pilatus, onların saygısız tutumları karşısında ellerini ovuşturmaktaydı; o kendisinin korkutulmuş ve aşağılanmış olduğunu hissetmiş olup, o bu küçük intikamı elde etmenin yöntemini seçmişti. O, “İsa, bir isyankâr” yazabilirdi. Ancak, o, bu Kudüs Musevilerinin da Nasıra ismini duymaktan ne kadar hoşnutsuz olduklarını oldukça iyi bilmekteydi; ve, o, bu şekilde onları aşağılamaya kararlıydı. O, bu kişilerin aynı zamanda “Musevilerin Kralı” olarak adlandırılmakta olan bu idam edilmiş Celileliyi görerek oldukça hızlıca buradan ayrılacaklarını biliyordu.

187:2.6 (2007.5) Musevi önderlerinin çoğu, Pilatus'un nasıl da İsa'nın çarmıhı üzerine bu yazıyı koyarak kendileriyle eğlenme amacıyla olduğunu öğrendiklerinde, Golgotha'ya koşmuşlardı; ancak, onlar, Romalı askerleri koruma konumunda bekledikleri için onu kaldırma cüreti göstermediler. Bu unvanı kaldırmaya yetkin olmayan bir halde, bu önderler kalabalığın arasına karışıp, kalabalık bu yazı

üzerinde hiçbir ciddi düşüncede bulunmaması için, ellerinden geldiği biçimde alçaltma ve alayda bulundular.

187:2.7 (2007.6) Havari Yahya, İsa'nın annesi Meryem, Ruth ve Yude ile birlikte, İsa çarmıhta dikili bir konuma geldikten hemen sonra ve tam da kumandan unvanı Üstün'ün başı üzerindeki yere çivilerken olay yerine ulaşmıştı. Yahya çarmıha şahit olan on bir havariden tek olanıydı; ve, o, İsa'nın annesini olay yerine getirdikten yakın bir süre sonra kendi annesi ve arkadaşlarını getirmek için Kudüs'e koştuğu için bu sürenin tamamı boyunca hazır halde değildi.

187:2.8 (2007.7) İsa annesini, Yahya, erkek ve kız kardeşi ile birlikte gördüğünde, gülümsedi ancak bir şey söylemedi. Bu anda, Üstün'ün çarmihına görevlendirilmiş dört asker, adet gereği, onun kıyafetlerini kendi aralarında paylaşmışlardı; biri terliklerini, diğeri örtüsünü, bir diğeri kuşağını ve dördüncüsü ise yeleğini almıştı. Bu tünikin, dizlerine kadar görünmez kıyafet haldeki, dört parçaya ayrılmasını gerektirmişti; ancak, askerler bunun ne de olağan dışı bir kıyafet olduğunu gördüklerinde, aralarında zar atmaya karar verdiler. Kıyafetlerini paylaştırırken İsa onlara gözlerini dikmiş olup, düşüncesiz kalabalıklar kendisiyle eğlenmekteydi.

187:2.9 (2008.1) Romalı askerlerin Üstün'ün kıyafetini alması iyi bir şeydi. Aksi halde, eğer onu takip edenler bu kıyafetlere sahip olsalardı, onlar hala geçmişten varlığını sürdürmekte olan hurafesel ibadetin cazibesine düşeceklerdi. Üstün, takipçilerinin onun yeryüzü üzerindeki yaşamıyla ilişkilendirebilecekleri hiçbir şeye sahip olmamalarını arzulamıştı. O insanlığa yalnızca, Baba'nın iradesini

gerçekleştirmeye adanmış olan yüksek ruhsal ideale ithaf edilmiş bir insan yaşamının hatırasını bırakmak istiyordu.

3. Çarmığa Gerilişi Görenler

187:3.1 (2008.2) Bu cuma sabahı yaklaşık olarak saat dokuz buçukta, İsa çarmığa gerilmişti. On birden önce, bine kadar kişi İnsan Evladı'nın çarmığa gerilişinin bu olayına şahit olmak için bir araya gelmiş haldeydi. Bu korkunç saatler boyunca, bir evrene ait görülmez haldeki birlikler, yaratılmışın ölümünü, kınanmış bir suçlunun soysuz ölümüne bile kadar varan bir biçimde deneyimlerken, Yaratanın bu olağanüstü olgusuna bakışlarını dikerken sessizlik içinde beklemekteydiler.

187:3.2 (2008.3) Belirli dönemlerde geriliş sürecinde çarmıhın yakınında durmuş kişiler şunlar olmuştu: “Meryem, Ruth, Yude, Yahya, Şalomi (Yahya'nın annesi) ve Klopas'ın eşi ve İsa'nın annesinin kız kardeşi olan Meryem'in, Mecdelli Meryem'in ve bir zamanlar Seforis'ten tanımakta olduğu Rebecca'yı içine alan içten kadın inananlardan meydana gelen bir topluluk bulunmaktaydı. İsa'nın bu ve diğer arkadaşları, onun büyük sabrına ve cesaretine şahit olur ve onun yoğun acılarına bakarlar, sessizliklerini korumuşlardı.

187:3.3 (2008.4) Oradan geçmekte olan birçok kişi kendisini kınar halde başlarını sallamış, ve kendisine kızan biçimde şunu söylemişti: “Mabedi yok edecek ve onu üç günde tekrar dikecek olan kişi şimdi kendini kurtar. Eğer sen Tanrı'nın evladı isen, neden çarmıhtan gelmiyorsun?” Benzer bir biçimde Musevilerin yöneticilerinden bazıları, şunu söyleyerek kendisiyle alay etmişti: “O diğerlerini kurtardı, ancak şimdi kendisi kurtaramıyor.” Diğerleri ise: “Eğer sen Musevilerin

kralıysan, çarmıhtan in ve bizler sana inanacağız.” Ve, daha sonra onlar kendisiyle, şunu söyleyen bir biçimde, daha da fazla alay etti: “O, kendisini kurtarması için Tanrı’ya güvendi. He kendisinin Tanrı’nın Evladı olduğunu bile iddia etti — şimdi bakın ona — iki hırsız arasında çarmığa gerildi.” İki hırsız bile aynı zamanda kendisine kızmış olup, onu suçlamışlardı.

187:3.4 (2008.5) İsa onların alaylarına cevap verdiği için ve bu özel hazırlanma günün öğle vakti yaklaşmakta olduğu için, on bir buçukta eğlenen ve alay eden kalabalığın büyük bir kısmı kendi yoluna gitmişti; elliden az sayıdaki kişi burada kalmaya devam etmişti. Askerler bu aşamada öğlen yemeğini yemeye ve, uzun süren ölüm gözcülüğü için konumlanan halde ucuz, ekşi şaraplarını içmeye hazırlanmışlardı. Onlar şaraplarından alırlarken, şunu söyleyen bir biçimde, İsa’ya alay ederek kadeh kaldırdılar: “Yaşa iyi talih! Musevilerin kralına.” Ve, onlar Üstün’ün, onların bu eğlenmelerine ve alaylarına göstermiş olduğu hoşgörü karşısında şaşkınlığa uğramışlardı.

187:3.5 (2008.6) İsa onları yer ve içerken gördüklerinde, onlara bakışlarını indirip, şunu söyledi: “Susuyorum.” Gözetçilerin kumandanı İsa’nın “Susuyorum” dediğini duyduğunda, şişesinden biraz şarap alıp onu, bir ciridin ucundaki kurumuş sünger tıpasına onu koyan bir biçimde, kurumuş dudaklarını ıslatabilsin diye İsa’ya kaldırdı.

187:3.6 (2008.7) İsa öncesinde, olağanüstü gücüne başvurmadan yaşamaya karar vermişti; ve, o benzer bir biçimde, çarmıh üzerinde olağan bir fani olarak ölmeyi tercih etmişti. O bir insan olarak yaşamıştı, ve o — Baba’nın iradesini gerçekleştiren bir biçimde — bir insan olarak ölecekti.

4. armıhtaki Hırsız

187:4.1 (2008.8) Haydutlardan biri, Şunu söyleyen bir biçimde, İsa'ya kızmıştı: “Eğer sen Tanrı'nın evladı isen, neden kendini ve bizleri kurtarmıyorsun?” Ancak, o İsa'ya kızarken, Üstün' n öğretimini birçok kez duymuş olan diğer hırsız Şunu söyledi: “Tanrı'dan bile korkmuyor musun? Bizlerin eylemlerimiz için adil bir biçimde ızdırap çekerken, bu kişinin adil olmayan bir biçimde acı çektiğini görmüyor musun? G nahlarımız için bağışlama ve ruhlarımız için kurtuluş ararsak daha iyi olacaktır.” İsa hırsızın bunu söylediğini duyduğunda, yüzünü ona çevirip, olumlayan bir biçimde gülümsemişti. Kötülük işlemiş kişi İsa'nın yüzünün kendisine dönmüş olduğunu gördüğünde, cesaretini toplayıp, inancının kıvılcımını yakan bir biçimde Şunu söylemişti: “Koruyucu, krallığına geldiğinde beni hatırla.” Ve, bunun ardından İsa: “Gerçekten de, gerçekten de, sana bugün söylüyorum ki, sen bir zaman benimle birlikte Cennet'te olacaksın.”

187:4.2 (2009.1) Üstün, inanan haydudun inanç itirafını dinleyecek kadar fani ölümün derin acıları arasında zaman bulabilmiŐti. Bu haydut kurtuluş için el aradığında, özgürlüğü bulmuştu. Bundan önce birçok kez o İsa'ya inanma zorunluluğu hissetmişti; ancak, bilincin bu son anlarında o bütüncül bir kalp ile Üstün' n öğretisine dönmüştü. O İsa'nın çarmıh üzerinde ölümle yüzleşme biçimini gördüğünde, bu hırsız artık, İnsan Evladı'nın gerçekten de Tanrı'nın Evladı olduğu yargısına karşı koyamamıştı.

187:4.3 (2009.2) Hırsızın konuşmasının ve İsa tarafından krallığa kabul edilişinin bu süreci boyunca, Havari Yahya, armıhın yerine annesini ve arkadaşlarını getirmek için Şehre gitmiş

halde, burada bulunmamaktaydı. Luka daha sonra bu hikâyeyi, inanmış olan muhafızların Romalı kumandanından duymuştu.

187:4.4 (2009.3) Havari Yahya, ortaya çıkışından neredeyse atmış yıl sonra olayı hatırladığı bir biçimde çarmıha gerilişi anlatmıştı. Diğer kayıtlar, gördüğü ve duyduğu şeylere yaslanan bir biçimde, daha sonra İsa'ya inanmış ve yeryüzü üzerinde cennetin krallığının bütüncül birlikteliğine girmiş olan görev üzerindeki Romalı centurionunun anlatısına dayanmaktaydı.

187:4.5 (2009.4) Tövbe içindeki bu genç adam, siyasi baskıya ve toplumsal adaletsizliğe karşı etkili bir vatansever karşı koyma olarak gaspın bu türden bir sürecini yüceltmiş olanlar tarafından şiddet ve yanlış bir yaşamına çekilmişti. Ve, serüven için duyulan bir uyarıma ek olarak bu türden öğreti, aksi halde iyi niyetli olan başka gençleri gaspın bu cüretkâr serüvenlerine yazılmaya götürmüştü. Bu genç adam Barabbas'ı bir kahraman olarak görmüştü. Bu aşamada o yanlış olduğunu anlamıştı. Burada çarmıhta yanı başında o gerçek anlamıyla büyük bir adamı, gerçek bir kahramanı görmüştü. Burada, ona coşku veren ve bireyin kendisine duyduğu ahlaki saygınlığın en yüksek düşüncelerine kaynaklık eden ve cesarete, erkekliğe ve yiğitliğe dair tüm ideallerini etkinleştiren bir kahraman bulunmaktaydı. İsa'ya bakarken onun kalbinde egemen olan çok güçlü bir derin sevgi, sadakat ve içten büyüklük doğmuştu.

187:4.6 (2009.5) Eğer alaycı kalabalık içinde başka herhangi bir ruhunda inancın doğunu deneyimlemiş olsaydı ve İsa'nın merhametine başvursaydı, inanan hayduda gösterilmiş olan aynı sevgi dolu anlayışı alırdı.

187:4.7 (2009.6) Tövbekâr hırsız Üstün'ün onların bir zaman Cennet'te buluşma sözünü duyduktan hemen sonra, Yahya, kendisiyle annesi ve neredeyse bir düzine kadın inanandan meydana gelen bir kabileyi getiren bir biçimde, şehirden geri dönmüştü. Evladı Yude diğer yanda durmaktaydı. İsa bu yaşananları gördüğünde, öğle vaktiydi; ve, o annesine: “Kadın, oğluna bak!” Ve, Yahya'ya konuşan bir biçimde, o: “Benim oğlum, annene bak!” Ve, onlar ikisine, şunu söyleyen bir biçimde, seslendi: “Ben sizlerin buradan ayrılmanızı arzu ediyorum.” Ve, böylece Yahya ve Yude Meryem'i Golgotha'dan götürdü. Yahya İsa'nın annesini, Kudüs'te beklemekte olduğu yere götürüp, bunun ardından çarmığın yerine yetiştirmişti. Hamursuz'dan sonra Meryem, olağan yaşamının geri kalan kısmı boyunca Yahya'nın evi olan Bethsayda'ya geri döndü. Meryem, İsa'nın ölümünden sonra bir yıl kadar yaşamamıştı.

187:4.8 (2010.1) Meryem ayrıldıktan sonra, diğer kadınlar biraz öteye geçmiş olup, çarmıh üzerinde bilincini yitirene kadar burada kalmaya devam ettiler; ve, onlar yine de, Üstün'ün bedeni gömülme için alındığı anda bile burada ayakta durmaktaydılar.

5. Çarmıhtaki Son Saat

187:5.1 (2010.2) Bu türden bir olgu için bu dönemde saat erken olmasına rağmen, on ikiden biraz sonra gökyüzü havadaki ince kumlarla kararmıştı. Kudüs'ün insanları bunun, Arabistan çölünden sıcak kum fırtınalarından birinin geleceği anlamına geldiğini biliyordu. Öğleden sonra birden önce gökyüzü o kadar karanlıktı ki, güneş görülmemekteydi; ve, kalabalığın geri kalan kısmı şehre yetişmişti. Üstün yaşamını bu saatten biraz sonra vermişti; bu anda, yalnızca on üç Roma askeri ve

yaklaşık on beş kişiden meydana gelen bir topluluk olarak, otuzdan az kişi mevcut haldeydi. Bu inananların tümü, Üstün'ün yitirilişinden önce olay yerine geri dönmüş olan İsa'nın kardeşi Yude ve Yahya Zübeyde dışında kadındı.

187:5.2 (2010.3) Birden kısa bir süre sonra, çetin kum fırtınasının artan karanlığı ortasında, İsa insan bilincini yitirmeye başlamıştı. Onun son kelimeleri olan merhamet, bağışlama ve tembih sözleri ifade edilmişti. Onun son arzusu — annesinin bakımı olarak — ifade edilmişti. Yaklaşan ölümün bu saati boyunca İsa'nın insan aklı, özellikle Mezmurlar olarak, İbrani yazıtlarındaki birçok metnin tekrarına başvurmuştu. İnsan İsa'nın son bilinçsel düşüncesi; şimdi yirminci, yirmi birinci ve yirmi ikinci Mezmurlar olarak bilinen Mezmurlar kitabının bir kısmını aklında tekrar etmekle ilgiliydi. Onun dudakları sıklıkla hareket etse de, o, kalbinden çok iyi bildiği ve bu aşamada aklından geçirmekte olan bu metinler olarak kelimeleri ifade edemeyecek kadar zayıftı. Yalnızca birkaç sefer yakında bulunanlar bir takım ifadeleri yakalamıştı; “Ben Koruyucu'nun kutsanmış olanı kurtaracağını biliyorum,” “Senin elin düşmanlarımın hepsini bulacaktır” ve “Tanrım, tanrım, neden beni yalnız bıraktın?” gibi. İsa bir an olsun bile, Baba'nın iradesi uyarınca yaşamış oluşuna dair en ufak bir kuşkuyu dahi aklında geçirmemişti; ve, o hiçbir zaman, mevcut an içerisinde Babasının iradesi uyarınca beden içindeki yaşamını öne sermekte olduğundan kuşku duymamıştı. O Baba'nın kendisini yalnız bırakmış olduğunu hissetmemişti; o yalnızca, yitirmekte olan bilinci içinde, birçok Yazıtları söylemekteydi; onların arasında, şöyle başlamakta olan yirmi ikinci Mezmur bulunmaktaydı: Tanrım, tanrım, neden beni yalnız bıraktın?” Ve, bu tesadüf olarak, yakında bulunanlar

tarafından yeterli kesinlikte duyulmuş olan üç metinden bir tanesiydi.

187:5.3 (2010.4) Fani İsa'nın takipçilerinden istemiş olduğu son rica yaklaşık olarak bir buçuk sularıydı; ve, ikinci kez o "Susuyorum" dediğinde, gözcülerin aynı kumandanı, bu zamanlarda ortak bir biçimde sirke olarak adlandırılmakta olan, tekrar onun dudaklarını içinde ekşi şarap olan aynı ıslak süngerle ıslatmıştı.

187:5.4 (2010.5) Kum fırtınasının yoğunluğu artmış ve gökler artan bir biçimde kararmıştı. Hala askerler ve inananlardan oluşan küçük topluluk kenarda beklemekteydi. Askerler, keskin kumdan kendilerini korumak için bir araya sokulan bir biçimde, çarmıhın yakınında çömelmişlerdi. Yahya'nın annesi ve diğerleri, üzerlerinde duran bir kaya tarafından bir ölçüde korundukları uzak bir yerden izler konumdalardı. Üstün nihai olarak son nefesini aldığı anda, Çarmıhın ayağında Yahya Zübeyde, kardeşi Yude, kız kardeşi Ruth, Mecdelli Meryem ve bir zamanlar Seforis'ten tanımış olduğu Rebecca bulunmaktaydı.

187:5.5 (2011.1) Saat üçten tam biraz önce İsa, güçlü bir sesle, "O bitti! Baba, ben ellerine ruhaniyetimi sunuyorum" şeklinde haykırmıştı. Ve, o bu şekilde konuştuğunda, başını eğmiş ve yaşam mücadelesini bırakmıştı. Romalı centuriyon İsa'nın nasıl öldüğünü gördüğünde göğsüne vurarak şunu söylemişti: "Bu gerçekten de doğru bir adamdı; gerçekten de o bir Tanrı Evladı olmalı." Ve, bu andan itibaren o İsa'ya inanmaya başladı.

187:5.6 (2011.2) İsa sadık bir biçimde öldü — tıpkı yaşadığı gibi. O sınırsız bir biçimde kendi krallığını kabul etmiş olup, acı gün boyunca durumun üstesinden gelmiş bir konumda kalmaya devam etmişti. O, seçilmiş havarilerinin güvenliğini sağladıktan sonra, gönüllü bir biçimde onursuz ölüme gitmişti. O bilge bir biçimde, Petrus'un sorun çıkaran şiddet yanlısı karakterini kısıtlamış ve fani mevcudiyetinin tam da sonuna kadar Yahya'nın yakında olabilmesini sağlamıştı. O, sahip olduğu gerçek doğayı katil emellere sahip Sanhedrin'e açığa çıkarmış, ve Pilatus'a, bir Tanrı Evladı olarak egemen yönetim yetkisinin kaynağını hatırlatmıştı. O Golgotha'ya kendi kerestesini taşıyarak başlamış ve fani erişime ait kendi ruhaniyetini Cennet Babası'na teslim ederek sevgi dolu bahşedilmişliğini tamamlamıştı. Ve, bu türden bir yaşamdan sonra — ve bu türden bir ölümden — Üstün gerçekten de “O bitti” diyebilirdi.

187:5.7 (2011.3) Bu, hem Hamursuz hem de Şabat için hazırlık günü olduğu için, Museviler bu bedenlerin Golgotha'da öyle herkese açık bir biçimde durmasını istememişlerdi. Bu nedenle, onlar Pilatus'un huzuruna, çarmıhlarından alınabilmesi ve gün batımından önce suçlu mezar çukurlarına atılabilmeleri için taşınabilmeleri amacıyla bu üç adamın ayaklarının kırılmasını isteyen bir biçimde, çıkmışlardı. O bu ricayı duyduğunda derhal üç askerini ayakları kırmak ve İsa ve iki haydudu taşımak için göndermişlerdi.

187:5.8 (2011.4) Bu askerler Golgotha'ya ulaştıklarında, onlar bunu iki hayduda yapmışlardı; ancak, onlar, fazlasıyla şaşırmış olarak, İsa'yı hâlihazırda ölü bulmuşlardı. Buna rağmen, onun ölümünden emin olmak için, askerlerden bir tanesi onun sol

yanını mızrağı ile yarmıştı. Her ne kadar çarmıhın kurbanlarının iki veya üç gün bile çarmıhın üstünde canlı halde yaşamlarını hale sürdürmeleri sıklıkla karşılaşılan bir şey olsa da, çok yoğun duygusal üzüntü ve İsa'nın keskin ruhsal kızgınlığı, beş buçuk saatten biraz daha bir süre içinde beden içindeki yaşamını sonlandırmıştı.

6. Çarmıhtan Sonra

^{187:6.1 (2011.5)} Kum fırtınasının karanlığı ortasında, olarak üç buçuk sularında, Davud Zübeyde Üstün'ün ölümünün haberi taşıyan ulakların sonuncusunu göndermişti. Onun koşucularının sonuncusunu, İsa'nın annesinin ailesinin geri kalan kısmıyla beklemekte olduğunu varsaydığı yer olan, Bethani'deki Marta ve Meryem'in evine göndermişti.

^{187:6.2 (2011.6)} Üstün'ün ölümünden sonra, Yahya kadınları, Yude'nin sorumluluğu altında, kendilerinin Şabat günü için vakit geçirmekte olduğu İlyas Markus'un evine göndermişti. Yahya'nın kendisi, bu zaman zarfında Romalı centurion tarafından oldukça iyi bilinir bir halde, Yusuf ve Nikodemus olay yerine kendilerinin İsa'nın bedenini almaları yetkisini veren bir emirle gelene kadar Golgotha'da kalmaya devam etmişti.

^{187:6.3 (2011.7)} Böylelikle, sahip olduğu çok çeşitli usların, sevgili Egemenleri'nin insan vücutlaşımın çarmığa gerilişinin dehşete düşürücü sergisi ile ürperdiği, engin bir evren için acı ve keder günü sona ermişti; onlar, fani hissizliğin ve insan sapkınlığının bu sergisi karşısında ne düşüneceklerini bilmez hale gelmişlerdi.

188. Makale Mezar Vakti

188:0.1 (2012.1) İSA'nın fani bedeninin bir buçuk gün Yusuf'un mezarında yattığı süreç, çarmıh üzerindeki ölümü ile yeniden dirilişi arasındaki süreç olarak, bizler tarafından çok az bilinmekte olan, Mikâil'in yeryüzü süreci içinde bir ayrı bölümdür. Bizler İnsan Evladı'nın gömülüşünü anlatabilir ve onun yeniden dirilişi ile ilişkili olan olayların bu kaydını sunabiliriz; ancak, bizler, Cuma öğleden sonrası saat üçten Pazar sabahı saat üçe kadar, yaklaşık olarak otuz altı saatlik bu devre boyunca gerçekte neyin yaşandığına dair fazla özgün bir doğadaki bilgiyi sunamayız. Üstün'ün süreci içindeki bu dönem, Romalı askerler tarafından çarmıhtan alınmadan kısa bir süre önce başlamıştı. O çarmıh üzerinde, ölümünden sonra yaklaşık olarak bir saat kadar asılı kalmıştı. O, iki haydudun gönderilişindeki gecikme olmasa daha erken indirilecekti.

188:0.2 (2012.2) Musevilerin yöneticileri öncesinden, İsa'nın bedeninin şehrin güneyinde bulunan Gehanna'nın açık mezar çukurlarına atılmasını tasarlamışlardı. Eğer bu tasarı izlenseydi, Üstün'ün bedeni vahşi hayvanlara açık halde bulunacaktı.

188:0.3 (2012.3) Bu arada, Nikodemus eşliğindeki, Arimathealı Yusuf Pilatus'a gitmiş ve İsa'nın bedeninin kendilerine yerinde bir defin için verilmesini rica etmişti. Çarmığa gerilen kişilerin arkadaşlarının Roma makamlarına bu türden bedenleri elde etme ayrıcalığı için rüşvet önermeleri olağandışı bir şey değildi. Yusuf, büyük bir meblağ ile, İsa'nın bedenini özel bir kabre kaldırmak için izin amacıyla verilmesi gerekli olabilir diye, Pilatus'un karşısına çıkmıştı. Ancak, Pilatus bu parayı

almayacaktı. O bu ricayı duyduğunda, hızlıca, Yusuf'un Golgotha'ya ilerlemesini ve Üstün'ün bedenine derhal bütüncül bir biçimde sahip olmasına izin veren emri imzalamıştı. Bu sırada, kum fırtınası dikkate değer bir biçimde dinmiş olup, Sanhedrin'i temsil eden Musevilerden meydana gelen bir topluluk, İsa'nın bedeninin kendisini eşlik eden iki haydudunki ile birlikte açık kamu defin çukurlarına atılmasını kesinleştirmek amacıyla Golgotha'ya gitmişlerdi.

1. İsa'nın Defini

188:1.1 (2012.4) Yusuf ve Nikodemus Golgotha'ya ulaştıklarında, onlar askerleri İsa'yı çarmıhtan alır ve Sanhedrin temsilcilerinin İsa'nın takipçilerinden hiçbirinin onun bedeninin suçlu defin çukurlarına gitmesini engellememesi için bekler halde bulmuşlardı. Yusuf, Pilatus'un Üstün'ün bedeni için emrini centuriona sunduğunda, Museviler bir kargaşa koparmış olup, bedenin iyeliği için haykırmışlardı. Kızgın gürültülerinde bedenin bedeni şiddetle anlaya çalışmışlardı; ve, onlar bunu yaptıklarında, centurion dört askerini yanına çağırarak ve çekili kılıçları ile yerde yatarken Üstün'ün parçalara ayrılmış bedeni önünde hazır halde beklemişlerdi. Centurion diğer askerlerin iki haydutla birlikte ayrılması emrini verirken, sınırdan çılgına dönmüş olan Musevilerden meydana gelen bu kızgın kalabalığa dönmüşlerdi. Düzen tekrar kurulduğunda, centurion Pilatus'un iznini Musevilere okumuş, ve yana çekilen bir biçimde, Yusuf'a şunu söylemişti: "Bu beden sizindir, ona yerinde gördüğünüz şeyi yapın. Ben ve askerlerin, hiç kimsenin müdahale etmemesini sağlamak için bekleyeceğiz."

188:1.2 (2013.1) Çarmıha gerilmiş bir kişi bir Musevi mezarlığında defnedilemezdi; bu türden bir işleyişe karşı kesin bir kanun bulunmaktaydı. Yusuf ve Nikodemus bu kanunu bilmekteydi; ve, Golgotha'dan çıkarken onlar İsa'yı, sert kayadan oyulmuş haldeki, Golgotha'nın biraz kuzeyinde ve Samarya'ya giden yol üzerinde bulunan, Yusuf'un yeni aile mezarlığında defnetmeye karar vermişlerdi. Bu kabirde henüz kimse defnedilmemişti, ve onlar Üstün'ün burada yatmasının uygun olduğunu düşünmüşlerdi. Yusuf gerçekten de İsa'nın ölümden dirileceğine inanmıştı; ancak, Nikodemus oldukça kuşkuluydu. Sanhedrin'in bu eski üyeleri İsa'ya olan inançlarını neredeyse bir sır halinde tutmuşlardı, her ne kadar onların akran Sanhedrincileri, kendileri heyetten ayrılmadan dahi önce, uzun bir süre boyunca onlardan kuşku duymuş olsalar da. Bu andan itibaren onlar, tüm Kudüs içinde İsa'nın en sözünü esirgemeyen takipçileriydi.

188:1.3 (2013.2) Dört buçuk sularında, Nasıralı İsa'nın defin kafilesi Golgotha'dan yol üzerindeki Yusuf'un kabri için yola çıkmıştı. Beden, Celile'den gelen inançlı kadın gözcüler tarafından takip edilen bir biçimde, dört kişinin taşıdığı bir halde bir keten çarşafa sarılmıştı. Kabre İsa'nın maddi bedenini taşıyan faniler şunlardı: “Yusuf, Nikodemus, Yahya ve Romalı centurion.

188:1.4 (2013.3) Onlar bedeni, alelacele defin için hazırlamış oldukları, yaklaşık olarak bir metre karelik bir oda olarak, kabre taşımışlardı. Museviler gerçekten de ölülerini gömmekteydiler; onlar gerçekte bunları mumyalamaktaydılar. Yusuf ve Nikodemus kendileri ile birlikte büyük miktarlarda laden reçinesi ve sarısabır getirmişlerdi; ve, onlar bu aşamada bedeni, bu çözeltilerle dolu sargılarla sarmalamışlardı.

Mumyalama tamamlandığında, onlar yüze bir mendil gerip, bedeni keten bir çarşafa sarıp, onu kabirdeki bir safa derin bir saygı ile koydular.

188:1.5 (2013.4) Bedeni kabre koyduktan sonra centurion, kabrin girişinin önünde kapı kayasını itmelerine yardım etmek için askerlerine işarette bulundu. Askerler bunun sonrasında hırsızların bedenleri ile Gehenna için ayrılırken, diğerleri, keder içinde, Musa'nın yasalarına göre Hamursuz şölenini yerine getirmek amacıyla Kudüs'e dönmüşlerdi.

188:1.6 (2013.5) İsa'nın defininde dikkate değer bir düzeyde acelecilik ve ivedilik vardı çünkü bu hazırlanma günü olup, Şabat tüm hızıyla yaklaşmaktaydı. Bu kişiler alelacele şehre geri koşmuştu; ancak, kadınlar kabir yakınında fazlasıyla karanlık olana kadar vakit geçirmeye devam etmişlerdi.

188:1.7 (2013.6) Tüm bunlar gerçekleşirken, kadınlar, her şeyi gözlemlemek ve Üstün'ün nerede gömüldüğünü görmek için yakında saklanmaktaydı. Onlar bu şekilde kendilerini gizlediler çünkü kadınların erkeklerle bu türden bir zamanda ilişkilenemesine izin verilmemekteydi. Bu kadınlar defin için İsa'nın yerinde bir biçimde hazırlanmadığını düşünmekteydiler; ve, onlar aralarında, Şabat için dinlenmekte olacakları Yusuf'un evine geri dönmek için anlaşmışlardı; bu arada onlar baharatları ve yağ özlerini hazırlayıp, ölüm istirahati için Üstün'ün bedeninin yerinde bir biçimde hazırlanması amacıyla Pazar sabahı geri döneceklerdi. Bu Cuma akşamı kabir yakınında bu şekilde vakit geçiren kadınlar şu kişilerdi: Mecdelli Meryem, Klopas'ın eşi olan Meryem ve İsa'nın diğer kız kardeşi Marta ve Seforisli Rebecca.

188:1.8 (2013.7) Davud Zübeyde ve Arimethealı Yusuf haricinde, İsa'nın takipçilerinden oldukça az bir kısmı gerçekte onun üçüncü gün mezardan yükselecek olacağına inanmış veya bunu anlamıştı.

2. Mezarın Korunuşu

188:2.1 (2014.1) İsa'nın takipçileri üçüncü gün onun mezardan yükseleceğine dair sözünü önemsememiş olsalar da, düşmanları bu konumda değillerdi. Baş din-adamları, Ferisiler ve Saddukiler kendilerinin öncesinde onun ölümden dirileceğine dair raporları almış bulunduklarını hatırlamışlardı.

188:2.2 (2014.2) Bu Cuma akşamı, Hamursuz akşam yemeğinden sonra, gece yarısı sularında Musevi önderlerinden meydana gelen bir topluluk, onların Üstün'ün üçüncü gün ölümden dirileceğine dair kendinden emin ifadeleri için duymuş oldukları korkuları tartıştıkları yer olan Kaiaphas'ın evinde bir araya gelmişlerdi. Bu buluşma, bir Roma muhafızının İsa'nın arkadaşlarının kabri ile oynamaması için kabrin önünde konumlandırılmasına dair Sanhedrin'in resmi ricasını taşıy bir biçimde, ertesi günün erken saatlerinde Pilatus'u ziyaret edecek olan Sanhedrincilerin bir heyetinin atanmasıyla sonuçlanmıştı. Pilatus'a bu heyetin sözcüsü şunu söylemişti: “Bayım, bizler, Nasıralı İsa olan bu aldatıcının henüz yaşarken, ‘üç gün sonra tekrar dirileceğim’ demiş olduğunu hatırlıyorum. Bizler, bu nedenle, en azından üçüncü güne kadar mezar yerinin onun takipçilerinden güvende bir şekilde tutulmasını sağlayan emirleri vermeni talep etmek amacıyla önüne gelmiş bulunuyoruz. Bizler fazlasıyla, onun takipçilerinin gelip kendisini gece vakti kaçırıp, daha sonra da insanlara onun ölümden dirilmiş olduğunu duyurmasından korkuyoruz. Eğer

bizler böyle bir şeyin gerçekleşmesine izin verecek olursak, bu hata, onun yaşamasına izin verdiğimizden çok daha kötü sonuçları yaratacaktır.

188:2.3 (2014.3) Pilatus Sanhedrin'in bu ricasını duyduğunda, şunu söyledi: "Ben sizlere on askerden oluşan bir koruma vereceğim. Yolunuza gidin ve kabri güvence altına alın." Onlar mabede geri dönmüş, kendilerine ait özel on muhafızı olmuş ve bunun ardından bu on Musevi muhafızı ve on Roma askeri ile birlikte, bu günün Şabat sabahı olmasına rağmen, onları mabet önünde gözetçi olarak konumlandırmak amacıyla Yusuf'un kabrine yürümüşlerdi. Bu kişiler mezarın önüne başka bir kayayı yerleştirmiş olup, onların bilgisi olmadan kimse dokunmasın diye bu kayalar üzerinde ve etrafında Pilatus'un mührünü koymuşlardı. Ve, bu yirmi kişi, Musevilerin onlara yiyecek ve içecek sağlamış oldukları bir biçimde, yeniden diriliş vaktine kadar burayı gözetlemeye devam etmişlerdi.

3. Şabat Günü Süreci

188:3.1 (2014.4) Bu Şabat günü boyunca, takipçiler ve havariler saklanmış konumlarında bulunmaya devam ederken, tüm Kudüs İsa'nın çarmıh üzerinde ölümünü tartışmaktaydı. Orada, Roma İmparatorluğu'nun her bir yanından ve Mezopotamya'dan gelen bir biçimde, neredeyse bir buçuk milyon Musevi hazır haldeydi. Bu Hamursuz haftasının başlangıcı olup, bu kutsal yolcuların tümü, İsa'nın yeniden dirilişini öğrenecekleri ve evlerine haberlerini taşıyacakları bir biçimde şehirde olacaktı.

188:3.2 (2014.5) Geç Cuma akşamı, Yahya Markus on bir havariyi, gece yarısından hemen önce, iki gece öncesi Üstünleri ile

birlikte Son Akşam Yemeği'ni yemiş oldukları aynı üst odada bir araya toplandıkları yer olan babasının evine gizlice gelmeleri için çağırmışlardı.

188:3.3 (2014.6) İsa'nın annesi olan Meryem, Ruth ve Yude ile birlikte, gün batımından hemen önce bu Cumartesi akşamı ailesine katılmak için Bethani'ye geri dönmüştü. Davud Zübeyde, erken Pazar sabahı bir araya gelmek için ulaklarını düzenlediği yer olan Nikodemus'un evinde kalmaya devam etmişti. İsa'nın bedenini ilave bir biçimde mumyalamak için baharatlar hazırlamış olan Celile kadınları, Arimethealı Yusuf'un evinde vakit geçirmekteydi.

188:3.4 (2014.7) Yusuf'un yeni kabrinde istirahat edildiği varsayıldığında bir buçuk günlük bu süreçte Nasıralı İsa'nın başına tam da neyin geldiğini bütünüyle açıklanmaya yetkin değiliz. Bariz bir biçimde o, aynı koşullarda başka herhangi bir faninin deneyimleyeceği gibi çarmıhta aynı olağan ölümü deneyimlemişti. Bizler onun “Baba, ellerine ruhaniyetimi sunuyorum” demiş olduğunu duyduk. Bizler, sahip olduğu Düşünce Düzenleyicisi uzun bir süredir kişileşmiş olduğu ve İsa'nın fani varlığından ayrı bir mevcudiyeti taşımış olması nedeniyle, bu türden bir ifadenin anlamını bütünüyle kavrayamamaktayız. Üstün'ün Kişileşmiş Düzenleyicisi onun çarmıh üzerindeki fiziksel ölümünden hiçbir bir biçimde etkilenemezdi. İsa'nın Baba'nın ellerine bir süreliğine vermiş olduğu şey, insan deneyimi kaydını malikâne dünyalarına olan aktarımını sağlamak amacıyla fani akli ruhanileştirmede faaliyet göstermiş olan Düzenleyici'nin öncül çalışmalarının eş ruhaniyeti olmalı. İsa'nın deneyiminde, âlemlerin inançla büyüyen fanilerine ait ruhaniyet doğası, veya bir değişle ruha,

benzer bir ruhsal deneyim bulunmuş olmalı. Ancak, bu tamamiyle bizlerin öz fikridir — bizler gerçek anlamıyla İsa'nın Babasına neyi sunmuş olduğunu bilmemekteyiz.

188:3.5 (2015.1) Bizler, Üstün'ün fiziksel bedeninin Salı sabahı yaklaşık olarak üçe kadar Yusuf'un kabrinde dinlendiğini bilmekteyiz; ancak, bizler, bu otuz altı saatlik süreç boyunca İsa'nın kişiliğine dair konum hakkında hiçbir biçimde bilimizden emin değiliz. Bizler zaman zaman bu şeyleri kendimize şu şekilde açıklama girişiminde bulunduk:

188:3.6 (2015.2) 1. Mikâil'in Yaratan bilinci, fiziksel vücutlaşımın ilişkili fani aklından tamamiyle ayrı ve ondan bütünüyle bağımsız halde bulunmuş olmalı.

188:3.7 (2015.3) 2. İsa'nın öndeki Düşünce Düzenleyicisi'nin, bu süreç boyunca ve toplanmış göksel birliklerin kişisel idaresinde yeryüzünde bulunmuş olduğunu bilmekteyiz.

188:3.8 (2015.4) 3. Sahip olduğu Düşünce Düzenleyicisi'nin doğrudan çabaları, ve daha sonra, Baba'nın iradesini tercih etmede bir an bile geri durmamasıyla sağlanan bir biçimde, ideal fani mevcudiyetin fiziksel gereksinimleri ile ruhsal gereklilikleri arasındaki kusursuz uyumlaşımı sayesinde beden içindeki yaşamı boyunca inşa edilmiş olan Nasıralı İsa'nın elde edilmiş ruhaniyet kimliği Cennet Babası'nın gözetimine verilmiş halde bulunmuş olmalı. Bu ruhaniyet gerçekliğinin kişiliğinin yeniden dirilmiş kişiliğin bir parçası haline gelip gelmediğini bilmiyoruz; ancak, bizler bunun onun bir parçası haline geldiğine inanıyoruz. Ancak, evrende, İsa'nın bu ruhsal kimliğinin mevcut an içerisinde Baba'nın göğsünde barındığına ve dış uzayın henüz düzenlenmemiş âlemlerine ait

yaratılmamış evrenlerle ilişkili olarak henüz açığa çıkarılmamış nihai sonlarında Kesinliğin Nebadon Birliği'nin önderliği için daha sonrasında salınacağına inanan kişiler bulunmaktadır.

188:3.9 (2015.5) 4. Bizler, İsa'nın insani veya diğer bir değişle fani bilincinin bu otuz altı saat boyunca uymuş olduğunu düşünüyoruz. Bizler, bu süreç boyunca evrende neyin gerçekleşmiş olduğuna dair insan İsa'nın hiçbir şey bilmemiş oluşuna inanmak için nedene sahibiz. Fani bilinç için orada bir zaman kayması ortaya çıkmamıştır; yaşamdan diriliş, ölüm nasıl anlık bir biçimde gerçekleşiyorsa aynı anlıkta gerçekleşmiştir.

188:3.10 (2015.6) Ve, bu, kabrin bu süreci boyunca İsa'nın konumuna dair kayda geçireceğimiz şeylerin tamamıdır. Bizlerin atıfta bulunacağı ilişkili çok sayıda gerçek bulunmaktadır ama bizler onların yoruma girişmeye neredeyse hiçbir biçimde yetkin değiliz.

188:3.11 (2015.7) Satanya'nın ilk malikâne dünyasına ait yeniden diriliş odalarının engin bahçesinde şimdi, artık Cebrail'in nişanını taşır haldeki, "Mikâil Hatıratı" olarak bilinen maddi-morontia yapısı gözlenebilir. Bu hatıra, Mikâil'in bu dünyadan ayrılışından çok kısa bir süre sonra yapılmıştı ve, o şu yazıtı taşımaktadır: "Nasıralı İsa'nın Urantia üzerindeki fani geçişinin hatırası için."

188:3.12 (2016.1) Yüz kişiden meydana gelen Salvington'un bu süre içinde yüce heyetinin Cebrail'in başkanlığında bir üst düzey yönetici toplantısında bulunduğunu gösteren kayıtlar bulunmaktadır. Orada aynı zamanda, bu süreç zarfında

Nebadon evreninin düzeyi ile ilgili Uversa Zaman Ataları'nın Mikâil ile iletişimde bulunduğunu gösteren kayıtlar da bulunmaktadır.

188:3.13 (2016.2) Bizler, Üstün'ün bedeni kabir içinde yatarken Mikâil ve Salvington üzerindeki Emanuel arasında en az bir iletinin geçmiş bulunduğunu bilmekteyiz.

188:3.14 (2016.3) İsa'nın bedeni kabirdeyken Yerusem'de toplanmış olan Gezegensel Prenslerin sistem heyeti içinde Caligastia'nın koltuğunda bir kişiliğin oturmuş olduğuna inanmak için iyi neden bulunmaktadır.

188:3.15 (2016.4) Edentia'nın kayıtları, Norlatiadek'in Takım Yıldız Babası'nın Urantia üzerinde olduğuna ve onun kabrin bu dönemi boyunca Mikâil'den emirler olmuş bulunduğuna işaret etmektedir.

188:3.16 (2016.5) Ve, İsa'nın kişiliğinin tamamının görünürde fiziksel ölümün bu süreci boyunca uyku halinde ve bilinçsiz bir biçimde bulunmadığını gösteren diğer birçok diğer kanıt da bulunmaktadır.

4. Çarmıh Üzerindeki Ölümün Anlamı

188:4.1 (2016.6) Her ne kadar İsa, fani insanın ırksal suçunu temizlemek veya başka bir biçimde gücenmiş ve bağışlamaz bir Tanrı'ya etkin bir şekilde yaklaşmayı sağlamak için çarmıh üzerinde bu ölümü deneyimlememiş olsa da; İnsan Evladı kendisini Tanrı'nın gazabını dindirmek ve günahkâr insanın kurtuluşa ermesi için yol açmak için bir feda olarak sunmamış olsa bile; kefaretin ve kurban oluşun tüm bu düşünceleri hatalı olsa da, yine de, görmezden gelinmemesi gereken İsa'nın bu

ölümüyle ilişkili önemli şeyler bulunmaktadır. Urantia'nın diğer komşu ikamet gezegenlerinde “Çarmıhın Dünyası” olarak bilinir hale geldiği bir gerçektir.

188:4.2 (2016.7) İsa Urantia üzerinde bütüncül bir fani yaşamını yaşamayı arzulamıştı. Ölüm, olağan bir biçimde, yaşamın bir parçasıdır. Ölüm, fani dram içinde son sahnedir. Çarmıhın üzerindeki ölümün içermiş olduğu anlamın yanlış yorumlanışından doğan hurafesel hatalardan kaçmaya dair iyi çabalarınızda, Üstün'ün ölümünün içerdiği gerçek önemi ve içten değeri kavrayamazlık etmemenin büyük hatasını yapmayın.

188:4.3 (2016.8) Fani insan hiçbir zaman, baş aldaticıların nesnesi olmamıştır. İsa, insanı inançtan çıkmış yöneticilerin ve âlemlerin düşmüş prenslerinin zincirinden kurtarmak için ölmemiştir. Cennet içindeki Baba bir kez bile olsun, atalarının kötülük eylemleri yüzünden bir fani ruhu cezalandırmanın bu türden ham adaletsizliğini düşünmemiştir. Ne de Üstün'ün çarmıh üzerindeki ölümü, insanlık ırkının kendisine borçlu hale geldiği bir bedel için Tanrı'yı ödemeye çalışmasından oluşan bir feda olmuştu.

188:4.4 (2016.9) İsa yeryüzü üzerinde yaşamadan önce, sizler muhtemel bir biçimde bu türden bir Tanrı'ya inanmada anlaşılabilir konumda bulunabilirdiniz; ancak, bu, Üstün'ün akran fanileriniz arasında yaşamasından ve ölümünden veri böyle olmayacaktır. Musa, bir Yaratan Tanrı'nın soyluluğunu ve adaletini öğretmiştir; ancak, İsa, bir cennetsel Baba'nın derin sevgisini ve merhametini sergilemiştir.

188:4.5 (2016.10) Hayvansal doğa — kötülük yapmaya dair eğilim — kalıtımsal olabilir; ancak, günah, ebeveynden evlada geçmemektedir. Günah, bir bireysel irade yaratılmışının Baba'nın iradesine ve Evlatların kanunlarına bilinçli ve kasıtlı isyanının eylemidir.

188:4.6 (2017.1) İsa, bütün bir evren için yaşadı ve öldü, yalnızca bu bir dünyanın ırkları için değil. Her ne kadar âlemlerin fanileri İsa Urantia üzerinde yaşamadan ve ölmeden önce bile kurtuluşa sahip olmuşsa bile, onun bu dünya üzerindeki bahşedilişinin kurtuluşun yoluna fazlasıyla ışık tutmuş olduğu bir gerçektir; onun ölümü, beden içindeki ölümden sonra fani kurtuluşun kesinliğini sonsuza kadar açık hale getirmeye katkıda bulunmuştur.

188:4.7 (2017.2) Her ne kadar İsa'dan bir fedacı, bir fidyeci veya bir borç kapatıcısı olarak bahsetmek neredeyse hiçbir biçimde yerinde olmasa da, ona bir *kurtarıcı* olarak atıfta bulunmak tamamiyle doğrudur. O sonsuza kadar kurtulma yolunu (kurtuluşu) daha açık ve kesin hale getirmiştir; o, Nebadon evrenine ait dünyalarının tümü içindeki fanilerin hepsi için kurtulmanın yolunu daha iyi ve daha kesin bir biçimde göstermiştir.

188:4.8 (2017.3) İsa'nın sürekli öğretmiş olduğu tek kavram olarak, Tanrı'nın gerçek ve sevgi dolu bir Baba olduğu düşüncesini bir kez kavradığınızda, sizler derhal; başlıca arzusu, neredeyse kendisine denk olan birinin, onlar yerine ve onların konumunda ölümü biçiminde onlar için ızdırap çekmeye gönüllü olmadığı müddetçe tebaalarında yanlış yakalamak, onları yerinde bir biçimde cezalandırılmak olan, katı ve her şeye gücü yeten bir yönetici halinde alınmış bir kral olarak Tanrı'yı görmenin her

türlü ilkel düşüncesini tamamiyle terk etmek zorundasınız. Fidyeye ve kefarete dair bütüncül düşünce, Nasıralı İsa tarafından öğretilmiş ve onun tarafından örneklendirilmiş olan Tanrı kavramsallaşmasıyla bağdaşmaz haldedir. Tanrı'nın sınırsız sevgisi, kutsal doğada hiçbir şeyden sonra gelmemektedir.

188:4.9 (2017.4) Kefaretin ve fedasız kurtuluşun tüm bu kavramı, bencilliğin temelinde yatmakta olup, ondan beslenmektedir. İsa, bir kişinin akranlarına olan *hizmetin*, ruhaniyet inananlarının kardeşliğine dair en yüksek kavramsallaşma olduğunu öğretmişti. Kurtuluş, Tanrı'nın babalığına inananların tümüne verilecektir. İnananın ana amacı, kişisel kurtuluş için bencil arzu olmamalıdır; derinden sevmek için fedakâr uyarıya sahip olmak ve böylece İsa'nın fani insanları derinden sevmiş ve onlara hizmet vermiş olduğu gibi kişinin akranlarına hizmet vermesi olmalıdır.

188:4.10 (2017.5) Ne de gerçek inananlar kendilerini, günahın gelecekte cezası için sıkıntıya sokmaktadırlar. Gerçek inanan yalnızca, Tanrı ile olan mevcut ayrılıktan endişeye düşmektedir. Gerçektir, bilge babalar evlatlarını cezalandırabilir; ancak, onlar bunların tümünü derin sevgi içinde ve düzeltici amaçlarla yerine getirmektedirler. Onlar kızgınlık içinde cezalandırmamakta; ne de, intikam için disiplinde bulunmaktadırlar.

188:4.11 (2017.6) Tanrı adaletin en yüksek düzeyde yerine getirildiği bir evrenin katı ve yasal kralı olsaydı, o kesin bir biçimde, suçlu bir kişi ile masum bir acı çekenin değiştirilmesini çocuksu düzeniyle tatmin olmayacaktı.

188:4.12 (2017.7) İnsan deneyiminin zenginleşimi ve kurtulma yolunun genişlemesi ile ilişkili olarak İsa'nın ölümüne dair muhteşem şey, onun ölümünün *gerçeği* değil; onun ölümle yüzleşmedeki muhteşem tutumu ve benzersiz halidir.

188:4.13 (2017.8) Kefaretin fidyesine dayanan bu bütüncül düşünce, kurtuluşu gerçek olmayan bir düzleme koymaktadır; bu türden bir kavramsallaşma tamamiyle felsefidir. İnsan kurtuluşu *gerçektir*; o, yaratılmışın inancı tarafından kavranabilen ve böylece insan deneyiminin bir parçası haline gelebilen iki gerçekliğe dayanmaktadır: Tanrı'nın babalığı gerçeği ve insanın kardeşliği olarak onunla ilişkili gerçeklik. Son kerte de, sizlerin “boşlarınızın affedileceği, tıpkı sizlerin borçlularınızı affedeceğiniz” doğrudur.

5. Çarmhın Dersleri

188:5.1 (2017.9) İsa'nın çarmhı, sürünün değersiz üyeleri için bile gerçek çobanın sahip olduğu en üst düzeydeki sadakati sonuna kadar temsil etmektedir. O sonsuza kadar, Tanrı ve insan arasındaki ilişkilerin tümünü aile temeline oturtmaktadır. Tanrı Baba'dır; insan onun evladıdır. Bir babanın derin oğlu için duymuş olduğu derin sevgi olarak sevgi, Yaratan ve yaratılmışın evren ilişkilerinde merkezi gerçeklik haline gelmektedir — kötülükte bulunan öznesinin acılarından ve cezalandırılışından tatmin arayan bir kralın adaleti değil.

188:5.2 (2018.1) Çarmhı sonsuza kadar İsa'nın günahkârlara olan tutumunun ne kınama ne de onay olmadığını, bunun yerine ebedi ve sevgi dolu kurtuluş olduğunu göstermektedir. İsa gerçekten, yaşamının ve ölümünün insanları iyilik ve doğru kurtuluş için kazanabilmesi bakımından bir kurtarıcıdır. İsa

insanları o kadar derinden sevmektedir ki, onun derin sevgisi insan kalbi içindeki derin sevgi karşılığını uyandırmaktadır. Derin sevgi gerçekten yayılmacı bir nitelikte bulunup, ebedi olarak yaratıcıdır. İsa'nın çarmıh üzerindeki ölümü, günahı bağışlayacak ve tüm kötü eylemleri sindirecek kadar güçlü ve kutsal olan bir derin sevgiyi örneklendirmektedir. İsa bu dünyaya, salt tekniksel doğru ve yanlış halindeki — adaletten daha büyük nitelikte olan bir doğruluk niteliğini açığa çıkarmıştır. Kutsal derin sevgi yalnızca yanlışları bağışlamamaktadır; onları içine almakta ve mevcut olarak yok etmektedir. Derin sevginin bağışlaması tamamiyle merhametin bağışlamasının ötesine geçmektedir. Merhamet, kötülük işleyenin suçunu bir kenara atmaktadır; ancak, derin sevgi, ondan doğan günahı ve her türlü zayıflığı sonsuza kadar yok etmektedir. İsa, Urantia'ya yeni bir yaşam yöntemini getirmişti. O bizlere kötülüğe karşı koymamayı öğretmemişti ancak onun vasıtasıyla kötülüğü etkili bir biçimde yok eden bir iyiliği bulmamızı öğretmişti. İsa'nın bağışlaması bir onay değildi; kınanmadan kurtuluştı. Kurtuluş yanlışlara kaba davranmamaktadır; kurtuluş *onları doğru hale getirmektedir*. Gerçek derin sevgi ne taviz verir, ne de nefreti onaylar; o nefreti yok eder. İsa'nın derin sevgisi hiçbir zaman salt bağışlama ile tatmin olmamıştı. Üstün'ün derin sevgisi, ebedi kurtuluş olarak, düzelmeye imada bulunmaktadır. Eğer bu ebedi iyileşme olarak kurtuluştan günahların ödeşmesi biçiminde bahsediyorsanız tamamiyle makul bir şey yapıyor oluyorsunuz.

188:5.3 (2018.2) İsa, insanlar için duymuş olduğu kişisel derin sevginin gücü ile, günahın ve kötülüğün zincirlerini kırabilmişti. O böylece, insanı daya iyi yaşama biçimlerini seçmekte özgür hale getirmişti. İsa, gelecek için bir zaferin

sözünü veren geçmişten gerçekleştirilecek bir kurtuluşu sergilemişti. Bağışlama böylece kurtuluşu sağlamıştı. Kutsal derin sevginin güzelliği, bir kez insan kabine kabul edildiğinde, günahın büyüsunü ve kötülüğün gücünü sonsuza kadar yok etmektedir.

188:5.4 (2018.3) İsa'nın acıları, çarmığa gerilmekle sınırlı olmamıştı. Gerçekte, Nasıralı İsa, gerçek ve yoğun bir fani mevcudiyetten oluşan çarmıhta yirmi beşten fazla yıl yaşamıştı. Çarmıhın gerçek değeri, onun merhametinin tamamlanmış haldeki açığa çıkarılışı olarak, onun derin sevgisinin en yüce ve nihai ifadesi içindeki gerçeklikten meydana gelmektedir.

188:5.5 (2018.4) Milyonlarca ikamet eden dünya üzerindeki, ahlaki mücadeleyi bırakmanın ve inancın iyi kavgasını terk etmenin cazibesine düşmek üzere olan trilyonlarca evrimleşen fani, İsa'nın yaşamına bir kez daha göz attıktan sonra, Tanrı'nın kendisine ait vücutlaşmış yaşamı insanların fedakâr hizmetine olan adanmışlıkta vermesinin bu sahnesinden ilham duymuş bir halde, yollarına bağlı kalmaya devam etmiştir.

188:5.6 (2018.5) Ölümün çarmıh üzerindeki zaferi bütünüyle, İsa'nın kendisine saldıranlara karşı tutumu içinde özetlenmiş haldedir. O çarmıhı, şöyle dua ettiğinde, derin sevginin nefret üzerindeki zaferinin ve gerçekliğin kötülük üzerindeki utgunluğunun ebedi bir simgesi haline getirmişti: “Baba, onları bağışla, zira onlar ne yaptıklarını bilmiyorlar.” Derin sevginin bu adanmışlığı, engin bir evren boyunca yayılmacı haldeydi; takipçiler onu Üstünlerinden almıştı. Bu hizmet için yaşamını öne sermek için çağrılmış olan onun müjdesinin tam da ilk öğretmeni, kendisini taşıyarak ölüme gönderirlerken, şunu söylemişti: “Bu günahı onlara yüklemeyin.”

188:5.7 (2018.6) Çarmih, insanda en iyi olana karşı en yüce bir çağrıda bulunmaktadır çünkü o kendi akran insanlarının hizmetinde yaşamını vermeye gönüllü olmuş kişiyi açığa çıkarmaktadır. Hiçbir insan bundan daha büyük derin bir sevgiye sahip olamaz: onun arkadaşları için yaşamını öne sermeye gönüllü oluşundan — ve İsa öyle bir derin sevgiye sahip olmuştu ki, o, yeryüzü üzerinde bu zamana kadar bilinenden daha büyük bir derin sevgi olarak, düşmanları için yaşamını öne sermeye gönüllü olmuştu.

188:5.8 (2019.1) Urantia'ya ek olarak diğer dünyalarda da, insan İsa'nın Golgotha'nın çarmihı üzerindeki ölümünün bu ulvi yaşanmışlığı fanilerin duygularını harekete geçirirken, melekler üzerinde en yüksek adanmışlığı doğurmuştu.

188:5.9 (2019.2) Çarmih, bir kişinin kendi akranlarının refahı ve kurtuluşu için adanışı olarak, kutsal hizmetin o yüksek simgesidir. Çarmih, alınmış bir Tanrı'nın gazabını yatıştırmak amacıyla suçlu günahkârların yerine masum Tanrı Evladı'nın feda edilme simgesi değildir. Tanrı, yeryüzünde ve engin bir evren boyunca, ve sonsuza kadar böyle olmak üzere, kötülük üzerinde iyinin bahşedilişinin ve böylece onları derin sevginin tam da bu adanmışlığı ile kurtarmanın kutsal bir simgesidir. Çarmih kendisini, tüm kalple gerçekleştirilen yardımın hizmetinde, hatta, çarmihın üzerindeki ölüm olarak, ölümde bile doğru bir yaşamın bütüncül bahşedilişine ait en yüce adanmışlık olarak, fedakâr hizmetin en yüksek türünün nişanı olarak göstermektedir. Ve, İsa'nın bahşedilme yaşamının bu muhteşem simgesine bir bakış, gerçekten de, hepimizin benzer bir biçimde gidip aynı şeyleri yapması için ilham kaynağı olmaktadır.

188:5.10 (2019.3) Düşünen erkekler ve kadınlar İsa'yı çarmıh üzerinde kendisini sunar hale gördüklerinde, kendilerinin bir daha, bırakınız küçük rahatsızlıklardan ve onların sadece hayali olan birçok şikâyetlerinden, yaşamın en çetin zorluklarından bile şikâyet etmelerine izin veremeyeceklerdir. Onun yaşamı o kadar ihtişamlı ve onun ölümü o kadar utkundu ki, hepimiz ikisini de deneyimlemek için gönüllülük duyar hale geliriz. Gençlik günlerinden çarmıh üzerindeki ölümünün bu baskıcı yaşanmışlığına kadar Mikâil'in bahşedilişinin tümü içinde gerçek bir çekim gücü bulunmaktadır.

188:5.11 (2019.4) Öyleyse, çarmıhı Tanrı'nın bir açığa çıkarılışı olarak gördüğünüzde, onu ilkel insanın gözleriyle görmemeye veya ona daha sonraki barbarların bakışıyla bakmamaya dikkat edin; onların ikisi de Tanrı'yı, katı adalete ait ve keskin halde kuralları uygulayan amansız bir Egemen olarak gördü. Bunun yerine, kendinizin çarmıhı, İsa'nın derin sevgisinin ve engin evreninin fani ırkları üzerine olan bahşedilme halindeki yaşam görevine olan adanmışlığın nihai temsili olarak görmenizi sağlayın. İnsan Evladı'nın ölümünde, fani âlemlerine ait evlatları için Baba'nın kutsal derin sevgisinin kendisini açığa çıkarışının doruk noktasını görün. Çarmıh böylece, irade gösterilen şefkatin adanmışlığını ve bu türden armağanları ve adanmışlığı almaya gönüllü olacaklar üzerinde tercihsel kurtuluşun bahşedilmişliğini temsil etmektedir. Çarmıhta Baba'nın istemiş olduğu hiçbir şey bulunmamaktaydı — İsa'nın oldukça gönüllü bir biçimde vermiş ve kaçınmayı reddetmiş olduğu tek şey dışında.

188:5.12 (2019.5) Bundan başka eğer insan İsa'yı takdir edemez ve onun yeryüzü üzerindeki bahşedilişinin anlamını

kavrayamazsa, o en azından İsa'nın fani acılarından duyulan bir birlikteliği anlayabilir. Hiçbir insan hiçbir zaman, Yaratan'ın sahip olduğu sıkıntıların doğasını veya kapsamını bilmeyişinden korku duyamaz.

188:5.13 (2019.6) Bizler, çarmıh üzerindeki ölümün insanın Tanrı ile olan bütünleşimini gerçekleştirmek için değil, onun Babanın ebedi derin sevgisi ve kendi Evladı'nın sonu gelmez bağışlamasını *fark etmesini* ve bu kâinatsal gerçeklikleri bir bütün evrene yaymasını hareket geçirmek için yaşandığını biliyoruz.

189. Makale Yeniden Diriliş

189:0.1 (2020.1) İSA'nın Cuma öğleden sonrası defnedilişinden kısa bir süre sonra, bu zaman zarfında Urantia'da bulunmakta olan, Nebadon'un baş melekler önderi, uyuyan irade yaratılmışlarının yeniden dirilişinden sorumlu olan heyeti toplamış olup, İsa'nın geri getirilmesi için olası bir yöntemi düşünmeye başladı. Mikâil'in yaratılmışları olarak, yerel evrenin bu bir araya gelmiş evlatları, bunu kendi öz sorumlulukları olarak yerine getirmişti; Cebrail onları bir araya toplamamıştı. Gece vakti onlar, Yaratan'ın yeniden dirilişini kolaylaştırmak içi yaratılmışın hiçbir şey yapamayacağı yargısına varmışlardı. Onlar, Cebrail'in tavsiyesini kabul etme eğilimindeydiler; Cebrail onlara, Mikâil "yaşamını kendi öz iradesi uyarınca verdiği için, onu kendisinin vereceği karar doğrultusunda tekrar alma gücüne sahip olduğunu yönermişti." Başmeleklerden, Yaşam Taşıyıcıları ve onların yaratılmış geri dönüşümü ve morontia yaratımındaki çeşitli birlikteliklerinden meydana gelen bu heyetinin toplantılarına bu ara verdikleri

dönem içinde, bu zaman zarfında Urantia üzerinde toplanmış göksel birliklerin kişisel emrine sahip haldeki İsa'nın Kişileşmiş Düzenleyicisi, endişe içinde bekleyen gözlemcilere şu sözleri söylemişti:

189:0.2 (2020.2) “İçlerinizden bir tanesi bile, Yaratan-babanızın yaşama geri dönüşüne yardım etmede en ufak bir şey dahi yapamaz. Âlemin bir fanisi olarak o fani ölümü deneyimlemiştir; Bir evrenin Egemeni olarak o hala yaşamaktadır. Gözlemlemiş olduğunuz şey, Nasıralı İsa'nın beden içindeki yaşamından morontia içindeki yaşamına olan fani taşınmasıdır. Bu İsa'nın ruhani taşınması, ben kendimi onun kişiliğinden ayırmış olduğum anda tamamlanmıştır; ve, ben böylece sizlerin geçici yöneticisi haline geldim. Sizlerin Yaratan-babanız; maddi dünyalar üzerindeki ölümden doğal ölüm vasıtasıyla ve morontianın yeniden dirilişi aracılığıyla gerçek ruhaniyet mevcudiyet düzeyine olan geçiş halindeki kendi fani yaratılmışlarının bütüncül deneyimden geçmeyi tercih etmiş bulunmaktadır. Bu deneyimin belirli bir fazını sizler kısa bir süre içinde gözlemleyeceksiniz; ancak, sizler, buna katılamayacaksınız. Yaratılmış için olağan bir biçimde gerçekleştirdiğiniz şeyleri Yaratan için gerçekleştiremezsiniz. Bir Yaratan Evlat, kendi içinde, yaratılmış evlatlarının herhangi birinin bünyesinde kendisini bahşetme gücüne sahiptir; o kendi içinde, gözlenebilir yaşamını öne serme ve onu tekrar alma gücüne sahiptir; ve, o bu güce, Cennet Baba'nın doğrudan emri neticesinde sahiptir, ve ben neden bahsetmekte olduğumu çok iyi biliyorum.”

189:0.3 (2020.3) Onlar Kişileşmiş Düzenleyici'nin bu şekilde konuştuğunu duyduklarında, Cebrail'den başlayarak en

aşağıdaki çocuksu meleğe kadar, onların hepsi, endişeli bir bekleme tutumunu takınmışlardı. Onlar, İsa'nın fani bedeninin mezar içinde olduğunu görmüşlerdi; onlar, sevgili Egemenleri'nin evren etkinliğinde bulunduğu dair izleri fark etmişlerdi; ve, bu türden bir olgular bütünü anlamayan bir biçimde, sabırlı bir biçimde gelişmeleri beklediler.

1. Morontia Taşınması

189:1.1 (2020.4) Pazar sabahı saat iki kırk beşte, yedi bilinmeyen Cennet kişiliğinden meydana gelmekte olan, Cennet vücutlaşım heyeti olay yerine varmış olup, derhal kendilerini mezar çevresinde konumlamışlardı. Saat iki elli de, maddi ve morontia etkinliklerinin birleştiği yoğun titreşimler Yusuf'un yeni kabrinden gelmeye başlamıştı, ve M.S. 30'da, Nisan'ın 9'u olan bu Pazar sabahı üç elli de Nasıralı İsa'nın yeniden dirilmiş olan morontia biçimi ve kişiliği mezardan gelmişti.

189:1.2 (2021.1) Yeniden dirilmiş olan İsa defin mezarından geldikten sonra, neredeyse otuz altı yıl boyunca yaşamış ve yeryüzü üzerinde mevcut kılınmış olan onun bedeni, Yusuf ve onun birliktelikleri tarafından Cuma öğleden sonrası defnedilmiş olduğu gibi aynen, keten çarşafa sarılı halde bozulmadan kabir oyuğunda hala yatmaktaydı. Ne de kabrin önündeki kaya herhangi bir biçimde yerinden oynatılmıştı; Pilatus'un mührü hala yerindeydi; askerler hala gözetir konumdaydı. Mabet muhafızları devamlı bir görev içindeydi; Romalı muhafızlar gece vakti değişmişti. Bu gözetçilerden hiç biri bekler oldukları şeyin mevcudiyetin yeni ve daha yüksek bir türüne yükseltilmiş oluşundan kuşku duymamıştı; ve, beklemekte oldukları bedenin bu aşamada, İsa'nın kurtarılmış ve yeniden dirilmiş

olan morontia kişiliği ile hiçbir ilişkisi bulunmayan terk edilmiş bir örtü olduğundan.

189:1.3 (2021.2) İnsanlık, kişisel olan her şeyde maddenin morontianın iskeleti ve her ikisinin de kalıcı olan ruhaniyet gerçekliğinin yansımasal gölgesini olduğunu anlamada yavaştır. Zamanı ebediyetin hareket eden imgesi ve mekânı Cennet gerçekliklerin yüzen gölgesi olarak görmeniz için daha ne kadar süre geçecek?

189:1.4 (2021.3) Yargılayabildiğimiz kadarıyla, bu evrenin hiçbir varlığının veya başka bir evrenin herhangi bir kişiliğinin Nasıralı İsa'nın bu morontia yeniden dirilişi ile hiçbir ilişkisi bulunmamaktadır. Cuma günü o yaşamını âlemin bir fanisi olarak vermiştir; Pazar sabahı o yaşamını, Norlatiadek'te Satania sisteminin bir morontia varlığı olarak tekrar almıştır. İsa'nın yeniden dirilişine dair anlamadığımız birçok şey bulunmaktadır. Ancak bizler, onun bizlerin ifade ettiği biçimde gerçekleştiğini ve yaklaşık olarak belirtilen zamanda gerçekleştiğini bilmekteyiz. Bizler aynı zamanda, bu fani taşınma, veya morontia yeniden dirilişi, ile ilişkili olan bilinir haldeki olguların tümünün, tam da orada, İsa'nın fani maddi kalıntılarının defin kıyafetleri içinde sarılı bulunduğu yer olan Yusuf'un yeni kabrinde ortaya çıkmış olduğunu kayıt altına alabiliriz.

189:1.5 (2021.4) Bizler, yerel evrenin hiçbir varlığının bu morontia uyanışına katılmamış olduğunu biliyoruz. Bizler, kabri çevreleyen Cennetin yedi kişiliğini görmüş bulunmaktayız; ancak, bizler, onların Üstün'ün uyanışı ile ilgili olarak herhangi bir şey gerçekleştirmiş olduğunu görmedik. Tam da kabrin üzerinde olarak, İsa Cebrail'in yanı başında ortaya çıkar

çıkamaz, Cennet'ten gelen yedi kişilik Uversa için kendilerinin derhal ayrılma isteklerine işaret etti.

189:1.6 (2021.5) Şu ifadelerde bulunarak İsa'nın yeniden dirilişine dair kavramsallaşmayı sonsuza kadar açık hale getirelim:

189:1.7 (2021.6) 1. Onun maddi veya diğer bir değişle fiziksel bedeni, yeniden diriliş kişiliğinin bir parçası değildi. İsa kabirden geldiğinde, onun bedeni oyukta rahatsız edilmemiş halde kalmaya devam etmişti. O defin mezarından, giriş önündeki kayaları hareket ettirmeden ve Pilatus'un mührünü bozmadan ortaya çıkmıştı.

189:1.8 (2021.7) 2. O kabirden bir ruhaniyet veya Nebadonlu Mikâil olarak ortaya çıkmamıştı; o, Urantia üzerindeki fani beden sureti içindeki vücutlaşımından önce sahip olduğu gibi, Yaratan Egemen bütünlüğü içinde ortaya çıkmamıştı.

189:1.9 (2021.8) 3. O Yusuf'un bu kabrinden, yeniden diriltilmiş morontia yükseliş varlıkları gibi, morontia kişiliklerinin sureti içinde bu Satania yerel sistemine ait ilk malikâne dünyalarının yeniden diriliş odalarından ortaya çıkmıştı. Ve, birinci malikâne dünyasındaki yeniden diriliş odalarının geniş bahçesinin merkezde bulunan Mikâil anıtının varlığı, Üstün'ün Urantia üzerindeki yeniden dirilişinin malikâne dünyaları sisteminin bu ilkinde gerçekleşmiş olduğu varsayımımızı bir biçimde güçlendirmektedir.

189:1.10 (2022.1) Kabirden yükselmesiyle İsa'nın gerçekleştirmiş olduğu ilk şey Cebrail'i karşılamak ve kendisine evren olaylarını Emanuel'in altında devam etmesine emretmek olmuştu; ve, bunun ardından, o Melçizedekler'in başına,

kardeşsel selamlarını Emanuel'e göndermelerine salık vermişti. O bunun üzerine Edentia'nın En Yüksek Unsuru'ndan, Zamanın Ataları'nın kendi fani geçişini onaylamasını istemişti; ve, Yaratanlarını düzeylerinin bir varlığı olarak selamlamak ve kabul etmek için burada toplanmış bulunan, yedi malikâne dünyanın bir araya gelmiş morontia topluluklarına dönen bir biçimde, İsa fani-sonrası sürecinin ilk kelimelerini söylemişti. Morontia İsa şunu söylemişti: “Beden içindeki yaşamımı tamamlamış olarak, ben, yükseliş yaratılmışlarımın yaşamını daha bütüncül bir biçimde bilebilmek ve Cennet içindeki Babamın iradesini daha ileri bir biçimde açığa çıkarabilmek için burada geçiş bütünlüğü içinde kısa bir süreliğine vakit geçirmek istiyorum.”

189:1.11 (2022.2) İsa bu şekilde konuştuktan sonra, Kişileşmiş Düzenleyicisi'ne işaret etmişti; ve, yeniden dirilişi gözlemlemek için Urantia üzerinde bir araya gelmiş olan tüm evren usları derhal ilgili evren görevlerine gönderilmişlerdi.

189:1.12 (2022.3) İsa bu aşamada, morontia düzeyi ilişkilerine başlamıştı; bir yaratılmış olarak o, Urantia üzerinde kısa bir süreliğine yaşamayı tercih etmiş bulunduğu yaşamın gereklilikleriyle tanıştırılmıştı. Morontia dünyasına olan bu tanıştırılma, dünya zamanının bir saatinden biraz daha fazla süre almış olup, beden içindeki eski birliktelikleriyle iletişimde bulunma arzusuyla iki kez kesintiye uğramıştı; bu birliktelikler Kudüs'ten, onun yeniden dirilişimim kanıtı olarak gördükleri boş kabre bakmak için gelmişlerdi.

189:1.13 (2022.4) Bu aşamada — İnsan Evladı'nın morontia yeniden dirilişi olarak — İsa'nın fani taşınması tamamlanmıştı. Maddi ve ruhsal olarak yarı-yol halindeki bir kişilik olarak Üstün'ün

geçişsel deneyimi başlamıştı. Ve, o bunların tümünü kendi içindeki güç ile gerçekleştirmişti; hiçbir kişilik ona herhangi bir biçimde yarımda bulunmamıştı. O bu aşamada morontialı İsa olarak yaşamış olup, bu morontia yaşamına başlarken, maddi bedeni orada kabir içinde rahatsız edilmemiş halde yatmaya devam etmekteydi. Askerler hala gözetim içinde beklemekteydi, ve valinin kayalar çevresindeki mührü hala bozulmamıştı.

2. İsa'nın Maddi Bedeni

189:2.1 (2022.5) Üçü on gece, yeniden dirilmiş olan İsa Satania'nın yedi malikâne dünyasından gelen bir araya toplanmış morontia kişilikleriyle bütünleşirken, yeniden dirilişin melekleri olarak — başmeleklerin önderi Cebrail'e yaklaşmış olup, İsa'nın maddi bedeni ile ilgili soruda bulunmuştu. Başmeleklerin başı şunu söylemişti: “Bizler Mikâil'in bahşedilme deneyimine ait morontia yeniden dirilişine katılmayabiliriz; ancak, bizler, derhal ayrışma için onun fani kalıntılarının gözetimimize alınmasını arzu etmekteyiz. Bizler, maddeyi bütünlüğünden çıkarma yöntemimizi uygulamamızı sunmuyoruz; bizler yalnızca, hızlandırılmış zaman sürecini gerçekleştirmeyi arzu ediyoruz. Egemen'in Urantia üzerinde yaşadığını ve öldüğünü görmüş olmak bizler için yeterlidir; cennetin birlikleri, bir evrenin Yaratanına ve Koruyucusuna ait insan bütünlüğünün yavaşça gerçekleşen ayrışımının sahnesine maruz kalmanın hatırasından kurtarılmış olacaktır. Nebadon'un tamamına ait göksel usların adına, bana Nasıralı İsa'nın maddi bedeninin gözetiminin ve bizlere onun derhal aytışmasını gerçekleştirmek için emrin verilmesini rica ediyorum.”

189:2.2 (2023.1) Ve, Cebrail Edentia'nın kıdemli En Yüksek Unsuru ile görüş alış verişinde bulunduğunda, göksel birliklerin baş melek sözcüsüne, uygun gördüğü biçimde İsa'nın fiziksel kalıntılarının bu türden kurtuluşunu gerçekleştirmek için izin verilmişti.

189:2.3 (2023.2) Başmeleklerin başına izin verildiğinde, o, göksel kişiliklere ait her düzeyin temsilcilerinden meydana gelen sayısız birlik ile birlikte, akranlarının birçoğunun desteğini istemişti; ve, bunun ardından, Urantia yarı-ölümlülerinin yardımıyla, İsa'nın fiziksel bedeninin iyeliğini almaya geçmişti. Ölümün bu bedeni, tamamiyle maddi olan bir yaratımdı; o fiziksel olup, tamı tamına bu bütünlükteydi; o, yeniden dirilişin morontia biçimi mühürlenmiş oyuktan kaçamamış olsaydı, kabirden çıkarılamazdı. Belirli yan morontia kişiliklerinin yardımıyla, morontia biçimi, olağan maddeden etkilenmeyen bir biçimde ancak aynı zamanda da âlemlerin fanileri gibi maddi varlıklar tarafından algılanabilir ve onlar tarafından ilişki kurabilir haldeki ruhaniyet türüne getirilebilmektedir.

189:2.4 (2023.3) Onlar, neredeyse anlık olan ayrışmanın soylu ve saygılı kurtuluşu uyarınca İsa'nın bedenini almaya hazır hale geldiklerinde, mabedin girişinden kayaları oynatma görevi ikincil Urantia yarı-ölümlerine verilmişti. Bu iki taştan büyük olanı, bir değirmen taşına çok benzeyen bir biçimde, devasa bir yuvarlak biçimdeydi; ve, o, kayadan yontulmuş bir kanalda, mabedi açmak veya kapatmak için ileri geri itebilmek için, hareket etmekteydi. Gözler haldeki Musevi muhafızlar ve Romalı askerler bu devasa kayanın sabahın karanlık saatlerinde kendi kendine — bu türden bir hareket için hiçbir aracı

kullanılmaksızın — mabedin girişinden açıldığını gördüklerinde, korku ve panikle dolmuşlardı; ve, onlar olay yerinden bir çırpıda kaçmışlardı. Museviler, mabetteki kumandanlarına bu yaşananları bildirmek için geri döndükten sonra evlerine kaçmışlardı. Romalılar Antonia kalesine kaçmış olup, görmüş oldukları şeyleri o görevine gelir gelmez centuriona bildirmişlerdi.

189:2.5 (2023.4) Musevi önderler, İsa’dan sözde kurtuluşun ahlaksız sürecine ihanetkar Yudas’a rüşvet önererek başlamışlardı; ve, bu aşamada, bu utandırıcı durum ile karşı karşı kalındığında, konumlarını terk etmiş olan muhafızlarını cezalandırmayı düşünmek yerine, bu muhafızlara ve Romalı askerlere rüşvet önermek zorunda kalmışlardı. Onlar bu yirmi kişinin her birine bilirlili miktarda para önemiş olup, herkese şu şekilde söylemelerini emretmişlerdi: Gece vakti uyurken, onun takipçileri gelip bedeni bizlerden aldı.” Ve, Musevi önderleri, onların bir rüşveti kabul etmiş oldukları valinin kulağına gidecek olursa kendilerini Pilatus’un önünde savunacaklarına dair en yüksek sözleri vermişlerdi.

189:2.6 (2023.5) İsa’nın yeniden dirilişine dair Hristiyan inancı, “boş mezara” dair gerçekliğe dayanmıştı. Mezarın boş olması gerçekten de bir *gerçektir*, ancak bu yeniden dirilişin *gerçekliği* değildi. Mezar gerçekten de ilk inananlar ulaştığında boştu, ve Üstün’ün kuşku duyulmaz yeniden dirilişi ile ilişkili halde bu gerçek, şu gerçek olan bir inancın oluşturulmasına neden oldu: İsa’nın maddi ve fani bedeni mezardan yükseltilmişti. Ruhsal gerçeklikler ve ebedi değerler ile ilişkili olan gerçeklik, her zaman, bariz gerçekliklerin bir bileşimi üzerine inşa edilemez. Her ne kadar bireysel gerçekler maddi bir biçimde gerçek olsa

da, bu gerçeklerin bir topluluğunun ilişkileminin doğrudan bir biçimde gerçekselsel ruhsal yargılara çıkacağı anlamına gelmez.

189:2.7 (2023.6) Zamanın gecikmeleri ve fani ayrışmanın ve maddi bozumlunun olağan ve görünebilir haldeki süreçleri işlemeyen, “tozdan toza” olan bir dönüş halinde, özel ve benzersiz bir ayrışmayı sağlamaları için göksel birliklere izin verilmiş olması sebebiyle Yusuf’un mezarı boştu, İsa’nın yeniden yaşama döndürüldüğü veya yeniden diriltildiği için değil.

189:2.8 (2024.1) İsa’nın fani kalıntıları, tüm insan bedenlerini niteleyen elementsel ayrışmanın aynı doğal sürecinden geçmişti; ayrışmanın bu doğal biçiminin nihayeten, neredeyse anlık hale getirilen bir biçimde çabuklaştırılmış halde, fazlasıyla hızlandırılmış olması dışında.

189:2.9 (2024.2) Mikâil’in yeniden dirilişinin gerçek kanıtları doğası bakımından ruhsaldır, her ne kadar bu öğreti yeniden dirilmiş olan morontia Üstünü ile buluşmuş, onu tanımış ve kendisiyle bir araya gelmiş olan âlemin birçok fanisinin tanıklığı ile doğrulanmakta olsa da. O, Urantia’da nihai olarak ayrılmadan önce neredeyse bin insan varlığının kişisel deneyiminin bir parçası haline gelmişti.

3. Yazgı Dönemsel Yeniden Diriliş

189:3.1 (2024.3) Bu Pazar sabahı dört buçuktan biraz sonra, Cebrail başmelekleri yanına toplamış olup, Urantia üzerindeki Âdemselsel yazgı döneminin sonlanmasıyla gelen genel yeniden diriliş başlatmak için hazırlanmıştı. Bu büyük olay ile ilişkili olan yüksek meleklerin ve çocuksu meleklerin geniş bir birliği

uygun bir düzen içinde harekete geçtiğinde, morontia Mikâil'i, şunu söyleyen bir biçimde, Cebrail'in karşısında belirdi: "Babam kendi içinde yaşama sahip olduğu gibi, onu kendisi içinde yaşama sahip olması için Evlat'a vermiştir. Her ne kadar ben evren karar yetkimi kullanmaya henüz bütünüyle devam etmiş olmasam da, bu kendi kendime getirmiş olduğum kısıtlama hiçbir biçimde uyuyan evlatlarım üzerindeki bahşedilme yaşamını kısıtlamamaktadır; geleneksel yeniden diriliş çağrı listesini duyurma başlasın."

189:3.2 (2024.4) Başmeleklerin döngüsü bu dönemde ilk kez Urantia'dan faaliyet göstermişti. Cebrail ve başmelek birlikleri, gezgenin ruhsal kutup noktalarına hareket etmişti; ve, Cebrail işaret verdiğinde, şunu söyler bir halde, malikâne dünyaların sisteminin ilkinde Cebrail'in sesi yansımıştı: "Mikâil'in emriyle, bir Urantia yazgı dönemine ait ölümler ayağa kalsın!" Bunun ardından, Âdem döneminden beri uykuya düşmüş olan ve karara hâlihazırda gitmemiş bulunan, Urantia'nın insan ırklarına ait hayatlarını sürdüren her bir kişi, morontia töreni için hazırlanmak için mansonianın yeniden diriliş odalarında belirdi. Ve, bir an içerisinde yüksek melekler ve onların birliktelikleri malikâne dünyaları için ayrılmaya hazır hale geldi. Olağan bir koşulda, bu kurtulan fanilerin topluluk gözetimine bir kez atanmış haldeki, yüksek meleksel koruyucular mansonianın yeniden diriliş odalarında onların uyandıkları an hazır halde bulunacaklardı; ancak, onlar bu zaman zarfında bu dünyanın kendisinde bulunmaktaydı çünkü İsa'nın morontia yeniden dirilişi ile ilişkili olarak Cebrail'in burada bulunması gerekmektedir.

189:3.3 (2024.5) Her ne kadar Âdem ve Havva döneminden sonraki çağlar boyunca kişisel yüksek melekse koruyuculara sahip olan sayısız birey ve ruhsal kişilik ilerleyişinin gerekli kazanımlarını elde emiş kişiler mansoniaya ilerlemiş bulunsa da, ve orada Urantia evlatlarının birçok özel ve bin yılsal yeniden dirilişleri gerçekleşmiş olsa da, bu gezegensel çağrı duyuruşlarının üçüncüsü veya diğer bir deyişle bütüncül yazgı dönem yeniden dirilişleriydi. Onların ilki Gezegensel Prens'in varışı zamanında ortaya çıkmıştı; ikincisi Âdem zamanında ve üçüncü olarak bu, Nasıralı İsa'nın, fani taşınması olarak, morontia yeniden dirilişini simgelemişti.

189:3.4 (2024.6) Gezegensel yeniden dirilişin işareti başmeleklerin önderi tarafından alındığında, İnsan Evladı'nın Kişileşmiş Düzenleyicisi, yerel evrenin tüm bu evlatlarını ilgili kumandanlarının yönetim yetkisine geri veren bir biçimde, Urantia üzerinde bir araya gelen gökse birlikler üzerindeki yönetim yetkisini bıraktı. Ve, o bunu gerçekleştirdiğinde, Mikâil'in fani taşınmasının tamamlanışını Emanuel ile kayıt altına almak için Salvington'un yolunu tutarak ayrıldı. Ve, onu derhal, Urantia üzerinde görevde bulunması gerekmeyen gökse birliğin tamamı eşlik etti. Ancak, Cebrail, morontia İsa ile birlikte Urantia'da kalmaya devam etti.

189:3.5 (2025.1) Ve, bu, kısmi ve kısıtlı insan görüşünün sınırlamalarından özgür halde, gerçekte neyin gerçekleşmiş olduğunu görmüş olanlar tarafından izlenmiş olduğu haliyle İsa'nın yeniden dirilişine ait olayların aktarımıdır.

4. Boş Mezarın Keşfi

189:4.1 (2025.2) Bu erken Pazar sabahı İsa'nın yeniden diriliş vaktine yaklaştığımızda, on iki havarinin, Üstünleri ile birlikte son akşam yemekleri boyunca uzandıkları koltukların tam da üzerinde istirahat eden bir biçimde, üst odada uyudukları yer olan İlyas ve Meryem Markus'un evinde konaklamakta olduğu hatırlanmalıdır. Bu Cuma sabahı Tomas haricinde onların tümü burada toplanmıştı. Tomas geç Cumartesi gecesi onlar ilk kez bir araya geldiğinde birkaç dakikalığına onlar ile birlikteydi; ancak, İsa'nın başına neyin gelmiş olduğu düşüncesiyle beraber, havarileri görmek onun için kaldıracağından fazla bir şeydi. O birlikteliklerine bakıp, sıkıntıları için yalnız bir biçimde yas tutacağını düşündüğü yer olan Bethpage'deki Şimon'un evine giden bir biçimde, odadan derhal ayrıldı. Havarilerin tümü acı çekmişti, ancak onlar, kuşku ve umutsuzluk yerine korku, yas ve utançtan sıkıntı çekmişlerdi.

189:4.2 (2025.3) Nikodemus'un evinde onlar, Davud Zübeyde ve Arimathealı Yusuf ile ve İsa'nın Kudüs takipçilerinin daha önde gelenlerinden olan on iki ile on beş kişi arasında değişen kişi ile birlikte bir araya toplanmışlardı. Arimathealı Yusuf'un evinde, önde gelen kadın inananların on beş veya yirmisi bulunmaktaydı. Yalnızca bu kadınlar Yusuf'un evinde konaklamış olup, Şabat günü boyunca ve Şabat'tan sonraki akşam mezardaki gözetler haldeki askeri korumalara görünmemek için burada bir arada durmuşlardı; ne de onlar, ikinci bir kayanın mezar önünden oynatılmış olduğunu ve bu iki kayanın da Pilatus'un mührü altına yerleştirilmiş olduğunu öğrenmişlerdi.

189:4.3 (2025.4) Bu Pazar sabahı üçten biraz önce, günün ilk ışıkları doğuda ortaya çıkmaya başladığında, kadınların beşi İsa'nın

mezarı için yola koyulmuşlardı. Onlar, özel mumyalama losyonlarının fazlaca bir miktarını hazırlamış olup, kendileriyle birlikte birçok keten çarşafı taşımışlardı. Onların amacı, İsa'nın bedenine ölüm kutsamasını daha bütüncül bir biçimde vermek ve onu yeni çarşaflarla daha dikkatli bir biçimde sarmalamaktı.

189:4.4 (2025.5) İsa'nın bedenini kutsamanın bu görevine gitmiş olan kadınlar şunlardı: Mecdelli Meryem, Alpheus ikizlerinin annesi Meryem, Zübeyde kardeşlerinin annesi Şalomi, Çuza'nın eşi Yoanna ve İskenderiyeli Ezra'nın kızı Susanna.

189:4.5 (2025.6) Özlü yağlarla yüklü beş kadın boş kabrin önüne ulaştığında saat üç buçuk sularıydı. Onlar Şam köprüsünden çıktıklarında, belirli bir ölçüde panik içinde şehre doğru kaçan belirli bir sayıdaki askerle karşılaşmışlardı; ve, bu onların birkaç dakikalığına durmalarına neden olmuştu; ancak, başka hiçbir şey yaşanmadığında, onlar yolculuklarına devam etmişlerdi.

189:4.6 (2025.7) Onlar, mezarın girişinden taşların çekilmiş olduğunu görmeleri karşısında fazlasıyla şaşkınlığa düşmüşlerdi; zira onlar evden çıkarken kendilerine “Taşları çekmede bizlere kim yardım edecek” şeklinde soru sormuşlardı. Onlar yüklerini indirmiş ve birbirlerine korku ve büyük şaşkınlık içinde bakmaya başlamışlardı. Onlar burada korku içinde titrer halde dururken, Mecdell küçük olan kaya etrafından yolu bulmaya çalışıp, açık oyuğa girmeye cüret etmişti. Yusuf'un bu mezarı, yolun doğu yakasındaki tepe kenarı üzerinde bulunan bahçesindeydi; ve, o aynı zamanda doğuya bakmaktaydı. Bu saatte Meryem'in Üstün'ün bedeninin bırakılmış olduğu yeri görüp, onun gitmiş olduğunu anlayacak kadar yeni günün yeterli yeni ışığı bulunmaktaydı. İsa'nın bırakılmış olduğu

kaya oyuğunda, Meryem yalnızca, onun başının yaslatılmış olduğu katlanmış mendili ve göksel birlikler bedeni kaldırmadan önce taştta dururken bütünüyle sarılmış olduğu boş sargıları görmüştü. Örtlen çarşaf gömü oyuğunun ucunda durmaktaydı.

189:4.7 (2026.1) Meryem birkaç anlığına mezarın kapı eşiğinde bekledikten sonra (o kabre ilk girdiğinde burayı kesin bir biçimde seçememişti), İsa'nın bedeninin gitmiş olduğunu ve onun yerine yalnızca bu defin örtülerinin bulunduğunu görmüş olup, endişe ve mutsuzluğunun bir haykırışında bulunmuştu. Kadınların tümü aşırı bir biçimde ne yapacaklarını bilmez haldeydi; onlar, şehir kapısında panik içindeki askerleri gördüklerinden beri bıçak sırtı üzerindelerdi; ve, Meryem bu mutsuzluk haykırışında bulunduğunda, onlar dehşete kapılmış olup, çabucak buradan kaçmışlardı. Ve, onlar, Şam kapısına kadar koşana kadar bir an olsun durmamışlardı. Bu zaman zarfında Yoanna Meryem'i yalnız bırakmış olduğunun farkına varmış olup, vicdan azabı duymuştu; o kendisini eşlik edenleri harekete geçirmiş olup, beraberce kabrin yolunu geri tutmuşlardı.

189:4.8 (2026.2) Onlar oyuğun yakınına ilerlerken, kabirden dışarı çıktığında kardeşlerini bekler halde bulamamış olduğunda daha da dehşet içine kapılmış halde, korku içindeki Mecdelli, bu aşamada onlara doğru koşup, heyecan içinde şöyle haykırmıştı: “O burada değil — onlar onu almış!” Ve, Meryem onları kabre geri götürüp, onların tümü hep birlikte kabrin boş olduğunu görmüşlerdi.

189:4.9 (2026.3) Beş kadının beşi de bunun sonrasında, giriş yakınındaki kaya üzerine oturup, mesele üzerine konuşmaya

başlamışlardı. Onlar Şabat günü beraber olup, bedenın başka bir kabir yerine götürölmüş olduğunu düşündüler. Ancak, onlar çıkmazlarına aydınlık getirecek bu türden bir şeyi düşündüklerinde, mezar örtülerinin düzenli bir biçimde yerli yerinde bulunuşunu açıklayamamışlardı; sargıların tam da kendisi yerinde dururken ve defin rafında olduğu gibi dururken beden nasıl olurda götürölmüş olabiliridi?

189:4.10 (2026.4) Bu kadınlar bu yeni günün doğumunun erken saatlerinde orada oturlurken, bir yana bakıp, sessiz ve hareketsiz bir yabancıyı görmüşlerdi. Bir anlığına onlar tekrar korku içine kapılmışlardı; ancak, Mecdelli Meryem, ona doğru koşan ve kendisine bahçenin bahçıvanı şeklinde varsaydığı haliyle hitap eden bir biçimde, şunu söyledi: “Üstün’ü nereye götürdün? Onu nereye defnettin? Söyle ki gidip onu alabilelim.” Yabancı Meryem’e cevap vermediğinde, o ağlamaya başladı. Bunun ardından İsa onlara, şunu söyleyen bir biçimde, “Kimi arıyorsunuz?” şeklinde konuştu. Meryem: “Bizler Yusuf’un kabrinde yatırılmış olan İsa’yı arıyoruz ama o gitmiş. Onların kendisini nereye götürdüğünü biliyor musun?” Bunun ardından İsa: “Bu İsa sizlere Celile’de bile, onun öleceğı ve tekrar dirileceğini söylemedi mi?” Bu sözler kadınları şaşkınlık içerisine düşürmüştü; ancak, Üstün o kadar değişmişti ki onlar, onun sırtı cılız ışıklara geri dönü halde kendisini henüz tanıyamamışlardı. Ve, onlar İsa’nın bu sözleri üzerine düşünürlerken, o Meedelli’ye, “Meryem” biçiminde bilindik bir sesle hitap etti. Ve, o, oldukça iyi bilinen duygudaş ve şefkatli karşılamının bu sözünü duyduğunda, onun Üstün’ün sesi olduğunu anlamıştı; ve, o derhal, şöyle haykırırken, dizlerine kapanmıştı: “Koruyucum, ve benim Üstünüm!” Ve, diğer kadınların tümü, ihtışamlandırılmış halde

kendileri önünde duran kişinin Üstün olduğunu anlamış olup, çabucak önünde diz çökmüşlerdi.

189:4.11 (2027.1) Bu insan gözleri, bu zaman zarfında İsa'ya eşlik etmekte olan belirli morontia kişiliklerinin birlikteliği içindeki dönüştürücülerin ve yarı-ölümlülerin özel hizmetiyle İsa'nın morontia halini görmeleri mümkün hale getirilmişti.

189:4.12 (2027.2) Meryem onun ayaklarını kucaklamayı amaçladığında, İsa şunun söyledi: “Dokunma bana, Meryem, zira be senin beni beden içinde bildiğin halde değilim. Bu halde ben Babaya yükselmeden önce bir süreliğine vakit geçireceğim. Ancak, hepiniz, şimdi gidin ve — ve Petrus'a — dirildiğimi ve sizlerin benimle konuşmuş olduğunuzu söyleyin.”

189:4.13 (2027.3) Bu kadınlar şaşkınlıklarının derin etkisinden kurtulduklarında, şehre doğru acele ile koşmuş olup, başlarına neyin geldiğini başından sonuna kadar on havariye anlatmış oldukları yer olan İlyas Markus'un evine gitmişlerdi. Onlar ilk başta kadınların bir hayal görmüş olduğunu düşünmüşlerdi; ancak, Mecdelli Meryem İsa'nın kendilerine söylemiş olduğu kelimeleri tekrar ettiğinde, ve Petrus kendi ismini duyduğunda, Petrus, Yahya tarafından yakın bir biçimde takip edilir halde, kabre ulaşmak ve bunları kendi gözleriyle görmek için acele ile üst odadan çıkmıştı.

189:4.14 (2027.4) Kadınlar, İsa ile konuşmanın hikâyesini diğer havariilere tekrarlamışlardı; ancak, onlar kendilerine inanmayacaklardı; ve, onlar, Petrus ve Yahya'nın gerçekleştirdiği gibi olanı biteni kendi kendilerine anlamaya çalışmayacaklardı.

5. Kabirde Petrus ve Yahya

189:5.1 (2027.5) İki havari Golgotha ve Yusuf'un kabri için koştuğunda, Petrus'un düşünceleri korku ve umut arasında gidip gelmişti; o Üstün ile buluşmaktan korku duymaktaydı; ancak, o, İsa'nın kendisine özel bir söz gönderme anlatısı karşısında umutlanmıştı. O İsa'nın gerçekten yaşıyor oluşuna yarı gönüllü bir biçimde kani olmuştu; o, üçüncü gün diriliş sözünü hatırlamıştı. Anlatılması zor ama, çarmıhın vaktinden beri onun Kudüs boyunca kuzeye doğru aceleyle hareket ettiği bu vakte kadar bu sözü hatırlamak aklının ucundan geçmemişti. Yahya şehirden aceleyle çıkarken, ruhu neşe ve umudun tuhaf bir coşkunluğuyla dolmuştu. O, kadınların gerçek bir biçimde Üstün'ün yükselmiş olduğunu görmelerine yarı bir biçimde kani olmuştu.

189:5.2 (2027.6) Petrus'tan genç bir halde, Yahya, onu geçmiş olup, mezara ilk önce ulaşmıştı. Yahya, mezara bakan bir biçimde, kapı eşiğinde beklemiş olup, her şey tam da Meryem'in tasvir etmiş olduğu gibiydi. Çok kısa bir süre içinde Şimon Petrus acele ile yetişmiş olup, girmesiyle oldukça tuhaf bir biçimde durmakta olan mezar örtüleriyle aynı boş kabri görmüştü. Ve, Petrus dışarı çıktığında, Yahya'da içeri girip her şeyi gözleri ile görmüştü; ve, bunun ardından onlar, görmüş ve duymuş oldukları şeylerin anlamını yorumlamak için kayanın üstünde oturmuşlardı. Ve, onlar burada otururlarken, kendilerine İsa hakkında söylenmiş olan her şeyi akıllarından geçirmeye başlamışlardı; ancak, onlar, neyin yaşanmış olduğunu açık bir biçimde görememişlerdi.

189:5.3 (2027.7) Petrus ilk başta, mezarın talan edildiğini; bedeninin düşmanlar tarafından çalınışını ve muhafızların muhtemel bir

biçimde rüşvet ile kandırıldığını önermişti. Ancak, Yahya, eğer beden çalınmış olsa mezarın bu kadar düzenli bir biçimde bırakılmayacağını fikrini yürütmüştü; ve, o aynı zamanda, sargıların nasıl arkada bırakıldığı ve bu kadar bariz bir biçimde bozulmamış halde kaldığı sorusunu sormuştu. Ve, tekrar onarın ikisi de, mezar örtülerini daha yakın bir biçimde incelemek için kabre geri gitmişlerdi. Onlar mezardan ikinci defa gelirken, Mecdelli Meryem'i geri dönmüş eve giriş önünde ağlar halde bulmuşlardı. Meryem, İsa'nın mezardan yükseleceğine inanan bir biçimde havarilere gitmişti; ancak, onların tümü kendisinin bildirisine inanmayı reddettiğinde, üzüntüye kapılmış olup, hayal kırıklığına uğramıştı. O, İsa'nın alışıldık sesini duymuş olduğu yer olan kabir yakınına geri dönme arzusu duymuştu.

189:5.4 (2027.8) Meryem, Petrus ve Yahya ayrıldıktan sonra burada vakit geçirmeye devam ederken, Üstün, şunu söyleyen bir biçimde tekrar ona göründü: “Kuşku duyma; gördüğün ve duyduğun şeye inanma cesareti göster. Havarilerime geri dön ve onların tümüne tekrar benim yükseldiğimi, onlara görüneceğimi ve yakın bir süre içinde söz vermiş olduğum gibi onlar önünde gideceğimi söyle.”

189:5.5 (2028.1) Meryem Markus evine acele ile geri gidip havarilere onun İsa ile tekrar konuşmuş olduğunu söyledi; ancak, onlar kendisine inanmayacaklardı. Ancak, Petrus ve Yahya geri döndüğünde, onlar alay etmeye sonlandırmış olup, korku ve dehşetle dolmuşlardı.

190. Makale

İsa'nın Morontia Görünüşleri

190:0.1 (2029.1) YENİDEN DİRİLMİŞ İSA bu aşamada, âlemlerin bir fanisinin yükseliş morontia sürecini deneyimlemek amacıyla Urantia üzerinde kısa bir süre geçirmeye hazırlanmıştı. Her ne kadar morontia yaşamının bu süreci fani vücutlaşımının dünyasında harcanacak olsa da, o her açıdan, Jerusem'in yedi malikane dünyasının ilerleyen morontia yaşamı boyunca geçen Satania fanilerinin deneyimine eşitir.

190:0.2 (2029.2) Yaşam bahşedilişi olarak — İsa'da içkin bulunan ve onun ölümden yükselmesini mümkün kılan bu gücün tamamı, onun krallık inananlarına bahşetmiş olduğu ebedi yaşamın hediyesinin tam da kendisi olup, bu aşamada bile olağan ölümün engellerinden onların yeniden dirilişini kesin hale getirmektedir.

190:0.3 (2029.3) Alemlerin fanileri, İsa'nın mezardan bu Pazar sabahı dirilmiş olduğu günde geçiş veya morontia bedeninin aynı türü ile yeniden diriliş sabahında yükselecektir. Bu bedenler döngü içindeki kana sahip değillerdir; ve, bu türden varlıklar olağan maddi yiyeceklerle beslenmemektedir; yine de, bu morontia biçimleri *gerçektir*. Çeşitli inananlar İsa'yı yeniden dirilişinden sonra gördüklerinde, onu gerçekten de görmüşlerdi; onlar bedenlerinin kendilerini kandırmış olduğu hayallerin veya halüsinasyonların kurbanları değillerdi.

190:0.4 (2029.4) İsa'nın yeniden dirilişine dair kalıcı inanç, öncül müjde öğretisinin tüm kollarına ait inancın ana niteliğidir. Kudüs'te, İskenderiye'de, Antakya'da ve Philadelphia'da tüm müjde öğretmenleri Üstün'ün yeniden dirilişinin bu şart koşulmamış inancında birleşmişti.

190:0.5 (2029.5) Mecdelli Meryem'in Üstün'ün yeniden dirilişini duyuşundaki başat rol göz önünde bulundurulduğunda, tıpkı Petrus'un havariler olduğu gibi Meryem'in kadınlar birliğinin ana sözcüsü olduğu kaydedilmelidir. Meryem kadın çalışanlarının başı değildi; o, onların başöğretmeni ve kamu sözcüsüydü. Meryem öncesinde, büyük özene sahip bir kadın hale gelmişti; Yusuf'un bahçesinin çalışanı olarak gördüğü bir kişiyle olan konuşmasındaki cüretkârlık sadece onun mezarı boş buluşundaki dehşeti göstermektedir. Adanmışlığının bütünlüğü olarak, onun sevgisinin derinliği ve şiddeti, onun bir anlığına bir Musevi kadınının bir yabancı kişiye olan yaklaşımının herkes tarafından kabul edilen sınırlarını unutmamasına neden olmuştu.

1. Yeniden Dirilişin İlk Haberleri

190:1.1 (2029.6) Havariler İsa'nın kendilerinden ayrılmasını istememişlerdi; bu nedenle, onlar, tekrar yükselişine dair sözleri ile birlikte ölümüne dair ifadelerinin tümünü kulak ardı etmişlerdi. Onlar geldiği haliyle yeniden dirilişi beklemiyorlardı; ve, onlar, reddedilemez kanıtın zorlaması ve kendi öz deneyimlerinin mutlak kanıtı ile yüzleşene kadar buna inanmayı reddetmişlerdi.

190:1.2 (2030.1) Havariler, İsa'yı gördüklerini ve onunla konuştuklarını sunan beş kadının raporuna inanmayı reddettiğinde, Mecdelli Meryem kabre geri dönmüş olup, diğerleri ise, deneyimlerini kızlarına ve diğer kadınlarına aktarmış oldukları Yusuf'un evine dönmüşlerdi. Ve, kadınlar onların raporuna inanmışlardı. Saat altıdan kısa bir süre sonra, Arimathealı Yusuf'un kızı ve İsa'yı görmüş olan dört kadın, olanların hepsini Yusuf'a, Nikodemus'a, Davud Zübeyde'ye

ve burada bir araya gelmiş diğer kişilere anlatmış oldukları yer olan Nikodemus'un evine uğramışlardı. Nikodemus ve diğerleri onların hikayesinden kuşku duymuşlardı; İsa'nın ölümden dirilişinden şüphe duymuşlardı; onlar, Musevilerin bedeni götürdüklerini varsaymışlardı. Yusuf ve Davud rapora inanma eğilimi göstermişlerdi; o kadar ki, onlar mezarı incelemek için acele ile yetişip, her şeyi kadınların tasvir ettiği gibi bulmuştu. Ve, onlar oyuğu bu halde gören son kişiler olmuştu; zira, yüksek din-adamı yedi buçukta, mezar örtülerini kaldırmak için mabet kumandanını kabre göndermişti. Kumandan onların tümünü keten bir çarşafa sarıp, onları yakındaki bir yükseltiden atmıştı.

190:1.3 (2030.2) Mezardan Davud ve Yusuf doğrudan bir biçimde, on havari ile üst odada bir görüşme düzenlemiş oldukları yer olan İlyas Markus'un evine gitmişlerdi. Yalnızca Yahya Zübeyde, çok küçük bir düzeyde olsa da, İsa'nın ölümden dirilmiş olduğuna inanma eğilimi göstermişti. Petrus ilk başta inanmıştı; ancak, o Üstün'ü bulamayınca, büyük kuşkuya düşmüştü. Onların tümü, Musevilerin bedeni kaldırdığına inanma eğilimi göstermişti. Davud onlar ile tartışmayacaktı; ancak, o ayrıldığında şunu söyledi: "Sizler havarilersiniz; sizler bu şeyleri anlamalısınız. Ben sizlerle tartışmayacağım; yine de, bu sabah bir araya toplanmaları için ulakları görevlendirmiş olduğum Nikodemus'un evine geri dönüp, onlar bir araya gelince kendilerini Üstün'ün yeniden dirilişinin haberleri olarak on göndereceğim. Ben Üstün'ün ölünce, üçüncü gün dirileceğini söylediğini duydum; ve, ben ona inanıyorum" ve, krallığın bu umutsuzluk içindeki ve kendilerini kaybetmiş elçilerine konuşan bir biçimde, iletişimin ve haberin kendi kendisini görevlendirmiş olan bu başı havarilerden ayrılmıştı.

Üst odadan yolu üzerinde, havarisel kaynakların tamamını taşıyor haldeki Yudas'ın kesesini Matta Levi'nin kucağına bırakmıştı.

190:1.4 (2030.3) Davud'un yirmi altı ulağı Nikodemus'un evine vardığında saat dokuz buçuktu. Davud onları çabucak bu geniş bahçede bir araya toplamış olup, kendilerine şu şekilde hitap etmişti:

190:1.5 (2030.4) “İnsanlar ve kardeşler, tüm bu zaman içinde sizler bana ve birbirlerinize vermiş olduğunuz yemin içinde hizmet verdiniz, ve ben sizleri, ellerinize hiçbir zaman bir kez dahi olsun yanlış bilgi vermemiş olduğuma şahitlik etmeye çağırıyordum. Ben sizleri, krallığın gönüllü ulakları olarak son görevinize göndermek üzere olup, bunu gerçekleştirerek sizleri yeminlerinizden özgür bırakacak ve böylece ulak birliğini dağıtacak olacağım. Üstün artık fani ulaklara ihtiyaç duymamaktadır; o ölümden dirilmiştir. O bizlere onlar kendisini tutuklamadan önce ölüp, üçüncü gün tekrar dirileceğini söylemiştir. Ben kabri gördüm — kabir boş. Ben, İsa ile konuşmuş olan Mecdelli Meryem ve dört diğer kadınla konuştum. Ben şimdi sizleri dağıtıyor, elvedalarımı sunuyor ve sizleri ilgili görevlerinize gönderiyorum; ve, inananlara taşıyacağınız ileti şudur: ‘İsa ölümden dirildi; mezar boş.’”

190:1.6 (2030.5) Burada mevcut bulunanların büyük bir çoğunluğu bunu yapmaması için Davud'u ikna etmeye çabaladı. Ancak, onlar kendisini etkileyemedi. Onlar bunun ardından ulakların akıllarını çelmeye çalıştı; ancak, onlar, kuşkunun sözlerine kulak vermeyeceklerdi. Ve böylece, bu Pazar sabahında saat ondan biraz önce, bu yirmi altı ulak, yeniden dirilmiş olan İsa'nın güçlü gerçeklik-gerçeğinin ilk habercileri olarak yola çıkmıştı. Ve, onlar bu göreve, Davud Zübeyde'ye ve

birbirlerine olan sözlerini yeri getirme içinde, tıpkı diğerlerini gerçekleştirdikleri gibi çıkmışlardı. Bu kişiler Davud' büyük bir güven duymaktaydılar. Onlar bu görev için, İsa'yı görmüş olanlarla konuşarak vakit geçirmeden bile ayrılmışlardı. Onların büyük bir çoğunluğu Davud'un kendilerine söylemiş olduğu şeye inanmışlardı; ve, bir ölçüde kuşku duymuş olanlar bile iletiyi aynı kesinlik ve çabuklukta taşımışlardı.

190:1.7 (2031.1) Krallığın ruhsal birliği olarak, havariler; insanlığın kardeşliğine dair Üstün'ün müjdesinin toplumsallışımındaki bu ilk girişimi temsil eden bir biçimde bu tabancılar bu korkusuz ve verimli önderin emirleri altında bir dünya ve bir evrenin yükselmiş Kurtarıcısını duyurmak için yola çıkarken, korkuyu dışa vurmuş ve şüpheleri ifade etmiş oldukları yer olan üst odada bir araya gelmişti. Ve, onlar bu çok önemli hizmete, seçili temsilcileri onun sözüne inanmaya gönüllü olmadan ve şahitlerin kanıtını kabul etmeden önce katılmışlardı.

190:1.8 (2031.2) Bu yirmi altılı, Bethani'deki Lazarus'un evine ve güneydeki Berşeba'dan kuzeydeki Şam ve Şidon'a, doğudaki Philadelphia'dan ve Batı'daki İskenderiye'ye uzanan bir biçimde inanan merkezilerinin tümüne ve gitmişlerdi.

190:1.9 (2031.3) Davud kardeşlerinden ayrıldığında, o annesi için Yusuf'un evine uğramıştı; ve, onlar daha sonra, İsa'nın bekler haldeki ailesine katılmak için Bethani'ye gitmişlerdi. Davud burada Bethani'de, dünyasal iyeliklerinden kurtulana kadar Marta ve Meryem ile beraber kalmışlardı; ve, Davud onlara, kardeşleri Lazarus'a Philadelphia'da katılmak için yolculuklarında eşlik etmişti.

190:1.10 (2031.4) Bu dönemde yaklaşık olarak bir hafta içinde İsa'nın annesi olan Meryem'i Bethsayda'daki kendi evine götürmüştü. İsa'nın en büyük kardeşi olan Yakub ailesiyle birlikte Kudüs'te kalmaya devam etmişti. Ruth, Lazarus'un kız kardeşleri ile birlikte Bethani'de kalmaya devam etmişti. İsa'nın ailesinin geri kalanı Celile'ye geri dönmüştü. Davud Zübeyde, İsa'nın en küçük kız kardeşi olan Ruth ile evlendiği günün ertesi, erken Haziran'da, Philadelphia için Marta ve Meryem ile birlikte Bethani'den ayrılmıştı.

2. İsa'nın Bethani'deki Görünüşü

190:2.1 (2031.5) Morontia yeniden dirilişi anından yukarıdaki ruhaniyet yükseliş vaktine kadar İs, yeryüzü üzerindeki inananları tarafından görülebilen bütünlük içerisinde on dokuz ayrı görünümde bulundu. O düşmanlarına görünmedi; ne de görünebilir bütünlüğündeki dışavurumundan ruhsal bir biçimde faydalanmayacak olanlara. Onun ilk görünüşü mezardaki beş kadındı; onun ikinci görünümü, yine mezarda olan Mecdelli Meryem'eydi.

190:2.2 (2031.6) Üçüncü görünüm, Bethani'deki bu Pazarın öğlen sularında ortaya çıkmıştı. Öğleden kısa bir süre sonra, İsa'nın en büyük erkek kardeşi Yakub, Marta ve Meryem'in yeniden diriltilmiş kardeşinin boş mezarı önünde Lazarus'un bahçesinde durmaktaydı; o burada aklında, Davud'un ulaşı tarafından yaklaşık olarak bir saat önce verilmiş olan haber üzerine düşünmekteydi. Yakub her zaman, en büyük ağabeyinin yeryüzü üzerindeki görevine inanma eğilimi göstermişti; ancak, p uzunca bir süre boyunca İsa'nın çalışmalarına dair iletişimi yitirdiği için, İsa'nın Mesih oluşuna dair havarilerin daha sonraki ifadelerine dair çok büyük

kuşkulara düşmüştü. Bütün aile şaşkınlık çerisine düşmüş olup, ulak tarafından getirilmiş olan haberler karşısında neredeyse ne düşüneceklerini bilmez hale gelmişti. Yakub Lazarus'un boş mezarı önünde dururken, Mecdelli Meryem olay yerine gelip, Yusuf'un mezarındaki erken sabah saatlerindeki deneyimlerini heyecanlı bir biçimde aileye aktarmaktaydı. O anlatımını tamamlamadan önce Davud Zübeyde ve onun annesi buraya ulaştı. Ruth, tabii ki, rapora inanmıştı, ve Davud ve Şalomi ile konuştuktan da Yude de.

^{190:2.3 (2032.1)} Bu zaman zarfında, onlar Yakup'u ararken ve kendisini bulmadan önce, mezar yakınındaki bahçede orada dururken, sanki biri omzuna dokunmuş gibi, yakında bulunan bir mevcudiyetin farkına vardı; ve, o bakmak için döndüğünde, yanı başında tuhaf bir bütünlükteki şeyin kademeli olarak ortaya çıkışını seyretti. O konuşamayacak kadar şaşkınlığa düşmüş ve kaçamayacak kadar korkuya kapılmıştı. Ve, bunun ardından, tuhaf bütünlük, şunları söyler bir biçimde konuşmuştu: “Yakub, ben seni krallığın hizmetine çağırmak için geldim. Kardeşlere içten ellerle katıl ve beni takip et.” Yakup kendi isminin söylenmiş olduğunu duyduğunda, kendisine seslenmiş olan kişinin en büyük ağabeyi olan İsa olduğunu tanımıştı. Onların hepsi bir ölçüde, Üstün'ün morontia halini tanımada güçlük çekmişlerdi; ancak, onların çok azı onun sesini veya aksi hallerde kendileriyle birlikte bir kez konuşmaya başladığındaki büyüleyici kişiliğini tanımada bir çeşit güçlük yaşamışlardı.

^{190:2.4 (2032.2)} Yakup İsa'nın kendisine seslendiğini algıladığında, şunu haykıran bir biçimde, dizlerine kapanmaya başladı: “Benim babam ve ağabeyim,” ancak İsa ondan ayağa

kendisiyle konuşurken ayağa kalkmasını istedi. Ve, onlar, bahçe boyunca yürüyüp, neredeyse üç dakika boyunca konuştular; eski günlere ait deneyimlerden ve yakın gelecekteki olayların öngörüşü üzerinde konuştular. Onlar eve yaklaştıklarında, İsa: “Elveda, Yakub, sizleri hep beraber selamlayana kadar.”

190:2.5 (2032.3) Yakub şunu haykıran bir biçimde eve doğru koşarken, onlar kendisini Bethpage’de aramaktaydı: “Ben İsa’yı gördüm ve onunla konuştum, onunla sohbet ettim. O ölü değil; o dirildi. O gözlerimin önünde, şunu söyleyen bir biçimde, kayboldu: ‘Sizlerin hepinizi hep beraber karşılayana kadar elveda.’” Yude geri döndüğünde o sözünü daha bitirmemişti bile, ve o Yude’nin yararına İsa ile bahçede sohbet etme deneyimini tekrar anlattı. Ve, onların tümü İsa’nın yeniden dirilişine inanmaya başladı. Yakub bu aşamada, Celile’ye geri dönmeyeceğini bildirdi, ve Davud şunu haykırdı: “O yalnızca heyecan dolu kadınlar tarafından görülmedi; kolay kolay etkilenmeyen erkekler bile onu görmeye başladı. Ben onu kendim göreceğimi bekliyorum.”

190:2.6 (2032.4) Ve, Davud uzun süre beklemedi; zira, İsa’nın fani tanınma için dördüncü ortaya çıkışı tam da Marta ve Meryem’in bu evinde saat ikiden kısa bir süre önce ortaya çıktı; İsa bu sefer, tamamı yirmi kişiden oluşan yeryüzü ailesi ve arkadaşlarının önünde ortaya çıktı. Üstün şunu söyleyen bir biçimde, açık olan arak kapıda ortaya çıktı: “Huzur sizler üzerinize olsun. Beden içinde bir kez bana yakın olanlara selam ve cennetin krallığı içindeki erkek ve kız kardeşlerim için birliktelik diliyorum. Nasıl olur da kuşku duyarsınız? Bütün bir kalple gerçekliğin ışığını takip etmeyi tercih etmeden önce

neden bu kadar beklediniz? Gelin, bu nedenle, Baba'nın krallığı içindeki Gerçekliğin Ruhaniyetine ait birlikteliğe, hepiniz.” Onlar şaşkınlıklarının ilk dalgasından kurtulmaya başladıklarında ve onunla kucaklaşmak istercesine kendisine yaklaştıklarında, İsa görünüşlerinden kaybolmuştu.

190:2.7 (2032.5) Onların tümü neyin gerçekleşmiş olduğuna dair kuşku duyan havarilere anlatmak için şehre doğru koşmayı istemişlerdi ama Yakub onları engelledi. Yalnızca Mecdelli Meryem'e Yusuf'un evine geri dönme izni verilmişti. Yakub, bahçe içinde konuşurlarken İsa'nın kendisine söylemiş olduğu belirli şeyler nedeniyle bu morontia ziyareti gerçekliğini onların etrafa yaymasını yasaklamıştı. Ancak, Yakub hiçbir zaman, Bethani'deki Lazarus'un evinde bu gün dirilmiş Üstün ile olan sohbete dair daha fazla şeyi açığa çıkarmamıştı.

3. Yusuf'un Evinde

190:3.1 (2033.1) Fani gözlerin farkındalığı için İsa'nın beşinci morontia dışavurumu, bu aynı Pazar öğleden sonrası yaklaşık olarak dördü on beş gece, Arimethealı İsa'nın evinde bir araya toplanmış bir yirmi kişilik inananın mevcudiyetinde gerçekleşmişti. Mecdelli Meryem, bu ortaya çıkıştan yalnızca birkaç dakika önce Yusuf'un evine geri dönmüştü. İsa'nın kardeşi Yakub öncesinden, Bethani'deki Üstün'ün ortaya çıkışına dair havarilere hiçbir şeyin söylenmemesini istemişti. O Meryem'den, kadın kardeş inananlarına bu olayı anlatmadan sakınmasını istememişti. Bunun uyarınca, Meryem kadınların tümünden sırrı tutma yemini istedikten sonra, o, Bethani'de İsa'nın ailesiyle birlikteyken çok yakın bir süre içinde neyin yaşanmış olduğunu anlatmaya geçti. Ve, o, bu heyecan verici anlatının tam da ortasındaiken, çok ani ve ulvi bir sessizlik

ricası üzerlerine düştü; onlar tam da ortalarında dirilmiş İsa'nın oldukça bütüncül bir biçimde görülür haline bakmaktaydı; O, şunu söyleyen bir biçimde, kendilerin karşıladı: “Barış üzerlerinize olsun. Krallığın birlikteliğinde ne Musevi ne gentile, ne zengin ne fakir, ne özgür ne tutsak, ne kadın ne de erkek bulunmamaktadır. Sizler de, cennetin krallığı içinde Tanrı ile olan evlatlığın müjdesiyle insanlığın özgürlüğüne dair iyi haberleri yaymaya çağrılmış haldesiniz. Bu müjdeyi duyuran ve ona olan inanç içindeki inananları olumlayan bir biçimde tüm dünyaya yayılın. Ve, bunu gerçekleştirirken, hasta olanlara hizmet vermeyi ve zayıf kalpteki ve korku etkisindekileri güçlendirmeyi unutmayın. Ve, ben her zaman sizlerle birlikte olacağım, dünyanın sonuna kadar bile.” Ve, o böyle konuştuğunda, gözlerinden kaybolmuştu; ve, kadınlar yüzlerine kapanıp, sessizlik içinde ibadet etmişlerdi.

190:3.2 (2033.2) Bu zaman zarfına kadar yaşanmış İsa'nın beş morontia görüşünden dördüne Mecdelli Meryem şahitlik etmişti.

190:3.3 (2033.3) Öğleden önceki süreç boyunca ulakları etrafa göndermenin bir sonucu olarak ve İsa'nın Yusuf'un evindeki bu görünüşü ile ilgili özel bilgilerin istemeden bir biçimde sızması nedeniyle, İsa'nın dirilmiş oluşuna dair bilginin şehre ulaştığını ve birçok kişinin kendisini görmüş olduğunu bildirmekte olduğu bilgisi Musevi yöneticilerinin kulaklarına gelmeye başlamıştı. Sanhedrin üyeleri bu dedikodular tarafından bütünüyle etkilenmişti. Annas ile gerçekleşen aceleci bir danışmadan sonra, Kaiaphas bu akşam saat sekizde bir araya gelmesi için bir Sanhedrin buluşması istemişti. İsa'nın yeniden dirilişinden bahsetmiş olan her bir kişinin

sinagoglardan katılması eylemi bu görüşmede karara varılmıştı. Onu görmüş olduğunu duyuran herhangi bir kişinin ölüm cezasına çarptırılması bile önerilmişti; bu öneri, buna rağmen, mevcut bir panik haline yaklaşan bir kafa karışıklığı içinde buluşma dağıldığı için oylanmaya sunulmamıştı. Onlar, İsa'dan kurtulmuş olduklarını düşünmeye cüret etmişlerdi. Onlar, Nasıralı ile olan gerçek sorunlarının daha yeni başlamakta olduğunu keşfetmeye başlamaktaydılar.

4. Yunanlılara olan Görünüş

190:4.1 (2033.4) Flavius isimli birinin evinde, dört buçuk sularında, Üstün, burada bir araya gelmiş olan bir kırk sayıdaki Yunan inananına altıncı morontia görünüşünde bulunmuştu. Onlar Üstün'ün yeniden dirilişine dair haberleri tartışmaya girişmişken, o aralarında kendisini gösterdi; her ne kadar kapılar güvenli bir biçimde kapanmış olsa da; ve, onlara seslenen bir biçimde şunu söyledi: “Huzur üzerinize olsun. İnsan Evladı yeryüzü üzerinde Museviler arasında ortaya çıkmış olsa da, o insanların tümüne hizmet etmek için gelmiştir. Babamın krallığında ne Musevi ne de gentile olmayacaktır; hepiniz kardeşler olacaksınız — Tanrı'nın evlatları olarak. Bu nedenle, krallığın elçilerinden almış olduğunuz kurtuluşun bu müjdesini duyuran bir biçimde tüm dünyaya gidin; ve, ben, Baba'nın inanç ve gerçekliğe ait evlatlarının kardeşliği içinde sizlerle birlikte olacağım.” Ve, o kendilerini bu şekilde görevlendirdiğinde, o ayrılmış olup, onlar kendisini bir daha görmemişlerdi. Onlar bu akşamın tamamı boyunca evde kalmaya devam etmişti; onlar şaşkınlıktan ve bu görevde ilerleme korkusundan fazlasıyla etkilenmiş haldeydi. Ne de bu Yananlıların herhangi biri bu gece uyumuştı; onlar bu şeyler üzerine konuşmak için ayakta

kalmış ve Üstün'ün kendilerini tekrar ziyaret edeceğini umut etmişlerdi. Bu toplulukta, askerler İsa'yı tutukladığında ve Yudas onu bir öpücük ile ihanet ettiğinde Gethsemane'de bulunmuş olan birçok Yunanlı bulunmaktaydı.

^{190:4.2 (2034.1)} İsa'nın yeniden dirilişine dair dedikodular ve onun birçok takipçisine olan birçok görünümüne dair bildiriler hızlıca bir biçimde yayılmaktaydı; ve, bütün bir biçimde şehir, yüksek derecedeki bir heyecana ulaşmıştı. Halihazırda Üstün ailesine, kadınlara, ve Yunanlılara görünmüş olup, kısa bir süre içinde kendisini havarilere açığa çıkaracaktı. Sanhedrin, Musevi yöneticilere çok ani bir biçimde atılmış olan bu yeni sorunlar üzerinde düşünmeye başlayacaktı. İsa havarilerini fazlasıyla önemsemekteydi, ancak o bu aşamada, kendisinin onları ziyaret etmesinden önce ulvi düşünmeyle ve irdeleyici irdeleyişle dolu birkaç ilave saat içinde yalnız bırakılmalarını arzu etmişti.

5. İki Kardeşle olan Yürüyüş

^{190:5.1 (2034.2)} Kudüs'ün yaklaşık olarak 10 kilometre batısında bulunan Emmaus'ta, kurbanlara, törenlere ve şöenlere katılan bir biçimde Kudüs'te Hamursuz haftasını geçirmekte olan iki kardeş çoban yaşamaktaydı. Kardeşlerin büyüğü olan Kleopas İsa'nın kısmi bir inananıydı; en azından o sinagogdan atılmıştı. Onun küçük kardeşi Yakub bir inanan değildi, her ne kadar onun ilgisini Üstün'ün öğretilerine ve çalışmalarına dair birçok şey çekmiş olsa da.

^{190:5.2 (2034.3)} Bu Pazar öğleden sonrası, Kudüs'ten yaklaşık olarak beş kilometre dışarıda ve saat beşten birkaç dakika önce, bu iki kardeş Emmaus yolu boyunca ilerlerken, onun öğretileri olarak

İsa hakkında büyük bir içtenlikle konuşmaktaydı; ve, onlar özellikle İsa'nın mezarının boş oluşundan ve bazı kadınların onunla konuşmuş olduğundan bahsetmişlerdi. Kleopas bu bildirilere yarı gönüllü bir biçimde inanmaktaydı ancak Yakup bütün bir olayın muhtemelen bir aldatma olduğunda ısrarcıydı. Evlerine doğru ilerlerken onlar bu şekilde söyleşir ve farklı görüşlerini bildirirken, yedinci ortaya çıkışı olarak İsa'nın morontia görünümü, onlar ilerlerken yanlarında belirdi. Kleopas öncesinde İsa'nın öğretimini çoğu sefer duymuştu ve o birkaç farklı zamanda Kudüs inananlarının evlerinde onunla birlikte yemek yemişti. Ancak, o, Üstün kendileriyle hiçbir kısıtlama olmadan konuşmaya başladığında bile onu tanımamışlardı.

190:5.3 (2034.4) Onlarla kısa bir süre ilerledikten sonra, İsa şunu söylemişti: “Ben sizlere gelirken hangi sözleri bu kadar içtenlikle birbirlerinize ifade ettiniz?” Ve, İsa bu şekilde konuştuğunda, onlar durup, kendilerini üzüntülü bir şaşkınlıkla görmüşlerdi. Kleopas şunu söylemişti: “Kudüs'te konaklayıp, yakın zamanda olanlara dair şeyleri bilmemen nasıl mümkün olabilir?” Bunun ardından şunu sordu “Hangi şeyleri?” Kleopas: “Eğer gerçekten bu olanları bilmiyorsan, sen, Tanrı'nın ve tüm insanların önünde sözünde ve eylemlerinde kudretli olan bir peygamber Nasıralı İsa'ya dair bu söylentileri duymamış olan Kudüs'teki tek kişisin. Baş din-adamları ve bizlerin yöneticileri onu Romalılara teslim edip, onların kendisini çarmığa gerilmesini istemişlerdi. Öncesinde birçoklarımız onun İsrail'i gentilelilerin boyunduruğundan kurtaracağını umut etmişti. Ama bu hiçbir bir biçimde gerçekleşmedi. Şimdi onun çarmığa gerilişinin üçüncü günü ve bazı kadınlar, tam da bu sabah onların kendisinin mezarına

gitmiş ve onu boş olarak görmüş olduğunu duyuruşuyla şaşkınlığa uğrattı. Ve, bu aynı kadınlar, onların bu kişi ile konuşmuş olduğunda ısrar etmekte; onlar, bu kişinin ölümden dirilmiş olduğunu öne sürmekte. Ve, bu kadınlar bunu erkeklere bildirdiğinde, havarilerin ikisi kabre doğru koşup, benzer bir biçimde onu boş halde bulmuşlardı” — ve burada Yakup kardeşinin sözünü kesip, “ancak onlar İsa’yı göremediler” dedi.

190:5.4 (2035.1) Onlar beraber yürürken, İsa onlara şunu söyledi: “Gerçeği kavramada ne kadar da yavaşsınız! Sohbetiniz bu kişinin öğretileri ve yaptıkları üzerine olduğunu söylediğinizde, bu öğretilere daha fazla aşına olduğum için sizleri aydınlatabilirim. Bu İsa’nın her zaman krallığının bu dünyaya ait olmadığını öğretmiş olduğunu hatırlamıyor musunuz; ve, Tanrı’nın evlatları olarak, insanların tümünün, Cennetsel Baba’nın derin sevgisine ait gerçeklikten oluşan bu yeni krallıktaki derin sevgi dolu hizmetten meydana gelen kardeşlik birlikteliği içindeki ruhsal neşede özgürlüğü ve bağımsızlığı bulmaları gerektiğini? Bu İnsan Evladı’nın, hasta ve sıkıntı içindekilere hizmet ederek ve korkuyla tutsak edilmiş ve kötülükle köleleştirilmiş kişileri özgür hale getiren bir biçimde, insanların tümü için Tanrı’nın kurtarılışını nasıl da duyurmuş olduğunu hatırlamıyor musunuz? Nasıralı bu kişinin havarilerine, kendisini ölüme gönderecek olan düşmanlarına teslim edilen bir biçimde Kudüs’e gitmek zorunda ve üçüncü gün yeniden dirilecek oluşunu söyleyişini bilmiyor musunuz? Bunların tümü sizlere söylenmedi mi? Museviler ve gentileliler için kurtuluşun bu gününe dair, içinde yeryüzüne ait ailelerin tümünün kutsanacağını yazan Yazıtları hiç mi okumadınız; onun, ihtiyaç içindekilerin haykırışını duyacağını ve kendisini

arayan fakirlerin ruhlarını kurtaracağını; milletlerin tümünün kendisini kutsanmış olarak çağıracağını? Endişe içindeki bir şekilde böyle bir Kurtarıcı'nın büyük bir kayanın gölgesi olacağını. Onun, koyunları kollarına toplayarak onları göğsünde ilgiyle taşıyan gerçek bir çoban gibi sürüsünü besleyecek oluşunu. Onun, ruhsal olarak gözleri görmez haldekilerin gözlerini açacağını ve mutsuzluğun mahkumlarını bütüncül bağımsızlığa ve ışığa getireceğini; karanlıkta bulunan herkesin ebedi kurtuluşun büyük ışığını göreceğini. Onun kalbi kırılmışların yaralarını saracağını, günahın tutsaklarına özgürlüğü duyuracağını ve korkuyla köleleştirilmiş ve kötülükle tutsak edilmiş olanların zindanlarını açacağını. Yas içindekileri teselli edip, onlara, keder ve ağırlığın yerine kurtuluşun neşesini bahşedeceğini. Onun, ulusların tümünün arzusu ve doğruluğu arayanların sonsuza kadar sürecektir neşesi olacağını. Gerçekliğin ve doğruluğun bu Evladı'nın dünya üzerinde iyileştirici ışık ve kurtarıcı güç ile doğacağını; onun kendi insanlarını günahlarından bile kurtaracağını; onun gerçekten de kayıp olanları arayıp onları kurtaracağını. Onun zayıfları yok etmeyeceğini, açlık ve susuzluk çekmekte olanların tümüne kurtuluşun hizmetinde bulunacağını. Ona inananların ebedi yaşama sahip olacağını. Onun ruhaniyetini bedenine tümüne aktaracağını ve bu Gerçeklik Ruhaniyeti'nin, sonsuza kadar sürecektir olan yaşama fışkıran bir biçimde, her inanan içinde bir su deryası olacağını. Sizlere bu kişinin vermiş olduğu krallığın müjdesinin ne kadar büyük olduğunu anlamıyor musunuz? Sizlere gelmiş olan bir kurtuluşun ne kadar da büyük olduğunu algılamıyor musunuz?

190:5.5 (2035.2) Bu zaman zarfında onlar, bu kardeşlerin oturmuş oldukları köyün yakınına varmışlardı. Yol boyunca ilerlerken

İsa onlara öğretide bulunmaya başladığından beri bu iki kişi tek bir cümle dahi etmemişti. Yakın bir süre içinde onlar mütevazî yerleşkelerinin karşısına gelmişlerdi, ve İsa, yola devam eden bir biçimde onlardan ayrılmak üzereydi; ancak, onlar, İsa'nın eve girip kendileriyle birlikte kalmasını istemişlerdi. Havanın kararmak üzere oluşunu söyleyip, onun kendileriyle birlikte kalmalarında ısrar etmişlerdi. Sonunda İsa razı olmuştu, ve kısa bir süre içinde onlara eve girip, yemek sofrasına oturmuşlardı. Onlar kendisine kutsaması için ekmek vermiş olup, İsa ekmeği bölüp onlara verirken, onların gözleri birden açılmıştı; Kleopas konuklarının Üstün'ün kendisi olduğunu tanımıştı. Ve, o, “Bu Üstün —“ dediğinde, morontialı İsa gözlerinden kayboldu.

190:5.6 (2036.1) Ve, bunun ardından onlar birbirlerine “Yolda beraberce yürürken bizlere konuştukça kalplerimizin yanmış olmasına şaşırmamamız gerek!”

190:5.7 (2036.2) Onlar yemek için ara vermeyeceklerdi. Onlar Morontia Üstünü'nü görmüş olup, dirilmiş Kurtarıcı'nın iyi haberlerini haykırmak için doğrudan Kudüs'ün yolunu tutmuşlardı.

190:5.8 (2036.3) Bu akşam saat dokuz sularında ve Üstün onluya göründen biraz önce, heyecan içindeki bu iki kardeş, İsa'nın kendilerini görmüş olduğunu ve onun kendileriyle konuşmuş olduğunu duyuran bir biçimde, üst odadaki havarilerin konuşmasını bölmüşlerdi. Ve, onlar, İsa'nın kendilerine söylemiş olduğu her şeyi aktarmış olup, ekmeği bölüşüne kadar onun kim olduğunu nasıl anlamamış olduklarını söylemişlerdi.

191. Makale

Havariler ve Diğer Önderlere Görünüşler

191:0.1 (2037.1)

YENİDEN DİRİLİŞİN yaşanmış olduğu Pazar havarilerin yaşamlarında korkunç bir gündü; onların onu günün büyük bir kısmını kilitli kapılar arkasındaki üst odada geçirmişlerdi. Onlar Kudüs'ten kaçabilirlerdi ancak onlar eğer dışarıda görülürlerse Sanhedrin'in hafi-yeleri tarafından tutuklanmaktan korkmuşlardı. Tomas Bethpage'deki sorunları üzerine endişeli bir biçimde fikir yürütmekteydi. Akran havarileriyle kalmış olsaydı onun için daha iyi bir şey olurdu, ve o, onların konuşmalarını daha yararlı kanallara yönlendirerek onlara yardım etmiş olurdu.

191:0.2 (2037.2)

Tüm gün boyunca Yahya İsa'nın ölümden dirilmiş oluşuna dair düşünciyi savunmuştu. O beşten fazla sefer İsa'nın ölümden dirilişini onayladığı yaşanmışlığa atıfta bulunmuştu ve onun en az üç sefer üçüncü gün bunun gerçekleşeceğini söyleyişine. Yahya'nın tutumu, özellikle kardeşi Yakub ve Nathanyel olarak, onlar üzerinde dikkate değer bir etkide bulunmuştu. Topluluğun en geç üyesi olmasaydı Yahya onlar üzerinde daha da büyük etkide bulunurdu.

191:0.3 (2037.3)

Onların tecrit hali daha çok yaşadıkları sorunlarla ilgiliydi. Yahya Markus onları mabet çevresindeki gelişmeler ile haberdar kılmış olup, kendilerini şehir içinde büyüyen söylentilerin birçoğu hakkında bilgilendirmişti; ancak, İsa'nın hâlihazırda görünmüş olduğu inananların farklı topluluklarından haberler elde etmek onun aklına gelmemişti. Böyle türden bir hizmet daha öncesinde Davud'un ulakları tarafından yerine getirilmekteydi; ancak, onların tümü, Kudüs'ten uzak bir yerleşkede ikamet eder haldeki bu topluluklara yeniden dirilişin haberlerini taşımadaki son

görevleri üzerindelerdi. Tüm bu süreç boyunca ilk kez havariler, krallığın olaylarına dair günlük bilgileri için Davud'un laklarına ne kadar da bağlı olduklarının farkına varmışlardı.

191:0.4 (2037.4) Bu günün tamamı boyunca Petrus kendi kişiliğine has bir biçimde, Üstün'ün yeniden dirilişine dair inanç ve kuşku arasında duygusal bir gidiş geliş deneyimlemişti. Petrus, İsa'nın bedeni sanki tabut içinde buharlaşmışçasına, bulunduğu yerde duran mezar kıyafetlerini görüşünün imgesinden kurtulamamaktaydı. “Ama” diye düşünmekteydi Petrus, “eğer o dirilmişse ve kendisini kadınlara gösterebilmekteyse, neden kendisini bizlere, havarilerine, göstermiyor?” Petrus, kendisi onu Annas'ın bahçesinde reddetmiş olduğu için, muhtemel bir biçimde havariler arasındaki mevcudiyeti nedeniyle gelmemekte oluşunu düşündüğünde kederlenmiş hale gelmişti. Ve, bunun sonrasında o kendisini, kadınların getirmiş olduğu “Havarilerime söyleyin — ve Petrus'a” haberi ile neşelenmekteydi. Ancak, bu iletiden cesaret toplaması için onun kadınların gerçekten de dirilmiş Üstün'ü görmüş ve duymuş oluşuna inanmak zorunda olması gerekmektedir. Böylece Petrus, bahçeye çıkmış olduğu an olarak saat sekizden biraz sonrasına kadar bütün bir gün boyunca inanç ve kuşku içinde gidip gelmişti. Petrus, Üstün'ü reddetmiş olduğu için İsa'nın onlara gelişini engelleyebilmesi için havarilerden ayrılmayı düşünmüştü.

191:0.5 (2037.5) Yakub Zübeyde ilk olarak onların tümünün mabede gitmelerini önermişti; o, bu gizeme dair gerçekliğe erişmek için bir şeyler yapmaya dair güçlü düşüncelere sahipti. Yakub'un güçlü talebine karşı olarak kamuya açık bir biçimde dışarı

çıkmayı önleyen kişi Nathanyel olmuştu; ve, o bunu, tam da bu süreç içinde yaşamlarını gereksiz yere tehlikeye atmaya dair İsa'nın uyarısını hatırlatarak gerçekleştirmişti. Öğle vakti Yakub dikkatli gözetimde bulunmak için diğerleri ile kalmaya karar vermişti. O çok az şey söyledi; İsa'nın kendilerine görünmemesinden dolayı o devasa bir biçimde hayal kırıklığına uğramış haldeydi; ve, o, Üstün'ün diğer topluluklar ve bireylere olan çok sayıdaki görünüşünden habersizdi.

191:0.6 (2038.1) Andreas bu günü fazlasıyla dinleyerek geçirmişti. O durum karşısında aşırı bir biçimde şaşkınlık içerisine düşmüş olup, her zamankinden daha fazla kuşkuyu taşımaktaydı; ancak, o en azından, akran havarilerine olan rehberlik sorumluluğundan belirli bir düzeydeki özgürlüğü keyifle deneyimlemişti. O gerçekten de, Üstün'ün kendisini bu aklı çelen dönemlere düşmeden önderliğin yüklerinden kurtardığı için minnettardı.

191:0.7 (2038.2) Bu acı günün uzun ve endişe içindeki saatleri boyunca birden fazla kez topluluğun tek birleştirici etkisi Nathanyel'in kendisine has olan felsefi danışmasının sıklıkla gerçekleşen katkısıydı. O gerçekten de, bütün bir gün boyunca on arasında denetimi sağlayıcı olan etkiydi. O bir kez dahi olsun Üstün'ün yeniden dirilişine olan inancı veya inançsızlığı hakkında düşüncelerini ifade etmemişti. Ancak, gün ağarırken, o artan bir biçimde, İsa'nın tekrar dirilme sözünü gerçekleştirmiş oluşuna dar inanca eğilim göstermişti.

191:0.8 (2038.3) Şimon Zelotes, söyleşilere katkıda bulunamayacak kadar hayal kırıklığı içindeydi. O zamanın büyük bir kısmını, yüzü duvara çevrili bir halde bir sedirde uzanmış halde geçirmişti; o bütün bir gün boyunca bir düzineden fazla

konuşmamıştı. Onun krallığa dair kavramsallaşması parçalara ayrılmıştı; ve, o, Üstün'ün yeniden dirilişinin maddi bir biçimde bu durumu değiştirebileceğini kavrayamamaktaydı. Onun hayal kırıklığı oldukça kişisel olup, yeniden diriliş olarak bu türden devasa gerçeklik karşısında bile, kısa bir süre içinde değişmeyecek kadar baskın bir haldeydi.

191:0.9 (2038.4) Kulağa tuhaf gelse de, çoğu zaman suskun olan Filip, bu günün öğleden sonrası boyunca konuşmanın büyük bir kısmını gerçekleştirmişti. Öğleden önce o çok az şey söylemişti; ancak, öğleden sonrasının tamamı boyunca o diğer havarilere sorular yöneltmişti. Petrus Filip'in soruları karşısında fazlasıyla sinirlenmişti; ancak, diğerleri onun sorgularını iyi kalplilikle cevaplamıştı. Filip özel olarak, İsa eğer gerçekten mezardan dirilmişse onun bedeninin çarmıhın fiziksel işaretlerini taşıyıp taşımayacağını öğrenmek istiyordu.

191:0.10 (2038.5) Matta fazlasıyla kafa karışıklığı içindeydi; o akranlarının konuşmalarını dinlemişti ancak zamanının büyük bir kısmını gelecekte mali durumları sorunu üzerine olan derin düşünceyle geçirmişti. İsa'nın varsayımsal yeniden dirilişinden bağımsız olarak, Yudas ayrılmış haldeydi ve Davud kaynakları törensel olmayan bir biçimde kendilerine aktarmıştı, ve onlar güçlü bir yönetime sahip önderden yoksundu. Matta yeniden dirilişe dair onların görüşlerine üzerinde ciddi bir düşüncede bulunmadan önce, hâlihazırda Üstün'ü yüz yüze görmüştü.

191:0.11 (2038.6) Alpheus ikizleri bu ciddi konuşmalara çok az bir biçimde katılmıştı; onlar olağan hizmetleri fazlasıyla meşgul haldelerdi. Onlardan biri, Filip tarafından yöneltilmiş olan bir soruya karşılık halinde, her ikisinin de sahip olduğu tutumu ifade etmişti: “Sizler yeniden dirilişe dair birçok şeyi

anlamıyoruz, ancak annemiz Üstün ile konuştu ve bizler ona inanıyoruz.”

191:0.12 (2038.7) Tomas, kendisine zarar verici umutsuzluğun tipik dönemlerinden bir tanesi içindeydi. O günün belirli bir kısmını uyuyarak geçirmiş olup, zamanının geri kalanı boyunca tepeler üzerinde yürümüştü. O akran havarilerine katılmanın derin arzusunu duymuştu ancak kendisiyle birlikte kalma arzusu daha güçlüydü.

191:0.13 (2038.8) Üstün birçok nedenden dolayı havarilere olan ilk morontia görünüşünü ertelemişti. İlk olarak, o, havarilerin kendi başlarına olan yeteri kadar vakte sahip olmalarını istemişti; onun yeniden dirilişini duyduktan sonra beden içinde hala kendileri ile beraber bulunurken ölümü ve yeniden dirilişine dair onlara söylemiş olduğu şeyler üzerinde iyice düşünmelerini. Üstün, kendisini hep birlikte onlara dışa vurmadan önce Petrus’un kendi tuhaf sıkıntılarıyla yüzleşmesini istemişti. İkinci olarak o, Tomas’ın onun ilk görünüşü vaktinde havarilerle birlikte olmasını arzulamıştı. Yahya Markus Tomas’ı, yaklaşık saat on birde bu etkiyi sağlayan bir biçimde bu erken Cuma sabahı Bethpage’deki Şimon’un evinde bulmuştu. Bu gün içinde, eğer Nathanyel veya diğer havarilerin herhangi ikisi kendisine gitmiş olsaydı her an içinde Tomas geri dönerdi. O gerçekten de geri dönmeyi istemişti; ancak, bir önceki akşam öyle ayrılmış olarak o kendi rızasıyla çok yakın bir süre içinde geri dönmeyecek kadar gururluydu. Bir sonraki gün o kadar hayal kırıklığı içindeydi ki, geri dönmek için nihai bir biçimde aklını değiştirmesi için neredeyse bir hafta gerekmişti. Havariler kendisi için beklemişti; ve o, kardeşlerinin kendisini aramasını ve onun

kendilerine geri dönmesini istemelerini beklemişti. Tomas böylece, karanlık düştüğünde ve Petrus ve Yahya Bethpage'ye uğrayıp kendisini yanlarında getirine kadarki bir sonraki Cumartesi akşamına kadar birlikteliklerinden bu şekilde ayrı kalmaya devam etmişti. Ve, bu, İsa ilk kez onlara görünene kadar Celile'ye derhal gitmeme nedenlerinden bir tanesiydi; onlar Tomas olmadan gitmeyeceklerdi.

1. Petrus'a Görünüş

191:1.1 (2039.1) İsa Şimon Petrus'a Markus evinin bahçesinde görüldüğünde vakit bu Pazar akşamının sekiz buçuk sularıydı. Bu onun sekizinci morontia dışavurumuydu. Petrus, Üstün'ü reddedişinden beri ağır bir suçluluk ağırlığında yaşamıştı. Bütün bir Cumartesi ve bu Pazar o, muhtemel bir biçimde kendisinin artık bir havari olmadığı korkusuyla savaşıyordu. O Yudas'ın nihai sonunu ürpertiyle hatırlamış ve kendisinin de Üstünü'ne ihanet etmiş olduğunu bile düşünmüştü. Tüm bu öğleden sonra boyunca o, eğer o gerçekten de ölüden dirilecek olursa İsa'nın kendilerine görünmelerini engelleyen şeyin havariler ile olan mevcudiyeti olabileceğini düşünmüştü. Tam da böyle bir düşünüşte ve bu türden bir ruh halinde, umutsuzluğa kapılmış olan havari çiçekler ve çalılar arasında yürürken İsa Petrus'a görünmüştü.

191:1.2 (2039.2) Petrus, Annas'ın avlusunda geçerken Üstün'ün sevgi dolu bakışını düşündüğünde, ve o aklında derince, boş kabirden gelen kadınların o sabah erken vakitlerde kendisine “Gidin havarilerime söyleyin — ve Petrus'a” dediği iletiyi düşündüğünde — ve bu bağışlama işaretlerini irdelerken, onun inancı kuşkularını yenmeye başladı; ve o, yumruklarını sıkarak bir biçimde kendisini toplayıp, şunu güçlüce haykırdı: “Ben

onun ölümden dirilmiş olduğuna inanıyorum; gidip kardeşlerime söyleyeceğim.” Ve, o bunu söylediğinde, şöyle konuşan bir biçimde, benzer hallerde kendisiyle konuşmuş bulunan bir adam onun önünde aniden belirdi: “Petrus, düşmanlar sana sahip olmayı arzuladı ama be seni bırakmayacağım. Kalbinden beni bırakmamış olduğunu bilmekteydim; bu nedenle sen sormadan önce bile seni affetmiştim; ancak şimdi sen kendin ve anın sorunları hakkında düşünmeye son verip, karanlıkta oturanlara müjdenin iyi haberlerini taşımaya hazırlanmalısın. Artık, krallıktan neyi elde edebileceğinle ilgilenmemeli, ciddi düzeyde ruhsal açlık içinde yaşayanlara neyi verebilecek oluşunu düşünmelisin. Kendini, Şimon, yeni bir günün savaşı için hazırla, ruhsal karanlıkla olan mücadele ile ve insanların doğa akıllarının içerdiği kötülük dolu kuşkularla.”

191:1.3 (2039.3) Petrus ve morontia İsa neredeyse beş dakika boyunca bahçe boyunca yürümüş olup, geçmişin, şimdi zamanın ve geleceğin şeyleri üzerine konuşmuştu. Bunun ardından Üstün onun bakışlarından, şunu söyleyen bir biçimde, kaybolmuştu: “Elveda, Petrus, kardeşlerinle birlikte seni görene kadar.”

191:1.4 (2039.4) Bir anlığına Petrus, dirilmiş Üstün ile konuşmuş ve onun hala krallığın bir elçisi oluşundan emin olabileceğinin farkındalığının etkisi altına girmişti. O daha yeni, güçlü bir biçimde, yüceltilmiş Üstün’ün kendisinden müjdeyi duyurmaya devam etmesini isteyişini duymuştu. Ve, tüm bunların hepsi kalbinde pınar olup taşarken, üst odaya koşup nefes nefese olan heyecan içinde duyurarak akran havarilerinin mevcudiyetine yetişmişti: “Üstün’ü gördüm; o bahçedeydi. Ben onunla konuştum, ve o beni bağışlamış.”

191:1.5 (2040.1) Petrus'un İsa'yı bahçede görüşüne dair duyurusu akran havarileri üzerinde derin bir etkide bulundu; ve, onlar neredeyse tamamen, Andreas kalkıp onları kardeşlerinin bildirisi karşısında fazlasıyla etkilenmemelerine dair uyarıda bulunduğu kuşkularını teslim etmeye hazırlardı. Her ne kadar Andreas doğrudan bir biçimde, Petrus'un Üstün'ü su içinde yürür bir halde kendilerine doğru yürür biçimde görmüş oluşuna dair Celile Denizi üzerindeki geceye dair rüyaya doğrudan bir biçimde atıfta bulunmasa da, o, aklında bu olayın oluşuna dair orada bulunan herkese yeteri kadar işaretle bulunan şeyi söylemişti. Şimon Petrus ağabeyinin olumsuz imalarından fazlasıyla alınmış olup, doğrudan bir biçimde keskin sessizliğe düşmüştü. İkizler Petrus için fazlasıyla üzüntü duymuştu ve onların ikisi de anlayışlarını belirtmek için ona gidip, kendilerinin ona inandığını ve annelerinin de Üstün'ü görmüş olduğunu tekrar ifade etmişlerdi.

2. Havarilere olan İlk Görünüş

191:2.1 (2040.2) O akşam dokuzdan kısa bir süre sonra, Kleopas ve Yakup'un ayrılışından sonra, Alpheus ikizleri Petrus'u teselli ederken ve Nathanyel Andreas'a karşı gelirken, ve on havari tutuklanma korkusuyla kapıların tümü kilitli halde üst odada bir aradayken, morontia hali içinde Üstün, şunu söyleyen bir biçimde, aniden aralarında ortaya çıkmıştı: "Huzur üzerinize olsun. Tıpkı bir ruhaniyet görmüşsünüz gibi ortaya çıktığımda neden de bu kadar korkuya kapıldınız? Ben, beden içinde sizlerle mevcut bulunurken sizlere bunlardan bahsetmedim mi? Baş din-adamlarının ve yöneticilerin beni öldürmek için yakalayacaklarını söylemedim mi; içlerinden bir tanesinin bana ihanet edeceğinden, ve üçüncü gün benim dirileceğimden? Kadınların, Kleopas' ve Yakup'un ve hatta Petrus'un

bildirilerine dair tüm bu kuşkularınızın ve tüm bu tartışmanın nedeni nedir? Benim sözlerime inanmak için söylediklerimden daha ne kadar fazla şüphe etmeniz gerekiyor? Ve, şimdi sizler beni gerçekte görerek, bana inanacak mısınız? Şimdi bile içlerinizden bir tanesi yok halde. Sizler bir kez daha bir araya geldiğinizde ve hepiniz kesin bir biçimde İnsan Evladı'nın mezardan yükselmiş olduğunu bilene kadar doğrudan Celile'ye gidin. Tanrı'ya inanın; birbirlerinize inanın; ve, böylece sizler cennetin krallığının yeni hizmetine gireceksiniz. Ben, sizler Celile'ye gitmek için hazır hale gelene kadar Kudüs'te vakit geçireceğim. Huzurumu sizlere bırakıyorum.”

191:2.2 (2040.3) Morontia İsa kendilerine konuştuğunda, bir içinde onların görüşlerinden kayboldu. Ve, onların tümü, Tanrı'yı yücelten ve şimdi görünmeyen Üstünlerini saygıyla anan bir biçimde, yüzlerine kapaklanmışlardı. Bu Üstün'ün dokuzuncu morontia görünüşüydü.

3. Morontia Yaratılmışlarıyla

191:3.1 (2040.4) Bir sonraki gün, Pazar günü, bütünüyle, bu zaman zarfında Urantia üzerinde bulunan morontia yaratılmışlarıyla harcanmıştı. Üstün'ün morontia geçiş deneyiminin katılımcıları olarak, Satania'nın yedi malikâne dünyasına ait çeşitli düzeylerdeki geçiş fanileri ile birlikte, bir milyondan fazla morontia yöneticisi ve birlikteliği Urantia'ya gelmişti. Morontia İsa kırk günlük bir süre boyunca bu muhteşem uslarla konaklamıştı. O bu kişilere eğitimde bulunup, morontia yöneticilerinden, morontia âlemleri sistemi boyunca ilerlerken Satania'nın yerleşik dünyalarının fanileri tarafından kat edilmekte olan morontia geçişi yaşamını öğrenmişti.

191:3.2 (2041.1) Bu Pazartesi gece yarısı suları Üstün'ün morontia hali morontia ilerleyişinin ikinci aşamasına uyarlanmıştı. Onun yeryüzü üzerindeki fani evlatlara olan bir sonraki görünüşü, ikinci düzey bir morontia varlığıydı. Üstün morontia süreci boyunca ilerlerken, teknik olarak morontia uslarının ve onların dönüştürücü birlikteliklerinin Üstün'ü fani ve maddi gözler için resmedici hale getirişi gittikçe zor hale gelmişti.

191:3.3 (2041.2) İsa, morontianın üçüncü düzeyine 14 Nisan Cuma günü geçişte bulunmuştu; dördüncü düzeye 17'si Pazartesi günü; beşinci düzeye 22'si Cumartesi günü; altıncı düzeye 27'si Perşembe günü; yedinci düzeye Mayıs ayının 2'si Salı günü; Jerusem vatandaşlığına 7'si Pazar günü kabul edilmiş olup Edentia'nın En Yüksek Unsurları'nın bütünlüğüne 14'ü Pazar günü girmişti.

191:3.4 (2041.3) Bu şekilde Nebadon'un Mikâil'i, takımyıldızının yönetim merkezi üzerindeki konukluğundan aşkın evrenin ana merkezi hizmetine kadar ve bunun aracılığıyla zaman ve mekâna ait yükseliş fanilerinin bütüncül yaşamını, önceki bahşedilişleri ile ilişkili olarak, hâlihazırda deneyimlemiş olduğu için evren deneyim hizmetini tamamlamıştı. Ve, tam da bu morontia deneyimleri vasıtasıyla Nebadon'un Yaratan Evladı yedinci ve nihai evren bahşedilişini bitirmiş olup, onu yeterli bir biçimde sonlandırmıştı.

4. Onuncu Görünüş (Philadelphia'da)

191:4.1 (2041.4) İsa'nın fani tanıyışına olan onuncu morontia dışavurumu, onun kendisini Abner ve Lazarus'a ve yetmişli öğreti-yayıncı birliğin ellisinden fazlasını içeren bir biçimde onların yüz elli kişilik bir birlikteliğine göstermiş olduğu yer

olan Philadelphia’da Nisan’ın 11’i Salı günü saat sekizden kısa bir süre sonra gerçekleşmişti. Bu görünüş, Abner tarafından İsa’nın çarmığa gerilişini ve Davud’un ulağı tarafından getirilmiş olan yeniden dirilişin yeni raporunu görüşmek için Abner tarafından çağırılmış sinagog içindeki özel bir buluşmanın açılışından hemen sonra ortaya çıkmıştı. Yeniden diriltilmiş olan Lazarus bu aşamada inananların bu topluluğunun bir üyesi olduğu için, İsa’nın ölümden dirilmiş oluşuna dair bildiriye onların inanması zor bir şey değildi.

191:4.2 (2041.5) Sinagogdaki buluşma, kürsüde yan yana durmakta olan Abner ve Lazarus tarafından açılırken, dinleyici inananların tamamı Üstün’ün içinde bulunduğu halin anında ortaya çıkışını görmüştü. O, ikisinin de kendisini görmemiş olduğu Abner ve Lazarus arasında ortaya görüldüğü yerden ileri adım atmış olup, kabileyi selamlayan bir biçimde şunu söyledi:

191:4.3 (2041.6) “Huzur üzerinize olsun. Hepiniz cennet içinde tek bir Baba’nın bulunduğunu biliyorsunuz; ve, orada krallığın tek bir müjdesi olduğunu — inançla insanların almış olduğu ebedi yaşamın hediyesine dair iyi haberleri. Müjdeye olan sadakatiniz içinde neşenizi sürdürürken, gerçekliğin Babası’na kalpleriniz içinde kardeşleriniz için yeni ve daha büyük bir derin sevgiyi serpmesi için dua edin. Sizler insanların tümünü benim sizleri derinden sevmiş olduğum gibi seveceksiniz; sizler insanların tümüne beni sizlere hizmet ettiğim gibi hizmet edeceksiniz. İster Musevi ister gentileli, ister Yunanlı ister Romalı, ister Farslı isterse de Etiyopyalı olsun, iyi haberlerin duyuruşuna adanmış olan kardeşlerinizin tamamı ile anlayış dolu duygudaşlık ve kardeşsel şefkatle birliktelik içine

gireceksiniz. Yahya krallığı öncül bir biçimde duyurmuştu; sizler müjdeyi büyük bir güçle duyurdunuz; Yunanlılar hâlihazırda iyi haberleri öğretmektedir; ve, ben yakın bir zaman içinde, ruhsal karanlık içinde bulunan akranlarının aydınlanmasına yaşamlarını oldukça fedakâr bir biçimde adayan bu kardeşlerimin tamamının ruhlarına Gerçekliğin Ruhaniyetini göndereceğim. Sizlerin tümü ışığın çocuklarıdır; bu nedenle, fani kuşkunun ve insani hoşgörüsüzlüğün yanlış anlayıcı engellerine düşmeyiniz. Eğer siz, inancın şükranıyla inanmayanları derinden seven bir biçimde soylu hale gelmişseniz, inancın uzaklara yayılan ailesindeki akran inananları da eşit bir biçimde derinden sevmeyesiniz? Hatırlayın, sizler birbirlerinizi derinden severken, insanların tümü sizlerin benim takipçilerim olduğunuzu bilecek.

191:4.4 (2042.1) “Öyleyse, gidin, ulusların ve ırkların tümüne Tanrı’nın babalığının ve insanların kardeşliğinin bu müjdesini duyuran bir biçimde dünyaya çıkın; ve, insanlığın farklı ırklarına ve kabilelerine iyi haberleri sunarken tercih ettiğiniz yöntemlerde her zaman bilge olun. Sizler hiçbir kısıtlama olmadan krallığın bu müjdesini aldınız, ve sizler ulusların tümüne iyi haberleri hiçbir kısıtlama olmadan vereceksiniz. Kötülüğün karşı duyuşundan korkmayın zira ben her zaman sizinleyim, çağların sonuna kadar. Ve, huzurumu ben sizlere bırakıyorum.”

191:4.5 (2042.2) O “Huzurumu ben sizlere bırakıyorum” dediğinde, onların görüşünden kaybolmuştu. Bir seferde beş yüz inanandan fazlasının görmüş olduğu Celile’deki görüşlerinin bir tanesi haricinde, Philadelphia’daki bu topluluk kendisini tek

bir seferde görmüş olan en yüksek sayıdaki fani topluluğunu oluşturmuştu.

191:4.6 (2042.3) Bir sonraki sabah erken saatlerde, Tomas'ın duygusal iyileşmesini bekler halde havariler Kudüs'te vakit geçirirken, Philadelphia'daki bu inananlar Nasıralı İsa'nın ölümden dirilmiş olduğunu duyurmak için yola çıkmışlardı.

191:4.7 (2042.4) Çarşamba olarak bir sonraki gün, morontia birlikteliklerinden meydana gelen topluluğunda aralıksız bir gün geçirmişti; ve, o, öğleden sonrasının ortalarında Norlatiadek takımyıldızı boyunca yerleşik âlemlerin her bir yerel sistemine ait malikâne dünyasından gelen ziyaretçi morontia heyet üyelerini ağırlamıştı. Ve, onların tümü, evren uslarına ait kendi düzeylerinden biri olarak Yaratanlarını bilmeden büyük keyif duymuşlardı.

5. Havarilere olan İkinci Görünüş

191:5.1 (2042.5) Tomas, Zeytin Dağı etrafındaki tepelerde yalnız bir haftayı tek başına geçirmişti. Bu zaman zarfında o yalnızca Şimon'un ve Yahya Markus'un evindekileri görmüştü. İki havari onu bulup Markus evindeki buluşmalarına yanlarında beraber götürdüklerinde, Nisan'ın 15'i Cumartesi günü saat dokuz sularıydı. Bir sonraki gün Tomas Üstün'ün çeşitli görüşlerine dair hikâyelerin aktarılışını dinlemişti; ancak, o kederli bir biçimde inanmayı reddetmişti. O, Petrus'un onları Üstün'ü görmelerine dair düşünmeye ittiğini savunmuştu. Nathanyel onu ikna etmeye çalışmıştı ancak bu sonucu değiştirmemişti. Orada onun alışıldık kuşkuculuğu ile ilişkili olan duygusal bir inatçılık bulunmaktaydı; ve, onun kendilerinden kaçmış oluşuyla bütünleşmiş bu akıl hali

istemeden ve olumsuz bir biçimde Tomas'ın kendisinin bile bütünüyle anlamamış olduğu bir tecrit tutumu yaratmıştı. O arkadaşlarından ayrılmıştı, kendi yoluna gitmişti, ve bu aşamada, kendisi onlar arasında olsa da, bilinçdışı biçimde bir anlaşılmama tutumunu üstlenme eğilimine sahipti. O teslim olmada yavaştı, geri adım atmadan hoşlanmıyordu. Amaçlamamış olsa da o gerçekten de kendisine gösterilmiş olan ilgiden keyif almıştı; o, akranlarının kendisini ikna etmeye ve döndürmeye dair tüm çabalarından bilinçdışı bir biçimde tatmin elde etmişti. O kendilerini bütün bir hafta özlemişti, ve onların kararlı ilgilerinden dikkate değer bir keyif elde etmişti.

191:5.2 (2042.6) Onlar akşam yemeklerini altıdan biraz sonra yemekte olup, Tomas'ın bir yanında Petrus ve diğer yanında Nathanyel'in oturduğu bir biçimde kuşku duymakta olan havari şunu söyledi: “Üstün'ü kendi öz gözlerimle görmeden onun tırnak izlerine parmağımı dokundurmadan inanmayacağım.” Onlar böyle akşam yemeğinde otururken, ve kapılar kesin bir biçimde kapalı ve kilitliken morontia Üstün'ü aniden masa oyuğu içinde belirmiş olup, doğrudan bir biçimde Tomas'ın önünde duran bir biçimde şunu söylemişti:

191:5.3 (2043.1) “Huzur üzerinize olsun. Bir bütün hafta bekledim ki, sizler hep birlikteyken dünyanın tamamına gitme ve krallığın bu müjdesini duyurma görevini bir kez daha duyabileceğiniz bir biçimde görünebileyim. Tekrar sizlere söylüyorum: Baba'nın beni dünyaya göndermiş olduğu gibi, ben sizleri gönderiyorum. Babayı açığa çıkarmış olduğum gibi, sizler kutsal derin sevgiyi açığa çıkaracaksınız, yalnızca sözlerle değil günlük yaşamınız içinde. Ben sizi gönderiyorum, yalnızca insanların ruhlarını derinden sevmek için değil,

insanları derinden sevmek için. Sizler yalnızca cennetin neşelerini duyurmayacaksınız, aynı zamanda günlük deneyimleriniz içinde kutsal yaşamın bu ruhaniyet gerçekliklerini göstereceksiniz; çünkü sizler hâlihazırda, inan vasıtasıyla gelen, Tanrı'nın hediyesi, ebedi yaşama sahipsiniz. Sizler inanca sahip olduğunuz zaman, Gerçekliğin Ruhaniyeti olarak gökten güç geldiği zaman, kapalı kapılar ardında ışıgınızı saklamayacaksınız; sizler insanlığın tümüne Tanrı'nın derin sevgisini ve merhametini bilindir kılacaksınız. Korku vasıtasıyla sizler bu aşamada hoşnut olmayan bir deneyimin gerçeklerinden kaçmaktasınız; ancak, Gerçekliğin Ruhaniyeti ile vaftiz edildiğiniz zaman, Tanrı'nın krallığı içindeki ebedi yaşamın iyi haberlerini duyurmanın yeni deneyimleriyle buluşmak için cesur ve neşe içinde yola çıkacaksınız. Sizler, gelenekselliğin yönetim yetkisine sahip olan sahte güvenden yaşayan deneyimin yüce gerçeklikleri içinde gerçeklerin, gerçekliğin ve inancın yönetim yetkisine ait yeni düzene geçiş sarsıntısını atlatırken kısa bir süreliğine burada ve Celile'de vakit geçirebilirsiniz. Dünyaya olan göreviniz, benim sizler aranızda Tanrı'yı açığa çıkaran bir hayatı yaşamış olmamın gerçeği üzerine kuruludur; sizler ve tüm diğer insanların Tanrı'nın evlatları oluşu gerçekliği üzerine; ve, sizlerin insanlar arasında yaşayacağınız hayat bunlardan meydana gelecektir — tıpkı sizleri derinden sevmiş ve sizlere hizmet etmiş olduğum gibi insanları derinden sevmenin ve onlara hizmet etmenin mevcut ve yaşayan deneyiminden. İnancın dünyaya sizlerin sahip olduğu ışığı açığa çıkarmasına izin verin; gerçekliğin açığa çıkarışının gelenekle gözleri görmez hale gelmiş olanların gözlerini açmasına izin verin; sevgi dolu hizmetinizin amaçlanan bir biçimde bilgisizlikten doğan önyargıyı yok etmesine izin verin. Bu şekilde anlayışlı

duygudaşlık ve fedakâr adanmışlıkla akran insanlarınıza yaklaşıırken, onları Baba'nın derin sevgisine ait kurtarıcı bir bilgiye yönlendireceksiniz. Museviler iyiliği yüceltti; Yunanlılar güzelliği baş tacı etti; Hintliler adanmışlığı duyurdu; uzaktaki çileciler derin saygıyla yapılan ibadeti öğretti; Romalılar sadakati istedi; ancak, ben takipçilerimden yaşamı istiyorum, hatta beden içindeki kardeşleriniz için sevgi dolu hizmetten oluşan bir yaşamı.”

191:5.4 (2043.2) Üstün bu şekilde konuştuğunda, Tomas'ın yüzüne bakışlarını indirip, şunu söyledi: “Ve, sen, Tomas, beni görmeden ve parmağını ellerimin tırnaklarındaki izlere dokunmadan bana inanmayacağını söylemiş olan sen, şimdi bana bak ve sözlerimi dinle; ve, her ne kadar sen ellerimde hiçbir tırnak izlerini görmeyecek olsan da, zira ben bu dünyadan ayrıldığınızda sizlerin de dirileceğiniz haldeyim, kardeşlerine ne söyleyeceksin? Gerçekliği onaylayacaksın, zira sen kalbinde hâlihazır bir biçimde, inanmayışını o kadar kararlı bir biçimde belirttiğin an bile inanmaya başlamıştın. Senin kuşkların, Tomas, tam da çökmeye başladığı anda kendilerini olabilecek en inatçı bir biçimde açığa çıkarıyor. Tomas, ben senden inançsızlığı değil inanmanı istiyorum — ve ben senin inanacağını biliyorum, hem de bütün bir kalple.”

191:5.5 (2043.3) Tomas bu sözleri duyduğunda, Morontia Üstün'ü önünde dizlerine kapanıp, şunu haykırdı: “Ben inanıyorum! Benim Koruyucum ve Üstünüm!” Bunun ardından İsa Tomas'a: “Sen bana inana geldin, Tomas, çünkü sen gerçekten beni gördün ve duydun. Gelecek çağlar boyunca kutsanmış olanlar, her ne kadar beni bedeninin gözleriyle görüp, fani kulaklar ile duymayacak olsalar da bana inanacak kişilerdir.”

191:5.6 (2043.4) Ve, bunun ardından, Üstün'ün içinde bulunduğu hal basanın başına yakın bir yere hareket edip, şunu söyleyen bir biçimde, hepsine hitap etti: “Şimdi hepiniz, yakın bir süre içinde size görüneceğim yer olan Celile’ye gidin.” O bunu söyledikten sonra, gözlerinden kayboldu.

191:5.7 (2044.1) On bir havari bu aşamada İsa’nın ölümden dirilmiş oluşuna bütünüyle kani olmuştu; ve, ertesi sabah oldukça erken saatlerde, günün ağarmasından önce, Celile için yola çıktılar.

6. İskenderiye Görünüşü

191:6.1 (2044.2) On bir havari Celile yolu üzerindeyken, yolculukları sona yaklaşan bir noktada, Nisan’ın 18’i Salı akşamı, saat sekiz buçuk sularında, İsa Rodan ve seksen kişiden oluşan bir inananlar topluluğuna İskenderiye’de göründü. Bu Üstün’ün morontia halinde gerçekleştirmiş olduğu on ikinci görünüştü. İsa bu Yunanlılara ve Musevilere çarmıha dair Davud’un ulağının getirmiş olduğu bildiri sonrası görünmüştü. Kudüs*İskenderiye hattı ulaklarının beşincisi olarak bu ulak İskenderiye’ye bu öğleden sonrasının geç bir vaktinde ulaşmış olup, Rodan’a iletisini ulaştırdığında, ulağın kendisinden bu acı haberi almak için inananların bir araya toplanılmasına karar verilmişti. Yaklaşık olarak saat sekizde, Busirisli Nathan ismindeki ulak bu topluluk önüne gelmiş olup, onlara önceki ulak tarafından kendisine söylenmiş olan her şeyi detaylı bir biçimde anlattı. Nathan dokunaklı anlatışını şu sözlerle sonlandırdı: “Ancak, bu haberi bizlere göndermiş olan Davud, Üstün’ün ölümünü ön gördüğünde tekrar dirileceğini duyurmuş olduğunu bildirmektedir.” Tam da Nathan bunu söylerken, morontialı Üstün orada herkesin bütünüyle

görebileceği bir biçimde ortaya çıktı. Ve, Nathan oturduğunda, İsa şunu söyledi:

191:6.2 (2044.3) “Huzur üzerinize olsun. Babamın kurmak için beni dünyaya göndermiş olduğu şey bir ırka, ulusa veya öğretmenlerden veya duyuruculardan oluşan özel bir topluluğa ait değildir. Krallığın bu müjdesi Musevilere ve gentilelilere, zengine ve fakire, özgüre ve tutsağa, erkeğe ve kadına, ve hatta küçük çocuklara bile aittir. Ve, sizlerin tümü, beden içinde yaşadığınız yaşamlarla derin sevgi ve gerçekliğin bu müjdesini duyuracaksınız. Sizler, tıpkı benim sizleri derinden sevmiş olduğum gibi birbirinizi yeni ve şaşkınlığa çevirici bir şefkat ile derinden seveceksiniz. Sizler, tıpkı benim sizlere hizmet vermiş olduğum gibi, insanlığa yeni ve muhteşem bir adanmışlıkla hizmet edeceksiniz. Ve, insanlar sizlerin onları bu şekilde derinden sevdiğinizi gördüğünde, ve onlar sizlerin ne kadar da büyük bir tutku ile onlara hizmet ettiğinize şahit olduklarında sizlerin cennetin krallığına ait inanç akranları hale geldiğinizi anlayacak ve ebedi kurtuluşu bulmak için sizlerin yaşamlarınızda gördüğü Gerçekliğin Ruhaniyeti’ni takip edecek.

191:6.3 (2044.4) “Tıpkı Baba’nın beni bu dünyaya göndermiş olduğu gibi, şimdi ben sizi gönderiyorum. Hepiniz, karanlıkta oturmakta olanlara iyi haberleri taşımak için çağırılmış haldesiniz. Krallığın bu müjdesi ona inanların tümüne aittir; o yalnızca, sadece din-adamı olanların gözetimine bırakılmayacaktır. Yakın bir süre içinde Gerçekliğin Ruhaniyeti sizlere gelecek ve o sizleri tüm gerçekliğe yönlendirecektir. Bu nedenle bu müjdeyi duyuran bir biçimde

tüm dünyaya gidin, ve İö ben her zaman sizinleyim, çağların sonuna bile kadar.”

191:6.4 (2044.5) Üstün bu şekilde konuştuğunda, onların görüşünden kayboldu. Bu gecenin tamamı boyunca bu inananlar krallık inananları olarak deneyimlerini anlatan ve Rodan ve birlikteliklerinin birçok sözlerini dinleyen bir biçimde burada beraberce kalmaya devam ettiler. Ve, onların tümü İsa’nın ölümden dirilmiş olduğuna inanmıştı. Bu yaşanmışlığın ikinci gününde buraya yeniden dirilişin haberini getirmek için ulaşmış olan Davud’un, onlar kendisinin haberine şöyle cevap verdiğinde yaşadığı şaşkınlığı hayal edin: “Evet, biliyoruz, zira bizler onu gördük. O bizlere önceki gün göründü.”

192. Makale

Celile’deki Görünüşler

192:0.1 (2045.1) HAVARİLERİN Celile için Kudüs’ü terk ettiği zaman zarfında, Musevi önderleri dikkate değer bir biçimde sakinleşmişti. İsa yalnızca krallık inananlarından meydana gelen ailesine görüldüğü için, ve havariler saklanıp, kamuya açık duyuruda bulunmadığı için, Musevi önderleri müjde hareketinin, son kertede, etkili bir biçimde bastırıldığı sonucuna varmışlardı. Onlar, tabii ki, İsa’nın ölümden dirilişine dair söylentilerin artış gösteren bir yayılışından olumsuz bir biçimde etkilenmişlerdi; ancak, onlar, rüşvetle alınmış olan muhafızların, takipçilerinin eliyle bedeninin alınmasına dair anlatımın tekrarlanmasıyla bu türden raporların tümüne etkin bir biçimde karşı koymasına güveniyorlardı.

192:0.2 (2045.2) Bu zaman zarfından itibaren, idamın artış gösteren dalgasıyla havariler etrafa dağılana kadar, Petrus genel olarak

havarisel birliğin başı olarak tanınmıştı. İsa hiçbir zaman ona bu türden bir yönetim yetkisi vermemişti; ve onun akran havarileri hiçbir zaman onu bu türden bir sorumluluk mevkisi için seçmemişlerdi; o kendiliğinden bunu üstlenmiş olu, ortak rıza ile onu tutmuştu; zira o aynı zamanda bu topluluğun ortan duyurucusuydu. Bu andan itibaren kamuya açık duyuru havarilerin başlıca işi haline gelmişti. Celile’den geri dönüşlerinde, Yudas’ın yerine seçmiş oldukları kişi Mathias onların haznedarı olmuştu.

192:0.3 (2045.3) Kudüs’de vakit geçirdikleri hafta boyunca İsa’nın annesi Meryem vaktin büyük bir kısmını, Arimethealı Yusuf’un evinde konaklayan kadın inananlarla birlikte geçirmişti.

192:0.4 (2045.4) Havarilerin Celile için ayrılmış oldukları bu erken Pazartesi sabahı Yahya Markus onlarla birlikte gitmişti. O onları şehrin dışına kadar takip etmiş olup, onlar Bethani’nin oldukça ötesine geçtiklerinde, cüretkâr bir biçimde, onların kendisini geri göndermeyecek oluşundan emin hisseden bir biçimde, kendilerine arasına katılmıştı.

192:0.5 (2045.5) Havariler, dirilmiş Üstünlerinin hikâyesini anlatmak için Celile’ye olan yolda birkaç kez durmuşlardı, ve bu nedenle onlar Çarşamba gecesi çok geç saatlere kadar Bethsayda’ya varmamışlardı. Onların tümü uyanıp, kahvaltıya oturmaya hazır hale gelmeleri Perşembe günü öğlen saatlerini bulmuştu.

1. Göl Çevresinde Görünüş

192:1.1 (2045.6) Nisan’ın 21’i Cuma sabahı yaklaşık olarak saat altı da, morontia Üstün’ü Celile’deki ilk olan on üçüncü

görünüşünü, Bethsayda'daki olağan kıyıya çıkma yerine tekneleri yaklaşırken on havariye görünmüştü.

192:1.2 (2045.7) Havariler Perşembe gününün öğleden sonrasını ve erken akşamını Zübeyde'nin evini ziyaret ederek geçirirken Şimon Petrus onların balığa çıkmasını önermişti. Petrus balığa gitmeyi sunduğunda, havarilerin tümü kendisinin beraberinde gelmeye karar verdi. Bütün bir gece onlar ağlarla emek vermişti ancak onlar bir tane balık bile yakalayamadılar. Onlar bir balık tutmadaki başarısızlıklarını fazlaca önemsemediler, zira onlar Kudüs'te kendilerine oldukça yakın bir süre içinde gerçekleşen şeyler üzerine olan bir biçimde, bahsedecekleri birçok deneyime sahipti. Ancak, gün ağardığında, onlar Bethsayda'ya geri dönmeye karar verdiler. Kıyıya yaklaştıklarında, bir ateş kenarında bekler halde kıyıya çıkış yeri yakınında, kumsalda birini gördüler. İlk başta onlar bu kişinin, tuttukları şeylerle kendilerini karşılamak için inmiş olan Yahya Markus olduğunu düşündüler; ancak onlar kıyıya yaklaştıklarında hata içinde olduklarını gördüler — bu kişi Yahya olamayacak kadar uzundu. Kıyıdaki kişinin Üstün olabileceği onların hiçbirinin aklından geçmemiştir. Onlar, korku, ihanet ve ölümün acı ilişkilemleri ile dolu Kudüs'teki kapalı çevrelerinden çok uzakta, doğanın ortasında, önceki ilişlilerinin sahnelerinin tam da ortasında kendileriyle buluşma istediğini hiçbir biçimde anlamamışlardı. O öncesinde kendilerine, eğer onlar Celile'ye gidecek olursa, onları burada karşılayacak oluşunu söylemişti, ve o bu anda bu sözü yerine getirmek üzereydi.

192:1.3 (2046.1) Onlar demir atıp, kıyıya çıkmak için küçük tekneye girmeye hazırlandıklarında, sahildeki adam onlara şöyle

seslendi: “Gençler, bir şey yakalayabildiniz mi?” Ve, onlar, “Hayır” şeklinde cevap verdi. Bunun üzerine o: “Ağı teknenin sağ tarafından atın, orada balık bulacaksınız.” Onlar İsa’nın kendilerine yönergede bulunmuş olduğunu bilmeden, tek bir elden ağı söylenen bir biçimde atmışlardı; ve, derhal ağ o kadar dolmuştu ki, onlar neredeyse hiçbir bir biçimde onu kaldıracak güce sahip değillerdi. Bu aşamada, Yahya Zübeyde’nin anlayışı kuvvetli olduğu için, ve o çok ağır olan ağı gördüğünde, Üstün’ün kendilerine konuşmuş olduğunu anlamıştı. Bu düşünce aklına geldiğinde, o Petrus’un kulağına eğilmiş ve Petrus’a şunları fısıldamıştı: “O kişi Üstün’ün kendisi.” Petrus her zaman düşüncesiz eylemin ve aceleci adanmışlığın bir kişisiydi; böylece, Yahya bunu kulağına fısıldadığında, o çabucak doğrulup, Üstün’ün yanına daha hızlı ulaşabilmek için suya doğru atladı. Onun kardeşleri, küçük teknede kıyıya gelen bir biçimde, balıkları arkalarından çekere, onu yakından takip etti.

192:1.4 (2046.2) Bu zaman zarfında Yahya Markus ayakta olup, havarilerin ağır ağ ile kıyıya geldiklerini görmüş bir halde, onları karşılamak için kıyıya koşmuştu; ve, onlar on kişi yerine on bir kişiyi gördüklerinde, tanınmayan kişinin dirilmiş İsa olduğunu düşündü; ve, şaşkınlık içindeki onlu sessizlik içinde dururken, genç Üstün’e yetişip, ayaklarına kapanır halde, şunu söyledi: “Koruyucum ve Üstünüm.” Ve, bunun ardından İsa, onları, “Huzur üzerinize olsun” biçiminde karşıladığında Kudüs’te konuştuğu gibi değil, alışıldık sesi konuşmuş olup, Yahya Markus’a şöyle seslenmişti: “Ne diyeyim, Yahya, seni tekrar ve iyi bir sohbetle bulunabileceğimiz yer olan huzurlu Celile’de gördüğüme sevindim. Bizimle birlikte kal, Yahya, beraber kahvaltı edelim.”

192:1.5 (2046.3) İsa genç adamla konuşurken, onlu o kadar şaşkınlığa uğramış ve o kadar şaşırmıştı ki, sahilde yatan balık ağı yükünü çekmeyi umursamamışlardı. Bu aşamada İsa: “Balıkları getirin ve onlardan bazısını kahvaltı için hazırlayın. Hâlihazırda ateşimiz ve bir sürü ekmeğimiz var.

192:1.6 (2046.4) Yahya Markus Üstün’e saygısını belirtirken, orada sahilde yanan ateşteki kömürlerin sahnesi karşısında bir anlayışına şaşkınlık içine düşmüştü; bu sahne ona, çok keskin bir biçimde, Üstün’ü reddetmiş olduğu yer olan Annas’ın bahçesindeki ateş kömürleri ile olan geceyi hatırlatmıştı; ancak, o kendisine çeki düzen verip, Üstün’ün ayaklarına kapanan bir biçimde, şunu haykırmıştı: “Benim Koruyucum ve Benim Üstünüm!”

192:1.7 (2046.5) Petrus bunun ardından ağı çekerlerken yoldaşlarına katılmıştı. Onlar yüklerini indirdiklerinde balıkları saymış olup, 153’ten fazla büyük balığı yakaladıklarını saymışlardı. Ve, tekrar, bu olayı diğer bir mucizevî balık yakalama olayı şeklinde adlandırmışlardı. Bu yaşanmışlıkla ilişkili hiçbir mucize yoktu. O yalnızca, Üstün’ün öncül bilgisinin bir uygulamasıydı. O balıkların orada olduğunu bilmekte olup, bunun uyarınca havarilerine ağı nereye atmaları gerektiğini söylemişti.

192:1.8 (2047.1) İsa onlara, şunu söyleyen bir biçimde, hitap etmişti: “Şimdi, hepiniz, kahvaltıya gelin. Sizlerle sohbet ederken ikizler bile buraya oturmalı; Yahya Markus balıkları hazırlayacak.” Yahya Markus, Üstün’ün ateşe koymuş olduğu, iyi büyüklükte yedi balığı getirmişti; ve, onlar piştiğinde, ufaklık onları onluya sundu. Bunun ardından İsa ekmeği bölüp, aç havarilere bunun üzerine sunan Yahya’ya verdi. Onların

tümüne bunlar sunulduğunda, İsa Yahya Markus'tan, kendisi ufaklığa balık ve ekmek sunarken oturmasını istedi. Ve, onlar yemeklerini yerken, İsa onlarla sohbet etti ve Celile ve tam da bu göl çevresindeki birçok deneyimlerlerini tekrar anlattı.

192:1.9 (2047.2) Bu, İsa'nın havarilere bir topluluk olarak kendisini göstermiş olduğu üçüncü seferdi. İsa, onların balık yakalayıp yakalamadığını soran bir biçimde, kendilerine ilk kez hitap ettiğinde, onlar bu kişinin kim olduğundan şüphelenmemişlerdi, zira bu Celile Denizi üzerindeki bu balıkçılar için ortak bir deneyimdi; kıyıya çıktıklarında, kurutma ticaretleri için taze yakalanmış balıkları genellikle tam da orada satın almak için bulunan Teriça'nın balık tüccarları tarafından bu şekilde karşılanırlardı.

192:1.10 (2047.3) İsa on havari ve Yahya Markus ile bir saatten daha fazla bir süre boyunca sohbet etti; ve, o bunun ardından, onlarla ikiyeşerli topluluklar halinde, sahilden yukarı aşağı yürüdü — ancak bu ikili çiftler ilk başta beraber göndermiş olduğu aynı çiftler değildi. Havarilerin on biri de Kudüs'ten beraber inmişlerdi; ancak, Şimon Zelotes onlar Celile'ye yaklaşırlarken gittikçe o kadar ümitsiz hale gelmişti ki, Bethsayda'ya ulaştıklarında kardeşlerini terk etmiş olup, evine geri dönmüştü.

192:1.11 (2047.4) Bu sabah onlardan ayrılmadan önce, İsa havarilerin ikisinin Şimon Zelotes'e gitmek için gönüllü olmasını ve onu tam da bu gün geri getirmesini söyledi. Ve, Petrus ve Andreas bunu böyle gerçekleştirdi.

2. İkiyeşerli Sohbetler

192:2.1 (2047.5) Onlar kahvaltılarını bitirdiklerinde, ve diğerleri ateş çevresinde oturlurken, İsa Petrus ve Yahya'ya sahilde bir yürüyüş için beraberinde gelmelerine işaret etmişti. Ve onlar beraber yürürken, İsa Yahya'ya şunu söylemişti: “Yahya, beni seviyor musun?” Ve, Yahya, “Evet, Üstün, tüm kalbimle”, biçiminde cevap verdi. İsa: “O halde, Yahya, hoşgörüsüzlüğünden kurtul ve insanları benim sizleri derinden sevdiğim gibi sevmeyi öğren. Yaşamını derin sevginin dünyada en büyük şey olduğunu ispat etmeye ada. Tanrı'nın derin sevgisi insanı kurtuluş aramaya itmektedir. Derin sevgi, tüm ruhsal iyiliğin atasıdır, gerçekliğin ve güzelliğin özüdür.”

192:2.2 (2047.6) İsa bunun ardından Petrus'a dönüp, şunu sordu: “Petrus, beni derinden seviyor musun?” Petrus: “Koruyucu, biliyorsun, ben seni tüm ruhumla seviyorum.” Bunun ardından İsa: “Eğer beni derinden seviyorsan, Petrus, kuzularımı besle. Zayıfa, fakire ve gence yardım etmeyi ihmal etme. Korku ve gözetim olmadan müjdeyi duyur; Tanrı'nın hiç kimseyi gözetmediğini her zaman hatırla. Tıpkı benim sizlere hizmet etmiş olduğum gibi akran insanlara hizmet et; tıpkı benim sizleri bağışladığım gibi akran fanilerini bağışla. Deneyimin sana meditasyonun değerini ve ussal irdeleyişin gücünü öğretmesine izin ver.”

192:2.3 (2047.7) Onlar biraz daha beraber yürüdükten sonra, Üstün Petrus'a dönüp, şunu sordu: “Petrus, beni gerçekten derinden seviyor musun?” Ve, bunun ardından Şimon: “Evet, Koruyucu, benim seni derinden sevmekte olduğumu biliyorsun.” Ve, tekrar İsa şunu söyledi: “O halde sürüme iyi bak. Sürünün iyi ve doğru bir çobanı ol. Onların sana olan güvenine ihanet etme.

Düşmanın elinin yaptıkları karşısında şaşkınlığa düşme. Her zaman hazırlıkta ol — gözlerini açık tut ve dua et.”

192:2.4 (2047.8) Onlar bir kaç daha adım attıktan sonra, İsa Petrus’a döndü ve üçüncü kez, “Petrus, gerçekten beni seviyor musun?” diye sordu. Ve, bunun ardından Petrus, Üstün’ün görünürde kendisine güvenmeyişinden biraz olsun üzülen bir biçimde, güçlü hislerle şunu söyledi: “Koruyucu, sen her şeyi biliyorsun, ve bu nedenle benim gerçekten ve gerçek bir biçimde seni derinden sevdiğimi biliyorsun.” Bunun ardından İsa: “Benim sürümü besle. Sürümü terk etme. Tüm akran çobanların için bir örnek ve ilham kaynağı ol. Benim seni derinden sevmiş olduğum gibi sürünü derinden sev, tıpkı benim sizlerin refahına yaşamımı adanmış olduğum gibi onların refahına kendini ada. Ve, beni en sonuna kadar takip et.”

192:2.5 (2048.1) Petrus bu son ifadeyi gerçek anlamıyla düşündü — onun İsa’yı takip etmeye devam edişini — ve İsa’ya dönen bir biçimde, Yahya’yı göstererek şunu sordu: “Eğer ben seni takip edecek olursam, bu insanlar ne yapacak?” Ve, bunun ardından, Petrus’un kendi sözlerini yanlış anladığını algılayan bir biçimde, İsa şunu söyledi: “Petrus kardeşlerinin ne yapacağını düşünme. Eğer Yahya sen gittikten sonra burada vakit geçirmeye devam etmesine irade gösterirsem, hatta ben gelene kadar bile, bunun seninle ne ilgisi var? Yalnızca senin beni takip etmenden emin ol.”

192:2.6 (2048.2) Bu ifade kardeşler arasında yayılmış olup, Üstün geri dönene kadar Yahya’nın ölmeyeceğine yorumlanan bir ifade olarak algılandı; birçokları Üstün’ün geri krallığı güç ve ihtişam içinde kuracağını düşünüp, umut etmişti. Şimon

Zelotes'i hizmete geri getiren ve onu çalışmaya tutan şey İsa'nın söylemiş olduğu şeylerin bu yorumu olmuştu.

192:2.7 (2048.3) Onlar diğerlerine geri döndüğünde, İsa Andreas ve Yakub ile yürüyüp onlarla konuşmuştu. Onlar kısa bir mesafe kat ettiklerinde, İsa Andreas'a, "Andreas, bana güveniyor musun?" şeklinde soru sordu. Ve, havarilerin eski başı İsa'nın bu türden bir soru soruşunu duyduğunda, durup, şu cevabı verdi: "Evet, Üstün, esin bir biçimde sana güveniyorum, ve sen bunun böyle olduğunu biliyorsun." Bunun ardından da: "Andreas, eğer bana güveniyorsan — kardeşlerine daha fazla güven — hatta Petrus'a bile. Bir zamanlar ben sana kardeşlerinin önderliği görevini emanet ettim. Şimdi sen ben seni Baba'ya gitmek için bırakırken diğerlerine güvenmek zorundasın. Acı idamlar nedeniyle kardeşlerin etrafa dağılmaya başladığında, benim kardeşim olan Yakub'un düşünceli ve bilge tavsiyecisi ol; taşımak için deneyime sahip olmadığı için yetkin olmayan ona ağır yükler yüklediklerinde. Ve, bunun ardından güvenmeye devam et, zira ben seni hayal kırıklığına uğratmayacağım. Sen yeryüzündeki görevini tamamladığında, bana geleceksin."

192:2.8 (2048.4) Bunun ardından İsa şunu soran bir biçimde Yakub'a döndü: "Yakub, bana güveniyor musun?" Ve, tabii ki Yakub: "evet, Üstün, sana bütün kalbimle güveniyorum." Bunun ardından İsa: "Yakub, eğer bana daha fazla güvenirsen, kardeşlerine daha az sabırsız olacaksın. Eğer bana güvenirsen, inananların kardeşliğine iyi olman kolaylaşacak. Söylediklerinin ve yaptıklarının sonuçları üzerinde düşünmeyi öğren. Ne ekersen onu biçeceğini hatırla. Ruhaniyetin dinginliği için dua et ve sabrı kazan. Yaşayan inanç ile birlikte

bu şükranlar, feda kadehinin içilme vakti gelene kadar seni besleyecek. Ancak hiçbir zaman ümitsizliğe kapılma; dünyadaki görevini tamamladığında, sen de benimle birlikte olmak için geleceksin.”

192:2.9 (2048.5) İsa bunun ardından Tomas ve Nathanyel ile konuştu. Tomas’a o: “Tomas, bana hizmet ediyor musun?” Tomas: “Evet, Koruyucu, ben sana şimdi hizmet ediyorum ve her zaman hizmet edeceğim.” Bunun ardından İsa: “Eğer sen bana hizmet edecek olursan, tıpkı benim sizlere hizmet ettiğim gibi benden içindeki kardeşlerime hizmet et. Bu iyilikte yorgun düşme, Tanrı tarafından bu türden derin sevgi hizmeti için görevlendirilmiş olan biri olarak kendini koru. Yeryüzü üzerinde benimle birlikte olan hizmetini tamamladığında, ihtişam içinde bana hizmet edeceksin. Tomas, kuşku duymaya son vermek zorundasın; gerçekliğin inancı ve bilgisi içinde büyümelisin. Bir çocuk gibi Tanrı’ya inan, ancak bu kadar çocuksu bir biçimde hareket etmeye son ver. Cesur ol; inancında gücü Tanrı’nın krallığında kudretli ol.”

192:2.10 (2049.1) Bunun ardından Üstün Nathanyel’e: “Nathanyel, bana hizmet veriyor musun?” Ve havari: “Evet, Üstün, kusuruz bir şefkat ile.” Bunun ardından İsa: “Eğer, öyleyse, bana bütün bir kalple hizmet et, sonu gelmez şefkat ile yeryüzü üzerindeki kardeşlerimin refahına adanmış olduğundan emin ol. Tavsiyene arkadaşlığı harmanla ve felsefene sevgiyi ekle. Tıpkı benim sana hizmet vermiş olduğum gibi akran insanlarına hizmet ver. Benim sizleri gözlediğim gibi insanlara sadık kal. Daha az eleştirel ol; bazı insanlardan daha az şey bekle böylece hayal kırıklığının kapsamını azalt. Bu aşağıdaki

görev tamamladığında, sen benimle birlikte yukarıda hizmet vereceksin.”

192:2.11 (2049.2) Bunun ardından Üstün Matta ve Filip ile konuştu. Filip’e: “Filip, bana itaat ediyor musun?” Filip, “Evet, Koruyucu, ben sana tüm yaşamımla bile itaat edeceğim.” Bunun ardından İsa: “Eğer sen bana itaat edecek olursan, gentilelilerin topraklarına git ve bu müjdeyi duyur. Tanrı-elçileri sana itaat etmenin feda vermekten daha iyi olduğunu öğretmiştir. İnançla sen Tanrı-bilen bir krallık evladı haline geldin. İtaat edilecek tek bir kanun bulunmaktadır — krallığın müjdesini duyurmak için yola çıkma emri. İnsanlardan korku duymaya bir son ver; karanlıkta vakitlerini boşa geçiren ve gerçekliğin ışığı için açlık çeken akranların için ebedi yaşamın iyi haberlerini duyurmaktan korkma. Artık, Filip, kendi para ve şeyler ile meşgul kılma. Şimdi sen, tıpkı kardeşlerinin olduğu gibi mutlu haberleri duyurmak için özgürsün. Ve, ben senin önünden gidecek olup, sonsuza kadar seninle birlikte olacağım.

192:2.12 (2049.3) Ve, bunun ardından, Matta’ya konuşan bir biçimde İsa: “Matta, bana itaat etmeni sağlayacak şeye kalbinde sahip misin?” Matta cevap verdi: “Evet, Koruyucu, ben iradeni gerçekleştirmene bütünüyle adanmış haldeyim.” Bunun ardından, Üstün: “Matta, sen eğer bana itaat edecek olursan, insanların tümüne krallığın bu müjdesini öğretmek için yola çık. Artık sen kardeşlerine yaşamın maddi şeyleri için hizmet vermeyeceksin; bundan böyle sen aynı zamanda ruhsal kurtuluşun iyi haberlerini duyuracaksın. Bu andan itibaren bir gözün tamamıyla Baba’nın krallığının bu müjdesini duyurma görevine itaat etmen üzerine olsun. Benim yeryüzü üzerinde Baba’nın iradesini yerine getirmem gibi, sen kutsal görevi

yerine getireceksin. Hatırla, hem Museviler hem de gentileliler senin kardeşlerindir. Cennetin krallığına ait müjdenin kurtarıcı gerçekliklerini duyurduğunda hiçbir insandan korkma. Ve, gidecek olduğum yere sen yakın bir süre içinde geleceksin.”

192:2.13 (2049.4) Bunun ardından İsa, Yakup ve Yudas olan Alpheus ikizleriyle yürüyüp, konuştu; ve, onların ikisine de seslenen bir biçimde şunu sordu: “Yakup ve Yudas, bana inanıyor musunuz?” Ve, onların ikisi de, “Evet, Üstün, inanıyoruz”, dediğinde, o: “Ben sizlerden yakın bir süre içinde ayrılacağım. Sizler benim sizleri beden içinde hâlihazırda bırakmış olduğumu görmektesiniz. Babama gitmeden önce ben bu halde yalnızca kısa bir süre kalmaya devam edeceğim. Sizler bana inanıyorsunuz — sizler benim havarilerimsiniz, ve sizler her zaman böyle olmaya devam edeceksiniz. Ben gittiğimde, ve sizler, eğer olursa — ki ne güzel olur, benimle birlikte yaşamak için gelmenizden önce alışık olduğunuz işe geri döndükten sonra, inanmaya devam edin ve benimle birlikte olan birlikteliğinizi hatırlayın. Dışa dönük işinizdeki bir değişikliğin ben ile olan birlikteliğiniz üzerinde bir etkide bulunmasına izin vermeyin. Yeryüzü üzerindeki günlerinizin sonuna kadar Tanrı’ya inanç duyun. Hiçbir zaman unutmayın, sizler Tanrı’nın bir inanç evladı olduğunuzda âlemin her türlü dürüst işi kutsaldır. Tanrı’nın bir evladının yaptığı hiçbir şey sıradan olamaz. Bu andan itibaren, bu nedenle, çalışmanızı Tanrı için yapın. Ve, sizler bu dünyadaki görevinizi tamamladığınızda, ben, içinde sizlerin benzer bir biçimde benim için çalışacağınız diğer ve daha iyi dünyalara sahibim. Ve, bu dünyada ve diğer dünyalardaki, tüm bu emekleriniz içinde ben sizinle beraber emek harcayacağım, ve benim ruhaniyetim sizler içinde ikamet edecek.”

^{192:2.14 (2049.5)} Ve, neredeyse saat on da İsa Alpheus ikizleriyle olan ziyaretinden geri dönmüştü, ve o havarilerden ayrılırken, şunu söyledi: “Elveda, yarın öğle vakti görevlendirileceğiniz dağda hepinizle buluşana kadar.” Ve, o bu şekilde konuştuktan sonra, görüşlerinden kayboldu.

3. Görevlendirilme Dağı Üzerinde

^{192:3.1 (2050.1)} Nisan’ın 22’si, Cumartesi günü öğle vakti, on bir havari Kapernaum yakınındaki tepede belirlenmiş olarak bir araya geldi, ve İsa onlar arasında ortaya çıktı. Bu buluşma, Üstün’ün kendilerini havarileri ve yeryüzü üzerindeki Baba’nın krallığının elçileri olarak ayırmış olduğu tam da aynı dağda gerçekleşmişti. Ve, bu, Üstün’ün on dördüncü morontia dışavurumuydu.

^{192:3.2 (2050.2)} Bu zaman zarfında on bir havari Üstün çevresinde bir daire içinde diz çökmüş olup, tıpkı krallığın özel görevi için ilk olarak ayrılmış oldukları zaman gibi onun kendilerine ait görevleri tekrar ettiğini duymuş ve onun görevlendirme sahnesini yeniden sahneleyişine tanık olmuşlardı. Ve, tüm bunların hepsi, Üstün’ün duası dışında, Baba’ya olan hizmete önceki adanmışlıklarının aynı yaşanmışlığıydı. Üstün — morontia İsa — bu aşamada dua ettiğinde, onun ifadeleri havarilerin daha öncesinde hiçbir zaman duymamış olduğu türden ihtişam tonları ve güçlü kelimelerle gerçekleşmişti. Onların Üstünleri bu aşamada, kendi evreni içinde, ellerine her türlü güç ve yetkinin verilmiş olduğu biri olarak evrenlerin yöneticileri gibi konuşmuştu. Ve, bu on bir kişi hiçbir zaman, elçiliklerine dair eski sözlerinin bu morontia yeniden adanışını unutmamışlardı. Üstün bu dağ üzerinde elçileriyle yalnızca bir

saat geçirmişti; ve, o kendilerine şefkatli bir elvedada bulunduktan sonra, görünüşlerinden kaybolmuştu.

^{192:3.3 (2050.3)} Ve, hiç kimse İsa'yı bir bütün hafta boyunca görmedi. Havariler gerçekten de, Üstün'ün Baba'ya gitmiş olup olmadığını bilmez bir halde, ne yapacaklarına dair hiçbir fikre sahip değillerdi. Bu belirsizlik durumunda onlar Bethsayda'da vakit geçirdiler. Onlar, eğer İsa kendilerini ziyaret eder de onları göremezlerse diye, balık tutmaya gitmekten endişe duymaktaydı. Bu bütün hafta boyunca İsa yeryüzü üzerindeki morontia yaratılmışları, ve bu dünya üzerinde deneyimlemiş olduğu morontia geçişi olaylarıyla meşguldü.

4. Göl Çevresindeki Toplanma

^{192:4.1 (2050.4)} İsa'nın görünüşlerine dair haberler Celile boyunca yayılmakta olup, her gün inananların artan sayıları Üstün'ün yeniden dirilişi hakkında soru sormak ve bu meşhur görünüşler hakkında gerçekliği öğrenmek için Zübeyde'nin evine varmaktaydı. Petrus, haftanın başlarında, bir sonraki Şabat öğleden sonra saat üçte deniz kenarında bir kamu buluşmasının gerçekleştirileceğine dair haber gönderdi.

^{192:4.2 (2050.5)} Bunun uyarınca, Nisan'ın 29'u, Cumartesi günü, saat üçte, yeniden dirilişten beri Petrus'un ilk kamu vaazını duymak için Kapernaum çevresinden gelen beş yüzden fazla inanan Bethsayda'da bir araya geldi. Havari zirve noktasındaydı, ve alımlı söyleşisini bitirdikten sonra, onu dinleyenlerden çok azı Üstün'ün ölüden dirilmiş olduğundan kuşku duymuştu.

^{192:4.3 (2050.6)} Petrus vaazını, şunu söyleyen bir biçimde, bitirmişti: “Nasıralı İsa'nın ölmemiş olduğuna şahidiz; onun kabirden

dirildiğini duyuruyoruz; bizler onu görüp, onlarla konuştuğumuzu duyuruyoruz.” Petrus tam da bu inancın duyurusunu gerçekleştirirken, orada, yanı başında, tüm bu insanların gördüğü halde, Üstün morontia halinde ortaya çıkmıştı; ve, o, kendilerine benzer tonlarda hitap eden bir biçimde, şunu söyledi: “Huzur üzerinize olsun, ve huzurumu sizlere bırakıyorum.” O bu şekilde ortaya çıkıp, onlara böyle konuştuğunda, görünüşlerinden kayboldu. Bu, dirilmiş İsa’nın on beşinci morontia dışavurumuydu.

192:4.4 (2051.1) Görevlendirme dağında Üstün ile konuşmalarında on birliye belirli şeyler söylenmiş olduğu için, havariler Üstünleri’nin Celile inananlarından meydana gelen bir topluluk önünde yakın bir süre içinde bir kamu görünüşünde bulunacağına dair bir kaniya sahip olmuşlardı; ve, İsa bunu gerçekleştirdikten sonra, onlar Kudüs’e geri döneceklerdi. Bunun uyarınca, Nisan’ın 30’u, Pazar olarak ertesi gün erken saatlerde on birli Kudüs için Bethsayda’dan ayrıldı. Onlar, Mayıs’ın 3’ü, Çarşamba günü geç saatlere kadar Kudüs’teki Markusların evine kadar ancak varan bir biçimde, Ürdün vadisinden inerken dikkate değer düzeyde öğreti ve duyuruda bulunmuşlardı.

192:4.5 (2051.2) Bu, Yahya Markus için üzüntülü bir eve gelişti. Eve ulaşmadan yalnızca birkaç saat önce, babası İlyas Markus, aniden beyin kanaması geçirerek ölmüştü. Her ne kadar ölüden dirilişin kesinliği kederlerinde havarileri teselli etmişse de, onlar gerçekten de, büyük sıkıntıları ve hayal kırıklıkları dönemlerinde kendilerinin güçlü bir destekleyici olmuş iyi arkadaşlarının kaybı karşısında bir yas tuttular. Yahya annesini teselli etmek için elinden gelen her şeyi yapmıştı; ve, onun

adına konuşarak, annesinin evinde havarilerin yerlerini yapmaya devam etmeye davet etti. Ve, on birli, Hamsin Yortusu gününe kadar bu üst odayı yönetim merkezleri yapmışlardı.

192:4.6 (2051.3) Havariler bilinçli bir biçimde, Musevi makamları tarafından görülmemek için karanlık çöktükten sonra Kudüs'e girmişti. Ne de onla İlyas Markus'un cenazesi ile ilişkili bir biçimde kamu önünde görünmüştü. Bir sonraki günün tamamı boyunca onlar bu büyük öneme sahip üst odada sessiz tecritleri içinde kalmaya devam ettiler.

192:4.7 (2051.4) Perşembe gecesini, havariler bu üst odada muhteşem bir buluşma gerçekleştirmiş olup, Tomas, Şimon Zelotes ve Alpheus ikizleri dışında, tümü, dirilmiş Koruyucu'nun yeni müjdesini kamuya açık bir biçimde duyurmak için yola çıkma sözünü kendilerine vermişti. Hâlihazırda — Tanrı ile evlatlık ve insanlar ile kardeşlik olarak — krallığın müjdesini İsa'nın yeniden dirilişinin duyurusuna değiştirmenin ilk aşamaları başlamıştı. Nathanyel kamu iletilerinin özündeki bu değişmeye karşı gelmişti ancak o Petrus'un ince ifadesine karşı koyamamıştı; ne de, o, özellikle kadın inananlar olarak takipçilerin coşkusunun üzerinden gelememişti.

192:4.8 (2051.5) Ve, böylece, Petrus'un canlı önderliği altında ve Üstün Baba'ya yükselmeden önce, onun iyi niyetli temsilcileri İsa'ya *ait* dini İsa'ya *dair* yeni ve dönüşüme uğramış bir bütünlüğe kademeli ve kesin bir biçimde değiştirmenin ancak ince detaylar ile görülebilecek sürecine başlamıştı.

193. Makale

Son Görünüşler ve Yükseliş

İSA'nın on altıncı morontia dışavurumu, Mayıs'ın 5'i, Cuma günü gece dokuz sularında Nikodemus'un bahçesinde gerçekleşti. Bu akşam, Kudüs inananları yeniden dirilişten bu yana ilk buluşma girişimlerini gerçekleştirmişti. Burada bu zaman zarfında toplanmış olanlar arasında on bir havari, kadın birliği ve onların birliktelikleri ve Yunanlıların meydana getirdiği bir topluluğu içine alan bir biçimde Üstün'ün diğer önde gelen yaklaşık elli takipçisi bulunmaktaydı. İnananların bu kafilesi, yarım saatten biraz fazla süre boyunca sohbet etmekteydi ki, morontia Üstün, aniden, bütüncül görünüşünde ortaya çıkmış olup, derhal onlara yönergelerde bulunmaya başlamıştı. İsa şunu söylemişti:

“Huzur üzerinize olsun. Bu, bedenden kurtuluşumdan beri görünmüş olduğum — havariler, takipçiler, hem erkek hem de kadınlar olarak — inananların en temsili topluluğudur. Ben şimdi sizleri, aranızdaki konukluğumun bir sona ereceğini önceden söylemiş olduğum gerçekliğine şahit olmaya çağırıyorum; ben size, yakın bir süre içinde Baba'ya geri dönmek zorunda olduğumu söylemiştim. Ve, bunun ardından ben sizlere, yalın bir biçimde, Musevilerin baş din-adamları ve yöneticilerin beni nasıl ölüme göndereceklerini ve benim nasıl mezardan dirileceğimi söylemiştim. Neden, öyleyse sizler, bu yaşananların tümü gerçekleşirken bu kadar şaşkınlık içine düşmenize izin verdiniz? Ve neden sizler üçüncü gün mezardan yükselmem karşısında şaşırdınız? Sizler bana inanmada başarısız oldunuz, çünkü siz benim sözlerimi onların taşıdığı anlamı kavramadan duydunuz.

“Ve, şimdi, kalplerinizde anlamını kavramada başarısız olurken öğretimi aklınızla duyma hatasında bulunmayasınız diye sözlerimi can kulağıyla dinleyin. Sizlerden biri olarak konukluğumun başından beri ben sizlere, tek amacımın yeryüzü üzerindeki çocuklarına cennet içindeki Babamı açığa çıkarmak olduğunu öğrettim. Nem, sizler Tanrı-bilen süreci deneyimleyebilesiniz diye Tanrı’yı açığa çıkarma bahşedilişini yaşadım. Ben Tanrı’yı cennet içindeki Babanız olarak açığa çıkardım; ben sizleri yeryüzü üzerinde Tanrı’nın evlatları olarak açığa çıkardım. Sözlerime olan inançla bu gerçeklik kalpleriniz içinde ebedi ve yaşayan bir gerçeklik haline gelmektedir. Yaşayan inançla kutsal bir biçimde Tanrı-bilincine erişir hale geldiniz zaman, ışığın ve yaşamın çocukları olarak ruhaniyetten doğacak olup, hatta boyunca kâinat âlemlerin tümü boyunca yükseleceğiniz ebedi yaşama ve Cennet üzerinde Baba olarak Tanrı’yı bulma deneyimine erişeceksiniz.

“Ben sizlerden, Tanrı’nın babalığının mevcudiyeti ve insanlığın evlatlığının gerçekliği olarak — krallığın müjdesini duyurma görevinizi her zaman hatırlamanızı istiyorum. İyi haberlerin bütüncül gerçekliğini duyurun, yalnızca kurtarıcı müjdenin bir kısmını değil. Sizlerin iletisi benim yeniden diriliş deneyimimle değişmedi. İnanç vasıtasıyla olan Tanrı ille evlatlık hala krallığın müjdesinin kurtarıcı gerçekliğidir. Sizler, Tanrı’nın derin sevgisini ve insanın hizmetini duyuran bir biçimde yola çıkacaksınız. Dünyanın en fazla duymaya ihtiyaç duyduğu şey şudur: İnsanlar Tanrı’nın evlatları olup, inanç vasıtasıyla onlar mevcut bir biçimde bu soylu gerçekliğin farkına varabilir, ve günlük yaşamlarında onu deneyimleyebilir. Benim bahşedilişim insanların tümünün

onların Tanrı'nın evlatları olduğunu bilmelerine yardım edecektir; ancak, bu türden bilgi, kendilerinin ebedi Baba'nın yaşayan ruhaniyet evlatları oluşu biçiminde inançla gelen kurtarıcı gerçekliği kişisel olarak kavramadıkça yeterli olmayacaktır. Krallığın müjdesi Baba'nın derin sevgisi ve veryüzü üzerindeki onun çocuklarının hizmeti ile ilişkilidir.

193:0.5 (2053.1) “Sizler aranızda, burada, benim ölümden diriliş oluşuma dair bilgiyi paylaşmaktasınız; ancak, bu garip bir şey değildir. Ben yaşamımı öne serme ve onu tekrar alma gücüne sahibim; Baba böyle bir gücü Cennet Evlatları'na vermektedir. Sizler bunun yerine, kalplerinizde, bir çağın ölümlerinin Yusuf'un yeni kabrinden ayrıldıktan sonra ebedi yükselişe girmiş olduğu bilgisiyle heyecanla dolmalıdır. Ben kendi yaşamımı; tıpkı sizleri derinden severek ve sizlere hizmet ederek sizlere Tanrı'yı açığa çıkaran hale geldiğim gibi, sevgi dolu hizmet ile akran insanlarınıza nasıl Tanrı açığa çıkarıcı hale gelebileceğinizi gösteren bir biçimde yaşadım. Ben sizler aranızdaki yaşamımı, sizlerin, ve tüm diğer insanların, kendilerinizin gerçekten de Tanrı'nın evlatları olduğunuzu bilebilmeniz için yaşadım. Bu nedenle, şimdi tüm dünyaya insanların tümüne cennetin krallığının bu müjdesini duyurarak çıkın. İnsanların tümünü benim sizleri derinden sevmiş olduğum gibi sevin; akran fanilerinize benim sizlere hizmet vermiş olduğum gibi hizmet verin. Sizler hiçbir kısıtlama olmadan aldınız, onu hiçbir kısıtlama olmadan verin. Ben Baba'ya giderken ve Gerçekliğin Ruhaniyeti'ni gönderene kadar Kudüs'teki tek vakit geçirişinizi gerçekleştirin. O sizi daha büyük gerçekliğe yönlendirecek, ve ben sizlerle tüm dünyaya berber geleceğim. Ben her zaman sizlerle, ve huzurumu sizlere bırakıyorum.”

Üstün onlara böyle konuştuğunda, onların görünüşünden kayboldu Bu inananlar dağılmadan önce gün yeni ağarmaktaydı; bütün bir gece onlar, Üstün'ün uyarılarını içten bir biçimde tartışan ve başlarına gelen her şey üzerinde düşünen bir biçimde, beraber kalmaya devam ettiler. Yakup Zübeyde ve havarilerin diğerleri aynı zamanda onlara Celile'deki morontia Üstünü ile deneyimlerinden bahsetmiş olup, kendisinin nasıl da onlara üç kez görünmüş olduğunu anlatmışlardı.

1. Şakar'daki Görünüş

Şabat öğleden sonrası saat dört sularında, Mayıs'ın 13'ü, Üstün Şakar'daki Yakub'un kuyusu yakınında Nalda ve yaklaşık olarak yetmiş beş Samiri inananına görünmüştü. İnananlar, İsa'nın yaşamın suyuna dair Nalda ile konuşmuş bulunduğu yerin yakını olan bu yerde bir buluşa düzenleme âdeti geliştirmişlerdi. Bu gün, onlar bildirilen yeniden dirilişe dair söyleyişlerini tam tamamlarken, İsa, şunu söyleyen bir biçimde aniden onlar önünde belirdi:

“Huzur üzerinize olsun. Sizler benim yeniden diriliş ve yaşam olduğumu bilmeyi kutlamaktasınız; ancak, bu sizlere, sizler ilk olarak ebedi ruhaniyetten doğmadıkça bir şey getirmeyecektir; zira, ebedi ruhaniyetten doğmak, inanç vasıtasıyla, ebedi yaşamın hediyesine sahip olmayı getirecektir. Eğer sizler Babamın inanç evlatlarıysanız, hiçbir zaman ölmeyeceksiniz; sizler yok olmayacaksınız. Krallığın müjdesi sizlere insanların tümünün Tanrı'nın evlatları olduğunu öğretmiştir. Ve, yeryüzü üzerindeki çocukları için cennetsel Baba'nın derin sevgisine dair bu güzel haberler tüm dünyaya taşınmak zorundadır. Ne Gerizim'de ne de Kudüs'te

Tanrı'ya ibadet etme vakti gelmiştir; vakit, sizlerin ta da bulunduğunuz yerde, ruhaniyet ve gerçeklik içinde Tanrı'ya ibadet etmek için gelip çatmıştır. Ruhlarınızı kurtaran şey inancınızdır. Kurtuluş, kendilerinin onun evlatları olduğuna inanan herkes için Tanrı'nın hediyesidir. Ancak, aldanmayın; kurtuluş Tanrı'nın karşılıksız hediyesi olup, inanç vasıtasıyla onu kabul eden herkese bahşedilirken, onu, beden içinde yaşanıldığı haliyle bu ruhaniyet yaşamının meyvelerini taşıma deneyimi takip etmek zorundadır. Tanrı'nın babalığına dair inanç savının kabul edilişi sizlerin aynı zamanda inanın kardeşliğine ait ilişkilemsel gerçekliği hiçbir kısıtlama olmadan kabul etmeniz anlamına gelmektedir. Eğer insan sizlerin kardeşiniz ise, o, Baba'nın kendiniz gibi sevmenizi istediği komşunuzdan çok daha büyük öneme sahiptir. Öz ailenize ait olan kardeşinizi yalnızca bir ailesel şefkat ile derinden sevmeyeceksiniz; ona aynı zamanda kendinize hizmet verdiğiniz gibi hizmet vereceksiniz. Ve, sizler böylece kardeşinizi derinden sevecek ve ona hizmet vereceksiniz, çünkü, benim kardeşlerim olarak, sizler, beni tarafımdan bu şekilde derinden sevilmiş ve hizmet edilmiş haldesiniz. Öyleyse, her ırkın, kabilenin ve milletin her bir üyesine bu iyi haberleri anlatan bir biçimde tüm dünyaya gidin. Benim ruhaniyetim sizler önünde gidecek, ve ben her zaman sizlerle birlikte olacağım.”

193:1.3 (2054.1) Bu Samiriler Üstün'ün bu görünüşü karşısında fazlasıyla aşkınlık içine düşmüşlerdi, ve onlar derhal, İsa'yı görmüş ve onunla konuşmuş olduklarına dair haberleri etrafa yayan bir biçimde yakındaki kasaba ve köylerin yolunu tutmuşlardı.

2. Fenike Görünüşü

193:2.1 (2054.2) Üstün'ün on sekizinci morontia görünüşü, Mayıs'ın 16'sı, Salı günü, akşam dokuzdan biraz önce Tire'de gerçekleşmişti. Benzer bir biçimde o inananların gerçekleştirmiş olduğu bir buluşmanın sonunda onlar dağılmak üzereyken ortaya çıkmış olup, şunu söylemişti:

193:2.2 (2054.3) “Huzur üzerinize olsun. İnsan Evladı'nın ölüden dirilmiş olduğunu bilmekten keyif almaktasınız çünkü sizler bu bilginin aracılığıyla siz e kardeşlerinizin de aynı zamanda fani ölümden kurtulacak oluşunu bilmektesiniz. Ancak, bu türden kurtuluş öncesinde, gerçekliği aramanın ve Tanrı'yı bulmanın ruhaniyetinden doğmuş olmanıza bağlıdır. Yaşamın ekmeği ve onun suyu — Tanrı için olan bir biçimde — gerçeklik için açlık ve doğruluk için susuzluk çekenlere verilmektedir. Ölümden diriliş gerçeği krallığın müjdesi değildir. Bu büyük gerçekliklerin ve bu evren gerçeklerinin tümü, iyi havarilere inanmanın bir sonucu olması ve inanç vasıtasıyla, eylemde ve gerçeklikte, ebedi Tanrı'nın sonsuza kadar sürecektir evlatları haline gelenlerin daha sonraki deneyimlerini içermesi bakımından tümüyle ilişkili haldedir. Benim Babam beni dünyaya insanların tümüne evlatlığın bu kurtuluşunu duyurmak için gönderdi. Ve, böylece ben sizleri, evlatlığın bu kurtuluşunu duyurmak için dışarı gönderiyorum. Kurtuluş Tanrı'nın karşılıksız hediyesidir, ancak ruhaniyetten doğmuş olanlar doğrudan bir biçimde akran yaratılmışlarına olan derin sevgi dolu hizmette ruhaniyetin meyvelerini vermeye başlayacaktır. Ve, ruhaniyetten doğmuş ve Tanrı-bilen fanilerin yaşamlarında veren kutsal ruhaniyetin meyveleri şunlardır: derin sevgi dolu hizmet, fedakâr adanmışlık, cesur sadakat, içten adalet, aydınlanmış dürüstlük, ölmez umut,

güvenilir güvence, merhametsel hizmet, yanılmaz iyilik, bağışlayıcı hoşgörü ve devamlılığı olan huzurdur. Eğer kendilerini inanan olarak duyurmuş kişiler kutsal ruhaniyetin bu meyvelerini yaşamlarında taşıyorlarsa, onlar ölü haldedirler; Gerçekliğin Ruhaniyeti onlar içinde değildir; onlar, yaşayan asmanın verimsiz dallarıdır, ve onlar yakın bir süre içinde asmadan alınacaklardır. Babam inanç evlatlarından ruhaniyet meyvelerinin olabildiğince fazlasını taşımalarını istemektedir. Böyleyken, eğer sizler meyve vermiyorsanız, o köklerinize inecek ve verimsiz dallarınızı kesecektir. Tanrı'nın krallığı içinde cennet yolunda ilerlerken, ruhaniyetin meyvelerini giderek artan bir biçimde vermek zorundasınız. Sizler krallığa bir çocuk olarak girebilirsiniz; ancak, Baba sizden, şükran ile, ruhsal ergenliğin bütüncül düzeyine büyümenizi istemektedir. Ve, ulusların tümüne bu müjdenin iyi haberlerini anlatmak için çıktığınızda, ben sizler önünde gidecek olup, beni Gerçeklik Ruhaniyetim kalplerinizde ikamet edecektir. Huzurumu ben sizlere bırakıyorum.”

193:2.3 (2054,4) Ve, bunun ardından, Üstün onların görünüşünden kayboldu. Bir sonraki gün onlar, bu yaşanmışlığı Şidon'a ve hatta Antakya ve Şam'a taşımış olanların yaşadığı Tire'den yola çıkmışlardı. İsa beden içindeyken bu inananlarla birlikte olmuştu, ve onlar kendisi öğretmeye başlayınca onu tanımada hiçbir güçlük çekmemişlerdi. Onun arkadaşları görünür halde kılındığında onun morontia halini hazır bir biçimde tanımazken, onlar hiçbir zaman, kendisi onlara konuştuğunda onun kişiliğini tanımada yavaş kalmamışlardı.

3. Kudüs'teki Son Görünüş

193:3.1 (2055.1) Erken Perşembe sabahı, Mayıs'ın 18'i, İsa bir morontia kişiliği olarak yeryüzü üzerindeki son görünüşünde bulundu. On bir havari Meryem Markus'un üst odasında kahvaltı sofrasına oturmak üzereyken, İsa onlara görünmüş olup, şunu söyledi:

193:3.2 (2055.2) “Huzur üzerinize olsun. Ben sizlerden, Baba'ya yükselene, hatta, yakın bir süre içinde tüm bedene serpilecek ve hepinize göğün gücünü bahşedecek olan Gerçekliğin Ruhaniyeti'ni gönderene kadar burada vakit geçirmenizi rica ettim.” Şimon Zelotes, şunu soran bir biçimde, İsa'nın konuşmasını böldü: “Öyleyse, Üstün, krallığı tekrar kuracak mısın, ve bizler yeryüzü üzerinde dışa vurulmuş haldeki Tanrı'nın ihtişamını göreceğiz mi?” İsa Şimon'un sorusunu dinledikten sonra, şu cevabı verdi: “Şimon, sen hala Musevi Mesihi ve maddi krallığa dair eski düşüncelerine bağlı haldesin. Ancak, sen, ruhaniyet üzerine indikten sonra ruhsal gücü alacak olup, yakın bir süre içinde krallığın bu müjdesini duyuran bir biçimde tüm dünyaya gideceksin. Baba'nın beni bu dünyaya göndermiş olduğu gibi, ben seni dünyaya çıkmaya gönderiyorum. Ve, umut ederim sizler birbirlerinizi derinden sevecek olup, birbirlerinize güven duyacaksınız. Yudas artık sizinle değil çünkü onun derin sevgisi soğudu, ve o, kendi sadık kardeşleri olarak sizlere inanmayı reddetti. İçinde şunun yazılmış olduğu Yazıtları okumadınız mı?: ‘Yalnız olmak insan için iyi bir şey değildir. Hiçbir insan kendi başına yaşayamaz’? Ve, aynı zamanda şunun yazıldığı yeri?: ‘arkadaşlara sahip olacak kişi ilk önce kendisinin arkadaşıl olduğunu göstermek zorundadır’? Ve, hatta ben sizleri, yalnızlığa, yalnız ve tecrit kederlerine düşmeyezsiniz diye ikişerli topluluklar halinde öğretmek için göndermedim mi?

Sizler aynı zamanda, oldukça iyi bir biçimde, ben beden içindeyken, uzunca bir süre boyunca kendimin yalnız kalmasını engellediğimi biliyorsunuz. Birlikteliğimizin tam da en başından beri ben her zaman içlerinizden iki veya üç kişiyi sürekli olarak yanımda veya böyle olmadığı durumlarda, mesela Baba ile bütünlük içinde olduğum zamanlarda bile yakınımda tuttum. Bu nedenle birbirinize güvenin ve birbirinize sırlarınızı verin. Ve, bu her zamankinden daha da gerekli olan bir şeydir çünkü ben bu gün sizleri dünyada yalnız halde bırakıyorum. Vakit geldi; Baba'ya gitmeye hazırım.”

193:3.3 (2055.3) O bunları söylediğinde, onların kendisiyle birlikte gelmesi işaretinde bulunmuştu, ve, kendisi onları, Urantia'dan ayrılmaya hazır halde onlara elveda etmiş olduğu Zeytindağı'na götürmüştü. Bu, Zeytindağı'na olan ulvi bir yürüyüştü. İsa Zeytindağı'nda onlar ile birlikte durana kadar üst odadan ayrılışlarından beri içlerinden herhangi biri tarafından tek bir kelime dahi edilmemişti.

4. Yudas'ın Çöküşünün Nedenleri

193:4.1 (2055.4) İsa'nın toplumsal ve kardeşsel tecridin tehlikelerine karşı bir ulvi uyarı olarak Yudas'ın yitirilişine ve onların ihanetkar akran emekçilerinin acı sonuna atıfta bulunuşu Üstün'ün havarilerine olan elveda iletisinin ilk kısmında gerçekleşmişti. Bu ve gelecek çağlar içinde Üstün'ün yorumları ve takip eden çağların biriken aydınlanması ışığında Yudas'ın çöküşünün nedenlerinin kısaca gözden geçirilişi yararlı olabilir.

193:4.2 (2055.5) Bizler bu acı yaşanmışlığa geri dönüp, onu düşündüğümüzde, Yudas'ın doğru yoldan ayrılışının başat

olarak, olağan ve toplumsal ilişkilere kapalı ve onlardan uzak bir kişilik olarak, oldukça belirgin bir haldeki ayrılmış bir kişiliği nedeniyle gerçekleşmiş olduğunu düşünmekteyiz. O ısrarcı bir biçimde, akran havarileriyle sırlarını paylaşmayı ve onlar ile özgür bir biçimde kardeş hale gelmeyi reddetmişti. Ancak, Yudas'ın aynı zamanda daha fazla derin sevgiye sahip olmadaki ve ruhsal şükranla büyümedeki başarısızlığı gerçekleşmemiş olsaydı, ayrık haldeki bir kişiliğe sahip olması, tek başına, onun bu türden bir yanlışı gerçekleştirmesine neden olmayacaktı. Ve, bunlar üzerine, bu yetmezmiş gibi, o kendisini kinsel duygulara kendisini bırakmış olup, intikam ve tüm hayal kırıklıkları için bir kişiyle “ödeşmeyi” arzulamaya dair genel bir amaç gibi psikolojik düşmanları beslemişti.

193:4.3 (2056.1) Bireysel tuhaflıkların ve zihinsel eğilimlerin bu talihsiz birleşimi, bu kötülükleri derin sevgi, inanç ve güven ile yenmede başarısız olan iyi niyetli bir kişinin yok olmasına sebebiyet vermişti. Yudas'ın doğru yoldan ayrılması Tomas ve Nathanyel örneklerinde oldukça iyi ispatlanmış olduğu gibi zorunlu son değildi; bu kişilerin ikisi de talihsiz bir biçimde, kuşkunun ve bireysel eğilimin aşırı gelişiminin bu aynı türünü taşımaktaydı. Hatta Andreas ve Matta bile bu yönde birçok eğilime sahip olmuştu; ancak tüm bu kişiler, zaman ilerledikçe, İsa'yı ve akran havarilerini daha fazla sevmişti, daha az değil. Onlar, şükranlık ve gerçekliğin bir bilgisi içinde büyümüşü. Onlar kardeşlerine giderek artan bir güveni duyar hale gelip, yavaşça akranlarıyla sırlarını paylaşma yetkinliği geliştirmişti. Yudas ısrarcı bir biçimde kardeşleriyle sırlarını paylaşmayı reddetmişti. O, duygusal çatışmalarının birikmesi sonucu, kendisini ifade ederek rahatlama zorunluluğu hissettiğinde, her seferinde, kendisinin yeryüzü üzerindeki on iki kutsanmış

elçisinden biri olduğu cennetsel krallığın ruhsal gerçekliklerinin refahına ve ilerleyişine ya ilgisiz, ya da mevcut bir biçimde düşmancıl olan ruhsal-olmayan tanıdıklarının veya zaman içinde tanışık hale gelmiş olduğu kişilerin tavsiyesine başvurmuş olup, onların bilgece olmayan önerilerini dinlemişti.

193:4.4 (2056.2) Yudas, kişisel eğilimlerin ve karakter zayıflığının şu etkenleri nedeniyle yeryüzü mücadelelerindeki savaşlarında başarısızlığa uğramıştı:

193:4.5 (2056.3) 1. O, ayırık bir insan varlığı türüydü. O aşırı bir biçimde bireysel olup, kesin bir biçimde “kapalı” ve toplumsallaşamaz haldeki bir kişiliğe dönüşmeyi tercih etmişti.

193:4.6 (2056.4) 2. Çocuk halinde yaşam onun için aşırı derecede kolay hale getirilmişti. O kendisinin engellenişine ciddi bir biçimde karşı koymaktaydı. O her zaman galip gelmeyi beklemişti; o oldukça kötü bir yenilendi.

193:4.7 (2056.5) 3. O hiçbir zaman, hayal kırıklığı ile yüzleşmenin bir felsefi tekniğini elde etmemişti. Hayal kırıklıklarını insan mevcudiyetinin düzenli ve olağan bir niteliği olarak kabul etmek yerine, o her seferinde, kişisel zorluklarının ve hayal kırıklıklarının tümü için, belirli bir kişiyi, veya bir topluluk olarak kendi birlikteliklerini suçlamaya başvurmuştu.

193:4.8 (2056.6) 4. O kin beslemeye eğilimliydi; o her zaman intikam düşünceleri beslemişti.

193:4.9 (2056.7) 5. O gerçeklikler ile dürüst bir biçimde yüzleşmekten hoşlanmamaktaydı; o, yaşamın getirdiği koşullara olan tutumunda dürüst değildi.

193:4.10 (2056.8) 6. O, doğrudan birliktelikleri ile kişisel sorunlarını paylaşmaktan hoşlanmamaktaydı; o, gerçek arkadaşları ve kendisini gerçekten sevmiş olanlar ile sorunlarından bahsetmeyi reddetmişti. Birliktelikte bulunduğu yılların tümü içinde Yudas bir kez olsun, tamamiyle kişisel bir sorun için Üstün'e gitmemişti.

193:4.11 (2056.9) 7. O hiçbir zaman, soylu yaşamın gerçek ödüllерinin, son kertede, beden içindeki bu kısa bir yaşam süresince her zaman dağıtılmayacak olan ruhsal ödüllер olduğunu öğrenmemişti.

193:4.12 (2056.10) Ayrık haldeki kararlı kişiliğinin bir sonucu olarak, onun kederleri çoğalmış, acıları artmış, endişeleri birikmiş, ve onun umutsuzluğu neredeyse taşınamaz hale gelen bir biçimde derinleşmişti.

193:4.13 (2057.1) Bu bencil ve aşırı derecedeki havari birçok zihinsel, duygusal ve ruhsal sıkıntıya sahip olmuş olsa da, onun başlıca sıkıntıları şunlardı: Kişilikte, o tecrit içindeydi. Akılda, o kuşkucu ve intikamcıydı. Mizaçta, o kaba ve kinci idi. Duygusal olarak, o sevgisiz ve merhametsizdi. Toplumsal olarak, o paylaşmaz olup, tamamiyle kendi içine kapanık haldeydi. Ruhaniyette, o kibirli ve bencil bir biçimde gelecekte büyük beklentiler duyar hale gelmişti. Yaşamda, o kendisini derinden sevenleri görmezden gelmiş olup, ölümdе o arkadaşsızdı.

193:4.14 (2057.2) Böylece, hep birlikte düşünüldüğünde, bunlar; iyi niyetli ve bir zamanlar İsa'nın içten inananı olmuş bir kişinin, İsa'nın dönüştürücü kişiliği ile içten ilişkiyleminden olan birçok yıldan sonra bile onun neden akranlarını terk etmiş, kutsal bir amacı reddetmiş, yüce görevlendirilişini kınayarak bırakmış ve kendi kutsal Üstünü'ne ihanet etmiş olduğunu açıklayan akıl etkenlerini ve kötülük etkileridir.

5. Üstün'ün Yükselişi

193:5.1 (2057.3) İsa, on bir sessiz ve bir ölçüde şaşkınlık içindeki havarisi ile Zeytindağı'nın batı yamacına ulaştığında, vakit neredeyse, bu Perşembe sabahı, Mayıs'ın 18'i, yedi buçuktu. Dağa giden yolun yaklaşık olarak üçte ikisine denk gelir haldeki bu yerden, onlar uzakta Kudüs'ü ve yakında Gethsemane'yi görebilmekteydi. İsa bu aşamada, Urantia'dan ayrılmadan önce havarilerine son elvedasını söylemeye hazırdı. İsa orada onların önünde dururken, kendilerine söylenmeden onun etrafında bir daire halinde diz çökmüştü; ve, Üstün onlara şunu söyledi:

193:5.2 (2057.4) “Sizden, gökten gelen güçle bahşedilene kadar Kudüs'te vakit geçirmenizi istiyorum. Ben şimdi sizlerden ayrılmak üzereyim; Babam'a yükselmek üzereyim; ve, yakın zaman içinde, oldukça yakın zaman içinde, bizler konukluğumun gerçekleşmiş olduğu bu dünyaya Gerçekliğin Ruhaniyeti'ni göndereceğiz; ve, o geldiğinde, ilk önce Kudüs'te ve daha sonra dünyanın en ücra köşelerine gerçekleşmek üzere, krallığın müjdesinin yeni duyurusuna başlayacaksınız. İnsanları, aracılığı ile benim sizleri derinden sevmiş olduğu gibi sevin, ve akran fanilerinize tıpkı benim sizlere hizmet etmiş olduğum gibi hizmet edin. Yaşamlarınızın

sahip olduğu ruhaniyet meyveleri ruhların, insanın Tanrı'nın bir evladı, ve tüm insanların kardeş oluşu gerçekliğine inanmaya zorlamaktadır. Sizlere öğretmiş olduğum her şeyi ve aranızda yaşamış olduğum yaşamı hatırlayın. Benim derin sevgim sizleri gölgelemekte olup, ruhaniyetim sizler içinizde ikamet edecektir; ve, benim huzurum sizler üzerinizde kalmaya devam edecektir. Elveda.”

193:5.3 (2057.5) Morontia Üstünü bu şekilde konuştuğunda havarilerin görüşünden kaybolmuştu. İsa'nın sözde bu yükselişi hiçbir biçimde, Urantia üzerindeki morontia sürecinin kırk günü boyunca fani görünüşten gerçekleştirmiş olduğu diğer kaybolmalardan farklı değildi.

193:5.4 (2057.6) Üstün Edentia'ya, Cennet Evladı'nın gözcülüğü altında bulunan Yüksek Unsurların Nasıralı İsa'yı morontia halinden serbest bırakmış ve yükselişin ruhaniyet kanalları aracılığı ile onu cennet evlatlığına ve Salvington üzerindeki en yüksek egemenliğe geri göndermiş olduğu yer olan Yerusem üzerinden gitmişti.

193:5.5 (2057.7) Morontia İsa'sı, Babası'nın sağ koluna yükselmeye başlamak için on iki havarinin görünüşünden ayrıldığında saat yaklaşık olarak bu sabahın yedi kırk beşiydi; burada o, Nebadon evreninin tamamlamış olduğu egemenliğinin resmi onayını alacaktı.

6. Petrus Bir Buluşma Düzenliyor

193:6.1 (2057.8) Petrus'un yönergesi üzerine hareket eden bir biçimde, Yahya Markus ve diğerleri, Meryem Markus'un evinde önde gelen takipçileri bir araya toplamak için yola

düştü. Bu zaman zarfında, Kudüs'te yaşayan İsa'nın önde gelen yüz yirmi takipçisi Üstün'ün elveda iletisine dair bildiriye duymak ve onun yükselişini öğrenmek için bir araya toplanmıştı. Bu kabile arasında İsa'nın annesi Meryem'de bulunmaktaydı. O, havariler Celile'deki bir önceki konukluklarından geri döndüklerinde Yahya Zübeyde ile Kudüs'e geri dönmüştü. Hamsin Yortusu'ndan kısa bir süre sonra o Bethsayda'daki Şalome'nin evine geri dönmüştü. İsa'nın kardeşi olan Yakub da, onun gezegensel yükselişinin sonlanmasından sonra Üstün'ün takipçileri tarafından düzenlenmiş olan ilk buluşma olarak bu buluşmada hazır haldeydi.

193:6.2 (2058.1) Şimon Petrus, akran havarilerine konuşma görevini kendi kendisine üstlenmiş olup, Üstünleri ile on birinin son buluşmasına dair heyecan verici bir bildiriye gerçekleştirmişti; ve, o oldukça dokunaklı bir biçimde Üstün'ün son elvedasını ve onun yükseliş kayboluşunu tasvir etmişti. Bu, bu dünya üzerinde daha önce hiçbir zaman gerçekleşmemiş olan bir buluşmaydı. Buluşmanın bu kısmı bir saat bile sürmemişti. Petrus bunun ardından Yudas İşkariyot'un konumu için bir varisin seçilmesine karar vermiş olduklarını açıklamıştı; ve, bu konum için Mathias ve Yustus olarak önerilen iki kişi arasında havarilerin karar vermesini sağlamak amacıyla bir aranın verileceğini.

193:6.3 (2058.2) On bir havari bunun ardından, bu kişilerden hangisinin Yudas'ın yerine hizmet verecek bir havari olacağını belirlemek için oy vermeye karar vermiş bulundukları alt kata gitmişlerdi. Oy çokluğu Mathias üzerinde olmuştu; ve, o yeni havari olarak duyurulmuştu. O yerinde bir biçimde makamına

tanıştırılmış olup, bunun ardından haznedar olarak görevlendirilmişti. Ancak, Mathias, havarilerin daha sonraki etkinliklerinde küçük bir rol oynamıştı.

193:6.4 (2058.3) Hamsin Yortusu'ndan sonra ikizler Celile'deki evlerine geri dönmüşlerdi. Şimon Zelotes, müjdeyi duyurmaya çıkmadan önce bir süreliğine dinlenmeye çekilmiş haldeydi. Tomas daha kısa bir süre boyunca endişe içinde vaktini geçirmiş olup, bunun ardından öğretisine devam etmişti. Nathanyel, krallığa ait eski müjdeyi duyurmanın yerine Petrus'un İsa'ya dair öğretisi karşısında onunla artan bir biçimde fikir ayrılığına düşmüştü. Bu anlaşmazlık o kadar keskin hale gelmişti ki, Abner ve Lazarus ile konuşmak için Philadelphia'ya giden bir biçimde, Nathanyel ertesi ay onlardan ayrılmıştı; ve, burada bir yıldan daha fazla bir süre geçirdikten sonra, o, anladığı haliyle müjdeyi duyuran bir biçimde Mezopotamya'nın ötesindeki topraklara doğru gitmişti.

193:6.5 (2058.4) Bu özgün on iki havariden, Kudüs'te müjdenin öncül duyuruluşu aşamasında ana aktörü haline gelecek yalnızca altısını bırakmıştı: Petrus, Andreas, Yakub, Yahya, Filip ve Matta.

193:6.6 (2058.5) Tam da öğlen sularında havariler üst odada kardeşlerine geri dönmüş olup, Mathias'ın yeni havari olarak seçilmiş olduğunu duyurmuştu. Ve, bunun ardından, Üstün'ün gönderme sözünde bulunmuş olduğu ruhaniyete ait hediye almak için hazır hale gelebilecekleri dua olarak, dua etmek için tüm inananları çağırmıştı.

194. Makale

Gerçekliğin Ruhaniyeti'nin Bahşedilişi

194:0.1 (2059.1) SAAT BİR sularında, yüz yirmiden fazla inanan dua içindeyken, onların tümü odada tuhaf bir mevcudiyeti fark etmişlerdi. Aynı zamanda bu havarilerin tümü, ruhsal neşe, güvence ve kendinden eminlikten meydana gelen yeni ve derin bir hissin bilincini deneyimlemişlerdi. Ruhsal kuvvete ait bu yeni bilinci derhal, dışarı çıkmak ve krallığın müjdesini ve İsa'nın ölümden dirilişine dair iyi haberleri duyurmaya dair güçlü bir uyarım takip etmişti.

194:0.2 (2059.2) Petrus ayağa kalkmış olup, bunun Üstün'ün kendilerine sözünü vermiş olduğu Gerçekliğin Ruhaniyeti'nin gelişi olduğunu duyurmuştu; ve, o, mabede gidip ellerine teslim edilmiş olan iyi haberleri duyurmaya başlamayı önermişlerdi. Ve, onlar tam da Petrus'un önermiş olduğu şeyi yapmışlardı.

194:0.3 (2059.3) Bu kişiler, Tanrı'nın babalığından ve insanlığın evlatlığından oluşan müjdeyi duyurmak için hazırlanmış olup, kendilerine bu yönde yönergede bulunulmuştu; ancak, en yüksek hisler, en büyük haberler olarak ruhsal coşkunun ve kişisel zaferin tam da bu anında bu insanların düşünebildiği tek şey Üstün'ün dirilişine dair *gerçeklik* olmuştu. Ve, böylece, gökten gelen güç ile, insanları iyi havarileri — hatta İsa vasıtasıyla kurtuluşu bile — duyuran bir biçimde, yola çıkmışlardı; ancak, onlar, istemeden de olsa, müjde ile ilişkili olan bazı gerçeklikleri müjdenin içerdiği ile karıştırmanın hatasına düşmüşlerdi. Petrus, bilincinde olmadan, onları bu hataya götürmüştü; ve, diğerleri onu, iyi haberlerin yeni

türünden yeni bir din yaratmış olan Pavlus'a kadar takip etmişti.

194:0.4 (2059.4) Krallığın müjdesi şudur: Tanrı'nın babalığı gerçeği ve bu gerçeğin beraberinde getirdiği insanların evlatlık-kardeşliğine dair gerçeklik. Hristiyanlık, bu günden itibaren gelişmiş olduğu haliyle şudur: Koruyucu Mesih İsa'nın Babası olarak Tanrı gerçeği ve onun ilişkide bulunduğu, diriltilmiş ve yüceltilmiş Mesih ile inanan-birliktelik deneyimi.

194:0.5 (2059.5) Ruhaniyetin etkisi altındaki bu kişilerin, Üstünlerini yok etmeyi ve onun öğretilerinin etkisini sona erdirmeyi amaçlamış olduğu kuvvetler üzerinde zafer hislerini ifade etmek için bu imkânı kullanmaları şaşılacak bir durum değildir. Bu türden bir zaman zarfında, onların İsa ile olan kişisel ilişkilemlerini hatırlamak ve Üstün'ün hala yaşamış oluşuna dair güvence karşısında heyecan duymak daha kolaydı; onun arkadaşlıklarının sona ermeyişini, ve onun ruhaniyetinin gerçekten de tam da söz vermiş olduğu gibi üzerlerine geldiğini.

194:0.6 (2059.6) Bu inananlar kendilerinin, neşenin, gücün ve ihtişamın yeni bir mevcudiyeti olarak başka bir dünyaya aniden aktarıldıklarını hissetmişlerdi. Üstün onlara krallığın güç ile geleceğini söylemişti; ve, onlardan bazıları, onun ne demek istediğini kavramaya başlamış olduklarını düşünmüşlerdi.

194:0.7 (2059.7) Ve, tüm bunların hepsi göz önüne alındığında, bu insanların nasıl olup da Tanrı'nın babalığına ve insanların kardeşliğine dair önceki iletilerinin yerine *İsa'ya dair yeni bir müjdeyi* duyurur hale gelmiş olduklarını anlamak zor değildir.

1. Hamsin Yortusu Vaazı

194:1.1 (2060.1) Havariler öncesinde kırk günlük bir süre boyunca saklanır haldeydiler. Bu gün şans eseri, Museviler'in Hamsin Yortusu şöleni günüydü; ve, dünyanın dört bir yanından gelmiş olan binlerce ziyaretçi Kudüs'teydi. Birçokları bu öğlen için buraya gelmişti; ancak, burada bulunanların büyük bir çoğunluğu Hamursuz'dan beri burada vakit geçirmekteydi. Şimdi bu korku içindeki havariler, dirilmiş bir Mesih'e dair yeni iletiyi duyurmaya başlamış oldukları yer olan mabette cüretkâr bir biçimde ortaya çıkarak haftalarca süren tecritlerinden ortaya çıkmışlardı. Ve, havarilerin tümü, kavrayış ve gücün belirli bir yeni bahşedilişini almış olmanın benzer bilinci içindeydi.

194:1.2 (2060.2) Petrus, Üstün'ü bu mabette son öğretisinde bulunduğundaki yerde durup, iki binden fazla ruhu kazanmakla sonuçlanmış coşku dolu ricasını gerçekleştirdiğinde, saat iki sularıydı. Üstün gitmişti; ancak, onlar aniden, ona dair bu hikâyenin insanlar üzerinde büyük bir güce sahip olduğunu keşfetmişlerdi. Onların, İsa'ya olan öncül sadakatlerini haklı gösteren ve aynı zamanda insanları ona inanmaya iten ilave duyuruda bulunmalarına şaşırmamak gerek. Bu buluşmaya havarilerin altısı katılmıştı: Petrus, Andreas, Yakub, Yahya, Filip ve Matta. Onlar bir saatten daha fazla bir süre boyunca konuşmuş olup, konuşmayı öğrenmiş oldukları diğer dillerde birkaç ifadeye bile ek olarak, Yunana, İbranice ve Aramice'de iletilerini duyurmuşlardı.

194:1.3 (2060.3) Musevi önderleri, havarilerin cüretkârlığı karşısında hayretler içine düşmüştü; ancak, geniş sayıdaki kişilerin

onların hikâyesine inanmış olması nedeniyle onlara müdahalede bulunmaktan korkmuşlardı.

194:1.4 (2060.4) Saat dört buçukta, iki binden daha fazla yeni inanan havarileri Şiloam havuzuna takip etmişti; burada Petrus, Andreas, Yakub ve Yahya onları Üstün'ün adına vaftiz etmişti. Ve, onlar bu kalabalığı vaftiz etmeyi bitirdiklerinde güneş batmış haldeydi.

194:1.5 (2060.5) Hamsin Yortusu, Yahveh'e hizmet etmeyi arzulamakta olanların kapının yeni inananlarına kardeşlik içinde eşlik etme zamanı olarak büyük vaftiz şöleniydi. Bu nedenle, hem Musevilerin hem de inanan gentilelilerin geniş sayılarının bu gün vaftiz olmak istemesi daha kolaydı. Bunu gerçekleştirerek, onlar hiçbir biçimde kendilerini Musevi inancından ayırmamaktaydı. Bu yaşanmışlıktan belirli bir süre geçtikten sonra bile İsa'ya inananlar Yahudilik içinde bir mezhepti. Havarileri de içine alan bir biçimde onların tümü hala Musevi törensel sistemin temel gerekliliklerine sadıktı.

2. Hamsin Yortusu'nun Önemi

194:2.1 (2060.6) İsa yeryüzü üzerinde, insanı kendisinin şeytanın bir çocuğu olma hurafesinden kurtaran ve onu Tanrı'nın bir inanç evladı soyluluğuna yücelten bir müjdeyi yaşamış olup, onu öğretmişti. Duyurulmuş ve yaşamında yerine getirilmiş olduğu haliyle İsa'nın iletisi, ifade edildiği gündeki insanın ruhsal zorluklarının etkin bir çözümüydü. Ve, şimdi o kişisel olarak dünyadan ayrılmış olduğu için kendi yerine, insan içinde yaşamak ve her yeni nesil için İsa'nın iletisini yeryüzü üzerinde ortaya çıkacak olan fanilerin her bir yeni topluluğunun müjdenin güncel bir halini alması için İsa'nın iletisini yeniden

ifade etmek amacıyla tasarlanmış bulunan Gerçekliğin Ruhaniyeti'ni göndermektedir; insanın sürekli yenilenen ve çeşitli ruhsal zorlukları için etkin bir çözüm olarak kişisel bir aydınlanmayı ve topluluk rehberliğini.

194:2.2 (2060.7) Bu ruhaniyetin ilk görevi, tabii ki, gerçekliği desteklemek ve onu kişiselleştirmektedir; zira, insan özgürlüğünün en yüksek türünü gerçekliğin bu kavrayışı oluşturmaktadır. Onun bir sonraki görevi, inananın sahip olduğu öksüzlük hissini yok etmektir. İsa onlar arasında bulunmuş olduğu için, Gerçekliğin Ruhaniyeti insanların kalbinde ikamet etmek için gelmiş olmasaydı, inananların tümü bir yalnızlık hissini deneyimleyecek olurdu.

194:2.3 (2061.1) Evlat'ın ruhaniyetinin bu bahşedilişi etkin bir biçimde olağan insanların tümünün aklını Baba'nın ruhaniyetinin (Düzenleyici'nin) tüm insanlığa olan daha sonraki evrensel bahşedilişini hazırlamıştı. Bir açıdan, bu Gerçeklik Ruhaniyeti hem Kâinatsal Baba'nın hem de Yaratan Evlat'ın ruhaniyetidir.

194:2.4 (2061.2) Aktarılmış olan Gerçeklik Ruhaniyeti'nin güçlü bir derecede ussal olarak bilincine varmayı bekleme hasadında bulunmayın. Ruhaniyet hiçbir zaman kendisine ait bir bilinç yaratmamaktadır; o yalnızca, Evlat olarak Mikâil'e dair bir bilinç yaratmaktadır. En başından beri İsa ruhaniyetin kendisi adına konuşmayacak oluşunu öğretmiştir. Gerçekliğin Ruhaniyeti ile olan birlikteliğinizin kanıtı, bu nedenle, bu ruhaniyete dair bilincinizde değil, Mikâil ile olan derinleşmiş birliktelik deneyimizdedir.

194:2.5 (2061.3) Ruhaniyet aynı zamanda, Üstün'ün yeryüzü üzerindeki yaşamını açıklamaya ve onu yeniden yorumlamaya ek olarak insanların Üstün'ün sözlerini hatırlamalarına ve onları anlamasına yardım etmek için gelmiştir.

194:2.6 (2061.4) Buna ilaveten, Gerçekliğin Ruhaniyeti inananın; beden içinde yaşamış olduğu ve şimdi tekrar Tanrı'nın-ruhaniyetle-dolu evlatlarının her bir ilerleyen nesline ait bireysel inananda yeniden ve taze bir biçimde yaşamakta bulunduğu yaşamı ve onun öğretilerinin mevcudiyetlerine şahitlik etmesine yardımda bulunmak için gelmiştir.

194:2.7 (2061.5) Böylelikle görünmektedir ki Gerçekliğin Ruhaniyeti gerçekten, inananların tümünü, Tanrı ile olan ebedi ve yükseliş halindeki evlatlığın mevcudiyetine dair yaşayan ve büyüyen ruhsal bilincin deneyimine ait genişleyen bilgiye doğru olarak, gerçekliğin tümüne götürmektedir.

194:2.8 (2061.6) İsa, Baba'nın iradesine tabii kılınmış haldeki insan için bir açığa çıkarılış olan bir yaşamı yaşamıştı; herhangi bir kişinin tamı tamına takip etmeye girişmesi için bir örneği değil. Çarmıh üzerindeki ölümü ve onun daha sonraki yeniden dirilişi ile birlikte beden içindeki bu yaşam, yakın bir süre içinde, alınmış bir Tanrı'nın gazabından gerçekleşen bir biçimde — kötü olanın esaretinden insanı tekrar satın almak için ödenmiş fidyeye ait yeni bir müjde haline geldi. Yine de, her ne kadar müjde fazlasıyla bozulmuş hale gelmiş olsa da, İsa'ya dair bu iletinin kendisiyle birlikte krallığa ait onun öncül müjdesinin birçok temel gerçekliğini ve öğretisini taşımış olması bir gerçek olarak varlığını sürdürmektedir. Ve, er ya da geç, Tanrı'nın babalığına ve insanların kardeşliğine ait bu saklanmış

gerçeklikler, insanlığın tümüne ait medeniyeti etkin bir biçimde dönüştürmek için ortaya çıkacaktır.

194:2.9 (2061.7) Ancak, usun bu hataları hiçbir biçimde inananın ruhaniyet içindeki büyük ilerleyişine müdahalede bulunmamıştır. Gerçekliğin Ruhaniyeti'nin bahşedilişinden sonra, bir ay dahi olmadan, havariler Üstün ile olan kişisel ve sevgi dolu neredeyse dört yıllık süren birliktelikleri boyunca daha fazla ruhsal ilerleyişte bulunmuştu. Ne de, Tanrı ile olan evlatlığa ait kurtarıcı müjde *gerçekliği* ile İsa'nın yeniden diriliş *gerçeğinin* bu değiştirilişi herhangi bir biçimde onların öğretilerinin hızlı bir biçimde yayılmasına müdahalede bulunmamıştır; bunun tersine, onun kişiliğine ve yeniden dirilişine ait bu yeni öğretilerle gerçekleşmiş olan İsa'nın iletisinin bu gölgelenişi iyi haberlerin duyuruşunun kolaylaşmasına fazlasıyla katkıda bulunan görünümde bulunmuştur.

194:2.10 (2061.8) Mevcut zaman zarfına kadar olağan ifade haline gelmiş olan “ruhaniyet vaftizi” terimi, yalnızca, daha öncesinde deneyimlendiği haliyle tüm ruhsal etkilerin bir çoğalımlı olarak Gerçekliğin Ruhaniyeti'nin bu hediyesinin bilinçli bir biçimde alınmasını ve Tanrı-bilen ruhlar tarafından bu yeni ruhsal gücün kişisel farkındalığını simgelemişti.

194:2.11 (2061.9) Gerçekliğin Ruhaniyeti'nin bahşedilişinden beri, insan üç katmanlı bir ruhaniyet bahşedilişinin öğretimi ve rehberliğine tabii haldedir; Düşüne Düzenleyicisi olarak Baba'nın ruhaniyeti, Gerçekliğin Ruhaniyeti olarak Evlat'ın ruhaniyeti, ve Kutsal Ruhaniyet olarak Ruhaniyet'in ruhaniyeti.

194:2.12 (2062.1) Bir açıdan, insanlık, evren ruhaniyet etkilerinin yedi katmanlı çekiminin çifte etkisine tabiidir. Fanilerin öncül evrimsel ırkları, yerel evren Ana Ruhaniyeti'nin yedi emir yardımcı akıl-ruhaniyetleri ile ilerleyen iletişime tabidir. İnsan us ve ruhsal kavrayışın ölçeğinde yukarı doğru ilerledikçe, onun üzerinde nihai olarak daha yüksek konumdaki yedi ruhaniyet etkisi bulunacak olup, bu etkiler onun içinde ikamet edecektir. Ve, ilerleyen dünyaların bu yedi ruhaniyeti şunlardır:

194:2.13 (2062.2) 1. Kâinatsal Baba'nın bahşedilmiş ruhaniyeti — Düşünce Düzenleyicileri.

194:2.14 (2062.3) 2. Ebedi Evlat'ın ruhaniyet mevcudiyeti — kâinat âlemlerinin tümünün ruhaniyet yer çekimi ve tüm ruhaniyet iletişiminin belirli hattı.

194:2.15 (2062.4) 3. Sonsuz Ruhaniyet'in ruhaniyet mevcudiyeti — tüm ilerleyici usların ussal akrabalığının ruhsal kaynağı olarak yaratımın tümünün evrensel ruhaniyet-aklı.

194:2.16 (2062.5) 4. Kâinatsal Baba ve Yaratan Evlat'ın ruhaniyeti — genel olarak Evren Evladı olarak görülen Gerçekliğin Ruhaniyeti.

194:2.17 (2062.6) 5. Sonsuz Ruhaniyet'in ve Evren Ana Ruhaniyeti'nin ruhaniyeti — genel olarak Evren Ruhaniyeti'nin ruhaniyeti olarak görülen Kutsal Ruhaniyet.

194:2.18 (2062.7) 6. Evren Ana Ruhaniyeti'nin akıl-ruhaniyeti — yerel evrenin yedi emir-yardımcı ruhaniyeti.

194:2.19 (2062.8) 7. Baba, Evlat ve Ruhaniyetler'in ruhaniyeti — ruhaniyetten doğmuş olan faninin Cennet Düşünce

Düzenleyicisi ile bütünleşmesinin ve Kesinliğin Cennet Birliği'nin düzeyine ait kutsallığa ve yüceltilişe olan daha sonraki erişimin ardından gerçekleşen âlemlerin yükseliş fanilerine ait ruhaniyetin yeni ismi.

194:2.20 (2062.9) Ve, böylece, Gerçekliğin Ruhaniyetinin bahşedilişi dünya ve onun insanlarına, Tanrı için gerçekleşen yükseliş halindeki arayışa yardım etmek için tasarlanmış bulunan ruhaniyet bahşedilişinin sonuncusunu getirmişti.

3. Hamsin Yortusu'nda Yaşananlar

194:3.1 (2062.10) Birçok tuhaf ve garip öğretiler, Hamsin Yortusu gününe ait öncül anlatılar ile ilişkili hale gelmişti. Sonraki dönemlerde, yeni öğretmen olarak içinde Gerçekliğin Ruhaniyeti'nin insanlık içinde ikamet etmek için gelmiş olduğu bu güne dair yaşanmışlıklar, önü alınmaz duygusallığın budalaca patlamaları ile karıştırılır hale geldi. Baba ve Evlat'a ait olan bu aktarılmış ruhaniyetin ana görevi insanlara Baba'nın derin sevgisini ve Evlat'ın merhametini öğretmektir. Bunlar, insanların kutsallığın karakter özelliklerinin tümüne kıyasla daha bütüncül bir biçimde kavrayabileceği kutsallığa ait gerçekliklerdir. Gerçekliğin ruhaniyeti başlıca Baba'nın ruhaniyet doğası ve Evlat'ın ahlaki karakteri ile ilişkilidir. Yaratan Evlat, beden içinde, insanlara Tanrı'yı açığa çıkarmıştır; Gerçekliğin ruhaniyeti, kalp içinde, insanlara Yaratan Evladı açığa çıkarmaktadır. İnsan “ruhaniyetin meyvelerini” yaşamı içinde verdiğinde, o, yalın bir biçimde, Üstün'ün kendi yeryüzü yaşamında dışa vurmuş olduğu nitelikleri göstermektedir. İsa yeryüzü üzerindeyken, o yaşamını tek bir kişilik olarak yaşamıştı — Nasıralı İsa olarak. “Yeni öğretmen”in ikamet eden kişiliği olarak Üstün, Hamsin

Yortusu'ndan beri, gerçekliğin öğretilmiş olduğu her bir inananın deneyiminde yaşamını yeniden yaşamaya yetkin halde bulunagelmıştır.

194:3.2 (2062.11) Bir insan yaşamının gidişatı içinde yaşanan birçok şey; bu evrenin, içinde gerçekliğin hüküm sürdüğü ve doğruluğun galip geldiği bir evren olduğu düşüncesiyle bağdaştırılması zor bir biçimde anlaşılması zordur. Oldukça sık bir biçimde — günah olarak — iftiranın, yalanlarının, yalanın ve yanlışlığın galip geldiği görünmektedir. İnanç, son kertede, kötülük, günah ve adaletsizlik üzerinde galip gelmekte midir? Evet, gelmektedir. Ve, İsa'nın yaşamı ve ölümü, iyiliğin gerçekliğinin ve ruhaniyet rehberliğindeki yaratılmışın inancının her zaman haklı çıkacağını ebedi kanıtıdır. Onlar, şunu söyleyen bir biçimde, çarmıh üzerindeki İsa'yı aşağılamışlardı: “Görelim bakalım Tanrı gelip, onu kurtaracak mı.” Çarmıh gününde yaşam karanlık göründe, ancak yeniden diriliş gününde o ihtişamı bir biçimde berraktı; Hamursuz Yortusu gününde o daha da parlak ve daha da neşeliydi. Karamsar umutsuzluğa ait dinler yaşamın yüklerinden bir kurtuluşu elde etmeyi amaçlamaktadır; onlar sonsuz bir uygu ve dinlenmede yok olmayı arzulamaktadır. Onlar ilkel korku ve endişenin dinleridir. İsa'nın dini, hala mücadele içindeki insanlığa duyurulacak olan inancın yeni bir müjdesidir. Bu yeni din inanç umut ve derin sevgi üzerine inşa edilmiştir.

194:3.3 (2063.1) İsa için, fani yaşam en sert, en kaba ve en acı darbeleri içermiştir; ve, bu kişi umutsuzluğun bu hizmetlerini inançla, cesaretle ve Babası'nın iradesini gerçekleştirmek için şaşmaz kararlılıkla karşılamıştı. İsa yaşamı onun her türlü korkunç gerçekliği ile karşılamış olup, onun üstesinden gelmişti —

ölümde bile. O dini yaşamdan bir kaçış olarak kullanmamıştı. İsa'nın dini, başka mevcudiyetin bekler haldeki neşesini keyifle deneyimlemek için bu dünyadan kaçmayı arzulamamaktadır. İsa'nın dini, insanların mevcut an içinde beden bünyesinde yaşamış olduğu yaşamı derinleştirmek ve onu soylulaştırmak için diğer ve ruhsal mevcudiyetin neşesini ve huzurunu sağlamaktadır.

194:3.4 (2063.2) Eğer din insanların bir uyuşturucuysa, İsa'nın dini böyle bir din değildir. O çarmıh üzerinde öldürücü uyuşturucuyu içmeyi reddetmiş olup, bedenin tümüne aktarılmış haldeki onun ruhaniyeti, insanları yukarı götüren ve onun ileri doğru yürümesine uyarımda bulunan çok kudretli bir dünya etkisidir. Ruhsal ilerleme uyarımı, bu dünya içinde mevcut olan en güçlü yönlendirici kuvvettir; gerçeklik-öğrenen inanan, yeryüzü üzerinde ilerleyici ve oldukça faal bir ruhtur.

194:3.5 (2063.3) Eğer din insanların bir uyuşturucuysa, İsa'nın dini böyle bir din değildir. O çarmıh üzerinde öldürücü uyuşturucuyu içmeyi reddetmiş olup, bedenin tümüne aktarılmış haldeki onun ruhaniyeti, insanları yukarı götüren ve onun ileri doğru yürümesine uyarımda bulunan çok kudretli bir dünya etkisidir. Ruhsal ilerleme uyarımı, bu dünya içinde mevcut olan en güçlü yönlendirici kuvvettir; gerçeklik-öğrenen inanan, yeryüzü üzerinde ilerleyici ve oldukça faal bir ruhtur.

194:3.6 (2063.4) Gerçekliğin Ruhaniyeti'nin tüm içten inananlar üzerine bahşedilmiş oluşu gerçeğinin taşımakta olduğu ağırlığı görmezden gelmeyin; ruhaniyetin bu hediyesi yalnızca havarilere gelmemiştir. Üst odada bir araya gelmiş olan yüz yirmi erkek ve kadının tümü yeni öğretmeni almıştı; tıpkı tüm dünya boyunca kalplerinde dürüst olanların aldığı gibi. Bu yeni

öğretmen insanlığa bahşedilmişti; ve, her ruh onu, gerçeklik için derin sevgisi, kavrayış yetkinliği ve ruhsal mevcudiyetleri algılayışı uyarınca almıştı. En sonunda, gerçek din, din-adamlarının ve tüm kutsal sınıfların gözetiminden kurtarılmış olup, kendi gerçek dışavurumunu insanların bireysel ruhlarında bulmaktadır.

194:3.7 (2063.5) İsa'nın dini, ruhsal kişiliğin en yüksek türünü yaratması ve bu kişinin kutsallığını duyurması bakımından insan medeniyetinin en yüksek türünü yetiştirmektedir.

194:3.8 (2063.6) Hamsin Yortusu gününde Gerçekliğin Ruhaniyeti'nin gelişi hem köktenci hem de tutucu olmayan bir dini mümkün kılmıştı; o ne eski ne de yenidir; o ne eskinin ne de yeninin egemenliği altında olacaktır. İsa'nın yeryüzü yaşamına dair gerçek zamanın atılmış demiri için sabit bir noktayı oluştururken, Gerçekliğin Ruhaniyeti onun yaşamış olduğu dinin ve duyuruş olduğu müjdenin sonsuza kadar süren genişlemesini ve sonsuz büyümesini sağlamaktadır. Ruhaniyet gerçekliğin *tümüne* rehberlik etmektedir; o, sonu gelmez ilerleyişe ve kutsal gerçekleşime ait sürekli genişleyen ve her zaman büyüyen bir dinin öğretmenidir. Bu yeni öğretmen, İnsan Evladı'nın kişiliğinde ve doğasında oldukça kutsal bir bütünlükte bulunmuş olan nitelikleri gerçekliği arayan inanan için sonsuza kadar açık hale getirecektir.

194:3.9 (2064.1) “Yeni öğretmen”in bahşedilişi ile ilişkili olan dışavurumlar ve çeşitli ırkların ve milletlerin insanları tarafından havarilerin duyurusunun kabulü İsa'nın dinine ait evrenselliği göstermektedir. Krallığın müjdesi hiçbir ırk, kültür veya dil ile ilişkilendirilmeyecekti. Hamsin Yortusu'nun bu günü, İsa'nın dininin onun içkin Musevi zincirlerinden kurtarılışının büyük

ruhani çabasına şahitlik etmiştir. Ruhaniyetin bedenin tümüne olan bu aktarılışı sergisinden sonra bile, havariler ilk başta Yahudiliğin gerekliliklerini yeni inananlarına dayatmaya çabalamıştı. Pavlus bile Kudüs kardeşleri ile sorun yaşamıştı çünkü o gentilelileri bu Musevi uygulamalarına tabi kılmayı reddetmişti. Bir din belirli bir milli kültürle dolmanın veya kurulu haldeki ırksal, toplumsal veya ekonomik uygulamalar ile ilişkili hale gelmenin ciddi hatasında bulunduğu, dünyanın tümüne yayılamaz.

194:3.10 (2064.2) Gerçekliğin Ruhaniyeti, dışa vuruluşunun bütünlüğünü almış olanların sahip olduğu her türlü adetten, törenden, kutsal mekândan ve mevcut davranıştan bağımsızdı. Ruhaniyet üst odada toplananlara geldiğinde, onlar, daha yeni sessiz duaya katılmış halde, yalnızca orada oturmaktaydılar. Bu ruhaniyet şehre ek olarak ülkenin tümüne bahşedilmişti. Havarilerin, ruhaniyeti almak için ayrılıp tecrit içindeki yalnız bir mekânda yalnız meditasyonla geçen yıllara ihtiyaç duymaları gerekmemektedir. Zamanın tümü için Hamsin Yortusu ruhsal deneyime ait düşünceyi, özellikle elverişle çevreye dair düşünmeden ayırmaktadır.

194:3.11 (2064.3) Ruhsal bahşedilmişliği ile birlikte Hamsin Yortusu, Üstün'e ait dinin fiziksel kuvvete olan her türlü bağlılığından sonsuza kadar kurtarmak için tasarlanmıştı; bu yeni dinin öğretmenleri bu aşamada ruhsal silahlarla kuşanmış hale gelmişti. Onlar, hatasız bağışlama, benzersiz iyi irade ve sonu gelmez derin sevgiyle dünyayı fetih etmeye gideceklerdi. İsa hâlihazırda takipçilerine kendi dininin hiçbir zaman durağan olmadığını öğretmişti; onun takipçileri, merhamet hizmetlerinde ve derin sevgiyi sergileyişlerinde her zaman faal

ve olumlayıcı olacaktı. Bu inananlar artık Yahveh’i “Birliklerin Koruyucusu” olarak görmemekteydi. Onlar artık ebedi İlahiyatı “Koruyucu Mesih İsa’nın Tanrısı ve Babası” olarak görmüştü. Onlar bir ölçüde Tanrı’nın aynı zamanda her bireyin ruhsal Babası oluşuna dair gerçekliği bütüncül bir biçimde kavramada başarısız olmuşsa da, en azından ilerleme kaydetmişlerdi.

194:3.12 (2064.4) Hamsin Yortusu fani insana; kişisel yaraları affetme, çok büyük adaletsizliklerin ortasında soğukkanlılığı koruma, fazlasıyla şaşırtıcı tehlike karşısında etkilenmemiş halde bulunmaya devam etme ve derin sevginin ve hoşgörünün korkusuz eylemleri ile kin ve kızgınlığın kötülüğüne karşı koyma gücünü bahşetmişti. Urantia, tarihi içinde büyük ve yok edici savaşların kasırgalarından geçmiştir. Bu korkunç müdahalelerin tüm katılımcıları yenilgiyle yüzleşmiştir. Orada yalnızca tek bir galip çıkmıştır; bu şiddetli mücadelelerden biri daha derin bir saygınlıkla çıkmıştır — bu Nasıralı İsa ve onun kötülüğün üzerinden iyilik ile gelme müjdesidir. Daha iyi bir medeniyetin sırrı, derin sevgiye ve karşılıklı güvene ait iyi niyet olarak Üstün’ün insanların kardeşliğine dair öğretilerinde atmaktadır.

194:3.13 (2065.1) Hamin Yortusuna kadar, din yalnızca Tanrı’yı arayan insanı açığa çıkarmıştır; Hamsin Yortusu’ndan beri insan hala Tanrı’yı aramaktadır; ancak, dünya üzerinde aynı zamanda, insanı arayan ve onu bulduğunda kendi ruhaniyetini gönderen Tanrı imgesi parlamaktadır.

194:3.14 (2065.2) Hamsin Yortusu’nda bütünlüğe kavuşmuş olan İsa’nın öğretilerinden önce, eski dinlerin düşüncelerinde kadınlar neredeyse hiçbir ruhsal yere sahip değildi. Hamsin

Yortusundan sonra, krallığın kardeşliği içinde kadın Tanrı önünde insan ile eş yerde durdu. Ruhaniyetin bu özel ziyaretini almış olan yüz yirmi içinde birçok kadın takipçisi bulunmuş olup, onlar erkek inananlar ile bu kutsanmışlıkları eşit bir şekilde paylaşmıştı. Erkekler artık, dini hizmetin yardımını tekeli haline alma cüreti gösteremez. Ferisiler Tanrı'ya “bir kadın, bir cüzamlı veya bir gentile” olarak doğmamış oldukları için teşekkür etmeye devam edebilir; ancak, İsa'nın takipçileri arasında kadın sonsuza kadar cinsiyete dayalı olan tüm dini ayrımlardan özgür kılınmıştır. Hamsin yortusu; ırksal farklılığa, kültürel ayrışma, toplumsal tabakalara veya cinsi önyargıya dayalı olan her türlü dini ayrımcılığı yok etmiştir. Bu yeni dinde inananların şunu haykırmalarına şaşmamak gerekir: “Koruyucu'nun ruhaniyeti nerdeyse, özgürlük oradadır.”

^{194:3.15 (2065.3)} İsa'nın hem annesi hem de kardeşi yüz yirmi inanan arasında hazır haldeydi; ve, takipçilerin bu ortak topluluğunun üyeleri olarak onlar da aktarılmış ruhaniyeti almışlardı. Onlar akranlarından daha fazla iyi hediye almamışlardı. İsa'nın yeryüzü ailesinin hiçbir üyesine özel bir hediye bahşedilmemişti. Hamsin Yortusu özel din-adamlığının ve kutsal ailelere olan her türlü inancın sonunu simgelemektedir.

^{194:3.16 (2065.4)} Hamsin Yortusu'ndan önce havariler İsa için birçok şeyden feda etmişlerdi. Onlar evlerinden, ailelerinden, arkadaşlarından, dünyasal eşyalarından ve mevkilerinden feragat etmişlerdi. Hamsin Yortusu'nda onlar kendilerini Tanrı'ya verirken, Baba ve Evlat — onlar içinde yaşamaları için ruhaniyetleri göndermeleri olarak — onların bu fedalarına kendilerini insanlara vermesiyle karşılık vermişti. Benliği yitirmenin ve ruhaniyeti bulmanın bu deneyimi duygusal bir

şey değildi; o, ussal bir benlik tesliminin ve koşulsuz adanmışlığın eylemiydi.

194:3.17 (2065.5) Hamsin Yortusu, müjde inananları arasında ruhsal bütünlüğe olan bir çağrıydı. Ruhaniyet Kudüs'teki inananlara indiğinde, aynı şey Philadelphia'da, İskenderiye'de ve gerçek inananların ikamet etmiş olduğu tüm diğer yerlerde gerçekleşmişti. “İnananlardan oluşan kalabalıkta yalnızca tek bir kalp ve ruhun olduğu” kelimenin tam anlamıyla doğrudur. İsa'nın dini, dünyanın şimdiye kadar şahit olduğu en güçlü birleştirici etkidir.

194:3.18 (2065.6) Hamsin Yortusu bireylerin, milletlerin ve ırkların üstünlük görüşlerini azaltmak için tasarlanmıştır. Bu üstünlük görüşleri, yıkıcı savaşlar ile dönemsel olarak patlak verecek kadar gerginlikler yaratmaktadır. İnsanlık yalnızca ruhsal yaklaşımla bir bütün hale getirilebilir; ve, Gerçekliğin Ruhaniyeti, evrensel olan bir dünya etkisidir.

194:3.19 (2065.7) Gerçekliğin Ruhaniyeti'nin gelişi, insan kalbini arıtmakta olup, alan kişiyi Tanrı'nın iradesine ve insanların refahına adanmış olan bir yaşam amacı tasarlamasına götürmektedir. Bencilliğin maddiyatçı tutumu fedakârlığın bu yeni ruhsal bahşedilişinde yutulmuştur. Hamsin Yortusu, bu zaman olduğu gibi ve şimdiki haliyle, tarihin bir parçası olmuş İsa'nın yaşayan deneyime ait kutsal evlat haline gelişini simgelemektedir. Bu aktarılan ruhaniyetin neşesi, insan yaşamında bilinçli bir biçimde deneyimlendiği zaman, sağlık için bir ilaç, akıl için bir uyarım ve ruh için şaşmaz bir enerji haline gelmektedir.

Dua, Hamsin Yortusu gününde ruhaniyeti getirmemiştir; ancak, o, bireysel inananları niteleyen algı yetkinliğini belirlemede fazlasıyla katkıda bulunmuştur. Dua kutsal kalbi bahşedilişin özgürlüğüne taşımamaktadır; ancak, o oldukça sık bir biçimde, onların Yaratıcı ile içten dua ve gerçek ibadetin doğrudan ilişkisini kurmayı bu şekilde hatırlayanların kalplerinde ve ruhlarında kutsal bahşedilmişliklerin akabilmesi için daha büyük ve derin kanalları açmaktadır.

4. Hristiyan Kilisesi'nin Başlangıçları

İsa oldukça anlık gerçekleşen bir biçimde düşmanları tarafından alınıp, çok hızlıca iki hırsız arasında çarmıha gerildiğinde, onun havarileri ve takipçileri tamamiyle umutsuzluk içine düşmüşlerdi. Üstün'ün tutuklanması, zincirlenmesi, kırbaçlanması ve çarmıha gerilmesi havariler için bile katlanılamaz nitelikteydi. Onlar İsa'nın öğretilerini ve uyarılarını unutmuştu. O, gerçekten de, “Tanrı ve insanların tümü önünde eylemde ve sözde çok kudretli bir peygamber” olabilirdi; ancak, o neredeyse hiçbir bir biçimde, İsrail krallığını yeniden kurmayı kendisinden umut etmiş oldukları Mesih olamazdı.

Bunun ardından, umutsuzluktan kurtarılışı ve Üstün'e ait inançlarına geri dönüşleriyle yeniden diriliş gelmişti. Tekrar ve tekrar onlar İsa'nın kendilerini görüşüne ve kendileriyle konuşmasına şahit olmuştu; ve, İsa onları kendilerine elvedada bulunup, Baba'ya geri dönüyor olduğunu söylemiş olduğu Zeytindağı'na götürmüştü. İsa onlara, Gerçekliğin Ruhaniyeti'nin gelişi biçiminde, güç ile bahşedilene kadar Kudüs'te vakit geçirmelerini söylemişti. Ve, Hamursuz Gününde bu yeni öğretmen gelmiş olup, onlar bir

kez daha yeni güçle müjdelerini duyurma çıkmışlardı. Onlar yaşayan bir Koruyucu'nun cüretkâr ve cesur takipçileriydi; ölü ve yenilmiş bir önderin değil. Üstün, bu öğreti-yayıcılarının kalplerinde yaşamaktadır; Tanrı onların akıllarında bir inanç-savı değildir; o, ruhlarında yaşayan bir mevcudiyet haline gelmiştir.

194:4.3 (2066.3) “Onlar gün be gün kararlı bir biçimde ve uyum halinde mabetteki etkinliklerine ve evdeki yemeklerine devam etmişlerdi. Onlar, Tanrı'yı öven ve insanların tümünün iyiliğini isteyen bir biçimde, yiyeceklerini şükranla ve ortak kalple almışlardı. Onların tümü ruhaniyetle dolmuştu; ve, onlar Tanrı kelimesinden cüretkâr bir biçimde bahsetmeye başlamışlardı. Ve, inanmış olan bu kişilerin oluşturduğu kalabalıklar tek bir kalp ve ruh içerisindeydi; ve, onlardan bir tanesi bile sahip oldukları şeylerin bir tanesinin bile kendisine ait olduğunu söylememişti; ve, onlar her şeye ortak bir biçimde sahip olmuştu.”

194:4.4 (2066.4) İsa'nın Tanrı'nın babalığı ve insanın kardeşliği olarak krallığın müjdesini duyurmaya çıkmalarını emretmiş olduğu bu kişilere ne olmuştu? Onlar yeni bir müjdeye sahiplerdi; onlar yeni bir deneyimin yoğun coşkusu içindeydi; onlar yeni bir ruhsal enerji ile doğmuştu. Onların iletisi aniden gerçekleşen bir biçimde dirilmiş Mesih'in duyurusuna dönmüştü: “birçok kudretli emekleri ve mucizeleri ile bir insan halindeki Tanrı olan Nasıralı İsa; kendisinin kesin tavsiye ile Tanrı'ya dair önbilgisiyle kurtarmış olduğu böyle kişiliği sizler çarmıha gerip öldürdünüz. Peygamberlerin tümünün sözleri ile Tanrı'nın haberciliğinde bulunduğu her şeyi o yaşamıyla yerine getirdi. Bu İsa'yı Tanrı kesin bir biçimde diriltti. Tanrı onu hem

Koruyucu hem de Mesih kıldı. Tanrı'nın sağ koluna erişerek, Baba'dan ruhaniyet sözünü almış ve onun tarafından yüceltilmiş olarak, o gördüğünüz ve duyduğunuz şeylerin hepsine aktardı. Tövbe edin ki günahlarınız temizlensin; ki Baba, sizler için, görevlendirilmiş olan, evet İsa bile olarak, Mesih'i gönderebilsin; her şey yerli yerine getirildiğinde cennetin kabul edeceği sizler.”

194:4.5 (2066.5) İsa'nın iletisi olarak krallığın müjdesi aniden Koruyucu İsa Mesih'in müjdesine dönüştürülmüştü. Onlar bu aşamada, onun yaşamının, ölümünün ve yeniden dirilişinin gerçeklerini duyurmakta olup, başladığı çalışmasını tamamlayabilmesi için onun bu dünyaya hızlıca geri dönmesi umudunun vaazında bulunmaya başlamamışlardı. Böylece, öncül inananların iletisi onun ilk gelişinin gerçeklerini duyurmak ve, oldukça yakın bir süre içinde gerçekleşecek olduğunu düşündükleri bir yaşanmışlık olarak onun ikinci gelişinin umudunu öğretmekten meydana gelmişti.

194:4.6 (2067.1) Mesih, hızlıca din kurumuna dönüşen bir mezhep haline gelmek üzereydi. İsa yaşamaktaydı; o insanlar için ölmüştü; o ruhaniyet vermişti; o tekrar gelecekti. İsa tüm düşüncelerini kaplamış ve Tanrı'ya ve her şeye dair tüm yeni kavramsallaşmalarını belirlemişti. Onlar “Tanrı Koruyucu İsa'nın Babası” biçimindeki yeni inanç savıyla o kadar aşırı bir biçimde etkilenmişlerdi ki, “Tanrı'nın her insanın sevgi dolu Babası”, hatta her bir bireyinki oluşuna dair eski iletiye ilgilerini yitirmişti. Gerçektir, kardeşsel derin sevginin ve benzeri görülmemiş iyi niyetin muhteşem bir dışavurumu inananlardan meydana gelen bu cemiyetler içinde doğmuştu. Ancak, bu, İsa'ya olan inanların meydana getirmiş olduğu bir

birliktelikti; cennet içindeki Baba'nın ailesel krallığı içindeki kardeşlerin birlikteliğine olan inananların topluluğu değil. Onların iyiliği, İsa'nın bahşetmesine ait kavramsallaşmanın derin sevgisinden doğmuştu; fani insanın kardeşliğinin tanınmasından değil. Yine de, onlar neşe ile dolmuştu; ve, onlar o kadar yeni ve benzersiz yaşamlar yaşamaktaydı ki, insanların tümü onların İsa'ya dair öğretilerine bağlanmışlardı. Onlar, bu müjde için krallığın müjdesine dair yaşam içinde ve örneklendirici yorumları kullanmanın büyük hatasında bulunmuştu; ancak, bu bile, insanın bu zamana kadar görmüş olduğu en büyük dini temsil etmişti.

194:4.7 (2067.2) Aksi görülemeyecek bir biçimde, yeni bir birliktelik tüm dünyada doğmaktaydı. “İnanmış olan kalabalıkların sayısı havarilerin öğretisinde ve birlikteliğinde, yemeğin yenmesinde ve duada sürekli bir biçimde artmaktaydı.” Onlar birbirlerini ağabey ve abla olarak çağırmışlardı onlar birbirlerini kutsal bir öpücükle selamlamışlardı; onlar fakire yardım etmişlerdi. Bu, ibadete ek olarak yaşamdan meydana gelen bir birliktelikti. Onların bütünlüğü, emirle bir araya gelmiş ortaklaşa yaşam değildi; onlarınki akran takipçileri ile sahip oldukları şeyleri paylaşma arzusuuydu. Onlar kendilerinden emin bir biçimde, nesilleri boyunca Baba'nın krallığının kuruluşunu tamamlamak için İsa'nın geri döneceğini beklemişlerdi. Bu kendiliğinden gerçekleşen dünyasal iyeliklerinin paylaşımı İsa'nın öğretisinin doğrudan bir özelliği değildi; o böyle gerçekleşmişti çünkü bu erkek ve kadınlar oldukça içten ve kendilerinden emin bir biçimde İsa'nın her an çalışmalarını bitirmek ve krallığı tamamlamak için geri döneceğine inanmışlardı. Ancak, düşüncesiz kardeşsel derin sevgi biçimindeki bu iyi niyetli deneyime ait nihai sonuçlar yıkıcı ve

keder besleyiciydi. Binlerce içten inanan emlaklarını satmış olup, değerli tüm eşyalarından ve gelir getiren şeylerinden kurtulmuştu. Zamanın ilerlemesiyle, Hristiyan “eşit-paylaşım”’a ait azalan kaynaklar *bir sona* ermişti — ancak dünya olduğu gibi akmaya deva etmişti. Çok yakın bir süre içinde Antakya’daki inananlar, Kudüs’teki akran inananların açlıktan ölmelerini engellemek için bir dizi eşyalar tutmaya başlamıştı.

194:4.8 (2067.3) Bu günlerde onlar, onun oluşturulmuş haliyle Koruyucu’nun Son Akşam Yemeği’ni kutlamışlardı; bu biçim uyarına, onlar iyi birliktelikten oluşan bir toplumsal yemek için bir araya gelmekte ve yemek sonunda dini bir âdete katılmaktaydı.

194:4.9 (2067.4) Onlar ilk başta İsa adına vaftizde bulunmuşlardı; “Baba, Evlat ve Kutsal Ruhaniyet” adına vaftizde bulunmaya başlamaları neredeyse yirmi yıl almıştı. Vaftiz, inananlardan meydana gelen birlikteliğe kabul edilmek için gereken tek şeydi. Onlar henüz bir örgütlenmeye sahip değildi; onlar yalnızca bir İsa kardeşliği idi.

194:4.10 (2067.5) Bu İsa mezhebi hızlıca büyümekteydi; ve, bir kez daha Saddükiler onları fark etmeye başladı. Ferisiler, öğretilerin hiçbirisi Musevi yasalarının uyumuna karşı gelmediği için bu durumdan çok az rahatsız olmuşlardı. Ancak, Sadukiler, Gamaliel ismindeki önde gelen hahamlardan birinin tavsiyesi aralarında üstün hale gelene kadar İsa’nın mezhebine ait önderleri hapse atmaya başlamışlardı; Gamaliel onlara şunun tavsiyesinde bulunmuştu: “Bu insanlara bir şey yapmaktan sakının ve onları rahat bırakın; zira, eğer onların tavsiyesi veya çalışması insana ait bir şeyse, o zaten kalıcı olmayacak; ancak,

bunlar Tanrı'ya aitse, siz onları kaldıracak güce sahip olmayacak, yalnızca kendinizi Tanrı'ya karşı ümitsiz halde çatışır halde bulacaksınız.” Onlar Gamaliel'in tavsiyesini dinlemeye karar verdi; ve, Kudüs'te, boyunca İsa'ya dair yeni müjdenin hızlı bir biçimde yayılmış olduğu, huzur ve sessizlikten meydana gelen bir dönem ortaya çıktı.

194:4.11 (2068.1) Ve, böylece, Yunanlıların İskenderiye'den büyük kalabalıklar halinde gelişine kadar Kudüs'te her şey yolunda gitmişti. Rodan'ın iki öğrencisi Kudüs'e varmış olup, Helenciler arasında birçok yeni inananı elde etmişti. Onların öncül inananları arasında Stephen ve Barnabas bulunmuştu. Bu yetkin Yunanlılar Musevi bakış açısına dair birçok şeye sahip değildi, ve onlar Musevi ibadet türüne ve diğer törensel uygulamalara iyi bir biçimde uyuşmamaktaydı. Ve, İsa kardeşliği ve Ferisiler ve Saddukiler arsasındaki huzurlu ilişkileri sonlandıran şey bu Yunanlı inananlarının eylemleri olmuştu. Stephen ve onun Yunan birlikteliği daha çok İsa'nın öğretmiş olduğu gibi vaazda bulunmaya başlamıştı; ve, bu onları Musevi önderleri ile doğrudan bir çatışma konumuna getirmişti. Stephen'in kamuya olan vaazlarından bir tanesinde, söyleşinde tartışmalı bir noktaya geldiğinde, onlar mahkemenin tüm resmi işleyişlerinden kurtulmuş olup, onu burada ölesiye taşlamaya geçmişlerdi.

194:4.12 (2068.2) Kudüs'te İsa'ya inananların Yunan kafilesini önderi olarak Stephen böylece, öncül Hristiyan din kurumunun resmi örgütlenişi için yeni inancın ve belirli bir amacın ilk şehidi olmuştu. Bu yeni kriz, inananların artık Musevi inancı içinde bir mezhep olarak devam edemeyeceğinin tanınmasıyla sonuçlanmıştı. Onların tümü kendilerinin inanmayanlardan

ayrılmasında hem fikir haline gelmişti; ve, Stephen'in ölümünden sonra bir ay içinde Kudüs'teki din kurumu Petrus'un önderliği altında örgütlenmiş olup, İsa'nın kardeşi Yakub onun fahri başı olarak seçilmişti.

194:4.13 (2068.3) Ve, bunun sonrasında, Museviler tarafından o kadar yeni ve acımasız idamlar patlak vermişti ki, daha sonra Antakya'da Hristiyanlık olarak adlandırılmış olan, İsa'ya dair yeni dinin faal öğretmenleri imparatorluğun en uç sınırlarına varasıya İsa'yı duyurmaya çıkmıştı. Bu iletinin taşınmasında, Pavlus zamanından önce, önderlik Yunanlıların ellerindeydi; ve, bu ilk öğreti-yayıcılar, ve aynı zamanda daha sonrakiler, eski günlerde İskender'in yolu olarak adlandırılış olan güzergâhı takip etmişti; bu yol, Gazze ve Tire üzerinden Antakya'ya ve buradan Küçük Asya üzerinden Makedonya'ya ve buradan da Roma ve imparatorluğun uç sınırlarına gitmekteydi.

195. Makale

Hamsin Yortusu'ndan Sonra

195:0.1 (2069.1) HAMSİN YORTUSU gününde Petrus'un vaazının sonuçları, krallığın müjdesini duyurmadaki çabalarında onların gelecek siyasalarına karar verecek, planlarını belirleyecek onların büyük bir kısmını etkileyecek nitelikteydi. Petrus, Hristiyan din kurumunun gerçek kurucusuydu; Pavlus Hristiyan iletisini gentilelilere taşımış olup, Yunan inananlar onu tüm Roma İmparatorluğuna yaymıştı.

195:0.2 (2069.2) Her ne kadar bir topluluk olarak geleneğin esaretindeki ve din adamlığının büyük etkisindeki İbraniler İsa'nın Tanrı'nın babalığına veya inanın kardeşliğine veya

(sonraki Hristiyanlık olarak) Petrus ve Pavlus'un yeniden dirilişı duyurmasına ve Mesih'in yükselişine inanmayı reddetmiş olsalar da, Roma İmparatorluğu'nun geri kalanının evrimleşen Hristiyan öğretilerine açık olduğu görülmüştü. Batı medeniyeti bu zaman zarfında entelektüel, savaş yorgunu ve mevcut tüm dinlerden ve evren felsefelerinden tamamıyla kuşku duyar haldeydi. Yunan kültürünün varisleri olarak Batı dünyasının insan toplulukları büyük bir geçmişe dair saygı duymuş oldukları bir geleneğe sahipti. Onlar, felsefede, sanatta, edebiyatta ve siyasi ilerleyişte büyük başarılarından oluşan miras üzerine düşünebilmekteydi. Ancak, tüm bu kazanımlarda onlar ruhu tatmin edici bir dine sahip değildi. Onların ruhsal arzuları tatmin edilmemiş halde kalmaya devam etmişti.

195:0.3 (2069.3) İnsan toplumundan oluşan böyle bir sahneye, Hristiyan iletisinden oluşan İsa'nın öğretileri çok ani bir güçle girmişti. Yaşamın yeni bir düzeyi böylece bu Batı insanların aç kalplerine sunulmuştu. Bu durum, eski dini uygulamalar ile İsa'nın iletisine dair dünya için Hristiyanlaştırılmış biçimi arasında doğrudan bir çatışma anlamına gelmekteydi. Bu türden bir çatışma ya yeninin veya eskinin bariz bir zaferiyle sonuçlanmak zorundaydı, ya da belirli bir *tavizle* gelen anlaşmayla. Tarih bu mücadelenin tavizle sonuçlanmış olduğunu göstermektedir. Hristiyanlık, herhangi bir insan topluluğunun bir veya iki nesilde kendisine uyarlayamayacağı türden çok şeyi içinde barındırmaktaydı. O, İsa'nın insanların ruhlarına sunmuş olduğu haliyle, yalın bir etki değildi; o öncül bir biçimde, dini törenler, eğitim, sihir, tıp, sanat, edebiyat, kanun, hükümet, ahlaki değerler, cinsel yaşam düzeni, çok eşlilik ve, kısıtlı bir düzeyde, kölelik hususlarında bir tutum

belirlemişti. Hristiyanlık, tüm Roma İmparatorluğu'nun ve Doğu'nun tamamının beklemekte olduğu haliyle — sadece yeni bir din olarak gelmemişti; o, *insan toplumunun yeni bir düzeni* olarak gelmişti. Ve, bu türden bir iddia hızlı bir biçimde, çağlarca sürecektir olan bir toplumsal-ahlaki çatışmaya dönüşmüştü. Yunan felsefesi tarafından yeniden yorumlandığı ve Hristiyanlık tarafından toplumsallaştığı haliyle, İsa'nın idealleri bu aşamada Batı medeniyetinin etik değerlerinde, ahlakında ve dinlerinde vücut bulan insan ırkı geleneklerine cüretkâr bir biçimde karşı gelmekteydi.

195:0.4 (2069.4) İlk başta, Hristiyanlık, yalnızca alt toplumsal ve ekonomik tabakadan yeni inananlar elde etmişti. Ancak, ikinci yüzyılın başlamasıyla, Yunan-Roma kültürünün en güçlü üyeleri, yaşam amacına ve varoluş gayesine ait bu yeni kavramsallaşma halinde, Hristiyan inancının bu yeni düzenine dönmekteydi.

195:0.5 (2070.1) Kendi doğduğu topraklarda neredeyse tamamiyle başarısız olmuş olan Musevi kökenindeki bu ileti nasıl oldu da bu kadar hızlı ve verimli bir biçimde Roma İmparatorluğu'nun en iyi akıllarını kazanmıştı? Hristiyanlığın, felsefi dinler ve gizem kültleri üzerindeki zaferi şu sebeplerden dolayı gerçekleşmişti:

195:0.6 (2070.2) 1. Örgütlenme. Pavlus büyük bir örgütleyici olup, onun takipçileri onun belirlemiş olduğu hıza uyum sağlamıştı.

195:0.7 (2070.3) 2. Hristiyanlık bütünüyle Helenleşmiş hale gelmişti. O, İbrani din kuramının en değerli savlarına ek olarak Yunan felsefesindeki en iyi düşüncelerden meydana gelmişti.

195:0.8 (2070.4) 3. Ancak, onun en iyi özelliği, İsa'nın yaşam bahşedilişinin yankısı ve tüm insanlığın kurtuluşu için iletisinin yansıması olarak, yeni ve büyük bir *ideali* taşımıştı.

195:0.9 (2070.5) 4. Hristiyan önderleri Mitraizm için o kadar fazla tavizde bulunmaya hazırды ki, onun takipçilerinin yarıdan fazlası Antakya kültüne karşı kazanılmıştı.

195:0.10 (2070.6) 5. Benzer bir biçimde Hristiyan önderlerinin sonraki ve geç nesilleri paganizme öyle bir ilave tavizlerde bulunmuştu ki Roma imparatoru Konstantin bu yeni dine kazanılmıştı.

195:0.11 (2070.7) Ancak, Hristiyanlar paganlarla kurnaz bir pazarlıkta bulunmuştu; onlar paganların törensel tapınmalarını benimserken, paganların Pavlus Hristiyanlığı'nın Helenleşmiş türünü benimsemeye zorlamışlardı. Onlar, Mitraik kült ile olduğu gibi paganlarla kendilerinin daha kazançlı çıkmış oldukları bir pazarlıkta bulunmuşları; ancak, böyleyken bile bu inanışlar büyük ahlaksızlıkları ve aynı zamanda Farslı gizemin çok sayıdaki diğer utanç verici uygulamaları içlerinden ayıklamaları bakımından kendilerin fethedenlerden daha büyük şey elde etmişlerdi.

195:0.12 (2070.8) Bilgece, veya bilgece olmayan bir biçimde, Hristiyanlığın bu öncül önderleri kasti bir biçimde İsa'nın *düşüncelerinin* birçoğunu kurtarmak ve onları ilerletmek çabası içinde İsa'nın *ideallerinden* tavizde bulunmuşlardı. Ve, onlar fazlasıyla başarılı olmuştu. Ancak, yanlış düşmeyin! Üstün'ün sahip olduğu bu tavizde bulunmuş idealler hala onun müjdesinde saklı haldedir; ve, onlar nihai olarak, tüm dünya üzerinde bütüncül gücünü sergileyecektir.

195:0.13 (2070.9) Hristiyanlığın paganlaşmasıyla, eski düzen ritüelsel anlamda birçok küçük galibiyette bulunmuştu; ancak, Hristiyanlar bu açılardan üstünlüğü elde etmişlerdi:

195:0.14 (2070.10) 1. İnsanların sahip olduğu ahlaki değerlerde yeni ve devasa düzeyde yüksek bir seviye belirlenmişti.

195:0.15 (2070.11) 2. Dünyaya Tanrı'ya ait yeni ve fazlasıyla genişleştirilmiş bir kavramsallaşma verilmişti.

195:0.16 (2070.12) 3. Ölümsüzlüğe dair umut, tanınmakta olan bir dinin sözünün bir parçası haline gelmişti.

195:0.17 (2070.13) 4. Nasıralı İsa insanın aç ruhuna verilmişti.

195:0.18 (2070.14) İsa tarafından öğretilmiş olan birçok büyük gerçeklik bu öncül tavizlerde neredeyse tamamen kaybolmuştu; ancak, onlar yine de, son kertede İnsan Evladı'nın yaşamına ve öğretilerine dair Pavlus'un yorumu olan, paganlaşmış Hristiyanlığa ait bu dinde uyur haldedir. Ve, Hristiyanlık, paganlaşmadan önce bile, tamamiyle Helenleşmişti. Hristiyanlık, Yunanlılara çok şey, çok ama çok şey borçludur. Nikaea'da oldukça cesur bir biçimde karşı durup, toplanmış kişilere İsa'nın doğasına dair kavramsallaşmanın bozulduğu takdirde onun bahşedilişine dair mevcut gerçekliğin dünyada kaybedilme tehlikesine sebep olmaya cüret etmemelerini savunan kişi, Mısır'dan gelmekte olan bir Yunanlıydı. Bu Yunanlının İsmi Athanasius'tu; bu inananın ine ifadesi ve mantığı olmasaydı, Arius'un iknaları galip gelecekti.

1. Yunanlıların Etkileri

195:1.1 (2071.1) Hıristiyanlığın Helenleşmesi tüm gücü ile, Atina’da Areopagus heyeti önünde Havari Pavlus durup, Atinalılara “Bilinmeyen Tanrı”dan bahsetmiş olduğu büyük öneme sahip olan gün gerçekleşmişti. Burada, Acropolis’in gölgesi altında, bu Roma vatandaşı bu Yunanlılara, Musevi Celile arazisinden kökenin alan bu yeni dine dair kendi yorumunu duyurmuştu. Ve, Yunan felsefesi ve İsa’nın öğretilerinin çoğu içinde tuhaf bir biçimde özdeş olan bir şey bulunmaktaydı. Onlar ortak bir gayeye sahipti — onların ikisi de *bireyin ortaya çıkışını* amaçlamıştı. Yunanlılar toplumsal ve siyasi bir ortaya çıkışı amaçlarken; İsa, ahlaki ve ruhsal bir ortaya çıkışı vurgulamıştı. Yunanlılar ussal açık görüşlülüğün siyasi özgürlüğe götürdüğünü öğretmekteydi; İsa, ruhsal açık görüşlülüğün dini özgürlüğe götürdüğünü öğretmişti. Bu iki düşünce bir araya getirildiğinde insan özgürlüğü için yeni ve kudretli bir düzen oluşturmuştu; onlar insanın toplumsal, siyasi ve ruhsal özgürlüğünü göstermişti.

195:1.2 (2071.2) Hıristiyanlık şu iki sebep sonucunda mevcut hale gelip, rakip tüm dinler üzerinde galip çıkmıştı:

195:1.3 (2071.3) 1. Yunan aklı, Museviler’den bile olacak şekilde, yeni ve iyi düşünceleri almaya gönüllüydü.

195:1.4 (2071.4) 2. Pavlus ve onun takipçileri istekli ancak kurnaz ve amaçlarını bilen tavizcilerdi; onlar, keskin din kuramsal tüccarlardı.

195:1.5 (2071.5) Pavlus Atina’da ayağa kalkıp, “Mesih ve O Çarmıha Gerildi” vaazında bulunduğunda, Yunanlılar ruhsal bir biçimde açtı; onlar yeni gerçeği sorgular, ona ilgi gösterir ve mevcut bir biçimde onu arar haldeydi. Romalılar ilk başta Hıristiyanlıkla

savaşırken, Yunanlıların onu kucaklamış olduğunu hiçbir zaman unutmayın; Romalıları daha sonra, kelimenin tam anlamıyla, bu zamanlarda dönüşmüş olduğu haliyle, Yunan kültürünün bir parçası olarak bu dini kabul etmeye zorlamış olanlar bu Yananlılar olmuştur.

195:1.6 (2071.6) Yunanlılar güzelliğe saygı duymaktaydı; Museviler kutsallığa; ancak, bu iki insan topluluğu da gerçekliği derinden sevmişti. Çağlar boyunca Yunanlılar ciddi bir biçimde, din haricinde, toplumsal, ekonomik siyasi ve felsefi olarak — insan sorunlarının tümü üzerinde fikir yürütmüşlerdi. Çok az Yunanlı dine fazlaca önemde bulunmuştu; onlar kendi öz dinlerini bile fazlasıyla ciddiye almamışlardı. Çağlar boyunca Museviler, akıllarını dine adarken, düşüncenin bu diğer dallarını görmezden gelmişlerdi. Onlar dinlerini oldukça ciddiye almışlardı, haddinden fazla bir biçimde. İsa'nın iletisinin içeriğinden görüleceği haliyle, bu iki insan topluluğunun çağlar boyuncaki düşüncesinin ortak sonucu bu aşamada insan toplumunun yeni düzeninin, ve bir ölçüde insanın dini inancı ve uygulamasının yeni bir düzeninin itici gücü haline gelmişti.

195:1.7 (2071.7) Yunan kültürünün etkisi hâlihazırda, İskender yakın Doğu dünyası üzerinde Helen medeniyetini yaydığında, batı Akdeniz topraklarına girmiş haldeydi. Yunanlılar, küçük şehirlerde yaşadıkları müddetçe din ve siyasetleri ile oldukça başarılı oldular; ancak, Makedonyalı kral Yunanistan'ı, Adriyatik'ten İndus'a uzanan bir biçimde, bir imparatorluğa dönüştürmeye cüret ettiğinde sorunlar başladı. Yunanistan'ın sanatı ve felsefesi imparatorluksal genişleme görevine tamamiyle denkti; ancak, bu durum Yunan siyasi idaresi veya dini için söz konusu değildi. Yunanistan'ın şehir-devletleri bir

imparatorluğa genişlediğinde, onların yerel tanrıları tuhaf görünmeye başladı. Yunanlılar gerçekten de, eski Musevi dinin Hristiyanlaşmış biçimi onlara geldiğinde, daha büyük ve daha iyi Tanrı olarak, *tek bir Tanrı* 'yı aramaktaydı.

195:1.8 (2072.1) Bu haliyle Helenist İmparatorluk buna katlanamayacaktı. Onun kültürel kayışı devam etti; ancak, bu kayış, imparatorluk yönetimi için Batı'dan Romalı siyasi dehayı ve Doğu'dan sahip olduğu tek Tanrı'nın imparatorluksal kutsallığı bünyesinde barındırmış olduğu bir dini alınca sonlandı.

195:1.9 (2072.2) Mesih'ten sonraki ilk yüzyılda Helenist kültür hâlihazırda en yüksek düzeylerine ulaşmıştı; onun gerileyişi başlamıştı; öğrenme ilerlemekte ancak deha azalmaktaydı. Kısmi bir biçimde Hristiyanlıkta vücut bulmuş olan İsa'nın düşünceleri ve idealleri tam da bu zaman zarfında Yunan kültürü ve öğrenimin kurtuluşunun bir parçası olmuştu.

195:1.10 (2072.3) İskender Doğu'ya, Yunanistan medeniyetinin kültürel hediyesini vermişti; Pavlus Batı'yı, İsa'nın müjdesine dair Hristiyan yorumu ile akın etmişti. Ve, Batı boyunca her nerede Yunan kültürü üstün gelmişse, orada Helenleşmiş Hristiyanlık kök salmıştı.

195:1.11 (2072.4) İsa'nın iletisinin Doğu yorumu, her ne kadar onun öğretilerine daha sadık kalmışsa da, Abner'in taviz vermeyen tutumunu takip etmişti. O hiçbir zaman Helenleşmiş yorum kadar ilerlememiş olup, nihai olarak İslam hareketi içinde kaybolmuştu.

2. Roma Etkisi

195:2.1 (2072.5) Romalılar, seçimle gelen hükümet yerine temsili hükümeti koyan bir biçimde, Yunan kültürünü tamamiyle kendisiyle değiştirmişti. Ve, yakın bir süre içinde, bu değişiklik, farklı diller, insanlar ve hatta dinler içi tüm Batı dünyasına yeni bir hoşgörü getirmesi bakımından Hristiyanlık'ın yararına olmuştu.

195:2.2 (2072.6) Roma'daki Hristiyanların öncül idamının çoğu yalnızca, onların duyuruşlarındaki “krallık” terimini talihsiz bir biçimde kullanmalarıydı. Romalılar her bir dine hoş görü beslemekteydi; ancak, onlar, siyasi karşıtlığı besleyen her şeye karşı gelmekteydiler. Ve, böylece, fazlasıyla yanlış anlamaya dayanmış olan bu öncül idamlar dindiğinde, dini propaganda için her imkân ardına kadar açılmıştı. Romalılar siyasi idareye ilgi duymaktaydı; onlar, ne sanata ne de dine çok az ilgi göstermişti; ancak, Romalılar her ikisi için de görülmemiş ölçüde hoşgörülüydü.

195:2.3 (2072.7) Doğu kanunu katı ve keyfiydi; Yunan kanunu akıcı ve sanatsaldı; Roma kanunu soylu ve saygıyı besleyiciydi. Roma eğitimi, duyulmamış ve değişmez bir sadakati yetiştirmişti. Öncül Romalılar siyasi olarak adanmış ve ulvi bir biçimde bağlanmış bireylerdi. Onlar dürüst, köktenci ve ideallerine adanmış kişilerdi; ancak, onlar tüm bu nitelikleri dikkate değer bir dine ait olmadan gerçekleştirmektedirler. Yunan öğretmenlerin onları Pavlus'un Hristiyanlığı'na ikna etmesi çok az şaşılacak bir şeydir.

195:2.4 (2072.8) Ve, bu Romalılar muhteşem bir insan topluluğuydu. Onlar Doğu'yu yönetebilmektedirler çünkü onlar kendilerini yönetebilmektedirler. Bu tür benzeri olmayan dürüstlük,

adanmışlık ve şaşmaz benlik denetimi Hıristiyanlığın alınması ve büyümesi için ideal koşulları sunmaktaydı.

195:2.5 (2072.9) Devlete siyasi olarak adanmış bulundukları için bu Yunan-Romalıların tam da aynı bir biçimde bir bireysel kiliseye adanmış olması onlar için kolay bir şeydi. Romalılar din kurumuyla yalnızca, ondan devletin bir rakibi olarak korku duyduklarında savaşıyordu. Çok az ulusal felsefeye veya ulusal kültüre sahip olan bir biçimde Roma Yunan kültürünü kendisiymiş gibi almış olup, kendisinin ahlaki felsefesi olarak Mesih'i cüretkâr bir biçimde benimsemişti. Hıristiyanlık Roma'nın ahlaki kültürü haline gelmişti; ancak, bu türden top yekûn biçimde yeni dini kabul etmiş olanların ruhsal büyümesi içinde bireysel deneyim oluşturmaması bakımından Hıristiyanlık neredeyse hiçbir bir biçimde Roma'nın dini olmamıştı. Gerçekten de doğrudur, birçok birey tüm bu devlet dininin yüzeyinden derinlere inmiş ve Helenleşmiş ve paganlaşmış Hıristiyanlık'ın saklı gerçekleri içindeki gizli anlamlara ait gerçek değerleri ruhlarının beslenmesi için bulmuştu.

195:2.6 (2073.1) “Doğaya ve vicdana” olan Stoacı ve onun güçlü çekimi, en azından bir entelektüel anlamda, Roma'nın tümünü Hıristiyanlık'ı almak için her anlamda daha iyi hazırlayan koşulları sunmuştu. Bir Romalı doğası bakımından ve eğitimi sonucu bir avukattı; o, doğanın kanunlarına bile derin saygı göstermişti. Ve, şimdi, Hıristiyanlıkta, o doğanın yasalarının Tanrı'nın yasaları olduğunu fark etmişti. Çiçero ve Vergil'i yetiştirmiş olan bir insan topluluğu Pavlus'un Helenleşmiş Hıristiyanlığı için olgun haldeydi.

195:2.7 (2073.2) Ve, böylece bu Romalılaşmış Yunanlılar hem Musevileri hem de Hristiyanları kendi dinlerini felsefi hale getirmeye, düşüncelerini iş birliksel konuma getirip ideallerini sistemsel bütünlüğü kavuşturmaya, yaşamın mevcut akışına uygun bir biçimde dini uygulamaları uyarlamaya zorlamıştı. Ve, tüm bunların hepsine devasa bir biçimde, İbrani yazıtlarının Yunanca'ya ve Yeni Ahit'in daha sonraki kayıtlarının Yunan diline çevrilmesine yardım etmişti.

195:2.8 (2073.3) Musevilere ve birçok diğer insan topluluğuna karşıt bir biçimde, Yunanlılar uzunca bir süre boyunca, ölümden kurtuluşun bir türü olarak, kesin hatlara sahip olmayan bir biçimde ölümsüzlüğe inanmışlardı; ve, bu İsa'nın öğretisinin tam da kalbinde yattığı için, Hristiyanlık'ın onlara güçlü bir çekimde bulunacağı kesin bir şeydi.

195:2.9 (2073.4) Yunanlıların kültürel ve Romalıların siyasi zaferlerinin bir dizisi, tek bir dil ve tek bir kültür olarak, Akdeniz topraklarını tek bir imparatorlukta toplamıştı; ve, bu durum Batı dünyasını tek bir Tanrı için hazır hale getirmişti. Yahudilik bu Tanrı'yı sağlamıştı; ancak, Yahudilik bu Romanlılaşmış Yunanlılar için kabul edilebilir bir din değildi. Philon onların karşıtlıklarını azaltmak için belirli bir düzeyde yardımda bulunmuştu; ancak, Hristiyanlık onlara tek bir Tanrı için daha bile iyi bir kavramsallaşmayı açığa çıkarmış olup, onlar hazır bir biçimde onu benimsemişti.

3. Roma İmparatorluğu Altında

195:3.1 (2073.5) Roma siyasi idaresinin bütünleşmesinden ve Hristiyanlığın yayılımından sonra, Hristiyanlar kendilerini, bir büyük dini kavramsallaşma ancak imparatorluk yoksunu

halde bulmuşlardı. Yunan-Romalılar kendilerini bir büyük imparatorluk ancak imparatorluksal ibadet ve ruhsal bütünleşme için elverişli bir dini kavramsallaşma olarak hizmet verecek bir Tanrı yoksunu halinde bulmuşlardı. Hristiyanlar imparatorluğu kabul etmişti; imparatorluk Hristiyanlığı benimsemişti. Romalılar siyasi idareden meydana gelen bir bütünlüğü sağlamıştı; Yunanlılar, kültür ve öğrenmeden meydana gelen bir bütünlüğü; Hristiyanlık, dini düşünce ve uygulamadan meydana gelen bir bütünlüğü.

195:3.2 (2073.6) Romalılar ulusçuluk geleneğinin üstesinden imparatorluksal evrensellekle gelmiş olup, tarihte ilk defa farklı ırkların ve ulusların, en azından kuramsal olarak, bir dini kabul etmelerini mümkün kılmıştı.

195:3.3 (2073.7) Hristiyanlık Roma’da, Stoacıların katı öğretileri ile gizem inanışlarının kurtuluş sözleri arasında büyük bir çatışmanın bulunduğu bir zamanda tercih edilir hale gelmişti. Hristiyanlık, dili “fedakârlık” için bir kelime taşımayan ruhsal bakımdan aç bir insan topluluğa canlandırıcı teselli ve özgürleştirici güçle gelmişti.

195:3.4 (2073.8) Hristiyanlığa en büyük gücünü veren şey ona inananların hizmetin yaşamlarını yaşamış olması ve hatta acı idamın öncül dönemleri boyunca inanışları için ölme biçimleri olmuştu.

195:3.5 (2073.9) Mesih’in çocuklara dair derin sevgisinin öğretisi yakın bir süre içinde, özellikle kız çocukları olarak, istenmediği zaman çocukları ölmeye terk etmenin yaygın uygulamasına bir son vermişti.

195:3.6 (2074.1) Hristiyan ibadetinin öncül tasarımı büyük ölçüde, Mitraik tören tarafından dönüşüme uğramış haliyle, Musevi sinagogundan alınmıştı; daha sonra, birçok pagan adetleri eklenmişti. Öncül Hristiyan din kurumunun temeli, Yahudiliğe dinlerini değiştirmiş Yunanlıların Hristiyanlaşmış daha sonraki düşüncelerinden meydana gelmişti.

195:3.7 (2074.2) Mesih'ten sonraki ikinci yüzyıl, iyi bir dinin Batı dünyasında ilerleme kaydetmesi için dünya tarihinin tümü içindeki en iyi zaman zarfıydı. Birinci yüzyıl boyunca Hristiyanlık, mücadele ve tavizle, kök salmak ve hızlı bir biçimde yayılmak için kendisini hazırlamıştı. Hristiyanlık imparatoru benimsemişti; daha sonra, imparator Hristiyanlığı benimsemişti. Bu, yeni bir dinin yayılması için muhteşem bir çağdı. Burada dini özgürlük bulunmaktaydı; seyahat evrensel olup, düşünce sınırlanmamaktaydı.

195:3.8 (2074.3) Helenleşmiş Hristiyanlığı resmi olarak kabul etmeye dair ruhsal uyarım, çok daha önce başlamış olan ahlaki çöküşü durdurmayacak veya hâlihazırda oluşmuş ve artış gösteren ırksal kötüleşmeyi telafi edemeyecek kadar geç gelmişti. Bu yeni din imparatorluksal Roma için kültürel bir ihtiyaçtı; ve, onun daha büyük bir kapsamda ruhsal kurtuluşun bir aracı haline gelememiş olması fazlasıyla talihsiz bir durumdur.

195:3.9 (2074.4) İyi bir din bile; hükümet olaylarına bireysel katılım eksikliğinin, haddinden fazla yasacılığın, aşırı vergilerin ve çok büyük vergi toplama istismarlarının, altını fazlasıyla eritmiş olan Levent ile olan açık verir ticaretin, sürekli eğlence arama çılgınlığının, Romalı tek tipleştirme âdetinin, kadını küçük görmenin, köleliğin ve ırksal gerilemenin, fiziksel salgınların ve ruhsal yokluk noktasına kadar varan bir biçimde bir devlet

din kurumunun kurumsallaşmış hale gelişinin kesin sonuçlarından bir muhteşem imparatorluğu kurtaramayacaktı.

195:3.10 (2074.5) Koşullar, buna rağmen, İskenderiye'ye de bu kadar kötü değildi. Öncül okullar İsa'nın öğretilerinin büyük bir kısmını taviz vermeden bünyesinde tutmaya devam etmişti. Pantaenus Clement'e öğretide bulunmuş olup, bunun ardından o Nathanyel'i Hindistan'da Mesih'i duyurma yolunda takip etmişti. İsa'nın ideallerinden bazıları Hristiyanlığın inşasında kurban verilmiş olsa da, kesin bir biçimde belirtilebilir ki, ikinci yüzyılın sonunda Yunan-Romalı dünyanın neredeyse tüm büyük akılları Hristiyan hale gelmişti. Zafer tamamlanmaya yaklaşıyordu.

195:3.11 (2074.6) Ve, bu Roma imparatorluğu, imparatorluk yıkıldıktan sonra bile Hristiyanlığın kurtuluşunu teminat altına alacak bir biçimde uzun bir süre varlığını sürdürdü. Ancak, bizler sıklıkla, Yunan Hristiyanlığı yerine krallığın müjdesi kabul edilmiş olsaydı Roma'da neyin yaşanacağı üzerinde fikir yürüttük.

4. Avrupalı Karanlık Çağlar

195:4.1 (2074.7) Topluma zorla eklenmiş ve siyasetin bir işbirlikçisi olarak din-kurumu Avrupa'nın “karanlık çağları” olarak adlandırılmaktaki ussal ve ruhsal gerileyişinde kendi payına düşeni almanın nihai sonuna sahipti. Bu zaman zarfı boyunca, din gittikçe monarşik hale gelmiş olup, bedeni dışlayıcı ve yasal bütünlüğe dönüşmüştü. Ruhsal bir bakımdan Hristiyanlık kış uykusuna yatmaktaydı. Bu süreç boyunca, bu uyku halindeki ve din-dışlanmış din yanında, gizemciliğin devamlı bir akışı olarak geçek-dışılığa yaklaşan ve felsefi

olarak panteizme benzer hayali nitelikteki ruhsal bir deneyim mevcut olmuştur.

195:4.2 (2074.8) Bu karanlık ve umutsuz haldeki çağlar boyunca, din tekrar neredeyse tamamen ikincil konuma gelmişti. Birey neredeyse tamamen, din-kurumunun gölgede bırakıcı yönetim gücü, geleneği ve emri karşısında yitirilmişti. Kutsal çevrelerde özel bir etkiye sahip olmayı üstlenmiş ve bu nedenle, kendisine yerinde bir biçimde başvurulduğunda, Tanrılar önünde insan adına ona yardım etmeye yetkin, “azizlerden” meydana gelen büyük bir galaksinin yaratımında yeni bir ruhsal çılgınlık doğmuştu.

195:4.3 (2075.1) Ancak, Hristiyanlık o kadar etkin bir biçimde toplumsallaşmış ve paganlaşmıştı ki, gelecek karanlık çağlarda varlığını korumada güçsüz olsa da, ahlaki karanlığın ve ruhsal durağanlığın bu uzun sürecinden varlığını sürdürerek çıkmada daha iyi hazırlanmış haldeydi. Ve, o Batı medeniyetinin uzun gecesi boyunca varlığını sürdürmüş olup, rönesans doğduğunda dünyada ahlaki bir etki olarak hala faaliyet eder bir konumdaydı. Karanlık çağların geçişini takip eden bir biçimde, Hristiyanlığın geri döndürülüşü, insan kişiliğinin özel nitelikteki ussal, duygusal ve ruhsal türlerine uygun olan inanışlar halinde Hristiyan öğretilerinin sayısız mezhebini mevcut hale getirmeyle sonuçlandı. Ve, bu özel Hristiyan topluluklarından çoğu, veya diğer bir deyişle dini aile, bu sunumun hazırlanışı zamanında bile hala varlığını sürdürmektedir.

195:4.4 (2075.2) Hristiyanlık, İsa’nın dininin İsa’ya dair bir dine olan istenmeyen dönüşümünden doğmuş olan bir tarihi sergilemektedir. O ilave bir biçimde; Helenleşme, paganlaşma,

laikleşme, kurumsallaşma, ussal kötüleşme, ruhsal gerileme, ahlaki uyku, yok olma tehlikesinde bulunma, daha sonra ise, yeniden canlanma, bölünme ve daha yakın zaman içerisinde gerçekleşmiş olan görece onarımdan meydana gelen bir tarihi sunmaktadır. Bu türden bir geçmiş, geniş iyileşme kaynaklarına iyeliği ve onlardaki içkin canlılığı göstermektedir. Ve, bu aynı Hristiyanlık, mevcut an içinde, Doğu insanlarına ait medenileşmiş dünyada mevcut olup, üstünlük için önceki mücadeleleri nitelemiş bulunan büyük öneme sahip buhranlardan daha bile tehlike arz eder halde bir varoluş mücadelesi karşısındadır.

^{195:4.5 (2075.3)} Din mevcut an içinde, bilimsel akılların ve maddi eğilimlerin yeni bir çağının karşı koyucu mücadelesiyle karşılaşmaktadır. Din-dışı ve ruhsal arasındaki bu devasa mücadelede İsa'nın dini nihai olarak galip çıkacaktır.

5. Modern Sorun

^{195:5.1 (2075.4)} Yirminci yüzyıl, Hristiyanlık ve tüm diğer dinler için çözülmesi gereken yeni sorunları getirmiştir. Bir medeniyet daha yüksek bir konuma yükseldiğinde, toplumu istikrara kavuşturmak ve onun maddi sorunlarının çözümünü kolaylaştırmak için insanın tüm çabaları içinde “ilk önce göğün gerçeklerinin aranması” bir görev haline gelmektedir.

^{195:5.2 (2075.5)} Gerçeklik bölündüğünde, araştırıldığında, tecrit edildiğinde ve haddinden fazla incelendiğinde kafa karıştırıcı hatta yanlış yönlendirici hale gelmektedir. Yaşayan gerçeklik arayan kişiye, maddi bilimin bir gerçeği olarak veya dönemsel sanatın bir ilhamı olarak değil, bu kişi onu yalnız bütüncül

halde ve yaşıyan bir ruhsal gerçeklik olarak kucakladığında, doğru eğitimde bulunmaktadır.

195:5.3 (2075.6) Din, kutsal ve ebedi nihai sonuna dair insan için açığa çıkarılıştır. Din, tamamiyle kişisel ve ruhsal bir deneyim olup, şunlar gibi, insanın diğer yüksek düşünce türlerinden sonsuza kadar ayırt edilmek zorundadır:

195:5.4 (2075.7) 1. İnsanın maddi mevcudiyete ait şeylere olan mantıksal tutumundan.

195:5.5 (2075.8) 2. İnsanın çirkinliğin karşıtı olan estetik güzellik takdirinden.

195:5.6 (2075.9) 3. İnsanın toplumsal sorumlulukları ve siyasi görevlerine dair etiksel farkındalığından.

195:5.7 (2075.10) 4. İnsanın insan ahlakına ait anlayışı, kendi içinde bile, dini nitelikte değildir.

195:5.8 (2075.11) Din; inancı, güveni ve güvenceyi çağıran evren içindeki değerleri bulmak için tasarlanmıştır; din ibadet ile sonuçlanmaktadır. Din, akıl tarafından keşfedilen görece değerler karşısında ruh için yüce olan değerleri keşfeder. Bu türden insan-ötesi kavrayışa yalnızca içten dini deneyimle sahip olunabilir.

195:5.9 (2075.12) Bir ahlaki değerler sistemine sahip olmadan devamlılığını koruyan bir toplumsal sistem, çekim olmadan idare edilmesi beklenen bir güneş sisteminden daha kolay bir biçimde idare edilemeyecek ruhsal değerler üzerine yaslanmaktadır.

195:5.10 (2076.1) Beden içindeki bir kısa yaşam içinde ruh bünyesinde uyarıma çağıran tüm gizli serüven hislerini tatmin etmeye ve merakınızı gidermeye çalışmayın. Sabırlı olun! Basit ve güzel olmayan serüvenlere ölçüsüz bir biçimde düşmenin cazibesine düşmeyin. Enerjilerinizi odaklayın ve tutkunuzu dizginleyin; ilerleyici serüvenin ve heyecan verici keşfin sonu gelmez bir sürecinin ihtişamlı gerçekleşimini sakince bekleyin.

195:5.11 (2076.2) İnsanın kökenine dair kafa karışıklığı içinde onun nihai sonuna dair gerçekliği yitirmeyin. İsa'nın küçük çocukları bile derinden sevmiş olduğunu unutmayın; onun, insan kişiliği için çok büyük bir değeri sonsuza kadar açık hale getirmiş oluşunu.

195:5.12 (2076.3) Dünyaya bakarken, görmüş olduğunuz kötülüğün sahip olduğu siyah lekelerin nihai iyiliğin beyaz bir arka planı üzerinde bulunduğunu hatırlayın. Sizler, kötülükten meydana gelen bir siyah arka plan önünde sadece çok az sayıda görünen iyilik lekelerine bakmamaktasınız.

195:5.13 (2076.4) Dünyada duyurmak ve yaymak için çok fazla sayıda iyi gerçeklik bulunurken, insan neden, sırf bir gerçek olarak görüldüğü içinde dünyada bulunan kötülükler üzerinde bu kadar fazla durmaktadır? Gerçeğe ait ruhsal değerlerin güzellikleri, kötülüğün olgularından daha memnuniyet verici ve daha canlandırıcıdır.

195:5.14 (2076.5) Din içerisinde İsa, tıpkı çağdaş bilimin deney tekniğini amaçlamış olduğu gibi deneyim metodunu tavsiye etmiş olup, onu takip etmiştir. Bizler Tanrı'yı ruhsal kavrayışın rehberliği ile bulmaktayız; ancak, bizler ruhun bu kavrayışına, güzele olan derin sevgiyle, gerçekliğin arayışıyla, göreve olan

sadakatle ve kutsal iyiliğin ibadetiyle yaklaşmaktayız. Ancak, tüm bu değerler içinde, derin sevgi mevcut kavrayışa olan gerçek rehberdir.

6. Maddiyatçılık

195:6.1 (2076.6) Bilim adamları, istemeden de olsa, insanlığın maddiyatçı bir paniğe doğru sürüklenmesine neden oldu; onlar, çağların ahlaki bankasında düşünmeden gerçekleştirilen bir kaybı başlattı; ancak, insan deneyiminin bu bankası engin ruhsal kaynaklara sahiptir; o, kendisinden istenen her şeyi karşılayabilir. Yalnızca düşüncesiz insanlar, insan ırkının ruhsal kaynakları hakkında panikleşir hale gelirler. Maddi-dindışı panik sona erdiğinde, İsa'nın dini hala iflas bayrağını çekmemiş olacaktır. Cennetin krallığına ait ruhsal banka, “Onun İsmi için” kendisine gelen herkese inanç, umut ve ahlaki güvence verecektir.

195:6.2 (2076.7) Maddiyatçılık ve İsa'nın öğretileri arasında görünürdeki çatışma her ne olursa olsun, gelecek çağlar içinde, Üstün'ün öğretilerinin tamamıyla galip geleceğinden emin olabilirsiniz; Gerçekte, gerçek din hiçbir biçimde din ile karşıt düşer hale gelemmez; din hiçbir biçimde maddi şeyler ile ilişkili değildir. Din dine karşı görüşsüz olsa da, ona karşı anlayışlı konumdadır; o kendisini olabilecek en yüksek derecede *bilim adamıyla* ilgili kılar.

195:6.3 (2076.8) Kendisine katılan bilgeliğin yorumu ve dini deneyimin ruhsal kavrayışı olmadan yalnızca bilimin peşinde koşmak bireyi nihai olarak karamsarlığa ve insani ümitsizliğe götürür. Az bir bilgi gerçekten de insanı kafa karışıklığına iter haldedir.

195:6.4 (2076.9) Bu yazım anında maddi çağın en kötü dönemi sona ermiş haldedir; daha iyi bir anlayış dönemi hâlihazırda doğumuna başlamıştır. Bilimsel dünyanın daha yüksek akılları artık felsefeleri içinde tamamiyle maddiyatçı halde değildir; ancak, olağan insanlar hala eski öğretilerin bir sonucu olarak bu yönde eğilim göstermektedir. Ancak, fiziksel gerçekçiliğin bu çağı, yeryüzü üzerindeki insanın yaşamı içinde bir geçiş dönemidir. Modern bilim, inananlarının yaşamları içinde çevrilmiş haliyle İsa'nın öğretileri olarak — gerçek dini saf halinde bırakmıştır. Bilimin tüm yaptığı şey, yaşamın yanlış yorumundan meydana gelen çocuksu aldanmaları yok etmek olmuştur.

195:6.5 (2077.1) Yeryüzü üzerinde insan hayatı mevzu bahis olduğunda bilim niceliksel bir deneyimdir; din, nitelikselidir. Bilim olgular ile ilgilenir; din, kökenler, değerler ve amaçlarla. Fiziksel olguların bir açıklanışı olarak sadece *nedenleri* göstermek, nihai sonlara dair bilgisizliği itiraf etmek olup, sonunda yalnızca bilim adamını doğrudan bir biçimde — Cennetin Kâinatsal Babası olarak — ilk büyük nedene geri getirmektedir.

195:6.6 (2077.2) Mucizelerden meydana gelen bir çağı makinalardan olan bir çağa çok şiddetli bir biçimde getirmek insan için üzücü sonuçları doğurmuştur. Makinalaşmanın doğru olmayan felsefelerine ait zekâ ve ustalık onların mekanik amaçlarını göstermektedir. Bir maddiyatçının aklının sahip olduğu kadersi çeviklik, sonsuza kadar, evrenin gözü görmez ve amaçsız bir evren olgular bütünü oluşunu çürütmektedir.

195:6.7 (2077.3) Hem sözde eğitimli olan bazılarının mekaniksel doğallığı hem de olağan insanın düşüncesiz din-dışılığı

ayrıcalıklı bir biçimde *şeyler* ile ilgilidir; onlar, inançtan, umuttan ve ebedi güvencelerden yoksun bulunmaya ek olarak, tüm gerçek değerlerden, desteklerden ve tatminlerden uzaktır. Modern yaşamın en büyük sorunlarından bir tanesi, ruhsal meditasyon ve dini adanmışlık için insanın vakit bulamayacak kadar kendisinin meşgul olduğunu düşünmesidir.

195:6.8 (2077.4) Maddiyatçılık insanı ruhsuz bir robota indirmekte olup, onu yalnızca, sevgiden yoksun ve mekanik bir evren içindeki matematiksel formülde kendisine umutsuz bir yer bulmuş olan aritmetik simge haline getirmektedir. Ancak, bir Üstün Matematikçi olmadan, matematikten meydana gelen tüm bu uçsuz bucaksız evrenden de nereden geldi? Bilim, maddenin korunumundan uzun uzadıya bahsedebilir; ancak, din, insanların ruhlarının korunumunu onaylamaktadır — o kendisini, ruhsal gerçeklikler ve ebedi değerlerle olan insanların deneyimleri ile ilgili kılmaktadır.

195:6.9 (2077.5) Maddiyatçılık insanı ruhsuz bir robota indirmekte olup, onu yalnızca, sevgiden yoksun ve mekanik bir evren içindeki matematiksel formülde kendisine umutsuz bir yer bulmuş olan aritmetik simge haline getirmektedir. Ancak, bir Üstün Matematikçi olmadan, matematikten meydana gelen tüm bu uçsuz bucaksız evrenden de nereden geldi? Bilim, maddenin korunumundan uzun uzadıya bahsedebilir; ancak, din, insanların ruhlarının korunumunu onaylamaktadır — o kendisini, ruhsal gerçeklikler ve ebedi değerlerle olan insanların deneyimleri ile ilgili kılmaktadır.

195:6.10 (2077.6) Ancak, dini önderler, çağdaş insanları Orta Çağların boru sesleri ile ruhsal mücadelede bulunmaya çağırmayı denediklerinde büyük bir hatada bulunmaktadırlar. Ne

demokrasi ne de herhangi bir siyasi deva ruhsal ilerleyişin yerini almayacaktır. Sahte dinler gerçeklikten bir kaçışı sunabilirler; ancak, müjdesi içinde İsa fani insana ruhsal ilerleyişin ebedi gerçekliğine olan girişin tam da kendisini tanıştırmıştı.

195:6.11 (2077.7) Aklın maddeden “ortaya çıkmış” olduğunu ifade etmek hiçbir şey açıklamamaktadır. Eğer evren yalnızca bir mekanizma olup, akıl maddeden ayrı olmayan bir konumda bulunsaydı, bizler hiçbir zaman gözlemlenen herhangi bir olguya dair farklı iki yoruma sahip olmayacaktık. Gerçekliğe, güzelliğe ve iyiliğe dair kavramsallaşmalar ne fizik ne de kimya da içkin haldedir. Bir makina *bilemez*; bırakınız gerçeği öğrenmeyi, doğruluğa açlık hissetmeyi ve iyilikten mutluluk duymayı.

195:6.12 (2077.8) Bilim fiziksel olabilir; ancak, gerçekliği kavrayan bilim adamının akli aynı zamanda madde-ötesidir. Madde gerçekliği bilmemektedir; ne de o bağışlamayı derinden sevebilir, veya ruhsal gerçekliklerden büyük keyfi alabilir. Ruhsal aydınlanmaya dayalı ve insan deneyimi içinde köklü haldeki ahlaki yargılar, tıpkı fiziksel gözlemlere dayalı olan matematiksel çıkarımlar kadar gerçek ve kesindir; ancak, başka ve daha yüksek düzeyde.

195:6.13 (2077.9) Eğer insanlar yalnızca makinalar olsaydı, onlar maddi bir evrene neredeyse tamamen tek tip halde karşılık gösterirlerdi. Bırakınız kişiliği, bireysellik mevcudiyet dışı bir halde olurdu.

195:6.14 (2077.10) İkinci Kaynak ve Merkez’in koşulsuz iradesinin mevcudiyetinde içkin haldeki, kâinat âlemlerinin tümünün

merkezinde bulunan Cennet'in mutlak mekanizmasına dair gerçek, sonsuza kadar, belirleyicilerin kâinatın tek kanunu olmadığını sonsuza kadar kesin kılmaktadır. Maddiyatçı düzen vardır; ancak, o yalnız değildir; mekanik düzen mevcuttur; ancak, o koşulsuz nitelikte değildir; sebep sonuç ilişkisi bulunmaktadır; ancak, o tekil değildir.

195:6.15 (2078.1) Maddenin sınırlı evreni, şayet aklın ve ruhaniyetin birleşik mevcudiyeti olmasaydı, nihai olarak tek tip ve sebep sonuç ilişkisine dayalı hale gelirdi. Kâinatsal aklın etkisi sürekli olarak maddi dünyalara bile kestirilemeyebilen aniliği eklemektedir.

195:6.16 (2078.2) Mevcudiyetin herhangi bir âlemi içindeki özgürlük veya inisiyatif niteliği, ruhsal etki ve kâinatsal akıl denetimi ölçüsüyle orantılıdır; bu, insan deneyimi içinde, “Baba'nın iradesini” yerine getirmenin mevcudiyet düzeyidir. Ve, böylece, bir kez Tanrı'yı bulma yoluna çıktığınızda, Tanrı'nın hâlihazırda sizleri bulmuş olduğu kendisini doğrulayan kesin kanıttır.

195:6.17 (2078.3) İyiliğin, güzelliğin ve gerçekliğin içten arayışı Tanrı'ya götürmektedir. Ve, her bilimsel keşif evrende hem özgürlüğün hem de tek tipliliğin mevcudiyetini göstermektedir. Keşfeden kişi keşifte bulunmak için özgürdü. Onun keşfetmiş olduğu şey gerçek olup, görünürde tek tiptir; aksi halde o bir *şey olarak* bilinir halde gelemezdi.

7. Maddiyatçılığın Zaafı

195:7.1 (2078.4) Gerçek dinin kişisel deneyimine ait engin ruhsal kaynaklardan kendisini mahrum bırakacak bir biçimde bir

mekanik evrene dair bu türden büyük zaafa sahip kuramlara izin vermesi maddi akıldaki insan için ne de budalaca niteliktedir. Gerçekler hiçbir zaman gerçek ruhsal inançla tartışmamaktadır; kuramlar tartışabilir. Dinin hurafenin yıkımına adanması, ruhsal gerçekliklere ve kutsal değerlere olan insan inancı biçiminde — dini inancın kaldırılmasına girişilmesinden daha iyidir.

195:7.2 (2078.5) Bilim, dinin insan için ruhsal olarak gerçekleştirdiği şeyi onun için maddi bir biçimde yerine getirmelidir; onun yaşam ufku genişletmeli ve onun kişiliğini büyütmeli. Gerçek bilim gerçek din ile hiçbir kalıcı tartışma içinde bulunamaz. “Bilimsel yöntem”, maddi serüvenleri ve fiziksel kazanımları aracılığıyla ölçmek için bir ussal baremdir. Ancak, maddi ve tamamiyle ussal olarak, o, ruhsal gerçekliklerin ve dini deneyimlerin değerlendirilişinde tamamiyle kullanışsız haldedir.

195:7.3 (2078.6) Modern mekanikçinin tutarsızlığı şudur: Eğer bu tamamiyle maddi bir evren ve insan sadece bir makina olsaydı, bu türden bir insan kendisini bu türden bir makina olarak tanımaya hiçbir biçimde yetkin olmayan konumda bulunurdu; ve, benzer bir biçimde bu türden makina-insan tamamiyle bu türden maddi bir evrenin mevcudiyet gerçeğinden bütünüyle bilinçsiz halde bulunurdu. Bir mekanik bilimin maddi umutsuzluğu ve ümitsizliği, sahip olduğu madde-ötesi kavrayışın tam da kendisinin bu hatalı ve kendisiyle çelişen bir maddi evren *kavramsallaşmalarına* sahip bilim adamının aklındaki ruhaniyet ikamet gerçeğini tanımada başarısız olmuştur.

195:7.4 (2078.7) Ebediyetin ve sonsuzluğun, gerçekliğin, güzelliğin ve iyiliğin cennet değerleri, zaman ve mekân âlemlerine ait olan olgular bütünlüğünün gerçekleri içinde saklı haldedir. Ancak, bu ruhsal değerleri tespit etmek ve onu kavramak ruhaniyetten doğmuş olan bir faninin inanç gözlerini gerektirmektedir.

195:7.5 (2078.8) Ruhsal ilerleyişe ait mevcudiyetler ve değerler, maddi aklın yüceltilmiş bir düşünden başkası olmayan bir halde — bir “psikolojik arzu” değildir. Bu tür şeyler, insan aklı içinde yaşayan Tanrı’nın Ruhaniyeti olarak, ikamet eden Düzenleyici’nin ruhsal öngörüleridir. Ve, “göreceliğin” bulgularına olan küçük bir bakışınızla gelen tanışmanızın Tanrı’nın ebediyetine ve sonsuzluğuna kavramlarınızı rahatsız etmesine izin vermeyin. Ve, *benlik ifadenizin* gerekliliğine dair tüm taleplerinizde, sizlerin gerçek ve daha iyi benliğinizin dışavurumu olarak *Düzenleyici-ifadesini* sağlamama hatasında bulunmayın.

195:7.6 (2079.1) Eğer bu yalnızca maddi bir evren olsaydı, maddi insan hiçbir zaman, bu türden tamamiyle maddi mevcudiyetten meydana gelmiş mekanik bir nitelik kavramsallaşmasına erişmeye yetkin olmayacaktı. Evrenin tam da bu *mekanik kavramsallaşması* kendi içinde aklın madde-dışı bir olgusudur; ve, her akıl, her ne kadar bütüncül bir biçimde madde tarafından belirlenir ve mekaniksel olarak denetlenirse denetlensin, maddi olmayan bir kökene sahiptir.

195:7.7 (2079.2) Fani insanın kısmen evrimselleşmiş olan zihinsel mekanizması, tutarlılık ve bilgelik ile haddinden fazla bahşedilmiş halde değildir. İnsanın kibri onun nedenselliğinin önüne geçmekte ve onun mantığını dışlamaktadır.

195:7.8 (2079.3) En karamsar olan maddiyatçının sahip olduğu karamsarlığının tam da kendisi, kendi içinde, karamsarin sahip olduğu evrenin tamamiyle maddi olmayışının yeterli kanıtıdır. Hem iyimserlik hem de kötümserlik, *gerçeklere* ek olarak *değerlerin* bilincinde olan bir akıl içindeki kavramsal tepkilerdir. Eğer evren gerçekten de maddiyatçının gördüğü gibi olsaydı, bir insan makinası olarak insan böyle bir durumda tam da bu *gerçeğin* her türlü bilinçli tanıyışından yoksun olurdu. Ruhaniyetten doğmuş olan akıl içindeki *değerlerin* kavramsallaşmasına dair bilinç olmadan, evren maddiyati gerçeği ve evren işleyişinin mekanik olgular bütünü insan tarafından tamamiyle farkında bulunulmayan nitelikte olurdu. Bir makina diğer makinanın doğası veya değerinin bilincinde olamaz.

195:7.9 (2079.4) Yaşama ve evrene dair bir mekanik felsefe bilimsel olamaz çünkü bilim yalnızca maddeler ve gerçekler ile ilgilenmekte olup, onları tanımaktadır. Felsefe kaçınılmaz olarak bilim-ötesidir. İnsan, doğanın maddi bir gerçeğidir; ancak, onun *yaşamı*, aklın denetimsel özelliklerini ve ruhaniyetin yaratıcı niteliklerini göstermesi bakımından doğa ait maddi düzeyleri yaşanan bir olgular bütünüdür.

195:7.10 (2079.5) İnsanın bir mekanikçi hale gelmesinin içten çabası, insanın ussal ve ahlaki intiharda bulunmasının nafile çabasının acı olgusudur. Ancak, o bunu yerine getirmeye yetkin değildir.

195:7.11 (2079.6) Eğer evren yalnızca maddi ve insan yalnızca makina olsaydı, evrenin bu makinalaşması üzerinde düşünmek için bilim adamını güvenle harekete geçirecek hiçbir bilim olamazdı. Makinalar kendilerini ölçemez, sınıflandıramaz veya değerlendiremez. Bu türden bilimsel nitelikteki çaba yalnızca

makina-ötesi düzeyde ulunan bir bünye tarafından yerine getirilebilir.

195:7.12 (2079.7) Eğer evren gerçekliği gerçekten uçsuz bucaksız bir tek makina olsaydı, böyle bir durumda insan evrenin dışında bulunup, bu türden bir *gerçeği* görmek durumunda ve bu türden bir *irdelemenin* içerdiği *kavrayışının* bilincine varmak zorunda olurdu.

195:7.13 (2079.8) Eğer insan bir makina olsaydı, hangi yöntemle bu insan yalnızca bir makina olduğuna *inanır* hale gelip, ya da bunu *bildiğini* ifade etmektedir? Kişinin sahip olduğu benliğe dair bireysel değerlendirmesinin bilinçsel deneyimi hiçbir zaman, yalnızca bir makina olan bünyenin bir niteliği olamaz. Kendinin bilincinde ve kendinden emin olan bir mekanist, mekanikliğe olan en iyi olası cevaptır. Eğer maddiyatçılık bir gerçek olsaydı, orada kendinin bilincinde olan bir mekanikçi bulunamazdı. Kişinin ahlaki olmayan eylemlerde bulunmadan öne onun ilk önce ahlaki bir kişi olmak zorunluluğu aynı zamanda doğrudur.

195:7.14 (2079.9) Maddiyatçılığın sahip olduğu savın tam da kendisi, bu türden dogmaları savunma cüreti gösteren aklın madde-ötesi düzeyine ait bir bilincin varlığına işaret etmektedir. Bir mekanizma kötüye gidebilir; ancak, o hiçbir zaman ilerleyemez. Makinalar düşünemez, yaratamaz, hayal edemez, geleceğe dair kendisi için amaçlar besleyemez, idealleştirmede bulunamaz, gerçeklik için açlık çekemez veya doğruluk için susuzluk çekemez. Onlar, diğer makinalara hizmet vermek ve Tanrı'yı bulmanın ulvi görevinin ve onun gibi olmanın ebedi ilerleyişindeki amaçlarını seçmede tutkuyla yaşamlarını

güdümleremez. Makinalar hiçbir zaman entelektüel, duygusal, estetik, etik ahlaki veya ruhsal olamaz.

195:7.15 (2079.10) Sanat insanın mekaniksel olmadığını kanıtlamaktadır; ancak, o, insanın ruhsal olarak ölümsüz olduğunu kanıtlamamaktadır. Sanat, maddi nitelikteki insan ile ruhsal nitelikteki insan arasındaki ara yer olarak, fani morontiadır. Şiir, maddi gerçekliklerden ruhsal değerlere olan bir kaçma çabasıdır.

195:7.16 (2080.1) Yüksek bir medeniyet içinde, sanat bilimi insanileştirirken, sanat bunun karşılığında gerçek din tarafından gerçek haliyle ruhsallaşır hale gelir — ruhsal ve ebedi değerleri olan kavrayış vasıtasıyla. Sanat, gerçekliğin insan ve zaman-mekân değerlendirilişini yansıtır. Din, kâinatsal değerlerin kutsal bütünlüğünün *tam da kendisiyken*, o, ruhsal yükseliş ve genişlemede ebedi ilerleyiş anlamına gelmektedir. Zamanın sanatı, yalnızca, zamanın gerçeklik gölgeleri olarak ebediyetin yansıtmakta olduğu kutsal yöntemlerinin ruhsal ölçütlerini görmez hale geldiğinde tehlikeli hale gelmektedir. Gerçek sanat, yaşama ait maddi şeylerin verimli bir biçimde değişime uğratılmasıdır; din, yaşama ait maddi gerçeklerin soylulaştırıcı bir biçimde dönüştürülmesi olup, bir an olsun sanatı ruhsal bir biçimde irdeleyişine ara vermez.

195:7.17 (2080.2) Bir otomasyonun bir otomasyon felsefesini düşünebilecek oluşunu varsaymak ne kadar da budalaca bir şeydir; ve, diğer ve akran otomasyonlara dair böyle bir kavramsallaşmanın oluşturulabileceğini varsaymak ne kadar da saçmadır.

195:7.18 (2080.3) Maddi evrenin her bir bilimsel yorumu, *bilim adamını* yerinde bir biçimde tanımadıkça değersiz bir niteliğe sahiptir. Sanatın takdiri *sanatçının* tanınışında bulunmadıkça içten değildir. Ahlaki değerlerin irdelenişi *ahlakçıyı* içermedikçe değerli değildir. Herhangi bir felsefenin tanınışı, eğer *filozofu* görmezden geliyorsa eğitim değildir; ve, din, Tanrı'yı bulmayı ve onu tanımayı arayan *din kişinin* bu gerçek deneyimi olmadan var olamaz. Benzer bir biçimde kâinat âlemlerinin tümü, onu mevcut kılmış ve hiç durmadan yönetmekte olan sonsuz Tanrı olarak BEN'in dışında ayrı öneme sahip değildir.

195:7.19 (2080.4) Mekanistler — hümanistler olara maddi gelişmeler ile hayatlarına yön verme eğilimi gösterirler. İdealistler ve ruhaniyetçiler, enerji akımlarının tamamıyla maddi görünen gidişatını dönüştürmek için usları ve güçleriyle küreklerini kullanma *cesareti* gösterirler.

195:7.20 (2080.5) Bilim aklın matematiği ile yaşar; müzik duygularının temposunu ifade eder. Din, Sonsuzluğun daha yüksek ve ebedi melodi ölçüleri ile ruhun ruhsal ritminin zaman-mekân içindeki armonisidir. Dini deneyim insan yaşamı içinde, gerçekten de matematik-ötesi nitelikte bulunan bir şeydir.

195:7.21 (2080.6) Dilde bir alfabe maddenin mekanizmasını temsil eder; bu yandan, derin sevgiye ve nefrete, korkaklığa ve cesarete ait halde — binlerce düşüncenin, büyük fikrin ve soylu idealin anlamını ifade eden kelimeler hem maddi hem de ruhsal kanun tarafından belirlenmiş olan kapsamda aklın dışavurumlarını temsil eder; ve bu dışa vurumlar kişiliğin iradesinin uygulanmasıyla yönetilmekte olup, durum içinde bulunulan içkin kazanım ile sınırlıdır.

195:7.22 (2080.7) Evren, bilim adamının keşfettiği ve bilim olarak gördüğü haldeki kanunlar mekanizmalar ve tek tiplikler gibi değildir; bunun yerine evren, evren olgular bütünü bu şekilde gözleyen ve yaratımın maddi yönünün mekaniksel fazları içinde içkin haldeki matematiksel gerçekleri sınıflandıran meraklı, düşünen, seçen, yaratıcı, birleştirici karar yetkisini kullanan *bilim adamı* gibidir. Ne de evren sanatçının sanatı gibidir; bunun yerine, o, bir ruhsal amacı elde etme çabası içinde maddi şeylerin dünyasının ötesine geçmeyi amaçlayan ilerler haldeki *sanatçı* gibidir.

195:7.23 (2080.8) Bilim adamı, bilim değil, enerji ve maddeden oluşan evrimleşen ve ilerleyen bir evrenin gerçekliğini algılamaktadır. Sanatçı, sanat değil, maddi mevcudiyet ve ruhsal özgürlük arasında kalan geçici morontia dünyasının mevcudiyetini göstermektedir. Din kişisi, din değil, ebediyetin ilerleyişi içinde karşılaşılabilecek olan ruhaniyet gerçekliklerin ve kutsal değerlerin mevcudiyetini ispat etmektedir.

8. Din-Dışı Totaliter Rejim

195:8.1 (2081.1) Ancak, maddecilik ve mekaniklik neredeyse tamamen yenildiğinde, yirminci yüzyılın din-dışılığının yok edici etkisi hala beklemez haldeki milyonlarca ruhun ruhsal deneyimini zedeleyecektir.

195:8.2 (2081.2) Modern din-dışılık, dünya çapındaki iki etki tarafından desteklenmiştir. Din-dışılığın babası, Tanrı tanımaz bilim olarak — on dokuzuncu ve yirminci yüzyılın sözde biliminin dar akıldaki ve tanrısız tutumudur. Modern din-dışılığın annesi, totaliter nitelikte bulunmuş olan Hristiyan kilisesi olmuştur. Din-dışılık, kurumsallaşmış Hristiyan

kilisesi tarafından Batı Medeniyeti'nin neredeyse tamamen egemen haline gelmesine karşı artan bir karşı koyuş olarak doğmuştur.

195:8.3 (2081.3) Bu açığa çıkarılışın bulunduğu dönemde, hem Avrupa hem de Amerika yaşamındaki hüküm süren ussal ve felsefi iklim bariz bir biçimde — hümanist olarak — din-dışı niteliktedir. Üç yüz yıl boyunca Batı düşüncesi ilerleyen bir biçimde din-dışı hale gelmiştir. Din, büyük ölçüde bir törensel uygulama olarak, giderek artan bir biçimde simgesel bir etki haline gelmiştir. Batı medeniyetinde kendisini Hıristiyanlar olarak duyuran kişilerin büyük bir çoğunluğu habersiz bir halde mevcut din-dışılığın savunucularıdır.

195:8.4 (2081.4) Totaliter din sınıfı egemenliğinin yok edici etkisinden düşünen ve yaşayan Batı insan topluluklarını kurtarmak, çok kudretli bir etki olarak büyük bir gücü gerektirmişti. Din-dışılık din-kurumu denetiminin zincirlerini kesin bir biçimde kırmıştı; ve, o bu aşamada, bunun sonucunda gelen bir biçimde, çağdaş insanın kalplerinde ve akıllarında yeni ve tanrısız bir üstünlük türünü kurmanın tehdidini yaratmaktadır. Zorba ve diktatör siyasi devlet, bilimsel maddiciliğin ve felsefi din-dışılığın doğrudan doğumudur. Din-dışılık insanı kurumsallaşmış din-kurumunun egemenliğinden kurtarır kurtarmaz onu totaliter devletin kölesel tutsaklığına satmaktadır. Din-dışılık, yalnızca siyasi ve ekonomik köleliğin zorbalığına insanı ihanet eder bir biçimde onu din sınıfının köleliğinden kurtarmaktadır.

195:8.5 (2081.5) Maddiyatçılık Tanrı'yı reddetmektedir; din-dışılık, yalın bir değişle, onu görmezden gelmektedir; en azından bu daha önceki uttumdu. Daha yakın zamanlar içinde, totaliter esaretine bir zamanlar karşı geldiği dinin yerini alan bir

biçimde, daha kuvvet kullanır bir tutum benimsedi. Yirminci yüzyıl din-dışılığı insanın Tanrı'ya ihtiyaç duymayışını olumlar eğilim göstermektedir. Ancak, dikkatli olun! İnsan toplumunun bu tanrısız felsefesi yalnızca kargaşaya, düşmanlığa, mutsuzluğa, savaşa ve dünya çapındaki felaketlere götürmektedir.

195:8.6 (2081.6) Din-dışılık insanlığa hiçbir zaman huzuru getiremez. İnsan toplumu içinde hiçbir şey Tanrı'nın yerini alamaz. Ancak, dikkat edin! Din-adamı sınıfının totaliterliğinden din-dışılığın ayaklanmasının yararlı kazançlarını teslim etmede o kadar hızlı davranmayın. Batı dünyası bu gün, din-dışı ayaklanmanın bir sonucu olarak birçok özgürlüğü ve memnuniyeti keyifle deneyimlemektedir. Din-dışılığın büyük hatası şu olmuştur: dini yönetimin neredeyse bütüncül denetimine karşı ayaklanmada bulunurken, ve bu türden din sınıfının zorbalığından özgürlüğe eriştikten sonra, din-dışılığın savunucuları ilerleyip, zaman zaman üstü örtülü, zaman zaman ise aleni bir biçimde, Tanrı'nın kendisine karşı bir ayaklanmayı gerçekleştirmeye geçti.

195:8.7 (2081.7) Sizler, Amerika'nın sanayisinin büyüleyici yaratıcılığını ve Batı medeniyetinin tarihte benzeri bulunmayan maddi gelişimini din-dışılığın isyanına borçlusunuz. Ve, din-dışılığın isyanı aşırı bir konuma ulaşıp, Tanrı'yı ve *gerçek* dini gözden yitirdiği için, orada aynı zamanda istenmemiş dünya savaşlarının ve uluslar arası huzursuzluğun hasadı yaşanmıştır.

195:8.8 (2081.8) Çağdaş sekülerlik isyanına ait şu gibi olumlu şeyleri keyifle deneyimlemeye devam etmek için Tanrı'ya olan inancı bırakmak gerekli bir şey değildir: hoşgörü, toplumsal hizmet, demokratik hükümet ve sivil özgürlükler. Bilimi desteklemek

ve eğitimi ilerletmek için sekülerlik savunucularının kendine karşıt olarak gerçek dini alması gerekli bir şey değildi.

195:8.9 (2082.1) Ancak, sekülerlik, yaşamın genişlemesi içinde tüm bu yakın süre içinde gerçekleşmiş olan kazanımların tek ebeveyni değildir. Yirminci yüzyılın kazançlarının arkasında yalnızca bilim ve sekülerlik değil aynı zamanda Nasıralı İsa'nın yaşam ve öğretisine ait farkında bulunulmayan ve tanınmamış ruhsal çalışmaları bulunmaktadır.

195:8.10 (2082.2) Tanrı olmadan, din olmadan, bilimsel sekülerlik hiçbir zaman kuvvetlerini iş birliği içine getiremez, farklı ve birbirlerine karşıt çıkarları, ırkları ve milletleri bir uyum haline getiremez. Benzeri görülmemiş maddi kazanımlarına rağmen, bu seküler insan toplumu yavaşça bir biçimde ayrışmaktadır. Düşmanlığın bu ayrışmasına karşı koyan ana birleştirici kuvvet milliyetçiliktir. Ve, milliyetçilik dünya huzuru karşısındaki ana engeldir.

195:8.11 (2082.3) Sekülerliğin içkin zafiyeti, siyaset ve güç için etik değerleri ve dini bir kenara atmasıdır. Sizler, yalın bir biçimde ifade etmek gerekirse, Tanrı'nın babalığını görmezden gelerek veya ona karşı çıkarak insanların kardeşliğini oluşturamazsınız.

195:8.12 (2082.4) Seküler nitelikteki toplumsal ve siyasi iyimserlik bir yanılsamadır. Tanrı olmadan, ne özgürlük ne bağımsızlık, ne mal ne de mülk huzura götürür.

195:8.13 (2082.5) Bilimin, eğitimin, ekonomik üretimin ve toplumun bütüncül sekülerleşmesi yalnızca faciaya götürür. Yirminci yüzyılın ilk otuz yılında Urantialılar, Hristiyanlığın ortaya çıkışından bahse konu vakte varıncaya kadar daha çok insan

varlığını öldürmüştür. Ve, bu yalnızca, maddiyatçılığın ve sekülerliğin acı hasadının başlangıcıdır; daha acı yıkım gelmek üzeredir.

9. Hristiyanlığın Sorunu

^{195:9.1 (2082.6)} Çağlar boyunca, hatta bir maddiyatçı ve seküler çağın kurak dönemlerine bile akar halde bulunmuş olan gerçekliğin nehri olarak ruhsal kökeninizin taşıdığı değeri görmezden gelmeyin. Geçmiş çağların hurafesel inanışlardan kendinizi kurtarmanızın tüm değerli çabaları içinde, ebedi gerçekliğe sınıksız tutunmakta olduğunuzdan emin olun. Ancak, sabırlı olun! Mevcut hurafeye karşı isyan tamamlandığında, İsa'nın müjdesine ait gerçeklikler yeni ve daha iyi bir yolu ihtişamlı bir biçimde göstermeye devam edecektir.

^{195:9.2 (2082.7)} Ancak paganlaşmış ve toplumsallaşmış olan Hristiyanlık İsa'nın tavizsiz öğretileri ile yeni bir iletişimde bulunma ihtiyacı içindedir; o, Üstün'ün yeryüzü üzerindeki yaşamına dair yeni bir vizyondan yoksuz halde beklemektedir. İsa'nın dininin yeni ve daha bütüncül bir açığa çıkarılışı, maddi sekülerlikten oluşmuş bir imparatorluğun fethetme ve mekanik doğallıktan meydana gelen bir dünyayı tahttan indirecektir. Urantia mevcut zaman zarfında, yeni toplumsal düzenin, ahlaki devrimin ve ruhsal aydınlanmanın en muhteşem ve heyecan verici çağlarının tam da eşliğinde şevkle beklemektedir.

^{195:9.3 (2082.8)} İsa'nın öğretileri, her ne kadar fazlasıyla dönüşüme uğratılmış olsa da, karanlık çağların bilgisizliği ve hurafesi olarak içinde doğmuş olduğu gizem kültlerinden sağ olarak çıkmıştır; ve, şimdi bile o yavaşça yirminci yüzyılın maddiyatçılığının, mekanikçiliğinin ve sekülerliğin üzerinde

galip gelmektedir. Ve, büyük sınavın ve yenilgi tehdidinin bu türden dönemleri her zaman büyük açığa çıkarılışın zamanlarıdır.

195:9.4 (2082.9) Din, yalnızca İsa'ya ve onun karşılaştırılamayacak nitelikteki öğretilerine dayanmaya cüret edecek ruhsal erkek ve kadınlar olarak yeni önderlere ihtiyaç duymaktadır. Eğer Hristiyanlık, kendisini toplumsal ve maddi sorunlar ile meşgul kılmaya devam ederken sahip olduğu görevi görmezden gelirse, ruhsal rönesans, ayrıcalıklı bir biçimde insanların ruhsal yenilenişine adanacak olan İsa'nın dininin bu yeni öğretmenlerinin gelişini beklemek zorundadır. Ve, bunun ardından, ruhaniyetten doğmuş olan bu ruhlar hızlıca, dünyanın toplumsal, ahlaki, ekonomik ve siyasi yeniden düzenlenişi için gerekli olan önderliği ve ilhamı sağlayacaklardır.

195:9.5 (2083.1) Modern çağ; gerçekler ile tutarsız ve gerçekliğe, güzelliğe ve iyiliğe dair sahip olduğu en yüksek kavramsallaşmaları ile uyumsuz haldeki bir dini kabul etmeyi reddedecektir. Vakit, İsa'nın gerçek yaşamı ve öğretileri olarak — bu günün bozulmuş ve tavizde bulunmuş Hristiyanlığı'nın yeniden gerçekleşecek bir keşfi için akmaktadır.

195:9.6 (2083.2) İlkel insan, dini korku için hurafesel bir köleliğin yaşamını yaşamıştı. Çağdaş, medeni insanlar, güçlü dini yargıların egemenliğine düşmenin güçlü endişesini deneyimlemektedir. Düşünen insan her zaman, bir din tarafından *tutulma* korkusu duymuştur. Güçlü ve harekete geçirici bir din kendisini egemenliği altına alma tehdidinde bulunduğunda, o şaşmaz bir biçimde bu dini mantıksallaştırma, gelenekselleştirme ve kurumsallaştırmaya, böylece onun üzerinde denetim sağlamaya çalışmaktadır. Bu türden bir

uygulama biçimiyle, açığa çıkarılmış bir din bile insan-yaratımı ve insan-egemeni haline gelmektedir. Usun çağdaş erkek ve kadınları İsa'nın dininden — *onlarla* olarak — bu dinin *onlara* ne yapacağından korktukları için kaçınmaktadır. Ve, bu türden korkular yerindedir. İsa'nın dini, gerçekten de, insanların yaşamlarını, cennet içindeki Baba'nın iradesine ait bir bilgiyi arayan ve insanın kardeşliğinin fedakâr hizmetine adanan yaşam enerjilerini gerektiren bir biçimde yaşamaya adanmalarını isteyerek onun inananları üzerinde egemen olup, onları dönüştürmektedir.

195:9.7 (2083.3) Bencil erkekler ve kadınlar, yalın bir değişle, fani insan için şimdiye kadar sunulmuş en büyük ruhsal hazine için bile bu türden bir bedeli ödemeyeceklerdir. İnsan bencilliğin budalaca ve aldatıcı arayışlarıyla gelen kederli hayal kırıklıklarından yeterli bir biçimde uyandığında, ve resmileşmiş dinin kuraklığını keşfettikten sonra, Nasıralı İsa'nın dini olarak krallığın müjdesine içten bir biçimde yüzünü dönme eğiliminde bulunacaktır.

195:9.8 (2083.4) Dünya daha çok ilk planda tutulacak dine ihtiyaç duymaktadır. Yirminci yüzyılın dinleri içinde en iyisi olarak — Hristiyanlık bile, sadece İsa'ya *dair* bir din değildir; bu din fazlasıyla büyük hale gelmiştir ki insanlar onu ikini planda deneyimlemektedir. Onlar sahip oldukları dini kabul edilmiş dini öğretmenlerinin vermiş olduğu gibi almaktadırlar. Eğer dünya bir, İsa'nın gerçekten yeryüzü üzerinde yaşamış olduğu gibi onu görüp, ilk elden, onun yaşam veren öğretilerini bilecek olsaydı, ne de büyük bir uyanmayı deneyimlerdi! Güzelliğe dair aldatıcı kelimeler görmenin kendisi kadar heyecan uyandıramaz; ne de, Tanrı'nın mevcudiyetini bilme deneyimi

10. Gelecek

195:10.1 (2084.1) Hristiyanlık gerçekten de dünya için büyük bir hizmette bulunmuştur; ancak, şimdi en ihtiyaç duyulan İsa'dır. Dünya İsa'yı, Üstün'ü verimli bir biçimde insanların tümüne açığa çıkaran ruhaniyetten doğmuş fanilerin deneyimi içinde yeryüzünde tekrar yaşar görmeye ihtiyaç duymaktadır. İlkel Hristiyanlığın bir yeniden doğuşundan bahsetmek nafiledir; sizler, kendinizi bulmuş olduğunuz yerin ilerisine gitmek zorundasınız. Modern kültür, İsa'nın yaşamının yeni bir açığa çıkarılışıyla ve onun ebedi kurtuluşa dair müjdesinin yeni bir anlayışıyla ruhsal olarak vaftiz edilmek zorundadır. Ve, İsa bu şekilde kaldırıldığında, o insanların tümünü kendisine çekecektir. İsa'nın takipçileri fetihçilerden daha fazlası olmalıdır; onlar, insanların tümü için taşan ilham pınarları ve derinleşmiş yaşam örnekleri olmalıdır. Din, kişisel deneyim içinde Tanrı'nın mevcudiyetinin gerçekliğinin keşfi ile kutsal kılınana kadar yalnızca bir yüceltilmiş hümanizmdir.

195:10.2 (2084.2) İsa'nın yeryüzü üzerindeki yaşamının güzelliği ve ulviliği, insanlığı ve kutsallığı, yalınlığı ve benzersizliği insanı kurtarmanın ve Tanrı açığa çıkarmanın o kadar etkileyici ve çekici tasvirini sunmaktadır ki, zaman içindeki her bir din-kuramcısını ve filozofu etkin bir biçimde, insan biçiminde Tanrı'nın bu türden aşkın bir bahşedilişinden mezhepler oluşturmaktan ve din kuramsal sistemleri geliştirmeye cüret etmekten kaçındırmaktadır. İsa'da, evren, içinde derin sevgiye ait ruhaniyetin zamanın maddi engellerinden utgun gelip, fiziksel kökenin gerçeğinin üstesinden geldiği bir fani insanı yaratmıştır.

195:10.3 (2084.3) Şunu sürekli aklınızda tutun — Tanrı ve insanlar sürekli olarak birbirlerine ihtiyaç duymaktadır. Onlar, evren

kesinliğine ait kutsal nihai sondaki ebedi kişilik deneyiminin bütüncül ve nihai erişimi için karşılıklı olarak gerekli haldedirler.

195:10.4 (2084.4) Baba'nın bir yaşayan ve sevgi dolu ruhaniyet oluşu bildirisinden sonra, "Tanrı'nın krallığı senin içinde" ifadesi, muhtemel bir biçimde, İsa'nın gerçekleştirmiş olduğu en büyük duyuruydu.

195:10.5 (2084.5) Üstün için ruhların kazanılışında zorundalık, ödev veya geleneğin ilk adımı insanı ve onun dünyasını dönüştürmeyecektir; bunun yerine, derin sevgi içinde İsacı bir biçimde kardeşine uzanan elin ve ruhsal rehberlik altında onu daha yüksek ve kutsal bir fani mevcudiyet hedefine getirmenin işareti olan karşılıksız hizmetin ve özgürlük aşığı bağlanmanın *ikinci* adımı bu dönüşümü getirecektir. Hıristiyanlık şimdi ile istekli bir biçimde *ilk* adımı atmaktadır; ancak, insanlık, onun kendi takipçilerine yaşamayı ve derinden sevmeyi ve hizmet etmeyi öğrettiği gibi gerçekten yaşayan ve derinden seven kendisini duyurmuş çok az İsa takipçisi olarak — çok az içten ikinci adımcı bulunduğu için ahlaki karanlıkta hala beklemekte ve yolunu bulamamaktadır.

195:10.6 (2084.6) İsa'nın kardeşliğine ait krallığın ruhsal yeniden doğumunun araçları ile yeni ve dönüşmeye uğramış insan topluluğunu inşa etme çağrısı, beden içindeki dostları olarak yeryüzü üzerinde yürümüş olduğu günlerden beri ruhları heyecana kapılmamış olan inananlarının tümünde heyecan yaratmalıdır.

195:10.7 (2084.7) Tanrı'nın gerçekliğini reddeden bir toplumsal sistem veya siyasi düzen insan medeniyetinin gelişimi için yapıcı ve

kalıcı herhangi bir biçimde katkıda bulunamaz. Ancak, Hıristiyanlık, bugünkü bölünmüş ve sekülerleşmiş haliyle, ileri gelişimi için en büyük tekil engeli sunmaktadır; özellikle bu durum Doğu için doğrudur.

195:10.8 (2084.8) Dini kuralcılık her seferinde ve sonsuza kadar yaşayan inançla, büyüyen ruhaniyetle ve cennetin krallığındaki ruhsal ilişkilendeki insanın kardeşliğinde İsa'nın inanç yoldaşlarının ilk elden deneyimleriyle uyumsuz niteliktedir. Geçmiş kazanımları muhafaza etmenin takdir edilesi arzusu sıklıkla, ibadetin aşırı büyümüş sistemlerinin savunmasına gitmektedir. İlk çağa ait düşünce sistemlerini yeşertmenin iyi niyetli arzusu, neredeyse tamamen, çağdaş insanların genişleyen ve ilerleyen akıllarının ruhsal arzularını tatmin etmek için tasarlanmış olan yeni ve yeterli araç ve yöntemleri sağlamayı engellemektedir. Benzer bir biçimde, yirminci yüzyılın Hıristiyan kiliseleri, Nasıralı İsa'nın öğretileri olarak — gerçek müjdenin doğrudan ilerleyişi için büyük, ancak tamamiyle bilinç dışı haldeki engeller olarak durmaktadırlar.

195:10.9 (2085.1) Müjdenin Mesih'i'ne memnuniyetle sadakatlerini verecek olan birçok içten kişi, onun yaşamının ve öğretilerinin ruhaniyetini o kadar az bir biçimde yansıtmakta ve kurduğu öğretileri yanlış bir biçimde öğreten bir din-kurumuna coşkulu bir biçimde destek vermeyi oldukça zor bulmaktadır. İsa Hıristiyan kilisesi olarak adlandırılan bütünlüğün kurucusu olmamıştır; ancak, o, doğası ile her bakımdan tutarlı bir biçimde, yeryüzü üzerindeki yaşam emeklerinin en iyi simgesi olarak onu *teşvik etmiştir*.

195:10.10 (2085.2) Eğer Hıristiyan kilisesi yalnızca Üstün'ün programını yansıtmaya cesaret edecek olursa, görünürde farklı

gençliklerden gelen binlerce kişi bu türden bir sorumluluğa isimlerini yazdırmak için koşacaklardır; ve, onlar, bu büyük serüven boyunca sonuna kadar gitmekten çekince göstermeyeceklerdir.

195:10.11 (2085.3) Hristiyanlık ciddi bir biçimde, kendi sloganlarından bir tanesinde vücut bulan kötü sonla karşılaşmış haldedir: “Kendisi içinde bölünmüş bir ev ayakta duramaz.” Hristiyan olmayan dünya neredeyse hiçbir şekilde mezheplerle bölünmüş olan bir Hristiyanlığa kani olmayacaktır. Yaşayan İsa, Hristiyanlığın muhtemel bir birleşimi için tek ümittir. İsa kardeşliği olarak — gerçek din-kurumu, ruhsal halde, görünemez olup, onu *birliktelik* niteler; *tek tiplik* zorunluluğu değil. Tek tiplilik, mekanik doğaya ait fiziksel dünyanın doğum izidir. Ruhsal bütünlük, yaşayan İsa ile olan inanç birlikteliğinin meyvesidir. Görünen din-kurumu, Tanrı’nın kardeşliğine ait görünmeyen ve ruhsal olan kardeşliğin ilerleyişine engel olmaya artık bir son vermelidir. Ve, bu kardeşlik, kurumsallaşmış bir toplumsal örgütlenmeye karşı nitelikte, bir *yaşayan organizma* olma nihai sonuna sahiptir.

195:10.12 (2085.4) Ancak, yirmici yüzyılın bile Hristiyanlığı küçük görülmemelidir. O, birçok çağ boyuna birçok ırka ait Tanrı bilen insanların birleşik ahlaki dehasının ürünüdür; ve, o, iyilik için yeryüzü üzerindeki en büyük güçlerden bir tanesidir; ve, bu nedenle, hiçbir insan, içkin ve zaman içinde elde etmiş olduğu bozulmalarına rağmen, onu hafife almamalıdır. Hristiyanlık, kudretli nitelikteki ahlaki hisler ile irdeleyici insanların akıllarını harekete geçirmektedir.

195:10.13 (2085.5) Ancak, yirmici yüzyılın bile Hristiyanlığı küçük görülmemelidir. O, birçok çağ boyuna birçok ırka ait Tanrı

bilen insanların birleşik ahlaki dehasının ürünüdür; ve, o, iyilik için yeryüzü üzerindeki en büyük güçlerden bir tanesidir; ve, bu nedenle, hiçbir insan, içkin ve zaman içinde elde etmiş olduğu bozulmalarına rağmen, onu hafife almamalıdır. Hıristiyanlık, kudretli nitelikteki ahlaki hisler ile irdeleyici insanların akıllarını harekete geçirmektedir.

195:10.14 (2085.6) Bu türden bir ibadet biçimini tercih etmiş kişiler dünyada bulunmasaydı bu türden bir din-kurumunun varlığını sürdüremeyecek oluşu tamamiyle doğrudur. Ruhsal olarak tembel birçok ruh, ritüel ve kutsal geleneklerin ilk çağlara ait ve baskıcı bir dinin arzusunu duymaktadır. Ve, krallığın görünmez nitelikteki kardeşliği, onlar, bir kez, Tanrı'nın ruhaniyetin önderliğindeki evlatları haline gelmeye gerçekten gönüllü olduklarında, çeşitli toplumsal ve değişen sınıflarının aile topluluklarını kesin bir biçimde içine alabilir. Ancak, İsa'nın bu kardeşliği içinde hiçbir şekilde, mezhepsel karşıtlığa, topluluk kinine veya ahlaki üstünlüğün ve ruhsal şaşmazlığın ifadelerine yer yoktur.

195:10.15 (2086.1) Hıristiyanların bu çeşitli toplulukları, Batı medeniyetinin çeşitli insanları arasında inanan olacak kişilerin çok sayıdaki farklı türünü barındıracak bütünlükte hizmet veriyor olabilir; ancak, Hıristiyanlığın bu bölünmesi, İsa'nın müjdesini Doğulu insan topluluklarına taşıma girişimlerinde çok büyük bir zafiyet olarak kendisini göstermektedir. Bu ırklar henüz, *İsa'ya ait* ayrı bir dinin bulunduğunu ve bu dinin, gittikçe bir *İsa'ya dair din* haline gelmiş bulunan Hıristiyanlıktan ayrı olduğunu anlamamaktadır.

195:10.16 (2086.2) Urantia'nın büyük umudu, kurtarıcı iletisinin yeni ve genişlemiş bir sunumuyla İsa'yı yeni bir biçimde açığa

çıkarmanın kendisini takipçiler olarak duyurmuş bugünün bireylerinden meydana gelen çok sayıdaki aile içinde ruhsal olarak bütünleştirebilme olasılığında yatmaktadır.

195:10.17 (2086.3) Bu büyük rönesans içinde seküler eğitim bile, gençliğin yaşam planlamasına ve karakter gelişimine nasıl katılacağını öğretmeye daha fazla önem verirse bu büyük ruhsal rönesansta yardımda bulunabilir. Tüm bu eğitimin amacı, ihtişamlı ve oldukça dengeli bir kişiliğin gelişimi olarak, yaşamın en yüksek düzeydeki amacını teşvik etmek ve onu ilerletmek olmalıdır. Orada, bu denli fazla benlik tatmini yerine ahlaki disiplini öğretmenin büyük bir ihtiyacı bulunmaktadır. Bu türden bir temel üzerine din, fani yaşamın genişlemesi ve zenginleşmesi, hatta ebedi yaşamın güvencesi ve derinleşmesi için bile ruhsal teşviki sağlayabilir.

195:10.18 (2086.4) Hristiyanlık bütünlüğüne uygun hareket etmeyen bir din olup, bu nedenle yavaş eylemler içinde hareket etmek zorundadır. Daha hızlı ruhsal dışavurumlar yeni açığa çıkarılışı ve İsa'nın gerçek dininin daha genel kabulünü beklemek zorundadır. Ancak, çarmıha gerilmiş bir marangoza ait olağan takipçilerin, üç yüz yılda Roma dünyasını fethetmiş ve bunun ardından da Roma'yı tahtan indirmiş olan barbarlar üzerinde utgun gelmiş öğretileri harekete geçirişini görmüş olarak, Hristiyanlık kudretli bir din olduğunu söylemek isteriz. Bu aynı Hristiyanlık, İbrani din-kuramının ve Yunan felsefesinin bütüncül nehrini — içine alan ve onu yücelten bir biçimde — ele geçirmişti. Ve bunun ardından, bu Hristiyan dini gizemlerin ve paganizmin aşırı dozunun bir sonucu olarak bilincini yitirir hale geldikten sonra, kendisini yeniden diriltip, neredeyse Batı dünyasının tamamını yeniden ele geçirmişti.

Hristiyanlık, kendisini ölümsüz hale getirmek için İsa'nın öğretilerinin yeterli miktarını taşımaktadır.

195:10.19 (2086.5) Eğer Hristiyanlık bir kez olsun İsa'nın öğretilerine ait daha çok şeyi kavrayacak olursa, yeni ve artan bir biçimde karmaşık hale gelen sorunlarını çözmede fani modern insana çok daha fazla yardımda bulunacaktır.

195:10.20 (2086.6) Hristiyanlık büyük bir engelden sıkıntı çekmektedir çünkü o dünyanın tümünün akıllarında toplumsal düzenin, ekonomiksel üretim yaşamının ve Batı medeniyetinin ahlaki ölçütlerinin bir parçasıyla özdeşleşmiştir; ve, böylece Hristiyanlık, bilinç dışı bir biçimde, idealizmsiz bilime, prensipsiz siyasete, çalışmadan gelen refaha, sınırlamasız hazza, karaktersiz bilgiye, vicdansız güce ve ahlak olmadan ekonomik üretime hoşgörüyle bakmanın suçu içinde sendeleyeyen topluma destekçi olan görünümü vermektedir.

195:10.21 (2086.7) Modern Hristiyanlığın umudu, Batı medeniyetinin toplumsal sistemlerine ve üretimsel siyasalarına destekçi olmaya bir son verirken, her ne zaman kendisini cesur bir biçimde çarmıhın önünde över bir biçimde alçak gönüllükle eğdiğinde, Tanrı'nın babalığının ve insanın kardeşliğinin yaşayan müjdesi olarak — Nasıralı İsa'dan fani insanın duyabileceği en büyük gerçekleri yeniden öğrenmek olacaktır.

196. Makale

İsa'nın İnancı

196:0.1 (2087.1) İSA, Tanrı'ya olan ulvi ve tüm kalple hissedilmiş bir inanıştan keyif almıştı. O fani mevcudiyetin olağan inişleri ve çıkışlarını deneyimlemişti; ancak, o hiçbir zaman Tanrı'nın

gözetiminin ve rehberliğinin kesinliğinden kuşku duymamıştır. Onun inancı, ikamet eden Düşünce Düzenleyicisi olarak kutsal mevcudiyetin eyleminden doğmuş olan kavrayışın ürünü olmuştu. Onun inancı ne geleneksel, ne de yalnızca ussaldı; o tamamiyle kişisel ve salt bir biçimde ruhsaldı.

196:0.2 (2087.2) İnsan İsa Tanrı'yı; gerçek, güzel ve iyi olmasına ek olarak kutsal, adil ve muhteşem halde görmüştü. Kutsallığın tüm bu niteliklerinde o aklında “cennet içindeki aba'nın iradesinde” odaklanmıştı. İsa'nın Tanrı'sı bir ve aynı olarak “İsrail'in Kutsalı” ve “Cennet içindeki yaşayan ve sevgi dolu Baba” idi. Tanrı'nın bir Baba olarak kavramsallaşması İsa'ya özgün bir şey değildi; ancak, o, bu düşünceyi yüceltmış ve onu, Tanrı'ya dair yeni bir açığa çıkarılışı elde ederek ve her fani yaratılmışın, Tanrı'nın bir evladı olarak, derin sevgiye ait bu Baba'nın bir çocuğu olduğunu duyurarak, onu ulvi bir deneyim konumuna çıkarmıştı.

196:0.3 (2087.3) İsa Tanrı'ya olan inancını, evrenle bir savaş içinde mücadele verir ve düşmancıl ve günahkâr bir dünya ile ölüm uğraşında olur halde bağlamamıştı; o inanca, zorlukların ortasında salt bir teselli olarak veya umutsuzluk tehdidi içinde bir huzur olarak başvurmamıştı; inanç sadece, yaşama ait hoş olmayan mevcudiyetler ve kederler için aldatmacı bir telafi değildi. Fani mevcudiyetin tüm bu doğal zorlukları ve zamansal çelişkilerinin tam da ortasında o yüceliğin huzurunu ve Tanrı'ya olan sorgulanamaz güvenci deneyimlemişti; ve, o, cennetsel Baba'nın tam da mevcudiyeti içinde, inançla, yaşamın verdiği devasa heyecanı hissetmişti. Ve, bu utgun inanç, mevcut ruhaniyet erişimine ait bir yaşayan deneyimdi. İsa'nın insan deneyimine ait değerlere büyük katkısı, cennet

içimdeki Baba'ya dair birçok yeni düşünceyi açığa çıkarması değildi; bunun yerine, *Tanrı'ya olan yaşayan inancın* yeni ve daha yüksek bir türünü oldukça muhteşem ve insani bir biçimde göstermesiydi. Bu evrenin dünyalarının tümünde herhangi bir faninin yaşamında bir daha hiçbir kez Tanrı, Nasıralı İsa'nın insan deneyiminde bu türden *yaşayan bir mevcudiyet* haline gelmemiştir.

196:0.4 (2087.4) Üstün'ün Urantia üzerindeki yaşamında, yerel yaratımın bu ve tüm diğer dünyaları, Kâinatsal Baba ile olan kişisel nitelikteki ruhsal ilişkilere dayalı ve tamamıyla içten kişisel deneyiminin en yüksek derecedeki karar yetkisiyle doğrulanmış din olarak, yeni ve daha yüksek bir dini keşfetmektedir. İsa'nın yaşayan inancı ussal bir düşünceden çok daha fazlası olup, o gizemli bir meditasyon değildi.

196:0.5 (2087.5) Din kuramı inancı sabitleştirebilir, onu formüsel hale getirebilir, belirleyip dogmalaştırabilir; ancak İsa'nın insan yaşamındaki inanç kişisel, yaşayan, özgün, anlık ve tamamıyla ruhsaldı. Bu inanç, geleneğe duyulan derin bir saygı değildi; ne de o, kutsal bir inanç savı olarak tutulmuş salt bir ussal inanıştı; bunun yerine o, *onu sıkıca tutmuş olan* ulvi bir deneyim ve derin bir yargıydı. Onun inancı o kadar gerçek ve o kadar her şeyi bütünlüğüne alır haldeydi ki, o mutlak bir biçimde her bir ruhsal şüpheyi kaldırmış olup, çatışan her bir arzuyu yok etmişti. Hiçbir şey onu, bu ateşli, ulvi ve coşkulu inancın atmış olduğu ruhsal demirden sökmeye yetkin olmayacaktı. Görünürdeki yenilgi veya hayal kırıklığının şiddetli acıları ve tehdit eden ümitsizliğin karşısında bile, o kutsal mevcudiyetin huzurunda korkudan uzak ve ruhsal ölümsüzlüğün bütünüyle bilincinde öylece durmuştu. İsa, geri dönmez inanca sahip

olmanın canlandırıcı eminliğini memnuniyetle deneyimlemişti; ve, yaşamın her bir sınavıcı durumunda o her seferinde, Baba'nın iradesine sorgusuz bir sakat göstermişti. Ve, bu muhteşem inanç, onursuz bir ölümün kaba ve yıkıcı bir tehdidi karşısında bile her zamanki coşkulu haliyle, etkilenmemiş haldeydi.

196:0.6 (2088.1) Dini bir dehada dahi, güçlü ruhsal inanç birçok sefer doğrudan bir biçimde, dini benliğin abartılı hale getirilişi biçiminde, yıkıcı köktencilğe götürmektedir. O, olağanüstü inancı ve ruhaniyet erişimi sayesinde gündelik yaşamında olumsuz bir biçimde etkilenmemiş haldeydi; çünkü, bu ruhsal yüceltiş, Tanrı ile olan onun kişisel deneyiminin tamamıyla bilinçsiz ve anlık gerçekleşen ruh ifadesiydi.

196:0.7 (2088.2) İsa'nın her türlü gücü sağlayan ve baş eğdirilemez ruhsal inancı hiçbir zaman kökteni hale gelmedi; çünkü o, günlük ve olağan toplumsal, ekonomik ve ahlaki yaşam durumlarına dair denk düşecek değerlere dair oldukça dengeli olan ussal yargılarında bulunmayla kaçmaya çalışmadı. İnsan Evladı muhteşem bir biçimde bütünleşmiş bir insan kişiliğiydi; o, kusursuz bir biçimde donanmış bir kutsal varlıktı; o aynı zamanda, bir tek kişilik olarak yeryüzünde faaliyet gösteren birleşik bir insan ve kutsal varlık olarak harika bir biçimde eşgüdüm halindeydi. Her zaman Üstün ruhun inancı ile güngörmüş deneyimin bilgelik ölçütlerini eşgüdümsel hale getirmişti. Kişisel inanç, ruhsal umut ve ahlaki adanmışlık her zaman — kişisel onur, aile sevgisi, dini sorumluluk, toplumsal ödev ve ekonomik gereklilik olarak — tüm insan sadakatleri gerçekliğinin ve kutsallığının keskin farkındalığı ile ilişkili halde benzersiz bir dini uyum içinde bir araya gelmişti.

196:0.8 (2088.3) İsa'nın inancı tüm ruhaniyet değerlerini Tanrı'nın krallığı içinde bulunur halde tahayyül etmişti; bu nedenle o, "İlk önce cennetin krallığını arayın" demişti. İsa, krallığın gelişmiş ve ideal birlikteliği içinde "Tanrı'nın iradesinin" kazanılışını ve yerine getirilişini görmüştü. Takipçilerine öğretmiş olduğu duanın tam da kalbinde şu bulunmaktaydı: "Senin krallığın gelecek; senin iraden yerine gelecek." Krallığı Tanrı'nın iradesinden oluşan bir biçimde düşünmüş halde o kendisini, muhteşem bir fedakârlıkla ve sınırsız coşkuyla bu krallığın yerine getirilme amacına adanmıştı. Ancak, o yoğun görevinin tümü ve olağanüstü yaşamının tamamı boyunca, orada hiçbir zaman bir köktencinin kızgınlığı veya dini bir bencilin yüzeysel yavanlığı bulunmamıştı.

196:0.9 (2088.4) Üstün'ün bütüncül yaşamı tutarlı bir biçimde, bu ulvi dini deneyim olarak, bu yaşayan inanç tarafından belirlenmişti. Bu ruhsal tutum bütüncül bir biçimde, onun düşüncesini ve hissini, onun inancını ve duasını, onun öğretisini ve duyuruşunu, belirlemişti. Cennetsel Baba'nın rehberliğinin ve korumasının kesinliği ve güvencesi içindeki bir evladın sahip olduğu bu kişisel inanç, onun benzersiz yaşamına ruhsal gerçekliğin derin bir bahşedilişini aktarmıştı. Ama yine de, kutsallık ile olan bu yakın ilişkiye dair bu oldukça derin bilince rağmen, Tanrı'nın Celilelisi olarak bu Celileli, kendisine İyi Öğretmen olarak hitap edildiğinde, hiç vakit geçirmeden şu cevabı vermişti: "Neden beni iyi olarak çağırıyorsunuz?" Bu türden muhteşem benlik-unutuşuyla karşılaştığımızda, Kâinatın Yaratıcısı'nın kendisini ona bu kadar bütüncül bir biçimde dışa vurmasını ve âlemlerin fanileri için onun aracılığıyla kendisini açığa çıkarmayı mümkün bulmasını anlamaya başlıyoruz.

İsa, âlemin bir insanı olarak, Tanrı'ya sunakların en büyüğünü getirmişti: kutsal iradeyi yerine getirmenin ihtişamlı hizmetine kendi öz iradesini bağlamak ve onu adamak. İsa her zaman ve tutarlı bir biçimde dini, tamamiyle Baba'nın iradesi uyarınca yorumlamıştı. Dua ile ilişkili olarak veya dini yaşamın herhangi bir niteliği ile olarak Üstün'ün sürecini incelediğinizde, düşüncesinden çok kendisinin neyi yaptığına bakın. İsa hiçbir zaman bir dini ödev olarak dua etmemişti. Dua onun için; ruhsal tutumun içten bir ifadesi, ruhsal sadakatin bir duyurusu, kişisel adanmışlığın bir anlatımı, şükranlığın bir ifadesi, ruhsal gerilimden bir kaçınış, çatışmanın bir önleniş, ussun bir yüceltiliş, arzunun bir soylulaştırışı, ahlaki kararın bir yargısı, düşüncenin bir zenginleşimi, daha yüksek eğilimlerin bir canlanması, uyarımın bir adanmışlığı, bir bakış açısının netliği, inancın bir duyurusu, iradenin aşkın bir teslimi, güvencenin ulvi bir duyurusu, cesaretin bir açığa çıkarılışı, keşfin duyuruluşu, yüce adanmışlığın bir ifadesi, adanmışlığın onayı, zorluklara olan uyumun bir tekniği ve bencillik, kötülük ve günah olarak mevcut olan tüm insan eğilimlerine karşı koymak için birleşmiş ruh güçlerinin kudretli bir biçimde harekete geçirilmesiydi. O, Yaratıcı'nın iradesini gerçekleştirmeye olan dualı adanmışlığın bu türden bir hayatını yaşamış olup, tam da bu türden bir dua ile yaşamını utgun bir biçimde sona erdirmişti. Onun benzersiz dini yaşamının sırrı, Tanrı'nın devamlı olan mevcudiyetiydi; ve, o bu yaşama — Tanrı ile olan devamlı bütünlük olarak — ussal dua ve içten ibadet ile erişmişti; ve, o bu yaşama, yönlendirmeler, sesler, görünen şeyler veya olağanüstü derecedeki dini uygulamalarla erişmemişti.

196:0.11 (2089.1) İsa'nın öncül yaşamında din, uygulamasal doğruluğa olan ruhsal derin saygıdan gelen doğrudan ve kişisel bir hareket biçiminde, yaşayan bir deneyimdi. İsa'nın inancı, kutsal ruhaniyetin aşkın meyvelerini taşımıştı. Onun inancı bir çocuğun gibi olgunsuz veya düşünmeden inanır halde değildi; ancak, birçok açıdan o bir çocuğun şüphe duymaz güvenine sahipti. İsa Tanrı'ya, bir çocuğun bir ebeveyne güvendiği kadar güvenmişti. O, evrene karşı derin bir güvene sahipti — tıpkı bir çocuğun ebeveynlerine ait çevreye duymuş olduğu güven gibi. İsa'nın evrenin temel iyiliğine tüm kalbiyle gerçekleştirmiş olduğu güven, dünyasal çevresinin güvencesine karşı bir çocuğun beslemiş olduğu güvene benzemişti. O fazlasıyla, bir çocuğun yeryüzüsel ebeveynine dayanmış olduğu gibi cennetsel Babası'na güvenmişti; ve, onun tutkulu inancı bir an olsun, cennetsel Baba'nın gözetiminin kesinliğinden kuşku duymamıştı. O, korkular, şüpheler veya kuşkuculuk tarafından ciddi bir biçimde rahatsız edilmemişti. İnanmamazlık onun yaşamının özgür ve özgün ifadesinde kendisine yer bulmamıştı. O, inanan bir çocuğun içten ve güvenen iyimserliği ile tamamiyle erişkin hale gelmiş birinin kararlı ve ussal cesaretini birleştirmişti. Onun inancı, korkudan yoksun olan güvenin o doruklarına çıkmıştı.

196:0.12 (2089.2) İsa'nın inancı, bir çocuğun güveninin saflığına erişmişti. Onun inancı o kadar mutlak ve kuşku duymaz haldeydi ki, akran varlıklarla ilişki kurmanın v evren harikalarını yerine getirmenin büyüüne karşılık vermişti. Onun kutsal olana duymuş olduğu güven hissi o kadar bütüncül ve o kadar kendinden emindi ki, mutlak kişisel güvenin neşesini ve güvencesini açığa çıkarmıştı. Onun dini deneyimi içinde tereddüt eder hiçbir bahane bulunmamıştı. Büyümesini

tamamlamış bu kişinin devasa usunda çocuğun inancı, dini bilinç ile ilgili olan tüm hususlarda en üst konumda bulunmaya devam etti. Bir seferinde şunu ifade etmiş olması şaşılacak bir şey değildir: “Küçük bir çocuk haline gelmezseniz, krallığa giremeyeceksiniz.” İsa’nın inancı *çocuğunki gibi* olsa da, hiçbir biçimde *çocuksu* değildi.

196:0.13 (2089.3) İsa, takipçilerinden kendisine inanmasını gerekli kılmamıştı; ancak, Tanrı’nın derin sevgisinin gerçekliğine inanmak ve bütüncül güven içinde cennetsel Baba ile olan evlatlığın teminatının güvencesini kabul etmek olarak, kendisiyle *birlikte* inanmayı gerekli kılmıştı. Üstün, takipçilerinin tümünün kendi aşkın inancını bütünüyle paylaşmasını arzu etmektedir. İsa en dokunaklı bir biçimde akranlarını, yalnızca *neye* inanmış olduğunu inanmaya değil, aynı zamanda *inanmış olduğu biçimde* inanmaya sınamıştır. Bu, “Beni takip et” biçimindeki tek en yüksek gerekliliğinin bütüncül önemidir.

196:0.14 (2090.1) İsa’nın öncül yaşamı tek büyük amaca adanmıştı — insan yaşamını dini bir biçimde ve inanç vasıtasıyla yaşamak olarak Tanrı’nın iradesin yerine getirmek. İsa’nın inancı, bir çocuğunki gibi, güven duyar haldeydi; ancak, o tümüyle kendine aşırı güvenden bütünüyle uzaktı. O; çok katmanlı hayal kırıklıklarıyla cesur bir biçimde yüzleşen, olağanüstü zorlukların üstesinden kararlı bir biçimde gelen ve görevin ciddi gereklilikleriyle etkilenmemiş halde karşılaşılan bir biçimde güçlü ve kendinden emin kararlarda bulunmuştu. İsa’nın inanmış olduğu şeye inanmak ve onun inanmış olduğu *gibi* inanmak için güçlü bir irade ve şaşmaz bir kendinden eminlik gerekmekteydi.

1. İsa — İnsan

196:1.1 (2090.2) İsa'nın Baba'nın iradesine ve insanlara olan hizmete adanmışlığı, fani kararının ve insan kararlılığın bile ötesindeydi; o, derin sevginin bu türden sınırsız bir bahşedilmişliğine kendisini içten bir biçimde adanmışlığıydı. Mikâil'in egemenlik gerçeği ne kadar büyük olursa olsun, sizler İsa'nın insan olan yanını onlardan ayırmamalısınız. Üstün yukarı, Tanrı'ya ek olarak, insan haline çıkmıştır; o insanlara aittir; insanlar ona aittir. İnsan olan İsa'yı mücadele halindeki fanilerden ayıracak kadar dinin yanlış yorumlanması ne kadar da talihsizdir! Mesih'in insanlığının ve kutsallığının bahsedilişinde, Nasıralı İsa'nın, inanç vasıtasıyla, Tanrı'nın iradesini öğrenmeye ve onu yerine getirmeye erişmiş olmasının kurtarıcı gerçekliğini çarpıtmasına izin vermeyin; o, Urantia üzerinde şimdiye kadar yaşamış olan gerçek anlamıyla en dini kişiydi.

196:1.2 (2090.3) On dokuzunu yüzyılın din-kuramsal gelenekleri ve dini dogmaları arasında insan İsa'nın ölüm kabrinden mecazi olarak dirilişine şahitlik etme vakti gelmiştir. Nasıralı İsa, yüceltilmiş İsa'nın muhteşem kavramsallaşması için bile kurban verilmemelidir. Bu açığa çıkarılış vasıtasıyla eğer İnsan Evladı geleneksel din-kuramının kabrinden kurtarılıp, ismini taşıyan din-kurumuna ve tüm diğer dinlere yaşayan İsa olarak sunulursa ne de aşkın bir hizmet gerçekleştirilmiş olunur! Kesin bir biçimde inananların Hıristiyan birlikteliği, dini adanmışlıktan ve Babası'nın iradesini yerine getirmekten ve insanların fedakâr hizmetine adanmışlığından olan gerçek yaşamının sergisinde Üstün'ü “takip etmeyi” yetkin hale getirecek inancın bu türden düzenlemelerini ve yaşamın bu türden uygulamalarını gerçekleştirmede çekince

göstermeyecektir. Kendilerini Hristiyanlar olarak ilan etmiş kişiler, toplumsal saygınlığa ve bencil ekonomik düzensizliğe ait yalnızca kendi kendisine yeterli ve adanmamış bir kardeşliğin gün yüzüne çıkarılmasından korku mu duymaktadır? Kurumsal Hristiyanlık, eğer Celileli İsa kişisel nitelikteki dini yaşamın ideali olarak fani insanların akıllarında ve ruhlarında eski başat konumuna getirildiğinde, geleneksel din-kurumsal yetkinliğin muhtemel bir biçimde tehlikeye düşeceğinden, hatta kaldırılıp atılacağından, korku mu duymaktadır? Gerçekten de, eğer İsa'nın yaşayan dini aniden İsa'ya dair din-kuramsal dinin yerine geçirse, Hristiyan medeniyet üzerindeki toplumsal yeniden düzenlemeler, ekonomik dönüşümler, ahlaki canlanmalar ve dini gözden geçirmeler keskin ve devrimsel olacaktır.

196:1.3 (2090.4) “İsa'yı takip etmek” demek onun dini inanını kişisel olarak paylaşmak ve insan için fedakâr hizmetten meydana gelmiş Üstün'ün yaşamının ruhaniyetine girmek demektir. İnsan yaşamı içinde en önemli şeylerden bir tanesi, İsa'nın neye inanmış olduğunu öğrenmek, onun ideallerini keşfetmek ve onun yüceltilmiş yaşam amacının kazanılmasının peşine düşmektir. Tüm insan bilgisi içinde, bilinmesi için en büyük değeri taşıyan şey, İsa'nın dini yaşamını ve onun nasıl yaşamış olduğunu öğrenmektir.

196:1.4 (2090.5) Olağan insanlar İsa'yı memnuniyetle duymuşlardı; ve, onlar tekrar, bu türden gerçeklikler tekrar dünyaya duyulacak olursa adanmış dini güdülenmeden meydana gelmiş onun içten insan yaşamının sunumuna karşılık vereceklerdir. İnsanlar onu memnuniyetle duymuşlardı, çünkü o, hiçbir şeyde tamamiyle uzman olmayan bir biçimde, onlardan bir tanesiydi;

dünyanın en büyük dini öğretmeni gerçekten de hiçbir şey de uzman olmayan bir kişiydi.

196:1.5 (2091.1) Krallık inananlarının amacı beden içinde İsa'nın dışa dönük yaşamını tam anlamıyla taklit etmek değil; bunun yerine onun inancını paylaşmak olmalıdır; onun Tanrı'ya güvendiği gibi güvenmek ve onun insanlara inandığı gibi insanlara inanmak. İsa hiçbir zaman ne Tanrı'nın babalığı ne de insanların kardeşliği üzerinde tartışmada bulundu; o, ilkinin yaşayan bir örneği ve ikincinin derin bir dışavurumuydu.

196:1.6 (2091.2) Tıpkı insanların inanın bilincinden kutsal olanın farkındalığına olan ilerleyiş zorundallığı gibi, İsa insanın doğasından Tanrı'nın doğasının bilincine yükselmiştir. Ve, Üstün insan olandan kutsal olana gerçekleşen bu büyük yükselişi, fani usunun sahip olduğu inancın ve ikamet eden Düzenleyicisi'nin eylemlerinin ortak kazanımıyla gerçekleştirmiştir. Kutsallığın bütünlüğüne olan erişimin gerçeklik-farkındalığı (ki bu düzey insanlığın gerçekliğinin bütüncül bilincini de içermektedir) ilerleyici kutsallaşmaya dair inanç bilincinin yedi aşaması tarafından gerçekleşir. İlerleyici benlik gelişiminin bu aşamaları, Üstün'ün bahşedilme deneyimindeki şu olağanüstü olaylar tarafından gösterilmişti:

196:1.7 (2091.3) 1. Düşünce Düzenleyicisi'nin varışı.

196:1.8 (2091.4) 2. Yaklaşık olarak on iyi yaşındayken Kudüs'te kendisine görünmüş olan Emanuel'in ulaşı.

196:1.9 (2091.5) 3. Vaftizinde gerçekleşen dışavurumlar.

196:1.10 (2091.6) 4. Dönüşümün Dağı'ndaki deneyimler.

196:1.11 (2091.7) 5. Morontia yeniden dirilişi.

196:1.12 (2091.8) 6. Ruhaniyet yeniden yükselişi.

196:1.13 (2091.9) 7. Sahip olduğu evrene sonsuz egemenliği veren bir biçimde, Cennet Babası'nın nihai kucaklayışı.

2. İsa'nın Dini

196:2.1 (2091.10) Bir gün Hristiyan kilisesinde bir reform, bizlerin inancının yazarı ve tamamlayıcısı olarak, İsa'nın sahip olduğu bozulmamış dini öğretilere geri dönen bir biçimde derin bir biçimde gerçekleşebilir. Sizler İsa'ya *dair* bir dini *duyurabilirsiniz*; ancak, kesin bir biçimde, sizler İsa'ya *ait* dini *yaşamak* zorundasınız. Hamsin Yortusu'nun coşkusu içinde, Petrus istemeden, dirilmiş ve yüceltilmiş Mesih'in dini olarak, yeni bir dini oluşturmuştur. Havari Pavlus daha sonra, Şam yolundaki İsa ile kendi *kişisel deneyimini* tasvir eden ve kendi din-kuramsal görüşlerini taşıyan bir din olarak, bu yeni müjdeyi Hristiyanlık'a doğru dönüştürmüştür. Krallığın müjdesi, Celileli İsa'nın kişisel dini deneyimi üzerine inşa edilmiştir; Hristiyanlık, neredeyse bütüncül bir biçimde Havari Pavlus'un kişisel nitelikteki dini deneyimi üzerine inşa edilmiştir. Neredeyse Yeni Ahit'in tüm dünyası, İsa'nın büyük öneme sahip ve ilham verici dini yaşamının tasvirine değil, Pavlus'un dini deneyimine dair bir söyleşisine ve onun kişisel nitelikteki dini yargılarının bir tasvirine adanmıştır. Bu ifadenin dikkate değer tek istisnası, Matta, Markus ve Luka'nın belirli kısımları dışında, İbranilerin Kitabı ve Yakub'un Mektuplarıdır. Petrus bile, kendi yazılarında, yalnızca bir kez

Üstünü'nün kişisel nitelikteki dini yaşamına geri dönmüştü. Yeni Ahit muhteşem bir Hıristiyan belgesidir; ancak, o İsa'ya dair yalnızca vasat bir gerçekliği taşımaktadır.

196:2.2 (2091.11) İsa'nın beden içindeki yaşamı, Baba ile olan bir bütünlüğün bilincine ait gelişmiş ve yüceltilmiş düzeye nihai olarak varıncaya kadar kişisel nitelikteki ruhsal birlikteliğin yılları boyunca ilkel huşudan ve insani derin saygıdan meydana gelen öncül düşüncelerden aşkın bir dini büyümeyi temsil etmektedir. Ve, böylece, bir tek küçük yaşam içinde, İsa, insanın yeryüzünde başladığı ve yalnızca olağan bir biçimde Cennet-öncesi sürecinin ilerleyici aşamalarına ait ruhaniyet eğitim okullarındaki uzun konukluğunun tamamlanmasında kazandığı dini ruhsal ilerleyiş deneyimini kat etmiştir. İsa, kişisel dini deneyimden meydana gelen inanç kesinliklerinin tamamiyle bir insani olan bilincinden, kutsal doğasının olumlu bir farkındalığından ve bir evrenin idaresindeki Kâinatın Yaratıcısı ile olan yakın ilişkileminin bilincinden meydana gelen ulvi ruhsal doruklara ilerlemişti. O, kendisini İyi Öğretmen olarak çağıran birine hiç vakit kaybetmeden “Neden beni iyi olarak çağırıyorsunuz? Baba'dan başkası iyi değildir” dedirten fani güvenilirliğin alçak gönüllü düzeyinden, kendisini şunu haykırmaya götürmüş olan kazanılmış kutsallığın şu yüce bilincine ilerlemişti: “İçinizden hangi biriniz beni gûnahtan suçlu bulabilir?” Ve, insandan kutsala olan bu ilerleyici yükseliş tamamiyle bir insani kazanımdı. Ve, o bu şekilde kutsallığa eriştiğinde, o hala, Tanrı'nın Evladı'na ek olarak, İnsan Evladı olarak aynı insan İsa'ydı.

196:2.3 (2092.1) Markus, Matta ve Luka, kutsal iradeyi vurgulamanın ve bu iradeyi yerine getirmenin muhteşem mücadelesi içine

katılmış halde insani İsa'nın imgesine dair bir şeyi koruyabilmişlerdi. Üstün'ün yaşamını çalışmış olanlar tarafından gerçekleştirilmekte olan büyük hata bazıları onu tamamiyle insan olarak düşünürken, diğerlerinin ise onu yalnızca kutsal olarak düşünmesidir. Onun bütüncül deneyimi boyuna o gerçekten de hem insan hem de kutsaldı; o her zaman böyleydi.

196:2.4 (2092.2) İnsan İsa bir dine *sahip* halde tanınmışken, kutsal İsa'nın (Mesih'in) neredeyse bir gece bir din haline gelmesinde yapılmıştı. Pavlus'un Hıristiyanlığı kutsal Mesih'e duyulan hayranlığı teminat altına almaya çalışmıştı; ancak, o tamamiyle, kişisel dini inancının büyük cesareti ve ikamet eden Düzenleyicisi'nin kahramanlığı ile, insanlığın alt düzeylerinden kutsallık ile birlikte bir bütün haline gelebilmek için yükselmiş ve böylece tüm insanların benzer bir biçimde insanlıktan kutsallığa yükselebilmesi için yeni ve yaşayan yol olabilmek için mücadele vermiş ve mertlik göstermiş olan insan Celileli İsa'nın gerçekliğini gözden yitirmiştir. Ruhsallığın tüm aşamalarındaki ve dünyaların tümü üzerindeki faniler, her türlü kişisel nitelikteki dini deneyimin başından sonuna olmak üzere, en alt düzeydeki ruhaniyet aşamalarından en yüksek kutsal değerlere olan ilerleyişlerinde kendilerini güçlendirecek ve onlara ilham kaynağı olacak İsa'nın kişisel yaşamını bulabilir.

196:2.5 (2092.3) Yeni Ahit'in yazım zamanında, yazarlar yalnızca dirilmiş Mesih'in kutsallığına olabilecek en derin bir biçimde inanmamışlardı; onlar aynı zamanda, Mesih'in cennetsel krallığı tamamlamak için yeryüzüne derhal geri dönüşüne adanmış ve içten bir biçimde inanmışlardı. Koruyucu'nun her

an gerçekleşebilecek olan geri dönüşüne beslenen bu güçlü inancın, Üstün'ün tamamiyle insan olan kişisel deneyimlerini ve niteliklerini temsil etmiş atıflarını kayıttan çıkarma eğilimiyle ilişkisi bulunmuştu. Hristiyan hareketinin tamamı, Nasıralı İsa'nın insan imgesini yüceltilmiş ve yakın bir süre içinde geri dönecek olan Koruyucu Mesih İsa olarak, dirilmiş Mesih'in yüceltilmesine doğru dönüştürme eğilimi göstermişti.

196:2.6 (2092.4) İsa, Tanrı'nın iradesini yerine getirmeden ve insan kardeşliğine hizmet etmekten meydana gelen kişisel deneyime dayanan bir dini kurmuştu; Pavlus, içinde, yüceltilmiş İsa'nın ibadet öznesi ve kardeşliğin kutsal Mesih'e inanan akran üyelerden meydana geldiği bir dini kurmuştu. İsa'nın bahşedilişinde, onun kutsal-insan yaşamında bu iki kavramsallaşma potansiyel nitelikteydi; ve, onun takipçilerinin, onun yeryüzü yaşamında ayrılmaz bir biçimde bütünlük halindeki ve oldukça ihtişamlı bir biçimde krallığın özgün müjdesi içinde harekete geçirilmiş olan Üstün'ün hem insan hem de kutsal doğalarına yeterli tanınmayı verebilecek bütünleşmiş bir dini yaratmada başarısız olmaları acınası bir şeydir.

196:2.7 (2093.1) Eğer siz, yalnızca, İsa'nın dünyanın en içten ve adanmış din-inananı olduğunu hatırlayacak olursanız, onun en güçlü duyularının bazıları karşısında şaşkınlık ve rahatsızlık duymayacaksınız. O, Babası'nın iradesini gerçekleştirmeye koşulsuz bir biçimde bağlanmış olarak, tamamiyle adanmış bir faniydi. Onun sert görünen sözlerinin çoğu, takipçilerine vermiş olduğu emirlerden çok, inancın kişisel bir ifadesi ve bağlılığın bir sözüydü. Ve, tek bir kısa yaşam içinde insan aklının fethi içinde bu türden olağanüstü gelişimi sağlamada

kendisini yetkin kılmış olan şey amacın ve fedakâr adanmışlığın bu tekilliği olmuştu. Onun duyurularından çoğu, takipçilerinin tümü için gerekli kılmasından ziyade kendisinden istemiş olduğu bir ifade olarak görülmelidir. Krallığın amacına olan adanmışlığında İsa arkasındaki tüm köprüleri yakmıştı; o, Babası'nın iradesini yerine getirmedeki tüm engelleri feda etmişti.

196:2.8 (2093.2) İsa fakirleri kutsamıştı çünkü onlar genellikle içten ve dindardı; o zengini kınamıştı çünkü onlar genellikle iffetsiz ve dini hiçe sayar haldeydi O, eşit bir biçimde dini hiçe sayan bir yoksulu kınayıp, adanmış ve ibadet içindeki refahlı bir insanı överdi.

196:2.9 (2093.3) İsa, insanları dünyada kendilerini evlerinde hissetmelerini sağlamıştı; o insanları, tabulara olan kölelikten kurtarmış olup, kendilerine dünyanın temelinde kötü olmadığını öğretmişti. O yeryüzü yaşamından kaçma arzusu duymamıştı; o, beden içindeyken Baba'nın iradesini makul bir biçimde yerine getirme yönteminde üstünleşmişti. O, gerçekçi bir dünyanın tam ortasında idealist bir dini yaşama erişmişti. İsa, insanlığa karşı Pavlus'un karamsar bakışını paylaşmamıştı. Üstün insanları Tanrı'nın evlatları olarak görmüş olup, kurtuluşu seçecekler için muhteşem ve ebedi yaşamı öngörmüştü. O, ahlaki bir kuşkucu değildi; o insanları olumlu olarak görmüştü, olumsuz halde değil. O insanların çoğunu hasta yerine zayıf olarak görmüştü; ahlak yoksunu yerine endişe altında ne yaptıklarını bilmez halde. Ve, konumları ne olursa olsun onlar Tanrı'nın çocukları ve kendi kardeşleriydi.

196:2.10 (2093.4) O insanlara, zaman ve ebediyet içinde kendilerine yüksek bir değeri vermelerini öğretmişti. İnsanlara yüksek bir

değer vermesinden dolayı İsa, insanlığa olan aralıksız hizmette vaktini ayırmaya gönüllü olmuştu. Ve, onun dini içinde temel kuralı hayati bir etken haline getiren şey sınırlı olanın sınırsız değeri olmuştu. İsa'nın onun içinde beslemiş olduğu olağanüstü inançla fani içinde ne yükseltilemez ki?

196:2.11 (2093.5) İsa, toplumsal ilerleme için hiçbir kuralı önermemişti; onunki bir dini görev olup, din ayrıcalıklı bir biçimde bir bireysel deneyimdi. Toplumun en gelişmiş kazanımının nihai hedefi, hiçbir zaman, Tanrı'nın babalığının farkındalığından temelini alan İsa'nın sahip olduğu insanlık kardeşliğinin ötesine geçmeyi hayal dahi edemez. Her türlü toplumsal kazanımın ideali yalnızca, bu kutsal krallığın gelişile gerçektirilebilir.

3. Dinin Yüceliği

196:3.1 (2093.6) Kişisel nitelikteki ruhsal dini deneyim, birçok fani zorluğun verimli bir çözümüdür; o, tüm insani sorumların etkili bir sınıflandırıcısı, değerlendiricisi ve düzenleyicisidir. Din insan sorunlarını kaldırmamakta veya onları yok etmemektedir; ancak, din, onları ayrıştırmakta, bünyesine almakta, aydınlatmakta ve onları aşmaktadır. Gerçek din, her türlü fani gereksinime olan verimli uyum için kişiliği bütünleştirmektedir. İkamet eden kutsal mevcudiyetin olumlu rehberliği olarak — dini inanç, şaşmaz bir biçimde, Tanrı-bilen insanı; Kâinatsal İlk Nedeni *O* olarak tanıyan ussal mantık ile bu İlk Kaynağı, insan kurtuluşunun kişisel Tanrı'sı halindeki, İsa'nın müjdesinin cennetsel Babası olarak, *Bilinen O* biçiminde duyuran ruhun olumlayıcı ifadeleri arasındaki uçurumu birleştirmeye yetkin hale getirmektedir.

196:3.2 (2094.1) Kâinatsal gerçeklik içinde yalnızca üç temel unsur bulunmaktadır: gerçeklik, düşünce ve ilişki. Dini bilinç bu gerçeklikleri din, felsefe ve gerçeklik olarak tanımlamaktadır. Felsefe, fiziksel gerçeklik, ussal gerçeklik ve ruhsal gerçeklik olarak — bu etkinlikleri neden, bilgelik ve inanç olarak görme eğiliminde olacaktır. Bizler bu gerçeklikleri şeyler, anlamlar ve değerler olarak adlandırma alışkanlığı içindeyiz.

196:3.3 (2094.2) Gerçekliğin ilerleyici kavrayışı, Tanrı'ya yaklaşmaya denktir. Gerçekliğin tanımlayan bilinç olarak, Tanrı'nın bulunması — benliğin tamamlılığına, benliğin bütünlüğüne olarak — benlik tamamlanışını deneyimleyeme denktir. Bütüncül gerçekliğin deneyimlenişi, Tanrı'yı bilme deneyiminin sonu olarak Tanrı'nın bütüncül farkındalığıdır.

196:3.4 (2094.3) İnsan yaşamının bütüncül özeti; insanın gerçekle eğitimi, bilgelikle soylulaşımı ve dini inançla kurtarılışı — doğru görünüşüdür.

196:3.5 (2094.4) Fiziksel gerçeklik, bilimin mantığından meydana gelmektedir; ahlaki kesinlik, felsefedeki bilgelikten; ruhsal kesinlik, içten dini deneyimin gerçekliğinden.

196:3.6 (2094.5) İnsan aklı, ruhsal kavrayışın yüksek düzeylerine ve kutsallığa ait değerlerin ilgili alanlarına erişebilir; çünkü, o, tamamiyle maddi değildir. Kutsal mevcudiyete ait Düzenleyici olarak — insan aklında bir ruhaniyet çekirdeği bulunmaktadır. İnsan akının bu ruhaniyet ikametinde üç farklı kanıt bulunmaktadır:

196:3.7 (2094.6) 1. İnsanlıkçı birliktelik — derin sevgi. Tamamiyle hayvansal akıl kendisini korumak için toplumsal olabilir;

ancak, yalnızca ruhaniyetin ikamet ettiği ruh fedakâr bir biçimde başkalarını düşünür ve koşulsuz bir biçimde sevgi duyar haldedir.

196:3.8 (2094.7) 2. Kâinatın yorumu — bilgelik. Yalnızca ruhaniyetin ikamet etmiş olduğu akıl kâinatın bireye arkadaşıl olduğunu kavrayabilir.

196:3.9 (2094.8) 3. Yaşamın ruhsal irdelenişi — ibadet. Yalnızca ruhaniyetin ikamet etmiş olduğu kişi kutsal mevcudiyetin farkında olup, kutsallığın bu öncül deneyimi içinde ve onunla daha bütüncül bir deneyime erişmeyi amaçlayabilir.

196:3.10 (2094.9) İnsan akıllı, gerçek değerleri yaratmamaktadır; insan deneyimi, kâinatsal kavrayışı açığa çıkarmamaktadır. Kavrayıştan bahsedilecek olursa, ahlaki değerlerin farkındalığı ve ruhsal anlamların algılanışında insan aklının yapabileceği tek şey keşfetmek, fark etmek, yorumlamak ve *seçmektir*.

196:3.11 (2094.10) Kâinata ait ahlaki değerler, fani akla ait şu üç temel yargının, veya tercihin, uygulanmasıyla ussal iyelik haline gelmiştir:

196:3.12 (2094.11) 1. Benlik yargısı — ahlaki tercih.

196:3.13 (2094.12) 2. Toplumsal yargı — etiksel tercih.

196:3.14 (2094.13) 3. Tanrı yargısı — dini tercih.

196:3.15 (2094.14) Böylece, insan ilerleyişinin tümünün ortaklaşa faaliyet göstermekte olan bir *açığa çıkarımsal evrimin* yöntemiyle yerine geldiği görünmektedir.

196:3.16 (2094.15) İnsan içinde kutsal bir sevgi duyucu olmasaydı, insan fedakâr ve ruhsal olarak derinden sevemezdi. Akıl içinde bir yorumlayıcı yaşamasaydı, insan gerçek bir biçimde kâinatın bütünlüğünün farkına varamazdı. İnsan ile bir değerlendirici ikamet etmeseydi, o hiçbir biçimde ahlaki değerleri değerli görüp, ruhsal anlamları tanıyamazdı. Ve, bu derinden seven, sınırsız sevginin tam da kökeninden gelmektedir; bu yorumlayışı, Kâinatsal Bütünlük'ün bir parçasıdır; ve, bu değerlendirici, kutsal ve ebedi gerçekliğe ait tüm mutlak değerlerin Merkezi ve Kaynağı'nın çocuğudur.

196:3.17 (2095.1) Ruhsal kavrayış olarak — dini bir anlamla gelen ahlaki değerlendiriş insanın iyilik ve kötülük, gerçeklik ve hata, maddi ve ruhsal, insan ve kutsal, zaman ve ebediyet arasındaki tercihi anlamına gelir. İnsan kurtuluşu büyük bir ölçüde, insan iradesinin, ikamet eden yorumlayıcı ve bütünleştirici olarak — bu ruhaniyet değer sınıflandırıcı tarafından seçilen değerleri tercih etme iradesine adanmasına bağlıdır. Kişisel dini deneyim iki fazdan oluşmaktadır: insan aklının keşfi ve ikamet eden kutsal ruhaniyetin açığa çıkarışı. Kendisini din-inananı olarak duyuran kişilerin haddinden fazla sorgulayıcı öğrenmesinin veya dini hiçe sayan bir davranışının sonucu olarak, bir kişi, hatta insanların bir nesli bile, kendileri içinde ikamet eden Tanrı'yı keşfetme çabalarını askıya almayı tercih edebilir; onlar, kutsal açığa çıkarılış içinde ilerlemede ve ona erişmede başarısız olabilir. Ancak, ikamet eden Düşünce Düzenleyicisi'nin mevcudiyeti ve etkisi nedeniyle ruhsal ilerlememenin bu türden tutumları uzunca bir süre varlığını sürdüremez.

196:3.18 (2095.2) Kutsal ikametın gerçekliğine ait bu derin deneyim sonsuza kadar, fiziksel bilimlerin gelişmemiş maddi yöntemlerinin ötesine geçmektedir. Sizler, ruhsal neşeyi bir mikroskop altında inceleyemezsiniz; sizler, derin sevgiyi bir terazide ölçemezsiniz; sizler, ahlaki değerleri ölçüyle belirleyemezsiniz; ne de sizler, ruhsal ibadetin değerini hesaplayabilirsiniz.

196:3.19 (2095.3) İbraniler, ahlaki ulviliğe ait bir dine sahip oldu; Yunanlılar, güzelliğe ait bir dini evrimleştirdi; Pavlus ve onun söyleşisine katılanlar inançtan, umuttan ve yardımdan olan bir dini kurdu. İsa, derin sevgiden meydana gelen bir dini açığa çıkarmış olup, onun örneği oldu; insan kardeşliğine olan hizmette Baba'nın derin sevgisini paylaşmayla gelen neşe ve tatminle bu sevgi içindeki güvenceyi.

196:3.20 (2095.4) Her ne zaman insan irdeleyici bir ahlaki tercihte bulunursa, o derhal, ruhuna olan yeni bir kutsal egemenliği deneyimlemektedir. Ahlaki tercih, dışsal koşullara olan içsel karşılığın güdüsü olarak dini temsil etmektedir. Ancak, bu türden gerçek bir din, tamamiyle kişiden kişiye değişir nitelikteki bir deneyim değildir. O, kâinat ve onun Yapıcısı olarak — göreceli olmayan gerçekliğe anlamlı ve ussal bir karşılık içindeki bireyin bütüncül göreceliğine işaret etmektedir.

196:3.21 (2095.5) Derinden sevme ve sevilmenin seçkin ve aşkın deneyimi, yalnızca, tamamiyle kişiden kişiye değişir olduğu için zihinsel bir aldanma değildir. Ahlaki varlıklar ile ilişkili haldeki gerçekten kutsal ve göreceli olmayan tek gerçeklik halindeki Düşünce Düzenleyicisi, insanın bakışına göre tamamiyle göreceli bir olgu olarak faaliyet gösterir

görünümündedir. En yüksek görecesiz gerçeklik halindeki Tanrı ile olan insanın ilişkisi, yalnızca; onu bilmenin, ona ibadet etmenin ve onunla olan evlatlığın farkına varmanın tamamiyle göreceli olan deneyimi vasıtasıyla gerçekleşir.

196:3.22 (2095.6) Gerçek dini ibadet, bireyin kendisini kandırmasıyla gerçekleşen nafile bir iç konuşma değildir. İbadet, gerçekliğin tam da kaynağı ile olan, kutsal bir biçimde gerçek ile kişisel bir bütünleşme halidir. İnsan ibadet ile daha iyi olmayı kendisine amaç olarak belirlemekte, ve bunun aracılığı ile nihai olarak *en iyi* olmaya erişmektedir.

196:3.23 (2095.7) Gerçekliğin, güzelliğin ve iyiliğin idealleşmesi ve bunlar adına gerçekleştirilecek olan hizmet — ruhsal gerçeklik olarak — içten bir deneyimin yerine geçmemektedir. Psikoloji ve idealizm, dini gerçekliğin dengi değildir. İnsan usunun yansımaları gerçekten de — insanın imgesindeki tanrılar olarak — sahte tanrıları üretebilir; ancak, gerçek Tanrı-bilinci bu türden bir kökene sahip değildir. İnsana ait dini sistemlerin çoğu, insan usunun formülleştirmelerinden gelmektedir; ancak, Tanrı bilinci, dini köleliğe ait bu gülünç gariplikteki sistemlerin bir parçası olmak zorunda değildir.

196:3.24 (2095.8) Tanrı, insanın idealizminin yalın yaratımı değildir; Tanrı, bu türden hayvan-ötesi kavrayışların ve değerlerin tam da kendisidir. Tanrı, gerçekliğe, güzelliğe ve iyiliğe dair insan kavramsallaşmalarını bütünleştirmek için oluşturulmuş bir kuramsal varsayım değildir; o, tüm bu evren dışavurumlarının kendisinden türetilmiş olduğu derin sevginin kişiliğidir. İnsan dünyasına ait gerçeklik, güzellik ve iyilik, Cennet gerçekliklerine doğru yükseliş halinde bulunan fanilerinin artan ruhsallaşma deneyimi ile bütünleşmektedir. Gerçekliğin,

güzelliğin ve iyiliğin bütünlüğü yalnızca Tanrı-bilen kişiliğin ruhsal eyleminde yerine getirilebilir.

196:3.25 (2096.1) Ahlak, Düzenleyici'nin içsel mevcudiyetinin kişisel gerçekleşimi olarak kişisel Tanrı bilincinin önceden mevcut olan temel toprağıdır; ancak, bu türden ahlak, dini deneyimi ve onun sonucunda gelen ruhsal kavrayışın kökeni değildir. Ahlaki doğa hayvan-ötesi kökende, ancak ruhsal-altı niteliğindedir. Ahlaklık, doğru ve yanlışın mevcudiyetinin farkındalığı olarak, görevin tanınmasına denktir. Ahlaki alan, tıpkı morontianın kişisel kazanımının maddi ve ruhsal alanları arasında faaliyet gösterişi gibi, aklın hayvan ve insan türleri arasındadır.

196:3.26 (2096.2) Evrimsel akıl, kanunu, ahlaki değerleri ve etik kuralları keşfetmeye yetkindir; ancak, ikamet etmekte olan Düzenleyici olarak, bahşedilmiş ruhaniyet, gerçek, güzel ve iyi olan her şeyin Baba kaynağı olarak kanun koyucuyu açığa çıkarmaktadır; ve, bu türden aydınlanmış bir insan bir dine sahip olup, Tanrı için uzun ve serüven dolu bir arayışa başlamak için ruhsal olarak donanmış haldedir.

196:3.27 (2096.3) Ahlakın doğrudan bir biçimde ruhsal olma nedenselliği bulunmamaktadır; o, her ne kadar gerçek dini her türlü ahlaki değerleri derinleştirip, onları daha anlamlı hale getirirse de, tamamiyle ve katışıksız olarak insani olabilir. Din olmadan ahlak, nihai iyiliği açığa çıkarmada başarısız olmaktadır; ve, o, kendi öz ahlaki değerlerinin bile kurtuluşunu sağlamada başarısız olmaktadır. Din, ahlakın tanımış ve onaylamış olduğu her şeyin derinleşmesini, yüceltilmesini ve teminat altına alınmış kurtuluşunu sağlamaktadır.

196:3.28 (2096.4) Din bilimin, sanatın, felsefenin, etik kuralların ve ahlaki değerlerin üstesinde bulunmaktadır; ancak, din onlardan ayrı bir konumda değildir. Onların tümü, ister kişisel isterse de toplumsal olsun, insan deneyimi içinde ayrılmaz bir halde karşılıklı ilişki içindedir. Din, fani doğa içinde insanın en yüksek düzeydeki deneyimidir; ancak, sınırlı nitelikteki dil, din-kuramının gerçek dini deneyimi herhangi bir biçimde yeterli olarak tasvir etmesini sonsuza kadar imkânsız hale getirmektedir.

196:3.29 (2096.5) Dini kavrayış, yenilgiyi daha yüksek arzulara ve yeni kararlılıklara dönüştürme gücünü elinde bulundurmaktadır. Derin sevgi, insanın evren yükselişi içinde kullanabileceği en yüksek güdüdür. Ancak, gerçekten ayrılmış bir biçimde, derin sevgi, güzellik ve iyilik yalnızca bir his, felsefi bir çarpıtma, fiziksel bir yanılsama ve ruhsal bir aldanmadır. Derin sevgi her zaman, morontia ve ruhaniyet ilerleyişinin ilerleyici düzeylerinde yeniden tanımlanmak durumundadır.

196:3.30 (2096.6) Sanat, insanın, kendi maddi çevresi içindeki güzelliğin yoksunluğundan kaçma girişiminden doğmaktadır; o, morontia aşamasına gerçekleştirilmiş bir işarettir. Bilim, maddi evrenin görünürdeki bilmecelerini çözmek için insanın gerçekleştirmiş olduğu çabadır. Felsefe, insan deneyimini bütünleştirmeye dair onun çabasıdır. Din, Tanrı'yı arama ve onun gibi olmaya dair kararlılığı biçiminde, nihai son için muhteşem uzanışı halinde, insanın en yüksek işaretidir.

196:3.31 (2096.7) Dini deneyim alanında, ruhsal olasılık potansiyel bir gerçekliktir. İnsanın ileri olan ruhsal uyarımı fiziksel bir aldanma değildir. İnsanın kâinata duyduğu derin sevginin tümü

gerçek olmayabilir; bu fazlasıyla, ancak oldukça fazlasıyla gerçekliktir.

196:3.32 (2096.8) Bazı insanların yaşamları o kadar büyük ve soyludur ki, yalnızca başarılı olmuş alt düzeydeki varlıkların düzeyine inmezler. Hayvan, çevresine uyum sağlamak zorundadır; ancak, dini kişi, kutsal derin sevginin bu kavrayışıyla kendi çevresini aşp, bir ölçüde, mevcut maddi dünyanın sınırlılıklarından kurtulmaktadır. Derin sevginin bu kavrayışı insan ruhu içinde, gerçekliği, güzelliği ve iyiliği bulmanın bu hayvan-ötesi çabasını yaratmaktadır; ve, insan onları bulduğunda, onların kucaklanması içinde yüceltilmiş hale gelmektedir; o, doğruluğu gerçekleştirmek olarak, onları yaşama arzusu duymaktadır.

196:3.33 (2097.1) Güveniniz kırılması; insan evrimi hala ilerleyiş halindedir; ve, Tanrı'nın, İsa içindeki ve onun vasıtasıyla gerçekleşen, dünyaya açığa çıkarılışı başarısız olmayacaktır.

196:3.34 (2097.2) Modern insan için büyük zorlayıcı etken, insan aklı içinde ikamet etmekte olan kutsal Görüntüleyici ile daha iyi iletişimi elde etmektir. İnsanın beden içindeki en büyük serüveni; benlik bilincinin sınırlarından başlayıp, hala embriyo aşamasında bulunan ruh bilincinin henüz tam aydınlanmamış bölgelerinden geçerek — kutsal mevcudiyet ile iletişim olarak — ruhaniyet bilincinin sınırına ulaşmanın içten bir çabası olarak oldukça dengeli ve ne yaptığını bilen bir emekler bütününden meydana gelir. Bu türden bir deneyim, Tanrı'yı bilmenin dini deneyimine ait önceden mevcut gerçekliği oldukça kudretli bir biçimde doğrulayan bir deneyim olarak, Tanrı-bilincini meydana getirmektedir. Bu türden ruhaniyet-bilinci, Tanrı ile olan evlatlığın mevcudiyetine dair bilgiye

denktir. Bunun dışında kalan hallerde ise, evlatlığın güvencesi, inancın deneyiminin kendisidir.

196:3.35 (2097.3) Ve, Tanrı-bilinci, belğin kâinat ile bütünleşmesine denktir; ve, bu bilinç, ruhsal gerçekliğin en yüksek düzeyleri üzerindedir. Yalnızca ruhaniyet içeriğine sahip bir değer yok olmaz niteliktedir. Gerçek, güzel ve iyi olan bir şey insan deneyimi içinde kaybolmayabilir. Eğer insan kurtuluşu tercih etmeyecek olursa, bu durumda kurtulan Düzenleyici derin sevgiden doğmuş ve hizmet içinde yetiştirilmiş olan bu gerçeklikleri muhafaza edecektir. Ve, tüm bu şeyler Kâinatın Babası'nın bir parçasıdır. Baba yaşayan bir derin sevgidir; ve, Baba'nın bu yaşamı onun Evlatları içindedir. Ve, Baba'nın ruhaniyeti — fani insanlar olarak — onun Evlatları'nın evlatlarındadır. Her şey söylenip, her şey yerine getirildiğinde, Baba düşüncesi hala Tanrı'ya dair insanın en yüksek kavramsallaşmasıdır.